312

312

2ª 10-3-15

b18599771

VNiVERSiDAD
DE SALAMANCA
CREDOS USALTS

I
00312

Cabeza dib.ª del Coll.º de Cuenca

Cornu copie.

Iohannis Francisci philomusi pisavrēsis tetrastichon in cornu copiæ Perottæi laudem.

Varonis: Nigidiq; olim monumēta latinam
Ditarunt linguā Romuleosq; patres
Pro quibus ammissis Perotti copia raptas.
Omnifero e cornu plena refundit opes.

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Antonius constãtius fanẽsis ac lectorem.

Non cornu ætolum: non hic bona copia cretũ:
Diua nouum fundit candida χρὺσοῦ κέρας
Illa dabant fruges: perituraq; muneraẽtu:
Hoc animo ambrosiũ perpetuasq; dapes

Idem ad Eundem

Quisqs amas lepidi sensus haurire poetæ:
Quem tulit Arguto bilbilis ingenio:
Fonte peroteo te plue: certus abibis:
Tuq; alios haustus credula turba caue.
Ducunt crede mihi per deuia: per labyrinthũ
Et monstrant libyco pro garamante getas

Iohãnes Franciscus philomusus

Varronis: nigidiq; olim monumenta latinã
Ditarunt linguã: romuleosq; patres:
Pro quibus ammissis perrotti copia raptas
Omniferoe cornu plena refundit opes.

Marcellus philoxenus

Fluminis e victi sacrato diuite cornu
Ornarunt famam naiades herculeam.
Sed non Perotti cornu fœcundius extat:
Quod victor multis amnibus eripuit:
Illud & est pomis et odoro flore repletum:
Hoc Sed habet fructus pallados eximiæ.
Naiades herculeũ: Dant hoc tibi copia musæ:
Hæc duo si sumas cornua: maior eris.
Mittit et in latias te nunc Antonius oras:
Vt tanto possit munere quisq; frui

L. Ponticus Tarusanus

Præmia debentur solerti magna perotto:
Dum pandit nodos bilbilitane tuos:
Præsul amalthias solum κέρας attulit: ecce
Milia pro solo multa Moretus habet.
Auctori grates igitur debentur vtriq;:
Quod prior ingenium: q; dedit alter opus

Daniel Caietanus

Hactenus quisquis sibi cõparauit
Copiæ cornu: Laterem lauasse
Et sciat nunq; facili dedisse
Semen arenæ:
Quod fidem nullam faciat legenti
Ordo confusus tabulæ: nec vllum
Stat suaverbum serie notatum
Nec bene iunctum
Obuius tantovicio Moretus
Et grauem certe ratus esse culpam
Consulens lautis animis: benigna
Mente reponit:
Inde iam tersum: nitidum: Politum:
Et carens menda madidisq; nugis
Iam libens quæso facilisq; lector
Accipe cornu.

Sequitur Alphabetũ græcũ græcę & latine ex positum

a	b	g	d	e	z	i
Alpha	Vita	Gãma	Delta	Epsilon	zita	Ita
α	β	γ	δ	ε	ζ	η

th	i	chq	l	m	n	x
Thita	Iota	Capa	Lauda	Mi	Ni	Xi
θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ

o	p	r	s	t	y	ph	ch
Omicron	Pi	Ro	Sima	Taf	ypsilon	Phi	Chi
ο	πω	ρ	σ	τ	υ	φ	χ

ps	O
Psi	Omega.
ψ	ω.

Deo gratias

Sequuntur diphtongi græce.

e	af	i	ef	i	v
αι	αυ	ει	ευ	οι	ου.

Laus deo.

A xcviii
Ab Ibidem
Abnuo clxviii
Abnuto Ibidem
Abatos lxxiii
Abdomẽ. lxix & clxii
Abellinum cxii
Aberceo clxxi
Abeo & deriuata. ccv.
Aberũcasso ccvi.
Abiicio. ii
Abiectus Ibidem
Absonꝰ der. & cõ. cxcv
Abiudico cv
Abila ccxxxi
Abigere cxlvi
Abigei Ibidem
Abidos clxxxv
Abideus Ibidem
Abstineo & deri. cxcvii
Abies & deri. ccv
Abiegnus Ibidẽ.
Absyrtius clxxxv
Aboila liii
Abpatruus cvi
Abre. xii. & xcviii
Abrodietus cxliii
Abstemius xcviii
Absimil. iiii. &. xcviii.
Abuti & deri. vii
Absisto. xxix.
Acaliphe xxxix.
Acapnistrum xcvi.
Achanthis clxxxv
Ac xxxi
Acherontius i.
Acceptũ fero xii.
Acceptilatio ibid
Accedo & deri. xvii.
Aceruus. & cõpo. liiii.
Acer & deri. lvii.
Acerbus ibidem
Acetum ibidem
Acetosum ibidẽ.
Accersire lxxiii.
Acheta xciii
Accentus cxxi
Accepso cxi
Achelous cxxxi
Acheron cxxxviii
Acherusia specus. ibid
Acraton xcvi.
Acherontini. cxxxviii.
Acherontius. ibidem.
Acceto cxlv
Acesis ccxx
Achilleum lii.
Acies lvii
Acieris ibidem.
Acinus ibidem
Accire lxxiii.
Accipio cxi
Accipiter ibidem
Accipenser ibidem.
Acis cxl.
Acyphantes cxli.
Accido clxx
Accommodo xiii
Accolo deriuata & cõposita lxxxi.
Acollo & deri. ibidem.
Achileon xci.
Acitia cxlii
Actiua vita iii
Accidens clxx
Aconitum cxli.
Acon lvii
Acopon cclxxxiii
Acrocorinthus cxli.
Acsi xxxi
Actus xliii.
Actus cxlv
Actum est ibidẽ
Actum ago ibidem.
Actito ibidem
Actor actio ibidẽ.
Actuosus ibidem
Acus xxxix. &. lvi.
Accumbo. clxxvii
Acus deri. & cõpo. lvi.
Acupedius lvii
Acustici cc.
Accuso & deriua. ccix.
Ad & composi. clxxi
Addax vi.
Adasus li.
Adamo cviii
Adhamo ibidem
Adad ibidẽ.
Adasso cxlvi
Adagia ibidem
Adarea clxxxii.
Adæquo c
Ad diẽ venio v
Adeps & deri. xxxix.
Adedo lxix
Adiicio ii.
Adiectiuum. ii. &. xxxi
Addico. cv.
Adiudico ibidem
Adimo. clxviii.
Adides ccv
Adytus ibidem.
Admiror & deriu. &. xlv
Admissarie aues d
Adoria cix
Ador ibidem.
Admissarius equus. d
Adoreus cix.
Adoptio clxxvi.
Adriãe gallie. lxxxviii
Adiantũ xci
Adrumauit ix
Adispacum clix
Adhuc clxxi
Adusq; ibidẽ
Adeo ibidẽ
Adiuuto & de. clxxiii.
Adiuto. & cõp. ibidem
Adolesco ccxxiiii
Adolescẽs & de. ibidẽ.
Ad sũmũ. xxi. &. xliiii.
Ad tẽpus clxxi.
Adrũguẽ. xxiii. &. clxxi
Aduerto xcvii.
Aduena xcviii
Aduenio ibidem.
Adulta c
Aduoco cvi
Adustum cxlvi.
Adulor xxv
Adulter & deri. cxcv.
Aeditu⁹. xxvi. &. xxxv
Aeditimum. xxxv.
Aedilis ibidem.
Aedo. lxix.
Aedes & cõposi. lxxi.
Aequinoctium. cxiiii.
Aequus & deriua. c.
Aelo cxxx
Aelurus lxxxvi.
Aegeria. lxxxix.
Aedes cõ. ac de. xxxv.
Aedictũ cv.
Aedilitiũ. xxxv.
Aeditiũ iudices cv.
Aedepol. xxxv.
Aedes herculis. cxlii.
Aegipanes cxxvi
Aegiale. cxxxi.
Aegyptini ibidẽ
Aegeum mare cxl.
Aeger & deri. cxlv.
Aegresco. ibidẽ.
Aegiale. lxxxiii
Aegialus cxvii
Aemulor cviii
Aenaria xcii
Aenigma clxiii
Aemulum ccxvi.
Aenatores ibidẽ
Aenobarbus ibidem
Aequidiale v. &. c
Aequamẽtũ. xiiii. &. c
Aequatio iuris. xiii
Aequinoctium c.
Aer & deri. xv. &. xvi.
Aerariũ xxxv. lxxv.
Aeresis cxxiii
Aereticus ibidem
Aeripes xvi
Aeruscо. ccxvi
Aeri tribuni ibidem.
Aerosus lapis ibidem
Aero as & alia. ibidem
Aestus & de. xv.
Aes ccxvi
Aes ductile xxv
Aes caldarium. xxv
Aes corinthium. cxlii.
Aethon i.
Aeter xvi.
Aethra xvi
Aetalia xcii
Aethyops ciiii
Aeternum c
Aetas ibidẽ.
Aeuum c
Aequinoctum cvi.
Afficio & de. lxvi
Affluo. & de. cii.
Affligo de. & cõ. cxlv.
Africa cx
Africus. lxxxii.
Agathyrsus cxli.
Afflo clxxvi.
Afflor ibidẽ
Agathyrsi cxli
Agger xxxiii.
Ager & cõpo. xli
Agere reũ. lix
Agere sese. cxlv
Agere cũ pplo ibidem.
Agesilaus cxxxviii.
Agilis & deriua. cxlvi.
Agrestes colũbe. ciiii.
Agricola & deriuata. xli. &. lxxxi
Agreis ilex. xvi
Agea cxlv
Ager xli
Age et cõpo. cxlv
Ager cxlv
Agilis cxli.
Agina. cxlv
Aginor ibidem
Agmen ibidem
Agnata mẽbra. lxxix.
Agnus lxxxviii.
Agnus xcii.
Agninus xcii
Ago deri. & cõpo. lxv.
Agolum cxlv.
Agonium cxlvi
Agonius ibidem
Agonensis ibidẽ.
Agoreus ibidem
Agonia ibidem
Agrorum species. xlii
Aggrauo cviii.
Aggrippa cxci.
Agrippina ibidẽ.
Ah xcviii.
Aha ibidem
Aiax elephãti. clxxiii.
Aitibernalis. cxcviii
Aizon lxxxvii.
Aloe vi
Alauda. xv
Alacer lvii
Alauda & eꝰ noia. ccxv
Alabastrum ccxli
Albarii. xxxvii.
Albuna dea cxl.
Albenses xxv.
Albani reges xxv
Albule aque ccv.
Albula ccxxi
Albus ccxxix
Albigaunium ibidem
Aleũ intemeliũ ibidẽ.
Album pretoris ibidẽ.
Album indicũ ibidem
Albiona ibidem
Albi calculi ibidem.
Albor ibidẽ
Alba xxv
Albosia scuta ibidem.
Alburnus ibidem
Albogalerus ibidem
Albegmina ibidẽ
Alberiũ tectoriũ. ibidẽ.
Albo & de. ibidẽ.
Alcmena cxxix
Alceste cxli
Alga xcv
Alea ccxliii
Albugo ccxli
Alcmone xxx
Alcides clxxii
Alcedies ccxxii
Alcedonia ibidẽ.
Alemanni lxxix.
Aleria xcii.
Alexandrini cxxxi.
Alexandria xci
Algor & de. lxxxiiii
Allicio lxxiii
Allia cxcv
Alius et com. cxcv
Alienus & cõ. ibidem.
Alieno. ibidem
Algidense clx
Aluta cxcv
Alyssus clxvii
Alica ccxxxiiii
Alites cxxiii
Alicarii ccxxxiii
Alicariæ meretri. ibidẽ
Almicies ibidem
Alo. xcviii.
Alopecia cxlvii.
Alopecus ibidem
Alphos lxxxv
Alpheus ibidem
Alpus ccxxix
Alpes cõ. & deri. ibidẽ.
Altisonum cvi
Altercum cxliii.
Altercagenum ibidẽ.
Altꝰ cõ. & deri. clxxiii
Altare. iii.
Althea lxiii
Altellus clxxiii
Altanus lxxxii.
Alter & cõpo. cxcv
Alternis. ibidem
Alterno cõ. & de. ibidẽ.
Altercor & deri. ibidẽ.
Alterpex ibidem
Alterta ibidem
Alueoli xi.
Aluta xlvii
Alluciuor clxxxiiii
Aluus lxxxv
Amaracus xxii
Amaxonite xcviii.
Amator cvii
Amarum cviii

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CREDOS USAL.ES

Amazones cxxxii
Ambrosia lxxxvii
Ambio & de. ccv
Ambages cxlvi
Ambegni clxxxvii
ambulacr. xli. & xlviii
Ambigo et de. cxlvi.
Ambiguū. cxlvi.
Ambulo et de. ccxxi.
Ambrones ccxxi
Amalthea xcvi
Amens ccviii
ambaruales hoſt. cxxv
amulius cxcix
ameronnon lxxxvii.
ametus cvii
amerina lxxxviii
ametabūda cvii
amerius clx
ameria ibidem
amella ibidem.
amentū et deri cviii.
amecus cxxxiiii
amecæ ibidem.
amicio iii
amiculum ibidem.
amicinum ibidē.
amicibor ibidem.
amites ibidem
amita cvii.
Amites ibidem
amitto cl
amineum vinum. ccix
amnis xlix
ammonis tēplum iiii.
amoniacum xxiii
ammon iiii
amon xcii.
amo & cō. ac de cvii
amænus cxxii
amens xcviii
amodites clxxx
amphora & de. viii
amphitheatrū. xix.
amphitrio cxxix.
amphimala li.
amphitus clxxxvi.
ampeluſia cxxxi.
amphitrites cxxxvi
amphibologia cxlvi
amplio et deri. clxv.
amplius ibidem.
ampho cxcviii
amplustre clxv
amphesibena clxxix.
amphitape cxcviii.
ampendices ibidē
ammum iiii
amuletum xlv. & li
amuſſis cviii
an & compo. cxcviii
anas xlix. & cccxv.
anabaſis xcix
anates cii
annales v. & cliii.
annare & cōp. cii
anna cliii
anacephaleoſis. clxxviii
anchuſa x. & xxiii.
anchora cxxxvii.
andron. xxxviii. & xli
androginus xxxv
andron cii
androdus cxliii
annuo clxviii
anno ibidem
antiochia clxxii.
anguis clxxix
angor cxlvii
anguitenens cxxxix
anubis cxxxv
androgeus cxl
andrus ibidem
andromeda clxxxvi.
andes ccxxx
anneus mela ibidem.
anneus lucanus. ibidē.
angiportus xxxiii.
anguinum ouū. xxxiiii
anguilla xxxix
ango. cxlvi
angina cxlvii
angeronia cxlvii
angia viaria ibidē
angor ibidem
aniſum lxxi
amcetum ibidem
animaduerto xc
anima cō. & deri. cxcii
anni ratio. cxxxiiii.
anniculus cliii
annona cii
anſer & eorū ge. xlix.
anſegetes cxcviii.
Antica iii. & xxxi.
Antidoſis lxix
anti & cō. lxix.
antigonia xci.
Antropaphagi xcviii
Antidotum lxxiii
Antiſtrephon lxxiiii
Antoniaſter & alia in aſter lxxxvii
Anticanis lxxxvii.
anthus xci
anticipo cxi
antidotum cxii
antea cxxi
antipariſtaſis cxxx
antiſthenes cxxxv
antonius muſa ibidē.
antenna xlix
antandrus cxl
antiquus cxlix
antipodes cxiii
antiæ cccv.
ante & cō. clxxxi.
ante clxxxii.
antes ibidem
anticæ ibidē.
antium ibidem
antigerio xxx
antimachus cxxxiii
antiſtes xxx.
anteſto ibidem
antanus lxxxii
anthinum mel xcvi
antilocus cxxxiiii
antiphus cxlii.
antiloquium xx
anulus clxxiii
anteuorta xci
annus ſolaris cii.
annus magnus ibidem
annus vertens ibidem
annus ſaturni ibidem
annus vnde ibidem
annulatus ibidem
annus ibidem.
anxur viii
anxius & deri. cxlvii
aones montes cxxii
aonius ibidem
aon ibidem.
aonia ibidem.
aparine lxxxvii
apparitor cxxii
apermenalius cxxx
apexabo clxiii
aper ibidem
aperio & de. ac cō. ibidē
apes. cxci
apes xciii
apex cxci
appello as. ccx
apello is. ibidem
apprehenſio ciii.
apyrotus ii
apiarium xciiii
apis xciiii. & cxci
appiana vitis xciiii
apii genera ibidē.
apiaſtra ibidem.
apica ouis cviii
apina vrbis cxii
apie cxli
apiaria lxxxvi
apis cxvi
apiculus cxci
apica ibidem
aplyſie lii
apricus & de. lxxxii
aphric⁹ vicus clxxvii
apprime ci
appollo gtūs iiii
apologus x
apologatis x
apotheca xviii
apodyteriū xxxvi
apocynon lxi
apolonomius cxviii.
apophoretum viii
apollinaris cxliii.
apoſtoli cxcvii
apoxiomenos ciii
apæninus cccxix.
aponus cccx.
aphrodiſia cccxi.
apud & penes clviii
apollodori ſex ccxxx
appluda lvi
aprunos clxiii
appendo xiiii
appendix ibidem.
apoſtema xvii
aphydas cxxxiii.
aphidna cxl
appion cxliii
apauortene clxxiiii
apus auis cxciii
aqua de. & cōpo. xv.
aqua interc⁹ & eius ſpe cies. ibidem
aquarium xvi.
aquitanicus ſinus ibidē
aquilo et alia ibidem
aqueductus ibidem
aquitania ibidem.
aquilæ ſignum clv
aquatica cxli
aquifolia xvi
aquila ibidem
aquilarū genera ibidē.
ara iiii
aranea iiii. & xiii
area. iiii
arachne xiii
arab et deri. ciii.
arabarches ibidē.
arabice dare ibidē
araxes clxxiiii
arbos ii
arbutus cccxvi
arbona lxxix
arbitror & deri. cl
arbor et deri. ccxxvi
arctio lxxviii
arctophilax cxvii
arcturus ibidem.
archiatrus ci
archander ibidem
archemorus ibidē
archias ibidem
archegenes ibidē.
archos et deri. ibidem.
arcuſ cccxix
arcere clxx
arca ibidem
arcanum ibidem
arculus deus clxxi
arcera ibidē.
arculata ibidem
arculi ibidē.
arceſſo ibidem
archelaus ci
archeptholome⁹. ibidē
archilocus ibidem
archigene ibidem
arcas cxvii
ardus iiii
aridus ibidē
ardeo ibidē.
ardeo ci
arduus ibidem
ardea auis ibidem
ardeola ibidem
ardelio ibidē
ardeavrbs ibidem
ardeates ibidem
area iiii. & cxlvii
areola iiii
areo et deri. ibidē.
arete & cōpo. lxxxix
arethuſa ibidem.
arethous ibidem.
argiphontes xxxiii.
argeus cx
argentarius cxv
arguo cō. & de. cxcviii.
argos cxix.
argentarias viii
argyranche cxlvii
argirippa cxxxi
argirohippus ibidem.
argo cxxii
argus clxxxiiii
argyritis ccxli
aritudo iiii.
arioluſ ibidē
aritia lxxxix
arithmetica cccxi.
aricia cxx
arrigo xxv
ariſtoteles cxliii
aries & alia xcii
ariſtæus cx
arripio clxxi.
ariſta iiiii
aricinus xc
aricia ibidem
ariadne cxl
ariſtocratia clxxxviii
arma xxxvii
armarium ibidē.
armamentariū ibidē.
armon clix.
armoratia ibidem
armille & cōpoſita ab armis xxxvii.
armentum & de. ibidē.
armarium & alia in ari um lxxv.
armeniæ due clxxiiii.
aroma lxiii
aromatopola ibidem.
aron herba cxlviii
arrogo & de. cccxviii
aro cō. & deri. cccxviii.
arquus & deri. cccxix.
arſinoe cccxi
ars et cō. ac de. cxlix.
artopta lxiii
arteria lxxxiiii
artemiſia lxxxviii
artemis ibidem
artemites cxl
articulus cxlix
artemiſius cccx.
art⁹ cōpo. et deri. cxlix
arteria clxxxi
Artro cccxviii
Aruſpex iiii
Aruſpicium xxx.
Aruum xli
Aruales ffes ibid
Arunca cxiiii
Aruiſium cxl
Aruiſia vina ibid
Arundo clxxxii
Arundinū gña. ibidē.
Arion cccxvi
Arx. xxxiii. & clxx
As et ptes eius. xiiii
aſſaron xxiii
aſſarotum xxxvii
aſſaris cxliii
aſcalum oppidū. ccxv
aſcia lv
aſclepion cxviii
aſculum cccx
aſcalabotes xiii
aſcytes xvi
aſſa. iiii. & xliii.
aſſeclæ ibid
aſſus iiii
aſſis vntialis xiiii
aſſiduus cxxii
aſſiduus cxxii
Aſcra. aſcreus. ibidem
aſſideo clxxi
aſſiſto ibidē
Aſcēdo cō. et de. cccxvi
aſſiro & deri. clxxiiii
aſſigno et de. cxxvii
aſſula et deri. xci
Aſcribo et deri. cxcvii.
Aſſiortion xiii
Aſſeſſor lxxvi
Aſſeſtrix ibidem
Aſſentor clxxiiii
Aſſiduus et cō. ii
Aſſimilo iiii
aſſido et deri. lxxvi.
aſſiduus. lxxvi. & cxxii
Aſſidela lxxvi
Aſyntheton. xcv
Aſſis et cō. xci
aſylus xciiii
Aſſipondium xiiii
Aſia cx
aſini cxxx
aſſido et deri. xxix
aſſiſtatū ibidem
aſini arcades cc
aſini reatini ibidē
aſinius ibidem
aſiortion xiii
aſaracus cccxv
aſſoleo cix
aſotus clv
aſotia ibidē
aſopus cii
aſopia ibidē
aſpergo clxvi
aſpis clxxix
aſpalatus clix
aſparagus clxxxii
aſper ibidē.
aſpiro et cō. ccxli
aſturco xi
aſtrum xii
aſter xii
aſtron ibidē
aſtur xcix
aſtronomia xiii
aſtrologia ibidem
aſtrolabium ibid.
aſtræus ibidem
aſteriſcū ibidem
aſtrea ibidē.
aſtapus ciii
aſtabores ibidem
aſtuſapes ibidem
aſtilus cccxiii
aſthma cxix
aſteria cccxix
aſtyochium cxli.
aſtutus cxlix
aſterias cli.
aſturia clxi.
aſſus iiii
aſt ciiii
aſſum xliii
aſſyria lxxxvii
aſſentio et cō. clxxiiii
at cxxiiii
atat cxcviii
atlanticum mare. cx
atlantides cxx
atlus fluuius cccxv
atlantes populi ibidē.
attratus lix.
attramentū di. ge. ibid.
atrabilis xxv
athenæ cxxiiii
atheſis ciii
athenæi cxxiiii
attis ibidem
attica ibidē.
atq; iiii
atrax xxv
atraces ibidem
atridies xxv
atarbechis lxxxvii
atabiriæ cccxix
atelos cxlii
atoma ibidem
ateromata xcvi
aticiſſo cxxiiii
atys ibidem
atrium xxiiii. & xxv
atritas xxiiii
atramentum. xxiiii
atriplex xxv
atrienſes ibidem.
atrum xxiiii
atocius xiii
atociū atoni⁹ ibidem
atrox et deri. xxv
atroces ibidem
auarus xxvii
aucupe⁹ lxxxiiii
auctores pupillo. cxlv.
auctor ibidē
auctoro ibidem
auctoritas ibidē
auctoramētum. ibidē
auctumnus et de. ibidē
auctio ibidē
auctionor ibidem
auctionarius ibidem
auctarium ibidē
auctonus cx
auceps. lxxxiiii. et. cxii
audientia lxii
audio et com. ibidem
audacia clv
audientia ibidem
aueo xxvii
aue ibidem
auena lvi
auentinus li
aues palamedis. cxxiii
auef apice iſignite. ccxv
auguriū et alia xlvi
auguſtus xviii
auguſta c
auis xcviii
auis et deri clxi
aulla clxxxvii.
aulæa xxv
aula ibidem
aulula ibidem
aulicocium ibidē.
auleticos cxxiii
auoco cō. et deri. cvi
aure⁹ nummus. xciiii.
aureū malū xxii
aurata xxxix
auris lxxii
auriſcalpium. cccxvii
aura cxiii
aurora ibidē
aurarias viii
auguria cxxiii
auſpex cciii
auentinum cxcix
aurifur cxlvi
auerto et de. xcvii
aurum cxiii
auro et com. ibidem
aurarii ibidem
auratum ibidem
aurichalchum ibidem
auripigmentū ibidem
aurigoſus ibidē
aurigo xxv
aurifera flumia. ccxix
auri ſpecies ibidē
auſpicium et compoſita aſpicio xlvi
auſter. lxxxii. & lxxii
auſtra lxxii
auſtulto ibidem
auſterū clxxviii
auſonia cxiiii
auſon ibidē
autumedon cxciii
autor & deri. cxlv
autographum. cxcviii.
autumo ccxvi
autumnus xv
auus ccxx
aumculus. lxxix. ccxx
axamentum xcix
axare xci
axanthos cii
axenus cxli
axis xci
axius ibidē.
auxilla xxv.
axungia. xxiii. & xci

Babylon ii
Babylonia ii
Babylonius ibidē
Babylonic⁹ ibidē.
Babylonicveſtes. ibid
Babactes clxvii
Baccax xxiii
Baccus clxvii
Bacculū et deri. clxvi
Bacchi nomia. clxvii
Bactes clxvii
Bacchor ibidem
Bacchatus ibidē.
Bacchiadæ. ibidem
Bacchæ ibidem
Bacca ibidē
Baccifera xii
Baccar ibidē
Belua cxxvi
Beluinus ibidem
Belutus ibidem
Baiæ cxxix
Buius ibidē
Baiul⁹. ibidē. & ccvi.
Baiulo. ibidē. et. cvi
Balbus i
Balbutire ibidem
Balaminū vnguē. xxiii
Balſamū ibidem.
Balneæ xxvi
Balnearis veſtis. xlviii
Balteus li
Balauſtine lxi
Balare xci
Balearicū mare. xcii
Baliſta xciiii
Baliſtariū ibidem
Balauſtiū cccxiiii
Baptiſteriū xxxviii
Baptæ cccxviii
Barbarus i
Barbariſmus. ibidem
Barbare ibidem.
Barbaricus ibidē
Barbaries ibidem
Barba i
Barbaricum. ibidem
Barba petre i
Barbula hircina. ibidē.
Barbatus i
Barbitos ibidem
Bartire xci
Barri ibidē
Bardiac⁹ cccxvii
Bardocuculluſ. ibidē
Baſilica xxxv
Baſium cliii
Baſſareus clxvii
Baſſarides ibidē.
Baſſara ibid
Baſiliſcus clxxix
Batulum xxxiii
Batillum ibidem
Bauli cxviii
Baubare lxxxvii
Blactero xx
Blatta xciii
Blabſigonia xcv
Blattaria clvi
Blandior clxxiiii
Blandicella ibidē
Blanduſia ibidem
Bractea et deri. xlviii
Brachium clxiii.
Brachiale ibidem
Brachia ibidem
Brachia cccxiiii
Brachicata lectō. ibidē.
Beatus cccxxxvi
Becchion cciiii
Bellum & cō. cxxv
Belle et alia ibidē
Bathea ponti cviii
Brauros cxl
Belliger. ccvi. & cxxv.
Bellus cxxv
Bellior ibidem.
Bellitudo ibidem
Bellatulus ibidē.
Bello deri. et cō. cxxv.
Bellona ibidem
Bellicrepa cxxvi
Bellaria ibidem
Bleſus i
Bellerophātes. clxxxv
Belligero cxxvi
Belua ibidē
Belus amniſ cccx
Benna li
Benedico et deri. cv
Bene cōpo. et de. cxxv.
Beneuentum ibidem
Beo cccxxvi
Berecynthia cx
Berecynthus ibidem
Berenice cccxviii
Berenices cries. cxxix
Beto ccv
Bes xiiii
Betamones cxxi
Blæſus i
breno cciii
Brenona ibidem
breue cccxiiii
bibliotheca cxciii
bibeſia lxix
bianor cccxiii

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

bibo. c
bibax ibidē
bibaculus ibidem
bibosus ibidem
biberius ibidem
bybula papyrus. ibidē
bibliagraphus. cxciii
bibo cō. & deri. ccxx
bibliopola cxcviii
bichnium cciii
bidens lxxi
bidental ibidem
biduum. v.et.cxiii
bidentes. diii.&.cciiii.
biennium x
alia diii
biga cxvi
bilanx xiiii
bilis et deri. xxv.
bilut. ibidē.
bilbilis ccxxv.
bimus & alia cliii
bimater clxvii.
bunadie v
binoctium cxiii
binus v.et.cciii
binomius & alia a bis
composita cciii
bipennis ibidem
bilinguis ibidem.
biliteum lxxxv
blitum ibid
blitea ibidem
bianor ccxli
bifurcatum viii
bifur cxlvi
bisulcū animal. cxxxv
bissinæ vestes lvi
bistones cxxxi
bistonis ibidem
bisextus cliii.
bison. clxxxiii
blitum lxxxv
britania et deri. cii
bryseus clxvii
boarium forum cxvii
boare cxviii
boaria lappa cxix
boalia cxviii.
boa ibidem
bocas ibidē.
boetia cxvii
boire. cxviii
boia cxix
bolus terre clxiii
bolus argenti ibid
bombix xciii.&.lvi
bombilis lvi
bombisonum cvi
bombitatio ibidē
bona dea x
bonū et de. lxxxv.
bootes cxvii
boreas lxxxii
bosphori duo cxvii
botrys lxxxviii
botrius clx
botulus clxiii
bouille cix
bouillus cxviii
boua ibidem
bouinor cxix
boletus cxi
bola lx
bombicio clxxxii
bonus et deri. ccxxii
botellus clxiii
bromius clxvii
bronchi clxxv
bua cxix
bubulcus cxvii
bubulcito ibidem
buberii ludi cxviii
bubulus ibidem
bubalus ibidem
bubona cxix
bubono cele ibidē
bubo ibidē.
bubino cxx
bubalus clxxxiii
bucephalus cxvii
bucephalos xcix
bucolicon cxviii
bucentas ibidem
bucardia ibidem.
bucca cxviii
buccula ibidem
buccea ibidē
bulima cxix
buphthalmon. lxxxvii
buccella cxviii
buccinum lxii
bucerum cxviii
bucerice ibidem
buceras cxix
bucentaurus cxix
buffo ibidem
bugloſſus cxvii
bulga l
bulla li
bullo et cō. ibidē
bumos clxxii
bumas ibidē
bubetii cix
bupreſtis lxxxii
buphthalmus cxvii
bupleuros cxviii
buphonos ibidem
bupedes cxix
bupetie cxx
burrus lxi
buris cxxii
bura ibidē.
buſiris cxxxi
buſiritica p̄fectura. ibid
buſtum cxxii
buſtuarii ibidem.
buteo cxi
buttubatta cxx
buteo cxix
butyrum ibidem
bruſcus lvii
brutii lviii
brutum ibidem
brutus ibidem
brutiani ibidem
brupeo ibidem
brucus ibidem
bruma & alia. ccxxvi
Caberi cxxi
Caballus xcix
Cacus cxxxii
Caca ibidē.
Cacophaton ibidē
Cacoſyntheton. ibidē.
Cacethos ibidem
Caco et deri. ibidem
Cacabus ibidem
Cacula ibidem
Cacodemones. lxxx
Cadm⁹ cxvii
Cado cō. et deri. clxx.
Caduca auſpicia ibidē
Cadus ibidē
Cadiſcus ibidem
Cadurcum ibidē.
Caduca hereditas. ibid
Caducarius ibidē
Cadauer ibidem
Cadina poma ibidē.
Caduceus clxx
Celo xvii
Celum ibidem
Celeis ibidem
Cælibatus haſta. xviii.
Cella ibidē
Cællarium ibidē.
Cællarius ibidē.
Cællares palumbe. ibid
Cædo xvii
Cædes xviii
Ceſtus ibidem
Ceſares xviii
Ceſar ibidem
Ceſim ibidē
Ceſa ibidem
Ceſpes ibid.
Cecus ibidem
Ceculus. xviii.&.xix.
Cecutio xviii
Cecilii xix
Caementum ibidem
Caeſena ibidem
Caeditie taberne. ibid.
Cędo et cōpo. ibidem
Cędere xvi
Caerites tabule. xxxii.
Cæra et deri. xcv
Cære xxxii
Cerimonia ibidē.
Cæſitium xviii
Caerotua xcv
Caerotum ibidem
Caeroſus xcvi
Cenatoria lii
Cæcubum vinū ccix.
Cæteri ccxxx
Caeter ibid.
Cæterum ibidem
Cætera ibid
Cætra ibidem
Cedrum ccxlii
Caicus cxlii
Calidon cxxxi
Callum xviii
Caldarium xxxvi
Calaſis li
Caliptra liii
Calantica ibidem
Callais lx
Chalcis xciiii
Calamita ibidem
Calydōia et de. cxxxiii
Calende cliii
Calendarium ibidem
Calligonon xci
Chayſter ccxxviii
Calliope. cxxiii
Callitrichon xci
Caldius c
Caliſto cxvii
Calones cxxii
Calays lxxxii
Calpe cxxxi
Calix cxxxii
Calypſus iſula. cxxxv
Callirhoe cxl
Callipolis ibidem
Callidromus cxli
Calotechm⁹ cxlix
Calator cliii
Caldaicus ibidē.
Callus aprinus. clxvii
Callus ibidē
Calleo et deri. ibidem
Callis ibidē
Calamus clxxxii
Calamitas ibidē.
Calamiſtrum ibidem
Calumniari clxxxviii
Calx cxci
Calcaneum ibid.
Calopodium cxciii
Calculo et deri. cxcviii
Caldas cciiii
Caluo. ccxiiii
Calumnia ibidem
Caluitium ibidē.
Chalydes ccxxv
Calybs ibidem.
Calueo ccxxxiiii
Caluaſter ibidem
Calydonis cxxxiii
Calata Comitia cxlii
Calix ccxxxviii
Calco & deriuata. ccxl.
Calculus ibidem.
Calcitro ibidem.
Calliblephar⁹ ccxli
Campus xli
Caminus cxlvi
Camera xxxvii
Camurū ibidem
Campus xxxv
Campania xli
Campeſtria lvi
Camedaphne lxxxviii
Cameleon cxviii
Campe xciii
Camene cxxii
Chamemelon ccxv.
Camillus lxiii
Camelopardalis. cxliii
Camelus ibidem.
Caminata loca cxlvi
Camere cliii
Cambades cxxxix
Camomilla cxxv.
Cameſis cxxviii
Camp⁹ lapide⁹. cxxxiiii
Cammaros cxli
Camezelon cxxxii
Canis lxxxvii.
Cancer cxxx
Canis xxxix
Canini dētes lxxxvii
Caniculares dies. ibidē
Caninū prandiū ibidē
Cantharolethr⁹ xciii.
Canarii lxxxvii
Canicula ibidem.
Canatim lxxxvii
Canterius xcii
Cantharis xciii
Canina ſentis ibidem
Canopicū hoſtium. ciii
Cano & compoſita ac deriua. cxxi
Canis cxxii.
Canor ibidē
Cantio & alia cxxiiii.
Canorus iii
Cangrena lxxxiii
Cancellus ibidem
Cancello ibidem.
Cancellatim ibidem.
Canopus cxxxi
Cantharus cxxxii
Canarii. cxxxv
Canobos cxxxix
Canchris clxii
Candeo & cōpo. clxviii
Candelabrum .iiii. et clxviii.
Candidati clxviii
Canus & deriuata. ibid
Caniſtr⁹ Cana. ibidē.
Cannalis cci
Canalibole cci
Canopus cxxxiiii
Canis ccxli
Chaos .xxxv.lxxxiii.
Capularis ſenex i
Capulus viii

Capulus viii
Capis cxxxv.xlii
Capularis viii
Capua xlii
Capitium liii
Capitulum ibidē
Capital liiii
Capparis clix
Cappadotia cxxxii
Cappadox ibidem
Capſarius lxvi
Capus. xcii
Caper ibidē.
Capra xcii
Capella i
Caprea xcii
Capero ibidem
Caperatium ibidē
Capraria ix & xcii
Caprimulgus xcii
Capronæ ibidem
Caprificus ibidē.
Capillus ci
Capax cx
Caput ibidē
Capulum cxi
Capruncul̄ū ibidē
Captiuus ibidem
Captiuo ibidem
Capſo ibidē
Capſa ibidē
Capſarius ibidem
Capto ibidē
Carpatos cxlii
Carpatū mare ibidē
Captiuncula cxi
Captus locus ibidem.
Capitium ibidem.
Capis ibidē
Capidula ibidem
Capula ibidem
Capeſſo ibidem
Capedo ibidem
Capitellum ccxv
Capital ibidem
Capitulū & alia ibidē
Capitatū porrum. ibidē
Capitolium ibidē.
Capitis diminutio. ibid
Capita deorum ibidē
Capillata arbor ccxvii
Cares vi
caria vi & cxxiii
careo xv
carnarius xxxiiii
carcer xxxv
carcinias xxxix
carmen cxxii
carnœne ibidem
carbaſus lvi
caro & cō. ac deri. lxvi
carnifex ibidem
carna dea ibidem
cariſſa ibidē
charites lxxxiii
carduelis xci
caracia cx
cariotes xciii
craſſeſco & deri. ccxx
craſtinus v
caſtrenſe ccxliii
carpis & alia. cccxxviii
caſpie cxxxix
cardo & deri. xci
caria mons xciii
charta & alia c
chartago ibidem
cardines mūdi cxvii
carmen cxxii
carmenta cxxiii
carmentalia ibidē
carmentalis porta ibid
carcinus cxxx
carcinias ibidem.
carcinoma ibidē.
carcinodes ibidē
carteſium cxxxii
carteia ibidē
carteſius ibidem
carthesium ibidē
carpheotū cxxxiiii
carbūculus cxxxv
carbo ibidē
carybdis cxxxvi
carpathos cxlii
carrum clxx
carrus ibidē.
carruca ibidem
carpentum ibidē
carmenta ibidem
carpētari⁹ equus. ibidē
carpentari⁹ faber. ibid
carinatim ibidē
carina ibidē.
carinatum clxx
carino ibidē.
carpophorus ibidem
carmata clxxii
cardo limes cxcviii
cardiac⁹ morbus cevii
carum & de. ccxx
caries ibidē
carex ccxxxi
carecta ibidem
carthavirgo ibidē.
cartophilatiū ibidem
caſſiterum xxix
caſtra et alia xxxii
caſa clxx
caſtula lvi
caſeus cxix
caſus iuppiter cxxxi
caſſitias clx
caſtalides cxxii
caſtalius ibidem
caſtalia ibidem
caſpius cxl
caſnar clxx
caſos cxlii
caſſiterum xxix
caſtor et deriua. pollux cxliii & cxl.
caſiorum inſulæ cxlii
caſtigo & deri. ccvii
caſus clxx
caſabundus ibide
caſſiopia clxxxvi
caſtum & deri. ccvi
caſtro ibidē
caſtra ccvii
caſtigo & deri. ibidem
caſteria ibidem
caſtanea ibidem.
caſtaneary gña ibidē
caſſis ccxx
caſſes ibidē
caſſida ibidē
caſſiavia ibidem
caſſius ibidē
catillus i
catillones ccxxiiii
cataplaſma xxiii
catapotia ci
cataracta xxxiii
catus lxxxvi
cato ibidem.
catulus lxxxvii
catulinus ibidem
catena lxxxvii
catulio ibidē
catinum cxi
cataractæ cxxxi
catta cxxxvii
cataſcopus ibidem.
catoblepas clxxix
catullus cciii
cato & deri. ibidē
catena & de. ccix
catovticenſis ccxxiii
cathedra a cata ppoſita ccxxxv
cataputia cxcvi
catyllus ccv
cauillor & deri. x
cauea xx
cauedium xxxv
caudex c
cauſidicus cv
caupona cxi
cauponor ibidem
caucaſus cxxxix
caurus cxl
cauo de. et cō. ccxxv
cautus ccxxxix
cautio & deri. ibidem
catus & deri. ibidem
cautes cxli
caulias cxc
cauche clxxiiii
cauſa & deri ccix
cauſarū genera. ibidem
cauſor ibidē.
cauillatio x
cauea xx
caula ccxxv
cauda ibidē
caudicariæ naues. ibid.
cauerna ibidem
cauere ccxxxix
dacomeniū ccix
ditorium cxcii
clauis xii & xviii
crategonon cxxvi
clamos ii & iiii
clam xviii
claudo ibidē
chlamis lii
clauus liii
clauum figere ibidē
clauam ibidem
clauſtrum ibidem
claudus ibidem
claudius liiii
Claſſis cxxii
claſſica ibidē
claſſici ibidem
claſſiarius ibidem
clades cxlv
clamo & deri. ccxxvii
clar⁹ & de. ac c. cccxxiii
clarigo ibidem
clarigatio ibidem
cecrops xvi & ccxliiii
cecropia cxxiiii
cedo & de. cō. xvi
cello ibidem
cella xxxv
chelys lviii
celetes lxxxi
chelidonia lxxxii.
chele xciii
celeres xcix.
celetes cxvi.
chele cxxx
celox cxxxvii
celotis ibidē
chelydrus clxxx
celte ccxix
caytlus ccv
celtiberi ibidem
centrum xvii.
centuſſis xliiii.
cenchris lxxxviii
chenopus xcv
centurio ci
centuripe ciiii
cenſor ccii.
centimanus cxiii
cellaris ciiii
centrina xciii
centipeda xciii
celaduſa cxl.
celeno cxxx
celer & deri. cxcii
cedrum ccxlii
clemēs & alia ccviii
ceſulie clxxii
coenaturio clxiii
cœpio & deri. cxii
ceneus cxxxiii
cecurbum ccix
centies ccxl.
cephesias cxl
cerba ibidem
cerotum xcvi.
ceroma ibidem
cerium ibidem
cheria clx
celſus & deri. xvii
celi colūna cxxxv.
cercus lxxxii
cecropia cxxxviii.
centauriō cxviii
centauri vnde cxxxiii.
centaurorū noia. ibidē
centurionatus clxxxvi
centuriones ibidē
cenſor cci
cenſus ibidem
cenſor ibidē
cenſus ibidē
cenſio ibidē.
cenſonem faceē. ibidē
cenſio & cōpo. ibidem
centūcapita herba. ccxv
centuriatus ager. ccxl
centones ibidem
cephalus xxxix
cephenes xcv
cephalea cxix
cephesia cxl.
cepheus clxxxvi
cerānia i
cerinus vi
cerostratum ibidē
ceratum xxiii.& xcvi
cherſina xl
cerebrum & alia. xxiiii
cerussa & de. xxix
certe clv
certo ibidem
ceruleus color lx
cernius ibidem
ceres cxxxviii
ceritus lxxx
ceres lxxxviii
cerastes xciii
cerinthus xciiii
cerealia lxxxviii
cerces cxi
cerberus cxxxviii
cercyon cxl.
Cerno & compoſita. ac deriua. clv.
certo & cōpo. ibidem
certiſſo ibidem
certe ibidem
cermius clv
ceruix clxxxiii
cheroneſus ccvi
cherſoneſus ibidē
chele cxxx
ceneia clxx
ceranniū cxc
cerdo ccxvi
cercops ibidem
ceromata ccii
ceruī & de. ccxxvi
ceſſo & cōpo. xvi
ceſtus xxiiii
ceſticillus ibidem

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

cesulie dxxii
cespes cxci
cestrum cxxii
cete & de. xxxviii
clerus xcv
cleone oppidum. cxxix
clio cxxiii
clemens. ccviii
cneus cxxxiiii
cnosus cxx
cnosius ibidem
crepūdia lvi
creo & de. ac com. lxvi
cresco ibidem
crebenia xci
creber & alia cxxxvii
creteus & alia in eus lxxxv
creticum mare cxxi
creticus cxxi
cretaceus & alia in
ceus lxxxv
crepida cviii
crepidarius ibidē
crepo ibidem
crepito ibidem
crepitaculū ibidē.
crepido cviii
crepa ibidē
crepi luperci ibidē
crepa res ibidem
crepusculum. ibidim
crescos cviii
credo & deri. cxvi
creta & deri. cxxi
cretœ īsulæ noīa. ibidē
creta nympha cxx
cresco cxxxvii
cibaria lex xliiii
cibium liii
cibus lxxxvi
chibis xciii
cybele cix
cibelus ibidem
cybelis sacerdotū noīa.
cxxi
cicur vi
cicum ibidē.
cicuta xlvii
cicatrix ibidem
cycaminum li
cicy xciii
cycindela xciii
chilon cxcix
cilene cxxx
cicada xciiii
cicorium cviii
cicerones cix
cyclarus cxxxvii
cyclades cxl
cycatrix & deri. cxlviii
cyconius clvii
cicinia dxxx
cicer cxxxi
ciceris genera ibidē
cydonium xxii
cyduus ciiii
cygnus dxxxv
cilia xviii
cylindri xxi
aliū & cōpo. xlv
alicium xcii
alicia ciiii
alix ibidem
clicinavestis ibidē
chilas cxv
cyleborus cxxxi
alicrani cxxxii
cymindus cxi
cymerii cxvii
cymba cxxxvii
cymbium ibidem
cima xiiii
chimera dxxxv
cynnabaris xxiiii
cingo & cōpo. & de. liiii
cinuligium ibidē
Cianeæ xcvi
Cinxiaiuno liii
Cinabaris lxi
Cynosura lxxxviii
Cymphs xcii
Cynachanthe xciii
Cynomia xciiii
Cynosorchin cxxvi
Cynosarcinia ibid
Cynopolis cxxxv
Cynocephalō ibid
Cynoglossa ibidē
Cinici ibidē
Cinthia xl
Cynorhedus cxxxv
Cinthius xl
Cynanche cxlvi
Cinis & deriua. cxcviii
Cimiflones ibidē
Cinelones ibidē
Cinorestes xciii
Cilitiæ cxxxix
Cinethus xl
Cinus cxlviii
Cyminū dxxxv
Cyminuus ibidē
Chiragra cxciii
Chiragricus ibidē
Chira ibidē
Chiramácia ibidē
Chirotece ibidem.
Cynospascon clix
Cinosbascon ibid.
Cynorhodon ibid.
Cynosorchus cxxxv
Cynorhodus ibid
Cinedi cci
Cynorhoda cxli
Cio & cōpo. ac de. lxxiii
Chione cxxviii
Cyprus xxii
Cyparissia xciii
Cyperes cxvi
Cyperus ibidem
Cyparissus cxlii
Cypselus cxciii
Circiiicio ii
Circuniectū ibidē
Circiforaneus ix
Circus xxxv
Chirodita li
Circunfluus & de. cii
Chiron & deri. cxviii
Circerus cxxxvii
Cymus cxli
Cymos ibidē
Cymeus ibidem
Cirnea ibidē
Circe dxxxv
Ciræum ibidem
Circei ibidē
Chiragra & de. cxciii
Circus & deri. ibidem
Circenses ibidem
Circinus ibidem
Circulator ibidē
Circites ibidem
Circanea anis cxciii
circum & cōpo ibidem
circa & cō. cxciii
circuli ibidē
chirurgus l
cysthus lxx
cis & deri. lxxxiii
cissum ibidē.
cysseus ibidem
cyssinibiū cxxxvii
cisterna xxxvi
cito & cōpo. lxxiii
cytheris lxxxiiii
cytorus ibidem
cythera ibid.
citanos xl
cithara cxxxiiii
ciuitas & alia xxxii
ciuis & alia ibidē
chirographum lxxxix
cytheriades cxxii
cytheron ibidem
cytharistria cxxii
chyron cxxxiii
cymbium cxxxvii
cymba ibidē
circius cxxxix
cytherus xl
christus ci
chiavina xl
chii ibidem
chius ibidē
clinicus cxxvii
chitella & deri. lxxxi
clyster xcix
clyus xli
clybanus cxxviii
cliens & alia lxxx
clientela ibidem
clytæmnestra xl
crysomelum xxii
crypto porticus xxxv
crypta ibidē
chrisocola cxxx
chrisoteles lxxxvii
crinis cxxiii
chrisothoas cxxxiiii
crimen & deri. clv
chrises & cō. cxx
chrysitis cxli
coassatio xci
coaxare ibidem
coætaneus c
coæuus ibidem
coæquo c
coaspis ciiii
coagulū cviii & cxlvii
coagulor cxlvii
coagmētū ibidem
coclea vi
coclides xxxvi
cocleare ibidem
coclea ibidē
cocus & deri. lxi
cocix auis cxxxviii
cocytus ibid
cocalus cxcv
coctiuus cxxxi
coculavasa ibidē.
coccentū ibidem
coccus isitis cxxxiii
codex c
codicillus ibidem
codicarice naues ibidē
codex cxciii
codion xciii
coda cxvi
cœnatio v
coeo & deri. ccv
cocles cclxxxiiii
cogito & alia cxlvii
choatras cxxxix
choors & deri. diiii
cogam⁹ flum⁹ cxxxiiii
cogo⁹ & de. cxlvii
cois cxlii
collaudo iii
cola cxlix
colossus xxvi
colonia & deriua. xxxii
et lxxxi
collis & de. lxxxi
colobium li
colores pictorū lxi
colo & deri. lxxxi
colligo clxxx
colina lxxxi
colonus xli
colus lxxxi
coleus ibidē
color & cō. ibidē
colum lxxxi
collum & de. ibidē
columba lxxxiiii
colubraria xcii
colostrū cxix
colostratus ibidē.
columbarū gña ciiii
columus cxii
colos ii & iiii
colludo clxxxviii
collatiua porta xii
collatiua dea ibid.
collyusta cxv
cholera ciiii
columbæ luiæ ibidē
columbinus ibidē
columbatim ibidē
coles clxi
colei ibidem
colluro & deri. cxciii
collutilo ibidem
collabello clxxv
coluber clxxix
collega clxxxi
colchi clxxxv
collatiuū sacrificiū xii
collatia ibidem
colibades oliuę cxxxiiii
columbæ cxxli
coma i & xviii
comen i
commarus xxi
comitium xxxv
compitum ibidē.
cōpluuium ibidē.
comœdiarū gña li
coemo clxix
cōpendinare & deri. v
colchis clxxxv
comito & alia ccv
compernes cxci
cōmorior clxv
cōpotatio lxxxvi
cōmodū & de. xiii
combyra cxxxix
comes ccv
comœdia lxx
cōmessatio lxix
combibo c
compilo ci
comprehendo ciii
complaceo cviii
coma morbus cxxxviii
comaticus cxxxviii
comitialis morb⁹. cxlii
comitia ibidem
comitiales dies ibidē
comitiales hoies. ibidē
comptor clxix
cōperio & deri. clxiii
complura clxv
compluria ibidē
compago cxcvi
compagino ibidē.
compingo ibidem
compages ibidem
combino cciii
combinatio ibidē.
cōminiscor & de. ccviii
commilito cxv

cōmētarius ccviii
cōmentum ibidē.
compilo ci
Compilatus ci
Compellare. cx
Como & deri. cxiiii
Comparo & alia. lxiiii
Cami s cxiiii
Cometarum gña. ibidē
Cōmeatus clxiii
Concubium i
Conticiniū ibidē
Coniicio iii
Coniectio ibidem
Coniector ibidem
Coniectura ibidē.
Coniectariū ibidē
Confuto ix
Consto et deri. xxxi
Conclaue xxxv
Conus xlvi
Conoides ibidem
Conspicuus ibidē
Constitutio xxix
Condiloma cxxx
Comitia curiatah cxlii
Cōmitia cēturiata. ibid
Cōmagene clxxii
Contra et deri. cxlii
cōscrepo. &c. cxxxviii
Conscius & alia. cxcix
Connodo ciiii
Contemplo et cō. iii
Contingnatio xlii
Conchilium lxii
Conchis Concha. ibid
Condo lxxi
Conditio ibidem
Conditorium ibidem
Condictio ibidem
Condico ibidem
Conditaneum lxxi
Conditura ibidem
Contendo lxxii
Contentio ibidē
Concio lxxiii
Conuitium lxxxv
Conuictor lxxxvi
Conuiuium ibidē
Conopos xciii
Conopeum ibidē
Conuoluolus ibidem
Coniugo et deri. cxvi
Contudo cii
Contus ibid
Confino et deri. ibidē.
Consuges ibidem
Confarratio cix
Contorqueo ciiii
Confiteor cv
Condicere ibidem
Conuoco et deri. cvi
Consono et de. ibidem
Conturbo et deri. cvii
Consolido cviii
Consolor ibidem
Consolabundus. ibidē.
Consul ibidem
Consulatus xiiii
Conduco et deri. cx
Concipio et deri. cxii
Conceptiue ferie. ibidē
Conceptaculum. ibidē.
Cōtamino et deri cxiii.
Confugela cxiiii
Concilia cxlii
Conclamatū ē. cxxxvi
Concupio et deri. cl.
Conquinisco clxi
Consulo et deri clxiiii
Concilio et cō. clxv
Conseptus cxlii
Consiptus ibidem
Cōcino cō et deri. cxxii
Concento et deri. ibidē
Concube et deri. clxxvi
Concubium i
Continuo et deri. cxcvi
Cohors et alia clv
Conuenit xcviii
Conuentus ibidem
Conuiuor et de. lxxxvi
Considero et deri. xiii
Concilium clxiiii
Conciliabulum ibidē.
Cōfœdasus clxix
Confedusti ibidē.
Conueo clxxii
Coniuexum ibidem.
Contentus cxcvi
Cōtuberniū et deriuata. cxcviii
Consesco cxcix
Congero et de. ccvi
Concorditas ccvii
Consentio clxxiiii
Consentia ibidem
Conflo. clxxvi
Cōflages ibidem
Congedus ccxv
Copiam facere cxi
Copiam dare. ibidem
Copiæ ibidem
Copio ibidē
Copona ibidem
Coquus et alia. lxxxi
Coquinaria ibidē
Coridalus ccxv
Coronis cxx
Coronarium es xxv
Corrogus xli
Cortex xlvii
Corium ibidem
Corymbus lxx
Corsica xcii
Corimbites xciii
Coronatū mācipiū. ci
Corax ci. & ccv.
Corycū. Coriciū. ciiii
Corbita cxxxvii
corinthienses. cxxxvii
cordum cxxi
chorda ibidē
corybantim cxxi
corybantes ibidē.
corona celestis cxl
corsica cxli
corsicus ibidem
corinthus ibidem
corinthiacus fin⁹. cxlii
corpus deri. & cō. cxlix.
corripio clxxii
corruo ccvi
corruda ibidem
cor et deri. ccvii
cordatus ibidem
cornu et deri. vi.
cornua cxxxii. & vi.
corrigo xxv
corrector ibidem
correcte ibidem
coronarium æs. ibidē.
corregione ibidē
corriuo ibid
corrialis ibidem
coraxicus cxl
contineo de. & cō. cxcvi
corniger ccvi
cornipes cxci
coracesius cxcix
cornucopie cxxxi
codire ccvii
corculum ibidem
cordolium ibidē
coragium ibidem
corgo ibidē
chorus lxxxii
chorea clxxxvi
choraules ibidem
coronarū genera. ibid.
corolarium clxxxvii
coronarius ibidē.
coronamentum. ibidē
corone vrbs ibidē
coroneus sinus. ibidem
coruus cxxxvii
corax cxxxviii
cornix ibid.
corduba cxxxx
cossus xciii
cos cxii
cosmus cxxxxvi
cotoneum xxii
cotes cxli
coticula ibidem
coticula ccxlii
cous cxlii
coxa cxlvii
coxendix ibidem
cloaca ix
chloris cxxxiiii
crotalia xxi
crotala ibidem
crocota vestis lxiii
crocodil⁹ et alia. lxxxii
crocitare xci
croton xciii
cronium cii
crocum & deri. ciiii
crocata ibidem
crocotarius ibidē
crocomegma ibid
crocinū vnguētū. ibidē
crocitare cvi
crocire ibidē
crocus cxviii
chronica de. & c. cxxvii
cronia ibidem
cronus ibidē
cubo deri. et cō. clxxvii
cubus liiii
cuculus cxxxviii
cronius cxxxiii
coturnix cxl
crontiades cxli
cortina cxcii
croco cxxxviii
croceo et deri. ibidem
cumbo et cō. clxxvii
cucumis clxxix
cudo et cōpo. xviii
culina xxiiii
culus lxxxi
cultor et cō. ibidē
culinus ibidem
culcitra et alia. ccxl
curetis clxviii
culex xcii
cumulus et cōpo. liiii
cum lxxvii
cumba clxxvi
cum primis ci
cuneus xx
cunctus xxi
cunctor ibidem
cunio et deri. lxxxi
cuna ibidē
cuniculus lxxxvi
cuniculares īsulæ. xcii
cunila bubula. xcix
cunlago xcix
cunila herba cxxvi
cuneus ccxvi
Cupido lxxxiii
Cupressus & de. cxlii
Cupio et deri. ac cō. cl.
Cupedia ix.
Cupes ibidem
Cupedinarii d
Cupedula ibidem
Cupencus ibidē.
Curetes cxxi
Curia iii
Curis cxxviii
Curuca cxxxviii
Curia Calabra. cliii
Curro deri. et cō. clxx
Cura et de. clv
Curatio. ibidem
Curatura ibidem
Curiosus ibidem
Curia hostilia ibidem
Curiones ibidem
curiales ibidem
curia romana ibidem
curifugia ibidem
curium clxxxix
curuo cōpo. & de. ibidē
custodio clxxv
custodela ibidem
cutis et cō. xlvii
Cludo et com. liii
Climes & alia de. lxxxi
Cluacina ven⁹. lxxxiiii
Curetis cxx
Crus clxxxviii
Crimos cxl
Crapula ccxlii
Crustulum cxlviii
Crux ibidē
Crucio ibidem
Crucium vinum ibidē
Cruor ibidē
Cruento ibidem
Crudus ibidem
Crudesco ibidem
Crudaria ibidem
Crudelis ibidem
Crumena ibidem
Crustum ibidem
Crusta ibidē
Crusto et cō. ibidem
Crustarie taberne. ibid
Crustam ducere ibidē
Crustuminum. ibidem
Crustumia trib⁹. ibidē
Crustumia pira cxlviii
Crustuminum cxix
Crudaria cxlviii

Daci ccxiii
Dactylus cxviii
Demon et cō. clxxvii
Dædalus cxvi
Dagnades cxxxiiii
Damia x
Damno cō. et de. clxix
Damnatus voti xii
Damuas clxix
Damiste. lxxiii
danubius. lxxix
dane clxxxvi
dapes lxx
dapsa ibidē
dapsilis ibidem
dapatice ibid.
dapaticū negociū. ibidē
dapalis cena ibidē
daphnon cxlvii
daphne cxlviii
daphnis ibidem
dare fidem lxx
dardanarius dii
dadatim lxxiii
datarius ibidem

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Daunus ci.
Daunia ibidem
Daui cxxii
Danis cxxxiii
Damascene clxxii
Daphnoides cxlviii
Dactyli cxxi
Draco et deri. cxvi
Draco hespidū. cxxxii
Dracōtiū cxlviii
Dracunculus ibidem
Dracena clxxix
De celea cxl
Demon clxxvii
Debello cxxvi
De clxv
Debilo cxiiii
Debeo et deri. ibidem
Decollo et deri. lxxxi
Decurioni ci
Decrepitus cviii
Decipio et deri. cxi
Decotes toce cxli
Decet et de. ac cō. clvii.
Decus ibidem
Decumbo clxxvii
Decem⁹ et alia. clxxxvi
Decima ibidem.
Decimo cō. et de. ibidē
Decumanus ibidem
Decurio ibidem
Decarchus ibidem
Decures ibidem
Decas ibidē
Decachordium. ibidē
Decalogus ibidē.
Decaphorus ibidem
Declamo et deri. cliii.
Decerno et de. clv
Decermina ibidē.
Decutio clxi
Decumanus limes. clxxxvi. et. cxcviii
Decoquo et deri. ccxxii
Dedo lxix
Deduco cx
Deficio et deri. lxv.
defraudare geniū. lxxx
Defluo et deri. cii
Degrummari. cxxiii
Dego cxlvi
Deutio et cō. iii
Deitas iiii
Deinceps et alia. xxxi
Deinsuper cii
Delia iii
Delubrum iiii
Deleo et deri. xii
Delitia lxxiiii
Delitio ibidem
Delecto ibidem
Delitia lxxv
Delitiatum ibidē
Delicō ibidem
Delphinus cxxxvi
Delanies ccxvii
Deianira cxxxi
Decoro et deri. clvii
Dehinc clxv
Denuo ibidem
Demum ibidem
Deniq; ibidē
Delibero et deri. cxciii
Decerpo ccxxxviii
Deduco clxv
Demoliō cxxxiii
Defidero et alia. xiii.
Demulceo iii
Delos cxl
Delius ibidē
Deliacus ibidem
Delea cii
Delator cvi
Delphos cxxxiiii
Delibo cxciii
Delinquo ccxxx
Deliquium ibidem
Dema xci
Demo clxix
Damophoon ccvi
Demonstratio cclviii
Dentifricium lxii
Dentiscalpium ibidē
Dens et cō. lxx
Dentium genera. ibid
Densum et de. lxxi
Dendroides xciii
Denarius clxxxvi
Denarie cerimone. ibi.
Denaso cc
Dependeo xiiii
Depilo ci
Depuber c
Deprehensa ciii
Deartuatū cxlix
Derogo et de. ccxxviii
Destino xxxi
Desultori cxvi
Defigo et deri. clxii
Desero et deri. clxvii
Deseruio clxviii
Desino clxxxv
Definentia ibidē
Desup cii
Deserta ibidem
Deterum clxvi
Deterior ibidem
Detereo cō. et de. xv
Deterie parce ibid
Deturbo et deri. cvii
Detracto ccvii
Deus iiii
Deuteria li
Deucalion xvi
Deuoco et deri. cvi
Dextra iii. &. clxii
Dexter et alia. clxii.
Desilio clxiiii
Dissilio cō. et de. ibidē.
Defuo & de. clxxv
Detineo et de. ccvii
Defēdo et ali. ccxxviii.
Drepanū cxxvii
Diana iii. &. cxxviii
Diarium v
Diapasmata xxiii
Diana fascelis cxx
Diasytirion cxxvi
Dieta v
Diente ibidem
Dianium xcii
Didyma cxxxi
Dictamum x
Dictamnum ibid
Dipsacon clix
Diacheron ibidē.
Dia cxxix
dius iiii
dies cliii
dialectice cccix
diaulus ccxvii
dibapha tyria lxiii
dibutades ccxxix
dictymius iii
dyctima ibidem
dicax et deri. cv
dictamus xcix
dicere et deri. cv
dictio ibidem
dicaxit ibid
dicto et deri. ibidem
dictum ibidem
dicterium ibidem
dictator cv
dictatura ibidem
dicare ibidē
dicte cxxi
dicteus ibidem
didima cx
dies cō. et deri. v
diecula ibid
dieta ibidem
dietarius ibidem
diebima ibidem
directus ibidem
directa ibidem
diespiter ibidem
diēdicere ibidem
dierum nomina. cliii
die ccxvi
diffluo cii
dignus cō. & deri. clv
dignor clv
diglitto clxxiiii
digitorū noīa. xcvii
digitus ccxxviii
diiouis v
diiudico cv
diiuglans cxii
diicoon cxli
dii pro diei v
diluculascit clxxxiiii
diluculum ibidē
diluo et deri. cxiii
dinaeste xliii
digitellus lxxxvii
dignoro ccxxix
dionysius cxl
dithyrambus clxvii
diluceo & deri. clxxxiiii
diruicio ccvi
dipthongus cciii
dipōdiū. ibid &. xiiii
diffuo clxxiiii
dione lxxxiii
diomedes ibidem
diomedeæ aues ibidē.
&. cxxxi.
diomedæ ifule. lxxxiii
dioscorō ifula. cxxxv
diodorus cxli
dionisius clxvii
dipsas clxxix
dipthitha xciii
diplois cciii
diptota ibid
diplomata ibidē.
dirus cō. et deri. vi
diris cxxxv
dire vi
dirachium clxix
dispergo clxvi
diripio clxxii
dissimulo et cō. iii
dissono et de. cvi.
displicentia cviii
dis v. et. cxxxix
distichon & alia. cl
disulcus porcus. cxxxv
discerno clvi
discerniculū. ibid
dissideo et deri. lxxvi
discrimino & de. clvi
diu et cōp. v
discutio et deri. clxi
dissipo clxiiii
dissero clxvii
discumbo xxxv
dispnoea cxix
dispnoicus ibidē
disco et deri. ccxviii
ditio v
dito ibidem
ditesco ibidem
dius iiii &. vi
diuio cō. & de. iiii. &. v.
diues et cō. v
diuito ibidē
diutius ibid
diurnare ibidem
diutule ibid.
diutinus ibidem
diuerto xcvii
diuidia cliii
diuidicula ibidē
diuidium ibidem
diuaricari clxxxviii
dryades ibid
doceo et deri. lxxiii
dolor clxxxi
directus v
directa ibidem
dormio cō. et. d. ccxxvii
dorilus cxxxiii
dolchis clxxxv
doliche cxlii
doleo et deri. ccvii
doloro ccviii
dolabra ibidem
dolium ibidem
dolus et deri. ibidem
dolentia ccvii
dolones ccviii
dom⁹ cō. et deri. xxviii
domis & deri. ibidem.
dominium ibidē.
dominus ibidem
domitius ibidem
domicilia iouis. cxxx
domo et deri. xxviii
donum xlviii
dono lxxiii.
donatrice corone. ibidē
donatium ibidē
donū honorariū. ibidē
dono et cō. ibidē.
donax clxxxii
doris ibidē
dorion ibidem
doripetron cclviii
dorsum clxv
doriscus clxxxii
doron cxc
dos lxxiii
doto ibidem
dromedarii cxliiii
dubenus xxviii
dubito et deri. cxliiii
dubium et alia ccxv.
ductor et alia cx
ducto et cō. ibidē
Dudum v
duellum cxxv
duellona ibidem
duello cxxvi
duidens cciiii
duicensus ibidem
dulce cō. et deri. lxxiiii.
dumus et deri. xlii
dum et com. clix
du odeuiginti cxv
duonum cxxvi
duo deri. & cō. cciiii
dupliones ibidem
duplare ibidem
duria ccxiii
duracine vue. ccxxiii
duplus cciiii
doxa et cō. xii
duplio et de. cciiii
duro et deri. ccxxiii
dureo et deri. ibidem
dux cx
druydes clx
druella xxvi
E in compo. lxxii
Earanthemis cxxv
Eanus cxxvtii
Earini⁹ xc
Ebosus xcii
Ebibo c
Ebrius et deriua. ac cō-posita. cli.
Ebriosus ibidē
Ebrio ibidē.
Ebriolo ibidem
Edismata xxxiii
Eclephrō cxxxiiii
Edo & cō. ac de. lxix
Edulis lxx
Edusa ibidē
Edeatra ibidem
Edera lxx. xcix.
Edico cv
Edor cix
Echeneis xl
Echinus ibidem
Eccho xciiii
Echimithia cc
Ecligmata xxiii
Effluo cii
Effœta clxix
Egeo & cō. & de. lxxix
Eiicio iii
Elicio lxxv
Elices ibidē
Elicius iuppiter ibid.
Elleborum xc
Elops cxi
Elychnia cxvi
Elice cxvii
Elis cxxxiii
Eleusius lxxxviii
Eleusis cxl
Elephas clxiii
Elephantiasis ibidē
Elephantia ibidē.
Elephantinus ibidē
Elephantiū ibidē.
Eleuus cxxxviii
Elegans clxxxi
Elegantia ibidem
Elegi ibidē
Elemosyne ibidē
Eleus clxvii
Elimino cxcviii
Elumbis ccvii
Elaboro ii
Elabor ii
Elapsus ii
Electra xxx
Eligo clxxxi
Elæomeli xcvii
Elluuio ccxiii
Elaphus ccxxvi
Elephaboscos ibidem
Elisium ccxxxviii
Emporiū clxix
Emptiti⁹ et alia ibidē
Emplastrū xxiii
Emporiū clxix
Embāmata lxxi
Emblema xciii
Emporetica cartha c
Emācipatus cxiii
Emphasis cxxvii
Emissarium cl
Emōtualis dies clxv
Emo & cō. clxviii
Emineo cxiiii
Emaneo ibidem
Emansor ibidem
Eminus clxxxiii
Empronoschonō. ccvii
Emendo ccviii
Emeritus ccx
Energia & de. xxiiii
Encumbomata liii
Enodis ciii
Enodo ibidem
Enimuero cv
Enucleo & de. cxii
Entericelę cxviii
Enhydris cxix
Enthei cliii
Enyo clxxxiiii
Enyalus ibidem
Ennosygeus cxci
Encimoidē cxci
Ensis ciii
Encaustice ccxii
Encaustū ibidem.
Eo & cōpo. ccv
Epulum lxx
Epulones ibidē.
Ephimerides v
Epiphora viii
Epitheton xiii
Epitogium li
Epirhediū ibidē.
Ephipiū lxxxi
Ephedron xcix
Ephipiatus ibidē
Ephipearii ibidē
Ephebus c
Ephebia ibidem
Epistolary charta c
Eous i
Ephiræ cxli
Erigonasis cxlii
Eia age cxlv
Epitiphiū clvi
Epitaphius sermo. ibid
Epitaphia oīo ibidem
Epizeusis ciiii
Epithalamiū ciii
Epistola cxcvii
Epistolium ibidē
Epitome ccxxii
Epiplocele cxviii
Epops cxxiiii
Epie cxxxiiii
Epii ibidem
Epagris cxl
Ephyre cxli
Epilepsia cxlii
Epileptici ibidem
Ephemeris cii
Epodos clvi
Ephodus ibidem.
Epidānus clxix
Epitritus ccxi
Equidiale v
Equinoctiale v
Equidium v
Equinoctium v
Equus xcii & xvi
Eques xcix
Equester ordo ibidem
equila ibidē
equiria ibidē
equitium ibidem
equio ibidem
ergastes xxiiii
ergastulum ibidem.
erica xcvi
eruca xlix
erithace ibidem
erythros cix
eribæa cxviii
erimanthus cxxx
erasinus ibidem
erythra cxxxi
erythrotū cxxxiiii
erebum cxxxix
erginus ibidem
eropia cxl
eris cxviii
eraphiotes clxvii
eripio clxviii
erciscor clxxi
erciscūde familie. ibidē
erctum ibidem
ercius ibidē
erigeron clxxxv
erro & de. cxcviii
Eruo & deriuata ac cō-posita ccvi
ergo ccviii
ermis ccxi
Eris ibidē
Erogo ccxxviii
Erugo & deriua. viii
Errogēneton lxxxvii
Eritheles ibidem
Eudemones clxxvii
Eromodotiū clxviii.
Eremum ibidem
Eremita ibidem
Erogo & de. ccxxviii
Essentia xliii
Esca lxx
Esculus ibidem
Esalos cxi
Escus & deri. xv.
Essedum cxl
Et et. Et xxvii.
Etsi. etsi ibidem
Ethice cxcix
Ethia clvii et cc.
Etheocles cxxxix
Etiam xxvii
Etiamnum ibidē
Enim ibidē.
Etenim ibidem
Ethesiæ lxxixi
Euboea dx
Euanno xlii.
Euzomō xciii
Euoco & de. cvi.
Europa cx
Euphene cxviii
Europa cx
Euander cxxiii
Euristeus cxxix
Euenus fluui⁹ cxxxiii.
Euphorbia cxxxv
Euphorbius ibidē
Euxinus cxli
Euritus cxxxiii. cxli
Euripylus cxlii
Eugium cxlvi
Euan clxvii
Euchius ibidem
Eunuchus ccvii.
Eutrapelus ccxxiiii.
Euplecton x
Euocati cxv
Euphonia cvi
Eurinom⁹ cxxxiii
Euphrates cxxxii
Euritis cxxxiii
Euax xcviii
Euridice cxxxiiii
Eudoxus xii
Effugio cxiiii
Eurydomene & alia. lxxxiii
euphrosine ibidē.
Exibilo i
Exilo i
Explodo i
Expensa xiiii
Excido clxx & xviii
Excisatum xviii.
Exoticum xxiii
Exto & alia xxx
Exta & deri. xxxi
Extrarius ibidem
Exfio lxvi
Ex in cōpositiōe. lxxiii
Ex orcizatio lxxx
Excludo lxxxviii
Exbalisto xciii
Expapillo cxxxv
Exupero & deri. ciii
Extorqueo. ciiii
Exhæredo cv
Exturbo cvii
Examē & de. xiiii
Exul xv & cviii
Extorris xv & cviii
excipio & de. cxi
exilica eā. cciii
exigo & de. cxlvi.
exanclatū ibidem
expergo cxlvii
explico & de. lxvii
extispex xxx
extispitium ibidē.
extemplo iii
ex verne xcvii
execror & de. clx.
expio clxxii
exitus ccv
exitiū & alia ibidē
excors ccvii
excandesco clxviii
excādescentia ibidem
expectorat xxx
exulo cviii & cxiiii
exilium ibidem
excello deri. & cō. xvii
expgisco & alia. cclvii
expectoro xxx
excerno clv
exodium clvi
exodus ibidem.
exorcizo clviii
exorcismus ibidē
excutio & de. clxi
experior et deri. clxiii
expers clxiii
experitus ibidem
exilio clxiiii
exulto ibidē.
exunie clxv
ex pato clxvii
expergo ibidem
eximo clxviii
eximiū ibidē
exerceo clxxi
exercitus ibidem.
exercire ibidem
exoletus clxxiii
exalto ibidē
exuo clxxiiii
ex ibidem
excurio clxxv
excubo clxxvii
excubiæ ibidem
exquilliæ & de. ibidem
expedio & deri. cxci
excuso & de. ccix
exequiæ ccxxviii
expello ccx
expulso & deri. ibidem
excrementa clv
exordium cliiii
expectoro cciii
examenapū xiiii
exquamo deri. & cōpo. ccxxvii
Fabolinus de⁹ ix
Fabulor deri. & cō. x
Fabula ibidem
Fabitor xi
Faba lxiii
Fabatia ibidem
Faba græca xcvii
Fabula pelopeia. cxlii
Fabarię cii
Fabi⁹ pictor. clxxxviii
Fabula de portu alcmenæ lxxxvi
Faber & cō. ac de. lxv.
Fabrica ibidem
facundus x
facetus xi

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CREDOS.USAL.ES

Facio ago gero. lxv.
Facio cō.et deri. ibidē.
Facto lxvi
Factor ibidem
Facesso ibidem.
Facile et alia ibid
Facies lxvii
Factura ibidem.
Factio ibidem
Facinus ibidem.
Factitius ibidem
Facultas dicendi cv
Farctus et de. vii
Facineæ ccxl
Fagus clxii.
Fagutal ibidem
Falx vii.&.xcii
Falarica ix
Falces ibidē
Fallo cō.et de. x
Falsarius ibidem
Fallacie ibidem
Falla ibidē.
Falx et deri. xlii
Falco ibidē
Falcidia lex ibidē
Falsidicus cv
Falisci clxiii
Falernum ccix
Fama et cō. ix
Fames cō.et deri. v
Fama et de. ccxv.
Famigero ix
Familia ccxxxvi
Familitas ibid
Famul ibid
Famuletiū ibidē
Fandum ix
Fanum x
Fanaticus ibidē:
Faniana charta c
Far:farina. vii.et.ix
Farcio et deri. vii
Farreum·farrago.ibid
Farctilia ibidem
Fari ix
Fas cō.et deri. ix
Fastidies ibidem
Fastus et deri. x
Fastidio ibidem
Fastigium ibidē
Fastis lxvii
Fascelis ibidem
Fascinum ibidem
Fascia cciii
Fato ix
Fatuus x
Fatua dea ibidem
Fatalis et deri. x.
Fatisco et deri. xi
Fatigor et deri. ibidem
Fauna xi
Fauni ccxvi
Fauor xxx
Faueo et cō. xi
Faustū fauentia. ibidē
Fauus xciii
Fauni clxviii
Fauonius lxxxii
Faussæ.fauilla. clxix
Faustianū vinū. ccix.
Fauces ccxxxv
Faustulus cxcix
Flamineus lxiii.
Flamen ibidem.
Flaminius & alia. ibid
Flates lxv
flamiaris toga. clxxvi.
flamearii ibidem
Flamma et cō. ibidem.
Flagro et deri. ibidem.
Flagellum ibidē.
Flagriones ibidē.
Flagitiū & deri. ibidē.
Flagito et cō. ibidem
Flabellum ibidē.
Flatum des ibidē
Flauisse ibidem
Flaccum ccxii
Flauus ccxxix
Flaueo ibid.
Flaccus ccxli
Frater vi
Fratria ibidem
Fratrare ibidem
Fratrueles ibidē.
Fratilli ibidem
Fraus et deri. xi
Fraufus ibidem
Fragra cxcvi
Frango deri.& cō.ccxii
Fragor ibid
Fraccidum ibidē.
Fraxo ibidē
Fragro et deri. ibidem.
Febris et cō. ii.&.vii.
Februare ibidem
Februarius ibidē
Feles lxxxvi
Felo et de. cci
Fel ccvii
Felices arbores. ccxvi
Felix et deri. ccxvi
Felicones ibidem
Felicata patera ibidē.
Femen xi.&.cxlvii
Femur cxlvii
Feminosus ibidē
fenicurus lxx
ferre vi
fera. ibidem
ferinus ibidem
feralia ibidem.
fero et cō. viii
feciales ibid
fetus cc
fenus ibidē:
federa cxli
frenesis et alia ccvii
feretrius iupiter. viii
feramentum ibidem
ferrareas ibidem.
ferox et deri. vi.
fere ibidem.
ferme vi
ferie et deri. vii.
ferculum ibidem
ferio vi
ferabites vii
ferueo ibidem
ferax viii
fertile ibidē.
feronia ibidem
ferrum cō.et deri.ibidē
ferrugo et de. ibidem
ferrumen ibidem
ferruminatio. ibidem
fero cōiunctiōem lxxi
ferrugineus color. lxi
ferrum clxviii
fessis iiii
fessus vi
festinus. vi.&.ciiii
festidies et de. ix
festuo. x
festra xxxvii
fescenii vsus ccxviii
festino et de. ciii
fex lxvii
fer et de. ibidem
flexumines xcix
flemma clxxvi
fleo ccxvii
flecto et alia ccxxxii
freno ix
frequēs cō.et de. iiii
frequentarius iiii
fretum vii
fretus ibidē
frendo ccxiii
frons cci.
fremo. ccxiii
freuum ibidem
fiber ccxxxii
fibra ibidem
ficus egyptia i
ficedula ccxxi
ficosus cxlvii
ficus ruminalis. cxcix
ficus et deri. ccxxx
ficolea ibidē
ficitox ibidē
ficitas ibidē.
ficuum genera ccxxxi
fides et deri. cxxi
fido et com. ibidem
fidelia ibidē
fidicule ibid
fiducia ibidē
figline inuentio. cxvi
figulus clxxx
figura ibidē
filicula herba cxcii
filiaster lxxxvii
filii familias clxv
fiscina ccxxiiii
fiscella ibidem
fiscelli ibidē
filicis genera ccxvi
filius ccxxxvi
fimi xi
fimbria ccxxxii
finis et cō. clxxviii
finio & cō. ibidē
fingo et deri. clxxx
fio cō.et deri. lxvii
firmus & com. ix
fistula ix.&.xxxviii
fistula spiritalis. xciiii
fistula cibalis ibid
fiscales calumnie cvi
fiscina et cō. vi
fifula clxxx
Fligo & cō. cxlv
fritillus xi
friuolum ccxii
frigeo & cō.ac de. ccxiii
frigeo ibidem
frictilla ibidem
fociis clxix
foculus ibidem
focillo & cō. ibidē
focillus ibidem
fodio & cō.ac de. clxviii
fedico ibidem
fœnū & deri. xlii
fœtus & de.ac cō. clxix
fœdo & cōpo. ibidem
fedus & cō. ibidē
fœteo & deri. ibidem
fœnus & deri. ibidem
fœnebris lex ibidē
fœniculus ibidem
fœmina & de. cxlvii
follis cli
folliculare ibidē
folium cxcvi
fomen xi
fomentum clxix
fomes ibidē
fons xxxviii
fons niger cii
formica & de. viii
formido & de. ibidem
forago ibidē
forda ibidē
fore ibidem.
fortis & de. ix
fortuna & deri. ibidē
fors & de. ibidem.
fortunatæ insule ibidē
forū & cōpo. ix
fori ibidem
forare ibidem.
fornax & deri. cxlvi
fecundus & de. lxvii
figo & cōpo. clxii
forulus ix
foria ibidē
foriolus ibidem
forica ibidē
forum cupedinis et alia ibidem.
formica xciiii
forceps cxii
fornix et deri. cxxxix
forceps cxlvi
forfex ibidē.
forbea ibidē
formido clxxiii
fora tria romæ cxcix
fornix et de. ccxviii
fassa xxxi
fassa mariana cxxxiiii
fossitia harena. cx
fossa clxviii
fossor ibidē
fossia clxix
fostes ibidē
fotus ibidē.
fouea clxviii
fouius clxix
foueo & cōpo. ibidem
floratia cxcvii
florales ibidem
flocifacio lxv
flos clxxvi
flos et cōpo. ibidē
florea ibidē.
floralia ibidem
flo & de.ac cōpo. ibidē
frons et deri. xi
frondariū ibidem
fucus xcv
fuco ibidem
fugio & de. cxiiii
fugia ibidē.
fugitiua aqua ibidē.
fuluus color lxiii
fullo xciii
fulgeo & cōpo.clxxxix
fulgur & deri. ibidem
fulminū gña ibid
fulginātes ibidē
fulcio & cōpo. cxcvii
fulcrum ibidem
fuligo cxlvi
fulica ibidē
fumus & de. ccv
fumigo ibidem
fundus xli
fundum ibidem.
fundo ibidē.
fuscus & cō. ccxxxviii
furor deri.& cōpo. vii
fusius ii
funda lxviii
fundus & cōpo.ibidem
fūdare et cō.ac de.ibid.
funis ibidē.
funus & deri. ibidem
fungor ibidē
fungorū gña ibidem
funetum cxvi
funebres ludi cxxiiii
furio vii
furiæ ibidē.
furfur ibidē
Furca viii
Furcifer ibidem.
Fur cxlvi
Furialis herba cix
Furnus cxvii
Furium cxlvi
Fur·cōpo:et deri. ibidē
Furio & deri. ccxi
Furie tres ibidē.
Furiarium varia appel
latio ibidem
Fusius iiii
Fusoria ars lxvii.
Fuscina lxviii
Futio lxvii
Futile ibidē
Flumen et de. cii.
Fluo & de. ibidem
Fluuius & de. ibidem
Fluonia iuno. cii.
Flumētana porta. ibid
Fluct⁹ & deri. ibidem.
Flustrum ibidem
Flutæ ibidem
Fructus vii
Frutex ibidem
Fruges ibid
Frumen ibidem
Frux ibidem
Frugi vii
Fruiscor ibidem
Frutinal ibidem.
Frumentum ibid
Frustra viii.
Gades cxxxi
Gadium ibidem
Gaditanus ibidē.
Gasa ccxiii.
Gatuli cx
Gagates flu. cvi.
Galeola clx.
Gallipes cxci
Gazates lapis cvi
Galerita xvi
Galena xxix
Galerus xlvii.
Galbanū lii.
Galbinus ibidem
Gale lxxxvi
Galeus ibidem.
Galantis ibidem
Galba xciii.
Galica cviii
Gallicinium cxiii
Gallus lviii
Gallare ccxix.
Gallulo & alia.ibidem
Gallipes ibidem.
Gallaici ibidem
Galleci ibidem
Gallate ibidem
Gallatia et deri. ibidē.
Galesus flu. ibidē
Galilea ibidem.
Ganges cxiii.
Ganges ccxx.
Ganimedes xvi.
Garamātes & al. lxxxi
Gargarus cxxi
Gargara ibidem.
Garrire ccvi
Gasterochire. cxxxiiii.
Gausapia li.
Gauli cxxxvii
Gaudeo cxxxviii.
Gaudiolum ibidē
Gauranum ccix
Gaza cxxxiii.
Glarea & deri. cx.
Glaux cxiii.
Glaucus color. ibidem
Glaucus ibidem.
Glaudia cxxi
Glaudule ibidem
Glaudium gña. ibidē.
Glaudatio ibidem
Glauci tres clxxxvii
Glaudius & deri. cciii.
Glacies et de. ccv
Gnaritas cxxix.
Gnariter ibidem.
Gnarigauit ibidē
Gnariuisse ibidē.
Gnaphalon ccxxii
Gnaphos ibidem
Gnaphalium ibid
Gradus. xxxvi.
Gradior et cō. ibidem.
Grallator ibidem.
Gyarus cxlii
Grauis homo. clxi.
Grāmatice cxcvii
Gramma ibidem
Graphium ibidē.
Graphia ibidem.
Greca salix. lxxxviii
Gryneus cxxxiii.
Gradiuus lxxviii
Grassator xxxvi.
Gramen clxxxvii
Graminea corona.ibid
Graphiariū lvii.
Graphis cxcvii
gratia lxxxiii.
gratias agere ibid
gratulor et deri. ibidē.
grat⁹ cōpo.& de.ibidē.
grandeu⁹& deri. c
graue et deri. cvii
grauastellus ibid.
grauo & deri. ibidem.
grēcostasis cix
græcia cxxxiii.
græcus ibidem
græcisso ibidem.
grāmotocyphon.cxcvii
grandis cō:& deri. cc.
grandio ibidem
grando & deri.ibidem.
grandino ibidem.
gracculus cxlvi
gracile ibidem
gracileus ibidem.
gracilitudo ibidē.
grabat⁹ ccxxxviii
granata mala. cxxxiiii.
granum enidiū. ibidē.
granum & acin⁹. ibidē
granarium vii
gebanitæ cxxxiiii
gelonus cxli
gelonin ibidem
geloi ibidem
gela ibidem
gellius cci.
gelo et deri. ccv
gemini cxl.
gemino & deri.clxxxii
gemma cxli
gēmarū genera. ibidē.
gemo cō.et deri. ibidē.
gēmo et deri. cxli
gemursa ibidem.
gena xlv
geniculum lxxix.
gens ibidem
gentilicium ibidē
gensclia ibidem.
genus cō.et deri.ibidē.
genitor ibid
genitoros iiii.
genero et deri. lxxix.
genua ibidem.
genuini dentes.ibidem
genius ibidem
genialis ibidem
genu lvi
geon & deri.ac cō. ciii.
georgius ibidem.
georgia ibidem.
georgica ibidem
geometrie inuentores
cxxxi.
gerundium ccvi.
germen. lxxix.
germania ibidem
germani ibidem.
germanicus ibidem.
geryones cxxxi
gerionaceus cxxxii
gerestum cxl
gero cō.& de. ccvi
gerro ibidē.
gerre ibidē.
gerrus ibidē
gestus ibidē
gestio ibidē.
geta ccxiii.
getulus cx.
getula ibidē
grex cō.& deri. xxxvii.
gigno lxxix
gigantes cxxix
giluus lxiii
Heres et com. ibidē.
Heredipeta ibidē.
Herediolum ibid:
Herēnius ibidem
Herba ibidē
Herbesco ibidem.
Herbarius ibidē.
Herbam dare ibidem
gindes ibidem
gypsum cxxi
gypseus ibidem
gypsatus ibidem.
glis lxxxvii
glinon lvii
glicyfides cxxxviii.
gnixus lxxix
gryphus cxxx
grynea vrbs. ccxxxiii.
gorgones cxxxvii
gorgonia ibidem
gorgonius ibidē.
gorgania ibidem
gorgōis caput. clxxxvi
gossipince vestes. lvi.
gloria cō.et de. ix.
glotire clxxxiii.
globuli cxciii
glomer ibidem
glomero ibidem.
gnosco cxxix
gnarigauit ibidē.
gnesios ccii.
glossa et deri. cxciii·
glomus ibidem.
gnoro et cō. cxxix
gnomon clxxxiii·
gula clxxxii
gurgustin xlvii
gurgulio xciii
gurges clxxxiii
gutta et deri. cxiiii.
guttus xxxii
guttati & alia i tū.ibid.
guttur clxxxii
gutturnium xxxii.
glutinum cxx
glutē glutio. ibidem.
gluma clxxxiii
glumire ibidem
grues et deri. cxxiii.
grumie ibidem
gruma ibidem
grumire ibidem.
grumuli lares. ibidem
Habeo cō.& de. cxiiii.
Habito & cōpo.ibidem
Habentia ibidem.
Habilis ibidem.
Habitudo ibidem
Habena ibidem
Habitus ibidem.
Helix lxxxviii
Hebdomades cliii
Hecate iii
Hecatombe. ibid.
Hecatōphylon. ibidem
Hereo cō.et deri. ccii
Hedera xcix
Hedus xciii
Halicacabus cix.
Hallicallios ibidē.
Halmas clix
Halcyones ccxxii
Halcyonides ibid
Halisones ibidem
Halicarnasus ibidem
Hamus cviii
Hamiote ibidem
hamadriades.clxxxviii
Hamotrabo cviii
Hara iiii
Haruspex ibidem
Harpage ix
Harpax xxxix
Harpago ibidem.
Harena et de. cx.
Harpia cxxx
Harpicae quot ibidē
Harpalice ibidem
Hasta et alia xxx
Harena et de. iiii
Harenarius iuppit. cx
Hamula iiii·
Hariolus ibidem.
Harpagones cxxxvii
Harpe ibidē
Harpasa ibidem.
Harpalus ibidem
Harmonia lxxxiii
Hasta clxi
Haurio & com. lxxii
Hebrus cxiii
Hebe ccxxix
Hebes ccxxxvi
Hebeo ibidē
Hebenus ibidem.
Hecate iii
Hecatombe. ibid.
Hecatophilon. ibidem
Hecaria cxlii
Hedus et deri. xciii
Hederarū gña. lxx
Heluus color lxi
Helle xcii
hellespontus ibid
heliosopiū xciii.
heliotropiū xciiii
helius cix
heliogabalus ibid
heliopolis ibidem
helyocrisos ibidē.
helis cxxxiiii
helenū herba xvi.
helii cxxxiii
helico cxxxvii
helene cxl
helena ibidē
helenium ibidem
heluonis ccxiii
heleysma ccxlii
Hemyciclus liii
Hemisperium ibidem.
Hemisticbon. ibidem.
Hemorobiō xciii.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

hemorrhois clxxix
hemetritæus ccx.
hermes xxxiiii
hermopoa ibidem
herculis nodus cxlii.
herculanus nod⁹ liiii
hermaphrodit⁹.xxxiiii
heracleos cxviii
hercinia silua. ibidem
hernia ibidē
hernici ibidem
herculis gen⁹ cxxix.
hercules vnde. ibidem
heras ibidē.
heraclea cxxxiiii.
heracleotes ibidē.
heraclea cxli
heraclius lapis. ibidē.
herculides cxliii
heraclides ibidē
heradius ibidem.
herculeus morb⁹ cxlii
heracleon cxliii
heraclitus ibidem
helus lxi
heluatia ibidem
hepsema vii
hecatōpolis cxxi.
herlinus cxxxiii.
hesito et deri. ccii
hercules cxxxii
heraclee gnq; cxliii
herculaneum ibidē.
hercu'is portus ibidē.
hercius clxxi.
herpes clxxix
here et deri. ccix
heri ccii
herendinus v
hesternus ibidem
herix. cccxvii
hesperia cxx
hesperus lxxxii
heterocranea cxxxii.
heu xcviii
heus & alia cxcix
hiacinthus & de. xxiii.
hiacinthus & de. xxii.
hiarbas cx.
hyas cxx
hyades ibidem
hyo'ciamos cxliii
hyalus & deri: ccxx
hibride vi
hybla xcvi.
hyberno & de. cii
hybernia & deri. ibidē
hybris cxi
hic cōpo. & deri. xxvi.
hydropisis & species
eius xvi
hydr⁹ cxviii
hydria ibidē
hydromeli xcvii.
hydrargiri cxviii
hydrocelæ cxviii
hydrusa ibidem
hydrocephalea cxix
hydrolapeton ibidem.
hydrus vrbs ibid.
hydromantia cliii
hydropotes cxviii
hydra ibidē
hydrussa ibidem
hydrargyrum cccxlii
hydaspes clxxxiiii
hyems & de. cii.
hyemo & de. ibidem
hierobotane clvi.
hierarchia clx
hieratica carta c
hiera clx
hieri populi ibidē:
hiero rex ibidem.
hieronimus ibidē
hieropolis ibidem
hierotheus ibidē.
hierosolyma ibid.
hiella ibidē.
hieraprica ibidē.
hyena clxxxiii.
hylla cix
hyle cccxii.
hirudo clix
hypocondrion ibidem
hylemon cccxiii
hyppasos ibidem
himercus cccxiiii
hio cccxii
hilas cccxxii
hylus cxli
himus et deri. cc
hinnio et deri. ibidem
hymetus xcvi
hymnus cccxiii
hymnetes ibidem
hymeneus cccxviii
hypogeson lxxxvii
hiposelinum xxv.
hyrostasis xxx
hyrbear clx
hypophete x
hypocaustum xxxv
hypenemium lxxxviii
hippolitus lxxxix
hypanis xciii
hyppodromus xli
hipocampe xciii
hippomanes xcix
hippuris ibidem
hippopotamus ibid.
hippocampus ibidem
hypsiphile ci
hippoconii cxiiii.
hippolapatō cxix.
hippace ibidem.
hippomaratron clxix
hippotheca ibidē.
hippocrene cccxiii
hippagiū cccxvii
hippauo ibidem
hucus cōpo. et de. xcii
hircipili ibidem.
hirsutus ibidem
hirtus ibidē
hirquitallus ibidē
hircquus ibidem
hyrcania clxxiiii.
hircanum mare ibidē.
hircani ibidem
historia v
hispanenses cccxvii
hispanēse hosti. cccxxiiii
hister clvi
histrio ibidē
histrix cccxvii
hodidocus clvi
holoschenon cxvi
holographū cccxviii
holocaustum ibidem
holophāta cccxxi
homo & deri. clvii
homographia ibidē.
homoesis ibidem
homonium ibidē
homeleum ibidē.
homolus ibidem
homicida ibidē
homonimus ibid
homonea ibidem
homopton. ibidē
homotoleuton ibidem
homonis ibidem
homonius ibidē.
homeromastix clxi.
honor et deri. iii.
honestitudo ibidē
honorarium ius. clviii
horus cxvii:
hormus cxxiiii
horeo xcvi
horreo et de. cccxvii
horiola cccxxvii.
horeos xcvi
horeum mel ibid
hortor cō. et de. cliii.
hora clxxxiii
horologium ibidē
horoscopus ibidē
horoscopa vasa ibidē.
horreum vii
horison clxxxiii.
hortus xli
horti hesperidū. lxxxiii
hordeū et deri. cclvii
horctum ibidem
horda ibidē
hospes et deri. xli
hostia & victima. clv
hostiarū gña. ibidem.
hostis & deri. ibidem
hostire. ibidem
hostimentum ibidem
hosticapax ibidē.
hostilia cxl
hostorium xxvi
hudus clviii
humerus ibidem
humus & de. ibidem
humo cō. et deri. ibidē
Iacio et deri. ii.
Iactantia ii
Iactuose ibidem
Iacto et deri. ibidem.
Iaculum ibidem.
Iaculor ibidem
Iaculus ibidem
Iacchus clxvii
Iaceo et cō. clxix.
Iaculus clxxix
Iam xxviii.
Iam iam ibidem.
Iamdudū et alia. ibidē.
Iam vero cv
Ianua xxxv.
Ianus xxxviii
Ianthina purpura. lxiii
Iana cxxviii
Ianus ibidem
Iani nomina ibid
Ianuarius ibidē.
Ianual ibidē
Iapetus cccxix
Iason clxxxv
Iapis lxxxii
Iapix ibidē.
Iapex ibidē.
Iapygia ibidem.
Ibices vi
Ibis xcix
Ibi deri. et cō. xxvi.
Iberus et cō. cccxv
Iberia ibidē.
Icarus cxv.
Icarius ibid
Ichthyopagi xl.
Ignauus et de. clxxxiiii
Ichthicusa cxlii
Icterus xxv.
Icterícus ibidem.
Ichneumon lxxxii
Ictis lxxxv.
Ichnusa xcii
Ico icor ictus. clxviii.
Icon icones cccxxii
Iconicus ibidem.
Idolatria lxxxi
Idalia lxxxiiii
Idēa idolum. lxxxix
Idolatra ibidem.
Idios lxxxix
Idiotes ibidem
Idiographus ibid
Idotea ibidē
Idomeneus ibidē
Idume et de. ibidem
Ida crete cxxi
Idalius ibidem.
Idus. iduo cliii
Idula ibidē.
Iecur ccvii
Iecinus ibidem
Ientaculum lxix.
Ignarius. ii
Incrusto cxlviii.
Incerno clv
Incerniculū ibidē
Incōsultus clxiiii
Incēdiaria auis. clxviii
Incumbo clxxvii
Incubi ibidem
Incuso & de. ccix
Indiem v
Indies v
Indulgeo et de. lxxxiiii
Indico & deri. cv
Index ibidē
Indigito ibi.
Indciarū iuētor. cxxiii
Indago cxlvii
Indigites ibidem
Indigito ibidem
Induo & deri. clxxiiii
Induuiæ ibidem
Indoles cccxxiiii
India & deri. cccxxiiii
Indusium xxix
Indutiæ v
Indomitus xxviii
Incedo & de. xvii
Integro & dē. ac c. cxlv
Infinuo & de. clx
Ineo & deri. & cō. ccv
Ineptus & alia. cxxix
Infortunium ix
Infandum ibidē
Infans & de. ibid
Infanuliter ibidē.
Infixio clxii
Infatuatus x
Infensus xi
Infestus ibidem
Infestumion ibid
Infera & deri. xxxi
Infesta signa xi
Infundibulū lxviii
Inficio & de. lxvi
Inficior ibidem
Inficialis stat⁹ ibidē
Influo et deri. cii
Infumo & deri. cix
Ingenii & de. lxxix
Ingenuus ibidem
Ingens ibidem
Iniquus c
Inimiciter cvii
Iniīcio & deri. iii
Innoxius & alia cxii
Innuo clxviii
In oppiosis cix
Innodo ciiii
Inoccultatio clxvii
Inhoram vi
Inhoras ibidem
Insto. et deri. xxx
Instauro ibidem
Institor vestis ibidē.
Insula xxxiiii
Insectum l
Instita liii
Insidiæ & alia lxxvi
Insono cvi
In solo & deri. cix
Insolens ibidem
Insolum ibidem
Insignis cxxvii
Insignire & de. cxxvii
Inscitia cxix
Insilio & deri. clxiiii
Ino cxl
Insitio clxvii
Insuo clxxiiii
Insimul. iiii
Inquino et deri. lxxxi.
Insania lxxxv
Insitia clxiii
Inscribo cō. et d. cxcvii
Instituo et alia. xxix
Insanus cxciiii
Insula et deri. ccvi
Iter et alia ccv
Intercapedo. cxi
Interituo ii. et. iii.
Interiectio ii
Intercisi dies x
Intestinorū gña. xxxi
Intus et deri. xxxi
Inter & deri. ibidem
Intinctus lxxi
Interdico cv
Intersono cvi
Interturbo cvii
Intubum cviii
Interdius v
Intercalo et de. clii
Interfero clxviii.
Internūcius xxi
Interimo clxviii
Interpolo clxxi
Interpolis ibidē
Interpres xxxi
Inpello cx
Introgo et de. cccxviii
Inuidia cō. & de. xxiiii
Inuidentia ibidē
Inuidus ibidem
Inueho clxxii
Inuitus et deri. lxxxv
Inuectiua oratō. clxxii
Inuro clxxxviii
Inustum ibidē
Inustaria ccxii
Inuus cccxxii
Io. cxvii
Iocus xxxii
Iocor clxxviii
Iolaus cxxix
Iolenses ibidem
Iole cxxxiii
Iouis dies cxxi
Iouiste ibidem
Iphinous cxxxii
Iphigenia cxx
Iphiclus cxxix
Iphitus cxxxii
Ips xciii
Ipse cō. et deri. cxxviii
Insippe ibid
Insulces bractea. ibidē
Irrumo vii
Iris xxii
Iris cxxxix
Ira et deri. cli
Ir cxii
Irceus ibidē
Ircipes ibid
Irenarches cvii
Ironice loqui iiii
Irretio clx
Irretitum ibidem
Irrumo et deri. cci
Irritum xii
Irrito ibidē.
Irrogo & deri. cccxviii
Ironia ccxlii
Isagoge cx
Isagogicon ibidem
Ischala xci
Is et deri. xxvi
Iste et deri. ibidē
Isacia xcii
Ischiadic⁹ cxxiiii
Ischias ibidem
Isoetes lxxxvii
Issa xcvi
Isis cxvii
Ismenius xxvi
Ismarus lxxxi
Isocolon clxiii
Ischmos cxli
Itachesia xcii
Italus et deri. cxx
Iter et deri. xxvii
Ithyreus cxxxix.
Ithyrea ibidem
Ithoneus cxli
Ithone ibidem
Iubilo lxxviii
Iubar ibidē
Iubeo et deri. clvii
Iucunditas clxxiii
Iudico et deri. cv
Iugerum cxvi
Iuglans cxii
Iugum et deri. cxvi
Iugo ibidē
Iungo ibidē
Iugarius vicus. ibidē
Iugis et alia ibidē
Iuga ibidē
Iugulus ibidem
Iugulo ibidem
Iulia vuda cccxx
Iumētum clxxiii
Iunonia ix
Iungo et deri. cxvi
Iuncus ibidem
Iunonis insula. cxxxi
Iuniculus cxvi
Iunius cii
Iunices clxxii
Iuno cliii
Iunonis noia. clxviii
Iuppiter cvi
Iurisdictio. lxxvi
Iuridicus et alia cv
Iurgo cxlvii
Iurulentus clviii
Iurgo cō. et de. ibidem
Iucund⁹ et deri. clxxiii
Iuro cōpo. et deri. clviii
Iuspatronatus. lxxix
Ius et eius spēs. clvii
Iustus et cō. ibidem
Iusticium xxxi
Iuturna lxxx
Iuuo clxxiii
Iuuenis ibidem
Iuuentas clxxii
Iuuo et com. clxxiii
ixion cxviii
ixici. ibidē
Laboro iiii
Labos ibidem
Labor et cōpo. ii
Laboriosus ii
Laborinus ii
Labo ibidē
Labasco ibidem
Labilis ii
Labes & alia ibidē
Labrum clxxv
Labrinthus cxvi
Lambo clxxv
Labium ibidem
Labellum ibidē
Labrusca ibidem
Labrum ibidem
Lacus xl
Lacunar et alia. ibidē
Lacana ibidem
Lacerna liii
Laciniæ lxviii
Lacto lxxv
Lactes ibidem
Lac et com. ibidem
Lactuca ibidē
Lactucini ibidem
Lacerta ibidem
Lacertus lxxv
Laxinius cccxv
Lactaria xciii
Lactuca caprina. ibidē
Lacteus ciradus. cxlii
Lactifagi xcviii
Lacinia cccxv
Lacinium ibidē
Lacer cxlix
Lacero ibid
Lacesso ibidem
Lacimata vestis. ibidē
Laconia clxxxix
Laconic⁹ fin⁹. ibidem
Lacena. Lacō. ibidem
Lacedemon ibid
Lactes lxxxiiii
Lada lxx
Ladanum ibidē.
Lænones lxxiiii
Læna ibidem
Lenio et deri. clxi
Leuigo et deri. ibidē
Leuor ibidem
Leuus ibidem
Lenis et deri. ibidem.
Lenta ibidem
Læda cccxviii
Lædo cli
Lamargia clxxxii
Lagaron clix
Lagaroponon ibidē
Lamirius cxlii
Lagyges xcviii
Lætus cccxviii
Lætor et cō. ibidem
Lagana lxiii
Lagia cxl
Lais ccxviii
Laletania ccix
Lamētor lxxviii
Lama ibidē
Lamina ibidem
Lamia ibidem
Lamyus ibidem
Lampyris xciii
Lampheus cccx
Lanuus lxxviii
Lanionia xxxiii
Lanerum lii
Langia ci
Lancea clxi
Lancino ibidem
Langor cxiiii
Lanista xxxiiii
Lanius ccxvii
Lapatium cxix
Lapite cccxiii
Lapitæ ibidem
Lares lxxx
Larua ibidem
Lara ibidē.
Lari⁹. Larissa. ibidem
Laridum cxxvi
Laurentia clxxvi
Lares clxxvii
Larue ibid.
Largior et deri. ccxl
Lapsus ii
Lassus. Lassitudo. ibi.
Lassia cxl
Lasserpitium cxc
Laser ibidem
Lassibus iiii
Lasciuia lxxxviii
Latrina ix
Latria et cō. lxxxi
Latro lxxxvii
Latium et deri. ccxviii
Latialis cccv
Lateo et deri. ibidem
Latibula. Latex. ibidē
Latratus ibidem

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Lateranense palatium cxcvi
Latifolium cxc
Latinus cxcv
Laus iii
Laudo & de. iii
Lauatrina xvi
Lauernio xxxviii
Laomedon cxxxv
Lateranus cxcv
Latrare cxcv
Laomedóteus cxxxv
Laterna cxxxvi
Latona cxl
Lauerna dea xxxviii
Laureolus cxlvii
Laurentia ibidē
Laurentalia ibidē
Lauri gña cxlvii
Laureo cxlviii
Lauretū ibidem
Laurolauiniū ibidē
Lauo & de. ac cō. cxxiii
Laxus & deri. ii
Lebesus ii
Learchus cxl
Leænæ natura cxliiii
Leæna ibidem
Læa ibidē.
Lectus ibidem
Lectica ibidem
Lectisterniū ibid
Lecticarius cxlv
Lectipes cxci
Leua clxi
Leuus clxii
Legæ cxli
Lego & cōpo. clxxxi
Legulus ibidem
Legaticiū viaticū. ibid
Legare & cō. ibidem
Leguleus ibidem
Legirupa ibidem
Lembus cxxxviii
Lemures lxxx
Lentuli cix
Lentus & deri. clxi
Lens clxi
Lentigio ibidem
Lentigiosus ibidē
Lenteo ibidem
Lentesco ibidem
Lentiscus ibidem
Leneus clxvii
lenobates ibidem
leniscus clxxxvi
leo & de. xii
leontophon xciiii
leo celeste signū. cxxix
leo cxliii
leo marinus cxliiii
leontepalon ibidē.
leoncopodion ibidē
leontius ibidem
leogorus ibidem
leodamus ibidem
leocrates ibidem
leopardus ibidem
lepus xxxii
lepor & deri. ibidem
leporariū lxxxvi
lepus cxci
lepidum & cō. ibidē
libethrides cxxiii
lenūculis cxxxvii
leuconicū pmētū cxxxii
leuconium ibidē
leutra clxxxix
leucen cix
leucosyria cxxxii
Leucantha clix
Lerne cx
Letargus ibidem
Lethes et de. cxxxviii.
Leucopos lviii
Leucathemū cxxv
Leporaria vua cxxiii
Letus cxxxviii
Leucographia lix
leuir xc
leucasia xcii
leucoethiopes cx
leucothea cx
Leucas ibide
Leucargillos ibidē.
Leucon cli
Leuis et deri. cvii
Leuo et cō. clxi
Lex clviii
Lex clxxxi
lie cxxv
Liæus clxvii
Libra de. et cō. xiiii.
Libanotus xxv
Libertinus lxxix
Libelli c
Libri ibidē.
Libero cv
Libicum mare cx
Lybs ibidē
Lybies ibidem
Lybissa ibidē
Lybyssinus ibidē
Lyburnus cxxii
Liburnum ibidē.
Liburnia ibidem
Liburnice ibidē
Liburnæ ibidem
Liburnus viator. ibidē
Liber clxvii
Liber & cōpo. cxciiii
Libelliones ibidē
Liberalia ibidem
Liberi ibidē
Libertas ibidem
Liberius ibidem
Libertinus ibidē.
Libero et com. ibidem
Libra ibidē
Liber et deri. ibidem
Libentia ibidem
Libido ibidem
Libitina ibidem
Libentina ibidem
Lyceus xxxix
Lycus ibidē
Lycaon ibidem
Licium clx
Lictor lvii
Liceo et cō. lxxiiii
Lyctus lxxxviii
Lychnus xciii
Libitinarius xxx
Lycidas cxxxiii
Lysyppe cxcii
Licoctinos cxli
Libo deri. et cō. cxcv
Lydus cxlii
Lygus lxxxviii
Lictores cxxii
Lycus. cxxxiii. &. cxli.
Lyciminus cxli
Lycæa sacra clxviii
Licentia et deri. cxciiii
Licet ibidē.
Liceor & com. ibidē
Licitor cxciiii
Lychnites cxxxvii
lychnipēsiles. clxxxiiii
Lycium mare. clxxxv.
Lycus cxli
Lydo. lvii
Lydia cxxxiiii
Lyde ibidē.
Lydus ibid.
Lydius lapis ibidē.
Lien cxvii
lienteria. cxxiiii
ligo lvii
ligellum, ibidem
ligurio lviii
liguria ibidem
lygies ibidem
ligdamus ibidem
ligna clxxxi
lignor ibidē
ligustrum ibidem
limētinus deus ix
limbus liii
limē cō. et deri. cxcviii.
limus ibidē.
limes ibidē.
limax. ibidē
lima cxcix
limo et com. ibidē
limaces ibidem
lymphatius vinum clxxxviii
limphaticus ibidē
lingo xxiii
linea xxiiii
linorum genera. lvii
linum lvii
lino ibidem
lingua et cō. ibidē
lingula lviii
lingo. ibidē
linctus ibidem
linx lxviii
lyncurium lx
lindus ibidē
lingua canina. cxxxv
lintres cxxxvii
linceus et ida fres. cxl.
linx et de. clxxxiiii
lingones cxxvii
lintearius xxx
liuius cxciii
lysula ibidē.
lito clx
lilylybæū cxxxvi
liquo et deri. cxc
lyrare et cō. lviii
liris fluuius ibidē
lyricū carmen ibidē.
lis et deri. cxlvii
lithostratum. xxxvii.
lito & deri. cxliiii
littus xlii
lithocolla lv
litura lvii
litta xciii
lithoron cxliiii
littera deri. et cō. cxcvii
littere ibidē
liuor cxv
liueo et deri. ibidem
lixa lviii
lix lviii
lixinium ibidem
lixum cxxxi
loci l
locusta lxii
locus et deri. lxxv
loculus ibidem
locare ibidē.
locatarius et alia in ari us lxxv
locuples ibidem
locusta ibidem
locusta xciii
locus a cōiugatis. cxvi.
locrus xxiii
locrinus ibidem
lodix liii
lædoria xi
logodedalus cxvi
logos & cō. clxxxi
loligo l
longus clxxi
longurio ibidem
longisco ibidem.
longe et cō. ibidē
longitrorsum ibidem
longauo clxiii
longeuus clxxi
longū cerebrū. clxxviii
loquor cō. et de. xx
loripes li
lorum ibidē
lorica ibidē.
lora ibidem
lothos xcvii
lothometra ibidem
lothophagi ibidē
lothophagia ibidem
lotum cxiii
lubricus ii
lubido cvii
lucina clxviii
lucetius v
lucus xlii
lucani xciii
lucius cxiii
lucana cxvii
lucanica clxiii
lucido clxxxiiii
lucar ibidē.
lucaris ibidē
lucaria festa ibidē
lucullius ibidem
luculus ibid
lucerius ibidem
luceres ibidem
luceria ibidē
lucumo ibid
lucerenses ibidem
lucinus ibid.
lucanus ibidem
luculentus ibidē.
lucubro et deri. ibidem
lucifosus xcii
lucio ibidem
luceo et com. clxxxiiii
lucem facere. ibidem
lucretilis ibidem
lucreto et deri. cxviii
luctor ibidem
lucrio cxvi
lucrinus cxxxx
lucretia cxxxvii
ludia clxxviii
ludus ibidē.
ludicrum ibidem
ludio ibidē.
lues et pestis. cxiiii
lugeo et deri. cxviii
luma cxiiii
lumaria falx ibidem
lumen & deri. clxxxiiii
lumbi cō. et deri. cvii
lumbago ibidem
luna iii
lunaris annus cviii
lunaticus morbꝰ. cxlii
lunati calcei cxxxvi
luo et deri. cxiii
lupus lxviiii
lupus xxxix
lupercal. ibidem
lupinus ibidem
lupa ibidem
lupatum ibidem
lupercalia ibidem
lura cxiii
lurcones ibidem
luridum ibidem
lustricus dies cxiiii
luscinia cxxiiii
lustrare agros cxxv
lusus clxxviii
luscus clxxxviii
lustrum cxxiiii
lustro & alia. ibidem
luteus color. cxxiii
lutea cxx
lutum venetū cxxi
luto cxxiii
lutau ibidē.
lutum ibidē
lux xxxix
luxatus cxxiii
lux & deriua. clxxxii
luxor cxxiii
luxurior ibidem
Maceria xxxiiii
Macellum ibidē
Macto ibidem
Macte ibidem
Macer & de. ac cō. ibid
Machæra ibidē.
Machina & de. xlv
Mactici hoies cxxv
Mæotis clxxxv
Menalus cxxx
Menades cxli
Magmata xxiii
Magar xlii
Magalia ibidem.
Magnus annꝰ cviii
Magmentū cxlv
Magister & d. cli
Magro & deri. ibidē
Magis & de. ibid
Magniloqus & cōposi ta a magnus cliii
Magus cliii
Magydaris cxc
Magudaris ibidē
Maia xcvii
Maialis xcii
Maiores cvi
Maiestas reꝰ cli
Maius ibidem
Malleus iii
Malleolus ibidē
Malta xvi
Malagmata xxiii
Mala xli
Malua xvi & lxii
Malope lxiii
Malache ibidem
Malasso ibidem
Malatia ibidem
Maledico cv
Malum cxii
Maluuium cxiii
Malignus cxxv
Madeo de. & cō. ciiii
Magnesia & alia. cxxii
Mæonia cxxxiiii
Maior morbus. cxlii
Maiosibus iiii
Madeo & de. cxx
Maleuentum cxxv
Maluuiæ cxiii
Malitia cxxv
Malus & deri. ibidem
Male & cō. cxxv
Malū et prauū. ibidē
Malus ibidem
Malea ibidem
Maliacū mare. ibidem
Malimnus ibidē.
Maleus rex ibidē
Maleiavrbs ibid.
Maliees ppli. ibidem
Malorū gña. cxxiii
Mamma cxix
Mamertini cxxxvi
Mamertinū vinū. ibid.
Mamma cxxxix
Mamillare ibidē.
Mamillii ibidem
Mãceps de. xiiii
Manifestū xxix
Mango xxxiiii
Mandones lxix
Manducones ibidē.
Manducus ibidē.
Mãdo & cō. lxxii
Mandare & cō. ibidem
Mansurus ibidē.
Manes lxxx
Manapia cii
Manliana ipia lxxvi
Manichon cix
Mane cxiii
Manum ibidem
Maniæ ibidem
Mania dea ibidē.
Mamola ibidem.
Mano ibid.
Manalis lapis. ibidē
Manalis fons. ibidē.
Manius ibidem
Manus lxi & cxiii
Manumissio cxiii
Manus correptio. ibid.
Manipulus ibidem
Manubrium ibidē
Manica ibidem
Mansuetus ibidē
Mansuesco ibidē.
Mãcupi emptio. ibidē
Mancipio & de. ibidē
Manuariꝰ ibidē
Manuarię tunicę. ibid
Manuor ibidem.
Manuatus ibidē.
Mantile ibidem.
Manubiæ ibidē.
Manlius ibidem
Mancinus ibidē.
Manubarbuli xxix
Mancupi xiiii
Manceps ibidem
mansues cxiii
Manto et com. clxxxiii
Mãcinatus cxiii
Mantissa ibidem
Mantica ibidem
Manticulor ibidē
Mango ibid
Mangonicus cxiiii
Mangonium ibidem
Mangonizo ibid
Maneo et cō. ibidem
Manto ibidem
Mansio. clxxxiii
Mantua et deri. cxxx
Mappa cxiii
mappum ibidem
margaritifera xii
marceo xxxiiii
marcus octauꝰ. cxliii
martes lxxxvi
mariana xcii
mars et deri. xxxvi
mare et deri. cviii
marus mons ibidem
maris fluuius. ibidem
mariscus cxvi
mars cxxv
mandra iiii
mareotis cxxxi
marplacida nauis. cxxxvii
marathon et de. cxxiiii
martis stella. cxlii
maremortuum. clxv
marathron clxx
margaritha æ de. xxi.
marli. lxxxix. & cxciii.
marsica vina cxciii.
margo. cxcvi
maria cxviii
marius ibidem
massoleticū. cxxxiiii
mariani muli cxvi
marisca cxlvii
mastruce li
masculetum cxvi
Mastiche clxi
Mastix ibid
Mastigia ibidem
maspetus cxc
masticū vinū ccix
massilia et deri. ibidē.
massiliensiū mos. xclx
mastice ccxli
matula et deri. xvi
maturum lxxii
maturo et deri. ciii
Mater deum cx
mater phrygia. ibidem
mathematici cc
materis clxi
matricida clxiii
marathon clxxxv
maturor et deri. xvii
mathemata cliii
mater et deri. clxv
matertera ibidem
matrimus ibidē
matresco ibidem
matralia ibidem
matronalia ibidē
mathemata cc
matta ccxxii
matutam ccxxix
mausoleum xiii
maurꝰ et deri. ccxxxiiii
maxilla lxxii
max. curio. cli
max. annales ibidem
max. hostia ibidē.
max. multa ibidem
maximates cli
mæcenas ccxli
medius fidius iiii
medon cxxxiii
mehercules cxlii
mehercule cxliii
megaris xcii
melpomene cxxiii
mellissephilon. xciiii
melanpodium. cxcii
mensuro et de. ccxxxix
melite xcvi
melligo ibidem
melculum xcvii
melenetus cii
mechanicus xlv
mecastor cxlii
mæchꝰ & deri. ccxxxiiii
medicamentū. lxxxiiii
mediastimus xxxvii
medioximus. ccxxxix
medistucticus ibidem
medulla ibidem
medeor ibidem
medium et cō. ccxxxix
meditullīū ibidem
megalenses xxii
megara mons xcvi
melinum xxii
melinis color lxiii
melites ibidem
melas lxxxv
meliosibus iiii
mellisones lxxxvi
mellaria ibidem
melanpodion xci
melligo xciiii
melliceris xcvi
melligo xciiii
melliceris. xcvi
melatticum ibid.
mellis gña ibidē
mellonia ibidem
mellimella ibidē
melos ibidē
melodia ibidem
melissus ibidem
melissa. ibidem
melitena ibidem
melena ibidem
melitine xcvii.
melitites ibidem
mellilos ibidem
melliciraton ibidē
mellifluus xcvi
melis ibidē
melancranus cxvi
melibæus cxviii
melura xxii
melurianum xxii
mel cerosum xcvi
mauritania cx
meneleus cxxxiii
menalus cxxx
menomenon xcvi
memiror ii
melibra cxviii
mellona cxix
melum cotoneū. cxxv
meleager et de. cxxxiii
melicertes cxl
mellarium cli
meleager clxxi
melamphillon. cxcvi
melior ccxxii
memphis & cō. i
memerillus xxi
menbrana & de. c
memoria ccviii
memini ibidem
mensa lxxii
mentastrum lxxxvi
menaria xcii
mendesum hostiū. ciii
menapii ciii
mensarius cxv
mensium noia cli
mensis diuisio cliii
menesthius. clxxxviii
meno et deri. ccviii
mentior ibidem
mendatium ibidē
mentula ibidem
menta ibidem
mendicus et de. ibidē
mensa ccxl
meo cō. et de. clxxxiii
meridies v
meridio et de. v
mereo et de. xxxiiii
meretrix. xxix. et. xlii
merces xxxiiii
mercor ibidem
mercurius ibidē.
meritorium ibidē
mereuda. v
merops xciiii
mero c
meribibulus ibid
meroe. ciii
merum et deri. iiii
merula cciii
mereo cō. et de. ccx
merismos ccxi
merda ccxxxvi
merdo et cō. ibidē
mesauli xli
messana cxxxvi
mesanenses ibidem
messala cxxxvi
messena ibidem
Messonii ibidem
Mens & deri. ccviii
menda et de. ibidem
Mermeros cxxxiii

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Menalius clxviii
mesopotamia. clxxiiii
memor ccviii
memor de. & cō. ibidē.
methodus clvi
menades cdi
metaplasmus i
messis cxxxix
metis xciii.
met cxxviii
methymne. cxxxvi
metropolis xxxii
metuo et alia clxxiii
metapontū. clxxxv
metaphysica clxcix
metoposcopus cc
metreta cxxxix
metiri ibidem
meta et cō. i
metalla ccxli
metalli ibidem
meuania clxxxix
meuanates ibidē
mica viii
mico et deri. ibidem
microphychus. xcxvii
micone cxl
mydia ibidē
myia xciiii
mille cxv
millus ibid.
miluus l
milicta lxxxiiii
milichon xciii
milium. cxv
miliearia auis. ibidem
milos et deri. ibidem
miletus ibid
milesius ibidē.
milo ibidem
mymphur cii
mimalonides clxvii
mimalones ibidē.
mimas ibidem
minimus cxxii
minium cxlii
minor ciii
minotaurus cxx
minos cxl
minyei cxxxiiii
minyeum. ibidem
minius cxxxix
miniates ibidem
minyæ ibidem
minoa rupes cxl
minos ibidem
minor et de. clxxxix
minæ ibidē
minatiæ ibidem
minerua ibidem
minister et deri. cciiii
mintha ccviii
minus et deri. cxxii
minuo cō. et deri. ibidē
myoparo cxxxvii
minalis cxlii
minianthos cxcvi
minerua ccxx
mirophilū cxcvi.
millefolium ibidem
myrseneum clxix
mitto et deri. cl
minutal ccxii
minutia porta ibidem
mimtius ibidem
myoctonos cxli
mirum cō. et deri. ii
mirius ibidē
miraclū et de. ibidem
mirabile ii
mirmeceon xiii
miror ii
mylopolas xxiii
mirrha xxxiii
mirratum lxxxiiii
mirtus et de. ibidem
mirtilus ibidem
myrsus ibid
myrsinites xciii
myrinus cii
myrtopetalō. xci
mirrini cāpi. cxxxiii
mysterium. xlii
miser et deri. xlvii
miseo et cō. clxxx
miscelle ciiii
mysi cxc
mithios x
mythicus ibidē
mythologia ibidē
mytis clviii
mitesco ibid
mithridaticū antidotū clxxix
mixtarium clxxx
mixa clxxxiiii
modus et cō. xiii
modipator ibidē
menia xxxii
merus xxxiii
mollis et deri. iii
mollio et de. ibidem
mollusca iii
mollicina vestis. iii.
molibdena xxix
molior et cō. xlv
moles xliiii
mola et species eiꝰ. xlv
molochinus lxiii
moletrina clxxv
momentum cxvi
mons deri. et cō. xli
monile xlix
mona cii
monas deri. et cō. cix
monichus ibidē
monoceli ibidem
monoxilum ibidē.
monæchus & alia. ibi.
monoceros. ix. & cix
monstro et deri. ccviii.
mnemosynides cxxii
mnenosyne ibidē
moriones clvii
monoeci cxliii
monoecius portꝰ. ibidē.
moneta cxv
monetarius ibidē
monaulos cxxiii
monedula cxlvi
monodia clxx
monostylon. clvi
monopodium cxcii
monopolium ibid
monogrāmos cxcvii
moneo cō. et deri. ccviii
monumentum lx
morbus et alia. lxxxv
monstro et deri. ccviii.
mordeo cō. et deri clxv
moror cō. et de. clxxxiii
morum cxxxiiii
moratus clvii
morosus ibidem
moratia nux ibid
moratillum ibidē
morologus ibidē
moralis ibidem
morticini claui clxv
mors cō. et deri. clxv
morticinii et alia. ibidē
mos cō. et deri. xiii
mosillus clvii
motus et alia. cxvi
moto ibidē.
motacilla ibidem
mox ibidem
mucus cxlvi
mucor ibidem
mucro et deri. cciii
mugio et deri. cxxvi
mulceo et deri. iii
mulcibor iii
mulier ibidem
mullus. i. & xxxix
multicia liii
mulier et deri. lxxxix
mulsum xcvii
mulceo et com. iii
multatio cix
multa ibidē
multo ibidē
mulgere et de. cix
multum et com. ibidē
mulus cc
mulio ibidē
municipiū & alia. xxxii
munus et com. xliii
mūdus et de. & cō. xlix
munio et de. xxvii
mungo et cō. cxlvi
murus et de. xliii
mureia dea ibidē.
murmillonica ibidē
multibibus cxlii
muto cō. et deri. cxvi
mural coroa. clxxxvii.
mustace. cxlviii
murcia cxlvii
murrhinū xxxiii
murenus et de. lxxxvii
muricidus ibidē.
murgiso ibidem
mirginari ibidem
murena cii
murcidus cxlvii
murmuro et de. ccxxxi
murmurillum ibidē
murmurillo ibidem
mus araneus. lxxxvii
mustea xxii
museacum xxxvii
musio lxxxvii
mus ibidem
mustela lxxxvi
mustelinꝰ lxxxvi
musica cxxii
musice ibidem
musicus ibidem
muscatula xliiii
musculus lxxxvii
muscerda ibidem
musipula ibidem
museacum xciii
musea ibidem
mustea mala xcvi
musa cxxii
musarꝫ appellatō. ibid
musarum noia. ibidem
museus xcviii
muscarium clxxvi
musio et deri. ccxxxi
mutuum et deri. xiii
mutus ccxxxi
mutio et deri. ibidem
mutilum ibidem
mutili q̄dranguli. ibid.

Nabateū tus. cxxxiiii
Nabatheus ibidē
Nabath ibidem
Nabis cxliiii
Nace clxxxiiii
Nenia clxxxiiii
Nauia ccxxxiii
Nenus ibidem
Næuosus ibidem
Naiades clxxxviii
nanum ccxxiiii
Namus ibidem
Naptha xvi
Napi clxxii
Naua mala xcvi
Napunculus clxxii
Napee clxxxviii
Narcissus xxii
Narcissites ibidē
Naritia xlix
Nardus xxii
Naria ibidē
Nar xlix
Natali clxv
Nasica cxcvii
Nesseus cxxxiii
Natiso xvi
Nasamones iiii
Nassa xlix
Nasus ibidē
Nasi terna ibidē.
Nasturtiū ibidē.
Nascor lxxix
Nasutus xlix.
Nato ibidē
Natrix ibid.
Natinator ibidē.
Nates cxcii
Natus lxxix
Naualia xxxv
Nautilus xl
Naues clxxxiiii
Naualia ibidem
Nauus et cōpo. ibidem
Nauo ibidē
Nauiter & cō. ibidem
Naumachia & cōposi. a machia ibidem.
Nausea ibidem
Nauseosum ibidē
Nautea ibidē
Nauscit ibidem
Nauscibulum ibidem
Nauia ibidē
Nauce ibid.
Nausithous. clxxxv
Naxus cxl
Ne et deri. cxxi
Neapolis xxxii
Nec et deri. ii. & iiii
Neq; ibidē
Necessitas et alia. xvi.
Necenim ii
Necim cxxi
Necunq; cxxi
Necus cxxv
Necromantia & cōpo. a mantia. cxciii
Neco clxxxv
Necto cō. et de. clxxxix
Nefasti. ix
Nefrendes cxxxi
Nefrundines ccvii
Negotium et de. cxxi
Nego et deri. cxlvii
Negabundus ibidem
Neleus cxxxiii.
Nemꝰ et deri. xlii
Nempe xliiii
Nem ibidē
Nemeus cxxix
Nemeefons ibidē
Nenia cxxiii
Neo cxxxvii
Neop. & cō ccvi
Neomænia ibidē
Nepos et cō. lxxix
Nepotes cvi
Neophitus ccvi
Necesse et deri. xvi
Neurospastō clix
Nero et alia xxv
Neriū xcvi.
Nepenthes cxl
Nepos et cō. ccxx
Nepoto ibidem
Nepotatus ibidē
Nepa ibidē
Neptus ibidem
Neptunus xlix
Neptumnus cxci
Neptumnalia ibidem
Neq; enim ii
Neq; vero ii
Nequā lxxviii
Nequinū ibidem
Neq; iiii
Nequeo lxxvii
Nequinunt ibidē
Nerite. lxxxiii
Nereus clxxxvii
Nereides ibidē
Nereidum noia. ibidē
Nessus cxxxiii
Nestus cdiii
Nestor cxxxiiii
nescio cxcix
Neutiq; lxxviii
Neuris cix
Neutrale cxxi
Neuuola clxxv
Nex clxxxv
Nice lxxxviii
Nicander. ibidē
Nicolauus et alia anici deriuata. lxxxviii
Niciteria ibidem
Nicticorax cxiii
Nyctimene cxii
Hyctileus ibidem
Nicostrata lxxxviii
Nictilius clxvii
Nicto clxviii
Nidus ccxxxviii
Nidor et alia. ibidem
Nigretes cxxxii.
Nigris ibidē
Niger et deri. ccxvii
Nichil clxxvi
Nihilum ibidem
Nilus cii
Niloticus ibidem
Nilotici pisces ibidē
Niliacus ibidem
Nil clxxvi
Nimirum ii
Nimbus et cō. ciiii
Nymphea cxliii
Nympha et d. clxxxviii
nimpholepti. clxxxviii
Nymphius ibidē
nynphus ibidem
ningues cc
nicomedes lxxxviii
nicophanes ibidē
niciteria lxxxviii
nictilopa xcii
ningo cc
niphates clxxxviii
nyseus. cxl. & clxvii
nysa clxvii
nysæa ibidē
nisyrus ibidem
niseus portus cxl
nisus clxvii
nisæe ibidē
nis ccxxv
nisi ccxxvii
nitedula xciii
nitor et com. ccxx
niteo et deri. ccxxxii
nix et deri. cc
nixus ccxx
nixurire ibidem
nixidi ibidē.
no. com. et deri. xlix
nobilis et cōpo. cxxviii
noctiluca iii. & xciii
noctua cxiii
noctipuga ibidem
noctis et diei tpa. ibidē
nodus militum. cviii
nodus herculis. cxlii
noenon cxviii
noes ibidem
noegeum ibidem
noealę ibidē
nomius cx
nomen et cō. ccxix
nomenclator ibid
nomengentiliciū. ibid
nomentum ccxl
nonæ v. et. xcii
noneolæ xcii
non aūt cv.
nonacris cxxx
noricum ccxviii
norma ibidē
nosco cō. et deri. cxxix.
noscitabundus. cxxviii
nouendium v
nouus et de. ccv
nouitius ibidem.
noxa cxiii
noxia ibidem
noxales actiones. ibid.
noxius ibid.
noxitudo ibidē.
nox cxlii
nubo deri. et cō. cciii
nubilum ibidem
nubecula ibidem
nox concubia cxiiii
notæ eris & argēti. xiiii
nomos cxxxi
nonagria cxl
nongum clix
nimis et alia cc
nouo deri. et cō. ccvi
nugigerulus ibidem
nugor et de. ibidē
nudo deri. et cō. cciii
nundinarius cxlvi
nubiger cciiii
nucum genera cxii
nucleus ibidem
nuctucia cxxxvii
nudius tertius v
nudo cō. et deri. cxlviii.
nudus et deri. ibidem
nugax cxlvii
nugigerulus. ibidem
nugirendus ibidē.
nugor ibidē.
nugæ ibidē
numidia cx
nummus cxv
numisma ibidem
nummosus ibidē
nummatus ibidē
numularius ibidē
numero et de. ibidem
numerus ibidem.
numererius ibidē
numeratim ibidē.
numeroꝝ descrip. ibid.
numme genera. ciiii
nummulus ibidē
numancia ccxxv
numantini ibidē.
nundinum v
numella cxix
numen clxviii
numa pompilius. ibidē
nundina dea v
nunc cxl
nuncins clx viii
nuncio et com. ibidem
nuo et com. ibidē
nuper et com. v. & ccvi
nuptie et deri. cciii.
nuperꝰ ccvi
nutus clxviii
nuto ibidem
nux cxii

O xcviii
Oataricha clxxxvii
Ob clxv
Obduco cx
Obeliscus i
Obex ii
Obiicio ibidē.
Obiectus ibidem
Obiectū ibidem
Obino ccv
Oblittero & deri. cxcvii
Obnoxius cxiii
Obripio clxxii
Obscænum xix
Obsto et alia xxx.
Obses lxxvi
Obsidio et de. ibidem
Obsono cxcv.
Obsonor ibidem
Obsonium ibidē.
Obsequū ibidē.
Obtestor et deri. clxvi
Obolus ccxviii
Obticeo et alia ccxxv
Obscuro et deri. ccxxvi
Oblucuino. clxxxiiii
Obeliscolychnos. ibid.
Obsecro clx
Obtueor et de. cxcvii
Obuaro cxci
Obscurum clxxv
Obthuro xxxv
Obtrigo cxii
Obtundo cii
Obtrunco clxvi.
Obtrecto ccvii
Obuarico clxxxviii
Obuaricator ibidem.
Occare & deri. xviii. & lviii
Occasio clxx
Occasus lxxxii
Occepso cxi
Oceanus cxxxiii
Occido et alia. xix
Occipio cxi
Occiput clxxii
Occipitium ibidem
Occido clxx
Occiduum ibidē
Occidens ibidem
Ocium et deri. ccxxviii
Ocyor ibidē
Ocinum ibidem
Ocymum ccxxix
Oeris ibidē.
Ocrea ibidē
Ocelus cxxxiii
Occino cxxii
Occento ibidem
Occentor ibidem
Occentus ibidem
Occupo et com. cxi
Occupatitius ibidem
Ochus cxli
Occumbo clxxvii
Ochaliā cxli
Ochalicus ibidē
Ocnus ccxli
Oeagrus cxiii
Oeagrius ibidem
Odorus lxxxiiii
Odoro et deri. ccxxiiii
Odium et deri. xxiiii
Oecos xl
Oeconomica ibid
Oeconomus ibid
Oecumenicus. ibidem
Oechalia et deri. cxli
Oedipus cxcii
Oenophorū lxxxv
Oenatria et alia. ibidē.
Oenotrides xcii
Oestrum xciii
Oeta mons cxli
Oeta ibidē
Oetes clxxxv
Oetus ibidē
Oetii ibidē
Oetini ibidem
Netæus cxli
Offa clvi
Offerumetum xi
Offusco et de. ccxxviii
Officiū et deri. lxvi
Officina ibidem
Offendo et de. ccxxviii
Ogygius cxxxiii
Ogygia ibidē
Ois clxxxvii
Olearus cxl
Olea ccxxiiii
Oleaster lxxxvii
Oleum ccxxiiii
Olearius ibidem
Olentica ibidem
Oleo com. et deri. ibid.
Olee gña ibidem
Olisatrum xxv
Olyras cxli
Olla de. & cō. xxv
Olenus vi
Olenius ibidem
Olei natura xcvi
Olitor xlii
Olympus cxxxiii
Olympus xxviii
Olympum celū. ibidē
Olympus vnde. ibidē
Olympiacū ibidē
Olympius ibidē
Olympicus. ibidē
Olympia ibidē
Olympias ibidē.
Olympiacus. ibid
olympionices ibidē.
Olympiodorus ibidē.
Olynthus ibidē
Oliua. oliuetū. ibidē.
Ollic ccxxxvi
Olli ibidem
Oloriue vestes. lviii.
Ololygones xciiii
Olos ccxxviii
Olor ibidē.
Olus xxv
olus atrum ibidē
Omasum xix
Omentum ccxvii
omen lxxii
Om minor ibidem
Omniuaga iii
omnis xvi
omnimorbia lxiii
omis et compo. xvi
omphale cxli
onager cc
Onero clxxiii
oneratus ibidem
Onix lix
Onyscus xciii
Onycbes ccxvi
Onomatopeia. cxxix
Onus clxxiii
Opalia cix

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Opa deri.et cõ. xxiiii
Operio clxiii
Operior ibidem
opercula ibidem
oppeto clxxvii
oppidum & alia xxxi.
opiter cvi.
opimus cix
opiparum ibidem
opis ibidem
opitulor et de. ibidem
opitulus iuppiter ibidẽ
opigena iuno ibidẽ.
opifer ibidẽ.
oppidum ibidem
opes v
opinor et deri. xii
opifex xciiii
opheostaphilem. clix
oportet xxiiii
oportunus & alia ibid
opopanax cxviii
ophiucus xc
onocrotal9 clxvii
ophiusa lxxxix
ophis morbus ibidem
ophites ibidem
opilio clxxxvii
optimates xliiii
opto et cõpo. clxxvii
optimus cxxxii
opus cxliiii
opulẽtus cix
opulentitas ibidẽ.
opulisco ibidem
ops ibidem
opes v
ophthalm9 & alia.xviii
ophiuc9 lxxxix
ophiophagi xc
orata cxiii
oratio cliii
ora cxl
orator cliii
orbus lxv
orbis ibidẽ.
orchis cxxvi
orcus cxxxviii
orchestra xix
orca ccxliiii
orchomenus. cxxxix
orchomenius. ibidem
ordo et de. cliii
ordinarius ibidẽ.
ordior et cõpo. ibidem
ordino et cõ. ibidem
ordessus ibidem
oreo selinum xciii
oreon xci
oreus clxvii
orexis clxxvii
oreades clxxxviii
oreadũ noia ibidẽ
orea cliii
orgia cxxxviii
orythia lxxii.
orion cxii
origanum xcix
oriculum cxiii
orichalchum ibidem
orythos cxxx
oryx ibidem
orificium cliii
orior cõ.et deri. ibidem
oro cõpo.et deri. ibidẽ.
orpheus ibidem
orthon xxv
orthopinoea ibid
orthopeia ibidem
orphanus lxv
ortographia. xxv
orionis fabula lxxxvii
orneus cxxxiii
orobia cxxxiiii
oroandes cxxxix.
orthnopoicus cxix.
orthygia cxl
ortygometra ibidẽ.
orum cxiii
os et com. cliii
os et ab osse cõ. clv
ostia cliii
osseus clv
osculla cxxviii
os leonis cxliii
oscines oscinũ. cxxiiii
osculum cxxviii
oscillum ibidem
osiris cxvii
osirites cxxxv
ostium et deri. cliii
ostrum lxii
ostrea ibidẽ.
ostracum ibidem
ostreatum ibidem
ostrina vestes lxiii
ostendo lxxii
ostentum ibidem
osus xxiiii
othrys cxxxiii
othymis cxxvi
ouare lxxviii
ouatio ibidẽ
ouium xxxiiii
ouilia cxlii
ouis cxliiii
ouatio clxxxvii
oxalis herba cxix
oxeas cxli
oxischoenon cxvi
oxilapaton cxix
oxygala ibidem
oxybaphum ibidẽ
oxymel ibidem
oxyhalme ibidem
oxyporopoli ibidẽ
oxysaccaron ibidẽ
oxya ibidem
oxyporum ibidẽ.
oxya nanis cxxxvii
oxyacanthos clix
ozene clix
Pabulum xcviii
Pacio cvii
Pactio ibidẽ
Paciscor ibidem
Paco ibidẽ
Paces ibidẽ
Pactolus cxiii
Pasciscor et de. cvii
Padua cxxxiiii
paeonia hẽba.cxxxviii
Paon ibidem
Paeonia ibidem
Pagus xxxii
Pagina cxlix
Pages cxcvi
Palpedra xlv
Palpo et deri. ibidem
Palleo et de. cxxi
Palla lii
Pallum ibidem
Pachinus cxxxvi
Pallax clxxvii.
Palimpissa cxlii
Phalangium xii
Palestra et alia cxvi
Palestina. clxxii
Phagedænæ clix
Paludamentũ liii
Palmaria xcii
Palumbes ciii
Palũbe torquate ibid.
Pales cx
Palilia ibidẽ
Palamedes cxxiii
Palinodia cxxiiii
Pallene cxxxviii
Palæmon cxl
Palladiũ forũ. clxxxix
Palladium ibidẽ.
Pallantias cxc
Palmipes cxci
Palã cxcvi
Palus et deri. ibidem
Pala ibidem
Phalera ibidem
Phaleciũ carmẽ. cxcviii
Palici cxiii
Palfurius cxxxvii
Palatium cxxxii
Palo et cõ. ibidẽ
Palatum ibidem
Palatinus ibidem
Palatual ibidem
Phalanges cxxxvi
Palanga ibidem
Palmes cxxxvii
Palma et deri. ibidem
Panphil9 ci
Panphile cxlii
Pampinatio & alia cxxxii
Pandora cxxxix
Panum genera lxi
Panifex lxiii
Pando ibid.
Pandana porta. ibidẽ.
Pandiculare ibid.
Pantices ibidem.
Panus ibid.
Pannus ibidem
Panula ibid
Pandataria xcii
Panchaia. ciii
Pancration cviii
Panacea. cxxxi.&.cxxxvi
Panes ibidẽ
Pangeus mõs lxxxi
Pango et cõ. cxliii
Panaria d
Panse cxci
Pantolabus cxxxi
Pan.et com. cxxxii
Panthera ibidem
panicula cxxvi
phasis cxxxv
phasiana ibidem
panax cxcvi
papyrus c
papiraceus ibidẽ.
papirius ibidem
papiria tribus. ibidem
papula cxviii
papilla ibidẽ
Papus ibid.
Papeus ibidem
Pappa cxix
Pappus cxviii
Papula agria. cxxxv
Papule sudorũ ibidẽ.
Pappous cxxx
Papa ibidẽ.
Pape ibidẽ.
Papeus iuppiter. ibidẽ
Papilio xciii
Pharetra viii
Parcus xv.
Paronychia. lxxxvi
Paries xxxiii
Parergon xxxv
Paries xxxvii
Parietina ibidem
parietaria.ibi.&.xxxiii
Paradromis xli
Parasange xlviii
Pardalius lxiii
Paranites ibidẽ.
Pars cõ.et deri.ibidem
Particulones lxiii
Partior et cõ. ibidẽ.
Parum et de. ibidem
Parco cõ.et de.ibidem
Parturio lxii.
Pharmacũ lxxxiii
Parthenis lxxxviii
Paralius xciii
Pharia xcvi
Pharus ibidem
Parthenopeus clxxi
Pharisęi xcvi
Par clxiii
Paricida clxxiii
Parilia cxx et.clxiiii
Parosiopesis cxi
Parrhasia cxvii
Parilicii fyd9. cxx
Parthenj9 cxxx
Pharmaceutria. cxxx.
Parachelois cxxxi
Pharusii cxxxii
Pharsalici cãpi. cxxxiii
Pharsalũ ibidem.
Paro cxxxvii
Paros cxl
Pardalianches cxli
Pardus cxliiii
Pardalis ibidem
Paraditus cliii
Pharpharia def.cxxxix
Pariedrus cxl
Parnassus cxxii
Parnassides ibid.
Paropanisus cxxxix
Pharmacũ cxxxix
Patroclus clxxiii
Parasitaster lxxxvii
Paradoxa xii
Parabole clxxiiii
Paradigma ibidẽ
Pario de.et cõ. clxiii
Parento ibidem
Parentalia ibidẽ.
Parens ibidẽ
Pars ibidẽ.
Par et com. ibidẽ
Paria facere ibidem
Parilis ibidem
Paro & com. ibidem
Pareo & cõ. clxiiii
Parazonium cciii.
Parochos ibidem
Parthenopeius.xxxiii
Parasiti clxxiiii
Para et com. ibidem
Parma clxxx
Pastillus xxiii
pasco et cõ. xcviii
pastomis xcix
pasiphe cxv
phasiana cxxiiii
phaselus cxxxvii
pastinum cxcvi
passiões q̃tuor cci
passus et com. ibidem
passer ibidẽ.
apssim ibidẽ
pasca ibidẽ.
phase ibidẽ.
phasis clxxxv
pasillus cxix
phaseolus ibidem
patagium et de. liii
patella ibidem
pater et de. cvi
patrinus ibidem
patritus ibidem
patruus ibidem
patruuelis ibidẽ.
patriarcha ibidem
patronus et de. ibidem
patrisso ibidem
patro ibidẽ.
pr̃ patratus cvi
patera cxxxii
patricida cvi
patrimus clxv
patrimes ibidem
pateo et deri. clxvi
patulum ibidem
patinarium ibidẽ
patulico ibidem
patior cõ.et deri. cc
paticus ibid
patauium cxxxiiii
phalerus cxl
pastilli cxciii
prãdeo cõ et de. cxxvi
premio et de. cxxxv
placeo de.et cõ. cviii
Noia in eius definẽtia
descẽdẽtia ab hñtib9 t i
vltima sillaba lxxxv
paulomox. xiii
pauio cõ.et deri. xxxvi
pauimentum ibidem
pauimentorũ gña. ibid
pausia ibidẽ
pausa ibidẽ.
pauor clxxx
pauco ibidẽ
pax cvii
plaudo i
platicerotes vi
plaga liii.&.lvi
plagæ cumanæ lvi
plagarius lxvii
plagium ibidem
plagula ibidem
platea cxl.&.cxc.
platyphillon xciii
phla cxc
placo cviii
placenta ibidem
placitum ibidem
plato cxc
platanus ibidem
plantæ cxci
planci ibidẽ
plantaria ibidem
plautus ibidem
planipes cxci
plasmo ccxii
plastes ibidẽ
plasma ibidem
plastice cxci
plaustrum cxcvi
planaratrum. ccxxviii
plãtaria cxlii
plebs et de. clviii
planeta clxvii
pragmatici ix
phrasis ibid.
precido et cõ. xix
precidanea agna ibidẽ
precisum ibidem
predium xli
pres cxiii
pretexto xlvii
premium cxxii
pretexta toga li
prasinus lxii
prandium cxxxv
preses xliii
presidium ibidem
prester lxxxii
preflutium cii
precox cii
predicare et de. cv
predicere ibidem
preiudico cv
p̃cipio et deri. cxi
preda cxiii
prauum et deri. cxxv
pregrauidus cvii
psalmus et alia.cxxiiii
prefectura. cxxxv
presulto clxiiii
preco cxxii
presultor ibidem
precentor ibidem
precentio ibidem
pragmatica sact. cxiiii
pragmatici ibidẽ.
praxiteles ibidẽ.
praxaspes ibidem
preceps et deri. clix
premetium clx
preputium lxxxi
presul clxiiii
presilio et deri. ibidem
premiosus clxxi
presentio et de. clxxiiii
preposter9 clxxvi
preuaricator & deriua. clxxxviii.
preuarico ibidem
prego ccv
pretor et deri. ibidem
precinctorium ccvii
precordia ibidem
precocum cxxxii
precie vue ibidem
prerogo et de. cxxxviii
prefericulum xi
prefepe xxxv
prefica lxvi
prefectus ibidem
pre et com.xxiii.&lxxi
predo. xxiiii.&.lxxi
preda lxxi
predium ibidem
pectorosus cxlix
pectoralis ibidem
pectusculum ibidem
pecto ibidẽ.
pecten ibidẽ
pectino ibid
pectinatim ibidẽ.
pecus et deri. clxxx
peculium. ibidem
peculatus ibidem
pec9 et de.ibid.&.cxcix
pecua. clxxxviii.
pecuda. clxxx.&.cxcix
pecunia ibidem
peculatus ibidem
pedamentum cxvii
pedester et deri. cxci
pedem struere. ibidẽ.
pedum ibid
pedio cõ.et de. ibidem
pediculus cxvi
phedra cxl
prescio et alia. cxcix
prepesinthus cxl
pectinatum cxcvi
pectorium ibidẽ.
pedarius cxci
pedaria snia ibidẽ
pedaneus ibidem
pedica ibidẽ
pedalis & com. ibidem
pedo et com. cxcii
pedem ponere ibidẽ.
pedagogus ibidẽ.
pedicosus ibidem
pedicularis morb9.ibid
pedagogium cxcii
pedotriba ibidem
pedotribes ibidẽ.
pedoterus ibidem
pædia ibidem
pedaretus cxcii
prespio cũ cõ. cxlii
pedo cxcii
pedor ibidẽ.
pegma xxvii
pegas9.cxxx &.cxxxvii
pegasa cxxxvii
pegasides cxxii
peiero clviii
pelorus cxxxvi
pelasgis cxvii
pellicare cxviii
pendo cõ.et de. xiiii
pendulus ibidem
pensa et de. ibidem
pẽtimemer(& de. xviii
pennatus xxxiii
penniger ibidem
peunarium ibidẽ
pẽtaphillus cxcvi.
pegasicus cxxxvii
pellis cõ.et de. xlvii
pella ibidem
pelion ibidẽ
pelias ibidẽ.
peloponesus cxli
pelasgia ibidem
pelops ibidẽ
pelusiacũ hostiũ. ciii
pelluuium cxiii
peluis ibidẽ
peluuiæ ibidem
pelusium cxxxi
pelias cxxxiii
pylios ibidẽ
pelluceo clxxxiiii
pello de.& com. ccx
pelignum et de. ccxvi
pendeo et de. xiiii
penu et de. xviii
penitus ibidem
penates lxxx
penuria xviii
penetro ibid
pinna xxxiii
penu xxxv.
penula lii
pennis et de. ibidem
penninsula ccvi
pentapolis clxv
peplum liii
pensito et de. xiiii
phedus cxxxiii
penes clviii
pexo cxcvi
pentarc9 et alia. ccxvi
peratius cxcvi
perga iii
pergea ibidẽ
perditio et de. clx
perago cxlvi
pergo ibidẽ
perio deri.& cõ. clxvii
periodos ccv
perinde ccxlv
perfugio cxiiii
perfidus cxxi
perfidia ibidem
perimo clxviii
peripatetici cxcix
peplios clxxix
penare v
peundie ibidem
pendinus ibidem
pdius ibidẽ
pernox ibidẽ
pipatasmata xxv
piltromata ibidẽ
pna xxxiii
pnio ibidem
pgula xxxiiii
piftyllium xxxv
peragro xli
pegrin9 & alia. ibidem
poratio liiii
ppendiculum lv
per. lxxvii.&.lxix
perdo lxix
pernix ibidẽ
pduaxo ibidem
pedia lxix
pinthus cxliii
pistereon clvi
piodus ibidẽ
piodica febris ibi.
piphrasis ibidem
picles ibidẽ
pidimenes clvi
pillus ibidẽ
pipheroma ibidẽ.
pissologica ibidẽ.
pioecus ibidem
pipheria ibidem
pcutio et deri. clxi
potta c
pgamum ibidem
pgama ibidem
pgamenæ ibidem
pisteriones ciiii
ppetro cvi
pperi ibidẽ.
pperam ibidem
pplaceo cviii
pnocto cxiii
pipneumenia. cxix
pipneumenicus. ibidẽ
pduellis cxxv
pduellio ibidem
porri cxxxv
psona et de. cxciiii
peo et de. ccv
piculor ibidẽ
piculum ibidem
piclito ibidẽ
pizomum ccvii
potti cxxxiii
pnicax et deri. lxxxviii
pennis cliii
pseuero et de. cxcviii
præludium cxxii
pses clxxxv
psonata lxxxvii
pero cxxxvii
peronatus ibidẽ.
pera ibidem
permessis cxxxv
pmessus ibidem
persius cxxxiiii
persia et de. clxxxviii
perpero clxiii
pperus ibidẽ
pperitudo ibidem
pes cxcii
pes cõ.et deri. cxci
pesselus ibid
pessum ibidem
pessundo ibidem
pessestas ibidem
petasum xxxiii
petasus ibidem
petaso ibidẽ
petrea ciii
peto cõ.et deri. clxxvii
petisso ibidẽ
petulans ibidem
petulcus ibidem
petunia ibidem
petigo. clxxvii
petaurum ibidem
petaurista ibidem
petiolus cxci
petilus ibidẽ
petilansura ibidẽ
petaso ibidẽ
petroselini gña. xxv
pexo. cxcvi

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

pezite cxciii
pliades xxx
plecto et alia lxvi
plectrum ibidem
phlebotomia xcix
pleureticus cxix
pleuresis ibidem.
phlegetho cxxxviii
pleniyriū cxl
plebiscitum clviii
plebei. Ediles. lxxv
plebeia pudicicia. clviii
plebs clviii
pudicicie sacellū. ibidē
pleonasmos clxv
pleriq; ibidē
phlegonitis. clxxvi
phlegias ibidem
phlegye clxxvi
phlegma ibidem
phlegrei campi ii
platicerotes vi
pierides cxxi
pieris et alia ibid
phlegreus cxxxiii
p̄beo et de. cxiiii
prefericulum xi
phlegon i
phlebes clxxvi
phlegmone ibidem
plenum cxxxix
phrenesis et de. lxxxv.
prelum cxxiii
precor cō. et deri. cci
p̄cabundus ibidē.
p̄carium ibidem
preces ibidē
pseudo et com. x
pterygium xix
pte cxxviii
pterna cxxxii
piaculum clxxii
piamen ibidem
piacularis porta. ibidē
piacularia auspitia. ibi.
phiala ciii
picus cxxx
picenum ibidem
picus martius ibidem
picens ibidē
picentinus ibidē
pica ibidem
pictanum vinū. cxix
pieria cxxxiii
pietas clxxii
pignus clxix
pignoro cō. et de. ibidē
piger et com. cxcii
pigro et de. ibidem
pilula xxiii
philantropos lxxxvii
phylure c
pilum ci
pilatus ibidē
pilam ibidē
pila ibidē
pilumnus ibidem
pileus ibidem
pileatus seru⁹. ibidem
pilo ibidem
pilus ibidē.
pile inuentor ibid.
pilates ibidē
pylemones ibidē
pyleus ibidē
pylemeneus ci
pilates ibidem
pilentum ibidem
pylos ibidē
philos et cō. ibidem
philtra ibidē
pilenorum āre. cxxxi
philaretus lxxxix
philotis xcii
plememyrium cxl
Phidippus cxlii
Piaculer' mēsis. clxvii
Pinachidion. ccxlv
Pirous varia ge. cxxxiii
Pindus cxli
Pinarii cxxxii
Phinion xci
Pile cxxxix
Pilarum gna cli
Philosopho. secte. cxcix
Phillis cxcvi
Pilus cxxiiii
Phylura cxxxv
Pinna xxx3
Pinnirapus ibidē
Pinnaculum ibidem
Pinnoteres lvi
Pinton xcii
Pinus cxii
Pinaster lxxxvii
Pingueo cō. et d. cxxvi
Phinegius cxxx
Pinarius xcix
Pindus cxxxiii
Pigo cō. & d. clxxxviii
Pio cō. et deri. clxxii
Piper ccxix
Piperites ibidem
Piramus i
Pyropecilus ibid.
Pyramedal' meta ibid
Pyreus ibidem
Pyralis ibidem
Pyramus ibidem
Pyrene ibidē.
Pyreneus ibidem
Pyrodes i. & ii
Pyrous i
Phlegon ibidem
Pirgum ibidem
Pirati ibidē
Pirgus ibidem
Piratica ars ibidē
Pirgoteles ibidē
Pyrites i. & ii
Pyretra ii
Pyra ibidē.
Pyromantia ii
Pyrrhus ibidem
Pyretus ibidem
Pyr ibidem
Pyros ibidem
Pyriasis ibidem
Pyrolabes ibidem
Pyrobola ii
Pyrausta xvi
Pyrum cxii
Pyrus ibidē
Pyrrhus ccvi
Pirrhichius ccvi
Pyrronii ibidem
Pharocrocorax. cxxxviii.
Pyrpile cxl
Pistrinum xxxv
Pipleide cxxii
Pipla ibidē.
Pipleus ibidem
Peplum ibidem
Piceus ccxlii
Pissa ibidē.
Pissæleon ibidē.
Pissalphaltus ibidē.
Pyxacanthon clix
Pisenor cxxxiii
Pisciū multor⁹ nomīa xxxviii
Piscina ibidem
Piscor et com. ibidē
Piscarius ibidem
Pisces signū celeste. xl
Piscine lxxxvi
Pistor et deri. ci
Pisones cix
Physicus cxcix
Pisa cxxxiii
Pisum ibidē
Pisistratus cxxxiiii
Pisceus ibid
Phisice et de. cxcix
Phisigonomia ibidem
Pisones cxxxiii
Pissoceros xciiii
Pitisma clxxix
Pitho cxix
Pytheas clxxxviii
Pithodorus ibidē
Pythagoras ibid.
Pytherinus ibidē
Phytonici cliii
Pithonoscomes. clvii
Pythecuse xcii
Pithyuse ibidem
Pithiocape. xciii
Pix ccxlii
Philus cxix
Paslima clxv
Pittacus cxix
Philargirus ccxlii
Plico com. et de. lxvii
Pridie v
Pridianus v
Pridem v
Princeps c
Phryngiane vestes. lii
Phrygiones ibidē
Primeuus c
Prima fax cxiiii
Primus et de. c
Priuignus ci
Primanus tribun⁹. ibi.
Priscum ibidem
Pristinum ibidē
Primitie ibidem
Primipilus ibidē.
Primipilū et de. ibidē.
Prior ci
Priuilegium. clviii
Priuum ibidem
Pristis cxxxvii
Priuernatium ccix
Priuate ferie clviii
Priueres ibidē
Primipara clxiii
Primmesius. clxxxviii
Priapus ccxix
Priapum vrbs ibidem
Phrynos xciiii
Pfinthium xxix
Pfilli lxxxix
Pthiriasis xci
Pthir ibidē.
Pthirophagi ibidem
Pthia cxxxiii
Pthiote ibidem
Pthyas clxxix
Pthisis ibidem
Phoca lxxxviii
Phocis ibid
Phocides ibidem
Phocion ibidem
Podia cxcii
Podager cxciii
Poculum xcix
Podogra cxciii
Podex lxxxi
Pæmus clxxii
Phenix ibidem
Phenissa ibidem
Phenico ptherus. ibid.
Poema clxxx
Poesis ibidē
Poeta vrbici cxxxii
Phebus cxxxxiii
Phebe. ibidē. & cxl
Phebi noia ibidē.
Polis et com. xxxii
Polio et de. ibidē.
Polydorus xc
Polidectus. clxxxvi
Polyrizon xc
Polidamas ibidē.
Pholyphemus ibidē
Polyxena ibidem
Polus cxvii
Polleo xcvii
Pollex ibid.
Pollentia ibidem
Poloni noia ibidem
pholæ cxxx
polysinthetō. xcv
pollicasis xcvii
pollinariū cribrū. clvi
pol cxliii
polypus et de. cxcii
polypodium ibid.
pollen ccx
pollitrix xci
pollyonemon ibidē
polligonum ibidē
polydora ibidem
polypodra ibidem
polyteba ibidem
pseudospece xciiii
pholus cxxxiii
polegrados cxlii
poliphagus ibidē.
polygenum clx
pontorobos cxxxviii
Polymna cxxiii
poluceo clxxxiiii
pomeridianus v
polenta ccx
polluo cxxiiii
pollubrum ibidē.
pollinctor ibidem
pollinceo ibidem.
pomerium xxxiii
pomarium ibidē
pomū cxii
pompei cxliii
pomilio et alia. cxxxiii
pompilus xl
pons et com. xiiii
pontones ibidem
pontifex et de. ibidem
pondus et de. ibidem
pono deri. et com. lxxx.
pontia xcvi
pons sublitius. cxxvii
pontus xcii
ponon clix
ponti noia clxxxiiii
pontina palus ibidem
populus cō. et de. lxxv
populus arbor ibidem
populonia ibidē.
poples cxci
porricio ii
porro ibidē.
porta xxxiii
portus et deri. xxxiiii
portunus ibidem
porthmea ibidem
portorium ibidē.
porticus ibidem
porte romane. xxxviii
porphirys lxxxiiii
portentum lxxii
phorcus et filie. cxxxvi
phorbas cxxxix
porrigo et de. cxlvii
porca clxiii
porcus ibidē.
porectra ibidem
porcellus ibidem
porceo clxxi
portulaca clxxix
porto cō. et de. ccii
portia cxxxiii
postulo et alia. xxxi
posco ibidē.
postilena ibidem
posticum & alia ibidē
possessio xli
possum et de. xliii
postica iii
postridianus v
posidon cxxiiii
potydea cxxxviii
phocusa cxlii
postica fauna clvii
potiriō xcix
potitii cxxxii
phosphorus lxxxii
postuorta xci
posterior ciii
post humus ibidē.
post de. et com. clxxvi
postliminium ibidem
posterus & cō. ibidem
postridie. v
postulo et com. clxxvi
posco et com. xxxi
postes ibidē.
potestas xliii
potior et com. xliiii
potis et deri. xlii
poto et com. xcix
potionor ibidem
poticius ibidem
plote. cii
plotus cxci
proiitio et cō. iii
proserpina ibidē.
proserpo ibidem
prophete x
professidies ix
proæmium x
prefari ibid.
procul xviii
prouintia xxv
prope de. et cō. xxvi
prope diem v
propius & cō. ibid
propero. & cō. ibi.
prouidentia xxvii
proinde xxxi
promōtoriū cxiiii
proboscis clxxiii
prodigus lxxi
prodigium lxxii
procurari ibidem
procus et de. lxxiii
procor ibidē
procitum ibidem
proco ibidem
promineo cxiiii
proloquium cxxii
prognariter cxxix
prodo clxvii
procacitas lxxiii
procax ibidem
prolixum et cō. ii
procella lxxxii
prosopopeia lxxxvii
prosopis ibidem
procyon ibidem
prorsus xci
prochyta xcii
propolis xciiii
procerum xcvi
proceres ibidem
procris ibidē
proconessus ibidē
prelium cl
preliares dies ibid
proh clxiiii
proconsul ibidē.
prosilio ibid.
propretor ibidem
procuro et deri. clxxv
procumbo clxxvii
proteruus clxxvii
propilare ci
protagoras ibidē.
protesilaus ibidē.
protheus ibidem
proto⁹ & cō. ibidē
prosapia ciii
pro clxiiii
prolepsis cxi
profugus cxiiii
proteruio cxx
proteuia ibidem
proemii noia cxxii
proemior ibidem
proletarii ibidem
progne cxxiiii
professanum cxxvi
prosumie cxxxvii
promulco ibidem
prometheus cxxxix
procustes cxl
prodigo et deri. cxlvi
promitto cō. et deri. cl
pronus cli
prostesis clvii
protelo ibidem
proet⁹ cxciii
probo de. et cō. cxcv
probatica piscina. ibidē
probrum ibidem
propago et de. cxcvi
propages ibidem
prouintia xxv
prouerbium iiii
prouerbiū de hercule. cxlii
prosodia clvii
propolis xciiii
prouerbium cc
propalam cxcvi
propalo ibid
progynnasinata cc
prosubigo cxlvi
prodinunt ccv
proplastice ccxii
proluo et d. ccxiii
prouentus xcviii
protnius ccxxv
ptynges cxi
proselenes ccxxvi
promo cō. et de. ccxxix
propinare cxxxi
procapis ccxv
ptolemeus cvi
publicus et de. lxxv
publius ibidem
publipores ibidē
pubes c
puber ibidē
pubesco ibidem
publi⁹ melius ibidē.
pubes et de. clxii
pucinum vinū. ccix
pthiriasis xci
puerpera clxiii. & cc.
puerperium ibidē
puer et deri. cc
puellus ibidem
puerasco et com. ibidē.
pugna et deri. cl
pugil et deri. ibid
pugillares ibidem
puluinus xxxiii
pullastra lxxxvii
puberesco c
pudor et de. xvii
pulex xciii
pullus et de. lix. & cc
pulligo ibid.
puls cc
pulmentum ibidē
pulmo ccvii
puluis et de. ccx
pulmentarium. ibidē.
pullaria ibidem
pulpitum ccxxxiiii
pulcher et deri. ccxxxv
pterygium lxxxvi
pumex ccxxxi
pumico et de. ibidem
punicus clxxii
pupus cc
pupillus ibidem
pupe ibidem
pupilla ibidē
pulso ccx
pruina cc
pruinosus ibidem
putreo cō. et deri. xvii
purgo et deri. ibidem
puro et alia ibidē
purpura lxii
pusio et de. cc
pusus ibidē
pusa ibidem
pustula xvii
pusillanimis cc
puteus xvii
puteal ibidē
putearius ibidem
puteoli ibidē
puteo ibidē.
puto. de. & cō. xvii
pluma xxxiii
plumbum xxix
plumbago xxix
pluteus ix
plus cō. et deri. clxv
pluria ibidē
plusculum ibidem
pluo et deri. cii
pluto cxxxviii
prudentia xxvi
prunus egyptia. clix
pruina et de. cc
pruna ccxii
prurio et de. ibidē
puāobrem ccviii
Quādiu v
Qua & com. lxxvii
Quadrantal liii
Quadriduum v
Qudantenus. lxxviii
Quadrinoctium. cxiii
Quadricornus v
Quadriga cxvi
Quadrirem⁹. cxxxvii
Quadragesima cxv
Quadrigarius cxvi
Quadra ccx
Quadrantal ibid.
Quadrans ibidē
Qualis lxxviii
Qualus lxxxi
Quam lxxvii
Quamuis ibidē.
Quāpridem v
Quādudum ibid.
Quāt⁹ cō. et de. lxxviii
Quando ibidem
Quapropter ccviii
Quartarius. xxxviii
Quartanarii ccx
Quartū consul ccx
Quarto consul. ibidem
Quasi lxxviii
Quatenus ibidē
Quatriduum cxiii
Quattuor cō. et de. ccx
Quater et deri. ibidem
Quatrurbs ibidē
Quatio et cō. cxi
Quasso ibidē.
Que et cō. iiii
Quero lxxviii
Questio ibidem
Quinq̄remis. cxxxvii
Quindecim ordinum nauis ibidē
Quinquaginta ordinū nauis ibidem
Quoad clxi
Quoadusq; ibidē
Quo ad eius ibid
Quinq; & alia ccxv
Queso lxxviii
Questores ibidē
Questus lxxviii
Quæ iiii
Queo et com. lxxvii
Quicunq; iiii
Quinq; foliū ccxii
Quentia lxxviii
Quercus clxii
Querquerum. ibidem
Querquetum. ibidem
Quercuū genera. ibid
Quernus ibidem
Querqtulane nymphe ibidē.
Querquetulana porta ibidem
Querquedule. clxxvii
Quisq; iiii
Quiq; ibidē
Quotidie v. & vi
Quotidianus v
Quippe lxxvii
Quis et cō. lxxvi
Quis quilie ibidē
Quia ibidem
Quin lxxvii
Quietus ibidem
Quies ibid
Quirito lxxviii
Quirinus ibidē.
Quiris ibidem
Quirites et alia. ibidē.
Quid ibidē.
Quidq; iiii
Quidita lxxix
Quidni & alia. ibidē
Quinquertium. cxlix
Quirinus clxxv
Quotus et com. xvi
Quod lxxvii
Quotus & alia. ibidem
Quondam ibidē
Quod et cō. iiii
Quo lxxvi
Quum lxxvii
Rabies clxxii
Rabio ibidē
Rabia ibidē
Rabula ibid
Rabidus ibidem
Rachinon xiii
Racemus clix
Radius & radio. xxvi
Radifico lxvi
Radamanthus cxx
Rado et com. clix
Radius ibidem
Radico et de. ibidem
Ramex cxviii
Ramicosus ibidē
Ramentum clix
Ramus ibidem
Ramale ibidem
Rhānusia ibidem
Rhānus ibidem
Rhānetes ibidem

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Rana xciiii
Raphanus clix
Raphanorũ gña. ibidẽ
Rapunculus. clxxii
Raro et alia cxcviii
Rarenter ibidem
Raſtrum clix
Ratus xii
Rates ibidẽ
Ratio et deri. ibidem
Rataria cxxxvii
Rauum clxxii
Raucus et deri. ibidem
Raulia ibidẽ.
Rauis ibidem
Re. et com. lxxi
Reapſe xii
Recula ibidem
Reciſamentum xix
recido ibidẽ
reciduum ibidem
rector xxv
rectus & alia ibid
recinium lii
recidipna ibidem
reciprocum lxxiii
recipio et deri. cxi
reciperatio cxii
recens clxx
recento ibidem
recumbo clxxvii
recubo ibidẽ
recondo lxxi
recuſo et de. cxix
rediuia xix
reduuium ibidem
rediuus xciii
reddo et de. lxix
rediuiuum lxxxvi
redimo clxviii
rediniculum. clxix
redeo et de. ccv
redinunt ibidem
refuto ix
refero et deri. xi
refrina ibidẽ
refluo cii
rego xxv
regula ibidẽ
regina cõ. et deri. ibidẽ
rheguum ibidem
regaliolus ibidẽ
regulare æs ibidẽ
regnum et com. ibidem
recaluaſter lxxxvii
redhibeo cxiiii
rebello et alia cxxvi
repetundarum clxxviii
repudium xcvii
regio xxv
regiones celi lxxxii
regalis cartha c
reucio et de. iii
reicula iii
realxo et de. ii
religio et alia. clxxxi
reluo ccxiiii
reliquie ccxxviii
remicul⁹ cxxxvii
remus et de. ibidẽ
remex ibidem
remulco ibidem
remillum ibidem
remo ibidẽ.
remorbeſco clxv
remoror clxxxiii
remeligo ibidem
remores ibidem
remora ibidem
remulinus ager. cxcix
remus ibidẽ
remoria ibidem
rhenones ccvii
rhen⁹ lxxix
rhenes ccvii
repaſtino xliii
repotia xcix
reperio & deri. clxiii
repo et d. clxxviii
repente clxxix
repello et de. cx
reſes ii
reſto xxx
reſtes xxxi
reſcio lxxi
reſides. ii. & lxxvii
reſina lxxvii
rheſus rex ibidem
reſignatum æs. cxxvii
reſilio et deri. clxiiii
reſidio ibidem
reſina ccdii
retundo cii
rhetor et deriua. cliii
rhetoriſſo ibidem
rete clx
retracto ccvii
rhetor ccxli
rhetus cxxxiii
reus et de: xii
renuncio et de. clxviii
rheda. clxxx
retineo et de. cxcvii
rhinoceros vi. & cl
reumatiſmus. cxviii
rhipheus. cxxxiii
rex et de. xxv
ricinus xciii
ricinea cii
rictus cvii
rideo cõ. et deri. cci
rigeo et alia xxvi
rigo & alia ibidẽ.
rima com. et de. ccxviii
ringo cvii
ringor ibidẽ
rhiparegraphus. cxcvii
rhizius cxc
ripa ccxxvi
ritus xii
rituales ibid
rhythmus cxv
riuo de. et com. xxv
riualis ibidẽ
riuus ibidẽ.
rixa cvii
rixor ibidem
robur et de. viii
roboraria lxxxvi
rhodope lxxxi
rhodan⁹ cxxxiiii
rhodi nomia ibid
rogator ccxxviii
rogo cõ. et de. ibidem
rogus. rogatio ibid.
rhombus xl
rhoma lxviii
roſmarinum xxv
romulus cxcix
romanenſes. cxxxvii
romulus lxviii
roma et de. ibidẽ.
rhopalon cxliii
rhopadion cxliiii
roro et com. cci
rorarii ibidem
rorarium vinum. ibidẽ
roſtra et de. cxxxvii
ros et de: cc
roſius cci
roto et de: clix
rubigo viii
rubeus lxi
rubus ibidẽ.
rubeta. rnbrica ibidẽ.
rubellum ibidem
rudus xxxviii
rudis ibidẽ.
ruderatus ibidem
rudentes ibidem
ruffus lxi
rugo ccvi
ruma & alia vii
rhophæne clxxii
rhodora lxii
rhododaphne ibidem
rhododẽdros lxii
rumpo cõ. et de. ccxxvi
rupicapre vi
rumor ix
ruminor & de. vii
rumex. xcv
runcina et alia ccvi
ruo de. et com. ibidem
rupes ccxxvi
ruſtus xlii
rus et de. ibidem
ruſper ibidẽ
rutilus lxi
ruta xcix
rutrum clix
rutabulum ccvi
rutor ibid.
rutuba ibidẽ
Sabina ſalix & alia. lxxviii
Saba. ciiii. & cccxiiii
Sabei cccxiii i
Sabatin⁹. Sabatũ. ibidẽ
Sabate. Sabe ibidẽ
Sabulum cx
Saburra ibidẽ
Sabuloſus ibidẽ.
Sabuletum ibidem
Sabota cxxiiii
Saba ibidẽ
Sabis ibidẽ.
Saburro cxxiii
Saburror ibidẽ
Saccus et alia liii
Sacos lxxiii
Sacondios ibidem
Saccaron cxix
Sacra liberi patris cxxxviii
Sacer morbus. cxlii
Sacer mons clx
Sacra via ibidem
Sacrimũ ibidem
Sacriſo cõ. et de. ibidẽ
Sacro & com. ibidem
Saceranus ibidem
Sacrum ibidem
Sacrilegus ibidẽ.
Seculum c
Seculares ludi ibidẽ.
Seuus cxxvi
Sagmata xxiii
Sagum liii
Sagax lxxxiiii
Sagitta et de. cxxxix
Saga cxlvii
Sagio cõ. et de. lxxxiiii
Sagmina cxlvii
Sacramẽtũ militare. cxv
Sagma cxlvii
Sagino ibid
Sagena ibidem
Sagæ cxlix
Saguntina vaſa. clxxx
Saiticũ hoſtiũ ciii
Salmo xxxix
Salpa ibidẽ
Salſum xxxii
Saltus xlii
Salix clx
Salmandra xciiii
Salone cxxii
Saltationũ gña. cxxiiii
Salicum gña clx
Salignum ibidem
Salicaſtrum ibidẽ
Salictum ibidem
Salio cõ. et de. clxiiii
Saltim ibid.
Saltẽ. Saliunca. ibidem
Salaces ibidem
Salacea dea. ibidẽ
Salebre. Salii ibid
Saliares cenæ ibidem
Sal. com. et deri. ccxxi
Salaria. Sales ibidẽ.
Salarium ibidem
Salio & deri. ccxxii
Salaria via ibidẽ
Salſedo. Salſum. ibidẽ
Saleniinũ. Saliua. ibidẽ
Salamin ibidem
Saluacidus ibidem
Salo cccxv
Salu⁹ cxciiii
Salue ibidẽ
Saliua. Sal⁹ et de. ibid
Salutaris porta. ibidẽ.
ſalutaris herba. ibidem
Sam xxxiiii
Samnites cxxv
Samos clxxx
Sãmathracia ibidem
ſamius ibid.
ſalſicortex clxii
ſphara cxciii
ſanctio et de. clx
ſphynx cxcii
ſamuiones clvii
ſamio clxxx
ſambuca cccxxiiii
ſamna clvii
ſanſucus xxii
ſandaraca xciii
ſandaliotis xci
ſanguis cõ. et de. clix
ſangueum ibidem
ſancio com. & de. clx
ſanctuarium ibidem
ſaturnalia cxxvii
ſanus cõ. et de. cxciiii
ſames ibidẽ
ſame ibidem
ſappho lxxxi
ſaprum cxix
ſapſa cxxviii
ſapa cxcix
ſapio cõ. et de. ibidem
ſapientes cxcix
ſaperde cc
ſargus xxxix
ſarcophag⁹ xliiii.
ſaraballum li
ſarrana veſtes lxiii
ſarnus lxiii
ſaraſtes populi. ibidem
ſardinia xci
ſardmate xcviii
ſardous cxxix
ſardonia herba ibidẽ.
ſardoum mare. ibidem
ſardanapalus ibidem
ſardare ibidem
ſardis cxxxiiii
ſardonix. lxi
ſaros cxli
ſaronic⁹ ſin⁹ ibid.
ſarcio cõ. et deri. clxxi
ſarctor ibidẽ
ſarrio. ſarculum ibidẽ:
ſarmentũ. ſarcina ibidẽ
ſarcinator ibidem
ſarmentus cccxiii
ſardanibalani ccvii
ſas lxxiiii
ſatiſdo lxxii
ſatiſpreſto lxxiii
ſatureia xcix
ſatis cõ. et deri. cxxvi
ſaxum viii
ſaxifragium xci
ſarra clxxii
ſatyrarũ gña cxxvi
ſcateo et de. ibidẽ
ſatagitæ populi ibidẽ.
ſatnois cxxvi
ſatio ibidem
ſaturo com. & de. ibidẽ.
ſatyra ibidẽ
ſatyr. ſatirion. ibidẽ
ſatyriaſis. ſaturnus ibid
ſaturnalicium. ibidem
ſaẽnaliorũ ori. cxxviii.
ſatelles cxlvii
ſaucio. ſaucio clxv
ſcandix i
ſcæna xix
ſcænophegia ibidem
ſcale xxvi
ſcarifico lxv
ſcamander xci
ſcarabeus xcii
ſcapha. ſcaphiũ cxxxvii
ſcaber & de. ibidẽ
ſcapto. ſcaptẽſula. ibidẽ
ſcaptia. ſcalpo et cõ. ibi.
ſcalpurio. ſcalprũ. ibidẽ
ſcapulæ clxiiii
ſcapularis ibidem
ſcapiliũ et cõpo. ibidem
ſcapus clxxvi
ſcabellum ccxxvi
ſcanniũ. ſcãdulaca. ibi.
ſcando ibidẽ
ſcauri cxci
ſcæuus cxxvi
ſcæuola cxxi
ſcænomates cxxii
ſpatiatim. ſpgo. clxvi
ſpargo ibidẽ
ſparus ibidẽ
ſtare xxviii
ſtabulum et alia. ibidẽ.
ſtatum xxix
ſtatio et de. aſto. ibidẽ
ſtator ibidẽ
ſtagnum ibidem
ſtanneũ ibidẽ
ſtatura ibidem
ſtlembus lxxxvii
ſtamanũ lxxi
ſchœnis cxxxi
ſciena cccxviii
ſparca cccxix
ſaturnũ vinũ ccix
ſcribligo et cõ. i
ſtaphilus cxxxi
ſtannũ xxix
ſtatilmus ibidem
ſtatim & alia ibid.
ſtadium xlviii
ſtlata cxxxvii
ſtlatarius ibidem
ſtragula cxliii
ſtramen ibid
ſtlatum lxxxvii
ſtlittbus. ſtramẽtũ ibidẽ
ſtractumion cxlv
ſtrages ibidẽ
ſquãma cxxxvii
ſqualidus ibidem
ſquaroſus ibidem
ſquatina xl
ſtadidromos clxx
ſebeniticiũ hoſtiũ ciii
ſeco et de. lv
ſecuris. ſeciũ. ſecta. ibi.
ſecus et de. ibidẽ
ſecundũ ibid
ſcecerno et de. clv
ſcorpios cxli
ſecurus clxxv
ſecũdusvir cccviii
ſedẽo et cõpo. lxxi
ſedulo. ſeditio lxxvi
ſedentaria opa ibidẽ
ſedũ. ſeduculũ ibidẽ
ſeduco et de. cx
ſegmentũ xlix
ſegmen. lv
ſegnis et deri. cli
ſegnitas ibidem
ſeges clxvii
ſegobriga ccxxv
ſeiuges. ſeiugi cxvi
ſelinon et cõ. xciiii
ſella lxxvi
ſellaria ibidem
ſemel iiii
ſemicinctium liii
ſemivir et cõ. ibid
ſempiternũ c
ſemivocalis cvi
ſẽpuiuũ. lxxvi. & . cviii
ſemen clxvii
ſemẽtis ibidem
Sementine feriæ. clxvii
Semiplacia cxci
Semiliſſule cxciii
Semiramis ii
Sæpe et de. cxlii
Semuntia cccxxix
Strepito et c. cccxxviii
Strepitus ibidem
Seneca cccxx
ſenta cccxviii
ſtratomuta xcvi
ſentinum viii
ſenaculum xxxv
ſenio liii
ſentina lxvii
ſenti et de. ac cõ. clxxiiii
ſenſus ibidẽ
ſenſa ibidẽ
ſentis ibidẽ
ſenticoſum ibidẽ
ſenticulus ibidem
ſenatus clxxxv
ſenex et de. ibidem
ſenecio ibidem
ſepta cxlii
ſepius cxlii et lxxxiii
ſepio et de. cxlii
ſepia ibidẽ
ſepes ibidẽ
ſepulchrum ibidẽ.
ſepelio et de. ibidẽ
ſequor et cõ. lv
ſericæveſtes lvi
ſeptrũ eriſi clix
ſeptrum eliſei ibid
ſeptẽtrio lxxxii
ſerapis cxvii
ſerum cxix
ſerotinus ibidem
ſeres et de. cxlix
ſerere et cõ. ac de. clxvii
ſerra et de. lv
ſertum clxvii
ſeries. ſeriũ. ſerilla. ibid
ſerio. ſerino ibidẽ
ſeruus clxviii
ſeruo et de. ſeruio. ibidẽ
ſeruitiũ. ſerenum. ibidẽ
ſereſcit ibidẽ
ſerpo iii et clxxix
ſerpillum clxxix
ſerpens. ſerpula. ibidẽ
ſeſelis i
ſeſtos clxxxv
ſeſterti⁹. ſeſtertiũ. cxxix
ſetinum ccix
ſete ccxiiii
ſetia ccxv
ſeuũ ccxxvi
ſeuerus et de. ibidem
ſextula xiiii
ſexturias xxxviii
ſeuerus cxcvii.
ſcelero xxxviii
ſextans xiiii
ſceuũ et de. ccxii
ſcea ibidem
ſcenomates ibidẽ
ſextula cccxxix
ſpina et alia clix
ſpina ſyria ibidẽ
ſcelus et de. xxxviii.
ſcreo lxvi
ſchemata clxxx
ſceda cxxv
ſcheda ibidẽ.
ſchedia ibidem
ſpheriſterium xl
ſpecio et cõ. et de. xlv
ſpecula ibidẽ
ſpecillum xlvi
ſpecus ibidẽ
ſperæ inuẽtor cii
ſplendeo et de. clxii
ſplendophorus ibidẽ
ſpes et cõ. clxxxi
ſpero ibidẽ
ſperatus ibidem
ſpno et cõ. ibidẽ
ſtella xii.
ſtello ibidẽ
ſtellio ibidẽ
ſtellionatus xiii
ſterilis cii
ſtenoboca cxxi
ſteficorus et de. cxxiiii
ſtereogonia cxxxiiii
ſtlembus cxxxvii
ſterno et de. ac cõ. cxliii
ſternax ibidem
ſternuo ibidem
ſtemma clxxiii
ſtercus ccxxxvi
ſtercutius ibidem
ſi ccxl
ſiambis cii
ſiades cxx
ſibilum i
ſibilo. ſibilitio ibidem
ſibur i
ſibaris et de. xcix
ſybilla ccxxxii
ſicilire lv
ſicilia ibidẽ
ſicilices ibid
ſicambri ciii
ſicumnũ. cccxxiii
ſicumniſte ibidẽ
ſicilliſſo cxxiii
ſicoris cxxxvi
ſicilios noia lxxxvii
ſiciliæ pmõtoria. ibidẽ
ſicilis. ſiculus. ibidẽ
ſicilienſis ibidem
ſicilia minor cxl
ſic & de cxlviii.
ſycoſis ccxxxi
ſicania cxxxvi
ſterto cxliii
ſicoſis cxlvii
ſyllaba ccxxx
ſyderis clxiii
ſilimnus cii
ſycareoſis xcv
ſido de. et cõ. lxxvi
ſycas cxxxi
ſycophanta et de. ibidẽ
ſicomorus ibidẽ
ſiccũ et de. ccxvii
ſydus xiii
ſideratus xii
ſideratio. ſyderitis. ibid
ſiderites xcvi
ſifilo i
ſyene cxvii
ſygeum i
ſignidatio cxxiii
ſin ccxi
ſignum ſpeculare. ibidẽ
ſigillaria cxxvii
ſigillum ibidem
ſigna celeſtia ibid
ſignifer ibid.
ſigno et cõ. ac de. ibidẽ
ſigillo & deri. ibidem
ſignatum pecus. ibidẽ
ſignatavirgo. ibidem
ſigniũvinum ccix
ſileo i
ſilentium ibidem
ſiliceũ. ſilẽta loca. ibidẽ
ſilex. ſilicerniũ. ibidem
ſilatium. ſile. ibidem
ſelelis. ſilus. ibidẽ
ſilones. ſileo ibidẽ
ſiliqua ſiliquor. ibidẽ
ſilua et de: xlii
ſiluani cxxvi
ſylla cccxxiii
ſyllepſis xcv
ſylphion cxc
ſimus. ſimia ibidẽ
ſimulo et de. iiii
ſimilis & de. iiii
ſimitu iiii
ſimula. ſimilitas. ibid
ſimois lxxxiii
ſymetria xcvi
ſympathia ibidẽ
ſymbolũ. ibidẽ
ſymathetes ibidẽ
ſymplegma ibidẽ.
ſympotis. ſympoſiũ. ibi.
ſimplus et alia cxv
ſimon cxxxvi et cxv
ſimplex xcv
ſynonimũ ibidem
ſiliquaſtrũ lxxxvii.
ſimbolũ bellicũ. cxxiii
ſimonides clvii
ſimonia ccv
ſintuxis xcv
ſynatroeſinus. ibidem
ſynodus ibidem
ſinechdoche ibidẽ
ſincathegoria ibidem
ſintheſis et deri. ibidem
ſintheſis xcv
ſintheticns lxv
ſincerũ xcv
ſinoma xcii
ſinagoge ibidem
ſinalæphe xcv
ſin et compo. ibidem
ſingraphum xcvi
ſinguli & alia ccxi
ſinanche cxlvi
ſinus clx
ſinuo et de. ac cõ. ibidẽ
ſinciput clxiii.
ſincipicum ibidẽ
ſino et cõ. ccxxiii
ſingraphrũ cxcvii
ſin ccxii
ſipũculus xxxviii
ſipontum lxxxiii
ſipus ibidẽ
ſiphnus cxli

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Siquidem lxxvii
Syrius lxxxvii
Sirilum xcii
Syrenes cxxxi
Syrenes xcv
Syros cxl
Syrmion ccxxx
Sisto xxix
Sisamon xciii
Siselis ibidē
Sistrum cviii
Siticen cxxiiii
Sitio et de. ccxiii
Scilicet xxvii
Scirpus xlii
Scirpicula ibidem
Scython lxxxi
Scincus lxxxii
Sciopodes cix
Schiston cxix
Scyphus cxxxii
Scylla cxxxvii
Scylleta ibidem
Scyllaceū ibidem
Sciomantia cxxxviii
Scyron cxl
Scyronia saxa ibidem
Scyros ibidē
Scrinū clvi
Scythia cxli
Schimusa cxlii
Scyria clxxii
Scribo et de. cxcvi
Scire et de. cxcix
Scipio clxxxvii
Smilax clxii
Scrinarii clvi
Sita clviii
Scintilla clxix
Scissus ibidem
Scisina ibidem
Smilax lxx
Spica xlvi
Spicus ibidē
Spisso deriuata & com posita cxlii
Spiculum xlvi
Spico ibidē
Spinariū gña clix
Spinturnix clxviii
Squalleo deriuata & cō posita cxxxvii
Sphinx cxciii
Spiro et de. ccxl
Squilla lvi
Stribligo i
Striblita ibidem
Strāgulo clxxxiii
Stilla xii
Stiria ibidē
Stillicidiū ibidem
Strigia li
Stipo lvi
Stipulor ibidem
Stips ibidē
Stipes ibidē
Stica cci
Strigmentū xcvi
Strygnon cxlvii
Strychnū cix
Strychnis ibidem
Stix cxvii
Stigma cxxviii
Stimphalides cxxx
Stimphalus ibidē
Stimphalū cxxx
Stimulla dea cxlvii et clxxvi
Stimulus clxxvi
Stimulo ibidem
Stigo ibidē
Stringo & cō. ac de. cci
Stritomellus cci
Strigones ibidē
Strigosus ibidem
Strige ibidē
Strigillo ibidem
Strio ibidē
Striges ibidem
Stiua ccxxviii
Stiua ccxli
Stibia ibidē.
Sobrinus cvi
Sotii lv
Sotius ibidē
Socienus ibidem
Socordes xcii
Socer clxxviii
Sodalis lv
Soloecismus i
Soloen ibidem
Soloecus i
Soloecissare i
Soloers et deri. cxlix
Soccus cxciii
Scius & deriuata & cō posita cxcix
Sordidus ccxxvi
Solummodo xiii
Solea xl
Solum lxxvi
Salisterniū ibidē
Solarium ibidem
Solpuga xciiii
Solifuga ibidem
Solicitudo cviii
Solidum ibidem
Solum et de. ibidē
Solistimum ibidē
Solon ibidē
Soliferreū ibidem
Solēnis ibidem
Solor et cōpo. ibidem
Solox ibidem
Solitas ibidē
Sol & deri. ibidē.
Solaris herba ibidē
Solanus ibidem
Solstitium xxxi
Salati cix
Solidurius ibidē
Solophitus cxxxii
Solēnitus cliii
Soluo et cō. ac de. clv
Soleo & deriuata ac cō posita cxcvii
Somnus et de. ccxxvii
Sonus cvi
Sono ibidē.
Sons ibidē
Santicus morbus. ibidē
Sono et ꝓpo. cxcv
Sonus et de. ac cō. ibidē
Sophon cxli
Sophaci ibidem
Sophia cxcix et ccxli
Sophi ibidē et ccxli
Sophos cc
Sophista ibidem
Sophistes ccxli
Sorex lxxxvii
Sors cliii
Sortilegus ibidem
Sortior ibidē
Scōmea xi
Scoria xxix
Scorpius xci
Scorpites xxxix
Scortū xlvii
Scorteum ibidem
Scolimos xci
Scolopendra cxci
Scorpio xciiii
Scopulus clxxviii
Scolus cxxii
Scopelosū clxxviii
Scobina cxcix
Scobes ibidē
Scobino & de. ibidē
Scopa et alia ibidē
Sopor ccxxvii
Sopio de. et cō. ibidem
Somnio et de. & cō. ibidē
Stellionat? crimen. xiii
Stella ibidem
Stilla ibidem
Stiria ibidē
Sporades cxlii
Schænos et cō. xxiii
Scopus clxxviii
Scopelos ibidem
Schænus cxxxi
Schola et de. ccxviii
Scoria xxix
Spodium ibidem
Spongia lii
Spondilus lxii
Spōdeo et cō. ac de. lxiiii
Sponte ibidē.
Sponsa ibidē
Sporta & alia ccxxiiii
Stola liii
Squilla lvi
Strophiū liii
Stomach? lxxxiiii
Strophades cxxx
Strongile cxl
Stolidus ccxxii
Stolones ibidē
Stomachus ccvii
Suauium et de. cliii
Suaue ibidē
Suadeo & deriuata ac cō posita. lxxiii
Subiicio iii
Sub ccxii
Subex iii
Subdio v
Subdiale v
Subulo vi
Subula ibidē
Subtumi agni vii
Substudes tabellæ. xix
Substo et alia xxx
Subinde xxxi
Suburbium xxxii
Subucula lvi
Subligar ibidē
Subdo lxxi
Subduco ibidē
Subiugū mitti cxvi
Sub corona venire lxxi
Subvitē ꝓliari ibidē
Sub lucem ibidem
Sub lxxi et ciii
Subio xcix
Subter ciii
Sub solanus cix
Subiugo cxvi
Subigo et cō. cxlvi
Subcerniculū clvi
Subsanno clvii
Subreptitiæ līe. clxxii
Subrepsit ibidem
Subula clxxiiii
Sublabro clxxv
Superbi mortui xi
Substinea et de. cxcvii
Succēturia clxxxvi
Subnoto ccxviii
Sublimo et deri. cxcix.
Sublego clxxxi
Subeo et de. ccv
Subsellia ccxv
Succido xix
Succidanea hostia. ibidē.
Succida lana ibidē.
Succidia ibidem
Succidum ibidem.
Sucerda ibidem
Sucento liii
Sucula lvi
Succintorium ibidē
Suculæ cxx
Succutio clxi
Succundo clxxvii
Succubi ibidē.
Succumbo ibidem
Sudo & cōpo. clvii
Sudariū ibidem
Sudum ibidē.
Suesco & cōpo. clxxiiii
Sufficio xvi et lxvi
Suffio lxvi
Sufficus & alia ibidem
Suffusio lxviii
Suffrago ccxii
Suffragor et alia. ibidē
Sugillo et de. ccxvii
Sugero ccvi
Sugestus ibidem
Sui lxxiiii
Sulcus et cō. cxxxv
Sulcare ibidē.
Sulmo ccxxx
Sum et cō. xliii
Summo et cō xliii
Summū ibidē
Sumptus ibidem
Sumpturia lex ibidē
Sumates ibidem
Sumen clxii
Summeniū ccxviii
Sumum cxl
Suo & cō. ac de. clxxiiii
Suppuratio xvii
Supparus li
Supplicium lxvii
Supillo ci
Supfluo et deri ciī
Supra ciii
Super et deri. ibidē
Supus. Supinus ibidē
Supp̄ſſlū testamētū. clxii
Supeto clxxviii
Supetie ibidē
Supstes & alia ibidē
Supernatim cxci
Supernia ibidem
Supercilū xviii
Supbia xlvi
Sura cxlviii
Surus clxvii
Surculus ibidem
Surrogo ccxxviii
Surentinūvinum ccix
Surdus ccxvii
Surdaster lxxxvii
Suscꝑ deꝑ fero. xii et clxv
Suspiro et de. ccxl
Sutrinæ clxxiii
Suterna. Sutela ibidē
Suus lxxiiii
Scutica clxxix
Scutula ibidē
Sculna lv
Scrutelus clxii
Scutū clxxix
Scurra & de. ccxxi
Spuo et de. xvii
Spurius. ibidē
Spuma et alia ibidē
Spuma xx
Strues. vii
Strufetam ibidem.
Struma et de. ibidem

Stupa lvi
Stupeo ibidem
Strumum cviii
Strutopus Cxciii
Studeo et de. cxcvii
Stuprū ccvi
Stupre ibidē.
Stratius cxxx
Tablinum xxxv
Tabes et cō. lxv
Tabulæ cxcviii
Tabellio ibidem
Tabularia ibidē.
Taberna & cōposita ac deriuata ibidem.
Tabula lusoria ibidē.
Tabulo et cōpo. ibidē
Taceo et de. cxciii
Taceo et deri. ccxxv
Tacite aīclæ ibidē.
Thaseas cciii
Tænia lxxxviii
Tænarus cxxxvi
Tagus cxiii
Tages cxxxiiii
Tango et cō. cci
Talus liiii
Thales cxcix
Talipedio liii
Talea lv
Talior ibidē.
Thalami cxvii
Thalassemeli xcvii
Thalassio ccxviii.
tantalus cxli
tantalides ibidem
tapetes et alia xxv
tamuna clx
tandem clxxvii
tantū & cō. ac de. cxcv
tharses cviii
tarātula xii
tarentum cxii
tartarus cxxxix
tartara ibidē
tardities c cxxiii
tardo ibidē
taraco ccxxv
tasus cxii
tata cxix
taurus xci
taurus cxvi
taurinus sanguis. cxx
taurinū fel. ibidē
tauraminiū ibidē
tauri ludi ibidem
taurilia ibidē
taurii ibidē
taura ibidē
taur? mons cxxxix
tauri mōtis noīa. ibidē.
taxus lxx
taxo xcvi
taxa cxlviii
taxo & deri. cci
taxis ibidē
taxim ibidē
trapetum clxvi
tragædia lxx
tragopa ibidem
tragopagus ibidē
transtra cxvi
thracia lxxxi
trāsmarinus cviii
tradux cx
trapezita cxv
traduco cx
traho ibidē
tragopanades cxxxi
trapezus clxxxvi
tragelaphus ccxxvi
trasceas lxxxii
traho et de. ac cō. ccvii
tragicum ciii
transeo et alia. ccv
traiicio et cō. ii
trachelon cxxxii
trax lxxxi
transigo cxlvi
trabax ccvii
trabs ibidē
trabica nauis ibidē
theatrū xix
thebaicus lapis i
thebe cxvii
thebei ibidē
thesbitis clxxiiii
thesbanus cxvii
thebais cxxxi
tectum et cō. xlvi
tectorium ibidem
technides cxlix
tego et cō. xlvii
teges ibidē
tegillum ibidem
telum clvii
teligonon cxxvi
teleboe cxxix
telones clvii
themes xl
thelemacus ccxxx
telchines cxxi
theleboas cxxxiii
telephus cxlii
temiraris ii
templum iii
templum dianæ ephesie. ibidem
templum iouis ammonis. ibidem
templum iii
tempus cxxvii
tempe cxxxiii
tempsis cxxxiiii
temetū et de. clv
thenbinadia? cxxix
tēperans et alia cxcvi
temere et de. clv
temno et cō. ibidē
temeritudo ibidē
tēpora tria clxxv
tēpestas & deriuata ac compositа ibidem
tempestū clxxvi
temperariū ibidē
temporaneū ibidē.
tēpero et cō. ac de. ibidē
therambū cxxxviii
tendo et cō lxxi
tentipoliū ibidē
tentigo ibidē
tenus lxxii
tenue ibidē
tenos cxl
tener et alia clxxxii
teneo et cō. ac de. ccvi
tento ibidē
tenitæ ibidē
tenax ibidē
tenebricosus cxcvii
tepidarium xxxvi
tepidum et deriuata ac composita ccxxii
terra et cōpo. xv
theophrastus ix
tænarus cxli
tænarum ibidem
tytinalis cxcvi
ternule clxxxv
tetrangāthii xiii
terentus xv
terraneola ibidē
thermæ xxxv
tergū et de. ac cō. xlvii
thermarū noīa xlviii
thermaꝗ ptes ibidē
terebra lv
teredo xciii
termes ibidē
theron cxxix
thermophylæ cxli
teraphne ibidem
termiscyra cxxxii
termodoon ibidē
tero & deri. clxvi
tergo ibidē
terta galea ibidē
termentū ibidem
terebro ibidē
terminus ibidem
termino et cō. ibidē
terminalis lapis. ibidē.
theriace clxxix
tergiuersari clxxxviii
terciana febris cx
tercio ibidē
tercium ibidem
terremotus ccxxi
terentus ccxxxii
testudo xci
tessara & deri. cxxiii
testaceū pauimētū. lxii
tesmophoria lxxxviii
tesselatū xciii
testa cii
testus ibidē
thessalia cxxxiii
tessalum ibidem
tesmophoria. cxxxviii
theseus cxl
testor et deriuata ac cō posita clxii
testamentū. pcitū ibidē
tea cxxii
testamentum antographum clxii
testiculi ibidem
testilor ibidē
testamenturius. ibidē
tetrigometra xciii
thetis cii
testis et de. xxviii
thebacus lapis i
tremelius ccxl
tres ccx
threicius lxxxi
teutania xci
thespiades cxxii
tespia ibidē
thespis ibidē.
thessalius cxli
theurion cxliii
thyaneus cxlvii
tymolus cxxxiii
tinolus ibidem
thersicore cxiii
tetradites xcvi
tettitus caball?. ccxxiii
theucitus cxvi
theutrania cxlii
theumesus cxxix
texo et cō. xlvii
tlepolemus cxli
tibicen cxxiii
tibicines ibidem
tibialis calamus. ibidē
tiburs ccv
tibur ibidē
tiburtin? ibidem
tybris ccxxi
tyberis et de. ibidem
tyella cxxx
tigris fluui? clxxiiii
tigris aīal. ibidē
tylus xciii
tyle cii
timauus xvi
tympanum & deri. xx
tymus cxxx
tymum ibidem
thymalos cxliii
timeo et de. clxxiiii
thimele cci
thimelicus ibidē
timbra ccxxiii
tintinabulū xlviii
tinea xciii
tinctor et alia lxxi
tinūculus lxxxviii
tinæ rotūdæ xciii
tinge cxxxi
tyn ccxxv
typhon lxxxii
tipula xciii
typhos clxxxv
typheus ibidem
tyra xxxv
tyridion ibidem
tyrannus et de. lxxvi
tirinthius cxxxiiii
tyrius cxli
tirrhena cxxxiiii
tirinomacus cxli
titii sodales lxx
titiēses trib? ibidem
tiua curia ibidem
tithymalus xciii
titulus cxcvi
titus ibidem
tridiniū xxxv
trigla xxxix
trigles ibidē
tripudium solstimum. xxxvii
triumphator lxxxii
triumphus ibidē
triptolemus lxxxviii
tita cxxviii
trinitas ccx
trigon cli
typhis clxxxv
triplex cxv
trichomanes xci
triteles lxxxvii
triuncis xiiii
triuia iii
trips xciii
tribunus equitū cv
trica cxii
triga ibidem
trigo ibidē
trinoctiū cxiii
triduū v et cxiii
triones cxvii
triquetra figura ibidē
triton cxviii
tritonia ibidem
tropas rex cxxxix
trixalis xciiii
tripolion clxiii
trigon cli
tristis clxvi
trico et cō. ibidem
trica ibidem
trituro ibidē
triticum ibidem
tribula ibidē
triangulus isopleurus. clxxxix
tripus cxcii
tridens ccx
triens ccxi
triental ibidem
trifinium ibidem
trifer et alia ibidē

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Trismegistus xxxiiii
Tris & cõ. ccx
Trinarii ibidem
Tribules ibidem.
Triparcus ibidẽ
Tribuo & cõ. ibid
Trieteris ibidem.
Trieterica ibidem
Tribades ccxxxvii
Thoas cxl
Toga ccxxvi
Toga & cõ. ac de. lii
Tolero xi
Tollo ibidẽ.
Tolles ibidẽ
Tollutim ibidem.
Tolutarius ibidẽ.
Tolutiloquẽtia ibidẽ
Tholus ccxxxii
Thomina cxxxiiii
Tomacla clxiii
Tomus cxxii
Tomentũ ibidẽ
Tomicus ibidem.
Tonsille clxii
Tonarion cxxiii
Tono & cõ. clxxxix
Tominus ibidẽ
Tros cxxxv
Troia ibidẽ.
Trinaria cxxxix
Tricliniũ cciiii
Tot et cõ. ac deri. xvi
Tonus clvii & clxxxix
Tonitrus clxxxix
Topiarium xli
Toparchia cxxxi
Toruus & de. cxx
Torcular xxxvi
Torpedo xl
Torrens cii
Torrum ibidem
Torris ibidẽ
Toreuma ibidẽ
Toruus ibidem
Torqueo & de: ciiii
Tormen & de. ibidem.
Torquius & de. ibidẽ
Tortor ibidem
Toropetrõ cxliiii
Thorax cciii
Toreutice ccxii
Toreutes ibidem
Tostum cii
Toxicũ. lxxxiiii et ccix
Tmolus cxxxiiii
Trociscus xxiii
Trochilos lxxxii
Troia et de. lxxxv
Troas xci
Trossuli xcix
Troglodyte cx
Tropus cxl
Tubullus xxxvi
Tubus xxxviii
Tuber cxc
Tubicen cxxiii
Tubarũ gña ibidẽ
Tubulustrũ ibidẽ
Tubus clxxii
Tuburcinor cxc
Tubercula ibidẽ
Tudicula cii
Tudiculo ibidem
Tudites ibidem
Tuditanus ibidẽ.
Tueor & c. ac de. cxcvii
Tuguriũ xlvii
Tum lxxvii
Tumultus clxxiii
Tumeo et de. ac cõ. cxc
tumesus cxxix
tumulus cxc
tunica & de. li
tundo cii
tuericula i
turris & de. xxxxiii
turibulum lxv
turbo lxxxii
turma ciiii
turbela cvii
turba & de. ibidẽ.
turbo ibidẽ
tumultuarii cxv
tutus ccxlvi
turrita corona cix
turifico cxxxiiii
turbasis ccxli
tuscanicum xxv
tus cii
tus & gña eius. ibidẽ
thusia cxxxiiii
tussis cciii
tussilago ibidem
tutelares dei lxix
tutela ancilla xcii
tutulus cxcvii
tutanus deus ibid
tutilina dea ibidẽ.
tuto ibidem
trutina clxvi
trux & de. cxx
trucido & cõ ac de. ibid.
trudo clxvi
trusatilis ibidem
trutino ibid:
trunco & cõ. ibidẽ
truncus ibidem
trua ibidem
trulla clxvi
truo ibidem
vacuũ xv
vaco ibidem
vacillo ibidẽ
vadimoniũ lxxii
vadis ibidẽ.
vadum ibidẽ
vadare ibidẽ
vagio & deri. x
vagus & de. cxcviii
vagor ibidẽ
vafer lxxxi
vallis xli
vallo ibidẽ
vallum ibidem
vallus xli et ccix
valentia cxliii
valeo & cõ. ac de. ccviii
valitudinarii ccix
volor ibidẽ
vanum xv
vannus xlii
variæ cxliii
varum clxxxviii
varix ibidẽ
varicosus ibidem.
varius ibidẽ
vario & deri. ac cõ. ibid
varico ibidẽ.
varus flu. clxxxix
varus ibidẽ
vastus & de. xv
vapos ii & iiii
valesius ii & iiii
velvelut cxcvii
vaticniũ cxxiiii
vas lxxiii
vates & de. x
vaticinor ibidem
vatican⁹ collis. ibidem
vatie cxci & clxxxviii
vatinii ibidem
vatrax clxxxviii
vatricosus ibidem
vaticanũ vinũ ccix.
vbi & cõpo. xxvi
vdum clvii
ve & alia xxvii
vectis clxxii
vectabulũ ibidem
vecticularia vita. ibidẽ
vectura ibidẽ
vediouis cxxi
vehemens et de. lxxxv
veho & cõ. et de. clxxii
vehia ibidẽ
vehiculum ibidẽ
veiouis cxxi
veii ccxl
velati & de. viii
velites ibidẽ
velo & de. ibidem
velitor ibidẽ
velox & de. xlix
velabrum li
veles ibidẽ
volo & cõ. ibidem
venustum xxxii
venerorũ & de. xlv
venio lxxxi
ventos noia lxxxii
ventilo & de. ibidem
venus ibidẽ.
venus liiii
venustas et alia. lxxxiiii
venia ibidẽ.
vena & de. ibidẽ
venum lxxxv
venor lxxxiiii
venabulum ibidẽ
venter ibidem
vendo et cõ. et de. lxxxv
veneo ibidẽ
venalitiũ ibidem
vendico ibidem
veni et cõ. xliii
ventriculus cxliii
ventriculi cerebri. clxxiiii
vepris clix
veprecula ibidem.
veru i
veruta pila ibidẽ
verucula ibidem
veruculum ibidẽ.
versipellis xxxix
vertex lxxxii
venenũ lxxxiiii
verecunda xvii
ver. & de. xc
ver sacrum ibidẽ
vergiliæ ibidem
vereor et de. ac cõ. ibid.
verum & de. ibidem
verna ibidẽ.
verto ibidẽ.
versutus ibidem
verutum ibidem
verutunus xc
veratrum ibidem.
versus & cõ. xci
versura ibid
verticulum ibidẽ
vertebra ibidem
verficolor ibidem
veruex xci et xcii
verris ibidem
vertigo xci
vermis xciii
verminor ibidem
vermina ibidem
vermiculus ibidẽ.
vermiculatũ ibidẽ
verro & cõ. xcvii
verruca ibid
verpris digit⁹ ibid
vero & alia cv
verum et cõ. ibidẽ
vericulum cxlvii
verber clvi
verbena ibidem
verbascon ibidem
verbenaca ibidem
verberalis ibidem
verbũ de. et cõpo. ibidẽ
veriuerbiũ ibidẽ
verona cciii
vernilitus ccxxi
vero fluui⁹ ccxxv
verones ibidem
vestibulum xxviii
vestispicus xlv
vestis & cõpo. li
vestimentorũ gña. ibid
vesper et de. lxxxii
vespillo ibidem
vespa ibidẽ
vespertillio ibidẽ
vespema ibidẽ
veficaria herba cix
vesica clxiii
vesuuius cxliii
vestalis v̄gines. clxiiii
vesta ibidem
vestiarius xxx
veto lxxxix
vehemens xxviii
vet⁹ xxviii et lxxxviii
veficaria herba ccvii
vesica ibidẽ
veturius xix
vesanus xxviii
vetus ibidẽ
veterator & alia lxxxix
vetus et deriuata ac cõpo-sita .lxxxviii
vetus et ãtiquuũ. cxlix
vexillũ li
vexo clxxii
via & deri. et cõ. xxvii
vibex lxxxviii
vibro et deri. xc
vibo cxlii
vicus et alia xxxii
vicus cvi
victoria lxxxviii
victima ibid
vitta ibidẽ
vices et deri cx
vicus pricius cvi
video et deri. xxvi
videor xxvii
videlicet cxciiii
vidua diii
viduare ibidem
viduertas ibidem
viduo et deriua ac com posita ibidẽ.
vietus lxxxviii
viete ibidem
vietores ibidem
vigeo lxxxix
vigor et cõpo. ibidem
vigiliæ ibidem
villa & de. ibidẽ
vile xlii
vimen et de. lxxxviii
viminalia ibidem
vindico et de. lxxxv
vinulus ibidem
vinum ibidẽ
vindemia et de. ibidem
vinea et de. ibidẽ
vinco lxxxviii
vinco et cõ. ibidẽ
Vincio et cõ. ibidem
Vinca pvinca ibidem
Viuiolus ibidem
Vinago ciiii
Vindicia cxii
Vindicatio ibidẽ
Vineary gña cxvi
Vinorũ gña ibidem
Violatia purpura. lxiii
Violarius ibidẽ
Viola lxxxv
Violo & deri. ibidem
vipera ibidẽ
vipsana portic⁹ ccxli
virtus quid lxxxix
vireo & deri. ibidem
virga & de. ibidem
vindex cv
vindico & deri. ibidem
vitrum & de. ccxx
virilis & deri. lxxxix
viriatus lxxxix
virgo virtus ibidẽ.
virago ibidem
virbius xc
vir & de. ac cõ. lxxxix
virus & deri. xc
viscus cxlviii
viscerari ibidem
visceratio ibidem
viscum & de. clx
visci gña ibidẽ
vito. vitiũ et de. lxxxv.
vitupero & deri. ibidẽ
vitiligo ibidem
vitis & deri. cxvi
vitigineũ lxxxv
vita lxxxviii
vitulor ibidem
vitula ibidẽ
vitex lxxxviii
vitiles ibidẽ
vitisator clxvi
vitulantes ccix
viuo et de. ac cõ. lxxxv.
viuiradix lxxxvi
viuariũ ibidem
viuerra ibid.
vix lxxxviii
virginitas & de. lxxxix
virilia ibidẽ.
vigeo ibidẽ
vis xc
victus lxxxviii
vito & de. lxxxv
vitabundus ibidẽ
vinolẽtus & de. ibidẽ
vitiligator ccxlvi
Vinus ii
Vipera lxxxviii
Vigil & de. & c. lxxxix
Virulentus xc
Virosus & alia. ibidẽ
Vinitor lxxxv
Vinacea ibidem
Vlna clxxvii
Vlcus l
Vlciscor ibidem
Vls xxxi & lxiiii
Vltra lxiiii
Vltimũ ibidem
Vltro citroq; ibidẽ
Vlula lvii
Vlulo ibidem
Vllus & cõ. xxi
Vlex ccxx
Vmbria lxvii
Vmbella ibidem.
Vmbra & cõ. ibidẽ.
Vmbo ccxxxi
Vmbilicus & de. ibidẽ
Vna & cõ. iiii & xxi
Vnedo ibidem
Vua & cõ. xxii
Vnc⁹ & de. ac cõ. ibidẽ.
Vndeuiginti xxi
Vnguis lxxxvi
Vnguem xxiiii
Vnhulum ibidẽ.
Vngo xxii
Vngula xxiiii
Vnicorniũ vi
Vnitas cxv
Vnguẽtorũ gña. xxii
Vnus & de. xx
Vnio ibidẽ
Voberca ccxxv
Vocula cvi.
Voco & de. ibidẽ
Voculatio ibidẽ.
Volo. xlix
Voluto l
Volucris ibidem
Volovis & cõ. ibidẽ
Voluptas & cõ. ibidẽ.
Vola l & cxci
Voluo l
Volupia cxlvii
Voluntas l
Voro & de. ac cõ. ccxi
Vortex ibidem
Voueo ccxvii
Vox cvi
Vranius cxxvii
Vrbs xxxi & xxxii
Vrbicus xxxii
Vrbanus ibidem
Vrceus ibidem
Vredo ccxii
Vrgeo ibidem
Vrino & alia. xxxi
Vrine fistula clxii
Vrina ccxii
Vriculum ibidẽ.
Vrinũ ounũ lxxxviii
Vrna xxxi
Vro & de. ac cõ. ccxii
Vrania cxxiii
Vtlibet cxciiii
Vtqeo clxxi
Vtqadeo ibidem
Vrius cxlviii
Vrsa ibidẽ.
Vrtica xxxix
Vrũ xxxi
Vrus cxviii
Vstulo ccxii
Vstrina ibidem
Vt & cõ. clxxiii
Vtiq; ibidem
Vtputa ibidem
Vtcunq; ibidem
Vter & alia cõ. xxi & l
Vterus l
Vtiq; xliiii
Vtpote ibidem
Vuua passa cci
Vulua eiecticia l
Vulua porcaria. ibidẽ
Vulnus & deri. ibidẽ
Vua xcv
Vtor & de. vii
Vsuffructus ibid
Vsucapio ibidem
Vsitor ibidẽ
Vsurpor ibidem
Vsurpo ibidem
Vsitatio ibidẽ
Vsura & de. ibidẽ
Vnidum clvii
Vulpes et de. l & cxci
Vulpinor l
Vulsini clxxxix
Vulsiniẽses ibidẽ
Vxor & de. ccxxxvi
Xanth⁹ clxxxviii
Xanthii ppli ibid
Xenos & cõpo. xli
Xenodochia ibidem
xenia ibidẽ.
xylinevestes lvi
xistus xli
xilotropos xciii.
zanche cxxxvi
zancleum ibidem
zanclia. ibidem
zeta xxxvi
zetus lxxxii
zea clxvii
zedoros ibidẽ
zelus cxxxviii
zephiriũ lxxxviii
zetus cxxx
zeretra ibidem
zeugites cxxiii
zolotypus ccxxxviii
zygnis xciiii
zoophtalmos lxxxvii.
zodiacus cxxvii
zopyrocheron cxci
zura clix
zopissa ccxlii
zephirus lxxxii
zoophcalmon lxxxvii
zephiria lxxxii
zoroanda clxxiiii
zographos cxcvii
zographia ibidẽ

Tabulæ Cornu Copiæ Finis.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Ludouicus Odaxius Patauinus Illustrissimo principi Guido Vrbini duci salutem.

Tolemæus Philadelphus: qui a rerũ scriptorib⁹ tantopere celebrat⁹ illustrissime p̃nceps: non tantũ ex epulentissimo atq; amplissimo regno gloriari solebat: ex bibliotheca illa: quã ois generis librorũ refertissimã summo tũ studio: tũ impensa cõstruxerat. Sciebat enĩ rex prudẽtissimus multos ante se fuisse reges: nõnullos etiã post se fore coniiciebat: qui parẽ aut maiorẽ potẽtiæ dignitatẽ cõsecuturi ac longe plurib⁹ natiõibus imperaturi essent.: qd vero tã copiosã: tã lautã elegantẽq; monumẽtorũ supellectilẽ ipse cõparasset: eã demũ soli sibi gloriã potissimũ vendicabat: q̃ppe cui⁹ neminẽ oibus retro tpibus sociũ sibi pti pẽq; memini isset. Nec saue hoiem fefellit opinio: p̃ter alios enĩ Aegypti reges & vinus admirationi fuit: & defunctus ĩmortalitatẽ nois cõsequi meruit. Itaq; ad cũ ex vniuersa græcia: asiaq; philosophi/poetæ/oratores: hystorica: ac cæteri id gen⁹ eruditissimi hoies veluti pisces ab limpidissimũ viuarũ cõfluebãt. Qui quom ab eo benigne ac liberaliter suscipent⁹: vix explicariq; põt q̃tũ regi de se bene merito afficerent⁹: q̃tũ illi obseruantiæ atq; honoris p̃sentes absentesq; imptirent⁹. Præ cæteris aũt clarissimis viris habuit Demetrinũ phaleriũ cũ philophũ tũ oratorẽ insignẽ: cui⁹ opa: & industria inumerabiles vbiq; codices & volumia pquisita cõscribebant⁹: cõscriptaq; ex toto terrarũ orbe Alexandriã deferebãt⁹: vt ornatior indies & p̃ciosior bibliotheca redderet⁹. Hãc aĩ vel magnitudinẽ: vel elegãtiã ætate nr̃a in Federico p̃ncipe patre tuo. Illustrissimo: ac sapiẽtissimo ãnotauimus: q̃ p̃ter rei bellicæ gloriã quãtũctos sui tpis p̃ncipes ita facile supauit: vt priscis trĩ impatorib⁹ cõferẽdis appeat p̃ter arces munitissimas: ædesq; magnificẽtissimas: q̃s plurimis in locis exædificauit: p̃ter alias virtutes: q̃ in eo pene inumerabiles floruerũt. Bibliothecã & ipe in p̃mis locupletissimã: & oĩm q̃ in Italia mẽorent⁹ pulcherrimã q̃si cãdoris & magnificẽtiæ suæ testimoniũ tibi reliqt. De q̃ nemini dubiũ ẽ q̃n p̃clarissimis ædib⁹ p̃cipuũ ornamẽtũ inducat⁹: iãvo hoc lr̃ariũ studiũ ita nõ in postremis habẽdũ cẽsuit vt doctissimos hoies sp apud se domi: forisq; detineret: necvnq̃ a deo vel pacevel bello eẽt occupat⁹: q̃n lectionib⁹ fere quotidianis operẽ ĩpenderet Qua qdẽ in re Iul. Cæ. & Octauianũ Augustũ imitari videbat⁹: q̃s alter cũ exercitu p̃ficisces plurimũ lectitare: & si quo tpis momẽto in castris morabat⁹: libros accuratissime scribere solebat. Alter in mutinẽsi bello rẽ tãtã adort⁹ sp aut legerevt scribere: q̃tidie etiã declamare cõsueuerat: quo fiebat vt ali⁹ nemo in p̃merẽdis ac subiũdis igeniis p̃ẽ tuo illustrissimo benignior: aut liberalior haberet⁹. Hic oẽs q se doctrina q̃ppiã, pfecisse cognoscerẽt: hui⁹ vni⁹ benouolẽtia affectabãt: & familiaritatẽ ambibãt: huicvni p̃cipue operę suorę labores & scripta dedicabãt: hũcvnũ deniq; laudib⁹: & p̃coniis, pseqũtẽs ĩmortalitatẽ cõmẽdare nitebant⁹. Quorũ igit⁹ hæc Guidẽ p̃nceps Illu. nẽpe. vt intelligas a me studiũ tuũ sũmope laudari: qd ita veterũ ipatorę istitutis & patris iuictissimi tu p̃sertim vestigiis insistas: vt eorę virtutes examus sim æmuleris. Nam quom rei militaris excellẽtiã ad hũc p ætatẽ in te desiderare nõ debeamus: pbitatẽ trĩ & modestiã & grauitatẽ quãdã senilẽ inadolescẽtulo plurimi facimus. Hũc ad te lr̃arę studia: q̃ te tãtopẽ delectãt: & linguæ vtriusq; peritiã: ob quã ita excultiã euasisti vt alterũ nõ dico p̃ncipẽ: sed ne puatũ qdẽ hui⁹ ætat⁹ in tota Italia facile reptas: q̃ tibi eruditiõe ac rerę cognitiõe sit cõpand⁹: gr̃as itaq; tibi sp debebunt studiosissimi viri quũ aliis de causis: tũ quod hoc tpe Nicolai Perotti epi Sipõtini p̃mẽtarios ligæ latinę iprimẽdos & publicãdos curaueris: q̃ certe ĩ re plurimã laudẽ meo iudicio mereris. Vel qa bonarę artiũ cupidis hoc opẽ diuulgato mirificã & iucũditatẽ & vtilitatẽ attulisti: vel qa p̃ṗnę gloriæ: q̃tũ in te fuit pia sedulitate cõsilusti: dũ librũ illi⁹ noĩ dedicatũ celeberrimũ efficiens conaris: vel, qd honestissimũ hui⁹ autoris labore ab interit⁹ piculo vẽdicasti: q sane paucos post ãnos fuit iteritur⁹: nisi plurim⁹ exemplarib⁹ effigiat⁹ hic liber in lucẽ p te, pdiisset. At q hãc abs te gratiã facile merebat⁹ vir: cũ ĩ romana academia primari⁹: tũ oĩm ætatis sue doctissimorũ nemini secũd⁹. Is & cõplura alia ĩgenii sui monumẽta nobis reliqt: ĩ qb⁹ passim ipse cõposit⁹: elegãs accurat⁹ facilis ĩcedit. Et hos p̃sertim Cornucopiæ libros. Quos liguæ latinæ cõmentarios nõ imerito nũcupauit: In qb⁹ quom Valeriũ Martialẽ interp̃tãdũ desũpserit non snias mõ & vocabula eorũq; figuras: vt reliq; solẽt. Sed hystorias ẽt lõgi⁹ repetitas: & vniuersã grãmatices rõne variæ p̃cinæ luculẽter q̃ cõplectit⁹. Vbi quãq̃ pleraq; friuola & vulgaria & ad instituẽdos veluti pueros tradita vident⁹: longe tũ plura occurrũt q̃ doctissimorę aures respuere nõ debeãt. Ita pitis impitisq; pfutũ se policet⁹. Hos aũt cõmẽtarios ex dimidio absolutos: aut ipse ĩ calce opis testat⁹ illustrissimo p̃ncipi tuo: cui erat in p̃mis dedititissimus attitulauit Hinc igit⁹ alteri cõmẽtariorę parti quã præ manib⁹ habem⁹: supremã ipse manũ ĩposuit: q̃ tametsi vnũ dũtaxat poetæ librũ interp̃tet⁹ tot tũ ac tanta: & tãvaria ptinet: vt aliquãto minus eẽ id oẽ qd superest: ipẽ autor egregie fateat⁹. Alterãvo ptẽ: cui, pp̃e cõtinuis vigiliis: & lucubratiõib⁹ insistebat: vt cõptũ habeo: morte p̃uẽtus absoluere nõ potuit. Quicũq; igit⁹ de hac recte sentiet: ĩ illa nõ parũ amisisse se iudicabit. Quietiã lĩ op⁹ eodẽ vt opinor casu plurib⁹ in locis mẽdosũ nec recognoscere: nec castigare potuit. Q d ego, pximis mẽsib⁹ iussu: & auspicio tuo diligẽtissime lectitaui: & quoad p me fieri potuit: emẽdatissimũ reddidi: vt qcqd legẽtes ex hoc laborevoluptatis: vtilitatisq; pcipient: totũvni tibi p̃ncipi elegãtissimo eruditissimo: atq; aptimarũ disciplinarũ amãtissimo accepti referẽt. Vale. PYRRHI PEROTTI in cornu copiæ siue cõmẽtarios ligue latinę ad illustrẽ p̃ncipem Federicũ ducẽ & ecclesiastici exercit⁹ impatorẽ iuictissimũ.

PROHEMIVM.

m ORIENS oli. P. Maro poeta optim⁹ maxim⁹ librũ æneidos q̃ntũ forte in manib⁹ habebat: testamẽto cremandũ reliqt: indignũ opinor existimãs opus interfectũ: & cui nõdũ suprema man⁹ imposita foret: ad posteros puenire. Durũ id atq; difficile visũ diuo Octauio fuit. Hic enĩ supremę volũtati parere iusq; fasq; suadebãt: illinc cõmiseratio quædã tot laborum vigiliarũq; & cõmunis iactura: ne id faceret hortabat⁹. Tandẽ vero pietati potius in diuinũ vatem ac cõmodo posteritatis: quã legũ leueritati indulgendũ rar⁹: in hæc verba prorupit: Frangat⁹ potius legum venerãda potestas. Quã tot cõgestos: noctesq; diesq; labores Hauseritvna dies: viuat Maro doct⁹ vbiq; Ingẽtusq; sibi studiorũq; inuid⁹ orbi Laudet⁹: uigeat: placeat relegat⁹ amet⁹. Idẽ mihi nũcvsuenit Federice impator. Nã cũ iam supra quintũ annũ Põponius fortunat⁹ vir sæculo nostro doctissimus: & Romane academiæ princeps: ac plerq; alii studiosi viri Nicolaũ Perottũ Sipõti põtificẽ patruũ meũ hortati esset: Vt. M. Valeriũ Martialẽ optimũ qdẽ poetã: sed vitio librariorũ infinitis pene erroribus plenũ pro cõmuni studiosorũ vtilitate emandandũ suscipere aggressus est: ille hanc, puinciam libens: & corrolariũ addidit. Et enĩ lepidissimũ poetam non modo emandauit: sed etiam interpretatus ect. In q̃ re haud facile dictu esset quos sustinuerit labores: quot noctes insomnes duxerit: quot græcorũ simul ac latinorum omni disciplinarę generevolumina euoluerit: tũ, ppter multarę rerũ: ac reconditarũ in hoc poeta varietatẽ quarũ etiãvocabula vix aut nullo modo intelligi poterant: tũ, ppter magnitudinẽ errorę: quos emendare fere sui pravires hois fuit: tumvero in p̃mis: qd non est in eo opere cõmunẽ interp̃tum morẽ secutus. Sed ita hunc poetam exposuit: vt neverbũ quidẽ reliquerit intactũ: visusq; plane fuerit non vnũ poetã: sedvniuersam linguã latinãvelle interp̃tari. Omnẽ tũ difficultatẽ superauit studiũ & diligentia hois: quippe oiavincit improbus labor: talemq; post tot epotas lucubrationũ fuligines hunc poetam reddidit: vt qui supra octingentos annos a nemine fuerat intellectus: iam, ab adolescẽtibus quoq; vel mediocriter eruditis possit intelligi. Verũ nullisvnq̃ præcibus: nullis amicorũ illecebris: quin etiã nullis conuitiis adduci potuit: vt lucubratões suas in lucẽ proferret emendari: dũtaxat a suo cæteros codices passus est: plura etiã loca cognitu difficilia q̃rentibus aperuit: ædere cõmẽtarios noluit. Cuius cõsilii sui rationes afferebat hmõi. Si opus æderet: non defuturos qui se reph̃endẽrent: qd iam & ætate grãdior: & dignitate pontifex ad studia poetarę: a q̃bus ante vigesimũ annũ sese ad celestẽ philosophiã transtulerat: nunc temere videret⁹ reuersus: tũ multa esse apud hunc poetã vulgi iudicio obscœna q̃ interpretari pontificẽ indecens putaret⁹. Q ñquidẽ sunt nonnulli qui legere etiã Martialẽ nepharium censent Ad hæc non eo aĩo scriptos a se cõmẽtarios: vt pferent⁹ in lucẽ: sed sua causa dũtaxat: vt q̃ tanto studio laborevigiliis inuestigauerat: quotiens opus esset haberet in prõptu. Iccirco non modo hinc atq; hinc plenos esse totius sui codicis margines: sed multa quoq; a se seorsum nõ breuiter & carptimvt interpretũ mos est: verũ lõge diffuseq; cõscripta sæpe etiã ex libris autorę: qui græce latinæq; scripserũt: fere adverbũ sũpta: q̃ si ædi oporteret: in grande nimis volumen op⁹ excresceret. nec tãvnius poetæ: q̃ toti⁹ linguæ latinæ interp̃tatio videri posset. Non deerãt aũt qui eas rõnes ita infrigerent nequaquã turpe esse põtifici emẽdare: atq; interp̃tari eũ librũ: quẽ nõ puduit sanctissimũ Hieronimũ non modo lectitare: sed etiã testimonio eius plærũq; inter sacras litteras vti. Cõtẽnendũ p̃tereavulgi iudiciũ: cuius mos est dãnare quæ nescit. Nihil apud hunc poetã esse nõ religiosũ: & sanctũ: reph̃endi ab eo obscœnitate quadãverborę vitia nõ laudari: vt mos eorę est: qui hodieq; in tẽplis p̃cionãtes quos vulgo p̃dicatores vocãt. Q d si hunc legere nephandũ sit: certe nõ minus illos audire. Neminẽ, pfecto non modo ex poetis: sed ex oib⁹ latinæ linguæ autorib⁹ eligi potuisse: in quo tanta esset & vocabulorę: & sentẽtiarũ: & rerę oĩm copia: tantavbertas: tantavarietas. Postremo breuitatẽ tantũ ibi custodiendã esse: vbi causa postulat. Alioquin p̃uaricationẽ esse transire: q̃ necessaria & vtilia sunt: aut q̃ inculcare: infigere: repetere oportet: cursim breuiterq; attingere. Cõmẽtarios hmõi eo meliores esse: quo lõgiores: vt inter Demosthenis & M. Tulii orões eæ ferunt⁹ optimę eẽ: q̃ maxiæ. Ob id vero ĩprimis expeti qd nõ modo multarę rerę cognitionẽ habeãt sed plane oẽm latinã linguã p̃ph̃enderevideant⁹: nec, pterea minus, pbãdos: si q̃ in iis ex aliis, pbatissimis autoribũ p̃ũpta sũt. Q ñ qdẽ optimi quiq; scriptores idẽ fecere: ita deniq; dispositos eẽ atq; ordinatos: vt nõ sit necesse aliquos plegere: sed trĩ q̃q; ex iis q̃rere possit: q̃tũ concupierit. & qd q̃q; q̃fierit facile inuenire: illud etiã pleriq; addebãt: nisi cõmẽtarios æderet existi maturos oẽs: vel nõ recti eũ esse iudicii: vel inuidere gloriæ suę: inuidere p̃sentiũ posterorũq; vtilitati. At furdo fabula canebat⁹. Inter hæc plerq; adolescẽtes ardẽtissimo mecũ amore cõiuncti certati me adeũt: alii dissimulãter & furti: alii simpliciter libereq; hortãtes: ne ãplius tot hoim desideria, ptrahi sinerẽ: æderẽ ipse cõmẽtarios vel volẽte patruo vel iuito: audisse se a p̃ceptorib⁹ suis nihil fieri aut studiosis vtilius: aut eruditis gratius: aut latinæ linguæ cõmodius posse. Si tantũ a me beneficiũ cõsequãtur: omnes mihi obnoxios ppetuo futuros. Vix possem exp̃mere quo statim ardore flagrauerim id opus ædẽdi. Subreptis itaq; mox ex bibliotheca patrui cõmentariis cepi clã legere q̃ notauerat: vbi quãtũ dii boni rerũ? quantũ verborũ? quãtũ vetustatis? q̃ interpretatiões vocabulorũ? quæ explicatio elegãtiæ: ac, pprietatis latinæ liguæ? q̃ fabularũ monumẽta? q̃ lumĩa hystoriarũ? quę dignitas exemplorę atq; maiestas? Certe nõ liber mihi: sed thesaurus quidã visus est optimarũ in omni genere rerũ ac recõditarũ. Hinc grãmatici: hinc Rethores: hinc Poete: hĩc Dialectici: hinc earę Artiũ. q̃s liberales vocãt studiosi: hinc Medici: hinc Philosophi: hĩc Ciuilis ac Pontifici iuris antistites: hinc rei militaris Periti: hinc Agricolæ: hinc Pictores: hĩc Architecti: hinc fabri oẽs: atq; opifices multa & pene infinita haurire possunt eorũ studiis necessaria: & ita necessaria: vt affirmare ausim plurima eos nisi hæc legerit: ad ipsorę disciplinas: artesq; maxĩe ptinẽtia ignoraturos: ne dicã in multis: vt nũc faciũt: pmãsuros errorib⁹: quos si hęc legerẽt: aliqñ recognoscẽt: & hoc op⁹ nõvni⁹ poete: sed oĩm latinorę autorũ cõmẽtarios iure optimo dici posse intelligent. Nõ potui patruũ meũ tacitus nõ dãnare: qd in tanto cõsensu honestissima rogantiũ durũ se potius negãdo quã cõstantẽ ostenderet. Et qd diuus Augustus fecerat in verba illa prorup. Tam sacrũ soluet⁹ opus: tot bella: tot enses. In cineres dabit hora nocens: & pfidus error. Q uid plura? Accinxi me statĩ operi: & quãto potui studio laborevigilãtia ab illo: vbicunq; notata exerpsi: in ordinẽq; redegi. Nihil aũt fere de meo addidi p̃terq̃ qd loca quædã: q̃ ille quoniã, impuritate quadã atq; obscœnitate verborę castis ac pudicis aurib⁹ execrabilia viderent⁹: cursim breuiterq; tetigerit: ipse latius exposui: nihil tam fedũ esse existimans: qd nõ turpissimũ sit ignorare. Ita præterea opus digessi: vt si qs sola hui⁹ poete interp̃tatiõe cõtent⁹ esse velit: deterreri libri magnitudine nõ possit: habẽt enĩ singula quæq; epigrãmata sententiã suã in principio sũmati exp̃ssam. Deindevbi rubræ sũt ac grãdiusculę lr̃ævis vocabuli siue fabula: siue hystoria ad cognitionẽ auctoris necessaria succincte ostẽdit⁹: q̃bus ii q p̃ter intellectũ poete nihil optabũt: poterũt esse cõtenti. De cæterisvero tantũ sumere cuiq; fas erit: q̃tum volet: cũ in fine opis: qd singulis libris cõtineat⁹ seruato lr̃arũ ordine veluti q̃busdã tabellis munifice sit expressũ. Properãtẽ aũt me tã expetitũ ac desideratũ op⁹ emitttere: illud magis accendit atq; inflãmat: qd nescio quẽ vilissimũ pædagogũ nõ puduit nuper: vt est oĩm impudẽtissim⁹ plærasq; sententias e sacrario patrui meo sumptas: hunc enĩ humanissime semp oibus expositũ adire frequẽs discẽdi gratia solebat: tanq̃ suas, pmere: & tã preclaris inuentis impudentissime gloriari. Nullũ enĩ vltionis genus in hanc beluam accomodatius fore existimo: quã vt oẽs hac nostra æditõe illius furta vel potius sacrilegia recognoscãt: & hominis temeritatem scelus: ingratitudinẽq; contẽnent. Recognosci autem furta facillime po

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

terũt ex errorũ multitudine:cuius cõmentarii eiusvndiq; scatent:quoꝝ bonã partẽ patruus meus duobus epistolarum Romanarũ.s.ac Perusinarũ præclarisvoluminibus ostẽdit. Quis enĩ ita desipiat:vt autorẽ alicuius p̃clarae sententiæ existimaturus sit eum quẽ tam frequẽter ac pueriliter errare labiq; cognoscat? Cum ipse quoq; quod oĩm miserrimũ est:negare non poterit:quod erit turpissimũ fateri.Necvero me ab hac ædendi auditate deterret:quod grauiter atq; indigne hoc laturũ patruũ meũ simileveri videatur.Neq; enĩ recuso si ita res ferat:pœnas luere ad honestissimũ factum:& subire optimi Pontificis qualẽcũq; indignationẽ malo:quam aut hanc iniuriã facere lucubrationibus eius:vt diutius in tenebris iaceant:aut hanc gloriam relinquere sordidissimo pẽdagogo:vt aliorum inuenta sibi ascribat:aut tot eruditorꝝ hominũ preces desideria vota contẽnere: nedicam perpetuũ posteritati dãnum iferre.Sed iuenisse me modũ opinor:quo patrui indignationẽ euitare facile possim.Nam quũ te Federice princeps vnum ex iis esse cognouerim:qui hanc cõmentariorũ ædítionẽ maxime concupierunt:statui hoc opus tuo sacratissimo nomini dedicare:cuius illevirtuti atq; auctoritati tantum tribuit:vt te instar numinis habeat colatveneretur.Feret certe æquo animo patruus me abs te benigne inuitum lucubrationes suas tibi vni fecisse cõmunes.Tuovero nutu prodisse in lucem:& in æruditorũ tandẽ manus descendisse pro sua in te obseruantia irasci non poterit:aut si poterit nolet. En igitur librum ipsum:quẽ cornu copiæ siue linguæ latinæ commentarios inscripsi:tibi princeps inuictissime mitto: vt tuo iussu auspiciisq; ædatur:ob id certe fœlix futurus:quod te autore tot eruditi hoies ipsum læti alacresq; excipient/cõplectentur osculent/& certatim laudibꝰ cumulabunt.Sed ob id longe fœlicior: qd tu oĩm primus accipies: & in istud tuũ dignũ diis palatiũ dignam principe victore gentium sedem induces: vbi quũ omnia cernet marmore argento auroq; nitentia:& in bibliotheca illa pulcherrima collocabitur:quanquã mutus sit:& anima carens: mirifice tamen sentire letariqvidebitur.Legetur aliquãdo abs te in quovirtutes omnesvigent:que desiderari in principe possent:expietur humanitatẽ/clementiã/benignitatẽ/cõtinentiã tuã:cõtemplabit tecũ porticus:ædes delubra tanto sumptu/arte/pulchritudineq; surgentia.admirabitur in te ciuiliũ simul ac multarũ rerũ vsum.audiet res domi ac foris gestas: victorias oĩm opinione maiores stratagemata gloriã triũphos:quæ iisdẽ quibus solis cursus terminus ꝓtinent.Admirabit in te diuinam illã corporis proceritatẽ: membrorũ robur eximiũ: venerãdã oris dignitatem:ætatis maturam grauitatẽ:diuinam quandã maiestatem cũ humanitate cõiunctã:totum præterea talem qualem esse oportebat eum principem:quem nuper pontifex maximus & vniuersus Senatus omnũ rerum suarũ: & totius ecclesiastici imperii ducem: moderatorẽq; constituit. Tuorũ præterea studiorũ atq; sermonũ comes erit & particeps. Videbit atq; iutelliget quẽ honorem dicẽdi magistris: quã dignationem sapientiæ doctoribus habeas:vt sub tevno spiritũ & sanguinẽ & patriã bonarũ artium studia receperint: quæ ante hac natali solo priuata & ppetuo exilio dãnata videbant.O fœlix atq; iterũ felix liber.Sed vtinam mihi Federice princeps vna cũ suauissimo patruo meo fœlicitate ista pfrui aliquãdo liceret. Vale princeps mitissime.

Breuis cõmemoratio vitæ.M.Valerii Martialis.

Alerius Martialis in Hispania bilbili nobili Celtiberię oppido natus est:patre Frontone:matre flacilla.Venit advrbem Romã studioꝝ gratia:tenuiq; supellectile cõtentus:in litteris dũtaxat versatus est.Scripsit librũ Epigrãmaton:vt laudaret honesta: hortaret hoies ad virtutẽ: & vitia sui tẽpis notaret:quod admixtis semp salibus:& fere cum risu facit:vt mos est scribentiũ Epigrammata:hoc enim a Satyris differunt:q; illivitia trũ carpunt:hi etiã honesta laudãt:& advirtutẽ hortant.Illi graui atq; aspera oratione stomacho semp pleni:hi blando sermone atq; iucundo scelera suorũ temporꝝ notant. Illi longo plærũq; iẽmate:&verborꝝ copia id faciunt: hi carptim & breui sermone atq; collecto. Vnde hec Epigrãmata: hoc est inscriptiones dicũt.Illi in personis etiã ppriis noĩbus inuehunt:hi fingunt noua noĩa:propriis parcũt:quod de se hic poeta testat dũ iqt.Hũc seruare modũ nostri nouere libelli Parcere pſonis: dicere devitiis. Excessit facundia/acumine/copia/suauitate salibus omẽs:qui ante & post eũ carmina scripsere. Laudat simul atq; reprehendit acriter & ardenter nec minus polite & ornate. Habetvelut innumerato sentias aptas semper & crebras: graue & decorã structurã sonantiaverba & antiqua:quædã ipse fingit aptissime.Sunt plærũq; in sermone eius latentes aculei.Suspensum etiã aliquãdo lectorem relinquit: & aliquid vult illum augurari potius q̃ legere tanta præterea in eo copia:tanta rerumvarietas est atq; cognitio:quantã apud nullumvel græcumvel latinum autorem esse contenderim.Floruit tẽporibus Domitiani Neruæ & Traiani:quibusvariis modis in hoc ope assentatur: idq; ea ratiõe facit: vt per ea quæ in iis esse cõmemorat: quales & ipsi & cæteri principes esse debeant: ostendat.Hinc sæpe edificia/porticus/templa/venationes/ludos/stratagemata impatorum: aliorũq; virorum ac mulierũ cõmemorat.Et enĩ mos apudveteres fuit:qm̃ monere simpliciter principes periculosũvidebat:per ironiam eos:hoc est assentando docere.Sic oĩa huius poete epigrãmata aut bona sunt:in quibusvidelicet simpliciter:atq; aperte advirtutẽ hortatur:aut mediocria:in quibꝰea laudat:quæ turpia non sũt: sed aliqd habẽt honesti:aut mala in quibusvitia hoĩm carpit obscœnisverbis & turpibus.Hoc est quod poeta ipse ad Auitũ libro primo scribit.Sunt bona:sunt quędã mediocria:sunt mala plura.Quę legis hic:aliter nõ fit Auite liber. Amicos habuit Plyniũ secundũ oratorẽ:Stellãq;:& Silliũ poetas:ad quos sępenumero scribit.Publicis quoq; honoribus functus est:donatus equestri dignitate:p̃tura & iure trium liberorũ.Ingrauescẽte demũ ætate:tediovrbanarũ rerũ affectꝰ:in hispaniã rediit.Obiit in natali solo inter suos magno doctoꝝ oĩm mœrore præsertim Plynii:cuius epistola extat:in qua audisse scribit Martialem decessisse:idq; moleste ferre:quiavir erat ingenio sus: acutus:& qui plurimũ in scribendo salis haberet & fellis:nec cãdoris minus. Librũ hunc epigrãmaton eo ordine scripsit:quo in p̃senti legit:primus epigrãmatibus exceptis: in quibus spectacula: & ludos sui temporis describit.Hæc in antiquis codicibus non reperiuntur:haud tamen dubiũ est Martialis esse.

EPIGRAMMA PRIMVM.

I

Nicolai Perotti Cornucopiæ:Siue Commentariorũ Linguæ Latinæ Ad illustrissimũ Principem Federicũ Vrbini ducem:& Ecclesiastici Exercitus Imperatorem Inuictissimum.Liber Primus.

DE AMPHITHEATRO.EPIGRAMMA PRIMVM.

BARBARA PIRAMIDVM.Blãditur Domitiano qd amphitheatꝝ et pꝰ p̃clara totiꝰ orbis ædificia opis magnitudine supet. BARBARA.Fera inculta moribꝰ. Barbari ab iitio dicti sũt factitio noĩe:q duræ atq; aspe loquebant:quẽadmodũ Blesos etiã Balbosq; dicimꝰ q lingua ꝑediti sũt. Vnde Balbutire ẽ cũ quadã linguæ cõfusiõe trepidare. Cicero.Me quidẽ autore etiaꝫ pipatetici:veteresq; Academici Balbutire aliqñ definãt. Metellũ põtificẽ adeo ꝑeditæ:ac balbutiẽtis liguæ fuisse tradũt: vt multꝰ mẽsibꝰ fatigatꝰ tortusq; fuerit:dũ meditat ĩ dedicãda æde opifere dicere. Sumꝰ qppe:vt Strabo inqt:ad cõfingẽda cognata rebꝰ vocabula ingeniosi:q̃lia sũt murmur:clãgor:strepitꝰ:crepitꝰ & similia.Sed quẽadmodũ ex iis multa iãp priæ pferũt:ita hoc vocabulũ Barbarus:q̃uis a p̃ncipio eũ tãtũ significaret:qui crasse loquebat. Nũc tñ ad eos oẽs trãslatũ ẽ q nõ sint græci aut latini.qd ii mitior ẽ linguã habeãt:ac magis cultã.Quietiã iter hos siquis non recte pferat:Barbare log dicit. Vnde fit Barbarismꝰ:q diffinit vna pars orõis enũciatiõe: vel scripto corrupta.& a poet Metaplasmꝰ vocatur.Differtq; a Soloecismo:qui ab Asinio capitõe diffinit:ĩpar:& icõueniẽs cõpositura partiũ orõis A nãs ĩparilitas A vetustiorib latinis Scribligo dicebat:a versura:& prauitate tortuosæ orõis:tanq Strebligo quædã.siquidem στρέβλοω apud græcos torqueo ac deprauo significat. Vñ & scriblita appellata est:qd ĩ circuitu ad restis modum torquerẽt:hoc solũ differẽs a placẽta : qd fine melle coquebat: & feruẽtissima edi solebat.Martialis.Circũlata diu mẽsis scriblita secũdis. Vrebat nimio sæua calore manus Plautus.Dũ ludi fiũt in popinã pedisseq irruptionẽ facite. Nũc dũ occasio ẽ:nũc dũ scriblite æstuant:occurrite. Veteres & latini & græci nõ Soloecismũ Barbarismũq; dixerũt:sed βάρβαρον σόλοικόνq:hoc ẽ.Barbarũ ac Soloecũ.Soloeci aũt nomẽ a Solone deductũ Laertiꝰ Diogenes testat.qui cũ in Cilicia vrbẽ a suo noĩe Soloen cõdidisset:pauci ex athenienſibꝰ:quos ĩ ea reliqt:nõ multo interiecto tẽpore.Corrupto patrio sermõe incõuniẽti partiũ structura loqui coeperũt.Quapp q eo vitio aliqñ vterent dicti sũt σολοικίζειν:hoc ẽ Soloecissare. Soloecissare.Juuenalis poet Soloecismꝰ pro errore methaphorice capit. Iuuenal. Soloecismũ liceat fecisse marito.Martial. Sępe soloecismũ mẽtula nr̃a facit.Maiores nr̃i nõ barbare:sed Rustice loq dicebãt.Quapp̃ter Barbarismi vocabulo nemo ante Augusti ætatẽ vsus fuit Græci a p̃ncipio omis hoĩes:se solis exceptis:Barbaros dici voluere. Rustice loqui.

Per metaphorã quoq barbari dicunt illitterati.malis moribꝰ:feri:crudeles.A Barbaro fit Barbaricꝰ: eiusdẽ pene significatiõis.Apuleꝰ Feris ac barbaric moribꝰ.Et Barbaries iciuilitas:incultꝰ:feritas.&Barbaricũ neutro genere.Clamor exercitꝰ:qd eo vociferãdi genere Barbari vtant.Stulte qdã barbã hic deducta putant:quod eã barbari p̃longã ferre cõsueuerũt.Barba enĩ p̃mogeniũ nomẽ est: & tã de hoĩbꝰ q̃ de brutis:atq; etiaꝫ inaiatis vtroq; numero dicit.Nã qd scribit Seruꝰ.Barbã hoĩm:barbas brutoꝝ esse falsum ẽ.Ply.Hircoꝝ si mulceatur barba:mitior ẽ:eadẽ p̃cisa nõ abire eos tradũt in alienũ gregẽ.Idẽ.Pisces:q̃ mulli dicũtur:barba gemina insignitur inferiori labro.Idẽ.Tragopagus dicta:qd barbulas habeat ad hircinæ barbæ similitudinẽ.hæc herba est:q̃ in acetariis vtimur:Vulgo barbã petræ appellãt.In gallia trãspadana Barbula hircina dicit ad græcoꝝ similitudinẽ τράγωσσ qppe hircꝰ ẽ:τραγῶν Barba.Alii hãc Comẽ vocãt a comæ similitudine: q folia in circuitu spargat.Alii Scãdicẽ.Vnde p iocũ Aristophanes Eurypidi poetæ obiecit:qd mater eiꝰ ne olus qdẽ legitimum vẽditasset:sed scãdicẽ.A Barba Barbatꝰ dicit:& cõtrariũ eiꝰ Imberbis.Barbitos quoq; nõ a barbaro deducit:licet Barbarũ hoc est peregrinũ vocabulũ sit.Significat aũt maiorẽ lyrã organo similẽ sono.Quidã latiorẽ partẽ lyræ esse existimãt.& tã fœminino genere q̃ neutro repit.Ouidiꝰ.Non facit ad lachrymas barbitos vlla meas.Horatiꝰ.Age dic latinum barbite carmẽ.Idẽ.Lesboũ refugit tẽdere barbitõ.MEMPHIS.Ordo est. Barbara mẽphis fileat miracula Pyramidũ.Mẽphis ægyptioꝝ regia est:ab Ogdoo rege ædificata: cuiꝰ filia Mẽphis ei nomẽ dedit:cũ qua Nilus concubuit sub imagie tauri.Ab hoc fit Mẽphiticꝰ adiectiuũ.Martialis.Dat chartꝰ agiles calamos memphitica tellus.& Mẽphitis.Ogdous aũt priꝰ cognomiatꝰ est Vohereꝰ.Vt Diodorꝰ Siculus testat.SILEAT.Taceat:non amplꝰ laudet.Silere tacere est fictũ verbũ ab Slĩa:q̃ nota silẽtii est. Vñ in ludis litterariis:publicisq; cõuẽtibꝰ:dũ volũt silẽtiũ indicere:Slĩam q̃si sibilãdo p̃nũciant:a quo Sibilũ q dã deductũ existimãt.Et Sibilare:qd veteres etiã sifilare dixerũt:& est cõtumeliosa significatio vocis:Vñ Exibilare:siue Exifilare aliquẽ dicimꝰ:dũ populari & tumultuaria sibilatiõe eũ expellimꝰ. sicut Explodere: dũ eũ fugamꝰ cũ plausu.Cicero.Histrio si paulũ se moueat extra numerũ:aut si versus p̃nũciatꝰ ẽ vna syllaba breuior aut lõgior:Exibilat atq; explodit.qd in litterariis ludis hac tẽpestate frequẽtissime fieri videmꝰ. Quidã Siphilare a græco deductũ putãt.græci enĩ σιφλῶν cõtumeliã noĩant.& quã nos dicimꝰ exibilationẽ:& σιφλωζειν dicũt explodere:atq; deridere.Egdẽ factitia hæc vocabula esse arbitror.Nam Plaudere siue Plodere est manibus pulsare:& strepitũ facere:qd vel lætitię vel derisionis causa fieri solet:a quo Explodere est:non simpliciter eiicere:sed manibꝰ cũ sono pulsantibꝰ e domo:schola:theatro:aut alio p̃uentu eiicere.Cicero.Quoniã pyrronis Aristonis Erilli iãpridẽ explosa sunt ẽ. Veteres Sibur vocabãt calidũ & acutũ.A sileo Silẽtiũ deriuat: qd taciturnitatẽ significat.Vnde silẽtiũ noctꝰ p̃ nocte intẽpesta pontꝰ:quã alii Cõcubiũ:alii Cõticiniũ nuncupãt.Et Silẽta loca:ĩ qbus siletur:& Silex scdm quosdã:qd saxi genꝰ est.quia silẽtẽ intra se ignẽ habeat:qui attritu aut pcussu excitẽt.Silicẽ tenere ĩ manu solebãt iuraturi per Iouẽ hæc verba dicẽtes.Si scies fallo:qui me despicit saluavrbe arceq;:is me eiiciat:vbi hũc ego lapidẽ.Ab hoc Siliceũ dicit qcquid ex silice ẽ. Virgil.Spẽ gregis ab silice in nuda cõnixa reliqt.& Siliceruũ:de cuiꝰ significatiõe diuersi diuersa sẽtiũt.Pompeiꝰ Geniꝰ farciminis esse scribit:quo familia a fletu in luctu purgabat.dictũ Siliceruũ:quia cuiꝰ noĩe instituebat ea res:is iã silẽtiũ cerne

Barbara. Barbarismus. Metaplasmus Soloecismus. Imparilitas. Scribligo. Scriblita. Barbarus. Soloecus. Soloecissare. Rustice loqui. Barbaricus. Barbaries. Barbaricum. Barba. Barbe Tragopagus. Barba petrae. Barbla hircia Comem. Scandix Barbatus. Imberbis. Barbitos. Memphis. Memphiticus Memphis. Sileo. Sibilum. Sibilo Sifilo. Exibilo. Exifilo. Sibilatio. Explodo. Plaudo. Plodo. Explodo. Sibur. Silentium. Concubium. Conticinium. Silenta loca. Silex. Siliceum. Siliceruium.

Strabo. Asinius. Martialis Plautus Diogenes Laertius. Juuenalis Martial. Apuleius Seruius. Plynius. Aristophanes. Ouidius. Horatius. Martial. Diodorus siculus. Cicero. Cicero. Pompeius.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

ret·Cecilij·. Credidi me silicernium esse esurū. Donat·. Silicernium ingt cœna ē: quæ inferē diis manibus: vel qd
eā silentes cernāt vmbræ: vel qd q hæc inferāt cernāt: neq; deguslēt. Nā de iis q̃ libant̃ inferr̃: qsqs ederit aut bi
berit: funestat̃. Hic Terent. in adel. appellat senem silicernium: q iam silentibus vmbris cernendus sit. Alii
silicernium nomē fictū a terētio existimarūt, p sene: qd icunitate silices spectet. Qui recte sētiūt: silicernium affir
māt funebre cōuiuiū ē: qd apud veteres exiberi solebat dictū: qd cū silētio edētes cernerent̃. vl, ppter de
fūcti memoriā. vel qd cogitarēt se mox illū secuturos: q̃, ppter abeūtes a cōuiuio veluti se amplij nō viluri: mu
tuo se salutabant. Varro. Fum· executi laude ad sepulchrū antiquo more silicernium cōfecim·: id ē cōuiuiū: i quo
prāsi discedētes dicim· aliis alii Vale. Silicernium ergo Terē. senē vocat: atq; decrepitū: hoc est dignū: vel cui sili
cernium fiat: vel q ad silicernium vocet̃. Alibi Capularē senē noiat: q̃si mox capulo efferēdū. Plau. Acherōtium. Ac
herōti· senex: vet·: decrepit·. Quidā Silatū quoq; a silēdo dictū putāt: sed falsum ē. Silatū enī a sili deriuat̃. Si
le aūt herba ē: quā alio noie Selelin vocāt: cui· vel radice vl semine vinū cōdiebāt: qd āte meridiē sumere mos
erat. Propterea Silatū antiq dixere: qd nūc iētaculū dicim·. Nec a silēdo Silus deducit̃: nec Silones: sed silus p
mogeniū ē: significatq; nasū sursū versū: & aduncū. Vñ galeæ quoq; a similitudine Silæ appellatæ sūt: quēad
modū Sim· vocat̃: q p̃ssis ē narib·: a quo Simias qdā noiatas putāt: & masculino gñe Simios: q̃uis alii q̃si mi
mias dictas velit: hoc ē imitatrices. μιμῶνται enī apud græcos imitor ē. Et græci σιμιν simū dicūt: vlurpat
q; id verbū frequēter Hesiodus de apib·. Vir. capellas simas vocat. Dū tenera attōdēt simæ virgulta capellæ.
Silōes vero dicti sūt a silono quodā: quē hirsut· supciliis fuisse tradūt. Sūt aūt Silōes q, pminētia habēt supcilia
Siliquæ q̃z pmogeniū vocabulū ē: sūt heæ folliculi leguminū. Vir. Grādior vt fœt· siliqs fallacib· esset. Itē fru
ct· arbor·: quā græci Cerāniā: qdā Ficū ægiptiā noiant: & arbor ipsa Siliqua appellat̃ prædulcis est: & cortex
ipe mādūt̃. Digitorū hois lōgitudinē habēt: latitudinē vero pollicarē: & nōnūq falcatæ sūt. A siliq fit Siliquor
verbū: qd ē siliqs facio. Ply. Inter oēs aūt cōstat nihil esse vtili· lupini segete pusq̃ siliquet̃ aratro: vel bidētib·
versa. Nō defuerūt etiā q silētiū a græc· sumptū existimauerūt: qbusdā lris cōmutat·. Hi enī σιμιν silētiū di
cūt: & σιμῶ sileo. Vñ Sigæū troiæ pmōtoriū appellatū ē: ppter Hercul· tacitumitatem. Hic enī qa phibitus
hospicio fuerat: simulauit abscessū: moxq; per silētiū aduersus troiā venēs eā cepit. MIRACVLA PI
RAMIDVM Admiratiōe ac stupore dignas. Pyramides, ppt· eas scilicet magnitudinē. Tā altæ enī q̃dā
fuisse i ægipto tradunt̃: vt magna oīm admiratio fuerit: q̃ rōne in tātā altitudinē subiecta sint cemēta. Vnam
ex iis: q̃ ex arabicis lapidicinis cōstabat a trecēt· sexagīta hoīm millib· annorū vigīti spacio constructā, pdide
rūt: & i raphanos: aliū & cœpas: qb· oparii vescerent̃: mille octōgēta talēta erogata. Neq; aliā ædificādarū py
ramidū rōnē fuisse: q̃ regū ægipti i erogādis stultā ostētationē: siue ne pecuniā successorib· reliquēdo
insidiādi sibi causā p̃berēt: seune plebs esset ociosa. Tres aūt iter Mēphim & Deltā pyramides fuisse cōstat:
quarū duæ iter septē orbis spectacula numerant̃. Tertia minor ē: licet impēsa maior. Medietas inferior ex ni
gro lapide cōstat: q̃ mortaria fiūt. Hæc dicit̃ meretric· sepulchrū fuisse ab amātib· factū: quā Sapho Doricāvo
cat: fratr· sui Caraxi amicā: dū e Lesbo vinū Naucratē cōportaret. Alii rhodopē noiant: cui· cū lauaret̃: alter
calceū aq la rapuit: & i gremiū regis iura Mēphi dāt· dimisit. Rex admirat· pquiri mulierē iussit: inuētaq duxit
vxorē: defūctæ postea ædificata pyramis fuit. Pyramides sūt moles maxiæ ita cōstructæ: vt e lato i acutū ten
dāt: q̃les romæ adhuc extāt duæ iā vetustate fatiscētes dictæ: vl qd flāmarū similitudinē habent: græci. π. πῦρ
ignē vocāt: vl a lapide Pyropœcilo: ex q̃ sæpe ædificabant̃. Hic & Thebaic· vocat̃: ab ignea q̃dā varietate Py
ropœcilos dict·: a græc· π. πῦρ ignis dicit̃ ποικίλος vari·. Pyramidē nri metā vocāt: qd terminū agrorū: q a
metiēdo hoc ē mēsurādo metæ dicunt̃: forma pyramidū ædificari solēt: atq; ea figura Pyramidalis vocat̃. q̃
uis Paul· iurisco·. metā eē dicit ptē mol iferiorē: & Catillū supiorē. Drūt Pyramides ab Obelisco: qd hi trabes
sūt lapidei lōge pyramidib· miores: sol· numini sacrati: ppt̃qd ad radiorū similitudinē fiebāt. Apd Ægyptios no
mē habēt a radio: & plane tal ē radii forma: dū p fenestrā itrat. Græci a veru similitudie ei nomē ipsoluere: apd q̃s
ὀβελὸς veru ē: atq; ei· diminutiuū ē ὀβελίσκος. Veru a nris a vsādo deducit̃: vt Var. affirmat: significat
q; nō modo instrumētū q̃ cibi assant̃: sed etiā telū ad ei· similitudinē factū. Vir. & tereti pugnāt mucrone: veruq; sa
bello. Vñ veruta pila dūr: q̃ verua habēt p̃fixa. & Veruculū ab eo deducit̃ q̃si paruū veru. Instrumētū est q̃ fa
bri e ferro vtunt̃. Ply. Spuma ex argēto sublata verucul· ferreis: atq; i ipa flāma puoluit̃ feruculo: vt sit modici
pōder·. A pyr etiā græca voce ignē significāte Pyre· deducit̃. Sic. n. vocitat· ē athenienēsiū port· ab aduentātiū
pegrinorū multitudie semp ferues. vel a Pyræo, pmōtorio: vt qdā sentiūt: qd radiis sol· exurit̃. & Pyral· vmis
i igne viues: de q̃ iferi· dicem·. & Pyram·, ppriū nomē: adolescēs mēphitic· fuit: q Tisbes amore ardēs seip
sum iteremit. Itē ē hoc noie flumē istar Nili limū deferēs: qd magnā Ciliciæ partē adiecit: de quo extat illud
oraculū. Tūc erit vndison·: late cū Pyram· oli littora pfūdēs Cyprū labet̃ in almā. In mediis quippe Catao
niæ cāpis nauigabil· defert̃. & p āgustias Tauri i Ciliciā elabēs ad oppositū huic: & Cypro trāsitū erumpit. &
Pyrene mōs hyspaniæ a crebr· fulminū ignib·: vñ Pyrenæus deducit̃. qppe Pyrenæi mōtes vocitātur: q in
hyspania a Pyrene ortū habētes i Galliā, ptēdunt̃ vsq; ad alpes. Itē Pyrenæus, ppriū nomē. & Pyrodes Cilicis
fil·: q pm· e Silice excussi isse ignē dicit̃: quēadmodū asseruasse i ferula Prometheus & Pyro· nomē vni· ex
sol· egs q̃si ardēs: quēadmodū ali· Ethō vocitat· ē ἀπὸ τοῦ αἴθω. ali· Phlegō ἀπὸ τοῦ φλέγω ardeo. nā
ali· a lumīe Eous appellat· est: qd mane assurgēs orbē illumiet. ἑῶος enī græce lux ē. vñ ἑωσφόρος lucifer
dicit̃: p quo nos Eoum dicim·. & Pyrg· turr·: qd fulgureis ignib· feriri turres cōsueuerūt: a cui· similitudie
Pyrg· etiā vasis gen· dicit̃: quo iactari tali cōsueuerūt: latine turricula dicit̃: de q̃ Mar. Quærit ppositos ma
n· iproba mittere talos. Si p me misit nil nisi vota facit. A pyrg· que turri significat. Pyrgū dictū est nobilissi
mū Tusciæ castellū: eo tpe quo Tyrrheni pyraticī exercebāt. Sīqdē Pyrathæ dicunt̃: q maria latrociniis ife
stant: vñ ars ipa Pyratica appellat̃: sūpto vocabulo ab eo q pm· hoc noie mari infest· nauigātib· fuit. & Pyr
goteles, ppriū nomē: Ita enim vocat· ē gēmarū sculptor nobilissim·: ppter qd Alexāder Macedo ædictū fe-

Cecilius. Donatus. Terētius. Varro. Plautus. Capular senex Acheronius. Senex. Silatū. Sile. Sesetis. Silus. Silones. Sila. Simus. Simia. Simie. Capelle. Siliqua. Cerannia. Ficus egipti. Siliquor. Hesiodus. Virgilius Idem. Plynius. Piramus.

cisse phibet̃: ne imagies suæ ab alio q̃ a Pyrgotele sculperent̃: & Pyrites lapis: qd plurim· illi ignis sit: hunc
nos Ignariū dicim·. Quidā etiā Viuū vocāt: exploratorib· castrorū maxīe necessari·: qa clauo vl altero lapi
de pcussus scītillas ædit: q̃ sulphurat̃: aut fūg· aridis: vel foliis exceptæ dicto celeri· ignē trahūt: qn & mola
r· lapis Pyrites vocat̃: qd i eo quoq; ignis cōspiciat̃. Est & ali· Pyrites ær· similitudie i Cypro reperiri solit·:
& circa Acarnaniā: cui· vsus i medicina nō paru· ē. & A pyrot· gēma: de q̃ inferius dicem·: cui ignis nō nocet
Et Pyretrū herbā quā vulgo nūc Draconē vocāt adurēs liguā, & mordicās tā folio q̃ radice. Gratissima i ace
tariis: verūtā nec salē nec acetū exigēs: cū vtriusq; sapore ē i se habeat. Et Pyra lignorū strues: i q̃ cremari corpa
solebāt. Et Pyromātia: de q̃ iferi· dicem·: & vt qdā putāt Pyrū: qd id gen· pomi ad similitudinē Pyramidis e la
to in acutū tēdat: flāmæ similitudinē reddēs: q̃uis nō p y psilō: sed p i nrm scribi vsus obtinuerit. Et Pyrrhus rufus
a q̃ Pyrrhus nomē, ppriū de q̃ iferi· dicem·. Et Pyret· febris ab īcēdio appellata: quēadmodū apd nos febr·
feruore. Et Pyriasis fomētū: qb· vocabul· medici nri plærūq; vtunt̃. Et Pyrodes lapis: qué supi· dixim· Pyri
tē appellari. Pyr etiā nucle· oliue dr: qd facile ignē cōcipiat. Et Pyros frumentū, & Pyrolabes: q ea q̃ ignita
sūt capiat: ficut Pyrobola male·: q ignita pcutiat. MIRACVLA. Miraculū dr qcqd admiratione affer
re pōt: q̃si fit cōtra naturā: ppter qd veteres mira, & miracula, p mōstris atq; horrēdis posuere. Plaut·. Nimia
mēoras mira. Virgil. Oia cōmutat sese i miracla rerū. Hic Acti·. Personas distortas orib· deformes mirio
nes appellat. Min· q̃q; antq dixere, p magis mirū. Var. nūquid ſ miri·. Hæc a vbo miror deducta sūt. Mi
rari aūt, pprie ē re aliq̃ tāq̃ noua obstupefieri. Vir. Artificiq; man· iter se: operūq; laborē mirat̃. aliqn tū mi
rari est cū voluptate & delectatiōe ītueri. Idē. Seu qs olympiacq; mirat· pmia pugnæ. Pascit eqs. Sed cū dici
mus Me miror: te miraris: se mirat̃: tūc mirari significat placere, & de se magnifice sētire. Martial·. Qui
se mirat̃: i illo. Ab hoc fit cōpositū admiror: qd est aliqn stupore afficior. Cice. Cū ob id vehemēter admirat·i
vrbē redisse. Aliqn Veneror Vir. Ille operū custos: illū admirātur, & oēs circūstāt. Ab ſ fit mirabile & ad
mirabile: qd admiratiōe dignū est. Et mirificū, & mirifice aduerbiū & mirū i modū ſ est i maiorē modū &
nimirū: qd significat certe. Et admiratio, p stupore, & admirabūd·: hoc est plen· admiratōe ASSIDVVS
IACTET NEC BABYLONA LABOR. Null· extollat ampli· mœnia babylonis: qd tāto labore ædi
ficata sint. Babylon mesopotamiæ vrbs est chaldaicarū gētiū caput: q̃ diu sūmā claritatē obtinuit i toto orbe:
ppt̃ quā reliq̃ ps Mesopotamiæ, Assiriæq; Babylonia appellata ē. Muri ambitū habet trecētorū & octuagī
ta qnq; stadiorū: q̃rū altitudo pedes duceni: latitudo qnq̃geni i singulos pedes ēnis digitis mēsura āpliore: q̃
nra. via in mœnib· ipsis tā lata: vt q̃drigæ sibi iuicē occurrētes facile ptrāsire possint. Qua, ppter iter septē or
bis spectacla nūerātur. Hācvrbē Semiramis cōdidit: quā cū aliqn circa cultū corpis occupata defecisse ītelle
xisset: soluta adhuc altera crinū parte ad eā recuperādā cucurrit: nec pus decorē capillorū redegit i ordinē:
q̃ vrbē in suā ptātem restitutā vidit: tātæ aliqn libidinis: vt nō mō filiū: sed equū q̃q; vsq; in coitū amauerit.
Quā lōge i hoc ab Othone differēs: q cū Romanis oīm gētiū fortissim· iperaret. Speculū i bello ciuili ptra
Vitelliū differebat: vt se dū tolli signa iuberet: armatū cōptūq; ītueret̃. A Babylone babylonii dicūtur: quē
admodū a Calydone Calydonii. Itē Babylonic· adiectiuū: vñ Babylonicæ vestes dictæ. NEC & nō. Neq; & qd ab eo p Apocopen factū ē. Nec in copulatiuā & negationē resoluūt̃: idest in & nō. Vt nō feci hoc: neq; fa
cerē. Sed si seq̃tur enī vel vo simplicis negatiōis vim habet: vt nec enī id facer ē. i. nō enī facer ē. Pont̃ etiā ali
qn, p etiā. Quintil. Persolui grā nō pōt: nec malo pri. Cic. Quidē ſ mō dicēdi nō vtit̃: nec vnq̃ & vel nec, p etiā
ponit: qd fere oēs posteriores fecere. ASSIDVVS. Iugis cōtinuus ab assideo vbo: qd in ea re quā cōtinue
agim·: q̃si cōsedisse videamur. Vñ assiduitas, p diligētia ponit̃. Et ecōtrario Refides dicit̃ segnes atq; ociosi.
Aliqn assiduus, p frequēs capit̃: & assidue, p frequēter. Virgil. Assidu· veniebat. Assidui etiā dicebātur: q locu
pletes erāt & facile cū id tēpus postulabat mūera pplo pstabāt: & tūc ab asse hoc ē ære dādo dicunt̃. Itē assiduos
aliqn dictos iuenim·: q asse suo: hoc ē sua pecunia & sine stipēdio militabāt. LABOR. Opa defatigatio in
mœnib· ædificādis. Antiq in noiatiuo labos dicebāt. Sicut Arbos: Honos: Colos: Vapos: Clamos: q̃ etiā apd
pbatissimos autores frequēter repiunt̃: ficut e contrario. Valesius Fusiusq; p Valeri· & Furius: & Lebesū p
liberū. Ab hoc noie laboro vbū deriuat̃: qd iterdū est fatigor. & cū labore ago. Seneca: Iugit̃ fodiēdo laborat.
Vñ & laborare p metaphorā capimus, p male hre: ppter qd laborare febre: laborare podagra. laborare dolore
detiū dicim·. Plym·: Succus ei· podagra laborātib·, pdest. Interdū eutor: conor: qd etiā ei· cōpositū elaboro si
gnificat. Cicero: Nihil enī mihi ita elaborādū ē: q̃ vt cōsilia nra nemo ītelligat. Et aliud cōpositū ei· Illaboro:
qd significat labore vaco. Vñ ielaboratū atq; illaboratū deducūtur: q̃ ita iter se differūt: qd ielaboratū dr: qd nō
satis artificio excultū est. Illaboratū vo: qd sine labore videt̃ factū: Illud vitio dari solet: hoc laudi. Quintil. de
Cicerone. Cū iterim hæc oīa q̃ vix singula q̃sq̃ intētissima cura cōsequi posset: fluit illaborata. & illa q̃ nihil pul
chri· auditu est oro p̃se fert tā fœlicissimā facultatē. Aliqn cōpono colo. Virgil. Arte laborate vestes: idest cō
posite: & laboratū agrū cultū appellam·: hīc laboriosus hō dr laboris sustinēs. Et laboriosū opus difficile: et qd
nō sine labore pficit̃. Et laborius cāpaniæ nobilis cāpus: i q̃ adeo pinguis ēra ē: vt stipulā tātæ crassitudinis fa
ciat: qd ea icolæ, p ligno vtūtur. Propt̃ea dict· laborinus: qd ingēs labor ē in eo colēdo: qppe solū habet arduū
opere: difficile cultu bonis suis vt Ply. ingt: Pene acri· q̃ vitiis quē pascit: affligit agricolā. Græci phlegræum
appellāt ἀπὸ τοῦ φλέγειν qd ē vrere atq; iflāmare: qm ea ēra p̃lior cōcitatrix fuit: dū ibi Gigantū bellū ex
arsit. Duo enī phlegræi cāpi sūt: alt̃ in Græcia: vbi cū gigātib· a Ioue pugnatū ē: alt̃ in Cāpania. in q̃ Hercules:
cū iis p̃liū cōmisit. De q̃ Strabo: Fortunat· erat & cāpus noie phlegræus: i q̃ nō Gigātib· gestas fabulæ diuul
gāt. Nullā aliā ob causā: vt credi fas est: q̃ ꝓ ēra ipa suapte natura p̃lior cōcitatrix ē: de hoc cāpo sic scribit Ply.
Quātū aūt vniuersas ēras Cāpus Cāpan· añcedit: tū ipm ps ei· q̃ laboriæ vocāt̃. Finiūt̃ laboriæ via ab vtro
q; latere cōsulari: q̃ a puteolis: & q̃ a cumis Capuā ducit. Quidā laborē a labo dictū putāt: qd nō sine labore sur
gūt: q̃ facile ceciderī. Labare enī ruere ē: & repēte cadere. Virgil. Labat ariete crebro Ianua. A q̃ fit Labasco.

Ouidius. Ignarius. Apyrorus. Pyretra. Pyra. Pyromantia. Pyrum. Pyrrhus. Pyretus. Febris. Pyriasis. Pyrodes. Pyrithes. Pyros. Pyrolabes. Pyrobola. Miraculum. Mirū. Mirius. Miror. Memiror. Te miraris. Se miratur. Admiror. Mirabile. Mirificum. Mirifice. Mirū immodū. Mimirum. Admiratio. Admirabund· Babylon. Babylonia. Semiramis. Otto imperator. Babylonius. Calydonius. Babylonicus. Nec. Neq;. Nec enim. Neq; vero. Assiduus. Assiduitas. Resides. Assidue. Labor. Labos. Arbos. Honos. Colos. Vapos. Clamos. Valesius. Fusius. Lebesus. Plynius. Cicero. Virgilius. Idem. Martial. Cicero. Virgilius. Laboriosus. Laborinus. Plynius. Phlegrei cāpi duo. Strabo. Plynius. Virgilius. Labo. Labasco.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Labascor. Labor. Terẽt. Labascit vict⁹ vno vbo. Et vtrũq; ꝓmã syllabã correptã hãt. Repiẽt q; etiã Labascor. Varro. Postq̃ vidi Terẽtius.
misericordia labasci mẽte ifirmã ppli. Labor aũt vbũ, pducit ꝓmã syllabã: & significat leniẽ ac sẽsim descẽdo. Cicero. Nõ q̃si vnũ ex hac vrbe missũ: sed q̃si de cælo delapsũ in hãc vrbẽ ituẽtur. Labi etiã dicim⁹ eos: q in lubrico figẽtes vestigia in trã ruũt. Vñ lapsus aliq̃n, p ruina accipiẽ: & p trãslationẽ eos q vel a nimia ifirmitate vel ĩpudẽtia deliq̃rũt: lapsos noiam⁹. Elabi q̃q; ẽ piculũ fugere. Nã quẽadmodũ anguis lubricus & murena: & anguilla manu ꝓhẽsa lapsu fugiũt: qd ẽ e manu labunt: ita q e medio piculo euadũt: Elapsi dicũt. Plau. Q uid cũ manifesto teneẽ: anguilla ẽ elabiẽ. Virgil. Eccẽ aũt elapsus pyrrhi de cede polites. Cice. p trãslationẽ. Hic fratre suo cẽsore: q, pxim⁹ añ me fuerat elapsus ẽ. hoc ẽ accusator, veluti p̃fẽtiũ man⁹ effugit. A labor deducit Lubric⁹: q̃si labricus: est aũt, ppe lubric⁹ ĩ q̃ qs ĩsistere & ĩgredi nõ põt: qn labat: q̃les sũt herbæ, pfusæ sãguie: marmora leuigata. Glacies cõgelata, & huiusmõi. hic p trãslationẽ lubricã adolescẽtiã vocam⁹: i q̃ q sũt facile labũtur. Anguilla q̃q; & murena & sil'ia lubrica dicũt, & pes lubric⁹: qd i lubrico ẽ, & ocli lubrici qd i lubrico positi sint: ita vt nõ possint cõsistere. Hic lubrici vt qdã existimãt appellati: de qb⁹ iferi⁹ disserem⁹. Itẽ ab eadẽ cõposita fiũt. Allabor q̃ poetæ vtũt, p iuẋ nauigo. Claudian⁹. Siculis allabit oris. Itẽ iterlabor. i. iter aliqd labor. De labor: deorsũ labor. Elabor effugio & eiusdẽ pene significatõis. Dilabor: Prolabor idẽ fere: qd labor. Prælabor añ labor. Illabor ĩtra labor. Collabor vel labor: vl simul cũ aliq̃ labor. A labor fit labilis: q facile labit, & labes q̃ mõ ruinã significat. Vir. Hic mihi ꝓma mali labes: mõ maculã tractũ ab oleo: aut alio liq̃re: qd i vestẽ lapsa eã fœdẽt. Hic fit labescere & frequẽtatiuũ ei⁹ Labefactare: q̃ significãt ificere maculare. Lassũ q̃q; a labore dictũ plæriq; existimãt: significat aũt tã corpe q̃ aĩo fatigatũ: hoc ẽ labore affectũ Vñ lassitudo, p defatigatiõe accipiẽ: et ea molestia: quã ex labore suscepim⁹. Laxũ vo a lato deducẽ, ppeq; latũ significat & spatiũ maior. Vir Et ꝓmũ laxos tenui de numine Cyclos ceruici subnectæ. A q̃ Laxo vbũ: dilato: remitto: & Laxitas dilatatio remissio. Relaxatio. nã & relaxo ab eodẽ deriuat. Cice. Et admittẽda hoim cuiusq; mõi multitudo adhibẽda ẽ cura laxitatis. Et laxũ aduerbiũ, p late. Martialis: Et adhuc superat cẽties tibi laxũ. Aliq̃n tũ laxũ significat mole, remissũ, lãguidũ. Virg. Et pmere & laxas sciret dare iussus habenas. vñ laxi rudẽtes: laxi funes dicũt hoc ẽ lãguidi. semicõsũpti: & vela laxa q̃n vẽti nõ flãt. A laxũ fit, plixũ. q̃si porro laxũ: qd lõgũ latũq; ẽ. & aliq̃n supfluũ. vñ plixã rõnẽ, plixũ iter. plixa vba dicim⁹: a q̃, plixe aduerbiũ: lõge lateq; Et plixitas lõgitudoq; & plixitudo a veterib⁹ dicta ẽ. Pacuui⁹. Oro in me ne flectas fãdi, plixitudinẽ. IACTET. Laudet, extollat. Iactare, ppe ẽ freqnt iacere. Seneca. Dũ lapillos iactaret ĩ puteũ: ponit & p suo ꝓmogenio. Virgil. Et dextra iactata recũbit i armo. Per metaphorã autẽ aliq̃n iactare, p voluere accipim⁹. Idẽ. Atq; illũ tales iactãtẽ pectore curas: mõ, p fatigare: cõcutere, vexare, affligere. Idẽ. Iactatas æq̃re toto Troas reliquas danaũ atq; ĩmitis achilli. Cic. Iactat domi suæ vir ꝓmar⁹: & hõ honestissim⁹, p se qsq; man⁹ afferet. Ex q̃ appet ridiculã eẽ drñam: quã facit Seruĩ⁹ cũ iqt: Iactamur ĩ mari fluctib⁹: fatigamur i tris. Cũ Vir. ipe dicat: Multũ ille & tris iactat & alto. Ab lõ fit iactura, p dãno. Et qnũ vba: q̃ vel ianiter vl temere effũdunt: q̃dãmõ iactari videẽ fctũ est vt iactare iterdũ sit ianiter log. Virg. Talia iactãti stridẽs aq̃lone, pcella Velũ aduersa ferit. Mõ temere laudare: vt hoc loco: & apud eũdẽ Virgliũ. Quẽ iuxta seq̃t iactãtior Ancus. Ab lõ iactãtia deriuat: q̃ ẽ ianis de se & stulta pdicatio. A Cicerone etiã iactatio dr & diffundit voluptas gestiẽs et sese efferẽs isolẽtius. Iactant aduerbiũ cũ iactãtia significat: & sil'it Iactuose: q̃ vsus ẽ Cicero. Cũ sint mlta iactuose dicta: & alibi noie ei⁹ ẽ vsus. Cũ sint luminose et q̃si iactuose ptes duæ. Iactabũdus, p gl'iabũdo accipiẽ: & sese ianiter iactãte. Iacto a iaceo deductũ ẽ: qd mõ significat emitto. Apulei⁹ Multis ĩ eũ lapidib⁹ iactis: a q̃ Iaculũ dr qcqd iaci i lõgũ potest. Et iaculor vbũ. Claudian⁹. Latis iaculat⁹ i aruis. Et iaculatio, p iactu & emissiõe. Et iacul⁹ serpẽtis gen⁹: q subit arbores e qb⁹ vi maxia vibrat: penetrat aĩal qdcũq; obuiũ fortuna fecerit. Lucanus. Et natrix violator aq̃: iaculiq; volucres. Et Iaculamẽtũ, p iaculatiõe. & q̃ Apulei⁹ vtit: Iaculamẽ. Et Iaculator et Iaculatrix mõ Iacio significat pono. Ci. In q̃ tẽplo q̃ntũ i me fuit ieq fũdamẽta pac{. Vir. Oĩs i hac certã regio iacit arte salutẽ. A iacio ꝓposita fiũt. Adicio: qd ẽ addo adiũgo: a q̃ grãmatici adiectiua dixerũt q̃ substãtiuis adiũgũt dici⁹ãt adicio huic rei: & adicio ad hãc rẽ. Circũiicio circũ aliqd iacio. Intiiceo it aliqd iaciovñ circũiecta ipedimẽta dicim⁹: & ĩtiectũ tps lõ ẽ ĩtpositũ. Et apd grãmaticos Intiectio ps orõis q̃ ĩ orõe ĩterponit Obiicio, oppono. vñ obiect⁹ oppositio cuiusq; rei ac etiã vbor dr. & Obex qd, ppe significat obiectũ siue obiectionẽ cuiusq; rei Virg. Intra se vasti Prothe⁹ tegit obiice saxi. Q ua ppt pessulũ serãq; hostior obices dicim⁹. Philosophi neutro gñe obiectũ vocãt qcqd cerni põt: hoc ẽ qcqd oclis obiicit. Obiiceo etiã aliq̃n ẽ repẽte oñdo. Claudian⁹. Ex tẽplo sese mediis obiecit i arius. Traiicio. qd iterdũ ẽ trãsporto. Salust⁹. Iã oẽm exercitũ traiecerat: interdum trãseo. Iustin⁹. Postq̃ copiæ oẽs amnẽ traiecere. Aliq̃n ẽt vtrũq; ꝓiũctim. Liu⁹. Traiecit copias hiber. Plautus. Traiecit exercitũ Isarã. Traiect⁹ & trãsfretatione & trãsitũ significat. Est qn Traiicio, p extẽdo positũ reperiat. Virg. Et volucrẽ traiecto fune colũbã. Quo tẽdũt ferrũ malo suspẽdit ab alto. Traiectitia pecunia: vt Modestin⁹ affirmat: dr q̃ trãs mare vehit. Qd si eodẽ loco cõsumat nõ ẽ traiectitia. Abiiceo eiusdẽ fere cũ piicio significatiõis: vñ abiect⁹ dr hõ vilis atq; cõtẽptus. Proiect⁹ vo puer expos⁹: q si educat Proiectũ vocat⁹ a Porricio q̃si porro hoc ẽ valde iacio: qd vbũ solẽne sacrificãtib⁹ erat. Verani⁹: Exta porriciũto dis in altaria arãue: focũue: eoue q exta dari debebũt. Virg. Cũ sacrificiũ diis maris faceret. Dii qb⁹ ĩperiũ est pelagi: q̃ræ æq̃re curro. Vobis læt⁹ ego hoc cãdẽtẽ ĩ littore taurũ. Cõstituã añ aras voti reus: extaq; falsos Porriciã in fluctus & vina liquẽtia fũdã. Plaut⁹. Nã si sacrificẽ sũmo Ioui atq; ĩ manib⁹ exta teneã: vt porriciã. Intea Ioci si lucri qd det: potⁿ rẽ diuinã deserã Porro iterdũ idẽ significat: qd ũ: & aũt: q̃ ita collocãtur freqnt vt nũq̃ reterant: sed tãtũ sentẽtiã a sentẽtia distinguãt. Verũ hoc ab illis differt: qd ille nũq̃ in frõte sentẽtiæ collocantur. Porro vo sæpius. Quintilian⁹. Porro q cõsensũ defendit: nõ absolutionẽ sceleris petit: sed licentiã p illa dicere mus: q vo: vel q autẽ cõsensũ defẽdit. Interdũ vo porro significat lõge, valde, certe, postea, vltra, ideo sæpe nõ in principio sentẽtiæ: sed in medio inueniẽt. Virgil. Hinc maxima porro Accepit roma et patriũ seruauit honorẽ. Idest postea vel post lõgũ iteruallũ: estq; aduerbiũ tpis. Deiicio: qd, pprie ẽ deorsũ mitto. Virg. Toto genitrix q̃ plurima cælo. Deiicit i tras. Aliq̃n ponit, p depello. Cic. Si me ædilitate deiecisset. Aliq̃n pro auerto. Idẽ. Nec vo vsq̃: nec a republica deiiciebã oculos. Hinc fiũt Deiect⁹ & Deiectio notæ significatiõis. Eiicio, pprie excludo. Virg. Necnõ Tarquñũ eiectũ Porsenna videbat Accipe. Aliq̃n extẽdo. Idẽ. Eiectoq; incũbit cernuus armo. Eiectũ. Idẽ, p naufragio posuit. Eiectũ littore egẽtẽ excepi. Ab lõ fit Eiectitiũ adiectiuũ. Plynius Vulua eiecto partu melior q̃ ædito eiectitia vocat illa: hæc porcaria. Proiicio abiicio: vt dixim⁹. Cice. Q uid si eũ ex vrbe pieceris. Aliq̃n porro iacio extẽdo porrigo. Virg. Proiectaq; saxa pachini. Et alibi. Proiecto dũ pede læno aptat se pugnæ Sisenna. Vet⁹ atq; ingẽs erat arbor ilex q̃ circũ piectis ramis maiorẽ partẽ loci sũmi tegebat. Ab hoc fit, piect⁹ q̃rtæ declinatiõis, p extẽsione et porrectõe. Lucreti⁹. Qualibet imani piectus corporis extet Iniicio ĩtro iaceo. Plaut⁹. Anteq̃ hæc ĩ domũ iniicias: vel ĩ aliqd iacio. Idẽ. Iniiciã in eũ manũ. A q̃ man⁹ iniectio dr. Est aũt man⁹ iiectio nõ pulsatio & vi facta iiuria: vt Legulei nr̃i tpis accipiũt: sed vẽdicatio rei nobis debitæ nulla iudicũ auctoritate expectata. Quintil. Patri ĩ filiũ. Patrono ĩ libertũ man⁹ iniectio fit. Paul⁹. Si titius seruũ vẽdidit ea lege vt si Romæ morat⁹ esset man⁹ iniicere liceret: emptor alii eadẽ lege vẽdidit: & seru⁹ fugit a scdo emptore: & Romæ morat: q̃ro an sit man⁹ iniectio: & cui? Vir. Iniicere manũ pcæ hoc ẽ traxerũt debitũ sibi: Subiicio mõ subdo suppono. Idẽ. Et ramea costis subiiciũt fragmenta. Aliq̃n subiugo Cicero. Tot sibi ppli's repẽte subiectis: vñ subices Ennu⁹, p subiectis posuit. Ergo deũ sublimis subices humidus: vñ orit imber somitu sæuo & strepitu. Aliq̃n etiã Subiicio noue, p sursũ iaceo ponit. Virg. Quãtũ vẽnouo viridis se subiicit alnus. Reiicio mõ retro iacio: repello. Virg. A flumĩe reiice capellas: mõ refuto abiicio. Apuleius. Me vo tãq̃ iutilẽ reiecerũt. A q̃ reiculæ dictæ sũt oues: aut ætate, aut morbo gũes. Cato: et vt in grege opilio min⁹ idoneas oues remouere solet. q̃s reiculas appellãt. Reiicio etiã honeste, p euomo ponit. Plyniũ plusculũ si a ieuno sumat: dei de reiiciat. Inde Reiectio & Reiect⁹, p vomitu. Idẽ. Et vnatio vtilis erit: si postq̃ sorpta fuerit: statĩ reiectio seq̃tur. Celsus. Et reiect⁹ cibi nõ erit iutilis: si raro fiat. Amicio iduo circũiitio: a q̃ amict⁹ indut⁹. Et Amiculũ vestimẽti gen⁹: qd istar Pallii humer{ circũiicit. Amicinũ ũ vtris pediculũ est: ex q̃ vinũ diffũdit. Veteres Amicibor vsurpauere. Plau. Subnixus alis me iferã atq; amicibor gloriose. Amites vo aucupales pticæ dicũtur. Cõiicio iterdũ iaceo. Virg. Teluq; imballe sine ictu, cõiecit iterdũ certo. Afrã. Noli matrẽ me pñte cũ patre cõiicere. Aliq̃n ago. Idẽ. Causã cõiicere hodie apud te volo. ãbõ adestis? p futuros arbitror. Nõnũq̃ abscõdo. Plaut⁹. Cõiice, pde: cæla ne qs videat. Plærũq; subtilit, pfidero & q̃si futurũ itueor: a q̃ fit piecto & Cõiector eiusdẽ significatõis: & cõiect⁹ directio q̃dã rõis ad vitatẽ: a q̃ apd rhetores stat⁹ Cõiectural. Vñ ẽt soniorũ atq; oĩm iterptes Cõiectores vocã⁹. & Cõiectariũ dicim⁹ efficax atq; pfectũ. Ci. Illd ũ mihimet piectariũ. MOLLES. Nõ duri, nõ solidi atq; cõstãtes: q̃les sũt Amphitheatri: qd duro marmore cõstat, & hoc iqt, ppt vitigineũ simulachrũ ac scalã: & cæta armamẽta lignea: q̃ ppatione lapidũ: ex qb⁹ ædificatũ est amphitheatrũ: mollia sũt. Cõstat sane in tẽplo Ephesiæ Dianæ: de quo loqt⁹ tectũ fuisse e cedrinis trabib⁹. Simulachrũ vo deæ vitigineũ. multis additis foraminib⁹ ex qb⁹ Nardus fluebat vt medicat⁹ humor aleret: cõtineretq; iũcturas. Itẽ scalis tectũ scãdi solitũ vite vna Cypria. Valuas vo fuisse e cupresso: q̃ post q̃dringẽtos ãnos ita durabãt: vt nouis siles viderentur. Hui⁹ tẽpli Architect⁹ Cthesiphon tradit: Incẽsũ olim fuit ab Herostrato ea dũtaxat rõne: vt ob aliqd facin⁹ noiaret: rursusq; ornamẽtis a mulieribus collatis ædificatũ. Mollis, pprie significat tener: & cõtrariũ duri a mouẽdo q̃si mobilis: qd ĩ quãcũq; partẽ facile trahi ac moueri possit. Virg. Quid nemora æthyopũ molli canẽtia lana. Mollia luteola pingit vacinia calta. Inde fit: qd cũ hoie iũctũ: modo laudẽ significat: mõ vituperationẽ. Laudẽ: vt molle ingeniũ: qd facile discit: facileq; insculpit. Vituperationẽ: vt mollis hõ. i. effœminat⁹: nõ seuer⁹, nõ fortis, nõ animi pstãtis resistẽtisq; fortunæ. Per metaphorã vo: qm̃ ea q̃ tenera sunt, pvolũtate nr̃a facile tractam⁹: & quocũq; libet ducim⁹: mollẽ aliq̃n, p domito ponim⁹. Virg. Belgica vel molli melius feret esseda collo: vel, p facili. Idẽ. Iuuat ire iugis: q̃ nulla prior. Castaliũ molli diuertit orbita cliuo. Vel, p maturo. Idẽ: sunt nobis mitia poma: Castaneæ molles: & pressi copia lactis. Vñ vina mollia deducũt: idest defecata & asperitate carẽtia: vl, p oportuno actẽpestiuo. Idẽ: Sola viri molles adit⁹ et tẽpora noras: vel, p remisso & cõtẽnendo. Idẽ: Tua mœcenas haud mollia iussa: vel, p suaui ac iucũdo. Idẽ: Mollesq; sub arbore sõni: vel, p placido. Cic. Et Hãnibalẽ inuenuliter exultãtẽ patiẽtia sua molliebat: hinc fit Mollicies et Mollit aduerbiũ: & Mollio mollis: qd est placo & ꝓpositũ ab eo Emollio, et Mollesco: et Mollifico: Mollificatio et mollefacio, et mulceo: qd est deliuo: q̃si molliceo: vñ Demulceo mulsũ: aqua mulsa: & Mulciber: de qb⁹ inferi⁹ dicem⁹: et mollitudo, p mollicie. Cice. Leuitudo orõnis mollitudo corporis. et mollusca gen⁹ nucis a mollicie ita appellata: de q̃ iferius dicem⁹: & malleus: vt qdã putãt fabrile instrumẽtũ vulgo notũ: vel qd res duras molliat q̃si molleus. vel qd ea: q̃ dura sunt molliunt ad ignẽ vt malleis flagellẽtur: a malleo fit diminutiuũ malleolus: qd modo paruũ malleũ significat mõ nouellũ palmitẽ vitis innatũ ꝓris anni flagello cognoiatũ ab ipsi⁹ mallei similitudine: vel qd in ea parte: q̃ deciditur ex veteri sarmẽto, pdiẽs vtrinq; malleoli speciẽ præbet vel qd vt Plyn. ait: Solebat capitulat⁹ vtrinq; duro surculus seri: eoq; argumẽto malleolus etiã nũc vocatur. Et mulier quasi mollier: et mollicina vestis a mollicie. Nonius: Mollicinã: hiroditã: Reciniũ. HONORES. Pulchritudines. Honor enũ, pprie dicit reuerẽtia et dignitas: q̃ quauis ex causa alicui exhibet. Virg. Nec metali dignor honore. Cicero. Tu cũ ea q̃ es a senatu sũmo cũ honore tuo cõsecut⁹. Q uoniã vo multa sũt, ppter q̃ exhibere honorẽ solem⁹: fctũ est vt, p diuersitate subiectæ materiæ hoc vocabulũ diuersa significet. Hinc aliq̃n honorẽ, p pulchritudine ponimus: vt hoc loco: et apud Virgiliũ: Frigidus & siluis aq̃lo decussit honorẽ. Aliq̃n, p obseruãtia & cultu. Idẽ. Sæpe honore meo: sæpe cælebrabere donis. Nonnunq̃, p pudicitia. Idẽ. Et rapti Ganimedis honores. Modo, p hostia Idem. Meritos aris mactabat honores. Interdũ, p p̃mio. Idem. Ipsis præcipue ductorib⁹ addit honores. Plærũq; pro sepultura. Idẽ. Cernit ibi mœstos: & mortis honore carẽtes. Itẽ, p sacrificio. Idẽ: Forte die solẽnem

Labascor. Labor. Lapsus. Elabor. Elapsus. Allabor. Inter labor. Delabor. Elabor. Dilabor. Prolabor. Labilis. Labes. Labefacio. Labefacro. Lassus. Lassitudo. Laxum. Laxo. Laxitas. Relaxatio. Relaxo. Laxum. Prolixum. Proliza ofo. Prolixe. Prolixitas. Prolixitudo. Iactantia. Iactatio. Iactanter. Iactuose. Iacto. Iaculum. Iaculor. Iaculatio. Iaculus serpẽs. Iaculamẽtum. Iaculamen. Iaculator. Iaculatrix. Adicio. Adiectiuum. Circũiicio. Interiicio. Circũiectũ impedimentum. Interiecto. Obiicio. Obiectus. Obex. Obiectum. Traiicio. Tratectus. Traiectitia pecunia. Abiicio. Abiectus. Puer, piectus. Profectitius. Porricio. Porro.

Claudiãus. Virgilius. Virgilius. Virgilius. Cicero. Ennius. Virgilius. Plautus. Plynius. Celsus. Plautus. Virgilius. Pacuuius. Seneca. Iidem. Cicero. Seruius. Virgilius. Idem. Idem. Cicero. Lucanus. Apuleius. Cicero. Virgilius. Virgilius. Claudiãus. Salustius. Iustinus. Liuius. Plautus. Virgilius. Modestin⁹. Ueranius. Virgilius. Plautus. Quintilian. Virgilius.

Virgilius. Cicero. Idem. Virgilius. Plynius. Cic. Virg. Sisenna. Lucretius. Plautus. Quintilian. Paulus. Virgilius. Idem. Cicero. Ennius. Virgilius. Idem. Apuleius. W. Cato. Plynius. Celsus. Plautus. Virgilius. Affranius. Plautus. Cicero. Plynius. Nonius. Virgilius. Cicero. Virgilius. Idem. Idem. Cicero. Virgilius. Idem. Idem. Idem

Honor: municipalis
Honori non cedere
Ius honorariũ
Honorarij ludi
Honoro
Honorum
Honorificum
Honorifice
Honorificẽtia
Honestum
Honestas
Honestitudo
Honeste
Inhonestum
Laudo
Illaudatus
Illaudabilis
Elaudo
Prouerbium

Laus
Laudatio
Laudatiuum
Laudabilis
Collaudo.

Templum

Sinistra pars celi.
Dextra
Antica.
Postica.
Contemplo
Contemplor
Contemplatio
Contẽplatiua vita
Actiua vita
Extremplo
Curia

illo rex archas honorẽ Amphitroniadæ magno diuisq; ferebat. Itẽp dilectione et amore. Idem. Per sigs amate. Tangit honos aĩm. Honorẽ municipalẽ appellat Calistrat⁹ iurisco. Reipu. administratõnẽ cũ dignitat⁹ gradu siue cũ sũptu siue sine erogatione cõtingẽs. Honori nõ cedere est parẽ eẽ meritis accipiẽt⁹ in dãdis mũerib⁹. Virg. Neccedit Honori: Testiblusq; onerat donis. Ab honore dictũ ẽ ius honorariũ: ius p̃toris. Ita honorarii ludi: q̃s & liberarios vocabant: et Honoro v̄bũ qd ẽ colo & veneror. Et honorũ adiectiuũ sicut a cano canor⁹. et Honorificũ qd est plenũ honoris: vñ fit Honorifice aduerbiũ: Et honorificẽtia nomẽ: et Honestũ qd mõ, pbum significat: A q̃ Honestas & honestitudo deducũtur: et Honeste aduerbiũ/& honestũ substãtiuũ: qd virtutẽ et pbitatẽ significat: diffinit⁹q; honestũ est: quo caueẽ ne qd idecore: effœminate/libidinose/turpiẽ fiat/cogitetur - ue: et q̃nis a nullo laudẽ: est ipa natura laudabile: mõ pulchrũ: vñ inhonestũ dicim⁹ turpe. Terẽ. Illũ ne obsecro ihonestũ senẽ & mulierẽ. LAVDENTVR. Celebrẽtur: extollãt. Laudare eni aliq̃ est v̄bis extollere. Virg. Laudato ingẽtia rura. Aliq̃ nõiare. Plau. Id vt scias Iouẽ sup̃mũ testẽ laudo Egio: vñ illaudat⁹ dr q ne nomiari qdẽ dign⁹ est: hoc ẽ illaudabilis: mecvnq̃ noiandus: Sicuti quondã a pmum pfilio Asiæ decretũ fuit: vti nomẽ ei⁹ q tẽplũ Dianæ: de q̃ hic poeta sẽtit: Ephesi incẽderat ne qs vllo tẽpore noiaret. Virg. Quis aut Eurysthea durũ: aut illaudati nesãt bulyridis aras. et Elaudare vetẽs vsurpatũt, peo qd ẽ plus q̃ noiare. Varro: Elaudat nomẽq; ei⁹ milies repetit. Quidã tñ illaudatũ dictũ putãt: qd nihil faciat laude dignũ: nã sicut ois culpæ puatio inculpatũ facit. Inculpat⁹ aũt istar est absolutæ v̄tutis: ita q omñi laude caret: illaudat⁹ ẽ: qd est finis extremæ malitiæ. Nemo eni ita feris est morib⁹: quin aliq̃ faciat aut dicat: qd laudari possit: vñ antiquiꝰ sim⁹ ille versus vice puerbii celebrat⁹ ẽ. πολλάκις καὶ κακὸς ἀνὴρ μάλα καιρὸν ἐνέπει hoc ẽ: Sæpe etiã est Olitor valde opportuna locut⁹. A Laudo deriuat⁹ Laus q̃ ppriæ v̄tus est nõ aliunde pueniẽs: sed suis nixa radicib⁹. Virg. primã merui q laude coronã. & Laudatio: q̃ est ipa laudãtis orõ. Intẽdũ etiã laus p lauda tione pont⁹: et Laudatiuũ gen⁹ apud rhetores: qd et demõstratiuũ dr. Et laudabile: qd laudari merito potest: et Collaudo cõpositũ eiusdẽ cũ suo simplici significatiõis. Quidã tñ nõ laudẽ a laudo: sed laudo a laude dictã volũt: Laudẽ autem appellatã ἀπὸ τοῦ λαοῦ: hoc est a pop'o: qd ppriẽ laus sit vox popl'i de aliq̃ recta loq̃ntis. TEMPLO. In tẽplo. Tẽplũ hoc loco ædẽ sacrã significat: freq̃nterq; i hũc sẽsũ accipitur. Prope tñ tẽplũ ẽ locus. vel in cælo notat⁹ ab augure: vel in ẽra a tuẽdo: hoc ẽ cõspicẽdo dictũ: qd ex omñi parte: vel ex q̃ ois pars aspici posset. Primo aũt cælũ ipm: dictũ est tẽplũ: qa ipm pmo tuemur. Ennius: Cõtremuit tẽplũ magnũ Iouis altitonãtis. Eius q̃ttuor ptes dicũt⁹. Sinistra ab oriẽte: Dextra ab occasu: Antica ad meridiẽ. Postica ad septẽtrionẽ. In ẽris aũt dictũ tẽplũ: qd qbusdã cõceptis v̄bis ab augure finiebat⁹: vñ tueri quãcũq; cœli partẽ cõmode posset. A quo: Cõtẽplo: siue Cõtẽplor deducta sũt: p pspicor et diligẽter ĩtueor: Ennu⁹. Cõtẽpla et tẽplũ Cereris ad læuã aspice. Pont⁹ etiã p cõsidero. vñ Cõtẽplatio p pslideratione accipit⁹. Vñ cõtẽplatiua vita q̃ cõtẽplatione dedita est: differtq; ab actiua Et extẽplo aduerbiũ: qd significat cõtinuo: siue vt Varro iquit: qd omẽ tẽplũ debet cõtinue septũ esse: nec plus q̃ vnũ ĩtroitũ hr̃e: siue qd post tẽplũ factũ ilico captãtur Auguria: seu qd Augures statim visis auspiciis: vel a tẽplo cœli oculos auertebãt: vel e tẽplo ẽre discedebãt. Ab hoc tẽplo etiã alia loca septa: et vnũ tãtũ introitũ habẽtia dici tẽpla cœpere: etiã si sacra nõ essẽt. Quippe Curia hostilia tẽplũ erat: licet sacra nõ esset. Deinde ædes q̃q; sacræ tẽpla appellata sũt. Vñ & in cœlo tẽpla dicũtur q̃si deor⁹ ædes Ennu⁹. O magna tẽpla cœli cõmixta stellis splẽdidis. Et in ẽra Idẽ. Scrupea saxa bacchi tẽpla ppe aggreditur. Et sub ẽra Idẽ. A cheruntia tẽpla alta orci saluete infera. Itẽ tẽplũ vocat⁹ tignũ: qd in sacro ædificio transuersũ pont⁹. Capit⁹ etiã aliq̃ p sepulchro. Virg. Præterea fuit in tectis de marmore tẽplũ Cõiugis antiq. TRIVIAE. Dianæ. q̃ nemor⁹ et siluar⁹ dea erat: et venationi indulgebat: ppter qd mos venator⁹ erat p̃dæ partẽ huic deæ offerre. Papinius. Et diues p̃dæ tñ accipit omñ Exuuias diana tholo. Triuia aũt dicebatur: qd triuis p̃ẽsset: ppter qd tris facies hr̃e fingebatur. Ouidi⁹. Ora vides hecates in tris vergẽtia partes: Seruet et intẽnas cõpita secta vias. Virgil. Tria v̄ginis ora dianæ. Intelligit autẽ tẽplum dianæ ephesiæ: Ephesus Lydiæ vrbs est Amazonũ opus. Tẽplũ habuit dianę ducẽtis viginti ãnis a tota Asia fctũ in solo palustri: ne ẽræmotus sẽtiret: rursus ne tãte molis fũdamẽta in lubrico par⁹ firma essent: ea pmo carbonib⁹: deinde lanę velleribus substrauere. Cẽtũ viginti septẽ colũnę in hoc tẽplo fuerũt a singulis regib⁹ factę: sexaginta Pedũ altitudine iter q̃s triginta sex celatę fuerũt miro artificio. Diana Iouis & Latonę fuit filia eodẽ partu ædita cum Apolline: hãc ꝓpetua virginitate insignẽ tradidere: qd spreto hoĩm cõsortio siluas coluerit venationib⁹ vacãs & paucar⁹ virginũ comitatu ꝓtenta. Arcũ ferebat: & pharetrã: succincta semp incedẽs et choturnos ĩduta ob hãc causã siluar⁹ et nemor⁹ dea putabatur: hæc creditur luna eẽ dicta: qd noctu sola luceat. q̃si lucẽs vna: q̃propter et in palatio Noctiluca vocabatur qd ibi noctu tẽplũ ei⁹ luceret: siue ꝓ lumẽ a sole accipiat: ppter quod σελήνη a græcis vocat⁹: qd σέλας splendorẽ significat ἄνω desuper. Cice. Tũ illa: q̃ luce lucet aliena. Dianavo iccirco appellata est: qd q̃si diẽ noctu efficiat: vel q̃si Duana: qd duob⁹ tẽporib⁹ die scilicet nocteq; appareat. ab ea Dianus dicebatur locus ei Deę cõsecratus. Eadẽ et Iuno Lucina appellat⁹. Iuno a iuuãdo: lucina siue qd partũ in lucẽ prodat: siue vt Plyni⁹ sẽtit ꝓ oculis p̃sit et luci siue a luco: quẽ Romę in exqliis habebat. Et Proserpina vl qd græca voce περσέφονη vocatur: vel a serpẽdo. Veteres enim pserpere & serpe dixerũt. Plaut⁹. q̃si pserpens bestia. Serpere eni luna videẽ dũmodo ĩ dextrã mõ in sinistrã partẽ mouetur, ppter qd etiã omñiuaga nũcupatur. Et Dictynna qd dũ Minoem regẽ vim ei iferre volẽtem fugeret: in mari sese p̃cipitẽ fertur dedisse. Cadauerq; ei⁹ a piscatorib⁹ inuentũ: ppter qd a retibus: q̃ græce δίκτυα dicũtur nomẽ ei impositũ. Quum ꝓ posthac pestilẽtia in Creta insula orta fuisset: habito responso: vt ædẽ Dianę cõstruerẽt. Ædificatũ ei tẽplũ fuisse: Dianãq; ipam Dictynnã vocitatã: & montẽ in quo tẽplum sitũ erat Dictynnũ dictũ: et Delia: de qua inferius: et hecate: qd pserpina vel centũ victimis placaretur: vt istituit Menelaus: vel centũ annos errare faceret insepultos: græci enim ἑκατὸν centum a quo: hecatombe centum boum sacrificiũ dicunt. Et Hecathõphylon oppidum centũ portar⁹. Dicitur etiã Pergæa a perga oppido Pamphylię: in quo tẽplum habuit insi-

Virgilius
Idem.
Terẽtius.
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Varro.
Virgilius
Ennius.
Idem.
Varro.
Virgilius
Plautus.
Triuia
Templũ diane
Ephesiae
Papinius
Ouidius.
Virgilius
Dianae fabula
Luna vnde
Noctiluca
Diana vnde
Dianus
Juno Lucina
Proserpina
Proserpo
Serpo
Omniuaga
Dictynna
Dictynnus
Delia
Hecate
Hecatombe
Hecatophylon
Templũ Jouis amonis
Cicero.
Plynius.
Plautus.

gne. Ideo autẽ p̃ẽsse partui creditur hæc dea: qd fœtus aut septẽ: vt nõnunq̃ aut plærũq; nouẽ lunę cursib⁹: q̃s ἀπὸ τοῦ μηνὸς menses vocant: maturescunt. DISSIMVLETQVE DEVM CORNIBVS ARA FREQVENS. Apud nasamonas lybię populos colebat⁹ Iuppit⁹ i forma arietis. cun⁹ tẽplo erãt arę centũ. Virg. Tẽpla Iouis cẽtum latis ĩmania regnis. Cẽtũ aras posuit. De hoc tẽplo loqtur nũc poeta. Est ergo sẽsus. Et ara frequẽs nõ dissimulet deũ cornib⁹: hoc est nõ iactet se amplĩ⁹ magnificẽtia tẽpli: i quo dissimulat⁹ de⁹ sub specie arietis: l̃i est ita colit⁹. vt dissimulato deo arietis imago ostẽdat⁹. Q VE. Et Virgil. O terq; q̃ terq; beati. Aliq̃ ĩ, p quia accipit⁹. Cice. Nõ solũ nobis nati sum⁹: ortusq; nr̃i partẽ patria vẽdicat: partem amici: Aliq̃ p ĩdest: Plaut⁹. Rudis est: nescitq; qd expediat. Nõnunq̃ cõpletiua cõiũctio est. Virgil. Alcandrũq; Haliunq; Hœmonaq; Prytanunq;. Quãdoq; venustatis dũtaxat gr̃a duplicat⁹: p̃sertim in reb⁹ diuersis. Idẽ. Egregiam v̄o laudẽ & spolia ampla refertis: Tuq; puerq; tuus. Idẽ. O rex hoĩumq; deumq;. Salust⁹. Seq; nobisq; dignũ est. Et q̃ñ significat etiã. Apuleius. Id ei serioq; loquẽti nõ credere: hoc est etiã serio loquẽti: ꝓ in Nec & Neq; similiẽ cõtingit. Quintilian⁹. Persoluĩ gratia nõ potest nec malo patri: hoc est etiã malo patri. Cõponitur cũ Quis Qui Quę Quod vel Quid: & per se: vt Quisq; Quiq; Quæq; Quodq; Quidq;: et adiecta cũ simul cũ Qui Quæ Quod vel Quid: vt Quicũq; Quæcũq; Quodcũq;: & ppositione abs: vt Absq;: et cũ aduerbio vt Neq;: qd per Apocopen dicit⁹ nec: & cũ cõiunctione: vt Atq;. Quę v̄o relatiuũ cũ diphthongo scribit⁹ ad differentiã huĩ⁹: quã legẽ et ab eo deriuata seruãt. vt Quænã: Quædã: Quæpiam: Quæro & filia. Quæro eni a quæ et res cõpositũ esse cõstat: cũ nihil aliud sit q̃rere q̃ quæ sit res aliqua iuestigare. ARA. Altare locus: in q̃ dũs sacrificia fiebãt: hoc tñ iter altare & arã ĩtere esse quidam existimãt: qd arę superis atq; iferis diis cõstituebãtur. Altaria tñ superis. Virg. En q̃ttuor aras: ecce duas tibi Daphni duoq; altaria phœbo. Ab altitudine altaria dicta: qd veteres diis superis ĩ ædificiis a ẽra erectis sacrificia faciebãt. Diis terrestrib⁹ in terra Diis iferis in effossa ẽra. Aræ v̄o dicte sũt q̃si Ansę. Vasa eni erãt: q̃ tripodes dicebãtur: ppter qd Varro ĩ libro diuinarũ rerũ scribit Aras pmo ansas dictas: qd esset necessariũ a sacrificãtib⁹ cas teneri: ansis aũt hoc est manubriis teneri vasa solere manifestũ est. Quoniã ergo q ĩmolabãt nõ modo deos voce p̃cabãtur: sed etiam manib⁹ aras appẽdebãt: pmo ansę dicte: deinde cõmutatiõe litterarũ arę vocari cœptę. Vt valesius: Fusius. Odos: Colos: Labos: Vapos: Clamos: Honos: Veteres dixerunt, p Valer⁹/Furius/Color/Labor/Vapor/Clamor/Honor. Itẽ Maiosib⁹ Melioribus Lasib⁹ Fesiis: p meliorib⁹/maiorib⁹/larib⁹/feriis. Hinc Virgil⁹ Talib⁹ orantẽ dictis: A rasq; tenentẽ. Idẽ: Tãgo aras medios ignes ac numina testor. Erat tñ dũtaxat ara apd quã nulla hostia cædebat⁹: sed tñ solennes p̃ces adhibebãt⁹. Cloacius: Deli: ara est Apollinis γενήτορος: in qua nullũ aĩal sacrificat⁹: quã Pythagoram velut inuiolatã adorauisse, pdunt. Cato: nutrix hæc oĩa faciebat in verbenis ac rubis sine hostiis: vt Deli ad Apollinis genitiui aram. Quidã tñ aras ab ardẽdo dictas existimãt qd in iis victime adolerẽtur. Ab hac ara nõnulli A ream deductã existimãt: qd sicut hæc ara pura est: ita areę in vrbe siue in domo loca pura sũt: idest sine ædificio: vel qd sicut arę flãmis: ita areę solis ardore torrẽtur. Et area vbi segetes purgãtur sine herbis: q̃nis hãc quidã ab ariditate vocatã putãt: qd exaruerit nec possit quicq̃ generare. Virg. Area cũ primũ ingẽti est æquanda Cylindro: Et vertẽda manu: & creta solidãda tenaci Ne subeant herbę: neu puluere victa fatiscat. Ab area diminutiuũ est Areola: Hara aũt cũ aspiratõne stabulũ est porcor⁹. Cicero: Ex hara pductę nõ schola. Nã Ouium Boũ aliorũq; huiusmõi claustra & receptacula Mandrãvocamus. Iuuenalis: Et stãtis cõuitia mandre Eripuit somnũ druso. Est etiã hara: Si seruio credim⁹: A uis q̃dam auguralis a qua aur uspex et Hariolus sũt deducta. Ego v̄o nihil vsq̃ de hac aue memini me legisse. Neq; apd græcos: Aristoteles: aut Theophrastus: neq; apud nos Plyni⁹ mẽtionẽ ei⁹ facit. Itaq; poti⁹ Aruspicem ab ara hoc est victima: q̃ ad aram ducit⁹ inspiciẽda: dictũ existimo: Hariolũ v̄o quasi fariolũ: sicut hanula q̃si fanula: l̃i est parua fana appellãtur: aspiratiõe vt plærũq; fieri solet, p. F. littera posita. est eni Hariolus q diuina mẽte fatur: q̃ vẽtura sũt. Neq; mihi ratio Seruii obstare videt⁹. ꝓ Ara deor⁹ pmã syllabã, pductã habet. Aruspex v̄o correptã: cũ hoc in aliis plærisq; videam⁹ accidere: vt in Curru ꝓ pmã syllabã, pductã habet: & Curruli: ꝓ habet pmam breuẽ: atq; aliis similib⁹. Area etiã ab huĩ⁹: de q̃ dixim⁹: areę fiũtudine vocat⁹ morbus capitis cũ p fluuio capillor⁹: de quo iferius dicem⁹. Quoniã ũ ariditatis mẽtionẽ fecim⁹: sciendũ est ꝓ Areo verbũ ab ara deducit⁹ in qua q̃ diis imolabant⁹: torreri solebãt: nã arere torreri ac siccari est: siue torridũ ac siccũ esse: a quo Aridũ sic cũ dicim⁹: & Ariditatẽ siccitatẽ: & Aride a duerbiũ: & cõparatiua suplatiuaq; eorũ. Itẽ diminutiua Aridulum et Aridule. Itẽ harenã de q̃ superi⁹ dixim⁹: & vt qdã putãt Araneã a nimia ei⁹ ariditate. Itẽ Aristã: q̃ pprie est pmã spicę pars. Virg. tñ poetice, p frumẽto posuit. Chaoniã pingui glandẽ mutauit arista. Aridũ etiã p metaphorã aliq̃ ĩ, p eo ponim⁹ qd irrigari defierit. Plyni⁹. Nõ horti hyeme aridi seruãtur. Itẽ, p nimio siue horrifico cũ de sono loqmur: ꝓ ea q̃ arida sũt: cũ frãgi cœperint nimiũ atq; horrificũ sonũ edũt. Virgil. Et aridus altis mõtibus audiri fragor. Veteres: Ardũ, p aridũ dixere. Lucillus: Aridũ: miserrimũ atq; infœlix lignũ Sabucũ vocãt. Et Aritudinẽ, p ariditate. Varro: Frigus calore atq; humore aritudinẽ miscet. Itẽ ab Areo Assũ deducit⁹: hoc est ad ignẽ torrefactũ. Prope eni assũ dicit⁹: qd est sine pigmẽto saporis alicuĩ⁹: quẽadmodũ Merũ solũ dicim⁹: vñ Assa voce veteres dixerũt sola voce linguę tãtũmodo aut vocis humanę nõ admixtis aliis musicis. Varro. In cõuiuiis pueri modesti: vt cãtarẽt carmina antiqua: in qbus laudes erãt maiorũ: & assa voce & cũ tubicine. Cato. Melos aũt in cãtibus est bipartitũ: vnum qd est in assa voce: alterũ qd vocãt organicũ. Item ab Areo Aresco exsiccor/& cõposita Perareo/Exareo/Subareo/Inareo eiusdẽ fere cũ areo significatiõis. Itẽ Arefacio: quod est exsicco/& Arefio exsiccor. Sũt q nõ ab ara: sed per cõtrariũ sensum ἀπὸ τοῦ ἀρᾶσθαι qd significat irrigare aridum deriuatũ putent: quod minime fit irrigatum: & ab arido areo postea deductũ: & similiter Ardeo: quod q̃ arida sunt: facile ardeant. FREQVENS. Crebra. Centum enim Arę erant vt supra diximus in templo Iouis Ammonis: quem sub arietis specie colebãt: quod hoc modo tradunt institutum Cum Liber pater per deserta libyę exercitũ duceret: vniuersa iã Asia deuicta/& sitĩ ad modũ laboraret iplo

Nasamones.
Virgilius
Idem
Cicero.
Plautus.
Virgilius
Idem.
Salustius.
Apuleius
Quintilian.
Virgilius
Varro.
Virgilius
Plynius.
Virgilius
Lucillus.
Varro.
Idem.
Cato.
Nec.
Neq.
Quisq3 Quiq3
Queq3 Quoq3
Quidq3.
Quicũq3.
Quecũq3.
Quodcunq3.
Absq3. Neq3
Arq3. Que.
Quenam.
Quedam.
Quepiam.
Quero. Ara.
Altare. Tripo.
Valesiꝰ Fusiꝰ.
Colos. Labos.
Vapos. Clãos
Donos.
Maiosibus.
γενήτορος.
Meliosibus.
Lasib⁹. Fesiis
Apollo gtũs.
Area.
Areolus.
Hara.
Mandra.
Hauruspex.
Hauriolus.
Area.
Areo.
Aridus.
Ariditas.
Aride.
Aridulus.
Aridule.
Harena.
Aranea.
Arista.
Ardus.
aritudo.
assus.
Merum.
aresco.
Perareo.
Exareo.
Subareo.
Inareo.
arefacio.
arefio.
areo.
ardeo.
Tẽplũ ammõis

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Prouerbium
Ammum

Frequens

Frequentari⁹
Frequento
Frequentor
Frequentatio
Frequentia
Frequētatiuū
Frequenter
Infrequens
Simulo
Dissimulo
Simulator
Simulatio
Simulanter
Dissimulo
Dissimulāter
Dissimulator
Dissimulatio
Insimilo
Insimulatio
Simulro
Simulachrum
Ironice loqui
Simulo vnde

Una
Semel
Similis
Simulter
Similitudo
Similitas
Dissimilis
Absimilis
Consimilis
Dissimilitudo
Similiter
Dissimiliter
Simitu. similo
Assimilo
Verisimile
Verisimilitudo
Verisimiliter
Insimul
Simulac
Simulatq;
Deus
Deus vnde

Deus Diuus
Dius
Medius fidi⁹
Mehercules
Deiras deluby
Candelabrū
Diuino
Diuinatio

rasse a patre auxiliū dicit. quo facto apparuisse ei ex tēplo arietē: quē dū fugientē sequtur puenisse illo duce ad fontē amœnissimū: quapropē desiderio potitū existimasse arietē illū fuisse Iouē: eiq; tēplū mirę magnitudinis in harena cōstituisse: & deū vocasse Amonem: hoc est Iouē harenarū. Græci enim ἄμμον harenā vocant vnde est frequēs illud apud eos puerbiū de iis q frustra in re difficili laborāt ἄμμον μετρεῖς: hoc est harenam mēsuras. Sūt q dicāt lingua Aegyptia Ammō Iouē dici hinc corrupto noīe ammonē vocitatū. Alii tradunt Ammonē dictū ab ammone quodā pastore: q ꝓmus illic tēplū ædificauit. Frequens modo crebrū significat siue de loco siue de re aīata dicit. Vt frequēs miles frequēs senatus: idest creber copiosus multus. Item frequētes dom⁹/frequētes aræ: hoc ē crebrę multę: mō qd ab aliis frequētat: vt frequēs locus/frequēs tēplū: ī quo multi cōueniūt: et qd multi frequētāt. Frequētariū veteres dixere ꝓ frequentē. Ab hoc fit frequēto verbū et passiuū ei⁹ frequētor. Frequētare est vel sæpe adire: vel cū multis adire. Frequētari vo vel sæpe adiri: vl a multis adiri. hinc fit freqntatio & frequētia ꝓ cōuētione & cōcursu. et apud grāmaticos Frequētatiuū verbū: qd aliqd frequēter fieri significat. Itē frequēter ad uerbiū ꝓ crebro. Et infrequēs dicit: vel parū frequētatū: vt infrequēs forū: id est in q̄ pauca cōueniūt vel raꝶ: vt Phœnix infrequēs auis: hoc est q̄ rara repit. Ex qb⁹ apparet falsū eē: qd scripsit Valla Aliud significare frequēs: cū loco adiūgit aliud cū adiūgit ponę. DISSIMVLET. Fingat Simulo & dissimulo differūt. Simulamus eni esse q̄ nō sūt. Cice. simulabat se Romā rediturū cū in Africā nauigatur⁹ esset. Dissimulam⁹ ea nō esse q̄ sūt. Virgil. Dissimulare etiā speraſti pfide tātum Posse nefas? A simulo fit simultas: hoc est odiū. qd q simultates exercēt: iter se simulata loquūtur: q̄uis alii simultatē dictā velint a cōtrario: qa mīme sūt simul. Item Simulator Simulatio & Simulāter: sicut a Dissimulo Dissimulator Dissimulatio & Dissimulāter. Salust⁹. Simulator ac Dissimulator. Item a Simulo fit Insimulo: qd est crimē ingero: a q̄ Insimulatio falsi aut veri crimis incusatio. Terēt. Si herū insimulabis malitiæ male audies. & Simulto vbū: qd est odiū: hoc est simultātē exerceo et Simulachrū qd fit ficta imago alicuius. Simulachra eni ꝓcipio ex desiderio mortuoꝝ orta sūt: vt q̄ iā defecerāt: viuere videre. Simlatio græce εἰρωνεία: hoc est Ironia dicitur frequēs apud latinos vocabulū: vñ Ironice loqui dicimus: cū aliqd quasi derisionis causa p cōtrariū efferim⁹. Virg. Egregiā vo laudē et spolia ampla reportas Tuq; puerq; tuus: magnū et memorabile numē. Vna dolo diuū si fœmina victa duoꝝ est. Horat⁹. Optat ephippia bos piger: optat arare caballus. Simulo aūt a simul deductū est: qd ē aduerbiū cōgregādi. Nihil eni aliud est simulare: q̄ ea q̄ absūt simul esse ostēdere. Aliqn tū simul geminata repit: & habet q̄si eādē vim quā cū & tū: siue partim Quintilian⁹ Simul vt pleniori obsequo demererer amātissimos mei: simul ne vulgarē viā ingressus aliemis vestigiis ifisterē. Virgil. obstupuit simul ipse simul pculsus achates. Cice. ꝓ simul posuit vna. Vna et id qd facio ꝓbabit: Vna et in hac causa pfecto neminē ꝓponendū mihi esse existimabit. Ab hoc eodē aduerbio fit semel q̄si vna nō diuisim. nā qd semel fit nullā recipit diuisionē. Aliqn tū semel ꝓ cito vsurpat. Vir. Qui ne qd tale videret Procubuit moriēs & humū semel ore momordit. Et Similis q̄si simulis. Vñ veteres Simulter ꝓ similiter vsurparūt. Plaut⁹. Exossabo ego eū simulter vt murenā cocus. Iūgit autē simlis aliqn cū datiuo/aliqn cū genitiuo. cū datiuo cū vel ī forma vel ī ætate vel ī fortunis: aut aliis huiusmōi reb⁹ similitudo est Plyn⁹ Effigie ac linea mētis corpis patri filis. Cū gtio qn paritas in aliis reb⁹ est: vtputa ī doctrina in morib⁹ atq; aliis similib⁹. Cic. Vt aliquoꝝ files in dicēdo valeam⁹ esse. Quādoq; tū hæc apud auctores cōfūdunt. A similis fit Similitudo q̄ apud veteres etiā similitas dicebat. Cecili⁹. Vide qd ferat morū similitas. Et Dissimilis atq; Absimilis eiusdē significationis: & ꝓtrariū ei⁹ cōsimilis/& Dissimilitudo & Similiter: ac dissimiliter aduerbia. Et simitu q̄ vetere ꝓ simul vtebātur. Plaut⁹. Nō ego cū viuo simitu ebibi ī periū tuū. Idē. Ita tres simitu res agēdæ sunt: qn vnā acceperis. Et Similo vbū: qd est filis sū: iūgit q; cum actio. Martialis. Cū sint crura tibi: similēt q̄ cornua lunæ. Et Assimilo: qd est cōparo. Et Verisimile quod licet nō sit verū: veri tū speciē habet. Ab eo Verisimilitudo. Et Verisimiliter. A simul fit cōpositū ī simul: quod significat vna: & simulac/& Simulatq; q̄ significāt postq̄. DEVM. Ioue. Deus licet facilius sit dicere: quid non sit: q̄ quid sit. Ita tamē describi potest. Deus est mens vniuersi. Vel deus est: quicquid vides totum: & quicquid non vides totum Vel deus est animus per immensas mundi partes: omnemq; naturam cōmeans atq; diffusus: ex quo omia quæ nascuntur: animaliaq; tam capiunt. Vel deus est infinita mēs: quæ per seipsā mouetur. Vel deus est prestans q̄dā natura: q̄ nihil est meli⁹ cuius ꝓuidētia mūdū: quē cōdidit assi due gubernat. Simonides cū ab eo. Hiero tyrānus q̄ fuisset Quid eēt de⁹ deliberādi sibi spaciū vnū die postulauit. Cū idē ex eo postridie rogaret: biduū petiit: tū sæpi⁹ idē petēte: duplicauit semp nūeꝝ dieꝝ: Tādē ū iterrogāti Hieroni cur ita faceret: qa q̄nto inqt diutius ꝓsidero tāto mihi res videt obscurior. Deus: vt qdē putant: a dādo dict⁹ est: qa hoibus dat: quicquid cōmodū est: Alii deū dictū volūt: qd nihil ei defit: vel a græco θεῶσ qd deū significat: vel ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι qd ē video speculor qd pugil dei oculus oīa cōtēplet & videat: vel ἀπὸ τοῦ δεδιέναι timeo: qd mortalib⁹ fit timēd⁹. Stati⁹: Prim⁹ in orbe deos fecit timor Deū & diuū qdā indifferēter capiūt. Alii volunt deos ꝓpetuos esse: diuos vo ex hoibus factos: ꝓpter qd diuos impatores vocari. Varro diuos ꝓpetuos esse scribit: q ꝓpter sui execrationē timētur: vt sūt dii manes. Ego diuū adiectiuū eē existimo: & significare diuinū qd etiā diū dicim⁹: q̄si ἀπὸ τοῦ διΐσω hoc ē a Ioue genitū: vel qa veteres ī singulari diū dicebāt: hoc est deū. Vñ nūc q̄q; in Plurali a dio dicim⁹ dii sicut a deo dei. Itē Medi⁹ fidius: sicut Mehercules: hoc est ꝓ deū fidiū: Nā fidi⁹ de⁹ est q fidei præest. Plau: Per deū fidiū credis iurato mihi. A deo deitas fit: hoc est diuinitas. Et delubrū: vt qdā putāt: hoc ē locus in q̄ dei simulachrū dedicatū sit. Nā sicut locū: in q̄ figerent cādelaē: Cādelabrū dixerūt. ita in q̄ deū ponerēt: Delubrū Quidā etiā delubrū areā āte aras deoꝝ causa assumptā: Alii qd vno tecto plura ꝓplectūt numina: vt Capitoliū in q̄ est minerua: iupiter. iuno. Nōnulli tēplū: in q̄ aq̄ currit a defluēdo. Sūt etiā: qui Delubrū dei Simulachrū esse affirmēt a delibrato ligno ita appellatū. A Diuo fit vbū Diuino: qd est auguror: ꝓpriū eni dei ē futura prædicere. Ab hoc fit Diuinatio ꝓuidētia futuroꝝ: q̄uis diuinatio etiā dicit interdū iudiciū: qd reddit sup cōstituēdo ac

Ualla reꝓbatur.
Cicero
Virgilius

Salustius
Terētius.

Quintilia

Virgilius
Cicero.

Virgilius

Plautus.
Plynius.
Cicero.

Cecilius.

Plautus

Martial.

Hiero.

Statius.

Varro.

Plautus.

Apuleius
Varro.
Actius.
Turpili⁹
Cicero.
Idem.
Pluto.
Cicero.
Plynius.
Plautus.
Au. Geli⁹.
Cicero.
Virgilius
Lucanus.
Varro.
Ulpianus
Iuuēalis.
Terētius.
Cicero.
Idem.
Macrobi⁹
Plynius.
Paulus.
Ulpianus
Apuleius
Boetius.
Curtius.
Cicero.
Plautus.
Seneca.
Macrobi⁹
Plynius.
Cicero.
Plautus.
Virgilius
Lucanus.
Varro.
Ulpianus
Plautus.
Cornelius celsus.
Suetoni⁹

cusatore: eo qa diuinare quodāmō oportet iudicē: q nā idoneus accusator fit. Item diuinitas sic a deo Deitas & aduerbiū Diuinit⁹: & Diuinipotēs. Apulei⁹: Saga inqt: & diuinipotēs cælū deponere: terrā suspēdere: fontes durare: mōtes diluere: manes sublimare. deos ifirmare: sydera extinguere: tartarū illuminare. Itē Dies. nā q diues est: q̄si de⁹ nihil idigere videt. teste Varrone: a quo fit Diuito. Ꝑ est Diuitē facio. Actius: Nihil credo auguribus: q aures vbis diuitāt alienas suas: vt auro locupletēt domos. Turpili⁹: Dii me diuitāt. & Diuitior ꝓpa ratiuū: Cic: Inde ille licētior diuitior fluxit Dithyrābus. Et Diuitiæ: q̄ ita ob opib⁹ drāt: qd diuitiæ sūt vt vtare opes: vt aliis opitulādo colare. Cicero: Sūt ergo diuitiæ ad necessariū vsuꝝ Opus vo ad magnificētiā. Et Diis dit pluto: qd diuitiæ omēs e terra sint: vel qd oēs in terrā redeāt. Vnde pluto ipe apud Claudianū inqt. Semp q̄ tenem⁹: qd superi tenuere semel. Ditē etiaꝝ veteres diuitē dixerūt: vnde Ditior: & Ditissim⁹: & Ditesco: qd est diues fio. Et ditio imperiū. Prædiues: valde diues. Ditari diuitē facere. Diū etiā veteres dixerunt diurnū sub cœlo lumen. vñ nūc quoq; sub dio fieri dicim⁹. qd nō fit sub tecto: Ab hoc Dies dictus est: a q̄ Diecula diminutiuū: Cicero: Præterea Diecula adderē: & Subdiale: qd subdio permanet. Ply. Subdialia pauimēta græci inuenere: a q̄ etiā Diurn⁹: sicut a nocte Nocturn⁹. Et Diū aduerbiū ꝓ die: a quo Inter diu. Plautus: Nec noctu nec diu getus: Et Diurnare q̄ veteres vsi sūt pro diu viuere: quēadmodū Perēnare: Et Iādiu: qd significat olim: qm̄ diu q̄q; aliquādo ꝓ longo tpe ponit. Vnde fit Diutu⁹ hoc est lōgiori tpe. Et Diutissime lōgissimo tēpore. Et Diutile Diminutiuū: q̄ significat aliquādiu. Gel. Cū diutule tacit⁹ cogitādo fuisse: Et Tādiu tāto tpe Et Quādiu quāto tpe. Et diutin⁹ ac Diuturn⁹ ei usdē significatiōis: hoc ē cōtinu⁹. Cicero libertatis desiderio tedio q; diutinæ seruitutis. Et biduū Triduū & Quatriduū: ꝓ spatio duoꝝ triū & quattuor dieꝝ: a qbus Biduānū Triduanū & Quatriduanū deducta sē. Et Pridie postridie aduerbia q̄si pmo die. Et postero die. Et ei pdie ē q̄si heri: nō tamē præsentis diei. Et Postridie q̄si cras nō tū pñtis diei: sed alicu⁹ alterius aut ꝑteriti aut futuri Præteriti sic. Pridie q̄ intrares mare serena lux fulsit: futuri sic. Pridie q̄ ducas vxorē: amicos cōuocato. i. p̄. cedēti die q̄ intrasti mare: aut duces vxorē. Itē postridie q̄ pat mortē obiit: epulū feci. & postridie q̄ vxorē duxero mihi abeūdū est. hinc deducūt Pridian⁹ & postridian⁹: qui pdie aut postridie alicu⁹ diei est: sicut postriduanus: q post idus est. Sed postriduan⁹ ī vsu nō est: ꝑ q̄ abutimur Crastin⁹ nō solū ꝓ die sequēti hodiernū: sed ꝓ q̄li bet alio. Virg. Si vo solē ad rapidū lunasq; sequētes Ordine respicies: Nūq̄ te crastina fallet hora. Eodē modo abutimur Hestern⁹ ꝓ pdiano. Terēti⁹. Iure hesterno panē atrū vorēt. Itē a die fit Hodie: q̄si hoc die a q̄ Hodiern⁹: sicut ab heri hestern⁹: & a cras crastin⁹: & Quotidie hoc est oībus dieb⁹: a q̄ Quotidian⁹. & Propediē: q̄si ꝓpe est dies. Cicero: Et præsens ꝓpediē loquar. i. cito Et perēdie qd significat q crastino ꝓxim⁹ fuit vel erit: q̄si Perēpto vno die. Cice. Sciasigit cras aut ad summū perēdie. Vñ dies Perēdin⁹ dr ab hinc tertiū. Et Cōperēdinare cōferre in longū de die i diē: a q̄ fit Cōperēdinatio. Macro. Ne nonaꝝ aut idū religionē nouella cōperēdinatiōe corrūperet. Dies vo ꝓperendinata a veterib⁹ dicebat iudiciū in diē tertiū cōstitutū. Et Pridē q̄si ꝓus die: significat aūt mō lōgo tpe ꝓus: mō paruo. De paruo. Plyn. Ipi vero ꝑdē vidim⁹ ea oīa præter pubertatē ī filio Cornelii taciti æquis rōani Pau. Iuris cō. Et nō miꝝ ē si peculiū q̄q; defūcti ꝑdē filii deferet. Vlpia. Quiet eū ordinē tenere quē ꝑdē habuit. De lōgo Apulei⁹. Q̄ d ꝑdē Plato affirmauerat. Eiusdeꝝ significatiōis sūt Iāꝑdē. qd ab eo fit: & Dudū: Iādudū: Nup: iādiu. oīa eni iterdū de paruo tpe: int dū de longiore dicūtur. De paruo vt si dicā: dudū itraui: nup ītraui. iādudū te expecto: iāꝑdē veni. Boe. Hic āt q nup dixim⁹. Curti⁹: Qui nup ab Alexādro missi erāt. Cic. Q nā multa de balneis. q̄ nup ille vēdiderat. Ab hoc Nuperꝝ deriuat: qd significat recēs nouū. Plau. Recēs captū hoīem nuperū: nouitiū. Et Nuprime aduerbiū: qd significat recētissime: & Nuperrim⁹ recētissim⁹. Seneca: Iāpridē te expectātes ibi sederam⁹. De lōgiori Macrobi⁹: Iādudū inqnt hæc q̄stio ab Aristotele: & ꝓposita est & soluta. Ply. Somno ū ac secuntatib⁹ iādudū hoc fuit qd illa helena añ cibuꝝ ministrauit. Idē: Q d maiores nrōs iāpridē fecisse manifestū ē. Quod gen⁹ nup & patrū fere nrōꝝ memoria inuētū est Q d si cū ꝑdē: aut dudū nō vel q̄ vel ita addam⁹ significat semp multo tpe ante. Idē Medica nō ꝑdē venit ī italiā: i dest ñ multo tpe ante: Cic. Q nāpridē nomē fannii detulisti. hoc est q̄ multo tēpore ante Idē: Nra autē ciuitate nō ita ꝑdeꝝ dominatu regio liberata. i. nō multo tpe āte. Plaut⁹: Q nādudū e foro aduenisti domū nō ita dudū. Aliqn tamē iādudū & iāpridē a poetis ꝓ cōtinuo ponunt. Virg. Iādudū sumite pœnas. Lucan⁹: Tollite iampridē victritia tollite signa. Et Perdius tota die aliqd agēs: sicut Pernox tota nocte vigilās Et Diēta cœnaculum: in q̄ æstate cœnatur ad vmbram: hyeme ad solē. quod & Cœnatio dicit q̄uis aliqui a græco deductū hoc nomē volūt. Varro: Ita appellatā existimat: qd in ea die ædatur. In hortis fere ædificari solebat: licebatq; testatori diætā in hortis vxoris ædificatā diruendā legare: si fieri id sine fundi detrimento posset: cum alioquin diruendā domum testamēto legare fas nō esset. Ab hac diæta diætarii vocabant: qui ī aliena cœnacula furādi gratia se dirigebāt: q̄s Vlpian⁹ scribit plus q̄ fures esse puniēdos. Itaq; aut ad temp⁹ relegādos: aut in opus publicū dandos: aut fustib⁹ cædēdos. Diæta etiā Diariū hoc est vni⁹ diei cibū significat. Et apud græcos pro iudicio arbitroꝝ accipit: & ꝓ loco in quo arbitri cōueniūt. Quapropt & ipos arbitros grēci Diætas vocant. Et Diariū a die deductū est: quod mō cibum vnius diei significat: vt dixim⁹: mō historiā: q̄ ꝓ singulos dies scribit. & a græcis dicit ἐφημερίσ hoc est ephemeris. Iuuenalis. In cuius manib⁹, ceu pīguia succina trita cernis. Ephemeridas: quēadmodū annales dicunt: cū res gestæ plurimi annoꝝ obseruato cuiusq; anni ordine cōponūt. Nā historia vtrūq; cōprehēdit: diffinit q̄ rerū gestaꝝ expositio. Itē Meridies quasi medidies: hoc est medi⁹ dies dict⁹: quod nūc mediā lucem significat. Veteres etiā de nocte meridē dicebāt: hoc est eā partē noctis: qua totius diei dimidiū esset. Ab hoc fit meridianus: & Pomeridian⁹: quod ad meridiem: vel post meridiem ꝓtinent. Quintilianus: Pomeridianis scholis Aristoteles ꝓcipue artē oratoriā cœpit. Et meridio siue meridior verbū: qd aliquādo est. meridianū cibū capio. Plaut⁹. Ietādo meridiādo comessādo pgręcādo vitā ducere: hinc merēda dicta est cib⁹ q̄ sumit āte cœnā. Aliqn capio meridianū somnū. Cornelī⁹ Celsus: lōgis dieb⁹ meridiari poti⁹ añ cibū vtile est. Sin minus post cū ꝓ hiemē potius totis noctib⁹ conquiescere. Suetoni⁹ de Ca-

Dīnitas deitas
Diuinitus
Diuinipotēs
dies diuito
diuitior
Diuitie. Opes
dis dites
ditior
ditissimus
ditesco ditio
Prædiues dito
diuum Subdio
dies diecula
Subdiale
diurnus
Nocturnus diu
Interdiu
diurnare
Perēnāriādiu
diutius
diutissime
diutile
Altēdiu tādiu
Quamdiu
diutinus
diuturnus
Biduū triduū
Quadriduum
pridie
postridie
pridianus
postridianus
Crastinus
Hesternus
Hodie
Hodiernus
Quotidie
Quotidianus
Propediem
Perendie
Perendinus
Comperēdio
Cōperēdiatio
Pridē. Iāpdē
Dudū. Iādudū
Nuper. Nupuꝝ
Nuperime
Nuperim⁹

Quamprideim
Nō ita pridē
Quam diuuꝝ

Perdius pnox
Diēta. Cenatio

Dietarius

Diarium
Dietire

Ephemerides
Historia
Meridies

Meridianus
Pomeridian⁹
Meridio
Meridior
Merenda

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ligula: gloriatus q̃ ē expgefacte somno Cesonię q̃ntum egisset: dũ ea meridiaret. Idē de Nerone missos a mel salina vxore claudii: q eũ meridiãte q̃si Britãnici æmulũ strãgularēt Itē a die æquidiale dictũ. Sic enĩ Veteres dixerũt. qd nũc dicim⁹ æqnoctiale: qa nox diei poti⁹q̃ dies nocti adnumerari debet: Sic etiã æqdiũ: qd nũc æqui noctiũ. Itē a die diluculũ l̃ ē est aurora: qd tũ dies lucescere iciperet. Dies apud romanos a media nocte incipiebat Apud Athenięses ab occasu solis ad aliũ occasũ. Apud babylonios a sol⁹ ortu: Sumit⁹ aũt dies trib⁹ modis Vno mõ cõtinet semel reuolutionẽ p̃mi mobilis: q̃ fit horis: xxiiii. Alio mõ dr̃ dies ab ortu solis ad occasũ ille naturalis: hic artificial⁹ noiat⁹. Tertio mõ dr̃ dies temp⁹ iterminatũ. Vir. Multa dies variusq; labor mutabilis æui Rettulit ĩ melĩ⁹ & iuriscõsulti Bima Trima Quadrima die, p tpe. biẽnii triẽnii q̃driẽnii dicũt & ad diẽ nõ venit: idest p̃stituto tẽpore ñ venit. Et ĩ hac vltima lignificatiõe frequẽti⁹ ē fœminini gñis. Virg. iãq; dies infãda aderat. Ab eoq; fit diminutiuũ. Diecula, p paruo tpe. In masculino aũt gñe tẽp⁹ determinatũ plerũq; significat: vt hesterno die ad te veni. Nudius tert⁹: & Nudius q̃rt⁹ a die dicta sũt: q̃si nũc ē dies tert⁹: nũc est q̃rtus sempq; de p̃terito dicũt. Directi q̃q; a die vocati sũt crucifixi: si Marcello credĩ⁹ q̃si ad diẽ erecti. Varro: Apage in directũ a domo nr̃a istã insanitatẽ. Pompei⁹tũ scribit Directũ dici p antiphrasim apud veteres volentes significare malũ diẽ: vñ directa aduerbialit̃ dicim⁹. Plaut⁹: Quin. tu. i directa cũ sucula & cũ porculis. Directa ingt q̃si in malã diẽ. Sũt etiã q Inducias a die dictas existimẽt: q̃si in diẽ vti iã. Pactũ enĩ iduciaꝝ huiusmodi est: vt ĩ diẽ certũ nõ pugnet⁹: nihilq; incõmodi detur. Sed ex eo die postea vti iure oia belli agant⁹. Itaq; ex his pticulis ĩducias dictas: q̃si in diẽ vti iã pugnet⁹. Alii nõ q̃si ĩ diẽ vti iã: sed ĩ die vti iã appellatas volũt: Nõnulli tũ iducias existimãt dictas q̃si init⁹ atq; itroit⁹: q̃ iduciæ sint cũ hostes iter sese vtrinq; vltro citroq; alteri ad alteros impune & sine pugna ineũt. Varro iducias ita diffiniunt: Inducię sũt pax castrẽsis paucoꝝ dieꝝ. Et alibi Induciæ sũt belli ferię: Græci significãti⁹ cessationẽ istã pugnæ Pactitiã ἐκεχειρίαν noiant: q̃si manuũ ptinẽtiã. Itẽ a dies Diespiter dictus Iuppit̃ q̃si diei pater. Sicut diiouis appellat⁹ est: q̃si diẽ iuuãs: q̃ hoies die & luce q̃si vita ipa iuuaret Vñ lucetiũ q̃q; noiatũ a veterib⁹ legim⁹. A p̃ncipio Ionis appellatus est a iuuãdo. postea adiũcto altero vocabulo dict⁹ est. Iuppit̃: quasi iouis pater: sicut Neptun⁹ pater: & Saturnus pater: & Ianus pat̃ dicere solem⁹ Ecõtrario ũ Veiouem veteres appellarũt deũ: cui dẽpta esset. atq; detracta iuuãdi facultas. Nã deos q̃sdã: vt pdessent: cælebrabãt quosdã ne obesset placabãt. Ve aũt particula mõ auget: vt Vehemẽs ve grãde: modo θερμὴ τίκτον μόριον hoc ē puatiua pticula ē: vt vecors vesan⁹. Veiouis ædes Romæ iter arcẽ & capitoliũ erat: Eius simulachꝝ sagittas tenebat: q̃ sũt videlicet paratę ad nocẽdũ Quapropt̃ eũ deũ plerq; Apollinẽ esse dixerũt. Ob hãc causã Virgiliũ tradũt numina læua ĩ Georgicis depcari: q̃ vis q̃dã sit huiusmõi doꝝ ledẽdo mag⁹ q̃ in iuuãdo potẽs: Sic enĩ ingt: In tenui labore est: at tenuis ñ gloria si quẽ: Numina læua sinũt: auditq; vocat⁹ apollo. Nũdinas q̃q; a die dictas esse manifestũ est: q̃si nouẽdinas. Ita ei Nũdinæ a Romanis institutę sũt: vt octo qdẽ dieb⁹ in agris rustici opus facerẽt: Nono aũt die itermisso rure ad mercatũ: legesq; accipiẽdas Romã venirẽt: & vt scita atq; p̃sulta frequẽtiore ppl̃o referrẽt: q̃ trinũdino die p̃posita a singulatq; vniuersis facile cognoscebãt. Vñ etiã mos tract⁹. vt leges trinũdino die, pmulgarẽt. Nũdine oli Iouis ferię dicebãt Siqdẽ flaminica oib⁹ nũdinis Ioui ariẽtẽ i regia solebat ĩmolare. Sed lege hortẽsia effectũ ē: vt faste essẽt q̃ rusticĩ: q nũdinãdi causa ĩ vrbẽ veniebãt: lites cõponerẽt. Nefasto enĩ die p̃tori fari nõ licebat. Nũdinaꝝ originẽ qdã Romulo assignãt: quẽ cõmunicato cũ. T. Taceo imperio sacrificiisq; & sodalitatib⁹ istitutis nũdinas q̃q; tradũt adiecisse. Alii diẽ nũdinaꝝ exact⁹ regib⁹ celebrari cœpisse cõmemorãt. qa plerq; ex plebe repetita Seruii Tullii mẽoria ei nũdinis parẽtarẽt. Primis aũt calẽdis & nonis oĩbus nũdine cauebant⁹. Nã q̃tiẽs ĩcipiẽte ãno dies cœpit: q addit⁹ ē nũdinis: oĩs ille ãnus ifaustus luctuosis casib⁹ fuit q̃ opinio lepidiano tum l̃tu maxie cõfirmata fuit. Nonis aũt cõuent⁹ vniuersę multitudis vitãd⁹ existimabat⁹ qm̃ pp̃lus romanus exactis ẽt regibus hũc diẽ nonarũ maxime celebrabat: quẽ natalẽ Seruii Tullii existimabat esse: qa cũ incertũ esset: q̃ mẽse Seru⁹ Tul. nat⁹ esset: nonis tũ p̃staret eẽ natũ: oẽs nonas celebri notitia freqntabãt. veritũ q̃ q dieb⁹ p̃erãt: ne qd multitudo collecta ad desideriũ reg⁹ nouaret: Nonas a nũdinis segregãdas eẽ dixerẽt. Nũdinas ẽt nũdinũ neutro gñe appellatas iuenim⁹. Liu⁹: postq̃ ũ comitia decẽuiris creãdis ĩ trinũ nũdinũ idicta sũt: Quit. Siue ñ trino forte nũdino, plõgata: siue ñ idoneo die siue ꝗ incẽssionẽ: vel auspicia: aliud ve qd legib⁹ obstet: dr̃ lata esse vl̃ fieri: Trinũdin⁹ aũt dies: vel Trinũdinũ: siue triũnũdinũ dicebat⁹ dies t̃ciaꝝ nũdinaꝝ: q p̃dici antea solebat: vt notior eẽt vniuersis. Idẽ ē enĩ dicere trinũdino: & tertiis nũdinis: & in trinũdinũ hoc est ĩ tercias nundinas. Nũdina ũ Romanoꝝ Dea erat a nono die nascẽtiũ nũcupata: q Lustric⁹ appellat⁹. Itẽ nouẽdiũ nouẽdierũ spaciũ a q̃ Nouẽdialis dict⁹ ē sacrificiũ: qd mortuo fieri solebat nono die postq̃ erat sepult⁹. Horat. Nouẽdialis dissipare puluerẽs. Veteres dieq̃rti & die q̃rtæ dixere, p eo qd est dieq̃rto: & dieqntu & die quintę & deiceps, p die qnto. Itẽ die p̃stini vel pristinę, p die pristino: qd nos puerso copositiõis ordine, pdie dicim⁹. Et die Crastini, p die Crastino. Et die, pximi, p die, pximo: & alia multa. Vident⁹ aũt differentiã fecisse quodãmõ inter diem quarto & die quartæ: vt illud, p pręterito sit: qd nos nudi⁹ q̃rtus: hoc de futuro: Sũt aũt hæc omĩa cõposita: & p aduerbiis accipiunt⁹. Antiqui etiã in gtio hui⁹ dies: vel dii dixerũt sicut huius fames vel fami. Cicero: Equites vero daturos illius dies pœnas. Virg. Libra dies: somniq; pares vbi fecerit horas. Idẽ Munera letitiãq; dii: hoc ē diei. Cęsar ĩ libro quẽ de Analogia scripsit hui⁹ die: & hui⁹ specie dicẽdũ existimauit. Salusti Vix decima parte die. Diem dicere alicui. ē cõstituere temp⁹ qd vel ĩ iudicio cõparere vel aliqd aliud agere debeat: vt nuptiaꝝ diem dixit: hoc ē temp⁹ cõstituit: q̃ nuptię fieri debeãt. In diẽ: & in dies differũt. Illud plerũq; cũ hoc vbo viuũt coniungit⁹. Quitilian⁹: Nõ vt fere volucres præsentis mõ cibi memores ĩ diem viuũt. Aliquãdo etiã cũ alio verbo. Salusti⁹. Panẽ in diẽ mercari: quasi dicat præsentis diei habere rõnẽ. Et Apud iuriscõsultos: In diẽ addicere est rẽ venalẽ ita vendere: vt msi ali⁹ ad certũ pręstitutũ diẽ maꝝ ꝑciũ obtulerit: illi⁹ fit: q pmo obtulit In dies vo est quotidie: sed, pprie cũ quodã incremẽto. Ideoq; plærũq; cũ Cõparatiuo iungit⁹. Cicero cũ id malum serperet in dies magis. Reperit⁹ etiã fine cõparatiuo: sed tamẽ cũ verbo significãte incrementum. Liu⁹.

Equidiale. Equinoctiale. Equidium. Equinoctium. Dies. — Sueton⁹
Bima. Trima. die Quadrima die. ad diem venio. Diecula. Nudius tert⁹. Nudi⁹ quart⁹. Dierectus. Dierecta. — Virgilius
Inducie. — Jdem. — Virgilius. Cicero. — Varro. Pompei⁹ Plynius.
Diespiter. Diouis. Lucetius. — Varro.
Veiouis. — Virgilius
Nundine. — Nundinarum origo. — Varro.
None Iouem celebres essent — Martial. Neuius.
Nundinum. — Liuius Quintili.
Trinundinus dies. Nundina dea. Lustricus dies Nouendium. Die quarti. Die quarte. Die quinti. Die quinte. Die pristini. Die pristine. Die crastini. Die proximi. Dies Dii. Fames. Fami. Die. Specie. Diem dicere: In diem. In dies. In diẽ abdicere — Horatius. Cicero. Virgilius. Salustius. Quintili. Salustius. Cicero. Liuius.

Seneca. Cicero. Crescẽs in dies m̃l̃titudie. Senec: Cũ ĩ dies augurẽt audacia Quotidie aũt etiã sine ĩcremẽto dr̃ Cic. Quotidie vel potius ĩ dies breuiores litteras occlte ad te mitto: idest ñ mõ q̃tidie breuiores: sed etiã ĩ dies breuiores Nã hæ q̃tidianæ litteræ sũt breuiores iis: q̃s ãte mittere solebã: quę poterãt oẽs esse pari breuitate: atq; in dies mitto breuiores: idest tales sũt: vt hodiernæ sint breuiores hesternis: & Crastinæ hodiernis & perẽdinæ Crastinis & ita deiceps. Eandẽ plane differẽtiã habẽt In horã: & ĩ horas Cic. Ne q̃ in horã viuũt ñ mõ de fortunis & bonis ciuiũ: sed ne de vtilitate qdẽ sua cogitauerẽt. Virgi. Gallo cui⁹ amor tũ mihi crescit ĩ horas. Quãtũ v̄ē no uo viridis se subiicit aln⁹. Diẽ de die ducere ē rẽ in lõgũ ptrahere. Veteres diũ iugẽ ac cõtinuũ dicebãt. Plau. sol motib⁹ diis illustrãs terrã. Sũt ẽt q adeo Dirũ deductũ existimãt l̃ ē est crudele infestũ: & q̃si deoꝝ ira imissũ Vir. Priusq̃ dira p ĩcautũ serpãt cõtagia vulg⁹: hinc furiæ Dire dicũt⁹: q̃si deoꝝ ire ab l̃ fit aduerbiũ dire Item Cõpatiua ac Suplatiua eoꝝ Dirior Dirissim⁹ Dir⁹ dirissime. Itẽ Diritas. Cic. Intelligi põt ex iis fratrib⁹ q ĩ Adelphis sũt q̃nta ĩ altero Diritas: ĩ altero cõmitas. Itẽ dirũcio v̄bũ: q̃ veteres vtebant⁹: l̃ ē est depurgo. & qd dirũ est eiicio. Aliqñ tũ Dirũ, p magno accipit⁹. Vir. Iã tũc religiõ pauidos terrebat agrestes Dira loci. CORNIBVS. Effigie arietꝝ: cui⁹ generi cõuoluta in ãphractũ Cornua natura dedit. Cornua & multꝝ aquatilĩũ p̃sertim marinoꝝ data sũt: & serpẽtib⁹. Sed q̃ vere cornua dici possint q̃drupedi tãtũ generi: in iis ũ tãta varietas: vt nullibi maior naturę lasciuia appareat Sparsa sũt ĩ ramos ceruis tãte magnitudis: vt ei aiali nomen dederit. qppe cerui ἀπὸ τοῦ κέρατος: l̃ ē est a cornib⁹ appellati sũt vñ & cornua ipa nomẽ sũpsere: q̃uis Varro a Curuore Cornua dicta existimet. Subulomb⁹ ũ simplicia sũt, l̃ aial e ceruoꝝ genere est ita vocatũ qd cornua hẽt similia subulae qd istrumẽtũ est: q̃ pforãdis calceis: ac suẽdis vtunt⁹ sutores: a cui⁹ similitudie thusci Subulones tibicines vocãt. Alis Cornua sũt ĩ palmas ficta: ac digitos: vt Platicerotib⁹: hi sũt ex damaꝝ gñe dicti a latitudie cornũ πλατὺ τόσ. n. latitudo ē κέρατα σ Cornu Ramosa sũt capreis. sed parua: Arieti vt dixim⁹ cõuoluta. infesta tauris. Rupicauris ĩ dorsũ adũca sil̃ia Ibicib⁹: in q̃ se librãt e mõte aliquo in aliũ trãsire cupiẽtes. Damis ĩ aduersũ erecta & rugaꝝ ambitu cõtorta ac ĩ leue fastigiũ acuminata. vt lyras decerẽt. Sterpsiceroti quẽ Addacẽ africa appellat. Græci a cõtortis cornib⁹ ĩdidere nomẽ. Armẽt⁹ phrigiæ ad similitudinẽ auriũ mobilia. Troglodytaꝝ ĩ terra directa, ppter qd obliq̃ ceruice pasci ea necesse ē. Singula sunt. Monoceroti: & Rhinoceroti. illi medio capite: huic narib⁹. de qbus paulo post dicem⁹. Cochleis ad p̃tentãdũ iter data sũt gemina cornua. qm̃ oculis caret: & talia vt p̃tẽdant⁹ ac refiliãt. Mirũ est: qd de Narniẽsib⁹ tradũt: vsq; adeo hui⁹ tã exigui aĩalis effigie aliqñ fuisse pterritos: vt ad id arcẽdũ pulcherrimũ illũ põtẽ: & a scriptorib⁹ tãtopere celebratũ cõfregerit. Vroꝝ Cornib⁹ Barbari septẽtrionales, p poculis vtunt⁹. binaq; vrnas vni⁹ capitis cornua iplẽt. Alii his pila cuspidãt. Nos ĩ laminas sect⁹ vtimur, p lãternis: quoniã lumẽ inclusũ latius ifundũt. Oĩbus fere caua & in mucrone tũ cõcreta sũt cornua cerus tãtũ solida & singulis ãnis decidua. Bob⁹cũ attritas vngulas habuerint: aruna vngẽdo Cornua mederi agricole solẽt A cornu Vnicornũ & Bicornũ & Tricornũ: & Quadricornũ dicim⁹: qd hẽt vnũ duo tria & quattuor Cornua. Itẽ Cornutũ: vel qd cornua habet: vel qd ex cornu, pcedit. Martial: Occubuit tãdẽ cornuto ardore potit⁹. Et cornutæ q̃drupedes a veterib⁹ dicebãt⁹ Elephãti: nã qd ĩ iis dẽtes multi dicũt: Cornua sũt. Idẽ. Et lucæ boues: siue lucanæ boues appellabãt⁹. Neuius: atq; pri⁹ pariet locusta lucã bouẽ. Ideo dicti boues: qd nr̃i cũ maximã q̃drupedẽ quã haberẽt: vocarẽt bouẽ: & in lucanis Pyrrhi bello primũ vidisset: apud hos⁹ Elephãtos a magnitudie bouẽ: a Lucanis Lucas vocitauerẽ. Alii Lucã: quasi Libycã dictã volunt q̃ ex Africa huiusmodi beluæ pmo fuerit in Italiã ducte. Varro a luce lucas appellatas existimat: qd elephãti relucebãt, ppter iauratos regios Clypeos: q̃ in turrib⁹ iis erectis cõspiciebãt⁹. A græco vo κέρατα σ & sterno latino vbo. Cerostratũ ꝓpositũ ē: hoc ē picturæ gen⁹ cũ ex cornib⁹ ramẽta tinguntⁿ variis colorib⁹. deidẽ verniculatim ligno iserunt⁹. Principio hoc ex ligni brattœis fieri cœptũ. Sed ñ satis hoc fuit. Cœpere tingi aĩalis cornua dẽtes Elephãtoꝝ secari: ligniq; ebore distigui: mox totũ opiri. Testudo etiã in hũc vsũ secta est. & principatu Neronis inuẽtũ vt pigmẽt⁹ pderet sese: & lignũ imitata maiori pręcio vẽderet⁹. Itẽ a cornu fit Corneũ: qd ex cornu est: vñ hibernæ Coronę Corneę dicte sũt: quoniã negat tũ flores terra laminis e cornu tinctis fieri solebãt. Itẽ Cornipetã dicim⁹ taurũ: siue aliã beluã Cornu ferientẽ. & Cornigeꝝ cornua gerentem. Vnde Bacchus Corniger dict⁹: quoniã simulachro liberi pr̃is cornua adiiciebãt⁹: qd vini inuẽtor fuerat. Hoĩes enĩ nimiovini potu truces reddũt⁹. Per metaphorã Cornua flũiũ vocam⁹ alueoꝝ curuitatẽ qd multꝝ ĩ loc⁹ ad Cornuũ similitudinẽ flectãt⁹. Itẽ cornua ãtennaꝝ: vtrãq; ptẽ. antennæ. Virg: Cornua velataꝝ obuertit ãtennaꝝ. Et in prælio Cornua dicunt⁹ vtraq; pars exercit⁹: est enĩ in exercitu dextrũ cornu: & sinistrũ: & qd inter vtrunque est dicit⁹ mediũ: sicut Alæ vocant⁹ ab alarũ similitudine equitũ ordines: q̃ circũ legiones dextra sinistraq; tanquã alę in auiũ corporib⁹ locabant⁹. Itẽ Cornu tubæ genus obtortæ: a q̃ Cornicines dicuntur Iuuenalis Quadraginta dedit Gracchus sestertia dotem cornicini. siue hic recto cãtauerat ære dictũ ita: qa qd nũc ex ære est. tunc fiebat bubulo cornu. A cornu p diminutionẽ fit Corniculũ: hoc est paruũ cornu. & Cornigerũ: qd ē ex genere cornua habẽtiũ: sicut Caprigenũ: qd est ex gñe caprarũ Et per cõpositionẽ Capricorn⁹ cæleste signũ qd Pana fuisse existimãt Tradũt ei cũ plures dii in egyptũ cõuenisset: venisse eodẽ Typhona gigãtẽ acerrimũ deoꝝ hostẽ cui⁹ aspectu pterritos deos in varias sese figuras vtisse. Mercuriũ ĩ Ibin: A polinẽ in eã q̃ Tręicia anis dr̃. Dianã ĩ Chlorionẽ: pptẽa egyptios hęc anũ gña violare ñ sinere: qd deoꝝ imagies dicãt⁹. Eo dẽ tpe pana t̃dũt ĩ flumẽ deiecisse: & posteriorẽ ptẽ in effigiẽ piscis porẽ ũ in formã hyrci cõmutasse. Cui⁹ ingeniũ admiratũ Iouẽ hãc figurã in cælũ trãstulisse: Spectat ad occasũ: & toto corpore ab hyemali circulo diuidit⁹ aq̃rii leuę manu sbiecta. Stellã hẽt ĩ naso vnã. ĩ pectore duas. ĩ pede duas. iter scapulas septẽ. ĩ vẽtre sex ĩ cauda duas Cornucopiæ ē: qd hercules cũ acheloo ĩ specie tauri mutato ꝓgressus ei detraxit l̃ naiades acceptũ & oĩs fructũ pmitiis refertũ Copiæ consecrarũt. Vñ apud Ouidiũ: Achelo⁹ rigidũ fera dextera cornu Dũ tenet: ĩfregit: trũcaq; a frõte reuellit Naiades l̃ pomis & odoro flore ẽpletũ Sacrarũt: diuesq; meo bõa copia cornu est Phociõ pipateticę disciplinę ñ ignobil⁹ philosoph⁹ libꝝ multũ variæq; hystorię refertũ cũ ꝓposuisset eũ κέρατα σ

Cicero. — Quotidie
Jdem. Virgilius — Inhoram. Inhoras. Diem de die ducere
Plautus.
Virgilius Cicero. — Dius. Dirus. Dirae. Dirior. Dirissimus. Dirius. Dirissime. Diritas. Diruncio. Cornu
Virgilius — Cornus vnde. Cornu vnde. Subulo. Subula. Subulones. Platicerotes. Rupricapraę. Ibices. Sterpsiceros. Addax. Monoceros. Rinoceros. Cochlea. Uri
Virgilius — Remedium ad attritas vngulas boum. Unicornium. Bicornium. Tricornium. Quadricornus. Cornutus.
Martial. Neuius. — Cerostratum.
Varro. — Corneum. Corneae coronę. Cornipeta. Corniger. Cornua flumi num. Cornua antemnarum. Cornua exercitus. Alae. Cornu tube genus. Cornicen. Corniculum. Cornigenum. Capigenum. Capricornus. Typhon
Ouidius. — Cornu copiae.
Phocion.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Iouis ortus. ἀμάλθειαν σῶν ἀφῆ Cornucopiæ īscripsit. Aliā secutus fabulā: Tradunt eū Iouē saturni & Opis filiū eodē ptu cū Iunone editū: ne a patruo occideret: in Idā mōtē cretæ a matre missū fuisse: ibiq; duab⁹ nymphis Amaltheæ & Malissæ nutriēdū datū: Amaltheæ capellā fuisse cui geminu hedi erāt: & ꝓpterea lact' vbertas hui⁹ igitur

Iouis educatio vberibus Iouē nutriuisse. Sed eū capella cornu: qd āplissimū hēbat forte ī obiecta arbore fregisset: sustuliisse id nymphā: & diuersis herbis cinctū: ac pomis plenū ad iouis ora tulisset: hūc ū postq̄ expulso patre cæli regnū obtinuit: beneficii memorē tā capellā: q̄ cornu iter sydera collocasse: Cornu autē fuato noie nymphæ: q̄ capellæ domina fuerat κέρασ ἀμάλθειας: ꝗ ē Cornu amaltheæ dici. Germanic⁹ ī aratro: illa putat' nutrix esse iouis si

Cornu amaltee vere iuppit' infās Vberæ creteæ mulsit fidissima capræ: Sydere q̄ claro ḡtū testat' alumnū. Oui. Ille vbi res cæli tenuit: solioq; patruo: Sedit & iuncto nil ioue maius erat: Sydera nutricē nutric' fertile cornu. Fecit qd dñe nūc q̄q; nomē hēt. Hāc amaltheā ī vrbe Oleno nutritā fuisse affirmāt: q̄ in boetia ē ab Oleno Vulcani filio ita appellata. Vñ Olenia capella vocitata ē. Idē: Nasciē oleniæ signū pluuiale capellæ: Fuit & alia Olen⁹ vrbs ætholiæ iuxta quā fuit aper calydonⁿ: A cornu etiā Cornu arbor deductā existimāt: q̄ ramos hēt duritiæ & rigiditate cornub⁹ similes: fructū circa solstitia reddit p̄mo candidū: poste a sāguineū. Ex eo genere fœmina post autūnū fert baccas acerbas: & cūctis animātib⁹ īgustabiles: ligno q̄q; fungoso & īutili. Ab hac cornu Cornetū dr̄ locus iis plen⁹: sicut a salice Salicetū: ab oliua Oliuetū: a pinu Pinetū: & fructus eius neutro gñe Cornu vocat' Vir. baccæ lapidosaq; corna. hic Corniculū oppidū vocitatū ē iuxta tarquios: a q̄ oppidani Corniculani sūt dcī Et ab hac Corneū dr̄: qd ex cornu ligno cōstat. Plau. Durā ac corneā virgā. Plyn. Cornus freq̄nter masculino gñe vsurpat dētes mobiles cōfirmat: Ceruini corn⁹ cinis. Idē: Quidā efficatiorē ad oēs vsus crudi. corn⁹ farinā arbitrāt': Cornua liberi pris simulachro adiiciebāt': eo q̄ hoies nimio vino truces fieri manifestū est. CARESppli sūt in asia minori ō rhodū: q̄ metropolis ē alicarnas⁹. Caria ipa regio ē: cuius rex fuit Mausolus quē artemisia vxor vsq; adeo amasse tradit': vt illo mortuo: luctu ac desiderio mariti fragrās ossa ac cinerē ei⁹ mixta odorib⁹ cōtusaq; ī aqua ebiberit. Sepulchrū ꝓterea ædificauerit toto orbe celeberrimū: tandēq; cōtinuo luctu ac mœrore contabuerit. FERANT efferāt extollāt. Ferre ꝓpe portare ē. Virgil. Vix illū famuli phębe⁹ phabariq; ferebāt. Quānis Caius iurisc̄sul: ea ferri ꝓpe dicat: q̄ nr̄o corpore gestam⁹: Portari ea: q̄ iumē to nobisū ducim⁹. Agi q̄ aīalia fuit. Ferre ostētare Virgi. captiuo fiuevt se ferret ī auro Venatrix. Ferre dicere. Idē: Et scelus expēdisse merētē lacoonta ferūt. Ferre offerre idē: Sacra dioneæ matri diuiq; ferebā: Ferre ducere. Idē: Hic via tartarei quę fert acherontis ad vndas. Ferre pati. Martia. Nā tātos rogo qs ferat labores

Pre me fero. Virgili. Miserere animi nō digna ferētis. Ferre extollere: vt hoc loco. Quod si cū hoc vbo Præ me vel præ

Pre te fero. te vel præ se addant' significat dicto facto vel gestu aliqd ostēdere ac confiteri. Vt præ me fero laborē: Præ te

Pre se fert. fers iracūdiā: Præ se fert auaritiā. Cicero: At beneficio sū vsus tuo q̄ quāq̄ illud ipm qd cōmemoras: præ me semper tuli: malui tamē me tibi debere cōfiteri: q̄ cuipiā nimis prudēti nō satis grat⁹ videri: A fero Feræ dictæ sūt qd toto corpore ferant': vel qd cū impetu: & sine ratione ferant' vel dicant' feræ: siue Fera aīalia impro

Fera. prie oēs q̄drupedes pecudibus except': ppne vero q̄ ferocitatē habēt: vt leones: pardi: lupi: quæ vbi māsuefacte sunt: Cicures appellant' Cicurare eni: vt Varro ait. māsuefacere est: & quicqd a fero discretū est dicit' Cicur

Cicur. Cicero: Nā aliæ sunt feræ: aliæ cicures: aliæ natātes. aliæ volucres: Cicur ingeniū dicunt mite atq; mansuetū

Cicurare: A cico natū cicur videt'. Cicū veteres dicebāt mēbranā tenuē: quæ est ī malo punico discrimē. Semifera vero

Cicur ingeniū animalia aliquādo dicunt'. quæ ex fero placidoq; nascunt': vt ex apro & sue ex lupo & cane illa Hybridas a con

Cicum. tumelia: σὺβῶσ enī apud græcos contumelia dicit': hæc lyciscas vocant a lupo: qui λύκος a græcis noīat'

Semiferum. Virgili⁹: Multū latrante lyciscā. Semifera etiā appellant': quæ nec placida nec fera sunt: sed mediæ iter vtrū

Hibride. q̄ naturę: vt in volucrib⁹ hirūdines: in campo lepores: damę: cuniculi: in mari delphini. A fera ferin⁹ adiectiuum: Apuleius Ferino ac beluino ritu: Et Feralis dir⁹ a feralib⁹ sacrificiis: q̄ mortuis fieri solebāt. Et feralia

Ferinus. ipa sacrificia: qd tūc epulas ferebāt. ad sepulchrū eius: cui vellēt parētare. Virgil. Solaq; culminib⁹ ferali car-

Feralis. mine bubo Sæpę quæri. Et Ferus quod modo seuerū atq; atrocē significat. Idem Inq; feri curuā cōpagibus

Feralia. alui Contorsit. Mō sæuū: Idē: Pectebatq; ferū: puroq; in frōte lauabat: Idē: Ferus oia iuppit' argos Trāstulit

Ferus. A quo feritas dicta est naturę quædā asperitas: differtq; a Feroci: qd Ferox fortis est: & præanimosus: & ipsū quoq; a fero deducit' Idem: Stat sonipes & frena ferox spumātia mādit. Salusti. Ille aio feroci negat se fusum

Heritas. tociēs numidā ptimescere: A q̄ fit ferocio verbū. Et Ferociens: Et aduerbiū ferociter: & ferocia: ac Ferocitas

Heror. noīa. Fere qd significat festinātēr & parū abest: quin q̄si cōtinue ferēdo: & vt Varro inqt qd id: qd ferat' est in

Herocio. motu atq; vētat Vt fere hoīem occidit: hoc ē parū abfuit quin occideret'. Hic Frater dict⁹ q̄si fere alter: a q̄ fra

Herociens. tria vxor fratris appellata: & fratrare: qd de pueros mātis dicit': cū primū tumescūt: qd veluti fratres pares

Herociter. oriunt': hoc etiā spica in frumēto facere dicit'. Et Fratercul⁹ paruus frater: & Fratern⁹ possessiuū nomē: vt fra-

Herocia. tern⁹ amor: fraterna charitas: & Fraterne aduerbiū ad similitudinē fratris: Aureli⁹: Cū eū a tener' ānis ar-

Ferocitas dētissimo illo puerili amore mihi cōiūctū plusq̄ fraterne amarē: Et Fratrueles duos fratrū filii: q̄ & Fratres

Fere. Patrueles a iurisc̄sultis dicunt'. Fratilli ū villi sordidi ī tapetis dicunt'. Sūt etiā q fratrē a gręco deduci existi-

frater. mēt. Græci. n. φράτηρα Coniūctos appellāt: & φράτηρ vocāt Cōtuberniū. & Ferme eiusdē ꝓpe cū fere

fratria. significatiōis. Terē. Iā ferme moriēs me vocat. ī. cū pax abesset: qn moreret'. Ita tñ aliqn hæ duæ pticule in

fratrare. orōe ponunt': vt necesse sit q̄ndā vniuersitatē subitelligē. Quintil. Hæ fere sūt emēdate loquēdi: scribēdiq; ptes

fraterculus. idest fere omnes. Cice. Memini in eū sermonē incidere: q tum fere erat in ore. ī. fere oibus. Plyni⁹: Hoc fer-

fraternus. me accidit: vt eo tēpore lasciuiāt greges: idest fere semp. Et Fess⁹ hoc ē fatigat⁹: quoniā ferēdo hoīes fatigant'

fraterne. a quo Festinus: de quo cū ei⁹ deriuatiuis iferius dicem⁹. Et Defessus pl⁹q̄ fatigat⁹. Est aūt fessus generale no-

fratrueles. men. Dicim⁹. n. fessus animo: fessus corpore & fessus rerū a fortuna venientiū. Vir. Fessi rerū: hoc est penu-

frēs patrueles. ria fatigati. Et Ferio hoc est percutio quasi fero atq; agito. Virgilius. Cornu ferit illeCaueto Vnde Feralia

fratilius. diis mamb⁹ sacrata festa a feriēdis pecudib⁹ appellata: siue qd ferūtur tū æpulæ ad sepulchrū ei⁹: cui parētat'

Iuuenalis. Et Ferculū qd mō dapes significat: qa in mēsam ferant': Iuuenalis. Quis fercula septē secreto cœnauit auus ē

Suetoni⁹ mō feretrū: in q̄ pōpa ferat'. Suetoni⁹. Sed & ampliora etiā hūano fastigio decerni sibi pass⁹ est. Sedere aureā

in curru & p tribunali tensā: & ferculū circē si pōpa. Itē Feriæ ab epulis ferēdis. in iis. n: Epula fiebāt ex porco

rū frugūq; puentib⁹. feriarū publicarū genera q̄ttuor erāt. Statiuæ: vniuersi ppli cōmunes: q̄ certis & cōstitutis

dieb⁹ fiebāt. In qbus ꝓcipuæ seruabant': Agonalia: Carmētalia: Lupcalia: cōceptiuæ: q̄ quotānis a magistra

tib⁹: vel sacerdotib⁹ pcipiebāt': ī certos: siue īcertos dies: vt fuit Latinæ: Semētinæ: Paganalia: Cōpitalia: Impa

tiuæ: q̄s cōsules: vel ꝓtores. p arbitrio īdicebāt. Nūdinæ paganorū: ac rusticorū: qbus ad negocia & merces cō

ueniebāt. Erāt ꝓterea. ppe familiarū feriæ: q̄s quęq; familia ex vsu domesticæ celebrīt' obseruabat: vt Claudiæ

feriæ: & Aemiliæ: Itē singulorū: vt natalīū dierū: q̄ Natalitiæ dicunt'. & fulgurū: & funerū expiationes. Item

flāminica q̄tiēs tonitrua audisset feriata erat: donec deos placasset. Affirmabāt aūt pollu ferias: si ī iis opus aliqd fieret: Ideo p præconē denūciabat': ne qd op⁹ fieret: & ꝓcepti negligēs mulctabat': Scæuola iurisconsult⁹ īterrogat⁹: Quid feriis agere liceret: rndit qd ꝓtermissū noceret: vt si bos in foueā decidisset: nō erat piaculū patrēfamilias illū adhibit' operis extrahere: nec ille ferias polluebat q trabē tecti fractā fulciēdo ab imminēti

Virgilius ruina liberasset. Vñ Vir. cū sciret lauari ouē: & lanæ purgādē: & scabiei curādæ grā scp̄sit: tū demū mergi oues p ferias licere: si lī remedii nō lotiōis cā fieret. Balātiq; gregē fluuio mersare salubri: manifeste ondit curādi dūtaxat grā lī facere licere ñ lanæ purgādę: A feriis festi dies dicti sūt Feriati: hoc ē ī qb⁹ feriæ celebrāt'

Varro. Itē a Ferio Feriales dicti: qd fœd⁹ ferirēt: Quippe Rōani: vt Varro refert bella ñ nisi tarde & magna lætitia susciēbāt qd bellū nllū nisi piū putabāt geri oportē. Itaq; pusq̄ idicerēt bellū iis: a qb⁹ iiurias factas sciebāt Feriales legatos: q̄s Oratores noiabāt ad res ꝓpetēdas mittebāt: Siq legati violati esset: q id fecisset q̄uis nobiles eēnt: vti cuntates delerēt': statutū ē: Feciales aūt vigiti ꝓstituti: q de reb⁹ huiusmōi cognōscerēt: iudicarēt: statuerēt: iidē bello cōfecto fœdera feriebāt ī hūc fere modū. Fecialis regē rogabat: iubesne me rex cū prē patrato eius ppli fœdus ferire Iubēte rege. Sagina dicebat te rex posco. Rex rndebat. Purā tollito. Fecialis ex arce vbenā purā tollebat: postea regē iterrogabat. Rex facis ne me tu regū nunciū populiq; romani qritū: vasa comiteq; meos. Rex rndebat. Q̄d sine fraude mea populiq; romani qritū fiat facio. Tū fecialis patrē patratū faciebat: vbēa capud capillosq; tāgēs legib⁹: deide fœder' recitat': Audi dicebat iuppit': audi pater patrate ppli talis audi tu popul⁹ talis vt illa palā prima postremo ex ill' tabulis cæraue recitata sūt sine dolo malo vtiq; ea hic hodie rectissime ītellecta sūt: illis legib⁹ popul⁹ Roman⁹ por nō deficiet si por defecerit publico psilio: dolo: malo: tu illo die iuppiter ppl'm Romanū sic ferito: vt ego hūc porcū hodie feriā: tātoq; magis ferito q̄to magis poles potesq;. Vbi dixerat: Porcū Silice pcutiebat: sua deide carmīa alē ppl'us suūq; iusiurādū p suos magistratus suosq; sacerdotes pagebāt: hic etiā Fœd⁹ qdā deductū existimāt: qd ī fœdore porca ferire'. de q̄ inferi⁹ dicem⁹

Sisenna. itē a fero Ferabites. p agresti. Sisēna: Partim ferabite. partim lauro ac pinu abūdat. itē a fero fit ferueo vbū: qd est bullio: feror: agitor: a q̄ deducit' feruor: q nō mō fit ex igni & flāmis: sed etiā ex frigore & vēto. Vñ feruere hyemē feruere æstatē feruere mare dicim⁹. a q̄ & Deferuere siue deferbē. p mitescere: & placidū fieri. Virgil.

Virgilius Oia tū parit' vēto: nimbisq; videb' feruere. Et feruere opus dicim⁹: dū studio & diligētia elaborat': & hoinem ita feruere: aut odio: aut calore dū ira aut odio aut calore incēsus ē. Vñ a feruēdo febr': q̄us aliq a feritate potius

Au. Gell⁹. morbi vocitatā velint: ab hac p diminutionē febricula: a q̄ febriculos⁹. Gell⁹: Nō morb⁹ hic febriculos⁹: aut mi-

Apuleius miū grauis Et vbū febricito hoc est febrē patior: & febrio eiusdē significatiōis: & febrilis adiectiuū. Apulei⁹: Ardore æstuās febrili. Et februare a ferueo dictū: qd est lustrare: purgare: hoc enī adolēdo. & flāmis feruētib⁹ fieri solebat: a q̄ februari⁹ mēsis vocitat⁹: qd tū: id est extremo mēse anni ppl'us februaret': & iuno februata: siue feruat' siue februll': qd ei hoc mēse fac' fiebāt: eiusq; feriæ erāt lupcalia q̄ die mulieres februabāt' a luperc' ami culo iunonis: idest pelle Caprina: Quā ob causā is q̄q; dies februat⁹ appellabat': & q̄cūq; purgamēti cā in qbuscūq; sacrificiis adhibebāt': Februa appellabāt': & id qd purgatū erat: Februatū dicebat'. Et Februⁿ dit' pater vocat⁹ est: qd ei mēse februario sacrificarē'. Quidā tū hęc ñ a ferueo vbo deducta opināt': sed a Sabinorū ligua. q

Varro. februū purgamētū dicūt Itē a ferueo feruid⁹ fit hoc ē calid⁹ diligēs. Et feruēter aduerbiū diligēter. Et fretū lo cus angust⁹ ī mari: ac etiā ipm mare a similitudie: vt Varro existimat feruēt' aquæ: qd effercueat aq̄ mar' atq; ebulliat. Vñ trāsfreto & trāsfretatio deducit': Et fermētū: qd feruēdo crescat. Est. n. fermētū farina: q̄ subigit' pus q̄ addat' sal ad pult' modū decocta: & relicta donec acescat. Vulgo āt nec sufferuere faciūt: sed tñ pdie asser

Plynius; uata materia vtunt'. Ab hoc fit Fermēto vbū: cui⁹ passiuū est Fermētor. Ply. Palāq; natura ē acore fermētari.

Idem. Idē: Cū fieret panis hordeaci⁹: Cicerculæ farinæ admixtiōe fermētabat'. A fermēto fermētatio deducit' Prętea fero fertū dr̄ genus libi: qd sæpe ad sacra ferebat' nec sine strue altero genere libi: q̄ q̄ afferebāt: Strufetani appellabāt'. A Fero arferia aq̄ q̄ iferis libabat': seu vas vini: qd adhibebat' sacr'. Et fiscina īstrumētū rusticū q̄ cōportāt' fruct⁹: ac res necessariæ ei⁹ diminutiuū fiscella: ī q̄ Casei ferunt': & ab ea Fiscelli vocitati mollis Casei

Plynius. appetitores. quēadmodū Catillones dicunt' Catillorū ligurtores. Ponit' tamē aliquādo fiscella p boum mūtorū ve aut iumētorū capistro. Plyni. Fiscellis Capistrari boues oportet: ne germinū tenera decerpāt. A fero etiā furor: qd q furore agitant': huc atq; illuc temere ferant'. Ab hoc furios⁹ furio Furabūd⁹ Furiæ Furialis de qb⁹ in ferius dicemus. Et far: quod apud veteres de omnibus fructibus dicebat': qa id fert terra: ab eo farina dicta. Et furfur purgamentū farine: a qb⁹ farinaceus & furfure⁹ adiectiua: Et Farcio quod ꝓprie est saturo quasi farre impleo: vnde per metaphorā farcire pro implere dicim⁹: a quo Infarcio. Et Refertio eiusdem significationis

Plautus. Item Offercio a quo Offertissimum pinguissimū. Plautus Sine sacris hæreditatē sum adeptus offerti ssima

Persius. Et Fertū genus libi: quod diis in sacrificiis offerebatur. Persius: Attamen hic extis: & opimo vincere ferto in tendite. Et Farctus: & Refercitus: & farcimen intestinū varia ac minutim concisa carne refertum. Et farreum

Plynius. genus libi ex farre factū. Plyn. Cū & in sacris nihil religiosius cōfarrationis vocabulo erat: nouæq; nuptæ farreū præferebāt Farreū quoq; apud veteres Horreū dicebāt a Farre: sicut Granariū a grano: & horreū ab hor

Ferculum
Feriae
Ferrarū publicarum genera
Feriae statiue.
Ferie ꝓceptiue
Ferie ꝓpatiue.
Nundinae.
Ferie Claudie.
Ferie Emilie.
ferie natalicie.
Ferie flāminie
Feriati dies
Feriales
Feciales legati
Foedus.
Ferabites
Feruco
Feruor.
Deferueo
Deferbeo
Febris
Febricula
Febriculosus
Febricito
Febrio
Febrilis
Februare
Februari⁹ mensis
Februata Iuno
Feralis Iuno
Februlis Iuno
Lupercalia.
Februa
Februatum
Februus
Februm
Feruidus
Feruēter
Fretum
Transfreto
Transfretatio
Fermentum
Fermento
Fermentor.
Fermentatio
Fertum
Strues.
Strufetani.
Arferia Fiscia
Fiscella fiscelli
Catilones
Furor Furios⁹
Furio
Furibundus
Furiae Furial⁹
Far Farra ūde
Furfur.
Farinaceus
Furfureus.
Farcio infarcio
Refercio
Offercio.
Offertissimum
Fertū / Farct⁹
Refercius
Farctū farreū
Granarium
Horreum.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Farctores. Farrago. Diffarratio. Falx. Fartilia. Fructus. Fructifer. Fructifē arbores. Infelix arbor. Fructifico. Fructificus. Fructuosus. Fructifica. Fruter. Fruticor. Fruteretum. Fruticetum. Fructa fructuis. Fruges. Frugifer. De frugo. Frugis frumē. Rumē. Rumio. Ruminatio. Rumia. Ruma. Rumo. Jrrumo. Subrumi agni. Rumialis fic. Rumula ficus. Struma. Strofula. Strumosus. Strumosa parf. Ruminor. Frux. Frugi. Frugales. Frugaliter. Frumentum. Fruor. Utor. Usus. Utilis. Utilitas. Utiliter. Usufructus.

deo Et farctores nomēclatores qdā qſi infarcirēt noſa ſalutatoꝝ i aurēcādidati. Et farrago: q̃ equi & iumēta verno tēpore purganť: & ſaginant: qd primū i farraria ſegete ſeri cœpta fit: q̃uis aliq a farcidēdo poti⁹: hoc ē ſaturādo dictā Farraginē velint. Et Diffarratio gen⁹ ſacrificii: qd iter viꝝ & vxorē fiebat. Et diſſolutio dicta diffarratio: quia fiebat farreo libo adhibito. Et a Farre ſecādo p cōmutationē litterę: vt Varro exiſtimat: Falx & Fartilia: q̃bus implent ea: q̃ decoquunť. Plyn. Iecur anſerinū fartilib⁹ creſcit mira magnitudie: Fructus etiā a ferūdo dicunť res illæ: q̃s fūdus & q̃ in fūdo ſūt ferūt. Vñ Fructifer, dicim⁹ fructū ferentē: hoc ē pinguē fertilē Et Fructiferæ arbores appellanť: q̃ fructū ferūt diſtiguunť q: ab iis: q̃ neq; ferunť neq; fructū ferūt: & ꝓpterea ſi cœlices arbores dicūť. Et Fructifico qd ē fructū facio: & Fructific⁹ ſiue fructuoſ⁹: q̃ fructū ſi eſt vtilitatē p̃ſtat. Et fructifica fructuū dea: Et Frutex: q ab herba & arbore differt. Eſt ei frutex q ad iuſtā magnitudinē arbor: ñ aſſurgit et ſtatura ſimilis ē multī herbis: ſed ñ demoriť neq; areſcit vt herba: vere; perennis a q̃ fit fruticor vbū ſi eſt pullulo: & q̃ſi fructices emitto. Cice. Exciſa eſt enī arbor: ñ euulſa. Itaq; q̃ſi fructicetū vides. Vnde fructicari pilum per metaphoram dicimus: Et Frutetū: & Fruticetū: vbi multi frutices ſūt: ſicuti vinetū & oliuetū: vbi multæ vites & mltæ oliuæ Veteres ꝓ fructu fœmnino genere etiā Fructā dixerūt: & i genitio fructuis ꝓ fructus Varro. Quæro vtrū fructuis an delectatiōis cauſa vendatis: Dicebaturq; ſpecialiť fructus oleū iuſtū ex oliuis expreſſū: qd vo poſt molā primū fluebat: flos fructū vocabať. Et Fruges qd eſt generale nomen: & nō mō frumenta: leguminaq; complecuiť. ſed quicqd ex fructu terræ in alimoniā vertimus Vnde frugifere arbores dictæ ſūt quæcūq; fructū ferūt: a q̃ fit Defrugo verbū: qd ē omni fructu ſpolio: oēm fructū exhaurio. Ply. Oracultū illud magnope cuſtodiēdū: ſegetē ne defruges: Columella. Cōſtat enī ſegetē nimia defrugatiōe exinaniri Pōpeius trī & Seruī & Dona. Frugis vocabulū a frumine deductū exiſtimāt: ē aūt frumē eminēs ſub mento guttur: ps: q̃ cib⁹ in alnū demittit a ferēdo cibo appellatū: & alio mō dicť rumē: a q̃ fit Rumino vbū ſiue rumi nor: qd ē reuomo: ac rurſus ꝓfirmo/a q̃ rumiatio deduciť p quā de miſſ⁹ cibus reuocať ac mādiť. Et Rumina dea: q̃ rumæ præeſt: hoc ē puer: lactētib⁹. Ruma veteres vocabāt māmā: a q̃ rumare ꝓ lactare dictū eſt q̃ſi mām i rumē imittere: vñ & irrumare deductū fœdæ ſignificatiōis vbū: qd pēnis in os q̃ſi ſugēdus imittať. Et ſubrumi agni dicūť: q adhuc ſub māma habenť. Et Ruminal fic⁹ ſub q̃ Lupa. Remo & Romulo dicť māmā præbuiſſe: q̃ & Rumula vocitata eſt. Ouidius q̃q; vocať Romula nūc ficus: Rumula ficus erat: ſiue qd ſub ea pecudes æſtatis tēpore frigora captātes herbas ruminare cōſueuerūt. Quidā Strumā q̃q; a Ruma dictā exiſtimāt: q̃ſi ſtruens rumā: morb⁹ eſt: quē vulgo a Scrophis: vt opinor/q̃ eo morbo affictať. Scrofulā vocat tumor ſcilicet/i quo ſubt⁹ ꝓcretę q̃dā ex pure & ſāguine q̃ſi glādulæ oriunť. Strumoſi dicūť q idviti ū patiunť. Et Strumoſa ps corpis: q̃ eo læſa ē. Interdum trī ruminor p methaphorā accipiť ꝓ reuoco i memoriā. Varro. Nō mō abſēs de te ſæpi⁹ cogitabit: ſed & ruminabiť hūanitatē tuā. Liui. Nemo hęc nrę ruminabiť mulieri. Veteres i tio Frux ꝓ fruge dixerūt. Varro: Frux legumē triticū: a q̃ frugi ideclinabile nomē deriuatur. Sūt aūt frugi hoies: q̃s græci χρησιμοὺς appellāt: q in omī remotibus animi moderanť. Vñ eſt Piſonis illū cognomē tantopere celebratū. Idē etiā Frugales dicunť. Et frugalitas dicta: q̃ mot⁹ animi appetētes regit & ſedat: modera tāq; in oī re nouit fuare cōſtātiā. Et Frugaliť aduerbiū tēperate modeſte: & Frumētū q̃ſi frugamētū. Et fruor q̃ſi ex eſu frugū delectationē capio. Vtor. n. & fruor drūt: qd vti: ſi cū hoie iūgať: Cōuerſari ē. Cic. Cuius patre familiariť vtebar. i. cū q̃ familiariter vtebar. i. cū q̃ familiariter ꝓuerſabar. Si ū cū aliis iungať eſt vſum habere. Marti. Vtere lactuc⁹ & mollib⁹ vtere maluiſ: hic vſus fit: qd iterdū ipam vtēdi ſignificationē hēt. Vir. Nā neq; erat Cortis vſ⁹. iterdū ꝓſuetudinē cōuerſationē. Terē. Sic mihi ē vſ⁹. Quit. Mulierē cū q̃ lōgi⁹ nūl: fuerat vſus. Vñ vſu venire ꝓ accedē ponim⁹. Ply. Id enī frequenter vſu venit vt mali bonis p̃ferant. Aliq̃ ponť ꝓ opus ē. Vir. Nūc virib⁹ vſus: nūc manib⁹. Itē qa ſolem⁹ vti rebus: vt ex iis vtilitatē pcipiam⁹: vſus aliq̃ ꝓ vtilitate accipiť. Apuleius. Cū id ex vſu meo ñ eſſet. Hic Vtilis & Vtilitas dicūť: & aduerbiū vtiliť. Itē apud Iuriſcōſultos Vſufructū dicť cū res aliq̃ nō nra ē ſed pide ex ea fructū atq; vtilitatē capim⁹: ac ſi nra eſſet: diffiniť q; ab Vlpiano ius alienis reb⁹ vtēdi fruēdiq; ſalua rerꝝ ſ̃bſtātia: Abuti ū ē ꝓperā vti: ſiue nimis licenť vti. Cicoli abuti ni mis patiētia nra. Vñ abuſ⁹: & Abuſio dicunť. cū aliq̃ re p licētiā male vtimur. Itē Abuſum dr qd vtēdo ꝓſumptū ē. Plau. Vbi illa q̃ dedi añ? Abuſa: ſi ea durarēt mihi mulier mitteret ad te. Et Vſucapio ab vſu dicť acq̃ſitio: ſiue adiectio dominii p cōtinuationē poſſeſſiōis lōgi tpis diffiniti: vt puta trīgīta aut q̃dragīta annoꝝ: ſi res īmobilis ſit: quā poſſidem⁹. Itē trīū ānoꝝ: ſi res mobilis ſit. Recētiores ꝓmā illā ꝓſcptionē vocant hāc vero vſucapionē. Ita enī dicť vſucapio: Sicut Pignoricapio Cato. Hæc pignoricapio ab æs militare facta eſt: qd æs tribuno ærario miles accipe debeat. Et vſitor & vſurpo eiuſdē ſignificatiōis a qb⁹ vſitatio & vſurpatio dicunť. Cicero: Poſt inuēta concluſio eſt: q̃ credo vſuros veteres illos fuiſſe: ſi iā nota atq; vſurpata res eſſet: q̃ inuēta oēs vſos magnos Oratores videm⁹: & vſura q̃ modo ꝓ vſu accipiť. Seneca: Si mihi vni⁹ diculæ vſura pmiſiſſet: mō ſignificat fœn⁹a q̃ fœnerator: a qbuſdā vſuran⁹ dr. Frui aūt ex re/q̃ vtimur delectationē capere. Vñ fieri pōt vt eadē re vn⁹ vtať: alter fruať: vt ſi p æſtū duo frigida aq̃ man⁹ lauēt: alť vt abluat ſordes: alť vt frigiditate illa oblectet. Hēt ſi verbū tria ſupina Fruitū vñ fruitio fit: q̃ vbo theologi vtunť: volūtę ad deū trī referri. Et Fretū vñ fit fret⁹ idest. Cōſi ſus. Quit. Tua fret⁹ hūanitate id egerā. Et frutū vtpaulo mox oñdē⁹. A fruor fit fruiſcor. ſic a fateor fatiſcor. Lucil: Aeq̃ fruiſcor ego ac tu. Et pfruor qd ē i totū fruor. Et Defruor oēs fructū pcipio: A q̃ Defrutū appellatū vini gen⁹ huiuſmōi Decoqť muſtū ad tciā ptē mēſuræ id ſyreū dr Græci ἀπὸ τοῦ ἑψεῖν qd ē decoqre hepſema vocāt nrī a ſapiditate: vt arbitror: Sapā noiant. ſi ſi ad dimidiā ptē decoqť. fit Defrutū qd oīs fruct⁹ ex eo muſto detract⁹ fit: frutū q̃q; et frutā veteres dixerūt paſſiue eū: ſiue eā qb⁹ nos frui ꝓtigiſſet. Vñ frutinal dictū ē tēplū venerꝝ frutę. Cat. ēt fruniſcor p fruor: & frunitū dixit prudētē. ſi ē eū q̃ pfruī licēt: ſiue eꝑrio ifruītū iſipiētē ac ſtolidū q nlli vſui eēt. Sz nos frūitū & ifruītū a greco poti⁹ deducta exiſtimā⁹. nā greci φρόνιμον prudētē. ἀφρόνα demētē dicūt. Itē a ferēdo frumētū dcm: ſiue vt qdā putāt a frugib⁹ q̃ſi frugamētū. Frumēta ât dici putāt q̃cūq; emittūt ariſtas: a frumento fit frumentor vbū: quod

Abuti. Abuſus. Abuſio. Abuſū. Uſucapio. Præſcriptio. Uſucapio. Uſitor. Uſurpor. Uſurpo. Uſitatio. Uſurpatio. Uſura. Uſurarius. Frui fruitum. Fruitio fretū. Fretus fretum. Fruiſcor. Defruor. Defrutum. Perfruor. Hepſema. Spema. Defrutum. Frutinal. Fruniſcor. Fruntum. Infrunitum.

Varro. Plynius. Cicero. Varro. Plynius. Columell. Pōpeius. Seruius. Donatus. Ouidius. Varro. Liuius. Varro. Cicero. Martialis. Virgilius. Terētius. Quintilt. Plynius. Virgilius. Apuleius. Vlpianus. Cicero. Plautus. Cato. Cicero. Seneca. Quintilt. Lucilius. Cato.

EPIGRAMMA PRIMVM VIII

est frumētū colligo. Vñ frumētatio collectio frumēti & frumētator q frumētatū ꝓfect⁹ eſt. Et frumentariū: qd ad frumētū ptinet: vt frumētari⁹ ager: Frumētariū cribrū frumētaria lex de frumēt: ſicut agraria de agri Itē a ferēdo fruſtū cuiuſq; rei pticula: qd facile ferať. Virgili. Pars in fruſta ſecāt: verubuſq; tremētia figunt M. Cato: Fruſto panis cōduci pōt: vel vti taceat: vel vti loquať. Vñ fit aduerbiū fruſtati & fruſtillati: hoc eſt minutati. Et pfruſtra. Itē Plaut⁹: Fruſtullū & fruſtillū vſurpat ꝓ paruo fruſto. Fruſtra q̃q; aduerbiū hīc dedu ctū qdā exiſtimāt qd ſignificat ſcaſſū: q̃ſi ipfecte: a q̃ fit fruſtror vbū: qd ē fallo: deludo: & paſſiuū ei⁹ fruſtror: qd etiā deponēs repiť. Vñ ſūt vſus illi vetuſtiſſimi poetæ ab A. Gel cōmemorati. Nā q lepide poſtulat alterū fruſtrari quē fruſtrať: fruſtra reū dicit: fruſtra eſſe. Nā q ſeſe fruſtra quem fruſtrari ſentit. Qui fruſtratur is fruſtra eſt ſi nō ille eſt fruſtra. Quidā tū hæc a frāgēdo poti⁹ deducta exiſtimāt. A ferendo etiā furca dicta inſtrumētū: q̃ ſtramēta feruť: a q̃ Bifurcū & bifurcatū: & bifurcatim: & furcifer: a q̃ trifurcifer. Plaut⁹. Tu triū frārū hō vitupes me: & fur trifurcifer. Et furculā & furcillā deducim⁹: & furcilis: q̃vtimur ad extrahēdū ſimū. Itē ferax abūdās: a q̃ feracitas ꝓ abūdātia deduciť. Ply. Vt tā ferax bonarū artū ſeculū viderem⁹. Et fertile eiuſdē ſignificatōis. a q̃ fertilitas: & fertiliť aduerbiū. Et feronia nemoris dea a ferēdis arboribꝰ Tradūt enī cū nemus ei⁹ aliq̃ fortuito arſiſſet incēdio & ob id trāſferre īde ſimulachrū īcole vellēt: ſubito nem⁹ euiruiſſe. Virgil. Et viridi gaudēs feronia luco. Sūt q ſcribāt circa tractus Cāpaniæ: vbi circei ſūt Iouē coli ſolitū: q anxur⁹ dicebať q̃ſi ἀνα ξ ὑρῶν hoc ē ſine nouacula: qa barbānū q̃ raſiſſet/& Iunonē. q̃ feronia vocabať. Fōtē aūt fuiſſe in cāpania iuxta Terracinā: q̃ aliq̃ anxur ē dicta. Sz illud magis cōſtat ſub mōte Soracte vrbē fuiſſe feroniā/& i ipſo mōte eiuſdē nois deā/quā finitimi mira religiōe venerabanť. Erat eo in loco tēplū ei⁹/mirificū ſacri gen⁹ hīs. Nā q ei⁹ numine afflabātur/nudis pedib⁹ ſupicēſos carbones & calidiſſimū cinerē fine aliq̃ oſtēſiōe īgrediebanť. Ingēs eo mortaliū multitudo ꝓueniebat: & celebritatis ei⁹/q̃ q̃tānis fieri ſolebat/grā & ſpectacli. Et ferētarii milites leuis armaturæ: q qcqd op⁹ eēt auxilio ferrēt excurſu leui armis q̃ub⁹ mīme īpediti: vl ab auxilio ferēdo/vl qd fūdis & lapidib⁹ pugnarēt: q̃ tela feruť/nō teneť. Cato eos ferētarios dixit: q tela ac potōes militib⁹ pugnātib⁹ miſtrabāt hi & Velati vocabať. Velare eī licet ꝓprie coopire ſit: vñ & velū ꝓ tegmīe accipiť. Et veliuolū mare dr ꝓ qd velis volať. & veliuolæ naues: q̃ velis volāt: vñ & reuelare nudare ē atq; detegere. Aliq̃ tā ꝓ ligare accipiť. Pōpo. Reſte velet gulā. Aliq̃ ꝓ veſtire. Plau. Mulieb̄rivelatus toga. Velati q̃ vocitati ſunt. Milites qveſtiti & inermes exercitū ſeq̃banť: & īde mortuoꝝ locū ſubſtitui ſolebāt hi poſtea mutatis īris velites appellati ſūt. Et velitaris pugna dicta: q̃ fūdis ac lapidib⁹ iterdū etiā haſtis fieri ab iermib⁹ ſolet. Hic velitor vbū deductū ē ꝓ cōtēdo: & iurgor & velitatio cōtētio. Plaut⁹. Neſcio qd velitati eſtis iter vos. A. Gel. Cū inqnatiſſimis hoib⁹ nō ē ꝓuitio decertādū neq; maledictis aduerſū i pudētes/& iprobos velitandū: qa tātiſp ſiliis & cōpar eoꝝ fias. dū paria & cōſilia dicas atq; audias. A Velitor velitati aduerbiū deduciť: qd ſignificat ꝓ ſalt⁹ & iteruallā: qd velites fūdis ac lapidib⁹ pugnādo huiuſmōi ſaltib⁹ vtātur. Siſenna. Nos vna æſtate in Aſia/& Græcia geſta iccirco cōtinētia īris mādauim⁹: ne velitati aut ſaltuati ſcribēdo: lectoꝝ aīos īpedirem⁹. Itē a fero Feciales dictiq: d apud eos belli paciſq; ferēdæ ius erat: neq; eni licebat bellū alicui iferre: niſi hi & iuſta cauſa ſuſceptū declarauiſſet/& ꝓus indixiſſent. Varro: Itaq; bella tarde: nec magna licētia ſuſcipiebāt. qd bellū nullū niſi prū putabāt geri oportere: & ꝓuſq indicerē bellū iis: a q̃ bus iiurias factas ſciebāt. Feciales legatos res petitū mittebāt q̃ttuor: q̃s oratores vocabāt. Idē. Si cui⁹ legati violati eſſēt: q id feciſſēt: q̃uis nobiles eſſēt: vt ciuitati dederētur ſtatuerūt: fecialeſq; viginti: q de reb⁹ cognoſcerēt iudicarēt & ſtatuerēt: cōſtituerūt. Sūt trī q feciales a faciēdo vocitatos exiſtimāt: qd apud eos belli ac pacis faciēdæ ius eſſet. Itē Ferrū a ferēdo qdā dictū putāt: qd ī agros colēdi grā ferať: ego a feriēdo poti⁹ appellatū arbitror: qd cæta eo feriātur ſi ē dometur. Ab hoc Ferrugo dr: q̃ ꝓprie ē rubigo ferri: ſicut ærugo æris. Ply. Sudor virgæ cornu arboris: lamīa cōdēte ferrea except⁹ nō cōtingēte ligno illita: q̃ deīde ferrugo īcipiētes liche nas ſanat. Rubigo atq; ærugo: vt Marcel. ſcribit: id ē ſunt: ſed falſū hoc eē oñdit Ply. Qui de auro ſcribit. Supcætera nō rubigo vlla nō aliud ex ipſo ē qd cōſumat bonitatē. Nō cōtūxiſſet vtrūq; hoc loco Ply. niſi iter ſe diſferrēt. Dicēdū ē igiť rubiginē eſſe: q̃ in metallis ſitu q̃dā cōtrahiť arida: & rubra metallū paulati abſumēs: q̃lē in ferro videm⁹. Dicta rubigo a colore. Veteres enī robū rubeū dicebāt: & bouē īccirco robū ruſtici vocabāt: vñ & materia q̃ plurimas hui⁹ coloris venas habet: dicta eſt robur/& homīes valētes ac boni coloris robuſti. Græci hanc ἐρυσίβην vocāt qd apud eos quoq; ἐρυθρὸν rubeū dicitur: hinc vitiū illud. qd ſegetes occupat Robigo dr: qd vt illa ferrū/atq; alia metalla: ſic iſta ſegetes exurit. Vñ & Robigus deus/& Robigalia dicta: qd hīc deo ſacrificia fierēt ne robigo ſegetes occuparet/& Rubigo dea. Ouidi⁹. Flamē in antiquū lucū rubiginis ibat. Erugo vo eſt: q̃ in metallis ex humore cōtrahiť nō rufa & ſicca: q̃lē diximus robiginē eſſe: ſed viridis: atq; humida: dicta ab ære: qd ꝓprie æris ſit ærugo: vt ferris ferugo. Scribit Ply. æs mulieribus mēſtruis cōtactū graue virus odoris accipe. Et Eruginē: ex lapide quoq; ex q̃ coquiť æs ærugo detrahiť: quēadmodū ex lapide ex quo coquiť: ferrū rubigo. Sed īn oīb⁹ metallis: p̃ſertim: q̃ nō pura ſūt/& ærugo ſimul: & rubigo eſſe poſſūt. Ferrū diuturno ſitu rubiginē cōtrahit. Si citro aut Omphatio aut alio acri tāgať: ſtatim ærugo incēſſit: hoc ip̃m accidit in argēto: niſi purū putūq; fit: & in ære atq; aliis metallis. Itaq; eadē ſæpe metalla & rubiginoſa eē/& æruginoſa cōſpicim⁹. Eruginē græci ἰὸν χαλκοῦ noiant ferugīnem ἰὸν σιδήρου: id eſt florē æris ac ferri. Nō recte iterp̃tat⁹ ē nr̄ Hieronym⁹ locū illū in ſacris īris καὶ ἐὰν δῶκε τὴν ὑσιβήτοῖσ καὶ ῥόποισ αὐτὸν καὶ τοῖσ πίνοισ αὐτοῦ τὴ ἀικρίδι Et dedit ærugini fruct⁹ eoꝝ & labores eoꝝ locuſtæ. Rubigini ei iterp̃tari debuit nō erugini. A rubigīe rubiginoſ⁹ dr: ſic ab ærugīe ærugioſ⁹. Ferrugo etiā ꝓ metaphorā dr color ruf⁹ ſubniger. q̃l ē hyacynthi flor: a colore ferri: dū ē rubigioſū. Vir. Cū caput obſcura nitidū ferrugīe texit. Ab ſi fit ferrugine⁹. Idē: En ferrugine⁹ hyacinth⁹. Mālī eſt ē marcelli error: q ferrugīnē colorē ceruleū ē ē ſcripſit. A ferro etiā ferreū deduciť: qd ex ferro eſt: & ferrariū: qd ad ferrū attinet: vñ fodinas ferrarias dicim⁹: ſiue ſimplicit̄ ferrarias: ſic̄ ærarias: argētarias. aurarias: loca ī qb⁹ ferrū/æs/argētū/aurūq;

Frumentum. Frumentor. Frumentatio. Frumentator. Frumentari⁹. Frustum. Frustatim. Frustillatim. Frustullum. Frustillum. Frustillatim. Frustra. Frustor. Frustro. Furca. Bifurcum. Bifurcatum. Bifurcatim. Furcifer. Furcula. Furcilla. Furcil. Ferax. Feracitas. Fertile. Fertilitas. Fertiliter. Feronia. Anxurus. Feronia vbs. Anxur. Ferentarius. Velati. Velo. Veliuolū mare. Veliuole naues. Reuellovelitef. Velitaris pugn. Velitor. Velitatio. Velitatim. Fecialeſ.

Virgilius. M. Cato. Plautus. Au. Gel⁹. Plautus. Plynius. Virgilius. Plautus. Plynius. Cato. Pōponi⁹. Plautus. Plautus. Au. Gel⁹. Siſenna. Varro. Idem. Plynius. Marcell⁹. Plynius. Idem. Ouidius. Plynius. Virgilius. Idem. Marcell⁹.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Ferramẽtum. Ferratum. Saxũ ferratũ. Sentinum. Sẽtin⁹ amnis Ferrumen. Ferruminatio Ferruminare. Farri.

effodit᾽:& ferramẽtũ instrumentũ ferreũ: vnde ferramẽta fabrilia:& ferramẽta tonsoria dicim⁹. Et ferratũ cui ferrũ inditũ est:vñ ferrata spicula : ferratas lanceas:ferratas sagittas noiam⁹. Et Saxũ ferratũ natale Oppidũ meũ ĩ piceni: atq; vmbriæ finibus sitũ.a ferro vocitatũ est ꝓpter fodinas ferrarias: q̃s eo in loco multas fuisse eas reliquiæ oñdũt. Ea vrbs Sentinũ a veterib⁹ dicebat᾽ a Sentino amne iuxta mœnia labẽte: quẽ nũc q̃q; sentinũ incolę vocãt. Itẽ a ferro ferrumen vocitatũ:qd glutẽ significat. Et ferruminatio cõglutinatio atq; iunctura. Sed ꝓpe ea q̃ fit ĩ metallis.q̃uis & ad alia trãsferat᾽. Et ferruminare ẽ metalla cõiũgere:ac vt ita dicã cõglutinare:licẹ de aliis ẽt dicat᾽: Ply. Nãq; furculo supbina oua impositio:ac ferruminato alui glutino sublata ceruice medio muros:domosq; massis salis faciũt aã ferruminãtes. Idẽ Sine ferrumĩe suo cemẽta ꝓponẽtes. A ferrumino cõferua herba deducit᾽:de q̃ iferius dicem⁹: Ferrũ viuũ vulgo dicit᾽:qd ex magnete lapide vir⁹ accepit.idq; mira q̃dã vtriusq; natura lõgo tpe retinet aliud apphendẽs ferrũ: vt aliqñ annulo⁹ cathena spectet᾽. Fero ipm a græco deducit᾽:vt enũ græci q̃q; φέρω dicũt:a q̃ tã apud illos q̃ apud nos pheretrũ dictũ:q̃ vel cadauer ferẽt᾽:qd & a capiẽdo capul⁹ appellat᾽: vñ Plau. Capularẽ fenẽ noiat morti vicinũ: vel aliqd aliud cũ põpa. Liu⁹: Spolia ducis suspẽsa fabricato ad id apte feretro gerẽs ĩ capitoliũ ascẽdit.ibiq; cũ ad quercũ pastorib⁹ sacrã deposuisset tẽplũ designauit:& addidit cognomẽ Iuppit᾽ pheretri. Rudes sũt q̃ hũc locũ deprauãt ꝓ pheretro ferculo scribẽtes cũ:& nomẽ ipm pheretri Iouis pheretrũ idicet esse scribendũ: Et græci q̃q; Pheretra vocẽt:argẽtũ:auꝝ gẽmas:imagines ꝓncipũ: spolia hostiũ:& cætera q̃ i põpa ferunt᾽. Deprehẽdit᾽ ẽt ĩ loco Plutarchi error.q nõ a ferendo sed a feriendo dictũ Iouẽ pheretriũ scribit:& Põpei festi:q ideo appellatũ censet. Feretriũ Iouẽ qd pacẹ ferre putarẽt᾽ quoniã extẽplo eius qd Romæ ꝓmũ a Romulo ædificatũ ẽ:sumebat sceptrũ p qd iurarẽt:& lapidem silicẽ.q̃ fœdus ferirẽt. Hinc etiã ar chano q̃dã ꝓuidẽtiæ cõsilio factũ arbitror: vt tibi q̃q; Federice ac gẽtilib⁹ tuis feretrii cognomẽ iditũ sit:siue a spoliis hostiũ :q̃ totiẽs opima domũ rettulisti:Siue qd pacẽ qñq; italiæ æras latur⁹. Quis enĩ ignorat huius trãquillitat᾽:q̃ hæc ꝓuincia orbis regina in pñtia fruit᾽ te solũ esse & autorẽ & arbitrũ. Malo itaq; Feretriũ mõtẽ a familiæ tuę gẽtilitio noie deriuari.q̃ familiæ tuæ:tuũq; nomẽ a feretrio monte feretriũ dici. Itẽ a phero græco pharetra dicta ĩstrumentuꝫ:q̃ sagittæ ferunt᾽:& q eã ferunt: dicunt᾽ pharetrati. Itẽ Amphora vasis gen⁹ ficulini duas ansas habens:ita appellata. qd ex vtroq; latere capta ferat᾽. Cõtinet q̃drãtas:vñ ἀμφορεῦ φορῶν grece:nos amphorariũ vocam⁹ eũ q mercedis gra amphorã gerũt: Et Incitega machinula erat:in q̃ amphoraviui ꝓstituebat᾽:vñ vina subinde ĩ cõuiuia subministrarẽt᾽. Itẽ Epiphora q̃ latinæ eodẽ modo dicit᾽ ἀπὸ τοῦ ἐπιφέρειν :hoc ẽ ab inferẽdo dicta morb⁹ oculo⁹ est:quẽ vulgo lachrymã vocãt. cũ descensus humor(oculos male angit. Plyn: Caro peponũ epiphoris oculo⁹ & dolorib⁹ ꝓdest. Formica q̃q; a ferẽdis micis vocitata ẽ. Mica ꝓprie est puluiscul⁹ ille q in arena q̃si argentũ fulget. a q̃ & panis & oim rerũ minime partes micæ dicunt᾽:q̃si minutim cadẽtes a mica q̃ i arena fulget:deductũ est mico verbũ:qd ꝓpe est subinde:& ꝓinterualla:vt micæ faciũt:fulgeo. Vir. Micat ignibus æther. Idẽ: Ardẽtes clypeos atq; æra micãtia cerno: Et quomã talis q̃dam variatio:dũ digit᾽ fortunur:apparet ꝓ metaphorã micare aliqñ accipim⁹ ꝓ digitis sortiri Varro: Micandũerit cũ græco: vtrũ ego illi⁹ numerũ:an ille meũ seq̃tur? Cic. Dignũ esse dicũt:q cũ in tenebr᾽ mices. Quia vo hoc ꝓ vices fit:micare aũt capim⁹ ꝓ eo qd est puices:& sine ordine mouere. Vir. Micat aurib⁹:& tremit artus Idẽ. Et linguis micat ore trisulcis. Ab hoc ꝓposita fiunt ꝓ mico:qd est extẽdo vel lõge iacio. Neuius: Siqd loq vis nõ ꝓdocere: multa lõge ꝓmicãda oratio ẽ. Emico qd ẽ resplẽdeo. Plau. Ex oculis q̃si radii emicãt solis. Dimico:contendo:pugno:a q̃ dimicatio deriuat᾽. A formica fit dimiutiuũ formicula & formicinus:sicut a belua belunus:& musca muscinus. Plau. Homo formicius:ac muscin⁹:& formicatio vitiũ corporis.qd græci μυρμηκιᾶν vocãt:cũ parua tubercula rotũda:pĩguia:corp⁹ infestãt. Ply. Cinis muliebriũ criniũ cũ fuerit ꝓbusti addito melle sãguinẽ fistit ilico. Et formicationẽ corpo⁹ dicta formicatio qd veluti ex esse carnẽ formicæ videant᾽. Et deformicatũ a formicis submersũ:q̃bus cõfoueri solitũ erat. Itẽ a foro formido:hoc ẽ met⁹ qn vehemẽti⁹ in mouẽdo:vt ab se abeat:foras ferẽt᾽. Ab hoc fit formidolosus es mi hõ: Mõ ꝓ eo:q formidat᾽. Salu. Ita talib⁹ viris nõ labor insolit⁹ :nõ loc⁹ vllus asp:aut arduus erat:ñ amatus hostis formidolos⁹. Ab hoc formidolose aduerbiũ cũ timore. Itẽ a phero græco Apophoreta:munera q̃ dari saturnalib⁹ solebãt:quẽ morẽ hodie q̃q; seruam⁹ mense Decẽbri dicta apophoreta:qd ab iis q̃s salutabãt:referrẽt᾽: ἀποφέρειν.n.mõ auferre:mõ referre significat. Hic Martia. nouissimũ librũ opis sui Apophoreta iscripsit:hoc ẽ munera Saturnaliorꝫ. Suet. de Caligula. Agitatori citharo comessatiõe q̃dã in apophoretis vitiis sestertiũ cõtulit. Idẽ de Vespasiano. Sicut saturnalib⁹ dabat viris apophoreta:ita ꝓ Cal. Martias fœminis. Itẽ a ferẽdo:forago dicit᾽ filũ:qd a textatricib⁹ ferẽt᾽:vt diurnũ: opus distinguãt: q̃us hoc a forãdo potius deductũ existimẽt. Idẽ Forda bos prægnãs:qd testat᾽ Oui. Forda ferẽs bos ẽ:fœcũda q̃ dicta ferendo. hinc fordicidia dies appellati:q̃bus prægnãtes boues ĩmolabant᾽. vt Varro testat᾽: Fore q̃q; a ferẽdo qdam dictũ volũt:cũ nihil fere aliud sit fore q̃ ferri:licet enĩ vocẽ habeat ĩfinitiui pñtis:vt esse significationẽ tũ poti⁹ futuri hẽt. Idẽ: Sane fore est:qd futuꝫ esse licet forẽ fores foret:idẽ fit qd essem esses esset. Quapropter fore raro cũ pticipio:frequẽter cũ noie iũgit᾽: Cic. Spo amicitiã nostrã notã posteritati fore. Aliqñ cũ pticipio iuenĩri testat᾽ Cæsar:qd mirũ ẽ Vallã nõ aiaduertisse. Nõnulli etiã cæsari nũciabãt cũ castra moueri:aut signa ferri iussisset:nõ fore dicto audiẽtes milites. Idẽ ꝙ nõ fore dicto audiẽtes milites:neq; laturi signa dicãt᾽. Cũ pticipio vo futuri nũq̃ iungit᾽ fore. Cõposita vo a fore nuda:hoc ẽ sine noie:& sine pticipio ponunt᾽. Oui. Esse q̃q; in fatis reminisci᾽ affore temp⁹. Q d verbũ Statius ꝓ significatiõe pñtis accepisse videt᾽. Sensit manifesto numine ductos Affore:q̃s nexis ambagib⁹ augur Apollo ædiderat. Defore. Cic. V trũ arbitrabant᾽ nõ defore q illã restituerẽt. Abfore qd rariusĩ vsu ẽ:vñ dicunt᾽ abfuturi. Cõfore & Perfore apud poetas ꝓ fore. Profore ꝓ futurũ esse. Hora. Quæ nocuere seq̃r: fugiã q̃ ꝓfore credã. Nos tũ potius fore q̃si futuꝫ esse dictum existimam⁹:q̃ a ferẽdo deductũ. Ad hæc fortis a ferẽdo vocitat᾽ est:qd æquo aio ferat aduersa. Vñ fortitudo

Ferramẽtum. Ferratum. Saxũ ferratũ. Sentinum. Sẽtin⁹ amnis Ferrumen. Ferruminatio Ferruminare. Farri. — Plynius.

Ferrũ viuum. Fero vnde. Pheretrum. Capulos. Capularis. — Plautus. Liuius.

Pheretri⁹ Iuppiter. — Plutarc. Pompei⁹

Federici laus.

Pharetra. Pharetrati. Amphora. ἀμφορεῦ φορῶν. Amphorarius Incitega. Epiphora. Lachryma. Formica. Mica. Mico. — Plynius. Virgilius. Var. Cl.

Promico. Emico. Dimico. Dimicatio. Formicula. Formicinus. Formicatio. Deformicatũ. Formido. Formidabile. Formidolosus Formidolose. Apophoretum — Virgilius. Neuius. Plautus. Idem. Plynius. Terẽtius Salusti⁹.

Forago. Forda. Fore. Affore. Defore. Abfore. Abfuturi. Consore. Perfore. Profore. — Martial. Suetoni⁹ Idem. Ouidius. Varro. Cicero. Caesar. Ouidius. Cicero. Horatius.

a Cicerone ita diffinit᾽. Sciẽtia rer⁹ pferẽdar⁹: vel affectio animi ĩ patiẽdo:ac pferẽdo sũmæ legi parẽs sine timore. Et alibi. Fortitudo est cõsiderata piculo⁹ susceptio:& labo⁹ ppessio. A fortis fit aduerbiũ fortit᾽: & fortifico ꝓ fortẽ facio. Plaut⁹. Fortifica aĩm. Et Fortesco ꝓ fortis fio. Neuius: Crescit anim⁹/ & Fortescũt vires: & Forticul⁹ diminutiuũ. Cic. Quãuis idẽ Epicurus Forticulũ se in torminib⁹/& ĩ stranguria sua ꝓbeat. Fortꝭ ꝓprie est:q aĩm habet infractũ/vel q validis virib⁹ ꝓditus est. Virg. Fortẽq; Cloantũ. Aliqñ tũ ꝓ celeri ponit᾽ Idẽ: si fœmina forti fidis equo. Aliqñ ꝓ formoso. Plau. Ecquid fortus visa est? Nõnumq̃ etiã ꝓ diuite. Idẽ. Eã sororẽ spopõdisse suã in tã fortẽ familiã: hoc est diuitẽ et copiosam. Firm⁹ q̃q; hoc est stabilis cõstãs a ferẽdo dictus: qd cõstãter oĩa ferat. A q̃ Firmitas. hoc est stabilitas cõstãtia: q̃ et firmitudo dicit᾽. Plau. Si istã firmitudinẽ animi obtines: salui sum⁹. Et firmit᾽ aduerbiũ stabiliter incõcusse.& Firmo vbũ: qd est sisto : stabilio. a q̃ Firmator/Firmatrix/Firmatio. Affirmo qd significat asseuero: vñ Affirmator/Affirmatrix/Affirmatio/ Affirmatiuũ: et aduerbiũ affirmatiue. Offirmo idẽ quod firmo. Plau. Offirma pesulũ. Infirmo debilito. a q̃ infirm⁹ debilis. Et Infirmitas debilitas ĩbecillitas. Refirmo rursus firmo. Cõfirmo approbo. roboro: a q̃ Cõfirmator Cõfirmatrix Cõfirmatio: Cõfirmatiuũ & aduerbiũ cõfirmatiue. Et Fortuna a ferẽdo dicta: qd temere et sine rõne ferat᾽. Est enĩ fortuna accidẽtiũ rer⁹ subitus atq; iopinat⁹ euẽt⁹. Hæc a veterib⁹ dea credita est:a q̃busdã etiã de⁹ variis casib⁹ humana deludẽs: & ꝓpẽa cæca existimata. Iuuenal. Te facim⁹ fortuna deã: cœlo q̃q; locam⁹. Hæc eadẽ rõe. Et Fors dr̃. Virg. Forte sua libycis tẽpestas appulit oris: Fors: & fortuna ita a q̃busdã distinguit᾽: vt fors casus sit. ĩ ẽ id qd fortuito accidit. Fortuna vo ipa dea. Acti⁹: nãq; audire volo: q̃ captus mõ fortuna ne an forte repit᾽. Terẽt. O fortuna: o fors fortuna. Donat⁹: Aliud fortuna est: aliud fors fortuna Fortuna dicta est icerta res. Fors fortuna: euent⁹ fortunæ bon⁹. Nã fors fortuna est cuius diẽ festũ colũt. q in arte aliq viuũt: hui⁹ ædes trãstyberi erat. Fortunæ vocabulũ mediũ ẽ. Sed cũ fortunã solã dicim⁹: itelligim⁹ felicitatem. Vñ fortunatos fœlices noiam⁹. Infortunatos vo ifœlices:& infortuniũ malã fortunã: Fortunat⁹ tamẽ ꝓ ppitiis ponim⁹. Affram⁹: Deos ego oẽs: vt fortunati sint præcor. Fortunare etiã ꝓsperare est: ac bonis augere. Cic. Tibi patrimoniũ dii fortunẽt. Hic fortunę dicunt᾽ diuitiæ:& fortunatim aduerbiũ ꝓspere ac fœliciter. Plau. Sidederit iuppit᾽: vt fortunati oĩa succedãt. Et fortunatæ insulæ a fructuũ vbertate dicte sũt ĩ mari Athlantico vltra gorgadas: aduersę pmõtorio: qd vocat᾽ hesperion ceras . Prima vocat᾽ Ombrion. hũs ĩ mõtib⁹ stagnũ: arbores ferulæ sĩles :& ex q̃bus aã expmit᾽ ex nigris amara: ex cãdidiorib⁹ dulcis:& potui iucũda. Altera Iunonia appellat᾽: in q̃ vna tãtũ ædicula erat lapide extructa: ab ea tertia eodẽ noie minor. Deinde Capraria lacertis grãdib⁹ referta. In cõspectu har⁹ Niuaria aere nebuloso ac coacto:& ꝓpterea semper mualis Proxima ei Canaria ita vocitata a canũ multitudie ĩgẽtis magnitudis: Oẽs pomo⁹ & auiũ ois generis copia abũdat. hęc vltima etiã Palmet᾽ Cariotas ferẽtib⁹:& Nuce pinea & melle Papyꝫ q̃q; ac Siluros ĩ amnib⁹ hẽt A forte & eũdo fortutũ dr̃. qd casu accidit. Itẽ forte aduerbiũ. Fortassis fortasse forsitan: forsan q̃ aliqñ ꝓ temere accipiũt᾽. aliqñ sũt aduerbia dubitãdi: eodẽ mõ fors:& forte:& fortuito. Itẽ a ferẽdo Forũ appellatũ negotiatiõis loc⁹: q̃ venalia ferunt᾽: vt Foꝫ Iuliũ: Foꝫ flãminiũ. Forũ sẽproniũ ab eo⁹ noib⁹: q ea fora custodiẽda curaret: qd etiã ĩ locis ꝓuatis & in viis & ĩ agris fieri solet. Vñ foꝫ boariũ dicim⁹. in q̃ boues vẽdunt᾽: forũ olitorũ in q̃ herbę vẽdunt᾽ qd erat ãtiquũ macellũ: q̃ ꝓpter nũc q̃q; oleꝫ locũ lacædemonii Macellũ vocãt. Forũ Piscariũ. in q̃ pisces vẽiũt. Foꝫ cupedinis: in q̃ vẽdunt᾽ cupedia. Cupes enĩ & Cupedia antiq lautiores cibos noiabãt. Vñ cupedinariĩ dictũ sũt oẽs: q escũlẽta vendũt ab eo: qd alimẽta reb⁹ cupidinis præbeãt. Dicit᾽ tũ ẽt forũ locus: ĩ quo cũ ꝓplo agit᾽: cõciones habent᾽: lites tractant᾽: qd ibi iudicia ferunt᾽: vñ & forenses dicunt᾽: q in foro versant᾽. Et sæpe numero iterponẽtes se lites dirimũt: quos græci πρᾶγματικοῦς ĩ est pragmaticos appellãt. Et forẽsia vestes. q̃bus ĩ foro vtunt᾽. Et circũforanei: q circa forũ spaciãt᾽ vẽditãtes aliqd: aut emẽtes: aut scĩscitãtes: aut tẽpus ianũt terẽtes. Forũ quoq; agere dr̃ is q ꝓuinciæ prę̃est: dũ ciuitates vocat:& de ꝓtrouersiis earꝫ cognoscit: ac sentẽtiã fert. Foꝫ itẽ veteres appellabãt. qd postea vestibulũ sepulchri dictũ est Fori aũt viri li gñe:& multitudis nũero sũt tabulata nauiũ ab eo qd icessus ferãt: sigdem ꝓ eos nautæ discurrũt. Virgi. Implessęq; foros flãmis. Cic. Alii malos scandãt: alii ꝓ foros cursitẽt Itẽ ĩspectacula: ĩ est loca erecta: vt ex iis spectet᾽. Liui⁹: Tũ ꝓmũ circo: q maxim⁹ dicit᾽ designat⁹ est loc⁹: diuisa loca patrib⁹: eqtibusq; : vt spectacula sibi q̃ faceret: fori appellati. ex iis minores forulos dicim⁹: q aliqñ armariola significãt: in q̃bus reponũt᾽ libri Iuuenalis. Hic libros dabit:& forulos Hinc & forare penetrare & q̃si in foꝫ exire. a quo pforare. Et foramen:& forat⁹ q̃rte declinatiõis. Et forago filũ: q̃ textrices diurnũ op⁹ distiguũt: a forando dictũ : Et fores q̃bus ianuæ claudunt᾽: qd foris apiant᾽: quẽadmodũ valuæ: qd itus reuoluũt᾽: hæ ꝓ diminutionẽ forulę appellant᾽. Vñ forculus de⁹ q foribꝫ ꝓrat ficut Cardinea dea: q̃ cardinib⁹ præerat: Et Limẽtin⁹ deus: q præerat limini. Et foramina: ĩ est paruę fores: Cic. Nã nõ quidẽ quãq̃ foramĩa illa quę patẽt ad animos a corpore calidissimo: artificio: natura fabricaunt. Et Foras & foris: quasi ad forũ: & in foro: & forinsecus eius dẽ significatiõis cũ foris & foria stercora liq̃diora: quod facile ferant᾽ foras: Vnde cõforire verbũ qd est stercore liquido fœdare qd Plau cõcacare dixit. Pomponi⁹: Cõforisti me. Diomedes: Et Foriol⁹: qui vẽtrẽ habet solutũ. Et Foria facile emittit Laberi⁹: Foriolus es: ĩ coleos cacas: vnde Forica loc⁹ dicit᾽ public⁹: in quo licet oibus ventrẽ exõerare: cũ latrina in ꝓuatos vsus fit a latẽdo dicta. Cloaca vo locus cauus: ꝓ quẽ Colluuies q̃dã fluit: a quo fit Cloacare vbum qd est ingnare deduci. Cloacæ tũ appellatiõe. Vlpian⁹ scribit:& tubas & fistulas cõtineri. Pertinebat aũt ad salubritatẽ ciuiũ:& tutelã: vt foricæ purgarent᾽: ac Cloacę reficerent᾽. Nã et cœlũ pestilẽs:& ruinã ĩmũdę minãtur. Iuuena. Inde reuersi conducũt foricas. Sũt q frenũ etiã a ferendo dictũ existimãt: qd equos vertat: feratq; q̃ velit: vñ Effrenes & Infrenes atq; effrenatos dicim⁹: qui cobiheri: & ꝓ arbitrio nostro agi nõ possũt . Et freno verbũ qd significat Cohibeo:& refreno eiusdẽ significatiõis. Seneca: Cohibẽdus enĩ ac refrenãdus est animꝰ Frenũ in singulari neutri generis est: in plurali vo frena & frenos dicim⁹. Quidã tamẽ frenũ nõ a ferendo: sed a frangendo dictũ putant: ꝙ eq̃ꝫ: aliorũq; animaliũ ora frãgat: ideoq; cũ æ dipthõgo scribi debere. Fistula

Plautus. Neuius Cicero. Virgilius Plautus Idem. — Fortis Fortitudo Fortiter Fortifico Fortesco Forticulus Fortis Firm⁹ Firmitas Firmit᾽ Firme Firmator Firmatrix Firmatio Affirmo Affirmator Affirmatrix Affirmatio Affirmatiuũ Affirmatiue Offirmo Infirmus Infirmitas Refirmo Confirmo Confirmator Confirmatrix Confirmatio Cõfirmatiuũ Confirmatiue Fortuna Fors Fors Fortuna Fortunatus Infortunatus Infortunium Fortũo Fortũe Fortunatim Fortũate Insule Hesperiõ ceras Ombrion Iũonia maior Iunonia mior Capraria Niuaria Canaria Fortuitum Forte fortassis Fortasseforsitã Forsan Fors Fortuito Forũ Forũ Iulium Foꝫ Sẽproniũ Forũ boarium Forũ olitorũ Forũ piscariũ Foꝫ cupedinis Cupes Cupedia Forensis Pragmatici Forensia Circũforanei Forum agere Vestibulũ sepul Fori Spectaculum Forulus Forare Perforare Foramen Forat⁹ Forago Fores Value Forule Horculus de⁹ Cardinea dea Limentin⁹ de⁹ Foramina Foras Foris Forisec⁹ Foria Cõforio feriol⁹ Forica Latrina Cloaca Cloaco Frenũ Infrẽis Effrenis Effrenatus.

Plautus. Pomponi⁹. Diome. Laberi⁹. — Cicero. Varro. Vlpianus. Iuue. Seneca.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Frēo Refreno
Frena Frenos
Fistula
Fistulo Fari
Infans Loqui
Fabolinus deꝰ
Fato Refuto
Confuto Fatuſ

quoq; ab aqua ferenda dicta eſt: q̃uis alii a fundenda aqua dictã malint. ꝓprie enim fiſtule ſunt: vt Pōpo. inq̃t per quas aquas ducimus: a quarũ ſimilitudine inſtrumentũ muſicũ fiſtulã vocamus: cuius Pan dicit̃ fuiſſe inuentor. Virgilius. Septẽ cõpacta cicutis fiſtula. Eadẽ quoq; ſimilitudine fiſtula vocat̃ vlcus altũ anguſtũ calloſum: ſiue ex vulnere fit: ſiue ex vitio intus orto: qd ad ſupputationẽ pueuerit. Quãprimo tẽtare ſpecillo medicus debet: vt quo tẽdat. & q̃ alte pueniat ſcire poſſit. Ab hoc fit fiſtulo verbũ qd ſigificat fiſtulã ago. Ply. Et pumicis fiſtulãs vice: Itẽ For faris a fero deductũ eſt: q̃uis ꝓma ꝑſona inuſu nõ ſit: nihil enĩ aliud eſt ferre q̃ fari: hoc eſt loq. Quãq̃ Varro inter fari: & loqui hoc intereſſe ſcribit: qd fatur is qui ꝓmus ſignificabilẽ vocẽ ore emittit nullo verborꝫ ordine ſeruato. vnde pueri anteq̃ id faciant infantes dicunt̃. Loquit̃ autẽ is q ſuo loco vnũquodq; verbũ ſciẽs ponit. A for Faminor in impatiuo deducit̃: qd veteres ꝓ dicito vſurpabãt. Et fabolinus deus: q pueris ꝓmo fari incipiẽtibus præeſt. Et fato dicit̃ qd eſt multa loquor: a quo refuto & cõfuto. de qbus ĩ ferius dicemꝰ. Et fatus locutus. Et fama q̃ ꝓprie eſt inanis de aliq̃ re rumor ſineveri cognitiõe: ſiue bonus ſit ſiue malus: Et hoc tũ differt a rumore qd rumor ſemp de recẽti dicit̃. Cicero: ĩprobiſſimis rumoribꝰ diſſipat̃ Liuiꝰ. Manat tota vrbe rumor: Fabios ad cœlũ laudibꝰ ferũt. Fama ẽt ſæpe dicit̃ de re iueterata: firmaq; in hoĩm opinione: q̃uis incerta.. Mar: Quicqd fama canit donat barena tibi: hoc ẽ quicqd icertũ: fabuloſũq; narrauit vetuſtas tu ope præſtas. Quin. Fama ẽ Iouẽ olim in imbrẽ aureũ cõuerſũ puellæ in gremiũ deſcẽdiſſe. Ponit̃ tũ freq̃nter ꝓ laude ac celebritate: vt fama fabioꝝ: fama camillorꝝ: fama ſcipionũ. Vir. Sũ pius æneas fama ſup æthera notꝰ. Aliq̃ ꝓ opinione. Ply. Huc eũ liberalitatis tuę fama pduxerat: Vir. Nos munera tem plis q̃ppe tuis ferimꝰ: famãq; fouemꝰ ianẽ. Hinc fit famoſũ. Et infame eiuſdẽ plane ſignificatiõis. Cicero. Nõ pol inq̃t audeo: nã me ad famoſas vetuit mater accedẽ. Plau. Qui etiã me miſerũ famoſũ fecit flagitiis ſuis. Salu. Largitionẽ famoſã: impudentẽq;. Vnde ifamia: & q̃ Apule. vtit̃ infamatio deriuant̃. Et famiger: & famigero verbũ hoc eſt diuulgo: & famigerabile vulgandũ apud antiquos: vt Varro teſtat̃. Et famigeratio diuulgatio. Famã græci φήμην nominãt: q̃ ſimiliter ἀπὸ τῆς φάσεως: hoc eſt a fãdo deriuat̃: differtq; fama a gloria q̃ ꝓtãs & ſolida eſt: atq; ita diffinit̃. Gloria eſt frequẽs de aliquo fama cũ laude. Eſt tũ alia inanis gl'ia vitioꝝ plærũq; laudatrix: q̃ diffinit̃ popularis fama ex honeſtatis ſimulatiõe, pueniẽs: ab hac diminutuũ fit Gloriola: & Gloriorverbũ notę ſignificatiõis. Et Gloriabũdus q gloriat̃: & Glorioſus: q ſe vel inaniter iactat: vel alterꝰ inani laudatiõe effert̃: & laudari q̃rit. Et Inglorꝰ: q nulla laude aut gl'ia dignꝰ eſt: & veluti ignobilꝰ Rumor & aliq̃ ꝓ fauore ponit̃. Vir. Ergo iter cœptũ pagũt rumore ſecũdo. Ab hĩ rumuſculus paruꝰ rumor & rumifero honeſte dictũ ꝓ rumores fero. Plau. Thebani vero rumiferãt: pbant. Quidã etiã Rumigero vſurparũt: & nõnulli rumito. Neuiꝰ Simil'ali'aliũde rumitãt inter ſeſe. Itẽ adrumauit iuenit̃ ꝓ eo: qd eſt rumorẽ fecit: ſiue cõmurmurat̃ ẽ. Quidã hæc a rumine: hoc eſt ꝑte gutturis putãt deduci. Fames vero hoc ẽ edẽdi cupiditas nõ a fando: ſed ἀπὸ τοῦ φάγω deducit̃: qd eſt edo: vnde Famelicus. q edẽdi cupiditate agit̃. Et fame licoſus: q frequent̃ famelicꝰ ẽ. Vnde famelicoſã turrim paluſtrẽ veteres vocitabãt. Et fameo eſurio: a quo fameſco. falæ aũt a fando dictę ſũt qd thuſci cœlũ vocabãt. Sũt aũt ligneę turres. Itẽ a fando Infandũ: magnũ qd vix q̃s fari poſſit. Vir. ifãdũ regina iubes renouare dolorẽ. Et ifans puer q nõdũ fari cœpit: qd etiã de brutis dicit̃: atq; etiã aunbꝰ. Ply. Q uadrupedes infantes ſuos cognoſcũt. Idẽ. Veſpti lio volucrum ſola lactę nutrit vbera admouẽs geminos volitat ãplexa ifantes. Itẽ de in aĩalibꝰ. Idẽ de boleto. Nec tunicę minor gr̃a in cibo infantis boleti: hoc eſt parui: & nõdũ adulti: a q̃ ifantia fit. 1. ætas ifantilis. Nã & ab infãte ifantile deducit̃. Iuſtinus: Hũc ſeu miſericordia fortunę eiꝰ: ſeu ifantilibꝰ blandimẽtis ĩductus diu ꝓtexit. Tuſci. Fandũ cælũ vocãt: a quo falę ob altitudinẽ turris ligneę vocitatę ſũt: a q̃bus falarica dicta iſtrumẽtũ telũ maximũ: qd ĩ fulminis modũ pugnãtes de falis iaciebãt. Vir. Sed magnũ ſtridẽs cõtorta falarica veit. Falces aũt & harpagę armoꝝ genera erãt muroꝝ oppugnatiõibꝰ apta. Siſẽna. falces ĩniectas cõmuniunt: pluteos ꝓpꝰ collocatis harpagis deiiciũt e turribꝰ. Plutei crates ſũt corio crudo intextæ: q̃ apponi ſolebãt militibꝰ opus facientibꝰ: ideoq; appellabãtur militares. Nũc ẽt tabulę q̃bus quid præſepit̃: eodẽ noĩe ſignificant̃: Infantẽ ẽt ꝓ metaphorã dicimus ſtultũ. & q̃ſi loq neſciẽtẽ. Et infantiorẽ: & infantiſſimũ: ꝓ ſtultiorẽ: & ſtultiſſimũ: Et infantiã: hoc ẽ ſtultitiam. Et ifantilit̃: ſtulte puerilit̃. Et ifantilitas puerilitas. Sic aũt a fero fari deducũt latini: quẽadmodũ græci a phero φράζειν qd ẽ fari & diſſerere: vnde Phraſis deducta ẽ: quã Quin. diffinit eloquẽtię corpus: a q̃ Theophraſtus appellatꝰ: q̃ſi diuina eloquẽtia prædit̃. Itẽ a fãdo fas dicit̃ hoc ẽ piũ & religioſũ: & fari dignũ: ad deos enĩ referẽ: ſicut iuſtũ ad hoĩes. Vir. fas & iura ſinũt: hoc ẽ diuina: & humana iura pmittũt: cuiꝰ cõtrariũ eſt nefas hoc eſt ĩpiũ: & execrabile: a quo fit Nefãdũ & Nefariũ: hoc ẽ ſceleſtũ: & qd nefari qdẽ liceat: q̃uis aliq Nefariũ a fare potiꝰ deductũ volũt: q̃ ſcelerati q̃ſi vita idigni vti nõ debẽt. Itẽ faſti dies dicti ſũt q̃bus licet fari p̃tori tria vba do: dico. addico: & nefaſti iis cõtrarii: q̃bus fari nõ licet. Ouid. Ille ne faſtus erit p quẽ tria verba ſilent̃. faſtꝰ erit: p quẽ lege licebit agi: Hinc faſtoꝝ libri appellati ſũt: in q̃bus totꝰ anni deſcriptio cõtinebatur De qbꝰ idẽ Ouid. ſcribit Sacra recognoſces ãnalibꝰ eruta ꝑſcis. Et quo fit merito q̃q; notata dies. Inuenies illic & feſta domeſticavobis: Sæpe tibi pr̃ eſt: ſæpe legẽdꝰ auus. Priſcis aũt tpibꝰ libri ſolis põtificibꝰ noti erãt: & ſacrorum Regi. q̃s ꝓmus Numa ad etruſcoꝝ imitationẽ dicit̃ iſtituiſſe: hos enĩ legẽs mior Pont. & obſeruatiõe ſacrificulo regi patefacta: celebrato ab vtroq; ſacrificio: idẽ. Põtifex: calata. i. vocata in capitoliũ plebe iuxta curiã Calabrã q̃ caſæ Romuli ꝓpe erat: dies populo quõ obſeruari deberẽt: ĩdicebat. Sed poſtea Faſti Cn. Flaui ſcribę opa etiã inuitis patribꝰ ĩ oĩm notitiã puenere. Oẽs aũt totꝰ ãni dies ex inſtitutiõe Numę aut feſti erãt a ferias ita dicti: aut Profeſti: aut interciſi Feſti erãt in quibꝰ vel ſacrificia diis offerebant̃: vel dies diurnis epulationibus celebrabãt̃: vel ludi in honorẽ deoꝝ agebant̃: vel Ferie obſeruabant̃: a quibus feſtiuus deducitur. Et feſtiuitas: & feſtiuo verbũ: hoc eſt diẽ feſtũ ago. Et Feſtus a. um. feſtꝰ dies dicit̃. Res feſtiua hoc eſt iucũda & lepida. Frõdẽ feſtuã dicimus. q̃ & læta & iucũda eſt. Frondẽ feſtã quæ feſtis adhibẽt̃. Profeſti qui hoĩbus ad rẽ vel priuatã: vel publicã adminiſtrãdã conceſſi erant. Hi aũt faſti erant: quibus licebat prætori ius dicere:

Pōponꝰ
Virgilius
Plynius.
Varro.
Cicero.
Luuius
Martia.
Quintilt.
Virgilius
Plynius.
Virgilius
Cicero.
Plautus
Saluſtꝰ.
Apuleꝰ
Varro.
Virgilius
Plautus.
Meuius
Virgilius
Plynius.
Idem.
Idem
Iuſtinus
Quintilt.
Virgilius
Ouidius.
Ouidius
Numa

Intercill dies.
Feſtiuus
Feſtiuitas
Feſtus. a um
Cõpẽdini dies
Cõnicialeſ dieſ
Stati dies
Intercũ dies
Dies atri
Egyptiaci dies
Cõmunes dies
Poſtriduãi dꝰ.
Fanum
Prophete
Hypophete
Fanaticus
Fanum vrbs
Fanũ fortune
tẽplũ
Fanenſis
Faneſtris
Profanum
Profanare
Profamũ
templum
Profanatio
Hanum
Hanulum
Fatuus
Fatuitas
Fauni
Infatuata mlier
Infatuati viri
Infatuo
Infatuor
Fatua dea
Bona dea
Fauna Ops
Damia
Damatris
Damũ ſacrifi=
cium Fateor
Confiteor
Diffiteor
Confeſſio
Confeſſor
Profeſſio
Profeſſor
Profeſſores
Prefatio
Principium
Proemium
Profari
Prophete vſi
Prefari
Prefanda
Si licet dicere
Si cõmemoraſ
fas eſt
Honore dicto
Q̃ d̃ deũ quoq;
fedum eſt
Honor ſit auri=
bus veſtris
Faſtus
Faſtidio
Faſtidium
Faſtidioſe
Faſtidiliter
Faſtigium
Faſtigatum
Famem
Fabulor
Confabulor
Confabulatio
Fabula
Fabella
Eſopia
Apologus
Apologatio
Argumentũ

Plautus.
Q. Sulp.
Alecaſſiꝰ
Quintilt.
Virgilius
Plynius.
Quintilt.
Lucanus.
Virgilius
Idem.
Plynius.
Virgilius
A puleius
Martial.
Eſopus.
Meenius
agrippa
Horati.
Plautus.

ait comitiales: qbꝰ licebat cũ populo agere: aut cõperẽdini: q̃bus licebat vadimoniũ iubere: aut ſtatu: qui iudicii cã cũ Peregrino iſtituebant̃. Plau. Status cõdictus cũ hoſte interceſſit dies. hoſtẽ enĩ hoc loco moreveterꝰ nominat pegrinũ: aut p̃liares: q̃bus fas eſt res ablatas repetere vel hoſtẽ laceſſere. Sed eligẽdi ad pugnãdum diei tũc Romanis erat licẽtia: cũ ĩpi bellũ inferrẽt. Alioquin cũ excipent nullus obſtabat dies quo minꝰ vel ſaltez ſuã: vel publicã defẽderẽt dignitatẽ Inter̃ciſi dies erãt deoꝝ: hoĩmq; cões: hi iter ſe: nõ ĩ alia diuidebant̃. Illoꝝ enĩ dieꝝ q̃buſdã horꝰ fas erat: q̃buſdã fas nõ erat ius dicere. Nã cũ hoſtia cædebat̃: fari nefas erat: iterceſa & porrecta fari licebat: rurſus cũ adoleret̃ nõ licebat. Dies atros vocabant priſci: quos nũc ab obſeruatrice hmõi reꝝ, puicia Aegyptiacos vocamꝰ: qdã ad emẽdationẽ ĩfauſti noĩs Cões nũcnparũt: qui veluti infœlices ad oĩa cauẽdi ſũt: q̃les erãt apud Romanos Poſtriduani dies qd. Qu. Sulpitius Tribunus militũ ad Alliã aduerſus Gallos pugnaturus: rẽ diuinã poſtridie idus q̃tiles dimicãdi gr̃a fecerat. Itẽ a fando Fanũ deducit̃: hoc eſt tẽplũ: qd Põtifex in dedicatiõe tẽpli certa v'ba pfari ſolet: q̃uis ſint aliq: qui ἀπὸ τοῦ φαίνεκδοῦ dictũ malint: qd ſignificat manifeſtũ qd e fano reſpõſa dabãtur: vnde Prophetæ dicti ſũt Antiſtites fanoꝝ & oraculoꝝ interp̃tes. Et Hypophetæ vaticinãdi miſtri: q̃bus. ſ. pphetę impabãt. Et Fanaticus inſanꝰ dicit̃: qm̃ ſacerdotes cũ reſpõſa dabãt furore pleni inſanire videbant̃. Hinc fanũ picæni vrbs dicta in littore Adriatico inter Piſanũ ac ſenogalliã oĩm italię vrbiũ meo iudicio amœniſſima: ſiue loci naturã: ſeu ciuiũ ingenia cõſideres: qd ĩ ea pulcherrimũ Fortunę tẽplũ fuerit: cuius adhuc reliquię ꝓſpiciunt̃. Hinc Fanẽſes ſiue Faneſtres appellati. Itẽ pfanũ irreligioſũ: nõ ſãctũ. Plau. Sacrũ an pfanũ habeas paruĩ pẽdit̃: is enĩ pfanus ẽ: qui fani religione nõ tenet̃. q̃ſi porro a fano: & a religione ſecretꝰ. Profanũ etiã appellat̃ qd ex religioſo: vel ſacro in hoĩm vſũ cõuerſum ẽ Virg. Faune p̃cor miſerere iquit: tuq; optima ferrũ. Terra tene: colui vr̃os ſi ſemp honores: Quos cõtra æneade bello fecere, pfanos. Dixerat enĩ ſupꝰ. Sed ſtirpẽ teucri nullo diſcrimine ſacꝝ, ſuſtulerãt. Hinc, pfanare eſt ex ſacro humanus vſibꝰ promiſcuũ facere. Vñ pfanatũ Tẽplũ dicimꝰ. cũ ĩ eo vel dimicatũ ẽ: vel aliqd turpe cõmiſſũ: a quo ꝓfanatio deducit̃. Quidẽ hæc oĩa a græco deducẽtes ꝓ ph potiꝰ q̃ p F. ſcribẽda exiſtimant. Veteres ꝓfanũ Hanũ ſcripſere: & hanulũ ꝓ puo fano. A fando etiã fatuus deriuat̃: hoc ẽ ſimplex inſulſus: & q̃ſi fari neſciẽs: quapropt̃: & cibos inſulſos: atq; inſipidos fatuos dicimꝰ. Et fatuitatẽ ſtultitiã. Fatui ẽt dicuntur Fauni agreſtes dii: qd fari neſciant̃. Vnde & ĩfatuatę mulieres dicunt̃: q̃ faunoꝝ ludibriis agitant̃: & ſil'r infatuati viri quos nũc vulgus ſpiritu plenos noĩat: quidã etiã demoniacos: & infatuo: atq; infatuor verba. Itẽ fatua dea dicta eſt terra: qd infãtes partu æditi nõ pus vocẽ ædũt q̃ terrã attigerint. Eadẽ & bona dea noĩata: qd oĩm nobis ad victũ bonoꝝ cã eſt. Et fauna: qd omni vſui aĩantiũ fauet: a quo fauni agreſtes dii: qd'e terra geniti ſint Et Ops qd ĩpſius ope: atq; auxilio vita cõſtat. Et Damia: quia ei in opto ſacrificabat̃: vnde & ſacerdos eiꝰ Damatris appellabat̃. Et ſacrificiũ qd ei fiebat damium a contrario ſenſu: quod minime eſſet δοῦμοσιον: hoc eſt publicũ. A fando fateor: q̃ſi vehemẽter loquor: & affirmo. fateri enĩ eſt ſpõte aliqd affirmare. Cõfiteri aliquo modo coactũ: pfiteri ad gloriã aliqd pręſe ferre. Diffiteri negare. a Cõfiteor Cõfeſſio fit: & cõfeſſor nõ q pctã alterius audit: vt ĩperitũ vulgus vſurpat: ſed qui ꝓ̃a ꝓfiteꝰ rogatꝰ. Itẽ Profeſſio cõfeſſio facta palã. Et profeſſor qui aliquid publice cõfiteꝰ. Vñ pfeſſores bonaꝝ artiũ dicimꝰ vel eos qui in iis eruditi ſũt: vel qui eas publice legũt. Nã & pfiteri vſurpamꝰ, p publice legere. Itẽ a fãdo ꝑfari dicit̃ q̃ſi ante fari: vnde pfationẽ noĩamꝰ exordiũ: qd & pncipiũ & pœmiũ nuncupat̃: & pfari eiuſdẽ ſignificatiõis: a quo ꝓphetæ dicuntur Antiſtites Phanoꝝ: oraculorũq; interp̃tes: q̃s græci ſimiliter ἀπὸ τοῦ προφαίνειν quod oſtendere eſt: πρόρρησις appellãt. Præfari tũ aliq̃ ſigificat p quãdã veluti p̃fationẽ id qd dicturi ſumꝰ: vel idicare vel remediis q̃buſdã p̃munire Vñ p̃fanda dicunt̃ turpia: q̃ ſc̃z ea p̃fari oporteat. Vale. Caſſius nunq̃ ſine præfatiõe publici patrici dii noĩandus. Quin. Vitãdũ ẽ. cũ iũctura deformiter ſonat: vt ſi cũ hoĩbus notis loqui nos dicimꝰ niſi hoĩbꝰ medũ ſit. in p̃fanda videmur incidere: qd Virg. fecit. Et numeꝝ cũ nauibus æquat. Solemꝰ aũt in præfando his verbis vti: ſi licet dicere: ſi commemorare fas eſt: quod dictu quoq; fœdũ eſt honore dicto. Honor ſit auribus veſtris: & alia huiuſcemodi. Ply. Alius os verberat: aliud pectus & vẽtrẽ: atq; etiã fœdũ dictu verecũdia ꝓtũdit. Quin. Honor ſit auribꝰ veſtris. Iubet proſtare gladio cinctũ. Itẽ a fando faſtus: qd ſupbiã ſignificat. Et elationẽ quãdã cũ iactãtia verboꝝ: eſtq; quartæ declinatiõis cũ liber: qui dieꝝ obſeruationẽ cõtinet ſit ſecũdæ Aliq̃ tũ: & ꝓ libro quartæ declinatiõis inuenit̃. Lucanus. Nec meus eudoxi vincetur faſtibus annus. A faſtum fit Faſtidio verbũ: qd, pprie eſt cũ faſtu quodã contẽno. Virg. Inuenias aliũ: ſi te hic faſtidit Alexis: Vñ & ꝓ ſtomachor accipit̃: a quo fit faſtidiũ hoc eſt ſtomachatio & faſtidioſus faſtidii plenꝰ: ſiue alteri faſtidiũ afferens: & faſtidioſe aduerbiũ hoc eſt ſtomachoſe: qd & faſtidiliter veteres dixerũt. Et faſtigiũ qd, pprie altitudinẽ ac ſũmitatẽ opis ſignificat: Vir. Ius & faſtigia ſuſpicit vrbis: a q̃ fit faſtigatũ: quod Cacumnatũ ſigificat & q̃ſi in faſtigiũ erectũ. Ply. Germinat roſa oĩs primo incluſa granoſo cortice: & quæ mox in tumeſcẽte: & in virides alabaſtros faſtigato paulati rubeſcẽs dehiſcit. Aliq̃ tũ pro immo ponit̃. Vir. Forſitan & ſcrobibus q̃ ſint faſtigia quæras. Item a fando fit famen: quo verbo poetæ ꝓ ſermone ac locutiõe vtunt̃. & fabulor: qd eſt loquor a quo Cõfabulor ſimul loquor. Apuleius. Is enĩ dũ vna ꝓfabularemur: hoc mihi teſtatus eſt. a Cõfabulãdo cõfabulatio deriuat̃: hoc eſt collocutio: & a fabulãdo fabula: cuiꝰ diminutiuũ eſt fabella: ẽ aũt, pprie ſermo & Cõfabulatio. Marti. Quodq; tibi mœchũ fabula nulla dabat. Itẽ fabula, res advtilitatẽ ſiue delectationem hoĩm cõficta vt ſũt poetaꝝ fabulę: vt hæ quæ licet ab Heſiodo poeta initiũ acceperint: noĩe tũ dicunt̃ æſopiæ quod iis in ꝓmis vſus fuerit Aeſopus: hæ miꝝ in modũ aĩos ducũt: præſertim ruſticoꝝ & imperitoꝝ: qui & ſimplicius: quæ ficta ſũt: audiũt: & iis qubꝰ delectant̃: facilius capti voluptate cõſentiũt: q̃lis ẽ nota illa de mẽbris humanis aduerſus vẽtrẽ diſcordãtibus fabula qua Meneuius agrippa plebẽ cũ patribus ĩ gratiã tradit̃ reduxiſſe: aut illa: cuius mentionẽ facit Horatius. Olim qd vulpes ægroto cauta leoni hæc & Apologus: ſiue apologatio dicit̃: diffinituq; ex rebus humilibꝰ cõpoſita quædã forma ac ſpecies ad videndum. Plau. Priuſq; abis præſente te huic apologũ agere vnũ volo. Quidã fabulã & argumentũ ita diſtinguunt: vt fabula ſit res

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CARDOS USALES

Mythios
Mythicus
Mythologia
Fato cõcedere

cõtra naturã dicta siue facta: siue nõ facta: vt de Pasiphæ. Argumentũ qcquid secundũ naturã dicit. siue factũ siue nõ factũ est: vt de phedra. Fabula græce mythos dicit: a quo Mythicus fabulosus: & Mythologia sermo fabulosus. Itẽ a fando fit fatũ: qd̃ pprie a Crysippo ita diffinit. Fatũ quod græce εἱμαρμένην vocant: est sempiterna quædã & indeclinabilis series rerũ: & Catena volũs se metipsa sese: atq; iplicans p æternos pseqntiæ ordines: ex quibus apta nexaq; est. Aliqn̄ trl̄ fatũ p natura ponit. Vir. Nã quia nec fato: merita nec morte pibat. Et pro volũtate. Idẽ. Fatis iunonis iniquæ. Itẽ p oraculo qd̃ dii fant. Idẽ. Oblitus fatorũ. Itẽ p morte: qa nihil tã necessario ipendet hoi: q̃ mors: Vnde fato cõcedere p mori vsurpam⁹. Et fatalis dies dicit⁹ pniciosus. Et fatiferũ mortiferũ. Fatale etiã vocamus quicqd ex nobis fato debet: siue bonũ sit siue malũ. Fatidic⁹ dicit⁹ q nobis fata: hoc est decreta deorũ exponit: hoc ẽ qui vaticinat. Et uates q̃si fates dicti. Et vaticinor q̃si fatic-nor hoc est fata cano. Et vaticiniũ quasi faticiniũ: q̃uis sint: q ab vtẽdis hoc est colligãdis versibus vates dictos existimẽt. hinc Vaticanus collis: & Vaticanus ager: & Vaticanus deus ei⁹ agri pses appellat. vel a vaticinus quæ vi & instinctu eius dei in agro fieri solita erant: vel qm̄ penes hũc deũ sint vocis humanæ initia: qm̄ pueri simul atq; parti sunt: eã primã vocẽ ædunt: q̃ prima in Vaticano sillaba est: a qua fit Vagire facticiũ verbũ: & vagitus: vel qd̃ eo colle potitus fuerit populus Romanus vatũ resp̃so expulsis inde etruscis. Itẽ a fando effata dicunt: quæ augures in fine auspiciorũ extra vrbẽ sint effati. Et effari tẽpla ab auguribus dicunt cũ fines notant. Effari enĩ ꝓpe eloq est. Vir. Si effatus vestigia pressit. Itẽ a fado fallo deducit: vt Varroni placet: qd̃ fando decipiamus. ac cõtra q̃ diximus faciamus: nã fiquis te fallit. iproprie fallere dicit. Et fallax appellat: q mẽtiendo decipit. A fallo fit cõpositũ refello: ẽ enĩ refellere id qd̃ dictũ est: arguẽdo falsũ ostẽdere. Teré. Cum tu horũ nihil refelles. Vnde Rhetores refellere & purgare ita distinguũt: vt refellere dicat de eo qui factum negat. Purgare vo de eo q fatet qdẽ factũ: sed defendit. Et falsarii dicunt: q decipiẽdi gra publica scripta falsificãt: & falsifico verbũ: a quo falsificatio & falsus qd̃ iterdũ significat eũ q deceptus ẽ. Teré. Falsus es: hoc est deceptus: interdũ eũ q fallit. Paulus Iurisco. Falsũ eẽ dicit: sigs Chirographũ alterius imitet: aut libellũ: aut rõem intercidat: aut describat: & falsũ tutorẽ: q tutor nõ est: siue habẽti tutor dat⁹: siue nõ: sicut falsũ testamẽtũ qd̃ testamẽtũ nõ est: nã falsũ libr̃ꝰ p mẽdoso iprope dicim⁹: recte trl̄ appellamus falsũ iudiciũ: falsũ nomen: falsam sentẽtiã: p nõ veris: nõ q̃ fallendi gra dicta sint: sed q̃ opinionẽ hoĩm fefellerint. hinc fallaciẽ verba ad decipiendũ cõpositã dicunt. Et Cauillationes. Est enĩ pprie Cauillatio subdola ratio q̃ cõscii nobis mẽdacii vincendi trl̄ causa, pferim⁹. Et Cauillari est fallacia & dolo vti: vnde Iuriscõsulti Cauillationẽ p Calũnia vsurpant vtrũq; enĩ a caluẽdo hoc est decipiẽdo deducit. vt inferius docebit. Cicero trl̄ p genere quodã facetiarũ Cauillationẽ accipit. Cũ duo ingt sũt genera facetiarũ: alterũ æqualiter in oĩ sermone fusũ: alterũ pacutum & breue Superior Cauillatio: alter Dicacitas noiat: Veteres p fallacia Fallã dixere. Et falso aduerbiũ mẽdacit dicit⁹ nõ vere. Salust. Falso quærit⁹ de natura sua genus humanũ. Et falsitas & falsi crimen cũ scriptura publica falsificat. Et fallaciter: hoc est causa decipiẽdi. Falsissim⁹a scriptorib⁹ vsurpat: q̃uis falsior nõ sit in vsu: Falsum habere fallere est. Salust. Neq; ea res me falsũ habuit. Falsũ græci, ψευδῶν dicunt: hinc pseudo, pphetæ falsi vates appellati sũt. Et Pseucanchusa herba similis Anchusæ: a quibusdã Enchisa & Doris dicta: lanuginosior q̃ Anchusa: & minus pinguis: tenuiorib⁹ foliis & lãguidiorib⁹: ptra serpẽtes efficax potu foliorũ vel seminis Anchusæ radix in vsu est digitali crassitudine: scindit papyri mõ: manusq; ificit sãguineo colore: præparat lanas præciosis coloribꝰ: variis ægritudinibus, pdest: in p̃misq; lepræ & lẽtigini si liniat. Galien⁹ quattuor eius genera memorat Onochlian: Lycapson: Onochilon: quartũ dicit esse sine noie. Onochilon a similitudine labiorũ asini dictũ est: ppter qd̃ quidã labrũ asininũ nũcupauere: siue q̃ asini labiis huius herbę libẽter pascant. Alii Enchryson eũ nominãt: paruo fruticẽ: flore pur pureo: asperis foliis & ramis: radice messilis sanguinea Cætero nigra. Sũt qui eandẽ Archenion vocãt: Alii Rhexiã efficacissimã cõtra serpentes. Et Pseudobimion alii herba napi folia habẽs fructificãs palmi altitudine. laudatissima in Creta cõtra tormina: atq; strãguriã efficax ramis i potu sumptis qnis ciathis e niue. Hæc herba Bimio similis ẽ: vnde nomen habet: quã aliq Arcion vocãt: Vrinã mirifice, puocantẽ. Et Pseudo dictamũ: q̃si falsũ dictamũ qd̃ dictamo sile, sit. Dictamũ cũ accentu in penultima, pnũciãdũ est. Hãc herbã ceruæ mõstrauere: qd̃ dũ vulnerate sũt. si eo pascant: stati decidũt tela. Nõ est alibi q̃ in Creta ramis prætenue pulegio simile: ferues & acre gustu foliis trl̄ vtunt: flos ei nullus est. Radix tenuꝰ & supuacua. In Creta quoq; nõ spaciose nascit: mireq; a Capris expetit. Nã hoc qd̃ vulgo p dictamo ostẽdit: fere vbiq; nascẽs Pseudo dictamũ est: folio simili ramulis minoribꝰ: a qbusdã Condris vocatum minoris effectꝰ statĩ itelligit. Dictamũ enĩ minima portione accẽdit os. Sũt q tradãt vtrũq; nasci multifariã: sed deterius in agris pinguib⁹. Verũ quidẽ dictamũ nõ nisi in aspis: & qd̃ in Creta nascit: vt cætera oĩa in eadẽ insula nascẽtia: ifinito præstãt iis quæ eiusdẽ generis alibi gignũtur. Est & tertiũ genus dictami qd̃ aliqui dictamũ vocãt: sed neq; facie neq; effectu simile: folio sisymbrii ramis maiorib⁹. Tradũt Archades neq; ac neq; aliis herbis vti: sed lacte circa ver: quoniã tũc maxie succis herbæ turgeãt: bibũt aũt lac vacciniũ: qm̄ boues veriferæ, prsus sint herbarũ. Potẽtia herbarũ in q̃drupedib⁹ manifesta est: quia circa Abderã & limitẽ: q Diomedis vocat. Equi pasti inflãment rabiæ. Circa Pothniã vero & Asini Pseudo specen vocãt Vespam q̃ singularis volitat. Hãc magi sinistra manu apphẽsã subnectãt ad q̃rtanas pellẽdas: i qb⁹ medicina clinice, ppe modũ nihil pollet. Et pseudisodomon gen⁹ structurę in edificiis. Quippe græci veteres e lapide duro ac silice æquo pstruebãt veluti lateritios pietes. Cũ ita fecissent Isodomon vocabãt gen⁹ structurę q̃si æq̃liter directũ: At cũ i æq̃li crassitudine structa ẽnt Pseudisodomon. Terciũ genꝰ erat Enplecton trl̄mõ frondib⁹ politis q̃si ἐπλεκτὸν: hoc est bñ cæsum. Reliq enĩ fortuito collocabãt. Et Pseudosmaragd⁹ de q̃ iter lapillos dicem⁹ Et pseudologus falsidic⁹. Pseudolograph⁹ falsarius. Pseudo martir falsus testis. Pseudadelphus falsus frat. Et Pseudulus falsus seru⁹. Vnde & Plauti næ fabulę Pseudoli nomẽ iditũ: in q̃ pseudolus seru⁹ itroducit: q se Syrũ aliũ serui esse simulauit. A fado ẽt facũd⁹ dr̃: disert⁹: & q ea q̃ mẽte pcepit: ad audiẽtes facile atq; ornate

Fatalis
Fatiferum
Fatale
Fatidicus
Vates
Vaticinor
Vaticinium
Vatican⁹ colⁿ
Vaticanus deꝰ
Vagio
Vagitus
Effata
Effari
Fallo
Fallax
Refello
Purgo
Falsarius
Falsifico
Falsificatio
Falsus
Falsus tutor
Falsũ testamẽtum
Falsus liber
Falsus iudiciũ
Falsa sentẽtia
Fallacie
Cauillario
Cauillor
Falla
Falso
Falsitas
Falsi crimen
Fallaciter
Falsissimus
Falsũ habere
Pseudo, ppbe
Pseucanchusa
Anchusa

Virgilius
Idem

Idem
Cicero.
Virgilius

Virgilius
Varro

Terẽtius.

Idem.
Paulus

Iuriscõsu.
Cicero.

Salustius

Idem

Galienus

Pseudobimiõ

pseudodictamũ

pseudodictamũ
Dictamum

Pseudospecen
Pseudisodomõ
Isidomon
Enplecton
pseudosmaragdus
Pseudologus
Pseudolographus
pseudomartyr
Pseudadelphꝰ
Pseudulus
Facundus

pfert a quo fit facũdia: hoc ẽ facultas disserẽdi cũ gra. Et facũde aduerbiũ p diserte. Itẽ a fãdo facetus. lꝰ est elegans i dicẽdo & delitias q̃sdã sermonis habẽs: q̃ facetię dicunt: a q̃ facete aduerbiũ: lꝰ ẽ exculte: elegant: vrbane. Sũt etiã q fatĩ aduerbiũ. qd̃ significat abũdant: a fãdo dictũ velint: q̃ verborũ maior q̃ rerũ copia fit vel qd̃ fari difficile fit: a quo fit cõpositũ Affati eiusdẽ significatiõis & fatisco: qd̃ ẽ abũdãter apior: q̃si affatim hisco Vir. Remisq; fatiscũt. i. aperiunt. soluunt. Et Fatigo q̃si fatũ ago: hoc ẽ abũdant agito. Proprie enĩ fatigare ẽ ad lassitudinẽ deducẽ. Vir. Veloces iaculo ceruos: cursuq; fatigat. Ponit trl̄ aliqn̄ p pcutere. Idẽ. Versaq; iuuencũ terga fatigam⁹ hasta. Aliqn̄ p excitare. Idẽ. Sociosq; fatigat p̃cipites vigilate viri. & alibi: Collecta fatigat ex lõgo rabies: & sicq; sãguine fauces. Interdũ p cogẽ cõprimere. Cicero. Qui nõ verbis sũt: & disputatiõe philosophorũ: sed vinculis & carcere fatigãdi. Quãdoq; p cõmouere pturbare. Vir Quæ mare nunc terrasq; metu: cœlũq; fatigat. Hui⁹ passiuũ est fatigor: a quo fatigat⁹ & fatigatio. Itẽ a fando omnifariã & multifariã aduerbia deriunt: q̃ significãt oĩs generis: & multorũ generũ: siue in oẽs ptes: & in multas ptes: siue oĩb⁹ modis siue multis modis: q̃si qd̃ oĩbus modis: aut multis modis fari possint. Itẽ Bifariã Trifariã. Quadrifariã. i duas: tres: q̃ttuor ptes: siue duob⁹ trib⁹ q̃ttuor modis. Itẽ Plurifariã eodẽ mõ dicim⁹: ẽt multifarius: & oĩfariꝰ & plurifarius adiectiua noia. Sueto. Gladiatoria munera plurifaria ac multiplicia exibuit. Varro. Qd̃ volumẽ vnũ nos lectitauim⁹. postea septifariũ lꝰ ẽ septifariã diuisũ. Apul. Oĩfario sermone depinxit. Itẽ faueo. Prope enĩ fauere ẽ bona fari. Vir. Ore fauete oẽs. Hinc fauor vox ẽ bene p̃cãs alicui siue alicuius cõmodũ & laudẽ tuẽs: & fauẽtia bona ominatio Nã p̃cones clamãtes populũ fauere sacrificiis iubebãt: & fautor q fauet, p quo veteres fabitor ẽ dixere. Et fœminiũ ei⁹ fautrix & fauorabilis: a quo fauor ẽ habem⁹: & fauorabiliter cũ fauore passiue: & faustũ fœlix: cui oẽs fauẽt: a q̃ aduerbiũ fauste lꝰ ẽ fœlicit. Quorũ ptraria sũt infaustũ & ifauste: lꝰ est ifœlix & ifœlicit. Et fauna dea: qd̃ oĩ aĩantũ generi faueat. Præterea a ferẽdo frõs dicit: qd̃ idicia aĩ præse ferat: est enĩ tristitię: hilaritatis: clemẽtię: seueritatis indiciũ. Varro trl̄ a foramib⁹ potius oculorũ dictã existimat. Antiq frõtẽ masculino genere dixerũt. A frõte fit cõpositũ bifrõs: qd̃ geminã frontẽ habet: & deriuatũ frõtosus: qd̃ nõnulli p ipudente vsurpãt. Sil̃r a ferẽdo frõs frõdis: qd̃ frõdes arborũ huc atq; illuc avẽto ferant: pprieq; arborũ dicunt frõdes: folia vo tã arborũ q̃ herbarũ & florũ: a quo frõdescere arbores dicunt dũ frõdes emittũt: sicut florescere dũ emittũt flores. Itẽ frõdeũ qd̃ totũ ex frõdib⁹ est: & frõdosum qd̃ abundat frõdibus. Et frõdator q arbores ãputat: & q ẽ frondib⁹ manipulos facit per hyemẽ aĩalibus in pastũ offerẽdos & q manib⁹ vitiũ folia euellit: quo ardor solis vuã reddat maturiorẽ. Et frondariũ: qd̃ ad frondes pinet. Plynius. Vnus frõdator q̃ttuor frõdarias fiscinas cõplere in die iustũ habet. Et Frõditius vici cognomẽ de quo inferius dicem⁹: Itẽ a ferẽdo deducit. Fraus hoc est deceptio: quę alicui infert. sicut ab iponẽdo dicit impostura Qñ q̃ trl̄ fraus p piculo accipit: sicut enĩ in iure legit. Fraudi erit illa res hoc est piculo. Vir. Quis deus in fraudẽ. Interdũ p pœna vsurpat. Idem. Iã nosces ventosa ferat cui gloria fraudẽ. Vulpian. de fraude & pœna sic scribit. Fraus aliud est. aliud pœna. Fraus enĩ sine pœna eẽ põt. pœna sine fraude esse nõ potest. Pœna est noxæ vindicta: fraus & ipa noxa dicit: & q̃si pœnæ quædã preparatio. A fraus fit fraudolẽtus: hoc est fraudis plen⁹ a quo fraudulent aduerbiũ: hoc ẽ cũ fraude. Et fraudo verbũ: cuius passiuũ est fraudor. Quin. Primo iuuẽte flore fraudatus. Et defraudo qd̃ est fructũ minuo: vel p fraudẽ aliqd decerpo. Teré. Suũ defraudans geniũ cõparsit miser. Plau. Ten ego defraudẽ: cui ipsi nihil est in manu nisi qd̃ tu porro vxorẽ defraudaueris. Veteres fraudum fradatum dicebãt: hoc est eũ qui ad fraudis fructũ venisset: & fraudus erit: fraudẽ commiserit. A fraudo & defraudo verbalia noia fiũt Fraudator: & defraudator. Itẽ a ferendo Fratilli dicti sũt villi sordidi i tapet(quod p terrã ferant. Et fritilli tabulę lusoriæ: qd̃ supis tesseræ ferant: siue vt qdã putãt a crepitu ipo tesserarũ martialis. Dũ blãda vagus alea decẽber incertis sonat hinc & hinc fritilis. hi & alueoli dicunt. Varro: Quales sũt tesseræ qbus in alueolo ludit: & fimi. Horat. Mitteret in fimũ. Itẽ a fero fur secundũ quosdã: qd̃ ferat: hoc est auferat res alienas: vt inferi⁹ dicem⁹. Itẽ femẽ q̃si ferimẽ: qd̃ hac maxime pte sustineat hõ atq; ferat. Præter hæc a p̃terito hui⁹ verbi: quod est tuli fit Tollero: qd̃ significat patiẽter fero: a quo Tollerãter aduerbium: hoc ẽ patiẽter: & Tollerantia patiẽtia. Itẽ tollo: qd̃ pprie significat effero eleuo. Cicero. vel in cœlũ nos: sifieri poterit: humeris nostris tollemus. Aliqn̄ trl̄ capit p differo. Plau. Oẽs tollo ex hoc die in aliũ dẽ. Aliqn̄ p neco. vt nero matrẽ tulit: hoc ẽ sustulit: interfecit. Et p aufero. differũt trl̄ tollo & aufero: qd̃ tollimus erectũ: auferim⁹ ligatũ. Vir. Tollite cũcta inqt cœptosq; auferte labores. Interdũ p capio. vt tolle qd̃ tuũ ẽ & abi. Nõ nunq̃ p educo. Iuue. Tollere dulcẽ cogitat hæredẽ cariturus turture magno. modo p suscipio. Papirian⁹. Mãdo meæ filiæ p salute solicit⁹ ipius: vt quoad liberos tollat: testamẽtũ nõ faciat. A. Gellius scribit tollere aliqn̄ p corrigere accipi. Varro. Vitiũ vxoris aut tollendũ aut ferendũ est: q tollit vitiũ: vxorẽ cõmodiorẽ p̃stat: qui fert sese meliorẽ facit. At ego hoc loco tollendũ nõ pro corrigendũ exponi debere existimo: sed p auferendum: corrigunt. n. errores: q expte emendant: tollunt: qui auferũtur i totũ. Est etiã qn̄ p emitto accipit. Vir. Vni⁹ in miseri exitiũ cõuersa tulere. Et pro infero. Idẽ. Tollentẽq; minas & Sibila colla tumentẽ. Et pro offero ostendo. Idem. Cui mater media sese tulit obuia silua. Et p sustineo patior. Teré. Ego te cõplures aduersus ingeniũ meũ menses tuli. Quãuis hæc duo extrema a fero potꝰ q̃ tollo deducta videri possint. Ab hoc cõposita fiũt attollo qd̃ aliqn̄ significat erigo. Vir. Attollit se diua lacinia cõtra. Aliqn̄ aufero. Pacu. Custodite istũ vos: ne eũ qs attollat: neue quis attingat. Et extollo qd̃ pprie est effero. Vir. Extulit hæc Decios. Ponitur trl̄ aliqn̄ pro differo. Ceci. Abi intro: atq; istæc aufer: trl̄ hodie extollat nuptias. Itẽ a tollo cũ p suscipio accipit: fit præteritũ substuli: qd̃ significat habui: etenĩ quẽadmodũ de matre dicitur peperit filiũ: ita de patre substulit filiũ: cũ vero tollo pro educo capit: substuli significat educaui. Hoc idẽ aliqn̄ p submoui: & abstuli vsurpamus. Vir. Iubet & sublata reponi Pocula. Aliqn̄ p in altũ tuli. Idẽ. Et sublatũ surgit in ensẽ. Quæ duo significata ex illo in neronẽ epigrãmate declarant. Quis neget Aeneæ magni de stirpe neronẽ. Sustulit hic matrẽ: Sustulit ille patrẽ:: Sustulit inquit matrẽ: hoc est occidit: & de medio substulit. Substulit patrẽ sup humeros sum-

Facunde
Facetus
Facete
Facete
Fatim
Affatim
Fatisco
Fatico
Fatigor
Fatigatus
Fatigatio
Omnifariam
Multifariam
Bifariam
Trifariam
Quadrifariam
Plurifariam
Multifarius
Omnifarius
Plurifarius
Faueo
Fauor
Fauentia
Fauror
Fabitor
Fautrix
Fauorabilis
Fauorabiliter
Faustum
Fauste
Infaustum
Infauste
Fauna
Frons tis
Frons dis
Frondesco
Floresco
Frondeus
Frondosus
Frondator
Frondarius
Frondittus
Fraus
Impostura
Fraudolentus
Fraudolenter
Fraudo
Fraudor
Defraudo
Frausus
Defraudo
Fritilli
Alueoli
Fimi
Fur
Femen
Tollero
Tolleranter
Tollerrantia
Aufero

Extollo

Substuli

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Sublatus
Tolles
Tonsille
Glandule
Tonsilla
Tollutim
Tollutarius
equus
tolluti loq̃ntia
Asturco
Affero
Circũfero
Offeror
Oblatio
Offerumentũ
Perfero
Aufero

pfit:& de incẽdio eripuit. Hinc ſublatũ modo ꝓ ſuſcepto accipim⁹. Vir. Troiæq; labores ſublatũ erudiit modo ꝓ ablato. Idẽ. Sine me hic haud mollia fatu ſublatis apire dolis. Nõnunq̃ ꝓ erecto. Teren. Q uia paululũ vo bis acceſſit pecuniæ ſublati ai ſũt. Itẽ a tollo Tolles dicunt: q̃ tollant & tumeãt: cui⁹ diminutiuũ eſt tõſillæ: eę aũt ſũt Tonſillæ in hoĩe: q̃ glandulæ in ſue: q̃uis tonſilla etiã a tõdẽdo vocent. Palus dolatus ĩ acumen & in cuſ pide ꝑferratus: q nauis religãdæ cã in littore figit. Acti. Tacete: & tõſillas littore ædite. Itẽ ab eodẽ Tollutim nõnulli deductũ exiſtimãt: a tollẽdis equo⁹ pedibus. & Tollutariũ equũ: & tolluti loquẽtiã: ideoq; ꝓ geminũ ll. ſcribũt: ſed hoc falſũ eſſe doctiſſimo⁹ viro⁹ auctoritate ꝓbat: Q uippe a voluẽdo Tolluti dr̃ q̃ſi volutim: lĩ eſt volubiliter: & Tolutarius q̃ſi volutar⁹ equus: q alio noĩe ab Aſturia hiſpanie regiõe aſturco appellat. quẽadmodũ infer⁹ latius oſtẽdemus. Itẽ a fero cõpoſita fiũt Affero: qd eſt apporto. Circũfero: circũporto. Offero: qd interdũ eſt reuerent tribuo. vnde offerre diis frugũ ꝑmitias dicimur. Interdũ bonũ aliqd: aut malũ repente oculis obiicio. Vir. Strictãq; aciẽ venẽtibus offert. Ter. Nã vitiũ eſt oblatũ virgini olim. Aliqñ pollicor. Iuſtin⁹. Cũ ei auxiliũ obtuliſſet. Nõnunq̃ ſpõte do. Lucillius. Hoĩes ipi hãc ſibi moleſtiã: atq; eruinnã offerunt. Teren. Offerrim⁹ iniuriã nõ merẽtũ. Hinc Oblatiões, ꝑpe dicunt: q̃ diis offerunt. Veteres Offerumẽta dicebãt. Perfero: tollero. Aufero: tollo. Terẽ. Vos iſtæc intro auferte. i. tollite hinc & intro ferte. Nec ꝓbãdũ eſt qd Donatus ſcribit. Auferim⁹ q̃ cũ faſtidio cernim⁹: ferim⁹ quæ cũ honore tractamus. Sigdẽ & fures & p̃dones ea auferũt q̃ iucũdiſſima ſũt. Defero qd modo eſt adduco. Vir. Defer in italiã. Mõ affero. Idẽ. Celer mãdata ꝓ auras Detulit. Mõ celatũ aliqd, pdo & accuſo. Cice. Certũ eſt nomẽ deferre hoĩs. Hinc Delatores oc culti accuſatores dicunt & calũniatores. Suetonius de Domitiano: fiſcales calũnias magna calũniãtiũ pœna repreſſit: ferebat q; vox eius. Princeps qui delatores nõ caſtigat irritat. Hinc Delatio: quæ græce λιϊβόλιν dicit. Macro. Præter Cathegoriã q̃ eſt ψόγον. & præter λιϊβόλιν: quæ delatio eſt. Sũt alia duo nomina apud græcos. Lœdoria & Scomea: q̃bus nec vocabula latina repio niſi forte dicas lœdoriã exprobationẽ eẽ ad directã cõtumeliã. Scomea pene dixeri morſũ figuratũ: quia ſæpe fraude vel vrbanitate: cogit: vt aliud ſonet: aliud intelligat. Effero qd interdũ eſt ſepelio. Lucill⁹. Depugnabũt ꝓ te ipſi & moriẽtur ac ſeultor offerẽt Nũc ꝑfero. Vir. Tũc ſatus anchiſa ceſtus pater extulit æquos. Idem. V t belli ſignũ laurenti Turnus ab arce Extulit. Nõnunq̃ leuo: erigo. Idẽ. Oſtẽdit dextrã inſurgẽs Entellus: & alte extulit. Interdũ ꝓueho extollo. Idẽ Extulit hic decios. Cice. Nimiũ forſitan hoc illi miretur atq; efferãt. Plerũq; extra fero. Plau. Ne pedẽ domo efferẽ. Hinc tractũ quidã exiſtimãt: vt efferri cadauer dicat: dũ celebrat funus: vel dũ ſepelit: q̃ſi extra domũ ferri: Sed falſũ eſt. Efferri eni dicit: q̃ſi puehi & extolli: qñ cũ pompa ferri ſolebat: humeris claro⁹ viro⁹ ferre tro ſuppoſitis qd nũc quoq; fieri videmus: ꝓpter qd antiq mortuos nõ mõ Elatos: ſed etiã ſuperbos vocabant. Plau. Faciã ego hodie te ſupbũ: niſi hinc abis. Profero qd mõ ſignificat, ꝓtendo. Ply. Cũ lineã, ꝓtuliſſet lõgiſſimã: atq; rectiſſimã: Hinc Ennius: Prolato ære dixit: ꝓ eo qd eſt ſcuto ante ſe, ꝓtenſo: Mõ palã dico: pnũcio. Seneca. Anteq̃ ſententiã, ꝑferã. Lucillius: Proferat ergo iã noſter ordo ſcelera: q̃ in ſe admiſerit. Hinc Prolatio: hoc eſt pronũciatio deriuat. Præfero: præpono. Ply. Q d hominẽ rudẽ atq; ignarũ ſibi ꝑferret. Itẽ Antefero quod & ipm a fero cõpoſitũ eſt. Saluſtius. Poſtq̃ hi qui ſigna ꝑferebãt: intellecto diſcrimine: cõſtitere. Vnde præfericulũ dictũ vas æneũ ſine anſa patẽs: veluti peluis: quod ꝑferre in ſacrificiis ſolebãt. Itẽ oſtẽdo. A pu. Et vultu in patiẽtiã ꝑferẽs. Infero facio quaſi cõtra fero: vnde inferre bellũ: inferre iniuriã dicimus. A quo infenſus dicit: qui ira in elatus ẽ: & odũ gerit Et infeſtus tã is: q alicui malũ infert: & pluſq̃ inimic⁹ eſt: iamq; ad uerſus eũ fert. q̃ is cui aliũde malũ ꝑpendet. Cice. Dolebã iudices & acerbe ferebã: ſi hujus ſalus ob eã ipſam cãm eſſet infeſtior: quod is meã ſalutẽ: atq; vitã ſua beniuolentia præſidio cuſtodiaq; texiſſet: hinc Infeſtare ẽ crebris curſibus moleſtiã inferre: & Signa infeſta dicunt: q̃ aduerſũ tendũt: hoc eſt vexilla in hoſtẽ euntia: vt moleſtiã inferãt. Et infeſtatio moleſtatio. Vnde infeſtuminare veteres dixerũt: ꝓ mare latrocinãdo ifeſtare. Nigidius tã nõ ab inferẽdo: ſed a feſtinãdo dictũ infeſtũ affirmat. Nã qui inſtat inqt alicui: eũq; ꝓperãs vrget & oppmere eũ ſtudet atq; feſtinat: vel contra de alicuius piculo & exitio feſtinat: is vterq; infeſtus dicit ab inſtantia fraudis: quã vel facturus alicui: vel paſſurus eſt. Interdũ infero cõcludo: quaſi in vnũ fero. Seneca. Cũ iis argumẽtis: qd propoſuerat: intuliſſet. Suffero: ſuſtineo: patior. Vir. Nec clauſtra nec ipi cuſtodes ſufferre valent. Aliqñ ſuppono. Plau. Intro ad vxorẽ meã: ſufferãq; & meũ tergũ ob iniuriã. Differo qd modo ſignificat prorogo: & ſpaciũ tpis extẽdo. Vir. Diſtulit in ſerã cõmiſſa piacula mortem. Vnde Dilationẽ tpis prorogationẽ appellamus. Modo diuulgo. Lucillius. Gaudes cum de me iſta ſermonibus differs. Nõnunq̃ diuido: ſcindo: diſſipo. Vir. A tq; arida differt nubila. Teren. Miſerã me differor doloribus. Vir. Haud ꝓcul inde citæ metiũ in diuerſa quadrigæ Diſtulerant. Aliqñ diſpono. Idẽ. Ille etiã ſeras inuerſũ diſtulit vlmos. Sæpe etiam diſto. Cice. Ac vide qd differat inter noſtrã & illo⁹ opinionem. Ab hoc fit differentia: Et Indifferens: & Differenter atq; Indifferenter aduerbia. Veteres ꝓ differẽtia Differitatẽ dixere. Refero nũc recenſeo. Virgilius. Cogere donec oues ſtabulis: numerumq; referre iuſſit Nunc aſcribo. Suetonius. Et in deorum numerum rettulit. Cicero. Si ad vnum omnia referenda ſunt digniſſimum eſſe Pompeium. Hoc eſt ſi vni omnia aſcribenda ſunt. Modo narro: cui⁹ habet datiuum. Virgilius: Referes ergo hæc: & nuncius ibis Pelidæ genitori. Si vero accuſatiuũ habet cũ ꝑpoſitione ad: in conſultationẽ pono. Q uinti. Nõ rettulit ad matrẽ: non ꝓpinquos conſuluit nõ amicos. Aliqñ reporto quaſi retro fero. Q uin. A d patrẽ arma nõ rettulit. Nõnunq̃ reuoco. Virg. Ille pedẽ referẽs: & inutilis inq; ligatus. Itẽ reddo. Idẽ. O mihi præteritos referat ſi Iuppit⁹ annos. Itẽ refero. Cornelius tacitus. Cũ ex agris ſegetes domũ referrẽt. Vnde Refrina dicebãtur ea: quæ ex ſegete cauſa hoſpitii domũ ad ſacrificia referebãt. Q uãdoq; cõuerto. Vir. Multa dies: variuſq; labor mutabilis æui Rettulit in melius. Plerũq; etiã renouo: & quaſi rurſus fero. Idẽ. Rettulit & priſcos docuit celebrare pœnates A refero relatiuũ Grãmatici dixere: qd aliqd ſupius dictũ referat: vt Q ui quæ quod. Itẽ Dialectici: qd aliqd referat ſine quo nec ipm poſſit cõſiſtere: vt pater & filius: dñs & ſeruus: relatiua ſũt quia nec pater eſſe põt niſi

Virgilius
Idem
Terentiꝰ.
Actius
Virgilius
Iuſtinus
Lucillius
Terẽtius
Idem.
Donatus
Virgilius
Idem
Cicero.
Suetonius.
Macrobi.
Lucillius
Virgilius
Idem.
Idem
Idem.
Cicero.
Plautus.
Idem
Plynius
Ennius
Seneca
Lucillius
Plynius
Saluſtius
Apuleius
Rigidius
Seneca
Virgilius
Plautus
Virgilius
Lucillius
Virgilius
Terenti.
Virgilius
Idem
Cicero
Virgilius
Suetonius
Cicero
Virgilius
Quintil.
Idem
Virgilius
Cornelius
Virgilius
Idem

Tractus
Elati mortui
Superbi
Profero
Prolatio
Perfero
Antefero
Pfericulum
Infero
Infenſus
Infeſtus
Infeſto
Infeſta ſigna
Infeſtatio
Infeſtumino
Suffero
Differo
Dilatio tẽporis
Differentia
Indifferens
Differenter
Indifferenter
Differitas
Refero
Refrina
Relatiuum
Relatio
Relatiue

Quintil.
Ouidius
Cicero
Virgilius
Cicero
Idem
Iuſtinian.
Virgilius
Virgilius
Plinius
Idem
Plynius
Horatio.
Cicero
Horatius.
Virgilius
Terẽtius
Idem
Horatius
Virgilius
Plynius.
Paulus
Anni compoſitores.
Virgilius
Cicero
Plynius
Pacuuius
Paulus

filiũ habeat: nec dominus niſi ſeruũ: & talis vt ita dicã reſpectus Relatio vocat: a relatiuo fit Relatiue aduerbium. Notandũ autẽ ꝓ relatiuũ ſæpe ad ſe antecedẽs trahit: idq; fit ſæpius antecedẽte poſtpoſito: nec apud poetas modo: ſed etiam apud oratores. Q uin. Timeo ne quos porrexerim cibos venena fiant. Ouidius. Cecidere manus quas legerat herbas. In quo etiã habita eſt ratio vetuſtatis. Cicero. Sed hoc nõ cõcedo: vt quibus rebus gloriamini in vobis: eaſdẽ in aliis reprehendatis. Vir. Vrbẽ quã ſtatuo veſtra eſt. Refero acceptũ idẽ eſt quod fateor me accepiſſe: & tã in bonã partẽ capit q̃ in malã. Cice. Vitam acceptã refert Clemẽtiæ tuæ. Idem Oĩa deniq; quæ poſtea vidimus quid autẽ mali nõ vidimus ſi recte ratiocinabimur vni accepta referem? Antonio. Acceptũ fero eſt habeo pro recepto: & fateor me accepiſſe quod nõ accepi: cũ nulla ſolutio iteruenerit: vnde acceptilatio dicta ẽ: quã Iuſtinian⁹ per interrogationẽ & reſponſionẽ fieri dicit. Referre impẽſũ eſt rõem de expenſis vel facere vel reddere. Præterea refert in ĩtcia dũtaxat perſona, ꝓ vtile eſt capitur. Plynius. Q uippe victimas cædi ſine præcatione nõ videt referre: nec deos rite conſuli. Itẽ, ꝓ intereſt. Virgilius. Præterea iã nec mutari pabula refert: & in his duobus nõ cũ re ꝑpoſitione cõponit fert: ſed cũ hoc noĩe res q̃ſi res fert: ideo cũ mea tua ſua cuia noiatiuis cõiungim⁹: vt mea refert: res mea fert. tua refert: res tua fert. ſua refert: res ſua fert. cuia refert: res cuia fert. Alioqn cũ genitiuis ſemp iũgimus: vt Platonis & Socratis refert. i. res Platonis: & res Socratis fert: qd ſimiliter accidit in hoc verbo intereſt: cũ compoſitum ſit ex in & re & eſt: q̃ſi in re eſt. Dicimus. n. mea intereſt: hoc eſt mea in re. i. vtilitate eſt: tua intereſt: tua in re eſt. Platonis & Socrat intereſt: in re Platonis ac Socratis eſt & cũ hoc verbo cõiuncta mea: tua: tua: ſuia ablatiui caſus nõ noiatiui ſũt interdũq; ſeparati ponunt. Liuius. Q uid enĩ in re eſt aliud: ſi plebeiã patricius duxerit: ſi patriciam plebeius: quid iuris tandẽ mutat. Plautus. Si tuã eſt quippiã in rẽ: hoc eſt ſi tua intereſt. Idẽ. Vtrũ ueniat nec ne mihi ĩ re eſt mea. Aliqñ tũ intereſt: ab inter præpoſitiõe & eſt componit: ſignificatq; in medio eſt. Ply. Arbo⁹ ſucco manantiũ picẽ reſinãq; aliæ ortæ in oriente: aliæ in europa ferunt: quę intereſt Aſia vtrinq; quoſdã habet: hoc eſt quę in medio eſt: ſiue inter vtrãq; partẽ eſt. Res ſane ſtatũ ac conditionẽ ſignificat. Vnde res publica: & res priuata dicit: & res meæ: res tuæ bonæ aut nõ bonæ vocant. Cicero. Id enĩ rebus noſtris mime conducebat hoc eſt ſtatui noſtro. Aliqñ res eſt quæ a ꝑſona diſtinguit. Vnde loci Argumẽto⁹ ſũt a rebus: & a ꝑſonis Nõnunq̃ diſtinguit a verbis. Hora. Verbaq; puiſã rem nõ in vita ſequentur. Interdũ accipit, ꝓ contentione atq; cõmercio: vt res eſt mihi cũ latrone nephario: & res eſt mihi cũ hoĩe agreſti. Plærũq; ꝓ cã: vnde dicim⁹. Ea re Q ua de re. Q uãobrẽ. Q uaſobres. i. ꝓpter quã cãm: & ꝓpter q̃s cauſas: & Ea de re. i. ob eã cãm: & ab re: i. ſine cauſa. Vnde res Cõperẽdinata dicit: cũ cauſa hoc eſt iudiciũ in diẽ tertiũ cõſtitutũ eſt. Et Reus qui in rẽ hoc eſt cãm ac iudiciũ vocatus eſt. A quo Reus ſtipulãdo eſt. q ſtipulatur Reus, pmittẽdo: qui ſuo noĩe quid pro altero, pmittit. Ad hæc Reus voti eſt qui ſuſcepto voto ſe numinibus obligat. Dãnatus autẽ voti: qui, pmiſſa vota iam ſoluit: & ſũt, ppria ſacro⁹ verba. Vir. Cõſtituã ante aras voti reus. Reũ agere eſt accuſare. Reũ page re eſt cõdẽnare. Reatus eſt culpa & crimen. Itẽ, ꝓ Coitu. Terẽ. Miles cũ quo tum rẽ habebã. Et pro cenſu. Idẽ Eius frater aliquantulũ ad rẽ eſt auidior. Horatius. Numq̃ ſic facies rẽ. Et, ꝓ imperio. Virg. Poſtq̃ res aſiæ p̃amiq; euertere gentẽ Immeritã viſum ſupis. Et pro vtilitate. Plynius. Q uod ex eius re magis q̃ noſtra eſſet. Postremo res dicit qua ſubſtãtia qualitas actio comphendũtur: quod Dialectici Tranſcẽdens vocant. Paulus Rei appellatio latior eſt q̃ pecuniæ: quia etiã ea: quæ extra computationẽ patrimonii noſtri ſũt continet cum ſignificatio pecuniæ ad ea referat: quæ in patrimonio ſunt. A res fit Reorverbũ quod eſt exiſtimor Opinor: nam & opinari putare eſt: a quo Opinio: & Opinatio: hoc eſt exiſtimatio: iudiciũ & inopinatũ: quod ꝑter opinionẽ accidit. Et Opinabile: quod opinione concipi poteſt: cuius ꝓtrariũ eſt Inopinabile. Opinio græce δόξα dicit: a quo Paradoxa dicunt: quæ admiratiõe digna ſunt: & opinionẽ hoĩm ſuperãt. Doxa etiã gloria ſignificat: vnde Eudoxia vera gloria dicit: & Eudoxus, ppriũ nomen quaſi gloria inſignis: fuit patria gnidius filius Eſchinis: geomet & aſtrologus ſũmus. Didicit geometriã ab Archita: primus hic vt aliqui tradunt annũ cõpoſuit: poſt quẽ Hipparcus: poſtea Cæſar & alius Eudoxus Rhodius hiſtoricus. Itẽ alius Sicius Agathocl filius poeta comicus. Ratus putãs: interdũ etiã certus ac firmus: vnde Ratũ habere: ac Ratificare eſt approbare: ac cõfirmare quod actu eſt. Veteres id ratare dicebãt: a quo factũ irritare: quod eſt infringere: nec ratũ habere. Vnde Irritũ dicit quod improbatũ eſt: & Inirritũ aduerbiũ pro fruſtra: per metaphorã quoq; irritare ẽ ad nihilũ redigere. Vir. Irrita ꝓpetua ſoluent formidine terra. Hinc Ritũ vocatũ exiſtimant morẽ & approbatam conſuetudinẽ: quã omes ratã habent: a quo rite aduerbiũ quod ſignificat bene: & ſecundũ ritum: Item Rituales etruſco⁹ libri. in quibus ſcriptũ eſt quo ritu vrbes condant: aræ ædeſq; ſacrent curiæ tribus & cẽturiæ diſtribuant. Si vero irrito penultimã productã habet ſignificat incito ſtimulo: vel ab ira quaſi in irã, puoco: vel ab irruendo: a canũ ſimilitudine qui in eos a quibus puocant irruũt. Vir. Irritatq; vir⁹ telis: & voce laceſſit. Sueto. Princeps qui delatores nõ caſtigat irritat. & Rates hinc dicunt connexæ & recte cõpactæ inuicẽ trabes: quę p aquã trahunt: & abuſiue a poetis vſurpant pro nauibus. Vir. Diſiecitq; rates: hinc etiã rõ deriuatur: quæ eſt motus animi: vera a falſis diſtinguens: a qua fit Ratiocinatio: quæ a grecis Syllogiſmus dicit diffiniturq; oratio: in qua quibuſdãpoſitis & cõceſſis: neceſſe eſt p ea quæ poſita & cõceſſa ſũt aliud euenire: & Rationale rationis capax: & Ratiõabile cũ ratiõe. & Ratiocinor Syllogizo. Rationẽ habere: ſi cũ genitiuo iũgat ẽ habere reſpectũ: vt habẽda eſt rõ ſalutis: rõ honoris: rõ rei familiaris. Si vo iungat cũ ablatiuo ꝑpoſita cũ ꝑpoſitiõe ẽ habere negociũ. Cice. Rõem habet cũ ĩra: quæ nũq̃ recuſat iperiũ. Rõem ꝓſtare, pprie eſt æquã legitimãq; rõe oſtendi: aut apparere oſtẽdi poſſe. Plyni. Mirũ eſt q̃ ſingulis dieb⁹ in vrbe rõ aut cõſtet aut conſtare videat pluribus cũctiſq; nõ cõſtet. Ratiſſimũ a rato ſuplatiuũ eſt: Recula a re diminutiuũ eſt: hoc eſt puares. Reicula vero dicit aut ætate aut morbo grauis. Reapſe veres dicebãt pro re ipſa. Pacuu⁹. Si nõ eſt igratus reapſe: quod feci. Itẽ a re deducit Rego: q̃ſi rẽ populi ago: a quo Regula q̃ vt Paul⁹ diffinit: rẽ q̃ eſt breuit enarrat. ꝓpt qd dicũt regulã eſſe breuẽ rer⁹ ꝑceptionẽ. Regulã etiã aliqñ ꝓ norma ponũt: qua lineę dirigunt

Refero acceptũ
Acceptũ fero
Acceptilatio
Referre ipenſũ
Refert
Intereſt
Ea re
Qua de re
Quamobrem
Quas obres
Ea de re Ab re
Res comperendinata
Reus
Reus ſtipulãdo
Reꝰ, pmittẽdo
Reus voti
Damnat⁹ voti
Reumago
Reum perago
Reatus
Tranſcendens
Reor. Opinor
Opinio
Opinatio
Inopinatum
Opinabile
Inopinabile
Paradoxa
Doxa
Eudoxa
Eudoxus
Ratus
Ratũ habeo
Ratifico
Rato. Irrito
Irritum
Inirritum
Ritus Rite
Rituales libri
Rates
Ratio
Ratiocinatio
Syllogiſmus
Rationale
Rationabile
Ratiocinor
Rationẽ habeo
Ratio conſtat
Ratiſſimum
Recula
Reicula
Reapſe. Rego
Regula

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Regule inuẽtor
Verus

Clauis inuẽtor
Collatiuum sacrificium
collatia oppidũ
Collatia porta
Collatiua dea
Susq; deq; fero
Susq; deq; hẽo
Legifer
Scutifer
Signifer
Mortifer
Pestifer
Furcifer
Fatifer
Ouifera
Fetifera
Pomifera
Baccifera
Glandifera
Frugiferum
Odoriferum
Odoratum
Luctiferum
Letũ. Leo
Deleo. Deletile
Deletio
Monstriferum
Ostentiferum
Portentifer
Stelliferum
Opiferum
Margaritifera
In
In marmore
In lapide
In ligno
In eo
Astrum
Stella. Sydus
Stella vnde
Planete
Errones
Erratice

Stilla
Gutta
Stilla
Stiria
Stiricidium
Stillicidium
Flumen
Stillo
Distillo

Distillatio
Substillum
Aster
Astron

Stello
Stellor
Stellatum
Stelliferum
Stellio

Tarantula

hanc simul cũ torno & claue. Theodorus Samius inuenit. Sed de his quę a Rego fiẽt deriuatiuis inferius dis- Theodo
seremus. Et verus quasi nõ fictus: nõ simulatus: sed ipsa res: vt enim auget: vt investibulũ: vehemẽs & deriua- Cicero
tiua vo: de qbus inferius dicem⁹. Itẽ a fero Cõfero: qd aliqñ significat simul fero. Cice. Oẽs meas curas cogi- Virgilius
tiua vo: de qbus inferius dicem⁹. Itẽ a fero Cõfero: qd aliqñ significat simul fero. Cice. Oẽs meas curas cogi- Idem
tatiõesq; in eã cõferebã. Aliqñ cõtollo. Vir. Et cõferre gradũ & pcedere lõgius audet. Interdũ cõfero. Idẽ. Et Cicero
ꝓferre manũ furor: iraq; mõstrat. Ci. Nõnunq; cõparo. Quæ cõferri cũ eorꝫ studiis põt. Sæpe etiã pfũ. Ply. Et Plynius
ad tussim invno sumptũ maxime cõfert. Qñq; trãsfero. Idẽ. Ab hoc nos studiũ potissimũ cõtuli issemus. Hic Idem
Collatiuũ sacrificiũ dicit: qd ex collatiõe offert: & Collatiuũ vẽtrẽ magnũ ac turgidũ Plautus noiauit: quia in Plautus
eũ oĩa ædulia cõgerunt. & Collatia oppidũ: ac Collatiua porta: & Collatiua Dea: de qbus inferius dicem⁹. Itẽ
a fero deductũ ẽ. Susq; deq; fero: qd & Susq; deq; habeo: dicimus. Significat aũt aĩo æquo sũ: & qd accidit non
magnifacio: & interdũ negligo atq; ꝓtẽno. Multa ꝓterea a fero cõposita fiũt: q̃ enumerare omia difficile foret
vt Legifer ferẽs leges. Scutifer ferẽs scutũ. Signifer ferẽs signũ. Mortifer ferẽs mortẽ. Pestifer ferẽs pestẽ
Furcifer ferẽs furcã. Hi eni Furciferi dicebant: q ob leue dictũ cogebant a dñis ignominię magis q̃ supplicii
gẽa circa furcã in collo ferre subligatis ad eã manib⁹: & ꝓdicare peccatũ suũ: simulq; monere cæteros ne qd sile
admitterẽt. Teren. Hocvis tibi vt credã furcifer. Fatifer idẽ qd mortifer. Ouifera q̃ fert oua. Fœtifera ferẽs Terẽtius
fœtũ. Pomifera arbor ferẽs poma. Baccifera ferẽs baccas: Glãdifera ferẽs glandẽ: Frugifera ferẽs fructum
Odoriferꝫ ferẽs odorẽ: qd & odoratũ dicit. Luctiferũ ferẽs luctũ. Lætiferꝫ ferẽs mortẽ. Letũ enĩ mors est: si
ue a ꝓtrario sensu qd minime læta sit: siue a leo verbo quod vetes vtebant: nũc solo cõposito eius vtunt: quod ẽ
Deleo: quia mors oĩa deleat: aĩquo Deletile dicim⁹: nõ qd deleat: sed qd deleat. Var. Spõgiã deletilẽ: & Dele- Varro
tionẽ cõsumptionẽ. Lucil. Deletionẽ nostri advnũ exercitus. Mõstriferꝫ ferẽs monstꝫ. Ostẽtiferꝫ ferẽs ostẽ Lucillius
ta. Portẽtiferꝫ ferẽs portẽta. Stelliferꝫ ferẽs stellas Opiferꝫ ferẽs opẽ salutiferꝫ. Ply. folia fraxini iumẽtis mor Plynius
tifera: cæteris ruminantiũ inocua. In Italia nec iumẽtis nocẽt. Cõtra serpẽtes vero succo expsso ad potũ: & im
posita vlcerib⁹ opifera. Margaritifera q̃ fert margaritas. Idẽ. Cõchaꝫ genera int quæ & margaritiferæ Co Idem
chleę: & mille alia hmõi. INASTRA. Ad astra. In eni cũ accusatiuo iũcta aliqñ intra significat: vt in
naui ingressus: in domũ pfectus. i. intra naui: & intra domũ. aliqñ ꝓtra. Ply. Cũ mihi sermo in adulteꝫ esset ſ Plynius
est ꝓtra adulteꝫ. & Vir. Quid meus Aeneas in te cõmittere trũ: qd troes potuere? mõ ꝓ. Idẽ. Accipit in Teu Virgilius
cros aĩm: mentẽq; benignã. Nõnunq; ad vt ſ loco: & apud Vir. Impulit in latus. i. ad latus: & Lucanũ. In pup Idem
pim rediere rates: ꝓ ad puppim. Qñ vero hæc ꝓpositio ablatiuo adiungit: eandẽ vim habet quã apud græcos
ἐν: vt in Italia: in Vrbe: in tpe: & aliqñ significat vel ꝓ ad: vt hoc est in re tua. i. ad vtilitatẽ tuã: vel ꝓ vtilitate
tua. In cõpositione vero aliqñ ꝓuatiua ẽ: vt idoctus: iiust⁹: inutilis: ipius: impurus: Aliqñ intentiua impmo: in
curso irrumpo impugno incũbo. Illud in hac ꝓpositiõe notandũ qd in marmore incisæ sũt litteræ dicimus: in
gẽma: in lapide: in ligno: nõ autẽ in marmur: in gẽmã: in lapidẽ: in lignũ. Ediuerso vero in æs nõ in ære. Li- Liuius
uius. Priusq; vrbẽ ingrederẽtur: leges decẽuirales. qbus duodeci tabulæ est nomẽ in æs incisas in publico ꝓpo
suerunt. ASTRA. Cœlũ pars ꝓ toto. Astrũ græcũ vocabulũ est: Græci enim ἀστέρα vocant: qd a nostris
dicit sydus. Sydus & stella differũt: qd ostẽdit Cicero cũ iquit: quæ sydera & stellas vocatis. Stellæ enim sũt sin Cicero.
gulares: quæq; nõ admixtæ aliis solæ ferunt. Sydera vero quæ ad aliquod signũ compluriũ stellaꝫ compo-
sita sunt: vt Aries taurus: Andromeda perseus: & similia. Vnde ἀπὸ τοῦ συνεισέειν: hoc est a simul viden-
do dicta sunt: quod plures stelle simul conspiciantur. Et ἀπὸ τοῦ πλανᾶσθαι: hoc est ab errando Planetæ vn
de huiusmodi stellas quidã Errones vocitauere: qd modo ad austrũ ferunt: modo ad Septentrionem: modo
cũ mũdo modo contra mundũ. Stellavero vel a stando appellata est: quod stare stellæ videant: vel quod aliqui
senserunt: & tanq̃ nimis curiosũ a Quintiliano reprehendit: ꝓ sit quasi luminis stilla. hoc est gutta. Apuleius. Quintil. Apuleius
Et sanguis eruptionẽ vtriculo admoto excipit diligent vt nulla ĩ stilla cõparẽt vsq̃: q̃uis Palæmon vicẽtin⁹ in Palemõ
signis grãmaticus interrogatus quondã: qd inter stillã guttãq; intẽ esset: gutta ingt stat: stilla cadit. A stiria autẽ
ꝑ diminutionẽ facta est stilla. Stiria ꝓprie est aqua frigore cõcreta pendẽs stillãsq; guttatã. Ply. Distillantes hi- Plynius
berno gelu stirias. Vir. Stiriaq; ĩpexis induruit horrida barbis. Itẽ ab eadẽ dicit Stiricidiũ: sicut a stilla Stilli Virgilius
cidiũ: vbi e tectis guttę fluũt. Itẽ stillicidiũ ab Vlpiano ita distinguit a flumĩe: ꝓ stillicidiũ stillatã cadat: flumẽ Vlpian⁹
cõtinue fluat. A stilla fit Stillo verbũ qd aliqñ significat guttatim fluere. Martia. Viuebãt laceri mẽbris stillan Martia.
rib⁹ art⁹ Aliqñ guttatim emtto Ply. Frutex ẽ resina stillãs. Ab ſ fit Distillo: qd fit aliqñ ẽ paulatim fluo. Vñ flu Plynius
xus humoris a Capite distillatio dicit. Aliqñ guttatim extraho humorẽ: vnde distillare flores: distillare herbas:
hoc ẽ humorẽ ex iis paulatim extrahere dicimur: & Distillatio humoris extractio. Et Substillũ tẽpus dicitur: qd
ante pluuiã vel post pluuiã ẽ: nõ ficũ sed humidũ: qd aut iã stillet: aut nondũ stillare desistat. Eãdem differẽtiã
græci faciũt int Aster & astrõ. Aster. n. stella vna ẽ: Astrõ signũ stellis coactũ: qd nos syd⁹ vocam⁹. Quiq; trãs au
ctores sydus ꝓ stella vsurparũt. Cicero. Itaq; nesciũt hos sydeꝫ errores. Idẽ. Nã cũ duo sũt genera sydeꝫ: q̃ꝫ Cicero
alteꝫ spaciis mutabilib⁹ ab ortu ad occasũ cõmeãs. nullũ nunq̃ cursus sui vestigiũ inflectit. Alterũ aũt cõuer- Idem
sionẽ duas iisdẽ spaciis curribusq; cõficiat. Quintilianus. Quid hæc fulgentiũ sydeꝫ veneranda facies: quæ Quintil
quadã velut infixa ac coherentia perpetua semel capta sede collucent. Alia toto sparsa cœlo uagos cursus cer-
tis emetiuntur erroribus. Stellam nunq̃ pro sydere posuere. A stella fit verbum Stello: quod est luceo: & qua-
si stellas facio a quo fit participium Stellans: hoc est lucens. Martialis. Et numerosa linunt stellantem splenia Martia.
frontem. & Stellor passiuũ. Plynius. Quoniam stellarum byadum & numero & dispositione stellãtur. hinc Plynius
Stellatũ stellis plenum: & Stelliferũ stellas ferens: vtrũq; cœli Epithetum est. Sed Stellatũ proprie dicit cum
serenũ est: & stelle vbiq; videri possunt. Item a stella Stellio uocitatus est: quẽ medici nostri temporis magno
errore putãt lacertũ esse: cũ lõge aliud aĩal sit: ẽ eni lacerta minor: a græcis ἀσκάλαβῶνησ: hoc ẽ Ascalabo
tes dicitur: qd apud eos ἀσκάλαθοσ circulus ꝓbusdã depicti sũt: & veluti lucẽtib⁹ guttis
ĩ modũ stellaꝫ: vñ stelliões a nostris vocitant pleni lẽtigine stridoris acerbi. Romani vulgo nũc Tarãtulas vo

Vlpianus

cãt Ab hoc aĩali Stellionatus crimẽ apud iuriscõsultos nomẽ sumpsit: cuius cognitio: vt Vlpian⁹ fẽtit: ad præ Stellionatus
fidem spectat: cũ scilicet aliqd dolo factũ est: vt figs rẽ alii obligatã dissimulata obligatiõe ꝑ caliditatẽ: alii di- crimen
straxerit: aut figs merces suppofuerit vl corruperit: aut fi iposturã fecerit cui⁹ nulla ordinaria pœna est: sed ex
tra ordiarie plectit. Cã aũt nois scdm quosdã hæc fuit: qd q huiusmõi criminis rei sint: astu & dolo velut quo
dã stelliõis medicamẽto hoies fallũt: fit enĩ e stellione malũ medicamẽtũ. eteni cũ mortu⁹ ẽ in vino: facit eoꝫ
q biberint: lẽtigine obducit. Propt qd ivnguẽto necãt eũ. formæ mulieꝫ insidiãtes: cui⁹ rei remediũ est oui lu
teũ & mel ac nitrũ. Nos aũt cãm noisveriorẽ hãc esse existimam⁹: qd nullũ aĩal fraudulẽtu⁹ iuidere hoĩ tradũt
ideo nomẽ ſ versũ est ĩ maledictũ: et quotiẽs insidiatorẽ aliquẽ significare volum⁹. Stellionẽ noiamus: a quo
Crimẽ stellionat⁹ a veterib⁹ est deductũ scit Stellio nihil tuniculæ suæ ĩ Comitialib⁹ morbis ꝑferri. iccirco eã Tunica stellio-
simulatq; exuta est: deuorat. Propt ſ obseruãt cubile ei⁹ æstate: qd est ĩ locis hostiorũ: fenestrarũq;: ac camer(: nis
vel sepulchris. Ibi vẽ incipiẽte caueas ex fissis harũdinib⁹ textas opponũt. Quarũ illi ãgustiis gaudẽtes: quo
se facili⁹ exuãt ꝑ eas egrediũtur: q̃ propt dimissa tunica remeare nõ possũt. Est & ali⁹ Stellio ex araneoꝫ gẽe
q simili mõ Ascalabotes a græcis dr: & Colotes: & Galeotes: lentiginosus ĩ cauerniculis dehiscẽtis p æstũ ẽtæ Ascalabotes
habitãs: hic maioꝫ nrõꝫ tẽporib⁹ in Italia visus nõ fuit. Nũc frequẽs in Apulia visit. Aliqñ etiã in Targnẽ
si & Corniculano agro. & vulgo sititer Tarantula vocat. Morsus ei⁹ perraro iterimit hoĩem: semistupidũ tñ
facit: & varie afficit. Tarãtulã vulgo appellãt. Q uidã cãtu audito: aut sono ita excitãtur: vt plenĩ lętitia ac sẽp Tarantula
ridẽtes saltẽt: nec nisi defagitati ac semineces desistãt: alii sẽp flẽtes: q̃si desiderio suoꝫ miserabilẽ vitam agãt:
alii visa muliere libidinis statũ ardore incẽsi: veluti furẽtes in eã psileãt: qdã ridẽdo: qdã flẽdo moriãtur. Mul
ta sũt araneoꝫ gẽa oẽsq; græco vocabulo: sed apud latinos vsitato phalãgia dicunt. Vnũ genꝰ est formicæ si Araneoꝫ varia
mile: sed mlto maiꝰ rufo capite: reliq̃ pte corpis nigra: albis gutt(respersũ: viuit maxie circa furnos: & molas. genera
Ictus ei⁹ q̃ vespæ acerbior est. Est scdm phalãgii gen⁹: qd lupũ vocãt. Itẽ tertiũ lanuginosũ grãdissimo capite: q̃ Phalangium
dissecto iuenũtur ĩtus vmiculi duo: adalligatiq; mulierib⁹ ceruina pelle aĩ solis ortũ: ipediunt cõceptũ: pro- Lupus
pterea hic Arane⁹ Atocius dr: græci enim ἀτόκιον hoc est Atociũ vocãt omẽ medicamẽtũ: qd sterilitatẽ in-
ducit. Quartũ quoq; Phalãgiũ gen⁹ Rhachinon dicit ore nigro minimo: subalbo: pedib⁹ breuissimis tãq̃ iper Atocius
fectis: dolorẽ morsu: q̃lẽ scorpio facit: Quintũ gen⁹ Asiortiõ distinctũ virgulis albis: cui⁹ ictus genua labefa- Atocium
ctat. Sextũ Ceruleũ est: lanugine nigra: Caliginẽ cõcitãs: & vomit⁹ araneosos: ſ est in qb⁹ telæ araneæ cõspici- Rhachinon
unt. Septimũ a Crabrone tãtũ pẽna differẽs: qd admaciẽ pducit. Mirmecion octauũ formicę simile capite: al Asiortion
uo nigra: guttis albis distinguẽtib⁹. Præter hæc Tetragranthii duo gẽa hãt: peior in quo mediũ caput distin Phalangium
guit linea alba: & trãsuersũ altera hinc oris tumorẽ facit. Alter Cinerici⁹ est posteriori pte candicãs. Vltim⁹ ac Ceruleum
mime noxius: q eodẽ colore: telas in parietib⁹ latæ texit: veluti rhetia muscis capiẽdis. Mus araneus exiguũ Comitus
aĩal est musteliẽ p tenuissimũ filũ siue gladii aciẽ ipume ambulãs. μυῖαλκὴ a græcis dicit. Eius Araneosos
morsus venenat⁹ est: tradũt equos. Si herbas: in qb⁹ hi fuerint: depascãtur: stati exanimari. Arane⁹ pprie ipm Myrmecion
Virgilius aĩal vocat. Aranea tela: Sed poetæ etiã fœminũ p aĩali vsurpãt. Vir. Nã sæpe in florib⁹ suspẽdit aranea cas Tetragranthii
ses. Græci πρᾶχνη Dicunt. Arachne puella fuit Lydia lanificii pitissima: q̃ cũ se temere Minernæ ꝓposu Mus araneus
isset: cõuersa est in araneã. A Sydere aũt fit sydereus. qd mõ altũ significat. Martial. Hic vbi Sydere⁹ ppiusvi Araneus
Martia. det astra Colossus. mõ fulgentẽ. Virg. Et splẽdidus æthera syderea polus. Aliqñ etiã qd ex sydere est: vt syde Aranea
reus ignis: sydere⁹ afflatus: sydere⁹ splẽdor. Itẽ præsidero verbũ. præsiderare enĩ dicimus: cũ maturi⁹ hiberna Arachne
tẽpestas mouet: q̃si añ syderis tẽpus. Itẽ Cõsidero a syderũ cõtẽplatione: a quo cõsiderat⁹ dicit: q agẽda cõside- Sydereus
rat. Et cõsideratio cõtẽplatio. & Cõsiderate aduerbiũ cũ cõsideratiõe & maturitate. Itẽ Desidero a Sidere de- Presidero
ducit: qd veluti lucẽ syderis: q̃ amam⁹: optemus: a quo fit Desideriũ. Itẽ a sydere Sideror qd est sydere afflor- Considero
Curtius a quo Sideratio morbi gen⁹: & q eũ morbũ patiũtur Syderati dicũtur: & q mortui sũt: Desiderati. Curtius. In Consideratus
eo plio trecẽti capti: quq̃ginta desiderati sũt: q̃uis ob id etiã Desideratos dici videri possit: qd mortuoꝫ deside Consideratio
rio tenemur: quẽadmodũ absentiũ. Est aũt Syderatio morb⁹ partẽ aliquã corpis sæpe etiã pene totũ corpus p Considerate
cutiens subito atq; exsiccãs: & plerũq; hoĩem enecans: qd cũ repẽtino quodã ipetu eueniat: nõ causa aliq̃ infe- Desiderio
Plynius riori: sed e cœlo vi quadã syderis puenire putat. Vñ Plin⁹. Syderatio ĩquit tota e cœlo ẽ. Iccirco a sydere no Desiderium
men sũpsit: hinc morb⁹ ille notissim⁹ & formidolosus oĩbus: quem græco vocabulo ἀπόπληξιαν: siue Epi- Sideror
plexiã noiamus: ſ est subitã percussionẽ πληκτεῖν eni pcutere est. Syderatio etiã dr: qd corpus stupore quo- Syderatio
dã attonito subito cõficiat. Nec in hũanis tãtũ corporib⁹: sed in arboribꝫ etiã ac plãtis vitibusq; sideratio est: hu Syderatus
manæ prsus similis: quãdo sub ortu canis vapoꝫ siccitate arbores moriũtur. Græci a syderis pcussiõe ἀστροβολεῖν nominãt ἀστροβολεῖν sydus dicũt βάλλειν iactare: pcutere. Sũt etiã q pro astrobolia Sphalecismum Desideratus
Martia. vocẽt. Martialis: Sydere pcussa est subito tibi Zoile lingua. Idẽ. Hoc opus est subito fias vt sydere mut⁹. Plau
Plautus tus: Syderat⁹ est: moueri nõ potest. Syderitis aũt nõ a sydere dicit: sed ἀπὸ τοῦ σιδηροῦ: ſ est a ferro. est au
tẽ syderitis lapis: quẽ alio noĩe heracleon: alio magnetẽ vocam⁹: a quo trahit ferrũ: & cũ ppriis venit: assistit: Syderitis
Nicander teneturq; et complexu hæret: dictus magnes ab iuẽtore. vt Nicander tradit. Inuenisse autem hic fertur in In Heracleos
dia: dum armenta pasceret: clauis crepidarum: & cuspide baculi hærentibus. Ab astro autem Astronomus: Magnes
& Astrologus dicti: qui astroꝫ scientiam profitentur: & astrolabiũ instrumentũ: ex quo astrorum motus col Astronomus
ligũtur. Astronomia quoq; & Astrologia: hoc est scientia de syderibus: aliud enĩ vocabulum a lege & norma Astrologus
aliud a ratione astrorũ deductum est. & Asteriscus signum ad stellæ similitudinẽ paruæ: quo vtimur cum ali- Astrolabium
quid in scribendo omissum est hoc modo. & Astræus vn⁹ ex titanibus qui cum aurora concubẽs ventos genu Astronomia
it: & Astræa hui⁹ Astræi filia ex aurora quam ob sũmam æquitatẽ iustitiam appellatam fuisse scribit Ara- Astrologia
Aratus tus. Nã cum adhuc terras habitaret. Nondũ vesanos rabies mudauerat enses Nec cõsanguineis fuerat discor Asterisc⁹ signũ
Idem dia nota. Sed postea crescẽtib⁹ vitiis euolauit in cœlũ. Vnde subdit idẽ Arat⁹: Et cœli sortita locũ quẽ pxim⁹ Astreus
illi Tardus ĩ occasũ segtur sua plaustra bootes. IMMODICIS. Maximis. Modicũ enĩ aliqñ puũ acpu Astrea
Modicum

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Immodicum
Immodici
Modice
Modus
Ratio
Quomodo
Quēadmodū
Admodum
Propemodum
Mirū immodū
Maiorē īmodū
Commodum
Accommodum
Commoditas
Commode
Commodum
Commodo

Mutuo

Mutuidatio
Mutatio
Mutuum
Foenus

Mutuor

Cōmodatarius
Depositarius
Accommodo
Accōmodatus
Modifico
Modificor
Modificatio
Moderor
Moderatio
Modestia
Moderator
Moderate
Modeste

Modiperator
Mos
Modius
Modiolus

Modulor
Modulus
Modulatio
Modulamen
Modo
Ammodo
Postmodum
Postmodo
Paulomox
Solummodo
Tantūmodo
Mausoleum

De mausoleo

sillū dicim⁹. Apulei⁹. Modico labore fatigat: itaq; e diuerso īmodicū ꝓ maximo ponim⁹. Modici etiā pauci dicūtur. Plau. In angiportu turba est domū modici itroierūt. A quo Immodicos dicimus plures. Martialis. Atriaq; īmodicis artat imaginib⁹. Modicū trī ꝓprie ꝓ moderato vsurpat. Plau. Cui aim⁹ modic⁹: cōtinēs ex pers ambitionis: hic modicū aduerbiū significat parū. Idē. Aedepol id modicū curat. Modice vo Moderate. Idē: Modice sapis. Cic. Res pura. ex trib⁹ illis gnib⁹ regali: & optimatū: & populari ꝓfusa modice. A modo aūt deriuatū ē modicū. Modus ei ꝓpe rōnē significat. Ratio vo iubet: ne q̄d nimis sed oīa cū moderatiōe fiāt vī quomō: & q̄ēadmodū dicim⁹. i. q̄ rōne: & Admodū ꝓ satis q̄si scdm rōem: vel ꝓ valde: vt ad itēsiua pticula fit: & Propemodū fere q̄si parū absit a modo: lī est a rōe: & mirū īmodū: ac maiorē īmodū: q̄si vltra rōem: & cōmodū atq; Accōmodū: q̄d ꝓprie significat aptū cōueniēs: q̄si cū modo/& ratiōe Vir. Accōmoda fraudi. Capiē trī aliq̄n pro ītegro. Plaut⁹. Viginti argēti cōmodas minas: et ꝓ vtili. Cornelī⁹ Celsus: Sed iter oīa maxime cōmodū est modice exerceri. Hinc fit Cōmoditas: q̄d iter dū aptitudinē q̄adā: cōueniētiāq; significet: iter dū vtilitatē. & Cōmode aduerbiū hoc est aptevtiliē. Itē aliud aduerbiū cōmodū: q̄d significat iā Apulei us: Cōmodū lumē euaserāt. Et fores ad pristinū statū ītegre resurgūt. Idē: Intuli me: eūq; accubātē exiguo ad modū grabatulo: Et cōmodū cœnare incipiētē iuenio. Et cōmodo vbū q̄si incōmodū do. Cōmodare enī ē alicui ꝓ rei vsū ad tēpus cōcedere. Ci. Dādo ac accipiēdo. mutuādisq; facultatib⁹: ac cōmodādis nulla re egerim⁹. Nec rei trī mobilis cōmodatio dī: vt Vlpian⁹ existimauit: sed etiā soli. Plau. Cū ædes pauperi cōmodasset: differtq; lī vbū a mutuo. Mutuam⁹ enī vt Paul⁹ Iuriscōsult⁹ inq̄t: nō eādem spēm recepturi. Mutui datio in iis reb⁹ est: q̄ pōdere: numero: mēsuraue dari solēt q̄n earū rer̄ datione possum⁹ in creditū ire: q̄a magis in gnē suo fūctione recipiūt ꝓ solutionē q̄ ꝓ specie. Nā in cæteris reb⁹ ideo ire ī creditū nō possum⁹: q̄a aliud ꝓ alio inuito creditore solui nō pōt. Appellata est aūt mutui datio ab eo q̄d ē de meo fiat tuū. Mutuatio a mutuo deducitur: & mutuū q̄d sic a fœnore differt: q̄a mutuū sine vsuris est: fœn⁹ cū vsuris. Plau. Nā si mutuo nō potero: certū est sumā fœnore: & Mutuo aduerbiū: q̄d aliq̄n significat inuicē: vt mutuo se amāt. idest alt̄ alterū amat. Aliq̄n e diuerso. Cice. Fac me mutuo diligas: lī est fac mihi in amore rēdeas. Mutuor vo passiue significat mutuo accipio. Plau. Decēmnas a patre mutuat⁹. Aliq̄n cōmodare est cōmodū facere: siue cōmoditatē pstare. Cic. Cui ego q̄buscūq; reb⁹ potero: libētissime cōmodabo. Cōmodatari⁹ vocat̄: cui aliq̄d cōmodatū est: sicut depositari⁹ penes quē aliq̄d est depositū. Accōmodare ū adiūgere: & applicare ē. Vir. Lateriq; argiuū accōmodat ensem. Cice. Q̄ui se ad rē. p. & ad magnas res gerēdas accōmodauere. Interdū accōmodatū significat. pclīue: ꝓpensū Cic. Ad sūmū græcorꝫ ociū potiusq̄ ad vllā vim aut tumultū accōmodati. Interdū accōmodare adhibere. Idē Tātū dabit amicitiæ: vt verā amici cām eē malit: vt orādæ litis tp̄s quoad leges liceat accōmodet. Itē a modo fit modifico: siue modificor: a quo Modificatio & Moderor q̄d mō cū actio: mō cū dtō cōiūgit̄: a quo Moderatio/& Modestia. Cic. Tēperātē græci σωφρόνως dicī vocāt: eamq; virtutē σωφροσύνην quā soleo equi dem cū tēperātiā: tū moderationē appellare nōnūq̄ etiā modestiā. Itē a moderor moderator: lī est rector/ gubernator: & Moderate aduerbiū/& Modeste lī est mediocrit̄/& tēperate. Idē modestia/moderatio/modus/modicū Mediocrē hunc hāt ordinē q̄d modestia fundamētū: soliditas: basis ipsa vtutis est: ex q̄ gignit̄ moderatio. q̄ tēperat: aurigatq; modos q̄ ex supra memoratis disciplinis: in factis & in dictis & cætis talib⁹: quę agēdi officia sūt: iūgūtur. A modo etiā modipatores dicti sūt q̄ modificādi aliq̄d auctoritatē hāt: q̄si modū impantes. Var. In cōmunis instituti sūt modipatores atq; mgrī et ꝓ syncopen. Mos lī est vitæ institutū ꝓsuetudine firmatū cū deriuatis ab eo de quo iferī⁹ dicem⁹. Et modius mēsuræ genus cōtinēs duo et viginti sesterti a: a quo Modiolus q̄rta ps modii. Est etiā modiolus parui vasculū q̄dratū: quo cū tympanis ad hauriēdum ex puteo aut lacu aut flumine aquā vtūtur. Vitruuius. Ita cū rota a calcātib⁹ versabit̄ modioli pleni ad sūmū elati: & rursus ad imū reuertētes infūdēt in castellū ipsi ꝓ se: q̄d extulerūt. Et Modulor: q̄d significat cū mēsura: & numerorꝫ ratione cōpono. Virg: Et modulās alterna notau a. quo modulus ipsa cōpositio: & cant⁹. Itē modulatio/& modulamē. Modus etiā aliq̄n ꝓ fine recipit̄: atq; euētu. Idē: Sed q̄s erit modus. Idē. Q̄uis rebus dexter modus? Mō cū o finalē lām correptā habet: tēpus significat p̄sens: vt mox præteritū: vel nondū præteritū: vel stati futurū: vt modo id ago: mō veni: modo id dicebā: mō faciā. A quo fit: quo Apulei⁹ et quidā alii vtuntur: amō pro post hac. Vt nemo me amodo tā mane egredientē solū videbit. Itē Postmodū: & q̄d nōnulli vsurpāt: post modo: & mox q̄d nō significat paulopost: vt Pōpeius īquit: sed statim. Q̄uippe & paulomox dicim⁹: lī est stati cū paruo iteruallo. Ply. Et paulomox calefactū vulneri imponat̄. Aliq̄n etiā modo pro tātum accipit̄. vt tace modo: a quo selūmodo: & tantūmodo deducūtur. MAVSOLEA. Mausoleū pluralis ꝓ singulari. Erat autē Mausoleū sepulchrū Mausoli regis Cariæ ab artemisia vxore ædificatū. Dom⁹ huic erat theatri curuaturæ similis lateritia. In imo scdm portū: forū habebat. Per mediā autē curuaturā latitudinis plateā amplā ī qua media mausoleū cōdidit: ita egregiis operib⁹ cōstructū: vt iter septē orbis miracula numerēt̄. Ad hu⁹ postea similitudinē diuus Augustus sepulchrum sibi in cāpo Martio ædificauit mirabili opere: duodecim hostiis adhibitis ad duodecim cælestiū signorum imitationē: erecto præterea ibi obelisco quod inscriptā rerū naturæ iterprætationē ægyptiorū philosophiæ habet: cui diuus Augustus mirabilē vsum addidit ad deprehēdendas solis vmbras: dierūq; ac noctiū magnitudines strato lapide ad obelisci magnitudinem: cui par fieret vmbrarꝫ effectus. Addidit præterea porticū pedū mille: & hortos: ac nemora miræ pulchritudinis hoc ad illius de quo loquimur nomine mausoleum vocant. Suetonius de Augusto: Reliqas legerunt primores equestris ordinis truncati et distincti: pedibusq; nudis: ac mausoleo cōdiderant. Id opus inter flammineam viam: ripamq; Tyberis sexto consulatu suo construxerat: circumiectasq; siluas: & ambulationes in usum populi iam tunc publicarat. PENDENTIA. Ita columnis inclusa: vt q̄uis is subnixa essent: pendere tamen in aere viderentur. Patebat hoc opus ab austro: & septentrione sexagenos ternos pedes. breuius a frontibus toto circuitu pedes vndecim supra quadringentos. Attollebant in altum vigintiquinq; cubitis. Cingebatur

Apuleius
Plautus.
Martia.
Plautus.
Idem
Cicero.
Idem
Cicero

Virgilius
Plautus
Cornelius
celsus
Apuleius
Idem.

Cicero.
Ulpianus
Plautus
Paulus

Plautus.

Cicero
Plautus
Cicero
Virgilius
Cicero
Idem
Idem

Cicero.

Varro

Virgilius
Idem

Apuleius

Pōpeius
Plynius.

Suetoni⁹.

Columnis sex & triginta: Opus totum cœlatum erat: ab oriente cœlauit Scopas a septentrione Bryaxis: a meridie Timotheus: ab occasu Leochares. Prius autem q̄ opus absoluerent: regina Artemisia: quæ viri mēoriæ id opus extruxerat: extincta est. Neq; trī illi recesserūt nisi opere pfecto: vt gloriæ ipsorꝫ: artisq; monumētū relinq̄rēt. Accessit et q̄ntus artifex Theon: q̄ supioris pyramidis altitudini iferiorē æq̄uit. viginq̄tuor gradib⁹ in metæ cacumē se cōtrahēs. In sūmo q̄driga erat marmorea: quā fecit Pytis: q̄ adiecta centū q̄ draginta pedū altitudine totū opus includebat. Pēdere ꝓprie est suspēsū esse tractūq; est a pēnis autiū. Vir. De pēdēt lychni laq̄rib⁹ aures. Hinc ꝓ metaphorā pēdere ꝓ sustētari accipit̄. Ouid⁹. Pēdet et a vrā nrā salute salus. Itē pēdere dī q̄ nimio desiderio alicui rei ītetus cessat ab omni alio ope: & ad vnū solicit⁹ expectat. Idē Pēdetq; iterū narrātis ab ore: Idē: Dū cōsulta petis: nrōq; in limīe pēdes: vī pēdere ꝓ dubitare accipim⁹. Seneca Pēdet aim⁹: et ī diuersa trahit̄. Itē ꝓcessare. Virg. pēdēt opa iterrupta: minæq; murorꝫ īgētes. Ab hoc fit dependeo: q̄d mō est ex aliq̄ pēdeo/mō sustētor. Cice. Ois enī illorꝫ salus a nrā salute depēdebat. Et pēdulus: q̄ pēdit. Ouid⁹. Lassaret viduas pēdula tela man⁹. Vī pensa dicūtur manipuli lanæ: q̄ pēdent ex colo: et fuso trahūtur: et pensiles horti: q̄ supra ædificia facti sūt. Et pēsilis vrbs: q̄ subter cauata est: Ply. Legūtur et pensiles hortos: imo vo totū oppidū fecisse ægyptię Thebæ exercit⁹ armatos subito educere solitis regib⁹ nllo oppidanorꝫ sentiēte. Idē. Magnitudo et frequētia cloacarū vrbē pensilē fecit. Itē pēsilis hō: q̄ suspēsus est. Plau. Restum volo mihi emere: q̄ me faciā pēsilē. Certū est añ tenebras psequi tenebras: & lucernæ siue lychni pēsiles: qbus in delubris vtebātur: arborꝫ mō mala ferētiū lucentes: q̄lis fuit Romæ in tēplo Apollinis palatini: quē Alexāder thebanꝫ expugnatōe captū in Cyma eidē deo dicauerat. Cyma oppidū est Aeolicū in Asia. et Pons q̄d veluti ī aere pēdeat. Significat aūt omē ꝓ q̄d sup aq̄s trāsim⁹: vī et ꝓ scala nauiū ponit̄. Vir. Interea Aeneas socios de puppib⁹ altis pōtib⁹ exponit. Hinc fit pōticulus paru⁹ pons. Et depōthani senes postulatores q̄ sexagenarii de pōte deiiicebātur. Et Pōtones naues: q̄b⁹ in traiiciēdis ānub⁹ loco pontiū vtimur. Papinian⁹. Flumine publico iterueniēte via cōstitu pōt: si aūt vado trāsiri pōt: aut pōtē habeat diuersū si Pōtomib⁹ traiiciat̄. Idē: Q̄uia via cōsūmari solet: vel ciuitate tenus: vel vsq; ad viā publicā: vel vsq; ad flumē in q̄ pōtomib⁹ traiiciat̄. Et pōtifex sacer magistrat⁹ de q̄ iferī⁹ dicem⁹: q̄d istaurādorꝫ pōtiū curā haberet. Erāt aūt mīores & maiores pōtifices: iter q̄s vn⁹ sūm⁹: q̄ pōtifex maxim⁹: siue sūm⁹ pōtifex dicebat̄ q̄d a Romanis veterib⁹ sūptū nræ quoq; sectæ hoīes seruāt. Ab hoc pōtificat⁹ dicit̄: sicut a Cōsule Cōsulat⁹: et Pōtifici⁹: a quo ius pōtificiū/& pōtificalis: Vī Pōtificales libri: in q̄b⁹ sacræ cerimoniæ cōtinētur. Itē a Pōte Pons vmbriæ oppidū q̄d pulcherrimū pontē supra Narē amnē habeat. Et Tripontiū aliud oppidū huic ꝓpinquū: q̄d tres habeat pontes. et Pōtina palus iuxta Circeios: q̄ viginti q̄tuor quondā vrbiū fuit: q̄d pōtombus traiiceret̄: vī Pontia vrbs dicta. Et pōtia insula. sicut Pādaria huic opposita. Et Romæ pontia trib⁹. Erat autē Pontina palus iuxta viā appiā. quæ Brundusiū vsq; lapidib⁹ strata cernit̄: latronib⁹ quondā abūdans. Iuuenal̄. Armatæ quotiēs tutæ custōdē tenētur. Et Pōtina palus: Et Gallinaria pin⁹. Lucan⁹. et q̄ pōtinas via diuidit vnda paludes. Et Pēdo: q̄d ꝓprie significat pōdero: q̄n quæ pōderātur ex libra pēdent: & ꝓ trāslationē cōsidero: æstimo: vī fit Magnipēdo/Flocipēdo/Parupēdo/Multipēdo/Nihilipēdo. idest in magna: parua: nulla æstimatiōe habeo. Et pensito ac pēsiculo ciusdē significatiōis. Gelli⁹: pēsiculav trūq; modulare reperies suo q̄dq; in loco sonare aptissime. A Pendo pōdus dictū: q̄d graue est. Virgil. Ignotū argēti pōdus & auri: Interdū ꝓ nūero: hoc est multitudine ponitur. Varro: Egræcia comportasse magnum pōdus oīm artificum. Itē Pōdero q̄d aliq̄n significat libro Plau. Dū nūmulari⁹ pōderaret argētū. Aliq̄n ꝓ metaphorā capit̄ pro considero: examino. Ply. Sed hoc pluribus visū est. Numerātur enī sentētiæ nō ponderātur. Ab hoc Pōderitatē veteres pro grauitate dixere. Acti⁹ Q̄uod pōderitatē: grauitatēq; hois agnoscerēt. & Pōderosū graue. & Pōdo q̄d licet aliq̄n pro libra inueniatur proprie tamē significat pōdus duodecī librarū: & indeclinabile est. Liuius Argēti pōdo bina & sex libras in militē præstaret. Nec caret singulari: vt nōnulli existimāt: sed sic pondo ꝓ duodecim libris dicim⁹. Vt assem pro duodecim vnciis. Itē dicim⁹ duapondo/& Trepondo. Q̄uitil. Dua: & trepondo diuersorū generū sunt barisimi. At cōiunctim Duapondo: et Trepondo vsq; ad nostrā ætatem ab omibus dictū est: et recte dici Messalla cōfirmat. Ab his Dipondiū et Tripondiū deducūtur. Et Assipondiū ꝓ vnūpondo: q̄ is erat libræ pondus: Pendo etiā aliq̄ādo ꝓ soluo accipitur. Virgil. Tum pēdere pœnas: cecropidæ iussi: q̄d ex eo tractum est: quia Romani veteres penso nō numerato ære vtebātur. Seru⁹ rex ꝓmus signauit æs. Argenti signati ante Pyrrhū regē deuictū vsus nō fuit. Hinc librā dixerūt assem: q̄d esset pōdus duodecim vnciarū cū ꝓprie libra instrumentū sit quo res cū lancib⁹ pōderātur: alio nomie bilancē vocant. Cic. Critolaus librā cōstituebat: in cuius alterā lancē animi bona ponebat: in alterā corpis/& externa: tantūq; pēdere illā bonorū animi lancē putabat: vt terrā et maria depmeret: nā statera instrumētū est q̄ res sine lācibus pōderātur. A libra fit libro quod ē pondero: et aliquando grauefacio. Plyni⁹. Apes si oriatur ꝓcella: apprehensis pedusculo lapillis. se liberant: lī est grauiores faciunt. Interdū suspendo. Ouidi⁹. Et iam finitima sese librabat in herba. Et Libella quæ erat de argento parua: et æris libra valebat: hoc est assi. Et Simbella libellæ dimidiū hoc est semis assis. Item istrumentū paruū: quo singuli nūmi ponderātur: Et libralis vn⁹ libræ. Et libripens stipis ponderandæ pensator. Et librile scapus libræ. Et librella instrumenta bellica: hoc est saxa ad brachii grossitudinē in modū flagellorū loris deuincta: q̄d librari manu hoc est pōderari videātur. Aliquādo librare ꝓ examinare ponit̄. Apulei⁹. Oīa pusq̄ aliq̄id statuas: libranda sunt. Et ꝓ æquare. vnde libramētū dicitur æquilibriū. Et libra cælestē signum vocatur: quod octauo kalendas Octobris sol per illud transiens æquinoctium facit. Librare etiam trutinare dicitur. Et Trutina proprie foramen est: in quo examen regitur. ponitur tamen aliquando pro iudicio. Cicero: Q̄uæ non artificis statera: sed populari quadam trutina examinantur. Apuleius. Trutinatam sententiā vocat grauem et recte examinatam. examen ꝓprie lingula dicitur qua trutina regitur. Virgil. Iuppiter ipse duas æquato examine lances. Nonnulli æquamentū: alii libramentū: alii æquilibriū vocant. Nam æqua-

Virgilius
Ouidius.
Idem.
Idem
Seneca.
Virgilius
Cicero.
Ouidius.

Plynius.

Idem
Plautus.

Virgilius

Papinia.

Idem

Cicero
Plautus
Cicero
Virgilius
Cicero
Idem
Idem

Juuena.
Lucanus.

Hellius
Virgilius
Varro

Plautus.
Plynius.
Actius

Liuius

Quintili.

Virgilius
Ser. rex

Cicero.

Plynius
Ouidius

Apuleius

Cicero
Apuleius
Virgilius

Pendeo

Dependeo
Pendulus
Pensa
Pensilis hort⁹
Pensilis vrbs
Pensilis hō
Pinsilis lychnus
Pensil lucerne
Cyma
Pons
Ponticulus
Depontanus
Pontones
Pontifex
Pontificatus
Consulatus
Pontificius
Ius pontificiū
Pontificalis
Pōs oppidū
Tripontium
Pontina pal⁹.
Pontia insula
Pontia tribus
Pendo
Magnipendo
Flocipendo
Paruipendo
Multipendo
Nihilipendo
Pensito
Pensiculo
Pondus
Pondero
Ponderitas

Pondo
Duapondo
Trepondo
Dipondium
Tripondium
Assipondium
Pendo

Libra
Bilanx

Statera
Libro
Libella
Simbella
Libralis
Libripens
Librile
Librella
Libramentum
Libra
Trutina
Examen
Æquamentum
Libramentum
Æquilibrum

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Examino
Examen apum
Equatio iuris
Aeribus graui bus
Expensa
Expense
Impendium
Impendio
Compendium
Dispendium
Compendiosus
Pensio
Pensionarius
Expendo
Mancupi
Manceps
Mancipium
Argentū q̃ primo tpe signacu
Note eris

mentū capit̃ pro mercede: vt p eo qd dicit̃ admissū. Varro. An si equā emisses quadrupedē : vt meo asino rea tino admitteres: quātū poposcisses dedisse æquiměti. Hinc examinare est inqrere: & veluti æquādi grā iuesti gare. Et examē inqsitio: & æqtio iuris. Dicit̃ etiā examē apum cōgregatio vel locustarū aliorūq; huiusmodi: Apendēdo ære: æris grauis pœna appellata est: cuius pluratiuū Cato protulit æribꝰ grauibꝰ. Et expēsa in rationibꝰ dicūtur: et expēse hoc est sūptus. Et impēdia eiusdē significatiōis. & Impendio aduerbiū. qd significat magis. Plau. Atq; ille minus minusq; ipendio curare. Itē cōpēdiū appellamꝰ: qd parsimonia quadā seruamꝰ: sicut ecōtrario dispēdiū: qd vel icuria vel negligētia vel imoderatiōe dispēdimꝰ. Plyn. Bubulas carnes caules cuprifici magno lignoꝝ cōpēdio pcocūt. Idē Magno id lignoꝝ dispēdio fit addito sale. Nā pcoq; itegro die vix potest. Aliqñ trī cōpēdiū p vtilitate & lucro ponit̃. Tibullꝰ. Nec vagꝰ ignotis repetēs cōpēdia trīs : Præsserat externa nauita merce ratē. Aliqñ p breuitate: vñ cōpēdiosū dr̄ breue. qd ea. q̃ simul pēdūtur celeriꝰ expedianť. Itē a pendēdo pēsio dicta: qd p aliq; re cōducta soluit̃. Et Pēsionariꝰ: q; pēsionē alicui soluit. Et expendo erogo: ab ea cōsuetudine itē post nūmos signatos in is emptionibꝰ q̃ mācupi erāt: iterponere librā solebāt. Mācupi aūt emptiōes dicebātur cū aliqd a poplo emebat̃: Et Mācepsvocabat̃: q a poplo aliqd emebat: cōducebatue qa manu sublata significabat se auctorē emptiōis esse. hinc mācipia appellata serui ācillæq; emptitiæ quasi manu sublata accepta: vel qd manu ab hostibꝰ capta esset. Argētū pmo signatū ē ano vrbis qngentesimo octogesimo qnto: Q u. fabio cōsule: qnq; ānis añ pmū bellū punicū. Et Denariꝰ p decē libris placuit: quinariꝰ p qnque. Sestertiū p dipōdio ac semisse. Libræ aūt pōdus æris iminutū pmo bello punico fuit: cū ipēsis respublica nō sufficeret: istitutūq; vt asses sextātis pōdere signarētur. Sic qnta pte lucri facta omne æs alienū dissolutū fuit. Nota æris fuit: ex altera pte Ianus geminꝰ: ex altera rostrū nauis. Nā qa Saturnū classe deuectū hospitio Ianꝰ accepérat et ab illo peritiā ruris edoctꝰ: ferā illā ac rudē añ fruges cognitas vitā in melꝰ redegerat: regnū eū sociū fecit et qm̃ naui fuerat aduectꝰ: in signādo ære ex vna qdē pte sui capitis effigiē: ex altera nauis rostrū ipsfit vt quātū in eo esset Saturni mēoriæ cōsuleret: et accepti ab eo bñficii haud īmemor esse videret̃ hāc signādi cōsuetudinē. Seruꝰ rex: q pmus post vrbē cōditā signare æs cœpit: rursus ītroduxit ppter qd ī aleæ lusu diu post ea tpa pueri denarios in sublime iactātes: capita aut nauim exclamare cōsueuerūt. Triens & Quadrans ex ære erāt. Quadrās ātea Triuncis dicebat̃ a trib̃ vnciis: postea Annubalevrbē ī festāte dū. Q u. Fabi. maximus dictator esset: facti sūt asses vnciales: & Denariꝰ sexdecim assib̃ pmutatꝰ est: Quinariꝰ octobis: Sextertiū q̃ternis: Sic respublica dimidiū lucrata est In militari trī stipēdio semp denariꝰ p decē assib̃ datꝰ ē. Nota argēti bigæ ac q̃drigæ fuere et ide Bigati & Quadrigati nūmi appellati sūt. post hæc lege Papyriana Semunciales asses facti. Liuꝰ: Drusus in tribunatu plebis octauā ptē æris argēto miscuit. Victoriatꝰ lege Clodia pcussus est: ita dictꝰ a signo victoriæ: q̃ erat insculptꝰ Aureꝰ nūmus sexagesimo scdo ano post argēteū pcussus ē. Scrupulū valebat sesterciis vicenis: qd faciebat in libras rōe sestertii: q tūc erat sestertios nonigētos. Post hæc placuit ex auri libr(q̃dragita milia sigri. Nūmis aureis cōsulū pmo: deiñ ipatoꝝ capita ī primi cœperūt: & ab his sæpe noia accepe. As, ppe iuriscōsulti diffiniūt oēm q̃ntitatē: et omne corpꝰ duodecī vncias ptinēs: eiꝰ ptes sūt vt Var. tradit. Vncia ab vno dicta duodecima ps assis. Sextās sexta ps assis: lī ē duæ vnciæ. Quadrās q̃rta ps assis: lī ē tres vnciæ: Triēs ī tia ps assis: lī ē q̃ttuor vnciæ. Quincūx: qnq; vnciæ. Semis dimidiū assis: lī est sex vnciæ. Septūx: septē vnciæ: Deūx: q̃si de vna dēpta vncia. Dextās dēpto sextāte. Dodrās dēpto q̃drāte Bes vt oli Des dēpto triēte. æris mīma pars sextula dr̄: qd sexta pars vnciæ. Semiūcia dimidia ps vnciæ. Sextertiū dcm q̃si semis tertiū. Dipōdius eni et semis ātiquū sestertiū facit. Triūciū et Nonunciū dr̄: qd triū vnciarū et nouē vnciarū est. A pēdo cōposita fiūt Appēdo qd est adiungo: suspēdo: a quo Appēdix dicit̃: qd adiunctū est q̃si ex alio pēdeat. Cic. Vidit eni qd vidēdū fuit: appēdicē animi eē corpus: nihilq; esse in eo magnū. Plyniꝰ. Atq; vtas iā maturas ad solē appēdere. Appēdo etiā ē ad lancē vel stateā pōdero. Cice. Vt iā appēdat̃ pecunia: non numerēt̃. Idē alibi p trāslationē hoc vbo vsus est: p pōdero: hoc ē exacte cōsidero: ea putaui nō nūerare lectori debere: sed tāq̃ appēdere. Perpēdo: qd est pōdero: exanimo. nō aūt vt vulgus putat: itelligo / & aniaduerto. Idē: Quid in amicitia fieri oportet: q̃ tota vtute: ppēdit̃. hinc Perpēdiculū dictū fabrile instrumētū q̃ altitudinē seu æq̃litatē operū ppēdimꝰ cuꝰ inuētor Dædalus fuit a q̃ Perpēdiculare Geometræ vocāt: qd recte in aliquod incidit: vt radii solis recte ex alto in aquā descēdētes ppēdiculares appellātur: illos ītegros: hos confractos in aq̃ videmꝰ appere. Expēdo: qd eiusdē fere significatiōis est. Idē: Deinde hæc expēdite atq; æstimate. Aliqñ etiā capit̃ p expono: vñ expēsæ dictæ. Impēdo qd, pprie est ī aliquā rē expēdo: vñ ipēsa & ipendiū deriuātur. a q̃ p metaphorā Impēdere operā: ipēdere labor ē: ipēdere studiū dicimꝰ q̃si exponere / & in totū expēdere. Et ipēsa beneficia: ac merita dicūtur. Martialꝰ. ipēsis vitā pncipis ānumeres. Dicimꝰ aūt ipēdo huic rei : et in hāc rē: ex ēplis referta sūt oia. A pēdeo etiā Impēdeo cōpositū repit̃. est aūt ipendere penultia, pducta supra caput aliqd veluti casurū pēdere: vt impēdent nubes. Suspēdo qd aliqñ est alte ligo. Virg. Quo tendant ferrū malo suspēdit ab alto. Aliqñ Solicite. Plau. Vix cōpos mētis sū: ita mihi suspēdit aīum. Virg Suspēsi euripy lū scitatū oracula phœbi Mittimꝰ. Et q̃uā dū soliciti et dubii sumꝰ: suspensum: aliqñ p dubio capimꝰ. Seneca. Suspēsus aio qd ageret cogitabat. Itē suspēsum p placido & sileti qñq; accipitur. Terēt. Ad fores suspēso gradu placide ire perrexi. Itē suspēdo aliqñ est pēdendo strāgulo: a q̃ suspēdiū. Gelliꝰ: Suspēdio vitā finiūt. Dispēdo: quod modo expendo significat: a quo fit Dispendiū / & Dispenso / & Dispensator: qui pecunias domini expendit: et necessaria in familia distribuit: modo expando: et tūc non a pendo sed a pādo deducitur. Plau. Vbi iubet dispendite hominē diuersum atq; distendite. Rependo: qd est cōpenso. Virgil. Et Fatis contraria fata rependens Compendo similiter: a quo compēdiū fit. de quo supra diximus: et compenso : a quo Compensatio: quæ est vt Modestinus inquit debiti: et crediti inter se contributio. VACVO AERE. In vacuo aere hoc est vacante: vt pendere opus ostendat: quasi non substententur solo: vel vacuū Epitheton est aeris: qnā aer non habitatur. Epitheton eni figura est: quæ interpretari impositum potest: quod aut ad augmentum : aut ad

Varro
Cato.
Plautus.
Plynius.
Idem
Tibullus
Ser. rex
Qui. Fa.
Liuius Drusus.
Varro
Cicero.
Plynius.
Cicero.
Idem
Idem
Dedalus
Idem
Martial.
Virgilius
Plautus
Virgilius
Seneca.
Terētius
Sellius
Plautus
Virgilius
Modesti.

Triens
Quadrans
Triuncis.
Assis vncialis
Note argenti
Bigati nummi
Quadrigati nummi
Victoriatus
Rūmus aureꝰ.
Scrupulum
As
Uncia
Sextans
Quadrans
Triens
Quincunx
Semis
Septunx
Deunx Dextās
Dodrans Bes
Des Sextula
Semiuncia
Sextertium
Triuncium
Noūuncium,
Appendo
Appendix
Perpendo
Perpendiculū
Perpendiculo
Expendo
Expense
Impendo
Impensa
Impendium
Impendeo
Suspendeo
Suspensum
Suspendium
Dispendo
Dispendiū
Dispenso
Dispensator
Rependo
Compendo
Compendium
Compenso
Compensatio
Uacuum
Epitheton

diminutionem: aut ad discretionem poni solet: vt Cœlum profundū: venusta venus: vacuus aer: & similia. In de Epithesis qd mō impositiōe modo Impostura significat de q̃ iferiꝰ dicemus: Et Epithetis Impostor fraudator. Et Epithima: qcqd alicui rei iponit̃: ex q̃ medicamēta: q̃ ad refrigerādū cor iponūt̃: Epithimata vocamꝰ. Vel vacuo dixit q̃ magnitudinē opis ostētaret: vt sit ī vacuo aere: ī magno aeris spacio. Nam qa q̃ magna sūt plurimū vacui hr̄e nece sse ē. Vacuū sæpe p magno vsurpamꝰ. Vir. Vacua atria ditis. Idē. Saltibꝰ ī vacuis errāt. qd si subtiliorē rōnē Indagare velimꝰ: dicere possumꝰ iccirco vacuū aerē dici. qd vacua oia ipleat. Nihil ei pati natura vacuū pōt: vñ & iane vocamꝰ aerē. Lucre. Lōgū p inane resoluit. cū iane, pprie vacuū fit. Vir. At q; illis iā sæpe rote ducant̃ ianes. Idē. Galleā añ pedes, piecit ianē: a q̃ Inanitas dicta: qd, p vacuitate aliqñ: nō nūq̃, p vanitate accipit̃. Siqdē & iane aliqñ, p leni capimꝰ. Vir. Instabiles aīos ludo, phibebis īam. Hīc ianio v̄ bū fit: & exinanio: qd mō ē euacuo mō attenuo: mō ad nihilū redigo. Et exinanitio defectio. Et ianit̃ aduerbiū fit: lī ē frustra. A Vacuꝰ Vacoꝰ bū deducit̃: qd, pprie significat vacuꝰ sū Cæsar Id ea maxime rōe fecit: qd noluit eū locū: vñ heluetii discesserāt: vacare. vñ si ipsonalit̃ accipiat̃ significat vacuū tps ē. Ply. Quo magis te cui vacat hortor: cū ī vrbē, pxime venerī(venias aūt ob hoc maturiꝰ: illi te pollicēdū liniādūq; pmittas. Virgil. Sed si tātus amor casus cognoscere nr̄os. Et vacat annales nr̄oꝝ audire laboꝝ. Vaco si cū ablātio sine ppositione iūgat̃: p Careo accipit̃: vt vacas sapiētia: hoc ē cares sapiētia: quāq̃ carere, ppe ēvacare qbꝰ idiges. Cic. Satiatis ū & expletis iucūdiꝰ ē carere: q̃ frui: q̃uis nō caret is: q nō desiderat: Improbe tū dicimꝰ Careo culpa: careo piculo: careo dāno. Si ū iūgat̃ abltio cū ppositiōe ab: eodē mō significat vacuꝰ sū: vt vaco a studiis: vaco ab agricultura: ab oī molestia. Est etiā qñ vacat ipsonalit̃ acceptū ponat̃, p eo: qd curæ ē. Quintil. Reū oderit vba aucupātē: & anxiū de fama īgenii: & cui e diserto vacet. Ab hoc deriuatur vacillo: qd ē incōstans sū: & q̃si alternatī moueor: a q̃ fit vacillatio. Idē: Est et illa ī decora ī dextrū ac leuū latꝰ vacillatio altīnis pedibꝰ insistētiū vtiq; et naues vacuæ dicūtur vacillare. Cic. De quodā præ īfirma valitudine nō recte scribēti ingt. Vacillātibus litterulis. Ad aīum q̃q; hoc vbū aliqñ trāsferimꝰ: vt apud iuriscōsultos de fide testis vacillāte: q incōstātia et diuersa testimonia dixerit. Itē vacare iterdū accipit̃, p supabūdare. qd ociosū esse videat̃: qd supabundat. Vñ supuacaneū dr̄: qd est supfluū. Idē etiā: qd vacuū hoc ē ociosū sit: suputacuū dr̄. Supuacanea q̃q; auis dicebat̃: q̃ ex sūmo cacumine vocē emisisset: q supuacuū aera volitet canatq;. Itē a vacuo vanū deriuat̃: qd iterdū eādē cū primitiuo suo significationē hēt. Vir. sed illos expectata seges vanis elusit auenis. iterdū mēdacē significat. Idē Ni frustra auguriū vani docuere parētes. Idē: Hæc si miserū fortuna Sinonē finxit: Vanū etiā mēdacē q; ipro ba finget. Ponit̃ etiā, p stulto: q̃si mēte vacuo: & q ī rebꝰ ī amb̃ꝰ studiū collocat. Iuue. Sic libitū vano q nos distixit Otoni. Quidā falsū / fictū / vanū ita distinguūt vt falsū loq mēdacis sit: fictū callidi: vanū stulti. Falsū loq culpe sit: fictū v tutis: vanū vecordiē falsis decipiamur: fictis delectemur. vana spernamꝰ. Gelꝰ tū vanos scribit, ppe dici mēdaces: & īfidos: & leuia ī aniaq; p grauibꝰ & vīs astutissime pponētes. Ab hoc fit Vasto / & Deuasto: qd ē depōdor / spolio / pflīgo teres. vsi sūt, p fallo. Actiꝰ. Sic illū vanās in Angiportū deduxit. & euanesco qd significat ianis fio: & ī nihilū redigor. Virg. Et, pcul ī tenuē ex oclis euanuit aurā. Et vanitas. Plyn. Id v̄o magica vanitas est. Et vanitudo. Plau. Vt rē video: tu iuētꝰ a vanitudine. Et vaniloquētia. Apule. Nihil hoīs vaniloquētia pmotꝰ Et vane aduerbiū: qd mō stulte mō mēdac ē̄ significat. Itē a Vacuꝰ fit vacuo v̄ bū: & Euacuo: Et vacuefacio: q̃ oia significāt exinanio. Vñ Vacuatio / & Euacuatio et Vacuefacio, p exinanitiōe ponūt̃: & Vacuitas, p iānitate. Itē a Vaco siue vacuo deducit̃ Vastꝰ qd, pprie magnū significat. Nā q̃ magna sūt: fere vacare: seu vacua esse solēt Virg. Vastūq; caua trabe currimꝰ æq̃r. Sed qm̃ q̃ magna sūt corpa: ferocia eē etiā solēt. Ponit̃ aliqñ vastꝰ pro feroci. Cic. Quæ barbara īdia vastior / aut angustior. Ab hoc fit Vasto / & Deuasto: qd ē depōdor / spolio / pflīgo et q̃si vacuū reddo. Idē. Oēmq; eā regionē ferro: igniq; vastauit. Hic Vastitas et Vastitudo deducūt̃: q̃ modo magnitudinē significāt. Apuleiꝰ. Cui ī pmis tāti corpis vastitas horrori fuit. mō vastationē / siue deuastatōnē q̃a Vasto v̄bo deriuant̃. Actiꝰ. Propēea tot tātasq; habemꝰ vastitates fumerū. AERE Aer, ppe dr̄ mediū spatiū: qd ē ī ter cœlū et tr̄ā. Vir. Vbi aera vicere sūmū Arboris haud vllæ iactu potuere sagittæ. Idē: Aera dimouit tenebrosū: et distulit vmbras. Dictꝰ est a græco ἀὴρ qd mutatis lr̄is ἀπὸ τῆσ ἀρσ deducit̃ hoc est a Iunone q̃ aer(dea ē: & a nr̄is q̃q; aliqñ hera appellat̃. Enniꝰ. Vos ne velit an me regnare hera: qdue ferat fors Virtute expiamur. Ab aere fit aereꝰ. qd aliqñ altū significat: vñ aereæ arces dicūt̃: aliqñ qd ex aere cōstat: vt aerea corpa: aereꝰ fulgor. Itē aeripes celer: q̃si aereos pedes habēs hoc ē leues. Virg. Fixerat aeripedē ceruā. Ab aereꝰ æstus deducit̃: qd, pprie significat calorē: & æstiui flagrātiā tpis. Idē. Aesubꝰ ī mediis vmbrosā exq rere vallē. Vñ & p æstiuo tpe pōnit̃. Idē. Propiusq; æstꝰ icēdia voluūt. significat aūt fluctuationē atq; ipetū mar(qd feruore q̃dā id fierivideat̃. Plau. Quo magis te ī altū capessas æstꝰ te ī portū referet. Ab hīc fit Aestuo qd ē feruēo agitor. Vir. Fūdoq; exestuat īmo: & Aestas q̃, ppe significat tps: qd īcipit ab Aequnoctio v̄nali & finit̃ æquinoctio Autūnali: pstatq; senis mēsibꝰ: et totꝰ ānꝰ ī æstatē hyemēq; diuidit̃. Idē: Incipiēs stabul̄ edico ī mollibꝰ herbas Carpe oues: dū mox frōdosa reducit̃ æstas: lī ei de Vere loqt̃. Particularī tū æstas capitur, p q̃rta parte ānī: hoc est, p trib̃ mēsibꝰ: q īcipiūt sole Cācrū īgredīēte. Nā sole īgredīēte hibrā Autūnꝰ ē: Ingredīēte Capricornū hyems: īgredīēte Arietē Ver: ab estate fit æstiuus: vñ Aestiuū tps: æstiuū ardorē: æstiuā ficcitatē dicimꝰ: & æstiua loca dicūtur vmbrosa: in qbus p æstatē pecora vitāt calorē. Statiꝰ: Et vmbrosi patuere æstiua lycæi Abusiue tū et, p gregibꝰ vsurpātur: q̃ morātur in æstiuis. Virgil. Nec singula tantū corpora corripiunt: sed tota æstiua repēte. Ab æstu etiā æstuaria appellata. Dicuntur autē æstuaria loca: quæ marinis aquis referta sunt ex inundationibus pelagi: per quas sæpe in mediterranea fluuiorꝝ instar nauigantes ascendūt: aliquādo non nisi nando transiri possūt a græcis ἀνάχυσισ hoc est inūdatio dicitur Cæsar Pedestria esse itinera cōcisa: æstrauariis nauigationē īpediri. Aer vnū ē ex q̃ttuor rerꝝ pncipiis: q̃ elemēta dicūt̃. Ita ei dispositā ē hæc mūdi machina: vt ī medio oium sit tr̄a posita: circa eā aq̃ globū tr̄æ circūdās pua pte īmuni relicta advitā aianiū tuēdā: circa aquā aer: circa aerē ignis purꝰ atq; īteger lunę globū attigēs. Ex is oia gignūt̃: alūt̃

Epithesis
Epithetis
Epithima
Uacuum
Inane
Inanitas
Inanio
Exinanio
Exinanitio
Inaniter
Uaco
Careo
Uacat
Uacillo
Uacillatio
Uaco
Supuacaneū
Superuacuum
Supuacānea aris
Uanum
Falsū Fictum
Uanum Uano
Euanesco
Uanitas
Uanitudo
Uaniloquētia
Uane Uacuo
Euacuo
Uacuefacio
Uacuatio
Euacuatio
Uacuitas
Uastus Uasto
Deuasto
Uastitas
Uastitudo
Uastatio
Deuastatio
Aer
Aereus
Aeripes
Estus
Estuo
Estas
Autumnus
Hyems
Uer
Estiuus
Estiua loca
Estuaria loca.
Uer

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CRÉDOS IVSALES

Elementum
Terra
Tera

Territorium
Terre
Conterraneus
Terreus
Terrenus
Terrestris
Terrigena
Terricola
Terentum

q; vñ ab alēdo Elementa ſũt dicta. Terra primũ elemẽtũ eſt a terēdo dicta: qd. ſ: teriẽ. Ita t̃ra in augurũ libris cũ ſimplicir ſcribi ſolebat. ab hac locꝰ cõis: q circa oppidũ colonis relinqẽ: territoriũ appellaẽ: qd maxime teraẽ Quãuis Põpõius iuriſcõſultus t̃ritoriũ ſcribit eſſe vniuerſitate agroꝝ ĩtra fines cuiuſq; ciuitatis dictũ ab eo qd magiſtratꝰ eiꝰ loci: terēdi ius habẽt. In ſingulari t̃ra elemẽtũ eſt totũ: cũ pluratiue ꝓferimus plures t̃ras ſignificamꝰ. Virg. Multũ ille & t̃ris iactatꝰ & alto. Poniẽ tñ aliqñ terra & ꝓ territorio/& ꝓ ꝓuincia: ſiue regione. Cice. Eoꝝ q in hac t̃ra fuerũt: magnãq; græciã: q; tũ florebat iſtitutis & ꝓceptis ſuis erudierũt. Vñ Cõterraneus dicit q ex eadẽ t̃ra eſt: q̃ propẽ Catullũ cõterraneũ ſuũ Plyn. vocat. q nõ Veronæ ſed ĩ Benaci ĩſula natus erat. A t̃ra fit Terreꝰ: qd ex t̃ra eſt. Vt vas Terreũ. Terrenꝰ & t̃reſtris: qd vel in t̃ra natũ eſt: vel in t̃ra viuit: vel aliqd cõe cũ t̃ra habet vt Terrenũ: ſiue Terreſtre aĩal: t̃rena labes: t̃reſtris Exercitꝰ. terreſtres copiæ: & Terrigena: qd ex t̃ra natũ eſt: vñ t̃rigenæ gigãtes dicũt/& t̃ricola: qd colit hoc eſt habitat t̃ras. Et Terẽtũ locus in cãpo Martio: qd in eo ara ditis patris in t̃ra occultareẽ. Erat hic locus Ditꝰ: ac ꝓſerpinæ ſacer: in q̃ oĩm q aut naſcerẽtur: aut moriręẽ noĩa ſcribi ſolebãt. Quotiẽs ciuitas luſtrabaẽ: q̃ res ĩnitiũ habuit huiuſmõi. Cũ ingenti peſtilẽtia vrbs vaſtareẽ. Valeſius vir locuplex: ſed ruſticq; vitę duobꝰ filiis: & filia ad deſperationẽ morbo laborãtibꝰ aquã calidã a foco petebat: vbi genibꝰ nixus lares familiares orauit: vt pueroꝝ periculũ in eius caput trãſferret. Audita ſtatim vox fuit eos ſaluos habituru ſi cõtinuo Tyberi deuectos Terẽtũ deportaſſet: ibiq; ex ditis patris: et Proſerpinę Ara petita aq; recreaſſet Qua ꝓpter mẽte cõfuſus q̃ſi nimis lõga & piculoſa nauigatio Terentũ iperareẽ. Pueros tñ ad ripã Tyberis ſtatim detulit ex villa: in q̃ habitabat: ꝓpe vicinũ Sabinę regioni fretũ: ac lintre oſtiã petẽs intẽpeſta nocte ad cãpũ Martiũ appulſus eſt. Vbi fitiẽtibꝰ ægris ſub uenire cupiẽs: cũ ignis in nauigio nõ eſſet: a gubernatore didicit fumũ nõ ꝓcul apparere: iuſſiſq; Terẽtũ egredi: id nomẽ ei loco eſt: hauſtã Calice aquã eo detulit: vñ viſus fuerat fumꝰ oriri locũq; fumãtẽ potꝰ q̃ vlla flãmæ veſtigia habẽtẽ tenatꝰ cõcitãs cõtractis: q̃ ſors obtulit: nutrimẽtis ꝓtinaci flatu ignẽ exciuit: calefactamq; aquã pueris bibẽdã dedit: qua epota ſalutari q̃ete ſopiti: ſtatim liberati ſũt: et vocato patre ĩdicauerũt ei vidiſſe ſe in ſõnis: a neſcio quo deoꝝ corpa ſua ſpõgia tergi/& ꝓcipi: vt ad ditis patris/& ꝓſerpinę arã: aq; potus eis allatus fuerat: Furuę hoſtię imolarẽtur: lectiſternia q;/& ludi nocturni fierẽt. Is qm̃ eo in loco nullã arã iſpexerat deſiderari credẽs: vt a ſe iſtitueręẽ: arã emptur ꝰ in vrbẽ prexit: relictis q fũdamẽtorũ gr̃a t̃rã ad ſolidũ fodẽrẽt hi cũ ad vigiti pedũ altitudinẽ humo egeſta pueniſſẽt: aĩaduertẽrũt Arã Diti patri Proſerpinæq; inſcriptam Q d poſtq̃ Valeſi ꝰ nũcãte ſeruo accepit omiſſo emẽdę arę ꝓpoſito hoſtias nigras: q̃ ãtiqtus furuę dicebãt. Terẽto imolauit: ludos q̃q; et lectiſternia cõtinuis trib ꝰ noctib ꝰ: qa totidẽ filii piculo liberati erãt: fecit. Cui ꝰ exẽplũ Valeri ꝰ publicola q ꝓmus cõſul fuit: ſtudio ſuccurrẽdi ægris ſecutꝰ: apud eãdẽ arã nũcupatis publice votꝰ cœliſq; atris bobus Diti marib ꝰ ꝓſerpinę fœminis: lectiſternio ac ludis trinoctio factis: arã t̃ra: vt añ fuerat: obruit Religionẽ deĩde ludoꝝ creſcẽtib ꝰ opib ꝰ lauticia ſecuta ẽ. Primꝰ. Qu. Catullus cãpanã imitatꝰ: luxuriã ſpectãtiũ cõſeſſũ veloꝝ vmbraculis texit. Primuſq; Cn. Põpeius: iductis p ſemitas aqs æſtuũ feruorẽ moderatꝰ ẽ. hoc ſecularium ludoꝝ ũtiũ fuit: q ideo appellati ſũt ſæculares: q; vno ſæclo hoc ẽ cẽtũ ãnis ſemel tñ fierẽt q̃uis hic mos aliqñ fuerit iterruptꝰ. Sæculũ cẽtũ ãnorũ ſpatiũ dr̃ a ſene qd lõgiſſimũ ſpatiũ ſeneſcẽdoꝝ hoĩm id putarẽt. Vt Varro inqt. Huiuſmodi ludos ꝓ hoĩm ſalute faciebãt: & renouari atq; iſtaurari hoc ſacrificio ciuitatẽ putabãt: ac morbos oẽs: ꝓcipueq; peſtilẽtiã expelli. Aperiebaẽ aũt ara Terẽti in ſæcularib ꝰ ludis: deinde rurſus occultabaẽ. Mart. Bis mea Romano ſpectata eſt vita Terẽto. Et nihil extremos pdidit ante rogos: hoc ẽ mortua ſũ omĩ mea, ple ſupſtite bis viſis ſæcularib ꝰ ludis. hoc eſt ætate ꝓuecta: nã ludos ſæculares nõ ſeruato cẽtũ ãnoꝝ ordine & Auguſtus/& Claudiꝰ/& Domitia. addiderũt. Papiniꝰ: Nec tñ induerint fatis noua ſæcula crimẽ. Aut inſtaurati peccauerit ara Terẽti: hoc ẽ nõ cõmittat tãtũ ſcelꝰ ara Terẽti: vt iſtaurat a Domitião, ꝓ ſalute hoĩm ibi ſacrificiis ſinat Gallicũ hoc morbo pire. Itẽ extorris qd ſignificat exulẽ ita ei extorris q̃ſi extra t̃rã dr̃ quẽadmodũ Exul q̃ſi extra ſolũ. Et t̃raneola auis Alaudę ſilis: ꝓterq̃ qd in capite apicẽ nõ habet: quẽadmodũ Alauda: q̃ olim a Galeę filitudine Galerita vocabaẽ: poſtea Gallico vocabulo appellata ẽ Alauda. Galli enĩ hoc noĩe ſignificãt Galeã: vñ milites/q vtũtur: dicti ſunt Alaudę. Legionis Alaudaꝝ meminit Cæſar in cõmẽtariis. Alauda a græcis vocaẽ κορύδαλος. κόρυς enĩ galea ẽ. qdã hãc pcũ q̃q; dici exiſtimãt: ſed falſũ eſt. Parcus enĩ aucula ẽ palũba minor aliqñ: ſub corpe alba. colore ſupioris plumę: & criſta fere ſilis pauoni. Dicta ẽ autẽ Terraneola: qd nõ in arboribꝰ: ſed ĩ t̃ra verſeẽ: ibiq; nidificet. Sunt q t̃reo q̃q; vbũ a t̃ra deductũ exiſtimẽt. eſt enĩ terrere timorẽ alicui ĩcutere: q̃ſi eũ in t̃rã, ꝓſternere velimꝰ. Ab hoc fit terror hoc ẽ timoris ĩcuſſio. Et Terrificꝰ timorẽ ĩcutiẽs. Et t̃ribilis. i. formidabilis/atq; horrẽdus: & Terrefacio/& Perẽtreo/& Perẽtrefacio/& exẽtreo/& Deẽtreo/& Abſterreo: eiuſdẽ fere cũ ſuo ſimplici ſignificatõis Ex territũ tñ aliqñ Pauefactũ dicimꝰ. Virg. Plauſuq; exterrita pẽnis Dat tecto ĩgẽtẽ: mõ acceſũ inflãmatũ. Idẽ Sæuit agris: aſperq; ſiti atq; extẽritꝰ. æſtu. Itẽ a t̃ra Terræmotꝰ dr̃ cũ terræ ĩcluſo ſpiritu cõtremiſcũt: magno ſæpe habitãtiũ dãno: alibi, ꝓſtratis vrbibꝰ: alibi hiatu, pfũdo hauſtis: alibi egeſtis molibꝰ/alibi emiſſis ãnibus nõnunq̃ etiã ĩgnibꝰ/& calidis fõtibus/alibi vſo fluminũ curſu. qd ipſi noſtra ætate Caliſto põtifice maximo in Apulia atq; cãpania vidimꝰ: tãta eaꝝ, ꝓuinciaꝝ ruina: vt fuerint q de natali ſolo relinquẽdo ꝓpetuo cogitauerint. Itẽ a terra Tellus p diminutionẽ deducitur: qd, ꝓprie deã terræ ſignificat: poniẽ tñ pro ipſa terra. Item Tripudiũ q̃ſi terræ pauiũ. Cice. Sed qa cũ pulli paſcũtur: neceſſe eſt aliqd ex ore cadere/et terrã pauire. Terri pauiũ ꝓmo: poſt Terripudiũ dictũ eſt: deinde tripudiũ: cũ igiẽ offa iã cecidit ex ore pulli: tum auſpicãti tripudium ſoliſtimum nunciatur. Hanc vnam rerum naturæ partem ꝓpter eximia in nos merita matris cognomento veneramur. Hæc enim naſcentes nos excipit, natos alit: ſemelq; editos ꝓpetuo ſuſtinet. Nouiſſime cõplexa gremio/& quaſi a reliqua natura abdicatos: tũ maxime veluti mater opit: hæc ſola nũq̃ iraſciẽ homini. Aer denſaẽ nubibꝰ: furit, ꝓcellis: aquæ ſubeunt in imbres/rigeſcũt ĩ grãdines/tumeſcunt in fluctus: præcipitãt in torrentes. Ignis cuncta exſiccat cuncta comburit. At terra/mitis/benigna/indulgens/miniſtra homi-

Pompo.

Virgilius
Cicero
Plynius.

Valeſius

Furue hoſtie

Vale. publ

Qu. Cat.
Cn. Põ.

Seculares ludi

Varro.

Martia.

Papinius
Terẽtius.

Exul
Extorris
Terraneola
Alauda
Galerita
Alaude

Parcus
Terraneola
Terreo
Terror
Terrificus
Terribilis
Terrefacio
Perterreo
Perterrefacio
Exterreo
Deterreo
Abſterreo
Exterritus
Terremotus
Tellus
Tripudiũ
Terripudiũ
Tripudium
Terra mater
Terre laus

Cicero.

num quę coacta non generata quę ſponte non fundi, hæc nobis odores: ac ſapores præparat: hæc ſuccos: hæc tactus, hæc colores: hæc bona fide creditum reddit fœnus: hæc noſtri cauſa cuncta alit/& ſemper hoĩmĩ noua parturit: hæc frugẽ/vinum/carnẽ/lignũ/lapidẽ/herbã/ferrũ/æs/argentũ/aurũ/cæteraq; metalla: margaritas/gẽmas: & quicqd vite hoĩm nõ mõ vtile: ac neceſſariũ: ſed etiã decorũ/ac iucũdũ ẽ: abũde ſuppeditat. Secũdũ elemẽtũ ẽ aqua: q̃ ſcdm q̃ſdã ab æq̃litate dicta ẽ: nihil enĩ ẽ illa dũ qeſcit: æq̃bilꝰ: vt ego ſẽtio: q̃ſi aqua viuamꝰ Aqua enĩ et ignis hũanãvitã maxime cõtinẽt. Vñ aqua & igni ĩterdici ſolebat dãnatus ꝓ ignẽ et aqua ĩterdicti nuptæ: & q fumus, ꝓſecuti fuerãt: redeũtes ignẽ ſuꝑgrediebãtur aq; aſperſi: qd purgatiõis genꝰ vocabãt Suffitio nẽ. Hoc elemẽtũ cæteris oĩbus videẽ iperare. Terras enĩ deuorãt aq; flãmas necãt: ſcãdũt in ſublime: et ipſum quoq; ſibi vẽdicãt cælũ. Q uid eẽ mirabilꝰ põt q̃ ſtare in cælo aq̃s? At ille nõ mõ in tãtã altitudinẽ pueniũt ipſæ: ſed ſecũ piſciũ q̃q; examia: & lapides rapiũt: Eadẽ cadẽtes oĩm t̃ra naſcẽtiũ cauſa fiũt: fruges/arbores/fructices iuuãt: migrãt ĩ cælũ: vt vitalẽ aĩam deferãt herbis. Præt ea alibi calidæ ſũt: alibi frigidæ/alibi tepidę: & pene oĩb ꝰ morboꝝ gñibus auxiliãt. Aliæ ſulphuris/alię ferri/alię aluminis/alię ſalis/alię vitri/alię bituminis aliæ ferri/alię æris/alię acidæ ſũt/alię ſalſę: & cũctæ hoĩm tñ cauſa videẽ erupiſſe. Generati neruis, pſũt omĩs: alię pedibꝰ/alię coxẽdi cibꝰ/alię luxatis/alię fractis/alię exinaniũt aluos/alię ſanãt vulnera/alię capiti auribuſq; & oculis ꝓuãt medẽẽ: alię ſterilitatẽ mulierũ/& virorꝝ ĩfamiã abolere, pdunẽ: nõnullæ iuuãt calculoſos: aliq; p hibẽt abortũ: ſũt q̃ tollũt vitiligines: alię podagricꝰ, pſũt: alię ẽtianas febres diſcutiũt: alię dẽtes ſiſtũt: alię vngulas etiã iumẽtorꝝ indurãt: alię ſubtiliores faciũt ſẽſus: alię mẽoriã afferũt: alię obliuionẽ iducũt: aliæ canores voces faciũt. Sed vt de cæteris taceamꝰ. Perotte q̃s ipſi paucis añ ãnis nõ mediocri ope ac ſũptu ĩ agro Viterbiẽſi deduximꝰ: Letargicos & hydropicos/& colicos curãt/luxatos ſtatĩ ſanãt: collutę dẽtes ſiſtũt/ſcabiẽ/liche nas vitiligines mira celeritate tollũt: cruditatẽ medẽẽ: famẽ ſublato oĩ faſtidio iducũt: fœcũditatẽ mulieribꝰ afferũt. Venerẽ ſi debilitata fuerit excitãt: calculoꝝ vitia diſcutiũt Lymphaticos ſudãdo mox ſanãt: aptiſſimę ſtomacho: nerus: vni uerſo corpi. Ab aq̃ fit aq̃r vbũ qd ẽ aquã hauriõ: ſiue aquã fero: Curtꝰ. Cũ miles aq̃rꝝ, pfect ẽẽt. Vir. Sed circũ tutę ſub mœnibꝰ vrbis aquãẽ: a q̃ fit aq̃tio: ſi ẽ aq̃ vectio. A q lex q aquã colligit. Varro An hoc ꝓſtat Hero filiꝰ Diogenis: qd ille e vẽtre aquã emittit - an ſi te iactas? At hoc pacto vtiĩor te thuſcꝰ aq lex. Et aq legiũ collectio aq̃. Plau. Si pluet aq legio me iuuabo. Et aq̃ductꝰ: et qd eiuſdẽ ſignificatiõis ẽ. A q̃giũ q̃ſi aq̃ agiũ. Et aq̃liciũ cũ aq̃ pluuiaĩ remediis qbuſdã eliciẽ. Et aq̃ iter cus: qd ſignificat hydropiſim: hydropici dicũt: q̃s aq̃ iter cutẽ male habet: ideoq; ὑπὸ τοῦ ὕδατος qd aq̃ ẽ: græci hũc morbũ ὑδρῶπα vocãt. Et tres ſpecies ſũt. Aut enĩ vẽtre vehemẽter itẽto creber itꝰ ex motu ſpũs ſonꝰẽ: aut corpꝰ ieq̃le ẽ tumoribꝰ aliꝰ: aliꝰq; p totũ id oriẽtibꝰ: aut itus ĩ vnũ aq̃ cõtrahiẽ & moto corpe: ita mouẽẽ: vt ipetꝰ eiꝰ cõſpici poſſit. Primũ Tympanitẽ. Secdm Leucophlegmãtiã vel hypoſarca. Tertiũ Aſcyten græci noĩant. Cõis oĩm ẽ humor(nimia abũdã tia. Itẽ ab aq̃ A q̃licuꝰ dictꝰ ẽ: qd, pprie vas ẽ: i q̃ porci ſorbẽt: p metaphorã ũ, p vẽtre vſurpaẽ. Perſiꝰ. Cũ tibi cal ue piguis a q̃licuꝰ, p pẽſo ſex qpede extet Vñ aq̃rioli dicũt mulieꝝ ipudicaꝝ ſordidiſſimi aſſeclę. Et aq̃riũ ſiue aq̃riolũ locꝰ: i quẽ ſordida aq̃ iactaẽ: q & Lauatrina a lauãdo appellaẽ. Et aq̃lis vas ad aquã tenẽdã: qd & Matula dr̃: & Matella & Matellio: Plau. Ne tu poſtules matellã vnã tibi aq̃ ĩfũdi ĩ caput. Et aq̃lꝰ color ſubniger ita dictꝰ: q cũ antiq duos oĩno naturales colores noſſẽt albũ et nigrũ: iteruenirẽt autẽ is q̃q; q ita neutri ſilis ẽ: vt ab vtraq; ꝓprietas trahat eũ potiſſimũ ab aq̃ denoĩarũt: cuiꝰ ĩcertus eſt color. Hinc aq̃liꝰ ꝓnomẽ factũ a colore ſubnigro: & A q̃la appellata: q̃uis aliq ab acute volãdo dictã potiꝰ A q̃lã velint. A q̃lovẽ vẽtus ob vehemẽtiſſimũ volatũ ab aq̃la denoĩatꝰ eſt. Itẽ ab aq̃ A q̃us dictꝰ: qd ex aq̃ eſt vt color aq̃us. Itẽ humidꝰ liq̃dus. Plau. Liqdus humor & totꝰ aquaꝰ. Itẽ aq̃tus aq̃ ifuſus: vt aq̃tũ vinũ: & aquoſus plenꝰ aq̃: & aq̃ſa hyems aquoſus autũ nus: aq̃ſus Orion. Et aq̃ticus: qd in aq̃ degit. Ply. Terreſtres & aq̃tici piſces & adaquo vbũ: qd ẽ aquã ifundo. & aq folia arbor ex genere ilicis: quã græci qdã ſimilacẽ vocãt. Theophraſt. Similacẽ vitãt arborẽ ilici ſilem folio tñ nõ aculeato: ſed molliori: nec maĩa: vt illa ſolida ſpiſſaq; ſed ſoluta: molliq; ĩ ope. Arcades: Phyllodrilio tñ nõ aculeato: ſed molliori: nec maĩa: vt illa ſolida ſpiſſaq; ſed ſoluta: molliq; ĩ ope. Arcades: Phyllodrin nũcupãt. Q uidã hãc fœminã ilicẽ putãt eſſe. Dores agreſtẽ ilicẽ vocãt. Vtriuſq; ilicis fructꝰ breuior & gracilior: q̃ querꝰ. Homerꝰ. A cylon appellat: roboris aũt gladẽ: & æquus. i. æq̃lis: qd aq̃ dũ qeſcit pfectã eq̃litatẽ habet: de q̃ atq; deriuatis ab eo iferiꝰ dicemꝰ. Et A q̃ Galliæ vrbs: iuxta quã ſũt calidę aq̃. Et aq̃tania regio ab oblĩ qs aquis ligeris hæc a circio Oceanũ habet: q A q̃taniꝰ ſinus dr̃: ab occaſu Hiſpaniã: a ſeptẽtrione Lugdunenſem, ꝓuinciã: a meridie Lugdunẽſẽ. Sũt etiã q A q̃leiã a legẽdis aqs appellatã exiſtimẽt vrbẽ extra Venetię fines: iuxta quã defluit Timauus: in Carnoꝝ regiõe: iuxta regionẽ lapidũ a Romanis cõdita: & ĩ minẽtibꝰ ĩpoſita barbaris ad quã flumĩe aduerſo onerariis nauibꝰ p Natiſonẽ flumẽ nauigaẽ plus ſtadiis ſex aginta. Et aq̃rius cæleſte ſignũ pedes hñs in hyemali circulo defixos manũ ſiniſtrã vſq; ad Capricorni porrigẽs tergus: dextra iubã Pegaſi, ꝓpe cõtingẽs: ſpectat ad exortũ: occidit: oriẽq; capite prius q̃ reliqs mẽbris: habet in capite ſtellas duas ſub obſcuras ĩ vtriſq; humerꝰ(ſingłas magnas: ĩ ſiniſtro cubito grãdẽ vnã: ĩ vtriſq; mãnis ſingłas obſcuras: in lĩmbo ĩteriori vnã: in vtriſq; genibus ſingulas: in dextro crure vnã: in vtriſq; pedibꝰ ſingulas: effuſio aquę cũ vrna ipſa triginta. A quariũ putãt Ganimedẽ eſſe Troi regis filiũ: quẽ Iuppiter pulchritudine eius captꝰ ab A q la in cœlũ raptũ miniſtrũ ſuũ feciſſe exiſtimaẽ. Alii putãt Deucaliona eẽ: qd eo regnãte tãta vis aq̃ ſe de cœlo, pfũderit: vt factũ ſit diluuiũ. Nõnulli Cecropem eſſe affirmãt. Cecrops enĩ antevinivſum regnauit quo tẽpore aq̃ in ſacrificiis deoꝝ vſos fuiſſe hoĩes manifeſtũ eſt. Tertiũ elemẽtũ eſt aer: de quo diximꝰ hũc maiores nr̃i cœlũ appellauere q̃quid inani ſilẽ: vitalẽ hũc ſpiritũ fũdit. Hic nubila tonitrua: fulmina: hĩc grãdines pruinę: imbres, pcelle: turbines. hinc plurima mala: & iter ſe reꝝ naturę diſcordia. A er aliqñ, p ſono accipiẽ. Varro: Anima vt cõcluſa in veſica: qñ eſt arte ligata: ſi pculeris aera reddet. Ab aere Aereꝰ deducẽ: & Aeripedes: hoc ẽ pedes leuiſſimos: & q̃ſi aereos hñs. Virgil. Fixerit æripedẽ cerui. Vbi ſecũdus pes, pcelleumaticus eſt. Quartũ elemẽtũ eſt ignis ita fœcundũ vt ſeipm̃ pariat paruiſq; ſcintillis creſcat in ĩmẽſũ. In Comagene vrbe Samoſata ſtagnum eſt emittẽs limũ. Maltã vocãt flagrãtẽ et cũ qd ſolidi attigerit: hærẽtẽ: tactũ

Aqua

Sufficio

Aq̃rũ virtutes

Aque Perotte
Aquor
Aquatio
Aquiler
Aquilegium
Aqueductus
Aquagium
Aquelicium
Hydropiſis
Hydropicus
Hydrops
Tympanites
Leucophlegmantia
Hypoſarx
Aſcytes
Aqualiculus
aquarioli.
Aquartum
Aquariolum
Lauatrina
Aqualis
Matula
Matella
Matellio
Aquilus color
Aquilitas
Aquila
Aquilo
A queus
Aquatus
A quoſus
A quaticus
A daquo
a quifolia
Similax
Philodris
agreſtis ilex
Equus
aque gallie
aquitanicus
ſinus
aquileia.
Timauus
Ratiſo
aquarius
Ganimedes
Deucalion
Cecrops
aer
Celum
aereus
aeripes
Ignis
Comagene
Malta

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Raphe

Pyralis
Pyrausta
Igneus
Ignitus
Ignesco
Ignesio
Ignariꝰ lapis
Ignefacio
Ignigena
Ignipotens.
Igniuomum
Ignitabulum
Ignis sacer
Aether
Aethra

Aethra mulier

Aethereus

Omnis
Totus

Totus Tot
Quotꝰ Quot
Quotquot
Quotcunq;
Quotannis
Quotidie
Quotidianus
Totidem
Quoties
Toties Oino
Omnifariam
Omnigena
Omnipotens
Omnipotentia
Omnualens
Omnualentia
Omnimodus
Omniuagus
Omniparens
Omni tenens
Omnipudens
Omnifactor
Omnicreator
Omnimorbus
Omnimorbia
herba Maluaceus
Delentū herba
Maluaceus
Maluacia
Cedo Cedeꝯ iuꝯ
Cessio iuris
Cessio bonorū
Cedere diem
Cessisse diem
Cedere honori
Cesso Concesso
Cessabundus
Recesseneccessū
Necessarium
Necessario
Necessitas
Necessitudo
Necessariū
Cessatio
Cello Excello
Precello excel
lēs Precellens
Excellentia
Precellentia

præterea sequentē fugiētis: Sic defēdere muros olim oppugnāte Lucullo: flagrantūq; ppriis armis milites. Similis fere naturæ est Naphæ circa Babyloniā, pfluens bituminis liqdi mō: huic magna cognatio ignium: trāsiliūtq; prsus in eā vndecūq; visā. Sic ferūt a Medea cremata pellice: postq; sacrificatura ad aras accesserat corona igne correpta. Ignē dictū existimāt: qd nihil ex eo gignaē ꝑter q̄ in Cypri ærariis fornacib⁹ ex medio igni pennatū q̄drupes: maioris musceq magnitudine: qd Pyralis appellaē: a qbusdā Pyrausta: quādiu ē ī igne viuit cū euasit lōgiore paulo volatu: tunc moriē. Ab igne v̄o Igneus deduciē: qd ex igne est: vt Calor igneus: fulgor igneus. Et ignit⁹ candēs: vt ignitū ferrū. Et igneo et ignesco, & ignefio eiusdē significatiōis. Et Ignarius lapis. ex q̄ ignis excutitur. Et ignefacio accēdo ignē. Et ignigena ex igne genit⁹. Et ignipotēs Vulcanus qd ignis potestatē habeat. Et Igniuomū: qd ignē vomit. Et ignia vitia vasoꝝ fictiliū: q̄ coquēdo cōtrahuntur. Et Ignitabulū ignis receptaculū. Et ignis sacer morbi genus cui⁹ duæ species sūt. Alter est subrubicūdus aut mixtus cū rubore: atq; pallore: exasperatusq; p pustulas cōtinuas: q̄rū nulla altera maior ē: plurimę perexigue in qbus sēp fere pus est: & sæpe rubor cū calore: serpitq; id nōnunq; senescēte eo: qd primū vitiatū ē: fit maxime in pectore: aut laterib⁹: aut eminētib⁹ partib⁹: p̄cipueq; in plātis. Altera species est in sūmæ cutis exulceratione: sed sine altitudine hoc latū est: sublimiū: inæqualiē tñ: mediūq; senescit extremis, pcedētib⁹: ac sæpe id qd iā sanū videbaē: iterū exulceraē: Cutis coloré habet ex rubro subnigrū. hoc morbo corpa fere seniora tētātur: aut q̄ mali habitus sūt: sed in crurib⁹ maxime. Ignis elemētum quidā æthera vocant græco vocabulo qd ἀπὸ τοῦ ἀιεῖν deduciē: quod est cremo: a quo fit Aethera: qd Aetheris splēdorē significat. Virgilⁿ. Nec lucidus Athera sydera polus. Interdū Aether, p aere poniē quēadmodū cœlū. Virg. Resonatq; frigorib⁹ æther. Aristoteles Aethera, p cœlo ponit quē seqtur Ouidⁿ. Sic habites ēras: & te defideret æther. Cleātes Physicⁿ æthera sūmū deū esse existimauit. Qd Virgilⁿ q̄q; videē sēsisse cū inqt. Tu paē oipotēs fœcūdis imbribus æther. Cōiugis, in gremiū laete descēdit. Aethra quoq; Aegæi Athenarꝝ regis cōiunx fuit maē Thesei: & alia eiusdē nois Helenæ comes. Ouidⁿ: Cætera p socias Clymenen Aethrāq; loq̄mur: Quæ mihi sūt Comites: cōsiliumq; duæ. Ab Aethere fit Aethereus: quod mō id qd ex Aethere est mō altū sublimemq; significat. OMNIS LABOR. Omne opus labore ac sūptu factū. Omis: distributiua dictio est: & tñ differt a toto. nā Ois: ad numerū referē. Totus ad quātitatē: totū dicimⁿ corpus aliquod integrū vt tota domⁿ/tota vrbs. Omne de vniuersis dē numero distinctis: vt omne pecus/ois grex. Poetę tñ hāc, pprietatē sæpe cōfundūt. Totus a toto deriuaē: quēadmodū Quotus a q̄t: vñ frequēter Quotus, p q̄t poniē. Martialⁿ. Dic quotꝰ es quāti cupias cœnare: nec vllū addideris verbū: mēsa parata tibi est: idest quot estis/& q̄t tecū habes. Cic. Quotus enī istud q̄sq; fecisset: idest nullⁿ aut rarus. Aliqñ quotus cōtinuā quātitatē significat: et poniē, p quātus. Iuuenalⁿ. Quota portio fecis Acheæ. A Quot cōpōsita fiūt Quotq̄t/et Quotcūq; quorꝝ significatio nota est. Et Quotannis singulis annis. Et q̄tidie singulis diebⁿ. a quo Quotidianⁿ: a tot Totidē: idest plane tot: nec plures nec pauciores. Itē a quot fit aduerbiū Quotiēs: a tot Totiēs notæ significatiōis. Ab Oibus v̄o duo aduerbia deriuātur. Omino qd significat prsus. Vñ apud Iurisc̄ōsultos oīno recessisse dr̄ is: q recessit aio pmutandi domiciliū. Et Omnifariā qd significat ois gnis: siue oibus modis. Itē noia omigena: ex omi gne. Oipotēs oia potēs: a q̄ Oipotētia oim reꝝ facultas. Omiualēs oia valēs: a q̄ Omualētia. Oimodus oīm modorꝝ. Oiuagus p oia vagās. Oiparēs q oia genuit. Oitenens q oia cōplectiē. Oipudēs: quē oia pudet. Oifactor q oia fecit. Omnicreator: q oia creauit. Oimorbus: oib⁹ morbis subuenies. Vñ oimorbiā herbā qdā Maluā appellāt. Tradūt enī siqs q̄tidie succi eius dimidiū sorbeat cyathū oibus morbis carituru. Alii oimorbiā herbā vocāt heleniū: qd ab hælenæ lachrymis ex qbus natū crediē: nomē sūpsit: fauet formæ et cutē mulierꝝ in facie ac reliquo corpe nutrit i corruptā: existimāt ꝑterea quandā grām is vsu illi⁹ dari et venerē cōciliari. A malua Maluaceus deriuaē, p eo qd ex malua est. vt maluaceus caulus. Et maluaceæ frōdes. CEDIT. Dat locū victū se fateē: cēdere improprie est abire & locū dare victori. Virg. Cōuenit euādri victos discēdere ad vrbē. Idē. Cede deo: Cice. Cui quidē exercitⁿ nr̄i ꝑatores q̄sq; cesserūt. Ab hoc p metaphorā Cedere accipimⁿ, p venire in ius alicuius. Vt cedūt mihi ea bona: hoc est in ius meū veniūt. Virg. Hæc oīs regio: et Celsi plaga pinea mōtis Cedat amicitiæ teucroꝝ. Idē. Aut abeat victus: cedat lauinia cōiunx. Itē cedere, p discedere accipimⁿ. Lucilⁿ. Quādoq; pudor ex pectore cessit. hinc Cedere iræ: dicimus: dare locū iræ: et q̄si ab ira discedere: cedere bonis: discedere a bonis & q̄quid nostrū erat: tradere creditori: cedere iuri: discedere a iure. & ius qd habebamus alteri tradere: qd et de iure cedere dicimus. Itē Cedere capimⁿ, p dare. Ennⁿ: Saluete optima corpa. cedite manⁿ vestras measq; accipite. Hinc cedere ius nr̄m aliis dicimⁿ: hoc est dare: a q̄ cessio iuris et cessio bonorꝝ. Itē cedere est subtrahere se. Virg. Celeri q; elapsus corpe cessit. Plau. Cedamⁿ imbri. Cedere cōcedere: obseq: nō repugnare. Virgil. Cedamⁿ phœbo: Et monitū meliora seq̄mur. Itē. Cedo equdē: nec nate tibi comes ire recuso. Cedere icedere. Varro: ceditveloci bus iuuenis mēbris leuib⁹ nitidis oleo. Cedere: succedere. Virg. Cesserit ausonio si fors victoria Turno. Cedere diē: vt Vlpianⁿ inqt: est icipere pecuniā debere: Sicut venire diē: est eū diē venisse: ī quo pecunia peti possit. Nō cedere honori: quēadmodū supra diximⁿ: est parē meritis esse. & hæc oia in ꝑterito faciunt cessi ac sine diphthōgo scribūtur. Ab hoc Cedo fit cesso: qd est ab ope vaco. Virg. Et siqd cessare potes reqesce sub vmbra: a quo Cōcesso eiusdē significatiōis. Plau. postq̄ aurora est nunq̄ cōcessauimⁿ lauari: aut fricari: aut tergeri: aut ornari. Et cessabūdus ociosus. Et necesse siue Necessū: qd vi aliq̄ cogēte fieri opus est: iqa nō fit in eo cessandū a q̄ Necessariū eiusdē significatōis vñ fit necessario aduerbiū & Necessitas: ac necessitudo eiusd̄ significatōis mō enī, p vi quadā vrgēte accipiunt: modo, p vinculo quodā religiosæ cōiunctionis: a quo Necessariū dicūtur qui iure affinitatis cōiuncti sūt: qd nulla iter eos cessatio: hoc est separatio sit: vel qd necessaria iter eos officia cōferanē. Cæsar equdē mihi videor, p nr̄a necessitate nō labore: nō opa: nō industria defuisse. Salustⁿ: Coactꝰ reꝝ necessitudine statuit armis certare. Itē Cello quo veēes vtebātur, p Cedo: Nūc cōpositis trñ vtimur excello et Præcello: qd est excedo/& antecedo: a quo excellētes & Præcellētes dicunē: excellētia & p̄cellētia: & ad

Aurelius Aurelius
Aurelius Aurelius
Aurelius Aurelius

exprobrantis accedit: sed citra reprehensionē. Quint. Neq; ego grauissimū patrē fūma sua iuuenī iactasse credi derim: q̃ hæredē filiū scriberet. Nō est res q̃ imputeť. Idē. Imputas nobis, ppitios ventos & secūdū mare ac ci uitatis opulentæ liberalitatē: q̃ tātū frumētū vendidit: quātū duobus populis satis esset. Nōnunq̃ tū Imputo, p adnumero & Cōputo poniť: qd & ipm a puto cōponiť. Vlpianus. Præterea si matrē aluit pupilli tutor: putat Labeo imputare eū posse. Sed ē verius nō nisi p quē egētū dedit: imputare eū oportere. Itē Reputo qd aliqñ, p ꝓfidero: & recolo capiť. Apuleius. Cū id mecū sæpe reputarē. Aliqñ, p cōputo. Vlpi. Itē sūptus litis tutor reputabit & viatica si ex officio necesse habuit aliquo exire vel proficisci. Disputo hoc est discepto: differo: a quo Disputatio. cuius diminutiuū est Disputatuūcula. & Amputo qd est circūcido: q̃si circūputo. Itē sūt qui a pure Pudorē dictū vel int: nihil enī aliud est Pudor: q̃ ob aliquā rē sordidā timor. Quippe ab Aristotele ita diffiniť ἀισχύνη ἐπὶ φαῦλῳ πράξει: hoc est Pudor ē timor iuste reprehensionis. Quidā Pudorē a vere cūdia sic separāt: vt pudor sit rei turpiter actæ. verecūdia vero etiā recte facti atq; honesti. Ab hi fit Pudibūdī q pudore ducť: & Pudibūde aduerbiū cū pudore: Et Pudēda virilia: q̃ & verēda dicunť. Et Pudicus castī, a q̃ Pudice aduerbiū caste: & Pudicitia castitas: quoꝝ ꝓtraria sūt Impudicī & Impudice. Poniť & p religiosa mū dicia ac puritate. Vir. Casta pudicitiā seruat domus. Itē, p dea gentiliū. Quippe pudicitię signū romę colebať qd nefas erat attingi nisi ab ea: quæ semel nupsisset. Hinc Depudicare verbū: quo veteres vtebanť: hi est viola re: stuprare: & quasi pudicitiā auferre. Ennius. Lenit rubentē aurorā pudori colorē appellauit. Ab eodē etiā Pudet verbū deduciť qd a piget ita distinguit: vt pudere sit in his q̃ turpit fiūt. Pigere in his q̃ cū malo dāno q̃: pudere ad dedecus: piger e ad dolorē referať. Pudet enī eī qd turpe est: piget eī qd dolet ac molestū ē. Alii pudere verecūdię esse dicūt: pigere pentētiæ. Terē. Fris me qdē pudet: pigetq;. Salu. Nā postea q̃ fecerit īcer tū habeo: pudeat an pigeat magis: ab hoc fit Impudēs: hi est temerarius: q nullo pudore ducť: a quo ipudēter temere: petulanť: inuerecūdę. Et ipudētia temeritas. Quidā ēt Dispudet vsurparunt pro bis pudet: scuvalde pudet. veteres ēt Pudeo & Pudefio dixere. Gelli. Tibiā pudefactus oris deformitate abiecit. Et Propudiū a quo Pudor: & Pudicitia, pcul fit. Decedo qd aliqñ, p discedo accipiť: ,pprie tū decedere est a mādato custodiæ suæ loco recedere. Vnde Cōsules: ,pcōsules: Præsides dicunť e ,puincia decedere. Itē Præsidia ex vrbib; aut castellis. Sine appositiōe ,p mori accipiť: q̃si e custodia & gubernatiōe corpis ,pficisci: vt eo mō dicať decessit: q̃ defūctus est: & subintelligať vita. Excedo discedo & simili mō ,p morior vsurpať: sed addit sempvita nō subintelligiť. Cice. In ipa cura & meditatiōe obeūdi sui numeris excessit e vita. Procedo qd mō significat ,pgredi or: mō succedo. a quo fit Processus: qd & ,pgressū significat: & successū. Præcedo antecedo: qd & ipm a cedo cōponiť Incedo qd ,p ambulo capiť: a quo Incessus fit siue celer fit siue tard; siue cōpositi; siue imoderat; Proprie tū incedere est cū grauitate quadā: & veluti fastu ambulare. Vir. Regina ad tēplū magna stipāte caterua Incessit. Idē. Et vera incessu patuit dea. Seneca. Tenero ac molli passu suspēdimus gradū: nec ambulam; sed incedim;. Aliqñ incedere subire est. Vt incessit mihi cupiditas: hoc est subiit. Ab hoc fit Incesso qd est accuso impeto molesto. Gellius. Cū me maledictus incesseret. Succedo qd mō significat in alteri; locū venio. Cicero. Vt veros heredes moueat: in eoꝝ locū ipe succedat: a quo Successor & Successio deduciť notę significatiōis Mō igredior. Vir. Et nris succede penatib; hospes. Aliqñ ēt succedere capiť ,p euenire: vñ successus ,p fœlici euē tuvsurpať. Ply. Cū oia nobis ex voto successisset. Vir. Atq; hic successu exultās aiſq; chorebus. Discedo abeo Ply. Facessite hinc atq; a nobis discedite. Aliqñ Hio diuidor distēdor. Cice. Hinc ille giges induciť a Platone: q cū terra discessisset: magnis imbrib; descēdit in illū hiatū. Ab hi discessus ,p recessu deduciť. & Discessio, p hiatu Recedo. abeo: discedo: vnde Recessus, p discessu. Itē Recedo, ptrahor extēdor: a quo Recessus, p spatio poniť. Curtius. In eo nemore lōgo recessu domus erat. Itē Retrocedo a quo fit aduerbiū Recessū: qd significat retrocedendo. Plau. Recessim cedā ad parietē. Secedo seorsū abeo: a quo Secessus qd mō discessū significat: mō sinū secretiorē. Vir. Est in secessu lōgo locus. Interdū etiā secedere spaciari ē: & negociis vacare: vnde secessus siue Secessiōes vacatiōes dicunť. Cōcedo qd mō ē trado vl ,pmuto. Terē. Hui metuisti: si nūc de tuo iure cōcessisses paululū. Mō cedo. Idē. Hic video me esse inuisā imerito: tps est ꝓcedere. Aliqñ, pficiscor. Plau. Cū domū cōcessisset: inuenit patrē. Nōnunq̃ Cōsentio. Teren. Nunq̃ ne hodie concedes mihi: neq; intelliges. Ab hi Cōcessio fit ,p psensu. Est & aliud cedo qd ad differētiā hui; cū Diphtōgo scribiť & ꝑteritū facit Cecidi: & supinū Cæsū: hoc ,ppe significat flagello. Terē. Verberib; te cæsū in pristinū Daue dedā. Poniť tū aliqñ ,p excido Vir. Cediť & filia ante iugo leuis. Cice. Aut ei; ptes q̃si mēbra quædā cedēda. Interdū, p occido. Vir. Nō aliā obculpā baccho caper oibus aris Cædiť. Idē. Cædunť vigiles. Cice. Cæpti greges armētoꝝ: per metaphorā quoq; cædo, p immolo vsurpať. Vir. Cædūt binas de more bidētes. Et, p frango. Cice. Cædere ianuā saxis in stare ferro. Hinc cællo eiusdē significatiōis. a quo ,pcello: hoc est ,pcutio: euerto: Varro. Alius tenerā abietem solus ,pcellit. Procællo eiusdē significatiōis: a quo ,pcella: de q̃ tercio Epigrāmate disserem;. Itē detracta vna littera Cælo qd est signo sculpo: a quo Cælata vasa appellata sūt q̃ veteres Ancæsa vocabāt: qd circūcædēdo fiāt & Cælū ipm instrumētū quo Cælanť: sicut Cestrū quo Eburcauať: & Centrū punctū: siue stimulus. Itē Cælū qd alio mō diciť mūdus: Cuius circūflexu cūcta tegunť. ꝓ Cælatū hoc est signatū syderib; fit. Nā quod Varro a Cauo dictū existimat: nimis durū ē a græco vero hoc est ἀπὸ τοῦ κοίλου quod significat Cōcauum: de duci nō est putandū: siquidē p œ scribereť quod nusq̃ aiaduertim;. A cælū deriuať Cælsus: hoc est altus sublimis: a quo fit Excelsus: & præcelsus eiusdē significatiōis. & Excelsitas. Cice. Etenī magis est secundū naturā excelsitas animi & magnitudo. & Excello ac Præcello verba: hoc ē extollor: supero: A quo Excellēs Excellētior Excellētissim;. Præcellēs Præcellētior Præcellētissim;. Excellēter & Præcellēter. Excellētia & Precellētia. Excelse & Præcelse: & Recello quod significat reclinor: humilis fio: & interdū actiue, p reclinovsurpatur. Itē cælestis quod ex cælo ē: vnde cælestia numina dicunť: & cælestia auguria vocanť. q̃ a cælo fiūt: cū vel fulminat uel tonat. Et Cælicola habitator cæli. & Cælebs quod cælestē vitā agat. Is enī ,pprie cælebs diciť: qui ca

Quintil. Idem. Vlpianus Apuleius Vlpianus Virgilius Ennius Terenti; Salustius Sellius Virgilius Idem Seneca Sellius Cicero. Virgilius Plynius Virgilius Plynius Cicero Curtius Plautus Virgilius Terenti; Idem Plautus. Terētius Idem. Virgilius Cicero Virgilius Idem. Cic Virgilius Cicero Varro. Varro Cicero.

Computo Reputo Disputo Disputario Disputatiūcula Amputo Pudor Verecundia Pudibundus Pudibunde pudēda verēda Pudicus Pudice Pudicitia Impudicus Impudice Depudico Pudet piget Impudēs Impudenter Impudentia Dispudet Pudeo pudefio Propudium Decedo Excedo Discedo Procedo Processus Precedo Incedo Incessus Incesso Succedo Successor Successio Successus. Hio Discessus Discessio Recedo Recessus Retrocedo Recessum Secedo. Secessus. Secessio. Concedo Concessio Cedo. Cello. Percello Procello Procella Celo Celata vasa Ancesa vasa Celum. Cētrū. Cestrū. Celsus. Excelsus Precelsus Excelsitas Excello. Pcello. Excellens Excellentior Excellētissim;. precellens precellentior precellētissim; Excellenter precellenter Excellentia precellentia Excelse precelse Recello Celestis Celicola Celebs

ret: sempq; caruit vxore: abusiue tū poniť ,p eo: q vxorē nō habet etiā si alias habuerit. Hinc Cælibatus diciť vita q̃ agiť sine vxore. Plau. Vtrū nūc te cælibē esse mauis liberoꝝ: an maritū seruū ætatē agere. Suetonius. Veroꝝ amissa vxore lepida: duobusq; ex ea liberis manſit in cælibatu. Ex his cōstat Cælibē & maritū relatiua esse: quod etiā Quinti. ostēdit. Clarus an obscuri; magistrati; an ,puat; ciuis an pegrinus: liber an seru; : maritus an cælebs: parens liberoꝝ an orbus sit. Hinc ēt Cælibaris hasta dicebať: qua caput nubētis cornebať. eā oportebat in corpe gladiatoris stetisse abiecti: occisiq; vt quēadmodū illa cōiūcta fuerat cū corpe gladiatoris: sic ipa cūviro esset vel qa matronæ in tutela Iunonis Curitis sint q̃ ita appellabať a ferēda hasta: q̃ sabinoꝝ lingua diciť Curis: vel quod fortis viros genitura ominať: vel qd nuptiali iure imperio subiiciať nubēs: quia hasta summa armoꝝ & impii esset. Quam ob causam viri fortes ea donantur: & captiui sub ea veniūt quos græci δόρυ ἅπτω τοῦσ & δόρυ θρῶ τοῦσ nomināt. Hāc cōsuetudinem nūc quoq; in nuptiis Romani obseruant pro hasta gladiū supra caput nubētis tenētes. Itē a cælo fit Cælicus: hoc est cælestis. vnde Cælica regna poetę dicūt. & Cælitus aduerbiū qd significat excælo. Ab huius cæli similitudine. Palatū quoq; cælū appellať. Ply. Cerebꝝ visceꝝ excellētissimū ē: pximūq; cælo capitis: sine cruore sine sordib;. Aristoteles ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐν τῷ θολαττίνῳ γλοιτᾶ τοῖσ ζῷοισ ἔθι: hoc ē sub cælo aūt ī ore lingua aīmalib; ē. Idē τὸ λοιδεῖν ὀικεῖν ἴσον γλῶττᾶιν ὀδόν ἴσον καὶ ἐν τοῖσ οὐρανοῖσ. Idest multi autem habēt & in linguis dentes: & in cælis hinc Celistomia diciť: cū vox q̃si in recessu oris audiť. a Cælo hoc de quo loqmur: & ὀπᾶ: qd significat os: q̃ nis possit & a cōcauitate oris videri deducta κοῖλον enim græci vt diximus. Concauū dicit: & hi mō pœ diphtōgū scribendū erit quemadmodū græci scribūt κοῖλοστόμιον Celeuma vero clamor ē nautaꝝ: cū vno aliqd iubēte oēs vniformiter respōdēt: q̃si sibi inuicē iubentes: ἀπὸ τοῦ κελεύω: quod est iubeo: Vnde & ,pcelleumaticus dicť est pes ex q̃ttuor breuib; cōstans: qd versus hoc pede cōstās ,por cani in sacris mineruæ solebat: vel qd ,pper breuitatē & q̃si cursū sillabaꝝ similes clamori nautico canticū facere videať. Itē a cælū fit cælo cælas: qd est tego: abscōdo: qm cælū oia tegit. Ouid. Ante mare & terras & qd tegit oia cælū. Vñ Cælasso, p cælauero veteres dixere. Ab hi Cella deriuať qd in ea cæleť: qd volum; esse occultū: græci hāc Apothecā dicit: in q̃ res Aesculētæ: & poculētæ reponunť: q̃uis ,pprie Apotheca cælla vinaria sit: capiť tū abusiue Cella, p omni loco: i quo qd reponiť. Vir. Fauoꝝ cauernas cellas appellauit Distēdūt nectare cellas. Itē loca q̃dā in domib; : in qb; lauamur: an vngimur cellę diciť: vt inferius ostēdemus. & Cellariū filr: qd sic differt a Penu. qd cellariū est paucoꝝ dieꝝ. Penus vo tpis longi. Quicqd enī lōgæ vsionis gra recōdiť ex eo: qd non in prōptu ē: sed int; & penit; habeť: & locus ipe diciť Penus. Penitus enī ,ppe intrinsecus significat. Vnde penitior dicť interior: & penitissim; intimus. Vnde fit penetrare q̃si penit; intrare: a quo penetrabilis q facile penetrat. Vir. Penetrabile telū: & penetrabile frigus: itē qu facile penetrať. Liu;. Et in aspis locis filex sæpe ī penetrabilis ferro occurrebat Et penetrabile substātiuū: qd significat id qd ē in intimis ptibus. Vñ penetrale sacrificiū dicebať: qd in penetrabili hoc est in intima pte dom; fieri solebat. Itē Penates ꝓ penes nos nati sūt. Penitus a penes deductū ē: id enī penes nos maxime videť esse: qd est penit; recōditū. Poniť aliqñ penit; pro lōge. Vir. Penitusq; alias aduexerat oras: aliqñ, p valde. Idē. Penitusq; sonātis accestis scopulos. Sūt q velint in penu thus cæreos ligna carbones aliaq; fimilia contineri: sed ,ppe ea sola penui tribuunť q̃ ad victū ptinent Penuariū significat omē id qd in penu reponiť: & ipm penu: & qd penu ē. vnde penuaria cælla appellať. Dicimus aūt hic penus & hæc penus quartæ declinationis. & hoc penus oris. tertię. & hoc penū peni secūdę. A penu vt qdā putāt: penuria deduciť: q̃si vrēs penu. Significat aūt inopiā oim reꝝ: ,pstertimq; eaꝝ q̃ in penu recōdi solent: quēadmodū inferius latius dicem;. Alii penuriā a pene dictā volūt qd pene vrat: vel qd pene minus fit q̃ necesse ē. Itē a cælla siue cællariū deriuať cællarius: significatq; vt Vlpianus ingt: eū q iō ,ppositus est: vt ratiōes saluę fiant. Itē a Cælla Cællares palūbæ: q̃ domi nutriūť. itē a cælo fit cōpositū Occulo: a quo Occulto qd veteres etiā Deculto dixerūt. & Occulte aduerbiū: & Oculus qd cilioꝝ: q̃ & ipa cælādo diciť. Vñ supcilia tegumib; occulanť: a quo Oculat; presens. Plau. Quomodo dixit oculata die. i. ,psenti. Idē. Pluris est oculat; testis vn; : q̃ auriti decē. i. q̃ præsens fuit videritq;. & Oculissim; carissim;. Idē. Oculissimū hostium amicæ: & Oculit; sicut medullit; animit; : qd significat aliqd tā caꝝ esse q̃ oculū. Idē. Qui amant ancillā meā oculit;. & ocellus ab oculo fit: hi est puus oculi;. & Monoculus vnū oculū habēs. & Lanoculus: q lana tegit oculi vitium Et occo a quo Occatio: qd occulat hoc est occultat semina. Est enī occare cū rustici satione facta bobus dimissis grādiores glebas cancellāt ac lingonibus frangūt. & Oculeus ,psicax: & q̃si ex oculis ,pstās. Apuleius. Persicatio ē ipso lince: vel argo. & oculeū totū. & Cocles q̃si ocles: q vnū habet oculū. Plau. Decoclitā, psapia esse arbitror. Nā hi sūt vnoculi. Idē ēt monocul; diciť: qd monō hi ē solū oculū habeat. Itē Monophthalm; : nā græce Ophthalmos oculus diciť: a quo Ophthalmia oculoꝝ ægritudo vocitata ē. & Triophthalmus & Aegophthalmus lapilli: de qb; inferius dicem;. Et, pcul q̃si porro ab oculis. vnde pōt & satis lōge significare: & nō valde: hi est præoculis. Vir. Est, pcul in pelago saxū: qd satis lōge fuisse intelligi non pōt: piret enī spectaculi voluptas Idē. Serta ,pcul tantū capitū delapsa iacebāt: a ,pcul vo Proculos: ac Proculeios cognoiatos putāt q nati sūt pēpegrināte a patria ,pcul. Itē Proculeio verbū extēdo: ,pmitto. Itē Cilia a Cælādo dicunť: q̃si cælia ꝓ oculos celent. Itē Clā aduerbiū. i. occulte: a quo Clanculū diminutiuū & pclā cōpositū. i. valde occulte. & Clādestinus occultus: a quo Clādestine aduerbiū occulte: & Clādestino dictū mutenť. Lucillius. Ait enī dici clādestino tibi: quod cōmissū fuerit. Itē Callim qd veteres ,p clā vsurparūt: & Claudo. & Clauis: vt qdā putāt. Item a cædo Cudo dictū: quod ,pprie est ferio: a quo Incus incudis diciť instrumentū: i quo aliqd cudim;: hoc ē ferēdo formamus. Itē a Cædo cædes hi est occisio dicta: siue nex: & excido: a quo excidiū: siue excidio pemptio: & q̃si nex vrbis: aut ,puinciæ: q̃ tū acadēdo deducta videri possūt. Veteres etiā excissatū, p vulnerato: & laniato dixerunt. Plautus. Capillo scusso: atq; excissatis auribus. Et Homicida: q hoīem occidit: a quo Homicidiū: & Tyrrānicidia q tyrrānū: a quo Tyrrānicidiū: & Bouicida q bouē: a quo Bouicidiū: & Parricida ,pprie q patrē: a quo par

Plautus Suetoni; Quintil. Plynius. Aristo. Idem Ouidius Virgilius Virgilius Liuius Virgilius Vlpian; Plautus Idem. Idem Idem Apuleius Plautus. Lucillius Plautus

Celibatus Celibar; hasta Curitis Curis Celicus Celica regna Celitus Celistomia Celeuma Procelleumaticus Celo. Celasso. Celia. Apotheca Cellarium Penus Penu Penitus Penitior Penitissimus Penetro Penetrabilis penetrabile Penetrale sacrificiū. pēates Penitus Penuarium penuaria cella Penuria cellari; cellaꝝ Palumbe Occulo occulto Deculto Occulte oculus Supercilium Oculatus Oculissimus Oculitus Medullitus Animitus Ocellus Monoculus Lanoculus Occo Occatio Oculeius Cocles. monon monophthalm; Ophthalmos Ophthalmia Triophtalmis Egophtalmus procul. procul; Proculeii. Proculeio. Cilia Clam Clāculū perclā Clādestinus Clamdestine Clamdestino Callim. claudo Clauis Cedo Cudo Incus Cedeo. Excido Excidium Excidio Excissatum Homicida Homicidium Tyrannicida Tyrannicidū Bouicida Bouicidium Parricida

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Parriciditum
Matricida
Matricidium
Cestus
Centrum
Acidari⁹ nodus
Cesticillus
Corolla. Cest⁹.

ricidiū. & Matricida q̃ matrē: a quo Matricidiū: & Cæstus qd ꝓprie significat cingulū a variis cesturis: hoc est incisionib⁹: q̃bus insigniri cingula solebāt: q̃uis sint: q̃ ἀπὸ τοῦ κεντεῖν: hoc est a variis punctis appellatū cæstū existimēt κεντεῖν enim pungere est: a quo Centrū stimul⁹ dicit. i. punctus: q̃ est ī medio circuli a quo omnes lineę ad circūferentiā ductę int̃ se sūt æq̃les. Quāobrē admirabile illud Veneris cingulū a poetis tantope de cantatū: quo Venus Martē: & ab illa mutuata Iuno Iouē sibi cōciliabat: quotiēs in pellices erāt ꝓniores: cæstum dixere. Martialis. Collo necte puer meros amores Cestoṅ de sinu Veneris calētē. Idē. Siue Citheriaco medicatū nectare cestoṅ Visit amatorē baltheus iste Iouē. Hoc alibi idē poeta nodū acidaliū vocauit. Ludit acidalio sed nō manus aspera nodo Quē rapuit collo parue cupido tuo. Nā de Cesto intelligi seq̃ntes versus ostendūt. Vt Martis reuoceṁ amor. sūmiq̃ tonātis A te Iuno petat Cæstoṅ & ipsa Venus. Ab hī cesto Cæsticillus dict⁹ ē: q̃si paruū cingulū: circulus ille quē q̃si corollā capiti supponūt: q aliqd oneris supra caput ꝓpositurī sūt: qd facere in ꝓmis mulieres cōsueuerūt. Itē Cæstus q̃rte declinatōis: īstrumētū illud quo palestritę ac pugiles vtebanṫ. Nihil enī aliud erat apud vetustissimos q̃ lorū ex corio bubulo manib⁹ circūuolutū: quo & ictū minus ipse sentirēt & aduersariū grauius ferirēt. Homerus: ζωμὰ δεδοικὼς τὸν πάλαι κλὰ βάλεν αὖ τὰρ ἐν τεταῖ λωκεν ιμ ἀντασ ἀμυντοῦσ βοῶσα γραῦλ κοῖο. Primū inquit subligar ei adhibuit: deinde lora dedit apta bouis agrestis. Quint⁹ ἐιοθηκεῖ τῶν ἱχόρσι νεχῶν βοῶσι φι λάμεν τόσ ρινοῦσ ἀζαλεᾶσ hī est stabat manib⁹ tenēs bouis validi mactati sicca tergora. Idē ὧσ τῶν ἀζαλεῶν περικτυπεῖν τὸ γόνεῖαι ρινοῖσι Idē. Sic eoṙ maxillæ aridis obstrepebāt tergoribus. Idē. τῶν δεᾶ ὑτομένῶσ εἶν ἀπὸν τεσ ρινοῦσ ἀιμάτοῦ ἐν τάσ ἀφ ἀλεῦ ἀ ῥῶν ἀπιφεῖρῶν λισάν quod est his propere famuli tergora sanguinolenta statim avalidis manibus soluerūt. Valerius Flacc⁹: Aspice & hæc crudis durata volumina tauris. Sed postea hmōi loris hī est voluminib⁹ corioṙ: vt est auida semp nouaṙ rer⁹ mortalitas insuere magni pōderis plūbeas massas cœpere: ferro etiā addito: q̃bus int̃ se pugiles magno discrimine: imo certa morte dimicabāt: hi sunt memorabiles illi Cæstus quos latini dūtaxat poetę decantāt: nā in græcis nihil legit̃ præt̃ lora fuisse magnæ qdē moles: & nō nisi fortissimis viris tētatę. Virg. In mediū geminos imani pōdere cæstus piecit: q̃bus acer eryx in p̃lia suetus ferre manū duroq̃ intēdere brachia tergo. Obstupuere animi tantoṙ ingētia septē: Terga boū plūbo insuto Ferroq̃ rigebāt. Papini⁹. Ac dū nigrātia plūbo Tegmina cruda boū nō mollior ipse lacert⁹ Induit̃. Itē a cædo Cæsaries dicta qd comā significat: q̃ cædi solet. Viroṙ enī dūtaxat cæsaries ē: nō mulierū: Vnde cæsariati comati dicunt̃. Itē Cæsar nō ꝓ cui cæsarie natus sit: vt stulte Pōpeius affirmat: vel quod Elephantū in Africa occiderit: vt ait Seruius. Afri enī Elephantū cæsam vocāt: sed ꝓ cæso matris vtero, plat⁹ fit hoc natiuitatis genus aveterib⁹ auspicati⁹ putabat̃. Sic natū tradūt Scipionē africanū ꝑorē qui ꝓpterea ꝓmus oīm Cæsar appellatus est. Qui ita nasciṁ cæsones a veteribus dicti. A cæsare Cæsareus dicit̃: hoc ē iperatorius: qm̄ Impatores oēs q post Iuliū cæsarē fuerūt ob illi⁹ honorē Cæsares appellati sunt: Sicuti q post Augustū Augusti. Item Cæsarianus: vnde cæsariani milites dicti sūt milites cæsaris. & Cesarea vrbs palestinæ: & altera Philippi a Philippo fratre herodis in honorē cæsaris cōdita: & tertia Cappadocię: & q̃rta Mauritaniæ Itē Cæsarea Augusta vrbs hispanię taraconēsis a Iuba mauroṙ rege ædificata. Itē a cædo Cæsim auderbiū: qd significat cædēdo: sicut puncti pungendo: vnde cæsim ac pūctim ferire hostē docebātur. Tirones & cædula silua: q̃ habet̃ in eū vsū: vt ex ea materia cædat̃. Itē Cesitiū linteolū puṙ ac candidū: vel qd cædendo ad cādorem puemiat: vel qd oras circūcisas habeat. Plau. Linteolū cæsitiū. & Cæsa gallicū telū. Var. Qui gladiis cincti sine scutis cū binis cæsis essent. hæc & galloṙ lingua Gesa dicunt̃: vnde & viros fortes galli Gesos vocant. Vir. Alpina corusca gesa manu. Et Cæsa pticulę oīonis q̃ græci cōmata vocāt. Differūtq̃ a mēbris q̃ græci vocāt κῶλα. Mēbrū enī est pars oīonis ex pluribus verbis absolute aliqd significās hoc modo. & si vereor iudices ne turpe sit ꝓ fortissimo viro dicere incipientē timere cæsū aūt ps oīonis nōdū ex puob⁹: aut ex plurib⁹ verbis q̃q̃ absolute significās hoc mō. & si vereor iudices ne turpe sit. Interdū tū cæsam dicimus orationē: cū nō efficiṁ mēbra ex cōnexione verboṙ: sed singula verba aliqd significātia, ꝑferanṫ hoc mō. Quis est iste Gelius armiger Catilinę: stipator tui corpis: cōcitator tabernarioṙ: latrator fori: depopulator curiæ. Eadē & ī cisa dicunt̃: vnde fit aduerbiū Incisim. Cice. Hæc qdē duo binis pedib⁹ incisim: deinde mēbratī dicere solebas & Cæsura a cædēda voce: q̃ diffinit̃ decora terminatio vocū in medio versuū notata: vt qm̄ post duos primos pedes supans syllaba iuenit̃: q̃ dictionē terminet cæsura ē: q̃ pentimemeris dicit̃: vt Arma virūq̃ cano. Cū vo id post tres pedes fit: est cæsura Heptimemeris: vt Arma virūq̃ cano troiæ. Hic enī versus vtrāq̃ cæsurā habz Itē Cæspes qd est ẽra cū herba in modū lateris cæsa: vel frutex recisus ac trūcat⁹: qd pedē cædat: Ab hī fit Cæspito verbū. Cæspitare aūt dicimur: cū pede aliqd pcutientes quasi ruere cogimur dictū. Cæspitare q̃si cæspitē offendere: vel in cæspitē ferri. Vnde Cæspitatores eq dicunt̃ q̃ sæpe in cæspitē: aut lapidē: aut aliud offēdiculum pedē ipingūt: Itē a cædo Cudo qd est pcutio: a quo Incus dicta instrumētū fabri ferrarii supra quo ferṙ cudit̃: Itē alioṙ metallaṙ: a cudo fit cōpositū Excodo: qd ꝓprie ēcudēdo laboro: & nouē formā induco. ꝑ metaphorā tū ꝑ inuenio vsurpat̃. Vir. Vt varias vsus meditādo excuderet artes. Idē. Quis deus hanc musę: q̃s nobis excudit artē? Itē a cudo Recudo: qd ē iterꝯ cudo. Var. Vt ii solēt: q vetera metalla recudūt. & Procudo cudēdo dilato. Vir. Duṙ ꝓcudit arātor Vomeris obtusi dentē. Itē a cædo Cæcus dicitur: qd sit oculis ꝓcisus: q̃uis alii cæcū q̃si oculis captū: alii q̃si carentē oculis appellatū velint: est aūt Cæcus q caret lumine. Itē insidiosus occulte malus: latēs: tacit⁹: q videri nō pōt. Vir. Cæca regēs filo vestigia. A quo Cæcū vallū dicim⁹: ī quo ꝑacuti pali terrę affixi herbis vel frōdibus occulūt̃: & cæci dolores vocanṫ a medicis: q̃ṙ cā ignoraṫ: cū mox veniāt abeātq̃: trāsferṫ etiā ad animū: vnde cæcos cōsules ꝓuidos dicimus. Ab hī fit Cæco vbū & Obcæco & Excæco q̃ significāt luminib⁹ ꝓuo. & Cæcitas tā corpis q̃ animi orbitas. & Cæcutio vbū qd ꝓprie significat paṙ video. & Cæcutiētes dicunt̃ q̃si semicæci. Var. Vtrū oculi mihi Cæcutiūt: an ego vidi seruos in armis cōtra dños. Et Cæculus diminutiuū. & Cæcultor obtusā aciē habeo: & q̃si cæco sū similis. Plaut⁹. Nū nā mihi

Cesaries

Cesariati
Cesar

Cesones
Cesareus
Augustus
Cesarianus
Cesaria
Cesaria augusta
Cesim
Pynctim
Cedua silua
Cesicium
Cesa
Hesa
Hesuo
Cesa
Wembra

Cesa oratio
Incisa
Incisim
Cesura
Pentimemeris
Heptimemeris
Cespes
Cespito
Cespitator
Cudo
Incus
Excudo
Recudo
Procudo
Cecus
Cecum vallum
Ceci dolores
Cecus consul
Ceco
Obceco
Exceco
Cecitas
Cecutio
Cecutiens
Ceculus
Ceculto

Martia.

Virgilius

Papini⁹.

Pompei⁹
Seruius
Scipio

Plautus
Varro
Virgilius

Cicero.

Virgilius
Idem
Varro
Virgilius

Idem

Varro

Plautus.

oculi cæculant̃ ē? Est ne hic noster Hermio? Cæculus etiā nomē ꝓpriū fuit eius q̃ cōdidit Prænestę: a quo cæcilios ortos putāt: quoṙ familia Romę nobilissima fuit. Cæcū intestinū est: qd a dextra ꝓte incipiēs in sinisteriorē puiū: & lōgū est in dexteriorē nō ē: ideoq̃ dicit̃ cæcū: nā id qd puiū ē late fusū ac sinuatū minusq̃ q̃ supiora intestina: neruosū ab vtraq̃ pte huc atq̃ illuc volutū magis tū sinisteriores inferioresq̃ ꝑtes tenens: & iecur ac ventriculū cōtingens: ac deide cū qbusdā mēbranulis a sinistro rene venētib⁹ vinctū: atq̃ hinc dextra recuruatū quia in imo: q̃ excernit: dirigit̃: Rectū appellat̃: Ieiunū vero intestinū est: qd ab ea iūctura ē incipiēs: quā græci πλῶρον vocāt nō ita implicitū est: dictū ieiunū: quia nunq̃ qd accipit cōtinet: sed ꝓtinus in inferiores ꝑtes trāsmittit. Inde tenue intestinū est: in sinus vehemēter implicitū: cui id qd dixim⁹: cæcū adheret oīa hæc cōtegit omentū ex interiore ꝓte leue: & strictū ex supiore mollius. Itē Cæci Smaragdi dicunt̃: q̃ sūt obscuriores. Itē acædo Cæmentū. Sūt enī cæmēta cæsi lapides parui apti ad edificandū. Liu⁹. Nec erat difficile murum subruere: qd cæmēta nō calce durata erāt sed interlita luto. Var. Nō te pudet mani: cū domi tuę vides cōmilitonū tuoṙ cohortes seruis tuis ministrare cæmēta. Aliq̃n cæmentū ponit̃ ꝓ ipso ope cæmētario: hoc ē edificio: qd structo lapide erigit̃. Ply. Pallidus lapis in cæmēto raro vtilis licet enī ꝑtra iniurias fortis ad structurā: tū infidelis est: nisi multa suffrenatiōe deuictus. Hinc Cæmētarii dicunt̃ ædificioṙ: q̃ ex lapidib⁹ sūt fiunt structores: quos aliqui fabros murarios vocāt. Itē ab hoc cædo Cæsius color de quo inferi⁹ dicemus: qd quasi cæsus atq̃ apert⁹: Vnde Cæsulię dicti sūt q cæsios oculos habēt. Quidā tū cæsū a cælo dictū volūt quasi cæliū ꝑterea ab eodē cōposita fiūt Circūcido. vnde iudæi circūcisi dicūtur: qd pelliculā illā circa glandē q̃ ꝓpuciū vocatur: Cesā habēt: Intercido: reseco: siue int̃seco. Decido penultima lōga qd ꝓprie est amputo ꝑ metaphorā tū capit̃ ꝓ de ēmino q̃si amputādo supflua: qd integṙ est: oftēdo: vnde Decidere dubia decidere q̃stionē dicimus Et decisionē iuris: hoc ē determiationē. Excido exseco: cædo. Cice. Excidāt Clodii fluēta. Ab hoc Excisso frequentatiuū: qd est dilanio. Plau. Capillo scisso: atq̃ excissatis auribus Præcido qd ꝓprie est antecedo: hī est imolo. vnde Præcidanea agna vocabat̃: q̃ ante alias cædebat̃. Et Præcidanea porca: q̃ mactabat̃ Cereri ab eo: q mortuo iusta nō fecisset qd facere mos erat puſq̃ nouas fruges gustarēt. ꝑcidere etiā capit̃ ꝓ re turpi hī est marē intra podicē coeūdo: labefactare: quēadmodū ꝑdicare est puer⁹ inter femora fœdare. Martia. Prēcidi gauides: Præcisus neuole ploras: & Præcisū vocat̃ pars carnis visceṙ: hoc est circa qd viscera iuoluta sūt: quod oras circū cæsas habeat. Lucillius: illi ꝑciso: atq̃ epulis capiunt̃ opimis. Nā Omasū appellam⁹ intestinū pingue. Ply. Sociū laboris: agriq̃ culture habemus bouē: tāta apud ꝓres cura vt fit inter exēpla a prætore dānatus: Romę die dicta: q̃ cōcubino ꝓcaci ruri omasū edisse se neganti occiderat bouē actusq̃ in exiliū est tanq̃ colono suo interēpto. Incido cædo: scindo sculpo: unde incisas lras in marmore dicimus. Ab hoc fit: qd Oratores vocāt incisū: hoc ē sensu nō expleto numero cōclusū: qd plerisq̃ videt̃ esse ꝑs mēbri. Et icisim aduerbiū qd significat minutatim. Cice. Hæc qdē duo binis pedib⁹ incisim: deinde Mēbratī dicere solebas. & Incile locus deꝑsus: vt Vlpian⁹ inq̃t: ad latus flumis ex eo dict⁹: qd incidit̃. Scindit̃ enī vel lapis: vel ẽra: vnde primū aq̃ ex flumine agi possit: quēadmodū in pistrinis fermētariis fieri videm⁹: qd aūt ad incile opponit̃ aq̃ deriuādæ cōpellēdę uę ex flumine cā: qd vulgo clausa dicit̃. Eodē Vlpiano teste latine Septū appellat̃ siue id ligneū sit fi ue lapideū: siue ex q̃libet alia matia ad cōtinēdā trāsmittēdāq̃ aquā excogitatū. Itē ex quocūq̃ riuo aqua irrigandi cā deducat̃ Incile dicit̃ loc⁹ ꝑ qd ꝓmū deducit̃. Incilare vo vetes dicebāt increpare vel ꝓbrobare. Actu⁹. Qui me incilāt, pbris sermone indecorāt. Plau. Melius ē tū ita viuere: ne qs nr̃a incilet facta. Et recisamētū paruū frustū: & q̃si ramētū ex aliquo recisū. Ply. Ocissime vo erugnē ꝑtrahit æs coronariū. recissamentis in acætū additis. Succido qd significat postcædo: sicut ꝑcido antecædo. Hinc Succidanę hostię vocabant̃ q̃ secūdo loco cædebant̃. Apud veteres enī si ꝓmis hostiis litatū nō fuerat: alię post eas dē ductę hostię cædebant̃ duæ: q̃ ꝓrib⁹ iā cæsis luēdi piaculi gr̃a subdebant̃. Itē a cædo Succisiuū tps dicit̃ qd subtrahit̃ a rebus necessariis: vt ad aliquē vsū accōmodem⁹. Gelliu⁹. Quātū aūt vitę mihi deinceps deūvolūtati erit: quātūq̃ a cura: & a re familiari: ꝓcurandoq̃ cultu liberoṙ meoṙ dabit̃ ocii: oīa succisiua & subsecūdaria tpa ad colligēdas huiuscemōi memoriarū delectatiūculas ꝓferā. Ply. Hoies enī sum⁹ & occupati officiis: succisiuisq̃ tpibus ista curamus. ī nocturnis: ne qd nostris putetis cæssatū horis. Dies vobis īpēdimus: cū sōno valitudinē cōputam⁹. & Succidalana a succidēdo qd talis fit q̃lis succisa ē: hī est plena sordib⁹: īpura nō lota. Q d si lēto igni in æneo vase sufferueat: deinde refrigeret̃ & pingue illud qd supnatat: in vas fictile colligat̃: rursusq̃ pore materia decocta vtraq̃ pinguitudo frigida aqua abluat̃: & in linteo succet̃: ac torreat̃ sole: donec cādescat: & trāslucida fiat postbac in stānea Pixide reponat̃ fit Oesipū: qd innumeris medicinę vsibus adhibet̃: ꝑsertimq̃ vlceriḃ genitaliū cuz adipe Anserino: hoc Galien⁹ medic⁹. & alii qdā auctores Esopū succidū vocāt. Varro tū succidā lanā a sudore vocatā existimat qd dū tundet̃ sudare oues īcipiāt. A succidēdo et Succidia deducit̃. Est aūt succidia Caro salita & in necessariū vsū seruata: q̃ quotiēs opus est succidit̃. Cice. Iā hortū ipsi agricolę succidā alteram appellant Succidiū quoq̃ lardū vocant. Varro succidiū nō a succidēdo sed a suibus cædēdis noīatū putat: qd pec⁹ ꝓmū occidere cœperint dñi: & vt seruarēt salire. Vū succerdā quoq̃ a sue deductā opinat̃: q̃ est stercus suillū. Tintinnius. Quid habes nisi vnā arcā siue clauī: eo cōdis succerdas. A succido quoq̃ Subscudes appellatæ sūt tabellę qbus tabulę inter se cōfigunt̃. quia quo īmittunt̃ succidit̃. Pacuui⁹. Nec vlla subscus, phibet cōpagē. Intercido ī medio cædo: a quo Intercisi dies de qbus supra diximus appellati: qd qbusdā eoṙ horis ius dicere liceret qbusdā non liceret: & ideo cæsi videnṫ. Recido reseco: vnde Recisos ramos dicimus: hī est cæsos resecatos. Et Recidiua post casū restituta: & quodāmodo renascētia ab arboṙ similitudine: q̃ sectę repullulāt ac nouę fiunt. Vir. & recidiua manu posuissem ꝓgamavictis. Nā rediua est morbus: cū circa vnguē cutis resoluit̃: nō sine dolore id patiētis dicta a rediuiēdo. Rediuire enī veteres ꝓ resoluere vsurpabāt: hæc & neutro genere Rediuiū appellat̃ a græcis dicit̃ paronychia: nā παρὰ ad ꝓpositionem significat cōν ὄνυξ dicit̃ vnguis Pterygiū vero vlcusculi genus est: qd nasciṫ iuxta vngues. Ply. Lana succida rediuias sanat ex aq̃ frigida. Idē. Quin. etiā cuz

Ceculus
Ceciliū.
Cecū intestinū.

Rectum
Ieiunū intestinum
Tenue intestinū
Omentum
Ceci. smaragdi
Cementum

Cementarius
Faber murari⁹
Cesulia
Circuncido
Circuncisus
Prepurium
Glans
Intercido
Decido
Decideredubia
Decidere qōnes
Decisio
Excido
Excisso
Precido
pcidanea agna
Precidanea porca
Predico
Precisum
Omasum
Incido
Incisus
Incisum
Incisim
Incile
Causa
Clausa
Septum
Incilare
Recisamentū
Succido
Precido
Succidanea hostia
Succissiuū tps
Succida
Oesypum
Esopū succidū
Succidia
Succidum
Succerda
Subscudes tabule
Intercido
Intercisi dies
Recido
Recisus ramus
Recidiuum
Recidiua
Rediuia
Rediuium
Paronychia
Pterygium

Liuius
Varro

Plynius

Homerus
Idem
Quintus
Idem
Idem
Idem

Ua. Flac.

Cicero
Plautus.

Martia.

Lucillius

Plynius.

Cicero
Vlpianus

Actius
Plautus.
Plynius

Sellius

Plynius

Galienus
Varro

Cicero
Varro

Tintinnius
Pacuui⁹.

Virgilius

Plynius
Idem

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Occido
Occistor
Occisus
Necatus
Occido
Occisio
Occidium
Occidio
Occisa res
Occisissimum
Occisor
Concido
Concisa oratio
Cedo
Cesena
Cesenas
Cesenatũ agrũ
Cesenatia vina
ceditie taberne
Ancile

oleo paronychias:& Pterygia tollit. Occido penultima lõga interficio:a quo veteres Occisitanẽ dicebãt ꝓ frequentẽ occidunẽ. Quãdã occisũ & necatũ ita distinguũt:vt occisus cũ ictu:& vulnere fit: Necatus etiã siue ictu Vnde veneno necatos nõ occisos dicimus. Qui aliẽ vsurpãt loquuntẽ ꝓprie. Ab occido fit Occisio:ꝗ̃ est cædes:& quo veteresvsi fuere:Occidiũ qdẽ etiã occidionẽ vsurparũt. Occisã etiã rẽ dicimꝰ despatã & pditã. Plau. Occisa iam ẽ hæc res:hæret hoc negociũ. Vnde & Occisorẽ:& Occisissimũ veteres dixere. Plau. Occisissimꝰ oimqui viuũt. Cõcido qd̃ aliqñ significat minutatim cædo. Ply. Caro eius cõcisa ac decocta adhibẽda est: aliqñ frango. Idem. Et nucleus dẽtibus concisus supra vulnus ꝓponẽ. Ab hoc cõcisa oratio dicit̃:q̃ nõ cõtinua: sed veluti mẽbratĩ cæsa est. Repitur etiã Cedo ꝑma breui:accentũ in vltima habens:qd̃ mõ da:mõ dic significat. Plau. Cedo hominẽ. Idẽ. Quid sit cædo. Sũt q existimẽt Cæsenã quoq; flãmine vrbẽ a cædendo appellatã: qd̃ exiguo intus amne cæsa hoc est diuisa sit: vel ꝙ ager eius duobꝰ fluminibꝰ Sapi ac Rubicone sit diuisus. Mirum videt̃ adeo maiorꝫ nostrorꝫ tpibus in cõtemptu fuisse:vt Cicero ducꝫ ciuiũ romanorꝫ:q designati cõsules fuerãt indignitatẽ ostẽsurus:ita scripserit. Nã isti duo vix sũt digni qbus alteri Cæsenã:alteri Cossutianarũ tabernarꝫ fundamẽta credas. A cęsena Cæsenas deriuat̃. vnde Cæsenatẽ agrũ:& Cæsenatia vina frequentẽ legimus:q̃ apud maiores nostros inter generosa cõnumerabant̃. Cæditie tabernę nõ a cædẽdo dictę sunt sed a dñi noĩe:q Cæditius vocabat̃:a quo in via appia ædificatę sũt. A cædo Ancile quoq; dictũ e esse manifestũ est Scutũ breue fuit qd̃ regnãte Numa Põpilio:cũ pestilens annus esset e cælo cecidisse fert̃:ideo fic appellatum quia ex vtroq; latere erat recisũ:& summũ:in firmũq; eius latus medio pateret. Eo tpe vna simul vox audita ẽ: omniũ potẽtissimã fore ciuitatẽ:q̃ diu id in ea manisset. Itaq; facta sũt eiusdẽ generis plura: qbus admiscẽtur ne internosci cæleste posset. Probatũ est maxime opus Mamurii Vetruuii:q premii loco petiit: vt suũ nomẽ inter carmina Salii cantarẽt. Ideo Mamurii Vetruuii nomẽ in cantibus romani maxime frequẽtabãt. Circũ ferebant aũt Ancilia mẽse Martio a duodecĩ Saliis:ita ei Martis sacerdotes appellabant̃: vel a Salio Samothrace: vel a Salio Mãtineo vel potius(vt ego arbitror) a saliendo fiquidẽ gladiolis ancilia pulsantes:saltare solebãt. Primo Martis: deinde Mamurii laudes canẽtes Plutarchus dubitare videtur an ab an:qd̃ fignificat circũ. Ancile dicat̃:qd̃ in orbẽ esset figuratũ an ab ἀγκῶν quod est cubitus:an vero ab ἀκμόν:qd̃ significat remediũ:qm̃ pestilẽtię remediũ fuit ancile.

Mamurius
Vetruuius
Salii

Plutus
Idem
Plynius
Idem.
Plautus.
Cicero
Numa.
Plutar.

CAESAREO. A Cæsare ædificato. Amphitheatrũ: de quo loquit̃:ab augusto destinatũ fuit a Vespasiano ædificatũ a Tito ꝓsecratũ. Id tamẽ Domitianꝰ ad gloriã suam referebat iactare in senatu solitus & patri se:& fratri ĩpenũ dedisse:& illos sibi reddidisse. Quapropt̃ & opibus oĩbus:q̃ post mortẽ illorꝫ vel restitut ipse vel pfecit:suũ dũtaxat titulũ addidit sine vlla pristini auctoris memoria.

Amphitheatꝫ
Theatrum

AMPHITHEATRO. Amphitheatrũ locus erat spectaculorꝫ gr̃a ædificatꝰ: forma rotunda:& veluti ex duobus ꝓstãs theatris. vnde Amphitheatri nomẽ impositũ. Theatrũ Hemicycli specie ꝓstructũ erat: ἀπὸ τοῦ θεᾶσθαι:qd̃ est video appellatum:latine dici spectaculũ potest. Cõsuetudo eius a græcis sũpta ẽ: Nã cũ agrorꝫ cultores feriatis diebus sacra diuersis numinibꝰ p pagos celebrarẽt. Athenięses hoc ĩ vrbanũ spectaculũ transtulerũt theatrũ græco vocabulo appellãtes: quod in eo cõueniẽs turba a longe sine aliquo ĩpedimẽto spectaret hũc morẽ postea Romani vt plæraq; alia in vrbẽ transtulerũt. Theatrũ ita dispositũ erat: vt a fronte inter duo cornua Scæna esset:dicta ἀπὸ τῆς σκηνῆς: qd̃ apud græcos tabernaculum significat: ita appellatũ a faciẽda vmbra:quam græci σκέος nominãt. Vñ Scænitę nobiles Arabie ppli dicti sũt qd̃ tẽtoris vtant̃:& raras puasq; habeãt domos:p diphthõgũ scribit̃ potꝰ ꝓsuetudĩe q̃ rõne:inuẽta ꝑmo ẽ Scæna ĩumbratiõis gr̃a in q̃ incõdita carmina decãtabant̃: quapropt̃ qd̃ tabernaculũ interptati sũt. Vñ Scænophegia tabernaculorꝫ festa dicunt̃. Apud vetustissimos Theatralis scæna parietẽ nõ habebat:sed frõdibus tm̃ tegebat̃: postea tabulata cœperũt componere in modũ pietus. vnde pmãsit cõsuetudo vt ab his q Theatrales ludos ædũt pegmata cõponant̃. Scæna a Labiõe diffinit̃:q̃ ludorꝫ faciẽdorꝫ causa quolibet loco: vbi q̃s cõsistat. moueat̃ q; ꝓspectaculũ sui ꝑbiturus: posita sit in publico: ꝑuatoq; vel invico: quo tm̃ loco passim hoĩes spectaculi causa admittant̃. Hæc aut versatilis erat: aut ductilis: Versatilis:q̃ subito tota machinis qbusdã vertebat̃:& aliam picturæ faciẽ ostẽdebat. Ductilis:q̃ contractis tabulatis hac atq; illac interiorẽ picturę speciẽ denudabat. Vtrũq; tetigisse videt̃. Vir. cũ ingt. Vel scæna inuersis discedat frõdibꝰ. Primus. Claudius pulcher Scænã varietate colorꝫ adumbrauit:cũ antea tabulis pictura vacuis extenta esset: quã totã argẽto. C. Antonius auro petreius. Ebore. Q. Catullus ꝑtexuit versatilẽq; fecerũt locũ: quẽ argẽtatis corrigiis. P. Lentulus spinter adornauit. A scæna fit adiectiuũ Scænicus: vnde scænicos ludos dicimus: & scænicas vestes: hoc est histrionicas. Item Obscænũ fm Varronẽ qd̃ significat turpe: fœdũ quasi obscænã: quia ad scænã turpia ppetrabant̃. Virg. Obscæneq; canes: iportuneq; volucres. Alii tm̃ a græco potius deducũt κοῖνῶ qd̃ est iniquo: vnde Cœnũ: hoc ẽ lutũ dictũ putãt:a quo Cœnosus sordidus: lutosus: Obscænũ aliqñ ꝓ pnicioso & vitabili ponit̃. Idẽ. Obscænãq; famẽ q̃ ꝑma piculavito. Ab hoc fit Obscænitas turpitudo & Obscæne aduerbiũ turpit̃. & Obscænoverbum qd̃ significat malũ omen affero. Nã Obscænę volucres dicunt̃:q̃ canẽdo aduersa significãt: ppt̃ qd̃ Obscænũ qdã ex ob & cãtu deductũ existimãt q̃si aduersi & ifausti cant̃. Plau. Sed qd illuc:qd̃ examiãt̃ canit huc Leonida. Metuo qd̃ illic obscænauit meę falsę fallacię obscænauit ingt: hoc ẽ obscænũ & malũ omen attulit. Scæna Theatri binis:& sæpe plurib̃ cõtignationib̃ ꝓstabat: deinde erat Proscæniũ pulpitũ:scz ante scænã ædificatũ: in quo ludi exercebant̃. Vir. Et veteres ineũt ꝓscænia ludi. in medio Orchestra: in qua senatorꝫ sedib̃ erãt loca designata: vnde omniũ a gentiũ gestus spectari possent. Itẽ liberarũ sociarũq; gentiũ legatis: quos postea noluit Augustus in Orchestra cõsidere: qd̃ quosdã libertini generis mitti deprehendisset. Iuuenalis. Quæq; reportãdis posita est Orchestra cathedris Scænę lõgitudo ad Orchestrę diametrũ duplex erat. Orchestra in cuneos diuisa: vt medię vię relinquerent̃. Dicta orchestra ꝙ in ea saltationes fieri cõsueuissent. Nã apud græcos ὀρχήσασθαι salto est: ὀρχήσις Saltatio: ὀρχηστὴς Saltator: ὀρχηστρίς Saltatrix. Refert Titus liuius cũ ludi circẽses Apollini aliqñ celebrarẽtur. & Annibal nũciatus esset circa colinã portã vrbi ĩgruere: oẽs raptis

Scena
Scenite
Scenophegia
Scena
Scena versatil
Scena ductilis
Labeo
Virgilius
Clau. pulcher
Ca. Anto.
Petreius
Lu. Ca.
P. Lentu
Varro
Virgilius
Idem
Plautus.
Virgilius
Iuuena
T. Liuius

armis eo cõcurrisse:quos deinde reuersos cũ piaculũ sese fecisse formidarẽt inuenisse saltantẽ in Circo senem quẽdã: hũc interrogatũ dixisse mime a se intermissã esse saltationẽ. Itaq; ortũ exinde esse puerbiũ. Salua res ẽ saltãte sene. In Cauea:q̃ ps media theatri erat: similit̃ Subsellia equitũ erãt in cuneos eodẽ mõ diuisa. In circũferẽtia hemicycli erãt gradꝰ ita dispositi: vt altiores in ãbitu semp excrescerẽt. In his plebs ꝑmiscue sedebat Quibꝰ nõ erat sedẽdi locus: ĩ stãtes in Cauea spectabãt. Caueę theatrorꝫ nullis fornicibꝰ obductę: velis tegi solebãt. Primꝰ oĩm Catulus linteis ĩ theatro vmbrã fecit. Primꝰ etiã byssina vela in theatrꝫ duxit. Principio tpa ria fiebãt theatra. Primusq; M. Scaurꝰ in ædilitate sua triginta trĩmõ diebꝰ Scænicorꝫ ludorꝫ duraturũ theatrũ extruxit opꝰ: vt Plynꝰ ingt: maximũ oĩm q̃ vnq̃ fuere humana manu facta. Scænã habuit triplicẽ: colũnas lucullei marmoras trecẽtis sexagita: duodeq̃dragintа pedũ altitudine. Signa inter colũnas tria millia sũmæ colũnę tabulis erat inauratis: pars Scænę inferior erat e marmore: media e vitro. Cauea ipsa octuagita hominũ milia capiebat. C. vero Curio theatra duo fecit ãplissima e ligno: qbus intẽ sese auersis: ne in uicẽ obstreperẽt scænę & repẽte circũactis: ac cornibꝰ intẽ se coeũtibꝰ faciebat amphiteatrũ & gladiatorꝫ spectacula ædebat. Mãsurꝫ vero theatrꝫ e q̃drato lapide ꝑmꝰ romę ꝓstruxit Põpeius magnꝰ: ppt̃ qd̃ Corneliꝰ tacitꝰ incusatũ eũ fuisse a seniorib̃ scribit: ꝙ mãsurã theatri sedẽ posuisset: cũ ãtea subitaris gradib̃ & scæna in tps structa foret: sed Parsimonię cõsultũ: qd̃ ppetua sedes theatro locata eẽt potꝰ q̃ imenso sũptu singulos p ãnos ꝓsurgeret ac struerent̃. Nero ꝑnceps nobilib̃ germanis: populi Romani magnitudinẽ ostẽsurus eos in hoc theatrꝫ popꝰo plenũ ĩtroduxit. Idẽ etiã alias insano sũptu inauraui: vt in eo Tiridatẽ Armeniorꝫ regẽ excipet. Amphitheatri vero molẽ ꝑmus in cãpo Martio posuit. C. Iulius Cæsar: quã paulo post Augustꝰ Mausoleũ ædificatur destruxit. ꝗ aũt amphitheatrũ de q̃ poeta loquit̃ in pte domꝰ Aureę Neronis ædificatũ fuit: quãdiu Vespasianus & Titus penitꝰ deleuere: vnde in seq̃nti epigrãmate ingt. Hic vbi cõspicui venerabilis ãphitheatri: Erigitur moles: stagna Neronis erãt. A theatro Theatralis deducit̃:& ab ãphitheatro Amphitheatralis: vñ Theatrales & Amphitheatrales ludi dicuntur. Theatrꝫ figurate aliqñ ꝑ spectaculo ponit̃. Martial̃. Quicqd ĩ Orpheo Rodope spectasse theatro Dicit̃: exibuit Cæsar harena tibi. Itẽ ꝑ multitudine spectãte: vt magno theatro hæc acta sũt. i. multis spectãtibus. LOQVATVR. Prædicet extollat. Prope loq est vba ꝑferre: & a dicere differt qd̃ ẽ elegant̃ & facũde loq. Quinti. Nã mihi ne dicere qd̃ videt̃: nisi q disposite: ornate: copiose dicit. Cice. Vt nõ modo cæterarũ litterarꝫ rudes sed etiã docti aliquãtulũ se arbitrarent̃ adeptos: & ad dicendũ & ad iudicãdũ. i. & in oratoria arte:& ĩ philosophia. Loquor a loco deductũ ẽ: qd̃ is q loqt̃ suo loco quodq; vbũ sciens ponit. Nã qui ꝑmo incipit iã fari: & vocabula & reliqua vba dicit: anteq̃ suo loco ea ponere possit. Hũc Chrysippus affirmat nõ loq sed vt loq. Quapropt̃ vt imago hoĩs nõ fit hõ. Sic in Coruis Cornicib̃ pueris ꝑmitus incipiẽtib̃ fari verba nõ esse vba ꝙ loq nõ dicant̃. A loquor fit loquẽtia: qd̃ in cõpositiõe dũtaxat vsurpat̃: vt Breuiloquentia: & Multiloquentia: q̃ græci βραχυλογίαν & μακρολογίαν nominãt. Magniloquentia Grandiloqntia: Stultiloquẽtia: Blãdiloquẽtia: & hiq̃ alia sũt hmõi: q̃uis Valeriꝰ ꝑbus grãmaticꝰ illustris illud Salustianũ sic legendũ: & sic ab eo relictũ affirmare solitus sit Satis loquẽtię: Sapiẽtię parꝫ ꝙ loquentia nouatori verborꝫ Salustio maxime cõgrueret: eloquẽtia cũ insipiẽtia minime cõueniret. & Loquũ quo similit̃ ĩ cõpositiõe dũtaxat vtimur: vt Breuiloquũ: Multiloquũ: Stultiloquũ: a qbꝰ fiũt Breuiloquꝰ: Multiloquꝰ. Magniloquꝰ: Grãdiloquꝰ: Stultiloquꝰ: Blãdiloquꝰ. Itẽ Soliloquũ qd̃ significat sermonẽ illiꝰ q ꝑtẽplando solus ipse secũ loquit̃: Vnde & soliloquꝰ dicit̃ & Anteloquũ ꝑmus loquẽdi locꝰ: seu ꝑncipatꝰ loquẽdi. Macrobius. Hic assensi oẽs Prætextato anteloquũ detulerũt. Itẽ a loquor loquax: ꝗ̃ est verbosus: garrulus. vñ & Corni & aliæ aues: q̃ humanã vocẽ imitant̃ loquaces dicunt̃: a quo fit cõparatiuũ Loq̃cior: & suplatiuũ Loq̃cissimꝰ: & Loq̃citer aduerbiũ: & Loq̃citas nomẽ q̃ ẽ stulta & ianis copia loquẽdi. Cice. Dũmõ hoc ꝓstet: neq; infantiã eiꝰ: q rẽ norit: sed eã explicare dicẽdo nõ queat. neq; inscitiã illiꝰ cui res nõ suppetat. verba nõ definit esse laudãdam quorꝫ si alterꝫ sit optãdũ: malim equidẽ indisertã prudẽtiã: q̃ stultã loq̃citatẽ. Loq̃citas viciũ in. M. Celio insectatꝰ est Cato: q ingt. Nũq̃ tacet quẽ morbꝰ tenet loquẽdi: tanq̃ veternosũ dormiẽdi. Q d̃ si nõ cõueniat: tm̃ puo cari iubet. Ita est cupidꝰ oratiõis: vt ꝑducat q̃ auscultet. Itaq; auditis nõ auscultatis: tanq̃ pharmacopolã. Nam eius vba audiũt̃: verꝫ ei se nemo cõmittat: si æger est. Idẽ de eodẽ Celio: Frusto panis cõduci põtvel vti taceat velvti loquat̃. Ob idẽ vitiũ Home. Therſitẽ ἀμέθητον ἐμεῖν: & ἀκριβόμυθον: hoc est fine iudicio & sine mõ loquentẽ appellabat: & verba illius multa: & ἀκόσμα: idest incõpta strepentiũ sine mõ graculorꝫ similia esse dicebat. Nihil enĩ ẽ aliud ἄμετρον ἐκβοᾶν: ꝗ̃ ẽ supra modũ loquax ꝑturbabat. Eupolis loquacẽ hoĩem ita describit λαλεῖν παρὸν ἀδύνατα τῶν τοῦ λέγειν: ꝗ̃ est ad loquendũ optimus: ad dicendũ ineptissimus Q d̃ Salustius noster imitari volẽs loq̃x ingt magis: q̃ facũdus. Itẽ a loquor Loquutor deducit̃. Gellius. Quĩ sũt leues & futiles: & iportuniloquutores: qq; nullo rerꝫ põdere inixi verbis humidis: & lassantibꝰ defluit: & Locutuleius qd̃ significat eũ: cuꝰ ligua tã pdiga: ĩ frenisq; ẽ: vt teterrima q̃dã coluuiõe vborꝫ fluat sp: & æsfluet hũc maiores nr̃i mõ a ligua liguacẽ siue Ligulacẽ: seu ligulacã mõ a blacterãdo blacteronẽ dixere Blactire & Blacterare vetes dicebãt ĩcõdite & inanit̃ loq: facticiavba sũt a voce camelorꝫ tracta. Plau. Quĩ malũ ĩtelligẽ q̃q̃ potis est: ita nugas blactis. Idẽ. Vbi tu es q̃ blacterauisti iã vicinis oĩbus. Quidã volũt hoc verbũ a græco deductũ apud quos βλᾶξ appellat̃: q sese manit̃ iactat: & βλᾶκιζειν iactatio dicit̃. q̃propt̃. C. litteram addẽtes blacteronẽ & blacterare scribendũ existimãt. Nobis ꝑor sentẽtia magis placet. Quĩ hac licẽtia loq̃ndi vtunt̃ vocẽ ex ore mittere dicunt̃. Cõtra Home. Vlyssem sapiẽti facũdia ꝑditũ: vocẽ scribit nõ ex ore: sed ex pectore mittere: qd̃ seruandũ esse sapiẽti existimat: vt nõ tã inanẽ sonũ verborꝫ: q̃ sentẽtiarꝫ cõceptã altitudinẽ ꝑmere videant̃. Ideo libertati linguæ Vallũ esse oppositũ dentiũ dixit: vt temeritas loquẽdi nõ mõ cordis vigiliũ sed etiã dentiũ excubiis separet̃. Aristophanes poeta facetissimus vastã illã atq; inanẽ hominũ insipiẽtium loq̃citatẽ pluribꝰ vocabulis insigniuit ἀνθρώπον ἀγριοποιὸν ἀνθαδόθυμον ἐχόντα ἀχαλίνον ἀκρᾶτῆ ἀπύλῳ θυμᾶ πεπιλᾶλητὸν κομπῶφα κελόνημον: ꝗ̃ est hoĩem agresti ferocia: ore temerario

Cauea
Subsellia
Cuneus
Lintea theatri
theatra tparia
Theatrũ. M. Scauri
theatra duo. C. Curionis
Theatꝫ mãsuꝫ
Theatꝫ. põpei.
Theatralis
Amphitheatralis
Loquor
Dico
Loquor vnde
Loquentia
Breuiloquẽtia
Multiloquẽtia
Magniloqntia
Grãdiloqntia
Stultiloqntia
Blandiloqntia
Loquium
Breuiloquium
Multiloquium
Stultiloquiũ
Breuiloquus
Multiloquus
Magniloquus
Grãdiloquus
Stultiloquus
Blandiloquus
Soliloquium
Soliloquus
Anteloquium
Loquax
Loquactor
Loquacissimus
Loquaciter
Loquacitas
Loquax
Loquutor
Locutuleius
Linguax
Lingular
Linguaca
Blactero
Blacto
Blatero
Vocem ex ore mittere
Vocem e pectore mittere

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CREDOS USAL.ES

infreni: pdigo: petulãte: loq̃cẽ: futilẽ: & q̃dã verbor̃ cõgerie ac fastu pfusũ. Hesiodus vitiũ hoc detestãs nõ vulgandã linguã: sed recondẽdã esse dicit q̃si thesaur̃: magnã qppe eiꝰ grãm esse: si parca & moderata sit γλῶσσα ἡσυχία θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν πλείστη δὲ χρήσις καὶ τὰ μέτρον ἰδόντι. qd dici latine pōt. Optimꝰ e hoi linguæ thesaur̃: & ingẽs grãa q̃ parcis mẽsurat: singula vbis. Lapide etiã Epicarmiũ illud se habet. ὀυδὲ γεῖν δρεῖν ὄσ. ἀλλὰ σιγᾶν ἀδὴν ἀ τὸσ lẽ ẽ nõ idoneꝰ ad dicendũ: sed ad tacẽdũ ipos Ex quo illud sũptũ est: q cũ loq nõ posset: tacere nõ poterat. De lẽ genere hoim locutꝰ est Eurype des: cũ inquit: ἀχαλλίνωτα δὲ δόμοντε ἀφρόσυνα στ τέλοσ δυστυχία. hoc est effrenati oris & immoderatæ dementię finis est infœlicitas. Itẽ a loquor Locutio & Loquela: quæ sermonẽ & verbũ significat. Præt hęc cõposita ab eo fiũt Alloquor qd ẽ puenio. Cice. Cũ pdie eiꝰ diei eũ allocutꝰ fuissem. Ab lẽ Allocutio: & alloquiũ deriuant̃ Circũloquor p circuitũ quẽdã declaro a quo Circũlocutio deriuat̃: quã græci Periodũ nominãt: vt si elephãtidentẽ p ebore dicamus Interloquor: inter aliqd agendũ diffinio: a quo Interlocutoria sentẽtia vocat̃: q̃ nõ diffinit cõtrouersiã: ea enĩ diffinitiua dicit̃: sed aliqd obiter decernit ad causã ptinẽs. Obloquor qd, ppe ẽ ptra loquentẽ loquor. Vir. Nec nõ Threicius lõga cũ veste sacerdos obloquit̃ numeris. Ponit̃ tñ aliqñ p maledico. vnde Oblocutores dicunt̃ maledici: obtrectatores: & oblocutio obtrectatio. Eloquor qd aliqñ, p loquor ponit̃: Vir. Eloq̃r an fileã. a quo fit Elocutio: q̃ ẽ sermõis expssio. vñ rhetores & grãmatici Schæmata lexeos figuras elocutiõis nominãt: sicut Schemata Dianoeas figuras sentẽtiar̃. Aliqñ significat dico: qd, ppriũ oratoris est: a quo Eloquẽtes dicunt̃: q in dicẽdi rõne pfecti sũt. & Eloquẽtia dictio ex omĩ parte pfecta. & Eloquent̃ ad uerbiũ, p facũde. vt. M. Antonꝰ dicere solebat disertos se vidisse multos: eloquentẽ vero neminẽ. Eloquiũ q̃q; ab eloquor dictũ qd mõ sermonẽ mõ facũdiã significat. Aliqñ etiã, p Elogio ponit̃. Est aũt elogiũ testificatio de aliquo siue honoris: siue vitupatiõis cã honoris. Cice. In quẽ illud elogiũ plurimũ cõsentiũt gẽtes: virꝰ esse ciuitatis pmariũ vitupatiõis. Quĩti. Si exhæredatũ a se filiũ pater testat̃ fuerit elogio: ppterea q̃ is meretricẽ amaret, p simplici aũt sentẽtię suę testificatione. Cice. Solonis qdẽ sapientis elogiũ est: quo se negatvelle suã mortẽ dolore amicorꝝ: & lachrymis vacare. De elogo Plautꝰ. Dulci ac blãdo elogo amicã solatus. Apuleius. Platonis elogo monitꝰ nõ nobis solis: nos natos esse. Claudianꝰ. Elogo dulces quõdã solatus amicos. Proloquor: decemo sentẽtiã fero: a quo, ploquiũ, pprie dicit̃ sentẽtia in qua nihil desideraẽ: ponit̃ etiã, p exordio: & pncipio: qd & antiloquiũ: vt diximus: & a præloquor Præloquiũ dicit̃: & a græco logos: Prologiũ. Plau. Examinauit me, plogio suo. Differtq; a Prologo: qd, plogus tñ est: vbi aut poeta excusat̃: aut fabula cõmendat̃ Itẽ, plocutio a ploquor fit: qd, p, plogo ponit̃. Colloquor simul loquor. a quo Colloquiũ: & Collocutio, p, fabulatiõe & Collocutores q simul loquunt̃. Perloquor quoq; apud aliquos iuenit̃, p, pfecte loquor: lẽ ẽ sermonẽ p ficio. VNVM OPVS. Amphitheatrꝰ sc̃. Vnus aliqñ numeri pncipiũ est. Ouidiꝰ Vnus erat toto naturæ vultus i orbe. Quẽ dixere cahos. Aliqñ, p solo ponit̃. Plau. Vnus tñ domi erã: & fores erãt clausæ. Aliqñ significat pncipiũ vt lẽ loco: & apud Virgiliũ. Cadit & ripheus iustissimꝰ vnus Qui fuit in teucris: & seruantissimꝰ æqui. Illud notandũ est q̃ qñ, p solo accipit̃ cũ genitiuo iũgitur. Ply. Accipẽs er vnus oĩm: squamis ad os versis cõtra aquas natãdo meat. Ab vnus fit Vnose aduerbiũ: quo veteres vsi sũt, p simul: & Vnitas & Vnicus. i. singularis: vt Phœnix ẽ vnica auis. a quo fit Vnice aduerbiũ: lẽ est singularit̃. & Adunoverbũ qd est in vnũ, pgrego. vnde Adunati dicunt̃ q simul, pgregati sũt: & Adunũ aduerbialit̃ sũptũ: qd significat nemine excepto. Curtius. Oẽs ad vnũ piere. Vir. Iuppit̃ oipotẽs si nõdũ exosus ad vnũ: & Vnio verbũ qd ẽ piũgo & q̃si vnũ facio: vnde vniti animi dicunt̃ qñ vniꝰ sũt volũtatis: & Vnitio, p, piũctiõe & nũctura accipit̃. & Vnio nomẽ qd aliqñ cõcordiã significat. Aurelius. Nã hoc fieri posse in tãta animorꝝ vnione q̃s dubitet. Aliqñ margaritã: q̃ nullæ duæ margaritę simul repiant̃ sed semp discretæ & vnæ. Magnꝰ in his hoim luxus semp fuit: quas indicus maxime Oceanus mittit. verũtñ etiã Britãnicꝰ: fertilissima earꝝ est Taprobane insula: & Perimula indiæ Promontoriũ. In pmis aũt laudant̃ circa Arabiã in Persico sinu maris rubri. Conchę sunt haud multũ ab ostrearũ cõchis diuersæ: q̃ margaritiferæ dicunt̃. Hec vbi genitali libidine stimulant̃: pãdũt sese: & quodã roscido cõceptu grauide fiũt: deinde pariũt margaritas pro qualitate roris accepti. Si purus influxit: cãdore cõspicuæ sũt. Si turbidus: sordescit: & fœtus. Si tẽpestiuę satiant̃: partus grãdescit: si fulgurat comprimunt̃ conchę: & pieiunii mõ minuunt̃. Tonitruis pauefactę: ac repente cõpressę faciũt: q̃ vocãt Physemata a bullarꝝ similitudine. Græci enĩ φυσήματα ampullas nominãt: siue quas nos dicimus bullas: hæc margaritarꝝ qdẽ speciẽ habent: sed aere inflatæ corpus nõ habẽt. conchar̃ abortus dicunt̃. Sole rubescũt margaritæ: candoręq; pdunt ad similitudinẽ corporis humani flauescũt etiã senecta: ac rugis torpescũt: adherescũt cõchis nec ab his nisi lima auelli possunt: q̃ ab vna parte rotũdę sũt: ab altera planę a tympanorꝝ similitudine Tympana nominant̃. Tympanũ qppe instrumẽtũ est ex vna pte planũ mẽbrana clausuꝫ intus vacuũ quod baculo pulsatur: vti eo solebant in sacrificio matris deũ: a quo fit Tympanides genus hydropisis: de quo supra diximꝰ: & Tympanistria tympana pulsans. & Tympanizo tympana pulso. Suetonius de Augusto. Et assensu maximo cõprobauit vsũ i scæna, pnũciatũ de Gallo mãis deũ tipanizãte. vides ne vt Cynædꝰ orbẽ digito temperet Est ẽt tympanũ vehiculũ tectũ. Vir. Hic radios tenuẽ rat̃ hĩc tympana plaustri. Itẽ tympanũ instrumẽtũ seu machina ẽ ad hauriẽdã aquã sũma celeritate: qd hoibꝰ calcãtubꝰ vsat̃ ad hortos irrigãdos & salinas vtiles cunꝰ alterꝝ genꝰ dicit̃ tympanũ dẽtatũ q̃ similit̃ ad hauriẽdas aq̃s vtunt̃: sile ẽ ei tympano: cuiꝰ dẽtes ipellẽ'o cogũt fieri molarꝝ circuitionẽ: & ipẽdẽs i ea machina ifũdibulũ sub ministrat molis frumentũ & eadẽ versatiõe farina subigit̃. Præt hæc Fenestella: q̃ nouissimo tpe Tyberii cæsaris claruit. Tympana scribit se iuuene appellata Patinas & lãces: q̃s ãtiq̃ Magidas appellauerẽt. In aq̃ mollis ẽ vnio exẽpt̃, ptin̄ durescit. Tradũt hmõi ꝓchas q̃ si apes examĩa facẽ: his duces ee: q̃ vetustate ac magnitudie ꝓcipuę sũt. Eas vrinãtiũ cura peti. qb̃ capt̃ cæl'as palãtes statĩ rhetib̃ ĩcludi: tũ mergi sale i vasis fictilib̃: q̃ꝝ erosa carne: nucleos q̃sdã corporꝝ: lẽ ẽ vmẽces i ima decidẽ Atterũt̃ vsu: coloręq; in diligẽtia mutãt. Dos oĩs i cãdore: Magnitudine: orbe læuore põdere. Qui co

Hesio.
Epicar
Eurype.
Locutio
Loquela
Alloquor
Allocutio
Alloquium
Circũloquor
Circũlocutio
Periodus
Interloquor
Interlocutoria sententia
Diffinitiua sententia
Obloquor
Oblocutor
Oblocutio
Eloquor
Schemata lexeos
Schemata os dianoeas
Eloquens
Eloquentia
Eloquenter
Eloquium
Elogium
Proloquor
Cicero
Quintili.
Cicero
Plautus.
Apuleius
Claudia.
M. Antonius
Plautus.
Proloquium
Antiloquium
Prelocutium
Prologum
Prolocutio
Colloquor
Colloquium
Collocutio
Collocutor
Perloquor
Unus. Unose
Unitas
Unicus. vnice
Aduna
Adunati
Adunum
Unio Unitus
Unitio Unio.
Taprobane
Perimula
Conche margaritifere
Quidius
Plautus
Virgilius
Plynius
Aurelius
Physemata
Tympanum
Tympanites
Tympanistria
Tympanizo
Suetonꝰ
Virgilius
Tympanum dentatum
Infundibulum
Tympana
Magidas
Uniones
Fenestella

EPIGRAMMA PRIMVM. XXI

lore prestãt: exaluminati vocãtur. Sũt etiã quos Eléchos appellãt fastigiata lõgitudine alabastrorꝝ figura ĩ plenior ẽ orbẽ definẽtes: eos digitis suspẽdere: & binos ac ternos aurib̃ fœminarꝝ gẽa est Crotalia hæc a sono vocant̃: ppter collisionẽ ipãm Margaritarũ. Nã crotala instrumẽta sũt: q̃ manu pulsant̃ laminis qbusdã ex ærę rotũdis sonũ ex collisione reddẽtib̃: dicta a pulsatiõe κροῦον enĩ græci plausũ vocãt: & κροῦειν dicũt pulsare atq; pcutere. vtebãtur lẽ instrumẽto ægyptii iudeorꝝ solẽnitatib̃. Virg. Copa syrisca caput graia redimita mitella Crispũ sub crotalo docta mouere latus. Eléchi aũt dicũtur qa græci ἔλεγχον, pprie indicẽ dicãt. etenĩ quomõ librorꝝ indices: & pulchritudine et varietate colorũ: & magnitudine litterarꝝ libros exornãt: & res alias sui indices: ita hi gestãtiũ habitũ illustrare: & q̃si indices eorꝝ vidẽtur eẽ. Iuuenal̃. Aurib̃ extẽsis magnos cõmittit eléchos. Magna eorꝝ stultitia est: q Cylindrũ/& Eléchũ idẽ esse affirmant. Quippe Cylindri lapilli sũt teretes: lẽ est oblõgi atq; volubiles: istar eiꝰ columnellæ: q̃ æquãdis areis vtimur huiusmodi enĩ formã Cylindrũ vocamꝰ: ἀπὸ τοῦ κυλίειν: hoc est a voluẽdo. Virg. Area tũ primũ ingẽti est æquãda Cylindro. Atq tali forma nõ reperiunt̃ Margaritæ: q̃s natura nõ ars facit: etenĩ si artificiũ addas statĩ deficit fulgor: in quo oĩs earꝝ dos cõsistit. Cæteri ũ lapilli magna ex parte fieri teretes possũt: vtputa Beryllĩ/Smaragdĩ: & aliĩ siles quos nõ aurib̃ suspẽdere mulieres: sed circũdare collo: aut innectere monilib̃: siue aliis ornamẽtis consueuerũt. Iuuenal̃. Tu nube: atq; tace: donãt arcana cylindros. Idẽ Nil non pmittit mulier sibi turpe putat nil. Dum virides gẽmas collo circũdedit: hos antiq Cylindros a forma quẽadmodũ aliarꝝ figurarũ lapillos gẽmas vocauere a similitudine gẽmarꝝ: q̃s in vitib̃: siue arboribꝰ cernimꝰ. Gẽme enĩ, ppe sũt pululi: quos pmo vites emittũt. & Gẽmare vites dicunt̃ dũ gẽmas emittũt. Ply. de Beryllo: Indi mire gaudẽt lõgitudine eorꝝ: solosq; gẽmarꝝ esse pdicãt: q carere auro malint: & ob id pforatos Elephãtorꝝ setis religãt: & alios cõuenit nõ oportere pforari: qm̃ sit absoluta bonitas vmbilicis statim ex auro capita cõprehẽdẽtib̃: ideoq; Cylindros ex iis facere malũt: q̃ gẽmas: qm̃ est sũma cõmẽdatio in lõgitudine. In nostro mari reperti sũt aliqñ vniones circa Bosphorũ Thraciũ rufi ac parui in genere cõchar̃: q̃s Myas vocãt: & in Acarnania: q̃ pinna vocat̃ eos gignit. Itaq; nõ in solis margaritis reperiũtur vniones. In Britannia paruos: ac decolores nasci manifestũ: quoniã diuus Iulius thoracẽ. quẽ veneri genitrici in tẽplo eius dicauit: ex Britãnicis margaritis factũ esse testatus est. Lollia Paulinã Caii principis cõiugẽ vulgatũ est habuisse tunicã ex margaritis sestertio tũc quadrigẽtics æstimatã. Duos aũt cõstat fuisse vniones ob eximiã magnitudinẽ toto orbe celeberrimos. Vtrũq; Cleopatra ægypti regina possedit: q̃ cũ Antonio edixisset vna se cœna Cẽties sesterciũ absũpturã: idq; fieri posse nequaq̃ putaret Antonius: additæ sũt spõsiones Postero itaq; die magnificã cœnã: sed quotidianã Antonio apposũt: q cũ eã irrideret: cõputationẽq; expostularet. Corollariũ id esse cleopatra dixit: cõsumpturãq; se in ea cœna quãtũ, pmiserat: cõfirmauit. Inferri itaq; secundã mẽsam cõfesti iussit: cũq; ex præcepto eiꝰ ministri vnũ duntaxat vasculũ aceti ante eã posuissent: spectãte Antonio: qd nã agere vellet: detractũ ex aurib̃ alterꝝ vnionẽ in vasculũ mersit: ac mox liquefactũ absorbuit. inuecerat alteri manũ: vt idẽ faceret: sed nequaq̃ id passus est: spõsionis eiꝰ iudex. L. Plancus: victũq; Antoniũ pnunciauit. Is postea vnio: q supfuit: dissectus in duas ptes: in vtrisq; veneris aurib̃ Romæ in Pantheo posit̃ fuit. Prior hoc idem in vnionib̃ fecerat Clodius Tragœdii Aesopi filiꝰ in amplissimis opib̃ hæres relictus: singulis vnionib̃ in cœna ad sorbẽdũ cõuiuiis appositis. vnionis nomẽ maioribꝰ margaritis ipositũ tẽpore iugurtini belli: nõnulli, pdidere. Margaritã/& Margaritũ dicimꝰ: eandẽ gẽali noĩe vocamꝰ etiã lapillũ. Nã Lapillus & gẽmarꝝ et margaritarꝝ cõe est nomen: subintelligitur q; pciosus. Quod si maiusculi fuerint: pciosi lapides dicũtur. Nã qd Seruꝰ scribit: gẽmas diuersi coloris esse. Margaritas vo albas vel gẽmas itegras: margaritas pertusas. plane ridiculũ est. a Gẽma fit Gẽmula diminutiuũ. Sabinꝰ Iuriscõsultus margaritas scribit lapillorꝝ noĩe nõ cõtineri. sed lẽ fallsũ esse multorꝝ exẽplo docetur. Curtiꝰ. Lapilli aurib̃ pẽdent. Idẽ. Pendebãt ex aurib̃ insignes cãdore/& magnitudine lapilli. Horatius Nec magis hinc ĩtra nueos viridesq; lapillos. Vbi pfecto de margaritis/& smaragdis intelligit. Itẽ ab vnus vnedo dicta fructꝰ est arboris: filis terrestribꝰ fragris. Arbor ipsa vnedo etiã dicit̃: folio citro silis fruticosa. fructus anno maturescit: pariter q; subnascẽs floret: prior maturatur. Pomũ inhonorꝝ est: ideoq; vnedo dr̃: qd vnũ tantũ mãdi possit. Græci Comarũ: & Memerylõ vocãt. A nr̃is alio noĩe Arbutꝰ appellat̃. Virg. Et q̃ nos rara viridis tegit arbutꝰ vmbra. Et poma ipsa arbuta dicũtur. Idẽ dãt arbuta siluæ. Sũt q scribãt qnq̃genũ cubito altitudine in Arabia reperiri: fructꝰ eiꝰ cõcoctioni difficilis: & stomacho iutilis est. Putãt succũ folior̃ sudore excitato pestilẽtia laborãtib̃, pdesse. Itẽ ab Vnꝰ vna aduerbiũ fit: qd significat simul: & vndeuiginti pro decẽ & nouẽ: q̃si vno dẽpto de viginti. sicut duodeviginti, p decẽ & octo: q̃si duobꝰ dẽptis de vigiti. Eodẽ mõ vndetrigĩta: vndeq̃draginta/vndecẽtũ/& vndeuigesimꝰ/& vndetrigesimꝰ/vndeq̃dragesimꝰ/vndequnq̃gesimꝰ vñcẽtesimꝰ & filia. Et vnigenitꝰ filiꝰ: q vnicꝰ est q̃si solꝰ genitꝰ: sicut pmogenitꝰ: q pmo genitꝰ est etiã si alii nõ sũt geniti. & Vnanimꝰ: q vnꝰ animi: vnꝰ sniæ: vnꝰ volũtatis cũ alto ẽ: vñ & vnanimẽ cõsẽsũ dicimꝰ: cũ aiorꝝ cõcordia est. ab lẽ Vnanimitas: lẽ est aiorꝝ cõcordia deriuat̃: & Vnicolor vnꝰ coloris. & Vnicaulis herba: q̃ vnũ caulẽ habet: nec in ramulos spargit̃. Et vnicuba mulier: q̃ cũ vno tñ viro cõcubit. Et vniuira: q̃ vnũ tñ coniugẽ habuit. & Vnicornꝰ aĩal: qd græce monoceros vocat̃. & Vniocolꝰ: q & monoculꝰ dicit̃: q vnũ tñ oculũ habet. Plau. Vneocule salue. Græci Monophtalmõ appellãt. & Vnuocũ: cuiꝰ & nomẽ cõe est: & eadẽ substãtię rõ: qd græce Synonymũ dr̃: sicut Aequocũ cuiꝰ nomẽ tñ cõe est: sed substãtiæ rõ diuersa. & a græc̃ Homonymon appellat̃. Homo & Equꝰ vniuoca sũt: qa sub vno aĩalis noĩe ꝓphẽdũtur: & eadẽ ẽ vtrinsq; substãtia: hõ verus/& hõ pictꝰ æquoca sũt qa de vtroq; aĩal pdicat̃: sed substãtia eorꝝ diuersa ẽ Grãmatici Homonyma dicũt esse q̃ voce nõ significatiõe ꝓueniũt: vt Nepos & filiꝰ filii: vl luxuriosus. Synonyma q̃ nõ voce sed significatione ꝓueniũt. vt Ensis & gladiꝰ. Ab æquoco & vniuoco fiũt vba Aequocare/& vniuocare: & Aequocatio & vniuocatio noia. & Aequoce & vniuoce aduerbia. & Vncia: qd vna sit ex duodeci ptib̃ assis. Est ẽt vncia mẽsuræ genꝰ exiguæ: a q̃ Quicũcẽ vocamꝰ vasculũ qnq; vnciarꝝ capax. Mar. Quicũces puto post decẽ pactas: &

Virgilius
Virgilius
Iuuena.
Iuuena.
Idem
Idem
Virgilius
Plynius.
M. Antonius
Cicero
Plautus.
Plancus
Plautus
Serutus
Sabinus
Curtius
Horatius
Virgilius
Martia.
Exaluminati
Vniones
Elenchi
Crotalia
Crotala
Cylindri
Gemma
Gemmo
Pye
Pinna
Lollia
Paulina
Uniones
Margarita
Margaritum
Lapillus
lapis pretiosus
Gema. Gemula
Unedo
Comarus
Memerylus
Arbutus
Arbuta
Una. vnuigesti
Undetriginta
Undeq̃dragita
Undecentum
Undeuigesimꝰ
vndetrigesimꝰ
Undeq̃drigesiꝰ
vñdnq̃gesimus
Undecẽtesimꝰ.
Untgenitus
Primogenitꝰ
Unanimis
vnanimitas
Unicolor
vnicaulis
vnicuba
vniuira
vnicornus
Monoceros
vnioculus
Monoculus
Monopthalmꝰ
vniuocum
Synonymum
Equiuocum
Homonymum
Equiuoco
Untuoco
Equiuocatio
Uniuocatio
Equiuoce
vniuoce. vncia
Quicunx

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Vllus. Nullus — vll⁹ q̃ſi vn⁹ aliqs vllus eni idẽ eſt:qd aliqs. Sed hoc ab eo differt:q̃ nũq̃ ponit affirmatiue. Neq; eni licet dicere vllus hõ currit:ſicut aliqs hõ currit. ſed ſẽper ponit vel negatiue:vt nõ erat vllus q̃ curreret:vel interrogatiue: vt eſt ne vllus q̃ me vocet? vel ſubiũctiue:vt ſi vllus me vocabit:ſtatim adero. Ab lꝫ fit cõpoſitũ Null⁹q̃ſi nõ ali qs:vel ne vnus qdẽ:q̃ dvetes etiã Ningulũ dixere q̃ſi necullũ. Marti⁹. Nec ningulis mederi q̃at. Hui⁹ ſignifi catiõis eſt nemo. Neq; eni verũ eſt:qd Seru⁹ affirmat. Nemo idẽ ſignificare:qd null⁹ hõ:nã ſi ita eſſet:nõ adiũgeret hõ:vt ſæpe fit. Cice. Vtrũ aut ſit meli⁹:dii ĩmortales ſciũt hoiem qdẽ ſcire arbitror neminẽ. Saluſt⁹. Quo nemo vir melior:nec ꝓſtãtior. verũ eſt q̃ nemo de hoib⁹ tãtũ dicit. Plau. Homĩs me miſeret: nã mei mi ſeret neminẽ. Et de fœminis. Idẽ de lanificio mulieré neminẽ metuo vna ætate q̃ ſit. Aliq̃n etiã de diis: Vir Turne qd optãti diuũ ꝓmittere nemo auderet. a Nullus fit Nullaten⁹:qd ſignificat nulla ex pte: nullo mõ & nullibi:lꝫ eſt nullo loco: & Nõnullus lꝫ eſt aliqs:& quo qdã vtunt. Nulliter:lꝫ eſt fruſtra. Itẽ ab vn⁹ deducit vniuerſus:q̃ſi oĩs ad vnũ lꝫ eſt ſine aliq̃ exceptiõe. Significat aũt in ſingulari tot⁹: vt vniuerſus ager: vniuerſa cãpania: vniuerſus exercit⁹. In plurali vo oẽs cõiũctim. aliud eni eſt:ſi dicam⁹:oẽs ſibi domiciliũ cõſtituerũt: ali ud vniuerſi ſibi domiciliũ cõſtituerũt:illic ſignificat domiciliũ ſibi vnũquẽq; cõſtituiſſe:hic oẽs ſimul vnũ ſibi ꝓ oĩbus domiciliũ feciſſe. In quã ſignificationẽ Cũct⁹ etiã:& cũcti etiã accipe ſolem⁹: ꝓpter qd cũctos q̃ſi cõiũctos dici exiſtimãt:& vniuerſos q̃ſi in vnũ oẽs redactos. Ab illo fit cũctor vbũ:qd ꝓprie ſignificat differo moror:tractũ ab eo:qd cũcti:lꝫ eſt o ẽs ſimul ſine difficultate moueri nõ poſſũt. Enni⁹ vn⁹ hõ nobis cũctãdo reſtituit rẽ. Per metaphorã tũ aliq̃n cũctari ꝓ dubitare accipit. Virg. Cunctantẽ amplexu molli fouet. Aliq̃n ꝓ manere. Idẽ. Reginã thalamo cũctãtẽ. Idẽ. Cũctantes glebas ſcripſit ꝓ eo:qd eſt validas/magnas/gẽues:nã q̃ g̃ nia & magna ſũt:ita in loco manẽt:vt nõ niſi cũ difficultate ide moueri poſſint a Cũctor fit Cũctatio:lꝫ eſt tardatio/mora/dubitatio. & Cũctãter aduerbiũ:lꝫ ẽ cũ mora/& tardãtate. & Percũctor:qd ſignificat diligẽt iqro. Plau. Quid iſtuc ĩ mẽte ẽ tibi ex me mi vir pcũctarier. Percũctari lꝫ eſt id q̃rẽdo ĩmorari: ſiue ꝓ cũcta iquirere Nos tũ nõ cũctari:& Cũctatio/& Percũctari. Sed Cõtari & cõtatio:& Percõtari cẽſemus ſcribi debere:& nõ a cũctis:ſed a cõto deduci:tractũq; eſſe a nautis:q̃ altitudinẽ aq̃ cõtis ptentãt:lꝫ eſt teretib⁹ lignis atq; acutis:q & Fuſtes & Sudes dicũtur. Itaq; cõtari eſt ĩmorari:& q̃ſi cõtis vada rimari. Percõtari vo iterrogare: q̃uis ꝓprie ad finẽ coarguẽdi:vt Quintilian⁹ teſtat cũ ĩquit:qd eni tã cõe q̃ iterrogare & pcõtari: quor; vtroq; idifferẽter vtimur:qñ alter; noſcẽdi:alter; arguẽdi gr̃a adhiberi videat. Interrogare igit adhibet noſcẽdi gr̃a. Percõtari ũ arguẽdi. Vniuerſale dr̃ qd ad vniuerſos ptinet. Et vniuerſitas gn̄alitas. Et vniuerſalit gn̄aliter. Et in vniuerſũ ꝓ vniuerſaliter:& qd græci dicũt κᾶφὸλοῦ Quĩtil. In vniuerſũ aũt p̃cipue idest gn̄alit & in cõe p̃cipere. qd etiã gn̄atim dicim⁹. Cice. Infinitũ mihi videt id dicere: in quo aliqd gn̄atim q̃reret. Aliq̃n tũ gn̄atim capimus ꝓ eo qd eſt ꝓ ſingula gn̄a. Virgil. Generatim diſcite cultas: ſicut ſũmatĩ: qd mõ ſignificat ꝓ ſingulas ſũmas. Apulei⁹. Oĩa ſũmatim tetigerat: mõ breuit:& oĩbus q̃ſi ſimul cõprehẽſis. Plyn. Sed vt de hac re ſũmatim dicã. Cui⁹ ſignificatiõis fere eſt in ſũma/& ad ſũmã. Peride eni eſt: ac ſi dicerem⁹: qd vt ſũmatim cõprehẽdã & magis mõ loquẽdi: q̃ ſignificato a ſũmatim differũt. Quĩtil. In ſũma nõ recedo: fas eſt mihi inuit⁹ etiã parẽtib⁹ pie facere. Cice. Ad ſũmã ne agã de ſingulis cõem toti⁹ gn̄is hũani ſocietatẽ cõgregationẽ: & cõcilia tionẽ colere tueri ꝓſeruare debem⁹. Differt tũ ad ſũmã/& ad ſũmũ. Nã ad ſũmũ refert ad numerũ: & aliq̃n ſi ne ad dr̃ Sũmũ qd pinde eſt: ac ſi dicerem⁹ ad plus. Cic. Vn⁹ aut ad ſũmũ duo iuẽti ſũt: q̃ Milonis cãm nõ ꝓbarẽt. i. nõ plures q̃ vn⁹ aut duo. Quĩtil. Hoc mõ dicẽdi vti freq̃nter ſolet ꝓ aduerbiũ ſemel. Deniq; vt ſemel ſiniã: ſic fere cõponẽdũ: cũ ꝓnũciabis erit. Idẽ. & vt ſemel oĩa cõplectar. Idẽ. Et vt ſemel: qd eſt potẽtiſſimũ: dici ſecretũ meditãdo perit. idest in ſũma dicã. Cui⁹ rei cã eſt illud ſemel: qd ſignificat: vno (vt ita dicã) tẽpore: vt vno loco, ꝓ oib⁹: ideoq; accipit ꝓ ĩmutabiliter:& irreuocabilit: q̃a quod ſemel tũ fit nõ habet regreſſũ vt rurſ⁹ fiat. Idẽ. Quid hæc fulgẽtiũ ſyder; venerãda facies: quod q̃dã velut ĩfixa: & coherẽtia ꝓpetua ſemelq; capta ſede collucẽt: alia tota ſparſa cælo vagos curſus certis emetiunt errorib⁹. Virg. Procubuit moriẽs & humũ ſemel ore momordit. Ouidi⁹. Nulla repabilis arte læſa pudicitia ẽ. Deperit illa ſemel. Lucan⁹ Dixitq; ſemel naſcẽtib⁹ auctor. Quicqd ſcire licet. In eũdẽ ſenſũ Quintil. accipit breuit:& alii qdã p̃clari auctores. Quintil. Breuiter tũ lõge crudelitatis explicãda ſæuitia eſt: ex oĩbus q̃ ptuli leuiſſimũ fuit q̃ occiſus eſt. Plyn. A reliq̃ vo Gallia: cultu virorũ: morũ dignatiõe amplitudine opũ nulla ei ꝓuinciarũ p̃ferẽda: breuiterq; Italia verius q̃ ꝓuincia. Idẽ de luſcinia. Spirit⁹ plen⁹: g̃uis: acutus: creber: extẽtus: vbi viſũ eſt: vibrãs: breuiterq; oĩa tã puulis in faucib⁹ q̃ tot exq̃ſitis tibiar; tormẽtis ars hoĩm excogitauit. Itẽ ab vn⁹ deriuat Vter: quod ſignificat: qs vnus ex duob⁹: ponit q̃ vel iterrogatiue: vtvterveſtrũ hoc fecit? vl idefinite. vt Neſciovterveſtrũ lꝫ fecerit. lꝫ eſt qs vn⁹ veſtrũ hoc fecit: vel fecerit. Notãdũq; eſt in hoc noĩe: quod vter alterũ elegãter dicim⁹. Ply. Vter alteri dixerit neſcio:& vter vtrũ ſil̃iter. Cice. Vter vtri inſidias fecerit. Ab lꝫ fit Vterq; quod ſignificat ambo. lꝫ tũ ĩter ſe hæc duo noĩa differũt: quod cũ vtrũq; aliqd feciſſe dicim⁹:& ab hoc & ab illo ſeparatim id fctũ intelligimus: vt vterq; ſibi domũ ædificauit. idest & hic ædificauit ſibi domũ:& ille cũ vo ambo dicim⁹ feciſſe: ab vtro q̃ cõiunctũ id fctũ oſtẽdim⁹: vt ambo ſibi monumẽtũ cõſtituerũt: hoc eſt hic & ille ſimul vnũ ſibi cõe monumẽtũ fecere. ꝓpter quod vtrũq; alter; verberaſſe recte dicim⁹: hoc eſt hũc illũ:& illũ hũc verberaſſe. Cice. Quor; vterq; ſuo ſtudio delect⁹ cõtẽpſit alter;. Quĩtil: Cũ eni vterq; alteri obiiciat: palã eſt vtrũq; feciſſe. Eodẽ modo vtrũq; vtriq; aliqd feciſſe. Terẽt. Quia vterq; vtriq; eſt cordi. Hircius. Interim diſſẽſione orta ĩter Achillẽ & Arſinonen cũ vterq; vtriq; inſidiaret:& ſũmã ĩperii ipſe obtinere vellet. Ambos autẽ alter; vberaſſe: vel ambos verberaſſe: ambos non recte dicim⁹ ſignificaretur eni ambos ſeipſos verberaſſe. Quod ſi recte loqui velimus: ita dicendũ eſt: ambo ſe mutue verberarũt. Ambo a græco deductũ eſt. græci eni ἀμφὸ cõ dicunt. Itẽ ab vter fit vtrũ aduerbiũ iterrogãtis. Plau. Vtrũ id ver; putas an non. Aliquãdo etiã dubitantis. Seneca. Vtrũ id nobis cõueniat: aĩaduertendũ. Itẽ vterlibet: qd nõ ſignificat vterq;: vt qdã ignari exiſtimãt: ſed alter ex duobus lꝫ eſt vter quẽ tibi cape libet: ſicut vteruis vter quẽ tu vis. Q d idẽ in Quiuis:& Quilibet accidit: q̃ nõ ſunt

Mingulus — Martius
Memo — Seruius
Cicero
Saluſtius
Plautus
Virgilius
Nullatenus
Nullibi
Nonnullus
Nulliter
Uniuerſus
Omnes
Uniuerſi
Cũctus Cũcti.
Cunctor
Ennius
Virgilius
Idem
Cunctatio
Cunctanter
Percunctor
Contro. Contus
Plautus
Fuſtis. Sudes
Quintil.
Uniuerſale
Uniuerſaliter
Uniuerſitas
Generatim
Summatim
Quintili.
Cicero
Virgilius
Apuleius
Plynius
Insummam
Adſummam
Adſummum
Summum
Quintil.
Cicero.
Idem
Quintil.
Idem
Semel
Idem
Idem.
Virgilius
Ouidius
Lucan⁹
Quintil.
Plynius.
Breuiter
Idem
Uter
Plynius.
Cicero.
Uterq;
Cicero
Quintil.
Terẽtius
Hircius
Utrum
Uterlibet
Uteruis
Plautus.
Seneca

EPIGRAMMA PRIMVM. XXII

Terẽtius — vniuerſalia: vt multi exiſtimãt: ſed pticularia. Nihil qppe eſt aliud Quinis: q̃vnũ quẽ tuvis:& Quilibet q̃ vn⁹ q̃ tibi magis libet. lꝫ eni differũt vteruis/& vterlibet: a quis & qlibet: qd illa vnũ ex duob⁹ ſignificat: hæc vnũ ex plurib⁹. Terẽt. Ab quis hoĩe: cũ eſt opus brãſiciũ accipe gaudeas: ver; eniuero: id demũ iuuat: ſi quẽ æquũ eſt facere: is brãſacit. Quĩtil. Periculoſũ & cũ cura ituẽdũ gen⁹: ꝓ ſi in ꝓponẽdo vnũquẽlibet amiſerim⁹: cũ riſu quoq; tota res ſoluit: tuti⁹ ſic ĩterrogare: ſi hæc actio nõ ſit: q̃ ſit: ſimul eni remouẽtur oĩa: vel cũ duo ponẽt iter ſe cõtraria: quor; tenuiſſe vtrũlibet ſufficiet. Ecce in eodẽ loco. Quĩtil. Vtrũlibet:& qdlibet vſus: altero ꝓ eo: qd eſt vnũ de duob⁹: altero ꝓ eo qd eſt vnũ de plurib⁹. Hieronim⁹. Adducet ad aarõ: vel ad vnũ quẽlibet filior; ei⁹: qd græce ita ſcribit πρὸς ἀαρὸν ἰσνὲὰ: ἢ ἐν ἀ Ἰοῦν ἀὸ / ἀὺ Ἰοῦ lꝫ ẽ ad aaron: ſeu ad vnũ filior; ipſi⁹ qd in cætis quoq; a libet cõpoſitis accidit. Et eni quãtalibet ſtatura: quãtũlibet ſpaciũ nõ oẽm ãntitatẽ ſtaturæ: & ſpatii ſignificat: ſed vnã ãntã tibi cape libuerit. Præterea vtrobiq; aduerbiũ: quod ſignificat vtroq; loco. Et vtrinq; ex vtroq; loco. Et vtraq; ꝓ vtrũq; locũ:& vtroq; ad vtrũq; locũ. Prætea neuter qd eſt vtriq; ꝓtrariũ ſignificat: nec hic nec ille. In quo aĩaduertẽdũ eſt: q̃ vnũ ago: vngẽdo eni cõplanat caro atq; vnit. Ab lꝫ fit vnguẽtũ: ſiue vtrũq;. Nã ſi ita dicam⁹. Neuter alterũ diligit: lꝫ ſignificam⁹: neq; ille hũc diligit neq; hic illũ: qd ſi neuter neutrũ dicerem⁹ ſignificarem⁹: ne ſe qdẽ ipm vtrũq; diligere. Itẽ ab Vnus deriuat vnuſq; q̃ dictio vniuerſalis:& vnuſq; ſlibet: ac vnuſquis: q̃ idẽ ſignificãt qd q̃libet oĩ loco. ex oĩ pte: ex oĩ regiõe:& vnq̃ q̃ſi vno quouis tpe: a q̃ nũq̃. i. nllo tpe. vñ deducit Nõnũq̃: qd ſignificat aliq̃n. & Nũq̃ nõ qd ſignificat ſemp. Itẽ Vſq̃ qd ſignificat ali cubi: q̃ſi vno q̃uis loco. & Nuſq̃ nullibi. a quo nõnũq̃ alicubi. & Nuſq̃ nõ vbicũq;. & Vſqueq; lꝫ eſt paſſim: q̃ſi in vnoquoq; loco: ſiue in vnoquoq; tpe:& Vſq; q̃ſi ad vnũ vel locũ vel tp̃s: vel aliud huiuſmõi: vt Vſpiã qd ſignificat vſq̃:& Vñ q̃ſi de quo vno loco: a quo Vndeuis/& Vndelibet. i. ex vno quouis loco. & Vſq; quo q̃ſi ad vnũ aliqd tp̃s: vel locũ. Itẽ ab vn⁹. Vnda deducit qd vna ſit: lꝫ eſt ſimul vnita & in ſe coacta. Vnda eni ꝓprie ps aq̃ in ſe collecta appellat:& in vnã ptẽ tendẽs: vt cũ fluctuat mare. vñ Vndoſũ pelagus: lꝫ eſt fluctuoſũ dicim⁹. & Vndabũdũ. Gelli⁹. Quib⁹ iã nihil ſpirãtib⁹: vndæ tũ factæ diuti⁹ tumẽt:& a vẽto qdã iãdudũ tranqlla ſũt: ſed mare eſt etiã atq; etiã vndabũdũ & vndiſonũ: qd vndis ſtrepat: vñ mare vndiſonũ dr̃. & Vndatim fluctuatim. vel Vndatim ad ſiſitudinẽ vndar;. & Vndare fluctuare: lꝫ ẽ vndas facere: a q̃ ſiſitudine/& aerẽ/& nubes/ & fumũ vndare dicim⁹. quotiẽs vndar; ĩſtar mouet. Ab lꝫ fit Inundo: qd interdũ abſolute ponit:& ſignificat creſco/& extra alueũ verſor. Ply. Anteq̃ Nilus inundaret: aliq̃n actiue & ſignificat abluo. Idẽ. A gros:& ſata oĩa ĩundauit. Hinc fit Inũdatio q̃ ꝓ diluuio ponit. Seneca. Quidã cõflagrationi: atq; diluuio tp̃s aſſignãt. Aſtra eni ẽrena cõtendũt q̃ũ oĩa ſydera in cãcrũ cõueniẽt: inundationẽ futurã: cũ eadẽ ſyderũ turba in Capricorno cõſiſtet. Itẽ Abũdo qd ꝓprie ſignificat affluo:& ſupra modũ aliqd habeo. Virgil. Ergo apib⁹ fœtis idẽ atq; examine multo. Prim⁹ abũdare tractũ ab amnib⁹ q̃ quo maiorib⁹/ac crebriorib⁹ imbrib⁹ augẽtur: tãto erigũt magis:& ideo abũdare dicũtur. Idẽ. Præſertĩ in certis ſi mẽſib⁹ amnis abũdãs Exiit. ab lꝫ Abũdãter: & abundẽ aduerbia ꝓ copioſe/& Abũdãtia ꝓ copia:& Abũdus ꝓ abũdãte & copioſo deducũt. Itẽ Redũdo: qd aliq̃n ꝓ redeo capit. Plau. hoc facin⁹ in tuũ redũdabit caput. Inẽdũ ꝓ Abũdo. Plyn. Redũdant opes: vitia rebellãt. Itẽ Exundo qd eſt alueũ exeo: a quo fit Exundatio. ab Vnda fit diminutiuũ Vndula:& cõpoſitũ Vndiſon⁹: lꝫ eſt fluctuãdo ſonitũ reddẽs. & Vndulata veſtis: q̃ fit ex hircor;/& capra; pilis poti⁹ q̃ lanis: q̃ ad vndar; ſiſitudinẽ picta ſit: nõ vt qdã exiſtimarũt: qd pura ſit: ſic eni ab vndis vndulatæ veſtes dicunt: quo a Scutulis Scutulatæ. Varro Et a qbuſdã dr̃ eſſe imaginis fortunæ ſimulachrũ: ab eo q̃ duab⁹ togis eſt optũ: perinde vt oliveres nr̃i Vndulatas & p̃textas togas ſoliti ſũt hr̃e. Itẽ aliud cõpoſitũ Vndiuom⁹: hoc eſt aq̃s vomẽs. Vnda eni aliq̃n ꝓ aqua ponit: vt pars ꝓ toto. Ouidi⁹. Et tris miſcuit vndas. Itẽ ab vn⁹ Vncus: vt qdã exiſtimãt: q̃ vncus ſit: cũ duo eſſe videant. Eſt eni vncus fuſtis ab vno latere incuru⁹: ac ſeſe retorquẽs: ſed hoc falſũ eſt: nã vncus a græco fit. græci eni ὀγκοῦλαὶ extuberare & ĩtumeſcere dicũt:& ὀγκὸν tumorẽ: a quo ὀγκίνον vncũ ſiue vnciniũ qd vbi incuruat: quodãmõ tumeſcere atq; extuberare videt. Ab lꝫ fit vncus adiectiuũ: hoc eſt incuruus: a quo Aduncus:& vncinat⁹ vncinis armat⁹. Cice. Nec vt alæ aſperis & leuib⁹ armatis: vncinatiſq; cõpluſculis cõcreta hæc eſſe dicat:& iunco vbũ q̃ſi vnco iuado:& arripio. Lucilli⁹. Aut q nũmos triſtis inuncat Itẽ ab vn⁹ deriuat Vngo: ſiue vnguo: q̃ſi vnũ ago: vngẽdo eni cõplanat caro atq; vnit. Ab lꝫ fit vnguẽtũ: ſiue vngẽtũ qd nõ eſt: vt vulgus exiſtimat: tenax illa cõpoſitio: q̃ Chirurgi vtũtur ad vulnera curãda: ſed ꝓmixtio diuerſor; odor; addito oleo: aut balſamo: aut aliquo pĩgui advngẽda corpa deliciar;:& luxuriæ cã inuẽta. Quis ꝓmus vnguẽtũ iuenerit: nõ cõſtat. iliacis certe tp̃ibus nõ erat in vſu. Primũ de eo legit: qd caſtris Darii regis expugnatis ĩter reliquũ apparatũ Alexãder vnguẽtor; ſcriniũ cepit. Poſtea voluptas ei⁹ ĩter laudatiſſima vitæ bona admiſſa eſt: cœperũtq; etiã defũctor; corpa vngi. vnguẽtor; alia a locis in q̃bus fiũt: cognoĩa hãt. vt Deliacũ a Delo ĩſula. vna Cycladũ. Mẽdeſiũ a mendeſo Aegypti vrbe. Panathenaicũ ab Athenis. Suſinũ a ſuſis vrbe. Perſidis. Aliq̃n ab odoris ſiſitudine: vt Pardaliũ: qd pardalis odorẽ reddat. Tradũt eni ex oĩb⁹ aĩa lib⁹ hãc ſolã eſſe odoratã. Pãthera a nr̃is dicit: vt iferi⁹ oſtẽdem⁹. Nõnunq̃ ab iis: apud quos huiuſmõi vnguẽta ĩvſu ſũt: vt Regale vnguẽtũ: quo Parthor; reges vtebãt. Cõſtat Myrobolano/Coſto Amomo/Cinamomo Comaco/Cardamomo/Nardi ſpica/Maro/Myrrha/Caſia/Styrace/Ladano/Opobalſamo/Calamo/Iunco Syrio/Oenãthe/Malobrato/Sericato/Cypro/Aſpalotho/Panace/Croco/Cypero/Amaraco Colato mellevino Inẽdũ a digitate/& excellẽtia ſua: vt Megaliũ a magitudie: græci eĩ μεγὰ magnũ dicũtvñ megalẽſia ſiue Megalẽſes ludi dicti ſũt: q̃ ĩ honorẽ magnæ matr⁹ deũ fiebãt. Liu⁹ M. Iuni⁹ Brut⁹ ædẽ magnę matr⁹ deũ ĩ palatio dedicauit:& ludos ob eãdẽ dedicationẽ factos Megalẽſia appellauit. frequẽtiſſime a reb⁹ ex qb⁹ ipor; vnguẽtorũ oleũ ꝓficit: vt Irinũ qd oleũ ei⁹ ex iride fiat. Iri medici nr̃i tp̃is magno errore putãt Narciſſum eẽ Eſt aũt Narciſſ⁹ lilii gen⁹: radice carnoſa: atq; odora flore purpureo. folia ĩ radice hãs ad ſiſitudinẽ folior; harũdis: ſz aliq̃nto craſſiora: dict⁹ ab adoleſcẽte eiuſd noĩs Cephiſi amnis:& Liriopes Nymphę filio q̃ eũ mutat⁹ ẽ florẽ. Nã cũ pulchritudie ꝓſtaret: venatiõi ĩdulgẽs a mlt⁹ nymphis amat⁹ẽ. Inẽ cęt̃as ũ Ecchо miro amore

Quinis — Quilibet
Quantũlibet — Quantũlibet
Utrobiq; — Utrinq; — Utraq; — Utroq; — Neuter — Unuſquiſq; — Unuſquilibet — Unuſquiuis — Undiq; — Undicunq; — Unq̃ — Runq̃ — Nõnunq̃ — Uſq̃. Alicubi — Nuſq̃ — Nonnunq̃ — Nuſq̃ non — Uſquequaq; — Uſq; — Aſptam — Unde — Undeuis — Undelibet — Uſq; quo — Unda — Undoſum — Undatim — Undare — Undabundum — Inundo — Undioſonum — Inundatio — Abundo — Abundanter — Abunde — Abundantia — Abundus — Redundo — Exundo — Exundatio — Undula — Undiſonus — Undulata veſtis — Scutulates veſtes — Undiuomus — Uncus — Aduncus — Uncinatus — Inunco. Ungo — Unguo — Unguentum — Ungentum — Unguẽtorũ varia genera — Ungentum deliacum — Mendeſium — panathenaicũ — Suſinum — Pardalium — Pardalis — Panthera — regale vnguẽtũ — Megalium — Magalenſia — Magalenſes — Irinum — Narciſſus

Ulyſſes — Idem — Seneca — Idem — Hieronim⁹ — Idem. — Virgilius — Plautus — Plynius — Idem. — Liuius — Cicero — Lucilius — Alexãder

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GRÉDOS USAL.ES

Narcissus
Narcissites
Iris
Arcus celestis
Iris causa
Nardinum
Nardus nardū
Spica Nardi
folia nārū vnguētū
Folia Nardi
Pseudonardus
Nardosphera
Mesosphera
Nardū syriacū
Nardū galliciū
Nardū creticū
Agrion. phum
Nardū rusticū
Indicū Nardū
Hirculus herba
Assar silueſtre
Rhodinum vnguentum.
Crocinum
Oenanthinum
Oenantha
Amaricinū
Sanſuctinum
Perſa
Prouerbium
Amarac puer
Melinum
Cotoneum
Melum
Cydonium
Cydon
Cryſomelum
Malum aureū
Mfatia Coronea
Struteum
Precocia
Muſtea
Meluianum
Lubiculum
Saluatorium
Cyprinum
Cyprus
Ligustrum
Cyprus
Acamantida
Ceraſt aſpelia
Amathuſa
Machara
Eleuſa paphos
Palepaphos
Salamina
Salamine
Cyprius
Cypriesteriles
Cypricus
Cyprius vicus
Cypria venus
Prouerbium
Cyprianus

Uacinium

Hyacinthus flos

Zontes

Hyſginus
Hyſge
Hyacinthinus color.

i eū exarſit: q̃s oēs ſuphæ nimiū cōtēpſiſſet: tādē illaq̃ q̃cū factū eſt: vt ſua ipſi pulchritudine caperet. Et enī cū feſſus aliq̃n ad ,ppinquū fontē decubuiſſet: imaginē ſuā in aqua cōſpicat: ac Nymphā exiſtimās cū potiri ea non poſſet nimio deſiderio cōtabuit. Alii non a fabuloſo adoleſcente ſed a Narce lī eſt torpore Narciſſum dictū exiſtimāt: q̃ppe odor ei maiorē immodū aggūat caput Graeci νάρκη torporē vocāt. Hinc Narciſſites gēma ei coloris appellata eſt. Iris aūt lōge alia herba eſt radicē ſili mō odoratā hās: & vnguētis, ac medicinę vtilē. Caulē habet cubitalē, & rectū, radicē Raphano ſilem: q̃ ſternutamēta mouet: floret aduerſos colorum ſpecie q̃ſi arcus cœleſtis: a quo nomē habet. Natura ē feruēs: tractataq̃ ābuſti mō puſtulas facit laudatiſſima in Illyrio ē. Irim poetæ lī ē cœleſtē arcū deorū nūciā dicūt eē: & fere ad diſcordiā mitti. vt Mercuriū ad cōcordiā. Hui arc causa ē radi folis cauæ nubi imiſſ: q̃ repulſa acie i ſolē refrigiē: nubes enī formā arc diſcolor efficiūt: qa aliæ ptes earū tumidiores ſūt aliæ ſubmiſſiores: & q̃dā craſſiores: quā vt ſolē trālmittāt: aliæ ibe cilliores: quā vt excludāt: hæc inæq̃litas alteri lucē: vmbrāq̃ cōmiſcet: & exp̃mit illā mirabilē arc varietatē. ē & alia cā arc tenuis pluuia ſolarib radiis eā itrātib: vt cū fiſtula aliq̃ mō rupta ē videē aquā p tenue foramē eli di q̃ ſparſa ptra ſolē oblique poſitū: arc facie rep̃ſētat: qd etiā accidere videē: cū fullo os aq̃ ipleuit. & veſtimēta tēdiculis deducta lenitē aſpergit: appet enī in illo aere aſpo varios ædi colores q̃ q̃ſi fulgere in arcu ſolēt. Ariſtoteles noctu aliq̃n viſū fuiſſe arcū affirmat. Sed id niſi trigeſima luna fieri poſſe: qa tūc plus ſolet viriū a ſole hrē. Nunq̃ plures ſimul q̃ duo arc ſūt viſi. Itē Nardinū qd fit ex nardo nardus: ſiue Nardū frutex eſt gū & Craſſa radice: ſed breui ac nigra: fragilīq̃ q̃uis pingui: aſpo ſapore: folio paruo dēſoq̃. Cacumia in ariſtas ſpargūt. Ideo geminā dotē ei ſpicas: ac folia celebrāt: vñ vnguētū ex eo factū Nardinū: & foliatū dr. Apud gangen dānat qd virus oleat. Ideoq̃ ἀπὸ τοῦ ὄξειν. qd olere eſt ozenitis dr. Adulterat & Pſeudonardo herba: q̃ vbiq̃ naſcit: craſſiore ac latiore folio: & colore lāguido incādidū vēgēte. Q d ex ſpica fit: pciofius putāt vnguētū eſſe. Q d ex foliis fit: diſtinguit amplitudine foliorū. Nardū enī maioribꝰ foliis Nardoſphærū vocāt: minoribꝰ Meſoſphærū. Principalis hic frutex eſt in vnguētis. Laudat maxime Nardū Syriacū: mox Gallicum: Tertio loco creticū: qd aliq̃ vocāt Agrion. alii Phum folio oleris atri: caule Cubitali geniculato: i purpura albicante: radice obliq̃: villoſaq̃ & imitāte auiū pedes. Baccarē quoq̃ nardū rusticum vocāt: de q̃ alibi diximus. Hæc oia herbæ ſūt p̃ter Indicū Nardū cū Gallico nardo ſemp naſcit herba: q̃ a grauitate coloris Hircul vocat. Q uidā & aſſarū ſilueſtre Nardū appellauere: eſt aūt hederæ foliis rotūdioribꝰ tantū molliorib q̃ flore purpureo: radice Gallici nardi ſimile: acinoſū: ſaporis callidi ac vinoſi: montib in vmbroſis locis bis anno florens. Itē Rodinū vnguētū: qd roſaceo lī eſt roſarū oleo fiat Graeci ῥοδόϑινον roſeū dicūt. Crocinū: qd oleū ei ex croco. Oenāthinū: qd ex flore labruſcæ. Oenāthæ enī vit labruſcæ vua ē: q̃ cū flore colligit: cū optime olet ſiccat in vmbra ſubſtrato lintheo: atq̃ in Cados cōditur: dicta q̃ſi οἶνος ἀνθινος: hoc eſt vini flos. Amaricinū ſiue Sanſuccinū: qd ex amaraco: ſiue Sanſucco: herba eſt notiſſima: quā vulgo perſā vocāt. Hinc factū eſt puerbiū Nihil cū amaricino ſui: qd illi ſile eſt: nihil cū fidibus aſello. Amaracus puer regius fuit vnguētarij: q ca ſu lapſus dū ferret vnguēta: fregit alabaſtrū: deinde cū nimio dolore cōtabuiſſet: vſus eſt in ſanſuccū: q̃ ex ei noīe Amaracus cœpta eſt appellari. Virgil. Vbi Mollis Amaracus illū florib: & dulci aſpirās cōplectitur vmbra. Serit & ſemine: & ramo: odoris eſt iucūdiſſimi: & ſemē habet copioſiſſimū: oleū ei ad excalefaciendos ac molliendos neruos mirifice pdeſt. Melinū: quod e ſtruteo. Cotoneum enī per excellentiā μηλῶν: hoc eſt melū vocam: a quo fit Melinū. Cotonea græci Cydonia vocāt e Cydone: inſigni Cretæ oppido aduecta. Plura eorū genera ſūt. Alia Cryſomela dicūtur inciſuris diſtincta colore aureo: a nobis mala aurea iterp̃tant alia appellātur noſtratia: q̃ cādidiora ſūt. Minora ex eodē gēe ſtrutea odorati fragrāt: ſeroq̃ pueniūt. Præcocea muſtea noīant. Struteis Cotonea inſita ſuū genus efficiūt: qd dicit Meluianū. & hoc ſolū mandit crudū. Sūt præterea ſilueſtria parua e ſtruteis odoriſſima: q̃ in ſæpibus naſcūtur: ex qbus oleū fit: ſeruāturq̃ i cubiculis ſaluatoriis odoris gratia. Cyprinū: qd ex Cypro arbore: lī eſt ex eius arboris flore. Cyprus eſt arbor oliuæ ſimilis folio ſemine Coriandri: flore cādido: & mirū imodū odorato. Coquitur hoc in oleo: premiturq̃ poſtea: qd Cyprinū vocat. Hāc arborē in Italia Liguſtrū nomināt. Naſcit multi in locis: ſed in Cypro inſula odoris ſuauitate p̃ſtat: & ideo Cyprus appellata eſt. Cyprus iſula ē i Carpathio mari ab ortu occaſuq̃ Ciliciæ acſyriæ obiecta quondā nouē regnorū ſedes. Antea Acanātida vocatā tradūt: & Ceraſtin & Aſpeliā: & Amatuſā & Macharā: e cui aduerſo. Eleuſa iſula eſt. Vrbes in ea p̃claræ Paphos & Palepaphos: & Salamina. Cōtra quā eſt iſula ſalamiæ. a Cypro Cypri deducit lī eſt ex iſula Cypro: vñ tres puæ iſulæ huic ,ppinquæ & ſteriles Cypriæ noīant. & Cypricus poſſeſſiūcula Cypri Sabini bonum dicūt: vñ Cypri vicus Romæ appellat eſt: quo Sabini ciues additi cōſederāt ſic enī a bono omine vocitādū cenſuere. a Cypro etiā Cypria dicta eſt Venus: qd eo primū loco templū ei conditū ſit Cyprio boui merendam vice prouerbii veteres dicebant turpem cœnam ac vilem ſignificare volentes: quoniā in Cypro iſula boues humano ſtercore paſcebātur. Itē a Cypro Cypria nus ,ppriū viri nomen deriuat. Magn eſt Serui error: q verſū illū Maronis exponēs: Alba liguſtra cadūt vacinia nigra legūtur. Liguſtrū ingt liliū eſt albū vaciniū vero flos nigri coloris: q̃ græce hyacinthus dicitur. Nos qd liguſtrū ſit oſtēdim: ex cui ligno teſſeræ fiūt aptiſſimæ. Vaciniū ſili mō arbor eſt: q̃ in Italia aucupiorū gtia ſerit: nec niſi in aquoſis locis ,puenit. In Gallia vo ,puide ſerit: quod ex flore ei tinguit ſericorū veſtes. Tacēo qd hyacinthū ſcribit nigrū eſſe: quo nihil poteſt dici abſurdi cū ipe: quē interpretat. Virgil ſcribit & ſuaue rubēs hyacinthus. Eſt aūt hyacinthus ruber flos ex herba eiuſdē noīs naſcēs: a cui ſili tudine rubræ veſtes hyacinthinę noīant: lī ē hyacintho flore ſimiles. Homer. ὄυλας ἀσ ἠκέτ ῥιχάσ ὐάνθεῳ κάνεῖ ἰωοῖ ἄσ. Perſius. Hic aliqs cui circa humeros hyacinthina læna eſt. Vnde iter gēmas: q̃ Berilli dicūtur hyacinthi zontes vocātur: q rubore quodā ſuffuſi ſūt. & hyacinthus per ſe gēma eſt Amethiſto ſimilis: & lī ſolo diſtans: qd ille emicās in Amethiſto violace fulgor dilut eſt in hyacintho: & ita oculos iplet: vt nō ſatiet: citi q̃ floris ſui color euaneſcēs. Hyacinthin color Hiſgin etiā dicit a gēe herbæ: q̃ hyſge vocat: hic vo ſupradicto ſimi-

Error ſeruiti

Virgilius

Virgilius

Homerus
Perſius

Ouidius

Ouidius
Virgilius

Ariſtoph.

Plautus
Anthio.
Pd. Li. Cr.
Iu. Ceſa
L. Plociū
Di. Oeſp.

Horatius

Ariſtarc.

lis eſt. Cōſtat autē Hyacinthū: qui in Gallia plurimis ,puenit Hiſginū tingere: radicēq̃ habet bulbaceam: quā Mangones iccirco habēt in p̃cio: qd pubertatē arcet: nec ſinit pilos erūpere: florē vero: vt dixim. Coccinū ita diſcurrētib quibuſ dā venis. vt græcarū litterarū figurā exhibeāt: de quo duplex extat fabella. Nā & hyacinthū puerū dilectū ab apolline: quē dico iprudēs iterfecit: in hūc florē mutatū tradūt: vñ in eo ,pmæ duæ litterę inſcriptæ cernūtur αἰ ἰ q̃ vox lugubris: lī eſt dolētis interiectio eſt: ,ppter qd Apollo apud Ouidiū dicit. Floſq̃ nouus ſcripto gemit imitabere nros. Et alibi: ipſe ſuos gemit floribus inſcribit. Et ai flos habet iſcriptū: Funeſtaq̃ littera dicta eſt. & Aiacē in eundē florē cōuerſū affirmāt: dū ipatiētia prælati ſibi Vlyſſis. ſeipm̃ mitere mit: cui nomē ſimiliter in ,pncipio ai litteras habet. Ouidi. Littera cōis mediis pueroq̃ viroq̃ iſcripta eſt foliis: hæc noīs illa quærelæ. & Virgili de hiis florib loquēs multitudinis nūero vſus eſt. Dic qbus in ēris inſcripti noīa Regū naſcunt flores: & Phyllida ſolus habeto. Regū dixit hyacinthi & Aiacis: nō qd ipſi fuerit reges: ſed qa regū filii fuerūt: quēadmodū alibi. Magnū Reginæ ſed enī miſerat amorē. de Ariadne dixit: q̃ Paſiphaes reginæ filia fuit. Ob hāc cām qdā diligētiores ,pmā hui noīs ſyllabā: & ſine aſpiratiōe & nō per ypſilon: ſed p iotā ſcribēdā eſſe cēſuere: quāq̃ vt alit ſcribereē vſus obtinuit. Itē Telinū: qd fit ex oleo fœnogręci: qd alio noīe Siciliā vocāt: alio Buceros. Plyn. Q uædā cū virēt: nō olēt ,ppter humorē nimiū: vt Buceros: qd eſt fœnogræcū: alii Aegoceras: q̃ ſemē ei cornicul is ſile fit: alii Carphos. Nā id græci noīant τηλῖν. Conſtat oleo recētī. Cypro, Calamo, Meliloto, Fœnogræco mello, melle, maro, Amaraco. Hoc Menādri poetæ ætate celebr rimū fuit: Balaninū qd fit ex glāde Myrobalani. βαλανῖνον enī græci glandē dicūt. vñ Myrobalanū dixerūt q̃ſi vnguētariā glandē. Solis enī vnguētis naſcit: q̃ græci μυρεῖα appellant. vñ Myropolas nominātvnguētorū ē ditores: quos nri vnguētarios vocāt. A qb Myropolia officinæ eorū noīant. Plau. Quē ſū defeſſus q̃rere p medicinas Tonſtrinas in Gymnaſio atq̃ in foro: p Myropolia. Myron etiā ,ppriū nomē. Sic enī vocat eſt elegās ſtatuarius. Itē Myronides ſimilit ,ppriū nomen. & Myriſtica nux dicit vnguētaria: quā vulgo Muſcatā vocāt. Myrobalanū arbor eſt heliotropii foliis: fructus glādis ſilis ad magnitudinē nucis Auelanæ. Vnguētarii tātū cortices premūt. Medici etiā nucleos tundūt. de Myrobalano locut eſt Martialis: cū ingt. Q uod nec Virg. nec carmīe dicit Homer: lī ex vnguēto cōſtat & ex balano huiuſmōi vnguētū ,ppter gliam appellatū eſt Megaliū: fit ex oleo Balamino, balſamo, calamo, iūco, Xylobalſamo, Caſia, Reſina. Ventilat in coquēdo donec deſinat olere refrigeratū odorē ſuū recipit. de Balſamo multa mēiti ſūt veteres. Arbuſcula eſt vni terrarū Iudeæ quondā cōceſſa: & in duob tātū hortis vtroq̃ regio. Oſtēdere hāc ,pmū vrbi iperatores Veſpaſiani: quorū tpibus ſimul cū earū gēte ſeruire Romanis: & pēdere tributa cœpit. Viti ſimilior eſt q̃ Myrto ſerit malcolis vt vitis et colles iplet vinearū modo: ſuſtinēs ſeſe ſine adminiculis. Intra tertiū annū eſt fructifera. Proceritas ītra bina cubita ſubſiſtit. Tria hui arboris gña. Tenui & Capillacea coma Anthericeū vocat. Antherices enī græce Aeriſtæ dicūtur. Alterū ſcabro aſpectu icuruū, fructuoſū, odoratius. Cirthracū noīant. κυρτὸν enī incuruū ſignificat. θρῶχυ ſcabrū. Tertiū: euineces: qd læui cortice cæteris ſit, pcerius græce εὐμηκῆς, pcerus dicit: incidit cortex vitro: lapide oſſeiſue cultellis. Ferro lædi vitalia odit ſtatim emoriens. Libra man artifici tēperamēto: ne quid vltra corticē violet: Succus e plaga manat quē opobalſamū vocitāt: quod oībus odorib in vnguētis præfert. Iuuenalis. Hirſuto ſpirāt opobalſama colco: tenui aūt gutta fluit vix concham toto die æſtiuo iplens. Adulterat multis modis: raroq̃ ad nos ſincerū affertur. ſarmentū quoq̃ ei in præcio eſt Xylobalſamū vocat: et coquit in vnguentis, p ſucco id ſubſtituere officinæ corticis etiā ad medicamenta preciū eſt. præcipua gratia lachrymæ, ſecūda ſemini, Tertia cortici, Sūma opobalſami probatio eſt: vt laccoagulet: & in veſte maculas nō faciat. Narciſſinū quod ex flore Narciſſi fieri ſolebat: ſed ſtatim oblitteratū fuit. Metopiū qd fit ex ammoniaco. Metopion q̃ppe arborē vocāt: quæ in Aethyopiæ ſubiecta africa naſcit: ſtillās in harenis ſuis lachrymā veluti reſinā: q̃ & ex ammonis tēplo: qd iuxta eſt. ammoniacū dicit. Genera ei duo ſūt. Traſton maſculū thuris ſimilitudine: qd maxime ,pbat & alterū pingue ac reſinoſum qd Pyrama appellāt. Sūt q oleū quoq̃ Amygdalinū metopiū vocēt: quod in eo conficiendo ægyptii Galbanū & ammoniacum addere excogitauerūt. Ex baccaris quoq̃ radice vnguētū fieri ſolitū. Ariſtophanes Comicus poeta testat: baccaricū id dicit. Bacca herba eſt radicis odoratæ ad Cinnamomi ſimilitudinē gracili ſolo nec humido ,puenit hederæ pene foliis rotundioribꝰ: mollioribuſq̃ quidā Nardū ruſticū appellant: alii Aſaron: qd in coronas nō addat. ἀπὸ τοῦ νῦν enī ornare ſignificat: ſed hoc falſū eſt vt alibi dicemus. Vnguenta exotica dicūtur externa & aduentitia: q̃ a græcis ἐξωτερικὰ noīant. Plaut. Nō oēs poſſunt olere vnguēta exotica. Rege Antiocho deuicto vrbis anno qngentesimo ſexageſimo qnto. P. Licinum Craſſum, & Iuliū Cæſarē cenſores edixiſſe cōſtat ne quis vnguēta exotica vēderet. L. Plociū proſcriptū a tribunuiris in Salernitana latebra vnguenti odore proditū tradunt. Diuus Veſpaſianus adoleſcentē fragrātem vnguento: cū ſibi pro impetrata præfectura gratias ageret: nutu aſpernatus voce etiam grauiſſima increpuit. Maluiſſem allium oluiſſes: litteraſq̃ reuocauit. Viliſſimū genus vnguenti: quo paſſim vulgo vtebantur: a limo vt quidam putant Epilinna dicebat. Malobatrum vero vnguēti genus erat ex Syria. Horatius. Corona tus nitentes malobatro Syrio capillos: Schoenū peſſimum vnguenti genus vocabant: vnde meretrices ,pter eius vnguentiuſum ſchoeniculæ ſunt appellatæ. Schoenes etiā græca voce funis eſt: a quo Schoenobates: qui per funes diſcurrit ludendo quaſi funi ambulo. Item Schoenos vrbs fuit Boetiæ ſic dicta: vt Ariſtarco placet: a Schoeno patre Athlantis. Vnguentis omniū prouinciarum accomodatiſſima eſt ægyptus propter roſarum: ac Cytrorum, & myrthi multitudinem. Proxima campania eſt. Vnguēta omnia aut ſucco conſtant: & hæc Sagmata vocantur: quaſi diſtillationes: quippe σάκρην ſtillam ſignificat aut corpore: & hæc appellātur hedyſmata: Græci enim ἡδύσματα condimentum dicunt. his addi interdum ad gratiam corporis augendam color ſolebat: in quo cinnabari tātum & anchuſa vt ebātur. Cinnabaris ſanguis eſt draconis elephantorū morientium pondere eliſi dum ſimul pugnant vtriuſq̃ animalis cruore permixto: nec eſt alius color qui ma

Hyacinthus

Paſiphe
Fœnogrecum
Telinum
Sicilia
Buceros
Egoceros
Carphos
Balaninum
Myropolas
Unguentarius
Myropolia
Myron
Myronides
Myriſtica nux
muſcata
Myrobalanū
Megalium
Balſamum

balſamika gña
Anthericum
Antherices
Cirthracus
Euineces

Opobalſamū

Narciſſinum vnguentum
Metopium
Ammoniacum
Traſton
Pyrama

Baccar
Nardū ruſticū.
Aſaron
Exoticum vnguentum

Epilinna
Malobatrum
Schoenum
Scenicule meretrices
Schoenes
Schoenebates
Schoenos

Sagmata
Hedyſmata
Cinabaris

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Anchusa
Alcibiadon
Sentinates
Magmata
pulueres cypri
Diapasmata
Inspergimen
Pasalli
Emplastra
Cataplasmata
Malagmata
Emplastrum
Pastillus
Trochiscus
Ceratum
Cerotum
Catapocia
Pilula
Lingo
Ecligmata
Linctus
Clyster
Suppositorij.
Balanus
Unctio
Unctura
Unguen
Axungia
Axores
Unguis
Adunguem
Ungues
Ungula
Unguicula
A tener⁹ vngui
culis
Abinfantia
Ab ieũte etate
A pueris
A puerilia
A tenera etate
Ab icunabilis
Ungulanus
Ungulum
Unguis
Pterygium
Unus

gis ꝓprie ſanguinẽ reddat humanũ:antidotis ꝑterea medicamẽtiſq; miſcet. Anchuſa vo herba eſt cuius duo genera ſũt. Alterũ habet folia pene lactucæ ſilia:ſed acuta:aſpera ſubiugra:ſpinoſa. Radix ei ad digiti groſſitudinẽ coloris ſanguinei:inficit æſtate maxime digitos:folia habet ſupra terrã in girũ ſparſa. Altera eſt quãplæriq; Alcibiadon vocãt qd vti ea ad formã cõciliandã ſolit⁹ ſit Alcibiades maiorib⁹ foliis:& aſperiorib⁹ radice ruffa:oblõga:naſcẽs ꝑcipue aridis:atq; harenoſis locis. Addũt quidã & tertiũ gen⁹ ſile ſupradictis:niſi colorẽ haberet purpureũ:quo ſetinates mei in pueritia vtũtur ad oua tingẽda.qb⁹ ludere verno tpe mos patri⁹ ẽ. Veteres cerã ea tingere ſolebãt ad reddẽdas ſilitudines & tabularũ picturã. Vnguẽtorũ fæces:qb⁹ etiã in paſtillos redactis odoris ꝗtia vti ſolebãt. Magmata appellãtur:hoc eſt maſſæ q̃dam & paſtilli ἀπὸ τοῦ μάττειν: qd eſt terere & cõmiſcere. At qui ea q̃ ſiccis odorib⁹ cõſtãt:vt ſũt hi pulueres:quos vulgo nũc Cyprios vocant: & aliæ huiuſcemodi cõpoſitiões:q̃ ex ſiccis odorib⁹ fiũt ſine oleo:aut alio liquore: vtputa ex ladano Cinnamomo.Caſia/thure/coſto/myrrha/Styrace/calamo/Iunco/Syrio/Xylobalſamo:aliiſq; ſimilib⁹.nõ vnguẽta:ſed diapaſmata dicũtur ἀπὸ τοῦ διαῤῥαίνειν qd ẽ inſpergo:vt dici diapaſma inſpergimẽ poſſit. Spargũtur enĩ huiuſmõi odores cũ vnguẽtis linãtur corpa vel pfundãtur. Martial⁹.Quid qd olet grau⁹ mixtũ diapaſmate virus.Sic etiã vocari poſſũt paſalli ex diuerſis odorib⁹ facti quos adolere cõſueuim⁹. Itẽ ĩ quos in puas pilas redactos manib⁹ geſtare ſolem⁹ ꝑſertim peſtilẽtiæ tẽpore.Quæ vo nũc vnguẽta vulgo a latinæ linguæ ignaris appellãtur:a doctis græco vocabulo dicunt emplaſtra:que aũt emplaſtra vulgo noiant cataplaſmata: ſiue Malagmata vocitãtur a peritis.Cõſtant ſane Cataplaſmata ex florib⁹ fere eorũq; furculis/& axungia: emplaſtra paſtilliq; magis e qbuſdã metallicis.Itẽ malagmata cõtuſa abũde moleſcũt:nã ſup integrã cutẽ iniiciunt vnde ἀπὸ τοῦ μαλάττειν dicta ſũt: qd ẽ ſubigere:& mollire:laborioſe vo cõterũtur ea.ex qbus emplaſtra paſtilliq; fiũt ne ledãt vulnera cũ ĩpoſita ſũt. Inter emplaſtrũ aũt & paſtillũ hoc ĩtereſt:qd emplaſtrũ : vtiq; liq̃ti aliqd accipit:in paſtillo trã arida medicamẽta aliquo humore iũgunt.Emplaſtrũ ponit:paſtillus illinit:aut alicui molliori miſcet.A pane dict⁹ eſt paſtillus:qd parui panis formã habeat:cũ ſit rotũdus:& plan⁹ ad rotæ ſimilitudinẽ:ꝑpter qd a græcis trochiſcus appellat:qd dici latine rotula poteſt.Paſtillus etiã libi genus dicit rotũdi.Ceratũ nec emplaſtrũ eſt,ꝓprie nec paſtillus:ſed plerũq; ex paſtilli is fit:cõſtat ex reb⁹ ſicciorib⁹:& igni appoſitũ molleſcit.Poſtea applicatũ corpori dureſcit:ac pũnacius hæret dictũ a cæra:q̃ fere oĩbus ceratis adhiberi ſolet:quidã hoc nõ ceratũ ſed cærotũ appellãt a græco:qd eſt κηρότον Cæterũ q̃vulgo haud quidem ineptæ pilulæ dicũtur:qd ſint veluti exiguæ pilæ:a doctis tã græcis q̃ latinis catapocia noiant ἀπὸ τοῦ καταπίνειν qd eſt deuorare:qm̃ neq; eſtur:neq; lingit id gen⁹:ſed deuorat. Recte tã & pilulæ dici poſſũt. Sigdẽ.Plyrotũdũ illud:qd in robore naſcit pilulã vocat:& ex bulbis fieri pilulas tradit.q̃ ad cõuulſa cum Silpio dantur. Lingere ꝓprie dicimur:cũ aliqd in ore tenẽtes paulatim diſtillãdo ſorbem⁹:& q̃ in hũc vſũ fiunt dicunt Ecligmata.Plyn.E ſemine lini fiũt ecligmata & actus ipſe lingẽdi dicit linct⁹. Idẽ.Multi tuſſim veterẽ linctu ſalis diſcuſſere:qd vo per ſiperiorẽ partẽ purgãdi gratia in ventrẽ ĩmittit.Clyſter vocat ἀπὸ τοῦ κλύζειν: qd abluere eſt.Plyn.Cucurbita infuſa clyſterib⁹ inteſtinorũ oĩum vitiis medetur. Q d aũt in orificio durũ ponit ad excrementũ ꝓuocandũ:& vulgo ſuppoſitoriũ dicit:docti honeſtiori vocabulo a glandis ſimilitudine Balanum dixere.Idem:cœpas ſubditas ꝓ balanis ſcribit Aſchlepiades hæmorroidas tollere. Itẽ ab vngo vnctio dicit:& vnctura notæ ſignificatiõis:& vnguẽ qd ſignificat oẽm ſuccũ:ex quo aliqd vngi poteſt.Virg. Ideaq; pices & pingues vnguina ceras.Plyn.Epiphoras bubulo ſeuo cũ oleo cocto illinũt:cerium cornus cinis ſcabricies eodẽ vnguine ſanat.Itẽ axungia ab axe plauſtro⁹ vngẽdo appellata eſt q̃uis græci quoq; hoc vocabulo vſi fuerint.Eſt aũt axungia adeps ſullus inueterat⁹:aut cũ ſale:aut ſincerus:qui quãto vetuſtior tanto vtilior eſt:et multas vires habere credit quoniã id aĩal herbarũ radicib⁹ veſcit.Apud antiquos religioſus etiã habebatur ſiquidẽ nouæ nuptæ domũ intrãtes ſolenne habebant illo poſtes attingere vñ vxores q̃ſi vnxores dictæ ſũt:quẽadmodũ inferi⁹ latius diſſerem⁹. Vnguis quoq; vt nonnulli putãt ab vngo deducit: qd politus: ac trãſlucidus ſit & quaſi vnct⁹: vñ marmorarii planitiem opis vngue experiũtur:& cũ nõ ſentiũt iuncturas:pfectum id eſſe ĩtelligũt:q̃propter adunguem capim⁹,ꝓ perfecte. Horati⁹.Ad vnguem fact⁹ homo:lĩ eſt omni ex parte pfectus.Alii vnguem ab vno & ago deriuatũ exiſtimãt:ꝓ in iis nerui in vnũ agãtur:ſũt enĩ vngues clauſulæ neruorũ ſũmæ.Alii a græco deduci: vnguis enĩ a græcis ὄνυξ vocat.Ab Vngue fit vngula diminutiuum.& vnguicula:ſed hoc iter ſe differũt:qd vnguis eſt eorũ aĩalium:q̃ digitos habẽt ſeparatos:penituſq; diſtinctos:vt ſũt hoĩes:ſimiæ aues.Plyn.Vngues Simiæ imbricati ſũt:hoĩbus lati:rapacib⁹ vnci : cæteris recti vt canibus ꝑter eũ:qui a crure plæriſq; depẽdet.Itẽ de Aquila.Vngues quoq; huic generi inuertunt.Vngula vero de his dicit:q̃ digitis carent.Itẽ de Structio Camelo:qui ex genere volucrũ eſt.Vngulæ huic ſunt cerninis ſimiles:qbus dimicãt biſulcæ cõprehẽdendis lapidib⁹ vtiles:quos in fuga cõtra ſequẽtes ingerunt pedibus. Idem in quadrupedib⁹ ſolidas habẽt vngulas:quæ nõ ſunt cornigera.Igit ꝓ his telũ vngula eſt illis.Idẽ Sues in illyrico quibuſdã locis ſolidas habent vngulas.Idẽ vno in loco vtrũq; poſuit:& hanc drñam apertiſſime demonſtrauit:ſic inquiẽs.Omnia digitos habẽt:quæ pedes excepto Elephanto huic enĩ informes numero quidẽ quinq; ſed indiuiſi:ac leuiter diſcreti vnguliſq; nõ vnguibus ſimiles.Idẽ vno verſu fecit.Ouidius.dũ Io deſcribit e bouis effigie in primã formam redeuntẽ.Vngulaq; in quinos delapſa abſumit vnguis. Vnguicula aũt de his tantũ dicit:quæ vngues habẽt:vnde A teneris vnguiculis dicim⁹ pro eo qd eſt ab infãtia: ab ineunte ætate:a pueris a puerilia a tenera ætate:ab incunabilis:hæc quippe omnia pene hæc idẽ ſignificant. Ab Vngula Cato vngulanos vocauit vngues magnos:ac ſcabros:quaſi vngulis ſimiliores q̃ vngubus. Vngulũ oſcorũ lingua ſignificat annulum : quidam tamen ideo appellatũ vngulum putãt quod ſicut in digito vnguis carne ita in illo gemma vel ſignũ aliquod auro clauditur. Vnguis etiam morbus eſt oculorum: quem græci Pterygium vocant:cum membranula neruoſa orit ſub angulo oculi:& ad pupillã quoq; puenit: eiq; ſæpenumero officit:aliquando anariũ:nõnũq; a temporũ parte. Vnus vero ipm a græco deducit: quippe græci ἕνα

Anchusa
Alcibiadon
Sentinates
Magmata
pulueres cypri
Diapasmata
Inspergimen
Pasalli
Martia.
Emplastra
Cataplasmata
Malagmata
Emplastrum
Pastillus
Trochiscus
Ceratum
Cerotum
Catapocia
Pilula
Plynius
Lingo
Ecligmata
Linctus
Clyster
Idem
Plynius
Suppositorij.
Balanus
Unctio
Unctura
Unguen
Idem
Virgilius
Plynius
Axungia
Axores
Unguis
Adunguem
Horatius.
Ungues
Ungula
Unguicula
Plynius.
A teneris vngui
culis
Abinfantia
Ab ieũte etate
A pueris
A puerilia
A tenera etate
Ab icunabilis
Ungulanus
Ungulum
Unguis
Pterygium
Unus
Idem
Idem
Idem
Idem
Ouidius.
Cato

vnũ dicunt. OPVS.ædificium.Opus & opera differunt.Opera enĩ actio eſt:& diurnum officium.Cicero.Nõ male præcipiũt q ſeruis vti iubẽt vt mercenariis iuſta præbẽda:operã exigẽdã:lĩ ẽ laborẽ/& opationẽ corpis. Itẽ operæ ipſæ pſonæ laborãtes vocãtur.Modeſtin⁹.Dperas; noſe ipſas pſonas:q̃ aliqd faciũt ſignificam⁹.Opus vo eſt finis fructuſq; operæ vñ opa auctor; dicũtur:& opa tã publica q̃ priuata lĩ eſt ædificia.Alii qñ trã opus ꝓ opera capi videt. Virgil. Mollib⁹ e ſtratis opera ad fabrilia ſurgit:q̃ſi ad opas. Vbi notãdũ eſt: ꝓ quotiẽs nõ ad laborẽ corpis:ſed ad laborẽ animi:& ad artẽ induſtriãq; reſpicim⁹ magis opus q̃ operã dicim⁹ vt in opere ruſtico:in ope fabrili:in ope factũdo. Opus etiã aliqñ,ꝓ neceſſe ſiue neceſſario capit:vt opus eſt feſſum geſcere.i.neceſſe eſt:& nihil mihi opus eſt:lĩ eſt nihil mihi eſt neceſſariu:& ægrotãti opus ẽ medico. idẽſt neceſſari⁹ eſt medic⁹ ægrotãti.Q d etiã ꝓ actrũ dr̃.Apulei⁹.cui eã rẽ factã opus fuerat. Ab hoc fit oportet qd ſimiliter ſignificat neceſſe eſt.Paul⁹.Oportere vbũ nõ ad facultatẽ iudicis ꝑtinet q poteſt vel pluris: vl minoris cõdẽnare:ſed ad vitatẽ refert. In hoc verbo notãdũ eſt:ꝓ oportet legere libros : oportet haberi quos ſequamur:in eũdẽ ſenſũ elegãter dicit. In ꝑterito aũt ſecus.Nã et feciſſe lĩ oportuit:legit & factũ lĩ oportuit ſine vbo aliquo.Cic.Tamẽ id factũ nõ oportuit.Idẽ.Apollinis ſignũ ablatũ certe nõ oportuit.Idẽ. Totã rẽ illi integrã ſeruatã oportuit.Nõ diſſimilis huic:oratio fit p verbũ volo.Idẽ. Liberis cõſultũ volum⁹: etiã ſi poſthumi futuri ſint.Idẽ.Percurrã tũ breui:vt nõ min⁹ hoĩem ĩpm:q̃ ius cõmune defenſũ velitis.Opportun⁹ vo:qd per duplex.pp.ſcribit nõ ab ope deducit ſed ab.ob.ꝑpoſitiõe & portus : qd nauigãtib⁹ maxime vtiles optatiq; portus ſint.Opportunũ q̃ppe eſſe ſiue opportune accidere dicim⁹:qd ,ꝓ deſiderio nro accidit: a quo fit opportunitas:qd cõmoditatẽ ſignificat:quẽadmodũ e diuerſo ĩportunũ eſſe: & ĩportune fieri dicim⁹ : quæ ſũt fiuntue præter rõem loci:ſeu tẽporis ſeu pſonarũ. Virg. De auibus q̃ cũ nocte tantũ volare ſoleãt die apparẽt. Importuneq; volucres ſigna dabãt. Propterea ĩportunũ hoĩem dicim⁹ procacẽ/atq; moleſtũ: a quo ĩportunitas dicta. Pont⁹ etiã aliqñ ĩportunũ,ꝓ ingeto:& q̃ſi portu carẽte. Idẽ.Bellũ ĩportunũ ciues cũ gẽte deorũ. Ab ope Opificem quoq; dici quidã opinãtur.Nos ab opera poti⁹ deductũ exiſtimam⁹.Opifex enĩ artifex eſt : atq; operator: & vt ita dicã laborator nõ modo rerũ ſed etiã verborũ. Cic.A duena qdã ignobilis vborũ Opifex in ſinua eſſe in antiq; philoſophia videt. Vñ etiã coquinarii & blãdarũ artiũ ſectatores opifices appellãtur. Cic. Omnis autem opifices in turpi ſũt exercitio.Hinc deũ opificẽ:lĩ eſt operatorẽ oĩum rerũ dicim⁹.Ouid⁹. Ille opifex rerũ:cuius opus dicit opificiũ.Opifex etiã Crabronis gen⁹ eſt de quo iferi⁹ dicem⁹.Ops quoq; q̃ tra eſt:ab opere dicit de q̃ atq; ei⁹ deriuatiuis iferius diſſerem⁹:ab opera fit etiã operula diminutiuũ.Apulei⁹. Operulas etiã in eã cõtuli:q̃s adhuc vigenis ſaccariã faciẽs merebã. Itẽ Operor verbũ:qd eſt in ope aliquo faciũdo laboro a q̃ Operator/& coopator:& Opatio ac cooperatio deducũtur:& Oparius ꝓ opa dũ pſonam ſignificat.Q ui græce ἐργάτης: hoc eſt Ergaſtes vocat:vñ latini Ergaſtulũ vocãt locũ in quo lapides: aut metalla fodiũtur.Iuuenalis Nẽpe i lucanos & tuſca ergaſtula mittas Quoniã ũ ad hæc opa dãnati mitti ſolebãt:q catenati foderẽt.Factũ eſt: vt ergaſtula qd mõ,ꝓ ipſis dãnatis:ſeruſue fodiẽtib⁹:mõ,ꝓ carcere vſurpem⁹.Var. Mifitq; mox eo iniuriũ qui tota ergaſtula donaret libertate.Põponius.que domi erãt vincti quiue i ergaſtula cuſtodiebãtur. Ergaſtulos vo maſculino gñe cuſtodes carceris:eoſq; q dãnati fodiũt vocam⁹. Cic. Sed nos miramur Ergaſtulorũ nõ eadẽ emoluminta eſſe:q̃ ĩperatorũ. Ply.Coli rura ergaſtulis peſſimũ eſt:vt quicqd agit a deſperãtib⁹.Hæc autẽ omnia a græca voce deducũtur ἐργόν: q̃ opus ſignificat:a quo ἐργάζομαι operor ἐργάσιμα opatio: ἐργάλεια ferramẽta:ἐργαστήριον officia:ἐργάσιμοσ fabricabilis:ἐργαστηριάρχης tabernari⁹ opifex:ἐργαστικὸς opari⁹. Itẽ Energia:q̃ dici latine efficatia põt:& Energific⁹ efficax.eſt etiã Energia figura:q̃ res geſte nõ tã narrari:q̃ ſub oculis ſubiici videtur dicim⁹.Itẽ aliqñ Oparũ:qd induſtria:atq; ope fit.Ply. Quæ intervina operaria numerantur.Aliqñ trã opari,ꝓ ſacrificare ponit/& opatio,ꝓ ſacrificio. Virg.Sacra refer Cereri: lætis opatus in herbis.Plau.vt Iſtæc opatio crimẽ expiet. Itẽ operã dare.Operã ĩpendere:operã nauare dicimus ad aliquã rẽ agendã incũbere:& ſtudiũ laborẽq; ĩpẽdere.Cice. Da operã vt valeas.Idẽſt cura:enitere:elabora vt valeas. Idẽ.Iã mihi videor nauaſſe operã:qd huc venerim:hinc dedita opa dicim⁹ de induſtria: q̃ſi cura adhibita:& labore ĩpenſo:& qm̃ nihil vel q̃tius: vel digni⁹ eſt:q̃ vt,ꝓ labore pretiũ:lĩ eſt merces debita pſoluat:factũ eſt:vt operæ pretiũ,ꝓ fructuoſo vſurpet et ad rẽ pertinẽte:vel qa decẽs/vel qa vtile/vel qa gloriosum/vel qa iucundũ. Liuius.Factur⁹ ne ſim operæ pretiũ:ſi a primordio vrbis res populi Romani perſcripſerim.Cice.Operæ pretiũ erat ludentes intueri.Plyn.Id vero audire pretium operæ fit.Iuuenalis. Eſt operæ pretiũ penitus cognoſcere t:to.Q uid faciãt agitentq; die. PRAECVNCTIS.Ante cũcta hoc eſt ãte oĩa ſimul collata vt ſit ſenſus plus laudis mereri vnũ.Amphitheatrũ q̃ cætera totius orbis opera ſi ſimul cõferãtur.Nã quid cũcta ſignificet ſuperi⁹ oſtẽdimus. PRAE.Ante.Aliquãdo enĩ hæc præpoſitio ſignificat ꝑpter.Terẽt.præamore hũc excluſiſti foras.Apulei⁹.Præ luxuria cũcta ,ꝓfuderat. Aliqñ ad cõparationem Præ illis nugæ oĩa erant:lĩ eſt ad cõparationẽ illorũ.Terẽt.Præ hui⁹ rabies q̃ dabit:hoc eſt ad cõparationem hui⁹ rabies dabit.Nõnũq; antevt lĩ loco & apud Terẽt.i.præſequar. Interdũ in cõpoſitiõe ſup.vt præſes præſidiũ:præfectus:interdũ valde:vt præmatur⁹ præualidus.Aliquãdo tamẽ præmaturũ dicit:nõ qd valde maturũ eſt:ſed quod maturuit ante tẽpus.Lucan⁹. Ad præmatur as ſegetũ ieiuna rapinas.Iuuenal.Nõ præmaturi cineres.a præ deriuatũ eſt præter:quo modo a ſub ſubter:quæ aliquãdo præpoſitio excipiendi vim habet tũ ſemper regit accuſatiuũ:vt nõ amas præter me:hoc eſt me excepto. Aliquando ſignificat vltra. Quãtũ.Multa erant præter hæc q̃ obiici merito potuiſſent.Ab hoc fit ꝑterea aduerbiũ qd ſignificat vltra: ea q̃ dicta ſũt.Virgil.Si duo præterea tales idæa tuliſſet.Terra viros & præterq̃ qd ſemp requirit præcedẽtẽ caſum quia idẽ verbũ ſubintelligit:vt nemo id dixit præterq̃ Cicero.Nullius id iteret præterq̃ patris.Nulli id placuit præterq̃ Cæſari.Neminẽ præterq̃ cõſulem timeo A nemine præterq̃ a præceptore meo id audiui. O vos oẽs præterq̃ Cicero.Et præterq̃ quodq̃ vnã dictionẽ eſſe nõnulli exiſtimãt:ſignificatq; niſi quod Plyn. Omnia nobis ex voto ſucceſſerũt:præter q̃ quod in itinere defunctã matrẽ audiuimus.Item præter ꝓpter:quæ ſimi

Cicero
Modeſti.
Virgilius
Apuleius
Paulus
Cicero
Idem
Idem.
Idem
Idem
Virgilius
Idem
Ouidius
Apuleius
Iuuena.
Varro
Põponi⁹
Cicero
Plynius
Plynius
Virgilius
Plautus
Cicero
Idem
Liuius
Cicero
Plynius
Iuuena.
Terẽtius
Apuleius
Terenti⁹.
Terẽtius.
Lucanus.
Iuuena.
Quintil.
Virgilius
Cicero
Cicero
Plynius

Opera
Opere
Opus
Oportet
Oportunus
Oportunũ esse
Opportune accidere
Oportunitas
Importun⁹ ẽ
Importun⁹ hõ
Importunitas
Importũe fieri
Opifex
Opificium
Ops
Opifex
Operula
Operor
Operator
Cooperator
Operatio
Cooperatio
Operarius.
Ergastes
Ergastulum
Ergastulus
Ergon
Energia
Energiticus
Operarium
Operam do
Operã impẽdo
Operam nauo
Dedita opera
Opereprecũ
PRAE
Prematurus
Preter
Preterea
preterq̃
preterq̃ quod
Quodq̃

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Preter propl

liter vna dictio est significatq; ꝑter q̃ ,ppter hoc est ,ppter aliã cãm q̃ ,ppter eã de q̃ loq̃mur. Vt ꝑter ,ppter vitã viuit: lĩ est ,ppter aliã causã viuit: q̃ vt viuat: vtputa ,ppter laude: ,ppter vtute: ,ppter gliam. Ennius. Ocio q ne scit vti plus negotio habet: q̃ cũ est negociũ in negocio. Nã cui qd agat institutũ est nllo negocio id agit: studet ibi: mentéq; aiumq; delectat suũ. Ocioso ĩitio aim⁹ nescit qd velit. Hoc idẽ ẽ enĩ neq; domi nũc nos nec militię sum⁹ Imus huc/hinc/illuc: cũ illuc ventũ est ire illinc libet: incertę errat animꝰ: præter: ,ppter vitã viuitur. Ennius

AD DOMITIANVM EPIGRAMMA SECVNDVM. HIC VBI SYDEREVS.

I Audat Domitianũ qd ex vna Neronis domo plura ædificia publica in solatiũ populi construxerat. INVIDIOSA ATRIA. Odiosa: qa totã vrbẽ occupare Neroniana domus videbat: & ad eam ædificandã: vt spatia quædã circa eã haberet: vrbẽ Nero incẽderat: cũ etiã horrea q̃dã ,ppinqua: qd saxeo muro cõstructa erãt bellicis machinis aperte fuerat demolit⁹: & incẽdiũ ipse e turre Necœnatiana ,pspectans: ac flamme pulchritudine lœtus ἀλῶσιν Halosin Illi scænico habitu decãtauerat. Inuidere ,pprie ẽ ex alicui⁹ rebus secũdis dolore affici: tractũ a nimis vidẽdo. Quod nimis ĩtuemur formã illi⁹: de cui⁹ fœlicitate sum⁹ solicíti. Qua ,ppter min⁹ fortasse vsitate: sed p̃clare. Acti⁹ actio ꝓimuxit. Quis nã florẽ liberũ iuidit meũ? Vt enĩ videre sic iuidere: florẽ rectius q̃ flori dr̃. Nos cõsuetudine vt Cicero inqt. Prohibemur. Poeta ius suũ tenuit: & dicit audacius: Ab lĩ fit passiuũ Inuideor: a quo Inuisus: lĩ est odio habit⁹. Cic. Diis hominibusq; iuisus. Itẽ Inuidia & Inuidẽtia: q̃ ita iter se differũt: vt ebrietas & ebriositas. Quippe iuidia est: cũ iuidet hoc est actus ipse iuidẽdi. Inuidẽtia vo est ægritudo animi: q̃ ,ppter res ꝓdas alter⁹ suscipit: q̃ nullã iactura afferãt in uidẽti. Nã siqs doleret ei⁹ reb⁹: a quo ipse ledere: non recte diceret: inuidia. Itẽ Inuid⁹ & Inuidiosus: q̃ eo mõ iter se differũt: quo ebrius & ebrios⁹. Inuidus enĩ dr̃ q actu alicui iuidet. Inuidiosus: q morbo inuidẽtiæ laborat. Ouidi⁹. Tẽpus edax rerꝝ: tuq; iuidiosa vetustas. Oia destruitis. Interdũ tñ inuidiosus passiue capit ,p eo: cui habet: inuidia. Idẽ. Pactolonq; petit quãq̃ nõ aure⁹ illo tpe nec caris erat iuidiosus harenis. Est etiã qñ iuidia ,p odio capit: Quitil. Ne ei tot scelerũ cõmemoratiõe cõcitarẽ inuidiã. Terẽt. Ita vt sine inuidia laudẽ iuenias/& amicos pares. Liui⁹. Nact⁹ supbũ ingeniũ: imodicamq; linguã: quã irritãdo agitãdoq; i eas cõpelleret voces: q̃ ei iuidiæ essent: lĩ est odiũ cõcitarẽt. Hinc inuidiosũ ,p inuiso atq; odioso accipit: vt lĩ loco: & iuidiosa res dicit: q̃ atrocitatẽ facti auget: vt mai⁹ cõcitet odiũ. Aliqñ etiã iuidiosus actiue accipit ,p odio flagrãs. Ouidius. Ante Iouẽ passis stetit inuidiosa capillis. Idẽ. Etiã ꝓtigerãt portã Saturnia Cui⁹ Dempserat oppositas iuidiosa seras: Inuide facere dicit: q ,p inuidiã aliqd agit. Inuidiose vo: vel q ,p inuidiã: vel qui in aliquẽ excitat odiũ: eũq; inuisũ facit. A. Gelliusvsus est cõparationo iuidius. ,p iuidiosius: lĩ est cõcitat⁹ odii in aliquẽ. Fort⁹ atq; iuidius potuisse dici nõ videtur. Ab Inuidia fit diminutiuũ inuidiola. Cice. Cũ nescio qd iter eos inuidiolæ exortũ fuisset. Odiũ vo ab odi deducit: anomalo vbo: qd significat odio habeo: a quo osus & posus dicit: q odio habet. Plaut⁹. iimicos sẽp osa sũ optarier: & osor: q aliquẽ odit & odiosus modo q odio habet. Cic. Orem grauẽ: & oĩbus odiosã: a quo odiose aduerbiũ cũ odio mõ molestus. Terẽt. Si porro esse odiosi pergitis. Nam & odiũ a veterib⁹ ,p molestia accipiebat: In osus termiata noĩa partim a noĩe descẽdũt: partim a verbo: ptim ab vtroq;. Et ea quidẽ q̃ descẽdũt a noĩe habitudinẽ siue vehemẽtiã copiamue: Aut affectionẽ significãt: vt animosus/igeniosus/lacertosus/neruosus/saxosus/aquosus: qd habẽt in se vehementiã: siue copiã saxorũ/neruorũ: lacertorũ: igenii animi: vinosus/libidinosus/mulierosus/seditiosus/factiosus: qd amãt vinũ libidines: mulieres: seditiones: factiones. Rursus q̃ a vbo sũt partim actionẽ significãt: ptim passionẽ: ptim vtrũq;. Studiosus/fastidiosus stomachosus: iiuriosus/cõtumeliosus/curiosus: q operã dat studio: q fastidit: q stomachat: q iiuriã: cõtumeliamue facit q nimis curat. Odiosus: iuidiosus passiue accipiũtur: vt dixim⁹: qñ a vbo descendũt qñ ũ a noĩeueniũt significãt actõnẽ formidolosus/laboriosus/oposus actiue et passiue capi possũt: voluptuos⁹ religios⁹ licet a vbo nõ veniãt istus tñ filia sũt: & affectõnẽ significãt: siue habitudinẽ siue plenitudinẽ: simulq; actiue accipiũt: & passiue Voluptuos⁹ hõ q voluptatẽ amat: voluptuosa res q̃ plena ẽ voluptat⁹: q̃ hõ delectatur ille recipit: hæc recipit. Ita religiosus hõ: religiosa sepulchra: gloriosus: famosus: iperiosus: licet iterdũ significet: eũ qui plen⁹ sit gliã: fama iperiũq; possideat: tñ sæpius gloriosũ hoĩem dicim⁹ affectantẽ gliam: famosũ/infamẽ/& turpẽ: iperiosũ/ostentatorẽ iperii in exercẽda sæuicia. Quæstuosus/sũptuosus: ab affectiõe magis q̃ ab habitudine siue plenitudine dicũtur. & ad hoĩes magis ptinent q̃ ad rẽ. Luctuosus ũ magis ad rẽ vt res luctuosa q̃ luctu plena est. Morosus a more lĩ est a nimia diligẽtia & securitate sicut curiosus a nimia cura: siue puersa cura: & cerebrosus a puerso cerebro. Horati⁹. Donec cerebrosus, psilit vn⁹ idest insan⁹ & peruersi cerebri. Cerebrũ cui⁹ diminutiuũ ẽ cerebellũ viscerũ oĩm excelsissimũ est: ,pximũq; cœlo capitis sine carne/sine cruore/sine sordib⁹ hichõ sensuũ arcẽ habet. & huc venarũ vis oĩs a corde tẽdit: hic definit: hic culmẽ altissimũ: hic mẽtis est regimẽ. Ab eo ,pficisci: sõnus. Quæ cerebrũ nõ habẽt nõ dormiũt: hõ portione maximũ/atq; humidissimũ habet: oĩumq; viscerũ frigidissimũ duabusq; supra subterq; mẽbranis velatũ: quarũ alterutrã rumpi mortiferũ est Aliud esse q̃ medullã ex eo ,pcipit: qd quoquẽdo durescat. Insumt medio ossicula parua. Vni hoĩum infãtia palpitat: nec roborat: aũ primũ sermonis exordiũ. Pannosus dicit: q crasso panno ac vili opert⁹ est. ATRIA. Prima ,ps dom⁹ pluralis ,p singulari. Atriũ ,ma pars dom⁹ appellat: q̃ cõtinet mediã aream: in quã collecta ex omni tecto pluuia descẽdit. Dictũ atriũ: vel qa id gen⁹ ædificia atrię primũ in Etruria fit institutũ vel qd a tra oriat: qsi a terrariũ / vel qd atrũ ex fumo esset, ,ppter culmina in atrio enĩ tria habitacula erãt. Vestibulũ: locus Sportularũ: q & ipse sportula dicebat: vbi ,pponebat: eo die: quæ dono dãda erãt/& Culina: quãq̃ vestibulũ, ,pprie locus sit aũ ædes: quẽadmodũ iferius ostẽdem⁹. Atrũ ,pprie nigrũ significat: vñ atritas a veteribus nigredo dicebat. Virgil. Quinq̃ginta atris imanis hiatib⁹ ydra. Idẽ. Hic piscibus atrã iprobus illuuiẽ. Ex hoc atramẽtũ deducit: cui⁹ duo genera sũt. Atramentũ scriptoriũ: qd & librariũ dicit & a Tectoris tectoriũ. quo in scribẽdo/ac pingẽdo vtimur: & atramẽtũ sutoriũ: qd in fiĉiẽdis pellibus sutores vsurpãt. Græci a q̃dã silitudine æris vocãt chalcãthũ quippe apud eos æs dicitur χάλκον Vulgo hoc a vitriolũ noiant: fit multis in locis: ꝑcipueq; in Hispania a puteis stagnisq; habẽtib⁹ id gen⁹ aq̃ decoquit: ea admixta pari mẽsura dulcis aq̃: & in piscinas ligneas fundit. Immobilib⁹ sup has transtris depedẽt restes lapillis extẽtæ: qbus adhærẽs lim⁹ vitreis acinis imaginẽ quandã vuæ reddit exemptũ triginta diebus siccat. Color est cærule⁹ spectabili nitore vitrũq; esse credit: diluẽdo fit atramẽtũ tingẽdis aptũ coriis: & hoc factitiũ vocãt. Est & aliud gen⁹: qd Fossile dicit varis medicinæ vsib⁹ adhibet: ꝑsertumq; in astrĩgẽdo In quo tãta est vis ei⁹: vt sivrsoꝝ/& leonũ ora eo aspergãtur mordere nõ possint. Hinc etiã atra bilis dr̃: quã græci melancholiã vocãt. nã bilis cholera est: vñ biliosi dicũtur cholerici. Afri tñ bilim vocãt semen humanũ humi piectũ: & bilitos veteres dixere bestiis silĩes q̃si belutos. Itẽ olus atrũ siue in cõpositiõe Olisatrũ alio noĩe hiposelinũ dictũ: qd folia habeat subnigriora: ,ppter qd columella pullũ olus appellat: atq; oleris pulli radix: qdã etiã Smyrniũ vocãt a Smyrna: idest myrrha: qd lachryma caudicis sui myrrha fit qdã Petroselinon qd iter petras et iuxta maceriã seri a veterib⁹ cõsueuerit. Galien⁹. ὅνομα δὲ ζοῦσι δὲ ἐν ῥόδῳ μὴ σιῶ μιῶσσ Δηῆτῶν τὸ σοῦσμυρνίδν ἀλλὰ λὶσᾶτρὸν τὸπ ἐτ ῥόσελὶνὸν: hoc est. Vocãt iam omnes in vrbe Roma nõ Smyrnium sed olisatrũ herbã: hanc q̃ petroselinũ dicit. Radicẽ myrrhe simile odore habet etiã libanotis quã alio noĩe rosmarinũ vocam⁹. Ply. Libanotis radicẽ habet olisatri: nihil a thure differẽtẽ. Sunt q atriplex quoq; ab atro dictũ putent qd hoĩes pallidos faciat. Pythago. hãc herbã accusat tanq̃ faciẽtẽ hydropicos: & morbos regios: & palloreẽ: ac ne in hortis quidẽ aliqd circa id nisi lãgudũ nasci affirmat. Veteres hãc atreplexũ dixere. Item ab atro Attritatẽ ,p imanitate dictã cõstat & Atratũ lugubri habitu indutũ: & Atrocẽ hoc est asperũ: crudelẽ qd q atro vultu sũt asperitatẽ: ac sæuitiã præ se ferũt: alii tñ atrocẽ a græco poti⁹ appellatũ cẽsent: qd græci ἀ τρῶ ,pticã appellãt q̃ cruda sũt: vel ab eo quod atroces nihil de se timẽt. τρέειν enim timere est. ab Atrox fit atrocia: & atrocitas: & aduerbiũ atrociter. Atroces populi sũt Aetoliæ qb⁹ nomẽ dedit Atrax Aetoliæ fluui⁹. Aliqñ etiam atrũ ,p funesto accipit: vñ atros dies supra dixim⁹ eos appellari q alio noĩe cões: & vulgo ægyptiaci dicũt Ab atterẽdo aũt atrũ dictũ est qñ q̃ atterũtur liuorẽ contrahũt: atriũ græci vocãt αὐλέειν: propter qd poetæ q̃q; nostri aliqñ aulã ,p atrio vsurpãt. Itẽ aulæ ,pncipiũ dom⁹ lĩ est regiæ dicunt. Seneca. Notissima vox est ei⁹: q in cultu regũ cõsenuerat cũ quidã illũ iterrogaret quomodo rarissimã rẽ in aula cõsecut⁹ esset senectutẽ iniurias inqt accipiẽdo: & gratias sæpe agẽdo. Ab hac aula dicta sũt vela/& ornamẽta: qb⁹ parietes & aulæ tegũtur: q̃ Peripetasmata/& Peristromata noĩant: sicut tapetes/siue tapeta/seu tapetia dicũtur qbus æqui mẽsæ: siue pauimẽta sternũtur. Plau. Vt ne Peristromata qdẽ æque sint cãpanica: neq; Alexãdrina beluata consuta tapetia. Virg. Instratos ostro alipedes pictisq; tapetis. Varro. Et minutæ pictis tapetib⁹ capiũt somnos. Ideo autẽ ab Aula Aulea dicta existimãt: qd primũ in Aula Attali regis Asiæ iuenta sũt cui successit populus roman⁹. Genus etiã vestimẽti est: de quo iferi⁹ dicem⁹. Itẽ Adulor verbũ: qd est voce vel gestu fauorẽ capto: de quo iferi⁹ dicem⁹ q̃si adaulor: qd hoc in aulis maxime fieri soleat. qdã tñ a græco poti⁹ hoc deriuatũ existimãt hoc est ἀπὸ τοῦ ἀοῦλεῖειν: qd est inseruire. Veteres aulas dicebãt: q̃s nos dicim⁹ ollas: vñ Aulicocia vocãtur exta q̃ in ollis coquũtur hoc est elixa. & Plau. Fabulã suã ab aula hoc est olla iuẽta aululariã noĩant Aululaulæ diminutiuũ est & interdũ vocat⁹ Auxilla. Eos dẽ pecuniã quoq; in atrio tenere solitos legim⁹: tãtum honoratiores serui liminũ custodiæ adhibebãtur ab atrio Atrienses dicti. FERI. Crudelis quẽadmodũ supra dixim⁹: hoc autẽ Neronis epitheton est: q oĩum quos ẽra sustulit crudelissim⁹ fuit: cui⁹ rei illa ei⁹ vox in figne testimoniũ est. Nã cũ qdã in sermõe cõi vt fieri solet: dixisset ἐμὸν θανὸν τὸσ γαῖαμιχθήτω πῦρί hoc est me moriẽte: ẽra misceatur igni: imo inqt: ἐμὸν ἐῶν τὸσ: hoc est me viuẽte: hinc ,pprũ nomen in appellatiũ cõmutatũ est & Nerones nũc crudeles dicimus: & Neroniores crudeliores. REGIS. Dominũ. Rex ,pprie dicit: q regnũ possidet. Regna aũt dicũtur itegræ regiones: q̃ ab vno ,pncipe lĩ est rege possidẽtur: vt Gallia regnũ est: & q gallia possidet rex galliæ dicit. Sic enĩ distinct⁹ erat olim orbis tra: vt singulæ fere regiones regna dicerẽtur: & reges ,pprios haberẽt: a qb⁹ et ipsæ regiones appellatæ: quod ad fastigiũ maiestatis nõ ambitio popularis: sed virt⁹: & spectata iter bonos moderatio ,puehebat: populi nullis legibus cohercebãtur: arbitria regũ ,p legibus erãt: regna nationes ipsæ & mor: ac linguæ similitudo definiebãt. Sic Assiriorũ rex ,pmus Ninus fuit: sic ægypti Vizores: sic Syriæ Tanaus: sic aliar: nationũ alii reges fuere qbus ,pncipio mos fuit fines imperii tueri: magis q̃ ,pferre. Postea vero gerere iter se bella cœperũt seq; inuicẽ regnis spoliare. Sic pluriũ ac diuersorũ regnor:: vnus aliqñ rex fuit. Quod si nõ in vnius regis seu in alicuius populi iperiũ regnũ puenit: fit ex regno Prouincia: qd nomẽ inde tractũ est qd porro: idest lõge vincit videat. Prouinciæ enĩ ,ppriæ dictæ sũt lõge ab Italia bello acqsitæ: a qbus ,puinciales vocati qui ex ,puinciis sũt siue vt Vlpianus inquit q in ,puincia domicliũ habẽt: & ,puinciatim aduerbiũ per singulas ,puincias. Et quoniã ꝑtores ad eas gubernãdas mitti solebãt: factũ est etiã vt ipsi magistrat⁹: & omẽ onus nobis ipositũ ,puincia appellet. Terenti⁹. O Geta prouinciã cepisti durã. Aliqñ etiã diuisa sũt regna et pars vna subiecta alicui⁹ iperio. Is non rex sed regulus dictus est q̃si paruus rex: a quo ,pncipes qui hac etiã ætate vrbes aliquas aut oppida possidẽt: reguli. siue generali vocabulo domini: aut ,pncipes dicũtur: q̃uis ,pprie reguli sint filii aut nepotes regũ. Dici tamẽ reges possũt etiã si vnius tantũ vrbis iperiũ habeãt. Sic ,pncipio reges Romanor: dicti sũt qbus imperiũ vrbis permittebat. hinc Regnũ dictũ tã ipsa regio subiecta q̃ ipse dominat⁹. Vnde Interregnũ ,pprie appellat id tẽpus quo regnũ vacat rege: hoc est anteq̃ inde mortui locũ nouus rex præficiat: & iterrex q iterea regis locũ tenet per metaphorã: tñ Interregnũ est dictũ: cũ loco magistrat⁹ iterrex creat. Liui⁹. Cũ sine curruli magistratu respublica esset. Patritii coiere: & interregẽ creauere. Cõtentio Cõsules ne an Tribuni militũ crearẽtur in iterregno: rem cõplures dies tenuit. Aliqñ Rex ponit pro dño etiã si per tyrãnidẽ occupant imperiũ: vt hoc loco Est etiã quãdo rex capit ,p potentiore: & eo quẽ nobis veluti in patronũ eligim⁹ quẽ sequamur. Martial. Qui rex est: regẽ maxime nõ habeat. Columella: An honesti⁹ dixerim mercẽnarii salutatoris mẽdacissimũ aucupium circũuolutatis limina potentiorũ: somniũq; regis sui rumorib⁹ aucupantis. neq; enĩ roganti qd agat in

Ennius
Inuideo
Actius
Inuideor
Inuisus
Inuidia
Inuidentia
Inuidus
Inuidiosus
Cicero.
Inuidia
Ouidius
Idem
Quintili.
Terenti⁹
Inuidiosum
Inuidiosa res
Liuius
Seneca
Ouidius.
Idem
Inuide facere
Inuidiose facẽ
Inuidius
Inuidiola
Odium
Odiosus
Odi
Osus
Perosus
Osor
Odiosus
Odiose
In osus termiata
A. Gel.
Cicero.
Plautus.
Cicero
Terenti⁹.
Plautus.
Virgilius
Varro
Vitriolum
Atramentum factitium.
Atramẽtũ fossile
Atra bilis
Melancolia
Bilis
Bilosus.
Bilures. Bilis
Biluri
Olus atrum
Olisatrum
Hiposelinum
Olus pullum
Smyrnium
Petroselinon
Libanotis
Rosmarinum
Atriplex
Atreplexum
Atritas
Atratum
Atrox. Atrax.
Atroces
Atrocia
Atrocitas
Atrociter
Atraces
Atri dies
Cõmunes dies
Egyptiaci dies
Aula. Atriũ.
Aulea.
peripetasmata
Peristromata
Tapetes
Tapeta
Tapetia adulor
Aulicocium
Olla. aulularia
Aululaula
Auxilla
Atrienses
Nero olim crudelissimus
Nerones
Neronior
Rex
Regnum
Regio
Ninus
Vizores
Vlpianus
Prouincia
Prouinciatis
Prouinciatim
Terẽtius
Regulus
Dominus
Princeps
Regnum
Interregnum
Interrex
Rex
Martia.
Columella
Virgilius
Idem
Voluptuosus
Religiosus
Gloriosus.
Imperiosus.
Questuosus.
Luctuosus.
Morosus.
Cerebrosus
Cerebrum
Cerebellum
Sõnus vnde
Pannosus
Atrium
Vestibulum
Sportula
Culina
Atrum
Atritas
Atramentum
Atramẽtũ scriptorium
Atramentũ librarium
Atramentum tectorium
Atramentum sutorium
Chalcanthum
Horatius
Pythago
Plynius
Hallius
Olus atrum
Olisatrum
Hiposelinum
Olus pullum
Smyrnium
Petroselinon
Libanotis
Rosmarinum
Atriplex
Atreplexum
Atritas
Atratum
Atrox. Atrax.
Atroces
Atrocia
Atrocitas
Atrociter
Atraces
Atri dies
Cõmunes dies
Egyptiaci dies
Aula. Atriũ.
Aulea.
peripetasmata
Peristromata
Tapetes
Tapeta
Tapetia adulor
Aulicocium
Olla. aulularia
Aululaula
Auxilla
Atrienses
Nero olim crudelissimus
Nerones
Neronior
Rex
Regnum
Regio
Ninus
Vizores
Vlpianus
Prouincia
Prouinciatis
Prouinciatim
Terẽtius
Regulus
Dominus
Princeps
Regnum
Interregnum
Interrex
Rex
Martia.
Columella
Virgilius
Idem

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA

tus respōdere serui dignātur. Itē Rex aliquādo p diuite accipiē. Terent: Regē me esse oportuit: & alibi Q nia solæ vtūtur his reginæ. A rege Regina diciē regis vxor quæ vel possidet regnū etiā si virū nunq̄ habuerit vt pote ad quā regnū ex successione puenit: & Regno verbū qd est dominor & regnū possideo: & Regia domici liū & aula regis: & Regius ac Regalis: q rege dignus est q̄uis Regiū, pprie dicaē: qd est regis: vt regi⁹ equus regia iussa. hinc regiū appellatū Cisalpinæ Galliæ oppidū a lepido ædificatū: & ob pulchritudinē atq; amœnitatē loci regiū noiatū. Itē lepidū a qbusdā etiā regiū Lepidū. Est tū & aliud Regyū in vltimo Calabriæ seu brutior⁹ sinu quo loco sicilia ab Italia dirupta est: sed lī cū aspiratione atq; .y. græca lra scribiē ἀπὸ τοῦ ῥηγνύω dictum qd est dirūpo ab illo rhegiēses appellati: ab hoc Rhegyni sicuti Cumani a Cumis oppido cāpaniæ Comēses a Como opydo Galliæ: & albani ab Alba oppido latii: & Albenses ab Alba oppido iuxta lacū fucinū. Itē Regilla vestis: q̄ reges vtebantur. Plau. Basilicā an regiliā tunicā induā. & Regius morb⁹ qd mulso: qd gen⁹ potionis in regū deliciis erat curareē: vt Varro sētit: vt alii: qa eo morbo affectos: & lecto et cōclaui cultiore & ludis: & lasciuia vti perutile est p q̄ mēs ægrotātis exhilareē. Idē. Morbus aurigo antea dicebaē a colore auri: quē bilis p totū corpus diffusa repsentat: et morbus arquat⁹: qd cælestis arcus cōcolor fit de vi-
re: vel q̄ ita stringat hūana corpa vt in arcū ducat. Græci ictericū nominant vt quidā putāt: ἀπὸ ἰκτῖνος hoc est a miluo qd oculi bile suffusi miluinis oculis fises videtur. Alii scribūt auē icterū esse q̄ si spectē sanari mor bū regiū et auē mori: hāc latine vocari Galgulū et regalia exta: q̄ potētib⁹ iperiū pollicebātur humilioribus hæreditates filio familias donationē: & Regiesco qd veteres vsurparūt pro cresco & Regiæ ac Regaliter ad uerbia, pspledide & munifice: & Regifugiū sacrū: quo die Tarquini⁹ fugit ex vrbe Roma: & Regale vnguē tū de quo supra dixim⁹: quo Parthorū reges vtebātur: & Regulus q̄ iter oēs fere aues minima est. A qbusdā Regaliolus crediē esse. Suetoni⁹. Pridie aūt easdē idus auē regaliolū cū laureo ramo Pōpeianæ curiæ se inferentē volucres varii generis e, pximo nemore psecutæ ibidē discerpserūt. Rex a Rego deriuaē: qd est guberno. Rego aūt dictū: q̄si rem ago. Ab lī fit Regula: de qua supra dixim⁹. a quo Reguloverbū qd est dirigo: & Regulare: qd scdm regulā est: vel qd in regulā trahi potest. Vū Aes regulare dictū est quod a Caldario & Coronario ære differt Coronariū est qd tenuaē in laminas: taurorūq; felle tinctū speciē auri ꝓbet i histrionū coronis. Caldariū qd fundiē tantū malleis fragile est: Regulare qd obseqtur malleis et ab aliis dictile appel latur: sed et i cætis metallis Regulare diciē qd excoctū igni diligēt⁹ est: vitiisq; purgatū. Itē a Rego fit Regio q̄ priusq̄ puinciæ fierēt regiones sub regib⁹ erāt: atq; ab iis regebātur: postea maiores in vrbe partes regiones appellari cœptæ: vñ fit aduerbiū Regionatim lī est p singulas regiones: & Eregione hoc est aduerso: qd veteres etiā Cōregione dixerūt. Eius ꝓterea verbi passiuū est Regor: a quo Rectū diciē mō qd regiē: sicut Rector q̄ regit: mō qd stat: atq; erectū est a quo recte appellate sūt vestimētaviriliaq̄ a stātibus & ab imo in al tū texūtur: mō q̄ nullā m parte flectiē cui⁹ ꝓtrariū est obliquū: vñ p metaphorā recti boies dicūtur iusti: et rectū iustū. Itē perfectū officiū: qd græci vocant κατόρθωμα: nā ὀρθοῦν rectū græce diciē: a quo Orthopinoea & Orthopinoeci de qbus alibi dicem⁹: & Orthographia recta scriptura: & Orthopeia emēdata: vt Q uintilian⁹ diffinit cū suauitate expositio: & Orthochorybantū populi Scythiæ: q̄ est in Asia: & Rectitas siue Rectitudo iustitia: et Recte bene iuste: & Recta aduerbiū. Plyn. Cū domū recta, pficiscereē. Virg. Nō assis faciunt: eumtq̄ recta & apud Grāmaticos rect⁹ ꝓmus casus: q tū iproprie diciē casus: cū noiatiuus a nullo flectaē: cæteri casus ab eo flectātur: & cadāt atq; ideo nūcupētur casus. Rego etiā aliq̄ capiē, p rectū teneo. Corneli⁹. Cū nimio dolore regere caput nō posset: lī est rectū tenere. Ab lī verbo cōposita fiūt Arrigo: ,pprie de virili mēbro diciē. Martial. Arrigis ad vetulas: Verūtamē ad alia quoq; trāsferē. Terēt. Arrige aures Pamphile: lī est erige: eleua: nā & erigo ex e ꝓpositione et rego cōponiē. Itē Surgo a sursū et rego qd ,pprie significat erigor. Terēt. Vt triduo hoc ppetuo e lecto neq̄at surgere: hinc surgere vētī dicūtur cū veluti se erigētes flare incipiūt. Virg. Et fando surgētes demoror austros. Idē. Cōtinuo vētis surgētib⁹ aut freta pōti incipiūt agitata tumescere: sicut e cōtrario q̄ flare desinunt ponere & residere dicūtur. Idē. Cū vētī posuere oīs q̄ repente resedit flatus. Aliq̄ etiā surgo p metaphorā, p cresco vsurpaē. Idem. Q uis sine nec potuere seri nec surgere messes. Idē. Ascanium surgentē & spes hæredis. Iuli Respice. veteres surrego, p surgo: & surregit, p surgit scripsere: Ab hoc Surrectio deriuaē. Itē cōposita ab eo fiūt Assurgo qd est erigor: requiritq̄ datiuū: fitq̄ in alicui⁹ honorē officii: aut beniuolētiæ gratia. Assurgūt enī sani vt stent: aut obuiā eant: assurgūt ægroti vt se deant: hinc aduenētī magistro oēs assurgim⁹: & pater cū iaceret in lecto redeūti e militia filio assurrexit: optatissimū illud caput amplexurus. Virg. Vtq̄ viro phœbi chorus assurrexerit oīs: hoc est honorē fecerit. Exurgo e lecto surgo. Cice. Excitamini oēs atq; exurgite. Præsurgo: ante surgo. Insurgo: in aliquē insilio. Resurgo rursus surgo vnde q̄ reuixerūt resurrexisse dicūtur. & ab hoc fit Resurrectio q̄, ppriæ diciē de defunctis. Cōsurgo simul surgo. Salusti⁹. Cōsurrexere oēs: simulq; in eū impetū fecerūt. Itē Surrigo eiusdē significationis est. Virg. Tot surrigit aures. Itē Dirigo quod ,pprie est obliquū emēdo. Plyn. Tū regis dirigendus ne vllā in partē inclinet. Plau. Dirigere aliq̄ capit, p dissidere. Corrigo emēdo: a quo Corrector emēdator: et correcte emēdate. Corgo vero veteres, p eo qd est, pfecto vsi fuere. Irrigo aūt nō a regendo: sed a rigādo deductū est. Rigare enī madefacere est. Seuerin⁹. Et veris elegi fletibus ora rigāt: vnde irrigare dicim⁹ adaquare: et quasi riuos in agrū aut ortū deducere: a quo Irriguus diciē: & q̄ irrigaē. Varro. Ager q̄ est irriguus: & q̄ irrigat. Virgil. Irriguq̄ bibāt violaria fontē. Hinc riuus dictus q̄si riguus. Est aūt Riuus: vt Vlpian⁹ inquit locus depressus p longitudinē: quo aqua decurrit: a quo fit Deriuo verbū: & passiuū eī⁹ deriuor: qd est deduco et deducor: et Deriuatio deductio: & Deriuatiuū: qd ab alio deduciē. Itē Riuo & Corriuo: qd ,pprie de brutis diciē: cū potandi gratia ad eundē riuū cōueniūt: vnde Riuales & Corriuales dicti: q duo aut plures eandem amicā habēt: vel qd ad eundē riuū accedere videātur: vel qd inuicē cōtendāt: vt feræ q̄ ex eodē riuo haustū petunt. Terent. Militē ego riualē recipiendū censeo. Rigo a græco deducū est: qm̄ ea q̄ irrigam⁹ frige facere vi-

Regina
Regno
Regia
Regius Regalis
Regium
Leptidum
Regiū lepidū
Rhegyum
Rhegienses
Rhegynus
Cumani
Comenses
Albani
Albenses
Alba
Regilla
Regius morb⁹
Aurigo
Arquatus morbus. Icterus
Icterus
Galgulus
Regalia exta
Regiesco
Regie. regalit⁹
Regifugium
regale vnguētū
Regulus
Regaliolus
Rego. Regula
Regulo
Regulare
Aes regulare
Coronariū es
Aes caldariū
Aes ductile
metallū ꝓgulaē
Regio e regiōe
Regionatim
Conregione
Regor. Rectū
Rector
Recte tunice
Rectus homo
Orthon
Orthopinoea
Orthopinoici
Orthographia
Orthopeia
Orthocoribāti
Rectitas
Rectitudo
Recte. Recta
Rectus casus
Arrigo. Erigo
Surgo surrego
Surregit
Assurgo
Exurgo
Insurgo
Resurgo
Consurgo
Surrigo. dirigo
Corrigo
Corgo
Corector
Correcte
Irrigo
Irriguus

Riuus

Deriuo
Deriuor
Deriuatio
Deriuatiuum
Riuo. Corriuo
Riualis
Corrualis.

Terent⁹.
Suetoni⁹.
Plynius
Virgilius
Corne.
Quintil.
Plynius
Virgilius
Martial.
Terent⁹
Terent⁹.
Virgilius
Idem
Idem.
Idem
Virgilius
Cicero
Salustius
Virgilius
Plynius
Plautus.
Seuerin⁹
Varro
Virgilius
Vlpianus
Terent⁹

dēmur. Apud græcos autē ῥίγος algeo est: vnde ῥίγοῦσι: diciē frigus. Ab hoc fit Rigeo: qd ,pprie est frigeo: a quo Rigesco p metaphorā tū qm̄ q̄ frigent horrēt et durescūt. Rigere & Rigescere, p indurari vsurpamus. Virg. Vestesq̄ rigescūt in dutæ: cæduntq̄ securib⁹ humida vina. Hinc rigor nō modo, p frigore: sed etiā pro duritiæ capiē. Idē & ferri rigor: & Rigidus mō frigidū significat. Virg. Tellurē borea rigidā spirāte mouēri: modo durū: vnde Rigidus homo diciē asper: & Rigiditas asperitas: aliq̄ etiā erectū: qd nō nisi ex duritia accidit. Idē. Tū rigidas mutare cacumina quercus: & Rigide aduerbiū dicim⁹ dure atq; aspere. & Obrigere frigore cōtrahi: & q̄si obdurescere. Seneca Ita mēbra frigore obrigūerant: vt seminecē putarem⁹. RADIABANT. Fulgebāt ,pter magnitudinē atrii aerem vndiq; admittētis: vel allusit ad nomē dom⁹ Neronianæ: q̄ aurea dicta est. Radiare fulgere est dictū a Radio: q̄ ,pprie est splēdor a sole micās. Varro. O sūme sol q̄ totā hanc mūdi cōpagem tuis radiis illustras. Transferē etiā ad fulgorē oculorū. Plyn. Cui⁹ ex oculis radii nocte micātes cernūtur. Gelli⁹. Stoici causas esse videdi dicūt radiorū ex oculis in ea quæ videri queūt emissionē. Itē Radius diciē virga philosophorū qua geometræ lineas indicāt. Virg. Descripsit radio totū q̄ gētib⁹ orbē. Item instrumētū textoris: qd vulgo Druellā noiant. Virg. Excussi manib⁹ radii reuolutaq̄ pēla. Radii etiā rotarū dicūtur. Idē. Hinc radios triuere rotis: & instrumētū quo radūtur mēsuræ: qd alio noīe diciē. Hostoriū. Plau. Dii deæq̄ oēs tantā nobis lætitiā tot gaudia fine radio cumuletis. Itē oliuæ gen⁹ oblōgæ: Virg. Nec pingues vnā in faciē nascūtur oliuæ orchades: & radii: & amara paulia bacca. A Radio fit cōpositū Irradio: qd est illustro: et q̄si itus radio. Plau. Faciūt qd cōsueuerūt irradiāt salibus mensā: oīs ad risum puocant.

HIC. In hoc loco: etenī hic illic istic: hinc illinc istinc: hac illac istac: huc illuc istuc: horsum illorsū istorsū ad uerbia localia modo demōstratiua sūt: modo relatiua sicut pnomia: a quib⁹ deducūtur: q̄ sūt: hic ille iste. hæc enī aliq̄ demōstrādi vim hūt. Terent. Videē tu illū Thais? Virg. Sic Iuppiter ille monebat. Aliq̄ referendi Seneca. Et q̄ hoc facit sane prudēs appellādus est: et tūc Hic eandē significationē habet: quā Is & in noiatiuo pluralis nūeri ac masculino et fœmININO gīe sola scriptura mutuo distinguē: Hī enī et hæ cū aspiratione et vna vocali ab eo qd est hic & hæc descēdūt: Iī vō et eæ cū duab⁹ vocalibus & sine aspiratione ab Is & ea deducūtur: hoc autē iter hæc tria vel ,pnoia vel aduerbia iterest: quod Hic significat rē siue locū loquētī proximum Cice. Nihil hic noui est qd ad te possim scribere. Iste vō siue istic rē ad locū proximū ei cū quo loqmur. Idē. Tu istis faucib⁹: istis lateribus: ista gladiatoria tot⁹ corporis firmitate tantū vini exhauseras: vt tibi necesse esset i cōspectu populi vomere postridie. Ille vel illic locū aut rē remotā ab vtroq̄. Plau. Q uis est qd videm⁹ venientem parmonū: ac squallidū: ille ne est noster. Syrus? Plyn. Hæc oīa ad vos ex illa ,puincia cōportaē. Illinc succi: illinc odores: illinc extremo orbe q̄sitæ luxuriæ opes. Aliq̄ tū Iste accipiē, p Hic. Cice. Cū isto tēpore stent cū gladiis armati. Q uintil. Iuuenis iste de quo sūma in rebus hūanis mōstra fingūtur. Nōnunq̄ etiā ille p dignitatē quandā: aut eminentiā poniē vt Architas ille Tarētinus. Cato ille Censorin⁹. Alexāder ille magnus Aliquādo maiorē dūtaxat expressionē significat. Virg. Ille ego q̄ quondā gracili modulatus auena Carmen. Interdū Ille poniē, p Is. Horati⁹ Q ui didicit patriæ qd debeat: & qd amicis. Q uo fit amore parēs quo frater amādus: & hospes. Q d fit cōscripti: quod iudicis officiū: q̄ partes in bellū missi ducis. Ille ,pfecto reddere pōnæ scit cōueniētia cuiq̄. Hieronym⁹. Nō q̄ seipm cōmēdat: ille ,pbatus est: sed quē dūs cōmēdat. Hic & Is alio etiā mō ab auctorib⁹ vsurpari solet: vt Alexāder paruis copiis fret⁹ supauit. Darū cū infinito exercitu & id in adolescētia vel & hoc in adolescētia. Itē hoc mō pauca vestis: & ea detrita ac sordida. Hic aliq̄ accipiē, p talis. Et q̄ aduerbiū est pro tali loco. Virg. Hic pietatis honos sic nos in sceptra reponis? Idē. Hunc ego te Euriale aspicio? Plau. Hic ne esse oportuit q frugi essent: lī est in tali loco: & tā sordido. Hæc in plurali numero, et gīe neutro: aliq̄ de fœminis diciē. Mos enī veterū fuit vt neutra iūgerent fœmininis. Virg. Hæc quoq̄ nō cura nobis leuiore tuēdæ: cū de capris loquaē. Terēt. Hæc adornantur vt lauēt cū sermo sit de ancillis qd si cōponaē cū ꝓpositione ad significat ꝓterea. Salustius. Cognouerā paruis copiis bella gesta cū opulētis regibus. Adhæc scietia belli Gallos ante Romanos fuisse. Ab Hic tā pro noīe q̄ aduerbio. Hicce & Hiccine fiūt illud eiusdē cū hic significationis est. Hoc semp iterrogatiue poniē quasi hic ne? Itē ab hun⁹ genitiuo fit cōpositum Huiusmodi: & Huiuscemodi: quēadmodū ab Eius eiusmodi & eiuscemodi deducuntur. nā ab Is Isce fit: sicut ab Hic Hicce. Ab Is deriuaē Idem qd acciпiē pro is demū. Aliq̄ tamē poni solet pro etiā Cice. Et huic cōiūcta beneficētia quā eandē vel benignitatē vel liberalitatē appellare licet: idest q̄ etiā. Q uintilian⁹. Si causā veneficii dicat adultera: nō Marci Catonis dānata iudicio videē qui nullā adulterā nō eandē esse venefica dixit Ab Idē fit Itidē quasi itē. Idem quod significat similiter eodē modo: & Idētidem qd est frequēter eodē modo. Plyn. Centūmillia nūmorū, p domo eius idētidem, pmittēs. Idē. Stupeo patres cōscripti: nec dū satis aut oculis meis aut auris credo: atq; idētidē me an audierim iterrogo. Itē ab Is deriuaē Ibi aduerbiū: qd diciē dū locus semel demōstraē: a quo Ibidem: dū locus sæpius demonstraē: & Inibi quod aliq̄ significat in eodē loco: aliq̄ sic: nōnunq̄ etiā mox. Apuleius: Multa inibi dicta sūt: q̄ cōmemorare nō est opus. Cecili⁹. Liber ne es? Nō sum. Verū inibi est. Plau. Nos domū ,pperam? vos inibi adesse: & Nullibi qd significat in nullo loco: & ideo: & Iccirco q̄ significāt ob eā cām. Veteres in accusatiuo pro eū dixere: & Inde ex ea parte seu loco: a quo Indidē ex eadē parte siue ex eodē loco. Plau. Indidē vnde oriē facito vti facias stultitiā sepelibilē. Itē em, p eam & en pro eorū. Is etiā vrbs fuit a Babylone distās itinere dierū octo: apud quā est Is fluuius: quo Bitumē totī Babylonis subministrabaē. Ismenius vō fluuius est Boetiæ ab Ismeno filio Pelasgi cognoiatus. VBI In quo loco. Vbi enī aliq̄ aduerbiū loci est vt hoc loco: aliq̄ tēporis & tūc significat postq̄. Cic. Vbi id audiuimus: statim, pfecti sumus. Q uādo autē vbi est aduerbiū loci aliquādo interrogatiuū est. Plau. Vbi id audisti? Aliquādo relatiuū. Virg. Vbi Eacide telo iacet Hector: vbi ingēs Sarpedon. Ab hoc fiunt Alicubi: hoc est in aliquo loco. Necubi in nullo loco. Vbiuis & Vbilibet in quolibet loco. Vbiq; in omni loco: et ficubi. Vbicūq; in quocūq; loco. Vbinā interrogatiuū in quo loco. COLOSSVS. Statua æuea Domitiani ingēs equestr

Rigo
Rigeo
Rigesco
Rigor
Rigidus
Rigiditas
Rigide
Obrigere
Radio
Radius
Druella
Hostorium
Irradio
Hic
Hinc
Huc
Hac
Horsum
Is
Ibi
Ibi
Ille
Iste
Istic
Ille
Illic
Hic
Hic
Ee
Iste
Istic
Ille
Illic
Hic
Dec
Adhec
Hicce
Hiccine
Huiusmodi
Huiuscemodi
Eiusmodi
Eiuscemodi
Isce. Hicce
Idem
Itidem
Identidem
Ibi. Ibidem
Inibi
Is oppidum
Is fluuius
Nullibi
Ideo. Inde.
Iccirco
Indidem
Eum
Ismenius fluuius
Ubi Alicubi
Necubi Sicubi
Vbiq;. Vbiuis
Vbilibet
Vbicunq;
Vbinam

d.ii.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

quam post victoriã germanicã supra ingentẽ molẽ columnarũ pulcherrimis marmorib⁹ cõstructã sibi dica-
uit in foro de qua Papinius. Quæ supipposito moles gẽmata colosso. Stat latiũ cõplexa forũ: & Martialis ali- Papini⁹
bi. Inde sacro venerãda petes pallatia cluo. Plurima q̃ sũmi fulget imago ducis. Colossi dicũtur statuæ mo- Martia
les turribus pares. vel a Colasse artifice q̃ solis colossũ q̃ Rhodi fuit: tradit̃ fecisse: vel vt qdã putãt ἀπο τοῦ
κολάζειν: qd cruciare est: qa διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὰ πλήκτικὸν ὤν, ὅηκ ἦν ἐρᾶσμιος οὐ ὢν ὄυλος
ἐβάσμιος διὰ τὸ ἀφιλὸ χρήματα τὸν θαυμαζόμενος ἦν: li ẽ, ppter magnitudinẽ toru⁹ aspectu inamabil' erat
nec cultu nec veneratiõe dign⁹ ob sumpt⁹ magnitudinẽ. Talis fuit in Capitolio Apollo trãslat⁹ a Lucullo ex Lucullus
Apolloniã pontũ vrbe trigita cubitor̃ talis ĩ cãpo Martio Iuppit̃ a Claudio cæsare dicat⁹: q a vicinitate thea Clau. ce.
tri Põpeianus dicebat̃: talis et Tarenti fact⁹ a Lysippo q̃draginta cubitor̃ scribit. Plynius. Ante oĩs alios in Lysippus
admiratiõe fuisse solis Colossũ Rhodi a Colosso Lysippi discipulo factũ septuagita cubitor̃ altitudinis post Plynius
qnq̃gesimũ sextũ annũ terræmotu pstratũ: q̃ iacẽs quoq; miraculo est. Pauci pollicẽ ei⁹ amplectũtur maiores
sũt digiti q̃ plæræq; statuæ. Duodecim annos pfectũ fuisse tradũt trecẽntorũ p̃cio talẽtor̃. Visus & Romæ
est Apollinis Colossus in bibliotheca tẽpli Augusti qnquaginta pedũ a pollice nõ min⁹ pulchritudine q̃ ære
spectabilis. & Sp. Seruilius Ioue fecit q erat in Capitolio victis samnitib⁹ e pectoralib⁹ eor̃ ocreisq; & Gale- Sp. Ser
is tãta amplitudine vt a latiario Ioue conspiceret̃. Reliquisq; limæ suã statuã fecit: q̃ ante pedes ei⁹ simulachri
cõspiciebat̃. Nero sibi Colossũ a Zenodoro fieri fecit: centũ decẽ pedũ lõgitudine q postea dãnatis scelerib⁹ & Nero
sæuitia ei⁹ ꝓncipis venerationi solis dicat⁹ fuit. Dignũ memoria videt̃ fuisse Rhodi p̃ter eũ: quẽ dixim⁹ cen Zeno
tũ alios Colossos minores quidẽ: verũtamẽ tales vt singuli per se eũ locũ nobilitare potuissẽt. SYDERE-
VS. Altus quẽadmodũ supra dixim⁹. PROPIVS. Magis ex ꝓpiquo. Prope modo significat inx̃: dũ p̃
positio est. Curtius. Cũ ꝓpe id oppidũ Copiæ cõstitissẽt. Modo ex ꝓpinquo vt hoc loco. Cũ vo est aduerbiũ li Curtius
gnificat fere. Plyn Et in forib⁹ tẽpli prope collapsus expauet. A Prope fit Deprope qd̃ significat ex ꝓpinquo: Plynius
& Propior cõpatiuũ li est Propinqor: & Proxim⁹ Propinqssim⁹: ac nobis adhærẽs etiã si sol⁹ sit. Veteres tã
nõ soli ꝓpinquũ et nobis hærentẽ ꝓximũ dicebãt: verũetiã longe remotũ: si tamẽ iter duo discreta nihil medi
um extitisset. Virg. Proxim⁹ huic longo sed ꝓxim⁹ iter ullo. Paulus Iuriscõsult⁹ ꝓximũ dicit esse eũ: quem Virgilius
nemo antecedit. Supremũ vo quẽ nemo sequtur. Aliq̃ Proxim⁹ ꝓ maxime ꝓpitio accipit̃: & Propior ꝓ ma- Paulus
gis ꝓpitio. Varro. Gradiuũ testor q de⁹ est nobis oium ꝓxim⁹. Martial. Nec propior: quã phœbus amet. Itẽ Varro
Proxim⁹ aliq̃ nõ habet vim suplatiui: sed ꝓpinquũ significat: q̃propter cõpatiuũ facit Proximior: qd est idẽ Martia.
qd Propingor: & ab eo fit Proximitas: & Proxime aduerbiũ. Veteres Proximi tertiæ declinatiõis dixerũt
ꝓ Proximo. Cato. Die ꝓximi li dixit. Eadẽ declinatione & Crastini: & Pristini vsi sũt. Itẽ a Prope fit Propi- Cato
quus: & Propingor & Propinqssim⁹: & Propinqtas: & Propinque: Propiqui nõ mõ ii dicũtur q iuxta nos sũt
sed iterdũ etiã affines. Vñ & Propinqtas ꝓ affinitate accipit̃: & Propiquo vbũ: & Appropiquo qd significat
ꝓximior fio. a quo Appropinq̃tio: & Proprũ qd significat peculiare: & id qd vmiscũ usq; est. li eni maxime ꝓ
pe est qd̃ propriũ est. Virg. Nũc mihi da ꝓpriũ virgo sata nocte laborẽ. A quo Propetas notæ significatiõis Virgilius
& Proprie aduerbiũ peculiariẽ. Quor̃ contraria sũt Impropriũ: Impropetas: Improp̃e. Aliq̃ tñ Proprũ ꝓ Sisenna
diuturno ponit̃. Sisenna. At q metu & suspitione ꝓpriã habere quietẽ nõ poterat. Aliq̃ ꝓ perpetuo. Plautus Plautus
At q̃ illũ amatorẽ tibi ꝓpriũ futurũ in vita. Virg. Da ꝓpriã tymbreæ domũ. Idẽ. Propria hæc si dona fuissẽt Virgilius
Terẽti⁹. Ego vitã deor̃ ꝓpterea sempiternã: esse arbitror: q voluptates eor̃ ꝓpriæ sũt: & Propediẽ q̃si prope Idem
est dies: quo li futurũ est: & Propemodũ q̃si iuxta mensurã. Idẽ eni significat qd fere: et Propter: qd modo idẽ Terenti⁹.
significat: qd Prope. Virg. Et viridi in cãpo tẽplũ de marmore ponã: propter aquã. Modo causalis p̃positio ẽ Virgilius
Idẽ. Te ꝓpter lybiæ gẽtes numidũq; tyrãni Odere. li est tua causa. Ab li fit Propterea aduerbiũ: qd significat Idem
ob eã cãm: & Quapropter: li est ꝓpter quã causã. Itẽ a Prope & ito itas fit Propitiũ: qd significat placidũ: fa-
uens. eteni q nobis fauẽt: Prope nos ire ꝓsueuerũt. Ab li fit Propitio: siue Propitior: qd est placo: & Propitiũ
reddo: & Propitiabile ad ꝓpitiãdũ aptũ. Vñ ꝓpitiabilis hostia dicit̃: & Propitialis. Itẽ Propitiabile qd facile
flectit̃: vt ꝓpitiabile lumẽ. Itẽ Propitiatio li est sacrificiũ. Nec me latet esse nõnullos: q ꝓpitiũ dictũ volunt q̃si
prorsus piũ hoc est valde piũ. Porro eni aliq̃ valde significat. Terẽt. Dehinc vt gescant porro moneo: & desi Terenti⁹
nãt maledicere. male facta ne noscãt sua. Proprie tñ Porro eo modo ponit̃: quo vo & autẽ: q̃ collocãtur freq̃n
ter in oratiõe dũtaxat: vt sentẽtiã a sentẽtia distinguãt. sed li ab illis differt: ꝓ ille nũq; in fronte sentẽtiæ collo-
cãtur. Porro vo sæpius. Quintil. Porro q cõsensũ defẽdit: nõ absolutionẽ sceleris petit. sed licẽtiã per illa dice Quintil.
remus. Qui vo vel q autẽ cõsensũ defẽdit. Apud aliquos autẽ: p̃sertimq; apud poetas porro, ꝓ longe: certe: po
stea: vltra accipit̃. Virg. Hinc maxima porro. Accepit Roma: & patriũ seruauit honorẽ: idest postea: vel post Virgilius
longũ iteruallũ: & est aduerbiũ tẽporis. Itẽ a Prope scdm quosdã fit Propero: qd est festino. nã q in aliquẽ pro-
perat id agit vt illi, ꝓpinquior fit. Ab li fit ꝓperatio: & ꝓperãtia: et quo veteres vsi sunt ꝓperitas. Item aduerbia
Propere & Properatim: & Properiter: & quo plerq; vtũtur Properãter. Salust⁹. Tũ propere cõsul educit ex Salustius
ercitũ. Cecili⁹. Properatim in tenebris istuc cõfectũ est opus. Act⁹. Remisq; nixi ꝓperãter nauim in fugã tra Cecilius
dũt. Catullus. Animula miserrima ꝓperiter abit. Properus etiã ab eodẽ deducit̃ li est celer cui⁹ cõparatiuum Actius
Properior: & superlatiuũ Properrim⁹ veteres vsurparũt. Plau. Properã video ancillã vomentẽ. Properare/ Catullus
festinare antiqui dixerũt. Cato. Quivnũ quod mature trãsigit. Properat: q multa simul incipit nec pficit festi Plautus.
nat. Alii dicũt Properare esse animi studiose ad aliquã rẽ cõtendẽtis. Festinare corporis necessitati obsequen Cato
tis. Virg. Et mediis ꝓperas Aquilomb⁹ ire per altũ. Idẽ. Festinate viri. nã quæ tã fera morat̃. Segnites. Nos Virgilius
tamẽ Propero a Præparo cõpositũ existimam⁹ vt inferi⁹ dicem⁹. VIDET. Aspicit cernit. Video enim Idem
idẽ significat quod cerno. Virg. Quæq; ipse miserrima vidi: & quorũ pars magna fui. Interdum trãsferẽ ad Virgilius
animũ. Ouidi⁹. Video meliora proboq; Deteriora sequor. Nõnunq̃ etiã pro curo accipit̃. Plau. Tu domi vi- Ouidius
debis: hoc est parabis. Idem. Intus para: cura: vide quid opus sit: quod idẽ fit intueor. a quo Aedituus dictus: Plautus.
Idem

Colossus domitiani
Colossus solis
Colossus pompeianus
Colossus apollinis
Iuppiter latiarius
Centũ colossi rhodi
Prope
Deprope
Propior
propinquior
Proximus
ꝓpinquissimus
Supremus
Proximior
Proximus
Proximitas
Proxime
Propius
Proximi
Crastini
Pristini
Propinquus
Propinquior
ꝓpinquissimus
Propinquitas
Propinque
Propinquo
Appropinquo
Appropinq̃tio
Proprium
Proprietas
Proprie
Improprium
Impropriẽtas
Impropriẽ
Propediẽm
Propemodum
Propter
Propterea
Quapropter
Propitium
Propitio siue
Propitior
Propitiabile
Propitiabilis
Propitialis
Propitiabilis
hostia
Propitiatio
Porro, ꝓpero
Properatio
Properantia
Properitas
Propere
Properatim
Properiter
Properanter
Properus
Properier
Properimus
Propero
Festino. Videor
Intueor.
Aedituus

EPIGRAMMA SECVNDVM. XXVII

qui ædes curat sacras. Ab hoc fit frequentatiuũ Viso: & ab eo aliud frequẽtatiuũ Visito Visere & Visitare Viso. Visito.
ꝓprie ad officiũ pertinẽt & eiusdẽ fere sũt significatiõis. Hinc fit Visitatio & Reuiso quod ꝓprie significat re Visitatio
Terenti⁹ uertor: vt iterũ videã. Terent. Reuiso qd agat Pãphilus. Video facit passiuũ Videor: a quo Visus & Visio Reuiso
pro ipso vidẽdi actu: sicut Gustus ꝓ actu gustãdi. Odorat⁹ pro actu odorãdi. Auditus ꝓ actu audiendi. Tactus Videor
Virgilius pro actu tangẽdi. Virg. Horrendũ visu: & visũ ꝓ eo quod videm⁹. Apulei⁹. Quo nõ mõ vĩa a nobis: sed etiã Visus
Apuleius ab aliis audita referrẽ. Hinc visa somnia dicũtur: & nocturna siue etiã diurna phantasmata: q̃ etiã vigilãtibus Visio. Gustus
apparẽt. Virgil. Hoc visũ nulli: nõ ipsi effata sorori est. Visiones etiã phantasiæ dicũtur. Quintil. Quas phã Odoratus
Virgilius tasias græci vocãt: nos sane visiones appellem⁹: per q̃s imagines rerũ absentiũ ita repræsentãtur aio: vt eas Audit⁹. Tact⁹
Quintil. cernere oculis: ac p̃sentes habere videamur: has quisq; bene cõceperit is erit in affectib⁹ potẽtissim⁹: quale est Visum
Virgilius apud Virgiliũ. Excussi manib⁹ radii: reuolutaq; pensa. Hinc etiã Euidẽtia quã alio noĩe illustrationẽ græci Phantasia
ἐνεργείαν vocãt: alii ὑπὸ τὺ ὦσιν ꝓposita quædã forma rerũ ita expresse verbis. vt cerni potius videat̃ q̃ Visio
audiri: & Euidẽter aduerbiũ: hoc est clare dilucide: expresse. A Video cõposita fiunt Trãsuideo qd est video Euidentia
Plynius aliqd ꝓ corpus aliquod perspicuũ. Præuideo ante video. Plyn. Id nos futurũ præuideram⁹. Prouideo simili Euidenter
Idem ter futurũ aliqd video anteq̃ factũ fit. Idẽ. Hoc eni sapiẽtis est omnia q̃ vẽtura sunt ꝓuidere. Quoniã vero ea q̃ Transuideo
Terẽtius prouidem⁹: si mala sunt: aut vitam⁹: aut emẽdamus factũ est: vt ꝓuidere modo vitare seu cauere fit. Terẽti⁹. Preuideo
Cicero Quæ si nõ astu prouidẽtur: modo remediũ p̃bere. Cic. Satis iã omnibus q̃ necessaria erant prouisũ putabant. Prouideo
Idem Hinc Prudẽtia et Prouidẽtia dicũtur. Idẽ. Id eni sapiẽtis est prouidere: ex quo Sapientia appellata est Prou
Idem. dentia. Idẽ. Quid plura? Sic mihi persuasi: sic sẽtio: cũ tanta celeritas animor̃ sit: tãta mẽoria præteritor̃: fu Prudentia
turorũq; prudẽtia. Quidã prudẽtiã a ꝓuidentia ita distinguũt. Vt prudentiã dicãt in reb⁹ humanis. Prouidẽ
tiam in diuinis. Alii prudẽtiã diffinũt rerũ bonarũ & malarũ & vtrarũq; scientiã. Prouidẽtiã vo: per quam Prouidentia
Quintil. futurũ aliqd videt̃ anteq̃ factũ sit: vnde ꝓuidentiã aliq̃ pro deo ponim⁹. Quintil. Nullã ego res humanas de
Idem spicere prouidẽtiã reor. Idẽ de Cicerone. Dono quodã prouidẽtiæ genit⁹. in quo omnes vires suas eloquẽtia ex-
periret̃. Itẽ a Prouideo fit prouidus: li est ante videns vel solers diligẽs: & Prouide aduerbiũ solerter: diligẽ- Prouidus
ter: & Prudẽs q̃si prouidens quod interdũ significat sapiẽs: interdũ sciens. Vñ Iurisprudẽtes dicũtur qui ius Prouide
sciũt: et Iurisprudẽtia iuris sciẽtia: & Prudens feci: idest sciẽs me hoc facere: feci quẽadmodũ e cõtrario. Im- Prudens
prudẽs hoc feci: idest nõ putaui me hoc facere qd̃ feci: hoc tñ inter se differũt Prudẽs & sciens: ꝓ prudẽs est q iurisprudentes
intelligẽtia sua aliqd cognoscit. Sciens q alterius iudicio rẽ percipit: hoc est prudẽs per se: sciens per alios. Itẽ iurisprudentia
Prudẽter aduerbiũ: quod modo sciẽter significat: modo sapiẽter: & imprudentia pro inscitia: & insipiẽtia siue prudens facto
stultitia: & Imprudenter ꝓ insipienter: & stulte. Itẽ a Video fit Euideo: hoc est clare et expresse video. A quo imprudẽs feci
Euidẽs clarus: & Euidẽter clare. Itẽ Inuideo de quo vna cũ ab eo deriuatis late superi⁹ disseruim⁹. A Video Prudẽs Sciẽs
etiã fit Visibile qd̃ videri potest: & Inuisibile qd̃ nõ videri potest: & Videlicet aduerbiũ cõfirmãdi: q̃si videre Prudenter
Terenti⁹. licet. Terẽti⁹. Videlicet de psaltria hac audiuit hoc est certe audiunt: Sicut Scilicet q̃si scire licet. Virgil. Scili Imprudentia
Virgilius cet is superis labor est: ea cura quietos Solicitat. & Ilicet q̃si ire licet veluti iã finis rei sit. Plau. Ilicet hoc curato Imprudenter
Plautus Samio: Ilicet etiã ꝓ statim accipit̃. Virg. Ilicet ignis edax sũma ad fastigia tecti: Voluit̃. Itẽ a Video Vide Euideo Euidẽs
Virgilius or deponens: vt videor tibi bonus. visus mihi fuit imprudẽs. In quo notãdũ est rustice quosdã ita loq. Videt̃ Euidenter
tibi q̃ recte faciã et mihi non videt̃ q̃ recte loquaris: & vobis videt̃ q̃ male faciam⁹. Sic eni dicendũ est: si la- Videlicet
tine loqui velim⁹. Videor tibi recte facere et nõ videris mihi recte loq: et videmur vobis male facere & alia Scilicet Ilicet
huiusmodi sũt. Sũt etiã qui auidũ a nõ vidẽdo dictũ putãt. Auidus eni ꝓprie dicit̃ q̃ ꝓpter nimiã cupiditatẽ Videor
nõ videt quid agat. A quo Auide aduerbiũ cupide. & Auiditas: cupiditas: & Aueo: cupio. De quo Auarus: q Auid⁹. Auide.
nimiũ cupidus est pecuniæ. & Auaricia habẽdi cupiditas. & Auare aduerbiũ tenaciter: & cõparatiua/ & sup Auiditas
latiua eor̃ Auarior Auarissimus. Auarius Auarissime. Quidã etiã auarũ quasi auridũ æris dictũ putãt. et Aueo. Auarus
ab Auido ita distinguãt. vt Auarus semp in malẽ partẽ accipiat̃. Auidus aũt etiã res̃ honestarũ dicat̃. Salu Auaritia
Salustius stius. Laudis auidi pecuniæ liberales erãt. Auara terra dicit̃: cũ id qd ĩ se recipit ampliore fœnore nõ reddit. Auare
Auare etiã a nimia cupiditate ꝓ gaudere accipit̃. Vñ salutãtes quoq; Aue dicim⁹ li est gaude lætare. ET Auarior
Plautus Atq; et cõiunctio aliq̃ copulatiua est. Plau. Collaudato formã/ & faciẽ/ et virtutes cõmemorato. Aliq̃ po- Auarius
Idem nitur pro idest. Idẽ. Annos natus iã sexaginta et senex: nõnunq̃ pro qa. Virg. Audieras et fama fuit. Martial⁹ Auarissimus
Virgilius Quod nũmos cernis mitti nos credis amice. Falleris et nũmos ista tabella rogat. Quintil. Has primũ audi Auarissime
Martia. at puer: harũ verba effingere imitãdo conabitur. Et natura tenacissimi sumus eorũ: quæ mollibus annis pcẽ- Auara terra
Quintil. pimus. Interdũ venustatis gratia duplicat̃: estq; cõpletiua coniũctio. Virgil. Multũ ille et terris iactat⁹: et al- Aucre
Virgilius to. Plærũq; sententiarũ initiis cõpetit. Quintil. & Finitæ quidẽ sunt partes duæ: q̃s hæc professio pollicetur. Aue
Quintil. Est etiã quãdo seruit affectui et quasi iterrogãdi vim habet. Cice. Et sunt q de via appia loquãtur taceãt de cu Et
Cicero ria. Idẽ. Et ad eum legatos de pace mittemus: qui paucis nũcios repudiauit. Et postea miramur quare id mo-
Idem. leste ferat populus Roman⁹. Sæpe etiã ponit̃ pro q̃uis Idẽ. Defendi legẽ Voconiã magna voce: bonisq; la-
Idem teribus. & videtis annos meos. ac si dixisset: q̃uis sum ita senex. Itẽ pro etiã: qd tamẽ apud Ciceronẽ nunq̃ re-
Quintil. peritur. Quintil. Tamẽ siquid aduersus te ipse cõmisit sit hostis et meus Cicero dixisset. Sit hostis etiã meus
Cicero. Virgil. Natus: et ipsa dea. Quãdoq; etiã Tum & Quanq̃ copulatiuæ cõiunctiones ꝓ disiunctiuis ponũtur Tum
Virgilius Sicut disiũctiue ꝓ copulatiuis. Paulus Iuriscõ. cõiunctã vel disiunctã orationẽ accipit ex mẽte pronũciantis: Quanq̃
Paulus. q̃uis nec cõiunctionẽ habeat nec disiunctionẽ. Conũcta pro disiũctis accipiũtur. vt Labeo asserit: quẽadmodũ
Labeo in illa stipulatione. Mihi hærediq; meo: te hæredẽq; tuũ. Itẽ disiuncta pro cõiunctis: vt cũ dicimus. Super pe-
cunia tutela aue sua: cũ tutor separatim sine pecunia dari non possit: sed dubitandũ videri potest verba illa quo
Labeo modo accipienda sint: ope et cõsilio: vtrũ et sentẽtia cõiungentiũ: an separantiũ: videturq; melius: ꝓ Labeo
scribit separatim accipiẽda: qa aliud factũ est ei⁹ qui ope: aliud ei⁹ qui cõsilio furtũ fecit. Sic eni alii condici po
test: alii nõ potest. Et sane post veterũ auctoritatẽ conuentũ est: vt nemo videat̃ furtũ fecisse: nisi: et consilium

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

malignum habuerit: nec consiliũ habuisse nocendi: nisi et factũ secutũ fuerit. Ab Et cõposita fiũt Etsi, & Tam
etsi: q̃ significant q̃uis. Plyn. Dedit enĩ q̃ntũ maximũ potuit daturus amplius si potuisset: tametsi quid huius- Plynius
modi dari potest maius q̃ gloria: laus: et æternitas? Quintil. Et si iudices in hac asperrima cõditione fragilita Quintil.
tis humanæ hæc oĩbus natura est: vt sua cuiq; calamitas præcipue misera atq; intoleranda videatur. Item etiã
ex & & iã qd̃ significat quoq;. Plaut⁹. Tu ne etiã id rescisti miser: & Etiamnũ eiusdẽ significationis. Plyn. Qd̃ Plautus.
eo magis miror si etiamnũ Homero prodẽte ægyptiis non erat. Item Etenim quod significat qa et si solũ dis- Plynius
fert ab Enim qd̃ enim nunq̃ primũ locũ sortitur in oratione. Suetoni⁹. Par enĩ vtriusq; arrogantia fuit: etenĩ Suetoni⁹.
fert ab Enim qd̃ enim nunq̃ primũ locũ sortitur in oratione. Suetoni⁹. Par enĩ vtriusq; arrogantia fuit: etenĩ Plynius
vero aliquãdo primũ: aliquãdo sẽdm locum obtinet. Plyn. Eteni multa de hac magi tradiderũt quæ non sunt Seneca
a nobis cõmemoranda. Seneca. Quis eteni inter tot corporis cruciatus fœlicem esse quenq̃ posse existimat?

PEGMATA. Moles pluratiuus numerus pro singulari. eã enim molem itelligit: super qua ipositus erat
colossus Domitiani. Pegma græcũ vocabulũ est: eteni ἀπὸ τοῦ πήγνυμι dicit: significatq; machinã: in qua statuæ collocãtur: et quasi figũtur ad illas sustinẽdas. siue aliud quicq̃ eiusmodi. Inter-
dũ pegmata cũ ludicris producebãtur in scænã pueris etiã cõsidentibus ex lignis et tabulis quæ cõstabãt vario Juuena.
picturæ genere. Iuuenalis. Et pegma: et pueros inde aduelaria raptos. Clodiũ tradunt abiecisse aliquãdo be- Clodius
stiis: qui pegma in scænam parũ fœliciter pduxissent. Scribit plyni⁹ Caium principẽ in circũ pegma duxisse Plynius
in quo fuere argẽti pondo cẽtũ vigiti quattuor. CELSA. Alta sublimia de quo supra diximꝰ. MEDIA Papini⁹
VIA. Hoc est quod Papini⁹ inq̃t. Stat latiũ cõplexa forum. Viã diffiniunt esse dimidiũ actum: qua potest ire
vehiculũ. Paulus Iurisconsultus Viã constitui inq̃t vel latiorẽ octo pedibus: vel angustiorẽ posse: vt tamẽ eam Paulus
latitudinẽ habeat qua vehiculũ ire possit: alioquin iter esse nõ viã. Abusiue tamẽ vsurpaꝰ viã pro omĩ loco Plynius
per quẽ habere iter oĩbus licet. Plyn. Cũ te de via vocassem. Aliquãdo accipit pro itinere hoc est pro ipso actu Cicero
ambulãdi. Cice. Cũq; de via languerẽ: et mihi met displicerẽ. Interdũ pro ratione. Virgil. Inueni germana vi Virgilius
am gratare sorori. Quæ mihi reddat eũ. nõnunq̃ pro cõsuetudine. Terent. Sed via peruulgata patrũ quotidie Terentiꝰ
accusabã: hinc viatores dicti: q magistratibꝰ parebant: hominesq; ex agris ad magistratus freqnter euocabãt Cicero
Cice. A villa in senatũ accersebãtur et curius: et cæteri senes: ex quo qui eos accersebãt viatores nomiati sũt.
Itẽ a Via Auium: & Inuium dicit: per quod iri nõ potest. Vnde auem quoq; quidã appellatã putant quasi si Cicero
ne via: vt inferi⁹ dicemus. Et peruiũ: per qd̃ facile transit. et præuiũ quod ante cedit. Cice. Prævius auroræ:
solis noctusq; satelles. Itẽ Biuium: qd̃ duas vias habet. Triuiũ quod tres. Quadriuiũ qd̃ quattuor. Vnde Dia
nam Triuiã appellatã superius ostẽdimus. & Triuialis scientia grãmatice dicta: qa in Triuiis docebat. Triuia
lis vero lingua vulgaris qua in triuiis pueri grãmaticã discentes vtebãtur. Itẽ Deuiũ. quod a via remotũ est
et Deuiare: a via recta recedere. Abusiue tamẽ pro deflectere ponit. & Deuius: qui a via recedit. & Dubius: q̃
si duas vias videꝰ: et vtrã eligat nesciẽs de quo et eiꝰ deriuatiuis iferius dicemus. & Viaticũ quicqd iter agen
di causa necessariũ est: vnde est illud prouerbiũ. Suã cuiq; artẽ pro viatico esse. Veteres tamen aliqñ Viaticũ Qu. Cla.
pro facultate: siue apparatu posuere. Qu. Claudi⁹ in Annalibus: simul forma/factis/eloquentia/dignitate/
acrimonia/confidentia: pariter præcellebat: vt facile intelligeret magnũ viaticũ: hoc est magna facultas: ma
gnus apparatus: hoc modo græci ἐφόδιον: quod ꝓprie viaticũ hoc est sumptũ viæ significat. ad aliarꝫ quoq;
rerũ apparatus traducũt: ac sæpe ἐφοδιάζειν dicũtur pro eo. qd̃ est instituere: instruere: aggredere. & Obuio: q̃si advi
am eo: a quo Obuius q̃ alicui occurrit. & Obuiam eo idẽ quod obuio. quasi ad viã eo: et Viatoriũ: quod advi
am attinet. vnde Viatoriũ vas: quo iter agẽtes ferendi potus gratia vtimur. Plyn. Vasa viatoria ex taxo vi- Plynius
nis in Gallia facta mortifera fuisse cõpertũ est. Viare quoq; veteres pro iter facere dixerũt. Via ab eundo de
ducit: quasi ia: quod per eã eatur: q̃uis aliqui viã quasi veha dictã velint a vehẽdo: qd̃ per eã fructus ad villam
vehũtur. iter a via differt: ꝓ arctius est q̃ via: necvehiculũ capit: significatq; etiã ipm actũ eundi. & ab eundo di
citur: cuius supinũ est itum siue ab ito quod frequentatiuũ est huius verbi eo dicit q; et in mari iter & in terra.
Virg. Hac iter ælysium nobis. Terent. A in tu tibi hoc incõmodũ euenisse iter. Nõ hercle parmenoverbis di Virgilius
ci potest quantũ re ipsa nauigare incõmodũ est facit in genitiuo iteris. Neuius: ignoti iteris sum⁹. Tu te scis. Terentiꝰ.
Actius. Præsto adsum exprome qd̃ fers. Nã te longo itere cerno vadere. Veteres etiã itiner dicebant: cuius Neuius
noiatiuus nũc in vsu nõ est. obliquis autẽ vtimur cũ obliqui huius noĩs iter ab vsu discesserint. Varro. Expe- Actius
ctant itiner longũ sermone leuare. Plau. Quin tu ergo ituer sequi meum me fines. Iter facere & iter habere Varro
dicimus. Iter facere est ire: proficisci. Plyn. Cũ per eam regionẽ iter facturi essẽt: quod etiã iter tenere dicimꝰ Plautus.
Virgil. Quibus aut venistis ab oris. Quoue tenetis iter: habere vero iter idem est quod iturũ esse: vt iter ha- Plynius
beo ad Cæsarem. hoc est oportet me ire ad Cæsarem: vel iturus sum ad Cæsarẽ. Cice. Habebat iter ad Deiota Virgilius
rum regem. At viã facere: non est iter facere: sed locũ vbi non erat via et transitus aperire: sicut viã munire Cicero
est reficere: expurgare: interdũ lapidibus sternere: quod ꝓprie sternere viã dicimus. Cice. Ideo ne appius ille Cicero
cæcus viã muniuit: non qua populus vtereꝰ sed qua posteri sui latrocinarẽtur. Quo verbo etiã per translatio Quintil.
nem vtimur de corporeis ad incorporea. Quintil. Propterea quod plurimi auctores q̃uis eodem tenderẽt di
uersas tamen vias munierũt: et in suam quisq; induxit sequẽtes. Quẽadmodũ autem munire viam dicimus:
ita munire ripam: munire alueum: munire aditũ: cum illa vel reficimus vel paramus. Ab Iter fit Itero ver
bum: quod est rursus aliqd̃ ago: et quasi per iter factũ reuertor. & Iterꝫ quod est rursus: & Itineror verbũ hoc
est iter facio: quo Apuleius: & quidã recentiores vsi sunt. & Itinerariũ viatoriũ: vnde ĩtineraria a qbusdã vo
cantur cõmentarii earũ rerũ quæ in itinere acciderũt. & Itidem: atq; Item quæ significãt similiter quasi iterꝫ
idem et Obiter quod nõ est: vt Valla & alii quidã existimarũt specialiter: sed quod vulgo dicit incidẽter: hoc Valla
est præter propositũ quasi in itinere occurrens. Iuuenalis. Atq; obiter leget. Plyn. Ego plane meis adiici pos Juuena.
se multa cõfiteor: nec hic solis: sed et omĩbus quæ ædidi vt obiter caueam istos Homeromasticas: Plynius
VNA QVE IAM TOTA STABAT IN VRBE DOMVS. Inuidiosa oratio est quasi velit signifi-

care ea ratione incẽsam vrbem a Nerone vt vnã domũ ædificaret. Allusitq; ad distichõ illud de ea factum. Domus. Nero
Plynius Roma domus fiet Veios migrate quirites. Si nõ et Veios occupat ista domus. Plynius quoq; de ea sic scri- nis
bit. Vidimus vrbem nostra claudi duabus domib⁹ Caii et Neronis principũ. Tradũt hãc a palatio ad Esqui
lias vsq; protensã fuisse: in vestibulo eius Colossus miliarias habaret
et stagnũ maris instar circũseptũ ædificiis ad vrbis similitudinẽ. Rura præterea aruis vinetis: pascuis siluis
ornata cũ multitudine oĩs generis ferarũ. Reliqua pars auro picta erat: gẽmisq; et vnionũ conchis distincta
Cænationes eburneis tabulis laqueatæ versatilibus: vt flores et vnguenta desuper sparger ẽtur. Præcipua cæ
nationũ rotunda die noctuq; instar mũdi circumagebat balneæ marinis: & albulis aquis fluebãt. Cũ eã perfe-
Suetoniꝰ cisset dixit vt Suetoniꝰ refert se iã q̃si hoiem habitare cœpisse. Hanc luxuriã notat Poeta in laudẽ Domitiani
Mos veterũ in laudandis viuis principibus dãnare defunctos. Mos enĩ veterũ fuit: in laudatione viuentiũ Mos veterũ in
principũ defunctos iã principes dãnare: quo viui admonerenẽ: nullũ locũ: nullũ esse tempus quo defũctorum laudãdis viuis
principũ manes: si mali fuissent: a posterorũ execrationib⁹ conquiescerẽt: ficq; a vitiis ipsi retraherenẽ. Merito principibus dãnare defunctos
præterea laudari videtur viuentes principes: si pariter mortui reprehẽdanẽ. Nam cũ de malo principe poste
ri tacent manifestũ est timeri præsentẽ: quod eadẽ faciat. Ad hæc dãnare priores principes nihil aliud est: quã
hortari p̃sentẽ vt corruptos longa cõsuetudine ac depraauatos mores reformet et corrigat. Postremo vt inqt
Plynius Plyn. Nihil nõ parũ grate sine cõparatione laudat. DOMVS. Neronis scilicet. Domus ꝓprie dicit ædi Domus
Virgilius ficiũ ad habitandũ factũ: quod ex tecto atq; pariete: cõstat ponitur tamẽ ꝓ habitaculo quocũq; vnde & templa
Idem et auiũ nidos domos appellamus. Virg. Hostia iãq; domus patuere ingentia centũ Spõte sua. Idẽ. Antiquas
q; domos auiũ cũ stirpibus imis Eruit. Sed hoc notandũ q; domus duos genituos habet vnũ secũdæ declina
tionis domi et alterũ quartæ domus: datiuũ semp quartæ: accusatiuũ indifferentẽ: vocatiuũ quartæ. Datiuũ
et ablatiuũ secundæ: sed cũ vtimur domi locus significatur in quo quis manet. cum vo vtimur domus significa- Domi
tur corpus ipm atq; ædificiũ quod ex parietibus constat & tecto vt domi maneo nõ domus et partẽ domus In domo
demolitus sum: siue superiora domus ascẽdi non domi. Aliquãdo domus ꝓ familia capitur cõtinens pro con
Quintil. tento. vt domus meæ iperiũ habeo Domi: et in domo eiusdẽ plane significationis sunt. Quitil. in domo fur-
tũ factũ ab eo qui domi fuit. Quidã dicunt domi a duerbi ascere: vt cũ dicimꝰ fũ domi: et similiter alios casus
vt domũ propero. seu domo venio: sed nomen potius esse ꝓnomina indicant quæ cũ hac voce iungũtur q̃ sunt
mea: tua: sua: nostra: vestra & aliena: vt eram domi meæ: tu eras domi tuæ: ille viuit domi suæ. Nos sumꝰ do
Cicero mi nostræ: vos eratis domi vestræ. Cice. Qui cũ ista ætate et forma alienæ domi nolo dicere. Quod si quan
do hæc ꝓnomina supprimanẽ tamẽ subintelligũtur vt domi ero idest meæ: domi eritis: idest vestræ: et domi
eris idest tuæ: domi erimus idest nostræ: domi erit idest suæ: domꝰ a græco deriuat: græci enĩ domo οἶκον
tectũ appellant: a domo fit Domesticũ quod modo significat quicqd ad domũ pertinet vt domesticæ curæ: do- Domesticum
Plynius mestici labores: domestica negocia. Modo mansuetũ et mite. Plyn. Mite aiãl: atq; domesticũ. Item Domesti Domesticatim
ci dicũtur qui ex eadem domo sunt et nobiscũ habitãt: hinc fit domesticatim quod significat ꝓ varias domos. Domicilium
Item a domo Domiciliũ quod habitationẽ significat longi tẽporis. Vnde mutare domiciliũ dicũtur qui mi- Domunculus
Apuleius grant: vt aliã vrbem habitent et Domũcula parua domus: quæ & domuscula vocat: et domũcio. Apuleius. Iã Domuscula
deniq; nec larẽ requiro: nec domũtionẽ paro: et domo: quod ꝓprie significat mãsuefacio: et quasi domesticum Domuncio
reddo: vnde equorũ domitores dicũtur: et domiti: atq; indomiti equi: et domitura equorũ: siue aliorũ anima- Domo
Plynius lium pro ipso actu domãdi. Plyn. Domitura boum in trimatu optima: & indomitæ gentes hoc est feroces: do Domitor
mitor etiã Domator dicit. Per metaphorã tamen capimus provincere superare: a quo domitos hostes dicimꝰ Domitus
victos: et domitos populos in potestatẽ redactos. Item a domo Dominus deducit: qui domui præest. Is enim Indomitus
ꝓprie dominus appellat: qui domus imperiũ habet: et cui omĩs familia paret: ex quo factũ est: vt domiꝰ: & Domitura
seruus relatiua sint & domini appellatio ad omĩs eos propagata sit: qui alicuiꝰ rei ꝓprietatẽ habent etiã si vsus Domator
fructus alienus sit. Abusiue tamẽ et filii familias: et cæteri liberi qui in potestate sunt: & vsufructuarii domi Dominus
Virgilius ni dicũtur. Item Dominꝰ dicit: cui populi subsunt. Virgil. Romanos rerũ dominos: gentẽq; togatã. Hinc eti
Lucretius am Domis dictus a poetis. Lucretiꝰ. At cũ membra domis presentit frigida seruis. Item dubenus Pacuuꝰ: Domis
Pacuuꝰ. Tum dubenus ligatos seruos pessime verberat. Hinc dominiũ pro iperio: et principatu accipit: & Dominor Dubenus
hoc est imperiũ gero: & Dominatio imperiũ: & Dominatꝰ principatus. Item Dominus: q conuiuiũ exhibet. Dominiũ.
Varro Var. Aut dñm cõuiuii: aut vinũ: aut aliud qd laudato. Plau. Dũ cœnitant alii: ego foris esurio dominꝰ: vnde Dominor
Plautus et domina cõuiuia noiant. Lucilliꝰ. Primũ domina: atq; sodalitia oĩa tollantur: Dominꝰ etiã amãs vocatur & Dominario
Lucilius domina amica. Ouidius. Hæc tibi sub dño est Pyrrhe puella suo. Idẽ. Nã furor in dominã temeraria brachia Dominatus
Ouidius mouit. Flet mea vesana læsa puella manu. Itẽ Dominꝰ ꝓ marito accipit. Vir. Cõnubia nũa Repulit ad dñm Domina
Virgilius Aeneã in regna recepit. Dominos quoq; & dñas deos: & deas dicimꝰ. Idẽ. Et vincti currũ dñæ subiere leones Dominus
Ouidius Ouidiꝰ. & dño soluere vota Ioui. Hinc dies dñicus dictꝰ: q antea dies solis dicebat. qd̃ deo sacer. Dominicus
Domitius ꝓ & domitianꝰ a domo deriuari videt. Itẽ a domo fit ꝓpositũ Damiporta quã græci a ferẽda domo φερόικον Domitianus
Cicero Phereicon vocant de q̃ inferi⁹ dicemꝰ. IAM. Iam aduerbiũ tpis est & idẽ pene significat qd̃ tũc. Cic. Ipsa Domiporta
verba cõpone & q̃si coagmẽta: qd̃ ne græci qdẽ factitauerũt iã neminẽ antepones Catoni. Aliqñ festinãtis ẽ. Jam
Terentiꝰ. Terẽt. Ego iã, ꝓpiciã mihi. Aliqñ hortãtis & veluti morã increpãtis. Virg. Iã diua p̃cor. Interdũ ponit pro
Virgilius mõ siue nũc. Idẽ. At puer ascaniꝰ mediis in vallibꝰ acri Gaudet equo iãq; hos cursu: iã pręterit illos. Nõnũq;
Idem significat ꝓterea & q̃si modus est qdã cõiũgens sentẽtias. Idẽ Iã maris imẽsi prolẽ & genꝰ omĩe natãtũ. Iã vari
Cicero as pelagi volucres: & idẽ efficit cõiunctũ cũ vo. Cic. Iã vo vrbibus cõstitutis. Est qñ gemiat: & significat mox
Virgilius repẽte vt iã iam adderit. Et cũ ꝓsenti ponit: licet ad futurũ resoluat. Virg. Iãiamq; manu tenet & p̃mit hasta
Idem q̃si mox tenebit & nũc videt tenere. Plerũq; figurate ꝓ indignationẽ accipit. Idẽ. Iãiam nec maxima Iuno: Jamiam
Salustius Nec Saturnius hæc oculis pater aspicit æquis. Et miserationẽ. Salustiꝰ. Iãiam aio meo charissime frater quã

Etsi
Tametsi
Etiam
Etiamnum
Enim
Etenim
Pegma
Ala
Iter
Uiator
Auium
Inuium
Auis
Perituum
Preuium
Biuium
Triuium
Quadriuium
Triuius
Triuialsciẽtia
Triuialisligua
Deuium
Deuio
Deuius
Viaticum
Dubius
Obuio
Obuius
Obuiam
Uiatorium
Eas viatoriũ
Uio
Uia
Iter
Ito
Iteris
Itiner
Iter facio
Iter habeo
Iter teneo
Uiam facio
Uiam munio
Sterno viam
Struo viam
Munio viam
Munio ripam
Munio alueũ
Munio aditum
Itero
Iterum
Itineror
Itinerarium
Itidem. Item
Obiter

q̃ tibi imaturo: & vñ minime deant vita erepta est tñ lætandũ magis q̃ dolẽdũ puto casũ tuũ. Et p exhortatio
nẽ. Quintil. Iamiã cõmilito quæcũq; casus manet etiã si iperator dãnaturus est: habes solatũ: satu⁹ est q̃ a pa
tre occidi. A Iã ꝓposita fiũt Iãdudũ/& Iãdiu/& Iãpridem de q̃bus supra disseruim⁹: & Iãolim qd mõ signifi-
cat iãdudũ. Cice. Iãolim a ꝓncipio id statuerã: modo aliq̃ũ. Virg. At iã olim seras posuit cum vinea frõdes &
olim iã, p iãpridẽ. Quintil. Olim iã iperator iter fulgẽtes vtutes tuas liuor locũ q̃rit ſ̃ est a lõgo tẽpore. Et iã
tũ qd significat ex eo tẽpore. Plau. Iã tũ occepit virginẽ amare. Veteres etiã Iã tũ, p tantũ vsi fuere: & Iã, p tã
Itẽ a Iã cõposita fiũt Etiã & Etiãnum de q̃bus supe⁹ dixim⁹. STABAT. Erecta erat pmanebat: qd inui
diose dictũ est: vt significaret cæteras domos vrbis cõflagratas: ac dirutas e ſſe. Stare aliq̃ũ cõsistere est. Virg.
Stare loco nescit & Appelles iterrogatus: cur fortunã sedentẽ pinxisset: qm̃ inq̃t stare nõ potest. Stare pmane
re durare ve hoc loco. Cice. facere, pmissa: stare cõuẽtis: reddere depositũ. Virg. Et bñ apud memores veteris
stat gratia facti. Stare erectũ esse. Seneca. Alios stãtes: alios genib⁹ flexos vidisses sedentẽ aut cubantẽ neminẽ
Virg. Obstupui: steterũtq; comæ: & vox faucib⁹ hæsit. Stare horrere. Cecili⁹. Stat ager sentib⁹. Virgil. Iã pul
uere cælũ stare videt. Stare, pminere. Lucilli⁹. Hic corpus solidũ iuuenis: hic stare papillis. Pectore marmo
reo Stare ꝓstitutũ esse. Virg. Stat sua cuiq; dies. Stare in aio esse. Idẽ. Stat cõferre manũ Aeneæ & alibi. Stat
casus renouare oẽs. Stare positũ esse. Idẽ. Stãt manib⁹ aræ. Idẽ. Oĩs in Ascanio chari stat cura parẽtis. Stare
cõstare in ꝓcio esse. Seneca. Tãto ei stetit ipronsa vrbanitas. Gelli⁹. Magno ei stetit ea nocte abstẽtẽ fuisse. Sta
re qescere. Plau. Stabat in portu nauis. Apulei⁹. Dũ forte starẽt in taberna ludẽtes. Stare firmũ: est nõ mone
ri sed cõstantẽ esse. Liui⁹. Resistis aũt aduersus famã rumoresq; hoim: si statis firm⁹ steteris: hinc statio dctã
locus. vt Vlpian⁹ inq̃t: in quo naues tuto stare pñt. Quidã stationẽ a portu ita distiguũt vt statio: fit vbi naues
ad tẽpus stare: port⁹ vbi hyemare possũt. Statio etiã dr̃ qcũq; locus: in quo frequẽter cõsistit. Vñ & loc⁹ in quo
castrametat exercit⁹ statio vocat. Curti⁹: cognitũ id p exploratores: q̃ stationes hostiũ fuerãt ingressi. Et locus
ad custodiã assignat⁹. Ouidi⁹. Dent tibi cælestes: quos tu cælestib⁹ annos: proq; tua maneãt in statione domo
Virg. Vigiles simul excitat illi succedũt. Sternũtq; vices statione relicta. Ipse comes Niso gradit. Hinc Sta-
tionarii milites dicũtur: qb⁹ custodiæ aut ꝓsidii gratia statio assignata est. Itẽ q̃ invrbib⁹ aut puinciis tenent ad
populos qetẽ tuendã & officina: in quã multi cõueniũt: vt de aliq̃ re decernat: & ius ibi dicat. Gelli⁹. in plæ-
risq; vrbis stationib⁹ ius publice dicẽtiũ. Itẽ Stabulũ a stãdo dicit: significatq; ꝓprie nõ ꝓsepe vtvulgus putat
ſ̃ est locũ in quo equi: muli: iumẽta: asini: boues: aliaq; huiusmõi aĩalia domi tenẽtur: pascũturq; sed hoium di
uersoriũ siue hospitiũ. Petroni⁹. Sed necviã diligẽter tenebã: ga nec quo stabulũ eẽ sciebã. Idẽ. Cũ errarẽ inq̃t
p totã ciuitatẽ: nec inuenirẽ quo loco stabulũ reliqssem. Idẽ. Ego sũ ancilla q̃rtulle. Curvos sacrã ante criptã tur
batus? Ecce ipsa venit ad stabulũ: petitq; vt vobiscũ loq̃ liceat. Hinc stabula dicunt loca in q̃b⁹ armẽta gregesq;
cõsistũt in agris et subdiuo: veluti q̃dã statiões huiusmõi aĩaliũ. Ouidi⁹. In stabula alta trahit. Virg. Mõtano
flumĩe torrẽs Cũ stabulis armẽta trahit. Idẽ. Quattuor a stabulis ꝓstãti corpore tauros. Auertit. Idẽ. Interea
cũ iã stabulis saturata moueret. Amphitrioniades armẽta: abitũq; pararet. Ab ſ̃ fit Stabulo siue Stabulor. qd
est Sto: diuerto, moror: & q̃si stationẽ habeo. Idẽ. Centauriĩ in foribꝰ stabulãt. Gelli⁹. Tubero in historiis scri
ptũ reliqt bello primo punico. Attillũ regulũ Cõsulẽ in Africa castris apud Bragadã flumẽ positis ꝓliũ gran
de fecisse aduersus serpẽtẽ vnũ in illis locis stabulantẽ iusitatæ magnitudinis: euiq; magn⁹ totũ exercitus cõ-
flictatione balistis: & Catapultis diu oppugnatũ: occisũq; eiusq; interfecti longũ Coriũ pedes cẽtũ: & vigiti Ro
mã misisse. Hinc Stabulatio mãsio in stabulo: & Stabularii a veterib⁹ dicti sũt hospites. Plau. Palliũ stabula-
rio dedit. Apulei⁹. Et ne inq̃t imerito stabulario hos oẽs hospites detestant: nã iste curiosus dũ iportune irrũ
pit: credo studio rapiẽdi aliq̃d clamore vasto marcid⁹ alioqn me altissimo sõno excussit. Idẽ. Sumo Sarcinu-
lã & ꝓcio mãsionis stabulario psoluto capessim⁹ viã. Potest tũ & ipm ꝓsepe in hospitiis stabulũ dici. Apuleius
Durissimo casui meo seruiẽs ad equũ illũ vectorẽ meũ, pbissimũ i stabulũ pcedo: vbi aliũ etiã Miloris quon
dã hospitis mei asinũ stabulãtẽ inueni. Stabulantẽ inq̃t q̃si hospitãtẽ. Nã qd Varro iquit. Equinũ pecus pascẽ-
dũ in pratis potissimũ herba: in stabulis ac ꝓsepib⁹ arido fœno. pfecto stabulũ: p statione q̃cũq; ꝓsepe, p septis
q̃ domi fiũt. stabulũ etiã, p q̃cũq; habitatione: & loco vbi qs stare cõsueuit accipit. Virg. Saucius at q̃drupedes
nota itra tecta refugit. Successitq; gemẽs stabulis. Idẽ. Ardua tecta petit stabuli: & de culmine sũmo pastorale
canit signũ. Hic etiã Vestibulũ: qd nõ est pma ps dom⁹ ſ̃ est atriũ: vt aliq̃ putãt. Sed loc⁹ añ ianuã dom⁹ vacu⁹
p quẽ a via ad ædes itur. Nã q̃ domos amplas antiqt⁹ faciebãt locũ añ ianuã relinq̃bãt: q̃ iter fores dom⁹ & vi
am medi⁹ esset in eo loco q dñm ei⁹ dom⁹ salutatũ venerãt ꝓsq; admitterẽtur ꝓsistebãt: et neq; i via stabãt ne
q; itra ædes erãt. Ab illa ergo cõsistitione: & q̃si q̃dã stabulatione vestibulũ est appellatũ. Nã Ve modo inten
sionẽ significat: vt vetus vehemẽs: quorũ alterũ ab ætatis magnitudine cõpositũ est: alterum a mẽtis vi atq; i
petu dictũ modo munitionẽ. Vescũ Lucillius appellat eũ edẽdi fastidio: q̃uis Lucretius Vescũ salẽ dicat ex
edẽdi itẽtione qd est exve et esca cõpositũ. Seru⁹. Vestibulũ nõ ab itẽtiua sed a priuatiua significatione dictũ
existimat quod per eũ locũ transeãt: & nemo stet: vt sicut Vesan⁹ nõ sanus: ita vestibulũ nõ stabulũ dicat. Alii
q; ianuã vestiat. Nõnulli qd veste consecratũ sit sicut limen: et vesta ipsa a vi stando noiata est qd terra vi sua
stet. Ouidi⁹. Stat in terra sua: a vi stãdo vesta vocatur. Itẽ a Sto status dr̃. qd mõ cõditionẽ significat. Cic. Qui
status rerũ quæ cõditio tẽporũ: modo qd Rhetores id in quo causa maxime vertit: vñ qdã testẽ dictũ volũt: q̃si
tuentẽ statũ: qd causæ statũ tueat: ego potius testẽ q̃si antestẽ ſ̃ est ante stantẽ: noiatũ opinor. Idẽ. Stat⁹ est in q̃
p, mo isistit q̃si ad repugnãdũ cõgressa defensio. Statũ quidã ꝓstitutionẽ vocãt: alii quæstionẽ: alii qd ex q̃stione
appareat. Theodorus caput ſ̃ ẽ κεφάλαιον γενικωτάτον ad qd oia referãtur. Græci θέσιν vocãt. Quod
nomẽ alii ab Eucrate Socratis discipulo repertũ tradũt. alii a Zopyro Clazomenio quãq̃ videt Eschines quo
q; cõtra Ctesiphonẽ vti hoc verbo: cũ a iudicibus petit ne Demosthenem permittant vagari: sed eum dicere
de ipso causæ statu cogãt: q̃ appellatio dicit deducta: vel ex eo qd ibi sit primus causæ cõgressus: vel qd in hoc

Quintil. Cicero Virgilius Quintil. Plautus Virgilius Cicero Virgilius Seneca. Virgilius Cecilius Virgilius Lucilius Virgilius Idem. Idem. Seneca Sellius Plautus Apuleius Liuius Vlpianus Curtius Ouidius Virgilius Sellius Petro. Idem Idem Ouidius Virgilius Idem Idem Sellius Plautus. Apuleius Idem Apuleius Varro Virgilius Idem Idem Lucilius Lucretius Seruius Ouidius Cicero Idem Virgilius Cato Virgilius Cato Ennius Theodo. Eucrates Zopy. Eschines

Iamdudum
Iamdiu
Iampridem
Iamolim
Olim iam
Iamtum
Etiam
Etiamnum
Sto

Statio
Portus

Stationarius

Stabulum

Stabulo siue stabulor

Stabulatio
Stabularius

Vestibulum

Ue
Uetus
Uehemens
Uescum

Uesanus

Status
Testis

Constituto
Questio

EPIGRAMMA SECVNDVM. XXIX

causa ꝓsistat. Hinc genus illud philosophiæ ἀσυνδετον: asysistatũ dictũ qd latine instabile vel incõstans pos-
sumus dicere. Vt eni nihil sciendũ sit aliqd scirĩ necesse ẽ: nã si oĩno nihil scias idipm̃ sciri nihil posse tolletur
Ita q̃ hæc veluti sentẽtiæ loco pnũciat. nihil sciri tanq̃ ꝓceptũ, pfitet & cognitũ: ergo aliqd sciri põt. Inasistati
generis exẽplũ: & illud afferri solet: sõniasse quẽdã ne somnis crederet: si eni crediderit tñ sequet vt non fit
credẽdũ. Si aut nõ crediderit tñ sequet vt credẽdũ sit. Prope aũt θέσιν a nobis dicit: & qd ab eo componit
κατάθεσιν. Vnde catastã quoq; nostri appellãt madrinã ligneã q̃ seruiuincti tenent. Persius Cappadocas
rigida pĩgues plausisse catasta. Tibullus. Parua loquor regnũ ille tenet quẽ sepe coegit Barbara luxatos fer
re Catasta pedes: Mart. Nõ de plebe dom⁹ nec auaræverna catastæ. Ply. Tãdẽ in catasta videre Chrisogonũ
Sylle: hãc & lõgã & magnã cõpedẽ vocãt. Iuue. Squallidus in magna fastidit cõpede fossor. Apuleius. Et lõge
cõpedis diuturno squalore fœdati caldariũ quærũt. Itẽ a sto Statua qd stet ſ̃ ẽ, pmineat, pprie enim Statua ab
imagine ſ̃ differt: qd statua ẽ q̃ nõ modo supficiẽ: sed solidũ corpus atq; pfectũ reddit. Imago vero q̃ supficiẽ
tñ refert eius rei cui⁹ ẽ imago. Vnde pictores imagines faciũt colore diuersitate: & lineamẽtis gbusdã simi
litudinẽ reddẽtes. Statuas vo hi q̃ dicunt statuarii effigies rerũ lignis vel marmoribus vel ebore vel metallis
expmẽtes: quorũ ars statuaria vocat. Solebãt aũt statuę hoim expmi: qñ ob aliquã illustrẽ cãm ppetuitatẽ me
reri videbant: & pmo sacrorũ certaminũ victoria maximeq; olympię: vbi oim q̃ vicissent: statuas dicari mos
erat: eorũ vero q̃ ter ibi supauissent ex mẽbris iporũ similitudine expssa: q̃s Econas vocãt: primũ oim Athe
nienses Armodio: & Aristogitoni Tyrãnicidis publice statuas posuerunt. Excepta inde res est a toto orbe ter
rarũ: vt memoria hoim, progaret: quorũ noia basibus inscribi solebãt. Togata effigie apud romanos statuę di
cebant. Græci nudas hastã tenẽtes faciebãt ab Epheborũ gymnicis exẽplaribus: q̃s vocãt Achilleas. Erãtq; &
equestres & pedestres statuæ. L. Actiũ poetã tradũt in camenarũ æde maxima forma statuã sibi posuisse cũ
ipe admodũ paru⁹ esset. Trãsierũt & deinde ad deos statuæ: & ad bruta ẽt aĩalia. Imago tñ aliq̃ũ ponit, p q̃cũ
q; similitudine. Vir. O mihi sola mei sup Astianactis imago. Idẽ. Atq; ipsius vmbra Creusæ visa mihi ante
oculos: & nota maior imago: Vnde aliq̃ũ etiã, p vagina accipit: qd velut imago sit ei⁹ rei quã claudit. Idẽ. Cur
uã seruãs sub imagine falcẽ. Ab imago fit imaginor verbũ: qd, pprie ẽ alicui⁹ rei similitudinẽ mẽte cõprehen
do. a quo Imaginariũ dicim⁹ qd re nõ est: sed tñ cognitiõe cõprehẽdit: & imaginatio act⁹ ipe. Itẽ a sto Statuo
qd est decerno: significatq; vt Vlpian⁹ inq̃t rẽ pfectã & psumatã: & ideo hæc verba qd statuerit: q̃ iurisdictiõi
præest cũ effectu accipimus: nõ verbotenus. Nã si cũ vellet statuere, pbibitus sit neq; effectũ decretũ habuerit
cessat edictũ. Ab hoc cõposita fiũt destituo: qd mõ significat dissoluo. Nenius. Multo nauẽ iubet destituĩ an-
choris: modo derelinquo: desero. Plau. Sola in littore destituta. Interdũ statuo. Cecilius. Destituit oẽs seruos
ad mensã ante se. Prostituo meretricandã præbeo: vnde, pstibulũ appellat locus: i quo stabulant ac se, pstituunt
meretrices. Quãus aliq, pstibulũ dictũ velint: qd meretricũ stationes añ stabula ſ̃ ẽ hospitia eẽ solebãt, ppter
cõcursũ aduenarũ, ppẽ qd & meretrices ipę, pstibulẽ vocant. & ſ̃ int se differũt: qd meretrix, pprie ẽ: q̃ honestius:
quæstũ capit copiã sui secretus faciẽs noctu tñ. Prostibula vero q̃ ãte stabulũ stat: quæstus diurni ac nocturni
gratia. Plau. Intro ad bonã meretricẽ. Astare in viã solã, pstibulæ ẽ. Præstituo, præscribo, ꝓdestino. Ouidius.
Dii sũmũ ꝓstituere diẽ. Instituo quod aliq̃ũ significat incipio. Ply. Priusq̃ id opus instituerẽ. Aliq̃ũ instruo do
ceo. Seneca. Sũt enim nõ modo litteris: sed etiã bonis moribus instituẽdi adolescentes. Nonnunq̃ statuo decer
no. Apul. Is scilicet Solon aut Lycurgus instituit: hinc Instituta & institutiões dictæ: Instituta aliq̃ũ ꝓncipia
dicunt. Plynius. Hæc sunt rerum principia & instituta nature. Aliq̃ũ mores boni consilio & ratione sumpti.
Quinti. Nam is quanq̃ nutricibus triennũ dederit tamen iã tum formari optimis institutis mentem infan
tium iudicat: cur aũt ad litteras nõ ꝓtineat ætas: quæ ad mores iam pertinet? Interdum decreta legũ atq; san
ctiones. Vnde diuus Iustinianus opus suũ institutã inscripsit. Institutiones vero sũt præcepta quibus insti-
tuuntur homines atq; docent. a quo Quint. opus suũ inscripsit de Institutõe oratoria. Institutio aũt actũ ipm
hoc ẽ instructionẽ significat. Substituo subrogo. Liuius. In cuius locũ substitutus centurio ẽ. Restituo mõ red
ro. Terent. Gnatũ ei restituit: mõ in pristinũ statũ reduco. Iustinus. Hũc regno a patre puatũ filius restituerat
Hinc restitutio ipsa repositio ducit. Caius iurisconsultus restituere inquit plus est q̃ exhibere. Nam exhibere
est præsentiã corporis prebere. Restituere vero est etiã possessorẽ facere fructusq; reddere. Ab hoc restibilis
ager dicitur: qui quotannis restituit de quo inferius dicemus. Constituo, p aliquando est dispono. Virg. Qui
teneant nã inculta vident homines ne fœre ne. Quærere cõstituit. Aliquando moderor guberno. Cice. Ineũ
tis enim ætatis inscitia: senũ cõstituenda & regenda est prudentia. Interdũ instituo decerno: a quo cõstitutio-
nes: decreta: atq; instituta dicunt. Nonnunq̃ etiã cõstituo pro paro accipit. Idem. Tametsi erat ignarus q̃tũ
sibi ac liberis suis iam tum mali cui cõstituerẽt. Item a sto Sisto deriuat: Qd est stare facio. vnde sistere gradũ
sistere fugã: sistere lachrymas: quasi retinere dicimus: atq; comprimere: huius supinum est statum: a quo sta-
tor dicitur qui aliquem sistit: ob idq; iuppiter stator est vocatus: quod Romulum preçantem vt fugam suo rum
sisteret: audiuit. Sisto etiam aliquãdo pro repræsento capimus: quasi præsentiã corporis exhibeo dictũ ab eo
q; nõ tñ cõparere quis debet: sed etiã manere: vnde de iudicio sisti hoc est de sistendo aliquẽ in iudicio dicimus
Cicero. Des operam id quod mihi affirmasti: vt te ante kalendas Ianuarias vbicũq; erimus sistas. Idem. Vas
factus ẽ alter eius sistendi: vt si ille non reuertisset moriendũ esset sibi. Virgilius. Et patrio te limine sistam.
Hinc Stator dictus nuncius: seu tabellarius consulis: aut alterius ius dicentis. Et Status siue Statutus dies iu
dicii gratia constitutus: & Stata sacrificia quæ constitutis accertis diebus fiebant. Cato. Sacra stata solemnia
sancta seruasti. Vir. Annua q̃ differre nefas ẽ. Cato ita scripsit. Qd si vadimoniũ capite obuoluto stitisses quẽ
locũ qdã deprauarũt, pstitisses scribẽtes stetisses. Ennius. Modicã & modestã formã mulieris statã vocauit.
Bias cũ rogatus esset a quodã deberet ne vxorẽ ducere: an vitã viuere cœlibẽ ἢ τοῦ: inquit καλεῖν ἐξεῖσι ἢ κα-
χάν καὶ εἰ καλὸν ἐξεῖσι κοῖνον εἰ δὲ κακὸν ἐξεῖσι πῶιν ἢν ἑκατέρου δὲ οὐκ ἀγαθόν, οὐ λυπτέον δρᾶ

Asystatum
Catasta
Compes
Statua
Imago
Econa
Imaginor
Imaginariũ
Imaginatio
Statuo
Destituo
Prostituo
Prostibulum
Prostibule
Meretrix
Prestituo
Instituo
Instituum
Instituto
Instituta
Institutiones
Substituo
Substituto
Restituo
Restitutio
Exhibeo
Restibilis ager
Constituo
Constitutio
Sisto
Stratum
Stator
Iuppiter stator
Iudicio sisti
Stator
Statutus dies
Stata sacrificia
Stitisses

Aut pulchrã inquit duces aut deformẽ. Si pulchrã: habebis cõmunẽ: si turpẽ habebis dolorẽ. Neutrum autem bonũ. Nõ estigit ducẽda vxor. Omisit Bias terciũ genus inter duo ista: quæ disiungunt: qppe int pulcherrimam fœminã & deformissimã: media q̃dã forma est q̃ a mimię pulchritudinis piculo & a sũmo deformitatis odio vacat. Ennius igit eas fœminas incolumi pudicitia eẽ scribit q̃ stata forma forent. Vetus hoc nõ a sisto deducit: sed a sto cũ p qesco accipit. Sed Cato elegant stitisses scripsit qm sistere vadimoniũ: nõ stare. A sisto cõposita fiũt assisto: qd significat asto alicui opis & præsidii grã: vt medicus assistit ægroto. Circunsisto: qd mõ circũdo ẽ. Cæsar & mercatores ĩ oppidis vulgus circũsistit: qbusq; ex regionib veniãt q̃sq; ibi res cognouerit pnũciare cogit. Aliqñ p iratio & irruto capit & q̃si cũ terrore aggredior. Vir. At fessi tandẽ ciues infãda furentẽ Armati circũsistũt. Nõnunq accipit p faueo & cõsolor. Cæsar. Siqs grauiori vulnere accepto decideret circũsistebãt. Obsisto: obsto: cõtrasto. Persisto duro pseuero. Apul. Cũ me rogasset an in pposito psisterẽ. Absisto desino. Claudianus. Absiste rogari. Desisto eiusdẽ significatiõis. Ply. Iã id desistit q̃rere. Desistere etiã vt i quit Vlpianus: ẽ a negocio abstinere: qd calũniãdi aio instituerat. Inde desitũ sse is videt nõ q distulit: sed qui liti renũciant in totũ. Plane siqs cognita rei vitate negociũ suũ deseruerit nolẽs in litẽ iprobã pseuerare: quã calũniæ cã nõ instituerat is desitisse nõ videt. Existo: emineo: pdo: exurgo. Cice. Submersus equus voraginibus nõ existit. Idẽ. Existit hoc loco q̃stio subdifficilis. Existo etiã p sũ vsurpatũ aliqñ inuenit: Præsisto: antesto. Insisto: vrgeo. Ply. Frequẽsq; vt id agerẽ insistebat. Subsisto. Substo sistor. Apuleius. Ad hæc ille stupore quodã affect subsistit. Resisto repugno aduersor. Cice. Cũ resistere eĩ iprobitati nõ possem. Cõsisto mõ sto firmor. Vir. Hic pmũ parib nitens Cyllenius alis pstitit. A quo Cõsistoriũ nouũ qdẽ sed elegãs vocabulũ p loco in quo prẽs cũ Põtifice maximo psultãdi grã psistũt. Itẽ p ipsa psistẽtiũ multitudine: veteres pstitutũ hoim dixere: mõ erigor. Idẽ. Cõstitit in digitos. Itẽ a sto deducit Manifestũ. q̃ est clarę aptũ q̃si ad manus foris stãs: a quo manifesto verbũ & passiuũ eĩ manifestor: & manifeste aduerbiũ: hocẽ dare apte: & Manifestari q vulgo notori dicit. Plau. Capio fustẽ: obtrũco gallũ furẽ manifestariũ. Itẽ a sto Stagnũ deducit: q̃ ẽ aq̃ stans: a q̃ fit Stagno vbũ: q̃ ẽ stagnũ facio: & aquã ptineo. Notãdũ tñ q̃ & stagnare aquã dicim: cũ nõ effluit neq; sorbet. Ply. Vbi marini fluct effusi stagnare solẽt: & stagnare trã q̃ nõ absorbet sed cõtinet aquã. Idẽ. Agri humidus atq; stagnãtib. Vir. stagnũ p pte mar, pfũdissima posuit qd ea mime moueat: sęperq; stet: q̃ ẽ qescat. Emissãq; hyemẽ sen sit Neptunus & imis Stagna refusa vadis. Stannũ quoq; metallũ a stãdo dictũ videri põt: qd ĩ fornacib pmũ fluat ac pse stet. Est aũt stannũ plũbũ albũ. Duo sunt qppe plũbi genera nigri & candidũ: qd græci Cassiterũ appellãt. Homerus χαλκὸν τε πυρίβαλλεν ἀτειρέα: κάσσιτέρου τ' ἀνέμοιο. Ex albo plũbo non fit argẽtũ cũ fiat ex nigro. iũgi inter se plumbũ nigri sine albo nõ põt nec hoc ei sine oleo. ac ne albũ qdẽ secũ sine nigro. Plũbi nigri duplex origo ẽ: aut eni sua spõte nascit vena: nec qcq̃ aliud ex se parit. aut nascit cũ argẽto mixtisq; venis pflatur. Primus liquor q in fornacib fluit albũ plumbũ est: & stannũ vocat. Secũdus argentũ qd remãsit. Galena dicit plũbi & argẽti vena cõis: q̃ & Molibdena vocat: & latine dicit plũbago. Hæc rursus pflata dat nigri plũbũ. Stannũ illitũ æreis vasis saporẽ gratiorẽ facit: & tollit eruginis virus. mirũq; qd pondus nõ auget. Specula oli ex eo laudatissima brũdusii fiebãt. Postea vti argẽteis cœperũt. Si albi plũbi nigri q; singulæ libræ misceant: fit stãnũ qd argẽtariũ vocãt: & tertiariũ nominãt: in quo duæ nigri portiões sunt & tertia albi. India neq; es neq; plũbũ habet gẽmisq; suis ac margaritis hæc pmutat. A qua nõ liquescũt vasa e plũbo. Sed si in eadẽ aqua calculus aut æreus quadrãs addat vasa vrunt. Plũbilaminis lumborũ & renũ pti adalligatis ob frigidiorẽ naturã impetus veneris cohibet. Caluus orator visa inquiete venerea sponte naturę erumpẽtia vsq; in morbi genus: his laminis tradit repressisse & vires corporis studiorũ labore custodisse. Nero lamina plumbi pectori ipõsita vocẽ alebat. Fit e plumbo spodiũ sicut ex ære qd deradit ex parietib fornacum mixtis scintillis: aliqñ etiã carbonibus. Scoria tã in plumbo q̃ in argẽto: ære & cæteris metallis dicit qcquid subsidet & quasi fex est metallorũ sicut spuma quæ ex ferueſcẽte materia tollit. Item e plumbo fit Psimmythiũ: quod nos cerussam nominamus. vel p se in plumbariis officinis vel ramẽtis plumbi tenuissimis sup vas aceti aspersimi ipositis: atq; ita distillantibus. Q d ex eo in acetũ cecidit arefactũ mollit & cribrat. iterũq; aceto mixto diuidit in pastillos: & æstate in sole siccat. Potus eius letalis est sicut spuma argẽti: ad candorẽ tñ fœminarũ adhibet: quæ ex eo dicunt cerussatę. Cerussa ipa si coquat rufescit. A stãno Stanneũ dicit qcqd ex stãno ẽ: vnde stãnea vasa sicut plumbea & argẽtea dicim. Itẽ plumbeũ nigrũ appellam. Martia. Plumbea se libra. Plautus Plumbeũ hoĩem liuidũ vocat. A plũbo plũbatio deducit: q̃ est ferruminatio: & plũbare ferruminare ẽ. Ply. Neq; argẽtũ ex stãno plumbat qñ prius liquescit argentũ. Et plũbatæ genus teli: hoc ẽ plũbeæ pilæ: quas veteres peregrino vocabulo manobarbulos vocabãt a quo & milites ipsi q his vtebant: qui nos manobarbulos isertos singulis scutis gestãtes manobarbuli sũt vocati: hos postea Diu Maximianus: qd se fortiter strenueq; in illyrio gessissent Iouinianos. & Herculanos appellari voluit. Legionẽq; eorũ cæteris legionibus prætulit. A plumbo etiã plumbago dicit: de qua dixim: quẽadmodũ græci ἀπὸ τοῦ μολίβδου: quod plumbum est vocant molibdenã & Plumbatura: quod modo ferruminationẽ significat: modo quancunq; cõiunctũ plũbo factã græce μολιβδοσίσ appellat: & plumbarius q opa facit ex plũbo & μολιβδουργοσ nominatur per metaphorã quoq; plumbeũ ingeniũ dicitur obtusum: & quod penetrare cogitando non potest. Item a sto Statura dicitur: quæ proprie corporis quantitatẽ significat. Suetonius. Statura fuit eminẽti: colore pallido. Idẽ de Nerone. Statura fuit prope iusta corpore maculoso: & fœtido. Idem de Ottone. Fuisse enim & modicæ staturæ: & male pedatus caluusq; traditur. Item Statilinus & Statanus dii præsides: quasi nobis astãtes. horũ noĩa habebãt scripta pontifices sicuti Fabolini dei: cui sacrificare solebãt: cũ pmo fari incipiebant infantes. Itẽ a sto Indusiũ dictũ quasi intustiũ quasi intus & genus ẽ vestis: de quo inferius dicem. Itẽ statim ad uerbium: qd proprie significat pseueranter & cõtinue: quasi insistẽdo. Terentius. Bina taleta capiebam statim Plau. Nec recedit loco: quum statim remigret. vnde p mox vsurpatur: q d ea quæ mox fiũt continenter fieri

Bias
Ennius
Cato
Assisto
Circumsisto
Virgilius
Cesar
Obsisto
Persisto
Absisto
Desisto
Apuleius
Claudia.
Plynius
Vlpianus
Existo
Presisto
Insisto
Subsisto
Resisto
Consisto
Consistorium
Manifestum
Manifesto
Manifestor
Manifeste
Manifestarius
Stagnum
Stagno
Stannum
Plumbũ albũ
Cicero
Idem
Plautus.
Plynius
Virgilius
Cassiterum
Dome.
Galena
Molibdena
Plumbago
Ad libidinem reprimendam
Spodium
Scoria
Spuma
Psimmithium
Cerussa qualiter fiat
Caluus
Cerussatus
Stanneum
Plumbeus
Plumbatio
Plumbo
Plumbata
Manobarbuli
Iouiniani
Herculani
Plumbago
Plumbatura
Plumbarius
Martia.
Plautus
Plynius
Maximi.
plũbeũ ingeniũ
Statura
Statilinus
Statanus
Fabolinus
Suetoniũ.
Idem
Idem
Indusium
Terentiũ.
Statim
Plautus

Plynius
Quintil.
videant. Per me aut te aut illũ aut aliqd aliud stare dicit: cũ nos aut aliqd aliud cã sumus ne quid fiat. Ply. Oia iã parata erãt nisi p eũ stetisset. Quin. Nõ p me stetit sed p illa. A sto cõposita fiũt Asto: qd verbũ significat sto. Vir. Arrectisq; auribus astãt. Interdũ sũ: cũ de reb loquimur q̃ cadere nõ possunt: vt cũ dicim tẽra astare. Veteres astassent p statuerẽt scripsere. Ab asto Hasta dicta: ideoq; cũ aspiratiõe scribit vt a pma psona imperatiui hui verbi differat. Hæc apud veres subiici solebat reb: q̃s publice venũdabãt ideo astare id signũ dicebat: erat & belli signũ quẽadmodũ inferius dicemus. Ab hac hastati milites vocant & hastula diminutiuũ. Antesto excello. Gellius. Qui & viribus & magnitudine: & adolescẽtia: simulq; virtute cætis antestabat. Ab hi fit Antistes: q in aliq re excellit. Vt si dicamus. Seruius Sulpitius Ciuilis: ac põtificii iuris antistes. Circũsto: circũdo. Vir. Circũstãt animæ dextra læuaq; frequẽtes. a quo Circũstãtiæ dictę: q̃ in vnaq; ptrouersia q̃ri solent: & q̃si q̃stion ẽ circũstãt: de qbus inferius dicemus. Cõtrasto aduersor. Neuius. Cõtrastat semp Nec me finit loquier. Intersto inter aliqd sto: intercedo: a quo Interstitiũ p distãtia & interuallo. Itẽ p intẽstãtia: vnde interstitiũ lunę dicit interluniũ. Apulei. Difficultas itineris & globosi syderis interstitiũ. Higinius. Q d ab eo sydere paruo interstitio differt. Obsto aduersor impedio. vnde Obstaculũ ipedimẽtũ. Itẽ cõtra sto. Curti. Obstant oppido gemini colles. Hinc Obstetrix mulier q̃ pturientiũ curã habet qd cõtra parietẽ stet. Et Obstino verbũ: qd significat obfirmo: vnde obstinatis animis hi ẽ obfirmatis: & Obstinatio hi ẽ firmitas animorũ: & Obstiate aduerbiũ firme. Obstitũ veteres mõ p violatũ: mõ p obliquũ vsurparũt. Persto: pmaneo perseuero. Gellius. Hoc mõ perdius: pnoxq; pstabat. Exto: emineo suplũ. Vir. Stãt circũfusa pruinis Corpa magna boũ: pferto q agmine cerui. Torpẽt mole noua: & sũmis vix cornib extãt. Hinc extare libros: extare opa dicim. q̃ nõ pierunt. Cicero quæ (Vt scis) extat oratio. Nãvt de hoĩe q adhuc viuit dicimus supest: q̃si nõ ẽ sub tra humat: ita de rebus: extãt q̃si extra stãt: & nõ intra atq; in tenebris latent. Ab hoc Exta dicta sũt q exviscẽribus sacrificant diis: & ex qbus haruspices futura p̃nosciũt dicta: qd ad bũcvsũ p̃secenẽ: q̃ maxime extant: eminẽtq; ppter qd cor olim nõ solebat inter exta numerari: postea pinguitudo illa: q̃ in sũmo corde est: læta exta fecit. Ab extis inspiciẽdis Extispices dicti sũt haruspices: & Extispiciũ haruspiciũ. Prosto: mõ ante sto: mõ pstituo: de quo supra dixim: modo subdor scortãdi grã. Quin. Iubet pstare gladio cinctũ. Præsto interdũ facio. Cicero. Emptorẽ indẽnẽ pstare oportet. Interdũ beneficiũ do. Ply. Plura hic mihi pstitit q̃ parẽtes: Nõnunq exhibeo. Cicero. Tu talẽ te pstare debes vt dignus nostra cõmẽdatione fuisse videare. Aliqñ antecello. Salustius. Oĩs homines q sese studẽt pstare cæteris animãtibus. Præstat etiã, p melius atq; vtilius ẽ frequẽtissime vsurpat Vir. Præstat Trinacrii metas lustrare pachini: Hinc qdã p̃neste dictũ volunt oppidũ Italiæ vrbi vicinũ qd locus in quo ꝑditũ ẽ mõtibus p̃stet. Hoc oppidũ a Cecubo Vulcani filio cõditũ fuit: vt sensisse videt Vir. Nec prænestine fundator defuit vrbis. Vulcano genitũ pecora inter agrestia regẽ. Inuẽtũq; focis oĩs quẽ credidit ętas cæculus. Alii hoc oppidũ a præneste Latini filio: & Vlixis nepote ꝑditũ malũt. Dicit q; hoc p̃neste: & hæc p̃nestis: vnde deducit prænestin. Itẽ iuriscõsulti atq; oratores p̃stare accipiũt p polliceri: neqd alicui fiat incõmodi: aut si fiat satisfacere qd vulgo dicit cautionẽ dare: a quo Præs p̃dis dictus: q populo se obligat: & interrogatus: an præs sit a magistratu: & respõdet præs: hi est q pmittit se fiqd incõmodi fiat plene satisfacturũ. Cice. Cũ id qd ab hoĩe nõ potuerit præstari euenerit. Præsto etiã aduerbiũ est: nec fere cũ alio verbo iũgit q̃ cũ sũ. & apud poetas cũ adsum. pprie aut præsto sũ idẽ qd pſens sum. Cice. Quibus qdẽ omissis tu etiã Brute presto fuisti. Per metaphorã tñ aliqñ capit p viuo. Faueo defẽdo. Idẽ. Ius ciuile didicit multũ vigilauit: laborauit præsto multis fuit. Aliqñ p aduenio. Idẽ. Hirũdines æstiuo tpe p̃sto sũt: hyeme pulsæ recedũt. Idẽ. Stator tuus cũ litteris mihi præsto fuit. Eandẽ plane significationẽ habet ad sũ: de quo paulo post dicemus. A p̃sto fit p̃stãs hoc est excellẽs. Vir. Sũt mihi bis septẽ præstãti corpe nymphę. Idẽ. O præstãs animi iuuenis. A quo p̃stãtia hoc est excellentia: & præstes antistes. Sic enim antiqui præstites: vt nũc statisles. Prestanter quoq; p excellenter inuenitur: & Prestabilis hoc est præstans. Aliquando præstabile dicit: quod prestari põt: & Præstolor verbũ. p̃stolari eni is dicit qui ante stando ibi morã trahit: quo vult venturũ excipere. Donatus vero p̃stolari inquit est præsto esse & parere hoc est obsequi. Teren. Quẽ præstolare hic Parmeno. Additq; noue dixisse Terentiũ quẽ pro cui. Verum superior opinio magis mihi placet. Reperiturq; frequẽter prestolor cũ accusatiuo iunctũ. Plautus. Dũ eũ domi prestolor adolescẽs aduenit. Apuleius. Equidẽ magno gaudio eũ præstolabar: cũ hic rumor increbruit. Itẽ a sto fit compositũ Insto quod est insisto vrgeo. Plautus. Poscit: instat: vrget hominẽ non finit quiescere: vnde instans momentũ temporis dicimus quod imminet: & instanter sedulo: & instantia sedulitas: & instar quod significat ad similitudinẽ status: aut conditionis aut ad æquiparationẽ Vir. Instar montis equũ diuina palladis artæ Ædificant a quo fit verbũ instauro. quod proprie est renouo: & quasi istar alteri facio: vnde Instauratitius dies dictus q additus est. Circensibus ad propitiandũ Iouẽ iratũ: & Restauratio redintegratio vel renouatio. Q uidã ex recẽtioribus. vt Solinus: Apuleius: Aurelius: ad instar dixere. Solinus. Mesopotamiã opimat annuæ inũdatiõis excessibus ad instar amnis ægiptii terris supfusus inuecta soli fœcũditate. Primus aũt Serenus. Lyricus ad instar scripsisse memorat. Itẽ ab istito Institor ex eo vt Vlpianus inqt qd negocio gerẽdo instet. Institor eni dicit cuicunq; negociationi præpositus: vnde nõ multum facit tabernę sit p̃positus: an cuilibet alii negocio cũ intẽdũ etiã ad hoĩes honestos afferãt merces: & ibi vẽdãt: Nec mutat cãm actiõis loc emẽdi vẽdẽdi ve: qbus vestiarii vel linthearii: hi ẽ vestiũ linteorũq; venditores dãt vestẽ circũferẽdã ac distrahẽdã: quos vulgo circuitores appellamus: etiã institores vocãt. Itẽ muliones Itẽ si tabernarius seruũ suũ pegre mitteret ad merces cõpandas sibiq; mittẽdas loco institoris esse putat. Ouidi. Institor ad dñam veniet discinctus emacẽ. Iuuenalis. Institor hybernæ tegetis: niueiq; cadurci. Ab istitor institoria actio dicit: q̃ dñs institorẽ puenit: vel p institore cõuenit: & eni siquis aliquẽ ædificio præposuerit: vel frumẽto cœmendo: vel pecuniis fœnerãdis: vel agris colẽdis vel mercaturis: redẽpturisq; faciendis in solidũ teneri. Labeo scribit. Item siquis in mẽsa seruũ præpositũ habuit nomine eius tenet. Si Libitinarius Polin

Per me stat
Per te stat
Per illum stat
Asto
Hasta
Hastatus
Hastula
Antesto
Antistes
Circumsto
Circunstantia
Contrasto
Intersto
Interstitium.
interstitiũ lunę
Interlunium
Obsto
Obstaculum
Obsterrix
Obstino
Obstinatus
Obstinatio
Obstinate
Obstitum
Persto
Exto
Extare liberos
Extare opera
Exta
Extrisper
Extispicium
Aruruspicium
Prosto
Presto
Prestat
Preneste
Prenestinus
Pres
Presto
Adsum
prestans
prestantia
prestes
Antistes
prestanter
prestabilis
prestolor
Insto
Instans
Instanter
Instantia
Instar
Instauro
Instauraticius dies
Instauratio
Ad instar
Institor
Vestiarius
Linearius
Circuitor
institoria actio
Libitinarius

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Institrix
Institor vestis

Vergilie
Pliades
Electra
Alcione
Celeno
Merope
Asterope
Taigete
Maia

Plione
Substo
Substantia

Substantiuum
Adiectiuum

Substantiale
Substãtialiter
Hypostasis

Beatitas
Beatitudo
Beatus
Munerarius
Piratica
Musica
Fabrica
Fauor
Urbanus
Obsequium
Ceruix
Expectorat
Antigerio
Morsicatim

Disto
Distantia
Resto

ctorẽ habuerit: iſq; mortuũ ſpoliauerit: dandã in eũ inſtitoriã actionẽ q̃uis & furti & iniuriar̃ actio cõpeteret Plau. Ancillã quoq; p dñã negociantẽ inſtitricẽ vocat. Vergiliar̃ quoq; ſydus iſtitor veſtis dicit̃ qd̃ meſe nouẽbri: cũ ear̃ occaſus ẽ: ex lĩs ſydere cõiectura hyemis faciũt. nã ſi nubilus fuerit Vergiliar̃ occaſus: pluuioſã hyemẽ denũciat: ideoq; negociatores ſtatim augẽt lacernar̃ p̃cia: quo genere veſtiũ pluuio tpe vtimur. Si vero ſereno tpe occiderit aſpitas hyemis denũciat̃: iccirco reliq̃r̃ veſtiũ p̃cia accẽdũt. Sic inſtitor veſtis videt̃ lĩs ſydus eſſe: q dvt plus minuſue vẽdat̃ veſtis efficiat. Vergilie aũt vocant̃ q̃ vere exoriant̃. ẽ enĩ circa equoctiũ ear̃ ortus matutinus. Eadẽ a græcis pliades vocant̃ a pluralitate πλεῖόνες. enĩ græca lingua plures dicunt̃ Plures aũt ſimul aparere manifeſtũ ẽ Pherecides tradit ſeptẽ ſorores fuiſſe Lycurgi filias ex naxo iſula: & quia liberẽ educauerũt: a Ioue int̃ ſydera fuiſſe relatas. Har̃ noĩa putant̃ Electra: Alcinoe: Cæleno: Merope Aſterope: Taigete: Maia: quar̃ ſeptima vt ait Aratus: vix cerni põt: ppt̃ea qdã exiſtimãt eã timore Orionis fugiſſe: Alii ſolẽ hãc pſecutũ exiſtimãt vocatãq; Electrã: Sũt q pudore occultaſſe ſe dixerint: q cũ aliẽ dis nupſiſſent ſola Electra nupſerit mortali. Alii q Electra nõ tulerit ſpectare ruinas Troiæ: manũq; añ oculos oppoſuerit. Ouidi⁹. Pliades incipiũt humeros releuare patr̃os. Q uæ ſeptẽ dici ſex tñ eſſe ſolẽt: Seu qd ĩ amplexũ ſex hinc venere Deorũ. Nã Steropẽ Marti p cubui eſſe ferũt. Neptuno Alcionẽ: & te formoſa Cæleno. Maia: & Electrã: Taigetẽq; Ioui: Septia mortali Merope tibi Syſiphe nupſit: Pœnitet & facti ſola pudore latet. Si ue q Electre Troiæ ſpectare ruinas Nõ tulit: ãte oculos: oppoſuiq; manũ. Alii has Athlãtis filias eſſe dixere: ex Plione Nympha geitas. vnde ſint pliades appellatę. Itẽ a ſto fit Subſto lĩs ẽ ſubſiſto. a quo ſubſtãtia q̃ p priẽ ẽ q̃ p ſe ſtat nullis adminiculis fulta. vel q̃ accidenti ſeu q̃litate ſubſtat: atq; ſubſiſtit: & q̃ſi illi ſubiaceat: ſed qa illã ꝓtineat. Aliqñ tñ ſubſtãtia poniť p matia: & q̃ſi eẽntia: & ſoliditate: ac neruis cuiuſq; rei. Ply. Subſtãtia oĩs oĩonis fuit cohortatio eius ad pacẽ. Cice. In his aũt cauſis: vbi aliqd recte factũ defendit̃: cũ ẽ facti ſubſtãtia ratio. Q uin. Prima apud rhetorẽ elemẽta & q̃ de ipa rhetorice ſubſtãtia q̃runt̃ tractabim⁹. Idẽ. Illa aũt de q̃ loqmur rhetorice talis ẽ: q̃lis eloquẽtia. Nã ipſã volumus ſignificare ſubſtantiã. Grãmatici q̃q; hanc duplicẽ ſignificationẽ diſtinguere evident̃: cũ aiũt nominũ q̃dã eſſe ſubſtãtiua: q̃dã adiectiua. Rurſus nomẽ ipm̃ diffiniũt: qd ſignificat ſubſtãtiã vel q̃litatẽ, ppriã: vel cõem cũ caſu. A tq hoc nomẽ q̃litas: & infinita hmõi nõ ſignificãt ſubſtãtiã: & tñ ſubſtãtiua ſũt. Ab hac fit Subſtãtiale nomẽ. & Subſtãtialiter aduerbiũ. Subſtãtia etiã p facultatib⁹ poniť. Q uin. Vt plus ſubſtãtiæ filio relinquerẽ & in ſacris litteris de filio legim⁹. Q ui p ſũpſit oẽm ſubſtãtiã. Græci hãc mõ ὑπόστασιν: mõ οὐσίαν vocant. Vtrũq; enĩ latini inter p̃tanť ſubſtãtiã q̃uis ſũt qui ὑπόστασιν ſubſtantiã: οὐσίαν eſſentiã vocẽt. Hæc vocabula raro in vſu apud veteres fuerũt: nũc paſſim oẽs vſurpãt: qd ĩ plerq; aliis cõtingit. Cice. Beatitas & beatitudo dura eſſe iudicauit: tñ ea putauit vſu fieri poſſe molliora: & Beatitas magis latinũ eſſe ſenſit q̃ Beatitudo: tñ Beatitas repudiata ẽ: Beatitudo recepta in vſũ. Reatũ pmus Meſſalla dixit: numerariũ. A uguſtus Piraticã: vt muſicã & fabricam. Q uintilianũ tpe vix q ſq̃ vſurpare audebat fauorẽ & vrbanũ. Cicero noua eſſe teſtat̃. In epiſtola qppe ad Brutũ Eũ inq̃t amorẽ: & eũ vt hoc verbo vtar fauorẽ in cõſiliũ aduocabo. Et ad Apiũ pulchr⁹. Te hoĩem nõ ſolũ ſapiẽtẽ: ver⁹ etiã vt nũc loqmur Vrbanũ. Idẽ putãt a Terẽtio pmũ dictũ obſequiũ. Ceruicẽ ſi Varroni credimus pmus hortẽſius dixit. Veteres pluralit̃ tñ pferebãt: ex quo apparet falſũ eſſe qd Seruius ſcripſit: cũ Ceruix numero ſingulari dicit̃ collũ ſignificat. ſi pluralivero ſupbia⁹ oſtẽdimus. Sic etiã multa q̃ oli in vſu erãt nũc repudiant̃: vt expectorat qd ita olim in vſu erat: vt nũc exammat: ſignificabatq; expectorare extra pect⁹ eiicere: quo tñ ego vtẽdũ cẽſeo: q̃quidẽ vſus eſt Cicero. Actius. Incuſant: vltro fortuna: opibuſq; oib⁹ deſertũ: abiectũ: afflictũ: & aio expectorant. Itẽ Antigerio: quo veteres p valde vtebant̃: & morſicati. Plau. Q ui ſuis libellis mortificati ludũt. Propter qd p̃cipiũt qdã ita verbis vtẽdũ eẽ. vt nũmis: publicaq; moneta. Q d ſenſiſſe Cæſar videt̃. q ſcripſit tãq̃ ſcopulũ vtendũ eẽ inauditũ atq; inſolẽs vbũ. & Hora. cũ inq̃t: vt ſiluæ foliis pro nos mutant̃ ĩ annos. Prima cadũt ſic verbor̃ vetus iterit ætas. Et iuuenũ ritu florent mõ nata: vigẽtq;. Multa renaſcẽt̃ q̃ iã cecidere cadẽtq; Q uę nũc ſũt in honore vocabula: ſi volet vſus. Q uẽ penes arbitriũ ẽ & vis: & norma loquẽdi. Eqdẽ ita iudico nouor̃ optima eſſe: q̃ maxĩe veta ſũt. & veter̃ q̃ maxime noua. A udẽdũq; tñ aliqd cẽſeo eruditis: & vocabula ſi nõ noua ponẽda deriuãda ſaltẽ: flectẽda: iungẽda. ne ſermonis pauptate laborem⁹: ſed latina lingua ĩdes locupletior fiat. Itẽ a Sto Supſto: qd modo ſignificat ſupra aliqd ſto. Gellius. Cũ ſedẽti aqla ſupſtaret: mõ ſupſum. Vnde Supſtites dicunt̃ q mortuis ſupſũt. Q uintilianus. Vnicus patri meo ſupſtes. Idẽ. Defũcta vxore liberis tñ ſupſtitibus oblectabar. Hinc ſupſtites per metaphorã antiq dixerũt ſanos: atq; incolumes. Terẽtius. Deos q̃ſo vt ſit ſupſtes. Ab hoc fit ſupſtito verbũ: quo veteres vſi fuere p ſaluo: & incolumẽ reddo. Enni⁹. Regnũq; noſtr̃ vt ſoſpitẽt ſupſtitentq;. Supſtitionẽ quoq; a ſupſto deduci qdã opinant̃: qd ſupſtitioſi ſit ſuperſtare Atq; imorari ſacrificiis: hoc enĩ differt religio a ſupſtitione: quod religio nihil aliud eſt q̃ dei cultus: hic vero ſi nimius fit: vt timeant̃ potius dii q̃ colant̃: nõ religio ſed ſuperſtitio eſt. Nos vero a ſupſtite potius ſupſtitionem dici Cicerone auctore didicimus. Nõ ſolum philoſophi inquit verũ etiã maiores noſtri ſupſtitionẽ a religione ſepauerũt. Nã qui totos dies precabant̃ inquit & immolabãt vt ſibi ſui liberi ſupſtites eſſent: ſuperſtitioſi ſunt appellati: vel ſupſtitio dicit̃: vt Lucretius refert qd ſit ſupſtantiũ rer̃. i. cæleſtiũ & diuinar̃: q̃ ſuper nos ſtãt ianis & ſupflu⁹ timor. Aliqñ etiã ſupſtes p p̃ſenti accipit̃. Plau. Supſtitẽ vtrũq; monui ne iniuſſi abeant. Itẽ Diſto qd ẽ differo. Iuuenalis. Diſtat enĩ q̃ ſydera te excipiãt mõ pmos ĩcipiẽtẽ ædere vagit⁹. Aliqñ abſum Ply. Q uod circit̃ quinq; milia paſſuũ diſtabat ab vrbe. Hinc fit Diſtãtia: qd modo differentiã: modo interualum ſignificat. Resto quod aliqñ eſt ſuperſum. Terentius. Reſtat Chremes qui mihi exorandus eſt. Cicero. Nec cum æqualibus ſolũ: qui pauci admodũ reſtant: ſed cum veſtra etiã ætate. Vir. A ut quid iã miſero mihi deniq; reſtat. Aliqñ reſiſto. Cicero. Nullã quærẽtes voluptatẽ ſtoici reſtãt. Q uidã illud Virgilii Cui me moribundã deſeris hoſpes Hoc ſolũ nomen qm̃ de cõiuge reſtat ita exponũt vt de duobus noĩbus mariti ſcilicet & hoſpitis vnũ tantũ hoſpitis hoc eſt de coniuge reſiſtit: hoc eſt repugnat: & cõtrariũ ẽ cũ fidẽ nõ ſerues quã ho

Plautus

Aratus

Ouidius

Plynius.
Cicero
Quintili.
Idem

Quintil.

Meſſalla
Augu.
Quintil.
Cicero
Varro
Seruius

Actius
Plautus.

Cesar
Horatius.

Gellius
Idem
Terẽtius
Ennius

Cicero

Lucretius
Plautus
Iuuena.
Plynius
Terẽtius
Cicero
Virgilius
Cicero
Virgilius

Cicero
Ennius

Apuleius
Idem
Cicero
Salustius
Cicero
Idem.
Iuuena.

Curtius
Terentiꝰ

Plautus.
Virgilius
Iuuena.

Lucillius
Apuleius

Apuleius

Virgilius

Liuius

Cicero
Virgilius
Idem
Idem
Lucanus
Plautus
Martia.

Liuius

Suetoniꝰ.

Idem

Curtius
Horatius

Plynius

Cicero
Idem

ſpes hoſpiti debet. Cicero p dextrã iſtã quã hoſpes hoſpiti porr exiſti. Ennius. Reſtat vſus fuit, p diſtat: & remotũ ẽ. Sũt q a reſto Reſtes dictũ exiſtimẽt: qd auræ vẽtiſq; reſiſtãt vel qd q̃cunq; ligata ſtare faciãt: Reſtes ei funes ſũt. vnde nautiçe reſtes dicunt̃ funes nauũ. Apuleius. Reſtim q̃ grabatulus erat i text⁹ aggredior expedire. Idẽ. Vt põderis deductu reſtis ad ingluuiẽ aſtricta ſpũs officia diſcluderet. Cõſto qd iterdũ ſignificat cõpact⁹: ſiue cõpoſitus ſũ. Cice. Vt hæc elemẽta ex qb⁹ oĩa ꝓſtãt. Interdũ ſimul ſto: Saluſtius Multitudinẽ, p cul hoſtiũ ꝓſtare videt̃. Aliqñ ſto valeo. Cice. Q d mihi ꝓſtat carius: q̃ ſi in foro emiſſem. Nonnunq̃ etiã ꝓſtare accipit̃ p cõuenire. Idẽ. Adhuc q̃ dicta ſũt arbitror mihi ꝓſtare cũ cæteris artũ ſcriptoribus: & p manifeſtũ eſſe Idẽ. Hoc mihi atq; aduerſariis ꝓſtat. Plærũq; etiã, p ſuppeditare. Iuuenalis. Q uis ferat vxorẽ: cui ꝓſtent oĩa? Itẽ, p ꝓſiſtere & firmũ eſſe: vt ꝓſtat pedib⁹: ꝓſtat animo: ꝓſtat mẽte. Ab lĩs fit Conſtãs lĩs eſt firmus: ac tenax, ppoſiti. A quo Cõſtãtia animi firmitudo. Hor⁹. ꝓtraria ſũt: Incõſtans lĩs eſt leuis atq; iſtabilis. & Inconſtãtia iſtabilitas leuitas. Itẽ ab eodẽ ꝓſtanter atq; Incõſtant̃ aduerbia & ,ppria noĩa ꝓſtans. Cõſtãtius Cõſtantinus: & mulierbre vnũ Cõſtantia. a Cõſtantino Cõſtantinopolis dicta q̃ olim bizantiũ vocabat̃ antea Lygos noĩata int̃ ponti ac ,ppontidis anguſtias liberę ,diuõĩs. Chalcedoniæ quõdã oppoſito littore ædificata. Sũt etiã qui Poſtulo a porro & ſto deductũ exiſtimẽt: q̃ſi valde ſto: qd poſtulare ſit rẽ debitã ac iuſtã petẽdo inſtare. Curtius. Poſtulabat aũt magis q̃ petebat. Hinc fit Expoſtulo: qd ẽ cũ q̃rela apud amicos inſto. & quaſi officiũ amicitię i alio de ſidero. ,Terẽ. Q uã ipſi fecerũt vltro iniuriã expoſtulant hoc ẽ de iniuria ,querunt̃: ſed frequent̃ poſt ſe habet ablatiuũ cũ p̃poſitione cũ. vt Q uid habes q̃ mecũ expoſtules. i. ,queraris. Hinc Expoſtulatio p q̃rela accipit̃. Q uidã peto poſtulo & poſco ita diſtinguunt: vt petere p̃cario ſit: poſcere ĩperio: poſtulare iure. Poniť tñ aliqñ poſtulare, p velle. Plau. Hos tibi mores eſſe: hãc vitã poſtularẽ. Itẽ poſtulare vt Vlpianus inq̃t ẽ deſideriũ ſuũ vel amici ſui in iure apud eũ q iuriſdictioni præeſt exponere vel alẽtius iudicii cõtradicere. Poſtulatio & expoſtulatio differunt. nã expoſtulatio apud eũ fit q fecit iniuriã. Poſtulatio ẽ q̃rela de altero apud alter⁹. Itẽ poſtilena a poſt & ſtãdo dicit̃: qd ſtet a parte poſteriori. Eſt enĩ poſtilena incuruũ lignũ: qd ſub aſini aut iumẽti cauda poniť. Plau. Ita te a gerunda curuũ aqua faciã: vt poſtulena poſſit ex te fieri. Deſtino quoq; a de & ſto cõpoſitũ videt̃: qd ẽ delibero, aſſigno, deputo, addico q̃ſi ſtare facio. Vir. Cõpoſitã corrũpit vocẽ: & me deſtinat arę Iuuenalis. Laudo tñ vacuis qd ſedẽ figere cumis: Deſtinet. Hinc Deſtinatio fit lĩs ẽ deliberatio, additio, deputatio. Vnde p̃deſtinationẽ theologi noſtri vocãt, puidẽtiã dei in malã ptẽ: cũ in bonã ptẽ, puidẽtię vocabulo ſp vtant̃. Deſtinare etiã aliqñ, p emere vſurpat̃. Lucillius. Facio ab lenone tribus vt libertatẽ mihi deſtinet. Idẽ ſignificat & ab eodẽ deducit̃ Perſtino. Apuleius. Et pcũctato p̃cio qd centũ nũmis indicaret aſpernat⁹: viginti denariis ꝓſtinaui. Poſtic cũ quoq; a poſt ſtãdo vocatũ exiſtimãt: hoſtiũ eſt in poſteriori pte ediũ. Veteres tamẽ etiã vicinũ habitantẽ ad poſteriorẽ partẽ ædiũ ſic appellarunt. Itẽ hoſtiũ ipm̃ poſtica fœmmino genere dicit̃. A quo fit diminutiuũ Poſticula Apu. Per quãdã breuẽ poſticulã intro vocat me. Poſtica etiã ps cæli ẽ de qua ſupra dixim⁹. Itẽ poſtica linea in agris diuidẽdis: q̃ ab oriẽte ad occidentẽ ſpectat. Oĩa deniq; q̃ poſt noſ ſũt poſtica dicunt̃ ſicut q̃ ante nos ſũt appellant̃ antica. Itẽ Poſtes qd poſt hoſtia ſtẽt dictoo arbitrant̃. ſũt ante ꝛ valuæ hoſtior⁹. Vir. Belli ferratos rupit ſaturnia poſtes. Itẽ a ſtãdo & ſole fit aliud cõpoſitũ Solſtitiũ: q̃ſi ſolis ſtatio: de quo inferius dicemus: & a iure & ſtando Iuſtitiũ q̃ſi iuris ſtatio: qñ vel ,ppter ſupplicationẽ populi: vl ,ppter aliquã imminentẽ reipub. neceſſitatẽ ius nõ dicit̃ ſed claudit̃ for⁹. Liuius. Iuſtitiũ edicit: claudi tabernas tota vrbe iubet: vetat quẽq̃ priuatæ quicq̃ rei agere. IN. hæc præpoſitio in aliqñ ſignificat in loco: & ponitur pro ἐπί: graeca ,ppoſitiõe: tũcq; requirit ablatiuũ. Cicero. Cũ ,pconſul in Aſia eſſet. Aliqñ ſignificat ad locũ & poniť pro εἰς: regritq; accuſatiuũ. Vir. Q uo te mœri pedes: an quo via ducit in vrbẽ? Nõnunq̃ ſignificat cõtra qd graeci dicunt κατά: Idem. Q uid meus Æneas in te cõmittere tantũ: quid troes potuere. Modo erga ſiue pro. Idem. Accipit in teucros animũ: mentẽq; benignã. Interdũ ad. Idẽ. Impulit in latus. Lucan⁹. In pupim rediere rates. Q uandoq; intra. Plau. Induc iſta in domũ. Plærũq; vſq; ad. Mar. In lucẽ ſemp acerra bibit: hoc eſt vſq; ad lucẽ. Illud notandũ q In re tua eſt ſignificat pro vtilitate tua: ſicut ab re tua contra vtilitatẽ tuam. Item in marmore inciſæ ſũt litteræ dicimus. in gemma. in lapide. in ligno. nõ autẽ in marmor: in gemmam: in lapidẽ: in lignum. Econtrario in æs non in ære. Ita enim vſos fere auctores inuenimus. Liui⁹. Priuſq; vrbẽ ingrederẽtur leges decẽuirales quibus duodecim tabulis eſt nomen in æs inciſas in publico ,ppoſuerunt. Item in cõpoſitione In aliquãdo priuatiua eſt: vt indoctus impurus: iniuſtus: ĩpius. Modo intentiua: vt impm̃o: irrumpo: impugno: irrideo. Aliquando ſimplicis ſui ſignificationẽ ſeruat: & ſignificat in loco: vt inſũ impono. Aliqñ ad locũ: vt infero: importo. Aliquãdo intra vel intro: vt induco: ingredior. Aliquando cõtra: vt inſulto: impugno. Ab in deducitur Inde: hæc omnia mala fluxerunt. A quo Deinde: idẽſt poſtea: & Perinde quod aliquando ſignificat ita: quãdo ſcilicet poſt ſe habet ac: vel acſi: vel atq; vel atqueſi: vt fac perinde ac ſi tua res eſſet: idẽſt quaſi vel ita: vt aliquando tantũ: cum negatio adeſt. Suetonius. Nulla tamẽ re perinde motus quã reſponſo mathematici. Q uod ſi nec ac ſi vel atqueſi vel negatio ſequat̃ ſignificat ita: quod eſt multũ. Idem. Q uare aduentus eius non perinde gratus fuit. & Proinde quod ſignificat ideo vel quapropter. Semp enim dependet a ſuperiore ſententia: & Subinde quod aliquando pro deinde: vel ſtatim poſt vſurpatur. Curtius. Hinc ſubinde armatus in mediũ proſiliit. Hora. Si recte dicet. primũ gaudere ſubinde Pręceptũ auriculis hoc inſtillare memento. Frequentiſſime tamen ſubinde accipit̃ pro idẽtidem: hoc eſt crebro: cum quodam interuallo. Ply. Tales tum etiã viatores erant quibus idipm̃ nomen inditũ eſt, ſubinde ex agris: Senatum ducẽſq; accerſentibus. At nunc eadem illa vincti pedes: damnatæ manus inſcripti vultus exercent. Item ab in fit Dein pro Deinde. ſicut Proin & Subin pro proinde & ſubinde. A quo deinceps: quod aliquando capitur pro deinde. Proprie tñ ſignificat gradatim: quaſi per ſingula capita. Vnde veteres Deincipẽ, pximũ quẽq; capitũ dicebant quẽadmodũ principẽ primũ capitũ. Cicero. Sed tamen tres fratres ſũmo loco natos: promptos nõ indiſertos: quos video deinceps tribunos plebis per triennũ fore: te nolo habere iratos. Idẽ. Rhodiũ quẽdã mo

Restes

Conſto

Constans
Constantia
Inconstans
Inconstantia
Constanter
Inconstanter
Constans
Constantius
Constantinus
Constantia
Cõſtantinopol
Byzantium
Lygos
Poſtulo
Expoſtulo
Expoſtulatio
Peto. Poſco
Poſtulo
Poſtulatio

Expoſtulatio
Poſtilena
Deſtino
Deſtinato
predeſtinatio
Preuidentia
Deſtino
Perſtino
Poſticum
Poſtica
Poſticula
poſtica linea
Antica
Poſtes
Solſticium
Iuſticium
IN

In re tua
Abre tua

Inde
Deinde
Perinde
Ac
Acſi
Atqꝫ
Atqueſi
Proinde
Subinde
Dein
Proin
Subin
Deinceps
Deincipem

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Exinde
Exin Intus
Industum
Intro. Inter.
Inter hec
Interea
Interim
Internūcius
Intercapedo
Interuallum
Interpres
Intra
intra diē mort
In Cis Vls
Intrinsecus
Extrinsecus
Interi. Exteri
Interior
Intimus
Interi⁹ Intime
Exterior
Extim⁹ Exteri⁹
Extime
Internus
Interraneus
Interne
Externus
Exterraneus
Externe
Conterraneus
Introrsum
Extrorsum
Intraneus
Extraneus
Intro. Extro.
Intrarius
Extrarius
Extremus
Intestinus
Intestinum
Intestina
Industrium
Industria
Industum
Indusiatus
Infra Inferus
Inferior
Infimus
inferius
Infime Inferi
infern⁹ inferne
infernas. atis.
infernalis
Inferie
Inferum mare
Superū mare
Insula
VRBS
Oppidum
Oppidanus
Oppidatim
Oppido

Urbs

Fossa

Uruum.
Urino
Urinor
Urinatores

Urna
Urinatum

rientē sex æquales nomiasse & dixisse: q primus eorꝫ: q secūdus: q deinde: q deinceps moriturus esset. Exinde quoq; & Exin ab eodē deducunt & significāt deinde. Sūt tñ q inde nō ab in: sed ab is, pnomine deductū existi mant. Itē ab in fit aduerbiū Intus: quod in loco significat. Plau. Quis intus est? A quo Indusiū vestis genus: quasi intusiū: de quo inferius disseremus. & Intro qd ad locū. Teren. Vos istæc intro auferte: & iter qd signi ficat κατὰ τὸ ξύν. Gellius. Intē hos & offā multa inuenire possunt: aliqñ tñ, p ppē accipiē. Vir. Hūc intē fluuio ty berinus amœno. Ab hoc fiūt Interhæc: & Interea: & Interim aduerbia eiusdē significatiōis. Interim tñ nūnq̃ accipiē, p aliqñ. Quin. Prima Barbarismi ac Solœcismi fœditas abfit: sed quia interim excusanē hæc vitia: aut ꝓsuetudine: aut auctoritate: aut vetustate: aut deniq; vicinitate virtutū acriter se in illud tenue discri men grāmaticus intēdat. Idē. Et qd alias vitiosū est: interim rectū est. In finita p̃terea ab inter cōposita fiunt: vt Internūcius: Intercapedo: Interuallū: Intrpres & similia. Itē ab in deriuaē Intra. Lucanus. Intra castroꝫ timuit tētoria ductor. intra diē mortis: vt aliquid fiat: siqs dixerit ipse quoq; dies: vt ingt Vlpia. In quo qs mor tuus fuerit numeraē: intra/citra/vltra: qb⁹ vocib⁹ certi locoꝫ fines demōstranē singularib⁹ fillabis apud vetes pferebanē In Cis Vls: qbus piculis qñ exiguo sonitu obscurius, pmebaē addita est eadem fillaba tradiciq; cœptū est intra: citra vltra. Itaq; intra idē significat qd in: vt intra oppidū: intra cubiculū: intra tentoriū, significat in oppido: in cubiculo: in tētorio. intra kalēdas: itra ferias: hoc est in kalēdis in ferris. Sed cōsuetudo obtinuit: vt ītra significet intēdū id qd citra & ante. Cicero. Sed tñ qñ effugi eius occasionē: q fortasse arbitrareē me hāc rēpub. nō putare: si ppetuo tacerē: modice hoc faciā: aut etiā ītra modū: vt & illius volūtati & meis studiis seruiā. Modice ingt lī est cū mō. itra modū. i. citra modū: lī est minus q̃ modice. Ab intra deriuaē intrinsecus aduerbiū: sicut ab extra Extrinsec⁹. Itē ab intra antiq Interos dicebāt: sicut nūc ab extra dicim⁹ Exteros

Municipia aũt vocabant:q̃ aliũde veniebãt in ciuitatẽ:& cũ ſuo iure viuerent: muneribus tũ populi Roma
ni:honoribuſq; fungebantur a quo munere capeſſendo nomẽ ſibi vendicauere nullis aliis neceſſitatibus: neq;
populi Romani legib⁹ aſtricta. Eoꝝ incolæ Municipes vocati ſũt. Primos aũt municipes ſiue ſuffragii iure
Cærites factos fuiſſe cõſtat:conceſſiq; illis: vt ciuitatis qdẽ Romanæ honorẽ caperẽt: ſed negociis onerib⁹q;
vacarẽt p ſacris bello gallico receptis:ac cuſtoditis·Hinc tabulę Cærites appellatæ:in quas Cẽſores referri iu
bebant:quos nota cauſa ſuffragiis ꝓuabant·Quidã etiã Cerimonias ab his putãt appellatas: q̃uis alii a carẽ
do dictas malint:quẽadmodũ inferius dicemus. De his Strabo ita ſcribit·Cærites capta vrbe Roma redeun
tes Gallos in Sabinis aggreſſi prælio armiſq; fuderũt:& ſpolia quæ a Romanis ſpõte offerẽtib⁹ acceperãt ab
inuitis ipi eripuere·Præterea eos qui ad ſe vrbe capta cõfugerãt beneficiis affectos benigne exceperũt: ſiml
q; æternũ atq; inextinctũ igne ſacerdotesq; veſtales ſũmo ſtudio ꝓtexere: cui⁹ beneficii Romani ſane parum
memores videntur fuiſſe. Nã cũ eos ciuitate donaſſent:ſuffragioꝝ tũ iure fungi noluerunt quos aliqua cauſa
ſuffragiis ꝓuabãt:ad Cæritũ tabulas iubebãt referri:hũc locũ extra inepte in latinũ verterit Strabonis inter
pres:opæpræceiũ eſt videre. Cære oppidũ fuit Thuſciæ nõ lõge a Targniis: quondã Agilla nominabat:quę a
pelaſgis e Theſſalia pfectis ꝓdita fert. Veꝝ qdẽ Lydis quos poſtea tyrrhenos vocauere:aduerſus Agillinos
bellũ gerentib⁹ quidã muꝝ ſubiens vrbis nomẽ pcontatus fuiſſet:reſponſũ eſt a quodã Theſſalo e muro chę
re: quod ſignificat ſalue:quo veluti bono omine a Tuſcis accepto. captãvrbẽ mutato ꝓori noĩe cærevocauere
a quo Cærites dicti:& Ceritiana balnea. Cæretũ vero Vmbriæ oppidũ eſt inter Spoletũ ac Nurſiã: a quo Cę
retani appellant:totũ orbẽ vano quodã ac turpi ſuꝑſtitionis genere ludificãtes:ob quã cãm fere cõtinue pere
grinant familia:atq; vxoribus domi relictis. Municipioꝝ iura iã penit⁹ oblitterata ſũt. Municipẽt Vlpia
nus inquit: facit aut ciuitas:aut manumiſſio. aut adoptio qm̃ municeps & q liber in municipio nat⁹ eſt dicit:
& qui in municipio a ſeruitute ſe liberauit:& qui in ciuitatẽ quãcũq; aſſecutus eſt. ꝓprie tũ municipes dicunt:
qui in ciuitatẽ Romanã recepti muneꝝ participes fiũt·Sed abuſiue nũc municipes dicim⁹ ſuæ cuiuſq; ciuita
tis ciues:vtputa:Cãpanos: Puteolanos: Neapolitanos: a quo Municipale ius dicit:ꝓuatũ ius vniuſcuiuſq; ci
uitatis. Itẽ Municipalia ſacra vocabant:q̃ ante vrbẽ conditã colebant:& Municipale vrbanũ: & a municipe
Municipaliter dicim⁹: quẽadmodũ a ciue Ciuilit. Ab vrbe fit Suburbiũ: de quo poſtea dicemus. & Vrbicus
Vrbica Vrbicũ: qd ſignificat q̃cquid ad vrbẽ pertinet. ſicut Ruſticus ruſtica ruſticũ: qd pertinet ad rus. vnde
Ruſticũ poetã & Vrbicũ poetã dicim⁹: ruſticã domũ & vrbicã domũ. Martial. Quod nõ optimus vrbicus poe
ta. Gellius. Si qd aũt poſſet remediũ eẽ vt ne tã aſſidue domus Romæ arderẽt: venũ hercle dediſſem res ruſti
cas:& vrbicas emiſſem. Itẽ Vrbanus Vrbana Vrbanũ: qd modo eandẽ ſignificationẽ habet qua Vrbicus:
Vnde Vrbanas tribus appellabãt:in q̃s vrbs a Seruio Tullio Romanoꝝ rege diſpartita fuerat: vt Suburra
Pallatina: Exquilina: Collina & alia hmõi q̃uis a ꝓncipio in tris trũ tribus diuiſa vrbs fuerit: vt poſtea docebi
mus. Itẽ prædia vrbana. mores vrbani: cunę vrbanæ:& ſimilia. Vnde Suburbanũ & Anteurbanũ deriuant
de qbus infer⁹ dicem⁹: modo Vrbanũ dicimus cultũ atq; diſertũ: hoc eſt eũ: q in verbis & ſono & vſu ꝓprium
quẽdã præ ſe fert vrbis geſtũ & ſumptã ex cõuerſatiõe doctoꝝ tacitã eruditionẽ: deniq; cui cõtrarius eſt ruſti
cus: hoc eſt inepte & barbare loquẽs:& hoc differt a dicaci: qd Dicax eſt cui⁹ ſermo cũ riſu aliquẽ inceſſit. ideo
Demoſthenẽ vrbanũ fuiſſe dicũt: dicacẽ negãt. A dicace Dicaculus deducit:a quo aduerbiũ Dicacule. Demoſt.
A pu leius. Eadẽ amatoris ſuiꝝ vxorẽ quod in eã dicacule ꝓbrum dixerat ꝓpter ua prægnatione dãnauit. Apuleius
Quẽadmodũ autẽ Vrbanũ & Dicacẽ hominẽ dicimus ita Vrbanũ:& Dicacẽ ſermonẽ. Vnde vrbanitas & dicacitas tã
de hoĩe q̃ de oratiõe dicit eodẽ modo venuſtus homo:& venuſta oratio: lepidus homo & lepida oratio: falſus
homo & falſa oratio: iſulſus hõ & inſulſa oratio: facetus homo & faceta oratio: iocoſus homo & iocoſa oratio
& venuſtas: lepor. ſales inſulſitas. facetiæ. ioci:: tã de hoĩe q̃ de oratiõe dicunt. Hæc aũt ita inter ſe differunt:
qd Venuſtũ vocamus qd cũ gratia quadã & Venere dicit. Lepidũ qd rotũ ditate quadã/& breuitate/& quaſi
celeritate/atq; acumine verboꝝ venuſtũ eſt. Quapropt Lelius vir doctrina excellens quẽadmodũ id animal Lelius
quod lepus vocat: a leuitate pedũ dictũ exiſtimãt: ita enĩ leporẽ in oratiõe a pedũ ſuoꝝ leuitate putat appella
tum. habet enĩ oõ quoq; ſuos pedes ſiue ſoluta ſiue numeroſa ſit. A Lepido fit Lepidior Lepidiſſimus Le
pide Illepidus Illepidior Illepidiſſimus. Illepide. Lepiditas. Illepiditas. Salſũ in ꝓſuetudine pro ridiculo tũ
capimus: q̃uis nõ vtiq; hoc ſit licet ridicula oporteat eſſe ſalſa. Nã Cicero. Omne quod ſalſũ eſt: ait eſſe atticoꝝ Cicero
nõ quia ſunt maxime cõpoſiti & Catullus cũ dicit. Nulla in tã magno eſt corpore mica ſalis: hoc dicit nihil in Catullus
corpore eius eſſe ridiculũ. Salſum ergo erit quicq nõ erit inſulſum velut quoddã ſimplex oratiõis cõdimẽtũ
quod latente iudicio veluti palato ſentit excitatq;: & a tedio defendit orationẽ. Facetũ nõ tũ circa ridicula cõ
ſiſtit: cum dicat Horatius facetũ Catoni genus natura ꝓceſſum eſſe. Virgilio decẽs. Sed excultæ cuiuſdã ele- Horatius.
gantiæ hæc appellatio eſt. Itaq; in epiſtolis Cicero hæc Bruti verba refert. Nec vlli ſũt pedes faceti ac deliti Virgilius
is ingrediẽdi mollius Iocũ vocamus qd eſt ꝓtraniũ ſerio Nã & fingere & terrere & ꝓmittere: aliquãdo iocus ẽ Cicero
Ab vrbano Vrbane aduerbiũ deducit: hoc ẽ culte: elegãter. & Vrbanati pro vrbane modeſte. Põponi⁹. Põponi⁹
Ego ruſticatim tangã: vrbanati neſcio. Cæteꝝ quã nos vrbẽ vocamus: græci πόλιν appellãt. Quãuis polis nõ mõ
vrbẽ: ſed etiã ciuitatẽ ſignificet. Vnde politicus ciuilis dicit: & Cõſtãtinopolis Cõſtantini vrbs. Neapolis no
ua vrbs. Metropolis mater vrbs hoc eſt cæterarum vrbium caput. Item Polio verbũ: quod eſt colo: orno: &
quaſi vrbano:& politico more qui ruſtico cõtrarius eſt compono. Hinc politũ dicimus cultũ ornatũ: & ad au
ctorẽ deductũ:& Polite culte:& ornate:& Politior Politiſſimus. Politius: Politiſſime. & Politule diminutiui
um: quo vtit Plau. & Politiones agroꝝ cultus diligẽtes: ſicut politiones veſtimẽtoꝝ hoc eſt mũditię:& cul Plautus.
tus:& Polimẽta teſticuli porcoꝝ: cum caſtrant: ꝓ adſimilitudinẽ veſtiũ polianꝭ. & Depolio cõpoſitũ qd mõ
polio ſignificat: modo perficio. vnde Depolitũ perfectũ dicimus: qm̃ oẽs pfectões antiq politiones appellabãt
Polit tũ aliqn̄ veteres ſcripſere ꝓ eo qd eſt pila ludit: Atq; vt cætera ad vrbẽ pertinẽtia obiter dicant. Mœnia

Municipium
Municeps
Cerites tabule
Cerimonia
Strabo
Cere
Cerites
Ceritiana bal.
Ceretum
Ceretani
Municeps
Vlpian⁹
municipaleiuo
Municipalia
ſacra
Municipale
Municipaliter
Ciuiliter
Suburbium
Vrbicus
Ruſticus
Vrbanus
Vrbane tribus
Suburbanum
Anteurbanum
Martia.
Gellius
Dicax
Dicaculus
Dicacule
Vrbanitas
Dicacitas
Venuſt⁹ homo
Venuſta oõ
Venuſtum
Lepidum
Lepus
Lepor
Lepidor
Lepidiſſimus
Lepide
Illepidus
Illepidior
Illepidiſſimus
Lepiditas
Illepiditas
Salſum
Facetum
Iocus
Vrbane
Vrbanatim
Pol. Politic⁹
Neapolis
Metropolis
Polio
Politus
Polite
Politior
Politule
Polimentum
Depolio
Depolitum
Polit. Mœnia

ſunt ꝓprie q̃ vrbem cingũt. Vir. Et mœnia pandim⁹ vrbis. Significant tũ & alia ædificia. Plaut⁹. Prohibẽtq;
mœnia alia vnde ego fungar mea:& a muniẽdo dicta ſũt mœnia: q̃ſi munia. Veẽs enĩ œ & u indifferenter
ponebãt. Vnde Pœnio ꝓ punio dixere:& Mœrus ꝓ murus. Vir. Atq; ipis ꝓlia miſcẽt aggerib⁹ mœroꝝ. A
mœnib⁹ Sũmeniũ q̃ſi ſubmeniũ dicũ qd ſub mœnib⁹ vrbis eſſꝫ: a quo Sũmenianũ de qb⁹ alibi dicemus. Me
niana vero nõ a mœnibus dicta: ſed a Mœnio quodã: q ꝑm⁹ id genus edificii inuenit: extẽſis tignis vltra co
lũnas: quo ſupiora ampliarentur vulgo nũc quoq; Mœniana ſiue Podioli dicunt. Suet. Pauci e ꝓximis mœ
nianis ſpectabãt. Murus quoq; a muniẽdo ſil⁹ dictus eſt: vt Varro affirmat: a quo muralis corona appellat: q̃
donari ſolebat ab impatore: q ꝓmus muꝝ ſubiiſſet:& in hoſtiũ oppidũ ꝓuim aſcẽdiſſet hęc aurea dari ſolebat:
Et ꝓximuriũ põtificale pomeriũ ꝓximi muri: & Murceus Auentin⁹ mõs: qd e lapidib⁹ & veluti muro ꝑſta
ret: a quo Mureia dea cui⁹ ſacellũ ſub Auẽtino mõte erat:& Murmilonica ſcuta: vt qdã putãt cũ qbus de mu
ro pugnabãt. Erant enĩ ad lĩ ipm apta. Muria vero ſiue muries nõ a muro ſed a mari vt qdã exiſtimãt deduci
tur. Eſt eĩ aqua ſalſamẽtoꝝ. Murrhinia vero ſiue Myrrhina vina dicunt: q̃ myrrha ꝓdita ſũt. Laudati ſſima
enĩ apud ꝓſcos fuere vina myrrhę odore ꝓdita: qbus & calamus odoratus addi ſolebat. Fabius. Mittebantvi
num pulchꝝ myrrhinũ. Idẽ. Panẽ & polẽtã & vinũ mirrhinũ. Plau. Q d ſi opus ẽ vt dulce ꝓmãt. Idẽ. Ecquid
habeãt roga myrrhinũ: paſſum: defructũ: mella. Idẽ. Vinũ & myrrhatũ dicebat:& myrrhata ſiue murrhata
potio:& vt Varro teſtat Murrhiola myrrha arbuſcula ẽ in Arabia p̃cipue naſcens altitudo ei ad qnq; cubita
nec ſine ſpina: caudice duro. & intorto. craſſioreq; q̃ thuris: Corticẽ lenẽ habet ſimilẽq; Vnedoni: foliũ rotũ
dius: ſed ſapore Iuniperi. Incidunt bis uſdẽ tpibus. qbus thus. Sudãt aũt ſpõte: ꝓuſq; incidant. Stacten dictam
cui nulla prefert. Fuit aũt myrrha Cinare Cypriorꝝ regis filia: q̃ patris amore capta clã cũ eo cõcubuit: Qua
ꝓpter ꝓſequẽte agnitã patre: in arbore ſui nominis cõuerſa eſt. Itẽ Murrhina vaſa dicunt ex gẽma q̃ murrha
appellat: hãc oriẽs mittit p̃cipue q̃ inſignia q̃dã luca Parthici regni & Carmania humorẽ putãt eſſe calore ſub
terra denſatũ. Splẽdor hĩc ſine virib⁹: nitorq; veri⁹ q̃ ſplẽdor. Sed in p̃cio ẽ color varietas circũagẽtib⁹ ſe ſubin
de maculis in purpuram: candoremq;: & tertiũ qui fit ex vtroq;. Sunt qui maxime in his laudent extremitates:
& quoſdã coloris repcuſſus: quales in cælẽſti arcu ſpectant: his maculæ pingues placent. tranſlucere q̃q; aut
pallere vitiũ eſt. T. Petronius iuriſcõſultus Moritur⁹ inuidia Neronis p̃ncipis: vt mẽſã ei⁹ exheredaret. Trul
lam Murrhinã. ccc. ſeſtertius emptã fregit. Sed Nero vt par erat p̃ncipẽ. cccc. ſeſtertiis fragmenta emit:& cu
pedinẽ vnã parauit: q̃ potaret & muralis herba: q̃ vulgo Vitreolũ dicit: qd vaſa miꝝ immodũ ꝓfricata puri
ficet. Ideo Vrceolaris a veterib⁹ dicta eadẽ. Parietaria vocat qd ĩ muris ſiue pietibus frequent naſcat:& per
diciũ qm̃ pdices ea p̃cipue veſcant:& Helxune ἀπὸ τοῦ ἕλκω: id eſt traho: qm̃ cauliculos lenẽ rubẽtes habẽ
& ſemina in capitib⁹ lappaceis: q̃ veſtibus adhereſcũt. & Parthenũ qd virgineũ ſignificat: cuius noĩs hæc rõ
eſt: ꝓ Vernula qdã Periclis Athenienſiũ p̃ncipis noĩe Splanchnoptes cũ forte repſiſſet ſupra altitudinẽ tẽpli
qd tũ pericles ĩ arce ædificabat:& inde cecidiſſet hac herba dicit ſanatus: moſtrata Perich in ſõnis a Miner
ua q̃ græce παρθένος: lĩ eſt virgo appellat: hic ẽ Vernula & nobilis ille Splanchnoptes cui⁹ effigies ex ere
fuſa int p̃clara opificũ opa cõnumerata fuit. Herbã hãc variis ægritudinib⁹ vtilẽ eſſe ꝓſtat. Sed in ꝓmis cõtra
vlcera rupta: lapſuſq; & p̃cipitia: ac vehiculoꝝ euerſiones ſingularẽ. Magica vanitas cõtra tertianas ſiniſtra
manu euelli eã iubet: dicq; cui⁹ cã euellat nec reſpicere: deinde ei⁹ foliũ ægri linguæ ſubiicere: vt mox in cya
tho aquæ deoreat. A parthenas Parthen⁹ etiã lĩ ẽ virgine⁹ mõs dict⁹ archadię a virginibus q̃ in eo venari fre
quẽter ſolebãt. Eſt ẽt Parthen⁹ Paphlagonũ fluu⁹. Paphlagones populi e paphlagonia minoris Aſiæ ꝓuin
cia. Itẽ Parthenope ꝓpriũ nomẽ vnius ex Sirenibus a q̃ p̃clara vrbs Cãpaniæ q̃ nũc Neapolis dicit: nomẽ ſũ
pſit: hãc Cumani a parẽtibus digreſſi ꝓdidiſſe ꝓdunt. q cũ in eo loco Parthenopes corp⁹ in veti monumẽto cõ
ditũ repiſſent nomẽ ei⁹ vrbis indidere. Sed poſtq̃ ob locoꝝ vbertatẽ atq; amœnitatẽ maiorẽ immodũ frequen
tari ea ciuitas cœpit veriti ne Cinnæ deſererent. diruẽdi Parthenopen ꝓſiliũ iniuere: quo facto mox immani
peſtilẽtia vexati: oraculo moniti ſũt vt vrbẽ reſtituerẽt: itaq; ſubito inſtauratã Neapoli: lĩ ẽ nouũ vrbẽ vocaue
re. A parthenope Parthenopeius deducit. Murus & paries lĩ differũt: qd murus vrbis eſt lapideus ambit⁹
Paries vero domoꝝ. Maceria mur⁹ eſt ſiue pies ꝑſtãs ex lapidib⁹: ſiue calce: aut alio genere ferruginis. Pau
lus. ſi p̃cario vicinus in tuo duxerit. Macerię mẽdicto. qd p̃cario habet agi nõ poterit: nec Maceria poſita do
natio ſeruitutis pfecta intelligit. Eadẽ & Maceries dicit. Extra muꝝ Agger ẽ ab aggeręda tra q̃ foditur:&
Foſſa ab eadẽ terra effoſſa Pomœriũ tã intra q̃ extra muꝝ ẽ dictũ q̃ſi poſt mœriũ. De quo Liuius ita ſcribit
Pomœriũ eſt circa muꝝ locus: quẽ in cõdẽdis vrbibus: quõdã ethruſci: q̃ muꝝ ducturi erant: certis circa tẽpi
nis in augurato ꝓſecrabãt & hoc ſpatiũ: qd neq; habitari: neq; arari fas erat: nõ magis qd poſt muꝝ eſſet: q̃ qd
murus poſt id pomœriũ Romani appellarũt ſicut Pomœridianũ dixerũt ꝓ poſt mœridiano. Nã loc⁹ pomis
cõſitus nõ pomœriũ: vt qdã exiſtimãt: ſed pomariũ appellat. Ouidius. Id metuẽs ſolidis Pomaria clauſerat
Atlas mœnibus: in ſũmitate vero muroꝝ pinnæ ab his: q̃s inſigniti milites in Galleis habere ſolẽt ita dictæ
Pinnæ enĩ ꝓprie ſũt pẽnæ q̃ plumæ: lĩ ẽ molliores & exiguæ pẽnæ nõ ſũt: nã pẽnę generale nomen eſt ad plu
mas & pennas. A penna Pẽnat⁹ & pẽnager. & pẽnariũ theca pennarꝝ. qbus nũc ꝓ calamis vtimur: & Impẽna
tus ſine pẽnis. Quãuis veẽes pẽnatas impẽnataſq; agnas inſaliari carmine ꝓſpicis vſurparũt: q̃ habẽt quęq;
nõ habẽt ariſtas: agnas enĩ nouas voluerũt intelligi & bipẽnis de quo inferius dicem⁹ a pluma. Plumeus &
plumiger. & Puluinus & puluinar deducunt. Dictũ enĩ puluinũ exiſtimãt q̃ſi pluminũ: & puluinar q̃ſi plumi
nar. Eſt aũt puluinus q̃ſi lectuſus qdã exiguus lana vel ramẽto vel pluma aut alio genere hmõi plenus q̃ vti
mur in ſedẽdo. Cice. Afferri iuſſit puluinos: & oẽs in ſuis ſedibus ſederũt. Iuuena. Et de puluino ſurgat eq̃ſtri
a quo puluinatũ dicimus qd ad puluini ſiliũtudinẽ molle ac cõnexũ eſt. Ply. Lãuginoſo ac puluinato Calice: &
puluinũ ĩ hortis vocam⁹ ꝑtẽ trẽ rectionẽ ſulcũ ex vtroq; latere ſepientẽ: q & Lyra vocat: habet enĩ veluti pul
uinoꝝ in qb⁹ ſedem⁹ ſimilitudinẽ ꝓpt qd & Tor⁹ a qbuſdã nuncupat. Ply. A reis diſtingui: eaſq; reſupinis pul

Virgilius
Plautus.
Virgilius
Suetoni⁹.
Varro
Fabius
Idem
Plautus
Idem
Varro
L. Petro.
Paulus.
Liuius.
Ouidius
Cicero.
Iuuena.
Plynius
Plynius.
Penio
Merus
Murus
Summenium
Menianum
Podiolus
Murale corona
Proximurium
Murceus
Mureia dea
Murmilonica
ſcuta.
Murta muries
Murrhia vina.
ſiue. Murrhina
murrarha potio
Murrhiola.
Myrrha
Murrhina vaſa
Murrha gẽma
muralis herba
Vitreolum
vrceolari herba
Parietaria
Perdicium
Helxune
Parthenium
Splãchnoptes
Parthenius
mons
Paphlagonũ
Paphlagones
populi
Paphlagonia
Parthenope
Parthenopei⁹
Murus
Paries
Maceria
Maceries
Agger
Foſſa
Pomerium
Pomeridianũ
Pomarium
Pinna
Pennatus
Pẽnger
Pennarium
Impennatus
Plumeus
Plumiger
Puluinus
Puluinar
Puluinatum
Puluinũ Lyra
Torus

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

uinorꝫ toris ambiti singulis tramitũ sulcis qua daꝫ accessus hominũ. scatebriscꝫ decursus. Columella Vlpicũ habet velut aliũ plures coherẽtes spicas: hæcꝫ cũ sint diuisæ lyratũ seri debebũt: vt in puluinis positę minꝰ infestenꝫ hyemis aquis. Puluinaria aũt dicunꝫ: q̃ capitibꝰ dormituri supponimꝰ ad puluinorꝫ similitudinẽ. Iuue. Fœda lupanaris tulit ad puluinar odorẽ. His in tẽplis quoꝫ deorꝫ vetes vtebanꝫ: vt nos quoꝫ hac tẽpestate facimꝰ: in qbus collocabanꝫ numina ac Deorꝫ imagines: vt eminẽtiora viderenꝫ. Itẽ a plumaPlumatile aut clauatũ: aut ex plumis factũ. Plau. Comatile aut Plumatile plumis ĩplere: & plumariũ ex pluma: vnde plumariã culcitrã dicimus: q̃ pluma plena ẽ: & ĩplume sine pluma: vnde implumis. Culcitra sine pluma: & implumes aues nup natę: & q̃ nodũ plumas emiserũt. Pinnas etiã gestare gladiatores solebãt: vñ pinnirapi retiarii dicunꝫ: qd pinnas e galleis mirmilonũ iacto rete excipent. Iuue. Hic plaudat nitidi p̃conis filius: inter pinirapi cultos iuuenes. Iuuenesq; lanistę: bmõi pinnã grẽco qdẽ: verũtñ apud latinos vsitato vocabulo petasũ dicimꝰ qd aliq̃ ex ære vel argẽto vel auro fieri solebat. Ply. A chamenes phidię discipulus æreũ petalũ fecit q vocaꝫ Encrinomenos & ἀπὸ τοῦ πεσεῖν quod est volare deducitur: tenuis quippe brattea est instar pinnæ. A pinna Pinnaculum dicitur fastigium & summitates ædificii in acumen tendentis. Siue quod veteres pinnam acutum dicebant. Vnde bipennis appellata est securis quæ vtrinq; aciem habet: siue quod Pinnaculis addi pinna consueuit quæ facili motu ventorꝫ indicet flatũ qd genus vulgo nũc pẽniculũ dicimꝰ. Hoc etiã a volatu Petasũ nominãt. Ply. Supra id quadratũ pyramides stãt qnq; q̃ttuor in angulis: & in medio vna: In imo latæ pedũ septuagenũ qnũ. Alię centũ qnquagenũ ita fastigiatæ vt in sũmo orbis æneus & petasus vnus oibus fit ipositus ex quo pẽdeãt excepta cathenis tintinnabula: q̃ vẽto agitata lõge sonitꝰ referãt. Petasi etiã alæ dicunꝫ: qbus Mercurii talaria nectunꝫ: & ipa talaria. Itẽ vela tenuissima. qbꝰ vti in theatris solebãt ex lino æstuo tpe a qbꝰ q petasis vtunꝫ Petasati vocanꝫ. Suetonius de Augusto. Estate aptis cubiculi foribꝰ ac sæpe in peristilio saliẽte aq̃: atq; etiã ventilãte aliquo cubabat. Solis vero ne hiberni qdẽ patiẽs domi quoq; nõ nisi petasus sub dio spatiabaꝫ. Petaso aũt ea ps suis diciꝫ q̃ ab alis incipit: & costas cõprehẽdit qbusdã veluti virgulis pigunꝰ distincta. Martialis de Perna. Cæretana mihi fiat vel massa licebit de menapis lauti de petasone voret. Nã Pernę tã pores q̃ posteriores coxę dicunꝫ. Ply. Castranꝫ sues post biduũ mediũ suspẽsę pnis porib⁹. Ab huius pnę similitudine piscis quoq; genus Perna appellatꝰ est ex cõchary genere circa pontas insulas frequẽti simũ. Stãt pernæ vel ut Suillo crure lõgo in harena defixe hiãtesq; qua limpitudo est: pedali nõ minus spatio: cũ bũ venanꝫ. Dẽtes in circuitu habẽt pectinati spissatos: intus p spodilo grãdis est caro. Veteres pnas pedes appellabãt: qd nomẽ hodie quoq; seruãt hispani. Hic Pernio appellaꝫ morbus pedũ ex nimio frigore pueniẽs & calcaneũ p̃cipue infestãs quẽ græci χειμελάς vocãt. Ply. Rapum domesticũ pniones ferues impositũ sanat: & crudũ tusũ cũ sale pdest cuicũq; vitio pedũ. Hic fit diminutiuũ Perniũculus. Idẽ. Perniũculus curat & cotyledõ cũ axũgia. A petaso fit diminutiuũ Petasũculus: de quo Martia. Musteus ẽ ppera caros nec differ amicos. Nã mihi cũ vetulo sit petasone nihil: Musteũ petasonẽ vetulo p̃ferri ostẽdit. Apitius. Ex musteis petasonẽ elixas cũ bilibri ordei & caricis vigitiqnq; cũ elixatus fuerit decarnas: & armillã illiꝰ cãdẽti batillo vr & melle cõtegis vel qd melius ẽ: missũ in furnũ: melle obligas: cũ collocauerit mittis in cacabũ: passũ: piper: fasciculũ rutæ: mery tẽperas: cũ fuerit tẽperatũ dimidiũ ĩ petasonẽ pfũdis: & alia pte piperati bucellas mustei fractas pfũdis: quã sorbuerit: qd musteĩ remãserit petasoni refundis: petaso ob pinguitudinẽ facile rancescit. Ideo vetus ĩprobaꝫ. Musteus vero pnis lõge p̃ponitꝫ. Hic obiter ostendẽdũ est Batillũ: qd Apitius noiat ferreũ instrumẽtũ eẽ: quo pruna colligiꝫ ad similitudinẽ palę: id & batalũ q̃si patulũ p̃mo vocatũ: deinde batillũ p diminutionẽ dictũ. Ply. Batillis ferreis cãdentibꝰ ramẽto argẽti ipositus: qd cãdidũ pmaneat, pbaꝫ. In muri sũt turres arcta atq; alta ædificia a terrẽdis hostibꝰ dictę: sicut Arces ab hostibꝰ arcẽdis: vel qd aspectu torueę sint hẽ terribiles. Torũ qppe terribile diciminꝰ vel a terrẽdo vel a tauris. Torutas. n. ppe taurorꝫ ẽ dicta: q̃si taurorꝫ acerbitas. Ab hẽ fiũt Toruæ & Torũ & Torua aduerbia. Plau. Quid me torueę aspectas. Apuleiꝰ. Cũ torũ in eos intueretꝫ. Virg. Talibus Eneas ardẽtẽ: & torua tuentẽ: Lenibat dictis. A Turris turritus deducitꝫ: hoc ẽ altus atq; excelsus: vt Turrita domꝰ alta sublimis: & ad turris similitudinẽ ædificata. Interdũ Turribꝰ plenꝰ a quo turritæ vrbes dicunꝫ & mater deũ turrita cognomiaꝫ: qa ẽra ẽ q̃ vrbes sustinet. Virg. Qualis Berecynthia maꝫ læta deũ ptu phrygias turrita pvrbes. Et turriger. Lucanꝰ. Turrigero canos effũdẽs vertice crines Ply. Sed turrigeros elephãtorꝫ miramur humeros. Turricula quoq; a turri p diminutionẽ dicitꝫ: q̃ mõ paruã turri significat mõ vasculi genus a turris similitudine ita dicti quo iacturi tali ludẽdo solebãt. Mar. Quærit cõpositos manus iproba mittere talos. Si p me misit nil nisi vota facit. Eadẽ pyrgus appellaꝫ: qm̃ græci pyrgõ turri vocãt. Hora. Talos mitteret in pyrgũ. Quãuis Pyrgũ oppidũ quoq; Tusciæ fuerit nobilissimũ eo tpe q̃ pyraticã thusci exercebãt. Diciꝫ ẽt Orca. Persius. Angustę collo nõ fallier orcę: qd nomẽ sumit a similitudine marinę beluę. ẽ eni species teres atq; vniformis. Belua ipa orca vocaꝫ: Balenis infesta: cuius magnitudo nulla alia representatiõe expmi põt q̃ carnis imẽsę dẽtibus truculẽtę. Irrũpunt in secreta: ac vitulos balenarꝫ: vel fœtus: vel etiã matres grauidas: onere ĩmobiles lacerãt morsu. Orca ĩ portu hostiẽsi visa ẽ oppugnata a Claudio p̃cipe: Venerat tũc eo portũ ædificãte inuitata naufragiis tergorꝫ aduectorꝫ e Gallia: fatiãsq; p cõplures dies aluerũ ĩ vado sulcauerat vsq; adeo fluctibꝰ accumulata: vt circũ agi nullo mõ posset: pfectus eo Cæsar cũ p̃torianis cohortibus pp̃o Romano spectaculũ p̃buit milite e naugiis lãceas p̃gerẽte: quorꝫ vnus mergi visus est: reflatu beluæ vnda oppletus. Turriũ iuẽtores: vt Aristoteles refert: Cyclopes: & Theophrastus. Phœnices fuere. Itẽ quia vię relinquunꝫ in muro: qbus necessaria portari in vrbẽ possint a portãdo Portę appellatæ q̃ fores habẽt: qbus claudunꝫ apiunꝫq;. Itẽ post se alias fores pẽdulas ex ligno ferrove: q̃ demitti ac tolli p volũtate custodũ possũt hæ Cataractæ appellanꝫ. Liuius. Porta Cataracta deiecta clausa erat eã partim funibus subducũt in tantũ altitudinis vt subire recte possent. Dictę Cataractæ: qd ex alto defluere videanꝫ. Græci eni καταρρεῖν defluere dicũt: vnde Cataractæ etiã appellantꝫ e terra exeũtes aq̃ & ita ex alto defluentes: vt ruere

Columella
Juuena.
Plautus
Juuena.
Plynius
Idem
Martia.
Plynius
Suetonius
Martia.
Horatius
Persius
Plynius
Idem
Martia
Apitius
Apitius
Plynius
Plautus.
Apuleius
Virgilius
Virgilius
Lucanus.
Plynius
Martia.
Aristote.
Theoph
Liuius

Plumatile
Plumarium
plumatil culcitra. Implumis
pinna
Pinirapus.
Petasum
Encrinomenos
Pinnaculum
Bipennis
Penniculum
Petasus
Petasatus
Petaso
Perna
Perna piscis
Pernio
Perniunculus.
Petasunculus
Batillum
Batillum
Turris
Arx
Torus
Torutas
Torue
Torum
Torua
Turritus
Turrita
Turriger
Turricula
Pyrgus
pyrgum
Orca
Turriũ inuentores
Porta
Fores
Cataracte

potius q̃ defluere videanꝫ: q̃lẽ tyburi cernimus Anienẽ: & q̃les esse in Egypto nili Cataractas legimus. Item loca ipa e qbus exeũt Cataractæ dicunꝫ: vnde in maximis imbribus aptas esse cæli cataractas dicere solemus Repitur aũt hæc Cataracta fœmininо genere: & hic Cataractes masculino. A græcis καταρράκτης masculino genere diciꝫ. A porta diminutiuũ fit Porticula. Itẽ Angiportũ intra vrbẽ ẽ via angusta non factle pnã q̃si vicꝰ inter domos. Vetes qppe domos ptim Portus: ptim insulas vocabãt a portãdo. vnde etiã Porticus appellatæ: q̃ ppt repẽtinos imbres & vmbraꝫ: ac deambulatiõis grã ædificanꝫ. Ouid. de porticu Põpeiana. Tu mõ Põpeia lætus spatiare sub vmbra Cũ sol Herculei terga leonis addit. Varro. Angiportũ ab angendo, ppt loci ãgustiã: & portu dictũ affirmat. Teren. Egomet i pedes q̃tũ q̃o in angiportũ qddã desertũ. Portus, ppe dictus vt Vlpia. scribit: locus pclusus quo iportanꝫ merces: & inde exportanꝫ. Nũc q̃rtę declinatiõis ẽ. Veteres in secũda vsi fuere. Turpi. Nec nautæ cum essent circũuẽti vẽtis in certo itinere: porti indigẽtes. A portu Porticulus deduciꝫ: q mõ ẽ pnus portus: mõ is q in portu modũ dat classi: mõ maleus: & porticulus. Marcel. Porticulũ scribit eẽ hortatorẽ remigũ q eã pgulã tenet: q̃ porticulus diciꝫ q̃ excursũ: & hortamẽta moderaꝫ. Plau. Tu habes portisculũ. & portunus deus a portu dictus: q portubus p̃est: græce palemõ vocaꝫ hic idẽ. Helicertа ẽ linos filius & portorũ merces: q̃ portitoribꝰ daꝫ. Itẽ Vectigal qd soluiꝫ portitori. Lucil. Facit idẽ qd illi q iscriptũ e portu exportãt clãculũ ne portorũ dẽt: & portitor q vectigal portꝰ hẽ ẽ portoriũ pduxit. Itẽ q traducit boies acvehit vel ad nauũ de littore. vel ad littus de nauĩ: vel advlteriorẽ fluminis stagni aut lacus ripã quem græca voce porthmea dicimꝰ. Iuue. Iã sedet in ripa: tetrũq; nouiciꝰ horret porthmea. Itẽ abusiue intẽdũ is q portaꝫ ficut vector. preterea Importunꝰ Importune Importunitas: Opportunꝰ Opportune Opportunitas: de qbꝰ supra diximus. Intra vrbẽ quoq; Forꝫ ẽ: de q̃ supra diximus: ĩ qdvenalia ferunꝫ: vel ĩ q̃ iudicia ferunꝫ. Vñ forũ boariũ. forꝫ olitoriũ. forꝫ piscariũ. forꝫ cupedinis: q̃ oĩa postq̃ romę ptracta fuerũt in vnũ locũ: q̃ advictũ pertinebãt: & locus ædificatus appellatũ Macellũ seu qd ibi fuerit hortus vt qdã putant: quẽ macellũ a Lacedemoniis appellari diximus: vnde Iones quoq; hostia hortorꝫ Macellotas vocabãt: siue qd ibi dominꝰ fuerit eius cui macello cognomẽtũ fuerit: q̃ ibi publice sit diruta & ex ea ædificatũ hẽ qd vocaꝫ macellũ ĩ foro. Tradũt. n. hũc macellũ Latrociniũ in vrbe exercusse: ideoq; eo dãnato cẽsores Emiliũ & Fulũiũ statuisse: vt ĩ domo eiꝰ obsoniavẽderenꝫ. Sũt q Macellũ a mactãdis pecoribꝰ existimãt appellatũ. Mactare. n. interficere est. Plau. At ego certe cruce & cruciatu mactato tractũ a sacris: vbi mactari oues dicunꝫ: q̃ immolanꝫ. Vir. Et nigrã mactabis ouẽ lucũq; reuises. Dictũ ẽ aũt macto q̃si magis auctor: hẽ ẽ augeo. Nã pusq̃ victimã ĩmolarẽt: thus autvinũ sup eã fundebãt. vnde mactũ esse taurꝫ dicebãt thure velvino: hẽ ẽ cumulatã hostiã & magis auctã. Hic mactare, p magis augere veteresvsurparũt. Ci. Ferũt laudibꝰ: mactãt honoribꝰ: & Mactevtute dicimꝰ eũ: q vtute p̃ditus ẽ q̃si magis auctę semp invocatiuo. Vir. Macte nouavirtute puer sic itẽ ad astra. Ci. Macte vtute esto Lucilliꝰ. Macte inĩ virtute: simulq; his vfibꝰ esto Mactevtute esto. Liuꝰ. Tũ vero abi ingt in te magis q̃ in me hostilia ausus Iuberẽ Macte vtute esse: si, p mea patria istavirtus staret. Nũc iure belli liberꝫ te intactũ: inuio latũq; dimitto. Per metaphorã tũ mactare aliq̃n, p male tractare accipimus. Plau. Mactantẽ malo & dãnoviros. Aliq̃n, p p̃cipitare. Actius. Aut illorꝫ copias fundã ĩ cãpo: aut nauis vras mactabo in mare: nõnunq̃ pro honorare. Plau. Tũ honeste mactatũ reducã domũ. Quidã ẽt macellũ a macerãdo deductũ arbitranꝫ: qd pecora dũ eo ducunꝫ: ibiq; tenenꝫ: maceranꝫ. A macello Macellarii dicunꝫ: q macellũ exercẽt non solũ carniũ sed oĩm obsoniorꝫ: qn ẽt panis & frumẽti vẽditores qppe hæc oĩa ĩ macello venũdabanꝫ. Nã locus vbi carnes trũ mõ vendunꝫ Carnariũ appellaꝫ. Plau. Cœnã e carnario emit iã factus satur. Varro. Tabernã carnariã vocat. Carnariũ trũ, pprie diciꝫ vbi salitæ carnes domi reponunꝫ. Ply. Quippe e macello aut carnario vidẽdũ est. Quivero carnes in carnario vẽdũt ẽt lanios pstat appellatos fuisse. Plau. Invelabro vel pistore vel Laniũ vl haruspicẽ. Vnde lanienas officinas vocamꝰ: in qbus fiũt acvendunꝫ carnes. Idẽ. Per Myropolia & lanienas circũq; argẽtarias rogitãdo sũ raucꝰ factꝰ: & lanionꝰ ad laniũ spectãs. Vnde lanionię mẽsę dicunꝫ: in qbꝰ scindiꝫ caro. Sueto. Carnificẽ statũ acciri cũ machera mẽsaq; lanionia flagitauit: & Laniũ aliq̃n, p carnario positũ: hinc Lanistas dictos: q laniãdis gladiatoribꝰ pstũt: quẽadmodũ inferius ostẽdemꝰ. Carnariũ quoq; Plau. accipit, p ipa carne. Qui mihi carnariũ parauit rediculus ad ientandũ. Itẽ Carnariꝰ masculino genere diciꝫ & qui carnẽ vendit: & q in e dẽda carne delectaꝫ. Martia. Carnarius sũ: Pinguariꝰ nõ sũ: qd significat carnosũ: hẽ est corpulentã amicã opto nõ nimis pinguẽ. Macellũ etiã p diminutionẽ dicimꝰ macrꝫ. Lucilliꝰ. Si nosti nõ magnus hõ ẽ: nasutus macelliꝰ. Macer, ppe vocaꝫ exilis: atq; extenuatus. Vir. Heu heu q̃ pingui macer ẽ mihi taurus ĩ aruo: & a græco vt ego arbitror deduciꝫ. græci eni μακρὸν lõgũ dicũt: q̃ aũt tenuia sũt lõgiora videnꝫ a Macros Macrocosmꝰ dictꝰ: hẽ ẽ lõgus mũdꝰ. ficut Microcosmus pnus mũdꝰ: & Macrologia lõga oõ multi loquẽtia: sicut Brachilogia breuiloquẽtia: & Macrobius lõgæuꝰ βίος enĩ vitã significat: & Macrochir longi manus. A macer vero Macilẽtus diciꝫ eiusdẽ significatiõis: & Macresco verbũ: qd ẽ extenuor: & Macies extenuatio. Apule. Vñ ista tã subita macies: & tãtus pallor & Macritudo: & Macor eiusdẽ significationis. Plau. Ossa atq; pellis vt miser macritudine: Pacu. Corpusq; meũ tali mœrore errore macore lenet. Ab hẽ fit Macescо Varro. Riualis hõ iturus ĩ curiã añ macescebat. Itẽ Maceror eiusdẽ significatiõis: freqnter tamẽ ad aĩm tranffertꝫ & capiꝫ, p affligor. Itẽ macenes hẽ ẽ paries sine calce factꝰ: q̃si sine pĩguitudine: q & maceria diciꝫ solis lapidibꝰ pstãs. Maceries ẽt ipsã macritudinẽ: siue macerationẽ significat. Machæra vo græca vox est: & latine ficca diciꝫ: & culter siue cultellus. Iuue. Ames nomẽ victũq; macherę: notũ instrumẽtũ ẽ ad scindendũ filꝫ: vulnerandũq; vnde Macherophori Sicarii dicunꝫ. Itẽ Macula qd significat turpitudinẽ: qm̃ macies aĩal decolorat: ac fœdũ facit. Ply. Fullones eas maculas evestibꝰ tollũt. hic Maculo: & Cõmaculo. i. fœdo deturpo. Capiꝫ etiã macula, p nota. hẽ ẽ signo q̃cũq; vnde genituæ notę i corpe maculæ dicunꝫ. Itẽ, p infamia. Ci. Cunꝰ vt adolescẽtię maculas: ignominiasq; p̃tereã. Itẽ, p foramie ĩ rete. Idẽ. Reticulũq; ad nares sibi admouebat tenuissimo lino: minutis maculis: plenũ rosę. A macula maculosũ diciꝫ qd mõ sordidũ ĩmũdũq; significat

Cataracres
Porticula
Angiportum
Portus
Insula
Porticus
Angiportus
Portus
Porticulus
Portisculus
Pergula
Portunus
Palemon
Melicerta
Portorium
Vectigal
Portitor
Porthmea
Importunus
Importune
Importunitas
Opportunus
Opportune
Opportunitas
Forum
Forũ boarium
Forũ olitorũ
Forũ piscartũ
Forꝫ cupedinis
Macellum
Macellote
Macro
Macrum esse
Macte virtute

Ouidius
Varro
Terẽtius
Ulpianus
Turpil.
Marcel.
Plautus.
Lucillius
Juuena.
Aemili
Fulvius
Plautus
Virgilius
Cicero
Virgilius
Cicero
Lucillius
Liuius
Plautus.
Actius
Plautus
Plautus
Varro
Plynius
Plautus
Idem
Suetonꝰ
Plautus
Martia.
lucillius
Virgilius
Apuleius
Plautus
Pacuuꝰ
Varro
Juuena.
Plynius
Cicero
Idem

Macellarius
Carnarius
Carnarium
Lanius
Lanienaofficina
Lanionius
Lanioniamẽsa
Carnarius
Lanista
Macellus
Macer
Macrocosmus
Microcosmus
Macrologia
Brachylogia
Macrobius
Macrohir
Macilentus
Macresco.
Macies
Macritudo
Macor
Macesco.
Maceror
Maceries
Maceratio
Machera
Macherophori
Macula
Maculo
Commaculo
Genitiue note.
Maculosum

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Marceo. Marcesco Marcor Marcidus Mereo Meror. Mestus Mestitia Mestitudo Mero Mereo Emeriti. mors Meretrices Meretricium Meretricor Meretricius. Meritorium meritori⁹ equ⁹ Meritori⁹ mu-lus meritoria rheda Meritorium scortum Meritori⁹ puer Meritorium corpus meritoria ratio Meritoria ta-berna Merces Mercenarius Mercor Mercator Merx Mercimonium Commercium Mercatura Mercatus Mango Venaliciarius Mercurius Hermes Hermafrodit⁹ Agriphontes Caduceus Caduceator Modus hercul.

cat. Plau. Sordida ac maculosa facie: modo variũ ac notis plenũ. Vir. Succinctũ pharetra & maculosę tegmi ne lincis. Itẽ a macro: siue macie fit marceo: qd est putreo & marcesco putresco: qm̃ q̃ macie attenuata sũt faci le putrescũt: hic marcor putredo: & marcidus putridus: & si Varroni credim⁹. Mereo: doleo qd mæror ls̃ est dolor: corp⁹ macescere faciat ab eo mœstũ deducit: ls̃ ẽ triste miserãdũ. Vir. Et mœstas p̃merevoces: a q̃ mœ stitia & mœstitudo deducunt. Qui. Dolore atq; animi mœstitia lãgues. Acti⁹. Ni vestitus teter: mœstitudo vastitudo: p̃dicaret hoẽm eã. Plau. Cui tãta mœstitudo obtigit. Vetes etiã mœreo, p mœstũ & mœrẽtẽ facio vsurpat. Pacu. Qui mltis me mœrauit modis. At cũ fine diphthõgo scribit. Mereo lõge diuersã significati onẽ habet. Mereri enĩ ,pprie est lucri grã aliqd opari: vñ merere dicim⁹ stipẽdii grã militare. Varro. Qui in exercitu donati essent: & equo publico mererent. Lucanus. Aere meret paruo. a quo emeriti dicunt q̃ iam a militia absoluti sũt: vnde mors ab emerita vita dicta est. Quidã tñ emereor: & emeritũ a mereor poti⁹ dedu ctum existimãt: vt inferius docebimus. & merere mulieres dicuntur: quæ se sordidissimi q̃stus grã pstant a q̃ meretrices sunt appellatæ: A quibus meretriciũ ,p meretricia arte & meretricari: quod ẽ Scortari et meretri cius meretricia meretriciũ qcqd q̃stũ facit corpore suo: vñ eq meritorii dicũt & meritorii muli et Meritorię rhedæ. quæ quæstus grã locãt: aut conducũt & Scorta meritoria: q̃ lucri grã pstituunt: & Pueri meritorii: qui uel iussu domiorũ uel sua sponte pstãt. Cice. Ingenui pueri cũ meritoriis: scorta cũ matrib⁹ familias vsaban tur. Corpus quoq; meritoriũ dr: & Ratio meritoria q̃si vilis & male cœpta: & Taberna meritoria stabulũ: siue diuersoriũ ẽ: hic Merces appellata: q̃ p labore & stipẽdio solunt. Iuue Scirevolũt oẽs: merced ẽ soluere nemo. & Mercenari⁹ q operã mercedis grã pstat: & mercor verbũ qd ẽ mõ emo: mõ emẽdi aut vẽdẽdi cã mercaturã ex erceo. a quo mercator: q emit siuevt teneat: siuevt alterivẽdat: & q mercaturã exercet: & Merx ac Mercatura q̃ ita int se differũt: q merx est species ipa q̃ emit vẽdit ve: a quo mercimoniũ & cõmerciũ q̃si ptractatio q̃dã merciũ deriuant. Mercatura vo actus ipe emẽdi acvẽdẽdi merces. Cice. mercatura aũt si tenuis est: sordida putãda est. Sin magna & copiosa multavndiq; apportãs: multiq; sine vanitate ipartiẽs: nõ est admodũ vitupe rãda. Itẽ Mercatus locus in quo agit mercatura. Idẽ. Quo cũ tanq̃ ad mercatũ bonarũ artiũ ,pfect⁹ fis: inane redire turpissimũ est. Mercis appellatio vt Vlpia. inqt ad res trñ mobiles ptinet. Afrani⁹ addit mercis appel latiõe hoies nõ ptineri. & ob eã rẽ Mãgones nõ mercatores: sed Venalitianios appellãdos cẽset. Mercẽ Var-ro a merendo ære dicit apellari. A mercevero Mercurius deriuat Iouis fili⁹ ex Maia Athlãtis filia: q mer-cature deus ẽ: & deorũ intẽpres iõ a grẽcis Hermes dict⁹ ἀπὸ τοῦ ἑρμηνεύειν qd ẽ intẽpretari: hic palestrã do-cuit: Lyrã iuenit. Hermaphroditũ ex sorore Venere genuit & ex Lycaõe Deucalionis filia Autoliũ. Idem p̃cibus Iunonis Martẽ e duris carceribꝰ liberauit agrũ iteremit. Prometheũ ĩ Caucaso religauit. Argiphõtes cognoiat: qd argũ pemerit quẽ ferũt mltis circa oculorũ lumib⁹ ornatũ custodi sse Iunonis ĩperio Inachi filiã ei⁹ deę pellicẽ ĩ bouis spẽm puersã. Simulachrũ eĩ ægyptii pẽnatis alis isignũt alii petaso: ls̃ ẽ talarib⁹ alatis: & addũt capiti Galerũ. Stati. Obnubitq; comas & tẽperat astra galero. Itẽ dãt ei Caduceũ q̃ virga ẽ: q̃ bellũ diri mit. Nã quia Mercuri⁹ oõnis deus ẽ & deorũ nũcius: merito & a diis mittebat vt dissidẽtiũ aĩos oõne seda ret. Hinc legati pacis Caduceatores dicti sicut enĩ p feciales bella idicebant: ita p caduceatores finiebant. Ca-duceũ Ægyptii in spẽm draconis maris: ac fœminę cõiũctorũ figurauerũt: & mercurio pscrarũt. hi Dracones pte media voluminis sui: nodo quẽ vocãt herculis inuicem obligantur: pmæq; partes eorũ reflexę in circulũ ps fis osculis ambitũ circuli iũgũt: & post nodũ caudę reuocant ad capulũ Caducei. Cãm aũt cur externæ gẽtes Caduceũ in pace tractãda circũdata anguiũ effigie fecerint qdã hãc eẽ tradũt cũ Mercurius Lyrã in Cylene mõte Archadię septichordẽ ad Athlãtidũ numerũ istitui sset: qd Maia mater ei⁹ ex illarũ numero esset: ac nõ multo post dephẽsus ab Apolline fuisset Boues suas abigere: quo facili⁹ veniã ab eo ipetraret. Apollini tradi tur pcessisse: vt lyrã a se pmo inuẽtã p̃dicaret: ppt qd Apollinẽ ferũt virgã quãdã Mercurio dono dedisse: quã cũ manu tenẽs in archadiã ,pficisceret inuentos ab eo fuisse Dracones duos simul ligatos: & int se mutuo pu gnãtes: quo viso virgã int posuisse: & dicto citi⁹ plnũ diremisse. Eo facto hmõi virgã pacis grã dixit esse pstitu tã: & hu⁹ rei exẽplo virga postea duorũ Draconũ similitudine finxerũt: eaq; & in palestra & in reliqs certami bus vsi sũt ad plnũ dirimẽdũ: Sed hæc fabulosa sũt. Veritas aũt hystorię ls̃ habet. Origen⁹ ẽ ĩ magna fama ma gorũ. Angues enĩ numerosi: ouorũ cõuoluti saliuis: fauciũ corporũq; spumis artifici cõplexu glomerant. Id Ouũ anguinũ appellat. Magi dicũt fibilis ĩ sublime iactari oportere sagoq; intẽcipi: ita vt terrã nõ attingat: raptorẽ equo ,pfugere: serpẽtes enĩ iseq donec intẽuẽtu alicuius amnis arceant. Expimẽtũ eius esse si cõtra aq̃s fluitet vel auro cinctũ. Certa quoq; luna capiendũ censet ad victorias litiũ: ac regũ aditus maxime laudat. a Di uo Claudio pncipe interẽpt⁹ est qdã eques Romanus nõ ob aliã cãm quãvt eãvanitatẽ Cæsar experiret: hãc igi tur Caduci cãm esse affirmãt. Ideo Cristatos angues in caduceo nõ esse. A mercurio Mercurialis herba dicit quã græci Linozostin vocant: quã hermupoã q̃si ἑρμοῦ πόδιν ls̃ est Mercurii pabulũ: Duo ei⁹ genera mascu lus & fœmina: Ocimo pene similib⁹ foliis: caule cubitali: ramoso ĩ cacumine: geniculis dẽsis. nascunt in cãpe-stribus cultis. Mirũ ẽ qd de vtroq; pdit. Mascului vt mares gignant efficere. Fœmina vt mulieres: ls̃ fieri si p̃ ceptũ succus statĩ bibat in passo: edantq; folia decocta ex oleo & sale vel cruda ex aceto. Ab Hermes autẽ ẽt Hermopolis dicta: vrbs quã Mercuri⁹ pdidit. Nã cũ Argũ occidisset fugit in ægyptũ: & qm̃ in oĩ disciplinarũ genere eruditissim⁹ erat: maximo ĩ honore habit⁹ ẽ pmũq; anni mẽsẽ ægyptii ex illi⁹ noĩe nũcuparũt. Ipse vero Trismegistus ls̃ ẽ ter maxim⁹ appellat⁹ est. Itẽ ab Hermes & Aphrodite: qd Venerẽ significat: Hermaphrodit⁹ ẽ dictus mercurii & Veneris fili⁹. Ouid. mercurii puerũ & diua Cythereide natũ. Naides idæis enutriuere sub antris. Cui⁹ erat spẽs ĩ qua materq; paterq; cognosci possent. nomẽ quoq; traxit ab illis. hũc Poetæ finxerũt qd vagabũdus in Cariã aliqñ puemisset: lipidissimũ fõtẽ ,pspicatũ fuisse: quẽ Nympha Salmacis noĩe icolebat: hãc subito amore ei⁹ correptã cũ nullis flectere eã blãditiis nullis p̃cib⁹ posset. tãdẽ simulato recessu post veprẽ latu-isse. Iuuenẽ aũt dũ abiisse Nymphã existimat, nudũ fontẽ itrasse qd ,pspicatã Nymphã decumbẽte subito & ab

Plautus
Virgilius
Varro
Virgilius
Acrius
Plautus
Pacuuꝰ
Varro
Lucanus
Ouidius
Statius
Claudius.
Mercurialis herba
Linozostis
Hermupoa
Hermopolis
Trismegistus
Hermaphroditus
Ouidius

iectus vestib⁹ ĩtuenẽ arctissime cõplexũ fuisse. Sed cũ obstinatũ exorare nõ posset: Petiisse a dis: vt ex duobus corpib⁹ in vnũ redigerent: itaq; factũ vt q vir fontẽ itrauerat Androgyn⁹ ls̃ ẽ vtrũq; sexũ habẽs exiret. Quãob rẽ a supis exorasse ferũt: vt qcũq; eũ fontẽ itraret: idẽ pateret. qd aliq ea rõne fictũ fuisse a poetis existimãt q a Salmacidis fontis aq̃ potãtes eã molles atq; effœminatos redderet. Sed hoc falsũ ẽ: neq; enĩ molles & impu-dici ex ea aqua potãtes fiũt. Sed & color fõtis plucid⁹ ẽ: & sapor aq̃ egregi⁹: aquaq; ipa salubris. Rõ aũt fictõis hæc ẽ qd cũ græci eo coloniã deduxissent. Caras & Lelegas inde eiecere: hi aũt ad mõtes fugati ,pgregati int se: ac discurrere latrocinariq; solebãt: agrũq; oẽm crudeliẽ vastare. Int hæc vnũ ex colonis ad eũ fontẽ ,ppt bo-nitatẽ aquę q̃stus cã tabernã oibus copiis istruxit eãq; exercẽdo barbaros allectabat. ita singulati decurrẽtes: & ad cœtus ,pueniẽtes e duro: feroq; more cõmutati in græcorũ ,psuetudinẽ & sua uitatẽ sua voluptate inducebã tur. Ergo ea aq̃ nõ ,pudico morbi vitio sed humanitatis dulcedine mollitis aĩs barbarorũ eã famã esse adeptã Ab ls̃ hermaphrodito: hermaphroditi dicti sũt oẽs vtrũq; sexũ habẽtes olim ĩ ,pdigiis: postea in delitiis habiti & græcis vocib⁹: q̃ virũ ac mulierẽ significãt Androgyni appellati. Hos eius sexus existimãdos Vlpianus putat q ĩ eis ,pualet vsi sũt: & aliqñ mares ex fœminis facti. Licini⁹ Mutian⁹ scripsit visũ a se Argis Ariste nẽ: cui nomẽ Arestusæ fuerat: hũc nupsisse ẽt: mox barbã & virilitatẽ puemisse: vxorẽq; duxisse. eiusdẽ fortis & Zinyrtię puerũ a se visũ. Itẽ Ply. ,pdit vidisse in Africa mutatũ in marẽ nuptiarũ die. L. Cossiciũ Ciuẽ Tis-ditranũ. Itẽ ab Hermineno Hermenia dr qd interptationẽ significat: vñ extat Aristotelis liber Perihermeni as: ls̃ ẽ de interptatiõe. Itẽ in vrbe ærariũ est vbi pecunia publica ptinet ab ære dictũ: & carcer a coercẽdo: qd vincti in eo custodiunt: & ,phibẽt exire. ẽ. n. custodie loc⁹: q̃ græce Phylaca dr. Plau. Illic ẽ abduct⁹ rectã phy-lacã: vt dign⁹ ẽ: & Carceres ex qbus eq mouent ad cursũ: qd coercent eq: ne inde exeãt anteq magistrat⁹ mi-ferit signũ q̃uis hecaliqñ a poetis cõfũdunt. Vir. Ruũt q; effusi carcere currus: Comitiũ ĩ quo coit ad litiũ & suffragiorũ cãs. Curię. Vbi vel sacerdotes res diuinas vel magistrat⁹ hũanas curat. Senaculũ vbi seniores cõsul tãdi grã ,pstũt: dictũ: vt Gerusia apud græcos Lautulę a lauãdo: q̃s græci thermas appellãt: de qb⁹ paulo post dicem⁹ a q̃ loc⁹ extra vrbẽ Romã: in q̃, ,ppt fluẽtes aq̃s lauãdi vsũ exercebãt Lautulę vocabant. Item ĩ mariti mis vrbib⁹ Port⁹ de qbus pauloañ dixim⁹ in qbus naues a tẽpestatib⁹ defendunt: & Naualia ĩ qb⁹ fiũt naues & remi: & oia ad classem necessaria tenent: & Emporia: ls̃ ẽ mercat⁹ rerũ q̃ mari vehunt. Itẽ in vrbe vici: de q bus supradixim⁹ & Regiões & Tẽpla. Cõpita. Quadruiua ab eo qd multęviẽ in vnũ ,pfluãt & q̃sivnũ petãt lo-cum. Vñ cõpitalia festa dicta. q̃ ĩ Cõpitis pagebant. & Cõpitalicius dies ĩ quo cõpitalia celebrant. Itẽ Areę pla teę Cãpi: de qb⁹ paulop⁹ dicem⁹. nã Amphitheatra: Theatra: circos: aliaq; p mlta: q̃ nũc ĩvsu nõ sũt spõte ,pteri mus. Itẽ vestibulũ qd ante domos esse supra memorauim⁹: & græce ,ppyleũ dr. Ply. Prothogenes cũ Atheĩs celeberrimo loco Mineruæ delubro ,ppyleũ pigeret adiecit puulas naues lõgas ĩ his q̃ pictores Parerga ap-pellãt. Hic obiter notãdũ ẽ Parergõ dici qd alicui rei ,pter ,ppositũ addit: vt si pictor Iunonẽ pingẽs ornãde ta bellæ grã arbusculas & auiculas: siue naues: mariaq; aut aliqd aliud hmõi addiderit. Postremo dom⁹ vocabu lũ: vt supradixim⁹ a græcis sũptũ: q̃ Ędes etiã multitudinis numero dicũt: vt meas ædes nõ ,pscribã. In singu lari vero tẽplũ significat seruatq; eãdẽ significationẽ plurali: habẽs tñ sp in vtroq; numero adiectionẽ: vt ĩ ædẽ Iouis: in ædẽ Mercurii: ĩ ædẽ Minerue ĩ ædẽ sacra: ædes sacræ: ædes deorũ. Cicero: Ex eo die q̃ ĩ ædẽ telluris cõuocati sum⁹ in q̃ tẽplo q̃ntũ in me fuit: ieci fũdamẽta pacis. Aliqñ ædes ,p sepulcro ponit. Ouidi⁹. Est mihi Marmorea sacrat⁹ ĩ ædẽ Siche⁹. Aedes ab aditu dictas. Varro testat: alii qd in ædito pom soleret: aliq ædẽ putãt appellatã qd ĩ ea sacrificãtes edere ,psueuerũt. Aedũ appellatiõe oẽs ædificii spes cõtineri. Paul⁹ iurisco sultus affirmat. Ab ls̃ fit ædifico: q d ,ppẽ ẽ ædẽ facio. Hora. Diruit: ædificat: miscet q̃drata rotũdis. Pont tñ in omñi gñe cõstructiõis vñ ædificiũ oĩs cõstructio dr: vt puta q̃drigæ: cur⁹: port⁹: põtis: nauiũ & aliorũ huiusmõi ædificii q̃q; appellatiõe nõ solũ supficiẽ significari: sed solũ q̃q; ipm: cui ædificiũ suppositũ est. Vlpia. Ab ædi fico fit Proædifico. Veteres qppe ,pædificatũ dicebãt: qd ex ,puato loco ,pcesserat ĩ publicũ solũ. Itẽ ab Ędẽ fit Ędepol iurãdi aduerbiũ q̃si p Aedẽ pollucis & æditu⁹: q curat ædes sacras ab æde tuẽda: a q̃ fit æditu or verbũ ,p ædẽ tueor. Veteres nõ æditu ũ: & æditu or: sed æditimũ & æditimor dixere. M. Varro: Aeditimũ dicen dũ existimat nõ æditu ũ: qd alterũ sit recẽti nouitate factũ. Alterũ antiq̃ origine icorruptũ. Cic. In verrẽ Ędi timi custodęq; mature setiũt. Aedituẽtes q̃q; legim⁹ ,p ædes sacras tuentes ls̃ ẽ æditu os: & Aedilis ab ædib⁹ dicit siue vt qdã volũt: qd facit ad eũ plebi addit⁹ esset. Hic magistrat⁹ erat: q nõ mõ sacrarũ: sed ẽt ,puatarũ æditũ cu-rã gerebat: ludos quoscũq; & ex q̃cũq; cã istituere ad eos ptinebat. Vnde Põpeiũ legim⁹ ædilẽ factũ Theatrũ qd sũma ipẽsa ædificauerat: magnificẽtissimis ludis dedicasse: in qb⁹ curr⁹ cũ Elephãtis ĩtroduxit. Comœdiæ quoq; & tragœdię ędilũ iussu recitabant: & loca ĩ theatro assignabant. vnde Attiliũ Seranũ: &. L. Scribonũ legim⁹: dũ ædiles essent: Senatus ac plebis loca secreuisse. Si q̃ spiã seruũ: aut iumẽtũ morbosũ vitiosũ ve ,p ite gro sanoq; vẽdidisset: ædicto ædilũ ẽptori succurrebat: hi ẽt curã gerebãt: vt Cloacæ & aq̃duct⁹: cæt aq; ædifi cia tã ,puata q̃ publica: lauta: mũda: & ĩtegra seruarent. Deniq; qcqd vitiosũ ,p fincero: fractũ ,p ĩtegro vendãtũ esset ædilũ impio rẽ habebat idq; ædificiũ ædictũ dicebatur. Ędiles ab ĩitio duo ex plebe creati fuere. Postea alii duo ,pricii additi: q qm̃ Sella curulli vterent. Ędiles curules vocitati sũt alii plebei dicti Primi ex patriciis ædiles creati sũt. Capitolinus: &. P. Cornelꝰ Scipio: cũ ludos solẽnes ,p ordinib⁹ in ,pcordiã redactis faciẽdos & ĩ fastis referẽdos Senat⁹ uberet: idq; ædiles plebis se facturos negarẽt. Tũc. n. ,pclamatũ a iuuẽtute patricia dicit se ad honoris deorũ ĩmortaliũ grã libẽter facturos. Quib⁹ cũ ab vniuersis grię actę forẽt Senatus cõsultũ factũ ẽ: vt duos ex patrib⁹: q ædiles essent: Dictator populũ rogaret. Patres Comitiis auctores forẽt. Duos q̃ q; ædiles alios a Iulio Cæsare creatos legim⁹: q frumẽto ,pessent: a quo Cereales sũt noiati. Ab ædili ædilitas & ædilitatus: & ædilitiũ deducunt ,p ipa dignitate: siue magistratu ædiliũ. In ,pma pte ædiũ: ls̃ ẽ post vestibulũ: de quo iã disserũim⁹ Ianua ẽ dicta a Iano: qd huic deo ,pscratũ fit oẽ ,pncipiũ: hic Ianitor cui Ianuę custodia de mãdata est: cui⁹ fœmininũ est Ianitrix: & Iane⁹ quoq; a veterib⁹ dicebat. Ianus autẽ ab hiatu dict⁹ ẽ: detracta

Androgynus
Hermaphroditi
Androgyni
Vlpianus
Licinius
Plynius
Hermenia
perihermenias
Aerarium
Plautus
Carcer
Carceres
Phylaca
Virgilius
Comitium
Curie
Senaculum
Gerusia
Lautule
Therme
Portus
Naualia
Emporium
Vicus
Regio
Plynius
Templum
Compitum
Quadriuium
Compitalia
Compitalicius dies
Area
Platea
Campus
Circus
Amphiteatrũ.
Theatrum
Propyleum
Parergon
Vestibulum.
Domus
Aedes
Aedificio
Aedificium
Proedificio.
Aedepol
Aedituus
Aedituor.
Aeditimum
Aeditimor
Aedituens
Aedilis
Cicero
Ouidius
Varro
Paulus
Horatius.
Vlpianus
M. Var.
Cicero
Pompe.
At. Ser.
L. Scrib.
Aedilitium
edictum
aediles curules
Aediles plebei
Capitoli
P. Cor.
Ediles cereales
Aedilitas
Aedilitatus
Aedilitiũ
Ianua. ianitor
Ianitrix
Iane⁹. Ianus
Iu. Cesar.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

Chaos

Hostium

Thyra
Thyridion
Obthuro
Obthuratrix
Obthurator
Obthuratio
Atrium
Aula
Tablinum
Porticus
Cryptoporticꝰ.
Peristyllum
circũcolumniũ
Atriolum
Cauum edium
Cauedium
Testudo
Impluuium
Compluuium
Thuscanicum
Cella
Penarium
Penu
Granarium
Horreum
Farreum
Syrus
Apotheca
Cella vinaria
Fenilia
Farinarium
Pistrinum
Presepe
Presepium

Triclinium
Discumbo

Conclaue

Conclauatus
Architriclinꝰ.
Triclinarius
Triclinium.

Triclinia autũ nalia
Triclinia hyna
Triclinia hiberna
triclinia estiua
Cubicula
Cubicula dormitoria
Cubicula salutatoria
Thalamus
Epithalamiũ
Cenaculum
Cenario Dieta
Bibliotecha
Pinachoteca
Sacellum
Basilica

aspiratione: eo qd fuerit omnium primus: cui veluti parẽti omniũ supplicabãt & a q̃ rerũ omniũ factũ puta bant initiũ. Etenĩ Chaos appellarũt veteres: ĩ pmisq; Hesiodus cõfusã quãdã ab initio unitatẽ hiãtẽ patẽtẽq; in profundum: a quo & χάσκειν græci & nos hiare deduximus. & quod nos hiatum: illi χάσμα dixere. Ouidius: Ante mare & terras & qd tegit oia cælum: Vnus erat toto naturæ vultꝰ ĩ orbe: Quẽ dixere: Chaos rudis indigesta ꝑ molles: Nec qcq̃ nisi pondus iners. Dẽ autẽ Ianua ẽt hostiũ: uel ab obstãdo: uel ab ore qd q̃si os sit: perqd fit ingressus: & exitꝰ. Quidã tamen Ianuã ab hostio ita distinguũt: ut Ianua domꝰ sit: hostiũ vero partium: uã & trichiniorũ & cubiculorũ: & cellarũ: atq; aliarũ partiũ hostia dicũt. Cõfũdunt tamen hæc sæpe numero & græce θύρα: ut ẽ thyre dicunt. a quo Thyridiõ hostiolũ. & Obthuro vbũ qd significat claudo: a quo Obthurator Obthuratrix Obthuratio. Mox Atriũ ẽ: qd a qbusdã etiã aula dicit: de quo supra diximus: cui pximũ ẽ tablinũ locus hibernę stationis a tabulis dictus. deinde porticꝰ: qbus ĩcludi areę solẽt egregiũ aduersus tẽpestates ac feruor ẽ solis receptaculũ. Ab hĩ Cryptoporticꝰ dicit nomen ex græco: latinoq; cõpositũ κρύπτω τάσ.n. graeci subterraneas testudines vocãt. Sunt autẽ Cryptoporticꝰ subterraneę porticus cum amplis fenestris: qbus refrigerãdi grã p estatẽ vtimur: nec a porticu dissimile ẽ Peristylliũ qd latine interpretart circũ columniũ pot πέρι enĩ circũ significat: στῦλος dicit colũna: ẽ autẽ locꝰ circũquaq; porticũ habẽs vel saltẽ a tribus lateribus: q̃lia fieri in rusticis domibꝰ solẽt. Quædã etiã domus Atriolũ habẽt: hĩ ẽ aliã paruũ atriũ. Cice. Quo loco te scribere aiũt vt Atriolũ fiat mihi vt est magis placebat. Neq; enĩ satis loci videbatur esse Atriolo nec fere solet nisi in his ædificiis fieri in qbus ẽ atriũ maius. Postea Cauũ ædiũ: qd & Cauædiũ a qbusdã vocãt: q locꝰ intra parietes relinquit patulus: q fit ad cõem oĩmvsũ. In hĩ si nullus locus relictꝰ est q sub diuo sit testudo dicit a testudinis similitudine: vt Romę in ꝓtorio: & rostris fuisse legimꝰ. Si vero relictꝰ est ĩ medio locꝰ vt lucẽ capiat deorsũ: q̃ ipluit ipluuiũ dicit. Sursũ q̃ cõpluit cõpluuiũ: vtrũq; a pluuia. Thuscanicũ q̃q; appellãtũ a Thuscis postq̃ illoꝝ cauũ ædiũ imitari Romani cœperũt. Reliquaꝝ partiũ ordinẽ qdẽ referre supuacuũ est cũ magna sit ædificioꝝ vbiq; diuersitas. Quapropt ptes trĩ ædiũ sũt loca ad res necessarias reponendas septa: q̃ acelãdo (vt supra diximꝰ) cellę vocant: & penariũ siue penu: in quo res in lõgiorẽ vsũ pseruant: & granariũ ĩ quo reponunt granũ. qd & ab horreo Horreũ dicit: & a vetibꝰ a farre Farreũ vocabãt. Quibusdã trĩ locis granũ seruat in scrobibꝰ in sicco solo factis & palea substratis q Syri vocant. Præterea apothecę q̃ latine cellæ vinarię dicunt. Ply. Vina in apothecis canis ortu mutant: posteaq; restituunt sibi. Prope tũ apothecę dicũ tur: in qbꝰ vinũ & seruat & vẽdit. Idẽ. A pothecis fuisse & diffũdi solita vina ãno sexcẽtesimo tricesimo tercio vrbis apparet. Idẽ. Trĩ pecuniaꝝ detinẽt vini apothecę: nec alia res maiꝰ iremẽtũ sentit. Fenilia: Farinaria Pistrina hĩ est loca in qbꝰ fenũ & farina seruant: ac pinsit triticũ & panis fit: & aliqñ in domibꝰ sint: potiꝰ trĩ extra domũ faciẽda videnẽ vt ædes ab ignis periculo sint tutiores. Similit Præsepia equoꝝ nisi testudinata fiant q̃lia tu Federice impator m'ista tua regia fecisti: tãto sũptu decore ac magnificẽtia: vt cõnumerari int ꝑclara totꝰ orbis opa merito possint. Præsepia loca sũt nõ trĩ in qbꝰ eq: muli: iumẽta: cæteraq; hmõi pascunt: sed oia loca clausa: in qbus aĩalia ptinent. Vir. Ignauũ fucos pecus a ꝑsepibꝰ arcẽt. Idẽ. Stabãt tercẽtũ nitidi in ꝑsepibus altis. Dicimꝰ etiã ꝑsepiũ: sed hĩ potius locꝰ est in quo pabulũ aĩalibꝰ porrigit. Ply. Elephãti maxime odore murẽ & si pabulũ in ꝑsepio positũ attingi ab eo videre fastidiũt. Præsepia etiã dicimꝰ paruã nubeculã ĩ cælo qd ĩ ea aselli de qbꝰ inferꝰ dicemꝰ stabulari videbant. Ply. Sũt ĩ signo Cancri duę stellę puę aselli appellatę. Exigũ int illas spaciũ obtinẽte nubecula: quã ꝑsepia appellant: hæc cũ cælo sereno appere desierit: atrox hyems seqt. Post hæc tricliniũ est locus in quo discumbit dictũ a tribꝰ lectis: nã tris mẽsas in quiuio apponerevetes solebãt: & iacẽdo cœnare: vnde a cubo: qd est iaceo: factũ ẽ discũbo: qd ad mẽsam solũmõ ptinet τρέις dicũt tres κλινῶν lectũ. Quin. de loco vbi Simonides artẽ memorię tradit inuenisse. Vix eo limẽ egresso tricliniũ illud supra cõuiuas corruit. Cice. Eũdẽ locũ interptat non Tricliniũ sed ꝑclaue dixit: ex quo notari pot tricliniũ a nrĩs Cõclaue appellari. Verba eiꝰ hæc sũt. Nec int ꝑclaue illud cecidit. Prope trĩ ꝑclaue appellat qcũq; locus secretior: ĩ quo vel viri colloq: vel mulieres cõfabulari solẽt: habetq; clauãvnã cõem domesticis nec ẽ oibꝰ ad eũ eũdi ptãs. Vitruuꝰ. In triclinis aũt cæterisq; ꝑclauibꝰ maximus est vsus luminũ: ab hĩ ꝑclauatæ res dicunt: q̃ sub eadẽ sũt claui. A triclinio Architriclinus vocat: q triclinio ꝑest: & triclinariꝰ minister: q in triclinio mĩstrat & Triclinarię res: q̃ ad tricliniũ ptinẽt. Tricliniũ trĩ ꝑpe istrumẽtũ ẽ: a quo locus ipe denomiat: & tris toros: siue tris mensas habet ita piũctas vt trãsferri huc atq; illuc possit. Ply. Antiqssima æris gloria deliaca fuit: mercatus in delo celebrãte toto orbe: & iõ cura officinis tricliniorꝝ pedibꝰ fulcrisq: ibi ꝑma nobilitas æris. Idem. Nã triclinia ærata abacosq: & monopodia. Cn. Mãliũ asia deuicta ꝑmũ inexisse triũpho suo: quẽ dixit ãno quãgẽtesimo sexagesimo septimo. L. Piso auctor ẽ. Idẽ Antias qdẽ refert. L. Crassũ heredẽ Lucii Crassi oratoris multa ẽt triclinia ærata vẽdidisse. Sũt autẽ ĩ potẽtioꝝ ꝑsertim domibꝰ Triclinia autũnalia: & verna quoꝝ fenestrę ad onẽtẽ spectãt. Hibernaq; meridiẽ aspiciũt. Estiua q̃ septẽtrionẽ. Eadẽ est & cubiculoꝝ diuersitas: q̃ trĩ ita sæpe disponunt: vt altera fenestra Orientẽ: altera occidẽtẽ aspiciãt: vel altera meridiẽ: altera septẽtrionem Cubicula a cubãdo dicta sũt: hĩ ẽ iacẽdo: ꝓ in his qescere int diu solemꝰ: nã ea in qbꝰ nocte qescimꝰ dormitoria cubicula dicunt: & ea ad q̃ salutatores admittunt cubicula salutatoria: & vbi vir cũ vxore dormit: græco vocabulo Thalamꝰ vocat. a quo Epithalamiũ dictũ facer hymnꝰ q ĩ nuptiis canit q̃le ẽ illud Papinii in Stellani & Violãtilã. Procul ecce canoro Demigrãt Helicone deæ: q̃tiũq; nouena Lãpade solẽnẽ thalamis coeũtibꝰ ignẽ Ad hæc Cœnaculũ ẽ siue Cœnatio: siue diẽta: locꝰ in quo æstate cœnamꝰ: satis a nobis supius declaratꝰ. Item Bibliotheca: & Pinacotheca: hĩ ẽ librorꝝ & tabularũ repositoria q̃ spectare ad oriẽtẽ debẽt: trĩ qa vsus matutinũ postulat lumẽ: tũ qa ĩ his libri ac tabulę nõ putrescũt: etei q̃cũq; ad meridiẽ & occidẽtẽ spectãt: a tineis & humore librosvitiãt atq; mẽbranas qñvẽti humidi aduenientes pcreãt eas: & alũt: ifũdẽtesq; hũidos spũs pallore volumina corrũpũt. Itẽ Sacellũ in q̃ res diuina fit: & Basilica locꝰ amplus ĩ q̃ pcilia ꝓuata & iudicia & arbitria ꝓficunt: expectãt aliq̃ salutatores puiuia maxia fuũt: & saltatiões & ludi dicta q̃si regia. Nã græci βασιλικὴν

Plautus

Pau. vir.

Papiniꝰ.

Plynius

Iuuena.
Plynius
Idem

Cicero

Cicero

Plynius
Idem
Idem

Federicus

Marcel.

Virgilius
Plynius

Pompe.

Virgilius
Idem
Cicero

Quintil.
Cicero

Vitruuiꝰ.

Plynius
Idem.

Varro
Martia.

Valla
Salustius

Plynius
Catus
Cor. Cel.
Idem
Ro. Adia.

Virgilius
Idem
Cicero

Papiniuſ

hoc est Basilicã regiã dicũt quãvocẽ nos quoq; in eadẽ significatõe frequẽtissime vsurpamꝰ. & Basilicã dicimꝰ ẽt vestẽ de q̃ inferꝰ loq̃mur. & Basilice aduerbiũ vsurpamꝰ p eo qd ẽ regię. excellẽter. Plau. Basilicę ornatus ĩcedit: & fabre ad fallaciã. Tũ Zetę q̃ in vsu nrã tẽpestate nõ sũt. Veteꝰ aũt frequẽtissimas in domibꝰ habebãt. loca erãt in variis ptibus domꝰ ad q̃ p meatus quosdã in pariete relictos: q tubulli dicunt: ascẽdentes ex imo spẽs frigidę seu calidę aq̃ in pauimẽto inferiori sparsę locũ ipm aut tepefaciebãt: aut refrigerabãt: put rõ tẽpoꝝ exigere videbat. vnde Paulus iurisco̅sul. Tubullos eẽ diffinit p quos paries calore torret. Nõ erat tũc ignis vsus in cubiculis: nec ædes spiracula habebãt vnde fumꝰ exiret: q̃ nũc vulgꝰ alieno vocabulo caminos vocat: dici aũt latine meo iudicio Infumibula possit. Etenĩ Caminꝰ græcũ vocabulũ est. ac latine dẽ fornax. Papiniꝰ. Cælone pactũ Fluxit opus siculis an cõformata caminis Effigies lassũ Sterope Brõtẽq; reliqt. A Zeta fit diminutiuũ Zetecula. Ply. Mox zetecula refugit q̃si in cubiculũ. Præterea Pergula locꝰ aptus ẽ ab oibꝰ aut saltẽ pluribꝰ lateribꝰ aerẽ excipiẽs: aliqñ extra pietẽ porrectꝰ & mõ tectꝰ: mõ sub diuo expositꝰ: a pgẽdo dicta qd ĩ ea deãbula re solemꝰ: foriq; aut hortũ: aut nemora aut plateas: aut vias pspectare. Cœnare q̃q; ibi aliqñ mos ẽ æstiuo tpe. Iuue. Sed nũc structor erit cui credere debeat oĩs Pergula. Ply. L. Fuluius argẽtariꝰ bello punico secũdo cum corona rosacea interdiu e pgula sua in foꝝ pspexisse dictus: ex auctoritate Senatꝰ ĩ carcerẽ adductꝰ: nõ añ finẽ belli emissus ẽ. Idẽ. Appelles pfecta opa pponebat in pgula trãscũtibꝰ atq; post ipsã tabulã latẽs: vitia q̃ notarẽtur auscultabat. Pergula ẽt in naui dr excursus q ẽ p totã nauĩ: & Portisculus etiã appellat. Sũt quoq; in domibus Balneæ in qbꝰ ad lauãdũ aq̃ calidę & frigidę: q̃ & balnearia dicunt. Cice. Eo latere qd pximũ ẽ balneariis colũnas posuerat. Est hypocaustũ locus ad sudandũ quod ὑποκαίειν hoc est a succẽdẽdo dr: habet enĩ sub pauimẽto locũ vacuũ ĩ q̃ successus ignis calidos vapores emittit excitatq; sudorẽ: habet etiã ab vno latere pfurniũ hĩ ẽ paruã fornacẽ in q̃ ignis iclusus: parti hypocaustũ calefecit: ptim aq̃s tẽperat ad lauãdũ: etei supra eã tria æna cõponunt: vnũ Caldariũ ex q̃ aq̃ calida hauritꝰ: alterꝰ Tepidariũ ex quo tepida. Tertiũ Frigidariũ ex quo frigida: q̃tũcũq; aq̃ calidę ex Caldario exit: trĩ ex tepidario: in caldariũ: & ex frigidario ifluit in tepidariũ: hĩ latine Vapornriũ dicit. Cic. In balneariis hypocausta: in alterꝰ Apodyteriũ angulũ pmouĩ: ppẽa quod ita erãt positi vt eoꝝ vapornriũ ex q̃ ignis erũpit esset subiectũ cubiculo. Est & aliud hypocaustũ tẽperatius qd vnctuariũ dicit: in quo post sudorẽ ac lotionẽ hoĩes vngunt. Itẽ hypocaustũ dr locꝰ in quo pictis calidis aut frigidis aqs p spiracula means vapor Zetas vel calefaciebat vel refrigerabat. & Apodyteriũ ante balnei: siue hypocausti ingressũ ĩ quo se exuũt hoĩes ἀπὸ τοῦ ἀποδύειν qd exuere ẽ: ita appellat. Sũt & cubicula seruoꝝ ac libertorũ vsibus deputata. Sũt & turres q̃ cubicula sua habẽt: & zetas: ꝑterea cœnatiões q̃ vel latissima muria vel lõgissima littora: velviridissimos colles mõtesq; vel amœnissimos cãpos: vel placidissimos amnes pspiciant. Quidã ẽt fructibꝰ rusticis seruiẽtes in eoꝝ vestibꝰ stabula hĩ est diuersoria habẽt: & tabernas. Itẽ in ædibꝰ olearia: & ipa mola: dictũ a terẽdo. Vir. Venit hyems: teritꝰ Sicyonia bacca trapetis. Itẽ putei de qbꝰ supra diximus: & Cisternę q̃ ita int se differũt: ꝓ Putei aq̃ viua pstãt. Cisternę imbribꝰ colo purificatis implent dictæ vt Põpeio placet: ꝓ eis in fit ifra terrã. Itẽ scalę sũt p q̃s gradati ab iferioribꝰ ptibꝰ ad supiores ascẽdit: q̃ cũ rotundę sũt: & p circuitũ scãdunt: a cocleaꝝ similitudine Coclides appellãt. quẽadmodũ Torcularia ad similitudinẽ cocleaꝝ facta Cocleę noĩant. Coclides ẽt gẽmæ sũt in Arabia: q̃ fiũt reptis ingẽtibꝰ glebis: melle excoctꝰ septenis diebus noctibusq; fine intẽmissione: ita. n. oĩ terreno puluere decusso purgatã igenio artificũ glebã varie distribuĩ in venas: ac maculaꝝ ductꝰ tãtæ interdũ magnitudis. vt aliq̃ equis regũ p faleris adhibuerint. Coclea aũt id aĩalẽ: qd alio noĩe a limo in quo viuit limacẽ vocamꝰ: q̃uis pprie Limax sit: q̃ sine testa sit. Coclea vero q̃ testã habet. Cocleaꝝ alię marinę sũt: alię trestres vtraq; trĩ p pisce estur adeo ĩ delitiis apd veteꝰ habitę vt earũ viuaria istituerit. Fuluꝰ Lupinꝰ i: Tarquniẽsi pauloãte ciuile bellũ qd cũ Põpeio magno actũ ẽ: generaq; illaꝝ distinxerit: vt essent albę. q̃ in Reatino agro nascunt. Illyricę qbus magnitudo ꝓcipua: A fricanę qbus fecũditas: Olitnę qbus nobilitas ex olito. s. A fricę oppido. Itẽ Astypaleicę ex alio oppido: cui nomẽ Astypale. Sunt ꝑterea siculę q̃ modicę dicunt. Balnearicę q̃s cauaticas vocãt: quia ĩ spelũcis nascunt: & A ceratę q̃ latę sũt multifariã nascẽtes. Saginare q̃q; eas cõmẽtꝰ ẽ sapa: & farre: vt Cocleę quoq; altiles essent: cuiꝰ artis glia ĩ tãtã magnitudinẽ pducta ẽ: vt scribat Varro. Octũginta q̃drãtes singulaꝝ calices cœpisse. A Coclea Cocleare dictũ instrumẽtũ notũ: quo coclęę & alia hmõi vescẽdo sumunt. Martia. Sũ cocleis habilis: sed non minus vtilis ouis Nũquid scis potꝰ cur cocleare vocer? & Coclea lapis ex flumĩe rotũdus ad Cocleę similitudinẽ: Scalas nũero trĩ plurali dici oportere valla: & alii qdã existimarũt noti auctoritate Salustii ita scribẽtis. Deĩdevbivnę atq; alterę scalę cõmin utę sũt q̃ supsteterãt afflicti sũt. Sed numero quoq; singulari scala freqntissime repit. Prope trĩ singulari numero ea significat q̃ ex teretibꝰ lignis: aut fumibꝰ: aliave simili maꝗia pstans huc atq; illuc transferri pot. Pluralivo ea q̃ latiores habet gradꝰ: & imobĩ ac fixa pmanet. De hac Ply. Etiãnũ scalis tectũ Ephesię dianę scandit. De illa Caius iurisco̅. Vel scalã sciẽs cõmodauerit ad ascẽdẽdũ. Cor. celsus. Necessaria ẽ scala lignea: q̃ crassitudinẽ duoꝝ digitoꝝ habeat longitudine ab ala ad digitos pueniat. Idẽ. Si brachiũ deligatũ sup scalę gallinarię gradũ posuerit. Romanꝰ agla Malo. n. ascẽsũ q̃ scalã aut gradiculos: vt qdã dixere. Aliqñ trĩ hæc apud auctores pfũdunt. Gradus aũt hi sũt: ex qbus scalę pstãt: & per quos ad ædificioꝝ altiora pscendĩtur: a gradiẽdo hĩ est eundo dicti. qd per eos eatur. Vir. Aeria cui gradibus surgebãt limina. interdum gradus est gradiẽtiũ pedũ vicissitudo. Idẽ. Gradibusq; sonare cõpositis. a quo Gradarii equi dicunt q̃ sine succussatura mollit quietęq; incedũt. Interdũ ẽt gradus est ipa firmitas stãdi. Cice. Nec tumultuãtes de gradu deiiciunt. Hinc gradũ facere dicimus nõ trãsitũ facere: sed ex aliq̃ re gradũ & q̃si scalã ad aliã facere: qd a qbusdã graduꝫ

Basilica vestis
Basilice
Zeta
Tubullus
Infumibulum
Caminus
Fornax
Zetecula
Pergula
Portisculus
Balnee
Balnearia
Hypocaustum
Prefurnium
Caldarium
Tepidarium
Frigidarium
Vaporarium
Hypocaustum
vnctuarium
Apodyterium
Stabulum
Crypta
Culina
Torcular
Torcular
Prelum
Trapetum
Puteus
Cisterna
Scale
Coclides
Coclee
Coclea
Limax.
Coclea marina
Coclea frestris
Coclee albe
Coclee reatine
Coclee illirice
coclee africane
Coclee olitane.
Olitum
Coclee astypaleice
Astipale
Coclee sicule
Coclee modice
Coclee baleari ce
coclee cauatice
Coclee acerate
Coclee alites.
Cocleare
Scale
Scala

Gradus
Gradior
Gradariꝰ equꝰ
Gradus facio

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Gradus iacio
Gradus cognationis

Gradatim
Gradatio

Grallator

Gradiuus
Mars

Gramen
Gramineus
grainea corona
Mars
Mamers
Mamertus
Mamertini
Marspiter
Mauors
Martius
Mauortius
Martius mēsis
Martius cāp.
Martial equ.

Mars

Martia aqua
Martialis

Gramen

Dactylos

Graminea corona
Obsidionalis corona
Grassor

Oggrassor
Grassator
Tardigradus
Spissigradus
Spissigradior.
Spissigradissimus
Aggredior
Aggretus fari
Aggressus fari
Transgredior.
Transgressio
Egrediedior
Egressus
Egressio

iacere dicitur: vt si in arborē tectū ue scādere veli ex saxo: aut scāno aliquā ue alia re gradū facio. Cicero: Hūc qsi gdū quēdā: atq; aditū ad cætera iactū itelligetis. Gradus quoq; cognationis: Paulus iuriscon. affirmat dictos eē: ad similitudinē scalarū: locorū ue decliuiū: quos ita īgredimur: vt a ꝓximo īꝓximū: idest in eū qui qsi ex illo nasci ē veniam⁹: q̄ ꝓpter graduū huiusmōi alios supioris ordinis esse Caius scribit: alios inferiores: alios ex trāsuerso siue latere. Supioris ordinis. vt sūt parētes: inferioris vt liberi: ex trāsuerso siue latere vt fres: & sorores: liberiq; eorū. A Gradus fit gradatim aduerbiū: qd significat p gdus: & ordinate: & lēte. Itē apud rhetores Gradatio: quam græci ἐπιπλοκὴν vocāt: cū ex ꝓma sentētia secūda orīē ex secunda tertia: atq; ita deinceps cōplures. Nā quēadmodū ī cathena multi iter se circli cōtēcti vinciūt: sic ī hoc schemate cōplures snīæ int se cōnexe ꝓtinent. Lysias. Cōstat igit iudices Simonē domo sua a suis diis penatib⁹ vi cū sūma iniuria eē exturbatū. Nā Cheremenes cū hoibus armatis ad eū veit: cū veni sset sine illa religione domū ei⁹ expugnauit: vi domo familiā abstraxit: abstractā tormētis oibus excruciauit: cruciatā vinxit: vinctā in publicū ꝓiecit ne suū maleficiū tacitū lateret: sed cū ꝓtereūtes prostratā familiā videret: & ab iis rem gestā audirēt simul & oculis &: auribus scelus illius aiaduerterēt. Itē a gradu siue gradior Grallatores appellati sūt pātomimi: qvt saltatiōe imitarent ægipanas adiectis pticis furculas habētibus: atq; in his supstātes ad similitudinē crurū ei⁹ generis gradiebant: vtiq; ꝓpter difficultatē cōsistēdi. Plau. Vinceretis cursu ceruas: & grallatorē gradu. Gradiuūq; a gradiēdo dictū qdā existimāt: qd in bello vltro citroq; gradiat. Est. n. gradiuus Mars belli de⁹ Iouis filius ex Iunone: vel vt qdā sentiūt Iunonis filius sine patre: nā cū Iuno aiaduertisset Iouē maritū pcusso capite sine muliere emisisse Mineruā armatā: versus Oceanū, pfecta est: vt scrutaret quo pacto & ipa parere posset sine viro. Sed cū itinere fatigata ante hostiū deæ Florævxoris zephyri cōsedisset: intrōgata ab ea dicit quam ob cām ad Oceanū pgeret. Qua cognita facturā se voti compotē deā pollicita est: si id Iuno Iouē cælaret. Q d cū factum se Iuno iureiurādo affirmasset: mox illā Flora monuit in cāpis oliūs florē esse: quo tacto repente sine viro cōciperet. Id experta Iuno Martē cōcepit. deinde peperit. Quapropter Flora apud Ouidiū loquitur Mars quoq; si nescis p nostras editus artes: Iuppiter hoc & adhuc nesciat vsq; ꝓcor. Hinc Gradiuū quidā nō a Gradiēdo: sed a Gramine dictū volūt: qd herbā significat: quia gramine sit ortus: vnde & Graminea corona īre militari maxime ē dignitatis. Alii a vibratiōe hastē dictū Gradiuū volūt: qm̄ græci κραδαίνειν vibrare dicunt. Sūt q gradiuū: nec græcū esse nec latinū vocabulū velint: sed thrax: significareq; bellicosū & fortē. Mars vero ideo vocitat⁹ est: qd marib⁹ in bello ꝓsit: siue qd a sabinis acceptus ē: apud quos mamers vocat: vnde Mamertus ꝓnomē est a q̄ Mamertini in Sicilia dicti: q Messanā habitābāt. Veteres etiā Marspitrē: hi est martē patrē appellauerūt: a poetis mauors quoq; vocat. Oui. Sic ego: sic posita dixit mihi cassidē mauors. Hinc Martius siue Mauortū dicit: qd aliqn̄ significat qcquid ad Martē ptinet: vt martia auis. Idē. Martia pic⁹ auis gemio pro stipite pugnat: & Martia ter senos, ples adoleuerat ānos. Hic Marti⁹ mēsis dict⁹ ꝑm⁹ āni mēsis: qm̄ Romulus ꝑmū āni mēsē genitori suo Marti dicauit. Idē. A te ꝓncipiū Romano dicim⁹ anno. Prim⁹ de patrio nomine mēsis erit. Et Martius cāpus: qd Marti ꝓsecrat⁹ fit. Liu⁹. Ager tarquniorū: q inter vrbē & Tyberī erat ꝓsecratus Marti: martius deinde cāpus fuit. Ab hi Martialis cāpus ī Celio mōte appellat⁹ ē: qd in eo egria solebāt fieri: si qn̄ aquę Tyberis cāpū Martiū occupassent. Aliqn̄ Martius bellicū significat: vt Martius furor martia arma. Aliqn̄ bellicosū: vt Martię gētes: marti⁹ popul⁹. Sicdē & Mars p bello pōnit. Oui. Sæuo ꝓtendere Marte. Liu⁹. Aliquādiu ibi Marte incerto varia victoria pugnatū fuit. Marti⁹ ēt aliqn̄ ꝓpriū nomē est: vt in Quin. Martio: q iussus a senatu aq̄ duct⁹ Aniemis reficere nouā a noīe suo aquā Martiā appellatā cuniculis p mōtē actis ītra ꝓturæ sue tps adduxit. Martialis quoq; a Marte deducit: & mō natū sub Martis stella significat mō viri cognomē est: ob id ꝓcipue fœlix qd ab hoc quē intꝑpretamur: poeta illustratū est: Cuius causa fit: fietq; indies latina lingua locupletior. A gradior ēt Gramē deriuat herba vulgatissima: ita appellata: qd geniculatis intēnodiis mirifice serpat: crebroq; ab his: & ex acumīe nouas spargit radices: Nō est herba gratior iumētis: siue viridis sit siue ī fœno siccata. Gramē capiti circūdatū sāguinis e narib⁹ fluxiones sistit Est gen⁹ ei⁹ aculeatū q d Dactylon vocāt eo q digitis medeat: & paronychias: ac pterigia vnguiū: carnēq; quę vnguibus excreuerit: tollat. Gramē tū generali vocabulo quācūq; herbā vocant. vnde Graminea corona dicta ē: quæ abvniuerso exercitu seruato senatori dat: hoc ē a milite imperatori: q̄ & a libertatis obsidione castris Obsidionalis appellat. Dabat hæc viridi e gramine decerpto inde: vbi obsessos aliqs seruasset qdcūq; id gen⁹ harbæ foret. Plyni. Nullæ ergo herbę fuere certe in hoc honore. Sed q̄cunq; fuerant in piculi sede q̄uis ignobiles ignotæq; honorē nobilē faciebāt. Itē a gradior Grassor deducit verbū frequentatiuū. Est aūt grassari aliqn̄ gradi. ābulare. Neui⁹. Sæpe hac eadē grassatus via. Affran⁹. Cōsimili grassat via. quib⁹ hic est ois cult⁹: a q̄ Oggrassari simili mō pro gradi vsurpamus. Plau. Nisi cū pedicis didicistis oggrassari gradu. Grassari etiā ē gradiēdo sæuire. Cæsar. Grassari ī hostes vetat. Hinc latrones quoq; vias obsidētes grassari dicunt: a quo grassatores dicti: q hostiliter gradiunt. Calistratus. Grassatores si præde cā id faciūt, proximi latronib⁹ habent. A gradior cōposita fiūt Tardigradus: q tarde gradit. Vnde testudinē tardigradā dicim⁹. & Spissigrad⁹: q frequēti passuū motu in ābulādo vtit. a quo Spissigradior & Spissigādissim⁹. Plau. Hoies spissigradissimos tardiores q̄ corbitæ sūt ī trāquillo mari. Spissū eni (vt inferius dicem⁹) veteres aliqn̄ ꝓ tarde vsurparūt. Aggredior qd ꝓprie est insulto inuado. Iustinus. Quos ex īprouiso aggressus facile fudit. Vir. Talibus aggredit venerem saturnia dictis. Enni⁹. Aggretus fari scripsit ꝓ eo qd est Aggressus fari. Trāsgredior trāseo. Hic apud rhetores Trāsgressio dicit: cū ab ea sentētia quā ꝓposuim⁹: conuertim⁹ sermonē ad aliquā pōnā: aut rē: aut fortunā: & tāq̄ ꝓsentē appellamus. Myron. Hæc mulier nup fuit locuples: & potēs ī amore: atq; deliciis necessarioq; ornatus ei⁹ opibus abūdabat: magnus ancillarū q̄ sequebant comitatus appellabat. Nūc contra subito: & grauī casu afflicta vix mediocris ācillulæ dignitatē retinet. O fortuna q̄ vehemēter te rerum varietas oblectat: & q̄ magno odio est tibi beatæ vitę ꝓpetu⁹ & cōstās fructus. Egredior exeo. a quo Egressus: & Egressio deriuan-

Cicero
Paulus
Caius
Lysias
Plautus
Ouidius
Ouidius
Idem
Idem
Plautus
Plynius
Varro
Pompe.
Horatius.
Ouidius
Liuius
Qu. M.
Plynius
Meuius
Afra.
Plaurus
Cesar
Calistra
Plautus.
Iustinus
Virgilius
Ennius
Myron.

Pacuui⁹
Cicero
Virgilius
Cicero

Bellius
Salustius
Varro
Pacuui⁹

Plautus

Plynius

Pompe.
Seruius

Caius
Virgilius

Virgilius

Idem

Plautus
Plynius
Varro
Pompe.

Horatius.

Salustius
Virgilius

Ouidius
Virgilius

Virgilius

Horatius.

Cicero
Ennius
Virgilius

Terentiu⁹.

tur. Procedo. vñ Progressus, ꝓcessu accipit. Interdū Prægredior hi est antecedo. Pacuuius. Extremum ītra carcerē ipm̄ ꝓgredit⁹ parthenopeū. Prætergredior ꝓtereo. Apulei⁹. Cūq; stabulū ꝓtergressus fuisse: recognita cœpi retrocedere. Ingredior mō ītro: qd & ītrogredior dicim⁹. Cic. Cū paulo ātē rostra īgressus cōsedisset: mō gradior: eo. Virg. Cōtinuo pecoris generosi pull⁹ in aruis. Alt⁹ ingredit & mollia crura reponit. Cice. si dormis expgiscere: si stas īgredere: si Ingrederis curre: si curris aduola. Supgredior superi⁹ eo: subtergredior subtereo. Digredior discedo. A quo Digressio, p discessu. Regredior reuertor: a quo Regressus: & Regressio, p reditu. Cōgredior man⁹ cōsero: dimico. Gell⁹. Qui ter cū hoste cōgress⁹ victor rediit. A quo Cōgressus, p pugna accipit. Salu: Multi in eo cōgressu perierūt. Int dū simul gdior. Varro. Oēsq; in vnā domū cōgressi simul discubuere. Præterea a gradior tardigrad⁹: q tarde ābulat. Pacu. de testudine. Quadrupes tardi gda: agrestis: humilis aspera: capite breui: ceruice anguiea: aspectu truci: euiscerata in aia cū aiale sono. Fenestræ quoq; in ædibus sūt alnæ āple: aliæ minores ptim ad lucē red lēdā factæ: ἀπὸ τοῦ φαίνειν qd est lucere: nomē hūtes ptim vt veniētes auras accipiāt trāsmittātq; ne aere pigro & manēte locus īgrauescat. Ab hi fit Fenestro verbū qd ē apio pforo: & veluti fenestras facio. Plau. Nulla est fenestratior dom⁹. Ab hac Fenestella: & Fenestricula p diminutionē deducunt. & p detractionē mediæ syllabæ: Festra: qd est hostiū minusculū in sacrario. Itē latrinæ de qb⁹ supra dixim⁹: q̄ ita cōstitui in domib⁹ debēt: spiraculis etiā qbusdā adhibit: vt fœtorē reddere nō possint Itē Lauatrinæ: in q̄s lotura piicit: q̄ & Aqria: & Aqriola dicitur: nec in culina tātū sed ī triclinīis quoq; & cubiculis: & cenatiōib⁹ cū dignitate & elegātia fiūt. Ad hæc in pietib⁹ ædiū armaria iserunt: & Armētaria nō minus vtilit q̄ elegāter. Armaria, pprie sūt: in qb⁹ libri reponūtur. Armētaria in qb⁹ arma bellica & naualia ac cætera dom⁹ istrumēta illa ab armis dicūtur: hæc ab armētis. Ply. Laudat⁹ & ctesipho Gnodius æde ephesię dianę mirabilit fabricata: & philon athenis armamētario mille nauiū. Arma qdā affirmāt, pprie dici bellica instrumēta: nec oia sed ea tātū q̄ ab humeris depēdēt hi est armis: vt scutū/gladi⁹/pugio/sica: ea vo qb⁹, pcul pliat Tela esse nō arma: cui⁹ sētētiæ ē Pōpei⁹. Seruiu⁹ vo arma dicit esse: q̄ armos tegūt qd sane videt absurdū: quasi ocreæ/caligæ/lācēæ/scorpiones/balistæ: cæteraq; huiusmōi bellica istrumēta arma nō sint. At Varro arma vocari existimat oia bellica istrumēta qb⁹ arceri hostes possint: ideoq; nō ab armis: sed ab arcēdo hoste appellata q̄propter & fustes & lapides et alia huiusmōi arma esse. Caius Iuriscōsult⁹ affirmat quotiēs his ad hostes arcēdos vtimur. Nos arma dici putam⁹: nō tātū bellica: sed oim generū istrumēta. Quapropt Virgil. non ita simplicit scripsit. Arma virūq; cano: sed hi mō scriptū reliqt. At nūc horrētia Martis arma virūq; cano. Quānis pores versus: ab his q emēdare opus īperfectū voluerūt, ppter humilitatē ꝓncipii detracti fuerint. Erūt ergo Martis arma istrumēta oia: qb⁹ in bello vtimur: vñ fr audes quoq; & cōsilia īsidiātis: arma vocātur. Virg. Et q̄rere cōsci⁹ arma. Arma vo rusticorū rastra/ligones/quali/crates/fiscinæ: & alia huiusmōi villatica instrumēta. Idē. Cerealiaq; arma: & alibi. Colligere arma iubet. Itē alibi dicēdū: et q̄ sint duris agrestib⁹ arma. Arma cognaria: lebes/patella/tripus/olla/ueru: & filia. Plau. Quā elegāter istructū cognariis armis. Arma studiosorū stilus/pugilares/calami/libri/lucerna: cæteraq; huiusmōi. Ply. Cui⁹ arma erāt: nō venabulū & lācea: sed stilus & pugilares. Dicta aūt arma existimam⁹ nō ab arcēdo: vt Var. sētit: sed ab armis: vt Pōpei⁹ & Seru⁹ nō qa ab armis depēdēt: aut armos tegāt vt ipsi affirmāt: sed qd armis oneri sint dū gerunt: sic oia istrumēta arma dici iure optimo possūt: qn etiā ipsa pōilia: cū p trāslationē humeros etiā ad cogitatiōes & cōsilia referam⁹. Horat. Sumite materiā vrīs q scribitis: æquā virib⁹ & versate diu qd ferre recuset. Quid valeāt hūeri. Hic laurētū legib⁹ sācitū erat. Ne pomū ex alieno legat in armū: idest ꝓ humeri on⁹ fit et armata vgo dicebat sacrificās: cui lacinia toga reiecta in humerū erat: & armillæ vocitatæ sūt: q̄s viri militares ex auro ab ipatorib⁹ donati gerūt: qd antiq hūeros cū brachiis. Armos appellabāt: & Armillū vas vinariū in sacris: qd Armo. i. humero deportet. Ab arma aūt deriuat Armo vbū: qd est armis istruo. Salu. Armati fores obsidebāt. Virg Tūc quoq; fas nobis graios armare fuisset. Ab hi Armamēta dicunt: q̄ ad istruēdū aliqd ptinēt: vt in nauib⁹ armamēta sūt nō solū arma: sed remuela: antēnæ: rudētes: clauus: et alia huiusmōi. Itē ab arma Armipotēs dī & Armiger: q in plio arma dñi sui gerit: & Armitenēs: q arma tenet: & Inermis mō: q armat⁹ nō est: mō q suplex erat: qd ex historia tractū est qa q se dedūt Inermes supplicāt & Armilustrū festū apd Romanos: quo res diuinas armati faciebāt: & sacrificātes canebāt tubis. Itē loc⁹: in quo huiusmōi ludi fiebāt. Varro tū nō ab armis: sed ab ambitu lustri armilustriū dictū existimat: qd ibi circū metas ferē pōpa: & equi currūt. Itē ab arma Armētū deducit: qd armis aptū/atq; idoneū sit: eteni equi pliis iter sūt: boues ac maiora aialia armāt ex coriis. Armēta qppe, pprie maiorū aialiū cōgregatiōes dicunt: vtputa camelorū/boū/equorū/asinorū: ficut greges minorū: vt ouiū/porcorū/caprarū. Ouid. Mille greges illi: totidēq; armēta p herbas. Pascebāt. Virg. Hæc fatī armētis: supat ps altera curæ Lanigeros agitare greges: hirtasq; capellas. Quidā tū armenta nō ab armis sed ab arādo dicta affirmāt: q̄si aramēta: & de bobus tātū dici, pprie volūt. Virg de ceruis dixit armētū. Hos tota armēta sequunt: vt nō sit mirādū gregē quoq; de bobus etiādē dixisse. Aut aliquā in magno sequit grege: tū ad distinctionē addit magno: sicut Hora. adiecit mugiētiū. Aut ī reducta valle mugiētiū, pspectat errātes greges q̄si Grex gnālius nomē sit. Armētū vo speciali⁹: & illud sine apposito de pecorib⁹ minutis itelligat: cū apposito possit etiā ad maiora trāsferri. Cice. Fudit apothecas: cecidit greges armētorū. Enni⁹ fœminino gne armentas dixit. Ab armēto Armētari⁹ dī custos armēti. Illud obiter addendū est armos ab humeris differre. Humeri eni, pprie eorū sūt: q recti in cælū spectāt: vñ soli homini iter mortalia humeros esse dicim⁹. Virgil. Os humerosq; deo similis. Armi vo sūt, pprie brutorū: q̄uis & de hoib⁹ aliqn̄ dicātur. Humeros ab humo deductos existimāt: qa humeri sicut humus ferēdis onerib⁹ apti sūt. A grege vero fit Gregatim: qd significat p diuersos greges. et Gregarius ex grege vulgaris: vñ Gregari⁹ miles dicitur nō electus: sed tumultuarie vndecunq; collectus: & Egregium excellens quasi ex toto grege electū. & Egregie aduerbiū excellēter: q̄uis aliquādo ponitur pro valde nimis. Terent. Horum ille nihil egregie præter cætera studebat. Veteres etiam Exgregie dixere. &

Progredior
Progressus
Pregredior
pretergredior
Ingredior
Introgredior
Supergredior.
subtergredior
Disgredior
Disgressio
Regredior
Regressus
Regressio
Congredior
Congressus
Fenestra
Fenestro
Fenestella
Fenestricula
Festra
Latrina
Lauatrina
Aquarium
Aquariolum
Armarium
Armamētariū
Arma
Telum

Arma rusticorū
arma cognaria
Arma studiosorum

Armata virgo
Armilla
Armus
Armillum
Armo
Armamentum
Armipotens
Armiger
Armitenēs
Inermis
Armilustrium.

Armentum

Grex
Armenta
Armentarius
Humerus
Armus
Gregatim
Gregarius
Egregium
Egregie
Exgregie

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Aggrego
Abgrego.
Disgrego
Disgregatio
Segrego
Segregatio
Congrego
Congregatio
paries. Murus
Parietina
Asterium
Parietaria
Pauimentũ
Pauto
Depuuto
Oppuuto
Oppuuia
Pausia
Pauso
Repauso
Tripudium solistimum
Mediastimum
Silentium
Nullarius
Terripauium
Terripudium

Aggrego qd est addo adiũgo: et q̃si in gregẽ duco: dic musq; Aggrego te in nostrũ ordinẽ vel in nostrũ numerꝰ
Abgrego ãmoueo et q̃si ab grege duco. Disgrego: separo: disiũgo. Segrego sili̇ter cũ cõtrariũ est. Congrego lĩ
est piũgo: vnio. A qbꝰ Disgregatio/Segregatio/& Cõgregatio deriuãtur. Itẽ Murũ parietes cingũt diuidũtq:
quẽadmodũ vrbẽ siue oppidũ muri. A pariete Parietinæ dicunt̃ muri vetes: ac semicõsupti. Ply. Asteriũ her
ba est folio sitis ozimo nigrior tantũ: nascens in tegulis: parietinisq: & Parietaria a pariete deriuat̃ herba alia:
de q̃ supra dixim. Itẽ in ædibus sũt Pauimẽta: lĩ est ipsa solidamẽta domorꝰ dicta a feriẽdo: qd dũ fuũt pauimẽ
ta: plumbꝰ simul diebꝰ feriunt̃: lĩ est pcutiũtur virgis: seu marculis: vt solidiora fint: nec rimas faciãt. Vetes qp
pe Pauire, p ferire dicebãt: qd a græcis sũptũ est: q πατέειν dicunt pcutere. Ab lĩ Depuuire tractũ est: lĩ est cedere.
Lucil. Palmisq; misellã depuunt me: lĩ est vberauit. Itẽ Oppuuire: vñ Oppuuiavbera dicũtur. Afra. Oppuuiis
pueri coercẽtur: & Pausia oliuæ genꝰ. qd nõ nisi pauiẽdo: lĩ est tũdẽdo oleũ emittat. Pausa vo dr̃ reges alicuꝰ
rei. Actꝰ. Sed iã cũ huc vadere cerno: & nobis dat̃ pausa loquẽdi. Lucil. Hæc vbi dicta dedit tibi pausã ore loqn
di. Ab lĩ Pauso vbũ qesco: a quo Repauso. qd est reqetẽ capio. Deducũtur autẽ a græco. παῦω ὀῦσι qd significat
desisto ab ope: reqesco. A Pauio etiã Tripudia solistima dicebãt̃ auguria: q̃ fiebãt quotiẽs offa: q̃ pullis dabat̃
aliquo mõ cadebat in solũ: ita enĩ a solo Solistimũ vt a medio Mediastimũ dicimꝰ. Solebant qppe in auspiciis
apud vetes adhiberi nõ passim oẽs. sed hi trũ q essẽt piti. Peritos enĩ oportebat esse eos q qd silẽtiũ foret intellige
rẽt. silẽtiũ id in auspiciis dicebat̃: qd omĩ vitio careret. rogabat hũc augur: an adhuc silẽtium esset. Respõdebat
statim silẽtiũ sibi esse videri. Tũ ille si pascerent̃ petebat: aut vbi: non qd ad auspicia ptineret vtrũ pascerent̃ nec
ne pulli: quos Pullanꝰ attulisset (ita enĩ noiabãt eũ: q pullos in caueã ferebat) sed qa: cũ pascebãtur: necesse erat
aliqd ex ore decidere: et trã pauire: hoc Terripauiũ pmo: post Terripudiũ: deinde Tripudiũ est dictũ. Cũ igit̃
offa iã ex ore pulli ceciderat: tũ auspicãti tripudiũ solistimũ nũciabat̃. Extabat decretũ collegii vetus oẽm auẽ
tripudiũ facere posse: derisit hũc augurãdi modũ Flaminꝰ. Nã cũ tripudio auspicaret̃ pullanꝰ: diẽq; cõmitten
di p̃lii, ppterea differret Tũ Flaminꝰ ex eo q̃ fiunt: si ne postea qdẽ pulli pascerent̃: qd faciẽdũ cẽseret cũ ille qesce
dũ cẽseret: p̃clara vo iquit flaminꝰ auspicia: si esuriẽtibꝰ pullis res geri poterit: saturis nihil gerẽt̃. ita signa cõ
uelli & se sequi iussit. Tripudiũ etiã saltatio dr̃ sili̇ter a pauiẽda terra: qd. s. saltando trã pauiẽt̃. Liuꝰ. Ferre ac p
vrbẽ ire cũ tripudiis: solẽniq; saltatu iussit. A pauimẽtũ fit Pauimẽto verbũ. & passiuũ eiꝰ Pauimẽtor. A quo
pauimẽtata loca dicũt̃: in qbꝰ strata fuũt pauimẽta. Ply. Ergo pauimẽtãdũ vbi sata sit cẽsẽt: vt lachryma nõ ab
sorbeat̃. Apud vetes pmo facta fuũt pauimẽta q̃ barbarica: siue subtegulanea vocãtur ex testis tusis rudere: et
calce. In Italia vo festucæ subiiciebãtur: ppter qd Cãnea vocitata: Inuẽta deinde fuũt a græcis elaborata arte pi
cturæ: q̃ Asarota dicta fuũt: qd verri nõ debeãt ἀπὸ τοῦ ἀ. puatiua particula est et σαῤῥῶ qd est verro. Solebant
qppe purgamẽta cœnarũ: q̃ Analecta vocãtur: in pauimẽto quoq; euerri: dũ subtegulanea pauimẽta ĩ vsu erãt
Postea vo Asarotis iuẽtis cẽssauit vsus scoparũ & manibꝰ colligi purgamẽta cœperũt: pauimẽta vo spongiis
mũdari. Martial. In pcio scopas testat̃ palma fuisse. Ocia sed scopis nũc Analecta dabũt. testat̃ lĩ Lucilliꝰ poe
ta. A rte pauimẽto: atq; emblemate vermiculato. Hoc pauimẽti genꝰ laudat Papiniꝰ. in villa Tyburtina Man
lii vopisci. Calcabã nec opinꝰ opes. nã splendor ab alto Defluus. & nitidũ referẽtes aera testæ Mõstrauere solũ:
varias vbi picta p artes. Gaudet humꝰ supatq; nouis Asarota figuris. Clarissimꝰ in hoc pauimẽti gñe Zenodo
rus fuit. q pgami strauit Asarotũ paruis erẽstulis tinctis ĩ varios colores. vbi mirabilis coluba bibebat aquam
vmbra capitis in fuscãs alia sibi escã arripiẽte. Scalpturata etiã pauimẽta fuerũt: in qubꝰ picturæ radẽdo fiebãt
quõ nũc scalpturata albaria in exctiori pte parietũ: ac murorꝰ facimꝰ. Inuenere & alia pauimenta græci q̃: qm̃
sub dio sũt subdialia nũcupant̃. his domos cõtegebãt facilibꝰ locis: atq; tepẽtibꝰ: qd nũc Neapoli & p oẽm cãpa
niã faciũt. Fallax genꝰ: ac mime durabile vbiciq; imbres gelãt. Huiusmõi pauimẽta maxime idonea facienda
sũt: qd cõtignatiões humore crescẽtes: aut siccitate decrescẽtes: seu pãdatiõibꝰ sedẽtes mouẽdo se facũt vitia pa
uimẽtis: Præterea gelicidia: & pruinæ nõ patiũt̃ itegra pmanere. Itaq; si necessitas coegerit: vt mime vitiosa fi
ant. sic erit faciẽdũ. pmũ obfuãdũ est: vt æqlis: & solida ptignatio fiat: ne q̃d ãbulãtiũ tremor fabricæ tituban
tis excutiat: deinde vt axes q̃rneæ cũ esculeis nõ misceãt̃. Nã q̃rcus hũore cõcepto: cũ se cœperit siccare: torquat̃
et rimas in pauimẽto facit. Esculꝰ vo sine vitio durat. Sed si q̃rcu suppetẽte esculꝰ desit: subtiliẽ quercus secẽt̃: &
binæ p diuersũ coaxatões substernãtur: capita earꝰ pfigant̃ frequẽtibꝰ clauis: ne possint torq̃ri. De cerro: aut fa
go diutissime tabulata durabũt: si stratis desup paleis: vel salice humor calcis nusq̃ ad tabulati corpus accedat.
Postq̃ coaxatũ fuerit ruderi nouo tertia ps testæ tusæ addat̃: deinde rudus in quo duæ qntæ calcis misceantur
pedali crassitudinẽ festuceẽt̃. Tũc nucleo crasso sex digitos struat̃: fastigiũ vo seruet̃ in duos pedes: & sescũcẽ:
et cote diligẽter despumet̃: Q d si nigrũ facere pauimẽtũ voles: solo festucato mittiat̃ rudus: aut testaceũ paui
mẽtũ sabulo: calce: ac fauilla mixta carbonibꝰ: spisse calcatis crassitudine semipedali: tũ cote depoliat̃. Hoc pa
uimẽtũ græcanicũ dr̃: qd & nigrũ est & siqua ex poculis fũdunt̃: velociẽ rapta desugit. Alio quoq; gñe pauimẽ
ti vti Romani sub Sylla cœpere. Lythostratũ vocãt q̃le p̃neste fuisse ĩ fortunæ delubro memorat̃. Paruulis id
crustis cõstat: ideoq; Lythostratũ appellat̃: hoc a nãis dicit̃ sectile λιθόστρωτον ei lapis dicit̃ ὀθρεστοῦν aut stratũ. Cæ
sare tradũt in expeditionibꝰ tessellata etiã pauimẽta circũ tulisse: de quibꝰ iferꝰ dicemꝰ. Marmoreis etiã tabu
lis sterni domꝰ cœpere. A quo pœnica pauimẽta dicta fuũt numidico marmore strata: deinde etiã laterib̃. pauimẽta vo: q̃ Lythostrata dicebãtur humo pulsa in cameras trãsiere. Cameræ testudines dicũtur q̃si camuræ lĩ est
curuæ. Camurũ enĩ curuũ significat. Virg. Et camuris hyrtæ sub cornibꝰ aures. vñ Camerinũ piceni vrbs p̃
clara a curuitate situs ita appellata. ab ea vo Camertes dicti: quos Liuꝰ scribit. Publio quõdã Scipioni: in ar
mãde classe: quã in Africã duxit: cohortẽ vnã sexcẽtorꝰ militũ armatorũ pbusse. Hic etiã Cõcamerata loca di
cimꝰ testudinea: lĩ est q̃ formicibꝰ cõstãt. huiusmõi pauimẽta lapideis siue figulinis crustis cõstãt vitro tectis: at
q; encausto pictis: iuẽtũ Agrippæ ĩ thermis: q̃s Romæ ædificauit. vulgo id opꝰ nũc Musaicũ vocãt. Museacũ
aut dici debet: qm̃ pumices lĩ ẽ lapides leues mire erosos ĩ ẽdificiis museavocãt: depẽdẽtia vt Ply. ĩgt. ad imagi

Martia.
Lucillius
Papinius
Manlius
vopiscus
Zenodorꝰ

Pauimentũ
scalpturatum
Scalpturatum
albarium
Pauimenta
subdialia

Pauimentũ
grecanicum
Lythostratũ
Pauimentũ
tessellatum
Penicum pauimentum
Camera
Camurum
Camerinum
Camertes
Concameratũ.

Musaicum
Museacum
Museum

Virgilius
Liuius

Agrippa
Plynius

Plynius

Plynius
Iuuena.
Liuius
Idem
Romu.
Euander
Ricostra
Virgilius
Ouidius

Lucillius
Afra.

Actius
Lucillius

Flaminꝰ.

Liuius

Virgilius
Liuius

Tarquinius super Seruius rex
Virgilius
Terẽtius

Varro

Tyrida
Nero

Liuius

Varro

Liuius

Ouidius
Cornelius
Tacitus

Andron

Fons
Fistula
Tubus
Tubulus.
Cannalis
Fontanus
Fontanalia
Fontanal porta.
Capena porta
Carmẽtal porta.
Scelerata porta.
Sceleratus
campus
Sceleratusvicꝰ
Scelero
Sceleratus
Scelerosus
Scelus
Scelestus
Scelerose
Scelerate
Sceleste
Sceleratorꝰ
pandana porta
Libera porta
mugonia porta
Trigonia porta
Janual porta

Patulcius
Clusius
Seminus deus

Bifrons deus
Janus pater
Janus iunoniꝰ
Janus cõsuiꝰ
Janus quirinꝰ
Curis
Fluuitana porta.
Collatina porta.
Collatia
Sabusia porta.
Quirinal porta.
Aegonẽsis porta
Aegonus
Collina porta
Salaria porta.
Sallaria via
Uimalis porta.
Rusitana porta.
Rumẽtana via
numẽtanꝰ ager
Exqlina porta
Tyburtina porta
Esquilie
Neuia porta
cclimõtana porta
Latina porta
Trigeia porta
Ostiẽsis porta
Querquetulana porta
Lauernal porta.
Lauernio
Lauerna dea
Rauduscula
Raudus
Rauduscula
Rudꝰ. Erudio
Eruditio

nẽ specus arte reddendã. Itẽ in ædibꝰ Andron est spatiũ illud: qd est iter duos parietes in qd pluuia descendit.
Plyn. Tã alti abditiq; secreti: illa rõ est q̃ iteriacẽs andron pietẽ cubiculi: hortiq; distiguit. Atq; ita oẽm sonũ
medii ianitate cõsumit. Sũt etiã plæriq; in domibꝰ fõtes: vel viuis aqs ibi scaturiẽtibꝰ: vl p tubos: aut fistulas
aliũde deductis. Fõs a fũdẽdo dictꝰ est. vñ e trã fũdit̃ aq̃ viua. A quo etiã Fistula dicta ẽ p quã fusa aq̃ deducit̃
sicut Tubi seu p diminutionẽ Tubuli a tumore: & Cãnales a Cãna: qd ad earꝰ similitudinẽ facti sint. A Fonte
Fõtana aq̃ dr̃: q̃ ex fõte est. Plyn. Fõtanæ aq̃ cyathos duos: & Fõtanalia fõtiũ sacra dicunt̃: et Fõtinalis porta
vrbis Romæ ob ppinqtatẽ scaturiẽtiũ fõtiũ: eadẽ vt qdã putãt. Capena vocabat̃. Iuuenal. Substitit ad vetes
arcus: madidãq; Capenã. Liuꝰ. Censores viã sternẽdã a porta capena ad Martis ædẽ locauerũt. Idẽ. Aediles
alterã porticũ ad portã fõtinalẽ ad Martis arã: q̃ in cãpos iter esset: pduxere. Romulꝰ in cõstructiõe vrbis tris
tantũ portas statuisse dr̃. Carmẽtal ẽ pmã appellatã a Carmẽta matre Euãdri: q̃ ibi ꝑus habitauerat: eratq; ei id
nomẽ a Carminibꝰ: qbꝰ dabat respõsa: cũ ꝓprie Nicostrata vocaret̃. Virg. Et carmẽtalẽ Romano noĩe portã.
Postea vo Scelerata vocata est: q p eã sex et trecẽti fabii cũ Cliẽtibꝰ qnq; milibus egressi aduersus etruscos ad
amnẽ cremerã oẽs ĩterfecti fuũt. Ouidꝰ. Carmẽtis portæ dextro est via, pxima Iauo. Ire p hãc noli: q̃ quis es:
nomẽ habet. Illa fama refert fabios exisse trecẽtos. Porta vacat culpa: sed trũ omen habet. Sic Scelerat̃ Cãpus
Romæ appellat̃ est, pxime portã Collinã in quo vĩgines vestales: q̃ ĩcæstũ fecerãt: defossæ fuũt: & Scelerat̃ vi
cus Romæ in quo cũ Tarquinꝰ supbus iterficiẽdũ curasset Seruiũ regẽ socerũ suũ: corpus eiꝰ iacẽs filia Car
pẽto supuecta est, pperãs in possessionẽ domꝰ patꝰnæ: hæc oia scelerata dicta fuũt. hoc est polluta: etenĩ scelerare
polluere est: Virg. Parce pias scelerare manꝰ. Interdũ trũ sceleratũ capit̃, p nocente. Idẽ. At sceleratũ exgrere
frigus difficile est. Quidã Scelerosũ & Sceleratũ ita distinguũt: vt Scelerosus sit auctor sceleris. Scelerat̃ vo
in quo scelus sit cõstitutũ: aut ꝑmissũ. Terẽt. Vbi ego illũ scelerosũ: hæc a scelꝰ deducũt̃: qd significat flagitiũ
facinꝰ: a quo Scelest̃ idẽ qd scelerat̃: & Scelerose: Scelerate: ac Sceleste aduerbia: & Scelerator: cõtaminator.
A græco autẽ hæc deducũtur: qppe græcis κέλεθρον scelestũ indicãt. Secũdã portã istituit pandanã: qd ad res q̃
in vrbẽ ferebant̃: pãderet̃: eadẽ & a libertate Libera dicebat̃. Tertiã Mugoniã a mugitu: qd p eã venale pec
intraret: hæc ad Trigonia: lĩ est triũ angulorꝰ cognoiata. Addita ꝑterea ab eodẽ itra vrbẽ Ianualis porta est:
a Iano dicta: & ideo ibi positũ Iani signũ: & istitutũ a Põpilio: vt esset clausa sẽp nisi cũ bellũ foret: cuꝰ rei cau
sa hæc fert̃. Cũ bello Sabino: qd virginũ raptarꝰ gra cõmissũ est. Romani portã: q̃ sub radicibꝰ collis vimialis
erat: claudere festinarẽt: qa hostes in eã irruebãt: postq̃ clausa fuerat: mox spõte patefacta est: cũq; iterꝰ ac ẽcio
idẽ cõtigisset: qm̃ claudi nõ poterat: armati, p limine plurimi appositi fuũt custodes. cũq; ex alia pte acerrimo p̃
lio certaret̃: subito fama ptulit fusos Tatio Romanos. Quã ob cãm: q aditũ tuebant̃: ĩriti, pfugerũt. Cũq; Sa
bini p portã patentẽ irrupturi essẽt: magna vis torrẽtiũ ex æde p eã portã dr̃ erupisse: multasq; p duellũ cater
uas: aut ex ustas feruẽti: aut deuoratas rapida voragine depiisse. Ob eã rẽ placitũ ẽ belli tpe velut ad vrbis au
xiliũ, pfecto deo fores reserarẽt̃. Hic patulcius: & Clusiꝰ dictꝰ ẽ Ianꝰ: qa bello portæ eiꝰ patẽt: pace claudũtur.
Dictꝰ est etiã deꝰ Geminꝰ: q̃si vtriusq; Ianuæ cælestis potẽs: q̃ sol sit: & exoriẽs apiat diẽ: & occidens claudat.
Vñ et simulacrũ eiꝰ fingi solebat manu dextra trecẽtorꝰ: & sinistra sexaginta: & qnq; numerꝰ tenẽs ad demõ
strãdũ ãni dimẽsionẽ. Itẽ deꝰ Bifrõs: qd et ꝑterita sciuerit: & futura ꝑuiderit: vel qa superũ atq; inferꝰ Ianitor
est: & Ianꝰ pat̃ q̃si deorꝰ deꝰ: et Ianꝰ Iunonius: q̃si nõ solũ Ianuarii: sed mensiũ oĩm ingressus tenẽs. in ditione
qppe Iunonis sũt oẽs kalẽdæ: vñ et Varro scribit. Iano duodeci aras p totidẽ mẽsibꝰ dedicatas. Ianꝰ Cõsuuꝰ
a cõserẽdo: lĩ est a ꝓpagine hũani generis: q̃ Iano auctore cõseriẽt̃. Ianꝰ Quirinꝰ q̃si bellorꝰ potẽs ab hasta q̃ Sa
bini Curim vocãt. Aliæ quoq; deinde diuersis tpibꝰ portæ additæ fuerũt: iter q̃s celebriores sũt Flumentana:
quã Tyberis vrbẽ ĩtrãs in sinistra ripæ pte reliquit: dicta: qd tyberis qñq; in eã influxerit: qd in aliã fieri nõ po
terat. Liuꝰ. Prædicta die in petilinũ lucũ extra portã flumẽtanã vñ cõspectus in capitoliũ nõ est cõcilii popu
li indictũ. Collatina q̃ p eũdẽ circuitũ ad sinistrã tyberis ptẽ, pxima est a Collatia appellata oppido, ppe Romã
in qd aliarꝰ vrbiũ opes collatæ fuerũt: post eã Sabusia q̃ recta in Sabios ducebat: subsequẽs Quirinalis ita vo
cata: vel qd ea itur in collẽ Quirinalẽ: vel qd, pxime eã Quirini Sacellũ erat. Eadẽ Aegonensis: vt qdã existi
mãt: vocabat̃: qd mõs ipse Quirinalis ꝑus Aegonus cognoiat̃ est. Hic porta Collina ab eodẽ colle: ad quẽ alia
via iter erat. Huic portæ, ppinquũ fuit Erycinæ veneris tẽplũ. Ouid. Tẽpla frequẽtari collinæ, pxima portæ.
Nũc decet: a Siculo noĩa rege tenet: eadẽ nũc Sallaria vocat̃: qd nomẽ viæ quoq; ẽ: in quã exit. Corneliꝰ tacitꝰ
tertiũ agmẽ p Salariã Collinæ portæ appropinq̃bat p eã sal Sabini deferebãt. ideo salaria vocitata deinde Vi
minalis: q̃ ad Viminalẽ collẽ ducebat: appellatũ a filua Viminũ q̃ ibi dr̃ fuisse: eadẽ numẽtana a numentana
via q̃ in salariã itrat: hæc vo a numẽtano agro: de quo iferꝰ dicemꝰ. Post hæc Exqlina: q̃ in Exqlias ducit. Ty
burtina etiã dicta aliq̃ Taurina a capite Tauri: qd illic in sculptũ erat. Exqliæ sũt gemini in vrbe mõtes: di
ctæ: vt Varro affirmat: vel ab excubiis regis: vel qd excultæ a rege Tullio essẽt. In altero eorꝰ nũc arcus ex
tat: quẽ lĩræ idicãt appositũ honori Galieni ĩpator fuisse. In alto sũt Diocletiãi Thermæ & duo equi marmo
rei ĩgẽtes: cũ viris seminudis lora tenẽtibꝰ miro artificio ĩsignes: q̃rꝰ vnꝰ ĩscriptũ latinis lĩis habet. Opꝰ Praxi
telis: alt̃ Opꝰ Phidiæ: Cõstat hos a Tyridate Armẽiorꝰ rege Romã delatos: quẽ Nerovt laute excipet theatrũ
Põpei vnꝰ diei opa totũ iauranit. Tũ Neuia a neuio, q ea loca tenuit: & Celimõtana a Cælio mõte: & Latina
qd in Latiũ duceret: & Trigemia, p quã trigemini fres Horatii exierũt. Sed ẽciꝰ: q supstes fuit porta Capena
rediit. Liuꝰ. Minutꝰ extra portã trigeminã boue aurato donatꝰ ẽ. Eadẽ Ostiẽsis appellat̃: q p eã iter sit: ostiã
pficiscẽtibꝰ. Aurelia ab aurelio: q eũ tenuit locũ. Querqtulana: q̃ q̃rcũ ĩtra muros iuxꝰ se hẽbat. Lauernal a la
uerna dea: cuꝰ ĩ obscuro atq; abdito luco fures: p̃dã: furtaq; iter se ptiri soliti erãt: & iõ Lauerniões vocabat̃: qd
sub tutela deæ Lauernæ essẽt: cuꝰ ædes erãt iuxta portã Lauernalẽ. Rauduscula: qd erata eẽt. Aes Raudꝰ a
vetibꝰ dictũ. vñ in vẽditiõibꝰ mãcupi scptũ erat Rauduscũlo librã ferito. Prope autẽ Rudus. siue Raudꝰ dr̃ res
rudis aspera: & ĩperfecta: ideo hoĩem ĩperitũ rudẽ noĩamus. A quo fit Erudio quod est doceo instruo: et Eru-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Erudite
Ruditas
Rudis
Rudiculus

ditio doctrina:& Erudite aduerbiũ docte:& Ruditas ĩperitia/& Obtusitas ĩgenii/& Rudis ĩpolita virga dr.
A quo fit Rudiculus diminutiuũ. Plyn. Nõ est opus in lĩ vsu lanas rudiculis esse curatas. Idẽ. Vtẽ antĩ pa
tinis p laminas minutas cũ sulphure vsatũ rudibus ferreis aut ferulaceis: donec liquor mutetẽ in cinerẽ Q mĩ
autẽ gladiatores iã ætate ingrauescẽtes dũ libertate a ꝓtore donabantẽ: ne gladiatoriã ãpliꝰ exercerẽt: vĩ ga do
nari solebãt: factũ est vt p libertate/& p fine: rudis aliqñ metaphorice ponatẽ. Iuuenal. Ergo sibi dabit ipe rudẽ
Hic nouũ rudus & Vetꝰ rudus dicimꝰ. Nouũ rudus est materia pauimẽti lĩ est saxa de nouo cõtusa: seu testæ
fractæ ad pauimẽtũ faciẽdũ. Vetus vo Rudus est materia veterũ pauimẽtorũ & diruptorꝫ ædificiorꝫ. q̃ lapi
dibꝰ.& testis cõfractis: calceq; harena cõmixta cõstat. Plyn. Cõplanatæ veteri rudere erãt viæ. Hic Ruderatus
ager dicitẽ: q veterꝫ ædificiorꝫ materia scatet. lĩ est lapidibꝰ cõfractis: harena: calce. Plyn. Rosã siccis locis q̃ hu
midis odoratiorẽ pstat nasci. Serendã nec pinguibꝰ: nec argillosis locis cõtentã raris, ppreq; rudatũ agrũ ama
re. Derudere nouo Vetruuꝰ. Tũc supstratũ duces rudus. lĩ est saxa cõtusa duabꝰ ptibus:& vna calcis tẽperate
cõstitues Rudo vo factitiũ vbũ est: ppreq; de asinis dicitẽ: sicut hinnio de eqs. Persiꝰ. Findor: vt Arcadiæ pe-
cuaria rudere credas. Hic Rudẽtes asini dicuntẽ. Virg. Sera sub nocte rudẽtũ. Rudẽtes etiã appellãtur nauti
ci funes: qm̃ q̃ vẽto agitantẽ rudere videtur. Idẽ Insequitẽ clamorq; virũ: stridorq; rudẽtũ. Itẽ Rutumena por
ta q̃ a noĩe cuiusdã aurigæ cognoĩata est, ppe eã habitãtis:& Catularia: qd nõ lõge ab ea ad placãdũ caniculæ
sydus iimucũ frugibꝰ rufæ canes imolabantẽ: vt fruges ad maturitatẽ pducerentur:& Triũphalis porta: p quã
triũphãtes ĩpatores põpã agebãt. Erat et in vrbe illa porta: q̃ a Roma Romanula dicebatẽ hũs gradus in Na
ualia ad Volupiæ sacellũ. Itẽ alia in palatio Mutionis appellata a mugitu qd ea pecus exigebatẽ. A fõte etiã
Fõticulꝰ deducitẽ: lĩ est parꝰ fõs. Plyn. Vbicũq; moueris humũ fõticuli scatãt. Fõs græce ὠιγή dicitẽ: vñ plu
res simul domꝰ rusticæ lĩ est plures villæ. Pagus vocatẽ: qd circa fõtes cõdi huiusmõi villæ cõsueuerũt. Hinc
Pagani dicti q̃si ex eodẽ fõte potãtes: lĩ est villani. Hic Paganꝰ vicꝰ: Hinc Semipaganꝰ q̃si semivillanꝰ. Lapis
in quẽ aq̃ scaturiẽs colligitẽ: mõ Crater: mõ Labrũ: mõ a gustãdo Gustatoriũ appellatẽ. Crater a filitudine va-
sis huiusmõi. Est enĩ Crater: siue Cratera vas rotũdũ amplũ. Virg. Crateras læti statuũt et vina coronãt. Idẽ
Cratereseq; duos statuã tibi pinguis oliui. Et alibi. Fuso Crateres oliuo. Nã qd Marcellꝰ ait Crateras dici va
sa vinaria. Crateres vo vasa olearia: fallsũ est: Magnũ atq; amplũ esse. Idẽ Virg. ostẽdit. Sed magnũ metuẽs
se post cratera tegebat: græcũ vocabulũ est κρᾶτηρ et a capacitate lĩ est ἀπὸ τοῦ κρᾶτεῖν deducitẽ: qd est tene
re: capere. Quidã scribũt tris vrnas cõtinere. Vrnã vo Quartariũ dici manifestũ est: qd q̃ttuor Sextarios
capiat. ab hũ vasis filitudine Crater in mõte Aetna appellatꝰ est foramẽ illud: p qd ignis: ciniseq; euomitẽ: qd cũ
aliq̃ũ duobꝰ in locis fieri videatẽ: duos esse huiusmõi Crateres dixere. Strabo. Ipsa vo mõtis Aetnæ: cacumia
flagrãtibꝰ incẽdiis multiplicit mutari manifestũ est. Nũc qdã in craterẽ collabẽs ignis: nunc diuisus egrediẽ:
modo igniti defluũt riui: mõ flãmæ/aut fumꝰ/fulgoue cõsurgũt. Aliq̃ũ ardẽs lapis exundat. Ouidiꝰ de raptu
pserpinæ. Et pnos currus medio Cratere recepit. Exigua fistula ex ære: siue marmore: aut alia materia: ex q̃
aqua exilit e fõte:& ppter stagna: q̃ fieri in ea solẽt, psona aliqñ vocatẽ. ppre Sipũculus dicitẽ. Plyn. A qua ve-
lut cypssa cubãtiũ põdere sipũculus effluit: cauato lapide fuscipitẽ: gracili marmore cõtinetẽ. Itẽ Baptisteria in
domibꝰ sũt: lĩ est veluti lacus qdã ex ligno: aut marmore: alioue genere lapidis ædificati: in qbꝰ lauãdi gẽa mer
gimur dicta: ἀπὸ τοῦ βαπτίζειν qd mergere ẽ: hæc in cellis ædificari solẽt: lĩ est secretioribꝰ locis: in hũcvsũ
factis: q̃rũ aliæ Caldariæ sũt: in qbus calda lauamur: aliæ Frigidariæ in qbꝰ lauamur frigida. Plyn. Cella fri
gidaria: in q̃ est Baptisteriũ amplũ:& opacũ. Sũt etiã piscinæ in areis: in qbꝰ natari latiꝰ possit. Piscinæ ab iu-
tio dictæ sũt: in qbꝰ viui pisces coercẽtur: qd nomẽ ipm facile indicat. In his qm̃ natare etiã solebãt: iualuit cõ-
suetudo: vt oẽs in hũc vsũ collectæ aquæ: siue frigidæ sint: siue calidæ: siue tepidæ piscinæ dicantẽ. Marti. Pi
scinã peto nõ licet natare. Cic. Latiorẽ inqt piscinã voluissẽ: vbi iactata brachia nõ offenderẽtur. Ply. Si natare
latiꝰ aut tepidiꝰ velis in area piscina est in ꝓximo putẽꝰ ex quo possis rursus astrĩgi. Quin etiã vasa lignea ãpli
ora ad tenendã aquã:& ipsa Baptisteria aliqñ piscinæ vocãtur. Idẽ Decoquitẽ in aqua:& in piscinas ligneas fũ
ditẽ. Eadẽ generali vocabulo Natatoria:& natationes appellãtur: a piscina. Cice. Piscinarios vocat Lucullũ:
Philippũ:& Hortensiũ piscinas habẽtes. Piscina a pisce dicitẽ: a quo diminutiuũ Pisciculus. Terẽt. Olera et pi
sciculos minutos:& Piscor verbũ: qd est pisces venor. A quo expiscor qd, pprie est diligẽter: vbi nã pisces late-
ant: q̃ro. Metaphorice tñ expiscari, p indagare accipimꝰ. Terẽt. Perinde expiscare q̃si nõ noris. Itẽ, p lucrifi-
care. Plau. Tandẽq; nescio qd ab eo expiscatẽ:& Adipiscor qd significat acqro. Veteres Appiscor dicebãt. Lu
cillius. Magnã inde appiscatꝰ ifamiã: qd si adipiscor cũ psona iungatẽ: significat puenio:& in ꝓterito facit ade
ptus. Cice. Nã medio itinere eum adeptꝰ amplexus sũ: lĩ est cũ medio itinere ad eũ puenissẽ. Idẽ accidit in Nã
ciscor qd cũ similiter acqro significet si tñ cũ hoĩe iungatẽ: frequẽtissime capitẽ, p inuenio. Cice. Eũ tu hoĩem te
reto: si quẽ eris nactus istis mortis: aut exilii minis. Ab lĩ veteres Renanciscor dixere, p eo qd est reprehendo:
et Indipiscor: quod similiter significat assequor. Dicitẽ etiã in actiuo indipisco. Plau. Neq; partẽ tibi adeo indi-
pisces: neq; furẽ excipies. Ab Indipiscor fit indeptꝰ a quo indepto frequẽtatiũ. Varro: nec partẽ aliquã inde-
ptauit hæreditatis. A piscor Piscator deducitẽ: q piscatẽ: et piscatus: ac piscatio pro ipso actu piscandi. Plynius.
Quos venatꝰ: aucupia: piscatusq; alebãt:& piscatoriũ: qd ad piscatorẽ ptinet: vt piscatoriꝰ: Piscatoria scapha: pi
scatoria fiscina: piscatoriũ tuguriũ:& piscosũ: qd mõ significat piscibꝰ plenũ: modo ĩ quo piscari facile est: qd &
pisculentũ veteres dixerũt. Cato. Fluuiũ magnũ: pulchrũ: pisculẽtũ: piscatorii ludi dicebantẽ: q, p questu piscan
tũ fiebãt. Itẽ piscariæ: loca in qbus pisces vẽduntur:& piscarii q pisces vẽditãt. Varro. Nullus in piscaria pi
scis erat: iter piscarios nemo vẽdebat. Idẽ & Cetarii dicuntẽ. Quãuis Cetarii potius sũt q magnos pisces:& sal
sos vẽdunt. Cete enĩ maiores pisces in mari sunt: nõ ouum sed aĩal parturiẽtes: qd nulli ex paruis accidit præ-
terq̃ Ranæ. Virg. In maria ceti. Cetarii etiã piscatores magnorꝫ piscũ dicuntẽ: vt puta tynnorꝫ:& aliorꝫ hu-
iusmodi. Varro. Aduertis cetarios q viden volunt in mari tur mas ascẽdere in malũ: altũ vt penitꝰ p aquã psp

Persona
Sipunculus
Baptisterium

Caldarie celle
frigidarie celle
Piscina

Natatorium
Natatio
Piscinarius
Pisciculus
Piscor
Expiscor
Adipiscor
Appiscor
Nanciscor
Renanciscor
Indipiscor
Indipisco
Indeptus
Indepto
Piscator
Piscatus
Piscatio
Piscatorium
Piscatorius
Piscosum
Pisculentum
Piscaria
Piscarius
Cetarius
Cete

Rudus nouum
Rudus vetus
Ruderatus

Rudo
Rudentes
Rutumẽa por.
Catularia por.

Triũphal. por.
Romanula por
Mutiõis porta
Fonticulus
Pagus
Paganus
Semipaganus
Crater
Labrum
Gustatorium

Urna
Quartarius
Sextarius
Crater

Plynius
Idem
Iuuena.
Plynius
Plynius
Uetru.
Persius
Virgilius
Idem
Plynius
Virgilius
Idem
Marcel.
Virgilius
Strabo
Ouidius
Plynius
Martis.
Cicero
Plynius
Idem
Terentiꝰ.
Idem
Plautus
Varro
Plynius
Cato
Varro
Virgilius
Varro

Plynius
Idem

Plynius
Idem

Scipio

Martia.
Mutianus

Calus. Titius
Aristote.

Galenus

Virgilius

Cetarius
Cetaria
Situlus
Scorpius
Anguilla
Passer
Hyrundo
Testudo
Acus
Belone
Aurata
Mullus
Millo
Milius
Barbo
Trigla. trigles
Carcinias.
Eschites
Scorpite
Scarites
Lutarius
Sargus

EPIGRAMMA SECVNDVM. XXXIX

ciãt. Hinc Cetariæ dicũtur: loca iuxta mare stagnãte lacu in qbꝰ thynni:& alii huiusmõi pisces capiuntẽ:& iuxꝫ
saliũtur. Plyn. Carteiæ in cẽtariis assuetꝰ polypus exire: atq; ibi salsamẽta populari. Idẽ. Scombris in aqs sul
phureus color: extra q cæteris: Hispaniæ cetariasꝫ hi replẽt thynnis nõ cõmeãtibꝰ. pisces aliqñ a terrestriũ aĩa
liũ filitudie nomẽ hũt: vt vitulꝰ. Scorpiꝰ: Anguilla. Aliqñ a filitudie auiũ vt passer Hyrũdo Nõnũq̃ ab aliq̃ in
animato: vt a testa Testudo: ab acu Acus: q et Belone dicitẽ: quod græci βελόνην acum noĩant. Plyn. Acus
siue belone vnus piscũ debiscẽte, ppter multitudinẽ vtero parit: a partu coalescit vulnꝰ: qd et in cæcis serpẽtibꝰ
tradũt. Interdũ a colore vt Aurata: a colore auri:& Mullus a colore mulleorũ calceorũ: qbus pmo reges Alba
ni: postea Patricii vsi fũt: erãt autẽ purpurei coloris a millãdo: hoc est fuendo dicti. vnde Mullus collare canũ ve
natioꝫ cõsutũ: factũq; ex corio clauis ferreis eminẽtibꝰ aduersus ĩpetũ lupoꝫ. Scipio emilianꝰ ad populũ. No
bis inqt: reiq; publicæ præsidio eritis: q̃si mullus cani. Mullus piscis est Marinꝰ maxime nobilitatis & gratiæ
magnitudinis modicæ: raro enĩ binas libras põderis superat. Martialis. Nolo mihi ponas Rhombũ Mullũq;
bilibrẽ. Mutianꝰ tñ tradidit Mullũ octuaginta libraꝫ in mari rubro semel captum fuisse: vescitẽ alga: ostreis li
mo:& aliorũ piscũ carne: barba gemina insignitẽ inferiori labro, ppter qd Veneti barbonẽ vulgo noĩant: a græ
cis Trigla dicitẽ: quo noĩe in ꝓscetia vtũtur Romani. Hinc Trigles Lapillus dictꝰ: qd Mulli colorẽ habet. Sicut
Carcinias: qd cancri marini: Echites qd Viperæ: Scorpites qd Scorpionis: Scarites qd Scari. Vilissimꝰ iter eos
est: quẽ Lutariũ noĩant. Hũc semp comitatẽ Sargus aliꝰ pisces: et illo cœnũ fodiente: hic excitatũ pabulũ deuo-
rat. A finius Celer Claudio principe Mullũ vnũ septẽ millibus nũmũ mercatus traditẽ. M. Apicius in focionũ
Garo: de quo alibi dicemꝰ. Mullos necãdos putauit:& ex iecore eiꝰ alecẽ excogitauit. Mullũ expirantẽ multi
plici quadã coloꝫ varietate spectare, pceres gulæ preclarũ putabãt: ꝓsertim si vitro esset iclusus. Seneca par. vi
detẽ recẽs Mullus: nisi q in cõuiuæ manu moritẽ. Vitreis ollis inclusi affertur:& obseruatẽ moriẽtium color:
quẽ in multas mutationes mors luctãte spiritu vertit. Idẽ ante illa audiebamꝰ. Nihil est melius Saxatili mul-
lo. At nũc audimus Nihil est moriẽte famosius. Da mihi in manꝰ vas vitreũ: in quo exulet: et diu laudatꝰ est
ex illo plucido viuario extrahitẽ. Tũc: vt q̃sq; peritior est mõstrat. Vide quã exarserit rubor omni acrior minio
Vide q̃s per latera venas agat. Ecce sanguineũ putes ventrẽ. q̃ lucidũ quidã cæruleũ sub ipo tẽpore effulsit. Iã
porrigitẽ/& pallet/& in vnũ colorẽ cõponitẽ. Nõ tẽpero mihi: quin vtar iterdũ temerarie verbis:& pprietatis mo
dũ excedã. Nõ sũt ad popinã dẽtibus/& vẽtre/et ore cõtenti: oculis quoq; gulosi sũt. Mulli nũc ꝓstãtissimi capi
untur in mari. Tyrrheno iuxta Corniculũ/& Tarquios: habẽt enĩ et pisces sua loca sicut Carpio in Benaci la-
cu. Salmo in rheno acrhodano: q duo pisces oĩbus fere marinis ꝓferuntur. Attilus in pado. Zeus: q et Faber
appellatẽ: Gadibꝰ: Mustellæ in lacu Retiæ in brigantino. Murenis fere similes:& cæteros oẽs pisces nr̃a æta-
te excedẽtes præcio q̃s a lãbẽdis petrisvulgo nũc Lãpetras noĩant. Circa ebusũ Salpa obscenis alibi: & q coqui
nõ potest nisi ferula verberatꝰ. Plærũq; nomẽ trahũt pisces ab ingenii: aut moꝫ similitudine vt Canes siue Ca
niculæ a morsu: hæ enĩ graui piculo Vrinãtes infestãt ob id stilos præacutos lineis adnexos hũt: qa nisi pfos
sæ nõ recedũt. A trox cũ his dimicatio est. Inguina et calces oẽmq; cãdorẽ corporꝫ appetũt. Salꝰ vna i aduersas
eũdi: sic enĩ territæ retrocedũt. Pauẽtq; hoĩem eque ac trẽt. Verꝫ vbi ad sũma vẽtũ est: ibi piculũ adẽpta faculta
te eũdi cõtra dũ conãtur emergere: ois spes salutis in sociis est: nisi ꝓceleri vi repẽte rapiãt absumi spectãt. Ois
cura ad speculãdũ lĩ malũ adhibẽt anteq̃ mergatẽ. Certissima est securitas cõspexisse ibi planos pisces: qa nunq̃
vbi sũt Caniculæ: vsantẽ. Qua de causa vrinãtes Sacros eos appellãt. Itẽ Lupi a voracitate: vñ a græcis hic pi-
scis λάβραξ dicitẽ: lĩ est vehemẽter edax. λᾶ enĩ ĩtẽsiua pticula ẽ βᾶρῦς edax dicitẽ: a quo Picẽtes mei Varo
li noĩant. Romani vulgo Lupã: laneus siue Lanatꝰ lupus dicitẽ a cãdore ac mollicia carnis. Tales enĩ iter eos
laudatissimi sũt. Martialꝰ. Laneus Euganei Lupus excipit Ora timaui Aequoreo dulcis cũ sale pastus aq̃s.
Var. Lupo Tyberino palmã tribuit his vbis. Ad victũ optima fert ager Cãpanꝰ frumẽtũ/Falernũ vinũ/Cas-
sinas oleũ/Tusculanꝰ ficũ/mel Tarẽtinꝰ/Piscẽ Tyberis. Optimi iter duos põtes lupi capiebãtur: ppẽ vrbis la
trinas & cloacas: q̃s insectãtes maxime pinguescũt. q̃res ꝓcipua causa est: vt e mari nãtes iter fluminũ hostia
meliores sint: vtpote pinguiores. Refert Macrobiꝰ Lucillũ acrẽ & vehemẽtẽ poetã oñdere se scire hũc piscem
egregii saporis esse: q iter duos põtes captus esset: eũq; q̃si liguritorẽ appellare Catillonẽ. ppre aũt Catillones
dictos gulosos q̃si Catillos liguritores/& ꝓcipue eos q ad polluctũ herculis vltimi conueniebãt: qd Catillos li
guribãt. A catino p diminutionẽ Catillus dictus. Catinũ autẽ a capiendo putãt deductũ. Fas est escariẽ mensẽ
vbi pultẽ aut aliqd iuruletẽ ponebãt. Catillatio graue obprobriũ obiiciebatꝰ hoibꝰ generosis: fiqui, puincias ami
cas populi Romani expoliassẽt. qd bona eoꝫ liguriss videreentur. Lucilli versus hi sũt. Fingere ꝓterea afferri
qd q̃sq; volebat. Illũ sũma ducebãt atq; altilũ lanx. Hunc põtes tyberinos iter captus Catillo Canũ quoq; Titiũ
ita scripsisse cõmemorat. Quin potꝰ potamus mulsũ mixtũ vino græco, edimus turdũ pinguẽ: bonũq; piscem
Lupũ Germanũ: qui iter duos põtes captus fuit. Refert Aristoteles Mugilẽ & Lupũ ppetuo iter se odio con
flagrare. Nã certe puteolis sæpenumero congrũ cũ murena: cũ lupo mulsũ acriter pugnãtes Bessarione nostro
prẽsente aĩa duertimꝰ mugilẽq; in metu: cũ caput occultassẽt: totum se absconditũ esse existimantẽ, ppter quod
Cephalũ a græcis vocari: verisimile est. Galenus quoq; excellens medicus de eo sic scribit. λάβραξ καὶ οὗτος ἐξ
αἰμαΐγνου μένων ὑγρὸν ἐστὶν ὑπάσιν· ἐν μὲν τοῖς τοῖς ἐλάσσονσ ἐπιπαρβαίνοντα ποτὰ μισ ἠλιμιαίσ
ἐσωρᾶκα· ἀφ' καὶ μιχθὴ θολὶ γάκισ ἀρίσκεται καθαπρὸ κεφαλόσ πα λάκισ· οὐ φεύγει δεῖ ὑλεῖ-
σσ λιμνοθαλάσσαισ καὶ τὰ ἀθυμὰ τὰ τῶν ὠφελιμὰ γεῖσ ὧν τοῦ γιγνοντοῦ νοῦπα
τιεῖ τοῖσ εἰσ τοβαθοσ ἀποχωροῦσ Lupum inquit in dulcibus aqs natũ nõ vidimus: sed ex mari in
flumia ac lacus ascẽdentẽ cõspexim̃ꝰ: ppter qd parũper limosus iuentẽ aliq̃ũ: quẽ ad modũ Cephalus. Nõ fugit
autẽ stagna salsa: nec ostia fluminũ: q̃uis in, pfũdo maris versari sit solitꝰ. Cõstat autẽ a Lupo q̃drupede anima
li appellatũ hũc piscẽ fuisse: cuius tanta varietas est vt cibo alio deficiente terra vescatẽ: luporum visus creditur
homini noxius esse: vocemq; ei: quem priores viderint adimere. Virgilius. Nunc oblita mihi tot carmina: vox

Plynius
Idem

Plynius

Martia.
Varro

Calus. Titius
Aristote.

Galenus

Virgilius

Cetarius
Cetaria
Situlus
Scorpius
Anguilla
Passer
Hyrundo
Testudo
Acus
Belone
Aurata
Mullus
Millo
Milius
Barbo
Trigla. trigles
Carcinias.
Eschites
Scorpite
Scarites
Lutarius
Sargus

Carpio
Salmo
Attilus
Zeus
Faber
Mustella
Lampetra
Salpa
Canis
Canicula

Sacri pisces
Lupus
Varolus
Laneus
lanatus lupus
lupus tyberius

Catillo
Catillus
Catinus
Catillario

Mugil

Cephalus

Lupus

Lupoꝫ visus

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Prouerbium — quoq; Mœri Iã fugit ipſa. Lupi mœrim videre pores. Hinc factũ eſt Prouerbiũ Lupus eſt in fabula quotiẽs
Verſipellis — ſupueniẽte eo: de quo ſermo erat neceſſe eſt tacere homines in lupos verti: rurſuſq; reſtitui ſibi: vſq; adeo vulgi
aĩs infixũ eſt: vt hinc Verſipellis cõtumelioſũ nomẽ ortũ putet. Hi enĩ dicũtur Verſipelles: q mõ vnũ: modo
aliud oſtẽdũt: & quolibet ſe fraudulẽter cõmutãt. Lucilli⁹. At libertinus tricorius Syr⁹ iſte ad maſtigias: q cũ — Lucillius
Verſipellis fio: & cõmuto oĩa. Plau. Verſipellẽ ſe facit: qñ Iubet. Scribit Var. Arcadas quoſdã ſorte doctos — Plautus
ſtagnũ quoddã ei⁹ regionis tranare: veſtitu in q̃rcu ſuſpeſo atq; abire in deſerta: trãſfigurariq; in lupos: & cũ ſi — Varro
milib⁹ feris p nouẽ annos victitare. Quo in tpe ſi hũana carne abſtinuerit: rurſus ad idẽ ſtagnũ reuerti: & cũ
tranauerint porẽ effigiẽ: habitũq; recipe: nouẽ annorũ ætate addita. Et qa nullũ tã ĩpudẽs: mendaciũ eſt: vt te
ſte careat: noĩatim exprimit. Demenetũ quẽdã in ſacrificio: qd Arcades ĩmolato puero facere deo ſuo lycæo ſo — Demenet⁹
lebãt: cũ hũana exta deguſtaſſet: ſtati i lupũ cõuerſũ: & ãno decimo in figurã pſtinã reſtitutũ hũc pugillatu ſeſe
exercuiſſe: & Olympiaco viciſſe certamine. Nec ob aliã cãm Var. exiſtimat ĩ arcadia. Panẽ Lycæũ & Iouẽ ly — Varro
cęũ noĩatos. q̃, ppẽ hãc hoĩm in lupos mutationẽ. Lupus enĩ græce λύκος dr̃: a quo lupi nomẽ deriuat: & ſi
mili mõ Lycæũ Arcadiæ montẽ appellatũ: q pani deo ſacer eſt: qd magis mihi placet: q̃ qd ſcribit Seru⁹ Ly — Seruius
cæũ dictũ: qd lupos nõ ſinat in oues ſeuire. Lupi caudæ vulgus exiſtimat Amatoriũ virus ineſſe in exiguo
villo: eũq; q capiat ſtatim abticere: nec vim habere villũ: niſi viuẽti detrahat. A lupo Ceruarius lupus dicit.
aliud aĩal vulgo notũ: cui⁹ tãta obliuio eſt: vt maxima etiã in fame mãdens: ſi reſpexerit: nõ recordet cibi: ſed
digreſſus aliũ q̃rat. Itẽ a lupo Lupercal dictũ locus: ſiue ſpelũca ſub palatino mõte ſacrata ab Euandro Pani
deo Arcadiæ: q Lycęus vocat: q̃uis alii ita appellatũ velint: vel qd Lupa ibi Remũ et Romulũ nutriuerit:
vel qd ibi p caprũ luebat: ſi eſt ſacrificabat: vt ſit dictio ex trib⁹ oratiõis ptib⁹ cõpoſita: hinc Lupcalia ſacra q̃ — Varro
in eo loco fiebãt: appellata & Lupci a Romanis dicti q̃ſi ex illo⁹ myſteriorũ ſemine exorti: ſiue vt Varro pu
tat. qd Lupcalib⁹ in luparcali ſacra facerẽt. A Lupo etiã meretrices Lupæ appellatæ: qd vt illi cibi: ita hæ vt
libidinis vel queſt⁹ appetẽtes ſint. Vñ Turpia ea⁹ loca Lupanaria vocant: & Lupari ſcortari: ac meretrica
ri eſt. Actu⁹. Qui cũ meretrice puias habũt nõ lupant. Hic datũ fabulæ locũ volũt: vt Remus ac Romul⁹ ex — Actius
poſiti: a lupa nutriti eſſe dicãtur qd cũ vagiẽtes in ripa tyberis iacerẽt: a neſcio qua meretrice primũ collecti fu
iſſe: & p̃mas ei⁹ mamillas ſuxiſſe putẽtur: deinde ad Fauſtulũ pueniſſe paſtorẽ. Alii tã exiſtimãt hãc nõ fabu — Fauſtul⁹.
lã: ſed hiſtoriã eſſe: & geminos infãtes a lupa vere fuiſſe nutritos: qd Marte geniti eſſẽt: in cui⁹ tutela lupi eſſe
dicũtur. vt ideo lupa paruulis vbera admouiſſe credat: q a filios eſſe dei ſui martis agnouerãt. Lupata quo-
q; genus freni aſperrimi lupinis dẽtib⁹ nomẽ ſũpſere: q a inæquales ſũt. & ,pterea morſus eo⁹ aſperrimus.
Virg. Preſſiq; negabũt vulnera dura pati: et duris parere lupatis. Lupinũ dicit q̃quid ad lupũ ptinet. vt lu- — Virgilius
pini dẽtes: lupini oculi: lupina rabies. Ply. Maſuri⁹ palmã Lupino adipi dediſſe ãtiquos tradit. Ideo nouas — Plynius
nuptas illo perũgere poſtes ſolitas ne qd mali medicamẽti inferret. Lupinũ quoq; leguminis genus appella
m⁹: qd nõ min⁹ terrã appetat: voraxq; illi⁹ ſit: q̃ lupus: ſi vnũ coli nõ vult: ferit q̃ nõ arato: & tellurẽ adeo amat:
vt q̃uis frutetoſo ſolo cõiectũ iter folia: vepreſq; ad terrã tũ radice pueniat. Quotidie cũ ſole circũ agit: horaſ
q; agricolis etiã nubilo die demõſtrat: ter floret: ab oĩb⁹ aĩalibus amaritudine ſua tutũ eſt. Maceratũ calida aq̃
in cibo eſt hoi. Lupus etiã iſtrumẽtũ eſt adũcũ: quo vaſa: q̃ in puteũ forte ceciderũt extrahũtur. Harpax græ
co vocabulo & Harpago noĩat: qd rapax iterpretari põt ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν: qd eſt rapere. Itẽ Lupus gen⁹
aranei eſt: de quo ſupra dixim⁹: a græcis λύκος appellat⁹: & herba q̃ aſparagi vice mãdi ſolet: q̃ & Lupus Sa
lictari⁹. qd Salices ad ſimilitudinẽ vitis aſcẽdat: & vulgo Lupulus dicit ex aculẽtariũ genere. Germani ex ea
Ceruſiã faciũt admixta frugib⁹. Hoc genus potionis: quo pro vino vtũtur: quale eſt in ægypto Zitiũ Celia: &
Cerea in Hiſpania: hoⁿ⁹ oium ſpuma cutẽ fœminarũ in facie nutrit. A Lycos etiã Lycus deducit. ,ppriũ viri
nomẽ. Multi aũt hoc noĩe clari fuerũt. Vn⁹ Troianus. Virg. Fata lyci. Ali⁹ Thebanus ignobilis genere. q — Virgilius
cũ a Creonte Herculis ſocio in exiliũ miſſus fuiſſet. Hercule deinde cũ Pirithoo ad inferos ,pfecto regnũ the
banũ occupauit. Itẽ alius Thebanũ rex: ali⁹ Pãdionis fili⁹: q a ſe Lyciã noĩauit. Itẽ a Lycus Lycaon Caliſto
mis pater Arcadiæ rex: q cũ ſolit⁹ eſſet hoſpites necare: idq; in Iouẽ hoſpitẽ moliret. in Lupũ ab eo cõuerſus ẽ
Fuit & ali⁹ ſi noĩe Priami fili⁹: pat Pãdari: & Lycaſtus vrbs Cretæ a lupo⁹: q̃ ibi eſt: multitudine: & Lycio
la paſtoris nomẽ: & Lycimni⁹ frat Aſtioches: & Lycin⁹ ,ppriũ nomẽ: & Lycomedes Creõtis fili⁹: & Lycopa
vrbs Aetholiæ: & Lycõ pytagoric⁹ philoſophus ali⁹. Socratic⁹. Terti⁹ poeta. Quart⁹ epigrãmatũ ſcriptor. &
Lycophron Periãdri Corinthio⁹ tyrãni fili⁹: q patri qd matrẽ occiderat nũq̃ cõciliari potuit. Cũq; patris æta
te iã grauefcẽte in ſucceſſionẽ tyrãnidis vocarẽt: reſpõdit ſe nũq̃ Corinthũ patre viuẽte rediturũ. & Lycophe
lis vrbs ægypti: & Lyctus oppidũ Cretæ ſub Idomenei iperio: a quo Idomeneus Lycti⁹ eſt dict⁹. & Lyctonia
ſiliter vrbs Cretæ: & Lycurgus Lacedæmonũ rex: philoſophuſq; clariſſim⁹: q Lacedæmoniis leges ſãctiſſi
mas cõdidit: aſtrictiſq; ciuib⁹ iuramẽto qd tã diu eas itemerate obſeruarẽt: donec ipſe rediret: et e patria nũq̃ re
diturus emigrauit quo leges a ſe editæ ,ppetuo obſeruarẽtur. Fuit et alius Lycurgus Nemeæ regionis rex.
Itẽ ali⁹ Rex Thracũ: q cũ Baccũ deũ eſſe negaret: vitẽ amputare conatus: ſibi crura p̃cidit: vnde eũ tradũt ab
ſtemiũ fuiſſe: & Lyciſca nomẽ habẽs cõpoſitũ a Lupo & Cane: hoc ἐκ τοῦ λύκος καὶ σκύλαξ. Eſt enĩ
Canis natus ex cõmixtione canũ luporũq;. Virgi. Multum latrante Lyciſca: & Lynx: & Lycius Apollo: & — Virgilius
Lux de q̃bus iferi⁹ dicem⁹. Itẽ vrtice dicũtur: qd vredinẽ tactu excitẽt. Græce hoc genus ἀκαλήφη vocat: pi-
ſcis eſt Carnoſæ frõdis: nocte vagat: veſcit carne: cõtrahit ſe p̃mo: mox p̃natãte piſciculo frõdem ſuã ſpargit:
cõplectẽteſq; deuorat. Dũ admouerĩ ſibi manũ ſẽtit: mutat colorẽ & cõtrahit vis: prunitu mordax: nã tactavre
dinẽ mittit iſtar ẽreſtris herbæ: q̃ ab vrendovrtica dicit: qd folia ei⁹ tacta acerrime vrãt q̃uis gen⁹ Vrticæ eſt
qd Ononiũ vocãt: multo cæteris mitius: & foliis fere nihil mordẽti⁹. Cõſtat. Siquis decocto vrtice pedes hye-
me lauerit: eo die nõ frigeſcere. Si æque marẽ nõ admittãt: & vrtica ifricet natura: libenẽ coitũ pati. Phanias — Phanias
phiſicus vtiliſſimã eſſe vrticã ſcripſit in cibis coctã: cõditamue lieni: duritiæ ventris: inteſtinoⁿ⁹ aĩalibus. arti

Pan. lyceus
Iuppiter liceus
Liceus mons
Amatorium in
Lupi cauda
Lupus ceruarius
Lupercal.
Lupercalia
Lupercus
Lupe
Lupanar
Lupor
Lupatum
Lupinum
Adepe lupinus
Lupinus
Lupus inſtrm.
Harpax
Harpago
Lupus
lupus ſalictarius
Lupulus
Lycus ,ppũ. n.
lycus troianus
lycus tebanus
Duo thebani
lycus pãdionis
Lycus
Lychaon
Lycaſtus
Lyciola
lycimnius
Lycinus
lycomedes
Lycopa
Lycon
lycophelis
Lyctus
Lyctius
lyctonia
lygurgus
lyciſca
lynx. lycius
Apollo
lux
Vrtica piſcis
Ononium

Juuena.
Martia.
Idem
Ouidius
Theocri
Lucanus
Plynius
Aristote.
Mutia.
Plynius
Antõius
Cainſprinceps
Horatius.
Martial.

cularib⁹: et podagricis morbis: arteriæ: tuſſi: ventris diſtũlationi: ſtomacho: panis parotidi: perniõibus. Pect⁹
præterea purgare: vrinã ciere: ſanguinẽ nariũ ſiſtere: calculos rũpere vuã reprimere. Nonnũq̃ etiã a figu- — Solea
ta piſces nomẽ accipiũt: vt Solea: q̃ crepide ſilis eſt quã ſoleã vocam⁹ ex planoⁿ⁹ piſciũ genere. & Rhomb⁹ cõ — Rhombus
mẽdatus patinis a ſolea: & Paſſere ſitu tantũ corporis differẽs: eteni dexter Rhombo reſupinatus eſt Sole & — Paſſer
paſſeri leuius. Rhombi mentionẽ facit Iuuenalis: quẽ fingit Domitiani tẽporib⁹ icredibili magnitudine captũ
fuiſſe. Cũ iã ſemianimũ laceraret flauius orbẽ Vltim⁹ et caluo ſeruiret Roma Neroni. Incidit adriaci ſpatiũ
admirabile rhombi. Ante domũ veneris: quã dorica ſubſtinet ancõ. Impleuitq; finus Rhombos tradunt opti-
mos eẽ Rauẽnæ: ſicut lupos ĩter duos põtes Romæ Rhombus græca vox eſt: ſignificatq; pprie figurã q̃dratã — Rhombus
ſolidã: cui⁹ latera oĩa ſũt æqualia: anguli v̀o oẽs obliqui: ſi modo ◇ : Hic Rhombus ſi in terra iactet: voluit
ad ſimilitudinẽ fere cylindri. Vtebãtur eo maleficæ mulieres: q̃bus maxime theſſalia abundat ad deducendã
lunã Martialis. Quæ nũc theſſalico lunã deducere Rhombo. Idẽ. Numerare q̃s pigri dãna poſſit ſõni. Di-
cere quot æra verberẽt manus vrbis. Cũ ſecta colco luna vapulat Rhombo. Solebãt q̃ppe veneficæ mulieres
ad deducendã lunã noctu æra pcutere. Ouidi⁹ de anu lunã deducẽte. Themeſæaq; cõcutit æra: Themes enĩ — Themes
antiquũ oppidũ Cypri eſt: in quo repertũ p̃mo æs ab eo ſũpſit cognomẽ. Theocrit⁹ in ælogia: quã Pharmacen
triã inſcripſit: mulierẽ maleficã inducit amore adoleſcẽtis captã ĩter multa alia q̃bus allicere ſibi amãtẽ cona-
batur hoc Rhombo vſam fuiſſe χῶσ λιυεῖθοδὲ ῥόμβοσσ χαλκεῖσι ἐφέλιτο ὦσ κεῖνοσ λιυεῖ τὸ πόθαμαι τόρῆσι. vt Rhombus iſte (inquit) æneus vertitur ita vertat meus amãs ad me. Eſt etiã Rhõbus — Rhombus
Cylindrus: itẽ torques: & iſtrumẽtũ illud: quo vtẽdo mulieres nent: vtũturq; eo ſiliter in Theſſalia mulieres
maleficæ ῥόμβειν græci dicunt vertẽdo fundã lapidẽ iactare. Quãdoq; noĩant ab effectu vt Torpedo: q̃ li- — Torpedo
mo merſa occultat ſeſe: et piſces ſupra natãtes torpẽtes facit: poſtq̃ ũ obtorpuere deuorat. & Squatina ex plano — Squatina
rũ piſciũ genere qd ,ppter ſqualorẽ: ſi eſt aſperitatẽ cutis. ligna ea: & ebur polliãtur: hæc in aq̃ mira ſolertia pin
nas exertas mouet vt Rhõbus: vt ſpecie vermiculoⁿ⁹ aſſultãtes piſciculos attrahat: quos ,ppe accedẽtes aſſiliat
& Echeneis qd nauẽ retineat ἔχειν enĩ tenere eſt ναῦς a græcis dicit. Nauis. Magnus nũ ſeculi: & ſupioris — Eſcheneis
error circa vocabulũ fuit: oĩbus ,p Echeneis Echinus apud Lucanũ legẽtib⁹. In mediis Echin⁹ aquis. In quo p̃
ter ſenſũ etiã verſus ipſe corrũpit cũ Echin⁹ p̃mã ſyllabã correptã habeat. Echeneis igit nõ Echin⁹ legẽdũ eſt
hoc mõ. Nõ pupim retinẽs euro tẽdẽte rudẽtes In mediis Echeneis aqs: oculiq; draconũ. Eſt aũt piſcis admo
dũ paruus in petris viuẽs: q adhærẽs Carinis naues retardat: ideo ἐχενηίς dictus a græcis. A q̃buſdã v̀o e no
ſtris latinis Remora appellat⁹: qd naues remoret. Hũc Plyn. ſcribit ob eã cauſã amatoriis veneficiis in famẽ — Rhemora
eſſe tũ ,ppẽ iudicioⁿ⁹ ac lituũ morã. Sed hæc crimiã vna laude cõpenſat: qd fluxus q̃undaⁿ⁹ vtero ſiſtit: partuſq;
ad puerperiũ cõtinet in cibos tũ nõ admittit. Pedes eũ hrẽ arbitrat Ariſtoteles Mutian⁹ muricẽ eſſe latiorẽ
purpura: neq; aſpero neq; rotũdo ore neq; in angulos ,pdeunte roſtro: ſed ſimplici cõcha vtroq; latere ſeſe colli
gẽte. q̃bus adhærẽtib⁹ plenã vẽtis ſtetiſſe nauẽ portãtẽ nũcios a Periãdro: vt nobiles pueri caſtrarent. Alii pe
dalẽ eſſe tradiderũt: & craſſitudine q̃nq; digitorũ naues morari. Plyn. de ſi elegãtiſſime ſcribit in hũc modũ.
Quid violẽtius mari ſẽtiſue? & turbinib⁹ ,pcellis? quo maiore hoĩm ingenio in vlla ſui parte adiuta eſt q̃ ve
lis remiſq. Addat⁹ his & reciproci æſtus ĩenarrabilis vis: verſiq; tumũ mare in flumẽ. Tamẽ oĩa hæc pariter
q; eodẽ ĩpellẽtia vnus ac paru⁹ admodũ piſciculus Echeneis appellat⁹ in ſe tenet. Ruãt vẽti licet & ſæuiant ,p
cellæ ĩperat furori: vireſq; tãtas ,ppeſcit. & cogit ſtare nauigia q̃ nũc vincula vlla: nõ anchoræ irreuocabili põ
dere faciũt. Infrenat ĩpetus: & domat mũdi rabiẽ: nullo ſuo labore. nõ retinẽdo: aut alio mõ q̃ hærẽdo. Hæc tã
tilla eſt ſatis cõtra tot ĩpetus: vt vetet ire nauigia. Sed armatæ claſſes iponũt ſibi turriũ ,ppugnacula: vt in ma-
ri quoq; pugnet velut e muris. Heu vanitas humana cũ roſtra illa ære ferroq; dict⁹ armata ſemipedalis inhi-
bere poſſit ac tenere deuincta piſcicul⁹. Fert actiaco Marte tenuiſſe prætoriã nauim Antonii ,pperãtis circũ — Odinolyontes
ire et exortari ſuos: donec trãliret in aliam. Ideoq; cæſarianaclaſſis ĩpetu maiore ,ptinus venit. Tenuit & Caii — Eſchinus
,ncipis ab Aſtura antiũ remigãtis: vt res eſt etiã auſpicalis piſcicul⁹. Siquidẽ nouiſſime tũ in vrbẽ reuerſus il
le ĩperator ſuis telis ,pfoſſus eſt. Nec lõga fuit illi⁹ moræ admiratio ſtati cauſa ĩtellecta: cũ e tota claſſe q̃nq; re
mis ſola nõ ,pficeret: & exiliẽtib⁹ ,ptinus q id q̃rerẽt circa nauim inuenere adhærẽtẽ gubernaculo: oſtẽderũtq;
Caio indignãti ſi fuiſſe: qd ſi reuocaret: q̃drigẽtorũq; remigũ obſego cõtra ſe ĩtercederet. Cõſtat etiã peculiariter
quomodo adhærẽs tenuiſſet: nec idẽ polleret in nauigiũ recept⁹: q tũc poſteaq; videre eũ. limaci magnæ ſiſem
eſſe dicũt. Quidã e græcis auctorib⁹ hũc alio noĩe Odinolyontem appellauere ἀπὸ τοῦ λυεῖν τὰσ ὠδίνασ
hoc eſt a partu ſoluẽdo. Quippe ſale aſſeruatũ: & alligatũ grauidis partũ ſoluere ,pdiderũt. Echin⁹ v̀o piſcis ẽ
calicẽ hñs echinatũ inſtar caſtaneæ: ,ppter qd echin⁹ eſt dict⁹: græci enĩ ἐχῖνον hirtũ vocãt: ſpinas ,p pedibus
habet. Ingredi huic eſt in orbẽ volui itaq; detritis ſæpe aculeis ĩuenit. Ex ſi genere Echinomethræ appellant — Eſchinometra
quorũ ſpinæ lõgiſſimæ: calices minimi: nec oĩbus ĩdẽ rufus: et vitreus color. Circa Turonẽ candidi naſcũtur:
ſæuitiã maris praſagiẽtes operiũt ſeſe: vt mobilitatẽ ſtabilitãt põdere: ne nimia volutatione atterãt ſpinas: qd
aſpiciẽtes naute plurib⁹ mox anchoris nauigia firmãt. Oua oĩm amara ſũt qna numero ora in medio corpo-
pore in terrã verſa. Vidi ego & ſæpe piſcat⁹ piſcẽ hũc in ſcopulis q̃buſdã maris noſtri aq̃ ,ptectis apud antiũ re
liquias: & iuxta Baias purpureo colore: cæruleo: ac viridi mixto vſq; adeo grata oculis ea varietate: vt ſi colo
res durarẽt nulla eſſet cũ gẽmis cõparatio: ſed mortuo piſce colores tabeſcũt: ſcindit leui pcuſſu hirta teſtudo:
in duaſq; partes diuidit abiicit altera: altera ũ leuiter aqua abluit: decidũt ſordes: q̃ in ũs ,p viſcerib⁹ ſũt rema
nẽt q̃nq; partita oua ſubrufa: ad ſtellæ imaginẽ formata hæc cruda ſumunt ſapore nõ iiucũdo: q̃uis neſcio qd
amaritudinis habeat preſtãt q miſceni naſcũtur. Horati⁹. Oſtrea Circeis: miſceni oriũtur. Echini. Sæpe etiã a — Mullus lutari⁹
vitæ cõſuetudine vocãtur vñ Mullũ lutariũ dicim⁹ qd in luto verſet: & Terreſtrẽ teſtudinẽ Cherſinã: qd χέρ — Cherſina
σῶσ apud græcos dicit ,ptinẽs: Martialis. Fœmineã nobis Cherſon ſi credis ĩeſſe Deciperis: pelagi maſcu
la turba ſum⁹. Sæpe ẽt ab ĩpoⁿ⁹ piſciũ ſpecie vt Nautil⁹ qd nauigãt (effigiẽ habeat ναυτιλλόμενοι enĩ apd grę- — Nautilus

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Pompilus

cos ſignificat nauigo:hic piſcis eſt:qui ab aliis Pōpilus noiat᾽ : ſupinus i ſūma æquor᾽ puemit ita ſe paulatim ſubrigēs:vt emiſſa omī p fiſtulā aqua velut exoneratus:ſentina facile nauiget:poſtea ꝓma duo brachia retor quēs mēbranā iter illā miræ tenuitatis extēdit qua velificante in auras cæteris brachiis ſubremigās media ſe cauda vt gubernaculo dirigit. Ita per altū vadit liburnicarū imagine ludēs:& ſiqd pauoris iteruenīat: hau ſta aqua ſe mergens. Itē Polypus a pedū multitudinē q̄ſi multipes piſcis eſt ex molliū genere multos habēs pedes quos modo brachia:mō crinesvocam᾽: Itē caudā q̄ biſulca eſt et acuta: fiſtulā præterea in dorſo q̄ mare trāſmittit:eandēq; modo in dextrā:modo in ſiniſtrā partē trāſſert natat obliqu᾽ in caput p brachia velut accetabula quædā diſperſa habet:qbus haurit quodāmodo:cui adhēſit et ita tenet:vt nequeat diuelli:cōprehenſum hoiem in terrā deiicit:exit in ſiccū duntaxat aſperū. læuia odio habet:colorē mutat ad ſimilitudinē loci. Captus olim fuit in Hiſpania tātæ magnitudinis:vt caput ei᾽ Lucullo oſtenſū qndecim amphorarū capax fuit:crines q vix vtroq; brachio cōplecti poſſent:accetabula ſiue caliculi iſtar pelum vrnā æquauerint. Reliqæ ei᾽miraculo aſſeueratæ ſeptingēta pondo ppēderint. Ex polyporū genere eſt Omīgena dicta graui capit᾽ odore:ppter qd murenæ maxime eā cōſectātur. Pylopi ſemp fere tabe pereunt:fœminæ celerius:auidiſſimi ſūt Chondharū. Ille ad tactū ꝓprimūtur brachia eor᾽ p̄cidentes:vltroq; eſcā ex prædatore rapiūt Carent Chōchę viſu omīq; alio ſēſu:q cibi et periculi inſidiātur Polypi apertis:ipoſitoq; lapillo extra corpus:ne palpitat᾽ eiiciatur:ſecuri prædā faciūt:& deuorāt carnes. Illæ ſe cōtrahendo diſcuneātur. Negāt aliqui vllum eſſe atrocius aīal ad cōficiendū hoiem in aqua. In naufragos vrinātiſue maiorē imodū īpetū facit. Ab hu᾽ ſiliitudine Polypus etiā nariū morbus dicit᾽. a quo eū morbū patiētes dicūtur Polypoſi. Martial᾽. Naſutū volo:nolo Polypoſū. Creſcit carnicula modo alba modo ſubrubra:q̄ nariū oſſi inheret:& mō ad labra pēdens narē iplet:modo retro per id foramē:quo ſpirit᾽ a narib᾽ ad fauces deſcēdit:ita creſcit. vt Poſtq̄ cōſpici poſſit ſtrangulat᾽ hominē:auſtro p̄ſertim atq; Euro flātibus:ferro immodū ſpatæ facto ab oſſe reſoluit᾽:adhibita diligētia : ne cartilago lædat᾽:in q̄ difficilis curatio eſt. Eſt etiā quādo piſces noīa habeāt:quor᾽ nlla ratio reddi poſſit: vt Torſio piſcis Delphinorū ſiliitudinē habēs: niſi q̄ triſtior eſt:caretq; illa laſciuia:roſtris cuniculæ ſimilis. & Attilus piſcis ſatis grandis:q in Pado inertia pinguеſcens ad mille aliqū libras captus eſt catenato hamo. nec niſi boū iugis extractus:et Carpio piſcis notus q capiē᾽ i benaco. Piſcis quoq; cæleſte ſignū eſt. Duo hoc piſces cōſtituūt:alter Noti᾽:alter Boreus appellat᾽. Boreus iter æquinoctiale:& æſtiuū circulū ſub Andromedæ brachio collocat᾽:et articū poli ſpectās cōſtituit᾽. Notus in zodiaco circulo poſit᾽ eſt ſpectās ad occaſum Tradūt Venerē aliqñ cū Cupidine filio in Syriā ad flumen Euphratenveniſſe:eodē repente ſupueniſſe vnū ex gigātibus nomie Typhona:cu᾽ aſpectu territā Venerē ſeſe cū filio in flumen piecīſſe:& in piſciū figurā eſſe mutatos:ita demū periculo liberatos fuiſſe. Quapropē Syros ea loca incolētes ab eſu & captu piſciū poſtea deſtiſſe:ne numina ſua lædere viderētur vel edēdo vel capiēdo. Hos piſces in ꝓpriā deinde effigiē reuerſos eam imaginē in cælo collocaſſe. Fuere etiā q lacus et ſtagna in domib᾽ habuerint:vt Nero ꝓnceps:q Marinas atq; albulas aq̄s domi habuit. Itē ſtagnū maris iſtar circūſeptū ædificiis ad urbiū ſpeciē. Quid Stagnū ſit dixmus ſuperi᾽. Lacus vō a ſtagno:vt Vlpian᾽ iquit:ita differt ꝓ lacus eſt:q perpetuā habet aquā. Stagnū vō:quod tēporalē aquā habet ibidē ſtagnantē:q̄ plærūq; hyeme colligi ſolet:æſtate ſiccari. In ſtagnis hyeme Cygni:Anſeres:Anates:Onocrotali:Grues:Fulicæ : aliæq; aquaticæ aues mira voluptate ſpectātur: & variis aucupiorū gñibus capiūtur. Eſt etiā Lacus fontiū:ſiue fluuiorū receptaculū. Virg. Iamq; domū mirās genitricis:& humida regna. Spelūcaſq; lacus clauſos. Itē vas in quovua calcat᾽:ac muſtū defluit. Plyn. Ipſe vindemias colligo ſi tamē colligere eſt nōnūq̄ decerpere vuā: torculū inuiſere:guſtare de lacu muſtū. Tibullus. Nec ſpes deſtituat:ſed frugū ſemp aceruos Præbeat et pleno pinguia muſta lacu. Lacus etiā trabs eſt in ædificiis plana:a quo fit diminutiuū Lacunar:a quo Lacunariū et per antiſtichon. Laquear.& Laqueariū. Virg. Dependent lychni laquearib᾽ aureis. Iuuenalis. Doctus ſpectare lacunar. Itē a lacu:q̄ aquæ receptaculū ſignificat:deriuat᾽ Lacuna:q̄ aquæ collectio eſt:quā alii Lamā:alii luſtrū noiant. Virg. Perſertim icertis ſi mēſibus amnis abundās Exit:et obducto late tenet omīā limo. Vñ cauæ tepido ſudāt humore lacune. Lacuna etiā dicit᾽ foſſa ad ſiccandos agros parata. Idē. Et totæ ſolidā in glaciē vertere lacunæ. Lacus a græco ſūpſit nomē:græci enī λάκκιον lacum noiant. Piſcis græce ἰχθύς dicit᾽:a quo Ichthiophagi dicti ſūt populi montanas regiones Indorū habitātes:quos ſubactos Alexāder magnus iuſſit a piſcib᾽ abſtinere:cū antea ſolis piſcib᾽ alerētur:a q̄bus habent nomē. ἰχθύς enī piſcis ἐφάγω edo. Sūt ꝓterea in ædib᾽ Sphæriſteria loca rotunda variis luſib᾽ et variis exercitationū generib᾽ apta. Item Exedræ loca ſpatioſa q̄ſi triclinia. q̄ quaſi ad occidentē verſæ eſſe ſolebāt. Cice. Tūc dedita opera qeſcentib᾽ aliis meā iā exedrā veniſſe:in qua Graſſus poſito lectulo reqeuiſſet Sūt Oeci:in qbus dūtaxat matres familias cū lanificis ſedent. Qui locus etiā Gynoeciū dicit᾽: & Gynoeconitis. Aemilius Probus. Mater familias apud Romanos primū locū tenet ædium : atq; in celebritate verſat᾽ qd multo aliter fit in græcia. Nā neq; in cōuiuiū adhibet᾽ niſi ꝓpinquarū:nec ſedet niſi in ꝑiteriore parte ædiū quæ Gynoeconitis appellat᾽:hæc autē ἀπὸ τοῦ οἴκου hoc eſt ab oeco deducūtur. quod ſignificat habito vñ Oecos dom᾽ dicit᾽:a quo Oeconom᾽ adminiſtrator rei familiaris:& Oeconomica:q̄ ad rē domeſticā ac familiarē pertinēt:& Oeconomia adminiſtratio rei domeſticæ:& Oeconomes villicus:& Oeconomo villicor: & Διοίκου: hi eſt Dioeco:qd ſignificat adminiſtro:a quo διοίκησις hoc eſt Dioceſis adminiſtratio dicta: hinc Pontificū Dioceſes dicūtur in q̄s adminiſtrādi officiū ſui liberā habēt poteſtatē : ꝓpter qd a qbuſdā nouo quidē: ſed nō inepto vocabulo Dioceſanivocantur. Oecumenicus autē vniuerſalis dicit᾽.& ad totū orbē ꝓtinens: vñ Oecumenicū cōciliū dicimus:nā græci οἰκουμένην orbē terraꝝ appellāt. Et exantaxenos quod ſignificat hoſpes. Hoſpitalia ipſa Xenodochia dicūtur q̄ſi hoſpitū receptacula. Itē ab eodē. Proxeneta deducit᾽. qd ꝓprie ſignificat eū:q iter aliquos eſt cōciliator & medius:vt q in vēdendo aliqd:aut emēdo medi᾽ eſt. Itē Xenodotus nomen propriū fuit hoc noīe excellēs apud græcos hiſtoricus patria Troezenus:& Xenocrates vir Calcedo

Polyp᾽ piſcis.

Omnigena

Lucullus.

Polypus morbus
Polypoſus
Poſtq̄

Martia.

Torſio
Attilus.
Carpio
Piſcis
Notius piſcis
Boreus piſcis

Nero

Lacus
Stagnum

Vlpianus

Virgilius
Plynius
Tibullus

Lacunar
Lacunarium
Laquear
Laqueariū
Lacuna
Lama
Luſtrum
Ichthiophagi

Virgilius
Iuuena.
Virgilius

Sphariſteriū
Exedra
Gynoeciū
Gynoeconitis.
Oecos
Oeconomus
Oeconomica
Oeconomia
Oeconomes
Oeconomo
Dioeco
Dioceſis.
Dioeceſani
Oecumenicus
Oecumenicum
conſilium
Exantaxia
Xenodochia
Proxeneta
Xenodotus
Xenocrates

Iden

Probus

Iden

Iden

Iden

Iden

Cicero

Iden

Iden

Iden

Iden

Hospitium diuersorium
Hospitor.
Hospitale
Hospitalis
Hospitalitas
Hospitaliter
Hospita

spes dicit: q̃ priuatim & amicitiæ causa vel recipit: vl̃ recipit: vñ & ꝓ amico externo capit. et hospitiũ ꝓ amicitia. Idẽ fuit mihi cũ illo vetus hospitiũ hoc est amicitia: vel familiaritas: vel me hospitãte apud illũ vel illo apd me cõtracta. Hospitiũ etiã diuersoriũ significat. Idẽ. Ex hac vita discedo tãq̃ ex hospitio: nõ tanq̃ ex domo. Cõmorãdi enĩ natura diuersoriũ: nõ habitãdi dedit. Ab hospes deriuat. Hospitor: qd est stabulor diuerto: & hospitiũ: de quo dixim⁹: & Hospitale hospitiũ dom⁹: de q̃ supen⁹ dixim⁹ & Hospitalis adiectiuũ qd modo significat liberalẽ: et facile suscipiẽtẽ hospitio ꝓptũq̃ ad seruiendũ hospiti: modo ad hospitẽ ptinentẽ: vt Hospitalis lex: & Hospitalitas ipsa facilitas & vt ita dicã benignitas in recipiẽdo: & Hospitaliter aduerbiũ benigne: faciliẽ: & Hospita: q̃ facile suscipitur: vñ hospitã terrã dicim⁹: in q̃ facile suscipimur: & Hospita æquora: siue hospita flumina per q̃ nauigari aut trãsiri potest. Virg. Puppibus illa pius patulis nũc hospita plaustris. Aliq̃ etiã hospita, peo qd est vicina accipim⁹: qa nihil nobis hospitio vicinⁿ esse potest. Inter agrũ: fũdũ: aruũ: ꝑdiũ: & possessionẽ hãc esse dñam tradit. Ager est vt dixim⁹ locus ĩ rure: quẽ colim⁹ Aruũ ea pars agri: q̃ sẽmẽti dat. Salusti⁹. Quia numidæ pabulo pecoris magis: q̃ aruo studẽt. Quintil. Pauper et diues in agro vicini erãt nictis hortulis: sed ex omni pte circũstãs diuitis ager: vix tenuẽ ad gressus meos semitã dabat. Quid agim⁹? Vndiq̃ vallo diuitiarũ clausi sum⁹. Hinc horti locupletis: hic arua: inde vineta: hinc salt⁹. Ab aruo Aruales fratres dicti sacerdotes: quos Romul⁹ ꝑm⁹ istituit: seq̃ iter illos duodecimũ fratrẽ appellauit: vt arua fruges ferrẽt: eiq̃ sacerdotio Acca Laurẽtia: q̃ postea populũ Romanũ hæredẽ istituit. Romuli nutrix tribuit albas insulas: & spiceã coronã ꝓ religiosissimo insigni: q̃ ꝑma apud Romanos corona fuit: et hic honor nõ nisi vita finit. Exules q̃s & captos comitat. Fũdus etiã pars agri est. Singula enĩ prata: singulæ vineæ singuli horti: singula oliueta: pomaria: arbusta/pascua/salicta/nemora aucupatoria: venatoria/piscatoria loca: siue villã atq̃ ædificiũ: siue piscinã: siue viuaria habeãt: siue nõ habeãt singuli fundi sũt: & hoc in agro dũtaxat. Nã in vrbe oppido/vico/castello: qcqd tale est. Prædiũ dicit: a præstãdo: sicut Prædes: vt Varro vult: vt alii a ꝑs dãdo: siue valde dãdo. Sũt tũ prædia etiã in agro. Itaq̃ diffinire possum⁹ fundũ eẽ rusticã possessionẽ. Prædiũ vo et rusticã & vrbanã: vñ Antiburbana ꝓdia vocabant. q̃ vrbi erãt ꝓpinqua. Possessionis gñale nomẽ est: nã & tabernæ & hospitia: & horrea in vrbe possessiões dicũtur: & simpliciter oia bona: q̃ vulgo vocãtur imobilia. Cic. Possessiões vocabat: & vrbanas et rusticas. Idẽ. Etenĩ isti callidi æstimatores prata: & agros magis existimãt: qd ei generi possessionũ minime noceri põt. Dicit. tũ etiã possessio nõ ipsa, ꝓprietas sed vsus. & actio possidẽdi. Modestinus. Quicqd enĩ appehẽdim⁹: cui⁹ ꝓprietas ad nos nõ ꝑtinet: aut nec potest ꝑtinere: ĩ possessionẽ appellam⁹. Fundũ a Funda dicũ q dã existimãt. Vñ extant ridiculi vsus Ciceronis. Fundũ vo vocat: quo possit mittere funda. Ni lapis excidẽrit q̃ caua fũda patet. Alii a Fũdo: qd est vna psuniuscuiusq̃ rei qd. s. fũd⁹ fit ac fũdamẽtũ pecudũ: atq̃ pecuniæ: vel qd fũdit quotquot annis multa: vel qd fit plan⁹ ad similitudinẽ fundi vasoꝝ. Cãpus obiter est planties ꝑtæ ampla et grãdis: ideoq̃ speciosæ plateæ siue areæ cãpi vocitant. vt Romæ cãpus Martⁿ. dicit. q̃ a capiẽdo. qd animũ seu rerũ multitudinẽ facile capiat: siue qd veteres ꝓncipio ex agro tantũ plano fruct⁹ capiebãt. Collis est exiguus mõticulus: siue ꝑ se sit a mõte separat⁹: siue pars mõtis ita vocat⁹: qa colles post cãpos cœperũt colere. Ab ĩs Collatina dea: q̃ collib⁹ præest. Hinc vrbs Roma Septicollis dicta: qd septẽ habeat colles Palatinũ. Quirinalẽ Auẽtinũ: Cæliũ Viminalẽ/Exqlinũ: & Ianiculare. Iugũ ipsa mõtis ꝓclriuitas: & vt ita dicã: prona supinitas: q̃ lis est in colle Cliuus: q̃uis cliuus pontⁿ etiã ꝓ colle mitiore: vel Cliuus Capitolin⁹. Cliuus q ducit ad Ianiculũ: quos in vrbe scim⁹ colles esse: ꝓpter qd dicit. Septicollis: & apud veteres festa quedã fiebãt septimõtialia. Liu⁹ Quãtũ in altitudinẽ egrediebãtur magis: magis q̃s siluestria: & pleraq̃ inuia loca excipiebãt: vt vo iugis appropinq̃bat: qd mirũ in aliis esset: adeo oia cõtenta nebula vt haud secus q̃ nocturno itinere ipedirent. Dictus autẽ Cliuus a Clino: qd est iclino: & iugũ a Iungẽdo: qd iungat. & in acutũ artet. Ab hoc Iugantin⁹ Deus: q præest iugis: & iugosũ dicit. qd in iugũ acuit: & Decliuis iclinatus: atq̃ incurnus: & Accliuis erect⁹: & incliuũ acuminatus. A quo Accliuitas. Cæsar: Ab eo flumine pari accliuitate collis nascebat. Itẽ Cliuũ veteres difficile dicebãt. Vñ cliuia auspicia vocabant: q̃ aliqd fieri ꝓhibebãt. Mõtes diffiniũt esse terraꝝ tumores altissimos. Diminutiuũ mõtis est Mõticulus: ĩ est paruus mõs. Sicut Colliculⁿ paruⁿ collis: cũ per duplex. ll. scribit. Nã si per simplex. l. scribat: significat exiguũ ac tenerũ brasicæ caulẽ. Diuidit. aũt Mons in radices: lattera: iugũ: verticẽ ꝓ qualitate locoꝝ. Interdũq̃ Mons ꝓ saxo ponit. Virg. Præsentẽq̃ vicis manib⁹ capita aspera mõtis Ferro inuasisset: sicut aliq̃ saxũ ꝓ mõte Idẽ saxi de vertice pastor. A Mõte deriuat Mõtan⁹: ut montani imbres: Mõtanæ nebulæ: & Mõtuosus: & Mõtuosa regio: mõtuosa loca. & Mõtiuagus: q per mõtes vagat: & Mõtigena: q in mõtib⁹ genit⁹ est: et Septimõtiũ locus septẽ mõtes habẽs. Vñ septimõtialia dicta. Ab eminẽdo quidã montẽ appellatũ existimãt: q̃si eminentẽ: ꝓpter qd omẽ: qd eminet dici mõs potest. Virg. Præruptis aquæ mons. Promontoriũ q̃si ꝑeminẽs mons dicũ. Significat enĩ montẽ in mari ꝓminentẽ. Plyn. promõtoria aperiũtur mari: et rerũ natura agit. in plamũ. Idẽ. Adiunctaq̃ in sula Euboea: & excurrente velut in aliũ promõtoriũ attica terra. Vallis dicit. id spatiũ concauũ: qd est iter duos mõtes vel colles: siue q̃scũq̃ rupes altiores qd hinc atq̃ hinc vallata sit. Cui⁹ diminutiuũ est Vallicula. A valle Vallonia dea: q̃ vallib⁹ præest. Itẽ Cõuallis: q̃ nostra sentẽtia est arcta vallis: & q̃si cõiuncta quales sũt: q̃s metaphorice Fauces appellamus: q̃ vis ab aliis dicat. esse planities ex omni parte cõprehẽsa mõtibus vallibusue. Vñ cõuallis appellat. scissio terræ manu facta ad deducendã aquã. Plyn. Flumina ad lauandã hãc materiã iugis montiũ duxere. Corrogos vocãt a corriuatione. Præcepi sse libramẽto oportet vt fruaris qñ influat. Itaq̃ altissimis partib⁹ ducitur cõuallis: & iteruallũ est munitio castroꝝ: qd ex vallis fiat. Vallus sudis est: siue palus: cui vinis alligat. Virg. Et vallos primus sub tecta referto. Solebãt aũt milites sudes secũ gestare quib⁹ castra muniebãt. Idẽ Quadrifidasq̃ sudes & acuto robore vallos. A vallo veteres vallescit ꝓ perierit dixere: qd qui vallo obiciũtur: ꝓ perditis habẽtur. Itẽ a vallus Interuallũ: hoc est spatiũ qd iter palos est. Vallũ castrense cõstituẽtes: a quo omẽ spatiũ Interuallũ est nũcu

Idem
Idem
Virgilius
Salustius
Quintil.
Varro
Cicero
Idem
Modesti.
Cicero
Plynius
Virgilius
Idem
Plynius
Virgilius
Idem

Ager
Aruum
Aruales fres
Fundus
Prædium
Prædes
Prædium ante urbanum
Possessio
Fundus
Campus
Collis
Collatina dea
Iugum
Cliuus
Septicollis
Septimõtialia
Clino
Iugãtin⁹ deus
Iugosus
Decliuis
Accliuis
Accliuitas
Cliuia auspitia
Mons
Monticulus
Colliculus
Colticulus
Montana
Montuosus
Montuagus
Montigena
Septimontiũ
Promontoriũ
Vallis
Vallicula
Vallonia dea
Conuallis
Fauces
Corrogus
Vallo
Circumuallo
Vallum
Vallus.
Vallescit
Interuallum

Varro
Virgilius
Lucillius
Varro
Ouidius
Salustius
Quintil.
Varro
Cicero
Cicero
Pompo.
Virgilius
Cesar
Virgilius
Idem
Virgilius
Idem

patũ. A vallũ vero Vallaris corona q̃ donari solebat: qui ꝓmus vallũ hostiũ fuisset ĩgressus. Vallus etiã per diminutionẽ fit ab eo: qd est Vannus. Cereale hoc cribrũ est dictũ: vt Varro putat a volatu: qd inde dũ iactat. : lenia volẽt. Virg. Et mystica vãnus hyachi. In hoc etiã ob capacitatẽ Coloni frugũ ꝓmitias cõgerere solebãt: vt libero sacrificarẽt. Ideo poeta mystica dixit. Quippe Mysticũ græci dicit omẽ id: qd in arcanis deorum sacris vtimur: q̃lia erãt bacchi orgia: q̃ noctu clam a solis mulierib⁹ celebrabãtur: & Mysteria arcana sacra appellabãtur: hinc nõ sine mysterio fieri dicim⁹: qd occulta aliq̃ quasi sacroꝝ ratione pficit. A vãnus fit verbũ Vãno. A quo Euãno: qd est vẽtilo: moueo. Cui⁹ passiuũ est Euannor: sicut Vãnor a Vãno. Lucilli⁹. Nũc molere illa aut frumẽtũ euannet vis. Varro de re rustica: Vt qd leuissimũ est in ea. atq̃ appellat acus: ac palea: vãnat foras extra areã. Euãne Martis filia fuit ex Thebe vxore Asopi: vxor Capanei: q̃ cũ maritũ apud Thebas raptũ audiuisset: in mortis stuporẽ diriguit: deinde cũ fun⁹ eⁿ celebraret. : se in rogũ iecit. Ouidⁿ. Accipe me Capaneu cineres miscebim⁹ inqt. Rupes sũt præruptæ ptes terræ ꝓpter altitudinẽ: ac ꝓclriuitatẽ inaccessæ. Hic a Rũpendo dictas existimãt: q̃les sunt: q̃ vi torrentiũ fiũt. Vñ fluminũ quoq̃ altiores: atq̃ inaccessas: vt ita dicã: Ripas: Rupes appellam⁹. Nã ripæ planæ sũt quas Vlpian⁹ diffinit esse: q̃ flumen cõtinent naturalẽ cursus sui rigorẽ tenẽs. Vñ ripariæ hirũdines dictæ: q̃ in ripis nidos faciũt. Nã Littus maris, ꝓprie dicit. diffinitũq̃ a Celso quo usq̃ maxim⁹ fluctus a mari puenit: idq̃. M. Tulliũ aiunt primũ ꝓstituisse: cũ arbiter fuisset elect⁹. Poete littus aliq̃n capiũt ꝓ terra mari vicina. Virg. Cui littus arãdũ. Interdũ etiã ꝓ ripa littus vsurpat. Est ꝑterea Littus locus circa arã pedes duodecim a litãdo dictũ: q̃uis lito ꝑmã syllaba correptã habeat. A littore Littoreũ: & Littorale deducit. : vt littorea arena: littoralis plaga: & a linẽdo dicit. littus: qd fluctibus oblinat. Silua, ꝓprie dicit. : q̃ cædua est: hoc est q̃ habet. in eũ vsũ: vt ex ea materia cædat. Q. dã succisa fit nihilominⁿ silua dicit: quoniã rursus ex stirpib⁹ aut radicib⁹ renascit. Silua a græco dicit. ὕλη: qd significat materiã. Qua, ꝓpter materia denotat omẽ lignũ: cũ Tigna dicãtur dũtaxat ea maria: q̃ ædificiis apta est. a quo Cõtignatio deducit. ĩ est strues e lignis in domo habitãdi gratia facta: vñ superior cõtignatio: & iferior cõtignatio dicit. Hinc Materian⁹ faber ĩ est lignar⁹ dicit. : & Materiaria fabrica lignaria: & Materiari lignari. Hinc etiã siluã vocãt subitũ illud scribẽdi genⁿ: qd q̃dã festinãdi voluptate deflut: est q̃ velut prima materia: quale sũt Papinii siluæ: de quib⁹ ipse sic scribit. An hos libellos q mihi subito calore: & quadã festinãdi voluptate fluxerũt: cũ singuli de sinu meo prodissẽt cõgregatos ipse dimittere. Quintil. Diuersũ est huic eoꝝ vitiũ: qui ꝓmo decurrere ꝓ materiam stilo q̃ velocissimo volũt et sequẽtes calorẽ atq̃ ĩpetũ ex tẽpore scribũt: hãc siluã vocãt. Repetũt deinde & cõponunt: q̃ effuderãt: sed verba emẽdant. : & numeri manẽt in rebus temere cõtextis: q̃ fuit lentus. Materiã quidã existimant a matre dictã esse: est enĩ Materia ex qua aliqd fit vel ut materia libri est mẽbrana: & atramẽtũ. Itẽ Materia libri ipsa hypotesis. Horatⁿ. Sumite materiã vestris q scribitis: æquã virib⁹: materia dom⁹. Calx/cemẽta/tigna/tegulæ. Quapropt nõ imerito materiæ appellatione ligna ꝓprehẽdũtur: siue qd ex his diuersa ædificia fiãt: seu qd græci ὑλὴν pariter & siluã: & materiã vocent. Ab ĩs fit Materiale: qd materiæ est: & Materialiter aduerbiũ. Materialiter enĩ sumi aliqd dicit. : cũ nõ forma rei sed materia significat. A filua Siluestrẽ: & Siluaticũ dicim⁹ incultũ monib⁹ atq̃ asperũ: & Siluanũ siluarũ deũ: Quẽ græci Pana vocãt: & Silueculã: ac siluulã paruã siluã: & Siluicolã siluaꝝ habitatorẽ: & Siluiũ qd in silua hortus fuit. Lucus nequaq̃ cæduus est vt silua: qn potⁿ manu cõsitus religiosusq̃. ac alicui deo: vel alicuⁿ hois cinerib⁹ cõsecratus. ideoq̃ vt circa delubra deũ: aut circa sepulchra positⁿ est: & a luce sacrificiorum: Luc⁹ appellat⁹. Saltus silua est nõ facile peruia: ideo a saltãdo dictus. in quo pasci et æstiuare pecudes solẽt. & si locus atq̃ aer patiat. hyemare. A quo Saltuarii huiusmõi siluaꝝ custodes dicit. : sicut insularii ĩsulaꝝ custodes. Põponⁿ. Domin⁹, ꝓprietatis ẽt iuito vsufructuario fũdũ ũ ædes ꝓ saltuariũ vel isulariũ custodire potest. Nemora voluptatis causa cõparata sunt & plena amœnitatis dicta ἀπὸ τοῦ νέμω pasco: qd i his greges atq̃ armẽta depasci soleãt. A Nemore Nemorale dicitur: qd nemoris est: vt Nemoralis vmbra. Nemorale frigus. Itẽ Nemorẽsis. Suetonⁿ. Nemorẽsi regi qd multos iã annos potiret. sacerdotio: validiorẽ aduersariũ subornauit. Nemⁿ appellabat. lucus qdã haud lõge ab Aricia in quo lacus est: qd Speculũ dianæ dicit. Itẽ Nemorẽsis lacus: & Nemorẽsis ager: & Nemorẽse sicut Tusculanũ: & Nemorensis rex: q Dianæ Aricinæ sacrificiis præerat. Suetonⁿ de Cæsare: Villã in nemorẽsia fũdamẽtis inchoatam: magnoq̃ sũptu absolutã: qa nõ tota ad aium ei respõderat: totã diruit. Nũc eo in loco exiguũ oppidũ: qd icolæ veteri loci appellatiõe nem⁹ appellãt. Quidã dumũ a nemore nõ distinguũt. Græce δρυμὸς: hoc est Drumus dicit. Hinc Dumosũ frõdosũ dicim⁹: & Dumetũ locũ nemorib⁹ consitũ qui Dusmosus loc⁹ a veterib⁹ dicebat. Interserebãt enĩ frequẽter. S. litterã Cosmittere ꝓ cõmittere dicẽtes: & Casmenas ꝓ Camenas. Prata sũt ex quibus fœnũ colligit. Vñ pratũ Vlpian⁹ appellat: in quo ad fructũ ꝓcipiẽdũ falce dũtaxat opus est: ex eo dictũ. q̃ spõte sua paratũ sit ad fructũ faciendũ. q̃ propter et fruct⁹ ipse Fœnũ vocat. a fœnore quoniã idipsum manens quotãnis nouũ parit. A quo Festuca appellat. : & a Fœno Fœnifex: q fœnũ secat. & fœnisecũ sectio: et veluti messis: fœni: & fœnariæ falces: q̃ apertæ sũt: sicut arboriæ q̃ nõ apertæ: & Lumariæ: quib⁹ Lumeta: ĩ est spinas secam⁹. Luma enĩ genus spinæ est: q̃ in pratis nascit. dicta: qd Agricolæ eã e terra luunt: hoc est soluũt. A quo Lumeta loca lumis plena: & Scirpiculæ quib⁹ in scirpãdis hoc est ligãdis vineis vtimur ad amputãda superflua ligamẽtoꝝ. Scirpi fragiles palustresq̃ sũt: nec in fruticũ: vepriũue: aut cauliũ: siue herbaꝝ genere numerãtur: ex his tegũtur dom⁹ et tegetes fiũt. Itẽ detracto cortice candelaꝝ luminib⁹ & funerib⁹ seruire olim cõsueuerũt. his velificant in pado nautici: & in mari piscatores afri ꝓpostero more vela intra malos suspendẽtes. Mauri quoq̃ mappalia sua hoc genere tegũt. Hinc factũ est Prouerbiũ. Nodũ in scirpo q̃ris de his q i reb⁹ claris: atq̃ apertis difficultatẽ faciũt. Ab hoc Scirpo verbũ deriuat. : qd est vincio ligo. Hinc Scirpita dicũtur dolia quassa: cũ alligata sunt. Itẽ Scirpea q̃ virgis scirpat. : hoc est colligãdo ĩplicatur: in qua stercus aliudue aliquid simile vehitur iumẽtis. Sũt etiã Præliares falces quib⁹ Cæsar Venetos superauit. Sũt item Vineaticæ falces quib⁹ putãtur vites: & Siluaticæ qbus siluæ cæduntur: & Rusticariæ qbus passim ad diuersa opera vtuntur ru

Vallaris corona
Vannus
Mysticum
Mysterium
Vanno
Euanno
Euannor
Vannor
Euanne
Rupes
Ripa
Ripariæ hirundines
Littus
Littoreus
Littoralis.
Silua
Tignum
Contignatio
Materiarius
Materiarie fabrice
Materiari
Materia
Materiale
Materialiter
Siluestre
Siluaticum
Siluan⁹. pans
Siluecula
Siluula
Siluicola
Silutius
Lucus. Salt⁹
Saltuarius
Insularius
Remus
Nemoralis
Nemorensis
Speculũ diane
Nẽorẽsis lacus
Nemorẽsis rex
Dumus
Drumus
Dumosus
Dumetum
Dusmosum
Cosmitto
Casmena
Pratum
Fenum
Festuca
Fenifex
Fenisecium
Fenaria falx
Arboria falx
Lumaria falx.
Lumetum
Luma
Scirpicula falx
Scirpus
Prouerbium
Scirpo
Scirpita
Scirpea
Preliari falx
falces vineatice
falces siluatice
falces rusticarie

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Falcarius
Falcifer
Falcatus.
Falcarie cotes
Falcatum
Falco
Defalco
Falcones
Ferar
Secer falco
Capis
Capua
Campania
Campanus.
Falcidia lex
Falc
Secula.
Pratense
Hortus

Hortulus.
Pomarium
Olitor
Olus
Hortus olitorij
Hostiũ olitoriũ
Villa
Dom⁹ vrbana.
Dom⁹ rustica
Magar
Magalia.
Mapalia
Ala
Uehea
Uella
Uellatura
Uillula
Uillicus
Uillica.
Uillicor
Uillicatio
Uillaticum
villatica pastio
Uillanus.
Paganus
Semiuillanus
Semipagan⁹.
Uilis
Uilitas
Uilito
Uilescо
Uilter
Rus.
Ruro
Ruror
Rusticor
Rusticus
Rustice
Rusticanus
Rusticane
Rusticatim
Urbanatim
Rusticitas
Urbanitas
Rustica vinalia
Ruricola
Rusticula auis
Rurigena
Rurestris
Ruscⁿ Frutex.
Camemirsine
Oeymirsine.
Ruspor
Corruspor
Ager cultus
Ager incultus
Ager consitus
Ager inconsit⁹
Ager restibilis

stici. A falce Falcarii dicũtur: q falces gestant: hoc est messores: & Falciferi falcẽ ferẽtes: & Falcati currus falcibus istructi. Macrobius: Inducebat etiã currus cũ falcib⁹: et elephãtos: cũ turrib⁹: & Falcariæ cotes: qb⁹ falces acuũtur: siue illæ olearíæ sint siue aãriæ: et Falcatũ quodcũq; in falcis formã arcuatũ est. Plyn. Falcatæ siliquæ sũt: & falcare ac Defalcare: qd significat tollere: amputare: et falcones quos digiti pollices in pedib⁹ intro sũt curũtati ad similitudinẽ falcis. A quo et Falcones aues ex Accipitrũ genere appellatæ: iter q̃s præstãt hi: quos græci ἱερακάς: hoc ẽ sacras vocãt. Apud Thuscos veteres Falco: Capis vocabat: vñ Capuam vrbẽ Cãpaniæ a se conditã Capuam vocitauere: qd viso falconis augurio eã condidissent. Sũt tũ qui velint eã a locis cãpestrib⁹: in qbus sita est appellatã. Ab hac ea regio Cãpania dicta est. A qua Cãpani nisi maluim⁹ campaniã quoq: qd cãpestris regio sita a cãpis vocitatã: & Falcidia lex: q̃ falcat: lĩ est amputat legata: qñ saltẽ q̃rta pars bonoꝝ nõ superfit heredib⁹. Ea est huiusmõi. Q uicũq; ciuis Roman⁹ post hãc legẽ rogatã testamẽtũ faciet q̃ntũcũq; Romano pecuniã iure publico dare: legareue volet: ius potestasq; ẽ: dũ ita det legatũ: ne min⁹ q̃ quartã p te hæreditatis eo testamẽto hæredes capiãt: eis qb⁹ ita datũ legatũue erit: eã pecuniã sine fraude sua capere licet: isq; hæres q eã pecuniã capere iussus: dãnatusq; erit: eã pecuniã iã debeto dare quã dãnatus est. Falcẽ a farre dictã supra demõstrauim⁹. In cãpania a secãdo Secula appellat. A Prato fit Pratẽse: qd prati est: vt Pratensis herba. Pratẽses fungi. Hort⁹ est siue in vrbib⁹: atq; oppidis: siue in villis: ruriq; loc⁹: in quo arbores et olera oriũtur. Apud veteres ois villa hort⁹ dicebat: qd ibi: q arma capere posset: oriret. Ea autẽ ratiõe a qbusdam aspirat: vt differat ab ortus: qñ natũ: siue natiuitatẽ significat. Q uidã ita distinguũt: vt hort⁹ tã in singulari q̃ i plurali hortũ olitoriũ: hoc est herbariũ significet: cui⁹ diminutiuũ est Hortulus. In plurali vo dũtaxat arboriũ q a nostris Pomariũ: a græcis παράδεισος: lĩ est paradisus vocat. Olitor est q olerũ hortũ exercet. Olus enũ dicit ois herba foliis intubo fiũis: cui⁹ foliis et caule i edulũ vtimur. Inde Hortũ olitorii dicũtur: horti herbaꝝ: & Hostia olitoria hostia hortoꝝ huiusmõi. Plyn. Est lactucæ gen⁹ adeo lati caulis: vt hostiola olitoria ex his factitari ꝓdiderint. Theophrastus. Olera enũ vocam⁹. q̃ in vsu cibario sũt: vt intubũ: aphaca: porcellia: senecio: atq; in toti quæcũq; itubacea sũt, ꝓpter foliorꝝ sũtilitudinẽ. Plyn. Gemina betis natura et oleris: & capite ipso exiliẽtis. Idẽ. Vsus betis & cũ lente ac faba: idẽq; q oleris. Idẽ Olus caulesq; qbus mũc ꝓncipat⁹ hortoꝝ apd græcos in honore fuisse nõ reperio. Villa nõ ager est: sed dom⁹ in agro. Plyn. Modus hic ꝓbat: vt neq; fũdus villã q̃rat: neq; villa fundũ. Nõ vt fecerũt iuxta diuersũ eadẽ ætate exemplũ. L. Lucullus: & Q u. Scæuola: cũ villa scæuolæ fũdus carere t. Villa Luculli agro. Hinc dom⁹: q̃ in vrbe est: Vrbana dom⁹ dicit. Villa vo lĩ est dom⁹: q̃ ruri ẽ. Dom⁹ rustica: q̃ pœnoꝝ ligua Magar appellat: vñ villæ Magalia dicũtur. Mapalia ũ eadẽ pœnica ligua agrestes casæ: et furnoꝝ siles appellant. Virg. Et raris habitata Mapalia tectis Dicta aũtvilla est a vehẽdo lĩ ẽ trahẽdo q̃si vehilla: qd i eã fruct⁹ cõuehebãt et agris et euehebãt: cũ eos vẽdebãt: Sicut Via: qd per eã vehebãt: ꝓpter qd a ꝓncipio vocabãt. Veheam: nõ viã/& Vellã: nõ villã: & q vecturis viuebãt. Vellaturã facere dicebant. Q uidã tũ viã quasi iã dictã existimãt: ꝙ p eã itur: vt supra dixim⁹. A villa fit Villula diminutiuũ: lĩ est parua villa. Itẽ Villicus/& Villica: q villæ præsũt: & Villicari: qd modo est rusticari. Põponius. Ego rus eo: vt aliquot dieb⁹ villicẽr: modo villæ ꝓesse. Itẽ lõge: ab vrbe villicare: quo herus rarẽter venit. Nõ villicari sed dñari mea est sentẽtia. A quo Villicatio ipsa: vt ita dicã. negocia rustica: et Villaticũ qd villę est: vñ Villaticæ pastiones dicũtur alimẽta: q̃ ptinẽt ad aĩalia muta: q̃ ruri nutriũtur: vt puta: ad pecudes/aues feras/pisces. A pulei⁹. Modesto vo hospiti ques: villatica: omniq; deniq; puinciæ voluptarii secessus sumus et Villan⁹: q in villa habitat: sicut Pagan⁹ q in pago. Vñ Semiuillan⁹: et Semipagan⁹ dicũtur: lĩ est semirusticus. Persius. Ipse semipagan⁹ ad sacra vatũ carmen offero nostrũ. Sũt q Vile quoq; a villa dictũ velint vna litera abiecta qd oĩa in villa viliora sint: lĩ est minori ꝓcio vẽdant q̃ in vrbe. Vile enĩ ꝓprie dicit: qd parũ valet cui⁹ cõtrariũ est carũ. L. Piso Romulũ dicũt ad cœnã vocatũ ibi non multũ bibisse: qa postridie negociũ haberet. Ei dicũt Romule. Si istud oẽs hoies faciãt vinũ vilius sit. Is respõdit immo vo caꝝ. Si quãtũ quisq; volet bibat. nã ego bibi quãtũ volui. Hinc vile etiã ꝓ abũdanti ponit. qa quicqd nimis abũdat: vile est: hoc est parũo vẽditur ꝓcio. Virg. Vileq; fasellũ. Ab hoc fit Vilitas/& Vilito: qd est vile facio: et Vilesco vile fio: & Vili ter aduerbiũ hoc est exiguo ꝓcio: et q̃si cũ cõtẽptu. Rus locus dicit extra vrbẽ vbi agri sũt: & villæ dictũ: qd in agris quotquot annis rursus eadẽ fiãt: vt rursus capias fructũ. Hinc ruro fit et Ruror: et Rusticor e iusdẽ significatiõis: lĩ est ruri dego. Plau. Dũ rurãt hoĩes quos liguriãt. Varro. Dũ in agro studiosus ruror. Plyn. Cũ simul æstate rusticaremur: & Rustic⁹: q modo ruris est: vt dom⁹ rustica: modo: vita: & morib⁹ incultus: q̃si semi barbarus. Vñ veteres rustice ꝓ barbare vsurpabãt: & Rustican⁹ adiectiuũ A quo aduerbiũ Rusticane. Itẽ rusticatim ꝓ rustice. Põponi⁹. Ego rusticatim tangã. Vrbanatim nescio/et Rusticitas cõtraria vrbanitati. Est autẽ Vrbanitas: qua significam⁹ ꝓpriũ quendã: vt supra dixim⁹: gestũ vrbis: & sumptã ex cõuersatione doctoꝝ tacitã eruditionẽ: et rustica vinalia: q̃ quartodecimo kalẽdas Septẽbris celebrabãtur: quo die primũ in vrbẽ vinũ deferebant: et Rusticula auis Perdici similis: nisi qd rostꝝ longius habet. Martialis. Rustica sũ perdix: qd refert si sapor idẽ. Carior ẽ perdix sic sapit illa magis & Rurigena: q ruri gignit: et Ruricola: q rus colit: & Rurestris: idẽ quod rusticus. A pulei⁹. Rurestri vocabulo vulgus indoctũ rosas laureas appellat: & Rusci virgulta. qbus vites ligant. Virgil. Nec nõ etiã aspera rusci. Vimina per siluã. Frutex est. ex quo nunc scopæ fiunt Γραικὶ χαμαιδάφνην καὶ ὀξύμυρσιν ἰνίν noiant: lĩ est humilẽ myrtũ: & acutã myrtũ: folia quippe myrto similia: sed acutiora et rigidiora habet: ꝓducitq; baccas rufas ad cæraseoꝝ similitudinẽ. Itẽ Ruspor: quod est diligẽter scrutor: & q̃si rus quoq; perquiro. Acti⁹. Vacantes ruspant siluas. ꝓprie autẽ ruspant gallinæ: hoc est scalpũt. Ab hoc fit cõpositũ Corruspor: qd significat examino in gro. Plau. Corruspare tua consilia in pectore. A groꝝ diuerse species sunt: est Ager cultus a colẽdo dict⁹: siue vt Varro sẽtit quod ibi cũ terra semina coalescant: et Ager icultus. Itẽ Ager cõsitus: in quo satæ arbores sunt: & Incõsitus: vbi nõ sunt arbores. Ager restibilis: q restituit ac referit quotãnis. Plyn. Ordeũ in nouali: & in agro: qd restibile possit fieri. Idẽ. Vbertatis

Macro.
Plynius
Plynius
Theoph.
Plynius
Idem
Idem
Plynius
L. Lucul.
Qu. Scæuola
Virgilius
Pompo.
Apuleius
Virgilius
Actius.
Plautus
Varro
Plynius
Idem

Columella
Paulus
Plynius
Virgilius
Cicero
Quintil.
Hieroni⁹.
Virgilius
Romulus
Nero
Virgilius
Idem
Idem
Idem
Lucanus
Virgilius
Iuuena.
Virgilius
Idem
Idem
Virgilius
Persius
Idem.
Idem
Aurelius.
Virgilius
Cicero
Cicero
Cicero
Cicero

tamen tãtæ sũt: vt sequẽte anno sponte restibilis fiat seges ipressis vestigio seminudis. Columella. Pastinũ vocant agricolæ ferramẽtũ bifurcũ: quo semina pãgũtur. Vñ etiã Repastinari dictæ sũt vineæ veteres: q̃ refodiebãtur. hæc enĩ ꝓpria appellatio restibilis vineti erat. Nũc antiqtatis ꝓrudẽs cõsuetudo quicqd emoti soli vineis ꝓparat. Repastinatiũ vocat: & ab hoc Repastinatio dicta. Ager noualis ecõtrario: q intermittit: vt nouetur. Noualis iquit Paulus est tra, pscissa: q̃ anno cessat. & Plyn. Nouale ingt est: qd alternis serit. Virg. Alternis idẽ tonsas cessare nouales: & segnẽ patiere situ durescere cãpũ. Hinc & nouat⁹ ager dicit. Cice. Vt agro non semel subacto: sed nouato. Accipit tñ etiã Nouale siue Noualis ager seu Noualis fœminino genere, paruo primo, pscisso. Q uintil. Mox vigẽtibus lacertis humũ fodere. Segnẽ futuris noualib⁹ eruere siluã. Hieronymus. Nouale est ager nũc primũ, pscissus. Vñ Virgili⁹. Impi⁹ hæc tã culta noualia miles habebit. A ger aruus dicitur q arat. Agri enĩ apud veteres Romanos binoꝝ dũtaxat iugerꝝ erant. Nulliq; maiorẽ modũ Romulus tribuit. Iugerꝝ vocabat qd vno iugo boũ in die exarari potuisset. Actus in quo boues agerẽtur: cũ arat: vno ipetu iusto. hic erat cẽtũ viginti pedũ: duplicatusq; in lõgitudinẽ iugerꝝ faciebat. In domo rustica eædẽ fere partes esse possũt: q̃ in vrbana: sed in rustica loco atrii Cors est. Sũt autẽ Cortes villarũ itra maceriã ꝓpatia. Est etiã in domo rustica ædificiũ, ppe aream ex vna parte apertũ: in qd nubilo tẽpore reponi tota messis potest: dũ tritura instat: qd ex ea parte fenestras habet: vñ cõmodissime pflari possit: id a nubib⁹ Nubilariũ appellat. STA. GNA NERONIS. Habuit Nero vt supra dixim⁹ in domo sua stagnũ maris instar circũseptũ ædificiis ad vrbiũ specie. ERANT. Sum es est verbũ est substãtiuũ ita dictũ: qa ꝓ se substat: nec indiget alio. In ipm ũ cæteraverba resolumit: vt ego lego idest ego sũ q lego: tu dicebas: idest tu es q dicebas: ille itelligit: lĩ est ille est q itelligit: et in hũc modũ cætera: ꝓpter qd huiusmodi verbũ sæpenumero ꝓpositis, pnoibus demõstratiuis: non ponitur itelligit. Virg. Hic Cæsar et ois iulia, pgenies. Idẽ. Tu ne ille Aeneas quẽ Dardanio Anchisæ. Idem. Nã polydorus ego. Sæpe etiã demõstratiuis aduerbiis positis nõ est necesse huiusmodi verbũ ponere. Idẽ Ecce tibi Ausoniæ tellus. Itẽ noie substãtiæ positũ idẽ verbũ frequẽtissime deficit. Lucan⁹. Q uis furor o ciues: q̃ tãta licẽtia ferri. Virg. Q uis tibi tũc Dido cernẽti talia sensus? Q uos ve dabas gemit⁹. Q ualis quoq; et quãtus fi addant in orõne desũt aliq̃ verba substãtiua. Iuuenalis. O q̃ls facies: et q̃li digna tabella. Copulat autẽ substãtiuũ verbũ aliq̃ siles casus. Virg. Rex erat Aeneas nobis. Aliq̃ genitiuo adũgitur. Idẽ. Grates psoluere dignas Nõ opis est nostræ. Nõnunq̃ datiuo. Idẽ. Sũt mihi bis septẽ ꝓstanti corpore nymphæ. Interdũ ablatiuo vel accusatiuo cũ ꝓpositiõe in: vel sub: vel apud: vel alia huiusmõi: vt ius est in armis. Omẽs sub cælo sum⁹. Nõ est hoc apud persas: nõ penes ægyptios. Prætor cũ hæc agerent: ꝓ tribunali erat. Aliq̃ etiã ablatiuo sine ꝓpositione: vt magno animo sũ. Plærũq; duob⁹ datiuis: vt sũ tibi ipedimẽto: hoc mihi curæ erit. Sæpe etiã aduerbio. Virg. Hic illh⁹ arma: hic currus fuit. Itẽ infinitiuo alteri⁹ vbi: vt animi fortitudo est aduersa contẽnere. Interdũ nullũ post se casũ habet: vt q̃ sunt quæ fuerũt? & q̃ post facta sequẽtur. Ab hui⁹ vbi infinitiuo: qd est esse: fit Essentia: q̃ idẽ qd esse figmficat: quando esse noialiter accipit: q̃le apud Persiũ. Et nostrũ illud viuere triste. & alibi. Velle suũ cuiq; est: nec voto viuit vno. Itẽ alibi. Vsq; adeo ne scire tuũ nihil est: nisi te scire hoc sciat alter. Q uod gen⁹ loquẽdi apud græcos frequẽtius est: q i finitiuo tãq̃ nomini apponũt articulũ et ꝓpositionẽ. Infinitiua nõ plane vba: sed verboꝝ noia esse dicẽtes. Vt ergo velle ipm idẽ est: qd volũtas: & scire ipm qd scientia: et posse ipm qd potẽtia: et viuere ipm: qd vita: ita ipm esse: qd essentia. a quo Essentiale dicim⁹: quod ipsi⁹ essentie est: & Essẽtialiter aduerbiũ: quo nõnulli vtunt scdm essentiã. Aureli⁹. Sicut enĩ ab eo qd est sapere: vocat sapiẽtia: sic ab eo qd est esse vocat essẽtia nouo quidẽ noie: quo vsi veteres nõ sunt latini sermonis auctores: sed iã nostris tẽporib⁹ vsitato: ne deesset etiã linguæ nostræ: qd græci appellãt οὐσίαν hoc enim verbũ e verbo expressũ est: vt diceret essentia. Itẽ ab eodẽ Ens: & Entia deducũtur. Præterea cõposita fiũt A ssum: qd nõ significat præsẽs sũ: vt quidã putãt: sed ꝓpe sũ. Propter quod Virgi: cũ præsentẽ significare vellet addidit corã libro primo æneidos. Corã quẽ queritis assũ Troius æneas. Hinc veteres A ssas vocabãt nutrices: qd assint his: q̃s nutriũt: nec ab eis vel exiguo tẽpore diuellãtur: et A ssecle seruũ: qd oĩbus dñorũ ꝓperiis assint: hoc est ꝓsto sint: hui⁹ cõtrariũ est A bsum: lĩ est lõge sũ qd ex ipsa cõponentiũ ꝓpositionũ significatiõe percipit. A d enĩ prope significat. Vñ admouere dicim⁹ aliq̃d propius facere. Ab vero lõge. Vñ ammouere aliq̃d lõgius facere. Declarat ꝓterea hoc Cice. Inter hoĩem et beluã hoc maxime itereſt: qd hæc tantũ quãtũ sensu moueat ad id solũ quod adest: quodq; ꝓsens est: se accõmodat. Q d adest ĩquit hoc est qd prope est Alioqn nõ addidisset: quodq; ꝓsens ẽ hoc idẽ ipse Cicero declarat mox subiungẽs. Paululũ admodũ sentiẽs ꝓteritũ aut futurũ idest sentiẽs tũ quod adest: hoc est qd mox abiit: vel mox futurũ est. A ssum p duplex. ss. et nõ per. d. scribi debere declarat Plauphio assum apud te. eccum AGORASTOCLES. At ego elixus sis volo. persum valde sũ. Gelius platoni et Socrati pfuit familiaris. Exum extra sũ. Sic enĩ lictor in qbusdã sacris clamitare solebat. hostis vict⁹: mulier virgo exesto hoc est nõ introito: qa scilicet ingredi ea sacra, phibebant. Intersũ ꝓsens sum: et q̃si in re sum: ex in enĩ et re & sum cõponit: vt supra dixim⁹. Obsũ quod est noceo: quasi cõtra et aduersus te sum. cui⁹ cõtrium est Prosum: hoc est iuuo: quasi ꝓ te sum. Veteres aliq̃ pro oberit Obesset scripsere aliq̃ etiã pro eo quod est aderit. Præsum vel ante alios sũ: vt homo cæteris aĩantibus præest: hoc est superat: antecedit. vl præfectus sum. Cice. Hi qui portũ faciẽdo præerãt: ab eo subornati fuere. Ab hoc fit Præsens: qd significat non eũ: qui præfectus est: sed qui corã hoc est ante nos: et in cõspectu nostro est. A quo Præsento verbũ: qd est offero: & in mediũ adduco: & Repræsento hoc est rursus præsento: interdũ & in mentẽ reuoco. & Præsentia ipsa vt ita dicam: interuentio: et duo aduerbia Impræsentia et Impræsentiaꝝ: quæ significãt præsẽti tẽpore: hoc est quod vel præsẽs est: vel præsens fuit: vel præsens erit: vt Impræsẽtia disputãdũ nõ est: & cũ a Cicerone quereretur quid esset virt⁹? Respõdit nõ esse Impræsẽtia de virtutis noie disceptandũ. Et siquis difficultatis aliquid obiecerit: differendũ tibi in posteꝝ diẽ erit potius q̃ in præsentia respondẽdũ. Item Præsens eodẽ modo accipitur hoc est nõ tantũ significat: qd huius tẽporis est: sed etiã alteri⁹ aut præteriti: aut futuri. Cicero. Ego in columni-

Pastinum.
Repastino
Repastinatiũ.
Repastinatio
Ager noualis.
Noualis
Ager aruus
Iugerum
Actus
Cors
Nubilarium
Sum
Essentia.
Esse
Essentiale
Essentialiter
Sapientia
Ens
Entia
Assum
Assa
Assecle
Absum
Ad.
Ab.
Persum.
Exum
Intersum
Obsum
Prosum
Obesset
Presum
Presens
Presento
Represento
Presentia
Impresentia.
Impresentiaꝝ.
Presens

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tati ciuiū primū: et postea dignitati. Ille præsenti potius q̃ futuræ dignitati cōsulebat. De mortuo loquiť. Ergo — Horatius.
non nūc præsenti: sed tūc. Horatiꝰ. Plæraq; differat: & præsens in tēpus omittat: hoc est in suū tēpus. Capiť ta- — Idem
men aliquādo Impræsens, p impræsentiarū. Idem. Lætus impræsēs animꝰ quod vltra est. Oderit curare: & ama
ra Lento tēperet risu. nihil est ab omni parte beatū. Præsens quoq; pro subito capiť: et nō dilato in alterū tēpus — Virgilius
Virgil. Præsentēq; viris intētāt omia mortē. Iuuenalis. Pœna tamē p̃sens: et præsēs vltio. Vñ Præsentaneū — Iuuena.
venenū: & Præsentissimū dicimꝰ. qd statim occidit: vel liberat. Et quoniā ea q̃ præsentē vim atq; effectū habēt
p̃stantiora: ac potentiora cæteris videnť. Ideo Præsens accipere solemus pro efficax: forus: potēs: vt præsens
virus. idest potēs. Virg. Nunc si cui virtus: animusq; in pectore præsens. Hinc Præsens etiā pro ppitio accipiť — Virgilius
Idem. Et vos agrestū p̃sentia numina faunī. In rē præsentē non tēpus: sed locū significat: quasi in locū differen- — Idem.
tiæ. Cic. Vt si p̃stituēris cuipiam te in rē præsentē esse ventur̃: idest ad locū. de quo cōtrouersia est. Liuꝰ. Re- — Cicero.
sponderi legatis vtriusq; partis placuit missuros se in Africam: q̃ inter populū Carthaginēsem: et Regē in re — Liuius
præsenti disceptarēt. Idem. Eodē anno inter populū Carthaginēsem & Regā Massinissā in rē præsentē disce- — Idem
ptatores Romani de agro fuerūt. Valerius. Q. Labeo arbiter a senatu finiū cōstituendor̃ inter Nolanos & — Vale.
Neapolitanos datus: in rem p̃sentē venisset: tum vtrosq; noiatim monuit. Veteres Præsente, p p̃sentibus di- — Pompe.
xerunt. Pōponius. Q. Qui id apud eor̃ præsente testiꝰ mihi vēdidit. Nonius. Dona: pulchra donare volumus p̃- — Nonius
sente oibus. Præsum & Præsideo differūt: & ab hoc fit Præses: sicut ab illo præsens. Præsidere enim est dūta
xat ad opem p̃standā p̃esse: quā p̃stāt proprie: vel dii præcantiꝰ hoibus: vel hoies ipsi aliis hominibus iniuriā pa- — Suetoniꝰ.
tientibꝰ: vt in discrimē adductis. Aliq̃ tamen indifferēter accipiť. Suetoniꝰ de Tyberio. Præsedit & Actiacis — Cicero
ludis: hoc est præfuit. Cice. Noli animos eor̃ ordinū: qui præsunt iudiciis offēdere. Idē. Quāobrem vos dii & — Idem
patrii penates: q̃ huic vrbi: atq; iperio p̃fidetis. Quintil. Nā et beniuolū auditorē inuocatione dear̃: quas p̃side — Quintil.
re vatibus creditū est: et intentū ppōsita rerū magnitudine: & docilē summa celeriter cōprehēsa facit. Idē. Quē — Idem
p̃sidentes studiis deæ ppius audirēt. Hinc tam dii q̃ hoies Præsides dicti sūt: illi in suo quisq; numine: suaq; vi:
hi vero in sua quisq; puncia a rege: vel populo sibi cōmissa. Quintil. Quod oia sic egerit: vt genitꝰ p̃fidio bello- — Quintil.
rū. Vlpianꝰ. Præses is est qui maius in puncia iperiū habet: oibus post pncipē. Aliq̃ tamē p̃ses pro auxilia- — Vlpianus
tore poniť. Liuius. Dii deæq; qui Capitolii incolitis ficine nostrū militē: ac præsidē suitis vexari ab iimicis? — Liuius
Hinc Præsidiū dictū pncipale auxiliū: vt milites: q̃ in tutela alicuiꝰ oppidi collocati sunt: p̃sidiū dicūtur. Subsidi
um vero: qd in auxiliū succedit. Quēadmodū autē a Præsum fit Præsens: et præsentia: ita ab Absum fit Ab- — Plautus
sens: & Absentia: dicimusq; Absēte, p Absentibꝰ: sicut Præsente, p Præsentibꝰ. Plautꝰ. Absente nobis id actū — Afranius
est. Afranius. Si hāc absente nobis iuenerit puer. Terētiꝰ. Nescio qd profecto absēte nobis turbatum. Desum: — Terentiꝰ
deficio. Seneca. Fœlix est cui nihil deest ad bene beateq; viuēdum. A quo Dextans dicť qa assi deest sextans. — Seneca
quēadmodū deunx, & duodeuiginti. In sum qd significat in aliqua re sū. Vt inest mihi discendi cupiditas: hoc — Quintil.
est in me est. In quo notandū q̃ inest huic rei dicimꝰ: & inest in hac re. Quintil. Verū hoc melius faciet natura — Cicero
ipsa duce: sed naturis ipsis ars inerit. Cice. Illud honestū: qd sæpe diximus: si in alio cernimus: tū nos mouet: at
q; illi: in quo id inesse videť: amicos facit. Subsum qd, pprie est infra sū. Plyn. Suberant tecto abiegnæ trabes. — Plynius
Aliq̃ tamen subesse accipimꝰ pro latēter inesse. Virgil. Quippe solo natura subest. Super sū: qd interdū est af — Virgilius
fluo abundo. Virgil. Auxilio vrbes Italiæ: populiq; superst̃. Interdū resto: reliquus sū. Ennius: Inde sibi me- — Idem
morat vnū supere esse laborē. Aliq̃ superstes sū. M. Asinius pollio ad Ciceronē. Neq; deesse rei publi. volo: ne- — Ennius
q; supere esse. Nōnunq̃ vinco: superior sū. Cice. Nec vero scientia viris maioribus suis. Q. Lelius. Tubero defu — Pollio
it: doctrina etiā superfuit. Virgil. Florētisq; secant herbas: fluuiosq; ministrant. Farraq; ne blando nequeāt su- — Cicero
pere esse labori: hoc est vincere: & superare laborē. Quādoq; superfluus: ac supuacuus sū. Gellius. Memini ego — Qu. Lelio.
prætoris docti hois. Tribunali me forte assistere: atq; ibi aduocatū eū non habere: & cū his: qui verba faciebat — Virgilius
reclamasset. Ego illi superflū respondisse prætorē festiuiter. Tu plane superes nō ades. Superes inqt hoc est sup — Gellius
fluis: supuacaneus es. Plerūq; lōgius ac diutius duro. Virgil. Primus ego in patriā mecū: modo vita superfit. — Virgilius
Aliquando etiā supersum reperiť pro nimis & supra necessariū modū abundo. Cice. Non grauaret læli: nisi & — Cicero
hos velle putarē: & ipse cuperē te quoq; aliquā partē hui us nostri sermonis attingere: p̃sertim cū heri ipse dixe
ris te nobis etiā super futurū: verꝰ id quod fieri nō potest. Ne desis: oñes te rogamꝰ. Græci in eosdē fere oñes
sensus προσῆκειν accipiūt. Possum quoq; a porro hoc est valde & sum cōponiť. Valde enī esse videtur: q vali
di ac potentes sunt: q̃ius aliqui possum a Potis & sum cōpositū malint. Ego a possū potius deriuatū esse potis — Virgilius
existimo: qd & pote neutrū habet. significat autē eū qui potest. Virgil. At non Euādrum potis est vis vlla tene — Propti.
re. Propitius. Qua pote quisq; in ea conterat arte diē. Ab hoc fit aliud verbū Potessum. Terentius. At pol ego — Terētius.
amatores audierā mulierū eos esse maximos. Sed nihil potesse. a Possum deriuať Potens: qui potest. Cuꝰ cō
trarium est Impotēs: hoc est inualidus. a quibꝰ Potentia, & Impotētia, & Potenter, atq; Impotenter aduerbia.
Impotēs tamē aliquādo pro valde potens vsurpať. & Impotentia pro potētia. Cicero. Qui nihil metuāt: nihil — Cicero
agant. nihil cōcupiscant nulla impotētia efferātur. Itē Potestas: qd Paulus Iurisconsultus inqt plura significat. — Paulus
In persona magistratuū imperiū. In persona liberor̃ patriā auctoritatē. In persona seruor̃ dominiū. At cum
agimus de noxæ deditione cū eo: qui seruū non defendit: præsentis corporis copiā ac facultatem. Item potesta
tes dicūtur principes potentes: quos græci Dynastas vocant: & ii qui magistratus gerūt: & iudiciis præsūt: vñ — Plynius.
non inepte nec parū latine prætores vrbis a vulgo nūc Potestates appellamus. Plyn. Pingue draconis in pel
le dorcadum neruis ceruinis adalligatū in lacerto victoriā iudiciorum conferre existimāt: primum spondylum
aditus potestatū mulcere. Apuleius. Sed iussit potestas officialē suum magna seueritudine coerceri: vbi notā- — Apuleius
dum est Officialis quoq; non inelegās vocabulū esse pro ministro magistratus. Idem alibi: Iā enim faxo scias — Idem
quēadmodū sub meo magisterio mali debeant coerceri: et profusa in mediū sportula iubet officialē suū super
pisces inscendere: ac pedibus suis totos obterere. Potestā quoq; veteres pro potestate vsurparūt. Plau. Neq; de — Plautus

Impresens
Presens
Presentaneū.
Presentissimū
Presens

In rem pstitem.

Presente.

Presum
Presideo.
Preseo
Presides

Presidium
Subsidium
Absum.
Absens
Absentia
Absente
Presente.
Desum
Deratus
Insum

Subsum
Supersum

Possum
Potis

Potessum
Potens
Impotens
Potentia
Impotentia
Potenter
Impotenter
Potestas
Potestates
Dynaste.

Officialis

Poresta

fidiæ in ocio operā dedisse: neq; potestam sibi fuisse: adeo arte cohibitū esse a patre. Item a possum Possibile: — Possibile
qd fieri potest: aut nō potest: q̃bus verbis vsi veteres nō fuere: nunc autē passim oñes vtūtur. Item Impos: q — Impossibile
alicuius rei potis nō est. Cōpos qui vel habet aliquid vel suo studio assecut̃ est. Accipiturq; & in bonā & malā — Impos
partē. Cice. Omniū desideriorꝰ suorꝰ cōpos factus. Plautꝰ. Cedo manū accipe erūnarū et miseriarꝰ cōpotem: — Compos
hoc est qui simul tecū erūnas ac miserias habet: sic enī Cōpotē rationis dicimꝰ: hoc est qui mē- — Compos mētis
tem et rationē habet: & Impotē: qui nō habet. Cice. Nā quomodo victores dicimꝰ voti cōpotes: q quicqd volūt — Cōpos ratōis
faciūt: sic victos e contrario voti impotes: qui nō possunt facere quod volūt. Itē Possideo quasi impossē: hoc est — Possideo
in potestate mea habeo. A quo Possessor: q possidet: cuius fœminīnū est Possestrix. Afranꝰ. Possestrix ita di- — Possessor
citur: ita Tonstrix: ita Impulsatrix. ita Curatrix: ita Planctrix: ita Assestrix: & Possessio quod modo actū ipm — Possestrix
possidēdi significat: modo bona: q̃ vulgo vocātur Immobilia: quēadmodū superius diximꝰ: & Possessoriū iu — Possessio
dicū: quod non sup re pncipali: sed super possessione est. & apud Grāmaticos possessiuū nomen: quod aliquid — Possessorium
significat qd possideť: vt Euādrius ensis: qui Euandri est: & regiæ ædes: q̃ regis possessio est. Item Potior & — iudicium
Potius ppatiua: ꝗ est melior et melius: q̃si potētior & potētius: & Potissimū suplatiuū p optimo. Præstant enī — Possessiuum
hoc est potētiora sunt: quæ meliora sūt. Itē Potius & Potissimū: & quo Iuniores quidā vtūtur Potissime ad- — Potior
uerbia q̃ significant magis & maxime. potius enī de duobus: potissimū siue potissime de plurib̃ dicit: vt hoc — Potius
potius q̃ illud elegi: & ex oibus hoc potissimum elegi: idest magis & maxime elegi: & q̃si pro meliori atq; opti — Potissimum
mo elegi. Itē a Pote Vtpote ad uerbiū deducit: quod cōfirmātus est: & quasi causatiuū. Cic. Me incōmoda va — Potissime
litudo: qa iā emerserā: vtpote cui sine febri laborassem: tenuit: Idem. Ea nos vtpote q nihil contēnere solemus
nō pertimescebamus. qd perinde est ac si dixisset: qa vel quoniā vel quādoquidē sine febri laborassem: & qa vel
quoniā: vel quādoquidē nihil contēnere solemꝰ. Salustiꝰ. Antoniꝰ, pcul aberat: vtpote qui magno exercitu lo- — Cicero
cis equiorib̃ expeditus in fugā sequereť. Aliquādo sine cū: & sine relatiuo reperiť. Vt Antonius aberat a bel — Idem
lo vtpote æger ac iacens. In eadē forma reperiť & Quippe. Quintil. Si alienū & ignotū tanq̃ cōis oium mor- — Vtpote.
talū (Quippe sub vno parente naturæ cognatio est) hoiem cibo forte iuuissem pœna dignū videreť seruasse — Quippe
per tura aiam. Titus Liuius. Notā iudicii fabulā petiť: quippe apud quē auctorē argumēti peragit. Profecto — Profecto
quoq; & Vtiq; eodē modo affirmāt. Sed Vtiq; nunq̃ fere apud Ciceronē: apud posteriores frequēter reperiť. — Vtiq;
Quintil. Solēt huiusmodi negociatores aliquid, ppriū ac priuatū stipulari. Vtiq; cū rem alienāvendāt profe- — Certe
cto potius ad responsionē adhibeť. Cice: Quis hæc renunciat: is, pfecto qui iterfuit. Quod etiā per Certe faci- — Idem
mus. Idem. Tantā solicitudinē: tantū amorē oium: in quo meinimus Certe in nullo. & per nimirꝰ. Quintili. — Quintil.
Demus id qd nullo modo fieri potest: Idē ingenii: studii: doctrinæ: pessimo atq; optimo viro vter melior dice
tur: orator Nimirꝰ: qui homo quoq; melior: & per Nēpe qd vsitatius est. Cice. Apud quē hæc dico? nēpe apud — Nimirum
eū: qui cū hoc sciret: me tamē anteq̃ vidit: reipublice reddidit. Aliquādo sine interrogatōe poniť Nempe. Ho — Nempe
ratius. Nēpe hoc quæsisti. Persius. Nēpe hoc assidue: iam clarꝰ mane fenestras intrat. Quintil. Nēpe enī in
hoc plurimū laboris exhausimꝰ: vt Rhetoricā ostenderemꝰ bene dicēdi: scientiā & vtilē: & artē et virtutem esse
Veteres Nē quoq; aliquando, p Nēpe scripsērūt: q̃uis &, p nisi etiā quādoq; sumpsere. Sane quoq; aliquādo af — Nem
firmatiua est: vt Itasane. Sane vero nōnunq̃, p valde poniť: vt homo sane nobilis: Iungiť q; iterim superlatiuo. — Sane
Suetoniꝰ. Bellū sane difficillimū gessit. Q̃nq; permissiue accipiť. Quintil. Tulerit sane filiꝰ noster merito pœ — Itasane
nas: dederit spiritū supplicio: nihil de præteritis loqmur: q̃si esto ita fit: vt tu vis. Certe quoq; mō affirmat: mo — Certe
do, psaltē accipiť: vt si nō tangere: at certe poterovidere. Adiungiť autē illud At: quomodo iungiť: sed cum tū — At
alterū eor̃ sufficeret: quippe At nōnunq̃ idē significat: quod saltē Virgil. At messapus erit. Certe cōiūcta cū — Et certe
coniūctione et: semp affirmat. Cice. Et certe cōtra Cæsarē est ingressus armatus. Eodē modo sane. Quintili. Et — Et sane.
sane quis cōcipiat vel declamantis habitū: vel orantis vocē incessū: pnunciatione illū deniq; animi & corpor̃
motū? Certe cōiuncta cū scio: et filibus verbis. e. in o. solet mutare. Cice. Et si Certo scio. Itē a Potis fit Potior — Certo
verbū: qd est modo teneo: q̃si in potestate habeo: modo obtineo: & in potestatē vēdico. In primo significato fe — Potior
re genitiuū semp requirit. vt Lacedæmonii rer̃ diū potiti sūt: idest rer̃ iperiū diu tenuerūt. In secūdo signi-
ficato frequētius habet ablatiuū. Vt Potitus sū victoria: Potitus sū amica: idest pugnādo vel laborando ob- — Potior potiris
tinui victoriā: vel amicā. Aliquādo etiā Potior, p fruor accipitur. Cice. Quod si his voluptatib̃ bona ætas fru — Potior poteri
itur: libētius primū paruulis fruiť rebus vt diximꝰ: deinde his: quib̃ senectus etiā si nō abunde potiť non om
nino caret. Pro eodē posuit fruitur ac potiť. Hoc verbū non modo quartæ: sed etiā tertiæ cōiugationis reperiť
Ouidius. Tuq; tuis armis: nos te poteremur achille. A Potens quoq; fit Omnipotēs: a quo Omnipotētia: & — Omnipotens
armipotēs: & Bellipotēs: q armis & bello potēs est: & Viripotēs mulier q̃ coire iā cū viro p ætatē pōt: & Vni- — Omnipotentia
uersipotēs diciť deus: ꝗ vniuersa possit: a quo Vniuersipotētia deriuať. Possum qñ caret apposito modo acci — Armipotens.
pitur, p potens sū. Plau. Nō hic vt possit edit: sed posse cupit vt edat: modo pro eo: qd diuinari ab aliis: mō q̃ ex- — Bellipotens
pmere: quale apud Terentiū. Amatores mulier̃ audierā eos esse maximos: sed nihil potesse. Itē ab est tertia — Viripotens.
hui̇ꝰ verbi psona fit Ambest: qd significat circū est: nullāq; aliā habet declinationē: ꝗter hæc a sū Sūmo verbū — Vniuersipotēs
deriuať: qd, pprie est multū: & pene nimiū mihi tribuo: & q̃si sum mihi. Cice. Quāquā nō tū mihi sūmo iudi — Vniuersipotētia.
ces: neq; Arrogo: poniť tū, p accipio: tollo. Salustiꝰ. Epistolā sup caput temere positā sumit. Aliquādo, p eligo. — Possum
Horatiꝰ. Sumite materiā vestris: qui scribitis æquā Virbꝰ. Plautꝰ. Sumat aliquē ex populo monitore officii — Ambest
sui. Interdū, p cōduco. Cice. Quoad eni puentū quo sumpta nauis est nō dñi est nauis sed nauigātiū. Veteres — Sūmo
etiā sūmo, p ipendo accipiebāt. Ab hoc sūmū deriuari qdam falso existimāt. Sūmū enim, p syncopē fit a supre
mū: vt iferius ostēdemus: nā significat qd est oium altissimū. Virg. Sūmoq; vlularūt vertice Nymphæ. Cice. — Sūmum.
Sūmā aquā attinget enectus siti. Tātalus. Modo extremū. Virg. Venit sūma dies: & ieluctabile tēpus Dar-
danie. Aliq̃n laudabile gloriosū. Idē. Me ne igitur sociū sūmis adiungere rebꝰ Nisi fugis? Hinc Sūmates ap — Summates.
pellati sunt Principes ciuitatis: q & Optimates dicūtur & sūmitas altitudo: ex quo altior pars mōtis Summi — Optimates
f.iiii. — Summitas

Possibile
Impossibile
Impos
Compos
Compos mētis
Cōpos ratōis
Possideo
Possessor
Possestrix
Possessio
Possessorium
iudicium
Possessiuum
Potior
Potius
Potissimum
Potissime
Vtpote.
Quippe
Profecto
Vtiq;
Certe
Nimirum
Nempe
Nem
Sane
Itasane
Certe
Potior
Potior potiris
Potior poteri
Omnipotens
Omnipotentia
Armipotens.
Bellipotens
Viripotens.
Vniuersipotēs
Vniuersipotētia.
Possum
Ambest
Sūmo
Sūmum.
Summates.
Optimates
Summitas

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Summa
Summatim
Ad summam
In summa
Summus
Ad summum.
Sūmitudo
Summula
Summule
Sum
Sūmanalia
Sumptus
Sumptifacio
Sumptuosus
Sūptuaria. lex
Cibaria. Lex
Orchia. Lex
Fannia. Lex
Centussis. lex
Didia Lex

tas dicit. & Sūma: q̃ est sētiæ alicui: aut rei de quib verba fiūt collectio. Virg. Hæc Sūma est: hæc est præ cepti mei succincta collectio: hinc sūmatim. A sūmā: Insūma: Sūmū: ad sūmū: de quib supra dixim. Sūmitudo quoq apud aliq ios, p sūmitate reperit: & Sūmula parua sūma: & Sūmæ: maxime: excellēter. Sū pro eū Ennius. & plerq alii ex veterib posuere. Sūmanalia appellant liba Farinacea in modū rotæ facta. Itē a sūmo dicit Sūptus: hoc est ipensa: qd pecunia ipendat: vel exponat. Ply. Qui eā domū magno sūptu ædificauerat. Ab hoc fit aliud verbū Sūptifacio. Plau. Si nūc me suspendā: meā operā luserim: & ptēr operā restim sūptifecerim. Itē sūptuosus: q prodige pecuniā expēdit: & magnos sūptus facit: & Sūptuariæ leges: q̃ de moderandis sūptibus latæ sūt: quas Cato Cibarias appellauit. Prima oium de cœnis lata ad populū Lex Orchia fuit: quā tulit. C. Orchius Tribunus plebis de senat snia tertio post anno: q̃ Cato cēsor fuerat. Hæc numer tantū cōiuarū pscribebat iubebatq vt patētibus ianuis cœnitaret: quo obseruatio ei videri posset. Post hæc cū plures præscripto in cōuiuio vocarētur: ideoq auctoritatē nouæ legis aucta necessitas iploraret: post annū vigesimū secūdū legis Orchiæ Fannia lex lata est anno post vrbē cōditā qngentesimooctauo: neq eā ptores: aut tribuni: vt plerasq alias: sed ex oium bonor cōsilio: & snia ipsi cōsules pertulere: cū respublica. Luxuria conuiuiorū: maiora q̃ credi posset: detrimēta pateret. Quippe eo redacta res erat: vt plerq ingenui pueri pudicitiam: & libertatē suā vēditarēt: plerq ex plebe Romana vino madidi in cōmitiū venirent: & ebrii de reipublicæ salute cōsulerēt. Hæc nō cōuiuiis tantū vt Orchia sed sūptibus etiā modū ipos uit assibus Centū pscriptis: ppter quod a Lucullo Lepidissimo poeta Cētussis appellata est. Fāniā legē post duodeviginti annos secuta est lex Didia: cui ferēdæ duplex ratio fuit: pma vt nō sola vrbs Roma: sed vniuersa Italia lege sūptuaria teneret. Secūda: vt nō modo q cōuiuia maiore sūptu fecisset: sed etiā qui ad ea vocitati esset atq oino iter fuissent pœna legis tenerent. post Didiā lata est Licinia a. P. Licinio Crasso diuite: cui ferūdæ tantū studiū ab optimatib ipēsum est: vt Senatus cōsulto iuberet: & tantūmodo pmulgata anteq trinūdino cōfirmaret: ita obsēnaret ab oibus q̃si iā populi snia cōprobata esset. Hæc lex nil a Didia seu Fannia differebat auctoritas trīmodo per eā quæsita est exolescēte metu antiqoris: quēadmodū olim de decē tabulis factū fuerat: quar antiqtas cū cōtēni cœpisset: ea dē illa: quæ iis legibus cauebātur: in alia legū lator noia trāsferūt. Legis autē Liciniæ sūma hæc erat. Vt kalendis: Nonis: Nūdinis liceret cuiq indies singulos triginta dūtaxat asses edūdi causa cōsumere Cæteris vo dieb ne amplius apponeret q̃ carnis aridæ pōdo tria: & salsamētor libra: et qd ex terra vite arboreue natū esset. Har oium legū causa fuit nimia luxuria. Quippe vetus Prouerbiū est. Leges bonæ ex malis moribus p creat. Post has secuta est Lex Cornelia quā Cornelius Sylla dictator tulit. In ea nō cōuiuior luxuria, phibita est: nec gulæ modus ipositus: sed minora reb facta sunt pcia: ea opinor ratiōe vt gulæ seruire etiā q paruis essent facultatib: posset. Sylla mortuo Lepidus Cōsul legē tulit sūptuariā: q̃ Lepidiana dicta est. Paucis deinde interiectis ānis aliā legē ad populū tulit Antius restio: q̃ Antia noiata licet optima esset: luxuriæ trī obstinatione nullo abrogāte obliterata est, ppter qd Restionē ipm latorē legis tradūt q̃diu postea vixit foris nō cœnasse: ne legē a se latā contēni videret. A sumo cōposita fiūt Assumo qd aliqn̄ significat accipio. Cice. Neq id onus inuitus assūpsit: modo nimiū tribuo. Idē. Si id mihi assumo: videor id mihi meo iure quodā vēdicare. Ab hoc Assumptio deriuat. Trāsumo ex alio sumo: vn̄ quæ ex pmis tabulis trāscripta sunt solennitate iuris adhibita dicūtur Trāsūpta. Et actus ipe Transūptio. Item Trāsūptio figura est apud rhetores: quā græci μετάληψιν vocāt: cū rem ex alio ad aliū trāsmouemus. Demosthenes. Cū bellū phocēse cōflatum esset. Et nō per me nōdū eui ego ad rēpublicā accesserā. Cic. Refertū tribunitiis legib exhaustū: a qb fit ipi sciūt. Absumo: & Cōsumo notæ significatiōis. Ply. Sarcophagus lapis est fiscillivena corpa defūctor cōdita in eo absumi pstat itra q̃dragesimū diē ideo nomē habet a carne edenda σάρξ eni caro est φάγω edo. Q dq qdā Sarcophagū p sepulchro vsurpāt. Idē. Mitior est aūt seruādis corpib: nec absumēdis Chemites ebori simillim: i quo Darii cōditū ferunt Solin. Sūt etiā in Lycia saxa: q̃ viuētiū quoq corpa adalligata cōsumūt. Ab his Cōsūptio: & semiconsūptū: lī est magna ex parte Cōsūptū: & Absūptio deriuat. Idē aliud Cōsumo pme cōiugatiōis: qd significat pficio a quo cōsumatū opus dicim pfectū: & Cōsumatio pfectio qd quæ pfecta sūt: oia sibi sūpsisse videant Martialis. Q d magni Trasea Cōsumatiq Catonis. Resumo rursus sumo. Plyn. Resūptis post longā ægritudinē viribus. Præsumo antecapio. Apulei. Qui ætatis meæ flosculos pssūpsisti. Hinc Rhetores pssumere p præoccupare accipiūt: & Præsumptionē dicūt: quā græci vocant προλήψιν: cū id qd vel in aduersarii causa: vel in iudicis opinione cōtrariū nobis esse: aut fore arbitramur: poccupam dicere: & cū rōe dissoluere. Demosthenes: atq ego illū iudices arbitror lycurgū laudatorē, pditurū scilicet: q fit testis ei pudori: ac, pbitati: sed ego lycurgū vobis psentib hoc vnū iterrogabo: velit ne se fisem esse illi factis: & morib: qd si negarit: satis vobis factū eē illi factis & morib de veritate nostra debebit. Lysias. Hac orōe sæpi apud me vtebat: & orabat: vt suarī enūnar misereret: inopiæ subuenirē. Quid multa? Cōmot humanitate pcab depēcatis: qd petebat: dedi sol soli: q̃min nota calamitas hois esset. Sed vt parat veni sse videbat: iā se negabit accepisse: & flens vobis supplicabit vt se a calūniatorib eripiatis. Vos aūt cū eū ita agētē videritis: facitote vt & illi: & mei meminēritis. A sū postremo fit Esto: qd mō futur est ipatiui: mō aduerbiū cōcedētis. Virg. Esto aegrā nulli quōdā flexere mariti. Itē sū in ptento facit fui: a quo vetes fuā, p sim frequētissime vsurparūt. Itē Fore: qd licet declinatiōe pnātis sit tpis: significatiōe est trī futuri. Cice. Quos puto iā tecū esse: vel, ppe diē fore: & eodē mō Affore. Ouidi. Esse quoq in fatis reminiscit affore tēpus. Stati trī videt affore in significatiōe pnātis tēporis accepisse sensit manifesto numine ductos Affore quos nexit ambagibus augur Apollo. MOLES. Magnitudo, pprie eni Moles dicit res magna ac magni pōderis: vn̄ Molestus dicit: qui alicui grauis est nec finit eū quiescere: a quo Molestia solicitudo: & grauitas: & Moleste: grauiter: & Molesto ango: solicito: & q̃si molē affero. Apulei. Totiēs quoq molestaras obmutui. In hūc sensū molē accepit. Virg. Totāq ifusa p artus Mēs agitat molē: hocē magnitudinē mūdi. Qn̄ vo q̃ magna sūt difficilia esse, pslueuerūt: capit aliqn̄ moles, p difficultate. Idem. Tā

Virgilius
Ennius.
Plynius
Plautus
Cato.
L. Orch.
Licinia. Lex
Prouerbium
Lex. Cornelia
Cornelius Sylla
Lex. lepidiana
Lepidus
Antia Lex
An. restio.
Assumo
Assumptio
Transumo
Transumptum
Transumptio
Absumo
Consumo.
Sarcophagus
Chemites
Consumptio
Semiconsūptū
Absumptio
Consumo. as
Consumatum.
Consumatio
Resumo
Presumo
Presumptio
Cicero
Idem
Solinus
Martia.
Plynius
Apuleius
Demosto.
Demost.
Lysias.
Esto. Fui. Fuā
Fore.
Affore
Virgilius
Cicero
Ouidius
Statius
Moles.
Molestus.
Molestia
Moleste
Molesto
Apuleius
Virgilius
Idem.

Virgilius
Idem
Idem
Apuleius
Virgilius
Cicero
Terentius
Plautus.
Lucillius.
Sisenna
Virgilius
Afranius
Op. Capi.

tæ molis erat romanā condere gentē: hoc est tātæ difficultatis. Itē in mari moles dicit quotiens excludit aq Accipit et aliqn̄, p motu. Vtr. Inde Gyan ipsāq ingēti mole chimærā consequit. Et a mouēdo dicit moles: a quo fit Molior: qd significat vī ingenio: vī corpore moueor ad aliqd agēdū: & p varietate appositi varie exponit etrī Moliri Classem est parare. Virgil. Classēq sub ipsa Antādro: & phrygiæ mollimur mōtibus idæ. Molior iter ē pagere. Idē: Datūq Molit iter. Moliri habenas est gubernare. Idē. Et manibus Molit habenas. Moliri isidias est Meditari. Apuleius. Dum mihi moliūt insidias: Moliri arcē est ædificare. Virgi. Moliriq arcē: & manibus subuoluere saxa: vn̄ fit Demoliri: qd est diruere. Cicero: Demoliri ea: quorū altitudo officeret aut spiciis: & Amolliri expellere: submouere: a q̃ Amula vas: & Amuletū de qb inferius dicemus. Terē. Proinde hinc vos amolimini nā mihi impedimento estis. Moliri etiā simpliciter positū inuenire est. Plautus. Aliqd Moliar: q̃ me lī discrimie liberē hoc etiā machinari dicius a græco μηχανᾶσθαι: quod est inuenio: Molior vn de μηχανήματα inuentum: & Molimen dicitur & μηχανή Molitio: Machina: a quo bellicas machinas vocamus opera fabrilia: quibus in bello vtimur. Item ipsa consilia: quibus decipere hostem conamur ἀπὸ τῆς μηχανῆς: etiā dicit Mechanicus: qd significat fabrū: lī ē opificē eor operē: q̃ ingenio simulac manib fiūt: & Mechanica ars fabrilis: vn̄ qdā artes diuidūt in liberales: Atq Mechanicas. A Machinor: Machinator: Machinatrix & Machinatio deducunt. Aliqn̄ Moliri passiue accipit, p retardari. Lucil. Mutilamur: molimur: subducimur. Ab hoc fit Molimen, p eo qd molimur. & Molimentū, p conatu. Sisenna. Magno tā molimēto ac ppetuo sono, pcedūt. & Emolumētū vtilitas: quā ex opa & labore: & vt dicā molimine nrō assegmur. & Molitio ac Demolitio: qbus auctores frequent vtunt. Itē Mola: q̃ veluti mole q̃dā frumentū: legumina. & aliē res q̃cunq terunt. vnde Molas frumētarias. Molas fabarias. & Molas olearias dicimus. Quanq etiā mola far tostū dicit sale cōspersū: quo vtebant veteres in sacrificiis. Vir. Sparge molā. vnde fit Immolo verbū qd est sacrifico: & q̃si molā spargo. a quo Immolator: Immolatrix: Immolatio: & Molucrū lignū q̃dratū quo veteres immolabāt. Est etiā molucrū tumor vētris q etiā virginibus incidere solet. Afranius. Virgini tā crescit vterus: q̃ grauidæ mulieri: Molucrū vocat: trāsit sine dolore. Est eni etiā mola a mole de q diximus: similitudine appellata in vtero mulieris caro informis: inaiata: ferri ictū & aciē respuens q̃ sistit mēstrua & partus: & licet his q̃ q accidat: quæ coitu vtunt: quotiēs mēstrua vitiosa sunt aut semē viri: ad formādū fœtū debile est atq ineptū frequētius trī his accidit q̃ a coitu abstinēt solitæ alias coire: q̃les viduę sunt. Fit eni in his tumor pter naturā & semē cū sanguine mixtū indurescit in carnē: q̃uis aliqn̄ ex solo spū fit mola: qn maior vis caloris semē illud cū sanguīe puertit in spm crassiorē: quo ita sæpenumero vterus itumescit: vt pgnātis spēm p se ferat. Mouet mola natura tētante eā expellere: q̃uis medici motus cām assignēt spm genituū: q inclusus est in femine mulieris: sed hui cōpinioni philosophi repugnāt. Simile qddā & viris in vētre gignit: qd σκίρρον græci: lī est Scirrū noiant: lī splenis & epatis vitio extuberat plertim in hydropicis: qd euenisse Oppio Capitoni ptorio viro memoriæ, pditū est. Itē a mola fit Molo verbū. & Molaris lapis ex q̃ mola fit. Hūc qdā Pyritē vocitāt vel qd ei isit plurim ignis: quē πῦρ græci vocāt: vel a frumēto qd noiant πυρόν Est trī aliud Pyritarū gen ἀπὸ τοῦ πυρός: lī est ab igne appellatū: qd plurimū ignis habet: & est pōderosū: nostri modo Viuū: modo ignariū la pide vocāt: exploratorib castror maxime necessariū: qn̄ Clauo vel altero lapide pcussū scintillas ædit: q̃ Sulphure exceptæ aut fungis aridis aut foliis mira celeritate ignē tralnūt. Itē Molares dētes qd cibū a cæteris dentibus cōfractū ipi molūt. Hi & Maxillares a maxillis dicunt. Sūt eni Maxillę in qbus fixi sūt dētes: & inferiores trī in omni aiantiū genere mouent: preterq in Crocodillo q mouet supiores. Hę p diminutionē a malis vocitatæ sūt. Malæ a mali similitudine dicunt partes illæ: quę homini trī sunt inter oculos & buccas ad mali spēm rotundæ. has prisci genas vocabant. Ouidius. Sæpeq purpureis figere labra genis. Pacu. Nunc pmū opacat flore lanugo genas. Hinc Lex illa duodeci tabularū erat. Mulieres genas ne radūto: neve lesū funer ergo habēto. Dicunt trī etiā genæ: q̃ supius: inferiusq ambiūt oculū. Ennius. Pādite q̃so genas: & corde relinquite somnū. Ply. A q̃tilia dormire existimāt nō oculor argumento: quia nō habēt genas: sed ipa qete placita seu soporata. Extremus ambitus supioris genæ. Ciliū dicit. vn̄ supcilia appellata: Ciliū vulnere aliquo dedūctū nō calescit. Quadrupedi supiores trī genæ sūt: volucribus inferiores: & qbus molle tergus: vt Serpētibus & q̃drupedibus: que oua pariūt: vt lacerte Strutio camelus alitū solo vtriq genas habet: & palpebras. Palpebræ sūt capilli quos in genis hoies vtrinq habēt: dictæ vel a palpitādo: vt qdā dicūt: hoc est tremēdo: vel vt ego sentio a Palpādo: lī est ptētando obiecta ob hoc eni natura palpebras hoi dedit: vt ceu vallū quoddā visus esset & pminēs munimētū circa occursantia animalia aut alia fortuitu incidētia. Palpare siue palpari vtroq n. mō dicit, ppe est leuiter & q̃si tentando tāgere: vnde, p adulari frequent accipit. & Palpatores ex eo dicunt adulatores. Plaut. Vt palpator nullus est quādo occœpit blandior. Hic palpo etiā dicit. Idē Palpo pcutus. Quidā etiā Palpū pro blanditiis vsurparūt. A palpo fit frequentatiuū Palpito: qd est leuiter ac frequēter moueor: & quasi palpādo. vnde Palpitare cor dicit ob frequētē motū. Ply. Palpitat certe cor: & quasi alternati mouetur. A palpo fit cōpositū Expalpo: qd est elicio. Plau. Quid faciā? Exora: blandire: expalpa. Idē. Nūc seruus argētū a patre expalpabit. Pōponius. Si quid expalpare possum ab illo defluere Palpebras tradūt abundantib vetū a patre expalpabit. Pōponius. Si quid expalpare possum ab illo defluere Palpebras tradūt abundantib ve nere, pter hoiem & Strutio camelū nulli aiali sūt nisi qbus & in reliquo corpe. Pili. Strutio camelus maxima auiū est: si trī auis est dicēda cū pēnas dūtaxat habeat: vt adiuuēt ad currēdū: cæto volucris nō sit nec a tra tollatur. In Africa altitudinē equitis equo insidētis excedit: celeritatē vicit Vngulas habet Cerunnis similes bisulcas cōpræhendēdis lapidibus vtiles: quos in fuga ptra sequētes pedibus ingerit. Cōcoqt q̃cūq deuorat sine aliquo delectu. Mira in eo stoliditas est. eteni in tāta corporis altitudine si colla frutice occultauerit: latere se putat. Oua ei in pcio sūt, ppē amplitudinē, p qbus dā vasis habita. Itē pennę: quia conos bellicos: & Galeas variis coloribus infectę adornāt. Conus, pprie a græcis vocat nux pinea: ppē qd geometræ eiusmodi figurā Conum appellant. Hoc aūt differt a Meta siue Pyramide: qd meta lateribus cōstat. Conus rotūditatē habet sine lateri

Virgilius
Ouidius
Pacuuius.
Ennius
Plynius
Plautus
Idem
Plynius
Plautus.
Idem
Pompo.
Molior
Molior. classem
Molior iter
Molior habenas
Molior insidias
Molior arcem.
Demolior
Amolior
Amula
Amuletum
Molitor
Molimen
Molitio.
Domolio
Machina.
Mechanicus
Mechanica ars
Machinor
Machinator
Machinatrix
Machinatio
Moliri. molimē
Molumentum.
Emolumentū
Molitio
Demolitio
Mola frumentaria
Mola fabaria.
Mola olearia
Mola mulieb
Immolo.
Immolator
Immolatrix
Immolatio
Molucrum
Scirrum
Molo
Molaris lapis
Pyrites
Lapis viuus
Lapis ignari
Molaris dens.
Maxillar dēs
Maxilla
Mala
Gena
Lex. xii. Tabularum
Cilium.
Supercilium
Palpebra
Palpito.
Palpo
Palpo:
Palpator
Palpo.
Palpum
Palpito
Expalpo
Strutiocamelus
Conus
Mera
Pyramis

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Conifera arbor
Coniferi
Conoides.

bus. Hinc Conus appellat curuatura: q̃ est in sūmitate galeę: sup qua Cristę ponunt: & Coniferę arbores dicūt q̃ conos ferūt: si est nuces pineis similes. Oui. Et coniferę Cyparissi. Quicqd ꝑterea tali forma est Conoides di cit. Vñ Cupissus fœmina Conoides est: q̃ in fastigiū cōuoluit. Nā mas spargit extra se ramos: deputat q̃ & vitē accipit. Græci etiā κωνοφόροις: si est coniferos vocāt eos q in bacchi exercitu: dū in Indiā ꝓficisceret thyrsos ferebāt: qd thyrsi pineę nucis spēm habeāt. Ob hāc cām mulieres postea in bacchi sacris Conos: si est pineas nuces gestare ꝓsuetuerūt: siue qd hic fructus cordis similitudinē habeat. Græci aūt humano cordi existimāt bacchū ꝑesse: qm̄ cor hois in quo mēs habitat: vino accēdit. A molēdo ꝑterea Moletrina deducit: qd Pistrinum olim dici solebat: q̃ tpe tūdebant frumēta nō molebant. Quidā etiā Molēdinū vocāt: a quo Molēdinarii opifices ipi dicunt. Itē Molēdinariū qcquid ad molēdinū ptinet. Vnde Molēdinariā molā. & Molēdinarios asinos dicim⁹. Paulus Iurisco. Asinā molendinariā: & molā negat ea appellatiōe ꝑtineri. Idē aūt ē Meta molēdinaria inferior ps molæ. Catyllus supior. Pistrinū aūt a pisendo dr̄. Pisere. n. tūdere ē. Varro. Nec pisorē vllū noscēt: nisi cū q in pistrino piseret farinā. Vnde Pisores siue Pistores vetes vocabāt tā eos q frumēta pisebant: q̃ q panes coquebāt: iidē qppe erāt vtriusq rei artifices: Ab eodē etiā Pystillū dicit: quo quid in mortario pisit. Et pistura actus ipe piscēdi. Ply. Pistura non oim facilis. Quippe & Etruria spicā farris tosti piscente pilo ꝑferrato festula serrata. & stella ītus dēticulata nisi intēti pisant. ꝓcidant grana ferroq frāgant. Secundū quosdā Mole: qd res molēdo fiāt molliores. Quidā molā nō a mole: sed a græco dictā existimāt: qd est μύλος vnde μύλος ἐλαιῶν: Mola olearia nūcupatur: quā nos Trapetū dixim⁹ appellari. Ab hac deducit Amylū: qd sine mola fiat ex omni tritico ac siligine: optimū vero ex trimestri fit. Inuētum ꝓmo in insula Chio. Id ita fit Madescit triticū aqua dulci in vasis ligneis ita vt totū tegat. Quinqes in die mutat aq̃: ita vt misceat parit emolitū anteq̃ arescat: liteoq aut sportis siccatū tegulæ infundit: q̃ illita sit fermēto: atq ita in solo densat: Probat leuitate: leuore: cādore: recētia. Molossa aūt ps Epiri ē: a Molosso Pyrrhi: & Andromaches filio sic nomiata. Ab ea vero fit Molossus adiectiuū. Molossus etiā pes ē ab eⁱ⁹ patriæ saltatiōe ita nominatus. VENERABILIS. Digna veneratiōe: sicut amabilis dignus amore. Noia enī q̃ in bilis desinūt a v̄bis venētia: aliqñ infinitiuū passiuū eⁱ⁹ v̄bi significant cū dignus. vt Spectabilis dignus spectari. Formidabilis dign⁹ formidari. Admirabilis dign⁹ q admiratiōi sit. Aliqñ infinitiuū vel actiuū vel passiuū cū pōt vel natura aptū ē: vt risibilis q pōt: vel natura aptus est ridere. Hinnibilis qui pōt vel natura aptus est hinnire. Itē Penetrabilis q pōt vel natura aptus ē penetrari. Stabilis qui pōt vel natura aptus ē diu stare. Possibilis dr̄ q fieri pōt nec alioꝝ regulā seruat: ꝑpterea id nōnulli cū suo cōposito: qd est ipossibilis: tanq̃ parū latinā respuerūt. Venerabilis a Veneror deriuat: qd est colo: significatq eū q cultu & veneratiōe dign⁹ est. Ply. Vir ḡnis & ipa iā senectute venerabilis. Idē & Venerādus dicit. Seneca. Vocē estimatiōe dignā: & oī seculo venerandam. Poetę Veneratū quoq aliqñ p̃ venerabili seu venerādo posuerūt. Vir. Cursusq dabit venerata sacer dos Veneror aūt cōpositū existimāt a venia & oro: vt sit venerari q̃ siveniā orare. ab eo fit Veneratio p̃ honore & cultu. & Venerant aduerbiū. Apuleius. Et ab eo venerant exceptus paululū qeui. Quidā etiā Venerabilit vsurparūt. CONSPICVI. Clari: Spectādi. Specio verbū invsu apud vetes fuit p̃ aspicio/video. Vnde augures spectere hoc est inspicere aues dicebāt. & Spectionē auiū p̃ ꝓtēplatiōe & inspectionē. Ennius. Vos epulo postq̃ spexit: & vestipici custodes vestiū serui: qd frequēti diligētia vestes inspiciebāt. Plaut⁹. Tū familia tota vestipici: iunctor auricustos. Afranius. Noui nō inscia ancillulā vespe: & vestispicam. Ab hoc fit frequentatiuum Specto qd interdū video significat. Vir. Heu magnū alterius frustra spectabis aceruū. Interdū inspicio caueo. Plau. Spectandū ne tibi annulū det neq roget. Aliqñ approbo. Teren. Spectādę an exigēdę sunt nobis pus. Cice. Nō igit ex singulis vocibus philosophi spectādi sūt. Nōnunq̃ tendo: vt hic ad mortē spectat: hoc est q̃si respiciēdo tēdit. Cice. Ad extremū si ad pernicie patriæ res spectabit. patriq̃ salutē anteponēs saluti patris Quinti: Et qd ad pessimū spectat euentū: miserabilis sis oportet vt miserator esse videaris. Hinc Spectabilis dicit spectatiōe dignus: & q̃si admirabilis. Apuleius. Iubet ꝓstrui pulchrꝝ ac spectabilē curꝝ. & Spectatus p̃bat⁹: cuius sc̃ spectata iā virtus est. Vir. Sūt nobis fortia bello pectora: sūt animi: & rebus spectata iuuentus. & spectatores q ad ludos spectādi causa cōueniūt. Plau. Nūc spectatores Iouis sūmi causa clare Plaudite. Itē generalit qcūq aliqd aspicit eius rei spectator dici pōt. & Spectaculū qd modo significat id qd spectat. Virgi. Nocte pluit tota redeunt spectacula mane. Modo ipsā spectationē. Cice. O graue acerbumq spectaculum. Aliquando locum qui ad ludos spectandos ædificatur: quem supra diximus pluratiuo numero Foros appellari. Sueto. De spectaculo excitat⁹ descēdit. Liuius. Tū ꝓmū circo qui maxim⁹ dicitur: designatus est locus diuisa loca patribus: equitibusq vt spectacula sibi qsq faceret: fori appellati. Itē a Specto cōposita fiūt Aspecto & circūspecto: qd ē frequent aspicio: a quo Circūspect⁹ dicit: nō qui circūspicit: vel Circūspicuū vocamus: sed q circūspicit: & in oēm partē spectat: hoc est prudēs & sagax. Ply. Quis eos acutior: qs Circūspecti or. Expecto præstolor: quia dum venturꝝ aliquē præstolamur: anveniat: frequenter aspicere solemus. Plau. Domi te expecto. Aliquando tamen expectare accipimus p̃ morā trahere. Virgili. Tyria Cartaginę qui nūc expectat. Nōnunq̃ p̃ desiderare. Idē. Expectare vemis. Cice. Nihil vnq̃ expectati⁹ fuit. Hic fit Expectatio: quæ modo p̃stolationē: modo morā: modo desideriū significat. In expectatiōe enim esse aliquē dicimus: dū eū cū spe & desiderio expectamus. Prospecto ꝓspicio. Despecto deorsū aspicio. Apulei⁹. In puteū forte despectans Suspecto modo sursū aspicio: & tūc a sursū cōponitur. Martialis. Oculisq suspectās sydera. Mō deorsū aspicio: & tūc a sub deducit. Martialis. Sed suspectat oculis deuorātub⁹ Draucos. Itē a specio fit Specimē: qd ē argumentū quoddā: & p̃batio: siue exemplar. Seneca. Virtutis specimen: & patriæ ornamētū. Vir. Tale dabit Specimē. & species quæ modo formā significat & veluti effigiē rei: estq vocabulū messū. Idē. Neq enī spe: famave mouetur: hoc est nec p̃senti deformitate. nec rumore mox futuro. Speciosus tamen sp in bonam ptem accipitur: hoc est p̃ pulchro: quēadmodū formosus licet Forma messum vocabulū sit. Virg. O formose puer

Moletrina
Pistrinum
Molendinum
Molendinarii.
Molendinarū
Meta
Catyllus
Piso
Pisor
Pistor
Pistillum
Pistura.
Mole
Mola olearia
Trapetum
Amylum

Molossa
Molossus.
Venerabilis.
Amabilis
Spectabilis
Formidabilis
Admirabilis
Risibilis
Hinnibilis
penetrabilis
Stabilis
Possibilis
Venerabilis
Venerandus.
Veneratus
Veneror
Veneratio
Veneranter
Venerabiliter
Specto
Conspicuum
Specere aues.
Spectio auiū
Vestispicus
Vestispica
Specto.

Spectabilis
Spectatus
Spectator.

Spectaculum

Fori

Aspecto
Circumspecto
Circumspectus
Conspicuus.
Circumspicu⁹.
Expecto
Expectatio
Prospecto
Despecto
Suspecto.
Specimen.
Species

Spectosus
Forma

Ouidius

Paulus
Varro

Plynius

Plynius
Seneca
Virgilius

Apuleius

Ennius
Plautus.
Afranius
Virgilius
Plautus
Terenti⁹
Cicero
Idem

Quintil.
Apuleius
Virgilius
Plautus

Virgilius
Cicero
Suetoni⁹.
Liuius

Plynius
Plautus
Virgilius
Idem
Cicero.

Apuleius
Martial.
Idem
Seneca
Virgilius
Idem

Virgilius

Vlpian⁹.

nimiū ne crede colori. Vlpianus tū speciosas personas dici affirmat clarissimas p̃sonas vtriusq sexus. Itē eorum q ornamētis Senatorīs vtūtur: mō species p̃ aspectu & re visa accipit Virgil. Nō tulit hāc speciē furiata mēte Coreb⁹: mō diffinit: qd dicitur de pluribⁿ differētibus numero quō Genus: qddicit de pluribus differētibus spē. Vtputa aīal genus est: qd de homīe. Elephāto: equo: auibus piscibus: reptilibus: aliisq spē differentibⁿ ꝓdicat. Homo vero est Species: quoniā de Socrate: Platone: Aristotele: Fabio. Catone: Cicerone: Aliisq nō spēcie: sed numero differētibus dicit ob eā rōnem ita appellata: qd multoꝝ collectiovna quasi visione cōprehēdatur Hic speciale & Specificum p̃ particulari accipiūt: & Specialiter ac Speciati p̃ pticulariter: quod qdā etiā Specifice dicūt: & Speculum qd aspicim⁹: ac Speciē si est effigiem nr̄am cōtēplamur: qd datū nob a nat fuit nō vt pilos e supcilis: aut barba velleremus: nō vt faciem ificeremus coloribus: nō vt rugas traherem⁹: sed vt nosmet ipsos nosscmus: & formosi deuitarem⁹ ifamiā: deformes redimēdū sciremus cē virtutibus: qcqd corpi deesset

Socrates

Propter quod Socrates hortari adolescētes solebat: vt sese frequēter i speculo ituerētur: Nā si iqt formosi estis: elaborādum ē: vt digni ea specie sitis: sinautē deformes: vt eā deformitatē virtute ac bonis artibus tegatis: q̃nis aliæ quoq sint speculi vtilitates lōge p̃stātiores: in p̃mis. n. quid pulchri⁹ est: q̃ naturā eⁱ⁹ speculari & reꝝ ad id ptinētiū rōnes ingrere cur Cōcauū maiorē vera effigiē reddat: puexū minorē: planū eqlē. Cur ꝓcauū mō intra mō extra spēm rep̃sentet: mō rectā mō puersā. Cōuexū vero planūq semp eandē: & eodē mō. Cur ꝓcauum nō lucē trñ ac radios puersū ad solē reflectat: sed etiā calorē emittat talē: vt facilius accendat q̃ aliqs alius ignis Planū vero lucē trñ reflectat sine calore. Cōuexū nec lucē nec calorē. Ad hæc qa ibeculi oculi: qd sursū nere cōis solē nō possent: formā eius habitūq: & veꝝ illū igneū calorē ꝓtēplari nō valebāt: inuētū est ope atq adiumēto speculi nō modo Oriētē: Occidentēq illū ꝓspicere: veꝝ etiā supra nos stantē & nullo rubore p̃fusū: sed candida luce fulgentē. Præterea duoꝝ sydeꝝ occursū. quē Defectū vel Defectionē solis siue græco vocabulo Eclypsiꝫ noiamus: quo iterpellari aliqñ dies solet: qs vnq̃ cernere potuisset: aut cām eius cōprehēdere? nisi liberius i speculo solis/lunæq imagines videremus. Taceo qd iuuenis in speculo sevidens admonet flore ætatis: tps illud discēdi esse: & fortia audēdi. Senex vero vt q̃ canis indecora sūt: deponat: & de morte iminēte iā cogitet. Quid qd viri fortes cicatrices suas si q̃s in facie habēt: speculis ꝓtēplātes memoria virtutis excitant. Audiui ego sæpenumero Federice p̃nceps te quotiēs faciē tuā in speculo ꝓtēplaris: nullo amissi lumīs desiderio affici: sed lætō ac sereno vultu modo v̄ba illa ꝑferre θαῤῥοῦ φέλιέρικε καὶ σὰ ὑτὸν βλέπε φάνερὸς ἰγὰ τὴν ἀρετὴν κὰθαὲρὰι μιὶιὸνὲὺ ὴν hoc est bono aio sis Federice: teq ipm manifeste aspice: vt virtutis tuę ꝓtinue memineris. mō ita dicere. Dii boni quos ego vel virtutis: vel fortunę socios habeo Philippos: Horatios Hāniba les: Sertorios. Expgiscere: expgiscere aliqñ Federice: & illos nō mōvmus lumis: sed factis ēt: ac reꝝ gestarum glia equipare ꝓtēde: hæc nobis ab aliis relata sūt. Illud v̄o ex meipo videor augurari: te qñ puigilē istū tuū oculum in speculo ꝓtēplaris: nō mediocri letitia affici: qd scias p oēm iā italiā puerbiū loco haberi. Plus vnū Federicū vnico oculo videre q̃ cætos oēs p̃ncipes duobus. Illa ꝓterea Sertorii verba frequēti tecū vsurpare sermōe Alii nō semp virtutis suæ isignia secū ferūt: sed hastas/torques: corōas domi relinquūt. Ego v̄o rei militaris i signia mecū assidue porto: eosdēq: & virtutis meę & fortunę habeo spectatores. Ad hæc igit cōparata est materia excipiēdaꝝ imaginū potēs: & inuēta sūt specula ex ferro plūbo/argēto/crystallo/vitro/mixtisq materiis Quinetiā natura ipa nobis specula p̃auit: q̃ semp essent in promptu. Fōs cunq plucidus: & qescens aq̃: ac lene saxū imaginē reddit. Vir. Nec sū adeo informis nup me in littore vidi. Cū placidū vētis staret mare. A specio Specularis lapis dictus: qd ad speculi similitudinē luceat: atq imaginē reddat. Findit in tenuissimas crustas: hūc olim trñ Citerior hispania mittebat. postea Cyprus & Sicilia: & Africa miser. Est & i bononiēsi agro breuis: maculosus: cōplexu silicis alligatus nuq̃ visus est qnq pedū lōgitudine amplior. Humorē hūc terræ existimāt Crystalli modo glaciari: i lapidēq ꝓrescere. Huius olim ramētis circū maximū ludis cyrcēsibus straueret vt esset cōmēdatio candoris. Item a specio Specula dicta de q̃ aliqd ꝓspicim⁹. Vir. Specula missenus ab alta: a quo Speculor v̄bū: qd p̃pe ē in dago: pquiro: & veluti e specula p̃specto: a quo Speculatores dicti: q vel e speculis aspiciūt: vel in bello ātē exercitū explorādi grā mittunt: & Præspeculor verbū ātē speculor. Suetoni⁹ de Cæsare. Exercitū neq p insidiosa itinera duxit vnq̃: nisi p̃speculatus locoꝝ situs. p metaphorā trñ speculari accipim⁹ p̃ scrutari: & exacte ꝓsiderare. a quo Speculatio ꝓsideratio. Specus quoq a specio deriuat: qd locus sit: vt Vlpianus diffinit: ex quo despicit: vl q vox in eo repcussa hoīem ibi alterꝝ videri faciat. Dicimusq hic specus: hæc specus: & hoc specus. Itē hoc Specu: & in plurali hæ specus. Itē Speciū cūi⁹ diminutiuū ē Speallū. A specio de ducit instrumētū teres: ac paruū quo medici ad tentādā vulneꝝ: ac fistulaꝝ viam vel p̃fundit atē vtunt. Pacuuius Celsus Vt medici faciūt q prius specio vulni⁹ tentāt. Corneli⁹ Celsus. Ante oīa aūt dimitti speallū i fistulā ꝓuenit: vt quo tēdit: & q̃ alte pueniat: scire possum⁹. Hinc oriculariū speallū dr̄: qd curādis auriḃ⁹ adhibet. A specu siue Speallī similitudine Spiculū telū dr̄ ad similitudinē sagittę. Itē ipa Sagitta: a quo Spiculor ꝓfigo. & Spiculator carnifex. & Spica qd ad spiculi similitudinē acuta sit. dr̄q & masculino & neutro gne spic⁹ & spicū. Est. n. p̃pe cū p culmi folliculū. i. extremū tumorē aristę adhuc tenues i modū spiculi eminēt. Abusiue trñ & de maturis frugibus hæc vocabula dicunt. A spica siue spico fit Spico v̄bū: qd significat spicas emitto. Itē Inspico: qd ē ad spicaꝝ & aristaꝝ similitudinē incido vel fodio. Vir. Ferroq falx ispicat acuto: & Spiceus. Idē. Spicea iā capis cū messis iborruit. Itē ad eodē Spina si ē sentis: qd ad spiculi similitudinē acuta sit. a quo Spineū qd e spina est: vt corona spinea. & Spinosū spinis abūdās. & Spinus piroꝝ arbor: qd spinis referta sit. Idē. & spinos pruna ferētes. Itē a specio cōposita fiūt Aspicio: qd est video. Vir. Aspice bi sensos lætantes agmine Cygnos. a quo fit Aspectus. i. intuitus atq effigies cuiusq aīalis: vt horridus aspectu: hoc est visu horribilis: & qui effigiē habet horrēdam. Trāsfert q etiā ad inaiata. Ply. Prerupata rupes: & aspectu horrida. Despicio qd p̃pe est deorsū aspicio. Quintilianus. Nullam ego res humanas despicere prouidentiā reor: hoc est humanaꝝ curā habere Quoniā vero ea quæ contēnimus quasi deorsum & ad pedes nostros ꝓiecta aspicere solemus. capitur despicio pro con

Genus

Specialę.
Specificum
Specialiter
Specialim
Specifice.
Speculum

Defectus solis vel lunę
Defectio solis vel lunę
Eclypsis solis vel lunę

specularis lapis

Specula
Speculor
Speculator
Præspeculor

Speculatio
Specus.
Specu
Spectum
Speccillum
Oricularium
Spiculum
Spiculo:
Spiculator
Spica
Spicus
Spico
Inspico
Spiceus
Spina
Spineum
Spinosum
Spinus
Aspicio
Aspectus
Despicio
Aspectus.
Dispicentia

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Despectus
Expicio
Expecto
Expectabūdus
Expectatio
Suspicio
Suspicor
Suspicio.
Venio in suspitionem
Suspiciosus
Prospicio
Prospectus
Prospicientia
Prospicuus
Prespicio
Inspicio
Introspicio
Respicio
Respectus
Conspicio
Conspectus
Conspicilium
Conspicuus
Dispicio
Dispicientia
Perspitio
Perspicax
Perspicaciter.
Perspicuus
Perspicue.
Perspicua oro
Perspicuitas
Perspicacitas
Aruspex.
Extispex
Aruspicium
Exstispicium
Aruspicina.
Exstispicina
Auspicium
Auspicor
Auspicato
Auspicatissimū
Auiper
Pronuba
Auspicium.
Augurium
augur Auguro
Auguror
Auguraculum
Augustum
Cesar
Siluius
Ptholomeus
Arsacida
Muranus
Superbus
Superbio

Superbia

Superbe
Supbiloquēs
Supbiloquntia
Superbiter
Tectum

Architectus
Architector

téno. Cice. Despectus ab oibus: ac pro nihilo habit⁹. Ab ꝗ fit despicus: hoc est intētus: vigil. cui⁹ exēpla apud — Cicero.
Apuleiū frequētissima sūt: & Despiciētia: & Despectus q̃rtę declinatiōis ꝑ ptēptu. Expicio: cui⁹ frequētatiuū ē
Expecto: qd ꝓprie significat obseruo: q̃si diligenē aspicio. Teren. Expecto qd velis. Q̃ nivero aspiciētes aliqd — Terenti⁹
diligenē manere diutius eodē loco solemus. Expecto aliqū ꝑ maneo vsurpat. Vir. Tyria Carthagine q nunc — Virgilius
expectat. Martia. Expectāt curęq; catenatiq; labores. Itē ꝑ desidero qm̄ q̃ desideram⁹ cū voluptate aspicimus — Martial.
Idē. Expectare venis: & ꝑ spero qm̄ q̃ speramus: q̃si cū p̃sentia aspicere videmur. Idē. Sed illos expectata se- — Idem
ges vanis elusit aristis. Ab hoc Expectabundus & Expectatio deducunt. Suspicio sursū aspicio. Vir. Et fasti- — Idem
gia suspicit vrbis. Ab hoc fit suspicor notę significatiōis dictū: qd cū timore quodā ea videmur aspicere de q- — Virgilius
bus dubitamus. Vir. Suspectaq; dona p̃cipitare iubet. Hinc fit suspicio: qd si cū venio iūgat semp passiue acci — Virgilius
pit. vt Veni in suspitionē. i. factus sū suspect⁹: & Suspiciosus tā q suspicat q̃ q suspectus est. Prospicio lōge vi-
deo: q̃si porro specio. Vñ fit Prospectus: ꝗ est libera & nō impedita ꝓspectio. Itē ꝓspiciētia hoc est cura, ꝓuiso
nā & ꝓspicio ꝑ curo & ꝑ video capit. Ply. Nā & rebus illi⁹ nō minus q̃ meis ꝓspiciebā. & Prospicuus intētus — Plynius
acvigil. Præspicio antevideo. Inspicio: ceno. Introspicio: introrsū aspicio. Respicio retro aspicio: siue rursus
aspicio: siue aspicio. A quo fit Respectus qd modo ipsāvt ita dicā respectionē significat. Plau. Et me respectu — Plautus
terruit: mōrōnē q̃ ad aliqd agendū mouemur. Ply. Nāq; eo respectu cōmotus abscesserat. Cōspicio cerno. vñ — Plynius
fit Cōspectus ꝑ aspectu. Vir. Vix e cōspectu siculæ telluris in altū. Vela dabāt læti: & Cōspiciliū instrumētū — Virgilius
qd adhibemus oculis: vt res maiores videant. Plau. Vitꝫ cedo. Necesse est ꝓspicilio vti: & Cōspicuus adiecti — Plautus
uū: qd mō significat sagacē ꝓspicacē acutū. Quin. Cōspicuus sagax callidus: mō clarꝫ: & q ab oibus ꝓspicitur: — Quintil.
quēadmodū hoc loco Martialis Cōspicuū Amphitheatrꝫ appellat. Dispicio, puideo discerno. hīc dispiciētia: ꝗ — Martial.
est discretio ꝓsideratio. Perspicio itueor aīaduerto. a quo Perspicax: ꝗ ē ꝓsiderat⁹. acut⁹. vnde Perspicacit ad-
uerbiū: qd ē ꝓsiderate acute. Itē Perspicuus clarus trāslucidus: vt aqua, vitrū, crystallū, aliiq; trāslucētes lapilli
a quo aduerbiū Perspicue ꝗ est clare. vnde ꝓspicuā quoq; orationē dicim⁹: ꝗ est clarā atq; aptā: & Perspicuitas
a qbusdā sicut Perspicacitas vsurpat. illud splēdorē ac facilitatē: hoc ꝓsiderationē & acumen significat. Præter
hæc Aruspex a victimis in araspiciēdis: is eni est aruspex: q inspectis extis futura ꝑdicit: q & Extispex dicit. a
quo Aruspiciū inspectio extorꝫ: sicut Extispiciū. & ars ipa Aruspicina: q̃ Extispicina quoq; dicit. Itē Auspi-
ciū ab ispiciēdis auibus. cū p inspectionē captabat auspiciū. hic factū est: vt dicam⁹ Auspicia ducū atq; ꝓncipū: — Plynius
q̃ a solo duce capiūt. a quo fit Auspicari qd nō mō significat auspiciū capere: sed etiā incipere: nec in bonā trn̄ ptęz
accipit: qd frequētissimū est: sed etiā in malā. Ply. At homo infœlicit nat⁹ manibusq; pedibusq; deuinctis aīal — Plynius
cæteris impatur⁹ a suppliciis vitā auspicat: nā qm̄ nō est verbū: fere semp in bonā ptē accipit. Teren. Haud au — Terenti⁹
spicato huc me appuli. i. nō fœlicit & q̃si nō repugnātibus auspiciis. Quin. Itaq; apud illos Homerus sic apd — Quintil.
nos Virgilius Auspicati simū dedent exordiū: ꝗ est fœlicissimū. Auspex dicebat⁹: q nuptiis ꝑerat celebrādis
quia auspiciū ꝑ nuptiis cape solebāt. Adhibebat⁹q; hic, ꝑ parte mariti sicut Pronuba: q̃ ꝑest: & ipa nuptiis ce- — Horatius.
lebrādis ꝓptevxoris. Aliqn̄ etiā ꝑ eo ponit q dux militę est. Horatius. Nil desperandū teucro duce. & auspice. — Virgilius
Vir. Auspiciū, ꝓ potestate posuit. Cōem hūc ergo populū ptibusq; regamus auspiciis: ab eo qd ꝑceditid qd se-
quit: qd nīdē auspiciis creati ꝓsules parē habēt potestatē. Inter auspiciū & auguriū qdā hāc differentiā faciūt:
vt auspiciū sit auiū ꝓspectio: & qd exvolatu auiū & vocib⁹ significat. Augurivero qd rerꝫ oim ꝓnecturas pru
dent: ac diligenē cōplectit: & trn̄ auguriū quoq; ab auibus: ac gerēdo dicit: q̃si augeriū siue ab auiū garritu. Hic
Augur q futura ꝑuidet: & Auguro: atq; Auguror verbū eiusdē significatiōis: q̃uis aliq ita distinguāt: vt Au-
guro dicamus: cū p̃sagio mētis futura colligim⁹. Vir. Et siqd veri mēs augurat opto. Augurorvero cū futura — Virgilius
veris captamus auguriis. Ab eodē Auguraculū veteres dicebāt: quā nos arcē vocamus: qd ibi aues publice au-
spicarent. Augustū quoq; inde dictū opinant. Est eni, ꝓpe augustū tectū augurio ꝓsecratū: sed p metaphoram
ponit ꝑ nobili & sacro ac maiestatis pleno. Vnde augusti dicti sūt oēs Romani impatores post Iuliū Cæsarē
ab Octauio augusto q ꝓmus meruit hoc cognomē: sicut a Iulio Cæsare dicti sūt Cæsares. & oēs Albani reges
dicti sunt Siluii a Siluio Ascanio Eneæ filio. & Egyptii reges dicti sūt Ptholomei: Persæ Arsacidæ Latini
Murani. Augustū qdā ab auiū gestu: alii a gustatu dictū putāt: qa aues pastę id ratū fecerē. ERIGITVR.
Eleuat ædificat: in altū tollit: de quo supra dixim⁹. AGER. Qui in ædib⁹ Neronis erat inclusus cū siluis
atq; nemoribus. SVPERBVS. Ingens magnificus: excellens: supbus a supbiēdo dicit. Supbio aūt a sup — Virgilius
eūdo: vnde qcqd in aliq̃ re excellit: supbū dicere possumus: q̃si sup alia ies. Vir. Cecidit q; supbū ilion: ꝗ est nobi — Idem
le magnificū: hinc aliqn̄ pro elato ponit: atq; alto. Idē. Et gressus glomerare supbos. Idē. Quiq; adeo magnę — Idem
positis in cudibus vrbes Tela nouant Aruina potēs. Tiburq; supbū. Aliqn̄ pro ornato. Idē. Barbarico postes — Idem
auro spoliisq; supbi. Interdū, ꝓ opulēto. Idē. simul ense supbū Rānetē aggreditur: qui forte tapetibus altis ex- — Idem
tructus. Hinc fit quod superbū aliquando etiā pro arroganti: ac truculento accipimus. Idē. Stirpis Achilleę fa — Idem
stus: Iuuenēq; supbū. Idē. Te turne superbū Cæde noua querēs: & pro vitabili. Idē. Foribusq; affixa superbis — Idem
Oraviꝫ tristi pendebāt pallida tabo. & pro iniquo. Idē. Quos illi bello ꝓfugos egere supbo. Antiqui etiā sup — Idem
bos ꝓpter pompā funeris: quēadmodū supra diximus: mortuos dixere. Plaut⁹. Faciā ego hodie te superbum — Plautus
nisi abis. & mox addidit. Auferere nō abibis. Itē a supbio: qd est efferor: extollor: Superbia deriuat quæ diffi
nit supergrediens elatio mentis ex qua nascitur arrogātia: nā nisi præcesserit occulta elatio mētis: nō sequitur
aperta iactantia. Itē Superbe aduerbiū: ꝗ est elate arrogant: & superbiloquēs: qui superbe loquit. a quo Super-
biloquentia elatus atq; arrogans sermo. Cice: O scelera animiq; ipotētiā: & superbiloquētiā. Ennius ꝓ superbe — Cicero
superbiter scripsit. TECTA. Domos quas Nero incendi fecerat: vt domos suas ædificaret. Tectum proprie — Ennius
pars domus est ea scilicet. quæ domum tegit: ponitur tamen frequentissime pro domo: vt hoc loco: & genera-
liter pro omni loco in quo tecti homines possunt habitare. vnde speluncæ: tuguria: præsepia: casæ: & generali
ter omnia ædificia tecta dicuntur. Vnde Architecti & Architectores dicti: qui ædificandi scientiam habent

Plynius
Cicero.
Plynius
Martia.
Virgilius
Idem

Plynius
Idem

Virgilius

Paulus

Doxius
Euryalus.
Cecrops

Cymra.
Danaus.

Apuleius

Murena.
Varro

Martia.
Varro
Plynius

Ouidius
Iuuena.

Plynius
Vircus
Varro
Vlpianus

Plautus

Horatius.

Virgilius

Iuuena.

& Architectura ædificādi sciētia dicit. Ply. Grande & Archimedi Machinalis scientiæ testimoniū: hinc fit — Architectura
Architectari: qd ē cōponere machinari. Cicero: Vt optime possit architectari voluptates. A tegēdo autē tecta — Machinalis
appellāt. Tegere, ꝓprie operire est: cui⁹ cōtrariū est Nudare: Detegere: Ply. Hæ plātæ plaustri harūdie p hye- — scientia
mē tegēdæ sūt: ꝑ metaphorā trn̄ tegere, ꝑ celare accipimus: Marti. Quod tegit maius creditur esse malū. Vir — Architectari
Vix adeo agnouit pauitatē: & dura tegētem supplicia Quēadmodū econtrario nudare, ꝑ indicare vsurpamus — Tego
Idē. Traiectaq; pectora ferro Nudauit. A tego fit etiā tegmē qd etiā Tegimē dicit Tegmētūq; ꝑ q̃cūq; re ali- — Nudo
quid tegēte: & tegulū eiusdē significatiōis. Plynius: Tegulo eni aūticaꝫ harūdinū domos suas Septentriona — Detego
les ppl'i opiūt. Itē tectū ouiū genus: qd maiori lana optū sit. Itē: Ouium sūma genera duo: Tectum: & Colōi- — Tegmen
cum illd mollius: ꝗ in pascuis delicatius qppe q in tectum rubis vescat. Colonicum loca magis cīta appetit: vñ — Tegimen
habet nomē ꝑterea Toga vestimenti genus: de q̃ iferius dicem⁹: qd corpus tegat: cuius dimiutiuū est Togula — Tegmentum
& Tegulæ qd domos tegāt: ex qb⁹ q̃ ad balneas adhibētur: a Laxitate dicūt Māmatæ: aliæ Coctiles appellāt — Tegulum
Et tuguriū q̃si tegurium rustica habitatio ita vocāt tecta exulua pal ustri Tuguriis vti ab initio cœperunt morta — Tectum
les ꝓusq; ad meliorē vitæ cultū se trāferrēt. qppe aut de frōdibus facere tecta: aut spelūcas fodere sub mōtibus: — Colonicum
quæ a greco vocabulo: vñ origiem hnt: Spelea dicit. Virgilius: Certū est in silus iter spelea ferarum Malle — Toga. Togula
pati: aut hyrūdinum nidos mutātes de luto & virgultis sibi habitacula facere solebant. Tū obseruātes aliena — Tegula
tecta & cogitatiōib⁹ suis res nouas q̃tidie adiiciētes Casas efficere cœperūt a facile cadēdo ita appellatas: qp- — Mammate tegule
pe a Cado fit frequētatiuū Caso: A quo Casito aliud frequētatiuū. Paulus. Si antea ex tegula casitauerit sulli — coctiles regule
cidiū: postea vel ex tabulato: vel ex aliq̃ materia casitare nō pōt. primū eni furcis erectis. & virgultis iterpositis — Tugurium
luto parietes texere. Alii luteas glebas arefaciētes: struxere muros: & addita materia q̃ imbres vitarēt: & æst⁹ — Spelea. Casa
harūdinib⁹ texerūt: & fronde: postea stramēt: & vilue palustri. Deiñ paulati ingenii solertiam exercēdo ad fabri — Caso
catōes ædificiorꝫ gradati, pgressi nō casas mō: sed etiā domos fūdauere e lateritiis parietib⁹: siue e lapide: stru — Casito
ctas: materiaq; & tegula pficere tecta cœperūt: q̃ vt hybernis tēporib⁹ ibres sustinerēt: fastigia faciētes, pdiat — Inuētores rerꝫ
tectis stillicidia deduxere. Lutei ædificii iuentor Doxius fuit Celii filij⁹ exēplo ab hyrūdinib⁹ sumpto. Late-
rarias domos cōstituerūt, ꝓmi Euryalus & Hyperbius fres Athenis oppidū Cecrops a se appellauit Cecropiā
quæ nunc est arx athenis. Quidam trn̄ Argos a Phoroneo rege ante cōditū voluit: qd & Sicyonē Aegiptii mlt
to aīā apd eos Diospolin Tegulas iuenit Cymra Agriopæ filius: & metalla æris vtrūq; in ifsula Cipro. Itē forci
pē: Marculū Vectē: icudē Puteos Danaus ex ægipto aduectus in græciam: Lapidicinas Cadm⁹ Thebis Ar
cheophrasius phœnice Trasoñ muros. Turres vt Aristoteles refert: Ciclopes vt Theophrast⁹ phœnices Era-
riā fabricā alii Chalybas putāt iuenisse: alii Cyclopas. fernī i Creta: eos q vocati sūt Dactili Idei: Ferrariam fa
bricā Cyclopes: Q uę ergo nūc veteri more ita ædificāt: vt nec parietes habeant: nec luto crustata sint: sed stra-
mētis aut harūdinibus aut vlua: alioue simli genere tegant: Teguria dicūt: Olim teguria vocitata. A Tu-
guriū diminutiuū fit Tugurioluū: qd si arctius: atq; angustus Gurgustiū nominat A Gurgulione verme: q in
horreis nascens frumentū absumit: eius diminutiuū ē Gurgustiolū Apuleius: Ergo breuitatē gurgustioli nri
ne spnas peto: sis cōtent⁹ lare paruulo. Itē a tego Tectorium deducit: qd mō adiectiuū est nā & Tectoriū opus
dicimus: mō substātiuū. Est autē illud: q̃ ædificatus paries ĩcrustat supra qd postea illinit: qd vocat Albariū
nisi pīgi tectoriū oporteat: etei cū pingēdū ē nō illinit albariū. Inædilitate Murenę & Varrōis Excisū Lacede
mone e lateritiis pietib⁹ op⁹ tectoriū fuit, ꝓpe excellētiā picturę: & iclusū ligneis formis Romā deportatū ad co
mitiū exornādū: qd opus: qd p se mirꝫ esset: trāslatū trn̄ maiori miraculo fuit. Itē teges straguli genus e scirpo
aut sparto q̃ viliores vtunt. Martial. Nec est amici filiusue vicini sed in grabatis: tegibusq; ꝓcepti. Varro de
re rustica. Stęq; fiūt de Cannabi: lino iūco: palma scirpo: vt funes restes: tegetes. Ply. Nec in fruticū: nec in ve
prū cauliūve: nec i herbarꝫ aut alio vllo q̃ suo genere nominent iure scirpi fragiles: palustresq; ad tegulū te-
getesq. Ouidi⁹: mattā scirpeā vocat. At dñs discedite ait: plaustroq; morātes: Sustuliti plaustro scirpea matta
fuit. Iuue. Aula palatino tegetē ꝑferre cubili. Hāc vulgo nūc Storiā vocāt: quo vbo ἐτωῦ τοῦ
σρωνύειν: qd græci sternere dicūt. Ply. Cadiua mala separi oportet: & stramentis: storiis: paleisve substerni
Hirci⁹. Storias aūt ex funib⁹ āchorariis tres fecerūt & Tegillū paruū tegmē. Var. Ob aquā e nubibus tortā i
dicat fore: vt tegillū pastor sibi sumat. Tignū q̃q; cui⁹ diminutiuū ē Tigillū: a tegēdo dictū eē qs dubitat ē signi
ficat, ꝓprie trabē cui tectū iponit: Sed Vlpian⁹ putat tignū appellatiōe ꝑtineri oēm materiā ex q̃ ædificiū ꝓstat
vnde Cōtignatio textura ipa trabiū: ac tignorꝫ sicut Coassatio assiū dicit. Quidā etiā putāt tegulā & lapidē &
calcē & harenā tignorꝫ appellatiōe noiari. Itē q̃cūq; vineis necessaria sūt: vt pedamenta particæ & filia. Est ēt
Tegillū cucullivinculū e scirpo. Plau. Tegillū mihi aret id si vis dabo. Corticē quoq; a tegēdo qdā dictū arbi-
trant: q̃si cortū tegēs. Est ei Cortex veluti cortū cuiusq; rei: vt i arboribꝫ liber: & i cætis rebꝫ veluti Crusta q̃dā
ad tegendū data. Nā cortū, ꝓpe aīaliū est ꝑsertī eorꝫ: q̃ crassiorē pellē habēt ac duriorē: qd & Scortū dr̄: vñ scor
ta appellatæ sūt meretrices: vel ꝙ sicut pellicule subiugant: cū solū calciamētorꝫ oibus subiectū sit: vel ꝙ ī gra
batulis pelles stratas tenere ꝓsueuerēt: & Scorteū qcqd ex pelle ē: & Scortor meretricor: & Scortes Arietiorꝫ
testiū pelles. Quidē ēt Scrāteū scorteū dictū a scorto existimāt pellē in q̃ sagittæ recōdunt: sed scortū a græco
tractū ē σκὺτος enī pellis ē: & Scutica flagellū ex pelle. Cui⁹ diminutiuū ē Scuticula: & Scutū qd nō sine pel
lib⁹ fit: De q̃ Scutulę dicte: q̃si pua scuta: & Scutulata vestis de q̃ mox dicem⁹: & Scutra idipm vasis gen⁹ qd &
scutula dr̄. Horati⁹ Vilia vēdētē tuni cato. Scutra popello: & Scutiliū tenue: ac macꝫ: i q̃ trn̄ exilis pellicula cer
nit. Ponit trn̄ Coriū ꝑ q̃cūq; pelle: etiā rerꝫ inaīatarꝫ. A quo fit Excorio: hoc est Coriū detraho: Sicut a Corti
ce Decortico: hoc ē detraho corticē & ab eisdē Excoriatio: & Decoriatio. Coriū etiā tergus dicit: Virg. Ter-
gora deripiūt costis: & viscera nudāt. Nā tergū dorsū ē. Vnde a tergo dicimus a pte posteriori mēbranę siue
papyri: aut alterī⁹ cuiusq̃ rei. Iuuena. Scriptus & a tergo nec dū finitus horestes. Hinc fit Postergo verbū
q̃ est post habeo: relinquo: postpono: & q̃si post terga iaceo. A quo Postergator: & Posttergatio: & Tergiuer-

Architectura
Machinalis
scientia
Architectari
Tego
Nudo
Detego
Tegmen
Tegimen
Tegmentum
Tegulum
Tectum
Colonicum
Toga. Togula
Tegula
Mammate tegule
coctiles regule
Tugurium
Spelea. Casa
Caso
Casito
Inuētores rerꝫ
Tugurium
Tuguriolum
Gurgustium
Gurgulio
Gurgustiolum.
Tectorium
Albarium
Teges
Matta scirpea.
Storia
Tegillum
Tignum
Contignatio
Coassatio
Tegillum
Cortex
Corium
Scortum
Scorta
Scorteum
Scortor.
Scranteū
Scortes
Scutica
Scuticula
Scutum
Scutula
Scutulata vestis
Scutra
Scutula
Scutilium
Corium
Excorio
Decortico
Excoriatio
Decorticatio
Terg⁹. Tergū.
Atergo
Postergo
Postergator
Postergatio
Tergiuersor

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Terga verto
Terga do

ſor: qd eſt fallo: & dicta muto. aliqñ etiã ꝑtradico: q̃ſi tergaverto. Návertere terga ꝓpe fugere eſt: qd & terga dare dicimus. Plau. Quid expectas? Quid tergiuerſaris? Prope tñ tergiuerſari eſt eorꝫ: q terga vertẽtes adhuc tñ pugnant: nec ſeſe victos rõmbꝫ volũt agnoſcã. Cice. Et huc atq; illuc tergiuerſante teſtimoniũ cõtra ſe dicere cogo. Liuius. Monebãt ꝓſulẽ hæc: ſed Tergiuerſari res cogebat. i. quibuſcũq; rõmbꝫ poterat veritatẽ diſſimulare: & q̃ſi ſubterfugere. Hinc Tergiuerſator dicit̃: qui tergiuerſat̃: & Tergiuerſatrix fœminiñ: & Tergiuerſatio ipe actus. Pomp̃ tñ aliqñ Tergũ pro tergore. Vir. Obſtupuere animi tantorꝫ ingẽtia ſeptẽ Terga boum plũbo inſuto: ferroq; rigebãt. qd de pellibꝫ intelligi Papiniꝫ idicat. At dũ nigrãtia plumbo tegmina cruda boũ Vnde qñ ſcuta pellibꝫ tegi ſolẽt. Tergũ nõnunq̃ ꝓ ſcuto accipit̃. Vir. Dẽtibus infrendẽs: & tergo decutit haſtas. A terẽdo aũt Tergũ: & Tergus deducunt̃ qñ vehẽdis onerib̃ terunt̃. A pellis Pellio deducit̃ de quo pꝫ dicemꝫ: & Pellicula diminutiuũ: & Pelliceũ qd ex pelle eſt: & Verſipellis fallax. De quo dicemꝫ iferius. Plau. Verſipellẽ ſe facit qñ iubet. A pellẽdo aũt dicit̃ pellis: qd externas iuiurias tegẽdo repellat. Hæc poſtq̃ cõcinnata eſt ad calceos & cætera opa faciẽda Aluta dicit̃. Varro. Paſceolus ſacculus eſt ex aluta factus. Cato: Pueri in ludos paſceolos furare. ab aluta Alutamẽ ſiue Alutamẽtũ veteres dixere opus ex cõcinnatis pellibꝫ factum Itẽ Alutarii ſicut Coriarii ſũt pelliũ & corioꝝ ꝓcinnatores. Plau. Hic alutarius cerdo. Prope tñ alutarii tenuiorũ pelliũ dicunt̃. Coriarii craſſiorꝫ. Pella aũt vrbs Macedoniæ fuit in littore ægæi maris illuſtrata maxime natalibꝫ Philippi Macedonũ regis & Alexãdri eiꝫ filii: vnde vterq; pelleus vocitatꝫ eſt. Iuue. Vnus pelleo iuueni nõ ſufficit orbis. Lucanus. Illic pellei ꝓles Veſana Philippi. Pelleus vero Ꝓaci Regis: & Ꝓginæ filius fuit ex Cito filia Salmonei Regis q̃ vxor fuit Cratei: cui Eſonẽ genuit patrẽ Iaſonis. Pelion mõs ẽ Theſſaliẹ ab oriẽtali pte in cuiꝫ vertice Pineta abũdant: in reliquis partibus quercus. Ouidius. Pelion Emonię mõs eſt obuerſus in auſtros Sũma virẽt pinu: cæta quercus habẽt. Itẽ a pello Pellirẽ galerꝫ dixerũt qd fieri ſolebat ex pelle. Eſt aũt genus clipei. A quo Galerita auis de qua ſupra: & Galerus maſculino: ac Galerꝫ neutro genere dicitur. Vir. Et tẽperat aſtra Galero. Idẽ. Nec archadii bene ꝓtegit vmbra Galeri. & Palear q̃ſi pellear. Sũt enim Palearia pelles pẽdentes ex gutture qualeſ ſin bobꝫ videmꝫ. Vir. Et cruꝫ tenus a mẽto paliaria pendẽt. Et pallor ſm quoſdã q̃ſi pellis liuor. A quo Pallidus & Palleo verbũ. A quo pallesco qd ſignificat pallidus fio: & Expalleo: a quo Expallesco. Pallorẽ etiã veteres ꝓ vetuſtate & negligẽtia poſuerũt. Lucil. Ocriũ inertia paſtor eũ ad pauperiẽ redegit. Pellẽ quoq; ſiue coriũ alio noie Cutẽ vocam̃ a græcis ſũpto vocabulo q κοῦλιον noiant: Ply. Ergo cutis ipa ſenſu caret maxie in capite vbicũq; ꝑ ſe ac ſine carne ẽ vulnerata nõ coit vt in bucca cliioq; hoc fit. Cuticula diminutiuũ: & Recutiti dicit̃ iudei: q̃ eſt circũciſi: & cute q̃ eſt ꝓputio ꝓuati: & Intercus aqua q̃ inter carnẽ & cutẽ eſt. Itẽ morbus de quo ſupra dixim̃: & Intercutaneũ ſiue Subcutaneũ ſiue Subtercutaneum: qd ĩtra cutẽ ſiue ſub cute: ſiue ſubter cutẽ eſt. Et Cicatrix q̃ſi circa cutẽ. Eſt enĩ Cicatrix ſignũ qd exvlnere remanet. Vnde Cicatrizare dicimus cicatricẽ inducere. Itẽ Cicuta qd veluti cutẽ circũcirca habeat: intus aũt vacua ſit. Eſt enĩ Cicuta qd inter Cannarꝫ nodos eſt. Virgil. Eſt mihi diſparibus ſeptẽ cõpacta cicutis Fiſtula. vñ & cicuta herba appellat̃ caule viridi: & geniculato: ac vacuo: vt calami: altiore ſæpe binis cubitis: & in cacumine ramoſo: foliis coriãdri tenuiorib̃ graui odoratu ſemine aniſi craſſiore: radice cõcaua nullius vſus ſemini & foliis refrigeratoria vis q̃ cũ necat: incipiunt algere ab extremitatibus corpis. Remediũ eſt ꝑus q̃ pueniat ad vitalia: vini natura excalefactoria. Sed in vino pota irremediabilis ẽ hac extinctꝫ eſt Socrates. Fit ex ea ad refrigeran dũ ſtomachũ Malagma. Cohibet epiphoras oẽs. Dolorẽ in pleureſi ſuppoſita mirifice ſedat. Anaxilaus tradit mãmas a v̄ginitate ſucco cicutæ illitas ſemp ſtare. Cõpertũ eſt ſi teſtibus circa pubertatẽ illiniat̃: venerẽ extingui. Itẽ a Tego Texo: qd q̃ texunt̃: magna ex parte tegunt. Ab eo ꝓtexo: cõpono: Detexo: abſoluo. Intexo: ſimul texo. Retexo: interdũ apio: diſſoluo. interdũ rurſus texo: qd intẽdũ ſignificat antetexo. A q̃ Prætexta de qua inferius dicemꝫ. Interdũ Prætexo: ꝓtego: abſcõdo: excuſſo: q̃ſi aliud q̃ ſit oſtendo. Vñ prætextũ dicimus illud: quo moueri nos cõſtẽdimus ad aliqd agẽdũ: cũ tñ alia cã moueamur. Sueto. & Prætextũ qdẽ illi ciuiliũ armorꝫ hoc fuit. cauſas aũt alias fuiſſe opinant̃. Virgilꝫ. Nõ tñ ãna nouis ꝓtexere funera ſacris Germanã credit. Q uãuis ꝓtexẽs picta ferrugine cælũ. Venturã amiciat imbrifer arquus aquã. Textile: qd texẽdo factũ ẽ: vt textilis corona: textile opus: & textor: ac Textrix vir & mulier q̃ texunt: & a Textrix Textricula p diminutionẽ deducit̃. & Textura opus & actus ipe textoris ſiue textricis & Textrina locꝫ in quo texit̃: & Textim texẽdo: Itẽ a tego cõpoſita fiũt Circũtego ſũ eſt circũcirca opio. A quo circũtectũ amictus genus: qd circũ habeat purpurã. Obtego. Intego. Cõtego: q̃ fere a ſimplicis ſui ſignificatiõe nõ differũt. Protego qd eſt foueo: tueor. Vnde Protector: & Protectio deducunt̃: Retego: & Detego q̃ ꝓ denudo & apio capiunt̃. MISERIS Infœlicibus: calamitoſis: q ꝓpriis domibus expulſi fuere. Miſer ꝓprie dicit̃ flebilis ac calamitoſus. Vir. Stridenti miſerꝫ ſtipula diſperdere carmẽ. Plau. Studeo hũc Lenonẽ pdere: vt meũ herꝫ miſerꝫ macerat. Cice. O miſerꝫ atq; infœlicẽ hũc diẽ. Sũt qui exiſtimãt miſerꝫ dictũ: q̃ſi miſſum: hoc eſt dimiſſum & derelictũ ab oib̃. Aliqñ miſer pro ægroto ponit̃. nã & ægritudo genus eſt ifœlicitatis. Plau. Miſeram eſſe prædicat buccã ſibi fortaſſe medicos nõ eſſe putat. A miſer Miſeria fit: hoc eſt infœlicitas. Idẽ. Seruire amãti miſeria eſt: q ꝑſertim qd amat caret. Itẽ Miſeritudo eiuſdẽ ſignificatiõis: Actius. Qui fœlix miſeritudine factus eſt aliena: & Miſellus diminutiuũ. Plau. Cenſen miſello malũ aliqd factũ. & Miſereor ac Miſeror verba quæ ita diſtinguunt̃: qd miſereri paſſiuũ affectiuũ habet. eſt enĩ corde anxiũ eſſe ex alicuius miſeria. Miſerari vero actiuũ: ẽ q; verbis: aut lachrymis aut ope dolorem: quem ex alicuius miſeria habemus oſtendere. Ab illo fit Miſericordia: quæ eſt ægritudo cordis ex miſeria alicuius iniuſte laborantis ſuſcepta. nam dolor ex parricide: aut proditoris. aut alterius ſcelerati ſupplicio ſuſceptꝫ: mollicies quædam animi: nõ miſericordia eſt. Ab illo fit miſeratio: q̃ eſt ſignificatio miſericordię: q̃ ex alicuius ifœlicitate mouemur. Itẽ a miſerẽdo fit Miſericors: q ex alicuiꝫ calamitate dolorẽ aio ſuſcipit. A miſerãdo Miſerator: qui opus aliqd miſericordię exhibet in eũ: cuiꝫ miſereat̃. Itẽ a miſer verbũ aliud impſonale deducit̃ Miſeret quod ſimili modo paſſiuũ habet affectum. Idem

Plautus
Cicero
Liuius
Virgilius
Papiniꝫ
Virgilius
Plautus
Varro
Cato.
Plautus
Iuuenis.
Lucanus
Ouidius
Lucillius
Plynius
Virgilius
Sacrates
Anaxilaꝫ.
Suetoniꝫ.
Virgilius
Virgilius
Plautus
Cicero
Plautus
ꝓdem.
Actius
Plautus

Tergiuerſator
Tergiuerſatrix
Tergiuerſatio
Tergum
Tergus
Pellio
Pellicula
Pelliceum
Verſipellis
Pellis. Aluta
Paſceolus
Alutamen
Alutamentum
Alutarii
Coriarii
Pella. Pelleꝫ
Pelias
Cratheus
Eſon. Iaſon
Pelion. Pelĩ
Pellirio
Galerita
Galerus
Galerum
Palearia
Pallor
Pallidus
palleo. pallesco
Expalleo
Expallesco
Curis
Cuticula
Recutitus
Aqua intercus
Intercutaneꝫ.
Subcutaneus.
ſubtercutaneꝫ
Cicatrix
Cicatrizo
Cicuta
Cicuta herba
Texo
Contexo
Detexo Intexo
Retexo
Pretexo
Pretextum
Textile. textor
Textrix
Textricula
Textura
Textrina
Textim
Circumtego
Circumtectum
obtego. intego
Cõtego. ꝓtego
Protector
Protectio
Retego. detego
Miſer. miſeria
Miſeritudo
Miſſellus
Miſereor
Miſeror

Miſericordia
Miſeratio

Miſericors
Miſerator

Cicero
Virgilius
Idem
Ennius.
Actius
Turpilio.
Pacuuiꝫ.
Apuleius
Virgilius
Cicero
Terentiꝫ.
Virgilius
Apuleius

Liberius

eſt enĩ Miſeret me illius: & Miſereor illius: quippe vtrũq; ſignificat ex illius me miſeria angorẽ ſuſcipe: Exẽplis plena ſũt oia. Cicero: Miſeret me ifœlicis familiæ. Virgi. Miſere rere aĩ nõ digna ferentis. Idẽ Nũ lachrimas victis dedit: aut miſeratꝫ amãtem eſt. qd pide eſt: ac ſi dixiſſet Nũ ſaltẽ lachrimis oſtẽdit ſe amãtis miſereri. Veteres miſereo ꝓ Miſereor dicebãt: & miſero ꝓ miſeror: & ecõtrio Miſereꝫ ꝓ miſeret. Ennius: Miſerere manus date ferꝫ q̃ me aĩa priuẽ. Actiꝫ: Atq; ita de illis merui: vt iure hæc nũq̃m miſerarẽt mala. Turpilius: Nũc prãs me miſereꝫ magis. Pacuuius: Vt accepiſti me cũ iſto verbo miſereꝫ me tui. A miſeror fit Miſerabil: q̃ ẽ miſeratione dignus. & Miſerandꝫ: miſeratione ꝓſequẽdus: & A miſereo: q̃ veteres vtebãt̃: miſereſco: q̃ ẽ moueor mia. Apuleiꝫ Cõmodũ oẽs miſereſciꝫ. Virg. His lachrimis vitã damus: & miſereſcimus vltro Itẽ a miſer fit aduerbium miſere: qd iterdũ ifœliciter ſignificat. Cicero: Neq; moueri eiꝫ deſiderio nõ poſſũ: quitam miſere periit. Interdum ponit̃ ꝓ valde. Terẽtiꝫ: Eã miſere amat miſerꝫ aliqñ do dolẽtis ẽ: ac ſi diceremus nefas. Virg. Cecropidæ iuſſi miſerꝫ ſeptena q̃tãis Corpora natorꝫ. Miſerabiliter etiã aliq vſurpãt. Apuleius Oppido q̃ miſerabilit̃ illachrimãs. Itẽ a miſeratiõe Cõmiſeratio fit: Eſt autẽ Cõmiſeratio: cũ vl aſpectu alicuiꝫ vl ratiõe: vl etiã cogitatõe adducimur: vt eũ miſereamur: & a miſericorde fit aduerbiũ miſericorditer: & a miſero miſeriter. Liberius: mẽs icorrupta miſeriter corrũpit̃. THFRMAS: balneas publicas Thermæ eũ dicte ſũt ab aq̃ꝫ caliditate: græcę enĩ θερμὸν calidũ dicit̃. Vñ Thermophylę dctũs eſt mõs lõgiſſimus: qui mediã gręciã diuidit vt Apẽnius italiã ĩcipiẽs a Leucade ĩ occidẽte: & egeũ mare haud lõge a Demetriade ptẽdẽs: fauces habẽs anguſtiſſimas: iuxta q̃s calidę aq̃ ſcaturiũt: ideo a caliditate portarꝫ nomẽ inditũ: nã θερμὰς græci portas appellãt. Hic locꝫ plurimorꝫ ducũ facinoribus ĩclytꝫ ẽ: ſed ĩ primis memorabili morte Læonidę & ſex cẽtorꝫ ꝓmilitonũ nectã q̃ndi q̃ ẽpi ſtrage Perſarꝫ: mos veterꝫ fuit ſinglis diebus lauari. Itaq; oẽs fere ditiores ꝑuatas ĩ dombꝫ ſuis balneas habebãt. Erãt præterea alię ĩ publicũ vſũ ædificatę: hæ thermę vocabant̃. Imprimis celebres Romæ fuere Agrippie: Neronianæ: Titi: Veſpaſiani: Domitiani: Antonianæ: Alexãdrinæ: Gordianę Seuerianæ: Diocletiani: Aurelianæ: Cõſtãtinianæ: Nouatianę: hæ creſcẽte ꝑncipiũ luxuria magno ſumptu: ac ſplẽdore ædificabãt̃: ita ut lauacra ſepe iſtar vrbiũ videret̃. Erãt ĩ his areæ ãplиſſimę erãt portic̃ ĩ porticib̃ exedræ ſpatioſiores: habẽtes ſedes: ĩ qb̃ philoſophi rhetores: q̃liquiq; q ſtudiis delectãt̃: ſedẽtes ſolebãt diſputare: tũ pyſtilia q̃drata: ſiue oblonga ambulatiõis circuitionẽ habẽt: quã græci vocãt Diaulã: vna ex q̃ttuor porticib̃: q̃ ad meridianas regiones ſpectabat. duplex ſolebat eſſe: vti cũ tẽpeſtates ventoſæ eſſent: nõ poſſet aſpergo in interiorẽ partẽ peruenire. In duplici porticu Ephœbeũ in medio erat: hoc eſt exedra ampliſſima cũ ſedibus: tertia parte lõgior q̃ latior. Proxime Cõſteriũ. qd & apoditeriũ vocãt̃ vbi veſtes deponebant̃. A cõſterio inuerſura porticus frigida lauatio: quã græci Lytron vocãt̃. Ad ſiniſtrã ephœbei Eleotheſeon: qd noſtri vnctuarium dicũt iuxta id Eleotheſiũ frigidariũ. E regione frigidarii Cõcamerata ſudatio. Ex aduerſo Calda lauatio Atq; hæc oia nõ in ſolo tñ: ſed etiã penſilia erãt. Tũ q̃ dicebat̃ Paleſtra: in q̃ exercebant̃ Athletæ. In paleſtra Peryſtilia erãt: qualia ſupra dixim̃. Extra tres porticus diſponebant̃: vna ex Peryſtilio exeũtib̃: duæ dextra atq; ſiniſtra ſtadiatæ: ex qbus vna ſpectãs ad ſeptẽtrionẽ ſpiciebat̃ duplex: ãpliſſima latitudine. Altera ſimplex ita facta: vt in ꝑtibus quæ eſſent circa parietes: atq; etiã q̃ ad colũnas margines haberẽt in ſemitas nõ minꝫ pedũ denũ: mediiq; excauatũ: vti gradus eſſent marginibus in deſcenſũ ſex q̃pedes ad planitiẽ: q̃ planities foret nõ minus pedes duodeci: vt veſtiti circũ margines ambulãtes a cũctis ſe exercẽtibus minime ĩpedirent̃. Hæc porticus Xyſtos apud græcos (vt ſupra diximus) vocitat̃: qd athletæ ꝓ hiberna tpa in tectis ſtadiis exercent̃. Int̃ porticus ſiluæ erãt: aut Platanones: aut Daphnones hoc eſt loca Platanis: vel lauris cõſita: q̃ plataneta q̃q; & Laureta dicũt̃: in qbus ſpiciebant̃ int̃ arbores ambulationes: q̃s a noſtris etiã Xyſtos. & Ambulacra diximus appellari. Quidã etiã neutro genere Xyſta nominarũt: græci Paradromidas vocãt: ĩ quas ꝓ hyemẽ ſere no cælo athletæ e Xyſto ꝓdeuntes exercebant̃. poſt Xyſtũ ſtadiũ erat ita figuratũ. vt poſſent hoĩm copiæ cũ laxamẽto athletas certãtes ſpectare. Stadiũ græca vox eſt στάδιον enĩ græci dicũt. Latine appellat̃ curriculũ in quo equi currũt: & certãt athletę dictũ ἀπὸ τῆς στάσεως: q̃ eſt a ſtatiõe: qd Hercules eo ſpatio vno ſpũ cõfecto cõſtituiſſet iſtitutũ q̃ppe ab Herculę ſtadiũ tradũt: eũq; pedibus ſuis metaſſe id ſtadiũ: qd eſt Piſis apud Iouẽ Olympiũ: feciſſeq; id lõgũ pedes ducẽtos: Inde poſtea cæta ſtadia in terris græciæ ab aliis inſtituta pedũ qdẽ ſimili modo ducẽtorꝫ: verũtñ aliquantulũ breuiora: ex quo collegiſſe Pythagoras philoſophus dicit̃ plantã Herculis tãto fuiſſe q̃ aliorꝫ ꝓceriorẽ: quanto Olympicũ ſtadiũ cætis longius foret: comphenſaq; pedis menſura ſm naturalẽ mẽbrorꝫ omniũ ꝓportionẽ ſtatuiſſe: tãto fuiſſe Herculẽ corpe cætis excellẽtiorẽ quãto Olympicũ ſtadiũ alia pari numero anteiret. Cõtinet aũt ſtadiũ octauã mille paſſuũ partẽ ex quo inſtitutũ: vt terrarũ ſpatia: viæq; in ſtadia diuiderent̃: anteq̃ Romani mille paſſus inuenirẽt. Hinc Eratoſthenes in o im litterarꝫ ſubtilitate ſolertiſſimus vniuerſũ orbis circuitũ ducẽtorꝫ qnq̃ginta duorꝫ miliũ ſtadiorꝫ eẽ pdidit q̃ mẽſura ſm Romanã cõputationẽ efficit tricẽtieſ qn decieſcentena millia paſſuũ. Hipparcus addidit ſtadiorꝫ paulo minꝫ vigintiqnq; milia: Dionyſiodoro v̄o qui geometrię ſcia nobiliſſimus fuit: vita functo inuenta eſt in ſepulchro eius epiſtola Dionyſiodori noĩe ad ſuperos ſcripta. Perueniſſe eum a ſepulchro ad infimã terram: eẽq; id ſpatium ſtadiorꝫ quadraginta duorꝫ miliũ ex quo Geometrię interpretati ſunt a ſummo terrarꝫ orbe: vnde miſſa erat epiſtola: ad pilæ mediũ eẽ lõgiſſimũ ſpatiũ: & ex eo cõſeq vt in circuitu ſint ducentaquinquaginta milia ſtadiorꝫ: Cui mẽſuræ Harmonica ratio: quę cogit rerꝫ naturã ſibi ipſam congruere: addit ſtadiorꝫ ſeptẽmilia: ẽrarꝫq; nonageſimã ſextã milleſimã totius mũdi ꝓtem ꝓſtituit. Efficit nũc autem ſtadiũ centũ vigintiqnq; nõs paſſus q̃ ẽ pedes ſexcentoſ uiginti qnq;. Poſſidonius nõ plus quadraginta ſtadiorꝫ altitudinẽ eẽ: in qua nubila ac vẽti nubeſq; peruenianꝫ: arbitratur. Inde purꝫ liquidũq;: & imperturbatę lucis aerem eſſe. Sed a turbido ad lunãviciſcentũ ſtadiorꝫ: Inde ad ſolem quinquies millies. Perſæ nõ ſtadio: ſed alio genere menſuræ vtebant̃: quod vocant Paraſangẽ: Id verbum apud hyſtoricos frequẽtiſſimũ eſt: Præter hæc nemora erãt: prata. ſaltus: natatoria: ædificiis ſuperbiſſimis fornicibus camerata: colũnæ marmoreę diuerſorꝫ colorꝫ ĩmẽſæ: iſignia pa

Eratoſthenes
Hipparcꝫ.
Dionyſiodorus
poſſidoniꝫ

Miſeret
Miſereo.
Miſero
Miſereturꝫ
Miſerabilis
Miſerandus
Miſereſco
Miſere.
Miſerum
Miſerabiliter.
Commiſeratio.
miſericorditer
Miſeriter
Therme.
Thermophyle.
Therme agrippiane
Therme neronianae
Therme titi
Therme veſpa.
Therme domitianae
Therme antonianae
therme alexandrine
Therme gordi.
Therme ſeueriane
Therme diocletiani.
Therme aurelianae
Therme cõſtantinianae
Therme nouatianae
Diaula
Ephebeum
Comſterium
Apoditerium
Lytron
Eleotheſium
Unctuarium
Sudatio concamerata
Lauario calda
Paleſtra
Xyſtos
Platanones
Daphnones
Plataneta
Laureta
Ambulacrum
Xyſtum
Paradromis.
Stadium
Paraſange

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

uimenta: testudines auro refertæ: aliæq; delitiæ: quibus nō miror est: si principes quoq; ad frequentē thermarum vsum alliciebant. Comodū imperatorē septies in die lauasse: frequēterq; in thermis cœnitasse memoriæ prditum est. Successore vero eius Pertinacē: quis in multis esset modestissimus: in balneis tamē publico die natalis vrbis Cōmodianis ministris lauasse. Gordianū iunioré ita lauādi fuisse cupidū: vt bis hyeme quater & quinquies æstate thermas adire cōsueuerat Galenū iunioré hyberno tempore ter in die, æstiuo septies lauisse hūc cū in hortos pficisceret vniuersa officia seq; solita: i sse cū eo præfectos: & magistratus adhibitosq: cōuiuiis & natationibus simul cū pncipe lauisse: sæpe etiā admitti solitas mulieres formosas: & puellas: & cū his cōmixtas aliqn deformissimas anus: quod ioci cā a se fieri dicere pncipē cōsueuisse. Vsq; adeo aiūt thermarū vsus promiscuus erat: vt frequētissime pncipes cū populo lauarent. Tradūt Adrianū in prmis hoc facere solitū. Is cū aliquando Veteranū quēdā notū sibi in militia cōspexisset: in balneo dorsū ac posteriores ptes corporis parieti atterentē: pcōtatus eum fuisse dicit: cur se marmoribus distringendū dedisset. Cūq; ille iccirco hoc a se fieri respōdisset: qd seruis careret: & seruis eū: & pecunia liberaliter donauit. Paucis vero mēiectis diebus: cū cōplures senes ad prouocādā principis liberalitatē eodē venissent: seq; parieti identidem attexissent: euocari eos iussit: & aliū ab alio mutuo confricari. Heliogabalus Bractariorū: hoc est eorū: qui Bracteas: siue p diminutionē Bracteolas: hoc est tenuissimas ex auro vel argento vel alio metallo laminas faciebant: quorū ars Bractearia vocatur: & quod bracteis tegit: Bracteatū dicitur & Vitrariorū: & Pellionū: hoc est eorū qui vestes pellicias: & alia ex pellibus opera faciūt: & Claustrariorū idest eorū qui claues & cætera: que ad claudenda hostia ptinent laborant: & argentariorū: & aurificū aliarūq; artiūvectigal maximū instituit: ex eoq; iussit thermas tā a se fundatas: q̄ a supioribus principibus factas populi vsibus exhiberi: siluas in thermis publicas deputauit. Tintinabulū ammouit. hoc instrumētū æneū erat: quo populus lauādi hora vocari solebat. Vulgo nūc Campana vocat. Martialis. Redde plā: sonat æs thermarū: Ludere pgis? Virgine vis sola lætus abire domū: de huius sono Tintinnire & Tintinnabūt Nenius scribit. Oleū ptera luminū thermarū addidit: qn antea non ante aurorā paterent: & clauderent ante solis occasū. Ipse thermis frequētissime vsus est cū populo æstate maxime: & sæpe visus est cū balneari veste domū reuerti. Ecōtrario Alexander pmiscua balnea in vrbe phibuit. Itē. M. Aurelius Antonius a quodam philosopho monitus Lauacra mixta tradit submouisse ea lege: quasi & defluētes matronarū mores pposuit: & sederi in ciuitatū: equis vehiculisue phibuit. Facete Diogenes philosophus cū aliqn balneas exiret: int̄rogatus an in his multi hoīes essent? paucissimos esse respōdit: rursusq; rogatus an turba multa? cōfessus est. Idē in balneis pedes vnxerat: a capite in aeré spirare vnguentū dictitās: a pedibus vero in nares pdire. MVNERA. Thermas inq̄t appositiue munera: hoc est dona data populo. Donū/Munus/& Præmiū sic separat Donatus. qd donū & munus tā ante factū q̄ post factū dari dicit. Præmiū nō nisi post factū. Donū voluntariū esse. Præmiū deberi: Donū diis dari: Munus hoibus: Præmiū viris fortibus. Donū a liberali hoīe. Præmiū a preclaro. Teren. Quod vis donū a me: & præmiū. Inter dōa & munera hanc differentiā facit quod minus est id qd necessario subimus lege: more: Impio eius q iubēdi habet potestatē. Donū aūt qd nulla necessitate iuris: sed sponte præstat: & si nō p̄stat nulla reprehensio: & si p̄stat: plærūq; est laus. Paulus vero Munus tribus modis accipi putat. vno, p dono: vnde munera dari ac mitti dicūtur. Alio, ponere: qd cū remittit vacationē militiæ p̄stat. vnde imunitas appellat. Tertio, p officio: a quo munera militaria vocant: & milites qdā munifici & municipes: q in ciuitatē recepti munera nobiscū faciunt: de qbus supra diximus. Munus certe in ea sentētia, pprie est donū dictū: vt Varroni placet: qd q mutuo aio sunt id dant officii grā: nec a dono differt: nisi cū p metaphorā vel, p officio ponit: qm̄ officia aut a pncipibus: aut a rebus publicis muneris loco dari cōsueuerūt: vel pro ludis: q a pncipe populis q̄si muneris loco dari pseueērt vel, p ludis: q a pncipe populis q̄si muneris loco exhibent. Martialis de muliere leonē in ludis necante. Prisca fides taceat: nā post tua munera Cæsar: Hæc iā fœmineā vidimus acta manu. Vel, p ponere: quia munera hoc est officia sine labore atq; onere exerceri non possunt. A munere Muneralis lex appellata: q̄ Cincius cauit ne cui liceret munus accipe. Plau. Nec muneralē legē: neq; lenoniā rogo: fuerit nec ne flocci existimo. Munē officiosum veteres dicebāt. Itē eū qui onera populo soluit: vnde Munia dicunt obseqa lege debita: & officia. Itē Immunis q ab hmōi onere liber est: & Immunitas exemptio ab onere. Munusculorū dies appellabant qui ntriis idibus Iuniis: quia is dies festus erat tibicinū colentiū Mineruā. Quinqtriis, pprie dies festus erat mineruę Martio mēse: quo tēpore matronę inter se inuicē munera missitabāt: & cœnas seruis apponebāt: vt viri Saturnalibus. Itē a munere fit Munero verbū: qd est dono. Macrobius. Ianus: cū Saturnū classe, puectum excepisset hospitio: & ab eo edoctus pitiā iuris ferū illū & rudē ante fruges cognitas victū in melius redegisset regni eū societate munerauit. Ab hoc fit remunero. i. retribuo: redono: & Munificus liberalis: q̄si munera large prebens. & Munificētia liberalitas: & Munifice liberaliter. & Munerari: quē græci Agonothetam vocāt: q ludos gladiatorios populo præbet: vnūq; vel plura paria gladiatorū ad spectacula pugnatura, pdunt: q̄ res munus gladiatorū appellat: quia populo tanq̄ munus donat: & q familiā gladiatorū habet: gladiatoresq; domi instruit: ac postea vēdit. A laniādo dicit Lantista. Gladiatores dicunt generalit omīs: qui gladiis pugnāt etiā discēdi grā anteq̄ in ludū, pducant. Specialiter vero int gladiatores sūt Retiarii: q aduersus mirmillonē pugnabāt dicti a rete: qd subscuto gerebāt: vt mirmillonē inuoluerēt. Mirmillones dicebant gladiatores: q genere quodā gallicæ armaturæ vtebant: qd Mirmilloniū noiabāt: vnde galli añ nō mirmilones noiabant: i q̄rū galeis piscis effigies erat. Solebāt aūt Retiarii aduersū mirmillonē pugnātes hæc verba cātare. Nō te peto piscē peto: qd me fugis galle? Cur ludi iuentorē fuisse tradūt Pyttacū mityleneū vnū ex septē sapientū. Hic enī cū de finib iter Atheniēses: & mitylenæos cōtentio esset: creat Impator cū Phrynone Atheniēsiū duce q Pancratiastes fuerat: singulari certamine pugnauit. In q̄ cū rete secū sub clypeo gestasset: Phrynonē eo: dū nō canit iuoluit: eoq; pempto tutat est agrū: q̄ius postea orta rursus de eo cōtentiōe electus cōtrouersiæ iudex

Cōmodo Imperator
Pertinax
Gordia.
Galenus
Adrianus
Heliogabalus
Martia.
Nenius
Diogenes
Donatus
Terētius
Paulus
Paulus
Varro
Martial
Plautus
Macro.
Pyttacus
Phrynon

Bractearius
Bractea
Bracteola
Bractearia
Bracteatum
Vitrarii.
Pelliones
Claustrarii
Tintinnabulū
Campana
Tintinnire
Tintinnabunt
Balnear/vestis
Donum
Munus
Premium
Muneralis lex
Munis
Munia
Immunis
Immunitas
Munusculorū dies
Quinquatrius dies
Munero
Remunero
Munificus
Munificentia
Munifice
Munerarius
Agonotheta
Munus gladiatorum
Lanista
Gladiator
Retiarius
Mirmillo
Mirmillonium
Gallus

Periāder Pedo.
Pacuuius.
Lucillius
Iuuena.
Plautus.
Iuuena.
Lucillius
Ulpianus
Iuuena.
Idem
Perionius.
Virgilius
Idem
Martial.
Tirus
Suetonius.
Virgilius
Idem
Terentius.
Virgilius
Idem
Virgilius
Idem
Idem
Plautus.
Idem
Cicero
Varro
Cicero
Lucanus
Plautus

Periander Atheniēsibus adiudicauerit. Digna certe memoratu ē illa Pedonis vrbanitas de mirmillone: nā cū retiariū cōsequeret: nec feriret: vinū inq̄t cape vult. Itē a munis fit cōmunis: q oīm est q̄si oibus pſentiēs. A quo Cōitas: & aduerbiū Cōiter: p qbus veres munitas: & muniter vsurparūt. Siqdē apud veres Munes & munifici nō a largitiōe q̄ ignota erat: dicebant sed ita appellabant pſentiētes ad ea q̄ amici vellent. Pacuius. Nā quia tā largitio multis ignota erat: munificus nemo putabat nisi parit volēs. Lucillius. Munifici comitesq; amicis nris videamur viri. A munis fit munico verbū q̄ antiqvtebant. & a cōis Cōmunico. A quo Cōmunio: & Cōmunicatio deducunt: qn qd ē vel pōt esse pūati fit vniuersorū: & actus ipse cōicandi: vnde i communione bonorū eos esse dicim q simul viuūt: & redditus suos ac lucra cōicant: lī est cōia faciūt. Itē a munus p diminutionē fit Munusculū. hoc est parum munus. & Munio verbū qd est ppe istruo. orno: & q̄si muneribus cōpleo. A quo cōpositū cōmunio: & mœnia. & murus de qbus supra dixim. & Monile ornamentū gutturis. Quāuis aliq hoc a monēdo potius deductū volūt: vt inferius dicemus. lī etiā Segmētū vocat: qd qbusdā Bratteolis q̄ si p segminibus pstet. Vnde segmētatę vestes dicunt Bratteolis argēteis aureisve depictæ. Iuuenal. Segmēta & lōgos habitus. Plau. Quā pulchre segmētatā vestē. Vnde opa quoq; ex ligno vermiculati depicta segmēta dicunt. Iuue. Et segmētatis dormisset paruula cunis. Segmētatis inq̄t lī est p segminibus. i. tenuissimis ligneis ramētis: a cverlicoloribus depictis: q̄uis etiā itelligere liceat segmētatis: lī ē segmēto tectis. Itē ornamētum equorū a collo in pectō p̄pendēs: & mūdus hoc est ornatus muliebris: q̄si munit: q̄uis alii a mouēdo hunc dictū volūt: qd mūdus id genus ornat? fit: qd sumit ac deponit. Mūdū etiā neutro genere vetēres dixerūt. Lucilius. Legant qdā vxori mūdū omne: penūq;. Ab lī Mūdus adiectiuū: lī est pur: tersus: polit. A quo Immūdus: impur? obscen. & Mūdo & Mūdifico vba: lī ē depuro, detergo. & Mūdicia q̄ & Mūdicies dicit: hoc est lauticia. & ptrariū ei Immūdicia: siue Immūdicies. & Mūde atq; Immūde aduerbia. Vlpian. Mūdū muliebrē esse dicit: quo mulier mūdior fit: ptineriq; eo speculū: matulas vnguēta: vasa vnguentaria: & si q̄ similia sūt. vnguēta aūt: qbus vnguntur valitudinis cā: mūdo muliebri nō ptineri. Itē ab hoc mundo cælū ipm appellatus est mūdus. Nā sicut græci Cosmon qd apud eos ornatū significat: ita nos a pfecta absolutaq; elegātia vocauimus mūdū: & ab hoc q̄tuor elemēta & qcqd cæli ambitu cōtinet simili appellatiōe mūdū noiam. A q̄ Mūdanū dicim qd mūdi est. Vnde int̄rogatus philosoph cuias esset? mūdanū se esse respōdit. Mūdū gētiles tempore in anno patere putabāt postridie vulcanalia: & ante diē tertiā Nonas Octobris: & ante diē sextū Idus Nouēbris. Inferioré enī eius ptē pſecratā Diis manib arbitrātes: clausā oī tpe existimabāt: p̄ter eos dies q̄ supra scripti sūt: quos dies etiā religiosos vocauerūt ea de causa: q̄ his diebus q̄ occulta & abdita religiōis Deorū manū essent in lucē pferent: nihil eo die in re publica geri voluerūt. Itaq; p hos dies nō cū hoste manus pserebat: nō exercitus scribebat: nō comitia habebant: nō aliud qcq̄ in republica: nisi q̄ vltima necessitas coegisset: administrabat. A Cosmus vo græcavoce Cosmographia deducit: lī ē mūdi descriptio. sicut Geographia dicit trę descriptio: & Topographia loci descriptio. Itē Cosmeta qd latine ornator siue ornatrix interp̄tat. Iuue. Ponunt Cosmete tunicas. Itē Microcosmus paru mūdus: quo vbo frequent vtit Aristoteles, p hoie. Cosmus etiā excellēs vnguētarī fuit: a quo vnguēta dicta sūt Cosmiana. Idē. Et cosmi toto mergat Aheno. Perion. Affer nobis inq̄t alabastra Cosmiani. Itē a munio fit Prēmunio qd significat ante munio: vel valde munio: & Munimē Munitio & Munimētū eiusdē significatiōis: cū sc̄ castra, oppida, turres, aliq̄ve hmōi ptra aduētū hostiū muniunt siue vallo & fossa: seu alio quouis mō. Nā monumētū a monēdo deriuat: sigificatq; qcqud mortui cā æ lificatū est. vel qcqd ad memoriā alicui? est factū. Vñ sepulchra, statuæ, tituli, libri, cætaq; q̄ nos rei alicuius p̄teritæ moneāt: monumēta dicunt. Virg. Veterū monumēta virorū. Idē. Nostri monumētū: & pignū amoris. Per metaphorā tñ monumēta aliqn dicunt cellę meretricū: q̄ q̄si sepulchra sint. Marti. Abscōdūt spurcas & monumēta lupas. VELOCIA. Repētina. qa diuus Titus Thermas iuxta amphitheatrū mira celerita te ædificauit. Sueto. Amphitheatro dedicato: thermisq; iuxta celeriter extructis munus edidit apparatissimū largissimūq;. Velox celer dr a volādo: q̄si volox. A quo Velocitas celeritas. & Velocit celeriter. Itē Cōpatiua & Suplatiua Velocior: Velocissimus: Velocius. Volo aūt, ppriū est alas habētiū: sed p metaphorā & naues & eos q celerit currūt volare dicim. Vir. Humilis volat æquora iuxta. Idē. Ecce volat calcēq; terit iā calce diores. Teren. Ne frustra ille expectet vola. Hic Veliuolū mare dictū: qd p id velis volat. Virgi. Respiciēs mare veliuolū. Itē Veliuolę naues dicunt q̄ velis volāt. Volare & Nare reciproce ponunt. Vir. Velocū pādimus alas. Idē de apibus. Nare p æstatē liqdā. cū nare, ppriū piscū sit. A quo fit frequētatiuū Natare. Vñ cōposita sūt. Adnatare qd est allabi. Circūnatare. Obnatare. i. cōtra natare. Tranatare: qd & Tranare dr. i. natādo trāire. Enatare: lī est extra natare. Prænatare ante natare. Innatare. Subnatare. Supnatare: supra vndas sto: non mergor. Renato: rursus nato: vel natādo reuertor. Cōnato: simul nato. Nare quoq; aliqn p trepidare accipit. Vir. Cōditq; natātia lumia sōn. Et ab eo cōposita fiūt Anno. Idē. Huc pauci vestris ānauimus oris: & Inno. Idē. & fluuiū vinclis inaret cloelia ruptis. & Trano de q̄ supra dixim. & Cōno simul nato. a q̄ Cōnatio dr. sicut a Cōnato Cōnatio. Plau. Cōnatiōis nrę pscius: hoc est q̄ eandē adirem mulierē. Idē. Cōnatat nobiscū: lī est rīualis est. A Nādo etiā Neptunus dictus: vt Ciceroni placet: & Amnis a circū nādo: hoc ē fluēdo vt qdā putant Varro tñ ab ambiēdo dictū amnē affirmat: q̄ amnes: hoc ē flumīa oīa circūeūt: ppt qd cornuta a veterib pingebant. Ab amnis Antēna: vt qdā existimāt: q̄si ātē amna: & interāna vmbrię vrbs: q̄ inter duos ānes sit constituta. Itē a Nādo Natrix serpētis genus: qd in aq̄ quoq; venenū spargit. Cice. Vt natricū viperarūq;. Lucan Et natrix violator aq̄. Itē Natrix herba ē: cui radix euulsa virus hirci redolet: hac in piceno vtunt: vt abigant a mulierbus faunos: siue fatuos: q̄rū ludibria pati eas p noctē opinant. Nec mirū id videri debet: purgat. n. eo humore: q̄ labefacta mēs nocturnis visis decipi solet. Natrix q̄q; dici pōt mulier natās: sicut Natatrix & Natator mas: Natare aliqn veres p nauigare accipiebāt. A quo Natinatio dicebatur Negociatio. & Natinatores ex eo negociosi vocabant: & Nassa a natādo appellata vasis genus: quo q intrauerit piscis: exire nō pōt. Plan

Communis
Communitas
Communiter
Munitas.
Muniter.
Munes
Munifici
Munico
Communico
Cōmunicatio.
Communio
Munusculum
Munio.
Communio.
Menia. Mur
Moni e
Segmentum
Segmentata
vestis
Segmētatū op
Mūd muliebr
Mundum
Mundus
Immundus
Mundo
Mundifico
Mundicia
Mundicies.
Immundicia
Immundicies
Munde
Immunde
Mundus
Mundanus.
Mundū patere
Cosmon
Cosmographia
Geographia
Topographia.
Cosmeta
Microcosmus.
Cosmianū
Premunio.
Munimen
Munitio
Munimentum
Monumentum
Velox
Velocitas
Velociter
Veloctor
Velocissimus
Velocius.
Velocissime
Volo
Veliuolū mare
Veliuole nauef
Mo. Nato
Adnato
Circumnato
Obnato
Tranato
Trano. Enato.
Prenato
Innato
Subnato.
Supernato.
Renato
Cōnato. Cōno.
Anno. cōnatio
Inno. Trāno.
Neptunus
Amnis
Antemna
Interamna
Natrix.
Natatrix
Natator. Nata
Natinatio tre
Natinator.
Nassa

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Nasamones

Nunq̃ ex ista nassa hodie escã petã. Nasamones populi sũt Libyę nauiũ syrtib⁹ inuolutary spoliatores. Luca. Lucanus.
Hoc tã segne solũ: raras tñ exerit herbas. Quas Nasamon gẽs dira legit: q̃ proxima põto. Nudus rura tenet quẽ
mũdi barbara dãus Syrtis alit. Nã littoreis populator harenis iminet: & nullos portus tãgẽte carina. Nouit
opes: sic cũ toto cõmertia mũdo: Naufragiis Nasamones habẽt. Itẽ Naricã a nãdo qdã dictã putãt: qd ẽ genus
piscis minuti. Nã Naritia insula ẽ i mari ægæo: q̃ fuit Vlixis. Itẽ Natat⁹ a Natãdo fit p ipo actu natãdi: q &
Natatio dr: q̃uis natatio ẽt p piscina: siue lauacro: vt supra dixim⁹. Sũt q Nares ẽt ac Nasũ a nãdo deriuata exi
stimẽt: q p ea innatet: atq enatet spũs. Natare. n. videt ppter humorẽ in his existentẽ: q̃ veluti purgamẽtũ qd
dã e cerebro defluit. Nasus qd & Nasũ dr: ea ps capitis ẽ: q̃ e superiorib⁹ pfinio oriẽs: & quasi æqli porrecta iugo
vtrãq; acie simul: & discernit: & munit: & supius qdẽ vsq; ad mediũ solida formata ẽ. Inferius vo Cartilagine
adherẽte mollita: vt ad vsũ digitorũ posset esse tractabilis. Duo aũt eius spiramina: geminiq; hiatus: quos velu
ti qdã paries p mediũ ductũ intersepit. Nares dicunt ideo duplices a natura datę: vt altera spirũ ducere: alta odo
rem cape: vtraq; cerebri purgamẽta sine ipedimẽto dimittere fas esset: hæ soli hoĩ eminẽt: aliib⁹: serpentibus:
piscib⁹ foramia tñ sũt ad olphat⁹ sine narib⁹. Notatũ est aliq̃ auriũ & nariũ foramia septimo mẽse genitis de-
fuisse: a naso Simorũ ac Silonũ cognomia sũt: de quib⁹ supdixim⁹: hũc maiores nr̃i subdolæ irrisiõi dicuere
Quoniã. s. deridẽtes naso obstrepũt: & quẽdam veluti stertẽtis sonum emittũt: q̃ Rhonchus facticio noĩe di-
cit. Martial. Maiores nusq̃ rhõchi iuuenesq; senesq;. Et pueri nasũ rhinocerotis hñt. A quo fit Rhõchisso qd
est sterto. Plau. Cyathissat dũ cœnat: dũ dormit Rhõchissat. Quidã hoc a grecis ĕctũ existimãt: apd quos ῥιγ
ὸς rostrũ & ῥιγχᾶν cãnasuta dicũt. Ponit autẽ Ronchus p derisione: vel quia deridentur rostra labiis effingi
mus i acutũ extendentes: vel quia quẽadmodũ ppter sonũ: ita pp nimiũ risũ nasus humore iplet: plenus hũcso
nũ reddit: qd notari ex epigrãmate põt qd adolescẽtes ex phædro lusimus. Mercuriũ hospitio mulieres duę
Illiberali: & sordido recepat. Quarũ vna in cunis parũ habebat filiũ: Quæstus placebat alteri meretricius.
Ergo vt referret grãm officiis parẽ Abiturus: & iã limẽ excedẽs: ait. Deũ videtis: tribuã vob⁹ ptin⁹ Qd q̃q; op
tarit: mater: supplet: rogat Barbatũ vt videat natũ q̃pmũ suũ Mecha: vt seq̃t sese qcqd tetigerit. Volat Mer-
curius. Intro redeũt mulieres Barbatus infans eccevagitus ciet. Id cũq; forte meretrix ridet validius. Nares
repleuit humor: vt fieri solet. Emũgere igit̃ se volẽs phẽdit manu: Traxitq; ad trã nasi longitudinẽ. Et aliũ ri
dens ipa ridẽda extitit. Ob hãc cãm nasus q̃q; aliq̃n p acrimonia & dicacitate ponit̃. Ply. Primus Lucilio
didit stili nasũ: lĩ ẽ scripsit Satyrã: q̃ acerbitatẽ quãdã: & acrimoniã stili habet: invitiis insectãdis. Nã vt Qui
tilianus inqt. Prim⁹ Lucilius in Satyra insignẽ adeptus est laudẽ. Martia. Nõ cuicũq; datũ est habere nasũ:
lĩ ẽ acrimoniã ad deridẽdũ & dicacitatẽ. A q̃ nasuti dicunt̃ dicaces: ac derisores. Idẽ. Nil nasuti⁹ hac: maligni⁹
q̃ est: & Nasute dicacit̃: & p diminutionẽ Nasutule. A pul. Nasutula mulier ac dicacula. Hinc vet⁹ puerbiũ est
in eos q dicaces sũt: lĩ ẽ cũ risu aliquos incessũt. Nasus Rhinocherotis: qa. s. Rhinocheros cornu vnũ i nare ha
bet: vñ ei est nomẽ. Apud græcos enĩ ῥιν nare significat: κέρας cornu. Aial est hostis elephãti cornu pus ad
saxa limato cũ eo pugnat. In dimicatiõe aluũ maxime petit: qa hãc itelligit suis ictib⁹ puiã esse. Longitudo ei
q̃ta elephãto. Crura multa breuiora. Colorẽ buxeũ habet. Ludi Põpei magni pmo hoc aial ostẽdẽrt. Minores
feras animi q̃dã generositate cõtẽnit: nec nisi irritatus i eas ferẽ. Martia. Sollicitant pauidi dũ Rhinocerata
magistri. Seq; diu magnę colligit ira ferę. Desperabant̃ pmissi plia martis: Sed tñ his rediit cognit⁹ ãte furor
Nãq; grauẽ cornu gemino sic extulit vrsũ: lactat vt ipositas taurus in astra pilas. a naso etiã Nasiterna dicta
vas aquarũ ansatũ & patẽs. Varro. Vt ex ære æhena vrceos nasiternã: & alia. Itẽ Ply. Nasturtiũ nomẽ acce
pit a nariũ torměto: hinc factũ est Prouerbiũ ad excitãdũ torporẽ ἐσθιε κἀρδάπτον: hoc ẽ Ede nasturtiũ: qd
pinde ẽ: ac si diceremus expgiscere excitare. Hæc herba Erucę ptraria: gppe illa Venerẽ puocat. Vir. Et venerẽ
reuocãs eruca morantẽ. Columella: Et q̃ frugifero serit̃ vicina papo. Excitet vt Veneri tardos eruca maritos
hæc vo cohibet: & exacuit aĩm. Cõmotas mẽtes sedat ex aceto sũpta: oia intestinorũ aĩmalia expellit. Anserẽ
quoq; & Anatẽ ab adnatãdo dicta existimãt. Sũt. n. ex aq̃ticarũ: ac palmipedũ genere: & in aq̃ coeũt ppter eas: q̃
domi ptinent̃. Anser puigil est: noctuq; excubias facit: cui⁹ rei factũ ẽ piculũ. defenso Capitolio silẽtib⁹ canibus
ppẽ qd institutũ ẽ vt Anseres publice alerent̃: & Cibaria earũ Censores i pmis locarẽt. Martia. Hæc seruauit
auis Tarpei tẽpla tonãtis. Miraris: nõdũ fecerat illa Deus. Ferũt Lacydi philosopho Anserẽ fuisse: q tãq̃ p-
petuus comes ei sp adhesit: nusq̃ ab eo neq; in publico neq; in balneis: neq; noctu: neq; intẽdiu digressus. Iecur
anseris pceres gulę saporis bonitate pmẽdãt. Fartilibus crescit mira amplitudine: & qd mirabil⁹ est: exemptũ
anseris pceres gulę saporis bonitate pmẽdãt. Fartilibus crescit mira amplitudine: & qd mirabil⁹ est: exemptũ
quoq; lacte & mulso augent̃. Martia. Aspice q̃ tumeat magno iecur Anserẽ maius Miratus dices lĩ rogo cre-
uit vbi? Quis pmus tãtũ bonũ inuenerit Scipio ne an Metellus viri psulares: an. M. Sessius eadẽ ætate eques
Roman⁹: i q̃stiõe ẽ. Illud sane pstat Messallinũ Cottã. Messale oratoris filiũ palmas pedũ ex his torrere atq;
patinis cũ Gallineatorũ cristis cõdire cœpisse. Vellumtur his plumę bis anno. Rursus plumigeri vestiũt̃: ea
mollior pluma est q̃ corpi pxima. Laudatissimũ vero: i Germania vbi q cãdidi sũt verũ miores Ganze vocant̃
E pluma nõ mõ ceruicalia sed totos faciũt lectos: adeoq; delitię pcessere. vt sine hoc ĩstrumẽto durare iãvirorũ
ceruices nõ possint. Syrię ps: q̃ Cõmagene vocat̃. A dipẽ anseris ivase æreo cũ Cinamo niue mlta obrutũ. ac ri
gore gelido maceratũ ad vsũ pclari medicamis vtit̃: qd a gẽte dicit̃ Cõmagenũ. Ex anserũ genere sũt Penelo-
pes a molliori pluma ita vocitati πηνιᾶ. n. græci vocãt fila molliora. Itẽ Chenalopoces: quibus plautissimis
epulis vtunt̃ Britãni. Sũt aũt miores anseres hñtes pẽnas nigricãtes ad similitudinẽ vulpinæ pellis: ppterea
χᾶνᾶλωπῆκες dicti: & etiã græci χηνᾶ. Anserẽ vocãt: ἀλωπῆκᾶ Vulpẽ. Itẽ Erythrotaões: in qb⁹ mtor exi
mius: absolutaq; nigricia: & in supciliis cocci rubor: dicti ἀπὸ τοῦ θυθρῦ καὶ τᾶὸνὸσ: lĩ est a rubro: & Pa-
uone. Et aliud gen⁹ Vulturib⁹ maius q̃q;: & cõcolorẽ reddit. gignit̃ in Alpib⁹: & tota septẽtrionali regione:
nec ẽ vlla auis maior excepto Struciocamelo: i tãtũq; carne augent̃: vt sæpe i tra p̃hẽdant̃ imobiles. In auiariis
pdũt saporẽ. Ab anserẽ Anserinũ deriuat̃. Ply. Tubera efficacissime anserino adipe curant̃. De Anate locut⁹

Rasamones
Rarica
Naritta.
Natatus
Natatio
Nar
Nasus
Nasum
Nares
Nasum a deriuendo.
Ronchus.
Ronchisso
Lucanus.
Martial.
Plautus
Plynius
Quintil.
Martia
Idem
Nasutus
Nasute
Nasutule.
Nasus rhinoceroris
Rhinoceros
Pompeius
Martia.
Nasiterna
Nauturtium
Prouerbium
Ede nasturtiũ.
Eruca
Varro
Plynius
Virgilius
Columel.
Anser
Anas
Martia.
Lacys
Iecur anseris.
Martia.
Scipio.
Metellus.
M. Ses.
Messalinũ
Cotta
GANZE
Commagene
Commagenũ
Penelopes.
Chenalopoces.
Erythrotaones
Anserinum
Plynius

Martia.

est Martia. Tota tibi ponat̃ Anas: sed pectore tñ. Et ceruice sapit: cæta redde coco. Hinc Anatarũ custos dr̃ Anatarius
& Anatarię plumę: & Anataria aqla: q̃ anates circa lacus venat̃. Nanũ quoq; vas aquariũ a natãdo dictũ qdã anatarię plumę
existimãt: nos a puitate potũ appellatũ putamus: est. n. breue vas ac latũ: qd vulgo Situlũ barbatũ appellãt. græ Anataria aqla
ci aũt νᾶνᾶρὸν: lĩ est nanos vocãt breui atq; humili corpore hoĩes paulũ sup trã extãtes: q̃s nr̃i Pomilioes ap- Nanum
pellãt. Sed nani vocabulũ nr̃i quoq; veteres vsurpart̃: nec de hoib⁹ tñ: sed de eqs muliq; ac etiã fẽsu carẽtib⁹. Hel Situlũ barbar
uius Cinna. At nũc me genu nana p salicta: Bigis rheda rapit citata nauis. Vñ q̃q; nunc Mala nana appella Pomilio
mus: q̃ alio noĩe Melimella dicunt̃. Itẽ a volo fit Volito freqntatiuũ. Ply. Sup aq̃s assidue volitãs. Intẽdũ tñ Mala nana.
capit̃ p discurro. Cicẽ. Qui p forũ volitãt: & Volucres q̃cũq; volãt: nec aues solũ: sed illę quoq; minutiores be Melimella
stię: vt apes: vespæ: tabani: & reliq̃ ex pẽnatis: q̃ insecta dicunt̃: sũt enĩ Insecta aliq̃ terrestria: vt Scolopendræ Volito
Stelliones alia volucria: vt apes: vespę: alia vtroq; mõ: vt Formicę: alia & pẽnis & pedib⁹ carẽtia: vt Tineæ q̃ i Volucris
hoĩe nascunt̃ tricenũ aliq̃n pedũ: & pluriũ lõgitudine: putant hæc nec neruos habere: nec ossa: nec spinas: nec Insectum.
Cartilaginẽ: nec pinguia: nec carnes: nec crustã fragilẽ: nec q̃ iure dicat̃ cutis: sed medię cuiusdã intẽ hæc omia Tinea
naturę corpus nihil itus nisi q̃ paucissimis intestinũ iplicatũ, ppẽ qd diuulsi viuũt: & singulis ptib⁹ palpitant:
qa in his rõ vitalis nõ certis mẽbris: sed toto corpe inest: mimeq; in capite: lĩ enĩ solũ nõ mouet̃. nisi cũ pectore
sit̃ auulsũ. Dicta aũt sũt Insecta ab incisuris: q̃ nũc ceruicũ loco: nũc pectorũ sũt atq; alui Cupido ẽt, ppẽ alas: q̃s Volucer.
gerere fingit̃. Volucer dr̃: & aliq̃n ponit̃ p Cæler: facitq; cõpatiũ volucrior. Martia. Et volucrẽ lõgo porrexit Volatus
vulnere Pardũ. Itẽ a volo Volatus fit: & aliud vbũ Volo vis: qd animus: i quo velle ẽ: talis sit vt pũcto tpis puo Volo vis
let: q̃ vult. Ab lĩ deriuat̃ Volũtas. & Volẽtia eiusdẽ significatiõis: lĩ ẽ q̃ qd cũ rõne desiderat. Salust. Tñ volẽ Voluntas
tia plebi, p placẽtia plebi scripsit: hoc ẽ q̃ plebs vellet. Multisq; suspitõib⁹ volẽtia plebi facturus videbat̃. A vo Volentia
lentia Beniuolẽtia & Maliuolẽtia deriuant̃ p amore & odio: q̃si bona & mala volũtas: & Beniuol⁹ ac Mali- Beniuolentia.
uolus: & Beniuole ac Maliuole aduerbia. Hic Maliuoli Mercurii signũ: lĩ ẽ statuã appellabãt: ideo qa i nul- Maliuolentia
lius tabernã spectabãt: lĩ est in nulli⁹ lucry. A volũtate vo dr̃ Volũtari⁹: q̃ spõte sua aliqd vult. & Volũtarie & Beniuolus
Volẽter aduerbia. Itẽ a volo Volones: qd bello punico cũ deessent q̃ scriberent̃: serũ ad octo milia, p dñis pu Beniuole
gnaturos se pollicitũ in Ciuitatẽ recepti sũt. & Volones qa lĩ spõte voluerũt: appellati. Itẽ voluptas q̃ diffinit̃ Maliuolus.
ppter modũ elata letitia opiniõe pẽsentis alicuius magni boni. In q̃ Epicurus sũmũ bonũ pstituit. Hinc q̃cũq; aliq̃ Beniuole
delectatõe aĩm demulcẽt. Voluptates dictę: q̃ ea maxime velim⁹. Vnde fit Voluptuosũ: & Voluptuariũ. lĩ Maliuoli
ẽ plenũ delectatiõis: & Voluptuosus adiectiuũ, p Voluptuoso & delectabili. Plau. Hic senex siqd clam vxore Voluptuosus
sua aĩo fecit. Volup & Voluptia voluptatis dea: q̃ & Angeronia a tollẽdo aĩ angore appellat̃. & Voluptabile Voluptuosum.
gratũ Voluptuosũ. Plau. Voluptabile mihi cũ aduẽtu tuo attulisti. Vultus q̃q; a volẽdo dictus: significatq; Voluptarium
ppẽ voluntatẽ hoĩs q̃, p motu aĩ in facie ostẽdit̃: Cũ facies fit ipa oris spẽs. Salust. Prorsus in facie: vultuq; ve- Volup.
cordia inerat. Ab lĩ fit Vultuosus lĩ ẽ tristis. Cicẽ. In quo cũ effecer̃ ne qd ieptũ fit: aut Vultuosũ. Quidã ex Voluptia
istimãt faciẽ nõ os tñ: & oculos ac genas dici qd græci πρόσωπον vocãt: sed formã/& modũ/& facturã quãdã Angeronia
corpis totĩ⁹ a faciẽdo dictũ: sicut ab aspectu spẽm: & a fingẽdo figurã: qd pclare ostẽdisse Plaut⁹ videt̃: dũ inqt Voluptabile
Sed earũ nutrix: q̃ fit facie mihi expedit. Statura nõ magna Corpe aglo: Ipa est specie venusta. ore atq; oculis p Vultus
nigris: q̃uis autem vultus proprie ad animum: facies ad corpus referatur. vt mœsto vultu: irato vultu. longa Facies
facie, breui facie. Est tamen quando vtroq; vti liceat: fœdata facie/fœdato vultu: scissa facie: scisso vultu: con Vultuosus
uersa facie: puerso vultu. Item a volo cõpositũ fit Nolo: q̃si nõ volo: p quo veteres Neuolo neuis neuult. Plaut⁹ Rolo
Filiã meã tibi despõsãtã esse audio: nisi tu neuis Titinni⁹: Ipsi⁹ qdẽ hercle ducẽ neuult: & Malo qd figificat ma Neuolo
gis volo. Plau. Mori mauult: q̃ in seruitute vitã agere. Volumẽ quoq; a volẽdo dictũ nõnulli opinant̃: qd in Malo
voluminibus lĩ est libris scribẽtiũ volũtas appareat: sed melius sentiũt q volumẽ a voluẽdo noiatũ existimant: qd Volumen
maiores nr̃i libris arborũ lĩ ẽ codicib⁹ scribebãt: & libellos illos quo ferrẽt cõmodius cõplicabãt: ideoq; volumi Euoluo.
na appellarũt libellis similiora q̃ libris. Est. n. ppẽ Volumẽ ps codicis. vtputa Metamorphoseos liber i qnde Vulpes
cim volumia distict⁹. Ouidi⁹. Sũt mihi mutate ter qnq; volumia formæ. Hinc & Euoluere libũ dicimus q̃si Vulpinor
cõplicatũ explicare. Itẽ a volãdo Vulpes: vt Varro existimat dicta: qd volat pedib⁹: a quo Vulpinari deducit̃ Vulpinus
hoc ẽ fraudib⁹ atq; mẽdatiis vera puertere: siue effugere tractũ ab intortovulpiũ cursu: & vulpinũ mõ qd vul- Vulpecula
pis est. Sueto. Vbi leonis pellis deficit: vulpina insuẽda ẽ. mõ astutũ. Plau. Vulpin⁹ animus ne qd moliat̃ mali Aduolo
& Vulpecula diminutiuũ hoc ẽ pua vulpes: versutũ hoc aĩal ẽ: & semp fallax: vnde tractũ est illud puerbium. Circũuolo
Vulpes pilos mutat mores nõ mutat. Solertẽ in pmis habet auditũ. In thracia locis rigẽtibus amnes gelatos Interuolo.
lacusq; ad pastus trãsit. Obseruatũ est eã aure ad glaciẽ appolita gelu crassitudinẽ pjectare: Itẽ a volo Aduolo: Obuolo
Circũuolo. Intẽuolo notę significatiõis. Obuolo ptra volo. Peruolo velocit̃ volo. Trãsuolo vltra volo. Abuolo Peruolo
volãdo discedo. Prouolo pculvolo. Præuolo añ volo. Deuolo deorsũ volo. Euolo mõ volo. mõ extra volo. In- Transuolo
uolo irruo ĩsilio. Terẽ. Vt egovnguib⁹ facile illi in oculos iuolẽ. Aliq̃n rapior/suffuror: & tũc avola deducit̃ vt Abuolo
sit inuolare q̃si intra volã tenere. Est. n. Vola media ps man⁹: siue pedis: a quo Galli Volema appellant pira Prouolo
bona: & grãdia: eo q̃ ipleãt palmã. Subuolo latentervolo: siue latent̃ rapio. Reuolo reuertor: retro volo. Cõuo Preuolo
lo simulvolo. Itẽ a volo sis vetes dixerũt, p si vis: & Sultis, p si vultis. Itẽ ab eodẽ vt qdã existimãt Voluo deri- Euolo.
uat̃. Volãdo. n. q̃si volui alę vident̃. ab hoc Voluẽs dr̃. Volubilis q facile volut̃. Voluto qd ppriẽ significat Inuolo.
voluo. vñ Volutabra dicunt̃ loca i qbus se apri voluũt. Vir. Sæpe voluptabris pulsos filuestrib⁹ apros: Latra Vola
tu turbabis agẽs. Aliq̃n tñ volutare capit̃ p eo qd ẽ mẽtevoluere. & cogitatiõe pgrere. Idẽ. Id qdẽ ago: & tacit⁹ Volema.
Lycida mecũ ipe voluto. A voluo etiã Tolut⁹ q̃si volutus: & Toluti q̃si volubilit̃ deducit̃ de qb⁹ inferius dice Subuolo.
mus. Volua seu Vulua appellata est: q̃ nõ significat naturã muliebrẽ vt vulg⁹ existimat: sed Vtriculũ q in Reuolo
fœmis vesicæ iũctus est. A quo Vterus dictus quẽ alio noĩe locos appellant vulgo falso matricẽ cũ matrix sit Conuolo
fœmina: q̃ fœtus gẽra tenet̃. Columella. Nã & octies anno pullos educat: si ẽ bona matrix. Idẽ. Igit̃ cui place- Sis.
bit seq nostra pcepta cõsideret oportet pmũ q̃ multas: secũdũ cuiusmodi parare debeat matrices. Idẽ. Sint ergo Sultis.
g. ii. Voluo
Volutabrum
Tolut⁹. Toluti
Volua. Vulua
Vtriculus
Vterus
Loci
Matrix

Martia.
Anatarius
anatarię plume
Anataria aqla
Nanum
Situlũ barbar
Pomilio
Mala nana.
Melimella
Volito
Volucris
Insectum.
Tinea
Volucer.
Volatus
Volo vis
Voluntas
Volentia
Beniuolentia.
Maliuolentia
Beniuolus
Maliuolus
Beniuole
Maliuole.
Maliuoli
mercurii signũ
Voluntarius
Voluntarie
Volenter
Volones
Voluptas
Voluptuosum.
Voluptarium
Volup.
Voluptia
Angeronia
Voluptabile
Vultus
Facies
Vultuosus
Rolo
Neuolo
Malo
Volumen
Euoluo.
Vulpes
Vulpinor
Vulpinus
Vulpecula
Aduolo
Circũuolo
Interuolo.
Obuolo
Peruolo
Transuolo
Abuolo
Prouolo
Preuolo
Euolo.
Inuolo.
Vola
Volema.
Subuolo.
Reuolo
Conuolo
Sis.
Sultis.
Voluo
Voluens.
Volubile
Voluto.
Volutabrum
Tolut⁹. Toluti
Volua. Vulua
Vtriculus
Vterus
Loci
Matrix

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

matrices robusti corpis q̃dratæ pectoroſæ: magnis capitibus. Eſtq; Vterus dũtaxat in mulierib⁹. Nam quod Vir. de equo ingt. Vterq; armato milite cõplet: ideo fecit: qa dicturus erat fœta armis. Apud Cecliũ, Vter p vter⁹ legit⁹ Nũc vter creſcit nõ pôt celari. Dicta aũt vulua ẽ: qd fœt⁹ iuoluat. Vulua ſuũ qua veſcimur eiecto partu melior ẽ q̃ edito. Eiectitia vocat⁹ illa: hæc Porcaria: Illa amplior ẽ. Horat. Nil meli⁹ turdo: nil vulua dulcius ampla. Volua quoq; in fũgis dr̃ tunica illa: q̃ fũgũ iuoluit. Ply. de Boleto: Voluã ei terra ob lr̃ pus gignit ipm̃ poſtea in volua: ceu in ouo: eſt luteũ. Nec tunicæ minor gr̃a in cibo infãtis boleti. Itẽ a voluo fit Aduoluo qd eſt agglomero: & Circũuoluo notæ ſignificationis: & Deuoluo deorſum voluo: & Reuoluo Explico: & Inuoluo: quod ꝓprie ſignificat glomero. Per metaphorã tñ aliqñ ꝓ implico capit⁹. Cicero: Sed qd videret nomie pacis bellũ inuolutũ fore. Varro: Adeſt fax inuoluta incendii Aliqñ ꝓ impono. Virgil⁹: Scilicet atq; Oſſe frõdoſũ inuoluere Olimpũ. Interdũ ꝓ tego. Idẽ: Vertit⁹ interea cælũ: & ruit Oceano nox. Inuoluens vmbra magã terrãq; polũq;. Inuolucrũ dicit⁹: qd mõ ꝓ glomere capit⁹: mõ ſignificat qcqd aliqd tetigit. Cicero: Cum verborũ qbuſdã inuolucr̃ vteret⁹. Idẽ. Scite ei Cryſſipp⁹: vt clipei cã inuolucrũ: vaginã autẽ gladii: ſic ꝓter mũdum cætera oĩa aliorũ cã eſſe generata: & Cõuoluo ſil̃ voluo: a quo Cõuoluolus vermis: q et voluox dicit⁹: de quo inferius dicemus. Vulgus q̃q; a voluẽdo deductũ qdã exiſtimãt: qd ſtulte huc atq; illucvoluat⁹. Eſt em̃ ꝓprie vulgus & maſculino & neutro genere ignobilior multitudo. Virg: Seuitq; aĩs ignobile vulgus: Vñ vlgarẽ dicimus vilem ac cõmunẽ: & vulgo ac. Diuulgo verbum: lr̃ ẽ omitto: ac vile & q̃ſi cõmune omnibus facio. Plau. Cuiq; me abſcte corpus vulgauit ſuũ. Vir. Quid me alta ſilentia cogis Rũpe: & obductũ verbis vulgare doloré. & Promulgo q̃ſi ꝓuulgo. vnde ꝓmulgare leges dicunt⁹ cũ ꝓmũ i vulgus educunt⁹. Hic vulgator Diuulgator Promulgator Vulgatio Diuulgatio Promulgatio. Vulgatrix Diuulgatrix Promulgatrix deducunt⁹. & Vulgo aduerbiũ qd ſignificat paſſim vbiq; cateruati. Vir. Hicl æt vitulivulgo moriũt i herbis. Vulgo ꝓceptos appellat Modeſtin⁹: q patrẽ demr̃are nõ pñt: vel q pñt qdẽ: ſed eũ habẽt quẽ habere nõ licet: q & Spurii appellant⁹. Itẽ a voluo Vulga: qd nũmos aliaſq; res inuoluat. Eſt enĩ Vulga quã etiã Bulgam veſtes dixere: ſacculus Scorte⁹: ſiue ex alia mãtia in quo ferre vel pecunia vel alia vitę neceſſaria ſolemus. Lucil. In vulgã penetrare piloſã. Varro. Vt viaticũ ex arcula adderẽ in vulgã. Eſt ẽt vulga ſiue Bulga folliculus ad brachiũ tẽdẽs gerẽdæ pecuniæ gr̃a Lucil. Cui neq; iumentũ eſt nec ſeru⁹ nec comes vllus Bulgã & qcqd habet nũmorũ ſecũ habet cũ bulga cœnat dormit: lauat. Itẽ Bulgã aliqñ ꝓ vulua: lr̃ ẽ matrice poſuere. Idẽ. Ita vt q̃ſq; nr̃m e bulga eſt mr̃is i lucẽ æditus & ecõtrariovulua ꝓſacculo ponit⁹. Itẽ a voluẽdo Vulnus qd voluẽdo lr̃ eſt vibrando fiat. Diſtatq; ab vlcere: qd Vlcus ꝓ ſe naſcit⁹ dictũ vt qdã putãt: ab olẽdo: eſtq; tecta & clauſa malignitas. Virg. Quã ſi qs ferro potuit rescindere ſũmũ Vlceris os: alit⁹ vitiũ: viuitq; tegẽdo. a quo fit Vlcero dilanio & q̃ſi vlcus facio. & Exulcero qd ꝓpe ẽ vlcus dilanio. ꝓ metaphorã tñ capit⁹ ꝓ Exaſpero Exacerbo. Cice. Ita mihi ãm exulceraui: Itẽ Vlciſcor: qd eſt vindico: vnde Vltio: qd vindictã ſignificat: & Vlceranę herbæ dicunt⁹ q̃ vlcera excitãt: vt Marubiũ herba notior q̃ indicari oporteat: q̃ exulcerare vefica exiſtimat⁹: græci Praſiõ: alii Lynoſtrophon: qdã Philopeda nõnulli Philochares noĩant. Vulnus aũt ẽ biãs patẽſq; aptura corpis ictu facta. Vir. Preſſive oculos aut vulnera lauĩ veſte tegẽs. Ab hoc fit vulnero: qd ꝓpe eſt ſaucio: trãſferẽ tñ ad aĩm & ſignificat ango. vñ & vulnus aĩ ꝓ angore accipim⁹: aliqñ etiã ꝓ dãno. Ply. Maximũ illi fortuna vulnus intulerat quod⁹ filius imatura morte ſublatus. A vulnero fit Cõuulnero. & Vulnerarius medicus Chirurgus: qd vulnera curet. Præt hæc a volatu tardo Vultur dicta nota auis: & ꝓpter magnitudinẽ corpis tarde volãs: nidificat in excelſiſſimis rupib⁹ Fœtus eius fere boni cõſpiciunt⁹: qdã aũt hãc parere tradũt oua tria: vno ex his reliq̃ oua nidũq; luſtrare: mox abiicere. Sũt q exiſtimẽt vulturẽ triduo ante aut biduo volare vbi ſũt futura cadauera. Ab lr̃ fit Vulturinus adiectiuũ: vt vulturina caro. Romani augures Immuſſulũ vulturis pullũ eẽ exiſtimauerẽt: ſicut Sanq̃lẽ Oſſifragę de q̃ int aglarũ genera dicem⁹. Alii tñ Immuſſulũ putãt Aglę pullũ dici ꝓuſq̃ albicare cauda incipiat Vultur etiã Apuliæ mõs eſt notiſſim⁹. Itẽ a volãdo Vulturnũ deriuatũ putãt: vẽt⁹ eſt q ab Oriẽte hiberno ſpirat. græci mixto noĩe: qd int Notũ & Eurũ ſit τὲ ὑρῶν ὁτ̃ὸν: hoc eſt Euronotũ noĩant. & Loligo vt Varro exiſtimat: q̃ſi Voligo: volitat. n. hic piſcis extra aquã ſe efferẽs: qd & Pectũculi faciũt ſagittę mõ. E mollũ piſciũ genere eſt ſicut Sæpia: & Polipus: his caput int pedes & ventrẽ. Pediculi octoni oibus. Sæpiæ & Loligini pedes duo ex his lõgiſſimi: & aſpi: q̃bus ad ora admouẽt cibos: & in fluctib⁹ ſe velut anchoris ſtabiliũt. Cæti aũt Cirri ſũt q̃bus venant⁹. Loligine nũc vulgo Calamariũ vocãt: a theçę calamariæ ſimilitudine: habet enĩ officula duo q̃ſi cultrę & Calamũ. Itẽ cruore nigrę attramẽti mõ: qd vbi ſenſit ſe apphẽdi: effũdit atq; ita infuſcata aq̃ cerni non pôt. A Loligo fit Loligũcula diminutiuũ. Plau. Emitto Sepiolas: Loligũculas: & Milu⁹ fm q̃ſdã a mollivo latu: q̃uis alii factũ lr̃ nomẽ poti⁹ a vocẽ velint. A uis eſt nota ex accipitrę genere. Notatũ ẽ eã q̃uis rapaciſſima ſit: & ſp famelica: nihil eſculẽti rapẽ vnq̃ ex funerę ferculis. Eadẽ videt⁹ artẽ gubernãdi docuiſſe caudę flexibus i cælo moſtrãte natura: qd op⁹ eſſet i pfũdo. Latet hibernis mẽſibus: & Solſtitiis afficit⁹ Podogra. A miluus fit Miluinus adiectiuũ. Ab hui⁹ auis ſilitudine: & piſcis Milu⁹ appellat⁹ ſubiẽs iſũma maria: & vagãdo aliorũ piſciũ q̃dã agẽs. Vulcanũ q̃q; plærq; noĩatũ exiſtimãt: qd can⁹ lr̃ eſt cãdid⁹ volet. Volat. n. flãma & cãdida eſt. Vulcan⁹ aũt ignis eſt. Deũ hũc & iouis filiũ fuiſſe ex Iunone veſtes finxerẽt: q cũ deformis nat⁹ eẽt: nec ei Iuno arriſiſſet: ꝓcipitatus fuit a Ioue in inſulã Lemnõ: vbi a thetyde & Euthimone Oceani filia ſuſcept⁹ ac nutrit⁹ eſt: vno claudus pede ex caſu factus. Alii a ſimiis educatũ volũt. Deorũ hic faber fuit & Ioui fulmĩa ac cætis diis arma ꝓtra Gigãtes fabricauit: fecit monile Hermiones coronas Ariadnes Arma Achillis & Eneę aliaq; ꝓplura q̃ ſupra ĩgeniũ humanũ fuiſſe exiſtiata ſũt. Nõ tñ ob hæc ad Deorũ mẽſã admiſſus eſt: & cũ Ioui ſupplicaſſet vt ſaltẽ Mineruæ nuptiis iũgerẽt⁹ ab ea ſpretus eſt. vñ Vir. Cui nõ riſere parẽtes: Nec de⁹ hunc mẽſa Dea nec dignata cubili eſt. Poſt hec Venerẽ habuit vxorẽ. Cice. Pret hũc alios duos Vulcanos cõmemorat: Alterũ Cæſi filiũ: alterũ Nili q ab ægyptiis ægypti cuſtos exiſtiat⁹. A vulcão fit Vulcan⁹ adiectiuũ vñ vulcaniã tellurẽ & vulcanias inſulas dicim⁹. Itẽ a volo deducit⁹ Velũ qd vela ventis agitata volare videant⁹.

Cecilius
Horatius.
Plynius
Cicero
Varro.
Virgilius
Idem
Cicero
Idem
Virgilius
Virgilius
Idem
Varro
Modeſti.
Lucillius
Varro
Lucillius.
Idem
Virgilius
Cicero
Virgilius
Cicero.
Varro

Uter. Eiectitia vulua Porcaria vulua Volua Aduoluo Circũuoluo Deuoluo Reuoluo Inuoluo Inuolucrum Conuoluo Conuoluolus Voluox Vulguo Vulgaris Vulgo Diuulgo Promulgo Vulgator. Diuulgator Promulgator Vulgatio Diuulgatio. Promulgatio Vulgatrix Diuulgatrix Promulgatrix Vulgo Vulgo cõcept⁹ Vulga Vulga Vulua Vulnus Vlcus Vlcero Exulcero Vlciſcor. Vltio vlcerarie herbe Marubium Praſſon. Lynoſtrophon Philopes Philochares. Vulnero Conuulnero Vulnerarius medicus Chirurgus Vultur Vulturinus Immuſſulus Sanqualis Vultur. Vulturnus Euronotus. Loligo Voligo Dectunculus. Sepia Polypus. Calamari⁹ Loliguncula Miluus

Miluinus Vulcanus

vulcani⁹ a. vm Velum

Varro
Papini⁹.
Varro
Ouidius
Varro.
Virgilius
Virgilius
Idem
Liuius
Cicero
Idem
Terenti⁹
Iuriſcõſul
Plautus.
Idem
Afranius
Lucanus.
Idem
Plautus.
Varro
Iuuena.
Martia.
Varro
Tanaquil
C. Ceci.
Varro
Virgilius
Iuuena.
Martia.
Cicero
Iuuena.

Velaria Velabrum Velatura. Auentinus. Velatus Veles Velitaris. Velitor Velitatio Aduelitatio Velitatim Reuelo. Reuelatio Velamen Vexillum Vexilliferi Vexillarij Vestis Inuestis Vesticeps Vestiarũ Vestiarius Vestiplicia Vestio. Vestitus Vestiſpicus. Vestiſpica. Vestigium Inuestigo Vestigabũdus Vestigator Peruestigator Inuestigator Vestimentum Vestis virile vestimẽtũ Muliebre vestimẽtũ. Puerile vestimẽtũ. familiare vestimẽtũ. Scenicũ vestimentũ. Tragicum vestimẽtũ. Citharedicum vestimentum Diſtrionicum vestimentum Paraſiticum vestimentũ Saraballum Sinuoſum renoũs. ſtrigia Maſtruce Subucula Supar⁹. ſupar Induſiũ. pallũ Palla Tunica Chtrodita Manuleata. colobiũ. Adaſ⁹ Tunico Tũicor Tunicatus Amphimala. Sauſapia. Tunica recta Chalaſis Toga Togati Togatuli. Epitogium Epirhedium Benna. Combennones Togare Comedie

Varro tñ a vellere dictũ mauult: qd ex ouiũ vellerib⁹ fierẽt vela: qb⁹ hoies tegebant⁹: q̃uis nauiũ Vela ex lino: aut ſparto fierẽt. Itẽ ea qbus theatra tegebant⁹: q̃ & Velaria vocabãt⁹. Papini⁹. Iã velaria linea Pluebãt. A velo Velabrũ dictũ locus i vrbe Roma iuxta auẽtinũ mõtẽ: ꝓ ratib⁹ ac velis eo veheremur: qdã tñ nõ a velo: ſz a veho Velabrũ: ſicut Velaturã ꝓ vectura vocari exiſtimãt. Itẽ Auẽtinũ. Nã oli mõs iſte paludib⁹ erat ab reliqs diſcuſſus: itaq; eo ex vrbe aduehebant⁹ ratib⁹ vt Varro teſtat⁹. ſũt tñ q auẽtinũ dictũ ab auib⁹ putẽt q̃ ſeſe tyberi in eũ locũ recipiebãt: vel a rege Auẽtino Albano: qd ibi ſit ſepult⁹: vel ab aduẽtu hoĩm: qd cõe latinorũ oĩm ibi Dianę tẽplũ ſit ꝓſtitutũ. Ouid. Luna reget mẽſes: hui⁹ q̃q; tpa mẽſis ſciut Auẽtino Luna colẽda iugo. Ab lr̃ fit velo verbũ cũ ſuis deriuatiuis: de qbus ſupra diximus q̃ ſũt Velat⁹/ Veles/ Velitaris/ Velitor/ Velitatio: a quo Aduelitatio Velitati. Reuelo a quo Reuelatio: & ꝓter ea Velamẽ: qd mõ ꝓ veſte accipit⁹: mõ ꝓ q̃cũq; re aliqd velãte: & Vexillũ: q̃ſi parũ velũ ꝓ ſigno: quo in exercitu aut claſſe impatores vtunt⁹. vñ Vexilliferi: & Vexillarii dicũt⁹ ſigniferi. Veſtẽ quoq; a velãdo dictã Varro exiſtimat ꝓ corpus velet: ſiue indumẽtũ ſignificat. Vir. Necnõ threici⁹ lõga cũ veſte ſacerdos: ſiue barbã. vñ iueſtes iberbes appellam⁹: ſicut qdã volũt ĩpuberes: vt ecõtrario Veſticeps dr̃ puer q iã veſtitus ẽ pubertate. Ab lr̃ fit Veſtiariũ loc⁹ ĩ quo veſtes vel ſeruant⁹ vel vẽdunt⁹. & Veſtiari⁹ q veſtiario ꝓeſt: ac veſtes vẽdit: & Veſtiplicia mulier q̃ cõplicat veſtes. & Veſtio vbũ. & Veſtit⁹: & Veſtiſpicus: ac Veſtiſpica ſeru⁹ ſiue ancilla cuſtodiẽs veſtes. & Veſtigiũ qd veluti idumẽtũ ſit pedis. Eſt. n. ꝓpe veſtigiũ ĩpſſio pedis. i. ſignũ qd a pede relinq̃t⁹. Vir. Et gradiẽs ima vrit veſtigia cauda. Veſtigiũ ẽt ſigiſicat extremã ptẽ iferior⁹ pedis. Idẽ. Veſtigia ꝓmi alba pedis: frõtẽq; oſtẽtãs ardu⁹ albã Itẽ veſtigiũ ꝓ iudicio poit⁹: cui⁹ cũq; rei: q. ſ. veſtigia iditio ſit Illic eũ affuiſſe cui⁹ veſtigia ſũt. Li. Pecuniã ex theſauri ꝓ ſerpinę noctu clã ſublatã: nec ad q̃s ptĩeat facin⁹ veſtigia vlla idago. & pueſtigo: atq; iueſtigo q̃ ſignificat q̃rẽdo iueio Ci. Ipa cũctatio: & q̃ſtio q̃tidie ex ſe gignit aliqd: qd cũ deſidioſa delectatõe veſtiges. Idẽ. Noſſe regiões: itra q̃s veias & pueſtiges qd q̃ras. Terẽ. Nihil ẽ tã difficile: qd q̃rẽdo iueſtigari nõ poſſit. Hic Veſtigabũd⁹: Veſtigator: Peruestigator: & Inueſtigator deducunt⁹. & Veſtimentũ qd ita a veſte differt: qd veſtis generaliẽ dicit⁹: vt Stragula forẽſis muliebris. Veſtimẽtũ vero ptcularit⁹: vt palliũ: tunica: penula. Iuriſcõſulti Veſtẽ diffiniũt eẽ qcqd iduẽdi: ꝓcingẽdi: amiciẽdi: iſternẽdi: tegẽdi: accubãdi gr̃a paratũ eſt. Alii mhil exiſtimãt veſtẽ a veſtimẽto differre: & veſtimẽta dicũt eẽ nõ mõ lania/ linea/ bõbicina/ ſerica: ſed etiã Scorthea frõdea/ Scirpea/ Palearia & ex q̃cũq; mat⁹ia facta ſint ad corpus tegẽdũ. Multa earũ genera ſũt: Virilia: qbus ſoli viri vtunt⁹. Muliebria q̃ bus ſolę mulieres. Puerilia q̃ ſolis pueris ꝓuenũt. Familiaria qb⁹ vtunt⁹ ſeruũ/ atq; ancillę. Scęnica/ qb⁹ Comœdi. Tragica/ qb⁹ Tragœdi. Citharœdica/ qb⁹ Citharœdi. Hiſtrionica/ qb⁹ Hiſtriões. Paraſitica/ qb⁹ Paraſiti. & hmõi alia pene infinita. Aliqñ qd a barbaris ſũpta ſint. barbara habẽt noĩa. vt q̃ a Parthis ſũpta ſũt. Saraballa dicunt⁹ fluxę veſtes: & Sinuoſę/ q̃ a germanis Renões. veſtes pellicęę/ qbus ĩ caſtris vtũt⁹/ q̃ ab hiſpanis Strigia Plau. Nud⁹ eſt iurat ſe triobolo Strigiũ oppignerasſe. Quę a Sardis Maſtrucę. Idẽ. Maſtrucat⁹ & plen⁹ puluere. Itẽ q̃dã iteri⁹ ſumũt⁹/ vt Subucula dicta/ qd ea ſubẽ induamur. q̃dã extĩus vt Supar⁹ ſiue Supar (vtroq; enĩ mõ dr̃) qd eo ſup induamur. Eſt aũt togę genus leuis atq; anguſtę. Afrani⁹. Puella non ſũ ſuparo ſi iduta ſũ Lucanus. Suparo nudatos cingũt ãguſta lacertos. Ponit⁹ tñ aliqñ ſupar ꝓ ſinu & rugatura pãnorũ. Idẽ. Imaq; pãdẽs ſupara velor⁹ pituras accipit auras. Induſiũ quoq; inten⁹ veſtimẽtũ erat: qd mox ſupra ſubuculã ſumebatur dictũ q̃ſi intuſtiũ. Plau. Induſiata patagiata. Sicut Palliũ & Palla vocata ſũt/ & foris ſupra iduſiũ ſiue ſubuculã tunica erat/ veſtis apud Romanos qdẽ breuior/ & ſine manicis. Nã his q̃ manicas haberẽt lõgiores, ꝓpe vſq; ad digitos. & ꝓpẽea græco vocabulo Chirodítæ noĩarent⁹/ vti Romæ/ atq; in oĩ latio viros indecorũ fuit. Solis fœminis id gen⁹ lõge lateq; diffuſũ ꝓuenire exiſtimabãt ad vlnas. Cruraq; aduerſus oculos ꝓtegẽda. Vir. ſub Criſpas tñ ac breues tunicas ſumebãt citra humeros definẽtes/ qd gen⁹ græci vocãt ὑφῶυιδάσ tunicas illas lõgas & manicatas q̃ſi fœmineas. Cicero & Virgilius exprobãt. Cice. Manicatis ac talarib⁹ tunicis. Vir. Et tunicæ manicas & habẽt redimicula Mitrę. Plau. Manuleatã tunicã habere hoĩem decet. Horatius. Malcinus tunicis dimiſſis ambulat. ẽ q̃ inguẽ ad Obſcenũ ſubductis vſq; facetus. Quin. Cui latus Claurus nõ erit ita cingat⁹/ vt tunicæ ꝓris oris infra genua paululũ/ poſteriorib⁹ ad medios poplites vſq; pueniãt. Nã ifra mulierũ eſt/ ſupra Cẽturionũ. Erat & aliud gen⁹ tunicarũ quib⁹ ãtiqui Romanorũ vtebant⁹: q̃s Colobia vocitabãt/ qd manicis eſſet mutilata. Nã græci κολοβὸν truncũ ac mutilatũ dicũt. Itẽ alia tunica Adaſus dicta/ q̃ ab humer⁹ nõ erat ꝓtuta. A tunica fit Tunico vbũ lr̃ ẽ veſtio. Var. Hęc lanigeas detõderi docuit tunicareq; homulũ. eius paſſiuũ ẽ Tunicor vnde tunicati dicunt⁹ mõ qui tunica iduti ſunt. mõ expediti/ & nullã aliã ſupra tunicã veſtẽ habẽtes/ q̃les dũ rumſumus icedere ſolem⁹. Iuuena. Tunicati fuſcina Gracchi. Marti. O ſoles o tunicata quies. Dicta autẽ tunica eſt vt Varro ſentit qd corp⁹ tueat⁹. Amphimala tunicę erãt Gauſapinę ex vtraq; ꝓte villos habentes/ q̃ & Gauſapia dicebant⁹. Patauii ex lanis eĩ⁹ regiõis/ q̃ mediocres ſũt. texi olim ſolita Recta tunica ita cõtexta erat/ vt veluti rigẽs ſtaret. hac tirones/ & nouę nuptę ſimul cũ toga pura iduebant⁹. Prima hãc ꝓtexuit. Tanaquil/ q̃ &. C. Cecilia vocitata ẽ. cui⁹ lanã cũ colo. & fuſo in tẽplo Anci Martii lõgo tpe duraſſe tradit Varro. Ideoq; a Romanis inſtitutũ. vt nubẽtes virgines cõmitarẽt⁹ col⁹ compta/ & fuſus cũ ſtamine. Chalaſis tunice gen⁹ erat. vt qdã putãt/ qd græci χαλάσεις vocãt a laxitate. Alii dicunt nodũ eſſe tunice muliebris/ q̃ cõnexa circa cervicẽ tunica ſubmittitur. Supra tunicã varia veſtimẽtorũ gr̃a ſumebãt⁹. In pmis Toga ꝓpa/ Romanorũ. a q̃ Romani Togati dicit⁹ Vir. Romanos rerũ dõos/ gentẽq; togatã. Vnde añ ambulones lr̃ eſt hui: q ꝓncipes ciuitatis i forũ officii gr̃a deducebãt. ac deide domũ reducebãt/ qm̃ id togis amicti faciebãt. Togati vocabant⁹. Iuue. Turbæ rapiẽda togate. Marti. At tibi nõ mltũ ẽ: vnũ ſi præſto togatũ. Hi ꝓ diminutionẽ ẽt Togatuli vocabãt⁹. Itẽ a toga Epitogiũ dictũ pallii gen⁹/ qd ſupra togã ferebat⁹. cõpoſitũ nomẽ a latino & pegrino/ ſicut Epirhediũ ex duob⁹ pegrinis lr̃ eſt. ἐπὶ greca ꝓpoſitione/ & rheda vocabulo gallico. qd ſignificat vehiculũ. Cice. Q d ſi turã heri rhedã nõ habuiſſe varices haberẽ. Iuue. Trito ducũt Epirhedia collo. Nõ diſſimile ẽ huic aliud vehiculi gen⁹/ qd eadẽ ligua Gallica Bẽna appellat⁹. vñ Cõbẽnones dicunt⁹ in eadẽ Bẽna ſedẽtes. Itẽ Togatę vocatę ſunt Comœdię: q̃ ſcrĩptę ſunt fm rit⁹

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

Palliate
Toga
Pallium.

& habitū hominū togatorū: ſ̃ est Romanorū: ſicut grēcas fabulas ab illorum hītu Palliatas appellam⁹: eteni
græci ſupra tunicā palliū ferebant: Romani frequētius togā: ꝓpter quod a tegendo Toga vocitata ē. Pallium
quod palam ſit: & foris: cum ſub eo tunica eſſet. Quoniam vero in pace dūtaxat togæ vſus erat: nam in bello:
depoſita togaſeu pallio chlamydē aut læna: aut aliud militaris veſtimēti genus ſumebant: factum ē: vt toga ī-
terdum metaphorice ꝓ pace ſumatur: ſicut arma ꝓ bello. Cicero: Cædāt arma togæ. cōcedat laurea linguæ. Pli
Vt dubiū ſit toga ne an bello ꝓſtātior fuerit: In foro autē maxime togis viri vti ſolebant. Nā principio Comu-
nis hæc veſtis fuerat tā mariū: q̄ foeminarū. Varro: Quas nūcī foro prī⁹ etiā ī lecto hēbant togas. Ante enim
fuit cōmune veſtimētū: & diurnū: & nocturnū & muliebre & virile: Poſtea viris tantū relictus eſt togę vſus: ſo
leq̄ adulterii dānatæ mulieres. ignominiæ cā induere cogēbātur. Iuue. Talē nō ſumet dānata togā. Martia.
Coccina famoſæ donas: & iāthina mœchæ. Vis dare q̄ meruit munera mitte togā. Togarū varia genera erāt
In ꝓmis toga Prætexta: quæ a virili diſtinguebaſ: qm̄ prætexta dūtaxat adoleſcētes vtebāt⁹ fere vſq̄ ad ſextū
decimū annū: deinde virilē togā ſumebāt. Seneca. Quātū credis me accepiſſe gaudii cū depoſita prætexta ſum
pſi tivirilē togā. Cice. Ego autē a patre ita erā deductus ad Sceuolā ſūptavirili toga. vt quoad poſſem: & liceret
a ſenis latere nunq̄ diſcederē: fuit tñ tps: quo prætexta nō adoleſcētes: ſed viri q̄ magiſtratū gererētvtebantur.
Quippe Tullius hoſtilius Romanorū rex tertius: debellatis etbruſcis Sellā curulē lictores & togā pictā atq̄ ꝑ
textā: q̄ ſignia magiſtratuū Ethruſcorū erāt Romā trāſtulit. Sed poſtea Tarquī⁹ demarati filius qnt⁹ Roma
norū Rex: cū de Sabinis egiſſet triūphū: qm̄ eo bello filius et⁹ annos q̄tuordecī natus hoſtē manu peuſſerat &
ꝓ cōcione illū laudauit: & ꝓtexta ac bulla aurea donauit inſigniēs puerū ſupra ānos fortē ꝓmiis virilitatis: &
honor⁹. Nā ſicut ꝓtexta magiſtratuū: ita bulla triūphantiū geſtamē erat. Genus ſane togæ erat ꝓtexta: cui pur
pura ꝓtexebaſ. Bulla autē inſigne aureū: vaſculi forma: qd triūphantes ante pect⁹ gerebāt incluſis in eo reme-
diis: q̄ aduerſus inuidiā: & oia veneficia putabāt valētiſſima eſſe: ſ̃ genⁿ remedii græci ἀλεξικάκον: a depellē
dis malis dicūt. quēadmodū Hercules Alexicacos vocitat⁹ eſt ab eo: qd deſeſor eſſet hoīm. Nos a ꝓbēdo: vt ſit
tutus: q̄ id in collo gerit: Præbiū: & ab Amula Amuletū vocamus. Amula qppe vaſculi genus eſt: qd religio
nis: & expiādorū malorū grā geſtaſ dictū q̄ſi amola a moliēdis piculis. Ply. Infātibus alligaſ Succinū amuleti
ratiōe formāvaſculi habēs. Idē. Vua amenia ꝓ amuleto vtunt⁹. Idē. Cyclamini radix cōtra ſerpētes oēs folia
habet minora q̄ hedera. nigriora & tenuiora ſine angulis: in qbus albicāt maculæ: caulæ exiguo inani: floribⁿ
purpureis: radice lata: vt rapū videri poſſit: cortice nigro naſcī⁹ in vmbrofis. A nūs Tuber terræ vocat⁹ herba
in oibus ſerēda domib⁹: ſi verū ē: vbi ſata ſit nihil nocere mala medicamēta: hæc ē quā vulgo panē Porcinū vo
cāt repſentans ebrietatē: ꝓpterea ea ad piſces capiūdos vtunt⁹ radice tuſa: in amnē ꝓiecta. Idē. Fel Canis nigri
maſculi amuletū eſſe dicūt domus totī⁹. Idē. Scarabeorū cornua grādia Denticulata: adalligata infātib⁹ amu-
leti naturā obtinēt. Idē Coralliū religioſū in ꝓmis eſſe geſtamē exiſtimāt a moliēdis piculis. Bullā ergo amu
lā eſſe manifeſtū eſt dictā a ſimilitudine eius bullę: q̄ ſpū in aqua excitaſ ꝓcipue dū bullit: figura rotūda a qua
cū mox deficit notiſſimū illud veriſſimū puerbiū eſt Homo bulla. Nulla certe fieri verior cōparatio potuit ad
vitę humanę fragilitatē oſtēdēdā. Nā qd aliq̄ bullādēro τὴν βοῦλιν: ſ̃ eſt a cōſilio deductā volūt: plenū inſa
nię ē. Ab hac bulla fit Bullo vbū. qd eſt bullas facio. Ply. Mala ſigna ſūt vrinę bullātis: & craſſe. & Bullula di
minutiuū: & Bullio verbū: qd eſt feruco: & Ebullio eiuſdē ſignificatiōis: a quo Ebullitio feruor. Prætextę igi
tur: & bullę geſtādę mos a pſci Tarquī⁹ filio deductus ē. Alii tradūt eūdē pſcū: cū ſtatū ciuitatis ordinaret iſti-
tuiſſe: vt patricior⁹ filii bulla aurea vterenⁿ: & toga q̄ purpura ꝓtexitur. Hi tñ quor⁹ prēs Ciuitē magiſtratum
geſſiſſent: cætis ꝓtextā tñ indulſiſſe vſq̄ ad eos: quor⁹ parētes æquo ſtipēdia iuſta meruiſſent. inſiecto deinde
tpe etiā libertinis ꝓceſſū: q̄ ex iuſta dūtaxat matre familias nati fuiſſent: vt ꝓtextā: & Lor⁹ in collo ꝓ bullę de
core geſtarēt. Lor⁹ ꝓpe corrigia eſt ex corio: quā græci ἱμάντα vocāt. Ideo poniⁿ ꝓ cingulo: vnde poetę Balteū
Veneris: q̄ Cæſtus dī: Lor⁹ appellāt hinc lori pedes vocanⁿ: q̄ pedū in modū lori tardū habēt. Iuuena. Loripe
dē rectus derideat æthiopē albus. Lora ēt habenas vocam⁹ & retinacula iumentor⁹. Itē zonas: ac volumīa ex
corio bubalo: q̄bus pugiles vtebanⁿ. Papi. & nigra gerebat lora manu. Præterea q̄cūq̄ ligamīa lora dici poſſūt.
& Loramēta ligamēta etiā: q̄ ex tabulis fiūt. Hieronym⁹. Loramēto ligneo circūdatū ædificii fūdamētū non
diſſoluenⁿ. Abſ̃ lor⁹ etiā ꝓ corrigia accipiⁿ: q̄ boies verberanⁿ. vñ Lorarii dicebanⁿ: q̄ in Scenicis fabulis pare
bant his q̄ ludis erāt ꝓfecti: & vel vinciebāt: vel cedebāt eos: quos iuſſi erant vincire: vel cedere. Tortores quoq̄
Loraries vocatos inuenim⁹. Itē Lora dicunⁿ corrigiæ: qbus lecti & ſellæ iſtruunⁿ ſup qbus tomenta vel culci
træ imponunⁿ. Martia. Nouis lunteis loriſq̄. Hinc ēt funiculus aure⁹ argēteuſve: q̄ collo geſtari ſolet lor⁹ ap-
pellaⁿ. A loro Lorica dicīⁿ munimētū corpis: q̄le in impator⁹ antiqſſimis ſtatuis videmus: qd ſi in numine fit:
Ægis ægidis dicīⁿ: habetq̄ ī medio caput meduſæ. Veteres e loris de corio crudo pectorali faciebāt. Vir. Cui
pellis latos humeros erepta iuuenco Pugnatorē operit poſtea ex annulis ferratā inſtituere. A lorica fit Lorico
verbum quod eſt loricam induo. Carpitur etiā pro armo ab eo compoſitum fit Dilorico quod eſt diſcindo.
Cicero. Q̄ui in cauſa porāda nō dubitauit reū excire conſularē: & eius deloricare tunicā. Lora vero fœminino
genere genus potiōis eſt: quā græci Deuteriā appellāt q̄ſi ſecūdariā. nā δεύτερον apud eos ſecūdū dicīⁿ. Nō
pōt iure vocari vinū: q̄ius inⁿ vina oparia numereⁿ. Tria eor⁹ genera. Primū decima pte aq̄ addita q̄ muſti ex
pſſa fit: & ita nocte & die madefactis vinaceis: rurſuſq̄ ꝓlo ſubiectis. Secūdū tertia pte eius: qd expſſū fit: addita
aquę expſſoq̄ decocto ad tertias ptes. Tertiū fecab⁹ vini expſſū: qd Fecatū Cato appellat. Sūt q̄ exiſtimēt a Ro
mulo ignenis pueris tributū: vt cordis figurā in bulla ante pectus adnecterēt: quā inſpiciētes ita demū ſe eē ho
mines cogitarēt: ſi corde ꝓſtarēt: Togā vero ꝓtextā ea ratiōe adiunctā vt ex purpuræ rubore ignenitatis pudorē
ꝑ ſe ferrēt. A ꝓtexta Prætextati dicti: q̄ ꝓtexta vtunⁿ: ſicut a toga togati. Prætextati autē ſūt q̄ diuvirilē togam
nō ſumpſerūt. Hi ꝓ malefactis nō ſoluebāt mulctā: ſed anguillar⁹ tergoribus verberari ſolebāt Nefas autē his
erat obſcœno verbo vti: ideo ꝓtextū appellabāt ſermonē: q̄ nihil obſcœnitatis haberet: ꝓtexta bulla nulli alii li-

Alexicacum.
Prebium
Amuletum
Amula.
Cyclaminum

Bulla

Tuber terre
Panis porcin⁹

Plynius
Idem
Idem

Idem
Idem.
Idem

Plynius

Prouerbium
Homo bulla

Bullo
Bullula
Bullio
Ebullio
Ebullitio

Lorum
Balteus
Cestus.
Loripes

Loramenta
Lorarij.

Lorica
Ægis

Lorico
Dilorico
Lora lore.
Deuteria

Fecatum

Pretextatus
Anguillarum
tergora

Cicero
Plynius

Varro

Iuuena.
Martia

Seneca
Cicero

Tullius
Hoſtilis
Tarqui.

Iuuena.

Papini⁹
Hieroni⁹

Martia.

Virgilius

Cicero

Cato.

cebat vti: q̄ ei q̄ funus faciebat. Primus autē ꝓtextati cognomētū adeptus eſt Papyrius puer. Mos olim ſena
toribus erat in curiā cū ꝓtextatis filiis ingredi: quotiēs in Senatu de re aliq̄ acturi eſſent: qd ſi in poſter⁹ diem
plata res foret. Placuit ne qs rē ſup q̄ ſermo habit⁹ foret nūciaret pūſq̄ decreta eēt. Mater papyrii q̄ cū prē ī cu
ria fuerat qd nā in ſenatu actū a patrib⁹ foret: filiū rogat. Ille nefas eē id dicere reſpōdit: fit illa cognoſcēdi qd
actū eſſet auidior: filiūq̄ ꝓportum⁹ vrget. Tū ille actū in ſenatu ꝓfingit. Vtr⁹ reipublicę vtilius videreⁿ vnus ne
vt duas vxores haberet: an vt duob⁹ vna nupta eſſet. Ea re intellecta mulier domo egrediⁿ rē cætis narrat Po
ſtridie magnus matrū familias numerus ad Senatū ꝓfluit: oēſq̄ fluētib⁹ lachrymis obſecrāt vna potī⁹ vt duob⁹
nupta fit q̄ vt vnus vir duas habeat vxores. Admiraⁿ Senatus rei nouitatē ac Stupet. Tū puer Papyrius rem
apit. Senat⁹ fidē atq̄ ingeniū pueri exoſculatus Cōſultū facit ne qs poſt hac puer cū prē curiā itroeat ꝑter vnū pa
pyriū: eiq̄ publico decreto ꝓtextati indit cognomē: ob tacēdi loquēdiq̄ in ꝓtexta ætate prudētiā. Id poſtea cog
nomē in oēm eius familiā trāſlatū fuit. Itē a ꝓtexta Prætextæ dictę ſūt fabulæ. Horatius. Vel q̄ ꝓtextas: vel
q̄ docuere togatas. Togatar⁹ enī fabular⁹ ſpēs tot pene ſūt quot palliatar⁹. Primę ſpēs ꝓtextæ dicunⁿ in qbus
impator⁹ negocia agebanⁿ & publica. Regeſq̄ romani vel duces inducebanⁿ pſonar⁹ dignitate pene tragœ-
diis ſimiles: dictæ ꝓtextę: qd in his fere regū aut magiſtratuū acta cōpræhēdunⁿ: q̄ ꝓncipio ꝓtexta Toga vte-
banⁿ. Secūda ſpēs eſt togatar⁹: q̄ Tabernarię dicunⁿ humilitate pſonar⁹: & ſimilitudine argumētor⁹ Comœ-
diis pares: in qbus nō magiſtrat⁹: regeſve ſed humiles hoies: & ꝓuatæ dom⁹ inducunⁿ. vocatę Tabernarię qd
olim tabulis domus cōiter tegerenⁿ. Tertia ſpēs Athellanar⁹ fabular⁹: q̄ a Ciuitate Oſcor⁹ Atellana in qua ꝓ
mū cœptæ ſūt Atellanæ ſūt dictæ: argumētis dictiſq̄ iocularibus: ſimiles Satyricis fabulis græcis. Quarta
ſpēs Planipedes græce dicīⁿ Mimus. Ideo enī latine Planipes vocaⁿ: q̄a actores pedibus planis. i. nudis ꝓſce
nīū itroibāt: nōvt Tragici actores cū coturnis: neq̄ vt Comici cū ſoccis: qd oli nō in ſuggeſto Scænę: ſed in pla
no Orcheſtrę poſit⁹ iſtrumētis Mimicis actitabāt. Togata ꝓtexta a Tragœdia differt: q̄ d ī tragœdia heroes
iducunⁿ vt Pacuui⁹. Tragœdias heroicis noib⁹ iſcripſit. Horeſtē: Chryſen: & his ſilia. In ꝓtexta autē itroduciⁿ
magiſtratus: iſcribunⁿ q̄ Brut⁹: Deci⁹: Marcell⁹: & hmōi. Togata tabernaria a Comœdia differt: q̄ ī comœdia
græci ritus inducunⁿ: græceq̄ pſonæ: in illa vero latinę. in hac maxime excelluiſſet afranius: niſi argumenta
fœdis puerorū a morib⁹ inq̄naſſet. Atellana a Satyrica differt: q̄ in Satyrica fere Satyror⁹ pſonę introducunⁿ
aut ſi q̄ ſunt ridiculæ ſimiles Satyris. In Atellana obſcœnę: turpeſq̄ pſonę. Mimus ē ſermonis cuiuſlibet ſine
reuerētia. vt factor⁹ cū laſciuia imitatio dict⁹ q̄ſi ſol⁹ imiteⁿ μιμοῦμαι imitor. Nā & ſi alia poemata idē faciāt
ſol⁹ tū mim⁹ q̄ſi ꝑ ſulegio quodā qd fuit cōe poſſedit. Mim⁹ etiā hiſtrionē ſignificat q̄ mores geſt⁹ ac naturas
hoīm imiteⁿ. Togæ ꝓterea alia q̄q̄ grā erāt Toga regia q̄ & Vndulata dicebaⁿ: q̄. Seru⁹ Tuli⁹ romanor⁹ rex
vſus fuit facta ꝓmo a. C. Cecilia: & dicta Vndulata ab vndar⁹ ſimilitudīe: quēadmodū ſupra dixim⁹. Toga pu
ra q̄ nō erat obſita: nō fulginoſa: nō maculā habēs. Induebanⁿ q̄ ea ſacerdotes ad ſacrificiū: & nouæ nuptæ: &
Tirones cū ſacramēto militiæ obſtringebanⁿ. Toga picta: In q̄ aliquæ figuræ ītexte ſeu picte erāt. Nā picturā
Homeri tēporib⁹ fuiſſe idicio eſt: qd pictar⁹ veſtū mētionē facit. Homer⁹ τὴν δὲ ὑφεῖν μέγα φῶς ἐνὶ μέγαν
ἰοῦ ὑφαίνεσκον ἀμφὶ γάμῳ ἀρήϊον, οὗ ἕνεκ' ἄρ' ἔσαν ἔν τε χάρμῃ καὶ ἀγῶνι
ἀλλήλων ἐπέεσσιν ἐπὶ δὲ σφισὶν ἔκλυον ἵπποι ἀκαμάτω ἐν ἀρούρῃ
ἀμφὶ δὲ χρυσὸς ἔκειτο ἐπιστρεφὲς ἀμφὶ δὲ κασσίτερος. Hanc inquit iuenit ī atrio: hæc magnū telū texebat duplex marmoreū: multa autē pin-
gebat certamia. Troianor⁹ domitor⁹ eq̄r⁹ & Achiuor⁹ æneas habētiū veſtes: Q̄ui picturā volūt Homeri tpe
nō fuiſſe ī vſu ὑφεῶν ὀνόν exponūt nō pīgebāt ſed intexebāt: Toga Soriculata: q̄ variis cōferta colorib⁹ erat:
Varro Vermiculatā. ac Sorticulata veſtē. dicta a ꝓſerēdo. Nā & ſorilla nauigia iſtrica vocāⁿ: quod lino ac ſpar
to cōſeranⁿ & cōdenſenⁿ. Toga raſa Phrygiaq̄: q̄ nullos habeat villos: acuq̄ texīⁿ: & a græcis feminino gne
γαλβάνη: a nobis neutro Galbanum dicīⁿ a colore albo ac ſublucido. Iuue. Et galbana raſa: a quo Galbana
tus dī Galbano induⁿ⁹. & Galbinus mollis laſciuus Martia. Galbinos habet mores. & Galbaneus mali odor⁹
& Galbeū genus ornamēti muliebris. Galbanū arbor ē Syrie in Amano mōte ſimilis ferulę refinā ꝓducēs pu
ram trāſlucidā: ſimulē Amoniaco cādore: q̄ lomēto & Sagapeno ſ̃ eſt lachryma ferulę ob nitoris ſimilitudinē
adulterari ſolet. Acu facere huiuſmōi veſtes Idei phryges inuenere. Ideoq̄ appellatę ſunt Phrygianę: & q̄ eas
faciebāt Phrygiones dicti. Plau. Stat fullo Phrygio aurifex lanarius. Hæc in vſu diui Auguſti tpibus cœpe.
Phrygia minoris Aſię ꝓuincia ē. A phrygio amne: q̄ illā a Caria diuidit: ſic cognoiatavel vt alii volūt a Phry
gia Cecropis filia: ī hac ē Dardania a Dardano Iouis filio appellata a quo Dardanidę poſtea a Troe nepote: ſ̃
eſt filio Ericthonii filii Dardani troia nūcupata. Toga Crebra Papauerata aliquāto ātiquior fuit. Siqdē a Lu
cillio poeta in Torquato notata eſt. Dicta crebra a ſpiſſitudine. Papauerata a colore candido: Genus eſt papa
ueris albi ſatiui: cuius ſemē toſtū in ſecūda mēſa cū melle apud antiquos edebatur: & eo panis ruſtici cruſtæ cū
ouo infūdebanⁿ: hoc ꝓ ꝓuū quēdā candorē lina & lanę ꝓtrahūt. Eadē Toga & ſpiſſa dicebaⁿ. Toga rara ꝓtra
ria crebrę. Martia. Lis nunq̄ toga rara: mēs qeta. Eadē per diminutionē & Ralla dicebaⁿ. Plau. Toga Ralla:
tunica ſpiſſa. Erat & alia Toga regia: auro & purpura intexta: q̄ ſoli reges & augures vtebanⁿ: eadēq̄ Trabea
vocabaⁿ. Vir. Ipe Q̄uirinali Lituo puaq̄ ſedebat Succinct⁹ trabea: Læuaq̄ ancile gerebat. & Regilla ac Ba
ſilica: q̄bus ſimiliⁿ reges vtebanⁿ. Plau. An Regillā an Baſilicā induā an Mediculā? Toga triūphalis q̄ impe
ratores triūphātes vtebanⁿ: hæc picta erat & togę Iouis ſimilis. & Palmata ſiue palmaris dicebaⁿ: qd eavtebāⁿ
q̄ palmā hoc eſt victoriā meruiſſent. Martia. Palmateq̄ ducē ſed cito redde togę. Flāmea toga ſiue flāmās: qua
boni ominis grā ſpōſę vtebanⁿ: vt ſi ferius dicemus. Attalica toga in q̄ aur⁹ erat in textū: qd Attalū regē ī Aſia
inueniſſe ꝓſtat: ex quo ſūpſit nomē. Toga babylonica in q̄ diuerſi erāt picturę colores: quā babylon maxime ce-
lebrauit. Toga polymita: q̄ plurimis liciis ꝓtexta eſt. Græci μίτον filum vocāt: qd nos Liciū dicimus. A quo
μονόμιτα dicunⁿ: q̄ vno licio ꝓſtant. Λίκια q̄ duobus. τρίμιτα q̄ trib⁹: πολύμιτα quæ plurib⁹: hoc genus
togæ alexādria ꝓmū iſtituit. Alter⁹ et⁹ genus eſt: quę Cubicularia polymita dicīⁿ: de q̄ Martialis. Hęc tibi Mé
phitis tellus dat munera victa eſt pectine Niliaco iā Babylonis acus. Toga Scutulata quæ Iſtriæ Liburniæq̄

Martia.

Martia

Martia

Martia

Martia

Martial.
Plautus
Virgilius
Plautus.

Martia.

Attalus.

Martia

Iuuena.
Martia

Lucillius.

Plautus

Pretexte fabu
le

Togate tabernarie
Taberna.
Atellane.
Atellana vrbs
Planipedes.
Mimi

Mimus.

Toga regia
Toga vndulata
Toga pura

Toga picta.

toga soriculata
sorilla nauigia
Toga rasa
Phrygia
Galbanū
Galbanatus
Galbinus
Galbaneus
Galbeum.
Galbanum
Phrygiane
vestes
Phrygiones
Phrigia
phrigi⁹ fluui⁹.
Dardania
Dardanide
Troya
Toga crebra
Papauerata
Papaueris
Toga spissa
Toga rara
Toga ralla
Toga regia
Trabea
Regilla toga
Basilica toga
Toga triūphalē
Toga palmata
Toga palmarſ
Toga flammea
Attalica toga
toga babilonica
Toga polymita
Licium
Cubicularia
polymita
Toga scutulata

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

& aliis huiusmodi pilis potius q̃ lanis: texta erat: & scutulis qbusdã vndulatę similis. hãc prima gallia inuenit.
Scutula aliqn̄ Serpentis genus est in Africa: aliqn̄ vasculi genus rotũdi cõcaui. Martia. Sic iplet gabatas: Paropsidesq; & leues scutulas: causęq; lances. Lucil. & Scutulãq; ligneã in cerebro fixit. Huius diminutiuũ ẽ scutella. Cice. Collocem⁹ in culcitra plume: psaltriã adducam⁹ dem⁹ scutellã: dulciculæ potiõis aliqd puidem⁹ & cibi. nõnunq̃ significat hastã teretẽ: q̃ lina tundunt. Quapropt & exigua hastula in q̃ Lacedæmonii mẽbranã iuoluẽtes lras scribebãt. Scutula vocabat. Id gen⁹ erat furtiuas lras. Nã reuoluta ex trũco mẽbrana lras trũcas: mutilasq; reddebat mẽbranaq; eas spargebat in ptes diuersissimas: adeo vt nõ nisi iplicata in eodẽ surculo mẽbrana legi possent. hmõi epistolã Lacedæmonii σκυτάλην: ĩs ẽ Scutulã vocãt. A scutula. n. qn̄ vasis genus ẽ Scutula tęvestes apellatę: qd orbibus qbusdã q̃si scutulis depictę sũt. Cærulea indutus scutulata aut galbana rasa. Toga forẽsis: quã ad fos pficiscẽtes sumebãt. A puleius. Forẽsi toga indut⁹ accũbebat. Hæc & neutro genere Forẽsia vocabant. Idẽ. Sũplit palliũ forẽsia domi reliqt. Suetonⁿ de augusto. Forẽsia & calceos nunq̃ nõ intra cubiculũ habuit Toga triclinaris: cũ q̃ discũbere in cõuiuiis solebant: hæc & Cænatoria dicebãt. Martia. Cænatoria mittat aduocato. Idẽ de cænatoris. Nec fora sũt nobis sed nec vadimonia nota. his opus est pictis accubuisse toris Vocabant et Recidipna cõposita ex vtraq; lingua vocabulo. Reciniũ enĩ apud nos est vestis antiqssima q̃drata (vt Varro refert) an⁹ mediã ptẽ retrorsũ iaciebãt. vnde Reciniati Mimi dicebant. Χειρίδων vero apud græcos cœnã significat. Itaq; Recidipna dictę sũt vestes. quas vocãt cænatoria. Iuue. Rusticus ille tuus sumit Recidipna Quirine. Eadẽ etiã Trichinaria dicunt. Ply. Metell⁹ Scipioni Triclinaria Babylonica sestertiũ octuagita milib⁹ venisse iã tũc iponit in capitalib⁹ crimibus: q̃ Neroni pncipi q̃dringẽtis milib⁹ sestertiũ nup stetere. Præterea togã alia quoq; vestimẽtorũ genera in vsu fuere. Palliũ supra tunicã sereno tpe sumebat: vestis erat honestior lõgæ lateq; diffusa & viris mulieribusq; pueniẽs. Cun⁹ diminutiuũ est Palliolũ qd significat breu⁹ Palliũ ad capiũt tegendũ. Vnde Palliolati aduerbiũ. Plau. Palliolati amictus: sic incessi ludibũdus. & Palliolat⁹ hmõi palliolo indutus: & Palliastę: rude palliũ & vile. A puleius. Ecce Socratẽ cõtubernalẽ meũ cõspicio: humi sedebat scissili palliastro semiamictus: & Pallio verbũ qd p cælo accipit. A puleius. Nec palliari tã aptã res põt. Pallaveros dũtaxat muliebre vestimẽtũ est ad vestigia vsq; demissũ. Vir. Pro lõgæ tegmine Pallæ Tigridis exuuiæ p dorsũ a vertice pẽdẽt. Idẽ. Pallã signis auroq; rigentẽ. Plautus. Pallã ad Pphrygionẽ fert cõfecto prãdio. In gallia tũ viri quoq; palla vtebant: sed breuiore. Martia. Dimidiasq; nates gallica palla tegit. Nebulo vo seu pluuio tpe p pallio Penulã supra tunicã sumebãt. Põpon⁹ Penulã in caput induce ne te noscat. Quã. Galbę penulã rogãti nõ possũ cõmodare in qt domi maneo: cũ cœnaculũ eius pplueret. Idẽ. Galba penulã rogãti: respõdit nõ pluit nõ est opus tibi: Si pluit ipse vtar. hæc si e pellib⁹ esset Scorteavt supra dixim⁹ vocabat. Scorta enĩ vetęs pelles nominabãt. Martia. Ingrediar reviã cælo licet vsq; sereno. Ad subitas nũq̃ scortea desit aq̃s. Erat ẽt Penula gausapina cãdida acvillosa: q̃ p æstũ vtebãt: Idẽ. Is mihi candor iestvillos gra tãta ẽ: vt me vel media sumere messe vel. Abusiue tũ Penula p oi eo qd tegit. Penulariũ q̃si theca ẽ: & vagia penula: siue loc⁹: ĩ q̃ penulę reponũt. Peniculamẽtũ vo nõ a penula dr: sed a Pene qd pprie caudã sigificat ppt qd pudẽdavin honestiore vocabulo penẽ q̃si caudã appellam⁹. Est aũt Peniculamẽtũ pars vestis: q̃ terrã attigit. Enn⁹. Pendẽt peniculamẽta vnũ ad quẽ q; pedũ. A pene ẽt Penitã offã dicim⁹: offã porcinã cũ cauda. & Peniculos siue Penicillos. In neutro genere penicula & penicilla. qbus calciamẽta detergũt. Itẽ qbus pingũt: qm̃ ex caudarũ extremitatibus fiũt. Itẽ qbus albariũ tectorio iferũt: q dicunt Tectorii penicili. Ply. Setarũ ex iis e penicillis tectoriis cinis cũ adipe trit⁹. Itẽ qbus vulnera stipant: vel ideo ne claudant: vel vt aperiant magis: vt sũt penicilli ex linteolis pcerpt ex medulla sãbuci & ex spõgia. Idẽ. Tũ penicillo vuln⁹ aptũ oẽ. ꝓterea quo ad aliqd mũdãdũ illinẽdũve vtimur. Penicilũ seu penicillũ vocam⁹ ꝑsertim si ex spõgia factũ sit. Terẽ. Quid ignaue peniculon purgãre: q istuc huc portes cogitas. Ply. Esopũq; cũ myrrha calidũ penicillo illitũ. Itẽ Spõgię genus est mollissimũ: q penicillus appellat: ex quo fiũt penicilli. Tria enĩ genera spõgiarũ sũt spissũ ac ꝑdurũ & asperũ: qd Tragos vocat: qdã has fœminas putãt maiorib⁹ fistulis. Spissũ & minorib⁹ fistulis ac molliorib⁹ quos credũt mares & Achilleũ noiat: q vsus eo in vulnere curãdo fuerit Achilles: & mollissimũ q dicit Penicillus. Spõgias antiq in delitiis habuerũt: strigilũve linteorũ; q illis vtẽtes ad distringẽda ac mũdanda corpa. Quapropt purpura tingebãt eas alias: cura candidas faciebant tinctas p æstatẽ salis spuma ad lumã: & pruinas sternẽtes iuersas: vt candorẽ biberẽt. Mensas his etiã tergere mos erat. Martia. Hæc tibi sorte dat tergẽdis spõgia mẽsis. Vtilis expsso cum lenis imbre tumet Aial hocesse ex aq̃tiliũ genere existimãt: aliiq; cõchis & pisce & limo intellectũ in his esse apparet: qm̃ vbi aiual sorẽ sentiũt ꝓtrahunt: & multo difficilius ex petris in qbus nascunt oẽs: aiualsę relinquũt in petris veluti cruor vestigiũ: atq; ex his q̃si radicib⁹ molliores penicilli recrescũt. Pessimũ gen⁹ earũ est q̃ Aplysiæ vocant quia eruĩ nõ possunt. Alysiũ enĩ illotũ dicimus ab α̃ puatiua particula & πλυνιῶ lauo a quo Plynio Veronẽsi inditum nomẽ putam⁹. Viuũt longissimo tpe: & ob hoc maxime psũt corpib⁹: quia nostro suũ muscent vsus earũ ad abstergenda: fouẽda operiẽda in fomẽtis ꝑsertim: dũ aliud remouet: aliud imponit. Infinitę pene earũ vtilitates sũt. Polyb⁹ scribit Peniciillo sup ægrũ suspẽsos getiores facere noctes. Impluuia quoq; vestis erat: qua sacerdotes p imbrẽ vtebant. Pluuiale nunc vulgo appellat. Varro. Saliũ quoq; sereno tempe Impluuia amictũ fuisse criminabant. Lanerum genus vestimẽti erat ex lana succida cõfectũ vnde habet nomẽ. Amictoriũ vestimẽtũ puellare candidũ ac subtilissimũ ex lino: de quo Martialis. Mammosam metuo: teneræ me trade puellæ: Vt possint niuco pectora lina fruĩ. Clamys vestis militaris ẽ pallio pene aduersa cũ breuior multo: atq; arctior fit Plau. Puer cape clamidẽ & da palliũ. Tamen hoc Clamidẽ hanc tene: vt si hec vera non sint: rursus deposito eã sumã atq; inceptũ itiner perficere exequar. Idẽ. Cape fis puer hoc pallio palliũ: & da clamydẽ: vt habeam. Ab hoc fit Chlamydula. Idẽ. Tu sume Chlamydulã. Prim⁹ Numa romanorũ rex Chlamydẽ in vsũ recepit. Nã cũ legati Isaurorũ ad eũ venissent visis illorũ vestib⁹ sumpsit. Chlamydẽ: cõiunxitq; vestẽ regiã cum Senatoria nõ foris sed intus purpura posita: vt ex vtraq; vna cõficeretur. Trãslata postea hæc vestus fuit in vsũ militarẽ. Vir.

Scutula. Scutella. — Martia. Lucilius. Cicero
Toga forensis. Forensia toga triclinaris. Cenatoria — Apuleius. Idem. Suetonⁿ. Martial. Idem
Recidipna. Recinium. Reciniati. Mimi. Triclinaria. — Varro. Iuuena. Plynius.
Pallium. Palliolum. Palliolatim. Palliolatus. Palliastrum. Pallio. Palla — Plautus. A puleius. Idem. Virgilius. Idem. Plautus. Martia. Pompo. Quintil. Idem
Penula — Martia. Idem
Scortea. Scorta. Penula gausapina. Penularium. Peniculamẽtũ. Pentis. Penitã offã. Peniculus. Penicillus. Peniculum. Penicillum. Penicillus tectorius. Penicillus. Spongia — Ennius. Plynius. Idem. Terentⁿ. Plynius
Tragos. Achilleum. Penicillus — Martia.
Aplysie. Alysium. Plynius — Polybius. Varro
Impluuia. Pluuiale. Lanerum. Amictorium — Martia.
Chlamys. — Plautus. Idem. Idem. Numa
Chlamydula — Virgilius

Sidoniã picto Chlamidẽ circũdata limbo. De hac celebre puerbiũ est. Silofontis Chlamys qd de his dicit: q iactãt se magnificẽtia vestimẽtorũ: qm̃ Silofon cũ in exilio esset: vestẽ habebat insignẽ: ac sumptuosã: quã cũ Dario nõ dũ Regi dono misisset: is postea regno potit⁹ ac bñficiũ mẽor natali solo eũ restituit. A Chlamyde Chlamydat⁹ dicit. Plau Quis hic hõ Chlamydat⁹ est: aut nõ est: aut quẽ q̃ritat peregrina facies videt hoĩs atq; ignobilis. Palliũ nr̃i Paludamẽtũ vocãt: q̃uis hoc etiã p ornamẽtis militarib⁹ capiat. Salust⁹. Eodẽ tẽpore Lẽtul⁹ duplici acie locũ in æditũ multo sãguine suorũ defẽsus: postq̃ e Sarcinis Paludamẽta obstare aiaduertit. Plyn. Cocetũ iperatoris dicatũ Paludamẽtũ. vñ Paludati dicimt: q vel iperatoriã Chlamydẽ vel alia ei⁹ ornamẽta gestant. Cic. Antonⁿ gemẽs añ lucẽ Paludat⁹. Salust⁹. Dũ paludat⁹ icederet: iure q̃primũ p̃liũ cogitauit. Aulæũ quo q; gen⁹ vestis esse manifestũ est pegrinũ: & q̃si militare Paludamẽtũ. Varro. Qd ex hæreditate attalica aulea: Chlamydes pallæ aureæ. Virg. Purpurea itexti tollãt aulea Britãni. Sũt etiã aulea vela picta: qb⁹ aulæ tegunt de qbus supra dixim⁹. Patagiũ aurea Chlamys est q̃ p̃ciosis tunicis supindui solet: vñ q ita iduti sunt: Patagiati dicũtur & Patagiarii: q hmõi vestes faciũt. Apulei⁹ Vberes eni crines leuiter emissos: & cerulce depẽdũt los ac deĩde per colla dispositos: sẽsimq; sinuato Patagio residẽtes paulisper ad finẽ conglobatos in sũmũ vticẽ nodus astrinxerat. Læna siliter vestis gen⁹ est militaris villorũ crassitudie calefaciẽs Chlamydẽ: vtunt hac hyeme ac supra oĩa vestimẽta induunt. Virgil. Thyrioq; ardebat murice Læna. Varro. Lænã a lana dictã putat. Ego potĩ ἀπὸ τῆς χλαίνης. Lenã deductã existimo detractiõe pmæ lræ. Chlæna aũt ἀπὸ τοῦ χλαίνειν deducit: qd tẽpe facere est. Itẽ Abolla vestis est militaris: ac etiã grauiorũ: ac magnorũ virorũ. Varro. Toga tracta est: & Abolla data est. Iuuenal. Atq; audi facin⁹ maioris Abollæ. Idẽ. Rapta pperabat abolla pegasus. Sagũ quoq; militare est vestimẽtũ. Salust⁹. Occurrere duci: & ad p̃liũ accedere: adeo vti Metello in Sagũ Herculeio in brachiũ tela venirẽt. Virg. Virgatis lucẽt Sagulis. hac veste vtpote latiori et q̃drata hoĩ suppositã iactare eũ in altũ excutiẽdo solebãt. Martial. Ibis ab excusso missus in astra Sago. Sueto. Ferebat & vagari noctib⁹ solitus atq; italidũ quẽq; obuiorũ; vel potulẽtũ corripe ac distẽto Sago ĩpositũ in sublime iactare. Hicq dã Saccũ deductũ existimãt: ĩs est eculeũ: qd ad Sagi filitũ dinẽ a pte supiori & iferiori æq̃liter lat⁹ fit. Saccus hordear⁹ siue frumẽtar⁹ est: quo hordeũ siue frumẽtũ gerit. Saccus nitrar⁹: quo aq̃ ex nitro. Saccus vinar⁹: quo vini feces colant. Saccul⁹ diminutiuũ est a Sacco: & significat marsupiũ. Stolãvetęs dixerũt q̃quid corpus tegeret: & apud græcos θόλια indumẽtũ significat: vñ Stola est deductũ. Varro. Mulierẽ aliã cemeres cũ Stola obsita. Postea ad honestãe tamũ matronæ vestẽ ĩs nomẽ trãslatũ est: q̃ vsq; ad imos pedes demissa erat: & extremã eius partẽ ambibat Instita assuta q̃ tenuissima fasciola erat: hãc notat Horat⁹ cũ iquit. Nil mediũ est: sũt q nolũt tetigisse nisi illas. Quarũ subsuta talos tegit Instita veste. Cõtra alĩ nullã nisi olenti in fornice stãtem: & Ouid⁹ in libro de tristib⁹ cũ vellet oñdere se libros de arte amãdi nõ scripsisse grauiorib⁹ fœminis: postq̃ vsus illos repetiit

Este procul vittæ tenues insigne pudoris. Quæq; tegis medios Instita longa pedes. (Mox addit) Ecquid ab hac omes rigida submouimus arte. Quas stola cõtingi: sumptaq; vitta vetat. Hinc Stola pro matronis & honestis mulierib⁹ ponit. Papin⁹. Ois plebeio terit ꝑtexta tumultu. Hic eques: hic iuuenũ cœtu Stola mixta laborat: & Stolatũ matronalẽ atq; honestũ dicim⁹. Martial. Quis floralia vestit: & Stolatũ pmittit meretricibus pudorẽ. Limb⁹ etiã muliebre vestimẽtũ erat: purpurã ĩ imo cõsutã hñs. Plau. Textores Limborarii. Quidã tũ Limbũ putãt Fasciã esse: q̃ ambit partẽ vestis extremã quã Institã dici supra ostẽdim⁹. Virg. Sidoniã picto Chlamydẽ circũdata Limbo. Peplũ pprie palla est fœminea picta: & Mineruæ cõsecrata. Virgil. Interea ad tẽplũ nõ equæ palladis ibãt. Crimb⁹ Iliades sparsis: peplũq; ferebãt. Plau. Tũc venio cũ peplũ inferẽ. Lacerna palliũ gen⁹ est fimbriati dicta q capitio min⁹ fit a lacerãdo Lacerũ enĩ dicim⁹ q̃quid corpore iminutũ ẽ: hæc vestis vtrinq; indui potest: & ex vtraq; reiici parte. Capitiũ capitis tegmẽ est a capite appellatũ. Vel sicut Varro inqt: q capiat: ĩs est cõprehẽdit pectus. Capitulũ quoq; dicit. Itẽ Cucullus operculũ est capitis: vñ penulæ gallicæ gen⁹: si Cucullũ nõ habet. Bardiacus dicit: si cũ Cucullo Bardocucull⁹ vocat. Martial. Gallia sãtonico vestit te Bardocucullo. Cercopithecorũ penula nuper erat. Itẽ Calyptra gen⁹ est vestimẽti quo capita operiunt. Rica q̃dratũ vestimentũ est fimbriatũ: purpureũ quo pro palliolo vtebant Flãminicæ: alii ex lana succida fieri solitũ dicũt alba: qd cõficiebãt virgines patrinæ et matrinæ ciues: vt ficerẽt luteo colore: quo indui Flãminical mos erat. Est etiã Rica veli gen⁹: quo mulieres capita tegũt dictũ. vt Varro sẽtit. a Ritu: qd Romano Ritu sacrificia fœminæ cũ faciũt capita velãt. Seren⁹: aut Zonulã: aut Acũ: aut Ricã. ei⁹ diminutiuũ est Ricula: q̃ p ludario accipit. Flãminiũ tegmẽ: quo matronæ capita tegebãt. Plau. Flãminiariũ violarii carinarii. Itẽ Flãmeũ genus veli lutei nuptialis: de quo ĩferi⁹ dicem⁹. Suffibulũ vestimẽtũ albũ ꝑtextũ q̃drangulũ oblongũ: qd in capite vestales virgines sacrificãtes habebãt: idq; fibula pprehẽdebat. Reticulũ tegmẽ capitis a rete dictũ q capillũ cõtineat. Retæ. vt Varro sẽtit a raritate. Strophũ fascia est pectoralis: q̃ v̄ginalẽ tumorẽ cohibet papillarũ. Turpilius. Me miserã q itervias epistola excidit mihi. Infœlix iter tunicula ac strophiũ collocata. Martial. Fascia crescẽtes dominæ cõpesce papillas. Vt fit qd capiat nr̃a: tegatq; man⁹. Strophia etiã tenuiores coronæ a vetertibus dicte ab ĩsigni: qd ponebat in capitib⁹ sacerdotũ: qd ἀπὸ τοῦ στρόφειν ĩs est a vertẽdo Strophus vocabat: hic nota sũt Strophiola: qbus ĩ sacris vtebãtur. Calãtica tegmẽ muliebre: qd capiti inectit. Cice. Tu ne cũ meterent pedes fusci: cũ calãticã capiti accõmodares. Vẽtrale: seu semicinctũ vestimẽtũ est vẽtrẽ cõtegẽs. Plyn. Patris mei memoria cœpere Amphimala nr̃a sicut villosa etiã vẽtralia. Martial de semicinctio. Det tunicã locuples: ego te ꝑcingere possũ. Essem si locuples mun⁹ vtrinq; darẽ. Plaga grãde erat lineũ tegmẽ cãdidũ: qd findo nẽ vocãt: q̃le est quo nũc vtunt mulieres Romanæ: olim passim ĩ vsu erat. Varro. Chlamydes: plagæ: vasa aurea. Hui⁹ diminutiuũ est Plagula Nã lodices liteoli sũt qbus in lecto vtimur: & frequẽter eos lauam⁹: vñ a polluẽdo Lodices appellatos nõnulli putãt. Iuuenal. Modo sub Lodice relictis vteris in turba. Martial de lodicib⁹. Nudo stragula ne toro paterẽt. Iunctæ nos tibi venim⁹ sorores. Cæsitiũ quoq; liteolus erat pur⁹ & cãdidus dictus: q cædẽdo ad cãdorẽ pueniret: vel qd oras circũcisas haberet: vt supra dixim⁹. Plau. Lintheoliũ Cæsitiũ:

Plautus. Salustius. Plynius. — Prouerbium. Silofontis chlamys. Chlamydatus
Cicero. Salustius. Varro. Virgilius. Apuleius — Paludamentũ. Paludati. Auleum.
Patagium. Patagiatus. Patagiarii. Patagio. Lena
Virgilius. Varro. — Chlena. Abolla
Idem. Iuuena. Idem. Salustius. Virgilius. Martia. Suetonⁿ. — Sagum. Saccum. Sac. hordeari⁹. Sac. frumtari⁹. Sacc⁹ ntuari⁹. Sacc⁹ vinari⁹. Sacculus. Stola.
Varro — Instita.
Horatius. Ouidius — Stolatus
Papini⁹. — Limbus. Limborarius.
Martia. Plautus. Virgilius. Idem. — Peplum. Lacerna. Lacernum. Capitium. Capitulũ. Cucullus. Bardiacus. Bardocucullus. Calyptra. Rica
Plautus — Ricula. Flaminium. Flaminiarius. Flameum. Suffibulum. Reticulum. Strophium
Varro. Turpil. Martia. — Strophus. Strophiolum. Calantica. Ventrale. Semicinctium
Cicero. Plynius. Martia. — Plaga
Varro — Plagula.
Iuuena. Martia. — Lodices. Cesitium
Plautus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Exoticum
Mollicina
Succento
Enimbomata
Parnacides
Calassis.
Cyclas
Exomides
Synthesis.

Exoticū pegrinū vestimētū dicebat'. Idē Basilicā aut exoticā induā. Mollicina vestis a mollicie nomē sūpsit. Nonⁿ: Mollicinā Chiroditā: Reciniū. Succētonē q̄q̄ legim' meretricē vestis gen': apud veteres fuisse. Itē Enimbomata & Parnacidas vestes appellatas puellares. Cato. Vt puellæ habeāt potⁿ investitu Chlamidas Enimbomata & Parnacidas q̄ togas. Calasis quoq̄ vestis genⁿ ē: qd̄ græci κάλαθος dicūt. Alii nodū esse tunicæ muliebris: quo cōnexa circa ceruicē tunica submittit'. Itē Cyclas vestis genⁿ supⁿ arcta: ampla ifenⁿ a circuli rotūditate ita appellata. Iuuenal'. Tenui sudāt in Cyclade: & Exomides comici vestitus sūt exertis humeris. Synthesis vestis erat breuis & expedita ex diuersis lanarⁿ coloribⁿ cōpōsita: q̄les sūt q̄bus nūc milites in castris vtunt': ppter qd̄ Synthesis dicta est: qd̄ apud græcos cōpositionē significat: hac veste in saturnalib' sūpto pileo & toga deposita vti senatoribⁿ quoq̄ atq̄ eqtribⁿ mos erat. Martial'. Synthesib' dū gaudet eques dñq̄ senatⁿ. Dū q̄ decēt nostrū pilea sūpta Ioue. Idē. Dū toga p q̄nas gaudet regel cere luces. Hos poteris cultⁿ sumere iure tuo Aliis tpibⁿ vti Synthesi seruile atq̄ ignominiosū erat: ppter qd̄ Nero ꝓnceps notatⁿ est: q̄ Synthesiatus aliq̄n: ac discalciat' in publicū pdiert. Scæuola Iuniⁿ cōsult' de Synthesi sic scribit. Sēpronia piæ lⁿ amplⁿ cooptoria tabiana: & tunicas tres cū palliolis: q̄ elegerit: dari volo. Quæro an ex vniuersa vestæ: idest an ex Synthesi tunicas singulas: & Palliola Sēpronia eligere possit. Respōdeo si essent tunicæ singulæ cū Palliolis relictæ: ex iis dūtaxat eligi posse. Q d̄ si nō essent hæredē vel tunicas & palliola ex Synthesi pstaturū: velverā estimationē dabunⁿ. Ex quo manifeste apparet Synthesim a cōi veste distingui: qd̄ etiā Martial' ondit. Sic tua suppositis plucent lacernis. Sic micat in numeris arcula Synthesibⁿ. Synthesis etiā vasis genⁿ fictilis ex diuersis vasis cōpositi. Martial'. Septēnaria Synthesis sagunti. Papiniⁿ. Vnā mittere Synthesim qd̄ horres Albor calicū atq̄ cacabor. Itē Multitia idumēta dicebant' minutissimis filis cōtexta: vñ a multis filis & ppterea subtilibⁿ nomē inditū: vel a mulcēdo qrū carnē demulceāt: et trū plurali nūero declinat'. Iuuenal'. Quæro an deceat multitia testē

Synthesis.
Synthesis vestis
Martia.
Iden
Papinius
Iuuenal.

Multicia indumenta
Clauata vestis
Clauus
Plumatile
Latus clauus.

Itē Clauata vestis siue Clauⁿ vestimēti genⁿ erat velut qbusdā clauis aureis distinctū: qd̄ et a plumarⁿ filitudie Plumatile vocabat'. Q d̄ si latior ipsa vestis erat Latⁿ Clauⁿ dicebat': hac soli senatores ac patricii iduebant': aliq̄n etiā sacerdotibⁿ ac pōtificibⁿ dabat'. Sylius. Sacrificā lato vestē distiguere clauo. Tradūt mecenatē in eq̄stri dignitate spōte pmāisse: cū vtiq̄ fu mēdi lati clauī potestas ei pateret. Martial. Dū proauos atauosq̄ refers: & noia magna. Dū tibi noster eques sordida cōditio est. Dū te posse negas nisi lato Gellia clauo nubere: nupsisti Gellia cistigero. Quinⁿ. Notat' iterim negligētia latū habētiū clauū. Modus est vt sit paululū cinctura submissior. Horat. Nā vt q̄sq̄ isan' mediis nigrū ipediūt crus pellibⁿ: & latū demisit pectore clauū. Audit ptinuo quis hō hinc: quo patre natⁿ. Hic Laticlauī dicebātur patricii. Suetonⁿ de Nerone A Laticlauo: cuⁿ vxorē attrectauerat: cæsus. Cœpit latⁿ Clauⁿ Vespasiani fere tpibⁿ in modū Gausapæ texi. vñ Martial'. Et lato variata mappa Clauo. Præclauū ps vestis erat: q̄ ante clauū texebat'. Afranⁿ. Tortū diē p̄clauū vnū texere. Hic a Clauis etiā Clauata dicūt' vel vestimēta clauis itextaⁿ calciamēta clauis cōfixa & Clauati Socci: q̄ sola habeāt clauis itexta: vel calciamēta clauis cōfixa. Clauⁿ a claudēdo dr̄ ob id eni figit'. vt claudat siue cōtineat aliqd. Clauinales appellabant': q̄ figebātur ī pariete tēpli p annos singulos: vt p eos nūerus annorⁿ colligeret'. Erat eni lex prisciis lr̄is ac'verbis scripta: vt q ꝗtor maximⁿ esset: Idibus Septēbris Clauū pāgeret. Nā qa rare per ea tēpora litteræ erāt: notæ nūeri ānorⁿ clauī fuere. Mineruæ autē tēplo ea lex dicata erat: qd̄ numerⁿ Mineruæ putabāt esse. Volsiniis quoq̄ clauī idices nūeri annorⁿ in tēplo Nortiæ Etruscæ deæ fuisse tradunt'. A cōsulibⁿ de inde ad dictatores: qa maⁿ iperiū erat: solēne Clauī figēdi trāslatū est. Sed cū hic mos ītermissus fuisset: seuēte post multos ānos in vrbe pestilētia repetitū ex sōniorⁿ mēoria dicit' pestilētiā quondā clauo a dictatore fixo sedatā fuisse. Q uapropt' ea religiōe adductū Senatū Dictatorē clauī figēdi cā dici iussisse Dictūq̄. L. Manliū ī periosū: q. T. pīnariū mgr̄m eqtē dixit. A deo hæc p se digna res visa est: ppt' quā Dictator crearet'. Clauī ēt nauis gubernaculū dicimⁿ: q̄ eā dirigat: rectāq̄ ptineat. Cic. Ille aūt Clauī tenēs qetⁿ sedeat ī puppi. Virg. Clauī q̄ ad littora torq̄t. Itē ab hūⁿ clauī filitudie clauⁿ appellat' tuberculi genⁿ callosi: qd̄ ī diuersis corpis ptibⁿ nascit' maxie trī in pedibⁿ: & p̄cipue ex cōtuso: q̄uis īterdū alit'. Doloreq̄ ēt si nō alias: trī igrediēti mouet. Arbores q̄q̄ clauū hmōi patiunt': q & Fūgus dr̄. & Patella. Nihilq̄ aliud ē q̄ solis exustio. A Clauo p diminutionē Clauiculⁿ dr̄. Itē Claua q̄ pprie fustis ē teres ex vna pte capitatⁿ ad Clauī filitudinē. Plyn. de lino. Iterⁿ deiñ in filo polit' illisū crebro ī silice ex aq̄ tectūq̄ rursus tundit' clauis sēp iiuria melⁿ. Hic Claua Herculis dicta id genⁿ: q̄ Hercules vtebat'. hāc eo loco: quo cū ea Cacū occiderat: post pmas tēpli cⁿ valuas fuisse locatā tradunt in foro Boario: vbi tēplū ei a Sylla. iussu Sybille ædificatū fuit. Ouid. Alta ps Cyrci custode sub Hercule tuta. Q d̄ de Euboico carmie munⁿ hēt. Idē: Si titulos q̄ris Sylla, pbaunt opⁿ Hunⁿ clauæ odore nō imerito absterreri canes & muscas opinabāt': qd̄ scilicet nec muscę nec canes ædē Herculis ī foro Boario itrarēt. Claudo vō et Clauis a celādo: vt qd̄ existimāt deducūtur. Nos a græcis potⁿ sūpta existimamⁿ: apud q̄s κλεῖδα claudo dr̄: & κλεῖδος clauis: & κλειδίον & diminutiuū Clauicula: & κλειδοῦχος Clauiculariⁿ faber: & κλεῖθρον Clausūrū: & Clausuram dicimⁿ. Itē a clauī fit Clauiger q clauē fert. Ouidⁿ. Clauigerā vidit Vulcani occūbere plē. Clauiculæ etiā dicūt' puæ clauæ: lⁿ est puæ sudes. Plyn. Clauiculæ quoq̄ ipsæ: qbⁿ repūt vites trāe: & ex aq̄ potæ sistant vomitionū cōsuetudinē Cōclaue de q̄ supra diximⁿ: dictū q̄ vna clauī claudat'. vñ locⁿ Cōclauatⁿ dr̄ vna clauī clausus A vbo Cōclauo: cuⁿ passiuū ē Cōclauor. & a Claustro Claustrinū vocamⁿ. q̄ claustri est. & Claustrariū. de q̄ supdiximⁿ. & Claustrinū q claustr' Ianuæ p̄est. Claudere iterdū significat ēcludere. Vir. Aut itⁿ clausⁿ satura ad pspia fuat. Intēdū arcere: obsistere. Idē. Ecce maris magna claudit nos obice portⁿ. Aliq̄n circuire. Idē Claudite Nymphæ dicteæ nymphæ nemorⁿ iā claudite saltⁿ. Vlpianⁿ. Clausos p vinctis accipit: si mō ita vincti sint: vt omī mō erūpere nō possint. Clauiū claustrorūq̄ tutelā penes Portunū ē esse veteres existimabāt: q portunū deⁿ esset: et clauīm manu tenere fingebat'. Nā & clauī claudi portus pseuere. Clauīm mulieribⁿ donare mos erat ad significandam partus facilitatem. Clauis inuentorem Theodonū samiū fuisse cōmemorat. A claudo Clausula dicit' q̄si breuis cōclusio: & Claudus q̄si pedibⁿ clausus: hoc est ī peditus, pohibitⁿ. A quo Claudico verbū: hoc est

Exoticum
Mollicina
Succento
Enimbomata
Parnacides
Calassis.
Cyclas
Exomides
Synthesis.
Clauū figere
Clauus
Fungus
Patella
Clauicalus
Claua
Claua Hercul.
Claudo
Clauis
Clauicularius.
Claustrum
Clausura
Clauiger
Conclaue
Conclauatus
Conclauo
Concauor
Claustrinum
Claustrarium
Clausus.
Portunus de
Clausula
Claudus.
Claudico.

Iden
Hortus.
Cato
Iuuena.
Martia.
Iden
Nero
Scæuola.
Martia.
Iden
Papinius
Iuuenal.
Syllius
Martial.
Quintil.
Horatius.
Suetonⁿ.
Vespa.
Martia.
Afranⁿ.
L. Mālⁿ.
iperiosus
T. pinarⁿ
Cicero
Virgilius
Plynius.
Plynius.
Iden
Iden
Vlpianus.
Theodo.

Virgilius
Seneca
Plautus.
Terentⁿ
Actius
Plynius
Iden
Iden
Virgilius
Iden

claudus īcedo: & p metaphorā erro. & Claudⁿ, ppriū nomē. A quo aliud ppriū Claudianus/ & Claudiana tonitrua: qa Claudⁿ pulcher ifstituit: vt in ludis post Scænā collectus lapidū ita fieret. vt veri tonitrui speciē rep̄sētarēt: nā antea leues admodū parui sonitⁿ fiebāt: cū Clauī & lapides in labrū Aeneū cōiiciebātur. Veteres pro Claudo Cludo dixerūt: vñ in veterib' mimismatib' legimⁿ Ianū. Clusit. Ab lⁿ cōpōsita fiūt Circūcludo: lⁿ est vn diqsclaudo. Intēcludo iter īpedio: & q̄si itra claudo. Virg. Interclusit hyems: & trunit auster eumtes. Introcludo ī iteriorib' claudo. Seneca: Qui domi ītroclusus ociabat'. Occluso claudo. Plau. Occlusit hostiū ancillæ. Excludo: eiīcio. Terent. Exclusit reuocat: & p metaphorā accipit' p libero. Actⁿ. Q uavirtute hic se seruitute excluserit. Excludere etiā est incubādo ex ouis pullū emittere. Plyn. Q uædā gallinæ oia gemina oua pariūt: et geminos iterdū excludūt: alterū maiorē. Alioqn negāt oīno geminos excludi. Idē. Incubationi dat' initiū post nouā lunā. Celerius excludūtur calidis diebⁿ. Idē. Colūbæ excludūt vigesimo die. Præcludo: claudo. Intercludo īpedio. Includo ītus claudo ītroclūdo. Virg. Inclusos vtero Danaos. Subtercludo notæ significatōis. Recludo: aperio: detego. Idē. Veteres tellure recludit Thesauros. Secludo seorsū claudo. Cōcludo: simul claudo. A quo Cōclusus: annulⁿ dr̄ & Cōclaluū filiter annuli genⁿ: qd̄ digitū cōcludat. Et p metaphorā Peroro: lⁿ est tmio orōnē. vñ Cōclusio dicit': quā græci ἐπιλογον nūi mō perorationē: mō cumulū vocāt. Nā Cumulⁿ, pprie aceruⁿ est: et in cōclusione oīa q̄si in vnū acerū colligūtur. a Cumulⁿ fit Cumulo verbū qd̄ est augeo: coaceruo: supado. A quo Cumulator & Cumulatⁿ et Cumulatior: ac Cumulatissimⁿ: & Accumulo q̄si ad cumulū addo: & Cumulate: Cumulatⁿ: Cumulatissime: lⁿ est abūdāter/ abūdātius/ abūdātissime: & Cumulatim a duerbiū: aceruatim. Virg. Cumulū p altitudine/ & q̄si cacumine aquæ posuit. Insequit' cumulo p̄rupt' aquæ mons. Eodē modo Statius. A cerū posuit p cumulo aquæ Horrunt ingēti veniētē Ismenon aceruo. Ismenⁿ fluiūⁿ est Boetiæ ab Ismeno Pelasgi filio cognoiatⁿ. Ab A ceruo fit Coaceruo vbū: qd̄ est cōgero: cumulo: addo. A ceruⁿ eni cōgeries est cuiuscūq̄ rei. A quo Coaceruatio/ & Coaceruatim. Endromis genⁿ vestis erat hirsutæ: et villi lōgioris: quo in balneis p̄cipuæ ac gymnasiis vtebātur: mittebat' ex Gallia. Iuuenal'. Endromidas tyrias: & fœmineum ceroma. Martial'. Hāc tibi Seq̄nicæ pinguēt extricis alūnā. Q uæ Lacedæmoniū barbara nomē habet. Sordida: sed gelido nō aspernāda decēbri dona: peregrinā mittimⁿ Endromida. Idē. Pauperis est munus: sed nō est paupisvsus. Hāc tibi, p togula mittimⁿ Endromida. Proptēa autē Endromis dicit': q̄ ἐν χρῶμα: hoc est incursu ea vtebant'. Idē. Siue leui cursu vincere q̄ris athā Ridebis vētos lⁿ munere tectⁿ: & imbres. Q uidā hāc Balnearē vestē appellāt: q̄ ea in Balneis vterent'. Texta quoq̄ fasciola erat: qua capillū in capite alligabāt: & Capital qd̄ sacerdotulæ gestabāt in capite. Zona: q̄ cingimur. Martial'. Lōga satis nūc sū: dulci sed pōdere vēter. Si tu meat. fiāt tibi zona breuis. Hæc & Lorū dicit': & Baltⁿ: q̄uis Baltⁿ fit etiā a quo arma depēdēt: & Cinctⁿ ac Cingulū a cingēdo: quorⁿ alterⁿ viris: alterⁿ mulieribⁿ attributū. Varro scribit. Alii cingulū neutro gñe hoīm esse existimāt. Fœminiovo gñe Cingulas brutorⁿ vtputa equorⁿ: mulorⁿ: asinorⁿ. Cinctū etiā p vestitu accipimus. Virg. Cinctuq̄ Gabino. Q uānis aliq Cinctū Gabinū dicūt esse togā sic ī tergū reiecta: vt vna eⁿ lacinia reuocata hoiem cingat: hoc gñe vestimēti cōsul Romanⁿ vtebat' bellū idicturus. Q uæ cōsuetudo inde tracta ē qd̄ cū Gabini aliqn sacrificiis vacarēt: subito exortū est bellū. Tunc itaq̄ ciues togis suis cinctis in bellū pfecti sūt: & victoriā adepti. Gabini a Gabiis dicti sūt: hæc Volscorⁿ vrbs fuit: septuaginta milibⁿ passuū ab vrbe distās a Galacto & Bio siculis fratribⁿ cōdita: vñ nomē habet. Itē Cincta flāminica dicebat' veste velata. Cingere, pprie circuire est: dictū q̄si circū agere. Plyn. Cū eū saltū venatores cinxissēt. Hic cinctura actus ipse cingēdi: & Cingulū annulⁿ q̄ digitū circuat: & cinguli hoīes: q ī his locis vbi cingi solēt: satis sūt tenues: & Cinuligiū: quo noua nupta p̄cingebat': id vir in lecto soluebat factū ex lana Ouis vt sicut illa in domū sublata p̄iūcta iter se sit sic vir eⁿ cictⁿ cū ea: iūctusq̄ esset. lⁿ Herculano nodo ligatū ominis gr̄a vir soluebat: vt sic ipse fœlix esset in suscipiēdis liberis: vt fuit Hercules: q septuagīta liberos reliqt. Hic Cinxiæ Iunonis nomē sanctū habebat' in nuptiis: qd̄ initio coniugii: solutio cinguli erat: quo noua nupta erat cincta. Clingo etiā, p Cingo vsurpāt a græco κικλεῖν. A Cingo Cinciorⁿ cognomē Romæ deductū. A quo Cincia locus Romæ vbi Cinciorⁿ monumētū fuit. Itē ab eodē cōpōsita fiūt Accingo: qd̄ est cū studio et diligētia paro. Virg. Paribusq̄ accīgimur armis. vñ Accinctos idustrios dicimⁿ: sicut ecōtrario Discinctos negligētes. Idē. Discinctos Mulciber Afros. Accinctū etiā, p parato: istructo: armato frequēter accipimⁿ. Circūcingo notæ significatiōis. Procīgo: apparo. A quo, pcinctus apparatⁿ bellicⁿ: & expeditio dr̄. Ouidⁿ. Hæc in, pcinctu carmina facta puta. Ply. Vinū curas: vigoreq̄ ai īpedit ad, pcinctū tendētibⁿ. Veteres etiā Endoprocinctu dicebāt: qd̄ significat cū ex castris in, plūⁿ exitū est: & Procincta classis vocabat': cū exercitⁿ cinctⁿ erat Gabino ritu: cōfestim pugnaturⁿ. Veteres eni et populi & militū: & nauiū multitudinē classē vocitabāt: hāc flaminī diali nō licebat videre Præcingo mō p̄paro. Vñ p̄cinctos strenuos & expeditos dicimⁿ: mō Cingo. Sueto. de Cæsare: vsus ferē lato clauo ad manⁿ fimbriato: nec vnq̄ aliter q̄si sup eū cingeret': & qd̄ fluxiore cictura: vñ emanasse Syllæ dictū optimates sæpⁿ admonētis vt malle p̄cinctū puerⁿ cauerēt. Incingo cingo: vel ītus cingo. Succingo aliq̄n alligo. vt Succingo mihi ensē: & succinctⁿ sū ense: lⁿ est alligatū ad Cingulū habeo ensē. Virg. Succinctā pharetra: & maculosæ tegmie lincis: vñ Succingulū Balteū dicimⁿ: & quo nōnulli vtūtur Succinctoriū vestis genⁿ breuissimæ: quo vēter & tātū fere velāda corporis tegūtur: vt supra diximⁿ. Id et Semicinctū vocat': qd̄ mediū hoiem cingat: hoc est vestiat. Martial'. Et tunicā locuples: ego te præcingere possum. Essem si locuples: munⁿ vtrūq̄ dare. Semis eni dimidiū significat: vt Semihomo/ Semideus/ Semimortuus/ seminex/ Semiiuiuus/ Semestris/ Semesiū/ Semesū/ Semicomestū/ Semeruū media mēsura/ Semianimis q̄si exanimatⁿ. Semicirculus medius circulⁿ. Semiferus nō prorsus ferus. Semifera eni dicimⁿ aīalia. Ceruum Damā & similia. Semimares iperfecti viri: vt sunt Spadones. Galli/ Eunuchi. Seminudus dimidia parte nudatus. Semiobolⁿ dimidius obolus. Semiuncia dimidia vncia. Semilibra dimidia libra. Semiquinaria diuisio: cū in scandendo quinq̄ pedes per dimidiū diuiduntur: vltimæ dictionis superfint.

Virgilius

Vt Arma virumq̄ cano, Semiseptenaria diuisio: cum id fit in sex pedibⁿ, vt Arma virumq̄ cano troiæ. Semi-

Claudius.
Claudianus
Claudiana tonitrua. Cludo.
Circumcludo
Intercludo
Introcludo
Occludo
Excludo
Precludo
Intercludo
Includo.
Subtercludo
recludo. secludo
Concludo.
Conclusus
Conclusum.
Conclusio
Epilogus
Peroratio
Cumulus.
Cumulo
Cumulator.
Cumulatus.
Cumulatio:
Cumulatissimⁿ
Accumulo
Cumulate
Cumulatius
Cumulatissime
Cūlatⁿ. Iūnē
Coaceruo.
Aceruus
Coaceruatio
Coaceruatim
Endromis
vestis balnearis
Textra Capital
Zona. Lorum.
Baltⁿ. Cinctⁿ
Cīgulū. Cīgle
Cictus gabinⁿ
Habit
Cincta flāmica
Cingo. Cīctura
Cingulum
Cingulus hō.
Cinuligium.
Herculanⁿ no.
Herculanus
Cincia tuno
Clingo. Cincⁿ
Cīcta. accingo
Accinctⁿ discinctus. circūcīgo
Procingo
Procinctus
Endoprocinctu
pcincta classis.
Precingo
Precinctus.
Incīgo succīgo
Sucingulum.
Succinctorū
Semicinctum.
Semis. semihō
Semideus
Semimortuus
Seminex.
Semiuiuus.
Semestris
Semesum
semetu semiasis
Semicirculus.
Semiferus
Semimares
Seminudus
Semiobolus
Semiuncia.
Semilibra
Semiquinaria
semiseptenaria
Semipes.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Semipedalis
Semiplenus
Semiplagium
Semiruta
Semispathiũ.
Semita
Semissis.
Semiuir
Semiustus.
Sextertium
Sexquialtera
Semirogium
Semitogatus.
Semitogatus.
Hemiclus.
Hemisphærium
Hemina.
Heminaria
Hemistichon
Hemiholus
Hemiritteum
Succincta oro.
Succincte
Segmentate vestes
Circulus
Parallelus
Segmentum
Segmentatus
Tessellatum
Tessera
Tesella
Punctum
Lex tabellaria
Expunctus
Punctum geometricum
Linea
Epipedon
Planum
Superficies
Superficiari.
Superficiarie
edes
Solidũ corpus
Cubus
Quadrantal.
Tessere. Cubus
Cybium
Talus

Quadratum
Quadrantal.
Talus

Talipedo.

Canis
Canicula

Venus
Cous
Ch. ius
Senio

Stesichorites.
Euripidius
Vultorius
Hercules basilicus

pes: dimidius pes. A quo Semipedalis/Semiplen⁹ nõ pfecte plenus. Semiplagiũ: Parũ rete. Semiruta: ex pte diruta: ac dissipata. Semispathiũ: breuior ensis. Semita/arcta/q̃si dimidia via. Semissis/dimidiũ. Semiuir/spado. Eunuchus/timid⁹. Semiust⁹/dimidia pte ust⁹. Sestertiũ dipondius: & Semis: de quo sup⁹ dixim⁹. Sexquialtera, ꝓportio: q̃ tĩtũdẽ/& dimidiũ habeat. Semitogiũ breuis: & q̃si dimidia toga. A quo Semitogat⁹/& ei⁹ diminutiuũ Semitogatul⁹. Senus aũt a græco deducit ἡμίσυς: sicut ab ἓξ sex. A quo Hemidus semicirculus dr̃. Hemisphæriũ dimidia sphæra. Hemina mẽsuræ gen⁹: q̃ dimidiũ sextarii cõtinet. Vñ Heminaria ꝑ mediocri accipit. Hemistichion dimidi⁹ vsus: q & hemistichon dr̃ & Hemihol⁹: cũ ex duob⁹ numeris maior habet totũ mio rẽ: & ꝑterea ei⁹ medietatẽ: vt sũt tria ad duo. & Hæmitriteũ febris gen⁹: de quo iferi⁹ dicem⁹: qd tertianãvnã & dimidiã cõtinere videt. Aliqñ succigere est cictura vestes ita colligere vt breuiores videant: fiatq; hõ ad agendũ expeditior. vñ Succictã orõnẽ: breuẽ dicim⁹: & Succicte aduerbiũ breuit. Segmẽtatæ vestes dicunt q̃ segmẽtis lĩ est brateolis argẽteis aureisue laboratæ atq; depictæ sũt. Segmẽta enĩ ꝓprie segmina: lĩ est sectiões dicũt a secãdo. vñ ptes: & vt ita dicã mẽbra mũdi: in q̃ vniuersa ẽra digerit: q̃ nũ Circulos: græci Parallelos appellãt. Segmẽta dicũt. Plyn. Plura autẽ sũt Segmẽta mũdi. Principiũ habet Indiæ ps versa ad Austrũ: patetq; vsq; Arabiã: & rubri maris accolas. Idẽ. Quito cõtinent Segmẽto ab introitu Caspii maris. Bactria/Hiberia/Armenia/reliq̃. Idẽ. Q d̃ supest ẽrar⁹ trib⁹ assignat Segmẽtis: & qñ ornamẽtũ colli: qd monile vocat: de quo supra dixim⁹ ex iisdẽ Segmẽt⁹ fieri solet Segmẽtũ etiã appellat. Valeri⁹. Datũ est mulierib⁹: vt Segmẽta aurea gestarẽt. Iuuenal. Segmẽta & lõgos habit⁹: & flãmea sumit. Hic q̃q ex tenuissimis Segmẽt⁹ vĩmiculatim cõpositũ est: etiã si segmẽta lignea sũt: Segmẽtatũ dr̃. Idẽ. & Segmẽtatis dormisset puula cunis: lĩ est vĩmiculato emblemate pictis: hoc in pauimentis Tessellatũ dr̃: qd Tessellis: lĩ est puis q̃dratis lapillis ĩtextũ fit. Sueto. de Cæsare. Mũdiciar⁹ lauticiarũq; studiosissimũ multi ꝓdiderũt. q̃uis tenuẽ adhuc & obæratũ in expeditionibus Tessellata & sectilia pauimẽta circũtulisse. Britãniã petiisse spe Margaritar⁹: q̃rũ amplitudinẽ ꝓferẽtẽ intẽdũ sua manu põdus exegisse. Tessera cu⁹ diminutiuũ est Tessella. i. qd oĩ ex pte q̃dratũ est. Tradũt Geometræ Pũctũ corpus esse idiuidũ: ĩ quo neq; lõgitudo/neq; latitudo/neq; altitudo deꝑhendit. Vñ ꝓ breuissimo ac minimo tpe ponit. Terẽt. Tũ tpis mihi pũctũ ad hãc rẽ est. Itẽ ꝓ mima cuiusq; rei ꝑticula accipit. Cice. Nã qd q̃stus es plures te testes habere: q quot in ea dubii pũcta tuleris. Aliqñ etiã pũctũ ꝓ suffragiis/& fauore accipit. qñ lege: q̃ tabellaria dicta est: veteres suffragia nõ scribebãt: sed pũcto notabãt. vñ Expũcti dicebant viles electi/idigni/siue ꝑuati fauore. Horat. Omne tulit pũctũ: q miscuit vtile dulci: lĩ est sol⁹ suffragia iudicũ tulit: q & vtile & dulce scripsit: qñ ꝓdesset & delectaret. Geometrici vo pũctũ: qd in nullas ꝑtes diuidi põt: ꝓtractũ Lineã efficit. i. corpus vm⁹ dimẽsiõis. Lõgũ enim est sine lato & duob⁹ pũctis ex vtraq; ꝑte solã lõgitudinẽ terminãtib⁹ cõtinet. hãc lineã si geminamus alter⁹ mathematicũ corp⁹ efficit: qd duab⁹ dimẽsiõib⁹ extruit. lõgo/latoq: sed alto caret. Pũct⁹ aũt q̃ttuor ꝑtinet. ꝑ singulas. s. lineas binis: et lĩ græci ἐωτῆς ἐλῶν nũ Planũ siue Superficiẽ vocãt. A quo Supficiar⁹ appellat. vt Paul⁹ Iurisco. ait. Q uĩ ĩ alieno solo supficiẽ ita habet: vt certã pẽsionẽ ꝑstet/& supficiarias ædes Caius appellat: q̃ in ꝓducto solo positæ sũt: q̃rũ ꝓprietas & ciuili et naturali iure ei⁹ est: cu⁹ et solũ. Q d̃ si hæ duæ lineæ fuerĩt duplicatevt subiectis duab⁹ duæ supponant/adiuciet. ꝑfũditas: & hĩc Solidũ corp⁹ efficit: dictũ a græc⁹ ὀθέρεον quasi sine dubio octo angulis ꝑtinet. et sex latẽ habet hmõi figuras græci Cubos: nũ Quadrãtalia dixere: q̃ nis vasis etiã gen⁹ sit Quadrãtal: pedis q̃drati/octo et q̃dragita sextarios capiẽs. Plau. Anus hæc sitit. Quãtillũ sitit/modica est. capit q̃drãtal. Tales sũt vt Varro iquit. Tesseræ: qb⁹ in alueolo ludit: ex quo ĩpẽ quoq; appellãt κύβοσ q cũ iaciant/quãcũq; in ptẽ ĩcuberit: dũ sũt intacti ĩmotã hñt stabilitatẽ. Hic Cybiũ dictũ/piscis gen⁹: de quo iferi⁹ dicem⁹: qa piscãtes id velut alea ludunt: siue qd ita scissũ est: vt mediũ ei⁹ æque pateat i oẽs ꝑtes/lĩ est ad similitudinẽ Tesseraꝝ. Magn⁹ est error multoꝝ nũ tpis: qui Talos ꝓ tesseris accipiũt: sed maior ĩsania vnꝰ q id etiã lĩs mãdare: vt ẽ oĩm ipudẽtissim⁹: nõ erubuit: cũ pueri quoq; & vix iã fari icipiẽtes apud græcos sciãt ἀστράγαλοσ talũ esse κύβον vo hoc est cubũ id esse/qd nos tesserã dicim⁹ Var. Vitruu⁹/Gellĩ⁹/Macrobi⁹/Põpei⁹/et ipe cu⁹ testionio vtit Pollux sole dari⁹ oñdãt. Decept⁹ ẽ hõ rudis & Crassus rõne nois qd tessera appellat: cũ græci tessera q̃ttuor dicãt/nec intelligere potuit/nõ ideo tesserã vocari: qd q̃dratã figurã habeat: qd gen⁹ nũ q̃drata appellãt. Sed qd omĩ ex pte q̃drata sit qd gen⁹ Quadrãtalia nominam⁹. Talus ꝓprie ossis gen⁹ est in articulo pedis vẽtre eminẽs: cõcaua in vertebra/ligatũ solidissimis neruis: q̃dratũ forma/altera pte cõcauũ/altera fere planũ: estq; in posteriori suffragine dũtaxat numq̃ in ꝓrib⁹ pedib⁹/nec est homini aut aliis aĩalibus habẽtib⁹ digitos: nec solidas habẽtib⁹ vngulas: sed tantũ bisulcis. Hinc fit Talipedire vbũ: qd est vacillare pedib⁹/& q̃si supra talos cõsistere/hoc gñe ossiculi ludere veteres cõsueuere: qd nostra quoq; ætate qbusdã locis obseruari aĩaduertim⁹. Situs ipse tali numer⁹ facit. eũq; ꝓ lateris drãa diuersũ Lat⁹ qd vnita tẽ significat. Canis siue Canicula appellat: in quẽ cõuerso talo/deponebat ab eo q iactauerat numm⁹ vn⁹/aut q̃ntũ iter se pacti fuerãt/sine aliquo lucro: iccirco dãnosa canis vocat. Ouidi⁹. Q uid valeãt tali/quo possis plurima iactu Figere. Dãnosas effugiasq; canes. Persi⁹. Dãnosa canicula quãtũ raderet. Eius oppositũ Ven⁹ dr̃: siue Cous significãs sũptuariũ numer⁹/& is q talos⁹ iactu hunc numer⁹ reddidisset: sex lucri faciebat: ꝑterea q̃quid esset Caniculæ iactu erasũ. Alia duo latera Chius et Senio dicunt: ternarium ille/hic q̃ternariũ significãs. Nã binarius & Quinan⁹ numer⁹ in talis nõ erat. Chius tris nũmos lucrabat. Senio q̃ttuor. Ideo dexter hoc est fœlix & ꝓpitu⁹ dicebat. Persi⁹. Q uid dexter Senio ferret scire erat in voto. Q d̃ si plurib⁹ positis talis eadẽ facies erat pro vno accipiebant: diuersitas numer⁹ augebat. Duo seniones q̃ttuor lucri faciebãt. Chius & Senio septẽ. Fuit etiam aliqñ in talis octonarius numer⁹. Q uẽ Stesichoritẽ vocãt a sepulchro Stesichori poetæ: qd talos⁹ octo figura cõditum fuit. Euripides Athenis tẽpore ꝓncipum q̃draginta: q post triginta ĩperauit: numer⁹ talos⁹ vsq; ad q̃draginta auxit: eumq; Euripidium appellauit. Aliæq; in hoc ludi genere differẽtiæ fuere: vt fere in cæteris ludis accidit. Nã et Vultorios habebãt/& Herculẽ Basilicum. Plau. Talos posci tibi in manũ/ꝓuocat me in aleã iacit vultorios q̃ttuor. Talos amipio. Herculẽ iacto basilicum. Q uapropter ab Augusto scriptum legim⁹ talis

Plinius
Idem
Idem
Valerius.
Iuuenal.
Idem
Sueton⁹.
Terenti⁹.
Cicero
Horatius.
Paulus
Caius
Plautus.
Varro
Varro.
Vitruu⁹.
Macro.
Põpeius.
Pollux
Cicero
Quidius
Persius
Persius
Stesicho
Euripides
Plautus.

Pollux
Plynius
Idem
Cato.
Varro
Plynius
Idem
Plautus
Plynius.
Virgilius
Liuius
Plautus.
Plynius.
Cicero
Virgilius
Idem
Tibullus.
Virgilius
Plynius
Varro
Liuius
Plautus.
Cicero.
Cesar

iactatis: vt quisq; canẽ: aut Senionẽ miserat in singulos talos: singulos denarios cõferebat in mediũ: quos tollebat vniuersos: q Venerẽ iecerat. Nec me latet Pollucẽ de Chio aliter sẽtire. Sed nostroꝝ in lĩ sẽtẽtiã seq maluimus: q de hac re lõge aptius scripsere. Vtebant aũt talis vesẽes: aut naturalib⁹: aut ex ebore aliaue materia factũ q ꝑ diminutionẽ etiã Taxilli dicunt. A tali qdẽ silitudine Taleã dictã putãt: q̃ est frustrũ ligni ꝑcisũ ex vtraq; ꝑte æq̃biliter: ferẽdi gr̃a. ꝑcisis eni ligniis vel pedali, vel cubitali magnitudie nõnullæ arbores serũtur: idq; lignũ ita ꝑsectũ græce gr̃ali noie ξύλον. Latine Talea dr̃. Plyn. Fit oĩb⁹ aliis modis nasciẽ ꝑterq̃ Talea. Idẽ seruãdũ in Taleæ satu ãte oĩa: vt Taleæ ex feracib⁹ fiant arborib⁹: ne curuæ: neue scabræ: aut bifurcæ: ne tenuiores q̃ manũ ĩpleãt: ne miores pedalib⁹: aut illibato cortice: atq; vt sectura iferior ponat sẽp: et qd erit ab radice: accumulet q̃q; gemiatio ẽra: donec robur plãta capiat. Cato. Taleas oleaginas q̃s in scrobe satur⁹ eris: trepedaneas facito: q̃s in semiario satur⁹ eris: pedales facito. Cũ taleã demittis: pede taleã oppẽmito: si pax descẽdat malleo aut mateola a digito: cauetoq; ne librũ scidas. A Talea (vt Varro sẽtit) Taliari vulgo dr̃ lignũ: dũ scindit: & Intaliari dũ ꝑcidẽdo format: & cũ ram⁹ ex vtraq; ꝑte æq̃biliter cõplanat: vt nũerus aliqs ĩ eo describat: dr̃ Talea Taliavo follicul⁹ cepax est: & Talus sabinoꝝ ꝓnomẽ. Sicut aũt frustũ ligni: qd in ẽra serit: Talea vocat: ita id qd iserit ramo Calam⁹: & Tessera dr̃: seu poti⁹ ꝑ diminutionẽ Tessella: qd istar tessare fit. Plyn. Q d̃ si lõgi⁹ aferant pomoꝝ calami: rapo ifixos optime custodire succũ arbitrant. Idẽ. Q uidã huic generi miscuere fissurã in vitib⁹ exẽpta cortice Tessella surculo a latere plano adigẽdo. Itẽ Tessera lignũ est vtrinq; cõplanatũ: in q̃ numeri describunt: qd et Talea dr̃. Plau. Suã vterq; tesserã habet: rõ ꝑstat: lĩ est Tesserula dr̃. Ply. Frumẽti rõem Tesserulis oñdebat. Itẽ Tessera symbolũ bellicũ: qd i pugna exeũtib⁹ dat. Virgil. it bello tessera signũ. Liuius Cætis oĩb⁹ Tesserã dari iubet. Talũ quoq; a latis aliqñ appellatã iuenim⁹: eã ptẽ: q̃ in hoib⁹ vno pedevtrinq; extuberat, ꝓpe calcẽ græci Sphyrã vocãt: vñ & ꝓ calce aliqñ taliora vsurpãt hinc Talaris tunica appellat plõga: & vsq; ad talos descẽdẽs: & Subtal dictũ est cõcauũ pedis: sicut vola: q d̃. s. sub talo sit. A secando aũt Segmẽtũ dr̃: & Segmẽ q̃si ramẽtũ: vñ & Præsegmẽ amputatio rei supfluæ dr̃: hinc q̃ ex vngub⁹ aĩalis scidũtur: Præsegmina vocãt. Plau. cũ ipsi pridẽ tõsor vngues dẽpserat. Collegit: oĩa abstulit Præsegmia. Eiusdẽ significatiõis est Resegmẽ. Ply. Nec pauci apud græcos singuloꝝ viscer⁹ mẽbrorũ q etiã sapores dixere: oĩa pfecuti vsq; ad Resegmina vngui. A seco aũt oĩa hæc deriuant: Secare ꝓpe est excidere. Cice. Id totũ secuit i duas ptes. Et qm dũ iter facim⁹ quodãmõviã diuideremur. Secare ꝑ metaphorã mõ ꝓ ducere vsurpam⁹. Virg. Illeviã secat ad naues. Idẽ. Arborib⁹ positis sectovia limite q̃dret: lĩ est ducto limite. Tibull⁹. Et secet ad Phrygios vilia mẽbra modos: mõ ꝓ Seq. Virg. Q uæcũq; ẽ fortuna hodie: quã q̃q; secat spẽ. Hic Sectores dicti emptores vẽditorũ bonoꝝ exulis: qd empta sua ꝑsequũt. Itẽ q ex dãnatione ei⁹ q accusat⁹ ẽ dimidiũ bonoꝝ expectãt aut certe aliquã ptẽ: & id ꝑsequũt. & Sectan⁹ Veruex q gregẽ agnoꝝ ꝓcedẽs ducit. & Sectio mõ cõcisio mõ ꝑsecutio iuris: & Secesꝑita cultrũ ferreũ: oblõgo manubrio eburneo: rotũdo: solido: iũcto ad capulũ argento: auroq; fixo: clauis æneis: ære cyprio: q̃ flamies: Flamicæ vgies: Põtificesq; ad sacrificia vtebant: & Secũ libũ: quo Secesꝑita secabat: & Sicilic⁹ scrupuli sex: q semiũciã secet: & Sicilices hastaꝝ spicula lata: & Sicliovbũ cu⁹ significatũ oñdit Plyn. Prata quotiẽs secta sũt: ficlire oportet: lĩ est qd Fœnisecæ ꝑterierũt secare. Est enĩ i ꝑmis iutile nasci herbas sẽmẽtaturas: & Varro. In pratis herba: cũ crescere desit: & æstib⁹ arescit subsecari falcib⁹ debet: & qd parescat furcilis vsari. cũ perarunt: de his manipulos fieri: ac vehi ad villã: tũ de pratis stipulã rastellis eradi atq; addere fœnificio cumulũ: quo facto ficliẽda prata. i. falcib⁹ cõsectãda: q̃ fœnifices ꝑterierũt: ac q̃si herba tuberosũ reliqt cãpũ: a q̃ sectõe arbitror dictũ ficlire pratũ. A ficliẽdo Sicilia appellata herba: quã alio noie fœnogræcũ dixim⁹ vocari: ꝓ nullꝰ fere inexcult⁹ fit: sed trñ ficliẽ: lĩ est secat: huic enĩ qd miꝝ: pdest negligẽtia: & quãto ꝑius tractat: tãto ꝓuenit melĩ⁹. Itẽ Sicilia ĩsula: qd olim brutio agro cohærens: mox iterfuso mari resecta atq; auulsa est: ꝓpter qd & oppidũ e regiõe in margine Italiæ sitũ rhegiũ vocitatum est ἀπὸ τοῦ ῥηγνύλλω: qd est auello. Q uãuis aliq Siciliã a Ducis noie Sicello appellatã velint quẽadmodũ iferi⁹ latiꝰ differem⁹. Itẽ a sero Secale frugis gen⁹. qd Taurini sub Alpib⁹ A sã vocãt detrimũ: et tãtũ ad arcẽdã famẽ vtile: fœcunda sed gr̃ili stipula: nigritia triste: sed põdere ꝑcipuũ. & Secula Falx: de q̃ supra dixim⁹: & Securis: a q̃ diminutiuũ Securiculũ: q̃ ligna secabant: vtebãtur trñ ea lictores: atq; carnifices: milites quoq; frequẽter in bello. hui⁹ iuentricẽ fuisse tradũt Pãtasileã Amazonẽ. Q uidã securim dictã putãt: q̃si semiqrin: vt iferi⁹ oñdem⁹. Sabini enĩ Quirin hastã appellãt: & Secta: q̃ a græcis hæresis dr̃: vt sũt Sphilosophoꝝ ectæ. Hæresis enĩ ab eligẽdo dr̃ apud græcos hoc est αἱρεῖν τοῦ αἱρεῖσθαι: qd significat eligo: opto. Cice. Estq; in ea hæresi: q̃ nullũ sequit florẽ orõnis. Ab lĩ Theologi nostri Hæreticũ vocauerũt eũ: q sectã aliquã vel istituit vel sequit aduersus fũdamẽta religionis. & Sectile: q d̃ excidi põt: & Excidiuũ qd excidi solet. Vñ sectiuũ dicim⁹ pomũ: qd folia ei⁹ sæpi⁹ secant. Duo enim sũt porri gña: alter⁹ Capitatũ: qd in caput lati⁹ excrescit: qd vt facerẽt veteres: silicẽ vel tegulã porro subiiciebãt: atq; ita capita dilatabãt. Huic auctoritatẽ dedit Nero ꝓnceps vescẽdo eo ex oleo pæstatẽ vocis gratia: pene singulis diebꝰ. Tradũt Melã equitẽ Romanũ ex ꝓcuratiõe a Tyberio ꝓncipe in iudiciũ vocitatũ: succũ porri ĩsũma desperatiõe ad triũ denarioꝝ põdus hausisse. ꝓfestimq; sine cruciatu aliquo expirasse. Si largi⁹ sumat: dicũt nõ esse noxiũ Capitatũ optimũ mittebat Aritia. Columella. Et mater aritia porri. Martial. Mittit ꝑcipuos nemoralis Aritia porros. In nueo virides stipite cerne comas. Sectiuũ erat ꝑcipuũ Tarẽti. Idẽ Fila Tarẽtini gũter redolẽtia porri. Edisti quotiẽs oscula clausa dato: & Sectura ꝓ Sectiõe: & Socius vel qd secet lĩ est diuidat laborẽ alter⁹: vel qd eũ in re laboriosa seq̃tur. Socius enĩ ꝓprie dr̃ qui in re seria ac laboriosa alicui⁹ par est: vñ Socii populi Romani dicebant ita cũ iis fœdere cõiuncti: vt pacis & belli ꝑticipes essẽt: a quo Sociale dictũ qd̃ sociorꝰ est: vñ Socialis ꝑfidia: & Sociale bellũ: qd cũ sociis gestũ est: & Societas q̃si ꝑticipatio. Liui⁹. Infida regni societas. Veteres. Socienũ ꝓ socio dicebãt. Plau. Ibo itro atq; illi Socieno tuo iã iterstringã gulã. Differt Socia Comite & Sodali. Nã Comes est q cũ aliquo simul it: & tanq̃ ducẽ sequit. Cic. Nõ Comitẽ se: sed ducẽ præbuit. Cæsar. Cũ se victoriæ Pompeii Comitẽ esse mallet: q̃ sociũ Cæsaris. Ab lĩ fit Comito vbũ: & passiuum eius

Talea
Talitor
Intalior
Talea Talia
Talus
Calamus.
Tessera
Tessella
Tesserula.
Sbhyron.
Talaris
Subtal
Segmen
Segmentum
Præsegmen
Præsegmina
vngulum
Resegmen
Seco
Secror
Sectarius.
Sectio
Seccpita.
Secum
Sicilicus
Sicilices.
Sicilio
Secale.
Secula falx
Securis
Securiculus
Secta.
Hereticus
Heresis
Sectile
Excidium
Sectiuum
Sectiuũ portũ
Porrum. Capitatum
Sectura
Socius
Socii populi romani
Sociale.
Societas.
Socienus
Comes
Comito.
Sicilia herba.
Sicilia insula.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Comitor: Socio. Socior. Cõmilitones. Sodalis

Comitor: ſicut a ſocius ſocio & ſocior. Virg. Atq; vno gradiť comitatus Achate. Comitor etiã deponens: inuenitur. Plyn. Q uicũq; enĩ comitati fuerãt. Q d ſi ĩperator: aut dux milites ſuos ſocios vocat q ſibi ĩpares ſũt: facit id cõciliãdæ beniuolẽtiæ grã: q̃ſi eos ſibi pares exiſtimare videať: quẽadmodũ Cõmilitones vocat: vt ſe veluti vnũ ex illis faciat. Cũ milites ipſi iter ſe cõmilitones ſint nõ Dux aut Impator cõmilito dicať. Sodalis in reb⁹ leuioribꝰ dr: & fere in cõuiuiis: dicti autẽ ſũt Sodales q̃ſi ſimul edales: vel q d ſederẽt ſimul in mẽſa: vel q d e ſuo datis veſci ſolerẽt: vel q d iter ſe ſuaderẽt: q d cõmodũ eſſet. Q uintil. Et tẽpeſtiua cõuiuia: & puigiles iocos aduocata Sodaliũ turba ſolut⁹: atq; affluẽs ageré. Cic. Epulabar modice cũ ſodalib⁹: hinc Sodalitia & Sodalitates appellatæ: l̃ẽ eſt collegia. Itẽ Sodalitates enĩ me q̃ſtore ſũt iſtitutæ. Caius: Sodales ingt ſũt. q eiuſdẽ collegii ſũt: cũ quo cõſẽtire videť apud eũdẽ Ciceronẽ Antoni⁹. q Norbanũ q̃ſtore ſuũ appellat Sodalẽ. & Scutũ & Scutula: de qb⁹ ſupra dixim⁹: & Sica cultrũ ferreũ: a quo Sicarii dicti: vñ eſt Lex cornelia de ſicariis: ſũt autẽ Sicarii homicidæ: & q hoies occidẽdi: furtiue faciẽdi cã cũ telo ãbulauerint: & q in reb⁹ capitalib⁹ dolo malo falſũ iudicauerint: falſũue teſtimoniũ dixerit. Et ſecus q d ſignificat aliter: vñ Haud ſec⁹ dicim⁹: l̃ẽ eſt nõ aliť: a quo Secius: q d mõ, p poſitiuo ſuo accipiť: mõ ſignificat min⁹: vel tard⁹. Virg. Nec Sec⁹ oĩs i vnguẽ Arborib⁹ poſitis ſecto via limite q̃dret. Aliq̃n Sec⁹ p̃poſitio ẽ: & ſignificat iuxta: vt ſec⁹ viã: l̃ẽ eſt q d imediate ſecat. i. ſeq̃ť viã & Scdm q d imediate ſeq̃ť pmũ. i. q d ſcdo loco ẽ. Q ua ppter & aduerbiabiť accipiť, p iuxta: nã q d ſcdo loco eſt: iuxta ẽ. Sulpiti⁹. Marcũ Marcellũ poſt cœne tp̃s a Magio Celliõe familiari ei⁹ pugiõe pcuſſũ eſſe: & duo vulnera acceptſſe: vnũ i ſtomacho: alterũ i capite ſcdm aurẽ. Virg. Dulcib⁹ illa q d ẽ illecebris: aut plena ſcdm flumina. Aliq̃n, p poſt q̃ſi ſcdo loco. Q uĩtl. Nã q d vnũ mihi ſcdm patrẽ fortuna videbať paraſſe q̃ſidiũ: id ego ſperare i illa ſorte nõ poterã. Cice. Proxime aũt: et ſcdm deos hoies hoib⁹ maxime vtiles eẽ pũt. Capiť etiã Scdm, p eo q d ẽ pro: vt ſcdm te litẽ do: Scdm me iudica. i. p te et, p me: & p In. vt Scdm q etẽ. i. in q ete. Inť dũ eãvim habet quã iuxta ſẽtẽtiã. vt fm Platonẽ: fm Ariſtotelẽ: l̃ẽ eſt iuxta ſẽtẽtiã Platonis: iuxta ſẽtẽtiã Ariſtotelis. Itẽ fm dixim⁹, pſpery: q d ita vti volum⁹ ſecet. i. ſequať vel q d q̃ adſũt, pſpera eẽ dicunť. vñ Præſẽtẽ pro, ppitio capim⁹. Plau. Sis pñs obſecro: teq; fine exorarier. Hic ſcdam Fortunã vocam⁹: q̃ vel nobis adeſt: vl nobis obſeq̃ť: & res ſcdas: q̃, p nr̃o deſiderio ſequũť. Virg. Et fuare modũ reb⁹ ſublata ſecũdis. & Scdo flumĩe nauigat: q aq̃ ſeq̃nte nauigat: l̃ẽ eſt in eã partẽ fluẽte ad quã tẽdim⁹. Sicut aduerſo flumine nauigat: q p̃ aquã nitiť. Ab l̃ẽ fit Secũdare q d eſt, pſperare. Virg. Dii cœpta ſecũdẽt. Propti⁹. Iã liqdũ nautis aura ſecũdat iter. A quo Obſecũdare: q d eſt vel i melꝰ cõuertere vel obſeq. Terẽt. Hæc me rephẽdere: & corrigere: & obſecũdare i loco. & Secũdan⁹ q̃ſi ſecũdi ordinis. Vñ Secũdan⁹ panis dr̃ vulgaris. Suetom⁹ de Auguſto. Cibi minimi erat atq; vulgaris fere. Secũdarium panẽ: & piſciculos minutos: & caſeũ bubulũ manuplſũ: et ficus virides bi feras maxime appetebat. Itẽ Scdo aduerbiũ: q d aliq̃n ſignificat ordinẽ: vt' pmo, ſecũdo, ťtio. Aliq̃n bis: vt ſcdo eũ monuerã. i. bis monuerã: & Secũdo cõſul. i. bis Cõſul. Nõnunq̃ rurſus. Cice. Semel hoiem allocut⁹ fuerã: an ſecũdo mihi redeundo eſſet ignorabã: & Secũdæ plurali nũero trñ mẽbrana illa q̃ part⁹ obuol ut⁹ vto, pdit: dictæ q d naſcẽtẽ ĩfãtẽ ſequãtur: hæ niſi cũ ptu exeãt mulier male torq̃ť χοριῶν eas appellãt græci: q d ẽ nr̃is Volucrũ dixere. Plyn. Braſſicæ ſemeti p̃ ardorẽ febriũ facit: & ſtomachi vitia: & ad ſcdas. Ite a ſeco Inſecta: de qb⁹ ſupra dixim⁹: & Sauci⁹: de q̃ inferꝰ dicem⁹: q̃ſi ſecꝰ. & Serra dẽtatũ inſtrm̃: quo ligna & lapides ſecanť. Itẽ inſtrm̃ ligneũ ſilĩť dentatũ: quo trahẽtib⁹ bobus hoĩes torq̃banť: vñ Serrati dẽtes dicunť: q iter ſe diſtincti ſũt: ad ſilitudinẽ dẽtiũ ſerræ: & Serratũ q cq d eodẽ mõ dẽtatũ eſt. Serra p̃liari dr̃: cũ aſſidue accediť recediť q: nec vllo tpe cõſiſtiť: vt ſerra facit: dũ aliq d ſecať. Serræ inuẽtorẽ fuiſſe Dædadũ tradũt: q et fabricã materiarꝰ iuenit: & Aſciã notũ inſtrm̃ ab aſcindẽdo dictũ cuꝰ diminutiuũ eſt Aſciola: & Perpẽdiculũ inſtrm̃ fabri materiarii: ſiue Cemẽtarii: quo plũbo a filo & gnomõe pẽdẽte rectitudo ſiue obliqtas opis ppẽdiť: l̃ẽ eſt examinať: & Terebrã inſtrm̃ ad pforãdũ a terendo dictũ: a quo fit vbũ Terebro: q d eſt terẽdo pforo: & Exterebro: q d eſt extorq̃o: & ſcrutor. Plau. Exterebra, prſus atq; excute. Dicim⁹ etiã neutro gñe Terebrũ: a quo fit diminutiuũ Terebellũ: & Glutinũ q d græci Collã noĩant: quo ligna ferruminanť. & Lithocola l̃ẽ eſt glutinũ: quo lapides cõiungunť. Itẽ Sector q d eſt ſequor: a q̃ fit Inſector: pſequor: & Cõſector: ſeq̃r & Aſſector comitor nõ i itinere: aut nauigatiõe: aut militia: ſed fere p vrbẽ. Cice. Cũ Edilitatẽ Craſſus peteret: eũq; maior natu: & cõſularis ſergi⁹ Galba aſſectareť: & Aſſecla cõis gñis q cõtinue aliquẽ ſequiť. Vetes tñ aſſeclas nutrices dicebãt: q d ſẽp iis aſſint: quos nutriũt: nec exiguo ab iis tẽpore diuellanť. Itẽ a Seco deducť Sequor eiuſdẽ ſignificatiõis. A quo Sequutor q ſeq̃ť. cuꝰ fœmininũ eſt Sequutrix: & Seq̃x triũ generꝰ: q d mõ ſignificat id: q d ſeq̃ť. Seneca. Cæteriſq; Ariſtippi ſeq̃ces: mõ q d ſe ſpargendo dilatat. Perſi⁹. Q uorꝰ imagines lãbũt Hæderæ ſeq̃ces. Virg. Sonitũq; metũq; Miſcebãt opi: flãmiſq; ſeq̃cibus iras. & Seq̃la cõſecutio: & Scura: q turpiter iocãdo domos aliorꝰ ſectať. & Seq̃ſter: apud quẽ plures eãdẽ rẽ de q̃ cõtrouerſia eſt: depoſuerũt: dict⁹ vt Modeſtino placet: q d cõcurrẽti: & q̃ſi ſequẽti eos: q cõtendũt: cõmittiť. Eſt autẽ Seq̃ſter q̃ſi medi⁹ iter duos altercãtes: q̃ propter Vir. Pacẽ ſequeſtrã inducias appellauit: q d media ſit inter bellũ p̃teritũ & futurũ. Biſſenos pepigere dies: et pace Sequeſtra p ſiluas teuci: mixtiq; ĩpunc latini Errauere iugis. Hinc fit Sequeſtro vbũ: q d eſt apud ſequeſtrũ depono: & paſſiuũ eꝰ Sequeſtror: a quo Sequeſtrata res: & actus ipſe Seq̃ſtratio dr̃. Itẽ Sequeſtro aduerbiũ. Cato. Per deũ ĩmortalẽ nolito vos ſequeſtro ponere. Veteres, p Sequeſtre Sculnã vſurpauere: q̃ſi ſequulnã: quo vbouſus eſt Varro: & Sequẽs: q d trahentẽ facile ſeq̃ť vt cæra: & Glutinũ. Itẽ a Sequor cõpoſita fiũt Pediſſequus: l̃ẽ eſt famul⁹: q pedes dñi ſequiť: & Pediſſequa ancilla: q̃ ſequiť dominã: & Odoriſequus canis: qui odorẽ ſequiť. Aſſequor adipiſcor. Obſequor: morẽ gero: nec ſolũ de mioribꝰ dr̃ erga maiores: ſed etiã de maioribꝰ erga minores. Plau. Ego ſane cupio obſequi gnato: Hic Obſequia dicũtur officia. Terentꝰ. Obſequiũ amicos: veritas odiũ parit: a quo Obſequioſus: & moriger eſt. & Obſequela ipſa morigeratio. Plau. Omẽs parẽtes libanæ liberis ſuis q mihi auſcultabũt: facient obſequelam. Perſequor modo in ſector. Plau. Q uid me miſerã: atq; innocentẽ pſequeris: mõ pſeuero exequi. q d agere cœperã. Plyn. Q ui mihi oẽs ſuaderẽt: vt cœptũ opus pſequi feſtinarẽ. Exequor pſequor abſoluo. Apuleꝰ. Neq;

Comitor: Virgilius
Socio. Socior. Cõmilitones. Sodalis: Plynius
Sodalium. Sodalitas: Quintil. Cicero. Idem. Catus. Antonius
Sica. Sicarius.
Secus. Haud ſecus. Secius. Secundum: Virgilius. Quintil. Sulpitius. Cicero. Aristo.
Præſens. Secũda fortũa. Secũdo flumĩe. Aduerſo fluĩe. Secundare. Obſecundare. Secundarius. Secundarius panis. Secundo. Secunde. Volucrum. Iniecta. Serra. Serratus. Serra preliari. Serre inuẽtor. Aſcia. Aſciola. Perpendiculũ. Terebra. Terebro. Exterebro. Terebrum. Terebellum. Glutinum. Colla. Lithocola. Sector. Inſector. Conſector. Aſſector. Aſſecla. Sequor. Sequutor. Sequutrix. Sequar. Sequela. Scurra. Sequeſter. Pax ſequeſtra. Sequeſtro. Sequeſtror. Seq̃ſtrata res. Sequeſtratio. Sequeſtro. Sculna. Sequens. Pediſequus. Pediſequa. Odoriſequus. Aſſequor. Obſequor. Obſequiũ. Obſequioſus. Obſequela. Perſequor. Exequor
Plautus. Modeſti. Virgilius. Plautus. Virgilius. Propti⁹. Terẽtius. Suetom⁹. Cato. Varro. Cicero. Plyniu⁹. Plautus. Terenti⁹. Plautus. Idem. Plyniu⁹. Apuleius

Varro. Virgilius. Virgilius. Quintil. Cicero. Idem. Ouidius. Virgilius. Quintil. Cicero. Plautus. Quintil. Varro. Cicero. Varro. Cicero. Plautus. Terenti⁹. Plautus. Idem. Plyniu⁹. Apuleius

eũ in tenebris: ſed i ppatulo iuſſa dñi exeq̃bar. Hic Exeqæ dictę funebre officiũ: q d. ſ. i funere exeqmur: a quo Exeq̃ri verbũ: q d ẽ in exeqis cõuiuari & epulari. Varro: ipm̃, ppter ius liberti ſemitracti exequať. Exegas q d ita ab aliis ſeparãt: vt exeqæ ſint: dũ cadauer efferť: poſtq̃ ſepultũ ẽ: religę Inferiæ ſacra mortuorꝰ: q̃ iferis fiunt. Virg. Totidẽ q̃s educat Vfens viuẽtes rapit iferias. Parẽtalia etiã dicebãť: & Parẽtare ẽ ſacra mortuis facere: vel q d ita parerẽt mortuis q ita viuẽtes iuſſerãt facere. vel q d filii parẽtib⁹ hoc preſtarẽt: Eadẽ iuſta vocabanť: q d iure fierẽt iis: q de nobis viuẽtes bene meriti fuerãt: de qb⁹ Virg. Q uiq; ſui memores alios fecere meredo. Proſeq̃r cũ effectu aliq̃ animi ſequor: & fere ſemp habet ablatiũ: vt, pſequor te oculis: charitate: odio: honore: verſib⁹: cãtu: puitiis. Ab hoc fit Proſeqũ: ſicut ab obſeq̃r Obſequiũ: Inſequor: pſequor. Q uiti. Cũ eũ male dictis iſeq̃reť. Subſequor ſtati ſequor. Cõſequor mõ ſequor. Cic. Ex quo itelligi põt illũ mẽtis agitatiõe: inueſtigatiõeq; earꝰ rerũ: q̃s cogitãdo cõſeq̃bať: neq; ocioſũ: neq; ſolũvnq̃ fuiſſe. Nõnũq̃ adipiſcor. Idẽ. Tũc cũ ea. q̃ es a ſenatu ſũmo cũ honore tuo cõſecut⁹. Ab l̃ẽ Cõſequẽtia deducť: q̃ ex p̃cedẽtib⁹ inferť. A ſeco quoq; cõpoſita ſunt Circũſeco: q d eſt circũcido. Interſeco: q̃ſi mediũ ſeco. Perſeco pfecte ſeco. Proſeco: idẽ q d ſeco: vñ, pſecta dicunť exta: ſeu viſcera: q̃ ſacrificiis adhibẽť. Ouidi⁹. Cui⁹ vt ĩpoſuit, pſecta calentib⁹ aris. Itẽ Profitiũ: q d, pſectũ, piiciť. Defeco ex aliquo ſeco. Exſeco excido. Præſeco p̃cido. Subſeco ſuccido. Diſſeco mõ dilanio: mõ diuido a quo diuiſiões patrimonioꝰ iter ſortes Diſſectiões ſũt appellate. Reſeco reſcindo: & Fœmifex: q femũ ſecat de quo ſupra dixim⁹: a quo Fœmiſicũ ipſa ſectio fœmi. V ñ apud. M. Catonẽ de Fœmiſitio ſcribiť. Eſt p̃terea gen⁹ itimæveſtis: q̃ fere ex lino fit Subucula appellata. Itẽ Sucula: q̃uis Sucula paruã q̃q; ſuẽ ſignificet. Plau. Eſt ſucula argẽteola: & duæ cõnexæ maniculæ: et ſucula. Q uin tu in Directa cũ ſucula: & cũ porculis. Crepundia ſũt nõ mõ veſtes ſed bullæ: enſiculi: ſecuriculæ crepitacula & puerilia ornamẽta: a crepãdo l̃ẽ eſt tinniẽdo dicta: qm̃ infãtes huiuſmõi crepitaculis maxime gaudẽt. Martial. Sigs plorator collo tibi vnula pẽdet. Hæc q̃ti et tenera garrula ſiſtra manu. Plau. Sũt crepũdia ecca video. Q ua facie ſũt? Enſiculus aureolus p̃mũ l̃fatus: Poſt altrinſec⁹ ſecuricula ancipes. Itẽ aurea l̃fata: Poſt hæc ſicula argẽteola: & duæ cõnexæ maniculæ: & ſucula: & bulla aurea eſt pater quã dedit mihi natali die. Itẽ Caſtula palliolũ erat: quo puellæ nudæ ĩfra papillas p̃cingebãtur. Varro. Caſtulã mulier ſũpſerat, pſucula. Itẽ Femoralia ſũt qb⁹ pudẽdæ partes corpis tegunť: dicta a Femore. Itẽ a fœminæ Fœminalia: nã Femur extĩor pars ſub coxẽdice dr̃: Femẽ iterior: vel Femur poſterior. Femẽ anterior. Liu⁹. Q uoſdã et iacẽtes viuos ſuccuſos fœminib⁹: poplitibuſq; ſuenerũt. Eadẽ Subligacula a Subligãdo dicunť. Cice. Scenicorꝰ q d mos tãtã habet vetere diſciplina verecũdiã: vt in ſcænã ſine Subligaculo, pdeat nemo: & Subligaria. Plyn. A therde Alexãdria: vbi thura iterpollanť: nulla ſatis cuſtodit diligẽtia officinas. Subligaria ſignãtur opifici. Martial. Tecta tũ nõ hac: q̃ debes pte lauaris Si pudor eſt trãſfer ſubligar in faciẽ. Sũt etiã q a ſuccingẽdo ſuccictoria noĩent. Itẽ Cãpeſtria: q d iis in gymnaſis & paleſtris: l̃ẽ eſt in cãpis vterenť: a quo q Cãpeſtria induti ſũt dicũtur Cãpeſtrati. A d hæc ſũt Cãdidiſſimæ ſimul ac ſubtiliſſimæ veſtes ex lino ægyptio factæ: q̃ plurimũ pulchritudinis: ac lucri minimũ firmitať hũt. Hæ magno vulgi errore bõbicinæ dicunť. Xylinæ autẽ debẽt appellari: ſiue Goſſãpinæ: ſeu Goſſãpinæ. Q uippe Goſſãpiõ: ſiue Xylõ: ſeu Goſſãpin⁹ frutex eſt ex ſupiori pte ægypti: q̃ i Arabiã vergit allat⁹: nũc etiã i q̃buſdã locis Italiæ naſcẽs: ex quo lina fiũt: q̃ Goſſipina: ſiue Xylina. ſeu Goſſapina dicunť: puul⁹ eſt: ſimilẽq; barbatæ nuci defert fructũ: plenũ lanugine. Nec vllũ gen⁹ lini in cãdore huic Mollitiaue p̃ferť. Iuriſcõſulti iter lanas poti⁹ cõnumerãt: dicũtq; lanã Lineã a græcis appellari. Veſtes ide ſacerdotib⁹ Aegypti g̃tiſſime fiũt. Q uidã et huiuſmodi linũ Cotonũ vocãt: q d frutices id ferẽtes: q buſdã i locis folia hũt vinũ ſilĩa: niſi q d minora ſũt. Ferũntq; cotonei mali ſilitudie cucurbitas q̃ maturitate ruptæ lãuginis pilas emittũt. Cotoneã ũ Veneti vocãt herbã: quã Galli halũ noĩant: ſilẽm culmæ bubulæ cacuminib⁹ thymo dulcẽ: & ſitũ ſedãtẽ. Sũt itẽ veſtes ſericeæ leuitate oĩb⁹ p̃ſtãtes multiplici colorꝰ varietate ifectæ. Mittũt has Seres Scytarꝰ popli a qb⁹ nomẽ hũt. Innaſciť arborꝰ frõdib⁹ lanugo nobilis: q̃ Sericũ dr̃: hãc veluti quãdã frõdiũ canitẽ aq̃ pfuſa depectũt. Gemin⁹ hũc fœminis labor ẽ: redordiẽdi fila rurſuſq; texẽdi. Aliæ q̃q; gẽtes Lanigeras arbores hũt: ſed oĩbus iã nomẽ ſeres dedere: ſiq̃dẽ & bõbicinas nũc a ſericeis nõ diſtiguũt. Bõbix aĩal eſt ex iſectorꝰ gñe. Tria eorꝰ gña ſũt: p̃mũ in Aſyria, pueniẽs Veſpæ mai⁹ nidos luto figit: & pieti applicat: ſeu alicũ lapidi tãta duritia: vt ſpiculis pforari vix poſſint. In his ceras largi⁹: q̃ apes faciũt: deĩde maiorẽ vmiculũ. Aliud fit ex grãdiore verme q veluti gemina, ptẽdit cornua: ſuiq; gñis eſt: p̃mũ toto imutato Eruca: deĩde Bõbilis appellať: ex quo Necydalus: ex l̃ẽ ſex mẽſib⁹ bõbices telas araneorꝰ mõ texũt adveſtẽ: ac luxũ virorꝰ ac fœminarꝰ: q̃ Bõbicina appellať. Prima eas i filũ retorq̃re: ac in de texere i Co Inſula Pãphila Platis filia iuenit: a quo hmõi veſtis Coĩs appellata eſt Hora. Alta nihil obſtat Coĩs tibi. Tertiũ gen⁹ i eadẽ Co iſula p̃mo iuẽtũ tradũt: floribꝰ q̃rũdã arborꝰ imbre decuſſus: & tr̃æ halitu aĩatis factos p̃mo palliões puos nudoſq; mox frigorꝰ ipatiẽtia villis ihorruiſſe: & aduerſus hyemẽ iſtauraſſe ſibi tunicas dẽſiſſimas: pedũ aſpitate foliorꝰ lanuginẽ radẽtes ĩvellera: quã vnguiũ carminatiõe ſubigẽtes: mox texerũt in ramos & veluti pectine tenuarũt. Poſtea apphẽſã iuoluerũt corpi facto ſibi nido volubili. Sic ab hoĩe ſublati ſũt: fictilibuſq; vaſis tapore: & furfurꝰ eſca nutriti. Ita ſubnatos alios ſui gñis bõbices. Deĩde i Italiã quoq; tráſlatos tã g̃tos mulierib⁹: vt nõ fictilib⁹ iã vaſis: ſed pectorib⁹ ac mãmis ipos foueãt: alãtq; fere foliis mori. Horꝰ lanificia hũore lẽteſcũt excerpta mox i fila exiguo fuſo tenuať: & veſtes fiũt tã mulierib⁹ q̃ viris: oĩ q d ẽ tpe: ſed p̃ſertĩ æſtate g̃tiſſimæ. Sũt itẽ Biſſinæ veſtes ex lana molliſſima: colore luteo: nigricãte ac ſplẽdorẽ auri reddẽte. ẽ Cõchæ gen⁹: q d Pinna dr̃. Naſciť i limoſis: ſubiecta ſẽp nec vnq̃ ſine comite quẽ Pinotherẽ vocãt: aliĩ Pinophylacẽ: h̃ i aliqb⁹ pu⁹ ẽ piſcicul⁹: cui nom̃ Sqlla ẽ. Cic. Duab⁹ grãdib⁹ obſcita cõchis: cũ q̃ pu⁹ piſcicul⁹ ſqlla dict⁹ ſocietatẽ coit i aliqb⁹ Cãcer: dapis affectator. A pit ſeſe Pina: atq; orbũ lumib⁹ corp⁹ miut piſcicul⁹ p̃bet: a ſſultãt illi, ptin⁹: & vbi plicẽtiã audacia creuit iplẽt Pinã. l̃ẽ tp̃s ſpeculat⁹ Cãcer leuis morſu ſignificat. Illa ore p̃ſſo q cq d iclufit: exaĩat: ptẽq; ſocio p̃bet. Hãc vt plæraſq; alias cõchas venať Polyp⁹: quã vt ſine diſcrimĩe p̃phẽdat. Lapillũ ex carnẽ iponũt ne claudi: & brachia eĩ⁹ p̃cidẽ poſſit. Aduenientẽ g̃

Exequie. Exequ uo. Exequie. Inferie. Parentalia. Parentare. Iuſta. Proſequor. Proſequium. Obſequium. Inſequor. Subſequor. Conſequor. Conſequentia. Circumſeco. Interſeco. Perſeco. Proſeco. Proſcium. Deſeco. Execo. Preſeco. Subſeco. Diſſeco. Diſſectio. Reſeco. Fenifex. Fenificium. Subucula. Sucula. Crepundia. Caſtula. Femoralia. Femur. Femen. Subligaculũ. Subligar. Succinctoriũ. Campeſtria. Campeſtrati. Xyline veſtes. Goſſipine. Goſſipion. Goſſampine. Xylon. Goſſipinũ linũ. Xylinũ linum. Linea lana. Cotonea herba. Halum. Cotonum. Sericee veſtes. Seres. Sericum. Lanigere arbores. Bombix. Eruca. Bombilis. Necydalus. Bombicina. Co. Coĩs.
Byſſine veſtes. Pinna. Pinnotheres. Pinnophylax. Squilla

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Byssus
Byssinum

puigil soci⁹ ſpeculaſ: idq; leui morſu idicat Pinę. Illa clauſis teſt⁹ ſaluti ſuæ pſulit: hæc pauxillũ itra ſe lanæ hẽt Cõchę adhærẽs: colore luteo ac pluido q̃ Byſſ⁹ dr̃. Fiũt ex eo p̃cioſiſſimæ veſtes Byſſinæ appellatæ: & byſſinũ eiuſ mõi color vocaſ: q aliq̃ etiã dr̃ Byſſus: ſi fit ſi cocco tinctũ: tyrio tingaſ. Eſt etiã Byſſinũ lini gen⁹ p̃cioſi: qd circa Elin in Achaia gigni ſolebat: dictũ a ſiſitudine huj⁹: qd dixim⁹ byſſinũ: & muliere maxime delitũs cõueniẽs: huic lino iter cætera gña p̃ncipatus eſt eo excepto: qd vniũ appellãt: nec vllis ignib⁹ abſumiť. Ardẽt ex eo mappe in focis puriorę: & igne exuſtæ magis ſplẽdeſcũt: q̃ ſi aquis abluerẽtur. Fiũt hinc funebres regũ tunicæ: q̃ fauillã corporis dũ cremať ab reliquo cinere ſeparãt. Naſciť in deſertis: ac ſole aduſtis indiæ locis: vbi imbres nõ cadũt aſſueſcũtq; viuere: ardẽdo rarũ inuẽtũ: & textu difficile, ppť breuitatẽ. Rufus alioqn color igni maxime ſplẽdeſcit. Cũ inuẽtũ eſt: æquat p̃cia margaritaręq; vocať a græcis Aſueſtinũ, ppter calcis ſiſitudinẽ: q̃ igni puriſicať. Calcẽ enĩ græci cõcrβẽ ὀτὸν vocãt β græca lr̃a aliq̃n nõ ĩ b. latinũ: ſed ĩ u. cõſonãtẽ cõuertiť: vt ĩ Aſueſtinũ: & in Eruus. Lintheũ ex aſueſtino factũ: ſi circa arborẽ ponať: cediť arbor ſurdis ictib⁹. Strabo ſcribit ad Caryſtũ in Euboca lapidẽ naſci: quẽ pectũt: nent: texũt: cõficiunť inde mãtilia egregie cõtexta: Ea vbi ſordeſcũt: in flãmas ,piecta nõ ſecus emũdaně: q̃ ſi aqs maculæ eluerẽtur. Ex Hiſpania afferri quondã Linũ ſolebat: faciẽdis plagis vtiliſſimũ: qd Zoeliciũ vocať: a ciuitate Galatiæ, ppinqua Oceano: & Cumanum e Cãpania ad piſcũ: & auiũ capturã. Itẽ etiã ad faciẽdas plagas: q̃ Cumanæ dicebanť: apros filo: ceu ferri acie cõcidẽtes Plagæ nõ funiculi ſunt: qb⁹ retia aſtringũtur: vt Ser⁹ ſentit: ſed retia rariora ad capiẽdas feras: qd præclare. Virg. diffinit. Retia rara Plagæ: lato venabula ferro: Nã funiculi qbus retia tendũtur: circa ſũmã & imã partem Epidromes appellanť: qd in iis retia diſcurrãt ẽrri enĩ ſignificat: In χρόμω curro. Viſæ ſũt tãtæ tenuitatis: vt annuli hois cũ Epidromib⁹: ſi eſt funiculis: quib⁹ extẽdunť trãſierint vno tantã eoręq; multitudinẽ portante: vt ſalt⁹ cingere poſſent: nec adeo hoc mirũ eſt cũ illud ſit mirabil⁹ ſingula Stamina earęq; cẽteno quinquageno filo cõſtare. Q uãuis illud hoc miraculũ ſuperat. qd in ægyptũ quondã regis Thorace: in Rhodioręq; inſula viſũ eſt in tẽplo Mineruæ trecẽtis ſexaginta quinq; filis ſingula fila cõſtare. Eſt etiã lini genus: qd Carbaſus diciť: ex quo p̃cipua fiũt vela nauiũ: q̃ et ipſa ab hoc pluratiuo numero Carbaſa neutro gñe dicũtur ſingularis fœmininо Carbaſus. Hinc Carbaſina vela dicim⁹: q̃ ex eo genere lini ſũt: ſiue naualia Carbaſina hoc eſt naualia vela. primus in theatro ferť duxiſſe Lẽtulus ſpinter: apollinarib⁹ ludis mox Cæſar dictator totũ foręq; Romanũ eiſdẽ velis texit: viãq; ſacrã ab domo ſua ad Cliuũ vſq; in Cãpitoliũ: qd ludo ipſo quẽ edidit gladiatorio mirabilius viſum fuiſſe, pdiderũt. Deinde Marcellus Octauia ſorore Auguſti genit⁹ velis foręq; inũbrauit: vt ſalubri⁹ litigãtes cõſiſterẽt. Q uidã etiã caua ædiũ velis texerũt: vt ſolẽ arcerẽt. Q uin etiã tingere colorib⁹ lina cœpe: ex qbus fierẽt vela Talib⁹ vſus eſt Alexãder magnus: dũ Indo amne nauigaret. Itẽ Velo purpureo ad Actiũ cũ. M. Antonio Cleopatra venit eodẽq; effugit. Poſtea in Theatris tãtũ huiuſmodi vela vmbrã fecere: qd primũ. Q. Catullus: cũ Capitoliũ dedicaret: iuenit. Lino veteres culcitras ĩplere ac tomẽto ſolebãt: p̃ſertim ĩ Gallia ciſalpina. Eſt & lini gen⁹: qd Orthominũ appellãt fit e pãnicula paluſtris harũdinis. A ſia linũ e geneſta facit ad piſcatoria retia: p̃cipuũ. Aethiopes Indiq; e malis. Arabes e cucurbitis. Semen lini vtile medicinæ eſt: adhibeťq; ĩ ruſtico quodã ac p̃dulci trãſpadanæ Italiæ cibo. Itẽ eo in ſacris vtebãtur. Virgæ in aqua maceratur: tũ ficcatæ in ſaxo tẽdunť Stipario maleo: qd ,pximũ cortici eſt Stuppa a appellať: a græco ὀτοῦπιον, qd ſtuppã ſignificat: vnde Stipo fit: qd ,ppriẽ eſt rimas obthuro: qa in hoc ſtupa vti ſolem⁹: eſt enĩ deter⁹ linũ. qd lucernaręq; fere luminibus veteres adhibebãt: & rimis maxime nauiũ laudẽdis. Vñ Stipatores appellati qui in nauib⁹ ſtipã: hoc eſt ſtupã cõponũt. Hic Stipare ,p dẽſare & cõponere accipiť. Virg. Stipatq; Canis Ingens argẽtũ: & Stipatores dicunť corpis noſtri cuſtodes: quos ãtiqui a latere latrones vocitabãt. vſ qd ſtipati hoc eſt cateruati corpora regũ circũdabãt: vel qd ipſi ferro circũdati & ſtipati erãt. Ab hoc Stips dicta merces: q̃ ſtipatorib⁹ et militibus dabať. Augu. Putas te ſtipẽ elephãto dare: q̃uis Varro ſtipẽ dictã velit: qd q ſupra æs maiorẽ numerũ accepiſſet nõ in arca ponebãt: ſed in aliqna cella ſtipabãt: hoc eſt cõponebãt: quo min⁹ loci occuparet. Hinc Stipendiũ æs militare appellatũ a ſtipe pendẽda: & Stipẽdiarii milites: qd eã ſtipẽ pendebãt. Enn⁹. Pœni ſtipẽdia pẽdũt. Pecuniã quoq; quã vel in æraniũ reponebãt: vel diis offerebãt. Stipẽ veteres dixere. Itẽ qd mẽdicis ad ſuſtẽtationẽ infœlicis vitæ porrigiť. Hinc q pecuniã rogat: & qui ſpõdet ſtipulari: ac Reſtipulari diciť: qd verbũ poſtea ad oẽs rogationes: q̃ ſoleũter fiũt trãſlatũ eſt: & Stipulatio rogatio dr̃: & Stipulator qui rogat ſiue rogať. Dicim⁹ autẽ ſtipulor abs te actiue hoc eſt rogo te: peto abs te: & Stipulor abs te paſſiue: hoc eſt rogor abs te: a quo fit Aſtipulor: qd ſignificat aſſẽtior. A ſtipo: Stipariũ dicim⁹: quicqd ad ſtipãdũ ptinet: vt Stiparius maleus: & Cõſtipo verbum: qd eſt cõdenſo: & ſtipes fuſtis ſtræ defixus: qui qñ pullulare aliq̃n conſueuit. putãt aliqui ſtirpẽ ab eo dictã. Stirps enĩ fœminino genere originẽ ſignificat. Virg. Hæu ſtirpẽ inuiſã. Maſculino arborẽ. Idẽ. ſed ſtirpẽ teucri nullo diſcrimine ſacrũ: a quo Extirpo deduciť: qd ,ppriẽ ſignificat radicit⁹ euello: p metaphorã tamẽ ad alia quoq; trãſferť: vñ Extirpari vitia dicim⁹: q̃ſi fũditus tolli. Horati⁹. ĩ proprie: vt alii plures fœmininо genere protulũt. Stirpeſq; raptas: & pecus & domos. Itẽ Stipula a ſtupa deduciť: ſiue qd ſtupe inſtar vrať: ſiue qd ea quoq; ſtipari tectoręq; rimæ cõſueuerũt. Eſt autẽ ſtipula calam⁹ frumẽti: vt puta tritici: hordei: farris & ſimiliũ: qd ſcilicet cõtinet ſpicã: qd vnã dũtaxat ſtipulã habet Vnicalamũ frumẽtũ diciť. Stipulæ ĩtermedia dicũť Genicula: & aliquãdo genicula a ſiſitudine genuũ aĩalis. Plyn. Frumẽta q̃dã in Genu tertio ſpicã incipiũt cõcipere. Idẽ. Genicula ſũt tritico q̃terna: farri ſena: hordeo octona. Ab hoc Geniculatũ diciť: qd frequẽtib⁹ Geniculis pſtat: vt eſt herba: q̃ Heliotropiũ vocať: ob id Genicularis herba ab aliqb⁹ noiata et Geniculatim frãgi: aut aliud fieri dicimus: ſi eſt p ſingula genicula. Stipula in cãpo remanet frumẽto demeſſo: contuſa ſpica ſupſtat ſiſter Stipula generali vocabulo appellať. Virg. Nõ tu in triuiis indocte ſolebas ſtridenti miſerũ ſtipula diſpergere carmẽ: quã alibi Auenã vocitat: cũ ,ppriẽ Auena gen⁹ ſit frumẽti. Siluestrẽ tenui muſam meditaris auena. Verũtã ſi ,ppriẽ loqui velim⁹: cũ per ſe tũ ſpica pinſiť ad auriſicũ vſus. Acus vocať: cũ vero in area teriť. Palea ad pabula iumentoręq;. Nã Milii & Panici et Siſamæ purgamẽta: nõ paleam: ſed Ap-

Aſueſtinum.
β
Lintheũ ex aſueſtino
Linũ hiſpanũ
Linũ zoeliciũ
Linũ cumanũ.
Plagecumane
Plaga
Epidromes.
Filoręq; tenuitaſ

Carbaſus
Carbaſa.
Carbaſina vela

Velũ purpureũ
Vela theatri
Orthominum
Linũ geniſte.
Linũ maloriũ
Linum cucurbitarum
Semen lini
Stiparius maleus
Stuppa.
Stipo.

Stipator
Stipare
Latrones
Stips

Stipendium
Stipendiari⁹

Stipulor
Reſtipulor
Stipulatio
Stipulator
Aſtipulor
Stiparius
Conſtipo
Stipes
Stirps
Extirpo
Extirpor
Stipula.
Genicalamum
frumentum
Geniculus
Genu
Geniculatim.
Genicularis
herba
Geniculatim
Auena
Acus
Palea.
Appluda.

Strabo

Seruius
Virgilius

L. Spinť.
Cesar

Marcel.

Alexãder.
M. Antonius
Cleopa
Au. Cat.

Virgilius

Auguſti⁹.
Varro

Ennius

Virgilius
Idem

Virgilius
Idem

Virgilius
Idem
Horatius.

Plynius
Idem

Virgilius
Idem

Reuius

pluda noiam⁹. Neu⁹. Ne hercle Appluda eſt hodie q̃ tu leuior: dicta eſt ab applodẽdo: qd ,ppter tenuitatẽ: & qa minutiſſima eſt. ſpũ deiciať. Nõ ſine errore A. Gelli⁹: & Non⁹ Marcell⁹ appludã frumẽti furfurẽa vetib⁹ dicta ſcripſere: & Popei⁹: Sorbitũ is gen⁹ eſſe liqdiſſimũ. Ac⁹ aũt iſtud qd dixim⁹: ſtipulæ gen⁹ vocať a ſiſitudine Acus: q̃ ſuimus. Ac⁹ aũt ab Acumie. Acumẽ & Acuo: & Acies: ab Acone græco vocabulo: quã latine dicim⁹ Coté. Diciť aũt Acies cuiuſcũq; rei acumẽ: & q̃ſi ſũmũ: vñ aciẽ ferri dicim⁹: aciẽ oculoręq;: aciẽ exercit⁹ Ab acuo Acut⁹ deduciť: notæ ſignificatiõis: qd ẽt ad ĩcorporea trãſferť: vt acutũ ingeniũ: acut⁹ viſus. & Aciæris ſecuris ærea: q̃ in ſacrificiis ſacerdotes apud veteres vtebanť. & Acer qd ,pprie acutũ ſignificat. Cic. Acri hõ ingenio. Per metaphorã tũ aliq̃n ,p veloci vſurpať. Virg. Caliduq; animis: & curſib⁹ acrem. Aliq̃n ,p ſeuero. Cice. Suũ igit⁹ q̃ſq; noſcat ingeniũ: acrẽ ſe & bonoręq;: et maloręq; iudicẽ p̃beat. Interdũ ,p vehemẽti: ſæuo: cruẽto. Virgil. Acrẽq; moloſſũ paſce ſero pingui. Idẽ. Acri quõdã regnata lycurgo. Nõnũq̃ ,p diligẽti, puido. Idẽ. Iã tũ acer curas venientẽ extẽdit in ãnũ. Ruſtic⁹. Q ñq; ,p forti. Idẽ. Aut acrẽ dubites in ,plia poſcere turnũ. Ab ſi Acrimonia dediciť: ſi eſt viuacitas animi: acumẽ ingenii: & mẽtis ſoueritas: & Acriter aduerbiũ: acute. vehemẽter: fortiť ſeuere: et eroq; cõpatiua ac ſuplatiua. Itẽ Alacer ſiue Alacris. Vtroq; enĩ mõ dr̃ mõ feſtinũ ſignificat: q̃ſi alis acer. Terẽti⁹. Q uid tu es triſtis: qd ve es Alacris: mõ lætũ & veluti ĩ ſpẽ aliquã geſtiẽtẽ: a quo Alacritas dicta mutatio q̃dã vult⁹ in aliquã ſpẽ geſtiẽtis. Cice. Vir ergo tẽ patus: pſtãs: ſine metu: ſine ægritudie: ſine alacritate: nl la libidine vexat⁹. Ab ſi fit Alacriť aduerbiũ. Itẽ ab acer Acerb⁹: qd ,pprie in cocto & nondũ maturo ſignificat: vñ poma acerba: & acerbũ vulnꝰ. i. ĩmaturo dicim⁹. Aliq̃n tũ poniť ,p horrẽdo: & ĩmiti. Virg. Et funere merſit acerbo Ab ſi fit Acerbitas: qd mõ amaritudinẽ ſapor⁹: mõ crudẽtatẽ: mõ ſæuitiã ſignificat: & Acerbe aduerbiũ: amare: ĩmature: crudeliť: & cõpatiua ſuplatiuaq; eoręq;. Itẽ Acer arbor: qd acria in ea artificũ ĩgenia exerceãtur. Eſt enĩ amplſſima arbor: & operoręq; elegãtia ac ſubtilitate ,pmũ poſt citrũ locũ obtinet. Mẽſæ ide Aceruæ dicuntur Martial⁹ de mẽſa Acerna: Nõ ſũ Criſpa qdẽ nec ſilua filia mauræ. Sed norunt lauta set mea ligua dapes. Plura eiꝰ gña ſũt. Albũ qd p̃cipui Cãdor⁹: Gallicũ vocať. In trãſpadana Italia: & trãs Alpes naſcẽs Alteręq; Criſpo macularęq; diſcurſu: q cũ excellẽtior fuit: dr̃ Pauoninũ a caudaręq; Pauoninaręq; ſiſitudie. Martial. delecto Pauonino. Noũa dat ſpõdæ pictis pulcherrima pẽnis Nũc Iunonis auis: ſed ,pus Argus erat. Hoc ĩ Iſtria Rhõtiaq; p̃cipuũ eſt. E viliori gñe avenaręq; craſſitudine Craſſiueniũ vocitãt Græci ſitu diſcernũt: cãpeſtre: cãdidũ: nec crepũ Glinõ vocãt. Criſpi⁹ duriuſq: qd in mõtib⁹ naſcať. Mõtanũ tertiũ gen⁹ appellãt Zigiã rubentẽ fiſſili ligno: cortice liuido & Scabro: ſi alii ,pprii gñis eſſe malũt. Et latine Carpinũ nũcupãt. pulcherrimũ eſt Bruſcũ. Multoq; etiã excellẽtius Molluſcũ Tuber vtriq; huj⁹ arboris: Sed Bruſcũ ĩ tortius criſpũ. Molluſcũ ſimplic⁹ ſparſũ & ſi magnitudinẽ mẽſaręq; capet: haud dubie ,platũ a vetib⁹ citro fuiſſe, ppter puitatẽ ĩtra pugillares tãtũ & lectorã lamias ſtetit. E bruſco mẽſæ quoq; facte ſũt nigreſcẽtes. Repiť & in alno Tuber nota arbore: ſed tãto deter⁹: quanto Aln⁹ ipſa diſtat ab Acere. Itẽ Acetũ: qd nihil aliud eſt q̃ acre vinũ: a quo Acetoſũ & Acetoſitas: et Acer ,p ipſa Acetoſitate: & Acetariæ herbæ: q̃ ad excitãdũ appetitũ cũ Aceto mãduntť: & Acidũ ,pacetoſo cuius diminutiuũ eſt Acidulũ: & Acetabulũ: de quo ĩferi⁹ dicem⁹. Veteres Acetare ſcripſerũt ,p cõmouere et qd nũc dicim⁹ agitare. Prætẽa ab acuo fit Acupedi⁹: de quo ĩferi⁹ dicem⁹: & Acin⁹ granũ: & Aceru⁹ qd eſt cuiuſq; rei cõgeries ĩ acutũ elata. Acus etiã piſcis gen⁹ eſt de q̃ dixim⁹. Itẽ gen⁹ iſtructæ aciei: qd ea ,ps militũ vehementiſſima fit ad nocẽdũ hoſti acumie telorę. Itẽ inſtrũ ad ornãdũ caput. qd ,p diminutionẽ acicula dr̃. Ab acu aũt cũ Paleã ſignificat: fit Acero vbũ: qd eſt paleis ĩficio: itaq; Aceroſũ frumẽtũ dicim⁹ ĩmundũ: & nõ ſine paleis: a quo et panis: q ex eo fit aceroſus dr̃: & Aceratũ lutũ: qd paleis ĩmixtũ eſt ad tuguria faciẽda: & Obacero: qd eſt loquẽdo alter⁹ ſermonẽ moleſto ĩpedio. q̃ſi paleas ori obiiciẽdo. Itẽ a ſtupa Stupeo deriuať: a quo Stupor: q̃ eſt q̃dã alienatio ſenſuũ: qd ſcilicet ſẽſus cõſtipenť. Hic Stupefacio/& Stupefio/& Stupid⁹: qd mõ ſtupefactũ ſignificat mõ ĩſenſatũ. vñ Stupẽtia ſiue Stupida mẽbra dicunť: qñ vel paruũ: vel nullũ habẽt ſenſũ. Itẽ Obſtupeo & Stupeſco & Obſtupeſco: & Subſtupeo/& Subſtupid⁹/& Obſtupefacio/& Obſtupefio notæ ſignificatiõis. Itẽ a Stupa Stupeũ dr̃ qd ex ſtupa eſt: ſicut a Lino Lineũ: qd ex lino. Linũ græca vox eſt: græci enĩ λίνον nominãt Ab ſi q Lini artẽ exercet Linar⁹ a nobis dr̃: a græcis λινοπλόκιον: et Linteũ ſi eſt pãnus Lineus: qd græce λινοῦν dr̃: a quo fit diminutiuũ Linteoluũ: & Linamentũ quodq; ſignificat: qd & filũ ipm: qd ex Lino voluẽdo trahiť: Plyn. Delphini adipe Linamẽta acceſa excitãt vuluæ ſtrãgulatũ oppſſas: & quo veteres vſi fuere Linio Liniõnis: q a græcis λινοῦργοσ appellať. Nã λινοῦφον vocãt Lini textorẽ: λινοῦχον retiaręq; & λινοπτρόωμον Lini ſemẽ. Itẽ a Lino Liciũ dictũ filũ: quo in tela textrices ĩplicãt ſtamẽ: a quo Licio vbũ cũ eiꝰ deriuationis: atq; cõpoſitis: de qbus ĩferi⁹ dicem⁹. & Lin⁹ ,ppriũ nomẽ q̃ns ,pmã corripit. Hic Mercurii ex Vrania muſa filij⁹ fuit: vt Hermodorus affirmat. Virgi. tũ ab Apolline genitũ dicit. & Linea q̃ ,ppriẽ ſignificat filũ illud quo fabri materiarii vtunť ad ſignãdã materiã: qd ex lino fiat. A græcis dr̃ ὀθόνιον: et qñ ab hac: ſi rubrũ ea vſ alio colore ĩtincta fuerit: figura deſignať lõga ſine latitudie: atq; altitudie: ea quoq; figura a græcis ὀθόνιον: a nr̃is linea dicta eſt. Itẽ ea: quã nõ colore ſed aio imaginanť Geometræ: de q̃ paulo ſupi⁹ diſſeruim⁹. Antiqui pictores penicillo tenuiſſimã lineã ducere pulchrã putabãt. Tradũt Apellẽ excellentiſſimũ pictorẽ cũ aliq̃n Rhodũ ad Protogenẽ aliũ pictorẽ auid⁹ cognoſcẽdi opa eiꝰ adnauigaſſet: qñ fama tũ hoiem puſq̃ cognouerat ſtati officinã illi⁹ petiiſſe. Aberat tũ ipſe: relicta domi anicula: q̃ tabulã vnã ſatis amplã ad pingendũ paratã cuſtodiebat: hãc rogatã: foris eſſe Protogenẽ rñdiſſe: iterrogaſſeq; a quo q̃ſitũ illi referret. Ab ſi Apellem dixiſſe: arreptoq; penicillo lineã ,p tabulã duxiſſe ex colore ſũmæ tenuitatis. Reuerſũ deinde Protogenẽ: & re vti geſta fuerat: ab ancilla cognita opis ſubtilitatẽ cõtẽplatũ: veniſſe Apellẽ dixiſſe: & ipm tũc alio colore tenuiorẽ in illa ipſa lineã duxiſſe: & abeũtẽ p̃cipiſſe aniculæ: vt ſi ille rediſſet: oſtẽderet: diceretq; hũc eſſe quẽ q̃rebat. Reuerſũ poſt hæc Apellẽ qñ vicĩ erubeſcebat: ẽtio colore lineas ſecuiſſe: nl'o ſubtilitati loco relicto: p̃feſſũ Protogenẽ ſe ab eo victũ: in portũ: vt hoſpitẽ q̃reret deuolaſſe. Tradita deiñ poſteris hæc tabula magno oĩbus miraculo fuit: nihil aliud cõtinẽs q̃ lineas vſũ effugiẽtes: & tũ oñ ope nobilior habita. Cõſũpta ẽ p̃ore icẽdio dom⁹ Cæſaris

Acumen
Acuo
Acies
Acon
Acutus
Acieris.
Acer

Acrimonia.
Acriter
Alacer.
Alacris
Alacritas
Alacriter
Acerbus

Acerbitas
Acerbe
Acer

Acerna menſa
Gallicum acer.
pauoninũ acer.
Craſſiuentum acer
Glinon.
Montanum
Ziglia
Carpinum
Bruſcum
Molluſcum.

Acetum.
Acetoſum
Acetoſitas
Acer. Acetariẽ
Acidum
Acidulum
Acetare
Acupedius
Acinus
Aceru⁹. Acus.
Acicula
Acero
Aceroſus
Aceratus
Obacero.
Stupeo
Stupor
Stupefacio
Stupefio
Stupidus
Stupeſco.
Obſtupeo
Obſtupeſco
Subſtupeo.
Subſtupidus
Obſtupefacio
Obſtupefio.
Stupeum
Lineum.
Linum
Linarius
Linteum
Linteolum
Linamentum
Linio
Licium
Linea.
Lino
Linus proprũ
Tabula linearſ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Prouerbium. Nulla dies sine linea. Nec lineā duxi. Lineo. Linearis. Linear pictura. Pictura quo modo inuenta. Graphiarium. Graphis. Lineamentum.

in palatio. Fuit Apelli ppetua cōsuetudo nūq̄ tā occupatā diē agēdi: vt nō lineā ducendo artē exerceret: ex quo natū ē puerbiū: cui significare volunt nō esse frustra tps terēdū. Nulla fit dies sine linea. Nec lineā hodie duxi: si est nihil feci. A linea fit Lineo vbū qd est lineā duco: & Linearis: ad lineā ptinēs. Vñ Linearis pictura vocata ē: quā pmus Philocles ægypti: vel Cleātes Corinthi iuenit lineis circū vmbrā hois deductis. Sic enī iuētā pmo picturā cōstat ab ægyptiis: vt nōnulli putāt vt alii a græcis: vel apud Sicyonios: vel apud Corinthios. Primi enī eā exercuere Aerdices Corithi: & Telephanes Sicyoni sine vllo colore: spargētes tū lineas itus. Itaq; γραφειν li ē scribere dicti sūt: & γραφη tā scriptura q̄ pictura significat: & γραφεισ tā scribā q̄ pictorē. & γραφειον stilū: & γραφιοθηκη Graphiariū: si ē theca: i q̄ stili reponūt: qb' et scribere simul: & pigere solebāt ante q̄ Penicilli et colores iuenirētur. Latini quoq; græcos secuti hmōi lineare picturā Graphidē noiauere. Plyn. Graphidis vestigia extāt ī tabulis: ac mēbranis: ex qb' pficere dicunt artifices. Itē ab hac linea Lineamēta: hoc est extremitates ipsæ & q̄si lineæ q̄dā corporū: p q̄s hois forma dignoscit. A lineari pictura tracta: in q̄ p solas lineas effigies hois cognoscebat. Itē Lino vbū: qd pprie est leuit aliqd induco: et q̄si lineā duco. Vñ iterlinire dicim' supinducto atramēto: aut alio liquore scripturā aliquā: picturāue destruere. Cice. Tabulæ fūt: ī medio: se corruptas atq; iterlitas esse clamāt: hic talis iductio Litura dicta: a Lino lra: qd in scribēdo illinit: si est leuit iducit atramētū: q̄uis alii Litterā q̄si legitterā dictā velint: qd legēti iter pbeat. Itē a lino Littus: de quo sup dixim': & Lido vbū: vt qdā putāt: quo vetes vtebant p eo: qd est pfringo: doleo. a quo fit Allido: si est ipingo: et Elido: qd pprie significat effringo: expmo: dissipo. Virg. Elisos oculos: et ficci sāgnine guttur. Plau. Iubeo oculos elidere. Lucill'. Iniuriatū hūc in fauces iuasisse aimq; elisisse. Virg. Geminosq; pmens eliserit angues. Cic. Qui reb' his ægritudine elidit: pōt tū esse nō miser. Idē. Vt auriga idut' e curru trahit: dilaniat: elidit & Illido & Collido qd est ifringo: a quo Collisio deducit: q̄ est duoru aut pluriū corporū mutua: vt ita dicā: pfricatio atq; cōfractio. Itē a lino Linio: a quo Delinio: qd est mulceo irreptio: vñ fit Delinimētū. A franu'. Mala ætas: nulla delinimēta iuenit. Cōposita fiūt Illino. Plyn. Fimū Caprinū ex melle illitū epiphoris pdesse putāt. Virg. Lita p illita posuit. Et panb' Lita corpa guttis. Oblino. Plyn. Fel quoq; ei' cū axūgia oblitū minīce pdest. Ab illvt qdā arbitrant' Obliuiscor deducit' qd Nouis in mētē iductis: si est mēti oblitis: vel a abolētur. Hic Obliuio fit: et Obliuiosus q facile obliuiscit. Itē ab Oblino Oblittero: sicut a lino littera: oblitterare enī est obscure facere delere. Alii tū si vbū ab obliuione deriuatū putāt: alii a liuore: qd ibi notata ægri fluctib' solēt: et tolli. Hic notādū qd obliuio: si cū venio: et filib' iungat: semp passiue accipit. Cice. Vt si fuerint excellētissimi: certe iā venerit in obliuionē. Allino. Plyn. Sūt q leporino coagulo mel addāt: & si sæpe allināt dentē. Circūlino. Idē. Fit ex succo cicutæ ad refrigerādū stomachū malagma: p̄cipu tū est ad colubēdas epiphoras æstiuas oculorūq; dolores sedādos circūlitus: si est circū circa leuit iductus. Sublino. Cornelī Celsus. Idē quoq; vmbilico sublitū facit. Dicit p̄terea linea filū omne ex lino: & qcūq; tenuis funicul'. Columella. Ligato pede lōga linea gallina custodit. Ply. Stēmata vo lineis discurrebāt ad imagines pictas. Idē. Murenæ deuorāt hamū admouētq; dētib' lineas atq; ita erodūt. Idē. Infixū hamo iuertere se: qm̄ fit dorso cultellato: spinaq; lineā p̄secare. Inuenit etiā filū positū p Linea. Varro. Sūptoq; atramēto sutorio filū duxit. Prope enī filū est: qd ex lino: Lanaue trahēdo ducit: hoc ē Linamētū. Lucill'. Surge mulier duce filū nō malū. A quo fit Filo vbū qd est filū duco: qd & Neo dr: quoru passiua sūt Filor: et Neor: a quo Filo fit cōpositū Effilo: effilatū enī dicim': qd extra vestimētū filo contextū est: qd Erectū quoq; a qbusdā dr. A lino etiā Ligo vbū deriuari q dā existimāt: q̄si lino ago: qd lino oia ligēt ppter qd græci λινον si est linū vocatū putāt ἀπο τοῦ λινεω antiquo vbo. qd est teneo: qa Lino omia tenent. Ab si Ligamē deriuat / & Ligamentū / & Ligaculū: quo aliqd ligat: & Subligar / & Subligaculū: de qb' supra dixim': & Ligellū breue domicliū: & tuguriolū. Plau. Tu a Ligello fuisti: q̄ exis foras: & Lictor q poplo / & magistratib' ministrat: vel qd virgarū fasces ligatos gerebāt lictores: vel qd cū magistrat' popli Romani virgis quēquā vberari iussisset: crura ei' ac man' ligare lictores solebāt. Tiro tū Ciceronis libert' a Lino: vt Litio appellatos scripsit. Litio enī ex trāsuerso: q ministrabāt: cincti erāt. Plutarchus. Litorē absq; c. scribēdū eē existimat & ita a veterib' scriptū fuisse tractū a græco: græci enī λιτουργον: hoc ē populi minstrū dicūt. Nā λειτον populū noiant ēργαζθαι ministrū. Erāt cōsuli lictores duodeci: cætis vo mgratib': q̄les sūt p cōsules p̄sides: p̄rores sex. Ii fascē virgarū alligatū cū securi gerebāt: iccirco duodecim fasces mō p cōsule / mō p Cōsulatu ponim': et fasces p magistratu. Causā autē cur duodeci lictores cōsuli eēnt: hāc tradūt q hūc morē seruabāt etrusci: a qb' sicut toga p̄texta: & sella curulis: ita & apparitores & lictores sūpti sūt: hūc vo nūerū habuerunt. Etrusci: qd ex duodeci popli's cōiter creato rege: singulos singuli popli lictores dabāt. Sūt ētā q ab nūero auiū: q̄ augurio regnū Romulo portēderūt hūc nūerū secutū putēt: quēadmodū in mioribus mgratib' sex trū lictores datos a numero sex vulturū q̄s cōspexerit Remus. Itē a Ligo Ligatura dr: & Ligo ligonis rusticū instrm: qd a radicib' q̄ sub tra sūt ligēt: q̄uis alii a legēdo poti' Ligonē dictū: q̄si legonē existimēt: qa p latitudinē sub tra facili' legit. Et pposita Alligo qd ē ad aliqd ligo. Circūligo notæ significatiōis. Obligo deuincio. A quo Obligat' & Obligatio. Præligo ātē ligo. Illigo ītro ligo. Subligo notæ significatiōis. Religo mō soluo mō ligo. Martial'. Qualit in Scythica religat' rupe Prometheus. Colligo simul ligo. & Lingua: vel qd (sicut Varroni placet) cibū liget. hæc enī cibos vi sua cōglobat / & depmit / ac trāsmittit in vētrē: vel q ipa dētiū septis q̄si muro circūuallata: ac ligata sit. In hac vtus fmōis est: hac sapores sētiunt: hoī sæpe ita pstricta venis: vt itercidi eas necesse sit. Tenuissima ē serpētib' / & trisulcās: vibrāsq; lacertis bifida / & pilosa. Vitulis marinis duplex. Crocodillis nulla: leonibus / pardis / felib': aliisq; eiusdē gnis ibricatæ aspitatis / & lumæ silis: attenuāsq; lābēdo hois cutē. Ranis pma pte cohærēs: itimo gutture absoluta: q̄ vocē emittūt. Mares tūc vocātur Ololygones: stato enī si tpevenit: dū fœminas ad coitū vocāt. Tū siquidē iferiori labro demisso: ad liberamētū modicæ aq̄ receptæ in fauces palpitāte sibi lingua vlulat' elicit: a quo nomē sūpsere: siqdē græci ὀλολυζειν vlulare dicūt: qd ē clamare et lugubrē vocē emittere: vñ ὀκολιγη. Vlula ē nocturnæ auis gen': ὀλολυγμισ Vlulatus ὀλολυζων Vlulās. Apib' & ci

Philocles. Cleantes. Plynius. Cicero. Virgilius. Plautus. Lucillius. Virgilius. Cicero. Idem. Afranius. Plynius. Virgilius. Plynius. Cicero. Plynius. Idem. C. Celsus. Columella. Plynius. Idem. Idem. Varro. Lucillius. Tiro. Plutar.

Ligatura. Ligo ligonis. Alligo. Circumligo. Obligo. Obligatus. Obligatio. Preligo. Illigo. Subligo. Religo. Colligo. Lingua. Ololygones. Vlula. Vlulo. Vlulatus. Vlulano.

Plynius. Idem. Idem. Horatius. Terentius. Idem. Donatus. Pompe. Marcel. Varro. Varro. Plautus. Plautus. Varro. Marcell'. Varro. Plautus. Virgilius. Marcell'. Varro. Orpheus.

cadis prælōga est: & eminēs ligua: qbus dā isectis itus vt formicis elephāto lata. Pfitaco fere istar humanæ. Est autē ligua nō solū hæc de q̄ locuti sum' pticula corpis: sed etiā drīa fmonū: vñ latinā linguā dicim'. Græci / Iudaici / Arabicā / Chaldeā. Quin etiā in vna lingua est aliqñ fmonis diuersitas: q̄ filiter ligua dr: vt ī lingua græca: est ligua q̄ cōis vocat: & Attica / & Dorica / & Ionica / & Eolica. Itē lingua, pmōtorii gen' appellat nō excellētis: sed molliter in planū deuexi. Itē instrm ad silitudinē Coclearis: nisi q̄ Coclear cōcauitatē habet. Ligua plana est et oblōga in speciē liguæ facta. Plyn. Ad sāguinē sistēdū decē grana semis Ferulæ bibunt in vino trita: vel medulla. Sūt q comitialib' morbis dādū putāt: luna q̄rta / sexta / septima / liguæ mēsura. Et' diminutiuū Lingula est: eiusdē significatiōis. Idē. Cæra pumica fit si mō: vētilat sub diuo sæpi' cæra fulua: deide feruet in aq̄ mari na ex alto petita addito nitro: inde Ligulis eligūt florē. i. cādidissima q̄q. Eadē detracto n Ligula dr. Martial'. Quāuis me ligulā dicāt egtesq; patresq;. Dicor ab idoctis Lingula Grāmaticis. Vetes trū gladiolū quoq; obloguū in speciē liguæ factū Ligulā vocitauere. Ligulæ dicunt: q̄ tibiis adhibētur ab hiu' de q̄ supra dixim' ligulæ silitudine. Lingua etiā vt Plyn' testat: herba est q̄ circa fōtes nascit: cui' radix pbusta et trita Alopecias emēdat. Est autē Alopecia morb' in capite ex vitio humoru q fit cū pfluuio capillorū. Accepit autē nomē ἀπο τοῦ ἀλωπεκος: hoc est a vulpe: qd id aīal si gen' morbi crebro patiat. Itē Ligua Bubula herbæ gen' ē: quā græci Buglossū noiant. Boū linguæ silis: cui p̄cipua vtus ē: qd in vinū deiecta animi voluptates auget: ob id Euphrasinū dicta: q̄si herba lætificās. Græci enī εὐφραινειν lætari dicunt. Vñ Euphrasia exultatio dr: & Euphrosinæ lætitia. Est et Lingua Canina alia herba q̄ Cynoglossos vocat' a græcis caninas imitās liguas topiariis odoribus gtissima. Itē Lingua Petrea gen' est lapilli: qd iter gēmas cōnumerat. Glossopetra vocat: græcorū lingua humanæ silis. Magi eā credūt nō nasci in tra: sed deficiēte luna de cælo decidere: & lenocināti necessariā esse: vētosq; cōprimere. A lingua Ligulaca deriuat' gen' piscis et mulier auguratrix. Itē Multiloqua. Plau. Linguaca est: nā numq̄ tacet: & Linguax: & Ligulax: si est verbosus: de qb' supi' locuti sum': & Elingo: si ē linguā eximo. Plau. Si ego hercle te nō elinguādā dedero vsq; ab radicib'. A quo Eliguis: q sine ligua est. Itē q mut' est & loq nō pōt: ēt si linguā habeat. Bilinguis: q vel duas liguas habet: vel mō vnū: mō aliud loqtur. Eodē mō Trilinguis & Quadriliguis. Bilinguē etiā, pfallaci accipim': si vitiū ad mentē referētes. Vñ Brutii Italiæ popli Lucanis vicini Biligues vocitati sūt: & Græce loq dicti: quēadmodū Brutii appellati: qd q̄si Bruti et obscœni sūt. Brutū enī dr: qd tardū stolidū et sine sensu est. A quo Bruti cognomē: q se stolidū simulāt. A Brutiis Brutiam dicti: q officia seruilia mgratib' p̄stabāt: eo q hi pmū se Hānibali tradiderūt: & cū eo pseuerauerunt: quousq; ex Italia recederet: & Brutianæ parmæ dicta sūt scuta: qb' Brutii vtebant. Brutū aūt a tra deductū est. Cui' Epitheton est Bruta: si est sine sēsu. et q̄si obruta. A Brutū Brupeo vetes dixere p Stupeo. A quo Obrupeo p Obstupeo. A franu'. Nō possū vba tacere obrupui / & Linga qd pprie ē lingua aliqd lābo: a quo fœdissimū hoim gen' Cūnilingui dicūt. Ligere ēt dicimur dū aliqd in ore tenētes guttati id defluere ī stomachū sinim': q̄res Linct' dr. & Eclīgma. Plyn. Telicos gēma est: q̄ oleæ nucleo silis videt: & lingētiū calculos frāgit / pellitq;. Idē. Multi tussim veterē lictu salis discussere. Idē. E semie lini vtilissime fiūt Eclīgmata. A lingo Ligurio fit qd mō significat id: qd vetes dixerūt degulo / & aude multa psumo. Horat. Semesos pisces / tepidūq; ligurier. vñ Ligurito res dicūtur q pslūptis dapib' catillos etiā lingūt mō paulatī: & cū qdā mora atq; elegātia comedo: q̄si finēdo: vt p se cibus ī stomachū liq̄fiat. Terēt. Quæ cū amatore suo cænant ligurītū. Ab si Alligurio deriuat' ciusdē significatiōis. & Obligurio. Terēt. Itidē patria q obligurierat bona. Nō recte Donat' Ligurio a græco deductū scribit λιγυρον qd suaue iterptat'. Sūt q Lixā quoq; a liguriēdo q̄stū dictū velint. Sic enī scribit Pōpei'. Lixe sūt q exercitū sequūtur q̄st' grā dicti: qd extra ordinē sunt militiæ eisq; liceat: qd libuerit. Alii eos a Lixa appellatos credūt: qd et ille Herculē fit secut': qdā a liguriēdo q̄stū. At Marcell'. Elixū est inqt: q cquid ex aq̄ molit' vel decoqt'. Nā lixā a quā vetes esse dixerūt. Vñ & lixi dicti: q militib' aquā ad castra vel ad tētoria solēt ferre. Varro in pauimēto nō audes facere lacunā: at ī humū calceos facis elixos. Nos vo (qd vtriusq; pace dictū sit) lixas esse affirmam' eos: q vilioris q̄stus grā exercitū sequunt: vt puta lauandi aut coquēdi cā: appellatosq; a cinere. Lix enī (vt Varro iquit:) cinis foci est. Vñ Lixiniū dr aq̄ in q̄ lauādi grā: decoctus est cinis. & Elixū: qd cinere ollæ suppositō decoctū est, ppter qd & Aulicocū dr: si ē olla decoctū. Nā vetes p Olla Aulā dicebāt. A quo plautina fabula Aularia vocitata est ab Aulula: si est parua olla: in q̄ repositū erat thesaur'. Vñ argumētū ei' fabulæ est. Aulā reptā aur plenā. Eudio in sūma seruat miseris affect' modis. Hui' ēt aliud diminutiuū est Auxilla. Lixæ ergo dicti: qd et in depurāda suppellectile / & in cibis decoquēdis cinerē agitarēt. M. autē Varrōis vba hæc sūt. Lix cinis est foci. Inde enī cinis luxatis pot' medet': vt licet videre gladiatores: quū deluserint: hac iuuari potione. Lixā vo vbi p aqua Marcell' legerit: ipse oñdat. Attulisset certe auctorē: vt mos ei' est: si vspiā legisset. Nā qd Varronē affert scripsisse calceos elixos: p metaphorā dictū est / q̄si ita madefactos: vt ē caro: q̄ elixat'. A Lixa etiā fit Elixo verbū / & Lixabūdus vocat' ē q exiguæ mercēdis grā vilissimis sese obsegis īmiscet Plau. Qui famā tuā Lixabūdus / & nomē fœdas. Liguria Italiæ regio est iter amnes Varū & Macrā ab altero latere hūs Apēninū: ab alto Padū / Thusciā attigēs: cui' caput Genua est. A q̄ Ligustica ora appellat'. Et īcola ei' Ligur et Ligus. Virg. Vane Ligus: frustraq; armis elate supbis. Sed hæc nō a Ligurio dr: sed a Ligisto Phaetōtis filio: cui obsuauitatē ac varietatē vocis nomē iditū fuit. Græci enī λιγυρον vocū varietatē dicūt. Vñ qdā lyrā vocatā existimāt instrm musicū: i q̄ quot fides sūt / tot resonāt voces: vel ἀπο τοῦ λυειν: qd canere est. Hic poetæ Lyrici dicti: qd variis carmib' vtunt' / & ad Lyrā canūt / & carmē ipm lyricū noiat'. Eādem poetæ Chelim vocāt ἀπο τησ χελωνησ: hoc est a testudine. Tradūt enī cū aliqñ Nilus suū egressus alucū totā ægyptū inūdasset eo postea itra suos limites ingresso: varias aīantes in cāpis fuisse relictas: iter q̄s remāsisse testudinē: quā cū Mercuri' iuenisset: cōsūpta iā carne: sed supstitib' neruis: pcussu sonū excitasse. Quapropē ad similitudinē illi' cōpossuisse Lyrā: eā Orpheo tradidisse: alii nō Orpheo / sed Apollini traditā mēorant: vti supra dixim' / & ab Apolline Orpheo cōcessa / q̄ esset vnu' ex musis / hoc est Calliopes filiu' / et Oeagri. Factā autē Ly-

Coclear. Lingua. Lingula. Ligula. Alopecia. Ligua bubula. Buglossus. Euphrasinum. Euphrasia. Euphrasine. Ligua canina. Cynoglossos. Lingua petrea. Glossopetra. Lingulaca. Linguax. Lingulax. Elingo. Elinguis. Bilinguis. Trilinguis. Quadriliguis. Brutii. Græce loqui. Brutum. Brutus. Brutiani. Brutianæ pme. Bruta. Brupeo. Stupeo. Obrupeo. Lingo. Cunnilingus. Linctus. Eclīgma. Ligurio. Ligurito. Alligurio. Obligurio. Lixa. Elixum. Lixus. Lix. Lixiuium. Elixum. Aulicocium. Olla. Aula. Aululā. Aulularis. Auxilla. Elixo. Lixabundus. Liguria. Ligustica ora. Ligur. Ligus. Ligistus. Lyricū carmē. Chelis. Orpheus.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

rã ex cornib⁹ boũ Apollinis: et septẽ in ea chordas appositas iuxta numerũ septẽ Atlãtidũ: qd Maia mater eius ex illaꝝ nũero esset: deide supradictas duas: vt repsẽtaret vnũ nomẽ Musaꝝ. Tãtæ autẽ suauitat⁹ ĩ modulãdo fuisse phibet⁹: vt arbores/saxa/feras traxisse Orphe⁹ dicat⁹: & cũ ad iferos vxorẽ Euridicẽ grẽs descẽdisse: oẽm deoꝝ pgeniẽ laudasse libero pre excepto: huic eni obliuiõe ductũ ptemisisse. Ob quã cãm dũ paulo post Orpheus in Olympho mõte: q Macedoniã a Thracia diuidit: fuevt qdãvolũt in Pãgæo Thraciæ promõtorio sedẽs cãtu oblectaret⁹. Bacchas ei liberũ obiecisse: q eũ lacerarent: atq; discerperẽt. Quo facto Musas collecta mẽbra sepulturæ dedisse. Lyrã vo stellis figuratã iter sydera collocasse. Apollini id pmittẽte: q laudat⁹ ab Orpheo fuerat: & Iouevt Apollini id petẽti obsequeret⁹. Alii tradũt Venerẽ cũ Proserpina ãte Iouis tribunal de Adone cõtẽdisse. Quib⁹ Caliopẽ Orphei matrẽ a Ioue iudicẽ datã q cũ iudicasset Adoni vtriusq; esse debere: & vtrãq; dimidia anni pte eũ possidere indignatã Venerẽ: q totũ sibi cõcedi voluisset. Orpheũ vniuersis Thraciæ mulierib⁹ obiecisse vt amore illi⁹ incẽsæ frustrati eũ discerperẽt. Sic Orpheo dilaniato caput ei⁹ de mõte in mare, pectũ: in isulã Lesbõ. fluctuũ agitatiõe puenisse: sublatũq; ab icolis/& sepulturæ traditũ fuisse. Ei⁹ bñficii grã Lesbios ad Musicã artẽ igeniosissimos existimari. Lyrã autẽ a musis: vt supra dixim⁹: in cælũ trãslatã fuisse. Sũt qui putẽt Orpheũ: q pmus puerilẽ amorẽ iduxerit mulierib⁹ inusũ: ab eis dilaceratũ fuisse: hæc Lyra posita est cõtra regionẽ ei⁹ loci: q est iter genu/& manũ sinistrã Engonasis ei⁹ testudo spectat ad arcticũ circulũ: sũmũ cacumẽ ad polum notiũ. Virgine ex oriẽte occidere: cũ Sagittario exoriri cernit⁹: habet in ipsis testudinis lateribus singulas stellas: in sũmis cacumib⁹ eoꝝ: vbi brachia sunt collocata: singulas. In uisdẽ mediis quos nõnulli humeros vocãt. In scapulis duas. In vna pte lyræ: q et basis totũ videt⁹: vnã q ĩ sũma nouẽ sũt stellæ. Ab huiꝰ lyræ filitudine Lyrare dicunt⁹ agricolæ: cũ crate dẽtata vel tabula aratro adnexa: qñ lyræ testudine operiũt semina. Hic eni ordo in re rustica seruat⁹. Primo ẽra arat⁹: qd dicũt Proscindere: deide scda a rõne excitate grãdiores glebæ frãgũtur: qd vocãt Effringere. ẽtia a rõne iacto semie boues Lyrare dicunt⁹. i. q tabellis et vomere simul: et satũ frumẽtũ operiũt in porcis & sulcãt in fossas: quo pluuia aã dilabat⁹. Nõnulli postea: q segetes nõ tãlætas hñt p sarctores Occare solẽt: qd dr Occatio. Ab hoc Lyro pmo Delyratio dicta est: cũ qs nõ recto sulco: tegẽdo semẽ icedebat. Deide p metaphorã ad insaniã lẽ vocabulũ trãslatũ est: vñ et Delyri isani dicũtur: & Delyrare isanire. & Delyre aduerbiũ isane. & Delyramẽtũ ipsa delyratio: & fossa ipsa: in quavligo ẽrae descẽdit Lyra a gbusdã vocat⁹. Quidã tñ existimauerũt Delyrare a græco deductũ: apud quos λυρῆν ineptire significat: & λυρὸν delyramẽtũ Aristophanes: λυροῦλλειον. Nostri etiã Lyras gerras et nugas vocitauere. Plaut. Nã tuæ blãditiæ mihi sũt: qd dici solet gerre Germanæ ædepol lyræ. Lyris fluuiꝰ ẽ cãpaniæ iterfluẽs vrbẽ Minturnẽsiũ Virg. Et vmbrosæ lyris p regna Miricæ. Horat. Nõ rura: q lyris qeta mordet. Ligies populi sũt Asiatici: q cũ Xerse aduersus græcos militauerũt. Lygdam⁹ nomẽ est viri ppriũ. Habẽt ptercavestes a coloribus multiplicẽ drñam: sed dũ de ĩs disserim⁹: operæ pciũ erit: & coloꝝ ipsoꝝ: qb⁹ ficere vestes: aut pigere solẽt: noĩa infimul cõmemorare. In pmis est Natiu⁹ color: q nulla arte: sed natura pducit⁹: mõ in albedinẽ tẽdens: mõ in nigredinẽ nõ tñ pfecte: vt albus vel niger. Natiu⁹ color albus Leucopus dr: vilis atq; vulgaris nomẽ trahẽs a græcis: apd quos λεῦκος dr albũ. Plyn. Iecur rubetæ vel cor adalligat⁹ ĩ pãno Leucopo: & q̃rtanis pdest. Hic Leucopeati dicũtur q rudiori alba vestæ/acuili/& natiui coloris ĩduti sũt. Martial. Amator ille tristiũ lacernarũ/& Betica tus simul/atq; Leucopeat⁹. Natiua laudet: habeat & licet sẽp. Si vo hunc colori ars addita sit. Cãdidæ vestes dicunt⁹. Idẽ. Atq; vnã vestire tribũ tua cãdida possũt: & niueæ. Plau. Purã ac Niueã togã: et Caltulæ a Caltavio la coloris albi. Idẽ. Indusiatã/patagiatã/Caltulã/ac Crocotulã/& Galbinæ. Nã Galbina albæ vestes sũt de qb⁹ supra dixim⁹: vñ et Galbini mores dicunt⁹: ꝫ est luxuriosi/lasciui. Martial. Fuscos colores: Galbinos habet mores/& Olorinæ. Nã Olorin⁹ color cãdidus est: q et Cygnæus dr. Plyn. Gasidanẽ medi mittũt coloris Olorini. Colores vo albi: qbus in pictura vtunt⁹: sũt Parethonii a loco ægypti ita vocatũ: ꝫ spumã maris esse existimãt cũ limo solidatã: q̃propter minutæ Cõchulæ plærũq; in eo iueniũtur. Fit & in Creta ĩsula/& Cyrenis. Adulteraturq; Romæ Cimolia creta: nullũ est e cãdidis coloribꝰ pinguius/aut tectoriis ppt liuorẽ tenatius. Melinũ optimũ in Melo insula: vñ nomẽ habet: nasci⁹ & in samo raro eo pictores vtunt⁹: ob nimiã pinguedinẽ: linguã tactu siccat: pilos mirifice detrahit Cerusa: de q̃ supra dixim⁹: q̃ si vsta sit rufescit: nec sine ea recte fieri vmbræ possũt Eretria q̃ ẽtæ suæ omen habet: qua p̃cipue vsus fuisse Parrhasius dr. Sandaraca q̃ iueniẽ⁹ in auratiis: & in argẽtariis metallis adulterat⁹ ex cerusa in fornace cocta: hæc si torreat⁹: æqua pte rubrica admixta Sandicẽ facit: quãq̃ Virg. herbã hãc videt⁹ existimasse: dũ ĩquit: Spõte sua Sandix pascẽtes vestiat agnos. Hic Sandicin⁹ color est dict⁹: sicut a Sandaraca Sãdaracin⁹. Nenius Sãdaracino ore. Albi coloris gẽmæ sũt primo Crystallus: q̃ fit geluvehemẽter cõcreto: vt nõnulli putãt: qua ppter a glacie nomẽ habet. Græci eni κρύοσταλλον glaciẽ noiant. Vas amphorale ex ea visũ Xenocrates scribit. Mittit hãc Asia. Cyprusq; & aliæ diuersæ regiões: sed et in Alpiũ iugis/& in Germania reperit⁹: si qd in ea vitiũ est: cælatura ab artifice occultat⁹: puræ p̃stãtiores sũt et Asintheta noiant⁹. Inter vitia est Rubigo/Scabricies/Nubes maculosa. Centrũ: qd Sal appellat⁹. & Capillamẽtũ rimæ sisẽ. Tradũt medici: q̃ in corporib⁹ vtẽda sũt: nõ aliẽ meli⁹ fieri q̃ Crystallina pila aduersus solis radiis opposita. Nero pnceps amissarũ rerꝝ nũcio accepto duos calices crystallinos in suprema ira cõfregit: ne qs ex iis bibere posset: qñ ipse nõ poterat. Postea qd maximũ in reb⁹ humanis p̃ciũ obtinet. Adamas. colore simi limodo trãslucido ita in cudibus respuẽs ictũ: vt ferrũ vtrinq; dissultet: duritia ei inenarrabilis est/& ignũ victrix: in qbus nũq incalescit q̃propter Adamas q̃si indomabilis vocitat⁹ est: ab ἀ putatiua pticula: & δαμάζειν qd est domare. Est genꝰ eiꝰ: qd Cenchron vocãt: qd sit Milii magnitudine κέγχρος eni miliũ dicit⁹. Alꝰ dicit⁹ Syderitis ferrei splẽdoris. Mirũ est q tãta vis ferri: igniũq; cõtẽptrix sine aliquo ictu Hircino sãguine rũpitur: Vsq; adeo aũt cũ Magnete lapide dissidet: vt iuxta positꝰ: ferrũ abstrahi nõ patiat⁹ aut si admotus magnes aprehẽderit: diuellat. Existimat⁹ vanos metus a mẽte depellere ppter qd nõnulli Achitẽ vocauere: ἄγχος eni angorẽ significat. Ab Adamãte Adamãtin⁹ fit: sicut a Vitro. Vitrin⁹. Eadẽ rõe herba quoq; Adamãtis voca

Olympus mõs

Adonis

Lesbon

Lyrare
Proscindere.
Effringere
Occare
Occatio
Delirratio.
Delirus
Delirio.
Delire
Delirramentũ
Lyra

Lyris fluuius.
Ligyes
Lygdamus.

Natiuus color.

Leucopus

Leucopeatus.
Cãdidevestes
Niueæ vestes.
Caltule vestes.
Galbine.
Galbana
Galbani.
Olorine vestes
Olorinus color
Cygne⁹ color
Parethonium
Melinum
Cerusa.
Eretria
Parrhasius
Sandaraca
Sandix
Sandicinus
Sandaracinus
Crystallus
vas amphorale
crystallinum
Asyntheta
Rubigo
Scabricies
nubes maculosa
Centrum.
Sal.
Capillamẽtum
Adamas.
Cenchron.
Syderites

Anchites
Adamantinus
Adamantis.

Aristo.
Plautus
Virgilius
Horatius.

Plynius.
Martia.

Idem.
Plautus
Idem
Martial.
Plynius

Virgilius

Xenocra.

Nero

tur. Armeniæ/Capadociæq; alũna. quã admota Leones resupinari cũ hiatu laxo pdiderũt. Nominis causa ẽ: q cõteri neqat pximæ sũt margaritæ: de qb⁹ superi⁹ disseruim⁹. deinde Onyx cãdorẽ hñs ad filitudinẽ humani vnguis: q græce ὄνυξ vocat⁹. Inueniũtur tñ & nigræ Onyces cãdidas zonas habẽtes. Post hæc cãdore cæteras excellẽs. Pæderos laudatissima i indis: quã quos Argenon vocat⁹: pximæ apud ægyptios: vbi senites. Itẽ Asteria inclusã lucẽ quãdã pupillæ mõ cõtinẽs: et opposita soli radios regerẽs cãdicãtes: & Astrios crystallo ppiqua: q̃ astris opposita fulgorẽ eorũ rapit: ac regerit. Ex ei⁹ genere deterior Ceraunia vocat⁹. & Astroites: q̃ oculis piscũ filis esse phibet⁹. & Berulus ex Ceraunia rũ gñe: et lꝫ a Ceraunia differẽs: q Beruli rotũdi sũt. Ceraunia vo oblõgæ: & Iris crystallo filis: sic vocata: qñ sub tecto pcussa sole species & colores arc⁹ cælestis in pxios parietes iaculat⁹: sexãgula sẽper vt Crystallus/& huic filis Zeros alba ac nigra macula distinguẽte Crystallũ: & Acopus vitro filis punicola aureis guttis stellata: & Achates ĩ magna oli auctoritate: vitreæ pspicuitatis: q̃ uis varii sæpe ĩ ea colores cõspiciant⁹. Pyrrhus: q aduersus Romanos bellũ gessit habuisse tradit⁹ Achaten: in q̃ nouẽ musæ/& citharã tenẽs Apollo spectabat⁹: nõ artifici ope: sed spõte naturæ ita discurrẽtib⁹ maculis: vt musis quoq; singulis ppria isignia redderẽtur. Ismeniã choraulẽ tradũt multis fulgẽtibusq; vti cõsueuisse: qd regum amicitiã pũli are existimẽtur. Multæ hui⁹ gẽmæ species sũt. Phassachates q̃ colorẽ habet colli colũbarꝝ. Græci eni φαῦλαι colũbã vocitãt. Cerachates: q̃ κηρὸν: hoc est Cæræ. Sardachates: q̃ Sardæ de qua posteri⁹ dicem⁹ Hæmachates: q̃ αἷμα τοῦ: hoc ẽ sãguis. Leuchates: q̃ alba est: græci eni λεῦκον albũ dicũt. Dẽdrachates: q̃ ẽ velut arbuscula isignis δένδρον arborẽ significat. Antachates: q̃ pro Achate est: myrrhã redolẽs: et ob id mulierib⁹ grata. Coraloachates ἀπὸ τοῦ κοραλλοῦ: hꝫ est a Coralio: qñ guttis aureis coralĩ mõ distincta est. In cerata Sacra appellat⁹: hæ vt pstint. Leoninis iubis alligãdæ cẽsent⁹: aliogn discordiales domibus esse. Et Alabastrites cãdore variis colorib⁹ itercincto. & Alectorias q̃ dicta est ἀπὸ τοῦ ἀλέκτρυωνος: hꝫ est a gallo: qñ ĩ gallinaceorũ vẽtriculis iueniẽ⁹ Crystalli specie magnitudine fabæ: ac Milonẽ Crotoniẽsem tradũt in certaminibus vsũ victorẽ euasisse: & Androdamas: q̃ et Argyrodamas dicit⁹ argẽti nitorẽ hñs. vt Adamas ita vocatas: q ipetus hoim: et iracũdiã domet ἀπὸ τοῦ ἀνδραδαμάζειν hoc ẽ a domãdis viris & Arabica ebori similia: & penẽ eburnisi durior esset: & Aromatitis myrrhæ coloris et odoris: ob hoc reginis charissima/& Aspilates argẽtei coloris: & Atizoe argẽteo nitore fulgẽs magnitudine triũ digitorꝝ: ad lẽticulæ figurã odoris iucundi. & Cepites: siue Cepocapites: q̃ cãdida est venarũ nodis coetũtib⁹ cãdore imaginẽ regerẽs/& Cynodiæ. quæ iueniẽ⁹ in cerebro piscis eiusdẽ nois cãdidæ/& oblõgæ/& p̃sagire abitũ maris nubilo colore: aut tranqllitate dicunt⁹. & Corfoides camiciei hois filis/& Cissites cãdore ĩignis: & Cæpionidæ Crystallini nitoris: q̃ imagines reddũt vt specula/& Draconites: siue Dracõtia: q̃ fit ex cerebro Draconũ: sed nõ nisi viuẽtib⁹ abscisso gẽma scit iuidia aĩalis mori se sẽtiẽtis: q̃propter mos ẽ amputare caput dormiẽtib⁹: q id factum sũt: bigis vehũtur et dracone viso sparguũt oĩa medicamenta: atq; ita pcidũt. Est colore trãslucido nec poliri põt: aut artẽ admittere/& Acopus vitro filis aureis guttis stellata. & Amphytane alba marginib⁹ auro rutilãtib⁹: et Aphrodisiace q̃ ex cãdida rufa est & Argyptilla: q̃ p albũ nigrã venã trãseũtẽ habet. & Enochis: q̃ diuisa fragmẽtis testiũ effigiẽ repsentat. & Exhebenũ q̃ aurifices aurũ poliũt. & Crystalis: q̃ licet sit cãdida ad iclinatiões rubescere videt⁹. & Eureos: quæ nucleo oliuæ filis est. & Galaxia siue Galatites: q̃ sũt colore lacteo itercurrẽtibus candidis venis/& Leucogra: et Leucographia ac Synephites appellat⁹/& Gasidanes: quã medi mittunt coloris Olorini/& Xanthos quã Indi Henuivocãt e fuluo cãdidãs: & Indica gẽma puluereo aspectu: q̃uis fit alia colore subrufo: q̃ si atterat⁹: purpureus sudor emanat/& Lepidotes: q̃ squãmas piscũ imitat⁹/& Lesbia: quæ A Lesbo patria nomẽ habet: & Leucophthalmos: q̃ cãdidã nigrãq; oculi speciẽ cõtinet: alias rutila/& Libanochnes: q̃ thuris filitudinẽ ostendit. & Mesomelas: quã albã linea nigra distiguit. & Steatites sæui filitudinẽ hñs: qd græcio θεῖον vocat. & Geranites q̃ filitudinẽ habet colli gruis: quã græci γέρανον vocãt. Hamnites: q̃ ouis piscũ filis ẽ. & Ionis gẽma: q̃ vltra cãdorẽ et leuis est et tenera: & Leucopetalos: q̃ cãdorẽ niuis ex auro distiguit: & Liparis cuius suffitu oes bestiæ dicunt⁹ euocari. & Lysimachus: q̃ rhodio marmori filis est: aureis venis. & Leucochrysos: q̃ fit Chrysolito intẽ albicãte. et Mẽnonia: de q̃ nisi q cãdida est: nihil aliud cõmemorat⁹: & Myrrhites: q̃ myrrhæ colorẽ habet: faciẽq; minime gẽmæ: vnguẽti odorẽ/& Ostracia: siue Ostracites: q̃ testacea est/& Achataæ filis. & Pancon⁹: q̃ digito lõgior est: & ne Crystallus videat⁹ pluriũ angulorꝝ nũcer⁹ facit: et Paneros: q̃ & Pãsebastos appellat⁹: cui adẽdita fecũditas existimat⁹. & Philoginos: quẽ & Chrysitẽ vocãt: ostreæ filis atticæ. & Perileucos: quẽ ab ore gẽmæ ad radicẽ vsq; cãdidũ habet. & Natalis species ẽ aquæ glaciatæ/& Peantis: quæ & guida dr: parere q̃ & parturiẽtib⁹ auxilio esse existimat⁹. & Solis gẽma: quæ ad spẽm solis fulgẽtes in orbẽ radios spargit: & Saurites: q̃ in vẽtre viridis lacerti tradit⁹ iueniri/& Gelenites: q̃ cãdido trãslucet melleo fulgore lunæ imaginẽ cõtinens. & Synodõtites. q̃ ex cerebro piscũ est: q Synodõtes appellat⁹. & Syringites: q̃ stipulæ ĩtermedio filis est ac ppetua fistula cauat⁹: et Telicos: de q̃ supra dixim⁹. & Zinilaces: q in Euphrate nasci⁹ in medio glaucus. & Zoronysius quæ orit⁹ ĩ Indo flumĩe. & Scarites: q Scauri piscis colore est. et Aegophthalmos: q̃ est caprino oculo filis. & Aetites: quæ Aqlæ colorẽ habet caudæ cãdicãtis. & Cẽchrites: quæ veluti sparsa milii grana hrevidet⁹. & Cissites quæ est ad filitudinẽ folii hedere cãdicãtis. & Pyrrhene ab oliuæ nucleo dicta. Græci eni oĩum fructũ ptẽ illã ĩteriorẽ ligneã πυρὴν vocãt. & Chalazias: q̃ grandinũ colorẽ/& figurã hẽt Adamãtinæ duritiæ. & Astrapia: q̃ e cãdido discurrẽtes fulminis radios habet: dicta a græco: ἀστραπὴ eĩ coruscatio ẽ. & Phlegonitis: in q̃ veluti flãma ardere videt⁹ dicta ἀπὸ τοῦ φλέγειν: qd ardere est. et Anthracitis: in q̃ veluti scintillæ discurrere videtur ἄνθρακα eni græci carbonẽ appellãt. et Enydros absolutæ rotũditatis: & cũ cãdore leuitatẽ hñs. & Polia a camicie dicta. Græci eni πολιὸν camũ vocant. & Hormesion ex igneo colore auro radiãs portãte secũ in extremitate cãdidã lucẽ et Hieniæ: q̃ tabido invase ĩueniri dicũtur: et ligũæ hois subditæ futura pdicere. et Gemites: q̃ velut cãdidas man⁹ iter se pplexas habet. & Ananchitides: q̃ in necromãtia euocari dicũt imagines deoꝝ: sicut Synochitide vmbras iferoꝝ. & Dẽdris: q̃ sub arbore defosso nõ pmittũt aciẽ securis hebetari. Obscur⁹ vo Nati

Onyx. pederos
Argenon.
Asteria. astrios
Astrotites.
Ceraunia
Berulus.
Iris Zeros
Acop⁹ Achates
Phassachates
cerachates. sardachates. hemachates. Leuchates. Dẽdrachates. Antechates. Coraloachates. Sacra. Achates
Alabastrites.
Alectorias. androdamas. Argyrodamas
Arabica. Aromatitis Aspilates. Atizoe
Cepites. Cepocapites. Cynodie. Corfoides
Cissites Cepionide Draconites. Draconitia Acopus.
Amphytane
Aphrodisiace.
argyptilla. enochis.
Exhebenum Cristallis
cureos. galaxia galactites Leucogra. Leucographia. Synephites. Gasidanes. Xanthos Henui Indica gẽma. Lepidotes. Lesbia. Leucophthalmos.
Libanochnes
mesomelas Steatides. geranites Hãnites. Ionis gẽma Leucopetalos. Liparis
Lysimachus
Leuchochrysos
Mẽonia. Myrrhites. ostracia ostracites. pãconꝰ. paneros. pãsebastos Philoginos. chrisites
perileucos. Natal⁹. pẽantis. guida. Sol gẽma.
Saurites. gelenites. Synodõtites. synodõtes
syrigites. Telicos. Zinilaces
Zoronysius.
Scarites.
aegophtalmos
Aetites Cẽchrites. Cissites.
Pyrrhene. chalazias. astrapia
phlegonitis. Anthracitis. Enydros. Polya
hormesion
hienie. gemites
Ananchitides
Synochitide.
Dendris

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Pullus color: Pulligo

mus color Leucopo cõtran⁹ pprie Pullus vocat⁹: qd Pulli omiũ fere eo colore nascunt⁹. Virg. Ne maculis infu scẽt vellera pullis. Hinc Pulligo ipse natiuus color filiter vocitat⁹. Ply. Fuluas oues Tarẽtũ habet: et alias suae Pulliginis. Hic color ad nigredinẽ tẽdit alicubi plenior: alicubi dilutior: plenior vt in Hispania. Ply. Desũt etiã coloriũ noia iis lanis: q̃s natiuas appellãt. Hispania nigri velleris p̃cipuas habet. Martial. Nõ est lana mihi mẽdax: nec mutor aheno. Si placeãt tyriae: me mea tinxit ouis. Hic Pullati dicũtur viliores psonae: & rudes atq; ipe riti hoies: li est pullo colore. i. natiuo iduti. Suetoni⁹ de Augusto. Militẽ se creunt a populo: multis ex plebe ppri os ordines assignaunt: p̃textatis cuneũ suũ: & pximũ pedagogis: fanxitq; ne qs pullatorũ media caulea sederet. Plyn. Tũc cõmutata nõ pluria sed oia cupis vtiq; si latior scæna: & corona effusior. Nã illos quoq; sordidos pul latosq; reueremur. Quintil. Verũ hi pnũciatione quoq; famã dicẽdi q̃nũt: nã et clamãt vbiq; et oino leuata: vt ip si vocãt: manu emugũt multo discursu: banelitu: iactatiõe/gestu/motu capitis furentes: iã collidere man⁹ ĩtræ pedẽ ĩcutere: ferire pect⁹ frõtẽ cædere mire ad pullatũ circulũ facit: li est ad cumulũ rudiũ atq; iperitorũ hoium.

Virgilius
Plynius
Idem.
Martia.
Suetoni⁹.
Plynius
Quintil.

Hispanus color: Bericus color: Bericati. Berio Bericatus Erythre lane erithrathalassa Impluuiatus color. Sugstus color: mutinẽsis color: mutinẽses lane Pullatus Stygnon. Elephantium Niger color. Fuscus color: Ater color: Atre vestes Atratus Antracinus color. Fusce vestes Atramentum Succinum Imbrum. Electrum. Electro: Eridanus Padus electrides ĩsule Sualternicũ. Lyncurion Langurium. Languria Langa Metonomon Basilia Sacal Harpax Cephisis Electrum. Sicyon Cratinas. Hortus hesperidum Hypobarus Aphyracora Cedros Thieũ Sacriũ Glessum Glessaria ĩsula. Austraria Succinum

Aliq̃n hic Color Hispan⁹ siue Betic⁹ dicit⁹: gppe et Beticã, p Hispania capim⁹: qd Betis amnis eã mediã diuidit a quo Pullati et Beticati dicunt⁹. Martial. Et beticat⁹ simul: atq; leucopeat⁹: cun⁹ vocabuli rõ est q̃ Natiu⁹ color in Hispania vt dixim⁹, subnigrior est. ideoq; min⁹ vilis: ficuti cãnusia rutili coloris lanas hẽt: q̃s vocãt Erythras qa græci ἐρυθρὸν rubrũ dicũt. vñ Erythrathalassa rubrũ mare appellat⁹. Itẽ Tarentũ habet fuluas et suae pulli ginis. hic idẽ Pullus color Impluuiat⁹ etiã vocat⁹ q̃si fumato stillicidio iplut⁹. Plau. Impluuiat⁹ facit vestimẽtis noia. Itẽ Sugstus. Idẽ Sordida et suasa amictus tegula. Itẽ Mutinẽsis a mutinẽsib⁹ lanis, ex qb⁹ Natiuo colore pãni fiũt. Varro. Nã et ludere alacrẽ vidim⁹ mutinẽsi tunica. Aliq̃n tã Pullati dicũtur lugubrẽ habitũ ferẽtes: q̃ Hispano colore induũ in luctu mos erat. & Pullũ p nigro metaphorice vsurpatur. Columella. Atq; oleris pulli radix: li est oleris atri. Hũc colorẽ pictores quidã e vinaceis fecere. & Stygnon appellarũt. Græci eni οὐ-γνὸν tristẽ vocãt fitq; ex fornaciũ/balnearũq; fuligine. Itẽ ex Ebore cõbusta: qd Elephãtiũ vocãt. Huic pximũ ẽ niger color: q et fuscus dr: et de quo supra dixim⁹ Ater. vñ Atræ vestes/& Fuscæ appellatæ/& Atrati: q lugubri habitu iduti sũt. Itẽ Athracin⁹ color est a carbone: quẽ græci ἀνθρᾶκα vocãt: siue qd carboni filis sit: siue qd hmõi color e telis fit ligno combusto: tritisq; in mortario carbonib⁹ Varro. Propiquae adolescẽtulæ: Athracino amiculo/nigello/capillo demisso: feqbant⁹ luctũ. Hic color a pictorib⁹ Atramẽtũ vocat⁹. gẽmæ nigri coloris sũt in pmis Succinũ: qd vulgo Ambrũ dr: quãq̃ et croceũ et albũ iueniat⁹. hoc & Electrũ vocat⁹: qñ apud vetes graecos Sol Elector dicebat⁹. Putãt aũt sorores Phaethõtis fulmine icti nimio fletu in populos arbores mutatas lachrymis Electrũ oibus annis fũdere iuxta Eridanũ amnẽ quẽ Padũ vocam⁹. Alii Electridas ĩsulas in Adriatico esse dixerũt: ad q̃s Padus dilabere⁹ qd falsũ esse manifestũ est: nõ aliter q̃ qd Eschylus in Hispania Eridanũ esse scripsit: eundẽq; appellari Rhodanũ/& Eurypides in Adriatico littore cõfluere Rhodanũ/& Padũ. Quidã etiã æque falso p̃lidere in extremis maris Adriatici rupib⁹ arbores stare: q̃ Succinũ fũdant. Theophrast⁹ in Lyguria effodi scripsit Phaethontẽ in Aethyopia hãmonis obisse: pptera e delubrũ ibi esse atq; oraculũ Electriq; gigni. sũt q e Scythia erui putẽt duob⁹ in locis. In vno cãdidũ: ac cerei coloris: qd vocẽt Electrũ. In alio fuluũ: qd appellat⁹ Sualternicũ. Nõnulli Lyncurion id vocãt/& fieri dicũt ex Lyncũ vrina. Plæriq; Lãguriũ dixerunt: et esse in Italia bestias Lãgurias. Alii Lãgas vocãt: q̃s dicũt circa Padũ iueniri. Alii ex arborib⁹ in Lyguria effluere. Alii in Britãnia arbores ipsas Electridas vocari. Quidã Gutonib⁹ Germaniæ gẽti æstuariũ esse scripserũt noie Metonomon: ab li diei vni⁹ naũgatiõe insulã abesse abalũ in ea Electrũ repiri: & esse pcreti maris purgamẽtũ. Eiusdẽ sẽtẽtiæ est Tymæus. Sed insulã Basiliã vocat Nicias. Solis radios succũ esse existimauit: hos circa occasũ vehemẽtissimos esse/& sudorẽ pinguẽ in ea pte oceani relinq̃re: q æstatib⁹ in Germanos littora eiiciat⁹ et in Aegypto simili mõ nasci/& vocari Sacal. in Syria quoq; fœmias verticillos ide facere/& Harpaga vocare: qa folia et paleas ac vestiũ fimbrias rapiat. Theophrast⁹. Oceano æstuãte id ad Pyrenæi, pmontoriũ eiici Multi etiã tradidere iuxta Atlanticũ mare esse lacũ Cephisida: quẽ Mauri vocẽt Electrũ: hunc sole feruefactũ Electrũ fluitãs e limo dare. Alii Africæ Lacũ esse Sicyonẽ appellatũ/& Cratinã amnẽ in oceanũ fluentẽ e lacu in quo aues: q̃s meleagridas et penelopas vocãt viuere: ibi nasci Electrũ. Alii iuxta Syrtim magnã Hortũ hesperidũ esse: ex quo in stagnũ cadat: et ab Hesperidũ virginib⁹ colligi plæriq; flumen esse indis Hypobarũ: arbores ibi Electrũ, pducere: q̃ Aphyracoræ vocat⁹: per qd significat⁹ p̃dulcis suauitas. Nõnulli germaniæ littorib⁹ esse insulã Cedron: cedri gẽ filuosã: inde Electrũ in petras defluere. Xenocrates Non succinũ tantũ gigni in Italia pdidit: verũ etiã Thieũ vocari a Scytis vero Sacriũ: qñ et ibi nasci⁹: alios putare in Numidia gigni. Socrates. Vltra Indiã fieri dixit e lachrymis meleagridũ auiũ meleagrũ defluentiũ. Certũ est gigni in ĩsulis septẽtrionalib⁹ oceani: et a Germanis vocari Glessũ: pindeq; a nostris vnã insulã Glessariã nũcupari. Austrariã a barbaris dictã. Nasci⁹ defluẽte medulla ex arborib⁹ pinei gẽis: q̃si gũmi e cerasis. Dẽsat⁹ rigore/vel tepore/aut maricũ ĩtumescẽs æstus ex ĩsulis raput in littora expellit⁹: ita volubile: vt pẽdere videat⁹/& p vadũ deferri. Arboris succũ esse etiã Prisci credidẽrũt: ob id Succinũ appellãtes. De Pado hũc fabula surrexisse videt⁹: qd trãspadanæ agrestes fœminæ decoris grã: vice moniliũ Succina gestare cõsueuerũt. Tãta Succini copia Neronis tpib⁹ Romã allata fuit: vt in venatiõe publice ædita: retia populũ detegẽtia eo nodarent⁹. Armavo et Librilla totusq; vni⁹ diei apparat⁹ esset e Succino. Visa est gleba vna tredecim librarũ. Liquidũ pmo destillare argumẽto sũt q̃ ĩtus aliq̃n trãslucẽt: vt formicæ/culices/lacertæ: q̃s musteo adhæsisse credibile est: et sic indurescẽti remãsisse inclusas. Cãdida et tra viliora sũt q̃ nis optima odore. Fuluis maior auctoritas: q̃ tñ nimio ardore nõ flagrẽt. Sũma laus iis: q̃ ex vini colore Falerna dicunt⁹. Attritu digitorũ accepta vi caloris paleas/& folia arida ad se trahunt: vt magnes ferrũ. Rameta Succini oleo addito diluuidi⁹: ac diuti⁹ flagrãt: q̃ lini medulla. Nero popeæ congiis suae crines quodã carmie Succinos appellauit. Ab ifantib⁹ Succinũ, p amuleto gestat⁹ fuluũ ab aliquibus Chrysolectrũ dr. Est tñ metalli quoq; gen⁹: qd Electrũ vocat⁹: quotiẽs eni in auro qnta argẽti portio est. Electrũ dicit⁹: qd modo naturale est/modo cura fit: qd si quintã portionẽ excesserit: in cudib⁹ nõ resistit. Magna apud ve-

Virgilius
Plynius
Idem.
Martia.
Plautus.
Idem
Varro
Columella
Varro
Theoph.
Idem
Nero
Nero

Succina falerna Succini crines Chrisolectrũ Electr metalli gen⁹.

Homerus.

tes auctoritate Electrũ fuit Homer⁹. Menelai regiã auro/electro/argẽto/ebore fulgẽ scribit. Helena apd Lidũ ĩsulã Rhodiorũ ĩ Mineruæ tẽplo calicẽ ex Electro sacrauit mãmæ suae mẽsura. Electri nat⁹ a ẽ ad lucernarũ lumina clan⁹ argẽto splẽdere. Natiuũ electrũ venena deprehẽdere existimat⁹. Discurrũt eni in calicib⁹ arquius cælestib⁹ files cũ igneo stridore. Lincuriũ lapis est filis Succino: q ex lyncis vrina generat⁹: egestã subito bestia operiente: qñ inuideat hoĩm vsui. Scalpit⁹ hæc gẽma: nec folia mõ: aut stramenta ad se rapit: sed æris etiã ac ferri laminas: vt refert Theophrast⁹ pterea Antiphrates: q̃ in lacte decocta id myrrhæ filẽ facit. & Asbestus coloris ferrei/& Apistos: q̃ igni excalefacta septenis dieb⁹ calorẽ tenet: distinguẽtib⁹ eã qbusdã rubẽtib⁹ venis. & Belus: q̃ est q̃si oculi pupilla nigra e medio auri fulgore lucẽte: cãdore circũcincta. & Batopten⁹/siue Botrypes: in q̃ nigredo sãguineis & albis nodis alligata est. & Botrytes: q̃ nigræ vuæ filis est. & Bostrichites crinib⁹ mulierũ similis. et Bucardia bubulo cordi filis. & Brontea filis capitũ testudinis: quæ a tonitrũis decidere credit⁹. & Bola q̃ nibo iueniẽ glebæ filitudĩe. et Cadmites: quã Cærulea iterdũ bullæ cigũt. & Chamites plurib⁹ spiris fumida & Catodutes ipositã manũ veluti gũmi retinens. & Catopytites: q̃ ex Cappadocia puenit. & Ceramites: q̃ in testaceũ colorẽ tẽdit ex nigro. et Cerites: q̃ ex nigro ĩ cereũ. & Crecol q̃ nigra piri spẽm imitat⁹. & Caterites electro nigro filis: q̃uis sit. & Cratenites alia iter Chrysolithi/& electri colorẽ. & Corcallis: q̃ mõ nigro: mõ cereo colore ẽ et Calcophonos: q̃ illisa æris tinitũ reddit. & Chelidonia: q̃ hyrũdinũ colorẽ hẽt quædã etiã purpureũ nigris ĩterpellãtib⁹ maculis. & Chelonia testudineo oculo filis. & Chelonitides filis testudini aureis qbusdã guttis ĩsignis. & Daphnia comitialib⁹ morbis vtilis existimata. & Diphris: q̃uis ad hæc/et cãdida aliq̃n reperit⁹. & Dionysias mixtis nigro rubẽtib⁹ maculis: quæ in aq̃ trita saporẽ vini facit. et Ebrietati resistere existimat⁹: & Ecardina: siue Ecardistæ: q̃ nigri cordis spẽm oñdit: quãq̃ aliud gen⁹ ei⁹ viridi colore filitudinẽ cordis præ se ferat. & Erotylos filici filis. & Eumetis: q̃ capiti suppositã nocturna visa ad oraculi filitudinẽ reddit. & Eurocias: q̃ situ videt⁹ operire nigriciã. & Eusebes: ex quo tradit⁹: tyri in Herculis templo facta sedes: ex q̃ dii facile surgebãt. & Epimelas: q̃ nigricãtẽ colorẽ hẽt in cãdida gẽma. & Genianæ: quã iimico⁹ pœnas efficere aiũt. et Hieracites: q̃ nigrius emicãs veluti plumis alternat. & Idæi dactyli q ferreo colore humanũ pollicẽ exprimũt. & Medea a medea iuẽta habet in nigrore venas aurei coloris: sudorẽ reddit croci/saporẽ vini. et Morion. q̃ nigerrimo colore trãslucet vocat⁹ & Promnion/& Mirmedia: q̃ eminẽtias q̃sdã habet files verucis. & Myrfinites: q̃ melleũ colorẽ nigricãtẽ habet. & Myrrhæ odorẽ. et Mesoleucos: quã nigra linea alba distinguit. et Nasomonites: quẽ cũ sãguinea sit: scatet nigricãtib⁹ venis. et Nebrides libero patri sacra a Nebridũ ei⁹ filitudine ita appellata. Nebrides eni fiũt damarũ pelles: qb⁹ vtiẽtes ĩ Bacchi sacris solebãt. nã νεβρὸς dama ẽ. Est tã gen⁹ ei⁹ oino nigrũ et Olea cũ nigro fuluũ/viridẽq;/& cãdidũ hñs colorẽ. et Ombria: quã aliq̃ Notiã vocãt. & Ontes globosa specie a qbusdã syderites appellata. et Opphicardelos barbaro noie ĩ q̃ nigrũ colorẽ binæ lineæ albæ ĩcludũt. et Obsidiana gẽma dicta a filitudie Obsidiani lapidis: vel qd ex eo fiat. Obsidian⁹ lapis ĩ India nasci⁹. & in samnio Italiæ. et ad Oceanũ ĩ Hispania: maxie aũt ĩ æthyopia: vñ eũ pmo iuenit Obsidi⁹: a quo appellat⁹ est obsidian⁹: nigerrimi coloris est/et aliq̃n trãslucidi: gẽmas qdã ex eo faciunt. Visæ ex eo fuere solidæ imagines diui Augusti. Dicauitq; ipse, p miraculo in tẽplo cõcordiæ. Obsidianos q̃ttuor elephãtos visa fuit et Obsidiana imago menelai. Ab li lapide vitrũ quoq; eiusdẽ coloris Obsidianũ est vocatũ. et Pãchros ita dicta: q̃ sit aliud gen⁹ ex oibus colorib⁹ cõstãs. et Põtica: q̃ mõ nigra est: mõ stellata sãguineis guttis: mõ lineis distincta. & Samothracia ab insulæ noie ita appellata: nigra sine põdere: ligno filis. & Borsicytes in nigro ramosa cãdidis: aut sanguineis frõdib⁹. et Sydero pœcilos: q̃ nigra est multis variãtib⁹ guttis. et Spõgites: a spõgiæ filitudine: hæc tñ iterdũ rufa iueniẽ. et Tricus: q̃ licet nigra sit tris tñ succos refert a radice nigrũ: a medio sãguineũ: a fumo cãdidũ et Tephrites: q̃ nouæ lunæ spẽm hẽt in cornua curuatæ: nigri aut cinerei coloris. & vineris crines nigerrimi nitoris spẽm criniũ habẽtes. et Veiẽtana veiis repta albo limite nigrã materiã distinguẽte. et Zathenæ mõ nigri: mõ flaui electri colore. et Hepatites iecinori filis. et Digit⁹ dei: q a Syris colit⁹. et Triophtalmos: q̃ ĩ Sicyone nasci⁹ tres hoĩs simul oculos exprmẽs. et Scorpites scorpionis colore. et Aegomallias filitudine villi caprini. et Hieracites a colore Accipitris vocata et Myrmecites: q̃ innatã repẽtis formicæ effigiẽ habet μυρμηκάδι eni græci formicã noiant. et Catharias: q̃ Scarabeorũ. qppe iidẽ græci καθαρίδας vocãt Scarabeos. et Lycophtalmos: q̃ in medio nigrũ colorẽ hẽt cãdido cinctũ ex rutilo/et sãguineo lupor⁹ oculis filis. et Taos cui⁹ alter⁹ gen⁹ Pauoni filẽ est: quæ græce dr ταῶς &. Cyamea: q̃ fracta fabæ filitudine p̃fert: quã græci κύαμον noiant. et Pyrites nigra quidẽ: sed attritu digitos adurẽs. et Polyzonos nigra multis zonis cãdicãtibus. et Melichros mõ niger: mõ flau⁹: a mellis colore vocat⁹. et Spartopolia poliæ colore cõtraria. et Chalcites ærei aliq̃n coloris: sed nigrior. Cæsius color dr: q cæli spẽm habet: dict⁹ q̃si cæli⁹: græce Glaucopys dr ab oculis noctuarũ γλαῦξ enim noctua appellat⁹ ὄμμα visus. vñ a nr̃is Glauc⁹ vocat⁹. Hinc Glauci equi dicti: q felineis oculis fũt: vulgo Glaucioli dicũtur. Virg. Glauciq; color deterrim⁹ albis: et Giluo. Itẽ Cæruleus: q̃si cæluleus. vñ Cæruleũ mare e cæli colore nominam⁹. Dicit⁹ etiam Cumatilis color: qd græce κυματῶδ fluct⁹ vocat. Plau. Cumatilẽ togã aut pluma tilẽ. Itẽ Cyaneus. Varro. Cyanea penula amict⁹ grassat⁹: dr et Cyan⁹. Plyn. In noie est et Cyani Colos: græci κυάνεον dicũt. Hic Cyanc⁹ gẽma appellat⁹ ex Iaspidũ gẽ colore cæruleo: in q̃ iest aliq̃n et aure⁹ puluis: sicut Saphyrus aureis aliq̃n punctis collucet. Cæruleæ eni fiũt et Sapphiri: q̃uis et cãdidi repiant⁹. Adamãtũ files colore. Sed q Cyanei sunt mares existimãtur. Sũt Iaspides qdã Smaragdis files. alii Glauci: alii files aeri: ppter qd Aeritusæ vocant⁹. Itẽ Boriæ: q̃ eo cælo autũnali matutino files sint. Alii quos Sphragidas vocãt: qñ hi tñ optime signẽt. σφραγίζειν eni græci signare dicũt. Alii qui vocãtur Grãmanæ: qd per trãsuersum alba linea p̃cingant⁹. Alii Polygrãmi: quod plurib⁹ lineis. Est et Onycipuncta: quæ Iasponix vocatur niues imitata. Est et stellata veluti fumo ifecta: quæ Capnias vocat⁹: quod græci καπνὸν fumũ dicunt. et Meroctes porracei coloris: quæ lacte sudat. et Sagda: quã caldæi eodẽ colore adhærescentẽ nauib⁹ habent: et Polytricos: quæ in viridi capillatur. Pictores cærulei coloris diuersa genera habẽt. Eteni in argẽti metallis nasci⁹ Cæruleũ: quod pro-

Lin⁹. Lyncuriũ. antiphates Asbestus Apistos. Bel⁹. Batoprenus Botrypes Botrytes. Bostrichites Bucardia Brõtea. Bola Cadmites Chamites catodutes Catopytites Ceramites Cerites Crecol Craterites Crocallis. Calchophonos Chelidonia Chelonia. Chelonitides Daphnia. Diphris. Dionysias Ecardia Ecardiste. Erotylos. Eumetis Eurocias. Eusebes. Epimelas Geniane. Hieracites Idei dactyli. Medea. Mortõ Promnion Mirmedia Mirfinites Mesoleucus. Nasomonites. Nebrides Hebres. Olea. Ontes. ombria notia. Syderites Opphicardel⁹. obsidiana gẽma obsidian⁹ lapis Obsidianũ vitr⁹ Panchros Pontica Samothracia. Borsycites Sydero pecilos Spõgites Tric⁹ Thephrites veiẽtana. zathene. Hepatites Digitus dei Triophtalmos Scorpites Egomallias. Hieracites Myrmecites Cantharias Lycophtalmos Taos. cyamea Pyrites. Polyzonos. Melichros Spartopolia. Chalcites. Testus color. Glaucopys Glauci eq Glauciolus. Cerule⁹ celule⁹. cumatil Cyane⁹. Cyan⁹ Sapphir. Iaspis. Aeritusæ Boziæ. Sphragide. Grãmane Polygrammi. onycipicta Iasponix Capnias meroctes sagda Polytricos. Ceruleum

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Atti:cũ ceruleũ
Ceruleum mar mozosum
ceruleũ scyricũ
Ceruleum germanicum.
Ceruleũ indicũ
Lomentum.
Viridis color
Prasinus
prasina. prasius
Chrysofrasius
Porraceus.
Smaragdus.

pric limus est. Optimũ vocat Atticũ: qd nũc transmarinũ noiant: scdm Marmorosũ siue lucidũ vocãt. Tertiũ a Scyro Aegæi ĩsula Scyricũ. Afert et ex germania: q Germanicũ siue lucidũ vocãt Transmarinũ: cũ terit in q̃ttuor colores mutat: cãdidiorẽ/nigriorẽ/crassiorẽ/ac tenuiorẽ. Ex cæruleo fit: qd vocat Lomẽtũ: pficit lauãdo/terẽdove: et est Cæruleo cãdidꝰ. Cærulei sinceri experimẽtũ in carbone est vt flagret. Adulterat viola arida decocta ĩ aqua: succoq; p linteũ expresso ĩ cretã Erethriã. Apportat et Indicũ ex India supra modũ nigricãs: & attrameũti fere tẽdens coloré. Fit etiã ex flore: qd ĩ segetib⁹ frequẽs nascit Viridis color: qui maxime recreare oculos existimat: a viriditate succi foliorũ porri: q̃ sũma ẽ. Prasinꝰ dr. Nã græci πρᾶσον noiant porrũ: hincve stas e viridi lana Prasina vocant. Plau. Prasina coccina/tyria/focale soccos mollia amisit. Itẽ gẽm a q̃dã e viridantiũ gñe: viliori turbæ. Prasius dr: et aliud eiꝰ genꝰ virgulis trib⁹ distinctũ cãdidis. Chrysoprasiꝰ: paululũ in clinãs in aurũ. Dicit & a nr̃is Porraceus. Plyn. Heliotropiũ nascit in Aetyopia. Africa/ Cypro. Porraceĩ coloris sãguineis venis distincta: Hmꝰ coloris sũt p̃cipue Smaragdi: oĩum lapillorũ visu iucũdissimi: qm̃ nihil oino viridiꝰ cõparatũ illis viret. Præterea soli gẽmarũ iplẽt oculos nec satiat: Quin etiã fessa alia ĩtentiõe acies aspectu Smaragdi recreat. Propẽea scalpẽtes gẽmas: hac maxima viridi lenitate lassitudinẽ mulcẽt. Præstantiores Smaragdi parit et trãslucent & nitẽt: lĩ est coloré expellũt / & recipiũt aciẽ. Ferũt in Cæta Aegæi maris insula tumulo Hermiæ Reguli iuxta cetarias marmoreo leoni oculos idĩtos e Smaragdis fuisse ita radiãtib⁹ in gurgitẽ: vt territi tynni refugerẽt: qd cũ diu mirati piscatores fuissẽt: tandẽ causa ĩtellecta: mutauere oculis gẽmas: Tradũt Ismeniã Choraulẽ Smaragdon cẽtũ aureis denariis emi iussisse: cũ multas alioqn fulgẽtes gẽmas haberet: cũq; ex iis cõminuto p̃cio duo relati fuissẽt ægre tuli sse: sæuiq; seq; in Emptorẽ: qm̃ male curatũ existimabat qd detractũ esset gẽmæ dignitati. Fuisse aũt in ea gẽma sculptã Amimonẽ: hæc Danai regis filia fuit: q̃ dũ se in siluis iaculãdo exerceret. Satyrũ pcussit iprudẽs. Qui ipetu in eã facto vim illi voluit iferre. Quapropter ĩ plorato Neptunni auxilio: id ab eo passa est: qd a Satyro formidaret. Itaq; prægnãs facta Nauplii peperit: quẽ postea cõstat in Euboia regnasse. Alexãder magnꝰ in Smaragdo sculpi voluit: sed nõ ab alio q̃ a Pyrgotele: sine dubio: in ea arte clarissimo. Inter Smaragdos sũt quidẽ obscuriores: quos vocãt Cæcos: alii Carchedonii dicũtur ĩter metalla æris repti vilissimi minimiq; iidẽ fragiles/& colore ĩcerti: ac virẽtiũ in caudis Pauonũ: colũbarũq; collo plumis silẽs Peculiare in iis vitiũ Sarcion est: lĩ est q̃dã gẽmæ caro: hic iuxta Carchedonẽ Smaragdites vocatꝰ. Est Smaragdus in Arabia quẽ Cholan vocat: & ædificiorꝫ ornamẽtis includit. Est etiã inter Smaragdos Tanos e persis veniẽs gẽma ingrate viridis: et itus sordida. Item calcosmaragdos æris venis turbida. Scribit Theophrastus regi Aegyptiorũ a rege Babylonio missũ Smaragdũ dono: lõgitudine q̃ttuor cubitorũ latitudine triũ fuisse. Itẽ apud eos in Iouis delubro obeliscũ e q̃ttuor Smaragdis q̃dragĩta cubitorꝫ lõgitudine: latitudie vo ivna pte q̃ttuor: ĩ altera pte duorũ. Itẽ in tyro Herculis tẽplo statuã esse solidã e Smaragdo. Est & Pseudosmaragdus in Cypro iuẽtus e media pte Smaragdus: e dimidia Iaspis nõdũ humore in totũ trãsfigurato. Tradũt etiã qdã in Labyrintho ægypti Seraphin Collosseũ fuisse e Smaragdo nouẽ cubitorꝫ. Proximi hinc colori sũt Beryllĩ q̃ sexangula figura artificũ igeniis polliũtur: gignũtur in India raro alibi reperti. Probatissimi ex iis sũt: q viriditatẽ puri maris imitãtur. Proximi qvocant Chrysoberylli. paulo qdẽ pallidiores: sed fulgore ĩ aureũ colorẽ exeũte. Quidã nimio pallore Hyacintizõtes: alii Heroides: alii Cerini: alii a colore olei Oleagini vocãtur. Postremi pene Chrystallis silẽs: ac prorsus euanidi. Indi solos Beryllos: quorꝫ lõgiore gaudẽt forma: p̃dicãt carere auro debere & ob id pforatos alligãt setis Elephantorꝫ: eos trĩ: quorꝫ pfecta bonitas est: nõ pforant. Vmbilicis stati capita eorꝫ cõpræhẽdẽtib⁹. Ideo Cylindros ex iis facere malunt: q̃ gẽmas: qm̃ sũma est ꝓmẽdatio in lõgitudine. Similes quoq; Opali sũt. in India filiter geniũ: & Smaragdis tantũ cedẽtes. Est in his Carbũculi tenuior ignis. Amethisti purpura fulgẽs: et Smaragdi virẽs mare. Magnitudo eius nucẽ auelanã nõ excedit. Ob hãc gẽmã ab Antonio pscriptꝰ fuit Nonꝰ Senator: q hũc fortunis suis oĩbus annulũ abstulit socĩ Sestertiũ viginti milib⁹ æstimatũ. Dubiũ maior ne Antonii luxuria fuerit ꝓpter gẽmã hoĩem pscribẽtis: an Nonii cõtumacia pscribi potꝰ: q̃ vnã gẽmã pdere sustinẽtis. Hãc ob eximiã gratiã quidã Pæderota nũcupauere: qd pueri amorẽ significat πάιδων eni puer dicit ἔρως amor: q̃ us et alia gẽmma Pæderos. quam supra diximus vocari Sangenom. Viridis est etiam Topazius repertus in Arabiæ insula: quæ Chytis vocatur: in qua Trogloditæ prædones cum diutiꝰ fame/ & tempestate pressi herbas radicesq; effoderent: eruerunt Topazion Alii Topazion insulam esse affirmant in mari rubro nebulosam: et ideo sæpe quæsitam a nauigantibus: ex eaq; causa ita vocatam τοπάζειν eni Trogloditarum lingua idem esse quod quærere. Ex hac primum Beronicæ reginæ portatam fuisse Topazion a Philemone præfecto Ptholemæi regis: mireq; ei placuisse: et inde factam statuam Arsinoæ Ptholomæi Philadelphi vxori quattuor cubitorum: sacratam in delubro: quod aureum cognominabatur. Duo eius genera faciunt Prasoidem hoc est Porraceum. et Chrysopteron similẽ Chrysoprasio. Sola nobilium gemmarum limam sentit. Cæteræ saxo et cote poliuntur. Est et Callais viride pallens quæ et Angites dicitur nascitur in rupibus: inuiis: et gelidis præsertim caucasi montis oculi figura extuberãs leuiterq; adhærens: nec vt adnata petris: sed vt appositа videatur. Optimus in his color Smaragdi: inclusæ auro decorantur. Sunt qui in Arabia inueniri dicant in nidis auiũ: quas Melancoryphos nominant inferius a nobis dicendas. Est et Nilon colorem habens fumidæ Topaciĩ: aut aliquãdo melleæ. Est prasius & Chrysoprasius: de quibus iam diximus. et Malachites spissius virens a colore malvæ: q̃ μαλάχη græce dicitur. & Balanites subuiridis. et Corinthio similis æri: secante mediam flammea vena. & Batrachites ranæ viridi similis colore atq; effigie. et Baptes huic similis: sed mollior. & Calorites: quæ herbacei coloris est. & Choaspites a flumine dicta. viridis et fulgoris aurei. & Diadochos Beryllo similis. & Eumetres porracei coloris Belo deo Assyriorum sacra. & Eliotropium: quæ porracei coloris est: et sanguineis venis distincta: ex eo trahẽs nomen: qd deiecta in vas aquæ fulgorẽ solis accedentẽ percussu sãguineo mutat. Extra aquã vero speculi modo solem accipit deprehẽditq; eclypsin subeuntem lunam ostendens. Tradunt magi hanc gemmam siquis gerat admixta

Amimone
Nauplius
Cecus smaragdus
Carchedonius.
Smaragdus
Sarcion
Smaragdites.
Chola
Tanos
Calcosmaragdos.
Smaragdi magnitudo
Statua e smaragdo
pseudosmaragdos.
Collosseus
Beryllus.
Chrysoberillus
Hyacintizonte
Heroides.
Cerini
Oleagini.
Cylindri
Opalius
Amethistus
Pederota
Pederos.
Sangenos
Chytis.
Topazi⁹ insula
Prasoides
Chrysopteros.
Callais
Nilon
Prasius.
Chrysoprasius.
Malachithes
Balanites
Batrachites.
Baptes
Calorites
Choaspites.
Diadochos
Eumetres
Heliotropium.

EPIGRAMMA SECVNDVM. LXI

herba heliotropio inuisibilẽ esse. Et Horminodes quæ ex argumẽto viriditatis appellata est: ambiẽte circulo aurei coloris ὅρμινοῦσ eni a græcis cuiusq; oleris circulus appellat Et Hexeconthalithos: quæ licet ipsa q̃q; viret in parua trĩ multicolor ẽ: ex q̃ nomẽ habet ὑξηκόντα eni sex agita significat λίθοσ lapidẽ: q̃si sexagita colores habeat. Et Thracia q̃ triũ generꝫ est: prima viridis: secũda pallidior: Tertia sãguineis guttis. & Echites viperæ simil: colore viridi subobscuro: Viridis color Chrysocolla ẽ: humori puteis p venas auri defluẽs crassescẽte limo frigoribꝰ hibernis: vsq; ĩ duritiã pumicis Sed laudatior est ĩ ærariis metallis: & pxĩa ĩ argẽtariis: Inuẽitur & in plũbariis vilior etiã auraria. Fit & artificio: sed deterior naturali imissis ĩ venã aqs tota hyeme vsq; in Iunũ mẽsem deĩn siccat. Itẽ herba q̃ appellat Lutea tãgitur. Sic tinctã pictores Orobitẽ vocãt. Præt hos cæti fere oes colores mixti sũt: & ex ruffo cõpositi: sed ita diuersi: put ruffũ aut itendũt atq; acuũt: aut cũ colore viridi miscẽt: aut nigro infuscãt: aut virenti sẽsim ĩ albo eluminant Rubeus & Ruffus generalia noĩa sũt ad omnia q̃ quomõ libet rubẽt: eterñ fuluus: flauus: Rubidꝰ: phœniceus: Rutilus: lutꝰ Spadix: Rubei seu Ruffi sũt: siue etiã Rubri. A rubeus fit rubeo: a quo Rubesco: & Erubesco: & Rubefacio: & Rubefio notæ significatiõis & Rubor: & Rubedo: & Erubescẽtia ꝓ rubefactione: & ipo colore Rubeo: & Rubicũdus rubore plenus: & Ruberidẽ qd rubeus: & Robus rubro colore: a quo Robigo: de q̃ supra diximus & Robigalia: & Rubiginosus: & Robur: & Roboreus: qd ex robore est: Et Robustus. Item Rubꝰ ex genere fructiũ aquaticarꝫ: qd v̄ gulta eius rubeãt. Spinosa est. & mora pducit: genus eiꝰ rosæ similitudiẽm hẽt: q vocat Cynosbatos. Itẽ aliud genus: qd græci a loco appellãt Ideũ: tenuior ẽ cæteris mĩoribus spinis: & minus aduncis: & Rubidus: qd modo rubẽtem significat: mõ scabꝫ atq; asperum: vñ Scorteæ ampullæ rugosæ rubidæ dici solent. Rubidus ẽt a scabricæ dicit panis sdo coctꝰ: q & a nautarꝫ vsu Nauticꝰ appellatur. Plautꝰ. Exiguã bucellã rubidi panis. Plyni Nauticus panis tusus: atq; iterꝫ coctus sistit alium. & Rubeta: qd in vepribus trĩ: & int rubos viuat: Genus rane est quã græci Phrynon vocãt: grãdi issima cũctarꝫ: & veneficiorꝫ plena: gemĩa habẽs veluti cornua: veneni pnciosissimi: celeriusq; et q̃ aspis interimẽs. Iuue. Miscet sitiẽtẽ rubetã. Idẽ. Ranarꝫ viscera nunq̃ inspexi. Mira de his magi tradidere: si in populũ inferamur silẽtiũ fieri Officulo: qd est in dextro latere in aquã feruẽtẽ deiecto refrigerarivas: nec postea nisi exẽptũ fuerit: feruere e insistrovero latere officulo deiecto stati feruere. Apocynon id vocari Amorẽ eo & iurgia: si in potionẽ addat pcitari. Democritꝰ tradit: si qs vulgari ranæ viuẽti extrahat linguã: ita vt nulla alia ps corpis adhereat: ipaq; in aq̃ dimissa illã mulieri dormiẽti supra cordis palpitationẽ ponat: q̃cũq; int rogauit vera respõsurã. Sed hæc ridicula sũt illud vm esse pstat. Ranarꝫ fluuiatiliũ postariores pedes gratissimos esse in cibo: & cõtra serpẽtes eẽ adiumẽto. Et Rubia herba tãgẽdis lanis: ac corĩis ĩdo neavulgo nota: & vbiq; nascẽs. Itẽ Rubrica quã græci μίλτον vocãt et Homeri tpe nobilitatã/licet nõdũ pictura esset in vsu Tingebant dũtaxat ea nauigia. Homerꝰ. τῷ δὲ μιν ἡεσ ἐπόντο δυὼ δεκὰ πόντο πόρηοι Nascit p se rubra/minio pxima pferti in insula Lemno: nec nisi signata venũdari olĩ solebat ppt qd Sphragidẽ appellabãt ἀπὸ τοῦ σφραγίζειν: qd signare ẽ ac minũ adulterãt. & a põto vbi nascit dr põtica. Et Rubellũvinũ subrubeũ. Martꝰ. Et Veiẽtani bibit fex crassa rubelli. Persius. Veiẽtanũq; rubellũ. Rubellę ẽtvites appellatę: & rubellęvineę: q dvitiũ ipsarꝫ matia rubra fit. Plyꝰ. Proxima dignitas nomẽtanis rubẽte matia: quapropt qdã rubellas appellauere vineas. Columella Nomẽtanę vineę nobilitate sequunt amineas: fœcũditate vero et pueniũt qppe cũ se freqnt impleãt. & id qd ediderint: optime tueant. Feracior ẽ mĩor. nec ita rubet: vt maior a quo colore rubellę nũcupant eędẽ q̃ Fecineę: qd plusq̃ cætę fecis afferãt. Et Rubi Italię oppidũ a ruborꝫ frequẽtia. Horatius. Inde rubos fessi puenimꝰ. & a ruffus Ruffoverbũ. Plyꝰ. Eadẽ ruffat capillũ: hoc est rubefacit. Ab lĩ Ruffesco: hoc est ruffus fio: & Ruffus cognomẽ viri. Hinc Ruffuli appellati sũt tribuni militũ nõ a populo: sed a cõsule facti. qd de eorꝫ iure Rutilius Rufus legẽ tulerit: hi postea mutatiõe vnius litteræ Rutuli sunt appellati Ruffi seu rutuli coloris: qm̃ studiosæ erant veteres Romanę mulieres rutilię cognominatę sũt. Inde et viri rutili sũt appellati. Rubeę ergo vestes. & rubrę. & ruffę sũt rubei coloris. Martialis. Roma magis fuscis vestit Gallia ruffis. Rutilę cum aliqd nigrioris habẽt admixtũ: q̃ & Hyacinthinę dicuntur: de quibus supra diximus. & Hisginę ab hisge herba. & Ferrugineę a ferri igniti colore. Virgilius. Et ferrugineus Hyacinthus. q̃uis aliqñ Ferrugineus ꝓ rubiginoso accipit. & ab ipsius rubiginis similitudine pro fusco. Et Burrę/quia vetes Burrum rubrum dicebant. vnde Burranica potio appellatur lac sapa mixtum a ruffo colore: & rustici Burram Bucculam nominabant/quod rostrum habeat ruffum. Pari modo rubens cibo ac potione ex prandio Burrus appellatur: quæ omnia a græco deducũtur. nam græci πυῤῥὸν ruffum dicunt. Color vero qui est inter ruffum & nigrum qualem in bobus præcipue cernimus: Heluus dicitur. a quo Heluacia genus ornamenti lydii a veteribus vocabatur. Heluella vero vocabant olera minuta: quoniam Helus/& Heluſa veteres dicebant pro olus. & olera. Item Balaustinæ a flore mali punici: qui Balaustum dicitur. & nõ modo medicinis/sed etiã vestibus tingendis vtilis ẽ: que sibi cõcolores fiũt. & color ipe dicitur Balaustinus Rubri coloris præter rubricã sũt Minium quod inuenitur in argentariis metallis: magnæ inter pigmẽta auctoritatis: & olim apud Romanos religionis: Quippe simulachri Iouis facies diebus festis minio illini solebat. Itẽ triũphantiũ corpora: sic eni ferẽt Camillus triumphasse: ob eam vt arbitror rationẽ: vt imperatores horribiliores viderentur: quemadmodũ Cæsar Britannos scribit Glasto se inficere: quo horridiores videantur in bello. Glastũ herba est Plantagini similis: qua Britanorꝫ quoq; puĩges nurusq; qbusdã sacris: toto corpore oblinunt: nudęq; incedũt: æthyopũ colorẽ imitãtes. Præẽta minũ vnguẽtis cœnę triũphalis ad laudãdas manus addebat. et cẽsores Iouẽ minio inficiendũ solebãt locare. Ethiopũ quoq; pceres toti eo tingebant: eũq; deorꝫ simulachris colorem adhibebant. Tradunt Miniũ a Callia Athenienſe pmo inuentũ fuisse: dũ speraret ex rubente harena in metallis argẽti aurꝫ excoq posse: harenã cocci colorẽ hre: hanc teri: deinde lauari farinã & qd subsidat iterꝫ lauari. Quidã lĩ magno errorẽ Cinnabarim vocãt. Cũ ppe Cinnabaris sit sanies Draconis: morientũ Elephãtorꝫ pondere elisi. vtriusq; aĩalis sanguie pmixto. Cõstat eni Elephãtis frigidissimũ esse sãguinẽ: ob id sæuiẽte æstu a Draconibus expeti: quã

Inuisibil quõ fiat homo.
Herminodes.
Hexeconthalithos
Thracia
Echites
Chrysocolla
Lutea herba.
Orobites.
Rubeus.
Ruffus. Rubꝰ
Rubeo.
Rubesco.
Erubesco.
Rubefacio
Rubefio.
Rubor.
Rubedo
Erubescentia.
Rubefactio.
Rubicundus.
Ruber. Robus
Robigo.
Robigus.
Robigalia
Rubiginosus
Robur
Roboreus
Robustus.
Rubus.
Cynosbatos.
Rubus ideus.
Rubidus.
Panis rubidꝰ.
Panis nauticꝰ
Rubeta.
Phrynon
Apocynon
secreta mulierꝫ
quõ sciri possũt
Rubia.
Rubrica
Sphragides
Rubellũ vinũ.
Rubelle vites.
Rubelle vinee.
Fecinee vites.
Rubi. Ruffo.
Ruffesco
Ruffuli
Rutulus
Rutule vestes.
Hyacinthine. vestes
Hisgine vestes.
Ferrugineę vestes
Burree vestes.
Burãica potio.
Burra. Burrꝰ.
Heluus color.
Heluacia.
Heluella.
Helus. Heluſa.
balaustie vestes
Balaustinum
Balaustꝰ color
Minium
Glastum.
Cinnabaris.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

obrẽ mergi in amnes:& bibẽtibus insidiãtes ꝓboscide inuoluí:atq; in aurẽ morsũ defigere: qm̃ is tm̃ locus defendi ꝓboscide neq̃at. Sic a Draconib⁹ totos Elephãtos ebibi: ficcatos cõcidere: & Dracones sãguine ĩebriatos elidere: ac vtrosq; parit cõmori. Proboscis ẽ porrecta corpis ꝑs inhærẽs narib⁹: q̃ excepto hoie in aliis fere aiantibus inuenit. Varro. Inuenissese Ericũ cũ ꝓboscide. In Elephãto dicit manus: qd ea tãq̃ manu vtat. Ply. Resoluit Elephãti manu Draconũ nodos. Est & alius dimicatiõis modus. Ab excelsa se arbore Draco in Elephãtum iniicit: ille arborẽ aut rupiũ attritũ q̃rit. Draco id sentiens alligat cauda: ille ꝓboscide nodos resoluit: hic in ipã nare caput cõdit: & spiradi viã auferẽs enecat. Interdũ petit oculos: ex quo fit: vt cæci plerũq; Elephãti fame ꝓtabescãt. Proboscis ideo dicta: qd añ depascat. Græci enĩ προβοσκεῖν dicũt ante pascere. Mixtura ergo illa ex duoꝝ aialiũ sãguine Cinabaris dr. Nec est aliꝰ color: q̃ in pictur̃ magis ꝓpe sanguinẽ reddat. & Antidotis & diuersis aliis medicinis vtilissima: cũ miniũ (q̃ ꝓ Cinnabari medici qdãvtunt) sit manifeste venenũ. A Miniũ fit Minio verbũ: qd ẽ minio tingo: & passiuũ eiꝰ Minior. Ply. A cẽsoribꝰ in ꝑmis Iouẽ miniãdũ locari: a quo & miniari libri dicunt: cũ littere maiores verficoloribꝰ fiũt. Itẽ Miniare dicũt loca: e qbꝰ effodit Miniũ: sicut Argẽtariẽ: & Aurariẽ e qbꝰ effodit argẽtũ atq; auꝝ. & Miniariũ metallũ vocat argẽtũ: cũ quo effodit miniũ. Solebãt veres minio clariores lras facere vel in auro: vel in ære: vel in marmore etiã in sepulchris. & Sinopis ĩ uẽta ꝑmũ in põto; & a quo nomẽ habet Sinope vrbe. Spẽs eius tres rubra, & minꝰ rubẽ s & int̃ has media. Eam q̃ ex Africa venit Cicerculũ appellãt. & Ochra q̃ fit exusta rubrica in ollis nouis luto circũlitis. Sinopidis põti cæ selibra filis lucidi libris decẽ: & melini græciẽsis duabꝰ mistis: tritisq; vna ꝑ dies duodeci. Leuchophoꝝ fit: hoc ẽ Glutinũ auri cũ inducit ligno. Inter gẽmas aũt rubeo colore sũt Carbũculi a similitudine iguiũ appellati: cũ ipi nõ timeãt ignẽ: ob id a qbusdã vocati Apryotes. Qui ex iis lãguidiꝰ lucẽt. Lybicontes appellant. Carchedonii sũt miores: & nigrioris aspectꝰ: qbꝰ signãdis cæris vti solemꝰ. Est & Anthracites appellata carbonibꝰ filis. Miꝝ qd lacte velut in tmortũ extinguunt: ꝑta pfusi aq̃ magis exardescũt. Cognata Carbũculo est Sandastros quã alig Garamãtidẽ vocãt habet veluti trãslucido stellãtes intus aureas guttas: & fere hyadũ numero qdã & Sãdasitẽ noiant. Nicãder Sãdaphoriõ: alii Sãdaresõ nũcupauerũt. Ex eodẽ genere: & Lychnites est appellata a lucernaꝝ accẽsaꝝ ꝓcipua gra. Probatissima in india nascit: quã qdã remissiorẽ Carbũculũ ẽ dixerũt. Secũda bonitate ẽ Iouis appellata a ꝓclaris violaꝝ floribꝰ. Nã græci ἰῶν viola nomiant: hæc a sole aut digitoꝝ attritu excalefacta paleas & Carthaꝝ fila ad se rapit. & Carchedonius: q̃ idẽ facere dr: q̃q̃ fit multo vilior. Nascitur apud Nasamonas in mõtibꝰ: vt incolæ putãt imbre diuino: iueniẽq; ad repcussũ lunẽ maxime plenẽ. Potoria vasa ex lẽ lapide fieri ꝓsueuerũt: nr̃a quoq; ætate aliq̃ visa. Scalpturẽ ꝓtumacit resistit: partẽq; ceræ retinet sp & Sarda q̃ ecõtrario signando vtilissima ẽ. gẽma vulgaris: & ꝑmũ sardibꝰ repta. Sardis pluratiuo numero vrbs Lydiẽ est. Regia olĩ Cœsi lydoꝝ regis: sed laudatissima ĩ Babylonia. Alteraꝝ eiꝰ gen⁹ Demiũ vocat a pingue dine. Græci n. Σίμικον pro pingui accipiũt. Homerꝰ hoc frequent vtit: a quo Σίμικον appellata. Nec fuit in vsu antiquoꝝ gẽma vlla frequẽtior: vt Menãdri fabulẽ testant. A b hac & onyce de q̃ supra diximꝰ: alia gẽma Sardonix appellata cãdorẽ habẽs in Sarda q̃si vngue hoĩs carnibus ipposito: & vtroq; trãslucido. Placere nr̃is ob id maxime cœpit: qd sola ꝓpe gẽmaꝝ scalpta nõ auferat cærã. Indi pforatis vtunt in collo. Claudiꝰ. Cæsar Smaragdo in ꝑmis vti solebat atq; Sardonice: ꝑmus aũt romanoꝝ Sardonice vsus ẽ ꝓor Africanus. Deinẽ Romãis celebemima fuit. Persius. Et natalitia tãdẽ cũ Sardonice albꝰ. Iuuena. Ante pedes ideo ꝓducta Paulus agebat Sardonice. Hic q̃ Sardõices gestat dr Sardonicatꝰ: sicut ab ãnulo Annulatus. Marti. Ruffe vides illũ subsellia ꝑma tenentẽ. Cuiꝰ & hinc lucet Sardonicata manus. Hãc gẽmã fuisse tradũt. quã Polycrates tyrãnus: cũ ei oĩa in vita secũda succederẽt: nec vnq̃ aliqd aduersi: quo sẽmp fauẽtis: atq; ita insidiãtis fortunẽ inuidiã expiaret annulo ligatã: naũgio in altũ mare puectꝰ: manu sua deiecit in ꝑfũdũ: saltẽ hoc mõ in vita aliq̃n̄ dolitꝰ. At fortuna nec flecti: nec mulceri facilis id passa nõ fuit. Etenĩ pisce eximiẽ magnitudis eo die capto: regiq; in ꝓuinio oblato annulus: quẽ dũ mergeret deuorauerat sũmo oim q aderãt stupore restitutꝰ est: ventriculo piscis dũ scindere inuẽtus. Visa postea rome hæc gẽma fuit: ĩ Cõcordie delubro cornu aureo Augusti dono ĩclusa. & Hyacinthus rubeo colore diluto flori: a quo nomẽ habet: oppido q̃ simlis. & Chrysolãpis noctu ignei coloris: licet die pallescat. & Eupetalos igneũ ĩ ꝑmis colorẽ habẽs: sed ceruleo & minii: ac mali coloribꝰ admissis. & Gorgonia q̃ nihil aliud est q̃ Corallũ: ita appellata: qm̃ Corallũ extractũ aqs ex ligno durescit in lapidẽ: quõ Gorgonis capite ostẽso cũcta lapidescere solebãt. Nota ẽ Persei ac Gorgonis fabula: de q̃ in ferius disseremus. Corallũ in mari rubro gignit: & in pfico qd vocat lace. Laudatissimũ in Gallico sinu circa Orchadas insulas: & in siculo circa Drepanũ: & ante Neapolim: & ante Corniculũ hoc quoq; tpe: Forma ei ẽ fruticis: color viridis: baccę cãdidę sub aq̃: & molles. Exẽptæ cõfesti induratur: & rubescũt q̃si corna satiua. Aiũt tactu: dũ viunt prsus lapidescere: ꝓpt qd euelli retibus: ac ferramẽto p̃cidi. Hæc de cã Corallũ: q̃si Cheraliũ vocatũ putant ἀπὸ τῆς χειρός hoc est a manu: quod ea tactũ lapidescat: qdã tm̃ potius ἀπὸ τῆς κέρας dictũ volunt: quod cõgestũ qd ac testaceũ significat. Probatissimũ eximie rubet: & q̃ ramosissimũ est: nec scabrosũ: aut lapideũ: religiosũ id gestamen putant: & infãtiæ ꝓ amuleto alligat. Baccas quoq; ex eo faciũt: qbus & in numerãdis p̃cibus sacris: q̃ sacræ Baccæ siue per diminutiões. Sacrę bacculę dicunt: & in collo pro monili vtunt. & Hepisthites: quę speculi naturã habet: in reddẽdis imaginibus: q̃q̃ rutila. Experimentũ eius est: si feruentẽ aquã addita statim refrigeret: aut si in sole posita aridam materiam accendãt. & Hematites sanguineo colore in Ethiopia principalis: & Meconites: quæ florem silu estris papaueris exprimit. & Nimpharena vrbis & gentis Perficæ nomen habens similis Hepisthitæ. & Telicardios colore cordis Persis maxime grata: quam muculam appellant: & Carcinias marini cãcri colore. & Triglites colore Triglę hoc est mulli. Coccinus vero color est: qui exuberantiã quãdã a cẽsplẽdorẽ ruboris ostẽdit. Dictũ a Cocco qd latine granũ dicit: est enĩ Coccus veluti granũ: qd vel ex arbuscula ilici simili vel ex rubẽti gramine nascit olim in Galacia, Africa, ac Lusitania. Postea & in Gallia trãsalpina. nũc ẽt in Peloponẽsso: atq; aliis græciæ locis. hic & Spadicus & Phœniceus vocat: qd nõ dissimilis fit fructu palmę arbo-

Proboscis. Manus Minio. Minior. Miniaria Argentaria Auraria Miniarium metallum. Sinopis Cicerculum Ochra Leuchophoꝝ Carbunculus Apyrotes Libycontes Carchedoniꝰ. Anthracites Sandastros Garamantides Sandastes Sandaphoriõ. Sandareson. Lychnites Ionis Charchedoniꝰ. Potoria vasa. Sarda. Sardis vrbs. Demium Sardonix Hyacinthus Chrysolampis. Eupetalos Gorgonia Corallium Iace. Corallium Baccas. Sacre bacce. Sacre baccule. Hepisthites. Hematites Meconites Nimpharena. Telicardios Carcinias Trigles Coccinus color Coccus Spadicꝰ color. phenicꝰ color.

Varro. Plynius. Plynius. Homerus. Menãder. Claudius. Persius Iuuena. Martia. Polycra.

ris nõdum sole in cocto. Spadica. n. græci nomiant aiuulsũ e palma cum fructu termitem φοῖνιξ: vero palma appellat: a quo græci φοῖνικοῦν Phœniceũ vocant. Hic coccina: & Coccinæ vestes dicit. Martia. Coccia famosæ donas. & Iãthina mechæ. Idẽ color & rosæus a rosariũ similitudie dicit: a q̃ & Roseus pãnus: & roseæ vestes appellãt. Ply. A fini a coitu spuma collecta roseo pãno: & inclusa argẽto venerẽ stimulat. Rosa notissimꝰ flos ẽ spina nascens sine rubo. Germiat primo ĩclusa granoso cortice: quo mox ĩtumescẽte: & ĩ virides Alabastros fastigiato: paulati rubescẽs dehiscit: ac sese pãdit ĩ medio calicis sui cõplexa luteos apices. Ex hac fit oleũ qd rosaceũ dr: fuisseq; ĩ vsus troianis vsq; tpibus testat Homerus: ῥοδόεν τι λέ χρῖεν λαῖκῶ: lẽ est roseoq; vnxit oleo. Itẽ vnguẽto quoq; iponit de q̃ supius dixim⁹. & mẽsaꝝ delitiis. Quæ ardẽtissimi coloris est: nõ excedẽs duodena folia. Milesia dicit: Proxima minus rubens. Trachinia: Vilior albicãtibus foliis. Alabãdica: Vilissima plurib⁹ & minutissimis. Sicionia. Est quę a foliorꝝ multitudie Rẽtiuolia dicat: quæ nec odore nec specie ꝓbabil̃ habet nec coronis a veteribus adhibebat: ꝓter q̃ ad extremos velut cardies: Est quæ Græcula appellat a nr̃is: a græcis Lycnis nõ nisi ĩ humidis ꝑuẽit: nec vnq̃ excedẽs qnq; folia: violæ magnitudie: colore nullo. Alia græcula fundit e caule maleo laceo folia oleatia habẽs: Muscenton vocãt μοσχεῦμ ἀλλὰ. enĩ ꝓpagines vocant. Inter has media magnitudine Antũnalis est: quã vocant Coroneolã oẽs sine odore. A rosa Rosetũ & Rosariũ deducunt hoc est copia fruticũ vno loco rosas gignentiũ. & Roseũ. vñ Roseus color & Roseus odor. & Rosepãnꝰ & Roseę lẽ est purpureę genę. & Rosalia coronę e rosis factę. Rosa græce ῥόδον dicit. vnde Rhodinũ vnguẽtũ: & Cynorhodõ Lilii genus rubẽs: qd græci Crinõ vocãt. & Rhododẽdros: qd ne nomẽ qdẽ apud nos inuenit latinũ. Rhododaphnen vocãt: aut Nerũ. frutex est foliis Amigdalę: sed maioribꝰ & pinguioribꝰ: semiẽ patẽtivt cornu Intus lana est similis hyacintho: radix oblõga: gustu salsa: angusta. Nascit locis aquosis & humidis. & Rhodora herba: q̃ caulẽ habet virgę ficulneę mõgeniculatũ: folia vrticę: in medio exalbida: eadẽ ꝓcedẽte tpe tota rubẽtia: florẽ argẽteũ ad similitudinẽ rosæ. hui⁹ coloris int̃ gẽmas est Amethysti genus: de quo paulo mox dicemus & Mitrax roseo colore: q̃uis solis radiis opposita verficolor fit: & Telirrizos: q̃ in colore coccino cãdidis radicibus spectat. repit tm̃ & color̃ cinerei. & Rhodites a rosa vocata. Græci. n. ῥόδον rosã noiant. Purpureꝰ color ẽ: q nigricãtis rosæ splẽdore sublucet. Cæteroꝝ oĩm colorꝝ gratissimus: & tingẽdis vestib⁹ maxime expetit: a purpura vocat⁹. Purpura. n. piscis est ex cõchaꝝ genere: viuit ãnis septenis: latet circa canis ortũ tricenis dieb⁹. Congregat verno tpe: mutuoq; attritu lẽtorẽ quẽdã veluti cæræ emittit. Sed nobilẽ illũ succũ ad tĩgẽdas vestes ĩ medĩis faucib⁹ habet: nimiũ liquoris est in cãdida vena. Reliquũ corpis sterile est. Vitas conant capere: q̃a florẽ illũ moriẽtes cũ vita euomũt. Lĩgua purpuræ & lõgitudine digitali: duntia tãta vt reliqs conchas aculeo pforet. A q̃ dulci & ficubi flumie merse fuerit: facile necant: alioqn qnq̃genis dieb⁹ viuũt captæ: & saliua sua nutriunt. Crescũt celerrime oẽs cõchę: sed purpurę p̃cipue ãno magnitudinẽ implẽt. Maioribꝰ purpuris detracta Cõcha auferũt succũ: minores frãgũt Tyrii: & ita eoꝝ rorẽ excipiũt: q a loco Tyrius dicit q̃q̃ in aliis quoq; locis id fiat dr etiã Buccinũ qñ bmõi Cõchaꝝ genera sũt. Buccinũ mior cõcha: ad lĩitudinẽ eiꝰ Buccini. quo sonꝰ edit: a q̃ nomẽ accepit qd rotũ ditatẽ oris in margine incisã habeat. Purpura rostraꝝ habet caliculati, ꝓcurrens: & clauatũ vsq; ad turbinẽ aculeis in orbẽ septenis: q nõ sũt Buccino: sed vtriq; tot orbes sũt quot habẽt annos. Buccinũ nõ nisi petris adheret: & circa scopulos sp iueniẽt. Purpura a pelago Pelagia vocat: a quo & succus eiꝰ Pelagiũ dr sicut succꝰ Buccini dr Tyrius. Pelagiaꝝ alię Lutẽses a luto quo versant. alię Algẽses ab alga. alię Calculosæ a calculo maris. alię Dialutẽses: q̃ vario soli genere pascunt. Vtriusq; succus ab artificib⁹ decoquit: atq; spumat deinde lana tingit. Buccinũ p se dãnat: qm̃ succũ habet remissiorẽ: pelagio admixtũ dat ei austeritatẽ illã nitorẽq; q̃ q̃ri rosetũ. sic alteraꝝ altero excitat. Sũma laus huius coloris est: si sãguini cõcreto similis sit aspectu nigricanti. Quapropt Homerꝰ πορφύρεον αἷμα: lẽ est purpureũ sãguinẽ vocat. hinc vestes purpureę dictę: & Tyrię a loco vbi Purpura fit: & color ipse a mre vocat purpura. a quo Purpurissũ dicit: coloris factitii genꝰ: quo vtũtur pictores. fitq; e creta argẽtaria: & cũ purpuris pant tingit bibitq; eũ colorẽ celeriꝰ q̃ lane: & qm̃ purpura græce πορφύρα vocat: Porphyriacꝰ quoq; ꝓ purpureo accipit. Ouidi. Et porphyriacis figere labra genis. & Porphyrites lapis in ægypto rubeus cãdidis intueniẽtibꝰ pũctis. ꝓpter ea Leucosticos appellatus: qd λεύκοσ albũ dicimus. θιγεῖν pugere. Itẽ Porphyriticꝰ lẽ est ex porphyrite lapide. & Porphyris insula in laconico mari sita. qnq; milibꝰ passuũ a Maleę, ꝑmõtorio distãs: eadẽ postea Cythara dicta: & Porphyrio auis q̃ sola morsu bibit omnẽ cibũ aq̃ subin̄ tingẽs: deinĩ pede ad rostraꝝ veluti manu afferẽs: crura huic plõga rubẽt & rostra. Martia. Nomẽ habet magni volucris tã parua gigãtis. & nomẽ Prasini Porphyrionis habet. Cõstat sane int̃ gigãtes duos p̃cipue ꝓcipatũ obtinuisse Porphyrionẽ & Alcioneũ. Prasinꝰ quoq; auriga cuiꝰ ĩ Nerone Trãgllus mẽtionẽ facit Prasinꝰ purpureo dictus ẽ. Murex quoq; genꝰ Cõchę a purpura diuersũ. licet similit̃ verno tpe ꝓgregẽ: & lẽtorem quẽdã saliuet: atteratq; circa canis ortũ. Idẽ & Cõchyliũ ꝓ excellẽtiã dicit. Ply. Cõchylia & purpuras omis ore atterit: vnde vestis tincta murice Cõchyliata dr. Idem. In Cõchyliata veste cæta eadẽ sine Buccino. Ponit tm̃ Cõchyliũ & ꝓ ipo colore: sicut purpurę murex q̃q̃. Idẽ. Cõchaꝝ ad purpuras: & Cõchylia eadẽ qdẽ est matia. Itẽ ꝓ genere ipo Cõchaꝝ: a qbꝰ nomẽ sũpsit. Idẽ. Lingua purpuræ lõgitudine digitali: q̃ pascit pforãdo reliqua Cõchylia. Muricis siue Cõchyliũ cruor grauis ĩ succo ẽ color austerus in glauco: & irascẽti silis mari: id ostrũ dr: ab ostris. Quapropt Cõchyliũ Muricẽ Ostraꝝ in eadẽ significatiõe accipimus. Vir. Tyrioq; ardebat murice lana. Idẽ. Vt gẽma bibat: & Sarrano dormiat ostro. Iuue. Hoꝝ ego nõ frugiã Cõchylia: lẽ est luxuriosas vestes: & murice infectas. Sed hoꝝ noĩn rõ reddẽda ẽ. Int̃ pisces qdã crusta fragili munit̃: vt sũt locustæ & cancri. Locustę sũt q̃ reptantiũ more fluitãt recto meatu sinõ sit metus: cornibus ad latera porrectis paũdę vero iisdẽ erectis ĩ latera ꝓcedũt: & int̃ se cornibꝰ dimicãt: dictę a similitudine terrestriũ acvolucraꝝ locustaꝝ: q̃ oua in terra pariũt: cũ peperint: stati mres innascẽte circa fauces vermiculo strãgulant: eodẽ tpe obeũt mares. hæ serpẽtẽ quotiẽs libuerit: singulæ necãt: faucibus eiꝰ morsu apprehẽsis. Aristoteles πολλοὶ δὲ καὶ τὴν ἀκρίδα ἐωρᾶ κάστιν ὃ λιὸ τῶν μαχητῶν τοῖσ ἀφεσιν ἐπιλαμβάν ἐ ἐ τῶ τὰ ὑχηλὸν. hoc est: Multi aũt & locustam vi-

Phenicęus color. Coccina. Coccine vestes Roseus color. Roseus pannꝰ. Rosce vestes Rosa Rosa ceũ oleũ Milesia rosa trachinia rosa. Alabãdica rosa Sicionia rosa. Rẽtiuolia rosa Grecula rosa Lycnus rosa Muscentõ rosa Coroneola rosa Roseum Rosarium Roseum. Roseus color. Roseus odor Roseus pannꝰ Rosce gene Rosalia corone Rosa Rhodinum vnguentum. Cynorhodon Crinon Rhododẽdros. rhododaphnẽ Nerium. Rhodora. Mitrax Telirrizos Rhodites Purpureus Purpura. pisci Tyrius Buccinum Pelagia Pelagium Tyrius lutẽses pelagię algẽses pelagię Calculose pelagię Dialutenses pelagię Purpuree vestes Tyrie vestes Purpura Purpurissum. Porphyriacus Porphyrites Leucosticos Porphyriticꝰ. Porphyris. Cythera insula Porphyrio Alcyoneus. Prasinus purpura. Murex Conchylium Conchyliata vestis Ostrum Locusta.

Marcia. Plynius. Homerus. Ouidius Martia. Suetonꝰ. Plynius. Idem Idem Idem Virgilius Iuuena. Aristote.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

derunt qñ aduersus serpētes pugnat: eorꝫ fauces apprehēdere. Nō nascunt locustæ nisi in planis & rimosis locis. In India lōgitudine triū pedū esse traduntur. Crurib⁹ earꝫ atq; fœmibus cū inarruerint p ferris vtunt. Aliqñ gregatim sublatę vento in stagna seu maria deducunt. Lōgin qua etiā æquora trāseūt: pluriū dierꝫ itinere cōtinuato: tito pēnarꝫ stridore volitātes: vt maiores aues videant. Ingentē sæpe numero messibus iacturā affe-
Locustarū cib⁹ runt: tactu multa adurentes. vnde nomen habent: morsu vero cūcta atq; ēt tectorꝫ fores erodentes. Apuliā maxime ex Africa infestāt. In Cyneraica lex ē: vt ter anno debellent: & in eū q cessauerit: de sertoris pœna sancita est: primo itaq; oua earꝫ obtenūt: secūdo fœtū: tēcio adultas. In insula Lemno certa mēsura p̄scripta est: quā singuli necare: & ad magistratus referre debeāt habētes ob id in veneratiōe graculos: qd aduerso volatu illarꝫ exi-
guo occurrāt. In Syria quoq; militari ipio necare eas mos est. Parthi eas in cibo sumūt: vocē ab occipitio emittunt vbi in cōmissura scapularꝫ habere q̄si dētes existimant: q inter se terēdo edāt stridorē. Nefas est credere diuū Ioānē: quē regis nr̄i p̄aursorē merito vocāt hu⁹ cibi ipuritate vsū in heremo fuisse. Cā aūt erroris hic fluxit
qd græci ἀκρίδας modo locustas vocāt: mō sūmitates herbarꝫ siue arborꝫ: q̄ est teneriores ptes: & q̄si quosdā
Pandore cauliculos: q sumi in cibo solent. vñ ἀκρίζειν græci dicūt: q̄ est sūma decerpe. Interp̄s igit: p cauliculo locustam posuit. Nec me latet ab historicis tradi: gentē quādā esse in India: q̄ Pādore appellat: annos ducētos viuētē in Iuuēta candido capillo: in senectute nigro ptra aliā q̄dragenos nō excedētē annos: quorꝫ vxores semel pariūt. Locustis eos ali/& esse pnices. Sed cibo tā imūdo vixi sse sanctissimū virꝫ: mihi certe parꝫ credibile videt.
Cancer. Cancri distinguunt in Caramos/Carauos/Astacos/Paguros/Heradioticos/Leones: & q̄dā alia ignobiliora genera
Caramus. Sūt & in phœnice Hippęvocati tātę velocitatis vt cōsequi eos ipossibile sit. Octonos Cāri pedes habēt: oēs i ob-
Carauus liquū flexos: bina brachia cū forcipib⁹ dēticulatis. Supior ps mouet. Inferior est prsus īmobilis. Codeę cristā
Astacus paulo durior habēt. Sūtq; & Aquātiles & terestres exerētes sese domiciliis: & qñ oculis carēt: binis cornicul iter
Pagurus p̄tentantes. Firmioris vero testę pisces Conchae & Ostrea dicunt. Cōchae dicunt q̄ testā leuā habēt ac politam
Heradioticus. siue vniformē rugatā siue denticulatā. Ostrea vero q̄ asperā scabrāq; q̄uis generali noīe Ostrea q̄q; Cōchae vo-
Leo cent. Itē q̄ ex vno trū latere testā habēt. altero scopulis aut lapidib⁹ aut alteri matiæ adheret. Nā testę ipe durio
Hippa res p̄pe Conchae dicunt: q̄les sūt Cocleaꝫ atq; Cōchaꝫ. Ouid⁹. Ostreaq; in cōchis tuta fuere suis. Cicero de pri-
Cochea ma loquēs. Duab⁹ grandib⁹ obsita cōchis. Columella īplicit⁹ cōchę limax. Vñ vasis quoq; genus cōcauū ac su-
Conche perius patulū ab hu⁹ conchę similitudine Cōchāvocamus. Ply. Puluis semp in catinos digerit: & ex aceto ma-
Ostrea. cerat: vt oīs duritia soluat ac rursus tundit: deinde lauat in cōchas: ficcat q. Hinc ēt Cōchis dicta est faba cuꝫ
Concha. cortice suo elixa ad differētiā fabę fresse: q̄ sine corticibus coquit a similitudine videlicet Cōchaꝫ: qd cōfracto
corticevelut īplicita cōchis suis carūculaviděat. Martia. Si spumet: rubra cōchis tibi pallida testa. Lautorꝫ cœ-
Conchis nis sæpe negare potes. Est aūt cōcha græcū vocabulū: q̄ppe græci κόγχην Concham dicunt: κόγχυλιον mu-
ricē: κόγχυλεύτην muricū collectorē. Itaq; purpura int cōchas potius numerabit. murices int Ostrea ob sca-
briciē corticis: q̄propt & murex p saxo aspero ponit dr̄q; ab asperitate murorꝫ. Vir. Et acuto murice remi. Ob
Testudo nixi crepuere. Ostrea vo simulit a græco appellata sūt. Nā sicut nos a testa Testudinē vocamus siue aīal: qdve-
luti testa tectū est: siue id genus ædificii: quod ex testa est cōpositū: vel ad testudinis similitudinē factū: sic græci
ὀστρεῖα ἀπὸ τοῦ ὀστρακοῦ noīauerūt. Ostracū q̄ppe testa a græcis vocat. vnde Testaceū paumentū vulgo
Testaceū pauimentum nūc Ostracum vocāt. & Ostracina suffragia Athenienstū dicebant: qd Athenięses ea in figulinis vasis dare cō-
Ostracum sueuerunt. Hinc Ostreatū p duro atq; aspero accipimus. Plautus. Itaq; iam q̄si ostreatū tergū vlceribus gestat
Ostracina & Ostris siue Ostria vocat arbor: q̄ solitaria nascit circa saxa aquosa similis fraxino cortice & ramis & folio pi-
suffragia lis tū paulo lōgioribꝫ: crassionbusq: ac rugosis incisuris: mat ia dura atq; firma: q̄ in domū illata difficiles pt⁹
Ostreatum. fieri mortesq; miseras veterꝫ supstitio existimauit. Dicuntur etiā fœmino genere Ostreæ. A. Gellius ostreæ
Ostris. Ostrea. senescente luna inuberes/macræ/tenuaes/exustæ sūt. Crescente luna pinguescunt: hic cibus in deliciis semper
Ostree habitus fuit: et palma mensaꝫ hodie quoq; ostreis dat. Gaudent dulcibus aquis. in petrosis tamen gignuntur
Grandescūt crescente luna: sed puatim circa initia æstatis multo lacte p̄gnātia. p̄cipua habent q̄ spissa sūt nec
Spondylus. saliua sua lubrica crassitudine potius laudant q̄ latitudine. Spōdylus dicit callosū illud rotūdū albicans: quod
intus habet in medio: a similitudine spondyli: quod nos verticulū dicimus appositū fusis vt melius nendo vertant. nā reliq caro circāsparsa Lacinia dicit. Meliora sūt quę Spondylū breuē habēt. nec carnosum: nec fibris
Lacinia laciniosum: ac tota in aluo. Generosiora etiā existimant ambiēte fibras purpureo crine Parata appellant: quia
Parata cruda meliora sūt. Gaudēt peregrinatiōe Brūdusina in Auerno meliora sūt. Contra ista & suū retinere succū.
& a lucrino adoptare existimant. In Indico mari Pedalia inueniri pdiderūt. Nomenclator nepotis cuiusdā in
Ostrea pedalia ter veteres Romanos Tridacna ostrea appellauit: tātę amplitudinis intelligi cupiens: vt ter mordenda essent
tridacna ostrea κάκκαβα enim mordere est. Ostrea stomachū minifice reficūt/fastidio medentur: molliūt aluū leuiter. Cocta
cū mulso tenasmū: q̄ sine exulceratiōe fit: sanāt vesicaꝫ vlcera repurgāt. Cinis Conchaꝫ dētes polit ideoq; int
Dentifricium dentifricia numerat. Dentifriciū eni vocam⁹ qd fricādo dentiū rubiginē tollit. Sicut Dentiscalpiū quo scalpi-
Dentiscalpium Martia. Lentiscū melius: sed si tibi frondea cuspis Defuerit dentem
Ostreari⁹ pāis umtur dētes: vt penna/lentiscus & similia.
Artolaganus pēna leuare potest. Ab ostreis Ostrearius panis dictus: quo veteres cū ostreis vesci solent. Varia sane panis ge-
panis nera apud veteres fuere. Aliqñ ab obsoniis nomē habebat: vt ostrearius. Aliqñ a deliciis vt Artolaganus. nam
Lagana. graeci λάγανον ganeonē. λαγανῶν luxuriā dicūt: & ab hoc Lagana: q̄ ex cādida farina fiūt: tenuissima ad
Spensticius patinaꝫ vsū. Quidā a laganis potius dictū Artolaganū putāt. ppt cādorē. Nōnunq̄ a festinatiōe: vt Speusticius ἀπὸ τοῦ σπεύδειν: qd accelerare significat: hic q̄lis fit docet Cato Speusticiū panē sic facito. Man⁹ morta
panis riūq; bene lauato. Farina i mortariū iudito: aquā paulati addito: subigitoq; pulchre: vbi bene subegeris defrin-
Furnace⁹ panis gito coqtoq; sub textu. Sæpe etiā a coquēdi rōne: vt Furnaceus q in furno coquit. Subcinere⁹ q sub cinere.
Subcinericeus Focacius q i foco. Artoptelius q in clibano: licet eni κλιβανῶν hoc est clibanus apud græcos furnū significet:
panis nos tū Clibanū vocamus instrumētū quo aliqd coquit sub textu: qd ex ferro fieri solet. sæpe etiā ope figulino
Focaci⁹ panis
Artopteli⁹ pāis

Caro.

Plynius Ply. Lini cortices clibanus & furnus p̄bent vsū Mulieres q̄ ita panē coquebant artoptæ noīabant ἀρτῶσαι eni
Plautus panis est. ὠπτάω coquo. Plau. Dromo de squāma pisces: tu Macherio congrū: murenā ex dorso q̄tū potes: ego
hic Artoptā ex pximo vtendā peto. Plerūq; etiā ab his q eo vtunt nomē habet: vt Particus: qd a ptis aduect⁹
fit. alii Aquāticū vocāt: qñ aquā trahit obtenuē: & spōgiā in anitatē. Itē panis militaris: quo milites in expeditōe
Plynius. vtebant: q̄lis hic esset idicat Ply. Lex (inqt) natuę certa est. vt in quocūq; genere pani militari tertia portio ad
Suetoni⁹. grani pondus accedat. Sæpe ēt ab ordine. Hinc pmariū panē & secūdariū dicimus. Suetoni⁹ de Augusto. Cibi
minimi erat: ac fere vulgaris. Secūdariū panē & pisciculos minutos: & caseū bubulū manu pressū: & ficus viri-
Horatius. des biferas maxime appetebat. Horati⁹. Viuit filiqs & pane secūdo. hic ēt Cibarius panis appellat: q̄ est vulgaris: & q oīm cibus est. Nōnunq̄ ab ipa specie panis: vñ secūdo coctus ascabricę Rubid⁹ vocat. Idē dr̄ Nauticus
q eo vtunt nautę: qa diuturnior est: nec tā facile ptrahit sitū. Interdū ēt a Tritici genere. Vñ Sitanius panis dr̄
ex nouo frumēto: itra trimestre a tpe messis factus. Græci n. σῖτον frumētū dicūt. νέον nouū. hinc σιτάνιον q̄
si σῖτον νέον. Itē Triticeus panis ex tritico. Hordeaceus ex hordeo. Siligine⁹ ex siligine. Fermētatus p̄terea
panis dr̄: q fit addito fermēto. Græci ab ipo tritico ἀζύμου τόπον ἔν nominat: ficut ecōtrario ἄζυμον: q̄ ē Azimū si
Varro ne fermēto. ζύμη eni fermētū vocat. Panis aūt vt Varro existimat a pascēdo appellat⁹ ē. vñ & Pappa deduci
Plautus. tur: q ppe cibus est pueroꝫ. vñ fit Pappo verbū q̄ ē edo: cibū sumo. Plau. Nouo liberto opus e: qd pappet. Ply.
Plynius. Dabit pbebo cibū. A panis Panifex deriuat: q panē facit: & Panificiū ipa panis factura. & Panificę mulieres
q faciūt panē. & Pastillus q̄si puus panis p diminutionē. Panib⁹ vetes redimebāt caput equi īmolati: qñ idibus
octobris in cāpo martio sacrificiū fiebat: ob frugū euentū: & equus poti⁹ q̄ Bos īmolabat: qd bos frugib⁹ parā
Varro dis est apt⁹. Itē a panis Pandoverbū: vt Varro existimat: qd significat apto pate facio: qd apud vetes: q ope idi
geret: & ad sūū Cereris pfugi sset: panis ei dabat: pandere itaq; dictū est q̄si panē dare: & q nunq̄ famū talibus
Virgilius claudere t. pādere p eo qd est apire vsurpatū. Ab hac Pādana porta Romæ dicta qd semp pateret. Vir. Et pādas ratibus posuere carinas. & Empāda veterꝫ dea qd reb⁹ patētibus p̄esset. & Pādiculari qd ē toto corpe oscitare/atq; extēdi. a quo Pādiculatio hmōi oscitatio. & Pādicularis dies: q & Cōmuni carius dicebat in quo cōtoibus diis sacrificabat. & Pantices fluxus vētris: qd vēter pandat. Et cōposita ex pādo notæ significatiōis: a q
Expassū dicim⁹ extensū. Et propādo eiusdē significatiōis. & Repādo. a quo Repādū dicit: qd retrorsum patet.
Quidā ēt a pane Panū dictū existimāt: ob formā ac rotūditatē. Est. n. Panus tramę inuolucrꝫ: quo pānū texū
Lucillius turꝫ a quo Panula & Panicula p diminutionē dicunt. Lucillius. Foris sub tegminis panus est. Ply. E ramis pi-
Plynius. ceaꝫ arborꝫ istar: panicularꝫ nucamēta squamati depēdēt. Ab hui⁹ similitudine etiā tumor inguinū pan⁹ appel-
Afranius lat. Afram⁹. Quā plenā papulā panū: Tympanū. Nouī⁹. Qui miserꝫ miseriorē reddidit: quā panus pueroꝫ. pu-
Nonius. cri. n. difficilius patiunt hoc gen⁹ morbi. Ply. E lateꝫ parotidas: & panos sanat. Parotis apostema ē fm aurē
Plynius. Nā graeci παρὰ dicūt ad ὠτα aures: A pano aūt q̄ ē tramę inuolucro pānū putāt appellatū a quo pānosus dicit
Apuleius vli ac sordida veste indutus: & pāno potius tectus q̄ veste amictus. Apulei⁹. Pānosus squalidus capillatior soli-
to. & Pāneus qd ex pāno est. vñ pāneę vestes dicunt sicut laneæ & Bōbicinę. & Pāniculus puus pannus. a quo
Vlpiano pānicularia: vt Vlpiano placet appellat ea q̄ i custodia recept⁹ secū attulit vt veste q̄ indut⁹ fuerit: q ad supplicū
ducit: aut nūmos: quos victus sui cā habuerit in prōptu: aut leues annulos: q̄ est q rē non excedūt aureoꝫ qnq;
Sed vt ad ppositū redeamus Muricis siue Cōchilii liquor: q & ostrꝫ dicit tēperatura artificis adhibita fere pur-
Turpil. pureus fit hoc est inviolaceū tendēs. Sed hæc apud auctores sæpe pfūdunt. Muricē & Ostrꝫ & Tyriū p purpura ponētes. Ab ostro Ostrinę vestes q̄ est purpureę dicunt. Turpilius. Interea insp exit virginē vectari in capite
Juuena. riculā indutā Ostrinā: hinc idut⁹ Supaꝫ. Eadē Sarranę q̄ est Tyrię vestes vocant. Q d Sarra olim tyr⁹ dicebat
Virgilius Iuue. Aut pictę Sarrana ferētē. Ex humeris aulea toge. Vir. Et Sarrano dormiat Ostro. Sarnus vero fluu⁹ est
Idem Cāpaniæ oriēs a Sarno mōte: a quo Sarrastes populi cognominati. Vir. Sarrastes populus: & q̄ rigat æquora
Juuena. Sarnus. Sarracū vehiculi genus est quo ligna & lapides vehi pslueuerūt. Iuue. Lōga coruscat. Sarraco vemēte
C. nepos. abies. Purpura in violę colorē tēdēs violacea dr̄. Cornelius nepos. Me iuuene violacia purpura vigebat. Plau
Plautus Flāmari: violari veste: a quo violarii dicunt. violacei coloris infectores: huic successit Dibapha tyria: q̄ est pur
L. Spiter pura bis tincta. Δίσ. n. apud græcos significat βάφι tinctura reprehensus est Lentulus Spinť ædilis curulis: qd
pmus hoc gñe in p̄texta vsus fuisset. Eadē dr̄ Lāthina. Graeci. n. cū ceta violaꝫ genera, ppriis noībus vocēt. vt
ἰῶν μελάν violā nigrā. ἰῶν λευκόν violā albā. ἰῶν ξάνθον violā luteā: solam purpureā generali vocabulo ἰῶν
ἄνθος appellāt: q̄ est violā florē. Hinc igit Ianthina dicimus. Martia. Coccina famosę donas: & Ianthina mœ-
Martia. chæ. Ply. Ex his violis q̄ spōte apricis ac macris locis pueniūt: purpurę latiore folio stati ab radice carnosa exe-
unt: solæq; græco noīe a cætis discernunt appellatæ: ita vt ab his Ianthina vestis. Itē Amethistina appellat: a
colore gēmæ q̄ dicitur Amethystus: hæc purpurea est: & colore violæ: dicta Amethystus quasi minime ebria
ἀπὸ τοῦ ἅ puatiua pticula: & μέθυσθαι ebrius. Ratio aūt noīs est. qd cū vsq; ad vini colorē accedat: pus tū
q̄ eū deguste t violā definit. Quāuis Magoꝫ vaitas resistere hāc gēmā ebrietati pmittat: ideoq; vocatā Amethyston: fulgor qdā in ea purpurę est nō ex toto igne⁹: sed in vim colorē deficiēs & violę similis: hu⁹ coloris similitudinem tingendo reddere officinae conantur. Alteꝫ earum genus ad hyacinthos descendit: quem colorem
Indi Sacon appellant: & talem gemmam Sacondion. Dilutior ex ea Sapinos nominatur: eadem & Paranites. Eas quæ excellunt colore. Quidam Pederotas hoc est puerorum amores. Alii Anterotas quasi mutuos
amores: nonnulli Veneris gemmam appellant. Hoc differunt ab hyacinthis: quod ille micans Amethysto
violaceus fulgor in hyacintho diluitus est: primo aspectu gratus: sed antequā satiet euanescens. De Amethy-
Martia. stina lana locutus est Martialis. Ebria sidonię cū sim de sanguine conchae. Non video quare sobria lana vocer.
Plynius. Plynius. Amethystinū colorē dicimus: qui in viola & ipse in purpureū micat: quemq; Ianthinū appellauimus.
Est etiā alius color qui Tyriathinus vocat: quando absolutus Amethystus rursum tyrio inebriat: & gēmato
luxuria facit ex vtroq; improbū nomē. Pœnitētia hoc pmū inuenit: dū artifex: qd dānabat: mutare conat. Sicut

Furn⁹ Clibanus

Artopta
particus panis
Aquatic⁹ pāis
Militaris pāis
Panis pmari⁹
panis secūdari⁹
Panis cibari⁹
Panis rubid⁹
panis nautic⁹.
Panis sitani⁹.
Tritice⁹ panis
Hordeaceus pa.
Siligine⁹ pāis
Fermentatus panis
Azymus panis
Pants.
Pappa. pappo
Panifex
Panificium
Panifica.
Pastillus
Pando
pandana porta
Empanda oca.
Pandiculari
Pandiculatio.
pādicular dies
Pantices
Expando.
Expassum
Propando
Repando.
Repandus
Panus
Panula
Panicula
Parotis
Pannus
Pannosus
Panneus
Panniculus.
Pannicularia
Ostrine vestes.
Sarrane vestes
Sarra.
Sarnus fluu⁹.
Sarastes ppli.
Sarracum
Violacea purpura
Violaris
Violarius
Dibapha tyria
Janthina.
Amethystina.
Amethystus
Sacos.
Sacondios
Sapinos
Paranites.
Pederotes.
Anterotes.
Veneris gēma
Tyrianthinus

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Cocco tinctũ tyrio tingere veteres inuenerũt vt fieret: qd supra dixim⁹ Byssinũ. Est & aliud violaceæ gẽme genus: qd vocãt Ion: sed raro saturo colore lucet apud Indos inuenit. Phycites quoq; fuci colorẽ habet. Itẽ alⁿ color est in purpurã inclinãs: q Molochinus dr: qd Maluæ flori similis sit: q̃si Malachin⁹. Græci eni μαλάχην Maluã appellãt. Cecilius: Carcasina: Molochina. Hinc Molochinarios Molochini coloris infectores Plautus. Maluæ duo genera sũt: Satiua & Siluestris: hæc folii amplitudine discernunt. Maiorẽ græci Malopẽ vocãt. Alterã ab emolliẽdo vẽtre Malachẽ: μαλάσσειν eni subigere & mollire ẽ. Hic μαλακὸν mollis μαλακία mollitia dicit. Martia. Vtere latucis: & mollib⁹ vtere maluis. Na faciẽ durũ Phœbe cacãtis habes. Et siluestris cui grãde foliũ ẽ: & radices albę Althea vocat: & a qbusdã ob excellẽtiã effect⁹ Aristalthea: qd græci ὀπιοθρόν optimũ dicũt. Foliũ Maluę scorpionib⁹ impositũ torporẽ affert. Tradũt siqs quotidie succi eius cyathũ dimidiũ sorbeat: oibus morbis carituri. Ideo herba hæc Omnimorbia dicit. Cõstat pturiẽtes foliis eⁿ substratis celerius solui. Sed mox post partũ reuocãda esse: ne vulua etiã seq̃t semen eius: q̃ vnicaulis est: aspsum cubili auiditates fœminarũ in infinitũ augere Xenocrates scribit. Radicẽ eius si circa dentẽ q doleat sæpius pupugeris desinet dolor. Maluæ succus mulieribus cauẽdus est: dũ sunt p̃gnãtes: qm̃ cũ adipe anseris sumptus abortũ facit. Itẽ semẽ Maluæ tritũ adalligãt brachio eoꝝ: q vel arrigere vel genitale cõtinere nõ possunt Illud magis mirum qd siquis in aqua Altheę radicẽ posuerit addensat sub diuo atq; elactescit. Malasso verbũ qd mollire: subigere maturare significat. Latini quoq; vsurpãt. A quo fit cõpositũ Cõmalasso: qd est exerceo maturefacio. Varro. In dolore Adiaphoron esse qd philosophia Cõmalassaret eã ptẽ: q̃ cõcuti cupiditatib⁹ solet Vbi obiter notandũ est Adiaphoron indifferẽtẽ significare. A malasso fit Malacia: quo latini quoq; vtuntur. Vñ malaciã maris dicimus cũ fluctus omino quiescit: qd vulgus vitãdi mali hoꝝ grã Bonaciã vocat. Itẽ mollicies illa mulieꝝ cũ grauidę sũt & desiderio insolitũ aliqd gustandi mouent. Ply. Expetit malũ punicũ in graudaꝝ Malacia: & Malagma quo molliunt apostemata: & maturę fiũt: de quo supius dixim⁹. & Maltavel calx cũ harena: & aq̃: vel pix cũ cęra mixta: vel aliqd aliud simile. Repent etiã Malacissoverbũ: qd significat emollio Plau. Ab numiũ ferus es: malacissandus es. Fuluus color est: ex ruffo acviridi mixtus. Vnde fului leones dicunt. Huius coloris lapilli sũt: qui Leonitii & Pardalii vocant: a Leonis & Pantheræ colore. Lute⁹ est dilutior rutilus: q̃lis est color auri. vnde Luteus dictus videt q̃si delutus. Hincviolę eⁿ coloris Luteolæ appellatę: & Lutea herba: qua Chrysocolla tingit: q̃ naturã lini seu lanæ habet ad succũ bibendũ: & vitellũ in ouo. Omnluteũ vocam⁹. Itẽ color Cerinus appellat a cęræ colore. Plau: Pluuiatile aut Cumatule. Cerinũ aut Gelinũ: & a Mustela Mustelinus. Terẽ. Vetus/vietus/vetnosus colore mustelino: & a meli colore siue a melo insula vnde affert Melinũ: & pigmẽtũ ipm neutro genere Melinũ. Quidã tñ Melinũ colorẽ volũt esse mediũ int albũ & fuscũ: qd dicitur Giluus. Virgil. Color determinus albis & giluo. & a croco Croceus: a quo Crocutulę vestes Plau. Patagiatã caltulã: aut Crocotulã. Dicunt etiã Crocotę. Vnde Crocotarii hmõi vestiũ infectores. Plaut⁹. Qui incedũt infectores Crocotarii. Crocotũ veroveẽtes exile valde dicebant. Plau. Extortis cũ Crocotilis crusculis. Idem color: & Flameus appellat. Ply. Lutei video honorẽ antiqssimũ in nuptialibus flameis totũ fœminis cõcessum. Hinc Flamea appellabãt vestimẽta lutei coloris: qbus Flaminica vtebat. A quo & vestes quibus amiciebant nouæ nupte similit vocabant: erantq; flaminicę vestib⁹ similes: qd boni omis grã institutũ est: qm̃ flaminicæ nõ licebat facere diuortiũ. Erat aũt flaminis vxor. A flameis Flamearii vocitati coloris flamei infectores: sicut violarii: q violaceo tingũt. Flamẽ dialis sacerdos erat Iouis: sic dictus: qd filo assidue velaret: quasi filamẽ. Erant eni Flamines capite velato semp: caputq; filo cinctũ habebãt. Dialus aũt a di Ioue: a quo vita dari putabat hominib⁹: huic Fabã nec tãgere licebat: nec noĩare: qd ea putaret ad mortuos ptinere: nã & lemuribus iacit: laruisq; & parẽtalibus adhibet. & in flore eius luctus littera apparere videt. Hebetare quoq; sẽsus existimat: & in somnia facere: propter quod pythagorica sententia damnat: vel sicut alii tradunt: quoniã in ea sunt mortuorum animæ propter quod parentando assumitur: quod genus libi Fabacia a veteribus vocabatur. Hinc vxor eius Flaminica vocitata: & ab hoc Flaminia sacerdotula: quę flaminicæ diali p̃ministrabat: eaq; patrimes & matrimes erat. i. patrẽ matrẽq; adhuc viuos habebat. Item Flaminia ædes: domus flaminis dialus: & Flaminius Camillus puer ingenuus: qui flamini diali ad sacrificia ministrabat. Antiqui enim ministros Camillos vocabant: q̃uis aliqui putant omnes pueros aveteribus Camillos appellatos: quẽadmodũ habetur in antiquo carmine: cum pater filio de agricultura pręciperet. Hiberno puluere: verno luto grandia farra Camille metes. Itẽ flaminius lictor: qui flamini diali sacroꝝ causa p̃sto erat. Flaminius vero circus: & Flaminia via non a flamine sed a Flaminio consule dicta sunt: qui ab Annibale interfectus est ad lacũ transmenũ. Quippe circus flamineus Varrone teste circũ flaminiũ campũ ædificatus est. Luteus color e quibusdã terris fieri a pictoribus solet. Item ex Auripigmento: quod in Syria foditur in summa tellure/auri colore/sed fragile ad lapidũ speculariũ similitudinẽ. Ex quo Caius princeps/vt auꝝ facere tẽtaret excoqui iussit magnũ pondus/& plane excellens aurum fecit/sed ita parui ponderis vt detrimentũ sentiret. propter quod nemo postea idẽ tentare ausus est. hoc colore inter gemmas succini genus reperit & Topazii. Item Chrysolitus aureo nitore translucens. & Chrysolectrus in colorem lutei electri declinans. & Leucochrysus/in qua interuenit candida vena. & Capnias velutũ Croco refulgẽs. & Melichrysis q̃ ex India mittit/q̃si p auꝝ sincero melle trãslucẽte & Xystios plebeia gẽma. & Aromatitis q̃ ĩ Arabia gignit ita dicta/qd myrrhę odorẽ hẽat. græci eni ἀρώματα odoramẽtũ vocãt. A q̃ Aromatolã dicũt/quẽ nos aromatariũ noiamus. & Chrysophis cui videt auꝝ iesse. & Hãmonis cornu/q̃ int sacratissimas Ethiopię gẽmas habet aureo colore. Arietini cornu effigiẽ reddẽs. & Hãmochrysis q̃si auro mixtas hñs harẽas. & Crocias a Croci filitudine appellata. & mellites a colore mali auri/qd melũ ppe dr. PARS. Portio. Partes eni dicunt in q̃s diuidit totũ. Quidã ptẽ a Pari dictã existimãt. qd ptes simul iũctæ pares/ñ est æquales sint toti. Alii a pario siue ptu/qd ps a toto deducta & q̃si pta sit. Alii a paꝝ/qd ps paꝝ qdã sit respectu toti⁹. Ab ñ ptucula diminutiũ/ñ est pua ps. A quo pticularis q ad partẽ spectat. & Particulariter/ac Particulati aduerbia: hoc est mẽbratim: & p ptes: & Particulones: ñ est cohæredes: & q ptẽ primonii sumũt. Itẽ a parte pti aduerbiũ: qd mõ exparte significat: vt ptim subticuit crimẽ partim pfessus est: mõ idẽ significat qd suũ nomẽ: vt ptim hominũ venerũt ñ est pars hoĩm venit. Veteres etiã cũ partim dixere. Cato: Ibi p scorto fuit in cubiculũ. Surrectitauit e cõuiuio cũ partim illoꝝ iã sepe ad eũdem modũ erat. Itẽ a pars expers: q̃si sine pte: sicut Expes sine spe. Expers enĩ laboꝝ dicit q nullã partẽ laboꝝ tulit. Aliqñ etiã p ignaro ponit. A puleius: hõrudis: & omniũ bonaꝝ artiũ Expers: Quidã tñ cũ qbus nos potius sẽtim⁹ expers: nõ a parte. Sed ab expior verbo deductũ existimãt: quẽadmodũ Expitũ quoq; veteres dixerũt p impito: atq; ignaro. Item a parte deducit Portio: q̃si partio qd partem significat: Cuius diminutiuũ est Portiuncula. A puleius: Qui cum a me portiunculam poscęret. Ab hoc fit p portio: q̃ est duaꝝ reꝝ q̃tenus ad quantitatẽ ptinet: inuicẽ facta cõparatio. Itẽ Particeps qui ptem capit dicimusq; particeps sum laboꝝ tuoꝝ: & particeps tibi in laboribus. Plynius. Omniũ studioꝝ meoꝝ ac laboꝝ pticeps. Quin. Et in plerisq; ruris opibus merito pticeps. Curtius. Qd fusset illi in piculis pticeps. Ab hoc fit Participiũ apud grãmaticos: q eũ ps oronis ptem capiat nomis ptemq; verbi. & Participialia noĩa: q̃ licet non sint pticipia: similia tñ pticipiis: nã & casus & genera sicut pticipia habẽt: & tpa & significatiões. Regũt p̃terea casum more pticipioꝝ post: nõ ante. Nã locutio illa q̃ sacraꝝ litteraꝝ intpretes vsi sũt. In cõuertẽdo dñs captiuitatẽ Syon: & in deficiendo ex me spm̃ meũ. Et in cõuertẽdo populos in vnũ & reges: vt seruiant dño. Inaudita & plane barbara est. Græci eni infinitũ hoc loco habent: qd ante se accusatiuũ reqrit. Poterat aũt hoc modo elegantẽ transferri. Dũ cõuerteret dñs captiuitatẽ Syon. Dũ spiritus mihi deficeret. & Conuertẽte dño captiuitatẽ Syon: ac deficiẽte mihi spũ meo. Itẽ in cõuertẽdis populis in vnũ: vel Dũ populi cõuerterent in vnũ. Hoc aũt differũt Gerũdia a participiis qd ipa rei administrationẽ significãt fine tempe: vt tenet me occupatio iuris dicẽdi. Gerũdiũ est: nec tp̃s significat futuꝝ: sed rei administrationẽ in iure dicundo. Illavero tp̃s sine rei administratiõe. Vt tenet me cura Dotis numerãdę: hoc eni pticipiũ est futuri significatiuũ sine rei administratione. Præterea gerũdia duplicẽ significationẽ habẽt: actiuã sc̃ atq; passiuã. Itẽq; a gerẽda duplici significatione: gerundia vt qdã putãt appellata sũt. Participia vero vnã tñ: Sed illud notandũ q̃ oĩa gerũdia q̃ sociata sunt substãtiuis passiue accipiunt. Difuncta vero modo actiue: mõ passiue. Sed passiue cũ fine p̃positiõe: & fine genere in casu ablatiuo: & q̃si absolute ponunt. Vir. Alit vitiũ crescitq; tegẽdo. Idẽ. Egrescitq; medendo. Idẽ. Vritq; vidẽdo fœmina. 1. cũ tegit vitiũ: cũ curat æger: cũ videt fœmina. Quinti. Sed memoria excolẽdo: sicut omĩa alia auget: hoc est dũ excolitur. Salusti. Pauca supra repetã quo ad cognoscendũ oĩa illustria magis: magisq; ĩ apto sunt: hic accusatiuo cũ ad vsus est: & ad cognoscendũ ingt: hoc est vt cognoscant. Præterea gerũdia etiam cũ plurali numero: singulari voce iungunt. Plynius. Cũ illoꝝ vidẽdi grãme in foꝝ cõtulissem. Item a pticeps fit verbũ quo nõnulli vtunt Participo. Præterea a pars fit Partior verbũ: cuius compositũ est imptio. Partiri est ptes facere & quasi distribuere. Virgi. Et socios partit in oes. Quintilia. Partire: vel gratis: dũ quo respiremus afferas. Imptire vero est impenderevel partẽ dare. Cice. Huicrei aliqd tpis imptias: hoc est impẽdas. Idẽ Laboris mei laudẽ nemini imptio: hoc est partẽ do. Aliqñ mutata pstructione repit. Terenti⁹. Plurima salute Parmenonẽ suũ imptit Gnato. eo modo quo dicit dono tibi hunc equũ. & dono te hoc equo. Virgil. Sergestũ Eneas p mi sso munere donat. Huius passiuũ est imptior. Cice. Atq; etiã viro forti collegæ meo laus imptitur Quidã imptiri quoq; p imptire vsurpãt. & partire dicũt p partiri. licet aũt dicere partior laborẽ multis negociis: & in multa negocia. ab hoc deducitur Partiarius: hoc est colonus: siue alius quisquis: qui fruges: fructusq; siue aliud opus vtputa calcẽ: lateres: tegulas cum domino æque partitur. Cato. Calcem partiario coquendam qui dant. Calcarius perficit: & coquit: & ex fornace calcem eximit: & ligna conficit ad fornacem dominus lapidem & ligna ad fornacẽ: quod opus fit p̃bet. Idẽ. Vineam curandã partiarius bene curet: fundum: arbustum agrum frumentarium partiario fœnũ: & pabulũ: quod bobus satis fiet: quæ illic fiat cætera omnia p indiuiso Item ab eodem fiũt composita Dispertio: siue Dispertior. Nonius. Vt pariter disptiantur bona patris. Bipartio siue Bipartior. Tripartior. Quadripartior. Quinquepartior: a quibus Bipartita negocia. & Tripartita. & Quadripartita. & Quinquepartita dicimus. Itẽ Multipartitor & Multipartita. Hinc etiã Partitio deriuat: hoc est diuisio in partes. nõnulli tñ existimant non partẽ a paꝝ: sed a parte paꝝ aduerbiũ deduci: qd significat modicũ. A quo Paulũ & Paululũ & Parumper: quod modo sigificat paruo tempe. Plau. Expecta hic parumpe: modo paulatim. Virg. Pulsusq; parump Corde dolor. & Perpaꝝ: & Paulisper: & Perpaꝝ. & Paulatim. & Paucum cum. A quo Pauculũ & Pauxillũ: & Paucitas: & Paucies: qd veteres pro raro vsurpabãt. Titinnius: Vxores meã paucies videbo. Itẽ a paꝝ Paruus. Cui⁹ diminutiuũ est Paruulus: & ab eo Paruitas. & cõposita Parui facio: & Paruipendo: hoc est sperno cõtẽno: & Pauper vt Varro sentit: a parua pecunia. A quo Pauptas: & Pauperies: quæ p̃prie dicit damnũ: qd q̃drupes fecit: & p paupertate ponit. Hora. Mox reficit rates quassas indoclis pauperiẽ pati. & Paupero verbũ. A quo depaupero qd est pauperẽ facio. Plau. Que improba est mẽtis vitio dominũ pręcio pauperat. Idẽ. Quã ego tãta pauperaui per dolũ pecunia. Varro. Priusq̃ domũ depauperaret sumptu suo: & Paupertinus hoc est pauper. Idẽ. Quod si paupertina sunt elegantia: ac cũ castimonia. Antiqui Paupertates plurali numero vsurpanũt. Idẽ. Quod inter hos Ioues interfit: & eos q ex marmore: ebore: auro nunc fiunt. potes animo aduertere: & hoꝝ temporꝝ diuitias: & illorum paupertates. Paupertatem quidam ab ægestate ita distinguunt: vt egestas fit quando ad vitã necessaria desunt. Paupertas vero quando licet nõ sint opes: tamen necessaria suppetunt. Tibullus. Me mea paupertas vitæ traducat inerti. Dum meus assiduo luceat igne focus. Idem. Ego composito securus aceruo Dites Despiciã: despiciãq; famẽ. A paupere per diminutionem Pauperculus dicitur. Veteres fœminino genere Pauperam dixere. A quo Paupercula. Item a parum fit Parco verbum: quasi paꝝ tango: abstineo. Prope enim parcere abstinere est. hinc parco aliquando ponit p veniã do: hoc est abultione abstineo. Vir. Parcere subiectis & debellare superbos. Aliquando p depono: qa ab hiis quæ deponimus abstinemus. Idẽ. Parce metu Cytherea: manẽt imota tuoꝝ Fata tibi. Aliquãdo p seruo

Ion
Phycites
Molochinus.
Molochinari⁹.
Malua
Malope
Malache.
Althea
Aristalthea
Omnimorbia
Malasso.
Commalasso
Adiaphoron.
Malacia
Malacia maris
Bonacia
Malagma
Malacisso
Fuluus
Leonitius
Pardalius
Luteus
Luteola. lutea.
Chrysocolla.
Luteum ouũ
Mustelinus.
Cerinus.
Melium.
Melinus color.
Giluus.
Croceus
Crocotulus
Crocotula vest
Crocota
Crocotarius
Crocotillũ
Flameus.
Flamea
Flaminica
Flamearius
Flamen dialis
Vtolarij
Faba
Fabacia
Flaminica
Flaminia
Flaminius
Camillus.
Flamius lictor
Flamius circ⁹
Flaminia via
Auripigmẽtũ.
Chrysolitus.
Chrysolectrus.
Leucochrysus.
Capnias
Melichrysis
Xystios
Aromatitis
Aroma
Aromatopola.
Aromatarius.
Chrysophis
Hãmõis cornu
Hãmochrysus
Crocias.
Mellites. pars
Particula
Particularis.
particulariter.
Particularim.

Cecilius.
Plautus.
Plynius
Varro
Plynius
Plautus.
Plautus.
Virgilius.
Plautus.
Idem
Idem
Plynius.
Varro
Caius

Particulones
Partim
Cum partim
Expers.
Expes
Expertus
Portio
Portiuncula
Proportio
Particeps
Participium
Participiale nomen
Gerundia
Participia.
Participo.
Partior.
Impertio.
Impertior
Partiarius
Dispertio.
Dispertior
Bipartio.
Bipartior
Tripartior
Quadripartior
Quinquepartior
Bipartita
Tripartita
Quadripartita
Quinquepartita
Multipartior
Multipartita
Partito. par.
Paulum
Paululum
Parumper.
Perparum
Paulisper.
Paulatim
Paucum.
Pauculum.
Pauxillũ
Paucitas
Paucies
Paruus
Paruulus
Paruitas
Paruifacio.
Paruipendo.
Pauper
Pauperias
Pauperies.
Paupero
Depaupero
Paupertinus.
Paupertates.
Egestas
Pauperculus.
Paupera
Paupercula.
Parco.

quia similiter ab his etiã abstinemus. Idẽ. Argenti atq; auri memoras: q̃ multa talenta Natis parce tuis. Inter dum pro desino. nã & Desinere abstinere est. Idẽ. Parce pias scelerare manus. Sic parcere errori dicimus abstinere a castigatiõe erroris: siue parcẽ castigare errorẽ: pcere pecuniæ: abstinere ab expẽdẽda pecũia: siue parcẽ expẽdere pecuniã: pcere iniurię abstinere a vindicãda iniuria: siue parcẽ vlcisci iniuriã. pcere labori abstinere a labore siue parcẽ laborare: pcere lachrymis abstinere a lachrymãdo: siue parcẽ lachrymari. pcere metui abstinere a metu: siue parcẽ metuere. & eodẽ modo de similibus. Hinc Parcus dicit: q frugi est: & sũptib⁹ parcit. Nã qd aliqui parcũ dictũ volũt: quasi arcæ par sit: oĩaq; custodiat: teneatq; vt arca: vel qd pecuniã cõsumi atq; impẽdi arceat: q̃si pecuniarcũ: pene ridiculũ est. A parcus Parcitas deriuat: hoc est frugalitas q̃dã: & parce aduerbiũ frugalit: moderate: & Parsimonia q̃ similit pro moderatione sumptuũ: & potitate hoc est cõseruatione rerẽ accipit: fitq; a pterito parsi: qd cõseruaui significat siue abstinui. Nã alterẽ pteritũ pepci accipit potius pveniam dedi: q̃uis confundi hæc interdũ ab auctorib⁹ solent. & Cõparco verbũ. Teren. Suũ defraudãs geniũ cõparsit miser. Veteres etiã Compco p cõpesco scripsere. Sũt qui a parco Parcas quoq; per antiphrasim vocatas existimẽt: quod nemini pcãt. Alii tũ inter quos Varo est: a partu potius dictas putat: vnius litterę mutatiõe: qm vt scribit Hesiodus. Hæ nascẽtibus hominibus bonũ malũq; cõferre censeanẽ. Vnde Iuuenalis. Hæc exẽpla para fœlicibus at mea Clotho. Et lachesis gaudẽt: si pascit inguine venter. Martianus nõ ignobilis auctor has deorẽ scribas esse inqt: & sentẽtias Iouis studio veritatis excipe. Tris aũt esse pcas finxerũt: quas latini Nonã: Decimã: & Mortã dixere. Nonã & decimã a tẽpestiui ptus tempe: hoc est a nono & decimo mẽse: in qbus fm naturã pueri nascunt. Mortã vero ab eo: qd qui nascunt ante hoc tẽpus vel post: quasi mõstra habeant. Volũt enĩ septimo mẽse raro pueros nasci. Octauo nunq̃. Nono sæpe. Decimo sepius. Plau. Tũ illa quã cõpresserat decimo post mẽse exacto hic peperit filiã. Cice. Herebi & noctis has fuisse filias scribit: & easdẽ fata esse existimãt. Vnde ẽ illud Cleantis. Ducũt volentẽ fata: nolentẽ trahũt: fingũt vitæ hoĩm præesse & nendo cã ducere. Quapropter lanificas sorores appellãt. Martia. Si mihi lanificæ ducũt nõ pulla sorores Stamina: nec surdo s nox habet ista deos. Seneca. Fatis agimur: credite fatis: Nõ solicite possunt curæ Mutare rati stamina fusi. Quicqd patimur mortale genus qcqd facimus venit ex alto. Seruatq; sua decreta Colus. Lachesis dura reuoluta manu. Apulei us. Tres parcæ tria fata sũt numero cũ ratiõe tempis faciẽtia: si potestatẽ earẽ ad eiusdẽ similitudinẽ tempis referas. Nã qd in fuso pfectũ est: præteriti tpis habet spẽm: & qd torquet in digitis mõmẽti p̃sentis idicat spacia: & quod nõdũ ex colo tractũ est: subactũq; curæ digitorẽ: id futuri. & cõsequẽtis seculi posteriora vi det ostendere. Hæc illi cõditio ex nominũ eius ppetate ptingit: vt Atropos pteriti tpis fatũ: qd ne deus quidẽ faceret infectũ & futuri tpis. Lachesis a fine cognominata qd ẽt iis q̃ futura sunt: finẽ suũ deus dederit. Clotho p̃sentis tpis habet curã: vt ipsius adiectiõib⁹ suadeat: ne cã solers reb⁹ oĩbus desit Lachesin dictã volũt ἀπὸ τοῦ λάχ χάνεῖν qd sortiri ẽ. ipa enĩ net: ac filũ ducit Clothon qd fusũ torquẽdo: sup eo filũ trahit a colligit. Græci enĩ κλῶθειν torquere dicunt. Atropon ab ĩmutabilitate: qd scilicet inexorabilis sit: Flecti enĩ non potest: quin filũ truncet: & humanã finiat vitã. Græci ἀ πρεπτον ἀπὸ τοῦ ἀ. Martia. las: Cõtigit: obseruãt quẽ statuere diẽ. VLTIMA. Extrema: nouissima: Vltimũ aliqñ pmũ significat. Virg. Tu sãguinis vltim⁹ autor. Aliqñ postremũ. Cicero: Vt turpi ambitiõe magis delectat: q in pma caua aspectat delectat tũ etiã: q in vltima: Ab Vltra aũt vltimũ dictũ: qd vltra oĩa sit: siue ante respicias: siue retro. Vltra aũt vt supra dixim⁹: ab Vls deducit: q̃ veteres vtebãt: Sicut Citra a Cis. Ab vltra deriuat Vltro qd mõ eiusdẽ cũ pmitiuo suo significatiõis est: Vir. Et miserescim⁹ vltro. i. vltra id qd rogauit. pstitimus. Idẽ. Et vltro ipẽ grauis grauitq; ad terrã põdere vasto Cõcidit mõ significat sine regsitiõe. Vt vltro ad te veni: si ẽ veni ad te nõ regsit⁹ cui⁹ significatiõis est Spõte q̃uis spõte p Naturalit ponat. Vt multę arbores spõte nascunt: hoc ẽ naturalit & nõ ab hoĩe satæ. Ab vltro qñ vltra significat fit Vltro: Citroq; qd significat qd vulgo dicit huc atq; illuc: & taã in factis q̃ in dictis. Quinti. Iuuenis sicut solet Vltro Citroq; cõmeare. Cicero. Multisq; verbis vltro citroq; habitis ille nobis cõsumptus est dies. Quidã in hac significatiõe Sursum & Deorsum vtunt. Teren. Sex ego te totos Parmeno hos mẽses quietẽ reddã: ne sursũ deorsũve cursites: Tractũ ab athenis: cuius portus in imo vrbs vero in æditiori loco sita est. A spõte vero Spõdeo verbũ deducit: qd veteres vsurpabãt p dico. Nã q spondet: Spõte. i. volũtate dicat. Vnde Respõdeo factũ est: qd est posteriore loco dico. A quo Responsũ & Respõsio deducunt. Postea vero Spõdere vsurpari cœptũ p spõte pmittere: vnde q puellã spõdet Spõsor. Quæ spondet puella: Spõsa: cui spondet sponsus. & qua rogat pecunia dotis. a spõso Spõsio: hoc est pmissio appellat & dies q̃ puella pmittit: Spõsalis & Spõsalia: vt Florẽtinus ait mẽtio & pmissio futurarẽ nuptiarẽ. & Spõsus quartę declinatiõis p sponsione. Seruius Sulpitius. Qui vxorẽ ductur⁹ erat ab eo: vnde ducenda erat: stipulabat eũ in matrimoniũ ductũ iri q̃ daturus erat: itidẽ spõdebat daturẽ. Is cõtractus stipulationũ: spõsionũq; dicebat sponsalia. Tũ q̃ pmissa erat: Spõsa appellabat: q̃ spopõderat ducturẽ: Spõsus. Sed si post eas stipulatiões vxor nõ dabatur: aut nõ ducebat: qui stipulabat. Ex spõsu agebat: iudices cognoscebãt. Inter Spõdere ac Despondere qdã hanc differentiã faciũt: vt Spõdere sit patris puellæ. Despõdere patris adolescẽtis. Teren. Placuit despõdi. Hic nuptiis dictus est dies. Paulus iurisconsul. Sponsionẽ dici affirmat: nõ solũ q̃ per sponsi interrogationẽ fit: sed ẽt oẽm stipulationẽ: pmissionẽq;: & Spõsor aliqñ pomit p fideiussore. Spõte etiã nominalit capit: habetq; dũtaxat ablatiui casũ. vnde spõte mea: spõte tua: & spõte sua dicim⁹. A quo Spõtaneus p volũtario deriuat. Repondeo aũt licet ppe sit secũdo loco dico: vt supra diximus. ponit tũ aliqñ p cõsentio. Vir: Dictis respondẽt cætera matris. Interdũ p respicio. Idẽ. Respõdet Gnossia tellus: hoc est Athenas respicit: & cõtra posita est: nõnũq; p satisfacio. Idẽ. Illa seges demũ votis respõdet auari Agricolæ: bisq; solẽ bis frigora sentit. Dicimusq; respondeo tibi & ad te. Ply. Cũ ad eos breuissime respondissem. Itẽ a spõdeo Cõspondeo: vnde veteres Cõsponsos dicebãt fide mutua obligatos: & Cõsponsores coniuratores: quasi sibi inuicẽ spõdentes. AVLE. Regiæ: neq; n. hoc loco p atrio capit: cũ supius dixerit. inuidiosa feri radiabãt Atria regis. DEFICIENTIS. Finientis:

Idem

Parcus

Parcitas
Parce
Parsimonia
Parsi.
Peperci
Comparco
Comperco
Parca.

Terenti⁹

Varro
Hesiodus.
Iuuena.
Martian⁹

Nona
Decima
Morta

Plautus.
Cicero

Cleantis
Martia.
Seneca
Apuleius.

Ultimum.

Martia.
Virgilius
Cicero

Ultra
Vls
Vltro
Citra.

Virgilius
Idem.

Sponte.
Vltro
Citroq;
Sursum.
Deorsum

Quintil.
Cicero.
Terenti⁹

Spondeo.
Respondeo
Responsum
Responsio
Sponsor
Sponsa
Sponsus
Sponsio.
Sponsalis
Sponsalia
Sponsus
Ex spõsu agere
Spondeo.
Despondeo
Sponsio
Sponsor
Sponte
Spontaneus.
Respondeo.

Florẽtin⁹.
S. Sulpi.

Terenti⁹.
Paulus.

Virgilius
Idem
Idem
Plynius

Conspondeo
Consponsus.
Consponsor
Aula

terminãtis. Sensus est. Vbi nũc Thermæ sũt: ibi erat vltima ps domus Neronianæ. Deficio aliqñ significat Desum: & hoc solũ ab eo differt: qd deficio exigit accusatiũ. Desũ vero datiũ. Cice. Quod ea me solatia deficiũt: quæ cæteris quoq; mihi exẽpla ppono: simili in fortuna nõ defuerũt. Idẽ. Dies me deficeret. Ab is deriuat Defectus: cũ p ptatione capit: vt multi defectu medicorẽ pierunt: hoc est quia defuerũt medici. modo desciscere a recedo a ductu: atq; impio altius: & q̃si rebello. Q. Curtius. Iã duæ legiões ab eo defecerãt. Hinc Defectio dicit recessus vel militũ ab impatore: vel ciuitatis a dño. Aliqñ debilitor: & virib⁹ exhaurior. Vnde defecti appellant debilitati atq; exhausti. Martialis. Dulcia defecta modulat carmina lingua. Cantator Cygnus funeri ipse sui. Plyn. Genus vini: qd Bion vocamus: pdest stomacho dissoluto: aut cibos non pficienti: p̃gnãtibusq; & defectis. hi a græcis Syntectici dicunt: quo vocabulo frequentissime vtunt nostri. Idẽ. Præcordiorẽ vitiis Synteticis: comitialibus Laser cũ vino in aqua mulsa dat: & morbus ipse a græcis Synthesis: a nris Defectio appellat. Idẽ. Tali sorbitionis genere emẽdant. Syntheses hoc est defectiões ex lõgis morbis sũptæ. Hæc aũt emendatio, ppe Recreatio dicit. Idẽ. A qua mulsa p̃clarã vtilitatẽ habet viribus recreãdis. Idẽ. Hæc & Defectos mirẽ in modũ recreat. Itẽ Deficio aliqñ vsurpãt p finior: Desino. Martian⁹. Tũ demũ id agere cõsiliũ erat: cũ vita deficit. Est aũt Deficio a de & facio cõpositũ. facere vt Papinianus inqt oẽm omnino faciẽdi cãm cõplectit dãdi soluẽdi/numerãdi/iudicãdi/ambulãdi/reddẽdi. Vnde qui ociosus sedet si roget qd faciat: recte respondere potest: se nihil facere: quãdoquidẽ ociosus est: recte etiã se sedere: qm & sedere ipm aliqd facere est: vt iacere/nauigare/qescere. Varro tũ facere. agere & gerere diuersa esse scribit. Nã aliqs facit: q nõ agit: & aliqs agit q non facit: vt poeta facit fabulã nõ agit: cõtra actor agit nõ facit. Impator res gerit: hoc ẽ sustinet: nõ agit aut facit. Vũ res gestę: nõ actę aut factę dicunt. Prope facere is dicit: qui rei quã facit: faciẽ quãdã imponit: vnde a faciendo: Facies vocitata: qui ergo vas facit: vasis faciẽ illi imponit: qui vestimẽtũ faciẽ vestimẽti. Agere vo existimat qui aliquid ita operat: vt nullũ extet opus: qd sub sensu veniat. Hinc qui aliquid animo moliunt: Agere ppriẽ non facere dicunt. Confundunt tamen sæpe hæc verba: & facere ad omnia transferẽt. nam & facere verba dicimus. i. loqui. & Facere viã siue iter ire. & Facere alicui timorẽ. trere. & Facere aliquẽ certiorẽ: reddere alicuius rei indubiũ. Facere gratũ. Facere ludos. Facere rem diuinã. Facere solẽnitatẽ: exhibere. Facere copiã. Facere potestatẽ: p̃bere. Facere lucrẽ: lucrari. Facere vrinã: meiere. Facere stercus excreere. Facere sordes. sordescere. Facere pediculos emittere: & qd mirabilius est cũ facere: & pati cõtraria sũt: facere tũ, p pati accipit: vt Feci iacturã. Feci dãnũ. naufragiũ. Facere vetęs, p sacrificare posuerũt. Virg. Cũ faciãvitulam, p frugibus ipẽ venito Vitulã enĩ nõ vitula ablatiui casus legendũ est. vt Macrobius sentit & est sensus. Cũ sacrificabo vitulam. Plau. Plenã faciã tibi fideliã. Itẽ p coire. Martialis. Cũ dicis, ppero fac si facis: hedyle languet. Plautus. Mauult ancillæ facere quã liberę: hoc est mauult cũ ancilla coire q̃ cũ libera. Itẽ, p conuenire. Martia. Non facit ad sæuos cerui nisi pma leones. & p conducere, pdesse. Ply. Hoc & tussi facit: hocẽ ad tussim prodest & p æstimo. Vnde Plurimifacio hanc rem dicimus. i. magno æstimo. Eodẽ modo Multifacio. Magnifacio: & ecõtrario: Parvifacio. Nihilifacio. Flocifacio: hoc est cõtẽno & in nulla æstimatione habeo. Flocifacio nõ a flocibus: ut quidã rudes existimãt deducit: sed a floco. Floci enĩ, ppe dicunt lanarẽ pticulę diuisę in velleribus inutiliter euolãtes & p diminutionẽ appellant Floculi. Ply. Nascunt in robore pilulæ nucibus nõ absimiles intus habẽtes flocullos molles lucernarẽ luminibus aptos. Nam & sine oleo flagrãt. Idẽ. Alii pira seruãt in flocis: capsisq; quas luto paleato illinũt. Floces aũt vinarẽ purgamẽta sũt: hoc est vinacęę: ficut faces oliuarẽ. Ply. In amurca & flacibus. hæ sunt carnes & illę feces. Itẽ Plurifacio. Minorifacio. Minimifacio. Nihilifacio. Plau. Deos quidem quod maxime æquũ est: metuere eos minimi facit. Sũt ẽterea a facio pposita Sumptifacio: qd est emo: seu in aliqua re emenda sumptũ facio. Plautus. Si nũc me suspendã: meã operã luserim & præter operam restim sumptifecerim: & meis iniricis voluptatẽ creauerim. Itẽ Cõdocefacio: quod est doceo/instruo. Cice. Nemo est enim: q eorẽ bonorẽ animũ putet esse iudicẽ: eũq; Cõdocefaciat: vt ea quæ bona mala ve videant: possit cõtẽnere. Commonefacio admoneo. Vacuefacio euacuo. Calefacio. Frigefacio. Tepefacio notæ significatiõis. Candefacio: ignũ reddo. Candens enim licet, ppe candidũ dicat: vt apud Virgilũ: Candẽtis vaccę media inter cornua fudit: qm̃ tamen ea quæ ignescunt: candidiora fiũt: vt ferrẽ candet p ignefactũ est: & Candens, p ignito accipitur. Cice. Candẽte carbone adurebat capillũ. Hinc Excandescere hominẽ dicimus: qui nimia ira inflãmatur. & Excandefactus: ẽter modũ iratus. & Excandefacio irrito/inflammo. Assuefacio/Cõsuefacio. & cõtrariũ eorẽ Dissuefacio: quæ significãt & vsu doceo: & dedoceo. Mãsuefacio: mãsuetũ ac mitẽ reddo. Tabefacio corrumpo: & quasi in tabem verto. Tabes morbus est. cuius tres species sunt. Vna qua corpus nõ alit: & ita summe oritur mates: & nisi occurrat tollit. Astrophiã hanc Græci vocãt. Alia est quã græci Chachexiã vbi malus corporis habitus est: ideoq; omnia alimenta corrumpuntur: quod fit cum lõgo morbo fatigata corpora refectionem nõ accipiũt. Tertia est species quã græci Phthisin nominauerũt ἀπὸ τοῦ φθίνειν: qd est cõsumi: & tabescere. Orit fere a capite inde in pulmonẽ distillat. Hinc exulceratio accedit frequẽs tussis est: pus excreat. intẽdũ aliqd cruẽtũ significat qd, pprie Tabo nominãt: estq; sãguis corruptus & dũtaxat in ablatiuo casu repit: vt Spõte. Virgilius. & terrã Tabo maculant. A Tabe Tabidus fit putridus: & q tabes patit. & Tabificus qui alium tabescit. Cice. Atq; hæ vt Tabificę mentis pturbationes sũt. Tabificabilis quoq; apud veteres in vsu fuit. Actius. Par neci orbifico liberorẽ lecto. & Tabificabili. Orbefacio: orbitatẽ alicui induco & Orbũ liberis facio: qd & Orbificor dicit. A quo Orbificus. Orbus, ppe dicit: qui lumen oculorẽ amisit: quasi amissis orbibus: propẽ rotunditatem oculorẽ. Hinc per metaphorã Orbi dicti quicunq; aliqua re cara puati sunt: vt parentes liberis: quasi oculis priuati. Ab hoc fit Orbo verbũ quod est priuo. & Orbatus puatus. & Orbitas siue Orbitudo: qualitas illa patrũ post amissos liberos: & vxoris viduitas post amissum maritũ. Orbus etiã econtrario dicitur: quẽ vulgo græco vocabulo Orphanũ vocant: hoc est filius parentibus priuatus. Terentius. Orbo qui proximi sũt vxorem ducant. Hinc Orbitas p Orphanitas accipit: quã græci ὀρφανίαν nominãt. Cice. Deploraui enim cau-

Cicero

Idem

Qu. Cur.

Martial.
Plynius
Idem
Idem

Idem.
Idem
Martian⁹
Papinia.

Varro

Virgilius
Macrobi⁹
Plautus
Plautus.
Martia.
Plynius.

Plynius

Idem
Plynius.
Plaurus.

Plautus
Cicero

Cicero

Virgilius
Cicero
Actius

Terenti⁹.
Cicero

Deficio.
Desum.

Defectus.
Defectio
Bion
Syntecticus
Synthesis
Defectio
Recreatio
Facio
Ago.
Gero.
Res geste
Facio propzie.
Facies.
Facere verba.
Facere viam.
Facere iter
Facere timorẽ.
Facere certiorẽ
Facere gratũ.
Facere rẽ diuinã
Facere sacrificiũ
Facere solẽnitatẽ
Facere copiam
Facere ptãtem
Facere lucrum
Facere vrinam
Facere stercus
Facere sordes.
Facere pediculos
Facere iacturã
Facere damnũ
Facere naufragium. Facio.
Plurimifacio
Multifacio.
Magnifacio
Parvifacio
Nihilifacio
Flocifacio
Flocus.
Floculus.
Floces. Flaces
Pluriffacio.
Maiorffacio
Minorffacio
Minimifacio
Nihilifacio.
Sumptifacio
Condocefacio.
Cõmonefacio.
vacuefacio. Calefacio. frigefacio. Tepefacio.
Cãdefacio. candeo. Cãdẽs. Excãdesco. Excandefact⁹ Excãdefacio. Assuefacio. Cõsuefacio
Dissuefacio
Mansuefacio
tabefacio. tabescere
Astrophia
Cachexia
Phthisis. tabo
tabid⁹. tabific⁹
Tabificabilis
Orbefacio. Orbificor. orbific⁹
Orbus. Orbo
orbat⁹. orbitas
Orbitudo. Orphanus.
Orbus.
Orbitas.
Orphanitas.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Orbita. Exorbito. Putrefacio. Congelefacio. Labefacio. Labefacto. Expgefacio. expgiscor. Expgifico. expgo. Expgiscor. Expgefaciat. Torrefacio. terrific⁹. horrific⁹. Rorefacio. Rarefacio. Pudefacio. pudefcũs. Nigrefacio. ct⁹ Fabrefacio. Fabril. fabrefactũ. Fabre. Faber. lignari⁹. ferrari⁹. cemẽtari⁹. Fabrica. cor. Affabrum. Affabre. Affabre. Tremefacio. Tremefactus. Stupefacio. ct⁹ Patefacio. ct⁹. imbrefacio. ct⁹ Imbrific⁹. maõ facio. ct⁹. Ignefacio. ct⁹. fic⁹. Thurifico. Thuribulũ. Acerra. Sacrifico. sacrificiũ. Sacrific⁹. Sacrificulus. Magnifico. magnific⁹. magnificẽtia. Magnificẽtior. tissim⁹. magnifice. magnificẽtissime. Munific⁹. munificẽtia. Fetifico. Fetificatio. Mũdifico. mũdificatõ. Purifico. Purificatio. Fortifico. Densifico. Densificatio. Defico. Vitifico. Blandifico. nudifico. Mortifico. Mollifico. Iustifico. Clarifico. fructifico. Hodifico. Luctifico. dãnifico. Falcifico. Pacifico. pacificor. Pacific⁹. Pacificatio. edifico. edificor. Edificiũ. Ratifico. ratificatio. Radifico. Radificatio. Scarifico. Scarificatõ. Scarificatõ. Gratifico. Gratificatio. Testificor. Testificatio. Modificor. Modificatio. Ludificor. ludificatio. Odorificus. Coloric⁹. Frõdific⁹. Gratific⁹. Olfacio. Olfactor. Olfatrix. calorific⁹. Frigorificus. Opifex. aurifex. Opificiũ. Artificiũ. Artificio suz. Artificiose. Aurifer. Auri

sam: atq; orbita tem. Senatus. Orbẽ latini circulũ: & orbiculũ paruũ. Circulum ac ẽt a rotũditate mũdum orbem appellauerũt. Itẽ Orbitam circularẽ. Varro: vt sydera cæli circa terrã atq; axem voluũt̃ motu. Orbito: & Orbitã vestigium rotæ. A quo exorbito fit: qd est a recto decedo: & q̃ i extra Orbitã eo: Putrefacio putridũ reddo: Cõgelefacio cõgelo: Labefacio & Labefacto maculo: Expgefacio excito: qd etiam expergiscor dicimus: Plyni⁹. Vrtica lethargitos expgiscit tactis cruribus: magisq; frõte: & expgifico: Gellius: Ingenio expgificando rat⁹ idoneas. Itẽ Expgo repent̃: & Expgiscor passiuũ. Cicero: Experge te iã: Idem: Expergiscimini aliqñ: atq; exurgite: Experge te facias: etiam scriplt, p te expgefacias. Torrefacio exicco. Terrefacio metũ incutio. A quo terrific⁹ p terribilũ: sicut Horrificus, p Horrendo. Rorefacio aspergo. Rarefacio attenuo: vel rarꝰ facio. Pudefacio: pudorem inuitio. Vnde Pudefactus: verecundatus. Nigrefacio. A quo Nigrefactus notæ significationis. Fabrefacio, laboro. & Fabrile opus. A quo Fabrefactũ opus, hoc est artificiose factũ: siue manu artificis factũ. Fabre enim artificiose significat Plau. Vt apologiã fecit: q̃ fabre. & Faber a faciẽdo dictus. Est aũt omnis artifex q labore corpis aliquod artificiũ facit: vnde Fabrꝰ lignariũ. Fabrꝰ cementariũ. Fabrꝰ ferrariũ dicimus. Fabros tignarios appellat Caius: nõ eos ditaxat qui tigna dolant: sed oms qui ædificant. Fabrica, pprie est fabri lignarii officina. Veruntamen & de aliorꝰ fabrorꝰ officinis aliquãdo dicit̃. Ponit̃ etiam, p parte: & vt ita dicã fabricationem alicuius rei: vnde & ædificiũ fabricã dicimus. & etiã machinationẽ. Plautus. Nunc hoc consiliũ capio: & hanc fabricã apparo: vt filias dicas tuas. & Fabricor significat cõpono, molior, machinor: transferẽ etiã ad animũ. Curtius. Multa in ea fabricatus ingenio: quomodo auertere inde hostẽ posset. Vetes Affabrꝰ, p fabrefactũ dixere. & Affabre aduerbiũ, p eo quod est pulchre. sicut Infabre fœde turpitẽ. Pacuuius. Barbariẽ pestẽ nostris nauibus obtulit: noua figura factã: Cõmissam infabre. Tremefacio tremorẽ inuitio. a quo Tremefactus pterritus. Stupefacio, stupore afficio. A quo Stupefactus. Patefacio aperio. Patefactus: aptus. Imbrefacio: & Madefacio: balneo. A quibus Imbrefactus & Imbrificus. & Madefact⁹. Ignefacio ignitũ reddo. A quo ignificus: sator discordiæ. Item Thurifico a thure. A quo instrumentũ quo thurificamus Thuribulũ dicimus: & arcula in qua thus tenet̃ Acerra: q̃uis Acerra etiã vrbs fit Campaniæ iuxta Neapolim: quã Clanius amnis p̃terfluit. Vir. Et vacuis clanius non æquus acerris. Sacrifico. a quo Sacrificiũ Sacrificus: & Sacrificulus. Rex de quo inferius dicemus. Magnifico extollo. Plynius. Magnificant & vitulũ: qui nondũ herbã gustauerũt: fimum. Ab hoc fit magnificus. & Magnificẽtia. & Magnificentior. & Magnificentissimus: & Magnifice: ac Magnificẽtissime aduerbia. sicut a Munere Munificus de quo supra dixim⁹ & Munificẽtia. Fœtifico pario fœtũ facio. a quo Fœtificatio. Mũdifico: & Purifico. A gbus Mundificatio & Purificatio. Fortifico. Defiico. Lætifico. Deifico. Viuifico. Blandifico. Nudifico. Mortifico. Mollifico. Iustifico. Clarifico. Fructifico. Glorifico. Luctifico. Dãnifico. Falsifico: quorꝰ notę sũt significatiões. Et noĩa quæ ab his descendũt. Pacifico A quo Pacificor passiuũ. & Pacificus. & Pacificatio. Ędifico. A quo Ędificor. & Ędificiũ. Ratifico approbo: ratũ habeo. A quo Ratificatio. Radifico hoc est radices facio. A quo Radificatio. Scarifico: qd est Scalpurio: lꝫ est scalpello apio: quo aliqd faciius exeat. Columella: Post Scarificationẽ ferro factã. Idẽ. Lasser pedũ clauos circũscarificatos ferro inustũ cęræ extrahit. Plynius. Dentiũ dolores sedant̃ ossibus Draconis marini Scarificatis gingiuis. Idẽ reperit̃ in latere leporis acui os simile: hoc scarificari dentes in dolores suadent. Idem. Viri interempti dẽte gingiuas in dolore scarificari Apollonius efficacissimũ scripsit. Scarificare etiam dolorẽ aliquando dicimus: lꝫ est scarificãdo dolorem expellere. Idẽ. Præterea in corde equorꝰ inuenit̃ os dentibus canimis maxime similẽ: lꝫ Scarificari dolorẽ putant. Ab hoc fit Scarificatio. Itẽ Gratificor. A quo Gratificatio. & Testificor: a quo Testificatio. Modificor: a quo modificatio. Ludificor. a quo Ludificatio. Est autẽ Ludificari p iocũ ac ludũ fallere vt faumi per noctẽ ludificant̃ mulieres: hoc est iocant̃ cũ eis: atq; decipiũt: & mulieres ipsæ ludificari: hoc est per lusum falli dicunt̃. Plynius. Bubonis quidẽ oculoꝰ cinerẽ: interea gbus, pdigiose vitam ludificant̃: acceperim. Seneca. Q̃ubus sæpe ludificari pœnitentiã agũt: Item a facio componunt̃ Odorificus lꝫ est odorẽ faciens. & Colorificus faciens colorẽ: hoc est aliquid colorans. & Frõdificus: quod frondib⁹ spargit̃ & Gratificus: q Gratificat̃. & Olfacio odoro. a quo Olfactor & Olfatrix. Plynius. Laurus lædit cutem. Olfatrix enim intelligit: & Calorificus calorẽ faciẽs. ac Frigorificus refrigerandi vim habẽs. Gelius. Vinũ calorificum: acetũ frigorificũ. & Opifex atq; artifex eiusdẽ significatiõis. A gbus Opificiũ & artificiũ: & artificiosũ atq; Artificiose aduerbiũ declinant̃. & Aurifex q aurũ laborãdi artifex est. Ply. Velut aurificã arte alternis inter folia candicãtibus margaritis. A quo Aurificina: taberna aurificis. & Panifex qui panẽ facit. A quo Panificiũ factura panis. Itẽ Mõstrificus & Portẽtificus: q mõstra & Portẽta dicẽdo vel faciẽdo demõstrat. Plyni⁹. Inuẽta in his: & ratio inserendi mõstrificis hominũ ingeniis. & Squãmificus squãmis scatens. & Lanifica mulier quæ lanã exercet. Vnde Lanificiũ, p ipa arte. & Augustus filias lanificio erudiuit: & Põtifex sacer magistratus de quo alibi dicemus a põticibus faciẽdis. A quo Pontificiũ Pontificaleq; & Põtificatus deducunt̃. & Carnifex: qui hominẽ iussu magistratus occidit: q̃ ex hoĩe carnẽ faciat. Caro enĩ, pprie mortuoꝰ dicit̃: q̃ careat anima. Quidã tñ carnẽ a cadẽdo dictã existimãt: qñ cũ sine aĩa est cadit. Vir. Belloq; caduci Dardanidę. Carnificis etiã loco is apud vetes habebat̃: q̃ se vulnerasset vt morerẽt̃. ab hoc fit Carnificinus. na. nũ. hoc ẽ sæu⁹ & carnifice dignus. Cice. Carnificina est illa crudelitas. Carnificina etiã locus est public⁹ in quo iussu magistratus homies occidunt̃. Plau. Q̃uid si despatis rebus carnificinã petat. Suetonius de Tyberio. Carnificinæ eius ostendit̃ locus capreis: vñ dãnatos: post lõga & exquisita tormenta p̃cipitari corã se in mari iubebat: excipiente classiariorũ manu: & cõtis: atq; remis elidẽte cadauera ne cui residui spũs quicq̃ ieisset. Est etiã Carnificina officium ipm carnificis. Plau. Vel carnificinam hũc facere ppeti. Itẽ Carnificor vbũ: qd est carnificis officiũ ago. & Carnificiũ actus ipe carnificis. Hæc omia etiã a carne deducunt̃: sicut Carnariũ & Carnarius: de gbus supra diximus: & Carneus qd ex carne est: & carnosus pinguis: & Carnositas pinguitudo: & Carũcula. & Carnicula quæ diminutiua sũt: & Carna dea: q̃ vitalibus humanis p̃esse existimat̃: ab eadẽq; petit̃: vt Iecinora: & corda:

Varro
Plynius. Gellius
Cicero
Idem
Plautus.
Caius
Plautus.
Curtius. Pacuuius.
Virgilius Plynius
Columella Plynius
Idem.
Idem
Idem
Plynius: Seneca
Plynius Gellius
Plynius.
Idem
Augustus
Virgilius
Cicero.
Plautus Suetonius
Plautus.

& cæta: quæ sunt in tinsecus viscera salua cõseruet: huic pulte fabaria: et larido sacrificat̃: q̃ his maxime rebus vires corpis roborent̃, Eidẽ deæ Iunius Brutus: q̃ pmus Romę cõsul factus est: pulso Tarquino kal. Iunũ sacꝰ in Cælio mõte voti reus fecit: merito ei deæ litans q̃ cordi p̃erat: cũ ipe cordis beneficio: cuius dissimulatione Brutus habebat̃ rempub. Tyrãnide liberant. Caro nõ mõ de cætis aĩalibus: sed etiã de piscibus dicit̃ pomisq; & aliis similibus. Dicit̃q; Caro a græco κρέας: A quo fit Creo verbũ: qd significat, pduco quasi carnẽ facio. A quo Creator Creatrix Creatura & Creatio. & Recreo qd significat instauro & q̃si nouã carnẽ facio. Plyni⁹. Sic enĩ defecta longis ægritudinibus corpa recreant̃. A quo Recreatio Instauratio. Itẽ a Creo Cresco: q̃si carne augeor: de quo atq; eius deriuatiuis inferius dicemus. Itẽ Excreo qd significat cũ quadã violentia & tussi expuo: & veluti carnẽ ipsã spuendo emitto. Celsus. Et interdũ aliqd purulẽti excreat. Ab hoc fit Excretũ qd significat expuꝰ. Screo quoq; p excreo inuenit̃. A quo Screatus q̃rtę declinatiõis. Teren. Gemit⁹, Screat⁹, Tussis, Risus Interdũ fit ab Excresco: significatq; q̃ valde creuit. Intdũ ab Excerno: significatq; egestũ. sũt qui carissã a carne deductã existimẽt: qd vetes, p vafro vsurpabãt. Itẽ a Creo Ceres appellata: qd cunctaꝰ frugũ creatrix sit. hęc enim frugũ dea putabat̃ Saturni: & opis filia: q̃ cũ Iouĩ fratri placuisset: ex eo Proserpinã p̃cepit & pepit: de q̃ supius disserũimus. Vir. Cererẽ, p luna posuit sicut liberꝰ pro sole. Vos o clarissima mũdi lumina Labentem cælo quæ ducitis annũ Liber & alma Ceres. Ponit̃ etiã aliqñ, p pane: quẽadmodũ liber pro vino: vt est illud fine Cerere & libero friget Venus. Vñ & duo Ediles: q rei frumẽtarię apud Romanos p̃erãt. Cæreales dicti. quorum creandoꝰ auctor fuit Caius Iulius Cæsar. Itẽ Cærealia appellata: q̃ græci Thesmophoria vocãt: de gbus superi⁹ dixim⁹. Itẽ a creas fit Impãcrorverbũ: quod est inuado: quasi πάν κρέας: lꝫ ẽ oẽm carnẽ psumo. Varro in regia arcã impancrat̃. & Venefícus q veneno hoĩem extinguit. Dicunt̃ etiã Venefici: q malis artibus: & fascinatiõibus: ac poculis amatoriis vtunt̃. & Venefícia artes eoꝰ: & actus & venenatiões q̃cũq;. Plyni. Hæc arbor ante atriũ sata omnibus veneficiis remedio est. Et pfecto qd aduerbiũ affirmãtis est quasi, p facto: & idẽ significat qd vtiq; & nimiꝰ. Cice. Q̃uis hæc renũciat, is, pfecto qui intẽfuit. & Afficio quod est cõmoueo. vnde afficere dolore, afficere iniuria: molestia dicimus. Itẽ afficere lætitia, gaudio, voluptate. Hinc fit Affectio: quæ fm Ciceronẽ diffinit̃ animi & corpis ex tpe aliqua de cã mutatio: vt sunt gaudiũ, lætitia, misericordia, cupiditas, metus, molestia: & alia: q̃ modo Affectus modo Perturbatiões dicunt̃ a nostris. Græci πάθη: hoc ẽ morbos appellãt. hinc etiã fit Affecto verbũ qd est nimio affectu & anxie quæro. Cice. Nõ tã affectãda q̃ supiores: sed tñ adhibẽda nõnunq̃. Vir. Viãq; affectat olympo. Teren. Nã disciplina est iis munerare ancillas: q ad dominã affectãt viã. Hinc Affectatus sermo: & Affectata oratio: & Affectata verba dicunt̃ nimis anxie: & vt ita dicã curiose q̃sita: & Affectatio curiositas & nimia diligẽtia: & Affectate curiose. Affectavo ædificia atq; alia hmõi dicunt̃: quæ nõ ad finẽ ipm sed, pxime ad finẽ ipm sũt deducta. Cice. Bellũ affectũ videmus: & vt vere dicam pene cõfectũ. Affecto etiã aliquãdo, p afficio accipit̃. Plau. Tria flagitia aut dãna gbus patrẽ: & me teq; amicosq; oẽs affectas. Interficio, ppe occido. Transferẽ tñ etiam ad inaiata. Virg. Fer stabulis inimicũ ignẽ atq; interfice messes. Officio noceo. Cice. Demolirĩ ea quoꝰ altitudo officeret auspiciis. Interdum Inficio. Vnde Offectores coloꝰ infectores dicunt̃. Vetes etiã Officio, p efficio vsurpabãt: a quo officiũ dictũ. Est enĩ Officium qd q̃sq; efficere debet: p suæ ꝑditione psonæ: in quo aĩa duertere oportet: qd loco ꝓueniat: quid tẽpori: qd reꝰ: aut personaꝰ dignitati. Vnde in familia bene instituta dicimus oms in officio esse oportere. i. oẽs oportere agere: q̃ debẽt. Itẽ missos ciues obuiã legatis officii gratia: quẽ debemus: nihil enĩ magis decet q̃ merẽtib⁹ vel exhibere honorẽ vel opẽ ferre. Q̃uo factũ est vt officia beneficia dicant̃: siue obsequia. Cice. Odio sum sane genus hoĩm officia exprobantiũ quæ meminisse debet iis in quẽ collata sũt: nõ cõmemorare q cõtulit. Quint. Duxit me similis ætas. Vicerũt officia: cepit fides amantẽ odisse non potui. Hinc officiosus dicit̃ obsequiosus: & qui facile merentibus exhibet honorẽ. a quo fit aduerbiũ officiose. i. cũ officio: & vt ita dicã obsequiose. Officium etiã dicit̃ magistratus: vel quia honoris gratia institutus est: vel quia opẽ populo fert: vel quia ius qd q̃q; debet̃ reddit. Cætę quoq; artes actionẽ suã officiũ vocant. vnde officiũ grãmatici dicimus: officiũ medici: officium architecti. Ab eodẽ vocabulo etiã Officina dicta est: locus in quo artifices opera sua faciũt: & hoc distat a Taberna: quod officina est vbi opa efficiunt̃. Taberna vbi vendunt̃: vnde opifices & tabernarii dicunt̃. Cicero Opifices & tabernarios atq; oẽm illã fecẽ ciuitatũ: quid est negocii p̃citare. Tabernarios etiã antiq casas dixere quod ex tabulis fieri solent: pficio absoluo. a quo pfecte aduerbiũ absolute: integre. Efficio: quod hoc a facio differt: qa facere est in ope eẽ. Efficere vero significat pfectionẽ. vnde Effectus & Efficientia dicunt̃: & Efficax qd ad agẽdũ aliquid vim habet: ac maxime ꝑducit. a quo efficacia pro vi: & effecte quod pfecte significat. Proficio, pcedo: a quo fit, pfectus. Idẽ est enim, pficere: & pfectum facere. Seneca. Sic enim & audiendo & legendo indies magis, pficim⁹. Ply. Nec minorẽ sub eo p̃ceptore, pfectũ fecit. Proficiscor iter facio. a quo, pfectio, p itinere deriuat̃. Dicim⁹ etiã, pficisci viã: hoc est iter facere, pfecturi aũt viã herculi: aut fauno sacra facere solebãt Præficio. Præpono. vnde p̃fica mulier dicit̃ in funere ꝑducta ad lamẽtabilem cantũ: quæ dat cætis modum plangendi: quasi in hoc ipm p̃fecta. Neuius. Hæc quidem me hercle p̃fica est: si mortuũ collaudat. Et præfecti dicunt̃ qui alicui rei agendæ p̃positi sunt: & p̃fectos vrbiũ Græci Latiniq; lingua Persica σατράπας: hoc est quinio Lucretię pater. Idẽ postea sæpe impatores fecerũt p̃sertim quãdo necesse erat eos ex vrbe, pficisci. Q̃uicquid intra vrbẽ admittebat̃: ad Præfectũ vrbis pertinebat: q̃cquid p̃terea intra centesimũ lapidẽ admissum fuisset. Audiebat seruos ad statuas ꝑfugientes. Itẽ dominos egẽtes & filioꝰ implorantes præsidiũ relegandi: de portãdiq; i insulã potestatẽ habebat: de adulteriis seruoꝰ cognoscebat: tutores dabat: & curatores: eorũq; rationes & acta reuidebat: mãcipia tuebat̃: de iniuriis per eos dominis illatis iudicabat: curã nũmulariorꝰ gerebat: & vt res omnes iusto præcio venirent hinc foꝰ boariũ, suariũ, piscariũ, olitoriũ ad p̃fectũ ptinebat: hinc oportebat dispositos stationarios milites ad tuendã populoꝰ quietẽ habere: curareq; vt quicqd vbiq; ad aures suas

J. Brut⁹.
Plynius.
Celsus.
Terenti⁹
Virgilius.
C. Iulius. Varro.
Plynius.
Cicero.
Virgilius
Cicero
Plautus.
Virgilius
Cicero
Quintil.
Cicero.
Seneca. Plynius.
Neuius.
Tarquinius

ficina. panifex panificiũ. Mõstrific⁹. Portẽtific⁹. Squammific⁹. Lanifica. Lanificiũ. Carnifex. Caro. Carnificinus. Carnificia. carnificor. Carnificiũ. Carnarius. Carnariũ. Carne⁹. Carnosus. carnositas. carnicula. Carũcula. Carna dea. Creo. Creator. Creatrix. Creatura. Recreo. Creatio. Recreatio. Cresco. Excreo. Excretum. Screo. Screatus. Cartissa. Ceres. Edilef cerealef. Impancror. Venefícus. Venefícia. Profecto. Afficio. Affectio. Affectus. Perturbatio. Affecto. Affectatus. sermo. Affectata. ofo. Affectata. ꝓba. Affectatio. Affectate. Affecta. affecto. Interficio. Officio. Effector. Officium.

Officiosus. Officiose. Officium. Officina. Taberna. Opifex. Tabernarius. Perficio. Perfecte. Efficio. Effectus. Efficientia. Efficax. Efficacia. Effecte. Proficio. Profectus. Proficiscor. Profectio. Presticio. Prefica. Prefectus. Satrapa. Prefectura. Prefect⁹ vrbis

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Prefectus annone. per delatores veniret. Præfectus annonę extraordinarius erat: hic vero cernendi frumēti curā habebat: Adu-
hi vndecūq;: & aduectū iusto p̄cio venire faciebat. Siquis vltra necessitatē habebat in mediū cogebat proferre:
hāc potestatē exercens Magnus Pompeius cū magna copia frumenti compata e Sicilia soluere vellet: & nau- Ma. Pompeius.
tæ haud committendā esse sæuiēti pelago classem responderūt. Salutarē illā reipublicę vocē dicit̃ edidisse. Na-
Prefectus vigilum uigare nobis necesse est: viuere nō est necesse. Præfectus vigilū incendiorū p̄cipue causa a diuo Augusto insti- August.
tutus fuit septē cohortibus ita dispositis: vt singulæ binas vrbis regiones p̄sidio tuerent̃. his p̄fectus vigilum
præerat qui de incensoribus: effractoribus, furibus, raptoribus, receptatoribꝰ cognoscebat. nisi tā atrox & tā fa-
mosa persona esset: vt remittenda ad p̄fectum vrbis cognitio videret̃. Hic mos erat ad plurimā noctē vigilare
armatū cum dolabris incedere: monere omnes vt ab incendio cauerent: & aquā quisq; in cœnaculo haberet: qua
Capsarius subito imminente ignis terror occurrere posset iudex p̄terea erat institutus aduersus Capsarios: q pacta mercede
Inficio. seruanda in balneis vestimenta suscipiebāt. Inficio quod est tingo: coloro. a quo lanarij ifectores appellati: & p
Infecto: metaphorā corrumpo, fœdo, cōtamino. a quo infectos dicimus: qui aliqua sorde vel aliquo morbo contaminati
Infectus. Imbuo Ifis sunt. In quos sensus & Imbuo accipit̃. vnde imbutū litteris: imbutū bonis moribus: hoc est p̄ditū & ornatū: &
Imbutus. perfusum dicimus. Item imbutū vitiis imbutū scelere: hoc est inquinatū. Varro. Quod te facere oportet litteris Varro
Imbutꝰ vitiis. imbutū solis Mineruæ. Cice. Plerūq; autē parentū p̄ceptis imbuti ad eorū cōsuetudinē: moresq; deducunt̃. im- Cicero
butū hoc est pfusi, infecti, inuinncti. Salustius. Auaricia pecuniæ studiū habet. quam nemo sapiens cōcupiuit: ea Salustius
quasi malis venenis imbuta: corpus animūq; virilē effœminat. Imbuta hoc est poluta ingnata. Vir. Illius arā
Inficio: Sæpe tener nr̃is ab ouilibus imbuet agnus. Imbuet hoc est pfundet: & ornabit. Itē a Facio Inficior deponens: Virgilius
Inficias. quod est nego. a quo fit hoc nomen Inficias solū habens accusatiuū casum in multitudinis numero: & dūtaxat
cum hoc verbo eo iungit̃. Dicimus enī inficias eo: inficias is & deinceps. Est autē inficiari: siue inficias ire ver-
Inficiator: bo negare: & quasi infectū hoc est non factū testari. nā negare aliq̃ī est etiā facto. Hinc Inficiator dicit̃: q negat
se vel debere: quod actor petit: vel admisisse quod accusator obiicit. Cicero. Nōne intelligebat: vt si ille inficiator Cicero
Inficiatio pbasset iudici ante petit i esse pecuniā q̃ esset deberi cœpta: & Inficiatio negatio. vnde status cōiecturalis dicit̃
Inficialis statꝰ inficialis in quo semp reus inficiat̃. & Infectū non factū. vnde est puerbiū illud: quod factū est, infectū reddi nō
Infectum. potest. Sufficio quod interdū significat satis sum. Vir. Nec nos obniti cōtra: nec tendere trū Sufficimus. Idem. Virgilius
Sufficio. Nec sufficit vmbo ictibus. Inēdū inficio maculo. Cice. Vt hi qui i cōuiuio purpurā sufficit post sanant medica Cicero
Suffectus mentis gbusdam. Nōnūq̃ subministro. Vir. Ipse pater danais aios viresq; secundas Sufficit. Hinc Suffectos Virgilius
Suffio. cōsules: & alios magistratus dicimus: qui in demortuorū locum substituti sūt. & a fio Suffio componit̃: quod ē
suffumigo. Ply. Hippocrates rutavulturū cā naturā suffire iubet. Idem. Alii carnē recentē hedorū pilo suffiunt Plynius.
eodēq; nidore fugant serpentes. Idē. Quid i contēti sunt fumo huius mixturę suffire vineas: fecūdo flatu conti Idem
Suffitum. nuo triduo. Vir. At suffire thymo. Hinc Suffitū secunda declinatiōe dicim? suffumigatū. Ply. Anisū dolores Virgilius
Suffitus. capitis leuigat Suffitū naribus. Quarta vero declinatione Suffumigatione significat: quēadmodū Suffimētū. Plynius.
Suffimentum. Idem. Et vulturū cōuersione suffitu excitāt. Idē. Quod & suffimētis gbusdā facere cōsueuerunt. Idē. Ob has Idem
causas equidē crediderim honorē lauro habitū in triūphis: potius q̃ quia suffimentū: fit cædes hostiū: & purga Idem
Suffitio. tio. Sufficio etiā aliq̃ī dicit̃. Idē. Orpheus & Hesiodus sufficiones cōmendare. Suffitor aūt dicit̃ qui buccis in Idem
Suffitor. sufflat ignē. Idem. Lycius Myronis discipulus fuit: qui fecit dignū p̄ceptore puerū sufflantē languidos ignes
Suffimentum. Suffimenta etiā a veteribus dicta sūt: quæ fieri solebāt ex faba: milioq; molito: mulso sparso: hæc diis eo tēpore
dabant̃ quo viuæ calcatę pilo impmebant̃. Eodē modo a Fio Exfio: quod est purgo. a quo Exfitꝰ purgatio: Ve
Exfio teres Exfir quoq; pro purgamēto posuere. Reficio recreo. Virg. Et saltus reficit iā rosida luna. Ply. Quū refi- Virgilius
Exfitus. ciendi animi gra id fecisset. Aliq̃ī tamē reficere (vt Vlpianus inqt) est instaurare: renouare: & qd corruptū est Plynius
Exfir. in pstinū statū reducere. Refectio modo p instauratiōe: modo pro recreatiōe ponit̃. Cōficio quod modo facio si Vlpianus.
Reficio. gnificat. Terē. Bonas me absente p̄fecisti nuptias. modo simul facio. Cice. Cōfeci quæ iussisti oia. Aliq̃ī interfi Terentꝰ.
Refectio. cio. Idē. Plagis p̄fectū ante oculos tuos cecidisse. Vir. Nuncvulnus, acerbū p̄ficit. Nonnūq̃ p̄ficio. Cice. Bellū Cicero.
Conficio. vt opinio mea fert: cōfectū iā haberemus. Ponit̃ aliq̃ī pro frango. Lucilliꝰ. Malo hercle vros cōfectores cardi Virgilius
num. Ply. Nucē dētibus p̄ficere: ac Plagæ imponere. & p colligo. Cicero. Per magnā dices ex illa re pecuniam Cicero.
p̄fici posse. & p p̄sumo. Teren. Quid hic nō videāt: me credāt p̄ficere argentū suū. Cice. Nec me lāguoribus læ Lucilius.
di qbus e sem. p̄fectus. Itē a facio declinat̃ Facto frequētatiuū qd in vsu nō est: sed, p eo vtimur alto frequētati- Plynius.
Facto uo Factito. Itē Facturio qd est Facere hoc est coire desidero. Plau. Facturit postq̃ ācillā aspexit. Itē Factor quod Cicero.
Factito. non significat negociorū gestorē: hoc est eū qui gerēdis negociis præest: vt vulgus existimat: sed eū qui vel vi- Terentꝰ.
Facturio. num vel oleū facit: aut aliud simile. Cato. Lectū stratū vbi duo custodes libere cubent: & tertius seruꝰ vna cū fac- Cicero
Factor. toribus vbi cubet. & Facesso qd modo significat facio. Vir. Impio læti parēt & iussa facessiūt. Modo recedo. Plautus
Facesso Liuius. Facesse hinc tarquinios: aut Corinthū: deuoluere retro ad stirpē fratri similior: q̃ pri. & facilis inēdū exo Cato.
Facilis. rabilis. Vir. Faciles venerare napeas: mō sine labore: vt dictu vel factu facile: hoc ē quod facile dici vel fieri po Virgilius
Difficile. test: cuius contrariū est Difficile: qd nō sine labore fieri potest. Difficiles terras Virgilius vocat: quæ sunt pene Liuius
Difficultas. steriles: quia nō sine difficultate ferunt fructū. Difficiles pmū terræ: collesq; maligni. Ab his Facultas & Faci- Virgilius
Facultates. litas: & Difficultas deriuata. Facultas pprie facilitatē agēdi significat: & qm̃ cū diuites sumꝰ facile q̃ volumꝰ
Facile agimus. (Vnde petroniꝰ arbiter. Quisqs habet nūmos secura nauiget aura: Fortunāq; suo temperet arbitrio- Petroniꝰ.
Faculter. Multa loquor: quod vis nūmis p̄sentibus opta. Et veniet: clausū Possidet arca Iouē) factū est: vt facultates p
Facul. opibus capiamus. Itē facultates dicunt̃ artes & disciplinę: qd per eas facile instruamur. Itē facultas pro vi & po- Plynius.
Perfacul tate pōit̃. Ply. Si mihi facultas dareꝰ vtrū mallem eligēdi. Itē a facilis Facile aduerbiū: qd & Faculter vete
Perfecacul. res dixere. & Facul. & Perfacul. & Persefacul: sicut a Difficilis Difficile aduerbiū. & Difficulter. & Difficul.
Difficilis. Itē a facio Faces dicta: q̃ postea Fax appellata est a lumine faciēdo vel qd facile ignem faciat: huius diminu-
Difficile tiuum est Facula incisus fustis: dicit̃ autē Fax siue Facula ad lumen faciendū: fitq; præcipue ex harundinibus
Difficulter
Difficul.
Faces.
Fax. Facula.

aridis. & piceis arboribus: & tęda: est autē Tęda Arbuscula ex laricū genere: & q̃si laricis morbꝰ: vt tęda fiat abū Teda
dātur est succo: & flāmis: & lumini sacrorū grata quā mares trū ferūt. Facē in nuptiis p̄ferre solebāt: siue ad ob Fex
seruandā antiquā cōsuetudinē: qd ante nō nisi noctu duci nouas nuptas a spōsis mos erat: siue in honorē Cereris
q̃ facē in quærēda Proserpina gestauerat: siue vt noua nupta ignem & aquā: q̃ duo sūt invita maxime nece ssa-
Virgilius ria: cū viro cōmunicare videret̃: etenī aqua quoq; a sp̄gi solebat siue vt casta puraq; ad sponsū p̄ficisceret̃. Vir. Virgilius
Helius Mopse nouas incide faces. Primā facē noctis p̄ncipiū vocitabāt: quod tū p̄mū vti face incipiūt. Gelius. Nam q
p̄ma fax noctis: & dēfiores esse tenebre cœpissent. Itē Fex excremētū: qd vnaquæq; res facit. vnde Fęculētus Feculentus.
fecis plenꝰ: & Fęcinia vitis de q̃ supra diximus. Et Fęcatū vinū: qd e fecibus expressū est. & Defęco qd est purifi- Fecinia vitis.
Plautus. co: q̃si fecē detrabo. Plau. Nūc defęcato demū aio: Egredior domo. Itē a facio Facies: q̃ est quasi quędā factura Fecatum vinū.
Virgilius totius corpis. vt diximus pomꝰ etiā p̄ specie. Vir. Quæ sceleraꝰ facies o virgo effare. Idē. Nec pingues vnā in Defeco
Idem faciē nascunt̃ oliuæ. Ab ea supficies appellata: q̃si supior facies: hāc eni Geometræ diffiniūt figurā: quæ lōgi- Facies.
tudinē & latitudinē habet sine altitudine: cuius termini lineę sūt: græci ἐπιφάνειαν vocāt planū: vna trū supficie Superficies
ptentū l̃ī est ipsam supficiē: a qua Supficiarius: de quo supra diximus: p̄terea a facio Factor: qd significat eū q Superficiariꝰ.
Cato. alterius mūalia negotia gerit: vt q vinū ex vuis, oleū ex oliuis expmit, fruges domū vehit & alia hmōi. Cato Factor.
Idem Stratūvbi duo custodes libere cubēt: & tertiꝰ seruꝰ vna cū factoribus vbi cubet. Idē. Leguli volūt vti olea caduca Factum
q̃ plurima sit: quo plus legat̃: factores: vt in tabulato diu sit vt fracida sit: quo facilius efficiāt. Itē Factū p re ge Factura
Virgilius sta. Vir. Fortia facta patrū: a quo Factura. & Factio: & Factiosus deriuant̃. Factura est ipa cōpositio rei: quā fa Factio
cimus. Factio est diuisio ciuiū in diuersa studia: cū aliq̃ se p̄ncipes ac pmarios facere in ciuitate conant̃: inē q̃s Factiosus
æmulatio est: & q eos sequunt̃ Factiosi appellant̃. Ipsi vero Factionū capita: siue factionū p̄ncipes dicunt̃ Per Factionum
Salustius fas & Nefas factiosorū multitudinē sibi cōciliātes. Salu. Inter bonos amicitia: inter malos factio. Capit̃ trū fa- principes.
Plautus. ctio, p opulētia: & auctoritate alicuꝰ in ciuitate. Plau. Istas magnas factiones. Solebāt itē vetēs his vocabulis Perfas. nefas
honeste plerūq; vti. vnde histrionū quoq; & q̃drigariorū factiones legimus. Facinus quoq; a Facio deriuat̃: qd Facinus
Salustius intēdū factū significat. Salu. Qui aliquo negocio intēti p̄clari facinoris: aut bonæ artis famā gerunt. Interdum Facinorosus.
Idem scelus. Idē. Sed in ea cōuiratiōe fuit. Q. Curius nat̃ haud obscuro loco: flagitiis atq; facinorib̃ cooptus: hic fa- Fecundus
Mu. Cu. cinorosos dicim̃ scelestos, flagitiosos. Itē a facio fit Fœcūdus qd faciat fructū: significatq; opimū: & abūdantē Fecunditas
a quo Fœcūditas abūdātia: & Fœcūde aduerbiū copiose. Itē ecōtrario Infœcūdus l̃ī est stenlis. a quo Infœcū- Fecunde.
ditas. & Infœcūde. Itē a facio facetus de quo supra dixim̃: q̃ verbis faciat qd vult. a quo Facetię dictę. & Face Infecundus
te aduerbiū: quidā trū a fando potius dictū volūt: vt supius ostēdimus. Itē Factitū ab alicuius similitudine factꝰ Infecunditas
vnde Factitia verba dicim̃: q̃ ab alicuius vocis similitudine facta sūt: vt balātes a balādo oues vocitatę sūt. Itē Infecunde
Faxo: qd significat facia: & Fio: qd passiuā eius verbi significatione habet: & fere cū his oibus cōponit̃: cū q bus Facetus
facio: vt Cōmouefio, Calefio, Frigefio, Tepefio, & reliq̃. & Fascis qd est lignorū: aut alterius cuiuscūq; rei con Facetie. facete
genies: quā ligādo facim̃: cui diminutiuū est fasciculus. Qm̃ aūt Lictores cū fascib̃ p̄ire solent Cōsules & ali Facititius
Virgilius os magistratus: factū est: vt Fasces vsurpem̃ pro magistratib̃ & honorib̃ q a populo p̄stant̃. Virg. Nō illū po Facitia verba
puli Fasces: nō purpura regū flexit & l̃ī tātū in nūero plurali: qa aut duodeci. aut sex fascib̃ vtebant̃. Itē qa fas Balātes. Balo
Idem ces lignorū: siue aliarū rerū graues sūt portātib̃: fascis aliquādo, p onere ponit̃. Idē: Cantātes vt eamus: ego l̃ī Faxo. Fio.
Idem te fasce leuabo. Idē: Iniusto sub fasce viā dū carpit: Hinc Fascelis Diana dicta ē a fasce lignorū in q̃ absconditū Commonefio.
Dianæ simulacrū Orestes Aritiā detulit: vt in fabula eius exponem̃. & Fascinū: cū oculorū: aut verborū: aut Calefio.
alicuius alterī̃ rei maleficio hoies ita ligant̃: vt liberi nō sint: nec mētis cōpotes. sæpeq; ad extremā matię deue Frigefio.
Virgilius niāt: a quo Fascino verbū. Virgi. Nescio qs teneros oculꝰ mihi fascinat agnos: & passiuū eius Fascinor: & Fas Tepefio.
cinatio nomē. Sūt tamē: q fascinū dictū putēt ἀπὸ τοῦ βασκαίνειν qd ē inuidere: & idē esse dicāt fascino: qd in Fascis.
uideo: sed falsū ē Neq; eī ppt̃ inuidiā solū: sed ēt odiū atq; ī̃micitias hoies fascinant̃. & fascinare nō ē inuidere sed Fascinum.
malefice alicui pniciē molīri: a q̃ fit Effascinare qd ē maleficiū tollere: sicut Excātare ē ēcantationē rescindere: Fascino.
Solinus siue incātatū liberare. Ponit̃ trū aliq̃ī effascino, p fascino. Solinꝰ: Quædā i terra Africa hoīm familiæ sūt voce Fascinor.
atq; ligua effascinātes: q̃ si impēsius forte laudauerit pulchras arbores: segetes lætiores: ifātes amœniores. egre Fascinatio.
Plynius. gios equos pecudes pastu atq; cultu optimas: emoriant̃ repēte. Ply. Esse eiusdē gnis in Tribalis: & illyriis adhi- Effascino.
Idem. cit Isogonus: qvisu quoq; effascinēt. Idē: Fœminas quoq; q̃vbiq; duplices pupillas habeāt: visu effascinare. Ci- Excanto.
Cicero. q̃q; apud nos auctor ē. A fascino dicti sūt Fescinini versꝰ: q canebant̃ in nuptiis qa fascinū putabant̃ arcere q̃ni's Fescinini versꝰ
alii a Fescenio vrbe appellatos malint. Itē a fio Fides: qd fiat qd dictū ē quēadmodū iferꝰ ostēdem̃. PORTI- Fescenium
CVS CLAVDIA. Claudius inter cætera opa publica quæ multa & eximia ædificauit: porticū quoq; fecit. Fides
Nero Quā ex nomine suo Claudiā nūcupauit Hāc Nero destruxerat: vt pleraq; alia: quo domū aureā ædificaret. Do Porticꝰ Claudia.
Domitianus. mitianus vero eādē restituit sub p̄stino titulo. EXPLICAT DIFFVSAS VMBRAS. Diffūdit: atq; ex Explico
tēdit Ea. n. p̄cipite cā porticus ædificabāt̃: vt supra diximus: q̃ solis feruorē & repentinos ibres arcerent̃. EX Explicator.
Cicero. PLICAT. Extendit. Explicare enī, pprie extendere est: atq; emittere. Cicero: Explica atq; excute itelligētiam Explicatio
Idem tuā. q̃niā ātē q̃ extēdūt̃ p̄fectus vident̃: capit̃ explicare pro explanare: atq; ostēdere. Idē: Vt q̃dā sibi cōcedant̃: q̃ Explicatissimus
Ouidius. facilius q̃ volūt explicent Itē, p extrahere: Ouidius: Atq; explicat ensē: & p exhibere: pferre. Martia. Explicat Explicatius
Martia. & cœnas vnica mēsa duas. Idē. Vt cōuiuia sūptuosiora. Nigræ sordibus explices monetæ. Ab hoc fit Expli- Explicatissime
Idem cator, Explicatio, & aduerbiū Explicite. Itē Explicatior, Explicatissimus, Explicatius, Explicatissime. A Pli- Plico
co aut cōpositū est Explico: nā plicare nectere est: & veluti rugas facere: tractū a græco πλέκειν: qd nectere est: Amplector.
A quo Amplector: & Cōplector: dicta sūt q̃si circūnecto: & Cōnecto & frequētatiua horū Amplexor & Cōple- Complector.
Virgilius xor: & Amplexus & Cōplexus noīa. Vir. Sceq; Amplector limina portę. Plyni. Post dulcē mutuūq; cōplexū Ampleor.
Plynius. ambo discessim̃. Gellius. Eūq; amplexus atq; exosculatus est: hinc etiā Circūplector. Salu. Cū mōtē vndiq; cir Complexor.
Hellius. cūplexis obsideret. & Plexa ligata: a quo Perplexa: intricata atq; abstrusa. & Perplexe aduerbiū hoc est iplicite Amplexus.
Salustius inordinate: & Perplexabile figurat̃ per quod aliud auditur: aliud sentitur. Plautus. Nec vllum verbum facit Complexus
Plautus. Circumplector.
Plexa.
Perplexa
Plecto.
Perplexe
Perplexabile

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

perplexabile. Plecto vero qd ſignificat ferio: cuius paſſiuū eſt plector: nō ἀπὸ τοῦ πλέκω deducit qd eſt ſplico: vt qdam ignari tradiderūt: ſed ἀπὸ τοῦ πλήττω ferio: a quo & πληγή dr: hoc eſt plaga: & πλήκτου plectrū. Eſt aūt plaga, ꝓpe pcuſſio vulnus verber. Vir. Plagiſq; pemptū: Tunſa p integrā ſoluunt viſcera pellem. Virgilius

Plaga
Plagiarius

Hinc plagiarius dr q hominē emit: quē ſcit liberꝫ eſſe: & qui hmōi hoiem ſciens vēdit: aut p ſeruo tenet. Item q libertū emit vēditve. Itē q ſeruo ſeruęve pſuadet vt a dño dñave fugiat: vel eū eāve iuitō vel neſciēte dño dñave celat vinctū habet emit vēditve. Dictus Plagian⁹ qd lege Fania plagis dānatus eēt. Lex ipa Plagiaria: crimē plagiū vocat. Martia. Impones plagiario pudorē. Plagiariū vocat furē librorꝫ ſuorꝫ: & illos tanq̄ ſuos tenētē Martia.

Lex. Fania
Lex plagiaria

Per metaphorā trī Plage maiora rhetia vocant: de qbus ſupra diximus: qd Plagis hoc eſt foramibus plena ſūt Virgilius

Plagium
Plage.

Vir. Rhetia rara plage. Itē ſpacia ampla vel cæli vel terræ q̄ etiā Tractus vocat: & a græcis dicunt Climata. Idē. Ętherea quos lapſa plaga Iouis ales aperto Turbabat cælo. Idē. In medio dirimit plaga ſolis iniqui. Item plaga grande linteum eſt de quo ſupra diximus: cuius diminutiuū eſt Plagula. Aliqñ etiā ps lecti eſt: aliquādo totus lectus. Varro. Eburneis lectis & plagis ſigillatis. Plectꝫ vero inſtrumentū quo fides pulſant. Martia. Ferula ne trito tibi poſſice puſtula ſurgat Exornēt docilē garrula plectra lyrā. Plectꝫ etiā dr calcar æneū qd olim gallis gallinaceis addebat: dū inter ſe pugnarēt. A noſtris aliqñ Pecten vocat: qd græci dicūt plectꝫ. Applico plico aūt cōpoſita fiūt Applico: qd ſignificat admoueo: ita vt hæreat hoc eſt adnecto. Circūplico circūnecto Replico aliqñ diſſoluo. Plau. Replica ricā: atq; extēde. Aliqñ rurſus explico. Ply. Quā ſæpius idē replicaſſet. tandem pſuaſit. Implico innecto inuoluo. Martia. Implicitā viſco pdidit ille fugā. Aliqñ orno. Plau. Implicat ad ſpeculū caput. Supplico: rogo pcor. Plicari eniūetes pcando: & genua eius cui pcabant attingere ſolebant ac ad ea q̄ſi adorātes man⁹ tēdere. Ab hoc ſupplex dictus: q ita pcat: & Supplicit aduerbiū. & Supplicatio eiuſmodi pcatio. & Suppliciū qd mō p ſupplicatiōe accipit. Salu. In ſuppliciis deorꝫ magnifici. Idē. Nō votis neq; ſupplicīs mulieribus deorꝫ auxilia parant: ſed vigilādo, agēdo, bene cōſulēdo, ſpera oia cedūt: mō. p cruciatu & pœna: qa ſupplices eſſe inde pcanda pœna hoies cōſueuerūt. Vir. Spero etiā mediis ſi qd pia numina poſſunt Supplicia hauſurꝫ ſcopulis. Quidā trī ſupplico nō a plico: ſed a plicādo dicū exiſtimāt q̄ſi ſupplaco. vñ Subuoſplaco placo, p eo qd eſt ſupplico. aliqñ apud veres inuenit Cōplico: pnecto ſimul plico. a quo Cōplex dicit pticeps ſceleris: & qui in eodē crimine veluti cōnexus eſt. Itē Cōplicatio notæ ſignificatiōis. Itē a plico fit Duplico. Triplico. Quadruplico. Triplex. Quadruplex: Multiplicit: & ſi qua alia ſūt hmōi. Itē Poples ps pedis. q̄ genu opposita eſt: dicta φ poſt plicet. VMBRAS. Vmbra eſt aer carens ſole: qd fit alicuius corpis obiectu. pſertim nubiū. vnde qd ἀπὸ τοῦ ὄμβρου qd imber eſt vmbrā vocatā exiſtimant: qd oēs vmbræ humidę ſūt. Itē vmbræ dicunt q̄s fecīt pictores: vt imagines q̄ planę ſunt: ſolidæ videant: qd dicūt Adumbrare. a quo adumbrare aliqñ, p honorare accipit. Inumbrare vero & obumbrare eſt tegēdo vmbrā facere: & qd dicit opacare: p metaphorā trī ponit, p tueri atq; defendere: q̄ trāſlatio ab arboribus ſūpta eſt. Virg. Et magnū reginæ nomē obumbrat. Ab vmbra Vmbroſū dicimus opacū. Vmbratile vero qui vmbra detētus eſt. vt vita Vmbratilis dicit vmbra atq; ocio marceſcēs. Itē Vmbrifer lucus dr ab Vmbra ferēda. Vmbræ etiā inferorꝫ imagines vocant Virgilius

Subuoſplaco
Complico.
Complex
Complicatio
Duplico.
Triplico.
Quadruplico.
Duplex
Triplex.
Quadruplex.
Dupliciter.
Tripliciter.
Quadruplicit.
Multiplico.
Multipliciter.
Poples.
Umbra
Adumbro
Inumbro.
Obumbro
Umbroſus
Umbratilis
Umbrifer.
Umbre.
Umbella
Umbria.
Sentino
Sentina.
Imber.
Diffundo.
Fundo
Fuſum.
Fuſſile.
Fuſorium vas.
Fuſor.
Fuſoria ars.
Fundo.
Vergo
Futile vas.
Futiles.
Futio
Effutio.
Futile
Futiliter.
Futuo
Futo.
Confuto.
Refuto
Confutatio.
Refutatio

Vir. Vmbrarꝫ hic locus eſt: ſomni: noctiſq; ſopore Corpa viua nefas ſtygia vectare carina. Itē Vmbræ in neptunalibus caſæ frōdeę dicebant. Ab vmbra diminutiuū fit Vmbella. Itē Vmbria: qd ea regio, ꝓpter altitudinē mōtiū: & vicinitatē Apennini vmbroſa ſit: q̄uis aliq ἀπὸ τοῦ ὄμβρου poti⁹: hoc eſt ab imbre noīatam voluīt: qd Vmbri oim Italiæ populorꝫ antiqſſimi inūdatiōe trahꝫ imbrib⁹ ſupfuiſſe credant. Eſt aūt Vmbria q̄ ab Apennino ac etiā vltra incipiēs: vſq; ad ſinū Adriaticū extēdit: multis pclara vetuſtiſſimis oppidis: ſed ī pmis ſentino meo: & Fano fortunæ: quorꝫ ſi in adriatici littore int Senogallia ac Piſaurꝫ nō lēge a Metauro amne ſitū eſt: illud ad octauū lapidē ab Apennino, ꝓpter flumen. Sētinū fœlix vtrūq; & locorꝫ amœnitate: & frugū copia: & hoīm ingeniis. Nec imerito alterꝫ a fortunæ fœlicitate nomē habet. Alterꝫ ab acumine ac ſubtilitate ingenii. Vetes eni Sentinare dixerūt ſatagere: ac ſubtiliť piculū euitare. a Sentina nauis: quā quiſq; vt aq̄ liberet: euacuare ꝓtēdit. Cecilius. Capit pſiliū poſtq̄ ſentinat ſatis. Mihi qdē vtriuſq; oppidi iucūdiſſima cogitatio eſt. In alto cōceptus in altero natus: iuvtroq; educat⁹ vtriuſq; ciuis ſū: vtrūq; eſt mihi ſolū, ꝓpt qd nō immerito: me alii Fanēſem: alii Sētinatē vocāt. Par mihi ergo vtrūq; charitas eſt: par beniuolētia. Ab vmbra Vmbri dicunt Vmbriæ populi coloniq;. DIFFVSAS. Sparſas. Diffūdere. n. ſpargere eſt qd a fūdo cōponit. Propę trī fundere liq̄facere eſt. vñ metalla dicimus fuſa: hoc ē liq̄facta: Ply. Fuſo acſupiniecto plumbo. & Fuſile: qd fūdi pōt: ſicut ductile qd pōt duci atq; extēdi. & Fuſorium vas in quo metalla fundunt: hoc eſt liq̄fiūt. & Fuſores q fundūt: & ars Fuſoria ars fūdendi, miſcēdi, trāſmutādiq; metalla in qua multi ludibrio habiti ſūt: q dū cupiunt ditiores fieri ad inopiā redacti ſūt: trib⁹ nūn rebus: ſpe ſcilicet & ſtultitia & fuligine diuites. Q nū vero q̄ fuſa ac liquida ſūt ſpargi ſolēt. Fūdere, p ſpargere frequētiſſime vſurpam⁹. Claudianus. Et peſſima fuditvina cadis Apuleius. Lachrymulā fudit. Vetes trī Fūdere & Vergere in ſacris ita accipiebāt: vt fūdere eſſet ſupina manu libare: qd fiebat in ſacris ſupis. Vergere aūt cōuerſa manu in ſiniſtrā ptē ita fūdere: vt patera ꝓuertat: qd in feris in ſacris fiebat: hoc aūt ad explorationē victimarꝫ ptinebat: etenī ſi nō ſtupuiſſent aptiſſime iudicabantur Fūdere ēt p metaphorā, p ſternere capimus. Vir. Quā ſeptē ingētia victor Corpa fundāt humi. Aliqñ, p abundant pbere. Ipa tibi blādos fundent cunabula flores. nōnunq̄, p, pfligare. Saluſtius. Bis fuſos milites. Virgi. illi etiā ſi quos obſcura nocte per vmbrā Fūdimus inſidiis: totaq; agitauimus vrbe. A fūdo cū ſpargo ſignificat Futile vas dictū latiſſimi oris ex altera parte artū: qd ſtati poſitū effūdebat. Vtebant eo in ſacris deæ veſtę a quo futiles dicti: q cōtinere tacēda nō poſſunt: ſed ea effundūt. & Futire effluere. a quo Effutire imprudēter & mēdacit loqui. Apule. Leuis homo & futilis ac rimarꝫ plenus. Terē. Verꝫ iſtoc de noīe eo pperā olim dixi: ne vos forte iprudētes foris effutiretis. Itē Futile & Futiliť aduerbia. Enni⁹. Vt qd factū eſt futile: amici nos feramus fortū. Futuere quoq; obſcœnū verbū hinc declinatū eſt: cum nihil aliud ſit q̄ ſemen: hoc eſt genitura effūdere. Futare vero arguere eſt. vñ fit Cōfutare & Refutare: a qbus Cōfutatio & Refutatio: ſi ē redargutio

Virgilius
Martia.
Virgilius
Jdem
Jdem
Varro.
Martia.
Plautus
Plynius.
Martia.
Plautus
Saluſtius
Jdem
Virgilius
Virgilius
Jdem
Saluſtius
Virgilius
Virgilius
Apuleius
Cecilius
Cludis.
Apuleue.
Virgilius
Jdem
Saluſtius
Virgilius
Apuleius
Terenti⁹.
Ennius

eorꝫ quæ aduerſario dicta ſūt. Interdū trī vetes Cōfutare, p cōmouere poſuerūt. Titinius. Coccys magnū æuū qñ ferunt: paruula cōfutat trua. in ēdū, p pfundere. Teren. Cōfutauit vbis admodū iratū patrē. Sed hæc a Fando potius deducta exiſtimāt: a līa in u puerſa: vt refutare ſit facta: hoc eſt dicta redarguere. Cato. Futauit vſus eſt, p ſæpius fuit. Itē a fundo Infūdibulū: qd eſt inſtrumētū quo i vaſa liquores infundunt. Idē. In cella olearia hæc opus ſūt. Dolea olearia & opcula. Seſtariū dearū vnū, labellū vnū, infūdibula duo, pōgiæ duę: & Fūda: qd mō genus retis eſt qd in orbē ſpargit: dicit q̄ alio noie Reticulū. Vir. Fūda iā verberat amnē: mō ſacculū ſiue marſupiū in modū retis factū: in quo pecunię & alia gerunt. Macrobius. Solebat deſcēdēti a palatio Cæſari honorificū aliq̄d epigrāma porrigere Græculus. Id cū fruſtra ſæpe feciſſet rurſuſq; eū. i. factꝫ vidiſſet Auguſtus Breue grecū manu ſua in cartha exarauit Epigrāma. Pergētī dēde ad ſe obuiā miſit: Ille legēdo, laudare, mirari tā voce q̄ vultu. Cūq; acceſſiſſet ad ſellā: demiſſa in fundam pauperē manu paucos denarios protulit quos principi daret. Adiectus hic ſermo ιωνικὰ τὰ τὴν τύχην σὴν σεβάσθεοὶ πλέοπτοὶ χὸν πλέονεξὶ δόμυ hoc eſt. Nō ſm fortunā tuā Auguſte: ſi plus habuiſſem plus dediſſem. Secuto oim riſu diſpēſatorē Cæſar vocauit: & Seſtertia centū milia numerari græculo iuſſit. Dicit hoc ſacculi genus etiā Reticulū. Horati⁹. Reticulū panis venales inter onuſto forte vehas humero Marſupiū ſacculū ad tenēdas pecunias. Cato oſtēdit. Et quod pſpicuū eſt maiorē curā habere nos marſupii noſtri q̄ vitæ nr̄æ. Modo Circulus ex auro ſiue alio metallo: quo gēmæ ita nectunt: vt aurꝫ nō niſi margines amplectat. Ply. Heterizuſa in, pprio vti arbitror cognomīe velut e multis eiuſdē generis cōpoſita gēmis. Quāobrē pſtantiores funda claudunt. i. patentes: nec pterq̄ margines auro amplectēte. Idē. Funda includunt pſpicuę: cætis ſubiicit aurichalchū. Fūda etiā inſtrumentū eſt e funiculo factū: quo fundant: hoc eſt iactant lapides. Teren. Nimis vellē fundā tibi dari quo illos ex occulto cædes. Ab hac fūditores vocitati: q fūdis magnis dimicāt. Saluſtius. Ipe cū expeditis cohortibus adhuc fūditorꝫ & ſagittariorꝫ delecta manu. Itē a fundo fuſum aduerbiū: hoc eſt ſparſū: & fuſus quo nent mulieres: qd dū trahit voluendo q̄ſi liq̄fieri videt: ꝓpt qd Græci Cnicon herbā: ex qua, ꝓpter gracilitatē & rigiditatē caulis antiquę mulieres collos facere ſolebant: Atrachtylida vocāt: qd ex ea fuſus liquet. Græci enī ἀτράκτον fuſū dicūt ὑλίζειν liquari: hæc herba ex aculeata genere eſt. Italiæ ignota. Ęgiptii ex ea oleū faciūt. Semen eius candidū eſt: & grāde amarūq;. Itē Fūdus qa fundit quotquot annis multa: & Fundū qd, pp̄e eſt ima ps vniuſcuiuſq; rei: quæ aliqd in ſe liquoris cōtineat vel ad ꝓtinendū facta: vt dolii: nauis: aluei flumis: lacus maris. a quo fit Fūdamētū & aduerbiū Funditus: hoc eſt a fundo: ſicut Cælitus a Cælo. & Profundus qd, pprie imū ſignificat: vt pfundū mare: dictū qd porro habeat fundū. aliqñ trī ponit, p alto. Vir. Ni faciat maria: ac terras cælūq; pfundū. Quip pe ferant rapidi. Ab hoc pfundior Profundiſſimus. Profunditas. Profunde Profundius. Profundiſſime aduerbia. & Fuſcina tridens Neptuni: hoc eſt telum triſulcū piſcatoriū: qd fundo natātia capiat: hoc etiā retiarii in gladiatoriis ludis vtebant. Iuuena. Vicerat hoc mōſtrꝫ tunicati fuſcina gracchi. Eius diminutiuū eſt Fuſcinula: & Fundo Fundas: qd eſt firmo: & quaſi fūdamētū facio: ſtabilio: transferunt ad incorporalia. Quintili. Fundatā paternis: auitiſq; opibus domū. Ab hoc Effundare dicimus a fūdo euertere. Cecilius: Res. P. amiſſo & effundato pulcherrimo nō paruā fecerat iactura. Fundamēta vero facere eſt qualiacunq; fundamēta facere & quaſi rei dare pncipiū. Sueto. In ara capitolina nouę domus fūdamenta iecit. Sed hoc quoq; ad incorporalia transfert. Cice. In quo templo q̄tum in me fuit ieci fundamēta pacis. Ab hoc Fūdatio deducit. & Fundator & Fundamen. & Fundamētū. A Fūdo fundis cōpoſita fiunt. Circūfundo: qd eſt circū circa aſpgo. Apulei⁹. Atq; eo liquore ſtabulū omne circūfudit. Offundo qd eſt inuicio. Cicero. Hic error. & hæc doctorꝫ animis offuſa caligo eſt. Perfundo cōſpergo. Ouidius. Perfuditq; genas lachrymis. Effundo ſpargo. Plau. Totāq; effudit fideliam: hoc eſt ſparſit quicqd in fidelia erat. Fidelia enī vas erat Samiū variis aptū vſibus. Idē. Multi congiale plenam faciā tibi fideliā. Hinc per metaphorā effundere capit, p emittere. Vir. Ruuntq; effuſi carcere currus. Itē pſternere, pfligare. Saluſt. Effuſo ac, pfligato peditatu paulatim retrocedere cœperūt. Veteres etiā Effutos pro effuſos dixere: ſicut Mertat pro merſat. Profundo ſupra modū expono. A quo Profuſus dicit: qui ſupra modū ſumptuoſus eſt. Teren. Profundat peat nihil ad me attinet. Aliqñ tamen Profuſus ponit, p eo qd eſt abiectus iacēs. Plau. Profuſus ſqualles: ſordidus: ab oībus derelictus. Refundo: qd eſt repēdo. Seneca. Id erat: nō tā accipere beneficiū: q̄ refundere. Propę trī refundere eſt qd ſparſū erat reſtituere. Idē. Quicqd deerit ex meo refūdā Capit aliqñ, p euomere. Ply. Quod heſterna crapula ingurgitauerat: palā refudit. Infundo qd eſt liquidū aliquod vtputa aquā, vinū, oleū, inuicio. Apicius. Oleū i fundito: ad ignē liquefacio: piper addito. Supfundo liqdi aliqd ſupaddo. Ply. Reſinæ momētū cū aceto ſupinfundo. Suffundo, extrinſecus fundo: cū infūdo poti⁹ de interiori parte dicat. Vir. At ſi virgineū ſuffuderit ore ruborē Ventus erit. Hinc fit Suffuſio: q morbus eſt oculorꝫ. vulgo Catharactē vocāt: hæc Paracenteſi curat. Eſt aūt παρακέντησις quæ manu fit a chirurgis dū curari alīt morbi nō poſſunt. Inumgit puſlocus. Deinde vel acus vel hamulus infigit: idq; paracēteſis dicit. Suffūdere vero ſubiicere eſt. a quo Suffundatū ſubiectū dicimus tractū a fundamēto. Varro. Qui in domibus lateritiis: paululū modo lapidibus ſuffundatis vt humorē fugerēt habitabāt. Cōfundo, pturbo cōfuto oppmo. Plyni. Et ſi miſceant facile ꝓfundūt colorē. Seneca. Facile hoc modo aduerſariū pfundi. Itē a fundo Funis deducit qd dum trahit atq; attenuat limū fundi videat. Ab hoc fit diminutiuū Funiculus: & Funalia hoc eſt cerei: qd ante vſum papyri Funes circūdatos habere veteres ſolebāt: & ab hoc fit Funus qd incēſi funes mortuis pferebant. Funus, pprie eſt pōpa illa quæ fit in exequiis mortuorꝫ. Ennius. Nemo me lachrymis decoret: nec funera fletu faxit. Aliqñ trī ponit funus, p morte. Vir. Nec moritura tenet crudeli funere Dido. Aliqñ, p cadauere Teren. Effert funus. Nōnunq̄, p ſepulchro. Vir. Ergo inſtauramus Polidoro funus. Hinc funerare ſepelire ē & Funereę dicunt mulieres ad q̄s ptinet funus: vtpote ſoror & mater. Idē. Nec te tua funera mater, ptexi: pſſi ue oculos: aut vulnera laui: & Funebre: qd ad funus ptinet. Vnde Funebris pōpa dr. Quinti. Quid ſibi velit ille funebriū lōgus ordo pōpar. Nā pōpa græca vox eſt: ſignificatq; apparatū ſolēnē cū oſtētatiōe: & ſpe q̄dam

Titinius.
Terenti⁹.
Cato.
Jdem
Virgilius
Macrobi⁹
Horatius.
Cato.
Plynius.
Jdem
Terenti⁹.
Saluſtius
Virgilius
Juuenis.
Quintil
Cecilius
Sueton⁹.
Cicero
Apuleius
Cicero
Ouidius.
Plautus
Jdem
Virgilius
Saluſtius
Terenti⁹.
Plautus
Seneca.
Jdem
Plynius
Apicius.
Plynius
Virgilius
Varro
Plynius.
Seneca
Virgilius
Jdem
Saluſtius
Virgilius
Virgilius
Jdem
Quintil.
Cicero

Futauit
Infundibulum
Funda.
Reticulum.
Reticulum.
Marſupium
Funda.
Fundtor.
Fuſum.
Fuſus
Cnicos.
Atrachylida
Fundus.
Fundum.
Fundamentū.
Fundtrus
Celtrus.
Profundus.
Profunditor
profundiſſim⁹.
Profunditas.
Profunde
Profundius.
Profundiſſime
Fuſcina
Fuſcinula
Fundo
Effūdo effūdas
Fundamenta
iacere.
Fundatio.
Fundator
Fundamen.
fundamentum.
Circumfundo
Offundo.
Perfundo
Effundo
Fidelia.
Effutus
Merto
Profundo
Profuſus
Refundo
Infundo
Superfundo
Suffundo
Suffuſio.
Cataracta
Paracenteſis.
Suffundo
Suffundatum.
Confundo
Funis
Funiculus
Funalia.
Funus.
Funero.
Funere
Funebre.
Funebri pōpa
Pompa.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

triumphi. vnde & πομπεῖον graeci triũphare dicũt. Hinc & Eunery & ludorum ac spectaculorum Põpe dicitur. Cicero. Sed iam e põpa in veram aciẽ descendamus: & Funeralia qeqd ad exequas ptinet: & Funebres tibiae qbus in funere canebat: qs flamini audire putabat illicitum: & Funestũ funere inquinatũ a q̃ fit Funesto verbũ cuius passiuum est Funestor: & Funestata domus dr: q̃ aliquo funere affecta est. Plau. Paternam funestati domũ: Funestare etiã qnq; p cruẽtare accipit: & funestum p mortifero: & cruento. Seneca. Vox illa funesta Reipu. lẽ est cruenta mortifera: Fungor quoq; nõnulli q̃si fumus ago dictũ existimant: pprie. n. fungi finire est: vñ vita Functus dicitur q finiuit vitam lẽ est mortem obiit: cuius significatiõis: & ab lẽ cõpositum est Defuct. Vir O tandem magnis pelagi defuncte pichis: lẽ est q finisti: et euasisti pericula. Titus Liuius. Defũcta morbis corpora salubriora esse incepere: hoc est corpora quae finierũt & euaserũt morbos. Legit & Defunctus per se: hoc est mortuus & defunctus morte: hoc est q morte obiit. Accipimus tũ frequent fungor p eo quod est officiũ: ac munus ago: vt fungor magistratu: fungor ptura: fungor legatione: fungor officio mihi delegato: fungor munere iudicis & similia. Fungũ etiã sũt q a funere agẽdo vocitatũ existimẽt: qd piculosissimũ sit vescẽtibus cum pẽsertim cũ vel caligans claruus: vel calybis rubigo. aut pãni aliqs marcor affuerit: aut si serpens pmo patescentẽ adhalauerit. Hinc visus est totas aliqñ familias pimere. Sic extinctũ tradũt Anneũ Serenũ pfectũ Neronis vigilum: & Tribunos ac centuriones quosq; qui cũ eo in cõiuio fuere vt mixy sit tantã ancipitis cibi esse voluptatem. Plura aũt fungory genera memorant. In pmis Boletus ob id maxime toto orbe notissimus: qd eo extinctus est Tyberius Claudius: dato eo veneno a cõiuge Agrippina vt quidã volũt: quod eius cibi auidissim esset. Vt alii ab Haloto pgustatore. dũ in arce epularet cũ sacerdotibus: iussu eiusdẽ Agrippinae: Cõsilio Locustae maleficae: auxilio Xenophontis medici. Ply Optimus qdem cibus est Boletus: sed immẽso exẽplo in crimẽ addictus: veneno Claudio pncipi p hanc occasionẽ a cõiuge dato Agrippina. Quo facto illa terris venenũ altery: sibiq; ante oẽs Neronẽ suũ dedit. Optimus hic esse inter fungos a veteribus putabat. Iuuen. Vilibus ancipites fungi ponent amicis: Boletus dño: sed qualẽ Claudius edit ante illũ vxoris post quẽ nil amplius edit. Martia. Dic mihi qs furor est turba spectãte vocata Solos Boletos Ceciliane voras. Quid dignũ tanto ventriq; gulaeq; precabor. Boletũ qualẽ Claudius edit edas. Hic ita nascit. Volua pus in terra gignit: ipe postea in volua ceu i ouo luteũ: & tunicae ei in cibo par grã: dũ infans ẽ Boletus: rũpit illa hoc nascẽte: mox in pediculo totũ corp absumit: orit: occiditq; intra septimũ diẽ. Cetis fungis lẽtior natura: origo fere oibus expitnta arbory: tutissimi olim existimati sũt ruffi: & minus diluto rubore q̃ Boleti: pximi q candidi sũt: & in pediculo veluti apicem flamis habẽt. Post hos q in iferiori: & cõcaua pte ruffescũt supiori pte cãdorẽ habẽtes: vulgo qd in pratis nascit Pratẽses appellati: Sequunt deinde Suilli: genus venenis accõmodatissimi: & q tota sape puinia intemerunt Tutiores aridi: i plerisq; n. Italiẽ ptibus siccant. Sũt pterea & ab oui figura Ouati dicti: & a spõgiẽ similitudie Spõgioli. & a digitis Digitelli. & a porrigine Porriginosi: & q fine pediculo nascunt: q̃si tuberibus similes nisi qd sũt candidissimi Pezice. Multary pterea arbory fũgi sũt nõ ita putriosi: pertim q fiunt ex fico: ferula: fago Robore: Cupresso: Sãbuco: Castanea. in pmis pst ãtes gignit: & oim maximos vt fungus vn pluribus sufficiat cõiuuis. Lacinias vocãt qd Laciniosi sint: & visu quoq; voluptatẽ afferant. Sed oẽs odore simul ac sapore: & inocentia superãt: q e spinary radicibus vere nascunt. Spineoli pptea: a pleriq; etiã Pruneoli vocitati: ignoti prorsus vetenb quo certe inẽ tot gulae irritamẽta mirandũ est. Cõmẽdant etiã q ex cardory radicibus autũno nascũtur. Cardeoli ex argumẽto noãti: ipsi quoq; int pmos innocui. Tutiores putant fieri quoscũq; fungos: si cũ carne coquant: aut cũ pediculo piri. Itẽ si pira pfestum sumant: vel si coquant in aceto. Est & aliud mirabile fungi genus: qd ex lapide nascit quẽ Lynceũ vocãt. Est int aialia ex Lupory ceruariory genere: qd Lynx vocat: maculoso tergore: de quo Vir. Et maculosẽ tegmine Lyncis: hu aialis vrina coire in duriciẽ calculi manifestũ ẽ: qd lynx pseuties iuidia humani generis ne ea egenies in nostry trãseat vsũ: egestũ liquorẽ statũ harenary tumulo pegit. Inuẽtus hic lapis sub tra q̃si plãta occulit. In siccitate aq̃ rigat. Nascunt ex eo fũgi paulati crescẽtes plures simul: & i cibo sapidissimi: & dolori renũ ac frãgẽdo educẽdoq; calculo munifice vtiles. Dũ fũgi scindunt pediculi: quẽ fixa in lapide remanet: spacio tpis lapidescit. Sic augeẽ pinue lapis: & plures quotãnis fungos germinat. Ignorauerẽt lẽ veteres tũ gigni ex lyncis vrina lapillũ quẽdã scripsere vtilẽ dolori renũ: quẽ Lyncurium vocant. Theophrastus lapidẽ hũc succino similẽ esse colore: & appropinquantia similiter attrahere magno erore affirmat Agaricon quoq; fungus est in arbonbus nascens circa bosphory colore candido: & in gallia: Sed qd in gallia nascit nifirmius habet. Sũt etiã quarundã arbory fungi magnitudine: duritia & eq̃litate q̃dã isignes qbus p strigilib vtunt pserti q caluã crinibus nudã gerũt. Itẽ alii qb vtunt aridis p fomitib: ignẽ in iis vel attritu lignory: vel excussu lapidũ q̃s ob id ignarios vocãt Cõcipiẽtes. In lucernis quoq; atq; Cãdelis orini sapenumero fũgos cernim q̃s futuri ibris idices esse cõmemorãt. Vir. Nec nocturna qdẽ carpẽtes pẽsa puellę. Nesciuere hyemẽ: testa cũ ardẽte viderẽt Scitillare oleũ: & putres crescere fũgos. Itẽ Fũgi sape i ãno nascunt: lẽ est vlcera q̃dã q̃ simillima fungis humida semp & odore admodũ fœdo quae si hyems sit gelida: si aliud tps frigida aq̃ fouent deiñ squãma aeris cũ fuligine calce ispergit: & si hac rõne nõ tollunt scindunt pus deinde candenti ferro adurunt. A fũgo fit Fũgosus adiectiuũ: quẽ admodũ a spõgia spõgiosus: significatq; rary & lenẽ ad humilitudinẽ fungi. Ply. Est calamus crassiore lõgo: & tenui foramine: hũc totũ fungosa replet medulla. ab hoc Fũgositas dicit. Idẽ. Tota Fũgositas derasa. REDDITA ROMA SIBI EST. Restituta est Roma i libertatẽ Nã q̃ pus Neroni subiecta erat: te pfide sua facta ẽ: lẽ est libera: nec alẽi parẽs q̃ sibi Romã. Roma vrbs Italiae regina vrbiũ: totius mũdi caput hẽc paruũ ab initio oppidũ fuit a iuuẽtute latina Valentia appellatũ: quod cũ Euãder ad ea veniẽs loca extẽdisset: seruata impositi pus nois significatiõe Romã nũcupauit: siquidem graeci ῥώμην robur appellãt. Alii volũt Troia capta quosdã ex Achiuis in ea loca vbi mũc Roma ẽ deueisse p tyberi deiñ suadẽte nobilissima captiuary: cui Romę nomẽ erat: icẽdis nauib posuisse sedes: & structo oppido Romẽ ab ea vocasse. Nonnulli tradũt Romẽ nõ captiuã fuisse: sed Ascanio natã: Eneae neptẽ: hanc appellatõnis cãm

Funeralia
Funebres tibiae
Funestum
Funesto.
Funestor.
Funestata domus.
Fungor.
Functus.
Defunctus.
Fungus.
Boletus.
Pratẽses fũgi
Suilli.
Ouati
Spongioli.
Digitelli.
Porriginosi.
Pezice.
Lacinie
Spineoli.
Pruneoli
Cardeoli.
Lyncei
Lupus ceruarius.
Lynx
Lyncurium.
Agaricon
Fũgi lucernar
Fugi in anno.
Fungosus
Fungositas.
Roma.
Valentia.
Rome.

Plautus.
Seneca.
Virgilius
T. Liuius
A. Serẽus
Ty. Clau.
Haloto.
Locusta.
Xẽophon.
Plynius.
Juuenal.
Martia
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Terentiꝰ.
Virgilius
Cicero
Martial.
Virgilius
Cicero
Plynius.
Pau. u. c.
Terentiꝰ.
Virgilius
Martial.
Quintil.
Plynius
Terentiꝰ.
Virgilius
Salustius
Terentiꝰ.
Virgilius
Virgilius
Quintil.
Celsus.
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Terentiꝰ.
Virgilius
Cicero
Martial.
Salustius
Cicero
Plynius.
Plynius
Cicero.

extitisse. Sũt q a Romulo cõditore vocitatã Romã existimãt: ideo aũt Romã potu q̃ Romulã appellari hũc voluisse: vt amplioni vocabulo pseuiora patriae suae noiaret. fuit et aliud hũc vrbi Latinũ nomẽ: sed expmere id arcanis Cerimonarũ nefas habitũ est. Quapropter cũ Valeriꝰ Soranꝰ cõtra iterdictũ id eloqui ausus fuisset: mox pempt dedit poenas. Causã autẽ cur et vrbis, et eiꝰ dei: in cuꝰ tutela vrbs erat: ignorari nomẽ Romani voluerũt: hãc tradũt q ipsi Arcanũ hũc morẽ habebãt: vt cũ obsiderẽt vrbẽ: aliquã hostiũ: iãq; ipam capi posse cõfiderẽt: certo carmine euocarẽt Tutelares deos: vel q aliter capi vrbẽ posse nõ crederẽt: vel q si posset, nefas existimarẽt: deos habere captiuos. Ideo igit occulta esse, & deorũ & vrbis noia voluere: ne qd ipsi faciebãt: ab aliis paterẽtur. Carmẽ autẽ quo ipsi vtebant: erat huiusmõi. Si Deus, si Dea est: cui populꝰ ciuitasq; Carthaginenvos populũ, ciuitatẽq; Carthaginensẽ deseratꝰ: loca, tẽpla sacra, vrbẽq; eos relinq̃tis. Abscq; his abeatis, eiq;, populoq;, & ciuitati metũ formidinẽ iniiciatis: pditiq; Romã ad me: meosq; veniatis: nostraq; vobis loca, tẽpla sacra, vrbs, acceptior, pbatior q; sit mihi quoq; populoq; Romano: militibusq; meis ppositi sitis: vt sciamus, itelligamusq;. Si ita feceritis: voueo vobis tẽpla, ludosq; facturũ. Tutelarẽ Romanorũ alii Ioue esse crediderũt. Alii Lunã, Alii opẽ cõsuiã, Alii Angeronã: cui sacrificat ad xii. kal. Ianuarias: cuꝰ simulacrũ ob hoc maxime silentiũ: obligato, obsignatoq; ore fingebatur. Huꝰ vrbis ambitũ diuersis tẽporibꝰ variũ fuisse auctores, pdiderũt Scribit Plynꝰ diui Vespasiani tẽporibꝰ milia passuũ tredecim, et ducẽtos vrbis ambitũ fuisse. Flauꝰ autẽ Vopiscus tradit Aureliũ Impatorẽ ambitũ vrbis ad triginta milia passuũ ampliasse. Romulꝰ autẽ a Romula arbore appellatꝰ est: sub qua Romulꝰ, & Remus pueri inuẽti fũt: quẽ admodũ superiꝰ ostẽdimꝰ. Alii vtrumq; a rore hoc est ἀπὸ τῆς ῥώμης appellatos volunt. A Romulo Romulia tribꝰ dicta: q ex eo agro censebat: quẽ Romulꝰ ex Veiẽtibꝰ ceperat. A Roma vo Romanus dicit. q et a Romulo appellat Romulida, & Romulea vrbs ab eodẽ Roma vocat. Itẽ Romulea aliqñ, p Romana accipit. Romana porta a Sabinis apud Romã appellata est: q per eã, pximꝰ eis adit esset. REDDITA. Restituta. Proprie enĩ reddere est acceptũ: vel ablatũ restituere. Terẽt. Siquis qd reddit: magna est habẽda gratia Interdũ tũ Reddo p do accipit. Plau. Tibi ego rationẽ reddã. Virg. Regnory reddita cessit pars heleno. Quĩtil. Si verũ est post inumerabiles annos reddi rursus aliis corporibꝰ aias rursus reddi hocẽ itenũ dari. Hinc Celsus Iurisconsult reddẽdi verbũ iquit. Quãq̃ significationẽ habet retrodãdi: accipit tũ & per se dãdi significationẽ. Nã qd aliq dicunt reddo litteras idẽ esse: q do litteras: falsũ est: etenĩ cũ reddo litteras dicimꝰ: nõ do litteras significamꝰ: sed restituo: qm̃ is cui damꝰ litteras: q̃si restituere illi videt: ad quẽ damꝰ. Reddo etiã vbũ sacerdotale est. Reddi enĩ exta dicebant: cũ, pbata, & electa araẽ superponebant. Virg. Lãcibus, et pãdis fumãtia reddũt exta. Aliqñ reddo capit, p repono. Plautꝰ. Tẽpestas venit: cõstringit tegulas: imbriceq;: ibi dominꝰ indiligẽs reddere alias neuolt. A reddo Redditꝰ dicũtur: q, pprie sũt puentꝰ agroryq̃ nis p trãslationẽ pro omni puentu ponant. Reddo a Do verbo declinat. Dare ppne tribuere est. Virg. Da propriã Timbreae domũ. Aliqñ, p exhibere ponit. Terent. Nãq; ei vnã coenã: atq; eiꝰ comitibꝰ dedi. Nonunq̃ facere. Virg. Tu das epulis accũbere diuũ. Interdũ dicere. Idẽ. Sed tũ iste deꝰ q sit da Tyrire nobis. Quãdoq; ascribere. Cice. Ego q̃ tu sine verre cõm: fisti: verri crimini daturus sũ. Sape etiã, pstituere. Martial. Casta igit nulla est: castae sũt mille: qd ergo casta facit? nõ dat: nõ tũ illa negat. Illud notandũ: q dare alicui litteras tãq̃ tabellario per eũ ad aliũ pferẽdas dare ad aliquẽ: cũ ad eũ pferri volumꝰ. Aliqñ vtrunq; cõiungit. Salust. Vulturtio lras ad Catilinã dat. Is cui litteras dant: si pfert: reddere lras dr: vt paulo añ ostẽdimꝰ. Is vo ad quẽ dant: accipe. Itẽ Dare ptãtẽ plus ẽ: q̃ facere potestatẽ. Etenĩ facere potestatẽ est aliqd pmittere. Cic. Fecit ei potestatẽ legẽdi lras: q̃s a Trebatio accepat: lẽ est pmisit: vt legeret lras. Dare vo potestatẽ est rẽ, prsus alterius arbitrio pmittere. Plyn. Vt q suarũ oim rerũ potestatẽ auũculo dederat. Paulꝰ Iurisconsult eũ quoq; dedisse affirmat: q aliquid cõpẽsaunt: aut pmutaunt. Dare fidẽ nõ est credere. Vt plaerique indocti existimãt. Hoc enim habere fidẽ dicimꝰ: hoc est crudelitatẽ. Sed dare fidẽ est aliqd sancte pmittere. Terent. Grauidaq; facta fidẽ dat sibi vxorẽ fore hanc. Virg. Accipe daq; fidẽ: hoc est accipe, pmissionẽ a me: et tu filiter mihi sancte, pmitte. Aliquãdo tũ Accipere fidẽ: est accipere credulitatẽ: hoc est mereri vt credat. Martial. Iunctã Pasiphaen dictæo credite tauro. Vidimꝰ: accepit fabula prisca fidẽ Superioris vo exemplũ ponit Quitilianꝰ. Fidẽ habes homibus: quos metiri alius affirmat: idest credulitatẽ pstas. Plyn. Cur enĩ verbis eiꝰ nõ sit fides habenda. Ab aliquo vero Habere fidẽ est habere, pmissionẽ alicuꝰ rei fide firmatã. Terẽt. ait. Si fidẽ habeat se iri ppositũ tibi apud me. Si fidẽ habeat inq̃t: lẽ est si fidẽ accipiat a me: et si ei fidẽ dem ac sancte, pmittã. Alia quoq; a do cõposita fuit Addo. qd est adiicio, adiũgo. A quo supaddo. Addit tũ apud veteres capiebat, p iimico. Virg. Nec teucris addita Iuno vsq̃ aberit. Circũdo, circuo. Salust. Circũdatos militibꝰ saltus mox occupauit. Obdo: claudo. Terẽt. Pesulo hostiũ obdo. Perdo: amitto. Per enĩ ppositio cũ per se est: localẽ et tẽporalẽ significationẽ habet: vt per mediũ forũ, & per mediũ diẽ, & per fortitudinẽ adeptus est pmiũ: vbi fortitudo q̃si locus pmii ostẽdit. Aliqñ est iuramẽdi: vt p Iouẽ: et Perpol qd p pollucẽ significat. Interdũ obtestãdi. Virg. Per te: per q te talẽ genuere parẽtes. Idẽ Per ego has lachrymas: dextrãq; tuã te. Per cõnubia nostra: p incœptos hymenæos. Nõnunq̃ mediũ quẽdam: et q̃si intercessorẽ significat. Vt per amicos meos obtinui: p memetipm feci: quasi meipso medio. In cõpositione vero aliquo abnegat: vt pfidus pertirus: q fidẽ et iusiurandũ fregit. Aliquando significat in totũ: vt vsq; ad finẽ Lactãtius. Nõ iuste petere: vt fiqs erit: q iciderit in hæc: si legit plegat: hoc est vsq; ad finẽ legat. Cice. Nũcius ille: q lras accepit nõ ptulit. Seneca. Leue est miserias ferre: pferre ẽ graue: lẽ est aliquo tpe in miseriis esse: leue est: sed in his vsq; ad finẽ vitae pseuerare graue est. Martia. Nã vigilare leue est: pugilare graue. Hic Agere reũ est i aliquẽ igrere, & accusare. Peragere reũ ẽ vsq; ad finẽ agere: lẽ est pdẽnare. Q̃nq; significat p mediũ: vñ Pellucidũ dicimꝰ: per cuꝰ mediũ fulgor emanat. Perspicuũ p cuꝰ mediũ videmꝰ: vt aq̃, glacies, crystallꝰ. Sed Pellucidũ magis ad corpalia ptinet. Perspicuũ ad icorpalia. Plau. Ita is pellucet: q̃si latina punica. Ply. Tã claras p spicuasq; snias. Hæc tũ apd auctores pfũdũt. Plerũq; p valde accipit: vt pgue, pmagnũ. Cic. Pergue mihi visũ

Rome nomen
Arcanum
Tutelares dei.
Carmẽ Romanor in vrbium oppugnatione.
Tutelaris deus
Romanorum
Rome ambitꝰ.
Romulus
Romula arbor
Romulia.
Romanus
Romulida
Romulea.
Romana porta
Reddo.
Reddi exta
Redditus
Do.
Dare potestatẽ
Facere ptãtem
Dare fidem
Accipere fidẽ
Habere fidem.
Addo
Superaddo.
Additus.
Circundo.
Obdo
Perdo.
Per.
Perpol.
Agere reum
Peragere reũ
Pellucidum
Perspicuum.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

est:et si addat' q̃:significat maxime. Vt perq̃ bon⁹:idest optim⁹:perq̃ magn⁹:idest maxim⁹. Est etiã qñ per p ni
mis vehemẽter accipit':facitq̃ significationẽ vocabuli pene a simplici suo diuersã:et in malã partẽ accipit'. Vt
Pertinax:nimis tenax:qd significat durũ:et inexorabilẽ:atq̃ obstinatũ. Pernix q nimiũ nitit' vñ aliqñ accipit'
pro celeri. Virg. Talis et ipse iubã cernice effũdit egna. Cõiugis aduẽtu pernix Saturn⁹. Aliqñ nimis pseuerãs
Differtq̃ Pernicitas a velocitate:qd alter⁹ fit celeritat':alter⁹ patiẽtissimæ pseuerãtiæ. Idẽ. Et iter dura iacet p
nix in strato saxa cubili. Perfuga q nimiũ fugit:lĩ est q̃ ad hostes fugit. Peruersus:q nimis vsat' in malo. Perci
tus nimis icitatus:q ira ac furore accẽsus est. Perpessus:q nimis & cũ labore:ac dolore passus est. Perdo ergo di
ctũ:q̃si nisi nimis do. Nã q nimis dat quicqd habebat amittit. Capit' etiã aliqñ perdo p primo:qm̃ q̃ amittunt' q̃si
mortua nobis esse videẽt. Terẽt. Dii te perdãt. Ab hoc Perdit⁹ dict⁹:q iteriit vitiis:& recupari nõ põt:sicut pdi-
ta res:q̃ amissa est. Idẽ. Diiuestrã fidẽ hoiem pditũ:miserũq̃. Cice. Sæuũ crudelitate pditũ: luxuria vitiis oibus
cõtaminatũ. Vetes p perdo Perduo dixere. A quo Perduaxo. Plau. Dii te deæq̃ oẽs Perduaxint cũ istoc ho-
mine. A pdo fit Depdo:vñ Caius Iuriscõsult⁹ scribit Depditũ dici qd in natura rer⁹ esse desiit. Diminutũ ũ qd
vsu raptũ est. Itẽ a do cõponit' Trado:eiusdẽ fere cũ suo simplici significatiõis. Abdo qd est recõdo. A puleius
A tris abdita nubib⁹. Abditiuos vetes obortiuos appellabãt. Abdomẽ sumẽ dicit' qd abditũ sit. A poetis tñ ali
quãdo p larido pomit':lĩ est pingui duro. Iuuenal. Mõtani quoq̃ venter adest abdomine tardus. Itẽ Dedo: qd ẽ
i perpetuũ do:et ita differt a do:qd pprie Dam⁹ aio repetẽdi Dedim⁹ autẽ q̃ i perpetuũ dam⁹: vñ dedere se hosti
bus dicim⁹:q sese in hostiũ potestatẽ tradũt:& Traditio ipsa Deditio dicit':et q se ita tradunt:vocant' Dedititi.
Aliqñ tñ Dedo accipit' pro do. Terẽt. Verberib⁹ te cæsũ in pistrinũ Daue dedam:& Dedita opa dicimus p eo:
qd est data opa:lĩ est de iudstria Põpei⁹ Fest⁹. Deditũ iter p̃tat' valde datũ. Itẽ Antidosis:q d pprie significat quic
qd alicui ex aduerso dat'. Nã Anti græca p̃positio in cõpositiõe pro vel ptra significat. vñ Anticatones dicti: &
Antilogia:q̃si ptraria orõ:& Antiphrasis:q̃ sit sẽsus sermoni cõtrar⁹:vt cũ bellũ dicim⁹:qa mime bonũ. & An
tiptosis qñ casus pomit' p casu. & Antithesis:q̃ nõnulli obiectũ interp̃tati sũt. & Antitethon contra se positũ. &
Antonomasia qñ nomẽ p noie pomit' vt Maia genit⁹ p mercur⁹. Antidosis ergo:qd cõtra aliqd datũ est: sed lĩ
a græco poti⁹ lĩ est a dosis deriuatũ videri potest:de quo paulo post dicem⁹. Itẽ Aedo cũ primã syllabã pducit:qd
est emitto:q̃si extra do. vñ Aedere liberos dicim⁹:ædere opus publicũ:a quo Aeditio:hoc est publicatio. Aliqñ
tamẽ auctores ædo vsurpant p pduco et pario. Virg. Nec generis nostri puerum:nec sãguinis ædunt. Ab hoc
Aedita loca vocãtur alta:et sese ædentia:hoc est ostẽdentia:scribit' q̃ cũ diphthõgo ad differẽtiã alteri⁹ Edo: qd
est comedo dictũ a græco ἔδω:qd vescor est:huⁿ supinũ est esum:a quo Esito frequẽtatiuũ. Gelli⁹. Videt' aũt
de Cyamo nõ Esitato causa erroris fuisse. et Esurio:qd est cupio edere. Quintil. Paterfilios esurit. Martial⁹.
Esurit magis:quo magis est domi. Hinc esuries edẽdi auiditas appellat':et min⁹ est q̃ fames:q̃ ex defectu anno
næ puenit. Plyn. Iustũ nili ĩcrementũ est cubitor⁹ sexdecim in duodecim cubitis puincia famem fẽtit. In trede
cim etiã Num esurit:q̃tuordecim cubita hilaritatẽ afferunt:quindecim securitatẽ:sexdecim delitias. Ecce quo-
modo famẽ ex sũma sterilitate ostẽdit puenire:q̃ ex media sequat':ex mediocri v̄o sterilitate esuriem: q̃ orit' ex
parcitate quæ & Esuritio dicit'. Martial'. Illã quã facit esuritionẽ:et esurigo. Varro. Quolibet ire licet accubitũ
accedo. qd esurigo fieret:edebat costas. Verba in rio desideriũ quoddã significare videtur:vt Parturio cupio pa
rere. Cœnaturio cupio cœnare. Cice. Vt aliquando dolor populi Romani pariat:q̃ iã diu parturit. Martialis.
In oibus vacerra quod cõdaubus cõsumit horas:et die tota sedet. Cœnaturit vacerra:nõ cacaturit. Aliquãdo
tamẽ huiusmodi verba a suis primitiuis nõ differũt. vt Scaturio idem est:qd scateo: & nõ modo de aquis dicit'
sed etiã de herbis cæterisq̃ sua sponte vbertim nascẽtibus:q̃uis Scatebra/& Scaturitio/& Scaturies tantũ dicat'
fitq̃ ebulitio aquæ surgẽtis:vnde etiam vasa æstuãtia scaturire dicũtur. Scaturies etiam modus matulæ est. vt
Varro testat'. Ab eodẽ edo Adedo deducit':qd significat cõsumo. Virgil. Nã sæpe fauos ignotus Adedit stel-
lio. Nã Edo quoq̃ pro cõsumo accipit'. & Adest cõsumptũ dicim⁹. Itẽ Edacitas:qd significat ingluuiem. Edax
pro mãducone:hoc est vorace/& cõsumptore huiusmodi enĩ hoies a veteribus Mãducones/& Manduci a mã
ducando. & a Mandẽdo Mãdones:qui et Mãsutii: hoc est Edaces a veteribus dicebãtur. Mãduci effigies in
pompa antiquor⁹ iter cæteras ridiculas/& formidolosas imagines ire solebat:magnis malis/ac late dehiscens.
et ingetẽ dẽtibus sonitũ faciẽs. Plau. Quid si ad ludos me pro mãduco locẽ? Edones quoq̃ ab edẽdo vocãtur: si
cut a Phago græco:qd est edo:dicunt' Phagones:vtroq̃ vut' Plaut⁹. Itẽ ab edo A dor quasi edorfarri gen⁹ edor
quondã appellatũ de quo iferi⁹ dicem⁹. Itẽ Peredo vehemẽter edo:a quo fit Peredia ipsa comessatio: sicut Bi
besia ipsa Bibitio. Prãdiũ q̃si perediũ:de quo iferius dicem⁹:qb⁹ freq̃nter vtit' Plaut⁹. Itẽ Exedo qd est cõsumo.
Itẽ Obedo:qd similiẽ modo p cõsumo accipit'. vñ Obesum dicit' gracile/exile. Neui⁹. Corpore pectoreq̃ vndiq̃
obeso/ac merito Exoso tardi ĩgenio senis:tamẽ p Comedo. A quo Obesũ pro vberi et casso accipim⁹. Virgil.
Argutiq̃ caput: breuis aluus/obesaq̃ terga. Cato. Edusam et Potinã vocauit deas p̃sides pueror⁹ has enĩ nu-
trices inuocare solebãt:cũ pueri lac dimittere incipiebãt. Itẽ Comedo eiusdẽ cũ suo simplici significationis. In
quo notandũ q̃ veteres Comest p comedit/et Comedim p comedã scripsere. Varro. Nã in humanis oĩa sũt pa
ria. Quippe te maior plus vrget/piscis/vt sæpe minutos magn⁹ comest. vt auis enecat accipiter. Lucill⁹. Cum
mãducat' totũ cõplexa/comesq̃. Cice. Sed ad extremũ pollicet' platur⁹ se:q̃ ipse comest. Idẽ. Cura si me amas
vt valeas:ne ego iacẽte te tua bona comedim:statui enĩ tibi ne ægroto quidẽ parcere. Põpon⁹. Ego quæro qd
edim:has q̃rere cui parcat certũ est. Itẽ Comessatio a vicis quos græci κῶμους vocãt. & Esũ supino. Veteres
enĩ in vicis habitãtes pus q̃ oppida cõderent':alii alios cõuict⁹ gratia inuitabãt. Nec recte Seru⁹ Comessationẽ
a comesse ifinitiuo deriuatũ existimauit:nec recte iterp̃tatus est comessationẽ conuiuiũ esse factũ cũ luxu. Li-
cet enĩ aliqñ vsurpet' comessatio p cibo quacunq̃ hora extraordinarie sumpto. Interdũ etiã p crapula. Proprie
tñ Comessatio est cibus q post cœnã sumit': sicut Merẽda cibus q sumit' ante cœnã. et Ientaculũ cibus: q sumit'
ãte prãdiũ. Sueto. Sed p̃cipuæ luxuriæ sentiecq̃ dedit⁹ epulas tripartitas ẽp/iter dum q̃dripartita disptiebat in Ienta

Pertinax. Pernix. Pernicitas Perfuga. Peruersus. Perctus Perpessus Perdo Perditus Perduo. Perduaxo. Deperdo. Diminutum Trado. Abdo. Abditus Abdomen Dedo, Traditio Deditio Dedititii. Dedita opera. Antidosis Anti. Anticatones. Antilogia Antiphrasis. Antiptosis. Antithesis. Antitethon. Antonomasia. Aedo Aeditio Aedita loca. Edo Estro. Esurio Esurtes

Virgilius
Terentiⁿ.
Cicero.
Plautus
Catus. i. c.
Apuleius
Iuuena.
Terentiⁿ.
P. Festus
Virgilius
Sellius
Quintil.
Martial.
Plynius.

Esuritio. Esurigo Verba in rio Parturio Cenaturio Scaturio. Scatebra Scaturitio. Scaturies. Adedo. Edo. Adest Edacitas. Edax Manducones Mandones. Mansutius. mãduci effigies Edones. Phagones. Ador. Peredo. Peredia. Bibesia. Prandium Exedo Obedo. Obesum. Comedo Comest Comedium. Comessatio.

Martia.
Cicero
Martial.
Varro.
Virgilius.
Plautus
Varro
Lucillius
Cicero.
Idem
Pompo.
Seruius.

Merenda. Ientaculum

Suetoniⁿ.

cula:et prãdia:& cœnas:comessatiões q̃:facile oibus sufficiẽs vomitãdi cõsuetudine. Idẽ. Cõuiuabat' frequẽter
& large sed pene raptim. Cœnæ v̄o vltra solis occasũ nec vt postea comessaret'. Ientaculũ ab⁹ est matutin⁹:q su-
mi solet ãteq̃ hoies opa aggrediant':qdã Prãdiolũ siue Prãdiculũ q̃si puũ prãdiũ vocãt:fitq̃ a Iẽto v̄bũ. Afra-
Hæc iciuna Ietauit. Idẽ. Dii exeo domũ Ietare nulla iuitat. Plau. Quid appones veneri Ietaculi. Põpõius. Ni
hil hñs Ietaculi p̃ter nauticũ panẽ. Martial'. Surgite iã vẽdit pueris Ietacula pistor. Iento a Ieiuno dictũ est:qd
tũ maxime Ieiuna sint corpa. Græci Ientaculum ἀκρᾶτισμὸν vocant:& ἀκρᾶτισματίζειν. Ientare. vnde
Aristote. A qlã scribit nõ venari:sed qescere μέχρι ἀκρᾶτισμα. Tõst Q d v̄bũ deductũ ẽ ἀπὸ τοῦ ἀκράτου
hoc est a vino mero & nõ lymphato:qd sicut in prãdio merẽda cœna comessatiõe diluti⁹:ita in aurora merati⁹ bi
bere:et salubre putat':et vsu receptũ est. A Iẽto etiã Ietatio deducit'. Itẽ a comedo Comedones:& Comedos ve
teres vocabãt:q bona sua cõsumerẽt. Comœdiv̄o cũ œ diphthõgo dicũtur Comœdiarũ actores:sicut Comici cõ
mœdiar⁹ auctores:lĩ est poetæ:& Comœdia ipsa poemata:q̃ oĩa ex eo dicunt':q̃ initio invicis iuuenes cãtare q̃-
stus grã soliti esset:crebro cõueniẽtes κῶμοι enĩ vicus est:ὠδὴ cãtus. Est aũt Comedia poematis notũ gen⁹ in
quo hũiles fere p̃sonæ itroducunt':q̃uis antiq̃ Comœdia:& grãdis:et elegãs:& venusta erat:nullaq̃ aut similior
oratorib⁹:aut ad oratores faciẽdos aptior:p̃cipui ei⁹ auctores/Aristophanes/& Eupolis/& Crat'in⁹ fuere. Tra
gœdia v̄o gen⁹ poematis est grãde in quo Heroes itroducũtur:duces:reges. In comœdia amores fere & v̄ginũ
rapt⁹. In tragœdia luct⁹:exilia:cædes itroducũtur. In comœdia freq̃nter et pene semp exit⁹ læti. In tragœdia
tristes:et liberor⁹:fortunarũq̃ prior⁹ in per⁹ agnitio. Tristitia nãq̃ tragœdiæ pprũ Propẽ qd Euripides petẽte
Archelao rege:vt de se tragœdiã scriberet:abnuit:ac p̃catus est: ne accideret Archelao aliqd Tragœdiæ pprũ:
ostẽdẽs nihil aliud esse Tragœdiã q̃ miseriar⁹ poemata. Sermo i tragœdiis grãdiloquus. Ouid. Omẽ gen⁹ scri
pti grauitate Tragœdia vincit. Tragœdiã qdã ita diffiniũt. Tragœdia est heroicæ fortunæ in aduersis cõpre-
hẽsio & ἀπὸ τοῦ τράγου καὶ τὴν ὠδήν:lĩ est ab hirco:et cãtu nomẽ habet:qm̃ olim auctorib⁹ Tragicis hirc⁹
p̃miũ cãtus pponebat'. Horati⁹. Carmine q Tragico vile certabat ob hircũ. Alii aũt putãt a fece: quã græcorũ
qdã Trigã & Triga:vocãt appellatã:qm̃ olim nõdũ p̃sonis a Tespide reptis talis fabulas perũctiora fecib⁹ agi-
tabãt. Idẽ. Ignotũ tragicæ gen⁹ inuenisse Camenæ Dicit':& plaustris vexisse poemata Thespis. Quæ canerẽt
agerẽtq̃ ifecti fecib⁹ ora. Tragœdias p̃mus in lucẽ Aeschyl⁹ p̃tulit:sed lõge clari⁹ illustrauerũt Sophocles. At
q̃ Euripides. Apud latinos. Pacuui⁹. Ouidi⁹/& Seneca in lĩ poematis gñe floruerũt. Ouidius Medeã scripsit.
Omia vitio tẽporũ perierũt:exceptis Senecæ Tragœdiis. Comici aũ tragicos fuere. Principio ioculatoria q̃dã
min⁹ scite:& venuste pnũciãtes:sed mox Aristophanes:Eupolis:& Cratin⁹ p̃ncipũ vitia sectati acerbissimas co
mœdias pposuerũt: q̃ vetes siue antiq̃ comœdiæ appellant'. Tertia ætas fuit Menãdri:& Philemonis:q oẽm
acerbitatẽ comœdiæ mitigauerũt:a qb⁹ postea Romani poetæ sũpsere. Comœdiã qdã ita diffiniuerũt. Comœ
dia ẽ putatæ:Ciuiliq̃ fortunæ sine piculo vitæ cõpẽsio:& nõ ἀπὸ τῆς κώμης:lĩ ẽ a vico:vt dixim⁹:sed ἀπὸ
τοῦ κώμου:lĩ est a comessatiõe appellatam:q olim in hmõi fabulas amãtiũ iuuenũ cõpotatiões:et cõuiuia ca
nebant'. A tragœdia Tragœdũ:& Tragicũ dicimus: sicut a Comœdia Comœdũ:& Comicũ. Itẽ Tragice qd si
gnificat atrociter:crudeliẽ:q̃si more tragico:sicut Comœdice mansuete:suauiẽ. Plau. Euge astitisti & dulce:et
Comœdice. Itẽ Paratragedo v̄bũ:qd significat exaggero:& vberũ magnitudie aliqd augeo. Idẽ. Illic hõ est vt
Paratragediat carnifex. A Tragus qd hircũ significat dixim⁹ Tragopa deducit':q̃ auis est ĩ Aethyopia Asia-
tica maior Aqla:q̃ cornib⁹ arietinis p̃fert caput armatũ:& Tragelaph⁹:q̃si hircin⁹ ceru⁹ aĩal specie cerui:barba
trñ & armor⁹ vllo ab aliis distãs. & Tragopag⁹ herba in acetariis laudata. q̃ qbusdã barbula hircina:ab aliis co
me:qa folia habet ĩstar croci in rotũdũ ſ parsa:radicẽ dulcissimã:vulgo Barba petræ appellat'. Sũt ẽt q Scãdicẽ
vocẽt:hæc est quã Aristophanes Euripidi poetæ obiicit iocularit':matrẽ ei⁹ ne olus qdẽ legitimũ vẽdita sse:sed
scãdicẽ. Itẽ Tragonia herba:q̃ adalligata triduo dẽ cõsumere lyenes:& Tragonis siue Tragion q̃ nascit' in isu
la creata in maritimis Iunipero filis:& Tragos:quã aliq Scorpion vocãt:semipede alta:foliis pusillis:racemis
rubẽtib⁹:grano tritici. Itẽ ab edo Edera:q̃ parietes edat atq̃ p̃sumat:q̃uis alii ab hærẽdo poti⁹ dictã velint:licet
p̃mã syllabã correptã habeat:q̃ hæreat semp:& seq̃t' qcqd p̃ximũ est:a quo Seq̃ces dicunt'. Persi⁹. Quor⁹ ima-
gines lãbunt hederæ Seq̃ces. Hedera arbor est oibus iimica satis:sepulchraq̃:ac muros rũpens:serpẽtiũ frigo
ri g̃tissima. Species ei⁹ tres:cãdida:& nigra:& q̃ vocat' Helix:et alia fructu tñ cãdida:alia folio quoq̃. Racem⁹
hederæ in orbẽ circũactus vocat'. Corymb⁹. A quo Corymbifer. q fert Corymbos:siue hederã Ouidi⁹. Festa co
rymbiferi celebrabat græcia bacchi. Silẽitiũ gen⁹ ei⁹ est:cui⁹ minor acinus:sparsior racem⁹. In nigra alicui nigrũ
semẽ est:alicui⁹ crocotũ:hui⁹ coronis poetæ vtunt' foliis min⁹ nigris. Virgi. Pastores Hedera crescẽtẽ ornatæ
poetã. Quidã eã Nysiã:alii Bacchicã:noiant:maximis iter nigras Corymbis. Quidã duo hui⁹ etiã gña faciũt.
Erythranũ:& Crysocarpũ: Hedera plumb⁹ locis itercisa viuit tñ:& tot itia radicũ habet:quot Brachia. Est et ri-
gẽt' hederæ gen⁹ q̃ sine adminiculo stat:ob id vocata Dẽdrocissos ἀπὸ τοῦ δένδρου καὶ κισσοῦ:hoc ẽ ab
arbore/& hedera cõpositũ:et e diuerso numq̃ nisi humi serpẽs Chamæcissus ἀπὸ τοῦ χαμαί qd humi significat:& κισσοῦ hedera. Est et alia herba hederæ fere silis:quã vocãt Smilacẽ densis geniculata caulib⁹:spinosa/
fruticosa:ramis:folio herbaceo:flore cãdido:olẽte hliũ: ifausta oib⁹ sacris/atq̃ coronis. Lugubrẽ enĩ hãc putãt
q̃ virgo ei⁹ nois ppter amorẽ iuuenis croci in hũc fruticẽ mutata sit. Ouid. Et croconi puos versũ cũ Smilace
flores. Id vulg⁹ ignorãs sæpenumero sacra sua polluere solebat. Et e Smilace codicilli fiũt: pprũq̃ ei⁹ matiæ ẽ
vt aurib⁹ admota leuẽ reddat sonũ. Sũt q Smilacẽ Autophor⁹ vocãt:q̃si seipm ferentẽ coronã ex ea factã:ipari
folior⁹ nũero aiũt capitis dolorib⁹ mederi. A smilace Smilace⁹ dẽ qd e Smilace est: sicut ab hedera Hederacius
qd est ex hedera. Sũt etiã q Smilacẽ Taxũ vocãt:vt iferi⁹ ostẽdem⁹. Hederæ mira natura est ad vina experiẽda:
etenĩ si vas ex ligno ei⁹ fiat:vina trãsfiuunt:et aq̃ remanet:fiq̃ admixta est. Quidã iter gña Hederæ/& Cysthũ
numerãt:hæc arbuscula est in isula Cypro:in cui⁹ foliis pingue inest:quod rore mixtum mane liquescit: deinde
sole in puluerẽ versum madentibus hircor⁹ villis dũ pascuntur adhærescit. Deinde depectit':qd et ab ipsius ar

Afranius Plautus. Martia Pompo. Aristote.

Prandiolum. Prandiculũ. Iento

Acratismon. Acratisma. Ientario Comedones. Comedos. Comedus.

Comedia.

Tragedia

Triga.

Plautus. Idem

Tragedum. Tragicum Comedum Comicum Tragice. Comedice Paratragedo. Tragopa. Tragelaphus. Tragopagus Barba petre Scander. Tragonia Tragonis Tragion. Tragos. Scoopton Edera Sequaces Hedera. Helix Corymbus. Corymbifer. Silenicium Nysia Bacchica Erythranum. Chrysocarpum Dendrocis. Chamecissus Smilax. Autophorus. Smilaceus. Hederaceus. Taxus. Hedera Cysthus. Ladanum

Ouidius

Horatius

Idem

Ouidius

Ouidius

Virgilius

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Cysthum. Cystharus Lada Strombon Esca. Escaria mensa Esculentum. Esculus Uescum

Uescor

Edulia. Edulia Edusa Potina. Edeatra. Epule Epulum Epula Epulor Epulones. Epuloni Triũuiri epulones. Sacrificul⁹ rex

Sodales Titij Titiẽses trib⁹. Titia curia Septem viri epulones.

Saliares cene Epularis. epularis sermo Dapes

Dapsa Dapsilis. Daparice. Daparicum negocium Dapalis cena.

Adipatum.

Dapifer. Ficedula.

Melãcoryphus Atricapilla.. Erythacus. Phenicurus. Upupa.

Pens Dentium genera tria. Serrati dẽtes. Cõtinui dẽtes. Exerti dentes.

buſculæ noie Cyſthũ dr̃:qdã arbuſculã vocãt Cyſtharꝰ. Ob hãc cãm in Ladano hircorꝰ pili cõſpiciunt̃. Sũt tũ q herbã quoq; in Cypro repiri ſcribãt: quã Ladã appellãt. A q̃ dicit̃ Ladanum: qd pingue eſt huic infidẽs herbæ. Itaq; attractis funiculis eã herbã puolũt: atq; ita offas faciũt. In nabathæis quoq; Ladani gen⁹. qd Strombon vocãt: tradũtq; ſiluas arabũ paſtu caprarꝰ ifringi: atq; ita ſuccũ villis ihærẽs cere. Itẽ ab eo Eſca dicta: qd nõ mõ hoim: ac cæterorꝰ aĩaliũ cibaria ſignificat: ſed etiã qd auib⁹ piſcibuſue ad decipiẽdũ dat̃. Ab hac Eſcariæ mẽſæ quadrate: in qb⁹ hoies epulãtur: & Eſculẽtũ qd ad veſcẽdũ ptinet. & Eſcul⁹ arbor glãdifera: q̃ veſtes ex ei⁹ fructu eſcã ſumerẽt. et Veſcũ ex ue & eſcã cõpoſitũ: qd ſignificat cũ edẽdi faſtidio: q̃uis Lucretius Veſcũ ſalẽ appellet ex edẽdi itenſiõe. Veſcũ etiã dicim⁹ qcqd ad eſcã ſi eſt cibaria ptinet. i. qcqd ædibile eſt. Virg. Veſcũq; papauer Itẽ quicqd minutũ eſt. Idẽ. Nec veſcas ſalicũ frondes: vñ & araneorꝰ telæ veſcæ noiant̃. Ave etiã et eſca Veſcor declinat̃: qd ꝓprie ſignificat paſcor: edo. Virg. Veſcit̃ Aeneas: ſimul: & troiana iuuẽtus. Ponit̃ aliq̃ pro vtor. Idẽ. Quẽ ſi fata virũ ſeruãt ſi veſcit̃ aura Aetherea. Nõnunq̃ ꝓ video. Acti⁹. Priuſq̃ ifans facin⁹ admittat oculi veſcũtur titi. Itẽ ab edo Edul s: qd mãducari põt. Horati⁹. Vinea ſubmittit capreas nõ ſemp edulis: & Edulia q̃cũq; ad edendũ parant̃ ꝓter panẽ. Gelli⁹. Genera noiaq; eduliũ q̃ pfũda ingluuies veſtigauit. & Eduſã veſtes ab edẽdo dixerũt: quẽadmodũ Potinã a potãdo. Edeatræ vocati: q ꝓſunt regiis epulis. Itẽ. Epulæ q̃ſi edipulæ ab edẽdo dictæ. Sũt aũt cibi miniſterio hoium in noſtrũ vſũ cõparati. Epulũ v̄o in ſingulari nũero ſignificat ſoleniores epulas: & ꝓ publicũ cõuiuiũ in ꝓpatulo numeroſis ciuib⁹ exhibitũ: ſiue in dedicatiõe tẽpli alicuius. ſiue in ludis: ſiue in funere alicu⁹ magni viri. Veſtes Epulã quoq; in ſingulari nũero dixere. Ab epulis fit Epulor v̄bũ: qd aliq̃ ſignificat edo: aliq̃ cõuiuor. Hinc Epulones dicti: q indicẽdi Iouí cæteriſq; diis epulas poteſtatẽ habebãt. Antiq Epulones vocabãt. Erãt autẽ tres viri. q triũuiri Epulones appellabant̃. Nã vt Cice. refert. Veſtes põtifices ꝓpter ſacrificiorũ multitudinẽ tris viros Epulones eſſe voluerũt: cũ eſſent ipſi a numa: vt etiã illud ludorũ epulare ſacrificiũ facerẽt: Inſtituti. His poſtea ꝓpoſit⁹ eſt rex ſacrorꝰ: q rex Sacrificul⁹ dr̃. L. Iunio Bruto: &. M. Valerio cõſulib⁹ creari cœptus: qd plæraq; ſacra a ſo'is regib⁹ oli fieri ſolita ex actiõe regũ i pediri videbant̃: ideo regis noie decorat⁹ eſt: q tũ põtifici maximo ſubdit⁹ erat. Additi deĩde fuerũt alii tres viri q ſacris libris legẽdis: carminibuſq; Sybillæ ꝓerãt. hi quotiẽs ꝓdigia magnos aliquos reꝰ euẽt⁹ auſpicãtia emergerẽt. Lectiſternũs ad puluinaria deorꝰ factis/ſacris/ſuppliciſq; placabãt: q et Sodales titii dicebant̃ a Tito Taceo: a q̃ ẽt Titiẽſis trib⁹: & Titia curia vocata ẽ. Itaq; ſeptẽviri epulones dicti ſũt: horꝰ filiæ cũ deuacatõe veſtalis ſacerdotii agit̃: ſicut filiæ augur⁹: decẽ viri ſacrorꝰ: flamines ab ſi ſacerdotio excuſationẽ merent̃ Romę i pyramide vetuſtiſſima: hodie q̃q; icifæ hmõi ſræ legũt̃. OPVS ABSOLVTVM DIEBVS. CXXX EX TEST. C. CORNELII. TR. PL. VII. VIRI EPVLONVM. Horũ cœnæ a ſalius ſacerdotib⁹ ſaliares vocabant̃. Hora. Nũc ẽ bibẽdũ: nũc pede libero pulſãda tellus: nũc Saliarib⁹ ornare puluinar deorꝰ. Tẽpus erat dapib⁹ ſo lales. hic q̃ſi puerbii loco Saliares cœnæ dictæ ſũt opipare: & copioſæ. Itẽ ab epulis Epular⁹: qd ad epulas ptinet: Vñ Epularis ſermo dicit̃ q in cõuiuio fit. Apuleius: Iã illatis luminib⁹ epularis ſermo percrebruit. Itẽ Epularesvocabant̃ q in ſacris q̃ dixim⁹: epulabãt̃ Varro: Dum epulares noctæ epularent̃. Dapes ab epulis differũt: ſũt eni dapes nõ deorꝰ dũtaxat epulæ: aut noſtræ i deorꝰ ſacrificiis: vt Valla ſcripſit: ſed largiores & opipari apparat⁹. Martia. Fugerit an menſã phœbus cœnãq; thyeſtæ ignoro: fugim⁹ nos ligurie tuã Illa qdẽ lauta eſt dapibuſq; iſtructa ſupbis. Sed nihil oĩno te recitãte placet. Virg. de Cyclopæ: Nã ſimul expletus dapib⁹: vinoq; ſepultus Tales exhiberi ſolebãt in pontificũ cœnis: vt i illa Metelli cœna: quo die Lentulus flamẽ Martia. inauguratus eſt In q̃ ꝓncipio habuerũt Echinos: Oſtreas crudas q̃tũ vellẽt: peloridas. turdos: aſparagos: Subtus Gallinã altilẽ: patinas oſtrearꝰ: peloridũ: balanos nigros: balanos albos. itemꝰ ſpondylos: glycia: mẽidas: vrticas: ficedulas: lumbos: capras: origes: aprunos: altilia ex farina iuoluta: ficedulas: muricos: & purpuras. Mox vero ſũma: finciput: aprinũ patinã piſciũ: patinã ſumis: anates: querquædulas elixas lepores: altilia a ſſa: amylũ: pães picẽtes Dapſa apud veteres gen⁹ ſacrificii erat: qd fiebat aut hyeme ſeuiẽti aut ve. A græcis δάψ vocat̃: q & δαψιλὴν largũ dicũt: & δαψιλείαν largitatẽ: Vñ noſtri quoq; Dapſilos aliq̃ lautos & liberales appellãt. Ex ſi itaq; ſacrificio Dapatice ſe acceptos dicebant ſi eſt magnifice: atq; opipare. & Dapaticũ negociũ amplũ: atq; magnificũ. Hic ergo Dapes appellate ſũt lautæ ac magnificæ epulæ. & Dapalis cœna: vt Marcell⁹ teſtat̃: q̃ diuerſis amplis dapib⁹ cõſtat Ply. Pauonẽ cibi grã. Romæ ꝓm⁹ occidit orator Hortẽſi⁹. Dapali cœna ſacerdotii. Varro ꝓmus pauones. Q. Hortẽſi⁹ augurali Dapali cœna poſuiſſe dr̃: hæc loca corrupta paſſim apud hos auctores erãt. & ꝓ Dapali Adiciali: vel Adialicii erat ſcriptũ: qd emẽdare nuper volẽs i ſulſiſſim⁹ quidã pedagogul⁹ Adipali ſcꝑſit: nimio ignorãtiæ adipe mẽte oppſſa. Nã qs vnq̃ Adipalẽ cœnã: aut Adipalẽ cibũ legit? Adipatũ certe ab Adipe dicim⁹ ꝓ pingui: & ſucculẽto: nõ adipalẽ. Cice. Adſciuerũt ſuis artibus opimũ quoddã: & tã q̃ adipatæ dictiõis gen⁹. A dapib⁹ Dapiferi dicti: q dapes in ꝓuiuio ferũt. Itẽ ab edendis ficedula pua auis: quã Ariſtoteles ſiliter ἀπὸ τοῦ σύκου συκεδίδα appellat. paſcit̃ etiã vuis. Martial̃ Cũ me fic⁹ alat: cũ paſcar dulcib⁹ vuis. Cur poti⁹ nomẽ nõ dedit vua mihi? Sed ſi nomẽ nõ niſi autũno hẽt: poſtea formã ſimul: colorẽq; mutat. & Melãcoryphus vocat̃: qd κόρυφὴν μέλαν: ſi ẽ v̄ticẽ nigrũ habeat. Latine Atricapillã dicere poſſum⁹. Idẽ. Erythac⁹ facit. Hyeme eni Erythac⁹ẽ. Phenicur⁹ æſtate auis ẽ: quãvulgo pect⁹ rubeũ vocant: ἀπὸ τοῦ ἐρυθαίνω: ſi ẽ a rubeſcẽdo ἐρυθάκος dr̃. Phenicur⁹ v̄o: qd cauda rubeã habeat φοῖνιξ purpureũ ſignificat οὐρά cauda eſt. Vpupa quoq; colorẽ mutat. vt Heſchyl⁹ poeta tradit his v̄ſib⁹. Qui et ſui ſpectãtẽ affert Vpupã mali: colore: pingẽs ſpẽm multitudo. Saxicolã ꝓbũ arma geſtãtẽ militẽ Adultũ: et infantẽ: varia ſe gerit forma. Nã v̄e cãdicãſvbi extitit nouo: æſtate tũ deiñ: vt cãduit ſeges: variis alas macliis gutatas mouet. Vagat̃ eadẽ ſẽp appetẽs loca deſerta: q̃rẽs nemora: & iuias rupes. Itẽ ab edẽdo Dentẽ qddã appellatũ volũt: q̃ſi edẽtẽ. Quãuis alii poti⁹ deductũ putẽt: q Dentẽ ὀδόντα vocãt. Dẽtũ tria gẽa: Serrati: aut Cõtinui: aut Exerti. Serrati a ſilitudie. Serræ vocat: q pectinati coeũt: ne ꝓrio occurſu atterãt̃: vt ſpẽtib⁹/piſcib⁹/canib⁹. Cõtinui vt hoi: eq̃ Exerti ſi ẽ e x̄ os ꝓducti. A pro. Hyppopotamo/Elephãto/Cõtinuorꝰ: q digerũt cibũ: lati

& acuti ſũt: q cõficiũt duplices: q diſcriminãt eos. Canini appellãtur: hi ſũt Serratis lõgiſſimi: de qb⁹ iferi⁹ dicem⁹ Scorpioni dens vn⁹ ẽ: plærq; terni. Volucrũ nll ſi dẽtes ſũt: ꝓterq̃ Veſptilioni. Canini dẽtes amiſſi caſu aliquo nunq̃ renaſcunt̃. Cæteris aĩalibus ſenecta rubẽſcũt. Equo cãdidiores fiũt: q̃ cõficiũt cibũ. Molares dicunt̃: ſiue maxillares. Ex his duo: q Canino ꝓximi ſũt: vocant̃ Columellares. Senect⁹ in eqs et cæteris veterinis idicatur dentiũ brõchitate: ſupeliorũ Camicæ: et circa eas lacinias: cũ fere ſexdecim annorꝰ exiſtimãtur. Hoium dẽtib⁹ quoddã i eſſe virus manifeſtũ eſt: ſiqdẽ et ſpeculi nitorẽ ex aduerſo nudati hebetãt: et colũbarꝰ fœt⁹ iplumes necant. Erũpentib⁹ dẽtib⁹: morbi ifantiũ corpa ifeſtãt Homer⁹. Dẽtiũ vallũ petulãtiæ verborꝰ coercẽdæ a natura oppoſitũ fuiſſe elegãtiſſime ſcripſit: vt loquẽdi temeritas nõ cãdidia: atq; vigilia cohiberẽt̃: ſed qbuſdã q̃ſi excubiis in ore poſitis ſeparẽt̃. A dẽtiũ iſtorꝰ ſiliitudine qcq d eſt: quo aliqd execari: vel teneri põt dens vocãt̃. Hic Falcẽ dentẽ dicim⁹. Virg. Et curuo Saturnũ dente relictã, pſequit̃ vitẽ attũdens fingitq; putãdo. Item dẽtes ancoræ Idẽ. Tũ dẽte tenaci: ancora fũdabat nauis. vñ Bidẽs inſtrm ruſticũ: qd duos dẽtes habeat. Idẽ Ipſa ſatis tellus cũ dente recludit̃ vinco. Iuuenal̃. Viue bidẽtis amãs: & culti villic⁹ horti. Bidẽtes etiã hoſtiæ dictæ duorꝰ annorꝰ: hæ enĩ ſacrificiis aptæ habebant̃: qd in oiib⁹ duo eminẽtiores dẽtes iter octo appareãt: nõ mi ſi circa bimatũ: nec in oib⁹: ſed in iis: q̃ ſacrificio aptæ ſũt. Quidã tũ Bidẽtes dictas ꝓmo Bidẽnes volũt q̃ſi bienes iterpoſita d. et euphoniæ cã: deiñ lõgo vſu loquẽdi voce corrupta ꝓ bidẽnibus Bidẽtes dictas. Hinc Bidẽtal tẽplũ quoddã vocitatũ: qd in eo bidẽtib⁹ hoſtiis ſacrificaret̃. Itẽ Tridẽs fuſcina Neptuni: qd tris habeat dentes Virg. Nõ illi i periũ pelagi: ſeutq; Tridentẽ. Sed mihi ſorte datũ. A dente etiã Dẽtoſi/& Dentati dicunt̃: q magnos bñt dẽtes: & a veterib⁹ etiã Tẽdutes vocabãtur. & Dẽtale lignũ: cũ quo vomer inducit̃. & Dẽticul⁹ puts dens. & Dẽticulatũ: qd ad ſilitudinẽ dẽtiũ factũ eſt. vt Serra & Dẽtatim: ac Dẽticulatim a duerbia: ſi eſt ad ſilitudinẽ dẽtiũ: & Dẽtifricũ medicamẽtũ quo dẽtes fricãtur/vt cãdeſcãt. A græcis ὀδοντοτρόφιον dictum. Martial̃. de Dẽtifricio. Quid mecũ eſt tibi, me puella ſumat Emptos nõ ſoleo pollire dẽtes. & Dentio verbũ qd eſt dẽtes emito: qd græci dicit ὀδοντίζω. A quo Dentiẽtes pueri dicũtur: cũ primũ erũpere dẽtes icipiunt. Plyn Succus ei⁹ dẽtientib⁹ ꝓdeſt. Quidã etiã Dẽticulare vſurpãt: ꝓ eo: qd eſt dẽtes iprimere. & Edẽtulũ dicũt eũ: q ſine dẽtib⁹ eſt. Sũt etiã q Dẽſũ a dẽte deducãt: ſi eſt ſpiſſũ. q̃ſi dẽtib⁹ coactũ. A quo fit Denſo v̄bũ: qd eſt cogo/ſpiſſo. A quo Cõdenſo/& Dẽſitas ſpiſſitudo. & Dẽſe aduerbiũ ſpiſſe. & Dẽſitudo ꝓ denſitate. Ab altero v̄o ædo: qd ꝓ diphthongũ ſcribit̃. Aedes declinat̃. Aedifico/Aedificiũ/Aedificatio/Aeditimor/Aeditim⁹/Aeditu⁹/Aedilis/Aedituetes/Aedilitas/Aedilitiũ/Aedilitatus/Aedepol: de qbus ſupra dixim⁹. Itẽ a do fit cõpoſitũ Prodo qd iterdũ eſt defero/oſtẽdo/patefacio. Virg. Prodere voce ſua quenq̃/aut opponere morti. Interdũ fallo. Idem Prodimur atq; Italis lõge diſiungimur oris. Aliq̃ Protẽdo propago. Idẽ. Italã regeret: gen⁹ alto a ſãguie teucri: Proderet. Aliq̃ in publicũ exeo. Apulei⁹. Tũ tremebũdus ꝓdit in forũ. Nõnunq̃ trado. Saluſt⁹. Anteq̃ arcẽ ꝓderet hoſtib⁹. Vñ capit̃ etiã ꝓ facio ꝓhitionẽ. Hinc Proditor/Proditio/Prodimẽtũ. Vel a prodẽdo cõſilia hoſtib⁹: vel a tradẽdis vrbib⁹/oppidis/arcib⁹/exercitu. Veteres ꝓ Produit Prodinũt dixere. Enni⁹. Prodinũt fata multi: cũ cãdida lumina lucẽt. Prodi⁹ etiã vſurpãt̃ ꝓ iterius longius. Prædo quoq: qd et Prædor dicit̃ a Præ ꝓpoſitione: & Do verbũ cõpoſitũ eſſe manifeſtũ eſt. Habet aũt Præ Præpoſitio in cõpoſitiõe eandẽ fere vim: quã Per. Verũtamẽ q̃dã vocabula cũ Præ cõiungunt̃: et nõ cũ Per. vt Præpotẽs/Præcelſus/Præaltus/Præfulgẽs/Prædiues/Præclarus/Præcult⁹/Prælõgus. In his enĩ oĩbus Præ valde ſignificat. Aliq̃ Præ nihil fere diuerſũ facit a ſui ſimplicis ſignificatiõe. vt Præcludo/Præcido/Præmorior/Præcingo. Idẽ ſũt eni. q̃ Claudo/Incido/Morior/Cingo. Nõnũq̃ ẽt ãte ſignificat. vt Præcedo/Añcedo/Præuenio/Añuenio/Prædico/Añdico. & Prædo ſiue Prædor: ãtedo: q̃ ea q̃ p vim auferim⁹ ſint añ datũ: ſi eſt anteq̃ denẽt̃ a poſſidẽte. Varro tamẽ prædor a Præda deriuatũ exiſtimat. Prædã aũt a pariendo: q̃ſi Paridã q̃ manu parta ſit. A prædor fit Depræ dor: qd eſt depopulor. & Prædo ꝓdonis depopulator. & Prædator: ac Deꝑdator. & Deꝑdatio. Vñ Ioui præda tori tẽplũ fuiſſe legim⁹ nõ q̃ præde præeſſet: ſed qd ei aliqd ex ꝓda in partẽ præde debebat̃. Quippe mos Romanorꝰ fuit: vt bella geſturi de parte præde aliqd numinibus pollicerẽtur. Cato diminutiue Prædonulos poſuit. Itẽ Prædiũ: q̃ capti ab hoſtib⁹ agri militibus diſtribui a veterib⁹ ſolebant: & Præs ꝓdis qd in publicis actionib⁹ ante deẽ̃ i fidẽ. Præs enĩ is eſt q ſe obligat: iterrogatuſq; a magiſtratu: ſi Præs ſit ẽ reſ põdet præs. Varro a ꝓſtãdo tã ꝓdiũ q̃ prædẽ dictũ exiſtimat. Priſcian⁹ ſcribit Præ in cõpoſitione aliq̃ etiã ſup ſignificare vt in Præſidio/& Præſidũ/& Præfect⁹. In appoſitiõe v̄o aliq̃ ante ſignificat. Terẽt. I præſeq̃r. Aliq̃ ad cõparatiõẽ: vt illũ ꝓ Cicerone cõtẽnimus: ſi eſt ad cõparationẽ Ciceronis. Nõnunq̃ ꝓpter Terẽt. præ amore hunc excluſiſti foras. ꝓter hæc. a Do fit cõpoſitũ Trado: hoc eſt dedo: a quo Traditio/Deditio. Ex Trãs enĩ et Do cõponitur Trado. Itẽ Indo: qd eſt i pono. Plyn. Hoc ei ab adoleſcẽtia fuit nomẽ inditũ et ſubdo ſubiicio. A quo ſubditi dicunt̃: q alicui⁹ imperio ſubiecti ſunt. Subditũ etiã: partũ dicimus ſuppoſitũ: hoc eſt ſublatũ ab ea muliere: q̃ peperit: & alteri appoſitũ. Itẽ apud Iur. cõſultos Subditũ teſtamẽtũ: cũ v̄o teſtamẽto occultato: aliud clã fuit appoſitũ. Subdit⁹ etiã Iudex dicit̃: q loco mortui dat̃ iũs: q illũ in aliqua re vel lite iudicẽ habuerũt. Subdo etiã ꝓ ſubiũgo vſurpat̃. Quintil. His dictis et alia ſubdidit. Scribit Nonⁿ Marcellus. Subdere ꝓ Supputare accipi: & Tẽrẽtii teſtimoniũ adducit. Nunq̃ ita quiſq̃ bñ ſubducta rõe ad vitã fuit. Quod ſatis admirari nõ poſſũ: cũ nec Subdere vnq̃ ꝓ cõputare reperiat̃: nec ſubducta a ſubdo fieri poſſit: ſed a Subduco verbo fiat. Subducere autẽ rationẽ. et Colligere rationẽ dicimus recte cõputare: ita vt q̃ colligẽda ſunt: colligant̃: et q̃ ſubducenda ſũt: hoc eſt detrahẽda: detrahũtur. Cice. Quod nõ ſubducta vtilitatis ratiõe efficiſolet. Seneca. Colligenda quotidie ratio eſt. et qd lucri factũ ſit videndũ Subducere, pprie ſubripere eſt. Virg. Et ſuccus pecori: et lac ſubducit̃ agnis. Subducere leuare: extollere. Idẽ. Quaſe ſubducere colles incipiũt. Hinc Subducere naues dicim⁹ in terrã trahere: q terra altior mari ſit: ſicut ecõtrario deducere in mare e ẽra ducere. Virgi. Quaſſatã vẽtis liceat ſubducere claſſẽ Idẽ. Deducũt ſocii naues. Deducere etiã is dicit̃: q alicui officii gratia ꝓſtat comitatũ. Cui⁹ cõtrariũ eſt Reducere: vt deduxi Catonẽ i Senatũ: eũ q̃ domũ vt reducã: hic expecto. Itẽ Deducere ex alto deorſũ ducere. Virg. Car

Canini dentes Molares dẽtes Columellares. Bidẽs. bidẽtes Bidental. Tridens Dentoſus. Dentatus. Tendutes Dentale. Denticulus. Denticulatum. Dentatim Denticulatim. Dentifricium. Odõtoſtimma. Dentio. dentiẽtes pueri Denticulare Edentulus. Denſũ. Denſo. Condenſo Dẽſitas. Denſe Denſitudo Aedes. Aedifico Aedificium. Aedificatio. Aeditimor. Aeditimus. Aedituus Aedilis Aedituentes. Aedilitas Aedilitium Aedilitatus Aedepol. Prodo. Proditor. Proditio. Prodimentũ Prodinunt. Prodius Predo. Predor Pre. Preda. Deprædor. Predonis Predator Deprædator. Deprædatio. Predonulus Predium Præs prædis.

Trado Traditio Indo Subdo. Subditus Subditum testamentum. Subdit⁹ iudex Subdo. ſubducere rõnẽ Colligere rõnẽ Subdo. Deduco. Reduco

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

mina vel cælo possũt deducere lunã. Interdũ trahere mouere. Salustꝰ. Arma deponere: ꝓfidia de locis deducere. Nõnũq̃ trãsuertere deriuare. Virg. Riuos deducere nulla religio vetuit. Deducere quoq; attenuare est: vñ Deductũ ꝓ subtili elegãter ponit. Idẽ. Pascere oportet oues deductũ dicere carmen: ꝫ̃ est attenuatũ subtile. Põponi. Vocẽ deducas oportet: vt mulieris videant̃ vba. Iube mõ afferat̃: vocẽ ego reddã tenuẽ: et timulã. Idẽ. Etiã nũc vocẽ deducã. Sub ꝓprie subter significat. Virg. Tytire tu patulæ recubãs sub tegmine fagi. Ply. Dũ forte ꝓspatiarẽur sub porticu. Vnde Sub iugũ mitti dicebant̃ hostes: qa duabus hastis in ẽra defixis: tertiaq; supligata inermes sub ea cogebant̃ trãsire. & Sub corona venũdari captiui: qa coronati venũdabant̃. Cato. Vt populꝰ potꝰ ob rẽ bene gestã supplicatũ eat: q̃ re male gesta coronatꝰ veneat. Sub vitẽ hastas iacere dicebat̃ veles: cũ sub manũ sursũ hastã mittebat. Cecilꝰ. Vt veles bonꝰ sub vitẽ q̃ submisit hastas. Subvitẽ q̃liari milites: cũ sub vinea militari pugnabãt: sub vineã iacere: cũ astãtibꝰ cẽturionibꝰ sudes iacere cogebãtur. Vinea enĩ bellica machia erat leuioribꝰ cõpacta lignis. Lata pedes octo: alta septẽ: lõga sexdecim: cuiꝰ tectũ duplici munitiõe cõtexebat̃: ꝫ̃ est tabulatis: cratibusq; latera vimine sepiebant̃: ne saxoꝝ telorũq; ipetu penetrari posset: extrinsecus aũt ne iniecto igne cremaret̃: crudis ac recẽtibꝰ coriis operiebat̃. Sic factæ plures simul in ordine iũgebant̃ sub qbꝰ latẽtes tuto milites ad subruenda muroꝝ fũdamẽta penetrabãt. Vinea aũt a vineæ vinariæ similitudie vocabat̃. Q̃ñ Sub ꝓpositio tẽpus significat accusatiuo gaudet significatq; ꝑmã tpis partẽ. Virgil. Sub lucẽ exportãt calathis: ꝫ̃ est: adueniẽte luce. Nõnũq̃ Sub ꝓ Cũ accipit̃. vt Sub Sarcinis: hoc est cũ sarcinis. Itẽ a do fit cõpositũ Cõdo. qd ꝓprie significat abscõdo: q̃si in vnũ et interiorẽ locũ do. Virg. Scãdũt rursus equũ: et nota cõdunt̃ in aluo. Ponit̃ tñ aliq̃ñ pro cõstruo: q̃si simul do. Salust. Vrbẽ Romã: sicuti ego accepi cõdidere atq; imitio habuere Troiani. et repono. Plyn. Formicæ cõdunt æstate fructꝰ qbus hyeme fruant̃: et ꝓ cõpono. Idem. Opus cõdidit ꝑpetuo oĩbus legẽdũ: et ꝓ recõdo ac sepelio. Vñ sepulchrũ Cõditoriũ appellat̃. Plyn. Post conditũ monumẽto corpus. Idẽ. Tã rara in amicis fides: tã parata obliuio mortuoꝝ: vt ipsi nobis debeam̃ Cõditoria cõstruere oĩaq; hæredũ officia ꝓsumere. A cõdo Cõditio dicit̃: o n̄ scribit̃ sine c. q̃ est dispositio q̃dã: & veluti sors fortunarũ: tẽpoꝝ: rerũ. Cice. O miserã cõditionẽ adminstrãdi cõsulat̃. Aureliꝰ. Ea tẽpoꝝ cõditio erat: vt ne cõquæri quidẽ de iuriis fas esset. Significat etiã oblatã potestatẽ aliq̃d eligẽdi: dicimusq; Offero cõditionẽ. Fero cõditionẽ. et Pono cõditionẽ. vt apud Terẽtiũ. Amatores Chrysidis tulerũt mulieri cõditionẽ. i. si vellet eis morẽ gerere: se ꝓciũ daturos. Illa vo accepit cõditionẽ: hoc est pactiõi cõsensit. Offero electionẽ/& Do optionẽ: nisi ꝙ hæc de duobꝰ: aut pluribꝰ dicunt̃. vt Offero electionẽ vtrũ mauis petẽdi. Do optionẽ qd vis potissimũ optãdi: illud vo de vna q̃libet re dicit̃. vt Offero Chrysidi cõditionẽ: vnã scilicet dũtaxat. Quãdo vo cũ c. scribit̃ Cõditio: nõ a Cõdo: sed a Cõdico deriuat̃. qd raro in vsu est. Cõdicere prisca lingua, pnũciare est. Nũc vero vt Iustinianꝰ iquit. Cõdictionẽ dicimꝰ actionẽ in psonã: quã actor itendit sibi dari oportere: & Cõdictũ dicimꝰ: qd in cõe dictũ est atq; decretũ. A cõdo alia cõposita fiũt Abscõdo qd est occulto. & Recondo qd significat repono/& cõtego. Quippe Re ꝓpositio interdũ verbi significationẽ: cũ quo cõponit̃. cõtrariã facit vt Retego: qd tectũ erat denudo. Resero: qd sera clausũ erat aperio. Recludo: clausum patefacio. Reuelo: velamentũ tollo. Resigno: signatũ aperio. Retexo: qd textũ erat dissoluo. & alia huiusmodi. Interdũ eandẽ plane significationẽ seruat. vt Recondo/Repsento/Remoueo/Remaneo. Aliq̃ñ significat rursus: vt Renouo rursus facio nouũ. Aliq̃ñ retro: vt Reposco rẽ datã retro posco. Repeto: retro peto. Reddo qd mihi datũ erat retro do. Repono mihi appositũ retro pono: Nõnũq̃ significationẽ verbi prorꝰ mutat licet nõ faciat ꝓtrariã vt i Rescio Resciso: Nã cũ scire sit cognoscere: rescire tñ nõ est rursꝰ cognoscere: vel aliud ex iis q̃ dicta sũt: sed factũ aliq̃d occultꝰ: & inopinatũ ĩsperatũq; Cognoscere. Terẽ. En tibi reliquit omnẽ rẽ: idest qd occultũ putabamꝰ: ꝓter nostrã opinionẽ cognouere. Itẽ in Respõdeo: qd nõ solũ redico: vt supra diximus: neq; repromitto: sed re atq; aspectu satisfactio. Virg. Illa seges demũ votis respõdet auari Agricolæ. A do etiã vt qdã existimãt. cõponit̃ Condio: qd est sapidũ facio cõpono: vñ cõditæ sale carnes dicunt̃: et ꝓ metaphorã salibus qbusdã cõdita oratio. Hinc Cõdimẽta dicunt̃ ea q̃ ad cõdienda obsonia fiũt: q̃ si per se sint Græco vocabulo tñ a nostris vsurpato. Embammata dicunt̃. Columella. Hoc sinapi ad Embãmata nõ solũ idoneo: sed etiã speciosꝰ veteris. ἐμβάμματα enim intingere: latinevero a tingẽdis in iis dapibꝰ dicunt̃ Intinctꝰ: tingere enĩ inficere: et madefacere est. Martialis mẽtiris iuuenẽ tinctis Lentine capillis: a quo Tinctor lanarũ ifector. et Tinctura infectura. Plyn. Anisũ a Pythagora iter pauca laudat̃: siue crudũ: siue decoctũ. Itẽ viride aridũue: oĩbꝰ q̃ cõdiunt̃: quæq; itingunt̃ desiderãtũ fœtorẽ tollit mãducatũ: mox vino collutũ multũ iuuiorẽ Præstat. Appetentiã cibꝰ facit: ob has causas qdã Anicetũ id vocauere. Græci enĩ ἀνικητὸν inuictũ dicũt. Idẽ. Anisũ ligusticũ vicẽ ꝓstat in cõdimentis. Idem Quoddã etiã generosi obsonii nomen a myrtho trahit̃: qd etiã nũc Myrthatũ vocat̃: eadẽq; origine aprorũ sapor cõmẽdat̃ plærũq; ab itinctis additis myrthis. Cõditaneũ etiã modo a cõdendo: mõ a cõdiendo dicit̃: significatq; qd condi vel cõdiri potest. Itẽ a cõdiendo Cõditura: pro ipsa: vt ita dicã: factura cõdimẽti. Præterea a do vt quidã existimãt. Sedeo: de quo paulo post dicemꝰ: qd qui sedet seorsũ dare se videt̃. & Sædo/placo/lenio/tranquillo/& q̃si sanũ do: hoc est ab ira et furore ad lenitatẽ animi reuoco. Hinc Sædatus placidus lenis a quo Sædatior & Sædatissimus. Itẽ. Sædate Sædatius Sædatissime. & Venũdo/ac Vendo cũ deriuatiuis eoꝝ: de qbus inferius disserem̃. & Tẽdo q̃si tenue do. Tendere enĩ ꝓprie extẽdere est: qcqd aũt extendit̃: attenuat̃. Virgil. Tendũt vela nothi. hinc ꝓ metaphorã tendere aliq̃ñ accipimꝰ ꝓ insidiari: qd in hoc laqueos: vel retia extendere soleamꝰ. Terent. Quia nec accipitri tendit̃ nec miluo. hinc Tendiculæ dicunt̃ laquæi: quos auibꝰ aut feris tendimꝰ. Aliq̃ñ ꝓ cõtendere hoc est conari, Idẽ. Ille simul manibus tendit diuellere nodos. Nunc tentoria ponere et habitare. Extendunt̃ enĩ tentoria dũ ponunt̃. Idẽ Hic dolopũ manus: hic sæuus tendebat Achilles. Nõnũq̃ offerre: quod protẽdendo manus fieri solet. Idem. Parũq; patri tendebat Iuliũ. Plærũq; pergere: & nos ambulando iter videmur extendere. Idem. Quo tenditis iqnt. Ab hoc fit Tentipelliũ genꝰ calciamenti ferratũ quo pelles extendunt̃. & Tentigo pruritus libidinis: quo virilia extẽdunt̃. Virg. Turpe quidẽ dictu: sed si tentigi

Deductum
Sub
sub iugũ mitti
Sub corona venundari
Sub vitem hastam iacere
Sub vitẽ ꝓliari
Sub vineam iacere. Vinea.
Sub lucem
Condo
Conditorium
Conditio.
Offero cõditionem
Fero cõditionẽ
pono cõditionẽ
offero electionẽ
Do optionem
Condictio
Condico.
Condictum
Abscondo.
Recondo
Re. Retego.
Resero. recludo
reuelo. resigno
Retexo.
Recõdo
Repsento.
Remoueo
Remaneo
renouo. reposco
Repeto Reddo
Repono.
Rescio
Resciso
Respondeo
Condio
Condimentum
Embammata.
Intinctus
Tinctor.
Tinctura.
Anisum
Anicetum
Myrtatum
Conditaneum.
Conditura
Sedeo
Sedo
Sedatus.
Sedatior.
Sedatissimus.
Sedate
Sedatius
Sedatissime.
Venundo. Vendo
Tendo
Tendicule
Tentipellium.
Tentigo
Tentorium.

Salustius
Virgilius.
Idem
Pompo.
Idem
Virgilius
Plynius.
Cato
Cecilius
Virgilius
Virgilius
Salustius
Plynius.
Idem
Plynius.
Idem
Cicero.
Aurelius.
Terentiꝰ
Virgilius
Terentiꝰ.
Idem
Virgilius
Terentiꝰ.
Columella
Martia.
Plynius.
Idem
Idem
Virgilius
Virgilius
Terentiꝰ.
Virgilius

ne nĩpar Falce mihi posita fit amica manus. & tẽtoriũ Tabernaculũ: qd filibus lignisq; extẽdunt̃ et Tenꝰ laqus Plau. Pendebit hodie: ita tẽdit tenus. Seruꝰ iquit tenꝰ dici extremã ptẽ arcus: a quo Hactenꝰ bucusq; dictũ: q̃si vsq; ad finẽ. Sed Tenꝰ ꝓpositio est significãs vsq; ad et in singulari sẽper cũ abltio iũgit̃. vt Eatenus/Quatenꝰ In plurali vo nõnũq̃ cũ gtio. Curtiꝰ. Pauci hostiũ tenꝰ exacti penetrauere ad portũ. Virg. Et crurũ tenus amẽto paliaria pẽdent. Interdũ ponit̃ ꝓ nõ vltra: vt gesstit cõsulatũ Titulo tenus i. nõ vltra titulũ. Tenue vo a teneo dictũ putãt: qd q̃ tenuia sũt: facile tenẽtur: potest tñ et a tendo deriuatũ videri qm̃ q̃ extẽdunt̃ tenuia fiãt quẽad modũ feri dicemꝰ. A tẽdo cõposita fiũt Attẽdo qd est cogito: et q̃si aĩm intẽdo. Cice. Nihil ne vobis in mẽtẽ venit: quot ꝓterea a Crasso reqratis: hercule ĩquit hoc ipm attẽdo: et qm̃ Attẽdere aĩum dicimꝰ. Idẽ. Et situ aĩum attẽderis: turpitudinẽ videas adiunctã: ꝫ̃ est aĩum intẽderis. Hic Attẽtos dicimꝰ auditores: q ad ea q̃ dicunt̃: intẽdũt aĩum. & Attẽtio aĩaduersio. & Attẽte aduerbiũ ꝫ̃ est aĩo intẽto. Circũtendo notæ significatiõis. Plyn. Circuntẽdit retia et oĩs occupat saltus. Obtẽdo vel tẽdo: vel cõtratẽdo: a quo Obtẽdiculũ: quo aliq̃d tegit̃. Pertẽdo destino/delibero. Extẽdo explico: et fine rugis facio: a quo Extẽtio explicatio. Protẽdo, pduco extẽdo. Prætẽdo oppono: et aliud q̃ sit ostẽdo. Intẽdo aĩaduerto et solicite ac diligẽter ĩtueor. Virg. Intenti expectant signũ: a quo intẽtio dr̃. Aliq̃ñ intẽdo accipit̃ ꝓ ligo. Idẽ. Intẽditq; locũ sertis. Idẽ. Et stupea vincula collo Intẽdũt. Non nũq̃ ꝓ extẽdo. Cice. Intẽtũ enĩ aĩum tanq̃ arcũ habebat nec lãgues succũbebat senectuti. Subtẽdo decipiẽdi grã subdo aliq̃d aut machinor. Salu. Dũ subtẽdit in sidias militi: Distẽdo extẽdo: ipleo. Virg. Distẽdũt nectare cellas. Idẽ. Dẽso distẽdere pingui. Tractũ aũt est ab vtre q cũ plenꝰ est: tẽdit̃ cũ vacuus: relaxat̃. Cõtendo: qd modo est festino. Quæ ꝓxima littora cursu Cõtendũt petere: modo torqo: astringo. Idẽ. Tãto nate magis cõtende tenacia vincla Interdũ cõparo. Plau. Signũ rete cõparabat: bunꝰ cõtendi annulũ. Aliq̃ñ certo. Cice. Miserrima oĩno ambitio est bonoꝝ ꝓtẽtio. A cõtẽdo etiã Cõtẽtio deducit̃: ꝫ̃ ẽ certatio: a q̃ cõtẽtiosus plenꝰ rixe: et Cõtẽtiosẽ vñ Cõtentio ꝓ Cõcertatiõe accipit̃. Idẽ. Id qd eiꝰ scripta declarant. & Cõtẽtiones vocis/& remissiones. Plærũq; extorqre. Idẽ. Et extremi aũt ꝓceptũ in bũficiis operaq; dãda: ne qd cõtra æquitatẽ cõtendas. Sæpenũmero iacio: dirigo. Virgil. Qui tñ aereas telũ cõtẽdit in auras. Q̃ñ ꝓ itendo. Cice. Magna est animi cõtẽtio adhibẽda. Idẽq; fere est Cõtẽtio/& intẽtio: cũ vehemẽtiã quãdã significãt in voce: tracta similitudine ab arcu: seu cythara: cuius nerui: quãto vehemẽtiꝰ intẽdunt̃: tãto vehemẽtiore sonũ efficũt: & vt illa: ita et vox vsũ neruoꝝ corpis exigit. Ostẽdo quoq; ab ore tendẽdo cõpositũ videt̃: qd os extẽdere solemꝰ in id qd volumꝰ demõstrare. Ab hoc fit frequẽtatiuũ Ostẽto: qd significat sæpe & cũ iactãtia quadã ostẽdo. vñ Ostẽtatio ꝓ iactãtia et inani glia: & Ostẽtũ de quo mox dicemꝰ. Itẽ Portẽdo a porro: hoc est lõge tẽdo. Est aũt portẽdere significare: ꝓdicere. Virg. Nũc illũ fatis externa sede ꝑfectũ Portẽdi generũ. Ab hoc deriuat̃ portẽtũ: qd aliq̃d futurũ portendit: q̃uis aliq̃ñ ponat̃ pro re inani: falsa atq; ridicula. Cice. Aut quid negotii est hæc poetaꝝ et pictoꝝ portẽta cõuincere. Mõstra & Prodigia. Portẽta. Ostenta sic ĩter se differũt. Mõstra sũt ꝓprie q̃ ꝑ naturã fiũt: vt si hõ cũ bruti capite: pedibus ue nascat̃: q̃ et Promõstra aliq̃ñ dicũtur q̃si porro aliq̃d mõstrãtia siue monẽtia. Portẽta quæ licet naturalia sint: raro tñ se ostẽdũt: et futurũ aliq̃d cũ tpis iteruallo denũciant. Ostẽta vo q̃ statũ futurũ aliq̃d indicãt: vt sunt sereno die facta tonitrua/Cometæ/Mulæ partꝰ: et filia. Prodigia: q̃ et fi naturaliẽ fiũt: ac sæpe eueniũt: semper tñ aliq̃d præsagiũt mali: q̃ propẽ, pdigiũ quidã dictũ volũt: q̃si porro agendũ. Virgil. Sola nouũ dictuq; nefas harpya Celæno Prodigiũ canit: et tristes denũciat iras. Talia sũt buboniis eiulat̃ in tectis: abeũti obuia mustella. Corui cantus: et filia. Cõfundunt̃ tñ hæc sæpe ab auctoribꝰ: et pro eodẽ significato accipunt̃ oĩaq; ab eo: qd futuꝝ aliq̃d ostendũt: dicta sũt Mõstrũ a monstrãdo: vel q̃si monstrũ: qd moneat aliq̃d futurũ. Prodigiũ q̃si prædiciũ: qd prædicat: q̃uis alii: vt diximꝰ q̃si porro agendũ dictũ velint. Portentũ qd portendat. Ostẽtũ qd ostẽdat. Ad hæc ꝓtinet etiã Omen. qd ore auguriũ fit dictũ quasi Oremẽ: licet alii ab Omento: qd extispices notare solẽt appellatũ putent. Est aũt Omen verbũ mediũ: et mõ significat auspiciũ, pspeꝝ. Virgil. Omine quo firmãs aĩum sic ĩcipit ipa modo aduersũ. Idẽ. Ne ue omine tãto, plequere. Alii hæc ita distinguũt: vt ostẽta & monẽta gñalia noĩa sint: mõstra vo deoꝝ monita. Idẽ. Monstra deũ refero. Prodigia iræ ac minæ deoꝝ. Idẽ sola nouũ dictuq; nefas harpya Celæno. Prodigiũ canit. Portenta q̃ aliq̃d ĩportari: ac iã iminere denũciant. Lucilius. Si portẽta: anguisq; volucresq; pẽnates. Scribitis. Oĩa vocis et mentis notæ. Virg. Ignauꝰ bubo dirũ mortalibꝰ omen. Procurari autẽ: siue Auerti: seu Depelli portẽta, pdigia/mõstra/ostẽta: oĩa dicũtur cũ mala: quæ ex iis portẽdunt̃: ꝓcibus/Supplicĩis/religione: et deoꝝ cerimoniis fugant̃. Explanare vo est iterꝓtari: et declarare qd sit: qd futurũ ostendãt: nisi placatis per sacrificia diis auertant̃. vnde Prodigiatores prodigioꝝ iterꝓtes noĩant̃. A mõstro fit Mõstrosus: sicut a portento Portẽtosus: ab ostẽto Ostẽtosus: a pdigio Prodigiosus: & ab omine Ominosus: hoc est monstrũ/portentũ/pdigiũ/omen faciens. et aduerbia Mõstrose/Portentose/Prodigiose/Ominose: hoc est cũ Monstro/portento/pdigio/Omine. Itẽ Prodigiale qd pdigiũ ꝓcurat. Plau. Sed mulier postq̃ exprecta es pdigiali Iouĩ: aut mola salsa hodie aut thure cõprecatũ oportet. Ab Omine fit Ominor hoc est auspicor omen capio: a quo Abominor execror fastidio: et q̃si pro malo omine habeo. Ab hoc Abominale/Abominator/Abominatrix/& Abomiatio. Item Audio: quasi aures do: quoniã ad ea quæ audimꝰ: accõmodare aures videmur. Vnde Audire proprie est auribus ꝓcipere. Terent. Visa sum audire vocem modo militis: ponitur tamen freqnter audio pro credo et præcipienti pareo: sed freqntius per negationẽ: et participium quod trãsit in nomen. Quintil. Nec audiendi quidã: quorum est albutius: qui tris modo primas esse volũt: quia memoria atq; actio natura non arte cõtingant. Nõnũq̃ sine negatione. Liuius. Ciuẽ tuum nõ audisti arma capere: ac sequi iubenti. Aliquando accipit̃ pro fateor. vnde dicimus: audio et fateor: vt secũdum primi declaratiũm fit. Sed cũ datiuo iunctum semp pro obedio vsurpatur. Cice. Et audiens esse huic ordini. Virg. Audiendi vocabulum etiam ad ea transtulit: quæ auribus: et sensu carent. Et frustra retinacula tendens. Ferꝰ equis auriga: neq; audit currus habenas. Est etiam quando audio, pexaudio accipitur. Virgilꝰ. audiit & Cæli genitor de parte sinistra. Intonuit læuum. Ab audio composita fiunt Obedio: qd est pareo: veteres et Obaudio dixere

Plautus
Seruius
Curtius.
Virgilius
Cicero
Idem
Plynius.
Virgilius.
Idem
Cicero
Salustius
Virgilius
Idem
Idem
Plautus
Cicero
Idem
Idem
Virgilius
Cicero.
Virgilius
Cicero
Virgilius
Virgilius
Idem
Idem
Idem
Plautus.
Terentiꝰ.
Quintil.
Ouidius
Liuius
Cicero.
Virgilius
Virgilius

Tabernaculũ.
Tenus
Hactenus
Eatenus
Quatenus
Titulo tenus
Tenue
Attendo
Attẽdere aĩum
Attentus
Attentio.
Attente.
Circumtendo
Obtendo.
Obtendiculũ
Pertendo
Extendo.
Extensio.
Protendo
Pretendo
Intendo.
Intentio
Subtendo
Distendo
Contendo
Contentio
Contentiosus
Contentiose.
Ostendo.
Ostento.
Ostentatio
Ostentum
Portendo
Portentum.
Monstrum
Portentũ
Ostentum
Prodigium
Monstrum
Prodigium
Portentum
Ostentum
Omen
Procurari
Auerti.
Depelli portẽta
Explanare
portenta
Prodigiator
Monstrosus.
Portentosus
Ostentosus
Monstruose.
Portentose.
Prodigiose.
Ominose
Ominor.
Abominor
Abominale
Abominator.
Abominatrix.
Abominatio.
Audio
Obedio
Obaudio.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Exaudio
Inaudio
Inauditum

Exaudio: qd aliquãdo ꝑ audio capit. Idē. Vox quoq; ꝑ lucos vulgo exaudita silētes. Aliqñ ꝑ audita concedo. Idē. Et nulli exaudita deorꝫ Vota præcesq; meæ. Inaudio qd aliqñ idē significat: qd audio. Cic. Quoni erupit illa vox de qua ego a te primũ inaudirem. Aliquãdo nō audio. Idē. Rem certe nouã: et ante hũc diē inauditã. Aliquãdo tñ inauditũ accipimꝰ ꝑ eo qd nō audit. Varro. Animaliũ aliud alio sensu caret. q̃dã enim natura gignitur: aut inodora: aut inauditã. Cōaudio simul audio. & Coaudio dicit. Subaudio mō parũ audio: mō subintelligo. Itē ab eodē deriuat Audit qd modo sensũ ipm audiēdi significat. Vt quinq; sũt sēsus in hoīe. Visus Auditus/Gustus/Odoratꝰ/Tactꝰ: modo id qd auditũ est. Plyn. Ego ex auditu loq̃bar: hoc est ex eo: qd audiuerã. Auditio ipse audiēdi actus. Auditoriũ locus in quo qs audit: vel orans/vel legēs. Itē multitudo ipsa audiētiũ. Audiētia ipsa: vt ita dicã Auditio. Plau. Exurge præco: fac populo audiētiã: hoc est fac vt populꝰ præstet aures. Auris vō ab hauriēdo dicit aspiratiōe detracta: qd vocē accipiat. Haurire enī ꝑ ꝓprie accipere: et extrahere est. Virgil. Vocēq; his auribꝰ hausi tractũ ab aura: q̃ humorē oēm extrahit: atq; exiccat. Per metaphorã tamē aliqñ pro videre accipit. Idē. Hausit cælũ: mentēq; retexit. Aliqñ pro auide sumere. Cic. Cũ inexplebili cupiditate: quo fluētis cupiditates vndiq; hauriret: eo grauiꝰ ardētiusq; sitientē. Virg. Ille impiger hausit Spumantē paterã: et pleno se plunt auro. Nōnunq̃ ꝑ cōfodere vulnerare. Idē. Per tunicã squalentē auro latꝰ haurit apertũ. Interdũ pro defatigare. Idē. Exultãtiaq; haurit Corda pauor pulsãs: plærũq; pro luere. Idē. Spero equidē mediis: si quid pia numina possũt Supplicia hausurũ scopulis. Sæpe etiã ꝓuacuare. Lucillꝰ. Quãdo haurire animis musarũ: et fortia gestit. Vñ ab eo fit Auster: de quo iferius dicemꝰ: ab hauriēdis aqs et Austra rotarum cadi. Virg. Et fluuio versare rotas: atq; austra. & Exhaurire: qd est ꝓrsus euacuare: a quo Exhaustũ dicimꝰ finitũ terminatũ. Virg. Quæ bella exhausta canebat. Ex enī ꝓpositio in cōpositione aliqñ intētiua est: vt Excogito/ Ex audio: qd est cogitãdo iuenio/et audiēdo cōcedo. Aliqñ ꝓuatiua: vt Exlex fine lege: & Exanimis sine aīa: qd similiter fit in e ꝓpositiōe: nã in effero/& eloquor itentiua est. in Eduro vō/et Enode ꝓuatiua. Nã eduras Corylos dicimꝰ: hoc est nō duras. et Enodes trũcos: ꝑ sē sine nodis. In appositione vō E & Ex aliqñ significat pro vt E rep. hoc est ꝑ rep. & Ex vtilitate et vbi dictio incipit ab R. tollēda est X. vt e regione. i. ex opposito: vel e diuerso vel ecōtrario. Ex tpe dicere est: ex ꝓuiso/et ipm meditatũ dicere: nec domi cōpositũ orōem ꝓferre: a quo extēporalis. siue extēporaria orō dicit. Cice. Quos credimꝰ expedire rē: et cōsiliũ extēpore capere posse. Aliqñ tñ Extēpore significat ꝑ tēporis cōditione. Idē. Vnius gñis quotiēs sũt hæ oēs: in qbus extēpore officiũ quæritur Ex renibꝰ laborare idē est: qd in renibꝰ morbũ pati. Ex vinculis causã dicere est vinctũ respōdere criminibꝰ. Ex sentētia aliqd habere est ad votũ habere: licet illud videat rationis esse: hoc affectꝰ: eodē tñ significatiōis veniũt Quītil. Habes ne vxorē ex animi tui sētētia. Idē. Et ad omēvotũ fluēte fortuna lasciuit ociũ. Haurio iccirco cũ aspiratōe scribi existimãt: vt ꝓma ꝑsona ꝓtiti pfecti differat a noiatiuo plurali hũꝰ noīs Ausus: et sēda ꝑsona ꝑ sētis idicatiui a noīe auris. Ab auris fit diminutiuũ Auricula: q̃ ꝓprie est cartilago illa circũ auriũ cōcauitatē. & Auriꝰ: q vel magnas aures habet. Virg. Auritosq; sequi lepores: vel sensũ audiēdi. Horatꝰ. Doctꝰ et auritas fidibꝰ canoras Ducere querꝰ. & Auscultо: qd ꝓprie est audio. Plau. Tũ illũ sũmisse loquētē auscultabã. Interdũ pomit ꝑ obsequor: pareo. Pacuuius. Qui se magis audiendũ q̃ auscultãdũ censet. Ennꝰ. Mihi auscultanate pueros cremari iube. Cecilꝰ. Audire ignoti: qd iperãt soleo nō auscultare. Quãdoq; ꝑ aspicio cerno. Afranꝰ Ludos hinc auscultaui ꝓcul. Varro hoc ab audio deriuatũ putat. Auscultare etiã Veteres dicebãt pro Osculari. Plautus. Et iter se auscultãt: & colũbatim os cum ore cōferũt: et tũc ab osculo: hoc est ore deducit: qd Auscultũ dicebãt antiq. Varro. Nã ab auris Auricularis/& Auriculariꝰ. vñ Auriculariũ specillũ dicimꝰ. et Verminatio Auricularis vocat: cũ putride aures vermibꝰ scatēt. & Auricularis digitꝰ paruus: quo aures mũdant. Itē Auriscalpiũ instrũ quo mundant aures. de quo Martial. Si tibi morosa prurigine verminat auris. Armadam tãtis apta libidinibꝰ. Itē ab hauriō fit Haustus q̃rtę declinatiōis qd sorbitione significat. Inueniq; aliquãdo apud vetes: haustũ facere ꝑ eo qd est potare. & Hausto frequētatiuũ. et cōpositũ Exhaurio qd est effero: euacuo: a quo siliter frequētatiuũ Exhausto. Exhaustũ tñ aliqñ pro finito ac tēminato inuenit. Virgil. Quæ bella exhausta canebat. Mãdare quoq; a manu dãda declinatũ cōstat: qd in dãdis in accipiēdisq; mãdatis manꝰ sibi iuicem dare mos erat. Est aūt mãdare cuiusꝑsonæ gerendũ aliqd exequēdũq; cōmittere. Quintil. Mãdata tũ tua fili perago: hoc est qd vulgo dicũt Cōmissiones. Virg. Multa patri mãdata dabat. Aliqñ tñ ponit pro commẽdare. Idē. Furtim mãdarat alendo Threicio regi. Cice. Deinde ipsis scriptis nō ea q̃ nũc sed etiã actiones nostras mãdaremꝰ: vt sæpe fecimꝰ. Hinc Paulꝰ iurisconsultꝰ inqt Mandatũ nisi gratuitũ nullũ est: nã originē ex officio atq; amicitia trahit. Cōtrariũ porro officiũ est merces. Interueniēte enī pecunia ad locationē/ & cōductionē potius ptinet. Hinc Mãdatarii dicunt qbus dãtur mãdata: et res gerēdæ cōmittunt. Itē a mãdo fit Cōmendo: qd si cũ datiuo iũgit: significat cōmitto. vt Cōmēdo te regi. Si vō actio cũ apud: vel ablatiuo cũ in significat laudo: vt cōmēdo te apud regē. Cice. Multis a me verbis in senatu cōmēdatꝰ. Hinc Cōmēdatitias litteras dicimus: in qbus aliq cōmēdant: et cōmendationē mō pro laude modo ꝑ cōmissione. Quidã Cōmēdo et Cōmitto sic separãt: vt cōmēdemꝰ nō cognitis cōmittamꝰ cognitis. Terēt. Ego me tuæ cōmēdo et ꝓmitto fidei. Itē a manu & dãdo. Mãdere dictũ existimãt: qd manu cibus ori admouet quēadmodũ a manu ducēda dicimꝰ Mãducare: hinc Mãdones/& Mãducones dicti: de qbus supra disseruimꝰ. & Mãducus/& Mansũ: hoc est dētibꝰ cōtritũ: hoc enī ꝓprie mãdere et mãducare/& cōmãducare est. Plyn. Radix cyperi cōmãducata: et vulneri īposita ꝑdest. et Mãdibula: in qua siti sũt dētes: q̃ et Maxilla dicit: et Mãsucius: qd significat edacē/& Maturũ: quod mite/& decoctũ/et ad mãdendũ aptũ est: et Mēsa: q̃ modo Discũ significat: in quo mãdit. Virg. Postq̃ exempta fames epulis. Mensęq; remotæ. Modo ipsa cibaria: vñ primæ et secũdæ mēsæ dicũtur. i. ꝓmi et secũdi cibi Idē. Nō ego te diis et mēsis accepta secũdis Trãsierim rhodia. Mēsa enī pro trapeza hoc est tabula: qua argētrii vtunt: a qua trapezitæ dicunt mēsarii. Itē a do Satisdo: qd est fideiubeo: a quo Satisdator: fideiussor. Satisdatio fidei iussio. Satisdatio inqt Caius eodē modo appellata est: quo satisfactio. Nã vt satisfacere dicimur ei: cuius

Conaudio
Coaudio.
Subaudio
Auditus.
Auditio.
Auditorium
Audientia.
Auris
Haurio.
Auster.
Austra.
Exhaurio.
Exhaustum.
Ex
Excogito.
Exaudio
Exlex
Exanimis
Eduros
Enodis
E. Ex
Ere. p.
Exutilitate
Eregione.
Extempore.
Extemporalis.
Ex renib labo rare
Exuinculis causam dicere.
Ex sententia
Haurio.
Auricula
Auritus.
Auscultо
Auscultum
Auricularis
Auricularius.
Auriculariũ specillum.
Auricularis verminatio
Auricularis digitus
Auricalpium.
Haustꝰ. Haustũ facere. Hausto
Exhaurio
Exhausto.
Exhaustũ.
Mãdo. Mãdas
Mandatum.
Mandatarius.
Commendo.
Cōmendatitie littere
Commendatio
Commendo:
Committo
Mido mandis
Manduco
Mandones.
Manducones.
Manducus.
Mansum
Mandibula.
Maxilla
Mansucius.
Maturũ. Mēsa
Prima mensa
Secũda mēsa
Trapeza trapezita. Satisdo.
Satisdator.
Satisdatio.

Idem
Cicero
Varro.
Plynius.
Plautus.
Virgilius
Cicero
Virgilius
Idem
Idem
Idem
Lucillius
Virgilius
Virgilius
Quintil.
Idem
Virgilius
Horatius.
Plautus
Ennius
Cecilius
Afranius
Varro
Plautus
Varro.
Martia
Virgilius
Quintil.
Virgilius
Cicero
Pau. iurisconsultus.
Cicero
Terentꝰ.
Plynius.
Virgilius
Idem
Caius

Quintil
Horatius.
Lucanus.
Virgilius.
Cicero.
Salustius
Virgilius
Idem
Terentꝰ.
Salustius
Virgilius
Virgilius
Virgilius
Plynius.
Idem
Idem
Solinus
Papinia.
Virgilius
Cicero.
Plynius.
Lucilius.
Quintil.
Virgilius
Cicero
Virgilius
Plautus
Pau. iu. c
Marcel.
Apuleius.

desideriũ implemꝰ: ita satisfdare dicimur: dare aduersario nostro aliquē: q ꝑ eo: qd a nobis petit: ita caueat: vt eũ hoc noīe securũ faciamꝰ. Satisdare & Satisprestare idē sũt. Itē a dando Vadis ꝓmo deinde ꝑ syncopē Vas dictus sposor. a quo Vadimoniũ. Sic enī a dãdo vades: sicut a ꝓstando ꝑdes dicunt. vñ Cōprædes appellant eiusdē rei sposores. Vadimoniũ quidã ita diffiniunt: vt sit sponsio ad certũ diē sistendi se in iudicio idest cōparendi ꝑ se vel ꝑ aduocatos. Quintil. de legato frumētario q ad ꝓstitũ diē venerat: iquit. Nisi tñ ad Vadimoniũ legate venisses: nō multorũ dierũ cōmeatũ habebamꝰ. Alii vadē nō a dãdo deductũ existimant qd qui vades dederit. Vadere ei: hoc est discedere iterim liceat. Horat. Ille datis vadibꝰ q rure extractꝰ in vrbē est. Vadare quoq; est aliqñ vadē hoc est fideiussorē ꝓstare. Simili mō a do Vado deriuat: qd est eo q̃si viæ do. Vado vt nōnulli opinãtur. Nos a græco potiꝰ deductũ existimamꝰ: nã græci βαδίζειν dicũt ire: a quo Abatos hoc est iaccessa voci tata est ĩsula Aegypti: ad quã nō est accessus. Itē alius locus vltra Aegyptũ atq; Aethyopiã. Lucanꝰ. Atq; Abaton quã nrã vocat venerãda vetustas. A vado simili mō vt a do vado cōposita fiũt Circũuado: hoc est iuadendo circũdo. Euado qd ꝓprie significat exeo siue trãseo. Virg. Euaditq; celer ripã irremeabilis vndæ. Terēt. Sic in quã quo euadat: vide. Aliqñ tñ ꝑ metaphorã euadere ponit ꝑ fieri: ꝑduci. Cice. An verebare ne nō putaremꝰ natura potui esse ĩprobũ euadere. Nōnunq̃ ꝑ libertate. Salust. At ni manꝰ signa iferre atq; euadere oppido ꝓperauisset: ꝑfecto cīcti aut magna pars fidē mutauisset. Quãdoq; ꝑ ascēdere. Virg. Euado ad sũmi fastigia culminis: mō pro apparere. Idē. Vt tandē añ oculos euasit et ora parentũ. Plærũq; etiã euadere est ꝑ quãcũq; difficultatē ad aliqd puenire. Terēt. Et heri semp lenitas verebar quorsũ euaderet. Inuado quoq; ꝓprie aggredior significat. Salust. priusq̃ hostes iuaderet. Aliqñ ponit ꝓ ĩgredior: siue incipio. Virgi. Tuq; inuade viã. Idē aut pugnã aut aliqd iaiandũ iuadere magnũ. Itē a do Vadũ dicit ꝑ quod via dat. Est enī ꝓprie Vadũ fundũ fluminis: lacus maris: & cuiusq̃ aq̃. Plyn. Frequētes q̃ppe tæniæ cãdicantis vadi carinas territãt. Idē. Orca inuitata naufragiis tergorũ aduectorꝫ e Gallia alueũ in vado sulcauerat. Idē Saxũ miri cãdoris a vado ad sũma perlucēs. Idē. Lignũ vado herebat. Idē. Vel si ad vada vsq; glacient amnes. Hinc Vadũ quoq; appellat locus q ꝓpter breuitatē aquæ pedibꝰ trãsiri potest. vñ Vadosus amnis: & Vadosũ mare dicit cũ frequētia habet vada hoc est frequētia loca q̃ trãsiri pedibꝰ possũt. Hinc Vadare verbũ deducit: qd est pedibꝰ trãsire. Solinꝰ. Flumẽ qd ꝓpter breuitatē facile vadari poterat. Papinianꝰ. Flumĩe publico ĩteruenīte via constitui potest: si aut vado trãsiri potest: aut ponte habeat. Secus aūt: si vadari nō possit: sed pōtonibꝰ traiiciat. A do ꝑterea Doceo deriuat nihil enī aliud est Docere: q̃ disciplinæ aut alterꝰ cuiusq̃ rei cognitionē dare. Virg. Docuit post exitus ingēs a quo Doctꝰ dicit: q̃uis peritus plus esse videat: q̃ doctꝰ. Cice. Itaq; cũ sint docti: a peritis facile desiscũt sententia. & Docilis q facile docet. & Docibilis: q natura aptꝰ est doceri. Documētũ qd experiētiã significat. Doctor qui docet. Doctrina qd modo ꝓ actu ipso docēdi accipit: mō pro disciplina. Plyn. Vir in omñi doctrinarũ genere excellēs. Docere etiã aliqñ pro dicere accipit. Lucillꝰ. Ne doce: hoc est nō dicas. Ab hoc fit Dedoceo: qd est hoc qd doctꝰ es: falsũ esse ostēdo: docēs qd verũ est. Q uintil. Et quidē prius ac difficilꝰ opus dedocēdi q̃ docēdi. Itē Dos nō soli ea q̃ marito ab vxore dat. vñ Dotalia bona dicunt. et Dotales fũdi: hoc est ad dotē spectãtes: & in quibꝰ Dos aviro locat: sed etiã quicqd alicui datũ est: vel a natura: vel ab hoībus. Vnde dotes animi dicimꝰ prudētiã/iustitiã/fortitudinē: cæteraq; vtutes. Itē Dotes corpis. Robur/pulchritudinē: ĩcolumitatē: et alia hmōi: Hinc fit Doto verbũ: & passiuũ Dotor: & virtutibꝰ dotatũ hoīem dicimꝰ: & vitiis: & quacũq; alia re. et Indotatũ siliter. Cice. Cuꝰ artē cũ indotatã vidisses & ĩmunitã: et incōptã: vbonũ etiã dote locupletasti. Itē Deus quia dat hoībus q̃quid cōmodũ est: q̃uis alii aliunde deducãt: vt superiꝰ ostēdimꝰ. Itē Dono: qd est munꝰdo: q̃uis aliquꝰ Donũ a græco dictũ malint qd est δῶρον. Donamꝰ autē plærũq; ꝓmii gratia. Cicero. Cũ Gallos et Hispanos ciuitate donasset in ꝓmiũ scilicet. Interdũ beniuolētiæ. Virg. Nemo ex hoc numero mihi nō donatus abibit. Certe nō ꝓmii gratia: nã tres primi ꝓmia accipiũt: et postremi nihil oīno merētur: sed beniuolētiæ. Nōnunq̃ misericordiæ & liberalitatis. Cornelꝰ nepos. Auxit hoc officiũ alia quoq; liberalitate. Nã vniuersos frumento donauit: ꝑfecto clemētiæ: ac liberalitatis gr̃a: nō remunerationis. A dono donaticæ Coronæ appellatæ sunt qd his veteres in ludis donarent. Itē donatiuũ munus: qd a ꝓncipe: siue Impatore donat. Donũ honorariũ qd dat patrono. Donaria nō in qbus dona reponunt: vt qdã ignari sentiũt: sed ipsa dona: q̃ diis offerunt: et sacras mēses atq; aras ornãt. Macrobꝰ. Ornamẽta vero sũt Clypei coronæ: et hiusmōi donaria. Neq; enim donaria dedicãtur eo tēpore: quo delubra sacrant. A tvero mēsa arulæq; eo die quo ædes ipsæ dedicari solēt. Donatus: cui qd dono datũ est: cuꝰ cōtrariũ Indonatꝰ. Itē Donatꝰ ꝓpriũ nomen: q̃si dono a natura hoībus datꝰ. Donũ aliquãdo etiã de rebus ꝓnitiosis dicit. Virg. Q uas illi philomela dapes q̃ dona pararit. A dono cōposita fiũt. Redono/et Cōdono. Redonare renũciare est Cōdonare vō modo donare: modo ignoscere. Ab his Redonatio/ & Cōdonatio: sicut a dono Donatio. Itē a do Datatim deriuat. qd significat inuicē dãdo. Plau. Tũ isti qui pila ludũt. datatim invia. Pōponiꝰ. Q uod ille dixit: cũ ego in lecto datatim lusi tecũ: hoc est inuicē dãdo: idest coeũdo. Nã datim ludere est mutuo coitu vti: q̃si dare alteri: qd alter det sibi. et Datarius: nomẽ quidē: sed nō inelegans nomẽ. Significat autē eũ: qui in postulationibꝰ ac litteris manu pōtificis maximi subscriptis diē ac locũ notat: qbus dataę sũt litteræ. et Datio notæ significatiōis. Veteres ꝑ dant Danunt aliqñ scripsere. et Duis ꝑ dederis Plau. Cui seruitutē dii Danũt Lenoniã. Mutuũ dare est mutuare Mutuũ damꝰ. vt Paulꝰ Iurisconsultꝰ inqt. Nō eandē speciē recepturi: quã dedimus: hoc enī Cōmodatũ: aut Depositũ est: sed idē genus. Nã si aliud genꝰ: veluti pro tritico vinũ recipiamꝰ: nō erit mutuũ. Mutuidatio in his rebus est: q̃ pōdere numero mēsurauę cōsistunt quoniã in his nō idē specie reddit: sed genere: cũ in cæteris rebus aliud pro alio inuito creditore reddi nō possit Appellata est autē mutuidatio ab eo qd de meo tuũ fit: et ideo si non fiat tuũ: nō nascit obligatio. Mutuũ a fœnore sic seperat. Marcellus. Q uod mutuũ sine vsuris fœnus cũ vsuris. Plau. Nã si mutuo nō potero certũ est sumã fœnore. Mutuo et Mutuor: ita differũt: quod qui pecuniã dat mutuo: is mutuare dicit: q vero accipit: is pecuniã Mutuat. Mutuũ pro vicario accipit. Apuleius. Mutuã tibi operã præstiti: hoc est vicariã. Aliquã

Satisprestо.
Vadis.
Vas.
Vadimonium.
Prædes
Comprædes.
Vadere
Vadare.
Vado
Abatos.
Circumuado.
Euado.
Inuadere
Vadum
Vadosus ānis.
Vadosus mare
Vadare.
Doceo
Doctꝰ. Docilis
Docibilis
Documentum.
Doctor.
Doctrina.
Dedoceo Dos
Dotalia bona.
Dotales fundi.
Dotes animi.
Dotes corporis
Doto. Dotor
Doratus.
Indotatus.
Deus. Dono
donatice coronę
Donatiuum
Donũ honorarium.
Donaria.
Donatus.
Indonatus.
Redono.
Condono.
Redonatio.
Condonatio
Donatio:
Datatim
Datarius.
Datio
Danunt Duis.
Mutuum do.
Commodatum
Depositum
Mutuidatio
Mutuum.
Mutuo.
Mutuor.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Mutuatio
Suadeo.
Dissuadeo
Persuadere
Suasio Suasor
Suadela.
Suasorij a.um
Suasoria pars
deliberatiua
Suasoriimum
Suadibile
Suasibiliter
dissuasor.
dissuasio.
dissuasibile
Persuasor.
Persuasio
Persuasibile.
persuasibiliter.
Do Dosis
Antidotum.
Antidotarium
Danista.
Tut pronomen
Recipiocum
Recipioco
Procor. proc
Procax.
Procacitas
Procaciter.
Procor vnde
pcitū testamētū
procito.procer.
Procieo. Cieo
Cio. Accio.
Accersio
Deacrio. Cito.
Citatio. Oscito
Oscitacio.
Oscedo.
Pandiculatio.
Pandiculor
Citus. Citatus
Citor. Citissi.
Cito. Cittus.
Citissime.
Recito. Excito
Excitatio.
Excitamen
Excitabulum
Excitamentū.
Excitator
Excitabundus
Incito. Icitatio
Incitamen
Incitabulum.
Incitamentū
Incitator.
Incitabundus
Suscito.
Suscitabulum
cōcito. cōcitat
percit. solicit
Concio.
Concionor
Concilium
Conciliabulū
Concilio.
Conciliatus.
Conciliatio.
Conciliatrix
Cōciliabūdus.
Reconcilio
Reconciliatio.
Cis. Citimus
Citima. Citra.
Cisterna Cissiū
Cisseus.
Cisseis.
Citeria
Reciprocum.

do Mutuo aduerbiū est: et modo significat alterutrū. Cice. Mutuo se amabant: hoc est alter alterū amabat: mō vicissim. Idē. Fac me mutuo diligas: si est fac mihi in amore respōdeas/& me vicissim ames. A mutuo Mutuatio deriuat: hoc est actus ipse mutuādi. Sūt etiā qui a do Suadeo deductū velint qsi Suadeo: si est suaue dico. Est enī Suadere accōmodat: & suauib' verbis aliquē in opinionē nostrā inducere conari: si est hortari aliquē ad id qd intēdim'. Cui' cōtrariū est Dissuadeo. Persuadere vo est Suadendo/aut Dissuadendo aliquid hoīem in opinionē nostrā inducere. A suadeo fit Suasio/Suasor/& Suadela p suasione: & Suasorius adiectiuū: vñ pars deliberatiua a Rethoricis Suasoria dicit: & Suasoriū mun': hoc est officiū suadēdi. & Suadibile: qd suaderi facile pōt: & Suasibilit' aduerbiū. A dissuadeo Dissuasor/Dissuasio/Dissuasibile. A persuadeo Persuasor/Persuasio/Persuasibile/Persuasibiliter. Do vo a graeco dictū existimāt: qd est Δίδωμι: a quo Dosis Datio dicit: & Antidotū qd cōtra venena dat: qsi ex aduerso datū: nā et ipsa Antidota fere venena sūt: vt fit antidotū: qsi venenū cōtra. Ab hi Antidotariū. vñ Antidotariū librū dicim' in quo de antidotis scriptū est. Quidā Danistas quoq; hoc est fœneratores a dando dictos voluere: qd dent fœnori: q̄uis alii a graeco potius existiment: hoc est ἀπὸ τοῦ Δάνειν quod est mutuare. SIBI. Romae scilicet. Sui pnomen est reciprocū: dictū ita qa in seipm reflectit. Reciprocū pprie significat repetitū. & Reciprocare repetere est: qm̄ veteres Procari petere dicebāt. vñ Proci a petēdis mulierib' dicti. Sūt enī Proci: q mulieres in matrimoniū poscūt. Virg. Procos irrisa priores: et gadeo impudentes sūt: vt nimis petāt Procaces appellant. vnde Procax meretrix: petulās dicit ipudēs: iuerecūda: mordax. Terēt. Malignā: multo & magis procax ilico facta est. & Procacitas petulātia: q̄ non solū de aīalibus: sed etiā de aliis rebus dicit. Virgil. Penitusq; procacib' austris: si est sæuiētib' pcellis: asperis malignis. Procaciter quoq; aduerbiū ab eo fit hoc est petulāter. Procor autē a prociēdo deriuat. Procire enī petere. Liu'. Matrē pro citū venerat: habetq; penultimā syllabā correptā: quādo enī pducta est ipsum ruptū: atq; irritū. Hinc Iurisconsulti irritū testamentū Procitū dicūt. & Procitare sæpe dicere puocare. & Procet p prouocet. Procieo autem a Cieo declinat: qd cōponit' a cis et eo. Est aūt Ciere puocare: & qsi Cis hoc est citra mouere: nō vt Serui' inqt nominare. Virg. Extremosq; ciet gemit'. Idē. Lachrimasq; ciebat. Idē. Aere ciere viros: martēq; accēdere cantu. Dicim' autē et in q̄rta cōiugatione. Cio cis: a quo Accire deducit: hoc est aduocare: Ab hoc vo Accersire eiusdē significatiōis. & Deaccire idem qd accire. A cio Cito fit: qd pprie est voco. Cice. Citat eū: nō respondet citat accusatore. Idem. Citet Salamis clarissime testis victoriæ: hoc est vocent Salaminii: vt testimoniū victoriæ phibeant. Per metaphorā trū ponit' pro incito/puoco/cōmoueo. Idem. Quorū studiū legēdo nō scribendo vehemētū vides citat: A b hoc Citatio deriuat' notæ significatiōis. Et verbū Oscito: quasi cito hoc est cōmoueo os. Vnde Oscitatio oris Extēsio dicit': et vitiū ei' qui frequēti oscitatione tenet'. Oscedo qd cū toto corpore fit. Pandiculatio etiā hoc est ipse actus extēdendi siue ipsa extēsio corporis: & q toto corpore extēditur dicit' Pādiculari. Idem Citus: hoc est celer: qsi citatus: nā q vocati sūt celerius venire cōsueuerūt. & Citat' quoq; pro celer vsurpat'. Apuleius. Citato nō testudineo gressu. Salusti'. Modo citus mō tardus ingressus. Ab hoc fit cōparatiuū Citior & superlatiuū Citissim'. Plau. Nullā ego rem citiorē apud hoies esse Quā famā reor. Afran'. Citior abiit ancilla citissim' ojum redit. Itē Cito aduerbiū: a quo Citius/& Citissime. Itē a cito alia quoq; cōposita fiūt. Recito qd significat repeto. Martialis. Fama refert nostros te Fidētine libellos. Nō aliter populo q̄ recitare tuos. Excito qd pprie significat expergifacio. Ponit' trū pro solicito. Seneca. Vt ociosum excitare. Ab hoc Excitatio Excitamen/Excitabulū/Excitamētū/Excitator/Excitabūdus deriuat'. Incito/prouoco/irrito/incendo. A quo Incitatio/Incitamē/Incitabulū/Incitamentū: pro eo qd incitat. A Gellius. Fomes atq; incitabulū vtutis. Itē Incitator: atq; Incitabūdus, p eo q incitat. Suscito: interdū excito: interdū viuifico. Seneca. Nec tā sanare languētem visus est: q̄ mortuū suscitare. Ab hoc fit Suscitabulū: qd, p incitamēto accipit'. Varro. Symphonia vocis suscitabulū. Cōcito cōmoueo: ad irā, puoco. A quo Cōcitatus nat' dicit'. Gelli'. erat enī aliquāto cōcitatior. Percito qd meminerim nō legi: inuenit' Percitus: hoc est cōmotus: cōcitatus. Solicit' quoq; a cito cōponit': q̄si solo citatus: hoc est pmotus quēadmodū iferius dicem'. Præterea a cio Cōcio dicit': qd modo pturbo. Cōmoueo. Afranius. Dii sūt irati tibi: q cōciere cogites trū mali. Acti'. Nisi ijs terrestris. Pontus: strages cōciet modo Cōuoco: a quo Cōcionē vocam' multitudinē populi cōgregatā ad audiendū aliquē orantē, p vtilitate cōmuni, ppter qd et locus ipse Cōcio appellat'. et ipsa oratio: et is qui orat: dicit' Cōcionari. Item a Cōcio: Cōciliū: multitudo populi consulēdi gratia cōgregata a quo Cōciliabulū locus in quo cōciliū congregat'. & Cōcilio verbū: qd est Cōparo. Cōtrabo capiturq; in bonā et in malā partē. Nā et cōcilio mihi amorē alicui': ac beniuolentiā dicim': et cōcilio odium cōcilio ī imicitias: si est emo: cōparo. Hinc Cōciliatus, p empto accipit'. Terent. Prodi male cōciliate: hoc est magno præcio empte. & Cōciliatio pro cōuentione vsurpat'. Plau. Extat cōciliatio: seruāda, pmissa. Quando autē nō cum te: sed cū deo siue hoīe iungit' cōcilio: significat placo: et amicū facio. Virgil. Tu septra: Iouēq; Concilias. A quo Cōciliatrix dicit' mulier quæ viris cōparat et Cōuenire facit vxores: et vxorib' viros. et Cōciliabundus q cōciliat. & Recōciliare est in gratiā restituere: quotiēs scilicet amici: q interposita aliqua offēsa aliquādiu fuerint ī imici in pristinā redeunt beniuolentiā ac familiaritatē: a quo Recōciliatio dicta. Dicimus p̄terea Concilio mihi laudē/famā/& honorē: & similiter Reconcilio hoc est cōparo et acqro. Quintil. Nā et plus auctoritatis afferūt ea: quæ nō p̄sentis gratia litis sūt cōparata: et laudē sæpe maiorē quā si nostra sint: recōciliant. Cis autē a quo Cieo deduci dixim': licet, ppre citra significet aliquando trū pro vltra ponit'. Salusti'. Cis rhenū atq; inter mare nostrū: et oceanū. a quo Citimus dicit' extrem'. & Citima vocant' q̄ cælo, pxima sunt. Cice. Quibus erat ea minima: quæ vltima cælo: citima terris luce lucebat aliena. & Citra quod p̄ter notam significationē ponitur aliquādo pro fine. Vt cū dicimus Plus vsus sine doctrina q̄ citra vsū doctrina valet. & Cisterna: de qua iferius dicemus. Cissium vehiculi biroti genus est. Cicero. In quadā Caupona se occultās per potū Cissio domū venit Cisseus rex Thraciæ fuit pater Hecubæ vxoris Priami. A quo Cisseis patronimicū fœmininum. Citeria appellat' effigies quædā arguta et loquax ridiculi gratia, q̄ in pōpa vehi Romæ solebat. Varro. Reciprocū a re

Cicero.
Idem
Virgilius
Terenti'.
Virgilius
Liuius
Virgilius
Idem
Cicero
Idem
Apuleius
Salustius
Plautus
Afrani'.
Martial.
Seneca.
Varro.
Gellius.
Afrani'.
Actius.
Terenti'.
Plautus.
Virgilius
Quintil.
Salustius
Cicero
Cicero
Varro

cipiendo deriuatū scribit: et id esse: qd alicunde pfectū redit: eo vnde pfectū est. Actius. Reciproca tendēs neruo equino cōcita tela. Hinc Reciprocatio dicit' retrogradatio siue circuiactio. Plyn. Solertiā capraꝝ Mutianus visam sibi scribit. In ponte p̄tenui duabus obuius e diuerso: cū circuiactum angustiæ nō caperent: nec reciprocationē lōgitudo ī exilitate cæca: torrēte rapido minaciter subterfluēte: alterā decubuisse: atq; ita alterā, pculatæ supergressā. Hinc Reciprocari est retrogredi: ita vt nō vtaris. & Reciprocū argumentū dicim': qd græci vocāt Antistrephon: in quo qcquid cōstituit' verū: esse falsū reperit': et qd in aduersariū dicit'. reflectit' in dicentē. Dialectici: qd sēsū in diuersa trahat. Tractū appellāt: quale est illud. Viro forti p̄miū: qd obtauerit: deē. Qui fortit' fecerat vxorē alterius in matrimoniū petiit: & accepit: is deinde cuius vxor fuerat fortiter fecit: repetit eā: cōtra dicitur. Secūdus q fortiter fecit. Si placet lex inqt redde. Si nō placet redde. Alter si placet lex nō reddo: qa secūdum legē mea est. Si nō placet nō reddo: qa repetere eā non potes: ex lege quā improbas. Tale est apud Affricanum Iurisconsultū. Qui quadrigenta inqt habebat: trecēta legauit deinde fundū tibi dignū centū aureis sub hac cōditione: si legi falcidiæ testamento suo locus nō esset: quicqd hic constitueris verū esse falsū reperiet'. Nā si legatū tibi datū valere dicam': legi falcidiæ locus erit. Ideoq; deficiēte cōditione: nō debebit'. Rursus si legatū nō valet: legi falcidiæ locus nō erit: et sic legatū tibi debebit'. Hoc quidā Tractū vocitauere. Iccirco igit' Sui: et deriuatū ei' Suus dicta sūt reciproca: qd sicut reciprocat' spirit' cū recipitur: & vnda vicissim alluēs littus. & Euripus ad pristinū subinde cursū rediēs reciprocus est. Ita hæc, pnomina: ad id vnde, pdierant reuertunt' qd græci ἀνάστροφος & ἀνάστροφα τοῖχον vocant. Neq; enim dicere fas est. Ego dixi sibi. Non est sibi cure Respublica. Tu fuisti secum: vt vulgus indoctorum loqtur: qa nulla in iis reciprocatio est. Ideo ita dicendū ego dixi ei. Nō est ei cura Respublica. Tu fuisti cū eo. Simili modo non est fas dicere vidi Ciceronē et fratrē suū. Sed vidi Ciceronē et fratrē eius. Ecōtrario vo barbare dicit' in sacris litteris. Omnia ad te expectant: vt des illis cibū in tēpore: vbi, pculdubio reciprocatio est: ideoq; nō illis sed sibi est scribendū. Sicut enī recte dicim'. Omnes expectam' : vt det nobis escā in tēpore: omnes expectatis vt det vobis escā in tēpore: ita dicendū est Omnes expectāt vt det sibi escam in tēpore. Item panū latine translatū est A gloria eorū repulsi sūt pro A gloria sua: et perierūt, ppter iniqtatē eorū pro suā. Recte ergo poeta ait. Reddita Roma sibi est. Nā si scribere': reddita ei: de altero itelligere': vtputa reddita Neroni: aut cuipiam alteri: etenī si ita dicamus. Dū Cicero Cū Trebatio loquere': plurib' verbis negligentiā eius accusaūt. Profecto Trabatii negligentiā a Cicerone accusatā itelligimus. Si vo negligētiā sua dicamus. Ciceronē significam' negligentiā, ppriā: dū cum Trebatio loquere': accusasse. Est trū quādo idifferēter: & se pro ipm: put ad illi' de quo loqmur: vel ad nostrā psonā sermonē referemus: in quoꝝ altero reciprocatio est: alter nullā habet reciprocationē. Verbi causa Omnes optāt: qd sibi vtile est: et oēs optāt: qd ipsis vtile est: illud ad personā ei': de quo loqmur refert': et manifestā habet reciprocationē. Hoc ad psonā nostram: ideoq; nulla est in eo reciprocatio. Cice. Multi dubitabāt: quid optimū esset: multi qd sibi expediret. Idē. Legat' in pace pfectus in pūncia pacatissima ita se gessit: vt ei pacē esse expediret. Idē. Qui errātū comiter monstrat viā: quasi de suo lumine lumen accēdit: facit: vt nihilominus ipsi luceat cū ille accēderit. Hic notandū est: q aliqn pro sui siue suus: ponit' is: aut ipse aut ille dūtaxat ad vitandā. Amphiboliā: hoc est sermonis ambiguitatē. Cice. in Bruto sic scribit. Is soceri instituto: quē qa cooptat' in augurū collegiū nō erat: nō admodū diligebat: p̄sertim cū ille. Quintil. Scæuolā sibi minorē natu genere p̄tulisset. Notat huic locū Quintilian': et id sibi tā ad socerū q̄ ad Faniū referri posse testat'. Qd si dixisset ei: de fanio vtiq; locutus itelligere'. Itē notandū: q Suus aliqn pro, pprius accipit' Persius. Velle suū cuiq; est: nec voto viuitur vno. Catullus. Suus cuiq; innat' est error. Et interdū huic pronomini addit' sibi: nulla necessitate: sed veluti cuiusdā festiuitatis gratia. Terent. Suo sibi hūc gladio iugulo. Cicero. Suo sibi victitant succo. Columella. Suo sibi iure abluunt': vtimur etiā frequēter hoc dicēdi modo. Suus est illius mos. Sua est ist' natura. Suus est Aristotelis mod'. Suū Platonis gen': sua discētis diligētia: sua docētis Nec illud cōtēnēdū est. Hoc pnomē Su' nō carere vocatiuo. Nā qd in sacris litteris legit'. Laudate dōm omnes angeli ei': pfecto angeli sui legendū est: q est vocatiui casus. Præterea qs neget ita dici elegāter posse defendite adiuuate, protegite Cæsarē vita periclitantē o amici sui: o milites sui: o ciues sui. Mouere me aliqn solet quod Virgil' scripsit. Viuite fœlices: quibus est fortuna peracta Iam sua: vbi, pculdubio non sua: sed vestra dicēdum erat: nec mihi absimile veri videt': emendaturū hunc locū: poetam oium maximū fuisse: si opus pfecisset. Nam qd alibi ait. Quisq; suos patimur manes: non referet' id suos ad primā personā: qa sic resoluenda oratio est. Nos patimur manes: sed quisq; nostrū suos. Præterea illud quoq; sciendū: qd hæc tria, pnomia. Ego/Tu/Sui: binos genitiuos sortita sūt. Mei/Tui/Sui. & Mis/Tis/Sis. Sed alteri hoc est Mis/Tis/Sis/ actiue capiebantur: in quoꝝ locū successere meus/tuus/suus: q̄ possessiua, pnomina vocitantur. Enni'. Ingens cura mis cōcordibus æquiparare: mis pro meis posuit: nō pro mei. At mei/tui/sui: nunq̄ nisi passiue accipit'. Quintilian'. Et quod ī ter ista difficillimū fuit: amore mei vicit etiā matrē suā. Cicero. Qd desideriū tu ferre nō posset. Virg. Quisq; sui memores alios fecere merendo. Terent. Hoc vnū scio hanc meritam: vt memor esses sui. Nō significatur hic amor meus: quē in alterū habeo: sed quē alter erga me habet. Item nō desideriū tuū sed alterius de te: et nō memoria sua: sed de se. Similiter in plurali duorū: nā sui vocem genitiui pluralis: ac singularis nō variat: nostrum et vestrū: respōdent ad illa mis: et tis: vt nemo Nostrū: nemo Vestrū: nō autē nemo Nostri: nemo Vestri. Veteres certe maiores Nostrū: pro maiores Nostri: scripsere. Vnde iportunissime fecisse. A u. Gellius scripsit: q in plærisq; Salustii exemplarib' scripturā istā sincerissimā corruperūt. Nam cū in Catilinario scriptū foret. Sæpe maiores nostrū miserti plebis Romanę. Nostrū aboleuerūt: et Nostri scripserūt. Rursus habete curā nostri: sicut habem' curā vestri: nō autē nostrū. et Vestrū qa hæc respōdent ad illa Mei/ Tui. Aliqn hæc cōfūdunt'. Sed praro: vt cā mea: & causa mei. & apd Terē. Vt apparet desiderio id fieri tuo: videlicet q̄ tu desiderat' nō q̄ desideras. Proprie aūt mēoria mea actiue accipit': quo scilicet ego recordor: memoria mei passiue qd alii de me recordantur. Dolor meus: quo solicitor: dolor mei: quo alii solicitantur. Copia mea: qua ego possideo. Copia mei:

Plynius.
African'.
Virgilius
Ennius
Quintil.
Cicero
Terenti'.
A. Gellius
Terenti'.
Cicero
Idem
Idem
Cicero.
Quintil.
Persius.
Catullus.
Terenti'
Columella
Virgilius
Terenti'.
A. Gellius

Reciprocatio
Reciprocor
Reciprocum
argumentū.
Antistrephon.
Tractus
Suus
Suus
Mei. Tui. Sui
Mis. Tis. Sis
Nostrum
Vestrum
Nostri
Vestri

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CIEDOS USAL.ES

qua possideor. Vt meretrix facit oibus copiam sui: non suã: potestas mea: quã habeo: potestas mei qua habeor. Vtilitas mea: quã suscipio. Vtilitas mei: quã suscipit alius: hoc est quæ a me suscipiẽ. Quintil. Sed vt aliquid Quintil
præstaret patriæ vtilitas mei: idest de me. Sic fastidium meũ: quo ego alios fastidio: fastidium mei: quo ab aliis
fastidior. Idem. Seu mulier oibus exposita mortalibus vanitatẽ fastidio mei: despectuq; captauit. Sunt tamen Idem
quædã ancipitem habentia significationẽ: sed quæ facile discerni possit: vt cum dico. Hæc est pars mea: non de
parte corporis intelligo: sed hæreditatis: & rursus: hæc est pars mei: nõ de hæreditate: sed de corpore. Manus
pars mei est: non mei: fundus pars mea: nõ pars mei. Nam quod. Cicero inquit: ex quo vereor ne nil sim tui: ni Cicero
si supplosionẽ pedum imitatus: hic tui de quo significat nõ de te: estq; a tuum in genere neutrali: nõ a Tu, pno-
mine primitiuo. A deo autẽ dare actiuã significationẽ his tribus genitiuis mei/tui/sui refugerũt auctores lin-
guæ latinæ: vt eos mutauerint in aliã vocẽ: genitiuis aliarũ dictionũ cum qbus cõiungũtur: minime mutatis
Cicero. Dico mea vnius opera rẽpublicã esse liberatam. Idẽ. Solius enĩ meũ peccatũ corrigi non potest. Idem.
Ex tuo ipsius animo conectura cœperis. Non dixit quia nõ licuit: mei vnius opera: mei solius peccatũ: tuiipsi Cicero. Idem
us animus: et in plurali Quintil. Deinde cũ satis vires eorũ exploraueriut: suæ ipsorũ fiduciæ permittũt: nõ di Quintil.
xit sui ipsorũ fiduciæ. Nostræ quoq; religionis hoies: qui sacras litteras interpretati sunt: hoc diligentissime ob
seruarũt. Domine exaudi vocem meã clamãtis ad te. & alibi. Domine memorabor iustitiæ tuæ solius. Itẽ alibi
Sustulit de latere meo ancillæ tuæ dormiẽtis. Et tuã ipsius aiam pertrãsibit gladius. Nec alia causa Terẽt. ita Terentij.
scripsit. Saluus sũ meo præsidio: atq; hospitis: et non p̃sidio mei: atq; hospitis. Idem. Hem tot mea solius soliciti Idem
sunt causa: vt me expleãt. Gaudent autẽ maxime hæc pnomina: siue in primitiuorũ genitiuorũ: siue in possessi
ua voce illis tribus soli⁹: ipsius: vnius. Possum⁹: tamen et triũ et et quattuor elegãter dicere. Item oĩum pluriũ:
cuiuscũq; et siqua sũt huiusmodi. Cicero. Sed volũtati vestræ oĩum parui: Brutus. Qui vestris paucorũ respon Cicero.
deat laudib⁹. Veteres Sas, p suas vsurpauere. Ennius. Virgines nã sibi quisq; domi Romanus habet sas. Itẽ Brutus
Sam pro eam. Idẽ. Nec quisq̃ philosophiã in somnis vidit prius q̃ Sam dicere cœpit. Ennius
DELICIAE. Oblectamẽta. Deliciæ, pprie dicunt: q̃ maxime nobis voluptati a deliciendo: hoc est alliciendo nos ad voluptatẽ. Deli-
cere enĩ elicere est. Plau. Qui illũ sciat elicere et noctẽ facere possit de die. Veteres licere iplicare dicebãt: a Li Plautus
cio qd est filũ: quo in tela textrices iplicant stamen. vũ Trilicẽ dicimus: vestem: q̃ ex tribus liciis cõstat. A licere
hoc est implicare Leones appellati: & per diminutionẽ Lenũculi: et fœminio genere Lenæ: qd adolescẽtulos
alliciant. Significat tamẽ aliquãdo Lenũculus etiã naungiũ piscatoriũ. Lenas appellat Vlpianus: quæ mulie Vlpianus.
res quæstuarias pstituũt. Itẽ eas: quæ alterius noĩe hoc vitæ genus exercent: vt siqua Cauponã exercens: in ea
corpora quæstuaria habet: vt multæ solent sub p̃textu instrumẽti cauponii pstitutas mulieres habere: dicendũ
est hanc quoq; leuæ appellatione cõtineri. Hinc Lenocinari: seu Lenociniũ facere dicit: qui quacũq; ratiõe huic
quæstũ exercet siue pncipaliter hoc negociũ gerat: siue alterius negociatiõis assertione vtat. Per metaphoram
tũ Lenocinari aliquãdo pro blãdiri accipit: siue allicere. Cice. Tibi seruiet: tibi lenocinabit: minus aliquãto cõ-
tendet q̃ potest. A Licioverbũ fit etiã secundũ quosdã Lectus: qd fatigatos ad quiescendũ alliciat: quẽadmodũ Cicero.
infenius dicem⁹. Item a delicio Dulce: hoc est suaue: qd dulcia maxime alliciãt. Ab hoc fit Dulciculus diminu
tiuũ. et Dulcitas. Neuius. O suauis lingue sonitus: o dulcitas animæ. & Dulcitudo. Actius. Tanta hinc in cor Neuius
da dulcitudo inuasit. & Dulcedo. Cice. Quin etiã gustatus: qui est sensus ex oibus maxime voluptarius: quip- Actius
pe Dulcedine p̃ter cæteros sensus cõmouet. & Dulcor. Plyn. Cõtractata dulcorẽ amittit. & Dulceo verbũ. A Plynius.
quo Dulcesco. Idẽ. Paulatimq; maturescẽtia dulcescũt. Item Dulcior/Dulcissimus. & aduerbia Dulciter/Dul
cius/Dulcissime. & Dulce, p Dulciter. Prædulce valde dulce. & Subdulce aliquãtulũ dulce. & Edulcoverbum:
qd est dulcius facio. Cn. Martius. Quapropter edulcare conuenit vitã. Curasq; acerbas sensibus gubernare. & Cn. Mar.
Dulciloquus dulciter loquẽs. & Dulcifluus dulciter fluens. & Dulcisonus dulciter sonans. Itẽ a Licio fit cõposi
tũ. Allicio: qd est attraho/induco. A quo Allecto frequẽtatiuũ. Cice. Ad quẽ fruendũ nõ modo nõ retardat: ve-
rũetiam inuitat: atq; allectat senectus. & Allicefacio. A quo Allicefio. Suetoni⁹ de vitellio. Pronus vo ad cu- Cicero.
iusq; et quacũq; de causa necem atq; supplicũ: nobiles viros cõdiscipulos: et quales suos oĩbus blanditiis tantũ Suetoni⁹.
modo ad societatẽ imperii Allicefactos vario genere fraudis occidit. Pellicio: qd est blandiẽdo decipio. A quo
Pellicator: qui ad fraudẽ pellicit. & Pelliculatio: quo Catovtitur, p blanda: et fraudulẽta iductiõe. & Pellax/fal Cato.
lax. A quo Pellacia fallacia. Virg. Verũ vbi nulla fugã reperit pellacia. Lucreti⁹. Subdola cũ ridet penit⁹ pel- Virgilius
lacia ponti. Itẽ a pellicio Pellex: qa blãdiendo virũ ab vxore seducit. Est enĩ Pellex: quæ cũ eo corpus miscet: q Lucretius
habet vxorẽ: sicut Cõcubina: quæ cũ cælibe viro sine nuptiis locũ tenet vxoris: quã græco vocabulo παλλακὴν hoc est Pallacẽ appellamus. Suetoni⁹ de Vespasiano. Inde quieti vocabant accubãte aliqua pallacam: quas Suetoni⁹.
in locũ defunctæ genidis plurimas cõstituerat. Iustinus quoq; Cyri pallacẽ noĩat. Sed hæc loca vitio fere libra Iustinus.
rionũ corrupta sũt: vt alia plæraq: quippe pro pallacẽ pellicẽ: scripsere. Cũ pellex latinũ sit: nec viri pellex dicat:
sed vxoris. Nemo enĩ latine loquere⁹ pellex mea. sed pellex vxoris meæ. Pallace vero sit græcũ. & Cõcubinã
significet: recteq; viro iũgatur hoc modo: hæc est pallace mea: hæc est pallace Vespasiani: quẽadmodũ hæc est
Cõcubina mea/cõcubina Vespasiani. Vbicũq; ergo repertũ fuerit pellicẽ ad masculũ referri: sciẽdum est errorẽ
ibi esse librarii/& pro pellicẽ pallacẽ esse scribendũ. Nõ sine errore Masurius Iurisconsultus scripsit pellicẽ eã
habitam: quæ cũ vxor nõ esset cũ aliquo tamẽ viuebat: quã vero nomine Amicã: paulo honestiori cõcubinam Masurius
appellamus. Hinc Caius Flaccus emẽdauit Pellicem vocari scribens: quæ cũ eo cui vxor sit corpus miscet. A C. Flac.
pellex fit Pellicatus: ficut a Cõcubina Concubinatus. Delicio a quo Delecto: quod, pprie significat attraho/du-
co. Ennius. Et me Apollo ipse delectat/ac ductat Delphicus. Quadrigarius. Fabius de noctæ cœpit hostiũ ca Ennius
stra oppugnare: hostẽ delectare: dũ collega id caperet: quod captabat. Et quoniã quæ grata ac iocũda sunt: nos Quad.
attrahere: atq; allicere solent: factũ est: vt delectare sit gratũ esse ac iocũditate afficere. A quo Delectatio/& De-
lectamentũ. & Delectamen. Item Deliciũ in singulari et in plurali delitiæ. Martial. Stellæ deliciũ mei colũba Martia.

Sas. Sam

Delicie Delicio. Liceo Licium. Trilix Lenones. Lenunculi. Lene Lenas. Lenocinari.

Lectus. Dulce Dulciculus. Dulcitas. Dulcitudo Dulcedo Dulcor Dulceo. dulcesco. Dulcior. Dulcissimus Dulciter Dulcius. Dulcissime Dulce. Predulce. Subdulce Edulco dulciloquus. dulcifluus Dulcisonus. Allicio. allecto Allicefacio. Allicefio Pelliciõ Pellicator. Pelliculatio Pellax. Pellacia Pellex Cõcubina. Pallaca. Amice.

Pellicatus. Cõcubinatus. delicio. delecto Delectatio delectamentũ. Delectamen. Delicium.

Suetoni⁹. Verona licet audiente dicã: vicit maxime passerem. Catulli. Suetoni. Titus amor ac deliciæ generis humani:
tantũ illi ad promerendũ oĩum voluntatẽ vel ingenii/vel artis/vel fortunæ superfuit. Ab hoc Delicatus plen⁹
deliciis: siue in deliciis viuere assuetus: & per metaphorã mollis/ac tener. A quo aduerbiũ Delicatæ. Deliciave
ro lignũ est: qd a culmine ad tegulas angulares ifirmas versus fastigiatũ collocat: vnde tectũ ipm Deliciatũ. &
Actius. tegulæ Deliciares appellatæ. Delicare aũt veteres dicebant explanare/indicare/aperire. Actius. Qua re alia ex
Terenti⁹. crimine inimicorũ effugere possis: delica. Terẽt. Quid istuc est: aut iste vult sermo mater: delica: hoc est indica
ostende/explana. Itẽ a licio fit Oblicio idẽ significans: qd delicio. A quo Oblecto. & ab eo Oblectatio/Oblecta-
men/Oblectamẽtum. Veteres etiã Delicare aliquãdo pro dedicare vsurparũt. Sunt tũ qui Delecto: & Oblecto
nõ a Delicio/& Oblicio verbis deduci existimãt: sed a Lacto verbo. Lactare enĩ est non solũ lac p̃bere: sed dul-
Terenti⁹. cedine aliqua retinere/& ad pluasionẽ inducere. Terent. Nisi me lactasses amantẽ & falsa spe, pduceres. Idem.
Virgilius Eorũ aĩos lactas. Hoc a Lacte deriuat: qd significat succũ maternũ: quo aĩalia nutriũtur. Virg. Et lac subduci
tur agnis. Dictũ similiter a liciendo: qa admotis mãmis ifantes alliciũtur. Hinc fit etiã Lacteo: qd est lac sugo
Lactans enĩ est: qd lac p̃bet. Lactẽs cui præbetur. & Lacteus cãdidus/suauis/succulẽtus. & Lactesco in lac con
uertor. & Lactuca a lacte dicta: qd id genus oleris lacte abũdet: p̃sertim ea quã Meconim vocant. a copia lactis
soporiferi: quippe apud græcos μηκῶν papauer dicit: quæ herba soporẽ inducit. A lactuca Lactucinorũ fami
lia appellata. Lactes quoq; a liciẽdo dicũtur: qd cibũ alliciãt. Sũt enĩ Lactes in oue/& homĩe: p quas labitur ci
bus. In cæteris hæc ilia: qbus capaciora sunt itestina ad aluũ. Plau. Ita tibi vacuitate venio laxis lactibus. Itẽ a
lacte Lacticinia: hoc est cibi a lacte facti. & Lactiphagi Scythiæ populi: q & Galactophagi dicunt. & Lactaria
herba: quæ & Tithynallus dicit. & Lactuca caprina de qua iferius dicem⁹. & Lactaria colũna: quæ erat in fo
ro boario: dicta qd ad eã infantes lacte alẽdos deferebant. Itẽ Elicio qd est educo/extraho. A quo Illecebre ar
gẽtariæ dictæ sũt meretrices ab Eliciẽdo argento. & Elices sulci aquarũ: p quos aqua collecta educit. & Electo
Plautus. frequentatiuũ. Plau. Electabo adolescẽtem munerib⁹. & Elicius Iuppiter. Eteni Numa Põpilius regnũ vrbis
Romæ adeptus Pontificẽ elegit: cui sacra oĩa exscripsit: atq; exignauit: qbus hostiis/qbus diebus: ad quæ tem
pla sacra fierẽt: cæteraq; oĩa publica: priuataq; sacra põtificis scitis subiecit: vt esset: quo consultũ plebs veniret:
ne quid Diuini iuris negligẽdo patrios ritus: peregrinosq; assistẽdo turbaret. Nec cælestes modo cerimonias:
sed iusta quoq; funebria: placãdosq; manes: vt idem Põtifex edoceret. Quæq; pdigia fulminib⁹: a Ioue quoui⁹
modo missa susciperẽtur: atq; curarẽtur. Ad ea elicienda e mẽtibus diuinis Ioui Elicio arã in Auentino dica-
Varro uit. Põtifex vo appellatus est vel a posse et facio: vt Scæuolæ placet: vel vt Varro affirmat A Ponte: nã a Põ
tificib⁹ pons sublicius primũ est factus: et postea sæpe restitutus: necnõ cæterorũ pontiũ cura eis data. Illicio at
traho: illaqueo. A quo Illecebræ dictæ blanditiæ: qbus illicimur. A quo Illecebrosus: q manibus blãdimentis
hoĩem allicit. & Illix: qui allicit sicut illex q̃ sine lege et sine iure viuit. & Illecto pro Allecto. & Illiciũ: de quo i-
ferius dicem⁹: cũ populus illicet. Illico vero nõ ab illicio declinat: sed a loco: q̃si in loco. Proprie enĩ illico fignifi
cat in eo loco. Neuius. Septimũdecimũ annũ illico sedent. Ennĩ⁹. Et quia quo irent nesciebãt Illico manserũt.
Neuius. Ponit⁹ tamẽ frequẽtissime pro statim. Plau. Illico hic ante hostiũ eramus. Locus, pprie dicit quicqd aliqd cõti-
Plautus. net. Virg. Hic locus vrbis erit. Poniturq; a dialecticis iter accidẽtia substantiæ: & est vna de septẽ circũstantiis
Virgilius quæ ita numerãtur: pſona/qualitas/negociũ/facultas/causa/modus/tẽpus: quæ hoc versu claudũtur. Quis/qd
vbi/qbus auxiliis/cur/quomodo/quando. Aliquãdo locus ponit⁹ p genere. Salusti⁹. Natus haud obscuro loco.
Salustius Est et Locus argumẽti sedes. Itẽ cum dicim⁹ Loco patris/Loco fratris/Loco filii te habeo: nõ significamus q
vbi illi antea erãt: ibi tu nũc apud me fis: sed q in ea charitate: qua illi aut fuerũt/aut sunt/aut essent/aut esse de
Terenti⁹. berent. Terenti⁹. Si te in germani fratris dilexi loco. Interdũ tũ In locũ potius dicimus q̃ in loco: quotiẽs aliud
Quintil. erat: aliud successit: qd nõ fit sine verbo significante motũ. Quintil. Nã quomodo pugnã ineuntibus tot simul
metus/laboris/doloru: postremo mortis ipsis exciderint: nisi in eorũ locum: pietas et fortitudo: et honesti p̃sens
imago successerit. Itẽ Loco solatii mihi est dicimus Loco voluptatis/Loco honoris/Loco turpitudinis: pro iu
cundũ/voluptuosum/honorificũ/turpe. Dicimus aũt in singulari Locus tantũ masculino genere. In plurali ve
ro Loci/& Loca/tam masculino q̃ neutro. Sed, p sedibus argumẽtorũ dũtaxat masculino vsurpamus: & in plu
rali Locos mulieris Vuluã appellam⁹: nã in reliquis aĩalibus: dicimus tantũ Vuluã. A locus fit diminutiuũ
Loculus: qd sacculũ significat: qui alio nomĩe Vulua/& Bulga/& Marsupiũ dicit/& Capsula: hinc loca distin
Columella cta: in quibus aues nidificãt: et quæcũq; similia dicũtur. Loculamẽta. Columella. Vel si non ita cõpetit: paxillis
adactis tabulæ supponant: quæ vel Loculamẽta qbus nidificent aues. vel fictilia colũbarũ recipiant. Itẽ Loco
Virgilius verbũ quod, pprie significat pono: quasi in loco cõstituto. Virg. Hic alta theatri fundamẽta locant alii. Aliquan
do ponit pro repono: Vũ locatum repositũ dicimus. Plau. Dũ aulam domi locatã perquirit: ablatã reperit. In-
Plautus. terdũ per vsum alicuⁿ rei præcio cõcedo. A quo Locatio dicit. Cic. Vel q Locatio ipsa p̃ciosa. Idem. Vxoris
Cicero fundus erat colono locatus. Sæpe etiam pro marito do. Plautus. Filiam eius pupillo locaui: a quo Illocabilis
Plautus dicitur: quæ tradi viro non potest. Idem. Virginem habeo grandem: dote crassam: atq; illocabilem: & a loco fit
Idem Locatarius: qui domum aut fundum: aliud due simile in locationem conducit. Nomina enim masculina in ari
us/& fœminia in aria: desinẽtia: officia hoĩum: qualitatẽq; pprie significãt. vt Caprarius/Capraria/Saltuariⁿ/
Cãparius/Horrearius/Classiarius/Custos/exercitatorq; caprarũ. Saltus/cãpi/horrei. Classis/Sagariⁿ/Lintea
rius/Vestiarius: vẽditor sagorũ/linteorũ/vestiũ: pprietarius. Fructuariⁿ/Vsuarius: cuⁿ est, pprietas p̃dii: cuⁿ
fructus/cuius vsus/quæ oĩa significant actionẽ: passionẽq;. Pauca sunt: q̃ passiue accipiũtur. vt Legatariⁿ/Cõ
modatarius/Depositarius/Beneficiarius/Fideicõmissarius: qui legatũ/cõmodatũ/depositũ/bñficiũ/fideicõ
missũ accepit: Sic Locatarius: q accepit Locatũ: hoc est cõduxit. In ariũ vero neutra plæruq; repositoriũ signi
ficãt. vt Tabulariũ/Repositoriũ instrumẽtorũ/& litterarũ. Aerariũ repositoriũ æris: ac nummorũ: pecuniæq;
Sacrariũ repositoriũ sacrorũ. Armariũ vbi reponunt libri. Armamentariũ: vbi armamẽta. Atramẽtariũ vascu

Delicie. Delicat⁹ Delicate. delicia. Deliciatũ. Deliciares regule. delicare. Oblicio. Oblecto. Oblectatio. Oblectamẽ Oblectamentũ Delico. delecto Oblecto. Lacto. Lac. Lacteo. Lactans Lactens. Lacteue. Lactesco. Lactuca Meconim Lactucinorũ familia. Lactes. Lacticinia Lactiphagi. Galactophagi. Lactaria. Tithynallus. Lactuca caprina. Lactaria colũna. Elicio. Illecebræ argẽtarie. Elices. Electo Elicius Iuppiter. Põtifex Illicio Illecebræ. Illecebrosus. Illix Illex. Illecto. Illico.

Locus Circumstantie Loco pñs Loco ffis. Loco filij In locum. Loco solatij. Loco voluptatis et. c. Loci Loca Loci mulieb. res Loculus. Vulua. Bulga Marsupium. Capsula. Loculamentum. Loco. Locatio. Illocabilis. Locatarius. Capriarius. Capraria Saltuarius Camparius. Horrearius Classiarius. Sagariⁿ. Lintearius. Vestiarius Proprietarius. Fructuarius. Vsuarius. Legatarius. Commodatarius Depositarius. Beneficiarius. Fideicõmissarius Locatarius. Tabularium Aerarium. Sacrariũ. Armarium. Armẽtarium Armamẽtariũ Atramẽtariũ.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Calamarium. Calamaria theca. Penarium. Aluarium Pomarii Alueari um. Rosarium Plantarium. Plãte Semiariũ. pãpinariũ Calcearii. Vestiariũ. Fustuarium. Cibaria. Carnarium. Donarium. Locuples Pecũia Locupleto Locupleto: Locusta. Populus. Plebs. Popellus Popularis. Populare Popularia. Populo:. Populo. Depopulo: Depopulatio. Depopulatio. Populato: Depopulato:. Depopulato:. Popularix Depopulatrix. Populatim. Populabund. Populosus. Popularitas. Popularitas Publicus Publico. Publicatio. Respublica. Publice. Publicitus Publica sacra Priuata sacra Publicani. Publica via. Publius. Publipores Marcipores Publicola Populifugia. Populus arbo:. Alba populus. Nigra ppulus. Libyca ppulus. Populeus Propulnus. Populonia. Plebecula. Plebeium. Plebeij ediles. Plebeie pudicitie sacellum Plebiscitum Dominus Tyrannus.

Tyrannis Tyrannicus. Tyrannice.

Imperator:

lum: in quo reponit atramẽtũ. Calamariũ. in quo Calami recõdunt: qd et Theca calamaria dicit. Penariũ vbi reponit penus. Viuariũ vbi cõtinent aues/pisces/feræ: quæ ad victũ pertinẽt. Pomariũ locus reponendorũ pomorũ: vel locus cõsitus pomis. Ouidius. Id metuẽs solidis pomaria clauserat. Athlas Mœrub. Alueariũ locus vbi sũt aluei apiũ/& alueorũ copia. Rosariũ locus vbi est copia fructicũ rosas ferẽtiũ. Plãtariũ nõ solũ locus plãtarũ: sed ipse plãtæ etiã si eu ulsæ sint: q̃uis Serui. dicat plãtaria esse: q̃ e seminib. nata cũ radicib.: et terra ppria trãsferunt. Plãtas vo q̃ de arboribus rapiuntur. Seminariũ ipm semen: li est plãtulæ. Pãpinariũ palmes: q e duro exit: materiãq; in pximũ annũ. pmittit: siue cõgeries virentiũ ramusculorũ. Calcariũ/& Vestiariũ. p calceis/& vestibus. Fustuariũ. p fustigatiõe. Cibaria. p cibis. Camariũ/& Donariũ: de qbus supra dixim. Itẽ a loco Locuplex: q plæraq; loca: hoc est multas possessiones teneat. Oẽs enĩ veterum diuitiæ in agris atq; pecoribus erãt: et vt Cato refert quẽ virũ bonũ colonũ dixissent: amplissime laudasse existimabant. Hinc Pecunia a pecore appellata. & Locupletes dicti diuites: qd loci hoc est agri pleni essent. & Locupletare ditare. Cuius passiuũ est Locupletari. Plau. Visus est paterna hæreditate Locupletarier. Itẽ a locis vrendis Locustæ vocitatæ ob iacturã: quã messibus afferũt: tactu multa: vt supra dixim.: vrẽtes: morsu vo omia erodẽtes. DOMINI. Neronis. POPVLI. Romani scilicet. Populus diffinit multitudo hoium iuris cõsensu: & cõcordi cõmunione sociata: differtq; a plebe: q in ppl'o oĩs pars ciuitatis: oẽsq; ordines ptinent. In plebe aũt non insunt nobiliores/& patricii: itaq; vtrũq; a græco dictũ volũt. Plebẽ ἀπὸ τῶν πλείνων hoc ẽ a plurib.: q plures sint plebei q̃ patricii. Populũ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ πλείσιν ὤν: hoc est multo plurib.: q popul. oẽs ordines: vt dixim.: cõplectat. A popul. fit diminutiũ popellus: li est paru. populus. & Popularis: qd modo significat id: qd populi est. Terẽt. Amicus meus sũmus/& popularis geta. modo carus pop'o: vñ et Populare est amorẽ popli cõciliare. Pacuu. Atq; vt pmerui pater mihi patriã populauit meã. Aliq̃ẽ etiã popularis p vili ignobiliq; accipit. Plau. Præstat diuite esse ac populare: q̃ nobile et mendicũ. Hinc popularia nugatoria/& puerilia dicimus. Laberius. Dũ popularia agimus p ludũ. A popul. etiã fit Populor vbũ: qd et populo dr. Virg. populatq; ingentẽ farris aceruũ. A quo Depopulor: hoc est p̃dor/et depdor: passimq; et q̃si populatim diripio. A qbus populatio/& Depopulatio/& populator/ac Depopulator/& populatrix/ac Depopulatrix. & Populatim: qd mõ significat p populos. A puleius: populatim ab omũ. puincia: reuocat.: mõ cateruatim/& in vniuersũ. Cecilius. Ego pdidi te: q oẽs seruos pdo populatim: q̃so ne addas malũ ad hoc malũ. & Populabũdus: p p̃dabũdus. & Populosus populo plen. & Populariter: li est affabiliter/humanit/blãde: et cũ fauore ac gratia popli. Iuuenal. Et verso pollice vulgi. Quẽlibet occidũt populariẽ. & Popularitas affabilitas/hũanitas/blanditiæ. & Publicus: vt qdã existimant q̃si publicus qd nõ p̃uatim alicu.: sed popli sit: a quo fit Publicoverbũ qd est diuulgo. & Publicatio diuulgatio. & Respublica/& res populi. & Publice: ac Publicit. a duerbia: & publica sacra: q̃ p populo fiebãt: ficut priuata: q̃ p singulis hoibus/familiũq;. & Publicani: q rebus ad populũ spectãtib. fruũtur. oẽs enĩ q a fisco aliq̃d conducũt: recte publicani noĩant: vt qvectigalia populi pducta hnt: & publica via: q̃ in solo populi est: siue q̃ iter ppl'o est. & Publi. p̃nomen ei.: q populo grat. fuit. & Publipores publii serui. Sicut Marcipores pueri hoc est serui Marci: hmõi enĩ appellationib. veteres vtebant: qd gen. intercidit. & Publicola: qd a populo coleret: siue qd coleret populũ. Sic enĩ appellat. est. P. Valen. pmus cũ Bruto post exactos reges Cõsul creat.: qm̃ cũ affectaret regnũ ob ædificari cœptã in sũma Velia domũ credit. fuisset: ædificata postea in ĩfimo cliuo domo: lata; q̃ de puocatiõe ad uersus magistrat. ad populũ: sacrãdoq; cũ bonis capite ei.: qui regni occupãdi cõsilia inisset: lege adeo se omĩ regni suspitiõe absoluit: vt popularis etiã fact. sit: et publicole cognomẽ adeptus. Itẽ. Dies populi fuga noĩat. Iunio mẽse: q eo die tumultu repẽte orto fugerit popul. Nõ multo enĩ post hic dies fuit: q̃ decessus Gallorũ ex vrbe: quo tẽpore: q tũ sub vrbe erãt populi. vt Fidenates & alii finitimi cõtra populũ Romanũ coniurarũt. Scribit Serui. populũ in singulari nũero vnius ciuitatis multitudinẽ. In plurali vo vrbes significare. Est etiã Popul. arbor excelsa: folio Hederæ: sed pte altera sine angulo: altera oblõgo: dicta: vt qdã putãt: a frondiũ multitudine. Tria hũ. gẽa sũt. Alba/& Nigra: & q̃ Lybica appellat minima folia ac nigerrima. Huic arbori: & vlmo/tiliæ q;/& oleæ: et salici euenit: vt circũagant earũ folia post solstitiũ: qd certissimũ ei. sideris confecti testimoniũ est. Ab hac Populo fit Popule. vt Populea virga. Itẽ Populn. Sicut a Ficu Ficuln. Quidã etiã putãt Populoniã Etruriæ vrbẽ a populorũ multitudine: q̃ in eo agro est: appellatã. Alii a populãdo: qd frequẽtib. pyratarũ depopulationib. pateret: qm̃ sola ex oĩb. Etruriæ vrbib. ad mare fũdata erat: qd ea tẽpestate vrbiũ cõditores vitare conabant: ne barbarorũ depopulationibus paterẽt. A plebe vo diminutiũ fit Plebecula/& Plebeiũ: qd plebis est. Plebeii ædiles discedẽte plebe a patrib. sũt creati Plebeiæ pudicitiæ Sacellũ Romæ. vt Sacra cætera: colebant. Itẽ Plebiscitũ lex: quã plebs nõ populus accipit: de q̃ inferi. dicem.. Dicebãt aũt veteres Plebs plebis tertiæ declinatiõis: et plebs plebei. Plyn. Tãta plebei cõsternatiõe: vt primo pulsus ex ea regione mox & interẽpt. fit: PRAESIDE. Impatore: et magna laude Domitiani Neronẽ dñm: ipm vero p̃fidẽ noĩat. Nã Domin. dicit. vt supra dixim.: cui popul. subiect. est: quiq; plenã habet in subditos potestatẽ: hũc græci κοιράνον vocant. Homer. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω: hoc est Non bon. est multorũ dominatus Vn. dñs esto. Veteres hũc Tyrãnũ etiã appellabãt. Virg. Te ppter libiæ gẽtes. Numadũq; tyrãnũ Odere. Idẽ Pars mihi pacis erit dextrã tetigisse tyrãnũ: q̃uis postea Tyrãni nomen ad eos trãslatũ est: q nõ iure: & æqs legibus: sed vi et qdam animi libidine dominant. Idẽ. Cõueniũt qbus aut odiũ crudele Tyrãni. Aut met. acer erat. Ab hoc Tyrãnis dicta sæuũ ac violentũ imperiũ. & Tyrãnicus: qd Tyrãni est. & Tyrãnice qd violẽter cruideliter. Domini ergo nomẽ nescio qd supbũ sonat quẽadmodũ regis: de quo supra dixim.. & Tyrãni. ppter qd diuus August. Domini appellationẽ vt maledictũ et opprobriũ sẽp exhorruit: & cũ spectãte eo aliq̃ ludos: pnũciatũ esset a Mimo O dñm æquũ/& bonũ: vniuersiq; q̃si de ipso dictũ cõprobasset statũ manu vultuq; idecoras adulatiões repssit: sequenti vo die: q̃uissimo corripuit edicto: dñmq; se postea appellari: ne a liberis qdẽ: aut nepotib. suis passus est. In Impatoris vo seu p̃fidis noĩe nihil insolẽs: nihil superbũ erat. Quippe Impatores di

Ouidius.

Laberius.

Pacuuius.

Plautus

Virgilius

Apuleius

Cecilius

Juuena.

Plyniuo.

Virgilius

Idem

Serutus

Idem

Idem

cebant qui Senat. et populi Romani iussu vel ductabãt exercitus: vel puincias administrabant: et singuli duos legatos habebãt. Itaq; hi nõ dñi erãt: sed ministri: q̃uis postea in Tyrãnidã versus sit hic magistrat.. & ĩperatoris mitissimũ nomen in eũ trãslatũ sit: q Romani ĩperii gubernacula tenuẽt. Ab Impero dict. est Impator. Imperare aũt iubere est: dictũ ab in itẽtiua particula: et paro q̃si statim paro: vel, prius paro. Ab li Imperiũ declinat qd modo iussũ significat. Virg. Hic vasto Rex æolus antro. Luctãtes vẽtos tẽpestatesq; sonoras. Imperio præmit: ac vinclis/& carcere frenat: modo regnũ dñm. vñ Romani Imperii fines dicim.. Idẽ. Imperiũ oceano: famã qui ẽminet astris. Idẽ. Nõ illi imperiũ pelagi: sæuũq; tridentẽ. Sed mihi sorte datũ. Aliq̃ Imperiũ significat Potestatẽ. vñ Vlpianus imperiũ scribit: aut merũ dici/aut mixtũ. Merũ imperiũ est hrẽ gladii potestatẽ ad aĩaduertẽdũ in facinorosos hoies: qd etiã potestas appellat. Mixtũ est: cui etiã Iurisdictio inest: qd p̃cipue in dãda bonorũ possessiõe cõsistit. Iurisdictio est etiã iudicis dãdi licẽtia. Ab imperio Imperiosus dr: nimis seuere ĩperans: crudus & q̃si ostẽtator imperii q̃lis Torquat. apud Liuiũ: q filiũ licet victorẽ: ga cõtra imperiũ suũ pugnauerat: securi pcussit: ob id dictus ĩperiosus. & Manliana ĩperia: crudelia vocitata. Ab hoc fit aduerbiũ Imperiose: li est acriter/seuere: et cũ ostẽtatione ĩperii. Itẽ ab ipero Imperito frequẽtatiuũ. & qd apud Plyniũ reperitur. Impitabũdus. p Imperitãs. Poetæ aliq̃ Induperatorẽ. p Imperatorẽ vsurparũt. Iuuenalis. Quales tunc epulas ipm glutisse putam. Induperatorẽ. Præses aũt est: q mai. in vrbe aut puincia Imperiũ habet: de quo superius late disseruim.. A p̃sidẽdo ita appellat.. A quo Præsidium. Præsidere vo est p̃esse: vt supra: et a sedẽdo deducit Sedere qd sit manifestũ est. Plau. Si nõ vbi sedeas locus est at est vbi ambules. Aliq̃ ignauiã: cessationẽq; significat. Terẽt. An sedere oportuit domi virginẽ tã grandẽ. De Auib. vo sedere dicit in altiori loco esse vt passer sedet in tecto. Cornix sedet in arbore: ita enĩ de auib. dicit sedere: vt de hoie: dũ sedet super equo aut iumẽto: quocũq; corpis habitu ibi manẽat. Sedere etiã, p placere pomit a poetis. Virg. Idq; pio sedet Aeneæ. pbat auctor acestes. Secundũ Augures sedere est cõsiderare cõtẽplari: cõsiliũ capere. Nã post designatas cæli partes a sedẽtib. captant auguria. Plau. sine iuxta aram sedeã: et dabo meliora cõsilia: hoc etiã Virgil. ostẽdit: in ducẽs picũ solũ sedentẽ cũ alios stãtes induxerit. Paruaq; sedebat succinct. trabea. et alibi. Turnus sacrata valle sedebat. Ab hoc tractũ est vt iudices. p tribunali sedeãt: nec nisi sedẽtes ferre sentẽtiã possint: vt itelligãt se qd decernãt cõsiderare diligẽter oportere. Itẽ Sedere manere est. Virg. Et sedet hoc ajo. Sedeo aũt a se: et eo: cõpositũ putãt q̃si seorsũ eo. Videmur enĩ seorsũ ire: et q̃si a cæteris separari: dũ cõsidemus. Differt aũt a Sedeo Sido qm̃ Sidere est deorsũ descẽdere. Virgil. Sedib. optatis gemina sup arbore Sidunt: idest ab alto demittũtur. Ab hoc cõposita fiunt Assido qd est apud aliquẽ officii gẽa sedeo: vt puta ægrotũ/aut regẽ/aut præsidẽ. A quo Assiduũ/Assiduitas/Assidue de qbus supra dixim.. Itẽ Assidelæ mensæ: ad q̃s sedẽtes flamines sacra faciebãt. & Asseres: q assidant parieti et asses. & Assulæ: de qbus supra disseruim.. & Assessores quorũ officiũ est assidere p̃sidi: atq; cõsulere: atq; in iis fere causis cõstat/cognitionib./postulationib./libellis/edictis/decretis/epistolis. Huĩ fœmininũ est Assestrix. Afran. dimittit iã Assestricem: me adesse vocat. & Cõsessores: q simul sedent. Martial. Nec cõsessorũ vicina numismata tantũ Aera: sed acuneis vlteriora petis. Circũsideo qd est cõtra sedeo circũdo. Obsideo qd iterdũ pro Circũsideo ponit. Inter dũ, p cõtra sedeo. vñ Obsessi dicũtur: q egredi vrbẽ: aut oppidũ: seu aliũ locũ nõ possunt: aut hostib. circũsessi. & Obsidio circũsessio: et obsidiũ: qd fit vt hostes dimicare cogant. et Obses qui tradit ĩperio alterius ea cõditione: vt si dator obsidis a fide recedat: recipiẽti sit potestas in corpus/et vitã ei.: qui dat. est obses. Hic qm̃ obsidionis gẽa dari cõsueuit. Inde nomẽ assũpsit: q̃uis aliqui ab ob et fides cõpositũ velint: q fit ob fidẽ dat.. Obsidiæ quoq; sicut insidiæ dicunt. Columella. Dũ tũ anus sedula: vel puer adhibeat custos vagantiũ: ne obsidiis hoĩum: aut ĩsidiatorũ aĩ aliũ decipiãtur. Dissideo dissẽtio. A quo Dissidiũ: hoc est discordia. & dissidiosus cõtentiosus. Dissido ociosus sedeo. A quo Deses desidis. & Desidiosus: hoc est piger ignauus vñ Desidia ignauia. Subsido: qd significat subter sedeo. Virgi. Subsedit dubius. A quo fit Subsidiũ: hoc est auxiliũ. Insido aliquẽ dolose expecto. A quo Insidiæ: q̃ clam insidẽt vt hostes fallãt: et ab eo Insidior verbũ. & Insidiosus ĩsidiis plen./fallax. Itẽ Insidiator/et Insidiatrix: qui insidiant. Iungit aũt Insido cũ dativo. Virg. Arripuitq; locũ: et filuis ĩsedit ĩiquis cũ Insisto: cũ accusativo iungat. Idẽ. Nulli fas casto sceleratũ ĩsistere limẽ. Resido: ocior cõmoror. A quo Resides/ociosi/queti/segnes. Virgil. Iã pridẽ resides animos: sicut ecõtrario instãtes dicim. industrios. & Resina humor: q ex arboribus fluens: in ĩsdẽ residet. A quo Resinatũ dicim.: sicut a Pice Picatũ. Iuuenalis. Quid enĩ resinata iuuẽtus. Residiare vo veteres dicebãt pro eo qd est sæpe resilire. Rhesus Rex Thraciæ fuit: quẽ Homerus scribit cũ equis albis in auxiliũ Troianorũ venisse. & a Diomede: atq; Vlyxe noctu in castris fuisse occisũ. Est etiã nomẽ fluminis Troiæ. Rhetus gigas fuit: quẽ Dionysius in leonẽ cõuersus occidit. Itẽ Rhetus mons Troiæ: in quo Aiax Telamon. sepult. est. A quo Rhœtius et Rhœteus deducunt. Supsedeo/maneo/cesso/differo. Plau. Supsede de istis rebus: iã tuipse vbi iubet finẽ face. Cõsideo simul sedeo. A quo fit cõsessus: qd nõ significat cõsessionẽ: sed hoies simul sedẽtes in vno loco: quẽadmodũ Cõuentus nõ cõuentionẽ significat: sed hoies: qui vno in loco cõuenerũt. A sedeo, pterea Sedes deducit: in qua sedem.: ponit q; p habitaculo et domicilio. Cæsar. Crescẽte enĩ populi multitudine mutare sedes statuerũt. Itẽ p sepulchro. Virg. Sedibus vt saltẽ placidis in morte quiescã. eius diminutiũ est Sedicula: et eiusdẽ significationis est Sedile: qd et locus ad sedendũ est. et Sella quasi sedda. et Sessio qd modo actũ ipm sedendi significat: modo ipm sedile. Cic. Tot locis sessiones gymnasiorũ: idest tot sedilia. et Subsellia minores sedes: in qbus audiẽtes poetas: aut spectãtes ludos sedere solebãt: erantq; etiã tribunorũ, triũ virorũ: quæstorũ: & huiusmodi minora iudicia exercentiũ: q nõ in sellis curulib.: nec in tribunalib.: sed in subselliis cõsidebãt. Sella curuli maiores magistratus vtebant quã simul cũ toga/et p̃texta: et lictorib. Romani ab etruscis sũpsere. Curulus autẽ a curru dicta est: qd in ea sedentes curru vehi maiores magistratus solebãt. Sella græce θρόνον: hoc est thronũ noĩant. Hinc θρόνον βασιλικόν soliũ: hoc est sedẽ regiã vocant: et θρόνον γυναικεῖον sellã curulem. Itẽ a sedeo Sedulo aduerbiũ: qd significat diligẽter: instãter: cõtinue quasi assidẽdo: hoc est sine ĩtermissio-

Impero
Imperium.
Potestas.
Merũ imperiũ
Mixtũ imperiũ
Jurisdictio
Imperiosus.
Vãltiana ĩpia.
Imperiose
Imperito.
Imperitabundus.
Induperator:
Preses.
Presidium.
Presidere
Sedere
Aues sedere
Sedendo iudices sententiam ferre.
Sido
Assido
Assiduus.
Assiduitas.
Assidue
Assidele.
Asseres.
Assessores
Assestrix:
Consessor.
Circumsideo
Obsideo.
Obsessus.
Obsidio.
Obsidium
Obses.
Obsidie
Dissideo.
Dissidium
Dissidiosus.
Dissido
Deses.
Desidiosus
Desidia.
Subsido.
Subsidium.
Insido.
Insidie
Insidior.
Insidiosus.
Insidiator
Insidiatrix
Residio.
Resides.
Instantes
Resina.
Resinatum.
Residiare
Rhesus rex.
Rhesus fluuius.
Rhetus gigas
Rhetus mons.
Rhetenus.
Rheteus.
Supersedeo.
Consideo.
Consessus
Conuentus
Sedes.
Sedicula.
Sedile.
Sella
Sessio
Subsellia.
Sella curulis.
Curulis.
Sedulo

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Sedulus
Sedulitas
Solum.

Dureta

Solia sternere.
Solsternium.
Solaria babylonica
Sellaria
Seditio.
Seditiosus.
Seliquastra
Sedentariũ
Sedentaria
opera
Sedum
Semperuiuũ.
Seduculum.
Asseres
Assides
Sexus

ne. Cice. Sedulo inq̃ faciã. Nam qd Marcellus scribit sedulo dictũ: q̃si sine dolo: nimis affectatũ nobis videt: qp- Cicero
pe Sedulus eodẽ mõ quo assiduꝰ dicit: idẽq; significat. & Sedulitas est assiduitas/et diligẽtia. Itẽ a Sedeo solũ Marcel.
armariũ e ligno factũ: in quo reges ob corporis sui tutelã sedebãt. Item Sedes regia. Curtiꝰ. Reginã in soliovi Curtius.
sam vehemẽter admiratꝰ: aliq̃ n̄vas in quo hoies in balneis/vel domi/vel quouis alio loco sedẽtes lauant. Mar Martia.
tialis. Nõ vis in solio prius lauari. Hispani id Duretã vocãt. Suetonꝰ de Augusto. At quotiens neruorũ causa Suetonꝰ.
marinis/albuli q̃q; calidis vtendũ esset: cõtentꝰ hoc erat vt insidens ligneo solio: qd ipse Hispanico verbo Duretã
vocabat: manꝰ ac pedes alternis iactaret. Nõnunq̃ hunc simile vas: in quo defũcti sepeliũtur. Plyn. Cũ et defũcti Plynius.
sese multi fictilibꝰ soliis condi maluere. Quidã nõ a sedẽdo: sed a soliditate q̃si solidũ appellatum existimauere.
Quidã a solo qd in iis soli sederẽt. Ideo Solia sternere dicebant: q Solisternũ habebant. & Solaria Babylonica
vocabant: qbus ea sterni solebãt. A sella etiã Sellaria dicta loca: in qbus disponi sedes solebãt. Plyn. Atq; ex oi Idem
bus: q̃ retuli clarissima quæq; in vrbe iã sũt dicata a Vespasiano p̃ncipe in tẽplo pacis: aliisq; eiꝰ operib̃ violẽtia
Neronis in vrbẽ cõtecta/et in sellariis domus aureæ disposita. Itẽ a sedẽdo Seditio: ñ est: sicut Ciceroni placet: Cicero.
a seorsũ eũdo. Est autẽ Seditio: cũ populo discordãte itur ad manꝰ. Qualẽ ciuitatis statũ describit. Virg. Ac ve- Virgilius
luti magno in populo: cũ sæpe coorta est seditio: sæuitq; animis ignobile vulgus: Iãq; faces/et saxa volãt/furor
arma ministrat. siliter seditio in exercitu dr̃/in classe/in cãpo/in schola: & vbiciq; multitudo est hoium: q ab hoc
Seditiosi dicũtur. Itẽ Seliquastra sediliũ genus est. & Sedentariũ dicit: qd sedendo fit. vñ Sedẽtariũ laborẽ dici- Apuleius
mus: q sedẽdo contrahit. Apuleiꝰ. Vt etiã fatigationẽ. Sedentariã icessus vegetatione discuterẽ. & Sedẽtaria Columella.
opa: q̃ sedẽdo fit. Columella. Neq; enĩ Sedẽtaria eiꝰ opa est: sed modo ad telã debebit accedere: modo eos q cibũ
familiæ cõficiũt: inuisere: tũ etiã culinã/et bouilia: nec minus præsepia mũ danda curare. Itẽ a semp Sedendo
Sedũ herba: q̃ et Sempuiuũ dicit: de qua inferius disserem̃. & Asseres. & Assides ab assidẽdo parieti. Seducu
lũ nõ a sedẽdo: sed quasi suduculũ dictũ: genus flagelli est: qd vapulãtes sudare facit. Nec Sexus a Sedẽdo dicit:
sed a græco ὑξὺσ qd est habitus: significatq; naturã/et habitũ: Vñ masculinũ/& fœmininũ sexum dicimus.

AD DOMITIANVM EPIGRAMMA TERTIVM.

VAE TAM SEPOSITA EST. Blandit Domitiano. q cũ ad spectacula eius ex toto ter
rarũ orbe: diuersarũ linguarũ spectatores cõueniãt: omẽs tũ vna voce: eũ patrẽ patriæ salutãt: q̃si
vna vrbe oriũdi. Constat sane tantã aliquãdo hoium multitudinẽ ludorũ gratia ad vrbẽ cõfluxis
se: vt Senatores quidã nimia p̃sura fuerint elisi. QVAE GENS? Interrogãtis est. Quis
enĩ. Quæ. Quod/vel Quid aliq̃n iterrogatiue ponũtur. Martial. Nã tantos rogo qs ferat labo Martia
res? Apuleiꝰ. Qui nã hic nouus est hospes? Gelliꝰ. Quænã malũ est ista intẽperies? Plautꝰ. Quod facinꝰ admi Apuleius
si tãtum? Idẽ. Quid ad illas artes optes: si optio adueniat tibi? Aliq̃n indefinite. Plyn. Tũ mihi nescio quid in Plaurus
aurẽ insusurrauit. Idẽ. Morbus nescio qui ante eã ætatẽ incognitꝰ nostris. Cice. Cũ p̃cepta nescio q̃ discipulis Plynius.
suis palã tradidisset: Plau. Nec mihi qd facinꝰ cõscirem inueni. Seneca. Paululũ: nescio qd visus est balbutire. Cl. Plau.
Nõnunq̃ qs ponit pro aliquis. Cice. Siquis vestrũ est: q forte mirẽt. Plau. Si quẽ seruoꝝ domi habes. Nã qui p Seneca
aliqs in noiatiuo casu: raro p̃terq̃ apud vetustissimos inuenit. Cice. Si quæ sunt in hac re difficultates. Eteni in Cicero
singulari nõ Quæ sed Qua. p aliqua dicimꝰ. Martial. Siqua fides veri: p̃ferri maxime Cæsar. Tẽponbus pos Plautus.
sũt sæcula nulla tuis. Plau. Si qd post hac verbũ fecero. Virgi. Spero equidẽ mediis si quid pia numina possunt. Cicero
Supplicia hausurũ scopulis. Quis et Quid nunq̃ relatiue ponũt: cũ Qui/Quæ/Quod: frequẽtissime referant Martial.
ãcedẽs qd adiectiuũ est: et semp iũgit substãtiuũ. Quod vꝰ semp est substãtiuũ. Præterea qui: q̃: qd freq̃nter ac Plautus.
cipiunt. p Tãtus. ta. tũ. et hoc tribus modis. Nã et cuiꝰ humanitatis es dicere possumus: et q̃ humanitate es: & Virgilius
quæ tua est humanitas: p tãtæ humanitatis es. tãta humanitate es: tãta tua est humanitas. Similit cuius amo
ris es: quo amore es. qui tuꝰ est amor. Cuiꝰ officii es: quo officio es: qd tuũ est officiũ. Quintil. Hoc si scisses pa- Quintil.
ter affirmo/pmitto: cuius pietatis es: nemo te antecessisset. Idẽ. Quæ tua pietas est. In eundẽ sensũ accipiunt Idem
Is/Ea/Id. Nã eius pietatis es dicimus/et ea pietate es/et ea tua est pietas: habetq; aliquid plus viriũ talis oratio
q̃ si dicas pro tua pietate. Item. Quo aliquãdo pro quãdo accipit: vt cũ dicimus: eo magis quo magis. A qs cõ-
posita fiunt Aliquis: quasi alius qs. A quo Aliquo Aliqua. Aliquorsũ: Aliquotiens aduerbia: hoc est ad aliquẽ
locũ: per aliquã partẽ: versus aliquã partẽ: aliquot vicibus. & Alicũde: ex aliquo loco. Itẽ Quisq̃ Quispiã eius-
dẽ significatiõis. Siquis idest si aliquis. & Quisquis qd significat quicũq;. & Quisq; a quo Vnusqsq; : q̃ signifi
cant omẽs. & Quisnam iterrogatiuũ. & Quispiam putas eiusdẽ significationis. & Nequis qd cõponit ex ne: et quis
p aliqs significatq; vt nullus. & Quisquiliæ quisqs quasi quicqd cadit. Sunt enĩ quisquiliæ purgamẽta terraꝝ
& quicqd ex arboribus/herbis/floribus minutim cadit. A quo Quisquiliũ vocat exiguũ fruticem ilicis: p ducẽ
tem coccũ: qd granũ est: ad tingendã vestes gratissimũ. A qui Quinis/Quicũq;/Quilibet. A quo Vnusquili-
bet: de qbus supra diximus. Itẽ Qndã: qd non est particulare: vt aliquis: quẽadmodũ plerq; falso existimant:
sed potius singulare. Aliud est enĩ: cũ dico aliquis vestrũ hodie me percussit. & aliud cũ dico: quidã vestrũ hodie
me percussit. Illic enĩ incertũ aliquẽ ex duobus significo: quẽ percussorẽ meũ esse nõ deprehendo: hic vero cer-
tum hoiem ex vobis a me: quod ab eo percussus sim agnitũ: vt nõ aliter se habere quidã videat: q̃ nomen p̃ri-
um: verbi gratia: si sciam Pyrrhum mecũ locutũ fuisse: idq; tacito nomẽ exprimere velim: recte dicam: quidã
mecũ locutus est: nõ autem aliquis: quod significaret: nescire: me quis mecũ esset locutus. Vnde vulgo sic loqui
mur: quotiens aut volumus nominare homies: aut eorum nomĩa nescimus: quidã ad quendã scribens sic ingt:
nõ autẽ aliquis ad aliquẽ: sed hoc multo manifestius cũ negatione apparet. Nã si dicam. Nõ percussit me hodie
quidã vestrum: profecto significo vnũ ex vobis certũ: vtputa Pyrrhũ me nõ percussisse. Si vero dicã nõ percus-
sit me hodie aliquis vestrũ: significo nullũ vestrũ me hodie pcussisse. Itaq; illa singularis enũciatio est: hæc vni-
uersalis. Item a qui Quia coniunctio causalis. A quo Quianam aduerbium interrogandi. Virgi. Heu Quia Virgilius

q

Quis
Que
Quod
Quid

Qua

Is Ea Id
Quo
Aliquis.
Aliquo.
Aliqua
Aliquorsum
Aliquotiens.
Quisq̃
Quispiam.
Siquis
Quisquis
Quisq;
Vnusquisq;
Quinam
Quisputas.
Nequis
Quisquilie.
Quisquilium
Nequis
Quinis.
Quicunq;
Quilibet.
Quidam.
Quiane.
Quidam
Quia
Quianam

Virgilius
Idem

Quintil.
Cicero.
Idem

Virgilius
Persius.

Quintil.

Cicero
Quidius.

Virgilius
Terentiꝰ.
Virgilius.

Cicero.
Virgilius

Idem
Afranius
Plynius.
Cicero.

Virgilius.
Cicero.
Idem
Idem

Quintil.

Idem.

Cicero.

Quintil.
Virgilius
Idem
Cicero.

Virgilius
Plautus.
Idem
Juriscon.

Quintil

Quianẽ.
Quidem

Equidem.

Siquidem

Quin

Quinimmo.

Quo
Adquo.
Qui.

Quum
Quom

Tum.

Tunc

Cũ potestate.
Cũ imperio cẽ.
Cum aliter
Sodes
Sis.
Quoad
Quoad viuet.
Quoad moriẽtur
Quoad senatꝰ habebitur

nam tanti cinxerũt æthera nimbi. Idẽ Cælicule magni: Quianã sentẽtia vobis Versa retro. & Quianẽ qd si Quianẽ.
gnificat certẽ re vera. Idẽ. Quianẽ auxilio iuuat ani leuatos. Quidẽ qd sil̃r significat certẽ. Et trib̃ modis in Quidem
oratiõe accipi solet. Vno ad distinguẽdas res: vt ego qdem Romæ sũ: Tu vero Athenis: frater aũt Alexãdriẽ
in quo modo trĩ duobus comitibus vti potest: quæ fũt vero: & aũt altero: q̃si p exceptionẽ eiꝰ: qd affirmes. Qui
tilianus. Torq̃bis qdem filiũ: sed fatebitur mater: & nũq̃ fere apud hũc: & Ciceronẽ coniũgũt qdem: & ille: qn
exceptio hmõi sequat. Cicero. Ab optimis qdem viris sed nõ satis eruditis. Idẽ q aũt in virtute summũ bonũ
ponũt: præclare ille qdem sed hæc ipa virtus amicitiã & gignit: & continet. Pluresq; in hoc modo comites ha
bere hoc aduerbiũ potest: vt verꝝ verũtamen: sed: sedtamen: at attamen: cæterꝝ. Tertio modo cũ nulla ex p̃dictis
cõiũctionibus seqtur. Idem. Aut enim nemo: qd qdem magis credo: Aut si qs q̃ est: ille sapiens fuit. Ab hoc fit
Eqdem: qd proprie significat ego qdem. necvnq̃ aliter a Virgilio/Cicerone/Quintiliano vsurpat. Vir. Egdẽ
merui: nec deprecor inqt. Ab aliquibus capit interdũ pro qdem. Persius. Non eqdem hoc dubites ambor̃ fœ
dere certo Cõsentire dies. Et siqdem: q̃ ex si & qdẽ cõponi videt: trĩ primã syllabã breuem habet: cũ si p ducta sit.
Item significationẽ nõ habet partiũ ex qbus cõponit: sed idẽ significat qd nam. Quinti. Atq; natura ipa videt
ad tolerãdos facilius labores musicã veluti muneri nobis dedisse: siqdem remige cantus hortat. Aliq̃n siqdẽ
pro si cẽrte. Cice. Deinde pfectus est id tp̃s: cũ iam Clodius: siqdem eo die Romã vẽturus erat: redire potuisset.
Quidã putant duplã hanc esse dictionẽ: sed vnã esse Ouidius ostẽdit: qui in hoc eodẽ significato vtit prima bre
ui: qd nõ accidẽrẽt nisi esset cõpolita. Quæ mihi vẽtura est: siqdẽ ventura senectus: Cũ desit numeris ipa iuuẽta
suis? Quin qd q̃ttuor modis capit. Vno cũ increpãtes/vel iterrogãtes vel exhortãtes dicimus: significatq; cur
non. Vt qn venis? qn legis? qn fugis? Vir. Quin tu aliqd saltem potius quoꝝ indiget vsus. Viminib̃ molli
q paras detexere iunco. Secũdo qn significat q. Terentius. Nõ dubiũ est: qnvxorẽ nolit filius. Tercio qn p hãc
particulatim magis cõfirmam̃: significatq; atq; etiã. Vir. Quin aspera Iuno. Quæ mare nunc: terraq; metu
cæliq; fatigat: Cõsilia in melius referret: qd & Quinimo aliq̃n dicit. Quarto cũ ita ponim̃ qn q̃si pori videat
esse contrariũ: & aliq̃n q nõ: aliq̃ndo vt non significat. Cice. Non iccirco causas Isocrates non defendit: qn id
vtile esse & honestũ existimaret: qn id est qd nõ. Vir. Hic tibi ne qua moræ fuerint dispẽdia tãti. Quin vatẽ in-
sanam aspicias: qn. i. vt non. Quo qd loci aduerbiũ est. Idẽ. Quo ve tenetis iter. i. ad quẽ locũ tenditis. Hincve
teres Ad quo q̃tũ vsurpabant. Afranius. Vt scire possis ad quo te expediat log. Aliq̃n est cõiũctio: & significat
vt. Plynius. Neq; enim id feci quo tibi molestus essem. Qui qd similiter aduerbialit capit: & significat quomo
do. Cicero. Qui fieri poterat: vt eius dolore nõ angerer? Qui mecũ semp familiarissime vixisset? Quum qd ve-
teres Quom scribebant: estq; aliquando aduerbiũ temporis: & significat q̃n. Vir. Quum faciã vitulã p frugib̃
ipe venito. Aliq̃n ponit pro dũ. Cice. Quum me in Africã cõtulissem. Nõnunq̃ p q̃ns. Idẽ. Quum in oibus cau
sis grauiorib̃ Cai. Cæsar in itio dicẽdi cõmoueri soleã vehemẽtius: q̃ vel vsus vel ætas mea videt postulare: trĩ
in hac ita me multa pturbãt. Idẽ. Satis ne pstanter facere videamur: q cũ p̃cipi nihil posse dicam?: tamen & ali
is de rebus disserere soleamus: & hoc ipo tpe p̃cepta officii pseq̃mur. Interdũ iungit cũ Tum: & idicatiuũ fere
postulat. Est aũt in Quum qddã minus: in Tum qddam maius. Et hoc duobus modis fit: vt aut generale præ-
cedat: sequat speciale. Aut ambo sunt specialia. Primo modo sic Quintilia. Quod quum omibus cõfitendũ est
Tum nobis præcipue q rationẽ dicendi a bono viro non separamus: idest omnibus multũ mihi aũt maxime.
Altero modo Idẽ. Quod opus Marcelle victori tibi dicauimus: quẽ q̃ amicissimũ nobis: Tũ eximio litterarum
amore flagrantẽ: dignissimũ hoc mutuę inter nos charitatis pignore iudicabim̃. i. multũ, ppter amorẽ tu-
um in nos: plus tamen ppter amorẽ litterarꝝ. Aliq̃n trĩ cũ coniunctiuo iungit. Cicero. Grauiter teste p̃uatus sum
amoris erga te mei patre tuo clarissimo viro: q cum sunsvirtutibus: tũ vero te filio supasset omniũ fortunas: si
te ante vidisset q̃ vita decederet. Tũ sæpenumero ponit geminatũ: triplicatũ: & multiplicatũ: sed fere in rebus
parib̃. Quintilianus. Nec indignetur herodotus æquari sibi. T. Liuiũ: tũ in narrãdo miræ iocũditatis clarissi
miq; caudoris: tũ in cõcionibus supra q̃ enarrari põt eloquẽtẽ. Aliq̃n tum p tunc accipit. Vir. Tum primũ no-
stri Cacũ videre timentẽ. Interdũ p deinde. Idẽ. Æneas matri eumenidũ: magnęq; sorori Ense ferit: sterilẽq; ti-
bi pserpina vaccam. Tũ stigio regi nocturnas inchoat aras. Nonnunq̃ pro aliq̃n. Cicero. Tũ hoc tũ illud argue
re. hoc est: modo hoc modo illud. Quidam a tum putant Tunc esse declinatũ: sicut nec a neq;. Significat autẽ
tunc eo tempore: & de omnibus temporibus dicit de præterito. Virgil. Tũc decuit cũ sceptra dabas. De p̃senti
Plau. Tũc ad eam accede: cũ potes. De futuro Idem. Ego tũc adero: cũ tui videndi mihi copia erit. A quum pro
quando fit Quum primũ: quod significat statim postq̃ Iuriscõsulti: cum fari poterit: & Postq̃ fari poterit ita di-
stinguunt: vt posterior scripturavberior fit: & omne tempus significet post illud quo fari potest. Primus vero ar
ctior: & id trĩmodo tẽpus denotet: quo fari possit. Cũ vero prepositio p̃mogenia est: nec a qui deducit: ideoq;
non per q sed per c scribit: nec iungit rei notanti instrumẽtũ: sed comitẽ. Quintili. Vt quæramus nunqd apud
nos sit vis quædã septimi casus: & apud græcos sexti. Nã cũ dico hasta percussi: nõ vtor ablatiui natura: nec si
idem græce dicã datiui. Sic impuli te manu dicimus: nõ cũ manu: video te oculis nõ cum oculis: deleo litteras
lachrymis non cum lachrymis. Abstergo sordes aqua. Liquefacio cerã igni. non cũ aqua: aut cum igni. Quod
si dicamus: acceptus est cum honore: scripsit cũ beniuolẽtia: allocutus est cũ affabilitate: aspexit cũ truculentia.
hi ablatiui/nõ instrumẽtũ significant: sed coniũctionẽ. Siquidẽ acceptus est nõ instrumento corpis: nõ honore:
sed honore comite. scripsit instrumẽto manꝰ: nõ beniuolẽtia sed hac comite. Allocutꝰ est instrumẽto linguę: co
mite: atq; operatrice affabilitate. Aspexit instrumẽto oculoꝝ truculẽtia suffusoꝝ: q̃ mihi facit ad ipsã inspectio
nẽ: sed oculi cũ potestate apud veres dicebat: q a populo alicui negocio p̃ficiebat. Cũ imperio esse: cui nomina
tim dabat a populo impiũ. A Cum factũ est Cũ aliter: quod antiqui p cum alterovsurpabant: ita hoc breuitatis
grã dicẽtes: vt Sodes. p si audes. & Sis pro si vis. Quoad qd significat donec: vt quoad vixit i amicitia pstantissi
me pseuerauit. i. donec vixit: nihilq; differt ita loqui quoad viuet: & quoad moriet. Itẽ Quoad Senatus habe-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA

Quoad senat⁹ admittetur. Quoadusq3 Quousq3 Quominus Quondam. Quontam Quoq3 quot Quotquot Quotcunq3. Quotannis. Quotidie Quotidianus. Quotiens Quotiennis. Septennis. Quotennium. Septennium. Quomodo quemadmodũ. Quodãmodo. Quutusmodi. Quotsum quoquouersus. quoquouersum Qur. Quor Quocirca Quutus. Quuia Quuium. Quuias. Quuiatis Quies. Requies. Inquies. Quietus. Inquietus. Quietudo Inquietudo Quiesco. Acquiesco Requiesco Quietalis Orcus. Queo Nequeo Nequeũt Quentia. Nequinunt. Quippe. Aliq̃ Quepiam Queq3. Una queq3. Nequa. Quenam. Siq̃ Quelibet. Quenis Quecunq3. Qua Quam Complura Per perq̃ Saneq̃. Admodũ q̃3. Oppidoq̃. Aldeq̃3 Minusq̃ septũ Quãmox. Mox. Quanq̃ Quãuis. Etsi Quanq̃

bitur. & Quoad Senat⁹ admittet. Hæc enim q̃uis ꝓtrariavideant: idem tñ significãt: qm̃ duo tpa cũ int se opposita sũt: atq; ita coherẽtia: vt alterius finis cũ alterius initio miscеat: nõ refert vtr̃ꝰ p extremitatẽ poris: aut p initium sequẽtis locus ipe cõfinis demõstret. Ponit etiã Quoad ꝑ q̃tũ. & ab eo fit Quoadusq; eiusdẽ significationis. sicut a quo quousq: qd aliqñ significat q̃diu: vt Quousq; tãdẽ hæc patieris: aliqñ vsq; ad quẽ locũ: vt Quo vsq; agri tui fines ꝓtraxisti. Quominus: qd significat stati. Vir. Et quominus arua insequit. Quondã qd mõ ꝑolim siue aliqñ accipit. Cice. Vt tuus quondã familiaris facere solebat. mõ ꝑ semp. Vir. Vt quõdã in stipulis magnus sine viribus ignis. Qm̃ quovt Festus refert/mõ qa significat mõ postq̃: Quoq; qd aliqñ significat etiã. Seneca. Tu quoq; simili mõ exercere te debes. Aliqñ similit. Vir. Vocabere tu quoq; votis. Quot a quo. Quotquot Quotciq; Quotãnis Quotidie Quotidianus Quotiẽs de qb⁹ supra dixim⁹. Itẽ Quotennis qd significat quot annoꝝ. sicut Septẽnis septẽ annoꝝ. qdã etiã Quotẽniũ vsurpãt sicut septẽniũ. Quomodo Quẽ admodũ Quodãmodo Quutusmodi notẽ significatiõis. Quorsũ. idest versus quẽ locũ: q̃si quo versũ. & Quoquouersus seu Quoquouersũ: hoc est versus oẽs partes. Qur quod vetes Quor scribebant aduerbiũ: qd significat q̃re. vnde qdã cur a q̃re ꝑsyncopẽ: atq; apocopẽ deductũ existimãt. a & e litteris detractis. Quocirca: qd significat q̃obrem Quutu⁹: quuia: quutũ. a quo Quuias: q̃ & si nũc p c: a vulgo scribunt. vetes tñ p qscribere solebãt. lĩ aũt int se differũt quut⁹ & quuias: ꝙ quut⁹ ad ꝑsonã hoĩs refert. Vir. Dic mihi damœta quutũ pecus: an Meliboei. Quuias vero significat vnde. Cice. Socrates qdem cũ rogaret quuiatẽ se esse diceret: mũdanũ ingt Vetes ꝑ quuias quuiatis dixere. Actius. Qui neq; quuiatis esset nũq̃ potuim⁹ multa rogãtes scire: Postea hęc p c nõ p q scribi cœperũt: cũ magna int has lras affinitas sit. Quies qd ꝓprie somnũ significat: dicta q̃si q tibi es & nullo alio negocio destineris. tũc enim cæteris negociis vacam⁹ cũ dormim⁹: ꝑpter qd etiã pro tranqllitate accipit qes. a quo fit Reges eiusdẽ significationis: & cõtrariũ eius Inqes. hoc est cura: sollicitudo: molestia. hinc Quietus tranqllus: & Inqetus solicitus turbat⁹. & Quietudo atq; Inqetudo. & Quiesco Acqesco & Reqesco Est aũt qesco aliqñ dormio/aliqñ sto: nõ moueor: aliqñ cunis vaco. Quod si addat accusatiuus est qescere facio Plau. Quiesce tumultũ hũc q est ante hostiũ Quietalis ab antiqs Orcus dicebat: hoc est Pluto deus inferoꝝ: qd defunctoꝝ aĩas qescat. hoc est qescere faciat. hinc ὅρκον græci iuramẽtũ dicũt: ꝙ p eũ & paludẽ Stygiã sãctissimũ erat iuramẽtũ qd violare minime licebat etiã dis. hinc ὁρκοῦσθαι στρατιῶτικοῦ militare sacramẽtum vocatur. & ὁρκῶ iuro: & ὁρκωμοσία iusiurãdum: & ὁρκωμόσιον iuramẽtũ. Sũt etiã q Queo: q̃si q eo dictũ putant: significat aũt possũ: cuius cõpositũ est Nequo: nõ possũ. Vnde neq̃unt aliqñ vsurparũt antiq ꝑ nõ eunt. Veteres Quiẽtiã ꝑ potentiã scripsere: & Nequnũt pro nequeũt non possunt. Postremo Quippe cõfirmandi aduerbiũ: de quo supra diximus. A q̃uero fiũt Aliq̃ Quæpiã Quæq; Vnaquæq; Nequa Quenã Siqua Quælibet Quænis Quæcũq; supradictaꝝ significationũ. Qua aduerbiũ: qd mõ significat ꝑ quẽ locũ. Virg. Dic mihi q̃ sit iter: mõ inquantũ. Seneca. Hoĩem qppe: q̃ animal est: moueri sensu oportet. Aliqñ capit ꝑ tũ siue ꝑ partim Ply. Mediũ tpis distentũ: ipeditũq; q̃ officiis maximis: q̃ amicitia ꝓncipũ egisse. Quã qd mõ significat qd græci dicũt ἡ: vt eloquẽtior apud nostros Cice. habit⁹ est: q̃ apud græcos Demosthenes: mõ q̃tũ. Vt q̃ bene marmorei directa est semita põtis. i. q̃tum bene. Aliqñ valde. Curtius. Collẽq; traiecto q̃ celerrime flumine occupat idest valde celerrime. Sed notandũ ꝙ q̃ qñ pro q̃tũ accipit semp positiuo iungit. Cice. Quã morosi sũt q amãt Ex hoc potes intelligere. Qñ vero accipit ꝑ valde semp reqrit suplatiuũ. Idẽ. Cũ quo semp q̃ familiari simevixerat. Excipit vnũ verbũ possum & q̃ idẽ significãt: vt quæo valeo licet & similia: cũ qb⁹ iũctũ q̃ pro q̃tũ: etiã suplatiuo cõnectit. Quintilia. Quæ oĩa nõ omittẽda sũt: sed narrãda q̃ breuissime possum⁹. Vbi etiã ipm q̃tum frequẽtissime ponit. Cice. Nisi ꝙ tãta est inter eos q̃ta maxima põt moꝝ: studioriq; distãtia. Quintil. Cũ aliqd adhibita q̃ta maxima põt cura diligent elimauerit. Cũ comparatiuo vero nunq̃ iungit q̃. Vnde male qdam q̃ plura pro Complura scribũt: & narrauiꝛem gestam q̃ breuius potui: pro q̃ breuissime potui. Quẽadmodũ autem q̃ pro valde numq̃ positiuo aut cõparatiuo: sed semp superlatiuo adiungit: sic econtrario Per pro valde nũ q̃ comparatiuũ: aut superlatiuũ. sed semp positiuũ requirit dicim⁹ enim ꝑpulchre/perbelle/perdiligent. Sic perq̃/Saneq̃/Admodũq̃/Oppidoq̃. Ply. Perq̃ velim scire. Teren. Perpol q̃paucos repias meretricibus fideles euenire amatores: qd sic resoluit. Pol perq̃ paucos dies. Gellius. Saneq̃ vtile est. Idẽ. Voce ad modũq̃ suaui. Idem Oppidoq̃ libẽs audiui. Idẽ. Admodũq̃ celer accurrit. Seru⁹ Sulpiti⁹. Postq̃ mihi renũciatũ est de obitu filię tuę saneq̃ ꝑ eo ac debui moleste tuli. Gelli⁹. Saneq̃ lr̃is cæsaris sum⁹ cõmoti. Brut⁹. Saneq̃ gauisus sũ. Cice. Nã qd de Pompeio Cãnim⁹ aut. Saneq̃ refrixit. Quidã ẽt valde q̃ eodẽ mõ vsurparũt. Brut⁹. Nã suos valdeq̃ paucos habet. Itẽ qdã Minusq̃ ineptũ ꝑ perq̃ nõ ineptũ scripsere: qd si qñ cõtraria exempla repiant perraꝝ est: & vt suspicor: librariorũ poci⁹ culpa deprauata sũt: A q̃ etiã deducit Quãmox: qd significat q̃cito: sed si p se ponat. Mox significat postea vel paulopost. Quanq̃ & Quãuis ꝑ etsi: licet enim hæc eiusdẽ significatiõis sint: aliqd tñ invtendo discrimen habẽt. Nã Etsi: & q̃q̃ maiorẽ quãdã dignitatẽ habere vident: semp; ascisciũt sibi idicatiuũ in ꝓncipio fere epistolaꝝ: siue libroꝝ: Cicero ꝑ mulone Etsi vereor iudices. Idẽ in epistola ad Atticũ. Etsi nihil noui afferebat. Idẽ ad Herennũ. Etsi negociis familiarib⁹ ipediti: vix sat ocii studio suppeditare possum⁹: & idipsũ qd dat ocii libẽtius in philosophia cõsumere cõsueuim⁹. Quinti. in declamatiõe de corpore ꝓiecto. Etsi iudices i hac asperrima cõditione fragilitatis humanæ: in qua nemo prope mortaliũ: impune viuit: hæc omnibus natura est: vt sua cuiq; calamitas q̃piquę misera & intoleranda videat. Cice. pro L. Manlio. Quanq̃ frequens conspectus vester mihi multo iucundissimus est visus. Idẽ de officiis. Quãq̃ te marce fili annũ iã te audientẽ Cratippũ. Idẽ Athenis abundare oportet q̃ceptis institutisq; philosophię. Quãuis vero & Licet: & Tãetsi magis postulãt subiũctiũ: q̃uis ẽt aliqñ habeat indicatiũ. In aliis vero ꝓtib⁹ q̃ in ꝓncipiis parẽ hæc oĩa locũ sortiunt. Sed hãc q̃q; differẽtiã duo illa ꝓora ab his posterioribus habẽt: qd illa aliqñ a nullo dependẽt. Cic. Quid enim est omnino hoc ipm diu in quo est aliquid extremũ: quod cumvenit: oĩs voluptas q̃terita pro nihilo est quia nulla est futura: q̃q̃ iste tuus aim⁹: numq̃ istis angustiis: quas natura nobis ad viuendũ dedit: ꝓtent⁹ fuit: semp; imor-

Virgilius. Cicero. Virgilius Seneca. Virgilius Quintil. Cicero. Quintil. Virgilius Cicero Actius. Virgilius Idem Plynius. Acron. Plautus. Virgilius Plynius Plautus. Plynius. Plynius. Curtius. Cicero. Idem Virgilius A. Gellius Martial. Quintil. Cicero Ennius Juriscon. Papinia. Ply. Ter. Gellius Ser. Sul. Gellius Brut⁹ Cic Brutus Cicero Idem Quintil Cicero. Idem Cicero Cicero Quintil. Cicero Terenti⁹ Plautus. Plautus.

talitatis amore flagrauit: nec vero hæc tua vita dicẽda est: q̃ corpore & spiritu ꝓtinet. Hoc ꝑ interrogationẽ acq̃ fit atq; sublimi⁹ vt si in hoc ipo dicã. Quãq̃ qs ignorat istũ tuũ aim nunq̃ his angustiis q̃s natura nobis ad viuẽdũ dedit: fuisse ꝓtẽtũ semp; immortalitatis amore flagrasse. Itẽ a q̃ fit Qualis: qd mõ relatiuũ est: vt talis ẽ pĩq̃lis filius: mõ indefinite ponit. vt nescio q̃lis fit ista iactãtia. Aliqñ interrogatiue: vt q̃le ei respõsũ dedisti? Ab lĩ fit Qualitas q̃ diffinit fm quã q̃les esse dicimur: vt albedo/nigredo/aduocatio/ꝑcuratio/legatio/patnitas/filiatio: q̃litates sũt: ꝙ fm eas albos/nigros/aduocatos/ꝑcuratores/legatos/prẽes/filios dicim⁹: & aduerbiũ Qualiter. Itẽ Quãt⁹: qd sil mõ relatiuũ. mõ idefinitiuũ. mõ interrogatiuũ est: refert q; ad numeꝝ & põd⁹ & mẽsurã Ab hoc fit Aliquãtũ qd mõ nomẽ est: vt aliquãtũ ocii: q̃si aliq̃ quãtitas ocii. aliqñ aduerbiũ: vt aliquãtũ ociosus qd & Aliquãtisper. Itẽ Quãtitas cuⁿ⁹ ꝓpriũ est qd q̃le dicim⁹. Quãtitatũ alia ꝓtinua est alia discreta. Discreta quãtitas est: vt numerus & oro. Cõtinua vo vt linea/supficies/bicubitũ/tricubitũ/corpus/locus/tpis & filia: A quãtus diminutiua fiũt Quãtulus & Quãtillus: hoc est, q̃ exiguus. & aduerbia: vnũ quãtitatis Quantũ. aliteꝝ tpis Quãtisper: lĩ est q̃to tpe: sicut Tãtisp tãto tpe. Itẽ Qñ qd aliqñ aduerbiũ tpis est: & significat quo tẽpe vt qñ venisti: qñ venies: qñ sedes: qñ stas. & correlatiuũ, est Tũc: sicut enim tot/quot/talis/q̃lis/tãtus/quãtus/talit q̃liter: ita Tũc Qñ dicimus: & quẽadmodũ a quãtus fit quãtulus & quãtillus: ita a tãtus Tãtulus & Tantillus Aliqñ Qñ ponit ꝑ siqdẽ seu qm̃: & est cõiũctio rationalis. Vir. His se qñ vltima cernũt. Extremas iam morte parãt defẽdere telis. Idẽ. Interea qñ optima Dido Nesciat & tãtos rumpi nõ speret amores. Tẽtatur; aditus. Ab hoc fit Quãdoquidẽ eiusdẽ significatiõis. Idẽ. Quãdoqdẽ ausonios nõ fas ꝓtingere port⁹. & Aliquãdo ac Quãdoq; q̃ fuit aduerbia tpis: & significat aliquo tpe. & Siqñ ꝑ aliqñ: hoc est si aliquo tpe. & Neqñ hoc est nevlo tpe. Itẽ Quatenus qd intẽdũ significat qm̃. Ply. Et q̃tenus negat nobis diu viuere: relinq̃mus aliqd quo nos vixisse testemur: ꝑpe tũ significat inq̃tũ: sicut Eatenus intantũ: nec alit a Cicerone vsurpat vt in Lelio. Videdum est q̃tenus amicicię tribuẽdũ sit. Acron tradit Quaten⁹ intẽdũ loci aduerbiũ eẽ. Quãuis vero eẽ ꝓiũctionẽ Ab hoc Aliq̃ten⁹ deriuat. Itẽ Quasi aduerbiũ similitudinis: qd significat ita vt. Hæc. n. aduerbia Velut Veluti Vti Quasi Tanq̃: Ceu imaginẽ inuunt. Hæc vero sicut sicuti: Vt similitudinẽ. q̃uis vt põt eẽ generale: nec nõ Vti: qd ab eo deriuat: etenũ cũ dicimus. Tu irasceris tanq̃ leo: quasi canis: velut vrsus: hmõi oratio per verbum substantiuum resoluitur: hoc est irasceris sicut leo sicut canis vt rursus ꝓcedens verbum subintelligitur. hoc est irasceris sicut leo sicut canis irascitur: vt vrsus irascitur. Quasi autẽ non modo imaginẽ: sed ipsam plane veritatẽ aliqñ significat: vt Pater tu nõ amas me q̃si filiũ immo te fili amo q̃si filiũ. Ego nõ amplector illũ q̃si filiũ: licet mihi filius sit. Habet etiã q̃si quoddã ꝓpriũ: q̃le est Obiicis mihi qd vxorẽ repudiaueri: q̃si tu idem nõ feceris. Vti etiã aliqñ capit ꝑ qd. Vir. Nãq; videbatvti bellãtes pgama circũ Hac fugerẽt graii. Ceu est magis poetaꝝ. licet Ply. & alii nõnulli eo frequẽtissime vtant. Itẽ Quãlibet & Quãtũlibet & Quãtũuis eiusdẽ plane significatiõis. Plau. Impudica mulier q̃libet magnũ facin⁹ audet. Itẽ Quãprimũ. i. mox statim. Itẽ Quare Quãobrẽ Quasobres Quapropt aduerbia: q̃ significãt ꝑpter qd. & Quaqueuersũ siue Quaq̃uersũ: pro omẽ partẽ: & quo nõnulli & maxime Plyni⁹ vtunt. Quadãten⁹: hoc est vsq; ad quandã ptẽ. & Quãdiu ꝑ q̃to tpe: cui⁹ relatiuũ est Tãdiu. & Nequaq̃ qd significat non. & Neq̃ indeclinabile nomen: qd apud veteres significabat nulli⁹ præcii: & qd ne tanti quidẽ erat, q̃ qd habet minimi. postea iualuit vsus vt denotaret hoĩem lasciuũ ac libidinosũ. Vnde auꝝ neq̃ appellat qa hoĩem trahit ad malũ. Vir. Quid non mortalia pectora cogis Auri sacra fames. Hinc neqcia: lasciuia/& libidinosa illecebra. siue (vt A Gelli⁹ sentit) luxus vitæ ꝑdigus. Multi tñ neqciã ꝑ solertia astutiaq; accipiũt. Martia. Neqciã tellus nõ habet vlla magis. Quidã neq̃ q̃si neqcq̃ dictũ existimãt: alii qd nihil q̃at nulliq; rei sit apta. Ab hoc etiã nequit aduerbiũ: qd & neqtus antiqui dixere: & Neq̃lia detrimenta. & Neqno verbũ: qd modo significat lasciuio: modo nego. & Nequnũ oppidũ quod nunc Narnia dicit: ob incolaꝝ libidinosã inertiã. a quo Nequitates q nũc Narniẽses. Itẽ a quæ fit Neutiq̃: qd significat nullo mõ. & Vnq̃ aliquo tpe: & numq̃ nullo tpe. Itẽ a quę & res cõponit Quæro. Nihil enim est aliud q̃rere: vt supra diximus q̃ quæ sit res aliqua inuestigare. Ab hoc deducit Quæso: qd significat rogo. Ennius tamen Quæsere ꝑ quærere posuit. hinc fit Quæstio & eius diminutiuũ Quæstiũcula: quæ modo quãq̃ dubitationẽ significat: mõ cõtrouersiã. Iurisc̃sulti etiã quæstionẽ esse diffiniũt tormẽta: & corporis dolores ad eruendã veritatẽ Papinianus aũt scribit quæstionẽ nõ tormenta tantũ: sed & omnẽ inquisitionẽ ac defensionẽ mortis appellari. Hinc & Quæstores dicunt qui præpositi sunt pecuniæ publicæ quærendæ: hi & vectigalia exigunt/& ærarii curam habent. Legere etiã epistolas in senatu consueuere. & Imperatorẽ temporibus candidati principis vocabantur. Maleficia quoq; inquirere solebant: propter quod a quæstionibus exercẽdis: nõnulli putant q̃stores appellatos. Origo eoꝝ vetustissima fuit. Siquidẽ & Romulũ & Numã constat duos habuisse quæstores: nõ sua auctoritate sed populi suffragio creatos. Legit etiam q̃stores a populo creatos fuisse q capitalib⁹ reb⁹ prẽessent hi quæstores parricidii nũcupabant: quoꝝ lex duodecim tabularꝝ mentionẽ facit. Quæsitores etiã vocati sũt. Vir. Quæsitor Minos vrnã mouet. A quo & Inquisitor & Inquisitio dicta. A quæstore Quæstura deducit sicut a prætore prætura. a quæstione vero fit Quæstionor verbũ qd est ꝑquiro examino. a quo Quæstionari⁹ inq̃sitor examinator. Itẽ a quærendo Quæstus: qd modo lucꝝ significat mõ actionẽ ipsam: atq; artificiũ lucrãdæ pecunię. Cicero. Nã de artificiis: & q̃stibus qui liberales habendi sũt: qui sordidi. Quintil. Nã vt primũ lingua esse cœpit in quæstu: reperiturq; in vtroq; numero: & in datiuo & in ablatiuo plurali quæstib⁹ facit. Ab hoc Quæstuosus deducit: hoc est lucrosus & Quæstuarius: qui quæstus gratia artẽ aliquam exercet & Quæstuariæ artes q̃ lucri cũ exercent. & Diminutiuũ Quæsticulus qd significat lucellũ hoc est paruũ lucꝝ. Cice. Aut qd fissũ rhetoris cũ lucello meo: aut meus quæsticulus cũ cælo terra: reꝝq; natura. Itẽ a quero fit Quærito qd ꝑpre de his dicit: q̃ quotidie inquirendo vixvictũ inueniũt. Terentius. Lana & tela victũ quæritans. Plautus Qui inops & sordidus quæritando alit familiã quæritando inquit: hostiatim victũ quærendo: quod mẽdici faciunt. a quo Rogatores etiam sũt dicti. Plau. Vt rogator hostiatim petam panem. Item a quærito Quærita-

Qualis. Qualitas Qualiter. Quantus Aliquantum Aliquãtisper Quantitas. Quantitas cõtinua Quantitas vt screta. Quantulus Quantillus Quantum Quantisper. Tantisper Quãdo. Tunc Tantulus Tantillus Quandoqdem. Aliquando. Quandoq3. Siquando Nequando Quatenus. Eatenus. Quatenus Quamus Aliquatenus. Quasi. Velut. Veluti. Vti. Tanq̃ Ceu. Sicut. Sicuti Vt Quamliber Quantũlibet. Quãtumuis Quãprimum. Quare Quamobrem Quasobres Quapropter. Quaqueuersũ. Quaquãuersũ. Quadãtenus. Quamdiu Tãdiu. Neq̃q̃: Nequam. Aurũ nequam. Nequitia. Nequiter. Nequitus Nequalia Nequino. Nequinum. Narnia Nequinates. Narniẽses Neutiq̃. Ãnq̃ Nunq̃. Quero Queso Quæstio. Quæstiuncula: Quæstores Quæstores parricidii. Quæstores. Inquisitor Inquisitio Quæstura Quæstionor. Quæstionari⁹. Quæstus. Quæstuosus. Quæstuarius: quæstuaria ars Quæsticulus Querito Rogator Quæritabũd⁹.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Acquiro. Anquiro. Circumquiro. Perquiro Exquiro. Exquisitus. Exquestor Exquisite. Inquiro. Disquiro. Requiro. Conquiro Queror Questus. Querela. Querimonia. Querimoniarius Queribundus. Conqueror. Querulus Lamento: Lamentum. Lamentario. Lamitas Lemero. Lama. Lame. Lamina. Lamia. Lamij Quirito Quiritio. Jubilo. Quirites Quirinus Quiris. Seculis. Graduus. Quirinus Augustus Quirinal colis. Quirialis porta. Quirinalia. Quiritum fosse. Jubilo. Jubar. Juba. Jubat. Jubilum. Jubilatio

Juno Jucunditas. Euo. Triumpho Quatio.

Triumphus. Triumphor. Triumphatus Triumphator. Triumphale Corone triumphales.

Quod. Quia Quo Ut.

Quodam. Quodpiam. Quodqs. Quodcunqs Quodlibet. Unūquodqs Siquod Quid Nihil

bundus declinatus: hoc est q̃ritans. Itē a q̃ro cōposita fiūt Acquiro: qd est lucror: vēdico. Anqro Circūquæro: qd & Circūqro dicit. Pergro: vestigo. Exqro diligent̃ inqro: a quo Exqsita dicunt̃ digna/electa: q̃si diligēter q̃sita: & Exq̃stor vocat̃ honoratus q̃stor & p̃mus. & Exqsite aduerbiū: hoc est diligent̃/electē/culte. Inqro iuestigo Disqro q̃rēdo discerno. Requro diu q̃ro: aliq̃n etiā rursus q̃ro. Cōquiro q̃ro/deputo/coerceo. Itē a quæ & res fit Queror deponēs: qd est lamētor: nā lamētādo q̃ res sit q̃ nos angat explicare solemus. Ideo aūt sine diphtōgo scribit̃: & corripit p̃mā: vt a q̃ror differat: qd est passiuū hui⁹ verbi q̃ro. Ab hoc fit Quæstus: hoc est lamētatio. qd trū in plurali declinat̃: cuius datiuus & ablatiuus est q̃stubus. & Querela & Querimonia eiusdē significatiōis. & Querimoniarius q̃ q̃rimoniā exponit. & Querībūdus lamētabilis. Cice. Humili ac q̃ribunda voce. & Cicero. Cōqueror eiusdē cū suo simplici significatiōis. & Querulus: q̃ q̃rit̃: siue plenus q̃relis. Quidā trī Lamētor a q̃ror ita distinguūt: vt lamētari sit voce q̃rula & tristi oratiōe dadē suā testari. a quo Lamentū & Lamētatio deducunt̃. Vetes lamētas, p lamētatiōe scripsere. Pacu. Lamētas & flet⁹ facere cōpedi licet. Quidā lamētor a Lamero deductū existimāt: qd est scindo. Lama a quo Lamæ rupiū facturę dicūt̃. & Lamine Bratteę: q̃ us aliq laminas a bratteis ita distinguūt: vt Bratteę tenuiores sint: laminę grossiores: q̃les sūt ex q̃bus arma p̃ficiunt̃ & Lamiæ mulieres: q̃ strigū instar ifantiū sāguinē sugūt siue ipę striges. Hora. Nec prāsæ lamię pueryiuū ex Horatius. trahat aluo. Lamias etiā veteres dixerūt nobili familia ortas: qm̃ heliorū familia a Lamo formiarū rege ortū habuisse p̃stat. Vnde & Lamiæ cognomē nobilibus inditū est: qd vulgo lamiū genus vocabat̃. Horatius. Heli Idem vetusto nobilis ab lamo. Iuuena. Hoc nocuit lamiarū cæde madēti. Lamia ēt infignis meretricis nomē, ppriū Iuuena. fuit. Lamius mōs est Ionie notus fama Endymionis: a quo & ipe Endymion Lamius est dict⁹. Ouidius. Lamius Endymion nō est tibi luna rubori. Ouidius. Quirito vo qd significat clamo: nō a q̃rēdo deducit̃ vt qdā putant: sed a Quiritibus. is enī q̃ritare dicit̃: vt Varro testatur: q̃ fidē q̃ritū clamās implorat. Quidā Quiritare dicunt Ro Varro manorū esse iubilare rusticorū. Quirites romani dicunt̃ a Quirino: hoc est Romulo urbis Romę cōditore. Romulus aūt dictus ē Quirinus ꝓ hasta assidue vteret̃: q̃ lingua sabinorū Quiris appellat̃. Vñ qdā Securim vocitata existimāt: q̃si semicurim: licet nos a secādo potī⁹ dicta existimamus. Alii Quiritū a græco appellatum putant, κῦρῖον enī græce regē vocāt. Cōstat aūt Romanos eo tpe græcos fuisse. Sūt q Quirinū dictū velit ob generis nobilitatē a prē suo Quirino q̃si est Marte. Romani enī Martē: dū fæuiret Grādiuū: dū trāquillus esset Octauius Quirinū noiabant. Postea hoc nomē Octauio inditū fuit: hac de causa Populus Ro. vt Octauio blādirет̃: tria ei noia obtulit: vt vel Quirinus vocaret̃ vel Cæsar vel augustus. Ille ne eligendo vñ ptē offēderet quā aliud excogitauerat: oibus vsus est: & p̃mo dictus est Quirin⁹: postea Cæsar. deinde Augustus: hoc est sacer: & maiestatis plen⁹: vt ridiculus sit error leguleiorū nr̃i tpis: q ab augēdo impio Augustū dictū affirmāt. a Quirino Quirinalis collis est dictus: ꝓ in eo q̃rini tēplū erat: siue ꝓ (vt alii putāt) in cui cōmigrauere Sabini a curibus venētes Hic Quirinalis porta Romæ dicta: ꝓ ea in collē q̃rinalē it̃: vel ꝓ, pxime eā esset q̃rini sacellū. Quirinalia vocabant diē: quo sacra q̃rino fiebant. Quiritiū fossæ dictæ: qd eas Ancus Martius: cū vrbē circumdedit: q̃ritū opa fecit. Iubilare aūt qdā putāt a iubare dictū. Iubar, ppre lucifer dicit̃: qd iubas lucis effundat. Iubę enī crines sūt a collo aialiū pēdētes. vnde iubati leones vocant̃: q iubas habēt: ad differētiā nō habētiū iubas. A lucifero ergo Iubar dici volūt oēm splēdorē: vt auri/argēti/gēmarū: q̃propē & ad maiestatē hoīs transferet̃. Claudian⁹. Per Claudian⁹ fris regale iubar. Hic itaq; Iubilare dictū volūt. lætitiā mētis voce ac gestu exprimere: qd & Iubilū & Iubilatio vocat̃ hoc ē declaratio q̃dā: & illustratio gaudii ꝓcepti. Alii Iubilare a iuuādo dictū volūt: q̃si animi iucūditatē ostēdere. Iuuare enī delectare est. a quo Iucūditas dicta. Sūt q Iubilare a sono ipo vocis factū velint: cui⁹ sētētiæ nos sumus. Ita enī iubilo dictū est: vt Euo a vocib⁹ qbus læti: ac triūphātes vti solemus. Differt aūt Ouare & Triūphare: q a Ouatio minor ē triūphus: & q ouādo vrbē ingrediūt̃ vno vtunt̃ equo: & a plebeis siue eqtibus deducunt̃ ad capitoliū: atq; ex oue sacrificabāt: ppt̃ qd ab ouib⁹ qdā ouare dictū falso existimarūt. Qui aūt triūphāt: & albis vtunt̃ q̃ttuor eqs: & Senatu præeūte ducunt̃ in Capitoliū: & ex tauris sacrificiū faciūt. Fieri aūt Ouatio solebat quotiēs nō int̃fectis sed fugatis hostibus incruēta victoria erat. Triūphus græca vox ē. Græci enī τριαμβῶν dicūt: nos as piratiōe ex p̃ma in nouissimā syllabā trāslata. & b mutata in p dicim⁹ Triumphū. a quo fit Triūpho verbū. & passiuū eius Triūphor: qd ē supor vincor. a quo Triūphat⁹ dr̃: vict⁹ supatus: & de quo Triūphatū est. & Triūphator q cū triūpho intrat vrbē. & Triūphale qd ad triūphū attinet. vnde triūphales coronæ dicunt̃: qbus impatores in triūphis coronabant̃. & Triūphales viri q triūphū gesserūt. Erat aūt triūph⁹ oim honorū q a pplo Ro. dari solebāt maxim⁹. Vehebant̃ triūphātes curru inaurato q̃ttuor eqs albis eū ducentibus: capite coronato deuictis hostib⁹ currū sequētib⁹ quorū colla cathenis onerata erāt. Sic ꝓeūte senatu in Capitoliū ascēdebāt ad tēplū Iouis optimi maximi: vbi mactato tauro albo: eadē pōpa comitat⁹ domū reuertebat̃ Hic triūphare aliq̃n, p exultare vsurpāt. Cæsar. Q d euenisse nobis gaudeo & triūpho. A Quod vero fit aliud Cesar ꝓ piūctio cālis: idē significās qd qa. A Quo & Vt: qm̃ ꝓ & qa de cā efficiēti dicunt̃. De finali vo Quo & Vt & vbi pōt esse qa ibi pōt esse ꝓ. & vbi pōt esse Vt/ibi pōt esse q̃ & ecōuerso. vt nō castigo te ꝓ odio habeā: sed q̃ meliorē efficiā. Vbi posui ꝓ/potui sē ponere qa: & vbi posui q̃/licuisset ponere vt. Int̃dū trī eodē in loco & ꝓ & vt ponere possum⁹: vt ꝓ scribas iubeo & vt scribas iubeo. In q̃ notādū ē ꝓ cū his vbis: opinor: gaudeo: existimo: lætor: voluptatē capio: & similibus. & præsenti: & coniūctiuo vti possumus: vt ꝓ scribas lætor: & ꝓ scribis lætor. Cum his vo mādo impo iubeo: ꝓ scribas volo: ꝓ lectites. In illo trī supiore aīa duertendū est: ne diuersorum modorū verba copulemus: vt quidā apud Terentiū legunt: an ꝓ viā ignorāt: an ꝓ iter perferre nequeant: Terenti⁹. vbi ignorēt: nō ignorant legendū est: & alibi. Nihil est: nihil desit tamē: vbi nō desit: sed desit ē legēdū. Quod in p̃ncipio clausulæ positū pro sed accipit̃. Cice. Quod sigs a me huius cōsilii mei causam q̃rat ita respōdeo. Item Cicero Quodam: Quodpiā: Quodqs: Quodcunqs: Quodlibet: Vnūquodqs. Siquod: idē significātia qd supiora hmōi A quid fit aliud Quid aduerbium interrogandi: vt Quid dormis? pro cur dormis. Aliquando ponitur pro in quo. Quintili. Quid tibi tantū mali feci? quid offendi: quomodo ponitur etiā Nihil te offendi: hoc est nō offē Quintil.

Quintil. Virgilius

di te in aliquo. Itē Quicqs Quicq̃ Quidpiā Quicqd: Qd vetes Oscorū ligua Pitpit dixere: Quidcūq; Quidlibet. Vnūquicqd: Vnūquicqs: Vnūquidlibet. Itē Nequicq̃ qd significat frustra. Quinti. Me miserū & tātis piculis neqcq̃ creptū. Interdū ponit̃ p nō. Vir. Neqcq̃ vmbone pepēdit. Persius. Nequicq̃ fūdo suspiret rūmus i imo. Sed hic notādū ē q dlibet/qsquis/& qcunqs p eodē accipi soleāt: vt qsqs es hucveniās: & qcūqs es huc veias Quicqd trī & Quodcūqs nō accipiunt̃, p eodē cū altero, sit̃ substātiuū: vt qcqd teneros qcqd molle: qcqd iocūditatis: qcqd pecuniarū. Alterū adiectiuū: vt quodcūqs crimē: quodcūqs facin⁹: quodcūqs telū. Nā Quid vñ fit Quic qd substātiuū est. Quod vero vñ Quodcūqs ē adiectiuū & in hūc modū oīa, q̃ ex his cōponunt̃: vt qddā obscenū quoddā tēplū: & honestissimū qcqs mihi gratissimū est. Idē est aūt qcqs: & vnūquodqs. Quinti. Nec causas cur qcqs eorū accidit: pseq, ppositi opi necessariū. Itē a qd fit Quidita aduerbiū: q̃si ē cur: & Quidtū deniqs: & Quid ergo. & Quidtūpostea. & Quiditaqs. & Quidintea. & Quiddemū: q̃ oīa significāt quo ptinet istud: de quo loq̃ris? siue qd attinet hæc dicere: siue qd sibi vult hic sermo. Itē. Quidnā & Nāqd & Quidne interrogatiua: vel nomina vel aduerbia. & Quidni qd significat certe videlicet. GENS. Natio. Gēs. n. mō nationē significat. Vir. Gens iimica mihi tyrrhenū nauigat æquor. mō familiā. Vñ Gētiles dicunt̃ q ex eadē familia sūt: & Gētilitū sacerdotiū qd ad ius familiæ ptinet: & nūc vulgo Iuspatronat⁹ appellat̃. Gētilis etiā dr̃ q eiusdē noīs est: q̃si nomē familiæ habeat. Eteni Curtius ait. Gētiles mihi sūt q meo noīe appellant̃. Ab hoc Gētilitas dicta: q̃ ppe ē multitudo ipa vel familię vel nationis alicuius: & ipi gētiles. Scriptores trī rerū sacrarū gētiles siue gētilitatē vocant: oēs idolorū cultores: hoc est qcūqs deorū multitudinē posuerūt. Diuersæ enī gētes inumerabilia numina habuere: nec solū supiora illa q̃ fulgore suo mundū illustrāt. Solē/Lunā/Martē/Mercuriū/Iouē/Venerem/ Democrit⁹. Saturnū. Sed inferiorū quoqs aīa iūvirtutes. Pudicitiā/ꝓcordiā/mētē/Spem/honorē/clemētiā/fidem: & vt Democrito placuit: pœnā ac beneficiū. Inferorū quoqs diis in sua genera descriptis: qnetiā morbis ac pestib⁹ & Febri ac Mala fortuna: q̃rū tēpla Romæ celeberrima fuere. Ideo aūt hos gētiles vocāt: quia in gētiliū q̃si est maiorum suorū fide pstitere: nec religiōis cultū mutarūt. Itē a Gēs Genselia deducit̃: q̃ ex multis familiis cōficitur: & Egēs (vt nōnulli putāt) vel ut ex gēs: cui negēs qdē sit reliq̃. Est. n. ppre egēs cui desūt necessaria ad viuendū Ab hoc fit Egeo verbū: a quo Indigeo. Hinc Egenus dr̃ paup. & Egestas pauptas. & Indigus q indiget aliq̃ re Plautus & Indigētia inopia. & Incitas q̃si indigitas: pauptas. Plau. Profecto ad incitatē lenonē rediget: si eas adduxerit. Gens a genere nomē sumpsit u littera detracta. Genus aūt a græco deducit̃: qd est γένος: Multisq; modis dicit̃ gen⁹. Prope vero gen⁹ est p̃ncipiū vniuscuiusq; generatiōis: vel ab eo q genuit vel a loco in quo genitus est vt Horestes a Tātalo ducit genus. & Plato genere est Atheniēsis. Patria enī generatiōis vniuscuiusq; p̃ncipiū est: quēadmodū parētes. Hinc p trāslationē Genus etiā vocamus multitudinē aliquorū ad vnū aliqd & ad se iuicem quodāmodo se habētiū: vt Romanorū genus dicimus: qd ad Romulū referet̃: & cognationē int̃ se habet: p quā a cætis distinguit̃. Hinc rursus genus appellam⁹: cui supponit̃ spēs. & a dialecticis ita diffinit̃. Genus est qd p̃dicat̃ de plurib⁹ differētib⁹ specie: dictū p̃terea ꝓ q̃si p̃ncipiū sit hmōi genus oīm q̃ sub ipo sūt spēs. Genus etiā vocamus quicqd est p quod alicuius rei q̃litas indicat̃. Vñ genus mortis: genus vitæ: genus exēpli: genus Virgilius Seneca marmoris. genus coloris. genus vestis. genus libertatis. genus seruitutis dicimus. Vir. Quod genus hoīm q̃ue hūc tā barbara morē Permittit patria? Seneca. Sūmū genus infœlicitatis misero est fuisse aliq̃n fœlicē. A genere fit Bigeneris duorū generū: de quo in ferī⁹ dicem⁹. & Generosus mō nobilis: & p̃claro genere. Vir. Con Cicero. tinuo pecoris generosi pullus in arnis Audet: & ignoto sese ꝓmittere pōto. mō p metaphorā fortis. Cice. Cūq; de impio certamē esset cum rege generoso atq; potēti. Ab hoc fit generositas: hoc est nobilitas. & Generose ad uerbiū: hoc est nobiliter: fortiter. Itē a genere fit Gener filię meę vir: qd ad genus augēdū adhibet̃. a quo Progenerū appellat auus neptis sueviū. & Generaliter ac Generatī: de qbus supra diximus. & Generale qd ad cūctos ptinet: & Gigno. a quo Ignis ꝓ nihil in eo gignat̃: vt supra diximus. Vetes ēt Gnit̃, p Gignit̃: & Gnixus, p Genit⁹ vsurpauere. Itē a gigno Prægnās q̃ iā occupata est in generādo: qd ꝓcepit. & Genero eiusdē significatiōis. a q̃ Regenero: rursus genero. & Degenero a generis nobilitate descisco: a quo Degener: qd est ꝓtrariū ge Virgilius nerosi: hoc est ignobilis. Vir. Degeneres aīos timor arguit. & Prægenero: generationē, pduco. a quo Proge Virgilius nies: p genere atq; familia accipit̃. Vir. Progeniē sed. n. troiano a sāguine duci Audierat. Itē genit⁹ natus: a quo Vnigenit⁹ q solus natus est: nec fratrē vllū habuit: aut sororē: & Primogenitus: q ī nascēdo p̃mus fuit: ēt Actius. Ennius si null⁹ postea nat⁹ fuerit. & Cōgenero qd est associo: adiūgo. Actius. Hūc enī tibi cōgenerat affinitas: & Cōge Cicero nero qd ē adiūgo associo. Enni⁹. Quē mihi ꝓgenerat affinitas. & Ingenero cui⁹ passiuū ē Ingeneror: qd aliq̃n, p generor: aliq̃n, p innascor vsurpat̃. Cice. In tāta aīantiū varietate hoī vt sola cupiditas igenerarет̃ cognitiōis & sciētiæ. Itē genitor qd mō patrē significat: mō ad honorē referet̃: sicut genitrix aliq̃n significat matrē: aliq̃n veneratiōis gratia ponit̃: & genitura semen hoīs: qd & genitale semen appellat̃. aliquādo ponit̃, p generatione quæ & ipa a generādo deducit̃: & genitalia pudēda tam in viro q̃ in muliere. & Genitiu⁹ vim generādi habēs. Vñ genituui humorē vocamus semen hoīs: & apud grāmaticos p̃mus casus a recto dicit̃ genitiuus: siue casus generādi. & Genitalis natalis. vnde genitale solū vocamus patriā: qd & natale solū appellat̃. & Genitalē diem natalē: quo. s. geniti hoc ē ī lucē, pditi sumus. & Germē qd ex arborū surculis gignit̃: a quo Germani appel Virgilius lati sūt: q̃si ex eadē stirpe geniti: q̃ uis Varro germanos eē dicat ex eadē genitrice natos. Vir. Hæc germanus Idem Eryx quōdā tu⁹ arma gerebat. Hui⁹ femininū ē Germana. Idē. Inueni germana viā gratare sorori. a germīe fit verbū Germino: qd est pullulo. & germē emitto: a quo Germiasco. & cōpositū ei⁹ Cōgerminasco: q̃ significāt Quad. coalesco/cōiungor/cōsotior. Quadrigarius. Facite exēpla eorū: vt cū illis cōgerminescere sciat̃. Varro. Postea Varro. cū his vnā rēpu. piūcti: & ꝓgerminati tenuere. A germanis aūt Germania, puincia vocitata ē: q̃ a Gallis Rheti isq; ac Pānoniis Rheno & Danubio fluminib⁹ a Sarmatis Dacisq; mutuo metu ac mōtibus separat̃. Cætera ambit Ocean⁹ latos sinus: & īsulas, īmēsa spatia cōplectēs Rhen⁹ rheticas, alpiū inaccesso: ac præcipiti vertice ortus modico flexu ī occidētē versus Septētrionali oceano miscet̃. Danubius molli: & clement̃ ædito mōtis

Quicqs Quicq̃ Quidpiam. Quicquid Pitpit. Quidcunqs. Quidlibet Unūquidquid. Unūquicqs. Unūquidlibet Nequicq̃ Quid Quod. Quidita. Quidtum Quidtergo Quiditaqs. Quitumpostea Quidinterea. Quiddemum Quidtūdēiqs. Quidnam Namquid Quidne Quidnt. GENS Gentiles. Gentilitū Iuspōnatus. Gentilitas Deor⁹ multitudo Febris. Mala fortuna. Genselia Egens. Egeo Indigeo. Egenus. Egestas. Indigus. Indigentia. Incitas. Genus Bigeneris. Generosus. generositas. Generose. Gener Progener Generaliter. Generatim. Generale. Gigno Ignis. Gnitur. Gnixus Prægnans. Genero Regenero Degenero Degener Pregenero. Progenies. Genitus. Unigenitus Primogenit⁹. Congenero Ingenero. Ingeneror Genitor. Genitrix Genitura. genitale semen Genitalia Genitiuus Genitalis Germen.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Germani
Germana.
Germino.
Germinasco
Congermina-
sco.
Germania
Rhenus.
Danubius
Arbona.
Teutones
Teuton.
Alemanni
Mannus.
Germanicus.
Indigena
Singiue
Gnatus.
Natus.
Nascor.
Natio
Bona natio
Cognati.
Agnati.
Agnatum
Agnascentia
Agnata, mēbra
Bigne
Bignerum.
Leopardalis.
Natiuitas.
Natura
Naturale.
Naturaliter
Naturalia
Naturalis filij
Natalitius.
Natalis.
Natalia.
Natalis.

Nepos
Pronepos.
Abnepos
Atnepos.
Auunculus.
Nepotatus.
Genero.
Gene
Genua.

Geniculum.
Geniculatim
Congenulare.
Genuini dētes

Cynodontas
Dentes canini
Exercere Ge-
nuinum.

Ingenium.
Ingenij
Obtusum
ingenium
Ingeniosus.
Ingeniolum
Ingenuus
Libertinus.
Ingenuitas.
Libertinitas
Ingenue.
Ingenue loqui
Genius.
Genialeo dē.

Arbone iugo effusus: plures populos adit: donec in pōticū mare sex meatib⁹ erūpat: septimū os paludib⁹ hauri
tur. Germani ipi indigenę existimant: qm nō est verisimile aliquos Asia aut Africa aut Italia relicta germani
am petiisse. informē terris: asperā cælo: tristē cultu: aspectuq; nisi patria sit. Hi antea Teutones appellabātur a
Teutone deo cor̃ quē tra ortū existimabāt. Postea Alemāni sūt dicti ab hui⁹ dei filio Māno. Germaniæ voca
bulū nup a Romanis additū: qm cū pmū Rhenū deiectis gallis trāsgressi fuissēt: videtēs eos: & feritate aior̃:
& pceritate corpor̃: & colore flauo. forma ꝓterea & morib⁹/ & viuēdi ritu gall is simillimos: germanos eos lī ē
fratres gallor̃ esse existimauerūt. A germano Germanic⁹ dr̄. Sicut ab Italo Italicus: ppter quod a debellatis
germanis impatores qdā Germanici cognomē sūpsere. Itē a gigno siue genero Indigena dr̄ q nō aliūde in ali
quā patriāvenit: sed ibi natus est: qsi inde genitus. & Gingiuę i qbus dētes sūt: qd i his dētes gignūtur. & Gna-
tus filius. A quo Natus & Nascor. Vñ Natio q̄ ppe significat gen⁹ hoim: q nō aliūde venerūt: sed ibi nati sūt.
In pecoribus trī bonus puentus bona Natio dr̄. Hinc etiā Cognati appellant: qsi vna cōmuniterve nati: vel ab
eodē orti pgenitore. Itē Agnati. Differūt aūt (vt Paulus iurisco. existimat) Cognati ab Agnatis: vt gen⁹ a spe Pau. iu. c
cie. Nā omis agnatus cognatus est: nō aūt ois cognat⁹ agnat⁹ est. Alter̃ enī ciuile: alter̃ naturale nomē est. Co
gnatiōis origo etiā p fœminas solas ptingit. Agnatiōis aūt ab vno prē p solos masculos ptingit. Agnatū etiā
dicim⁹ qcqd vltra debitū natū est. Vñ Agnascētia & Agnata mēbra appellant: q̄ abūdāt. Ply. Mēbra aialib⁹ Plynius.
agnata inutilia sūt: sicut sextus hoi semp digitus: & in ægypto nutritū est portētū binis & in aduersa pte capit
oculis hō: sed his mime cernēs. Itē ab eodē Bignę dictę sūt geminæ: q̄ bis vno die natę sunt: & Bigenera aialia
ex diuerso genere nata: vt Leopardalis ex leone & Pāthera. & Natiuitas quę ortū significat. & Natura q̄ nasci
oia facit: hāc quidā esse deū dixerūt: a quo oia sūt creata. Pomp⁹ trī aliqn p genitalib⁹. Ply. Si q̄drupes fœtū non Plynius.
admittat vrtica natura fricandā mōstrāt. Natura ēt p vi pomp⁹. Vñ arbor̃ atq; herbar̃ naturas dicimus: & p
more. Vir. Nūc age naturas apibus q̄s Iuppiter ipe addidit: expediā. Itē natura ē q̄ vnicuiq; rei formā dat spe Virgilius
cifica differētia. Diffinit⁹ q̄ a philosophis. Natura est motus pncipiū fm se: & nō p accidēs: qm vniuersa corpora
ppum habēt motū p se. vt Ignis p se sursū ferē/ terra deorsū & nō per accidēs: qm id non naturale sed artificiale
dicit⁹. Ab hac fit Naturale: qd fm naturā est. & aduerbiū naturaliter & Naturalia pudēda. Columella. Si equa Columelle
mare ē nō patit⁹: de trita stilla naturalia eius linunt⁹: quæ res accēdit libidinē. Naturales filii dicunt⁹ illegitimi:
qd sola natura: nō pingali lege sint orti. Natior̃ appellatio fm Modestinū ad nepotes etiā extendit⁹. Vir. Et na Virgilius
ti natior̃ & q nascētur ab illis. Natus sū laudi: & ad laudē dicimus. Cice. Nā quid ageret vir ad dignitatē & glo Cicero
riam natus. Idē. Qui se patriæ qui ciuibus suis: q laudi: q glorię: nō somno: nō cōuiuiis: & delectatiōi natos ar- Idem
bitrant⁹. Hic fit Natalitius: & Natalis: in q̄ qs nat⁹ est. Natalia etiā dicunt⁹ dies ipe Nataliti⁹ & Natalis: quādo
substātiuū est similit⁹. Ply. Dū natales suos celebraret. Itē natales aliqn gen⁹: ac familiæ cōditionē significat: vt Plynius
generosi vel obscuri natales. Quinti. Cui⁹ vt interiecto mari nō fortunā qsq̄ nosse: nō natales nō patrē poterat Quintil.
hic Natales nobilitatē significat. Ply. Nōnumq̄ cādidatus: aut natales cōpetitores: aut annos: aut etiā mores ar Plynius.
guebat. Hinc Natales pro ignobilitate accipiunt⁹. Nepotē quoq; nōmulli appellatū existimāt: qsi natū post filiū
Est enī Nepos, pprie filii nostri fili⁹: cui⁹ filius Pronepos ē: huius Abnepos: cui⁹ Atnepos. Nepotes trī aliqn
etiā fratr̃ & soror̃ filii dicunt⁹. Vnde & illis germani matr̃ sunt Auunculi: qsi parui aui. Sed numq̄ de his sim
pliciter dicit⁹ nepos: ver̃ addit⁹ ex fratre vel sorore: vt nepos ex fratre nepos ex sorore. Itē Nepotes p posteris
ac descēdētibus capimus. Vir. Forte recēsebat numer̃: carosq; nepotes. Nepotes etiā luxuriosæ vitę homies Virgilius
appellam⁹ q tā is rei suę cura est: q̄ his qbus pater auusq; viuēt. Ab hoc Nepotatus deducit⁹: hoc est voracitas &
vitæ luxuries. Afranius. Scurilitate ac nepotatu nobilis. Præterea a Gigno siue genero appellatę sūt genæ: Afranius
qd in his pili gignant⁹. Pacuuius. Nūc pmū opacat flore lanugo genas. Ab his vero genua (vt quibusdā placet) Pacuui⁹.
appellata: fœmor̃ ac crur̃ cōmissiones: qd hæc dū infans est in vtero matris genis opposita sint. siue a generā
do: qd in genibus inest vitalitas. In ipa enī genu vtriusq; cōmissura dextra leuaq; a pore pte gemina q̄dā bucca-
rum inanitas est: qua pfossa q̄si e vinculis spiritus fugit. Putāt aūt ex oi pte corpis vitali: semē ad genitalē venā
pfluere. hinc grēci quoq; γόνυ qdē genitū γόνυ vero genu appellant. A genu fit Geniculū/ & Geniculati: de
bubus supra dixim⁹. & Congenulare: qd est genu replicato cadere: vel genibus flecti. Cecilius. Ipe regis ferit Cecilius
pectus: aduersū congenulat pcussu deiicit dominū. Itē a Gignēdo Genuini vocati dētes: q in homie nouissimi
gignunt⁹ circiter vigesimū annū multis & octogesimo. Sed qb⁹ in iuuēta nō fuere nati: decidere ī senecta: & mox
renasci cōpertū est. Zāchii Samothraceno ciui post cētū & q̄ttuor ānos renatos fuisse pdiderūt. Hos grēci Cy Zandi.
nodōtas: nrī Caninos dētes appellāt hinc. Exercere in aliqué genuinū p maledicere vsurpamus. His enī denti Plynius.
bus maxime morsus infigit⁹: q lōgiores sūt: & acutiores. Appellant⁹ aūt Canini in oībus aialib⁹. Ply. Mutant⁹
dētes hoi: leoni: iumēto: cani: & ruminātib⁹: sed leoni & cani nō nisi canini appellati. Quidā trī genuios a cani
nis distinguūt: voluntq; caninos pus gigni: & amissos nunq̄ renasci. Itē a gignēdo Ingeniū qd pprie significat
naturā cuiq; ingenitā. Terē. Nā qui cū ingeniis cōflictat⁹ eius modi. i. cū hominibus eius naturæ. Virgilius. Terenti⁹.
Nunc locus arator̃ ingeniis: quæ robora cuiq; Quis color. Pomp⁹ etiā ingeniū p vi intelligēdi naturali: q̄ sepe Virgilius
iuenimus: q̄ ab aliis nō dicimus. Vnde p̄clara ingenia & Obtusa ingenia dicimus. hoc est acuta: & rudia: &
homies ingeniosos qui naturalē vim ad qd agendū accōmodatā habent. Salustius. Ingeniū nemo sine corpore Salustius
exercebat. Huius diminutiuū est ingeniolū. Itē Ingenuus qui libera matre natus nec postea seruus factus est.
Vñ relatiuū est Libertini. Libertin⁹ enī dicit⁹ q iusta seruitute manumissus est. Vñ iterrogare hoc mō solem⁹
Ingenuus ne an libertinus est? hoc est liber natus: an seruitute liberatus: siue ex libertor̃ genere ortus. Ab hoc
fit ingenuitas quæ cōtraria est Libertinitati: & Ingenue aduerbiū hoc est libere. Vnde ingenue loqui dicimus
eū q ita loqunt⁹: vt liber̃ hoīem decet: nihil timidū: nihil seruile habēs. Itē genius: quē veteres putarūt deū esse: q
vi obtineret oim rer̃ generādar̃: q̄propt dei filiū & parētē hoim nūcupabāt: qd hoies gigneret. Ideo geni⁹ me
us dr̄ q a me genuit. Itē geniū eē existimaūt vniuscuiusq; loci deū. Geniales aūt deos dicebāt aqua trā ignē aerē

q̄ ex his oia pcrearent⁹. Itē duodecī signa: Lunāq; & solē. Alii geniū naturę deū esse diffinierūt: & ipsā naturā
Vnde indulgere genio est obseq naturæ: & voluptati operā dare: sicut econtrario Defraudare geniū intnūpere indulgēr genio
Terenti⁹. voluptatē. Terē. Sinū defraudās geniū cōpsit miser. Hinc Genialis hyems dicta lī ē voluptuosa: & Genialis hō Defraudare ge-
hospitalis: atq; ad imitādū ac largius apparandū cibū prōptior. Genialis ēt lectus dr̄ q in nuptiis sternit⁹: vel qd nium.
Virgilius in eo indulgemus genio vel qd in honorē genii apparat⁹: vel a generādis liberis. Vir. Lucēt genialib⁹ altis. Ge Hēialis hyēs
Lucilius nii etiā gulosi a vetibus vocant⁹: & vētri semp indulgētes. Lucillius. Genuę illæ vetulæ īprobæ inepte. Q uidā Hēialis homo
genialēs deos a laribus nō distinxerūt Lares Mercurii: & Larę siue vt alii volūt Larūdæ filii fuere. Nā cum Hēialis lect⁹:
Iuppit⁹ Iuturnā tyberinā nymphā diligeret. Turni regis sororē cæteris nymphis eius loci mādauit: vt se forte il- Hēsi
lam sequente fugientē retardarēt: nec p̄cipitari in vndas paterent⁹. Lara Almonis filia id Iuturnæ & Iunoni Lares
retulit. Q uapropt⁹ īdignat⁹ Iuppit⁹ Larę linguā trūcauit: Mercurioq; vt eā ad īferos ducēt iussit: & int⁹ stygias Lara
Nymphas pstitueret. Mercurius vero dū mādata exeq̄ret⁹ Nymphæ pulchritudine in itinere captus cū ea cō- Larunda.
cubuit: q̄ p̄gnās facta pepit geminos quos a mātis noīe Lares appellauit. Hos ergo geniales deos dixere: siue q Iuturna
Euclides. gignamur curāt: siue q vna nobiscū gignant⁹: seu q genitos semp tueant⁹. Euclides socraticus duplicē oib⁹ hoī-
L. Florus bus appositū esse genū scribit: hoc est deos Lares. Q d etiā. L. Florus videt⁹ sentire: dū inquit. Ipsiq; Bruto p
noctē cū illato lumīe ex more aliqua secū agitaret: atra q̄dā imago se obtulit: & q̄ esset interrogata Tuus inq t ma
Virgilius lus genius: hæc sub oculis mirātis euanuit. Certe nō addidisset mal⁹ nisi alter & bon⁹ genius esset. Hos ab Ænea
Varro a Troia in Italiā vectos cōmemorāt. Vir. Iliū in Italiā portās: victosq; penates. Eos dē enī & Penates & larcs Penates.
esse manifestū est: dictosq; Penates q̄si penes nos natos. Varro scribit deū se eē arbitrari esse aiam mundi: & vt
hō sapiēs cū sit ex corpore & aia: trī ab aia dicit⁹ sapiēs: ita mūdū: deū dici ab aia: cū ex aima & corpe pstet. Ad
hæc Mūdū diuidi in duas ptes: cælū & terrā. & cælū bifariā in æthera & aera. terrā vo in aquā & humū: e qb⁹ Mundus
sūmū esse æthera: secūdū aera: tertiā aquā: infimā terrā: q̄s oēs q̄ttuor ptes aiar̃ esse plenas: in æthere & aere ī
mortaliū: in aq̄ & terra mortaliū. Ab sūmo aūt circuitu cæli ad circulū lunę æthereas aimas esse astra: ac stellas
eos cælestes deos esse nō mō intelligi: sed etiā videri. Int⁹ Lunae vo gyr̃: & nimbor̃ ac vētor̃ cacumina aereas
esse aias: sed eas aio: nō oculis videri: & vocari heroas/ & lares/ & penates/ & genios. Q m̄ aūt lares siue penates
Martial. etiā puator̃ domibus p̄esse credunt⁹: factū est vt vtriq; vocabulū p ipis domib⁹ frequētissime vsurpemus. Mar
Idem tialis. O mihi curar̃ p̄ciū nō vile mear̃. Flacce Antenorei spes & Alūnæ laris. Idē. Protinus a leua clari tibi
fronte penates Atriaq; excelsæ sūt adeūda dom⁹. A lare hoc est malo genio Larvas dictas existimāt: q̄ sūt no- Larua
xiæ inferor̃ vmbrę. Vñ Larvati dicunt⁹ furiosi & mēte moti q̄si a larvis exterriti: q̄les sūt quos vulgo demo- Larvatus
niacos vocāt: hi & Ceriti dicuntur siue qd κέρας τῆς: ī est cornua ī capitibus habere se putēt: siue a Cerere q̄si Ce- Ceritus.
Pacuui⁹. reris ira aio vexati. Pacuui⁹. Vt miser q̄si ceritus furis agitor. Plau. Certe larvatus est: aut ceritus. Idē. Lar-
Plautus. uatus ædepol hoīem miser̃ medicū q̄ritat. Plotinus philosophus scribit aias hoim dæmōes esse: & ex hoibus
Plotinus fieri lares si meritū bene sint. Lemures siue larvas si male. Manes aūt dici: si incertū sit bene ne an male meriti Lemures.
fuerīt. Larvas qppe esse noxios dæmones ex hoib⁹ factos: quos græci Cacodæmones vocāt. Lares aūt Eudæ Manes
mones lī est beatos: q̄ boni sint aī: hoc est boni dæmones. Mos aūt apd Romanos fuit vt generosi adolescētes Larue
Horatius. egressi pueritiæ annos bullā aureā apud lares suspēderēt. Vñ Horatius vrbanissima ptumelia vsus est in eū: q Cacodemones.
seruilibus natalibus erat: ita scribēs. Donasset iā ne cathenā ex voto laribus q̄rebat. Larvā etiā p̄ psona accipi Eudemones
Idem mus. & Larvatū p psonato. Horatius. Nō illi larva aut tragicis opus esse coturnis. Lauernavero dea fuit: quā Larua.
Romani coluere. A q̄ Lauerniones dicti sūt fures: q̄ sub tutela deæ Lauernæ essent: in cui⁹ luco obscuro abdi Larvatus
toq; soliti erāt inter se furta diuidere. Hinc & Lauernalis porta Romę dicta ē ab æde Lauernę ppinq̄. Larissę Lauerna.
ppi sūt q̄ Asia Scytica. Larissa Thessalię vrbs fuit Achillis pria dicta ob vicinitatē quā habuit ad Phthiā Thes Lauerniones.
salię regiā ei⁹ patriā. Larius lacus est Gallię cisalpinę vicin⁹ Alpibus a fulicar̃ q̄ ibi sūt: multitudine appellatus Lauernalis porta
Græcieni Λάριον Fulica vocāt: auis ē nigra: aq̄tica: vulgo nota paulo supra magnitudinē Colūbę: a furuo ap- Larisse
Cicero. pellata: hoc ē nigro: quē admodū Fuligo. A genero etiā fit Ingeneror: qd autores p nascor vsurparūt. Cice. In Larissa.
tanta aīantiū varietate hoī vt soli cupiditas ingenerarēt⁹ cognitiōis: & scētiæ. Sūt etiā q̄ Ingēs a gēte dictū ve- Phthia
Terenti⁹. lint: lī est magn⁹ imēsus q̄si vltra gentē suā. Plus est enī ingens q̄ magn⁹. Terētius. Magnasvero agere grās Tha Larius
is mihi? Ingētes. A græco autem γένος fit γενεά: qd est generatio: pgenies: a quo fit Genealogia: a quo ēt Fulica
latini vtunt⁹: & interp̄tari pōt generatiōis series & Genethlius natalis. A quo Genethliacus: q ex die natali for Ingeneror.
Iuuena. tunam hoīs: & successum pnūciat. Iuuenalis. Si prunit frictus ocelli. Angulus inspecta genesi colyria poscit Ingens
SEPOSITA. Remota: & a cæteris gentibus sepata. Seponere enī ē remouere/ separe/ seorsū ponere: & a Po Genealogia.
Cicero. no deducit⁹. Ponere p̄pe collocare est. Cice. Primū enī vt stāte republica facere solebam⁹: vt in agēdo plus q̄ in Genethlius.
scribendo ope poneremus. Aliqn trī p metaphorā p definere pont⁹: qm cū cessamus ab ope: collocare quodāmō Genethliacus.
Virgilius. ac reponere videmur: id qd agebamus. Virgi. Cū venti posuere: omnisq; repēte resedit flatus. Aliqn p erigere Sepono
Idem ædificare. Idē. Posuitq; imania tēpla. Vñ in antiqs marmoribus frequētissime legimus. B. MERENTI Pono
Idem POSVIT. Nonnumq̄ p deponere. Idem. Pone metū. Interdū p apponere. Martia. Nolo mihi ponas Rhum
Martia. bum: Mullūve bilibrē. Idem. Q uicqd pont⁹ hinc & inde verris. Plau. Vafre facit: ponit vini pusculū cras ei
Plautus vt reponā large ac liberaliter. Hinc poetæ fabulas & scripta sua ponere dicebant⁹: q̄ in scæna hæc spectatorib⁹
Iuuena. quasi in cōuiuio apponebāt. Iuue. Pone tigillinū. hoc est affer in scænā aliqd de Tigillino scriptū. Persius. Ecce
Persius. modo heroas sensus afferre videm⁹. Nugari solitos græce: nec ponere lucr̃ artifices lī ē nesciētes op⁹ facere: q̄ Positiuus
populo apponi possit. Falsū est enī qd qdā par̃ eruditi scripserīt. Ponere idē esse qd scribere. A pono fit Positi Positinum no
tuus: qui p̄mo positus est: nec aliunde deriuatus. A quo grāmatici Positiuū a Cōpatiuo & Suplatiuo distinguūt men.
qd illud sit quasi fundamentū istor̃: & Positura q̄ est nota: q̄ sensus in oōne distinguit. Itē situs: vnde syllabaz Positura.
dicimus lōgā esse positura: & Positus q̄rtæ declinatiōis. Gellius. Priorē genituram reddit positu lōgā. & Positio Positus.
Gellius quā græci vocāt θέσιν. Item a pono cōposita fiūt Appono: qd est aliqd ante pono. Ply. Nihil ei præter secun- Positio.
Plynius. Appono.
Appostum.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Antepono
Circumpono.
Interpono
Oppono.
Oppositum.
Oppositio
Depono

dariun panē: oleraq; apposuit. Aliqñ subiūgo: vnde apud grāmaticos Appositū dicit casus: qui verbo subiūgi tur. Antepono: pfero. Circūpono notæ significatiōis. Int̄pono: īmitto. Oppono ex aduerso pono. Vñ oppo ta ptraria appellant. & Oppositio ptrarietas. Depono qd aliqñ significat dimitto. Cice. Existimaui honestissi me molestias posse deponi: si me ad philosophiā rettulissem. Aliqñ puo. Sueto. Ne impio turpit deposit puta tus viueret. Plau. Vt me deponat vino eā affectat viā. Nōnunq derelinquo: & qñ despero: vnde depositi despe rati dicunt. Cice. Itaq; mihi videor iudices magnā & maxime ægrā: & ppe depositā reipublicæ ptē suscepisse. Frequent autē depono est apud sequestrū colloco. Vir. Ego hāc vitulā ne forte recuses. Bis venit ad mulctrā: bi nos alit vbere fœtus Depono. Deponi etiā dicit: vt Vlpianus scribit: qd custodiēdū alicui dat. Vnde floētin deponere inqt tā vnus q plures possunt: tñ apud sequæstrū nō nisi plures deponere pnt. Nā tūc fit cū aliq res ī ptrouersiā deducit. Itaq; hoc vsu insolidū vnusqsq; videt deposuisse: qd alit est cū rem cōem plures deponunt Ab hoc verbo Depositū fit: qd est id quod alicui fidei cōmendat: vel qd pignoris loco dimittit: vel qd cōseruā dū tradit: donec de iure fuent discussū. Repono qd interdū est rursus pono. Vir. Anisq; reponim igne. i. rursus adhibem ignē aris: rursus sacrificamus. Interdū recōdo. Idē. Nō illis epulę nocuere repostæ. & alibi. Manet alta mēte repostū Iudiciū paridis. Martia. Et totū mihi nūc repono qcquid Terdenos vigillauerā per annos: hoc est recōdo & prorsus depono curas: & vigilias in qbus triginta iā ānis sū versatus: ne amplius eas resumā: sed ppetuo ocio fruar. Ab hoc fit repositoriū vas in quo reliqę ciborū & mēse instrumēta recōdunt: siue ex corio sint siue ex ligno: siue ex argēto aurove: aut alia quacūq; matia. Ply. Bibēte cōuiua mēsam: vel repositoriū tol li inauspicatissimū habet: Interdū repono est rursus appono. Martia. Vllus si pudor est repone cœnā. Vnde

Depositum.
Repono
Repositorium.
Reponere fabulas et scripta.

reponere fabulas & scripta sua poetæ dicit: cū secūdo hæc in scæna apponūt si est cū rursus recitāt. Solebāt eī vt Porphyrius noāt: q ludis apud veres ꝓferant: scriptores cū pmū in scænā pdirent: benigne excipe: vt si forte non recte egissent: iterū ad scribendū audientiū benignitate allicerent. Propt ea inqt Horatius. Fabula q posci vult & spectata reponi: si est fabula: q vult pmo & secūdo in scæna recitari. Idē. Aut famā seqre aut sibi pueniē tia finge scriptor honoratū siquādo reponis Achillē: hoc est si fabulā semel de Achille posita rursus ponere in aio est. i. talē esse vt rursus poni possit. Itē repono qñq; est retro appono: & qñ acceptā cœnā restituo. Vt si qs mi hi hodie puiuiū apponat: ego cras ei vt reponā large ac liberalit: & in hūc sēsū hoc verbo vsus est Iuuena. cū in qt. Semp ego auditor tñ nunq ne reponā? Ignauiæ. n. sei pm accusat: & vt mos Satyrico est: ex abrupto incipit Semp ue eorū: q alii apponūt ero auditor: nūq ne ipe aliqd reponā? cū pfertim in tāto scribētiū strepitu tam diu versatus sum: nec desit mihi amplissima matia ad scribendū. Expono/ declaro/ostēdo/explico. vñ Expositio p int̄pretatiōe accipit. Cic. Anteq de repu. scribā patres ꝓcripti exponā vobis breuit ꝓfiliū pfectiōis: & regressiōis meę. i. explanabo. Idē. Vocat ad cœnā deide ipe ptorē: exponit copias suas omīs si est ostēdit. Interdū Expono extraho: qñ extra pono. Virg. Socios de puppibus altis pōtibus exponūt. Nōnunq abiicio. Vñ ifantes abiecti vt peant expositi dicunt. Terē. Erat hic corinthia anus haud impura: ei dedi exponēdā idē: & Expositiū ap pellant. Plau. Reuertor ad illā puellā expositiū: plærq; expēdo. Solin. Cū magnā in his pecuniā exposuissē Sæpe etiā pmo. Cice. Cū tibi exposita esset ad pranduū oīs Pamphilia. Propono qd modo significat statuo. Se neca. Id in pmis aio pponendū vt recte viuamus. A quo ppositū dicit: qd mēte statutū est: & intētio hoīs. Ply. Hoc ei ppositū erat vel supare vel cædere. Q d veteres etiā Profitū dixerūt: sicut etiā in pticipio Profita p eo qd est pposita: modo dictū aliqd aut factū ostēdo. Vt ppono qstionē/ ppono ludū/ ppono pmiū/ ppono spem. Cic. Quis enim tāto pposito pmio nō exciteē. Ab hoc etiā fit Propositio q a dialecticis diffinit. O ro verū falsū ve significās. Apud Rhetoricos vero oīs ꝓfirmatiōis iuitiū ppositio dicit: qd nō modo in ostēdēda qstione ꝓncipa li: sed in singulis quoq; argumētis pponi aliqñ solet: maximeq; in his: q ἐπιχείρημα dicūtur vocantur. Præpono antepono. A quo Præpositi dicunt: q aliqbus rebus pfecti sūt. & Præpositio apud grāmaticos ps oīonis: q cæ teris ptibus pponi solet. Impono qd modo est supra pono. Vir. Vidit thuricremis dum dona imponeret aris. modo pbeo. Idē. Finēq; imponere curis. Itē. Impono manū significat pficio Idē. Imponit regina manū. Cum datiuo iūctū idē est qd decipio. Quin. Quicqd hoc ipm tam placide tā quiete facit: quasi captet īponere. Idē. Fe fellit me ingenitus honestis causis gloriæ amor: spes tibi ppetuæ laudis imposuit: Ab hoc Impostores dicunt vel qui supponēdo malas merces: & auertēdo obligatas: vel adulterinis atq; ficticiis gēmis: vel incātatiōibus: vel pcatiōibus: quas Exorcizatiōes vocāt: hoīes decipiūt: & qui ita decipit Impostura facere dicitur. Suppono modo submitto. Apulei. Suppositq; humeros oneri: modo adulterinū loco veri subiicio. A quo Suppositus ptus dicit: qñ fœtus alēius matris non veræ matri subiicit. & Vlpianus scribit eos: qui malas merces p bonis supponūt: crimine stellionatus nō teneri. Supponere etiā & subiicere testamētū dicit: qui falsū subdit pro vero Ply. Nā filius patris testamētū supposuisse dicebat. Dispono: ordino. a quo Dispositio deriuat: q est rerū in ordinē collocatio. & Dispositū qd est decretū/ ꝓstitutū. Vnde Exdisposito dicimus: hoc est de industria: & quēad modū a nobis cōstitutū est. Macrobius. An altius qddā: cui remotis arbitris opus sit cogitaturi exdisposito cō uenistis. Cōpono qd pprie est dispono/ ꝓstituo: qñ simul pono. Vir. Quā tuta possis vrbē cōponere terra. Ponit tū p comparo: qñ quæ cōparant iuxta se poni solēt. Salu. Vbi Metelli dicta cū factis cōponit. Virg. Sic puis cōponere magna solebā. Itē quia ordo & cōpositio rerū ornatū facit. Cōpono p orno vsurpat. Idē. Dulcis cōpo fitis spirauit crinibus aura. Itē p colligo qñ quæ colligunt vna ponunt. Cice. Si ex isto libro quē tibi magister ludi nescio qs ex alienis oīonib cōpositū dedit. & p claudo. Vir. Ante diē clauso cōponet vesper olympo. & p curo reficio. Idē. Vix defessa senē passus componere mēbra. & p simul pono hoc est pīūgo. Idem. Cōponēs ma nibusq; manus: atq; oribus ora: & p cōposito redimo. Salusti. Q um lenones: & vinarii: lanii: quorū pterea vulg in diem vsum habet: pcio cōpositi: hoc est facta pcii compositione redempti. & p cōuenio pacisco. Ply. Nihil nō ex composito fecimus pactū seruauimus. & p Fingo. Plau. Q uas iste fabellas cōposuit. Ab hoc fit cōpositio: quæ modo structurā: modo ornatū: modo pactū significat: & Cōposite aduerbiū ornate. Pone qñ graue habe.

Expono
Expositus
Expositicii.
Propono.
Propositum.
Prosirum
Prosita.
Propositio.
Prepono.
Prepositus.
Prepositio.
Impono.
Impono manū
Impostor.
Exorcizatio.
Impostura facio.
Suppono.
Suppositus
partus.
Supponere testamentum
Subiicere testamentum
disponō.
dispositio.
dispositum
Exdisposito.
Compono
Compositio.
Composite
Pono

Cicero
Suetoni.
Plautus.
Cicero
Virgilius
Vlpianus.
Floren.
Virgilius
Idem
Martia.
Plynius.
Martia.
porphyri.
Horatius
Idem
Virgilius
Juuena.
Plautus.
Virgilius
Cicero.
Idem
Cicero.
Virgilius
Idem
Salustius
Virgilius
Idem
Cicero.
Virgilius
Idem
Salustius
Plynius.
Plautus

accentū præpositio vel aduerbiū est: & significat ppe. BARBARA. Inculta. CVLTOR RHODOPEIVS. Habitator Thraciæ: q puincia est Europe: Macedoniā sequēs: quę a septētrione Istri habet. Ab oriente Pōtū. A meridie Egeū mare. Olim Scython appellabat. postea Thracia dicta ē ab aspitate. græci. n. τρᾶχεῖα asperā dicūt: est enī regio nec cælo læta: nec solo: & nisi qua mari ppior est infecūda frigidaq: Viros beni guius alit nō tñ ad spēm: nā & illis asperitas qdā habitus corporis inest: sed ad numerū ac feritatē. A thracia de riuat Thrax: q & Threicius dicit & fœminino genere Threissa: in hac mōs est Rhodope: a Mygdonib olim habitatus: sacris liberi patris: & cœtu menadū Orpheo initiante pcelebris a Rhodope: vt qdam putant: nobili Thraciæ meretrice ibi sepulta cognoiatus. Hāc vna cū Esopo captiuā fuisse pstat: quā Charasses frater Sapph poetæ maxima pecunia redemit: qd Sappho tetigisse videt cū inqt. Arsit inops frater victus meretricis amore Multaq; cū multo dāna pudore tulit. de hac scribit Ply Hæc sunt pyramidū miracula: supremūq; illud: ne quis opes regū mirēt minimā extitisse laudatissimā a Rhodope meretricula factā. Esopi fabularū philosophi cōser ua quondā: & cōtubernalis hæc fuit: maiore miraculo tātas opes meretricio esse cōquisitas qstu. Lu. Florus: nō ab hac meretricula: sed a Rhodopide Thracū Regina ibi sepulta mōtē hūc cognomiatū affirmat: quā opini onem ppter antiqtatē hui nomis magis pbam. A rhodope Rhodopeius deriuat. sicut ab Ismaro Ismarius. Ismarus quoq; mons Thracię est ptim asprimus: ptim vinetis atq; oliuetis: & orphei habitatiōe clarus. In hoc Ismara vrbs Ciconū fuit. Virgilius. Ismarus aut Rhodope: aut extremi Garamātes. hi populi Libye sūt psylis finitimi a Garamante Apollinis filio cognoiati. Fuit alius Garamātes rex cuius filiā Garamātida Iuppiter Ammon apud fluuiū Bragadā compssit: & ex ea genuit Hyarbā. Est & adiectiuū Garamātius & Garamātis Garamētidis. habet Thracia & montē Hemū vasto iugo pcūbentē in pōtū: tantæ alitudinis vt Euxinū: & Adriaticū ex sūmo vertice ostēdat. vt Polybius sentit: q ius alii negent. & Pāgæū Thessaliæ iūctū: & Edomū & Gygemorū: & Miritū: & Melāpillū minores mōtes. CVLTOR. Habitator. Colere pprie est cū affectu alicui rei inhærere. Ideo p patiētis casus diuersitate eius significatio variat. Colimus deos oīonibus & sacrificiis hoc est veneramur. Vir. Sūme deū sancti custos Soractis Apollo. Q uē colimus. Ab hoc Deorū cultores dicti & Cultus siue Cultura: quā græci Latriā vocāt. A quo Idolatria dicta est idolorū: hoc ē simulachrorū cultus. & Idolatres q colūt simulachra. Idolū enim simulachrū est. A quo fit Idoliū: & hęc oia in penultima habēt accentū: qppe εἰλῶν χῶν per ω μεγάλ apud grācos scribit. Plau. Ego te semp vt parentē colui. Colimus pares amore & officio: minores humanitate & beneficiis: hoc est amamus. Vir. Ille colit terras: illi mea carmina curæ. Idem. Solā nā pfidus ille te colere. Hinc Publiculæ cognomē de quo supra dixim: qd rempub. coleret. & Cliens qd pprie litigatorē significat: cui cām defendimus dictus qñ colens quēadmodū & q cām eius agit appellatus est patronus: qñ pater. Differtq; ab aduocato patronus: qd aduocatus generalius nomē est. Siqdem q cumq; adest alteri in causa officii grā aduocatus appellat: etiam si nihil dicat: agatq; mō paratus sit defendere Teren. Volo ego hic adesse aduocatus in turba hac. Patronus autē pprie est qui agit causam: sed accusati nō accusantis. Q uintil. Cū accusatori satis sit plærūq; verū esse id q d obiecerit. Patronus neget/ defendat/ transferat. Sed qñ nō omīs lis circa accusatiōnē ac defensiōnē criminū versat: vt in mutuis: depositis: locato & conducto similibusq; in ea re tam actor q defensor solet patronus appellari: qppe cū vterq; nō alterius oppugnādę: sed suę defendēdæ ptis gratia dicat. Ponit tñ aliqñ cliens p fectore/ & q sub tutela alterius & pene famulus est: qles sūt liberti in patronos. & similit Patronus p eo qui simile qddā ꝓsens habet in aliquo ptegēdo: vnde quemadmodū dōs serui relatiuū est: ita patronus liberti aliqñ etiā famuli. Hinc fit Patrocinari: qd est tam verbo q facto imbecilliorē ptegere: & Patrocinium ipa ptectio: q appellatio tūc initiū habuit: cū plebs iter patres distributa est. A cliens vero fit Clientulus diminutiū: & Clientela: qd modo significat multitudinē clientiū: modo officium eorū erga patronos. Veres Clientū p Clientē dixere. Itē ab hoc colo Colina: quā postea culinā. deinde a coquendo Cognā vocauere: qd ibi colebāt ignē locupletiorē. Iuuena. Cōtinens p cōtento posuit: hoc est culinā p instrumēto cognę: & cibis coctis. Sequit sua quēq; culina. Ab his fiūt duo verba Culinor & Cognor p cognam exerceo. & Coquū & Culinari ac Cognari: p eo q cibos coctos vēdit. & Cognaria ars coquendi. Colim terrā aratro/ rastris/ cæsis/ instrumētis: hoc est fodimus: laboramus exercemus. Virgi. Fructusq; feros mollire colendo. Hinc Agricolæ & agricultores & agricultura: & Agricolatio: & Coloni appellati. & a colono Coloniciū dictus. Varro. Atq; etiā leges colonicas tollis. & Culmus hoc est frumēti calamus: qd colat. Nā stipula folia significat pprie q ambiūt culmū q & Columus a veētibus dicebat: vnde & Columen pmo/ postea Culmen. Itē Colus q postea Culus dictus. & alio noie Podex: qd fœdo libidinis pruritu colit: hoc est fodit/ exercet/ semiat Martia. Cū sit & hic culo tritior ipse tuo. Iuuena. Et podice læui cædunt tumidæ medico ridēte marisca Ab hoc qdam Inqno factū existimāt: qd est fœdo/ deturpo. sicut Inqllinus a colo dū significat habito. Vñ fit Inqnor passiū/ Inqnator/ Inqnatrix/ Inqnatio. & ꝓpositū Coinqno. a quo Coinqnor Coinqnator Coinqnatrix Coinqnatio. Itē Clunes si est nates: q colo ppinq sint. Repit q hoc vocabulū etiā ī masculino genere. Plau. Q uia si lupus ab armis valeo: clunes ifractos gero. Ab hi Simias Clunas appellatas volūt: q Clunes tritas gerant: & Clunacū cultū sāguineū: qa Clunes hostiarū diuidit. Q uidā Inqno nō ab hac de q diximus voce: sed a Cunio deductū putāt. Cunire. n. est sterc facere: tractū a cunis infantiū: q frequent stercore fœdant. Cunę sūt in qb iacēt infātes. & Cunabula similit lecti: in qbus iacere infātes ꝓsueuerūt: & in qbus nascunt: dicta qñ Cinæ: & Cinabula: nā κινεῖν græci eniti dicūt. & parere. Abincunabulis dicim: qñ a puerītia si est ab ea ætate q in cunabulis agit. & Coleus: q & testis: & p diminutiōnē Testiculus vocat: q colat mulieris pubē qñ agrū: seratq;. & Coles virile mēbrū: a quo Colei pendēt: cuius suprema ps Glans appellat. & Pellicula q glandē tegit: Præputiū. Corneli Celsus: Medicus aut a dextro latere: sinistra qdē manu colē masculi ꝓtinere: dextra vo fistulā dimittere in iter vrinæ debet: atq; vbi ad certicē veficæ ventū ē: fil cū cole fistulā inclinatā in ipsam veficā cōpellere. Nos tñ putamus colē a colēdo deductū. Coleos vero a cole: q ex eo depēdeāt. Colim terras. aerē. cælū. domū.

Thratia.
Scython.
Trax
Threicius
Threissa
Rhodope.
Rhodope
meretrix
Charasses
Sappho
Rhodopis.
Rhodopeius.
Ismarus.
Ismarius
Ismara
Garamantes.
Garamātida.
Garamātius.
Garamantis.
Pemus.
Pangeus
Edomus.
Bygemonus.
Miritus
Melampillus
Colo Cultor
Cultores deorū
Cultus.
Cultura. Latria. Idolatria
Idolātres
Idolū. Idolū.
Publicola.
Cliens. Patron
Aduocatus.
Patrocinor
Patrocinij Clientulus Clientela. Clientus
Colina Culina
Cocina. Culinor Coquinor.
Coquus.
Culinarius
Coquinarius
Coquinaria.
Agricola.
Agricolor.
Agricultura.
Agricolatio.
Colonus.
Colonicus.
Culmus.
Stipula.
Columus.
Columen.
Culmen.
Colus. Culus
Podex. Inqno
Inquilinus.
Inquinor.
Inquinator.
Inquinatrix.
Inquinatio
Coinquino.
Coinquinor.
Coinquinator.
Coinquinatrix
Coinquinatio
Clunes Clunaculum. Cunio
Cuna Cunabulum Cunc.
Cunabula
Abincunabilis.
Coleus Testiculus
Testiculus
Coles Glens
Præputiū Coleos

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Cultor. Accola. Incola. Incolatus. Inquilinus. Ruricola. Vndicola. Silticola. Celicola. Colonia Coloni.

patriā: hoc est habitamus. Vir. Quas dira Celeno: Harpyęq; colūt alię. Hic Cultores habitatores: & Accola at q̃ Incola: q̃ ita differūt: q̃ Accola est q ad aliquē locū: ĩ̃ est iuxta aliquē locū habitat: nec refert i suo an i alieno: vt Accola Vulturni, accola padi. Incola vero q in aliq̃ regione: siue in aliena velvrbevel republica habitat. Ply. Q̃d eoꝝ mōtiū icolę facere ꝓsueuerūt. Cic. Peregrini & icolę officiū ē nihil ꝓter suū negociū agere: nec esse ĩ alicuius ena republica curiosū. Ab ĩ̃ fit Incolatus qd̃ habitationē ipsā significat. & Inqlinus q in alieno ꝓuato habitat. Prope trī i ꝓducto siue in vrbe siue ruri. Idē. At vero te inqlino nō dño ꝓsonabit oīa vocab⁹ ebrioꝝ. Inqlin⁹ etiā aliqñ ꝓ cohabitatore accipiē. Martia. Vicinus nomio vel inqlinus sit sigs nouiū videre nōvult. Hinc ēt Ruricolæ Vndicolæ Silticolæ Cælicolę appellati. q rus/aq̃s/siluas/cælū habitāt. & Coloniæ de qbus supra diximus: hoc est minores vrbes: ad quas habitādas ex maiorib⁹ vrbib⁹: q̃ñ q̃dā examina populoꝝ mittebant̃: & Coloni habitatores. Vir. Vrbs antiq̃ fuit Tyrii tenuere coloni. & Collis. cuius diminutiuū est Colliculus: quia colles vt Varro inqt post Cāpos cœperī hoies colere. i. habitare. A quo Collatina dea: q̃ collibus ꝓest. Colim⁹ nos. colimus facie. colim⁹ orationē. i. ex colimus atq; ornam⁹. Plau. Quin tu te colis ante q̃ exeas domū. Cicero. Erat enī nō tā grauis q̃ elegās: & faceta & culta oīo. Varro. Aut in segetibus post messem colligebāt straměta: qb⁹ domicilia colerent. Hinc Cult⁹ corpis dicit̃: ĩ̃ est ornatus corpis & anim⁹ virtute cultus: hoc ē ornatus. Ab hoc colo Clitella instrumētū quo Sarcinę colligatæ Mulis/siue Iumētis/siue Camelis/A fini sue: dicta q̃ eiusmodi aīalis ornamentū sit. sicut Ephippiū instrumētū quo in equo sedem⁹. A quo eqtes Ephippiati dicunt̃: q ephippia habēt in eqs. Cæsar de Suevis. Equestrib⁹ ꝓliis sæpe ex eqs desiliūt: ac pedib⁹ ꝓliant̃: equosq; eodē remanere vestigio assuefecerūt: ad quos se celerit̃: cū vsus est: recipiunt. Nec eoꝝ morbus turpi⁹ aut inertius habet̃ q̃ Ephippiis vti: itaq; ad quēuis numeꝝ Ephippiatoꝝ q̃ us pauci adire audēt. Eq sine Ephippiis Desultori dicūtur: q ex iis facile desiliāt. græce κελητες dicunt̃: hoc est Celetes: quo nomie vtunt̃ etiā latini. Ply. Equestres vero statuæ modo Romanā celebration ē habēt: orto fine dubio a græcis exemplo. Sed illi Celetas trī dicabant in sacris victores. postea vo & q bigis vel q̃drigis vicissent. Suetoni⁹ de Cæsare. Quadrigas bigasq; & equos desultorios agitauerūt nobilissimi iuuenes. A clitella Clitellarius dī q clitella vtit̃. Vnde Clitellarii Muli dicunt̃. & Clitellarii qui neq; Ephippiati sūt neq; desultorii: nec bigas: aut q̃drigas. aut currus ducūt: sed clitellati ferūt onera. Ab huius clitellæ similitudine loc⁹ Romę Chitella vocabat̃. Itē in via flaminia loca q̃dā deuexa & acclina. Est etiā torměti genus eodē noīe appellatū. Ephippiarii etiā eq dicebant̃: q int̃ meritorios nō clitellas habebāt: neq; redas ducebant: sed Ephippia gerebāt. Itē a colo fit Colos siue Color: quia colorib⁹ faciē vestes domos ac reliq̃ oīa ornamus. Hinc vero Coloroveribū: & ꝓtranū ei⁹ Decoloro. Seneca. Fulmē aut colorat aut decolorat: decoloraf̃ id cuius color vitiat̃ nō mutat̃. & Coloratū & Colorificū. & Discolor diuersi coloris. & Decolor: qd̃ est colore vitiato. & Cōcolor eiusdē coloris. & Colorate aduerbiū. & Colores apud Rhetores vocantur ornamēta oīonis hoc est figurę: q̃ a græcis σχήματα appellant̃. Itē a colo Collū: qa hæc ꝓcipue pars corporis torqbus ac monilibus coli. i. ornari ꝓsueuit. Ab hoc fit Decollo qd̃ est a collo depono. Ennius. Q̃d in tuo collo est: decolles caue. & Collus masculino genere: torměti gen⁹ ex corio. & Collare id gen⁹ vinculi: q̃ collū astringit̃. Itē Colus instrumētū quo nēt mulieres: siue q̃ ornatus qdā muliebris erit ꝓpter qd̃ nubētes virgines comitari solebat. Colus cōpta: & Fusus cū stamine: seu q̃ cū ea nebāt: q̃ ad ornatū ꝓtinebāt: & Colo colas: q̃ res colando ornant̃: hoc est depurant̃ ac defecant̃. & colū vas ad colandū aptū. Vñ Colū niuariū dicebat̃ vas ex lapide spōgioso factū: quo aqua ex niuibus colari solebat: de quo Martialis. Setinos moneo nostra niue frange triētes. Paupiore mero tingere lina potes. Nā instrumēta quo vina colant̃ Saccus vinarius appellat̃: sicut quo colant̃ niues Saccus niuari⁹. de quo idē Marti. Attenuare niues norūt & lintea nīa Frigidior colo nō salit vnda tuo. A colando deducit̃ Qualus: instrumētū p qd̃ vinū defluit cū calcat̃ vua. Virg. Tū spisso vimine q̃los. Ab hoc fit diminutiuū Quasillus. Colim⁹ vitā: degim⁹. Terē. Dū ille vitā colet inopē carēs patria. Itē a colo cōposita sunt Accolo qd̃ est iuxta habito. Incolo in medio habito. Excolo orno. Marti. Vēderet excultos colles: cū ꝓcofacet⁹. Incolo: in habito. Recolo qd̃ nō significat recordor: vt plæriq; indocti vsurpāt sed repeto/reputo/meditor in mēte tracto. Ouidi. hæc tua nā recolo: quōdā germana canebat. Cice. Q̃uātū deniq; aleę: q̃tū pilæ: tantū ego mihimet ad hæc studia recolēda sūpsero. Idē. Sēsim⁹ ĩ̃ nup: falso nūcio vo ꝓpediē sētiem⁹: q̃ si tecū ipe recolis: eqore aīo & maiore ꝓsolatiōe morieris. VENIT. Ad vrbē accessit vt ludos spectaret. Hoc. n. ꝓprie veire q̃ñ versus nos ire. Vir. Venisti tandē. Poetę trī aliqñ ꝓ iminere vsurpāt. Idē. Se satis ambob⁹. Teucrisq; venire latinisq;. Aliqñ ꝓ crescere. Idē. Hic segetes: illic veniūt fœliciusvuæ. Nōnunq̃ ꝓ portari. Plyn. Spēs Sinopidis tres. Rubra/& min⁹ rubēs: & int̃ has media. Iā trī optimę in libras duodeci denarii. Ei⁹ q̃ ex Africa venit octoni asses. Venire in mēte vetes dicebāt: nō simili recordatiōis gra: sed ēt cogitatiōis & ꝓsideratiōis. Terē. Vbi ĩ mēte ei⁹ aduēti venit. A venio fit frequētatiuū Vēto: quo antiq; vtebant̃: vt Pōpeius testat̃: nūc alēo frequētatiuo vtunt̃ Vētito. a vēto fit Vētus: qd̃ est cū ipetu vētās aer. Nihil enī est aliud vēt⁹ q̃ aer cōmot⁹: atq; agitat⁹ q̃ a philosophis diffinit̃. Vētus est aer invnā ptē fluens ipetu. vel Vētus est impet⁹ aeris in vnā ptē fluētis. vel Vētus ē cursus aeris aliquo ꝓcitatior. Multas aūt vētoꝝ cās assignāt philosophi: vel q̃ terra magnā vī aeris eiicit/atq; ex abdito spirat. vel q̃ magna & ꝓtinna euaporatione: cū in altū egit: q̃ emiserat: mutatio ipa halitus mixti inventū vertit̃. Illud certe me ad risū mouet: qd̃ qdā tradūt: quō in nostris corpibus fit, ꝓpē cibū inflatio: q̃ nō fine magna viriū iniuria emittit̃: & vētrē interdū cū sono exonerat. Interdū secretius. Sic & hāc magnam reꝝ naturā alimēta mutātē emittere sprī. Verius aliq tradūt multa ex oī pte terraꝝ: & assidua ferri corpuscula: q̃ cū coaceruata sūt ei deiñ extenuari sole cœperūt: qa omīe qd̃ in angusto dilatat̃ spatiū maius desiderat ventos creare. Illa quoq; verior rō videri pōt: habere aera naturalē vim mouēdi sese: neq; aliūde ꝓcipe: sed iesse illi: vt aliaꝝ reꝝ: ita hmōi potētiā. Sūt ēt q vētos ex arido siccoq; anhelitu trę signi posse affirmēt. Itē ex aqs aera expirātib⁹: q neq; in nebulā denset̃/nec crescat in nubes: posse etiā solis impulsu agi: qmīventus nihil aliud est q̃ aeris fluct⁹. Vitruuius architect⁹. Vētus inqt est aeris fluēs vnda cū incerta motus redūdātia nascit̃: cū feruor

Virgilius
Plynius.
Cicero.
Idem
Virgilius
Varro.
Plautus.
Cicero.
Varro.
Cæsar
Suetoni⁹.
Plynius.
Seneca
Plautus
Aristote.
Virgilius
Terenti⁹.
Martial.
Ouidius
Cicero.
Idem
Virgilius
Idem
Plynius.
Terenti⁹.
Pompei⁹.
Vitruuius

offendit humorē: & impetus factiōis exp̃mit in spiritus flatū pro diuersis cæli ptibus diuersa nomia sortit̃. Regiōes cæli q̃ttuor sūt. Ortus. Occasus. Meridies. Septētrio. Ortus & Occasus mobilia acvaria sunt. Meridies Septētrioq; statu ꝓpetuo pmanēt. Orit̃ qppe sol nō itidē semp: sed aut eqnoctialis Oriēs dicit̃ cū in circulo currit q̃ appellat̃ ἰσόνυκτιος: aut ἰσημερινὸς solstitialis: aut brumalis: quę sūt θερινὰ τροπικὰ & χειμερινὰ τροπικά. Item sol non in eundem semper occidit locum: sed occasus ei⁹ similit̃ fit: aut eqnoctialis/aut solstitialis aut brumalis. Vetes ergo q̃ttuor trī vētos: p totidē ꝓcipales mūdi ptes seruauere. Nec plures posuit Homer⁹ q̃ Euꝝ/Austꝝ/Fauonii/Aquilonē: quē noster quoq; poeta Ouidius naso secut⁹ est. Eurus ad aurorā Nabatheaq; regna recessit: Perfidaq; & radiis iuga subdita matutinis. Vesper & Occiduo q̃ littora sole tepescūt proxima sūt zephyro: Scythiā septēq; triones Horrifer inuasit Boreas: cōtraria tellus. Nubibus assidiuis: pluuioq; madescit ab austro. Secuta ætas alios addidit. Q̃ui ergo vētus ab oriēte verno hoc est eqnoctiali venit: Eurus noīat̃ ἀπὸ τῆσ ἡοῦσ ρέων: ĩ̃ ē q̃ ab oriēte fluat. eūdē græci vocāt Apeliotē: qd̃ ἀπὸ τοῦ ἡλιοῦ: hoc est a sole spiret. Latini eadē rōne Subsolanū cognominauerī. Atq ab æstiua: & solstitiali oriētis plaga venit. Latine aq lo: a vehemēti volatu aqlæ: vt supra dixim⁹. græce Boreas vocat̃ ἀπὸ τοῦ βοᾶν: qm̃ vt violenti flatus est: ita etiā sonori. Home. ab ætheris splēdore: q a sole fit ἀιθρήγενέτην appellat. Terci⁹ qui ab oriēte hiberno spirat. Vulturnus a Romanis dicit̃ a Vulturis volatu: vt qdā putant: qm̃ alte resonat: græci mixto noie: qd̃ int̃notum & euꝝ sit εὐρόνοτος. hi sūt igit̃ tres oriētales vēti. Aglo Vulturnus Eurus: quoꝝ medi⁹ eurus ē. His oppositi sūt alii tres Occidui. Chorus aduersus aqlonē flās: quē græci Argestē vocant. Fauonius aduersus euꝝ a fouēdo dictus: quē genitalē esse dicūt sprī mūdi. a græcis Zephyrus nūcupat⁹: q̃ñ ζῶην φέρων: vt aliq putant: hoc est q̃ satis vitā afferat: ab hoc Zephyrius. Vnde Zephyria oua de qbus inferius dicemus. A fricus aduersus Vulturnū ab africa græci liba appellāt ἀπὸ τῆσ λιβύησ. quia Africā Libyen: hoc ē λιβύην nomiant. Africa aūt vocitata ē: q̃ sine frigore sit: ἀ enī ꝓuatiua ꝓticula est φρίκη horror dicit̃. vñ & Aprica loca dicunt̃ q̃ soli exposita sūt: q̃ sint sine horrore. & Apricus hō: aprica auis q̃ sole gaudet. Virg. Et apricis statio gratissima mergis. A quo fit Apricari: qd̃ est ad solē stare: & in aprico esse. & Apricatio statio ad solē. Ab africa Afer: & Africanus deducunt̃. Itē Vafer: hoc est callid⁹/astutus: q̃ñ valde afer. Cice. Nō sūt in disputatiōe vafri: nō veteratores: nō malitiosi. A quo Vafre aduerbiū: hoc est astute maliciose: mira enī semp fuit eius gētis calliditas ac versutia: hoc mō duæ istę regiōes cæli oriētis occidētisq; sibi nuicē ꝓtrarię sex habere ventos vident̃. Meridies aūt qm̃ certo ac fixo limite est: vnū meridionalē ventū habet: q latine ab hauriēdis aqs dicit̃ Auster. qm̃ nebulosus atq; humect⁹ est græce vero eadē rōne Notos appellat̃: qm̃ græca lingua νοτίσ dicit̃ humor: Ab austro Australis dicit̃. & Austrinus. & Austro verbū qd̃ ē humecto. Plau. Austrati adignē sedent. Septentriones ob eandē cām ventū vnū habēt: q Austro obiectus est. Is latine Septētrio & Septētrionalis vētus & Septētrionari⁹ græce vero qd̃ ab arcto flet. A parctias appellat̃: sūt q ꝓcto duodeci vētos faciūt: int̃ hos q̃ttuor in media loca inserētes. Inter septētrionē. f. & occasū solstitiale Thrasea: int̃ Aqlonē & exortū equoctialē: Cæciā quē Aristoteles ita flare dicit: vt nubes non ꝓcul pellat: sed ad sese vocet: ex quo prouerbiū factum scribit κακὰ φέρει αὐτὸν ἐλκῶν ὡσ ὁ κάικιασ νέφοσ: ĩ̃ ē mala ad sese trahēs. vt Cæcias nubes int̃ ortū brumalē: & meridiē phœnica Int̃ Lyba & Notō Lybanoton. Nec his cōtēti alii Mesen int̃ Boreā & Cæciā addidere. Sūt ēt q̃dā peculiariū vētoꝝ noīa: q̃ incolæ in suis q̃sq; regiōib⁹ fecerūt nō vltra certū tractū, ꝓtēdētiū: vt apud Athenēses Scyrō paulo ab Argeste deflexus reliq̃ græcię ignotus q & Olympias vocat̃. & a nōnullis Helespōtius. In narbonēsi ꝓuincia clarissimus vētoꝝ est Circius. nulli violētia inferior: & ob id a turbine aduertigine ita appellat⁹. Cato nō Circiū: sed Cerciū vocat. Sūt in Hispaniæ alpine citra Hibeꝝ regionib⁹ ferri: & argēti fodinę pulcherrimę. Mons ex sale mero magn⁹ q̃tū demas: trī accrescit. Vētus Certius cū loq̃re buccā. i plet. Armatū hoīem: plaustꝝ oneratū ꝓcellit. Hic nō mō in reliqs ptib⁹ cæli ignot⁹ est. sed ne Viēnā qdē eiusdē ꝓuincię vrbē attingit. Iapix vēt⁹ est ex Apulia ꝓficiscēs q̃ q̃ñ aduersus Euꝝ videt̃ flare. Itaq; Virgi. Cleopatrā e nauali ꝓlio in ægyptū fugiētē vēto Iapige ferri scribit: & equū quoq; apulū eodē quo vētū nomīe appellauit Iapigē. Iapyx autē ꝓ y scriptū nomē fuit vnius ex filiis Dedali. A quo Iapygia nūcupata est Calabria. At Iapis iapidis nomē fuit Ætoli cuiusdā: q cū ad regionē Venetię venisset: oppidū de suo noīe ꝓdidit: a quo ea ps vbi Timauus fluu⁹ est: Iapidis nomen sūpsit. Vir. Castella in tumulis: & Iapidis arma timaui. Est & alius in Apulia vētus: quē vocāt Atabulū ἀπὸ τοῦ ἀτὴν βάλλειν: ĩ̃ est ab inferēda peste. est. n. frigidissimus: & si flauerit circa Brumā: exurit frigore arefaciēs vt nullis postea possit solibus recreari. Hora. Incipit ex illo mōtes Apulia notos. Ostētare mihi quos terret Atabulus. Ply. Q̃uædā tēpoꝝ causæ: aut locoꝝ nō ꝓpe dicunt̃ morbi: qm̃ ꝓtin⁹ necāt: sicut tabes: cū inuaserit arborē: aut vrēdo: vel flat⁹ alicu⁹ regiōis ꝓpri⁹. vt ē in Apulia Atabulus: i Euboea olimpias. Ad hęc fauoniū ad viii. kl̃. Martias flantē Chelidoniā vocāt ab Hirūdinis visu. Græce. n. hirūdo χελιδών appellatur: vñ est Prouerbiū illud uiā χελιδόνα ἐαρ ὀυ ποιεῖ: ĩ̃ ē vna hirūdo nō facit ver. Ad hęc herba Chelidonia nomen sūpsit: mōstrata hoī ab hirūdine: hac. n. hirūdines oculis pullorꝝ in nido restituūt visū: erutis etiā vt qdam existimāt oculis. Genera eius duo sūt. Maior fruticoso caule: folio pastinacę erraticæ ampliore altitudine duoꝝ cubitorꝝ: colos albicās: flos luteus. Minori folia hederæ: minora aliqñ & rotūdiora min⁹ cādida. Succ⁹ Croci mordax. Semē papaueris. Floret aduētu hyrūdinū: disce ssu marcescūt. Florētibus succus exp̃mit̃: & in ęreo vase cū melle leuiter feruēti cinere decoquit̃. singuli remedio cōtra caligines oculoꝝ. Vtunt̃ & p se succo ī colliriis q̃ ab ea Chelidonia appellant̃. Est ēt Chelidonia oculus indicę testudinis: de q̃ supius int̃ lapillos dixim⁹. Itē fauoniū ano & septuagesimo die post brumā ab aduētu aniū flantē ꝓ dies nouē Orythiā noīant: fuit hęc puella pulchritudine insignis filia Erithei regis Athenarꝝ: quā cū Boreas adamasset frustraq; in cōiugē postulasset: p vim rapuisse dicit̃: & ī Thraciā detulisse: ex q̃ Zetū & Calaim genuit. Caniculę exortū dies fere octo aqlones antecedūt. quos Prodromos: hoc est ꝓcurrētes appellāt. Biduo aūt postq̃ exortū est hoc sydus: qd̃ est ardentissimo æstatis tpe iā sole leonē ingresso. indē aqlones cōstātius pflant diebus q̃draginta. quos vocāt Etesias: ĩ̃

Homerus.
Ouidius.
Homerus.
Virgilius
Virgilius
Horatius.
Plynius.
Cato.
Aristote.

Regiones celi.
Ortus
Occasus
Meridies
Septentrio
Orients equi
noctialis.
Eurus
Auster.
Fauonius
Aquilo
Apeliotes
Subsolanus.
Aquilo.
Boreas.
Vulturnus.
Chorus.
Argestes.
Fauonius
Zephyrus
Zephyrus.
Zephyria oua.
Africus.
Libs.
Aprica loca.
Apricus homo
Apricor.
Apricatio
Afer.
Africanus.
Vafer
Vafre
Auster
Notus
Australis
Austrinus
Austro.
Septentrio.
Septētrionalis
ventus
Septētriona-
rius.
Aparctias.
Thrasea.
Cecias.
Phenix
Libanotus.
Mesen
Scyron
Olympias
Helespontius.
Circius
Certius.
Iapix
Iapyx.
Iapygia.
Iapis
Atabulus
Chelidonia.
Prouerbium
Chelidonia
herba
Orythia.
Eritheus.
Zetus.
Calais
Prodromus.
Etesie

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Somniculosi eteste
Delicati eteste.
Altanus.
Anceculani flatus
Tropeus
Apogeus
Procella.
Ecnephias.
Procellosum.
Fulmen.
Horrex
Typhon.

est ānuos apud græcos eni ἐτῆσιος annus dicit: q̃ ex omibus vētis hi maxime flati sint: & singulis annis eodem tpe redeant. Ob hoc autē Somniculosi a nautis: & Delicati vocant: qd mane nesciūt surgere: incipiunt. n. circa meridiem: & ante solis occasū definunt. Est & Altanus ventus: q̃ in alto flat: Sunt & flat? Anteluciani: q̃ aut ex flumib?: aut ex aliq̃ simi ferunt: Nullus ex his ptinax est: sed cadit fortiore iā sole: neq̃ fert vltra terras cōspectū: hī ventorum genus incipit vere: non vltra æstatem durat: cum e mari redit Tropeius dicit cū pgit Apogæus: hoc est a terra. Sunt ꝓterea & repentini qdam flatus: etrñ si rupta & in pnum soluta fuerit nubes: Procella gignit: quæ vocatur a græcis Ecnephias: hæc supne demittit: & in nos cadit vehemens acrisq̃ qa non fusa: neq̃ p aptum venit: sed laborat: & iter sibi in hac pugna parat: ppter qd pcellam pro æstu maris ponimus: & Procellosū mare dicit æstuosū: Eadem pcella si exarserit: & ignem habuerit. vl postea conceperit. Fulmen est. Si vero depresso sinu arctius rotati venti effregerint nubem sine igne: Vorticē faciunt: q̃ Typhon vocat. Defert hic secum aliqd arreptum e nube gelida contoluens versansq̃: & ruinā suam illo pondere aggrauans: et locū ex loco mutans rapida vertigine: precipua nauigantium pestis non antennas mō: verumetiā naui gia ipa ꝓfringēs: cui facile remediū est acetū: cui frigidissima natura est in aduenientē effusū. Idē illisu ipo rep cussus: q̃cqd corripuerit sorbet. refertq̃ i excelsū qd si maiore dēsse nubis specu erupit: sed min? lato q̃ pcella nec sine fragore. Turbinē noiant pxima q̃q̃ psternentē. Idē dū ardētior: atq̃ accessus fuerit. Præster appellat vniuersa amburēs ac pterēs. Ab hī Præster quoq̃ appellatū est serpētis genus venenatæ: quā alio nomie qdā putāt Bupstim vocari. sed hoc falsū cē. Luca. Oraq̃ distēdēs auid? spumātia ꝓster. Ply. Bupstis aial est rarx in Italia simillimū Scarabeo lōgipedi: fallit int herbas bouē maxīe: vñ & nomē iuenit: deuoratūq̃ tacto felle ita inflāmat vt rūpat. Galenus vo ita scribit: βοῦπρηστῆς εἰσι γένος τι ζῷου πεδεῶν λησιόν καὶ νεαρίοι κατὰ τὴν ἀξιαν καὶ τὴν δύναμιν. hī ē Bupstes sūt gen? quoddā aial iū simile cātharidib? & fm pprietatē & fm vi Est ēt Bupstis herbæ gen? quā græci in laudib? cibox habuere: hac degustata boues dissilire fatentē: ideoq̃ ita appellatā βοῦς. n. a græcis Bos dr: πρήσειν vrere. A vētus fit diminutiū Vētulus & Vētosus: qd aliqñ significat plenū vēto: vt vētosa dom?/ventosa regio. Aliqñ inane: vt vētosa vba/vētosa oro: hī est sine pōdere/sine effectu. Vñ Vētositas hoc est iactātia ianis & vanitas. & Vētilo vbū qd ē moueo aliqd ad ventū captādū. Iuuena. Crispin? tyrias humero reuocāte lacernas. Vētilet æstiuū digitis sudātib? aurx. Hic Vētilari frumētū dr dū purgat. Ply. Multi vētilare quoq̃ granū vetāt. Gurgulionē. n. nō descēdere infra q̃tuor digitos: nec āplius pictilari. Ab hī Vētilatio fit hī est captatio vēti: vel refrigeratiōis grāvel purgatiōis. & Vētilabx instrūm quo aliqd vēntilat. Itē Ven? qd ad oia veniat. Cice. Quę aūt dea ad res oēs veniret Venerē noiauerit. Est aūt Ven? ifima qnq̃ errantiū stella: & trę pxima: q̃ Phosphoros græce: Lucifer latine dr: cū antegredit solē: cū aūt subsequit: hespos. Itē Vesp. Vir. Quid Vesp ser? vehat. & a qbusdā Vespurgo. Plau. Necvesperugo necvergilę occidūt. hinc Vespa deducit: & Vesp p sero diei. A quo fit aduerbiū Vespi. & Vespascit verbū: cui? cōpositū est Aduespascit: hoc est fit serx diei. & quo qdā vtunt: nouū qdē sed nō inelegās vocabulū p sacrificio qd vesperi fit. Vesp etiā adiectiuū est. Vñ cū vesperx dicim? neutro genere itelligim? tps. Ply. His horę rigādi matutina atq̃ vespa. Idē. Matutinū tps ac vesperx. & Vespillo vilis cadauerx funerator q̃ vespertino tpe eos offerre solebat: q̃ funebri pōpa duci, ppt inopiā nō poterāt. Martia. Qui fuerat medicus nūc est Vespillo. Diaulus hic ēt Vespillo & Vespa vocat. & Vesptinū qd Vespi fit. & Vespna q̃ vetēs, p cœna vsi fuere. & Vesptilio noctuna auis: vel poti? biformevolucre aial: qd se vesptino volatu, pferat: huic, p pennis mēbrana est: sola volucx aial lacte nutrit: vbera filiis admouēs: gemios ifātes āplexa volitat: secū q̃ deportat. In cibatu culices habet gratissimos. & Vespæ ex insectox genere similes apib?: q̃ vespi grādiores muscas in cibo venenē & amputato his capite reliquū absumāt. hę in sublimi e luto nidos faciūt: & in his ceras: sicut carbones in cauernis ac sub ētra. Est vespax genus qd Ichneumonas vocant: minores q̃ alię: hæc vnū gen? araneax plinius: Phalagiū noīe: & in nidos suos ferūt: deinde illimūt: & ex iis incubādo suū gen? pcreāt. Prope trī Ichneumō aial est magnitudine Felis: specie muris. vulgo nūc murē indicū vocāt: nascit in Egypto: & cū aspide pugnat: hæc maxime gloria insignitus. Mergit se limo sæpi?: siccatq̃ sole: mox vbi se plurib? hoc modo coriis loricauit: in dimicationē pgit & cauda se attollens ictus irritos auersus excipit: donec obliquo capite speculat? imtadat in fauces. Sed qd mirabili? est Crocodillū quoq̃ imēimit. Hoc q̃drupes aial est: hoib? terra piter atq̃ aqs infestū. Nilus hoc malī, pducit caret lingua ev su. Solus ex oib? aiantib? supiorē maxillā mouet magnitudine excedit plærūq̃ duodeci cubita q̃ diu viuit crescere existimat: viunt aūt lōgo tpe: oua pit q̃ta anseres: & q̃dā diuinatiōe ea sp extra eū locū icubat ad quē sūmo auctu egressu? est Nilus: vnguib? armat? est: & cutē supi? habet ptra oēs ict? inuictā invētre autē mollē ac tenerā: q̃propē delphini vitę eox in ea pte insidiāt. Habēt. n. delphini spinā dorso cultellatā. Itaq̃ imeantes Nilo: & veluti territi a psecutorib? fugiētes subeūt aluū & spina illa descindūt: quo vulnere paulatī marcescētibus intestinis Crocodilli moriunt. Terribilis hæc cōtra fugaces belua est: fugax cōtra isequētes: hebetes oculos habet in aq̃: Extra acerrimi visus ē: cōspecto hoīe emittit lachrymas: mox appropinq̃ntē deuorat. Vñ factū ē Prouerbiū. Lachrymę crocodilli de his q̃ sub spē pietatis hoies fallūt. Quattuor menses hyemis sine cibo viuit i specu. Cū sātur ē sopit i littore. Tū pua auis q̃ Trochilos ibi vocat. i Italia rex auiū dr: iuitatad hiandū pabuli sui gra: os pmū ei? repurgās: mox dētes: ꝓterea fauces: ad hāc scabēdi dulcedinē q̃ maxime hiantes In q̃ voluptate sōno pssum pspicat? Ichneumō p easdē fauces igredit aluū: atq̃ erodit. E crocodilox genere: sed mior Ichneumōe ē Scinc? in Nilo similit natus: ꝓcipuū ptra oia venena antidotū. A crocodilo Crocodilinū dr qd ad crocodilū ptinet: vel de crocodilo ē. Quint. Nō qa Cerastinę: aut Crocodilinę ābiguitates possint facere sapiētē: sed qd illū ne in mimis qdē oporteat falli. Est & gen? Crocodili: q̃ alio mior multo ē: & in ēra trī odoratissimis florib? viuit: ob id intestina ei? diligent exqrunt: iucūdo nitore referta. crocodileā vocant oculox vitiis vtilissimā. Itē Crocodilō herba est Chamæleōtis nigrę figurā habēs: radice lōga eqliter crassa: odoris aspi. Nascit in sabuletis. Pota sanguinē p nares pellit copiosū crassūq̃. Atq̃ ita lyenē psumere dicit. Itē ab hespero

Turbo
Prester
Bupstis

Ventulus
Ventosus
Ventositas.
Ventilo.
Ventilario
Ventilabrum.
Venus
Phosphoros.
Lucifer
Hesperos.
Vesper
Vesperugo.
Vespera.
Vesperi.
Vesperascit.
Aduespascit.
Vesperum
Vespere.
Vespillo.
Vespa
Vesperinum
Vesperna.
Vesperitilio.
Vespa
Ichneumon.
Phalangium.
Mus indicus

Crocodilus

Prouerbium
Trochilos
Rex auium.

Scincus.
Crocodilinum.

Crocodilea
Crocodilon.

Lucanus.
Plynius.
Galenus.

Iuuena.

Plynius.

Cicero.

Virgilius
Plautus.

Plynius.

Martial.

Quintil.

Virgilius
Horatius.

Hesperia.

Hespię dictę. sic eni & Italia & Hispania appellant. Sed cū Hespiā trī dicim? significam? Italiā. Vir. Est locus Hespiā grai cognoie dicit: cū vero vltimā addim?: hispaniā itelligim?. Hora. Qui nūc hespia victor abvltima Hispāia ab hespo occidētali stella dicta ē hespia. Italia vo ab hespo fre Atlāt: q̃ Italiā a germāo pulsus tenuit & ei nomē vel, ppriū: vel suę pstunę regiōis ipositū. Ab hī & Hespides appellatę: hui? vt qdā putāt: aut alii Athlātis filię numero tres Egle: Erethusa: hesperthusa. hæ amœnissimos hortos colere dicebant in Africa iuxta Lixon Colonia a Claudio Cæsare deducta. In his aurifex nem? esse: cū aureis malis existimabāt: custodiri vo a puigili dracone. & qrñ Themis dea p̃dixerat: futurx oli quēdā Iouis filiū: q̃ ea poma diripet: cīxisse athlātē pomariū mōtibus: ne puiū grassatorib? foret. Penetrasse trī eo Herculē ab Euristeo missū: & occiso dracone aurea mala inde abstulisse. Luca. Abstulit arboib? ꝓciū: nemoriq̃ laborē. Alcides: passusq̃ inopes sine pōdere ramos. Retulit argolico fulgētia poma tyranno. Ex eo aūt datū huic fabulæ locū existimāt: q̃ ibi flexuoso meatu æstuariū ferē e mari: adeo sinuosis laterbus tortuosū: vt visētib? pcul lapsus anguineos fracta vertigine mētiāt: & q̃ hesperidū hortos appellauere circūdet. Est aūt isula: quā solā evicino tractu aliq̃to excelsiore nō trī æstus mar? inundant. Peruenisse eo Herculē ara eius: q̃ ibi ēdificata pspiciebat, iudicio erat: nec ꝓter oleastros aliud ex narrato illo aurifero nemore illic visebat. Alii putāt ouiū greges ibidē fuisse purpureā lanā ferētes: easq̃ ab hercule raptas: & ad Euristheū ductas. Hic qrñ πήλον: græce: latine ouē dicim?: locū fabulę datū. Ouidi. Mille greges illi totidēq̃ armēta p herbas Errabāt: & humū vicinia nulla p̃mebat. Arboreę frōdes auro radiāte micātes. Ex auro ramos ex auro pōpa tegebāt. Hesperx pmōtoriū i Africa est nauigatiōe decē dierx: ac noctiū ab Oenoche ma mōte. Venus etiā dea ē Iouis: & Diōes filia q̃vna fuit ex Nymphis filia Oceani: & Thetyos: a q̃ fit Dioneū: qd ad Venerē ptinet. Virgi. Ecce Dionei pcessit Cæsaris astrx. & Ven? ipa Dionea appellat. Idē. Sacra Dioneę mri. Hæc Vulcani piux fuit: & a Marte dilecta ē: deprehesa aliqñ a Sole in adulterio cū illo: qd cū intelexisset Vulcanus: iuisibiles plagas sūmo artificio fabricatas circa lectū tetēdit: & se Lēnō ire simulauit. Qua occasiōe mot? Mars ad cubile Veneris venit: vbi cū lasciuire nudi cœpissent: tenuissimis vinculis eē irretitos pspexere. Reuersusq̃ ex tēplo ē Vulcanus: q̃ cū iniuriā acrioib? verbis expostularet: plurimi ex his illuc puenere: & int cætos Neptūnus Mercuri? & Apollo. Deę aūt ob pudorē venire eo noluerūt. Tandē Neptūni p̃cib? placatus Vulcan? remotis plagis vinctos liberauit. Ex hī adultio Harmoniā genuisse, pdit Venus. Eadē dilexit Adoni Ciarę regis aui sui: & Myrrhę soror suę filiū quē ab A pro dū liberi? eū insequēt int fectū fleuit amare & in florē purpureū puertit. Anchisē quoq̃ amauit: ex quo apud Simoēta flumē p̃gnās facta Eneā genuit. Simois flumē ē Ida troiano mōte scaturiēs qd iuxta Troiā puect? cū mari, ppinq̃t. Xātho cōmisceē alēi Troię fluuio: & in paludē coact? cadit in mare iuxta Sigeū, pmontoriū: hī Troię ē ita dictū, ppt Herculis taciturnitatē: qñ phibit? hospitio simulauit discessū deīde ptra troiā p silentiū venit qd græce dr σιγή. Vulnerata ꝓterea Ven? a Diomede fuit: dū Eneā, ptegeret: ppt qd imp̃catiōe Diones ob suspitionē cōmissi ab vxore adulterii exilui sibi spōte Diomedes i Apulia elegit: & occupato Gargano mōte: iuxta radices ei? Sipōtū vrbē clarissimā ædificauit: q̃ & Sipus Sipōtis dicit: & a græcis ob multitudinē sæpiarx: q̃ ibi capiunt Sepi? Sepiūtis. Vñ fit Sipōtin? adiectiuū a sipōte. & a sepiūte Sepiūtinus. Ab eo Diomedei cāpi vocati in Apulia: q̃ in diuisiōe regni: quā cum Dauno fecisse dr. ei cesserūt & duę insulę q̃ e Gargani regiōe sūt Diomedę dictę q̃rx altera habitatores habet alta est deserta: in q̃ disparuisse Diomedē qdā affirmāt: & in cælū sublatū atq̃ int deos relatū fuisse. Alii Diomedē ab Eneā p dolū occisū tradūt: & loca qbus iperauerat occupata: mortuoq̃ ab icolis tēplū in insula tanq̃ in numerx deox relato pstructū: socios ei? ob dolorē in aues versos: q̃ ob id Diomedę vocitatę sūt: has memorāt maiorē in modū mites esse: græcisq̃ in Italiā veniētib? applaudere: ac lætas occurrere: cæteras vo gētes vel fugere vel deuitare vel subuolare ad capita: & tā graui? ictib?: vt ēt pimāt: vulnerare: nā duris & grādib? rostris satis ad hæc plia phibent armatę. Fuit hic Diomedes Etoliæ rex: Tydei & Deiphilę filius: dictus a Virgilio fortissimus danaū: qa Eneā apud Troiā singulari certamie vicerat: Vxorē habuit Egialē: quā cū adulteriū cōmisisse cū Cylleboro Stheleni filio cōperisset: natale solū p̃ pudore sibi ppetuo relinquēdū putauit. Fuit & Diomedes alter rex Thracū: Sæuus ac truculētus: q̃ equos suos aduenarx carnib? in Tyrida oppido pascebat. Sed tandē ab Hercule mactat? eqs suis in pabulū appolit? est. Diomeda vo Phorbātis filia fuit: quā Achilles e Lesbo raptā post amissā Briseidā cōcubinā habuit. Genuit ꝓterea Venus ex Mercurio Hermaphroditū: q̃ ex vtroq̃ parēte, nomē accepit: nā græce ὅρμιεῦσ. Mercurius ἀφρόδιτη Ven? appellat. Hic Androginus fuit: hī est vtriusq̃ sexus: cui? nois rō est q̃ græci Andra virx vocāt. Gyne mulier dr. De hī extat celebre illud Epigrāma. Dū mea me genitrix grauida gestaret in aluo. Quid pareret ferē cōsuluisse deos. Mas est phœbus ait: Mars fœmia: Iunoq̃ neutrū. Cūq̃ forē natus Hermaphrodit? erā. Quærēti lætū Iuno sic aut: occidet armis. Mars cruce: phœb? aqs: fors rata cuiq̃ fuit. Arbor obūbrat aqs: ascēdo decidit ensis. Quē tulerā casu: labor & ipe sup Pes hæsit ramis: caput incidit āne: Tuliq̃ fœmia/vir/neutrx/flumia/tela/crucē. Sed de hoc latī inferi? dicem?

Hesperum promontorium.
Genochema mons
Venus
Dione.
Dioneum.
Veneris et vulcani familia.
Harmonia
Adonis
Simois

Sigeum promontorium.
Diomedes
Sipontum
Sipus.
Sepius
Sipontinus
Sepiuntinus
Diomedei campi.
Diomedee insulę.
Diomedee aues.
Diomedes
Egiale

Diomeda.
Hermaphroditus.
Androginus
Andra. Gyne
Epigramma
Hermaphroditi

Ouidius.
Papi.
Virgilius.
Papinius

Aristote.
Apuleius

M. Tulli Cicero.

Itē ex Bute Ven? genuit Erycē. ex Ioue prē Cupidinē: quē alii geminū esse voluerūt: qd aut honesti amor sit aut iucūdi. Oui. Alma faue dixi gemiox mē amox. Alii plurifariā. qd vt ifinitę res sūt: ita ifiniti amores. Papi. Et cūcti faciles illi erraretis amores. Alii ex Venere & Marte. Alii ex Venere sola natū cupidinē volunt. ppēea scripsisse Vir. Natę meę vires mea magna potētia solus: & Papiniū: Sed dabit iuueni: cui tu mea sūma ptās: Nautę cupis. hui? snię simonides sunt. Alii ex ipa & Vulcano. Nōnulli pmę matię: & pmę rex naturę: q̃ Chaos dr fuisse filiū putāt. Sūt etiā q triplicē eē amorē tradāt a triplici: q i nobis ē affectu. Siqdē Aristote. scribit aut honesti esse amorē: aut iucūdi aut vtilis. Apulei? vero Platonic? phūs pmū dixit eē diuinū cū icorrupta mēte/& virtutis rōne pueniētē. alterx degeneris ai corruptęq̃ volūtatis tertiū ex vtroq̃ pmixtū. Hūc. M. T. berebi ac noctis, pdidit filiū eē. Quidā ēt Grās ex Venere & Ioue genitas scripserūt. Alii ex Venere & Libero prē: quis Cicero has q̃q̃ ex Herebo: & nocte ortas existimauit. Sūt ēt q Iouis & Eurydomenes nymphę filias putēt: siue Eurymōes siue Eurymeduses. A Ioue. n. grā oīs, pcedit. eurydomene ἀπὸ τοῦ εὐρυκάλλεσθαι

Chaos

Gratie
Eurydomene
Eurymone
Eurymeduse

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ui hoc est ab abundanť dãdo appellata est. Eurynome ἀπὸ τοῦ εὐρὺ νέμειν τῶ hoc ē ab abũdanť retribuẽdo Eurymeduses ἀπὸ τοῦ εὐρυκέντειν τῶ quod significat rego: qđ q liberales & munifici sunt: ceteris impare consueuerũt. Tris aũt eē grãs, pdiderť his: q̃ dixim⁹ noib⁹ appellatas. Alii pmã Aglaiã ſ̃ est lætitiã: secũdã Thaliã ſ̃ è viriditatē qa bñficiũ ſp vi:et. tertiã Euphrosinẽ. ſ̃ ē delectationē noiant. Hę a græcis Charites vocanť ἀπὸ τῆς χάρας quod lætitiã significat. Merito. n. lætari videnť: & q dant & q accipiũt beneficiũ. Tris aũt ideo eē pdiderũt: qa & bñfici eē in alios debem⁹: & alios bñficia suscipę: & iis q in nos liberales fuerũt retribuere. Da re aũt & accipe & referre tres actus sũt inť se distincti. Alii ideo dicũt tris grãs eē qa acceptũ bñficiũ cũ fœnore reddi debet. Quapropť solebãt veteres ita grãs pingere: vt vna eas auersã faciẽ teneret: q̃si a nobis pfecta: duę vo nos aspicerẽt: vt duplex nobis bñficiũ repẽdi debere ostẽderẽt. Propť qđ inqt Virg. Nec te certasse poré pœniteat. Nudę ẽt pigebanť: qa bñficia fuco debẽt carere. & nullo velamie obtegi. Itẽ cõnexe: qa isolubiles esse grãs decet: & bñficiũ ſp bñficiũ parere: ppetuũq; eē amicitię fœd⁹. Hora. Segnesq; nodũ soluere grãe: qveneris & libeni pñs filias arbitranť: hac mouenť rõne q̃ hos ꝓcipue deos munerib⁹ grę ꝓliẽť. Tradũt eas ī Acidalio fõte q̃ ē orchomoni boetię vrbe lauari: qm̃ pura eē bñficia oportet, & nihil sordidũ nullã spẽ retributõis habere. Ab ſ̃ fonte Ven⁹ Acidalia dr: vel qa iniicit curas: q̃s græci ἀκιδάλιον vocat: vl q̃ ἀκιδάλιον spicula noiant qb⁹ vtiť cupido. Grãm ἀπὸ τῆς χάρι τῶν dictã existimãt. Aliqñ ꝓ bñficio accipiť. Cic. Cũ ꝑsertim ꝓsiderẽ nullã eē grãz quã vel nõ cape aim⁹ me⁹ in accipiẽdo: vel remunerãdo: cumulãdoq; illustrare posset. A q̃ Gratiosus dr. vt Gellius sentit: & q adhibet grãs: & q admittit. Interdũ grã capiť, p pœna siue dãno. Cice. Vt, p iniuria tã grauẽ parẽ ei grãm referret. Nõnũq; pcã. Terẽ. Et ea me restituisse hic grã. Agere grãs est verbo ostẽdere nos memores eē accepti bñficii. Habere grãs ē aim ac mẽtẽ gratã hr̃e: & inuicẽ gratificãdi volũtatẽ. Referre grãm est facto bñficiũ aut iniuriã acceptã cõpẽsare. In quo notãdũ est q̃ hr̃e grãm & grãs dicim⁹. agere grãs nõ grãm. Referre grãm nõ grãs. nec vnq; fere, pbatissimi auctores aliť loquunť. Terẽ. Pol diis habeo grãs: q̃ in paniẽdo aliqđ affuerũt libere. Plau. Malo. n. ei⁹ gaudiũ exptẽ eē me: q̃ lenoni grãm referre. Cice. Magnas ei meo noie grãs ages. Liui Satiat⁹ tãdẽ ꝓlexu filii. Renũciate inqt grãs regi me agẽ: referre grãm aliã nũc nõ posse: q̃ vt suadeã nõ añ in actẽ descẽdat: q̃ in castra me rediisse audierit. Cice. Cui, p me senat⁹ grãs agẽdas putauit: ego a me gratiã referẽdã nõ putẽ. Seneca de malo reddi poti⁹ grãm q̃ referri dicẽdũ putauit. & ecõtrario de bono referri potius q̃ reddi. Sed hãc drãm solus ipse excogitauit & fecit. Cice. sp referre vsurpat & in bonũ & in malũ. In bonũvt in superiori exẽplo. In malũ: vt in Salustiũ. Nã qđ iusitata rabie in vxorẽ ac filiã meã iuasisti: q̃ se facilius mulieres abstinuerũt a viris: q̃ tu vir a viris: satis docte ac pite fecisti. Nõ enĩ spasti me mutuã tibi grãm relatur̃: vt vicissim tuos cõpellarẽ. Nã qđ Plãcus ad Cicer. scribit. Immortales ago tibi grãs: agãq; dum viuã. Nã relatur̃ me affirmare nõ possũ: pfecto grãm ſ̃ loco subitelligi manifestũ ē. Q̃ d vero apud Valeriũ maximũ legiť. Tibi qdẽ Sexte Põpei dii magis quos relinquo: q̃ quos peto grãs referãt: certe deprauatũ est: & nos libr̃ puetustũ legim⁹ & penes nos habem⁹ vbi nõ grãs sed grãm ē scriptũ. Agere ẽt & psoluere grates legim⁹: sed apud poetas dũtaxat atq; historicos. Virg. Grates psoluere dignas. Nõ opis ē nr̃e Dido. Perraro aute apud oratores. Cice. Aliqñ post suspexit ad cælũ: & grates tibi inqt sũme sol. Ab hoc fit Gratulor verbũ qđ est verbis testor me gaudere fortuna ac fœlicitate alti⁹ apud eũ ipm q affect⁹ est fœlicitate. aliqñ apud meipm ob meã fœlicitatẽ. Ideo fere postulat datiũ. Quint. Nõ efficiet tñ infãdũ ꝑsentis reat⁹: indignũq; discrimẽ: vt misera puella nõ gratulet sibi q̃ illã paup accusare nõ pót. Aliqñ tñ auctores ꝓtereũt datiũ, cũ fuerit pnomẽ. Ouidi. Gratulor œtha liã titulis accedere nr̃is. Idẽ. Prisca iuuẽt alios ego me nũc deniq; natũ Gratulor. Quinti. Gratulemur iã q̃ nulla ciuitas fame laborat: illic mihi subitelligiť: hic nobis. Falsũ ē. n. qđ qdã tradũt Gratulor hic, p gaudeo accipi cũ i reb⁹ molestissimis gratulari liceat: vtiq; inť falsos amicos. In eadẽ significatõe & grator accipiť: sed poeticũ historicũq; est. Vir. Inueni germana viã: gratare sorori. Liui. Tuũ seqntes curr̃ Iouis optimi maximi tẽplum gratãtes ouãtesq; adire. Gratulari etiã & Grates agere siue gratari diis dicim⁹, p eo qđ est grãs agere siue supplicare. Liui⁹. Itaq; ꝓtor ex tẽplo edixit: vti æditui ædes sacras tota vrbe apirẽt: q̃ circũeũdi: salutãdiq; deos: agẽdi q̃ gtes: p totã diẽ ppso ptãs eẽt. Itẽ triũphãtes i capitoliũ ascẽdebant Iouĩ optio maxio cætisq; diis gtulari: nec mir̃ si gtulari: & gtari dis dicim⁹ q̃si ostẽdere nos illi aggaudere: cũ salutare eos ẽt dicam⁹ q̃si salutẽ illis optare qđ nõ diis sed hoibus ꝓuenit. Itẽ salutare aias. salutare cineres & reliquas defũctor̃. Vir. Salue sctã parẽs: iter̃ saluete recepti Ne qcq̃ cineres. A gratulor fit cõpositũ Cõgratulor. & Gratulator. & Gratulatio. & Cõgratulator. & Cõgratulatio. Itẽ a grã fit Gratus q memor est accepti bñficii. & ꝓtrariũ ei⁹ Ingrat⁹: a q̃bus Gratitudo & Ingratitudo deriuanť. & Grate ato Ingrate aduerbia. & ꝓpatiua atq; suplatiua Gratior & Gratissimus. Gratius & Gratissime. Itẽ aliud aduerbiũ Gratis qđ significat sine merito, sine premio. & Gratuitũ qđ gratis dať. & Gratuito aduerbiũ. Itẽ a gratus fit Gratificor qđ nõ est aliud q̃ gratũ facio: licet vtriq; a facio deducať. Etenim gratũ facere ē q̃ddã minus: & ꝑpẽ idẽ qđ obseq & inseruire. Cice. Si hũc iuueris gratissimũ mihi feceris: gratificari vo est q̃ddã maiꝰ: & q̃si idẽ qđ bñficiũ esse & bñficia ferre. Quapropť deos nõ gratũ facere, sed gratificari hoibus dicimus. Ab hoc Gratific⁹ & Gratificatio deducunť: & Gratidia, ppriũ nomẽ mulieris Neapolitanę vnguẽtarię ac male ficę: quã Horat⁹ in Epodo Caniniã noiaut. Ven⁹ meretriciã artẽ istituisse dr̃: auctorq; mulierib⁹ in Cypro fuisse vt vulgo q̃stũ corpe facerẽt: huic Phœnices dona ex filiar̃ pstitutiõibus offerre solebãt: añq; viris piũgerenť. Sũt q eãdẽ cæli & diei fuisse filiã scribãt. A lii soli⁹ cæli & sine mr̃e ortã: ſ̃ mõ. Nã cũ Saturn⁹ i prẽm seuiẽs falce ei virilia abscidisset: & falcẽ simul & virilia piecisse in mare dr̃: haud lõge a pmõtorio Sicilię: qđ Lilibeũ vocãt: hinc & Promõtoriũ simul: & oppidũ Drepanũ vocãt: quẽ græci Δρέπανον falcẽ dicũt: virilia vo sãguinẽ emisisse ex quo cũ spuma maris pmixto Ven⁹ sit, pcreata: ppť qđ Aphrodite a græco vocať: qppe ἀφρός græci spumã noiant. Macrobi⁹ tñ eã solo sãguine cæli ortã scribit: sed spuma maris nutritam Cõtra Ouidi⁹. Si tñ in medio quõdã pcreta, pfũdo Spuma fui: gratũq; manet mihi nomẽ ab illa. Itẽ Vir. apud quẽ sic loqť Neptun⁹. Fas omẽ ē Cytherei meis te fidere regnis: Vnde gen⁹ ducit. Gestabat manibus Cõchã:

Aglaia. Thalia. Euphrosine Charites.
Acidalius fõs.
Acidalia.
Gratiosus Gratia. Agere gratias habere grãs. Referre grãm.
Agere grates. Persoluere grates Gratulor.
Grator Grates agere. Congratulor. Gratulator Gratulatio. Gratus. Ingratus Gratitudo Ingratitudo. Grate Ingrate Gratior Gratius Gratissime Gratis. Gratuitum Gratuito. Gratificor Gratumfacio Gratificus Gratificatio Gratidia. Libeum, pmontorium Drepanum
Concha

Virgilius
Horatius.
Cicero. Gellius
Cicero. Terentiꝰ
Terentiꝰ. Plautus.
Liuius
Cicero. Seneca
Plancus: Valerius.
Virgilius Cicero.
Quintil. Ouidius Quintil.
Virgilius
Virgilius
Macrobiꝰ Ouidius. Virgilius

qđ ea vecta dicebať in insulã Cypr̃: & in Cytherã vrbẽ exisse: a q̃ Cytherea vocata est: q̃uis Cythera vna etiã sit ex cycladibus insulis. & vt Laertius scribit Laconicę insula: q̃ pus Porphiris vocabať. deinde dicta ē Cythera neutro genere & numero pluralı. A cytherea fit Cytherei is ia iũ: qđ ad venerẽ ptinet. Cytheris aũt nomẽ fuit libertæ voluminii quã gallus amasse dr̃. Virgili⁹ eã Lycoris noiat. & Cythorus mõs afię mioris buxo fertil⁹ q̃ vẽto mota vndar̃ æstus imitať. Vir. Et iuuat vndantẽ buxo spectare Cythor̃. Q̃ iudãvenerẽ nõ hãc vrbẽ pmũ exisse: sed in palepaphõ aliã eiusdẽ insulę vrbẽ affirmãt. a quo Paphia dicta ē. & ab insula cypro Cypria: in q̃ pmũ ei tẽplũ pstitutũ fuit: vel ἀπὸ τοῦ κύειν qđ est parere: quia hæc dea pturiẽtibus ꝑsideat. Erycina etiã dr̃ ab eryce mõte sicilię: ī quo tẽplũ ei pstruxit eryx fili⁹ de quo Ouidi. Sed dea nec patiť sic ad sua munera cogi. Colle subumbroso: quã tenet altus Eryx. & Papyni⁹. Exultat visu: tectisq; potentis aliũę. Nõ secus alma venus q̃ fi paphon æquare ab alto. Idaliasq; domos: erycinaq; tẽpla subiret. Idalia quoq; appellata est ab Idalo mõte cypri Q̃ Cõcha in cypr̃ vecta fit ipa testať apud Papiniũ: dũ de Violãtilla Stellę vxore loqť. Hæc & cæruleis mecũ psurgere digna Fluctib⁹: & nr̃a potuit psidere Cõcha. Hoc gen⁹ cõchę ē quã margaritas, pducere supra memoratum⁹. Nulla certe dignior tribũ Veneri poťat. & ob cãdorẽ & ob leuorẽ: & qa part⁹ ear̃ sũt margaritæ: mulier̃ ornatũ ꝓcipue ꝓuenientes. Hinc hmõi Cõchę Cytheriacę dicunť. Martia. Leuior o Cõchis Galle Cytheriacis. Itẽ Erycinę Proptius. Et venit e rubro cõcha erycina mari. Nec mir̃ est talẽ deã cõcha vectã cũ inť pcha nũ gña Nerite sint p maria naugãtes ꝑbẽtes pcauã sibi ptẽ: alterãvero flanti auræ instar veli apponẽtes. Dr̃ ẽt Venus lingua assyrior̃ Mylicta: vt testať Herodot⁹. in ei⁹ tutela colũbã esse: cuius ei⁹a cygnis duci: rosã inť flores: & inť arbores myrtũ: ei sacras eē. Myrtus arbor ē: cuius duo genera: satiue & siluestris: & in vtraq; latifolię baccas fert sapor̃ ꝓcipui ex qb⁹ vinũ fit: qđ Myrtidanũ vocãt. Itẽ generosũ obsoniũ: qđ dicũt Myrtatti. nã Myrtetũ locũ myrtis psitũ dicimus: obtinẽt & piperis vicẽ. & p hoc vsi vetes, pdunť anteq̃ piper repireť: ad intinctũ quoq; adhibenť: ꝑsertimq; ad sapor̃ apror̃ cõmẽdãdũ. A myrto Myrteũ dr̃ qđ ex myrto ē. Myrtea verbena Romanos Sabinosq; cũ, ppter raptas virgines dimicassent depositis armis pacificatos fuisse cõmemorãt eo ī loco q postea signa habuit Veneris Cluacinę. Cluere enĩ veles pugnare dicebant & myrtinũ eiusdẽ significationis. Ply. Oleo myrtino illitũ stati resoluť. Habeť q̃q; in hac arbore suffimẽti gen⁹ ideo electa: qa Ven⁹ & ꝓiunctioni pariť: & hunc arbori ꝓesse existimabať In ãtiq̃ssimo Romuli delubro sacrę myrti fuere duę ãte edẽ ipsã lõgissimo tempe: alẽa Patricia appellata: altera Plebeia. Fuit & aravetus Veneri Myrteę: q̃ postea Martia dicta est. Q̃ uidã hui⁹ arboris genera ita distinguũt: vt sit cãdida, nigra, & piugalis: hæc tcia a cõiugiis appellata ē qđ sit ex Cluacinę genere: cui⁹ Verbenis sedatũ ē bellũ, ppť cõiugia ortũ. Siluestris myrt⁹ est quã supra dixim⁹ Ruscũ: & Chamemyrsinẽ & Oximyrsinẽ vocari. Satiuar̃ genera topiarii ac coronarii faciũt Tarẽtinam folio minuto: nostratẽ patulo: exoticã dẽsissimo. Cõiugalẽ putãt esse: quã dicim⁹ nostratẽ. Baccę si nõ siccenť oleũ gignũt. E nigra fit vinũ: siccata vsq; ī aridũtatẽ in vmbra: deiñ mulso ĩdita. Q̃ uin & oleo qdã vini sapor iest: simlq; pinguis liquor: qđ ꝓcipuãvim habet advina corrigẽda: saccis ante psusis: retinet enĩ fecẽ: nec ꝑter pur̃ liquorẽ trãsire patiť: & se comitẽ ꝑbet ꝓcipua cõmẽdatiõe liq̃to. Virgas quoq; hui⁹ arboris gestatas putãt viatori pediti in lõgo itinere mire, pdesse. Posthumu⁹ libertus in psulatu q pm⁹ oim ouãs ĩgressus ē vrbẽ qm̃ rẽ leuiť fine cruore gesserat. Myrto Veneris victricis coronat⁹ ĩcessit. vñ mos ĩoleuit vt ouãtes myrtea corona vterenť: excepto M. Crasso q de fugitiuis laurea coronat⁹ est. Curru q̃q; triũphãtes myrtea corona vsos fuisse qđ, pdideret Papyrius maso q pmus in monte albano de Corsis triũphauit myrto coronat⁹ cyrcẽses ludos spectare solit⁹ est M. Valerius duab⁹ coronis: ſ̃ ē myrtea & laurea vtebať. Myrtilus vo Mercurii fuit Myrtoũ pelag⁹ ps maris ægei nomẽ accipiẽs a Myrtilo: q ī eo ferť, piectus fuisse. Myrsus, ppriũ nomẽ est. Sic. n. vocat⁹ fuit Cãdaulus pater: q & myrsillus dict⁹ est. Itẽ Myrsus Peloponesi oppidũ fuit. Sũt q tres Veneres fuisse affirmẽt: vnã cæli & diei filiã. Aliã e cæli pudẽdis: & spuma maris genitã. Tertiã Iouis filiã. & Diones. Hęc vt amor̃ grãr̃ q̃ ita pulchritudinis, & delitiar̃, & voluptatũ oim dea ē. Vñ ven⁹ aliqñ, p libidine: & coeũdi appetitu ponitur Seneca. Q̃ d ī venerẽ pmior eẽt. Terẽ. Sine cerere & libero friget Venus. a quo fit Venere⁹, p libidinoso acciť siue, p eo q stellę Veneris subiectus ē. Hic venerẽ vtriusq; sexus: hoc ē marẽ simul: ac fœminã eē finxerť: q̃ invtriusq; sexũ hoĩs libido grasseť. Proptea veteres Venerẽ nõ deã solũ, sed ẽt deũ noiabãt. Vir. Discedo: ac ducente deo flãmã inť & hostes Expedior. Neq; eĩ dea legẽdũ ē: vt plæriq; faciũt: sed deo. Signũ ẽt ei⁹ Cypri fuisse legiť barbatũ corpe: sed veste muliebri: cũ sceptro: acstatura virili Aristophanes eã nõ Aphroditẽ: sed Aphroditon noiat. Leuin⁹ ita scripsit. Venerẽ igiť almũ adorãs: siue fœmĩa siue mas est: ita vti aliena noctuluca est. Philochorus quoq; eãdẽ scripsit eē lunã: & ei sacrificiũ facere viros cũ veste muliebri mulieres cũ virili: q̃ eadẽ & mas existimať: & fœĩa. Itẽ Venus, p pulchritudine capiť. Quint. Q̃ d cũ grã q̃dã & venere dr̃. Ply. Q̃ uor̃ opa: cũ admiraref: collaudatis oĩb⁹ deesse iis vnã illã Venerẽ dicebat: quã græci Charita vocant: ab hoc vt Cice. scribit fit venustas: hoc est pulchritudo: & Venustus pulcher. & Venusto verbũ orno. & Venuste aduerbiũ pulchre. Venusta oõ ē q̃ cũ grã q̃dã ac venere dr̃. Hor̃ ꝓtraria sũt Inuenust⁹: ſ̃ est sine decore. & Inuenusto dedecoro. & Inuenuste idecore. Itẽ a venio Venia: qđ optãti aduenĩat. est enĩ Venia remissio culpæ & condonatio erroris Q̃ uinti. Peccaui veniã peto: & errare hoĩs ē: & ignoscere pr̃is. Male qdã indulgẽtiã, pvenia capiũt: & idulgere, p ignoscere. in quo theologi nr̃i freqntissime labunť. Indulgere. n. est obseq: & aliqd (vt ita dicã) delicate cõcedere: & indulgẽtia est mollis: & delicata pmissio. Quint. Mollis illa educatio quã indulgẽtiã vocam⁹: neruos oĩs & mẽtis & corpis frãgit. Venia tñ aliqñ, p idulgẽtia accipiť. Cice. Dabitis mihi hãc veniã hoc ē idulgebit, cõcedetisq; mihi. Terẽ. Da pr̃ veniã sine te exorẽ: & Cũ venia tua dicim⁹: ſ̃ est cũ pace tua: & te permittẽte. Per metaphorã quoq; aliqñ idulgere ponť, p delicate itẽdere: & spatiũ maius dare. Vir. Indulge hospitio: causasq; innecte morãdi. Idẽ. Sin tumulis accliue solũ: collesq; supini indulge ordinib⁹. Aliqñ, p facilẽ eē: & clemẽtẽ. Cicero. Magn⁹ vir in pmis & a idulgẽs in prẽm idẽ seuer⁹ i filiũ. Ab ſ̃ fit Indulgẽtior. & Indulgẽtissim⁹: & aduerbia Indulgenť. Indulgẽtẽ. Indulgẽtissime. Veteres, p idulgẽtia Indulgitatẽ dixere. Sisenna. Bassus assidua ī-

Cythera. Cytherea. Porphyris. Cytheretiue. Cytheris Licoris Cytorus. Palepaphos Paphia Cypria Erycina. Eryx. Idalia. Idalus mons. Concha Conche cytheriace. Eryncine cõche Nerite. Mylicta. Colũba in tutela veneris Myrtus Myrtidanum Myrtatum Myrtetum Myrteum Cluatia venus Cluo Myrtinum. Patricia myrtus. Plebeia myrtus Ven⁹ myrtea. Venus martia Myrtus contusa galis Myrtus siluestris. Ruscum. chamemyrsine. Oximyrsine Virgas mirteas viatori, pdesse Myrthea corona vsos ouãtes Myrtilus Myrtoum pelagus Myrsus. Myrsillus. Tres veneres. Venus. Venereus Venus vtriusq; sexus.
Aristophãꝰ. Leui. Philo. Quintil Plynius. Cicero.
Venustas. Venustus Venusto Venuste. Venusta oratio Inuenustus Inuenusto Inuenuste Venia. Indulgeo Indulgentia Cum venia. Indulgentior Indulgẽtissimꝰ Indulgenter Indulgentius. Indulgentissime. Indulgitas.
Quinti. Idem Cicero. Terentiꝰ. Virgilius Idem Cicero. Sisenna.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Veneror. Veneratio. Venerabilis. Venerabundus. Venerandus Veneratus. Veneranter. Venerabiliter Algeo Frigus Algor. Algidus. Algida silua. Regillus lacus. Algo vena. Arteria. Venosus. Venenum Toxicum Taxus Similax

dulgitate victus. A venia fit Veneror: q̃si veniã oro. A quo Veneratio. Venerabilis: Venerabũdus Venerãdus. Venerat. Veneráter. Venerabilit: de qb. supra dixim. Indulgeo dicti ex estimãt q̃si ĩñ algeo. Algere. n. frigere est tractũ a græco ἀλγῶ: qd. ppe significat doleo. Pont. tñ etiã. p frigeo: cũ frigus nihil aliud sit q̃ dolor qdã mẽbrorũ rigore ꝓceptus. Qui ergo indulgẽt hoc est delicate aliqd pmittit: quodãmodo frigescũt: nõ vrgẽt nõ solicitãt. Ab algeo Algor deducit: lĩ est frigus rigor. & Algidus mõs ab assiduo frigore appellat. est. Hora. Quæq; auetinũ tenet Algidũq;. & ab lĩ quoq; silua Algida dicta est. huic mõtũ subiacẽs: in cui. ingressu lac. est Regillus: apud qué. A. Posthumius dictator. pspe aduersus Tarquinũ Superbũ patria eiectũ: & latios Romãis bellũ inferẽtes pugnauit. Vetes Algo. p Algere dixere. Lucilli. Morbis algoq; fameq;. Itẽ a venio Vena qd pe eãveniat sanguis. Est. n. vena ꝓceptaculũ sãguinis qd ἀγγεῖον græci vocãt: mixti/ꝓfusiq; cum spũ naturali in quo plus sãguis est & minus spũs. differtq; ab Arteria: qd hæc ꝓceptaculũ est spũs naturalis mixti cõfusiq; cũ sanguine in quo plus spũs est q̃ sanguinis. Vena ĩmobilis est exploratorq; emittẽdi sãguinis grã. Arteria vo motu atq; pulsu suo habitũ & motum febriũ demõstrat. σφιγμοσ a medicis vocat. ipa intẽtio motus: & remissio ĩ corde: nõ arbitraria sed naturalis. Per metaphorã etvenę in tra dicim. subterranei meatus: p quos vnda manat: aut ali. liquor. Vnde venas argẽti & auri dicim. A vena Venosũ dr. venis turgẽtib. plenũ. & Venenum qd p venas eat. Differtq; a Toxico. Nã Toxica ppe sũt: qbus sagittæ tinguntur: dicta q̃si taxica a Taxo arbore: hæc Abieti similis est: sed minus virẽs: gracilisq; & tristis: nullo succo: bacchas fert qbus læta venenũ ĩest: ꝓcipue in Hispania. Vasa ẽt viatoria ex ea facta ad afferendũ vinũ mortifera fuisse cõpertũ eẽ. Hãc quidã Similacẽ a græcis vocari dixere: & esse in archadia tã ꝑsẽtis veneni: vt fig sub ea dormiãt: cibũve capiant: mori ant. Innoxiã fieri putãt si in eã arborẽ clauus æreus figat. Venenũ vo gñale vocabulũ est ad oĩa q̃ naturã ei. cui adhibita sũt mutãt. Ply. Galbanũ aduersat venenis maxime toxicis cũ myrrha & vino. Caius iurisco̅sult. ficscribit: q venenũ dixit adiicẽ debet bonũ vel malũ: nã & medicamẽta venena fũt: qa eo noie oẽ cõtinet: qd ad hibitũ: naturã ei. cui adhibitũ est mutat. Græci Pharmacũ vocãt: nã & apud eos tã medicamẽta q̃ q̃ nocẽt: lĩ vocabulo significant. Vñ Pharmacopolę dicũt medicamẽtorũ vẽditores. Quinetiã medicamẽta ipa & bona & mala appellant: gppe & amatoria/& incãtatiões mala medicamẽta sũt. & a veneno Venefica vocant. & Venefici dicunt: nõ mõ q̃ venena aut toxica ꝓficiũt/sed etiã q̃ incantatiõib. & exorcizationib. & cætis malis artibus vtunt. A quo fit cõpositũ Triueneficus: hoc est excellẽs veneficus. Plau. Mussas adhuc triuenefica. Venenũ ẽt aliq̃n virus significat hoc est spumã. vnde Virgilius pro colore purpureo posuit: q ei. cõchę spuma est. Alba neq; assyrio fucat lana veneno. Itẽ a venenũ fit Venenosũ. vñ serpẽtes venenosas dicimus. & Venenatũ in qd cõiectũ est venenũ. & Veneno verbũ: hoc est veneno cõtamino. Quidã etiã Venenarias mulieres dixerũt: q̃ parãt aut ꝓficiũt aut vendunt venena. Itẽ a venio Venor. ppe enĩ venari est idagare feras: & q̃si circũuenire. ppt qd veteres venari passiue. p circũuenirĩ posuerunt. Ennius. Teneor correpta: & vndiq; venor. A quo p metaphorã venari etiã capit pro captare: hoc est artificio quodã & solertia q̃rere. & venor laudẽ. & venor gloriam: qd etiã Aucupari dicim. cũ ppe Aucupari sit aues captare. A quo Aucupiũ & Aucupatio & Aucupator & Auceps q aues captat. A venor Venatio dicta notę significatiõis. & Venatic. canis: quo feras psequimur: sicut indagator dr. Odorus & Sagax. Virgil. Et odora canũ vis. Prope tamen odorus est: qui olet: hoc est ex se odorẽ mittit vt flos Odorus: Odoratus q aliũde odorem accipit. vt Odoratũ templũ. Odorator qui odorẽ seqt vt Canis. Idẽ & Odorisecus: hoc est odorẽ sequens. Sagax aũt canis dicit quasi acute sentiens. Sagire enĩ veteres acute sentire dicebãt. Cicẽ. Sagire enĩ sentire acute est. ex q̃ Sagę anus qa multa scire volũt. & Sagaces dicti canes. Is igit qui ante sagit q̃ oblata res est: dicit Præsagire. i. futura ante sentire. Hinc manifesto ostendit error Acronis: qui sagam mulierẽ scribit incantatricẽ dici: atq; maleficã ab eo q̃ satis agat. Melius Festus. Saga inqt mulier est perita sacrorũ: & vir sapiens. Et Nonius. Sagæ dicunt fœminæ ad libidinẽ virorũ indagatrices vnde & Sagaces canes dicunt: ferarũ vel animaliũ quæsitores. A præsagando Præsagiũ: hoc est præsensio & Prædiuinatio deducit. A veteribus Præsagatio vocabat. Cicẽ. Inest igit in animis præsagatio extrinsec. inuecta: atq; inclusa diuinitus. Itẽ a venor Venator ac Venatrix & Venatio & Venabulũ: venantũ telũ latissimum aciei longissime. Virg. Supra venabula ferẽ. & Venatus pro venatiõe. & Venatorium quod ad venationem pertinet. vnde Venatoria instrumenta dicimus. & Venatoriũ poculũ. Item a venio seu vento Venter quod ventet in eũ cibus: deinde in aluũ delabat. Capit enĩ venter pro eo quĩ videt. Iuuena. Montanũ quoq; venter adest abdomine tardus. Vnde vẽtrẽ facere dicimus a similitudine prægnantiũ mulierũ. Vlpianus. Si quando inter ædes binas paries esset: quia ventrẽ faceret: vt invicini domũ semipedẽ: aut amplius pcũberet agi oportet ius nõ esse illũ parietẽ ita porrectũ insitũ mihi essevitiose. Sed ppriev enter est vbi cibi conficiuntur. Subest stomachũ habentibus cætis simplex: ruminantibus geminus: Sanguine carentibus nullis. In homine est adnexus infimo stomacho similis canino. Stomachus enĩ intestinorũ ꝓncipiũ est neruosus a septimæ spinæ vertebra incipiens. A quo fit Stomachor verbũ: quod & fastidio. & cũ stomacho aliquid dicere vel facere dicim. hoc est cũ indignatiõe siue fastidio. & Stomachosus qui facile indignat ac cicta fastidit. & Stomachose fastidiose. A ventre vero fit Ventriculus diminutiuũ. Cornelius Cel. Ventriculus aũt qui receptaculũ cibi est: cõstat e duobus tergoribus. isq; inter lienẽ & iecur positus est vtroq; ex iis paululũ sup eum ingrediente. Homini/& Cani stomachus inferiore parte angustior est. Propter quod sola hæc animalia facilius euomũt: quia repleto propter angustias stomacho supprimit cibus: quod is accedere nõ potest. quorũ spatiosa laxitas eum ad inferiora trãsmittit. Ab hoc ventriculo Lactes in oue & homine sũt: per quas labit cibus. in cæteris animalibus hę Ilia sũt: qbus capaciora intestina ad aluũ. Ilia quidã ab Iua dicta existimãt: quæ ps Chartę est tenuissima. Nos aũt ab inuoluẽdo poti. appellata existimam. qppe apud græcos εἰλοῦν ἰυοῦ ἰυοῦ uo significat. ἰυοῦνται enĩ int se esse Ilia manifestũ est. In singulari Ile dicit. Ennius tñ ad risũ mouendũ artẽ spernens Iliũ dixit. Tu vt Hector ab Ilio nũq̃ recedis. Iliũ regia fuit Priami: quæ et Troia a noie regionis minoris asiæ cognomiata est mille gingẽ

Pharmacum. Pharmacopole. Medicamentũ Veneficum Veneficus. Triueneficus. Venenosum. Venenarum. Veneno. Venenarie mulieres. Venor. Aucupor. Aucupium. Aucupatio. Aucuparor. Auceps. Venatio. Venatic. canis Odorus canis Sagax canis. Odorus. Odoratus. Odorator Odorisecus. Sagax Sagio Præsagio. Præsagium. Præsagatio. Præsagus. Venator Venatrix. Venatio. Venabulum. Venatus Venatorium. Venter. Ventrẽ facio. Stomachus. Stomachor Cũstomacho. Stomachosus. Stomachose. Ventriculus. Lactes. Ilia. Ile. Troia.

Vrbs. Vrbanus. Vrbanitas. Vrbanicus. Vrbanicitas. Vrbanicitas. Vrbanicitas

Vitiose. Conuitium. Vitiosus. Vrbanitas Vitupero. Vituperones. Vituperator Vituperatio. Vituperium Vitiligo.

Alphos. Alpheus Alpheus a.um Alphea pisa. Melas Leuce. Vitio Corpe vitiati.

Vitium quid Virrus quid Euito. Deuito. Vitabundus Vitiostras Vitiatio Vinũ Oenophorum Oenigma Oenotrii Oenotria. Oenanthes. Vinolentus. Vinosus Vitis Vitigineum Viticulum Capreolus Vitiarium. Vitisator. Vindemia Vindemio Vindemiator Vindemiatio Vindemiatio. Vinea Vinetũ Vinitor Vitalia Vinarium Taberna vina Vas vinarium Vinacea. vinaceus a.um Romina in Ceus finita. In eus termi nata.

Rosa in Cius. desinentia descendentia ab habentibus.r. i vltima syllaba Domus conductitia

Blyteum. Blitum Conuitium. Blitea Seruitricium. Viuo. Viuus Viuior Viuissimus Viuus lapis Viuum ferrum Viuũ argenteũ.

ſus dici: et vitioſus poteſt. Ab hoc fit Vitioſe aduerbium: & Cõuitium quod eſt maledictum cum contumelia. Cicero. Maledictũ aũt nihil habet propoſiti: ꝓter cõtumeliã quæ ſi petulãtus iactaſ cõuitiũ: ſin facetius Vrbanitas noiaſ. Inepte ſane Labeo Iuriſcõſult⁹ cõuitiũ putat a cõcitatiõe: vel a cõuentu deriuati: et id eſſe qd cum clamore publice fiat. Itẽ a vitio Vitupero fit. Nihil enĩ aliud eſt vituperare q̃ vitio aliqd dare. Qd aperte oſtẽdit. Terẽt. Nã cũ dixiſſet. Nũc quãrẽ vitio dent q̃ſo aiaduertite: pauloporſt ſubiũgit: id iſti vituperant factũ. Ab hoc fit Vitupero vituperonis ꝑ Vituperatore. & Vituperatio: qd ſi cũ vbo venio iungaſ: et aliis ſilibus: paſſiue accipiſ. Cice. vt ꝓpter eũ in ſermonẽ hoĩm: atq; in tãtã vituperationẽ veniret: & Vituperiũ. Cice. Vel etiã a vitio dictũ vituperiũ. Itẽ a vitio Vitiligo: vt quidã exiſtimãt dicta: vt alii a vitulo ꝓpter cãdorẽ mẽbranæ eius qua naſciſ inuolut⁹. Vitiligo q̃uis p ſe nullũ periculũ affert: tñ fœda eſt: fit ex malo corporis habitu. Eius tres ſpecies ſũt. Alphos vocaſ vbi color albus eſt. Subaſper. Et nõ ꝓtinu⁹: vt q̃dã q̃ſi guttæ diſperſæ eẽ videaſ. Ab hĩ Alpheus nomẽ ſũpſit amnis Piſam græciæ vrbẽ ꝓterfluẽs. Strabo. φάσι δὲ καὶ τοῦ ἀλφεῖον ἀπὸ τινος τῶν ἀλφῶν ὀνομασθῆναι: hoc eſt. Traditũ autem & Alpheum amnem: quod Alphos curet: ita nominatũ. Ab alphe⁹ fit Alphe⁹ adiectiuũ: vñ Piſa Alphea dĩ. Virg. Hos parere iubẽt: alpheæ ab origine Piſæ Vrbs etruſca ſolo. Melas colore ab hoc differt: qa niger eſt: & vmbræ ſilis: cætera eadẽ ſunt. Leuce habet quiddã ſiſe Alphos: ſed magis albida eſt: & alt⁹ aſcẽdit: in eaq; albi pili ſũt: et lanugini ſiles. Oĩa hæc ſerpũt: ſed ĩ aliis celerius: in aliis tardi⁹. Priora curationẽ nõ difficillimã recipiũt Vltimũ vix vnq̃ feneſcit: Itẽ Vitiare a vitio fit: qd ꝓprie eſt v̄ginẽ violare. Plau. Is puellã vitiarat. Pontiſ tñ aliq̃n pro fœdare. Apulei⁹. Vtroq; oculo vitiat⁹: hĩc Corpore vitiatos dicim⁹: q̃ cæci/vel manci/vl claudi nati factiue ſũt: aut aliud hmõi vitiũ patiunt. Aliq̃n vitiũ ꝓ errore poniſ. Plyn. Librũ vitiis plenũ: hĩ eſt erroribꝰ. Itẽ ꝓ peccato. Seneca. Si qd vitiũ cõmiſit. Q uãdo vtuti opponiſ vitiũ ſic diffiniũt. Vitiũ eſt habit⁹ animi naturæ mõ rationi repugnãs: quẽadmodũ Virt⁹ deſcribiſ animi habit⁹ naturæ mõ rationi cõſentanẽ⁹. A vito fit Euito: & Deuito eiuſdem ſignificatiõis. & Vitabũdus qd Saluſt⁹: ꝓ vitans poſuit. Mari vitabũdus claſſem hoſtiũ ad oppidũ ꝓuenit. & Vitioſitas ꝓ ipo vitio. & Vitiatio Violatio: & ſcdm quoſdã Vinũ: qd vim inferat mẽti: q̃uis alii a græco dictũ malint: qd eſt οἶνος: deduciẽ ꝓ ἀπὸ τοῦ οἰδάνειν qd eſt puto imaginor: qd qui copioſius biberũt: multa imaginanẽ quæ nõ ſũt. Ab hoc fit Oenophorũ vas vinariũ. & Oenigena: vino genit⁹. & Oenotrii populi Italiæ quos regio Oenotria diciẽ: ꝓ ibi optima vina naſcanẽ. & Oenãthe vitis labruſce florẽs vua colligiẽ cũ optime olet: ficcaẽ in vmbra ſubſtrato linteo: atq; i cados ꝓdiẽ ex alba labruſca ꝓſtãtur q̃ ex nigra. Ab hĩ Oenãthinũ deduciẽ: de q̃ parti dicim⁹ parti dicemus. A vino vo fit Vinolẽtus: hĩ eſt ebrioſus: vino ſe ingurgitãs. & Vinoſus eiuſdem fere ſignificatiõis. Plyn. Iccirco vinoſos dici boies: qd ſoli aĩaliũ nõ ſitiẽtes bibunt. & Vitis a ferẽdo vino. A quo Vitigineũ qd ex vite fit: vt vitigineũ: ſimulachrũ. & Viticulũ Capreolus vitis. Plyn. Frutex folio hederæ min⁹ tñ lõgis viticulis. & Vitiariũ vitiũ ſeminariũ: Vñ eſt apud Columellã titulus de vitiario faciẽdo. & Vitiſator: q vites ſerit. Vñ Saturn⁹ vitiſator dict⁹. Vitiſator curuã ſeruãs ſub imagine falcẽ. & Vindemia a vino demẽdo. Vñ fit Vindemio vbũ. & Vindemiator: q vindemiat. Itẽ Videmiator: ꝓ ſydus eſt. III. nonas Martii apparẽs: quo tẽpore flant ſeptẽtrionales vẽti. In ꝓmis Cæſar notauit: quo tpe vbicũq; cæli natio patiẽ: terrã vel vineæ ſatũ verbere bipalio opportet foſſas purgare: aut nouas facere. Videmia tñ & Videmiatio etiã ad alia trãſferunt. Nam et Mellatio: hĩ eſt collectio mellis. Vindemia & Vindemiatio vocaẽ. qd apud auctores freq̃ntiſſime inueniẽ. Plyni⁹. Prima mellis vindemia melior. & Vinea locus vitib⁹ cõſitus. Itẽ machina bellica e lignis leniõribus: lata pedib⁹ octo: alta ſeptẽ: lõga ſexdecim: cui⁹ tectũ munitiõe duplici tabulatis cratibuſq; cõtexiẽ: latera quoq; vimine ſepiunẽ ne ſaxorũ: ac telorũ ipetu penetrenẽ: extrinſecus autẽ ne ĩmiſſo cremeẽ incẽdio: crudis ac recẽtibus coriis vel cẽtonibus operiẽ: quẽadmodũ ſupen⁹ latius oſtẽdimus. & Vinetũ vbi multæ vites ſeu multæ vineæ ſũt. & Vinitor ruſticus vinearũ cultor. Virg. Iam canit extremos effectus Vinitor antes. & Vinalia dies feſtus: quo veteres nouũ vinũ Iouĩ libabãt menſe Aprili ab Aenea Iouĩ votus: q̃ Mezentiũ ſupauit. & Vinariũ qd ad vinũ ſpectat vñ Taberna vinaria: Vas vinariũ: in qb⁹ aut vendiẽ: aut teneẽ vinũ. & Vinacea ſubſtãtiuũ plurale: qd ſignificat grana vuæ iã preſſæ. & Vinaceus adiectiuũ. Vnde vinaceo grano legimus quendã ſuffocatũ: ideſt acino vuæ. Etenĩ in Ceus finita noĩa materiã ſignificãt. vt Herbaceus: Maluaceus: Betaceus. ideſt ex materia herbæ/Maluæ/Betæ. Proprie tñ materialia ſũt quæ in eus deſinũt: et hæc ab illis ita differũt: qd illa magis totũ ſignificãt: hæc partẽ vtputa Creteũ: & Arũdineũ dicim⁹: qd ex corpore: ac materia Cretæ: & Arũdinis eſt. Cretaceũ vero: et Arundinaceũ: qd natũ: aut poſitum eſt in Creta: ſiue Arũdine. vt Cretaceus ager/& Arũdinace⁹ ſurculus. & Creteũ vas: atq; arũdinea fiſtula. Noĩa vo quæ in Cius deſinũt: deſcẽdentia ab habẽtibus t. in vltima ſyllaba: ſi a noĩbus fiũt ſignificãt materiã. vt Stramẽtitius. Pauimẽtitius. Craticius. Si vero a ſupinis quãdã paſſiõnẽ. vt Fictitius: Cõmẽtitius: Pigneratitius: Fœneratitius: Cõductiti⁹: Aſcriptitius: Deditiius. Ratio fictitia: & Cõmẽtitia: quæ ficta: & ad tẽpus cõmenta: et cogitata eſt. Res pignoratitia: aut fœneratitia quæ data eſt pignori: aut ad fœnus ptinet. Domus cõductitia: quæ cõducta eſt: homo aſcriptitius: deditiuſq; qui ad aliquã rẽ aſcriptus eſt: et qui ex numero eoꝝ eſt: q ſe in alterius ĩperiũ dediderũt. Aliq̃n tamẽ hæc oĩa exceptiõnẽ patiunt: vtputa Bliteũ dicimus nõ qd ex blito eſt ſed inutile: ac nullius ꝓcii. Blitũ enĩ herba eſt vulgo nota ĩners: ac ſine ſapore: aut acrimonia vlla: vñ Cõuitiũ fœminis apud meandrũ faciunt mariti: bliteas illas vocãtes: in quo noſtri quoq; poetæ eũ imitati ſũt. Plau. Blitea meretrix: Laberius: Bipedẽ: bliteã beluã. Plaut⁹. A ſeruo Seruitriciũ vſurpauit. Vir ſũme populi: ſtabulũ ſeruitriciũ: ſcortorũ liberator. Itẽ a vis fit verbũ Viuo: quaſi vim et vigorẽ habeo. A quo Viuus cui⁹ cõparatiuũ vſurpãt Viuior/& Viuiſſim⁹: hoc eſt magis viuẽs. Interdũ tñ Viuus poniẽ ꝓ naturali. Virg. Viuo ꝓteruehor hoſtia ſaxo. Interdũ ꝓ eo qui vim aliquã habet. vñ Viuũ lapidẽ dicim⁹ ignariũ: qd vim habet emittẽdi ignẽ. Ferrũ viuũ: qd a magnete vir⁹ accepit: & aliud apprehẽdit ferrũ: vt ſupra dixim⁹. Itẽ Argẽtũ viuũ vomicã illã liquoris æterni ex eo lapide fluentis: qui in argẽti venis reperiẽ. Nõnũq̃ etiã ꝓ valido et vehemẽti. Virg. Paulatim abolere Sicheũ incipit: & viuo tẽtat puer

Cicero

Labeo

Terentiꝰ.

Cicero.

Idem

Virgilius.

Plautus. Apuleius

Plynius.

Seneca

Saluſtius

Plynius.

Idem

Columel. Saturnꝰ.

Plynius.

Virgilius

Idem

tere amore. A quo Semiuiuũ: qd modo ſignificat ſemimortuũ: modo debile et vigoris exigui. Itẽ Viuatus. & Semiuiuus. Viuidus pleni vigoris. & Viuidior: ac Viuidiſſimus. & Viuax: validus vigoroſus. Cui⁹ cõparatiuũ eſt Viuacior: & ſuperlatiuũ Viuaciſſim⁹. & aduerbiũ Viuaciter. & Viuacitas nomẽ hoc eſt Vigor: & vt ita dicã robur quã & Viuaciã veteſ dixere. & Viuiradix vitis: q̃ cũ radice ſeriẽ: q̃ſi viuã radicẽ hñs. Plyn. Solo ſpiſſo nõ niſi repaſtinato nec niſi viui radicẽ ſeri. Idẽ. In arido ſolo viuiradix quoq; fruſtra ſeriẽ. Columella. Sationis aũt duo gña: Maleoli vel Viuiradicis: & in ꝓuinciis magis maleoli. neq; enĩ ſeminariis ſtudẽt: nec vſũ hñt faciẽdi viui radices. Hãc ſationẽ cultores Italiæ plerq; ꝓbauerũt: cũ plumb⁹ dotib⁹ ꝓſtet viuiradix: nã min⁹ iterit. cũ & calorẽ/& frigus/& cæteras tẽpeſtates ꝓpter firmitatẽ facili⁹ ſuſtineat: deiẽde adoleſcit maturi⁹ quo euenit: vt celeri⁹ quoq; ſit tẽpeſtiua edẽdis fructib⁹. Poteſt tñ Maleolus ꝓtin⁹ iuicẽ viuiradicis cõſeri: ſoluta/& facili ẽra: & Victo frequẽtatiuũ cui⁹ aliud frequẽtatiuũ eſt Victito: qd ſignificat nõ frequenter viuo: ſed veſcor: & q̃ſi victũ vtor. vt Sarmatæ victitãt lactes. Victus vbo qd et ipm a viuo deducẽ cõtineẽ omẽ id: qd ad cibũ potũq; ptinet: nõ autẽ ad ornatũ: vñ frequẽter hæc duo cõiũgere ſolem⁹: Victũ: & Veſtitũ. Vict⁹ etiã gen⁹ vitæ ſignificat: q̃ntũ ad mores. A quo fit Cõuictor: hĩ eſt ſimul viuẽs. Victũ a cibo ſic ſeparat Donat⁹: vt cibus ſit: q etiã delicatis ꝓbeẽ. Vict⁹ vo in paruis aridiſq; alimoniis ſit cõſtitut⁹. Terent. Lana/& tela victũ q̃ritãs. Veteres Victuis ĩ genitiuo dicebãt. Varro. primũ de re familiari. Sedo de victuis cõſuetudine diſſerã. Tertio de diſciplinis priſcis. Itẽ a viuo Cõuiuiũ. Cice. Bene enĩ maiores nr̃i accubatiõnẽ epularũ: qa vitæ cõiũctiõnẽ haberẽt Cõuiuiũ noĩauerũt: meli⁹q̃ græci: q hoc ipm: mõ ꝓpotatiõnẽ: mõ cõcœnatiõnẽ vocãt: hĩ eſt mõ συμποσιῶν: mõ σύνδειπνον. Ab hĩ Cõuiuor: qd eſt Cõuiuũ facio: q ad ꝓuiuũ vocat⁹ eſt. Cõuiuiones vo hoc eſt cõpotatores nõ a Cõueniẽdo ſed a Cõbibẽdo dicti ſũt: q̃ſi cõbiones. Itẽ a viuo Reduiuiũ: qd ex vetuſto renouatũ eſt. Reduiuia vo eſt: cũ cutis iuxta vngues ſe ſoluit: nã Rediuire ſoluere eſt. Græce πρὸς ὀνυχίδι dr: περὶ ὀνυχίον vlculſculũ eſt: qd in digitis naſciẽ iuxta vngues: & morb⁹ oculi: q latine Vnguis vocaẽ. Itẽ Viuariũ locus: in quo viuæ feræ tenenẽ. vñ ſũt huiuſmõi ſeptis maiores noſtri: & a leporib⁹ Leporaria quoq; appellanẽ. Varro. Leporariã te acciperevolo: nõ ea q̃ tritaui noſtri dicebãt: vbi ſoli lepores ſunt. ſed oĩa ædificia: ſepta: villas: q̃ incluſa hñt aĩalia q̃ paſciẽ. hæc antiqores Roboraria etiã appellari voluerũt a tabulis Roboreis qbus ſepta erãt anteq̃ mœnib⁹ cingerẽtur. Huiuſmodi viuaria duo iter cætera tua ĩmortalia opa tu Diue Federice feciſti: muris/ædificiis/ icluſiſq; nemorib⁹/mõtib⁹/vallib⁹/fontib⁹/amnib⁹/cũ antiqtate certãtia: in qb⁹ omẽ ferarũ gen⁹ icluſiſti: vt quotiẽs fert animꝰ: honeſtiſſimo venationis labore exercere te poſſis: vbi oim ſpecioſiſſimũ eſt cernere te aſturcone iſidientẽ: & cãpi medio nõ cõficientẽ feras: ſed ſiue manu: ſeu vertago: eas mõ huc: mõ illuc v̄tentẽ: & vbi adipiſcẽdi tẽpus eſt ſuccurrẽtẽ: ac fugæ dãtẽ ſpaciũ: vt canes ſimul: ac venatores eludas. Loca etiã in qb⁹ viui piſces paſcunt: Viuaria dici poſſũt. Prope tñ appellanẽ Piſcinæ ſicut Apiaria loca: in qb⁹ aluei apiũ tenenẽ: q̃ Melliſones etiã: & Mellaria noĩanẽ. Itẽ a viuo Viuiradix dẽ vitis: q̃ cũ radice ſeriẽ: vt ſupra ſtatim diſſeruim⁹. Itẽ a viuo Viuerra aĩal paruũ quidẽ ſed magni vigoris e Muſtellarũ genere. Harũ enũ duo gña ſũt: alterũ vulgariũ: atq; minoꝝ: q̃s domeſticas dicim⁹: qa nobiſcũ in domib⁹ v̄ſanẽ et muſculos venanẽ Feliũ mõ vtũtur q̃ iis adoleſcẽtes ad extrahẽdas ex parietũ midis auiculas. Hę græce dicunẽ γαλῆαι In quo magn⁹ græcoꝝ oim error eſt nõ mõ ꝓſentiũ: ſed etiã oium: q iã qngẽtis annis in ſtrarũ ſtudiis floruerũt. qppe oẽs exiſtimãt γαλῆν Felẽ eſſe: cũ γαλῆ ſit muſtela: qd ſi minimis pene teſtimoniis ꝓbari poteſt: quoꝝ nos pauca q̃dã afferemus. Ariſtoteles libro nono de aĩalibus In pordo Selena via ĩteriacet: cui⁹ vltra alterũ latus gignẽ Gale: citra alterũ gigni nõ põt. Plyn. In pordo Solenæ ĩſula viã muſtelæ nõ trãſeũt. Itẽ Ariſtoteles nono Serpẽs æque Gales ac ſuis aduerſari⁹ eſt. Gales qdẽ: qd ſub eodẽ tecto v̄ſanẽ: victũq; ex eiſdẽ neceſſario q̃rũt. Suis vo qa ab hoc aĩali deuoraẽ. Itẽ Gale cornicis ĩimica eſt: qppe quæ oua eĩ⁹: et pullos violat. Plyn. Inimici Muſtela: & Cornix. Itẽ Anguis/et Muſtela: hæc certe ad Felẽ referri nõ poſſũt. quin Feli & cornici aliqd cõe ſit: nec fere multũ Feli: et ſerpẽti. Cõtra vo muſtela: et cornicũ nidos ſæpe diripit: et viſa frequẽter eſt cũ ſerpẽte pugnare: vñ a Gale piſcis quidã dict⁹ ẽ Galeus q a nr̃is Muſtela etiã vocaẽ. Plyn. Paſtinacã piſcẽ venenatũ ſequiẽ Gale⁹: idẽ & alios qdẽ Piſces ſed Paſtinacas ꝓcipuæ: ſicut in ẽra Muſtela ſerpẽtes. Ariſtoteles. Gale quotiẽs dimicatura cũ ſerpẽte eſt. Plyn. Muſtelæ cũ anguib⁹ viſæ ſũt pugnare: quotiẽs ictæ ſũt Rutæ foliũ morſu appẽdentes. Itẽ Ariſtoteles Quin etiã Gale prudẽter cãpere aues videẽ. iugulat enĩ quã ceperit: vt lupus ouẽ. Serpentẽ etiã ĩpugnat eũ ꝓcipue: q mures venaẽ: videlicet ea cauſa: qa ipſe quoq; mures perſequiẽ. Diaſcorides Rutã venenis reſiſtere muſtelæ docẽt: q̃ cũ ſerpẽtib⁹: q bus auiculatũ gẽa infeſtæ ſũt pugnaturæ: cibo eĩ⁹ armanẽ. Præterea. Plyn⁹ Baſiliſco inqt muſtelarũ vir⁹ exicio eſt. Interficiũt eos cauernis ſola tabe: qd certe referri ad Feles nõ põt: q̃ nec verſanẽ in cauernis: nec ingredi eas facile poſſũt: nec iugulãt auiculas. vt Ariſtoteles de Muſtelis dicit: ſed dilaniatas deuorãt. Itẽ Ariſtoteles Glyres hyeme cubãt æſtate expergiſcunẽ: Idẽ faciũt muſtelæ: hĩ quoq; nemo eſt q ad Feles referre audeat: aĩal quocũq; tpe vigilantiſſimũ. Muſtelis vo hĩ accidere cõpertũ eſt: qd ipſi quoq; coemptis in hũc vſũ vtriuſq; gñis muſtelis. Aliq̃n experti ſum⁹. Itẽ Ariſtoteles. Aliis inqt oſſeũ genitale eſt: vt lupo: vulpi: ictidigale. Nam hæc quoq; oſſeũ habet. Plyn. Genitale oſſeũ eſt lupis: vulpib⁹ muſtelis quorũ ramẽta etiã calculo humano remedia ꝓcipua ſũt. Poterat ſane hoc vnũ Ariſtotelis ac Plynii teſtimoniũ eſſe ad refellendã eorũ opiniõnẽ: qui Galem Felẽ eſſe contendunt. Q uis enĩ Felẽ vnq̃ vidit genitale oſſeũ habentẽ? Eſt illis quidẽ genitale carneũ calloſũq; vt cæteris aĩantibus Muſtelis tantũ et lupis: vulpib⁹: Ictidibuſq; oſſeũ eſt. Nã qd dicũt quidã magnũ argumẽtũ eſſe: vt Galæ Feles ſint: qd fœtus ſuos de loco ad locũ ore plærũq; trãſferũt: qd a Felibus fieri quotidie cernimus: certe hoc ipm dici: & de canib⁹ poſſet: qm̃ & ipſi ore tranſferũt fœtus. Vidim⁹ certe ipſi hoc æque a Felib⁹ et canib⁹: et Muſtelis aliquãdo fieri. Facile etiã hoc ipm cõprehẽdi poteſt e fabulis poetarũ. Finxerũt enĩ Alcmenã cũ Iunonis ĩdignatione: qa Herculẽ ex Iouis adulterio cõceperat: parere nõ poſſet: iãq; dolores q̃s ptinẽter ſeptẽ dieb⁹: noctibuſq; ppeſſa fuerat: ægre tolleraret lucinã: q̃ ꝓeſſe partib⁹ dẽ: ſupplicẽ inuocaſſe: hãc vo ſub ornatã prius a Iunone: venuſſe eo: & in ara ante fores regiæ conſtitiſſe: hic cũ nexis manibus reginæ partũ ca-

Plynius. Idem. Columel.

Donatus Terentiꝰ.

Cicero

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Plynius. Ariſtote.

Semiuiuus. Viuatus. Viuidus. Viuidior. Viuidiſſimus. Viuax Viuatior. Viuaciſſimus. Viuaciter Viuacitas Vigor Viuacia. Viuiradix Victo Victito Victus Victus Victus Victuor Victus. Conuitium. Compotatio. Concenatio. Conuiuor Conuiuia Conuiuiones Reduiuium. Reduiuia Reduire. Paronichia Preterigium Vnguis Viuarium Leporarium Roboraria Viuaria

Piſcine. Apiaria. Melliſones Mellaria. Viuiradix Viuerra. Muſtela. Gale. Feles

Galeus

Fabula de partu Alcmene

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Galantis. nendo retardaret: itellexisse id regiã ancillã: q̃ Galãtis vocabat̃: miroq; astu deã elusisse. Venisse qppe ad eã. risu ac lætitia gestiente: & soluta iã partu reginã mẽtiẽdo cõfixisse. Qua re intellecta: ammiratiõe simul: ac dolore cõcitã deã resolutis manib⁹ surrexisse. Tũc subito Alcmenã fine vllo cruciatu Herculẽ enixam. Lucinã vo a deo cõmotã: vt mox Galantidẽ in aĩal sui nois: hoc est in Galen: idest mustelã transformauerit hac addita pœna: vt ore quo p̃cipue peccauerat ppetuo pareret. Seruare, ppterea hoc aĩal colorẽ ancillæ pristinũ: cui flaui fuerant crines: et in domib⁹ nobiscũ: vt añ versari. Eadẽ strẽnuitate esse: oreq; parere: qd Naso his versib⁹ eleganter expsit sequẽtib⁹. Vna ministrarũ media de plebe Galãtis flaua comas aderat. Idẽ Numine decepto nisse Galanthida fama est ridentẽ præsãtq; ipsis dea seua capillis Traxit: et e terra corpus leuare volentẽ Arguit inq; pedes mutauit brachia ꝓmos. Strenuitas antiq̃ manet: nec terga colorẽ. Amisere suũ: forma est diuersa priori Quæ qa mẽdaci parientẽ iuuerat ore. Ore parit: nostrasq; domos et vt ante frequẽtat. hæ sanæ oĩa mustelæ cõueniũt. A felibus aũt sũt aliena: his enĩ nullus est cert⁹ color: q̃ dã albæ sũt: aliæ nigræ: aliæ ruffæ: aliæ variæ. Mustele omẽs flaue sũt in iferiori dũtaxat parte albicãtes vsãtur nobiscũ in iusdẽ ædib⁹ nullũq; est æquæ stre- nuũ aĩal. postremo qd de nullo alio legit̃: ore pariũt. Q̃d etsi verũ ne sit dubitari poteſt: qa fortassis parientẽ mustelã nemo vidit: de fele certe falsũ esse dubitari nõ põt: qd aĩal parere multi sæpe cõspexerũt. Cõfirmat hoc ipm Aeliani antiqssimi scriptoris auctoritas: q̃ in libro de aĩalibus Galen ls mõ describit. κἀκεῖνο θηρίον ἡ γαλῆ καὶ κόν Δεκαιόφρισ. ὅτι κἂν μέλλει γαλὴ φέρειν μαχεσθαι πρὸς τὴν γάνον διὰ τρῶν ὑποστὰ πρὸ τέρου: εἰ τὰ μὲν τοι λιὰ τὰ ῥοῦσα ἐπὶ τὴν μάχην. Perniciosa iquit belua Gale est: pniciosa etiã serpẽs. Quãobrẽ Gale cũ serpẽte dimicatura ꝓmo Rutã degustat. dein itrepida imit p̃liũ. Eniuero perniciosũ aĩal nequaq̃ de fele dixisset: quo nullũ mãsueti⁹. Mustela vo merito dici pnitiosa potest: cũ ppter alia multa: tũ qa vt Aristoteles. & Plyn. referũt. Fel dũtaxat earũ cõtra aspidas est efficax: cætero sũt venemũ: qd etiã de felib⁹ dici mime põt: quibus multi hoc tpe p delicatissimis epulis vtunt̃. Nulla igit̃ dubitatio est Galen nõ Felem: vt falso creditũ bactnus fuit: sed Mustelã esse. Alterũ gen⁹ est siluestriũ mustelarũ: q̃ lõge domesticis maiores sũt. A græcis Ictides vocant̃ Aristoteles. Ictis siluestris mustelæ gen⁹ est magnitudine melitẽsis catelli: sed pilo/facie/albedine: partis iferioris: et morũ astutia mustelæ sile est: mansuescit maiorẽ in modũ officit aluearib⁹: mellis enĩ auida est. aues etiã petit: vt felis. Genitale eĩ⁹ osseũ est: et medicamẽto vrinæ stillatõibus esse putat̃. Sed siluestriũ quoq; mustelarũ duo gña sũt. Alterũ sub vẽtre rufescit. Martẽ appellãt. Martial. Venator capta Marte supbus ad est. Alterũ cãdidi⁹ est. & Viuerra vocat̃. Plyn. Leporũ gñis sũt: et quos Hispania Cuniculos appellat fœcũdita tis inumeræ: famẽq; baleanb⁹ in sulis populatis messibus afferẽtes. Certũ est baleanicos aduersus puentũ corp̃ auxiliũ militare a diuo Augusto petuisse. Magna ppter venatũ corp̃ viuerris gña est. Immittũt eas in specus: q̃ sũt multiformes in terra: vñ et nomẽ aĩali: atq; ita eiectos supne rapiũt. Vtrũq; gen⁹ græci γαλᾶσ ἀγρίασ nostri siluestres Mustelas nũcupabãt. Strabo πρὸς δὲ τὸ μέτριον ἐρηνῆρη ταὶ πλεῖστοι θηρᾶι καὶ δηκαὶ γαλᾶσ ἀγρίασ ἀσηλὶ βὴ φέρει: φέρουσιν ἐπὶ τὴ δεσ: ἀσ φηλωσᾶν τεσ πᾶρίασιν εἰσ τὰσ ὀπᾶσ αὶ δέξελκοῦσιν ἔξω τοῖσ ὀνὺξιν ὀυσᾶν κᾶτᾶλᾶβῶσιν ἡ φεὺγειν ἀνᾶ γκᾶζοὺσιν εἰσ τὴν ἐπφᾶνειᾶν ἐκπεσὸν τε δὲ θηρεὺοὺσιν οἱ ἐφεθῶτεσ. Vbi vo igt mediocritas adsit: plures reptæ sũt venationes. Itaq; de industria Mustelas agrestes afferũt: q̃s educat africa: q̃s quidẽ funiculis capistratas itra foramina dimittunt Illæ vo quos capiũt vnguib⁹ extrahũt: aut in aptũ fugere cõpellũt: egressos venant̃ psequentes. A mustela fit Mustelin⁹ adiectiuũ. Plyn. Effectũ mustelini adipis dicem⁹ alio loco. Felis vo pculdubio id aĩal est: qd nobiscũ in domib⁹ frequẽtissime tenem⁹ ad murũ venatũ: et a græcis αἰλοῦρόσ dicit̃. In quo sil̃iter plærq; ex latinis errauere putãtes Felẽ id aĩal esse qd supra dixim⁹ Ictida gñali noĩe vocari: speciali vo Martẽ dici. Græci aũt vsq; adeo oẽs hoc de æluro senserũt: vt nobis merito liceat gloriari qd primi oium tã vulgatũ in lingua eorũ erorẽ deꝑhenderim⁹. Est igit̃ Felis: quẽ vulgo Catũ noĩam⁹: nec meo quidẽ iudicio inepte. Vetes enĩ Catũ astutũ dicebãt: et qd nos in p̃sẽtia Cautũ. A quo Catones primo volũt appellatos. Cice. Sed hõ Catus nunq̃ tminat nec magnitudinis: nec diuturnitatis modũ. Idẽ. Q̃ nis igit̃ prudẽtẽ: et vt ita dicã Catũ nõ ex ipsius habitu: sed ex aliq̃ re externa iudicet. Astutissimũ aũt esse hoc aĩal p̃clare ostẽdit Plym⁹. Feles inqt quo silẽtio: q̃ leuib⁹ vestigiis obrepũt aurib⁹: q̃ multo speculatu in musculos exiliũt Excremẽta sua obruũt tra. itelligẽtes odorẽ illũ iudicẽ sui esse. Sed ifinitis pene testimoniis, pbari põt Felẽ apud nos. Apud græcos Aeluron id aĩal esse: qd dicimus Catũ. Cice. Ipsi quorũ vanitas ridet̃ Aegyptii nullã belua nisi ob aliquã vtilitatẽ cõsecrauerũt: velut Ibim qd maximã vim serpẽtiũ cõficiat. Crocodilũ qd terrore arceat latrones. Felẽ qd pelle eĩ⁹ scuta cõtegant. Ichneumones qd nõ sinat serpẽtes maximã eĩ⁹ regionis pestẽ augeri. Idẽ Aegyptiorũ morẽ qs ignoret: quorũ imbutẽ mẽtes prauitatũ errorib⁹ q̃ nis carnificinã poti⁹ subirẽt q̃ Ibim: aut aspidẽ: aut felẽ: aut canẽ: aut crocodilũ violent. Herodot⁹: ὥν ῥκαῖν ἡσ λε γίνομ ιν ἡᾶ. θεῖᾶ ὥρᾶγμᾶτᾶ κᾶ τᾶλᾶμᾶνεῖ τοῖσ ᾶἰλοῦροῖσ: ὁῖμιν γὰρ ᾶἰγὸπτῖοῖ λῖᾶ. θᾶνᾶτεσ φὺλᾶκᾶσ ἔχοῖσιν τῶν ᾶἰλοῦρῶν: ᾶμελῆβᾶνᾶτεσ σβῆνιιμιᾶι τὸ κᾶῖο μένον: οἱλε ᾶἰλοὺθοῖλιᾶλὺὸν τεσ κᾶῖ ὑπὸθρῶσκὸν τεσ τοῖσ ᾶνθρὸποῖσ ἐσᾶλλοὺ τᾶῖεσ τὸπῖσ τοῦ τῶν λε γίνομένῶν πῖνθεᾶ. μὲν θεᾶ μεγᾶ λᾶ κᾶτᾶλᾶμβᾶνεῖ τοῖσ ᾶἰγὺπτῖοῖσ ἐν ὀτεῆσιλὸν οἰκῖῆσῖν ᾶἰλοὺρὸσ ᾶπᾶθᾶνῆ ἀπὸ τοῦ ᾶὐτοῦ. τοῦ οἱ ἐνοῖκεῖτεσ πᾶν τεσ ξὺνθεὸν τεῖο τεῖσ ὑφῖὺμοὺμὲνεῖσ Facto inquit incẽdio Feles diuino numine corripiũtur. Nã diuisi Aegyptii ignem sinũt ardere: Felesq; obseruant. Illæ subeuntes hominũq; cœtũ transiliẽtes cõferunt̃ in ignẽ: quapropter ægyptus magno afficitur luctu Cũ vero in domo aliq̃ Felẽ perire cõtigerit: domestici omẽs sola superciliã radũt. Aureli⁹. Et felis istar exeũtes e rimulis mures venat̃. Plyn. Pici arborũ cauatores sũt scandẽtes in subiectũ feliũ modo. Idẽ. Feles coeũt mare stante: fœmina subiacẽte. Idẽ. Feliũ et Ichneumonũ ætas fere quæ canũ. Idẽ. Feliũ et canũ generaviũt annis senis. Aristoteles Aeluri: & Ichneumones tot nũero pariũt quot canes: vescunt̃q; eisdẽ: viuũt circiter ãnos sex: hæc certe de Cato dici dubitari nõ põt. Itẽ Ply. Nocturnorũ aĩaliũ maxime Feliũ in tenebris fulgẽt: radiãt q; oculi vt cõtueri nõ sit. Idẽ. Tradũt Smaragdi genus visũ implere: quẽ nõ admittãt. Feliũ Pantheranũq; ocu-

Martes Viuerra Cuniculus.

Ictides.

Martial. Plynius.

Aristote.

Strabo

Aeluros Catus. Cato.

Cicero. Idem Plynius.

Aeluros.

Aelianus

Aristote. Plynius.

Plynius.

Aureliu⁹. Plynius.

Idem

Aristote. Plynius

Idem

lis similes nãq; et illos radiare: nec perspici. cõsdẽ in sole hebetari: vmbris refulgere: et longius q̃ cæteri nitere. Idẽ. Felibus lingua imbricatæ asperitatis: & Limæ similis: attenuãsq; labendo cutem hois. Aelian⁹. Aeluorũ: mas qdẽ libidinosissim⁹ est: fœmina aũt amãtissima prolis: fugit coitũ cũ marib⁹: qm̃ semen emittũt calidissimũ: et q̃li ignẽ genitalia adurẽs. Hoc cernẽs mas cõmunẽ fœtũ dilaniat. Illa vo plis desiderio mares libidinẽ ardẽtes adit rursus. Tradũt autẽ Aeluros q̃cũq; mali odoris sũt aspnari: ac fugere. Hic ventrẽ exoneraturas ꝓmo scrobẽ facere: deide excremẽta emittere: terraq; tegere. Herodot⁹. Aeluroꝝ fœminæ quidẽ partu ædito mares rursus nõ admittũt. Hi vo optato coitu potiri nequeũtes hac cõminuscunt̃. Eripiũt fœminis: et subducũt Catulos: eosq; iterficiũt: iterfectos trũ nõ calcãt. Fœminæ catulis orbatæ: & nouæ plis auidæ ad mares accedũt. Est enĩ aĩal plis studiosissimũ. A cato Catul⁹ dictus p diminutionẽ: q̃ pprie significat Cati: ñ est Felis filiũ ppter sagacitatẽ. Varro. Catulus a sagaci sẽsu/& acuto. hic Canis. Dicunt̃ trũ Catuli ferarũ oĩum: siue ĩmaniũ: siue mutiũ filii. Virg. de Colubro. Catulos tectis: aut oua relinquẽs. Ply. Simiæ gestãt Catulos: quos mãsuefactæ itra domos peperere. Idẽ. Raptor appropinquãte tigridis fræmitu abiicit vnũ ex catulis. Idẽ. Munũ quoq; catuli ostentũ faciũt. Idẽ. Delphinũ catulos noĩat: qd hmõi pisces etiã feras aliq̃ñ appellat: qd sæui sint: et nõ oua: vt cæteri pisces: sed filios pariãt. Lacertaꝝ quoq; et cæterorũ serpẽtiũ filii Catuli dicunt̃. A catul⁹ fit aliud diminutiuũ Catell⁹: & fœminino gñe Catella. & Catulin⁹: catulinã carnẽ hesitauisse Romanos Plaut⁹ oñdit. & Catulos lactẽtes adeo pueros existimarũt ad cibũ vt etiã ad placãda numina: hostiarũ vice vterent̃. Catul⁹ etiã aliq̃ñ pro cane accipit̃. Apulei⁹. Catulos secũ ducẽs venaticos atq; sagaces. vñ Catularia porta Romæ dicta est: qa nõ longe ab ea ad placandũ canicule sydus frugib⁹ ĩmicãt rufæ canes ĩmolabant̃: vt fruges flauescẽtes ad maturitatẽ perducerẽtur. & Catulire vbũ: qd est gestire: & coitũ maris appetere. Plau. Q̃ uin meã vxorẽ vidi catulirẽtẽ. Laberius. Catulientẽ lupã scripsit coitus appetẽtẽ. Hinc Catulitio dr̃: cũ canes mantari q̃rũt: quo tpe etiã ĩra aperit̃ vt Varro testat̃. Plyn. Catulition ẽ rustici vocãt gestiẽte natura semina accipe: eaq; aĩam inferẽte oĩbus satis. Est etiã Catulus gen⁹ quoddãvinculi: qd iterdũ Canis appellat̃. Plau. Faciã te delicatũ Catulo vt accubes ferreo. Cati fons dicebat̃: ex quo aq̃ petronia in Tyberim fluebat: qd in agro cuiusdã erat. Cati. Catul⁹ etiã nomen pprũ est: a quo fit Catulaster: sicut ab Antonio Antoniaster. Sũt aũt hmõi noĩa in aster/& astra/& astrũ desinẽtia nõ diminutiua: vt aliq putãt: sed poti⁹ imitatiua. Neq; enĩ ea rõne dr̃ Oleaster Pinaster. Mentastrũ/Siliquastrũ qd fit parua olea/parua pinus: parua mẽta: parua Siliqua: sed qd siluestria sint: Oleam/Pinũ/Mentã/Siliquãq; imitãtia. & Filiaster quo quidã p Priuigno vtunt̃: nõ paru⁹ fili⁹: sed qui imitat̃ filiũ. & Parasitaster: non paru⁹ parasit⁹: neq; enĩ diceret̃ a Comico Parasitaster: paruul⁹: sed q imitat̃ Parasitũ. Cice. Hic noster Antonias aster est. Idẽ. Omino solet esse Fuluiaster: idest Antonii: Fulmiq; imitator. & Aureli⁹ Philosophastrũ dicit non paruũ philosophũ: sed q̃ imitatorẽ philosophoꝝ. & Filiastrã Priuignã q̃ñ filiã imitantẽ. Duo trũ noĩa sũt q̃ diminutionẽ quãdã significare videnẽ. Surdaster/& Recalualter: quoꝝ alterũ significat diminutionẽ surditatis alterũ q nõ toto capite: sed sola fronte calua est: q̃ñ recaluus. Pullastra nõ paruã pullã significat: sed paruã gallinã: eodẽ mõ Pullaster: quo aliq vtunt̃: nõ paruũ pullũ: sed ipm pullũ significat. Sic etiã Catulaster: nõ paruũ catulũ: sed ipm Catulũ. A catulo (vt Varro in gt) Canis dict⁹ latrabile aĩal: ni forte vt tuba/& cornua: q signũ canẽdo dent: canere dicunt̃: sic: qa et noctu canis in custodia: & in venãdo signũ voce dat: canis dict⁹ est quẽadmodũ q voce indicãt: nocteq; latẽt: latrare dicunt̃. Vñ et latrat⁹ qd fictitio verbo Baubat⁹ dr̃: & Baubare latrare. Lucreti⁹. Et cũ deserti baubabãt in ædib⁹ omẽs. A canis Canin⁹ dict⁹. Plyn. Sãguine Canino nihil cõtra toxica p̃stanti⁹ est. Idẽ. Siqs linguã Caninã in calciamẽto pollici subditã gesserit: nõ latrat̃ a canib⁹. Idẽ. Est vmiculus in lingua Canina: q vocat̃ Lytta: hic si ifantib⁹ catulis eximit̃: nec rabidi fiũt: nec fastidiũ sentiũt. Canini et dẽtes q distinguũt duplices ab acutis dicunt̃. & Caninũ prãdiũ vocat̃ abstemiũ: in quo nihil vini potat̃: qm̃ Canis vinũ nõ bibit. Itẽ a canis Canari⁹: vñ Canarii dicti sũt gẽtes circa Athlantẽ Africę montẽ habitãtes: q̃ vict⁹ eĩ⁹ aĩalis iis pmiscũ⁹ fit et viscera feraꝝ diuidũt. & Canaria lapa gen⁹ Lapæ exiguæ: q̃ canib⁹ adhæret: nã quę aliquãto maior est Philãtropos appellat̃: q̃ vestib⁹ hoim adhærẽs eos amare videat̃: eadẽ vocat̃ Aparine. Tertiũ vero gen⁹ maximũ Personata noĩat̃: nascit̃ iuxta riuos & flumina. Græci enĩ ἀρκτῖῶν noĩant. Folia habet ampliora Cucurbitis: et hirsutiora: nigrioraq;/& crassiora: hac ppter amplitudinẽ foliorũ vti vetes solebãt ad psonatos faciẽdos. Propterea psonata dicta est q̃ psona sit facies cõficta: vt alibi latiꝰ disserem⁹. Graeci quoq; eã simili noĩe vocãt πρόσωπεῖῶν. Galen⁹: ἀρκτῖῶν ὀλῆκᾶῖ πρόσωπῖ τῖλᾶ. κᾶλοῖσιν· ὃν τᾶφῦλλᾶ τοῖσ τῆσ κολοκῦνθῦσ εοθῖν ὁμοῖο τᾶ τᾶ πλῦν ὀσὸν μῖζῶτε κᾶῖ σκλῆρὸ τᾶ τᾶ. Arctiũ inqt qd et psonatã vocãt ẽ: cui⁹ folia Cucurbitæ simillima sũt: nisi q̃ maiora sũt & duriora. Quippe ὠρόσωπον græce psonã significat. vñ Prosopopeia appellata est figura: cũ psona aliq̃ fingit̃: vt puta cũ ĩanimatũ loquit̃ ad aĩatũ. Ouidi. Q̃ uimõ nasonis fueram⁹ qnque libelli. Tres sum⁹: vel q̃ aĩatũ ad ĩanimatũ. Horat. Q̃d amplius o mare: o terra ardeo. Prosopis ĩsula est in Delta Nili: in qua est Atrabechis oppidũ: vt testat̃ Herodot⁹. Itẽ a canis Anticanis: de quo iferius dicem⁹: q̃ græce Procyon noĩat̃. Cice. Anticanẽ procyon grato q̃ nomĩe fertur. Item Caniculus diminutiuũ hoc est paruus canis. Cui⁹ fœmininũ est Canicula. A quo Canicularis adiectiuũ. Canis sydus est leporẽ fugientẽ: sequẽs: posteriorib⁹ pedib⁹ diuidit̃ ab hyemali circulo: pedẽ dextrũ Orionis pene suo capite contingẽs: occidẽs oriẽte Sagittario exoriẽs cũ Cãcro habet in lingua stellã vnã: q̃ pprie appellat̃ Canis magna qdẽ et splendida: in capite autẽ alterã: quã nõnulli Sirion appellãt. Sirius stella est in medio Cẽtro cæli ad quã cũ sol puenerit: duplicat̃ æstus: & nimio calore languẽt mortaliũ corpora: latine Canicula dicit̃. A qua Caniculares dies vocati. Sirius aliq̃ñ pro æstate ponit̃ vt Bruma p hyeme. Papinius. Hic Siri⁹ alget Bruma tepet. Dicitur ἀπὸ τοῦ σεῖρᾶῖνῶ: qd est arefacio/ex sicco: qa tũ maxima siccitas est: amnib⁹/ac fontibus deficiẽtibus: vel ἀῶῦ τοῦ σᾶῖρῶ mutatiõe: ᾶ: litteræ in ῖ: σᾶῖρεῖν enĩ Hiare est: qd per æstũ p̃cipue canes faciũt quo tempore plærunq; in rabiẽ conuertunt̃. Canẽ hunc dicũt ab Ioue olim Europæ custodẽ datum ad Minoa puenisse: hũc Procrin Cephali vxorem: cum fo.e in ægritudinẽ incidisset sana asse: et pro eo beneficio carnem dono accepisse

Idem Aelianus

Herodot⁹.

Catulus. Canis Catellus. Catella. Catulinus Catularia porta. Catulito. Catulitio. Catulus Canis Catifons. Catulaster Mofa in Aster. Oleaster. Pinaster. Mentastrum Siliquastrum. Filiaster. Parasitaster Antoniaster. Fuluiaster Philosophaster. Filiastra. Surdaster Recaluaster Pullastra Pullaster Catulaster Canis Latro Latratus. Baubarus Baubare Caninus. Lytta Caninidentes Caninum pranum. Canartus. Canarij. Canaria lapa. Philãtropos Aparine Personata. Arction

Galenus

Ouidius Horatius. Herodot⁹. Cicero.

Prosopopeia. Prosopis Atrabechis. Anticanis Procyon. Caniculus Canicula. Canicularis Sorion. Sirius. Caniculares dies. Bruma

Aureliu⁹. Plynius.

Plynius.

Idem

Aristote. Plynius

Idem

Papiniu⁹

Canis fabula

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

Orionis fabula

Hesio.

Aristoni.

Pindaro.

Ouidius.

Idem

Lucanus.

Halli.

Horatius.

Virgilius

Catena.
Catenula.
Cateno
Concateno.
Canatim
Suatim
Bouatim.
Canis
Canicula.
Musio
Mus
Sorex

Columella

Plynius.

Theophrastus.

Plautus.

Mus araneus.
Mustela.
Musculus
Murinus.
Murinus sanguis.
Murina caro.
Muscerda
Muscipula
Muricidus
Murgiso.
Murginari.
Soriceus.
Soricinus.
Soricini dētes
Glis
Semperuiuum herba. Aizon
Buphtalmon.
Zoophtalmon.
Errogenneton
Hypogeson.
Ambrosia
Amerumnon
Eritheles
Tritheles
Chrysotheles
Isoetes
Sedum
Oculus
Digitellus.
Ambrosia

Botrys
Artemisia
Parthenis.
Artemis
Aita
Vitula dea
Vitulor
Vitulantes.
Vitulatio.
Viuere
Vitula
Vitulus
Lasciuia
Vitulus piscis.
phoce pellū otra
fulgura valet
Phoca piscis.
Phocis regio.
Delphi oppidū
Apollinis tem plum.
Phocides
Phocees.
Phocion.
Vitula
Vitellus
Ouum
Cenchris.
Tinunculus
Adriane galline.
Incubari oua.
Excludere oua
Vrinum ouum
Irritum ouum
Hypenemium.
Zephirium.
Cynosura.
Vipera

Plynius.
Donatus
Terenti⁹
Martial.
Juuena.
Augustus
Virgilius.
Herodot⁹.
Phociōis Responsio
Virgilius
Hor. Flac.
Aristote.
Terenti⁹.
Tyberius
Terenti⁹.
Vix retraxi filiū ab

Vir. Vibex Vinco Victor. Victrix Victoria. Vice. Vicander Vicanor. Vicarchus. Vicolaus. Vicomachus Vicomedes. Vicophanes Vicostrata. Vticiteria. Olympionices Vicoriatus Vctricia. Vltricia. Victoriosus Victurius Vctima Vctimarius. Deuinco. Conuinco Inuictus. Peruicax Peruicacia. Peruicacior peruicacissim⁹ Peruicaciter. Peruicacius: peruicacissime. Vincio. Deuincio. Conuincio. Vincula Vincla. Vinctus. Vitile Vitte Tenie Vitex Agnus. Lygus Tesmophoria. Cerealia Ceres Eleusius Triptolemus. Eleusiũ oppidũ tesmophoria Greca salix. Amerina. Viminea. Helix Vitellia. Gallica salix Sabina salix Frugipdasalix Vimen. Vimineum. Vasa vimines. Viminalis colⁿ Viminalia. Vlca Peruica Camedaphne Vitra Tenia Vietus Vieo. Viete Virge Vietores. Viniolus. Vetus Verulus. Vetustus. Vetustas. Veruste Vereranus. Veruste sco

amore ancillæ. Aliqñ tñ ad tẽpus referr̃. Virgil. Et quos sidonia vix vrbe reuelli: vix idest nuper. Idem. Vix e cõspectu sicilæ telluris in altũ Vela dabãt læti. Vix idest mox. Idẽ a vi Vibex quod vi fiat. Græci ὑπωπιόν καὶ ἔκχυμωσιν vocãt. Sũt aũt Vibices plagæ verborũ in corpore hũano. Cato. Vbi societas/ vbi fides maiorũ: insignitas iniuriarũ plagæ/ verbera/ vibices/ vis/ dolores/ atq; carnificinæ p dedecus/ ac maximã contumeliã. Itẽ a vi Vinco q̃si vim facio: ppria enĩ Vincere supare est. Virgil. vbi aera vincere sũmũ. Arboris haud vllæ iactu potuere sagittæ. Cæsar/ Veni/ vidi/ vici. Quandoq; tñ per metaphorã p exp̃mere ponit̃ quasi difficultatẽ rei dicẽdo supare. Virg. Nec sũ animi dubi⁹ verbis ea vincere magnũ q̃ fit. Interdũ p animi cõpotẽ fieri. Idem Illi victor ego: et tyrio cõspect⁹ in ostro. Ab hoc Victor/ Victrix/ Victoria: q̃ græce νίκη: hoc est Nice dr̃: a quo ppria noĩa Nicãder q̃si victor vir. & Nicanor siliter qd fuit Seleuci Macedoniæ regis cognomẽ. & Nicarchus q̃si victor ꝓceps. & Nicolaus victor popli: qd nomen cõuenire nobis aduersus Sentiatiũ nr̃orũ popellũ nuper apte demõstrauim⁹. & Nicomachus victor pugnæ. Fuit ĩ noĩe Aristotelis philosophi fili⁹: ad quẽ de moribus scripsit. & Nicomedes rex Bityniæ. & Nicophanes pictoris nomẽ: q̃si victor illustris. & Nicostrata: q̃si victori⁹ exercit⁹. Itẽ Niciteria Torques: q donari ludorũ victorib⁹ solebãt. Iuuena. Et ceromatico fert Niciteria collo. & Olympionices Olympiæ victor. Itẽ a victoria Victoriatus: gen⁹ nũmi: de quo supra dixim⁹. & Victrix in plurali nũero Victricia: sicut ab vltrix Vltricia/ & Victoriosus: vincere assuet⁹. & Victurus victoria potitur⁹. Salust. Pyrrhus ne an. M. Curius p̃lio victur⁹ esset. & Victima: q a post victoriã imolabat̃. & dextra victrice imolet̃. Ouidi⁹. Victima q̃ dextra cecidit victrice vocat̃: q̃uis alii dicãt: qd ictu pcussa concidebat: vel qd vincta ad aras ducebat̃. a Victima fit adiectiuũ Victimar⁹. vñ Victimarii negociatores dicebant̃: q victimas emebãt: vt vẽderẽt. Plyn. vnde Victumarii negociatores vili mãcipio. A vinco cõposita fiũt Deuinco: & Cõuinco ciusdẽ cũ suo simplici significatiõis: & a victus fit Inuict⁹: ĩ est fortis/ et q vinci nõ pot. Martial. O dulce Inuicti pncipis ingeniũ. Itẽ a vinco Peruicax: hoc est durus: cõtẽtiosus: nulli cædẽs: q̃si puincere semp volẽs. A quo Peruicacia/ durities/ obstinatio animi/ cõtentio ptinax. Itẽ Peruicacior/ Peruicacissim⁹/ Peruicaciter/ Peruicacius Peruicacissime. Itẽ a vi Vincio deducit̃: qd est ligo: q̃si vim inuicio. A quo Deuincio/ & Cõuincio eiusdẽ significatiõis. Virg. Purpureoq; alte suras vincere coturno. Cice. Maxima mecũ familiaritate deuinct⁹. Hic vincla: et p syncopen Vincla dicunt̃ ligamina: & p metaphorã carcer: in quo noxii vincti seruant̃: & vincti captiui. vñ Vinct⁹ aliqñ p suo accipit̃. Seneca. Qui vn⁹ erat e victis Cæsaris: mox libertate donat⁹ est. Itẽ Vitile qcqd ad vinciẽdũ aptũ est. Plyn. Nõ multũ a salice vitiliũ vsu distat. & Vittæ ligamẽta capitis: q̃ græce Tæniæ dicunt̃ q̃uis ꝓprie Tæniæ vittarũ extrema dicant̃. Virgil. Fit longe tænia vittæ. Ponit̃ tñ aliqñ ꝓpter filitudinẽ pro fractarũ filiciũ reliqis: q̃ rupto Isthmo sub aquis remãsẽrũt: qd ii filices q̃si vittæ quædã tenues videant̃. Plyn⁹. Nec pfunda altitudo miraculũ minuit. Frequẽtes q̃ppe tæniæ cãdicãt (vadi carinas territãt. Strabo. ἔστι δὲ τὸ τῆς ἀνδρωπήσεως τὴν λίβυν. Itẽ Vitex salicis gen⁹: ex quo vasa viminea fiũt: odore p̃stãs. Duo gña ei⁹: maior in arbore salicis mõ assurgit. Græci ἀγνὸν: ĩ est agnũ vocãt: qd significat castũ: qm̃ matrone in thesmophoriis Athenieñsiũ castitatẽ custodiẽtes iis foliis cubitus sibi sternũt. Minor ramosa est: foliis cãdidioribꝰ lanuginosis. A græcis dr̃ λύγος: hoc est Lygus Prima albũ florẽ mittit cũ purpureo: q̃ et cãdida vocat̃: nigra est q̃ tñ purpureũ mittit: nascunt̃ in palustrib⁹ cãpis. Semẽ potũ vini quẽdã saporẽ habet: caput tẽtant vini mõ odor et similis est. Thesmophoria erãt sacra Cæreris q̃ nos Cere alia dicim⁹. Cæres Saturni: atq; opis filia fuit: genuit ex Ioue Proserpinã: q̃ a Plutone clam rapta fuit. Eam cũ per orbẽ quæreret: ad Eleusiũ regẽ puenit: cui⁹ filiũ Triptolemũ tũc genũtũ p nutricẽ aluit. Proinde Eleusiũ interfecit. Triptolemo regnũ tradidit: & currũ draconib⁹ vinctũ: ꝓterea fruges toto orbe propagãdas. Triptolem⁹ oppidũ cõdidit: qd ex patris sui noĩe vocauit Eleusiũ. Cæreri sacra prim⁹ instituit: q̃ Thesmophoria græci nũcupauere: ĩ est legifera: qd Cæres legifera dicat̃. Græci θεσμοθέτην legislatorẽ appellãt: & θεσμοφόρον legiferũ. Sũt etiã alia salicũ genera. Est rubẽs salix: q̃ Græca dr̃. Est cãdida: q̃ Amerina paulo fragilior: ideoq; solido ligans nexu. Est nigra: q̃ appellat̃ Viminea: qd vtilior sit viminibus. Est breuissima: quã vocãt Helicẽ. Viminea etiã purpurea vocãt græcã Vitellinã Helicẽ Gallicã. A merinã etiã quidã sabina noĩant Salicẽ. Homerus. ὁλεσικάρπον: hoc est Frugiperdã vocauit: qm̃ ocissime amittit semen anteq̃ oĩno maturitatẽ sentiat: q̃uis aliqui ob id dictã Frugiperdã interp̃tant̃: qm̃ semen salicis mulieri sterilitatis medicamentũ esse cõstat. Item Vimen q̃si vincimen om̃e virgultũ molle: et ad ligandũ aptũ. Columella. Nec refert cuius generis Vimen seras: dũ sit lẽtissimũ. Plyn. Et aliæ arbores virgas sequaces hñt ad iũcturas lẽtitiæ: aliæ ꝓtenues viminib⁹ texendis speccabili subtilitate. Fiũt aũt vimina ex populoꝝ virgis/ & vlmi/ & sãgineorũ fruticũ/ & betulæ. Itẽ ex arũdine fissa: arundinũ foliis/ & vitæ ipsa/ et rubis: si aculei recidant̃: et corilo intorta: vt mirum sit contuso alicui ligno: maiores ad ligandũ vires esse q̃ itegro. Principat⁹ autẽ ad vimina faciẽda est salici. A vimine Vimineũ dicit̃: qd ex vimine est. vñ vasa viminea dicim⁹. & Viminalis collis: qd in viminũ silua fiũt. & Viminalia q̃cãq; ad ligandũ ptinẽt. Plyn. Hæc est viminaliũ cultura. Itẽ a vincio Vinca Peruinca. herba vulgo nota: q̃ in longũ crescit: obuia q̃q; vinciẽs: ac puinciẽs: folia habet Lauro similia: ideoq; Chamedaphne: hoc est parua Laur⁹ appellat̃: florẽ facit violæ simile: coronamẽtis adhibet̃. Item Vitta ĩ est fasciola: q̃ crines ligant̃: Tænia dicit̃. Quidã tñ volunt Tænias vittarũ extremitates esse: vt q̃ ab infulis pẽdent. Virg. Fit longe Tænia vittæ. Sed ꝓprie Tænia fascia est. vñ et lapides sub aquis albicãtes in longũ porrectos Tænias vocam⁹ a fasciarũ similitudine. Plyn. Frequẽtes quippe tæniæ candicãtis vadi carinas territãt. Itẽ a vi Vietus: hoc est mollis/ lãguidus: sine vi: seu naturalib⁹ viribus priuatus. & Viere veteres vincire dicebãt. & Vietæ virgæ dicunt̃ molles: atq; flexibiles. & Vietores: q vasa vinaria religãt: stipantq;. & Viniolus: q se molliter/ & effœminatæ gerit. Vet⁹ etiã dict⁹ est: q̃si viet⁹: ĩ est sine vi. Ætas enĩ debilitat vires. Ab ĩ fit Vetul⁹ diminutiuũ: & Vetust⁹ ciusdẽ significatiõis. & Vetustas ãtiqtas. & Vetuste antiq̃: & veteran⁹ mõ vet⁹. vñ Veterana mãcipia dicunt̃: q̃ a nouitiis distiguũtur: mõ is q aliqñ honeste militauit: & iã est a militia absolut⁹. & Vetustesco vet⁹ fio: capit̃q; frequẽ-

Virgilius Idem. Cato. Virgil⁹. Cæsar Virgilius Idem. Nichoma. Salustius Ouidius Plynius. Martial. Idem. Lucil. Virgilius Cicero. Seneca Plynius. Virgilius Plynius. Strabo. Plynius. Virgilius Plynius. Plynius. Plynius. Virgilius Cicero. Cato Terenti⁹. Plynius. Ouidius. Varro. Pompo. Virgilius Vlpia. Cicero. Caius. Vlpia. Cicero Celsus. Quintil. Varro. Plautus. Plynius. Virgilius Curtius. Terenti⁹. Virgilius Cicero. veterasco. Inuetero. Inueteroꝛ. Inueteratus veteratoꝛ. veternum veternosus. Hydropicus. veterina. veterinarius. veto. vireo. viresco. Euiresco. viresceno. viride. viridans. viridanter. viroꝛ viriditas. viridarium. vireta virga. virgula. virgata. virgulata. virgultum. virgindemia. viriatus. vertium. virgo. Vulter. virginitas virgineus virginalis virguncula. Vulterculꝛ. Vulieb⁹is. Vulteb⁹itas. Vulteb⁹iter. Vulterosus. Vulterositas. Vulterosꝛ vbus. Vulieb⁹ia. Virilis. vigeo. vigoꝛ. vigorosus. vigil. Peruigil. vigilo. vigiles. Excubitores. Præfectus vigilum. Vigilia. Vigilie. Excubie. Vigilare. Inuigilare. Peruigilo. Peruigilium. Euigilo. Vigilantes Vigilantia. Vigilantioꝛ. Vigilãtissim⁹. Vigilanter. Vigilantius Vigilantissime Vir. Semiuir. Euiratus. Vtro. Virtus. Virtus quid. Virt⁹ pollitica Virt⁹ purgatoria. Virtus animi purgari. Virt⁹ exemplaria.

tius in bonã partẽ. Veterasco vero in malã. Cice. Cũ enĩ nobilitas nihil aliud sit q̃ cognita virtus: qs in eo quẽ veterascere videat ad gloriã gñis antiqtatẽ desideret. & Inuetero: hoc est antiquũ reddo. & Inueteror veterasco. Vñ Inueterati dicũtur: q in malis cõsenuerũt. & Veterator calidus a multani rer̃ gerẽdarũ vetustate. vñ Veterator seruus dr̃ versut⁹: q a nouitio distinguit̃. & Veternũ morb⁹ ppetuũ somnũ inducẽs: q a græcis κῶμα dr̃ qa hic morbus pigros hoies facit: et oĩno ad negocia inutiles: torpẽtesq; quẽadmodũ senect⁹: et ideo aliqñ veternũ ꝓpigritia/ & segnitie ponit̃. Virg. Nec torpere graui passus sua regna veterno. Aliqñ p nimia dormitione etiã naturali. Ply. Primis dieb⁹ bis septenis tã graui sõno vrsi p̃mutur: vt ne vulneribus quidẽ excitari queant. Tũc mirũ imodũ vetemo pinguescũt. Quidã falso putãt Veternosũ esse Hydropicũ: q a Cato sic scribit. Veternosus cũ plurimũ bibit: tũc maxime sint. Nã et hic de quo loqmur morb⁹ iducit maximã sitim. Terẽt. Ideo eunuchũ veternosũ appellat: qa segnis est: torpẽsq; semp q̃si veternũ patiat̃. Veterina v̀o nõ a vetustate: sed a vehẽdo dicunt̃. Veterina enĩ aĩalia dicunt̃ quæcũq; vehere qd possũt. Plyn. vngulæ veterino trũ generi renascũtur. Opili⁹. Veterinã bestiã dictã putãt q̃si vẽterinã. a vẽtre qd ad ventrẽ on⁹ religatũ gerat. A veterinis Veterinari⁹: significatq; eũ q veterinorũ curã gerit et veterina ducit. Columella. Nã et Arator reperit̃ aliqs bonus: et optim⁹ fossor: aut fœnisector: nec min⁹ arborator: et vinitor: tũ etiã veterinar⁹ et ꝓbus pastor. Itẽ a vi Veto fit: qd est ꝓhibeo: et q̃si vim ne qd fiat adhibeo. Vetare enĩ ꝓprie cõtrariũ est ei⁹ qd dicim⁹ iperare. Ouidi⁹. Nitimur in vetitũ semp: cupimusq; negata. Itẽ a vi Vireo: et Viresco: qbus vsi sunt veteres: p maiorũ viriũ fio. Itẽ ꝓ viride fio: nã q̃ viridiora fiũt: maiorẽ vim hñt. vñ Euiresco fit: qd significat viriditatẽ amitto. Varro. Atq; ex sãguinib⁹ dolore euirescat color: Ab his fiũt Viresces/ Viride/ Viridãs/ Viridãter/ Viror/ & Viriditas notæ significatiõis. & Viridariũ locus in quo sũt herbæ et plantæ virẽtes. & Vireta loca viriditate plena. Item a vi Virga: qd vim gerat ligãdo: verberãdoue. A quo Virgula diminutiuũ: qd modo paruã virgã significat: modo lineã. vñ Virgatã seu Virgulatã vestẽ dicim⁹: lineis qbusdã q̃si virgis distinctã. & Virgultũ multitudo v̀garũ pullulãtiũ. & Virgindemia collectio virgarũ ob verbera: aut ad aliqd vinciẽdũ. Varro. Quid tristiorẽ video te esse? an ideo qa scapulæ metuũt virgindemiã. Itẽ a vi Viriat⁹: ĩ est magnarũ viriũ. Lucilli⁹. Cõtra flagitiũ nescire bello vinci a barbaro viriato Hannibale. Vertiũ quoq; vetes magnarũ viriũ dixerũt. Põpon⁹. Homo i currẽdo vertius q cũ Atalãta contẽdat. Itẽ Virgo a viridiori: ĩ est validiori ætate appellata est. Virgi. de Pasiphæ q̃ triũ filiarũ mater erat. Ah virgo infœlix: q̃ te demẽtia cœpit. Nũc tñ hoc nomẽ cõis generis est: et tã marẽ q̃ fœminã significat rei venereæ expertẽ: sicut Mulier a mollitie dr̃: q̃ amplⁿ virgo nõ est. Vlpianus. Q d si ego me virginẽ emere putar ẽ: cũ esset mulier: emptio nõ valebit. Cice. Obiurgãtib⁹ qd sexagenarius Popiliã virginẽ duxisset: cras mulier erit inqt. Mulieris quoq; appellatione vt Caius Iuriscõsult⁹ inqt. Etiã virgo viri potest cõtinet̃. Vlpian⁹: vno i loco vtroq; significato vsus est. Mulierẽ ita arctã: vt mulier fieri nõ possit: sanã nõ videri cõstat: eandẽ dixit et mulierẽ: et nõ mulierẽ: primũ ꝓ ea: q̃ fœmina est: sẽdm ꝓ ea q̃ est corrupta. Veteres etiã om̃e icorruptũ sub virginis vocabulo appellauerũt. Cice. Philosophia/ casta/ verecũda/ icorrupta/ v̀go. A v̀gine fit Virginitas/ & Virgine⁹: qd est aut fuit virginis. & Virginalis dign⁹ v̀gine. veteres etiã Virgũculam pro parua v̀gine vsurparũt. A mulier v̀o fit Mulierecula: idest parua mulier. & Muliebris modo qd est: aut fuit mulieris: aut muliebre vestimẽtũ: mõ mollis effœminat⁹: vt muliebris vox: muliebris anim⁹. a quo Muliebritas ꝓ Mollitie. & Muliebriter aduerbiũ: hoc est molliter effœminate. Itẽ Mulierosus mulier̃ appetẽs. vñ Mulierositas: cupiditas fœmineæ voluptatis. Cice. Simulq; cæteri morbi: et gloriæ cupiditas & Mulierositas. & Muliero verbũ: qd significat effœmino. Varro. Et rex: et misellus ille pauper amat: habet ignẽ itus acrẽ: hic ephebũ mulierauit: hic ad medica adolescentẽ traxit: hic cubiculũ pudoris prim⁹ polluit. Muliebria ũ in multitudinis nũero mõ pro muliebri natura ponim⁹: sicut virilia ꝓ pudẽdis viri: modo ꝓ mẽstruis. Celsus. Ad muliebriũ fluxũ sedandũ. Aliqñ ꝓ libidine. Quintil. Nobilis adolescẽs a cẽturione muliebria passus. Itẽ a vi Vigeo: q̃si vim ago. Est aũt Vigere validũ: ac robustũ esse. A quo Vigor: hoc est firmitas: robur. & Vigorosus: firm⁹/ robustus. & Vigil: nõ segnis/ nõ torpẽs: q̃les sũt dormiẽtes: sed qui invigore suo est. A quo Peruigil non mõ q assidue vigilat: sed qui diligẽs atq; idustrius est. A quo Vigilo: qd iterdũ significat nõ dormio: iterdũ custodio. vñ Vigiles dicti sũt nocturni custodes: q et Excubitores appellant̃. A quo Præfect⁹ vigilũ: de quo supra dixim⁹. & Vigilia lucubratio. Vñ sacrarũ lr̃arũ scriptores: ꝓ festos dies vigilias appellãt qd vigilare ante diẽ festũ mos est in sacrificiis faciẽdis: et in sacris hymnis cantãdis. In plurali v̀o Vigiliæ: nocturnæ custodiæ: q̃ et Excubiæ dicunt̃: interdũ etiã ipsi custodes. Vigilare etiã aliqñ est studiũ: ac diligẽtiã adhibere. vnde Inuigilare dicim⁹ alicui rei incũbere. & Peruigilare assidue vigilare. Martial. Nã vigilare leue est: Peruigilare graue est. A quo Peruigiliũ ꝓ vigilia seu custodia. Suetoni⁹ de Calicula. Nec alia de causa videt̃ eo die: quo periit: peruigiliũ indixisse q̃ vt initiũ in scænã prodeũdi licẽtia tẽporis auspicaret̃. Euigilare aliqñ expergisci est: aliqñ ad aliqd agendũ excitari. Hinc vigilãtes dicti sũt ꝓspicaces: in dustrii: diligẽtes. & Vigilãtia ꝓspicacia: industria diligẽtia. vnde fit Vigilãtior: et Vigilãtissim⁹: & aduerbia vigilãter: vigilãtius: Vigilãtissime. Itẽ a vi deducitur Vir: q̃ vi: hoc est potẽtia præstet: robustiores enĩ viri sunt: fœminæ molliores. Significat autẽ vir aliqñ sexũ: vt est vir: an mulier. vnde Semiuiri dicunt̃ eunuchi. Itẽ molles: atq; effœmiãti. & Euirati modo eunuchati: ĩ est qbus amputata sũt virilia: mõ lasciũ pditi: atq; effœminati. Varro. Euirauit oes veneri vaga pueros. Plaut⁹. Adolescẽs euirat⁹: ac mollis. Virare etiã veteres vsurparũt ꝓ firmare: fortificare. Aliqñ ætatẽ. Plyn⁹. Q d nõ mõ in puero: siue adolescẽte: sed ẽt in viro admiratiõe dignũ videret̃. Intẽdũ cõiugiũ: vt vni⁹ vxoris vir. Nec solũ de hoib⁹: sed ẽt de brutis dr̃. Virg. vir gregis ipse caper. Intẽdũ fortitudinẽ. Curti⁹. Exurgite inqt aliqñ: si viri estis: atq; arma capescite. Terẽt. Tu ne virũ me aut hoiem deputas adeo esse. Nã si vtrũ vis horũ muliẽr vnũ tibi visus forẽ nisi sic ludibrio tuis factis habit⁹ esse. A viro vtus deriuat̃: q̃ ꝓprie fortitudinẽ significat: siue q̃ viri maxie ꝓprie sit fortitudo: siue q̃ vir fortis dr̃. Virg. Tũc pudor incẽdit vires: & cõscia v̀tus: et tũc diffiniũt̃ pferẽdorũ malorũ fortis: ait̃ inuicta patiẽtia. Q ñ aũt fortitudo cætis oĩb⁹ v̀tutib⁹ excellit: factũ est vt oes

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

recte animi affectiões virtutes appellétur. Sic qcquid vitio cõtrariũ est virtus dr̃. Diffinit̃q: virtus est affectio animi cõstãs: cõueniẽsq: laudabiles efficiẽs eos in qbus est: & ipsa p sese spõte: sepata étvtilitate laudabilis. Siue vtus est habit⁹ animi naturæ mõ ratiõi cõsẽtane⁹. Horat. vtus est vitiũ fugere: & sapiẽtia p̃ma. Lucill⁹. vtus al bini est p̃ciũ psoluere verũ. Virt⁹ est hoi scire id qd q̃q̃ habeat res. Virt⁹ scire hoi vtile qd sit honestũ. Quæ bona: q̃ mala. Itẽ qd inutile turpe ihonestũ. vtus q̃rẽdæ finẽ rei scire modũq̃. Virtus diuitiis p̃ciũ psoluere posse. Hostẽ esse atq; iimicũ hoim: morũq; malorũ. Cõtra defensorẽ hoium: morũq; bonor̃. Hos magnifacere: his bñ velle: his viuere amicũ. Cõmoda p̃terea patriæ sibi p̃ma putare. Deide parẽtũ: tertia iã: postremaq; nr̃a. Virtutũ q̃ttuor gña p̃maria philosophi cõstituerũt. Primæ dicunt̃ polliticæ: Secũdæ purgatoriæ: Tertiæ animi iam purgati: Quartæ exẽplares. Primæ sũt hois curãtis res hũanas. Secũdæ ociosor̃: q a rerũ publicarũ actib⁹ se sequestrãt: & diuinarũ rerũ capaces decreuerũt se a corporis cõtagione purgare: dicunt̃ a qbusdã cõtẽplatiuæ: sicut supiores actiuæ. Tertiæ sũt animi iã purgati: deficcatiq: et ab omĩ mũdi hui⁹ aspergine p̃sl̃æ/puræq; detersi. Quartæ q̃ i ipsa diuina mẽte cõsistũt: a quar̃ exẽplo reliq̃ oẽs p ordinẽ defluũt. A philosophis vocant̃ Ideæ: ἀπὸ τοῦ εἶδος qd spẽm: formãq; significat. A quo Idolũ cũ accẽtu in penultima simulachrũ dr̃: cu⁹ diminutiuũ est Idoliũ: fititer accẽtũ in penultima hñs. Ab idolo fit Idolatra: h̃ est Idolorũ cultor. A quo Idolatria idolor̃: h̃ est simulachror̃ veneratio. Idolothisia imolatio: q̃ fit simulachris: ἰδῶλον vo hoc est Idios, ppnius dr̃. A quo Idiotes: siue Idiota dr̃ indoct⁹/& iutilis: q̃si sibi tãtũmodo: & nõ plurib⁹ vtilis. Lucill⁹. Quidni et tu idẽ illitteratũ me: atq; Idiotã diceres. & Idiographus, ppria alicu⁹ manu script⁹. & Idiographũ Chirographũ: h̃ est pnata scriptura. Idothea, ppriũ nomẽ est fic eni appellata fuit Proeti regis Argiuorũ filia. Idomene⁹ Deucalionis fili⁹ fuit. Cretensiũ rex q i expeditione græcor̃ aduersus Troianos strẽnue militauit. Hũc Cretẽses q̃si deũ coluere: postea tñ ex insula expulerũt. Qui cũ in Italiã venisset. Petiliã vrbẽ sup Salẽtinũ montẽ Calabriæ cõdidit: & Licti⁹ dict⁹ est a Licto cretæ oppido: vñ fuerat pulsus. Idumea regio Syriæ est a Meridie Arabiã habẽs. A Septẽtrione Phœniciã: in q̃ est vrbs Idume finitima Phœniciæ palmis abũdans. Lucanus. Et arbusto palmarũ diues Idume. Virg. Prim⁹ Idumæas referã tibi Mãtua palmas. Virt⁹ etiã a poetis aliqñ p ope: atq; auxilio capit̃. Plau. Deũ vtute eũdẽ hospitio accipiã. Aliqñ, p merito. Quæ iproba est iners: p̃ciũ ei, p vtute vt veniat. Græce aũt vtus ἀρετὴ dr̃. Vñ Philaret⁹, ppriũ viri nomẽ: h̃ est amator vtutis. & Arete nomẽ mulieris: fuit h̃ noie vxor Alcynoi regis Pheacũ & Arethusa: vt qdã putãt vgo venatrix Dianæ comes. Virg. Et tãdẽ positis velox arethusa sagittis. Ab hac Arethusa etiã fons appellatus est apud Syracusas: in quo reddunt̃ iacta in Alpheũ q p Olympiã fluens Peloponesiaco littori ifundit̃: ita qdã amnes veluti odio maris amnes subeunt. Vñ et Syracusæ Arethusides dictæ. Ouidi⁹. Vtq; Syracusas Arethusides abstulit armis. Claudi⁹. Fuit et arethusi⁹ fõs Smyrnæ: terti⁹ in Calchidia: q̃rt⁹ in Itaca. Arethous rex fuit in Arna vrbe Boetiæ. Itẽ a vir Virilis: h̃ est fortis magnanim⁹. A quo aduerbiũ Viriliter. & Virilitas nomẽ. & Viritim: de quo supra diximus. vñ Viritanus ager dicebatur: q viritim pop̃o diuidebat̃. & Virago mulier fortis: q viro filis fit: & virilia opera faciat. & Virgil⁹, ppriũ nomen. & Virbius Hippolyt⁹. Hic Thesei & Hippolytæ Amazonis fili⁹ fuit: q dũ cælibẽ ducẽs vitã: sese venatu exerceret: & cõstanti aio sperneret mulieres, a Phedra nouerca absẽte patre amatus est: cu⁹ turpi desiderio: cũ obtẽperare noluisset: redeũte patre adulterii ei crimẽ nouerca obiecit. Quãobrẽ Theseus in furorẽ vsus de filii nece cogitauit. Qd metuẽs Hyppolit⁹ cõsẽso curru fugã arripuit. Verũ dũ phocæ: q̃ tũ forte in litt⁹ exierãt equor̃: ac rotarũ strepitu pterrite sese in mare repẽte p̃cipitasset: exterriti equi currũ cõtẽptis habenis p scopulos ac saxa traxere tãto ipetu: vt cõpagib⁹ dissolutis infœlicẽ iuuenẽ loris iplicitũ discerpserint. Hũc postea Esculap⁹ reuocauit ab iferis: & pstinæ icolumitati restituit. Hippolyt⁹ vo ne rursus prĩs irã expiret̃: relicta Actica tra in Italiã venit. Haud lõge ab eo loco: vbi postea Roma cõdita est: & mutato noie se Virbiũ iussit appellari: q vir bis fuisset. Primo anteq ab eq̃s discerpere̊t̃. Deide postq̃ bñficio Esculapii i vitã est reuocat⁹. ibi oppidũ cõstruxit: qd a noie acceptæ coniugis vocauit Ariciã. Hippolyt⁹ aũt dict⁹ est ἀπὸ τοῦ ἵππου τῶν: qd est equ⁹: & λύω: dissoluo. Nã vt Plato scribit in eo libro: q Cratilus inscribit̃: h̃ nomẽ: et alia cõplura haud quaq̃ va fuerũt: sed cõficta sunt a poetis: & simul cũ fabulis iitiũ habuerũt. Sũt q tradãt Hippolytũ a Diana dilectũ fuisse: et ob id cælibẽ egisse vitã: hãc deã cũ amatorẽ suũ pdidisset: p̃stãtissimũ medicũ Esculapiũ curãdo iuueni aduocasse: eũq; sanatũ: secretis recõdidisse sedibus. & Nymphæ Aegeriæ: memoriq; solũ religasse: vbi et filuis Italis ignobilis æuũ exigeret: versoq; ibi noie Virbi⁹ esset. Alii Esculapiũ tradũt nõ hũc: sed Glaucũ Minois filiũ ad vitã reuocasse: ppt̃ qd pctrñ Iouẽ domũ ei⁹ fulmĩe incẽdisse: ipm vo, ppt̃ artificii excellẽtiã cũ Apolline patre ei⁹ iter sydera anguẽ tenentẽ collocasse. Causã vo cur anguẽ tenere dicat̃ hãc tradunt. Cũ de Glauco suscitãdo cogitaret: venisse ante eũ anguẽ: et baculũ quẽ manu gestabat: arrepsisse: q̃propt̃ ira pcitũ: baculo fugiẽtẽ sæpi⁹ pcussisse: tandẽq; iterfecisse. venisse mox eodẽ aliũ anguẽ: herbã ore ferentẽ: & in caput defũcti posuisse: quo facto mox vtrũq; fugã corripuisse. Sic eã herbã ostensã fuisse: Esculapio: & hac Hippolytũ: siue vt alii volũt Glaucũ ab iferis suscitasse. Itaq; anguẽ in Esculapii tutela: et iter astra cõstitutũ fuisse. Ex q̃ cõsuetudine deriuatũ est: vt reliq medici anguib⁹ vtẽrẽtur. Esculap⁹ ipse anguẽ tenẽs ab astrologis Ophiuchus: hoc est serpẽtan⁹ dr̃. Nã græce ὄφις serpens vocat̃. A quo Ophiusa i sula: q̃ latine Colubraria dr̃. & Ophites lapis: de quo iferi⁹ dicem⁹. & Ophigenæ gen⁹ hoim in Hellespõto: quos Crater pgamen⁹ serpẽtũ ictus scripsit cõtactu solitos leuare: et manu ipõsita venena extrahere corporib⁹. & Varro paucos esse ibi affirmauit: quor̃ saliuæ cõtra ictus serpentũ mederent̃. Quẽadmodũ in Africa gens Psyllor̃ fuit: a Psyllo rege dicta: cu⁹ sepulchrũ in parte Syrtiũ maior̃ fuit: hor̃ corpori ingenitũ vir⁹ erat exitiale serpẽtib⁹: et cu⁹ odore sopiebant̃. Solebãt autẽ liberos genitos obiicere sæuissimis ear̃: et ita pudicitiã coniugũ expiri: serpẽtibus eos q adulterino sãguine nati forent mĩme, pfugiẽtibus. Hæc gens, ppe ad iternitionẽ sublatã a Nasamonib⁹ fuit. Gen⁹ tñ in paucis: qui vel bello aufugerãt: aut abfuerãt remãsit. Simile his Marsor̃ genus in Italia fuit: quos a Circes filio ortos putabant: ideoq; inesse vim naturalẽ cõtra serpẽtes. Quin et oibus hoibus inesse cõtra serpẽtes venenũ existimãt

Uirtutuz quatuor genera.
Idea.
Idolum.
Idolium.
Idolatra.
Idolatria
Idolothysia.
Idios
Idiotes.
Idiota.
Idiographus.
Chirographũ.
Idothea.
Idomeneus.
Petilia.
Lictus.
Lictus.
Idumes.
Idume.
Philaretus
Arete.
Arethusa
Arethusius.
Arethous
Uirilis.
Uiriliter.
Uiritas.
Uiritim.
Uiritanus.
Uirago
Uirgilius.
Uirbius.
Hippolitus

Aricia.

Aegeria.

Ophiuchus
Ophis.
Ophiusa.
Colubaria
Ophites.
Ophigenee.
Psylli.

Marsi.

ferũtq; ictos saliua veluti feruẽtis aquæ contactu fugere: qd si in fauces saliua penetrauerit etiã mori: p̃sertim humano ieiuno ore. Itẽ ab Ophis Ophiophagi: q serpẽtib⁹ vescunt̃. Tenet aũt anguẽ Ophiuchus manib⁹ humeri et⁹ ab æstiuo circulo diuidũtur. Ipso aũt genuũ fine ab æquoctiali circulo terminat̃ pede sinistro oculos p̃mens, dextro aũt scorpioni inixus. Anguis aũt q ab eo tenet̃: ppe extremo ore coronã cõtingit: mediũ p̃cingẽs Ophiuchũ: a cauda breuior q̃ supiori corpore q̃ man⁹ sinistra ipsi⁹ signi figurat̃: ita tñ vt extrema cauda circulũ æquinoctialẽ cũ aqlæ cauda iungat. Occidẽs ex ortu geminor̃ Cancri et Leonis puenit ad terrã. Exoriẽs aũt cũ Scorpione et Sagittario apparet: habet in capite stellã vnã: in vtroq; humero singulas: in sinistra manu tres: in dextra manu q̃ttuor: in lũbis duas: in vtroq; genu singulas: in dextro crure vnam: in vtroq; pede singulas sed clariorẽ in dextro. Anguis autẽ habet in sũmo capite duas: sub capite tres: vno loco oẽs. Ad manũ ipsi⁹ Ochiuchi sinistrã duas: sed q̃ maxime ad corpus ei⁹ accedit clarior est: et in dorso anguis: ad ipam corporis cõtũctionẽ qnque: et in p̃ma curuatura caudæ q̃ttuor: in scda vsus caput sex. Ali⁹ quoq; Virbius Hippolyti: & Ariciæ filius fuit: q cũ deleto Ilio Aeneas in Italiã venisset: missus est a patre in subsidiũ Turni. Virg. Ibat et Hippolytiples pulcherrima bello. Virbius Insignẽ quẽ mater Aricia misit. Eductũ ægeriæ lucis. Aricia ad decimũ lapidẽ abest ab vrbe. In hac Orestes oraculo monit⁹ simulachrũ scythicæ Diane: qd de Thaurica regione trãstulerat: pusq̃ argos peteret: cõsecrauit. Solebat ad hui⁹ tẽplũ magna populor̃ multitudo cõfluere: ppter qd mendici passim in eo cluio postulãdi grã iacebãt. iuxta nemus erat: qd Aricinũ dicebat̃. Itẽ Aricin⁹ lacus: qd Speculũ Dianæ vocabat̃: in quo nũc quoq; insulæ cũ pceris arborib⁹ mobiles cõspiciunt̃. In h̃ nemore Aegeria Nympha erat. Cũ qua loqui solitũ Numã Romanor̃ regẽ existimarũt: huic sacrificare mos erat prægnãtes: qd eã putabãt facile cõceptũ aluo egerere. Itẽ a viro Leuir mariti frater: q̃si leuusuir: & Viripotẽs. Dicit̃ eni Viripotens vgo: q̃ annos pubertatis excessit: et iã sustinere virũ potest. Itẽ Virus: qd, ppnie significat asperitatẽ odoris in hoie iã adulto: qppe talis odor in puero nõ est: nec añ coitũ mulieris. Plyn. Prodest et ad virus alarũ. Idẽ. Si gnũ est vernis tpibus odoris virus. Ponit̃ tñ p metaphorã. et, p asperitate saporis. Idẽ. A qua marina vetustate virus deponit: nẽdũ amaritudinẽ illã et salsedinẽ. Idẽ. Virus mali medici: h̃ est acor et amaritudo. Idẽ. Stannũ illitũ æreis vasis saporẽ gratiorẽ facit: et cõpescit eruginis vir⁹. Itẽ, p asperitate coloris. Idẽ de sãguie purpuræ Tũ superadditũ decoquit̃ virus. Aliqñ, p genitura: h̃ est humore: q e genitalibus fluit. Equarũ virus a coitu in lychnis accensũ dẽtũ dolori, pdesse existimãt. Idẽ. Virus verminũ e scropha a coitu exceptũ pusq̃ terrã attingat grauitati auriũ, pdest. Nõnunq̃, p vi naturali. Idẽ. De magnete lapide suo loco dicem⁹: cõcordiaq; quã cũ ferro habet. Sola hæc materia virus ab eo lapide accipit. retinetq; in lõgo tpe aliud apprehẽdens fermũ. Itẽ virus, p veneno accipit̃. Virg. Ille malũ virus serpẽtib⁹ addidit atris. A virus fit Virulẽt⁹: h̃ est plen⁹ veneno. & Virosus mõ mali odoris. Idẽ. Virosaq; põtus Castorea. Cõstat eni Castoreũ fœdi: & execrãdi odoris esse: adeo vt p̃gnantes odore ei⁹ eiiciãt fœtũ: mõ mali saporis. Varro. Rãcidã carnẽ apposũt riobis: et virosã. Virosa mulier nõ a virus: sed a vir deducit̃. Dicunt̃ eni mulieres virosæ: q̃ appetẽtes sũt virorũ: sicut mulier osiviri: q appetẽtes sũt mulierũ. Lucill⁹. Vetulã atq virosã vxorẽ cædã potiõ q̃ castrẽ egomet me. A franius. Vigilãs ac solers: sicca: sana/sobria/virosa: nõ sũ/& si sũ nõ desũt mihi: q vltro dent ætas integra est formæ satis. Præterea a vi Vices dictæ: qd nomẽ vetes, p pugnis vsurpabãt. Plau. Vices ei⁹ memorat: et cicatrices denudat. Itẽ, p pœnis: qd vi fiãt. Horat. Vicesq; superbæ: te maneãt ipm. Qm̃ nõ per vicissitudinẽ pugnari solet: factũ est: vt vices, p alternatione capiam⁹. Caretq; hoc nomẽ singulari recto/& vocatiuo. Ab h̃ fit Vicissim aduerbiũ qd, pprie significat p vices: vt vicissim incũbũt oneri: hoc est mõ vn⁹/mõ alius incũbit oneri. Capit̃ tñ aliqñ, pscdo loco: siue e diuerso. Cice. Sed ego admiratiõe quadã vtutis ei⁹: ille vicissim opinione fortasse nõnulla: quã de moribus meis habebat: me dilexit. Itẽ Vicissatim eiusdẽ significatiõis. Neu⁹ Vicissatim voluivictoriã. & Vicissitudo alternatio. Terẽt. Oium rerũ vicissitudo est. Veteres, p vicissitudine Vicissitatẽ dixere. Acti⁹. Vicissitatẽq; iputãdi tradit. Itẽ Vicari⁹ q vicẽ alicu⁹ gerit. Liu⁹. Hunc ego institutũ disciplina mea vicariũ, p me Reipub. do dicoq;. Quintil. Vicariã ei operã ipendi. Interdũ Vicẽ, p loco ponim⁹. Horat. Fungor vice cotis acutũ Reddere q̃ ferrũ valet exors ipsa secãdi. Vñ Inuicẽ aliqñ, pscdo loco accipim⁹. Plyn: Habes res vrbanas: inuicẽ rusticas scribe. Proprie tñ Inuicẽ significat alterutrũ mutuo. Quintil. Qui ardẽtissimo amore inuicẽ dilexerunt. Itẽ a vis Vibro deducit̃: qd est moueo: et q̃si vi agito. Virg. Sibila lambebãt linguis vibrãtib⁹ ora. Hinc Vibratio excussio: agitatio. & Vibrisse pili in narib⁹ hoium dicti: q iis euulsis caput vibret̃. Vibrare etiã p metaphorã aliqñ accipit̃, p eo qd est vocẽ incãtando crispare. Vis a græco deflectit̃ ἰσ eni dicit̃ potẽtia/robur. Præter hæc a venio (vt quidã existimãt) Ver dicit̃. qd tũ venire incipiũt vgulta: et frondes ac flores arbor̃: atq; herbar̃. Virg. Et nũc oĩs ager: nũc oĩs parturit arbos. Nũc frondẽt siluæ: nũc formosissim⁹ annus. Sũt tñ qui Ver a Viuẽdo: quasi viuer noiatũ velint. Alii a vtendo: q tũ se vtere incipiat tẽpus anni: qppever nouũ anni initiũ est. Diuidũtur eni ver vt cæteræ partes anni in partes tres: nouũ: adultũ: et p̃ceps. Ver sacrũ dicebãt veteres. in quo sacra et ludos faciebãt: quod quidã q̃si religiosum putãt dictũ. Sisenna. Quondã Sabini ferunt̃ vouisse: si res cõmunis melior⁹ locis cõstitisset: se ver sacrũ facturos. Alii q̃si vitabile: & execrandũ: qm̃ Itali magnis periculis adducti vouebãt quæcũq; pximo ve nata essent apud se aĩalia imolaturos. Sed cũ crudele videret̃ pueros/ac puellas innocẽtes iterficere: pductos in adultã ætatẽ velabãt: atq; ita extra fines suos exigebãt. Liuius. Ver sacrũ factũ erat priore anno. M. Portio. & L. Valerio cõsulibus id cũ. P. Licinius põtifex non esse recte factũ collegio p̃mo: deinde ex auctoritate collegii patrib⁹ renũciasset: de integro faciẽdũ arbitratu põtificũ censuerunt: ludosq; magnos q vna voti eẽnt tãta pecunia quãta assolerent faciẽdos. Ver sacrũ videri pecus: qd natũ esset inter kalẽdas Martias: et Idus Maias. P. Cornelio. & T. Sempronio cõsulibus. Sũt qui Ver a græco deriuatũ velint. Græci eni ἔαρ Ver dicunt. vnde Earinus dicit̃ vernus. A ver deducit̃ Vernus sicut ab æstate æstiuus Itẽ Veruactũ: qd est terra vere pissa. Plyn. Quidã vtiq; ab æquoctio verno, pscindi volunt: quodq; vere semel aratũ est: a tẽporis argumẽto Veruactũ vocat̃. Hoc in nouali: atq; requieto necessariũ est. Varro. Multũ inter

Ophiophagi
Ophiuchus.

Uirbius.

Aricia.

Aricinũ nem⁹
Aricinus lac⁹.
Speculũ diane
Aegeria.
Leuir.
Uiripotens.

Plynius.
Idem
Idem
Idem.
Idem

Uirus.

Idem
Idem

Uirgilius
Idem
Varro

Uirulentus.
Virosus.

Uirosa mulier.

Lucillius
Afra.

Uices.

Plautus.
Horatius.

Uicissim.

Cicero.
Terentiũ.
Actius.
Liuius
Quintil.
Horatius.
Plynius.
Quintil.

Uicissatiz
Uicissitudo
Uicissitas
Inuicem.
Uicarius

Uibre.
Uibratio.
Uibrisse.
Uis.
Ver.

Uirgilius

Ver sacrum.

Sisenna.

Liuius

Earinus.
Vernus.

Plynius.
Varro.

Veruactum.

m.ii.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

est in rudi terra: an in ea seras: quæ quotãnis obsita sit. q̃ vocat̃ restibilis: an in Veruacto: quæ iterdũ requiescit. Martia.
Item. Verno: qd est pullulo. Martial. Dũ tibi vernaret tenera lanugine malæ: hoc est pullularet: et pilos emittere inciperet. Interdũ per metaphorã, p cano accipit̃. Plau. Dũ auiculæ vernãt. Q uippe verno tẽpore oia lætari vident̃. Itẽ Vergiliæ: ꝙ earũ ortu ver finẽ facit: vel ꝙ circa æquinoctiũ vernũ sit eaꝝ ortus matutin⁹. Stellæ sũt q̃ & Pliades: & Institor vestis dicunt̃: vt supra ostẽdim⁹. Itẽ Vereor qd significat timeo: qm̃ timẽtes periculã: ea quæ, pximo vere nascerent̃: immolaturos se vouebãt: q̃uis alii Vereor dictũ velint: q̃si valde reor: qa ea q̃ timem⁹: multifacere ac diu cogitare solem⁹. Proprie tũ Vereri libroꝝ est: q̃ honesti gratia mouentur. Timere seruorũ: q̃ id nõ honesti gratia: sed pœnæ formidine faciũt. vñ Reuereri honorare est: qd est timor aliqd agendi qd'rẽpẽdi possit. & Verecũdari: qd est verecũdia teneri. Cice. Alterũ eructantẽ: et q̃si verecundãtẽ incitabat. & Verecũdus, pprie: q verecũdia tenet̃: cuⁿ cõtrariũ est Inuerecũdus. vñ fit Verecũde aduerbiũ: idest cũ pudore. Aliqñ tũ Verecũdus, p audaci: et cõfidente accipit̃. Plau. Sic est: vera ꝓdico: nisi etiã hoc falso dici ĩsimulatur⁹ es: nimis verecũda es. Itẽ Verũ hoc est solidũ: syncerũ: nõ falsũ: qd verno tẽpore Sole Arietẽ ingresso: oia vetenascunt̃: partusq̃ ad maturitatẽ pueniũt. cũ aliis tẽporib⁹ nata sæpe deficiant. Hinc Veritas dicta. & Verifico verbũ. A quo Verificatio/ & Verisimile: qdlicet nõ sit verũ: veri tũ similitudinẽ habet. A quo Verisimilitudo. & Vere aduerbiũ. & Verax q nõ mẽtit̃. A quo Veracitas, p integritate sermonis. & Veridicus: q vera dicit. A quo Veridicẽtia: cõtrariũ mẽdacitatis. Itẽ Verna seru⁹ domi nat⁹: qd hoc tẽpus anni ad generãdũ maxime sit idoneũ: & qa dñi cũ ancillis cõsuetudinẽ habebãt verno tẽpore. Ideo seruos domi natos vernas appellauerunt. Ab hoc Vernacul⁹ fit: dicit̃ autẽ Vernaculũ quicqd domi nostræ nascit̃. vñ Vernaculã linguã dicim⁹ vulgarẽ: q̃ est domi natã. & Vernaculũ morẽ domesticũ. Vernaculũ etiã pro, pprio: et peculiari capim⁹. Plyn. Potissima nobilitas dat̃ vnus peculiarib⁹: atq̃ vernaculis Italiæ. Vernaculi etiã dicunt̃ malis moribꝰ hoies: et lingua proterua: qd vernarũ sĩles sint: qbus ars est adulari: et maledicere. Hinc vetes Vernilitũ, p adulatore posuere. Cecilius. Credo nimis tandẽ hic fit vernilit⁹. & Verniliter scurriliter: siue adulatorie: qm̃ hac arte vti vernæ solebant. Q uidã etiã Vernilitatẽ, p scurrilitate vsurparunt. A verna fit diminutiuũ Vernula. Itẽ a ver Vernatio dicit̃. qd̃ significat coriũ vetus: quo serpẽtes exuũtur: qm̃ id Vere fit Plyn. Lendes tollunt̃ adipe canino: vl'anguib⁹ in cibo sũptis angullarũ modo: aut vernatione: quã exuũt pota. Idẽ. Anguinæ vernationis mẽbrana cũ oleo tedæq̃ resina calefacta aurib⁹, pdest. Eadẽ dicit̃ Senect⁹. Idẽ. Anguinis adeps erugini mixtus: siue eaꝝ senect⁹ exuta: si affricet̃ ruptas oculorũ partes sanat. Itẽ a vere Verto: qa vere ann⁹ incipit verti: cuⁿ freq̃ntatiuũ est Verso. Virg. Gorgona defecto vertẽtẽ lumina collo. Aliqñ tũ ponit̃, p fallo/decipio. Idẽ. Seu versare dolo: seu certe occũbere morti. Nã Verso hui⁹ verbi frequẽtatiuũ est. A quo Versipellis dicit̃: quolibet faciẽ ꝓmutãs hoc est versut⁹: ac dissimulator. Plau. Versipellẽ facit: qm̃ Iubet: et versutus hinc dicit̃: qui aliqñ ponit̃, p perito Plau. Nec magis versutũ: nec quo careas ægrius. Proprie tũ versuti dicũtur: q mentẽ crebro ad malitiã vertãt. siue vt Cicero ingt: quoꝝ tanẽ celer rota mens versat̃. Hinc versutia calliditas: malitia. & Versute: callide/malitiose. & Versutiloquus: ac vsutiloquax: q versute loqtur: et cũ versutia blatterat. Nõnũ q̃ etiã Verto ponit̃, p muto. Virg. Q uæ te genitor sentẽtia vertit. Interdũ, p trabo. Idẽ. Et versa puluis inscribit̃ hasta. Sæpe et Verto et Verso, p cõsidero/voluo/agito/accipiũtur. Idẽ. Nũc fluct⁹ habẽt: versãtq̃ in littore venti. Idẽ. Q uid iuuenis magnũ: cui versat in ossib⁹ ignẽ. Hinc fit Aiaduerto qd est cõsidero: itueor: et reqrit actm̃ sine præpositiõe. Plau. Animaduerto hoiem subalbidũ: tremulũ. Aliqñ tũ vsurpat̃, p punio. Sed hoc ab eo differt: qd punire est quoꝝcunq̃: siue iure: siue iniuria. Aiaduertere autẽ est eius q in alterũ habet potestatẽ ordine: ac rite hoc est cũ aiaduersione punire: & postulat actm̃ cũ In. Gell⁹. Verebat̃ enĩ ne nimia ira percitus in eũ graui⁹ animaduerteret. Hinc fit Animaduersio: qd modo cõsiderationẽ significat: mõ pœnã: hoc est punitionẽ. A verto deducitur Veru: et Verutũ de quib⁹ supra dixim⁹. & Vertun⁹, deus qd in portãdis: ac vertẽdis reb⁹ præest. & Veratrũ Elleborũ: qd mentẽ vertat. Persius. Hebria veratro. Herba est cui⁹ duo gẽra sũt: albũ et nigrũ vtrũq̃ radice fibrata cæparũ modo Nigro: equi/boues/sues necãtur: cũ cãdido vescant̃ sine detrimẽto: plurimũ nascit̃ in Oeta monte: et in vno ei⁹ loco quẽ vocãt Pyram. Nigrũ purgat per iferna. Alii Euchymon a bonitate saporis: Alii Polyrizon a radicũ multitudie vocãt. Nã ῥιζῶν radicẽ significat: πολὺν multũ. a quo Polypus Polymita: Polymnia Polyphagus/Polygrãm⁹/Polytrichus/Polydectes/Polydora/Polypodiũ: de qbus partĩ superi⁹ dixim⁹: parti dicem⁹ inferi⁹. Itẽ, ppria noĩa: Polycletus: q statuan⁹ maxim⁹ fuit. Polydorus Priami filius ex Hecuba. Polydamas vir Troian⁹ qui cũ Antenore et Aenea Tracũ: cui tẽpore belli Troiani Priamus de statu Troiæ dubitãs filiũ Polydorũ cũ magno auri põdere cõseruandũ misit. Sed ille deleta Troia: nimia auri cupiditate Polydoꝝ iteremit. Q uod cũ mater Hecuba itellexisset: simulauit se ingẽs adhuc auri põdus velle illi secreto indicare: qd, p filio acciperet: qd auarus rex veꝝ esse existimãs moxq̃ ad Hecubã, pfectus illius vnguib⁹ obcæcatus est. & Polyphemus Neptuni filius ex Thoa filia Phorei: ad quẽ cũ Vlyxes in Siciliã, pfectus cũ duodecim comitib⁹ puenisset: tres cados optimi vini secũ portans admirat⁹ est magnitudinẽ. formãq̃ hois vnicũ oculum in fronte habẽtis: q solus sub antro tollebat lapidẽ: qualẽ viginti boũ iuga vix mouere potuissent. Ab eo igit̃ suscitatus est Vlyxes: qd gen⁹ hoium: qui mores essent: & p Iouẽ obsecrauit: vt liceret sibi tuto abire. Ille vo superbe respondẽs nõ timere se Iouẽ inquit duosq̃ ex comitib⁹ Vlyxis appræhẽdens: ritu feræ imaniter deuorauit Totidẽq̃ postridie absũpsit: sũmo mane: idẽ etiã vesperi fecit. Q uãobrẽ Vlyxes sibi iã: et reliqs timẽs cadũ optimi vini: qd secũ tulerat Polyphemo obtulit: & vt sibi ac cæteris parceret obsecrauit: qd Cyclops factuꝝ se, pmisit: si rursus sibi vinũ offerret. Oblato itaq̃ tertio poculo mẽte alienatus: in medio antro ĩmane corpus dormiturus extẽdit. Huncigit̃ Vlyxes vino somnoq̃ sepultũ animaduertẽs ĩmisso in oculo telo excæcauit. Sed exurgens tandẽ Cyclops: cũ aperire antri hostiũ gregibus cogeret̃: ĩmanẽ exinde lapidẽ ammouit. Veruntamen exeuntes pecudes manib⁹ palpabat. Q uod cũ Vlyxes cũ comitib⁹ animaduertisset: induti pecudũ pelles Cyclopis man⁹ effugere. & Polytes alter Priami filius ex Hecuba. & Polyxena eiusdẽ Priami filia: quæ post ca-

Vergilie. Pliades. Institor vestis. Vereor. Timeo. Reuereor. Verecundia. Verecundor. Verecundus. Inuerecũdus. Verecunde. Verum. Veritas. Verifico. Verificatio. Verisimile. Verisimilitudo. Vere. Verax. Veracitas. Veridicus. Veridicentia. Verna. Vernaculus. vernacula ling̃. Vernilitus. Verniliter. Vernilitas. Vernula. Vernatio. Senectus. Verto. Verso. Versipellis. Versutus. Versutia. Versute. Versutiloquus. Versutiloquax.

Animaduerto. Aiaduerto. Veru. Verutum. Vertunus. Veratrum. Elleborum.

Pyra. Euchymon. Polirizon. Policlerus.

Polidorus. Polydamas.

Poliphemus.

Cyclops.

Polites. Polixena.

Plautus.

Plautus.

Sellius.

Virgi.

Cicero.

Virgilius. Idem. Plautus. Idem. Cicero.

Virgilius. Idem. Idem. Idem. Plautus.

Plynius.

Plynius. Idem.

Plynius. Idem.

Virgilius. Idem. Plynius. Plautus.

Carnea.

Themi.

Virgilius. Idem. Plynius. Plautus.

Terenti⁹. Idem.

Ouidius. ptã Troiã iugulata fuit supra tumulũ Achillis: habetq̃ accentũ in antepenultima. Ouid. placet Achilleos mactata polyxena manes. & Polypoetes Perythoi. & Hyppodamis filij⁹. & Polyptoton q̃si multoꝝ casuum figura est: cũ diuersis casib⁹ sermo variat̃: vt littora littorib⁹ cõtraria fluctibus vndas. Polysyntheton q̃si multipliciter cõiunctũ alia figura: cũ sermo multis cõiunctionib⁹ cõcatenat̃. Virg. Tectũq̃ laręq̃: armaq̃: Amyclæũq̃ canem: cresslãq̃ pharetrã: & Polygonus qd veteres, p eo qd est fœcũdus vsurparũt. & Polygoni⁹ multorũ angulorũ. & Polydeuces: quẽ nos dicim⁹ pollucẽ. & Polymorphus multiformis. & Polylogus verbosus. & Polygolaton herba sine foliis asparagi caule: in cacumine aculeũ habẽs. Vñ & Leucacãthã noĩant. & Phynion & Ischiadã radice Ciperi: q̃ cõmãducata dolorẽ dentiũ sedat. Nõnulli etiã Scorpion appellãt: q̃uis et alia herba Scorpi⁹ dicat̃: semen hñs ad similitudinẽ caudæ Scorpiõis: et folia pauca: q̃ aduersus aĩal nominis sui plurimũ valet. & Polythricon: qd multitudinẽ capillorꝝ faciat, τῆς τρίχος eni capilli dicunt̃: herba est q̃ græci Adiantũ vocãt qa nõ madefiat humore ab ἀ priuatiua particula: & διαιύειν. qd significat madefacere: et enim æstate viret: bruma nõ marcescit: aquas respuit: perfusũ mersũq̃ sicco sĩle est: & topiariis operib⁹ idoneũ. Q uidã etiã Challitrichon vocant: qd pulchros faciat crines. Nã in vino coctũ cũ semie Apii adiecto oleo copiose: et defluere, phibet capillum: et crispũ: densũq̃ facit: ppter qd nõnulli a luxuria capillorꝝ Trichomanes appellãt. Vulgo aũt Capilli veneris dicũtur. carẽt radice: parietũq̃ aspergines: ac fontiũ maxime specus seqtur: laxaq̃ manãtia: qd certe mirũ est: cũ aq̃s nõ sentiat: calculos e corpore mire pellit: frãgitq̃ ꝓsertim qd nigrius est: q̃ de causa potiꝰ q̃ qd in saxis nascat̃. Saxifragiũ a nobis potiꝰ appellatũ existimam⁹. Bibit̃ e vino quãtũ terni decerpũt digiti: vrinã facit Serpentiũ venenis resistit. Capitis dolores corona ex his sedat. Foliũ in vrina pueri impubis tritũ cũ Aphronitro: & illitũ ventri mulierum ꝓstare dicit̃ ne fiat rugosus. Dicit̃ etiã a quibusdã herba hæc Polytrix: & Calytrix Plyn. Pollytrix in vino data morbo regio medet̃. Idẽ Callitrix decocta in aqua: humidis vlceribꝰ pdest. & Pollyonemon: q̃si multarũ tibiarũ herba cuniculę sĩlis: semine Pullegii: surculosa: multis geniculis. Corimbo odorata: acri: & dulci odore. Hæc ferro factis vulnerib⁹ cõmãducata ĩponit̃: qnta die solunt̃. & Polygonũ a geniculorũ multitudine herba: qd nos Sanguinariã vocam⁹ foliis rutæ: et gramini sĩlis: a terra nõ attollit̃. Succus ei⁹ infusus narib⁹ supprimit sãguinẽ. Alii hãc calligonon appellãt a multitudine seminis: aut dẽfitate fruticis. Alii Halmada. Alii Carninothrõ. Alii Dema. Multi Myrtopetalon. Itẽ Oreon: qd in mõtibus nascat̃. & Poligalon a lactis abũdantia herba est palmi altitudine: in caulæ sũmo foliis lẽticulæ: q̃ potata lactis vbertatẽ inducit & Poligenneton: q̃si multoꝝ generũ. Sic eni Maronites pictor insignis vocauit frequẽtiã: quã pinxit Athenis & Polipostere Boetiæ oppidũ. & Poliægas ĩsula a caprarũ multitudine. & Policarpus, ppriũ viri nomẽ: quasi multi fruct⁹. & Polymedia Troadis oppidũ: q̃ Hellespõto adiacet. & Polyenei eiusdẽ Troadis populi: cuⁿ primus locus Amaxitus dictus est. Deinde Crebenia: ĩpaq̃ Troas Antigonia dicta postea Alexandria Colonia Romana. Scamander amnis nauigabilis: et in, pmontoriũ figeũ oppidũ: deinde portus acheorũ in quẽ influit Xãthus fimoenti iũctus: stagnũq̃ pus faciẽs Palescamãder Granic⁹ diuerso tractu in, ppontidẽ fluit: & scamãdria vrbs parua: ac mille qngẽtis passib⁹ remota a partu Iliũ. Vñ oĩs rerũ claritas extra finũ fuit Achilleon op pidũ iuxta tumulũ Achillis a Mitileneis cõditũ: vbi classis ei⁹ steterat. In figeo fuit Aeantion a Rhodiis in altero eoꝝ Aiace ibi sepulto: q græce Aeas dr̃: et ipso institõe classis suæ supra Aeolida: et partẽ Troadis Teutania: quã mysi antiqtus tenuere: nã æolis quondã Mysia dicebat̃. Ibi Caicus amnis et in regiõe q̃ amplissima est: lõge clarissimũ Asiæ pgamũ: qd itermeat Solenus. Pergamena vocat̃ eius tractus iurisdictio. & Polydora insula, ppontidis. & Polypodra Indiæ oppidũ. & Polyteba oppidũ Mesopotamiæ. Est etiã nigri gen⁹ Elleborũ qd Melãpodion noĩant: a melãpode quodã: q eo vti in diuinationib⁹ artis solebat: vel a pastore eiusdẽ nois: qui pmus hãc herbã inuenisse dr̃: dũ capras eo purgari aĩaduertit: datoq̃ eaꝝ lacte furẽtes parotidas sanari Candidũ purgat vomitiõe: et morborũ causas extrahit quõdã terribile habitũ: postea tã, pmiscuũ: vt plæriq̃ id studiorũ gẽra sũpsisse memorent̃: ad quidẽda acrius: q̃ cõponebãt: vt Carneades: dũ Zenonis libris responsurus esset. Cõstat Drusũ hoc medicamẽto liberatũ comitiali morbo fuisse in Antycira insula. In qua ideo tutissime sumũtur. quoniã Sesamoides admiscẽt: hoc gen⁹ herbæ in Anticyra nascẽs sĩlis Erigeronti: quidã a loco Anticyricõ vocant. Farina vtriusq̃ Ellebori admixta radiculæ: qua lanæ lauãtur: sternutamẽtũ facit. Durare vim ei⁹ triginta annis ferũt. Tradũt etiã si cũ albo Elleboro caro coquat̃: carnẽ absumi. Antiquorũ error fuit Elleborũ, ppter metũ partius dare: cũ celerius erũpat quo largius sumit̃. Themison: Binas nõ amplꝰ drachmas donauit. Alii q̃ternas dedere. Elleboꝝ fortissimi ducis sĩlitudine æquãtes: cõcitatis eni ĩtus oĩbus cõstat ĩpm primum exire. Mures polẽta admixtũ necat. Galli sagittas venenato Elleboro tingũt: circũcisq̃ vulnere: teneriorem sentiri carnem affirmãt. Muscæ quoq̃ necant̃ albo trito: et cũ lacte sparso. Eodẽ & Phtiriasis curat̃. Ita eni vocatur morbus Pedicularis. Nã græci Pthira pediculũ noĩant: vñ Phtirophagi dicti fũt populi iuxta Põtũ Euxinũ sĩlis piscib⁹ viuẽtes: a tenuitate victus q̃si pediculis vescãtur ita appellati. Idẽ Saltiæ a veterib⁹ noĩantur. Sũt et alii Pthirophagi: quos et soritas vocant: hos Arabis fluuius ab Indis disterminat: nullũ aliũ cibũ noscẽtes q̃ piscũ: quos vnguib⁹ dissectos: torrent sole: panẽq̃ ex eis cõficiũt. Itẽ a verto Versus deducit̃: qd aliqñ est nomẽ Aliqñ aduerbiũ. Q uãdo est nomen mõ carmen significat. A quo diminutiuũ fit Verficul⁹: mõ ordinẽ siue tractũ. Virg. Ille etiã feras in versũ distulit vlmos. Idẽ. Triplici pubes quã Dardana versu impellũt. Aliqñ etiã cãtũ. Plyn. Cãtum imitãtur Luscĩniæ iuniores: versuq̃ quẽ imitẽtur accipiũt. Q uãdo vo est aduerbiũ aliqñ accusatiuũ requirit: et fere sẽper postponit̃. vt Italiã versus. Plau. Ego portũ versus pergã: et pergrã: quẽ si nõ inuenero domũ vsus reuertar. Itẽ Q uoq̃ vsus: Q uaq̃ vsus. Vtroq̃ vsus. i. in vnã quãq̃ partẽ: et quocũq̃: et ĩ vtrãq̃ partẽ. Aliquãdo adiunctã habet aliquã ꝓpositionẽ: vt ad occidentẽ versus: & castra versus. in forũ versus. Interdũ aduerbiũ: vt sursũ versus: siue susũ versus: et deorsũ versus. Reperit̃ etiã Versũ. Vnde Aduersus. et Aduersum deducim⁹: q̃ aliquãdo significat cõtra. Terent. Nec seruulorꝝ quisq̃ qui aduersũ ierant: modo apud vel erga. Idẽ. Aduersũ hũc me loq. Idẽ. Et id gratũ fuisse aduersũ te habeo gratiã. Hinc fit Aduersorverbũ: idest re

Polipoetes. Poliptoton. Polisinteton. Poligonus. Poligonius. Polideuces. Polimorphus. Polilogus. poligolaton. Leucacantha. Phinion. Ischada. Scorpion. Scorpius. Politrichon. Adiantum. Chalitrichon. Trichomanes. Capilli veneris. Saxifragium. Pollytrix. Callytrix. Pollionemon. Polligonum. Sanguinaria. Calligonon. Halmada. Carninothron. Dema. Myrtopetalon. Oreon. Poligalon. Poligeneron. Polipostere. Poliegas. Policarpus. Polimedia. Polienei. Amaxitus. Crebenia. Troas. Antigonia. Alexandria. Scamander. Palescamander. Scamandria. Achilleon. Aeantion. Aeas. Teutania. Pergamena. Polydora. Polipodra. politeba. Melãpodion. Melampus. Anticyricon. Phthiriasis.

Phtir. Phtirophagi. Saltie. Sorite. Versus. Versiculus.

Quoq̃ versus. Quaq̃ versus. Vtroq̃ versus. Versum. Aduersus. Aduersum. Aduersor.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Aduersarius. Aduersus. Controuersia. Cõtrouersia, vel Controuersor. Prorsus. Prorsum. Versura. Versurã facere. Verticulum. Verticillum. Vertebra. Vertibulum. Anteuorta. Postuorta. Vertigo. Verter. Vortex. Prouerbium. Polus. Cardo. Cardineus

pugno et cõtrarius sũ. A quo Aduersarii dicũtur: fibiũnuicẽ repugnãtes. Veteres Aduorsẽ pro aduersariũ dicebant. Itẽ Cõtrouersia quæ est certarũ ꝓsonarũ de re ꝓpria cõtentio: a quo res Cõtrouersa dicit̃: de qua est Cõtrouersia: & Cõtrouersari est cõtẽdere. Prorsus quoq; qd̃ et Prorsũ veteres dicebãt: nõnulli iter quos Marcellus: q̃si porroversus seu porro versũ dictã existimãt: significat autẽ qñ aduerbiũ est nõ recte et vere. Terẽt. Eo pacto prorsus illic alligaueris filiũ: modo oino. Nonũ Prorsus et a radicib̃ euulsa est arbor. Quãdo vero est nomẽ significat rectũ. Vñ prorsi limites dicunt̃ in agrorũ mẽsuris: q ad orientẽ directi sũt. Itẽ a verto fit Versura. Antiq Versurã facere dicebãt: mutuo pecuniã sumere ꝙ initio q mutuabãtur ab aliis nõ vt domũ ferrent: sed vt aliis soluerẽt: id faciebãt: & velut vertere creditorẽ videbant̃. Donat̃ ṽo versurã facere dicit eũ: qui es alienũ ex eræ alieno soluit. Terent. Versurã solues: idest creditorẽ mutabis: & Verticullũ cui̅ diminutiuũ est Verticillũ: significatq; instrũ illud: qd̃ fuso adhibet̃: vt facili̅ vertat̃. Itẽ Vertebra: siue Vertibulũ: vbi sũmæ ossiũ partes nõ eq̃liter finiũt: sed qbusdã crassiorib̃ nodis cõglobatæ: et substringũtur facili̅ nerui̅s et tutius vtunt̃. & Anteuorta & Postuorta deæ Romanorũ: qd̃ ꝑterita nossent: et futura ꝓspicerẽt. & Vertigo cõuersio: rotatio. Item morbus capitis: cõuerti ea vidẽtur: q̃ cernim̃. & Vertex siue Vortex: ventorũ rotatiõe effracta: de q̃ supra dximus. Itẽ cõtorta in se aqua et qcquid aliud sit̃ vertitur: vñ pars sũma capitis ꝑter flexũ capillorũ dicit̃ Vertex ex quo natũ est illud puerbiũ. A vertice vsq; ad calcem: ñ est a ꝓncipio ad finẽ: ab hui̅ sit̃ tudine qd̃ m mõtibus eminẽtissimũ est. Vertex appellat̃. Itẽ altissimæ partes cæli q̃s græci Polas vocant: dicũtur Vertices: ꝙ circa hos mũdus rotet̃: ꝑter qd̃ etiã Cardines dicũtur: a sit̃tudine eorũ cardinũ: circa quos valuæ voluunt̃. Virgil. Foribus cardo stridebat æenis: qd̃ nomẽ ex eo tractũ putãt: ꝙ sint q̃si cor ianuæ. Pont̃ tñ aliqñ Cardo ꝑ opportunitate. Idẽ. Haud tãto cessabit cardine rerũ. Q d̃ Seru̅ inde tractũ existimat: qd̃ in puerbio dicit̃. Res i Cardine est. Idẽ. circa id verti Cardinẽ dicim̃: in quo sũma rei est. vñ Cardineũ siue Cardinalẽ ꝑ ꝓncipuo ponimus. Hinc Cardinea dea de qua supra dximu̅. Et primi sacerdotes sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ Cardinales vocãtur: q̃uis aliæ quoq; ecclesiæ suos habẽt cardinales: vt Rauẽnas: A quelegiẽsis: et Beneuẽtana. Carduus ṽo herba est vulgo nota olim tã celebris vt Carthagini in Hispania: Cordubæq; sestertia sena milia redderet: ita aliqñ in Ganeã vertim̃ ea quoq; q̃ a feris nõ tãgũtur. Siluestriũ duo gña sũt. Vnũ fruticosius: Alterũ vnicaule: vtri q; folia spinosa mucronatis cacuminib̃. Alterũ florẽ purpureũ mittit. iter medios aculeos celeriter canescentẽ et abeuntẽ cũ aura. Græci Scolimon vocãt: vtriusq; radix ex aqua decocta potatorib̃ sitim mirũ modũ excitare dicit̃. Stomachũ corroborat: et vulnis mulierũ ꝑdest ad gignendos mares. Mãducat̃ hic Carduus odorem oris mirifice cõmẽdat. A carduo Carduelis dicta est: ꝙ carduorũ semine pascat̃: parua auicula est: capite rubro alis luteo: albo: nigroq; distinctis: ꝑerata facit: nõ voce tantũ: sed pedib̃: & ore ꝑ mamb̃. Est quæ boũ mugitus imitat̃: et hinit̃ equorũ: ob id a gbusdã Taur̃: ab aliis Anthus noiata: ꝙ flore: q̃ græce Anthos dicit̃: pascatur. Cæli Cardines etiã Axes vocãtur: quoniã linea q̃ ab vno mũdi Cardine in alterũ tẽdit: dicit̃ axis a similitudẽ axis: qui est stipes teres, circa quẽ rota vertit̃. A quo Axungia dicta: qñ eo genere pinguedinis vngi axis solet: vt facilius circa eũ rota vertatur. Hinc Axem aliqñ ꝑ plaustro, aliqñ ꝑ septẽtrionali parte ponũt: q̃ hic polus dũtaxat nobis not̃ fit: circa quẽ orbis ṽtatur. A sis ṽo tabula sectilis appellat̃. Plyn. Vermiq; assib̃ ꝑtabulare pauimẽta oportet. Hinc fit Coassare qd̃ est cõtabulare. & Coassatio cõtabulatio. Vitruu̅. Gelicidia, et pruinæ nõ patiunt̃ pauimẽta integra ꝑmanere. Itaq; si necessitas coegerit vt minime vitiosa fiãt: sic erit faciundũ. Cũ assatũ fuerit sup altera coassatio struat̃: clausq; fixa duplicẽ ꝑbeat cõtignationi loricationẽ. Plyni̅. Subdialia pauimẽta græci i uenere: talibus domos cõtegẽtes facile tractu, et tepẽte: sed fallax vbicũq; imbres gelãt. Necessariũ binas ꝑ diuersũ coassatiões substerni. Capita earũ ꝑfigi clauis ne torqueãtur. Coaxare aũt fictitiũ vocabulũ est: ac ꝑpriũ ranarũ. vt Balare Ouiũ, Crocidare coruorũ, Barire Elephantorũ. a quo Elephãti ipsi Barri dicũtur et os dentiũ Ebur: q̃si e Barro. a quo Eburne̅: qd̃ ex ebore est: siue instar Eboris albũ. vt Eburnea facies. Horat. Quid tibi vis mulier nigris dignissima barris? Itẽ Axis fera est in India humili pelle: pluribus cãdidioribusq; maculis sacrorũ liberi patris. Axẽ ab agẽdo dictũ quidã putant. Nã veteres Axit ꝑ egerit vsurpauere. Axis ergo circa quẽ aliq d agit̃: hoc est mouet̃. vñ Actiosi factiosi dicebãtur. ꝙ vna qd agerẽt facerẽtq;. Itẽ Axiæs mulieres: siue dii vna aliqd agẽtes. Axamẽta vocabãtur: carmina salunaria: q̃ a salis sacerdotib̃ in vniuersos homines ꝓponebãtur. Nã versus in deos singulos facti a noib̃ eorũ appellabãtur. vt Ianuli, Iemonii, Mineruii Axare etiã antiq ꝑ noiare posuerũt. Axius Paphlagonũ fluuius est. Axon Ionũ in minori asia. Axus macedonũ ad quẽ ducũt: q̃ volũt nigra aut fusca nasci: sicut quæ cãdida nasci volũt: ad Haliasmonẽ ducunt. Itẽ Axona flumẽ est in extremis Rhenorũ. Sũt qui Axẽ græcã vocẽ esse existimãt. Q uippe a græcis ἄξων dicit̃. Sed hoc quoq; ἀπὸ τοῦ ἄγω deriuatũ esse manifestũ est: qd̃ significat duco. Assis ṽo ab assidendo dicit̃: sicut assis qd̃ eiusdẽ est significatiõis: & ab eo fit diminutiuũ Assula: ñ est tabella. a quo fit Assulatim aduerbiũ: qd̃ veteres ꝑ minutati vsurpauerũt. Plaut̃. Priusq̃ pulsãdo exitiũ forib̃ Assulatim dabo. Idẽ. Nisi de dolabo Assulatim scera. Itẽ a verto siue verso Versicolor: qd̃ apud Iurisconsultos significat id qd̃ vertit. hoc est mutat coloré: vñ vestes: q̃ ex lana nõ tincta hoc est natiuo colore factæ sũt: Coloriæ dicũtur: q a naturalẽ colorẽ habẽt: siue aibũ, siue pullũ, siue ruffũ: q̃ ṽo in aliũ colorẽ versæ sũt Versicoloriæ. Proprie tñ Versicoloriæ, siue versicolores dicũtur: q̃ variis cõstant colorib̃: q̃si eos mutare inuicẽ videãtur: vt est cauda pauonis, & collũ Colũbæ. Liui̅. Punico bello interdictũ fuisse mulierib̃ ne versicoloribus̃ vestirẽtur: qd̃ quomodo accipiendũ sit. Valeri̅ maxim̃ declarat. Q uã fœminæ tollere cupiebãt: q a iis nec veste varii coloris vti: nec auri plus semiuncia habere: nec iũcto vehiculo ꝑpius vrbẽ mille passus nisi sacrificii gratia vehi ꝑmittebat. Idẽ corpus alteri magnitudine eximiũ versicolore veste: pictisq; et auro celatis refulgẽs armis. Plyn. Versicoloribus̃ viperarũ maclis. Idẽ. Primũ vt arbitror versicolores istas maculas Chiorũ lapidicinæ ostẽderunt: cũ extruerẽt muros. Idem. Ingens ꝑterea turba primorũ versicolorũ nigra, cãdida, ordearia appellata: & comitatu frugis eius et eodẽ colore. Illud quoq; Virgilianũ Versicoloribus armis exponit Seruius depictis: ꝑter qd̃ bellicosus ostẽditur. Item Veruex ab in

Cardinalis. Carduus. Scolymos. Carduelis. Taurus. Anthus. Axis. Axungia. Assis. Coasso. Coassatio. Coassare. Balare. Crocidare. Barire. Barri. Ebur. Eburneus. Axis. Axit. Actiosi. Axies. Axamentum. Axare. Axius. Axon. Axus. Haliasmon. Axona. Assis. Assula. Assulatim. Versicolor. Colorie vestes. Versicolorie vestes. Veruex.

Marcel. Nonius. Terentius. Virgilius. Idem. Idem. Plyninus. Vitru. Plynius. Horatius. Plautus. Idem. Liuius. Val. Max. Idem. Plynius. Idem. Idem. Seruius.

uersis testiculis dicit̃: est enim mas iter oues: cui inuersi siue adempti sũt testiculi: nã q ad generandã sobolem integer tenetur: dicitur Aries. hoc itaq; differt Veruex ab Ariete: ꝙ Canterius Ab Equo: Matalis a Verre. Capus a Gallo: Caper ab Hirco. Est enim ꝑprie Caper mas iter capras castratus. Martial̃. Dũ iugulas hircũ factus es ipse Caper. Nã Virgil̃: ꝑ proprie Caprũ ꝑ Hirco posuit: dũ inqt. Vir gregis ipse Caper: sicut etiã ꝑ proprie Brutũ aial virũ appellauit. Pont̃ tñ Caper ꝑ masculo capraru̅: & Aries ꝑ masculo ouiũ: dũ sũt adulti: nec tamẽ coierũt: nã q minores sũt: iter capras Hedi: iter oues agni dicunt̃. Sed q post kal̃. Augusti cõcepti sũt vocãtur Socordes. Nã coitus ouiũ optim̃ est a III. Idus Maias vsq; ad kal̃. Augusti Sectarius veruex a sequẽdo dicit̃: q gregẽ agnorũ ꝓcedẽs ducit: quẽ ad modũ superi̅ ostẽdim̃. Caper et Capra a carpendis virgultis dicunt̃. Rodit eni hoc aial omẽ virgultũ: et in ꝑmis vites: ꝑter qd̃ baccho ꝑ molari Caper solebat. Ouidi̅. Rode caper vitẽ: tamen hic cũ stabis ad arã In tua qd̃ spargi cornua possit erit. A capra Craprea dicta: qd̃ quandã (vt Varro inqt) Capræ sit̃tudinẽ habeat. Sũt enim siluestres capræ vnde Capreoli dicti. Virg. Capreoli sparsis etiã nũc pellibus albo. Capreoli etiã vitiũ veluti Cincinni dicũtur: ꝙ arbores siue pedamẽta capiãt qb̃ iuoluũtur. Itẽ a capra Capricorũ cæleste signũ: de quo superi̅ dximu̅. & Capræus siue Caprin̅: qd̃ ex capra est. vñ Capreũ villus. & Caprinũ sæuũ dicim̃. & Capero verbũ: qd̃ est rugis frontẽ cõtraho: et asperitatẽ vult̃ ostẽdo: tractũ a caprorũ frõtibus crispis. Plau. Q uid illud est: qd̃ ille caperat frontẽ seueritudine. Hinc Caperatũ rugosũ dicim̃: siue a cornuum caprinorũ sit̃tudine. Itẽ a capreis Capreæ dictæ insula est vltra Surentũ cãpaniæ vrbem circiter octo milia passuũ Tyberii ꝓncipis arce quondã nobilis: nũc Coturnicũ multitudine: q̃ ex Italia euolãtes illic ꝓncipio autũni capiunt̃. quo tẽpore pinguissime sũt. Fundũt eas a supiori parte: & detracto adipe reliquũ corpus sale condiũt: adipẽ liquãt: seruãtq; in alabastris: cõdiendis epulis iucũdissimũ: qd̃ genẽ̃ ganeæ: antiq ignorarũt. Itẽ a capris insula in Africa: vna ex fortunatis: de q̃ supra dximu̅. Itẽ alia vltra corsica Capraria: quã græci Aeginuron dixere ifidiosa naufragiis: iuxta quã alia insula: q̃ a specie Planaria vocat̃: æqualis fræto: ideoq; naufragiis fallax et aliquãto amplior Gorgonia. Itẽ cõtra Cossanũ littus Igiliũ & Dianiũ: quã artemesiã vocãt: & contra Magonẽ Menaria a piscũ: q Menæ dicũtur multitudine. Colubraria a multitudine serpẽtiũ: qbus abũdat. Venaria a venis metallorũ. & Ilua: q̃ clara est fodinis ferri a græc̃ Aetalia dicta ab ea Planasia: & vltra Tyberina ostia in Antiano Stura. & mox Palmaria, & Sinonia: et aduersus formias Pontia: & in puteolano sinu Pandataria Deinde Prochyta: quã quidã ab Aeneæ nutricæ appellatã falso existimãt: q̃si ꝑ Caieta. Dicta est autẽ Prochyta: qa ꝑfusa est ab Aenaria insula. nã græci πρόχυσις dicũt, ꝑfusũ cẽ. Aenaria ipsa a statiõe nauiũ æneq vocitata est: ab Homero, Virgilio, Lucano, Inarimæ dicta. Virg. Tũ sonitu ꝓchyta alta tremit: durũq; cubile Inarime Iouis iperiis ꝑsita Typheo. Lucan̅. Cui saxa vapor at Cõditus inarimes æterna mole Typhæus. Græci Pithecusã vocãt: nõ a simiarũ multitudine: vt quidã ignari existimarũt: qa πιθηκός græce Simia dicit̃ sed a figulinis doliariorũ. Fiebãt enim in ea insula dolia ex creta. Græce ṽo doliũ πιθος vocat̃. In hui̅ sũmitate oppidũ fuit: qd̃ pluratiuo nũero Pythecuse dicebatur. Ouidi̅. Inarimẽ ꝓchytẽq; legit: sterilique locatas. Colle pythecusas. iter Pausilippũ et neapolim Megaris. Itẽ intẽ Corsicã et Sardiniã Insulæ paruæ: q̃ Cunicularia Appellãtur. & Pinton & Fossæ. Corsicã græci Cyrnon appellãt. Coloniæ sũt in ea Mariana a Mario deducta. & Aleria a Sylla dictatore. Sardiniã qdã Sandaliotin vocitauere ab effigiæ soleæ: q̃ græce Sandaliũ dicitur. Alii Ichnusam a sit̃tudine vestigiũ ἰχνος eni vestigiũ nũcupat̃. cõtra Pestanũ sinũ Leucasia est a Sirene ibi sepulta sic vocata: cõtra Veliã Põtia et Isacia vtræq; vno noie Oenotrides appellatæ: & cõtra Vibonẽ paruæ: q̃ dicũtur Itachesiæ versus Africã Pytiusæ sũt a græcis ita vocatæ a frutice: q ibi frequẽs pineo. & græce πιτύος nominat̃ Colubrariã: de q̃ supra dximu̅: græci Ophiusã noiant. Inter hãc et Pytiusã Ebosus est: cui̅ terra serpẽtes fugat oium venenosorũ aialiũ expers: eadẽ cuniculos gignit: populãtes messes duarũ ꝑpinq̃rum insularũ: q̃ a nr̃is Baleares vocãtur: a græcis q a fũda bellicosæ sunt dicũtur Gymnasiæ. Ab iis mare ipm̃ Balearicũ vocat̃. Itẽ a capra Caprimulgi dicũtur: aues sũt merulæ aspectu aliq̃nto grãdiores fures nocturni iterdiu nõ videtur: nec ipsi videt. Intrãt pastorũ stabula: capraruq; vberib̃ ꝑter succũ aduolãt qua iniuria emoriũtur vbera caprarũ et capræ ipse q̃s mulsere cæcæ fiũt. Similis huic est alia auis noie Platea: q̃ ad eas aduolat q̃ in mari merguntur et capita earũ morsu corripit: donec capturã extorqueat. Eadẽ cũ se ꝑ pleuit conchis: calore vẽtris coctas euomit: atq; ita carnẽ sumit testas excreãs. Dicta ẽ aũt Platea a latitudẽ corpis. græci ei πλατὺ τὸ latũ dicũtur̃ Plateæ areæ: seu viæ latiores appellant̃. Sũt q putẽt capras nõ a carpẽdo: sed a crepitu crurũ appellatas: ꝑter qd̃ eas prisci Crepas dixere. Aurib̃ eas spirare nõ narib̃: nec numq̃ febri carere nõnulli putãt: ꝙ aia his aialib̃ q̃ oulib̃ ardẽtior est: calidiorq; cõcubit̃. Tradũt et noctu nõ min̅ cernere q̃ iterdiu: et ideo Caprinũ iecur: si in cibo sumat̃ restitui vesptinã aciẽ iis: quos græci Nyctilopas: nr̃i Luciosos vocãt: q iterdiu nihil: vesperi satis vidẽt: meliusq; fine lucerna quorũ morbus Lucio dr̃. Varro. Is plane cæcus nõ luciosus est. Idẽ. Vespe autẽ videre: quos appellãt Luciosos Depẽdet ex caprarũ mẽto villus: quẽ Arũcũ vocãt: hoc sigs apprehẽsã ex grege vnã trahat cæteræ veluti stupore quodã attonitæ spectãt. Capraru̅ barba Sirniũ vocat̃. & Noneolæ appellãtur Papillæ. q̃ ex earũ faucib̃ depẽdent. Morsus earũ arborib̃ exitialis est. Oliuas lãbendo quoq; steriles faciũt: ob quã cãm Mineruæ ꝓmolari a veterib̃ solebãt. Capronæ nõ a capris dictæ sũt: sed a capite q̃si a capite ꝑnæ. Sũt enim comæ: q̃ ante frontẽ depẽdent. Lucil. A ptari caput fluitare capronas altas frõtib̃, ꝑmissas vt mos fuit illis. Itẽ Caprificũ nõ a capris: sed a carpẽdo vocitata est: ꝙ parietes: ac muros carpat. Est enim Caprificus e siluestri genere ficus nũq̃ maturescẽs: q̃ feræ ruptis saxis aut parietib̃ solet erũpere Ab hoc fit Caprificor A quo Caprificatio. Est aũt Caprificari adhibita caprifico: ne fructũ ꝑpinquæ ficus ante maturitatẽ dicidãt, puidere. Q uippe caprificus qd̃ ipsa nõ habet: alteri tribuit: qñ est naturalis causarũ trãsitus atq; e putrescẽtib̃ semp aliqd generat̃. Nascũtur i caprifico parui culices: q fraudati alimẽto in matre: hoc est putri eĩ̃ tabe ex qua nati sunt: ad cognatũ ficũ euolant: morsuq; ficorũ crebro ꝑpter auiditatẽ sibi aperiẽtes ora eorũ: atq; ita penetrãtes: solẽ primo secũ inducunt. mox lacteũ humorẽ absumũt: atq; ita maturitatẽ: quã matres nõ habent cognatæ arbori inducũt. A caprifico

Martial. Virgilius. Ouidius. Varro. Virgilius. Plautus. Nome. Virgilius. Lucanus. Ouidius. Varro. Lucillius.

Aries. Veruex. Canterius. Equus. Matalis. Verris. Capus. Hallus. Caper. Hircus. Hedus. Agnus. Socordes. Sectarius veruex. Caper. Capra. Capræa. Capreolus. Capricornus. Capreæ. Capitinus. Capero. Caperatum. Capræ. Capraria. Aeginuros. Planaria. Gorgonia. Igilium. Dianium. Artemesia. Menaria. Menæ Colubraria. Venaria. Ilua. Aetalia. Planasia. Stura. Palmaria. Sinonia. Pontia. Pandataria. Prochyta. Aenaria. Inarime. Pithecusa. Pythecuse. Megaris. Cuniculares Insule. Pinton. Fosse. Corsica. Cyrnos. Mariana. Aleria. Sardinia. Sãdalia. Sãdaliũ. Ichnusa. Leucasia. Pontia. Psacta. Oenotrides. Itachesie. Pityuse. Ophiusa. Ebosus. Baleares. Hymnasie. Balearicũ mare. Caprimulgus auis. Platea auis. Platea area. Crepa. Nyctilopa. Luciosus. Lucio. Arũncus. Sirilum. Noneole. Capione. Caprificus. Caprificor. Caprificatio.

m.iiii.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

Caprifici

Caprifici appellati ſũt Caniculares dies: q̃ eo fere tẽpore mulieres Romane liberæ ſimul atq; ancillæ ſub arbo re caprifico ſacra faciebãt. Erat aũt initiũ caprificorꝫ post exortũ canis: q̃ dies Vulcano ſacer erat. Ouidꝰ. No- cte ſeqnte diẽ canis Erigonꝰ exit. Eſt alio ſigni reddita cã loco: pxima Vulcani lux ẽ vbi luſtra dicũt. Luſtrant pure q̃s facit ipe tubæ. Plyn. Aeſtiuæ mellis vindemiæ attici ſignũ dederũt initiũ caprificorũ: diẽ Vulcano ſa crũ. Idẽ. Camæleonti figura et magnitudo eſt Lacerti: niſi q̃ crura habet recta/& excelſiora latera vẽtri iungũ tur: vt piſcibꝰ et ſpina ſimuli mõ. Eminet roſtrũ ſimile Suillo: cauda p̃longa ĩ tenuitatẽ definẽs: et ĩplicãs ſe vi perinis orbibꝰ vngues adunci: motus tardior: vt Teſtudini corpus aſperũ. vt Crocodilo: oculi in receſſu cauo te nui diſcrimĩe p̃grandes et corpori cõcolores: nunq̃ eos operit: nec pupillæ motu: ſed totꝰ oculi v̄ ſatiõe circum aſpicit. Ipſe celſus hianti ſẽper ore. Solus aãaliũ nec cibo: nec potu aliẽ nec alio q̃ aeris alimẽto: et coloris natura mirabilior: mutat nãq; eũ ſubinde: & oculis/& cauda/& toto corpe. Redditq; ſẽper q̃cũq; pxime attigit: p̃ter ru brũ/cãdidũq;. Defũcto pallor eſt: ſãguis in corde: et circa oculos trñ: viſcera ſine ſplene. Circa Caprificos ferus: i noxius alioqn hyeme latet. vt Lacerta. Q d autẽ lĩ ſit caprificorꝫ tẽpus oñdit alibi. Plyn. cũ iquit. Alterũ genꝰ eſt mellis æſtiui ipſo Syrio exſplẽdeſcẽte: poſt ſolſtitiũ diebꝰ triginta fere. Q d v̄o eodẽ tpe ſub caprifico mulieres ſacrificarẽt. Macrobiꝰ teſtaꝫ his v̄bis. Nonis Iuliis diẽ feſtũ eſſe ancillarꝫ tũ vulgo notũ eſt: vt nec origo: & cau ſa celebritatis ignota ſit. Iunoni enĩ Caprotinæ die illo liberæ parĩt: ancillæq; ſacrificabãt ſub arbore caprifico in memoriã v̄tutis: q̃ in ancillarꝫ ais pro cõſeruatiõe publicæ vtilitatis olĩ apparuit. Nã poſt vrbẽ captã cũ ſeda tus eſſet Gallicus motꝰ. Reſpublica v̄o eſſet ad tenue deducta finitimi oportunitatẽ iuadẽdi Romani noĩs au cupati p̃fecerũt ſibi poſthumũ Liuiũ fidenatiũ dictatorẽ q mãdatis ad ſenatũ miſſis poſtulauit: vt ſi vellẽt reli quias ſuæ ciuitatis manere: matres familias ſibi et v̄gines dederenĩ. Cũq; patres eſſent in ancipiti deliberatiõe ſuſpẽſi. Ancilla noĩe Tutela/ſeu Philotis pollicita eſt ſe cũ cæteris ancillis ſub noĩe dñarũ ad hoſtes iturã: habi tuq; matrũfamilias: & virginũ ſũpto hoſtibꝰ cũ pſequẽtiũ lachrymis ad fidẽ doloris igeſtæ ſunt. Q uæ cũ a Li uio ĩ caſtris diſtributæ fuiſſẽt: viros plurimo vino p̃uocarũt: diẽ feſtũ apud ſe eẽ ſimulãtes. Q uibꝰ ſoporatis ex arbore caprifico: q̃ caſtris erat pxima: ſignũ Romanis dederũt: q cũ repẽtina icurſione ſupaſſent: memor bũfi cii. Senatꝰ oẽs ancillas manu iuſſit emũti: dotẽq; eis ex publico fecit: et ornatũ: quo tũc erãt vſæ: geſtare p̃ceſſit diẽq; ipm Nonas Caprotinas nũcupauit ab illa caprifico: ex q̃ ſignũ victoriæ cœperũt: ſacrificiũq; ſtatuit ãnua ſol ẽnitate celebrãdũ: cui lac qd ex caprifico manat: p̃pter eiꝰ facti memoriã adhibẽ. Itẽ a capra Caprigenũ di cimꝰ: qd ex caprarũ genere eſt. & Capranꝰ: quo qdã vtunĩ p custode capraꝫ. & Caprile p locovbi capræ tenenĩ & Rupicapra: de q̃ ſupra diximꝰ: capra ſilueſtris Hircus v̄o nõ dr̃ niſi poſtq̃ coire: fetereq; icœperit. Q uidã ab hir ſuto dictũ opinãtur. vñ Hircipili hoies vocãtur: q duros habẽt pilos. Hirſutus aũt ab horreo et ſeta deducĩ: q̃ſi horrens ſetis: et ſiliter Hirtꝰ et Hiſpidus eiuſdẽ ſignificatiõis: lĩ eſt ſetoſus/horridus. Virgi. Cui laterũ tenꝰ hi ſpida nanti Frons hoiem p̃fert. Ab hirco fit Hircinꝰ adiectiuũ. Apuleiꝰ. Homo ſordidꝰ: et hircina libidine fetẽs Itẽ Hirgtallus puer q tũ primũ ad virilitatẽ acceſſit a libidine Hircorꝫ appellatꝰ. Hircquus enĩ et p.c. et p q. ſcri biĩ. vñ Hircqui oculorꝫ anguli dicũtur. Virg. Trãſuerſa tuẽtibꝰ Hircquis: idẽſt oculos in Hircos: lĩ eſt in angu los oculorꝫ retortis. Tractũ eſt autẽ ab oculis Hircorꝫ: q ob libidinis ardorẽ trãuerſũ ſẽper aſpiciũt. Hirci Cyni phii dicũtur a flumine Africæ: q Cyniphis: ſiue Cyniphos vocaꝫ iuxta Oenſẽ ciuitatẽ: quo nomie etiã regio ap pellaꝫ: in q̃ maximi ſũt hirci. Hinc grex Cyniphius hoc eſt grex hircorꝫ dr̃. & Cyniphia pellis Hircina. Martialꝰ de Vdonibꝰ. Nõ hos lana dedit: ſed olẽtus barba mariti. Cyniphio poterit planta latere ſinu. Veſtis q̃ ex hirco rũ ſeu capellarũ pilis fit: Ciliciũ vocaĩ: q̃ eiꝰ vſus in Cilicia ortꝰ ſit. Ex phrigia qppe Cilicia: et cætera eiꝰ generĩ ſolebãt afferri: ſed q primũ ea tonſura: vt Varro ſcribit: ĩ Cilicia ſit inſtituta nomẽ id a Ciliciis ſũpſere. Arietẽ quidã ab arra dictũ exiſtimãt: qd aris iponi ad ſacrificia ſoleret. Ab eo ſit Arietinꝰ adiectiuũ. Plyn. Arietinũ ie cur ad id vtile eſt. Idẽ Arietinũ cicer: qd Arietino capitũ ſimile eſt: vñ ita appellaĩ. & Arietoverbũ: qd eſt pcutio tractũ ab Arietũ ſimilitudine cuiꝰ firmiſſimũ caput: et ſolidiſſima cornua faciũt: vt magno ipetu nõ mõ ſe iui cẽ: ſed qcqd obieceris pcutiãt. Hic Arietatio dr̃ pcuſſio et freqns ictꝰ. Aries etiã ab huꝰ ſilitudie Bellica machi na appellaĩ. Materia: ac tabulatis teſtudo cõtexiĩ: q̃ ne flãmis exuri poſſit corio: ſiue Cilicio ſeu centone veſtiĩ Intrinſecꝰ accipit trabẽ: q̃ ſi aduoco p̃figiĩ ferro. Falx vocaĩ: ab eo q icuruata eſt: vt ex muris lapides extrahat: ſi v̄o caput ipſiꝰ ferro tegiĩ: Aries appellaĩ: vel q iſtar Arietini capitis fieri ſolebat: vel q habet duriſſimã frõ tẽ: q̃ ſubruat muros: vel q more Arietũ retro cædit vt cũ ĩpetu vehemẽtꝰ feriat. Teſtudo aũt a ſilitudine veræ teſtudinis vocabulũ ſũpſit: qa ſicut illa mõ reducit caput: mõ pfert: ita hui uſmodi machina iterdũ reducit tra bẽ: interdũ effert: vt vehemẽtꝰ feriat. Itẽ Aries cæleſte ſignũ eſt. Q uidã hũc exiſtimãt eſſe quem Heſiodus & Pherecides ſcripſerũt habuiſſe aureã pellẽ. Tradũt Phrixũ Athamãtis regis Thebarũ ex Nephele vxore fili um vna cũ ſorore Helle: cũ defũcta matre nouercæ: q̃ Ino vocabaĩ: inſidias ferre nõ poſſẽt: cõſentiẽte patre de fuga cogitaſſe. Itaq; Arietẽ aurei velleris datũ ſibi a matre dũ viueret: vt qdã voluit. vt alii a pre: pſcẽdiſſe: & pũ ũ e a pte: q̃ anguſtior ẽ trãſſretare cœpiſſe. Hellẽ puellari timore extritã decidiſſe in Pontũ: vñ q pus Põtꝰ dice baĩ. Helleſpõtus eſt vocatꝰ. Phryxũ v̄o incolumẽ in Colchos ad Oetã regẽ pueniſſe: hic Arietẽ quouectꝰ fuerat ĩmolaſſe Iouĩ et pellẽ aureã ĩ tẽplo fixiſſe. Arietẽ ipm ĩ cælũ a Ioue trãſlatũ: et iter ſydera locatũ p̃ſtinã effigiẽ tenuiſſe: q a Phryxo Phryxeus eſt vocatꝰ. Alii hũc eſſe Arietẽ dicũt: q libero patri p deſerta Libiæ exercitũ du cẽti: et ſiti laborãti: apparuit: fontẽq; ameniſſimũ oſtẽdit vt ſuperꝰ diximꝰ: q̃ propter Liber pater tẽplũ Iouĩ am moni eo in loco cõſtituit et Simulachrũ cũ Arietinis cornibꝰ fecit. Arietẽ inter ſydera figuratũ: ita vt cũ ſol in eo ſigno foret: oĩa naſcẽtia recrearenĩ. qd Veris tpe fit: ea maxime ratiõe: q per eũ liber ſiti pereuntẽ exercitũ li berauerat. Duodecim p̃terea ſignorꝫ p̃ncipẽ tradũt hũc eſſe voluiſſe: q optimus exercitꝰ ſui ductor fuiſſet. Sũt etiã q ſcribũt quo tpe Bacchus Aegyptũ tenebat: Ammonẽ quendã ex Africa veniſſe: et pecudũ multitudinẽ ac liberꝫ duxiſſe: quo facilius. et illius gr̃am ſibi cõciliaret et ipſe aliq d inueniſſe dicereĩ. Itaq; p eo bñficio agrũ ei a Baccho datũ q eſt cõtra thebas Aegyptias: et qui ſimulachra eius fecerunt: cornuto capite eã figuraſſe: vt

Ouidius

Plynius.

Chameleon.

Idem.

Plynius.

Varro.
Plynius.
Idem.
Idem

Cor. Cel.

Martia.

Plynius.

Macrob.

Liuius

Tutela
Philotis.

Monas caprinas
caprigenum.
capriarius
caprile.
Rupicapra.
Hircus.
Hircipili
Hirſutus
Hirtus.
Hiſpidus
Hircinus
Hirquitallus
Hircquus
Hircqui.
cyniphius
cyniphs
cyniphoo
Grex cyniphi
cyniphia pellis
cilicium
Aries
Arietinus
Arietinum cicer

Arieto.
Arietatio
Aries bellicũ
inſtrumentum
Falx.
Teſtudo.
Aries celeſte
ſignum.

Phrixus
Helle.
Ino
Pontus
Helleſpõtus.
Phryxeus

Ammon.

Virgilius.
Apuleius

Virgi.

Varro
Plynius.
Idem.

Heſio
Pherecides.

EPIGRAMMA TERCIVM

XCIII

hoies memoria tenerẽt: hũc p̃mũ pecus oſtẽdiſſe. Bacchũ vero memoriẽ gr̃a Arietẽ in cælũ trãſtuliſſe. lĩ ſydus in æquoctiali circulo p̃ſtitutũ eſt: caput ad exortũ habens a p̃mis pedibꝰ exoriẽs: & caput piſtricis pene ptingẽs habet in capite ſtellãvnã in cornibꝰ tres: ĩ pede p̃ore & cruribꝰ vnã: in ſcapulis q̃ttuor: in caudavnã: ſubvẽtrevnã in lũbis tres: in pede poſteriorivnã. Aries aũt marinꝰ piſcis ſiue marina belua eſt cãdore trñ cornibꝰ aſſimilatis. Hedũ dictũ putãt q̃ſi fœdũ. Agnũ vero a græco ἀγνὸς: qd caſtũ ſignificat: eo q̃ fit hoſtia pura & ĩmolationi apta. Ab his Hedinus: atq; Agninꝰ deducũĩ. A veruex fit Veruecinꝰ. Ply. Et hircinꝰ acvernecinus adeps ei vtilis eſt. Itẽ a verto Vermis: qa ſeſe vertẽdo lĩ eſt torquẽdo repit. vñ Verminari poſitũ ẽ p torq̃ri. & Vermia dicũĩ dolores corpis cũ quodã minuto motu: q̃ſi a vermibꝰ ſcindi videaĩ. Varro. Septimo mẽſe vermiari cœ pit: ptũ putauit ppinquũ. Ply. Magi eo vermina: & Dyſintheriã curari putãt. Idẽ morbꝰ etiã Verminatio dr̃ p̃ſertim in egs & iumẽtis. Ply. Iumẽtorꝫ vrinę tormina Veſptilione adalligato ſiniũĩ Verminatio ter circũ lato vrendis palũbo: miꝫ dictu palũbus emiſſus moriĩ: iumẽtũq; liberaĩ pteſti. Verminare v̄o ẽ vermes hr̃e. Corneliꝰ Celſus. Nihil ẽ piuticiꝰ pueris dũ verminãt: lĩ ẽ dũ vermes habẽt. Hic verminoſę aures dicũĩ: q̃ver mes intus habẽt. Oriũĩ. n. q̃nq; in auribꝰ vermiculi. q ſi iuxta ſũt. ptrahẽdi oriculario ſpecillo ſũt: ſi lõgius me dicamẽtis euocãdi: cauẽdũq; ne poſtea naſcaĩ. Martialꝰ de auriſcalpio. Si tibi ruoroſa pruriginevermiat auris Arma damꝰ tãtis apta libidinibꝰ. A vermis fit diminutiũ Vermiculus. A quo Vermiculor verbũ: qd ẽ ver mes facio. Ply. Vermiculanĩ magis minꝰ ve q̃dã arbores oẽs tamẽ fere: idq; aues cauĩ corticis ſono expiunĩ Hicẽt Vermiculare vetes diceruũt minuta opa facere: & vermiculata opa puis teſtulis elaborata: q̃lia ſũt q̃ nũc a muſeis Muſeaca vocãt. Muſea. n. dicunĩ: q̃ in ædificiis ex pumicibꝰ dependẽtia fiũt ad imaginẽ ſpecus arte reddẽdã. Ply. Vermiculatis ad effigiẽ rerꝫ & aãaliũ cruſtis. Lucij. Arte pauimẽto: atq; emblemate vermicula to. & Vermiculati aduerbiũ dicimꝰ minuti. Nobis placet hoc genꝰ opis qd græci ἀπὸ τοῦ ἐμβάλλω: qd ẽ inſero. Emblema vocant trifariã diſtingui: vt qd in pietibꝰ fit Vermiculatũ ſiue Muſeacũ dicaĩ: qd in lignis. Segmẽtatũ de quo ſupra diximꝰ: qd ĩ pauimẽtis Teſſellatũ. pſtat tũ hæc apud auctores ſæpe p̃dicti. Multa ſuit aũt vermiũ genera. Eſt Hirudo in aqs habitãs q̃ & Sanguiſuga appellaĩ: maximũ elephãtorꝫ malũ: etenĩ i po tu hauſta vbi in ipo anucanali ſe fixit itollerabili afficit dolore. Hora. Nõ miſſura cutẽ niſi plena cruoris Hiru do. Itẽ in Gange flumĩe Indię piſces ſũt q a facie Vermes dicunĩ binis Branchiis ſexaginta cubitorꝫ cærulei: qbus tãta vis ẽ vt Elephãtos ad potũveniẽtes mordicũ cõprehẽſa, pboſcide abſtrahãt. Teredines vermes ſũt in ligno naſcẽtes a terẽdo dicti ſiue a græco. Nã & græci τερεδῶνας vocãt. Q uattuor earꝫ genera ſunt. Primũ capite ad portiõnẽ grauiſſimo rodũt dẽtibus: hę trñ in mari: hoc eſt nauibus ſentiunĩ. & hæc pprie dr̃ Teredo Terreſtres v̄o Tineę vocanĩ: & q̃ culicibꝰ ſimiles ſũt Thripes. Thrips aũt ἀπὸ τοῦ θρύπτειν appellata ẽ: qd ſignificat terrere. Q uartũ genꝰ eſt ex vermiculorꝫ genere quorꝫ alii putreſcente materia gignunĩ: alii pariunĩ. Ex eis q̃ vocanĩ Ceraſtes: cũ trñ eroſerit vt ſeſe circũagat generat aliũ. Ceraſtes aũt a corniculis appellanĩ: q̃ ge mina habet in capite. Eſt & Ceraſtes ſerpẽtis genꝰ q̃dr̃igemina p̃ferẽs cornicula: quorꝫ oſtentatiõe veluti eſca ilico ſolicitatas aues pimũt. Nã reliq̃ corpis de induſtria arenis tegũt: necvllũ indiciũ ſui p̃bẽt: niſi ex ea pte q̃ i uitatis dolo paſtibus necẽ auiũ aucupenĩ. dictę Ceraſtę ἀπὸ τῶν κέρατ τῶν hoc ẽ a cornibꝰ. Coſſus vermiſẽ q in robore naſcĩ: lĩ vetes p delicatiori cibo veſci ſolebãt: atq; ẽt farina ſaginare: vt vermiculi quoq; altiles fierẽt Ab huius ſimilitudine antiq Coſſos vocauere: hoies rugoſos atq; aſpæ cutis. Intra hoiem Tineę gignunĩ tri cenũ aliqn pedũ: & pluriũ lõgitudine: & in capillo ac nõnunq̃ intraveſtes Pediculi q tãta multitudine intdũ gi gnunĩ: vt morbũ faciãt: q a græcis Pthiriaſis a nobis Pedicularis dr̃: q̃ fœditate Sylla dictator: & apud græcos Alcman clariſſimus poeta obiiſſe traduĩ. Lacedæmonꝰ hic fuit: vel vt Crates refert e lydia Sardenſis: poeta Lyricus filiꝰ Damãtis claruit. xxvii. Olympiado: cũ apud Lydos regnaret Ardis pr̃ Aliatę. & cũ nimio amo re puellã quãdã depiret: amatorios cantus p̃mꝰ iuenit. E ſordibꝰ arndi ſoli Pulex gignĩ: a polluẽdo dictꝰ: ſaltu & poſteriorꝫ crurꝫ laſciuia inſignis. Termes genus vermiculi ẽ: carnẽ exedẽs. Eſt & aliꝰ vermiculꝰ quẽ vulgo nõ inelegant Pediculũ vocãt: q̃ſi puũ pediculũ q intẽ pellẽ carnẽq; p̃nitioſo morſu hoiem lędit. Eſt & aliud genꝰ infixo ſemp ſãguini capite viuẽs cuiviu ex oĩbꝰ aãalibꝰ cibi exitꝰ nõ eſt ſed vſq; adeo ĩtumeſcit ſacietate vt i ipo alimẽto moriaĩ. hoc græci κρὸ τῶν ἀ vocãt. Latini Rediuũ a rediuiẽdo: hoc eſt ſoluẽdo: qd carnẽ aãaliũ ſuctu reſoluat. Ceræ quoq; v̄miculũ gignũt q aãaliũ oĩm minimus exiſtimaĩ: & ab Ariſtotele dr̃ Acar. Itẽ aĩmalia ĩ eſculis naſcunĩ q̃ appellãt Galbæ mirę exilitatis. vñ q p̃mꝰ Sulpitiorꝫ cognomẽ Galbæ tulit: ab exilitate ita vo citatus ẽ q̃uis alii ecõtrario qd p̃pinguis fuerit: ita noiatũ ſcripſerint. talẽ enĩ Galli vocãt galbã. Alii q oppidũ Hiſpanię fruſtra diu oppugnatũ illatis demũ Galbano facibꝰ ſuccẽderit. Nõnulli q ĩ diuturna valitudine Gal beo lĩ ẽ remediis lana iuolutus aſſidue vtereĩ. In lanis quoq; & veſte puluis tineas gignit p̃cipue ſi arane vna includaĩ. ſitit. n. & oẽm humorẽ abſorbẽs auget ariditatẽ: hic & ĩ chartis naſciĩ. habet & canis ĩ ligua v̄miculũ quẽ ſupra dixim. Lyttã appellari. Itẽ aliud peculiare malũ v̄mẽ alatũ: q lãcinat aures: q̃ defẽdi morſum nõ pũt. Ricinꝰ a nris dr̃. Ariſto. κιρρῶδεις τὴν vocat. Varro. Q uidã nucibꝰ græcis in aq̃ tritis pungũt catulorꝫ aures: q Ricini ſoleãt: ſi lĩ vnguine nõ ſis vſus eas exulcerare. Columella. Fere aũt p æſtatẽ ſic muſcis catulo rũ aures exulcerãt vt ſæpe totas amittãt: qd ne fiat amaris nucibꝰ cõtritis liniẽdę ſũt. Q d ſi vlcerib. iã p̃occu patæ fuerũt iiictã picẽ liquidã Suillo adipi vulnerib. iſtillari cõueniet: hoc codẽ medicamẽto ptacti Ricini cõ cidũt. Ab huꝰ aãalis ſimilitudine Ricinus dr̃ herba inſtar arboris: q̃ alio noĩe Cicy appellaĩ. Alii vocãt Scro tonẽ. alii Chibim. alii Siſamõ ſilueſtre. alii Siſelin cyprion. Nõnulli Pẽtadactylõ. Alii Helioſcopiũ: qa ſp ad ſo lem vertiĩ ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν τὸν ἥλιον. Diaſcorides arboroſum fruticẽ vocat ſimilẽ Ficui: ſed minorẽ folia ſi milia Platano: ſed maiora/lenia/& nigriora: ex q̃ expmiĩ oleũ Cicynũ. Semen pducit huic aãali ſimilimũ: ideo q nomẽ quoq; ab eo ſumit. Eſt e genere Tithymali quã nri herbã Lactariã vocãt. Alii Lactucã caprinã: cuꝰ la cte iſcripto corpe cũ iaruerit: ſi canis inſpgaĩ appere lras tradũt: & lĩ mõ adulteras quoſdã alloq maluiſſe q̃ co dicillis. Tithymalli mſta ſũt gr̃a. Primũ Characias: q muſculus exiſtiaĩ ramis digitali craſſitudine qnq; aut

Aries piſcis.

Hedus
Agnus
Hedinus.
Agninus
Veruecinus
Vermis
Vermior
Vermina.
Verminatio
Vermino
Verminoſe aures.
Vermiculus
Vermiculo:
Vermiculare.
Vermiculatt
Muſeaca
Vermiculatiz.
Emblema
Vermiculatuz.
Muſeacum.
Teſſelatum.
Segmentatũ.
Hirudo.
Sanguiſuga
Vermes piſces

Teredo
Tinea.
Thrips.

Ceraſtes

Coſſus.
Coſſi homĩes.
Tinee tricenũ pedum.
Pediculus.
Phthiriaſis.
Pedicularis morbus
Pulex
Termes.
Pediculus

Croton.
Rediuus.

Acar
Galbe
Galba.
Lytta.
Ricinus
Cynoreſtes.
Ricinus.
Cyci.
Scroton.
Chibis.
Siſamon ſilueſtre.
Siſelis cypri us.
Pentadact ylos.
Helioſcopium.
Tithymallus.
Lactaria.
Lactuca capri na.
Characias

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA

Catapocia. Mirsumites. Cariotes Paralius. Tithymalis. Deleoscopium. Cyparissia. Platyphyllon. Corymbites. Amygdalites Dendroides. Codion. Leptaphylon. Cunex. Xylotrophos. Chrysalis Cantharis. Cynachante. Canina sentis Alua spinea: Culex vinari⁹. Culex. Mulio. Tinee niuales Conopos. Conopeum. Pyralis. Pyrausta. Hypanis. Demorobion. Centrina Cõuoluol⁹ alal Voluox. Eruca animal Conuoluolus herba. Eruca herba. Euzomon. Rauca.

Multipeda. Ips. Scolopendra Millepeda. Centipeda. Oniscus. Tylus. Campe. Dipocampe. Pityocampe.

Rotunde tinee

Vermes terreni. Lumbrici Locusta. Brucus. Gryllus. Blatta. Mylochon. Tauri. Pediculi terre Melolantha. Scarabeus Lucani Fullo. Cantharolethrus Papilio.

Cicindela Lampyris. Nocti luca. Nitedula Lychnus pensilis. Lãpas. Araneus.

sex cubitali longitudine: a radice foliis fere Oleę: semẽ eius cũ melle decoctũ in vsu est ad Catapocia: hoc ẽ pilu las faciẽdas soluẽdi alui gẽa. Ideo medici nũ tempis herbã hãc corruptovt in plærisq; alii vocabulo Catapuciã vocãt. Alterꝝ qd Myrsimitẽ noiant. Alii Cariotẽ foliis Myrti acutis & pungẽtib⁹: fruct⁹ eius nux vocat⁹. Ideo herba ipa Cariotes appellata est. nã κάρυον graeci nucẽ vocãt. Tertiũ qd Paralius nũcupat⁹ siue Tithymalis fo lio rotũdo Caule palmũ alto ramis rubẽtib⁹. Quartũ simili mõ Heleoscopiũ semine albo Columbis gratissimo Quintũ Cyparissiũ, ppter foliorꝝ similitudinẽ cũ cupresso. Sextũ Platyphylon vocãt. Alii Corymbitẽ Alii Amygdalitẽ a similitudine: nec vllius latiora sũt folia. Septimũ Dendroides: ꝗ̃ ẽ ramosũ: & Codion: & Leptaphylon a tenuitate foliorꝝ: comosissimũ ex oĩbus & cauliculis maxime rubẽtibus & semie copiosissimũ. Est & alius vermiculus Cunex vulgo dictus odore fœdus: ex ligno nascẽs: chartisq; & paleis. Itẽ Alius tunicas suas tra hens cochleæ mõ: sed ita vt pedes eius spectent⁹. Aristoteles Xylothrophõ vocat: & pcessu tpis trãsit i Chrysali dẽ spoliatus statẽ expirat. Cãtharides vermiculi Ficorꝝ sũt. & Piri & Pinus: & Cynacãthae q̃ arbusculã est velu ti acinos vuę pducẽs: Latini Caninã sentẽ. & vulgo Vuã spineã noiant. Rursus Culices acescens vinũ gignit quos Aristoteles Culices vinarios vocat: nã generali noĩc. & alii vermiculi parui alati dicũt Culices: int⁹ quos sũt q Muliones appellãt arborarii pici rostꝝ habẽtes: & pl⁹ vno die nõviuẽtes. Culices graeci κῶνῶπιδα vocãt vñ Conopeũ vocitatũ est Tẽtoriũ ad arcẽdos culices cõtextũ: qd supra lectũ explicari cõsueuit. Quinetiã in ni uevermiculi nascunt⁹: q Niuales tineæ dicunt⁹. Aristoteles. Vermes in niue vetustiori: q hirti sũt pili & rubidi: & ipa nix vetustate rubescit: sed in niuę mediæ terræ cãdidi: & grãdiores in ueniunt⁹: torpent oẽs ac difficulẽ mo uent⁹. Et ignis vermẽ gignit volucrẽ maioris Muscæ magnitudine: q Pyralis: & a qbusdã Pyrausta noiat⁹ vi uens q̃ diu in igne est: cũ pmũ euasit: moriẽ: vt supra diximꝰ. Hypanis fluuꝰ in ponto circa solstitiũ defert tenu es mẽbranas acinorũ instar: qbus erũpit vermiculus ad similitudinẽ supradicti: nec vltra diẽ viuit ob id Hemorobiõ vocat⁹: qd vitã vnꝰ diei habeat. ἡμερόβιον. n. graeci Diẽ dicũt βίον vitam. Est & aliud genus Culicũ: quos vocãt Centrinas fucis apũ similes ignauia: malitiaq; cũ pniciæ verorꝝ: & vtiliũ. Interimũt⁹. n. illos atq; ipsi emoriunt⁹: a pũgẽdo aũt nomẽ sũpsere: qd graeci dicũt κεντρεῖν. Cõuoluolus vermis est minor eruca corrodẽs pubescẽtes vuas: quẽ alii voluocẽ appellãt: qd vitiũ frondib⁹ bõbicũ more sese cõuoluũt. Remediũ est falces postq̃ exacutę sunt: fabrina pelle detergere: quẽ admodũ e contra Erucã: quæ pusillus & ipsa vermis est: ab erodẽdo vo cata: remediũ est visco vitẽ ambire. Cõuoluolũ etiã herbã vocãt nascẽtẽ p fruteta. nullo odore: nec crocos in tus habẽs: sed florẽ trñ ac candorẽ lilii referẽs: veluti rudimentũ naturę lilia facere cõdiscẽtis. Dicta Conuoluolus: qd sese rei cui adhæret inuoluat. Eruca quoq; herba est ita dicta: qd bestiolas oñs corpori innascẽtes erodat: hui⁹ in cõdiendis obsoniis tanta est suauitas: vt graeci Euzomon appellarint: ob bonitatẽ iuris: εὖ enim bene dicunt ζωμόν ius. Venerẽ mirifice stimulat: vt supra diximꝰ. Rauce vermes sũt terreni: radices arborꝝ ledẽtes. Ply. Olea vbi quercus effossa sit male ponit⁹: qñ vermes qui Rauce vocant⁹: in radice quercus nascunt⁹: & transeunt Multipeda aĩal est evermibus terrę pilosũ: multis pedib⁹: arcuatim repẽs tractuq; cõtrahẽs se, a graecis Ips vocatur. Alii Scolopendrã noiant. Alii Millepedã. Alii Centipedã. Onyscus vero siue Tylus vermiculus est pluribus pedibus colore fusco sub lapidibus aut figulinis vasis viuẽs: q tactus arcuat sese: atq; in globũ ꝓtrahit ad similitudinẽ paruę pilę: hic in cortice punici mali decoctus cũ porri succo dolorẽ aurũ sanat. Cãpæ vermiculus est hortẽses maxime herbas: & arborũ frondes erodens: dicta ἀπὸ τοῦ κάμπτειν: qd flectere est Columella: Nec solũ teneras audent erodere frondes: Implicitus Cõchæ limax: hirsutaq; cãpæ. Hinc Hippocãpæ dicti sũt pisces: q & Equi marini appellãtur: a flexu caudarũ: quæ piscosæ sunt. Ply. Hippocãpinus cinis alopecias tollit. Hinc etiã Pityocãpæ vermes sunt e pinu arbore nascentes morsu venenato: nec dissimili a Bupræstis morsu: de qua supra diximus. Ply. Vsus sæpe cõtra cãtharidas: Bupresium pinorũ: q̃s Pithyocãpas vocant. Galenus: πιθυοκάμπαι πίτυος εἰσὶ κάνθαρίδες βοὐπρήσθεις δὶν ἀμεῖνον. Rotũdæ tineæ in hoim corporib⁹ dicũtur ad differentiã aliarũ: q̃ non sunt rotũdæ. Ply. Aisoi succus aliũ sistit: & disenterias: & tineas rotũdas pellit. Vermes terreni lũbrici appellãtur a lubricitate: vt opinor dicti. Inter vermiculos & Locusta poni potest: de qua supra diximꝰ: & Bruchꝰ vermiculus haud dissimilis Locustę herbas erodẽs: fine alis tñ: & Gryllus: cui magnã auctoritatẽ peribent Nigidius. Magiq; ꝑ retro ambulat: terrã terebret: noctib⁹ stridat. Blateæ quoq; vermiculi exigui sunt lucẽ fugiẽtes: & tenebrarũ alũnæ in balneis maxime humido vapore pgnatę. Plura earũ genera sunt: molles q̃ in oleo decoctæ verrucas mirificæ tollũt. Alterũ genus Mylochon vocãt: qd circa molas fere soleat nasci. Graeci eni μύλον molã vocant. Tertiũ genus est odoris tedio inuisum: hãc quidã putãt a Cimice de quo supra diximꝰ: nõ differre Taurivocant⁹ Scarabei terrestres Ricino similes: nomen Cornicula dedere. quidam Pediculos terræ vocant. Melolantha quoq; genus scarabei est coloreviridis nascens: vt Aristoteles refert: e vermibus fimo bouis aut iumẽti creati. Sũt etiã ex scarabeorũ genere grãdiores cornua prælõga bisulcis dentata forficib⁹ in cacumine habẽtes: quos Nigidiꝰ Lucanos appellat. Alii e fimo ingẽtis pilas auersi pedibus volutãt puosq; in iis ꝓtra rigorẽ hyemis vermiculos nidulãt⁹. hos ægiptii loco numinũ colũt: qm̃ solis operum similitudo q̃dã huic aĩali est: est & genus eorꝝ albis guttis distinctũ qd Fullo appellat⁹. Volitant alii magno cũ mugitu. Alii terrã frequẽtibus foramib⁹ excauãt. Crustas habẽt oẽs dũtaxat ad tutelã pẽnarꝝ a natura datas In thracię ptib⁹ iuxta Olynthiũ locus ẽ pu⁹ in quo vnũ hoc aĩal necat⁹: ob lꝗ̃ dict⁹ Cantharolethrus κανθαρόθρον eni graece Scarabeus vocat⁹. ὀλεθρόθρον pnicies dẽ. Papiliones quoq; int⁹ vermiculos numerãt: multa eorꝝ genera: nullũ aĩal ibeculi⁹ est solo fere tactu necat⁹. Is q lucernarꝝ lumib⁹ aduolat: int⁹ mala medicamẽta a magis p̃cipue numerat⁹. Lucet igniũ modo noctu: laterꝝ & cluniũ colore Cicidela: a greci Lãpiris dicta qdã Noctiluca Alii Nitedulã vocãt. Nõ ãte matura pabula: aut post defecta ꝓspicit⁹: nũc pẽnarꝝ hiatu refulgẽs: nũc cõpressu obũbrata: hui⁹ aĩalis stellãtes volat⁹ maturitatis hordei signũ rusticis p̃bent mira benignitate naturę. Ab hac Lychnus pẽfilis: quẽ vulgo lãpadẽ vocãt. Cicidela appellat⁹: q̃ nocte tota seruat⁹ accẽsa: & Lãpyridis istar lucet Martialis de Cicindela. Ancillã tibi sors dedit lucernę Totas q̃ simul exigat tenebras. Item vermes sũt Ara-

Aristote.

Idem.

Aristote.

Higi.

Plynius.

Columel.

Plynius.

Idem.

Galenus.

Plynius.

Higi.

Aristote.

Higi.

Martia.

nei. Vespæ. Stelliones. Bõbices. & Vespaꝝ genere Pseudospece: de qbus supra diximus: vermes sũt & muscę notũ aĩal: alis sonãs cui aculeus in ore, p lingua est: nec ad punctũ sed ad suctũ a natura datus: vt Culicib⁹: & q busdã aliis. Muscę humore exaiatę: si cinere cõdant⁹ redit vita: ꝗ̃ aĩal graece Myia dicit⁹. A quo fit Cinomyia hoc est musca canina. Muscã tres mõs qdã est Carina noie: nouẽ miliũ passuũ ambitu intra qd spatiũ muscę nõ reperiunt⁹: natũq; ibi mel nusq̃ attingũt: quo expimẽto singulare medicamẽtis eligit⁹. E vermiũ etiã genere sũt Tabani: q & Asili dicunt⁹ in extremis fauis aliqñ nascẽtes veluti grãdiores apes. Gallinarꝝ modo incubãt: qd exclusũ est pmũ vermiculus videt⁹ candidus. Graeci hoc maliũ Oestꝝ noiant

Virgilius

Virg. Est locus silaris circa illicibusq; virentẽ Plurimus alburnũ volitãs cui nomen Asilo Romanũ ẽ Oestꝝ Graii vertere vocãtes Asper: acerba sonãs: q̃ tota exterrita siluis Diffugiũt armẽta Crabrones vespis similes sũt degũt siluestris in arborꝝ cauernis: vita bimatũ nõ trãsit Ictus eorꝝ nõ fere fine febri est. Sũt q putent ter nouenis punctis interficere hoiem. Mitiorꝝ minores Opifices vocant⁹ q hyeme moriunt⁹. Maiores dicunt⁹ Mres Hæ biẽnio durãt. Nidos vere faciũt fere quadrifores: in qbus opifices generent⁹. His educatis alios dein de nidos maiores faciũt: in qbus matres futuras pducãt. Opifices tũc munere fungunt⁹: & pascũt eas. & Cicadę vermes sũt quarꝝ duo genera. Minores q̃ pmę pueniũt & nouissime pereũt. hæ Mutæ appellant⁹: nõ ꝓ nihil canant sed ꝓ parꝝ canãt. Et maiores q̃ canũt æedẽq; nouissime pueniũt & pmę intereũt hæ vocant⁹ Achetę: ꝗ̃ est argutę ἀπὸ τοῦ ἠχοῦ: qd est sono crepito. Vñ Echo dicta est vox in nemonbus: & locorꝝ pcauitatib⁹ resonãs & int⁹ has q̃ minores sũt vocant⁹ Tetrigometræ. hoc est Cicadarꝝ mres. τέτριξ eni Cicada dicit⁹ μήτηρ mater sed illę magis canoræ sũt. In vtroq; genere mares cantãt: fœminę silent. In oriẽte his homies vescunt⁹ ꝑsertim Parthi licet opibus abundẽt. ante coitũ mares p̃ferũt: post coitũ femias. Sola Cicada ex oĩbus q̃ viuũt: fine orẽ ẽ, p eo aculeatũ qddam i pectore habet linguę simile quo rorẽ lambit: & pectus ipm̃ fistulosũ: quo vocem emittit Excitatæ cicadæ cũ subuolãt humorẽ emittũt qd argumẽtũ est rore eas ali. Quidã duo alia genera earꝝ faciũt. Surcularia q̃ grãdior est. & Frumẽtaria quã alii auenariã vocãt: qrñ simul cũ frumẽtis arescẽtib⁹ apparet. Cicadæ nõ nascunt⁹ vbi ranę arbores sũt. In regino agro silent oẽs: In Locrensi vltra flumen cantãt. Formicę quoq; vermes sũt: & ex pusillis vermibus nascunt⁹. Condũt æstate cibos q hyeme sufficiãt. Si qs onera q̃ gerũt corpib⁹ earꝝ comparet: iudicabit nulli aĩali ẽm portionẽ vires eẽ maiores. Morsu minora onera gestãt: maiora auei fæ postremis pedibus impellũt. Semina condũt semirosa: ne rursus in fruges exeant. Madefacta imbre ad solem pferũt atq; ex siccãt: deinde reponunt. Opanꝝ & noctu plena luna: Interlunio cessant. Silices itinere earꝝ attriti spectant⁹: & in ope semitæ factę: tñ in oĩ re potest quãtulacũq; sedulitas. Sepeliunt⁹ int⁹ se: qd nulli alteri aĩmali ꝑter hoiem accidit. Aliqñ pẽnatę repiunt⁹. Indicę formicę cornua habẽt. Egerũt auꝝ ex cauernis trę in regiõe Septẽtrionaliũ Indorꝝ: q Dardę vocant⁹: colorẽ feliũ habẽt magnitudinẽ Egypti luporꝝ. Auꝝ ab his hiberno tpe erutũ Indi p æstatẽ furãt⁹: illis, ppter feruorẽ solis in cumbulis latẽtibus: q̃ tñ odore fœlicitate puolãt: & crebro raptores lacerãt: q̃uis velocissimis camelis fugiẽtes. Tãta est eius aĩalis cũ amore auri feritas atq; pnicitas Ob eã cãm raptores ferinas carnes p diuersa loca disponũt: vt illis distractis auri strigmẽta tuti asportent: quæ fusionis ignari: aduenis mercatorib⁹ vendũt. Est & genꝰ formicarꝝ venenatũ qd a fugiẽdo solẽ solifuga noiat⁹

Lucanus

Concitat⁹ eni acrius feruore solis: ideoq; eũ fugit q̃tũ põt. Non nouit eas Italia, Betica Solpugas appellat. Lucanus. Quis calcare tuas metuat solpuga latebras. Idẽ genus est leonũ in regione Egypti sub pmõtorio qd austri cornu appellat⁹ q Formicę dicũt⁹: & genitalia sursũ versa habẽt: colorẽ aureũ: glabriores sũt Egyptiis Scorpius quoq; siue Scorpio vermis est venenosus eo importunior cæteris: qd grauiore supplicio afficit: leta morte triduo ꝓficiens. Ictꝰ eius fœminis letalis est: p̃ sertim virginib⁹: viris trñ matutino tpe pusq̃ aliquo fortuito ictu ieiunũ venenũ emittat. Id in cauda habet: ferit semp obliquo ictu. Nec vnq̃ deest venenũ medio die: cũ feruet solis ardorib⁹: nec cũ sitit sp inexplebilis potu. In Africa pẽnas: nõ ferit manus palmã: nec nisi pilos attigerit. Ipsæ suæ plagę ipositꝰ aut affusus in cibo sũptus: aut potus in duob⁹ cyathis meri lenit dolorẽ. Fœtũ suũ deuorat vnũ trñ relinquẽs solertissimũ: q se in matris clunib⁹ includẽs a cauda: & a morsu se tutũ facit. Scorpius quoq; cæleste signũ ẽ. Nã cũ forte orion int⁹ venandũ Dianę dixisset se qcqd ex terra oriret⁹ facile interficere posse: ferit terrã ea temeritate pmotã Scorpionẽ, pduxisse: q necaturus Orionẽ videbat⁹. Ioue aũt vtriusq; audaciã admiratum Scorpionẽ in cælo collocasse: vt documẽto mortalibus esset: nulla re eẽ min⁹ fidendũ. Quapropt⁹ Dianã: cui ob venatiõis studiũ carus erat Orion: ab Ioue postulasse: vt id ẽ sibi petẽti beneficiũ daret: qd terrę vltro tribuisset. Quocirca Ioue ita pstituisse vt Oriẽte Scorpiõe Orion occidat. Hui⁹ Scorpionis Chelæ ita p̃munt⁹ ab æqnoctiali circulo vt eũ sustinere videant⁹. Chelæ aũt scorpionũ: & cancrorꝝ brachia vocant⁹. Virg. Qua locus

Virgilius.

Erigonẽ inter chelasq; sequentes. Cauda autẽ contingit hyemalẽ circulũ. Occidit inclinato capite. Oritur erectus a Chelis. In his stellas habet binas in singulis in fronte tris: inter scapulas totidẽ in ventre duas: in cauda q̃nq; in ipo cacumine quo videt⁹ pcutere duas. Itẽ Scorpio militare instrumentũ est qd vulgo nunc balistam vocant ita dictus ꝓ paruis ac subtilibus spiculis inferat mortẽ: siue ꝓ Scorpionis similitudinẽ habeat: cũ arcus hic atq; hinc chelarꝝ similitudinẽ præ se ferant spiculũ caudæ. Balista vero funibus & neruis tendit⁹: & maiora spicula multo longius iactat: emittit etiã in nauali bello sagittas oleo incendiario, stuppa, sulphure, & bitumine obuolutas atq; ardentes: quæ tabulas pice vnctas. & resina repente succendunt. Ouidius. Quã graue balistæ

Ouidius. Plautus Idem

mœnia pulsat onus. A balista fit verbũ Exbalisto: quod est decipio circũuenio. Plautus. Ego hunc cõmunẽ meum: atq; nostꝝ omniũ hostem exbalistabo lepide. Item Balistariũ locus in quo sita est balista. Idẽ. Intẽta balista est, pbe: quã ego haud multum post emittã e balistario. Balista ἀπὸ τοῦ βάλλειν dicta est: hoc est iaciẽdo Scorpionẽ qdã Arcubalistã vocãt. Est etiã Scorpius herba semen habens ad similitudinẽ caudæ scorpionis: folia pauca. Valet aduersus aĩal sui noĩs. Hanc herbã Theophrastus Nepã vocat: quod Nepa Scorpiũ apud grę

Theo. Plautus

cos significat. Quãuis enim aliqui putauerint Nepã Camarꝝ esse decepti eo quod apud Plautũ scribitur. Retrouersum cædam: imitabor Nepa. Cõstat tamen Nepã Scorpiũ esse: qui & ipe aliquando retrograditur mor

Vespa Stellio Bombix Pseudospece Musce Myia Cynomyia Carina Tabanus. Asilus Oestrum Crabro Opifex Mater Cicada Muta Cicada Achete Echo Tetrigometre. Surcularia. Frumentaria. Auenaria Formica De sepultura formice Formice indice. Solifuga Solpuga Auistricornu Formice Scorpius Scorpio De scorpione i orione Chele Scorpio militare instrumentũ Balista Exbalisto Balistarium Arcubalista Scorpius herba. Nepa

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Scorpiuros.
Heliotropium.
Trixalis.
Tipula
Leontophon.
Gurgulio.
Fistula spiritalis.
Fistula cibalis
Salamandra.
Lacerta.
Zygnis.
Calcis.
Lacertus
Lacertosus.
Rana terrestris.
Rana piscatrix.
Rana marina
Ololygones.
Rubete.
Phrynos
Apocynon.
Calamita.
Diphthita.
Rana vociferans.
Ad scrutanda secreta mulier
Apis
Apes
Apecula.
Apicula.
Apiarium.
Aluearium.
Mellarium.
Melisson.
Apium.
Selinon.
Heliosselinum.
Hipposelinum.
Petroselinum
Olus atrum.
Olisatrum.
Oreoselinum.
Apiastrum.
Melissephylon
Melitena
Apiarius
Apiana.
Muscatula.
Stica.
Apiastra.
Merops.
Apes ex bobus
Crabrones ex equis.
Fuci ex mulis
Vespe ex asinis.
Fauus.
Melligo.
Metys.
Pissoceron.
Propolis
Erythace
Sandaraca.
Cerinthus.

dendi gra. Cice. Serpere angues: natare anaticulas/volare merulas/cornibus vti videmus boues/nepas/acule is: suā denq; cuiq; naturā esse adviuendū ducē. Itē Scorpiuros alia herba ē: quā ēt Heliotropiū noīant: a nobis cū de sole disseremus dicēda. Est & alius vermis locustę similis: sine pēnis q Trixalis græce vocat. Latinū nomen nō habet. Itē Tipula vermis est sex pedes habēs: sed tantę leuitatis vt supra aēs currēs nō desidat. Plau. Neq; Tipulę leuꝰ pondus est q̄ fides lenonia. Quidā ēt Leontophon exiguū vermē esse dicūt: cuꝰ cinis cum carne in cibo datus Leonē necat: qd falsū esse inferiꝰ ostēdemus. Itē Gurgulio vermis exiguꝰ: de quo supiꝰ diximus: fruméta in horreis satisue deuorās: dicta ita ob putatē q̄ nihil aliud sit q̄ guttur. Vir. Populatq; ingētē farris aceruū Gurgulio. Itē Gurgulio appellat via patēs & veluti fistula q̄dā a naribus ad pulmonē cōstās cartilagine: & carne p quā spūs meat ac remeat. Et hæc spiritalis fistula dicit sicut alia fistula q̄ ab ore ad vētrem trāsit gula. & Cibalis fistula appellat pstās neruo & carne. Itē Salamādra est vermis int oīa venenata maxim scelus. Cętera enī singulos ferūt Salamandra populos necare pit iproūidos pōt. Nā si arbori irrepserit: omia poma inficit veneno: & eos q ederint interimit. Idē facit si in puteū cadat. Saliua eiꝰ in q̄cūq; pte corpis vel in pede vno respsa oīs in toto corpe defluit pilus. Est aūt aial Lacerti figura stellatū: nunq̄ nisi magnis imbribus pueniēs: & æstate deficiēs. cui tātus rigor: vt ignē tactū extinguat: nō alio mō q̄ glacies. A suibus tū sine nocumēto mādit. Itē vermis est Lacerta cuꝰ duo genera. Alta ē maior: hæc Lacerta viridis dr. Alta minor hāc qdam Zygnida alii Calcidem vocāt. Invtroq; genere mas dr Lacertus. Vir. Nūc virides etiā occultāt spineta lacertos. Lacertus ēt brachiū in hoie dr. A quo fit Lacertosus: lis est robustus: acvalidis lacertis. Lacertꝰ ēt piscis est de quo inferiꝰ dicemꝰ. Lacertā ore pere vulgus existimat: qd Aristoteles negat. Cōstat tū eas nō incubare: oblitas quo sint loco enixæ: qm̄ huic aiali nulla memoria ē. Itaq; catuli eorꝰ pse exūpūt. Ranas quoq; qdā parū int vermes adnumerāt. Multa earꝰ genera. Sūt Ranę trestres: licet in dulcibꝰ aqs viuāt. Sūt & Marinę. In mari Rana piscatrix dicit: qm̄ eminētia sub oculis cornicula turbato limo exerit: atq; ita assultātes piscículos pt rahit donec eā ppe accedāt: vt assiliat mares dā fœmias ad coitū cient Ololygones vocant vt supra diximus E trestribꝰ q̄dā inveprib̄ mm̄viuūt: Ob id a rubis Rubetæ appellatę. Græci Phrynos vocant maxime oīm: gemmis veluti cornibus: plenę veneficiorꝰ. Tradūt officulo eiꝰ qd est in dextro late i aquā feruētē deiecto stativas refrigerari: nec postea ferueri nisi exempto. & ecōtrario aliud eē in sinistro latere: quo deiecto feruere aēq̄ videatur: id Apocynon vocari: qm̄ canū impetꝰ eo cohibeant. Alię int Harūdines fruticesq; versant. ob id a calamis dictę Calamitę. Hę int oēs mīmę sūt & viridissime: & a gbusdā Diphthithe nominant. Sūt ēt sine voce: & si hauriant vētres boū distēdūt. Est & Rana pura arborē scādēs & ex ea vociferās. in cuꝰ os siqs expuat ipsāq; dimittat tussi liberari dicit. Tradit Democritꝰ q siqs extrahat ranæ viuētī linguā: nulla alia pte corpis adherēte: ipa q dimissa in aē illā iponat supra cordis palpitationē mulieri dormiēti/q̄cūq; int rogauerit vera respōsurā. Inter vermiculos postremo Apes quoq; ponūt: & certe vermiculi sūt dū nascunt. Ideo apes dictę q fine pedibus sūt Vir. Trūca pedū pmo. Quāuis aliq apes ab eo dictas volūt: q se pedibꝰ inuicē tenēt. Ab is fit diminutiuū Apecula siue Apicula: qm̄ & Apes & Apis dicimꝰ in noīatiuo. & Apiariū locus in quo apes tenent: qd & aluariū dicit: ab alueoꝰ multitudine. & Mellariū a melle: & a mellissis hoc ē apibꝰ Mellisson. & apiū herba quā græci Selinon vocant: cuius plura genera. Quod enim sponte in humidis nascit Helioselinū vocat. ἕλος enim dicit palus: vno folio est: nec hirsutū. Rursus in siccis Hipposelinū: quo eq libenē vescunt: pluribus foliis est: simile Helioselino: id & Petroselinū. & Olus atrꝰ siue Olisatrꝰ nūcupāt: vt supra ostēdimꝰ. Tertiū Oreoselinū: q̄si mōtanū apiū: Cicutæ foliis/radice tenui/semine aneti/minutiori trī: his fere oībꝰ apes vescunt. Itē ab apibꝰ Apiastrꝰ: quod nō est siluestre apiū: vt Valla scripsit: sed herba quæ a Melissis Melyssephylon appellat. hoc est apium folium. & a melle dicit Melitena: nullo magis flore gaudent apes. Copia istius facillime examina ptinentur: & si ea purgant aluearia: nō fugiūt apes. In Sardinia hęc herba venenata est. Itē ab apis Apiarius deducitur: qui citrā apiū habet & alueos tenet. Ply. Prouentū enim sperant apiarii large florescete thymo. & Apiana vna pdulcis: quā pcipue infectant apes/vespę muscæq;. Nūc vulgo a muscis Muscatula dicit. Græci Sticā vocant. Item ab ape Apiastra aut is apes comedens: quæ Merops etiam vocat gentores suos reconditos pascens pallido intus colore pennarꝰ/superne cyaneo/pori subrutilo. Nidificat in specu sex pedum defossa altitudine. Virgilius. Merops: aliæq; volucres. Manifestus hic Seruii error notat: qui Meropē inqt viridem esse: & viridiores pennas habere. Creant autē apes ex bobus: sicut Crabrones ex equis. Fuci ex mulis. Vespæ ex asinis Condunt apes a vergiliarꝰ occasu: nec ante fabas florentes ad opera: & labores exeunt. Cum per cælum licet: nullus operi perit dies. Primū Fauos cōstruunt hoc est cellulas: domosq; a fouēdo dictos: q in iis sobolē fouēt: fingunt pmo cera: dehinc melle implent. Cerā ex floribus faciunt: q̄ quanto iucundiore maria compositā est: tanto in hac meliorē mella qualitatē accipiunt. Melliginē capiunt e lachrymis arborꝰ q̄ glutinū pariūt: vt salicis/vlmi/arundinis/succo/gūmi/resina. His pmū alueū intus totū: vt quodā tectorio illinūt: & alij amarioribus succis: ne aliarꝰ bestiolarꝰ auiditates iis nocēt: his fores quoq; latiores circūstruunt. Melligo hæc vocat. Primum fundamētū opis dicit. Metys: hoc est purgamētū cære: exquo partē aluei porem apes illinunt. Secundū Pissoceron ex cæra: & pice siue gūmi siue resina mixtū. Vñ nomē habet. Græci n. πισσόν picē vocāt: κηρὸν cerā. Tertiū Propolis dictū: hoc mō q̄si suburbanū: qd ante alueū fit Propolin Varro inqt vocāt: qd apes faciunt ad foramen introitꝰ: porrectū in alueū maxime æstate: quā rem etiā nomine eodē medici vocant in emplastris. Propter quā rem etiā carius in sacra via quā mel venit. Est autē Propolis fauorꝰ stabilimentū: qua omes frigoris aut vrinæ aditus obstruunt: odore etiam vsq; adeo graui: vt quidā pro Galbano vtant. Post hæc cōuehitur Erythace: quā alii Sandaracā: alii Cerinthū nomināt. Hic est apū dū operant cibus: q sæpe in fauorꝰ inanitatibus sepositus inuenit saporis amari: sed plenus humoris. Gignit aūt roreverno ex arborꝰ succo. Varro Erythacen vocāt: q̄ fauos extremos int se cōglutināt: qd est aliud melle ppoli. Itaq; in hoc vim eē illinēdi. Quo circa examen vbi volunt considere eum ramum: aliāve quam rem oblinunt hoc admixto apiastro. Aristoteles

Cicero.
Plautus.
Virgilius
Virgilius
Valla.
Plynius.
Idem.
Aristote.
Varro.
Idem

Aristote.
Idem.
Hyll.
Agrius
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Terentiꝰ.
Virgilius
Virgilius
Aristote.
Plynius.

Aggerūt apes suis crurib̄ cerā atq; erythacē. Idē: Sed recōdūt aliud quoq; cibarii genus cui durities cæræ pxima: qd σάν Δαράχ ἡν: lis est Sādarachā nōnulli appellāt. Idē. Habēt ēt quo secūdo cibo alant: qd: κηρὶν θοῦ: lis ē Cerithus vocat. Verꝰ hoc deterius est: & dulcedie ppe ficꝰ. Nā & Cerithe herba est folio cādido icuruo: cubital: capite cōcauo: mellis succū hīte. Erythace a coloris rubedie dicit. Græce. n. ἐρυθρὸν rubor appellat. Cæra ex omniū arboꝰ: fatorūq; floribꝰ cōfingit: excepto Rumice: & Chenopode herbis quru pma vulgo nota est: sed a effigie hēt pedis anserini. Aristomachus Solensis tāto apū amore flagrāt vt duoagradragita annis nihil aliud fecerit. Hylisicus quoq; Thaseus vsq; adeo has ī desertis coluit vt Agrius: lis est es estis fuerit cognomiat. Apes ītra sexagīta passus opus suū faciū: cōsumptis āt ī pximo floribꝰ: speculatoread pabula vlteriora trāsmittunt Noctu depræhensæ ī expeditiōe: supinæ excubāt: vt alas a rore defēdant. Intrdiu statiōes ad portas faciūt more castrorꝰ. Noctu vsq; ad aurorā qescūt: donec vna excitet omnes duplici: aut triplici bōbo: q̄si tuba: aut cornu aliquo: Tūc cateruatim puolāt. si dies futurus est getus Ventos enī ibresq; pdiuināt: & tūc cōtinēt se tectis. Cū ad opa pcessere: aliæ flores aggerūt pedibꝰ: aliæ rorē ore. A dolescētiores ad hæc opa excūt: & supdicta cōuehūt Seniores intus operant: & aduecta disponūt. Quæ flores portant poribus pedibus onerāt femora: pedes priores rostro: & onere graues remeāt. Excipiūt eas ternę/aut quaternę atq; exonerāt. Singulę pterea sua officia habent. Alię cōstruūt/alię poliūt/alię suggerunt/alię ex eo qd allatū est cōparāt cibū. Neq; enim separatim vescuntur: ne opis aut cibi/aut tempis inæqlitas fiat. Primos fere tres ordines ianes struūt ne promptū sit qd inuitet furantē. Nouissimi maxime melle implent. Dū vehunt secundos captāt flatus. Si pcella oriat apphensis pedículo lapillis se librant. Sæpe etiā lapillos ī humeros iponūt. Laborātes miro studio obseruāt: cessantiū inertiā notant/castigāt/sæpe etiā morte puniūt. Omniū animantiū mūdissimę sunt. amollunt e medio cūcta. nullasq; inter opa spurcitias relinquunt. Excrementa opantiū int vnū egesta in locū diebꝰ turbidis: & qn̄ ab ope cessant educunt. Cum aduesperascit minus ac minus in alueo obstrepūt donec vna circūuolet: eodem quo excitauerat bombo quasi sōnū indicēs/instar castrorꝰ. Tūc repente oēs silēt. Domos pmū plebeis ædificāt deinde regibus. Si prouētus largior spatur/etiā fucis. hæ cellarꝰ mīmę sunt: sed ipsi maiores apibus. Sūt autē Fuci sine aculeo veluti impfectę apes: nouissimęq; a fessis & iā emeritis inchoatæ. serotini fœtus: & quasi seruitia verarū apiū. Alimenta non congerunt: sed ab aliis conuecta consumunt. Ad procreationē tamen Sobolis cōferre aliquid videntur infidentes feminibus quibus apes figurantur. Itaq; ad fouendā & educandā natam prolem familiarius admittuntur. Exclusis deinde pullis extra tecta pturbant. Virgilius. Ignauū fucos pecus a præsepibꝰ arcent. Multæ apes singulos fucos aggressæ trucidant. Quidā tamen fucos propriū genus esse existimant: quē admodū ex eodē genere Fures/lata aluo ad furandū pronos: ita appellatos: quia furtim deuorant mella. Alii Fucos ex apibus fieri putant. Aculeū enī a apibus ventri insertū esse: qui si ad vnū ictū infixus fuerit illa statim emori: sed cū intantū fuerit adactus vt itestinū sequat. Sic fucos ex apibus fieri/nec mella facere veluti castratis viribus/sed sola frequentia fœtui pdesse. Fucus etiam herba est: quę græce Phycos thalassion. Latine fucꝰ marinus dicit. Tria eius genera. latū. & alterꝰ longius quadātemus rubens Tertium crispis foliis quo in creta vestes tingunt. A nostris etiā Alga dicit. & tertiū genus Alga ruffa appellat. Ab hoc Fuco verbū deducitur. & passiū eius Fucor qd est coloro/& coloror. Vnde Fucatę mulieres dicunt: quæ vel medicamētis quibusdā colorant: vel vitia corpis inductis coloribus tegunt. & Fucus color ipe siue medicamentū dicit. Plautꝰ. Vitia corporis fuco occulunt. Virg. Fucū pro cæra posuit: quę ex diuersoꝰ coloꝰ floribus colligit. Fucoq; & floribꝰ oras explent. Fucus etiam p fraude metaphorice ponit: in qua veritas occultat. Terentius. Et p alienas tegulas venisse clanculū p impluuiū. Fucū factum mulieri. Hinc Fucilis res falsa dicit & quasi fucata. Fœtus quomodo progenerēt apes: magna est int eruditos contentio. Nunq̄ enim visus est apū coitus. Multi existimauerunt cōpositis floribus aptissime confici. Vir. Illū adeo placuisse apibus mirabere morē. Quod nec concubitu indulgent: nec corpa segnes. In venerē soluunt: aut fœtus nixibus ædunt. Verꝰ ipse e foliis: natos & suauibus herbis Ore legunt: ipsæ regē: paruosq; quirites Sufficiūt: aurasq; & cærea regna refigunt. Alii coitu vnꝰ q rex dicit generari apes existimāt: hunc esse solum marē præcipua magnitudine ne fatiscat: ideoq; fœtū sine eo nō ædi: apesq; reliquas nō tanq̄ ducē: sed tanq̄ marē fœminas comitari. Sūt aūt reges paulo maiores q̄ cæti: & oblongi rectioribus cruribus sed minus amplis pēnis/pulchri coloris & nitidi/leuesq; ac sine pilo. Dubiū an careat aculeo: in æstate tantū armatus: an aculeū qdem ei natura dederit: sed vsum eius negant: q regē decet clemētem esse: nec arma nisi p ministros: vbi ius postulat exercere. hoc certe pstat regē aculeo nō vti. Mira plebis circa eū obediētia cū pcedit vna est: totū examen circa eū cōglobat/cingit/tuet/videri ab aliquo nō finit. Aliis tēporibus cū plebs in labore est: ipe intus opa circuit: exhortanti similis: solusq; immunis. Satellites quosdā & quasi lictores circa se continue habet qui impata faciāt. Nunq̄ nisi migraturo examine foras exit. In pcedendo se q̄q; pximā illi cupit esse: & in officio cōspici gaudet/fessum subleuant humeris/fatigatū ex toto portant. Vbi ille consedit oēs castrametant. Rege defuncto mœret plebs ignauo dolore: nō cibos contēhit/nō exit/tristi trī murmure circa corpus conglobat: tandem fame moriunt. Cū vero alias apes defunctas educunt: tristitiam quandā ostendunt: & funerantiū more comitant exequias. Color regis melleus est/quasi electo flore ex omni copia factus: neq; vermiculus nascit vt cæteræ apes: sed statim penniger est. Cæterę cum formā capę cœpunt Nymphæ appellātur. Aristoteles: δυχάμα δὲ ἐν πᾶσι τοῖς κυτάρροῖς ἐν ἐνέοθιν ὀγόνοσ. ἀλλὰ ἐνιοῖς μὲν ἡδὴ μεγάλα ἐνέοθιν ὧν τὰ κάτω πέττεοθαι. ἐνιοῖς δὲ νύμφαι: ἐν τοῖς δὲ σκωλάκεσ εἰσί. Hoc est nō æquꝰ in oībꝰ alueis fœtꝰ: ī qbusdā. n. magni iā sūt vt volare q̄ant. ī aliis Nymphę. ī aliis ēt vermiculi Sirenes & Cephenes ipfectę apes sūt & iutiles opi: nisi qd multitudie q̄ ad calorē mītū pfert fœtꝰ adiuuāt. Quo. n. maior eorꝰ turba ē eo maior fit puēꝰ. Anſ. Fœtꝰ apū firenū & cephenū alibi q̄diu vermiculi sūt: postq̄ creuere fiunt apes sirenes: & cephenes. Cleꝰ abortū apiū eē Ply. scribit. Cū fœtū morbo: aut ignauia aut naturali ifœcūdita te nō eduxē. ī q̄ certe mirorvirꝰ aliꝰ in doctissimū errasse. cleꝰ vermiculū eē pstat nocētē aluearibꝰ. Arſ. Examia

Cerinthe.
Cera ex quibꝰ fiat.
Rumex.
Chenopus
Fucus.
Phycos thalassion.
Fucus marinꝰ
Alga.
Alga rufa.
Fuco.
Fucor.
Fucatus.
Fucus.
Fucilis.
Nymphae.
Sirenes.
Cephenes.
Clerus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

ifestanť clero. Sic.n. vocāt vermiculos: q̃ in pauimēto nascunť: ex q̃bus crescētibus velut aranea obducit alueo
& fauo carię peūt. Hinc morbus quoq; eiusmodi clerus vocať: hoc ē fauus cū fœtu putre factus. Cū vero alia cā
vtputa morbo: aut ignauia: aut infœcūditate naturali fœtū nō pagūt Blapsigonia dicť: q̃si plis detrimentū:
ἀπὸ τοῦ βλάπτειν: qd noceo est: & γόνος fœtus. Cū deficit alicui⁹ aluei cibus impetū in pximos rapinę stu
dio faciūt: at illę ptra dirigūt aciē: & aliis quoq; causis sępenumero dimicāt duo impatores acies instruūt: vtro
q; suos euocāte cōmilitones: q̃ dimicatio iniectu puluerī: aut fumo tota dirimiť. Vir. Hi motus aiorū atq; hæc
certamia tāta: Pulueris exigui iactu cōpressa qescēt. Gaudēt plausu: ac tinnitu aeris: atq; euocanť. Postq̃ effe-
cto ope & educto fœtu: fūctę sūt omni munere: exercitationē nihilominⁿ solēnē habēt: spatiatęq; in apto: & gy
ris in alto æditis: tū demū ad q̃bū redeūt. Vita eis lōgissima septē annorū ē. Alueū nunq̃ vltra decēnū durasse
pdunť. Sunt q mortuas: si intra tectū hyeme seruenť: deinde sole verno torreanť: ac ficulneo cinere toto die fo
ueanť: reuiuiscere existimēt. Q ñ vō in totū amisse sūt vētribus bubulis recētibus cūvino obrutis. vel vt Vir-
gilius scribit: iuuencorū corpe exanimato reparanť. Odere fœdos odores: & infectos fugiūt, pcul. Itaq; vnguēta
redolētes infestāt. Vua in apibus dicit: qn̄ examē cōglobatū Botri instar depēdet. Vir. Hic vero subitū ac di-
ctu mirabile mōstrū. Aspicūt liq̃facta boū p viscera toto. Stridere apes vtero & ruptis efferuere costis. Immen
sasq; trahi nubes: atq; arbore sūma Cōfluere: & dēsis vuā dimittere ramis. Seruⁿ. Vuā dimittere. i. in morem
vuę Botryonē defluere: qd græci dicūt βοτρυῶδες. Columella. Deinde cū examē glomeratū in pximo frōdētis
arbusculę ramo cōsederit: aīaduertito an totū examē in spēm vnius vuę depēdeat.. Iuuena. Solicitus tanq̃ la-
pides effuderit imber. Examēq; apiū lōga cōsederit vua. Ply. Tūc ostēta faciūt puata ac publicavua depēdente
in domibus tēplisue sæpe expiata magnis euētibus. Sedere in ore infantis Platonis: tū etiā sūmitatē illā præ
dulcis eloquii ptendētes. Græci quoq; hoc ipo mō loquēdi vtunť. βοτρυῶδες ἐνῆρῆσθαι τὸ στόμα. Cæra
est q̃ fit expressis fauis & auro pumicatis. Optima est q̃ punicavocať oim candidissima: pxima q̃ maxime fulua
Nomē a græco habet κηρίον. n. græci fauū vocāt: κηρίνον Cereū. Nigrescit addito chartarū cinere: sicut An-
chusa admixta rubet. Cera aliqñ pingere maiores nūt solebant. Quapropť & tabellę ita pictę Cęręvocabantur
Ouidi. Perlege dispositas generosa patriacæras. E cæra etiā fiebāt pugillares: in qbⁿ scribere mos erat. Vnde
Ceras aliqñ p libellis siue epistolis: ac etiam ipsis pugillaribus capimus. Idē. Nōne libet medio ceras implere
capaces Quadriuioⁿ Parieti quoq; depicto: & armis cera punica cū oleo liq̃facta: candēs lætis inducebať: vtrū
q; admotis gallę carbonibus adurebať ad sudorē vsq; postea candelis subigebať. deinde lintheis puris: vt ficut
marmora nitescerēt. Ply. Variosq; in colores cera trahiť ad inumeros mortaliū vsus parietūq; etiā: & armorū
tutelamen. Ab hoc fit Cærare & Incærare verbū: qd est cæra tegere. Persius. Genua incærare deorū. & Cęreus
adiectiuū: qd aliqñ ex cæra fit: vt Cærea candela ad differentiā eius q̃ ex sæuo est: siue alio pingui. Aliqñ mol
lem ac facilē: & tanq̃ cæra: tractabilē. Hora. Cęreus in vitiū: flecti monitoribus asper. Nōnunq̃ pinguē. Actius
pinguē turturē: cæreāq; ficedulā. a cærę videlicet colore qñq; vnctū. Martia. Cærea si pēdet lūbis & trita lacer
na. Cæreus vero substantiuū funale significat: quē in saturnalibus solebāt humiliores potētioribus: cū cādelis
paupes/locupletes cæreisvterenť. Martia. Hic tibi nocturnos p̄stabit cæreus ignes. Itē a cæra Cærinus color
de quo supra diximus. Itē Syncerū: qd pprie significat itegrū: tractū ab eo q̃ q dundere fructū cōmunē alueorū
cū socio volūt: simul cū cæra mel partiunť: q̃ si mel trū cū cæra cōsignēt: fraudāt sociū/nec agūt integre. Sūtq;
q tradāt societate fraudata alueos mori. Syncærū itaq; dictū q̃si sil cū cæra. Sin. n. apud grecos simul significat
in cōpositiōe quēadmodū apud nos Con. Vñ Synærefis dicit figura: q̃ diuersa cōiūgit: vt cū dicimⁿ Antoni
gladios p Antonii. & derit p deerit: & Synagoge coadunatio: & Synalœphe q̃si cōpressio: cū de fine dictiōis vo
calis abiicit: sequēti dictiōe incipiēte a vocali: vt Semp ego auditor trū: & Syncope concisio: cū litteravel syllaba
de medio dictiōis abscindit. & Syncathegorematica cōsignificatiua. & Synthesis cōfusio. Est enī vt Donatus
ingt Hyperbaton vndiq; cōfusū. Vt illud Virgilii. Tris notus abreptas in saxa latētia torquet: Saxa vocāt Ita
li: mediis quæ in fluctibus aras. & Synechon cōtinens. & Synecdoche cōceptio cū a parte totū: vel a toto pars i
telligit. A parte totū: vt Flāmas cū regia puppis: hoc est nauis. A toto ps: vt Quā multæ glomerant aues: vbi
frigidus amnis Trās portū fugat. & Sylepsis figura: q̃ dici latine ꝓceptio pōt: qñ pluratiua dictio singulariver
bo coheret. Virg. Sociis & rege recepto: aut singularis plurali verbo cōnectit. Idē. Sūt nobis mitia poma. Ca-
stanęę molles: & pressi copia lactis. Aut pro multis vnus pomit. Idē. Armato milite cōplet. Aut p vno multi.
Idē. Vos o Calliope p̄cor aspirate canēti. & Synodus cōuētus siue cōuenticulū. & Synonyma: q̃ sub diuersis vo
cibus idē significāt. & Synatrœsmus figura: q̃ & singulis verbis: & pluriū verborū cōiūctiōe fieri potest: singul
hoc modo. Sed cū ad suppliciū sumendū se cōfirmaret: multa simul eū reuocabāt: officia/cōsuetudo/tp̄s/existi
matio/periculū/religio. Pluriū verborū coniūctione sic. Nemo enim nocens sine summo mœrore est iudices:
Sed multa simul eum perturbant: quod adest solicitudinis plenū: quod futurū est formidolosum. Lex paratū
suppliciū ostentās: vitia ex vitiis coacta: occasionē arguendi maleficii captans inimicus: quæ quotidie vehemē
ter eius animū excruciāt. & Polysyntheton figura: cū sententiæ multorū articulorū cōuenient copia cōtinenť
vt ille hūc pœna p̄strictū trahebat. Hic aūt vociferabať: p̄cursus vō nō mediocris erat: cū trū oēs opitulari vellēt
sed nemo auderet: neq; ibi mgrat⁹ aderat: nec circūspiciētes: q̃ potissimū p̄fugerem⁹: repiebam⁹. & Syncacœsis
figura: q̃ docet diuersas res p̄iūgere: & cōi opinioni cū rōne aduersari: vt nec hōis auari: atq; asoti vnū atq; idem
vitiū ē: vterq;. n. nescit vti: atq; vtriq; pecūia dedecori ē. Quare meritovtriq; pi pœna afficiunť: q̃spiter nō decet
habere. & Synonyma figura: q̃ cōmunio nōis interp̄tať. Vtimur aūt eo genere elocutiōis: quotiensvno verbo
nō satis videmur dignitatē aut magnitudinē rei demōstrare: ideoq; in eandē significationē plura ꝓferunť: vt
si dicamus/p̄strauit/afflixit/peulit. & Asyntheton: qd incōpositū. siue insolutū a latinis dicit: cū dēptis disiūctio
nibⁿ: & p̄positiōibⁿ diuersa pferunť. Cice. Expecto vī edicti securitatē p̄toris: faueo oratori: cupio: opto dānari
apronīū. & Syntaxis q̃ latine ꝓstructio siue coordinatio interprætať. & Synthesis q̃ compositio a nostris dicit.

Blapsigonia.
Aua spum.
Cera.
Cera punica.
Cereum.
Cerinum.
Cere.
Cero. Incero.
Cereus.
Cerinⁿ color.
Syncerum.
Syn
Synerefis
Synagoge.
Synalephe
Syncope.
Syncategorematica
Synthesis.
Synechon.
Synecdoche
Sylepsis
Synodus
Synonima.
Synathrœsmⁿ
Polysyntheto
Syncaceosis
Synonima
Asynteton.
Syntaxis.
Synthesis.

Virgilius
Virgilius
Idem
Seruius.
Columel.
Iuuena.
Plynius.
Ouidius.
Idem
Plynius.
Persius.
Horatius
Martial.
Martia.
Donatus
Virgilius
Idem.
Idem
Virgilius
Idem
Idem
Cicero.

fitq; cū singulare nomen multitudinē significans cū verbo plurali cōiungiť: vt Pars in frusta secāt: & turba ru
unt. Synthesis etiā vestis genus est: de q̃ supius diximⁿ. & Symmachus nomen pprium: qd significat pcertatorē
auxiliariū. & Symachia auxiliū cōcertatio. & Symmetria cōmensuratio: cuius trī latinū nomen in vsu non est.
Ply. Nondū habet latinū nomē symmetria. & Symphatia vsitatissimū apud latinos: qd dici cōpassio potest. &
Simbole cōmissura. & Symbolū indiciū: q̃si simul collatū: de quo alibi diximus. & Symmathetes cōdiscipulus
& Symposiū cōpotatio. & Syndipnū cōcœnatio. & Sympotes cōpotor. & Sympoti cōpotrix. & Symphiⁿ her
ba: de qua alibi diximⁿ: coagulū siue ꝓserua latine appellata. & Symphonia cōsonātia. & Synœcus cohabitator
cōtubernalis. & Systole correptio. & Syngraphū: de quo alibi diximⁿ. & Symplegma cōplexus ꝓcursus. & Sym
plegades insule Pōti: mille quingētis passibus ab Europa distātes. Cyaneæ ab aliis dictę Symplegades aūt ob id
appellatę: q̃ inter se cōcurrisse aliqñ fabulis tradunť. Id aūt fictū iccirco est: qñ paruo discretę intuallo: ex aduer
so intrātibⁿ geminę cernebanť: pauloq; deflexa acie: coeūtiū spēm p̄bebāt. & Sympudearia funera a veteribⁿ di
cebanť: q̃bus ludos adhibebāt q̃si simul pudēda. Verū vt ad ꝓpositū reuertamur: qñ q̃ integra sūt ēt īcorrupta
sūt. Ponť aliqñ Syncerū p puro/icorrupto/īmaculato. Hora. Syncerū est nisi vas qdcūq; infundis acescit. Ab lī
fit Synceritas hoc ē integritas: & Syncere integre: cuius cōtrariū est Insyncerū: hoc est vitiatū corruptū. Virg.
Insyncerus apes tulit cruor. Simili quoq; mō Procerū a Cæra deducit: qd ꝓpe significat plixū: & in longū pdu
ctū: q̃si ad similitudinē cærę extensū. A quo Proceritas lōgitudo aut plixitas. & Procerit aduerbiū extēse. Pro
ceres vero capita trabiū ꝓpe dicunť: hoc ē mutili qdā extātes. A quo pncipes ciuitatis sūt Proceres appellati: q
ii ita in ciuitate eminēt: sicut illi in ædificiis. Quidā trī pcerū a crescendo: q̃si pcretū: hoc excretū dictū volūt. &
Procris Cephalis venatoris vxor fuit. Proconessus vrbs fuit in minori Asia. Item a cæra Cerinthe: herba est
folio candido incuruo: cubitalis: capite cōcauo: mellis cū cæra mixti saporē habente cuⁿ florū auidissimę sunt
Apes. Itē a cæra Cerotū siue Ceratū. Græce κηρωτόν: de qbus supra diximus. A ceratū a cæræ pūatione: qd
significat lutū cū paleis mixtū. & Ceroma: qd ceroto simile fit Ceroma enī dicebať quo vngebanť athletę: dū cer
taturi erāt. hoc vero ex oleo terraq; cōstabat: nec ex omni qdā tra: sed ex qbusdā eius generibⁿ: qbus robustiora
fieri corpa: & ad tolerādos ęstus: atq; algores firmiora arbitrabanť: vt erat albida: q̃dā terra ptenuis ex albano
agro: & rubrica & baianus puluis: & q iuxta mōtē Vesuuiū colligebať: alięq; hmōi terrę cōplures. Adhibebať
qppe Oleū tū ad agilitatē p̄standā: vt corpa lubrica fierēt: tū q̃ natura olei est tepefacere mēbra: & ptra algores
munire Tertiavero ad indurādos magis artus & aduersus æstū firmādos adhibebať. Statⁿ de Palestris. Post
q̃ oleo gauisa cutis: petit æquor vterq;. Procursu mediū: atq; hausta vestiť harena. Tū madidos arctus alterno
puluere ficcāt. Collaq; demersere humeris: & brachia late vasta tenēt. Tātavō quotīdā in inuenīēdis ad hmōi
cōcertationes terris cura fuit: vt tradāt patrobā Neronis pncipis libertū ex Egypto aduehi fecisse harenā e Ni
lo tenuissimā: dūtaxat ad corpa palestræ studiis exercēda. Patrobæ huⁿ mētionē facit Martialis. Vexat sæpe
meū Patrobas p̄finis agellū. Cōtra libertū Cæsaris ire times. Lacedæmoniū Ceroma: aq̃ frigida vocabať: qm̄
Lacedæmonii pueros suos ad tolerādos æstus: atq; algores hmōi aq̃ madefactis corpibⁿ obdurabāt. Vñ apud
Virgilii Seruius dū locū illū exponit. Natos ad flumīa pmū Deferimⁿ: sæuoq; gelu duramⁿ: & vndis. Laco
num ingt morē exprmit. Martia. Cur Lacedæmonio luteū ceromate corpus Perfūdit gelidavirgine ne cocat
At q ceroma illud: qd pactis ludis ex athletarū corpibus stringebať admixto luto: ac sudore: cœnoq; ad varios
medicinę vsus vtile erat: ideoq; magna diligētia custodiebať. A strigili siue stringēdo Strigmētū lī vocabāt: tā
ta in gymnasiis græcorū luxuria: vt aliqñ magistratus ludorū octingentis sestertiis strigmēta hmōi vēdidisse
tradunť. Ply. Quin & sordes homīs in magnis fecere remediis q̃stuosorū gymnasia græcorū qppe ea strigmē
ta mollūt/calefaciūt/cōplēt: sudore & oleo medicinā faciētibus. Efficatiora ad eadē strigmēta a balneis & ideo
miscenť suppuratoris medicamētis. Nā illa q̃ sūt e ceromate pmixto cœno articulos trī mollīūt/calefaciunt/
discutiūt efficacius: sed ad cætera minus valēt. Ponť etiā aliqñ Ceroma p loco in quo palestritę vngebantur
Martia. Seu lentū ceroma teris. Ply. Idem palestras athletarū imaginibus & ceromata sua exornāt: & vultus
epicuri p cubicula gestāt: ac circūferunt secū. Itē a cera Ceriū deducit qd Fauī similitudinē habeat. Dicť a græ
cis κηρίον Vlceris genus est: idq; duas spēs habet. Alterū est subalbidū Purūculo simile: sed maius & cū dolo
re maiore: qd vbi maturescit: habet foramīa p q̃ ferť humor glutinosus: & purulentus: nec trī ad iustā maturita
tem puenit. Si diuīsū est multo plus intus corrupti q̃ in ferūculo apparet: altiusq; descēdit: raro fit nisi in scapul
Alterū est minus sup corpus eminēs: durū/latū/subuiride/magis exulceratū. Siquidē ad singulorū pilorū radi
ces foramina sūt: p q̃ ferť humor glutinosus: suppallidus: crassitudinē mellis aut visci referēs. Si incidit viridis
intus caro apparet: dolor & inflāmatio ingēs est. Ply. Ramorū fici teneri cauliculi cū melle vlceribus q̃ Ceria
vocanť illiuunť. Idem. Grossi illitę cū melle & foliis cæria sanāt: & canis morsus. Itē a melle & cæra Mellice
ris: Mellicærides Gangilia: Atheromata: Stratomata: Tubercula sunt eiusdē fere generis: q̃ & in ceruice: & i
alis: & i laterib⁹ oriri solēt: habēt intē se mediocres differētias: qñquidē neq; piculo terrēt: neq; diuerso genere cu
ranť: oīa autē incipiunta puulo: & diu paulatiq; increscūt: ac tunica sua includunť. Quædā ex his dura: ac re-
nitentia: q̃dam mollia candētiaq; sunt: q̃dā spacio nudanť: quædā tecta capillo suo pmanēt: fereq; sine dolore
sūt. Gāgilia renīunť Atheromati subest q̃si tenuis pulticula. Stratomati pingue q̃ddā: idq; latissime patere cō
sueuit. Melliceridi liqdior humor: ideēq; p̄ssim circūfluit. Vñ a melle & cæra hoc est a fauo nomē accepit. Ply.
Melilotⁿ defer uefactⁿ invino dulci peculiariť cōtra mellicæridas efficax. Itē a cæra Cærosus. i. veluti cærā ha
bens admixtā. Vnde mel Cærosū nōdū depuratū: & adhuc cæra cōmixtū. Ply. Testes fibri nō adulterati hā
moniaci coloris esse debent: circūdati liquore veluti mellis cærosi odoris grauis: gustu amaro: & acri. Itē Cæri
tes lapis de quo supra diximus a cæræ colore. Mel vero a græco deductū: qd dicit μέλι. Vñ μέλι τέστ mella
& μελίτειαι: siue μελίδες ἀγεῖαι apes. Mel optimū est: vbi optimorū florum copia abundat. Hinc Mel atticum cæ
teris p̄ferunt: quod & Hymetiū dicitur. Hymetus enim mons est Atticæ regionis iucundissimus: & omnium

Plynius.
Hotatⁿ.
Virgilius
Plynius.
Idem
Plynius.
Idem

Symmachus.
Symmachia
Symetria.
Symphatia.
Symbole commissura.
Symbolū indicium.
Symmathetes
Sympostum.
Syndipnum.
Sympotes.
Sympotrī
Symphtrum.
Symphonia.
Synocecus.
Systole.
Syngraphum
Symplegma.
Symplegades
Syanee:
Sympudearia
Syncerum.
Synceritas.
Syncere.
Insyncerum.
Procerum.
Proceritas.
Procerittr.
Proceres
Procris.
Proconessus
Cerinthe.
Cerotum.
Ceratum
Aceratum.
Ceroma.
Olei natura.
Ceroma lacedemonium.
Strigmentuz.
Mel:
Mel atticum
Hymetiū mel.
Cerium.
Melliceris.
Gangilia.
Atheromatha
Stratomata.
Cerosus.
Mel cerosum.
Cerites.

Statius.
Patro.
Martia
Virgilius
Marcial.
Martia.
Plynius.
Plynius.
Idem

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Hymetus
Hymetium
Marmor.
Hymetie colũne.
Megra mons.
Hybla.
Hybleæ apes
Acapnistum
Anthinum.
Mel.
Moreum mel
Horeos.
Tacitũ mel.
Mel silluestre.
Mel ericeum
Erica.
Sisarum.
Syderites.
Tetradites.
Acraton.
Bithimũ mel.
Mel venenatũ
Aegolerthon.
Thimi duo genera.
Menomenon
Rhododẽdron.
Rhododaphne
Merium.
Fauivenenati.
Mel.

Mellatio.

Melligo.

Mellonia.
Melleum.
Mellitum.
Mellifluum.
Melliloquus.
Mellimela.
Musteа.
Rana mala.
Melis.
Taxo.
Melos.
Melodia.
Melissus.
Amalthea
Melissa.
Melite insula.
Melitenses catuli.
Melitei.
Curcura.
Melens.
Melitine.
Issa.
Pharia.
Pharus.
Alexandria
Pharos.
Phariensis.
Pharius.
Pharisei.
Curcura.

grecorꝝ montiũ obtinens ꝓcipatũ: diuersis floribus: & thymo maxime abundans. Quapropt in eo repertas ꝑmo apes volũt Erichthei tpibus: q̃uis aliq in Thessalia potꝰ velint sub Aristeo: aliq in insula Cho: vt Eumenes. Nõnulli in creta tpibus Saturni: vt Meander. Virg. Semp frõdentis Hymeti. Iuue. Dulciq; senex vicinꝰ Hymeto. Martia. Hoctibi Thesæi populatrix misit Hymeti: Pallados a siluis nobile nectar opus. Ex hoc mõte Marmora ẽt pulcherrima cauabant. Ply. L. Crassus orator ꝑmꝰ pegrini marmoris Colũnas habuit hymetias. Post Atticũ mel ꝑmũ locũ obtinet siculũ ex Hibla. Hic mõs & regio Siciliẹ: in q̃ Thimi & Salicũ copia. Idẽ Mõs Megara vocat. Apes ibi magna copia: q̃ ab eo Hybleę dicunt. Vir. Hybleis apibꝰ flore depasta Salicti. Martia. Cũ dederis siculis mediẹ de collibꝰ Hyblę Cecropios dicas tu licet esse fauos. Sed ex melle Attico id p̃ stãtius esse putat: qd ad argẽtarias gignit. vocat q̃q; Acapnistũ: qd genere quodã cõpositiõis a fumo purgatũ fit q̃ppe ã: ꝓuatiua ꝓticula est: κἀπνὸς fumꝰ. Alicubi faui cæra spectabiles sũt vt in pelignis. Alibi mellis copia vt in Creta/Cipro/Africa. Alibi magnitudine: vt in Septẽtrionalibus regionibus. Viso iã in Germania octo pedũ lõgitudinis fauo. Vernũ Mel Anthinũ vocat: qd ex floribꝰ faui ꝓstruant: quos græci ἄνθινα ὀνομάζουσι appellãt Mel vero æstiuũ vocat Horæũ: qd græci oes fructꝰ æstiuos noiant Horæos. qm̃ id tps p excellẽtiã Horã vocãt In omũ melle qd p se fluxit optimũ est: appellat q̃q; Tacitũ. Tertiũ genus mellis Silueſtre est eximie q̃q; post ꝑmos autũni imbres. Ericeũ id vocãt: ab Erica frutice: quã & Sisarꝝ noiant. Folia habet Tamarici similia. Hęc tũ herbasola floret in siluis: ideoq; melli nomẽ p̃bet. Plurimi Sydeniten eã appellant. Atheniẽses Tetraditen. Cũ ex imẽda sũt mella: apes abigi fumo debẽt: ne vel irascant: vel ipe auidius vorẽt. Acraton mel purꝝ: atq; itegrꝝ dr̃ qd neq; arescere incœpit: nec vllũ passũ est vitiũ. Bithymũ mel dr̃: qd exvtriusq; Thymi florib⁹ collectũ est. Duo enũ sũt Thymi genera: Candidũ & nigꝝ. Hoc genꝰ mellis albũ nõ fit: sed est oculis & vlceribꝰ aptissimũ. Tantũ aũt refert in apibus pabulũ: vt Mella quoq; venenata nascant. Herba est Heradię in põto alba: vexatio quidã iumentorꝝ sed p̃cipue capraꝝ/quã Ęgolethron vocãt: a capris interimẽdis. αἰγὰς q̃ppe græci caprã nominant ὀλέθριον pnitiosã: exitiale hui⁹ flore cõcipiũt mella: noxiũ virus cũ aquoso vere marcescit. Quapropt nõ fit hoc oibus annis. Aliud quoq; mellis genus in eodẽ põti situ: qd ab insania: quã gignit Mænomenõ vocãt: id ex existimat fieri flore Rhododẽdri: q frutex est: qtẽ & Rhododaphnẽ noinant. & Neriũ folio similis Amygdalę sed maiori pinguioriq; semie patẽti: vt cornu. intus lana. Similis Hyacynto. radice oblõga. gustu salsa: ãgusta Folia eius q̃drupedũ sũt Venenũ. Caprę si aquã biberint: in q̃ folia eiꝰ maduerint mori dicunt. Et i Perside: & in mauritania Venenati faui gignunt. Itẽ in Corsica. Ouidius. Quã puto de gelidę collectũ flore Cicutę. Mel se sub infami corsica misit apis. Mel qdã dicũt cæli sudorẽ esse. alii sydeꝝ saliuã. alii purgãtis se aeris succũ: cõstat sane ex aere decidere: sydeꝝ maxime exortu sub lucanis tpib⁹ Itaq; cũ ꝑma aurora folia arboꝝ melle rosida inuenunt. A melle Mellatio dr̃ vindemia mellis. Ply. Estiua mellatiõe decimã ptẽ apibus relinq placet. Idẽ Hæc ergo mellatio Idibus fere nouẽbris includit. Itẽ melligo q̃ppe significat succũ illũ e lachrymis arboꝝ: fiue floꝝ quẽ apes deuorãt postea ad alueos regresse euomũt: opaq; cõponũt. Ply. Primũ itaq; Fauos ꝓstruunt. Cerã fingũt: dei ñ Sobolẽ: postea mella. Cærã ex floribꝰ. Melliginẽ a lachrymis arboꝝ q̃ glutinũ pariũt salicis Vlmi. Arũdinis succo/gũmi/Resina. His ꝑmũ alueũ ipm intus totũ vt quodã tectorio illinũt: & aliis amaroribus succis cõtra aliaꝝ bestiolaꝝ auiditates. Ponit tñ Melligo p̃ succo cui⁹cũq; fructꝰ florescẽtis adhuc atq; ĩmaturi. Idẽ. Omphaciũ e vite fit p̃fitia: aut amina: cũ sint acim Ciceris magnitudine añ Canis ortũ. In ꝑma lanugine demetit vua: ciusq; melligo & reliquũ corpus sole coquit: nocturni rore cauent. In fictili ꝓdita melligo colligit: subinde Cyprio ære seruat. Itẽ a melle Melloma: mellis dea est. & Melleũ qd mellis: vt melle⁹ color/melleus sapor. aliqñ etiã dulce: vt mellea vox/melleus puer. & Mellitũ qd melle cõditũ ẽ. & Mellifluũ: ex quo fluit aut fluere videt mel: hoc est dulce iucũdũ: vt mellifluꝰ oꝝ/mellifluꝰ sermo. & Melliloquus q̃ dulce loquit. vt Cicero inqt. e cuius ore melle dulcior fluit oꝝo. & Mellimela: mala dulcia qd̃ sint mellei saporis. eadẽ Mustea vocant a celeritate nascẽdi: ꝑmo enũ pueniũt. vulgo Nana vocãt: a puitate arboꝝ in qbus ꝓducuntur. Martia. Infãti mellimela dato: fatuasq; mariscas. Nã mihi q̃ nouit pũgere Chia sapit. & Melis aiãl: qd̃ sit mellis auidissimũ: & aluearibus semp infestũ. Vulgo id Taxonẽ vocãt: in cauernis viuẽs aspeꝝ: mordaxq; magnitudine Vulpis: colore felis: capite albis ac nigris: veluti lineis distincto rostro instar Suis oblõgũ: pelle aspa atq; p̃dura. Quapropt ex ea Pharetras: & canũ collaria obtegunt. Varro. Ne vulnerent canes a bestiis ĩponunt eis collaria q̃ vocant Meliũ. i. Cingulũ circũ collũ ex corio firmo cũ clauis capitatis. Frontinus. Et scuta erant meliũ pellib⁹ tecta. Ply. Hãc esse melibus in metu solertiã: vt sufflata cute distincte ictus boũ & morsus canũ arceãt. Ignorauerũt hoc lõgissimis tpibus latini oes. Græciq; alii alit hoc vocabulũ exponentes. Nos ꝑmi oĩm errorẽ hũc: vt plærosq; alios e nostroꝝ mẽtib⁹ ostẽsa veritate discussimus. & Melos: cantus/suauitas qd & neutꝝ: & in dedinabile est. Persi⁹. Cãtare credas p pegaseũ melos. & Melodia qd̃ inter p̃tat meleus cantus. Quidã dicũt melos ꝓpe vocari cantũ pastoralẽ. & Melissus ꝓpriũ nomẽ fuit rex cretẽsis antiqssimus q ꝑmus diis sacrificauit: habuitq; filias duas Amaltheã & Melissam: q̃ Iouẽ infãtẽ caprino lacte ac melle nutriuerũt. Itẽ a melle Melite insula melle abũdans: ĩ Africa versus Pachynũ Siciliæ: vñ catelli afferebant Melitẽses siue Melitæi appellati. Errasse in hoc Plynũ cõstat q Melitẽ insulã: ex qua Melitẽses catuli ferunt: scribit inter Curcurã eẽ q̃ Melena cognoiata est. vt Illiriũ. Lapsũ autẽ in hũc errorẽ existimo cognatiõe vocabuli. Nã Melitinę ĩsula in Adriatico fuit nõ lõge a Curcura: q̃ dicit Melenę. Ptholemeus. Insulæ sunt in Dalmatia Issa: q̃ & vrbs est Pharia q̃ & vrbs. Nam Pharus pua ægypti insula dicta est contra Nili hostia ita appellata a Naudero Menelai: cui id nomen fuit: ibi ab aspide interempto & sepulto. In hac Alexander Macedo nouã vrbẽ cõdere statuit. Sed cũ magnę sedis capax nõ esset: ex illius aduerso cõdidit Alexandriã. In eadẽ ingẽs turris fuit nauigãtib⁹ lumen exhibẽs a Philadelpho rege constructa: quæ inter spectacula orbis numerat. Hinc turres omĩs: ex qbus lumia nauigãtibus exhibẽtur: nõnulli Pharos appellant. A Pharia insula Phariẽsis deduct. A Phar⁹ Pharius. Pharisei secta quædam iudeorꝝ fuit: religioni indulgens: p̃terea in insulæ in Dalmatia Curcura Melæna

Virgilius Iuuena. Martia. Plynius.

Virgilius Martial.

Idem

Plynius. Idem

Plynius.

Cicero.

Martial.

Varro. Fron. Plynius.

Persius.

Plynius.

Plynius.

Pthole.

Alexan.

Alexan. Strabo

cognominata. Meliten vero in Africa fuisse. Idẽ Ptholemeus aptissime scribit: & Strabo τὸν Μελιτάχωριον πρόκειται νήσου μέλι Τηθέων τάκιμαζιά ἀκάλλιστι μέλιτι ἀιά. Hoc est Pachyno adiacet insula Melite ex qua catuli sunt: quos Meliteos appellant. Melitinem quoq; a copia mellis appellata arbitrãt. Itẽ a mel le Melitites potiõis genꝰ, dulcis: qd̃ fit ex melle & musto: qnq; cõgiis austeri musti: ꝓgio mellis: & salis cyatho sufferuefactis. differtq; a mulso: qd̃ mulsũ eodẽ qdẽ mõ: sed exveti vino fit qd facillime cũ melle cõcorporatur. Reuocat ñ auditatẽ cibi/aluũ mollit frigido potu/calido sistit/corpa auget. Multi lõgitudinẽ senectę mulsi trñ potu siue alio cibo toleraueré. Cũ diuus Augustus Pollionẽ Romulũ cẽtesimũ iã annũ excedẽtẽ introgasset. q̃ nã rõne vigorẽ illũ ai corpisq; custodisset: rel̃ põdisse illũ tradũt in tus mulso: foris oleo. A mulcẽdo aũt dictũ ẽ mulsũ: quasi melle delinitũ. Mulcere enũ delinire est: q̃si mellicere ñ est molle reddere. Pacuuꝰ. Quid me obtutu terres: mulces laudib⁹? Hinc Demulceo fit hoc ẽ delinio. & Mulcber dictꝰ Vulcanus. qd̃ molliat ferꝝ: ac mitius reddat. Mulsa ẽt aq̃ siue Hydromeli dr̃: q̃ fit despumato in ea melle: p̃clarãq; vtilitatẽ habet: ĩ cibo ęgro tantiũ leui virib⁹ recreãdis/ore/stomachoq; mulcẽdo: ardore refrigerãdo. Tradũt etiã hũc potũ vtilẽ eẽ hoibus animi humilis: atq; p̃parci: quos Micropsychos appellãt. Est ẽt Melitites lapis q̃ succũ emittit dulcẽ: mellitũq; tulus: & ceræ mixtus eruptiõibus pituitę maculisq; corpis medẽt: & fauciũ exulceratiõi. Itẽ a melle Thalassomeli: qd̃ fit æqs portiõib⁹ maris/mellis/imbris/fictiliq; vase: & picato cõdit. & Elæomeli oleũ qd̃ in Syria ex ipis oleis manat sapore melleo: nõ sine nausea: aluũ emollit/bilẽ detrahit/& Oxymeli qd̃ & Acetũ mulsũ appellat. Id hoc mõ vetes tẽperabãt. Mellis heminas decẽ. Aceti vetis heminas qnq;. Salis marini põdo. Tymbre q̃drantẽ aq̃ marinæ sextarios qnq;: pit coquebãt deferuescẽte decies cortina. atq; difundebãt: mueterabãtq; Itẽ a melle Mellaria: de qbus supra dixim⁹. q̃ & Apiaria dicunt. & Aluearia. & Mellisones vocant. & Mellarii q opus mellis exercẽt. & ab apibus dicunt Apiarii. & Mellariũ vas quo in sacrificiis Maię deæ vetes vtebãtur: in quo nõ mel sed vinũ inditũ erat & vinũ ipm sub lactis noie ferebat: qd̃ Faunꝰ eiꝰ pr̃ in amorẽ illꝰ lapsus cũ volutati suę repugnantẽ haberet ꝑmo virga myrtea verberatã: deinde vino sopitã cõpressit in serpẽtẽ transfiguratus, ꝓpẽ qd & myrteã virgã in tẽplo eius haberi nefas erat: & sup caput eius extẽdebat vitis: qua maxime eã pat deci pe tẽtauerat: & vinũ in tẽplũ eius nõ suo noie solebat inferri. Itẽ Melliceria de qbus paulo ante diximus. A melle & cæra. Itẽ Mellilotos q̃si dulcis. & Mellealotos herba ẽ notissima/& vbiq; nascẽs/apũ cibus. Laudatissima tũ in Attica vbicũq; vero recẽs: nec candicãs. & Croco q̃ simillima: quanq̃ in Italia odoratior: & candida est. Dicit latine Sertula regia: a sertis: q̃ ex ea fiũt. Ouidius. Pars Thyma/ps rores/ps meliloto amãt Lotos, ꝓpe herba est in egypto: quã Homerus int̃ herbas subnascẽtes deoꝝ voluptati: ꝑmã nominauit. Hęc recedentib⁹ aqs Nili, puenit similis fabæ: in cui⁹ capite fructus est papaueri similis ĩtus grana. ceu miliũ: ex quo incolę faciũt panẽ: radicẽ habet mali cotonei magnitudine optã nigro cortice: q̃lis est q castaneas tegit. Interꝰ candidũ corpus gratũ cibis & crudũ & coctũ. Ab hac sata fit Lotometra: ex cui⁹ semine simillimo porri fiunt panes i Ęgypto a pastorib⁹ maxime aq̃ vel lacte subacto. Negãt qcq̃ illo salubrius eẽ: nã q eo viuũt: nec dysente ria/nec tenasmo/nec aliis morbis vẽtris infestant. Est & alia Lotos quã multi Trifoliũ dicũt. Item alia lotos agrestis in Lybia nascit: hasta duob⁹ cubitis lõga ramos plurimos, pferẽs: folia simillima Trifolio: semẽ minus q̃ fœno græco gustu venenosa. Quidã ẽt Loton miliũ vocauere. Eadẽ Africa Loton aliã signẽ arborẽ gignit: quã vocãt Celtio: magnitudine piri. Incisurę i foliis crebriores faciũt ne ilicis videant. Fructui magnitudo fabę/color croci. Tã dulcis ibi cib⁹ est: vt nomẽ ẽt gẽti dederit. Sigdẽ Lotophagi appellant. Quint. Sũt q tradit a poet/ gustu cui⁹ usdã germis apd lotophagos: & Sirenũ cãtu delinitiv voluptatẽ saluti p̃tulisse: dũ laudis falsã imaginẽ pſequunt. ferunt vẽtris nõ sentire morbũ q eo vescant. Vnũ quoq; ex eo exprimit: simule mulso. Baccęq; cõtusę cũ siliqua ad cibos in doliis seruant. Ligno color niger qd̃ ad tibias expetit: e radice cultellorꝝ capuli fiũt. Theophrastus. Lotus nascit quẽadmodũ myrtus aduersus int̃ se densus sup germina: gustatu int̃ Lotophagos p̃dulcis/suauis/inocuus ac vẽtri vtilis. Idẽ. Multa hæc arbor: fructu sq; copiosa est. Exercitũ ita q; Ophelli: Cũ Carthaginẽ pficiscerẽt: vel eo fructu diebꝰ pluribus pastũ ꝓmeatuũ defectu accepimus. Est igit in insula Lotophagia: Pharide vocata: larga copia: sed nõ minor in cõtinẽti. Hæc arbor Italiæ quoq; quondam familiarissima fuit: sed terra mutata. Ply. Faba græca quã romę a suauitate fructus siluestris qdẽ: sed cerasoꝝ pene natura Loton appellãt p̃cipueq; domibus expetit ramoꝝ petulãtia breui cauda latissima expatiantiũ vmbra: & in vicinas domos sæpe transiliẽtiũ. Nulli opacitas breuior: nec aufert solẽ hyeme decidẽtib⁹ foliis: nulli cortex iucũdior: aut oculos excipiẽs blandius. Nulli rami lõgiores validioresq; aut plures: vt dixisse totidẽ arbores liceat: Cortice pelles tingũt radice lanas. Itẽ a melle Melicraton: quo aliq vtunt p mulso. Itẽ Melculũ ñ est paruũ mel: quo verbo blãdiẽdo vtimur. Plau. Meũ corculũ: meũ melculũ. Itẽ Mellifico hoc ẽ mel facio A quo Mellificus. & Mellificator. & Mellificatrix. & Mellificatio deducunt. Diocles Panicũ Mel frugũ appellauit a frugis dulcedine. & qd̃ dysentericis: & ad tormina, pdest: quẽadmodũ mulsũ. Itẽ a melle & oleo qd̃ græci Eleon vocãt Elæomeli. Oleũ est in Syria spõte ex ipis oleis manãs/sapore melleo: aluũ molit: bilẽ detrahit: q duos ex eo cyatos bibere torpescũt: excitant q; crebro. Pugnatores dũ certaturi sunt: cyatũ vnũ ex eo p̃ sumũt. Itẽ a verto Verro deducit: qd̃ aliqñ significat traho. Virg. Quippe ferãt rapidi secũ verrantq; p auras Aliqñ idẽ qd̃ verto. Idẽ. Adnixi in torquẽt spumas: & cærula verrũt: Equora. Nõnunq̃ capit pro mũdo: qd̃ trahendo sordes mũdant. Iuuenalis. Verre pauimentũ: nitidas ostẽde colũnas. Ab hoc fit Verriculũ rete piscatoriũ qd̃ trahẽdo e vado deducit. & Verreicula: qd̃ veteres p articulo vsurparũt: & Euerriator: q̃ iure accepta hæreditate iusta facere defuncto debet: q̃ si nõ fecerit: seu qd in ea re turbauerit suo capite luat. Exuernę sunt purgatio q̃dã domus: ex qua mortuus ad sepulturã ferẽdus ẽ: q̃ purgatio fit p euerriatorẽ certo genere scopaꝝ adhibito ab extra verrẽdo dictę. & Verruca qd̃, pprie significat locũ supeminentẽ. nã quæ supeminẽt verri solent. Cato. Censeo inqt si rem seruare vis faciundũ: vt q̃dringentos aliquos milites ad Verrucã illã ire iubeas eã vti occupent imperes. Hinc Verrucę ĩ corporibus dicunt: supeminẽtes veluti globuli duriores: quos vulgo

meliten
Melites
melitees
melitine
Melitites.

Mulsum.
Mulceo.
Demulceo
Mulciber
Mulsa aqua
Hydromeli
Micropsycus.
Thalassomeli.
Eleomeli.
Oxymeli.
Acetũ mulsuz.
Mellaria.
Apiaria.
Aluearia.
Mellisones
Mellarij
Apiarij.
Mellarium
Mata.
Faunus.
Melliceria.
Mellilotos.
Mellealotos.

Sertula regia
Lotos.

Lotometra.

Celtio.
Lotophagi.

Trifolium.

Lotophagia
Pharis.
Faba greca.

Melicraton.
Melculum.
Mellifico
Mellificus
mellificator
Mellificatrix.
Mellificatio
Mel frugum.
Eleon.
Eleomeli
Verro.
Verriculum.
Verreicula.
Euerriator.
Exuerne.
Verruca.

Verruce in corporibus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Verrucula. Verrucosus. Verrucaria Heliotropium. Verpus. Verpi Impudicꝰ seu infamis digitꝰ Pollex Pollco Pollentia. Aequipolleo Vallus. Pollicaris. Index. Salatuarius. Digitus medicinalis. Digitus annularis. Digitus minimus. Digitus auricularis Anniuersariꝰ. Aduerto. Auerto. Aduersus. Auersus Aduersus prepositio. Aduersum Auersa. Circumuerto Interuerto Peruerto Peruersus Obuerto transuerto trãsuersi oculi Euerto Euersio Preuerto Preuertor Inuerto. Subuerto Diuerto Diuersio Diuersus Diuerticulum. Diuersorium Diuersito Diuortium Repudium. Repudio. Diuersor Reuerto Reuertor Reuersio Conuerto Conuersio Conuersor Conuersatio Aliaduerto Anima Animosus. Animosa pars animę

Porros appellãt. Ply. Ocimũ mixto atramẽto sutorio Verrucas tollit. Huius diminutiuũ est Verrucula: ſſ ẽ pira verruca. & Verrucosus hõ dr: verrucis plenus. & Verrucosa loca: ꝛeẽlia: & diuersas ptes eminẽtes habẽtia: & Verrucaria herba: quæ verrucas tollit: alio nomie Heliotropiũ vocata de quo inferius dicemus: Itẽ a verro Verpus ſſ est medius digitus a verrẽdo podice: Iudei eni quia patiũt Hemorroidas ſſ est ſãguinis fluxũ: ſſ digito verrẽdo vtunt podici. Vñ & ipi Verpi aliqñ vocitati iueniũt. Idẽ: digitꝰ & impudicus ob eandẽ causã dr & infamis: & qñ porrigebat signũ derisionis & cõtumeliæ erat. Martia. Ostendit digitũ sed impudicũ Alcõti Dasioq; Symmachoq;. Idẽ. Nã mea iã digitũ sustulit hospitibus. Iuuena. Ipe minaci preberet laqũm: medũq; ostenderet vngue. Persius. Frontẽq; atq; vda labella Infami digito: & lustralibus ante saliuis: Expiat. Primus vero in manu digitus Pollex vocat: qd cætis potẽtior fit. Pollere eni posse est. vñ Pollẽtia potẽtia. & Eqpolleo ꝓ equaleo. Græci ἀντιχειρ noiant: qſi ꝓ manu: qd nõ min in officio sit q̃ manus: & qſi man alta videat. Alio noie appellat Hallus ἀπὸ τοῦ ἁλλομαι salto: qd constricta manu pximũ digitũ solus scãdat. A pollice Pollicaris deducit. Ply. Crassitudine pollicari. Pollicicinus Index siue Salatuarius vocat ꝙ eo res qs volumus ostendimꝰ. Qui aũt int minimũ & mediũ est Medicinalis: siue a gestione annuli Annularis: qd neruus qdã de corde natus ad eũ digitũ in manu sinistra deriuat & definit: iplicitus cætis eiusdẽ digiti nerius. Postremus ꝙ oim maxime puus sit Minimus vel Auricularis: ꝙ eo ad mũdãdas auresvti solemus. Item a verto ꝓposita fiũt Anniuersarius: qd singulis vertẽtibꝰ annis fieri solet. A duerto qd est cõuerto. A duerto eni & A uerto contraria sũt. Auerto oculos. auerto aĩm: hoc ẽ cõuerto aliquo. Auerto oculos animũve. i. aliũde remoueo. Vir. Dii talẽ terris auertite pestẽ. Inde A duersus & A uersus. Nã aduersus est oppositꝰ. a quo A duersus & A duersum ꝓpositiões deducunt. A uersus est terga ostẽdẽs. Cic. Et auersus ipudicus es. Sed auersus ponit aliqñ me taphorice ꝓ irato: ꝙ a rebus ęs detestamur auertere oculos solemus. Vir. Iã dudũ auersa tuet. Nã si intuetur quõ auersa nisi iratã intelligas. Circũuerto notę significatiõis. Interuerto qd ꝓpe est rem aut accõmodatã: aut creditã callide doloseq; ne dño restituat efficio. vt Cicero. Candelabꝝ qd rex ægypti Ioui capitolino dono tulerat: vere qui illud cõmodato acceperat: interuersũ eẽ cõqueriẽ. Marcellus iurisco. Si duo hæredes rẽ apud defũctum depositã dolo interuerterẽt. Peruerto mõ cõuerto mõ deprauo. a quo fit Peruersus: qd ꝓ iprobo accipit: hoc est eo q̃ mores puersos habet. Obuerto: cõtrauerto. Vir. Cornua velatꝝ obuertimꝰ antenatꝝ. Transuerto in obliquũ verto. Vñ trãsuersi oculi dicunt. Euerto cõuerto: extrauerto. eruo demolior. a quo Euersio. Preuerto/ꝓterco. qd etiã Præuertor dicit. Vir. Veteréq; fuga ꝓuertit hebꝝ. Aliqñ reuoco. Plau. Flebilis ꝓuertitur metus: accurro vt sciã qd velit. Nõunq̃ antepono. Idẽ. Illuc redeundũ est mihi ne me vxorẽ puertisse dicant ꝓ republica. Inuerto cõuerto: siue in ꝓtrariũ verto. Vñ Inuertere vestẽ dicimꝰ. Subuerto demolior. Diuerto separo deflecto. a quo Diuersio remotio/sepatio/deflexus. & Diuersus varius. & Diuerticulũ vbi devia iter flectitur. Terẽ. Vbi ad ipm veni diuerticulũ. Diuerticula ẽt dicunt domicilia in via: ad q̃ diuertendũ fit. Vñ & Diuertere, pstabulari siue hospitari accipimus. a quo Diuersorũ stabulũ. & Diuersito freqntatiũ. Gel. Ad ipsa Platonis penetralia: ipsaꝝq; rerꝝ põdera: & dignitates pgendũ est: nõ ad voculaꝝ eius amœnitatẽ: nec ad verborꝝ vetustates diuertendũ ſſ est deflectendũ. Itẽ Diuortũ sepatio oim rerꝝ. Cice. Sic doctrinãꝝ facta diuortia. Vir. Obiiciũt eqtes sese ad diuortia nota: hoc ẽ ad deflexus viaꝝ. ꝓpe tñ diuortiũ dr distractio matrimonii Differtq; a Repudio ꝙ Repudiũ int nondũ cõiũctos fit. Diuortũ vo cõiũctoꝝ est. Modesti. Diuortiũ itraviꝝ & vxorẽ fieri dr. Repudiũ vero sposę remitti videt: ꝙ in vxoris psonã nõ cadit. Paulus. Repudiari etiã futuꝝ matrimoniũ pot. Nõ recte aũt spõsa diuertisse dr. Tractũ aũt Repudiũ est: vt Repudiare sit ob rẽ aliquã pudẽdam repellere. & Diuersor qd modo diuerto significat: mõ cõuersor. Itẽ Reuerto qd & Reuertor dr: hoc est redeo. a quo Reuersio. Interdũ tñ Reuertor & Redeo idẽ valent ꝙ venio siue diuerto. Cice. Ad Chrysippi laqos reuertamur: cũ nihil de Chrysippo antea dixisset. Itẽ Cõuerto notæ significatiõis. a quo Cõuersio. & Cõuersor qd est vtor & cõsuetudinẽ habeo. a quo Cõuersatio pro cõsuetudine. Itẽ Aiaduerto qd ex aĩa & verto cõponit: qſi aĩam cõuerto: ideoq; aliqñ hoc verbũ significat itueor/attendo: q̃si aĩam hoc est mentẽ puerto. & tunc exigit post se accusatiuũ sine ꝓpositione. Cice. Sæpe ego aĩaduerti multos in ipis rerꝝ pmordiis id facere solitos aliqñ punio verbero irã exerceo: nec eius dũtaxat: q in alterꝝ ordinariã habet potestatẽ. vt Valla sentit: sed cuiuscũq; Plau. Is cũ in herꝝ aĩaduertisset grauius: hoc est irã cõuertisset: ideoq; accusatiuũ exigit cũ ꝓpositiõe In. Aima eni aliqñ pro mẽte accipit. i. pro aio. Macrobius. Tũc eni aĩa libera est & nulla corpis cõtagione impedita. aliqñ pro ira. Plau. Animã compme. Vñ aiosi: iracũdi dicunt & animati. Actius. Ego ne auxilio motus temere hostũ me aĩato offerã. Virg. Quos aiosi euri assi due frangũtq; ferũtq;. Cice. Ego vero nihil ita aĩato homine miserius ducerẽ: & ea ps aię in q̃ ire sedes est: vocat animosa. Prope tñ aĩa spũs est. Vir. Aĩas in vulnere ponit dicit ꝙ ἀπὸ τοῦ ἀνέμου: qd ventũ significat: qppe vẽtus spũs ẽ. Hinc & pvento sæpe vsurpat. Idẽ. Quantũ ignes aĩæq; valẽt. Plau. Ne qd emittat aĩæ dormiẽs. Nõunq̃ ponit ꝓ halitu oris: nam & ipe spũs est. Vir. Animas & olẽtia medi Ora fouent illo: & senibus medicant anhelis. Plau. An fetet anima tuę vxori. Idem. Ieiunitatis plenus aĩam fœtidat. Idẽ ꝓ a qua posuit. Ni ego illi puteo si occepso aĩam oẽm intertraxero. Aliqñ ꝓsono. Varro. Et phrygias audire aĩas. Q ñq; ẽt ꝓ ipso homine fm opinionẽ Platonis: q vult nõ cõiunctũ: hoc est aĩam corpusq; sed solam aĩam hoiem esse. Virg. Ite ait egregias aĩmas: q̃ sanguine nobis. Hãc patriã peperere suo. Quidã aĩam ab aio ita distinguũt: vt Aia sit qua viuimꝰ. Animꝰ quo sapimꝰ. Macrobius. Animꝰ enippe est mens quã diuiniorẽ anima nemo dubitauit. Idẽ. Secundũ ergo hoc cũ ex sũmo deo mens: & ex mẽte aĩa fit. aĩa vero & cõdat & vita cõpleat omnia. Frequent tñ hæc duo cõfundunt. vnde & pira tã aĩm q̃ aĩam dicimꝰ: sed rectius aĩam. Ply. de ira. Ergo & hæc animi asperitas: seu potius animæ dulciore succo mitigatur. Itẽ de vento vtrũq; vsurpatũ inuenimus. Virg. Mollitq; animos & tẽperat iras. Animas in hoie q̃ttuor esse dicunt. Vitalẽ quę & in vermibus est: qui tñ mouent. Sensualẽ vt in mutis aĩalibus: in qbus est sensus: & timor & gaudii. Intellectualẽ quæ est in homibus tñ: q & cogitare & iudicare possunt: & q̃ infraoms est Physicã hoc

Aia vitalis. Aia sensualis. Aia intellectualis Aia physica.

Plynius.

Martial. Idem. Iuuena. Persius.

Plynius.

Virgilius

Cice. Virgilius

Cicero Marcel.

Virgilius

Plautus. Idem

Teren. Helliue.

Virgilius

Mode. Paulus.

Cicero

Idem.

Plautus. Macro. Plautus. Virgilius Cicero Virgilius Idem Plautus. Virgi. Plautus. Idem. Idem Varro. Plato. Virgilius. Macrob. Idem.

Plynius. Virgilius

Empe: Zeno. Aristo. Zeno. Plato. Dicear. Aristote. Demo. Virgilius Idem. Macro. Apule. Cecilio. Plautus. Cicero Iuuena. Varro. Seneca. Terentio. Cicero. Cicero Terentio. Cicero.

est naturalẽ: quę est in herbis atq; arboribus: q̃ & si nõ mouent vitã tñ habent cũ nascant: crescãt & peant. Quidam existimauerũt animũ cor esse. Vñ Excordes Vecordes & Cõcordes dicti. Empedocles animũ cẽsuit eẽ cordi suffusũ sanguinẽ. Alii partẽ quãdã cerebri animi pncipatũ tenere opinati sũt. Quidã nec cor nec cerebri partẽ eẽ aĩm voluerunt. Sed alii in corde alii in cerebro dixerũt animi esse locũ & sedẽ. alii aĩm putarunt aĩam: hoc est spm esse Zeno ignẽ affirmauit. Aristoxenꝰ ipsi corpis intẽtionẽ quãdã velut i cantu & fidibꝰ: q̃ Harmonia dr. Xenocrates naturã cuiꝰ vis in natura maxima esset. Plato triplicẽ finxit aĩam: cuiꝰ pncipatũ. i. rationẽ: i capite sicut in arce posuit. & duas ptes irã. s. & cupiditatẽ locis disclusit irã in pectore: cupiditatẽ subter ꝓcordia locãs. Dicearchus nihil esse aĩm scripsit ꝓterq̃ nomẽ totũ inane. Frustraq; aĩalia: & animãtes appellari. neq; in hoie esse animũ vel aĩam neq; in bestia: nũq̃ oẽm eã qua vel agimus qd vel sentimus in oĩbus corpibus viuis æqbiliter eẽ fusã: nec separabilẽ a corpe esse: qppe q̃ nulla sit: nec sit qcq̃ nisi corpus vnũ & simplex ita figuratum vt tempatione naturę vigeat & sentiat. Aristoteles cũ q̃ttuor nota illa genera pncipioꝝ esset cõplexus: ex qbus oĩa orirentꝰ: quintã quãdã naturã cẽsuit esse ex q̃ fit mens. Cogitare eni & ꝓuidere & discere & docere & inuenire aliqd: & tũ multa alia meminisse: amare/odisse/cupe/timere/angi/letari: & similia in hoꝝ q̃ttuor generꝝ in eẽ nullo: sed qntũ genus eẽ vacans noie. Itaq; ipm aĩm ἐν τελεχείᾳ appellãt: nouo noie q̃si quandã cõtinuatã motionẽ: atq; perennẽ. Democritus. E leuibꝰ ac rotũdis corpusculis cõcursu quodã fortuito animũ efficit. Ab aĩa fit Animula diminutiuũ: fuit ẽt hoc noie vrbs puaꝝ opũ in apulia. & Aĩal. & Aĩmalis adiectiuũ. Ex quo aĩales deos dixerunt vetẽs qui de animalibus essent factꝰ: vt penates. & Animosus atq; Aiatus de qbus supra diximus. & Animo verbũ hoc est viuifico: animã ꝓsto. a quo Examino interficio/neco. & Inanimus q aĩa caret Exanimus siue Examinis: q fine aĩa est: hoc est q mortuus est. Vir. Examinũq; auro corpus vẽdebat Achilles Exanimatꝰ vo timẽs cõturbatus. Idẽ. Exaiata sequẽs impingeret agmina muris. Semianimꝰ q semiuiuus est Vnanimis q vnꝰ animi hoc ẽ vnꝰ volũtatis est. Pusillanimis q puũ aĩm habet: quẽ græci vocãt Micropsichõ & ecõtrario. Magnanimꝰ q magno aio est. a quo fit Magnanimitas. sicut a pusillanimo Pusillanimitas. Itẽ magnanimo Magnanime aduerbiũ. Itẽ Animor qd mõ est viuificor mõ delibero: & quasi in animũ induco. Macro. Animati sũt. ergo vetẽs ad faciendã discrctionẽ in genitiuo casuvt ex hac declinatiõe exprmere nomẽ solemus dici. ab aĩa duerto vero fit Animaduersio: qd mõ attentionẽ mõ punitionẽ significat. & Aiaduersor: punitor. Apule. Exponã breuit qd aĩaduersor meus fecit. Quidã etiã ab aĩali Animalitatẽ: hoc est ipsã aĩalis essentiã scripsere. Item a venio cõposita fiũt A duenio: qd aliqñ idẽ significat qd venio. Cecilius. Ẽdepol senectus si nihil aliud apportes tecũ cũ aduenis. aliqñ venire incipio: & ad inaimata etiã transfert. Plau. Aduenienti morbo succurre. ab hoc fit frequẽtatiuũ A duẽto: qd significat venẽdo ꝓximus sũ. Cice. Nondũ erat auditũ te ad Italiã aduẽtare. & A duena q nõ est ciuis aut inglinꝰ: sed extinus & ex alieno loco aduenies. & A duẽticꝰ q casu in aliquẽ locũ venit nõ morandi gĩa neq; cõsulto. Vnde aduẽtici morbi dicunt q forte & nulla nra culpa veniũt. Itẽ A duẽticia bona: q̃ non ex recta successiõe vtputa patris aut aui: sed vt ex legatis aut aliter casu aliquo nobis aduenĩũt. in qbus viuens habet vsũ fructũ & liberã administrationẽ. & A duẽtus eius læticiã cœpi. & A uis qd singulis annis aduenĩat de qua inferius dicemꝰ. & Auentinꝰ mons intra vrbẽ Romã: vt Varroni placet: ab aduentu hominũ: quod commune latinoꝝ ibi Dianæ templum fuerit constitutum: q̃uis sint qui vel ab auibus potius nuncupatũ velint: quod eo se a Thyberi ferant. vel ab Auentino rege qui ibi bello extinctus atq; sepultus fuit. & A uena quod ad fructũ nõ veniat. Est enim auena frumẽti vitiũ: q̃uis & ordeũ in eam degenerat. Frumẽti tñ est instar. Quippe cũ Germaniæ populi edãt eã: neq; alia pulte viuãt. Sole maxime cælique humore hoc vitiũ accidit: aliqñ etiã ibecillitate seminis cũ diutius tra retentꝰ est/pusq̃ erumpat: vel si carios um fuit: cũ sereret. Est & aliud auenæ vitiũ cũ granũ inchoata amplitudine pusq̃ roboret a flatu noxio cassũ: & in ane quasi quodã abortiuo a spica euanescit. Ponit aliqñ auena pro stipula siue calamo: vt supius diximus. Circũuenio. qd intẽdũ est circũdo: interdũ decipio. Seneca. Nõ sum passus eũ ab æmulis suis circũueniri: hoc est decipi. Interuenio qd est in medio negocio supuenio. Teren. Interuenit homo de improuiso: cœpit clamare. Intẽdũ ponitur pro interfum. Cicero. Quod non esset factum si ipse interuenisset. Obuenio contingo. Deuenio quod proprie est ex editiori loco in humiliorẽ venio: vt Deueni in planum. Deueni in vallem. Hinc per metaphorã ꝓ Redigor vsurpat: vt Deueni in miseriã. Deueni in pauptatẽ. hoc est redactus sũ ad miseriã & pauptatem. Euenio ꝓtingo. a quo Euentꝰ dicit: qd nõ ratiõe sed casu fit. Itẽ finis rei. Ouidius. Careat successibꝰ opto. Quisqs ab euẽtu facta notãda putat. & in singulari masculinũ est: ac declinatiõis q̃rtæ. In plurali vero neutꝝ & declinatiõis scdæ. Cice. Sæpe enim causę euentoꝝ magis mouẽt: q̃ ipa euenta. Reuenio reuertor. Prouenio pducor. Vt ex bona arbore boni fructus pueniũt. Vñ Prouẽtus dicunt redditus. Vetẽs tñ nõ solũ bonaꝝ rerum sed etiã malaꝝ puentũ dici voluere. Plau. Calamitatẽ & miseriaꝝ tot puẽtus. Præuenio anticipo. a quo Præuentio anticipatio dr. Inuenio cõperio q̃si in aliqd venio. Vir. Inuenĩ germana viã. Hinc Inuẽtiones & Inuenta dicunt. & Inuẽtores atq; Inuẽtrices. Subuenio opitulor. Plau. Qui totiẽs tibi misero subueni. Cõuenio qd ꝓpe est cõgregor coeo. Vir. Cõueniũt qbus: aut odiũ crudele tyrãni. aut metus acer erat. Salustꝰ. Postq̃ vnũ in locũ omes cõuenere. Hinc fit Cõuentus: hoc est ꝓgregatio hoim: vel supplicatiõis gĩa in templo vel iudicii cã: cũ a magistratibus ꝓgregat. vel si qua alia ratione vnũ in locũ multitudo coit. Ponit tñ aliqñ ꝓ ꝓiugio Iuuena. Conuentũ tñ & pactũ: & sponsalia nostra Tẽpestate paras: & conuẽtæ cõditio dicebat: cũ pmus sermo de nuptiis: & eaꝝ pditiõe habebat. Conuentꝰ etiã is dicit q in iudiciũ ab aliquo vocatus est. Cõuẽticula quoq; deducit: & fere semp in malã partẽ hoc est pro cõuentu seditiosoꝝ: aut sceleratoꝝ accipit. & Cõuena: quod ab A duena differt: ꝙ A duenę, pprie dicunt qui ex vno loco in aliquod oppidũ veniunt. Cõuenæ vero q ex pluribus locis. Cõuenio etiã capit pro in iudiciũ voco. Cice. Nõ dubita qn si ipe Verrẽ cõueniat ægtate causæ: auctoritate sua cõmouere hominẽ possit. Itẽ pro alloqui. Teren. Cõueni hodie aduenies quendã mei loci hinc: at ꝙ ordinis hominẽ. Itẽ Cõuenit pro decens. & cõueniens. Cice. Nã quid vereris ne nõ conueniat nostris ætati-

Aia phisica. siue naturalis Excordes Vecordes Concordes.

Animula. Animal Animalis. Animosus Animatus Animo Exanimo Inanimus Exanimus Exanimis Semianimus. Unanimis. Pusillanimis. microphicus magnanimus. magnanimitas Pusillanimitas. magnanime. Animor. Animaduersio Aiaduersor Animalitas Aduenio Aduenticius: Aduenticius morbus. Aduẽticia bõa Aduentus Auis Auentinus: Auena: Circũuenio. Interuenio. Obuenio. deuenio. Euenio. Euentus Reuenio. Prouenio Prouentus Preuenio. Preuentio. Inuenio Inuentio Inuentum. Inuentor Inuentrix. Subuenio. Conuenio Conuentus. Conuente conditio. Conuenticula. Conuena. Conuenio

Conuenit

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Conuentio.

bus ista oratio. Itē Cōuenit hoc inter nos. pro cōstat cōuenit hoc mihi tecū pro cōcordes sumus. Cōuenire etiam statuere est. Apuleius. Cōuenimus ad portū q̄ primū ire: Cōuentiōis nomē generale eē scribit Vulpianus. Ad omnia pertinēs: de qbus negocii cōtrahēdi: trāsigēdiq; causa cōsētiūt: q inter se agūt: Nā sicuti cōuenire dicunt q ex diuersis locis in vnū locū colligūt: & venūt: ita ii q ex diuersis animis motib⁹ cōsētiūt in vnū: & in vna sentētia cōcurrūt. AB. A: & Ab: & Abs in significatiōe qdē eādē vim hnt: & id significāt qd apud græcos ἀπό Intdū trā accipitur. p post. Ply: Et vir⁹ eq a coitu stati collectū ſ ē stati post coitū collectū i cōpositiōe aūt mō ꝓuationē significāt: vt Amēs q̄si sine mēte: Absilis: dissimilis. Abstemius: sine te meto. Abre: ſ ꝑter rē: ꝑē. ppositū: sine cā Li. Hæc si oīs diuini humaniq; iuris memoria aboleuit: noua pegrinaq; oīa priscis ac patriis ꝓferēdo. Haud ab re duxi vbis q̄q; ipsis: vt tradita: nūcupataq; sūt referre: mō ablationē: vt Aufero Abduco auerto. Intdū simplicis significationē nō mutāt. vt in Abduco Liuius flauius: Supplemētū ab roma abduxerat. Hoc aūt mō iter se differūt: q Anūq̄ iūgit cū dictiōib⁹ incipientib⁹ a vocali. Abvero cū omnib⁹ iis cōiungit: & frequētissimæ cū duabus liqdis: & I cōsonante. vt Ablege/Abrege/Abre/Abioue. Abs cū te: vt Abste. Interdū cū q. Terē. Abs quinis hoie beneficiū accipe gaudeas. Ah etiā aliqn intiectio est admirantis. Plau. Ah quid ais. Interdū dolētis. Vir. Spem gregis ah silice in nuda cōnixa reliquit. Idē. Ah tibi ne teneras glacies fecet aspa plantas. Inter iectiones græci nō habēt: sed hmōi voces int aduerbia cōnumerāt: qm̄ vel adiungunt verbis vel verba iis subaudiunt: vt cū dicimus. Pape qd video. Nostri vero qm̄ plerūq; nō addit verbū nec subaudit/sed quodāmodo in his inclusa est verbi significatio sepatim hāc partē posuere. eteni cū dicim⁹ Pape: nec verbū aliqd est nec subaudit: habet tū in se affectū huius verbi: qd est miror: & plenā motus animi significationē. Varię ergo intiectionū significatiōes sūt. gaudii: vt Euax. Doloris vt Hei Heu. Virg. Hei mihi q̄lis erat: q̄tū mutatus ab illo Hæctore. Cice. Hei mihi nō possū hoc sine lachrymis cōmemorare. Itē Heheu Ah Aha Proh q̄ tria postrema intēdum etiā admiratiōis aut indignatiōis sūt quēadmodū Pape & Vah & Hem. Plau. Proh sancte Iuppit qd video. Teren. Pape hæc supat ipsā Thaidē. Plau. Vah homo ipudēs. Apuleius. Hem hois audaciā. Timoris vt Atat. Risus vt A Ha He. aliqn eadē vox & aduerbiū est & intiectio & nomen: vt O qn indignationē vel dolorem significat: itiectio est. aliqn vero optandi est vt mō ostēdimus. aliqn ipsius litterę nomē. Itē Proh aliqn ꝑpositio. Vir. Prolatio obtestor p maiestate tuorꝫ. Idē. Pro se q̄q; viri deprōmūt tela pharetris. Modo intiectio Idē. Proh si remeasset in vrbē. aliqn etiā aliæ ptes oīonis solent intiectiue pferri. Vir. Naubus infādū amissis vnius ob irā. Infandū p intiectiōe ptulit. Proprie tū interiectiōes pmitiuæ sūt: vt hæ q̄s supius memorauimus. & Ohe Euhoe: q̄ exclamatiōis sūt: & aliæ similes. Ia exultātis intiectio est. Fuit & hoc noie minor athlātis filia. HEMO. Mōte Thraciæ de quo supra dixim⁹. ORPHEO. Thracio. Orpheus eni hoc loco adiectiuum ē: quēadmodū alibi. Quicquid in Orpheo Rhodope spectasse theatro Dicit: exhibuit Cæsar harena tibi Ideo autē Orpheus p Thracio ponit. qa Orpheus/Ephorus/Museus: thraces fuisse phibent: siue q Orpheo Oeagri filius vnus ex Argonautis Ciconū rex fuit: q sunt in Thracia. Siue Hemū Orpheū vocāt: qa hic mōs ab Orpheo poeta pmū celebratus fuit. Orpheus Calliopes musæ. & Oeagri filius fuit Ciconū regis: vt aliiv olunt Apollinis: hic lyræ myꝫ immodū studiosus fuit quam dono a Mercurio habuit vt supra ostendimus.

A
Ab Abs.
Amens.
Absimilis
Abstemeus
Abre
Aufero.
De quibusdam interiectōnib⁹
Euax
Hei
Heu.
Heheu.
Ah
Aha
Proh.
Pape
Vah
Hem
Atat
A Ha He O
Ohe
Euhoe.
Ia.
Orpheus
Ephorus
Museus.

Apule.
Ulpia.
Plyntus.
Liuius.
Idem.
Terenti⁹.
Plautus.
Virgilius
Idem
Idem
Idem
Idem
Idem
Cicero.
Idem
Varro.
Valla.
Cicero
Paulus

SARMATA. Sarmatæ populi. Scythiæ sūt: q a grēcis Sauromatæ dicunt ab oculis lacertaꝫ. σαῦρος. n. lacerta ē: ὀμμα oculus Regio Sarmatia dr. Noia diuersa habēt. habitāt mōtes/& saltus: cū cāpos & plana teneant Lagyges. Vtunt plaustris p domibus: pascūt q lacte equo: vnde qdā eos ἱππημολγοὺς: hoc ē equorꝫ mulsores. Alii γαλακτοφάγους: hoc ē Lactiphagos vocant. Sūt et qdā interius habitantes: q sanguinē equm lacte mixtū potāt: quos vocāt Gelonos. Virg. Bisaltæ quo more solēt: acerq; Gelonus. Cū fugit in Rhodopē: atq; in deserta Getaꝫ. Et lac cōcretū cū sanguine potat equo. Itē Sarmatę alii sūt q cruda farina equo sanguine mixta in cruris venis aluntur. alii etiā qui p victimis hoies immolāt. alii bellorꝫ & cædis amatores: qbus mos est bellātibus cruorē eius: quē pmū interemerint: ex ipsius vulneribus bibere: & vt q̄q; plures interemerit ita apud eos eximius habet. Sūt etiam in Scythię extremis Sarmatæ: q carne equo vescunt. alii q humanę carnis alimēto vitā ducūt: ppter qd vocant Antropaphagi ἀπὸ τοῦ φάγειν τοὺς ἀνθρώπους: hoc ē ab hoib⁹ edēdis. Idē ab vsu plaustrorꝫ Amaxonitę vocant: int dū nimia hyemis aspitate demersis in humū sedib⁹ spec⁹ habitātes totū Bracchati corpus: & nisi qua vidēt ora vestiti. PASTVS. Qn cibū sūpsit. Pascere enim: & pasci est comedere. & aliqn solute ponunt. Vir. Pascētes seruabit Tytirus hedos. aliqn habēt accusatiuū. Idē. Florem depasta salicti. Nonnunq̄ pascere est cibū alteri ꝑbere: differtq; si Marcello credim⁹ ab alere: quod si fit necessitatis grā: vt vita seruet: illud vo ad delitias vt sit pascere quasi cibo saginare. Vnde p metaphorā pascere aliqn p delectare accipimus. Idē. Atq; animū pictura pascit inani. & pascere oculos est visu alicuius rei grate eos oblectare. Itē aliqn pro augeri: & crescere. Idē. Et sacrꝫ tibi pascere crinem. Hinc pastus adiectiuū significat cō qui cibū sumpsit: vt hoc loco pastus vero substātiuū significat cibū siue cibationē. Cice. Cū oblectatione soleat q est vnus suauissimus pastus animorꝫ. Idē & pastio significat: sed hoc potius ad brutorꝫ alimēta ptinet. vn est Varronis index de villaticis pastionib⁹. a pasco Pabulū quoq; derivat: qd & cibū significat: sed maxime qd bruta depascunt. a quo Pabulor verbū p pasco. & Pabulatio cibatio. Illud notandū qd pasci pprie bestiaꝫ est. Vesci hoim. & invtroq; potus quoq; comprehendit qd Valla negauit. Venit & epoto Sarmata pastus equo. Cicero. Carne/caseo/lacte vescor. A pasco cōposita fiūt depasco: qd est pascēdo absumo. & Depastus dr agrum Bos: qui cibū ex agro sumpsit. Itē Depastus ager passiue: hoc est pascēdo cōsumptus. Expasco eiusdē significationis. Perpasco satio: siue i totū pasco. Cōpesco coerceo. q̄si itra pascua cōtineo nec vagari pmitto. & ecōtrario Dispesco diuido: & pprie pecus a pastione deduco. Itē a pasco Pascua dicunt: in quibus pecudes pascunt: siue ager pascuus fit/siue pratū/siue mons: aut collis pascuā siluā appellat paulus. Quæ in pascuis pecudū distincta est Itē a pasco pascales oues & gallinæ vocant: quæ passim pascunt: siue a pascuis: q̄si pascuales. Itē a pasco panis. a quo Panifex Panifica Panificiū. & Pastillus & Pando cū deriuatis ab eo: de qbus supra dixim⁹. Pa-

Sarmate
Sauromate
Sarmatia
Lagyges
Lactiphagi
Gelonus
antropaphagi
Amaxonita.
Pasco.
Alo.
Pastus
Pastio.
Pabulum
Pabulor
Pabulatio
Pascor
Desco.
Depasco
depastus bos.
depastus ager.
Expasco
Perpasco.
Compesco
dispesco
Pascua
Pascuus ager
pascua, stilua.
Pascat panis.
Panifex
Panifica
Panificium
Pastillus
Pando

Lucil.

stomis ferreū: siue ligneū instrumentū ē: qd ad cohibendā equorꝫ tenaciā naribus: vel morsu imponit. Lucil. Pastomides huic de naribus ingētes pendēt. EPOTO EQVO. Ebibito lacte equo siue cruore. potare bibere est: & a græco deducit. πότος enim potio est: πότο πίζω poto: irrigo πότος bibax. A poto Potus dr: & Potio q̄ int se differūt. q potus ppe est vini similiūq; Potio vo q̄ a medicis egrotātib⁹ dat. Interdū trā potio p potu ponit. Cice. Quid qd ne mēte qdē recte vti possumus multo cibo: & potiōe repleti. ab hoc fit Potiono verbum hoc est potionē ꝑbeo. Cuius passiuū est Potionor. Suetoni⁹ de Galicula. Credit potionatus a Cesonia vxore amatorio qdē medicamēto: sed qd in furorē verterit. Itē a poto Potatio: ipe potādi actus. a quo Cōpotatio quam græci Symposiū dicūt. & Cōpotor q σὺν πότος. & Cōpotrix: q σύμπότος appellat. & Poculū qd ab illis dr πότηριον: quorꝫ diminutiua sūt Pocillū. & πότηριδιον. & Potabile: qd illi πότιμον nūcupāt. & Potitius q sacra Herculi faciebat. Nā cū Euāder arā maximā Herculi: vbi nūc Roma est ædificasset. Herculesq; de suo armento boues ad sacrificia dedisset: iuenti sūt senes duo: a qbus se eq̄liter colivelle ostendit: statuitq; vt mane & vesperi sacrificarent. Sed cū pacto matutino sacrificio circa solis occasū essent sacra repetēda: alter por aduenit: q ἀπὸ τοῦ πότιζειν: hoc est a potādo Poticius cognoiatus est. Alteri ppter negligētiā iratus Hercules statuit vt sacrificāti atq; epulāti potio ministraret. Quapropt ἀπὸ τοῦ πεινᾶν. hoc est fame Pinarius: q̄si Famelic⁹ appellatus est. Hoc mō hæ duæ familiæ cognomia adeptæ sūt: vt illa potiorꝫ, hæc pinariorꝫ diceret: & hę trā longo tempe Herculi sacra fecere. Verꝫ cū postea appio Claudio auctore qui Censor cognomiatus fuit sacra Herculis gens potitia in mancipia trāstulisset. qua tēpestate duodecim familiæ eius gētis erāt: puberes oēs ad trigesimū intra annū cū stirpe extincti sunt. Itē a poto Repotia dicta cū postridie nuptias apud nouū maritum cœnat: q a quasi reficit potatio. & ab eodē cōposita fiūt Perpoto: hoc est valde poto siue frequent poto. & Præpoto antepoto. & Epoto potādo exhaurio. Cuius passiuū ē Epotor. a quo Epotus. & Cōpoto sil poto. EQVO. Equus notū aīal est q̄ & Caballus dicit. a quo Caballinus. Persi⁹. Nec fōte labra, pluī caballino. Mira ei docilitas est. Alexāder Macedo equū habuit q ab aspectu toruo siue vt aliq volunt ab insigni Taurini capitis armo i presli Bucephalos hoc est bouis caput est dict⁹. Hic a nemine alio q̄ ab Alexādro: regio īstrat⁹ ornatu cōscēdi se passus est. Idē. Thebarū oppugnatiōe vulneratus nō est passus regē in alterū equū trāsilire: ppter q̄ & alia multa hmōi Alexander defūcto solēnes exequias fecit: & vrbē ex noie eius vocatā Bucephalon sepulchro circūdedit. Caius quoq; Iulius Cæsar equū habuit: q nullū ꝑter eū dorso recipiebat: eius priores pedes facie vestigii humani tradūt fuisse: & hac facie ante Veneris genitricis ædē locatus fuit. Fecit & Diuus Augustus equo tumulū: quē Germanicus Cæsar carmie laudauit. Agrigenti: cū plurimū equorū sepulchra tradunt Pyramides habuisse Scribūt auctores equū a Semiramide vsq; ad coitū adamatū Scythæ eqs maxime gloriant. Tradūt occiso aliqn exprobrāto eorū rege: cum hostis ad eū spoliādū venisset: ab equo ei⁹ ictibus: ac morsu interemptū fuisse. Aliū cū detracto oculorū operimento cū matre se coisse intellexisset: p prærupta sese ꝑcipitē dedisse: atq; ita esse exanimatū. Quippe affinitatū cognitionē habet hoc aīal. Itaq; in grege prioris anni sororē libēti⁹ q̄ matrē equus comitat. Tanta ꝑterea in his docilitas est. vt vniuersus Sybaritani exercitus eqtatus ad Symphonię cantū quadā saltatiōe moueri solitus tradat. Sybaris vrbs est sita in sinu Tarentino apud cratim amnē: q̄ quondam gentib⁹ quattuor impauit: vrbes qndecim numero subditas habuit: tercēta militū milia ꝑtra Crotoniatas armauit. Sed mox luxuriæ & voluptati dediti in tantā lasciuiā deuenere: vt oēm sutā fœlicitatē breui tpe amiserint: & a Crotoniatis septuaginta diebꝫ spatio vsq; ad iteritionē fuerint deleti. Ex quo vice puerbii Sybaritię & Sybaricæ delitiæ dicunt. & Sybaritici ludi: cū modū excedūt. & Sybaritici carmen. & Sybaritici libelli: hoc est lasciui/improbi/petulantes. Martia. Bissenos pathicissimos libellos. Qui certāt Sybaritici libellis: & tictas sale pruriēte chartas instāti lege Ruffe: sed puella sit tecū tua ne thalassionē indicas manibus libidinosis. Et fias sine fœmina maritus. A Sybari etiā Sybaritan⁹ deducit. Fuit & aliud oppidū noie Sybaris: duodecī passuum milibus distans a vrbe. Visi ꝑterea sūt equi amissos in ꝑlio dominos lugere: & lachrymas sæpe effūdere Interfecto Nicomede rege equū eius in edia vitā finisse comptū est. & Circensibus ludis excusso auriga: cui Ratumena nomen erat: equos: cū palma & corona in capitoliū peruenisse: sedēq; ter lustrasse: vnde postea ea porta Ratumena vocitata est. Sarmatę longinq̄ itinera acturi: in media pridie equos ꝑparant: exiguo trā potu illos fouētes: atq; ita p centena & quinquagena milia cōtinuo cursu euntibus insidēt. Viuunt annis aliq quinqgenis: fœminę minore spatio. Eædē quinquēnio crescere desinūt: mares anno addito: qualis debeat esse equus ꝑclare. Virgilius ostendit. Cōtinuo pecoris generosi pullus in aruis. Altius egredit: & mollia crura reponit. Primus & ire viā: & fluuios tentare minaces Audet: & ignoto sese cōmittere ponto. Nec varios horret strepitus: illi ardua cervix: Argutūq; caput/breuis aluus: obesaq; terga. Luxuriatq; thoris: animosū pectus: honesti Spadices: glauciq; color deterrimus albis Et gilvo: tū si qua sonū, peul arma dedere: Stare loco nescit: micat auribꝫ & tremit artus. Collectūq; ꝑmens volvit sub naribus ignē. Dēsa iuba: & dextro iactata recūbit in armo. Ac duplex agitur per lūbos spina: cauatq; Tellurem: & solido grauiter sonat vngula cornu. Partū vndenis mēsibus ferunt. duodecimo gignūt. generāt secūdo anno: sed tertio firmior est partus. Itē mares generant vsq; ad annos trigintatres: quosdā etiā ad q̄dragita durare tradūt dūmodo iuuent in attollēda pore pte corpis. Equarꝫ libido tonsa iuba extinguit. Vixisse equū septuagintaqnq; annos, pdunt. Innascit eqs in fronte caricæ magnitudine veneficiū colore nigro: qd Hippomanes appellatur. Id statī ædito partu mater deuorat: aut partū ad vbera non admittit: si quis ꝑripuerit: habeatq;. In rabiē aliqn id genus agitur. Amissa matre reliq̄ fœtæ educāt orbū Quo quis acrior: eo pfundius nares bibēdo mergit. Scythæ in bellis fœminis potius vtunt qm̄ vrinā currendo sine ipedimēto reddunt. Ferūt i Lusitania iuxta flumē Tagū vēto eqs fœtus cōcipe fauonio flāte obuersas: & eū ptū fieri pnicissimū. sed triēnū nō excedere. Ego fabulā eē existimo ex equarꝫ fœcūditate: & gregū multitudine natā: qui tāti in lusitania: & tā pnices visunt: vt nō imerito vento ipo cōcepti videant. In eadē Hispania Asturcones gignunt ab Asture oppido siue Asturia gēte ita appellatos: qbus nō vulgaris i cursu gradus

Pastomis
Poto
Potus.
Potis
Potio
Potiono
Potionor
Potatio.
Comporatio
Sympostum
Compotor
Sympotis
Compotrix
Sympotia
Poculum.
Potirion
Pocillum
Potiridon.
Notabile
potimon
potitius
pinarius
potitia
Repotia
perpoto.
prepoto.
Epoto
Epotor
Epotus
Compoto
Equus
Caballus.
Caballinus.
Bucephalos
Bucephalon
vrbs.
Sybaris vrbs
Sybaritice delicie.
Sybarice delicie.
Sybaritici ludi.
Sybaritticum carmen.
Sybaritici libelli
Sybaritanus.
Sybaris.
Ratumena porta.
Asturco.
Astur
Asturia.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Equus.
Equinus.
Eques.
Equito.
Equester ordo.
Celeres.
Flexumines
Trossuli.
Trossulum.
Equester.
pedester.
Equestres copie.
Pedestres copie.
Equestre es.
Equitatus.
Peditatus.
Equuleus
Equila.
Equiria.
Equirium
Equiso.
Equisetum:
Hippuris.
Ephedron.
Anabasis.
Equio.
Subio
Catulio.
Ephippium.
Sella
Ephippiatus.
Ephippiari
Hippopotam.
Phlebotomia
Ibis.
Clyster.
Dictamus.
Chelidonia:
Cunila bubula
Satureia
Origanum heracleoticum:
Mascula.
Cunilago.
Ruta.
Origanum.
Edera.
Syderites.
Asteriscum
Hippocampus
Equus.

sed mollis alterno crurũ explicato glomeratio est. Equus Marti ĩmolari solebat: siue ꝙ per eius effigiem capti
sunt Troiani: q̃bus Mars fauebat: siue ꝙ eo genere animalis belli deus oblectari putebat̃. Equo vehi: flamini
Diali nõ licebat: ne si lõgius digrederet̃ negligi sacra viderent̃. Ab equo Equus deducit̃: vt Equa caro. Equę
iubæ. Equũ virus. Itẽ Eques: qd̃ modo hominẽ equo insidentẽ significat. vñ Eqtes a pedibus distinguunt̃: mõ
equũ cui insidet̃. Vir. Dorsoq; eqtẽ docuere sub armis Insultare solo: & gressus glomerare supbos. Propterea
eqtare qd̃ ab eqte deriuat̃. & hõ equo vtens: & equus sub homine gradiens dicebat̃. Item Eques dr̃ q equestre
habet dignitatẽ. Equestre enĩ ordinẽ mediũ fuisse cõstat inter patricios: & plebẽ. Principio eqtes iudicesq; idẽ
habebant̃: & gestãdi ãnuli aurei ius eis erat. Postea. M. Cicero in ꝓsulatu suo equestre nomẽ stabiliuit. Sena
tum ei cõcilians celebrãs se ex eo ordine, puectũ esse. Ab illo tpe plane hoc tertiũ corpus in republica factũ est
cœpitq; abiici Senatui: populoq; Romano equester ordo: ob quã cãm post populũ scribebat̃: qa nouissime cœpat
adiici. Imprudent̃ qdã hoc tpe huius dignitatis viros: q gestãdi auri ius habent. Milites vocãt cũ sint eqtes iu
re optimo appellãdi: hi olim sub Romulo: regibusq; Celeres dicebant̃: a celere Remi infectore. q̃ initio a Ro
mulo p̃positus fuit: q pmo electi fuerunt e singulis curiis: ideoq; trecenti omnino deinde a flectendis: vt qdam
putãt aĩs/qñ iudices erãt: siue potꝰ a flectẽdis equis Flexumines vocitati. postea Trossuli: a Trossulo oppido
Thusciæ circa Vulsinos nouẽ milia passuũ: ꝙ id sine vllo peditũ adiumẽto eqtes cœpisset̃. Varro. Nũc emũt
Trossuli nardo nitidi vulgo attico talẽto equũ. Iunius. Quod ad equestrẽ ordinẽ ptinet: antea Trossulos voca
bant nũc Eqtes vocãt. Ideoq; quia nõ intelligũt Trossulus nomẽ quid valeat: multos pudet eo noĩe appellari:
inuiti tñ Trossuli sæpe vocant̃. Itẽ ab Equite Equester: sicut a pedite Pedester. vnde Equestres copiæ sicut Pe
destres dicunt̃. & Equestre æs dicebat̃: qd̃ equiti dabat̃. Itẽ Eqtatus ꝑ equestribus copiis sicut Peditatus ꝑ pe
destribus. Itẽ ab equo Equuleus diminutiuũ. Cice. Vt igit̃ domitores equoꝝ nõ verbera solũ adhibẽt ad domi
tandũ: sed cibũ etiã sæpe subtrahunt: vt fame debilitet̃ equuleoꝝ nimis effrenata vis. & ab equa Equila. Var
ro. Nemo est tã negligens qn sũma diligẽtia eligat asinũ: qui saliat equilã. Itẽ ab equa Eqria ludi: quos Romu
lus Marti instituit. In his enĩ ludis currere in Martio cãpo equi solebãt. & Equitiũ qd̃ significat equoꝝ armẽ
tum. Vlpianus. Equitii vsu legato videndũ an & domare possit: & advehendũ sub iugo vti. & Eqso equoꝝ do
mitor. Varro. Nã vt equus qui advehendũ est natus: Tñ tradit̃ magistro vt Equiso doceat tolluti incedere. Idẽ
Neq; furentẽ equuleũ insanus equiso exhibeat maris fluctibus. Vetẽs tñ omnẽs q̃bus alicuius rei regimen cõ
mittebat̃. Equisones vocabãt. Itẽ ab equus fit Equisetũ: herba est q̃ græce Hippuris dicit̃: hoc est cauda eq̃na:
Nostri a similitudine Setæ eqnæ nomen ipos̃uerũt. Est enĩ plus terræ: hæc cursoꝝ lienes extinguit fictili no
uo decocta: qd̃ Ephedron. alli Anabasin vocãt: traduntq; iuxta arbores nasci: & scandentẽ eas depẽdẽ comis iũ
ceis multis nigris: vt est equoꝝ cauda geniculatis ramis. Itẽ eqreverbũ: qd̃ est coitũ equę appetere. sicut Subire
suis. & Catulire canis. Græci equũ ἱππῶν vocãt. Vñ Ephippiũ dictũ tegmen qd̃ equo ad insidendũ imponit̃:
ꝑpter molliorẽ vecturã paratũ. Vulgo Sellã noĩant. Cato. Mihi puero modica fuit vna tunica: & toga sine fas
ceis calciamẽti: equꝰ sine ephippio: balneũ nõ quotidianũ: alueus rarus. Ab hoc eqtes Ephippiati. & eq Ephip
piarii dicunt̃ de quibus supra diximus. & Hippopotamus: q̃si equus fluuialis. aĩal est in Nilo p̃cipue nascẽs bi
mis vngulis: q̃les sũt Bubus/dorso/equi/& iuba/& hinnitu/rostro resino/cauda obtorta: dentibꝰ aproꝝ adũcis
tergore ad scuta galeasq; impenetrabili: Depasci̇t̃ segetes. & ex agro ferẽtibꝰ vestigiis astu doloso: vt fallẽte ve
stigio: nullę reuerẽti insidiæ p̃parent̃. Primus hũc: & qnq; Crocodilos Romæ edilitatis suæ ludis. M. Scaurꝰ
Tẽporario Euripo ostẽdit. Ab hoc medici eximere in morbis sanguinẽ: qd̃ Phlebotomiã vocãt: didicere: etenim
assidua sacieate pinguior factus exit in littus: & recentes arundinũ cęsuras speculatus vbi acutissimũ videt̃ sti
pitem: corpus impũnit & venã quãdã vulnerat: atq; ita ꝑ fluuio sanguinis morbidũ alias corpus exonerat: pla
gãq; limo rursus obducit. Miꝝ q̃ multa a bestiis homo didicerit. Simile qd̃dã & auis in Egypto mõstrauit q̃
vocat̃ Ibis: Ciconiæ fere similis: & ipa quoq; serpentũ pnicies: hæc rostri aduncitate p eã ptem se pluit: q̃ reddi
ciboꝝ onera cõsueuere. Hinc Clyster facere medici didicerũt. Dictamũ herbã extrahẽdis sagittis cerui eo telo
pcussi hoibus ostẽderunt: iidẽ pcussi a Phalangio esu Cancroꝝ sanari se posse mõstrauere. est & ad serpentum
ictus p̃cipua Dictamus: q̃s se lacerti refouẽt: quotiẽs cũ illis pugnã cõseruerũt. Chelidoniã vsu saluberrimã
esse docuerũt hirũdines: vexatis pullorꝝ oculis illã adhibẽtes. Quapropẽ indictũ huic herbæ nomen fuit ἀπὸ
τοῦ χελιδόνος: hoc est ab hirũdine. Testudo pastu. Cunilæ bubulæ vires aduersus serpẽtes refouet. Cuni
la herba est cui plura sũt genera q̃ Bubula appellat̃: semen pullegii habet: qd̃ cõtra serpẽtes in vino bibit̃. Est
& alia Cunila: q̃ Satureia appellat̃ a nostris: a græcis Origanũ Heracleoticum. Tercia a græcis mascula: a nr̃is
Cunilago vocat̃: odoris fœdi/radicis lignosę/foliis asperi. cuius manipulũ si quis in domo posuerit: oẽs a tota
domo blittas ad eã tradũt cõuenire: ꝑdest aduersus oĩa venenata. Ecõtrario q̃ mollis vocat̃ pilosiorib⁹ ramis:
& aculeatis: mellis odorẽ habet si digitis terat̃. Mustela in anguiũ venatu Ruta sibi salutẽ q̃rit. Ciconia Ori
gano. Apri Edera ægritudines suas curãt. Anguis veterem corpis mẽbranã succo Feniculi facilius exuit: ꝙ si
squãmæ obtorpuerũt: spinis iunipi scabit. Draco vernã Nauseã siluestris lactucæ succo restringit. Pãthera ex
cremẽtis bois: quoꝝ auidissima ẽ: aconito sibi in carnibus p dolũ porrecto medet̃. Elephantus Chameleõte de
uorato Oleastro salutẽ q̃rit. Vrsi degustatis mandragoræ malis formicas lambũt. Palũbes/Graculi/Merulę
Perdices: Laurifoliis annuũ fastidiũ purgant. Colũbæ Turtures: & Gallinacæi herba quã supra diximꝰ voca
ri Helixinẽ. Anates/anseres/cæteq; aq̃ticæ: herba Syderitæ: q̃ & Asteriscũ dicit̃: folio similis Ocimo: nigrior
tñ: nascẽs in tegulis: parietinisq; Grues iuco palustri. Corvus occiso chamæleonte: cuius venenũ etiã infecto
ri nocet: Lauro infestũ virus extinguit. Itẽ ab hippos fit Hippocampus: hoc ẽ equus marinus: a flexu caudaꝝ
καμπτὴ enim græce. latine flexus dicit̃. Piscis ẽ equi effigie in piscis caudã desinẽs. Plyn. Leporis marini ve
neficiũ restringũt poti hippocampu. Equus vt quidã putãt ab æẽlitate dictus ẽ: ꝑma littera detracta: q̃ diphthõ
gum faciebat: qa pares eligebant̃: qui bigis q̃drigisq; iũgerent̃. Equus vo ab aq̃ deducit̃: quia sũma ẽ aq̃ æq̃li

Virgilius
Virgilius
Cicero.
Varro.
Iunius.
Cicero.
Varro.
Vlpia.
Varro.
Idem
Cato
M. scau.
Plynius.

Plynius.
Virgilius
Idem
Seneca.
Virgilius
Idem
Idem
Idem
Plynius
Cicero.
Idez
Virgilius
Idez
Actius.
Varro
Apule.
Varro.
S. Tul.
Varro.
Virgilius
Varro.
Ouidius.
Plautus.
Idem.
Actius.
Turpit.
Pacu.
Afra.
Plautus.
Cicero
Virgilius
Varro.
Virgilius
Idem
Virgilius
Idez

tas dũ q̃escit: ita vt imaginẽ tanq̃ speculũ reddat. Significatq; æquus planũ, ꝑpe. Sed per metaphorã ponit̃ ꝑ iu
sto: quia nullã in partẽ inclinat. Ab æquo Eqtas dicta: & æquo verbũ qd̃ ꝑpe est explano. Ply. Eq̃to deinde pa
uimento infũdit̃ oleũ. Ponit̃ tñ pro eo qd̃ est cũ æqtate diuido. Vir. Operꝝq; laborẽ partib⁹ eq̃bat iustis. Aliqñ
ꝑ continuo. Idẽ. Fœlix si ꝑtinus illũ æq̃sset noctu ludũ. & Eque aduerbiũ: qd̃ modo iuste significat. Seneca. Iu
dex q parte inaudita altera aliqd statuit: etiã si æque statuerit: haud æquꝰ fuit. mõ tã Virg. Negauit alios æq̃
serpentib⁹ agros Dulcẽ ferre cibũ. & Equor qd̃, ꝑprie planicie significat. Vnde de cãpo dr̃. Idẽ. At pus ignotũ
ferro q̃ scindimus æquor. mõ de mari. Idẽ. Equora ponti. mõ de flumine. Idẽ. Mirat̃ nemus insuetũ: fulgẽtia
lõge Scutaviꝝ: fluuio pictasq; in nare carinas. Olli remigio noctẽq; diẽq; fatigãt. Et lõgos supant flexꝰ: variis
q; tegunt̃ arboribꝰ: viridesq; secãt placido æquore siluas. Aliqñ nõ ꝑ planitiæ maris: sed ꝑ ipo mari ponit̃. Idẽ.
Bisdenis phrygiũ cõscẽdi nauibus æquor. Ab hoc Equoreus deducit̃. & Eq̃lis qd̃ mõ ꝑ simili accipit̃. Plynꝰ
Cũ & ipe æq̃lẽ fortunã exptus fuissem. mõ ꝑ Coætaneo: q & Coæuus dr̃. & ab eodẽ æquo Eq̃uus. Cicero. Nec
cũ æq̃libus solũ: q pauci admodũ iam restãt: sed cũ nostra etiã ætate: atq; nobiscũ. a quo Eq̃litas: hoc est simili
tudo/pitas. & Eq̃liter aduerbiũ. i. similiẽ parit̃. Item Eq̃bilis: idẽ qd̃ æq̃lis in ꝑore significato. Cice. Vix reducit
in sonũ quẽdã æq̃bilẽ ac constantẽ. Equeuus ab æq̃litate æui dictus est: hoc est ætatis. Euũ enim ꝑprie tẽpus:
& ætatẽ significat longã quam Seculũ dicimꝰ: & ꝑ syncopẽ seclũ. Virg. Magnus ab integro seclo ꝝ nascit̃ or
do. a quo Seculares ludi: de q̃bus alibi diximꝰ. Tractũq; a græco est æuũ. Illi enĩ αἰῶν dicunt. Vñ Longæuos
dicimus longę ætatis: hoc est senes. Idem. Quẽ tibi lõgæuo seꝝ lauinia cõiunx Educet filuis. & Primæuꝰ ꝑ
mę ætatis. & Grandæuꝰ grandioris ætatis. A quo Grãdeuitas. Actius. Quia nec nos nec illæ impune irridẽt
meã grandeuitatẽ. Hinc eternũ dictũ: vt Varro sentit. q̃si æuiternũ. A quo Sempiẽnũ: q̃si sp æternũ. & æter
nitas. & Sempiternitas: quo Apuleius & nõnulli alii vtunt̃. & Eterne ac Sempiterne aduerbia. & Eẽnoverbũ
hoc est ꝑpetuũ facio. Varro. Litterisq; ac laudibus æternare. Itẽ ab æuo Eẽtas q̃si æuitas. Eẽtates varię ab anti
quis distinctę fuerũt. Seruius Tullius rex Romanoꝝ pueros appellauit eos q essent infra decimũ septimũ an
num. Ab eo aũt anno ad q̃dragesimũ sextũ Iuniores dixit: quos bello idoneos elegit. Supra annũ q̃dragesimũ
sextũ seniores noĩauit. Varro aũt ætatẽ diuisit in Infantiã/Pueritiã/Adolescẽtiã/Iuuentã/Senectã. Quaꝝ tñ
singulę trifariã diuidunt̃: vt ꝑma ps viridis sit: deinde Adulta: postea Præceps. Hinc est qd̃ Virgilius ait. Vi
ridisq; iuuẽta. Eẽtas ẽt aliqñ ponit̃ ꝑ vno anno. Varro. Eẽtatẽ vix decimã egressus. Aliqñ ꝑ triginta. Cice. Ter
ciam iã ætatẽ hominũ viuebat. Nonnũq; pro centũ. Ouidius. Annos vixi biscentũ: nũc tercia viuit̃ ætas. Ab
hoc diminutiuũ fit Eẽtatula. Plautꝰ ætate aduerbialit̃ ꝑ diu posuit. Eẽtate ambo ambobꝰ sint obnoxii. Idẽ. Eẽta
tem velim seruire libanũ: vt cõueniã modo. Itẽ ab æuo Coæuꝰ dicit̃: hoc est eiusdẽ ætatis. Eẽtatẽ malã veteres
ꝑ senectute posuerũt. Actius. An mala ætate mauis male multari exẽplis oibꝰ. Turpi. Miseꝝ puto si etiã
istuc ad malã ætatẽ accessit mali. Pacuuꝰ. Paꝝ est ꝙ te ætas male habet: ni etiã ad malã ætatẽ adiũgas crucia
tum reticenti. Afranius. Si possent hoies delinimẽtis capi omnẽs nũc haberẽt amatores anus. Sed ætes & corpꝰ
teneꝝ & morigeratio. Hæc sũt venena formosaꝝ mulieꝝ. Mala ætas nulla delinimẽta inuenit. Plau Cõsitꝰ
sũ senectute: onustũ gero corpus: vires relinq̃re. vt Eẽtas mala est: mors mala est ergo. Ecõtrario vero bonã ẽtatẽ
dicimꝰ adolescentiã vel iuuentutẽ. Cice. Quod si ipsis voluptatibus bona ætas fruit̃. Libentius ꝑmũ paruulis
fruit̃ rebus. Hinc prudẽtissime Virg. dicit partiẽs: ꝑmas ptes: q̃si eius etatẽ puberẽ: meliorem dixit. Nũc adeo
melior qñ ps acta diei est. Finis secũdẽ ætatis fm Varronẽ hoc ẽ finẽ pueritię Pubertatẽ vocant. Pubes enim
ꝑpe dr̃. Lanugo q̃ maribus q̃rtodecimo anno: fœminis duodecimo circa pudẽda oriri incipit. qd̃ qa maturitatis ẽ
signũ: factũ est vt mas pubes vocet̃ siue Puber: q̃ primũ ad generandũ aptus est factꝰ. & fœmina similiẽ ad cõ
cipiendũ. a quo Impubes siue Impuber: q nondũ eã quã diximꝰ lanuginẽ emittere incepit: siue q nõdũ ad puber
tatis annos puenit. Pubẽ ẽt honeste ꝑ parte pudẽda vsurpamus. Virg. Prima hois facies: & pulchro corpe vir
go pubetenus. Itẽ ꝑ iuuenũ multitudine. Interdũ etiã ꝑ populo. Vnde Pube p̃sente dicimus: hoc est populo p̃
sente: ab iis q puberes sũt oẽm populũ significãtes. Quãdo aũt Pubes ꝑ lanugine siue multitudine siue parte
corporis pudenda accipit̃: hoc est qñ substantiuũ est Pubis facit in genitiuo. qñ vero adiectiuũ ẽ facit Puberis.
A pubes pubis fit Pubescо: qd̃ est lanuginẽ illã emitto. A pubes vero puberis Puberesco: qd̃ significat cresco &
Puberfio. Pubes aũt a græco deducit̃: q̃si ἐπιήβησις. Vñ Ephebus dictus ꝙ iã sit in pube: hoc est ꝙ iam ad pu
bertatis annos puenit. Teren. Nã is postq̃ excessit ex Ephebis. Sosia. hoc est postq̃ excessit ex ea ætate: q̃ pubẽ
ꝑmo emisit. Hinc Ephebia appellata est ꝑma ætas adolescẽtię. A dolescẽtia postrema pueritia. Econtrario vero
Depuberẽ dicimus: q ad pubertatis annos nõ potuit puenire. Hinc Depuberẽ porcũ vocamꝰ: quẽ lactentẽ occi
dimus. Præterea ab æqs Eq̃uocũ. & Eq̃uocatio. & Eq̃uocæ. & Eq̃noctiũ. & Eq̃noctiale. & Eq̃diale. & Eq̃mentũ.
& Eq̃libꝝ. & Eq̃mentũ deducunt̃: de q̃bus supra diximus. & Eq̃tio: qd̃ est (vt ita dicam) parificatio rei alicuꝰ:
siue diuisio cũ æq̃litate. Itẽ ab æquo ꝓposita fiũt A dæquo. Exæquo. & Coæquo eiusdẽ pene oĩa significationis
& Eq̃polleo. & Eq̃ualeo. a qbꝰ Eq̃pollẽtia dicit̃: significãtq; parẽ potestatẽ. & Eq̃nimis: lẽ est aĩmi æq & sedati:
A quo Eq̃nimitas. & Eq̃meliũ: locꝰ in vrbe vbi Meliꝰ domꝰ fuerat. P. Meliꝰ ex eq̃stri ordine fuit: q cũ frumẽti
largitionẽ i vrbe fecisset. T. Quintꝰ Cõsul. L. Quitiũ dictatorẽ fecit. Seruiliũ Halã magistꝝ eqtũ dixit. Mis
sus a dictatore Seruilꝰ ad Meliũ: vt eũ ad se duceret. Meliꝰ ob pauorẽ ad suos fugere: fidẽ populi Romani iplo
rare: oppmi se ꝓsensu patꝝ dicẽ: qd̃ plebi benigne fecisset orare: vt opẽ sibi vltio in discrimię ferrẽt: neue añ ocu
los suos trucidari finerẽt. Hęc vociferãtẽ assecutꝰ Seruiliꝰ Hala obtrũcauit. Sed nõ satis eẽ sãguĩe eꝰ expiatũ pu
tarũt: nisi tecta: pietesq; itra q̃ tñ amentię ꝓceptũ eẽt dissiparent̃. Domꝰ igit̃ diruta ẽ. A rea eqmeliũ appellatũ
& Iniquꝰ q ꝑpe est nõ æquꝰ/iniustus. a quo Iniq̃ aduerbiũ iuste & iniquitas: q̃si iniustitia. Aliqñ tñ iniquꝰ ꝑ ma
gno accipit̃. Vir. Iniquo pondere rastri: modo pro angusto. Idẽ. Veꝝ hęc ipe qdẽ spatiis exclusus iniqs ꝓtereo
BIBIT. Potauit. Bibere, ꝑpe ꝓtare ẽ aliqñ tñ ꝑ haurire ponit̃. Virgil. Sat prata biberũt. Nõnunq̃ etiã ad ea
trãsferẽ: q̃ haustũ nõ habẽt: & significat trahere. Idẽ. Hasta sub exertã donec plata papillã hæsit: virgineũq; Al

Æquus vnde.
Æquitas.
Æquo.
Æque.
Æquor
Æquoreus.
Æqualis.
Cœtaneus.
Cœuus.
Æqueuus.
Æqualitas.
Æqualiter
Æquabilis
Æuum
Seculum.
Seclum
Seculares ludi.
Longeuus.
Primeuus.
Grandeuus
Grandeuitas.
Æternum
Sempiternum
Æternitas
Sẽpiternitas.
Æterne.
Sempiterne.
Æterno.
Ætas.
Ætatis.
Adulta.
Præceps.
Ætatula.
Ætate.
Cœuus.
Pubes.
Pubet.
Impubes
Impuber.
Pubesco.
Puberesco.
Ephebus.
Ephebia.
Depuber.
Æquinocum.
Æquinoctio.
Æquinoce.
Æquinoctius
Æquinoctiale
Æquidiale.
Æquamentũ.
Æquilibrum.
Æquimentũ.
Æquatio
Adæquo.
Exæquo.
Cœquo.
Æquipolleo.
Æquualeo
Æquipollentia
Æquanimis.
Æq̃nimitas.
Æquimelium
P. Melius
Iniquus
Inique.
Iniquitas.
Bibo

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Bibaces
Edaces.
Biboli.
Bibax
Bibaculus.
Bibosus.
Biberius.
calidus
Mero.
Bibulus.
Bibulor cognomentum.
Meribibulus
Bibula papyr⁹
Philure.
Libri Libelli.
codex
caudex.
codicarie.
codicillus.
Papyrus
Papyrum.

te bibit acta cruorē. a bibo Bibaces dicunt nimii potatores. sicut ab edēdo Edaces. & p diminutionē dicunt Bibaculi. Itē Bibosi. Laberi⁹. Nō māmosa: nō āmosa: nō bibosa: nō pcax. & Tyberius p densiū, ppt nimiā vini aui ditatē appellatus ē Biberius. Sicut p Claudi⁹ Caldius. Pro Nero Mero. Itē Bibulus q facile sorbet. vñ bibulorum cognomē inuētū. & Meribibulus q vinū aq nō miscet. Aureli⁹. Cū temeri auidior eēt: q̄dā die ab irata ancilla p cōuitiū appellata est Meribibula: q̄ res tātū ei pudorē iniecit vt postmodū sobria, prius fuerit. & Bibula papyrus dr q̄ sorbet attramentū. & pptea int paginas adhuc mādētes: ne lituræ fiant int ponit. Vetes quondā folia trū palmar scripsisse manifestū ē. Vñ folia librorū dicta: q̄ a græca voce Philure ēt appellant. Deinde q̄rundā arborū libris: hoc ē corticib⁹. ex quo Libri appellati. & p diminutionē Libelli. & Codices a Codice: qui & Caudex vocat: ex quo cortex extrahit. Codex. n. ppe pma ps arboris ē: cui radices adherēt. Iuuena. p sede meretricia posuit: q̄ fere e truncis fieri solet. Horrida q̄le facit residens in codice pellex. A codice dū p caudice accipit Codicariæ naues dicunt: de qbus inferius dicem⁹. Cū vero p libro Codicillus deducit: qd pprie epistolā significat. Postea publica monumēta plūbeis volumibus: mox & pūata luteis cōficere cœperūt: deinde ceris. Etenim pugillariū vsū ant Troiana tpa fuisse testat Homerus. γράψας πινάκι πυκτῷ οὐλομόρδα πολλά. hoc est cū scripsisset i pugillaribus fictis corruptilia multa. Sed post Alexādri magni victoriā cōdita i ægypto Alexādria: inuēta ab eo rege Papyrus est Varone teste: q̄ fiebat ex frutice: q nascit in paludib⁹ ægypti aut geſcēnbus Nili aqs: vbi euagate stagnāt: nec gurgitū altitudo duo brachia excedit: Frutex ipe Papyrū siue fœmino genere Papyr⁹ vocat: radicē habēs obliquā: triāgulis laterib⁹ decē nō āpli⁹ cubitorū lōgitudine in gracilitate fastigiatū: thyrsi mō cacumen includens: femine nullo nec alio vsu q̄ floris ad deos coronādos. Radicib⁹ incolæ, p ligno vtunt: ex ipo Papyro nauigia texūt: & ex libro vela/tegetes/vestes/stragula/funes: aliaq; hmōi. Lucan⁹. Cōscrīt bibula mēphitis Cimba papyro. Præpabant ex eo chartæ diuisę acu in ptenues ac latissimas philuras q̄ eo meliores erāt: quo medio papyro, ppinqores: atq; inde fm scissurę ordinē Hieratica appellabatur subtilior: religiosis trū volumib⁹ dicata. q̄ postea ab adulatiōe Augusti dicta est Augusta. Deinde a Liuia cōiuge ei⁹ Liuiana. Huic postea in epistolis trū scribēdis auctoritas relicta est. Proxima hunc erat Amphiteatrica a loco dicta in quo cōficiebat: quā postea Fāni⁹ miro artificio emēdauit: vocauitq; e noie suo Fāianā. Vltima Emporetica: iutilis scribēdo: & iuolucris dūtaxat chartarū mercīū vsū ꝑbēs. Propēea ἀπὸ τῶν ἐμπόρων hoc est a mercatorib⁹ Emporetica dicta. Vñ Emporiū quoq; appellatū loc⁹ in quo mercat⁹ & nūdinę fiūt. & Bibula de q̄ supra dixim⁹ ficcādę trūvtilis scpturę. Primatū deīn mutauit Claudi. Cęsar: & qm Augustę tāta tenuitas erat vt vix calamū sustineret. ꝑtereavisu trāslucida lras emittebat: auxit & crassitudinē & latitudinē/mēsurās: vbi pedalis erat cubitalē facies. A papyro igit frutice charta ē Papyrus appellata: quod. s. ex papyro fieret Postea vero id genus Chartæ inuentū est: quo nūc passim mortales vtunt: fitq; ex linteolis cōtritis. & nihilominus pstinū Papyri nomē remāsit: & distinctio generū. Nā subtilis illa Epistolaris & augusta vocat & altera cōis siue Amphitheatrica: siue Fāniana. & grossior illa: atq; iutilis Emporetica: & vltima Bibula. Claudia vo illa grādior crassiorq; a rege nūc Regalis dr. Hęc dēte ppt scabriciē: aut, Cōcha læuigat: ppter qd nimiū sorbet & ob id caducæ lrę fiūt. Quę cā impulit nos vt genus aliud chartę inueniremus: q̄ tenuitate/densitate/cādore/leuore/philurę/longitudine cōmodior ē: & aspectu gratior: hāc opifices e nro noie Perottā nūcupauere. Charta vo ab vrbe Tyri. cui charta nomē fuit appellata ē: ex q̄ Dido ducta ē. Ideoq; vrbē a se postea ædificatā ab illius noie Cartaginē nūcupauit. græci ab eadē vrbe χαρτὴν noiant. a quo χαρτογράφον librariū χαρτοπόλιν carthulariū noiant. Mēbranas Varro scribit post inuētas ab Alexādro. Chartas p æmulationē circa bibliothecas Ptholemæi: & Eumenis regū Pergami inuētas fuisse. Vñ nūc ęq; vulgo Pergamenę vocāt. Pergamū oppidū est in Asia. Pergamavero dictę sūt arces Troianę q̄ qm altissimę fuerunt: oīa alta ædificia pergama sūt appellata. Mēbranę a tectu mēbrorū vocitatę sunt: ppriecq; coriū ipūn significāt: vñ fiūt ad scribēdū aptę. Chartam mēbranāq; sæpenumero auctores, p foliis siue philuris vsurpāt vt si dicā. Codicē triginta Chartis: siue triginta mēbranis cōtineri. Clau. Nulla ē mēbrana sine ipo. Quinti. Cū apto codice chartas explicaret. A mēbrana Mēbraneus dr. A charta Chartheus siue Chartace⁹: sicut a papyro Papyraceus. Cōtra Varronē q̄ chartarū vsū nō nisi cōdita in ægypto Alexādria fuisse scribit Cassius Hemina sentit vetustissim⁹ ānaliū auctor Tradit enī Cn. Terentiū scribā agrū suū in ianiculo repastinantē inuenisse arcā in q̄ Numa rex situs fuerat: & in ea libros ei⁹ reptos: q̄ e charta erāt. In quo certe illud admiratiōe dignū est: q̄ defessi tot annis incorrupti durassent. Papyro ēt Papyrii cognomē deductū vt qdā putāt. A quo Papyria tribus appellata. Itē a bibo composita fiunt Perbibo qd ē vsq; ad finē bibo: vel in totū bibo. Ebibo exhaurio. Plau. Qui mihi misero totū ebibit sanguinē. Imbibo haurio. & p metaphorā appḡhēdo. Aure. Vt poeta optimus maxim⁹ teneris ibibit⁹ ānis non facile memoria abolet. Cōbibo cōpoto si ē simul bibo. PRIMA FLVMINA. Principiū fluminis si ē fontē ex quo pmū fuit Nilus. Magna laus ludorū Domitiā: qd ab vltio iferioris Mauritanię mōte: ex q̄ Nilus fuit spectatores ad vrbē venerint. Prim⁹ aliqñ ad numerū refert: vt pm⁹ secūdus terti⁹. Nōnūq̄ ponit, p pnceps. Vir. Prima qd ad Troiā, p caris gesserat argis. Aliqñ, p optim⁹. Idē. Et pmos iuuenū tot miserit orco. & p ꝓcipu⁹. Idē. Quātos pmus patiare labores. Intdū etiā, p eo: ante quē nullus est. Idē. Hic mihi responsū pmus dedit: ille petenti. Hinc pmogeniti dicunt filii q̄ pmo nati sūt: & ante quos nullus genit⁹ ē: ēt si postea alii orti fuerit. & apd grāmaticos Primitiua: & Primogenia verba dicunt: q̄ p se inuēta sūt nec aliunde deriuant. Primitiuū enī & pmogeniū dici pōt: qcqd aliūde non habet originē. Q̄d etiā primariū vocamus. Vñ pmarius lapis appellat: q pm⁹ in tēpli aut alteri ēdificiū fūdamētis imponit. & pmarii ciues dicunt: q pmi sūt & veluti principes in ciuitate qui etiā pmates: & a quibusdā sūmates: ab aliis Optimates appellant. & pmeuus: de quo supra dixim⁹: a pmo deducit. & Primigenius sulcus: qui in cōdēda noua vrbe tauro & vacca designatiōis cā imprimit. & Primipara mater q̄ pmo pepit. & Primordia q̄ pmo ordimur: si est initia. & Princeps q̄si pmū caput. A q̄ Principium & Principale: qd pmū atq; ꝓcipuū est. principalis castrorū porta noiat: qd in eo loco ē: i quo principes ordi-

Hieratica.
Augusta.
Liuiana
Amphitheatrica. Fanniana.
Emporetica.
Emporium
Bibula.
Papyrus.
Epistolario.
Regalis.
Perotta.
charta.
carthago.
carthularius.
Membrana.
Pergamum.
Pergama.
Pergamene.
Membraneus
chartheus.
charta ceus
Papyraceus.
Papyrius.
Papyria trib⁹
Perbibo.
Ebibo.
Imbibo.
combibo.
Primus.
Primogenit⁹.
Primitiuum
Primogenitū.
Primarium.
Primarius lapis.
Primarius ciuis.
Primates
Summates.
Optimates.
Primeuus.
Primogenius sulcus.
Primipara
Primordium.
Princeps.
Principium
Principale.
Principal porta.

Labeus.
Tyber.
Aure.
Iuuena.
Home.
Varro.
Lucanus
Liuia.
Fānius
Clau.
Idem
Varro.
Cn. The.
Plautus
Aureo.
Virgilius
Idem.
Idez

nes tendūt: & pncipior verbū: qd est inchoo: auspicor: & Principor dñor. A quo pncipatus, p Imperio: & priuignus scdm quosdā: qd prius q̄ mater secūdo nuberet: est genitus: & primān⁹ tribun⁹: q̄ primæ legioni tributū scribebat: & primores sūmæ q̄q; res. Lucil. Cū gallus gallinaceus digitos: primoresq; erigit vngues. Turpilius Sandalio innixa digitis primorib⁹. Hinc pmores aliqñ, p optimatib⁹ capim⁹. Sueto. Scripta famosa vulgoq; ædita: qbus pmores viri: ac fœminæ notabant aboleuit: & prime. Primo/primū/pncipio/pmitus/primiter ad uerbia: oīa fere eiusdē significatiōis. & Apprime. & Impmis: si est pcipue: q̄ vetes Cūprime/& Cūprimis dixere. Q. Claudi⁹. Nā. M. Mālius quē Capitoliū seruasse a Gallis supra ostendi. cuiusq; opam cū. M. Furio dictore apud Gallos Cūprime fortē resp. sēfit: is et genere: et vtute bellica nemini cōcedebat. Apuleius: Hic cūprimis nobilis ac facūdus. Virg. Impmis regina getū Accipit in teucros aīum. & Priscū: ac Pristinū: q̄ ita iter se differūt: q̄ prisca sūt: q̄ superiorib⁹ seculis: aut supiori ætate fuerūt: vt prisci latini: q, ppre hi sūt: q pus q̄ Roma cōderet: fuere. & Priscus Tarquius superb⁹. Pristina vo q̄ superiorib⁹ annis: mēsibus/dieb⁹/& nra memoria fuerūt: vt pstina nra amicitia: pstina beniuolētia nostra. Aut si de reb⁹ q̄ nō senescūt: sermo habeat: nō priscū: sed pristinū dicim⁹: vt pharos: et tyrus nunq̄ in pstinū statū redibūt. Padus post qngētos: et eo ampli⁹ annos reuerti solet in pristinū cursū. & Pridie de quo supra dixim⁹: q̄si pmo die. & Primitiæ pmi fruct⁹. Itē primitiū: qd pmū in aliq̄ re: et pncipale est. Ouid. Ecce rapit mediis flagrantē Rhetus ab aris: primitiū torre & primipilus Centurio. Liui⁹ Cēturio erat: quē nūc primipilū appellāt. Veteres: qa sciebāt cōmisso ꝓlio acies facile turbari: vt hoc i cōmodū euitarēt: cohortes in cēturias diuisere: & in singulis cēturiis: singulos cēturiones ꝑfecerūt: q primo Cēturioni vocābātur: quēadmodū Decuriones Decuriōi. Cēturio a numero centū miliū vocitat⁹: qa singule curiæ centū milib⁹ cōstabant. Cohortes in exercitu decē erāt in singulis legionib⁹. Sed pma Cohors reliqs et nūcro militū et dignitate ꝑcedebat. A quilā habebat. qd pcipuū erat signū in Romanorū exercitu. Cēturiones huiū cohortis cæteris cēturionib⁹ digniores habebātur. Prima cēturia primū pilū vocabat: q̄ circa signa grauis armatura cōstituta erat: in q̄ iter cætera armorū genera Hastile erat pedū qnque semis: qd pilū noiabāt. A quo pilati dicūtur pilo armati. Martial. Et pilata redit: iāq; subitq; cohors. Hinc, ppilare acuere est: & ,ppilatū acumiātū: & q̄si ad pilæ formā factū. Cēturio ipse primipili Cēturio dicebat: & pmipilus vocabat. Hic nō modo A qlæ ꝑerat: sed q̄ttuor Cēturias: hoc est q̄drīgētos milites in prima acie gubernabat: & tanq̄ pnceps toti⁹ legiōis merita cōsequebat/et cōmoda. Martial. Grata pudēs meritū tulerit cū ,pmia pili. Mos enī Romanorū laudatissimus fuit: vt cēturiones ex decima cohorte ,pmouerētur ad nonā: et sic deinceps meritis poscētib⁹ ad primā: q̄si ad palmā: in q̄ ex omni legione ifinita pene cōmoda percipiebāt A primipilo Primipilaris dr. primipilares milites erāt: q signa circuīstabāt. Hi postea mutata re militari pilani sūt appellati: Pilū: ab eo istrumēto nomen accepit: quo pinsūt far. Illud vo a pinsendo dictū. Pinsere tūdere est. A quo Pinsores dicti sūt: q nūc Pistores nominantur. & Pistrinū locus in quo pinsit. Var. Nec pinsorē vllū nossent nisi eū q in pistrino pinseret farinā. A pinso etiā Pilæ dictæ: q̄ vasa sūt cōcaua: q̄ antiq̄ siccata frumēta in pilas imissa pinsebāt: & hoc eratvnū genus molēdi. Itē Pilūnus: q stercorādorū agrorū vsū inuenit & pinsēdi frumēti. Iouis vt putāt filij⁹ & Dauni pater: q Apuliā: in q̄ regnabat Daunia appellauit. Hic Ardeā tradit cōdidisse. Itē Pisonū cōgnomē. Pila etiā dr q̄ parietē sustētat ab opponēdo: vt Varro sētit: ita vocata. Itē Pila qua ludit: ob id pila lusoria: qd pilis ipleri soleret pilæ et effigies tam virīles q̄ muliebres ex lana suspēdi olim cōpitalib⁹ solebāt in cōpitis quæ esse deorū iferorū quos vocabāt lares putabātur: qbus tot pilæ: quot capita seruorū: tot effigies: quot essēt liberi ponebant: vt parcerēt viuis. Pilus vero a pelle: ex quo ,pdit vocitatus est. a quo et Capillus: q̄si capitis pilus: q̄uis et pro omni pilo ponat. Virg. Quot sūt mentula quos habet capilli. & Pileus tegmen capitis: siue qd ex pilis fieri soleret: siue qd pilos capitis tegeret. Vñ pileatū serui dicebātur: qui pileo ipōsito vēdebant: quorū noie vēditor nihil præstabat. Pileus enī impositus demōstrabat eiusmodi seruos venūdari: quorū nomīe emptori venditor nihil prestaret: sicut antiquit⁹ Mācipia iure belli capta coronis induta veniebant. Corona enī signū erat seruorū venalium ideoq; sub coronis venire dicebāt. Pileū etiā raso capite accipiebāt serui qui manumittebant hac de causa: q̄ videbantur e seruitute tanq̄ e tēpestate liberati. Plautus. Vt ego hodie raso capite calnus accipiā pileū. Pileos etiā Castori et polluci veteres dedere: qa lacones fuere: quib⁹ cū pileis militare mos erat. Itē a pilus verbū Pilo: qd aliquādo significat pilos emitto. Actius. Tū primū pilabāt genæ. A franius. Meū præterea corpus nūc pilare primū cœpit. Neu⁹. pilantē puerū vocat nūc primū pubescentē. Aliquādo pilos detrabo. Martial. Quod pectus qd crura pilas. A pilo fit Compilo: qd est cogo: et in vnū cōdo. & Expilo diripio/ac deprædor: quasi ne pilum quidē relinquo. vñ Cōpilare/& Expilare hæreditatē dicim⁹: hoc est fraudare/diripere. & Cōpilati: furtū passi dicūtur. Cōpilo vero veteres vsurparūt, p eo: q̄d est corripio/& inuolo. Expilatæ hæreditatis crimen apparet: eo casu intēdi posse: quo casu furtim agi non potest: hoc est ante aditam hæreditatē: vel post: anteq̄ res ab hæreditate possessæ sint. Quidā tamē hæc nō a pilus deducta existimāt: sed a græco πιλῶ: qd est ὀρπιλῶ: id est cōplano: quod qui aut e facie pilos: aut e domo suppellectilē detrahunt: æquare aut cōplanare omnia videtur. A quo & Pilam lusoriā appellatā potius: q̄ a pilis quidā existimant: qd forma spherica sit: quæ ex omni parte æqua est. Ab eodē etiā fit Depilo: qd aliquādo est pilos detrabo. Martialis. Cū depilatos Chreste coleos portes. Interdū rare facio. Lucillius. Quid actū est, depilati omnes sumus. Suppilo quoq; ,p rapio ponit. Plautus. Hæc cū video fieri suffuror/suppilo: et de præda prædā facio. Pila etiā capit pro quacūq; re rotunda instar pilæ lusoriæ. A quo fit diminutiuū Pilula. Plyn. Robur præter fructū plurima alia gignit. Nāq; fert et gallæ trunq; genus: et quędā veluti mora: m distarēt arida duritiæ: plærunq; tauri caput imitantia. Nascitur in eo pilulæ nucibus nō absimiles: ītus habentes flosculos molles lucernarū luminibus aptos. Nā et sine oleo flagrant: sicut galla nigra. Fert et aliā vtilem pilulam cū capillo. Gignūt et alii ramorū eius pilulas. Idem. Scarabeus: qui pilulas voluit: et ea quidem venena quæ hac forma sumim⁹: vulgoq; pilulas nominamus: rectæ dici pilulæ possent: nisi vsus obtinuisset vt græco vocabulo Καταπότια nominarem⁹. Aliquādo tamē et pilulas dictas inuenimus. Idem. Ve

Lucil.
Turpi.
Sueto.
Qu. Cl.
Apule.
Virgilius
Ouidi.
Liuius
Martia.
Idem.
Lucil.
Plautus.
Plynius.
Idem.
Virgilius
Varro.
Actius.
Martia.
Idem
Plautus.
Plynius.
Idem.

Principior
Principor.
Principatus
Diuiignus
Primanus.
Tribunus
Primores
Prime Prio.
primum.
principio
primitus.
primiter.
Apprime.
Impmis.
Compzime
comprimis.
priscum.
pristinum.
prisci latini:
priscus tarquinius.
pridie.
primitie.
primipilus
primitium.
Centurioni.
Decurioni
Centurio.
Cohortes.
prima.
centuria.
primumpilum.
pilum.
primipili.
Centurio.
pilatus.
propilare.
propilatum
primipilaris.
pilani
pilum.
pinso
pinsor
pistor
pistrinum
pila.
pilumnus.
Daunus
Daunia.
pisonum.
pila lusoria
pilus
Capillus.
pileus
pileatus seruus.
Coronatus mãcipium.
Sub coronis venire
Corona
pilo
Compilo.
Expilo.
compilatus.
compilo.
Depilo.
Suppilo.
pila
pilula.
Catapotia

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tus axũgia pthisin in pilulis sũpta sanat. Pilæ lusoriæ varia genera erãt: de qbus infeno dicemus. Eo ludo maximi viri sese aliquãdo exercuere. Scæuola optimæ pila lusit: atq; ad hoc diuerticulũ aium forẽsibus negocijs fatigatũ trãsfere solebat. Huio pilæ inuẽtorẽ tradũt. Pythũ fuisse. Cũ his filitudinẽ noĩs habet Pilates lapidis gen̄ cãdidissimi. Cato. Lapis cãdidior q̃ pilates. Pylaemenes dux Paphlagonũ fuit: quẽ in auxiliũ Troianoꝝ venisse scribit Homerus. Dicit̃ etiã aliqñ a poetis Pylemeneus. Pilaeus siue Pylaeus nomen est ꝓpriũ. Pylartes vir Troian̄ fuit. Pylene Aetoliæ oppidũ Pilentũ vehiculi gen̄: quo ferri matronæ solebãt. Pylos oppidũ fuit iuxta Thessaliã a Neleo cõditũ. vñ Nestor dict̄ est Pylius. Ouidī. Illius attactu pylius iuuenescere posset Phylos græce amor dicit̃. Hinc Philosophus/philosophia/philosophicus/philosophice. Philomela nomẽ pro priũ. Philippus equoꝝ amator. Philargiria argẽti cupiditas: auaritia. Philolaus ꝓpriũ nomẽ: q̃si amor populi. Philortiũ ꝓpriũ nomẽ mulieris. Pãphilus ꝓpriũ viri: q̃si tot̄ amor. Philtra amatoria. Iuuenal̄. Hic thessala vẽdit philtra: qbus valeat mentẽ vexare mariti. Ouidī. Philtra nocẽt animis: vimq; furoris habẽt. Philopon̄ amator laboris. Philadelphus amator fratris. Philoctetes ꝓpriũ nomen: q̃si amoris possessor. Pæantis filij̄. & Herculis comes fuit: cũ in Oeta mõte defũctus est. Huic eni mãdauit Hercules: ne cui cõrporis suĩ reliqas indicaret: idq; iurare eũ adegit: deditq; ei ꝑ munere sagittas hydræ felle intictas. Adueniẽte vo tẽpore cũ Delphico oraculo moniti essẽt græci ad expugnationẽ Troiæ sagittis Herculis opus esse: iuentus philoctetes negauit se primo aliq̃d de Hercule scire: tandẽ vo mortuũ esse cõfessus est: et cũ grauiter ad indicandũ sepulchrũ cogeret̃. ne iusiurãdũ violaret: ictu pedis locũ ostendit. Sed cũ ad bellũ Troianũ ducere̅t̃: qa solus ipse Lernæis sagittis vti poterat: vn̄ sagittæ casu: in pede quo herculis tumulũ indicauerat: vulnerat̄ est. Troia vo deuicta ne æger in patriã rediret: in Calabriã venit: vbi petiliã: & Turmã vrbes ꝑdidit: et apud Turmã sepult̄ est. Philagathus nomẽ ꝓpriũ: benignus. Philargirius: auarus. Philarchus amator ꝑperii ambitiosus. Philema osculũ. Philetes amator/osculator. Philetus amabilis. Philodolus amator seruoꝝ. Philoen̄ amator vini: vinosus. Philocalus mũdus politus. Philologogus amator librooꝝ. Philonic̄ iurgiosus: cõtẽtiosus: victoriæ amator. Philoxenus hospitalis. Philoxenia hospitalitas. Philopæe pueran̄: pædico. Prim̄ a pridẽ deducit̃: & est superlatiuũ: ficut Prior nomẽ. & Prius aduerbiũ cõparatiua. Notandũ autẽ q̃ aliud est: prius te vocaui: et aliud prior te vocaui. Nã ꝑus te vocaui tẽpus significat: idest ꝑus q̃ nũc vel tũc. ꝑor te vocaui significat personã. Siquidẽ ego & hic te vocauim̄: sed ego prior: hic autẽ posterior. Vocaui ergo te prior si nos sum̄ duo: vocaui te priorem si vos estis duo. Eadẽ ratio est ꝑsuplatiui. Vocaui te ꝑmus: si nos sum̄ multi: Vocaui te primũ: si vos estis multi. Nõnumq̃ ex neutra parte sũt duo: sed vtrũq; singuli: et tñ cõparatiuo vtimur: vt ꝓcussi te prior: supple q̃ tu me. Nõnumq̃ hinc vn̄ est: illinc plures. vt Vocaui vos ꝑor: supple q̃ vos me. Vocauim̄ te priorẽ: supple q̃ tu nos. Idẽ de Superlatiuo: vbi multa mẽbra sũt. Vt primi nos venum̄: vos posteriores: ille vltim̄. Prim̄ ego itraui vallũ: tu serior: illi tardissimi. Prim̄ græce πρῶτος dr̃. A quo deducũtur ꝓpria noĩa Protagoras: Protesilaus: quoꝝ alter Rhetor siue philosophus: siue Astroloḡ fuit philao oppido Thessaliæ Iphili filij̄: vxoreq; habuit Laodomiã Acasti filiã. Ouid. Vix socer Isiphilus: vix me grãdæuus Acastus. Vix mater gelida mœsta refecit a qua Hic initio belli Troiani ab Hectore interfect̄ fuit. & Proteus Oceani filij̄: de quo dixim̄. & Protogenes: q̃si ꝑmi generis. Iuuenal̄. Nõ est Romano cuiq̃ loc̄ hic vbi regnat. Protogenes aliqs. & Prothous vn̄ ex ducib̄ græcis q̃ ex Magnesia venit ad Troiã. & Prothoenor vn̄ ex Boctioꝝ ducib̄. & Protogenia Deucalionis & Pyrrę filia. Præterea ꝓtotomus: de quo ꝓsuperī dixim̄. Protomedic̄ ꝑmus medic̄: q et Archiatrus dr̃. Protomartys ꝑmus testis. Protonotarī ꝑmus notarī. Protologia ꝑmus sermo. antiloquiũ. & Protocollũ: q̃si ꝑma cõcinnatio. Est eni ꝓprie ꝓtocollũ: qd breuiter et succincte notat̃ a tabellione: vt extẽdi deinde: atq; absolui possit κόλλα̃ græce glutẽ: siue colla dicit̃ κόλλησις glutiatura: κολλητής cõcinator: glutinator. κολλήμοσ cõcin̄: κολλῶ glutino. κόλλωμαι hereo. Prototypus quẽ ꝑsupra dixim̄ Archetypon dici. & Protoplastes ꝑmo format̄. Itẽ ἀρχή græce a nobis ꝓncipiũ dr̃. A quo ἀρχῶ ꝑpero præsũ. Hinc ꝑter ea q̃ ꝑsuperī dixim̄ deducũtur ꝓpria noĩa Archãder: quo noĩe fuit Danai socer. Archemol̄ Rhoeti filij̄ Marubioꝝ regis in Italia: qui cũ pater sibi nouercã ꝑsupindixisset: ꝑstuprauit eã: ꝑpter qd cũ pater eũ ꝑsequeret̃: ad Turnũ cõfugit. Virg. & Rhoeti de gẽte vetusta Archemolũ: thalamos ausũ incestare nouercæ. Archemorus Lycurgi filius. Hic Hisiphylẽ nutricẽ habuit: q̃ cũ sitiẽtibus græcis. q ad Thebai cã expeditionẽ ꝑficiscebant̃: Langiã fontẽ oñderet. Archemoꝝ puerũ ꝑsup viridi herba deposuit: q a serpẽte vulnerat̄ periit. Vñ fons ille Archemorus vocitat̄ est: & ãnu us agon in pueri illī memoriã celebrari cœptus. Archelaus Antenoris Troiani filij̄: quẽ Homer̄ scribit rei militaris peritissimũ fuisse. Itẽ alius Athenienſis philosophus: siue vt alii volũt Milesius: q patrẽ habuit Apollodoꝝ: & fuit auditor successorq; Anaxagore: ac primus ex Ionia physicen Athenas inuexit: ob id Physicus dictus. Alius fuit Geographus: q terrã oẽm ab Alexãdro peragratã descripsit. Alius de reꝝ naturis carmine scripsit. Alius oratoriã docuit. Archeptolemus filius Iphiti: auriga Hectoris Enipeo interfecto a Diomede suffectus. Archias poeta: de quo extat præclara illa Ciceronis oratio. Archigenes medici nomen: in quẽ sæpe inuehit̃ Galenus. Iuuenal̄. Tũc corpore sano aduocat archigenẽ. Idẽ significat Protogenes: de quo paulo ãte diximus. Archilochus Nestoris filius: de quo iferius dicemus. Alius fuit Siculus: q Ariciã vrbẽ cõdidit. Alius poeta Lacedæmonius Tullio hostilio Romæ regnãte: in quo sũma vis elocutionis fuit: tũ breues: vibrãtesq; sentẽtiæ plurimũ sanguinis: ac neruoꝝ. Huic Lycambe Neobolẽ filiã ꝓponderat se cõnubio iuncturam. Quã cũ postea alteri tradidisset: adeo id molestẽ Archilochus tulit: vt iuenerit metrũ Iambicũ: quo Lycambẽ: & filiã/atq; vxorẽ vsq; adeo insectatus est: vt præ nimio languore laqueo se suspẽderint Horat. Archilochũ ꝓprio rabies armauit iambo. Hũc socij sũpsere pedẽ: grãdesq; coturni. Hos libros ꝑpter iuerecũdiã: atq; obscænitatẽ verboꝝ iussẽrũt Lacedæmonij ex vrbe tolli: auctorẽq; eoꝝ in exiliũ misere. Ouid. Vtq; repertori nocuit pugnãtis Iãbi. Sic sit in exiliũ lingua ꝑterua tuũ. Postremo Archilochũ cõstat interfectũ fuisse in bello a quodam: cui nomẽ erat Corax. Hic cũ forte scissitatũ Apollinis oraculũ venisset Delphos: ab eo tanq̃ impius: ac sceleratus est reiectus.

Pile inuentor
Pylares.
Pylaemenes.
Pylemeneus.
Pilaeus.
Pylartes
Pylene
Pylentum
Pylos
Pylius Nestor
Philos
Philosophus.
Philosophia.
Philosophic̄.
Philosophice.
Philomela
Philippus
Philargiria.
Philolaus.
philortum
pamphilus.
philtra.
philoponus.
philadelphus.
philoctetes
philagathus
philargirus
philarchus
philema
philetes
philetus
philodulus.
philoemus.
philocalus
philonicus
philoxenus.
philoxenia
philopæes
prior
primus.
protagoras
protesilaus.
proteus
protogenes
prothous.
prothoenor
protogenia
prototomus
protomedicus.
Archiatrus.
Protomartys
Protonotarī
Protologia
Protocollum.
Archander.
Archemolus.
Archemorus.
Hysiphyle
Langia.
Archelaus
Archelaus
Physicus
Archeptolem̄
Archias
Archigenes.
Protogenes
Archilochus
Corax.

Cato.
Home.
uidiuo.
Iuuena.
Ouidius,
Virgilius
Home.
Iuuenal.
Lacemonius poeta.
Iuuenal.
Iden
Virgilius
Cicero.
Plynius.
Idem.
Ulpia.
Virgilius
Lucillius
Lucanus
Actius.
Idez
Firmian̄
Cato.
Salustius
Virgilius
Idem.
Terentī.
Virgilius
Idem
Idem.
Idem
Afra.
Varro.
Ennius.
Virgilius
Idem.
Terentī.
Aristote.

Archimedes
Spere inuẽtor
Archytes
Tarentinus.
Alij̄ architas
Quartus
Quintus
Flumen
Riuus.
Torrens
Torreo
Torrum.
Torridum
Torris.
Torridare.
Torretacere.
Ertto
Tostum.
Testa.
Testus
Toreumata.
Toreuma
Tudicula
Tudiculo
Tornum.
Torno.
Tornoꝝ
Tornatile.
Wymphur.
Tudiculo.
Tudito.
Tudites.
Tuditanus
Tundo.
Tus.
Retundo.
Contũdo.
Contusum.
Contus.
Obtusum
Pertundo
Pertusus sasũ
flumineus.
flumentana porta
fluminosus
fluo.
flumen.
fluxum
fluuius
fluuitalis
fluuialis
fluentum
fluonia iuno.
fluxus.
fluor
fluxio
Profluuium
fluctus
fluctuo
fluctuatio
fluctuatiꝝ
fluctiuagus.
fluctuosum
fluctuans
flustrum.
flemina.
Fleute.
Myrinus

Vere cum ille multis verbis sese excusare conatus culpam omnẽ in fortunã: et varios bellorum euentus reiecisset: veniãq; a deo postulasset: flexit numen: acceptoq; ab Apolline responso: iussu eius Tænarum profectus est: ac manibus archilochi parẽtaui. Tãta erat eo tpe vatũ ac poetarũ auctoritas/ ac maiestas. archimedes Syracusan̄ fuit: eximius Mathematic̄: et ipsimis Geometria ꝑsignis. Hic quõ q̃drari circul̄ posset ꝑmus inuenit: qd Aristoteles ignorare cõfessus est. Et cũ expugnatæ a. M. Marcello Syracusæ fuisset: adeo in cõtẽplãdis qbusdã liniamẽtis oculis/studio/cogitatiõe itent̄ fuit: vt nõ discurrẽtes Romanos: nõ captã vrbẽ senserit. Cũ vo repẽte miles qdã astitisset: & vt sese ad marcellũ sequerẽt̃ iussisset: moræ paululũ rogauit: donec rẽ ꝓpositã iuestigaret. Q nãobrẽ ira pcitus miles stricto gladio eũ ꝑfodit imemor: q̃ Marcelli iterdicto cautũ fuerat: nevn̄ violaret̃. Hic ꝑmus Speræ inuẽtor fuit: vt Cicero testat̃: q̃uis alii id anaximãdro attribuãt. Archytas Mnesagoręꝝ siue vt alii volũt Aestiei filius: patria Tarẽtin̄: eximī pythagoricus philosophus fuit: floruit quo tpe Plato ad Dionysiũ in Siciliã venerat. Platonẽq; ꝑ lras monuit: vt inde abiret: fiqdẽ Diogenes de eo neccãdo cogitabat. Sũme in omni vtute gñe admirãtiõis fuit. Præter hũc alios quoq; Architas Mitylenǣ in Musica floruit. Itẽ alij̄: q de agricultura scripsit. & Quart̄ Epigrãmatũ scriptor. Itẽ Quint̄ Architect̄: q librũ de Mechanica scriptũ reliqt. FLVMINA. Fluorẽ: cursũ. Nõ eni ꝑ amne ꝑsi loco accipit̃. Siqdẽ flumẽ cũ genitiuo adiũgit̃: fluxũ ipm: cursũq; significat. Plyn. Ne flumini eī riui esset ꝑdimẽto. Cũ vo noĩatiuũ: seu similẽ aluũ sibi casũ significat amnẽ. Idẽ. Priusq̃ ad flumẽ Rhodanũ pueniret. Flumẽ a Riuo magnitudine discernẽdũ Vlpianus scribit: aut æstimatiõe circũ colentiũ. Itẽ flumina dici: q̃ perẽnia sũt: ꝑsi est cõtinue fluũt. Quæ vo æstate siccant̃ a torrẽdo vocari Torrẽtia. Græci ecõtrario ab hyeme: q̃ χειμάρροον πότ̃αμον vocãt: hoc ẽ flumẽ hibernũ: qñ æstate nõ est flumẽ. Torrere ꝓprie vrere est. Vñ fit Torrẽs ꝑticipiũ qd est adurẽs. Virg. Iã rapid̄ torrẽs sitiẽtes Syrius indos. Aliqñ tñ ꝑ ignoscere vsurpat̃. Lucil. Vt arida sæpe torrẽt ad solẽ. Aliqñ tñ ꝑ vento misceo. Lucan̄. Ingẽtes fato torrẽte ruinas. Hinc Torrũ/& Torridũ ꝑ arido capim̄. vñ Aestas torrida dr̃ & Torris fax appellat̃. a quo Torridare/& Torrefacere cõburere dicimus. Act̄. Regina erit tẽpus: cũ hic torris quẽ amburi vides. Idẽ. Eũ suæ vitæ finẽ: ac fati iternitionẽ fore Meleagro: vbi torris est iter fluct̄ flãme̅. Quidã torrẽ ꝑ Titione vsurpãt falso. Nã torris ardet. Titio est torris: vt ita dicã: extinct̄. Firmianus. Titionẽ eni vulgus appellat extractũ foco torrẽ semiustũ extinctũ. a Torreo fit supinũ Tostũ: hoc est torrefactũ. a quo Testa opus figulũ: de quo iferius dicem̄. & Testus q̃rte declinationis: tegmẽ testaceũ: sub quo placentæ ꝑspiræ: et alia huiusmõi coquũtur. Cato. In foco calido sub testo coquito leuiter. Quidã torrere ἀπὸ τοῦ τόρσειν deductũ: qd est sculpere/cælare. a quo vasa cælata dicũtur Toreumata. Salust̄. Signa toreumata emunt: quoniã q̃ cælãtur: torrere prius: hoc est ignẽ facere: et cãdẽtia reddere oportet. Græci quoq; τορεύματα dicũt vasa cælata. & τορευτὴν cælatorẽ & τορνὸν Tudicula: hoc est instrumẽtũ: quo vasis signa ꝑimũtur. vnde Tudicũlare ꝑimere/ac sculpere dicim̄: qd græci dicũt τορβεύειν. Vñ etiã Tornũ appellatũ est instrũm fabrile: quo ligna: ebur: et reliqua hmõi signãtur. a quo fit Torno verbũ: hoc est τορβεύω cũ̄ passiuũ ẽ Tornor. & Tornatile opus torno factũ. Vbi notãdũ est: q̃ mediocris lõgitudinis lignũ rotundũ: qd loro circũuolutũ circũagunt fabri in operib̄ tornandis Mimphur appellat̃. Aliqñ tamẽ per metaphorã Tudiculare ꝑ cõmouere vsurpamus Varro. Heccine nobis cernis hãc mala tudiculasse vetulã? Tuditare vo est negociũ agere lucri gratia. Ennius Nec tuditãtes rẽ cessant extrinsecus yllã: tractũ a fabris: ꝑ malleis sæpe percutiẽdo opera faciũt. Tudites enim mallei a tũdendo appellant̃. Vnde et cuidã cognomentũ Tuditani fuit: qd caput malleo simile haberet. Tundere ꝑcutere est: tractũ a sono: quẽ percussores faciũt. Hinc fit Thus scdm quosdã: qd glebæ tũdunt̃: vt ifert̄ dicemus. & Retũdere: ꝑsi est repercutere. & Cõtundere frãgere/ꝑcutere/friare vñ Contusũ/ cõfractũ/ ac friatũ dicimus. & Cõtus sudes est: siue hasta lõgior/duriorq;/& acuta: sine ferro ad ꝑcutiendũ apta. Virg. Ac duris detrudere contis. Idẽ. Assueti lõgo muros defẽdere conto. Itẽ Obtũdere: qd est voce/vel sono/ vel strepitu aliquo aures hebetare: trãslatio facta a fabris: q̃ sæpe tũdendo aliqd malleo offendũt atq; hebetãt. Terẽ. Obtũdis tarnetsi intelligo. Hinc obtusũ ingeniũ. & Obtusa acies dicit̃: ꝑsi est hebes: & sine acumine. & Pertũdere: ꝑcutiẽdo frãgere. a quo Pertusa vasa dicim̄: q̃ nõ sũt integra. Pertusũ etiã doliũ cũ dicim̄: ventrẽ significam̄. A flumine fit adiectiuũ Flumineus. vñ Fluminea harenã dicimus: q̃ ex fluminis ripa colligit̃. & Flumẽtana porta Romæ appellata est: q̃ Tyberim ea parte fluxisse affirmãt. & Fluminosus: ꝑsi est fluminib̄ abũdans: vt Fluminosa regio. A fluo autẽ Flumen appellatũ est. Fluere ꝓprie decurrere est. Virg. Hæc eadẽ argenti riuos æriq; metalla Ostẽdit venis: atq; auro plurima fluxit. Quoniã vero quæ fluũt latius diffũdi videtur. Fluere interdũ capitur ꝑ latius/atq; vberī excrescere. Idẽ. Tũ deniq; dura exerce ꝓperia et ramos cõpesce fluentes. Itẽ quoniã quę decurrũt quodãmodo minui videtur. Fluere aliquãdo ꝑ deficere accipit̃. Idẽ. Ex illo fluere: ac retro sublapsa referri. Spes Danaũ. Hinc Fluxa dicim̄: quę instabilia ac momẽtanea sũt: & cito peritura. Idẽ. Nos ne tibi fluxas phrygiæ res vertere fũdo Conamur. Itẽ a fluo Fluuī dictus eiusdẽ cũ flumine significatiõis. a quo Fluuiatilis: q in fluuio viuit. vt Fluuiatilis Equus/Fluuiatiles pisces. Itẽ Fluuialis. vt Fluuialis aqua. & Fluẽtũ: parum flumẽ. & Fluonia Iuno: quã mulieres colebãt: qd sãguinis fluorẽ in cõceptu retinere putabat̃. & Fluxus/ Fluor. Fluxio/Profluuiũ: eiusdẽ fere significationis. vnde Profluuiũ sãguinis/& Profluuiũ nariũ dicim̄. & Fluct̄ aqua in vnũ collecta: quã ꝑsuperī vndã appellari dixim̄. vñ Fluctuare agitari est. & Fluctuatio agitatio. & Fluctuatim iactãter: solute. Afram̄. Volo fluctuatim ire ad illũ. Accipe hoc tegmẽ tu/& sustine. & Fluctuagus: q fluctuãdo vagat̃. & Fluctuosũ vndosũ. Procellosũ: iquietũ: et per translationẽ Fluctuãtẽ aiam dicim̄ quẽadmodũ æstuantẽ cũ ira: aut curis/aut libidine: alioue morbo agitat̃. & Flustrũ: qd est statũ maris: cũ nullis fluctib̄ agitat̃. & Flemina: q̃si Fluomina: cũ ex labore viæ sãguis effluit circa talũ. & Flutæ anguillæ: siue murenæ dicunt̃: q̃s græci Plotas q̃si nauigabiles vocãt: q̃ in sũma aqua fluctãtes mergi nõ possũt. Murena piscis est lõgitudine: haud dissimilis anguillæ. In sicco littore elapsã: vulḡ coitu serpẽtũ ꝓgnãtẽ fieri putat. Aristo. marẽ q gñat Myrinũ vocat. & murenã scribit variã: atq; ifirmã eẽ. Myrinũ vnicolorẽ: & robustũ: dẽtesq; ex

os hñtē. Var. In Sicilia quoq; manu capi Murenas flutas: constat: q; hæ in sūma aq; p̄ pinguitudīe fluitāt. Macro. Ma
crobi. Accersebātur Murenæ ad piscinas ab vsq; freto siculo: illæ enim optimæ esse creduntur: præsertim: quæ
græce Plotæ. Latine Flutæ dicunt: qd in sūmo supernatātes sole torrefactæ curuare se posse: et in aquā mer
gere desinūt: atq; ita faciles captu fiūt. Iuuenal. Virroni murena dat: q̄ maximavenit gurgite de siculo. Mar Iuuenal.
tialis. Quæ natat in siculo grādis murena, pfūdo/Nō valet exustā mergere sole cutē. In Gallia septentrionali Martial.
Murenis oībus dextera in maxilla septenæ maculæ sūt ad formā septētrionis aureo colore fulgētes: dū viuūt
et cū aīa colorē simul perdētes. Vedius pollio eques Romanus vnus ex diui Augusti amicis hoc aīali ad sæuitiā
vsus est viuariis earū imergēs dānata mācipia: q̄ mox ab eo pisce in totū absumi cernebātur. Ferūt eas aceti gu
stu in rabiē p̄cipuæ agi: His tenuissimū tergus est: ficut ecōtrario anguillis crassius: ppter qd vberari eo p̄textā
ti solebāt: et ob id mulcta eis nō erat instituta. Accersebantur autē Murenæ ad piscinas vrbis ab vsq; freto sicu
lo: quod Rhegium a Messana diuidit. Illic enim optimæ esse putātur: tam murenæ q̄ anguillæ. Murenarum
viuarium priuatim excogitauit Chirus: qui Cœnis triumphalibus Cæsaris dictatoris sex milia murenarū mu
tua appēdit: nāvendere eas: aut alia merce permutare recusauit. huius piscinæ causa fuerūt: vt villa eius qua
draginta milibus vēderet. Hortēsius orator apud Baulos piscinā habuit: in q̄ Murenā vsq; adeo dilexit: vt extin Hortē.
ctā fletu: ac lachrymis fuerit, pfecutus. In eadē villa Antonia Drusi Murenæ: quā diligebat in aures addidit: cum
fama pmoti nōnulli Baulos videre cōcupiuerūt. Qui pmus. Murenæ cognomē meruit: a neruoso corpore ita
appellatus est. Itē a Fluo cōposita fiūt Affluo: hoc est abūdo. a quo Affluētia: abūdātia. & Affluēter: abundāter.
Circūfluo qd significat circū aliqd decurro. Plyn. Id oppidū circūfluit amnis. Modo cōcurro. Idē. Postq; variæ Plynius.
vndiq; gētes circūfluxere. Hinc Circūflexus, p cōcursu accipit. & Circūfluus dr̄ q circūfluit. Interfluo: iterlabor Idem.
iterluo. Perfluo/spargo/nō cōtineo. Terē. Plenus rimarū sū: huc atq; illuc pfluo. Profluo: abūdo/& emitto: a quo Teren.
Profluuiū: de quo supra dixim. & Proflu: lis est facile fluēs. Præfluo: antefluo. a quo Præflux/& Prefluuiū: p
fluore alicuius rei aīi facto. Influo: intus fluo. a quo Influx. Supfluo: supabūdo. a quo Supfluū/Supfluitas/Supflue
& Supfluo aduerbia. Subterfluo: i ferū fluo. & Refluo: retrofluo/siue rursus fluo. Hic Fluxus/& Reflux ma
ris. Cōfluo: cōuenio/& simul fluo. Apuleius. Plæriq; q ad mercatū cōfluxerāt. iteruenere. Hic cōfluxus amniū Apuleius
dr̄. & Cōfluuiū: vbi multi riui/aut amnes simul fluūt. & Cōflui simul fluētes. & Confluges loca in q̄ riui diuersi
cōfluūt. Defluo: deorsū fluo. a quo Defluxus/& Defluuiū. Defluere etiā dr̄: qd ætate/aut vetustate/morboue
soluūt. vñ Defluere capillī dr̄: & q ita defluit vocat Defluus. & Defluuiū fluxus ipe capillorū. Effluo: extra fluo
effundor. Diffluo: luxurior/pdig sū. Itē cōsumor ac deficio. Itē Melliflus: de quo supra dixim: q̄si fluēs mel
Præterea a fluo fit Fluid: qd mō fluentē significat: mō humectū. & Fluito vbū: supnato. Aliq̄n fluo/relaxor
Quidā etiā a Fluo veluti detracta aspiratiōe Pluo deductū arbitrantur. Nihil enī aliud est pluere q̄ pfluere. Ab
hoc fit Pluuia: q̄ græca voce dr̄ ὄμβρος A nobis Imber. a quo Imbrifer, vocam: qd imbres lis est aq̄s ferat. vñ
Nil a poetis Imbrifer dr̄. & Imbrex canale curuū: atq; obtortū: qd in tecto ponit: vt per id defluat aq̄. Itaq; ab
imbre recipiēdo dr̄ Imbrex. a quo fit Imbriciū eiusdē significatiōis. Martia. Cū sint crura tibi: similētq; cornua Martial.
lunæ. Imbricio poteras Sexte lauare pedes. Ab hoc Imbricosus. lis est scaber admodū imbricis. Est autē Imbrex
masculini gnis. Sed et fœminini aliq̄n reperit. Plau. Fregisti imbrices meas: dū te dignā sectaris simiā. Licet Plautus.
vo Imber, pprie pluuia fit: ponit trī, p omni aqueo humore. Virg. Ipse feraces Figat humo plātas: & amicos ir Virgilius
riget ibres. Lucreti. Ex igni tra; aīæ nascūtur/& imbri Hyems autē ἀπὸ τοῦ ὕω: qd est pluo deriuat: qd id Lucre.
tēpus anni pluuiosū fit. Significat autē mō q̄rtā anni partē: q̄ est iter Autūnū/& Ver. Virg. Atq; hyemes opta Virgilius
te serenas. Agricolæ: mō vim vētī. Idē. & q̄ vect Abas: & q̄ grandeu Aletes Vicit hyems. ab lis fit Hyemalis
lis est hybern. & Hyemare: qd est stationē hyeme facere: qd et Hybernare dr̄. vñ Hyberna plurali nūero dicimus
locū: in quo milites hyeme stationē faciūt. Cæsar. Post hæc legionib in Hyberna deductis in Italiā, pfect est. Cesar.
& Hybernacula: loca ad hybernādū parata. Liuius. In eo loco milites Hybernacula sibi pstituerūt. Itē ab hyeme Liuius
Hyematio lis est traductio hyemis. Priscian. Hyemē ab imbre deductā existimat. Varro. Ab hyatu Hybernū Priscia.
nō ab imbre: sed ab hyeme deduci aspiratio indicio est. Quidā putāt et Hybernia ab hyberno tpe vocitatā, ppter Varro.
hyemis magnitudinē. Insula est iter septētrionē & occidentē solē: dimidio minor q̄ Britānia: cui, ppinq; & iter
vtrāq; alia īsula est: q̄ Mona appellat: pplures p̄terea minores: iter q̄s Manapia/Ricinea/Vectis/Solim An
dros/Infra Siambis/& Axanthos: de qb īsulis scribūt dies cōtinuos trigita sub bruma esse noctes. Britannia
quondā ab Albiōe Neptūni filio Albion dicebat: cui Britāniæ oēs istæ: q̄s dixim īsulæ vocarent Britānia oīs
in circuitu vicies cētū milia passuū ptinet. Intiores plæriq; nō multo aīi tpe frumēta serere nō solebāt: sed lacte
viuebāt: & carne/pellibus q; iduebant: ifficiebāt se glasto: quo i pugna aspectu horridiores viderēt. Capillo erāt
pmisso: atq; omni pte corpis rasa p̄ter caput/& supi labrū: vxores habebāt deni duo deniq; iter se cōes/& maxie
fratres cū fratribus: parētes cū liberis. Qui ex his nascebant eorū filii habebant: a qbus virgo pmo deducta est. &
post has īsulas vltima oīum est Tyle: in q̄ nullæ solstitio noctes fūt. Sole cācri signū trāseūte: nullosq; ecōtrario
per Brumā dies. a Tyle vni diei nauigatiōe mare Cōcretū est: qd a nōnullis Croniū appellat. ab hibernia Hi
bernus deriuat. vñ Mare hibernicū dicim. & Hibernice aduerbiū qd significat scdm ritū eius gētis. Similiter a Virgilius
britānia Britānicus/& Britānice. Itē Britānus p hoīe eius īsulæ. Virgil. Et penit toto diuisos orbe britānos. A
pluuia fit Pluuiosus. vt Pluuiosū tēpus: hoc est aptū ad pluuiā. & Pluuiosus annus i quo fuerūt frequētes plu
uiæ. & Pluuius. vt Pluuia aqua. & Pluuialis eiusdē significatiōis. Itē Impluuiū/& Cōpluuiū. de qb supra di
xim. & Implut: pluuia madefact. & Impluunat color pullus: q̄si fumato stillicidio iplut. NILI DEPRE
HENSI. Nili cui fōtes deprēhēsi: hoc est tādē iuenti sūt. Nilus ab vltimis æthyopiæ finib recta fluēs ad septē
trionē lōgo tpe in certis ortus est fōtib. Tandē vo Neronis tpe: cū Paulin dux exercitus q̄rtus castris fere vs
q; ad cacumen Athlātis mōtis pueniisset: origo eius inuēta ab aliqbus tradit. Hic est Nilus nobile illud flumē: q̄
pleni sunt doctissimorū virorū libri: nascens in monte inferioris mauritaniæ non longe ab Oceano: stagnante.

Murēas flutas
Plota
Affluo.
Affluentia.
Affluenter
Circūfluo
Circūfluxus
Circumfluus.
Interfluo
perfluo
profluo.
profluuium
profluus
prefluo.
prefluxus
prefluuium
Influo.
Influxus
Superfluo
Superfluum.
Superfluitas.
Superflue
Superfluo.
Refluo. Flux.
Refluxus
Confluo
Confluxus
Confluuium
Confluus
Confluges
Defluo.
Defluxus
Defluuium
Defluere
Effluo
Diffluo.
Melliffluus
Fluidus
Fluito
pluo.
pluuia
Imber
Imbrifer.
imbrex.
imbricus
imbricosus
Hyemps
Hiemalis
Hyemo.
Hyberno
Hyberna
Hybernacula.
Hyematio
Hybernia
Mona
Manapia
Ricinea
Vectis Silim
Andros
Siambis
Axanthos.
Britānia
Albion. Tyle.
Cōcretus mare
Cronium
Hibernicus. mare hibernicum
Hibernice
Britānicus Britannice. Britānus
Pluuiosus
pluuius
pluuialis
impluuiū
Compluuium.
implurus
impluuiacus.
Milus.

ibi lacu quē vocant Nilidē: deinde cōdit se itinere aliquot dierū: rursūq; erūpit alio lacu maiore in Mauritania Fons niger.
Cæsariēsi: iterūq; arenis receptus p deserta viginti dierū ferē ad, pximos æthyopas: & denuo, pfilit: fōte: q Niger Niger
dicit. Inde Africā ab æthyopia disterminās: medios secat Aethyopas cognoie Astapias: qd gētiū illarū lingua Astapus.
significat aquā e tenebris, pfluentē: sic plærasq; insulas facit: q̄rū clarissima est Meroe: cui Metropolis et Me Meroe.
roe vocitat cōdita a Cambise: et a mātis noie ita vocitata: forma scuto silis: exterarū Nili īsularū maxima patet
eni lōgitudine stadiis trib milib: latitudine mille. Effodiūt in ea aurū/argentū/æs/ferrū. Hebenū p̄terea fert:
& lapidū multiplex genus: distat a Siene quq; milib stadiorū. Astabores læuo alueo noīat: hoc est ramus aq̄ veni Astaboras
entis e tenebris dextro. Astusapes: qd latentē significat: postq̄ se aqs oibus auxit Nilus appellat: et iclusus mōti Astusapes
bus: tāta aliquādiu celeritate ferē: vt nouissimo cataracte ruere potū: q̄ fluere videat. Deide leniter fluēs multis Nilus
hostiis ferē in mare ægyptiū. Aegyptiq; iferiorē partē dextra leuaq; diuis amplexu suo determinat. Canopico Canopicum ho
ostio ab Africa: ab Asia Pelusiaco: ppter qd aliq Aegyptū iter īsulas posuerē: nta se d uidente Nilo vt triquetrā stium
trae signū faciat. Iccirco multi ægyptū a Δ græce litteræ similitudīe delta vocauerūt. Alterū quoq; eius ostiū Saiti Pelusiacū ho
cū dr̄. qd in eo vrbs sit: q̄ Sais vocat. Alterū Sebenitucū. Alterū Mendesiū. Augeat certis diebus Nilus mirū imo stium
dū: et p totā spatiatus ægyptū fæcūdissim inatat. Fontē eius Phialā appellari Timæus tradit. Causas incremē delta
ti varias doctissimi viri, pdidere: siue qd solutæ magnis æstib niues ex īmanib æthyopiæ iugis largū q̄ ripis Satiticū ostiū.
cōtineri possit defluūt: siue qd sol per hyemē, ppinqor terris: et ob id fontē eius exiccans: tunc altus abit: et plenissi Satu.
mū itegrūq; finit effluere: seu qd per ea tēpora flātes vētī: quos vocāt Etesias: aut actas a septētrione in meridiē Sebeniticum.
imbres sēper fontē eius in imbres p̄cipitāt aut venētī obuiæ cōtrario flatu cursū descēdētis impediūt: aut arenis ostium
q̄s cū fluctib littori applicāt: ostia claudit: fitq; maior: vel q; nihil ex se pdit: vel q; plus q̄ solet accipit: vel q; min Mendesium.
q̄ oportet emittit. Qd si est aliū: vt quidā existimāt: orbis trarū sunt q; oppositi nobis Antipodes nec illud quidē Phiala.
parū verisile videri debet: apud illas gētes ortū hoc flumē vbi cæco alueo subter maria penetrauit: in mra tra rur
sus emergere. et ab hoc solstitio augeri: qd eo tpe hyems fit apud Antipodas. ideoq; maior copia imbriū. Quī
dā huius rei ratiōnē subtilū iuestigātes cōmunē cū cæteris aqs cām adducūt: quēadmodū tertianæ et q̄rtanæ fe Milt incremēti
bres ad certū diēueniūt: quēadmodū ad tēpus Podagræ resp̄dēt: quēadmodū purgatiōes in mulieribus: si nihil cause
obsistit statutū diē seruāt: quēadmodū p̄sto sūt ad mensē suū partū. sic aq̄s iterualla habere qbus retrahāt se: et q
bus exhibeāt. Ex iis iterualla q̄dā minora esse: et ideo magis notari q̄dā maiora: ppterea min certa. Existimā
dū esse quicqd supra trā cernim: etiā ifra trā esse: patere illis vastos specus: ingētes extēdi recessus spatia maxi
ma suspēsis hinc et inde mōtib trahi. Abruptos esse in infinitū hiatus: q̄ sæpe illapsas trāemotu vrbes deuora
rūt: hæc spiritu plena esse cū nihil in rerū natura deū inane stagnis quoq; & fluminibus abūdare. Inde vt Theo
phrastus scribit: pisces qbusdā loc erui: et qd vix credibile videat: aliq̄n nō cū hamis & retib: sed cū dolabris iri pi
scatū. Cū crescit Nilus. Reges nauigare: siue p̄fectos: nefariū putat: iustū eius incremētū est sexdecim cubitorū
Minores aquæ nō oīa rigāt: maiores tardius abeūt. Ideo hæ serēdi tēpus ipediūt madēte solo. Illæ sitiēte non
p̄bēt. In duodeci, et tredecim cubitis famē, puincia sētit: q̄tuordecim cubita hilaritatē: q̄ndecim securitatē: sex
decim delitias afferūt. Maximū oīm incremētū sub Claudio p̄ncipe decem et octo cubitorū fuit: minimū Phar
salico bello: q̄si, pdigiū quoddā fuerit mortis Pōpei magni. Recedētib Nili aqs sentit tellus. Mirū hoc vnū ex Theo
oib flumen nullas auras emittere. a Nilus Niliacus deriuat. Martial Niliacis primū puer hic sit nat in oris Martia.
& Niloticus. vñ Niloticī pisces dicūtur. Dict autē Nilus νεοσίλιος: hoc est nouus lim a fœcunditate quā facit. Niliacus.
Virg. Et viridē ægyptū nigra fœcūdat harena. Antea Melo vocabat. a qbusdā etiā Gæon appellat: q̄si terra Virgilius Niloticus.
Græci eni γῆν καὶ γεωειν terrā noiant. a quo Geographia terrarū descriptio. & Geometria trāe mēsura. & Ge Niloticī pisces
orgius: colon. Georgia: agricultura. Georgica: q̄ ad agrorū culturā pertinēt. DEPREHENSI. Tandē in Melo
uētū. Proprie eni Deprēhēdi dicunt: q̄ latent. a quo Deprēhēsa vocitata est gen aīaduersionis in milites: q̄ certo in Gæon
errore deprēhensi fuisset. castigatiōe maior: ignominia minor. Aliq̄n trī deprēhēsus, p pericitās ponit q; in crimi Virgilius Geographia
ne deprēhēsi sæpe pericitari solēt. Virg. Deprēhēsis olim statio tutissima nautis. Deducit autē a Prehēdo: qd est Geometria.
capio. a quo Appræhēdo eiusdē significationis. Reprēhēdo: arguo/increpo. Cōpræhēdo filiter capio. Sed Appre Georgius
hendo/& Cōpræhēdo aliq̄n ad mentē referūtur: significātq; præcipio/itelligo. Ab his Reprēhensio/& Cōpræhē Georgica.
sio/Appræhensio deducitur. ET QVEM SVPREMAE TETHYOS VNDA TEGIT. Sen deprehendo
sus est: Veniūt ad spectacula tua etiā habitatores extremi oceani: vt sunt Morini/& Britanni. Virgil. Extre deprehensa.
miq; hominū morini. Idem. Et penit toto diuisos orbe Britannos. SVPREMAE. Extremæ. Supremū Prehendo
eni aliquādo extremū significat. Virg. Qui supremū comitent honorē aliquando sūmū maximū. Idē. Clamo Apprehendo
re supræmo iplerūt fontes. & a supra p̄positione deducit. Supra vo a super: qd deriuat a græco ὑπερ. Veteres Reprehendo
sub/& super dixerūt: sicut ecōtrario Sub et Subter ἀπὸ τοῦ ὑπὸ græco. super aliquando notæ significationis Comprehendo.
est. Plau. Hinc atq; hinc super: subterq; præmor angustiis. Aliquādo ponit pro De. Virg. Multa super pria Reprehensio
mo rogitans: super hectore multa. Nōnunq̄ pro Insuper. Idē. Super infensi pœnas exposcunt. Quādoq; p val Comprehensio
devehementer. Idē. His accensa sup iactatos æquore toto Troas reliquias dari aū: atq; imitis Achilli Arcebat Apprehensio.
longe latio. Idē. O mihi sola mei super Astianactis imago: hoc est valde mihi imago. Itē pro desuper. Idem. & Morini
super euallo, pspectat. & pro super est. Idē. Nec fuga iā super: et pro vltra A. puleius. Iam eni super oppidū, pfe Britanni
ctus: nos citra reliquerat. ab hoc fit Supernus: qd supra est: vt superna regio. & Superne aduerbium. quod significat desuper. & Supero verbū: quod, pprie significat supergredior: et q̄si supra eo: ascendo. Virg. superāt mōtes: et flumina tranant. Per metaphorā trī modo, p Vinco accipit. Terentius. Hæc superat ipsam Thaidē. modo pro abundo. Virgil. si superāt fœtus: pariter frumēta sequētur. Quādoq; pro Viuo: et q̄si superstes sū. Idē. Quid puer Ascam superat ne: et vescit aura ætherea. Nōnunq̄ pro Occido. Idē. Clam ferro icautū superat. Aliquādo, p Resto. Salustius. Ita q̄ eo qd ipsis superat aliis gratificari volunt. Ouidius. Parce præcor

Idez
Idez
Idez
Plautus.
Virgilius
Idez
Idez
Idez
Apule.
Virgilius
Terentius.
Virgilius
Salustius
Cicero
Ouidius.
Supernus
Superne.
Supero.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Prosupero. Prosapia Exupero Exuperantia. Exuperanter. Superior Supremus Superius Supreme Superior Inferior Posterior maior minor maximus magnus Superus. Supus. Supinus Resupino Supinum

minimãq; tuo de fulmine partem. De me: satis pene: quod superabit erit. ab hoc fit Prosupero: qd est superabũdo. A quo Prosapia lõgitudo generis dicta. qd psuperet: lĩ est superint: & supabũdent liberi. Cato. Veteres ꝓsapiæ. et multa alia apud multos. & Exupero. A quo Exuperãtia ꝓ abũdãtia. & Exuperãter abũdãter. Ab eodẽ fit Supior cõparatiuũ. & Suprem⁹ suplatiuũ: quoꝝ aduerbia sũt Superi⁹/& Supreme. Supiorẽ: & Inferiorẽ dicim⁹ fere: qñ de malis loqmur. vt Dionysi⁹ supior: & Dionysi⁹ inferior. Cũ vo de bonis loqmur: si tẽpus denotamus: supior/& Posterior dicim⁹. vt Cyrus supior: & Cyrus posterior. Si vo dignitatẽ. Maior/& Minor: vt maior/& minor Scipio: et hæc dũ de duob⁹ loqmur. Nã si de plurib⁹ loq̃mur: vtimur suplatiuo. vt Alexander maxim⁹. Fabi⁹ maxim⁹. Nõunq̃ positiuo. vt magn⁹ Põpei⁹. Itẽ a super Super⁹: vñ cælestes deos: superos noiamus: Itẽ Super⁹: ita enĩ veteres dicebãt: quẽ nũc Supinũ vocam⁹: ab eodẽ deductũ. Est aũt Supin⁹ pprie: q corpe in altũ cõuerso: et erecta facie cubat. Iuuenal. Cubat in faciẽ mox deide supin⁹. Quoniã vo ociosorũ: ac molliũ est vẽtre ita porrecto iacere. Supin⁹ iterdũ pro molli/aclasciuo siue delicato accipit. Idẽ. Et multum referẽs de Mœcenate supino. Martial. Nusq̃ deliciæ supiniores. Persi⁹. Latio qd honore supin⁹. Ab lĩ fit Resupinoverbũ: qd est iuerto: puerto. Interdũ ẽt a ꝓposito reuoco: differo. Acti⁹. Q uid agis? pturbas rẽ oẽm: ac resupinas sorori. Iuuenal. Aulã resupinat amici. Idẽ. Et resupinati cessãtia tympana galli. hinc Grãmatici Supinũ vocãt partẽ orationis: q̃ cũ vocẽ habeat ptiçipii passiui: resupinat tñ: lĩ est cõuertit in actiuã significationẽ: & rursus cũ Alterũ ex supinis in um desinẽs actiuã hẽt significationẽ. Alter⁹ resupinat: qd in u desinit et est passiue significationis. Salusti⁹. Legatos ad iugurtã de iiuris questũ misit: lĩ est q ꝗrerẽtur. Idem. Nõ mea culpa sæpe ad vos oratũ mitto prẽs cõscripti: lĩ est q orẽt. Itẽ do filiã nuptũ dicim⁹: lĩ est: q̃ nubat. do venũ: vẽdo. Spectatũ admissi sumus: lĩ est vt spectem⁹. Ecõtrario vo Virgil. Miserabile visu: lĩ est miseratione dignũ: si videat. Itẽ. Nec visu facilis/nec ictu affabilis vlli. i. q̃ nec videri/nec dici facile possit. Plyn. Acipẽser piscis rarus inuẽtu: lĩ est: q raro inuenit. Nã qd iperitũ vulgus Grãmaticoꝝ venio lectu: dicit: & venio visu: et reuerto auditu: plane barbar⁹ est nec apud ꝓbatos scriptores vnq̃ iuenit. Sed his trimodo modis lĩ supinũ vsurpat: dignũ siue indignũ relatu qd referat: impiũ factu si fiat: horrẽdũ aspectu: si aspiciat: obscenũ visu: si videat: iucũdũ cogitatu: si cogitet: & aliis sibi⁹ modis. Itẽ a super fit Desuper: lĩ est supne qd et Deinsuper dr̃. Salusti⁹. Ad medũ q̃si murũ deinsupstantiũ manib⁹ attollit. & Insuper: qd significat ꝑterea A supinus vo ꝑ syncopẽ fit Sũm⁹: de quo supra dixim⁹. Supra morẽ/Supra modũ/Supra Iustũ: ꝑ valde sæpenũcro vsurpatũ iuenit. Virg. Rara sit an supra morẽ sit densa regras. Illud notãdũ: q̃ licet hæ duæ ꝓpositiones Sup et Supra: in eodẽ loco sedere possint: tã i hoc plærũq̃ differũt: q̃ illud cõtinuũ est: hoc iteriectũ spatiũ hẽt: vt sedeo Sup lapidẽ poti⁹: q̃ Supra lapidẽ. Rursus Aglaos Supra nos poti⁹: q̃ Super nos. Liu⁹. Vbi cãtra muros supra subterq̃ trã ꝑ dies qndecim pugnatũ est. Alii qñ tñ cõfũdunt. Intra etiã: et Infra differũt: q̃ Intra ad numer⁹ et ad spatiũ referẽ. Infra vo ad dignitatẽ/& ad locũ. vt Intra viginti dies: Intra muros. Infra dignitatẽ: Infra tectũ: lĩ est sup tectũ. Intra hẽt relatiuũ Extra. Infra vo supra. Subter hẽt Sup ideo rectũ fere rei significat: vt hic mirifice natat: duratq̃ subter aquã. TETHYOS. Maris. Ita enĩ Tethyn: q̃ dea maris est: sicut Neptũnũ: q̃ de⁹ est: poete ꝑ mari frequẽtissime ponunt. Hæc sẽm quosdã Cæli. & Veste filia fuit: cõiunx Neptũni: & nymphar⁹ mater. Ouid. Titani filiãvidet oñdere: q frater fuit Saturni: natu maior. Dixerat Oceani quondã Titãnida Tethyn: hui⁹ etiam Doris filia fuit: vna ex Nymphis maris: q̃ siliter pro mari accipit. Virg. Sic tibi dũ fluct⁹ subter labere ficanos: Doris amara suã nõ i termisceat vndã. Declinat q̃ Tethys tethys: siue tethyos. Nã thetis thetidis cũ ꝑma asperata sedã exili: et per i nõ ꝑ y scripta mat fuit Achillis: filia Chironis cẽtauri: vxor Pelei regis Thessaliæ. ARABS. Qui ex Arabia ad spectãdos ludos venerũt: vltra pelusiacũ. Arabia est ad rubrũ mare ptingẽs odorib⁹ diues: et beate cognomine inclyta: q̃uis triplex Arabia est. Felix: Petrea: & Deserta. hæc Arabarũ: & Estonitar⁹: & Scenitar⁹ sterilis vocat: ꝑterq̃ vbi Syriæ cõfinia cõtingũt. A Pelusio vsq̃ Arsinoen rubri maris oppidũ desertam esse scribit Agrippa: Arabia: Iudæã ab ægypto disterminat. Ab eo Arabs: & Arabus deducũtur. Itẽ Arabic⁹: & Arabicæ aduerbiũ Arabice dare veteres dicebãt ꝑ eo qd est odorib⁹ arabicis dare. Dictã autẽ Arabiã volũt ab Arabo: q fuit Apollinis ex Babylone fili⁹. Q uidã Arabiã Panchaiã: & Sabæorũ gentẽ eãdẽ eẽ existimãt: in q̃ Thus nascit. Virg. Solis est thurea virga sabæis. Idẽ. Totaq̃ thuriferis Panchaia pĩguis harenis. Ab arabs etiã fit cõpositũ Arabarches: hoc est Arabũ ꝓnceps. Iuuenal. Atq̃ triũphales iter q̃s ausus habere Nescio qs titulos ægyptius: atq̃ A rabarches. FESTINAVIT. Properauit: vt celeri⁹ ad vrbẽ spectaculoꝝ gratia pueniret. Festinare enĩ ꝑperare est: dictũ vt. M. Varro sentit q̃si festũ esse: quẽadmodũ supen⁹ dixim⁹. Differũt autẽ Festino & Propero ab eo qd dr̃ Maturo. Q uippe maturare dr̃: q̃ aliqd neq̃ citi⁹: neq̃ sen⁹ facit: sed mediũ quendã seruat modũ: ac tẽperatũ. Vñ matura poma dicũtur: q̃ neq̃ cruda hoc est imitia sũt neq̃ caduca: et nimis decocta sed tpe suo adulta maturataq̃. hoc vbũ diuus August⁹ duob⁹ græcis vocabulis elegãtissime expmere solebat. σπεῦδε βράδεως quæ significãt accelera tarde: qbus vt Au. Gelli⁹ refert admonebat: vt ad rẽ gerendã adhibereẽ: & idustriæ celeritas et diligẽtiæ tarditas. Virg. Hæc duo vba maturare/& Properare: q̃si cõtraria se parauit. Frigid⁹ agricolã si qñ ꝑtinet imber. Multa forẽt q̃ mox cælo, ꝑperãda sereno: maturare dat: et cũ idẽ inquit: Maturate fugã: significat cũ lẽtitudine: et veluti q̃dã maturitate discedite. Aliqn nimis festina celeritas maiorẽ sæuitiã maris excitasset. a maturo fit Matur⁹: hoc est mitis. Vñ matura fic⁹: & maturũ pomũ dicim⁹ a quo Præmaturũ Præcox dr̃: hoc est qd ꝑter morẽ cæteroꝝ citi⁹ maturescit: qd et Præcoquũ appellat. Immaturũ imite: nõdũ maturꝝ. Itẽ ꝑ trãslationẽ Matur⁹ hõ. senex: matura ætas senilis. Itẽ matur⁹: grauis: cõstans. a quo Maturitas: qd grauitatẽ: moderationẽq̃ significat. Cic. Iã cõstãtis ætatis: & senectutis maturitas. & Mature aduerbiũ: qd aliqñ celeriter: aliqñ g̃uiter significat. a quo Immature: & Præmature. Veteres etiã Maturiter vsi fuere: & Maturesco: qd significat ĩcipio maturare hoc ẽ mitescere. Vñ maturescẽtia poma dicũtur: nõ q̃ matura sũt: sed q̃ iã maturãtur: hoc est fiũt matura. & maturescere hõ: cũ nõdũ grauis est: sed iam incipit esse grauis. Maturescere etiã suppuratio: siue vt græci vocãt: A postema dicit: cũ nõ discutitur: hoc est dissoluitur.

desuper. deinsuper Insuper Summus Supra morem Supra modũ. Supra iustum Intra Extra Infra Supra. Subter Super Tethys doris:

Thetis Arabia

Felix Petrea deserta Sterilis. Arabs Arabus Arabicus Arabice dare. Panchaia. Arabarches. Festino. Propero. Maturo.

Maturum Maturus. Prematurus. Precox. Precoquum. Immaturus. Maturitas. Mature. Immature. Premature Maturiter. Maturesco. Maturescentia. Maturor.

Cato. Iuuenal. Martia Persius. Actius. Iuuenal. Idem Salustius Virgilius Plynius Virgilius Liuius Ouidius Virgilius Agrip. Virgilius Idem. Iuuena. Mar. Ua. Augu. A. Gel. Virgilius Cice.

sed pducit ad maturitatẽ: vt vel frãgi per se/vel ferramẽto aperiri possit. & Maturari/ac Matura esse ipsa suppuratio dr̃. Plyn. Vitis nigras suppuratiões ĩcipiẽtes discutit. Veres Maturat/& purgat. A festino vo Festin⁹ lĩ est celer. & Festinãtia/ac Festinatio: celeritas. & Festinãter celeriter. Q dveres & Festine/& Festinatim dixere. Et ab lĩ vltimo Perfestinatim. Sisenna. Idẽq̃ pseueraret vti lex pueniret ad q̃storẽ: ac iudices quosvellẽt istituerẽt pfestinatim/& cupide. SABAEI. Populi q̃ fœlicẽ Arabiã incolũt. Arabũ enĩ Metropolis Saba est ĩ mõte sita: ita appellata ἀπὸ τοῦ σεβεῖν: qd sacrificare est: qa thus mittit: quo in sacrificiis vtunt. Q uidã ẽt affirmãt Sabã Arabũ lingua mysteriũ significari. Hic Sabei populi dicũtur fœlicis Arabiæ. Sabatẽ vo loc⁹ est: a quo Sabatin⁹. vt Põpei⁹ testat. Sabbatũ dies est septim⁹ apud iudæos fest⁹: quoꝝ lingua Sabe septẽ significat. Sabae Siroꝝ ligua mẽsis Februari⁹ appellat. CILICES. Cilicia puincia est Asiæ: iuxta Tauꝝ mõtẽ. Hæc oli vsq̃ ad Pelusiũ Aegypti, ptẽdebat. Lidis/Medis/Armenis/Pãphilia/Capadocia sub iperio Cilicũ cõstitutis. Mox ab Assiriis subacta in breuiorẽ modũ circũscripta est: magna ps in Cãpis iacet. Nomẽ trahit a Cilice quẽ ætas prisca pene vltra æuũ memoriæ abscõdit: phœnice ortũ: q̃ antiqor Ioue de pmis ẽræ alumnis habet. Metropolim habet Tharson q̃tã iterfecat Cydnus: in certo ort⁹: vt qdã putãt: vt alii originẽ hãs in mõte Tauro: cui⁹ aqua podagris medet. Sũt q̃ hũc amnẽ deriuari putẽt ab Alueo Coaspis: cui⁹ aq̃ tã dulcis est: vt Persici reges q̃diu itra ripas psidis fluit: solis sibi ex ea aq̃ pocula vẽdicauerint: et cũ cũdẽ peregre foret: aquã ei⁹ secũ vehtitarint. Gẽtili ligua Syri Cydnũ cãdidũ dicũt. vñ Amni huic nomẽ datũ. Tumet: cũ niues soluunt. Reliq̃ pte anni tenuis est/& qetus. In Cilicia oppidũ est noĩe Coricũ: vbi etiã spec⁹ est: q mõtẽ ipositũ mari cauat: a sũmo vtice patul⁹ hiatu ãplissima. In eo est sacrũ Iouis fanũ: In cui⁹ recessu ĩtimo Typhonis gigãtis cubile ĩpositũ ĩ colæ credebãt. Circa Corycũ oppidũ Crocũ nasci plurimũ: & hoc ex oĩb⁹ ꝑstãtissimũ habet. Spirat fragrãtius: colore pl⁹ aureo est: succoq̃ citi⁹, pficit ad medelã: & ab oppidi noĩe Crocũ Corycũ appellat: siue a mõte potius: q et ipse Coricũ dr̃. Corycus ẽt port⁹ est appellat⁹. Crocũ herba est notissima: folio angusto: pene in capillamẽti modũ. Serit indicis bulbo: floret vergiliar⁹ occasu paucis dieb⁹ folioq̃ floré expellit. Gaudet calcari/& atteri pede: pereũdoq̃ melĩ⁹ puenit: ideo iuxta fõtes/& semitas lætissimũ. Vsus ei⁹ i coronis nũq̃ fuit. Prima nobilitas cilicio croco sẽper fuit: ibiq̃ in Corico mõte. a quo Coriciũ appellat: deide Lycio ĩ mõte olympo: mox Cẽturipino: lĩ est qd nasci ĩ agro vrbis Siciliæ q̃ dr̃ Cẽturipe. Q uidã Phlegræo sẽm locũ dedere. A croco deriuat Croceus/& Crocin⁹: lutei coloris. & Crocota: ac Crocotula vestis: de q̃ superi⁹. a qua Crocotarii dicti ei⁹ gñis vestiũ infectores. & Crocinũ vnguẽtũ. & Crocomegma: de qb⁹ mox dicem⁹. & Epicrocũ gen⁹ amiculi croco tinctũ. A Cilicia vo Cilix adiectiuũ, ꝑ eo: q ex Cilicia est. & Coriciũ vestis gen⁹ de quo supi⁹ dixim⁹. & Cilicina vestis: q̃ ex ipso cilicio: vel illi filis est. MADVERE. Pleni fuere. Madere ꝑprie est humidũ esse. vñ Madentia loca: humida dicunt. & Madefacere: est balneare. Madefieri: balneari. Madidus: balneat⁹/humid⁹/ifect⁹. Hic Madere: seu Madidi esse vnguẽto dicũtur: q̃ in vnguẽto illiti sũt: & ex toto vncti. Itẽ Madidi vino pleni sũt: & q̃si sepulti. Sicut Madidi imbre dicũtur: q pluuia ex toto balneati sũt. Notat lĩ loco liberalitatẽ Domitiani: q ita lĩ vnguẽto theatra spargebat: vt maderẽt eo: lĩ est vndiq̃ pfũderent spectatores. NYMBIS SVIS. Vnguẽt⁹ Cõunes, ꝑ cõtẽto. Nymbus enĩ mõ repẽtinã & ꝓcipitẽ pluuiã significat. Intẽdũ vasis gen⁹: quo vina/vnguẽta/& alii liquores fũdũtur. Martial. A Ioue q̃ venit miscẽda ad pocula largas Fũdet nymbus aq̃s: hic tibi vina dabit Pontẽ tñ aliqñ Nymbus, ꝑ vẽto. Virg. Nymboꝝ in patriã loca fœta furẽtib⁹ austris Aeoliã venit. aliqñ ꝑ nube diuina: q̃ dũ solẽt in ẽras descẽdere. Lucil. Cũ nymbo cælit⁹ descẽdit Iuppiter. ab lĩ fit Nymbosus: lĩ est vẽto sus: siue pluuiosus. Virg. Nymbosus orion. & Nymbifer lĩ est ferẽs nymbos. Vtebãtur autẽ Cilices Crocino vnguẽto: qd Crocomegma appellat. Id ita fiebat. Terebatur crocũ: & vino ꝓcipue dulci miscebat: lĩ Romani didicere nõ mõ corpa sed pulpita etiã: et tota theatra madefacere. Martial. Hoc rogo nõ melĩ⁹ q̃ rubro pulpita nymbo Spargẽ: & effuso ꝑ maduisse croco? Idẽ. Lubrica Coricio q̃uis sint pulpita nymbo. Propti⁹. Pulpita solẽnes nõ oluere crocos Croco Troianis q̃q̃ tpib⁹ honorẽ fuisse cõstat. Tres enĩ ꝓcipue flores laudauit Homerus. λάτον θέρσηεντα, ἰλέκρικον ἠδὲ κρόκον: Hoc est Loton roscidũ/ Crocũq̃/atq̃ hyacinctũ. SICAMBRI. Populi sũt Germaniæ Menapiis finitimi: q ad vtrãq̃ ripã icolũt. Rheni: hi crines hẽt natura flauos: q̃s crescere sinũt: et artificio quodã ĩtorquẽt: atq̃ ĩ nodos circinãt. TORTIS CRINIBVS IN NODVM. Habẽtes capillos ĩ nodũ flexos. Tort⁹ enĩ flex⁹ dr̃. Torq̃re, ꝑprie iflectere ẽ. Terẽt. Videt vt ille sibi os cõtorsit carnifex. Hic aliqñ pontẽ, ꝑ gyro celeri rotare. Virg. Ast illã ter fluct⁹ ibidẽ Torq̃t agẽs circũ. Aliqñ, ꝑ torq̃ndo iacere ac mittere. Idẽ. In medios telũ torsisti pm⁹ achiuos. nõnũq̃ ẽt ꝑ metaphorã, ꝑ regere gubernare. Idẽ. Cælũ et ẽras: q̃ mime torq̃t: & ꝑ sustinere. Idẽ. Vltim⁹ æthyopũ loc⁹ ẽ: vbi maxim⁹ Athlas. Axẽ humero torq̃t. Et ꝑ trahere. Idẽ. Torquet q̃ sonãtia saxa. Ab lĩ fit frequẽtatiuũ Torto. Cui⁹ passiuũ est Tortor: lĩ est vehemẽter torqueor. Põpon⁹. Ibi ifilui in codeatũ eculeũ: vbi tollutĩ tortor. & Tormẽtũ qd significat oẽm machinã ad torq̃ndũ saxa: qd veteres etiã Tortũ appellauere. Itẽ q̃stionẽ lĩ est dolores corpis ad eruẽdã veritatẽ. Pacu. Nã te in tenebras sæpe lacerabo fame clausũ: et fatigãs art⁹ torto distrahã. Tormẽtũ ẽt, ꝑ quocũq̃ cruciatu veteres posuerũt: a quo Tortor q̃ torq̃t: lĩ est cruciat: vel ad q̃stionẽ ponit: vel lapidẽ tormẽto iacit. & Tormen: qd est gen⁹ morbi cũ dolore torquẽtur ĩtestina: vel exulceratiõe secuta. Cice. Q uãuis idẽ forticulũ se in torminib⁹: et stranguria sua ꝓbeat. Ply. Mentastrũ torminib⁹ colericis efficacissimũ. Tormina cholerica vocat dolores: q̃ intestinis ex bili: seu cholera fiũt. Cholera enĩ cõe stomachi: atq̃ intestinoꝝ vitiũ videri põt. Nã simul et deiectio et vomit⁹ est: ꝑterq̃ hæc iflatio est. ĩtestina torquẽtur: bilis supra: ĩfraq̃ erũpit: primũ aquæ filis: deide vt in ea recẽs caro lota esse videat. ĩterdũ alba. Nõunq̃ nigra vel varia. a tormine Tormiosus vocat: q̃ patit eũ morbũ: quẽ & Grauidinosũ appellãt. Cic. Itaq̃ dicim⁹ g̃uidinosos quosdã tormiosos. & Tor⁹ lect⁹ ab ĩtortis herbis ita vocãt⁹. Vir. Inde Toro pr̃ æneas sic orsus ab alto. Aliqñ tñ Tor⁹, ꝑ pulpa accipit. Idẽ. Luxuriatq̃ toris aiosũ pect⁹: honestũ & Toru⁹. tribilis: a torto aspectu: q̃uis alii a ferocia tauroꝝ deductũ velint. A q̃ Toruitas dicta. & Torue siue Torua aduerbiũ. Idẽ. Talib⁹ æneas ardẽtẽ et torua tuentẽ Lenibat dictis. & Torcular instrumẽtũ ad ꝓmẽdas

Plynius. Sisenna. Pompe. Iuuenal. Idem Propert. Nome. Terenti⁹ Virgilius Idem Idem. Idem Pompo. Pacu. Cicero. Plynius. Cicero. Virgiliusf Idem.

Festinus: Festinantis Festinatio Festinanter Festine Festinatim Perfestinatis. Saba Sabei Sabate Sabatinus Sabbatum Saba. Sabe Cilicia tharsos. Cydnus Coaspis Cozycum Cozycinum Crocum coryci um. Cozycus Crocum. Centuripe. Centuripinum Crocum. Croceus. Crocinus Crocota. Crocotula Crocotarius Croctinum Crocõegma Epicrocum. Cilix Cilicium Cilicina vestis Madeo. Madefacio. Madefio. Madidus. Nymbus. Nymbosus Nymbifer Crocynum vnguentum Crocomegma. Sicambri. menapij Tortus Torqueo Torto. Tortor Tormentum: Tortor Tormen Tormina Cholerica Cholera. Tozminosus Grauidinosus. Tozus. Tozuus. Toruitas Torue. Torua Torculag.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA CARDOS.USAL.ES

Torques. Torquis. Torquatus. Mãliana imperia. Torquati Palumbi Torquate Palumbes

viuas: de quo ſupra dixim⁹. & Torques: ſiue Torqs: vtroq; enĩ mõ dicit⁹: ornamẽtũ colli: a quo bulla pẽdebat ĩ pectus. Hic. T. Mãlius ſũmo loco nat⁹ dict⁹ eſt Torq̃tus: qd̃ Gallũ quẽdã ĩmani corpore. q eũ ad ſingulare certamen puocauerat: occidit eiq; caput p̃cedit: torquẽ detraxit: eãq; ſãguinolẽtã ſibi in collũ ipoſuit. Hæ igit⁹ ex auro torqs ĩduuiæ ei: poſteriſq; ei⁹ Torq̃ti cognomẽ ĩdidere. hic eſt Mãlius ille: cui⁹ in iuſſu cũ filij⁹ aduerſus hoſtẽ a quo puocatus fuerat: pugnaſſet: eoq; cæſo eq̃ſtria ſpolia victor ad patrẽ tuliſſet: ſubito eũ: qd̃ aduerſus edictũ ſuũ: et rei militaris diſciplinã feciſſet: uiſſit occidi. A quo Mãliana ĩperia dicta ſũt aſpera: atq; ĩmitia. A torque ẽt Torq̃ti palũbi dicti ſũt: ſiue Torq̃te palũbes. Multa enĩ ſũt huĩ⁹ volucris gn̄a: quor⁹ noĩa lõgiſſimis tẽporib⁹ ignorata ſũt. Sed nos vt plæraq; alia in lucẽ reſtituim⁹. Colũbæ a Palũbis differũt: q̃ppe cũ ſcribat. Ply. Palũbes ad trigeſimũ annũ viuere: aliq̃s ad q̃dragesimũ. Colũbas vo vix octonis annis: ĩ quo Ariſtoteles ſẽtẽtiã eſt ſecut⁹. Sũt igit⁹ Colũbæ q̃ in turrib⁹ aut domib⁹ nidificãt. Earũ duo gn̄a. Vnũ Agreſte dictũ ab agris: in quib⁹: paſcunt⁹: ſiue Saxatile: q̃ in turrib⁹ habitãt: ſiue culminibus villæ A quo Varro Colũbas appellatas eẽ affirmat: ſiquidẽ ꝓpter naturalẽ timorẽ ſũma loca in tectis captãt: quo fit vt agreſtes maxie ſequãtur turres: ĩ q̃s ex agro euolant ſuapte ſpõte: ac remeant. Hoc gen⁹ græci πτελεϊδιάσ σ noiant. a Liuore: cũ πελεϊδνὸν eorũ ligua ſignificet liuidũ Varii enĩ ſũt coloris: ac liuidi ꝓpter qd̃ e nr̃is quoq; nonnulli eas Liuias appellauere Paucæ ĩter eas albæ ſũt: iſq; color ĩprobat⁹: q̃ cũ facillime ſpeculant⁹ Accipitres: pedes hãt plumis nudos: eoſq; rubidos: ſcabroſoſq;. Alter⁹ gen⁹ illud Colũbarũ eſt clemẽti⁹: qd̃ cibo domeſtico cõtentũ ĩtra limia ianuæ ſolet depaſci. Ideo domeſticæ: ſiue Cellares colũbæ vocãtur. A græcis ꝓprie πτερὶ. θρέφειν quo in gn̄e color albus nõ ĩprobat⁹. Superãt magnitudine Liuias pedibuſq; ſũt ita plumat⁹: vt vix aliq̃n ĩgredi poſſint. In vtroq; gn̄e mares: Colũbi dicunt⁹. Ex colũbo agreſti: et colũba domeſtica: ſiue ex domeſtico maſculo: & Liua fœmina: dũ ſimul coeũt: naſcit⁹ gen⁹ tertiũ colũbar⁹: q̃ magnitudine ĩter vtrãq; colũbã ſũt: natura ad blãdiendũ natæ: pnæq; ad laſciuiã. Corrũpũt q̃ppe alias: furtoq; comitatores domũ reuertũtur. Vñ publico edicto vetant⁹ Ali. Miſcelle a nr̃is ob duarũ generũ cõmixtionẽ appellãtur: Magnitudo colũbis p locor⁹ diuerſitate varia eſt. In cãpania grãdiſſime naſcũtur: et ĩteramne: cũ alioqn Spoleti ſint pexiguæ. Mirũ ĩter duodecim milia paſſuũ tantã eſſe drñam. Viuũt omĩs hmõi Colũbæ octonis annis: quẽadmodũ turtures. A colũbis Colũbaria dicta: in q̃ bus Colũbæ agreſtes tenẽtur. Domeſticarũ vo. q̃ græce Peristeræ dicunt⁹ ſtationes Peristerões appellam⁹. Ab eodẽ Colũbin⁹ deducit⁹. Plyn. Et colũbin⁹ fim⁹ in aq̃ decoct⁹. Itẽ Colũbatim aduerbiũ l̃ eſt ad ſilitudinẽ Colũbæ. Cn. Martius in mimiãibus. Sinuq; amicã recipe frigidã caldo Colũbatũ labra cõſerẽs labris. Palũbes autẽ ſũt: q̃ in arborib⁹: ſepibuſue nidificãt. Palũbi etiã maſculino gn̄e dicti: et fœminino Palũbæ. Duo hor⁹ ſil̃iter genera ſũt. Alter⁹ oĩum huĩ⁹ gn̄is maximũ: qd̃ Ariſtoteles φαττάν vocãt: a nr̃is detorque: quo inſignit⁹ Torq̃ta appellat⁹: ſiue Torq̃tus Palũbus. Martial⁹. Inguina torq̃ti tardãt: hebetãtq; palũbi. Nõ edat hãc volucrẽ: q cupit eſſe fallax. Propti⁹. Sed cape torq̃te Ven⁹o Regina palũbæ Tradit⁹ caro ei⁹ ob glandiũ eſũ Venerẽ hebetare. cũ Colũbæ poti⁹ ſtimulẽt: alter⁹ gen⁹ eſt: qd̃ græci dicũt ὀινάδας. Latini Vinaginẽ ĩter p̃tati ſũt ab vſu: vt puto Labruſcæ q̃ veſcit⁹. Hæc vtroq; colũbar⁹ gn̄e maior: Torq̃ta minor eſt. Viuũt Palũbes ad vigeſimũ q̃ntũ & trigeſimũ annũ q̃ſdã ẽt ad q̃drageſimũ vixiſſe Ariſto. auctor eſt. Vnguiũ tm̃ ĩcõmodũ patiunt⁹: q̃ argumẽtũ eſt ſenectæ: ſed citra pnciẽ recidi poſſũt. Antiq quoq; has cellares habebãt: q̃s paſcẽdo ſaginabãt. Noſtris tp̃ib⁹ au cupii dũtaxat gn̄a alunt⁹. A palũba Palũbula: & Palũbin⁹ deriuat⁹: ſicut Colũbin⁹ a colũba. Itẽ a Torqueo ꝓpoſita fiũt Intertorq̃o qd̃ eſt in medio torq̃o. Obtorq̃o/Cõtratorq̃o/Abſtorq̃o: torquẽdo aufero. Extorq̃o: tormẽto vitatẽ: aut aliud hmõi elicio. Intorq̃o/Diſtorq̃o/& Cõtorq̃o eiuſdẽ fere cũ ſuo ſimplici ſignificatõis. CRINIBVS. Capillis. Crines a diſcretiõe: l̃ eſt ἀπὸ τοῦ κρίνειν appellatos eſſe Põpeius teſtat⁹. A crine fit Crinitus Virg. Cythara crinit⁹ Iopas. INMODVM. Ad modũ nodi. Nodus ꝓprie eſt ligatura: q̃ nõ facile ſoluit⁹ A quo Nodare: ligare eſt. Et ecõtrario Enodare ſoluere: & Innodare: & Cõnodare: idẽ qd̃ nodare: ad huĩ⁹ ſilitudinẽ Nodus in arbore dr̃: groſſior ille q̃ſi call⁹: vbi veluti calligati ſimul rami eſſe apparebãt. Hic eſt vet⁹ illud ꝓuerbiũ. Nodũ in ſcirpo q̃ris: de quo ſuperĩ⁹ dixim⁹. & Nodoſa res dr̃: q̃ nodos habet frequẽtes. ecõtrario vo Enodis: q̃ nodos nõ habẽt. Virgi. Enodes trũci. Nodus ẽt aliq̃n ꝓ metaphorã ꝓ ænigmate: ſeu q̃ſtione aliq̃ difficili ponit⁹. vñ Enodare: explanare: ac declarare eſt. Cice. Hæc igit⁹ nobis explanãda ſũt: ſed ſi enodatis vos ignoſcetis. Nodus etiã in exercitu dr̃ denſa peditũ multitudo: ſicut Turma eqtũ: qd̃ nõ facile poſſit reſolui. Turmã vo dictã exiſtimãt: q̃ſi Termã: q̃ ter deni eqtes ex trib⁹ tribub⁹ Tatiẽtiũ Raminũ: et Lucer⁹ eligebant⁹. Itaq; ꝑmi ſingular⁹ decuriar⁹. Decuriões dicti ex eo q̃ ſingulis turmis p̃erãt trini. A turma fit Turmatim: de quo ſupra dixim⁹. Nodus Herculis dr̃: in quo neq; ꝑncipiũ: neq; finis cõſpicit⁹ q̃ſi indiſſolubilis ſit: q̃lis erat in Caducco: de quo ſupra dixim⁹. ATQVE. & Atq; enĩ iterdũ ꝑiũctio copulatiua eſt: vt l̃ loco. Interdũ ponit⁹ ꝑ aduerbio q̃: vt nõ aliter ego feci: atq; tu: l̃ eſt q̃ tu: et ſi geminet⁹: auget: itẽditq; rẽ: de q̃ agit⁹. Ennĩ⁹ Atq; atq; aſcẽdit muros Romana iuuẽt⁹: q̃ſi dicat ſedulo/diligẽter/ĩtrepide. Nõnunq̃ ẽt ſignificat ſtatĩ. Virg. Nõ aliter q̃ q aduerſo vix flumĩe Lembũ. Remigiis ſubigit: ſi brachia forte remiſit. Atq; illũ ĩpreceps ꝑno rapit alue⁹ amni Fit autẽ atq; ex at. & q̃ ꝑiũctionib⁹. At iterdũ copulatiua cõiũctio eſt: vt in atq;. Interdũ aduerſatiua. Virgi. At regina grauiã dudũ ſaucia cura. drñam enĩ rer⁹ ſignificat: ſicut cũ dicim⁹. Scipio bellator eſt. At. M. Cato orator: q̃ſq; ꝑ ſalẽ accipit⁹. vt ſupra oſtẽdim⁹. Interdũ ꝑ ver⁹: ſicut Aſt. Sed Autẽ. Q d̃ ſi ita duplicit⁹ At at: fit iteriectio expauescẽtis. AETHYOPES. Aethyopia duplex eſt Aſyæ/& Africæ. Altera ad orientẽ vergit. Alt̃a eſt ſub ipo meridie. Aethyopes cura Petronii: q̃ Aegypti p̃fect⁹ erat ſub Auguſto ꝑncipe in ptãtẽ Romanor⁹ venere. Plyni⁹ ſcribit. Aethyopas ab æthyope Vulcãi filio ita vocitatos. Nos vtroq; poti⁹ ἀπὸ τοῦ αἴθειν cõcremo: καὶ ὤψ facies appellatos exiſtimam⁹. q̃ facie atq; aſpectu exuſti ſint. Ab æthyopia fit Aethyopic⁹ adiectiuũ: vt æthyopica lingua: æthyopici mores. ALITER. Alio mõ natura. ſ. nõ artificio: vt erãt Sicãbror⁹ crines. Quippe Magnitudo æſt⁹ q̃ſi cãdens. ferrũ: æthyopũ crines ĩtorquet: redditq; nigerrimos. quẽadmodũ ecõtrario cãdiſcat dẽtes. Nigredo criniũ ex cute q̃ nigra eſt: puenit. Dẽtiũ: autẽ cãdorẽ facit: detractio humoris a ſole nhil ſu

Torquatus. Mãliana imperia. Palumbes. Colũbæ. Agreſtes colũbæ. Saxatiles colũbæ. Liuie. Domeſtica. Cellaris. Colũbus. Miſcelle. Colũbaria. Periſtere. Periſteriones. Colũbin⁹ fimus. Colũbatim. Palumbes. Torquatus. Torquatus. Genas. Vinago. Palũbula. Palũbinus. Intorqueo. Obtorqueo. Cõtratorqueo. Abſtorqueo. Extorqõ. Intorqueo. Diſtorqueo. Contorqueo. Crinis. Crinitus. Modus. Modo. Enodo. Innodo. Connodo. Modoſus. Enodis. Modus in exercitu. Turma. Decuriones. Turmatim. Modus. Herculis. Atq;. At. Aſt. Sed. Autem. Atat. Aethyopia. Aethyopes. Aethyopicus. Aliter.

T. Man. Plynius. Varro. Plynius. C. Marti⁹ Aristote. Marria. Proper. Aristote. Pompe. Virgilius Idem Cicero. Ennius. Virgilius Idem

Doml. Virgilius Martial. Terenti⁹. Virgilius Afra. Cicero. Terenti⁹ Liuius Quintil. Macro. Varro. Liuius. T. Larg. T. Liui⁹ Cassius: C. Ma. Rutil. Virgilius Cicero. Idem Idem Idem Iurisc̃ſu. Plynius Vlpia. Paulus. Quintil. Festus. Cicero

perinficiẽte: quomodo etiã cærã cãdificari videm⁹: q̃ cũ vita careat: ſupinfici nõ põt. Cutẽ certe ſupinficit calor dẽtes vo mime: ſed tot⁹ eor⁹ humor in vaporẽ a calore cõuertitur: atq; exhalat. VOX DIVERSA SONAT POPVLORVM VRBS EST TAMEN VNA. CVM VERVS PATRIAE DICERIS ESSE PATER. Sẽſus et ordo eſt: q̃n oẽs te vocãt patrẽ patriæ: qd̃ facere in ſpectaculis mos erat: liguæ qdẽ diuerſæ ſẽtiunt⁹: & tm̃ vna vrbs eſt. Tãgit autẽ poeta hiſtoriã: nã Domitian⁹: vt Sueto. refert inanivocẽ delectabat⁹ popli clamãtis in theatris: dñõ fœliciter: et nõ ſolũ pr̃ patriæ: ſed dñs et deus nr̃ dici volebat. DICERIS. Pronũciaris affirmaris. Dicere ꝓprie loq eſt: vt ſiqs me ita roget: qd̃ dicis: ego ita reſpõdeã: nhil dico. Oratores tm̃ ita Dico a Loquor diſtiguũt: vt loq ſit: q̃liacũq; vba ꝓfũdere. Dicere vo ſit elegãter: & facũde loqui: quẽadmodũ ſupi⁹ latĩ⁹ oſtẽdim⁹. Hinc dictio vocitata oratoria/& facũda oro. Nã ab illo generali huĩ⁹ vbi ſignificato fit dictio: q̃ eſt vocabulũ/ſiue vbũ. Aliq̃n tm̃ p trãſlationẽ dicere ponit⁹ ꝑ vocare noiare. Virg. Eſt locus heſperiã graii cognomĩe dicũt. Martial⁹. Dicor ab indoctis lingula grãmaticis. Aliq̃n ꝑ cõſtituere. Terẽt. Hic nuptiis dict⁹ eſt dies. Interdũ ꝑ denũciare. Idẽ. Dico ne temere facias. Nõnunq̃ ꝑ indicare. Virgi. Dic mihi Damœta: cuiũ pecus: an Mœlibæi ꝑlæriq; ꝑ dicare. Idẽ. Iunoni ſiernæ dict⁹ facer. Itẽ ꝑ pmittere. Afranĩ⁹ Igit⁹ qeſcæ qm̃ iter nos nuptiæ ſũt dictæ. Et ꝑ dare. Cic. Cõmode autẽ quicũq; dixit pecuniã: & ꝑ itelligere ſcire ab eo qd̃ p̃cedit: id qd̃ ſequt⁹: vt memorẽ me dices. Terẽt. Dũ cũ idẽ faciũt ſæpe vt poſſis dicere l̃ licet ipune facere huic: illi nõ licet: & ꝑ affirmare/pnũciare: vt l̃ loco. Hinc licet ꝓprie Dicere ſẽtẽtiã dicamur: cũ tanq̃ cõſilia rii: qd nobis videat⁹: pnũciam⁹. Ferre vo ſentẽtiã iudicũ ſit: qd̃ eſt lite ꝑ ſentẽtiã diffinire. Reperit⁹ tm̃ aliq̃n dice reſentẽtiã: ꝑ Ferre ſniam: l̃ eſt pnũciare/determiare. Quũtili. Apud iudices quidẽ ſcdm legẽ dicturos ſentẽtiã de cõfeſſis: p̃cipue ridiculũ eſt Dicere leges aliud eſt q̃ Ferre leges: eteni ferunt⁹ leges ad ſuos: dicũtur ferre ad victos: vt dicere leges ſit: ĩperare. Liui⁹. Q ñ pinde ac victo iã ſibi leges dicerẽtur. Dicaxit vetẽs ꝑ dixerit vſurpabãt. A dico duo frequẽtatiua oriunt⁹: Dicto/& Dictito: ſed poſteri⁹ poti⁹ frequẽtatiuũ eſt: ſiqdẽ Dictitare eſt frequẽtib⁹ tẽporib⁹/ac frequẽtib⁹ locis dicere. Dictare autẽ eſt dicere: qd̃ alter ſcribẽdo excipiat. vt Cice. ad Attũ q̃dã epiſtola teſtat⁹: ſe illã nõ ſcripſiſſe ſed reparãdi lateris gr̃a deambulãtẽ dictaſſe. a quo Dictamẽ qd̃ dictat⁹ Itẽ Dicturio: qd̃ eſt iã dicere ĩcipio. ſiue dicere molior. Macrob. Sed ꝓge Auiene ne vltra te dicturiẽtẽ retardẽ. Itẽ a dico Dictũ: qd̃ licet de omĩ ſmone ĩtelligat⁹: ſpecialit̃ tm̃ facetias ſignificat. Itẽ Dicax/Dicacul⁹/Dicacitas: de qb⁹ ſupra dixim⁹. Et aduerbia Dicaciter/ac Dicacule. Itẽ Dicteria: q̃ ꝓprie ſignificãt breuiter/& acute dicta. Præterea Dictator: qd̃ a cõſule dicebat⁹: cui⁹ dicto audiẽtes oẽs eẽnt: vt. M. Varro teſtat⁹. Erat autẽ Dictator ex traordinari⁹ magiſtrat⁹: quẽ habuiſſe Albanos pus q̃ Romanos cõpertum eſt: vt de Metio ſuffetio. T. Liui. teſtat⁹. Prim⁹ Romæ dictator fact⁹ eſt. T. Largi⁹ latino bello. Sũma hæc ptãs erat: hñs ius aĩaduertẽdi in cuiuſq; ciuis Romani caput: nec ab ea ꝑuocãdi ius erat. Lictores: & vniuerſa regũ inſignia habebat. Nec alio pacto creari ſolebat: q̃ cũ vis aliq̃ maior: repẽte oborta ingentẽ vrbi cladẽ minitari videret⁹. Dictatori cæſos magiſtratus eligere licebat a qbus dictãdis qd̃ volũt Dictatorẽ appellatũ: magiſtrat⁹ eĩ⁹ ex tm̃ mẽſib⁹ durabat. Dicebat ſibi Magiſtrũ eqtũ: q̃ talis apud dictatorẽ erat: q̃les apud reges Tribuni eqtũ cẽlerũq;: & vt dictatori ius ſũmũ i populũ erat: ĩta mgr̃o equitũ in oẽs milites atq; accẽſos. Prim⁹ magiſter equitũ Caſſi⁹ fuit. A. T. Largio ꝑmo Dictatore creat⁹. Principio nõ niſi ex patrib⁹ legi Dictatorẽ fas fuit: poſtea bello Romanor⁹ cũ phaliſcis. Primus de plebe dictator creat⁹ eſt. C. Marius Rutilũ⁹: q̃ et ipſe mgr̃m equitũ etiã de plebe hoiem. L. Plautũ dixit Magiſtrat⁹ eĩ⁹ Dictatura appellat⁹. Itẽ ab l̃ Dico fit aliud vbũ Dico dicas: qd̃ ꝑmã ſyllabã correptã habet. Eſt autẽ Dicare offerre/cõſecrare. Virg. Atq; hic mea ſacra quotãnis. Vrbe velit poſita tẽplis ſibi ferre dicatis. Aliq̃n tradere. Cice. Balbũ quãtifaciã: q̃q; me totũ dicauerim ex ipſo ſcies. Hic Dicat⁹ dr̃: in alicuĩ⁹ obſequiũ dat⁹. a Dico dicis cõpoſita fiũt Addico: qd̃ eſt deſtino: deuoueo. Cice. Et is q̃ morti addict⁹ eſſet: paucos ſibi dies cõmẽdãdor⁹ ſuor⁹ cauſa poſtulaſſet. Idẽ. Q ui certis qbuſdã deſtinatiſq; q̃ſi addicti/& cõſecrati ſũt. Iuriſcõſulti tamẽ Addicere capiũt ꝑ eo: qd̃ eſt ꝑ licitationẽ vẽdere: & qd̃ in vẽditiõe hmõi dr̃ Liberare. Nã Liberatiõis vocabulũ paulo placet eãdẽ vim hr̃e: q̃ ſolutiõis: l̃ autẽ fit cũ multi ſũt emere volẽtes: & ali⁹ alio mai⁹ p̃ciũ offert. Ply. Tabulas inde oẽs ex publico ꝓpter æs alienũ ciuitatis addictas. Scauri ædilitas Romã trãſtulit. Addictas l̃ eſt publice vẽditas. Hinc Titul⁹ eſt de In diẽ addictione. Vlpian⁹. Si res ei⁹ venerit: & exiſtat q plus liceat⁹: an in integrũ ꝓpter lucrũ reſtituẽdus ſit. Et quotidie p̃tores reſtituũt: vt rurſus admittat⁹ licitatio. Paul⁹. Si vẽditor ſimu lauerit meliorẽ allatã ꝑditionẽ: cũ minoris: aut etiã tãtidẽ aliĩ vẽderet: vterq; emptori iſ ſolidũ erit obligat⁹. Sed ſi emptor aliũ nõ idoneũ ſubiecit: eiq; fũdus addict⁹ eſt. nõ video quẽadmodũ pori ſit empt⁹: cũ alia ꝑditio: & vã ſubſecuta eſt. Sed ſi neuter ſubiecit emptorẽ. maiore autẽ p̃cio addictũ eſt p̃diũ ei q ſoluẽdo nõ eſt: abitũ eſt a pore emptore: qa ea melior cõditio dr̃: quã vẽditor approbauit: cui licuit nõ addicere. Quũtil. Oẽs facultates in p̃cia collegi Rus: ſuulos: et oĩa vtiliora ꝑperãti feſtinatione parẽtis addixi. Addicti ẽt dicti ſũt a vetib⁹: q p̃toris pnũciatiõe: cũ ſoluẽdo nõ eſſẽt. creditorib⁹ vẽdebant⁹. Intẽdico, ꝓhibeo. In quo notãdũ q̃ dicim⁹ Intẽdico tibi aq̃ et igni: nõ autẽ iterdico tibi aquã et ignẽ: neq; Intẽdico te aq̃ et igni. Et in paſſiuo Tibi iterdictũ eſt aq̃ et igni: vel Aqua et ignis tibi iterdict⁹ eſt: vel Tu iterdict⁹ es aq̃ et igni. Ab l̃ fit Intẽdictũ: qd̃ a iudice nõ ĩperpetuũ: ſed ad tp̃s dr̃: ſaluo iure partiũ. Abdico qd̃ ꝓprie eſt: ex familia abiicio. & ab Exhæredo ita ſeparat⁹: q̃ abdicare ẽ expellere a bonis filiũ dũ viuit pr̃. Exhæredare vo poſt mortẽ. Sed abdicare graui⁹ eſt: cũ exhæredationẽ quoq; in ſe cõtineat. At Præterire teſtatores dicunt⁹: cũ teſtamẽto nõ noiant eos q̃ viderent⁹ ĩter hæredes cõnumerandi: cũ Exhæredare ſit noiare qdẽ: ſed ꝑuare hæreditate. Abdicare etiã gn̄aliter ꝑ ãmouere: & ꝑuare ponit⁹. vt Abdicauit ſe cõſulatu. Abdicauit ſe gr̃a ꝑncipis. ab l̃ fit abdicatio ꝑ ꝑuationẽ. Dedico/dico/cõſecro/offero: & vt Festus ſtatuit: q̃ſi dicẽdo deſero. Edico/Iubeo/pnũcio/decerno aliq̃d l̃ris. vñ Edicta Cõſulũ ſũt l̃ræ qbus Cõſules aliqd ĩperãt. & Ædilitia edicta: iuſſu ædiliũ: de qb⁹ ſupra dixim⁹. Itẽ Aedititii iudices dicunt⁹: quos vna ꝑs elegit Cice. neq; enĩ qd̃ eſt aliud ĩ hac lege nõ ædititios iudices ſeruãs. Prædico ẽtiæ cõiugatiõis: l̃ eſt futur⁹ aliqd̃ añ denũcio. Prædico vo ꝑmæ cõiugatiõis: dico/celebro/diuulgo. a quo Prædicatio: dictio/celebritas/laus. & apd

Dico. Loquor. Dictio. Varro. Dicere ſniam. Ferre ſniam. Dicere leges. Ferre leges. Dicaxit pro dixerit. Dicto. Dictito. Dictamen. Dicturio. Dictum. Dicax. Dicaculus. Dicacitas. Dicaciter. Dicacule. Dicterium. Dictator. Magiſter equitum. Tribun⁹ equitum. Dictatura. Dico. Dicas. Dicatus. Addico. Abdico. Libero. Liberatio. In diẽ addictõne. Addictus. Interdico. Interdictum. Abdico. Exheredo. Præterire teſtatores. Abdicatio. Dedico. Edico. Edicta cõſulũ. Edictum. Aedilicium edictum. Aedititij iudices. Prædico. Prædico. Predicatio.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Predicamentū. Predicarum. Predicator. Indico. Indictū bellū. Indictiuum fu nus. Indictio. Index Indicium Indicasse reuz Confiteor. Indicatiuus Indigito. Redico. Condico Condictum. Condictio. Benedico. Benedicus. Benedicentia. Maledico Maledicentia. Benedice. Maledice. Vindico Vindex. Vindicta. Vendico Vendicatio. Iudico. Iudex Iudicium. Iudicialis. Adiudico Diiudico. Iuridicus Iuridicꝰ dies. Iuridica actio Iudicata res. Iurídico. Preiudico Preiudicium. Iudicatim. Qar Abiudico Iurisdictio. Facultas iurisdicendi. Prās iurisdicendi. Caustdicus. Veridicus. Falsidicus Verum Falsū Ve Verax Vero. Verifico Verificꝰ Vere. Veridicus Veriloquus Veriloquētia. Veriloquax. Meqzvero Meqzautem Ronautem. Agevero. Sane vero Iam vero Enim vero Atvero. Verum. Verumtamen. Verū enī vero. Pater patrie.

Logicos decē p̄dicamēta: q̄ de oibus p̄dicant. & Predicatū: qd Grāmatici appositū vocāt: qd p̄dicat: lī est dē de subiecto: & p̄dicator: nō cōcionator: vtvulgꝰ accipit: sed laudator: & Diuulgator cuiuscuiq; rei. Indico ētiāe cōuocatiōis: nūcio: vt Indictū est bellū. Liuꝰ. Indici deide finitimis spectaculū iubet. Virg. Tēplis indicit honore. Abl̄ Indictiuū funꝰ dicebat: ad qd p p̄conē aduocabant. & Indictio: spatiū qndecim annorꝝ: qd indicebat: vt trib̄ lustris: tributa toto orbe Romanæ reipu. soluta esset. & Indico pmæ cōiugatiōis: qd ꝓprie est oñdo: a quo Index dr: q cōspiratiōē criminē: aut aliā re secretā detegit. & Indiciū ipsa detectio. Index ēt scdus in manu digitꝰ: qa p eū res indicamꝰ. Indicasse reū scribit. Vlpianꝰ. est detulisse/arguisse/accusasse/puicisse. Donatꝰ. Indicat iquit is: q de se aliqd volēs/atq; ēt aliis pdit: cōtiteꝰ q de se trū: & ob lī iuitꝰ aliqd pmulgat. Vñ et Index pacusatore accipit. Martial. Indice nō opus est nris: nec indice libris. & Indicatiuꝰ modus a grāmaticis dr: qa eo indicamꝰ: lī est oñdimꝰ qd agat. Indigito quoq; ab indico deriuatū qdā existimāt: q̄si Indicito. Est aūt Indigitare vocare/noiare: et q̄si p nomē oñdere. Macrob. Nāq; v̄gines vestales ita Apollinē Indigitāt. Apollo medice Apollopæan. Nā ita ab incolis idigitātur. Indicare ēt aliq̄n p̄ addicere: hoc est liberare rē emptā vsurpat. Cice. Scæuola publii filij cū postulasset: vt sibi fūdus: cuiꝰ emptor esset: semel indicaret. Redico rursus dico. Cōdico simul dico/simul det̄mino: a quo Cōdictū dicimꝰ: qd in cōi dictū est. & Cōdictio: de q̄ supra disserunꝰ. Bnēdico/laudo/bnēloquor. a q̄ Bnēdicus/& Bnēdicētia. Maledico/male loquor. a quo Maledicꝰ/& Maledicētia. & aduerbia: Benedice/& Maledice. Plau. Cū illiciebas me ad te blāde ac bnēdice. Vindico/Vindex/Vindicta. Vēdico/Vēdicatio: de qbꝰ supra diximꝰ: Iudico q̄si ius dico. A quo Iudex/Iudiciū/Iudicialis. I. ē Adiudico: lī est p sentēt ā/& iudiciū tribuo. Diiudico idē qd iudico. et Iuridicꝰ: qd scdm ius est. vñ Iuridicꝰ dies: quo rite ius dici pōt & Iuridica actio: q̄ scdm ius est. & Res iudicata: q̄ finē cōtrouersiarꝝ pnūciatiōē iudicis accepit: qd vel absolutione/vel cōdēnatiōē cōtingit. & Præiudico: qd est ante iudico & Præiudiciū: qd in eadē causa vel sili pus est latū: et alibi dr iudicatū: alibi Par appellat. Quintil. Præiudicia aūt sūt a rebꝰ iudicatis: q̄ pares fuerūt: aut ex iudicis ad ipsam cām ptinētibꝰ: aut ab eiusdē causæ pnūciatiōe. Cōfirmant p̄cipue duobꝰ. Auctoritate eorꝝ: q pnūciauerūt: & similitudine rerꝝ de quibꝰ q̄rit. Refellitur aūt raro p cōtumeliā iudicū. Vlpianꝰ. Indēdū euenit: vt p iudiciū iudicio publico fiat: sicut in actiōe legis aquiliæ: & furti: et in bonorꝝ raptorꝝ iterdicto. & Abiudico qd ēt p sētentiā aliqd ab aliquo aufero. Aliq̄n tū Iudicare p existiare accipit. Itē a dico Iurisdictio: facultas atq; ptās iurisdicēdi. Nā ius dicere est p̄esse iurisdicūdo: & legibꝰ gubernare. ac iustitiā ministrare. Quidā tū volūt Iurisdictionē diffiniri: iudicis dādi licētiā. Itē Causidicus: q causas agit. Veridicꝰ q vā. Falsidicus qui falsa cōsueuit. VERVS. Nō fictꝰ: nō simulatꝰ. Verū eni et falsū cōtraria sūt. AVE particula q̄ vehemētiā significat: & res deducit. Verus: q̄si nōvborū sonit? inanis sed solida res. A verꝰ Verax deducit: qd mēdacis cōtrariū ē. & Veritas. & Vero vbū: ac Verifico eiusdē significatiōis. & Verificus. & Vere aduerbiū. i. certe. & Veridicꝰ q verꝝ dicit. & Veriloquus: q verꝝ loquit. A quo Veriloquētia. & Veriloq̄x: q licet multa loquat: tū nō mētit. & Vero cōiūctio: qd ꝓprie significat vere. Ponitq; fere in p̄ncipio orōis. Virgil. Egregiā vō laudē: et spolia ampla refertis. Tuq; puerq; tuꝰ. Cice. Ego vō serui vellē: vt scribis in meo grauissimo casu affuisses. Ponit tū sæpissime p cōiūctione aduersatiua: et idē significat qd Autē: et in eodē loco vtraq; hæc cōiūctio poni pōt: antecedēte sēp aliq̄ dictiōe: nunq̄ eni ab iis sentētia icipit. Seneca. Honestā tibi, puinciā delegauerā: tu vō tanq̄ turpē recusasti. Est qñ nusq̄ referātur. sed tū a sentētia sentētiā distinguāt. vt Ego scribo tu vō legis. Interdū nescio qd differentiæ hnt in vtēdo/et aurib̄ dūtaxat seruiūt. Eteni. Neq; vō elegāter dicimꝰ. Quint. Neq; vō Lacedæmonii atq; Athenienses magis me mouēt q̄ populꝰ Romanꝰ: apud quē sūma semp oratoribꝰ dignitas fuit. Itē Cū, ppter hoc tū vō, ppter illud: latine dicimꝰ. Sed cū, ppter lī: tū aūt, ppter illud nō dicimꝰ. Ecōtrario Nō vero non dicimꝰ. At Nō aūt: recte dicimꝰ. vt Amicꝰ Cæsaris sū: nō aūt assletator. Qd si illud aduerbiū mutes habebit locū vero hoc mō amicꝰ cæsaris sū assletator vō nō. Præterea nō dicimꝰ/Age autē/Sane autē/Iā autē/Eni autē/At autē. Sicut Age vō/Sane vō/Eniuero/At vō. Ad hæc quēadmodū in qbusdā locis hæc duo: et cætera si lia grām hnt si ponātur: ita in qbusdā nō habēt. Qd accidit: cū idē vbū repetit: hoc mō. Quintil. Pro patre mori possū: corā patre nō possū. Cice. Tu cū p̄ncipē Senatorē auunculi domi habeas: ad eū nō refers. A deos refers: q suā domū nō habēt: tuā exhauriūt. Hoc poetæ nō seruāt. Virgi. Nō erit auxilio nobis Etholus: & Arpi/At Messapus erit. Ouidꝰ. Nō formosus erat: sed erat facidus Vlyxes. Verꝝ autē semp in p̄ncipio orōnis ponit: et aliq̄n cū tam: aliq̄n cū eniuero. vt Verꝝ tū/Verꝝ eniuero. PATER PATRIAE. Magna laus est p̄ncipis. vt Pater patriæ vocet: q̄si populos suos nō trore: nō armis/nō p̄sidiis militarib̄ tāq̄ subditos: sed humanitate/beniuolētia pietate: tanq̄ filios regat: et moderet. Primꝰ oīum hoc cognomē. M. Tullꝰ Cice. meruit. Catilinæ cōiuratione detecta: & vrbe incēdio liberata. Tūc enī ciuitas oīs: & vniuersa turba Ciceroni q̄cunq; iter faceret gratulātes: illū seruatorē patriæ/illū Cōditorē vrbis: illū optimū cōsulē vocitabāt: q̄ viuerēt/q̄ filios/q̄ vxores/q̄ libertatē q̄ ciuitatē haberēt: vt uti eiꝰ acceptū ferētes pviā ignes/faceſq; lucebāt. Matresfamilias nuper pauidæ p depulsis piculis: gaudio exultātes ad tā egregiū Cōsulis spectaculū e fenestris tectisq; cateruatī pdebāt. Denique. M. Cato vir seuerꝰ et sūmæ grauitatis Ciceronē ob eas res gestas Patrē patriæ ppetuo vocādū censuit: qd ei pmū cōtigit: et qd gloriosiꝰ existimādū est: in libera ciuitate. Iuuenal. Primū Roma patrē patriæ Ciceronē libera dixit. Post hūc idē cognomē Diuo Augusto vniuersa ciuitas repētino maximoq; cōsensu detulit. Primo plæbis legatiōe Antiū missa. Sed cū id præ modestia nō recepisset: ineūti paulo post Romæ spectacula: nō decreto Senatꝰ: neq; acclamatiōe populari: sed p Valeriū Messallā: id mandātibꝰ cūctis rursus delatū est. Qd bonū inquit faustūq; sit tibi: domuiq; tuæ Cæsar Auguste. Sic eni nos ppetuā fœlicitatē Reip. & læta huic p̄cari existimamus. Senatꝰ te cōsentiēs cū populo Romano cōsalutat Patriæ patrē. Cui lachrymās Augustꝰ his vbis rndit. Cōpos factꝰ votorꝝ meorꝝ Patres cōscripti: qd habeo aliud deos imortales p̄cari: q̄ vt hūc cōsensū vestrū ad vltimū finē vitæ mihi pferre liceat? Multis p̄terea Imperatoribꝰ hoc cognomē: sed adulatiōe potius blāditiisq; q̄ meritis et vera gloria inditū est. Tandēq; eo deuentū fuit: vt semp in theatris iperatorē populus. & dūm: et pa-

Liuius. Virgilius. Vlpianus. Dona. Marti a. Macro. Idem. Cicero. Plautus. Quintil. Vlpia: Cicero. Seneca. Quintil. Virgilius. Cicero. Idem. Cicero. Virgilius. Ouidius. Cicero. Cato. Iuuena. A. Mes.

trē patriæ appellaret. Sed tu oīm maxime dignꝰ hoc cognomēto haberis FEDERICE princeps: q semp oēm tuū laborē: studiū vigilātiā in id vnū cōtulisti: vt a ciuitatib̄ tuis oēm calamitatē ppulsares: eorꝝ fœlicitatē seruares: & ex puis demū amplissimas faceres: ornasti eas mœnib̄/palatiis/tēplis/cultu/moribus/armis/litteris/vtute: vt nihil iā iis ad pfectā fœlicitatē deesse videat: hoc veri patr̄ officiū ē: et q talia pstat verꝰ patriæ pater & haberi/& dici pōt. Patris nomē a græcis est sūptū: apud quos dr πατὰ τὴν φωνὴν τὰ τὴρεῖ: hoc est oīa fuat. Atq; hoc noīe qdā Iurisconsulti putāt: nō mō genitores cōtineri: sed Auos/Proauos/Abauos/Atauos/Tritauos. Hinc patrū nostrorꝝ mēoria dicimꝰ: lī est maiorꝝ nostrorꝝ: quātq̄ Maiores itelligi possūt: qcūq; etiā ante Tritauos nostros fuerūt: sicut Minores: q etiā post Trinepotes nostros futuri sūt. Patres itaq; vsq; ad Tritauos ex tēdunt. Maiores in ifinitū. Cice. Ego meis maiorib̄ virtute p̄luxi: vt si pus noti nō fuerūt: a me incipiāt habere initiū mēoriæ suæ. Tu tuis vita: q̄ turpiter egisti: magnas effudisti tenebras vt etiā si fuerunt egregii ciues: certe venerint in obliuionē. Virg. Hūc lætū tyrisq; diē: troiaq; pfectis. Esse velis: nostrosq; huiꝰ meminisse minores. Nō solū Minores hi dicunt: sed etiā posteriores/& posteri/& Nepotes. Sicut hi q ante nos fuerūt Maiores/et supiores/et patres/et aui appellant. Patris etiā nomē aliq̄n religiōis est. Vñ deos oēs patres vocamꝰ. Itē Reuerētiæ: ppter qd Romulus centū senatores: quos ad reip. curā elegit: siue qa is nūerus satis erat siue qa soli cētū erāt: q ad id idonei esset patres ab honore appellauit. Siue vt qdā volūt ab ætatis vl curæ similitudie seu qd tenuiorib̄ agrorꝝ ptes attribuerūt: peride ac liberi, ppriis: ab iis eorꝝ pgenies patricii appellati: & patriciꝰ Vicus Romæ dictꝰ: q ibi patricii habitauerūt: iubēte Seruio Tullio: vt fīqd aduersus ipm molirētur: ex locis superiorib̄ oppmi posset. His centū patribꝰ: alii postea ex equestri gne additi: ac simul scripti fuere vsq; ad trecētos quos Brutus: quo plus viriū in senatu freqntia ordinis cedib̄ regis demuniti faceret elegit. a quo patres Cōscripti vocitati sūt. A patre Patrimꝰ dr: q patrē adhuc viuentē habet: & pater patrimꝰ: q cū ipse pater sit: adhuc viuēte habet patrē. & Opiter: cuiꝰ pater auo viuo mortuꝰ est: aut q obitu patris genitꝰ sit: aut q auū post patrē habeat. i. p patre. Itē Patritꝰ, p eo q patris est: sicut Auitus, p eo q est aui. Cic. Patritā illā et auitā. vt ait Theophrastus: philosophiā: et patria q̄, ppriē vrbs est: siue oppidū vnde orti: siue oriūdi sumꝰ: q patria cōmunis oīm parēs sit. Aliq̄n et, puincia ipsa: ex q̄ orti sumꝰ: patria vocat: sed iproprie. vñ Salustius. Hispaniā sibi antiquā patriā dixit. Hinc patriū dicimꝰ: qd patriæ est: vt Mos patrius. Cōsuetudo patria. Itē a patre Paternꝰ: vt paternꝰ amor: patna pietas/paternū officiū. et patruus frater patris: q̄ q̄si patris loco sit. Hic patruꝰ magnꝰ frater aui dr: & patruus maximꝰ frater, paui & abaui: q et Propatruꝰ/& Abpatruus dr. et Patruelis a patruo: qppe Patrueles dicunt patruorꝝ filii: lī est duorꝝ/aut pluriū fratrū filii. Nā sororꝝ duarꝝ: aut pluriū iter se sobrini: q̄si Sororini appellātur. et Patriarcha nouū quidē græcū: verūtamē elegās vocabulū: q Princeps est patrū: lī est Pōtificū pmꝰ Hi q̄ttuor p̄ncipio fuere. Romanꝰ/Antiochenus/Alexādrinꝰ/Hierosolymitanꝰ. Postea trāslata Bizantiū iperii sede addit? est: & Cōstātinopolitanꝰ. A patriarcha Patriarchatꝰ appellatꝰ: sicut a pōtifice Pōtificatꝰ. & Patrimoniū bona paterna: lī est hæreditas a patre relicta. & Paterfamilias: q, pmus est: et iperiū habet in familiā: & Patronꝰ. A quo Patrocinor/& Patrociniū: de qbus supra diximꝰ. & Patricida: q patrē iterficit. A quo Patricidiū. Nā patricida is est q vel cognatū: vel ciuē aliquēue aliū iterficit. vel aduersus patriā machinatꝰ est. & Patronimycū apud Grāmaticos: qd sub patris noīe significat filiū. vt Priamides: hoc est hector priami filius. & patrisso: patris filius sū: & Patrofacio: capit q̄ frequētꝰ in malā partē. Plau. Post tā fœdū facinꝰ patratū. Hinc Patrator: q facinꝰ aliqd fecit. & Perpetro/perago/perficio: qd sīl̄iter in malā partē accipit. A quo perpetri dicūtur indocti/stulti/praui/mēdaces. & Perperā aduerbiū, p praue/peruerse. & Impetro obtineo: & q̄si id qd cupio facio. Vñ Impetrasso, p ipetro veteres dixere. Plau. & istuc cōfidō a fratre me impetrasse. & Propetro: qd significat mādo qd perfeci. Actꝰ. Age vō ppetra: qd cœpisti fieri. Ab his etiā Impetracio/& Perpetracio/& ppetracio deducit. Itē a patre patroq; pr patratꝰ appellatꝰ. Erat aūt pater patratꝰ: q Romæ ad Iusiurādū patrādum: hoc est ad fœdus sanciēdū eligebat. Fecialis eū faciebat verbena caput capillosq; tāgens. Primꝰ Romæ Fecialis. M. Valeriꝰ patrē patratū Spuriū fusiū fecit. Itē a pater Iuppiter/& Diespiter appellati: de quibus supra diximus. VOX. Sermo hoc loco, ppriē tū Vox dr quicqd sonat: ἀπὸ τοῦ βοᾶν: qd est voco. Virg. Fractasq; ad litora voces. Ab lī fit Vocula diminutiuū. & Voco vocas: Cuiꝰ frequētatiuū est Vocito. Significat aūt clamo: in uito/appello. A quo vocatores dicunt: quib̄ iuitandi negociū datū est: siue qui p sevocāt ad cœnā. & Vocifero siue Vociferor: qd, ppriē est: cū dolore siue īdignatiōe maiorē vocē emitto. Interdū tū sine affectu vehementer exclamo. Ab lī Vociferator/& Vociferatio deducunt. Itē a voce Vocalis: hoc est sonorꝰ vñ et qnq; vocales litteræ dictæ: qa p se voces faciūt: et sine iis litteralis vox, pferri nō pōt. Itē Semiuocales: q̄ q̄si dimidiatū vocaliū sonū habēt. & Vocatiuꝰ casus: qd p eū vocamꝰ. & Vocabulū: quo res singulæ noiant. & Vniuocū/atq; Aequiuocū: ex suis deriuatiuis: de qbꝰ supra diximꝰ. & Vocalitas: hoc est p sonātia: quā græci Euphoniā vocāt. priscianus inepte sonoritatē iterprætat. & Vocator q alterꝰ noie: iterdū etiā suo cōuiuas iuitat. Plyn. nō fuerat Apelli gratia Ptolemæo: quo regnāte Alexādriā vi tēpestatis expulsus subornato fraudæ æmulorꝝ planoregio: inuitatꝰ ad regis cœnā venit. Indignātiq; Ptolemæo: ac vocatores suos oēstēdēti: vt diceret. A quo eorꝝ inuitatꝰ esset ille arrepto e foculo carbone extincto: imaginē in pariete delineauit. Agnoscēte rege vultū planoregii ex incohato, ptinꝰ. Hic obiter dicēdū ē hūc Ptolemæū a græco nomē traxisse: qppe græci πτολεμεῖν καὶ πολεμεῖν pugnare dicūt. Sic igit a πτολεμῶ Ptolemæus dr sicut a τιμῶ: qd est honoro. Timæus. Hic Lagi Gregarii militis filiꝰ fuit: maxime apud Alexandrū Macedonē auctoritatꝰ et gratiæ. Post cuiꝰ mortē Aegypto. & Africa et magna Arabie parte potitꝰ: regnauit annis q̄draginta: oēsq; deinceps Egyptii reges Ptolemæi appellati sunt. Hic filios duos reliquit. Ptolemæū Philadelphū: et Ptholemæū Ceraunū. Philadelphus illi in regno successit: vir doctissimus. Stratonis discipulus: qui bibliothecā illā celeberrimā fecit: q̄vsq; ad primū Alexandrinorum: & Romanorū bellū durauit. Regnauit annis xxxviii. Cui successit Ptolemæus: cognomine Euergetes quod latine dici beneficus potest. Hic sex et viginti annis regno potitus moritꝰ. Cui successit Ptolemæus Phi-

FEDERICI LAVS

Pater. Patres. Maiores. Minores Posteriores. Posteri Nepotes Superiores Aui. Patricius: Vicus pficius Pfes cōscripti Patrimus. Pater pim Opiter. Patritus. Auitus. Patria. Patrius. Paternus. Patruus magnus Patruꝰ maximus. Propatruus. Abpatruus. Patruelis. Sobrinus. Patriarcha: Pōtiarchatus. Patrimonium Pōfamilias Patronus. Patrocinor. Patrocinium. Patricida. Patricidium. Paricida. Pōfonymicuz. Patrisso. Patro. Pōfator Perpetro. Perperi. Perperaz Impetro. Imperrasso. Propetro. Impetratio. Perpetratio. Propetratio. Pōf Patratus Primꝰ fecialis Iupiter Diespiter. Vox Vocula. Voco. Vocito. Vocator. Vocifero Vociferor Vociferator. Vociferatio. Vocalis. Vocales qnq;. Semiuocales. Vocatiuus. Vocabulum. Vniuocum. Aequiuocum. vocalitas Vocator. Ptolomeus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Aduoco
Aduocatus
Aduocatio
Circumuoco.
peruoco
Euoco
Deuoco.
Euoco
Euocatus
pro militibus.
prouoco.
prouocatio
inuoco
Reuoco
Conuoco
Uocator
Uocatio
Circũuocator.
Circũuocatio.
peruocator.
peruocatio
Auocator
Auocatio
Deuocator
Deuocatio
Euocator
Euocatio
prouocator
prouocatio
inuocator
inuocatio
Reuocator.
Reuocatio.
Conuocator
Conuocatio
Sonus
Sono.
Sonito
Sonorus
Sonoritas
Sonore
Sons
insons
Sonticus morbus.
Sagates lapis
Sagates
Cause ablẽtie a militia.
Absonum
Circũsono
intersono.
persono
insono.
Dissono.
Dissonantia
Consono
Consonantia.
Uocalitas
Euphonia.
Dissonum
Consonum.
Consonantes:
Resono.
Armisonum
Bombisonum.
Alisonum
Crocatio.
Crocitatio.
Crocitus
Crocire.
Crocitare
Tamẽ. Attamẽ
Uerumtamen.
Delator.
Descriptio delatoris.
Fiscales calũnie.

lopater decẽ et septẽ annis. Post eũ Ptolemæus Epiphanes regnat q̃ttuor et viginti. Tũ Ptolemæus philometer cognoiatus quq; et triginta. Deinde Ptolemæus Euergenes viginti nouẽ. Postea Ptolemæus phiton: q & Soter cognoiat⁹ est: decẽ et septẽ. Postremo Ptolemæ⁹ Dionysi⁹: q per scelus magno Pōpeio caput: vt Cælari victori mitteret abscidit: q oim vltim⁹ regnauit. Fuere et alii hoc noie. vt Pyrrhi regis filij⁹: & Cypriorꝫ rex ille q suos diuitiis Romanũ locupletaiunt Aeranũ. Itẽ celeberrim⁹ ille Astrologus: natiõe Aegypti⁹: quẽ Traiani, et Hadriani tẽporib⁹ floruisse cõstat. Præterea a voco cõposita fuit Aduoco: qd mõ voco significat: mõ in subsidiũ voco. a quo Aduocat⁹ dr: de quo supra dixim⁹. & Aduocatio ꝓ patrocinio. Circũuoco: vndecũq; voco. Prouoco: oẽs voco. Auoco: remoueo/alieno. vt Voluptates auocãt a studiis aium. Deuoco: deorsũ voco. Euoco: extra voco/siue cõuoco. a quo Euocati dicunt: nõ q iusti milites sũt: sed q repẽtina aliq̃ necessitate ex agris in bellũ tumultuarie vocãtur q̃les erãt de qb⁹ scripsit Virgil. Mittit: et magni venulis diomedis ad vrbẽ: q petat auxiliũ. Hi nõ milites sed ꝓ militib⁹ vocabãtur. Salust. Neu qs mules: neu ꝓ milite. Idẽ. Ab his omis euocatos: & Cẽturiones. Martia. Lassi Bardiacus qd euocati. Prouoco: qd mõ in malã partẽ accipit: et significat incito: lacesso. Plyn. Quãuis enĩ multis ꝓuocat⁹ iniuriis: nunq̃ tũ ab amicitia recessi: mõ in bonã: et idẽ fere est: qd cohortor. Cicc. Tuis lrĩs amãtissimis sũ ꝓuocat⁹. Pomp̃ etiã ꝓuoco ꝓ appello: et tũc actũ regrit. cũ ꝓpositiõe ad. Idẽ. Cũ alter ad senatũ ꝓuocasset: alter vo appellasset tribunos. Aliq̃ tũ et sine ꝓpositiõe iuenit. Apulei⁹. Nihil ꝓdest prætorẽ: aut potestatẽ aliã ꝓuocare. hinc Prouocatio appellatio dr. Inuoco: subsidiũ peto/ & ꝓprie ad deos referẽ. Adorãdo enĩ fere: aut sacrificãdo iuocamus. Reuoco ꝓ vices mutuo voco. Varro. Qd nobis ministrare pueri dieb⁹ festis cicer viridẽ q nos ꝓuocare: cũ audeãt: nos illos reuocare timem⁹. Aliq̃ reuoco retraho. vñ et reuocare pedẽ dicim⁹: nõ mõ de aialib⁹: sed etiã de fluminib⁹. Virg. Cũctãt et armis Rauca sonãs: reuocatq; pedẽ Tyberin⁹ ab alto. Cõuoco simul voco: cõcieo/cõgrego. Ab his oibus verbalia noia deducũtur. vt Vocator Vocatio. Circũuocator/Circũuocatio. Peruocator/Peruocatio. Auocator/Auocatio. Deuocator/Deuocatio. Prouocator/Prouocatio. Inuocator/Inuocatio. Reuocator/Reuocatio. Cõuocator/Cõuocatio. SONAT DIVERSA. ꝓpter diuersitatẽ ſ. linguarꝫ diuersos sonos emittit: lĩ est diuersa vocabula. Sonus ois vox dr: & qcquid aurib⁹ ꝓcipi pōt. Eius tria gnã sũt: aut eni voce cõstat. vt ꝓ fauces: aut flatu. vt ꝓ Tubã aut pulsu. vt ꝓ Lyrã: et oia crepitãtia. Ab lĩ fit Sono verbũ: cui⁹ frequẽtatiuũ est Sonito. a quo Soni⁹: hoc est vehemẽtior son⁹ Dicim⁹ aũt Sono sonas: & Sono sonis. Acti⁹. Clamore et gemitu tẽplũ resonit. Enni⁹. Frãgũtur hastæ: madet terra sãguine. A son⁹ Sonor⁹ dr graue sonãs. Estq; ꝓprie Epitheton tẽpestatis. Virg. Luctãtes vẽtos: tẽpestatesq; sonoras. Ab lĩ Sonoritas/& Sonore aduerbiũ. Sũt q Sontẽ quoq; a sonãdo dictũ putãt: q̃li sonantẽ. Est enĩ ꝓprie Sõs: cui⁹ cũlpa iã sonat: lĩ est qui cõuict⁹ est erroris. a quo Insons: q inocẽs reperi⁹ est: et q cuiq; rei nocet. Venuleius. Quotiẽs morbus Sõticus noiat: eũ significari Cassi⁹ ait: q nocet: nocere aũt itelligi: q perpetuus est: nõ q tpe finit. Marcus. Quæsitũ est: cũ alter ex litigatorib⁹ febricitãs decessisset: et iudex absẽte eo ꝓnũciasset: an iure videret ꝓnũciasse. Respõdi Morb⁹ Sõticus etiã iuitis litigatorib⁹: ac iudice differre diẽ. Sõticus aũt morbus existimãdus est: q cuiq; rei agẽdæ ipedimẽto est. Porro qd magis ipedimẽto est: q̃ morb⁹ corpis ꝓtra natũrã: quæ febrẽ appellãt. Igit̃ si rei iudicãdæ tpe alter ex litigatorib⁹ febrẽ habuit: res nõ videt̃ iudicata. Potest tũ dici esse aliquã etiã febrũ drñam. Nã sigs san⁹ alias: ac robustus: tpe iudicãdi leuissima febre correꝫtus fuit: aut sigs tã veterẽ q̃rtanã habet vt in ea oibus negociis suis supesse soleat: poterit dici morbũ Sõticũ nõ habere. Plyn. Gagates lapis nomẽ habet loci et amnis Gagatis Lyciæ: niger est/plan⁹/pumicosus/nõ multum a ligno differẽs/leuis/fragilis. odore si teratur grauis fictilia ex eo inscripta nõ delẽtur: cũ vrit: odorẽ sulphureũ reddit. Fugat serpẽtes: deꝑhẽdit Sõticũ morbũ: & virginitatẽ suffit⁹. Deꝑhendit iquit sõticũ morbũ: lĩ est vtrũ ppetuũ sit: an iter ualla habeat: et in veteri militũ iureiurãdo milites iurabãt se affuturos: nisi fun⁹ familiare esset: feriæ vindemiales: kalẽdæq; morbus sonticus: auspiciũue: qd sine piaculo ꝓterire nõ liceret: sacrificiũue ãniuersariũ. Qm̃ aũt sõticus morbus est iusta causa absẽtiæ: pomp̃ aliq̃ sõticus ꝓ iusto. Neui⁹. Sõtica esse oportet cãm: quã obrẽ pdas mulierẽ. Itẽ a sono cõposita fuit Absonũ: lĩ est parui/& fere nulli⁹ soni. Cic. Sed sũt quidã aut lingua ita hæsitãtes: aut ita voce absoni. Circũsono: vndecũq; sono. Intersono: in medio sono Insono: sonitum reddo. Dissono: discordo/dissẽtio. a quo Dissonãtia/discordia vocũ. Sicut ecõtrario Cõsono/cõcordo/cõsentio. A quo Cõsonãtia: ꝓcordãtia vocũ q̃ et Vocalitas latine: græce Euphonia dr. Ab his etiã Dissonũ/ et Cõsonũ deriuat̃. Vñ Cõsonãtes lrĩ a Grãmaticis dictæ: ꝓ nõ ꝑse: sed simul cũ vocalib⁹ sonẽt. Resono: sonãdo aliq̃d repꝑsento. Virg. Formosã resonare doces amaryllida siluas. Resonare etiã sonũ reddere. Apulei⁹. Et cicadarꝫ cãtu agri resonarẽt. Itẽ a sono Armisonũ/& Altisonũ dicim⁹ notæ significatiõis. & Bombisonũ: lĩ est Bombũ resonãtẽ Bombus/& Bõbitatio ꝓprie son⁹ ẽ: quẽ faciũt Apes. Sicut Crocatio/& Crocitatio/& Crocit⁹: quẽ faciũt Corui Vñ Crocire vbũ. Plau. Simul reddebat pedib⁹ trã: et voce crocibat sua. a quo Crocitare frequẽtatiuũ deducit̃.

EST VRBS TAMEN VNA. Magna laus vrbis Romæ: qd ĩtra vna mœnia tãtã populorꝫ varietatẽ habeat. Sed hoc dat̃ gloriæ spectaculorꝫ: ꝓ illorꝫ grã tãtus sit in vrbẽ oĩs gñis hoim cõcursus. TAMEN Nihilomin⁹. Hæc enĩ ꝓprie significat Tamẽ. Sed aliq̃ ꝓ statũ pomp̃. Virg. Hic hædos depone: tũ veniem⁹ i vrbẽ. Aliq̃ ꝓ Tãdẽ. Plau. ita faciã/ita placet: qd tũ tã ab lĩ ꝓposita fiũt attũ et Veritũ eiusdẽ fere significatõis.

IN DELATOREM EPIGRAMMA QVARTVM.

VRBA GRAVIS PACI. Laudat Domitianũ: qd et delatores castiget: et tũ cũ iis clemẽter agat: nõ mortis sæuitia sed exilio eos puniẽs. Sũptũq; ex historia. Nã Domitian⁹ initio ꝓcipatus sui acriter Delatores cõpescuisse dicit̃: voce etiã illa addita. Princeps qui Delatores nõ castigat irritat. TVRBA GRAVIS PACI PLACIDAE QVAE INIMICA QVIETI QVAE SEMPER MISERAS SOLICITABAT OPES. Descriptio pulcherrima est Delatorum. Hoies hostes pacis/inimici/getis. Ditiorib⁹ semp infesti. Hi enĩ leuissima sæpe de causa: et nõnunq̃ ficta ditio res accusabãt: quoniã ex Fisco eis dabat̃ pars pœnæ qua accusati multabãtur. Iccirco Calũniæ eorꝫ Fiscales

Calũniæ vocabãtur. TVRBA. Multitudo Turba: & Rixa ꝓprie idẽ significãt. Propriẽ enĩ Turba ꝓturbatio est. Sed qa Multitudo fere nõ vacat ꝓturbatiõe: factũ est: vt eã quoq; turbã appellam⁹: quẽadmodũ hoies viles/& abiectos aliq̃ dicim⁹ Fecẽ ciuitatis: nõ ꝓ hoies sint sordes: sed ꝓ vitã agũt sordidã/atq; abiectã. Terẽt. Sed si tu denegaris ducere: culpã in te ibi oẽm trãsferet: tũ illæ turbæ fiẽt: idest ꝓturbatiões fiẽt: iter Simonẽ & De Rixa. Liui⁹ eo anno Romæ: cũ ꝓ ludos a Sabinorꝫ iuuẽtute ꝓ lasciuiã scorta raperẽtur: cõcursu hoim rixa: ac ꝓprie ꝓliũ fuit. Idẽ. Cũ cõuersus in patres ipetus esset. Cõsulũ itercursu rixa sedata est. Iuuenal. Miseræ cognosces ꝓmia rixæ. Est aũt Facticiũ nomẽ a ringẽdo. Rigere: siue Ringi est rostrũ torqre: qd canes faciũt dũ latraturi sũt. Hinc Ringi ꝓ irasci capit̃: et tacitũ stomachari. Terẽti. Ille ringit̃: tu rides. Hic Rictus qd nõnulli ferarꝫ trñ esse volũt: dũ rostrũ q̃si indignabũde torquẽt. Sed de hoib⁹ quoq; dici Titinnius oñdit. Caue frõtẽ hãc et semp patẽtes rict⁹. Rict⁹ etiã rostra ipsa dicũtur. Vñ nõnulli a græcis deductũ volũt apud quos ῥὶγχῶσ Rostrũ dicit̃. Ringo aũt siue Ringor: a nariũ tortura dictũ est: qppe ῥὶν a græcis dr naris. Ringi ergo dictum: q̃si narẽ agi hoc est narẽ torqueri. Quapropt̃ mirandũ est Festũ Pōpeiũ scripsisse Rictũ/ Rixã. Ringi ab eo dictã videri: qa in diuersũ rũpant̃: cõtrariaq; fint recto: q̃si hæc oĩa a regẽdo deriuẽtur. a rixa Rixor deducit̃ qd est iurgor: cõtendo. a quo Rixosus: cõtẽciosus. a turba vo fit Turbella diminutiuũ. Plau. Hanc mihi ancilla turbellã fecit. & Turbatio/& Turbidus: cõturbat⁹/cõfusus. a quo Turbide aduerbiũ. & Turbulẽt⁹/cõmotus/irat⁹/turbidus/cõtentiõe plen⁹. a quo Turbulẽtia: & Turbulẽter aduerbiũ. & Turbo verbũ: qd est cõfundo/cõmoueo/ĩpedio. Deturbo deorsũ violẽter deiicio. Virgi. Puppi deturbat ab alta. Exturbo filiter e loco deiicio. Disturbo: dissipãdo: diruẽdoq; deiiceo. Cic. Vt dicere in hoc ordine auderet se publicis operis disturbatur. publice ex Senat⁹ sẽtẽtia ædificatã domũ. Cõturbo idẽ qd ꝓturbo. Ab iis Inẽturbatio/Perturbatio/Deturbatio/Exturbatio Disturbatio/Cõturbatio deriuãt̃. & Inẽturbator/Perturbator/Deturbator/Exturbator/Disturbator/Cõturbator: & aduerbia Perturbate/Deturbate/Exturbate/Disturbate/Cõturbate. Itẽ a turba deducit̃ Turbo venti gen⁹: de quo supra dixim⁹: cũ frigore maxĩe obiecta quæq; deturbãs: & istrumẽtũ Iudicũ: qd Turbinis ĩ genitiuo facit: nõ vt rudes quidã Grãmatici tradiderũt turbonis: a cui⁹ filitudine formã acumine fastigato Turbinatã in modũ ligni illi⁹: Turbinatã vocam⁹. Plyn. Turbinatior piris figura q̃ malis. Inuenim⁹ etiã turbinẽ vocari: qc quid turbinata est forma. Plyn. de Aloe. Scyllæ filitudinẽ habet Aloe: maior et pinguiorib⁹ foliis. Caulis ei⁹ tener est: rubẽs medius: nõ dissimilis Antherico: radice vna ceu palo in ẽra demissa: graui odore: gustu amara: in turbinib⁹ cadorꝫ eã serit: vt Aizoũ mai⁹: in turbinib⁹ cadorꝫ iquit: hoc est in parte turbinata. Ouid. Caua buccina sumit̃ illi. Tortilis in latũ: q̃ turbine crescit ab imo. Reperit̃ tũ Turbo ꝓ noie ꝓprio viri. Horat. Turbonis ĩ armis. GRAVIS. Molesta. Graue suapte natura ponderosũ significat: vt graue saxũ/grauis sarcina/gravia arma. Virg. Vomis et iflexi primũ graue robur aratri. Terẽ. Hui tã grauis hos q̃so: qd scilicet grauẽt nos ægreq; ac cũ molestia ferant̃. Hinc per abusionẽ ad senectutẽ trãsferim⁹: ad morbũ/ad doloré: qm̃ hi qui molestiã ex senectute: morbo: cæteriq; hmõi sentiũt q̃si onere intolerabili ꝓmunt̃: qd cupide velut graue pōdus a se vellẽt deponere. Neq; solũ ad molestias animi. vt Grauis cõtumelia/Grauis iniuria/Grauis mœror/Grauis iactura: q̃ aium gñe quodã pōderis ꝓmũt. Itaq; vnus modus est q̃ corpi: aut aio molesta sunt ea grauia appellare: eoq; Molestia a mole. i. a re magna magniq; pōderis vocitata est. Alter modus est ꝓ quẽadmodũ grauia: & grãdia saxa: ac grãdes trũci nõ facile loco mouẽtur: sed ad oẽm tẽporꝫ mutabilitatẽ hærẽt: ita hoies cõstãtes: ac ꝓditi sapiẽtia merito ꝓ figurã Graues noiant̃: q nec ꝓcib⁹. nec minis: nec vanitate: nec ꝓmissis ab æquo et iusto submouent̃: vt ii faciũt: quos Leues vocam⁹: q in filitudinẽ pulueris: ac palearꝫ ad oẽm aurã vẽtilant̃. Hic Gravitas dicta est firmitas ac cõstantia animi et in vultu/morib⁹/vbis/reb⁹ agẽdis: q̃dã seueritas. Aliq̃ etiã Gravitas ꝓ molestia et magnitudiẽ accipitur. vt Grauitas odoris/Grauitas dolor/ Grauitas sõni. Grauiter quoq; adverbiũ: modo ꝓ multũ accipit̃. Cecili⁹. Placere hoc cœpit grauiter. Cice. Nec vo audiẽdi grauiter: q simicis iracũdũ putãt. Virg. Grauiter spirãtis copia thymbræ: mõ pro aspere/male. Itẽ graue olẽtis auerni. mõ ꝓ molestẽ: Cice. Grauiter: et ĩ quo aio tuli. Nõnunq̃ ꝓsapiẽter. Idẽ. Si quid prudẽter: siqd grauiter factũ est: lĩ est nõ leuiter/ac ĩsipiẽter: sed mature/sapiẽterq;. Marcellus scribit. Graue molestũ esse. Cice. Qd nunq̃ senectutẽ tuã tibi grauẽ feserim. Hinc Grauedo capitis dicit̃ Graue perniciosũ: nocens acerbũ. Cic. Magnũ illud bellũ: et Gravem aduersariũ ĩperii substulisse. Idẽ. Facilius etiã in morbos incidũt adolescẽtes: grauiꝫ ægrotãt: tristiusq; curant̃. Graue/forte/robustũ. Virg. Ferit ense grauẽ Tymbræus Osirim. Graue solidũ firmũ: cõstans: plenũ auctoritatis. seueryꝫ. Cice. Vt iã sint alia grauiora/atq; meliora: tũ nos studia nostra naturæ regula metimur. Idẽ. Vñ ad agẽdum: aut dicẽdũ copia deprimi maior grauissimorꝫ: exẽplorꝫ q̃si incorruptorꝫ testimoniorꝫ potest. Graue pōderosũ. Vñ graue æs dictũ: qa deni asses singula pōdo efficiebãt. Vñ etiã ꝓ pleno pomp̃. Virg. Donec regina sacerdos. Marte grauis. Idẽ. Nõ insueta grauis tẽtabũt pabula fœtas. Idẽ. Tũ pietate grauẽ: ac meritis si forte vtrũq; quẽ cõspexere silent. Itẽ ꝓ fœcũdo: et frugifero. Idẽ. Quid labor: aut benefacta iuuãt: qd vomere tras inuertisse grauis. Et ꝓ grãdæuo. Idẽ. Hic grauis Entellũ dictis castigat. Acestes. Et ꝓ multo. Salust. Cœpit per oẽm ꝓuinciã graue præciũ fructib⁹ esse. Varro. Vbi graues pascant̃: atq; alantur Pauonũ greges. Graue amarꝫ. Idem. Abscinthiũ vt bibã graue. & Castoreũ. ab hoc Graueolẽtia dicit̃ ꝓ malo odore. Plyn. Et oris graueolentiã tollit. Et grauida mulier: quæ iã cõcepto fœtu grauat̃: quẽadmodũ Prægnãs: quæ iã occupata est in generãdo: quod cõceperit. et inciẽs ꝓpinqua partui: ꝓ icitatus sit fœtus ei⁹. Grauidus etiã ꝓ pleno ponitur. Vnde et grauidare veteres vsurparũt ꝓ implere. Cecili⁹. Mysteria hic honeste grauidauit: probo. Item a grauis Grauastell⁹ deducit̃: hoc est senex. Plau. Quid est grauastellus iste: q aduenit. & Grauedinosus: tormĩnosus: de quo supra dixim⁹. & Grauo verbũ: qd est præmo: onero. a quo Aggrauo/Prægrauo. a quib⁹ deducit̃ Aggrauator/Aggrauatio. Prægrauator/Prægrauatio. Grauator/Grauatio. & aduerbiũ grauate: qd significat cũ labore: siue cũ molestia. Itẽ a grauis grauiloqu⁹: ficut a grãdis grãdiloqu⁹ et grauiloquẽtia: ficut grãdiloquentia. & Grauesco: grauis fio: hoc est pōderosus. PACI. Trãquillitati ciuitatis. Pacẽ esse quidã diffiniũt

Turba
Rixa
Ringo.
Ringor
Rictus
Rixor
Rixosus.
Turbella
Turbatio
Turbidus
Turbide
Turbulentus.
Turbulentia.
Turbulente
Turbo
Deturbo.
Exturbo.
Disturbo.
conturbo.
Interturbatio
Perturbatio.
Deturbatio.
Exturbatio.
Disturbatio
conturbatio
Interturbator
Perturbator.
Deturbator
Exturbator
Disturbator
conturbator
Perturbate.
Deturbate
Exturbate
Disturbate.
conturbate.
Turbo
Turbo.
Turbinis
Turbinata
Graue.
Graues
Leuis
Grauitas
Grauiter
Grauedo.
Graue
Graue es
Graueolentia.
Grauidus
Prægrauidus
Inciens
Grauido
Grauastellus.
Grauidinosus.
Grauo.
Aggrauo
Prægrauo
Aggrauator
Aggrauatio.
Prægrauator.
Prægrauatio.
Grauator.
Grauatio
Grauate
Grauiloquus.
Grauiloquẽtia
Grauesco.
Pax

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CIDOS USAL.ES

Pacio.
Pactio.
Pacifcor
Pactus mercedem.
Pactum.
Paco.
Pacifico
Pacificatio.
Pacificat⁹ ſũ
Pacatus ſum
Placatus ſuꝫ.
Pacifer.
Pacate.
Pacificator
Pacificatorium.
Paces.
Pacifcor
Depecifcor.
Depectus
Irene.
Irenarches
Irenarcha.
Amicus
Inimicus
Amica
Amator.
Amatio:
Amatorculus.
Amicula
Amo
Amor.
Amor ꝓ cupidine.
Amoreo.
Amans.
Amabilis
Inamabilis
Amicitia
Inimicitie.
Inimicitia.
Amatorius.
Amatoriũ poculum.
Amatorium
Amatorie.
Erato
Amita
Amites
Maior amita.
Maior auunculus
Maio: ſocer
Maier ſocrus.
Amantior
Amantiſſim⁹.
Amanter
Amantius.
Amantiſſime.
Amicior.
Amantiſſim⁹.
Amanter
Amantius.
Amantiſſime
Amicior.
Amiciſſimus.
Amice.
Amicius
Inimice.
Inimicius.
Amiciſſime
Inimicior
Inimiciſſim⁹.
Inimice.
Inimicius
Inimiciſſime.
Inimiciter.
Amet⁹ Ameta
Ametabunda.

tranquillam libertatẽ. Virg. Pars mihi pacis erit dextrã tetigiſſe Tyranni. Metaphorice tũ interdũ ꝑ venia ac cipit. Idẽ. Sed votis ꝑqbuſq; iubent expoſcere pacẽ. Interdũ ꝑ propitiatione. Idẽ. Exorat pacẽ diuũ. Idẽ. Pacẽq; per aras exquirũt. Dicta eſt aũt Pax a pactione. Eſt enĩ Pactio. vt Vlpian⁹ iquit: duoꝝ pluriũue placitũ et cõſenſus. Antiqui Pactionẽ dicebãt. Nũc pactio dicit: a verbo Paciſcor: qd ſignificat ꝓuenio. vñ Pactus mercedẽ dicim⁹: ideſt dũ de mercede cõueniſſet. Hinc fit pactũ: qd ſignificat cõuentionẽ. A pace fit Paco verbũ: qd ſignificat mitigo/lenio/placo. & Pacifico: qd eſt pacẽ facio. a quo Pacificatio. Quidã hæc tria ita ſeparãt. vt Pacificatus ſũ pacẽ feci ſignificet. Pacatus ſũ: in pace ſũ: ab armis deſuti. Placat⁹ ſum ab indignatiõe animi: ad lenitatẽ redii: vel aĩo leni ſũ. Itẽ a pace fit Pacifer: quo nõnulli vtunt: hoc eſt ferẽs pacẽ. A pace vo Pacate aduerbiũ ideſt tranqlle/ſedate. Quidã etiã a pacificor Pacificatorẽ deducũt. Itẽ Pacificatoriũ. Cic. Poſtq̃ nos pacificatoria legatiõe ĩplicatos putãt. Veteres in plurali Paces vſurparũt. Varro. Animaduertẽdũ primũ q̃bus de cauſis: et quẽadmodũ cõſtituerũt paces. Scdm: qua fide: et iuſtitia eas coluerũt. Paciſcor a pango deducit: de quo ĩ ferius dicem⁹. A paciſcor vo fit cõpoſitũ Depeciſcor: a quo Depectus: qd ſignificat: vt Vlpian⁹ ſtẽit: turpiter pactus. Sed falſũ eſt. Nã et in bonã et in malã partẽ accipit: et idẽ ſignificat: qd pactus. Terẽt. Ita me dii bñ amẽt vt mihi licet tandiu qd amo frui: iã depeciſci morte cupio. Cice. Quidã cũ circũſederet: neq; effurgere vllo modo poſſet: depectus eſt cũ hoſtib⁹: vt arma et ĩpedimenta relinq̃ret: milites educeret. Pax græce εἰρήνη: hoc eſt Irene dr: a quo fit cõpoſitũ Irenarches: ſiue Irenarcha: hoc eſt q ad tollẽdas diſcordias: et pacãdos ciuiũ aĩos in ciuitate ꝑficit. Marcian⁹ tũ Iuriſcõ. eos Irenarchas appellat: q diſciplinæ publicæ et corrigẽdis morib⁹ ꝑficiũtur. INIMICA. Aduerſa: hoſtis cõtraria. Amic⁹ dicit q amat: et indiſſolubili familiaritatis iure cõiunct⁹ eſt. Eius cõtrariũ eſt Inimic⁹. Ab amãdo aũt amicus appellat⁹: et honeſta quidẽ res eſt: ſignificatq; eũ: cũ quo vera amicitia cõiuncti ſum⁹: cũ Amica qñ ad virũ referẽ: inhoneſta res ſit. vt Hæc amica mea eſt: hoc eſt cõcubina: ego vo ei⁹ nõ amic⁹ ſũ: ſed amator. Amatorẽ ꝓppe dicim⁹: q ad tẽpus et venereꝫ amat. vñ Amor eiuſmõi Amatio dicit. Plau Nimis pene inepta: atq; odioſa ei⁹ amatio eſt: et ab eo fit diminutiuũ Amatorculus. Plau. Nã cũ ſedulo munditer nos habem⁹: vix ægre amatorculos iuenimus. Amicũ vo q pudice ac ꝑpetuo amat. Si vero hæc cũ re inaĩata iũgunt: ſignificat vtile ſiue gratũ: vt amic⁹ pratis humor/Amica frugib⁹ æſtas/amicũ plãtis ſydus. ab amica fit Amicula diminutiuũ. Plyn. Miſerat etiã epiſtolas Romã ad amiculã quãdã. Amare aliq̃n in bonã partẽ accipit: et plus eſt q̃ diligere. Cice. Quis erat: q putaret ad eũ amorẽ quẽ erga te habeam poſſe aliqd accedere: tantũ tũ acceſſit: vt mihi deniq; nũc amare videar antea dilexiſſe. Aliq̃n amare eſt captum amore eſſe. Plau. Amat fili⁹ certũ eſt. Seneca. Elegãter mihi videt Panetius reſpõdiſſe adoleſcẽtulo cuidã q̃rẽti an ſapiẽs amatur⁹ eſſet. De ſapiẽte inqt videbim⁹. Mihi et tibi: q adhuc lõge a ſapiẽte abſum⁹: non eſt cõmitendũ: vt icidam⁹ in rem cõmotã ĩpotentẽ: alteri emãcipatã: vile ſibi. Siue enĩ nos reſpicit: humanitate eius irritamur: ſiue contẽnit: ſupbia accẽdimur. Eq; facilitas amoris q̃ difficultas nocet: faciliter capimur cũ facultate certam⁹. Itaq; cõſcii nobis ibecillitatis noſtræ qeſcam⁹: nec vitio infirmũ aĩum committam⁹: nec formæ: nec adulatiõĩ: nec vllis reb⁹ blãde trahẽtibus. ab amo Amor deriuat: q ſiliter modo in bonã partẽ accipit ꝑ ſobrio: caſtoq; Cice. Incẽſus ſũ amore incredibiliũ vtutũ tuarũ. Seuerin⁹. O felix hoĩum genus: ſi veſtros aĩos amor: quo cælũ regit⁹ regat. Modo in malã ꝑ turpi: atq; venereo. Vir. Sed nõ vlla magis vires ĩduſtria firmat. Quã veneré: & ceci ſtimulos auertere amoris. Idẽ. Omẽ adeo gen⁹ in ẽris: hoĩumq: ferarũq. Et gen⁹ equoreũ: pecudes: pictæq; volucres. In furias: ignẽq; ruũt: amor oibus idẽ. Hinc amor etiã ꝑ cupidine: quẽ veteres amoris deum eſſe dicebãt. Frequẽtiſſime ponit. Papini⁹ de Venere. Tenerorꝫ mater amorꝫ. Properti⁹. Quicũq; ille fuit: puerꝫ q finxit amorẽ. In plurali vo nũero amores ſẽper ꝑ turpib⁹ atq; venereis accipim⁹. Itẽ amans dũ participiũ eſt: frequẽter pro eo q honeſte amat accipit. Cice. Magnũ opus oĩno: et arduũ conamur. Sed nihil difficile amãti puto. Amo aũt: et ſẽper amaui ĩgeniũ/ſtudia/mores tuos. Quãdo vo eſt nomen capit: ꝑ eo q eſt amore captus. Militat oĩs amãs: et habet ſua caſtra cupido. Q ñq; etiã quãdo eſt participiũ. Plau. Tu es q̃ mihi miſero amãti obibis ſanguinẽ. Itẽ ab amo fit amabilis: hoc eſt dign⁹ amari. Plau. Cõpara labella labellis: bella eſt atq; amabilis. Cui⁹ cõtrariũ eſt Inamabilis. Martia. Inamabilis Sciurus: et frequẽs Phœnix. ab amico Amicitia deriuat: q̃ diffinit: ſtudiorꝫ oĩmvolũtatũq; cõſenſus. Cui⁹ cõtrariũ Inimicitiæ ſunt plurali nũero: q̃uis veteres etiã ſingulari aliq̃n ꝓtulerũt. Ennius. Amicitiã atq; ĩimicitiã in fronte promptã gero. Itẽ ab amo amator⁹ hoc eſt ad amorẽ pertinẽs. Vñ amatorii verſus dicũtur: & Amatoriæ epiſtolæ. Itẽ Amatoriũ poculũ: veneficiũ qd cõciliandi amoris gratia porrigit: qd etiã ſubſtãtiue Amatoriũ dicit: & Amatorie aduerbiũ: hoc eſt ad ſimilitudinẽ amãtis. Eſt etiã Amatorie nomẽ ꝓpriũ Nymphæ: & vt quidã putãt: vna ex muſis: q̃ græce Erato dicitur. Ouidi⁹. Vilis amatoriæ: vilis mihi candida Clio. Itẽ ab amo amita: patris mei ſoror: q̃a a patre amata eſt Nã plus ſorores a fratrib⁹: q̃ fratres diligi ſolẽt. Sũt tamẽ qui amitã dictã putẽt quaſi a me tertiã. Amites vero perticæ ſũt aucupales: primogeniũ nomẽ Maior amita dicebat: Aui & Auiæ amita: ſicut et Maior auunculus aui et auiæ auunculus maior Socer: vxoris meæ Proauus. Maior Socrus: vxoris meæ Proauia. Item ab amãs fit amãtior cõparatiuũ: & amãtiſſim⁹ ſuplatiuũ: & aduerbia amãter/amãtius/amãtiſſime. Itẽ ab amico amitior/amiciſſim⁹: & aduerbia amice: amicius: amiciſſime. Sicut ab ĩimic⁹/Inimitior/Inimiciſſim⁹: Inimiciſſime. Itẽ quo veteres vſi fuerũt Inimiciter: vt eſt in Epiſtola. C. Fabricii: & Æmilii conſulũ ad pyrrhũ regẽ pro qua ille gratias Romanis ægit: captiuoſq; oĩs quos tum habebat: reſtitutit. Conſules Romani. Sal. d. Pyrrho regi. Nos pro tuis iniuriis cõtinuo animo ſtrẽnue cõmoti inimiciter tecũ bellare ſtudem⁹. Sed cõmunis exempli: et fidei gratia viſũ eſt: vti te ſaluũ velimus: vt eſſet quẽ armis vincere poſſum⁹. Ad nos venit Nicias familiaris tuus: qui ſibi præciũ a nobis peteret: ſi te clam iterfeciſſet: id nos negauimus velle: neue ob eã rẽ quicq̃ cõmodi expectaret et ſimul viſũ eſt: vt te certioré faceremus: ne quid eiuſmodi ſi accidiſſet noſtro cõſilio cuuitates putarent factũ: et quod nobis nõ placet præcio: aut præmio: aut dolis pugnare. Tu niſi caueas iacebis. Vale. Antiqui ꝑ amico: & amica Ametũ: et ametã dicebãt. Laberius in lacu auerno mulierẽ fuiſſe ametabũdam

Virgilius
Idem
Idez
Vlpia.
Cicero.
Varro.
Vlpia.
Terenti⁹.
Cicero.
Martial.
Plautus
Idem
Plynius.
Cicero
Plautus.
Seneca.
Cicero
Seneri.
Virgilius
Idem.
Papi:
Proper.
Cicero.
Plautus.
Idem.
Martia.
Ennius.
Ouidius.
C. Fabri.
Labe.

Cicero.
Virgilius
Idez

Idez
Idem
Idez

Lucre.
Virgilius

Aristote.

Terenti⁹.

Virgilius

Plynius.

Quintili.
Apule.
Plautus.

Plynius.
Idem.

Plautus.
Virgilius

scripſit lĩ eſt amantẽ. Et amaſſo pro amauero. & Æmulus: qui aliquẽ imitat: et ſequit quod nõ niſi amore fieri poteſt. Cice. Illo æmulo. A cõtrario ſenſu æmulus ꝑ inuido ponit. Virg. æmula nec dũ tẽporibus geminis caluebat ſparſa ſenect⁹. Idẽ æmulus exceptũ Tritõ: ſi credere dignũ eſt: Inter ſaxa virũ ſpumoſa imiſerat vnda. Ab hoc fit Æmulor verbũ: qd modo imitor ſignificat: modo iuideo: a quo Æmulator/æmulatrix/æmulatio. & Amuſſis regula fabrorꝫ: ad quã aliqd exequat. a quo fit Amuſſim aduerbiũ. et ab eo cõpoſita Adamuſſim: & Examuſſim: idẽ recte. caſtigate/regulariter. Hinc Emuſſicata dicũtur: quæ ad amuſſũ facta ſunt. Sunt etiã q Amarꝫ ab amo per antiphraſim deductũ velint: q̃ minime amandũ. Nos potu⁹ ab amaritudine maris deriuatũ exiſtimam⁹. Eſt enĩ ꝓprie Amarꝫ inſuaue: et cõtrariũ dulci. Virgil. Et amaris in tuba fibris. Idẽ. Et amara pauſia bacca. Aliquãdo tũ ponit⁹ pro acerbo. Idẽ. Iſq; amẽs animi: et rumore accẽſus amaro. Aliquãdo ꝑ ſæuo crudeli/nocẽte. Idẽ. Hoſtis amare qd increpitas: mortẽq; minaris. Amaritudo: hoc eſt iſuauitas/aſperitas/& ꝑ metaphorã anxietas animi/& ſolicitudo: et Amare aduerbiũ: et ꝓparatiua et ſuplatiua eorꝫ. & Amaror ꝑ amaritudine. Lucreti⁹. Dilutaq; contra cõnitimur miſeri abſcinthia tãgit amaror. Virgil. At ſapor indiciũ faciet manifeſtus: et ora Triſtia tentãtũ ſenſu torqbit amaror. Mare aũt primogeniũ vocabulũ eſt: & ſignificatio ei⁹ manifeſta eſt: q̃uis aliquãdo ꝑ quacũq; grãdiori aqua vſurpat. aqua maris ſalſa eſt: et bis quotidie affluit ac refluit. Mirũ eſt: qd ſcribit Ariſtoteles. Nullũ aĩaliũ æſtu recedẽte expirare cauſã putat: qd ſydus Lunæ ſpiritus ſit: et hoc eſſe qd terras ſaturat: accedẽſq; corpora ĩplet: abſcedẽs inanit. Ideo cũ incremẽto ei⁹ videmus. Cõchylia augeri: cũ etiã ſãguini eſt hoĩum cũ lumie ei⁹ creſcere ac minui. Hinc ſolis ſydus maſculum eſſe philoſophi ſcribũt: torrẽs cũcta ſorbenſq; ſic mari late patẽti ſaporẽ incoqui ſalis: qa exhauſto inde dulci tenuiq; qd facillime trahit vis ignea: omẽ aſperius/craſſiuſq; liquat. Ecõtrario Lunæ fœmineũ ac molle ſydus eſſe: nocturnũq; ſoluere humorẽ: et trahere nõ auferre. Altiſſimũ mare qndecim ſtadiorꝫ eſſe nõnulli tradiderũt: ex aduerſo Coraxorꝫ gẽtis vocãt Bathea ponti: hoc eſt profunda trecẽtis a cõtinẽti ſtadiis: vbi vada nunq̃ reperta ſũt. A mari Marinũ dicim⁹: qd mare incolit: vel ex mari eſt. vt Marinũ piſcẽ. Marinã aquã. & Maritimũ: qd ad mare incolit: vel ad mare eſt/vel ad mare fit. vt ora Maritima/gens Maritima/bellũ Maritimũ. Tranſmarin⁹ autẽ dicim⁹: qd trans mare eſt. vñ Trãſmarinũ triũphũ vocamus. & Tranſmarinas merces. Maris fluuius eſt Agathyrſarꝫ in Hiſtrũ defluẽs. Marus mons Thraciæ. Cõpoſita ab amo fuit: Peramo: qd eſt vehementer amo: vel vſq; ad finẽ amo. Deamo: depereo. Adamo: ſiliter amatorie amo. Sed quãdo cũ aſpiratõe ſcribit⁹ Adhamo: idẽ eſt qd obligo. Cice. Qui enĩ ſeruis honores adhamauerũt vix admittũtur ad eos: nec ſatis cõmẽdati multitudini poſſũt eſſe deducit⁹q; ab Hamus: qd cathenã ſignificat. Vir. Hamis: auroq; trilicẽ: hoc eſt hamis aureis. Vñ & ꝑ eo inſtrumẽto ponit⁹: quo capiũtur piſces. a quo Hamiotæ aveterib⁹ piſcates dicebant⁹. Varro. Cohortes coquorꝫ: atq; hamiotarꝫ/aucupũq;. Itẽ Hamotrahones: mõ piſcatores: mõ qui vncis cadauera trahebãt: ꝑſertĩ peſtilẽtiæ tẽpore. Hamũ quidã a græco deductũ putãt. Nã græci ἅμματα dicũt ligamẽta. vñ Amentũ dictũ qd quidã id eſſe exiſtimãt quo iaculayt mitti poſſint: iũgant: ideoq; ſic appellatũ: q ad mentũ id aptãtes trahãt: ſed falſũ eſt. Nã amentũ omẽ ligamen ſignificat. Ply. Sedes enĩ huic poſita: ſolciſq; ſine amẽto ĩſignis in Metelli publica porticu. Ideo aũt aſpirationẽ aſſũpſit Hamus vt in datiuo et ablatiuo ſingulari ab Amo verbũ diſtinguerẽt: ab amento vt quidã putãt. Examen dictũ: q̃ſi examentũ: eſt enĩ filũ qd in trutina regit⁹: de quo ſuperius dixim⁹. a quo fit Examino verbũ: qd ſignificat ſcrutor/iueſtigo/exquiro/exploro. a quo Examiatio/exquiſitio. Examen etiã ꝑ ipſa examinatiõe accipit. Interdũ etiã ſignificat apum Veſpanũ/aut Locuſtarũ: aliorũue ſimiliũ cõgregationẽ: q̃ hæc ita vnũtur: vt ſimul videãtur ligata. PLACIDAE. Mitis: ſedatæ. Epithetõ quietis eſt placida: et a placeo deriuat: q̃ q̃ quieta ſũt oĩbus placẽt. Placere eſt gratũ eſſe. Cui⁹ ꝓtrariũ eſt ab eo cõpoſitũ Diſplicere. aliquãdo per metaphorã placere capit: ꝑ efferri: et quodãmodo gloriari: cũ alteri⁹ contẽptũ vt ego nimis placeo mihi: Tu nimis places tibi: ille nimis placet ſibi. Quintil. Placeas licet tibi opum tuarꝫ fiducia diues. Si mihi idẽ inuidere nõ expedit: pares ſum⁹. a diſpliceo fit Diſplicẽtia. Apulei⁹. Diſplicentia quadã rerꝫ: quas audiuerat: affectus. Itẽ a placeo Perplaceo: qd eſt vehemẽter placeo. Plau. Perplacet/& Cõplaceo idẽ quod placeo. Itẽ Placitũ: qd ſignificat cõſenſũ: et quaſi decretũ plurimorꝫ: & veluti pactio quædã firmata. Plyn. Tyberio claudio ꝓncipe ante hos q̃draginta annos inſtitutũ: vt ieiuni biberẽt: potuſq; vini antecederẽt cibos: externis: & hoc artib⁹/ac medicorꝫ placitis nouitate aliqua ſeſe cõmendãtiũ. Idẽ. Eadẽ ætas Neronis principatu ad Theſalũ trãſiliuit delentẽ cũcta maiorꝫ placita: & rabie quadã in oẽs æui medicos perorãtem. Item a placidus Placo deriuat: qd eſt mitem/ac placidũ facio/ꝓpitio. A quo Placator ꝓpitiator dr. Placatio. ꝓpitiatio Placabilis ꝓpitiabilis. & Placenta libũ farinaceũ: qd fit ex farina/caſeo/melle: vel qd nobis placeat: q̃ ea ſolerent deos placare. SEMPER. Cõtinue: ſine iteruallo. A quo cõpoſita fiũt Sẽperuiuũ herba. & Sẽpiternus. & Sẽpiterne aduerbiũ: de q̃bus ſupra dixim⁹. Sempiternũ ab æterno ita diſtinguũt q̃ ſẽpiternũ dicũt deũ eſſe: q ſẽper fuit: eritq; æternos hoĩes: q̃ ꝓncipiũ quidẽ habuerũt: et tũ aĩo ſunt ĩmortales: atq; perpetui. Teren. Ego deorum vitã ꝓpterea ſempiternã eſſe arbitror: q̃ voluptates eorꝫ ſunt ꝓprie. SOLICITABAT. Inquietabat moleſtia afficiebat. Solicitare enĩ eſt: vel ſpem/metũq; oſtẽdere: vt ſolicito plebẽ: vel iquietare: et curã iniicere: vt hoc loco. Ab hoc fit Solicitatio: q̃ ab altero fit. & Solicitudo: q̃ mentib⁹ ĩhæret: hoc eſt cura: & inquietudo mẽtis. Terent. Tũ nuptiarũ ſolicitudo. & Solicitus: iquietus: ac curis plenus. Solicito autẽ a ſolo deductũ eſt: q̃ſi ſolo cito: hoc eſt loco dimoueo. Solũ enĩ neutro genere dicit: quicqd alicui rei ſubiacet. Vnde nauis ſolũ eſt mare. Virg. De mari ſubtrahiturq; ſolũ. Hinc ſolũ pro loco ponit. Itẽ ꝑ terra: q̃ pedib⁹ noſtris ſubiecta ſit. vnde Natale ſolũ dicimus patriã. hoc eſt terrã in qua nati ſum⁹. & Exulẽ qui ex patria eiectus eſt q̃ſi extra ſolũ: quẽadmodũ idem Extorris appellat: quaſi extra terrã. A quo Exulo verbũ: hoc eſt patria priuatus ſũ. & Exilium ipſa ꝑuatio. Itẽ ab hoc ſolo Solidũ dicit: qd modo ſignificat cõtinuũ: ac iuge. Plau. Decẽ annos ſolidos erraut puer Modo plenũ: integrũ: nihil vacui aut cõcaui habẽs. Virg. Solidoq; adamãte colũnæ. Hinc fit Solido verbũ qd eſt roboro firmo. A quo Cõſolido. & Solidatio. A quo Cõſolidatio. & Solide aduerbiũ. & Cõſolida herba: quæ

Amaſſo
Æmulus
Æmulo:
Æmulator.
Æmulatrix.
Æmulatio.
Amuſſis
Amuſſim
Adamuſſim.
Examuſſim
Emuſſicata
Amarum.
Amaritudo
Amare.
Amator
Mare
Bathea ponti.
Marinum.
Marinus piſcis
marina aqua.
Maritimum.
maritima ora.
maritima gẽs
maritimũ bellum
Trãſmarinum
Tranſmarin⁹
triumphus.
Tranſmarina
merces
Maris fluuius
Maris mons.
Peramo.
Deamo.
Adamo
Adhamo.
Hamus
Hamiote.
Hamotrahe.
Amentũ
Examen.
Examino
Examiatio.
Placidus placeo. diſpliceo.
diſplicentia
Perplaceo.
Cõplaceo
placitum
placo
placator.
placatio
placabilis
placenta
Semper
Sempiuum.
Sempiternus
ſempiternitas
Sempiterne.
Æternus
Solicito.
Solicitatio
Solicitudo
Solicitus
Solum
Natale ſolum.
Exul
Extoris.
Exulo
Exilium
Solidum.
Solido.
Conſolido
Solidatio
Conſolidatio.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

& Cóserua:& Coagulũ dicẽt.& græce strygnon. Q uidã etiã Strumũ appellãt:ꝙ strumis illita sanandis pecudis est. Alii Cóseruã vocãt aliã herbã:a cóferminãdo:q̃ in aquis dulcib⁹ nascit. Spõgia verius aquarꝝ q̃ musc⁹: aut herba villosæ défitatis/ac fistulosæ. Curatũ ea legim⁹ ,plapsũ ex alta arbore putatorẽ quẽdã:oibus fere ossibus cõfractis circũdata vniuerso corpori:& aqua sua insperſa quotiẽs inarescerẽt. Itẽ a solidũ Insolidũ dicim⁹: aduerbialiter:hoc est ĩ integrũ:vt oẽs ,pmiserũt insolidũ se satisfacturos:ꝗ̃ est integ ẽ vnusq̃sq̃ per se: et nõ oẽs simul. Itẽ a solo fit Solistimũ:qd̃ soli est:ita enĩ a solo Solistimũ dicim⁹. Sicut a medio Mediastimũ Antiqui nõ modo balneorꝝ:sed ædiũ quoꝝ ministros mediastimos vocabãt: ꝙ medii essẽt ad p̃standa officia. De tripudio Solistimo dictũ est a nobis supius.& Solidus nũmi gen⁹:quo in p̃sentia vtimur. Viginti solidi librã cõstituũt. & Solitaurilia:q̃ ĩmolatio erat triũ hostiarꝝ diuersi generis. Tauri/Arietis/Verris:qa oẽs solidi: integriq̃ sint corporis. Alii solidũ nõ a solo:qd̃ terrã significat:sed ab Oscorꝝ vocabulo dictũ volũt. Osci enĩ Solõ totũ vocãt vñ Soliferreũ gen⁹ teli appellatũ:q̃si totũ ferreũ.& soliers in omĩ re prudẽs:q̃si totus ars. A quo solertior solertissimus.& Solertia:ĩndustria:quorꝝ cõtraria fuit Iners:q̃si sine arte. Inertior/Inertissim⁹/Inertia. & Solẽne qd̃ oĩbus annis p̃stari debet.a quo Solẽnitas appellata.& Solor:q̃si solidũ reintegro.a quo Solatiũ:et quo poetæ potius vtunt:solamẽ. Virg. Solamẽq̃ mali de collo fistula pẽdet.& Cõsolor/& Cõsolatio.& Cõsolabũdus.& Cõsolamen.& Cõsolatoriũ. vñ Cõsolatoriã epistolã dicim⁹.& Cõsolatoriũ carmen. Q uidã solatiũ a cõsolatione ita distinguũt:vt solatiũ re fieri dicãt. Cõsolatione verbis.& Cõsolari orõne solari.& Soliũ: armariũ e ligno factũ ĩ quo reges ob corporis sui tutelã sedebãt:dictũ q̃si solidũ. Ponit̃ tñ abusiue p sella regali & p vase: in quo vel balneamur:vel cõdimur. Q uidã tñ Soliũ a sedẽdo deductũ putãt:vt supra ostẽdim⁹. Vñ & Solisternia:& solaria appellata.& Solox lana crassa q̃si solida. Itẽ pecus lana cõtectũ. Titinnⁱ⁹. Lana soloci ad purpurã data. Lucil. Mõtano hirco:atq̃ soloce. Sicut ecõtrario oues:q̃ ventrẽ lana mudũ habẽt A pice dicunt. Itẽ a solon:qd̃ Oscorꝝ lingua totũ significat solus deriuat̃. Nã q̃ vnus est:totus est. A ureli⁹:etenĩ cum vnus erat in mũdo:vnus error oĩum fuit:vt oẽs erraurim⁹ in eo vno. Ab hoc solitarius dict⁹:q̃ solus viuit. Vñ solitaria vita:& solitar⁹ passer. & Soliloquius q̃ solus loquit̃.& Soliloquiũ:qd̃ per nos cõtẽplando log̃ solem⁹.& Solitudo quã veteres etiã solitatẽ dixere.& Solea:qd̃ sola pedib⁹ subiiciat̃. Gen⁹ calciamẽti est plantis subiectũ. nã cætera ,ppe nuda teretib⁹ corrigiis nectũtur:q̃ dicũtur A menta:eo ꝙ aptãtes ea ad mentũ trahũt. Plyn. Corneliæ Gracchorꝝ matri sedẽs statua posita fuit:soleisq̃ sine amẽto insignis in Metalli publica porticu. Amẽta etiam dicũtur quibus vinciũtur iacula:vt mitti possint. Vnde amẽtatas soleas:& Amẽtata iacula dicimus. Q uidã putãt hoc vocabulum a græcis acceptũ: qui hæc ἀμυτὰ τὰ vocãt. Soleas vero voce græca Crepidas noiamus.& per diminutionẽ latinã crepidulas:earũq̃ sutores Crepidarii dicunt. Cice. Hoc calciamẽti genus Gallicas vocat. Cũ gallicis et lacerna cucurristi. Solea etiã piscis est: de quo supra diximus. Itẽ materia raborea:sup qua paries cratici⁹ extruit̃. Q uidam etiã putãt Crepidas latinũ vocabulũ esse:a crepitu:hoc est a sono:quẽ ambulando reddũt appellatas. Crepare enĩ ,pprie sonare est. vnde Crepitus dictus est. Terent. Sed hostiũ cõcrepuit. Est autẽ Crepitus sonitus violẽtus:ex impulsu resultãs. A quo Increpare est cũ impulsu vocis:et ĩmani sonitu repræhẽdere/incusare/insultare. A quo fit Increpitare frequentatiuũ. Virgil. Hostis amare qd̃ increpitas:mortẽq̃ minaris? Idẽ. Aestatẽ increpitãs serã. Et Increpatio huiusmodi repræhẽsio. A crepo fit frequẽtatiuũ Increpito:qd̃ ,pprie est Cimbalorꝝ tympanorũq̃:et aliorꝝ huiusmodi. A quo fit Crepitaculũ:quod sistrũ dicit̃:frequẽs in sacris isidis. Est enĩ sistrũ Aeneũ crepitaculũ:cuius p angustã laminã in modũ baltei recuruatã trauectæ mediæ paucæ vngulæ: crispante brachio trigeminos ictus:reddũt argutũ sonũ. Virgi. Regina in mediis patrio vocat agmina sistro. Martiade Crepitaculo:siquis plorator collo tibi vernula pendet Hæc quatiat tenera garula sistra manu.& Crepitulũ ornamentũ capitis est:qd̃ in capitis motu crepitũ facit. Crepit⁹ etiã turpis vẽtris sonitus appellat̃. Cõcrepo quoq̃ a crepo deducit̃ eiusdẽ cũ eo significatiõis. Sisenna. Cõglobati et collecti cõcrepãt armis.& Percrepo. Lucil. per crepa pugnã. Põpili factã: Corneli cane. Aliq̃ tñ per metaphorã capit̃ ,p cõqueror: vel doleo. Idẽ. Et crepat antiquũ genus vt pietate repletũ. Plau. Q ui crepat de functũ patrẽ. Horati⁹. Q ui posthuma grauẽ mollicie: aut pauperie crepat. Aliq̃ ,p incito. Turpil. A ge tu: hymeneũ ĩcrepa. Nõnunq̃ ,p frãgor. Virg. Et acuto murice remi Obnixi crepuere. A quo crepido deriuat̃ q̃ ,pprie est p̃rupti saxi altitudo:& moles. Idẽ. Forte ratis celsi cõiũcta crepidine saxi expositis stabat scalis:& ponte parato. Q ñq̃ ,p ferio. Enni⁹. Sed sonitus aures meas pulsu pedũ increpat. Cice. Itaq̃ vir bon⁹ habeat hãc vim:vt si digitis cõcrepuerit possit locupletũ testatio nomẽ eⁱ⁹ irrepere. a crepo etiã Capræ:et a ,ncipio Crepæ fuit appellatæ:ꝙ cruribⁱ⁹ crepẽt:vt supra diximⁱ⁹. & Crepilupci a crepitu pellicularũ quẽ faciũt verberãtes. Mos enĩ Romanis erat in Lupcalib⁹ nudos discurrere:et pellibus obuias q̃sq̃ fœminas ferire. Crepera res. vt Nonⁱ⁹ scribit:dubia dẽ. vñ et Crepusculũ: lux dubia. & Decrepiti. senes in dubio vitæ cõstituti:vel q̃ nec mouere se ,ppter senectutẽ:nec vllũ facere crepitũ possũt. & Crepeꝝ bellũ anceps & dubiũ. Inde Increpito quidã dictũ putãt:qa maledicta fere incerta:et dubia fuit. Itẽ a crepo Crepor: ,p crepitatione deducit̃.& Crepũdia: puerilia ornamẽta: de qbus supra diximⁱ⁹. Solũ quoq̃ aliq̃ ,p deserto vsurpãt poetæ. Virgil. Heu male tũ Lybiæ solis errat̃ in arnis.& a sol⁹ deducit̃ Sol: ꝙ tantã claritatẽ solus obtineat. Vñ Assyrii quoq̃ huic nomini Adad nomẽ addiderunt:qd̃ eorꝝ lingua significat Solũ. Ab eo fit Solaris. Vñ solaris radius dicit̃.& solaris annus:cũ sol expleto per oĩa signa circuitu ad id vnde digressus fuerat:redit:quod fit fere trecẽtis sexagintaquinq̃ diebⁱ⁹. Sicut Lunaris annus dicit̃:qui mense vno suũ conficit cursũ. & Magnus annus:cũ omẽs planetæ in vnũ locũ recurrunt:qd̃ fit vt scribit Hortẽsius:spatio duodecim miliũ:& noningẽtorum annorꝝ.& Solaris herba:quã græco nomie Heliotropiũ dicim⁹ ꝙ se cũ sole circũagat:etiã nubilo die:tantus est eⁱ⁹ syderis amor:& nocte contrahat ceruleos flores. magnus est medicorꝝ nostri tẽporis error:q̃ Ciconiũ putãt Heliotropiũ esse:cũ Cicorĩũ sit intubũ erraticũ:cui radix longa/& lenta:qua ad vincula etiã vtuntur: estq̃ herba frigidissima:cũ Heliotropiũ tẽperata sit:& aliq̃d habeat caliditatis. Cicoriũ qdã ob singularẽ salubritatẽ Chreston appellãt. Græci enim χρήστον vtile vocãt. Alii Pancration:qd̃ παγκράτιον omnipotẽs sit. Magi

Solide. Consolida Conferua Coagulum Strygnon Strumum Insolidum. Solistimum Mediastimum Solidus. Solitaurilia. Solon Soliferreum Solers. Solertior Solertissimus solertia Iners. Inertior Inertissimus inertia solẽne. Solẽnitas. Solor. solatiũ. Solamen Consolor Consolatio Consolamen. Consolabundⁱ⁹ Consolatoriũ cõsolatoria epistola. Cõsolatoriũ carmẽ. solũ Solisternium. Solarium Solor Apica Solus Solitarius. Soliloquus. Soliloquium. Solitudo Solitas. solea Amentũ. Amẽtate solee Amentata iacula. Crepida. Crepidula Crepidarius Sallica Solea Crepo Crepitus. increpo. increpito increpatio Crepito. Crepitaculuz. Sistrũ Crepitulũ. Concrepo. Percrepo. Crepido. capra Crepa. Crepilupci. Crepares. crepusculũ Decrepitⁱ⁹ Creperũ bellũ. increpito. crepor. Crepundia. Sol. Adad Solaris. Solaris radiⁱ⁹. Solaris annⁱ⁹. Lunaris annus Magnus ãnⁱ⁹. Solaris herba Heliotropium. Ciconiũ. intubũ. Erraticuz. Ciconiũ Chrestõn. Pancration.

Virgilius

Titin.
Lucil.

Aureo.

Plynius.

Cicero.

Virgilius

Terentiⁱ⁹.

Virgilius
Idẽ

Idẽ
Wa,cisk.

Sisenna.
Lucillius
Idem
Horo.
Turpi.
Virgilius
Idem
Ennius.
Cicero.

Plonius.

Virgilius

Horten.

putãt huius succo cũ oleo punctos fauorabiliores fieri:& q̃ velint facile ĩpetrare. Solaris quoq̃ lapillus ẽ: quẽ similiẽ græco vocabulo Heliotropiũ noiant porracei color/ :sãguineis venis distinct⁹: de quo supra diximⁱ⁹. sicut solis gẽma. Alius lapillus ẽ cãdidus: q̃ ad spẽm solis in orbẽ fulgẽtes radios spargit. Itẽ a sole Solanⁱ⁹. Vñ subsolanⁱ⁹ vẽtus de quo supra diximⁱ⁹: qd̃ sub sole oriẽte nasci videat̃.& Solanũ herba: quã alii Strychniũ. alii Halicacabũ. alii ꝓuesicę medeat̃ & calculis Vesicariã vocãt: hac coronariĩ vtunt̃ in Egypto: qd̃ Hedere folio similis sit Siqs eã drachmæ folio sũpserit: varię spẽs ac lætitia plenę aĩo obuersant̃. Duplicatũ pondus insaniã facit: ideo Manicon qdã e græcis: e latinis Furialẽ herbã noĩant. Q uicquid põderi adiiciat̃ mortẽ repsentat. Sũt qui Dorion appellãt: ꝙ cuspides ea in p̃liis tingerent̃. Strychnis etiam & Halicallios:& Erythros:& Neuris nũcupat̃ Xenocrates nullũ eẽ corpis malũ scribit: cui hæc herba nõ sit salutaris. Itẽ a sole Solariũ horologiũ: locⁱ⁹ ĩ quo horę ad solẽ cõspiciunt̃. Primⁱ⁹ Romanis hoc statui sse dẽ. L. Papyrius cursor ad ædẽ Q uirini: cũ eã a patre suo votã dedicaret ante duodecim ãnos q̃ cũ Pyrrho bellatũ ẽ. Nã pus ortus tũ & occasus solis noiabant̃. adiecto ẽt post aliquot ãnos meridie: quẽ Accẽsus cõsulũ, pnũciabat: cũ e curia int̃ rostra:& Græcostasin, pspiciebat solẽ Curiæ qppe duorꝝ generꝝ erãt:& vbi sacerdotes res diuinas curabãt: vt Curię vetẽes.& vbi Senatⁱ⁹ humanas: vt Curia hostilia: quã ,pmã ædificauit Hostilⁱ⁹ rex. Ante hãc Rostra erãt dicta a rostris nauũ q̃ ex hostib⁹ capta ibi fixa sũt. Liu⁹. Naues Antiatũ ptim in Naualia Rome subductæ: ptim incẽsæ: rostrisq̃ earꝝ suggestũ in foro extructũ adornare placuit. Rostraq̃ id tẽplũ appellatũ. Sub dextra horꝝ a comitio locus erat: vbi nationũ legati sũsistebãt: q̃ ad senatũ mittebant̃. Is a græcis ,ppter natiõis excellẽtiã Græcostasis hoc ẽ statio græcorꝝ ẽ noiatus. Accẽsus ,pco erat ita dictus: ꝙ ad censũ solitus esset vocare. Cõsul enĩ qui exercitũ impatur⁹ erat: dicebat accẽso. Calphurni voca illiciũ oẽs grites huc ad me. Accẽsus dicebat sic. Oẽs grites ite ad cõuentionẽ huc ad iudices. Dehinc cõsul loq̃bat̃ ad exercitũ. Impo q̃ cõuenit ad comitia centuriata. Cẽsor vero sic Accẽso impabat: vt populũ vocaret. Q d̃ bonũ fortunatũ: fœlix salutareq̃ sit populo Romano Q uiritiũ. Reiq̃ publicę ppli Romãi Q uiritiũ: mihiq̃: collegęq̃ meo fidei: magistratuiq̃ nr̃o oẽs Q uirites/pedites/armatos: Priuatolq̃ curatores oĩm tribuũ sigs ,p se vel ,p alẽo rõnẽ darivolet: voca illiciũ. Prætor aũt Accẽso iubere solebat: vbi eividerẽt meridiẽ esse vt inclamaret meridiẽ esse circa muros ire solitus: vt illiceret pplm in eũ locũ: vnde vocare posset ad cõtionẽ. Hincẽ versus illevetis Comœdiæ. Vbi ,pmũ accẽsus clamarat meridiẽ. Illiciũ est cũ circa muros itur: vt populus alliciat̃ ad magistrat⁹ cõspectũ. Q ui eos vocat ascẽdit in locũ: vnde vox ad cõcionẽ vocantis exaudiri possit. Marcel. scribit Accẽsos genus militiæ esse administrãtib⁹ ,pximũ: dicti ꝙ ad necessarias res sæpius acciãt̃ veluti accersiti. Põpeius vero Accẽsi inqt dicebant̃ q̃ in locũ mortuorꝝ militũ subito surrogabant̃: dicti ita qa ad censũ adiciebant̃. Manifestus ẽ error vtriusq̃. Itẽ a sole Solstitiũ dẽ q̃si solis statio: cũ sol vltra non ,pgredit̃: sed retrocedere incipit. Singulis qppe annis duo solstitia sũt. Vnũ æstiuũ in ,ncipio Cãcri: cũ sol ad inferiores incipit circulos cõmeare. Alterꝝ hyemale in ,ncipio Capcorni: q̃ sol ad nos incipit reuerti. Vir. Humida solstitia: atq̃ hyemes optate serenas. Præterea a sole Solifuga: q̃ & Solpuga dẽ: de qua supius diximⁱ⁹:& Insolo verbũ qd̃ significat ad solẽ ficco: sicut Infumo ficco ad fumũ. Ab hoc Insolatio dẽ: sicut ab infumo Infumatio. Plyn. Cærã vinaceo crate sub diuo siccãt̃ sole/lunaq̃: hoc enĩ candorẽ facit fi fic siccat̃:& ne liquefaciãt̃. ,ptegũt tenui linteo. Candidissima vero fit post insolationẽ: etiã humi recocta. Plau. Atq̃ hillas infumatas:& sumẽ. Hillas hoc ẽ farta ĩtestina tenuissima. Vetẽs enĩ hillas intestina tenuiora dixerũt. vnde boulle oppidũ vocitatũ: quasi bouis hillæ non longe ab vrbe: ꝙ eo vulnerata bos sua trahẽs intestina deuenerit. Laberius. Neue aliter hunc ,ndicabis: quõ video adolescenti nostro cædis Hillas. Insolare quoq̃ puellæ crines dicunt̃: dũ faciẽ tecte passos ad solẽ tenent candicandi gr̃a:& ĩpi crines insolati dicunt̃. Itẽ Solati dicunt̃ qui sole correpti sunt: quẽadmodũ Syderati qui sydere. Ply. Sic & solati ,pstũt. Sol græce ἥλιος dicit̃. A quo Helius ,ppriũ nomẽ.& Heliogabalⁱ⁹. qui Antonini Caracalę filⁱ⁹ fuit natus ex semiamira formosissima fœia apud phœnices: quo tpe pater eius cũ Parthis bellũ gerebat. Hic matris ingenio apud Antiochiã ad imperiũ assumptus ẽ: impetrauitq̃ a senatu: vt mater in ordine senatorio locaret̃: qd̃ nunq̃ antea fuerat mulieri cõcessum.& Heliopolis de qua diximⁱ⁹.& Heliochrysos herba aureũ florẽ ,pducens. Solus græce μόνος dicit̃. A quo Monas monadis deducit̃ qd̃ significat vnitatẽ.& Monachⁱ⁹ solitarius.& Monarcha vnicus omniũ ,nceps. a quo Monarchia vnius ,ncipatus.& Monacris Archadiæ mõs: q̃si solus vertex siue sola summitas.& Monychus ,ppriũ nomen: q̃si μόνος ὄνυξ hoc est solus vnguis: quod pedẽ instar equi habuerit.& Monomachya singulare certamen.& Monosceli homines indici singulis cruribus miræ ,pnitatis ad saltũ: σκέλος enĩ crus dicit̃. Itẽ Sciopedes vocantur: qd̃ in maiore æstu humi iacentes σκιὰ πόλος hoc est vmbra pedis se protegãt.& Monoptoton vnⁱ⁹ casus.& Monoxylũ qd̃ ex solo & ligno.& Monoecus de quo inferius dicemus: q̃si sola ædes.& Monoceros: vnicornus.& Monodos Prusiæ filius: qui dentiũ loco os vnũ continuũ habuit: quẽadmodũ Pyrrhũ epirotarũ rẽgẽ habuisse. Plynⁱ⁹ refert: ὀδοὺς enĩ dens dicit̃. Itaq̃ monodos dictus: q̃si vnicus dens. Monoptalmus vnius oculi. Solidurius nõ a sole seu solido aut solo deriuat̃: sed ita vocat̃ lingua gallica deuotus. Cæsar. Cũ sexcentis deuotis quos Galli solidurios appellãt: quorꝝ est cõditio vt omibus in vita cõmodis vna cũ iis fruant̃. quorꝝ se amicitiæ dediderũt. Si qcq̃ ,p vim accidat: aut eundẽ casũ vna ferãt: aut sibi mortẽ cõciscant. Itẽ a solus Soliuagus dẽ q̃ solus vagat̃.& Soleo qd̃ significat cõsueui: q̃si solus hoc est totus eo. Cui⁹ ,pteritũ est solitus sũ. a quo Insolitus ,p insueto.& Insolens ,pprie eiusdẽ significatiõis. Teren. Q uid tu Athenas insolens. Aliq̃ tñ ,p metaphorã ,p arroganti ponitur hoc est eo qui nõ solita agit: sed excedit legẽ humanã & naturalẽ. Cice. Nec erat verendũ: ne vera ,ndicans de se nimis videat̃: aut insolens aut audax. Hinc Insolentia ,p arrogãtia deducit̃.& insolent̃ adueruiũ arrogant̃. Vetẽs insolũ pro insolitũ vsurparũt. Afranⁱ⁹. Orbitatẽ senectuti tuæ malũ metui: qd̃ insolũ nõ venit cæco ac demẽti. Idẽ. Neveniret qd̃ nõ agit̃ insolũ. A soleo fit cõpositũ A ssoleo. Plau. Oppido ficassolet. OPES MISERAS. Miseros diuites. Opes enĩ ,p populẽtis posuit: vt mos est poetarꝝ. Miseros aũt ideo diuites vocat qa continuis delatorꝝ calumniis infestabant̃. Ops dea est quæ cæli ex Vesta filia fuit:& soror ac

Solaris gẽma
Solanus.
Subsolanus
Solanũ. Strychniũ halicacabũ. Vesicariã manichõ. Furialis. Herba.
Dorion. Strychnis. Halicallios. Erythros
Neuris.
Solariũ. horologiũ. Curia vetus. Curia hostilia. Rostra.

Brecostasis.
Accẽsus.
Cõsul. Cẽsor.
Illicium.

Solsticium.
Duo solsticia.
Solifuga
Solpuga.
insolo. infumo.
insolatio. infumatio. Hila.
Boulle. insolare. Insolati.
Solati. Syderati. ilios.

Helius.
Heliogabalus.
Heliopolis
Heliochrysos
Solus
monas
monachⁱ⁹.
monarcha
monarchia
monacris.
monychus
monomachia.
monosceli
sciopodes
monoptoton
monoxylum
monoecus
monoceros
monodos
monoptalmus.
solidurius
soliuagus
soleo
insolitus
insolens
insolentia
insolenter
insolum
Assoleo.
Ops.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

cõiunx Saturni. græci Rheã vocãt: hãc qdã putãt terrã eẽ: ab ope ita vocatã: vt supra dixim⁹: qa exopib⁹ terrę hu
manę vitæ alimẽta grãnt: fructusq; & fruges ex ea nascant. ab hac Opes, ꝗ̃ est diuitię dictę: qa diuitias oẽs in
agris eẽ vetes existimabãt. Hinc Locupletes dicebant loci. i. agri plenos. & Pecũia ipa a pecore appellabat. &
Pascua cẽsoriis tabulis dicebant oia: ex qb⁹ populus reddit⁹ haberet: qa diu ꝗ̃ Vectigal fuerat. Mulctatio q̃q;
nõ nisi ouiũ boũq; ipẽdio dicebat. Maxima mulcta erat triũ miliũ: & viginti assiũ. qa nõ licebat quõdã plurib⁹
trigita bobus & duab⁹ oub⁹ quẽq; mulctari æstimabatq; bos cẽtussib⁹ ouis decussibus. Mima aũt mulcta vni⁹
ouis erat. & Ouis qñ mulcta erat masculino genere, pferebat. Varro. Q ñ citat neq; respõdit neq; excusat⁹ est:
ego ei vnũ ouẽ mulctã dico. Mulcta pœnã significat: q̃ Osci pœnã vocant mulctã. Var. aũt iccirco pœnã mul
ctã dici existimat q̃ oli singula ob pctm exigebant. vt Ouis aut Bos: postea mulcta simul exigi cepert: & vinũ
atq; oleũ addi. In ꝗ̃ aũt mulcta differt a pœna: q̃ pœna generali noie dr̃ oim delictoꝝ coertio: mulcta vo ẽ spe
cialis peccati: cui⁹ aiaduersio pecuniaria ẽ. Pœna aũt vt Vlpia. inqt: nõ trñ pecuniaria sed capitis & existimati
onis irrogari solet. & mulcta qdẽ ex arbitrio ei⁹ venit: q̃ mulctã dicit. Pœna aũt nõ irrogat: nisi q̃ lege. vel quo
alio iure specialit huic delicto iposita ẽ: qnimo mulcta ibi dr̃ vbi spẽalis pœna nõ est iposita. Itẽ mulcta is dicere
pot cui adiudicatio data ẽ. Magistrat⁹. n. sol os & ꝓfides puiciaꝝ posse mulctã dicere pmissũ ẽ. Pœnã aũt vnus
qsq; irrogare pot: cui hũ⁹ crimis siue delicti executio cõpetit. a mulcta fit Mulcto vbũ qd ẽ punio cõdẽno. Ve
teres trñ aliqñ, p augeo vsurpart: & voti cõpotẽ reddo. Non⁹. Etvobis qdã grãs ago: cũvotis me mulctat meis
ab ꝗ̃ Mulctatio hoc ẽ pdẽnatio deriuat. & Mulctatitia pecunia vocat q̃ ex mulcta pcipit. Ex his apparet q̃ ri
dicula sit opinio eoꝝ q̃ Mulctã p c scribi debere: & a mulgeo verbo deriuari scripserit. Est eni Mulgere lac e mã
millis expmere. Vnde Mulcta dr̃ ipa extractio lactis. Vir. Bisvenit ad mulctam: binos alitvbere fœt⁹. a quo
Mulctrale vas appellat: in quo lac colligit. Idẽ. Implebũt mulctralia vaccę. Itẽ a mulgeo Caprimulgi dicti q̃s
Aristo. a capraꝝ mãnis Egothelas vocat. Aues sũt grãdiores Merulę aspectu: fures nocturni. Interdiu. n. vi
su carẽt. Intrãt pastoꝝ stabula capraꝝ q̃ vberib⁹ aduolant ob suctũ lactis: q̃ iniuria vber emoriẽt: capriq; ita mul
tis oborit cecitas. Itẽ Emulgeo qd significat sine labore tollo. Terẽ. Emulsi argẽto senẽ. Prætea a multus fit
Multitudo qd significat frequẽtiã ac copiã. Ci. Sed vt põtifices vetes, ppt sacroꝝ multitudinẽ tris viros epulo
nes esse voluerũt. & Multifariã: ac Multicia induměta de qb⁹ supra dixim⁹. & Multũ ac Multo aduerbia. &
Multesima ps, p q̃tãte infinita. Lucil. Q uã puula ps: quã multesima cõstet. & Multiuidus multa videns. &
Multipes multoꝝ pedũ ac vermis de quo supra dixim⁹. & Multiplex: iuolutus, vari⁹, multas plicatiões hñs
& multiplico. a quo Multiplicatio. & Multifacio. Magni existimo. & Multiuolus q̃ multaꝝ reꝝ desiderio te
net. & Multiloquus q̃ multa loquit. & Multifid⁹: multis modis fidẽs. Multũ & satis hæc distãt: q̃ multũ ifi
nitũ ẽ. satis finitũ. Auaris illud: hoc parcis & se ptinẽtib⁹ applicãdũ est. Lucil. Nã si qd satis est hoi: id satis esse
potuisse: hoc sat erat. Nũc cũ hoc nõ ẽ qd credim⁹ porro diuitias vllas aĩm mihi explere potesse. Ludos ꝑterea
celebrãtes Bubecios appellabãt. Serui⁹. Rex ouiũ boũq; effigie pmũ æs signauit: frugẽ aratro q̃sitã sigs nocte
depast⁹ esset aut secasset: puberi qdẽ capitale erat: suspẽsusq; ceteri grauius necabat q̃ homicidio cõuictus. Im
pubes ꝑtoris arbitratu verberabat: qes: sõnusq; in stramentis erat. Dona amplissima impatoꝝ ac fortiũ ciuiũ
erãt: q̃tũ quisq; vno die plurimũ arauisset. Cognomia hinc erãt Pilũni: q̃ pilũ in pistrinis inuenerẽt. Pisones a
pisẽdo. Fabii Lẽtuli: Cicerones: vt qsq; aliqd hmõi gen⁹ optime sereret. In sacri, nihil religiosi⁹ pfarratõisvoca
bulo erat Nouę nuptæ farreũ de quo supra dixim⁹ ꝑferebãt. Agrꝝ male colere cẽsoriũ probꝝ iudicabat. Virꝝ
bonũ nõ aliũ q̃ qui bon⁹ colon⁹ esset iudicabãt. Cato. Maiores nr̃i virꝝ bonũ cũ laudabãt: ita laudabãt bonũ agri
colã: bonũq; colonũ: ãplissime laudari existimabat qui ita laudabat. Impatoꝝ man⁹ colebãt agros: & scindi se
laureato vomere terra gaudebat: serentẽ inuenit data dictatura. L. Q uintiũ Cicinnatũ: tria iugera a terrę trãs
Tyberim: q̃ postea Prata Q uintia appellata: ore adhuc pulueris pleno: cũ viator vela corpus ingt: vt pferã se
natus populiq; Romani mãdata: vnde Serani cognomen adept⁹ ẽ. Gloriã deniq; a farris honore Adoriã vete
res appellarũt. Ador enĩ farris gen⁹ est. Edor quondã ab edẽdo appellatũ: vel qd adurat vt fiat tostũ. Ex ꝗ̃ mo
la salsa in sacris fiebat. ideo ergo Adoriã Gloriã vocabãt qd gloriosũ eũ putabãt esse qui farris copia abũdaret.
Id gen⁹ farris Adoreũ quoq; far nũcupat. Ab opibus Opulent⁹ dr̃ diues: q̃ſi diuitiaꝝ plen⁹. A quo Opulentia
quã vetes etiã Opulẽtitatẽ dixere. Plau. Q uasi q̃ eius opulẽtitatẽ reuereans. Cecil. Timet ne opulẽtitate nr̃a
sibi iiuriã faciã. Hinc etiã Opuliscere, p ditescere capiebãt. Furius. Q uo magis in tãtis, pñt opuliscere cãpis. Itẽ
Opimus diues: pinguis. Vnde Opima spolia dicunt: q̃ dux duci detrahit. Vir. Aut spoliis ego iã raptis lauda
bor opimis. & Opime aduerbiũ abũdant. & Opipaꝝ magnaꝝ opũ. Vnde Opipaꝝ puiniũ dicim⁹. a quo Opi
pare aduerbiũ abundant copiose. Ops quoq; aliqñ, p opibus a veterib⁹ vsurpat. a quo Inops paup dicit. & Ino
pia pauptas. Aliqñ trñ Inops: & Inopiosus nõ ab opibus sed ab Ope deduci vident: significatq; sine ope. Vñ In
opẽ animi. Inopẽ consilii dicim⁹ hoc est sine ope animi: sine ope psilii. Vir. Senit inops animi. Plau. Sæpe ego
res multas tibi mãdaui dubias: egenas inopiosas cõsilii. Itẽ ab ops Opis dicta: hoc est auxiliũ. Opẽ quippe fer
re i rebus dubiis dicim⁹. Terẽ. Iuno Lucina fer opẽ: serua me obsecro. ab hoc fit Opitulor verbũ: qd est adiuno
subuenio. Terẽ. Sin opitulor: hui⁹ minas. Ab eo Opitulatio. & Opitulus Iuppiter. & Opitulator. Item ab ope
Opigena Iuno: quã matronę colebãt: qd ferre eã opẽ in partu laborãtib⁹ credebãt. & Opifex opẽ ferens. & Op
pidũ: qd opis causa ædificat. Itẽ ab ops Opalia dicta festa ei⁹ deæ: q̃ eodẽ die: quo Saturnalia celebrabant. qm̃
opẽ Saturni cõiugẽ esse crediderũt. Rhea dicta est ἀπὸ τοῦ ῥέω fluo: q̃ terra affluens sit omniũ reꝝ: eadem
Cybele appellat vel a mõte atq; oppido Phrygiæ Cybelo: vbi sacra eius pmo instituta sũt: vel ἀπὸ τοῦ κύβελλον qd κυμβεῖλον dicit atq; instrumẽtũ est: quo in sacris eius vtebant. ppt qd aliqñ p simplex Iscribit: corri
pitq; a poetis. Martia. Hic Cybeles viduę illinc sacraria vestę. Aliqñ p duplex ll: & pducit: vt apud Propertiũ:
& Lucanũ frequenter: & Terra q̃ dea sit telluris: propter quod curru vehi fingitur a poetis: quia terra pendet
in aere: & rotis sustineri: quia rotatur: sempq; voluitur mundus. & Turritã coronã gestare in capite: quoniã

Rhea
Opes
locupletes
Pecunia
Pascua
Multatio
Multa maria
Multa minia.
Multa. pena.
Multo
Multatio
Multatitia pecunia.
Mulgere.
Mulctra.
Mulctralevas
Caprimulgi.
Egothelas.
Emulgeo
Multitudo.
Multifaria.
Multicia indumenta
Multum
Multo.
Multesima:
Multiuidus
Multipes
Multiplex
Multiplico
Multiplicatio
multipliciter.
Multifacio
Multiuolus.
Multiloquus.
Multifidus
Multum Satis
Bubecij.
Pilũni
Pisones.
Fabij
Lentuli.
Cicerones
Cõfarratio. bonus vir. bonus colon⁹. Prata
ãnt ia. Seran⁹
Adoria Ador.
Edor: Mola salsa. Adoreum.
Opulẽt⁹. Opulẽtia. Opulẽtitas. Opulisco.
Opimus. Opimũ spolium.
Opime Opiparũ. Optpare.
Ops. Inops.
Inopiosus.
Inopia. Opis
Opitulor.
Opitulatio.
Opitulus Iuppiter
Optrulator
Opigena Iuno
Opifer.
Oppidum
Opalia.
Rhea.
Cybele
Cybelus
Terra.
Turrita corona.

Virgilius
Seneca.
Virgilius
Cicero.
Virgilius
Cicero.
Idem
Virgilius
Apule.
Martia.
Iusti.
Terentij.
Cicero.
Virgilius
Idem.
Idem.
Idem.
Lucillius
Apule.
Curtius
Liuius.
Virgilius
Idez
Terentij.
Virgilius
Terenti.
Virgilius
Terenti.
Plautus
Cicero.
Lucil.
Idez
Terentij.
Virgilius
Colu.
Curtius
Apuleus.
Virgi.
Idez
Plautus
Varro
Cicero.
Plautus.
Lucil.
Cicero.
Plynius.

Varro.
Idem
Ulpia.
Bonius.
Virgilius
Idem
Aristote.
Terentij.
Cicero.
Lucil.
Lucillius
Seruius
Cato.
L. Quin
Cecil. Furi
Virgilius
Idem
Plautus.
Terentij.
Proper.

Mater deum
Mater alma.
Mater phrigia
Dindyma
Dindime.
Dindimene
Berecinthia.
Berecinthus.
Pales.
Parilia.
Palilia
Traduco.
Trahо.
Dux
Ductor
Ductrix
Ducto
Ductito
Dubenus
Dñs. Ducatus
Ductus
Aqueductus
Ductile
Aes ductile.
Aes caldariũ.
adduco
adductus
circũduco.
Introduco
Obduco.
Introductio.
Isagoge.
Isagogicon.
Obduco.
Perduco.
adduco.
Subduco.
Deduco.
Reduco.
Educo
Eductio
Educatio
Produco.
Producta silla ba.
Productio
Producte
Induco.
Inductio
diduco.
Reduco.
Reduces.
Reductuꝫ
Seduco.
Seductor
Traduco.
Tradux
conduco.
conductio
conducibile.
Getuli

EPIGRAMMA QVARTVM CX

terræ subditæ sũt vrbes: in qb⁹ e ẽ turres manifestũ est. & Mater deũ: qa omnia gignit. & mater alma: ab alẽdo
& Mater phrygia: a mõte phrygiæ: quẽ pluratiuo numero Dyndima vocãt Virgil. Itẽ p alta Dyndima. in eo
sacra fibi p corybãtes instituit: A quo & Dyndime & Dyndimene a nõnullis vocat: & Berecithia a mõte Phry
giæ. qui βὺρέκιν θεὸς appellatur: & Pales: qd fit pabulos dea. Vñ ei⁹ sesta Parilia dicta sunt q̃ſi Palilia vt Var
setit: vt alii: quoniã pro partu pecoris ea sacra fiebãt parilib⁹ cõditã a Romulo vrbẽ romã fuisse manifestũ est:
quẽ diẽ festũ ꝑcipue minores habuere. TRADVCTA EST GETVLIS. Trãslata ad Getulos: ꝗ̃ ẽ i Afri
cã missa in exiliũ. Traduco ex trans & duco cõpositũ est. ficut Traiicio ex trãs & iacio. Duco manifestę significa
tiõis est. differtq; a traho: q̃ ducim⁹ eũ q̃ spõte sequit. Trahim⁹ aũt nolentẽ seq. Seneca. Fata volentẽ ducunt
nolentẽ trahũt. Vir. Ducit infœlix æuo cõfectus Aletes. Per metaphorã trñ duco aliqñ accipit, p auoco: & de
lectatiõe q̃dã demulceo. Cic. Dãtq; se ad ludẽdũ: fabularũq; auditiõe ducunt. aliqñ, p ago siue patior. Vir. Na
te dea potes hoc sub casu ducere sõnos? Nõnũq̃, p educo extraho. Idẽ. Ille trñ clypeo obiecto cõuersus in hostẽ
ibat: & auxiliũ ducto mucrone petebat. Nõnũq̃, p excito. Ci. Qd si quẽ statuę magnope delectant: si qs earꝝ ho
nore aut gloria ducit. Q ñq; p allicio. Idẽ. Postremo ꝑcio aut mercede ducunt. Est ẽt qñ, p erigo atq; extollo ca
pit. Vir. Pars ducere muros moliriq; arcẽ. & p existimo. Apulei⁹. Ego fic aĩo duco mox me inẽ meos futuꝝ.
& p ptraho siue auerto. Martia. Q ui ducis vultus & nõ legis ista libentẽ. a duco Dux deriuat: qui alios ducit.
Vñ & ducẽ gregis dicim⁹. & ducẽ belli q̃ etiã Ductor appellat. cuius fœmininũ ẽ Ductrix. Itẽ Ducto frequen
tatiuũ: cui⁹ aliud freq̃ntatiuũ est Ductito. vetes quoq; a ducẽdo Dubenũ dicebãt: quẽ nũc Dominũ dicim⁹. Itẽ
a duco Ducat⁹, p ipo ducẽdi officio. Iustin⁹. Cũ variis frustratiõib⁹ nõ sine risu deferret: & honoratũ insup Du
catu aduersariũ cerneret: irã in ipm Philippũ vertit. vltionẽq; quã ab aduersario nõ poterat ab iiquo iudice exe
git. & Ductus, p ipa ductiõe. Vñ Aq̃ductus dicunt deductiões aquaꝝ. & Ductile qd facile ducit: attenuat q̃q;
Vñ Es ductile appellat: qd malleis obsequit: tenuat q̃q; in laminas: cui⁹ ptraniũ est Es caldariũ: qd fundit trñ: &
malleis fragile est. Cõposita quoq; a duco fiũt Adduco: qd, pprie est inuitũ: & q̃ſi renitentẽ duco. Terẽ. Si illum
pot q̃ alicui⁹ rei est: etiã eũ ad neqtiã adducere. Ponit trñ aliqñ, p suo simplici. Idẽ A dducim⁹ tuã Bacchidẽ. ali
qñ, p cogo: Cice. Nullo imbre nullo frigore adduci vt capite opto fit. Interdũ, p cõtraho. Vir. Vbi igneaꝝ venis
omnib⁹ arcta suis miseros adduxerat art⁹. Hinc adductã frontẽ irati: hoc ẽ pstrictã dicim⁹. Nõnũq̃, p torqueo
roto. Idẽ. Ipse ter adductas circũ caput egit habenas. Plerũq; etiã, p produco extẽdo. Idẽ. Oculũ obducto torquẽs
hastile lacerto. Circũduco notæ significatiõis. Introduco: imitto & intra aliquẽ locũ duco. Itẽ Instruo doceo. a
quo Introductio appellat istructio: doctrina: & ipm (vt ita dicã) pncipiũ eruditiõis: quã græci εἰσάγωγὴν: ꝗ̃ ẽ
Isagogẽ vocãt. Vñ Porphy. op⁹ suũ qd de dialectices pncipiis scripsit Isagogẽ vocauit: q̃obrẽ & Isagogicõ itro
ductoriũ dicim⁹. Obduco mõ tego. Idẽ. Obducat pascua iuco. Mõ ecõtrario detego apio. Lucil. Vos interea
lumẽ auferte: atq; aulã obducite. Nõnũq̃ etiã facio, p traho. Ply. Iã callũ obduxerat. Perduco vsq; ad finẽ duco.
A pul. Iãq; familiã ad stabulũ pduxerat. Abduco: aufero abigo. Curti⁹. Armẽtũ omne abductũ. Intẽdũ trñ, p suo
simplici accipit. Li. Flau⁹ supplemẽtũ ab Roma abduxerat. Subduco, Deduco, Reduco: de q̃bus supra copi
ose disseruim⁹. Educo extraho: q̃ſi extra duco. Vir. Hoc dicẽs eduxit corpe telũ. Ponit trñ aliqñ, p erigo. Idem
Arãq; sepulchri Cõgerere arborib⁹: cæloq; educere certãt. aliqñ, p nutrio, pueho: qd mõ pmę mõ tercię piugatio
nis ẽ. vnde liberoꝝ eductio seu educatio dr̃. Teren. Eduxi a puulo: habui: amaui, p meo. Produco: mõ extẽdo
& q̃ſi lõgi⁹ duco. Virg. Abnegat abscisa vitã, pducere ẽra. Hic, pducta syllaba dr̃ lõga. & Productio elõgatio. &
Producte aduerbiũ lõge: mõ pario istituo facio. Vt bona arbor bonos fruct⁹, pducit. Terẽ. Seni aiam pmũ exti
guere ipi illi: q̃ illud, pduxit scelus. aliqñ, p, psequor vsurpat. Vir. Nec te tua funera mr̃, pduxi. aliqñ, p extraho
& foras duco. Terẽ. Produxi ac vẽdidi. Induco qd, ppe ẽ itroduco. Plau. Induc eã in domũ & qd agat obserua
ptin⁹. aliqñ trñ iduco ponit, p imitto fingo. Ci. Hic ille giges inducit a Platone. aliqñ, p pstuadeo. Lucil. Huius
ego aĩm si iduco: vt ab amore meretricis desistat. Nõnũq̃ etiã iducere ẽ qbusdã veluti fallaciis decipe. Idẽ. Mi
serꝝ senẽ Sirenũ cantu iductũ. Hic rhetores Inductionẽ vocãt argumẽti gen⁹: cũ p interrogationẽ similiũ cogim⁹
aliquẽ aliqd fateri: veluti manu ĩ id qd volum⁹: eũ ducẽtes. Vt si fiat interrogatio talis. Q d ẽ pomũ generosissi
mũ: nõne qd optimũ? pcedit. Q ui equ⁹ generosissim⁹: nõne q optim⁹? & plura in eũdẽ modũ: tũ id subiungit
cui⁹ rei grã rogatũ ẽ. Q uid hõ nõne is generosissim⁹: q optim⁹? Fateri ꝗ̃ illis pcessis, pculdubio oportebit. Q ui
dã iductionẽ ita diffinũt. Iuductio est orõ q̃ rebus nõ dubiis captat assentionẽ eius rei q̃ instituta ẽ. A lii induc
tionẽ dicũt esse orõnẽ p quã fit a pticularib⁹ ad vniuersalia progressus. Diduco diuido separo. Colu. Egtiũ qd
tripartito diducit. Reduco: intẽdũ retro duco: vt supius dixim⁹. Curti⁹. Reductisq; i castra copiis corpora cura
re iubet. Intẽdũ libero & sine piculo recipio. Apule. Meq; oppido in arcẽ reduco. Hic Reduces dicunt q̃ pícula
euaserũt. Vir. Vt reduces illi ludũt stridẽtib⁹ alis. aliqñdo ẽt reduco, p replico accipit. a quo Reductũ replicabi
lẽ dicim⁹. Idẽ. Inq; sinus scidit sese vnda reductos. Seduco qd, ppe significat seorsũ duco. accipit trñ frequentẽ in
malã ptẽ: p eo qd ẽ a recto advitiũ traho. Vñ seductores dicunt q̃ ad vitia hoies hortant. Traduco mõ traiicio
vt traductis in Africã copiis. mõ ad vltiora duco. Plau. Traduce adhuc lineã pluscũlũ. aliqñ trãsfero: vt ꝗ̃ loco
Traducta ẽ Getulis: hoc est trãslata ad Getulos. Vnde ẽt traducere libꝝ ex vna lingua in aliã qdã dicũt: hoc ẽ
interp̃tari. ab hoc traduces dicunt: qui aliũde tracti ac ppagati sũt. Cõduco qd mõ significat colligo congrego.
Varro. Mane suscitat rostra: populũ in foro pducit. mõ locatũ accipio. Cice. Vt sæpe in nr̃a repu. videm⁹ mer
cede conducti. Hinc deriuat. Cõductio: ficut a loco Locatio. Intẽdũ emo. Plautus. Cædendũ cõduxi ego illum.
aliquãdo puerto. Lucil. Et virtute tua: & claris cõdcuere chartis. Mõ prosũ. Ci. Põt aũt: q̃ reipub. in utile fit: id
cui q̃ pducere. Idẽ. Facillimã aũt in ea repu. eẽ posse pcordiã: in qua idẽ pducat oĩbus. Vnde Cõducibile dicim⁹
vtile. Ply. Q uo nihil cõmodius nihil rei: de q̃ agim⁹ cõducibilius cogitari potuisset. GETVLIS. A d Getu
los: hi Africę ppli sũt. Africã itio Libyes habuerẽt: deinde A fri: postea Getuli: postremo Mauri: & Numidæ.
Mitti aũt nocẽtes graniore exilio ĩ Africã solebãt: aut ĩ pontũ: vel in insulas remotiores: mitiore vero Tibur.

Virgilius
Seneca.
Virgilius
Cicero.
Virgilius
Cicero.
Idem
Virgilius
Apule.
Martia.
Iusti.
Terentij.
Cicero.
Virgilius
Idem.
Idem.
Idem.
Lucillius
Apule.
Curtius
Liuius.
Virgilius
Idez
Terentij.
Virgilius
Terenti.
Virgilius
Terenti.
Plautus
Cicero.
Lucil.
Idez
Terentij.
Virgilius
Colu.
Curtius
Apuleus.
Virgi.
Idez
Plautus
Varro
Cicero.
Plautus.
Lucil.
Cicero.
Plynius.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Africa
Europa
Asia.

Libycũ mare.
Ethiopicũ mare.
Atlãticũ mare
cyrena
cyrene.
Aristeus
Romius
Auctonus.
Argeus
Africa.
Numidia
Mauritania.
Troglodyte.
caruſij
Libyes
Leucoethiopes
Getulus
Getula
Garamantes.
Diarbas

Lybicus
Libicũ mare.
Libyes
Lips
Libanotus
Libyſſa
Libyca
Libyſſinus.
Libycus cãp.
Africa.
Asia.
Harena

Praneſte vel in inſulas Cãpanię. Vel Getulis dixit: vt remotiorẽ Africę ptẽ ac magis infeſtã noiaret. Africa vna ex trib⁹ orbis t̃ra⁹ ptib⁹. Q uicqd t̃ra⁹ iacet a freto ad Tanai Europa dr̃. Q uicqd a freto ad Nilũ Africa Vltra qcqd eſt Aſia ẽ. Africa ab Oriẽtis pte Nilo termiat̃: a cæ̃tis ptibus cingit̃ mari: breuior ẽ q̃ Europa: & vbi mare attingit latior. vñ in iuga exurgẽs pgit incurua ad occaſũ: faſtigatq; ſe molliter: & ſit paulati adducti or. V bi finit̃ anguſtiſſima ẽ. Q uãtũ icolit̃ fertilitate p̃ſtat: ver⁹ maxima ps iculta eſt: & vel harenis ſterilib⁹ obducta vel ob ſitũ cæli deſerta: vel multo ac malefico genere aialiũ infeſta. Mare quo a Septẽtrione cingit̃ Libycũ vocat̃: a meridie Ethiopicũ: ab Occidente Atlãticũ. Ea ps q̃ Libyco adiacet Cyrena dr̃: a Cyrene vrbe quã ibi Batt⁹ Cyrini regis filius cõdidit: & a Cyrene virgine ita noiaunt: q̃ Penei regis Arcadię filia fuit: ſiue vt poetæ dicũt Penei flumis q̃ ob formę p̃ſtãtiã e Pelio mõte Theſſalię rapta fuit ab Apolline & in Libiã ducta: ex q̃ q̃tuor filios ſuſcepit. Ariſtæũ, Nomiũ, Auctonũ, & Argeũ: Proxima toti⁹ puincię nomie Africa dr̃: poſtea Numidia: deinũ Mauritania. Sed Mauri in atlãticũ pelagus expoſiti ſũt. Vltra eos ſũt Troglodyte: & Caruſii vſq; ad Ethiopas: hi & reliq; hui⁹: & totũ latus qd meridiẽ ſpectat: vſq; in Aſię cõfinia poſſidẽt. at ſup ea q̃ Libyco mari abluunt̃ ſũt Libyes & Leucoæthiopes: & natio freq̃ns ac multiplex getuli: quor⁹ regio Getuli a vocat̃ q̃ ꝓximos habet Garamãtes: de q⁹ ſupra dixim⁹. Getulus p̃mas duas ſyllabas correptas habet. Oui. Q uid dubitas victã Getulo me tradere hiarbæ. Sed ab lĩ fit Getul⁹ adiectiuũ: qd eaſdẽ ſyllabas ꝓductas habet. Virgil. Et Getulæ vrbes: genus inſupabile bello. Vir. Vbera cui dederint getula in valle leenę. Iuue. Cũ getula ducẽ portaret belua luſcũ. Hiarbas Iouis filius fuit ex Garamãte nympha: & Getulor⁹ rex quẽ Virg. ſcribit in ꝓmiũ petiiſſe Didonẽ. Libya a græco dictã putãt: vel a Libya vxore Epaphi Iouis filii: vel qd pluuia egeat ꝓpẽ nimiã ſiccitatẽ: hoc ẽ ꝓ λεῖττειν ὕειν: hoc eſt deſinit pluere. a libya Lybicus deducit̃. vñ Libycũ mare: & Libyes. & Lips vẽtus. & Libanot⁹ de q̃bus dixim⁹. & Libyſſa Libyca. Itẽ qñ ſubſtãtiuũ ẽ oppidũ Bithinię. in quo Amibalis tumulus fuit: & Libyſſius Libyca. Vir. Et pelle libyſſidis vrſę & Libyſſinus. Martianus. Grauiac libyſſino calore exuſt⁹. a quo Libyſſinus dictus ẽ Apollo ab iis q̃ Pachinũ Siciliæ pmõtoriũ incolebãt: quẽadmodũ ſupi⁹ diſſeruim⁹. Itẽ Libycus cãpus in agro Argeo appellat̃, ẽ: ꝓ in eo fruges ex Libya allatę ſũt Q uã ob cãm & Ceres ab Argis Libyſſa vocitata ẽ. Africa vero dicta ẽ ꝓ ſine frigore ſit. qppe græci φρίκην horrorẽ dicũt. Aſia aũt ab Aſia nympha Oceani: & Tethios filia Iapeti p̃uge ſiue ab Aſio Cotyi filio: vt Libi affirmant. Eſt aũt Aſia palus q̃dã: ſed tũc p̃mã ſyllabã, ꝓductã habet. Vir. Iã varias pelagi volucres: & q̃ Aſia circũ Cũ vero puinctiã ſignificat: correptã. Idẽ. Europa atq; Aſia pulſus. Europa a nympha Europa nomẽ hẽt. Oceani ſimiliter & Tethios vt qdãvolũt filia: ſiue ab Europa filia Agenoris: quã Iuppit̃ ſub ſpecie Tauri rapuiſſe ferũt: q̃uis alii a q̃dõnib⁹ raptã dicãt: quor⁹ nauis tauri effigiẽ habebat. GETVLIS. Ad Getulos. Veẽes datiuũ frequẽt̃ ꝓ accuſatiuo poſuere. Terẽ. Interea mulier q̃dã ab hic triẽniũ ex Andro cõmigrauit huic vicinę Titini. Vbi Ambitioni vtutẽ videas antecedere. Var. Tãta porro iuaſit cupiditas honor⁹ plærq; vt vel cælũ ruere: mõ magiſtratũ adipiſcant̃: exoptent. NEC CEPIT HARENA NOCENTES. Sẽſus eſt nõ ſũt puniti delatores in amphitheatro: ſed acti in exiliũ: in quo p̃pomt tpib⁹ tiũ. Nã tit⁹ quẽadmodũ Suetoni⁹ refert: licet ali qñ in aſpima ſulay delatores miſerint: frequẽti⁹ tñ in foro flagellis: ac fuſtib⁹ cæſos nouiſſime traducebat p amphitheatri harenã: & aliq̃n ſubiici ſeruos ac venire impabat. Domitian⁹ vero vt eã peſtẽ oino ex vrbe tolleret: eos ad Getulos vſq; & Sytiũ loca relegauit. HARENA. Amphitheatr⁹. Cõtentũ p ꝓtinente. Harena enĩ ſpargi amphitheatr⁹ ſolebat: ne vel pugnãtes fœdarent̃ cruore occiſor⁹: vel cruor ſpſus ſpectãtibus eẽt horrori: p̃ſertim in gladiator⁹ dimicatiõe: ꝓpt̃ qd pata ſemp erat iuuenũ multitudo cũ ſcopis: q harenã verrerẽt: cruorẽq; obtegerẽt. Stulte qdã ætate nr̃a per harenã putarũt Theatr⁹ itelligi in quo nec beluarũ nec gladiator⁹ ludi celebrabant̃. Sed ſultius harenę amphiteatralis cãm lõge, aliã q̃ nos dixim⁹: augurati ſũt. Harena puluis eſt minutiſſim⁹: aridus: ideoq; ab ariditate dictã nõnulli exiſtimãt & ſine aſpiratiõe ſcribunt Alii ab hærẽdo appellatã putãt: & iccirco addũt aſpirationẽ: vel ꝓ ſibi iuicẽ, ꝓpter tenuitatẽ cohæreat: vel ꝓ p eã cũ calce mixtã: & cemẽta int̃ ſe & tectoria parietib⁹ hæreãt: hęc ſi groſſior ẽ Sabulũ appellat̃. a quo Saburra dicta harena imũda: q̃ naues onerari vſq; ad certã mẽſurã quo ſtabiliores ſint p̃ſueuerũt. Vir. Et cimbę inſtabiles fluctu iactãte ſaburrã: Glarea v̄o minutiſſimos lapillos ſignificat: qui in fluuior⁹ ripis: vel maris littoribus reperiũt̃. ab harena Harenari⁹ deriuat̃. Vñ Iuppit̃ harenari⁹: de quo ſupra dixim⁹. Itẽ Harenoſus: ſicut a Sabulo Sabuloſus. & a glarea Glareoſus. Ply. Lictus nõ harenoſũ ſed alga: & fluuior⁹ ſordib⁹ plenũ. Itẽ Harenula diminutiuũ ſicut a glarea Glareola. Plau. Glareolã manu effundẽs. Harenę tria genera ſũt. Foſſitia cui q̃rtã ptẽ calcis addi ĩ ædificiis iuſtũ ẽ. Fluuialis: & Marina: cui t̃cia ps addi debet. ab harena q̃q; Harenatũ dr̃ ꝓpoſitio ex calce & harena facta: ſicut Marmoratũ ex marmore. Ply. In græcia tectoriis ẽt harenatũ: ꝓ ductur ſũt ꝓus in mortario ligneis vectib⁹ ſubigũt. Idẽ. Expimẽtũ marmorati eſt in ſubigẽdo donec rutro nõ cohęreat. a ſabulo quoq; Sabuletũ dr̃ loc⁹: in quo ſabulũ abũdat. CEPIT. Accepit. Cape enĩ ꝓprie accipere ẽ. Vir. Tu pr̃ cape ſacra manu: patrioſq; penates. Per metaphorã tñ ꝓ diuerſitate rer⁹ cũ q̃bus iũgit̃ diuerſa ſignificat. Cape manu comp̃hẽdere eſt: capere oculis: videre. cape aurib⁹: audire. cape mẽtę, intelligere. cape ꝓſilio: eligere. Terẽ. Cum illũ gnatũ cẽpimus. Cice. Ob eã credo cãm: ꝓ inſit aliq̃d, ꝓbi: qd capiat ignaros. Virgi. Ante locũ capies oculis. Capere aſtu vel dolis decipere. Idẽ. Captiq; dolis: lachrymiſq; coactis. Capere munerib⁹: aut beneficiis ꝓpitiare. Lucil. Nõ bene ꝓ meritis capit̃: nec tangit̃ ira. Capere cãtu: aut voluptate delectare. Virgi. Carmine quo captæ. Int̃dũ etiã capere ꝓ facere metaphorice vſurpat̃. Teren. Nõ ſi capiũdos mihi ſciam inimicos omĩs hoies. & ꝓ pati. Idẽ. Dũ abs te abſũ: oẽs mihi fuere labores: quos cepi: leues. & ꝓ accipere temere. Virgi. Cape ſaxa manu: cape robora paſtor. & ꝓ continere. Apuleius. Cũ id vaſculũ vix ſemiuncia caperet. a quo capax dr̃: qd cõtinet aliq̃d. cuius cõparatiuũ eſt Capacius. & ſuperlatiuũ Capaciſſimũ. & ꝓtranũ eius Incapax. Itẽ Caput ꝓ inde: vt Varro inquit initiũ capiant ſenſus: & nerui: de quo & eius deriuatiuis inferius dicẽm⁹. & Capulum qcqd aliquã rẽ intra ſe capit. V ñ id quo mortui efferunt̃ capulũ vocat̃. Plau. Perit miſera: vt oſculat̃ carnifex

Sabulum
Saburra

Glarea
Harenari⁹ iup piter
Harenoſus
Sabuloſus.
Glareoſus
Harenula
Glareola.
Foſſitia harena
Fluuiatilis harena.
Marina harena.
Harenatum
Marmoratum
Sabulerum.
capio.
capax
capacius
capaciſſimus
Incapax
caput
Capulum

Virgilius
Ouidius.
Virgilius
Iuuena.
Virgilius
Martian.
Virgilius
Idem
Terenti⁹
Titin.
Varro.
Virgilius
Plynius.
Plautus
Plynius.
Idem.
Virgilius
Cicero.
Virgilius
Lucillius
Virgilius
Terenti⁹
Idem
Virgilius
Apule.
Varro
Plautus.

Apule.
Varro.
Terenti⁹.

Virgilius
Varro.
Cicero

Virgilius
Lucillius

Virgilius
Iuuena.
Virgilius

Cicero.
Quintili.
Cicero.
Plautus.

Pompe.
Vlpia.

Martia.
Idem.

Cicero.
Martial.

Seneca.
Cicero.

Varro.
Apuleus.

Virgilius
Plautus.
Idem

Terenti⁹.
Lucillius

Pacu.

Capulum.
Capularis
Latinum
Capiunculum.

Captiuus
Captiuo.
Captiuitas
Captus
Mente captus
Captus oculis
Capere

Capio cõſiliũ.
Capto rõnem.

Capſo.
Capſa
Capſula
Capſarius
Capiunculum
Capto.
Captito

Captator
Capratio
Captus.
Capiuncula.
Captio
Locus captus.
Captus
Capitium
Capis.
Captdula
Capula.
Calpar
Cepulum.
Capeſſo.
Caplum.
Capedo.
Intercapedo.

Copia.

Facio copiam
Do copiam
Copie.

Copioſus
Copio.
Copioſe

Copis
Copona.
Cauponã.
cauponor.
cauponaria.
coquinaria
Accipio.
capere.
Accepio.

Accipiter

cercos.

capuli decus. a quo Capularis ſenex dr̃ iã morti ꝓpinquus: & mox capulo efferẽdus. Capulũ ẽt maiusbriũ ẽſis appellat̃: ſed hoc qa manu capiat̃. Apule. Enſęq; capulo tenus infixit. & Catinũ vt Varroni placet: qd pulte & iuriliẽti qd capet. & Capruncũlũ vas fictile: nõ qd̃ anſis capiat̃ ſed qd capax ſit. In eũdẽ ſenſũ lĩ vbo vſus ẽ. Terẽ. Dii boni qd turpe ẽ? Edes nr̃æ vix capiẽs ſcio. lĩ ẽ vix ſufficiẽt ad tantã turbã capiendã. Int̃dũ ẽt cape accipit̃ ꝓ occupare & ſuũ facere. Virg. Certãtq; illudere rapto. Varro. Q uid hic venator nõ cepit. Cice. Nauẽ quãdã pirat⁹ q̃da onuſtã cepe. Hinc Capi virgo dr̃: qa apud veẽes põtificis maximi manu p̃hẽſa ab eo parente: in cui⁹ poteſtate erat: veluti bello capta abducebat̃. Hinc etiã vincti Captiui dicunt̃ ꝓ nõ ſui iuris ſint: ſed in poteſtatẽ noſtrã redacti. & Captiuo verbũ: quo nõnulli iuniores ſũt vſi. & Captiuitas, ꝓ ipa vẽdicatione. Q uñ aũt q ita capti ſũt nõ ſũt amplius ſui iuris: ſed libertate ꝓuati ſũt: ideo Captos aliq̃n ꝓ ꝓuatos ſiue impeditos accipim⁹. hic mẽtecapti dicunt̃ amẽtes: hoc ẽ q mẽtis cõpotes nõ ſunt. & Captioculis q officio oculor⁹ lĩ eſt viſu ꝓuati ſunt. Virg. Aut oculis capti fodere cubicula Talpę. Et p amore accẽdere. vñ Capti amãtes dicunt̃. Lucilli⁹. At metus porro: ne aſpectu & forma capiare altera. & ꝓ ſuſcipe ſiue id ſponte ſiue iuiti faciam⁹. Vñ cape dolorẽ, cape ſolicitudinẽ, cape moleſtiã, cape voluptatẽ dicim⁹. In quo notãdũ eſt ꝓ hoc verbũ reciprocũ quẽdã ſenſũ habet vt idẽ ſit Cepi voluptatẽ: & Cepit me voluptas. Cice. Magnã cepi ex litteris tuis voluptatẽ. Q uin. Nec me tãta capiebat voluptas: qd fluẽta cæns mella cõderẽ. Nõ tñ in oĩbus habet hũc vſũ. Cape cõſiliũ eſt deliberare. Cicero. Cũ aũt cõſiliũ hoc p̃inceps cepiſſet. Cape rationẽ eſt modũ inuenire. Plau. Rõnẽ cepi vt & amãti obſeqũrer & patrẽ nõ offenderẽ. a capio fit Capſo qd ſignificat p̃hẽdo. a quo Capſa qd res in ea recõditas capiat. Cuius diminutiuũ eſt Capſula. Põpeius tñ a græco potius deduci hoc vocabulũ putat. Græci enĩ Capſas καψάτ̃ τοῦ appellãt. a capſa fit Capſari⁹: q d ſi Vlpiano credimus ſignificat eũ q mercedis grã ſeruãda in balneis veſtimẽta ſuſcipit. Itẽ a capiẽdo Capruncũlũ vocitatũ vaſis fictilis gen⁹. Itẽ Capto cuius aliud frequẽtatiuũ eſt Captito Ver⁹ hæc nõ ſignificãt frequent̃ capio: ſed blanditiis q̃buſdã & illecebris obſequiis aliq̃d (vt ita dicã) venor: vt Hic obſequẽdo captat aurã popularẽ. i. q̃rit venat̃. Martia. Capto: tuã pudet heu: ſed capto maxime cœnam. Tu captas alias: iã ſumus ergo pares. Declarat hoc idẽ Martialis alibi cũ inqt. Laudantẽ Selũ cœnæ dũ rhetia tẽdit. hoc eſt enĩ cœnã captare laudatiõibus q̃buſdã: & blãditiis cœnę rhetia tẽdere hoc ẽ venari. Hic hmõi venatores Captatores dicunt̃. & venatio ipa Captatio. Cic. Captator ille popularis aurę. Itẽ Captus ſubſtãtiuũ hoc ẽ deceptio cuius diminutiuũ ẽ Capticũcula: q̃ & captio dr̃. Aliq̃n tñ capto ꝓ capio accipit̃. Martia. Si capta re feras aucupis arte placet. Locus captus vocat̃ ad ſacrificandũ legitime ꝓſtitutus. Itẽ Captus pceptio. Seneca. Q d captu qdẽ difficile ẽ: ſed facile memoria retinet̃. aliq̃n etiã captus ꝓ delectatiõe accipit̃. Cice. Nõ poſſũ adduci: & ſuſcipe e pecunia captũ. Itẽ a capio Capitiũ: vt Varroni placet qd pectus capiat. i. cõp̃hendat: q̃uis alii ob id poti⁹ appellatũ putent: ꝓ ſit capitis tegmen. & Capis poculi genus. cuius diminutiuũ eſt Capidula. & Capula vas vinariũ quo veẽes vtebant̃ anſatũ qd facile capi poſſet. & Calpar quo noie veẽes doliũ ſignificabãt Varro. Q uia anteq̃ nomen dolii, platũ eſſet: id genus vaſor⁹ calpar diceret̃. & Capulũ. a quo Capularis: de q̃bus ſupra diximus. & Capeſſo verbũ quod, ꝓpe ſignificat capio. Apulei⁹. Dũ ſimul illi & grãs agerẽ: & dona capeſſerem. Aliq̃n tñ pomẽ ꝓ pficio impleo: Vir. Mihi iuſſa capeſſere fas eſt. Interdũ, p imitto. Plau. Q uo magis te in altũ capeſſas æſtus te in portũ refert. Nõnunq̃ p recipio. Idẽ. Nũc pgã heri impiũ exequi: & me domũ capeſſere. & Caplũ nodi genus in fune: quo indomita iumenta capiunt̃. & Capedo ſpatioſũ aliq̃d & alicu⁹ rei capax. a quo Intercapedo, ꝓ ſpatio atq; int̃uallo: quod inter aliqua interpoſitũ eſt. Itẽ a capio nõnulli Copiã dictã putãt quaſi capiã: quod multa capiat. Eſt aũt, ꝓpe copia facultas poteſtas: vt faciã tibi copiã ſpectãdi ludos. i. dabo tibi facultatẽ: vel faciã tibi poteſtatẽ. Nec fere apud oratores cũ alio verbo iũgit̃. Apud poetas vero etiã cũ aliis verbis: & p̃cipue cũ do. Virg. Poſtq̃ introgreſſi & corã data copia fandi. Sine his aũt duobus verbis copia plærũq; ꝓ abundãtia accipit̃. Vnde Copiã oronis dicim⁹ quẽadmodũ vbertatẽ: copiã pecuniar⁹: copiam frumẽti. In plurali vero, p eodẽ ſignificato qñq; accipit̃: vt noui copias tuas: & oĩm rer⁹ copias habeo. Peculiariter tñ in plurali multitudinẽ militũ copias appellam⁹: vt Copię Põpei: Copiæ Cæſaris: ꝓ quo multi noſtri tempis latinę linguę par⁹ piti gẽtes vſurpant: quẽadmodũ etiã copiã in ſingulari ponunt ꝓ exemplari. Sed ꝓ multitudine etiã in ſingulari aliquando repit̃. Põpeius ad Domitiũ. Nec ſolus cũ iſta copia tãtã multitudinẽ ſuſtinere poteris. Idem. Etiã atq; etiã hortor vt cũ omni copia q̃pmũ ad mevenias. A copia Copioſus deducit̃: lĩ eſt abũdans. & Copiare caſtrenſe verbũ. hoc ẽ copias cogere: quẽadmodũ lignari: pabulari: aquari. & Copioſe aduerbiũ abundant̃. Veẽes Copẽ, ꝓ Copioſũ dixerũt. Pacuui⁹. O multis modis varie dubiũ: & ꝓſpere copẽ diẽ. Plaut⁹. Atq; ego nũc vt glorioſũ faciã: & copi pectore. Hinc Capona p̃mo: deinde Caupona: taberna vinaria, ꝓpter copiam rer⁹ q̃ ibi venduntur. Itẽ mulier ipa q̃ tabernæ p̃eſt: ſicut Capo & Caupo ipe tabernarius. Vlpi. Caupones & ſtabularios æquæ eos accipiem⁹. q Cauponã vel ſtabulũ exercẽt: inſtituroreſve eor⁹. Cæter⁹ ſiqs opa media ſtini fungit̃: nõ cõtinet̃ hoc noĩe. a caupone fit Cauponor verbũ: qd eſt lucri cã: q̃ſi ad cauponẽ vendito. Ennio Nõ cauponãtes bellũ ſed belligerãtes. Ferro nõ auro vitã cernamus vtriq;. Itẽ Cauponaria ars cauponandi: ſicut Coquaria ars coquẽdi. Itẽ a capio cõpoſita fiũt Accipio: qd a capio Vlpianus ita diſtinguit: vt cape ſit qñ cũ affectu accipit̃. Accipe vero ſiqs nõ ſic accipit: vt habeat. Ideoq; nõ videri quẽpiã capc: qd ſit reſtituturus. Paulus tñ Iuriſcõſ. etiã eũ cepiſſe exiſtimat: q alteri acqſiuit. Accipere etiã aliq̃n ꝓ audire vſurpat̃. Vir. Accipe nũc Danaũ iſidias & crimĩe ab vno Diſce oẽs. Ci. Accipe nũc aliẽ ei⁹ facin⁹ nobile. & ꝓ ſentire. Apule. Neq; tu ita accipis vt res ſe habet. & ꝓ tractare. Capit̃q; & in bonã & in malã ptẽ. Cice. Rogaipm quẽadmodũ ego eũ Arimini accepi. Terẽ. Ego abs te miſeris ſũ acceptus modis. & ꝓ cõuiuari. Idẽ. Accipit hõ nemo melius prorſus atq; plixius. aliquãdo etiã, ꝓ decipe. Lucilli. Sic inq̃ veteratorẽ illũ veterẽ lupũ Annibalẽ acceptũ? Q uid ſit accipe cõditionẽ. accipe fidẽ. acceptũ ferre. & acceptulatio ſupra demõſtrauim⁹. Veẽes Accepſo, ꝓ acceperim vſurparunt. Pacuuius. Aut finam qcq̃ profari p̃uſq̃ accepſo: quod peto. ab accipio Accipitrẽ quidam deductum putant: ab accapiendis malo modo aliis auibus. Eſt enim auiũ rapax. Plura eor⁹ genera. Cercon claudum altero

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Triorchis. Buteo. Esalos. Cymindus. Hybris. Phryngeo

pede noiant. Triorchen a numero testiū. Romani hūc Buteonē appellāt Esaloa græci vocāt q̃ solus oī tpe apparet. Cæti hyeme abeūt. Nocturnus accipiter Cymindus vocat: rarus ēt in siluis. De hoc Aristo. sic scribit. Chalcis raro apparet: mōtes incolit: atro colore est, magnitudine accipitris: quē Palūbariū noiant: forma lōga ac tenui: Iones Cymindin appellāt. Cui Homer ēt meminit: cū ingt. Chalcida dii phibēt hoies dixere Cymindin. Hæc Hybris est: quā alii nō aliā esse q̃ Phryngen volūt die minus apparet: qa nō clare videt sed noctevenat more Aglæ. pugnat etiā cū Agla ita acrit vt sæpius ābę iplexę deferant terrā: & viuę a pastorib. capiāt. In Thraciæ pte sup amphipolim homīes atq; accipitres societate q̃dā aucupant. Hi ex siluis & arūdinetis excitant aues Illi supuolātes depmūt. Rursus captas aucupes cū accipitribus diuidunt. Ii enim missas in sublime accipiunt vngibus. Nec desūt q Accipenserē piscē ab accipiēdo deriuatū existimēt: qd frequēs mensis accipiat. A qbusdā dr Elops piscū apud antiquos nobilissimus habit: vn squāmis ad os versis. Cice. Nā cum esset apud se ad Lauerniū Scipio: vnaq; Pōtius: allatus est forte Scipioni Accipenser: q admodū raro capit: sed ē piscis vt fert in pmis mobilis. Cū aūt Scipio vnū & alterę ex iis qui eū salutatū venerāt: iuitasset: plureslq; etiā inuitatur videret in aurē Pontius Scipio ingtvide qd agas. Accipēser iste paucorę hoīm est. Martia. ad Platinas. Accipēsera mittite mēsas. Ambrosias ornāt munera rara dapes. Itē ab accipio Præacceptio dedūcit. Est. n. Præacceptio figura q̃ & Prēsūptio a nris dicit. a grecis Prolepsis: cū poeta aliqd p̃accipit: ad eamq; subsequit q̃litatē. vt Vir. Cū dixit Pāchaiā tellurē fleuisse Euridicen Orphei vxorē: q̃ cū Aristeū Apollinis filium a quo amabat a serpēte calcaneo læsa occubuerat: dixit Panchaia Rhesi: quā. s. ille lōge post Orpheū tenuit. Fuit & alia Eurydice Climeni filia vxor Nestoris: ex q̃ septē filios: & filiāvnā suscepit. Aristæus & Cyrene filia Penei Archadie regis ab Apolline genit est. Hic pmus apiū ac mellis vsū coagulū lactis & alia multa inuenit. Occipio qd significat incipio. Terenti. Siquid narrare occepi. Nec mihi pbabile videt: qd Donat scribit Occipe ab occipite deductū: qd sit q̃si rei caput instituere. Vetęs quoq; Occepso vsurparūt, p icepero. Plau. Ni ego illi puteo: si occepso aiam oēm itertraxero. Occupo ēt ex ob & capio cōponit. Est aūt occupo vi aliqd capere. Liu. Nā & ipis vocātib. vrbē hāc accepi: nō occupaui. Propē tū occupare ē qd in cōe positū erat aū cętēs cape. Quinti. Multa nihilomin q̃ libera fuerāt transeūt in ius occupātiū. sicut Venatio, Aucupatio. hic Occupatitius ager dr: q̃ desertus a cultoribus, ppis ab aliis occupat. & Occupat homo: q ante negocio aliquo detēt nō pōt alteri operā dare. Cice. Nemo me cōuenire voluit cui essem occupat: si ē cui me excusarē: qd qbusdam aliis negociis essem p̃uētus. Hinc occupatio vocata: cū necessarię rei: & cui ante oia dare operā debem: cū diligētia vacam. ab occupo fit cōpositū Præoccupo eiusdē significationis. a quo Præoccupatio, siue Occupatio apud rhetores Schema quoddā: cū aliqd nos reticere dicim: & tū tacitū intelligit: qd fit: vel cū rē notā ē putamus auditorib.: vel cū suspitionē excitare maiorē reticēdo possum. A græcis Parasiopesis vocat. Quale ē illud. In p̃sentia iudices in iussu populi: q̃ im probissime gesserit reticebo. De falsis eius lris q̃s ad senatū misērit nihil dicā: qd illi sæpe inēminati sitis omittā. Nā & hæc vobis nota sūt: & q̃ nouissime multo idigniora cōmisit. q̃pmū cognoscēda. Itē illud. Cogis me iniurię tuæ cām pferre: nihil agis: nō dicā: sed ipm tps eam patefaciet. Itē a capio Percipio: qd est itelligo sentio. aquo Perceptio. & Decipio deludo defraudo. a quo Deceptio. & Decipula: qd genus laquæi ē ad decipiēdas ac capiēdas feras. Itē Excipio qd intēdū, p suscipio capit. Vir. Heu qs te casus deiectā cōiuge tāto Excipit. Intēdū, p sepo seiūgo: Idē. Clypeū cristasq; rubētis Excipiā sorti. aliqn̄, p colligo. Martia. Vētris onus misero: nec te pudet excipis auro. Itē, p celo abscōdo. Plau. Neq; ptē tibi ab eo indipisces: neq; furē excipies. Nōnunq̃, p capto indago. Cice. Quædā dari ad ptractādos aīos hoim: & ad excipiendas eorę volūtates. Q̃nq; p subsequor verba loquētis. Vir. Tū sic excepit Regia iuno. Est ēt qn̄ p circūueio & dolo capto repit. Idē. Nō ego te vidi Damōis pessime capręę. Excipe insidiis? & alibi. Scelerę furis agitatus Horestes Excipit incautū. Hic Excipula deriuat: sicut a decipio Decipula. Est aūt septū ex arūdinibus ptextis ad capiēdos pisces. Ply. Hyemato lacu fluctibus glomeratæ voluunt Anguillæ: ī tū mirabili multitudine: vt in excipulis eius fluminis ob hoc ipm fabricatis singulorę miliū globi repiant. Itē exceptio & Excipuū: qd excipit: sicut Præcipuū qd ante capit. Exceptionē appellat Vlpi. q̃si quādā exclusionē: q̃ interponi actioni cuiuslibet rei ad excludendū id qd in intētionē cōdēnationēve deductū est. Replicatiōes nihil aliud sūt q̃ Exceptiones & a pte actoris veniūt: q̃ qdē ideo necessarię sūt: vt exceptiōes excludāt. Semp enī replicatio iccirco obiicit: vt exceptionē oppugnet. Illud tenendū est oēm exceptionē vel replicationē exclusoriā esse. Exceptio actorē excludit replicatio reū. Itē a capio Anticipo: hoc est p̃uenio p̃occupo. a quo Anticipatio. & Intercipio: qd est aliquē iter aliqd agendū occupo. aliqn̄ etiā capio. & Præcipio qd mō significat antevideo. Virg. Oia p̃cepi: atq; aio mecū ante pegi. Præcepi ē ante vidi: mō p̃uenio. Idē. Exultatq; animis & spe iā p̃cipit hostē. a quo Præcipuū: de q diximus. & aduerbiū Præcipue: q̃si ante oīa: siue p̃uētus oibus. aliqn̄ iubeo. Vn p̃cepta, p iussis accipim. Idē. Ipsi numerę, modūq; carinis p̃cipiāt. aliqn̄ monere instruere. Idē. Nāq; ita discedēs p̃cepat optim armis Ęneas. Hinc artiū magistri Præceptores appellant: & placita eorę Præcepta & Pręceptiōes dicunt. Vir. Pręcepta p rēsis posuit. Nā sine vi nō vlla dabit p̃cepta. & Recipio qd mō significat admitto accipio. Cic. Quēdā suadētēvt ī vrbe manerēt: Xerxēq; recipent: lapidib. obruerēt. Mart. Tu magn qd das: imo ego qd recipis: mō reuoco. Cice. Qui cū ad diē recepissēt admirat eorę fidē Tyrān. Virg. Sic ore effata recipit ad sese. aliqn̄, pmitto quam significationē græci vsurpant. Cecinna ad Ciceronē. Sed tamen ego filio dixeram libręę legeret: & ea cōditione daret: si reciperes te correcturę. Nonnunq̃ in tutū reduco: libero. Virgi. Frugesq; receptas. Idē. Medio ex hoste recepi. Hinc Receptus: reductio. & Receptui canere dicimus: cum tuba exercitus e prælio reuocatur. & Receptaculū vocatur locus in quem se tuto recipiunt. Cice. Omniū bonarę artiū receptaculū. & Recipe seruum. Vlpianus esse dicit refugiū abscondēdi causa seruo præstare: vel in suo agro: vel in alieno loco ædificio: quod Receptū dare siue receptū præstare vulgo hodie dicitur. Q̃nq; etiā, p, sterno accipit. Virgi. Totum dare cui cominus ensem Condidit assurgens: & multa morte recipit. Sed mihi magis placet recipit hoc loco pro

Aresto. Homer. Cicero. Martial. Virgilius Terenti Dona. Plautus. Liuius Quinti. Virgilius Idem Idem Idem Idem Cicero. Martia. Virgilius Cecinna. Virgilius Cicero. Ulpia. Virgilius

Accipenser Elops. Præaccipio Præacceptio. Præsumptio. Prolepsis Occipio. Occepso. Occupo Occupare. Occupatitius. Occupatus hō Occupatio. Præoccupo. Præoccupatio Parasiopesis. Percipio Perceptio. Decipio. Deceptio Decipula. Excipio. Excipula. Decipula Exceptio. Excipuum Præcipuum. Replicatio. Anticipo. Anticipatio. Intercipio. Præcipio Præcipuus. Præcipue. Præceptor. Præcepta. Præceptio. Recipio. Receptus Receptui cane re. Receptaculuz. Recipe seruuz. Receptuz dare

Plautus

accepit exponere: vt ita sit dictū: recepit multa morte: sicut dicim accepit crudelit: accepit malis mōdis. Est ēt qn̄. Recipio, p excipio vsurpat. Plau. Vbi nūc adolescēs habet posticulū: hoc recepit cū hedos venderet. recepit inqt ī est excepit. hinc Receptiti seruę appellat est: nuptæ mulieris, ppri: quē. s. cū dotē marito daret sibi reseruauit. Quoties. n. mulier in dāda viro dote aliq̃ ex suis bonis retinet: neq; ad virę trāsmittit recipe ea dr: quēadmodū in vēditionib. fit: cū qd vēditor sibi reseruat. Seruus ergo receptiti mulieris, ppri us: quē cū reliq̃ pecunia recepit: ī ē nō dedit doti sed retinuit. a recipio Recupero deriuat: hoc ē rē amissā rursus acqro. Recipatia a veteribus dicebat cū inē ciuitates pegrinas lex cōuenit vt res p̃uatæ reddant fingulis: recupent q̃. Receptus mos dr quē sua spōte ciuitas: cū alienus ēt ascīuit. Itē a capio Incipio. qd est inchoo/auspicor: q̃uis inchoo aliqn̄, p pficio accipit. Vir. Tū Stygio regi nocturnas inchoat aras. Ab incipio fit Inceptor Inceptrix Inceptū: qd & cœptū dr: hoc est initiū. ab inchoo Inchoator Inchoatrix Inchoamen Inchoatio. Itē a capio Suscipio: qd iterdū, p accipio ponit: & tā ad animū q̃ ad corpus refert. vt Suscepi onus/suscepi dolorē/suscepi voluptatē. Interdū, p gigno. Plau. Qui geminos ex ancilla suscepit liberos. Itē Cōcipio qd, ppe significat apphēdo. Vn cōcipe multi res dicunt: cū genitale semen apprehēdit ad fœtū faciēdū. & herbæ, pci pe cū coalescūt. & Conceptus fetus dū genitura coaluit. & Cōceptio ipa apphensio. Itē Cōceptio apud grāmaticos Schema: cū vnū gen cōcipit: hoc ē simul apphendit aliud genus: vel vna pſona aliā pſonā. Aliqn̄ tn̄ cōcipio significat destino delibero. Seneca. Iā dudū aio cōcepat qd esset acturus. Vn Cōceptū dicimus p̃destinatū. Vir. Aut tu bellacie: cōceptūq; excute fœdus. Hinc Cōceptiuę ferię a veterib. dicebant: q̃ certis diebē obseruabant quotānis. vt Semētinę & Cōpitalitię. Q̃nq; etiā cōcipio, p cōprehēdo & cōtineo accipit. Quintil. Nec tn̄ cōcipe aīmo scelus potui. Hinc cōcept mētis dicunt: q̃ comphendim & imaginamur. & apud Geometras Cōmunes animi, pceptiōes vocant: q̃ omnes tanq̃ vera & indubitata, pfitent. vt omē totū maius est sua pte. & si ab eq̃lia eq̃lia demas: q̃ remanēt inter se eq̃lia sūt. & cætera hmōi. Cōceptaculū etiā dr qd aliqd cōtinet atq; cōprehēdit: vt vena est cōceptaculū sāguinis hoc est ī qua sāguis cōtinet. Itē a capio Vsucapio cōponit: de quo supius copiose disserum. Ab eodē eti ā deducit Cœpio quo vetęs vtebant, p incipio. Cato. Cœpiā seditio saverba loqui. Nūc p̃teritū tn̄ eius verbi ē ivsu Cœpi: cū suis deriuatiuis Cœperā Cœpisse Cœpo Cœpisse Cœptū ire: & Cœptū Cœpi. hoc est p̃ncipiū. Ouidi Dii cœptis iā vos mutastis & illas: Aspirare meis. Itē Aucęps & Aucupiū: de qbus supra dixim. ab aubus capiēdis. & Aucupor verbū & Aucupator. Itē Forceps de quo inferi dicem: qd forū capit. Itē Ircipes vt qdā putāt: genus rastrorę ferreorę: qd plures habet dētes: ad extirpādas herbas in agris. Irceus vero genus est farciminis. Ir neutri generis & indeclinabile volā significat: hoc est manus p̃cauitatē: & p ipa manu accipitur NOCENTES. Delatores. Nocētes eni, ppe dicunt: q iniuriā aut maleficiū cōmiserūt. a noceo verbo qd ē obsum. & a Maleficio nō abstineo. Vn ecōtrario Innocētes dicunt: q ab omni iiuria & maleficio abstinēt. & Innocētia integritas est. Salustius. Vbi q̃ Metellus agebat. ex mūciis accepit simul & de iuocētia sua certior Roma factus: diffidere: at tū demū verā deditionē facere conat est. Ab hoc fit aduerbiū Innocēter. Dicim etiam Innocuū & Innocue. Sed hoc aliqn̄ actiue, p innocēte accipit. Virg. Littusq; rogam innocuū. Idē. Sic grādine tecta innocuo pcussa sonāt. Aliqn̄ passiue, p eo cui nō nocet. Idē. Et sedere cannę Oēs innocuę. hoc ē fine detrimēto. A noceo ēt Noxius deriuat, p nocēte. & Innoxius, p innocēte. & Noxia, p culpa qd vir aliqn doctissimus Valla Festū Pompeiū hoc asserentē rephendens negauit reperiri. Non legerat opinor Plautū aliosq; antiquos multis in locis hoc vocabulū in eum sensum vsurpantes. Plautus. In mercatore nihil magis manifesto teneo innoxia es. Qua noxia? Idem in eodē. Vacuū esse istac te ætate his dicebat noxiis. & Noxa qd mō simiiliter culpā significat. Vir. Vnius ob noxam: & furias Aiacis Oilei. Modo pœnā. Vnde noxę dedere dicimus aliquē, ppter noxam: hoc est culpā pœnæ tradere. Est aūt hoc genus pœnæ vel seruorę vel brutorę: cū dñi malunt hæc ad pœnā tradere: q̃ multā soluere pro maleficio qd admiserunt. Vnde Noxales actiones (vt Paulus inquit) appellant: quæ nō ex cōtractu sed ex noxia atq; maleficio seruorę aduersus nos instituunt: quarum actionū vis & potestas est: vt si dānati fuerim: liceat nobis deditione ipius corporis qd deliquerit euitare litis æstimationē: dando scilicet corpus viuū. Quintil. Alebat deuotū corpus grauior omni famę sagina & iter dedita noxe mācipia: contēptissimus tyro gladiator: vt nouissime perderē calamitatis meæ innocentiā: discebā quotidie scelus. Ouidius. Vera fides sequit noxæ tibi deditus hostis. Spargit effuso cornua bacche mero. hic Obnoxius fit qui, ppre est alicui ob noxā datus: siue is qui noxę datus est. Sed qn̄ qui noxę datur in eius potestate est cui dat. fit vt aliqn̄ Obnoxius, p obligato ponat. Plautus. Adeo vt ætate ambo ambobus nobis sint obnoxii nostro deuincti beneficio. Vir. Iuuat arua videre Nō rastris hoim: nōnulli obnoxia curæ: hoc est arua q̃ nō egēt rastris nec cura hoim, ppter quæ deuincta ac obligata illi esse videant. Aliqn̄, p obediente atq; morigero. Salusti. Minari etiā ferro nisi sibi obnoxia foret: hoc est nisi pareret, nisi morē gereret. Nōnunq̃ tn̄ non a noxa: sed a noxius hoc vocabulū deducit: & idē significat quod suum simplex. Vnde obnoxius & innoxius sunt contraria. Ennius. Sed virę vera virtute viuere aiatū adiecit fortiter. Eūq; innoxiū vocare aduersus aduersarios. Ea libertas est: qui pectus purę & firmū gestitat. Aliæ res obnoxię nocte in obscura latent. Q̃nq; Obnoxiū, p obscurę ponit: & tūc nō a noxa: vel noxius: sed a nox deducit. facitq; aduerbiū Obnoxiæ. Plautus. Nūc ego hercle perii plane nō obnoxie. Hic enim plane & obnoxie contraria sunt. Aliqn̄ etiā Noxa, p dāno accipitur. Sueto. Spurinamq; irridens: & vt falsum arguens: quod sine vlla sua noxa idus Martiæ adessent. Ouidi. Nocte nocent potę: sine noxa luce bibunt. Noxitudo apud veteres pro noxa in vsu fuit. A nocco etiā Nux dicitur qd dentibus dū frangit noceat: vt multi sentiūt vt nos existimamus: a nucis iuglādis nocumēto: vel q̃ satis nocēat. Ouidi. Q̃n̄ fata lædere credor. Cultus in extremo margine fundus habet. Vel imitatione græcorę qui eā κατ' ἐξοχὴν vocāt a grauedine capitis κάρα enim caput significat. Cōstat sane arborę ipsarę: foliorūq; vires in cerebrę penetrare. Nuclei quoq; eius pniciosi sūt: stomacho inutiles: difficiles cōcoctu: dolorē capitis inferētes tussientibus inimici: solo tenaſmo apti: qa trahūt intuitū. Putamen nucis combustum: tritūq; in oleo aut vino

Plautus Virgilius Plautus Seneca. Virgilius Quintili. Quintil. Plautus Virgilius Salustius Ennius. Plautus. Sueton Ouidius. Idem

Receptiti seruus Recupero Reciperatia. Receptus mos. Incipio. Inceptor Inceptrix Inceptum. Cœptum Inchoo Inchoator Inchoatrix Inchoamen Inchoatio. Suscipio. Concipio. Conceptus Conceptio. Conceptum. Conceptus mentis cōceptiue ferie Cōes animi conceptiones. Conceptaculu. Vsucapio Cepio. Cepi Ceperam: Ceptum Aucęps Aucupium. Aucupor Forceps Irceps Irceus. Ir Nocentes innocentes innocentia Innocenter. innocuus innocue Noxius innoxius. Noxia. Noxa. Noxe dedere. Noxales actiones. Obnoxius. Innoxius. Obnoxie. Noxitudo. Nux. Iuglans.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Antidotum Mithridatis. Iuglans. Nux Malum. Pomum Nux Malum Malus Pirum Pirus Iuglans Basilicanux. Persicanux Moluscanux. Tarentinanux Tarentum Iugla. Orion. Nux Pinea. Pinus silue-stris Pinus. Vrbana. Pinus Picea. Apina Apine. Trica Triga. Trigo. Obtrigo. Pinaster Auellana Abellina Abellinum. Corylus. Columna. Prenestina nux Pontricanux. Nucule prenestine Amygdala Nux greca Nux Thasia. Thasus Etria Thasius. Nux Castanea Heracliotica. nux Coctiue nuces Nucleus. Enucleo. Enucleate Enucleatio. Nox. Nyctyleus. Nyctimene

infantiũ capite peruncto nutrit capillũ. In scriniis Mithridatis maximi regis deuicti. Cn. Pōpeius iuenit manu illis scriptam in peculiari cōmentario cōpositionē Antidoti: e duabus nucibus ficcis:totidem ficis : & rutæ foliis vigiti simul tritis:addito salis grano: quā q ieiunus sūpserit nullũ venenũ ei illo die nocituꝝ. Iuglandē magno errore hactenus putauerūt auellanā eē:sed nos hũc errorē:vt plerosq; alios sustulim⁹. Iuglās ea est: quā cōi noie nucē appellam⁹. Ná nucis nomē oibus cōe est: q̃ duro opimēto tegunt. vt sūt Castaneæ/Amygdalæ/Auellanę & siliq. Vir. Castaneęq; nuces & ꝑsli copia lactis. Macrobi⁹ Nuces a Malis ita distinguit. Vt nuces sint omē pomũ: qd foris duro tegit: & itus habet qd esui est. Malũ vero qd foris habet qd esui est. & duꝝ intus includit. Sed ls falsũ esse manifeste deꝑhēdit in Malis punicis: q̃ foris dura sūt: & qd esui est intra se ꝓtinet: nec tũ Mala esse ab aliquo negat. Quis tũ Ficus Mala eē affirmet? & tũ foris habēt qd esui est: & qd duꝝ est int⁹ includũt. Seruꝰ hæc aliter distinguit Nuces inqens generaliter dici oia tecta corio duriore: vt sūt Auellanę/Amigdalæ/Iuglandes/Castanęq. Poma vo ecōtrario oia molliora. Sed ls quoq; falsũ eē manifestũ ē: cũ etiã ea q̃ corticē duriorē habēt poma dicant. Martialis de pinu. Poma sumus Cybeles: peul hinc discede viator. Ne cadat in miseꝝ nra ruina caput. & Cato Prænestinas nuces poma appellat. Idēq; facit Varro. Columella. Plynius. aliiq; pmulti. Dicendũ igit̃ Pomũ generale oim fructuum: quæ ex arboribus esui apta prouenium nomen esse sine molliũ siue duroꝝ. Nuces ea dũtaxat Poma vocari: quæ duro opimēto tegunt. Mala aũt non quodcunq; pomi genus tenuioris: atq; carnosi: sed ea tũ dici: q̃ sui nois arboribꝰ pducunt. Iis scilicet: q̃s Malos vocamus: quēadmodũ pira q̃ Pirus pducit: ls modo Mala Citrea: siue Medica dicim⁹: Mala cotonea: Mala punica: & q̃ vulgo generali vocabulo appellant Mala de quoꝝ generibꝰ iferius dicemus. Quod si aliqui Persica quoq; malavocari aiaduertimus: improꝑ ls ficri cōstat: nec ꝗa ex maloꝝ genere sint: cũ nucleũ habeāt: sed qa inseri malis cæperũt genitricis sibi nomē assūpsere. Inter nuces aũt pmũ locũ obtinet Iuglās: q̃ & p excellentiã Nux appellat. Hãc nōnulli a iuuātādo & glande appellatã putāt. Alii q̃s Iouis glādē existimāt vocitatã: qd hæc arbor nuces habet suauiori sapore q̃ glādes. Vñ Cloacꝰ verꝰ Diuglādē pmo vocatã scribit: q̃s Διὸς βάλανον. Postea detractiōe pmę lre Iuglandē. Cōstat sane pscis illis tpib⁹ anteq̃ mortaliũ genꝰ ad delitias sese/luxuriãq; cōuerteret: maxio in honore Glandē fuisse: vt q̃ sola simplici vitę atq; inocuæ ꝑbebat alimēta. Quapropt cũ hũc de quo loqmur: fructũ vetes illi egregiũ existimarēt: decorare eũ digna appellatiōe volentes: Iuglandē q̃s Iouis cibũ nūcupauere. Nullũ ꝓterea nucũ genꝰ est: qd huic vel magnitudine vel pulchritudine ꝑest. Quãuis eni pineis vniuersitate minores sint: nuclei tũ portiōe sūt multo ampliores: hincvariis in ludis celebrant: & nuptialiũ Fesceninoꝝ comites esse apud vetes solebāt. Cui⁹ rei cãm nōnulli putauerũt esse: q cadendo tripudiũ ac sonum facerēt. Sed illa verior est: q gemino opimēto ꝓtegũt: puluinati pmũ calicis: mox lignei putaminis: tũ lenui Corticula: lignea nucleũ intercursãte mẽbrana Quoniã eni tot modis munitũ fœtũ habebāt merito nuptiis religiosas esse voluere. Græci hãc nucē ob excellētã Basilicã appellāt. Ply. Et iuglādes e Perside a regib⁹ trãslatas indicio sūt græca nomīa. Optia eaꝝ genera sūt. quæ Persica atq; Basilica vocāt. Persica qdē intātũ augēt vt putamē rūpant. Ideoq; Moluscæ nuces a putaminis mollicie vocitāt. Ridiculus est Macrobii error: q nucē Moluscā eē Persicii scribit: mot⁹ auctoritate poete: quē adducit: ita scribētis: Adde persica: qd nomē sic deniq; fertur. Moluſca hæc nux est: ne qs forte inscius erret. Neq; aiaduertit poetã nō de persico pomo teneriori scribere: sed de nuce Persica: quādoqdē hortulanũ describit faciētē moretũ: in q̃ nō poma tenera: atq; carnosa q̃ Persica vocāt: sed persicæ nuces poni solēt Tacco qd Plynꝰ cæteriq; auctores de naturis reꝝ scribētes: postq̃ de persicis scripsere: sermonē de nucib⁹ faciētes: Moluſcā inter eas numerāt. Putamē præ magnitudine nuclei rūpentes: easq; Persicas nuces appellari affirmāt: Est et aliud Nucis Iuglādis genꝰ: q̃ Tarētia dicit: fragili putamine & ita mollis: vt vix attrectata frangat. Vñ qdã Tarētũ appellatũ putāt: q nuces Iuglādes: & Pineas mollesha beat: ac similiter oues. Tarētũ aũt Sabini vocāt Molle: Ad qd alludēs Horatꝰ scriplit: Et molle Tarētũ A Iuglāde Iuglāveteres dixerũt stellã: quæ alio noie appellatur Orion: q amplior sit cæteris: q̃si nux Iuglās. Secũdũ inter nuces locũ obtinet Pinea: exiles nucleos habēs: q̃uis totius corporis magnitudine alias supet. Est genꝰ eaꝝ: qd Tarētinũ vocat: putamē hñs fragile digitis: & auiũ furto sēp expositũ: Hæc siluestris Pinus dicit: ad differētiã alterius: quæ vocat Vrbana. Est & terciũ genus: q̃ Pinus Picea vocat q Pice potius q̃ pino similis sit: Iccirco etiã apinã vocāt: q̃si mime pinũ. Nucleũ autẽ verius q̃ putamẽ adeo mollẽ habet: vt simul mãdant. Nuces q̃q; eius Apinæ a veterib⁹ noiabant. A pina etiã Tricaq; duo Apuliæ oppida fuerunt: q̃ Rex Diomedes euertit: tãta ignominia: vt in puerbii ludibriũ trãsierit. Quotiẽs eni rẽ vlẽ: & nullius pręcii oñdere volumus. A pinas & Tricas noiamus: Martia. Quæcũq; lusi iuuenis: & puer quondã Apinas q nrãs q̃s nec ipe iã noui. Idē. Sūt Apinæ: Triceq; & siqd vilius istis. Trigãvero antiq humũ vocabãt. & Trigare stringere. a quo obtrigare iureiurãdo abstrigere. Quartũ quoq; genus pinastꝝ appellãt. Tertio loco numerãt auellanę: q̃s ante a Abellĩas patrio noie cōstat vocitatas: ab Abellio Cãpaniæ oppido: vbi abũdãt Ná pmũ arboris nomẽ est Corylus: a quo Columna opa dicũt ex Corylo arbore facta: Eædẽ & ꝑnestinæ dicũt: q iis ꝑnestini abũdẽt: & pōticę q i Asiam: Græciãq; prio e pōto venere: qdã p diminutiōem nuculas ꝑnestinas dictas existimãt vel quod exigue sint: vl q idusi olĩ a pœnis ꝑnestini famẽ nucib⁹ tollerauerũt. De hicseqt Amigdala nucleũ hñs dissimilẽ latitudie: Hæc & nux græca vocat: & Thasia a Thaso ĩsula Thraciæ: oli Ethria dcã: Cuius populi Thasii vocãt. Postea Nux Castanea armata echinato calice: q̃ & Heracliotica vocat. Varia eius generaſũt: Quædã triangulari forma in aq̃ nascũt. Nigræ q̃ magis ivsu sūt. Coctiue dicũt: Patria laudatissimis castaneoꝝ Tarētũ & in Cãpania Neapolis. A nuce Nucleꝰ deriuat: qd teneꝝ in nuce ĩcludit. Plautꝰ. Qui e nuce nucleos vult frãgat nucē. a q̃ fit Enucleo verbũ: qd ꝑpe est apio & nucleũ extraho. Per metaphorã vero capit p declaro: explano. a quo Enucleate aduerbiũ: ls est apte: manifeste: & Enucleatio claratio. Item a noceo Nox deducit: quæ est vmbra terræ: qd noceat oculis. Quãuis aliqui a græco deductũ malũt: qd ἐν νὺξ: a quo Nyctileus dcũs est. Bacchꝰ q eius sacra noctu celebrarẽt. & Nyctimene puella: q̃ qm cũ patre cōcubuerat facinus recognoscẽs in siluas au-

Mithr. Cn. pō. Virgilius Macro. Seruius. Martia. Cato Varro Colu. Plynius. Clo. verus Virgilius Hora. Virgilius Idez Plynius. Macro. Hora. Plynius. Martial. Idem Plautus

fugit: & in Noctuã cōuersa lucē odit: nocte tũ volitãs a græcis γλαῦξ appellat. Quæ auis qm̃ Athenis maxime abũdat factũ est puerbiũ γλαῦκα εἰς Ἀθήνας: hoc est noctua. Athenas de his: qui vel inutilẽ mercaturã exercẽt: vel laborãt in aliq̃ re inutili: aut ea verbis exaggerant: q̃ notissima sunt audiẽti. Itẽ aliud simile puerbium γλαῦξ κεῖσ' ὁδόν: ls est noctuæ ouum. & Nycticorax alia auis noctu similiter volãs: q̃ nocturnꝰ Corus iterꝝ tat. A nocte Nocturnꝰ deriuat: sicut a die Diurnus. Claudianꝰ. Oia q̃ fẽsu volunt vota diurno. Tpe nocturno reddit amica ges. & Noctu qm̃ est aduerbiũ qd significat p noctẽ: sicut interdiu per diẽ: qd etiã Interdius dicit. Plau. Sic interdius cũ Corolla hebꝝ incedere. & Pernox: q tota nocte aliq d agendo pseuerat. sicut Perdius q tota die. Gellius. Stare solitus Socrates dicit ptinaci statu Perdius: atq; Pernox a sũmo lucis ortu ad solem alteꝝ orientẽ incõniuens: ĩmobilis: iidẽ in vestigiis: & ore atq; oculis eũdẽ in locũ directis: cogitabũdus tanq̃ quodã mẽtis sece ssu atq; ai facto a corpe. Seneca. Liuius. Prælũ ante lucẽ. Sed luna pnox erat cõmissũ est. Luna pnox erat: hoc est tota nocte lucebat. & Pernocto verbũ qd est noctẽ vniuersã ago Apuleius. Cũ frequẽs apud eũ pnoctarẽ. Pompo. Pernoctare extra vrbẽ dicit: qui nulla pte noctis in vrbe fit & Noctiuagus q̃ nocte vagat. & Noctua auis de qua dixim⁹: q̃ in Creta ĩsula nõ est: & si q̃ ĩuehat: nõ multo post moriẽt: inimica paruaꝝ auiũ: & vt Aristoteles refert: Cornicis. Hæc græce Glaux dr. a quo Glaucꝰ color. & Nycticorax: hoc est corꝰ nocturnus. & Noctesco qd est obtenebror. Furius. Oia noctescũt tenebris caliginis atræ. & Noctiluca luna: siue Nitedula: de qua supius scripsimus. Noctipuga Lucillius vocauit obscena: qd noctu pungãt: atq; excitẽt Venerẽ. Veteres noctu p nocte nominaliter vtebant. Ennius. Hac noctu filo pendebat etruria tota. Claudius Quadrigariꝰ. Cõuenit Senatũ noctu: multa domũ dimitti. Decẽ viri quoq; in duodecim tabulis nox p noctu dixerũt. Si nox furtũ factũ sit: si in aliqs occisit: iure cæsus esto. In qbus verbis hoc etiã notãdũ est: qd ab eo qd est in is: nõ eũ accusãdi casu: sed In veteres dixere. & Occisit p Occidit. Itẽ a nocte Binoctium/Trinoctũ/Quadrinoctiũ: p duæ/tres/q̃tuor noctes. Sicut Biduũ/Triduũ/Quatriduũ: p duo/tres/quatuor dies. Noctẽ diẽq; ita distinxere antiq: vt pmũ tps diei diceret Mediæ noctis inclinatio: deinde Galliciniũ: qd tũ galli cantent. Postea Aurora ab aura ita vocata: qm̃ tũc splẽdescere aer incipit. Aura eni splendorẽ significat. Virg. Discolor vnde auri per ramos aura refulsit. Horati. Tua ne retardet aura maritos. Hinc auꝝ dedicit ꝓpter splendorẽ eius metalli. Aliq̃ etiam aura provento ponit. Vir. At illi dulcis cõpositis spirabat crinibus aura. Interdũ etiã p afflatu & fauore. Idẽ. Nunc quoq; iã nimiũ gaudens popularibus auris. Vnde aurarii fautores dicunt. Aurã vero ab aere dictã existimãt q motus aer & splendorẽ faciat & ventũ. Auꝝ tũ sunt qui a græco dictũ putent: quasi ὠρεῖον: hoc est pulchꝝ decorum. Alii quia ꝓcipue custodit. Græci eni ὀρεῖν: custodire dicũt. a quo & Thesaurus dictus. Nã θησῶ pono significat ὀρῶ custodio. Hippocrates medicus a noie inuentoris auꝝ appellatũ existimat: q ἀνῆρ ὁσῶ vocitatꝰ est. Nõnulli ab auertẽdo deductũ arbitrant: qd mentes hominũ auertat. Virg. Quid nõ mortalia pectora cogis Auri sacra fames? Ab hoc fit Auro verbũ. a quo Inauro & Deauro. Vnde Auratũ dicimꝰ & Inauratũ & Deauratũ. & Aureũ qd ex auro est. & Aurifex faber aurarius. a quo Aurificina taberna aurificis. & Auraria fodina auri. & Aurifer qd fert auꝝ. Vñ aurifera flumina dicunt. Tagus in Hispania. Padus in Italia. Hebrus in Tracia: ex Oeagro flumĩe ortus patre Orpheo: a quo Oeagrius dicit. Virg. Tu quoq; marmorea caput a ceruice reuulsũ. Gurgite cũ medio portans Oeagrius Hebrus. Pactolus in Asia: Gãges in India. & Auricomus qd aureos crines habet siue auream comã. & Orata dicta q̃si aurata: qd vulgo Oꝝ pro auro dicũt. Sicut Oriculã p auricula: piscis genꝰ a colore auri. & Auripigmẽtum de quo supra diximus. & Aurichalcũ: qd ab auro & aere appellatũ est. Græci. n. Ἐς χάλκον noiant: hoc & Orichalchũ a nõnullis vocat. & Auripigmẽtũ qd i Syria fodit ad pictoꝝ vsum: i sũma tellure: auri colore: sed fragili lapidũ specularium modo. Ex eo fieri auꝝ posse manifestũ est: Inuitant ea spes Caiũ pncipẽ auidissimũ auri. Quãobrẽ iussit excoqui magnũ pōdus: & plane fecit aurũ excellens: sed ita parui ponderis: vt detrimentũ sentiret: Propt qd a nullo postea tẽtatũ est. & Aurigo regius morbꝰ de quo supra diximꝰ: a colore luteo. a quo Aurigino sus: qui eũ morbũ patit. Aurorã etiã Diluculũ nũcupauere: qd tũ dies lucescere incipit. Hinc Mane cũ dies clarus est ab omine boni nois. Manũ eni veteres bonũ dicebãt. Vnde dii manes appellati hoc est boni: quos etiã metu mortis supplices venerabant: quẽadmodũ ecõtrario Immanes dicimus crudeles ac mime bonos. & Immania saxa aspera horrẽda. a quo Immanitas: seuitia. & Immaniter crudeliter. Sunt tũ qui manes a manẽdo potius dictos existimẽt: quod manibus plena sũt omia. Alii a manãdo: qm̃ Dii manes per oia manare existimabant. Ideoq; ab Auguribus vocari solebãt. Qui sũt dii manes dictũ est supius. A manib⁹ Manię dicte: turpes deformes q psonę. Itẽ Mania dea mater lariũ: cui humano capite aliquãdiu sacrificatũ fuit. Sed postea auctore Iunio Bruto Cõsule Allii: & Papaueris capitibus sacrificari cœptũ: vt Apollinis responsũ seruaretur: qd fuerat vt capitibus p capitibus supplicaret. Sũt q maniã Larũaꝝ mirem aut auiã putãt. Alii Manias ipsas laruas appellãt: q̃s nutrices pueris iputari solẽt. Manias etiã veteres appellabãt ficta q̃dã ex farina in hominũ figuras: q deformes sint: q̃s etiã maniolas appellabãt. Manare ꝓprie dicit cũ aliqd ex integro quidẽ. ſ̃ nõ satis solido per minutissimas ptes stillat tractũ a græcis. Illi. n. μάνον ratꝰ: & qd sine densitate est appellãt Hinc Manalẽ fontẽ dici existimãt: q aqua ex eo ppetuo manat. Itẽ Manalẽ lapidẽ: q ex eo manare aq̃ videãtur. Erat. n. petra q̃dã extra portã Capenã iuxta ædẽ Martis: quã tempib⁹ nimis aridis invrbẽ trahebãt: statiq; pluuia sequebat. Sũt etiã qui manalẽ lapidẽ dictũ existimãt hostiũ orci: per quẽ aiæ inferoꝝ ad supos manãt. alii manare a mane tractũ volũt: & de sole ꝓprie dici: cũ oriẽtes radii splẽdorẽ iactare ĩcipiũt. Manꝰ ꝑnomẽ ẽ ab eo q mane sit natus: sicut Lucius ab eo qd luce. Quidã manũ quoq; a manãdo appellatã existimãt: quod ex brachiis manat. Est aũt mẽbꝝ corpis decentissimũ: ex quo manãt digiti. Aliq̃ tũ p multitudine accipit. Vir. Hic manus ob patriã pugnãdo vulnera passi. Aliq̃ p potestate: vt cũ dicimꝰ. Hæc res mihi in manu est: nõ mõ significat in pmptu: sed etiã in potestate. Inde teste Vlpiano Manumissio dicta est datio libertatis. Nam q̃diu qs in seruitute est manu: hoc est potestati subditus est. & Manumissus liberatus a potestate. Erat aũt mos in

Noctus. Nycticorax Noctiuagus Noctu Intrerdiu Intrerdius Pernox. Perdius. Pernocto Noctiuagus. Noctua. Glaux Glaucus Nycticorax. Noctesco Noctiluca Nitedula. Noctipuga Noctu Nox In. Binoctium. Trinoctium Quadrinoctiũ Biduum. Triduũ. Quadriduum. Medie noctis inclinatio. Gallicinium. Aurora. Aura Aurum Aurariꝰ Auro. Inauro Deauro Auratum Inauratum. Deauratum Aureum Aurifex Aurificina. Auraria Auriferum. Tagus. Padus. Hebrus. Oeagrus Oeagrius Pactolus Ganges Auricomus Aurata Orata Oꝝ. Oriculã. Auripigmẽtũ. Aurichalchũ. Aurigo. Orichalcum Auriginosus Auroꝝ Mane manum. Dii Manes. Immanis. Immanitas Immaniter. mante . mania dea . maniolamano manalis fons. manal lapis. mantus. Lucius. manus. manumissio. manumissus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

manumissione: vt dñs caput aut membra eius serui: quem liberaturus erat: manu tenēs ita diceret. Hūc hoī em libera esse volo statiq; emitteret eū e manu. Itē manus est instrumētū naturale quo naues Harpagonib⁹ raptę te nenē: vt inferius ostēdēm⁹. Itē Elephāti ꝓboscis: qđ ea in decerpēdo pabulo ꝓ manu vtit. Ply. Elephanti tanta narrat clemētia minus valida: vtūr grege pecudū occurrentia manu dimouēt: ne q̄d obterat imprudēs. Manū cōserere est ꝓlium incipere & contēdere. Sed apud iurisconsultos cū de aliqua re disceptat in iure ꝓsenti ꝓtore siue ager siue qđ aliud sit. Manū cōserere dr: cū manu appēndit rem de qua agit: qđ man⁹ correptio. & Vindicatio & Vindicia dicit. Q đ trū ꝓsente ꝓtore fieri solebat. Sed postq̄ Prætores ꝓpagatis Italiæ finibus multitudine negociorū occupati Vindiciarū dicendarū causa longius ire grauabant instituta est: vt litigātes nō ex iure apud ꝓtorē manū cōsererēt. Sed Ex iure manu cōsertū vocarēt. i. alter alterū ex iure ad cōserendū manū in rem de qua ageret: vocaret. Atq; pfecti simul in agrū de quo litigabat: terræ aliqd ex eo: vtputa vnā glebā in ius in vrbē ad Prætorē deferēt: & ī ea gleba tanq̄ in toto agro vindicarēt. Ennius. Miscēt inter sese inimicitias agitātes. Nō ex iure: manu cōsertū sed magis errore. Res pereūt: regnūq; petūt: vadūt solida sexta. Itē Ad manus venire similit est ꝓlium siue ꝓtentionē incipe. Quomodo loquēdi docti ſſimi viri vſi fuere: licet Rabula nescio qs id negare ausus fuerit: vt est in omibus impitus ac rudis. Plau. Itur: ad man⁹: arma sumunt. Marcus iurisconsultus libro q̄dragesimo octauo de pœnis. Delinquit aut ꝓposito, impetu, aut casu. ꝓposito delinquit latrones q factionē habēt. Impetu aut cū p ebrietatē ad manus & ad ferrū venit. Casu vero: cū invenādo telū in ferā missū hoīem iterfecit. a manu Manipulus deducit: qđ ꝓpe significat manualē herbæ fasciculū. Ponit trū pro exigua militū manu q̄ vnū signū sequebat. Erat enī ps centuriæ ita dicta: q̄ sub Romulo paup adhuc Romanus exercitus manipulos hastis alligatos ꝓ signis gerebat. Hinc Manipulares milites dicti. & Manipulatim aduerbiū: hoc est ꝓ manipulos. Ouidius. Pertica suspensos portabat lōga maniplos. Vnde Manipularis noīa miles habet. Itē a manu Manubriū: qđ significat capulū. & Manica ps vestis q̄ manus tegunt. Vir. Et tunicæ manicas: & habēt redimicula mitræ. Hinc Manicata vestis dicit q̄ manicas habet. Manicę etiā vincla manuum. Idē. Manicas atq; arta leuari vincla iubet Priamus. Plau. Vix manus manicę cōplexæ fuit. Item manicæ thecæ ex ferro q̄bus brachia & manus cōtra hostiū iniurias muniunt. Iuue. Q uale decus rerū si cōiugis auctio fiat. Balteus & manicæ cristæ crurisq; sinistri Dimidiū tegmē. Itē Manſuetus mitis quasi manu assuet⁹ & Māsuesco mitesco. & Māsuefactus & Māsuetudo. & Māsuete aduerbiū. Itē qđ veteres, ꝓ māsueto vsurparunt Mansues. & Malluuiū vas quo manus lauant: sicut Pelluuiū quo lauant pedes: qđ etiā Peluis appellat & fœminino quoq; genere Malluuiæ & Pelluuiæ vocant. & Manceps q̄ aliqd a populo emit: conducitve: qa manu sublata significat se auctorē emptiōis esse: q ідē Præs dicit: quia tam debet ꝓstare populo qđ ꝓmisit q̄ is qui ꝓ eo Præs factus est. & Emptio mancupi: q̄ solēnitate q̄dā fiebat adhibitis nō minus q̄nq; testibus Romanis ciuibus puberibus: & alio eiusmodi cōditiōis: q̄ librā æneā teneret. Emptor ita dicebat: hoc ego ex iure quritum meū esse aio: hoc qđ emptū est hoc ære æneaq; libra: deinde librā ære percutiebat: idq; æs dabat ei: a quo rē emptā accipiebat: & hæc Mancipatio vocabat. Hinc Seru⁹/Equus/Ouis: aliaq; hmōi Mācipia dicunt: q̄ manu capiāt: siue Mācupi emptiōe acqrant. & Mancipare q̄si manu cape. A quo Emācipare hoc est manumittere: & liberare. Emācipati aut duobus modis intelligunt: aut ii qui ex prīs iure exeūt: aut qui alioꝝ fiūt domini qui emācipat dicit Emācipator. Aliqn trū ecōtrario Emācipatus ponit ꝓ dedito: & veluti in mancipiū ascripto Cice. Ita senectus nimis honesta est: si se ipsā defendit: si ius suū retinet: si nemini emācipata est: si vsq; ad vltimū spm dominat in suos. Itē a manus Mando/Māduco/Mādones/Māduci/Māducones/Māsus/Mandibula/Maxilla/Mando/Mādatū/Mandatarius: de q̄bus supra dixim⁹. & Manuan⁹ ad manū ptinēs. Gellius Hoc ære q̄si manuario collecto cœnula parabat. & Manuariæ tunicę dicunt q̄ manicas habēt. Itē Manuor: qđ est furor. Actius. Manuatus vestē amicæ. & Mātile qđ manibus tollat. Sūt enī mantilia quib⁹ manus terguntur. Vir. Tōsisq; ferunt mantilia villis. Itē quibus mēsæ tegunt. Martialis de mantilibus. Nobilib⁹ villosa tegūt tibi lintea citrū. Orbibus in nostris circulus esse potest. & Manubiæ q̄ manu capiant ab hostibus. Est enim præda ab hostibus capta: q̄uis aliq ꝓdā & manubias ita distinguant: vt Præda sint corpa ipa rerū q̄ capta sunt. manubiæ vero pecunia q̄ ex venditiōe ꝓdæ pcepta est a q̄storibus: vel ærarii pfectis. manubias etiā in libris Etruscorū legimus fulminū iactus appellari. & Mancus, ppe q̄ sine manu est: q̄si manu carēs. Ponitur trū ꝓ debili. & ad res etiā inaiatas transfert. Cice. Sed etiā alterius tribus qui mancā fore putauerūt: sine aliq̄ accessione virtutē. & Minister q̄si manister: de quo & eius deriuatiuis inferius dicemus. & Cōtamino: qđ ꝓprie significat manibus luto plenis aliqd attingo. & ob hoc ꝓ fœdo & maculo vsurpat. a quo Cōtamiator/Cōtaminatrix & Cōtaminatio. Teren. Cōtaminari nō decere fabulas. Idē. Ne hoc gaudiū contaminet vita ægritudine aliq̄ & Manlius ꝓpriū nomē: quod manu prompt⁹ esset. Neminē aut Patriciæ familiæ hoc noīe vocari licuit post eū Manlū qui Gallos a capitolio depulit: qđ is regnū occupare conat⁹ necatusq; fit. & Mālius similit ꝓpriū nomen. Item Mācin⁹. a quo Mācinati dicti sūt dānati: qđ mancinus insigne domū habuit: q̄ eo interfecto publicata ē. & Mantissa additamentū: qđ manu fit rei q̄ vendit: hoc est pauxillū illud qđ adicit ponderi. Q uidā hoc vocabulū ex etrusca lingua sumptū putant. Lucillius. Mātissa obsoniū vincit. & Mappa qđ manib⁹ pendeat dū sumus in mēsa. Cui⁹ diminutiuū est Mappula. Mappū etiā in neutro genere legimus. & Mātica qđ manu gerat. Est enī penula viatoria cui⁹ diminutiuū ē Manticula cui⁹ ps ante pect⁹: ps post tergū dū gerit. pēdet: & mō dextra mō sinistra manu tenet. Hinc Māticulari dicunt: q̄ manticulas attrectant vt furent. Vnde poetę māticulari ꝓ dolose agere vsurpāt. Pacuui⁹. Ad māticulandū astu aggredit. & Manticulatio pro astu & fraude ponit. Itē Manifestū ls ē clarū pspicuū: q̄si ad man⁹ foris stās. a quo Manifesto verbū: ls est apio detego. & manifeste dare apte. & Cētiman⁹: centū habens man⁹. & Mango, ꝓprie vēditor hoīm: a manu agēdo. Martial. Milia pro puero centū me māgo poposcit. A franius: mercis appellatiōe hoies nō cōtinent: & ꝓpterea māgones nō mercatores: sed venalitiarī appellādi sūt. Solēt enī māgones pueros: puellasq; quo facilius vēdi possint

Manū cōsero.
Manus cōrepto.
Vindicatio.
Vindicta.
Ex iure manu consertum
Ennius
Ad manus venio.
Plautus.
Marcus.
Manipulus.
Manipularis.
Manipularim.
Manubium
Manica
Manicatus.
Manſuetus.
Manſuesco.
manſuefacto.
Manſuefactus
Manſuetudo
Manſuete.
Manſues
Malluuium.
Pelluuium
Peluis
Malluuie.
Pelluuie
Manceps
Præs
Mancupi emptio.
Mancipatio
Mancipium.
Mancipo
Emancipo.
Emancipatus
Emancipator.
Manuarius.
Manuarie.
Manuor
Manuatus.
Mantile.
Manubie.
Præda.
Mancus
Minister
Contamino.
Contaminator
Cōtaminatrix
Contaminatio
Gellius
Actius
Virgilius
Martia.
Cicero.
Cicero
Terentiꝰ.
Manlius
Mancinus
Mancinatus.
Mantissa
Mappa
Mappula.
Mappum
Mantica.
Manticula
manticulor
manticulatio
manifestum
manifesto
manifeste
Centimanus.
Mango
Lucillius
Pacu:
Martial

artificio quodā cōponere colorē. vt Q uintili. inqt fuco: ac rerū robur inani sagina mētiētes: & qa sciūt trita: ac veteran a mācipia difficile posse corrigi: & ad suos mores formari: ꝓpterea q̄ decurri ad nouitiorū emptionē: circo inēpollāt vētatores: & ꝓ nouitiis vendūt. Græci hos ab eqs ꝓonēdis Hippocomos vocāt. Nec mares trū sed etiā fœmię māgones vocant. Ply. Māgo obstetrix erat Suetonius de Domitiano. Castrari mares vetuit Spadonū q̄ residui apud māgones erāt: ꝓcia moderat⁹ est. Ply. Resina corpibus illinit māgonū maxie cura ad gracilitatē emēdādā. Idē. ne sint male hirsutę formicarū oua puerī ifricata ꝓstāt. Itē māgonū vt lanugo tardior sit pubescētiū sanguine agnorū q castrant. Idē. Thynni sāguine oblitos pueros pubescē negāt māgones. aliqn trū p metaphorā: & ad venditores aliarū rerū mangonis nomē trāsferrt. Ply. His addidere māgones: qđ Isocinnamū vocāt. Idē. Decussi fragmēti paululū: qđ in lamina ferrea teratur efficacissimū expimentū excusāt māgones gēmarū. A māgone fit Māgonicus ad māgonē ꝓtinēs. Idē. Radix hiacynthi bulbacea est: & ī māgonicis venalitiis pulchre nota: q̄ invino dulci illita pubertatē coercet: nec sinit erūpe. Sueto. Necessario q̄ad māgonicos q̄stus sustinēdæ dignitatis cā descēdit. & Māgoniū qđ significat artificiū qđ ad res facili⁹ vēdēdas adhibet. Ply. Dedere & Parthi cocis suis mores. Nec trū in hoc māgonio q̄cq̄ totū placet: hic clune alibi pectore trū gallinarū laudās. & Māgonizo qđ est orno: & cōpono rem ad alliciēdos emptores. Idē. Succus radicis vitis nigræ cū eruo: lætiore quodā colore & cutis teneritate māgonizata corpa. Idē. Prim⁹. L. Crassus pensiles inuenit balineas ita māgonizatas villas subinde vēdēdo. Maneo quoq; a manu deductū nōnulli existimāt: q̄si manū teneo. Est. n. ꝓprie manere cōtinere se: & firmū stare. Terē. Q uā sup mox irruamus mane: oia pus expiri ꝓsilio: q̄ armis sapiētē decet. Aliqn trū ꝓ pstare accipit. Vir. Manet impterritus ipe Hostē magnanimū oppiēs. Interdū ꝓ expectare. Plau. Ego hic te manebo. Virg. Te turne nefas te triste manebit Suppliciū. Cice: Sin aut me aliud fatū manet. A maneo cōposita fuit Permaneo: qđ est pseuerant maneo. Ommaneo diu maneo. Emineo q̄si extra alios: hoc ē ꝓ aliis maneo. Is. n. eminere dr q̄ cætis altior ē. Itē Emaneo extra maneo. a quo emāsor (vt Modestinus inqt) dicit: q̄ diuvagat⁹ ad castra regredt: sicut desertor: q̄ p lōga tpa vagat⁹ reducit. Promineo vltra aliquid emineo. Vn ꝓmōtoriū q̄si ꝓminēs mōs appellat⁹ est. Immineo ipēdo. Remaneo q̄si retro maneo. Vetes Mātare ꝓ frequent manere plærūq; vsurparūt. Post mane: Meridies sequit: q̄si medidies: hoc ē diei mediū. Inde iā tpis Occiduū noīat: trū Serū dici. Liu⁹. Erat iā diei serū. Vnde salutantes eo tempe bonū serum recte possumus dicere. Si quis autē bonū sero dicat: vt vulgus ignarum solet: execratio non salutatio est. Nihil. n. aliud significat: q̄ vt sero: hoc ē tarde veniat: qđ bonū ē. Mox Supma tēpestas: lā est diei nouissimū tpis. Hinc in duodeci tabulis legit. Solis occasus supma tēpestas esto. Hic Vespa: siue Vesp: de q̄bus supra dixim⁹. Postea pma fax noctis: q̄ tū pmū faces: hoc est lumina ferre incipiāt. Dehinc Nox Cōcubia a cubādo: siue Cōcubiū: siue Cōticiniū a tacēdo: qđ tū oia tacēt: siue silētiū noctis: siue (vt Plau. vocat) Tpis cōticiniū: siue Nox intēpesta: qđ tū tpis agēdi est nullū. Postremo a nocte Ēqnoctiū deducit. a quo Ēqnoctiale: de q̄bus supius disseruimus. DELATOR. Calūniator: de quo supra dixim⁹. HABET. Habere aliqn significat quod græci dicāt ἔχειν: vt hoc loco: & apud Virgiliū. Ille meos pmus q̄ me sibi iūxit amores: Abstulit: ille habeat secū: seruetq; sepulchre. & hæc, ꝓpria est huius vbi significatio. Per metaphorā trū aliqn ponit, ꝓ occupare: tenere. Idē. Hostis habet muros. Lucilli⁹. Hæc trū ille habebat: & fere oēm Apuliā. Aliqn, ꝓ habitare. Salustius. Credo falsa existimās ea q̄ de inferis memorant diuerso itinere malos a bonis: loca/terra/iculta/fœda/atq; formidolosa habere Vir. Q uæ loca: que habeāt hoies? Nōnunq̄ ꝓ intelligere. Terē. Habet oēm rem: pgā quo cœpi hoc iter. Interdū ꝓ facere. Cice. Nā cū quærererent ab eo quo scelere ipulsus mare haberet infestū vino myoparone: eodē inqt q̄ tu orbē terræ. Præterea habere iter est, pficisci. Habere vba est loq̄. Habere rōnē: respicere. Habere rē coire. Item habere rē: cū duro aduersario litigare. Bene habere: incolumē esse. Male habere: ægrotare. siue Bene habere: ī tegrū eē. Male habere pati aliqd aduersi. Sed ls in tēcia psona dūtaxat: vt Bene habet. i. bene se res habet. & Male habet. i. male se res habet. Vlpianus ls verbū duplicit accipit. Nā & eū habere dicit: q̄ rei drs est: & eū q̄ dominus qdē nō ē: sed tenet: vn & rē depositā dicim⁹ hre. Illud ꝓterea notandū: q̄ Habeo cōuenire & Habeo polliceri & alia hmōi elegātissime dicimus: ꝓ eo qđ est: cōueniēdū mihi est: & pollicendū mihi est. Cice. Neq; solum eos cōuenire habeo. Idē. Tātū habeo polliceri. Licet ēt dicere. Habeo ꝓueniēdū. & Habeo pollicendū. Q uin. A deo q̄ ludibriis miserę sū aduersitatis iplicitus: vt impetrādū a vobis habeā odii mei fauorē. i. vt ipetrādus mihi fit odii mei fauor. Augustus. Q uid aliud habeo deos īmortales ꝓcari. Solet postremo hoc verbū in extremo materiæ elegātissime poni cū pro itelligere capit. Cicero. Habes q̄ sentias Brute de rōne dicēdi. Idē. Hęc habui de amicitia: quę dicerē. Idē. Hæc sūt q̄ hoc tpe cōmemorāda habui. Q uint. Habes Marcelle victori q̄bus ꝓcepta dicēdi adiuuari posse ꝓ vos videbant. Idē. Nihil habui āplius: qđ in vniuersū ꝓciperē. Ab habeo fit frequētatiuū habito: qđ mō significat colo. & qđ alio mō dicim⁹ Inhabito, a quo Habitaculū & Habitatio. Habitator. Habitatrix. Cohabito deducunt. Var. Vtrūq; locū mulieres: & viri pter habitarunt. mō habeo. Idē. Hoc mō antiquos secū dis rebꝰ comas habitasse. Itē ab habeo Habētia: sicut a sapio Sapiētia: significat aut ipm habere: & diuitē esse. Ennius. Verebar enī ne aīos eorū inflaret habētia. & Habilis: hoc est, pviribus aptus. Virgi. Nāq; humeris de more habilē suspēderat arcū. Venatrix. a quo Habilitas ls est aptitudo. & Habiliter: apte. & Inhabilis ineptus. & Debilis: infirmus: q̄si parū habilis: hoc ē male habitudinis. ab hoc fit Debilito verbū: qđ ē infirmiorem facio. Itē Debilitas Debilitatio: & aduerbiū Debiliter. Pacuui⁹. Miseret me lachrymarū: lingua debiliter stupet. Vetes ꝓ debili Debilonē dixere. Enn⁹. Debilo homo. Itē Habena retinaculū eq: qđ ea equus teneatur. Itē Habitus q̄litas ipa: & forma corpis & cuiusq̄ rei. Plau. Q ualis habit⁹ oris. Itē cultus corpis: & vestimēta Vn Habitū scænicū/habitū exoticū habitū militarē dicim⁹. Plau. Q uis habitus iste tā plixus. Plyn. Q uid ad nos lugubri habitu venerat: & capillatior solito. Virg. Vētos & vanū cæli ꝓdiscere morē: Cura fit: & patrios cultus habitusq; locorū. Itē habitus q̄ a philosophis ita diffinit. Habitus est alicuius rei siue in aīo: siue in corpore a natura cōcepta: sed vsu corroborata. & plena pfectio. Ab hoc Habitudo deducit pro ipo corpis habitu.

Quintili.
Plynius.
Suetoniꝰ
Plynius.
Idez
Idez.
Idez
Idem
Idem
Suetoni
Plynius.
Idem.
Idez
Idem
Terentiꝰ.
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Cicero
Mode.
Liuius
Plautus.
Virgilius
Idem
Lucil.
Salustius
Virgilius
Terentiꝰ.
Cicero.
Vlpia.
Cicero.
Quintili.
Augu.
Cicero
Idez
Quintil.
Idem.
Varro.
Idem.
Ennius.
Virgilius
Pacu.
Ennius.
Plautus.
Idem
Plynius.
Virgilius
Plynius.
Hippoconij.
Mangonicus.
Mangonium.
Mangonizo.
Maneo.
Permaneo.
Ommaneo
Emineo.
Emaneo
Emansor
Promineo.
Promontorij
Immineo
Remaneo
Manto.
Meridies
Tpis occiduus.
Serum diei
Bonum serum
Bonum sero.
Supma tempestas.
Vespera.
Vesper
Prima fax.
Nox concubia
Concubium
Conticinium.
Silētiū noctis
Tpis cōticinij
Nox intēpesta.
Æquinoctiū.
Æquinoctiale
Habeo.
Habeo iter.
Habeo verba.
Habeo rōnem.
Habeo rem
Bene habeo.
male habeo
Habeo conuenire
Habeo pollicēri.
Habeo conueniendum.
Habeo pollicēdum.
habito
Inhabito
habitaculum.
habitatio
habitator
habitatrix
Cohabito.
habentia
habilis
habilitas
habiliter
Inhabilis
Debilis
Debilito.
Debilitas
Debilitatio
Debiliter
Debilo.
habena
habitus
habitudo

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

habilior
Adhibeo.
Perhibeo
Exhibeo
Exhibere negocium:
Pragmatici
Pragmatica.
sanctio.
Praxite.
Praxiteles
Praxaspes.
Dubius.
Dubito
Addubito.
Subdubito
Indubius.
Subdubius.
Dubitatio.
dubiectas.
dubio. dubitabundus. dubie
Subdubie.
Indubie.
dubitanter dubitatim. Prohibeo.
Inhibeo. Inhibere remis
vebeo debitor.
debitum
debitio. Prebeo. Prebitio.
Prebia.
prebitere
Redhibeo
Redhibitum.
Redhibitio.
Cohibeo
Cohum.
Exul Exulo
Exiliū. exilica causa. Exulabundus. pfug⁹
Fugo. Fuga
Fugax
Fugaculus.
Fugatior
Fugacissimus
Fugacitas
Fugia.
Fugitiu⁹. Fugitiua aqua
perfugio.
perfugium
Confugio
Confugium
Confugela.
Refugio.
Refugium
Effugio
Aufugium.
Effugium
Effugia
profugio.
profugus
Transfugio.
Transfugium.
Transfuga.
Solifuga
Lucifuga
Noctifuga
Fugito.
Ausonia
Auson.
Aruncа.
Ausonij.
Ausonū mare
Adnumero.

& Habitior qd veteres p pinguiori vsurpaūt. Itē ab eo cōposita fiūt Adhibeo: quod est accōmodo adhicio. Perhibeo: qd est dico/loquor/affirmo: q̄si pro compto habeo. Exhibeo: pfero: & in publicū deduco: vt videdi tāgedi q̄ facultas sit: q̄si extra secretū habeo. Paulus iurisco. Exhibere inqt ē facere in publico potestatē: vt ei qui agit experiūdi sit copia. Exhibenē apud ꝓtorē testamēta: vt auctoritate eius signatores admoniti veniant ad recognoscēda. Exhibere negociū est molestū esse: siue molestiā inferre. Cic. Q uod cū audisset adolescens negociū exhiberi patri: quo mō loquēdi etiā græci vtunē dicētes: πρᾶγμα τὰ πράττειν. Plau. Enimuero pragmata moeparchis: hoc est negociū mihi exhibes. nā ὠφέλειν græce exhibere est: πρᾶγμα vō negociū. Hic Pragmatici dicunē: q in foro ac iudiciis versantes lites dirimūt. Iuue. Inde cadūt ptes in fœdere pragmaticorū: lī est a iudicio discedūt: & litē arbitrio forensū dirimēdā pmittūt. hinc Pragmatica factio dicta est: qd p eā a supmo atq; ordinario iudice discedē: & oia pragmaticorū arbitrio terminenē. Praxis vero terminatio dr. a quo ppria noia Praxiteles: q marmorū sculptor nobilissimꝰ fuit: sculpsitq; inter cætera venerē Gnidi: q̄ in toto orbe terraru ꝓcipua habita est: multiq; vt eā videret Gnidū sūt pfecti. & Praxaspes nobilis persa: q Smerdim Cambysæ fratrē iussu regis occidit: vt scribit Herodotus. Itē ex de & habeo cōponē Dubiꝰ: q̄si dehabēs: hoc est nō intelligens. a quo Dubito. & Addubito. & Subdubito. & Indubius q̄si minime dubiꝰ. & Subdubiꝰ paru dubiꝰ. & Dubitatio & Dubietas: & quo vetes vtebanē Dubio. Plau. Dubitat qd agat. & Dubitabūdus. & Dubie Subdubie atq; Indubie aduerbia. Itē Dubitāter & Dubitatim. Cecilius impator clamat de medio: vt velites a sinistro cornu remoueāt. & Gallis nō dubitanē imittāt. Sisenna. Q uod hostē nō dubitatim cū pluteis & scalis iter facere cernebat. Itē ab habeo Prohibeo: qd significat nego auerto. Virg. Prohibe ifandos a nauibꝰ ignes. & Inhibeo qd est retineo cōprimo. hoc.n differt a pbibeo: qd pbibeo generale est etiā ante rē inceptā. Inhibeo aūt re iā incepta. Illud vetat ne q d facere incipias: lī ne pgas sed potius desistas Vir. Q uod genꝰ lī hoīmq̄ hūc tā barbara morē. Permittit patria hospitio pbibeē barenę. Idē. Parcite iā rutuli: & tela inhibere latini. Hinc nautę Inhibere remis dicuntur: cū nauē retrouertere volētes curētis impetū remorū impēsione retardāt. Iustinus. Ite sessū: inhibete remis: & a bello discedite. Debeo qd obligatus sū: & oīs actio hoc verbo cōpræhendiē: vt Vlpianus sentit: siue ciuilis sit/siue honoraria/siue fideicōmissi pfecutio. Ab lī fit Debitor: q vt Modestinꝰ ait: his pprie dr: a quo inuito exigi pecunia pōt. & Debitū id qd debeē: & Debitio ipe actus. Cice. Per quā dissimilis est pecuniæ debitio: & gratiæ. Nā qui pecuniā dissolut statim nō habet id qd reddidit. q aūt debet/æs retinet alienum. Grām aūt & q refert habet: & q habet in eo ipso: qd habet refert. Præbeo exhibeo tendo. a quo Præbitio Varro. Q d eo die mea erat ꝓbitio. Hinc veteres Præbia remedia dixerūt: q ægrotātibus ꝓbeanē. Plautus Præbitere p pire vsurpauit. Redhibeo qd ppe est vt sentit Vlpianus facio: vt rursus habeat venditor qd habuerat. Vnde Redhibitū diffiniūt: qd redditū est: improbatūq;. & q reddidit rursus coactus est habere id qd habuit. & Redhibitio dicē actus ipe restitutōis. Postremo Cohibeo qd est cōprimo refreno. Ply. Et impetū furētis blanda oratiōe cohibuit. Ab hoc Cohū deductū: lorū quo temo buris cū iugo colligaē. Cohū etiā poetę cælū dixerē. a Chaos: ex quo putabāt esse formatū. Varro aūt Cohū p loro a cauo q̄si cauū dictū existimat. dicitq; esse sub iugo medio cauū: quo buris extrema iugo copulaē. EXILIVM. Relegationē. Exul.n. dicē q extra solū natale: hoc est extra patriā eiectus est. Hic fit Exulo verbū: qd est extra patriā eiectus viuo. & Exiliū ipa exulatio. & Exilica cā q̄ aduersus exules agiē. & Exulabūdus in exilio vitā agēs. PROFVGVS. Procul a finibus suis vagās: q̄si porro fugatus. Fugere eni expellere est & in fugā cōuertere: qd a fugio deduciē. Fugio autē a græco φεύγω. Est aūt fugere cū cursu & celeritate relinquere. Virg. Nos patriā fugimꝰ. Dicē q; etiā de nauigātibus Idē. Nō fugis hinc ꝓceps: dū ꝓcipitare potestas. Idē. T edunt vela noti: fugimꝰ spumātibus vndis. Plau. Remigioveloq; q̄tū potes festina: & fuge. Itē de aubꝰ Vir. Celeriq; fuga sub sydera lapsæ: Semesā ꝑdā & vestigia fœda relinquunt. A fugio Fuga deduciē qd mō significat actū ipm fugiendi: mō pro cursu pōniē. Vir. Vel qualis equos threissa fatigat Arpalice: volucrēq; fuga ꝑuertiē hebrę: mō p ipetu. Idē. Ille volat simul arua fuga: simul æquora verrens. Itē a fugio fugax q ppter timiditatē facile fugit. Poniē etiā p celeri: & veloci. vnde Fugacē equū dicimus velocē. Ab hoc fit diminutiuū Fugaculus. & Cōparatiuū Fugatior. ac Suplatiuū Fugacissimus. & nomē Fugacitas. & Eugia dea lætitię: a fugatis hostibus. & Fugitiuus seruus: q a dño ea mēte discedit ne ad eū redeat: etiā si mutato cōsilio ad eū reuertaē. Nemo.n. tali peccato pœnitētia sua nocēs esse definit. Fugitiuæ vero aq̄ dicunē: quib⁹ ex publico riuo fluētibus furtim qs ac nō suo iure vtiē. Præter ea a fugio cōposita fiūt Perfugio qd est cōsilii grā ad aliquē cōfugio. Vñ Perfugiū dicē locus siue psona ad quā confugimus. A pule. Præfugiū facinerosorū hoim. & Cōfugio eiusdē significatiōis. a quo cōfugiū. Vir. Ad te confugio & supplex tua numina posco. Vetes p pfugiū Cōfugelā frequētissime vsurpaūt. & Refugio similiē a quo Refugiū. & Aufugio. atq; Effugio eiusdē cū suo simplici significatiōis. a quib⁹ Aufugiū & Effugiū. & fœmino genere Effugia. & Profugio lōgē fugio. a quo Profugus. Vir. Italiā fato profugꝰ: laminaq; veit Littora: & Trāsfugio qd pprie significat ad ptē hostiū fugio. hinc trāsfugiū: hoc est fuga ad hostes facta. & Trāsfuga qui ad hostes fugit. Salu. Modo harę mō illarę ptiū leuissime trāsfuga. Itē Solifuga aīal de quo supra diximꝰ a sole fugiendo. & Lucrifuga q lucrū fugit. Plau. Cū hos huc adii lucrifugas: dāni cupidos. Itē Noctifuga: qui noctē fugit. Lucifuga qui fugit lucē: & alia q̄dā hmōi. Itē a fugio fit frequētatiuū Fugito. A pule. Huc atq; illuc fugitado ad stabulū tandē puenī. AB VRBE AVSONIA. Ab vrbe Italia hoc est ab vrbe Roma: q̄ non mō Italiæ sed terrarū caput est. Ausonia eadē vocē & substantiuū & adiectiuū est: hoc loco adiectiuū. Dicta est aūt ꝑncipio Ausonia ea ps Italiæ dūtaxat: in q̄ sūt vrbes Beneuentū: & Cales ab Ausone Vlyxis: & Calypsonis filio Postea tota Italia q̄ A pēnino finiē Ausonia vocitata ē ab eodē duce: a quo vrbē etiā cōditā Aruncā ferunt. Ab ausonia populi Ausonii vocitati: & mare Ausoniū: ps maris Tyrrheni a Cāpania Siciliā versus. IMPENSIS VITAM PRINCIPIS ADNVMERES. Ad cætera iquit beneficia ꝑncipis illud adnumeranda est: q vitā nobis dedit: qm̄ delatores eiecit: q vitæ nrę cōtinuæ insidiebanē. ADNVMERES. Addas &

Pau. i. ca
Cicero.
Plautus.
Iuuenal.
Herod.
Plautus.
Sisenna.
Virgilius
Idez.
Idez
Iusti.
Vlpia.
Mode.
Cicero.
Varro.
Plautus.
Vlpia:
Plynius.
Varro.
Virgilius
Idez
Plautus.
Apule.
Virgilius
Idez
Idez
Salustius
Plautus.
Apuleius

numero cæterorū beneficiorū adiūgas. Adnumero & Cōnumero a numero cōponunē: significat autē addo: & ad numerū adiūgo. Itē simul numero: lī est simul pputo. Numero aūt a numerus fit q diffiniē collectio vnitatū vnde vnitatē dicūt nō esse numerū: sed ꝑncipiū numeri. Numerū aūt a nūmo deductū existimant: cū ppē numos inpmis inuētus sit numerus. & Numerare ppē sit nūmos cōputare. Nūmus aūt a nūmisma appellatꝰ ē Græci.n. nūmū νόμισμα vocāt: quo verbo & latinū eodē mō vtuntur. Hora. Regale nomisma philippos. Nomisma aūt ἀπὸ τοῦ νόμου: qd est lex deriuatē: qa cū pmutatiōe vti hoies solerēt lege: nūmi vsus introductꝰ ē. Q uapropē nostri nūmū Monetā appellauere: q signo nūmismatis monerenē: cuiꝰ ꝓcii esset. a nūmo Nūmosus fit. sicut a pecunia Pecuniosus. & Nūmatus in eodē significato apud Plautū. & Nūmularius cāpsor pecuniarū. Itē q nūmos cudit: ac Monetariꝰ etiā appellaē. Sed pprie cāpsor pecuniarū a nrīs argētarius dr. a græcis Trapezita. Nūmularii & Mēsarii sūt minutiores nō tenētes libros: in qbꝰ data acceptaq; scribunē: quos græci Collyustas appellāt. Numerꝰ vero nō mō de nīs q̄ numeranē dr: sed aliqn̄ de his q̄ mensurānē. Cice. Si exempli grā vir bonꝰ Alexādria Rhodū magnū frumētū numerū adduxerit. Intēdū etiā p ordine metaphoricē accipiē. Vñ Vir. Digerit in numerū: & qm̄ oīs cōcentus: & oīs Harmonia numeris cōstat. Frequentē ētp rōne Harmonica poniē. quā Græco vocabulo Rythmos appellamꝰ: Vir. Numeros memini: si verba tenerē. Idē. Tū vero in numerū faunosq; ferasq; videres Ludere. i. in rationē & rythmū. Q uintilia. Sūt rythmi: vt & ipe Cicero cōstituit. & secutꝰ eū Vir. dixit. Numeros memini si verba tenē. Idē. Rythmi vt dixi: neq; finē habēt certū: neq; ī cōtextu varietatē. Hinc oīo q̄ numeris caret soluta dr: q̄ vero numeris cōstat numerosa. Numerosū etiā dicimus qcqd magno numero ꝑstat: vt numerosus grex numerosus populus. A quo fit Numerose aduerbiū. i. magno numero. Innumerū vero qd sine numero est: hoc est infinitū. Innumerato cē dr: cū pecunia est in prōptu: vt habeo pecuniā innumerato: hoc est nō valor ē: sed pecuniā ipsā promptā paratāq;. Vnde de actore dicente ex tpe dictū est ingeniū eū innumerato hre: lī est semp promptū paratūq; ad oīa: sicut de Pollione asinio: seriis iocisq; piter accōmodato: dictū est esse eū oīm horarū. Itē a numerꝰ Numerius ꝓnomen deduciē. & Numerabile qd numerari potest: sicut Innumerabile qd non pōt numerari. & Numeranū qd ex numero ē: sicut Supnumeranum qd supra numerū additū est. & Numerati aduerbiū: lī est p numerū. & vnū cōpositū Sæpenumero qd significat frequentē. Itē numerale: qd ad numerū ptinet. Vñ numeralis scia q̄ de numeris est. Græce Arithmetice vocaē: nā ἀριθμὸς numerus ē: & apud grāmaticos Numeralia noīa dicunē: qbus vtimur ī numerādo: vt vnꝰ Duo Tres: Singuli Bini Trini. & Numeralia aduerbia vt Semel Bis Ter: atq; alia eiusmodi. In qbꝰ notandū q vt maximus qsq; numerus: ita ꝑmo loco poniē: vt Vigintiqnq; T rigintasex. sed si copula intercedat: is numerus ꝓponiē q minor ē. quotiēs infra cētū & supra viginti loqmur: vt vnus & viginti: duo & viginti. Cice. Plato vno & octogesimo anno scribēs est mortuus. Isocrates q̄rto & octogesimo eū librū: q panegyricus inscribiē: scripsisse dicit: vixitq; ꝑquenniū post: cuius magister Leōtinus Gorgias centū & septē cōplenit annos. Ex qbus Ciceronis verbis manifeste colligiē ante centū ꝓponi numerū minorē. post centū vero postponi. Eodē mō loqmur supra vigintimilia vsq; ad centū milia. vt milites nostri sex & viginti milia erāt: vel milites nostri erāt vigintisexmilia. vel milites nrī erāt vicies & sexiesmille. vel militū nobis erāt vigintisexmilia. Eteni hæc noīa dū copula carēt cōpositā videnē: vt Vndeci/Duodeci/Septēdeci/Vigintiduo/Vigintitres: quēadmodū illa Vndeuiginti: q̄si vno dēpto de viginti & significat decē & nouē. & duodeuiginti: q̄si duobus dēptis de viginti: & significat decē & octo. eodē modo Vndeuigesimꝰ/Duodeuigesimꝰ/Vndetrigesimꝰ/Duodetrigesimus/Vndecētesimus/Duodecētesimꝰ/Vndemillesimꝰ/Duodemillesimꝰ: & reliq̄ similit. Hæc.n. noīa Secūdus/Terciꝰ/Cētesimus: & reliq̄ hmōi significāt vltimū ex eo numero. vt secūdus. i. vltimꝰ ex duobꝰ. Tertiꝰ vltimꝰ ex tribꝰ. Cētesimus vltimꝰ ex centū. Licet pmꝰ nō significat vltimū ex vno: sed ipm vnū in ordine: trī ad multos sequētes. Aliq̄ trī nō p vltimo ex eo numero vsurpanē: vt cētesimā ptē bonorū prīs assecutus est: hoc est vnā ex cētū. Aliq̄ bis trī: ter trī: vt ager hic centesimū fructū attulit: hoc est cēties trī quātū semētis accepat. Ply. Admiscē hunic far vt mitiget amaritudinē eī & trī sic quoq; ingratissimū vētri est: nascē q̄liter cūq; solo cū cētesimo grano ipmq; p letamie est: cū cētesimo grano inqt: hoc ē cū centū granis siue cū cētuplo grano: lī mō appellata ē Q uadragesima. q q̄draginta dies cōtineat: quo vocabulo eloquētissimi nrāe religionis viri vtunē. Hāc significatiōēz habēt noīa illa numeralia Simplus/Duplus/Triplus/Decuplus: & similia: hoc est semel trī/bis trī/ter trī/decies trī. Sūt ꝓterea numeralia/Vnarius/Binarius/Ternariꝰ/Vicenarius/Cētenariꝰ/& filia: quæ denotāt nō multiplicationē sui: sed numerū aliarū rerū q̄ nō noīanē: vt lapis cētenarius: nō q cētuplus sit: sed cētum librarū homo cētenariꝰ nō q sit centū geminus: sed q habeat centū ānos. Grex cētenariꝰ nō q sint cētū greges sed grex centū capitū. Dicimꝰ etiā Binariū/Ternariū/Cētenariū numerū: qa numerus oīa ꝑplectiē: ppē qd recte dicimꝰ cētenariū numerū annorū ingressus est: nō aūt centenariū annū: & millenariū numerū pōdo vehit nō aūt millenaria pōdo. Itē Singulū/Binū/Trinū: siue Ternū/Quaternū/Quinū/Senū/Octonū/Nouenū/Denū/Vndenū/Duodenū/Ternūdenū/Quaternūdenū/Quinūdenū/Senūdenū: vel Denūquaternū/Denūquinū/Denūsenū/Denūseptenū/Denūoctenū/Denūnouenū/Vicenū/Vicenūsingulū/Vicenūbinū/Vicenūternū: siue singulū/& Vicenū binū. Binū & vicenū/Ternū & vicenū/& ita deinceps: Tū tricenū: Quadragenū: Quiq̄genū Sexagenū: Octogenū Nonagenū: Cētenū qbꝰ oratores vtroq; numero vtuē: sed frequētius plurali preserti vbi substātiuū nomē: cui addūē: trī pluraliter declinatur: vt binæ lrāe: binæ nuptiæ: bina arma: bina castra: Neq; enī recte diceremus duæ lrę: duę nuptiæ: duo arma: duo castra: Poete vero frequētius singulari vtuē: Sed oratores fere ꝓpriā vsurpāt significationē horū noīm. Binus.n. siue Bini significat singulis duo. Ternus: siue Terni singuli tres. Q uaternus/siue Q uaterni: singulis quattuor: vt creabāē oli bini cōsules. i. pfingulos annos: siue singulis annis duo: & accipimus ōes a Cæsare bina talēta: lī est singulis nobis data sunt a Cæsare duo talēta. At pete nō ita accipiūt: sed p suis fere primitiuis hæc noīa vsurpāt. Vir. Gurgite septeno rapidus mare submouet amnis: septeno gurgite: hoc est septē gurgitū. Idem: Per duodena regit mundi sol aureus astra: p duodecim

Annumero.
Connumero.
Numero.
Numerus
Unitas.
Nummus.
Numisma
Moneta
Nummosus.
Nummatus
Nummulariꝰ.
Monetarius.
Argentarius.
Trapezita
Mensarius
Collyusta.
Rhythmus.
Soluta oratio.
Numerosa oīo
Numerosus.
Innumerus.
Innumerato
Numerius.
Numerabile.
Innumerabile
Numerarium.
Supnumerarium.
Numeratim.
Numerale
Mūeralia noīa
Numeralia aduerbia.
Undeuiginti.
Duodeuiginti.
Undeuigesimꝰ
Duodeuigesimus
Duodecentesimus
Undetrigesimus
Duodetrigesimus.
Undecentesimus.
Undemillesimus.
Duodemillesimus.
Quadragesima.
Simplus
Duplus.
Triplus
Decuplus
Unarius
Binarius
Ternarius.
Vicenarius
Centenarius
Singulū. Binum.
Trinum
Quaternum.
Quinum.
Senum
Septenum

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Tricenus
Vicenum
Tercenum.
Duceni
Treceni
Quadrigeni
Quingeni.
Sexageni
Septingeni.
Octingeni
Nongeni.
Nonigeni.
Simplex
Duplex.
Triplex.
Quadruplex.
Decuplex
Centuplex
Simplicitas.
Duplicitas.
Triplicitas.
Simpliciter.
Dupliciter.
Tripliciter.
Simplicitus.
Semel Bis.
Ter et ceteris.
Vicies Tricies
Quadragies.
Quinquagies
Sexagies.
Septuagies
Octogies
Nonagies
Quinquies.
Sexies
Septies & cetera.
Mille Milia.
Chilas
Millus
Melis
Taro Millies
Milliarium
Millenus
Millenarius
Centenarius.
Milium
Milliaria auis.
Miles
Legio:
Militaris
Militia Milito.
Militariter
Commilito.
Commilitium.
Euocati
Promilite.
Tumultuarij.
Sacramentum militare.
Miletus
Milesij
Milesia vellera.
Milo
Milonianus.
Miloniana oratio.
Milo mone
pasiphe:
Minotaurus.
Icarus.
Icareum mare
Icarius
Icarion.
Cocalus
Minotus

Plynius.

astra. Vesu nõ mõ poetę sed alii q̃q; scriptores nõnunq̃ ſi mõ accipiũt. Ply. Prodigiosa ſũt: q̃ circa ſi tradit Theophra. auctor aliogn grauis: septuageno coitu durare libidinẽ cõtactu eius: septuageno coitu inqt hoc est septuaginta coitib⁹. Sed i his noib⁹ notãdũ ẽ: q̃ a trigita Tricenũ dicim⁹. g lſra i c mutata: ficut ꝓ vigeno Vicenũ. Tricenũ vo a tricetũ dicim⁹: qa hęc noia ſup cẽtũ qdẽ ſyncopaſ: ifra vo nõ ſyncopaſ q̃ppe Ducẽi dicim⁹ ꝓ ducẽteni Triceni ꝓ trecẽteni. Quadrigeni/Quingeni/Sexageni/Septigeni/Octingeni/Nõgeni vel Nonigeni: ꝓ Quadringẽteni/Quingẽteni/Sexcẽteni/Septingẽteni/Octingẽteni Nõgeni vel Nonigeni. Cẽteni aũt & Milleni ꝓ dictionũ breuitatẽ nõ ſyncopaſ. Sũt ite noia numeralia Simplex Duplex Triplex/Quadruplex/Decuplex Cẽtuplex & ſilia. A q̃bus Simplicitas/Duplicitas/Triplicitas & reliq̃. Itẽ Simplicit/Duplicit/Tripliciť: & alia hmõi aduerbia. Veres ẽt Simplicit⁹ ꝓ ſimplicit dixere. Numeralia ꝓterea aduerbia ſũt Semel Bis Ter Quater/Decies/Cẽties/Millies & ſilia. In q̃b⁹ notãdũ ẽ ficut ſupiora illa q̃ dixim⁹ ſupra cẽtũ ſyncopanť: Infra cẽtũ vo mme: ita hæc e diuerſo infra cẽtũ ſyncopari: vltra vo nõ ſyncopari: vt Vicies ꝓ Viginties. Tricies ꝓ Triginties. & ſimilit Quadragies/Quinq̃gies/Sexagies/Septuagies/Octogies/Nonagies Cẽta vo nõ ſyncopaſ Quinqies/Sexties/Septies/Octies/Nonies/Deties/Cẽties/Ducẽties/Tricẽties/Quadrigẽties/Quigẽties/ſexcẽties/Septigẽties/Octingẽties/Noningẽties/Millies/Biſmillies/Termillies/Quinqeſmillies Deciesmillies Viciesmillies: & deinceps. Mille ſubſtãtiũ nomẽ: & neutri generis, aliqñ ẽ: cui⁹ pluratiuus numer⁹ eſt millia Declinaťq; ſi mille: hu⁹ mille. & in plurali hæc millia: hor⁹ milliũ: ideoq; cũ genitiuo iungiť. Cice. Ante fundũ Clodii q̃ i fũdo ꝓť iſanas illas ſubſtinctiões facile mille hoim vſſabať valẽtũ. Idẽ. Qui nũq̃ i illo inuẽtus ẽ: q L. Antonio mille nũmũ ferret expẽſũ. Quadrigan⁹. Ibi occidiť mille hoim. Quin ẽt declinatũ ſi nomẽ aveti b⁹ iuenť. Lu. Hũc milli paſſuũ q̃ vicerit: atq; duob⁹ cãpan⁹ ſonipes ſubcurſor null⁹ ſeq̃ť maiore ſpatio: ac diuerſus videbiť ire: Idẽ. Tũ milli nũmũ potes vno quærere cẽtũ vnomille nũmũ q̃t: ſi ẽ mille nũmis: ſi ẽ qd̃ græci χιλιάς vocãt dictũq; vnã Chiliada: & duas Chiliades: ſi ẽ vnũ mille: & duo milia. Aliqñ Mille adiectiũ ẽ Itaq; mille hoies dicim⁹: milleviros: mille ꝓpugnacła: Nec licet dicẽ millia hoies: qa ſubſtãtiua nõ coherẽt ſine copula. Dicimus tñ decẽ milia: & ducẽti hoies: qd̃ ita itelligiť: decẽ milia hoim & ducẽti hoies. A mille (vt qdã putãt) Mill⁹ deriuať: collare canũ venaticor⁹: factũ ex corio: multis clauis ferreis eminẽtib⁹ aduerſus ipetũ lupor⁹: a multitudine ergo clauor⁹ ſi ẽ a mille clauis Millũ appellatũ volũt. Scipio Emilian⁹ ad ppłm. Nobis inqt reipu. p̃ſidio eritis q̃ſi millus canũ. Nos millũ potius q̃ſi mellinũ dictũ exiſtimam⁹: qd̃ ex pelle aĩalis qd̃ Melis dẽ fere hæc collaria fiãt. Varro. Ne vulnerenť canes a beſtiis: iponunť iis collaria q̃ vocanť Meliũ. i. cingulũ circũ collũ: ex corio firmo cũ clauis capitatis. Q d̃ aũt aĩal ſit Melis: nos ꝓmi hac ætate: vt plæraq; alia: tenebr⁹ ignorãtię obducta aperuim⁹: Taxonẽ id vulgus vocat. Ply. Frõtinuſq; tegi ſcuta meliũ pellib⁹ ſcribũt: eaq; eſſe huic aĩali in metu ſolertiã: vt ſufflata cute diſtẽtæ ictus hoim: & morſus canũ arceãt. Itẽ a mille Millies aduerbiũ: & Milliariũ hoc eſt mille paſſuũ ſpatiũ. & Millen⁹. a quo Millenan⁹ numerus: ſicut a centũ Cẽtenarius & Milliũ frugis genus, ꝓť multitudinẽ acinor⁹. Adhibeť hoc neruor⁹ dolorib⁹ in ſacco ferues qrñ eſt caloris capaciſſimũ. Itaq; talis vſus ci⁹ eſt ad oĩa: q̃bus calor ꝓfutur⁹ ẽ. ab ſi Miliaria auis vocitata: qd̃ milio pinguеſcat Itẽ a mille Miles appellatus q̃ſi mileſim⁹ q̃ſq; ſi ẽ q̃ſqs ex millenario numero fuerit. Legio. n. ꝓmo vt Varro inqt: triũ miliũ fiebat: & ſingulæ trib⁹ Tatiẽſiũ/Rãniũ: Lucerũ mille militũ mittebãt. Hinc Militaris dr̃ ad militẽ ſpectãs: vt militaris panis/militar⁹ toga/res militaris. & Militia ꝓ bello & re militari. & Milito verbũ hoc ẽ militiã exerceo. & Militariť aduerbiũ: hoc ẽ more militũ: vel more militię. & Cõmilito cõmilitonis: q ſimul militat: hoc ẽ ſocⁱ⁹ in bello. & Cõmilitiũ ipa belli ſocietas. Militię apud veres tria genera erãt. Alii Euocati dicebanť: qui nõ milites ſed ꝓ milite erãt. Alii Tumultuarii: q̃ neceſſitate aliq̃ electi ad vnũ dũtaxat bellũ militabãt. Alii Sacramẽto religati: q̃ poſt electionẽ in rẽpu. iurabãt: qd̃ militare ſacramẽtũ dicebať: hi plenã militiã habebãt: erãtq; qnq; & vigiti ãnis obligati. Milet⁹ aũt vrbs fuit Ionię: et⁹ regiõis caput. a qua Mileſii dicti Alia eiuſdẽ nois fuit in Creta. alia i Lesbo inſula. a q̃ mileſia vellera dicta: ꝓ ibi optime lana tingereť. Milo ꝓ priũ nomẽ viri eſt. Fuit hoc noie Athleta Crotoniẽſis: q̃ taur⁹ i olympico certamie ictu nudę dextrę occidiſſe dr̃ & ſine fatigatiõe ſtadii ſpatiũ ſupra humeros portaſſe totũq; eo die comediſſe: hic tñ exitũ vitę miſerãdũ habuit nã cũ ætate grãdeu⁹ relicta palæſtra: ꝓ ſiluеſtria Italiæ loca iter faceret: vidit quercũ, ꝓxime viã patulis i ꝓte media ramis hiantẽ: vt creditũ ẽ: volẽs an vllę ſibi reliq̃ vires adeſſent: ĩmiſſis in cauernas arbor⁹ digitis: deducere & reſcindere quercũ conat⁹ eſt: ac mediã q̃dẽ ꝓtẽ diſcidit diuellitq;. Quercus aũt cũ ille q̃ſi pfecto qd̃ erat cõnix⁹ man⁹ laxaſſet ceſſantevi rediit in naturã: manibuſq; eius retẽtis incluſiſq; ſtricta denuo: & cohæſa dilaceran dũ hoiem feris: atq; alitibus p̃buit. A milone Milonian⁹ dr̃. Vñ Miloniana Ciceronis oro dr̃ ꝓ milone acta. Milo ẽt Indię mõs ẽ: in quo hoies naſcunť auerſis plãtis octonos digitos in ſingulis pedib⁹ hãtes. IMPENSIS. Beneficiis meritis: vt ſupra dixim⁹. PRINCIPIS. Domitiani qui delatores caſtigans vitę Ciuium conſulit.

AD DOMITIANVM EPIGRAMMA QVINTVM.

VNCTAM PASIPHAEN, Laudat Domitianũ: ꝓ ita fabulas veter⁹ rep̃ſentet: vt poſſint q̃ ficta ſũt videri vera fuiſſe. Paſiphę Solis filia fuit: & vxor Minois regis Cretæ. Minos cũ pulchri orẽ taur⁹ ſacrificare Neptuno ſolit⁹ eſſet: deteriorẽ aliqñ appoſuit: q̃ propť idignatus de⁹ vxorẽ illius cõpulit in tauri amorẽ. Alii hoc a Venere factũ tradũt: ꝓ oẽm ſolis ꝓgenię inſectareť: qa ſol oĩa cerres cõptũ et⁹ in Martẽ adulteriũ diis ĩmortalib⁹ idicauerat. Paſiphae igiť amoris ĩpatiẽtia ſibi fabricari a Dedalo bouẽ ligneã fecit: ſub q̃ latẽs cũ tauro cõcubuit: ex q̃ p̃gnãs facta genuit Minotaur⁹: q̃ pti hoĩs effigiẽ habebat: pti Tauri. Qua re cõpta idignatus Minos i Dædalũ q̃ bouẽ fabricauerat Labyrintho eũ cũ Icaro filio iludi iuſſit: qd̃ metuẽs Dædalus: alis ſibi & Icaro e cæra fabricatis e Creta ĩſula euolauit. Icarus alis ꝓ nimis alta peteret: calore ſolis liq̃factis i mare decidit: qd̃ eſt inť, Myconẽ & Gyarũ: ob id Icareũ dictũ. Nã Icar⁹ Oebali Laconũ regis filius fuit: pr̃ Penolopes. Itẽ mõs eſt i Attica regiõe. Icarion vo ſæuiſſim⁹ pirata fuit. Dædalus in Siciliã puenit: vbi tũ Cocalus impabat: quẽ pſecutus Minos a Cocali filiab⁹: vt Ariſtoteles refert iuxta

Minotus.
Dedalus
Figline inuentio.
Rote inuentio
Labyrinthus.
Labyrinthus italicus.
Cicero
Idem
Quadri.
Lucil.
Idez
Scipio.
Varro.

Virgilius
Idez
Varro.
Ennius
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Cicero
Plautus
Virgilius
Salustius
Martialis.
Vlpianus
Plautus.
Idez
Suetoni⁹
Virgilius
Cicero.
Plautus.
Virgilius
Idez
Idez
Plynius.
Suetoni⁹

Camerinã vrbẽ inťfect⁹ eſt: & apud inferos iudex aĩar⁹ factus. Vir. Quæſitor Minos vrnã mouet: ille ſilẽtum Cõciliũq; vocat vitãq; & crimina diſcit. a minos fit Minoius. Idem. Dædalus vt fama ẽ: fugiẽs minoia regna Hãc igiť fabulã ita p̃ſentauit Domitia. vt fuerit hiſtoria viſa nõ fabula: hoc ipm̃ ſpectaculũ Nero ꝓus q̃diderat ita vt oẽs ligneo iuuẽcæ ſimulachro abditã mulierẽ inire ꝓſpexerit. Icar⁹ vo ꝓmo ſtatĩ conatu iuxta cubiculũ eius decidere: ipm̃q; Neronẽ cruore reſpgere. Dædalus pr̃ia Atheniẽſis Mitiõis fili⁹ fuit: nobilis architect⁹ fabricã materiã ꝓm⁹ iuenit & in ea ſerrã: aſciã/ppẽdiculũ/terebrã glutinũ: lithocollã. Quidã falſo ſcribũt Talaũ ſororis filiũ ab eo inťfectũ iuidia ĩgenii: qm̃ figuli rotã: & ſerrã ꝓmus iueniſſet. Nã Figlinã ꝓm⁹ iuenit Choreus Atheniẽſis. Rotã Anacharſis Scythes: vel vt aliivolũt Hipbios Chorinthi⁹. Dædal⁹ cũ Athenis ab Ariopagitis expulſus ĩ Cretã nauigaſſet: ꝓmo bouẽ ligneã fabricauit deiũ Labyrinthũ: in quo Minotaur⁹ ĩclude reť. Portẽtoſiſſimũ hoc hũani ĩgenii op⁹ fuit, itinerę ãbages/occurſus ac recurſus ĩexplicabiles cõtinẽs crebris forib⁹ ad fallẽdos exit⁹: redeũdũq; in errores eoſdẽ. Q uattuor hi fuiſſe memoranť. Prim⁹ in Ægypto: q (vt aliq ſẽtiũt) regia Mothe rudis p̃ncipis fuit: vt alii ſepulchr⁹ Meridis. Plures honori ſolis extructũ fuiſſe exiſtimãt Hinc Dædalũ ſũpſiſſe cõſtat exẽplar ei⁹ Labyrinthi: quẽ fecit i Creta: ſed cẽteſimã tñ ei⁹ portionẽ imitatũ: Secũdus hic ab Ægypto Labyrinthus fuit. Tert⁹ in Lẽno. Quart⁹ i Italia: oẽs lapide polito fornicib⁹ tecti. Italicũ Labyrinthũ fecit ſibi Porſena rex Etrurię ſepulchri cã: ſimul vt & exẽnor⁹ regũ vanitas q̃q; ab Italis ſupareť. Var. Sepult⁹ ẽ Porſena ſubvrbe Cluſio: i quo loco monumẽtũ reliqt lapide q̃drato. Sigula lata pedũ lata tricenũ: alta qnq̃genũ. Inq; baſi q̃drata int⁹ Labyrinthũ ĩextricabilẽ: quo ſiqs ĩpropet ſine glomere ĩnu: exitũ iuenire neq̃at. Supra id q̃dratũ Pyramides ſtãt qnq; q̃ttuor ĩ angulis: & in medio vna. Invno latere pedũ ſeptuagenũ qnũ: alte cẽtũ qnq̃genũ: ita faſtigatę: vt i ſũmo orbis æne⁹ & petaſus vnus oĩb⁹ fit ĩpoſitus: ex quo pẽdent excepta cathenis titinnabula: quæ vẽto agitata lõge ſonitus referãt. Supra quẽ orbẽ q̃ttuor Pyramides inſup ſingulæ extãt altæ pedũ cẽtenũ: ſupra q̃s vno ſolo qnq; Pyramides tãte altitudinis: vt reliq̃ totius molis altitudiem ſupẽt Dædalo aũt ĩpoſitũ nomẽ exiſtimãt ἀπὸ τοῦ δαιδάλλειν. qd̃ eſt variare. Alii hoc verbũ potⁱ⁹ a Dedalo deriuatũ putãt: ob multiplex variũq; ingeniũ hoĩs: ꝓpter qd̃ græci Dedalon varium dicũt: & Lucre. terrã ob rer⁹: artificiorũq; varietatẽ Dædalã noĩat. Ennius: Simili mõ Minerũã. Virg. Circẽ. Plato. Logodædalos vocãt: q dolũ colũt ſermonis ornatu. CREDITE. Vos. ſ. qui Domitiani ludos ſpectatis. Credite: Fidem habete Credere. n. aliqñ eſt dictus vl factis fidẽ hr̃e: Vir. Ora dei iuſſu nõ vnq̃ credita teucris. A quo Creduli diciť: qui quecũq; facile credũt: & Credulitas ipa facilitas credẽdi: Sicut ecõtrario: Increduli: q nõ facile credũt: & icreduli tas: credẽdi difficultas. aliqñ credere ẽ fidei cõmittere. Ci. Vitã: ac fortũas cui credideri meas. Inťdũ ſeruãdũ ꝓmittere. Plau. Vbi is obiit mortẽ q̃ mihi id aur⁹ credidit. Plærũq; etiã ꝓ pfidẽ vſurpať. Vir. O formoſe puer nimũ ne crede colori. Saluſti. Virtuti ſatis credebãt. Itẽ ꝓ mutuare. Martia. Dimidũ donare lino q̃ credere totũ. Q uı mauult: mauult pdere dimidiũ. Hic Creditores, ꝓprie dicũť: q̃bus mutuata pecunia debeť. V lpia. tamẽ creditores dicit eos ẽ: qb⁹ debeť ex q̃cũq; actiõe: vl ꝓſecutiõe: vel iure ciuili: ſine vlla exceptiõis ꝓpetuę remotiõe: ſiue honorario ſiue ordinario: ſiue extraordiario: ſiue pure ſiue in diẽ. ſiue ſub cõditiõe: Creditũ ẽt a credo deducť: ſignificatq; id qd̃ nobis debeť: & hoc differt a mutuo: vt Plau. ſentit: quo gen⁹ a ſpecie. Nã creditũ ꝓſtit extra eas res: q̃ põdere: numero: mẽſuraue cõtineť: ſicuti ſi eãdẽ rẽ receptum ſum⁹ creditũ eſt: nõ aũt mutuũ Itẽ Mutuũ nõ pot eẽ niſi pecunia aut alia res ꝓficiſcať. Creditũ aũt fit inťdũ: ẽt ſi nihil ꝓficiſcať: veluti ſi poſt nuptias dos ꝓmittať. Veres ꝓ credas Creduas vſurpabãt. Plau. Ipſus nec amat: nec tu creduas. Itẽ a credo fit Credibile: qd̃ ita veriſiſe ẽvt facile credi poſſit. Cuius ꝓtrariũ ẽ Incredibile: qd̃ nõ ẽ credẽdũ. & Credibiliť aduerbiũ q̃ſi veriſiłr. & Incredibiliť ꝓtrariũ. IVNCTAM. Cõiũctã copulatã: hoc ẽ cũ tauro coeũtẽ. Iũgere coplare ẽ. q̃ſi ivnũ agere. hic Iũctura dr̃ qd̃ ſignificat ꝓiũctionẽ. & Iũctĩ aduerbiũ ſine intẽtallo. Suet. Magiſtrat⁹ & Mature⁹ ichoauit/& pene iunctĩ pcurrit. & Iugũ qd̃ mõ ẽ arduitas mõtis & (vt ſupra dixim⁹) pdiuis: ac pna ſupini tas qd̃ arteť: ſimłq; iũgať. vñ dr̃ Iugoſus: hoc ẽ pdiuus. Vir. Dũ iuga mõtis aper: fluuios dũ piſcis amabit. mõſtrumẽtũ ruſticũ quo colla boũ ſiue alior⁹ aĩaliũ arãdo curr⁹ ve aut aliud on⁹ ducẽdo terunť: ꝓ eo colla iungãť Hic Iugerũ dictũ qd̃ ẽ mẽſura ẽrę ducẽtor⁹ & q̃dragĩta pedũ in lõgitudinẽ: & dimidii in latitudinẽ: qd̃ tñ ſpatii arari vno die ab vno pari boũ ꝓſueuit. Itẽ Iugo vbũ qd̃ ẽ ꝓiungo: & q̃ſi ad vnũ iugũ alligo. vñ Iugatũ dicim⁹ cõiunctũ. Ci. Hoc qd̃ ẽ cõe virtutũ: oẽs. n. inť ſe iugatæ ſũt. & Adiugare, ꝓ piungere accipim⁹. Plau. Mr̃ eſt tra ea parit corpus. mr̃ aĩa adiugat voluntatẽ. & iuges eiuſdẽ iugi pares. a quo Iniuges boues: q numq̃ ad iugũ adhibiti ſũt. & Cõiuges viⁿ⁹ atq; vxorẽ. & Cõiugiũ mr̃imoniũ. Vir. Cõiurgio iũgã ſtabili, ꝓpriãq; dicabo. & Cõiuga lẽ tor⁹ i quo nuptię fiũt. & Cõiugus a um qd̃ cõiungit. & Cõiugatio apud grãmaticos q̃ p eã multa vba ad vnã formã q̃ſi advnũ iugũ cõiungunť. & apud rhetores Cõiugata q̃ abvno genere veluti iugo flectunť. vt a iuſtitia iuſtus iuſte iuſtũ. Hic Locũ a ꝓiugatis dicim⁹ cũ ita argumẽtamur. Si riſus gaudiũ ẽ & ridere gaudere. & Iuga iuno: ꝓ mr̃imonia cõiungat. a q̃ Iugar⁹ vicus Romę appellat⁹ eſt in quo ara fuit Iunonis Iugæ. & Iugalis nodus ſiue Iugale vinculũ copula mr̃imonii. Vir. Cui vincla iugalia curę. Idẽ. Si cui me vinclo vellẽ ſociare iugali. & Iuge auſpiciũ eſt cũ vinctũ iumẽtũ ſtercus facit. & Iugis aſſidu⁹ cõtinu⁹ q̃ſi ſp & ſine aliq̃ inťmiſſiõe iugo affix⁹. a quo Iugiť aduerbiũ: hoc ẽ cõtinue. & Cõiugatio apud grãmaticos hoc ẽ declinatio verbor⁹ ꝓ paria ſint/& vno iugo q̃ſi aſtricta. Bigæ quoq; & Q uadrigæ a iugo dictę qd̃ ille duor⁹ hæ q̃ttuor equor⁹ iugo aganť illi Biiugi ſiue Biiuges eq dr̃. hi q̃driiugi ſiue q̃driiuges ꝓ bini ſiue q̃terni advnũ iugũ alligati ſint. & qm̃ ſex aliqñ eq advnũ curr⁹ adhibebanť/qd̃ ꝓmũ a diuo Augusto factũ legim⁹. hi Seiugi ſiue ſeiuges appellati ſunt. Nã q̃ ſoli ſine curru ad curſũ adhibenť græcavoce κέλητες hoc ẽ Celetes vocanť. Ply. Antiq celetas tñ dicebãt in ſacr⁹. Poſtea vo & q̃ bigis vel q̃drigis viciſſent Latine dr̃ Deſultorii a deſiliẽdo ꝓ ex iis facile deſiliať. Sueto. de Cæſare. Q uadrigas bigaſq; & equos deſultorios agitaueret nobiliſſimi iuuenes. a q̃driga Q uadrigarii cognomẽ deductũ. Iugũ ẽ ita vetib⁹ id dicebať ſub quo ignominię grã victi hoſtes mitti ſolebãt. Id ſi mõ fiebat: fixis i ẽra duab⁹ haſtis ſup eas ligabať ẽcia: tũ victi hoſtes diſcigebãť & ita diſcicti ſub illa trã ire cogebãť

Minoius.
Dedalus
Figline inuentio.
Rote inuentio
Labyrinthus.
Labyrinthus italicus.
Logodedalus.
Credo
Credulus
Credulitas
Incredulus.
Incredulitas.
Creditor.
Creditum
Mutuum.
Creduas.
Creditile
Incredibile.
Creditiliter.
Incrediliter
Iungo.
Iunctura.
Iunctim
Iugum.
Iugosus.
Iugerum
Iugo.
Iugatum.
Adiugo.
Iuges.
Iniuges boues
Coniuges
Coniugium.
Coniugalis torus.
Cõiugus a. um
Coniugatio.
Coniugata.
Locⁿ a cõiugatio.
Iuga.
Iugarius vicⁿ
Iugalis nodus
Iugale vinculũ.
Iuge auſpicium. iugis.
Iugiter.
Coniugatio.
Biga.
Quadriga.
Seiugi.
Seiuges.
Celetes
Deſultorij.
Quadrigariⁿ.
Subiugum mitti.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Subiugo
Iugum
Vinee iugate.
Vniuge vinee
Cãteriũ iugoz.

inermes. Hic Subiugare dictũ debellare: atq; impio suo subiicere. Itẽ Iugũ ĩ vinea dr̃: cũ duab⁹ aut plurib⁹ ptic⁹ harũdinib⁹ ve ĩ ẽra defixis: aliæ supra eas alligant⁹ ĩ qb⁹ vites cõiũgunt⁹: & q̃ſi iugũ hoc ẽ ſũmitatẽ quãdã faciũt a quo vites ipẽ ſeu Vineę iugatę dicunt⁹: q̃ ſi haſtilib⁹ ĩ ẽra defixis ſingulę trãſuerſę pticę in vnã trã ptẽ ordinis adnectant⁹. Vniiugę vineę dr̃: & gen⁹ ipm iugi Cãteriũ ruſtici vocãt. Ply. Salices q̃dã ĩ pceritatẽ magnã emittũt iugis vineaz pticas. Idẽ. Seriora fere ãno ad fructũ arbuſtiua: q̃ vitis iugata. Idẽ. Et ſi luxuriauerit palmites: itorq̃ri debẽt: vt q̃tuor matias: vel duas. ſi vniiuga erit vinea emittat. Idẽ. Simplici iugo p̃ſtat vniiuga: porrecto ordine quẽ Cãteriũ appellãt. hic Iugari vineę dr̃: q̃ in iugũ p̃ſtituunt⁹. Columel. Seq⁹ rã admiculandę: iugãdęq; vineę cura. Quę vo vineę q̃druplici ordine pticaz iſtructę ſũt. Cõpluuiatę dr̃: a canis æditũ cõpluuis. Quippe ĩ q̃ternas ptes totidẽ iugis diuiſa ẽ. Sex certe vineaz genera memorant⁹. Vnũ cũ ſpli p terrã palmites ſũt. Scdm cũ p ſe vitis ſubrecta eſt. Terciũ cũ admiculo p̃tinet⁹ ſine iugo: q̃ ſi in lõgũ extẽdat⁹: & ad q̃rtũ vſq; Pædamẽtũ (ſic. n. Admiculũ vitis vocam⁹) pueniat. Draco dr̃ ſiue Iunicul⁹ a iũgẽdo: ex quo fiũt q̃ Maſculeta vocant⁹. Quartũ gen⁹ eſt cũ pedata vinea ẽ ſimplici iugo: quã dixim⁹ Vniiugã vocari. Quĩtũ cũ q̃druplici: q̃ vocat⁹ Cõpluuiata. q̃ vero iugũ aut ptica fit ſiue harũdine, aut crine, funiculo ve: vt ĩ Hiſpania atq; Brũduſio: aut cũ breuiores palmites ſũt ſarmẽtis ipſis int⁹ ſe nũctis funiũ mõ. Hoc gen⁹ in arc⁹ ſpẽm formatũ Funetũ dr̃. Sextũ gen⁹ eſt cũ vites arborib⁹ maritant⁹: idq; dr̃ vitis ſiue vinea Arbuſtiua. Iuga ẽt dr̃ tabulę nauiũ in quib⁹ ſedẽt: q̃ Trãſtra dr̃: & ſi ad græcoz imitationẽ: q hæc ζυγὰ appellãt: Vir. Inde alias aias q̃ p iuga lõga ſedebãt. Detur bat: laxatq; foros. Itẽ a iũgo Iũcus deducit⁹: qm̃ vſus ei⁹ ad iũcturas: & oĩa vtiliaviliſſim⁹ eſt. Altez genus ei⁹ Marinũ vocãt. & græci Oxyſchœnõ: ſi ẽ acutũ iuncũ. Tria hu⁹ genera ſũt. Acut⁹ & Sterilis quẽ marẽ appellãt. Frugifer quem græci Melãcrani: nos Atrifez vocitam⁹: qm̃ ſemẽ nigz ferat. & terci⁹ magnitudine carnoſitateq; iſignis: q Mariſcus appellat⁹. cõmodior aũt ad texẽdũ Mariſcus ẽ: quẽ ẽt Holoſchœnõ ſi ẽ totũ iũcũ vocãt. Ex eo tegetes fiũt & marinę naſſę: & elegãtiũ lucernaz lumia p̃cipua medullę ãplitudine hoc ẽ maię q̃ lucernis adhibent⁹. q̃ dr̃ Ellychnia vt ſtuppa, palea & filia: q̃ oleo, ſæuo, cæra, aut alio hmõi liquore tecta cõburunt⁹ ἐλλύχνιον græcũ vocabulũ ẽ. Vñ nimiũ ſtudiũ in oronib⁹ cõponẽdis Demoſtheni quõdã obiiciẽtes τὰ τοῦ ἐκαύνου ἐλλυχνιῶν ὄζειν dicebant: hoc ẽ opa illu⁹ Ellychniũ redolere. Eſt & aliud iunci triãguli genus qd Cypon vocãt iuxta ẽrã cãdidus. cacumine niger, pinguiſq;, radix oliuę nigrę ſilis: quã cũ oblõga ẽ Cypida vocãt. hæc Pſylotri vim habet. Sed cauẽdũ ne affinitate nois decipiamur. Nã Cypus qdẽ iũci gen⁹ eſt vt diximus Cypirus vo alia herba eſt: q̃ Gladiolus dr̃: radice bulboſa: & odore vicino nardo. Apollodorus tradit Barbaros ſuffitũ hui⁹ herbæ ore excipiẽtes p̃ſumere lyenes. & nõ egredi domib⁹: niſi hoc ſuffitu p̃cepto: vegetiores. n. firmioreſq; hoc mõ fieri. Eſt & p ſe Indica herba q̃ Cyperis vocat⁹ Gingiberis effigie cõmãducata croci vĩ reddẽs. Eſt & aliud iũci gen⁹ qd Tropicẽ vocãt: hui⁹ ſemie allicit⁹ ſomn⁹: ſed ſeruare modũ oportet ne ſopor fiat. Eſt & Odorat⁹ Iũcus ĩ Syria Cœle naſcẽs: ſed laudatiſſim⁹ ex Nabathea afferẽ cognomẽ Theucitis. Eſt aũt rotũd⁹ vinoſæ mordacitatis ad linguã. In p̃fricãdo odorẽ roſę emittit rubẽtib⁹ fragmẽtis: reliquo aſpectu nihil fere a cætis ſui generis differẽs. A iũco Iunceũ dicim⁹: qd ex iũco ẽ. Itẽ a iũgo deducit⁹ Iugulus anterior colli ps: vñ vox alituſq; p̃cedit q̃ p eã pectori caput iũgat⁹: & qa ĩ iugulo mortifera ſtati plaga ẽ p̃ cætis mẽbris. ideo veteres Petere iugulũ, & ferire iugulũ dixerũt: p eo qd ẽ petere mortẽ: vel iferre mortẽ: & p Iugulare int⁹ficere. Itẽ a iungo cõpoſita fiũt Adiũgo: qd ẽ addo. & Adiugo ẽt dr̃ q̃ſi advnũ appono. Abiũgo ſepo: alieno hoc & Abiugo dr̃. Pacu. Quæ te res ab ſtabulis abiugat: certũ ẽ loq. Circũiũgo notæ ſignificatiõis. Int⁹iũgo ſubiſto: tractũ a curru cui⁹ rotę int⁹iecto ſude iũgit⁹ vt geſcat. Mart. Et cũ currere debeas bouillas Int⁹iũgere q̃ris ad camenas. Iniũgo demãdo. Subiũgo addo. Vñ Subiũctiu⁹ modus a grãmaticis dict⁹ qa ſubiũgit⁹ alĩ verbo. vt Reſpõdebis mihi cũ ad te venero. Martia. Ne valeã ſi nõ totis Deciane dieb⁹: Et tecũ totis noctib⁹ eſſe velim. Vir. Si me fata meis paterent⁹ ducere vitã Auſpiciis & ſpõte mea cõponere curas: Vrbẽ Troianã: p̃mũ: dulceſq; meoz: reliquas coler ẽ: & Subiũctiuę p̃iũctiões: qa cætis ptib⁹ ſubiũgunt⁹: vt Rex hoĩmq; Deũq. Diſiũgo ſepo. a quo diſiũctiuę p̃iũctiões appellatæ: qa res vel pſonas diſiũgũt: vt ſi vel illud meũ vel tuũ erit hodie vel cras. & Diſiũctio ſepatio: vt cũ alẽ ab alẽo abſum⁹. Ci. Neq; n. nõ põt mihi moleſtiſſima eẽ diſiũctio nr̃a: ĩ tãta rez oĩm varietate Seiũgo eiuſdẽ ſignificatiõis. vt Seiũctos bonos a malis: fortes a timidis: iuſtos ab iniqs. Cõiũgo ſimul iungo. a quo Cõiunctura, Cõiunctio, & Cõiunctiu⁹ mod⁹, p Subiũctiuo. & Cõiunctĩ aduerbiũ: ſicut a diſiũgo qdã vſurpãt Diſiũcti. TAVRO. Taur⁹, p̃pe bos ẽ ad p̃creãdã ſobolẽ reſeruat⁹. ſicut ĩ Capri Hyrc⁹: in omib⁹ Aries: ĩ pulis Gallus. Dr̃ aũt a græco: qd ẽ τὰ ὄρη. Huic aĩali ĩ aſpectu generoſitas ẽ: torua ẽ frõte, auriib⁹ fetoſis, cornib⁹ ĩ, p̃cinctu dimicationẽ poſcẽtib⁹: igẽs p̃orib⁹ in pedib⁹ cõminatio: Gliſcẽte ita alẽnos replicat: ſpargẽſq; ĩ altã harenã eo ſtimulo mirifice ardeſcit. Minora huic q̃ boui cornua tenuioraq;. Generationẽ q̃drim⁹ iplet. Singulis taur⁹ denas boues eodẽ ãno tradũt. Si poſt coitũ in dextrã ptẽ abeũt tauri gñatos mares eẽ exiſtimãt: ſi ĩ læuã fœias. Cõceptio vno iitu p̃ficit⁹. Tauri nõ ſæpi⁹ q̃ bis die ineũt. Boues aĩaliũ ſoli ẽt retro ambulãtes paſcũt⁹ Vita fœmis. xv. ãnis lõgiſſima: marib⁹. xx. Robur qnto ãno. Quib⁹ mimũ corpis: plus laboris. Lauatiõe calidæ aq̃ tradunt⁹ pinguiores fieri: & ſiqs inciſa cute ſpm̃ in viſcera p harũdinẽ adigat. Syriacis bob⁹ nõ ſũt palearia: ſed gibber in dorſo. Domitura boũ in trimatu optima poſtea ſera eſt: ante p̃matura. Aptiſſime cũ domito iuuẽcus inſtruit⁹. Hoc aĩal tanq̃ laboris & agriculturæ ſociũ quodãmõ veneramur. Quapropt⁹ dãnat⁹ olim Romæ fuiſſe legit⁹: q cõcubino p̃caci ruri ſe omaſũ ediſſe negãti boue occiderat: nec alit⁹ in exiliũ actus: q̃ ſi colonũ ſuũ iteremiſſet. Theſſaloz gẽtis iuẽtũ ẽ equo iuxta q̃drupedantẽ cornu intorta ceruice tauros necare. Prim⁹ hoc ſpectaculũ Romæ Cæſar dictator exhibuit. Eſt frequẽs in p̃digiis p̃ſcoz boue locutũ: quo nũciato Senatũ ſub diuo haberi cõſueuiſſe. Bos in Egypto, p numine colit⁹. Apim vocãt iſigni in dextro latẽ cãdẽte macula: q̃ cornib⁹ lunę ſimilis ẽ iã creſcere inci piẽtis. Nodũ ſub lingua habet. quẽ Cãthaz appellãt. Nõ eſt fas eũ certaui tæ ſpacia excedere. Merſũ in ſacerdotũ fõte enecãt: aliũq; multis lachrymis: & luctu quẽ ſubſtituãt quærũt: & donec inuenerint deraſis etiã capitib⁹ mœrent, inuẽtus deducit⁹ a ſacerdotibus Memphim vbi gemina ei de-

Cõpluuiate vinee.
Pedamẽtũ
Draco iũiculus
Maſculetum.
Cõpluuiata
Funetum
Arbuſtiua
Vinea arbuſtiua.
Iuga.
Tranſtra.
Iuncus.
Iuncus marinus.
Orychenon.
Iuncus mas.
Melancranus
Atrifer
Iuncus
Mariſcus
Holoſchenon
Ellychnia.
Cyperos.
Cyperis.
Cyperus.
Cypirus
Gladiolus
Cyperis.
Tropice.
Iuncus odoratus.
Theucitis.
Iunceus
Iugulus.
Petere iugulũ.
Ferire iugulũ.
Iugulo.
Adiungo.
Adiugo
Abiungo.
Abiugo
Circũiungo.
Interiungo.
Infungo
Subiungo
Subiunctiuus
Subiunctius.
Coniunctio.
Diſiungo
Diſiunctiua
Coniunctio
Diſiunctio.
Seiungo
Coniungo.
Coniunctura.
Coniunctio
Cõiunctiuus.
Coniunctim
Diſiunctim.
Taurus.
Apim
Cantharus.
Plynius.
Idez.
Idez
Colu.
Pacu.
Martia.
Idem
Virgilius
Cicero.

lubra ſũt: quæ thalamos denoĩant. Altez itra ſe mortifez eſt. In altero dira portẽdit. Reſpõſa priuatis dat: & de manib⁹ cõſulẽtiũ accipit cibũ. Germanici Cæſaris man⁹ auerſatus eſt: q haud multo poſt extĩctus fuit. Cũ ſe, prũpit in hoĩm cœt⁹: fine ſtrepitu ĩcedlt. Lictoz iuſſu et pueroz cater ua comitat⁹ cõcinẽs carmẽ honori ei⁹: ille itelligere videt⁹: & adorari velle. Fœmina bos ſemel in ãno ei oñdit⁹. Sẽperq; eodẽ die: & ĩueniri eã: & extĩgui memorãt. Mẽphi loc⁹ eſt in Nilo: quẽ a figura vocãt Phialã. Ibi ſingulis ãnis aureã paterã, argenteãq; demergũt dieb⁹ ſeptẽ: quos apis natales hũt. Tradũtq; ei neminẽ p eos dies a Crocodilis attingi. Octauo aũt die poſt horã ſextã redire beluæ feritatẽ. Hic apim qdã Serapi: qdã Oſyri noĩant. Tradũt enĩ Oſyri Iouis filiũ fuiſſe ex Niobe filia Phoronei. Hũc cũ Phoroneo auo ĩ arguioz regno ſucceſſiſſet: & plures ãnos Argiuis ĩperaſſet. Aegialũ fratrẽ regno Achaiæ p̃feciſſe. Ipm vo gliæ deſiderio trãſfretaſſe ad ægyptios: quos cũ ditiom ſuæ ſubegiſſet. Inachi p̃mi Argiuorũ regis filiã. A quo ipſa Inachis & Inach⁹ achaiæ fluu⁹. & Inachia regio dicta q̃ Iouocabat⁹ in ægyptũ fugatã ſibi m̃rimonio cõiũxiſſe. Sic vtrũq; diuĩos honores meruiſſe: cũ illa lr̃as. Oſyris varias artes ægyptios doceuiſſet. Tibul. Primus aratra manu ſolerti fecit Oſyris: & tenerã ferro ſolicitauit humũ. Prim⁹ in exptæ cõmiſit ſemia tre. Pomaq; nõ notis legit ab arboriib⁹. Hic docuit tenerã palis adiũgere vitẽ: Hic viridẽ dura cedere falce comã. Verũtrũ Oſiri a Typhone fre p fraudẽ occiſũ fuiſſe: ac dilaniatũ: eiuſq; mẽbra ab vxore diu q̃ſita. Quæ cũ nõ iueniret ĩ maxios flet⁹ prũpere ſolitã. Quæ re cõmotos ægyptios tã diu ea q̃ ſiuiſſe: quo ad iuxta Syenẽ iuenerũt. Hæc vrbs eſt ĩ cõfinib⁹ Aethyopiæ: atq; Aegypti ſup̃ Alexãdriã vſus meridiẽ qnq̃ginta milia ſtadioz: q̃ directæ locata ẽ ſub tropico æſtiuo: ſi eſt ſub Cãcro in extremo torridæ Zonæ vñ cũ Sol ad Cãcrũ venit: ĩ medio Solſtitii die ſupra vticẽ vrbis cadẽs nullã p̃ſus vmbrã facit. Luca. Vmbras nũq̃ flectẽte Syene. Eo in loco p̃hi effodiſſe puteũ dicunt⁹ nimiæ altitudinis: quẽ ſol recto ĩtuitu irradiabat viii. kal. Iulii. cũ Sol in Cãcro erat. Inuẽta igit⁹ ſi loco mẽbra Io: q̃ poſtea Iſis vocãta ẽ: collegit, ac ſepulturæ mãdauit. Locũq; p ſepulchro elegit tutiſſimũ: nec facile puiũ: hoc ẽ inſulã Abaton: q̃ iaccęſſibilis iterp̃tat⁹: qm̃ i paludẽ ẽ fuxta Mẽphim limoſa: ac Papyris obſita. Paludẽ ipam Stygẽ: ſi eſt triſtitiã noĩauit. Voluitq; neminẽ ĩ eã inſulã traiicere niſi certis dieb⁹. Siqs in ea palude piiſſet ei ſacra cẽtũ ãnis ſoluebant⁹: qd tetigiſſe videt⁹. Virgi. Cẽtũ errãt ãnos. Cũ ũ poſt hæc Bos ægypt⁹ iuxta hũc locũ appuiſſet: exiſtimarũt hũc Oſyri eſſe: & vt deũ adorare cœperũt: mutatoq; noĩe. Apim vocauere: qd ligũta eoz boue figuficat. Deide dict⁹ ẽ Serapis. Ouid. Et comes in põpa Corniger Apis erat. Idẽ. Nunq̃q; ſatis q̃ſit⁹ Oſyris. Tibul. Te canit: atq; ſuũ pubes mirat⁹ Oſirim Barbara Mẽphitẽ plãgere docta bouẽ. Martia. Nõ illã mille cataſtæ vincebãt: nec q̃ turba Serapi amat. Ergo in ſacris Iſidis mutatio eſt iuẽti. Oſiridis: quẽ a Typhone frẽ dilaniatũ toto orbe q̃ſiuiſſe narrat⁹. Alii ideo hæc ſacra iſtituta exiſtimãt: q Iſis puulũ filiũ Oſiridi p̃ri ſupſtitẽ: noĩe Hoz: cũ ſemel amiſiſſet: timẽs ne id filio cõtigiſſet: qd p̃ri euenerat: in maxios flet⁹ prupit. Sed illo tãdẽ inuẽto mœrorẽ in letitiã puertit. Hoc igit⁹ imitari ſacerdotes ægypti: & deglabrato corpe pectora ſua tũdere lamẽtariq; veluti amiſſũ filiũ: deiñ q̃ſi iuẽtũ, pducere & mœrorẽ oẽm in lætitiã vtere. Iuue. Plãgẽtis pp̃ri currit deriſor Anubis. Erat aũt Romæ tẽplũ Iſidis iuxta cãpũ martiũ. Idẽ. Si cãdida iuſſerit Io ibit ad ægypti finẽ: calidaq; petitas A meroe portabit aq̃s vt ſpargat in ædẽ Iſidis: ãtiquo q̃, p̃xima ſurgit ouili. In ſi tẽplo ſacra ei deæ quotidie celebrare ſolebãt: pila ferẽtes, & ſiſtra, & p̃mo cũ fletu, p̃deũtes: deiñ cũ cãtu redeũtes: qd circa octauã diei horã fieri ſolebat. Martial⁹. Nũciat octauã phariæ ſua turba iuuẽcæ. Et pilata redit iãq; ſubitq; choors. Bos a græco deducit⁹: qd ẽ βοῦσι: ſi autẽ ἀπὸ τοῦ βόσκω: q d ẽ paſco. Cui⁹ futuz eſt βοῶν θεῶ. A quo detractiõe s. lr̃æ bos fieri ſcribit Ariſtarc⁹. Hic Boariũ forũ Romæ appellatũ: q̃ in eo boues vẽderent⁹. & Bubulc⁹: q vel bob⁹ arat: vel boues fũdi aratorios paſcit. a quo Bubulcitare vbũ. Plau. Decet me amare, & te bubulcitare. Iunioz familiæ Bubulcũ noĩauerũt: q bob⁹ optime vtebat⁹. & Boſphor⁹ a bouis meabili trãſitu: ppter anguſtiã freti. Duo aũt Boſphori ſũt. Alter iuxta Bizãtiũ: q Boſphor⁹ thraci⁹ dr̃. Alter in ĩtroitu Meotidos paludis. De quo Ouid. Boſphorus & Tanais ſupat. Scythiæq; paludes. Hic Boſphor⁹ Cimerius appellat⁹ a Cimmeriis pop̃lis: q frigidiſſimã eius partẽ incolũt. Vñ q cũq; ẽras frigorib⁹ occupatas habitãt. Cimmerii appellant⁹: q̃les fuerũt iter baias. & Cumas in ea regione: in q̃ cõuallis ſatis eminẽti iugo circũdata eſt: q̃ neq; matutino: neq; veſptino tp̃e ſole cõtingit⁹. & Boetia. a quo Boetii pop̃li Regio Europæ: a boue, quã Cadm⁹ Agenoris fili⁹ Thebaz cõditor imolauit: anteq̃ vrbẽ ædificaret. Ouid. Mœnia fac: cõdas: boetiaq; illa vocato. Eandẽ vrbem Amphion muris ornauit. Bacchi & Herculis clariſſimã patriã quã tãdẽ Alexãder Magn⁹ euertit. ciueſq; oẽs ſub corona vẽdidit. Hæc vrbs aliq̃n a poetis Draconigera noĩat⁹: qa a Cadmo cũ gnq; viris ex Dracone ab ipſo interfecto natis cõſtructa fuit. Dici⁹ aũt hæc Thebe. & Thebæ Thebaz. Fuit & alia vrbs hoc noĩe in Aegypto: quã Buſyris Aegypti rex cõdidit. Græci Heliopolim: hoc eſt ſolis vrbẽ vocauere. Hui⁹ ambitũ cẽtũ q̃draginta ſtadioz fuiſſe ſcribit Herodot⁹: vrbẽ inſignẽ publicis: p̃uatiſq; ædificiis. & cæteraz oĩm vrbiũ fœliciſſimã. Ply. tradit totã penſilẽ fuiſſe: ſubter quã reges ſoliti erãt maximos exercit⁹ armatoz educere: nullo ex Oppidanis id ſentiẽte: et qd eſt mirabili⁹: mediã fluuius iter ſecabat. Cẽtũ portas habuiſſe tradũt Iuuena. Atq; vet⁹ Thebe centũ iacet obruta portis. Ab hac thebe Thebei dicunt⁹. A Thebæ vo Boetiæ Thebani. Sed Thebei græcũ eſt. Nã græci ẽt Thebanos vocãt Thæbeos. Fuit et alia Thebe Homero teſte in Cilicia patria Andromaches: q̃ Hectoris vxor fuit. Ouid. Nec cruciere min⁹: q̃ cũ Thebana cruentũ Pectora Theſſalico vidit ab axe trahi. Itẽ alia Thebe teſte Plynio in Lucania: q̃ regio ẽ iter Apuliã et Calabriã. Cui⁹ populi Lucani dicunt⁹: ſiue q̃ eoz regio ſita ẽ ad ptẽ Luciferæ ſtellæ: ſiue q̃ loca ætherea ſint: & ob id multæ lucis: ſiue a Lucillio duce: ſeu q̃ p̃mo in luco cõſederint. Itẽ a boue græca voce Botes: qd latine dicere poſſum⁹ Bubulcũ. Eſt aũt cæleſte ſyd⁹: qd Arctophylax vocat⁹: & more bubulci ſeq plaſtrũ videt⁹. Ouid. Arctophylax formã terga ſequẽtis hẽt. Neq; eni recte ſentit Arat⁹ Bootẽ nõ a plauſtri ſiũtudine vocitatũ: ſed qd plauſtri inſtar circa poli: quẽ Boreũ dicim⁹: verſari videat⁹. Duo ſũt cæli vertices: quos latini mõ Axes modo Cardines: qd circa eos rotari orbis videat⁹: appellãt. Græci Polos nũcupauere. Vnus Auſtralis: ſiue Antarcticus: hoc eſt Arctico oppoſit⁹ qui terræ obiectus a nobis cerni non poteſt. Alter Septentrio

Thalami
Memphi
Phiala
Serapis
Oſyris
Aegialus
Inachus.
Inachus
Inachis.
Tibul.
Syene.
Lucanus
Virgilius
Ouidius.
Idez
Tybullus
Martial.
Apis.
Serapis
Oſyris.
Iouius.
Virgilius
Iuuena.
Idem
Martia.
Aristar.
Plautus.
Ouidius.
Idem.
herod.
Plynius.
Iuuenal.
Home.
Ouidius
Plynius
Ouidius.
Boariũ forum
Bubulcus
Bubulcito
Boſphorus
Boſphori duo.
Boſphorus
thracius
Boſphor⁹ cimmerius
Cimmerij
Boetia
Boetij
Thebe
Thebe thebarum.
Draconigera.
Cadmus.
Heliopolis
Thebei
Thebani
Thebe cilicie.
Thebe lucanie
Lucania.
Lucani
Bootes
Arctophylax.
Bozeum
Axes.
Cardines
Poli
Polus auſtralis.
Polus antarticus
Polus ſeptentrionalis.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Polus arctic⁹ nalis: siue Arcticus: siue Arctous: siue Boreus: q nunq̃ occidẽs semp cõspicit. Virg. Hic vertex nobis semp sub Virgilius
Pol⁹ arctous. limis: at illũ sub pedib⁹ Styx atra tenet: manesq; pfũdi. Nostris tũ tpib⁹ Lusitani Oceanũ ingressi: & ad finistrã
Polus boreus nauigãtes intrũ, pcessere: vt Septẽtrionale arctũ nõ cernãt: videãt aũt stellã eodẽ fere semp loco sitã: q̃ sibi ducatũ
p̃bente: p plures naugẽt dies. Ex quo cõiectura faciũt Australẽ hũc polũ esse. Mira res: cõpertũ ætate nostra:
qd tot ante secula cernere nõ potuerũt: & scire iã nos videri Antarticũ posse: qd maiores nr̃i excellẽti ingenio/
ac doctrina viri prorsus ignorarũt. Duæ ẽt arcti sũt: q̃ Septẽtrionali polo nixe vehunt. Arctico circulo clausæ
& ita collocatæ: vt vtraq; resupinata alteri⁹ cõtegat caput: sed caput ei⁹ q̃ supior est: ad caudã inferioris cõtẽdat.
Alterã maiorẽ vrsã: siue Elicẽ. Alterã Minorẽ vrsã: siue græcor̃ lingua Cynosurã: l̃ est Canis caudã noiant.
Maior vrsa. Illã populi Græciæ notare soliti. Hãc Sidonii aspiciẽtes cõtinue nauigãt. Ouid. esse duas arctos: q̃rũ Cynosura Ouidi.
Elice. vocat⁹ Sydoniis. Elicẽ graia carina notat. Elicẽ scribit Hesiodus Calistona Lycaonis Arcadiæ regis filiã fuis- Hesio.
Minor vrsa. se. Hãc studio venatiõis inductã relicto patre sese in siluas cõtuli sse: factãq; vnã ex comitib⁹ Dianæ: a q̃ cũ mi-
Cynosura rifice amaret: q̃dã die solã in siluis iuentã Ioue cõpressisse. Q d̃ facin⁹ cũ aliquãdiu cælasset: tandẽ iussã cũ cæ-
Calisto. teris ṽginib⁹ lauari: tumore vteri: crimẽ detexisse. Q uãobrẽ indignatã Deã: in Vrsæ effigiẽ illã cõmutasse: q̃
græce ἀρκτῶσ appellat⁹. In ea specie nõ multo post filiũ pepisse: quẽ Arcada noiaũt. A quo postea dicta ẽ Ar-
Arcas. cadia Peloponẽsi regio et Achaiæ ps: vndiq; a mari remota. Initio Drymodis mox Pelasgis appellata: a qbus
Arcadia dã etiã Parrhasia: cũ Parrhasie oppidũ Arcadiæ fit. Parrhasio dictũ panis de mõte Lycæi. ab hac Arcades po-
Drymodis. puli. & Arcadici mores. Alii tradũt Ioue in Dianæ specie: cũ remotã a cætarũ ṽginũ cõsortio cõpersisset: cũ ea
Pelasgis cõcubuisse. Cũq; Diana viso tumore vẽtris ei⁹ rei causã scrutaret: respõso accepto: q̃ id culpa ei⁹ euenerat: ira p-
Parrhasia citã: in eã quã dixim⁹ effigiẽ illã cõmutasse: et dũ forte in filia (vt mos est ferarũ) vagaret. ab Aetolis captã ad
Parrhasis Lycaonẽ simul cũ filio ductã fuisse: & regi dono datã. Vbi cũ patrũ moris: & legũ ignara sese in Iouis Lycæi
Arcades tẽplũ cõiecassset: moxq; eã fili⁹ esset subsecut⁹ Arcadib⁹ eos iterficere volẽtib⁹: a Ioue exceptos: & in cælo colloca-
Arcadici mo- tos fuisse. matrẽq; Arcton: l̃ ẽ vrsã: filiũ ũ Arctophylaca: hocẽ vrsæ custodẽ vocitatũ. Sũt ẽt q affirmẽt Iunonẽ
res. cũ Iouis cõcubitũ cũ Calistone itellexisset: accensã ira: illã in vrsã ꝑuertisse: eãdẽ mox Dianæ obuiã factã a dea
Arctos fuisse iterfectã: deinde iter sydera collocatã. Nõnulli Ioue ferũt: vetitũ ne Iuno qd minata fuerat: pellicẽ eo in
Arctophylax loco deꝑhẽderet. Calistonẽ in Vrsæ effigiẽ cõmutatã ibi reliqsse: Iunonẽ dolo pcepto hãc venãti deæ ostẽdisse:
a q̃ pfectã fuisse Sagitta. & a Ioue iter sydera relatã. Propterea q̃ l̃ sydus nõ occidit: qa Thetis Iunonis nutrix
ab ea rogata est vna cũ cæteris maris diis: ne factũ ex pellice cæleste signũ in mare paterẽtur occidere. Ouidi⁹. Ouidius.
Gurgite ceruleo septẽ phibete triones. Syderaq; in cælũ stupri mercede recepta Pellice: ne puro tingat⁹ ĩ æquo
Cynosura re pellex. Cynosurã ṽo minorẽ vrsã esse manifestũ est. Hãc vnã ex Iouis nutricib⁹: & Nymphis idæis fuisse tra-
dũt iter curetas ṽsari solitã: q Iouis fuerũt ministri. Nõnulli etiã Elicẽ: & Cynosurã nymphas Iouis nutrices di-
Septẽtriones. xere accepti bñficii grã in cælo a Ioue collocatas: & vtrãq; Arcton nũcupatã: a nr̃is etiã Septẽtriones: a græcis
Trioneo ṽo ἀπὸ ἑπτὰ σ l̃ est cum⁹ noiatas. Varro. Triones rusticor̃ vocabulo boues vocitatos scribit: & q̃si quosdã ẽ trio- Varro.
nes: l̃ est arãdæ ẽtæ ac colẽdæ idoneos: qd ergo anti græcor̃ ἀπὸ ἑπτὰ: l̃ est Plaustrũ dixere: nr̃i vetẽs a bub⁹
vinctis Septẽtriões vocitarũt a septẽ stellis: ex qb⁹ q̃si nũcti triões figurãtur. Vel ideo magis hæ septẽ stellæ tri-
Triquetra fi- ones appellatæ: qm̃ ita sitæ sũt vt ternæ q̃q; stellæ ꝓximæ iter sese trigona: l̃ est Triquetrã figurã pstituãt: quã
gura. recẽtiores vocãt Triãgulũ. Q uippe maiores nr̃i: cũ ab itio rationẽ sydẽrũ scrutarẽt: p nũero/ac situ/ positura
Triangulus. q̃ stellarũ: varias aiãliũ. aliarũq; rer̃ effigies figurabãt. Q uoniã ergo ex his septẽ stellis duæ pariles vno in lo-
co viderent: p bubus eas accipe. Reliqs ṽo qnq; Plaustri figurã designarũt. Itaq; & ꝓximũ hui⁹ sydus bubul-
Bootes cũ l̃ est Bootẽ appellauere: qa more Bubulci currũ sequit. Atq ad formãdã maiorẽ vrsæ effigiẽ: nõ septẽ istas
dũtaxat: sed qnq; et viginti stellas qdã Astrologi adnotarũt. In capite septẽ: in singulis aurib⁹ binas: in humero
duas: in pectore vnã: in pede ꝓre claras duas: in sũma cauda clarã vnã: iter scapulas vnã: in crure posteriore du-
as: in extremo pedis duas: supra caudã tris. Arctophylacis nomẽ post Homeri tpa: vt opinor: inuẽtũ. Nã ille &
Plaustrũ/& Arctõ/& Bootẽ noiat. Arctophylacis nũq̃ facit mẽtionẽ. Cynosurã cõstituũt: in humero stellavna
splẽdida: ĩ pectore clara vna: iter scapulas clara vna: ĩ vẽtre clara vna: sup cauda claræ tres. Sed harũ triũ q̃ ifima
Polus est. Polus appellat⁹. in quo totũ orbẽ circũagi existimãt. Arat⁹: Certior ẽ Cynosura tũ sulcãtib⁹ æquor. Q uippe Aratus.
Phenix breuis totã fido se cardine ṽtit. Minorẽ ẽt arcton Phœnicẽ vocãt: qd Thales: q de rõe astror̃ diligẽtissime scri- Thales.
psit: et hãc p̃m⁹ notauit: vocauitq; Minorẽ arcton. Phœnix fuit q̃ cã est: vt Phœnices eã obseruẽt: quã ab suo in
uẽtore acceperũt: & ex illi⁹ noie vocarũt Phœnicẽ: cũ ii q Peloponesũ incolũt: ꝓre duntaxat Arcto vtant⁹: q̃uis
sub minore certu⁹ nauigari cõpertũ fit. Arat⁹. Hic Iouis altrices Elice. Cynosuraq; fulgẽt. Dat grais Elice cur- Aratus.
sus maiorib⁹ astris Phœnicas Cynosura regit: sed cãdida tota. Sũt q scribũt Elicẽ nomẽ oppidi p̃mo fuisse in Pe-
Elice. lopõneso: in quo nata fit Calisto: & ab eo l̃ sydus Elicẽ vocitatũ. Ab arcto Arctur⁹ dict⁹ qd vrsæ cauda ĩterp̃tat⁹
Arcturus hoc est ἀρκ τοῦ οὐρά. Stella q̃dã est Arctophylacis: siue Bootes: quẽ maioris vrsæ terga sectari supra dixim⁹
Habet enĩ Arctophylax ĩ manu sinistra stellas q̃ttuor: q̃ dicũtur nũq̃ occidere. In capite stellã vnã. In vtroq; hu-
mero singulas: sed clariorẽ q̃ in dextra: & sub ea alterã obscurã: & in cubito dextro clarã vnã. In zona vnã lõge
cæteris lucidiorẽ. In vtrisq; pedib⁹ singulas. Q uæ in zona ẽ Arctur⁹ appellat⁹. Orit⁹ Autũni tpe. De Arctophy-
Lycaon. lace hmõi ẽt recitãt fabellã. Cũ Lycaõ Calistonis pat⁹ Ioue hospitio suscepisset: tẽtãdi numinis gr̃a Arcadẽ Io-
uis: & Calistonis filiũ nepotẽ suũ iter alias cõcisũ carnes illi in cõuiuio apposuisse: ppt qd ĩdignatũ deũ: deiecta
Arctous in tr̃ã mẽsa: domũ fulmie incẽdisse: ipm in lupi effigiẽ trãsmutasse: filio aũt collectis ac ꝓpositis mẽbris vitã re-
Arcticus. stituisse: & ætolo cuidã tradidisse educãdũ. Hũc cũ adoleuisset: & venator fact⁹ matrẽ aliqn̄: q̃ in vrsã ꝑuersa fue-
Antarticus rat: ĩ siluis esset cõspicat⁹: studio cõficiẽdi eã vsq; i Iouis Lycæi tẽplũ pseculũ fuisse: qd ĩgredi Arcadũ lege capi-
Bucephalus tale erat: Itaq; cũ vtrũq; necare ex lege oporteret: miseratiõe (vt supra dixim⁹) Iouis i cælũ fuisse trãslatos. Ab
Buphtalmus. arcto Arcto⁹ deducit⁹: l̃ ẽ Septẽtrionalis. & Arctit⁹. & oppositũ ei⁹ Antarctic⁹. Itẽ a boue Bucephal⁹ dict⁹: q̃si bo-
Buglossus uis caput: equ⁹ Alexãdri. & vrbs: de qb⁹ sup̃ dixim⁹. Itẽ Buꝑstis. & Buphthalm⁹ ac Buglossus herbẽ: de qb⁹ fil̃r

dictũ est. Itẽ Bumastus genus vuæ grossioris: q̃ tumeat ad similitudinẽ mãmar̃ bouis: βοῦς enĩ græce bos dr̃ Bumastus
μαστὸς mãma sicut a similitudine digitor̃. Dactyl⁹ vocat⁹ aliud vuæ gen⁹ ĩ lõgũ porrectæ: qd̃ græce δάκτυλος Dactylus
digit⁹ appellat⁹: & q̃ paruos acinos hũt: sed mites/ac suauitate certãtes dicunt⁹ Leptoroges. λεπτὸς enĩ Leptoroges
subtilis a græcis dr̃ ῥοῦς acinus. Itẽ Bucardia lapillus bubulo cordi sil̃is. Babylone trũ nascẽs: de quo supra dis- Bucardia
seruim⁹. & Bouille oppidũ q̃si bouis hillæ. & Buberii ludi: quos vetẽs a bobus pecoreq; appellarũt: de qb⁹ fil̃t Bouille
dictũ iã fuit. & Bucẽtes: q græce βουκεντῶν dr̃: l̃ est Taban⁹ a pũgẽdis bobus. κέντειν enĩ pũgere est: & bu- Buberii
cẽtrũ stimul⁹. Græci enĩ βουκέντρον noiant. & Eriboea iuno: q̃si lis bouis. Eris enĩ græce lis dr̃ qa Isidẽ in bo- Bucentes
uẽ mutatã nimia idignatiõe pseculta est. & Bucolicũ Carmẽ a custodia Armẽtor̃ l̃ est ἀπὸ τῶν βουκόλων: q Bucentrum
dr̃ Armẽtarii: qd̃ p̃cipua aiãlia apud rusticos fint boues. hoc aũt carmen humile ẽ: & rustica simplicitate gau- Eriboea iuno.
det: rusticæq; in eo psonæ ĩtroducunt⁹. Cui⁹ originẽ qdã hãc referũt. Q uo tpe Xerxes Persar̃ rex Græciã inua- Eris
sit: cũ oẽs ĩtra muros laterẽt: nec possent Dianæ sacra psoluti: puenisse ad mõtes Laconas rusticos: et in ei⁹ ho- Bucolicũ
norẽ hymnos cecinisse. Vñ natũ Bucolicũ carmẽ posterior ætas elimauit. Alii Horestẽ tradũt: cũ Dianẽ fasce- Armẽtarius.
lidis simulachrũ ex Scythia raptũ adueheret: in Siciliã tẽpestate delatũ fuisse: illic ꝓpleto anno Dianæ festum
hymnis celebrasse nautis suis collectis: et pastor̃ multitudine cõuocata. Sic eã consuetudinẽ apud rusticos po-
stea pmãsisse. Sũt q nõ Dianæ: sed Apollini nomio cõsecratũ hoc carmẽ velint: quo tpe Admeti regis pauit ar- Apollo nomi-
mẽta. Nõnulli rusticis numinib⁹ a pastorib⁹ dicatũ. vt Pani Faunis/Satyrisq; Bucolicon etiã gen⁹ est Panacis us
hæc herba est ferulæ sil̃is: q̃ in ipso fine Arcadiæ: & circa Erymãthi fõtes: & in Africa/& in Macedonia nasciẽ Bucolicon.
qnq; cubitorũ: foliis p̃mo q̃ternis: mox senis in terrã iacẽtib⁹: ampla magnitudine rotũdis: in cacumẽ ṽo olea-
ginis: semine in muscarnis depẽdẽte. vt Ferulæ. Excipit⁹ succus inciso caule messib⁹ radice in Autũno: q Opo- Opopanax
panax appellat⁹. Herba hæc ipso noie oĩm morbor̃ remedia pmittit. Dicit⁹ enĩ ὀπὸ τοῦ πάντα ἀκεῖν: hoc ẽ Asclepion
a sanando oĩa: ideo in uẽtio ei⁹ diis ascripta est. Vnũ gen⁹ Asclepion cognoiat⁹: qm̃ is filiã Panaciã appellauit. Panacia
hac eutulsa scrobẽ repleri vario genere frugũ religio erat: ac ẽtræ piamẽtũ. Succũ igit⁹ q ex Macedonia affertur
Bucolicon vocãt: qd βουκόλοι: l̃ est armẽtarii hũc succũ spõte erũpentẽ excipiũt. Alter̃ gen⁹ Heracliõ vocãt Heracleos
& ab Hercule tradũt inuẽtũ. Alii Origanũ heracleoticũ siluestre: qm̃ est Origano simile. Terciũ Panaces gen⁹ Origanũ heracleoticum
Chiromon cognoiat⁹ ab inuẽtore: foliũ lappato sil̃e: flos aureus. radix parua. Q uartũ gen⁹ ab eodẽ Chirone re- Chiromon.
pertũ Cẽtaurion cognoiat⁹. Chiron enĩ Cẽtaurus fuit. Saturni & Phylliræ fili⁹ Oceani filiæ. Nã cũ Saturnus Centaurion.
Ioue filiũ q̃reret: in Thracia cũ Phyllira Oceani filia in equũ versus dr̃ pcubuisse: ex q̃ Chironẽ Cẽtaur̃ genu- Chiron.
it: dimidio hoiem: reliq̃ parte equũ: q a matre Phyllirides est dict⁹: hic nõ mõ Cẽtauros: sed vniuersos fuæ ætã- Phyllira
tis hoies homitate: & iustitia supauit. Aratus. Hic erit ille pius Chirõ iustissim⁹ oẽs. Inter nubigenas/& magni Aratus Phyllirides.
doctor Achillis. Nauigauit cũ argonaut⁹: quor̃ medic⁹ fuit: medicinã et herbar̃/vires suenit. Medicinã Escu-
lapi⁹/Cytharã Achilles/Astrologiã Hercules: ab eo didicerũt. Ad hũc cũ aliqn̄ Hercules diuertisset: ipeq; sagit-
tas illi⁹: sãguine hydræ tinctas manib⁹ cõtrectaret: & secũ mirarẽt: quõ illis ĩmania Cẽtauror̃ corpora iterfecis-
set: vna e manib⁹ forte delapsa pedẽ vulnerauit: ꝓpter qd doloris magnitudine pdit⁹ extinct⁹. Sed post nouẽ di-
es miseratiõe deor̃ ad astra sublat⁹ est. & sagittarii signũ pstituit. Ouid. Nona dies aderat: cũ tu iustissime Chi- Ouidius.
ron. Bis septẽ stellis corpore iũctus eras. Q uidã tũ Sagittariũ nõ Chironẽ: sed Crocũ eẽ dixerũt Euphemes mu- Sagittarius.
sar̃ nutricis filiũ: hũc domiciliũ in mõte Helicone habuisse: et cũ musis cãtu ac cythara delectari solitũ: sæpe et Crocus
studio venatiõis exerceri: q̃ propt magnã laudẽ/& laboris/& ingenii assecutũ. Hic musas a Ioue petiisse: vt eũ Eupheme
iter astra collocaret. Itaq; Iouẽ: vt oĩa illi⁹ artificia in vno corpore referret: crura ei⁹ equa fecisse: qd̃ equo multũ
venãdo vsus fuisset: sagittas ei addidisse. vt acumẽ/ac celeritas indicaret⁹. Satyri caudam in corpore fixisse: q̃
nõ min⁹ l̃ musæ delectarent⁹: q̃ Satyris liber. Figurat⁹ ad occasũ spectãs: & velut mittere sagittas ĩcipiens. Præ-
ceps occidit: exorit⁹ direct⁹: habet in capite stellas duas/In arcu duas/in sagitta vnã/in dextro cubito vnã/in ma-
nu p̃ori vnã/in vẽtre vnã/iter scapulas duas/in caudavnã. Præterea añ pedes coronã hẽt septẽ stellarũ. Itẽ Bucu-
Plynius. la pua bos. Ply. Eidẽ morbo buculæ iecur cõtritũ pdest. Idẽ. Mironẽ Agelados discipulũ bucula maxie nobili-
Idem. taunt celebris ṽsibus laudata: qñ alieno plæriq; ĩgenio magis q̃ suo laudãtur. Extãt nũc quoq; de ea ṽsus Au-
Auso. sonii poetæ. Bucula sũ cælo genitoris facta Mironis. Nec puto me factã: sed puto me genitã. Buccula ṽo cũ Bucula
gemino c. significat paruã buccã. Bucca os est. Cic. Et qcqd in buccã venerit: ad te scribã. In quo notãdum est: q̃ Buccula
Cicero. Os/& Bucca: siue in plurali Buccæ: nõ exteriorẽ ptẽ: l̃ est labia significãt: vt vulg⁹ existimat: sed iteriorẽ. Q uitil. Bucca.
Quintil. Ore magis: q̃ labris loquẽdũ est. Est ergo Bucca iterior illa cõcauitas vñ vox ꝓdit: & q̃ cõcipit⁹ flat⁹. Iuuena. No- Bucce.
Iuuena. tæq; p oppida buccæ. Horat. Vt Iuppit⁹ ambas iflat⁹ buccas. Ambas buccas iquit: l̃ est vtrũq; latus oris. Plau.
Plautus. Nescio vtrũ maiores buccæ an mãmæ fierẽt. Ply. Infra oculos malæ homini tũ: q̃s p̃sci genas vocauere. xii.
Plynius. tabularũ iterdicto radi eas vetãt: pudoris hæc sedes. Intra eas hilaritatẽ: risũq; indicãtes buccæ. Son⁹ ille: q ex
inflatione buccarũ erũpit factitio noie Sclopus appellat⁹. Persi⁹. Nec sclopo tumidas intendis rumpere buccas Sclopus
Persius. Buccula etiã pars cassidis est: per quã mittit⁹ spirit⁹. Iuuena. Lorica et fracta de casside buccula pendẽs. A buc- Buccula.
Iuuena. ca etiã Buccea fit: hoc est frustulũ alicui⁹ rei esui aptæ: quãtũ scilicet bucca cõmode capit. Cuius diminutiuũ est Buccea
Augu. Buccella. August⁹ in Epistola ad Tyberiũ. Ne iudeus qdẽ mi Tyberi tã diligẽter sabbatis ieiuniũ seruat: q̃ ego Buccella.
hodie seruaui: in balneo demũ post horã primã noctis duas bucceas mãducaui pusq̃ vngi inciperẽ. Q uidã Buc- Buccina
Ouidius cinã q̃q; a bucca deductũ existimãt instrũ: quo signũ dat⁹ ĩ hostes ad pugnã. Oui. Caua buccina sumit⁹ illi Torti- Buccinum
lis in latũ. A cui⁹ similitudine Buccinũ cõche gen⁹: de quo supra differuim⁹: et ideo p duplex cc. scribẽdũ censẽt.
Nos a boũ poti⁹: voce deductũ putam⁹: et p simplex c. scribi debere ꝓ veluti boũ qdã Mugit⁹ fit. Siqdẽ & græci
βουκάνιον θηρίον buccinã noiant: & βουκάνιον buccinatorẽ. Ver̃ hæc noĩa illi a latinis (vt arbitror) quẽ-
admodũ plæraq; alia sũpsere. Nã bucinã ipsi ꝓprie σάλπιγγα noiant. Tritonis inuẽtũ fuisse bucinã tradunt.
Hũc enĩ cũ Cõchã cõcauã inuenisset: tulisse eã ad Gigãtes: et ibi sonitũ quẽdã inauditũ per Conchã misisse quo
audito veritos hostes: ne qua ĩmanis fera ab aduersarijs adducta fuisset: primo fugæ sese dedisse: deinde vi-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Triton

ctos in hostiũ puenisse potestatẽ. Triton maris deus Neptũni. & Salaciæ mariuæ deæ filij: ꝙ pmũ in Tritonide palude visus fuerit. Est ẽt fluui⁹ Tritõ in Lybia defluẽs in paludẽ Tritonidẽ: deide in mare Libycũ. In hac

Phla. Tritonia.

palude ĩsulã eẽ scribit Herodot⁹ noie Phla: in q̃ signa extãt aduẽtus Iasonis: qn ad eã tpe Ogygii regis apparuisse Palladẽ vĝinali ætate: ex cui⁹ noie et ipa Tritonia vocitata ẽ. Quapropt quosdã muneruã Neptũni/& Tritonidos paludis filiã eẽ scripsisse sed patrẽ dedignatã dedisse se Iouĩ: & a Ioue in filiã receptã. Rursusq; cũ galeas: et scuta Aegyptiis iuenisset: ea postmodũ ad græcos trãstulisse: q iuxta Tritonidẽ incolũt diẽ quẽ putãt natalẽ Mineruæ: ludicris vĝinũ iter se decertãtiũ celebrãt. Sic Boere quoq; nõ ἀπὸ τοῦ βοᾶν: qd est voco: sed a boũ mugitu deductũ opinant. Pacu. Clamore et sonitu colles resonãtes boũt. Varro. Exeũt citi/strepũt/boũt

Herod.

Pacu. Varro.

Boo
Boo. Boas
Bocas
Reboo
Reboas
Bucerum.
Buceric.
Bubulus.
Bouillus
Bubalus
Urus.
Hercinia silua
Bubona
Bauli
Boalia.

Dicit ẽt Boo boas. a quo Bocas gen⁹ piscis: q veluti mugitũ quẽdã emittit. & Reboo reboas. Virg. Reboãt fil uæq; & magn⁹ Olympus. Itẽ a boue Bucerũ pecus: qd de bobus dr. & Buceriæ: ĩ est boũ armẽta. Lucil. Lani gidæ pecudes: & equoꝝ duellica ples. Buceriæq; greges. Itẽ Bubul⁹ a boue deriuat. & Bouillus. Ply. Bouille carnis iure facile curat. Idẽ. Stomachũ exulceratũ lactis asinini: et bubuli pot⁹ reficit. Itẽ a boue Bubalus: silue stris bos: colore niger: quo nũc passim ducẽdo curui. & vehẽdis onerib⁹: ac ẽt trãe arandæ vtũtur. Apud veẽes nõ erat ĩ vsu. ex Africa pmũ id aĩal allatũ. pdit. Impitũ vulg⁹ Vros quoq; Bubalos vocat: a bouis q̃dã filitudine: excellẽti & vi et velocitate aĩal. In Hercinia id silua germaniæ nasci: magnitudine pary ifra Elephãtũ: specie/& colore/& figura Tauri. Neq; hoĩ/neq; feræ: quã cõspexerit/parcit: hos studiose foueis captos interficiũt: relatis ĩ publicũ cornib⁹ q̃ sint testimonio. Magnã ferũt laudẽ: q plurimos iterfecerit. Amplitudo cornuũ & figura/& species multũ a nr̃oꝝ boũ cornib⁹ differũt: hæc studiose exq̃sita ab labrj argẽto circũdudũt: atq; in amplissimis epulis ꝓ poculis vtunt. Itẽ a boue Bubona boũ dea: sicut Mellona mellis. & Bauli: qvicus est iter Baias/& Missenũ: vbi boues quõdã Herculis: dũ iuxta cumas hospitat⁹ esset: stabulati esse dicunt. Hic Boalia primũ loc⁹ appellat ẽ: deinẽ vetustate corrupto vocabulo Bauli. Symmach⁹ Corrupta boalia baulos Nũcupat hæc ætas. Martia. Dũ petit a Baulis mr̃ cesellia baias. Occidit ĩsani crimie mersa freti. Corne. Tacit⁹ Nero matrẽ elicit ad baias: vbi q̃ntũ celebrabat: excipitq; manu/& cõplexu: ducitq; baulos. Id ville nomẽ ẽ iter Missenũ ꝑ montoriũ/& baianũ lacũ: flexo mari abluit. & Melibœus ꝓpriũ nomen pastoris: qd curã boũ habeat. & Melibœa littoralis vrbs magnefiæ ꝓpinq̃ Thessaliæ. A quo fit adiectiuũ Melibœus. a. um. bupleuron quoq; a boue noiatũ existimãt: qd in spõte nascẽtũ herbaꝝ nũero græci hãt/caule cubitali/foliis multis/lõgisq; / Capite antẽ. Laudatũ in cibis ab Hippocrate medico/& Glaucone/& Nicãdro. Radix eĩ⁹ in vino vrinæ ciẽdæ cõtra serpẽtes dant. Itẽ Buphonon alia herba: quã aliĩ Chamæleontẽ/aliĩ Ixiũ vocãt. Cui⁹ duo gña: Cãdidior aspiora folia hẽt serpitq; in ẽra echini mõ spinas erigẽs/radice dulci/odore g̃uissimo. Q̃ubusdã in locis viscũ gignit albũ. vñ & Ixia: siue Ixiũ vocat. Nã græci ἰξὸν viscũ noiant Chamæleõ a foliorꝝ varietate appellat. Mutat enĩ cũ ẽra colores ad filitudinẽ Chamæleõtis aĩalis: de quo alibi dicem⁹. Hui⁹ succus occidit canes: suesq; in polẽta Addita aq̃: & oleo cõtrahit in se mures/ac necat: nisi ꝓtin⁹ sorbeãt aquã. Radicẽ eĩ⁹ qdã decoquũt in cibo contra Fluxiones: q̃s græci Reumatismos vocãt. Ex nigris aliq; marẽ dixere: cui flos purpure⁹ esset: & fœminã cui violaceus. Radices ricinos canũ necãt. Itẽ iuuencas aginæ mõ q̃re qdã buphonõ eã noiant ἀπὸ τοῦ φύειν καὶ βοῦς qd ẽ mors: & βοῦς bos. Alii Cynoozon qa fœtore Ricinos a canũ aurib⁹ expellit κυνῶν enĩ canis: ὄζων olens dr. Itẽ a boue boua/siue boa: vtroq; enĩ mõ dr/serpẽtis gen⁹: vel qd ꝓmo bubuli lactis succ⁹ alat: vel qd instar bouis turgeat. In tãtã enĩ aliq̃ magnitudinẽ excresci: vt diuo Claudio ꝓncipe occisæ ĩ vaticano solid⁹ in aluo spectatus sit ĩfãs. Hic boua ẽt siue boa morbi gen⁹: cũ corpa Papularꝝ multitudine rubent ad filitudinẽ eorꝝ q boa serpẽte icti obturgescũt. Ignorant ĩ Festus Pompei⁹: q boã scripsit eẽ crurũ tumorẽ viæ labore collectũ. Ply. Ebuli folia cõtrita: & e veteri vino ipsita boã sanãt. i. rubẽtes papulas. Papularũ duo gña sũt. Alẽa in q̃ ꝓ minimas pustulas cutis exasperat/& rubet/leuiterq; rodit: mediũ hẽt pauxillo leui⁹: tarde serpit: idq; vitiũ maxie rotũdũ incipit: eadẽq; rõne in orbẽ ꝓcedit. Alẽa aũt est: quã Agriã: ĩ est ferã græci appellãt: in q̃ filit qdẽ: sed magis cutẽ exasperat: exulcerat q; : ac vehemẽti⁹ erodit: et rubet. Intẽdũ ẽt pilos remittit. Virg. Ardẽtes papulæ: atq; imũdus olẽtia sudor Mẽbra seq̃bat. Hinc Papillæ capitula mãmarꝝ vocitata: ꝙ papularꝝ sint siles. Papicarduorũ flores dicunt. Lucre. Vestẽ nec pluuias auiũ: papos q; volãtis. Pape⁹ Scithariꝝ ligua Iuppit appellat. Hoc gen⁹ morbi: qd Boa a nobis dr: a græcis appellat ὑδρῶδες ab Hydro: vt qdã existimãt: cui⁹ ictus hmõi papulas excitat: cũ tumore: ĩ pulcherrimũ in orbe ẽrarꝝ gen⁹ anguiũ est in aq̃ viuẽs: a q̃ nomẽ hẽt. Græci enĩ ὑδρῶδες aquã vocãt. vñ Hydrops/& Hydropic⁹ de qb⁹ supra dixim⁹. & Hydria vrna. & Hydromeli aq̃ mulsa. & Hydropotes: aquæ potor. & Hydrargyꝝ: pigmẽti gen⁹ in vicẽ argẽti viui aliq̃ dilutũ Fit duob⁹ modis. Vel æreis mortaris: pistillisq; trito minio ex aceto: vel patinis fictilib⁹ ipsito ferrea Cõcha calice coopto argilla supillita: deinde sub patinis accẽso folib⁹ ꝓtinuo igni atq; ita calicis sudore deterso: q fit argẽteo colore: & aq̃ liquore. Hydrargyro optime iaurat argẽtũ. & Hydrocele herniæ gen⁹. Hernia dr cũ põdere: aut ictu aliq̃ rupta tunica: q̃ ab iferiorib⁹ ꝓtib⁹ itestina deducit: omẽtũ: aut itestinũ ĩ scortũ descẽdit. Scortũ enĩ vocam⁹ cutẽ Testiculos ambientẽ: qd ὀσχέον græci appellãt: Id enĩ vitiũ a græcis appellãt. Enterocele: siue Epiplocele: ĩ ẽ intẽraneorꝝ: siue omẽti descẽsus dr: nũ cõi noie Herniã vocãt. Martia. Enterocelarꝝ ferẽ podaliri⁹ hermes. Idẽ. Ingẽs iratis appuit hernia sacris. Q̃d si itestinũ vsq; ad inguẽ dũtaxat eruperit: aut decubuerit: nõ Enterocelẽ: sed bubonocelẽ vocam⁹. Quippe βοῦβων dicim⁹ inguẽ. Hydrocele ũ ẽ q̃tiẽs copia humoris ĩ scorto collecta tumorẽ simul: ac dolorẽ facit. Ab herma Hernioſi dicũt: q id vitiũ patiũt. A græc⁹ vocãt κηλὴ τοῦ. Iidẽ Ramicosi q̃q; a nr̃is appellãtur. Nã Ramex hernia ẽ. Dicta aũt hernia ẽ a duritiæ pellis: q̃ fit post itestinorꝝ descẽsũ. Herniũ enĩ durꝝ dicim⁹ & asperꝝ. Virg. Hernia saxa: tractũ aũt a sabinorꝝ ligua: q herniã saxũ vocãt. Hic Hernici dicti sũt ppli ĩ Cãpania saxa icolẽtes. vt Anagnini/Verulani/Alatrii/Frusinonii. Q̃uidã tũ hos a q̃dã Sabino ibi regnãte hernicos appellatos volũt. & Hydrusa ĩsula vna ex cycladib⁹ ob aq̃ꝝ abũdantiã. vt Aristo. scribit. Hydra fœmia est Hydri poetæ finxerũt hydrã multorꝝ capitũ in Lernia palude fuisse: quorꝝ aliquot excĩsis totidem cõtinuo renasce-

Phla. Tritonia.

Melibeus
Melibea
Melibe⁹ a. um
Bupleuron.

Buphonon.
Chameleon.
Ixion.

Ixia

Fluxio.
Reumatismus
Cynoozon.

Boua
Boa.

Papula
Agria
Papula

Papilla
Papus
Papeus
Hydrus

Hydria
Hydromeli
Hydropotes
Hydrargirus.

Hydrocele.
Hernia.
Scortum
Enterocele.
Epiplocele
Bubonocele.
Herniosus
Ramicosus
Ramex.
Hernium.
Hernia.
Hernici
Hydrusa
Hydra.

Virgilius

banc: qd monstrũ: cũ totã eã regionẽ deuastaret: tãdẽ ab Hercule clauã pmo ictũ: deinde ꝓpter pestiferꝝ afflatũ sagittis petitũ: postremo cũ sese solitis cauernis cõdidisset: lignorꝝ cõgesta: strue igne cõsũptũ est. Virg. Q̃uinq̃ gnata atris imanis biatib⁹ hydra. Seneca. Q̃uid seua ferne mõstra nũerosũ malũ. Nõ igne demũ vicit: & docuit mori ẽ Hoc ideo fictũ qdã existimãt qa cũ Lernæ palus freq̃nter siccarẽt: ac denuo ĩplerẽt ags. Hercules deꝑhẽdit venas ẽrae incẽdio posse ꝓcludi: atq; ideo postq̃ exhausit eã: ignẽ adhibuit: & siqua vnda ꝓrũpebat: obstruxit. Hic mõstro hydræ nomẽ fabulæ ipsoluerãt: qm̃ ὕδωρ aquã significat. vñ Enchydris quoq; deducit: ĩ est coluber in aq̃ viuẽs. & Hydrocephalia morb⁹ capitis: vbi humor cutẽ inflat: eaq; itumescit/& ꝓmenti digito cædit Nã Cephalea acut⁹/ ac pestifer morb⁹ est. Cui⁹ notæ sũt horror calidus/neruorꝝ resolutio/oculorꝝ caligo/mẽt alienatio/vomit⁹/suppressio vocis/lãguinis e narib⁹ cursus. Sicut corpus frigescat: aĩa deficere videat. & Hydrolapaton Lapatũ genus: qd in aq̃ nascit. Lapatũ herba est vulgo nota. Plura eĩ⁹ gña. Siluestræ: qd aliĩ Oxalidẽ appellãt/satiuo ꝓximũ/foliis aquosis/colore betæ cãdidæ/radice minima. Nostri Rumicẽ: Aliĩ Lapatiũ cantherinũ noiant. Itẽ Oxylapton satiuo simili⁹: & acutiora hñs folia/ac rubriora. Itẽ Hyppolapaton maius satiuo: cãdidiusq; ac spissius. Postremo bulapaton: ĩ est Lapatiũ bouinũ: qd radicis trũ altitudine ab hoc differẽs est. Hydrus quoq; Hydrũtis vrbs est in littore Adriatici maris iter Leucas/& brũdusiũ. Distãs a Leucis cẽtũ qnq̃ginta: a brundusio q̃dragintã stadia. Plato. Hydrã acutissimã Sophistriã scribit fuisse. Cui⁹ mos erat cauillari: & q̃stiones ita ꝓponere: vt vno soluto dubio multa renascerẽtur. Ego inde datũ huic fabulæ locũ existimo qd anguiũ genus: sub quo Hydra cõtinet: oĩm fertilissimũ sit: & nisi incẽdiis semia exurerent: nõ esset fœcũditati coꝝ resistere Lernæ argiui: & Mycenæi agri locus est. a Lerno rege: vt quidã putãt cognoiat⁹: supra quẽ fuit argos oppidũ. A quo græci Argiui dicti. & Argolicus fin⁹ ad Seyllæũ traiectu q̃nq̃ginta millũ passuũ. & Argolici duces. & Argolica regio. Sicut a megara Megarida & Argolidæ argiui. A lerna fit Lernæ⁹. vñ Palus Lernęa. Argos in singulari neutro gñe dr: & ĩ plurali Argi masculino. & Argis aliq̃n aduerbialit vsurpat Est et in Thessalia: qd Pelasgicũ vocat Homerus: & in Acanania Argos Amphilochicũ. Nã qd ĩ Achaia est Hippiũ dr. Ab hoc Argea loca: Romæ appellabãtur: qd in iis sepulti esset quidã argiuorꝝ illustres viri. Itẽ Argeos appellabãt Scirpeas effigies: q̃ ꝓ virgines vestales singulis annis iaciebant in Tyberim. Argiletũ vo ab Argo dictũ: qd is eo venerit: ibiq; sepult⁹ fit. Virg. Et lætũ docet hospitis Argi: q̃uis aliq ab Argilla potius deductũ velint: qd id gen⁹ Cretæ ibi esset. Erat aũt Argiletũ locus in vrbe ꝓpe palatũ: vbi tabernæ opificũ erant ꝑsertim ꝙ bibliopollarꝝ. a quo Argilætanæ dicebant. Martial. Argilætanas mauis habitare tabernas. Argilla Creta est: q̃ figuli vtunt. Iuue. Argillã/atq; rotã citius ꝓperate. Sũt tũ q morbũ hũc Papularꝝ rubentiũ iccirco Boã appellari existimãt: qd bubulo fimo soleat curari. Bua vo potio est puerorꝝ ifantiũ. Cato. Cũ cibũ: ac potione Pappas: & buas docẽt/& matrẽ mãmã/& Patrẽ Tatã. Itẽ a boue buceras: ĩ est fœnogræcũ: qm̃ semẽ cornicularꝝ bubulorꝝ filẽ habet. & Lappa boaria vulgo nota: cui⁹ radix e vino potata: articulis mirifice ꝓdest. & Boia torqs dãnatorꝝ: qd q̃ĩ iugũ in boue fit. Nã Numella nõ torqs est: vt nonnulli sentiũt: sed Vinculi genus ligneũ: ad discutiẽdos noxios paratũ: quo & collũ/& pedes imittunt. Plau. Q̃ui aduersũ stimulos/laminas/crucesq; cõpedesq; neruos/cathenas/carceres/numellas/pedicas/boias. Et butyꝝ: qd iterꝑtat bouis Case⁹: qa plurimũ fit e bubulo lacte. Laudatissimũ est Barbarorꝝ gẽtiũ cib⁹: & q diuites a plebe discernit. Pinguissimũ fit ex ouib⁹ fit et ex caprino. Sed hyeme calefacto lactæ: æstate dũtaxat exꝑsso: crebro iactatu ĩ lõgis valis: angusto foramine sprũ accipiẽtib⁹: sub ipso ore alias ꝑligato. Addit paulũ aq̃ vt acescat. Q̃d est maxie coactũ in sũmo fluit: id exemptũ addito sale Oxygala appellãt. Reliq̃ decoquũt in ossis: ibi qd supnatat butyrus est: natura oleosũ qd plurib⁹ cõpositiõib⁹ miscet inueteratũ. Natura eius astringere/mollire/replere/purgare. Oxygala fit & alio mõ acido lacte addito in recẽs: qd dũ acescit: stomacho vtilissimũ ẽ. Oxygala aũt dr q̃si acetosũ lac. Nã Gala grece lac vocat. ὀξὺς acetũ. a quo Oxybaphũ: acetabulũ dr. & Oxymel potionis gen⁹: qd ex mellis heminis decẽ: aceti veteris hemini qnq; : salis marini põdo: tymbræ q̃drante: aq̃ marinæ sextariis qnq; pariẽ coctis fieri solebat decies deferuescẽte cortina. & Oxybalme aliud gen⁹ potiõis: qd ex sale et aceto recẽti fieri a vetib⁹ solebat aduersus serpẽtes/& oris/ac gutturis desideriis. & Oxyporopoli: q cibos vẽdunt aceto cõfectos. Plyni⁹. In eos vsus & Oxyporopoli seruãt: addito dulci acremẽtũ aceti tẽperãtes. & Oxysaccaron potiõis gen⁹ ex saccaro. & aceto: Oxymeli sĩlis. Nihil enĩ aliud ẽ Saccaron: q̃ mel in arũdinib⁹ collectũ gũmiũ mõ cãdidũ: ac fragile. Mittebat ĩ quondã Arabia: et India: vsusq; eĩ⁹ trũ in medicina erat. Nũc passim ẽt repit: nõ medicinæ trũ: sed cibis oĩs gñis expetitũ: ita vt locũ ꝓuerbio dederit: nullũ cibi gen⁹ saccaro non cõdiri ὀξὺ etiã aliq̃n acutũ significat. vñ Oxya a græcis dr acut⁹ accẽt⁹. & Oxychoenõ acut⁹ iunc⁹: de quo dixim⁹. Itẽ celer. a quo Oxipora: remedia dicunt ꝑsẽtanea: hoc est celeriter iuuãtia. Plyn. de Iunipero. Miscet et antidotis Oxyporis. Ex lacte casei fiũt nõ mõ bubulo: sed ẽt equno: hos Hippacen vocãt. Recẽtes stomacho vtiles sũt. Vetẽes aluũ sistũt: corpusq; minuunt. Pastillis casei in vino austero decoctis: rursusq; in patina tostis cũ melle tormina sedant. Saprũ id vocãt q̃si putridũ: græci enĩ σάπρον vocãt turpe. Casei fere ad metæ filitudinẽ fiũt: ideoq; metæ lactis sæpe vocant. Martia. Fert ille cæris cana cũ suis mella. Metãq; lactis lassinate de silua. Caseus nõ fit ex aĩalib⁹: q̃ vtrinq; dẽtata sũt: qa lac eorꝝ nõ coit: Cameli lac suauissimũ existimat ad vnã mẽsurã lactis trib⁹ aq̃ additis. Lac pmum post partũ in oĩb⁹ aĩalib⁹ ĩ pumicis modũ coit. Colostrũ id vocat: ideo ĩfantib⁹ nutricis nõ matris lac exhibere cõuenit: qa matris exitiosũ est. hi sũt enĩ ifantes: q Colostrati appellant: densato lacte in casei spẽm. Lac humanũ maxie oĩm alit: mox caprinũ: ꝓpter qd poetæ Iouẽ ita nutritũ finxere dulcissimũ. post humanũ est Camelinũ stomacho accõmodatissimũ caprinũ: qm̃ fronde magis q̃ herba vescunt. Probatissimũ: qd in vngue hæret nec defluit. Innocẽt⁹ decoctũ ꝓcipue cũ calculis marinis. Aluus maxime soluit bubulo. Q̃uidã Asinũ bibẽdo podagã. Chirãgue ꝓrsus: liberati fuisse legũt. Est & vna species lact: quã vocãt Schistõ: q̃si diuisũ ἀπὸ τοῦ χίζειν qd diuidẽ ẽ. Facto caseo Serꝝ decoqꝝ ad ẽtias ꝑtes: deide refrigerat. Sic discedit serꝝ a lacte: & lac ipm Schiston appellat. Serũ aqua lactis est ad multos vtilis morbos. Virgil. Pasce sero pingui. Significat etiã extremã diei

Seneca.

Plato

Martial.

Iuuenal.
Cato.

Plautus.

Plynius.

Martia.

Enchidris.
Didrocephalea
Cephalea
Hydrolapaton
Lapatium.
Oxalis.
Rumex
Lapatium cantherinum
Oxilapaton
hippolapaton.
Bulapaton.
hydrus
hydria sophistria.
Lerne
Argos
Argiuus.
Argolicus fin⁹
Argolida
megarida.
Lerneus
Argolide
Argos
Argi
Argis.
Argos pelasgicum
Argos amphilochicum.
Argos hippiũ
Argea
Argeus
Argiletũ.
Argiletane
Taberne
Argilla
Boa.
Bua
pappa
mamma.
Tata
Buceras.
Fenogrecum.
Boaria lappa.
Boia
Numella
Butyrum
Oxygala
Gala
Oxus
Oxybaphum.
Oxymel
Oxybalme.
Oxyporopoli.
Oxysaccaron.
Oxya
Oxychoenon.
Oxymeli.
Oxyporum
hippace.
Saprum

Colostrum.
Colostratus.

Schiston.

Serum.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Serus. Sero

partē: de quo ſupra dixim⁹. Serus vo adiectiuū mō tardū ſignificat. Plau. Quid tā ſera aduenis. Modo p gra ui accipit. Virg. Seraq; ternifici cecinerūt oia vates. Saluſt. Serū bellū in anguſtiis futurū. Ab iſ fit Sero aduerbiū: qd aliqū ſignificat poſt tēpus opportunū. Cice. Cū accuſator Milonis idetidē iterrogat⁹ p̄ſtaret quo tpe Clodius eſſet occiſus: vrbane rūdit: ſero: q̄ſi poſt id tēpus: quo debuiſſet occidi. Proprie tū Sero idē eſt: qd tarde. Seneca. Sero nos illo referat ſenect⁹: Nemo ad id ſero venit: vū nunq̄: cū ſemel venit: potuit reuerti. Hinc fit Serotin⁹ vt hora ſerotina/tēpus ſerotinū/poma ſerotina. Bubuli ſerū ante oia orthopnoicis prodeſt addito naſturtio.

Plautus. Virgilius. Saluſt⁹. Cicero. Seneca.

Serotinus. Sorotinum. Orthopnoicus. Diſpnoea.

Orthopnoicus dicunt q eā anhelit⁹ difficultatē hnt: vt niſi recta ceruice ſtent: ſpirare nō poſſūt. Eſt enī circa fauces malū qd apud græcos aliud atq; aliud nomē habet: put ſe magis: minuſq; intēdit. omē tū inſpirādi difficultate cōſiſtit. Sed difficultas hæc: dū modica eſt: neq; ex toto ſtrāgulat. Δεισπνοιά: iſ eſt Dyſpnoea dr: cum vehemētior eſt: & ſpirare æger ſine ſono/& anhelatiōe nō poteſt: ἀσθμά: iſ eſt Aſthma vocat. Cū acceſſit id quoq: vt ſpirare nō poſſit niſi recta ceruice ſpirit⁹ trahat ὀρθόπνοιά hoc eſt Orthopnoea appellat. Ab his Dyſpnoici/Aſthmatici/& Orthopnoici dicti: ὀρθόπνοι enī rectū græci dicunt πνεῖν ſpiro. A latinis vo vno vocabulo Suſpirioſi elegāntiſſime appellant. Q ñ vo difficultas ſpirādi a pulmone ꝓcedit nō ἀσθμά: ſed περιπνευμονία iſ eſt nō Aſthma: ſed Peripneumonia ē. Et⁹ morbi hæc eſt ꝓditio. Pulmo tot⁹ afficit: nūc caſū ei⁹ ſubſequtur tuſſis: bilē: vel pus trahēs p̄cordioꝝ: totiuſq; pectoris g̃uitas: ſpirit⁹ difficultas: magnæ febres: cōtinua vigilia: cibi faſtidiū: tabes. Q ui hūc morbū patiūtur. Peripneumonici appellant. Plyn. Mellis qdē natura talis eſt: vt putreſcere corpora nō ſinat: faucib⁹/tonſillis/anginæ: oībuſq; oris deſideriis vtiliſſimū: areſcētiq; in febrib⁹ linguę. Iā vo Peripneumonicis. Pleureticiſq; decoctū. Pleuretici dicunt q Pleureſim patiūtur: hoc eſt lateris morbū πλευρῶν enī græci Lat⁹ appellāt: morbus eſt lateris acut⁹: cui febris: & tuſſis accedit: & p hāc excreat ſi tolle rabilis morbus eſt: pituita: ſi grauis ſāguis. In ēdū ēt ficca tuſſis eſt: q̄ nihil emolit. Idq; ꝓmo vitio grau⁹. Sedo tollerabil⁹ eſt. Tenuiſſimū lac Camelis eſt: mox eq̄bus. A fine vo vſq; adeo craſſū: vt coaguli vice eo vtant. Cōferre etiā cādori mulierū in cute exiſtimat: ꝓpter qd Popeia Neronis cōiux gnqētas p oia loca ſecū fœtas Aſinas traxiſſe legit: & balnearꝝ etiā ſolio totū corpus illo lacte maceraſſe: extēdi quoq; eo modo cutē exiſtimās bubulū lac ad faciēdū caſeū fertil⁹ eſt: q̄ caprinū: cū ex eadē meſura pene duplū fiat. Caſeus a coacto lactevocitat⁹ eſt. vt Varro teſtat. Inter caſeos laus olim fuit Gabalico. Gabalici populi ſūt finitimi Narbonæ puiciæ in fine Aluerniæ. Auximati ex vmbria: & ex mixto Thuſciæ: Liguriæq; cōfinio. Lunēſi q et magnitudine cōſpicuus erat: cū ad ſingula milia pōdo p̄merent. Martia. Caſe⁹ Etruſcæ ſignat⁹ imagie lunæ Præſtabit pueris prādia mille tuis. Poſt hūc Veſtino. Idē. Si ſine carne voles iētacula ſumere frugi. Hæc tibi veſtino de grege maſſa venit. Veſtini populi Italiæ erant iter Marucinos/Sabinoſq;. Deide Cruſtuminū oppidū fuit iuxta veios: A quo Cruſtumini appellati. & Cruſtumina trib⁹. & Cruſtumia pira: ex pte rubētia: hi oēs ex ouilo: aut bubilo lacte erāt: ſed nō minor grā Caprino: imo ſi in vrbē ad fumū ſtetiſſet: oibus p̄ferēdo. Idē. Nec quēcūq; focū: nec fumū caſeus oēm. Sed Velabrenſē q bibit: ille ſapit. Trans maria vo Bythynius in gloria erat Ineſſe pabulis ſalē etiā vbi nō deſ: ex eo maxime ītelligit: ꝓ oīs caſeus: ſi iueterāſcit: ſalis habet ſaporē. Cōſtat autē caſeū oēm in muſteū ſaporē reuerti: ſi aceto et thymo macerat⁹ fuerit. Tradūt Zoroaſtem in deſertis ſolo caſeo vixiſſe annis viginti: ita tēperato: vt vetuſtatē nō ſentiret. Itē a boue Bouinari deducit: qd eſt cōuitiari: & q̄ſi in aliquem mugire. vū Bouinatores appellati: quos nūc Deriſores dicim⁹. & Bouinatio cōuitiū. Itē ab eodē Bubona dea boū: quēadmodū Pomona pomoꝝ. & Mellona mellis. Itē vt quidā exiſtimant Bubo a bouis quodā mugitu: quē nō vocali cauſa: ſed gemitu pot⁹ reddit: funebris auis: & maxime abominata. Virgil. Ignauus bubo dirū mortalib⁹ omen. Ab hoc nōnulli buteonē quoq; dictū exiſtimāt: ꝓ in iis locis q̄ intrauerit: diri omis eſt: quēadmodū bubo ex accipitrū genere hæc auis. Græci a nūero teſtiū Triorchē vocāt. ὀρχὺς enī a græcis: hoc eſt bubona a boue appellari: qd ſignificat inguē ob tumorē. ſ. qui in inguine facile naſci ſolet. Ab iſ fit bubonocele: eſt gen⁹ ægritudinis: de quo ſupra diximus. Solebāt etiā veres magnis et amplis rebus: bu: particulā p̄ponere: a magnitudine. ſ. bouis. Hic Bupedas magnos pueros. Bupodas magnos pedes. Bulimā magnā famē dixere. Βουλιμός enī a græcis fames appellat. & Bumaſtus magna māma. μαστός enī græce Māma dr. Eſt autē Bumaſtus vuæ gen⁹: q̄ māmaꝝ modo tumet: ſicut Dactylus qa ad digiti ſilitudinē lōgis porrigit acinis. & Leptorox: exiguos habēs acinos: alioqn mira ſuauitate p̄dulcis. λεπτόρροξ græce tenuis ac gracilis dr. ῥῶξ Acinus: & bufo rana ēt ræſtris nimiæ magnitudinis. Virgil. Inuētuſq; cauis bufo. & Bucētaurus: nauis magna Venetorū dicta: q̄ſi magn⁹ cētaurus: bouē/& aratrū tradūt brigem Athenienſē iuenuſſe. Alii Triptolemū. Taurus ſiliter a græco deducit. Græci enī ταῦρον Tauꝝ noīant: & eſt cæleſte ſignū. Ideo enī in cælū trāſlat⁹ fuiſſe taurus exiſtimat: qd Europā in Cretā inſulā tranſuexit incolumē. Europa Agenoris filia fuit. Cu⁹ pulchritudine captus Iuppiter Mercurio iuſſit: vt armēta oīa ex Phœnicū mōtibus in lit⁹ cōpelleret: qd iis ſciebat Europā oblectari ſolere. Ipſe vo in cādidum tauꝝ trāſformatus ſeſe armētis imiſcuit. Cu⁹ pulchritudine ſimul: ac māſuetudine oblectata virgo: ꝓmo manil⁹ eū tractare cœpit: deinde dorſo inſedit. Ille paulatim vndas īgreſſus. Poſtq̄ territā virginē/& dorſo: ac cornibus nixā ſē fit: maturato curſu tranſuexit in inſulā Cretā: vbi priſtina forma reſumpta cū virgine cōcubuit: quæ prægnās facta Minoem. Rhadamāthū: & Sarpedonē peperit. Minos: & Rhadamāthus: qa viri iuſtitia/ac ſeuēritate ī ſignes fuerūt fingūtur a poetis: nocentiū: apud inferos explorare peccata. Virgil. Quæſitor minos vrnā mouet. Idē. Gnoſſius hæc Rhadamāthus habet. Sarpedon rex Lyciæ fuit: & Troianis aduerſus græcos tulit auxiliū. Homer⁹. Hūc Iouis filiū nō ex Europa: ſed ex Laudomia bellorophontis filia cōtra alioꝝ opinionē fuiſſe cōmemorat. Sūt qui ſcribāt Ioue hunc Taurum a Neptūno fratre habuiſſe: cui in figura Taur ſenſus eſſet humanus. Eum a Ioue Sidonē miſſum. vt Europā Agenoris filiam ad ſe portaret. Veniſſe igitur Sidonem per pelagus: ibiq; Europam inter æquales ſuas ludentem in templo Eſculapii conſpexiſſe: & repentino arreptu dorſo ſuo collocatam vexiſſe ad Iouem in inſulā Cretam. Eratoſthenes vero tradit hunc eſſe Taurum qui

Serotinum. Sorotinum. Orthopnoicus. Diſpnoea. Aſthma. Orthopnoea. Dyſpnoici. Aſthmatici. Orthopnoici. Suſpirioſus. Peripneumonia. Peripneumonicus. Pleureticus. Pleureſis. Caſeus. Gabalicus caſeus. Gabali⁹ populi. Auximas caſeus. Lunenſis caſeus. Veſtin⁹ caſeus. Veſtini populi. Cruſtumin⁹ caſeus. Cruſtuminus. Cruſtumini. Cruſtumina tribus. Cruſtumina pira. Velabrenſis caſeus. Bithynus caſeus. Bouinor. Bouinator. Bouinatio. Bubona. Pomona. Mellona. Bubo. Buteo. Triorchis. Bubonocele. Bu. Bupedes. Bupodes. Bulima. Bumaſtus. Dactylus. Leptorox. Bufo rana. Bucentaurus. nauis. Taurus. Europa. Minos. Rhadamāthus. Sarpedon. Europa.

Plynius. Virgilius. Idem. Popeia. Varro. Martial. Idem. Idem. Zoroa. Idem. Idem. Idem. Virgilius. Plynius. Virgilius. Cicero. Virgilius. Idem. Idem. Idem. Idem. Idem.

cum Paſiphæ concubuit. Iuppiter honori Europe hoc tribuit: vt tertia pars orbis terrārum eius nomine deinceps vocaret. Tauri ū: quo vecta in Cretā fuerat: effigies in cælo cōſtituceret: itaq; et⁹ ꝓma iter aſtra apparet: vt tauri. Reliquū corpus obſcurū videt. Spectat autē ad exortū ſolis: cu⁹ oris effigiē: q̄ cōtinet ſtellæ. Hyades appellātur: ſydus vehemēs: & ēra mariq; turbidū: qd. xiiii. kal. Maias occidit. Dictæ autē ſūt Hyades: ꝓ cū Hyas eaꝝ frat: a Leæna iterfectus venādo fuiſſet: diuturno luctu: lachrymiſq; cōtabuerūt. Itaq; ob tā eximiā pietatē & in noīe fratris: quē tātopere dilexerāt: vocari Hyades meruere. & in cælum a Ioue trāſferri: cum Athlātis. & Aethræ filiæ eſſet: q̄ fuit Oceani. & Tethyos filia: ꝓpter qd et Athlātides appellātur: hæ ſeptē dicūtur fuiſſe. Ambroſia/Eudora/Paſithoe/Coronis/Plexaura/Pitho/Tithe/Pherecydes: has liberi p̄ris nutrices fuiſſe ſcribit: q̄ Dodonides Nymphæ vocātur: a Dodona ciuitate Epiri: q̄ nem⁹ habet ꝓpinquū Ioui ſacrū: querneū totū: & glādibus ſēper abūdās. Virg. Et victū Dodona negaret. Has cū a Lycurgo captiuitatē timētes fugerent. Thebas: Ioue ne aliqd a Iunone paterētur: in cælū trāſlatas: iter ſydera Collocaſſe tradūt. Ouid. At ſimul inducēt obſcura crepuſcula noctē. Pars hyadū toto de grege nulla latet Ora micāt tauri ſeptē radiātia flāmis. Nauita q̄s hyadas graius abvrbe vocat. Pars Bacchū nutriſſe putat: ps credidit eſſe Tethyos has neptes: oceaniq; ſenis. Alii Hyades ὑετοῦ ἡέν dictas exiſtimāt: qd ē pluere. Nā et oriētes/& occidētes tēpeſtates: ac pluuias cient. Veres Romani ob linguæ græce īperitiā ſilitudine noīs decepti: qd græci ὗς ſues vocāt. Suculas noīauerūt. Q uāuis Aulus Gellu⁹ nō ἀπὸ τοῦ ὑοῦν dictas a nris Suculas putat: ſed quēadmodū illi ὑετοὺς dicūt: nos ꝓmo Symnū: deinde p y græce: & o latinæ litteræ cognationē ſōnū. Sic ꝓ ab illis Hyades: a nris primo Syades: deiñ Suculas appellatas. Fuit autē iſ ſydus vulgo Parliciū appellatū: qm. xi. kal. Maias vrbis Romæ natalis eſt: tūc enī Parilia celebrant. & xi. kal. Maias Romul⁹ vrbē cōdidit: quē die feſtū p̄cipue habuerūt. Dicta autē Parilia ſūt: vel a Palæ dea paſcuoꝝ: q̄ſi Palilia: ꝓ ei tū ſacer fiebat: vel ꝓ p partu pecoris ſacrificabat. vel ꝓ is dies: qm in eo ſerenitas reddebat lucē parere videret. Habet autē Tau⁹ in cornib⁹ ſingulas ſtellas: ſed in ſiniſtro clariorē. In vtriſq; oculis ſingulas: in frōte media vnā: & q̄bus locis cornua naſcunt ſingulas ſtellas: q̄ ſeptē Hyadas cōſtituūt. & ſi nōnulli q̄s nouiſſimo loco poſuim⁹ ſtellas negauerūt eē: & qnq; in totū hyadas eēvoluere. Præēea iter ſcapulas tris ſtellas hēt: quaꝝ nouiſſima cæēis clarior eſt: in pectore vnā: i vtroq; genu ſingulas: & ſupra vngulā duas: in palearib⁹ duas: in collo vnā: in vētre ſplendidā vnā: in nare vnā: q̄ oēs decē: & octo ſtellaꝝ numerū cōplent: p̄ter Pyadas. vii. q̄ ſūt iter fimitionē hu⁹ corpis. & Arietis caudā. q̄s quidē Aſtrologi Tauri caudā appellauerūt. De iis a nobis iā dictū ſupi⁹ fuit. A tauro fit adiectiuū Taurin⁹: vū Taurinū glutinū dr: qd eſt oīm p̄ſtantiſſimū: fitq; ex aurib⁹ tauroꝝ. & genitalib⁹: nec quicq̄ efficaci⁹ pdeſt ambuſtis: ſed facillime adulterat q̄bus vis pellib⁹ inueteratis: calciamētiſq; decoctis Gluten/& Glutinū latini dicūt: qd græci Collam. Vū fiūt duo vba Glutino/& Cōglutino: iſ eſt cōiungo: ferrumio. Itē Fel taurinū: qd in ære pellibuſq; colore aureo tingēdis p̄cipuū eſt. Itē Taurin⁹ ſāguis: q oīm cellerrime coit: atq; dureſcit: ideoq; peſtifer eſt: p̄ſertim potu. Themiſtocles ab igrata patria exul fact⁹: & a Xerxe ꝓnceps exercit⁹ aduerſus Atheniēſes magno cū honore creat⁹: cū videret patriæ ſuæ ingētis cladis periculū iminere: hauſto Tauri ſāguine ſeipm iteremit: ne aut regi de ſe merito ifidelis eſſet: non pugnādo virilit: aut p̄riæ ſuæ hoſtis atq; oppugnator videret. Itē a tauro fit Minotaur⁹: q Paſiphæs fili⁹ fuit: media pte homo: media taur⁹. Paſiphæ vt ſupra dixim⁹. a Tauro: quē deperibat: Dedali arte inita hūc genuit: cui fabulæ datū locū exiſtimāt. qd abſente minoe: Paſiphę cū ſcriba ei⁹: qui taur⁹ vocabat: rē habuerit: fœtūq; ex eo cōceperit. et tādē geminos pepit: quoꝝ alteꝝ ex minoe genitū formę ſilitudine apparebat: de alto cū certa fides nō eſſet vtriuſq; parētis: mixto noīe appellādū cenſuere. Hunc Labyrintho a minoe clauſū fuiſſe finxerūt poetæ. Eius effigiæ iter ſigna militaria vſi ſūt Romani: qa nō minus occulta ducū cōſilia eſſe debēt: q̄ fuit dom⁹ ei⁹ Labyrinthus. Itē a tauro Tauromniū mons Siciliæ multis bobus abūdās: et ſupra eū vrbs eiuſdē noīs. A quo Tauromnitan⁹ ager: & Tauromnitani ciues. & Tauromnitani muli: q in ei⁹ vrbis littore optimi capiūtur. Itē Torus: iſ eſt aſpectu ſeuer⁹/ēribilis: a tauroꝝ acerbitate. A quo Torulitas/acerbitas/& ruſticitas q̄dā naturæ. Plyn. Extat. M. Agrippæ q vir ruſticitati q̄ delitiis ꝓpior fuit: oro magnifica de tabulis oīb⁹: ſigniſq; publicādis qd fieri ſatius fuiſſet: q̄ in villaꝝ exilia pelli. Veruūtū eadē illa toruitas duas Aiacis. & Veneris mercata eſt a Cyzicenis. xiii. milia pondo. Itē Torue & Torua aduerbia Virg. Talib⁹ Aeneas ardētē: et torua tuentē lenibat dictis. Trux quoq; q̄ſi Taurux dictū exiſtimāt: iſ eſt ferox crudelis. A quo Trucitas/crudelitas. & Trucit/crudeliter. & Truculēt⁹. & Truculētia: q̄ et Truculētitas dicta eſt. & Truculēte aduerbiū. Et cōpatiua/Suplatiuaq; eoꝝ. Truculētior/Truculētiſſim⁹. Truculēt⁹/Truculētiſſime. & Trucid o verbū: qd ſignificat crudelit neco. A quo Trucidator/Trucidatrix/Trucidatio. & Obtrucido vbū: iſ eſt auide trucido. A torulus fit Proteru⁹: iſ eſt petulās, pcax: hæc enī tria multū ſilitudinis hnt: et libidinē quandā/atq; iiuriā declarāt tā in factis q̄ in dictis: de pcaci dixim⁹ ſupra: ꝓ ita a pcando: iſ ē poſcēdo dr: ſicut Petulās a petēdo. Proteruā/Petulantēq; eodē loco de ihonesta fœmia apud Ciceronē legim⁹. Si vidua libere pteruā/petuláter diues/effuſe libidinoſa/meretricio more viueret. Hic ſigs ambulās p ipotētiā mētis obuiū cubito feriat: aut cū cōtumelia ſibi cedere cogat. Proturū hūc dicim⁹. Hic a Virgilio. Hedi petulci a petēdo dicūt: ꝓ in alia loca penetrādo iiuriā faciāt. A pteruo Proturia fit: iſ eſt petulātia. & Protue. & Proterunt aduerbia iſ eſt petuláter. & Proturio vbū: qd eſt laſciuio/inobedio/petuláter ago: de qb⁹ rurſus iferi⁹ dicem⁹. Proteruia et ſacrificiū apud veres fuit: in quo mos erat: vt ſiqd ex epulis ſupfuiſſet: igne p̄ſumeret. Hic eſt locus ille Catonis. Nā cū Albidius qdā bona ſua comediſſet: et nouiſſime domū: q̄ ei reliq̄ erat: icēdio pdidiſſet: pteruiā eū feciſſe dicebat. Q d enī comeſſe nō potuerat: id p̄buſſiſſe. Itē a tauro Taurā vaccā ſterilē dici exiſtimāt: hac de cauſa: ꝓ hæ nō magis pariāt: q̄ tauri. Tauros veres græci Italos vocauerūt. Vū Italia a p̄ncipio dicta eſt: erat enī tūc hæc p uincia armētoſiſſima. Dicta ēt Heſperia ē ab Heſpero Stella occidētali: ꝓ occaſui ſubiecta ſit. Itē Oenotria vel a bonitate vini: qd i Italia naſcit: nā græci οἶνον vinū dicūt: vel ab Oenotrio rege Sabinoꝝ ī ea regnāte. Quidā tū Italiā ab Italo rege Siculoꝝ vocitatā volūt. Hūc enī veniſſe quōdā in eā pte: i q̄ regnabat Turn⁹: eāq; a suo no

Europa. Hyades. Hyas. Aethra. Atlantides. Ambroſia. Eudora. Paſithoe. Coronis. Plexaura. Pitho. Tythe. Dodonydes. Nymphe. Dodona. Sucule. Syades. Parilicium. Parilia. Tauri cauda. Taurinus. Taurinum glutinum. Gluten. Glutinum. Colla. Glutino. Conglutino. Fel taurinum. Taurinus ſanguis. Minotaurus. Tauromnius. Tauromnitanus. Torus. Torulitas. Torue. Torua. Trux. Trucitas. Truciter. Truculentus. Truculentia. Truculentitas. Truculente. Truculentior. Truculentiſſimus. Truculentius. Truculentiſſime. Trucido. Trucidator. Trucidatrix. Trucidatio. Obtrucido. Proteruus. Petulans. Procax. Hedi. Petulci. Proteruia. Proterue. Proteruiter. Proteruio. Taura. Italia. vnde. Heſperia. Oenotria.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Ausonio. mine Italiā appellasse:hæc & Ausonia aliqñ vocat' ab Ausonio Vlyxis filio:siue q eā oēm partē:quæ ad Tyrrenū versa est:incolerēt opici:q Ausones:siue Ausonii noiabant'. Dicit' aūt nūc Italia: quicqd iter Adriaticū & Tuscū mare ab alpib' in Siciliā vsq; Cruris mō ptendit'. Nā pus Rubiconē amnē p termio habuit. Inde enī ad Alpes nō Italia:sed Cisalpina Gallia dicebat'. Italia oīum pūnciarū:& tot' orbis pulcherrima est:meritoq; pncipatū obtinet. Victrix populor; rectrix:parēsq; mūdi altera. Viris/fœminis:ducib'/militib'/seruitiis: arti um pstātia:ingenior; claritate/situ/tēperie/ac salubritate cæli:facili cūctarū gētiū acce ssu: littoribus portuosis benigno vētor; flatu:aquarū copia:nemor; salubritate. mōtiū iugis:feror; aialiū innocētia:soli fertilitate: pabuli vbertate/frugib'/vino/oleo/vellere/lino/vestib'/iuuēcis/eqs/metallis/argēti/ æris/ferri/plūbi/ aluminis/melle/pomis/oībus deniq; reb':qbus carere vita nō debeat nulli cedēs. FEDERICO feretrio illustri duce ifi gnis:qué merito:qbus cūq; corpis:ingenii:animi dotib':& rer; domi:forisq; gestar; gloria:cū quouis veter; pncipū liceat pparare. Ab italia Italus/& Italicus/& Italice aduerbiū deducunt'. Ab hesperia Hisperi'. Ab ausonia Auson/& Ausoni'. Ab oenotria Oenotri'. Virg. Oenotrii coluereviri:et hac maxime tēpestate Tauri ēt & Taurilia ludi erāt in honorē deor; iferor; facti:q hac de causa istituti sūt. Regnāte Targno superbo cum magna incidisset pestilētia in mulieres grauidas:existimātes Romani eam factā ex carne tauror; diutius populo vēdita: phibuerūt ne āpli' vēderētur:& ob li ludos diis iferis istituerūt:quos et Boalia. & Bupetios aliqñ vocatos iuenim': sed pprie hi ludi sūt boū gra celebrati. Solitaurilia v' imolatio erat hostiar; triū Tauri/ Arietis/ Verris:de qb' supra dixim'. Itē Tauri Scarabei ēreftes sūt Ricino siles:de qbus supra diximus. Itē Taurii Thraciæ populi Sarmatis finitimi. quor; regio Taurica dī.& ipsi etiā Taurici imanes moribus: imanēq; famā habētes:q soleāt p victimis aduenas cedere. Iphigeniæ:& Horestis aduētu maxime memorati. Iphigenia Agamēnoniis:& Clytēnestræ filia fuit. hæc dū Agamēnoni ī Aulide regiōe Boetiæ:vbi classē in portu habebat Ceruā Dianæ ignar' occidisset:et ob id irata dea vētos abstulisset:essetq; græcis respōsū Agamēnonio sanguine Deā esse placādā:ipetrata astu Vlyxis a matre Clytēnestra sub velamine facti cū Achille matrimonii: imolari parabat':sed miseratiōe numinis suppositа:ac deæ oblata p ea cerua:in Taurica regionē vētis deportata est: vbi a Thoante rege sacris eiusdē deæ pfecta fuit:q̄ humano sāguine fieri solebāt: iteriecto deinde tpe cū Horestes Iphigeniæ frat' mactata matre Clytēnestra:et ægystho Patruele adultero ob vidictā patris exul fact' ac regno pulsus esset:& ob raptā sibi a Pyrrho Hermionē cōiugē in īsaniā versus:duct' est a Pylade socio Strophii filio in Taurica regionē liberādus ad arā Dianæ. Quid'. A fuit insano iuuenis Phocēsis horesti. Ver; cū gētes illæ eū cœpissent:q aduenas p hostiis imolare ei deæ solebāt. Ab Iphigenia sorore cognit' liberat' est Quæ nō multo post occiso Thoante cū fratre aufugit ablato secū simulachro Dianæ in fasce lignor; abscōdito: pter qd eā Fascelidē vocauerūt. Tandēq; venerūt in Italiā:& in Aricia vrbe Romæ ppinq̄ simulachrū locauerūt:ædificato deæ insigni tēplo:qd silua circūdat:cui lacus istar pelagi fluctuās adiacet:ad qd maxima populor; multitudo:religiōis gra pfluere solebat. Vñ mēdici:vitæ subsidia a populo postulātes in Aricino cliuo sedebāt:p quē ad tēplū cōscendebat'. Martial' de Vacerra paupere. Qui cū suppellectile sua ex vrbe abibat. Tu nō recēti pallidus magis buxo. Irus tuor; tēporū seqbaris migrare cliuū crederes Aricinū. Cliuū Aricinū iqt hoc est multitudinē petitorū in Cliuo Aricino morari solitā. Aricia ab Archilo siculo cōdita fuit: & ita noiata ab Aricia Atticæ regiōis puella:quā amauit Hippolyt':ppterea q Hippolyt' ea loca cū Diana habitauit:trāslatus ab ea in eā regionē:et in virū accept'. Ab aricia Aricin' dī. Iphigenia apud Tauricos p dea habita fuit teste Herodoto. Itē Taurus mons est q ab indico mari ex urgēs vaste satis attollit'. Dein dextro latere ad Septētrionē:sinistro ad Meridiē versus it in Occidētē rect':et ppetuo iugo:magnarūq; gentiū:q̄ dorsū agit: terminus: sed p gentiū:ac linguarū varietate diuersa habet noia:mons ei oppositi' Auritaurus dī vbi in ex celsissimā sub limitatē cōsurgit. Caucasus appellat':quēadmodū iferius latū disserem'. Sūt etiā q a boue Bubinare verbū tractū existimāt:qd est mēstruo mulier; sāguine inquare. A quo fit cōpositū Imbubinare. Lucil. Hæc iquit ibubinat. At cōtra te ibulbitat. Nā Imbulbitare est pueri stercore fœdare:tractū a fimo:qd βιλβιτον noiant græci Buttubattaveēes vsurparūt:p eo qd nugatoriū est:& nulli' valoris. DICTAEO. Cretēsi qa Iuppiter q sub specie tauri vexit Europā. Cretensis fuit:Saturni:atq; opis fili':et eodē partu cū Iunone gemit':q ne a Saturno occideret':qd cū Titano fratre pactus fuerat:se oēm prolē masculā iteremptur; :missus est ab Opi in montē: & curetis populis tradit' educādus:siue vt quidā volūt:Creti regi Cretensiū. Hinc in Cnoso vrbe illū seruasse:vbi Matris est tēplū. A qua fit adiectiuū Cnosius q a curetis nutritū affirmāt. Addūt in Antrū montis Idæ ab eis delatū:& ne forte vagitus deflētis audiret'. Cymbala illos/ & Tympana/& Clypeos:atq; alia arma pulsasse:ad quor; sonitū cōuenisse Apes:et infātis ori mella instillasse:cui' brificii gra Ioue postea cæli iperiū adeptū indulsisse apibus:vt sine cohitu generarēt. Curetes sacerdotes fuerūt Cybeles:q primo Italiā habitauere: dicti ἀπὸ τῆς κουρᾶς:li est a tōsura capilli:q detōsi erāt siue ab eor; pncipe Curo: siue a Core:li est puella:qñ istar puellarū plixis vestib' vtebant'. Idē Corybātes dicunt':& Caberi et Idæi et Telchines/& Dactyli: filii fuerunt Mineruæ:& Solis:vel sicuti alii volūt:Saturni:& Aliopes. Nōnulli dicunt ministros Hecates fuisse: & ante diluuium in Samothraciā insulā migrasse:in qua sub Cybele cerimonias et ritus sacror; dīdicere:et inde cum ipsa dea in Phrygiā venere:et cōsedere in mōte Phrygiæ ida. Postea in Cretā nauigauerūt:et occupato mōte:hūc quoq; Idā a noie mōtis Phrygiæ vocauere:iuxta quē lacus est quē Gargaron vocāt. Vñ Scamāder et Simois flumina maiora fama q̄ natura defluūt. Gargara v' cacumē Idæ mōtis appellāt: et oppidū sub eodē mōte ac tota misia. Idalius aūt mons est in Cypro:quondā Veneri sacra in quo breue oppidū fuisse memorat'. Vñ ven' Idalia dicit':hi saltationes et choreas pmi istituerūt variis colorib' se pingētes:fuerūtq; (vt multi putant) numero nouē. Interiecto deinde tpe cuulsis testib' eunirati sūt. Quidā volūt Corybātes a Galea dictos:quæ græce κόρυς dī:qd galero quodā capita tecti insaniēdo luderēt Diodorus. Corybāthū scribit Iasonis: & Cybeles filium fuisse:ac simul cū Dardano sacra matris deū in Phrygiā detuli sse:eosq; qui sacrificiis eius deæ incūberevo

Auson. Oenotrius Tauri Taurilia. Boalia. Bupetie solitaurilia Tauri Taurij Taurica regia Tauria. Ipigenia

Virgilius

horestes.

Diana fascelis Aricia.

Ouidius.

Martial.

Cliuus aricin'

Aricia. Aricinus Taurus.

Herod.

Auritaurus. Caucasus Bubino. Imbubino. Imbulbito. Buttubatta. Iuppiter

Lucil.

Cnosus Cnosius

Curetis. Curos. Corybantes Caberi Idei Telchines Dactyli Ida Crete Ida phrigye. Gargarus. scamander simois Gargara Idalius Idalia Corybantus.

Diodo.

Iuerūt:de suo noīe appellasse. Alii Corybātes vocatos existimāt:quod iter saltādū capita iactarent:hoc enī κορυττειν dī a græcis. Home. Betamonas vocat. græci Corybātin:hoc ē κορυβαντειν eos dicūt q ad sistitudinē leporū oculis patētib' dormiūt:qd ēt qdā e nr̄is Corybātire dixerūt. Strabo aūt eos scribit Corybātin a græci dici:q capita saltādo iactāt:& numine afflati q̄si furiis agitant'. Caberi a cabero mōte vocitati sūt. Aliis placet Ioue Nymphis alendū datū Amaltheæ/& Melissæ:quēadmodū superi' ostēdim'. Sūt etiā q nō in Idam: sed in Dictæū montē a matre trāsmissū:et ibi nutritū velint. Q d sēsisset' Columella. Nec sane rustico dignū est suscitari fuerit ne mulier pulcherrima specie Melissa:quā Iuppiter in Apem puertit:anvt poeta Homer' dixit Crabronib' et sole genitas apes:q̄s Nymphæ educauerūt:mox dictæo specu Iouis extitisse nutrices: easq; pabula munere dei sortitas: qb' ipsæ paruulū aliūnū educauerāt.& Virg. Dictæo cæli regē pauere sub antro. Curetes etiā populi fuerūt Aetolis vicini. Itē alii curetes in Dalmatia. Lucan'. Quos alit Adriaco tellus circumflua ponto. Illic bellaci cōfisus gēte curetū. Adult' Iuppiter bellū ob captos paretes cū Titano gessit:ac eos liberauit. Mox patrē regno expulit:qa eū cōperit vitæ suæ īsidiari. Hinc gesto cū Gigātib' bello:nisq; superatis: ac mōtib' subiectis:totoq; orbe subacto cū fratrib' partit' est iperiū. Plutoni iferorū. Neptūno maris pncipatū dato:cæli iperio sibi reseruato. Dict' est aūt Iuppiter q̄si iuuās pat'. Quippe physici Iouē dicūt ætherē esse: nulla aūt res fic fouet oīa:quēadmodū calor. Itē Iouis dies pat' appellat' est:idest diei/& lucis pat'/& Veiouis/& Vediouis:de qb' supra dixim'. & Iouiste cōpositū ex ioue et iuste. Dictæ vna est ex q̄ttuor pcipuis vrbibus Cretæ Iccirco Dictæus ponit' p cretēsis. Creta ī sula est in medio ponte alto latere ad austrū/altero:ad Septētrionē v' sa iter ortū occasiq; porrigit':cētū vrbiū clara fama:ppt' qd Hecatompolis a græcis appellat'. Vir. Creta iouis magni medio iacet ī sula ponto. Mons Idæus:vbi & gētis cunabula nr̄æ:centū vrbes habitant magnas: vberrima regna. Crætæ nomē inditū putāt a creta Nympha Hesperidis filia. Alii a Creto rege curetū. Nonulli Aeriam pmo vocitatā tradūt. Postea curetim:& a tēpore cæli Macaron:li est beatā. Latitudine nunq̄ qnq̄ginta milia passuū excedit. Circuitu circit' sexcētā:flectitq; se in creticū pelag':ab ea ita nuncupatū. Cretic' etiā aliqñ p iudicans:siue argues accipit': ἀπὸ τοῦ κρίνω delibero/iudico. Iuuenal. creticæ pelluces. Et medici Dies creticos vocāt Iudiciarios:in qb' scilicet de ægritudinis rōe ferre iudiciū pōt. Elegāter a nr̄is Decretori' dī. Decretorii ēt dicim' qcqd cōstitutū:ac firmatū est ad aliqd arguēdū:iudicādūue. Quitil. Nec īmerito qdā: quāq̄ in dicēdo mediocres tñ altercādi p̄stantia meruerūt nomē patronor; . At qdā litigationibus suis illū modo ambitiosū declamādi sudorē p̄stitisse contēti:cū turba laudātiū destituūt subsellia. Pugnāq; illā decretoriā īperitis: Ac sæpe pullatæ turbæ reliquūt Plyn. Circa Vergilias qdē pluere īimicissimū vitī:& oleæ:qñ tūc coit' est eor; : hoc est illud q̄dniū oleæ decretoriū. Idē. Res sūma vitiū agit' decretorio vuis sydere illo: qd Caniculā appellam' Idē. itē Aquila exorit' vesperi decretorio die florētib' oleis. Itē a creta Cretēsis deducit': & fœminio trī genere Cressa. Iuue. Nec Stenoboea minus q̄ Cressa excāduit. Stenoboea pprū nomē est mulieris. Hæc Proeti regis Ephyræ vxor fuit filii Abātis. In cui' regia cū esset Bellorophōtes Glauci regis Ephyræ fili' ab hoc:de quo loqmur. Proeto regno spoliat' forma ac morib' cōspicuus. Stenoboea:q̄ ab Homero Antea vocat': amore eius mirū īmodū exarsit. Cūq; eū pmisso ēt pīgis regno trahere ī desideriū suū nō potuisset:verita ne se apud regē criminaret'. Prima Bellorophōtē marito accusauit:q̄si vim sibi iferre voluisset. At Rex illū ad Heuriē Lycorū regē Stenoboeæ patrē cū lr̄is misit:qb' nūciabat vim filiæ iferre voluisse. Hicvt clā iuuiā vlciscerē':diuersis eū periculis obiecit:q̄ semp forti:atq; īuicto aīo supauit. Postremo aduersus Amazones regnū suū ifestātes eū cū exercitu misit:q̄s cū bello superatas: itra suos fines sese recipe coegisset. Heuries virtutē ei' admirat':non mō iniuriā:de q̄ vlciscēda aliqñ cogitauerat:ei cōdonauit: sed etiā alterā filiā Stenoboeæ sororē cū pte regni illi dedit vxorē. Qua re cognita Stenoboea sibi mortē cōsciuit. Alii nō criminatū ab Antea:siue Stenoboea: sed ne p̄ cibus ei' aliqñ flecter'. sua spōte pfugisse dixerūt. Quidā etiā Bellorophōtē scripsere ab Heurie rege Chimæræ obiectū fuisse tūc Lycior; agros flāma vastāti:q̄ supata cū in cælū volare cōtēderet:neq; lōge iā abesset despiciēdo tras timore permotū decidisse:ibiq; perisse:equū v' subuolasse:et iter sydera a Ioue cōstitutū esse. Sūt qui a Creta īsula Cretā quoq; tenacioris trę gen' deriuatū existimēt:sed hoc falsū est. A crescēdo enī Creta dicit' qñ pprietas ei' est:vt in macerādo crescat:qd in pmis cretæ vmbricæ accidit:quā vocāt Saxū: hæc pōdere emi solebat maior; nr̄or; tpib' :cū cætera mēsura emerent':nec nisi poliēdis vestib' adhibebat':dūtaxat cādidis:coloribus enī erat īimica. Erāt & cimoliæ Cretæ duo gēa:candidū vnū:& alter; ad purpurissū inclinās:vtrunq; vestib' aptū:et colorē ear; quodā nitore exhilarās:hac et medici aduersus varios morbos vtunt': Laudat'. & Creta Thessalica. Itē q̄ Argētaria appellat':nitorē argēteū reddēs. Est postremo vilissima creta quā circū ducere ad victoriæ notā:pedesq; venaliū trās mare aduector; notare mos erat. Plyn. Hoc ē īsignevenalitiis gregib' :ob probriūq; īsolētis fortunæ:quos adeo potiri rer; vidim' :vt p̄toria quoq; ornamēta decerni a senatu iubente Agrippina Claudii Cæsaris viderim' libertis:tantūq; nō cū laureatis fascib' remitti illo:vñ creatis pedibus adueniēt. Iuuenal'. Nup in hancvrbē pedib' q venerat albis. Quidā in hoc dedecoris gēa p̄ tertimq; in Græcia tymparico. Ouid. Nec tu fīqs erit capitis mercede redēpt'. Despice gypsati nomē inane pedis. Sūt etiā q Lutū venetū iter cretar; gēa cōnumerāt. Abolēdis eveste maclis vtilissimū:& pustulis/ac rimis e corpe tollēdis. Martia. Resina:veneto:nec reserare luto. a creta Creteū dicim' :qd ex creta ē. & Cretatū infectū. Sicut a gypso Gypseū:qd ex gypso est. & Gypsatū:gypso infectū:vel gypso tectū. Gypsum res nota est: multis in locis e lapide coquit'. Alibi e terra fodit': vt in Cypro. In Syria coquūt fimo bubulo: vt celeri' vrat':Gypso madido statim vtendū est:qm̄ celerrime coit:ac ficcat':tū rursus tundi:& in farinā resolui potest. Vsus gypsi in albariis/sigillis ædificior; :et coronis gratissim' . C. Proculeiū Augusti Cæsaris familiarē cōstat in maximo stomachi dolore gypso poto īci mortē cōsciuisse. Interdū gypsū p signo:siue statua ponit':qm̄ ex gypso fiebant. Iuuenal'. Quanq̄ plena oīa gypso Chrysippi iuenias. ACCEPIT FIDEM. Meruit credi quia nr̄is id oculis cōspeximus. Diximus superius:quid sit fidē dare. Fides pprie est dictor; :& cōuentor; cōstantia/& ve

Home. Strabo.

Corybantes Beramones. Corybantin. corybantire. caberus

Colu. Home.

Virgilius Lucanus

curetes.

Iuppiter. Iouis dies.

Veiouis Vediouis Iouiste Dicte Dicteus creta Hecatompolis Aeria Macaron Cureris Creticū mare. Creticus dies creticus. iudiciarius dies. decretorius dies.

Virgilius

Quintili.

Plynius. Idem. Idez

Iuuena.

Iuuena. Ouidius

Martialis

Plynius.

Iuuena. Ouidius

Martialis

Sypsum Lutū venetus. creteum. cretatum. Sypseum Sypsatum.

Antea

creta creta vmbrica: Saxum cimolia creta. creta thessalica. creta argentaria.

Fides.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

ritas:dicta ꝓfiat:qd dictū est. Terent. Sed iis q̃s semp in te itellexi sitas fide/& taciturnitate. Hinc dare fidē dici mus aliqd sancte pmittere. Virg. Accipe daq̃ fidē. Aliqñ tamen fides ꝑ credulitate ponit. Vñ bone fidei pos sessor dicit: vt supra dixim⁹:q ignorauit rē:quā emit Alienā esse:aut putauit eū q̃ vendidit:ius vēdendi habere: vtputa ꝑcuratorē/aut tutorē esse. Itē. Bonæ fidei homo vocat: cui res tuto creditur: vel qui rē sibi creditā fideliter seruat. Sueto. August⁹ populo pmissū cōgiariū reposcēti bonæ se fidei esse rñdit. Hinc hrē fidē: credere est. & ac cipere fidē: est credi: vt hoc loco. Accepit fabula prisca fidēlis est credita est. Ab hoc fit Fido vbū: qd est fidē habeo/credo/spem pono. Cui ꝑtrariū est Diffido hoc est credulitatē depono: siue desperо. Seneca. Nec secūdis rebus nimis fidendū/nec aduersis diffidendū est. Hinc fit Fidētia: lis est audatia/& timiditas. Itē Fiducia: qd fiditē audaciā significat fere in bonis rebus: q̃uis aliqñ in malā partē accipiat: sed perraro. Virg. Cernis q̃ rutilos habeat fiducia rerꝝ: idest temeritas. Itē a fido Cōfido: qd significat audeo. Capit q̃q̃ interdū in bonā partē. Virgi. Et afflictis meli⁹ cōfidere rebus. Interdū in malā. Cice. Q ui fortis est: idem fidēs: qm cōfidens mala cōsuetudine loquentiū in vitio ponit. Virg. Nā qs te iuuenū cōfidētissime nostras iussit adire domos? Cōfidētissime in quit: lis est ipudētissime/& maxime temerarie. Vñ cōfidētia ꝑ temeritate pōnit. Terēt. O ingentē cōfidētiam. Cōfidēter: sltī modo: aliqñ in bonā partē accipit ꝑ cōstāter. Plaut⁹. Q uæ nō deliqt decet audacē esse cōfidēter. Aliqñ in malā ꝑ temerarie. Actius. Q ui in puellæ domū tā cōfidēter irrupit. Q ñq̃ tamē Cōfido ꝑ credo accipit. Cic. Q ñ ꝓbatā rationē officii mei vobis esse cōfido. Itē a fido Fidus: quē qdā a fideli ita distinguit: vt fidū amicū dicam⁹/fidelē fuū. vel Fidū in maiorib⁹/Fidelē in minorib⁹ negociis. Virg. Fidūq̃ vehebat Orontē. Terēti. Seni fidelis dū sum. Verūtā sæpissime hæc duo ꝑ eodē accipiūtur. Sed Infidus a fido fit. Fidelis a fide. A fidus fit Infidus. cui nō est fidēdū. Liui⁹. Infida regni societas. A fidelis vo fit Fidelitas. Infidelis: & Infidelitas. Itē a fido fit Perfidus: lis est violator fidei: ideoq̃ mediā syllabā correptā habet. A quo Perfidia fidei violatio. Et sæpenumero ꝑ vitio/& ꝓbitate accipit. Fides etiā aliqñ gen⁹ Cytharæ est ita dicta: qd tm̄ inter se chordæ ei⁹ quātū iter hoies fides cōcordet. Itē Chordæ ipsæ fides dicunt. Ab lis fit diminutiuū Fidicula pro parua Cythara/siue ꝑ chorda. Nā Chorda græcū est: & fidē significat. Cordū vo sine aspiratiōe vocat⁹ fœnū: qd Autūno secat. & Corda: frumēta: q̃ fero maturescāt: sicut Socordes agni: q post debitū tēpus oriunt: de qb⁹ alibi dixim⁹. Itē Fiduciū in plurali tm̄ instrm̄ est torquēdi: dictæ: vel ab extorquēda fide: ac veritate: vel a nerue is fumib⁹: vinculis: qb⁹ eo mō torquēdi hoies alligabātur. Fidelia: samiū vas ad plurimos vsus. Plaut⁹. Mulsi cōgiale plenā faciā tibi fideliā. NE MIRETVR. Nō miret. Ne aliqñ ꝓhibēdi aduerbiū est. Virgil. Tu ne cæde malis: sed cōtra audētior ito. Aliqñ est cōiūctio adiūctiua. Martia. Lex hæc carminib⁹ data est iocosis Ne possint nisi pruriant iuuare. Nōnunq̃ rōnalis: & ꝑ ergo accipit. Virg. Me ne iccpto desistere victā. Interdū causalis. Idē. Ne recipi portis: aut duci in mænia possit. Q ñq̃ copulatiua. Terēt. Nō eā ne nūc qdē cū accersor vltro. Plærūq̃ dubitatiua. Virg. Q ui tencāt: nā inculta videt: hoies ne: feræ ne. Reperit etiā cōfirmatiua. Terēt. Nūc ne demū istuc verbū incidit. Virgil. Tāta ne me tenuit viuēdi nate voluptas. Vt ꝑ me hostili pater succedere dextræ. Itē diminutiuā habet significationē. Salust. Q uippe secūdę res sapiētiū aios fatigant: ne illi corruptis morib⁹ victoriæ tēperarēt. Itē iterrogādi aduerbiū est. Terēt. Ego ne? Tu ergo. Q uādo ū Næ cū diphthōgo scribit: græca dictio est: & ꝑ Vtiq: ac Profecto accipit. Terē. Faciūt næ itelligendo: vt nihil intelligāt. Idē. Næ illa illū haut nouit. A ne aduerbio negādi cōposita fiūt. Neq̃/Nec/Neq̃: cū ei⁹ deriuatiuis. Nolo Neuolo/Nego/Nefas/Nemo/Nullus/Nunq̃/Nusq̃/Nihilū/Negligo. De qb⁹ eorūq̃ deriuatiuis partim diximus: ptim iferius dicem⁹. Itē Nequaq̃: qd negādi aduerbiū est. Nequicq̃: qd significat frustra. Nequæo: qd mō capit ꝑ nō eo. Modo ꝑ nō possū: Nā Q uire posse. A quo veteres Q uentiā ꝑ eo qd est ens: siue entia dixere. & Nequinūt: ꝑ nequæūt. & Neutiq̃: qd nō est oīno negatiuū: sed aliqd assentiōis habet: q̃si nō valde. Terent. Nā de re ducēda: id ū neutiq̃ honestū esse arbitror. & Neutiqs: ꝑ nequaq̃. & Necubi: ꝑ ne alicubi. Semp enī duplex verbum postulat. Vt volo necubi mihi obuiā fias. & Neuter: de quo dixim⁹. A quo fit Neutrale: qd neutrius partis. & Negociū: q̃si nō ocium. Cic. Et si negociis familiarib⁹ ipediri: hoc est operib⁹. Ponit q̃q̃ ꝑ labore. Idem Dii: nec habēt negociū ipsi: nec alteri exhibēt. A quo negociari dicim⁹: negociis exercere. Itē exercere mercaturā. vñ Negociosus: plen⁹ negociis. Negociatio: ipsa exercitatio. & Negociatores: q in aliorꝝ negociis se exercent. Labeo. Negociatores serui vidētur: q ꝑpositi sūt negocii exercendi causa: veluti q ad emendū: aut ad locādū/& cōducendū ꝑpositi sūt. Cubiculari aūt vel Obsonatores nō vidēnt negociatiōis appellatione cōtineri. & Nefrendes arietes: qa dētibus fremere nō possūt. & Nedū: qd significat nō solū. Sed duob⁹ trīs modis vsurpat. Vno cū vtranq̃ sentētiā eodē claudim⁹ verbo. Vt funderē ꝑ te sāguinē: nedū pecuniā. Altero: cū suū vtriq̃ sē tentiæ verbū accōmodam⁹. Vt funderē ꝑ te sanguinē: nedū tibi pecuniā crederē. Itē negatiue sic. Nō funderē ꝑ te obulū: nedū ꝑ te sanguinē nō funderem. Veteres Necim ꝑ nec cū dixere. & Necūquem ꝑ necunq̃ quenq̃.

QVICQVID FAMA CANAT DONAT HARENA TIBI. Q uicqd fabulæ finxerūt q̃ non mō a veritate: sed etiā forma vitatis remotæ sūt: tu in amphitheatro fieri potuisse ostēdis. CANIT. Prædicat/diuulgat. Canere ꝓprie est voce modulari. & Cātare: qd ei⁹ frequētatiuū est. Hinc Canere poetæ dicunt: qñ versus Rythmica rōe cōpositi sūt: & cātando ꝓnūciari cōsueuerūt. Virg. Arma virūq̃ cano. In quo trī aduertendū est: ne ꝓnūciatio nimis in cāticū dissoluta sit: neue plasmate: vt a plærisq̃ fit: effœmiata. De quo gñe optime Caius Cæsar adhuc ꝑtextat⁹ dixi esse ferē. Si cātas male cātas: si legis cātas. Q uoniā vo et laudare vetores & vaticinari vsū solebāt. Factū est vt aliqñ Canere ꝑ laudare vsurpet. Virg. Regēq̃ canebāt. Aliqñ ꝑ diuinare. Idē. Ipsa canas oro. Q uādoq̃ etiā Canere ꝑ ꝑdicare accipit: vt cū quodā: vt exaudiri possit: canore ꝓferre. Virgil. de fama. Hæc tū multiplici populos sermone replebat. Gaudēs et pariter facta: atq̃ infecta canebat. sic Martialis hoc loco. Q uicqd fama canit: donat harena tibi. A cano fit Accino: hoc est ad aliquid cano. Cui⁹ frequentatiuū est Accento. A quo Accētus: qui a græcis Prosodia dicit. Q uidā aiam verborū. Alii vocē syllabæ esse diffinierūt. Tres aūt sunt accētus. Grauis/Acutus/& Circūflexus. Q uos veteres nunc Moderamē-

dare fidez
Bone fidei possessor.
Habere fidem.
Accipere fidē.
Fido
Diffido
Fidentia
Fiducia
Confido
Confidentia
Confidenter:
Fidus.
Fidelis.
Infidus
Fidelitas
Infidelis.
Infidelitas
Perfidus
Perfidia
Fides
Fidicula.
Chorda
Cordum fenū.
Corda frumenta.
Socordes
Agni
Fidicule.
Fidelia.
Re. Me
Neq̃.
Nec
Nequam
Nolo.
Neuolo.
Nego
Nemo
Nefas.
Nunquam
Nihilum
Nullus.
Nusquam.
Nequaquā
Nequicquam.
Nequeo.
Quire.
Quentiam
Nequinunt
Neutiquam
Neutiqs.
Necubi
Neutrale
Negocium.
Negocior.
Negociosus.
Negociatio.
Negociator
Nefrēdes arietes.
Nedū
Necim
Necunquem
Cano.
Canto.
Accino
Accento
Accentus
Prosodia
Moderamēta.

Terentiꝰ.
Virgilius
Sueton ꝰ
Seneca
Virgilius
Idem
Cicero.
Virgilius
Terentiꝰ.
Plautus.
Actius.
Cicero.
Virgilius
Terentiꝰ.
Liuius
Plautus.
Virgilius
Martia.
Virgilius
Idem
Terentiꝰ.
Idem.
Virgilius
Salustius
Terentius
Idem.
Idez
Terentiꝰ.
Cicero
Idem
Labeus.
Virgilius
C.Ce.
Virgilius
Idez
Martia.

ta: nūc Accētiūculas: nūc Voculatōes appellabāt. Itē Occino. & Occēto & Occēt⁹. Est aūt Occinere: siue Occētare cōuitiū facere: & q̃si cōtra canere: ꝓ lis cū canore quodā fieri cōsueuit: vt ꝓcul possit audiri. Itē Succino: qd ē submissa voce cano. A quo Succēto/& Succētus/& Succētor. Sūt q cātorē/Occētorē/& Succētorē ita distinguāt vt Cātores sint: q maxie eleuāt: atq̃ acuūt vocē. Succētores: q minimū. Occētores: q iter vtrūq̃ medētū tenēt: q varietas mirabilē seruata musica cōcentū reddūt. Itē a cano Cōcino. A quo freqntatiuū Cōcento/& Cōcētus: qd est diuersarū modulatio vocū. Cōcinere cōuenire est: vt cū e multis diuersis vocib⁹ vn⁹ efficiē son⁹. Ab lis fit aliud vbū Cōcinno cōcinnas: qd est apte cōpono & q̃si cōuenire facio. Plau. Auceps qñ cōcinauit areā: escas effudit. Cic. Cū iis: cū qb⁹ cōcinnabat vbis discrepare. Hic Cōcinn⁹ dr cōpōsit⁹. vt Cōcinna oro: lis est cōpta: & apte cōposita. & Cōcinne aduerbiū cōpte/ornate/cōposite. Q uadā Cōcinno & Cōcinnū a cinno deductū volūt. Cinnum vo a cano. Erat aūt Cinn⁹ potiōis gen⁹ ex multis liquorib⁹ cōpositū. A cano et Recino fit: qd est rursus cano. & Circūcino circūcanto. Incino. Gelli. Creditū lis est a plærisq̃ Ischiadici: cū maxime doleāt: cū si modulis leuib⁹ tibicen icinat: minuī dolores. Intcino: iter aliq̃d agēdū cāto. Percino: cātando ꝑseuero. Procino cātando ꝑfero. Præcino ꝑdico/ꝑdiuino. Intdū etiā antecano. Vñ ꝑcētio dr modulatio illa vocū q̃ añ initiū cātus fieri solet: q̃si ꝓludiū. Gelli⁹. Ea ibi ꝑcētione traglla: & venerabili quadā q̃si militaris musica disciplina vis: & ipet⁹ militū cohibeat. Q uapropt & exordiū: siue Initiū/siue Principiū/siue Proloquiū/siue Antiloquiū: qdā præludiū alii Præcētionē vocauere ad fiditudinē græcorꝝ: q id procemiū noīant: ꝓpterea qd oīum cātus est. Nā sicut Cytharœdi pauca illa q̃ anteq̃ legitimū certamē ꝓcohent: emerēdi fauoris grā canunt. Procemiū cognoīauere. Sic oratores ea q̃ priusq̃ cām exordiant: ad cōciliādos iudicū aīos ꝓloquūtur: eadē appellatiōe signarūt. Sunt trī q Procemiū iccirco appellatū velint: qd græci iuxꝝ viā noīant: qd Procemiū ante rei ꝓgressū ponat: ideoq̃ cū aspiratiōe putāt esse scribēdā. A quo fit Prohemiari verbū: qd est exordiri. A ꝑcino etiā Præcētor: q canēdo ꝑcēdit: sicut Præsultor: q saltātiū choreā ducit. & Præco: q iussu magistrat⁹ populū vocat: aut aliquid obseruādi iubet aut gesta diuulgat: aut aliqd ꝓbilice: vel ꝓuatim vēditioni ꝓponit: aut ferias: die siue festos indicat: aut supplicationes ꝓnūciat: q̃uis hos Curiones quoq̃ vocatos iuenim⁹. Hinc Accensus quoq̃ Præco dicebat: de quo supra disseruim⁹. A quo Præconiū vox ipsa ꝑconis. Et qñ a ꝑcone res gestæ etiā ꝓnūciari solēt: ac palā omib⁹ fieri: ideo Præconiū aliqñ ꝑ fama: & gña vsurpat. & Præcones laudū nostrarꝝ dicim⁹: q res a nobis gestas laudando diuulgāt. Vtunt aūt tubis: vel cornu. Sed lis quondā ꝓprii erat classicorꝝ. Hi enī iussu magistratū ex arce: et circū muros tuba populū: siue alios magistrat⁹: & senatū: & comitia vocabāt: dicti a calādo: hoc est vocādo: siue a clāgore: hoc est a sono tubarꝝ: qb⁹ vtunt. Vñ et tubæ ipsæ Classica dicunt. Classici et dicti sūt nō oīm classium: sed ꝓmæ tātū classis hoies q centū milia æris: amplius ue censi erāt. Infra classē aūt appellabant cæteraꝝ oīm classiū: q minoris sūma æris censebant. Q uippe vrbs in qnq̃ classes a Seruio Tullio diuisa fuerat: q ꝓm⁹ censū istitutū: rē tāto ꝑperio saluberrimā ex quo belli: pacisq̃ munia nō viritim vt ante: sed ꝑ habitu pecuniarꝝ fierēt. Tū classes: cētuariasq̃: et hūc ordinē ex cēsu descripsit. Ex his q centū miliū æris: vel maiorē cēsum haberēt octuagita fecit cēturias: q̃dragenas seniorꝝ: ac iuniorꝝ. Prima classis oēs appellat: seniores ad vrbis custodiā vt ꝓsto essēt: Iuuenes vt foris bella gererēt. Arma iis ꝑperata galea/clypeus/ocreæ/lorica/oīa ex ære: hæc ut tegumēta corpis essēt. Præterea tela in hostē: hastaq̃ et gladi⁹. Addita huic duæ fabrū cēturiæ: q̃ sine armis stipendia facerēt: datū mun⁹: vt machinas in bello ferrēt. Secūda classis vsq̃ ad qnq̃ et septuaginta miliū censū istituta: & ex iis seniorib⁹: iuniorib⁹q̃ viginti cōscriptæ cēturiæ: arma ꝑperata: scutū ꝑ clypeo: & ꝑter loricā oīa eadē. Tertiæ classis in qnq̃ginta miliū censū esse voluit: totidē cēturiæ: et eodē discrimine ætatū factæ: nec de armis quicq̃ mutatū: ocreæ tātū adēptæ. In Q uarta classe cēsus qnq̃ & viginti miliū: totidē cēturiæ factæ arma mutata: nihil ꝑter hastā: & verutū datū. Q uīta classis aucta cēturiæ triginta factæ: fūdas: lapidesq̃ missiles ui secū gerebāt: in his accēsi: cornicines: tibicinesq̃ in tres cēturias distributi. Vndecim milib⁹ hæc classis cēsebat. Hic mīor cēsus reliquā multitudinē habuit. Inde vna cēturia facta ē immunis militia. Hi Proletarii: & Capitecēsi appellati. Proletarii: q supꝝ mille qnq̃ēta æris incēsū deferebāt. Capitecēsi. qnb⁹ cēsus erat nō amplior trecentorꝝ septuaginta quinq̃. Illis nomē ꝑpositū a munere: officioq̃ ꝓlis ædēdæ: qd cū re familiari parua minus possent rēpub. iuuare. Sobolis trī gignēdæ copia ciuitatē freqntarēt. Iuvo Capitecensi appellati: q ob tenuitatē rei familiaris nō ære: sed capitib⁹ cēserent. Proletariorꝝ trī ordo honestior aliquāto: & re/& noīe: q̃ Capitecensorꝝ fuit. Nā et asperis Reip. tēporib⁹: cū iuuētutis inopia esset in militiā tumultuariā legebātur: armaq̃ iis sūptu publico ꝑbebātur. Capitecēsos vo ꝓmus. C. Marius bello Iugurtino scripsisse tradit. Salust. Ipsæ iterea milites scribere nō more maiorꝝ: nec ex classib⁹: sed vt libido: cuiusq̃ erat. Capitecensos plærosq̃. Id factū ab inopia bonorū: alii ꝑ ambitionē cōsulis memorabāt: qd ab eo genere celebrat⁹: auctusq̃ erat: & homini potentiā q̃renti egētissim⁹ quisq̃ opportunissim⁹. Sic pedestri exercitu ornato: distributoq̃. Seruꝰ Tullius ex primoribus ciuitatis duodecim equitū cēturias scripsit. Ad equos emēdos dena milia æris ex publico data: & quib⁹ equos alerēt: viduæ attributæ: q̃ bina milia æris in annos singulos penderēt. Hic equitū quoq̃ interdū classes dicunt. Virgil. Scio me danais e classib⁹ vnū. Idē. Classib⁹ hic locus. Et classes clypeatas ātiqui dixerūt: quos nūc exercit⁹ vocam⁹. Classem vo ꝓcinctā extructū exercitū. Itē Classici testes vocabātur: q signādis testamentis adhibebātur. Classis etiā collectio nauiū dicta ἀπὸ τοῦ καλεῖν hoc est a lignis. vñ & Calones appellati: qui ligna militibus portāt. Aliqñ trī pro vna naui ponit Classis. Virg. Et lyciæ ductorē Classis orontē. A classe Classiari⁹ deducit qd significat assiduū: diligentē: qa oīm classiū ciues semp parati erāt ad oēm Reipu. necessitatem. Propē quod ab assedādo etiā Assidui dicebātur. Apulei⁹. Et laudū ei⁹ classiarius: atq̃ assiduus Præco. At q ꝓuatim quoscū q̃ in iudiciū vocabāt iussu magistratuū: qd vilissimorꝝ hoīum officiū erat: dicebātur Liburnii: q fere e Liburnia essent: q̃ regio est iter Dalmatas: atq̃ Illyricos: in qua sunt Salonæ vrbs insignis. Iuuenal. ꝓmus clamante Liburno Curre: iā sedit: rapta ꝓperabit abolla. Martia. Procul horridus: liburn⁹: & q̃rulus clients. Liburnū vo neutro genere gen⁹ est naūgū velocissimū a Liburnis ꝓmo iuenti. Ad cui⁹ similitudinem vehiculū quoq̃

Accentiuncule
Voculationes.
Occino
Occento.
Occentus
Succino
Succento.
Succentus
Succentor.
Occentor
Cantor.
Concino.
Concento
Concentus
Concinno
Concinnus
Concinne
Cinnus.
Recino.
Circūcino.
Incino.
Intercino.
Percino
Procino
Præcino
Præcentio.
Exordium.
Initium
Principium.
Proloquium.
Antiloquium.
Præludium
Proemium
Prohemior.
Præcentor.
Præsultor
Præco.
curiones.
Accensus
Præconium.
classica.
classici.
Prima classis.
Secba classis.
Tertia classis.
Quarta classis
Quīta classis.
Proletarij
Capitecensi.
Classis equitū
classis clypeata.
classis procincta.
classicus
classis
calones
Classiarius.
Assiduus.
Liburnus.
Liburnia.
Salone.
Liburnum.

Plautus.
Cicero
Bellius.
Idem
C.Ma.
Salustius
S.Tul.
S.Tul.
Virgilius
Idez
Idem.
Apule.
Iuuenalis.
Martialis

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CREDOS USAL

cõstructũ fuit:quo Romani ꝓncipes vehi solebãt. Iuuenal. Diues et ingenti curret super ora liburno. De nauigio. Horat. Ibis Liburnis sup alta nauiũ Amicæ ꝓpugnacula. Hæc & Liburnicæ appellãtur. Sueto. Vtrobiq; parte liburnicarũ demersa:simulq; eꝫ:q̃ vehebaẽt tusis armamẽtis:& gubernaculo difracto. Quidã etiã Liburnas fœminino gñe dixere. Liburni etiã viatores appellati a via: qd sæpe ex agris hoies iussu magistratuũ vocarẽt:frequẽsq; eorꝫ via esset ab agris ad vrbẽ. Egregii ꝓncipio:mox vile hoim genus:de qb̃ sic Plyn. scribit. Cincinnato viator attulit dictaturã arãti:et quidẽ nudo:oreq; adhucpulueris pleno:cui viator vela corpus ĩquit: vt ꝓferã Senatꝰ populiq; Romani mãdata. Tales tũ etiã viatores erãt:qb̃ idipsũ nomẽ inditũ est:subinde ex agri Senatũ:ducesq; accersentibꝰ. At nũc eadẽ illa vincti pedes:dãnatæ manꝰ:inscripti vultꝰ exercent. Apparitores aũt:& Statores erãt:q magistratui sem p aderãt ad iussa capessẽda:& sterdũ Tabellariorꝫ officio fũgebãtur. Lictores a ligãdo dicti q̃ Prætores:& Consules p̃cedebãt cũ fascib̃ virgarꝫ. Itẽ a cano:si Varroni credimꝰ. Canis latrabile aĩal. Sicut enĩ tuba et cornu:q̃ signũ canẽdo dent:canere dicũt. Sic qa et noctu canis in custodia: & ĩ venãdo signũ voce dat:dr̃ Canis. De cuiꝰ deriuatiuis abunde supꝰ diximꝰ. Præterea a cano Carmẽ:q̃si canimẽ appellatũ. Dicit aũt Carmẽ qcquid pedib̃ cõtinet. vñ Virg. versũ vnũ Carmẽ vocauit. Et rem carmine signo. Aeneas hæc de danais victoribꝰ arma:& duos siliter. Tumulo supaddite carmẽ. Daphnis ego in siluis hic vsq; ad sydera notꝰ. Formosi pecoris custos:Formosior ipse. Tota p̃terea Aeneis Virgilii Heroicũ carmẽ dr̃ Totus Georgicũ liber Carmẽ Georgicũ. Totꝰ liber Bucolicon Carmẽ Bucolicũ. Aliq̃ũ etiã Carmẽ pincãtatiõe accipit:quẽadmodũ iferiꝰ ostẽdemꝰ. A carmine dictæ sũt Camœnæ: vt Põpeio placet:vel a canẽdo:q̃ canãt antiquorꝫ laudes:vel q̃ sint castæ mẽtis p̃sides. Alii Camœnas q̃si canẽtes amœnæ:vel cãtu Amœnas existimãt appellatas. Amœnũ enĩ ab amãdo iucundũ dicimꝰ. & Amœnæ iucunde. & Amœnitas iucũditas. Virgi. De uenere locos lætos. & Amœna vireta:ĩ est suauia:iucũda:et ad se amãdũ allicẽtia. Seruꝰ. Amœnũ dictũ putat ab.a.q̃ ꝑuatiua particula est:& mœnio:qd est munio:ĩ est fructũ capio. Vñ q nihil præstãt Immunes vocamus. Amœna enĩ ꝓprie dicũt q̃ iucũda sũt: sine aliquo fructu. Camœnæ aũt sũt q̃ & Musæ dicũt. Musa grẽcũ vocabulũ est:& significat cantũ. Vñ musicæ appellata est scĩẽtia:q̃ tractat de ratiõe canẽdi. & Musicꝰ Musicæ peritꝰ. Musã ꝑ cãtu Virg. posuit. Pastorꝫ musã Damœtis. & Alphesibei. Hic poetæ musas finxerũt dæas esse magni Iouis:& memoriæ filias:q̃ poetis/& Musicæ p̃essent. Quippe Poesis ps musices est. Tria enĩ genera sũt:q̃ circa artẽ musicã vsũt. Vnũ genꝰ est:qd ĩstrumẽtis agit. Aliud qd fingit carmia. Tertiũ qd ĩstrumẽtorꝫ opus carmẽq; diiudicat. Scdm illud genꝰ ꝓfecto poetarꝫ est:qd nõ potꝰ speculatione ac ratiõe:q̃ natura liĩstrumẽto ferẽ ad carmẽ. Easdẽ dixerũt in Helicone habitare:q mons Boetiæ et Phocidi affinis. A quo Heliconiades appellãtur:nec,pcul distat a Parnasso Phocidis monte:emulꝰ illi et altitudine et ambitu:vterq; niuosus:& rupes amborꝫ saxea est. Parnassũ quoq; habitare musæ dicũt. A quo dicũt Parnassides: & q̃ñ phocidi cõfinis Aonia est:etiã Aonides appellãtur. Aonia regio Thraciæ ab Aone rege dicta est. Aon filꝰ fuit:vt quidã putãt:Iouis:vt alii:Neptũni quẽ factiõe suorꝫ ex Apulia pulsũ in Boetiã tradũt venisse. Neptũnũ patrẽ q̃rentẽ ac de suo noĩe montanã regionẽ Boetiæ vocitasse Aoniã:tandẽq; ibi diẽ suũ obiisse. Dymante filio: ac regni successore relicto. Aones quoq; eiꝰ regionis mõtes dicũt. Ab aonia vo Aonius dr̃. Ouid. Separat Aonios attæis phocis ab aruis. Dicũt etiã Cytheriades:a saltu:q Cytheron vocat:ĩ quo silr̃ habitare musæ dr̃ĩ. Initium habet a Megaricis:& Atticis montibꝰ. Finit ꝓpe Thebas Boetias:iuxta fluit Asopus amnis: iferiora eiꝰ alluẽs. Itẽ sub eo pagus est Scolus noĩe:iucunda sedes:atq; aspera. Vñ natũ est ꝓuerbiũ. Ad scolũ neq; ipse accedes neq; alterꝫ comitaberis. Ex ĩ etiã loco deductũ pentheũ:discerptũq; memoriæ ꝓdiderũt. Est etiã vicus quidã in Heradia Trachinia:q̃ Scolus vocat:quã ꝑterfluit Asopus amnis:& est in Sicyone aliꝰ Asopus:& finitima plaga Asopia nũcupat. Pierides a Pieria:q̃ regio est Macedoniæ Emathia antedicta:hæc musarꝫ parens:domusq; est a nemore ita appellata cui nomẽ est Pieris:& Pieres populi dicti sũt:qb̃ extinctis Macedones ea loca incoluere. A pieria Pieriꝰ deducit. vñ Pieriũ carmẽ dicimꝰ. Itẽ dicũt Thespiades a Thespia oppido Heliconi ꝓpinquo:patria Thespidis:q̃ musarũ nutrix traditꝰ fuisse. Itẽ patria Argi:q nauem Argo fabricauit. A qua Iason:cæteriq; q in ea nauigarũt dicti sũt Argonaute. Quippe ꝓmũ Iasonẽ lõga naui vsũ fuisse Philostephanus auctor est. Thespiæ proximũ Ascra oppidũ est Hesiodi patria:q̃ ipse Rus miserũ vocat:ab Ascra Ascræus deducit. Itẽ dicũt Pegasides:& Hippocrinides:ab Heliconis pulcherrimo fonte:q a græcis Hippocrine dr̃:ĩ est equi fons. ἵππου enĩ equũ vocãt:κρήνην fontẽ. a nr̃is appellat Caballinꝰ. Itẽ Pegaseus:qd pegasus eo loco saxũ vngula feriẽs fontẽ aperuerit:quẽadmodũ iferiꝰ latiꝰ dicemꝰ. Persiꝰ. Nec fõte labra prolui Caballino. Hũc equũ putãt esse q in cælo iter sydera collocatꝰ est:q̃ñ alii:vt supra diximꝰ. Bellorophõtis equũ esse dicãt. alii Hippen Chironis Cẽtauri filiã Theã ãtea appellatã:q̃ cũ in mõte Pelio sese venãdo exerceret: gravida facta:& ob id patris indignationẽ timẽs deorꝫ miseratiõe in equã cõuersa est:& in cælũ trãslata. Propterea posteriores corporis ptes nõ videntẽ ꝓpt fœminei sexus pudorẽ. Nõnulli vatẽ eã dixerunt fuisse. Sed qa deorũ cõcilia boibꝰ patefecerat in equã esse cõuersã Callimachus scribit a Diana in equã esse cõuersã q̃ venari: & deã p more colere desiisset. Habet aũt stellas in facie claras duas:in capite clarã vnã/in singulis auribꝰ singulas claras/in maxilla vnã/in ala ꝓxima capiti clarã vnã/in humero alæ dextræ vnã/in media ala vnã/i extremis pennis vnã/i armo vnã/in vmbilico clarã vnã/in singulis genibꝰ singulas. Itẽ Musæ Libethrides appellatæ a fõte Macedoniæ in ea regiõe:q̃ Magnesia dr̃.a q̃ Magnesii siue Magnetes:q̃uis eodẽ noĩe alia vrbs in Asia sit: iuxta quã scipio Antiochũ regẽ ꝑfugauit. Hic fons Libethros noĩe:musis est sacer:& spelũca eodẽ i loco q̃ Libethra appellat. Itẽ Pipleides: siue Pipleæ:a Pipleo Macedoniæ fõte:seu vico:vel a Pipleo mõte Orcomenorũ:vel a Peplo gñe vestis. de quo supra diximꝰ. Itẽ Mnemosynides a matre Mnemosyne ĩ est mẽoria. Græci enĩ μνημοσύνην mẽoriã dicũt. Ouid. de Ioue. Aureꝰ vt Danaen Asopida luserit ignis mnemosynon pastor Itẽ Castalides a fõte castalio in radicibꝰ parnasi musis sacro. q a Castalia nympha nomẽ assũpsit. Nouẽ aũt esse Musæ fingunt. Nouẽ noctibꝰ:ĩ est singulas singulis a Ioue:& Mnemosyne,ĩ est mẽoria ꝓcreatas. Sed ꝓnci-

Liburnice. Liburne. Liburnus viator. — Iuuenis. Hora. Suetonius.

Apparitor. Statores. Lictores. — Plynius.

Canis. Carmen. — Varro

Virgilius

Camene. Amenum. Amene. Amenitas. Immunes. Musa. Musice. Musicus. Helicon. Heliconiades. Parnassus. Parnassides. Aonides. Aonia. Aon. Aones mõtes. Aonius. Cytheriades. Cytheron. Asopus. Scolus. Asopia. Pierides. Emathis. Pieris. Pieres. Pierius. Thespiades. Thespia. Thespis. Argus. Argo. Argonaute. Ascra. Ascreus. Pegasides. Hippocrinides. Hippocrine. Caballinꝰ fõs. Pegaseus. Hippe. Thea. Libethrides. Magnesia. Magnesij. Magnetes. Libethros. Libethra. Pipleides. Piplee. Piplenus. Peplum. Mnemosynides. Mnemosyne. Castalides. Castalius. Castalia.

Pompe.

Virgilius. Serui.

Virgilius

Ouidius.

Philost.

Persius.

Calli.

Ouidius.

pio. vt Varro scribit:tres tũ Musæ fuere. Quia oẽm sonũ natura triformẽ esse ꝓstat:aut enĩ voce ædit. vt eorũ q̃ buccis canũt. Aut flatu:vt tybiarũ. Aut pulsu:vt lyræ & cythare:q̃ pcutiẽdo sonora sũt. Ob id aũt postea nouẽ eẽ finxere:qd q̃dã græciæ ciuitas apud tres artifices terna quõdã simulachra musarũ faciẽda locauerat: eo ꝓsiliovt tria q̃ pulchriora esset emeret:& in tẽplo Apollinis collocaret. Cõtigit aũt vt opa oẽs æque pulchra formarẽt:ꝓpter qd cũ musæ oẽs ciuitati placuisset:oẽs pariẽ emit:& in tẽplo Apollinis dedicauit. His postea Hesiodus:vel vt alii volũt alia noĩa ipsoꝝ fuere. Prima a bonitate vocis dixere καλλιόπην:ĩ est Calliopen: καλὸν enĩ bonũ dr̃ ὄψ:vox. Scdm κλεῖω:ĩ est Clio a glia et celebritate rerꝫ gestarꝫ:q̃s canit. κλεῖειν enĩ celebrare ẽ Tertiã ἐρᾶτω:ĩ est Erato:vel a canẽdis amoribꝰ:vel q̃ cãtus ab oĩbꝰ desidereẽ. Ouid. Nũc erato: nã tu nomen amãtis habes ἐρῶ enĩ est amo. ἐράω desidero/eligo. A quo Aereses ĩ est sectæ philosophorꝫ dictæ sũt. Hic sacrarũ ĩrarũ scriptores Aereticos vocãt:q cũ nr̃æ religionis sint:a fidei tũ veritate declinãt. & Aeresim:ĩ ẽ sectã nõ recte sentiẽtiũ amplectunt. Quartã a voluptate ac lasciuia cãtus θαλεῖαν hoc est Thalian. θαλλεῖν enĩ vivere:germinare:florere est: Quãta μελπομένην:ĩ est Melpomenen a canẽdo. μελπόμαι enĩ significat cãto/modulor:dictũ ἀπὸ τοῦ μέλος ποιεῖν:hoc est a cõcẽtu faciẽdo. μέλος enĩ veteres græci μέλοδιαν:hoc est modulationẽ dicebãt:qd latini nũc quoq; obseruant. Sextã Τερψιχόρην:hoc est Terpsicorẽ. ἀπὸ τοῦ τέρπει τὸν χορόν:hoc ẽ a delectãdis choreis. Ideo a qbusdã Cytharistria dr̃. Septimã ἀ Τερπνήν: hoc est Euterpẽ a suauitate cõcent. ἀ enĩ bene significat τερπτεῖν delectare. Octauã πολύμνιαν:hoc ẽ Polymniã a multitudine carminũ:siue laudationũ. πολὺ enĩ multũ significat: ὑμνῶ cãto/laudo:nã ὑμνος cãticũ est:quẽ nos quoq; Hymnũ dicimꝰ. A quo Hymnetẽ cantorẽ:& ὑμνος ἐπὶ νεκροῖς funebris cãtus est:quẽ nũ veteres Neniasvocauere. Nonã οὐρανίαν:hoc ẽ Vraniã:q̃si cælestẽ:vel a cælestiũ rerũ cãtu:vel a cãtus diuinitate. οὐρανὸν enĩ cælũ græci vocãt οὐρανίαν. cælestẽ. Quidã a musis Musæũ appellatũ volũt. Vetustissimꝰ apud græcos poeta fuit tpe Hesiodi:fuitq; vnꝰ ex Argonautis: filiũ fuisse Apollinis quidã volũt. Alii Eupinolphi. Extat nũc quoq; iucũdissimũ poema eiꝰ de amore Leãdri & Ero. Itẽ a carmie Carmẽta deducit. Hæc filia fuit Ionii Arcadũ regis:& nurus Pallãtis:q Euãdri auus fuit:genuitq; Euãdrũ ex Mercurio:q vir sũmꝰ fuit: & rebꝰ gestis iter Hercules:q plurimi fuerũt:cõnumeratꝰ. Carmẽta græcarꝫ ĩrarũ doctissima fuit:& vates. Cũq; Euãdervixeius: quẽ patrẽ existimabat:fuse casu:vt qdã volũt: siue orta iter suos seditiõe occidisset: ꝓpterea q̃ ex Auito regno esset expulsus:magna ei vaticinãdo ꝓmittẽs:vt in Italiã veniret:ꝑuasit. Ambo igit mare ingressi ad hostia Tyberis puenerũt:indeq; ꝑ tyberim ꝓgressi ad mõtẽ palatinũ. Vñ expulsis ab originibꝰ ea loca tenuere: in qbꝰ postea Roma cõdita fuit:parũ quoq; oppidũ in Palatino mõte fũdarũt:in quo Herculẽ supato Geryone ex Hispania redeuntẽ excepere:q eos a metu Caci latronis ĩfestissimi liberauit. Hic post Troiæ euersionẽ Eneam nouas sedes q̃rentẽ in bello aduersus Turnũ iuuerũt Pallãte Euãdri filio cũ copiis i eiꝰ subsidiũ misso: quẽ mox iter fectũ misere fleuit. Carmẽta igit:qd futura carmine p̃dicere soleret:ita appellata est:cũ ꝑus Nicostrata diceret. Hæc gentẽ illã rudẽ antea:ac plane siluestrẽ/& mores/& lr̃as docuit. Propt qd vetes græcæ litteræ pene eadẽ a ꝓncipio cũ latinis fuere. Cuiꝰ rei inditiũ est Delphica tabula vetusti æris q̃ in biblioteca palatii Romæ dono ꝓncipũ dicata palladi fuit:in qua sic erat scriptũ. ΝΑΥΣ ΤΙΣ ΑΜΕΝΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΑΝΕΘΗΚΕΝ. Postea edax oĩm rerũ vetustas mutauit lr̃arũ formas p̃sertim apud græcos:apud quos linguarũ quoq; magna varietas est. Hic Carmẽta adhuc viuentẽ diuinis celebrarũt honoribꝰ. Mortuæ vo sub infima parte Capitolii:vbi viuẽs habitauerat. Sacellũ dicauere:& Carmẽtalia ĩstituere. Portã quoq; Carmentalẽ ex eiꝰ noĩe dixerũt. Inuẽtricẽ etiã lr̃arũ fuisse p̃dicãtes. Sed de lr̃arũ inuẽtiõe variæ sũt opiniones. Quidã A ssyriorũ lr̃as sẽper fuisse existimãt. Alii apud ægyptios a Mercurio iuẽtas. vt Gellꝰ. Alii apud syros reptas. Nõnulli Theutẽ quendã reminiscẽdi nõ mẽoriæ gr̃a earũ inuẽtorẽ fuisse ꝓdunt: vt Thamꝰ ille apud Platonẽ refert illud iœr oẽs cõstat Cadmũ xvi. litteras e Phœnice i Græciã detulisse. ἀ β γ δ ἐ ἡ ἰ κ λ μ ν ὀ π ρ σ τ ὐ. His Palamedẽ troiano bello q̃ttuor adiecisse: ξ θ φ χ:q̃s volũt eũ simul cũ ordine aciei a gruibꝰ didicisse. Cõstat enĩ Grues miro ĩgenio: quẽ sequunt eligere:in extremo agmie p vices:q acclamẽt:disponere: & q gregẽ voce cõtineãt:excubias hr̃e nocturnis tẽporibꝰ:lapillũ pede sustinẽtes q sõno fatigatis decidẽs sono i diligentiã coarguat. Cæteras dormire capite sub alis cõdito alternis pedibꝰ ĩsistẽtes. Ducẽ solũ erecto collo ꝓuidere necessaria ac p̃dicere. Hinc Agruere:qd ꝓpriũ gruũ est factũ. Ingruere:qd est simul et gruũ modo iuadere. Virg. Ingruit Aeneas Italis:& p̃lia miscet. & Cõgruere:qd est cõuenire. A quo Cõgruũ cõueniẽs. & Cõgrue cõueniente. & Grũmiæ dicũt loca media:in q̃ directa q̃ttuor cõgregant:& cõuenũt viæ. Itẽ Grũma mẽsura q̃dã:q̃ fixa viæ ad lineã dirigunt:vt est agrimẽsorũ et similiũ. A quo fit Degrũmor verbũ:qd est dirigo. Lucil. Viãq; degrũmans:vt in castris mẽsor facit oli. Ennꝰ. Grũmã dirigere se:& degrũmari dixit. Grũnire vo ꝓpriũ non gruũ: sed suũ est. Varro. Grũnit lepido lacte satur mola mactatꝰ porcus. Cic. Aut grũnit cũ iugulatur sus. Laberius. Grũnẽtẽ aspexi Scrophã. Hinc Grũnuli lares dr̃ĩ Romę cõstituti ad honorẽ porcæ:q̃ triginta peperat. Easdẽ grues mãsuefactas lasciuire:gyrosq; quosdã i decoro cursu ẽt singulas pgere pontũ trãsuolaturas Saburra stabiliri:q̃ est harena ĩmũda. q̃ naues vsq; ad certã mẽsurã onerari cõsueuerũt. Virg. Et cymbæ ĩstabiles fluctu ia ctãte saburra. A quo fit vbũ Saburro. Cuiꝰ passiuũ est Saburror. Solinꝰ. Grues volaturæ harenas deuorãt. Sublatisq; lapillis ad moderatã grauitatẽ saburranẽ. Diuersas p̃terea lr̃arũ formas volãdo tradũt grues efficẽ. Propterea obiectũ ab Vlyxe Palamedi: qd nõ ipse lr̃as: vt gloriabat & bellicũ ordinẽ iuenisset: sed a gruibꝰ didicisset. Vñ apud Philostratũ græcũ auctorẽ sic loquit Palamedes ἐγὼ γράμματα οὐχ ἁρῶν: ἀλλ πάντων ὧν ἀρέθην. τὴν λαὶ γάρ τὰ ὕδατα μοῖσαν οἰκῶ: κεῖμαι νὰ ἐλεῖν τὸ ἀν ἀρὸν τοῖον τοῦ: θεῶν δὲ τοῖα τὰ λίαν ἀρῶν σόφη ἀνάφαιν οἶσι γεράν οἶμαν οὐκ ὀνῶ οὐ μὲ τὰ ὠοῖοβ ὑτὰι γράμματ τὸν: ἀλλὰ τὰ ξιν πὲ τὸν τὰι ὠόρᾶν τὰι. γόρεσ λὶβ ὑ. ἐν ξῶν ἀφοῖσαι μικροῖσ ἀνθρόποισ. Ego inqt lr̃as nõ iueni. Sed ab ipsis iuentꝰ sũ. Nã cũ iãdiu in ædibꝰ musarꝫ latuisset:eiusmodi viro egebãt. Dii enĩ talia p sapientes viros in lucẽ p̃ferũt. Grues quidẽ lr̃as nescũt:sed ordinẽ pbãtes volitãt:dũ aduersus Pigmæos dimicaturæ in Libyã trãseũt

Harro — Calliope. Clio. Erato. Aereses. Aereticus. Aeresis. Thalia. Melpomene. Melos.

Hesio.

Ouidius.

Therpsichoren. Cytharistria. Euterpen. Polymnia. Hymnus. Hymneres. Henia. Urania. Musens.

Carmenta. Euander.

Nicostrata.

Hellius. Theutẽ. Thamꝰ. Cad. Palame. — Grues.

Virgiliꝰ. — Agruo. Ingruo. Congruo. Congruum. Congrue. Grummẽ. Grumma. Degrummari. Grunnire. Grunnuli. Saburra. Saburro. Saburror.

Lucil. Ennius. Varro. Labe.

Virgilius. Solinus.

Philo.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Aues palamedis. Palamedes. Ob hãc cãm grues a poetis Aues Palamedis dicunt. Martia. Turbabis vsus: nec littora tota volabit. Vnã p dideris: si Palamedis auẽ. Palamedes Nauplii regis Euboiæ filij fuit: q Vlyxi ne in bellũ aduersus Troianos pficisceret: stultitiã simulãti: & cũ diuersis aialibꝰ littus arãti. Thelemachũ filiũ ex Penelope susceptũ ante ara trũ apposuit: vt simulationẽ eiꝰ ꝓ mõ detegeret: quo viso Vlyxes subito suspẽdit aratrũ. Præterea cũ cõparãdi frumẽti grã pfect aliqñ in Thraciã esset Vlyxes: vacuusq; reuersus: nihil se frumẽti repisse affirmaret: mox eodẽ pfectꝰ Palamedes maximã frumẽti copiã adduxit. Quibꝰ rebꝰ: & aliis plærisq; indignat Vlyxes Palamedis gloriã grauiet iiquo aio ferebat: et vbicunq; poterat honori/salutj/ vitæ illiꝰ ĩsidiabat. Tandẽq; cũ Palamedes i bello aduersus Troiã ducatũ esset adeptꝰ. Vlyxes qbusdã ferunt illiꝰ subornatis ingẽs auri põdus sub tabernaculo eiꝰ sepeliri iussit. Deinde venisse nũciũ cũ lr̃is finxit: qbꝰ scribebat Palamedẽ cũ Priamo pfiliũ inisse, pdẽdi exercitꝰ græcorꝫ: iãq; igentẽ pecuniã a Priamo habuisse. Missi sũt ilico: q tabernaculũ eiꝰ diligẽter pquerẽt: inuẽtoq; auro: qd sub tabernaculo erat sepultũ: habita ẽ sceleri fides. & Palamedes tãq fõs lapidibꝰ a multitudĩe obrutꝰ fuit. Hic ẽt ꝑter lr̃as & ordinẽ aciei ferẽt Dationẽ signi Tesseras: ꝓ est Symbolũ bellicũ: de q̃ supra diximꝰ. & Vigilias Troiano bello iuenisse. Sicut signũ e specula: qd Speculare signũ dr̃: inuenit Sinõ: Inducias Lycaon: Fœdera/Theseus/Auguria ex auibꝰ Caras. a quo Caria appellata: ex cæteris aialibꝰ Orpheus. Quidã ẽt volũt Mẽsuras/& Põdera: nõ Phidonẽ argiuũ. Sed hũc ipm Palamedẽ iuenisse. Totidẽ etiã lr̃as reppisse Simonidẽ medicũ ferũt: ψ ζ κ ω̃. Quarũ oĩumvis in nr̃is lr̃is recognoscit. Aristoteles xviii. priscas fuisse cõmemorat: α̃ β γ λ ẽ ζ η κ λ̃ μ ν õ π ξ σ τ̃ υ̃ ψ. Et duas ab Epicharmo: nõ a Palamede additas. θ χ. Alii has in Aegypto iuenisse quẽdã noĩe Menona affirmãt: qndecim ãnis añ Phoroneũ vetustissimũ græciẽ regẽ. Epigenes gnis auctor sydcrũ obseruatiões septingẽtorꝫ viginti ãnorꝫ: apud Babylonicos coctilibꝰ laterculis iscriptas fuisse affirmauit. In latiũ eas attulit Nicostrata. Propẽca latinorũ quoq; lr̃ae ab initio xvi. tantũ modo fuerũt: quẽadmodũ græcorꝫ. Sed aucto postea apud illos vsq; ad q̃ttuor et viginti lr̃arũ nũero nr̃i quoq; ab illis aliq̃s alias sũpsere: qbꝰ in nrã lingua ꝑferti mq; in græcarꝫ dictionũ scriptiõe vterenẽ. Sexdecim: qbꝰ primo vsi in latio fuerũt: has Remius grãmaticꝰ fuisse pmẽorat. A B C D E G I L M N O P R S T V Postea H. addita est: quã nõ lrãm sed aspiratiõis notã esse voluere. Itẽ F. ex duobꝰ. r. cõpositã: & φ. litteræ vim habentẽ: aspiratiõe detracta: & k. eiusdẽ cũ C. littera potestatis: & Q. quo carẽt græci: & X. ac Z. q̃s a græcis sũptas eẽ manifestũ est: alterã CS. Alterã gemini SS. vim hãtẽ. Claudiꝰ Cæsar aliã addidit simplicẽ figurã quã pro PS. ꝓ est ψ. græca lr̃a scribi voluit. Sed nemo ausus est veterẽ scripturã post Claudii ĩperiũ pmutare. Egyptii variis aialiũ figuris, plr̃is vtunt. Qd adhuc Romæ in veteribꝰ obeliscis pspicari licet. Singulæ aũt lr̃æ singula noĩa expmũt: vtputa Vultur naturã rerũ significat: q̃ nullos mares ĩter eas aues inueniri cõmemorant. Apis regẽ: qa moderatorẽ populorꝫ oportet: cũ iusticiæ aculeo clæmẽtiæ mel hr̃e pmixtũ. Itẽ a cano fit Tubicẽ q tuba canit: qd instrũm vulgo notũ est. Tuba aũt a tubo canali ligneo: de quo supra diximꝰ. Nã et ex lignis tubæ fiũt: & ex cornibꝰ: & q̃ ex ære sũt Tubæ ductiles appellãtur: q̃ vo ex ligno vel cornu. Ligneæ vl Corneæ. Tuba vo Tubilustrũ dictũ. vt Varro sẽtit: qd eo die in atrio sutorio sacrorꝫ tubæ lustrabanẽ. Aeneã tubã pmus Piseus thyrrenꝰ tradit iuenisse. Itẽ a cano Tibicẽ q tibiis canit: & fœminino gñe Tybicina. Martial. de Tibiis Ebria nos madidis rũpit tybicina buccis. Varia tibiarꝫ gña erãt. Quædã enĩ Seranæ dicebanẽ: q̃ pares erant: & æq̃les habebãt cauernas. Aliæ Phrygiæ: q̃ erãt ĩpares/& inæq̃les cauernas habebant. Virgl. Biforẽ dat tibia cantũ ꝓ est bisonũ: & dissimilẽ. Nã vt Varro ĩquit. Tybia Phrygia dextra: vnũ foramẽ habet: sinistra duo: quorũ vnũ acutũ sonũ habet: alterũ grauẽ. Dicebat hæc et Obliqua tibia ob eã rõem Phrygia aũt dicta est: ga in phrygia primũ repta est a rege Mida. Itẽ aliæ tibiæ simplices erant: et id genꝰ Monaulos vocabat. μόνον enĩ græci solũ dicũt. ὀ̃λον tibiã. Hunꝰ inuẽtor Mercunꝰ fuit. Aliæ geminæ: quarũ auctor Marsyas fuit. Erãt et Præcẽtoriæ tibiæ: q̃rũ locus erat ad pulmnaria ꝑcinẽdi: & Vastæ: q̃ foraminũ nũero ꝑcẽtorias añcedebãt. & Gingriæ: q̃ licet breuiores: subtilionꝫ tñ modis insonãt. & Milumæ: q̃ in accẽtꝰ exeunt acutissimos. & Lydiæ: q̃ et Thurariæ dicunẽ. & Aegyptiæ oĩbus clariorẽ vocẽ hãtes. Lydiæ ideo appellatæ: q̃ iis in sacrificiis/ & iter thura vti solerẽt. Lydios modulos iuenit Amphiõ: Dorios thamiras thrax. Phrygios marsyas phryx Cũ tibiis voce canere Troezenꝰ Dardanius instituit. Est et genꝰ exiguarũ tibiarũ: q̃ a voce anserũ Gingrinæ dicunẽ. Etenĩ Gingrire anserũ vocis, ppriũ est. A quo Gingritor Tibicen appellat. Gingreria vo ex multis ob soniis decerpta dr̃. Gindes vo fluuiꝰ est in Mãtianis mõtibꝰ nascẽs. & p Dardanos fluẽs igredit Tigrim. Hic cũ secũdæ post Euphratẽ magnitudinis Cyri ĩpetũ veniẽtis cõtra Babylonios intẽciperet: & qdã ex militibꝰ sũme dilectꝰ regi: eiꝰ molies trãsitũ rapacitate fluuii absorptus esset: iratꝰ rex vlciscĩ amicũ statuit iurans eũ q nũc ꝑclarũ equitẽ vorauisset: mox vix genua mulieris abluturũ. Nec pagẽdo segnior bellũ hosti ĩdictũ cũ flumine gessit: & anno ĩtegro Gindẽ p magnas deductũ fossas in q̃dragintã sex alueos partitꝰ est. Tibiæ pmo ex gruũ tibiis a qbus nomẽ hãt: tũ ex harũdinibꝰ factæ sũt. vñ Tibialis calamꝰ dictꝰ est: quẽ Auleticon vocãt. Itẽ Zeugites a paritate: q̃ ex eo duplices fiebãt tibiæ: postea sacrificæ Thuscorꝫ tibiæ ex buxo fieri cœptæ. Ludicræ vo ex loto arbore: deinũ ex ossibꝰ asininis: postea ex argẽto. Tibicines ẽt dicunẽ trabes: qbus ædificia sustẽtanẽ. Iuuenal. Nos vrbẽ colimꝰ tenui tibicine fulctã: qd a tibiis canẽtiũ fiĩtudine tractũ videẽ. Hi enĩ cãtantes sono tibyarũ iuuãt: & q̃ sustentãt: ne fatigenẽ cantãdo: qd vsq; adeoverũ est: vt nõ mõ cãtãtes & musici: sed ẽt oratores adhibẽdos sibi aliqñ Tibicines existimauerĩt. Notũ est. C. Gracchi ꝑcipui suorꝫ tẽporꝫ oratoris exemplũ: cui cõcionãti cõsistẽs post eũ musicus tibia: quã tonarion vocãt: modos ministrabat: qbus deberet intẽdi. Eadẽ ratione & vsus qdã tibicines dicunẽ: q ad sui sustẽtationẽ dictiones aliq̃s alioqn supuacuas hãt. Virg. Aspectãs filuã imensã: & sic forte ꝑcat. Fortæ quãtũ ad sensũ nihil facit: sed ob id dũtaxat positũ fuit: vt versus constaret Thuscorꝫ lingua Tibicines: subulones vocãtur: a subulæ vel potiꝰ subulonis cornu fiĩtudine: de qbꝰ supꝫ diximus. Itẽ a cãtu Cornicẽ: q cornu canit. Itẽ Liticen: q canit lituo. Est aũt Lituus, pprie tuba incurua dicta a sono. Home. λιγ ξ ẽ β ĩõ σ ꝓ est ĩsonuit neruꝰ. Virg. Et lituo pugnas ĩsignis obibat: & hasta. Ab hunꝰ postea simili

Martialis

Tubicen. Tuba. Tuba ductilis. Tuba cornea. Tuba lignea. Tubilustrum. Tibicen. Tibicina. Serana tibia. Phrygia tibia. Obliqua tibia. Monaulos. Præcẽtoria tibia. Vasta tibia. Gingris tibia. Milumæ tibia. Lydia tibia. Thuraria tibia. Aegyptia tibia. Gingrina tibia. Gingrire. Gingritor. Gingreria. Gindes. Tibie vnde. Tibialis calamus. Auleticos. Zeugites. Thuscorꝫ tibie. Ludicre tibie. Tibicies. Tonarios. Tibicines versus. Forte. Subulo. Cornicen. Liticen. Lituus.

Datio signi. Tessera. Symbolum bellicum. Vigilie. Speculare signũ. Inducie. Fœdus. Auguria. Caria. Mensure. Pondera.

Sinon. Lycha. Theseus. Caras. Orphe. Phydon. Simo. Aristo. Epich. Menon. Epige. Nicost. Remi.

Clau.

C. Gra.

Virgilius

Home. Virgilius

Virgi. tudine Lituus appellatꝰ est Auguralis virga breuis: in latere: q̃ robustior est: incurua. Idẽ. Ipse qr inali lituo: paruaq; sedebat Succinctꝰ trabea: leuaq; ancillæ gerebat. Itẽ Siticẽ: q apud Sitos canere solitꝰ est: ꝓ est vita functos/& sepultos. Hi ppriũ genꝰ tubæ: q̃ canerẽt habuerũt a cæterorũ tubicinũ, pprietate distinctũ: quos Sicinistas vulgus appellat: q rectꝰ loquunẽ Sicinnistas n. lr̃a geminata. Sicinũ enĩ genꝰ veteris saltatiõis fuit. Saltabũdi aũt canebãt q̃ postea stãtes canere cõsueuerũt. Actꝰ appellari Sicinistas ait nebuloso noĩe: credo ppterea nebuloso: q̃ Sicinũ cur diceret: obscurũ est. Nos Sicinniũ q̃li Siticinniũ: ꝓ est cãtũ apud Sitos ꝓ est sepultos appellari existimamꝰ: quẽadmodũ a canẽdo dicimꝰ Gallicinũ: de quo supra disseruimus. Saltationẽ funebrẽ: ac Funebres ludos Acastus in Iolcho iuenit. Sicut Saltationẽ armatã Curetes docuere. Pyrrhicẽ Pyrrhus. Suetonꝰ de Cæsare: Pyrrhicẽ saltauerũt Asyæ: Bithyniæq; ꝓncipũ ludis. Idẽ de Nerone: Pyrrhicas q̃sdã e nũero Epheborũ: qbus post aditã operã diplomata ciuitatis Romanæ singulis obtulit. Inter Pyrrhicarũ argumenta Taurus Paliphæn ligneo iuuẽcæ simulachro abditã iniit. Quoddã ẽt armatæ saltatiõis genꝰ apud Lacedæmonios iuenisse legimꝰ Lycurgũ: quã Hormũ vocari Lucianꝰ in libro quẽ de saltatiõe ædidit: refert. Cõstitue bat id genꝰ ex adolescẽtibꝰ: & vginibꝰ altñatim ad choreã dispositis. Ducebat chorũ adolescẽs militarẽ exercẽs peritiã: q̃ postea inuadẽdis hostibꝰ vti posset. Seq̃batẽ vgo: modestia q̃dã insignis: & fœmineũ saltũ decẽter agebat. Ex quo ĩtelligebat Hormũ cõstitui ex duabꝰ illis virtutibꝰ tẽperantia ac fortitudine. Itẽ ab ore & canendo Oscines dictæ: q̃ aues sũt auguriũ ore faciẽtes. vñ Oscinũ auguriũ: qd cãtu auiũ fit. Plyn. tñ Oscines aues oẽs dici existimat: q̃ canũt. Tria enĩ gña auiũ facit. Primũ earꝫ: q̃ vngues ac digitos hãt. Secũdũ Oscinũ: qbꝰ cãtus ẽ oris. Tertiũ Alitũ: q̃ in magnitudine a cæteris differũt. vt sũt Pauones: Gallinæ: & filia. Itẽ a cano Gallicinũ tẽpus quo galli canere cõsueuerũt. & Vaticiniũ vatũ carmẽ: q̃ propẽ et vates ipsi a vinciẽdis carminibꝰ sunt appellati. Itẽ a canẽdo Luscinia dr̃: qd lugẽdo canat. Auis est: quã græci Philomelã vocãt: lugere hæc auis canẽdo dr̃. Martial. Flet Philomena nefas incesti tereos: & q̃ muta puella fuit: garrula ferẽ auis. Causa fletus hæc est. Philomela: & Progne filiẽ fuerũt Pãdionis Atheniẽsiũ regis. Hic cũ Eritheo patri in regno successisset auxilio Terei Thracũ regis, pfligauit regẽ ponti: q Athenas obsidebat. Propẽ qd meritũ Prognẽ filiã Philomelę sororẽ illi dedit vxorẽ. Ouid. Quẽ sibi Pãdion opibusq; virisq; potentẽ. Et genꝰ a magno ducentẽ forte Gradiuo. Cõnubio Progne iunxit. Ex hac Tereus filiũ Ityn suscepit. Sed cũ desiderio videdæ sororis vxor Terei tenereẽ: exorauit virũ. vt Athenas pfect Philomelã ad se duceret. Qui mãdata peragẽs aduẽtũ Philomelæ a Pãdione ĩpetrauit. Verũ dũ in itinere esset: in libidinẽ mulieris exardẽs q̃uis repugnãtẽ cõpressit. Post hæc ne expmere facti obscenitatẽ posset: lĩguã ei abscidit. & fuo i vinclis custodiẽdã tradidit: reuersusq; advxorẽ marnausea defũctã simulauit. Philomela tædio carceris affecta: rẽ oẽm vti gesta fuerat: acu ĩ tenuissima tela descripsit: hãc ancillæ progne clã deferẽdã tradidit. Progne re ĩtellecta: ac dissimulato ad tẽpꝰ dolore: postq̃ orgiorꝫ tẽpus aduenit: thyrsis: et pellibꝰ, p more istructa sororẽ adit: eãq; eodẽ ĩdutã habitu ducit ad regiã. Hic cõmunicato cõsilio veluti funis agitata Ityn paruulũ filiũ interfecit: viroq; domũ redeũti epulandũ apponit: q re tandẽ obdelatũ iussu Prognes in fine cœnæ pueri caput: cõperta: dũ fugientẽ vxorẽ furibũdus pseqnẽ: mutatã deorũ miseratiõe in hirũdinẽ vidit q̃ cõsuetudinẽ habitãdi ĩtra hoĩn tecta semp seruaunt: ipse in Vpupã cõuersus est ideoq; militarẽ cristã adhuc in capite gerit: & q̃si adhuc filiũ q̃rũtãs clamat πῦ πῦ qd significat vbi vbi. Mutare aũt hãc pennarũ colorẽ Aeschil scribit: obscenã alias pastu auẽ: vt q̃ filiũ sũpserat in cibũ: sed crista visendã insigni: quã cõtrahit: subrigitq; per capitis longitudinẽ Aeschyli quidem Tragœdia de Vpupis nõ extat. Sed hos versus eius adducit Aristoteles in libris quos de historiis animaliũ scriptos reliquit.

Aeschy. Aristo.

Quin et sui spectantem affert Epopẽ mali
Saxicolam: improbum: arma gestantem militem:
Nam vere candicans vbi diu fuit nouo.
Variis alas maculis guttatas mouet.
Deserta: quærens nemora: atq; inuias rupes
Colore pingens speciem multimodo:
Adultum: & infantem varia se gerit forma
Aestate tum deinde vbi canduit seges
Vagatur quoq; semper: appetens loca:

Epops

Itys vo in phasianã mutatꝰ est: q̃ auis picturatarũ vestiũ colores seruat: qbꝰ vti regii pueri solebãt: geminasq; ex pluma aures submittit subrigitq;. Hæc auis in colchis frequẽs est: ꝑsertĩ iuxta flumẽ Phasim: p quẽ Argonautæ in colchis puenere: vñ ad nos allata nomẽ habet. Martia. Argiua primũ sũ trãsportata carina. Ante mihi notũ nil nisi Phasis erat. At Philomela in auẽ cõuersa est sui nomis: nec cessat deflere cãtu dulcissimo iniuriã: quã paulo añ e linguis, pmere nõ poterat. Ideo a nr̃is a lugẽdo canẽdoq; Luscinia vocata est. Mirũ est tãtã vocẽ: & tã ptinacẽ spm in tã paruo corpusculo esse: vt nisi visa fuerit vix credi possit. Sonũ ædit pfecta musicæ scia modulatũ: q nũc cõtinuo spiritu trahit in lõgũ: nũc variat iflexo: nũc distinguit cõciso: copulat in torto: pmittit reuocat: infuscat ex iopinato: plenꝰ/gñis/acutꝰ/creber/extẽtus. Vbi visũ est. vt Plyn. iqt vibrãs: sũmꝰ/medꝰ imus/breuiterq; oia tã puulis in faucibꝰ: q̃ tot exq̃sitis tibiarꝫ tormẽtis ars hoĩn excogitauit. Singulis ẽt sunt cãtus & nõ iidẽ oĩbꝰ: sed cuiq; suꝰ certãtq; ĩter se palã aiosa cõtentiõe. Victa morte sæpe vitã finit: spũ potiꝰ deficiente q̃ cãtu. Meditanẽ cantũ iuniores: vsusq; quos imitenẽ: accipiũt. Audit discipula intẽtiõe magna: & reddit: vicissimq; reticẽt. Intelligit emẽdate correctio: & in docẽte q̃dã rẽ ꝑhẽsio. Ergo seruorꝫ illis ꝓcia fuere: & carius aliqñ emptæ sunt: q̃ armigeri Cãdida Romæ empta fuit tpibꝰ Claudii ꝓncipis: & Agrippinæ eiꝰ vxori donata. Visũ etiã sæpe fuit iussas canere cœpisse. & cũ symphonia alẽnasse: quẽadmodũ hoĩes quoq; repti sũt: q sonũ earꝫ addita in trãsuersas labias frõde harũdinea: q̃si foramĩe inspirãtis liguæ redderẽt. Vezꝫ aucto æstu in totũ alia vox fit: nec modulata: aut varia mutat & color. Postremo hyeme ipsa nõ cernit. Luscinia a poetis aliqñ Attis vocat: q̃si Attica. Martia. Sic vbi multisona feruet facer attide lucꝰ. Extatq; apud græcos tragœdia Philochori de Philomela q̃ Attis irascibilẽ. Attis filia fuit granai Athenarꝫ regis: q Cecropi in regno successit A quo Inglini Cranai sũt vocati. Hæc noĩe suo regionẽ: q̃ est int Achaiã: & Macedoniã: Acticã: & Attidẽ noĩauit: cũ Actica ꝓus ab Actæone diceret: siue ab ἀκτὴ: qd littus significat: cũ ea regio magna ex pte littoralis sit

Lituus. Auguralis virga. Siticen. Sicinistę. Sicinnium. Saltatio funebris. Funebres ludi. Saltatõ armata. Pyrrhice.

Itys. Phasiana.

Martialis

Philo.

Artis. Cranaus. Cranai. Attica. Actica.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Athene. Marathon Atticus Atticisso sicilisso Attice Cecrops Cecropia Mopsia. Ion Ionia. Posidon Posidonia Neptumnia Athenienses Athenei.

q̃ voce vtimur ẽt latini. Virg. At ꝑcul in sola secretæ Troades acta. In hac sũt Athenæ: & Marathon cãp⁹ cũ oppido eiusdẽ nois. Ab ls Attic⁹ adiectiuũ nomẽ deducit. & Atticisso vbũ: sicut Græcisso. & aduerbiũ Attice: ls est lĩgua Attica: ls Attice loquor. & græce loq̃r: & Sicilisso: sicula lingua loquor. Plau. Nõ attic ĩsat: sed sicilĩsat. Athenas ꝑmus cõdidit Cecrops: a quo vrbs Cecropia vocitata. Postea a mopso Mopsopia: a filio Xuthi Ione Ionia. A Neptũno q̃a græcis Posidon dr̃ Posidonia: siue Neptũnia. A Minerua Athenæ: qppe græci Minerua Athenã vocãt. Ab ls vo Atheniẽses. & Athenæi dicti. Tradũt enĩ q̃ tẽpestate Cecrops eã vrbẽ cõdidit apparuisse illic oliuæ arborẽ: et alio loco aquã eruipsse. tũc regẽ duplici ꝓdigio motũ ad Apollinẽ Delphicum sciscitatũ oracula misisse. Respõsũ oleã qdẽ Minerua significare: vndã vo Neptũnũ. Nũc in eoꝝ potestate esse vtr⁹ poti⁹ nomẽ vrbi ponerẽt. Itaq; Cecropẽ ciues oẽs vtriusq; sexus ad ferendũ suffragiũ cõuocasse. Cõsulta igitẽ multitudine mares ꝑ Neptũno: fœminas ꝑ Minerua suffragia dedisse. Q m vo vna plus inuenta est fœminaꝝ minerua vicisse: atq; ita ἐπὶ τῷ σῴζειν ls est Minerua Athenas appellatas: sed ob eã rẽ indignatũ Neptũnũ emissis ingẽti ꝓcella æquoreis fluctib⁹ oẽm Atticã regionẽ deuastasse cõmemorãt: quẽ vt mulcerẽt Atheniẽses triplici supplicio mulieres affecisse: vt nulla post eũ diẽ senatũ ingrederet. nulla earũ ꝑples maternũ nomẽ acciperet: ne qs eas Athenæas: siue Atheniẽses: sed atticas vocaret. Tradũt Luscinĩã aliq̃n in ore Stesichori ĩnfãtis cecini sse: mirabili auspicio sũmũ eũ poetã futurꝝ: & cãtus suauitate oẽs q ãte se fuerant supaturũ Horat. Stesichoriq; graues camenæ. Hic Euphorbii: siue Euphemii fil⁹ fuit: siue vt alii dicũt Euclidis: vel Hyetis: vel Hesiodi: ex Himera Siciliæ vrbe: ex qua Himereus est dict⁹. Nonnulli eũ in vrbe Italiæ Metaurio ortũ dicũt. Alii in oppido Archadiæ Palãtio. Inde ꝑfugũ Catanã venisse: eoq; in loco defunctũ & extra portãvrbis sepultũ fuisse: portãq; ab eo Stesichoriã nũcupatã. Ẽtate quidẽ posterior fuit Alcmane poeta: floruit trigesima septima olympiade: extaq; & qnq̃gesima obiit. Mamertin⁹ ei frat̃ fuit: geometriæ perit⁹. Alterũ quoq; fratrẽ habuit legũ latorẽ: noie Helianacta. Excellẽs ipse liricus fuit: vt nõ ĩmerito facũdiã ei⁹ cantũ luscinæ: vt diximus: auspicatũ tradãt. Extãt poemata ei⁹ libri sex & viginti Dorica scripti lingua. Proditũ est cũ carmẽ aduersus Helenã cõtumeliæ plenũ scripsisset: repẽte oclis captũ fuisse. Post hæc cũ in sõno monit⁹ Palinodiã scripsisset: laudes ei⁹ decãtãs: visũ recepisse. Ideo aũt dict⁹ est Stesichor⁹: q ꝑmus saltare ad cytharã ĩstituit: ĩ est choreã ducere. Antea Tisias vocabat̃ Palinodia ꝓtrar⁹cãt⁹ est: & dici põt recãtatio: siue recẽt⁹: siue retractatio: cõλὴν enĩ græci cãtũ dicũt: πῴδειν rursus. A Stesichoro Stesichoriũ carmen appellatũ: de q̃ in libro quẽ de metris scripsim⁹: diligẽtissime disseruim⁹. Itẽ a cano Canor: qd ꝓprie ꝑsonãtiã quãdã significat. Q uitil. Vocis rõem Aristoxenus music⁹ diuidit: ῥυθμὸν καὶ μελῳδοποιΐαν. quorũ alterꝝ in modulatione est: alterũ canore: ac sonis cõstat. a cãto vo fit Cãtito frequẽtatiuũ. & Cãtus. & Cãtio: cuꝰ diminutiuũ est Cãtiuncula: & Cãticũ: qd ꝑ prie significat elegantẽ cantũ: atq; lasciuũ. Q uitil. Sit poetæ lectio cũ suauitate q̃dã grauis: & nõ qdẽ ꝑse fĩlis: qa carmẽ est: & se poetæ canere testant̃: nõ tũ in cãticũ dissoluta. Græci Cãticũ Hymnũ vocãt. Itẽ Psalmũ. Sed ꝓprie Hymn⁹ dr̃: q voce naturali fit. Psalm⁹: q aliquo musico ĩstrumẽto. Vñ Psalmodia deducit̃. Canticũ mixtũ: vt cũ aliqs ad cytharã: siue aliud musicũ instrm̃ canit. Hinc ẽt Psalteriũ instrm̃ musicũ vulgo notũ: & Psaltria Fidicina. Psalm⁹ aũt ἀπὸ τοῦ ψάλλω deriuat̃: qd significat cãto. & Cãtator. & Cãtatrix: & Cãtilena: & Cãta: quo veẽes ꝑ Cãtata vsi sũt. Q m aũt mos veterũ fuit: cõstãterq; in hãc vsq; ætatẽ durat: vt vbis gbusdã ad carminis similitudinẽ cõpositis hoies vtant̃: qbus credunt se et elicere deos posse: & cũ eis colloq: & tonitrua ac tẽpestates ꝓuocare: & serpẽtes ꝓtrahere: & morbos curare: & hostia sine clauib⁹ apire: & secreta scrutari: & amorẽ sibi cõciliare: & alia hmõi ĩfinita etiã cõtra naturã: factũ est. vt Cãto aliq̃n ꝑ Incãto accipiat̃. Virg. Frigidus in pratis cãtando rũpit̃ anguis. Est aũt ꝓprie Incãtare verbis solis: vel etiã reb⁹ gbusdã adiũctis: aliqd supra naturã moliri. A quo Incãtatio dr̃. & Incãtamentũ. Plyn. Q uæstiõis semp fuit valeãt ne aliqd verba: & incãtamẽta carminũ. Vbi notãdũ est etiã Carmĩa aliq̃n ꝑ incãtationib⁹ vsurpari. Virg. Ducite ab vrbe domũ mea carmina Ducite Daphnim. Incãtamẽtũ est lapide vulgari: q iuxta flumina fert muscũ succũ: canũ tãgere ĩpetigĩnẽ: & cũ q tãgit: carmen hoc dicere φάγε τὲ κάνθαρὶδ ἐσ λύκοσ ἀγρίοσ ὄμμε διώκει: ls est fugite cãthariades: lupus ferus nõ ĩsequit̃: quo facto statim liberari hoĩem ĩpetigine arbitrant̃. Q d̃ gen⁹ stultitiæ mirũ ꝑfecto est ĩta in hoĩm mẽtes ĩmiasisse: vt viri ẽt docti: & toti populi idverũ esse sibi ꝑsuaserint. qppe & in xii. tabulis scriptũ erat: q malũ carmen incãtasset: & alibi q fruges excãta sset. Est enĩ ꝓprie Excãtare rẽ incantatã alio carmine liberare: qd & Recãtare aliq̃n dicim⁹. Ply. Nõ pauci & serpẽtes ipsos recãtari putãt. Aliq̃n tñ Excãtare ꝑ excludere accipit̃. Plau. Nã credo: cuꝰ cor excãtare põt. In vrbiũ oppugnatiõib⁹ solebãt ãte oĩa Romani sacerdotes carminib⁹ gbusdã euocare deũ: cuꝰ ĩtutela id oppidũ esset: ꝑmittereq; illi eũdẽ: aut amplioꝛẽ locũ cultũq; apud Romanos. Cõstatq; iõ occultatũ in cuꝰ dei tutela Roma esset: ne q hostũ sibi mõ aduersus eã agere posset. Nota sũt Theocriti apud græcos: Catulli: atq; Virgilii apud nos amatoria ĩcãtamẽta. Marsoꝝ cãtu ẽt in nocturna q̃ete cõtrahi spẽtes vulgo ꝓdiderũt. Homer⁹. Vlyxẽ scribit vulnerato fœmiæ pfluuiũ sãguis carmine inhibuisse ὡς τεῖλαν λόβον ὠκὺ ῥοοῦσ ἀμυδὶς ἐπὶ δ' ἄρα μέγα θαῦμα κέλαινον ἔχεθον. ls est vuln⁹ũ Vlyxis optimi & deo simillimi: ligauerũt pite: cãtuq; sãguinẽ atrũ ĩhibuerũt. Hesiodus: Ischiadicos carmĩe sanari ꝓdidit: ls ẽ eos q coxẽdicũ morbũ patiũtur. morb⁹ ĩpe Ischias appellat̃. Cato affirmat luxat⁹ mẽbr⁹ carmẽ auxiliari. Luxata mẽbra dr̃: q̃ suis locis mota sũt: vt iferi⁹ oñdem⁹. Q uid qd carmen ĩpm pomit vbis gbusdã ꝓpositũ fictis: & nihil ꝑsus significãtib⁹: q̃si ridicula ĩsta magis idonea sint ad deũ mouẽdũ. M. Var. carmĩe sanari podagras asserit. Cæsarẽ dictatorẽ tradũt post vnũ ancipitẽ vehiculi casũ sẽp vt ꝑmũ pœdisset: carmĩe ter repetito securitatẽ itinerꝝ aucupari ꝑsueuisse. M. Seruili⁹. Nouian⁹ ĩ metu lippitudinis duab⁹ lris græcis ρ & α chartã ĩscriptã lino ad collũ circũligatã ferebat. Mutian⁹. Ter cõsul cadẽ cã viuẽtẽ muscã ĩ lintheolo albo gestare collo suspẽsã solit⁹ erat. Sed de his opinet̃ q̃sq; vt ei libitũ fuerit. Nos certe vẽ cũdia ꝓhibemur: ne plura scribam⁹: nõ min⁹ hæc deliramẽta putãtes eẽ: q̃ qd Orphe⁹/& Archela⁹ scribũt sagittas e vulnerati corpe eductas si ẽrã nõ attigerint: subiectas cubãtib⁹ optimũ amatoriũ esse. Q uis enĩ nõ hmõi sagittarũ magnum numẽ summa diligentia custodiret: si hoc verꝝ esse: fuisset aliquando compertum?

Virgilius. Plautus. Stesichorus. Himera. Himereus. Stesichoria. Alcma. Mamertinus. Helianax. Tisias. Palinodia. Stesichorius carmen. Canor. Cantito. Cantus. Hymnus. Psalmus. Psalmodia. Psalterium. Psaltria. Cantator. Cantatrix. Cantilena. Canta. Incanto. Incantatio. Incantamẽtũ. Carmen. Excanto. Recanto. Theo. Dome. Hesio. Ischiadicus. Ischias. Luxatum. Cato. M. Var. Cæsar. M. Ser. Mutia. Plynius. Virgilius. Plautus.

AD DOMITIANVM EPIGRAMMA SEXTVM.

b ELLIGER INVICTIS. Laudat Domitianũ: q in ludis eius visa sit mulier in pimẽdo Leone id facere: qd fecisse Hercules tãto oim gẽtiũ stupore prẽdicat̃. Cõstat sane Domitianũ vt refert. Sue. nõ mõ viroꝝ pugnas: sed etiã fœminaꝝ ædidisse. Hanc muliebrẽ in venãdo lasciuiã carpit. Iuue. Cũ Neuia tuscũ figat apꝝ: & nuda teneat venabula mãma. Itẽ Papy. in siluis. Stat sexus rudis in sciusq; ferri: Vt pugnas capit improbus viriles. Credas ad Tanain: ferꝝq; phasim Thermodõtiacas calere turmas. MARS. belli deus. de quo supra dixim⁹. BELLIGER. Martis epitheton a gerẽdo bello. & ꝑ Martẽ intelligit virilẽ sexũ: sicut ꝑ Venerẽ muliebrẽ. In quo aiaduertẽdũ est q̃ Venerẽ nõ Palladẽ noiauit: vt ostẽderet lasciuiæ potius muliebri: q̃ virtuti tribui venationẽ: & recte sane Martẽ ꝑ virili sexu ponit. cũ Mars a mare appellatus sit: q̃uis aliq a græco vocabulo deductũ malint: qd ẽ ἄρης: & Acintani Hispana gẽs simulachꝝ eius radiis ornatũ maxima religiõe colẽtes Necũ vocabãt: qd eoꝝ lingua marẽ significat: putabãtq; Martem feruorẽ esse: quo animꝰ excãdescit: excitaturq; alias ad irã. alias ad virtutes: nõn tũ q̃ ad tpalis furoris excessũ: ꝑ q̃s res bella nascunt̃. vnde Mars frequẽtissime ꝑ bello accipit̃. BELLIGER. Mars. & Minerua a bello gerendo. Belligeri dicunt̃ quẽadmodũ qd bello polleant: dicunt̃ Bellipotẽtes. Bellũ ꝓprie est dissentio: ꝑ quã arma mouent̃. Vnde Sociale bellũ dicimus & Bellũ Romanoꝝ cũ Ethruscis aut Sãnitibus. Differtq; a ꝑlio. q Prælĩũ est ipã in bello hostiũ cõgressio. Vir. Infantẽ fugiẽs media int̃ ꝑlia belli. Aliq̃n tñ Bellũ ꝑ ꝑlio pomit̃. Salustius. In eo bello trecẽti milites desiderati. Hinc & Bellari ꝑ pugnare vsurpamus. Vir. Et pictis bellantur Amazones armis. Bellũ etiã bonũ sigificat: estq; eius diminutiuũ. Var. Ita cũ eis bellũ geras: vt bella omia domũ auferas. idest bona omia. Et qm̃ bonum aliquando pulchꝝ significat: vt apud Teren. Forma bona fortasse. bellũ quoq; aliquãdo ꝑ pulchro accipit̃. Martia. Bella es nouimus & puella verꝝ est. Hinc belli homines aliq̃n boni & prudẽtes. Aliquãdo formosi atq; elegantes dicunt̃. Vnde Varro belliores pro meliores posuit. Venio nũc ad vltimũ testamentũ: qd dicit̃ Physicon in quo græci belliores q̃ Romani nostri: & Varus bellitudinẽ ꝑ pulchritudine: vt Põpeius affirmat. a bellus fit etiã aliud diminutiuũ Bellulus: hoc est pulcherulus. & Bellatulus blandientis vocabulũ in eodẽ signũficato. Plau. Cũ imus ergo cubitũ bella bellatula. Bonũ ꝓprie est qd malo opponit̃: generale nomen. & honesta simul atq; vtilia cõplectens: vt bonũ aĩ, bonũ corpis, bonũ fortunę. hic si bonũ viꝝ dicim⁹: pbũ intelligim⁹. si bonũ militẽ: fortẽ. si bonũ impatorẽ: prudentẽ. si bonũ grãmaticũ: litteratũ. si bonũ oratorẽ: facũdũ. si bonũ iudicẽ: iustũ. si bonũ mercatorẽ: diuitẽ. si bonã faciẽ: pulchrã. Sic ecõtrario Malũ generale nomẽ est: & turpia simul ac detrimẽtosa cõplectens. vnde malũ viꝝ dicimus flagitiosũ Malũ militẽ, imbellem. malũ impatorẽ, imprudẽtẽ. malũ grãmaticũ, rudẽ. malũ oratorẽ, infacundũ. malũ iudicẽ, iniquũ. malũ mercatorẽ, inopẽ. malã faciẽ, deformẽ. Teren. Mala mẽs malus aĩmus. Cice. A uaritia magnũ malũ est. A bono bonitas fit: qd ꝑ virtute accipit̃. Idẽ. Cũ enĩ fidẽ alicuius hois bonitatẽq; laudãt. A malo fit Malitia: quã græci κακίαν dicũt: hoc ẽ puerfitas. Seneca. In ls sũma bonitas: ĩ illo extrema malitia. Sed bonitas frequẽt⁹ pro benignitate & q̃dã ingenii simplicitate accipit̃. Ply. Bonitas ac simplicitas vxoris. malitia ecõtrario ꝑ versutia. Vnde malitiosũ callidũ ac versutũ vocam⁹. Cice. Virtutis cõtraria est vitiositas. Sic enĩ malo q̃ malitiã appellare: quã græci κακίαν appellãt. Nã malitia certi cuusdã vitiũ nomen est: vitiositas oĩm Est & alia bonitas nõ ex industria sed ex natura, pueriẽs. Cice. Q uę ex bonitate nature multi assequunt̃: & ꝓgressiõe discẽdi, i. excellẽtia & dote naturæ. Hinc filiter cõtraria malitia est. Ply. Q d̃ mõ cæli mõ terrę malitia facit. Varro. Id sæpe malitia accidit soli. Itẽ a bono benign⁹ dr̃: liberalis beneficus clæmẽs. Vnde benignã trãdicimus: fructus abũde reddẽtẽ. Ply. de Egypto. Nulla est benignior tellus: nullus ager feracior. a quo benignitas: liberalitas clæmẽtia. & Benigne aduerbiũ: liberaliter clæmenẽ. A malo vero deducit̃ Malignus: hoc est asper, difficilis, iuidus, auarus. Ply. Hõ malignus & iuidus. Teren. Maligna multo & magis ꝓcax ilico fctã ẽ. Hinc Malignavia q̃ angusta atq; ardua ẽ. Vir. Aditusq; maligni. Maligna lux q̃ sub obscura ẽ. Idẽ. Q uale sub incertã lumã sub luce maligna. Malignus ager agricolis illiberalis ac minime ferax. Idẽ. Difficiles ꝑmũ terrę: collesq; maligni. Nõnũ q̃ bonũ ꝑ bonitate accipit̃. Nã cũ dicimus de æquo & bono: nõ de iustitię rigore loqmur: sed q̃si de bona æqtate. Itẽ malũ ꝑ malignitate. Seneca. Imbecillũ infontẽq; dãnare summũ est malũ. Itẽ aliquãdo malũ loco interiectionis pomit̃: pinde ac si diceremus Proh nefas. Gel. Q uę malũ ratio ista est ẽ a bono Bene fit. a malo Male. Bonus quãdoq; ꝑ magno accipit̃. & Bene ꝑ valde. Salu. Bona pars militũ inde discesserat. Cice. Habetis orationẽ bene longã. Sic malũ pro paruo nõnũ q̃ veẽes vsurparũt. sed frequẽt⁹ male pro paꝝ. Virgi. Heu male tum mites defendit Pãpinus vias. Plærq; tamẽ & ꝑ valde accipit̃: sed semper in malã partẽ. Cicer. Addebat etiã idq; ad rem ꝓtinere credebat scriptores illos male mulctatos. Idẽ. Q uo nemĩnem penis oderũt male multatos mqt: hoc est magna mulcta affectos: & penis oderũt. Bona etiã rerꝝ substantiam dicimus: nõ vt Põpeius existimat q̃ bonis cõueniãt: sed q̃ vtilia sint. Bonũ q̃ppe vtile dicit̃ vt bonũ ẽ pecunię parcere. bonũ est fessum ac defatigatũ q̃escere. Paulus iurisc̃sultus bona vocari affirmat: q̃ deducto ære alieno supsunt. Prauũ vero a malo sũt q ita distinguãt: vt prauũ sit: qd ĩpm quoq; lædit facientẽ. Malũ aũt qd alios trñ. Terenti. Inepta leuitas patris: & facilitas praua. Salu. L. Catilina nobili genere natus fuit: magna vi animi: & corporis ingenio malo, prauoq;. A prauũ fit Prauitas puerfitas. & Praue aduerbiũ. & verbũ Depraua hoc est contamino prauũ facio. At Mala aliquando poma vocantur. & arbor ea producens fœmĩnino genere Malus. Nam cũ masculino genere proferatur: arbor est nauis ita vocatus: quia in summitate simulitudinem mali habet: vel quia malis quibusdã cingitur: quoꝝ mobilitate facilius vela leuantur. Foramina vero q̃ in summo mali funes recipiũt. Liæ dicunt̃. Mala aũt faciei pars est de qua supra diximus: qd rotũda speciem mali præ se ferat. a quo Mactici: q̃si maluctici cognoiant̃ hoĩes malaꝝ magnaꝝ: q̃q; ora patẽtia habẽt. Item maxillæ q̃si puę malę: de qbus supius dixim⁹. Malea vero promõtoriũ est Laconiæ neq; a malo deducit̃: sed a Maleo rege Argiuoꝝ: qui in eo templũ Apollinĩ ꝓstruxit: qd maleoticũ nominauit. Malica vrbs fuit Thes-

Juuenalis. Papi. Mars. Belliger. Bicintani. Necus. Belliger. Bellipotens. Bellum. Prælium. Belloz. Bellus. Virgi. Salustius. Virgi. Varro. Terenti⁹. Martia. Varro. Belli homines. Belloz. Bellitudo. Bellulus. Bellatulus. Varus. Pompei⁹. Plautus. Bonum. Terenti⁹. Cicero. Idez. Seneca. Malum. Bonitas. Malitia. Plynius. Cicero. Idez. Malitiosus. Vitiositas. Plynius. Varro. Plyn. Benignus. Benignitas. Benigne. Idez. Virgi. Idem. Idem. Malignus. Maligna via. Maligna lux. Malignꝰ ager. Seneca. Bonũ. Malũ. Hellius. Salustius. Cicero. Virgi. Bene. Male. Malus. Bona. Cicero. Idez. Pompe. Prauum. Prauitas. Praue. Depraua. Paulus. Mala. Malus fe. ge. Malꝰ mas. ge. Teren. Salustius. Lie. Mactici. Maxilla. Malea. Maleus rex. Maleoticus tẽplum. Malica vrbs.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Maliees popli
Maliacũ mare
Malimnꝰ mõs
Melimela. malus cotoneum.
Chamemelo.
Chamomilla.
leuchãthemis.
leuchanthemũ
Eranthemida.
Melanthion
Hieranthemis
Bone fidei pos.
male fidei pos.
Bñ habeo male habeo. Bene verto. male verto. Bñ iudico.
male iudico bñ cogito. male cogito. Bñ dico male dico. Bñdicꝰ. maledicꝰ.
Bñdicẽtia. maledicentia. Bñ opto. male opto. Bñ ꝑcor male ꝑcor. Bñ de te iudico. male de te iudico.
Bñ audio male audio Bñ de te mereor. male de te mereor: bene facio. male facio. Bñficꝰ. maleficꝰ. Bñficentia. Beneficiũ. beneficiarũ mi
Ittes. munifices
Maleficentia. maleficũ. bñfacta. male fcã benefice malefice. bene volo. male volo. beniuolꝰ. maliuolꝰ.
Beniuolentia.
Maliuoli
Bonũ. Malũ. beneuẽtũ. samnites. maleuentũ. Bene. male
Belle. Bellule. Bellule. Bellũ
Hostes Hostire
Hostimẽtũ. hostie. Hosticus
hostilis. hostilꝰ
hosticapax. hostia. Hictima
Vtalis hostia.
Cõsultoria hostia hostie iniuges
Eximie hostie
Eximiũ sacrificiũ. ambaruales hostie
lustrare agros
Duellum
Perduelles
Perduellio
Bello Bellor
Bellator
Bellatrix
Bellicus
Res bellica
Bellona
Duellona

saliæ: a qua populi maliees dicti: & mare vicinũ Maliacum. Malimnus Sicilíæ mons est. Deducitur autẽ malum: quãdo pomũ significat a græcis: qui malũ μῆλον dicunt. Vnde Melimela appellata: de quibus supius diximus. & veteres malum Cotoneũ: melum dixerunt. & Camæmelon ab odore mali herba: vulgo nota: quã medici recentiores barbare Chamomillã vocãt. Ab Asclepiade Anthomis vocat. Aliqui Leuchãthemida nominãt. Alii Leuchãthemũ. alii Eranthemida: qm̃ vere floreat. Nõnulli Melãthion. Genus eius: cuiꝰ flos purpureus nõ candidus est: & foliorꝫ ac fruticis amplitudo maiuscula Hieranthemis vocat ad calculos oim̃ efficacissima. Bone fidei possessorẽ iuriscõsulti dicũt: qui rem possidet nõ suã: quã tã putat suã esse: & eum qui vendidit ius vendẽdi habuisse. Cõtra vero Malæ fidei possessorẽ dicimus: q nec rem suã possidet: & eã scit suã non esse veritamen possidet ac si sua esset. Benehabeo & Malehabeo: nec nõ bene habet: & male habet: qd significent supra ostẽdimꝰ. Bene vertere est in vtilitatẽ vertere. & male vertere in pniciẽ vertere. Teren. Dii bene vertant. Vir. Hos illi ꝙ nec bene vertat mittimus hedos. Nec bene vertat (inqt) ꝗ̃ est male: & in pniciẽ vertat. Tractũ hoc putãt ab Hectore. & Aiace qa circa muros Troię dedit Aiaci gladiũ Hector: quo se postea Aiax interemit. ctor vero baltheũ accepit: quo postea circa mœnia vrbis tractus fuit. Itẽ bene iudico/cẽseo/opinor/existimo dicimus. & ecõtrario male iudico/censeo/opinor/existimo:: q̃ ad meipm̃ referunt: rectiꝫ cõsiliũ aut errorẽ meũ ostendũt. Bene aũt vel Male cogito referunt ad alterꝫ: significatꝫ beneficiũ aut pniciẽ: nõ cõsiliũ aut errorem Ply. Hoc tuo studio bene de te cogitantẽ liberaliorẽ reddes. Cic. Carthaginẽ diu male cogitantẽ nõ ꝑus timere desinã: quã excisã cognouero. Ad hæc bñdico tibi dicimus. & Maledico tibi. a qbus Benedicus/& Maledicus & Bñdicẽtia & Maledicẽtia. Itẽ Bene opto tibi & Male opto tibi. Bene ꝑcor & Male ꝑcor. Bene de te iudico & Male de te iudico: in qbus oibus nõ cõsiliũ: aut error noster: sed vitiũ eius de quo agimus intelligit. Beneaudio idẽ ẽ qd laudor. Male audio idẽ qd ifamor. Itẽ Bene de te mereor: bene tracto te. Male de te mereor: male tracto te. Bene facio quoꝫ Malefacio. Vnde bñficus liberalis dicit. Maleficus pniciosus. Vnde Maleficę mulieres dicunt incantatrices & venefice. & Maleficę arbores/Maleficę herbę/Maleficę serpẽtes: venenosæ. Itẽ Bñficẽtia liberalitas: & Bñficiũ meritũ. a quo Beneficiarii vocabant milites: q̃ muneris bñficio vacabant. Sicut ecõtrario Munifices appellabant q nõ vacabãt: sed munus reip. faciebãt. & Maleficẽtia ac Maleficiũ: ñ ingratitudo sed dãnũ/iniuria/facinꝰ. Cæsar finitimis iperauit: vt ab iniuria & maleficio se suosꝫ prohiberẽt. Idẽ. Legati dicũt esse in aio sine vllo maleficio p puinciã iter facere. Eodẽ mõ bñfacta & Malefacta dicimus & Bñfice & Malefice aduerbia. Itẽ Bñuolo tibi dicimus: hocẽ amo te. & Maleuolo tibi odi te. A qbus Beniuolus & Maliuolus. & Beniuolẽtia ac Maliuolẽtia. Diffinit aũt beniuolẽtiã ĩclinatio aĩ cũ desiderio bñfaciendi. & Maliuolẽtia voluptas ex malo alẽius sine emolumẽto suo. Maliuoli Mercurii signũ: hocest statuã appellabãt: qa in nullius tabernã spectabat. Bonũ quoꝫ aliqñ p ocio & qete ponimꝰ. Malũ p labore. Seneca. Delicatus hõ: & bono sp assuetus. Virg. Assuetoꝫ malo ligurẽ. Bñuentũ Cãpanię vrbs cũ eo Colonia deducerẽt. Boni homis gra vocari cœptũ. Nã antea Maleuentũ nũcupabãt. Hic samnites habitauere: omnẽq; eã regionẽ tenuerũt. q̃ est inter Picenũ/Cãpaniã atq; Apuliã: ita appellati a samnio colle: in quo e sabinis venẽtes cõsedẽrunt: & eiusdẽ nois oppidũ ædificauerũt. Est qñ bene p cõmode & male p incõmode capiunt: vt bñ habito & male habito. A bellus fit Belle aduerbiũ. & aliud diminutiuũ Bellulus. Cuiꝰ aduerbiũ est Bellule. Plautꝰ. Nãnurus bellule se habebat. a bello ergo qd bonũ significat Bellũ: hoc est hostilis dissentio. fm aliquoꝝ opinionẽ deriuat: qd boni gra bella olim susciperent: nec ad inferendã sed ad ꝓpulsandã iiuriã pacẽq; parandã Quapropter Hostes etiã ab equãdo dicti sũt. Hostire. n. licet aliqñ p cõprimere ponat. Pacu. Nisi coercuero ꝓterutatẽ atq; hostiero ferociã. Et aliqñ p offendere cędere. Idẽ. Nũc id mihi molestũ est: qd hostit volũtatẽ tuã: ꝓprie tñ æquare est. Plau. Cũ ꝓmitto inquã hostire: vt cõtra memineris. Hostire inqt: hoc est æq̃ reddere. a quo Hostirmẽtũ/æq̃mentũ Idẽ. Par paridatũ hostimẽtũ est opa p pecunia. & Hostiorꝫ bacculus: cũ quo modiꝰ æquat. Hinc Hostẽ etiã Peregrinũ noĩabant: q̃ suis legibꝰ viuẽs nobis æquis videret. Ideo in. xii. tabulis legebat: aut status dies cũ hoste. Sed hoc nomen a peregrinis iã recessit: & in eo q ꝓtra arma ferret: remãsit. a quo Hosticus & Hostilis deducunt. vt Hostica arma/Hostilis rabies/Hostile odiũ. a quo Hostiliter aduerbiũ: hoc est ad modum hostis. & Hosticapax. i. hostiũ capax. & Hostia quæ diis ĩmolat ob deuictos hostes: q̃ & Victima a deuictis hostibus dicit eiusdẽ. n. significatiõis sunt. Nã qd qdã asserũt hostias dici pecudes: q̃ diis immolant: cũ exercitũ in hostes ducimus. Victimas vero q̃ post victos hostes sacrificant: falsum esse manifestũ est. Ouidius. Victima quæ dextra cecidit victrice vocat: Hostibus a domitis hostia nomen habet. Duo aũt hostiarꝫ genera erant. Vnũ in quo diuina volũtas p exta disqrebat. de quo Virg. Mactat lectas de more bidentes. Idem. Pecudũq; reclusis pectoribus inhians spirantia cõsuluit exta. Alterꝫ in quo sola anima deo sacrabat. Idem. Hãc tibi erix meliorẽ animã pro morte darctis psoluo. & hæc animalis hostia dicebat: illa consultatoria: in his duobus hostiarum generibꝰ: quædã Hostię Iniuges vocabant: q̃ nunq̃ dumitæ aut iugo subditę fuerãt. Idem. Nũc grege de intacto septẽ mactare iuuẽcos Præstiterit: totidẽ lectas de morte bidẽtes. Quædã Eximiæ: vel q̃ eximerẽtur e grege: vel q̃ Eximia specie: q̃si offerendæ numinibus eligerent. Idem Quattuor eximios ꝓstanti corpore tauros. A quo Eximiũ sacrificiũ cõstat appellatũ fuisse. Erãt & Ambaruales hostiæ: q̃ rei diuinæ gra circũ arua ducebant ab iis q pro frugibus faciebãt. Idẽ. Hæc tibi semp erunt: & cũ solẽnia vota Reddemus nymphis & cũ lustrabimus agros. Nihil eni aliud erat Lustrare agros q̃ circum ire: vnde nomẽ hostię acquisitum est ab ambiendis aruis. Idẽ. Terq; nouas circũ fœlix eat hostia fruges. Alii bellũ p antiphrasim dictũ existimant: q̃si mime bonũ. Nõnulli a beluis deductũ putãt: q̃si beluinũ: qa beluarꝫ sit pruciosa certatio. Nos bellũ q̃si Duellũ dictũ existumamus. Ita eni antiq vocabãt: q̃ duabus partibus de victoria ꝓtendẽtibus dimicat. a quo Perduelles hostes dicti. & Perduellio crimẽ læsę maiestatis. Itẽ q id crimen cõmisit. a bello vo fit Bello vbũ. & deponẽs Bellor. & Bellator. & Bellatrix. & Bellicus. vñ rem bellicã. & Tumultus bellicos dicimꝰ. & Bellonam quã Duellonã quoꝫ appellabãt: hæc belli dea erat & Martis soror: cuiꝰ tẽplũ fuit exigua colũna: super quam

Ennius.
Cecili.
Ouidius
Pompe.
Quintili.
Macro.
Plynius. Idez.
Virgilius
Pacu.
Virgilius
Martialis
Virgilius
Luius
Plautus
Virgilius
Idem
Cicero.
Seruius.
Plynius
Virgilius
Cicero.
Virgilius
Idez
Idem
Plautus.
Quintili.
Virgilii
Terentiꝰ.
Pompe.
Terentiꝰ.
Afer.
Quintili.
Herod.

hastã iaciebant: dum indicebat bellum. & Duello duellas pro bello bellas. Item Belliger. a quo Belligero belligeras. Ennius. Nõ cauponãtes bellũ: sed belligerãtes Ferro nõ auro vitam cernamus vtriq;. Bellipotens & Bellicrepa: genus vetis saltatiõis a Romulo institutæ: in qua cũ armis saltabãt. & Bellicosus: ferox: quẽ vetes etiã Bellosũ dixere. Cecilius. Tantũ bellũ suscitare conari aduersarios cõtra bellosũ genus. Belliportę dicebãtur q̃ erãt in tẽplo Iani. & dũ gesturi bellũ Romani erãt/apiebant bello vero cõfecto & rebus pacatis claudebant. Vnde Ianũ claudere p pacẽ facere vetes dixere. Ouidi. Sanguine lætifero totus miscebit orbis. Ni teneant rigidæ cõdita bella seræ. Bellaria etiã aliqñ veteres dixere res bellis aptas. vt Põpeius testat: vtpote arma/sagittæ & similia q̃si instrumẽta bellica. Itẽ Bellaria siue qvt illa belli: ita hæc mensarꝫ instrumẽta essent siue a bonitate vocitarũt. omne mẽsæ secũdæ genus: q̃ græci τρωγαλια. vel τρωγηματα dixerũt: q̃ fere mellita esse cõsueuere. Vnde vina quoꝫ dulciora in antiqs comœdiis Liberi Bellaria appellata sũt. Tãta aũt fuit affinitas int hæc duo noĩa Duellũ & Bellũ. vt Quintilianus scribat quosdã p bellos ausos fuisse dicere Duellos. & veteres Duonũ p bonũ scripsere. A bello cõposita fiũt Imbellis hoc est timidus: ignauus: infirmus: q̃si bello minime aptus. a quo Imbellia pro ignauia. Macrobius ostẽdebat Antiochus Annibali in cãpo copias ingẽtes q̃s bellũ populo Romano facturus cõparauerat: cõuertebatq; exercitũ infignibus argẽteis: & aureis florẽtem. Inducebat ẽt currus cũ falcibus/& Elephãtos cũ turribꝰ eqtatiũq; frenis & ephippiis: monilibus ac faleris ꝑfulgentẽ. Atq; ibi rex contẽplatiõe tantiiac tã ornati exercitus gloriabũdus Annibalẽ aspicit. & putasne ingt satis esse Romanis hæc omia. Tũ Pœnus illudẽs ignauiã: imbelliãq; militũ eiꝰ ꝑciose armatorꝫ. Plane ingt satis credo esse Romanis hæc: & si auariſsimi sũt. & Debello qd est expugno. Vñ debellatos hostes dicimꝰ victos. & Rebello qd ꝓprie significat repugno. vnde Rebelles dicunt q in fide nõ pmanẽt: & iussis potestatũ repugnãt. & Rebellio repugnantia. Rebellare vulnera: vlcera siue alia vitia dicunt: qñ semel curata repullulant. Ply. Strumea herba est qua rursus sata rebellare credũt Herbarii: q̃ curauerũt vitia. Idẽ. Impetigo caustícis curabatur: nec nisi vsq; in ossa corpus exustũ esset nõ rebellãte tædio. & Belua ĩmanis fera q̃si bellũ gerẽs. a quo Beluinus adiectiuũ. Vnde Beluinã rabiẽ & Beluinũ furorẽ dicimꝰ. Itẽ Belutus quo veteres vsi sũt pro eo qd est Beluæ similis. SEVIT. Fortiter facit. Sæuo enim a sæuus deducit: qd ꝓprie significat durꝫ & horridũ. & dicit a græco σκληρος: qd est importunus. Virg. Cũ sæuo e scopulo multa vix arte reuulsus. Per metaphoram tũ aliqñ p irato accipit. Idẽ. Et sæuũ ambobus Achillẽ & Sæuio capit pro irascor. Pacu. Quid cõmeruiꝰ quid sæuis in me pater? Aliqñ p forti. Virgi. Seuus vbi æacide telo iacet Hector. & sæuio p fortiẽ facio. Martialis. Belliger inuictis qd Mars tibi sæuit in armis. Nõnunq̃ sæuus p inimico crudeli. Virg. Sæuę memorẽ Iunonis ob irã. & Sæuio ĩmanitatẽ exerceo. Luius. Cũ post victoriã quoꝫ in hostes sæuiret. Hic fit Sæuitia hoc est crudelitas. q̃ & Sæuitudo dicit. Plau. Vincula virgę molę sæuitudo mala fit peior. & Sæue crudeliter Item sæuus pro magno. Vir. Nonulli imperiũ pelagi: sæuũq; tridentẽ: sed mihi forte datũ. Idẽ de Ænea quem vbiq; piũ inducit. Maternis sæuus in armis. Seuũ vero sine diphthõgo pinguedo est cornigerorꝫ duntaxat: q̃ in vna parte dentata sunt: & quę in pedibus talos habent. Bisulca vero quæq; scissos pedes in digitos habẽt: & carent cornibus: nõ seuũ sed Adipẽ habent: q cõcretus est: & cũ refrixit facile frangit: sempq; est in fine carnis sine sensu: qa nec arterias habet nec venas. Contra Pingue int carnẽ cutẽq; est succo liquidũ: qd etiã in aliquibꝰ sine sensu esse manifestũ est. vnde sues viuẽtes a muribꝰ tradũt rosas. & L. Apronii consularis filio detractos adipes fuisse: leuatũq; ĩmobili ac molesto onere corpus. Id pingue in sue Laridũ vocat. A seuo Seusũ dicimꝰ qd istar seuiungit. ab adipe Adipatũ qd addito pingui factũ est succosũ & pingue. Vñ Adipatę dapes dicunt. Cicẽ. Asciuerũt suis artibus opimũ quoddã: & tanq̃ adipatę dictionis genus. a pingui Pingueoverbũ. Pingue sco. Pinguefacio. Pinguetudo. & Pinguedo: qd miror Seruiũ scripsisse nõ esse latinũ cũ eo doctissimi viri vsi fuerũt. Ply. Omni pinguedine detracta in olla caro decoquit. Quidã etiã Impinguare scripserũt pro saginare. Pingue aliqñ p fæcũdo ponit. Vir. Et pingues hortos. Aliqñ p ĩpedito & inepto. Cicero. Qd ipsi Antiocho pingue videt: & sibi ipm̃ cõtrariũ. Itẽ a sæuus detracta a: & pma syllaba correpta fit Seuerus: qd mõ significat graue ac censoriũ. Vir. Romulidis: Tatioq; seni: crinibusq; seueris. Modo aspery trucẽ. Idẽ. Qui tetricę horrentis rupes: montẽq; seuerꝫ. Aliqñ tristẽ vitabilẽ. Idẽ. Inuidia infœlix furias: amnẽq; seuerꝫ. ab hoc fit Seueritas: hoc est grauitas: & quędã toruitas naturę: q̃ & Seueritudo dicit. Plau. Quid illud ẽ: qd illi capat frons seueritudine. & Seuere aduerbiũ grauiter aspe. Itẽ Asseuero qd ꝓprie est int ipa argumẽta ꝓbationesq; vim aimi motũq; quasi quandã seueritatẽ admisceo. Quintil. Altera ex asseuerratiõe ꝓbatio est. Ego hoc feci. Tu mihi ñ dixisti. & o facinus indignũ. Ponit tñ aliqñ pro affirmo. Itẽ Perseuero qd est cũ cõstantia animi: & quasi quadam seueritate continuo. ab illo Asseueratio fit. ab hoc Perseuerantia & Perseueranter aduerbium. NON EST SATIS. Nõ sufficit. Satis aduerbiũ est: & significat abunde: quantũ opus est. & p apocopen Sat dicitur Facit ex se cõparatiuũ Satius qd significat melius: quasi vltra id quod opus est. Virg. Nõne fuit satius tristes Amaryllidis iras: atq; supba pati fastidia? Facit etiã ex se ꝓpositũ Satin: hoc est satis ne. Teren. Satin sana es? Itẽ cũ plærisq; verbis cõponit. vt Satisdo. Satisfacio. Satisꝑsto. a qbus Satisdatio. Satisfactio. Satisꝑstatio de qbus supra diximus. Itẽ Satisaccipio. a quo Satisacceptio. Satisacceptionẽ appellat Põponius stipulationem: quæ ita obligat pmissorẽ: vt expromissores quoꝫ ab eo accipiant. idest qui idem promittant. Satis autẽ accipere dicũt est eodem modo: quo & satisfacere: nam quia id quo quis contentus erat ei præstabat: satisfieri dictũ est. ita quia tales quibus contentus quis futurus esset: sic dabantur vt verbis obligarent: satis accipi dictũ est. Satago quoꝫ a satis & ago cõpositũ est: significatq; ꝓprie anxius sum: & qd vulgo dicit satis habeo: qd agã. Teren. Nam hic Clinia: & si is quoꝫ suarꝫ rerꝫ satagit: attamẽ habet bene & pudice eductã ignarã artis Meretricię. Afer venustę Maliũ surã multũ in agẽdo discursãtẽ/saliẽtẽ: manꝰ iactãtẽ: togã deiicientẽ & reponẽtẽ: nõ agẽdixit: sed satagere. Quintil. Est hoc dictũ p se vrbane satagere: etiã si nulla subsit alterꝰ verbi similitudo. Satagitæ barbara vox: fuit aũt populi in Asia Scytica vt testat Herodotus. Satnois fluuius est Phrygię. Itẽ a satis

Duello.
Belliger.
Belligero
Bellipotens
Bellicrepa
Bellicosus
Bellosus
Belliporte.
Janum cludere. Duellũ.
Bellaria
Liberi bellaria.
Duonum
Imbellis.
Imbellia
Debello.
Debellatus
Hostis.
Rebello.
Rebellis.
Rebellio
Belua.
Beluinus
Belutus
Senio.
Seuus
Seuitium
Seuitudo
Seue
Seuus.
Seuum.
Adeps.
Pingue.
Laridum
Seuosum.
Adipatum.
Pingueo
Pinguesco.
Pinguefacio.
Pinguitudo.
Pinguedo
Impinguo
Pingue.
Seuerus.
Seueritas
Seueritudo
Seuere
Asseuero.
Perseuero
Asseueratio.
Perseuerãtia.
Perseuerãter.
Satis
Sat
Satius
Satin.
satisdo.
satisfacio.
satisꝑsto
satis accipio.
satisacceptio.
satago.
satagite.
Satnois

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Sat. satio. saturo. Exatio. Exaturo satur satietas saturitas satullo satias saturea. Cunila Origanum heracleoticum. Cunila bubula Panacea Agreste oziganum. Othimis Pdasios. Tragoziganō. satyra. Lex satyra. satyra laus satyrarum duo genera.

satyri

Aegypanes

Fauni siluani Satyri Panes.

satyrus satyricus satyrice satyrum. satyrion

Orchis Crategonon.

Pdosedanum. Arsenogonon. Thelygonon

Cynosorchin Cynosarcima.

Diasteyrion satyriasis Tithymalli.

Saturnus

siue sat/satio/saturo: qd est expleo: neq; ad gustū solū sed ad oēs sensus attinent. Apulei⁹. Sed ille libidine exatu ratus iacebat in grabatulo. Cice. Iracūdiā meā satura tuo sanguine. Ab his fiūt Exatio/& Exaturo/& Satur/ & Satietas/ac Saturietas/& Satullo verbū. Var. Neq; in puluere coquā carnes: qbus satullē corpa. vetes etiā ꝑ satietas satias scripsere. Acti⁹. Q uoꝝ crudelitate nulla vnq̄ explet satias sanguinis. Salu. Hi salub⁹ occupa tis externoꝝ agros inuasere: frumentiq; ex inopia graui satias facta. Lucil. Q uid mihi iā ꝑderit: satias iā me oīm reꝝ tenet. Teren. Nā vbi me forte satias: cepit cōmuto locū. Lucil. Q uā tibi iā nemo fessus satiare viuēdi. A saturo Saturea vocitata: qd nullū fere cōdimētū sine ea fiebat: ꝑt qd saturitatē inducere videbat: herba ē q̄ & Cunila dicit. & Originū heracleōticū. Origano æmula est: ita vt nusq̄ vtriq; in cōdimētis addat. Plyni⁹. Satureiā a thymbra nō distinguit. Columella. Diuersas putat. Sic eni scribit. Et satureia thymi referēs thymbraeq; saporē. Testudines vt supra dixim⁹: cū serpētibus pugnaturę Cunila. q̄ bubula dr̄: sese munire traduntur ꝑpterea qdā in hūc vsū Panaceā vocāt. Dioscurides secūdū gen⁹ Agreste origanū vocat. Tertiū Othimī. Ply. quoq; origanū esse scribit: qd in sapore Cunilā æmulat. Pluraq; eius esse genera Othimin: vel Prasion appellari nō dissimile Hyssopo. Tragoriganō similius esse Serpyllo siluestri. Itē a saturo qdā Satyrā q̄si saturā appellatam existimāt ob carminis varietatē. seu ꝑpter copiā reꝝ q̄ ibi tractant. Est eni satyra carmen maledicū: & ad carpēda hoim vitia cōpositū: q̄le scripserūt Lucillius/Horatius/Iuuenalis/Persius. Alii a lege satyra dictā putant quæ vno rogatu multa simul cōprobabat. Alii a satyra lāce: q̄ refercta multis variisq; ꝑmitiis diis offerebat. Nōnulli a satyra sibi genere: qd variis rebus erat cōditū. Q uidā a satyris qd in hoc genere carminis res ridiculæ pudēdęq; scribunt: quēadmodū ꝑferri a Satyris solent. Sed illud verius est satyrā ideo hoc noīe vocitatā qd in antiqua satyra introducebant Satyroꝝ ꝑsonę: aut si q̄ erāt ridiculę similes satyris: quēadmodū in Attellana obscenę turpesq; ꝑsonę. Duo q̄ppe Satyraꝝ genera fuisse cōstat. Alteraꝝ antiqua tā a græcis q̄ a latinis celebratū: qd sola carminū varietate cōstabat. Comœdię pene par nisi plus lasciuię habuisset. Alteraꝝ satyraꝝ genꝰ recētius: qd soli latini excoluerūt: aptā hoim reꝑhensionē cōtinens & acrē vitioꝝ obiurgationē. Satyri aūt qd in libidinē semp ꝑni sint: a virili mēbro nomē sūpsere: qd vetes græci σάτυρον appellabāt. Hi in desertis Ethiopiæ sūt: quos Egypanes: sed ꝑter figurā nul habēt moris humani. Egypanes aūt tales sūt quales pingunt⁹ hoc est nudi/leues/capnos pedes habētes. Vetes hmōi monstra ꝑ semideis: siue ꝑ siluestrib⁹ diis coluerunt: quēadmodū Faunos Siluanosq; Faunos ac Satyros nemoꝝ deos esse dicētes. Panas agroꝝ/Siluanos siluaꝝ. Confundunt tñ hæc omīa a poetis. Vir. Et vos agrestū ꝑsentia numina fauni. Ouid. Sūt mihi semidei: sūt rustica numina nymphę: Et Fauni/Satyriq;/& Mōticole siluani. Q uos qm̄ cæli nondū dignamur honore. Q uas dedimus certe terras habitare sinamus. Pōponi⁹. M ela vltra athlantē mauritanię mōtē scribit noctu psæpe visa lumina: & crepitus cymbaloꝝ ac fistulaꝝ cantus auditos: nec die reptū quēq̄. Iccirco ꝑ cōstanti habitū hos faunos esse ac satyros: & eius generis aīalia. A satyra fit deriuatiuū Satyrus: ꝑ eo q satyrā scribit. & Satyricus. vñ Satyricū carmen. & Satyrice aduerbiū: hoc est acriter & cū cōuitio. Satyraꝝ vero vrbs Calabriæ fuit nō longe a Tarēto: q̄ uis aliq agraꝝ in quo Tarētus cōdita est: Satyrā vocari affirmēt. A satyris qm̄ lasciui & in libidinē propensi esse dicunt. siue potius a virili mēbro: qd σάτυρον vocari a veteribus græcis dixim⁹. Satyrion herba vocitata est: foliis lilii rubri: aliquāto minorib⁹: tribus nō amplius a terra exeūtibus caule/leui/cubitali/nudo/radice gemina: cui⁹ inferior pars: & maior mares gignere dicit: supior ac minor fœmias. Alii duo eius genera eē ꝑdiderunt. Vnū lōgiorib⁹ foliis: q̄ oleę caule q̄ttuor digitoꝝ: flore purpureo: radice gemina: ad formā hois testiū: alternis annis intumescēte ac residēte. Alteraꝝ qd Orchis cognoīat: & fœia esse credit ramosiore frutice cum intēnodiis radice fascis vtili. Est & aliud gen⁹ Satyrii qd Crategonon appellant/semie lini maiore/dureꝝ radicis/cortice rubro/sapore subdulci: qd in montosis tradit inueniri. Radix eius ēt si tñ manu teneat. Venerē stimulat: multomagis si bibat invino austero. Arietibus & hircis in coitu segniorib⁹ a rusticis dat in cibo sarmatæ etiā eqs: qui ob assiduū laborē pinguiores ad coeundū fiūt: qd vitiū ꝑsedanū vocāt eā dare cōsueuerunt. Arsenogonō quoq; & Thelygonō sub satyri noīe comꝑhendunt: herbę sunt habētes vuas floribus oleæ similes: sed aliquanto pallidiores. Semen vero ad similitudinē papaueris album. Thelygoni potu fœminā gigni existimant. Arsenogon marem. Ideoq; altera a fœminis: altera a maribus gignendis est dicta. Q uippe græci ἀρρενικὰ mare: θηλὺν fœminā: γόνον genitū dicūt. Alii vtramq; Oesino similē tradunt. Arsenogoni autē semen geminū esse testibus simile. Est & aliud genus Crategoni spicæ cretice simile multis calamis ex vna radice manātibus: multorūq; geniculoꝝ: quod in Opacis nascitur: semine Milii: asper ꝑmo gustu. id si bibant exvino ante cœnam tribus obolis: in totidē aquæ cyathis mulier ac vir quadraginta ante conceptū diebus: virilis sexus partū affirmant futuraꝝ. Itē altera Thelygonos est sola gustus lenitate: ab hac Crathegono differens: quæ fœminas simili modo ꝑcreari dicūt. Sūt etiam q scribāt Cynosorchin: vel Cynosarcimā dici herbā foliis oleæ mollibus ternis: semipedis longitudinis in terra stratis/radice bulbosa/longa duplici ordine: supiore/quæ durior est: & inferiore quæ mollior. eduntur vt bulbi cocti in vineis forte inuenti: ex iis radicibus si maiorē edant viri: mares generare dicunt. Si fœminę eā quę minor est: Alteraꝝ sexū. In Thessalia molliorē in lacte capno viri bibūt ad stimulādos coitus: duriorē vero ad inhibēdos. Hæc græci eodē Satyrii noīe appellāt: & in totū omnē herbā: q̄ hmōi cōcitatricē vim habet. Vñ cōpositio quoq; medicoꝝ ad excitandā libidinē excogitata Diasityrion vocitata ē. & Satyriasis morbus: qm̄ genitalib⁹ dolor ac pruritus ex nimia tentigine accidit: sed ne forte qd de Satyrio scripsim⁹: alicui miꝝ videat. Tithymalli quoq; ramoꝝ; medullā habētes ad Venerē ꝑniores fieri manifestū est. & Theophrastus grauissimus auctor scribit Indū quēdā in græciā genus herbæ secū tulisse cuius mira vis erat ad Venerē excitādā. Neq; eni edētib⁹ solū: sed etiā tangētib⁹ tñ libidinis ardorē iniiciebat vt duodeno & vltra coitu sine intermissiōe vterent. Indus vero ipe q magno atq; robusto corpe erat: auditus sit publice affirmare. Septuageno coitu aliqn̄ se in libidine durasse. Sūt qui Saturnū quoq; a Saturo deductū existimēt q̄ saturet⁹ annis: vel qa se in deuorādis liberis saturauit: q̄ uis alii a satu potius Saturnū appellatū velint

Apuleius Cicero Varro. Actius. Salustius Lucilius Terentiꝰ. Lucillius Plynius. Colu. Plynius.

qm̄ peritiā ruris: & satoꝝ oīm ꝑmus edocuit: rudēq; ante fruges cognitas victū in melius cōmutauit: alii a virili mēbro: quod veteres græci σκῶν vocitauere: qm̄ Saturnū Cælū patris pudenda abscidisse cōmemorāt: tradunt eni hunc Cælū & Vestę siue Cæli & terræ filiū fuisse: & Opim sororē suā sibi cōnubio iūxisse: ex qua cū pluris suscepisset liberos oēs deuorasse: & mox euomuisse abscidisse Cælii pris virilia: qbus ī mare deiectis Venerē esse ꝑcreatā: q̄a ꝑ spuma vnde coaluit: Aphrodites nomen accepit: q̄ppe græci ἀφρὸς γίνεν Venerē vocant ἀφὸν spumam. Gerere præterea in manu falcem hāc ei aliqn̄ in Siciliā excidisse: vnde oppido nomen dedit: qd Depranū vocat. Q uippe græci Drepanon falcē noīant. Ouid. Q uiq; locus curuæ noīa falcis habet. Ad hæc pulsū fuisse a filio de regno: victiq; eē in cōpedib⁹ q̄ oīa licet fabulosa sint: tñ sunt nō sine ratione cōficta. Cæli filiū fuisse tradūt: qa pater eī⁹ Vranius dicebat. Græci aūt ἀφρὸν cælū vocāt: siue q Saturnus cū regno potit⁹ potētissimus fact⁹ esset mutatis parētū noībus: patrē Cælū/matrē terrā appellauit: vt hac noīm mutatiōe fulgorem suę originis ampliaret. Liberos aūt ideo aiūt deuorasse: rursusq; vomitu eiecisse: qm̄ Saturnus tps ē: ideo q a græcis κρόνος vocat: cū χρόνος tps significet. vnde Chronica appellat q̄ de tpibus scribunt. & Chronici q de tpibus scribūt. Ply. Q d & ipsius Timagoræ carmīe vetusto apparet cronicoꝝ errore non dubio. & Chronismus tpalitas. & quo nōnulli vtunt Synchrom⁹ cōtemporanē⁹. A cronos vero Cronia Saturni festa appellata. A tpe aūt ꝑ vices cūcta gignunt/absumunt q̄q: & ex eo denuo renascunt. Opim sororē iccirco in vxorē duxisse: qa Ops terra est ex q̄ fruges oēs gignunt: q̄ꝝ ipse inuētor fuit: & q̄si genuisse ex vxore videt. Abscidisse patris virilia: ipaq; in mare piecisse: & inde ortā Venerē: qm̄ cū Chaos eēt nō erant tpa. Sigdē tps certa dimēsio est: q̄ ex cæli cōuersiōe colligit: tps igit cœpit cū natus ē Saturnus. q ideo κρόνος: ꝗ est tps dictus est. Cū igitur semina reꝝ oīm post cælū gignendaꝝ de cælo fluerēt: & vniuersa elemēta: q̄ nondū cōstituta erāt ex illis seminibus fundarent postq̄ mūdus oibus suis ꝑtibus absolutus est: orto iā tpe qd Saturnus ē: finis est fact⁹ ꝑceden di de cælo fœminū ad elemētoꝝ cōceptionē: q̄ppe q̄ iā plene fuerāt ꝑcreata. Ad aīaliū vero eternā ꝑpagationē facultas generādi ad Venerē ex humore trāslata est: vt ꝑ coitū maris fœminæq; cūcta deinceps gignerēt. Falcē ideo in manu gerere: quod tps oīa metit & secat: siue q̄ ꝑ insertionē & surculoꝝ & pomoꝝ disciplinā tradidit hāc ei in Siciliā decidisse: qa sit ēra illa maxime fertilis. Pulsum a filio de regno: qm̄ tpa senescētia ab iis q̄ postea nata sunt depellant. Vinctū ideo eē: qa certa naturæ lege int se cōnexa sūt tpa. vel qa oēs fruges q̄busdam vinculis nodisq; alternant. Apollodorus tñ scribit Saturnū Ianeo vinculo p annū alligari solitū: & mēse Decēbri ī die sibi festo solui: vnde ortū eē puerbiū. Deos Ianeos pedes habere. Significari vero ꝑ hoc decimo mēse semen in vtero aīatū invitā augeri: qd donec in lucē veniat mollibus naturę vinculis detinet. Tradūt ꝑterea Tritonas cū buccinis fastigio Saturni ędis suppositos: qm̄ ab eī⁹ memoria vsq; in nrām ætatē historia clara ē: & q̄si vocalis: antea vero muta & obscura & incognita erat: q; ipoꝝ; tritonū caudæ testant humi mersæ: atq; abscōditę. Saturnū Romani etiā Stercutiū vocauere: q; oīm ꝑmus fœcūditatē agris stercore cōparauerit. A saturno Saturnius dict⁹. vñ Iouē Saturniū/& Iunonē Saturniā: & regna Saturnia dicim⁹: & Saturnia oppidū. Virg. Ianiculum huic: illi fuerat saturnia nomen: & regio. Itē Saturnalia dies Saturno festus. A quo Saturnalitiū: qd ad saturnalia ꝑtinet. Martialis. Saturnalitiæ ligulā misisse ſelibræ. Saturnalia veteribus a mense decēbri vno die celebrari solebāt. Is erat ad. xiiii. kal. Ianuarias. Postea vero in triduū ꝑpagata sūt. adiectis ꝑmū a Cæsare huic mēsi diebus: deinde ex edicto Augusti: quo triū dieꝝ ferias Saturnalibus instituit: hoc est a. xvi. ad. xiiii. kal. Ianuarii. sed sigillarioꝝ mox adiecta celebritas in septē dies discursū publicū: & lætitiā religionis extendit hinc rursus detractis duobus diebus ad qnq; dies Saturnalia redierūt. Erāt aūt Saturnalioꝝ dies lætitia plenę. Nā ꝑmo die ad ædē Saturni cōuiuio dissoluto Saturnalia clamitabant. Bellū his diebus sumere nefas habebat qm̄ regni eius tpa fœlicissima fuerāt: nullis bellis vexata: nullis infestata latronibus: q̄ cā fuit: vt Romani ædē Saturni ærariū esse voluerūt: q; nullū sub eo furtū in Italia fuisset cōmissum: siue qa sub illo nihil erat cuiusq̄ ꝑuatū: nec signare solū: aut partiri limite cāpū fas erat. nōdū q̄sq̄ seruitio aut libertate discriminabat: vnde & pœnas a nocētib⁹ iisdē diebꝰ sumere piaculare erat: & tota seruis licētia ꝑmittebat. Hinc & Pileos qd signū (vt supra diximus) libertatis erat capitib⁹ gestabāt. & cū dñis epulabant: q̄uis hoc qdā institutū poti⁹ velint: qa cū Saturnus & vxor eius Ops tā frugū q̄ fructuū reptores fuissent: dignū videbat vt fœtu agroꝝ; iā ab hoibus coacto: & Saturnalia atq; Opalia celebrarent: & dñi passim cū seruis vescerent: cū quibus patientiā laboris in colēdo rure tolerassent. Sumebāt ꝑterea oēs his diebus togis depositis Synthesim breuē (vt supra dixim⁹) vestē & negocuis aptā. Martia. Dū toga per qnas gaudet regescere luces. Hos poteris cultus sumere iure tuo.. Item Pileum quo vti alias dūtaxat rui: & militię solebant. Idē de Pileo. Si possem totas cuperem mīsisse lacernas. Nunc tñ capiti munera mitto tuo. Mittebant ꝑterea sibiinuicē munera: & quæ ꝑmo mittebant Xenia quasi hospitalia: hoc est ad hospites missa vocabant. Q uæ vero remittebantur Apophoreta. Hinc Martialis duos postremos libros epigrammatū Xenia atq; Apophoreta appellauit: q; in iis singulis distichis descripta sūt munera: quæ saturnalibus mitti solebāt. & Distichia ipa pro muneribus: hoc est ꝑ Xeniis: atq; Apophoretis missa quēadmodū supius latius disseruim⁹. Ratio autem mittendoꝝ saturnalib⁹ muneꝝ hæc erat: vt viderent sibi inuicē gaudere/ac gratulari: & Saturno atq; Opi gratias agere: qd fruges fructusq; ad vitę cultū necessarios ꝑcepissent. Solebant aūt int cætera munera Cerei & Sigillaria donari. Sūt autē Sigillaria puæ imagines fictilibus descriptæ: dicta a sigillis hoc est paruis signis. Nā a signū fit diminutiū Sigillū. Est aūt Signū opus sculptile: & ad alicuius aīalis effigiē formatū: vnde signa & tabulas dicimus ꝑ cælatis opibus atq; depictis. Propetē signū est parua quædam significatio indicans totius rei qualitatē. Teren. Num eius color pudoris signum vsq̄ indicat. Hinc litteraꝝ notæ signa dicunt. Itē notæ genitiuę & quæ pecudib⁹ inurunt. Hinc duodeci signa cælestia quæ in Zodiaco sunt appellata: quia notę quorundā aīaliū sunt: quæ ad naturā solis iure referuntur. Q uippe Aries menses sex hibernos sinistro incubat lateri. Ab æquinoctio vero super dextrum latus. Sic sol ab eodem tempe dextraꝝ; reliquo sinistraꝝ; ambit hemisperiū ꝑpter qd Ammonē quem Lybies occidentē solem

Aphrodites

Drepanum.

Uranius.

Chronica chronici. chronismus. Sinchronismus cronia

Ops. Tempus

Plynius

Apollo.

Virgilius

Martialis

Stercutius. Saturnus. Saturnia Saturnalia Saturnalitiū

Theophr.

Synthesis

Pileum Xenia Apophoreta

Ceres. Sigillaris. Sigillum Signum.

Terentiꝰ.

Signa.

Signa celestia Aries. Ammon.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Taurus. esse existimãt: arietinis cornibus figurant: quibus maxime id aĩal posset: vt Sol radiis. Taurus vero ad solẽ tri
plici ratiõe videt referri: vel quia apud Heliopolim Taurus soli cõsecratus erat: vel quia Bos Apis in ciuitate
Gemini. Mẽphi instar Solis excipiat: vel quia in oppido Hermũthi magnifico Apollinis templo cõsecratũ Soli Taurꝰ
colebãt. Gemini aũt: q̃ alternis mortibus viuere credunt: ꝓfecto solẽ vnũ eundẽq; significãt modo descendentẽ
Cancer. ad mũdi infima: mõ in sũmã altitudinẽ resurgentẽ. Cãcer obliquo gressu nil aliud q̃ solis iter ostendit: q nunq̃
rectus incedit: sed semp obliquꝰ q̃si signoꝝ verteret ordo: maximeq; in hoc signo a cursu supo incipit obliquus
Leo. inferiora iã petere. Leo quidẽ non minorẽ cũ sole similitudinẽ habet. Q uẽadmodũ enĩ Leo impetu ac calore
ꝑstat cæta aĩalia. sic sol cæta sydera. Leo pectore ac ꝓre corpis ptevalidus est: posteriorbus ptibus degenerat
sic solis potẽtia ꝓma diei parte ad meridiẽ increscit: & ꝓma pte anni a Vere in æstatẽ mox elãguescẽs deducit
vel ad occasũ: q diei. vel ad hyemẽ q̃ annũ videt pars eẽ posterior. Idẽq; etiã oculis patẽtibꝰ: atq; igneis semp cer
Virgo nit: quẽadmodũ Sol patenti: atq; igneo oculo terrã ppetuo cernit: infatigabiliq; cõspectu. Virgo quę manu ari
stam fert: solis potentiã significat q̃ fructus curat: & ideo iustitia creditꝰ: q̃ sola facit nascẽtes fructus ad vsus ho
Scorpius minũ puenire. Scorpius totus in quo libra est naturã solis replẽtat: q hyeme torpescit & ea trãsacta aculeũ rur
Sagittarius. sus erigit: vi sua nullũ naturæ dãnũ ex biberno torpore ppessa. Sagittarius ex hoie in ferã ꝑ mẽbra posteriora
Capricornus. degenerãs: q̃si postremis ptibus suis a supis in inferna detrusus: & tũ sagittã iaciẽs: indicat tũc quoq; vniuerso
rum cõstare vitã radiis solis vel ab ima pte veniẽtibus. Capricornus ab inferis partibꝰ ad supna solẽ reducens
Aquarius. Capræ naturã imitari videt: q̃ in pastu ab imis ptibꝰ semp ꝑminentiũ scopuloꝝ alta depascit. A q̃rius ex eo ma
xime vim Solis ostẽdit: q nõ caderet imber in terras: nisi a calore solis humor ad supna traheret: cuius refusio
Pisces est aqua pluuialis. Pisces certe nõ aliquã Solis similitudinẽ repsentãt: sed dũtaxat potentiã eiꝰ ostendũt. a quo
vita nõ modo aeriis trenisq; aĩalibꝰ datur: sed iis q̃ mersa aqs ab illꝰ ꝓspectu semota sũt: tãtaq; est vis eius vt abstru
Signum. sa quoq; penetrãdo vinificet. Signũ etiã vexillũ dr ab effigie aĩaliũ: q̃ in vexillis ferri cõsueuerũt: vtputa A q læ
Lupi/Minotauri/Equi/Apri. His enĩ vti Romanæ legiões ꝓsueuerũt. Sed. C. Marius in secundo consulatu C. Mariꝰ.
suo q̃ttuor posteriora in totũ abdicauit: solũ A q lę signũ retinuit. A signo signiferi dicti sũt: q signa ferũt: lĩ ẽ ve
Signifer. xilliferi. Signifer etiã a latinis dicit Circulus in quo duodecim signa sũt: q grace Zodiacus appellat ab effigie
Zodiacus. aĩaliũ: q̃ in eo sũt. Græce enĩ ζῴδια aĩalia dicunt. Itẽ a signo Antesignani dicti sũt milites qui ante signa ĩ acie
Antesignanus cõstituunt. Ab hoc fit verbũ signo qd modo significat ostẽdo. Plau: Hic meretricẽ deperit: signat tũ se eam nõ
Signo amare. Modo scribo. Vñ & subsignare subscribere dicimus. Modo impmo. Vir. Et sũmo vestigia puluere si Plautus
Subsigno. gnent. Vnde signare epistolã dicimꝰ: hoc est annulo signũ impmere. & Resignare deleto signo apire: a quo Si Virgilius
Signo epsam. gnatores & Resignatores. & Signatio ac Resignatio testamẽtoꝝ appellata. Dissigno idẽ qd signũ facio. & in
Resignare: terdũ cũ nota ignominiæ aliqd facio. a quo Designatores dicti q ludis funebribus ꝑsunt: q in ipis ludis multa
Signator. nouia ac spectãda fieri solerẽt. Hinc Dissignatio ꝓ cõtractiõe siue cõdictiõe populi in vnũ accipi solet: quod con
Resignator tingit ei qui aliquo flagitio oĩm in se oculos vertit: & quasi designator in ludis funebribus multitudinẽ cõtinet.
Signatio Teren. Modo qd dissignauit. Resignare etiam veteres dicebãt pro rescribere. & resignatũ æs militi dicebatur Terentiꝰ.
Resignatio. cũ ob delictũ iussu tribunimilitũ ne stipendiũ ei dareꝭ in tabulas referebatur. Itẽ Resignare ꝓ claudere. Virg. Virgilius
Dissigno. Et lumina morte resignat. hoc est claudit. Q uãuis physici hoc aliter exponãt. Dicũt. n. pupillas q̃s in oculis vi
Dissignator. demus: morituros ante triduũ non habere quibus non visis est summa desperatio vitæ. Resignat ergo dixisse
Dissignatio. Virgiliũ: hoc est aufert signa luminibus. Q ñq; etiã signo accipit ꝓ eo qd est pecora signis noto. Vñ signata
Resigno. pecora dicunt quæ notã habẽt inustã. Ab hoc verbo cõposita fiũt assigno. & Cõsigno ei usdẽ significatiõis. Ob
Resignatus res signo idẽ qd signo. Designo notæ significatiõis. Itẽ a signo fit insignis quod modo accipit ꝓ magnus: vt in si
Signatũ pecꝰ gnis clades. Lucil. Cocus nõ curat caudã insignẽ eẽ: modo pinguis fiet: modo ꝑclarus ꝑstans. Vir. Insignem Lucil.
Assigno pietatevirꝰ. Hinc fit Insignitas claritas. & Insigniter aduerbiũ clare/aperte/summe. A puleius. Hõ insigniter Virgiliuꝰ
Consigno malus. Itẽ ab insignis Insignia deducunt: hoc est signa & ornamẽta ob virtutẽ adepta. V nde ĩsignia laudis: & Apule.
Obsigno. insignia gloriæ dicimus. Hinc fit insignire verbũ qd est ornare. & aduerbiũ Insignite: qd est cũ iudicio note. Ci. Cicero.
Designo Nec improbũ notari: aut vitupari insignite posset. Itẽ a signo Sigillo: qd est signũ impmo. Hinc Sigillatæ lĩræ
Insignis. dicunt: hoc est clausæ & annulo impssæ. Propt quod vetẽs sigillare ꝓ claudere vsurparunt. Varro. Cõtra lex Varro
Insignitas. nimis impia est: ne filii patribus luci sigillent oculos. Sugillare vero ẽ pcussu carnẽ maculare: a sugendo dictũ
Insigniter. qd succus hoc est liuor deducat. Hinc sugillati dicunt qui ex pcussione tumorẽ: maculãq; cõtraxerũt. Ply. Me Plynius
Insignia. dici Tapsiã pmixtã aliis sugillatis: ac liuẽtibus auxiliari debent. Nero Cæsar claritatẽ ei dedit initio imperii
Insignio. grassationibus cõuerberatã faciẽ illimiens sibi cũ thure cæraq: & sequẽti die cõtra famẽ cutẽ sincerã circũferẽs
Insignite Idẽ. Cinis allii ex oleo & garo illitus sugillata: aut liuẽtia ad colorẽ reducit. Ab hoc fit Sugillatio quæ modo Idez
Sigillo. pcussionẽ significat: modo derisionẽ. Nã & Sugillare aliquãdo pro deridere accipit. Liuius. Legati grauiter Liuius
Sigillare lfe. ferentes se sugillatos eẽ: ꝓpter qd nõnulli deductũ hoc potius existimãt a græco συγγελᾶν. quod corridere
Sugillo significat. Q uippe & de his qui signa pcussionis in facie gerunt: ridere solemus. Itẽ a signo Signaculũ: qd ꝓpe
Sugillari figificat signũ alicui rei impressum vt lateat quousq; referet. Itẽ Significo quasi signũ facio. a quo Cõsignifico
& Significanter. & Significãtius: hoc est expmo/expssie/expssius. Itẽ significatio & Cõsignificatio. Cice. Heu Cicero.
Sugillatio. quę significatio doloris. A puleius. Ea furoris cõsignificatiõe pterriti omnis. Q uidã etiã Significantiã ꝓ signifi Apuleius
Signaculum. catiõe vsurparũt. Signatã veteres virginẽ dixere: quasi insignẽ virginitate. Plau. Negat se puellã domũ signa Plautus.
Significo tam reuersurã. Sed vt ad ꝓpositũ reuertar mittendoꝝ cereoꝝ: ac figillarioꝝ consuetudinẽ: hinc ortã fuisse exi
Consignifico. stimant: qd Hercules occiso Gerione: cũ victor per Italiã armẽta duxisset. Põte qui nũc sublicꝰ dicit ad tps in
Significanter structo: hoĩm si mulachra pronumero sociorꝝ: quos casu pegrinatiõis amiserat: in fluuiũ demisit: vt aqua secun
Significantiꝰ da ĩ mare deducta pro corporibus defũctorꝝ veluti patriis sedibus redderent. Inde ergo vsũ Italia simulachra
Significatio. fingẽdi inter sacra mãsisse. Sed mihi illa verior origo videt. Pelasgi cũ sedibus suis pulsi diuersas quondam
Significantia terras petissent. Plæriq; eorꝝ Dodonã venere: & incerti quibus tãdẽ locis adhærerẽt: hmõi accepẽt respõsum
Signata ꝗgo.
Ydons
Sublicius.

θεὶ χεῖτε μάτιο μὲν δὶ σὶκέλων σὰ τὸ ὑρνὶὸν ὀμὰν Τὴν Λὰβὸρὲὶ γενέων κὸ Τὸλὴν: ὃ ὑν ὰσὸ σ ὸχεὶ τὰὶὸὶσ
ἀνὰμὸχὸὺν τὲσ Λὲκὰ Τὴν ὑμπὲλτὲ Τὲ φῶὶβῶ κὰὶ κὲφὰλὰσ ὰλὴ· κὰὶ τῶ πὰρτὶ πὲμπὲ Τὲ φῶτὰ·
Ipsi ita interptati sũt. Ite q̃rẽtes siculoꝝ ꝓtinẽtẽ terrã. Q ubꝰ cõmixti decimã cõmittite phœbo. Et capita iĩfer
no: & pri trãsmittite vitã. A cceptoq; rñso: cũ post multos errores tãdẽ ĩ latiũ puenissent: ĩ lacu Cutuliẽsi enatã
insulã deprehẽderũt: A mplissimus. n. cespes coacta cõpage virgultis: & arboribꝰ in insule licentiã cõptus iactãti
bus p omẽ mare fluctibus vagabat. Hoc igit q̃si omẽ suscepto has sibi ꝑdictas sedes esse didicerũt: pulsisq; inde
siculiẽsibꝰ incolis: atq; direptis regionẽ ipi tenuere decima ꝑdę �means rñsũ A pollini cõsecrata: erectisq; Diti sacel
lo: & Saturno ara: illũ humanis capitibꝰ: hũc virorꝝ victimis placare se existimabãt: ꝓpter oraculũ in quo erat
& capita iferno: & pri trãsmittite lumẽ. Saturni festũ Saturnalia noĩantes. Post hæc Herculẽ ferũt cũ cerionis
pecore p Italiã redeũtẽ sustãisse illorꝝ posteris: vt faustis sacrificiis infausta mutarẽt: offerẽtes Diti nõ hominũ
capita: sed oscilla ad humanã effigiẽ formata: & Saturni aras nõ mactatis viris: sed accẽsis cereis excolẽtes: ga
φῶτὰ nõ solũ virꝝ: sed etiã lumẽ significat. Iñ ergo iualuit ꝓsuetudo: vt & Cerei Saturnalibꝰ missitarent: & si
gilla arte fictili fingerent ac venalia exponerent: q̃ hoĩes ꝓ se ac suis piaculis Diti ac Saturno sacrificarẽt. Si
gilla ipa Oscilla dicunt. de cuiꝰ vocabuli significatiõe multa iẽpte a linguę latinę interptibꝰ disputata sũt cũ lu- Oscilla
Ouidius. ce clarius sit Oscilla q̃si pua ora dicta esse: qppe Osculũ, pprie puũ os significat. Ouid. de Daphne. Videt oscla Osculum
q̃ nõ est vidisse satis. Hinc Osculũ ẽt ꝓ basio ponit: quia in basiãdo labia cõstringunt: & os paruũ fieri videt. ab
oscũlũ fit diminutiũ Oscillũ. sicut a tãtulo Tãtillũ. Ponit aũt oscillũ sicut os ꝓ hoĩs effigie hoc est ps ꝓ toto Oscillum
Martialis Martial de effigie Camoni pueri. Hæc sũt illa mei: q̃ cerniturꝝ ora Camoni. Hæc pueri facies: ꝓmaq; forma fuit
Sũt tũ q de Cereis hãc rõnẽ tradãt: ideo Saturnalibꝰ mitti: qa hoc deo ꝑncipe a rudi & tenebrosa vita q̃si ad lucẽ
& bonaꝝ artiũ sciam editi sumꝰ: siue qa a qbusdã scriptũ iuenit: qd cũ multi occasiõe Saturnaliorꝝ ꝓ auaritiã
Publi. ꝓ cluẽtibꝰ mũera ãbitiose exigerẽt. idq; tenuiores supp modũ ꝗuaret. Publiciꝰ Tribunꝰ plebis legẽ tulit: ne qd ꝑ
cæreos diuitibꝰ mitteret. Ficuũ vero ac Placẽtaꝝ in Saturnalibꝰ mittẽdoꝝ ꝓsuetudo a Cyrcẽsibꝰ supta est: q dũ
rẽ diuinã Saturno faciũt: ficis recẽtibꝰ coronant: & placẽtas sibi mutuo missitãt. Mellis & fructuũ reptore ex
istimãtes Saturnalia ꝓ Saturnalium origine diuersæ eorꝝ q scripserũt opiniones sũt. Q uidã enĩ Saturnaliorũ
Actius. a pelasgis (vt mõ scripsimꝰ) ortũ habuisse existimãt. Alii sacra hæc ab Athenẽsibꝰ supta affirmãt. Q d Actius Origo
in ãnalibus his vsibꝰ videt sensisse. Maxima ps graiũ Saturno: & maxima Athene ꝓficiũt sacra: q̃ Cronia eẽ Cronia.
iterant ab illis. Ꝗuq; diẽ celebrãt ꝓ agros vrbesq; fere oẽs. Exercẽt epulis lęti famulosq; ꝓcurãt. Q uisq; suos nõ
q; itidẽ & mos tradit illinc Iste vt cũ dñis famuli epulent ibidẽ. Sũt q Saturnalia a Iano ꝓmo ĩstituta opinent. Janus
Hũc, n. regionẽ istã q̃ nũc vocat Italia: regno obtinuisse: & cũ Camese q simili mõ idigena erat ita ꝑticipata po- Camesis
tẽtia possedisse: vt regio Camesene: Oppidũ Ianiculũ vocaret. Post hæc ad Ianũ solũ redactũ eẽ iperiũ: q credi Camesene
tur geminã faciẽ ꝑtulisse: vt q̃ ante q̃q; post tergũ eẽnt itueret: qd certe ad prudẽtiã ac solertiã regis referẽdũ ẽ. Janiculũ.
hũc igitur Ianũ cũ Saturnũ eo classe puectũ hospitio suscepisset: & ab eo peritia rũ edoctꝰ feꝝ illũ ac rudẽ ante
fruges iuẽtas: victũ ĩ melꝰ cõmutasset regni eũ societate donasse: & cũ ꝑmꝰ æra signaret. in lĩ quoq; Saturni re
uerẽtiã seruasse: ex vna. n. pte capitis sui effigiẽ: & alẽa nauĩ q̃ ille fuerat aductꝰ expssisse: q̃propt logis postea Bifrons ianus
Ouidius. tpibꝰ durasse ꝓsuetudinẽ vt in alcę lusu pueri denarios in sublime iactãtes capita: aut nauĩ exclamarẽt. Ouid.
At Bona posteritas puppi formauit ĩ ære. Hospitis aduẽtũ testificata dei. Hos sũma cõcordia vna regnasse: vi Saturnia
cinaq; oppida cõi opa cõdidisse. Propt ea duos eis cõtinuos mẽses a posteris dicatos: vt Decẽber Saturni sacrũ: Saturnalia
Ianuariꝰ alteriꝰ vocabulũ possideret: Cũ iterea Saturnꝰ subito nõ cõparuisset: excogitasse Ianũ quõ gloriã eiusꝰ
augeret: ac ꝑmũ ẽrã oẽm q̃ sub ditõe sua erat Saturniã nũcupasse. tũ arã cũ sacris tanq̃ deo erexisse & ipa sacra
Saturnalia noĩasse. Ianovo regnãte vetẽs tradiderẽt oĩm domos religiõe ac sãctitate fuisse munitas: & ob id eũ
diuios honores meruisse. Introitusq; atq; exitꝰ æditũ ei fuisse ꝓsecratos. Sũt q Ianũ eũdẽ eẽ atq; Apollinẽ & Di
anã. & vtrũq; ĩ hoc expmi numeroꝝ. Q uippe apud græcos Apollo colligit: q εὐρὰὶὸσ: hoc ẽ Ianitor vocat: eiꝰ
q; aras ante fores suas celebrãt: exitꝰ atq; itroitꝰ ptãtẽ ei tribuẽtes. Idẽ Apollo apud illos ἀγυὶὰὶὸσ nuncupat. q̃
si vrbanis vĩis ꝑpositꝰ. Nã vias q̃ intra pomeria sunt ἀγυὶὰὶὸσ græci appellant. Diane vo viaꝝ oĩm iidẽ tribu Diana
unt ptãtẽ. Sed apud nos Ianũ oĩbꝰ ꝑesse ianuis oñdit. Cũ clauĩ vo & virga figurat q̃si portaꝝ oĩm custos: & re- Jana
Rigi. ctor viaꝝ. Scribit Nigidiꝰ A pollinẽ Ianũ eẽ. Dianãq; Ianã apposita D. lĩra: qd sæpe decor(cã fieri solet: vt ĩ red
hibet/redintegrat: & filibꝰ. Ianũ ꝑterea qdã scribũt ideo geminũ ostẽdi: vt solẽ significet vtriusq; Ianuę cælestis
potẽtẽ. Nã exoriẽs apit diẽ: occidẽs claudit: iuocariq; ꝑmũ: cuicũq; deo res diuina celebret: vt ꝑ eũ via pateat ad
eũ: cui imolat: q̃si ꝑces supplicũ ꝑ portas suas ad deos trãsmittat. hinc simulachꝝ eiꝰ fingi solebat mãu dexta
CCC. & sinistra. LXV. numeroꝝ tenẽs ad demõstrãdã ãni dimẽsionẽ: q̃ ꝑcipua ẽ solis potestas. Alii Ianũ volue Janus.
Corni. rũt mũdũ: lĩ ẽ cælũ esse. Ianũ quoq; ab eũdo dictũ q; mũdꝰ sp eat. V nde & Cornificiꝰ (vt Cice. memorat) nõ Ia Janus bifrons
Cicero. nũ: sed Eanũ ab eũdo noĩauit. hĩc & Phœnices ĩ sacri imaginẽ eiꝰ expmẽtes. Draconẽ finxerẽt in orbẽ redactũ: Janus quadri
caudãq; suã deuorãtẽ: vt appeat mũdũ & ex seipo ali: & ĩ se resoluĩ. Q uapropt & apud Romanos ĩ q̃ttuor ptes frons
C. Bas. spectasse cõstat. Et C. Bassus ĩ libro: quẽ de diis cõposuit. Ianũ bifrontẽ fingi ait: q̃si superꝝ: ac inferꝝ ianitorẽ. Janus geminꝰ
Eũdẽq; Q uadrifõtẽ: q̃si vniuersa climata maiestate sua cõplexũ. In sacris quoq; saliorꝝ carmibꝰ deorꝝ de cani Janus pater.
solebat. Prætẽa inuocabat Ianus geminꝰ ob eã quã diximꝰ cãm. Ianus pat q̃si deorꝝ genꝰ. Ianus Iunonis q̃si Janus Junonis.
nõ solũ mẽsis ianuarii: sed mensiũ oĩm ingressus tenens. Q uippe & Iunonis ditiõe oẽs kalẽdę eẽ existimabãt Janus cõsiuꝰ.
ꝑpt qd Varro scribit Iano duodeci aras ꝑ tot mẽsibꝰ esse dicatas. IanꝰCõsiuꝰ a cõserẽdo: hoc est propagando Janus Quirinus.
Varro. genꝰ humanũ. Ianus Q uirinꝰ: q; sit bellorꝝ potẽs. ab hasta quã Sabini Curim vocãt Ianus Patulcius: & Clusi Curis.
nus: qa bello ianuę eius patent: pace claudunt. A iano Ianua cũ deriuatis ab ea deducit (vt supra ostendimꝰ) Janus patulcius.
& Ianuariꝰ & Ianual Libi genꝰ: qd Iano trimõ delibabat. Sunt etiã q ianũ ab hiatu dictũ existimãt quemad Janus Clusinꝰ.
modũ supꝰ diximꝰ. Aliã Saturnaliorꝝ cãm hmõi tradũt. Hercules ex Italia dĩsce dens nõnullos ibi reliqsse dr Ianuarius
siue iratꝰ qd ab iis icustoditũ fuisset armentũ: siue prudẽs volensq; vt arã suã atq; ædẽ ab incursiõibꝰ tuerent. Li Ianuel.
Saturnꝰ

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA CREDOS.USAL.ES

ergo cū a latronib⁹ ifestarenť: occupato ædito colle Saturnios se noiaueřt: quo añ noie idē Collis vocabať & qa hun⁹ dei noie sensérūt se tutos eē. Saturnalia ei ĩstituisse ferūť. Sūt ēt q scribāt Tullīū hostiliū: cū bis de albinis de Sabinis ēcio triūphasset. Fanū Saturno exvoto ꝓsecra sse. & Saturnalia tūc pmū Romę ĩstituta. Cōstat etiā habuisse Saturnū arā añ Senaculū: vbi græco ritu capite opto res diuina fieri solebat: qa pmo a Pelasgis: deiñ ab Hercule ita putāt ĩstitutū Saturno Titan⁹: & q Titā dr̄ fr̄ fuit: q cū maior natu eēt: & ideo regnare ipe vellet Vesta eoꝝ mater: & Ceres atq; Ops eoꝝ sorores suadisse Saturno dñr: ne regno cederet fr̄i qa facie deformior erat. Q d cū Titan⁹ itellexisset spōte regno cessit: lī tñ cū Saturno pact⁹ vt oēm masculā plē: si quā haberet intēmeret: quo Saturno mortuo regnū ad suos liberos pueniret. Itaq; pm⁹ Saturni filī⁹ necat⁹ est. Postea Ioue cum Iunone genito sola Iuno Saturno ostēsa ē. Iuppiť Saturno ignorāte clā fuit educat⁹. Idē post de Neptūno fcñ & cū deide Pluto & Glauca simul orti fuissēt. Glauca ad Saturni ꝓspectū ducta: Pluto cælat⁹ fuit. Glauca deiñ puula moriť: intēiecto deiñ tpe cū Titan⁹ eē Saturno tris filios iā adultos intellexisset: filiis q Titani dicebanť secū ductis Saturnū & Opē ꝓphendit: & mœnib⁹ diurnas ac nocturnas custodias apposuit. Q d cū ad Iouis aures puenisset: Cretēsiū nō pua manu collecta Titanū & filios expugnauit Parētes exemit viculis: & regnū pri restituit: ipe i Cretā rediit. Verꝝ vt ē ifida regni societas: Suspicari Saturn⁹ cœpit: oraculo ēt vt qdāvolūt monitus ne regno a Ioue expelleret. Itaq; moliri filio insidias cœpit: qd sētiēs Iuppiť patrē fugauit: regnū sibi vendicauit: mīsitq; armatos: q illū p oēs terras pseqrenť: & vel pphēsū ad se ducerēt vel necarēt. Saturn⁹ cū diu errasset vix tādē ī Italia locū i quo lateret iuenit. Sed postea a Iano benigne vt supra dixim⁹: except⁹ regionē a latēdo Latiū appellauit. Vir. Is gen⁹ idocile: & dispsū mōtib⁹ altis Cōposuit: legesq; dedit: latiūq; vocari Maluit: iis qm latuisset tut⁹ in oris. Verꝝ qa Italia ipsa iferior ē q̃ græcia ī q̃ est mōs Olympus: vbi regnauerat: fictū ē illū ab æthereo Olympo ad Italiā deuenisse. Idē. Prim⁹ ab æthereo venit Saturn⁹ Olympo. Arma Iouis fugiens: & regnis exul adēptis. Sūt tñ q Latiū iō dictū velit: q intē ꝓcipitia Apēnini lateat. Var. aūt a latino Latiū appellatū affirmat. Verꝝ nos qdē a Latio potī⁹ Latinū ppriū nomē: quēadmodū ēt Latinos dictos existimamus. IPSA VENVS. Ipe muliebris sexus: ipse pnomē est aliqñ relatiuū. Vir. Ipe ardu⁹ altaq; pulsat Sydera. Aliqñ demōstratiuū: qñ s. cū aliis pnoib⁹ iūctū eoꝝ accipit significationē. Idē. I pe ego paulisper p te tua munera ĩbo. Inuenīť tñ sæpissime absq; aliis p eclypsim. platū: & tñ eoꝝ habēs significationē: q̃ cū eo subaudiť. Idē. Q uæq; ipe miserrima vidi. Interdū ἐλφεῖν: hoc est expssionē alicu⁹ rei latentis habet vt hoc loco ipa Ven⁹. Ponīť. n. ipa maioris expssiōis cā: pinde ac si diceret: & ipa de q̃ min⁹ credēdū esset. Venus. Est enī Emphasis: cū ex aliquo dicto latēs aliqd erunť. Duoq; ei⁹ genera sūt. alterꝝ qd plus significat q̃ dicit. alterꝝ qd ēt id qd nō dicit. Iungiť hoc pnomē frequētissime cū trib⁹ pronis. vt Egoipe/Tuipe/Illeipe. Q d si ei addať hęc pticula Met: q̃ apud grāmaticos syllabica adiectio dr̄ discretio significat. vt Ipemet: lī ē ipe solus: & nō cū aliis vel ipe p se & nō p alios: quō & Egomet/& Tumet/& Semet dicim⁹. cū pnoie aūt secūdę psonę idē facit Te syllaba adiecta. vt Tute id fecisti. In obliquo vō casu Pte quoq; pticulā idē facere manifestū ē in qbusdā pnoibus vt Meapte/Tuapte/Suapte/Nēapte/Vēapte. Ce quoq; syllabica adiectio ē: sed cū is fere iūgiť q̃ in. C. vel. S. definūt: vt Hicce siue Hiccine/Sicce seu siccine/Hisce/Hosce/Hæccine/Hāccine & filia. Ipe aliqñ p filis vsurpatur. vñ & Cōparatiuū habet Ipsior. & suplatiuū Ipsissim⁹: lī ē similior & similim⁹. Apud vetēs p ipe ipsus scriptū frequētissime aia duertim⁹. Terē. Ipsus ē. Itē Sapsa. p ipa. Enni. Q uę res Sapsā loco sese ostēdat. & Ipsippe ipsi neq; alii. Ipsulces Bratęę dicebanť i muliebrē virilē vespēm expssæ. PROSTRATVM NEMEES Ordo ē fama canebat nobile: & Herculeū opus. s. Leonē. Nemees pstratū fuisse: & invasta valle. NOBILE. Notū & p oīm ora vulgatū. Nobile enī aliqñ ad dignitatē generis referť. Ci. Neq; ego: Si seriphius eēm: neq; tu si Atheniēsis esses: nobilis vnq̃ fuisses. Salu. Nobili genere nat⁹ fuit. vnde p digno: atq; excellēti in q̃cūq; re poniť. Mart. Nobilis hæc eēt pietatis rixa duob⁹. Nobilis mq̃t hoc ē excellēs & digna noticia. Aliqñ significat notū. Terē. Mea ē potēs pcax magnifica sūptuosa nobilis. Vir. Est locus italiæ medio sub mōtib⁹ altis nobilis. Ab hoc Nobilitas deducit̃ hoc ē generis vel alti⁹ rei excellētia & dignitas. & Nobilito vbū: qd mō significat decoro/dignitatē addo/nobilē ac generosū facio. Apule. Q uē nō excellentia generis: sed mores virtutesq; nobilitauerūt. mō notū facio. Cice. Ne eā male factis nobilitarēt. Idē. Nāq; ei⁹ vxor pcax: ac petulās illī⁹ nobilitauit miserias. Ab lī fit Cōparatiuū Nobili⁹. & Suplatiuū Nobilissimū. Itē aduerbia Nobiliť/Nobili⁹/Nobilissime: & q̃ ptrariā ei⁹ significationē habēt Ignobile/Ignobilius/Ignobilissimū/Ignobiliť/Ignobili⁹/Ignobilissime/& Ignobilitas. Nobilis vō a nosco deduciť. a quo Not⁹: hoc est cognit⁹. & Notitia cognitio: q̃ & Notio dr̄. & Notifico notū facio. a quo Notificatio. Pōpo. Nūc te oro stirpēvt euoluas: meorūq; gen⁹ notifices mihi. Prætēa a nosco fit frequētatiuū Noscito. a quo Noscitabūd⁹. & eoꝝ passiua Noscor/& Noscitor. Itē Nota cui⁹ diminutiuū ē Notula: significat aūt mō singulas lr̄as aut Binas: vt C. p Caius CN. p CNeus. ↄ. iuersa lr̄a p Caia. Vñ p notas scribere dicim⁹ vti furtiuis scriptis de qb⁹ infer⁹ dicem⁹. Vir. Cōtinuoq; notas: & noia gētis inurūt. Aliqñ maculā. Idē. Ceruleę cui terga notæ. vnde genitiuę notę dicunť signa cū qb⁹ ex vtero matrꝝ ī fātes egrediunť. hic Nota nōnunq̃ p ignominia poniť. Sueto. Variis affect⁹ not. In quo significato ēt Stigma vsurpam⁹: qd apud græcos notā: hoc ē signū significat. Idē. Valeriū Catulū a quo fibi versiculis de Mamurra ppetua stigmata īposita nō dissimulauerat: satisfacientē eadē die adhibuit cœnæ. a nota fit verbū Noto qd aliqñ p signo poniť: lī ē signū siue notā appono. aliqñ p eo qd ē ab alio dictata: seu lucubrata ꝓscribo. vnde q dictat scriptor: q vō scribit notar⁹ appellať. aliqñ p aiaduerto. Vñ Adnoto & Subnoto. Mar. Et nō sobria verba subnotasti. Itē Cōnoto qd ē sil̃ noto. hic Notator/Adnotator/Subnotator/Notatio/Adnotatio/Subnotatio/Cōnotatio. Itē a nosco Nomē: qa p id qcqd noiam⁹ agnoscit̃. Est. n. Nomē ppriū vocabulū singulorꝝ. Vir. Cui noia mille: mille nocēdi artes. Idē. Nom aut̃ referēs Priam⁹. aliqñ tñ poniť p decore & dignitate. Idē. Auulsiq; humeris caput: & sine noie corp⁹. inēdū p generositate. Idē. Aut pomis sua noia seruāt. Q uādoq; etiā p gl̃ia. Idē. Et nos aliqd nomenq; decusq; gessim⁹. Item Nomē apud grāmaticos ps orōnis: q̃ & appellatio dr̄. Noia etiā

Tiranne. Titan. — Latium. — Latinus Ipse. — Emphasis. Met Ipsemet Te Pte. Te. Ipsior Ipsissimus. Ipsus Sapsa. Ipsippe. Ipsulces. bratee. Nobile Nobilitas Nobilito. Nobiliter Ignobiliter. Ignobile. Notus. Notitia. Notio. Notifico. Notificatio. Noscito. Noscitabundꝰ Noscor. Noscitor. Nota Notula. Genitiue note. Stigma. Noto scriptor. Notarius Adnoto. Subnoto Connoto Notator Adnotator Subnotator Notatio Adnotatio. Subnotatio. Connotatio. Nomen. Appellatio. Nomina

Virgilius — Idez Varro. — Virgilius Idez — Idez — Terentiꝰ Ennius — Cicero Salustius Martialis Terentiꝰ Virgilius — Apule. Cicero. Idez — Pompo. — Virgilius Idem Suetoniꝰ Idez — Martialis — Virgilius Idem Idez

credita dicunť ꝑsertim q̃ fœneraui⁹: qm̃ noia eoꝝ: q vsuras soluturi erāt: in kalēdario feneratoris scribebātur: & simili mō qcumq; aliqd debebat. Q uint. Nā fiqs argētū oē legauit videri pōt signatā quoq; pecuniā relisse: idco etiā qd est in noib⁹: dari voluisse crediť. Iustinia. iii. ĩstitutionū. Olim scriptura fiebat obligatio: q̃ noibus fieri dicebať. Ea hodie noia nō sūt invsu. Prope tñ nomē cū de hoie loqmur: est ppriū Gētiliciū nomen lī ē qd originē gētis: vel familię declarat: vt Porcius Corne. Vñ p metaphorā nomē aliqñ p gēte poniť. Vir. Nām q in nomē ituras. Hinc fit Prænomē qd noib⁹ gētiliciis ꝑponiť. vt ē Marc⁹ Publi⁹. Cognomē qd vniuscuiusq; ppriū ē & noib⁹ gētiliciis subiūgiť. vt Cato Scipio. Ita. n. ordinanť. M. Porcius Cato. P. Corne. Agnomē est qd extrinsec⁹ aliq̃ rōne vel cā q̃sitū ē. vt African⁹. Numātin⁹ & filia. Id aliqñ & Cognomētū dr̄. Ci. Scipio ille cognomēto African⁹. a noie ēt Cognomies dñr q eiusdē sūt nois. sicut Ignomies q laude & gloria carēt: q̃si iglorii/illaudati. a quo Ignominia: hoc est nois nota. Idē. Cēsens iudiciū nihil ferre dānato mīsi ruborē: itaq; cū oīs ea iudicatio vlseť tmmō ī noie aia duersio illa ignominia dicta ē. Ab ignominia fit Ignominiosus: lī ē dedecor & ignominiæ plen⁹. & Ignomiose aduerbiū: hoc est turpiť. Sūt tñ q cognomines a cognoie potī⁹ deductū existimēt. Itē a noie fit Noioverbū: qd ē appello. & a cognoie Cognoio: & apud grāmaticos Noiatiu⁹q & rect⁹ dr̄ & Noiati aduerbiū qd mō sigificat p noia singlorꝝ. Ply. Cūvillico oēs noiati assigti eēnt. Dr̄ tñ & de vnovt tenēs cruētū purgionē Brut⁹ noiatim Ciceronē ĩdamauit. & Nomēclator a noie calādo: lī ē vocādo. Is. n. dr̄ nomēclator: q p noia singulos appellat: vtputa in foro reos: aut in puiuio cōuiuas. Apu. Et ad nomēclatorē mox citati venerūt. Sūt tñ q nomē q̃si notamē dictū velint: vel a græco qd est ὄνοματά: a quo ὀνομαστοποιία: hoc est Onomotopeia: hoc ē nois fictio dicta ē: cū a sono aliquo: seu voce noia fingi: q̃ latine Fictitia dicunť. vt Balat⁹ ouiū mugit⁹ barrit⁹ Elephātoꝝ: grunit⁹ suī & filia. Itē a nosco fit Notesco: qd ē not⁹ fio. a quo Innotesco. Prætēa agnosco: q̃ a plærisq; ita distinguunť: vt Agnoscere dicamur olim notos. Cognoscere pus īcognitos. Vir. Et veterē Anchisē agnouit amicū. Varro. Vereor ne me quoq; dū reuertero: ꝑť canē agnoscat nemo. Vir. Venatu assiduo & totū agnouim⁹ amnē. Idē. Incipe pue puer risu cognoscere matrē. Sæpe tñ ꝓfūdunť. Terē. Ita mi ferrim⁹ fui fugitādo nę qs me cognosceret. Aliqñ tñ cognosco p audio poniť. Virg. Ni refugis tenuisq; piget cognoscere curas. aliqñ p itelligo. Terē. Eo pacto & gnati vitā: & cōsiliū meū cognosces. Cice. Vnde aūt faciliē ex aialiū monumētis: aut bellicę res: aut oīs reip. disciplina cognoscit̃. ab agnosco fit Agnitor q agnoscit. a q̃ Agnitio. a cognosco vō Cognitor q cognoscit. vnde Cognitio. Prope tñ cognitor dr̄: q litē alti⁹ suscipit corā ab eo cui dat⁹ est: sicut procurator q absēs noie actor fit. a cognosco fit Recognosco: qd ē op⁹ cōpositū emēdādi: aut limādi/aut reꝑhēdēdi cā reuideo. & act⁹ ipe recognitio dr̄. Itē a nosco fit Ignosco: qd aliqñ significat valde nosco & disco. nā In ꝓpositio auget. vt Impmo Impugno. Var. Vos q in theatrꝝ voluptatē aurib⁹ aucupatū cōcurristis domo adeste: & a me q̃ ferā ignoscite: domū vt feratis & a theatro lr̄as: aliqñ veniā do. Nā in puatiua ē ꝓpositio: q̃si nō agnosco errorē. Vir. Ignoscēda qdē: sciret si ignoscere manes. Ab hoc fit Ignot⁹ qd aliqñ significat īcognit⁹: aliqñ insci⁹. Neu⁹. Ignotæ viris sum⁹: tu te scis. Nosco aūt a græco deductū ē qppe græci γινώσκειν dicūt cognoscere: γνῶσον cognitū. γνῶσιν cognitorē: γνῶσιν notitiam: γνῶθι σεαυτόν: nosce teipsum: & προγινώσκω ꝓnosco. a quo πρόγνωσις ꝓcognitio vocat: & προγνωστικά. i. pgnostica signa: p q̃ aliqd futurꝝ ꝓcognoscit̃. Hic latinu quoq; vetēs nō nosco sed Gnosco dixere. & Gnotū cognitū. vñ Agnosco Cognosco & Ignosco defluxerūt. Sūt q a gnosco Gnoro quoq; deductū putāt: qd vetēs p scio vsurpauit: ego a græco potī⁹ qd est γνῶρίζειν deriuatū existimo. Ab hoc fit Gnar⁹: hoc ē sc̄ⁿ pitus. & Gnare aduerbiū pite: q̃ns aliqñ p aperepiať. Apul. Q ui gnare id nr̄is oculis ꝓtēplati sum⁹: & Gnaritas sc̄ia. Salu. Nāq; alii fiducia gnaritatis locoꝝ occulta fuga sparsi: alii globis eruptionē tētauere. Liu. Gnarigauit p eo qd est narrauit. & Gnaruisse p narrauisse vsurpauit. Itē vetēs Gnariter p gnare scripsere. a quo fit cōpositū Prognariter: qd significat audacē strenue. Plau. Age indica pgnariť. a gnoro fit Ignoro: hoc ē nescio. a quo Ignarus: qd pprie significat nesci⁹. Cic. Neq; n. tātæ difficultatis erā ignar⁹. Vir. pro imemor posuit. O socii neq; n. ignari sum⁹ ante malorꝝ. & alibi p eo qd est aliud disponēs. aut qs nā ignarꝝ nr̄is de⁹ appulit oris? Itē Dignoro: qd ē signa impmo: vt fieri solet in pecorib⁹ vt dignoscanť. HERCVLEVM OPVS. Ab ipo Hercule factū: quo nihil dici maius pōt Hercules Iouis: & Alcmenæ filī⁹ fuit. Alcmena Electrionis filia ea lege Amphitryoni nupserat. vt fratris sui occisi mortē vlsceret̃. Hic igiť cū aduersus Teleboas Etolię populos p Thebanis in expeditionē pfect⁹ fuisset Iuppiť sub specie Amphitrionis: q Alcæi Thebani⁹ filī fuit Alcmenā oppssit. Hæc igiť ex Ioue qdē Herculē septimo (vt aūt) cōceptū mēse: ex Amphitryone vō Iphiclū nono ante mēse ꝓceptū vno partu enixa ē: licet vterq; dicť fit Amphitryonides. Iphiclus Iolaū genuit: q Sardiniā īgressus pallātes discessiōe īcolas ad pcordiā reduxit. & e noie suo celeberrimos in ea īsula pplos Iolēses appellauit. Nā ipi īsulæ nomē dedit Sard⁹ Hercule p creat⁹: cū antea Sādaliotis appellaret̃ ab effigie soleæ (vt sup̃ dixim⁹) quā græci σανδάλιον vocāt: & Ichnusa a filitudine vestigii: qd græce dr̄ ἰχνῶν. Insula ē ī Ligustico mari ab oriēte patēs. clxxxviii. M. passuū: ab occidēte. clxxii. Circuitu. dlxii. a Sardinia Sardous deduciť adiectiuū nomē. Vnde Sardoū mare dicim⁹: & Sardonia herba q̃ in fontiū defluuiis puenit largi⁹ iusto Apiastro similis. Ea fiqs vescať: neruos cōtrahit & rictu deducit ora: vt q moriunť veluti ridentiū facie ineēat Sardanis vir Lidi⁹ fuit q Crœso suadere conat⁹ ē ne pfis bellū iferret. Sardanapalus Assyriorꝝ rex vltimus fuit: oīs generis luxurię dedit⁹. in cui⁹ sepulchro iscriptū ē Hæc habeo q̃ ædi: q̃q; exaturata libido hausit. Sardare vetēs p itelligere vsurpauit. Neui. Q d Bruti nec satis sardare q̃unt. Cōceptōi vō Herculis nolūt vnā noctē suffecisse: sed ptractū a Ioue tps: vt plus spatii ad lasciuiē dū haberet. Lu. Thebas Alcmene: q̃ dū fruereť Olympi Rector lucifer̃ ter iusserat Hesperō esse. Scribit Home. cū Iuppiter diē: quo pditu⁹ in lucē erat: q ętis imparet: cælicolis ꝑdixisset cogitasse Iunonē id de Hercule dici. Q uapropť ipetrasse pmo a Ioue: vt id iureiurādo firmaret: dein missa Lucina. q̃ dea pturiētiū erat distulisse Herculis ortū & vxoris Stheleni q̃ septimo iā mēse ꝑgnās erat ptū accelerasse ex q̃ natus est Eurysteus: q Mycenis. xlv. ānis impauit: sp ifest⁹ Herculi: & ob id freqūť eū ipellēs ad cōgrediēdū cū mōstr̄ facile sic pituꝝ

Quintili. Iustinia. — Virgilius — Cicero. — Idem. — Plynius. — Apule. — Virgilius Varro. Varro. Terentiꝰ. Virgilius Terentiꝰ. Cice. — Varro — Virgili Neui. — Apule. Salustius Liuius — Plaurus. Cicero. Virgilius — Lucanus Home.

Gētiliciū noīn. Prænomen. Cognomen Agnomen. Cognomentū. Cognomines. Ignomines Ignominia: Ignominiosus Ignominiose. Nomino. Cognomino. Rtūs Rectus. Nominatim. Nomenclator. Nomen. Onomatopeia. Ficticia Notesco Innotesco Agnosco. Cognosco. Agnitor Agnitio Cognitor. Cognitio Recognosco Recognitio Ignosco In Ignotus Nosco vnde S Gnosco Gnorum Gnoro Gnarus. nare Gnaritas Gnarigauit Gnaruisse Gnariter Prognariter Ignoro Ignarus. Dignoro Hercules Alcmena. Teleboe. Amphitrio. Iphiclus Amphitryonides Iolaus Sardinia Iolenses Sardus Sandaliotis Ichnusa Sardous Sardoū mare. Sardonia herba. Sardanis Sardanapalꝰ. Sardare. Eurysteus Hercules vnde

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Herculē ſperās. Hercules tñ in tantā fortitudinē gloriāq; euaſit. vt & ī deos ſit relat⁹:& merito id nomē ꝓſecut⁹ videat:qppe Hercules dict⁹ē q̃ſi ἡρόσκλεος: ſi est Iunonis laus: q Iunone ꝓſequēte maximā gloriā ſit adept⁹ ſi aūt ideo fictū aut ꝓſtat:qa Herculē ſolē eē exiſtimarūt:q ve Heras ſi ē aer cleos dici pōt q̃.n. alia aer glia ē niſi ſolis illuminatio. cui⁹ recēſſu penit⁹ occultat. Hic apud Egyptios credit Gigātes intēntasſe:cū cælū expugnaturi viderēt. qppe Gigātes nihil aliū fuiſſe credēdū eē:q̃ hoīm quādā ipiā gētē deos negātē: & ideo credita deos e cæleſti ſede pellere voluiſſe. Hor⁹ pedes ī draconū volumina deſinebāt:qd ſignificat nihil eos rectū nihil ſupnū cogitaſſe:tot⁹ vitæ eor⁹ greſſu atq; pgreſſu ī iferna mergēte. Ab hac gete Sol pœnas debitas vi peſtiferi caloris exegit. Hinc ēt mēorāt cū Theron rex Hiſpanię citerior ad expugnādū Herculis tēplū agere fu rore:exercitu nauiū iſtruct⁹ veniſſe ex aduerſo Gaditanos lōgis nauib⁹ puectos:cōmiſſoq; ꝓlio:cū adhuc equo marte pugna ꝓſiſteret naues regias ſubito ī fugā verſas fuiſſe & mox iprouiſo igne correctas ꝓflagraſſe. a pauciſſimis q ſupfuerūt hoſtiū:idicatū appuiſſe ſibi leones pōtis Gaditanę claſſis ſupſtātes: & radios q̃les in ſolis capite pingunt emittētes:ab iis ſubito naues ſuas euſtas. Alexādrini ꝑterea q̃uis Serapi atq; Iſim ſūmo cultu venerent:oēm tñ illā venerationē ſoli ſe ſub illor⁹ noīe teſtant ipēdere: vel dū Calathū capiti ſerapis ifigūt: vel dū ſimulachro ſignū tripicitis aīantis adiūgūt medio.n.eodēq; maximo capite effigies leonis expmit:dextra pte caput canis exorit mālueta ſpe blādient:ps vo leua ceruicis rapacis lupi capite finit:hæc oīa draco cōnectit volumie ſuo capite redeūte ad dextrā dei:q mōſtr⁹ cōpeſcit. Leonis capite mōſtrat ꝓſens tpſ:qa ꝓditio ei⁹ int ꝓtitū futurūq; actu pñtiualida ac feruēs eſt. Sed & ꝓtentū tpſ lupi capite ſignat:qd memoria rer⁹ trāſactar⁹ rapit & auferet. Canis blādiētis effigies futuri tpis euētū ſignificat: quo nobis ſpes licet īcerta blādit. Tpa aūt cui poti⁹q̃ pprio obſequant auctori cui⁹ vertici ipreſſus Calathus altitudinē ſyderis mōſtrat:& vim capacitatis oſtēdit. Iſis aūt pculdubio vel tra ē vel natura rer⁹ ſubiacēs ſoli. Hinc ē q cōtinuatis vberib⁹ corpus deę oē dēſat:qa vel trę vel rer⁹ naturę alimento nutrit vniuerſitas. Hercules magno ac pcero corpe fuit. qppe Plutarchus in eo libro quē inſcripſit. Quantū int hoīes aī/corpiſq; ingenio ac virtutib⁹ int fit. Pythagorā phm tradit in repiēda lōgitudīs ei⁹ ꝓſtitia hūc modū ſeruaſſe. Aiaduertiſſe enī curriculū ſtadii:qd ē Piſis apud Ioue olympiū:& Herculis pedib⁹ metatū ꝓſtat:pedes ducētos lōgū eē:& ſinuli mō cæta quoq; ſtadia in tris græcię ab aliis poſtea iſtituta. Pedū qdē eē ducētor⁹:ſed tñ aliquāto breuiora. Ex hī ergo argumētatū eē Pythagorā Herculis corpus tāto aliis pcen⁹ fuiſſe q̃to olympicū ſtadiū cætis pari nūero factis eēt excelſius. Quātū vo robore ac fortitudine cætis hoībus ꝓſtiterit:in pmis puerbiū illud indiciū ē: vltima qdē pte recēs cætis antiq ſſimū. Quattuor hæc ex æquo ipoſſibilia eē: vel Ioui fulmē/vel Herculi clauā/vel verſū Homero/vel Federico feretro gloriā rei militaris auferre. Primo qdē dū adhuc infās eēt:& in cunis cū frē iaceret:iſidiis Iunonis q̃ eū oīb⁹ modis pſeqbat:duo ſerpētes vtroq; parēte ſoporato ad eū deuorādū reptarūt. Quib⁹ viſis pterrit⁹ Iphiclus fletu pentet excitauit q expgefacti Herculē videre manib⁹ cepiſſe ſerpētes atq; eos occidiſſe. Sene. Infantis ætas mōſtra ſuperauit pus:q̃ noſce poſſet gemina criſtati caput Angues ferebāt ora quos ꝓtra obuī⁹. Reptauit infans:igneos ſerpētū oculos remiſſo pectore:ac placido ituēs Arctos ſerenis vultibus nodos tulit. Et tumida tenera guttura elidēs manu. Hic Teumeſiū leonē adhuc pene puer occidit:eiq; pellē detraxit:q̃ poſtea ſp ꝓ palliov ſus eſt. Teumeſius a Teumeſo Boetię exiguo mōte dict⁹ē. quē Antimachus græc⁹ poeta multis verſib⁹ ornauit. Fluuius ēt & regio ē eodē noīe:& puī oppidū ī Thebanis ſinub⁹:vbi cū leo inauditę magitudinis trori oīb⁹ cēt ab Hercule extinct⁹ eſt. Stat⁹. Illi⁹ in ſpēm:q̃ p teumeſia tēpe. Amphitryoniades fracū iuuenlib⁹ armis. Ante Cleonæi veſtit ꝓlia mōſtri. Hic leo a Ioue in cælū dr trāſlat⁹ vt g̃tię Herculis cōſuleret:q̃ eū inermis occiderat:& q hæc ꝓma Herculis iā adoleſcētis certatio fuerit. Ei⁹ ſimulachr⁹ Virgini ꝓximū ē: ad cui⁹ caudā ſeptē alię ſtellæ veluti in triāgulo collocate videntur:q̃s Berenices crines appellant. Nā cū Ptolemæ⁹ Berenicē Ptolemæi:& Arſinoes filiā ſororē ſuā duxiſſet vxorē:nec multis poſt die⁹ in Aſia cū exercitu pueri⁹ fuiſſet:nouiſſe Berenicē tradūt. Si victor Ptolemæ⁹ reduiſſet:ſe crinē detōſurā: atq; eo voto dānatā crinē in Vener templo ꝓſecraſſe q cū poſtridie nō appuiſſet: ægre id ferēti regi Cono mathematic⁹ grām regis captās: dixit Ptolemæo crinē ī ter ſydera videri collocatū:& q̃ſdā vacuas figura ſeptē ſtellas oñdit:eaſq; crinē eſſe ꝓfinxit. Hāc Berenicē Callimachus ſcripſit equos alere ſolitā:& ad olympia mittere. alii Ptolemæū Berenices prēm tradūt aliqñ multitudine hoſtiū ēritū fuga ſalutē q̃ſiſſe filiā vero ꝓſcēdiſſe equū & addito ſuis aīo ꝓfligaſſe hoſtes:& mltos int feciſſe: reliquos aut cepiſſe viuos:aut in fugā cōuertiſſe. Eratoſthenes ſcribit hāc v̄gīnib⁹ lesbiis dotē a pentib⁹ relictā: quā nemo ſoluebat iuſſiſſe reddi. Nigidi⁹ hūc leonē tradit a Luna iuſſu Iunonis in ēra Arcadica & regione Nemeę educatū:& deīñ ī exitiū Herculis dimiſſū:quē Hercules iuſſu Euryſthei cū clauā:quā a Molorcho hoſpite accepat:int fecit. Itaq; poſtea clauā p gladio pelle p ſcuto vſū Herculē fuiſſe. Leonē vo a Iunōe int ſydera relatū:q ad occaſū ſpectās ſupra caput Hydrę cōſtitut⁹ē:habet ī capite ſtellas tres:ī ceruicib⁹ duas:ī pectore vnā int ſcapulas tres:in media cauda vnā:ī extrema alterā magnā:in vētre clarā vnā:& ifra alterā grādē:ī lūbis vnā ī poſteriore genu vnā:ī poſteriore pede clarā vnā. hic æſtiuo circulo diuidit medi⁹ Arat⁹. Horētiſq; iubę: & fulmū cerne leonē:Hūc vbi ꝓtigerit Phœbi violētior axis Accēſa ī Cācro iā trūc gemiabit estas. Tūc lymphę tenues:tūc ē triſtiſſima tell⁹. Poſt hęc Hydrā apud Lernē paludē (de q̃ ſupi⁹ abūde diſſeruim⁹) extinxit. Sene. Quid ſeua lernæ mōſtra numeroſū malū. Nō igne demū vicit:& docuit mori. Leonē deinde q a Nemeæa ſilua Nemæus ē dict⁹ oēm eā regionē deuaſtātē:a Molorcho paſtore iuxta eā ſilū habitātē hoſpitio ſuſcept⁹ int fecit. Oui. His eliſa iacet moles Nemeæa lacert. Nemeæ ſilua int Cleonas & Phliūtē:ī q̃ argiui ob Hercul⁹ mēoriā Nemeæa ſacra celebrare ꝓſueuerī. hinc regio oīs Nemeæa dr. eadēq; Thēbiadia vocat. Nemeę ēt fōs eſt:& mōs. Vir. Et vaſtū Nemeę ſub rupe leonē. Sūt aūt Cleonę mediocrę oppidū ī via ſitū:q̃ ex argo Chorinthū dūcit:diſtatq; ab Argo ſtadiis. cxx. a Corithovo. lxxx. Ei⁹ mœnia ab Homero celebrata ſūt. ab ſi cleonæū deducit vñ Leo Nemæ⁹ ēt Cleonæ⁹ dr. Sta. A ñ Cleonæi veſtit ꝓlia mōſtri. Luca. Ille cleonæi piecit terga leonis Phliusvo ī medio Sycioniæ:Argiuęq; trę:ēvbi Dię:ſic.n. Hebē vocāt:fanū religioſiſſime colit. De q̃ hāc tradūt fa

Veras
Gigantes
Theron.
Leo ſignum celeſte.
Berenices crines.
Plutar.
Seneca.
Teumeſſus.
Teumeſus.
Statius
Calli.
Frato.
Higi.
Aratus.
Hemeus
Hemee ſilua
Seneca.
Hemeea.
Thēbinadia.
Cleone.
cleone
Cleoneus.
Phlius,
Dia.
Debe.
Ouidius.
Virgilius
Homer.
Stattus
Lucanus.

bulā Apollinē olim Iunoni nouercę ī pris domo paſſe cōuiuiū eiq; lactucas agreſtes appoſuiſſe:q̃bus guſtatis Iunonē:q̃ aū ſterilis erat ſubito cōcepiſſe & poſtea pepiſſe Hebē. Hanc cū pulchritudine ꝓſtaret aſſūptā fuiſſe a Ioue vt ei pocula miſtraret:& iuuētutis deā effectā. Tādē vo cū Iuppit ac Iuno cū cætis diis apud Ethyopas cōmeſſarent. Hebē pocula admiſtrātē forte cōcidiſſe:& q̃ remot⁹ veſtib⁹ obſcena corpis oñdit: apud oēs deos habitā fuiſſe ludibrio:ob quā cām expulſā fuiſſe a Ioue & loco ei⁹ ſuffectū Ganymedē Laomedōtis filiū. Tādē vero cū Hercules ī deor⁹ numer⁹ relat⁹ eſſet:cōnubio ei iūctā fuiſſe. Home. hāc ex Ioue ꝓceptā opinat. Latini ſoli⁹ Iunonis filiā tradūt. hmōi aūt figmētor⁹ hęc rō tradit. Ioui q Apollinis pr ē: duo ſigna in zodiaco tributa ſūt:q̃ ab Aſtronomis domicilia ei⁹ dñr: Sagittari⁹ & piſcis. At q Apolline: ſi ē Sole in Sagittario:q̃ pris dom⁹ ē manēte & iminēte iā hyeme: Iunoni ſi ē aeri ſilueſtres lactucę apponunt. ſi ē frigus imēſū. Quippe lactucas ſilueſtres cōſtat eē frigidiſſimas. A frigore igit occupata trę ſupficies calor oīs p nature ꝓrietatē. q̃ grece Antiparistaſis dr:ī int iora ſe cōdēs: calefacta trę humiditate radices germinū atq; plātar⁹ hūore replet: & hoc mō ſole ſagittariū ītrāte efficit ꝓgnās:q̃ āte ſi ē Autūni tpe ſterilis videbat. deīñ adueniēte ptus tpe. ī. Vere nouo Hebē pit:ſi est iuuētutē. Tūc.n. arbores/germia/frōdes/flores renouant:& oīa reuireſcūt. Sic Vere adueniente qd humidū ac callidū eē cōſtat diis:ſi est cæleſtib⁹ corpib⁹: q̃ (vt nōnulli opinant) ex vapor⁹ a tra ſurgētiū humiditate paſcunt pocula:hoc ē hūores porrigere dr. Tādē vero veniēte Autūno:ī quo ſol incipit verſus hyemale ſolſtitū tēdere: ſi est ad Ethyopas q vſus Antarticū circulū ꝓſtituti ſūt:dea iuuētutis cadit:ſi ē decidūt frōdes & virētia oīa ceſſāt:& ſic Hebedū detegūt q̃ occultauerāt frōdes nudari dr:& corpis obſcœna mōſtrare remouent q a miſterio & ſufficit Ganymedes q (vt ſupi⁹ dixim⁹) Aqrii ſignū eſt:qa eo tpe pluuioſa eſt hyēs:& hūidos vapores ſyderib⁹ abūde miſtrat. Poſtremo ideo Herculi cōiūcta dr:q iuuet⁹ hoc ē ppetu⁹ vigor claror⁹ vir⁹ opib⁹ ſp iūct ē:q̃ nec peūt vnq̃ nec ſemo debilitant. Sed vt ad Herculē reuertamur: Dū forte cū Hydra ꝓliū cōmiſiſſet Cācer mirę magitudis a Iunone miſſus ē q Hydrę ſuppetias ferret. hic pedē Herculis mordic⁹ appēdit:cuius vulner dolore pmot⁹ Hercules cācr⁹ int fecit. Eū Iuno trāſtuliſſe in cælū dr & int ſydera collocaſſe:vt vnū ex xii. ſignis eēt q̃ maxime ſolis curſu cōtinent. hūc mediū diuidit circul⁹ æſtiu⁹ ad Leonis exort⁹ ſpectātē:paululū ſupra caput Hydræ collocatū occidētē: exonētēq; poſteriore corpis pte:habet ī pedib⁹ dext ſingulas ſtellas obſcuras:ī ſiniſtro pede pmo duas:ī ſecūdo duas obſcuras. in tcio pede vnā. in qrto pmo vnā obſcurā. ī ore vnā. in ea q̃ Chele extior dr tres ſiles nō grādes: in ſiniſtra ſiles duas:ſupra teſtā duas:q̃ Aſini ſiue Aſelli dñr: de qbus hæc fabula narrat. Liber⁹ prēm cū ei a Iunone furore obiecto mēte alienat⁹ eēt fugiſſe p Theſprotiā dicūt cogitātē ad dodonæi Iouis oraculū puenire:& quō ad ꝓſtinū mēt ſtatū redire poſſet ſcitari. Sed ei intereūdū occurriſſe paludē quādā magnā q̃ trāſiri pedib⁹ nō potat. E duob⁹ itaq; aſellis q ſibi forte obuiā, pceſſere: cepiſſe alter⁹ & ita eē trāſuectū. vt aquā oīno nō tetigerit. Sic ad Dodonei Iouis tēplū pueniſſe:& mox liberatū vt p acceptō bñficio grat eēvidere vtrūq; Aſellū int aſtra ſe collocaſſe. Quidā ēt traūt aſino illi:q̃ vect⁹ fuerat hūanā vocē dediſſe:itaq; mox de mēbri virilis magnitudię orta int ipm & papū ꝓtēciōe victoriā penes papū fuiſſe, ppē qd int fectū ab eo eē aſinū: & a libero prē ī cælo collocatū. Ver⁹ vt oñderet ſe hoc tāq deū nō tāq hoīem timidū Iunonē fugiētē feciſſe ſupra Cācr⁹ ꝓſtituit:q Iunonis bñficio int aſtra fuerat collocat⁹. ſūt tñ q de Aſellis aliē ſentiāt. Scribit.n. Eratoſthenes. quo tpe dii cū Gigātib⁹ ꝓfixere: oēs deos a Ioue fuiſſe cōuocatos. Veniſſe ita q liber⁹ prēm/Vulcanos/Satyros/Silenos oēs aſinis iſidētes:q. cū hoſtib⁹ appropinqſſent:viſa gigātū mole pterriti:ruditū oēs emiſere. q̃ vocis nouitate pterrefacti gigātes ſeſe fugæ cōmiſiſſe dñr: & ſic a diis facile victi fuiſſe. quidā tradideret qñcūq; oīa ſydera q̃ nūc diuerſos agūt curſus:ī Cācr⁹ cōuenerit: ſic ſub eodē poſita veſtigio vt recta linea exire p orbes oīm poſſit:arſura trena oīa:& orbis cōflagrationē futurā. ſicut diluuiū futur⁹:& generalē orbis iundationē. cū eadē ſyder⁹ turba in capcornū cōuenerit. Illic ſolſtitiū hic brumam cōfici. Cancer a græco deducit: qppe græci καρκίνον vocāt:hoc ē Carcinū q̃ voce ēt latini vtunt. Luca. & Carcin⁹ ardēs. a quo Carcinias gēma de q̃ ſup diximⁿ. & Cācer qd & Carcinoma dr a rubore cācri: ſiue q vt carnē paulatī exedit: ſi plurimi p ignorātiā idē eē cū Cāgrena exiſtimāt:cū maxīe int ſe differāt:hoc ſolo pueniētia:q vtrūq; carnē ex edit. Cācer vitiū ē:qd nō ſolū id corrūpit qd occupauit: ſz ēt ſerpit:deīñ aliis ſignis diſcernit. Nā mō ppt iflāmationē rubor vlcus ābit:iſq; cū dolore pcedit ὀρυσιπέλας graeci noīant:mō vlcus nigr⁹ ē:qa caro ei⁹ corrupta eſt:idq; vehemēt⁹ ēt putreſcēdo intēdit: vbi vuln⁹ humidū ē:& ex nigro vlcere humor pallid⁹ fert:maliq; odor ē:caniculæq; corruptę. Interdū ēt nerui ac mēbranę reſoluunt:ſpecillūq; demiſſum deſcēdit aut ī lat⁹ aut deorſū: fit maxīe in ſupiorib⁹ ptib⁹ circa faciē/nares/aures/labra/māmas fœiar⁹ & ī vtero aūt ac ī ſplene hoc naſcit. Circa locū aliquē q̃ſi pūcta ſentiūt:iſq; ineq̃lis tumet:int dū ēt torpet:circa eū iflatę venę q̃ſi recuruāt:hæq; pallent aut liuēt:nōnūq; etiā in qbuſdā delteſcūt tact⁹q; is loc⁹ aliis dolorē affert:ī aliis eū nō habet:& nōnūq; fine vlcere durior:aut mollior ē q̃ eē naturalit debet. Int dūq; nullā habet ꝓpetatē:int dū ſiſe iis eſt aſpredine q̃dā & magitudine:q̃ vocāt græci κόνδυλωμα τῆς. Eſt.n. cōdiloma gen⁹ tuberculi: qd ex q̃dā inflāmatiōe naſci ſolet color ēt ruber ē:aut lēticulę ſiliis. Quibuſdā ēt ſi id ꝓſſū eſt:q̃ circa ſūt incēdunt: & ītumeſcūt:ob q̃ peſſimū id gen⁹ eſt fereq; pmū qd κακόηθες a græcis dr. Deīñ ex eo id Carcinoma:qd ſine vlcere eſt:deide qd Thymū appellat:idq; ſupra corp⁹ q̃ſi verruculā eminet/ad cutē tenue/ſup lati⁹/ſubdur⁹:& in ſūmo paſper⁹:idq; ſūmū colorē flor Thymi rep̃ſentat. vñ ei nomē eſt:ubiq; facile fūdit:& cruentat. Thym⁹ herba ē vulgo nota g̃tiſſima apib⁹:ī attica regiōe ꝓſtitiſſima. vñ mellis attici toto orbe ſūma laus exiſtiat. Thymis lapideos cāpos in pulicia Narbonēſi refertos fuiſſe ꝓſtat: ſi pene ſolo redditu e lōginqs regiōib⁹ pecudū milib⁹ eo pueniētib⁹: vt Thymo veſcant. a Carcino: hoc eſt cācro Carcinodes dr:q̃ vitiū Cācri naturā ſape icipit:q̃ſi cancr⁹. Cangrena vo nō in oib⁹ ptib⁹ corpis fit: vt Cācer: ſed ī pminentib⁹ mēbr.ī. int vngues:& alas & iguina: fereq; in ſenib⁹ vel ī his q̃b⁹ corp⁹ malī hīt⁹ eſt. Caro ī vlcē vel nigra vel liuida eſt/ſed ficca & arida, pximaq; cutis plerūq; ſubnigris puſtulis plēt. Deide ei pxima pallida. vel liuida: fereq; rugoſa ſine ſēſu ē: Vlēior ī iflāmatiōe ē:oīaq; ſil ſerpūt. Vlc⁹ ī locū puſtuloſū:puſtulę in eū q pallet aut liuet:pallor aut liuor ī id qd iflāmatū ē:iflāmatio ī id qd integr⁹ ē trāſit

Sanymedes
Domicilia ioui
Antiparistaſis
Cancer.
Chele.
Aſini
Aſelli
Carcinus
Carcinias
Carcinoma.
Cangrena
Cancer
mozbus
Condiloma
Thymum
Thymus.
Carcinodes
Cangrena
Cancer.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
BUSCADOS.USAL.ES

Inter hæc deiñ febris acuta oriẽ ingẽsq; fitis gbusdã. & delyriũ accedit. Alii q̃uis mẽtis suæ cõpotes sint: balbu
tiẽdo tñ vix fẽsus suos explicãt: incipit affici stomachus. Spũs ipe fit fœdi odoris: atq; initiũ qdẽ ei⁹ mali reci-
pit curationẽ. Vbi vo penit⁹ isedit: in sanabile ẽ: plurimoq;: & sub frigido sudore moriunt. Cãri ẽt dicebant ab
antiqs: q nũc Cãcelli p diminutionẽ vocant: hoc ẽ op⁹ subtili matia in trãsuersũ cõpacta ad similitudinẽ rhetis
factã qd freqntia foramia habeat: q̃lia sũt q̃ in corpe efficit morb⁹ q Cãcer vocat. A cãcellus fit Cancelloverbũ
qd ẽ cõcido/dilanio. & aduerbiũ Cãcellatim: sicut est ad similitudinẽ cãcelli. Hercules Aper mirẽ magnitudinis Arca
dicũ agre vastantẽ occidit: vel (vt qdã sentiũt) viuũ cepit & detulit Eurystheo. Sene. Solitũq; dẽsis hispidũ Ery-
manthi iugis Arcadica q̃rere nemora Mænalũ suẽ. Dict⁹ ẽ hic Aper Mænalius a Mænalo Arcadiæ mõte:
q̃uis & oppidũ sit eiusdẽ nois qd & Mænala dr. Mõtes i arcadia noiati sũt Pholoe cũ oppido/Cyllene/Lycæ⁹
in quo licæi Iouis delubr⁹/Mænalus/Artemisi⁹/Parthen⁹/Lãphe⁹/Nonachris/Erymãthus: q̃uis & fluui⁹
sit eiusdẽ nois in Alpheũ defluẽs. a mænalo Mænali⁹ deducit: hoc est arcadic⁹. vñ Mænali⁹ aper dr & Mẹna
liũ carmen hoc ẽ magicẽ artes & incantatiões: qbus vti i Arcadia ac tota Thessalia maleficẽ mulieres pfueueẽt
Vir. Incipe mænalios mecũ mea tibia vsus. Quippe in ea Eglogã imitat⁹ ẽ Theocritũ: q Eglogã scpsit Phar
maceutriã appellatã: i q̃ mulier iducit maleficis artib⁹ puertẽs mẽtẽ amatoris: a quo spernebat. Ad hæc ceruã
Eneos pedes habentẽ & aurea gerentẽ cornua eiusdẽ mænalii nemoris incolã: quã cursu æq̃re nemo potat: ipe
currẽdo & supauit & cepit. Tũ Stymphalidas aues ab ipis nubib⁹ sagittis petiit: enectasq; deiecit. Sene. Mæ-
nali pnix fera multo decore pferẽs auro caput depẽsa cursu ẽ. Idẽ. Solitasq; pẽnis pdere obductis diẽ. Petit
ab ipis nubib⁹ stymphalidas. Mar. Eripedẽ filius ceruã stymphalidas vndis abstulit. Stymphalidas qdã parũ
docti Harpyas esse existimarũt: sed id falsũ est sicq; Tragediã Senecẽ legerit: facile depẽhederit. Harpyẽ mõstra
fuerunt q̃lia describit Vir. Tristi⁹ haud illis mõstre nec sæuior vlla Pestis: & ira deũ: stygiis sese extulit vndis
Virginei volucre vult⁹: fœdissima vẽtris. Proluuies uniceq; man⁹ & pallida semp Ora fame. Hæc ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν: hoc ẽ a diripiẽdo dictẽ sũt Harpyẽ Neptũni & trẽ fm quosdã filiẽ fuere. fm alios Thaumãtis & Electrẽ
oceani filiæ. Tres aũt fuisse memorantur. Prima Celæno a nigredine dicta κελαινὸν: q ppe græci καλὰν ὄν
Atre dicũt. Secũda Ello ἀπὸ τοῦ οἰστρέλλω: voluo/verto. qd fœdo volatu oia puertat. Tercia Ocypete qd ὠκὺ
velox ẽ: τὲ ἵπταμαι volo: qd. f. alare velocitate mire in modũ polleat. Hesiodus in libro quẽ Theogoniã inscripsit:
duas tñ Harpyias mẽorat κυκοπτοιοθεάρ πτυιεῖ ὀστέλλων τῶν τε πέτην τε. Homer⁹ vnã addit quã vocat Thy
ellã ἀπὸ τοῦ θύω: qd ẽ ipetũ facio. & ἔλλω voluo: qd cũ ipetu oia voluat. Tradũt aũt Harpias i isulis hitare
q̃s Strophadas vocant. Vir. Accipiũt Strophades. graio sũt noie dictẽ Insulæ ionio in magno q̃s dira Celæno
Harpyeq; colũt alie. Phineia postq̃ clausa dom⁹: mẽsasq; metu liq̃re patas. Phine⁹. a quo Phineius rex arcadiẽ
fuit: q Harpalices cõiugis suasu filios necæcauit: cui⁹ sceleris magnitudine pmoti dii oculis eũ puarũt: atq; illi
Harpias obiecerũt auiũ gen⁹ dire: ac rapax q̃ & dapes: & reliq̃ oia fœdabant. Vere cũ Iason p ea loca cũ Argo
nautis trãsiẽs benigne ab eo except⁹ fuisset: vt ei grãm referret: Zetũ & Calai Boreæ ex Orithya cõiuge filios
iuuenes alatos: & sagittãdi arte pstãtes aduersus Harpyias misit q eas pseq̃rent: & a Phinei regno prsus abi-
gerẽt. Hi igit cũ illas vsq; i insulas Plotas pscuti forent: ab Iride admoniti sũt: nevltri⁹ Iouis canes insequerent.
Itaq; retro cõuersi duab⁹ isulis: in qb⁹ Harpyias reliq̃rũt. Strophados: hoc est puerfiõis nomẽ ipsuere cũ ãtea
Plotẽ vocarent. Orithyia aũt Boreẽ cõiux filia fuit Erythei regis Athenare quã cũ Boreas ob pulchritudinẽ
adamasset: & frustra iũgi sibi cõnubio postulasset: vi raptã detulit i thraciã. Eodẽ noie vocata ẽ regina Amazo
nũ: q̃ Marpesie mri successit i regno. Orithos vo vrbs fuit intẽ Macedoniã atq; Epire. Oryxvo aial qd i Egypto
nasci⁹: exoriẽsq; cõtra stare ac cõtueri solis radios fert ex caprare genere. a qbusdã Solus vocat: ac ptrario vestu
tur pilo & ad caput verso. Stymphalides aũt aues erãt aãticẽ in Stymphalo palude tãtẽ magitudinis vt solis ra
dios obũbrare dicerent: oẽm Arcadiã deuastãtes. Stymphalus Arcadiẽ lac⁹ ẽ: ex quo Erasin⁹ fluui⁹ erũpit in
argiuã terrã. quõdã vo exitũ nõ habebat: qm̃ vadi foramia q̃dã q̃ Arcades Zeretra vocãt: obstructa erãt: ppẽea
q; exitũ nõ habebãt. itaq; vrbs ipa q̃ Stymphalũ vocat: & i lacus ripis quõdã sita erat postea ad qnq̃ gita stadia
a lacu visa ẽ abesse. Iphicratẽ tradũt cũ Stymphalũ ob fidiõe circũdedisset & frustrari conat⁹ suos itelligeret: exi
tũ flumis e lacu obstruere conatũ inumerabiles spõgias aduexisse: sed Iouis oraculo admoitũ destitisse. a stym
phalo lacu Stymphalides aues appellatæ. a stymphalo oppido Stymphalius deducit. sicut a lacedæmone La
cedæmoni⁹. Egdẽ q̃ de Harpyis ac Stymphalidib⁹ scribunt ficta eẽ arbitror: vt de pleriq; aliis auib⁹. Quis. n.
vã eẽ putet: q̃ de Pegaso eqno capite volucri scribunt: qs credat Griphas auritos: & tãtã rostri aduncitatẽ hãtes
in Asiatica Scythia: in q̃ aure ac gẽmæ affluũt: hãtare. tãtaq; rabie desæuire i boies: vt trã ipsã ihabitabilẽ faci-
ant. & q̃si geniti eẽ videant ad plectẽdã auaritie temeritatẽ cũ qb⁹ Arimaspi dimicare dñr vt lapillos intercipiãt
Hos veres Romani picos vocitabant. Plau. Pici diuites q aureos mõtes colunt: eos solos supo cũ, ppe pic⁹ fit: q
cognoie Marti⁹ dr: pua qdẽ auis sed i auspicis magna: vncore vngueũ: arbore cauatrix: & scandẽs i subrectũ fe
liũ mõ. Tradũt si clau⁹ vel cune⁹ adact⁹ q̃ta vi libeat i arborẽ fuerit: in q̃ nidũ habeat pic⁹: statã exilire cũ crepitu
arboris: cũ clauo aut cuneo ise derit Pic⁹. huic aui nomẽ dedit Pic⁹: quẽ Saturni filiũ fuisse finxerũt. Oui. Pic⁹
in Ausoniis ples Saturnia tris. Vir. Fauno pic⁹ pr: isq; pentẽ Te saturne refert: fert Pomonã depisse pomore
deã, ppẽ qd a Circe q̃ amore ei⁹ ardebat i picũ auẽ eẽ cõuersũ. Cui⁹ figmẽti rõ ẽ. ga. Pic⁹ rex latinore. Fauni pr:
& latini regi⁹ au⁹: augurioq; pitissim⁹ fuit: & i pmis hac aue vsus ẽ i auspiciis: eiq; nomẽ dedit: & iõ postea sp pn
cipalis latio i augurnis fuit. Martiũ iõ appellatũ pstat: ga Marti sacer ẽ: sicqdẽ pficiscẽtes i bellũ nõ nisi auspica
to vrbẽ egrediebant. Legim⁹ i historiis picũ oli i capite. L. Tuberõis ptoris Vrbani iura p tribunali reddẽtis
psedisse tã placide: vt manu phẽderet. Rñdisse vates exitiũ impio portẽdi: si dimitteret. At si examiaret ptori.
Illũ aũt is audito, ptin⁹ pcerpisse nec multo post ipleuisse, pdigiũ. a pic⁹ Picenũ deducit: regio Italiẽ i qua est
Asculũ qd Sabini. cũ Asculũ pficiscerent: i vexillo eore pic⁹ cõsederit. Hic Picen⁹ possessiũ nomẽ deducit. &
Picẽs gẽtile. a q̃ Picẽtin⁹. Pica licet fœmininũ videat hui⁹ nois Picus lõge tñ diuersã significationẽ habet Est

Cancellus. Cancello. Cancellatim. Aper menali⁹. Menalus. Menala. Pholoe. Cyllene. Lyceus. Arthemisius. Parthenius. Lampheus. Monacris. Erymanthus. Menalius. Phamraceutria. Harpyia. Stymphalides. Celeno. Aello. Ocypete. Thyella. Strophades. Phineus. Phineius. Harpalice. Zetus. Calais. Strophades. Plote. Orithyia. Orithos. Oryx. Solus. Stymphalides. Stymphalus. Erasinus. Zeretra. Stymphalum. Stymphalius. Pegasus. Griphus. Picus. Pomona. Martius pic⁹. Picenum. Asculum. Picenus. Picens. Picentinus. Pica.

Seneca. Seneca. Idẽ. Virgilius. Martialis. Virgilius. Hesio. Home. Virgili. L. Tub:

eni auis magnitudine Palũbæ: alis vario colore: & pfertim ceruleo depictis vba, pferẽs ad similitudinẽ humanę
linguę. Mar. Pica loq̃x certa dñm te voce saluto: Si me nõ videas esse negabis auẽ. Est & alia pica sub vẽtre al
ba: supi⁹ nigra: q̃ varia appellat: lõgitudine caudę isignis. hæc Vespasiani tpe ab Apẽnino vsus vrbẽ cerni vix
cœpat: tã rara erat: nũc freqntissima ẽ p oẽm Italiã. Ea vo q̃ de Tragopanade dñr: qs facile vera eẽ sibi psuade
at. Maiorẽ Aqla eẽ: cornua in tpib⁹ curuata hãtẽ ferruginei coloris: capite dũtaxat phœniceo: multo min⁹ qdã
de Syrenib⁹ ferunt: aues i India eẽ: q̃q; cantu hoies mulceant: quos sõno ẽuatos lacerẽt. Mime vo: qd Demo
cri. scribit: aues eẽ q̃s noiat. q̃q; cõfuso sãguine serpẽs gignat: quẽ qcũq; ederit: alitũ colloqa itellectur⁹ sit. Ho-
me. genus auiũ Scopes noiat: q̃q; Satyricos mot⁹ cũ insidẽt a plæriq; memoratos: fidẽ mereri nõ arbitror: nec
aues ipas vnq̃ genitas eẽ existimo: sed ad Herculẽ reuertamur. Taure ferocissimũ & oẽm Atticã regionẽ de-
uastãtẽ pemit. Sene. Taure q; cẽtũ nõ leuẽ pplis metũ. Oui. Vos ne man⁹ validi pssistis cornua taur. Acheloũ
pterea singulari certamine supauit. Hic Oceani & trẽ fili⁹ fuisse dr. Gemino oli cornu isignis sed supat⁹ ab Her
cule: q̃uis in varias sese figuras trãsformasset: vno cornu puat⁹ ẽ. Certamis cãm hãc tradũt fuisse Deianira fi-
lia fuit Oenei Etoliẽ regis: cui⁹ vrbs regia Calydon erat: hæc adeo forma/pulchritudineq; pstabat: vt multos, p
cos hret. tãdẽ Acheloo desposata ẽ pmo: deinde Herculi. Itaq; nuptiare grã ortũ intẽ eos est certamen: & supato
Acheloo Herculi cessit. Hæc aũt de Hercule & Acheloo hac rõne ficta eẽ affirmãt: ga Achelous flumẽ ẽ e Pin
do mõte fluẽs: atq; Acarnaniã ab Etolia dirimẽs. & Artenicã isulã assiduo trẽ iuectu cõtinẽti adnectẽs. A quo
Parachelois vocat⁹ regio finitima fluuio: quã Amnis iundat: hæc iundatio cũ pscis tpib⁹ limites agrore sæpe
pfũderet: ptẽtiões de ẽminis intẽ vicinos freqntẽ excitabat: cũq; nulli eẽnt arbitri nõ legib⁹: sed armis lites dirime
bant. Hinc ergo dat⁹ fabulæ loc⁹. Herculẽ singulari certamine Acheloũ supasse: & victorię pmiũ reportasse. De
ianire nuptias: cornu pterea altere ei⁹ cõfregisse: qa. f. Hercules Oeneo affinitate piũct⁹ factis aggerib⁹: & aq̃re
ductib⁹ erectis fluuiũ agros pus nõ sine graui detrimẽto sternẽtẽ cõpescuit: & ex duob⁹ alueis: q̃q; flex⁹ Cornua
a poetis dñr: ficcauit altere: qd qdã Copiæ cornu eẽ dixerit: quẽ admodũ supi⁹ oñdim⁹: donauit q; Oenio regi so-
cero suo. Sophocles Deianirã sic loqntẽ itroduxit. Porc⁹ sane mihi amnis fuerat Achelo⁹. Qui me triformis
a meo petiit Oeneo pre. pmo. n. manifest⁹ icessit taur⁹. deinde p varias se flectẽs spiras Draco appuit. Tũ mole
valida bouis p se tulit frõtẽ. Acheloũ certe ac reliq̃ flumia Tauro cõparãt ob mugit⁹ flexusq; alueore. Draconi
ppẽ torqntẽ se lõgitudinẽ. Boui siliter, ppẽ boatũ & cornua. ab acheloo Achelous deducit qd mõ possessiũ ẽ
nomẽ: mõ, p aque⁹ ponit. Vir. Poculaq; inuẽtis Acheloia miscuit vuis. Quippe vetẽs aquã oẽm generaliter
Acheloũ nũcupauere: qd a grẽcis sũptũ manifestũ ẽ: q acheloũ, p aq̃ freqntissime vsurpãt. Cu⁹ rõ rei ẽ: q; Ache
lous i græcia vbi tot igenia floruerũt: oim fluuiore celeberrim⁹ fuit ob eas q̃s supra dixim⁹ cãs. Qd aũt Virg.
dixit. Poculaq; iuẽtis Acheloia miscuit vuis. miscuit ingtẽ ẽ miscẽda posuit. Nã aquã vino miscere Staphilus
Sithenĩ fili⁹ pm⁹ dr iuenisse. Prætẽa Hercules Diomedẽ Thraciẽ regẽ dire ac sanguinariũ hoiem: q equos su
os aduenare carne in Tyrida Thraciẽ oppido pascebat: occidit: eũq; iumẽt sũis epulãdũ apposuit. Sene. Quid
stabula memorẽ diri Bistonii regis. Bistões. n. Thraciæ ppli sũt. Bistonis stagnũ & regio a bistone Thraciẽ re
ge cognoiata. Oui. Et tuta a bello Bistonis ora fuit. hic Bistoni⁹ deducit qd Thracẽ significat. fuit & alter Dio
medes rex Etholiẽ Thidei: & Deiphilæ fili⁹: q fortissim⁹ Danaũ a Virgilio dict⁹ est: qd Eneã apud Troiã vi-
cerit: & cũ Hectore singulari certamine pugnauerit: Martẽq; ipm (vt Home. tradit) vulnerauit. & vt Vir. Vene
rẽ. Hic cũ post Troiẽ expugnationẽ i patriã reuersus Egialẽ vxorẽ cõperisset rẽ cũ Cylleboro Stheleni filio ha-
buisse: pudore duct⁹ in Apuliã secessit: vbi regni ptẽ cũ Dauno sortitus ẽ: & regio q̃ i diuisiõe ei cessit: Cãpi Dio
medis appellati. Itẽ isula q̃ in ppinquo mari iacet Gargano mõti opposita Diomedea nũcupata. Cõdidit i Apu
lia vrbẽ quã Argyrohippũ vocauit. deinde dicta ẽ Argyrippa. a q̃ Argyrippini noiati. Itẽ Sæpiũtẽ a multitudine
eiectare fluctib⁹ sæpiare vocitatã. postea mutatis lñis Sipõtẽ. deinde et Sipõtũ dictã. ipe vo nõ lõge post diẽ obiit i
insula quã sup̃ dixim⁹ Diomedeã vocari: & in deore nũero ẽ relat⁹: tẽplũq; ei ædificatũ & sacra instituta. Socii
vero mœrore defũcti regis absũpti: i aues mutati sunt: q̃ ipe quoq; Diomedeæ dictę sũt: Iuba: Cataractas appel
lat. Dẽtes eis eẽ dñr: oculiq; igneo colore: cæto corpe cãdidę sũt. Duos sp duces habẽt. alẽ ducit agmẽ. alẽ cogit
Scrobes excauãt rostro inde crate cõsternũt: & tra q̃ aũ fuit egesta: cooperiũt. Alẽ oriẽtẽ spectãt: qb⁹ exeũt in pas
cua. alẽ occasũ: qb⁹ redeũt. Aluũ exoneraturę sp ãrio flatu subuolãt: & in sola Diomedea isula visunt fulicare
similes. Aduenas Barbaros dãgore dñr ifestare. Grẽcis vo adulari veluti generi Diomedis is tribuẽt. Edẽ q̃q;
ei⁹ quotidie pleno gutture madẽtib⁹ pẽnis pluere: ac purificare pfuetas tradũt. Post hæc Hercules Busiri Egy
pti regẽ Neptũni: & Libyę filiũ: q orã oẽm. Nilo adiacẽtẽ latrociniis ifestabat: hospitesq; enectos diis sacrifica
bat/occidit/& diis suis imolauit: puiciãq; oẽm pacatã ac trãqllã reddidit. Oui. Ergo ego fœdãtẽ pegrino tẽpla
cruore Busiri domui. qdã volũt is pfictũ eẽ: nec Busiri aliquẽ regẽ/siue Tyrannũ fuisse: sed trã ipsã eẽ inhospitã:
atq; iportuosã: q̃uis. n. portũ hẽat: eũ tñ neq̃q patere: sed a bubulcis custodiri solitũ: pdę sp: ac latrocinio idulgẽti
bus: q pegrinos quosq; ad ea littora appulsos soleãt adoriri. In iis locis ẽ Busiri oppidũ, a quo Busiritica pfectu
ra vocitata ẽ. Oĩs qppe Egypt⁹ pmo in pfecturas diuisa fuit: q̃s illi Nomos vocãt. Thebaica qdẽ in decẽ: q̃ vo i
Delta ẽ: in totidẽ: q̃ ẽ i medio. i sexdeci: ppẽ qd qdã scripserũt tot fuisse i ægypto pfecturas: quot aulas Labyri-
th⁹ hẽbat: q̃ circit sex/& triginta fuisse memorant. Rursus pfecture i Toparchias diuidebant. Itẽ Toparchiæ
i alias ptes. Mimę portiões arua erãt. Ideo aũt necessaria fuit tã diligẽs & subtil locore diuisio: qa assiduę Nili
iundatões limites pfũdebãt: nũc addẽdo nũc minuẽdo, alias imutãdo: nõnũq delẽdo notas q̃sdã qb⁹ ppũ ab ali
eno discernebat. Vñ itere atq; itere mẽsurari eã trã optebat: ppẽ qd geometriã ab Egyptiis pmo iuẽtã nõnulli
pdiderũt: quẽadmodũ Arithmetica a Phœnicib⁹ ob mercaturas. Egypt⁹ puicia ẽ, pxia Africę: itrorsus ad meri
diẽ recedẽs: dõec a tergo ptẽdant Ethyopes. Inferiorẽ ptẽ. Nilus dextra: leuaq; diuisus ãplexu suo detmiãt ca
nopico ostio ab Africa: ab Asia Pelusiaco. Quã ob cãm intẽ isulas qdã Egyptũ posuere: ita se scindẽte Nilo vt
triq̃trã trãe figurã efficiat. Sũma ps ptermia Ethyopię Thebais appellat. Canop⁹ ostiũ Nili: & in eo oppidũ

Martialis. Varia pica. Tragopanades. Syrenes. Demo. Homerus. Scopes. Seneca. Hercules. Ouidius. Acheloũ supat. Achelous. Deianira. Oeneus. Calydon. Virgilius. Martialis. Parachelois. Artenica. Cornua fluuiorum. Cornucopie. Sopho. Acheloius. Virgilius. Staphilus aquã vino miscere vocuit. Staphi. Hercules hyomedem occidit. Seneca. Diomedes. Ouidius. Bistones. Bistonis. Virgilius. Bistonius. Home. Aegiale. Cyllebozus. Campi Diomedis. Diomedea. Argyrohipp⁹. Argyrippa. Argyrippini. Sepiuns. Sipontũ. Iuba. diomedee aues. Cataracte. Hercules. Busiris. Ouidius. Busiris oppidum. Busiritica. Pfectura. Nomos. Toparchia. Geometria. Arithmetica. Aegyptus. Thebais. Canopus.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

est distãs ab Alexãdria stadiis.cxx.dictũ a noie Canopi q Menelai classẽ gubernauit:& ibi mortuus ẽ: quo tpe Menelaꝰ cũ vxore ad tẽplũ Veneris Arsinoes:qd in Zephyrio pmõtorio situ est nauigauit. Pelusiũ siꝗ Nili ostiũ ẽ:& oppidũ ibi situ.a quo via ẽ ad Casiũ mõtẽ i pmõtorii modũ accumulatũ:i quo magni Põpei corp iacere qdã existimãt.estq; i eo Iouis Casii tẽplũ:nec pcul hic Põpei iterẽptꝰ fuit. Alexãdriã a quo Alexãdrini i egypto cõdidit Alexãder Macedo iuxta Mareoti lacũ:q ãtea Arapotes noiabat. Metatꝰ ẽ eã Dinocrates architectus mirabili ĩgenio qndecĩ miliũ passuũ laxitate ad effigiẽ Macedonicę chlamydis orbe gyrato Laciniosã ãguloso dextra:læuaq; peursu. Mareotis lacus ad meridianã vrbis ptẽ Euripo e Canopico ostio mittit. Schœnos patere i latitudine.xl.affirmãt. Schœnũq; stadia trigita eẽ.ita fieri lõgitudinis cẽtũ qnq̃gita millia passuũ & tãtũdẽ latitudis hãe. Eratosthenes tũ Schœnũ q̃dragita stadia eẽ asserit: ſi est qnq; passuũ millia. alii viginti duo stadia singulis Schœnis dedere. Mareotis ẽt ps epin ẽ in q̃ vinũ optimũ nasciꝯ vñ Mareotides vuæ dr̃r. Vir. Sũt & mareotides albæ. De Nilo satis supiꝰ disseruimꝰ. Multa eiꝰ oppida mẽoranꝯ p̃cipue q̃ noia hostiũ dederũt vndeci. Nã alia q̃tuor falsa ora appellãt. Celeberrima septẽ sũt Canopicũ/Bolbitinũ/Sebeniticũ/Phamuticũ/Mẽdesiciũ/Taniciũ/Pelusiacũ. Egyptũ ab Egypto Danai fr̃e appellatã existimãt.ab Egypto Egyptius & Egyptiacus deducunt. Itẽ Egyptini appellant Ethiopes:qa Egyptiis sunt finitimi. Hercules cũ audisset Antæũ trę filiũ magno ac pcero corpe i Libya eẽ:apud Lixũ oppidũ a fluie Mauritanię eius dẽ nois itavocatũ q locꝰ Antæi regia dr̃ robore ac fortitudine nemini cedẽtẽ ad eũ quoq; domãdũ prexit. Erat Antæꝰ aspectu:roboreq; tribilis:habitabat in spelũca exesas vndiq; rupes hãte & leonũ carnevescebat. Cubile ei tra erat/nullis herbis aut paleis aut feraꝝ tergoribꝰ strata sed simplex ac nuda. Palestra oẽs supabat. Quotiẽs mẽbra labore defecta eẽnt:tactu mr̃is:ſi ẽ trę:recreabant acvires resumebãt. Erat vniuersę puicię insestꝰ:& quoscũq; tra marive eo aduẽtasse cognouisset:ipie trucidabat. Cũ eo igit congressus Hercules depositis ab ipo Claeonei:ab illo Libyci leonis tergoribꝰ:& vnctis p more palestræ atq; harena sparsis corpibꝰ:fessũ tãdẽ luctãdo: & q̃si semine cẽ Antæũ trę pstrauit:sed cũ mox cõfirmatis tactu trę viribꝰ surrexisset:& acri q̃ ãn certare videret:stupefactꝰ tãto robore Hercules rursus illi brachia iiecit:veꝝ antæꝰ nõ expectat ãplꝰ hostꝰ viribꝰ spõte cadebat:plꝰ pttnue viriũ ex ipo casu accipiẽs. Quare tãdẽ itellecta/standũ ẽ ubi o Antæe Hercules ingt. Nõ sterneris amplꝰ:nec trę:sed pectori nr̃o fixus hærebis. Quæ cũ dixisset iuuenẽ alte sublatũ: ac telluri sternere se conantẽ arctissimo nexũ vinculo:itra vlnas suas expirare coegit. Ouid. Sæuoq; alimẽta pentis Antæo Eripui Lixũ oppidũ: de q̃ paulo aũ diximꝰ:i pmõtorio situ ẽ:qd Ampelusiã vocãt. Id Tinge quoq; appellat: & ab Antæo credit cõditũ. Cuiꝰ rei idiciũ ẽ parma Elephãtino tergore executo q̃ ibi lõgo tpe visa fuit ingẽs: & ob magitudinẽ nulli habilis quã locoꝝ accolę ab illo gestatã p vero habebãt:ideoq; eximie colebãt. Quidã ẽt sepulcroꝝ eiꝰ ibi fuisse cõmemorãt:& pedẽ cubitoꝝ sexagita:quẽ a Sertorio nudatũ:& rursus trę demãdatũ ferũt. Tinge postea a Claudio Cæsare cũ coloniã faceret:traducta iulia appellata. Quidã tũ Lixũ ac Tinge diuersa fuisse opinant. Itẽ. Hercules gemias colũnas in occidẽte posuit:qa.n.ex Oceano mare nr̃m itrãtibꝰ:duo mõtes occurrũt.quoꝝ alteꝝ in Africa Abilã vocãt.alteꝝ in Europa Calpẽ:hos quõdã vinctos ppetuo iugo fuisse finxerũt:sed Herculẽ diremisse colles:atq; ita exclusũ antea mole mõtiũ oceanũ:ad q̃ nũc inundat admissũ. Sene. Penetrare iussus solis æstiui plagas. Et adusta medꝰ regnaq; terret dies: Vtrinq; mõtes solut abrupto obice. Et iã ruẽti fecit Oceano viã. Aliq tũ hos mõtes pcul spectãtibꝰ geminas colũnas videri dicũt:& exiñ datũ fabulę locũ. alii qd de colũnis scribt nõ fabulã sed historiã eẽ putãt. Est in oceani ad mare nostꝝ ingressu ppe fere erũpentẽ Betim Hispanię flumẽ insula q̃ Gadis dr̃.nõnulli Erytheã:qm̃ Tyrii ab origine eoꝝ orti ab Erithreo mari ferebant alii Aphrodisiã qdã Iunonis insulã vocauere distat a Calpe septingẽtoꝝ qnq̃ginta stadioꝝ intẽuallo: pua qdẽ insula sed vioꝝ dignitate excellẽs:in q̃ eq̃stris ordinis Gaditanos qngẽtos invno cẽsu numeratos aliq̃n fuisse cõpertũ ẽ in vno ac pexiguo oppido:qd Gadiũ vocabat:q̃ res nulli Italicaꝝ vrbiũ cõtigit p̃ter Patauinos. Adidit postea Balbus Gaditãus vir triũphalis alteꝝ oppidũ:qd Neapolim vocauit:deiñ ex vtroq; deducta est Didyma vrbs oi genere voluptatũ abũdãs. In hac insula tradũt Geriões olim habitasse:de qbus mox dicemꝰ. habet enĩ pascua læta & herbã:q̃ greges & armẽta pascunt:licet semiscicã.miꝝ tũ immodũ aiãlia impinguãtem Caseũ multũ aquã imiscẽdo pficiũt:qm̃ lac seꝝ nõ habet. Genus p̃terea hoim lasciuũ: nã & ioculatores & saltatrices:ac tibicinę ide ad vrbẽ vsq; cõfluebãt. & hæ artes p̃cipuæ in hac insula discebant. Est & alia Gadis insula minor habẽs oppidũ ciuiũ Romanoꝝ qd Iulia appellat. De Gadiũ ergo edificatiõe talia narrant. Tyrii sũt oraculũ scisciãtibꝰ respõsũ fuisse vt ad Herculis colũnas Coloniã mitterẽt. Eos igit q speculãdi gr̃a missi fuerant:vbi ad fretũ & Calpas ãgustias puenere:orbis terminos esse ratos: qd laboꝝ Herculis metæ fuissent. Gades ibi occupasse:& in altera eaꝝ vrbẽ ad occasũ:tẽplũ vero Herculis ad orientẽ pdidisse. Hinc colũnaꝝ Herculi nomẽ ppagatũ Quidã colũnas Herculis eas eẽ dixere q̃ intra Herculis ædẽ i Gaditana ĩsula erãt ex ære octo cubitoꝝ:in qbus sũptus in pstructiõe tẽpli factꝰ erat inscriptꝰ. Proficisci vero ad eas solebãt: q nauigationẽ absolussent: Herculi sacra faciẽtes & sic iuuari se adeo existimãtes. Ibiq; maris & trę finẽ eẽ a sacerdotibꝰ instruebant. Mos p̃terea veteꝝ fuit colũnas aut aliud aliqd hmõi ponere:quo vel fines expeditionũ suaꝝ vel res fortiter gestę itelligerent: quẽadmodũ Rhegini turri quãdã sup freto locauerũt: & aliã turrim huic oppositã siculi quãvocãt Pelori:& q̃ philenoꝝ aræ dr̃:i media quodãmodo Syrtiũ tellure positæ sũt. In Isthmo quoq; corinthiaco colũnã quãdã locatã fuisse mẽoriæ pditũ ẽ quã Iones: dũ Atticũ & Megarensẽ agrũ occupassent: cõitẽ pstituerũt. Siñ mõ q illis e peloponẽso eiecũ puiciã i ptãtẽ suã redegere:alterã colũnã erexerũt e pte:q̃ Megara spectabat:ita iscriptã:hac nõ pelopõnesus: Ionia ẽ:atq Alexãder macedo i extremis Indiæ:colũnas q̃si finẽ indicę expeditiõis erexit Herculẽ ac liberꝝ patrẽ imitatꝰ: quos aras struxisse historiaꝝ scptores posteritati tradiderũt. Q̃ñ vo monumẽta hmõi vetustate fatiscẽtia deficũt:fit vt noiãpa in locos vbi sita erãt siue pmõtoria sint siue scopuli:siue insulę trãsferant. Quapropt sile veri mihi eẽ videt a pncipio qdẽ duas colũnas q̃si laborũ suorũ metas:siue rerũ a se ibi gestarũ monumẽta ab Hercule positas fuisse. Postq̃ vero illę vetustate defecerũt:

Arsinoe. Zephyrium. Pelusius Casius. Alexandria. Alexandrini. Mareotis. Arapotes Schenus. Mareotides. vue Ægyptus Ægyptius Ægyptiacus. Ægyptinus. Anteus. Hercules Anteũ domuit. Lixum Ampelusia. Tinge. hercules colũnas in occidẽte fixit. Abila Calpe Gadis. Erythea Aphrodisia. Junonis insula. Gadium oppidum Neapolis Didyma. Geryones. Julia. Mos columnarum. Pelori Philenorũ are. Eratosthenes. Virgilius Claud. Seneca. Seneca. Plautus. Cicero. Virgilius Idem Idem Plautus.

vel duobꝰ quos diximꝰ mõtibus vel duabꝰ ppinqs insulis hmõi noia remãsisse: q̃s recte Pindarus portas Gaditanas appellauit. Scribit Polybius Gadibꝰ i tẽplo Herculis fontẽ eẽ aq̃ dulcissimę:cui fluxus maris p̃rius eẽvi deat: eteni quotiẽs mare augeat: fontẽ deficere. Dũ vero refluit/aq̃ cõpleri. Cuiꝰ rei cãm affert hmõi:q spũs: q e cauernis trę in supnas ptes exhalat:dũ tra in accessu maris fluctibꝰ operit:egredi phibet: ideoq; ad ĩterna reuersus fõtis meatꝰ occludit: ppter qd necesse ẽ aquã deficere. In reflexu vero mar detecta iã ac nuda tra spiritũ meatꝰ suos liberos habere:itaq; nõ ĩpedita ãplius scaturigine fontanã aquã vbertĩ fluere. Incolę hoc (vt fieri solet) nõ naturali ratione:sed Herculis miraculo tribuũt. Arborẽ quoq; Gabibꝰ fuisse cõmemorant:q̃ ramos ad terrã vsq; icuruatos haberet: frõdes ad Mucrõis spẽm gerẽtes lõgitudie cubitũ/latitudine q̃ttuor digitos excedẽtes:eiꝰ arbor ramũ siquis excidisset lactis magnã copiã emittebat. radice excisa minui humorẽ exudabat:fructũ p̃terea ferebat gustu suauissimũ. Gades q̃uis duę isulę sint:vt supra oñdimꝰ:vtrãq; tũ tã singulari numero gade:q̃ plurali gades appellamꝰ. a quo Gaditanus deducit. vñ puellas gaditanas dicimꝰ libidinosas pcaces saltatrices:& nimia lasciuia in cãtilenis ac coreis gestiẽtes. Tales.n. venire e Gadibꝰ & Didyma (qd sup̃ diximꝰ) oppido solebãt adv rbẽ. Itẽ viri dicaces Gesticulatores scurrę. Martia. Q d de gadibꝰ improbus magister. Idẽ de puella Gaditana. Tã tremulũ crissat/tablãdũ prurit:vt ipm Masturbatorẽ faceret Hippolytũ. Idẽ. Nec de gadibꝰ iprobis puellę vibrabũt sine fine prurientes. Idẽ. Faciũdos mihi de libidinosis. Legisti nimiũ Sabellę versus q̃les nec didymę sciũt puellę. Hercules mala aurea ex hortis hesperidũ tulit dracone:q ea die noctuq; puigil custodiebat interẽpto. Sene. Post hæc adortꝰ nemoris opuletĩ domos:aurifera vigilis spolia serpẽtis tuli. Luca. Abstulit arboribꝰ p̃ciũ nemoriq; laborẽ Alcides:passusq; inopes sine põdere ramos Rettulit argolico fulgẽtia poma Tyrãno. De hac fabula oibusq; ad eã ptinẽtibꝰ satis/supq; supius disseruimꝰ. Hũc Draconẽ vasto corpe tradiderũt: int duas arctos a Iunone i cælo collocatũ: qd Iuno:cũ eã Iuppit vxorẽ duceret: iuenisse terrã dr̃ aurea mala ferẽtẽ: cui rei stupore pmota:a tra petiisse: vt hmõi arbores in hortis suis sereret: q erãt iuxta Athlãtẽ mõtẽ. Satis itaq; ibi arboribꝰ cũ fructũ ferre cœpissent:& filiæ ex hiis mala freq̃nt decerperẽt: hũc draconẽ ad hibuisse custodẽ. q aũt hic Draco sit illud indicio est:qd supra eũ i cælo Herculis simulachꝝ oñdit: nõnulli tũ hũc Draconẽ a gigãtibꝰ Mineruę obiectũ scp̃sere:cũ eos oppugnaret. Mineruã vo sic:vt obiect fuerat ptortũ i cælũ iecisse:& ad ipm cæli axẽ fixisse. Itaq; adhuc iplicitũ corpe videri. q̃ finup ad sydera platũ: qppe artũ minorem corpis sinu facto ita cõclusit:vt pene pedes eiꝰ tangere videat: caudę aũt flexu caput maior attingit:capite suo q̃si reducto arctĩcũ circulũ ptingẽs corpe q̃si in sperę spẽm cõplicatꝰ. Nã sigs diligẽt aiãduerterit facile poterit intuerĩ caput draconis ad maioris vrsę regionẽ caudę collocari: habet in vtroq; tpe singulas stellas:i oclis quoq; singulas:i mẽto vnã:i toto corpe reliquo passim claras decẽ. Itaq; in totũ sũt qndeci stellę: Herculis ad hespidas tẽdẽtis se qdẽ comites fuisse dr̃:q postea iuxta Ethiopas hespios habitarũt Pharusii dicti:q aliq̃ maris p deserta miscent Nigretib̃ a Nigre flumine ita appellatis vicini. Hercules Gerionẽ aduersus se veniẽtẽ bello supauit:sublatũq; ei egregiũ pecꝰ abduxit i grẽciã. hũc fabule ferũt trigeminũ: ſi ẽ triplicis naturę fuisse. alii triformẽ. Hesio. Tricipitẽ ſi est triũ capitũ & fulguris filiũ. Sed vitas historię habet Gerionẽ i ea pte Hispaniæ q̃ ẽt insulis cõstat regẽ fuisse:duosq; habuisse fr̃es filios mõ Geriones dictos:tanta vo int se cõcordia vixisse: vt cũ tres eẽnt vna oẽs aĩa regi viderent. In iis p̃terea qb impabat locis tantã (vt sup̃ diximꝰ) pabuli lætitiã eẽ: vt nisi p abstinẽtiã intẽpellata fagina fuerit pecora corrũpant. Hic armẽta Geriõis:i qbꝰ solis ea tẽpestate opes æstimabant tãtę famæ fuisse: vt Herculẽ ex Asia p̃dę magitudine illexerint. Nec bellũ Herculi sua spõte Gerionẽ ĩtulisse. Sed cũ armẽta sua abduci vidisset: amissa bello repetisse. Sene. Int remotos gẽtis hespiæ greges pastor triformis littoris Carthesii perẽptꝰ: acta p̃da ẽ sub occasu vltio Notũ Citheron paut Oceano pecꝰ. Cartesiũ littus hispanũ appellat.in quo freti angustę sũt. In mõte.n. quẽ supra diximꝰ Calpẽ appellari. Carteia oppidũ est Carteseos a græcis dicta quã trãsuecti oli ex Africa Phœnices habitauerũt. A carteso Cartesius deducit. a gerione vo fit Gerionaceꝰ. Plau. Qui mihi intromisisti i ædibꝰ qngẽtos coquos cũ senis maibꝰ: genere Geriona ceo. Tradunt aũt fabulę Herculem poculo in Hispaniã nauigasse: vñ nationẽ quãdã hoim fuisse, ppe Herculam ab Hercule cõstitutã Cylicranoꝝ cõposito noie ἀπὸ τοῦ κελίκος: qd poculi genꝰ nos vna lra imutata Calicẽ dicimꝰ. Cice. Quid hic calix mulsi ipingẽdus est: vt plorare se desinat. Ego tũ existimo nõ poculo Herculẽ maria trãsuectũ: vt fabulę narrãt: sed nauigio cui Scipho nomẽ fuit. a cuiꝰ postea similitudine potoriũ vas Sciphus sit vocitatꝰ. Vir. Et sacer ipleuit dextrã sciphꝰ. Sic enĩ sciphus herculi tribuit: vt Cãtharus libero pr̃i: q & ipe a naui nomẽ sũpsit. Vir. Et grauis attrita pẽdebat Canthar ansa. Itẽ Carchesiũ Iouĩ. Est.n. Carchesiũ q̃q; poculi genꝰ. Vir. Hic duo rite mero libãs Carchesia baccho. Tradũt Iouẽ qm̃ cũ Alcmena cõcubuit: p̃ciũ ei cõcubitꝰ Carchesiũ aureũ dedisse: q̃uis Plautꝰ insuetũ nomẽ relinquẽs: paterã in amphitryone datã affirmet. Cũ lõge vtriusq; poculi figura diuersa sit. Patera enĩ vt & ipm nomẽ testat. planũ ac patẽs est. Carchesiũ vo pcerũ ac circa mediã ptem cõpressũ: ansatũ mediocrit ansis a sũmo ad infimũ ptingẽtibus: & huic quoq; a nauali re nomẽ inditũ eẽ manifestũ ẽ: qppe naualis veli ps iferior Pterna vocat: circa mediã fere ptẽ Trachelon. Sũma vo ps Carchesiũ noiat: vñ in vtrũq; veli lat diffundunt: eaq; Cornua vocant. Hercules deuicta Amazonũ regina: ablatũ ei baltheũ Eurystheo tulit. Sene. nõvicit illũ cœlibis semp tori Regina gẽtis vidua Thermodõtię Tradunt oli apud Scythas duos regios iuuenes Iliti & Solophitũ p factionẽ optimatũ domo pulsos ingentẽ iuuentutem secũ traxisse: & in Capadociæ ora iuxta amnem Thermodonta consedisse: subiectosq; Thermiscyras occupasse. Thermiscyra cappadocię cãpus ẽ: q ptim pelago aliuit. ptim versus mõtanã regionẽ arboribus plen & irriguꝰ ẽ: cũ vndiq; fluẽta scaturiãt. e qbꝰ oibꝰ flumẽ vnũ maiorẽ immodũ auctũ noie Thermodoon totum cãpũ pcurrit. Hic igit cũ p multos ãnos iuuenes cũ Scytaꝝ multitudine p̃sedissent: p̃dari sp ac spoliare finitimos assueti: tãdẽ cõspiratiõe omꝝ p ĩsidias trucidant. Horꝝ vxores: cũ viderent exilio additã orbitatẽ ca pessũt arma: finesq; suos submouẽtes pmo: mox etiã iferẽtes bella defẽdũt. Nubendi quoq; finitimis aĩm submouerũt: seruitutẽ id nõ mr̃imoniũ appellãtes: singulare oim seculoꝝ exẽplũ ausæ: sine vir admittere rẽpu-

Pindarꝰ. Polyb. Gaditane porte. Gadis Gaditanus Martialis Idem. Idem Seneca Lucanus. Hercules mala hesperidum tulit. Draco hesperidum. Pharusũ. Nigretes Nigris. Hercules Geryones superauit Hesio. Carteſium. Carteia. Carteseos Cartesius Geryonaceus. Cylicrant Calix Sciphus. Cantarus Carchesium. Patera Pterna. Trachelon. Cornua. Gelt Hercules amazonis victe baltheum. Eurystheo defert. Iliti uenis Solophitus iuenis. Thermyscirya Thermodoon

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Amazones.

Thermedoon.

Cappadocia.
Cappador.
Leucosyria.

Euphrates.

Caca

Cacus

Potitij
Pinarij
Caca.
Cacus.
Cacosyntheto.
Cacophaton.
Cacethos
Caco.
Cacator
Cacatrix.
Cacatio.
Cacaturio
Cacabus.
Ahenum.
Cacula

imo etiã cũ cõtẽptu virorũ tueri: & ne fœliciores aliis aliẽ viderenẽ: viros qcũq; domi remãserãt interficiũt. Vltionẽ quoq; occisorũ cõiugũ excidio finitimorũ cõsequũt: tũ pace armis q̃sita: ne genus interet: finitimorũ pcubit⁹ q̃ssere. Si mares nalcerent⁹ mox trucidabãt. Virgines vo educabãt nõ oco neq; lanificio sed armis/eqs/ venatiõib⁹ exercẽtes: infantiũ dextiores mãmillas iurebãt ne sagittarũ iactus ipediret: ppẽ qd Amazones sũt dictę. d. eni puatiua pticula ẽ: τῆς σ̄ θοῦ mãmã significat. Duę us reginę fuere: Marthesia & Lãpedo: q̃ maiorẽ Europæ ptẽ subegerũt. In Marthesię locũ filia eⁱ⁹ successit Orithyia: cui p̃ter singularẽ belli sciẽtiã eximia seruate in oẽ æuũ virginitatis: admiratio fuit: & sororẽ habuit Antiopẽ. post Orithyiã Pãtesilea regno potita ẽ: cũ ius Troiano bello intẽ fortissimos viros: cũ auxiliũ aduersus græcos ferret: magnę virtutis documẽta extitere hæc securi bellicã pma oim dr̃ iuenisse: intẽfecta deide Pãtasilea: exercituq; absũpto: paucę q̃ in regno eius remãserant: ægre se aduersus finitimos defẽdẽtes: vsq; ad tpa Alexãdri magni duraueruũt. Hary siue Municia siue Calestris regina cõcubitu Alexãdri p dies. xiii. ad sobolẽ ex eo generãdã obtẽto: reuersa in regnũ breui tpe cum oi Amozonũ noie intẽcidit. Clarę intẽ alias Amazones Menalippę atq; Hippolytę fuisse memoranẽ. Thermodõtię aũt dictę sũt Amazões a Thermodõte siue Thermodoonte flumie. vtroq;. u. mõ dr̃ qd ortũ ad castellũ: qd vocãt Phanoriã. p̃ter radices mõtis labit⁹ q dr̃ Amazonius: q̃ in iis locis Amazones impare. Thermodoõ ẽt Cappadocię oppidũ est: & simul alia qnq; illustria: Amazonię⁹/ Themiscyra: q̃ pus Onyzaca: postea Cæsarea ẽ dicta/Sotira/Amasia/Camara. Cappadocia puiciã ẽ: a Cappadoce amne nomẽ trahẽs: añ Leucosyria diceba tur. vñ cappadoces Leucosyri: hæc gẽtiũ oim q̃ põtũ accolũt: p̃ci pue intro v̄sus recedit Latere læuo vtrasq; Armenias & Comagenẽ simul trãsit. Dextro plurib⁹ Asię ppls circũfusa: ad tauri iuga: & solis ort⁹ attollit. Præterit Lycaoniã/Pisidiã/Ciliciã. Vadit sup tractũ Sirię Antiochię ptes regionis In Scythiã ptendẽs: ab Armenia maiore diuisa. Euphrate amne: Mazachã sub argeo sitã Cappadoces matrẽ vrbiũ noiabãt: q argę⁹ niualibus iugis ardu⁹ ne æstiuo qdẽ tpe pruinis caret: idigene habitan deo credũt. Sũt p̃terea ĩ Cappadocia flumina Hilas/Sali⁹/Lycus/Iris. Oppida vo ĩsignia Archilais/Claudii/Cæsaris/Colonia/Neocæsaria/Sebastia: q̃ Sebastopolis/Melita a Semiramide ꝓdita: haud ꝓcul Euphrate & Diocæsaria atq; Magnopolis. Euphrates amnis ẽ not⁹: q Armeniã maiorẽ (vt dixim⁹) a Cappadocia diduit. Hercules Cacũ claua ictũ intẽmit. Cacũ fabulæ tradũt Vulcani filiũ fuisse: ore ignẽ euomẽtẽ/& ĩ vastũ spelũca habitãtẽ/vastũ corpe: p̃dę ac latrociniis sp itentũ: cui⁹ soror Cacavocabat⁹. Vir. Hic spelũca fuit vasto submota recessu: Semi hoĩs caci facies quã dira tegebat Solis in accẽsã radiis: spq; recẽti Cæde tepebat hum⁹: foribusq; affixa supbis. Ora vir⁹: tristi pẽdebãt pallida tabo. Huic mõstro Vulcan⁹ erat pr̃: illi⁹ atros Ore vomẽs ignes magna se mole ferebat. Seru⁹ honorat⁹ grãmaticus ideo Vulcani filiũ Cacũ existimat fictũ eẽ: qa adiacẽtia oia terro/igniq; vastabat. Historiographi vo Cacum ferũt locũ habitasse cui Salinę nomẽ erat: vbi Trigemina deinde porta facta est. Eũ cum a Marsor⁹ rege ad Tarconẽ Tyrrhenũ legat⁹ venisset: & Megale i custodia a Tarcone fuisset tradit⁹ vincula fregisse: & sil cũ custode redisse ad regẽ: nec multo post ãpliorib⁹ p̃fidiis reuersũ: circa Vulturnũ & Cãpaniã regnũ occupasse: sed cũ attrectare ẽt ea audẽt: q̃ i arcadũ iura ꝓcesserãt: duce Hercule q tũ forte ad ea loca puenerat opp̃ssũ fuisse Megalen vo a Sabinis receptũ augurãdi sciam eos docuisse. T. Liui⁹ fabulã simul atq; historiã cõplectẽs vt ẽ mos eⁱ⁹ in pmordiis vrbiũ cũ humanis diuia cõiũgeret: Herculẽ scribit i ea loca vbi nũc Roma ẽ: interẽpto Gerione boues mira spe abegisse: ac ꝓpe Tyberim fluuiũ: quẽ armẽtũ añ se agẽs nãdo traiecerat: loco herbido vt q ete: pabuloq; & boues: & sei pm̃ fessũ reficeret, pcubisse. Ibi cũ cibo: potuq; guatũ sopor opp̃ssisset: pastorẽ eⁱ⁹ loci accolã noie Cacũ/ferocẽ virib⁹/pulchritudine boũ captũ: auertere eã p̃dã statuisse. Sed qa si agẽdo armentũ in spelũcã cõpulisset: ipa vestigia q̃rentẽ dñm eo deductura erãt auersos boũ pulcherrimos caudis in spelũcã traxisse. Expectũ deiñ ad pmã aurorã Herculẽ: cũ grege oculis plustrato partẽ abesse itellexisset: versus p̃ximam spelũcã prexisse: si forte eo vestigia ferrẽt q̃ritantẽ: sed cũ vestigia oia forasversa vidisset: nec in partẽ aliã ferre cõfusũ atq; icertũ animi: ex loco infesto agere armẽtũ statuisse. Cũ vero boues q̃dã ex iis q̃ in spelũcã actę a Caco fuerãt ad desideriũ (vt fieri solet) relictarũ mugissent. Cõuersũ Herculẽ ad speluncã ꝓperasse: tquẽ cũ phibere aditu Cacus conarẽt. clauã ab Hercule ictũ & pastorũ fidẽ ne qcq̃ inuocantẽ occisũ fuisse. Cõstat sane Euandrũ e Peloponeso ꝓfugũ: ea tẽpestate hæc loca tenuisse. Quippe faunus benigne exceptũ eũ mediocri turba populorũ & agris: & mõte: quẽ ille postea Palatiũ appellauit benigne donauerat. Venerabilẽ virũ miraculo litterarũ. Venerabiliorẽ diuinitate credita carmẽtę mr̃is. Is tũ Euãder cõcursu pastorũ circa aduenã cædis maiestẽ reũ facto postq̃ facinus & facinoris cãm audiuit: habitũ formãq; viri aliquãto amplioręẽ: augustioręẽq; humana ituẽs: q nã eẽt rogitauit. Vbi vero nomẽ patrẽq; & patriã cœpit: salutauit eũ: & p̃dictũ sibi olim a mr̃e fatidica dixit ipleturũ eũ cælestiũ numerũ: & arã eo in loco ædificandã: quã opulẽtissima olim in t̃ris gens maximã vocaret: eiusq; ritu coleret. Dedisse tũ dextrã herculẽ: & accipe se omẽ: ipleturũq; fata dixisse ara condita atq; dicata. Ibi tũ pmũ boue eximia capta de grege sacrũ factũ: adhibitis ad misteriũ: dapẽq; Potitiis ac Pinariis: q̃ tũ familię maximę iclytę ea loca incolebtã. Sacellũ Herculisi Boario foro fuisse manifestũ est: i quo argumẽta conuiuii: & lætitię maiestatis eⁱ⁹ lõgo tpe durarũt: eo. n. neq; canib⁹/ neq; muscis ingressus erat: fiqdẽ dũ visceratio nem sacrificii libaret. Myagrũ deũ dr̃ impẽcatus: clauã vero in aditu reliqsse cui⁹ olfactu canes refugiebãt. Sũti q velint nõ mugitu, pditas boues q̃ i spelũca erãt: ſ̃ Cacan sororẽ Caci furtũ idicasse: vtriq; a puitate siuepoti⁹ a deformitate nomẽ ipositũ. κάκος. n. malus ẽ. κακή mala. Itẽ Cacos deformis vñ caca syntheto deforms ꝓpositio iterp̃tat⁹ & Cacophaton turpis locutio. vt cũ dicim⁹. & dorica castra. & Cacethos malus mos. hinc fit Caco vbũ: qd significat excresco: seu vẽtris onus depono. Nã ſ̃ q̃q; & dictu & factu fœdũ est. a q̃ Cacator/Cacatrix/& Cacatio. Martia. Vẽtris onus misero: nec te pudet excipis auro: Bassa bibis vitro: carius ergo cacas. Itẽ a Caco Catacurio. Idẽ: Cœnaturit: nõ cacaturit: sed de hoc dixim⁹ supius. Cacabus nõ a cacãdo deducit⁹: sed a sono quẽ facit. dũ feruet. Vas ẽ: i quo pulmẽtariũ coqt⁹. Paulus Iurisco. Nõ multũ intẽest intẽ cacabum & Ahenũ qd supra focũ pendet: hoc aqua ad potandũ calefit: in illis pulmentariũ coquitur. Cacula vero ἀπὸ τῶν κάλῶν

Virgilius

Seruius.

Martialis

Idez.

Paulus.

Plautus
Ouidius.

Idem
Seruius.

Lucanus.
Virgilius

Iuuenal.

Ouidi.
Lucanus

Idem.

hoc est a lignis deriuat⁹: qd fustib⁹: clauisq; ligneis ad tutelã dñorũ armari soliti sint. Sũt enĩ Caculę seruĩ militũ Plau. Video caculã militarẽ. Hercules cẽtauros nuptiarũ die Hippodamẽ Pirithoo auferre volẽtes acri bello supauit. Ouid. Nec mihi cẽtauri potuere resistere. Sũt tũ q ñ l̃ die solũ pugnasse cũ cẽtauris Herculẽ velint: sed etiã alias. Nã cũ Eurit⁹ cẽtaur⁹ ab Oeneo Calydonũ rege forte hospitio suscept⁹ fuisset. Deianirã filiã eⁱ⁹ simul ac vidit: petiit sibi dari vxorẽ Oeneus q̃uis illã iã Herculi spopõderat: vim tñ cẽtauri timẽs: huic se eã traditurã pmisit: q̃ propẽ orto iter Herculẽ: atq; Eurytũ nuptiarũ die bello. Hercules debellato Cẽtauro victor euasit. Centauri Ixiõis: & Nubis filii fuisse dicunẽ: media pte boĩes: media eq. Quippe Ixionẽ tradũt Phlegiæ filiũ a Ioue in cęlũ assũptũ Iunonẽ de adulterio ausũ iterpellare: qd cũ abvxore Iuppiter itellexisset: oppositisse illi nubẽ sub Iunonis effigiæ cũ q̃ cõgressũ Ixionẽ Cẽtauros genuisse: deiectũ deiñ a Ioue in ẽras: cũ iter mortales gloria ref⁹ se cũ regina deorũ rẽ habuisse: fulmine ictũ: et ad iferos demersũ fuisse: vbi rotæ plenæ serpẽtũ alligat⁹ assidue volutat⁹. Ouid. Voluit⁹ Ixion: et se sequtur⁹q; fugitq;. Seru⁹ vo Grãmatic⁹ hãc quoq; fabulã de Cẽtauris narrat. Cũ qdã Thessal⁹ rex bobus Oestro exagitatis fatellites suos ad eos reuocãdos ire iussisset: illos cũ cursu pẽdestri nõ sufficerẽt: equos ascẽdisse: eorũq; velocitate armẽtũ assecutos stimulis agitando ad stabula reduxisse. hinc ἐππο τοῦ κινεῖν: qd pungere est: & stimulare. Cẽtauros dictos: & qm̃ vel currẽdo velocit⁹: vel dũ equi corũ in trãsitu Penei fluminis potãtes capita ĩclinata tenerẽt: vnũ esse aĩal videbat⁹: datũ huic opinioni locũ: vt semi equi: & semi hoĩes essẽt: sic Seru⁹: & alii qdã: dũ fabulã reducere ad historiã volũt: maiorẽ ipsi fabulã cõfinxere. Veritas aũt historie hoc habet. Cẽtauri populi sũt Thessaliæ scdm̃ Peliũ montẽ habitãtes: dura sane: & agrestis natio: hi pmi pugnare ex eqs iuenerũt: cũ ante eqs vehi Bellorophon: frenis & ephippiis vti Peletronius iuenissent. Hinc igit⁹ dat⁹ fabulæ loc⁹: & a stimulãdo calcarib⁹ equo Cẽtaur⁹ appellat⁹ est: ꝓpter qd & Hippocẽtaur⁹: l̃ est equi stimulator est dict⁹: his ꝓximi erãt alii ppli Lapithæ: & ab aliis Laphitæ a Laphita Apollinis filia noiati: iuxta Othryn montẽ eiusdẽ ꝓuinciæ habitãtes: cũ qb⁹ assidue bella gesserũt: sed aduersus hos Ixion pmo: deinde Pirithous filij⁹ ꝓfecti ex eo loco expulerũt: & filii mõ e Pelio mõte Cãtauros: quos ad Ethicas cõpulere. Laphithis aũt Cãpestria cõcessẽrũt. A cẽtauro Cẽtaurion deducit⁹: herba est de q̃ supra diximus Alii Phœdũ Cẽtauro hũc fuisse existimãt: q Aurispicinę doctissim⁹ fuit. Itaq; ad arã cũ hostia venire Iouisvo Iũtate figurat⁹. Noĩa Cẽtaurorũ: q̃ magis ĩsignes fuerũt: hæc sũt Chirõ Saturni: & Philyræ filij⁹. Ixionis vo: & Nubis filii Euryt⁹. Ami⁹/ Gryneus/Rhet⁹/Orneus/Lycidas/Medõ/Pisenor/Thaumas/Mermeros/Pholus: q suscepisse Herculẽ hospitio dr̃. Lucan⁹. Hospes & alchidæ magni Phole. Nã Pholoe mõs est Archadiæ fluuosus. Itẽ ꝓprũ nomẽ mulieris. Virg. Cressa gen⁹ Pholoe. Menele⁹/Abas/Nessus/Eurynom⁹/Are⁹/Imbreus/Cenæus/Aphidas/Phereus/Ly⁹/Croni⁹/Dictis/Elops/Bianor/Herlin⁹/Lycet⁹/Hippasos/Rhiphe⁹ Thereus/Demoleon/Phlegræus/Hylæ/Iphinous/Danis/Dorylus/Cyllarus: q amãtẽ habuit Hyllenomem Cẽtaurã ambo forma: ac decore p̃stãtes: Phœbi comes/Thoni⁹/Teleboas/Pyret⁹/Ocelus/Erigryppus/'Astylus/Nesseus/Odites/Stiphol⁹/Brom⁹/Antimachus/Helim⁹/Pycagm⁹/Latreus/Monichus. Thessalia grẽciæ ꝓuincia est: ex vna pte Boetiã: ex altera Macedoniã hñs: hæc & Hæmonia & Pelasgis dr̃. Homer⁹ ũ thessalos Argopelasgos appellat: in hac nat⁹ est Græcus rex. A quo Græci/Græcia/Græcisso: l̃ est græcos imitor: et Pergræcor: qd est epulis: & potationib⁹ inseruio: qd est græcorũ ꝓprũ. Titinni⁹. Hoĩem ipiũ nũc nuncupãt⁹ pgræcat⁹. Itẽ Hellen Deucalionis: & Pyrrhæ filij⁹. a quo Hellenes appellati. Deucalion qppe Thessaliæ iperauit: cui vxor fuit Pyrrha filia Epimethei patrui hui⁹ Deucalionis: horũ tẽpore. vt Ansso. refert: ingẽs Imbriũ illuuies maiorẽ partẽ populorũ Thessalię absũpsit: paucis: q ad mõtiũ culmina sese receperãt: cõseruatis: inter quos Deucalion Parnassũ petierat ratibusq; ad se cõfugiẽtes p fũma Parnassi iuga benigne fouebat: ꝓpter qd dict⁹ est gen⁹ humanũ reparasse. Ex quo poetæ finxerũt hũc & vxorẽ eⁱ⁹ Pyrrhã cũ aquæ decreuisset: ipsiq; soli suppstites eẽnt: iãq; ætate puecti: prexisse ad oraculũ Themidos: quã deã iis reb⁹ p̃esse existimabãt: q̃ fas eẽnt: Nã græci θέμιν dicũt fas: & i tẽplo eⁱ⁹: qd in Boetia erat iuxta Cyphisũ amnẽ deã: quomodo istaurari gen⁹ hũanũ posset: cõsuluisse. Respõdisse autẽ deã facile id fieri posse: si materna ossa post terga iactarẽt. Itaq; Deucalionẽ ꝓ matre terrã iterp̃tatũ eẽ cũctarũ rerũ parentẽ. Terræ vo ossa lapides esse. Itaq; iactatis ab vtroq; post terga lapidibus quos Deucalion miserat: virilẽ: quos vo Pyrrha muliebrẽ faciẽ sũpsisse. Iuuenal⁹. Ex quo Deucalion nymbis tollẽtib⁹ æquor Nauigio ascẽdit montẽ: sorte sq; poposcit. Paulatimq; aĩas caluerũt mollia saxa. Et maribus nudas oñdit Pyrrha puellas. Cõstat aũt Deucalionẽ ex Pyrrha q̃ttuor filios suscepisse. Amphictiona: & a quo græci Hellenes appellati sũt. Hellena. Itẽ duas fœminas Protogeniã/& Melãthiã. Fuit & aliud diluuiũ l̃ maius tpe Ogygis Thebanorũ regis q Boetias Thebas ædificauit circiẽ mille: & qngẽtos ãnos añ vrbẽ Romã cõditã. Itẽ aliud diluuiũ antiqssimũ oim maximũ: in quo nll̃i euaserũt: nisi q ĩ archa fuere. Ab ogyge Ogygius deducit⁹. vñ Ogygia mœnia Thebana sũt dicta. Ogygia etiã ĩsula maris est Phœniciĩ in Thessalia sunt mõtes q̃ttuor: & triginta: quorũ nobilissimi Pieria: parẽs: domus q̃ musarũ. Pellion & ossa gigãtũ bella memorati. Ab osse Osseus deducit⁹. Ouid. Fusus in osseæ villosis pellib⁹ vrsæ: hic mõs cẽtaurorũ stabulũ fuit: tãtaq; i eo pinorũ copia eẽ tradit⁹: vt ex inflexiõe ramorũ sæpenũero tonitrua rep̃sẽtenẽt. Luca. Quãtus piniferæ bore asũ Thracius ossæ. Rupib⁹ icubuit: curuato robore p̃ssæ. Fit son⁹: aut rursũ redeũtis ad æthera siluę. Itẽ Pindus: & Othrys lapitarũ sedes. Itẽ Olympus: cui⁹ vsq; adeo vertex attollit⁹: vt fũma eⁱ⁹ cælũ accolæ vocent: ꝓpt qd poetæ cælũ Olympũ vocãt Dict⁹ est aũt Olympus: q̃si ὅλος ὄσσ λάμπων: hoc est tot⁹ fulgẽs: qa solẽ clarũ habet: nullisq; vnq̃ nubib⁹ fuscat⁹. Luca. Nubes excedit Olympus. In eius cacumine arã fuisse cõmemorãt Iouĩ dicatã: in q̃ fiqua de extis remanebãt: nec diffiabãt vẽtosis spiritib⁹: nec pluuiis diluebant⁹: sed voluente anno talia reperiebant⁹: q̃lia fuerãt relicta et omñ tpe ab aurarũ corruptiõe vindicabat⁹: quicqd deo semel ibi ꝓsecratũ fuisset. Litteræ quoq; in cinere ꝓscriptæ: visæ sũt vsq; ad alten⁹ anni cerimoniã icorruptæ pmanere. ab olympo Olympius deducit⁹. & Olympicus. & Olympia: q̃ vrbs erat iter Ossam & Olympũ. Olympia etiã ludi erãt q in honorẽ Iouis Olympici apud Pisam: & Helidẽ græciæ oppida celebrabantur: hoc est Gymnicum certamẽ

Centauri.
Ixion.
Centaurorum fabula.
Hyppocẽtaur⁹
Lapitæ laphitæ
Lapita Othrys
Centaurion
Phœdus.
Chiron.
Eurythus
Amicus.
Gryneus.
Rhet⁹. Orne⁹.
Lycidas
Medon.
Pisenor.
Thaumas.
Mermeros.
Pholus
Menelcus.
Tibas. Nessus
Eurinomus
Areus.
Imbreus.
Ceneus.
Aphidas.
Phereus.
Lycus.
Cronius
Dictis Elops.
Bianor
Herlinus
Lycetus
Hippasos
Rhiphcus.
Thereus.
Demoleon.
Phlegreus
Dyle.
Iphinous
Danis.
Dorylus
Cyllarius
Dylemon
Thonius.
Theleboas.
Pyretus.
Ocelus
Erigrippus
Astilus.
Nesseus
Odites
Stipholus
Bromus
Antimachus.
Helinus.
Picagmus
Latreus.
Monichus.
Thessalia
Græcus rex.
Græcia.
Græcisso.
Pergræcor.
Hellen.
Deucalion
Pyrrha
Ogygius
Pieria
Pellion.
Osseus
Pindus
Othrys.
Olympus
Olympũ celsũ.
Olymp⁹ vnde.
Olympius
Olympicus
Olympia.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Olympias.
Iphitus
Olympiacus
Olympionices
Olympias
Olympiadozus
Pozusa.
Olynthus
Pisa
Elis.
Pisei
Pisani.
Pisum
Pisones.
Pisistratus
Peneus
Tempe.
Pharsalici cãpi
Pharsalum
Phthia
Phthiote.
Lariseus
Thebanus
Thebeus.
Thebe.
Thebais.
Thessalia vnd
Thessalus.
Thassaliens
Thessalonica
Thessalonicen sis.
Nessus.
Hercules Nessum occidit.
Iole.
Eurytis
Calydon.
Calydonius
Euenus
Centaurus fluuius.
Meleagrea.
Meleager
Calydonis.
Oceanus.
Calydonij
Aetolia.
Aetolus.
Aetolicus
Hercules filios Melei occidit.
Meleus
Pelias
Pylos

qd quinto quoq; anno fieri solebat. vñ Olympias dicta q̃ttuor annorꝫ spatiũ. & exinde tẽpora ab olympiadibus cõputare cœperũt: ita numerãtes Olympiadis p̃mæ/aut ſcdæ/aut centeſimæ: anno p̃mo/vel ſcdo/vel/ttio/vel q̃rto. Cõſtat ſane Aeſchyli Athenieſiũ iudicis ſcdo anno p̃mũ Olympiadẽ actã: quã Iphit⁹ filj⁹ Praxonidis: fiue Hæmonis ſimul cũ Gymnico certamine inſtituit ab ill̃ tpe græca de tẽporib⁹ hiſtoria vera ẽt crediť. Nã ante: vt cuiq; viſũ fuit: diuerſas ſẽtẽtias ꝓtulerũt. Prim⁹ aũt Olympicũ certamẽ iſtituit Hercules in honorẽ Pelopis A quo vſq; ad primã Olympiadẽ anni. cccccxxx. ſupputanť. Itẽ ab Olympiis Olympiac⁹ deducť. vt Olympiacũ certamẽ. & Olympionices: ill̃ eſt is q in Olympico certamine victor euaſit: qppe νικὴ græce victoria dr̃. Item Olympias: & Olympiadorus noĩa ꝓpria. Eſt etiã ali⁹ mõs Olympus in Gallogræcia: ali⁹ apud Myſios: ad cuius radices eſt vrbs Pruſa ab Annibale: vt ferť: extructa. Ali⁹ eſt ſecus mare rubrũ: haud lõge ab Heliopoli opido: q oriente ſole vſq; ad horã quintã diei flãmas emittit. Olynthus v̄o vrbs fuit Sithonias iuxta Atticã: q̃ cũ ab Atheniẽſib⁹ ad Philippũ defeciſſet: ab illis deide euerſa eſt. Piſa & Helis Archadiæ oppida fuere. Ab hisve nerũt q Piſas in Italia cõdidere. a Pelope: vt putãt ita noĩatas. De quo Ouid. Ab q̃ pene Pelops Piſæo cõcidit axe Dũ ſpectat vult⁹ Hippodamia tuos. A Piſa Archadiæ Piſæi dicunť. A Piſis Italiæ Piſani. Quidã etiã a Piſa Piſũ dictũ exiſtimãt leguminis gen⁹ notũ. Cui⁹ caules ſpargunť in trã niſi habeãt adminicula: ill̃ eni abũdare ea vrbs ꝓdiť. A Piſũ v̄o Piſones appellati: ſicut a lente Lẽtuli: a cicere Cicerones: a faba Fabii. Quidã tñ Piſones a piſendo poti⁹ dictos exiſtimãt. A Piſa ẽt: ſiue Piſo qd græci βίσσον dicũt: qdã deductũ eſſe Piſiſtratũ exiſtimãt, ppriũ viri nomẽ. Fuit hoc noie Hypocratis filj⁹ Athenaꝫ Tyrãnus: cui ob ſũmã eloquẽtiã Athenienſes ſe: & libertatẽ ſubmiſere: quo tpe Romæ Seruj⁹ Tullj⁹ regnabat: q̃uis Solon ipſe quoq; ſũm⁹ orator ecõtrario, p libertate ſtaret. Idẽ p̃mus apud Athenas Bibliothecã inſtituit. Sũt p̃terea in Theſſalia flumina: iter quę claritate excedit Pene⁹ ort⁹: iuxta Gomphos iter oſſam: & Olympũ p nemoroſã cõuallẽ defluẽs: collib⁹ dextra læuaq; molliť curuis: nõ puo ſpatio nauigabilis. In eo curſu Tẽpe vocať qnq; miliũ paſſuũ lõgitudine: & ferme ſex latitudine pulcherrim⁹ ager: amœnus g̃mine: refert⁹ arboribꝫ: canor⁹ auiũ cõcẽtu: iugis dextra: læuaq; leuiter ſeſe attollẽtib⁹. Fama eſt oẽm hãc regionẽ quõdã ſtagnaſſe cũ litt⁹ cãpis alti⁹: & cõiuncti iter ſe mõtes aq̃ exitũ nõ p̃berẽt. Sed ſecutis poſtea tr̃emotib⁹ vel vt qdã volũt. Neptũno: vt alii. Hercule auctore oſſa ab Olympo diuulſa: abruptiſq; littoribꝫ: exiſſe Peneũ in mare: & hãc fœliciſſimã regionẽ ſiccã reliq̃ſſe. De q̃ Ouidi⁹. Est nem⁹ Hæmoniæ: p̃rupta qd vndiq; claudit ſilua: vocãt Tẽpe: p q̃ Peneus ab imo Effuſus Pindo ſpumoſis volutur vndis. Qui ab Hercule ill̃ factũ volũt: iter cætera ei⁹ facinora hoc numerãt. Seneca. Dirutis q̃lis iugis p̃ceps citato fluminis q̃rẽs iter Quõdã feciſti ſaxa cũ vaſto ipetu patuere Tẽpe. Pectore ipulſus tuo Huc mons et illuc cecidit: & rupto aggere Noua cucurrit Theſſalus torrẽs via. Hinc abuſiue loca q̃cunq; amœna: ne mora p̃ſertim atq; aq̃s habẽtia Tẽpe vocam⁹. Virg. Spelũcæ: viuiq; lacus: ac frigida Tẽpe. Theſſaliæ præterea ſũt Pharſalici cãpi: in qb⁹ ciuiliũ bellorũ detonuerũt, pcellæ. a Pharſalo oppido appellati: qd ſitũ eſt ĩ ripa fluminis Oenipei. A pharſalo Pharſali dicti. De oppidis ũ Theſſaliæ egregia ſũt Phthia/Thebæ. a qb⁹ deducũť Phthiotæ/Lariſæi/Thebani/Thebæi/Thebais regio. Thebais Statii poetæ opus: in quo de thebis tractať. Theſſalia aũt a rege Theſſalo ibi regnãte appellata eſt. A theſſalia Theſſal⁹ deducť: & Theſſalic⁹: & Theſſalõicæ vrbs inſignis: ꝓpria Theodori Gaze: q ætate nr̃a iter vtriuſq; liguæ doctiſſimos viros p̃ncipatũ ſine dubio tenuit nũc v̄o imatura morte ĩdigniſſime rapt⁹ iure defleť ab oib⁹. Ab hac Theſſalonicẽſes dicunť. Hercules Neſſũ Centaurꝫ ſub ſpecie officii Deianirã cõiugẽ ſibi rapere volẽtẽ occidit. Neſſus iter Cẽtauros celeberrim⁹ fuit. Hic cũ Napitharũ man⁹ aſtu euaſiſſet: in Calydoniũ, pfugit agrũ: & iuxta Euenũ amnẽ cõſedit. Vbi cũ Deianirã Oenei filiã vidiſſet: in ei⁹ amorẽ maiorẽ ĩmodũ exarſit. Cõtigit aũt nõ multo ĩterlecto tpe: vt p ea loca Hercules cũ Deianira trãſiret. Sed cũ Euenũ nimiis tũ imbrib⁹ tumẽtẽ traiicere nõ poſſẽt. Neſſũ operã ſuã in traducẽda in alterã ripã Deianira pollicit⁹ eſt. Q d cũ Hercules laudato Cẽtauri officio pmiſiſſet: factũ eſt vt ipſo adhuc natã te: illis aũt iã flumẽ egreſſis Cẽtaur⁹ opportunitatẽ nact⁹ fugere cũ Deianira mira celeritate cõtẽderit. Q d ꝓſpicat⁹ Hercules ſagitta fugientẽ trãſfixit. Hic poſtq̃ ſe ſauciũ: & eo vulnere peritꝫ ĩtellexiſſet: veſtẽ venenato cruore Inſperſã dono Deianiræ dedit: in ea vim eẽ affirmãs: q̃ a qbuſcũq; amorib⁹ auertere Herculẽ poſſet. Hanc igiť cũ credula diligẽter cuſtodiſſet: ſẽtiẽs tãdẽ poſt eos quos referim⁹ labores Herculẽ Iolẽ Euryti Aetoliẽ regis filiã: q̃ Eurytis ab eo appellata eſt: depire: medicatã veſtẽ illi trãſmiſit: ſperãs ſe ill̃ mõ coniugis aium a pellicis amore diuertere: quẽadmodũ poſteri⁹ dicem⁹. Calydon v̄o a quo ager Calydoni⁹. Aetoliæ oppidũ eſt ſeptẽ miliũ qngentorꝫ paſſuũ ſpatio a mari diſtãs: p qd Euen⁹ fluit. Lucan⁹. & Meleagræã maculat⁹ ſanguine Neſſi Euenos Calydona ſecat. Hũc fluuiũ poſt Neſſi mortẽ Cẽtaurũ poetæ appellarunt Meleagræa aũt iccirco Calydon vocať: qa Meleager huic vrbi ĩperauit: filj⁹ Oenei Calydoniæ regis. Sic enĩ a Calydon e vrbe ea regio appellať. a q̃ & Calydonides dicte. Ouid. Plãgũt ſe matres Calydonides. Eſt & in Britãnia Calydonia ſilua ingẽs et e cõtinẽti illuc nauigãtib⁹ p̃mo occurrẽs. A q̃ Britãnicũ Pelagus Ocean⁹. & Britãni aliq̃n Calydoni vocunť ſe cũda ſyllaba breui: & tertia lõga: vbi cũ de Aetolico agro ĩtelligim⁹: ſcda ſyllaba breuis eſt. et tertia lõga. Martiať. Quin te Calydonios Ouidi viſere Britãnos. Ouid. Huius opa Calydon q̃uis Meleagron haberet. e Calydonia ſilua. Britãniæ ingẽtes ac ſæui vrſi mittẽbãť. Martia. Nuda calydonio ſic viſcera p̃bnt vrſo. A Calydone Aetoliæ etiã Calydonis deducť. Ouid. Tradidit Aom⁹ paundã Calydonida Neſſo. Aetolia græciæ puincia eſt in tertio ſinu Europæ. Epiro. Acarnaniæ: & Locris finitima. ab Aetolo Martis filio appellata: cũ ex Elide a rege Salmoneo ſimul cũ Epeo: & Piſanto eiect⁹ ad eã habitandã veniſſet. Aetolus. & Aetolic⁹ ab eo deducunť. vñ Aetolorũ agrũ: & Aetolicũ dicim⁹. Hercules vndecĩ filios Nelei occidit: totãq; ei⁹ domũ patriãq; euertit. Neleus Neptũni filj⁹ fuit ex Tyro nympha filia Salmonei regis: ex q̃ Peliã quoq; huius Nelei fratrẽ natu grãdiorẽ genuit. Sed Neleus cũ a Pelia fr̃e e Theſſalia pellereť. Pylũ in Laconia ædificauit: in q̃ Meſſenioꝫ quõdã nautalia fuerunt. hæc vrbs antiq̃ Pylos dicebať: ſed ea dirupta cũ aliquãdiu cultorib⁹ vacua fuiſſet: ſcdo ab Atheniẽſib⁹ ædificata ẽ: q̃ tpe cũ Eurymedõte. & Stratocle ĩ Siciliã nauigabãt: vt aduerſ⁹ lacedæmõios mu

Ouidius.
Ydez
Neſtor.
Ouidius.
Ydem
Home.
Ouid.
Ydem
Iuuenal
Anacre.
Theop.
Nelia.
Panta.
Xeno.
Aſco. pedianus
Virgilius
Lucanus
Plynius.
Lucanus
Ouidius.
Martialis
Ouidius.

rũ interponerẽt. Ab hacvrbæ Neſtor Pylius eſt dict⁹. Ouid. Illius a tactu Pylius iuueneſcere poſſet. Idẽ. Crede mihi Pylio Neſtore maior ero. hic Neſtor Nelei filj⁹ fuit ex Chlori vxore: ex q̃ filiť genuit. Chroniũ/Perichymenon/Agerochũ/Peronẽ: et ſeptẽ alios filios. Sed Hercules in vltionẽ Epiroꝫ aduerſus Pylios, pfect⁹ domũ ei⁹ patriãq; euertit: & filios oẽs pemit. Neſtore ſolo ſupſtite. Vñ apud Ouidiũ ſic loquiť Neſtor. Bis ſex Iuuenũ dæ fuim⁹ cõſpecta iuuẽtus Bis ſex herculeis ceciderũt me min⁹ vno virib⁹. Inter alios aũt Perichemenũ Neleidem: cui (vt Ouid⁹ ingt) poſſe ſagittas ſumere: q̃s vellet: rurſuſq; reponere ſũptas Neptũn⁹ dederat Nelei ſanguinis auctor: cũ ĩ aquilãſe v̄tiſſet: & faciẽ ei⁹ roſtro: ac vnguib⁹ laceraſſet: ſagitta in altũ volantẽ trãſfixit. Idẽ Tẽdit in hãc nimiũ certos Tirynthius arcus. Atq; iter nubes ſublimia mẽbra ferentẽ. Pẽdentẽq; ferit: lateri q̃ iũgiť ala. Tyrithius Hercules dict⁹ eſt: q̃ſi Argiuus: q̃ in ea, puincia geſta ei⁹ maxime claruerũt. Argos & Tyrinthis duo Græciæ clariſſima oppida fuerũt. Home. Qui tenuere argos Tyrinthaq; mœnib⁹ altã. Tirintha Cyclopũ arte: atq; opa arce: & mœnib⁹ munitã fuiſſe cõmemorãt. Hos e Lycia a Proeto vocatos fuiſſe: q ſeptẽ nũero erãt: quos Gaſterochiras: ill̃ eſt vẽtri man⁹ appellabãt: qm̃ manuũ artificio viuebãt. A neleo enĩ fit Neleides patronymicũ. & Neleus poſſeſſiuũ. Ouid. Nelei ſãguinis auctor. Neſtor (vt Home⁹ tradit) cũ qnq̃ginta nanib⁹ e Pylo aduerſus Troianos nauigauit: q̃uis ætate iã puect⁹: & tercẽtẽſimũ vitæ ſuæ annũ agẽs. Oui. Annos vixi Bis cẽtũ: nũc ẽtia viuiť ætas. Iuuenal. Rex Pylius magno: ſi qcq̃ credis Homero. Exẽplũ vitæ fuit a Cornicæ ſecũdæ. Hoc aũt fictũ eſt de Neſtore: qm̃ circiter nonageſimũ annũ vixit. q̃ ſũt tres ætates: qppe Ętas aliq̃n vnius: aliq̃n trigĩta: aliq̃n centũ annorꝫ ſpatiũ ſignificat: vt ſupra dixim⁹: quẽadmodũ annũ quidã ita determinãt: vt vn⁹ ſit æſtate alter hyeme: alii q̃dripartitis tpibus. vt Archades: quorꝫ anni trimeſtres fuere. Qui dã lunæ ſenio. vt Ægiptii: apud quos etiã ſingula milia annorũ quidã vixiſſe pdunť. Cui⁹ rei plæriq; ignari p hiſtoriis fabuloſa cõſcribũt. vt Anacreon poeta Argantonio Tartheſiorꝫ regi centũ & qnq̃ginta annos tribuit. Cyniræ Cypriorꝫ. clx. Theopõpus Epimenidi Cinoſſio. diii. Hellanic⁹ qbuſdã in Aetolia Epeorꝫ gẽtib⁹ ducẽtos. Cui aſtipulať Dãniates memorãs Pictoreũ quẽdã ex iis p̃cipuũ corpore: viribuſq; ẽt trecẽtis vixiſſe. Xenophon Impetrim quẽdã ſcribit ad ſexcẽtos annos: & filiũ ei⁹ ad octũgẽtos pueniſſe. De Galeno trũ medico exploratũ eſt cẽtũ et q̃draginta annos eũ vixiſſe. Tãta in cibo: potuq; abſtinẽtia vſus eſt. Nunq̃ enĩ ad ſatietatẽ comedit: aut bibit: nec crudũ qcq̃ vnq̃ guſtauit odori ficũ ſemp anhelitũ ſpirãs: et fine aliquo morbo ſola ſenectute defecit. Maſ miſſã ſexaginta annis regnaſſe indubitatũ eſt. Gorgiã ficulũ centũ octo vixiſſe. Q. Fabius maximus ſexaginta trib⁹ annis augur fuit. M. Valeri⁹ Corninus cẽtũ annos ipleuit. Cui⁹ iter primũ et ſextũ cõſulatũ q̃draginta ſex anni fuere. Tantũdẽ ẽt vixit Metellus põtifex. & ex fœminis Liuia Rutilia xcvii. ãnos excẽſſit: ſtatilia Claudio p̃ncipe ex nobili domo nonaginta nouẽ. Terẽtia Ciceronis. ciii. Clodia. cxv. enixa ẽt qn decies. Lucceia mima centũ annis in ſcæna, pnũciauit. Samullã quoq; cẽtũ & decẽ ãnis vixiſſe teſtať Aſconi⁹ Pedian⁹. In Tmoli mõtis cacumine: qd vocãt Tẽpſin cẽtũ qnq̃ginta ãnis viuere hoĩes nõnulli, pdiderũt. Tmolus mons ẽ Lydiæ: antea Tymolus appellabať: vitib⁹ cõſitus: ex quo, pfluit pactolus Amnis ramenta auri vehens: & ideo Chryſothoas dict⁹. Abũdat ẽt croco. Virgi. Nõne vides croceos vt Tmolus odores: India mittit eburẽ? Lydia puincia eſt Aſiæ: q̃ flexuoſis Meãdri Amnis recurſib⁹ pfuſa ſup Ioniã, pcedit. Phrygiæ ab exortu ſolis vicina: ad ſeptẽtrionẽ Myſie meridiana pte Cariã amplectẽs. a Lydo filio Atys: & Tyrrheni fratre cognoĩata: cũ ante Mæonia vocareť: qppe Lydus huic, puinciæ ĩperauit. Tyrrhen⁹ v̄o e mæonia diſcedẽs ĩ Italiã venit: qppe Atys vn⁹ ex Herculis: atq; Omphales, pgnatis: cũ obſtenlitatẽ: famẽq; emittere pplm cogereť e duob⁹ filiis ſorte iacta Lydũ qdẽ regni ſucceſſorẽ iſtituit. Thyrrenũ v̄o cũ maiori popli pte abire iuſſit: q tãdẽ occupata ea pte Italiæ: q̃ ad mare infeꝫ ſita ẽ. Tyrrhenũ vocitauit: & mare ipm Tyrrhenũ: q̃uis aliq̃ velint mari ill̃ nomẽ ĩditũ vl q̃ tyrrhenũ alluit: vl q̃ tyrrheni nautæ ĩ ill̃ ſe deiecerũt. Piſeũ tyrrhenũ p̃ſtat tubã primũ oim iuueniſſe. Q m̃ enĩ tyrrheni fere oẽs p̃diis: ac latrociniis viuebãt: tuba facile p̃uocabãť. Tyrrhenia poſtea a ſacrificiis: qb⁹ maxie ea gẽs dedita erat. Thuſcia appellata ẽ. græci enĩ θύειν ſacrificare dicũt: vl a Thure: quo maxime in ſacrificiis vtimur. Cõſtat ſane a Tage ĩ Thuſcia aruſpicinã repertã. Lucan⁹. Sed Cõditor artis finxerit iſta tages. Nã primũ ei⁹ inuẽtorẽ ſcribit Ply. Delphon fuiſſe. Sũt etiã q Thuſciã a Thuſco Herculis filio appellatã velint: & ideo ſine aſpiratiõe ſcribi debere. A thuſcia Thuſcus deduciť poſſeſſiuũ nomẽ. & Romæ vicus thuſcus: q ibi habitauerũt Thuſci: q recedẽte ab obſidione Porſena rege ibi remanſerũt. & Thuſcana oppidũ Thuſciæ, ppe Tarquios. A quo Thuſcanẽſes. Thuſculũ v̄o oppidũ latii. A quo Thuſculani. Sic appellatũ eſt: q aditũ difficilẽ habeat: q̃ſi τὸ σκυλῶν: ill̃ eſt fatigãs/vexans: qm̃ in p̃alto: atq; arduo mõte erat ſitũ. Thus autẽ a tũdẽdo deductũ putãt: qa glebẽ tundunť: cũ qbus dicit̃ fluẽs de arboribꝫ coaleſcere: ideo ſine aſpiratione cẽſent ſcribendũ. Alii cũ aſpiratiõe ſcribũt: & ἀπὸ τοῦ θυῶ deriuãt: qd eſt ſacrifico. Thus in Arabia naſcit⁹ cui⁹ fœlicis ac beatæ cognomentũ eſt. Sabota vrbs eſt Arabiæ in mõte excelſo. A quo octo mãſionib⁹ diſtat regio eorꝫ thurifera Sabba appellať: de q̃ ſupra dixim⁹. Sabæi ditiſſimi ſũt ſiluaꝫ fertilitate odorifera: auri/metallis/agroꝫ riguis/mellis/cæræq; puentus: ſpectat hæc regio ortũ ſolis æſtui: vndiq; rupibus in via: & a dextra maris ſcopulis inacceſſa. Id ſoliũ e rubro lacteum tradiť. Siluaꝫ lõgitudo eſt ſchœnorꝫ viginti: latitudo dimidiũ ei⁹. Attollunť colles alti: decurrũtq; & in plana: arbores ſpõte natæ terrã argillõſã eſſe cõuenit raris fõtibus ac nitroſis. Attingũt & Miniei pagus ali⁹: p quos thus tramite anguſto euehiť. Hi primũ cõmertiũ thuris fecere. A quib⁹ & Minieum dictũ eſt: nec p̃ter hos Arabes alii thuris arborẽ vident. Trecẽtas nõ ampli⁹ aiunt eſſe familias: q̃ ius per ſucceſſiones: id ſibi vendicẽt: & ob id ſacros vocari. Arbor eſt Therebinto ſiliis: teres trũ & enodi trũco fruticãs. Bis ãno metiť. Primo circa canis ortũ flagrãtiſſimo æſtu Incidit̃ arbor q̃ maxie videť eẽ p̃gnãs: & vbi tenuiſſim⁹ tẽdiť cortex. Laxať plaga: nõ adimiť. Profilit ĩde ſpuma piguis: q̃ pcreta dẽſať: qbuſdã ĩ locis teges palmea excipit: alib⁹ area circũpauita. Illud ẽ puri⁹: ill̃ põderoſi⁹: qd ĩ arbore hæſit: ferro depectiť ideo corticoſũ. Silua: & ſi certis portiõib⁹ diuiſa ẽ: mutua tñ inocẽtia ẽ tuta: neq; vll⁹ ſaucias arbores cuſtodit: nemo furať alteri. Autũno legiť part⁹ æſtiuus: hoc puriſſimũ: candidũq; eſt. Secũdo metiť vere corticibus hye-

Pylius:
Neſtor
Chloris.
Tirynthius
Argos
Tyrinthis.
Gaſterochiras
Neleides
Meleus.
Iuuenal
Anno arcadũ.
Annus egyptiorum.
Vire viuturnitas.
galent vita.
Minieĩ
Minieum
Meonia.
Atys
Tyrrhenia.
Tyrrhenum
Piſeus
Thuſcia.
Tages.
Delphos
Thuſcus
Vicus thuſcus
Thuſcana
Thuſcanenſis.
Thuſculum.
Thuſculani.
Thus.
Sabota.
Sabba
Sabei

Carpheotum
Erythrotum
Masculū thus
Mammosum thus.
Stereogonia.
Atonius.
Orobia.
Manne.

me incisis. Rufū hoc exit: nec cōparandū priori. Illud Carpheotū vocat: qa græci καρφεότον torridū dicūt: lī Erythrotū. Quippe ἐρυθρόν rufum significat. Qd ex eo rotūditate guttæ pepēdit Masculū vocat: cū alias nūq̄ fere mas noiet: vbi nō sit fœmina. Tribuerūt lī religioni: ne in eo fœmine sexus vsurparet. Quidā putāt masculū a specie testiū dictū sicut māmosū a māmarū similitudie vocam⁹: cū hæreāt pore lachryma: alia mox secuta se mu scuit: Visa sūt aliqui singula hæc manū iplere: & pōdere tertiā ptē minae lī est triginta nouē denarorū pōdus excedere. Græci tali mō Sterogoniā: & Atoniū appellāt illā a soliditate. Nā στερεόν solidū vocāt hoc ga nō sit diuisū: nec in minutas ptes cōcisū: ἄτομον eni indiuisū dr. Ecōtrario minorē vocāt Orobiā a similitudie viciæ: q̄ a græcis ὀρόβοσ noiat micae cōcussu elisæ mānæ nūcupātur Alexādro magno in pueritia sine psimonia thura aris ingerēti Pedagogū Leonidē dixisse ferūt: vt postq̄ thuriferas gentes deuicisset: tali mō supplicaret: quāobrē Alexādrū Arabia potitū thure onustā nauī illi misisse: exhortatūq̄ esse illū: vt large deos adoraret

Sabis.
Hebbanite.
Thomma
Baza
Thureus
Thuribulum.
Thuriferum
Thurifico.
Rabatheum
Rabath
Lyde
Lyndus
Lyndius
Sardis.
Sardinia
Cogamus
Sardonix
Sardonicus
Epij.
Helij
Helis
Epie.
Eurydice
Antilochus.

Thus collectū Sabotā camelis cōuehit: digredi via capitale est. Ibi decimas deo quē vocāt Sabin: mēsura nō pōdere accipe sacerdotes solebāt. Inde p Gebbanitas portat: quorū caput Thomam est: distatq̄ a Gaza nri littoris Iudeæ oppido. Mdxxxvii. milia passuū: qd diuidit in duas & q̄draginta māsiones Camelorū. Probat Thus cādore amplitudine: fragilitate: carbone: vt stati ardeat: & friet potū q̄ dentē recipiat. A thus Thure deducit & Thuribulū vas quo thus adolet. & Thuriferū a thure ferēdo. & Thurifico thure suffio. Quidā Thus Nabatheū vocāt: q̄ Nabathea regio est ab Arabia incipiēs: eāq̄ itra se cōtinens: q̄ vsq̄ ad mare rubrū ex latere dextro. Persicū ex sinistro. Indicūq̄ ex supiori pte, ptēdit: nomē habēs a Nabath pmogenito Hismaelis. A nabathea fit Nabatheus adiectiuū. Iuue. & quos deposuit Nabatheo belua saltu. a Lydo et vrbs Lyde appellata ē. Nā Lyndus oppidū est in ísula Rhodo: vbi sacra Herculis maledictis: & execratiōib⁹ celebrari solebāt. a Lyndo lyndii: fuit et alta Lyndus in Dorica regiōe. Erat i Lydia p̄clara vrbs Sardis trū multitudinis nūero declinata. A q̄ Sardinia iurisdictio dicebat: in quā cōueniebāt Macedones Caduenī: Philadelpheni: & ipi in radice Tmoli Cogamo flumini appositi. Itē Sardonix gēma de q̄ supra dixim⁹. Estq̄ aliqui fœminini gnis. Persi⁹. Et natalicia tandē cū sardonice albus. Aliqui masculū. Iuuena. In manib⁹ dēsi radiant testudine tota. Sardonices. Quidā etiā Sardonicū scripserūt. Idē. Arguit ipsorū quos ita gēmaq̄ pnceps Sardonic⁹. Sed vt ad Nestore reuertamur: vir bello p̄clarus fuit. Bellū aduersus Epios Achaiæ poplos: q̄ postea Helii dicti sūt. Oppida vo Helis: & Epiæ: viuo adhuc pre adolescēs gessit. cū Cētauris i nuptiis Pirithoi pugnauit: eloquētia adeo excelluit vt ex eⁱ ore melle dulcior fluere diceret ōro. Habuit vxorē Eurydicē Clymeni filiā: ex q̄ septē filios: & vnicā filiā Homer⁹ noiat: q̄uis & alias filias videat habuisse. Antilochū natu maiorē in bello Troiano amisit: cui⁹ morte magno mœrore: & multis lachrymis, psecut⁹ est. Horat. At nō ter æuo fūct⁹ amabilē Plorauit oīs antilochū senex ānos. Iuuena. Rex Pylius magno si qcq̄ credis Homero Exēplū vitæ fuit a cornice secūdæ. Fœlix nimirū q̄ p tot secula mortē distulit. atq̄ suos iā dextra cōputat ānos. Quiq̄ nouū totiēs mustū bibit: oro parūper Attēdas quātū de legib⁹ ipse q̄rat. Fatorū: & nimio distamine: cū videt acris Antilochi barbā ardētē. Nā q̄rit ab omi Quisq̄s ades socio: cur hæc in tpa duret. Qd facin⁹ dignū tā lōgo admiserit æuo. Propert. Nō ille antilochi vi disset corpus humati. Diceret: aut o mors cur mihi sera venis. Home. ἐνθάδε κεῖσο φίλοσ υἱὸσ ἀμύκρατε Τερόπ καὶ αὐτῶν ἀν Τίλοχοσ πέρι μεν θεῖειν θάχυσ ἡδὲ μάχη Τησ: hocē. Hic iacet meus Carus filius iustitia: fortitudineq̄ p̄clar⁹ antiloch⁹: cursu celer: pugnator acerrim⁹. Scdo filio Nestoris nomē fuit Pisistrat⁹ quē idē Home. in ētio Odyssēæ inducit Germani mortē acerbissime deflentē. Tertū dict⁹ ē Tasimenes. Quartus Eclephron. Quint⁹ Strati⁹. Sext⁹ Perseus. Septim⁹ Anthos. Filia vero Polycaste. A nestore Nestorides patronymicū. & Nestoreus possessiuū nomen deducunt. Hercules Albiona: & Beergion Neptūni filios vicit. Inter Massiliā vrbē Galliæ a Phocensib⁹ positā. & Rhodanū flumē a Rhoda oppido Rhodiorū noiatū: qd ex alpib⁹ se rapiēs p Lemānū lacū, pgrediē. Stagnū est ope ac noīe insigne: cui assidet Fossa Mariana: supq̄ cāpus lapideus. Ad hæc loca appulso quōdā hercule Albion: & Beergios Neptūni filii: ipedire eⁱ⁹ transitū voluerūt. Cū qbus cōgressus hercules: cū deficiētib⁹ telis in discrimine se esse itelligeret: patrē orasse dr: vt sibi tela submi nistraret: et ab eo mox imbre lapideo adiut⁹ fuisse. Hinc Cāpo nomē inditū: in quo adeo multi lapides passim: et late iacent. vt siquis cōspicet facile credat pluisse. In ostio vo Rhodani ab herculis noīe qui græce ἡρακλῆσ dicit. Heraclea oppidū. A quo Heracleotes: & Heracleoticus ædificatū: institutūq̄ vt p Iouē lapideū iuraretur qd Iusiurādū religiosissimū habebat. hic apud Æschylū Prometheus ita logt. Ad fortē ligurū et timoris insicum exercitū. Peruenies. Vbi: vt te destituāt tela: in fatis est datū. Ibi ne lapidē quidē illū captare e ētra fas erit: tā molis est: & tā lubric⁹ ille locus. Sed cū te spectabit egentē opis Iuppiter. Miserebit tui: nebulās intēdens: & imbrē. Rotūdorū lapidū: totū inundabit solum. Cū qbus ligurū ptinus vastabis exercitū. Distat Cāpus lapideus a mari circiter. xii. millia passuū. Estq̄ ad circuli effigiē rotūdus. Lapidib⁹ magnitudo est: q̄ manū ipleat sub lapidib⁹ lætissimū gramen exorit ad pecudū pastus vberrim⁹. In medio scaturigo est salsarū aquarū. Arist. Huiusmodi lapides a terrē motib⁹: quos βράσσοντα: hoc est ebuliētes appellāt eiectos in plana: & ad cuiua loca plapsos fuisse existimat. Alii locū hūc putāt aliqui lacū fuisse: postea terremotu: aut alia causa defecisse: ideoq̄ ibi hmōi lapides assiduo fluctu stagni attenuatos reperiri q̄si fluuialē glareā: aut littoreos lapillos. Rhodanus sanē tria ostia habet: duo Lybica dicunt: alterūq̄ Hispanēse. alterū Metapmū: tertiū vo: qd amplissimū est. A Massilia Massileoticū nūcupat. In Massiliæ arce Apollinis Delphici. & Ephesiæ dianæ tēplū cōditū fuit. Illud qa Ionico noī cōmune est: lī qa Phocēses: cū e natali solo cōmigrarēt dixisse nauigatiōis pncipē aiunt: vt a Diana Ephesia cursū auspicarent. Itaq̄ Ephesū pfectos: quō a dea iperatū asseqrent: pcontatos fuisse. Porro Aristarchæ matronæ apparuisse in sōnis Deā: & vt accepto a sacris quodā simulachro vna cū Phocēsib⁹ nauigaret: iperasse. Cursu igit pfecto: & Colonia ædificata: mox Ephesū q̄q̄ erectū. & Aristarchā sūma veneratiōe habitā ac tēpli sacdotē designatā. Deductisq̄ postea aliis coloniis eūdē ritū sacrorū ab oib⁹ fuisse fuatū. a massilia Massiliēsis deducit. & Massilitan⁹ qppe Massiliēsiū rēp. dicim⁹ & Massilitanavina. hercules hesionē La

Pisistratus
Tasimenes.
Eclephron.
Stratius
Perseus
Anthos
Polycaste.
Albion.
Hercules filios Neptunni vicit.
Beergios
Rhodanus.
Fossa mariana
Cāpus lapideū
Heraclea.
Heracleotes
heracleoticus.

hispanense ostium
Metapmum.
Massileoticus.
Massiliensis.
Massilitanus.
hercules laomedontus filiā liberauit.

Iuuenal.
Persius.
Iuuena.
Idem
Home.
Iuuenalis
Propert.
Home.
Idem
Idem
Pompe.
Prome.
Aristo.

Salustius

omedōtis filiā a mōstri marini discrimīe liberauit. Laomedō rex Troianorū fuit a Ioue originē ducēs. Quippe Dardan⁹ Iouis ex Electra fili⁹ fuit. Hic Erichtoniū genuit q filiū habuit Troē. Hic regionē: q̄ ātea a Dardano Iouis: & Electræ filio: siue vt Salustio placet a rege Dardanorū Mida: q Phrygiā tenuit: Dardania dicebat Troiā a suo noīe vocauit: filios habuit Assaracū: & Ilū: q vrbē Regiā a se Ilion noīauit. Huius fili⁹ fuit Laomedon Priami pat. Qui cū vrbē ab Ilo prē ædificatā cingere mœnib⁹ vellet. Apollini, & Neptūno: id negocii dedit: pact⁹ mercedē: quā mox ædificatis mœnib⁹ se soluturū iureiurādo affirmauit. Verū pfecto opæ cū Laomedon mercedē quā pact⁹ fuerat: neq̄q̄ exolueret: irati dii Neptūnus qdē aq̄rū illuuiē. Apollo pestilētiā Troiano agro imisit. Quapropē duplici calamitate affect⁹ Laomedō de remedio oraculū cōsuluit: respōsū est nō aliter placari deos posse: q̄ si singulis annis vgo Troiana Ceto dilacerāda exponeret. Institutū itaq̄ vginē quotānis exponi: eāq̄ sorte eligi. Sed cū tādē fors i Hesionē Laomedōtis filiā cecidisset: & iā scopulo alligata: imanis beluæ aduētū p̄stolaret. trāsiēs forte p eā regionē Hercules liberatur⁹ se filiā Laomedōti pollicit⁹ est: si equos diuino semīe, pcreatos: quos hīe eū cōstabat: pmiū liberatiōis sibi traderet. Hunc igit immodū pactione facta: & fide mutuo data. Hercules iterfecta Belua: vginē liberauit. Sed cū Laomedon suare pactionē recusasset. Indignat⁹ Hercules aliud insigne facin⁹ pegit: etenī nō multo iteriecto tpe cū exercitu in Troiā venit: putinciā oēm ferro, ign q̄ vastauit. Iliū cœpit: & i p̄dā militib⁹ dedit. Laomedōtē occidit. Priamū eⁱ⁹ filiū captiuū duxit q postea auro a vicinis redēpt⁹ fuit: ideoq̄ ἀπὸ τοῦ πρίασθαι: lī est a redimendo nomē obtinuit. Hic instauraui Ilion. & vt Cic. testat. filios quīquīginta habuit: decem et septē iusta vxore natos. Assaracus ū illi frat Capim genuit: ex quo natus est Anchises: ex Anchise Eneas. Ouid. Dardano Electra qs nescit Athlāti de natū. Scilicet Electræ cōcubuisse Ioue. Hui⁹ Erychtoni⁹. Tros est gnātus ab illo. Assaracū creat hic: Assaracusq̄ Capim: pximus Anchises: cū quo cōe parētis Nō dedignata est nomē hīe Venus. Hic satus Aeneas. a Laomedōte Laomedōteus: & Laomedōtiades deducunt. alii Herculē tradūt: nō ob negatū sibi a Laomedōte equorū pmū aduersus Troianos bellū gessisse. Sed q̄ dū Hylā puerū a se dilectū p orbē anxius q̄ritaret. Troiano portu a Laomedōte, phibit⁹ fuit. Hylas Thyodamātis fili⁹ fuit: eximia pulchritudine adolescēs: quē hercules vehemēter amauit: & cū Argonautis naungās secū duxit. Sed cū Argonautæ in Mysiā venissēt. Hylā tradūt ad ppinquū lacū: siue vt alii volūt fontē aquādi grā nolēte qdē sed trū præ amore nō, phibēte hercule: prexisse: & a Nympha ob pulchritudinē raptū. Quidā vo nō raptū a Nympha: sed cū vrnā tenēs hauriēdi grā inclinaret: in lacū decidisse affirmāt. Quā opinionē secut⁹ videt. Iuuenal. Et multū q̄situs Hylas vrnāq̄ secut⁹. Hūc hercules cū anxius aliquādiu expectasset: mox illo nō redeūte totā regionē q̄ritādo: & nomē hylæ frustra clamādo pagrauit Virg. His adiūgit hylā nautæ quo fōte relictū clamasset: vt litt⁹ Hyla Hyla oīnē sonaret. hercules Laciniū p̄donē extremā Italiæ orā: q̄ magna Græcia dr rapinis: ac latrociniis ifestātē occidit: & in, pmōtorio eⁱ⁹ loci: cui⁹ ante orā duæ insulæ sūt: q̄rū alta decē milib⁹ passuū a ētra distās Dioscoron: alta Calypsus: & ab Homero Ogygia dr tēplū Iunom ædificauit: quā Laciniā a noīe occisi p̄donis vocauit: tēplūq̄ ipm: & pmōtoriū Laciniū. Id tēplū maxīa in veneratiōe habitū fuit: & locupletissimū extitit: igēt ibusq̄: ac frequntissimis donis refertū. Hercules. vt Homer⁹ testat Iunonis pupillā telo trisulco vulnerauit: qd ab Euristheo hāc deā oim laborū suorū causam esse cognouerat. Trisulcū telū dr Trifidū: hoc est tres acies hās: & a trib⁹ partib⁹ findēs. & Bisulcum aīal: qd nō solidas: sed fissas vngulas habet. Plyn. Sues qbusdā in locis solidas hāt vngulas cornigera fere bisulca: & Disulcus porc⁹ cū in ceruice setas diuidit. Sulcus enī, ppre vocat qcquid in lōgitudine aculeatū est. Virgil. Et linguis micat ore trisulcis. hinc Sulcare, p scindere est. & Sulcus ipsa, pcissio ētræ. Vñ tertio: q̄rto qnto sulco serere dicim⁹: idest ter, q̄ter, qnquies arādo. Plyn. Quarto seri sulco. Virg. existimat voluisse: cū dixit. Ipsa seges demū votis respōdit auari. Agricolæ: bis q̄ solē: bis frigora sentit: lī est q̄ bis p æstatē: bis p hyemē aratur. Idē. Spissius solū: sicut plaerūq̄ in Italia qnto sulco seri meli⁹ est. Aliqui sulcus, p fossa ponit qñ et ipa quædā ētræ, pcissio est. Idē. Ausim vel tenui vitē cōmittere sulco. Ab lī fit Sulcatim aduerbiū: qd significat p sulcos. Pōponius. Gerēs p̄terea sulcatim cōcisā faciē. Papillā, p māmaⁿ vsurpāt. Proprie aūt Papillæ māmarū capitula sūt dictæ. q̄ Papulatū sīes sint. Papulla Pustula est. Eius duo gnā. Altera est: in q̄ per minimas pustulas cutis exasperat: & rubet: leuiterq̄ rodit: tardē serpit: idq̄ vitiū maxime rotūdū incipit: eadēq̄ rōe in orbē, pcedit. Altera aūt est: quā græci Agriā hoc est ferā appellāt: in q̄ filiter quidē: sed magis cutis exasperat: ex ulceraturq̄: acvehemēti⁹ erodit & rubet. Interdū etiā pilos remittit: q̄ min⁹ rotūda est: difficili⁹ senescit. Nisi sublata est in ipetiginē vtit: sed leuis papula: etiā si ieiuna saliua quotidie defricat: senescit: maior, pmodissime murali herba tollit. Papulæ sudorū oleo lētiscino curant. Virg. Ardētes papulæ: atq̄ imūdus olētia sudor Mēbra seqbat. Miri est Seruiū alioqn honoratū Grāmaticū: qd papulæ sudorū essent ignorasse: qppe papula Carbunculū iterpretat: cū papulæ sudorū leuissima tubercula sint. Carbūcul⁹ ū pessimū vitiū sit ex iflāmatōe, puentēs. Ex oib⁹ enī q̄ iterius ex aliq̄ corporū parte nascunt nō aliud carbunculo peius est. Eius hæ notæ sūt Rubor est: supq̄ eū nō nimiū pustulæ iminent maxime nigræ: iterdū subluuidæ: aut pallidæ: in iis fames esse videt: ifra color niger ē ipm corpus aridū: & durius q̄ naturaliter appareat. Circaq̄ crusta est: eaq̄ inflāmatōe cingit. Neq̄ in eo loco leuari crusta pōt: sed iferiori carni q̄si affixa est. Carbūculus a cadēti carbone dict⁹ est: ppter inflāmationē: quēad modū Carbūculus gēma, ppter colorē. Nā carbo notæ significatiōis. A quo et viri cognomen deductū. Est etiā Carbūculus vitiū in vitib⁹ atq̄ arborib⁹: cū quodā q̄si vredinis carbone vuæ et fruct⁹ exurūtur. Solet id accidere vuis. iii. & vi. Idus Augusti: sub decretorio illo vuis sydere. qd Caniculā dixim⁹ appellari. Vñ Carbunculare vuæ dicunt: & ipsa res Carbunculatio vocat. Nō est malū aliquod huic cōparādū: nō grandines: non, pcellæ: nec q̄cūq̄ vnq̄ annonæ itulere caritatē. Agrorū mala sūt illa. Carbūculus late patentiū regionū: nec aliqd huic rei remediū est: p̄terq̄ doctrinæ: itell: gendo: scilicet qñ id malū futurū sit: & fruct⁹ poris anni comparādo: ac dili genter seruādo. Qd Democritū pōilosophū memorāt fecisse: qui cū ex ratiōe sydery futurā olei charitatē intellexisset: esset q̄ tunc oleum propter spem oliuæ vilissimum: in toto tractu oleum parua pecunia coemit: cunctis

Laomedon.
Dardanus.
Erichtonius.
Tros.
Dardania
Troia.
Assaracus
Ilus
Ilion.

Cice.
Ouidius.

Capis
Anchises
Aeneas
Laomedonte⁹
Laomedontiades.
Hylas.

Virgilius

Lacinius
Hercules laciniū occidit.
Dioscoron
Calypsus
Ogygia
Lacinia.
Lacinīū templum
Hercules iunonis papillam vulnerat.
Trisulcum
Bisulcus.
Disulcus.
Sulcus.
Sulcare.
Sulcatim.
Papilla.
Papula.
Agria papula

Virgilius
Plynius
Virgilius
Idem
Idem
Pompe.

Seruius.

Papule sudorum.
Carbunculus.

Carbo.

Carbunculo:
Carbunculatio

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

admirãtibus:q ei sciebãt paupertatẽ:& quietẽ doctrinarũ in ꝓmis cordi esse:aĩumq; ab omni spe q̃stus alienũ. Sed postq̃ causa apparuit:& ingẽs diuitiarũ cursus:auidæ dñorũ penitẽtiæ mercedẽ restituit:cõtetus ita, pbasse:opes cũ sibi vellet:nõ defuturas. Hoc idẽ Sestiũ postea Romanũ Athenis fecisse cõpertũ est. Sũt tũ q tradãt tres cãcros viuos cremari in arbustis debere: vt carbunculi nõ noceãt. Alii Siluri carnẽ leuiẽ vri:vñ flat vẽtus vt p totã vineã fum⁹ dispergat. Varro scribit si Fidiculae occasu:qd Autũni initiũ est: vna picta cõsecret inter vites:min⁹ nocere tẽpestates. Papilla etiã trib⁹ Romæ fuit:q̃ a genitrice vocabulũ traxit. A papilla fit Expapillo verbũ:qd significat:vsq; ad papillã denudo. Plau. Idẽ conexum in hũero læuo expapillato brachio: hoc ẽ vsq; ad mãmã denudato. Hercules cælũ humeris sustinuit. Tradũt eni cũ Gigãtes aduersus deos pugnarent: deos oẽs in vnã cæli partẽ cõcurrisse:tãtũq; põderis adiecisse:vt cælũ ruinã minari videreẽt. Quapropt̃ Herculẽ cũ Athlãte cælo humeros supposuisse. Alii Herculẽ affirmãt fesso olim Athlãte:& humeros mutare cupiente:tãdiu cælũ sustinuisse:quoad ille humeros mutaret. Ouid. Hac cælũ ceruice tuli. Athlas Iapeti filius fuit ex Climene:vt quidã putãt:vt alii ex Asia. Ply. Ex Lybia genitũ memorat. Hũc tradũt cũ Perseus Iouis filij⁹ iussu Polydectis regis Seriphi. a quo fuerat educat⁹ Medusã supasset:& cũ ei⁹ capite reuerteret:hospitiũ ei negasse:qd oraculo monit⁹ fuerat:vnũ e Iouis filiis se regno depulsurũ. Quapropt̃ idignatũ Perseũ deiecto Gorgonis capite illũ in montẽ sui nois trãsmutasse:& hãc pœnã addidisse: vt in ppetuũ cælũ vtice sustineret. Qd ideo fictũ est:qa Athlas mons est i mediis Africæ harenis situs satis dẽse cõsurgit:verũ incisis vndiq; rupib⁹ p̃ceps inui⁹:de q̃ magis exurgit:exilior. Qd g̃ alu⁹ q̃ cõspici põt:vsq; i nubila exurgit:cælũ & sydera nõ mõ tãgẽ vtice sed sustinẽ q̃q; dict⁹ẽ. Alu hũc asperũ:squalẽtẽq; eẽ scribũt:dũtaxat q̃ vgit ad littora Oceani:q ab eo Athlãtic⁹ dict⁹ ẽ:sed q̃ spectat Africã:opacũ eẽ:nemorosũq;:& scaturiẽtib⁹ vndiq; fotub⁹ irriguũ: fructib⁹ oĩm gẽm spõte ita subnascẽtib⁹:vt nũq̃ satietas voluptat' desit. Incolarũ neminẽ iterdiu cerni:silere oĩa solitudinũ horrore: subire tacitã regionẽ:aĩos eos q̃ ppi⁹ accedũt:p̃terq; stuporẽ elati sup nubila:atq; ivicina Lunaris circuli:eũdẽ noctib⁹ micare crebris ignib⁹ Aegipanũ Satyrorũq; lasciua:ipleri tibiarũ:ac fistulæ cãtu tympanorũq;: & cymbalorũ sonitu strepere. Sueto. Paulin⁹:q ꝓmus Romanorũ ducũ aliquot milliũ spatio Athlãtẽ trãsgressus est:de excelsitate quidẽ ei⁹ ea q̃ cæteri:pdidit:sed imas radices dẽsis:altisq; repletas siluis incognito gẽe arborũ:pceritatẽ enodi nitore spectabilẽ:frõdes cuṗssi silẽs:tenui obductas lanugine quib⁹ addita arte vestes Bõbicinis similes posse cõfici. Verticẽ altis ẽt æstate opiri niuib⁹. Dicim⁹ se eo pueniisse castris:& vltra ad fluuiũ:q Nigris vocat̃ per solitudines nigri pulueris eminẽtib⁹ iterdũ velut exustis cautib⁹:loca ẽt hyeme ꝓpter feruorẽ ihabitabilia Qui ꝓximos colũt salt⁹ refertos Elephãtorũ:ferarũq;:et serpentũ omũ gẽe Canarios appellari. Qd vict⁹ ei⁹ aĩalis iis ꝓmiscuus fit:& viscera ferarum diuidua. Sũt alii quoq; in Aethiopia Canarii:quorũ vrbs Cynopolis hoc est canũ ciuitas dr̃:in q̃ A nubis colit̃:& honor, & sacer quidã cibus canib⁹ est cõstitut⁹. Ab hac Cynopolitana p̃fectura appellata est. A canis noĩe:& Cynomia dicta:q̃si canina musca:q̃ ei⁹ aĩalis lancinat aures. & Cinocephalus aĩal ex simiarũ gẽe humanã spẽm deferẽs:p̃terq̃ in capite:q d caninũ habet. Est in partib⁹ æthyopię violentus ad saltũ. & Cynocephalia:herba canino capiti filis q̃ ab ægyptiis Osirites dr̃. Tradũt:fiqs eã totã eruat: hũc statim mori. & Cynoglossa alia herba vulgo nota:q̃ Lingua canina a nr̃is vocat̃. & Cynosura:q̃si canis caudã sydus de quo superi⁹ dixim⁹ e nutrice Iouis factũ ex nymphis Idæis. a qua & port⁹ ibi:& agri magna ps nomen sũpsit. & Procyon aliud sydus qd ante maiorẽ canẽ oriat̃:ita appellatũ. Hic in lacteo circulo defixis pedibus eqnoctialẽ circulũ tãgit:spectat occasũ:vt iter geminos:& cãcrũ cõstitut⁹: occidit exortu capricorni exoriẽ cũ leone:cõstat trib⁹ in totũ stellis. Cice. Anticanẽ. Procyongrato q noĩe ferẽ. & Cynici philosophi:quorũ mẽtionẽ alibi fecim⁹:vel ob vitæ austeritatẽ: vel qa mordaces eẽnt:ita dicti:quorũ pnceps fuit Antisthenes Atheniẽsis. & Cynorhodus siluestris rosa:de q̃ latu⁹ infer⁹ dicem⁹. & Cynosorchis:q̃si caninus testis herba:q̃ & Orchis: & Cinosarconia dicit̃:foliis oleæ mollib⁹ ternis:paruisq; semipedalis lõgitudinis in terra stratis:radice bulbosa oblonga:duplici ordine:superiore q̃ durior est:& iferiore:q̃ mollior. Edunt̃ vt Bulbi cocti in vineis forte inuẽti. Ex iis radicib⁹ si maiorẽ edant viri:mares generari dicunt̃:fœminæ alterũ sexũ. In Thessalia mollioẽ in lacte caprino viri bibunt ad stimulãdos coitus:durioẽ vo ad inhibẽdos:ita alter alteri aduersat̃. Sed vt ad ꝓpositũ reuertamur. monti Iũcta huic æthiopũ gẽtẽ cõstat:quos Perorros vocãt. Sũt ẽt qui tradãt gigni in Athlãte herbã Euphorbiã noĩe:quã ꝓmus rex Iuba inuenit. & ab Euphorbio medici noĩe Euphorbiã appellauit. Hic frat̃ fuit Antonii musæ medici sui:q diutũ Augustũ in graui ægritudine Lactuca cõseruauit:cũ por ei fuisset esca ex melle. Sueto. Graues et piculosas ægritudines p oẽm vitã ali quot expertus est Augustus:p̃cipue Cantabria domita:cũ etiã distillationib⁹ iccinore vitiato ad desperationẽ redact⁹:cõtrariã et ancipitẽ rationẽ medẽdi necessario subiit:qa calida fomẽta nõ pderãt frigidis curari coactus:autore Antonio musa. Idẽ fratres instituere a balneis multa frigida corpora astringi:cũ antea nõ nisi calida lauari solerẽt. Euphorbium Acãtia folia habet. Tanta ei vis est:vt excisæ cõto e lõginquo succus excipiat̃. Suscipit̃ expẽso vtriculo hædino:humor lactis videt̃ effluere:siccat̃:& thuris effigiẽ habet. Qui colligũt clari⁹ videt. Cõtra serpẽtes medet̃:e quacũq; parte pcussa inciso vertice:& addito medicamẽto. Ibi Getuli:q legũt:hedino lacte adulterãt sed discernit̃ igni:qd eni fincerũ nõ est:fastidiosũ odorẽ habet. Duo mõtes in Mauritania scribunt̃ Athlãtes dicti:alter colũnis Herculis vicinior. Alter in iteriora Lybiæ remotior:de quo dixim⁹:quẽ icolæ Cæli colũnã noĩant. & ab Athlãte rege ĩ eũ cõuerso Athlantẽ putãt vocitatũ:cũ ante Diris diceret̃. Vir. Athlãtis:cinctũ assidue cui nubib⁹ atris. Pinifer caput et vẽto pulsat̃:& imbri. Nix humeros ifusa tegit:tũ flumina mẽto p̃cipitãt senis: & glacie riget horrida barba. Athlas quoq; flumẽ est a sũmo mõtis Aemi versus Septẽtrionẽ in Istrũ fluẽs quẽ ab Athlãte Archadię rege cognoĩatũ nõnlli putãt. Tres eni Athlãtes fuisse memorant̃. Vn⁹ rex Italiæ. & pat̃ Electræ vxoris Corithi. Alter rex Archadiæ:& pat̃ Maiæ ex q̃ nat⁹ est Mercuri⁹. tertiũ maut⁹ q dict⁹ẽ maxim⁹. ab Athlãte Athlãtides patronymicũ nomẽ deducit̃:& licẽtia poetica Athlãtiades & Athlãtes poplĩ. & Athlãticũ mare: de quo supra dixim⁹. Athlãtes degeneres humanũ rit⁹ esse ferunt̃. Nã neq; noĩm vllorũ iter eos appellatio ẽ: & solẽ ori

Papilla trib⁹. Expapillo
Hercules celũ sustinuit
Varro.
Athlas.
Plautus.
Ouidius. Plynius
Atlãticus
Nigris fluui⁹.
Canarũ. Cynopolis: A nubis Cynopolitana p:efectura Cynomia Cynocephal⁹. Cynocephalea. Dirites Cynoglossa. Lingua canĩa. Cynosura Procyon. Anticanis Cynicophim Antisthenes. Cynorhodus. Cynosorchis Orchis Cynosarchõia. Perorri. Euphorbia. Euphorbius Antonius. musa
Suetoni⁹
Paulinus.
Duo atlantes.
Celi columna. Diris
Virgilius
Atlas fluuius: Atlantes tres Atlantides. Atlantiades. Atlantes populi Atlanticum mare.
Cicero.

entẽ occidẽtẽq; dira ĩprecatiõe cõtuent̃:tanq̃ ipsis:agnisq; suis exitialẽ:neq; in sõnia visunt q̃lia reliqui mortales Sed qm̃ Medusæ:& Gorgonis mẽtionẽ fecim⁹:operæ p̃ciũ est:vt de iis quoq; aliqd dicam⁹. Phorcus Thoseæ Nymphæ:& Neptũni filij⁹ fuit. & vt Varro scribit. rex Corsicæ & Sardiniæ: q ĩnito olim cũ Athlãte Nauali p̃lio vict⁹: & in mare submersus est:ac marin⁹ de⁹ effect⁹. Virg. Tritonesq; citi:Phorcique exercit⁹ ois. Huic q̃tuor filiæ fuerũt/Scylla/Medusa/Stenio/& Euryale. Scyllam ex Creta Nympha genuit:reliq̃s ex ceto maris beluã. Scylla mira pulchritudine fuisse dr̃/& a Glauco maris deo vehementer amata. Glauc⁹ piscator fuit:q cũ aliqñ in viridi prato mari cõtiguo retia ad solẽ extẽdisset:& pisces:quos ea nocte cœpat forte recẽseret: vidit illos q̃primũ tacto gramine palpitare:mox mouere lat⁹:& pinde niti:ac si in equore esset:qd dũ miraẽ:ois piscũ multitudo subito se mersit i mare. Obstupuit Glauc⁹:dũq; cãm ei⁹ rei mẽte agitat:dubi⁹ nutu ne alicu⁹ dei:an gustu herbarũ q̃s nullũ vnq̃ aĩal attigerat:id actũ esset:decerpere manu gramẽ cœpit paulatiq; gustare. Quo facto mẽte statim alienat⁹ alteri⁹ vitæ desiderio sese in mare ꝓiecit:sed miseratiõe deorũ maris:in regni ꝓsortiũ assũptus:extrema pte corpis in piscis caudã mutata:barbæ naturali colore in viridẽ. Reliq corpis id ceruleũ:q & Glauc⁹ color dr̃. Fuit & ali⁹ Glauc⁹:q ꝓmus ferri cõsolidaturã iuenit. Chi⁹ patria:ali⁹ ex Potnia vrbe. Itẽ ali⁹ Hippolichi filij⁹:a quo Iones nati sũt reges. Cũ igit̃ Scylla Glaucũ spernueret:& ecõtrario Circe. miro imodũ illũ depiret:suasisse Glauco Circe dr̃ vt spernẽtẽ se Scyllã missã faceret:sibiq; in amore rãderet. Sed cũ remouere eũ a Scyllæ amore nõ posset:ifecisse aq̃s veneficiis:qb⁹ lauari Scylla cõsueuerat. Is loc⁹ erat in freto siculo paru⁹ gurges veluti in arcũ sinuat⁹:id faciẽte saxo:qd a Zãcle ꝓpinquo Siciliæ oppido Zãcleũ dicebat̃. Zãcle Peloponesi oppidũ fuit varii is tẽporib⁹ clarũ in regiõe Messenia:in q̃ ipsa Messene. Messenii aũt in Sicilia vrbẽ pdidẽrũt in Pelori sinu vbi ad orientẽ maxĩe flectit̃:quã e suo noĩe dixerũt Messanã. Nã pus id quoq; oppidũ Zancle a loci curuitate. Curua eni Zãclia vocãt:eratq; Naxiorũ opus:q̃ sũt iuxta Catanã. Postea cũ Mamertini natio cãpana eo colonos misisset:ipsi quoq; Mamertini poti⁹ q̃ Messanẽses sũt vocati:& cũ ager eorũ vini feracissimũ sit: Mamertinũ vinũ nõ Messanẽse appellatũ est. Martia. Amphora nestorea tibi mamertina Senecta: Sic dẽt̃ qd vis nomẽ hr̃e põt. A messana qdã Messalã dictũ putãt:ꝓpriũ viri nomẽ:q messanã Siciliæ vrbẽ vicæperit. ab eo Messalina nomẽ mulieris. Hæc barbati messallæ cõsobrini Claudii Cæsaris filia fuit:quã cum Claud⁹ i mr̃imoniũ excepisset: nec diu post Cõperisset sup cæta flagitia:atq; dedecora. C. Silio ẽt nupsisse dote iter auspices ꝓsignata:supplitio affecit. Hæc libidiosissima fuit:& sæpe mutata veste lupanaria celebrauit:qn ẽt cũ scorto famoso aliqñ certauit:& supatã a se Meretricẽ gl'iata est:iter diẽ et noctẽ qnq; et viginti passa ꝓcubit⁹ affirmauit:p̃terea sese labore potit⁹ fessã q̃ cõcubitu satiatã destitisse. Iuue. Et lassata viris:nõdũ satiata recessit Eo igit̃ cũ Scylla sese ab æstu recepisset:vsq; ad mediã aluũ submersa aĩaduertit veluti canes vnguib⁹ suis admotas:fœdo latratu oĩa cõplentes:& ꝓmo qdẽ sepata esse hæc mõstra a suo corpe existimauit. Mox vo cũ ab iis fugere conaret̃:itellexit vẽtrẽ qdẽ:& supiores ptes sibi vginis remãsisse: reliquũ vo corpus in fœdissimos canũ rictus esse mutatũ. Coluisse itaq; hũc locũ dr̃ Circe semp infessã:qd in socius Vlyxis oñdit. & p vgine mõstrũ fuisse. Ouid. Alta scylla maris mõstrũ medicamie Circes pube p̃mit rapidos:inguinibusq; canes. Virgil. alit̃ eã descripsit. Prima hois facies:& pulchro pectore vgo Pubeten⁹. Postrema ĩmani corpe pstis. Delphinũ caudas vtero cõmissa lupor̃. Vbi obiter dicẽdũ pstim aliqñ nauim eẽ oblõgã:a forma pristiũ marinarũ ita appellatã:q̃ lõgissimi corporis sũt:atq; angusti. Idẽ. Velocẽ Mnesteus agit acri remige Pristim. Lõgissimi vo corporis esse Pristes declarat. Plyn. q in mari indico balenas q̃ternũ iugerũ repiri scribit. Pristes ducenũ cubitorũ. Hæ ita appellatæ sũt a sectiõe vndarũ. Scindũt eni mirũ imodũ fluct⁹ ꝓpter tenuitatẽ. Græci aũt πρίσιν sectionẽ. πρίειν sectorẽ noĩant:ex quo facile ẽ irridere ieptias eorũ: q Pristum:nõ Pristin scribũt: & p X. aliqñ scribi posse asseuerãt. Sed vt ad Scyllã reuertamur:ob eã cãm dat⁹ est huic fabulæ locus q̃ in freto siculo saxũ ẽ ingẽs in supiori parte humanã effigiem hãs:in iferiori ũ plures refectos scopulos sub radicib⁹ cauernosos. itraquos dũ æstuosũ mare ingredit̃:ab iis refractũ tumultuãdo rẽpsentat latratũ canũ:& vlulãtes lupos. Homer⁹. Scyllã scribit latratũ emittere catuli nuper æditi: aspectu horrẽdã esse. xii. hr̃e pedes. vi capita:singulis capitib⁹ os ingẽs esse cũ trib⁹ dẽtiũ ordinib⁹:nigra plenis morte. Morari in cauæ spelũcæ medio:capita exerantẽ in pfũdissimũ mare:piscãtẽq; & Delphinos:ac Balenas deuorãtẽ. Sũt etiã q scyllã tradãt cũ neptũno aliqñ cõcubuisse:ꝓpter qd iratã Amphitriten sparsis veneno aqs:in qb⁹ lauari vgo cõsueuerat:in canẽ eã mutasse. Herculẽ ũ cũ supato Gerione ex Hispania reuertere t̃:qm̃ boues quosdã sibi ex armẽto subtraxerat:eã occidisse. Sed a pre mox ei vitã fuisse restitutã. Amphitrites Neptũni vxor fuit. Cui⁹ nuptias cũ a pncipio fugeret vginitatẽ serua re cupiẽs:misit ad eã Neptũn⁹ Delphinũ q varia p loca q̃sitã tãdẽ ad radices Athlãtis iuenit:& vt Neptũno iũgeret̃ psuasit. Hic poetæ maris deã esse dixere:& p ipso mari vsurpare cõsueuerũt. Ouid. Nec brachia lõgo margine terrarũ porrexerat Amphitrites. Ob hãc cãm Neptũni simulachra faciẽtes Delphinũ sub pede ei⁹ pstituebãt:tãq̃ huic deo gratissimũ. Ideo etiã hic Delphin⁹ in cælũ sublat⁹ fuit: & iter sydera collocat⁹: nõ lõge ab Aqlæ signo:capite pene rostrũ Pegasi eq cõtingẽs:orit̃ cũ Sagittarii posteriore parte:occidit cũ virgo exorta est a capite:habet in capite stellã vnã:supra caput ad verticẽ versus alias duas: ab ea q̃ in vẽtre velut pẽnæ videtur: stellas tres, in scapulis vnã, in cauda duas. Sũt in totũ ix. ideo lr̃ signũ musicũ vocãt a nouẽ musarũ nũero. sunt tũ q de hoc Delphino alit̃ scribãt. Thyrrhenos. s. quosdã nauicularios:cũ liberũ patrẽ puerũ quẽdã recepissent: vt Naxiũ cũ comitib⁹ trãsueherẽt. & Nymphis nutricib⁹ redderẽt:spe p̃dæ iductos nauẽ auertere voluisse. Liberũ vo cũ id suspicat⁹ fuisset:comitib⁹ suis. vt Symphonia canerẽt iussisse: quo cãtu adeo oblectatos Tyrrhenos vt saltare etiã cœperit:et nimis lasciuiẽdo sese in mare ꝓiecerint:quo facto oẽs in Delphinos esse cõuersos. Cuius rei memoriã cũ mãdare liber pat̃ posteris vellet: vnũ eorũ iter sydera collocasse. Alii tradũt hũc eẽ Delphinũ: q Arionẽ vexit. Arion nobilis Cytharœdus fuit ex insula Lesbo: oppido Methymne Periãdro Corinthiorũ regi pcarus artis grã. Is cũ ĩpetrata a rege venia in Italiã pfect⁹ cãtãdo grãdẽ pecuniã cõpasset. Corithũ reuertiturus: corithios nautas tãq̃ sibi notiores elegit. Hi g̃ Arionẽ accepto:cũ i altũ nauigasset spe p̃dæ ꝓsiliũ de eo

Phorcus
Scylla.
Medusa.
Stenio.
Euryale.
Creta
Glaucus
Glaucus color
Glauci plures
Zancle.
Zancleum
Messene
Messenij.
Messana.
Zanclia.
Mamertini
Messanenses.
Mamertinum vinum.
Messala
Messalina
Juuenal
Ouidius
Virgilius
Ides
Plynius
Pristis
Scylla
Homerus
Amphitrites.
Ouidius.
Arion.
Methymne.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

necãdo cœperũt: q̃ re intellecta Arion oẽm pecuniã: resq; suas oĩs illis tradere: & vitã trĩ orare se dixit. Quarũ
q̃cũ eaten⁹ misertũ sũt nautæ: vt ab inferẽda ei suis manib⁹ nece tẽperarẽt: iuberẽt trĩ vt sese stati q̃cipitẽ daret ĩ
mare. Tũ ille pterrit⁹: & omĩ vitæ spe destitut⁹ id vnũ postremo obsecrauit vt pusq̃ mortẽ oppeteret vestimenta
sua sese iduere: & fides sumere: carmẽq; cõsolatoriũ canere pmitterẽt. Quare a nautis ipetrata de more cinctus
atq; amict⁹: stãsq; in sũma puppi: & cythara simul: ac voce canẽs Delphinos ad se audiẽdũ puocauit. Tũ vo in
mare se deiciẽs ab vno eoꝝ except⁹: & ita vt erat amict⁹: ac cytharã tenẽs: Tænaꝝ: qd oppidũ ẽ Laconiæ a Tę
naro, pmõtorio ita appellatũ: puect⁹ ẽ. Hic relicto Delphino Corithũ petiit: taléq; se Periãdro regi q̃lis Delphi-
no vect⁹ fuerat: oñdit: rẽ oẽm ordine narrauit. Q d cũ rex nõ facile crederet: custodiri Arionẽ diligẽter: nautas
vo pquiri & ad se duci iussit. Qui cũ venissẽt: & pisse, pculdubio Arionẽ crederẽt: qd de eo esset a rege iterrogati
in Italia esse: ac bñ se hre respõderũt: fœliciẽq; ei, ac, p voto succedere. Intẽ hæc Arion cũ fidib⁹ & iduẽtus cũ q
bus se i mare deiecerat: iussu regis, pduct⁹ est: quo viso obstupefacti nautæ ificias ire nõ potuerũt. Hic duo simu
lachra ærea apud Tænarũ facta sũt. Delphin⁹ vehẽs: & hõ ifidẽs. Delphin⁹ piscis ẽ: vel pot⁹ maris belua: oĩm
nõ mõ marinoꝝ: sed ẽt trestriũ aialiũ velocissim⁹ penevolucrẽ æquãs: & nisi multũ ifra rostrũ os illi foret: me
dio pene in vẽtre: null⁹ piscũ celeritate ei⁹ euaderet. Sed affert morã, puidẽtia naturæ: qa nisi resupini nõ corri
piũt: q̃ cã q̃cipuæ velocitatẽ eoꝝ oñdit: nã cũ fame cõcitati fugiẽtẽ in vada piscẽ psequẽdo diutũ ⁹ spm cõtinuere:
veluti arcu emissi ad respirãdũ emicãt tãta vi exliẽtes: vt plærũq; vela nauũ trãsuolẽt. Iũcti agũt vẽ cõiugia:
pariũt catulos decimo mẽse: iterdũ binos nutriũtvberib⁹: sicut Balæna. Gestãt fœtus ifãtia ifirmos: & adultos
quoq; comitanẽ: magna erga ptus charitate. Adolescũt celerẽ: & decẽ ãnis ad sũmã magnitudinẽ pueniunt: vi
uũtq; tricenis: qd cognitũ est aliquoꝝ caudis q̃cisis. Occultanẽ tricenis diebꝰ circa canis ortũ ĩcognito mõ: quod
certe mirãdũ esset: si spirare in aq̃ neqrẽt vt fẽtũ Arist. q neq; hũc: neq; aliq d aĩal sine pulmone spirare posse af-
firmat: q̃si nõ possint pulmonis vice alia aliis spirabilia iesse viscera: itavolẽte natura: sic & p sãguĩe aliqb⁹ aliũ
humorẽ iesse cõspicim⁹. Nã in aq̃s penetrare hũc vitalẽ spm q̃s mirẽ: cũvideat in trã quoq; tãto spissiorẽ pene
trare: vt talpę: & cæta aĩalia defossa ostẽdũt. Spirare certe pisces duo illa indicia eẽ videnẽ. Primũ qd æstiuo ca
lore q̃dã eoꝝ anhelatio notat. Scdo q̃ bullãtũ aq̃rũ sufflationẽ sæpenũerovidem⁹. Sed vt ad Delphinos reuer
tamur. Lingua ẽ iis cõtra naturã aq̃tiliũ mobilis, p voce: gemitus hũano silis: dorsũ repãdũ. Rostrũ simũ: q̃ de
causa nomẽ Simonis agnoscere oẽs dñr: mulcẽ musica arte: p̃serti Symphoniæ cantu: hoĩem nõ expauescit.
obuiã naugis venit. Pueroꝝ amore ducit. Appiõvidisse se scribit apud Puteolos Delphinũ puerũ miro mõ
amãtẽ. A quo Simonvocat⁹ venire ad eũ solebat: & pẽnæ aculeos velut vagina cõdẽs ne dilectũ sibi corp⁹ lace
raret: p̃bere ascẽsuro dorsũ: receptũq; eq̃tis mõ ifidentẽ p magnũ æquor ad triginta milia passuũ deferre: ad qd
spectaculũ Roma: atq; oĩs Italia cõcurrebat. Postea ũ cũ idẽ ille puer a Delphino amat⁹ morbo pũsset. Delphi
nũ sæpe ad solitũ litt⁹ adnare visũ: vbi postq̃ pueꝝ: q in pmo vado aduẽtũ ei⁹ opiri cõsueuerat: nusq̃ vidit: deside
rio cõtabuisse: & ipm quoq; esse exaiatũ: ac in pueri sepulchro ab iis qui rẽ cognouerũt: humatũ. Ali⁹ in Africo
littore mẽorat fuisse ex hoĩm manib⁹ vescẽs: p̃bensq; se tractãdũ: & alludẽs nãtib⁹: ac sæpe dorso vehens: qui se
mel a Flauiano, pcõsule africæ vnguẽto perũct⁹: odoris nouitate fluctuãs: & fere semianimis p aliquot deinde
mẽses latuit. Aliũ quoq; Delphinũ ĩ Ialiso vrbe visũ mẽorãt: q amore pueri capt⁹: dũ abeũtẽ in litt⁹ auide seqt
in harenã ĩuect⁹ expirauit. Puerũ hũc Alexãder magn⁹ Babyloni Neptũni sacerdotio p̃fecit: amorẽ illũ numi
nis, ppitũ fuisse iterp̃tat⁹. In eadẽ vrbe Ialiso aliũ quoq; pueꝝ a Delphino lõgo tpe amatũ ferũt. Hermiã noĩe
quẽ cũ aliquot millib⁹ passuũ ĩtra mare vexisset: repetinæ, pcellæ fluctib⁹ fuisse exaiatũ. Eũ trĩ vsq; in litt⁹ Del-
phinũ reduxisse: & veluti cãm læti fatẽtẽ nõ reuersũ amplĩ ⁹ ĩ maria: sed in sicco expirasse. Hoc idẽ & Naupacti
accidisse scribit Theoph. Est & in, puicia Narbonẽsi & Nemusiẽsi agro stagnũ: qd Latna appellat: vbi cũ hoĩe
delphini societate piscanẽ: & capi se pmittũt cũ cætis piscib⁹ nihil de futura liberatiõe dubitãtes. Peracta captu
ra in ptẽ p̃dæ vocanẽ: cũ ẽt nõ piscib⁹ trĩ: sed intrita panis: ac vino satianẽ. Ipsis quoq; iter se publica societas ẽ.
Capto quõdã a rege Cariæ: alligatoq; in portu delphino ingẽs reliquoꝝ multitudo puenit: veluti q̃dã aĩ mœsti
tia miserationẽ petẽs. donec dimitti victũ rex iussit. Iã vo & puos sẽp aliqs grandior comitat: vt custos. Visiq;
etiã aliqñ defũctũ portare: ne lacerarẽ a beluis. De p̃lio eoꝝ cũ Crocodilis supꝰ disserum⁹. Sicilia sane insula
Italiæ est oli ptinẽs & agro Brutio adnexa: mox iter fuso mari siculo auulsa: ob l̃ ⁹ græci Rhegio nomẽ dedere
vt supra oñdim⁹: q̃si auulso. Hic ẽt Sicilia ipsa q̃si Sicilita: l̃ est execta vocitata ẽ: & nõ a Sicelo ducevt qdã putãt
nũcupata. Virg. Hæc loca vi quõdã & vasta cõuulsa ruina. Tãtũ æui lõginq̃ valet mutare vetustas. Dissiluisse
ferũt: cũ, ptin⁹ vtraq; tell⁹ Vna foret. A græcis Sicania dicta ẽ: nã Siciliæ nomẽ a nobis sũpsert. Sicanios pu
tãt Hispaniæ poplos fuisse a Sicore flumie appellatos: de quo Luca. Hesp̃ios iter Sicaris nõ vltim⁹ amnis. Hi
in Italiã quõdã appulsi eã expulsis ab originib⁹ tenuere: sed mox ipsi quoq; ab eisdẽ expulsi: ĩsulã Italiæ vicinã
occupart: & a suo noĩe Sicaniã nũcupaueret. ab aliis Triq̃travocat qd triãguli figurã habeat hmõi Δ Triq̃trã. n.
figurã vetes Triãgularẽ vocabãt. Dr̃ ẽt Trinacria qd tria acra l̃ est tria cacumina hẽat: Trib⁹ eni, pmõtoriis in
diuersa, pcurrit Pachinũ vocat: qd græciã spectat: & a crassitudie aeris nomẽ hẽt ipositũ. Græci eni πτὸ χῦ Pi
gue appellãt. Lilybæũ qd in Africã. Libyẽ: a q̃ Lilybæũ. Pelor⁹ qd ĩ Italiã vergẽs Scyllæ aduersũ est. Cã nois
Pelor⁹ gubernator illic ab Annibale cõdit⁹. quẽ, pfugus ex Africa & p ea loca Syriã petẽs: qa, pcul intuẽtiv de
rent cõtinua esse littora: & nõ punũ pelag⁹: pditũ se arbitrat⁹ occiderat. Fretũ Siculũ angustũ: atq; anceps alẽno
cursu mõ ĩ thuscũ: mõ in ioniũ pelag⁹ ifluit. atrox: vorticosũ. & Scyllæ: ac Charybdis sæuitia ĩd ytũ Scylla Saxũ
ẽ vt dixim⁹. Charybdis mare piculosũ nautis: qd cõtrari⁹ fluctuũ cursus collusionẽ facit: & rapta q̃q; absorbet: &
reiicit. Ouid. Etvomit epotas sæua charibdis aq̃s. Sene. Q d rapax hausit: reuomit charybdis. Fuit aũt Charyb
dis vetula q̃dã voracissima: q̃ q̃ boues Herculis furata fuerat: ab eo in id mare, piecta fuit: qd est alterũ Hercu
lis faciꝰ: deditq; huic loco nomẽ: & vetes nũc q̃q; exercet rapinas. Fuit & alta Scylla Nisi Megarẽsiũ regis fi
lia: cui⁹ patriã cũ minos obsideret: & statutũ fato esset: vrbẽ capi nõ posse: q̃usq; Nisus purpureã: quã habebat

Tenarus.
Delphinus.
Simon
Hermiam
Laterna
Sicilia
Rhegium
Sicania
Sicoris
Triquetra
Trinacria
Pachynus
Lilybeum
Pelorus.
Scylla.
Charybdis
Herculea charybdim vetulã in mare, piecit

Aristo.
Appion.
Virgilius
Lucanus
Theo.
Ouidius.
Seneca.

comã cõseruaret. Scylla Minois amore capta: capillũ pri abscidit: prẽmq; & patriã hostib⁹, p̃didit. Sed a minoe
tãdẽ spreta: ac, p nihilo habita: lamẽtabili q̃stu: & multis lachrymis exinanita defecit. & in auẽ sui nois mutata
est. Ouid. Filia Purpureos nisi furata capillos. Puppe cadẽs nauis facta referẽ auis. Scylla ẽt piscis gen⁹ ẽ: quo
maxie abũdat Lyris amnis Cãpaniæ Miturnẽsiũ vrbẽ iterfluẽs. Martia. Cerule⁹nos lyris amat que silua Ma
ricæ, ptegit. hic Scyllæ maxia turba sum⁹. Ab hac Scylla loca ipsa: in qb⁹ hi pisces capiũtur. Scylleta dñr. Cic.
Hac lege tribunitia decẽ viri vendẽt agrũ cãpanũ. Accedet ei mons Gaur⁹: accedent Scylleta ad minturnas. A
scylla vo mõstro Scyllacæũ deducẽ Athenieẽsiũ Colonia in vltimo Italiæ. ab Atheniẽsib⁹: dũ cõderẽt. Scyletiũ
dictũ. A quo sin⁹ Scylacæus: q ad hipponiatẽ sinũ Isthmũ facit: quẽ Dionysi⁹ maior munire mœnibus cogita-
uit. Virg. Caulonisq; arces: & naufragiũ Scylacæũ. A Sicilia fit Siculus pauciorũ syllabaꝝ q̃ pmitiuũ qd raro
vsu venit: vt ab Hispania Hispan⁹. A Lauinia Lauin⁹. Itẽ Sicelis. Vir. Sicelides musę paulo maiora canam⁹
Itẽ Siciliẽsis. Hoc aũt differt Siciliẽsis a Siculo: qd Siciliẽses dñr: q alibi orti in Sicilia vsant. Siculi vo q e Sici
lia sũt: sicuti Corithiẽses ex eo dici cœperũt: ex quo Coloni Corithũ sũt deducti: cũ ãtea Corithii dicerẽtur. Sic
Romanẽses: & Hispaniẽses negociatores dicim⁹: q in alienis ciuitatib⁹ negociant. Mart. Ne Romã si ita de-
creueris Hispaniẽsẽ libri mittam⁹: sed Hispanũ: Sed iã ad Medusã: & reliqs Gorgones veniam⁹. Hæ Dorca-
des ĩsulas in Oceano Aethyopico sitas habitasse dicunt: ptra Hespidũ ortos: vno trũ oculo: quovicissim put cui
q; necesse erat: vtebant: alioqn corporꝝ forma: & crinib⁹ aureis ifignes: q̃propt & ab Agilitate nom bñt. Quip
pe græci γόργον Agilẽ dicũt. Agrorũ p̃terea vbertate diuites erãt: & tã omi ex pte fĩles: vt vna discerni ab al
tera nõ posset. Nihil vni accidere poterat: qd nõ esset oib⁹ cõe. Ouid. Finib⁹ extremis libies: vbi feruida tell⁹. Ac
cipit Oceanũ demisso sole calẽtẽ. Sq̃llebãt late phorcynidos arua Medusæ. Itẽ duas trũ sorores fuisse cõmẽorat
Cui⁹ in itroitu geminas hãtasse sorores Phorcidas vni⁹ sortitas lumis vsũ. Sed de Medusa puatũ tradũt: qd dũ
sola circa litt⁹ vagaret Neptũn⁹ pulchritudiẽ ei⁹ capt⁹ cõplecti eã voluit. Sed cũ illa l̃ aĩaducrẽs fugere cœpisset
secut⁹ est Neptũn⁹ vsq; ad tẽplũ mineruæ: ibiq; violato delubro cũ ea cõcubuit. Quã iiuriã: cũ g̃ui & iiquo aĩo
Minerua tulisset: Medusę crines qb⁹ maxie Neptũno placuerat: mutauit in angues: deditq; vt oẽs eã aspiciẽtes
in lapides vterent: qd ob eximiã ei⁹ pulchritudinẽ fictũ esse nõnl̃ ⁹ existimãt. Hãc postea Perse⁹ Iouis: & Dana
es fili⁹. Mercurii talarib⁹: & falcato ense acceptis. Itẽ Scuto Palladis: vt ære repcusso effigiẽ eius videre ipune
posset: ex iproiso cũ ipsa: anguesq; sopiti eẽnt adort⁹: vno validissimo ictu perit: cui⁹ cruore mox natus Pega
sus alat⁹ equus phibeẽ: q inde ad Heliconẽ Boetiæ montẽ euolãs: et pede saxũ feriẽs πηγὴν l̃ est fõtẽ apuit: a
quo Pegasus est noiat⁹: & ab eo fõs ipse Hippocrene: siue Pegaseus: siue Caballin⁹ dict⁹. Arat⁹ & plæriq; alii
hũc equũ Neptũni & Medusæ filiũ dixerũt. Fõs ipse musis est dicat⁹. Pegasus in cælũ euolauit: ibiq; iter syde
ra cõstitut⁹ est: arcticũ circulũ spectãs: pedib⁹ æstuo orbi adnixus: extremo ore caput Delphini tãges: & Aqrii
manũ dextrã ceruici sue adiũgẽs. A gorgone Gorgoneus deducẽ. Ouid. Gorgoneas tetigisse domos. Itẽ Gor
gonia de q̃ sup diximꝰ. Gorgoneũ caput exticta Medusa Pallas i clypeo sẽp gestauit: vt formidabilior hostib⁹
videreẽ. Idẽ. Gorgoneũ crinẽ turpes mutauit ĩ hydros. Nũc q̃q; vt attonitos formidie ẽreat hostes. Pectore in
aduerso: q̃s fecit sustinet angues. A pegaso Pegase⁹ deriuat. Itẽ Pegasa Thessaliæ oppidũ: qd postea Deme-
trias dictũ ẽ. Propẽ qd nauis lõga Argonautaꝝ Pegasea nũcupat: q Iason q eã ædificauit: & pnceps nauiga-
tiõis extitit: fuit fili⁹ Aesonis frĩs Peliæ regis Thessaliæ. Ouid. Iãq; fretũ Minyæ Pegasea puppe secabant
Hinc ẽt Pegasic⁹ sin⁹ in Thessalia ẽ appellat⁹. Iasonẽ sane pstat pmũ nauẽ lõgã ædificasse: quã & Pristin appel
lat. Idẽ. Primæq; ratis molitor Iason: eteni nauigiũ pmũ ĩ græciã ex ægypto Danaus aduexit: cũ antea ratib⁹
nauigarẽ: l̃ est cõnexis inuicẽ trabib⁹. Vñ poetæ plærũq; rates, p nauib⁹ vsurpãt. Virg. Dificeitq; rates. hinc
Rantũ vetes q̃drãtẽ dixere: q in eo: & triẽte ratis fuerit efficiẽs: quẽadmodũ nauis in asse. Inuẽtæ aũt rates, p-
dunt in mari rubro iter ĩsulas ab Erythra rege. Sũt trĩ q velint naues Mysos et Troianos pores excogitasse in
Hellespõto: cũ aduersus Thracas trãsirẽt. Alii ĩ Britãnico Oceano pmo iuẽtas putãt corio circũsutas In Nilo
ex papyro: & Scyrpo: & arũdine fiũt. Biremẽ Erythræi iuenerũt Triremẽ: vt Thucydides affirmat A mocles
Corithi⁹. Quadriremẽ. vt Arist. fẽtit Carthaginẽses. Quinq̃remẽ Nesichthõ Salamini⁹. Sex ordinũ Zenago
ras: Syracusan⁹. Ab ea ad Deciremẽ Nesigitõ. Ad duodeci ordines Alexãdrũ magnũ istituisse pmẽorãt. Ad
qndeci Ptolemæũ Sotere. Ad trig ita Demetriũ Antigoni. Ptolemæũ Philadelphũ ad q̃draginta. Ptolemæũ
Philopatorẽ: q triphon cognoiat⁹ ẽ. Ad qnq̃ginta lõgitudie. vt Plutarch⁹ refert ducẽtoꝝ octogenũ cubitũ: lati
tudine q̃dragenũ & octonũ: in q̃ remiges fuerũt vsq; ad q̃ttuordeci milia: nautæ q̃drigẽti armatoꝝ tria milia:
sed hæc nauis: vt magnæ molis ostẽtatiõi poti⁹ q̃vsui fuit. Onerariã Hippi⁹ Tyn⁹ iuenit: q̃a gestãdis onerib⁹
dicta est. & ob id tarda: quẽadmodũ Actuaria nauicula celeritate p̃stãs est: ita a appellata: qd facile agi possit. Sa
lust. His actuariæ naues circit trigita decẽ onerariẽ erãt. Onerariã nauẽ ẽt Corbitã noĩant. Plau. Tardiores q̃
corbitę sũt: & in trãqllo mari. Lucil. Polipheno nauis brachiũ q̃ malus nauis ĩ corbita maxim⁹ vlla. Corbitas
autem dictas tradunt quod in malo earum summo pro signo corbes solerent suspẽdi. Lembũ cyrenẽses Est au
tem Lẽb⁹ breuis nauicula piscatoria. Plau. Dũ hæc agũt Lẽbo aduehit tu⁹ pr̃ pauxillulo. Vir. Nõ alit q̃ q ad
uerso vix flumie lẽbũ Remigio subigit. Hic & Lenũcul⁹ dr̃. Salu. Prio idicit p noctẽ lenũculo piscãdũ. Stleb⁹ ũ
p g̃ui: & tardo a vetib⁹ vsurpabat. Lucil. Atq; equũ pedib⁹ stlẽbũ. Itẽ Horia Plau. Mea opa laborat: & rete &
horia. Et⁹ diminutiũ Horiola. Cymbã phœnices: ipa q̃q; pua nauicula ẽ: i medio latior. Cice. Cymbaꝝ añ pe-
des multitudo, p se q̃sq: qd cœpat: afferebat. hic Cymbã piscatoriã dicim⁹. Afra. Trũ cõscẽdo Cymbã piscatoriã
venio. Iacẽ anchora: ibibẽt leuit. Ab hui⁹ filitudine Cymbiũ deriuat poculi gen⁹, pcerũ: nauib⁹ fiẽ. Vir. Cym
biaq; argẽto pfecta atq; aspa signis. qdã trĩ Cymbiũ dictũ existimãt: q̃si Cissim biũ: volũtq; ligneũ poculũ eẽ ex
hedera: quã græcicio Θωνὰ appellat Celocẽ Rhodii: id q̃q; breue nauigiũ est a celeritate appellatũ. Var. Nautę
remiuagã mouẽt celocẽ. Plau. vñ sumã quẽ iteruortã hãc celocẽ pferã hãc & Celotiv cõcat: & Oxyã Cyrcer
Cyprii. Nauis hæc ẽ Asiana p̃grãdis. Plau. Cũ pcõtor portitores: & q̃ nauis venerit ex Asia: negãt venisse. Cõ

Ouidius.
Martia
Cicero.
Virgilius
Idẽ
Virgilius
Idẽ
Aristo.
Ouidius.
Aratus.
Ouidius.
Idẽ
Idem
Idẽ
Virgilius
Aristo.
Salustius
Plautus.
Lucilius
Plautus.
Virgilius
Salu.
Lucil.
Plautus.
Cicero.
Afra.
Virgilius
Varro.
Plautus.
Idem.

Scylla piscis.
Lyris.
Scylleta
Scyllaceum.
Scyletium.
Siculus.
Sicilus
Siciliensis.
Corinthienses
Romanenses.
Hispanienses.
Gorgones
Medusę fabula
Pegasus
Helico.
Hippocrene.
Caballinus.
Gorgoneus.
Pegaseus
Pegasa.
Demetrias
Pegasea nauis
Iasum.
Pegasię sin⁹
Pristis.
Rantum.
Rates inuente
Naues
Biremis
Triremis.
Quadriremis
Quinqremis
Sex ordinũ nauis
Decieremis
Quindecim ordinũ nauis.
Quinquagita ordinũ nauis
Oneraria nauis.
Actuaria nauis.
Corbita
Lembus.
Lenunculus
Scriembus.
horia
horiola.
Cymba
Cymbium
Cissimbium
Celox.
Celotis.
Oxya.
Circerus.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Myoparo. Paro. phaselꝰ Lintres Scapha. Scaphiū. Scapha piscatoria. Scapꝰ. Scabo Scabtes. Psora. Scabiosus. Scaber. Scabities. Scabie. Squammes Desquammo Exquammo. Exquammati. Desquammati Squammosus Squalleo Squalloz Squallidus. Squalda. Squarrosi Scaptensula. Scaptia. Scalpo. scalpurio. scalpium. scalpellus. Aurifscalpium sculpo. sculptor sculptrix. sculptile. Insculpo. Exculpo. stlata stlatum. stlittibus. stlatarius scaphtarius Classiarius Codicaria nauis. Caudicaria nauis Prosumie Secoreta Pontones. Catte nuctucle Medie. Marplacide. Sauli. Remiculi. Ratarie. Ciclarus Catascopus Remꝰ. Remex Remigo Remigium. Eremigo. Remulco. Promulco Remilatitudo. Remilium. Remus. Remo Malū Anrēna Hippagium. Hippago. Rostra. Rostra tenauesꝫ Rostra tēplum Anchora. Anchorarij. Funes anchorarij Harpagones. Harpago. Harpe. harpalꝰ harpalice. harpasa Manus.

spicatꝰ finu iteri Circeꝝ: quo maioré nō cēseo. Myoparoné Tyrrheni genꝰ nauiculæ est piraticæ. Cice. Nā cū qreret ex eo quo scelere ipulsus mare haberet ifestū vno Myoparone eodē iqt: quo tu orbē trae. Salust. & fortē ex eo quo scelere ipulsus mare haberet ifestū vno Myoparone eodē iqt: quo tu orbē trae. Salust. & fortē i nauigādo cohors ima grādi phaselo vecta a cætis deerrauit: mariq placido a duob⁹ ꝓdonū Myoparonibus te i nauigādo cohors ima grādi phaselo vecta a cætis deerrauit: mariq placido a duob⁹ ꝓdonū Myoparonibus circūuēta. Paro quoq gen⁹ nauigii ē. a quo Myoparo. Var. Iāq duo parones habebāt istructos. Phaselū Cāpani velox nauigiū: atq oblōgū: q̄le stagnāte Nilo i ægypto vsurpāt. Horat. Fragilēq mecū soluat phaselū. Lintres. Germani circa Danubiū hītātes. Sūt aūt nauiculę e cauatis arborib⁹ factæ. Vir. Cauat arbore litres. Scaphas: illyrii nauiculæ sūt q̄ maiores naues ꝓsequūt. Salu. Magna idustria pqrebāt eū p tot scaphas: q̄s ad hostia pcōctatū miserāt. Ab huꝰ filitudine Scaphia dīr vasa: q̄ sordiū: & purgādi vētris cā fiūt. Vlpia. Scaphia hīta vētris cā nō puto argēto legato cōtineri. Iuue. Et ride politis Scaphiū cū sumit armis. Hic ēt puæ ad piscādū nauiculæ piscatoriæ Scaphæ dīr. Est aūt lī nomē a græcis sūptū apud quos σκάφη alue⁹ dr. Itē Cōcauitas fossura: nā & σκάπτειν fodere ē. σκάφος fossor. vñ Scaphꝰ appellatꝰ Siliq in q̄semia cōtinent: vt fabæ: papaueris. & similiū. Hic ēt Scabo deducit: qd significat cōforo: & q̄ivnguib⁹ fodio. a quo Scabies: q̄ & Psora dr. vñ Scabiosus: & Scaber asp: q scabies aspitatē in cute faciat. Vir. Exela iueniet scabra rubigine pila. Hic Scabrities: aspitas et Scabre: aspe. & Squāmæ: qb⁹ cornū piscīū & q̄rūdē spētiū tegit. vñ Desquamo: & Exq̄mo vba: lī est squāmas detraho. vñ Exquāmati & Desquāmati pisces dīr: qb⁹ squāmæ sūt detractæ. Ab harū filitudine loricaꝝ quoq catenulæ squāmæ dīr. Virgi. Qué pellis aenis in plumā squāmis auro cōserta tegebat. Idē. Iāq adeo rutilū thoraca īdut⁹ aeneis horrebat squāmis. A squāma Squāmosꝰ deducit: squāmis plenꝰ. & Squalleo: qd pprie significat plenꝰ sū. Idē. Per tunicā squallētē auro lat⁹ haurit aptū. Quicqd enī nimis iculcatū: obsitū q̄ aliq re erat: ita vt icuteret visētib⁹ horror ē acrebritate: atq aspitate squāmarū. Squallere vetes dicebāt. Hic postea tractū vt corpa iculta: & veluti squāmosa alta cōgeriæ sordiū sq̄llere dicant. vñ Sq̄llor ignatio: sordes. Sq̄llidꝰ sordid⁹. Vetes Sq̄ldā ēt ꝓ Sq̄llida dixere. Ennꝰ. Elauere lachrymis vestē sq̄llidā/ & sordidā. Sq̄rosi etiā a squāmarū filitudiue dicti sūt: quoꝝ cutis ad assiduā illuuiē exurgit. A scapto ēt Scaptēsula vocat loc⁹ in Macedonia: i quo fodi argētū solebat. Lucre. Quales expiret scaptēsula subtē odores. Itē Scaptia vrbs. A q̄ Scaptiatrib⁹ vocitata ē. Sūt q a scapto Scalpo quoq deductū existimēt qd filī mō significat fodio. Scalpūt gallinæ pedibus: hoīes vnguib⁹. A scalpo fit Scalpurio: etiā sdē significatiōis. Plau. Vbi erat hæc defossa: occepit scalpurire vnguib⁹: & Scalprū notū istrūm: cuꝰ diminutiuū ē Scalpellū: & Aurīscalpiū: istrūm ad scalpuriēdas aures: & sculpo qd græci dicūt γλύφω. A quo Sculptor/Sculptrix/ & Sculptile: qd sculptū ē. Itē Insculpo: & Exsculpo cōpōsita. Stlatā sardi: genꝰ nauis latū magis q̄ altū. vñ a latitudine nomē hēt. Vetes enī dictiōib⁹ ab l. icipiētib⁹ ꝓponere st. lras solebāt: sic Stlatū: latū. Stlittib⁹ iudicādis ꝓlitib⁹ iudicādis dicebāt. A stlata Stlataꝰ deducit: ficut a scapha Scaphiarꝰ. A classe Classiarꝰ. Aliq̄ Stlatariū dr qd mari portatū ē: q̄si Stlata aduectū. Codicarias naues latiū: hæ & Caudicariæ dīr q e caudicib⁹: lī est lignis grossiorib⁹ factæ sint. Var. Q d antiq pluris tabulas cōiūctas Codices dicebāt. Etiā in Tyberi naues Codicarias appellamꝰ. Salu. Et q̄q ibi naues Codicariæ phyemē occultæ fabricatæ aderāt. Prosumias brutii: id q̄q genꝰ nauigii ē leuis speculatorii. Plau. De noctę ad portū pueciꝰ sū. psumia. Ceci. Qui ꝓ gubernatore se gerēs ꝓpe vtit psumiā: hæ & Secoretæ a nōnullis vocātur. Pōtones ii: q circa Circeios & Pōtinā paludē hitabāt. Naues sūt qb⁹ ī traiicīdis amnib⁹ vtunt. A pule. Et si vado nō potuerūt pōtonib⁹ trāsibūt. Cattas/Nuctucias/Medias/Medi/Marplacidas/Siculi/Gaulos genꝰ nauigii pin & rotūdi. Remeculos/Lēnii/Ratarias: q̄ a ratiū filitudine appellatæ sūt/ Tarētini/ Ciclarū/ & Catascopiū: q Diomedis quōdā īsulā coluerūt. Syderū obfuatione i nauigādo phœnices Remū Copæ: lī ē instrūm: q̄ naues agūt: & q̄si nauis pes. a q̄ Remiges dīr: q remos agūt: & Remigo: remos ago. & Remigiū ipa agitatio remoꝝ: & vt ita dicā Remigatio: qd aliq̄n ꝓ metaphorā de aub⁹ dr. Vir. Remigio alaꝝ. Et ab eo ꝓpositū Eremigo: qd significat enauigo: emctior. Ply. Circa caspiū quoq multa Oceani littora explorata: puoq breuꝰ q̄ totꝰ hinc aut illic Septētrio eremigatꝰ: & Remulco qd ꝓprie ē remigādo e Scapha grādiorē nauī traho: qd aliq̄n nō necessitatis gra fit: sed vt nauis qetꝰ agat. hic Remulcare q̄q aliq̄n dicimꝰ molli: ac leui tractu ad ꝓgressū mulcere. Sisēna. Si q̄ celerit solui potat: in altū remulcādo traht. Itē i eadē significatiōe remulco. & Promulco agi nauis dr: vñ qdā vtrūq a remulcēdo: ac ꝓmulcēdo existimāt deductū. Remi latitudinē plate: nā ꝓncipio tereti remo vtebāt. & Remillū a remi filitudie Repādū dicimꝰ. Remꝰ ēt Lorū significat: qd cōtinet tubā. Sūt ēt q Remo remis deriuatū a Remo existimāt. Remere enī repere ē. Ennꝰ. Ruuos cāposq remāt. Alii remere putāt dictū q̄si remeare vela. Icatꝰ. Malū: lī est arborē nauis: & Antēnā: lī est lignū p trāsuersū ī malo positū: ī quo velū alligat: a circūtēdēdo sic noīatā. Dædalꝰ. Hippagiū: lī est vectionē equoꝝ: a quo & naues ipsæ: qb⁹ eq vehunt. Hippagines dictæ. Scdm aliquos. Salamānii: scdm alios Athenīēses. Tectas lōgas Tasii. Antea ex prora trū & puppi pugnabat. Rostra addidit Piseus: lī est ptē illā exporrectā e prora atq acutā ad filitudinē rostri auiū: a quo naues ipsæ rostratæ dīr. Dicit trū rostrū nō mō de aub⁹: sed de reliqs quoq aīalib⁹ & ipo hoīe. Ply. Et mugilis rostrū. Plau. A duscq rostrū hois. A rostris auiū q̄s Romani deuicta: ac pfligata Antiatū classe cœperūt. Rostra dictū ē tēplū ātē curiā: q ibi rostra ab hostib⁹ capta fixa essēt: vt supꝰ oñdimꝰ. Anchorā Thusci: qd vocabulū a græco deriuat ἀγκύρα. Sed apud nos veteri cōsuetudie aspirat. Ab lī Anchorarii dīr nautæ: q demittēdi ac leuādi anchorā: curā hūt. & Funes anchorarii q̄b⁹ anchoræ demittunt: ac leuant. Hirciꝰ. Storias aūt ex funib⁹ anchorariis tres fecerūt. Eupalmꝰ. Eādē bidētē fecit: alii post modū: & ētiū dētē addidere. Harpagones Anacharsis iuenit: telū est in sūmitate aduncū: quo nauigia capiunt ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν: qd est rapere. vñ Harpyia: & Harpastū: de qb⁹ alibi diximꝰ. & Harpago vbū: quo veteres vsi fuere ꝓ Rapio. Plau. Hei miserū mihi aurū: mihi ītus harpagatū ē. & Harpe ensis falcatꝰ: quo vsū fuisse Perseū poetæ, pdiderūt. Luca. Harpē alteri mōstri iā cæde rubētē. & Harpalꝰ nomē ꝓpriū viri. & Harpalice: ꝓpriū mulieris. Sic enī dicta ē filia Harpali regis Thracū Amazonū regina: q̄ patrē a Getis captū liberauit. & Harpasa oppidū Asiæ. Manū Pericles Atheniensis: aliud est genꝰ teli: q̄ naues harpagonib⁹ raptæ tenent: a manꝰ humanæ filitudine appellata. Adminicu-

Cice. Salustius Varro. Hora. Virgilius Salustius Vlpianus Iuuenalis Virgilius Virgilius Ennius. Lucre. Plautus Hircius. Plautus. Lucanus. Cecilius. Apuleius Virgilius Plynius Sisenna. Ennius. Plynius Plautus Hircius. Plautus. Lucanus. Iuuenal. Hora. Statius

Homer. la gubernādi Thyphis. Classe ꝓmꝰ oīm Minos depugnauit. Classis multitudo nauiū est: quēadmodū sup ostē dimꝰ. Hercules: vt Homerꝰ scribit: in bello qd aduersus Pylon Nestoris patriā gessit. Plutonē: q Nestori & fratribꝰ suppetias tulerat: vulneraui. Sene. Hic q rex populis plurib⁹ iperat. Bello cū peteret Nestoriā pylon: tecū cōseruit pestiferas manꝰ. Telū tergemina cuspice pferēs. Effugit tenui cuspide sauciꝰ. Et mortis dīs pertimuit mori. Scribit ꝓterea Homerꝰ. Pæonē medicinæ artis peritissimū: plutonē ab Herculæ vulneratū liberasse. hic herbā īuenit: q̄ ab eiꝰ noīe dicta ē. Paeonia. Alii Pōtorobon noīant a gnq̄ granis: q̄ fere Erui magnitudine. ὀρόβον enī græci Eruū dicūt. Alii Glicysiden a dulcedine: nascit opacis mōtib⁹: caule iter folia digitoꝝ q̄ttuor ferentē in cacumīe veluti græcas nuces q̄ttuor aut gnq̄. Medet faunoꝝ ingete ludibriis. Paeonia ēt regio est: postea ē regis noie dicta Emathia: ps Macedoniæ: a q̄ Paeones ppli. Ponit q aliq̄n Paeonia ꝓ Macedonia: ficut Emathia: cuꝰ littoralis regio iuxta Sithoniā. & Themopontū Pallene vocat: in q̄ vrbes fuerunt Aphytia: Potidea/Neapolis/Ægea/Therābū/Sciona/Meda/Sana. Hāc patriā Protei Oceani filii: sūmi vatis: q Ægyptiis postea iperauit fuisse testat Virg. Hic nūc Emathiæ portꝰ patriāq reuisit pallenē. Fuit ēt Pallene oppidū Achaie. Pluto Saturni filiꝰ fuit ex Opi coniuge quēadmodū supra dixīmꝰ: & frat Iouis/atq Neptūni: q cū ad regni diuisionē venissēt Plutoni: q natu minor erat: & A gesilaus vocabat: ps occidētis obtigit secꝰ iferū mare. Iouī q ꝓmꝰ erat: plaga oriētis. Neptūno īsulæ. Hic datꝰ tabulæ locꝰ: vt Iouī iperiū cæli Neptūno maris. Pluto mi iferoꝝ obtigerit. Statiꝰ. Dux herebi poplo poscebat crimia vitæ. Nil hoīm miserās: iratusq omib⁹ vmbris. Sūt furiæ circū: variæq ex ordīe mortis. Sæuaq multisonas exercet pœna cathenas. Hūc fingebāt currū hrē triū rotaꝝ: quē tres eq ducebāt: & canē tricipitē noie Cerberꝝ. Stupēdæ īmanitatis: & colubr(iubas labētib⁹ horrēdū. Sene. Hic sæuꝰ vmbras trītat stygius canis Quī tna vasto capita cōcutiēs sono. Regnū tuet sordido tabo caput. Lābunt colubræ: viperis horrētis: iubæ. Lōgusq torta fibilat cauda draco. Par ira formę sēit vtrmo tus pedū. Attollit hirtas angue vibrāte comas. Dictꝰ ē aūt Cerberus. q̄si creoboꝝ: lī est carnē vorās. qppe græci κρέας carnē: βορόν edacē dicūt. Diꝝ ꝓterea aspectu eē Pluton ē: & oīb⁹ formidabilē: ac Iouis trūvultu hrē sed fulminātis. Domū ei esse īsecessu Tartari obscurā: & liuētib⁹ sēp vmbris: ac dira caligine opacā. Fœdā ꝓterea paludē noie Cocytū: vbi sēp luctiferi bubonis gemit⁹: & aliaꝝ dirarū auiū turpissimū vlulat⁹ audit. Sene. Palus inertis fœda cocyti iacet. Hic vultur: hic luctifer bubo gemit: ppt qd a Cocyce aue: quāvulgo Cuculū vocāt qdā Cocytū appellatū volūt: cuꝰ vox quoq Cocytꝰ dr: ex accipitrū gne est: modico tpe æstatis visa: postea ñ cernit: ppt qd sūt q eā putēt figurā mutare. Sola accipitrū vngues hēt nequaq̄ adūcos: nec capite iis filis ē: sed trū colore. Rictū potiꝰ colūbi hēt. Q uin ēt absumit ab accipitre: sola oīm auis a suo gne iterēpta: cū aliogn ullā sit tā rabiosa belua: cui nō imago sita sctā sit. Procedit ve: occultat caniculæ ortu: sēpq parit i alienis nidis maxie auis: q̄ Curuca vocat: maiori ex pte singula oua: qd nulli alteri auī accidit: raro bina. Cā subiiciēdi pullos existimat: qa se scit cūctis auib⁹ inuisā esse: nā puæ q̄q auiculæ eā ifestāt. Itaq nō fore tutā generi suo stirpē opinat nisi fefellerit iccirco nullū facit nidū. Educat g subditū fœta tāq̄ suū Ille natura auid⁹ ꝓripit reliqs pullis cibos ppt qd magis pīguescēs nitore in se nutricē cōuertit. Gaudet illa eiꝰ specie: & sese q talē peperit: admirat: suos cōpatiōe illi⁹ veluti alienos dānat. Absumiq ēt se īspectāte patit: donec ipam quoq iā volādi potens corripit. Nulla lī tpe auis suauitate carnis ei cōparat. Postq̄ p se viuit mutat saporē. Sūt ēt q Cocytū ἀπὸ τοῦ κωκύω deductū putāt: qd apud græcos Gemo significat. ppt gemitū aīaꝝ. Virg. Cōtinuo auditæ voces: vagitꝰ: & ingēs. Infantūq aīæ flētes in limīe pmo. Nec pcul hinc ptē fusi mōstrant in oēm. Lugētes cāpi: sic illos noīe dicūt. A cocyto palude. & Pluto ipse cocytꝰ dr. & Proserpina cereris filia: quā in īsula Sicilia raptā vxorē duxit Iuue. Talia secreta coluerūt orgia teda Cecropiā iussi Baptæ lassare Cocytō. A q̄ Cocytia sacra dicta sūt. Horat. Inult⁹ vt tu riseris Cocytia. Vulgata sacrū liberi cupidinis. Sed qm̄ testimoniū Iuue: adduximꝰ: ī quo ītērtes eius multa inepte: ac puerilīt dīseruerūt: opæ ꝓciū esse existimauimꝰ eū locū exponere. Dānat lī loco poeta viros sui tpis ita molles: lasciuos: atq effœminatos: vt nō pudeat eos & muliebrē vestē īduere: & frōtē ornare redimiculis: & colla monilib⁹ cīgere: & quo nihil dici fœdiꝰ pōt: ꝓter ius fasq sacris. Bonæ deæ ītereſſe eiectis ēt mulierib⁹: qb⁹ solis sacroꝝ locū īgredī licebat. Erat enī Bona dea: quāvetes faunā: siue Fatuā: siue vt aliq volūt Sentā dixere. Hāc Var. scripsit tātæ pudicitiæ fuisse: vt nemo illā dūvixit ꝓter virū suū mas viderit: nec nomē eiꝰ audierit: ppt qd illi in opto mulieres sacrificabāt: & bonā deā noīabāt. Q uidā putāt hāc ꝓserpinā esse: & iccirco ei porca rē diuinā fieri: qa segetē quā ceres mortalib⁹ tribuit: porca depasta ē. Mares g igt Iuue. nūc bonę deæ sacrificia pfoluūt: ipsi litāt: ipsi porcā īmolāt: ipsi vina offerūt: mulieres nō patiunt ītrare: sed eas abigūt: & facessite hinc exclamāt. Nō esse vobis hic āpli⁹ licet: nō tibias: aut choreas exercere: & vt facto addāt auctoritatē talia īquiūt sacrificia coluerūt mares Athenis: noctu exercētes Cocytias cerimonias: lī est sacra Proſpinę. Orgya qppe sacra sūt: q̄ diis īmortalib⁹ fiūt ἀπὸ τοῦ ὀργᾶν: hoc ē a furore: qa sacrificātes diuīo quodā furore corripi vident: vel vt qdā putāt ἀπὸ τοῦ θύειν: qd ī mōtib⁹ sacra facere diis solebāt veluti locis cælo ꝓpinquorib⁹: vt in olympo mōte. Hic abusiue Sacra liberi pīis dicta sūt Orgya: in Thracia pmo ab Orpheo īstituta: hęc pncipio a solis mulierib⁹: q̄ mēstrua paterent: celebrari statuit: quo eas tā fœdi: ac pniciosi morbi tpe a viris separet. Posteaꝫ ratio pudoris haberet: cæteꝝ quoq mulierib⁹ idē īdulsit. Sed lī loco Orgya ꝓ sacris ponit. Iuue. Q uæ cocyto: hoc ē Proserpinæ exhibebant: quā eādē cū Bona dea cē dixīmꝰ. Celebrabant aūt Proserpinę sacra Athenis nocturno tpe a solis mulierib⁹: crinib⁹ passis: & ad Thedaꝝ lumīa: nec fas erat alicui viro ītroire. Horat. O rebꝰ meis nō ifideles arbitræ Nox & Diana: q̄ silētiū antrū. Archana cū fiūt sacra. Statius Lex pcul ire mares: iterat ꝓcepta verēdꝰ Ductor: in accessūq viris indicit antrū. Nec satis ē: stat fine dato metuēda sacerdos. Exploratq adit⁹ neqs temerator oberret: & ꝓserpina ipa Cecropia dicebat. Eusebiꝰ. Proserpinā Sicari regis filiā fuisse: & ab Orco rege molossoriū tpe Eleusii Athenīēsiū regis raptā ferūt: huꝰ sacra quotānis Athenis celebrant: q Ceres mat eiꝰ: dū illā q̄ritaret Triptolemo atticæ regī iperiū tradidit. Eleusio rege pre eiꝰ occiso: artēq serēdaꝝ frugū: & currū ei tradidit. Triptolemꝰ ū oppidū ædificauit: qd ex pīis noīe Eleusi

Classis Paeon Paeonia Pontorobon: Glycisides paeonia regio. Emathia Paeones Aphytia. Potidea. Neapolis Ægea Therambum. Sciona Meda. sana. Pallene Pluto Agesilaus Cerberus Cocytus Cocyr. Cuculus. Curuca. Proserpina Cocytia sacra. Bona dea Fauna Fatua. Senta. Orgya sacra liberi patris. Cecropia. Dicus Ceres Triptolemus. Eleusius.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Tesmophoria
Cerealia.
Tesmophoros.
Bapte.
Vasso.
Vethes
Berenice.
Letheus
Lethargus.
Torpor
Veternum
Coma
Lethargicus
Comaticus.
Letum.
Leo
Letale.
Letiferum.
Letificum
Deleo
Deletile.
Delebile
Indelebile
Eleo.
Eleutes
Lerus
Leroz.
Gaudeo
Letamen
Letabundus
Letor
Lere
Letabunde
Letitia
Letitudo.
Leto.
Letisco
Letifico
Gaudium
Gaudeo
Gauditoquus.
Gaudiolum.
Acheron.
Hydromantia.
Sciomantia.
Acherusia
Specus.
Acheron.
Acherontini
Acherontius.
Phlegeton.
Phlegethōte
Styx
Cocytus.
Zelus
Victoria

um:& sacra Cereri quoq; ĩstitutũ:q̃ græci Thesmophoria appellãt. Latini dicunt Cerealia. Thesmophoros qp
pe Ceres:hoc ē legifera dr̃:qa añ frumẽtũ inuẽtũ homes sine lege vagabanẽ:illo vo iuẽto abiecta feritas fuit: &
ex agrorũ diuisiõe ꝓmo nata sũt iura. Ouid. Prima ceres vnco glebã dimouit aratro. Prima dedit frutges: ali- Ouidius.
mẽtaq; mitia tris. Prima dedit leges:cereris sũt oia munꝰ. Q̃d vo pollutis ꝓserpinæ sacris. Viri q̃q; ad ea acce
dere soliti sunt testatẽ. Hora. Inult ꝰ vt tu riseris Cocycia vulgata:lĩ ẽ tibi q̃q; & aliis marib ꝰ lã nota. Baptæ hmõi Hora
viri dicebanẽ qd tincti: fucatiq; sacris iteresset:ĩstar mulierũ. βάπτειν eni ĩficere est, tigere/fucare:& βάπτειν
tincti dñr. Vñ mox poeta addit. ille supciliũ madida fuligine tictũ Obliq; ꝑducit acu: pingitq; tremẽtes Attol-
lẽs oclos. Lassare aũt ĩquit p̃cibꝰ fatigare: vt est: Deosq; i vota fatigãt. Hora. Præce q̃ fatigẽt vgines sãctæ mi- Idem
nus audiẽtẽ Carmĩa vestã. Proptꝰ. Et defessa choris Calliopea meis. Sed vt ad ꝓpositũ reuertamur. Lethẽ q̃q; Propertius.
flumẽ apud iferos eẽ ꝓdiderũt: cuꝰ latices siqs gustauerit: oĩm p̃teritarũ rerũ oĩm obliuiscẽ. iccirco ἀπὸ τῆς λήθης
hoc est ab obliuiõe nomẽ hẽt. Datꝰ aũt huic fabulę locꝰ est qa moriẽtes rerũ oĩm obliuio subrepit. Cõstat sane
hũc amnẽ in Africa circa extremũ syrtiũ cornu Berenicẽ vrbẽ alluere: quã Berenice munuit Ptolemæo tertio
nupta: & in maiori syrte locauit: sed eũ apud ois fama ẽ ad ea loca iferna exũdatione ꝓrũpere. Sene. Intꝰ imẽ- Seneca.
so sinu placido qeta labitẽ Lethes vado. Demitq; curas: ne ve remeãdo amplꝰ pateat facultas: flexibus multis
q̃ẽ: Inuolut amnẽ. Lucanꝰ. Q̃ uã iuxta Lethes tacitꝰ ꝑlabitẽ amnis. Infernis. vt fama: trahẽs obliuia venis. Lucanus
Ablĩ fit Lethæus. Idẽ. Nõ me lethæ cõitũx obliuia ripæ imemorẽ fecere tui. Itẽ Letharg ἀπὸ τῆς λήθης Idem
hoc ē ab obliuiõe deriuatẽ: morbꝰ est: quẽ latini Torporẽ appellãt. Prouenit ex pituita humidiore: frigidioreq;
cerebrũ mãdefaciẽte. Accidit i eo morbo obliuio rerũ oĩm. Differt a Veno: de quo supra diximꝰ: qd genꝰ mor
bi græci κῶμα appellãt: qñ nec Lethargicũ seqẽ necessario sõnus: neq; Comaticũ: siue Veternosũ obliuio. Co
gnatæ aliqn sũt ægritudines. Q̃ uidã ẽt hinc Letũ: cũ mortẽ significat deductũ putãt: qd moriẽtes: vt diximꝰ
oĩm obliuiõe capiantẽ. Sed falsũ est. Nã letũ a Leo deriuatẽ: quo veres vsi sũt: ꝑ deleo: qm̃ mors oĩa delet. Ab eo Varro.
fit Letale: hoc ē mortiferũ. vt Letale vulnꝰ/Letalis plaga/Letale venenũ. Itẽ Letiferũ: & Letificũ: qbꝰ poetę
vtunẽ. A leo vo fit Deleo: a quo Deletile dicimꝰ nõ solũ: qd deletẽ: sed ẽt qd delet. Varro. Si diſplicet tibi tã ma
gnũ: sumã spõgiã deletilẽ. Itẽ Delebile: qd deleri põt: cuꝰ cõtrariũ ē Indelebile. Eleo quoq; veres ꝑ Eo: qd ē ma Lucilius
culo vsurpauere: Lucil. Si hic vestimẽta eleuit luto ab eorũ magnũ Ad cachinũ ĩprudẽs subiicit. & Eleuiẽ ꝑ Idem
purgatiõe. Idẽ. Vt eleuiẽ facere puẽtũ velis. Sũt tã q̃ letũ nõ a leo deductũ: sed ꝑ antiphrasin dictum velint: q̃li
mime lætũ. Q̃ uippe Epitheton mortis tristis ē: qd ē læto ꝓtrariũ. Lætus aũt a lato deriuatẽ: qa q̃ læti sũt: hoc ē
qui gaudiũ aspectu ꝓmũt: dilatare quodãmõ faciẽ videntẽ. lĩ eni differt Lætor a Gaudio: ꝙ Lætari extrinsec
est: Gaudere ĩtrinsec. Est ergo ꝓprie Lætꝰ: q̃ hilaritatẽ quã ĩtus hẽt: etiãvultu oñdit. Virg. Impio læti parent
Idẽ. Et lætꝰ eois curruꝰ eqs: sed qa natura ita ꝓparatũ est: vt q̃ bona corpis hĩtudine sũt alacriora: q̃ vo debilia tri
stia sũt: ideo fit: vt q̃ pinguia: & fertilia sũt læta vocemꝰ. Hic lætas segetes dicimꝰ. i. pingues. Virg. Q̃ uid fa- Virgilii.
ciat lætas segetes: & letũ legumẽ: hoc ē fertile. Idẽ. Vñ pus lætũ filiq̃ qssãte legumẽ. Lætũ etiã aliqñ vocamꝰ Idem
qd nos lætũ facit: sicut tutũ locũ: q nos tutos reddit: sic Læta prata/Lætã domũ/Lætã porticũ dicimꝰ. Siclæ-
tamẽ appellamꝰ fimũ: qd agrũ faciat lætũ: hoc ē pinguẽ: & fertilẽ. A læto Lætabũdꝰ deducitẽ. & Lætor/& Lę
te aduerbiũ. & Lætabũde. Itẽ lætũ tia: q̃ ita a qbusdã diffinitẽ. Lætitia ē exultatio animi gaudio efferuentiore:
ꝑpẽ euentũ rerũ expetitarũ. A veteribꝰ etiã Lætitudo dicebatẽ. Actꝰ. Alacrẽ reddidisti: ac me excitasti ex luctu Actius
in lætitudinẽ. Idẽ. Q̃ uãta in venãdo affectꝰ est lætitudine. Itẽ Læto vbũ: qd est lætũ facio. Liuꝰ. Iã ne oclos Idem
specie lætantũ optabili. Actꝰ. Vt te triplici lætari bono. Idẽ Lætũsco: lætꝰ fio. Sisẽna. Vtrũ ne dii cultu erga Liui.
se mortaliũ lætiscãt: an supnæ gẽtes humana negligãt. Itẽ Lætifico: lætũ reddo. Plau. Ita meũ cor hæc anus Sisenna.
lætificauit mõ. Gaudiũ vo ita diffinitẽ. Gaudiũ est affectio animi alicuꝰ ꝑsentis boni opinione cõcepta. A quo Plautus.
fit Gaudeo vbũ. Plau. Gaudiloquiũ posuit ꝑ eo: q cũ gaudio loquitẽ. & Gaudiolũ diminutiũ: quidã gaudiũ a Idem.
græco deriuatũ putãt: dictũq; q̃li gauriũ. Græci eni γαῦρον lætũ dicũt. Præterea Acherõta aliũ inferorũ am-
nem ꝓmeorãt dictũ ab ἀ ꝓuatiua ꝑticula: & χαίρων: qd significat gaudẽs: q̃li sine gaudio. Sene. At hic tumul Seneca.
tu rapitẽ ingẽti ferox: et saxa fluctu volutũ Acherõ iuuis Remigrari. Seruꝰ scribit Acherõtẽ locũ esse nõ lõge Servius.
ab aliis vndiq; mõtib ꝰ septũ: adeo vt nec orientẽ nec occidẽtẽ solẽ possit aspicere: sed tũ meridiẽ. Q̃ d aũt ignib ꝰ
plenũ fingũt: hæc rõ est: qa oĩa vicina huic loca scatẽt aqs calidis: ac sulphuratis: sine gaudio: qd Hydromãtiã:
siue Sciomãtiã: lĩ est diuinationẽ: q̃ fit aq̃ vel vmbra: ibi maxĩe exercere solebãt: qd sine hoĩs nece nõ potꝰat fie
ri. Q̃ uippe Æneas illic occiso Miseno sacra ꝑpeuit. Vlyxes vo occiso Elpenore. Virgil. Q̃ ñ hic iferni ianua Virgilius
regis dr̃: & tenebrosa palus Acherõte refuso. Hic ꝓpinq; cumis palꝰ Acherusia vocitata. Itẽ Acherusia specus
iuxta Euxinũ: de quo paulo mox dicemꝰ. Nos Acherõta legimꝰ flumẽ esse in brutiis nõ lõge a Cõsẽtia oppido
A quo Oppidani Acherõtini sũt dicti. Ab acherõ ẽt Acherõtius deriuatẽ. Itẽ aliud iferorũ flumen qd Phlege Idem
thon dr̃: flãmis æstuãtibꝰ rapidũ: vñ ἀπὸ τοῦ φλέγω: qd est ardeo deriuatẽ. Virg. Q̃ ue rapidꝰ flãmis ãbit tor
rẽtibꝰ amnis Tartarꝰ Phlegethõ: torq̃tq; sonãtia saxa. Ab lĩ fit Phlegethõteus. Postremo aliã quoq; apud ife
ros paludẽ esse: q̃ Styx dr̃: poetarũ carminibꝰ celebris: hoc nomẽ alii ἀπὸ τοῦ στυγῶ deductũ existimãt: qd ē
timeo: odi: qd ẽtori oibꝰ ĩt: alii ἀπὸ τοῦ στιγνοῦ: qd mœstũ: tristẽq; significat. De his aqs multa poetę finxe-
rũt. q̃ppe Cocytũ Stygis filiũ esse dixere: ex eo Phlegethõta gemitũ: huꝰ filiũ esse Lethẽ. Stygem ũ Acheron
tis: & ẽtæ filiã scdm alios: scdm Hesiodũ Oceani & Tethyos: ex eaq;. & Pallãte natos esse Zelũ: atq; Victoriã Hesio.
Q̃ ñ vo victoria ĩ bello Gigãtæo Ioui opẽ tulisset: cõcessũ ei a Ioue honoris gr̃a: vt diu ꝑ matrẽ eiꝰ: hoc ē ꝑ Sty
giã paludẽ iurarẽt: nec tale iuramẽtũ fas esset violare. Siqs deorũ violasset: cẽtũ ãnis a nectare abstineret: & nu
minus maiestate esset ꝓuat ꝰ. Virg. Stygiãq; paludẽ Dii cuꝰ iurare timẽt: & fallere numẽ. Homerꝰ. καὶ τὸ καὶ Virgilius
τὰρ ὄμεγον ὀτίγοσ ὑλόρ. ὅσ τε μέγι ὀθοσ ὁρνοσ. δεῖνὸ τὰ τοσ τε πέλει μάκαρέσ γι θεοῖσι. Sed hæc Homerus
de Styge iccirco ficta sũt: qa Styx fõs est ad Nonacrin Archadiæ e saxis ꝓfluẽs: exitiosus aialibꝰ. Etꝰ aq̃ vene-
nũ ē ꝑsentissimũ: ꝓpter ilico necat. Esse pisces paruos i ea tradit Theophrastꝰ. lætales et ipsos. Noxiã putãt es Theop.

se nimio frigore vtpote cũ ꝑfluẽs ipsa statũ lapidescat. Tradũtq; ẽt æs: ac ferrũ ea erodit: & sola mulę vngula cõ
tineri. Cætera vasa nullo mõ eã vim ferre posse: sed statũ frigoris magnitudine dirũpi. Antipatrũ lĩ venenũ cõsi
lio: vt qdã putãt Aristo. Alexãdro regi tradũt dedisse. Est & alia palus in Aegypto iuxtã Mẽphi: quãvetes Sty
giã vocauere. A Styx deducitẽ Stygiꝰ. Sene. Hic sæuꝰ vmbras ẽritat Stygiꝰ canis. Præterea Erebũ q̃q; fluuiũ esse Stygius
iferorũ dicũt. Pomẽq; iter dũ ꝑ obscuriore ꝑte iferni. Vir. Imas Erebi descẽdit ad vmbras. Idẽ. Et magnos ere Erebum
bi trãsnauimꝰ amnes. Var. Erebo natã noctẽ affirmat cũ iqt. Erebo creatã fuscis crinibꝰ noctẽ muoco. Orcꝰ q̃q; Orcus.
amnis apud iferos eẽ mẽorat: sed ego vt eũdẽ hũc eẽ cũ Styge existimẽ: auctoritate Homeri adducor: q fluuiũ
esse Thessaliæ oñdit ab iferis manãtẽ. & in Peneũ defluentẽ quẽ nec Peneꝰ recipit: sed olei mõ supnatãtẽ bre
uĩ spatio portatũ abdicat: nec pœnales aqs: dirisq; genitas: argẽteis suis misceri pmittit. Ideo aũt Orci ei nomĩ
ĩposuit: qa p hũc dii iurare cõsueuerũt: siqdẽ græci Orcõ dicũt: q̃uis aliq ab Orco potꝰ dictũ iusiurãdũ velit. Or
cũ vo ab vrgẽdo ꝙ in mortẽ vrgeat: q̃li græcæ voces a latinis deducantẽ. hũc & Pluto ipẽ & iferorũ sedes Orcꝰ
appellatẽ: q̃ alio noĩe dr̃ Tartarꝰ: & i multitudinis nũero neutro gẽe Tartara ἀπὸ τοῦ ταρτάροω θεῖν: qd est tur Tartarus
Seneca. bare. Ab eo fit Tartareꝰ. Sene. Vt vicla tulerit dura Tartare ꝰ canis. Veres ẽt Tartarinũ dixerũt horrẽdũ: at- Tartara
q̃ tribile. Plutoni diuitiæ nomẽ dederũt. Q̃ uippe πλοῦτος graeci diuitias dicũt. Q̃ uapropẽ & a nobis Dis lã Tartareus.
est diues appellatẽ. Q̃ uippe ẽrenã oẽm vĩ: atq; naturã Diti pñ dedicatã putabãt: qd diuitię oes e ẽris oriantẽ: & Tartarinus
Claud. in ẽras recidãt. Claudianꝰ. Sẽperq; tenemꝰ. Q̃ uæ supi tenuere semel. Idẽ. In põtificũ libris. Dispatẽ Tellumon: Dis
Idem Altor: Rũsor: Cocytꝰ noĩabatẽ: quẽadmodũ Prosperpina dicebatẽ. Tellꝰ/nutrix/Libera/Orca: & vt supra diximꝰ Idem
Cocytꝰ. Hæc Iouis & Cereris filia fuisse existimatẽ: q̃ cũ veneris ignes despiceret: astu eiꝰa Plutone amata: & ra
pta ē: eiq; cõnubio iũcta. hãc cũ diu Ceres q̃sisset: cõptũq; tãdẽ hrẽt iudicio Arethusę eã apud iferos eẽ. nec spes
vlla de reditu supesset: qd tria g̃na mali punici degustasset: ipetrauit a Ioue: vt sex mẽses cũ viro: alios sex cum
mrẽ moraretẽ. Q̃ d ideo fictũ ē: qa Prosperpinã lunã eẽ cõstat: q̃ ꝑ duodeci signa Zodiaci ãnuo cursu g̃dit: q̃rũ sex
supiora: sex iferiora cẽsentẽ. Verũ hæc qdẽ: q̃ supra de iferis mẽorauimꝰ: nõ sine rõe ficta esse manifestũ est: qp
pe Obliuiõis fluuiũ nihil aliud esse cõstat: q̃ errorẽ aĩæ naturæ suæ obliuiscẽtis: & solã in corpe vitã esse putãt.
Phlegethõte ardorẽ eẽ irarũ: & cupiditatũ. Acherontẽ qcqd fecisse nos: dixisseue pœnitet. Cocytũ qcqd hoies ĩ
luctũ: lachrymasq; cõpellit. Stygẽ qcqd hũanos aĩos ĩ gurgitẽ mergit curarũ. Vultur p̃terea ĩmortale iecur tõ
dens nihil aliud itelligitẽ: q̃ tormẽtũ ꝑsciæ innoxia flagitio viscera ĩteriora rimãtis: nemo enĩ nocẽs se iudice
absolutẽ. Illi vo epulis ãte ora positis fame excruciantẽ: quos acqrẽdi desiderũ magis: ac magis ĩfestat. Illi ro-
tarũ radiis districti pẽdẽt: q nihil cõsilio p̃uidẽtes: nihil rõe moderãtes: nihil vtutib ꝰ explicãtes: sed sese omẽsq;
actꝰ suos fortunæ pmittẽtes fortuitis casib ꝰ semp rotãtẽ. Ingẽs saxũ voluũt ii q in efficacib ꝰ: laboriosisq; conati
bus terũt vitã. Atra silex: lapsuraq; sẽp: & cadẽti filiis illorũ capitib ꝰ iminẽt: q arduas ptãtes: & ĩfaustã sẽp Tyrã
nidẽ ãbiũt: vnq̃ sine timore victuri. Hercules eiecto atq; occiso orchomeniorũ tyrãno libertatẽ vrbi restituit. Or- Orchomenus.
chomenꝰ Thessaliæ mons ē Minulꝰ ãte dictꝰ. a quo Orchomenũ oppidũ quõdã ditissimũ: atq; potẽtissimũ. Cõ Minulus.
stat eni Thebanos oli huic ciuitati tributa solusse. Dixerũt aũt Minyeiũ Orchomenõ a Minyatũ natiõe. q eo Orchomenũ oppidum.
colonos e Minyis misere. vñ Argonautas Minyas dictos eẽ manifestũ ē. Hãc igitẽ vrbem: cũ Erginꝰ ꝑ Tyrã Minyates
nidẽ oppũsisset ab Hercule regno eiectꝰ: & extinctꝰ fuit. Ab Orchomeno Orchomenꝰ deducitẽ. Orchomeniorũ Minye.
quõdã rex Eteocles fuit: q ꝓmꝰ grãy tẽplũ extruxit. Nõnulli scripserũt Orchomenũ quõdã in Cãpestri regiõe Erginus.
situ fuisse: sed stagnãtibꝰ postea aqs ad Acontiũ mõtẽ rursus ædificatũ. Põt accolæ: q Achæi cognoiantẽ. Or- Orchomenius
chomeniorũ colonia sũt. Nã cũ post Troiæ captiuitatẽ Ialmeno duce in eã regionẽ acti errorib ꝰ fuissẽt: eã de- Eteocles.
inceps hitarũt. Fuisse & ad Caryston Orchomenũ alterã historici ꝑdiderũt. Hæc & Euboicæ vrbs ē: & isulavna Achei
ex Cycladib ꝰ in Euboico mari: i q̃ Titani regnasse dr̃ñ. Hercules anguẽ i Lydia iuxta Sagari fluuiũ hoies plu hercules anguẽ
rimos iterficiẽtẽ: & ꝑuinciã oẽm deuastãtẽ iteremit. Propẽ qd factũ a regina Omphale: q̃ tũ ibi regnabat: mul interficit.
tis ornatꝰ mũeribꝰ argos est remissus. A Ioue vo anguẽ manu tenẽs in cælũ est trãslatꝰ. & Ophiuchꝰ: lĩ ē An- Ophiuchus.
guitenẽs est dictꝰ. Q̃ uãuis alii Ophiuchũ esse Eſculapiũ velint: vt supra oñdimꝰ. Alii Canobonta Getarũ: q tũ Anguitenens.
in Thracia erãt regẽ. hic eni cũ eo tpe rerũ potiretẽ: quo ꝓmũ semĩa frugũ mortalibꝰ tradita fuere Triptolemũ: Canobon.
quẽ Ceres ipsiꝰ in pueritia nutrix curru donauerat circũeũtẽ ẽras vt ferere agros doceret: & tradita sibi semina
intẽ mortales partiretẽ: suscepisse hospitio dr̃: isidiasq; ei: vt interficeret: struxisse. Et ne fugæ se tradere posset dra
conẽ q̃ curruꝰ ducebat: peremisse. Verũ Cererẽ cõsilio eiꝰ cognito statũ eo aduolasse: ꝓmemorãt: & alẽo dracone
iũcto curru Triptolemo reddidisse. Getarũ regẽ multis malis affecisse: atq; in eiꝰ rei mẽoriã serpẽtis effigiẽ ĩ cæ Triopas
lũ trãstulisse. Sũt ẽt q tradãt Triopã Thessalorũ regẽ: cũ regiã a se ædificatã tegere conaretẽ Cereris tẽplũ a ma
iorib ꝰ suis erectũ dirũisse: ꝑpẽ qd indignatã Cererẽ obiecisse ei sterilitatẽ & famẽ: nouissime ẽt draconẽ: q totã Phorbas
ꝑuinciã deuastaret. Tãdẽq; vita functũ in cælũ trãstulisse ita a dracone circũplexũ: vt æ̃na affici pœna videatẽ
Nõnulli quoq; hũc Ophiuchũ Phorbãtẽ esse existimãt Triopæ filiũ: q subuenisse quõdã Rhodiis dr̃. Nã cũ ĩ Ophiusa
sula eorũ inaudita serpẽtiũ copia occupata foret: ideoq; Ophiusa vocaretẽ: eo ꝓfectꝰ oẽm illã beluarũ pestiferam Rhodus
multitudinẽ occidit. Q̃ uapropẽ ab Apolline eiꝰ isulæ p̃ſide serpentẽ manu tenẽs: iter sydera locatꝰ est. Rhodus Opiusa.
Lyciæ isula est pulcherrima: distãs ab Alexãdria circitẽ qngẽta septuaginta octo passũ milia. Vocata est ante Asteria
Ophiusa: Asteria/Edria/Trinacria/Cõbira/Petoessa. & ab Atabiro rege Atabiria. A rhodo Rhodiꝰ: Rhodiẽ Edria
sis & Rhodiacꝰ deducuntẽ. Colossũ habuit iauditæ magnitudinis: de q̃ supra diximꝰ. Herculẽ Aglã q̃ Iocinora Trinacria
Promethei exedisse ferẽ: sagitta iteremit. Veres cũ deorũ cerimonias suma diligẽtia administrarẽt: totas ho Combira.
stias adolere in sacrificiis solebãt. Q̃ uẽ sũptũ cũ ferre paupes nõ possẽt Promethe ꝰ q ob mirã ingenii excellẽtiã Petoessa.
finxisse e ẽra hoĩem existimatẽ: p̃cibꝰ a Ioue dr̃ ipetrasse. Itaq; cũ seruari ea cõsuetudo cœpisset. Prometheũ tra Atabiria.
dũt duos aliq̃ tauros imolasse: quorũ iecinora: cũ in ara adoleuisset: reliquã carnẽ ex vtroq; tauro in vnũ cõposi Rhodius.
tã tergore alterꝰ bouis texisse: ossa vo separati collecta reliq; pelle occulisse. Tũ optionẽ Ioui dedisse: vt quã vel Rhodiensis.
let ptẽ absumeret. Iouẽ vo insidiarũ ignarũ: & vtrũq; taurũ sua pelle tectũ esse existimãtẽ: eã forte partẽ eligis- Rhodiacus.
Hercules aquilam interimit.
Prometheus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS USALES

se:in q̃ ossa sub tergore latebãt. Iratũ ergo fraude detecta ignẽ mortalib⁹ eripuisse:ne caro in posterũ vsui foret
qũ coq/aut torreri igne nõ posset. At Prometheũ pari calliditate vsũ absẽte aliq̃ Ioue ad ei⁹ cælestẽ regiã pue
misse:& subreptũ ignẽ ac in ferulã cõiectũ tãta celeritate in ẽras detulisse:vt volare poti⁹q̃ currere videreẽ:iactã
do semp ferulã:ne ſpũs vaporis iterclusus in angustia lumẽ extingueret. Hic cõsuetudinẽ iter mortales iuraluis
se:vt latarũ rex nũcii currẽdo nouã pferẽt:vt in ludis Olympicis Athletæ lãpadẽ iactãdo curritẽt. Vex Ioue:
vt dignã mortalib⁹ grãm referret:mulierẽ a Vulcano fabricatã eis tradidisse omni rex gñe a diis donatã:& ex
argumẽto Pandorã appellatã. Prometheũ ũ i mõte scythiæ Caucaso:ferrea cathena vinxisse. Aqlãq̃ addidis
se:q̃ iecore ei⁹ assidue renascẽte ppetuo pascereẽ. Hãc Aqlã qdã ex Typhone:atq̃ Echiõe genitã pdiderũt. Alii
ex ẽra & tartaro. Nõnulli Vulcani factã manib⁹. & a Ioue aiatã. Post hæc Prometheũ vt sibi Ioue cõciliaret:
hac arte vsũ fuisse. Iuppiẽ amore Thetidis cõspecta ei⁹ pulchritudine forte exarserat:qd sẽtiẽtes Parcæ:q̃rũ p-
nidẽtia nõ fallit:cecinerũt. Quicũq̃ Thetidi cõnubio iũctus eẽt:ei⁹ filiũ pris gloriã lõge supaturũ: si cũ forte i
tellexisset Promethe⁹:Ioui renũciasse ferẽ:q verit⁹:ne qd ipse saturno pri fecerat:a filio patereẽ: oẽm de Theti
de cogitationẽ deposuit:& ne erga Prometheũ pax grat⁹ videreẽ:vinclis cũ liberauit:q̃uis ad trigita milia an
norũ huic pœne dedit⁹ fuerat. vt Aeschyl⁹ scribit. Et vt liberatiõis ei⁹ ppetua mẽoria foret:facto exvtraq̃ re:si
est saxo:ad qd alligat⁹ fuerat:& ferro ex quo cathena cõstabat:ãnulo:digitũ ei⁹ sinistra manu minimo,pximũ
cixit:q̃ pma ãnuli inuẽtio fuisse mẽorat. Ad hũc igit Prometheũ adhuc Caucaseæ rupi alligatũ: cũ forte Her
cules ab Eurystheo ad hortos Hespidũ missus locoꝝ ignar⁹ diuertisset:viãq̃ ab eo fuisset edoct⁹. Aqlã iecur si
ue vt alii volũt:cor ei⁹ assidue depascẽte sagitta pemit. Ob quã cãm a mortalib⁹ istitutũ tradũt:vt imolatis hosti
is iecinora in deorũ altarib⁹ cõsumerenẽ:qd hoc mõ p viscerib⁹ Promethei viderenẽ exaturari. Hæc sagitta
ob ei⁹ facinoris mẽoriã trãslata in cælũ fuit iter duos circulos:æstiuũ atq̃ eqnoctialẽ:signo aqlæ supposita: &
ab eo circulo diuisa:q vtroq̃ polo ad cãcrũ:& capricornũ subiect⁹ puenit. Huꝝ acumẽ ad Pegasecoꝝ pedũ regio
nẽ spectat:alẽa ps vgit ad humeros Ophiuchi. Occidit vginis ortu:orit cũ Scorpiõe. Habet in totũ stellas q̃ttu
or:vnã in pncipio:alterã in medio:reliq̃s duas eo in loco quo ferrũ solet affigi. Quidã tñ hãc sagittã nõ Her-
culis fuisse existimãt:sed Apollinis:q̃ Cyclopes iterfecit:q fulmẽ Ioui fabricauerũt:quo Esculapius fuit iterfe
ctus. Sagitta id gen⁹ iaculi est qd arcu emittit:a quo sagittari fit:si est sagittã iaculari. & Sagittarii:q arcu i bel
lo vtunt. Arcus siue Arqu⁹:vtroq̃ enim mõ scribit:id instrũ est:quo sagittas iaculamur. A cui⁹ similitudine cæle
stis arcus Iris dr. a quo Arquat⁹ & Arcubalista:de qb⁹ supra dixim⁹. & Arqtes:sic enim antiq vocabãt arcu p̃lian
tes:quos nũc Sagittarios nũcupãt. Epitheton arc⁹ est Ithyre⁹:Ithyreos enim arc⁹. & Ithyreas sagittas dicim⁹: si
est Particos arc⁹. & Particas sagittas:q̃ Parthi p̃cipue arcub⁹ et sagittis vtant in p̃lio. Ithyra enim vrbs ẽ i Tau
ro mõte Parthiã v̄sus:a q̃ Ithyre⁹. Virg. Ithyreos taxi torquent in arc⁹. Lucan⁹. Ithyreis cursus fuit inde sa
gittis. Itẽ arc⁹ in ædificiis Fornix appellat. Cice. Iã enim atriolũ:& arc⁹ duos absoluerat. Fornix aũt a Furno:vt
qdã putãt dict⁹ est. Furnũ vetes obscurũ dicebãt. Sũt aũt loca in arcũ ædificata subobscura. Ab eo fit Fornicor
v̄bũ:qd est meretricor:qm̃ Meretrices in fornicib⁹ hitare cõsueuerũt. Ab si Fornicator & Fornicatio deducit
hoc ẽ Meretricator & Meretricatio. Nec me latet a qbusdã de Prometheo ẽt alit scribi. Eũ. s. Iapeti q ex Tita
no Asia cõiunge genit⁹ est:filiũ fuisse:ingẽio virũ. Itaq̃ hoiem e ẽra formasse quẽ cũ forte Minerue ostẽ
disset:admiratã hois igeniũ deã:spõte ei pmisisse:siqd e cælo ad opis pfectionẽ optaret. Cũ vo Promethe⁹ rñ-
disset nõ posse se iudicare: siqd apud supos huic rei necessariũ eẽt: nisi cælũ videret:eleuatũ a deo fuisse:& omẽ
cælũ oculis plustrasse. V bi cũ cõspexisset:cælestia corpa flãmis aiata eẽ: suo q̃q̃ opi igneã aiam imittere cogitas
se. Itaq̃ ferula clã rotis Phœbei curr⁹ adhibita ignẽ furto subtractũ ad inferos detulisse:eoq̃ pectori ficti bois
applicato aiatũ fecisse. Tulisse id gnẽ deos. Mercurioq̃ iussisse:vt Prometheũ Caucaso alligaret. tũ Aqlã:si-
ue Vulturẽ adhiberet:q̃ cor siue iecur illi⁹ ppetuo laniaret. præterea Pãdorã i ẽras misisse:q̃ inẽ reliq̃ deoꝝ mũe
ra:morbos quoq̃ & maciẽ/& febrẽ:aliaq̃ malorꝝ gña mortalib⁹ iferret. Ouid. Siue recẽs tell⁹:seductaq̃ nuper
ab alto æthere:cognati retinebat semia cæli. Quã satus iapeto mixtã fluuialib⁹ vndis Finxit in effigiẽ moderantẽ cũcta deorꝝ. Horat. Andax Iapeti gen⁹ ignẽ mala fraude gentib⁹ itulit. Post ignẽ ætherea domo Subducta Macies:& noua febriũ ẽris icubuit cohors. Hæc ideo de Prometheo qdã ficta eẽ pmẽorãt: qd cũ ei bonorꝝ Iapeti pris:qa natu maior erat:successio deberet:studiorꝝ tũ dulcedine tract⁹. illã Epimetheo fri cessit:& duobus puis filiis Deucalione & Iside derelictis in Asyriã cõtẽdit:vbi cũ aliquãdiu isignes ea tẽpestate Chaldeos audisset:mox Caucasũ petiit. In cui⁹ vertice aliquot ãnis cõmorat⁹ lõga meditatiõe atq̃ experiẽtia astrorꝝ cursu:& vẽtorꝝ ac fulgurũ rõe pcepta:iterꝝ ad Assyrios rediit:eosq̃ Astrologiã:& fulminũ pauratiões:mores p̃terea:& ea q̃ ad ciuilẽ statũ ptinẽt docuit:rudẽq̃ & agrestẽ populũ/ac ferarꝝ ritu viuẽtẽ:ita reformauit: vt visus sit nouũ quod dã:& magis cultũ:ac ciuile hoim gen⁹ pducere. Caucasus mons ẽ altissim⁹:asperq̃:& inhospitalis Indiã a Scythia dirimẽs in finib⁹ Assyriorꝝ. Virg. Nec tibi diua parẽs gñis:nec Dardan⁹ auctor pfide: sed duris genuit te cantib⁹ horrẽs Caucasus. Hyrcanæq̃ admorũt vbera tigres. Est aũt ps Tauri mõtis. Taur⁹ vo ab Eois veniẽs littorib⁹ Chelidonio pmõtorio disterminat imẽsus ipse:& inumerarꝝ gentiũ arbiter. Dextro latere Septẽtrionali:vbi pmo ab Indico mari exurgit:læuo meridian⁹: & ad occasũ tẽdẽs mediãq̃ distrahẽs Asiam:nisi maria occurrerẽt:q̃veluti de industria a natura rerũ opposita videntẽ:ne ẽras opprimat. Refilit ergo ad Septẽtrionẽ:flexusq̃ imensũ iter q̃rit. Hinc Phœniciũ. hinc Põticũ mare est:illinc Caspiũ/& Hircaniũ: ptraq̃ Mæotiũ lacũ torquet. Itaq̃ collisus iter hæc claustra:flexuosus ad cognata Ripheorꝝ mõtiũ iuga euadit:multis et nouis semp noib⁹ quocũq̃ fluit:insignis: Imaus pma pte dict⁹: mox Edigis. Paropanisus: Circius: Cãbades/Pharphariades/Choatras/Oreges/Oroandes/Nympetes/Taur⁹:& vbi quoq̃ se exuperare videtur. Caucasus: vbi brachia q̃si maria tẽtatur⁹ Sarpedo. Coracesius/Gargus. Iterũq̃ Tauros ẽt vbi dehiscit:et sese populis apit: portarꝝ tũ noie sibi vẽdicãs vnitatem:q̃ alibi Armenicæ:alibi Caspiæ:alibi Ciliciæ vocant portæ:siue Armenicæ Caspiæ/Ciliciæ/Pylæ. Quin ẽt cõfract⁹:et maria quoq̃ effugiẽs:plurima gẽtiũ noia hic atq̃ hinc

Pandora
Parce.
Aeschyl⁹.
Sagitta.
Sagittor
Sagittarij
Arcus.
Arquites.
Arquites.
Ithyreus.
Ithyrea.
Ithyra
Fornix
Furnum.
Fornicor.
Fornicator
Fornicatio.
Prometheus.
Iapetus.
Virgil.
Lucanus
Cicero.
Pandora
Ouidius.
Horat.
Caucasus
Taurus mons
Imaus
Edigis.
Paropanisus.
Circius
Cambades.
Pharphariades.
Choatras
Oreges
Oroandes.
Nympetes.
Taurus.
Caucasus
Sarpedon
Coracesius.
Gargus.
Armenice.
Caspie.
Cilicie.
Pile.

sortiẽ:a dextra Hircani⁹/Caspi⁹:a læua Pariedr⁹/Moschic⁹/Amazonic⁹/Coraxic⁹/Scythic⁹ appellat⁹. A tauro
Antitaur⁹: Taur⁹/& Tauric⁹ deducunẽ:de qb⁹ supi⁹ dixim⁹. A caucaso Caucase⁹. Vir. Caucaleasq̃ refertvolu
cres. A prometheo Promethides penultima pducta. Hercules Theseũ mortuo Pirithoo pauitãtẽ ab iseris ad
supos reduxit. These⁹ Athenarũ rex fuit. Egei & Aethiæ filij: vir robore:fortitudine:& rerꝝ gestarꝝ glia vsq̃
adeo isignis:vt iter Hercules cõnumereẽ. Cũ adhuc pene adolescẽs eẽt:ab Eurystheo cũ hercule aduersũ Ama
zonas missus victor rediit:& Hippolytẽ Amazonẽ reginẽ sororẽ:q̃ bello capta ei in sortẽ p̃de cõcesserat:duxit
vxorẽ. Tũ Chreõtis Thebani regis supbũ retudit iperiũ: & vt funeralia officia exhiberi occisis in bello regib⁹
posset:effecit. Taurꝝ ab Eurystheo Atticæ ẽraẽ imissũ:& oia vastantẽ:apud Marathonẽ iteremit. Hic cãpus ẽ
Atticæ puiciæ:in quo Milciades copias oĩs:q̃ Persarꝝ ducẽ secutæ fuerãt: nõ expectatis Lacedæmoniorꝝ au
xiliis:q̃ tardũ ob plenilumiũ venere fũdit⁹ deleuit. A quo Taur⁹ ipse a Theseo iterfect⁹ Marathoni⁹ est dict⁹.
Est ẽt Marathon oppidũ iuxta Tricorythũ:& Rãnẽ vrbẽ:in q̃ clarꝝ Nemesis tẽplũ fuisse mẽorat⁹:& statua ei⁹
qd Diodori opus fuisse pmẽorãt:vel vt alii putãt Agorocriti parii cũ Phidiæ operib⁹ cõtẽdẽs. Scyronẽ latronẽ
hospites:dũ in scopulo residet:aut lauare sibi pedes:aut se adorare cogẽtẽ:& sic incautos p̃cipitãtẽ in mare:occi
dit. Cui⁹ ossa in scopulos puersa ferunt q̃ adhuc Scyronia saxa vocant. Sũt aũt i Attica regiõe simul cũ oppido
eiusdẽ noĩs:nõ lõge a Megaris iuxta mare ita sita:vt trãsitũ nõ relinquãt. Supra eavia ẽ:q̃ in Atticã ab Isthmo
ducit. Adeo aũt saxis hæc via iminet:vt in multis ptib⁹ p̃cipitiũ trãseũtib⁹ minet mõte aspero: atq̃ difficili i al
tũ porrecto. hic Athenẽses Caurꝝ ventũ ab iis locis flantẽ:læuũ/ac pcellosũ Scyronẽ appellãt. Scdm Scyronis
saxa Minoa rupes prũpit in pelag⁹ Nisæa portũ efficiẽs:q̃ Megarẽsiũ Emporiũ fuit. Ex iis saxis vt fama est
Ino cũ Melicerte filio sese piecit i mare. q̃ Cadmi:& Hermionis filia fuit:& cũ Athamanti Aeoli filio nupsis
set:eiq̃ learchũ/& Melicertẽ pepisset:vidẽs ab isano prẽ Learchũ occisũ:sese præ timore cũ Melicerte e Scyro
nis saxo p̃cipitẽ dedit. Sed ambo i marinos deos a Neptũno sũt cõuersi:illa in Leucotheã: filij in Palæmonẽ.
Ouid. Leucotheaq̃ deũ cũ mẽ Palæmona dixit. latini Leucotheã nũcuparũt Albunã:siue Albã deã. Palæ-
monẽ vo Portumũ. Aristonidas artifex:cũ expmere vellet Athamãtis furorẽ. Learchũ, filiũ p̃cipitare volẽtis
et p̃cipitato illo residẽtis pœnitẽtia: ferrũ:& æs miscuisse dr: vt rubigine ei⁹ p nitorẽ æris relucente expmereẽ
verecũdiæ rubor. Q d signũ lõgo tpe in p̃cio habitũ fuit Leucothea a cãdore dicta eẽ. λεὐκοὖ veni græci albũ di
cũt-vñ Leucargillon vocam⁹ gen⁹ argillæ albæ. Leucas i sula est ptra sinũ ambratiũ sita iuxta Epirũ hñs mõ
tẽ altissimũ. & Augusti cõtra. M: Antoniũ:& Cleopatrã victoria mẽorabilis. a q̃ Leucadi⁹ deducit. Leucas ẽt
oppidũ ẽ in Acarnania pte Epiri olim Meritũ vocitatũ. Scyros aũt isula est in mari Aegæo: vna ex Cycladib⁹
Lycomedis regis pria:i q̃ Achilles puerili habitu educat⁹ est: & filiã ei⁹ Deidamiã p̃gnãtẽ reddidit. a quo Scy
rias deducit. Ouid. Scyrias Aemonio iũcta puella viro. Procustẽ quoq̃ latronẽ Atticæ regiõi infestũ: & hospi
tes crudelissime trucidãtẽ iteremit. Idẽ. Vidit & immitẽ Cephesias ora Procustẽ. Ora Cephesias attica regio dr
qppe Cecrops Athenarꝝ cõditor oẽm ei⁹ regiõis multitudinẽ in duodeci vrbes digessit. Cecropiã/Tetrapolin
Epatriã/Deceleã/Eleusin/Aphidnã: siue vt alii volũt pluratiuo nũero Aphidnas/Thericũ/Brauro/Cytherꝝ/
Sphectẽ/Cephesiã/Phalerꝝ. Sed Theseus postea has oĩs in vnã Athenẽsiũ ciuitatẽ cõgregauit. Cephesia a Ce
phiso flumĩe vocitata:qd a Trinẽiis originẽ ducẽs p plana deuehit:quousq̃ Phaleriũ igredit pelag⁹. Magna-
q̃ ex pte torrẽtis istar labit:æstate pexigu⁹. Est ẽt Cephisia fõs Attice:sicut Latinæ/Callirhoe/Nemeæ/Cru
nos/Helenẽ/Castoris atq̃ pollucis sororẽ:eximia pulchritudiẽ v ginẽ:palæstra ludẽtẽ rapuit. Hæc Ionis & læ
dæ filia fuit:eteni Iuppiẽ cũ Lædã Tyndari regis vxorẽ depiret:in Cigni effigiẽ cõuersus cãtu vginẽ nõ mõ
vt ad se veniret:sed ẽt vt sibi blãdirẽ allexit. Prægnãs itaq̃ facta ouũ pepit:ex quo Castor:Polluxq̃. & Hele-
na nati sũt. Quãuis aliq pollucẽ tñ/& Helenẽ natos velint. Castorẽ vo ex tyndaro fuisse mortalẽ. Alii duo oua
a Læda vno ptu ædita:ex quorꝝ vno castor:& Pollux:ex alto nata fit helena/& Clytẽnestra. q̃ Agamẽnonis
vxor fuit. castor igit:& Pollux aduersus Thesei matrẽ illo absẽte pfecti Aphidnã oppidũ:in quo Helena erat:
vi captã depopulati sũt:matrẽ thesei captiuã duxerũt. Helenẽ sororẽ recuperarũt. & Menelao Lacedæmonio
rũ regi dederũt vxorẽ. Quã cũ Paris postea Sparta vi capta rapuisset:ortũ est bellũ Troianũ: In quo castor:&
Pollux cũ reliqs græcis iterfuerũt:cũ antea simul cũ cætis argonautis Colchos pfecti fuissẽt. Ab helena Hele
ne isula vocitata est: vna ex Sporadib⁹:q̃ adiacet Sunio pmontorio ẽraẽ Atticæ:& villæ nobili: q̃ eiusdẽ Sunii
noie appellat. Hæc isula deserta:& aspa ẽ:lõgitudinis spatiũ vii. miliũ. hãc Home. Chranaen vocat Helene au
tẽ appellata est:qa in ea pmũ Paris cũ helena dr cõcubuisse. Nascit ibi frutex Dodrãtalib⁹ ramis humi se spar
gens:folio sili Serpillo. Heleniũ dr:qd ex Helenæ lachrymis putat fauere credit formæ:cutẽ mulierũ in
facie:reliquoq̃ in corpe nutrire icorruptũ. Venerẽ cõciliare/& hilaritatẽ iducere in vino potã:planeq̃ illũ effec-
tũ:quẽ habuit Nepẽthe illud p̃dicatũ ab Homero. Λὺ Ἰκᾶρεῖσ οἶνὸν βᾶλὲ φᾶρμᾶκὸν: ἐνθεν ἔπιὸν νη-
πενθεσ τᾶχὸλὸντε κᾶκῶν εἰωλικεῶν εἰπᾶντῶν: si est. Statim vo in vino posuit pharmacũ:de quo bibe-
bãt. Sine tristitiã:siue iraq̃ malorꝝ obliuionẽ oim. Nepẽthes enim adiectiuũ est:ex: νη puatiua pticula: & πεν
θοσ:qd tristitiã significat. Quidã existimãt id Pharmacũ herbã fuisse:quã Buglossã vocari superi⁹ dixim⁹:de
qua sic scribit Galen⁹ καὶ τοῖσ οἴνοῖσ ἐμβᾶλλόμενὸν ᾶφρὸσ ὑνησι ᾶὶ πὶὸν εἶναὶ πρεπτιθᾶτῶ: hoc est. Et
vinis ipositũ lætitiæ causa eẽ existimat. Castor equo clarissim⁹ fuit. Pollux iter pugiles maxie excelluit. Qui
dã volũt eos bello troiano iterfuisse:sed Lacedæmonẽ reuersos in cælũ fuisse trãslatos. Cice. Spartæ sepultos
affirmat Homerꝝ secut⁹. Ouid. tradit:cũ Phœbẽ & sororẽ ei⁹ Leucippi filias Lynceo:& Ide fratrib⁹ desposa
tas rapuisset:bello ab iis ipetitos fuisse:& in eo castorẽ a Lynceo iterfectũ:in quẽ Pollux ipetũ fecisset:eũ occi
dit. Idẽ ab Ida ipse passur⁹: nisi datũ ei a Ioue fuisset:vt lædi nõ posset. Addũt eũ postea a Ioue ipetrasse:vt sibi
fas eẽt imortalitatẽ cũ fratre ipartiri. Itaq̃ ambos in cælũ trãslatos Geminorꝝ signũ efficere: & equos in eorũ
tutela esse. Quidã scribũt hos ex oĩbus maxime fratrib⁹ inaudita inuicẽ beniuolẽtia p̃uictos fuisse: qd neq̃ de
pncipatu cõtẽderit vnq̃: nec rẽ vllã nisi cõmunicato cõsilio gesserint. Propterea Ioue qdẽ iter notissima sydera

Hicarnius.
Caspius
Pariedrus
Moschicus.
Amazonicus.
Coraxicus
Scythicus.
Antitaurus.
Taurus
Tauricus
Caucaseus
Promethides
Hercules thesei
um reduxit ab
inferis.
Theseus
Marathon.
Marathonius.
Scyron.
Scyronia saxa
Caurus.
Minoa rupes.
Miseus portus
Ino.
Learchus
Melicertes.
Leucothea
Palemon.
Albuna.
Alba dea.
Portunus.
Leucargillos.
Leucas.
Leucadius.
Meritum
Scyros
Deidamia
Scyrus.
Procustes
Ora cephesias
Cecrops
cecropia
Tetrapolis.
Epatria.
Decelea.
Eleusis
Aphidna
Aphidne.
Thericus.
Brauros
cytherus.
Sphectus
cephesia.
Phalerus.
Larine.
callirhoe.
Nemee
crunos
Helene.
castor
Pollux.
Helena
Helene insula.
clytemnestra
Sunium.
chranae
Helenium
Nepenthes.
Pharmacus.
Phebe.
Lynceus.
Ida.
Gemini

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USALEN

eos cõstituisse. Neptunũ vo equos uis: qb⁹ vtunt: donasse. & potestate vt naufragiis auxilio eẽnt: ꝓcessisse. Pol
lucẽ scribit Home. cõcessisse fr̃i dimidiũ vitæ: itaq; altius dieb⁹ eoꝝ quẽq; lucere. Gemini ab aurigæ dextra pte Homerus
supra Orionẽ collocati vident: ita tñ vt Oriõ iter Tauꝝ & Gemios appeat cõstitut⁹. Capita eorũ a reliq̃ corpore
diuiduntur eo circulo q æstatẽ diffinit: ita vt cõplexa iter se corpa tenẽtes directi a pedib⁹ occidãt. Exoriunt' idĩa
ti: q̃si iacẽtes. Sed q Cãcro ꝓximior ẽ: habet i capite stellã vnã clarã. In dextro cubito vnã: i vtroq; genu singulas
Alt' vo in capite vnã: i sinistro hũero vnã: in dextro alterã: i vtraq; manu singulas: in dextro genu vnã: i sinistro
alterã. In vtroq; pede singulas: ifra sinistrũ pedẽ vnã: q̃ Tropus a qbusdã appellat'. Præt' hæc These⁹ Minotau
rũ iteremit: & Athenas turpi fuitio liberauit. Minos de quo supra dixim⁹: iter alios filios habuit Androgeũ
p̃clare idolis adolescẽtẽ: q ab Atheniẽsib⁹ & Megarẽsib⁹ p inuidiã occisus ẽ: ꝓ palæstra cæt'os superat. Quapro
pter suscepto a Minoe aduersus hos populos bello: ꝓmo Megarẽses subegit. Deĩde Atheniẽses sibi tributarios
fecit: & in Androgei mẽoriã pueros Atheniẽses Minotauro cœpit obiicere Sed These⁹ in Cretã ꝓfect⁹ Ariad
nẽ Minois & Pasiphaes filiã i sui amorẽ allexit: dataq; illi fide: ꝓ eã sibi vxorẽ duceret: & Hippolyto Phædrã
sororẽ ei⁹ copularet: ab ea edoct⁹ est: quõ Labyrinthũ itrare. Minotaurũ supare: & filo ducto inde exire posset
Quapropẽ his pactis noctu cũ Ariadne/& Phædra nauẽ igressus: in Chiũ: vt qdãvolũt: vt alii i Naxõ ĩsulã na
uigauit: vbi Ariadne dormiẽte relicta ipa cũ Phædra abiit. Cũ ũ expgefacta Ariadne discessiũ ei⁹ itellexisset:
q̃stu atq; adulatu fœmieo oia cõplẽs. a Baccho ea forte trãseũte amata: & i cõiugẽ ducta ẽ: ex q̃ Thoantẽ filiũ
Lẽni postea regẽ suscepit. Nec multo iteriecto tpe: cũ Bacch⁹ subiugata India filiã regis Indoꝝ amaret: cupi
ens merorẽ quẽ ex care Ariadne suscepat lenire. Coronã ei⁹ quã Vulcan⁹ a se fabricatã Veneri. Venus aũt
Ariadne dono dederat: i cælũ trãstulit. Quidã scripserũt hãc Coronã ex auro/& Indicis gẽmis cõpositã fuisse:
q̃rũ splẽdore these⁹ e tenebris Labyrinthi ad lucẽ puenerat. Alii hãc coronã dicũt Theseo a Neptũni p̃ris vxo
re datã: & ab eo donatã Ariadne. Hæc sinistro hũero ab Arctophylace pene cõtingit'/& Engonai cõiũgit' cal
ce dextri pedis. Cãcro & Leone exorĩẽte occidit: cũ Scorpione exorĩt'. Habet stellas nouẽ in orbẽ dispositas: &
ex iis tres clari⁹ cetis lucẽtes. Chi⁹ ĩsula ẽ in mari Aegæo: qd ita noiatũ est: qa scopul⁹ qdã in eo inter Tenũ &
Chiũ spẽm capræ hẽt: q̃ a græcis cũ ξ appellat'. Cernit': q̃si repẽte i medio mari exiliẽs. A dextra pte Andrũ na
uigãtib⁹ ex Achaia dir⁹: ac pestifer. Chi⁹ pmã syllabã correptã hẽt. cũ substãtiuũ est. Q ũ vo pmã hẽt ꝓductã: ẽ
nomẽ adiectiuũ. hic Chii dicũt: q ex chio ĩsula fuit. & Chia vina vocant' Aruisia vina: ĩ est q̃ in Aruisio ei⁹ ĩsulæ
pmõtorio nascunt'. Naxus aũt ĩsula ẽ in eodẽ mari: vna ex Cycladib⁹. Hoc vo nomẽ hũt: qa κύκλον græci cir
culũ dicũt. Hæ vo ĩsulæ a pmõtorio Geresto circa delũ in orbẽ sitæ sũt. Prima earꝝ Andrus dr̃: cũ oppido eius
dẽ noĩs. a quo Andri⁹. Dicta est aũt ãtea Cauros. Postea Antãdros. Itẽ Lassia/Nonagria/Hydrussa/Epagris
ab hac mille passus distãs tenos cũ oppido: quã ppt' aẽrũ abũdãtiã Arist. Hydrusã appellatã dicit. Aliq Ophiu Aristo.
sam. Cæteræ Mycone cũ mõte damasco. Scyros cui⁹ paulo añ mẽtionẽ fecim⁹. Siphn⁹ q̃ ãtea Eropia: & Acis
appellata ẽ. Seriphus/Præpesinth⁹/Citanos & q̃ oim cycladũ clarissima i medio sita ẽ. Apollinis tẽplo: & mer
catu celebrata. Delos: q̃ diu fluctuata: vt pdit' motũ trãe nõ sẽlit: vsq; ad. M. Varronis ætatẽ. Postea bis cõcus
sã memorãt. Hãc Aristoteles ita appellatã ꝓdidit ἀπὸ τοῦ δηλοῦν: qd ẽ aperio/manifesto: qm̃ repẽte apparuit Idem
enata. hic Deli⁹/& Delia/& Deliac⁹ deducunt': eãdẽ qdã Cynthiã: alii Ortygiã/Asteriã/Lagiã/Cerham/My
diã/Cynethũ/Pyrpilẽ ita dictã: ꝓ ignis ꝓmo ibi reptus fuerit. Cingit' qnq; millib⁹ passuũ: & Cyntho mõte i al
tũ assurgit. a quo Apollo cynthi⁹ dr̃. & Diana cynthia: & Propt⁹ amicã suã ob pulchritudinẽ cynthiã vocauit: Proper.
cũ ãtea Hostilia diceret'. Ortygiã aũt ideo cognoiatã tradũt: qa in ea pmũ Coturnices sũt visæ: qd genus auis
græce dr̃ ὀρτυξ Iuppiter cũ Latonã cõpræssisset: sororẽ q̃q; ei⁹ noĩe Asterie vitiare conat⁹ ẽ: q̃ deoꝝ miseratio
ne in auẽ cõuersa ẽ: quã nos Coturnicẽ vocam⁹. At Iuppit' sese in aqlã: vt eã raperet: vtit. Illa vo rursus deorũ
miseratiõe i lapidẽ trãsmutata est: q diu sub aqs latuit. Tãdẽ vo p̃cib⁹ Latonæ a Ioue in sũmas aqs deduct⁹ ẽ
Cũ iterea Iuno Latonã grauidã psensisset immisso ꝓtra illã Phytone serpẽte p oẽm trãꝝ orbẽ psecuta ẽ donec er Ouidius.
rãdo ad sororẽ pueniẽs ab ea suscepta ẽ. Ouid. Errãtẽ accepit tũc cũ leuis ĩsula nabat. In hac ergo ĩsula Latona
Dianã & Apollinẽ pepit: q eã errare amplius nequaq̃ passi fuere. Fuit & Ortygia alia circa Siciliã ex opposito Virgilius
Plẽmyrii Siciliæ amnis. Vir. Sicanio p̃tẽta sinu iacet ĩsula ꝓtra Plẽmyriũ vndosũ nomẽ dixere p̃ores Orthy
giã: Alpheũ fama ẽ huc Helidis amnẽ Occultas egisse vias subter mare q nũc Ore Arethusa tuo siculis pfũdit'
vndis. Coturnix pua auis est: sẽp ãte veni ẽs q̃ grues: & cũ venit ad nos trestris pot⁹ q̃ sublimis. Aduolat simili
mõ nõ sine piculo nauigãtiũ. Cũ appropiquãt tris fiqdẽ velis sæpe occurrũt: & ĩ sẽp noctu: mergũtq; nauigia
Austro nõ volãt humido. s. & g̃uiore vẽto: aura tñ vehi volũt ꝓpt' pẽdus corporũ: & vires puas Aglone g̃ ma
xime volãt Ortygometra duce: quã vulgo Coturnicũ regẽ appellãt: maior ẽ aliquãto/ac nigriorẽ: sic dictã quod
dux sit: ac moderatrix coturnicũ: ὀρτυξ enĩ coturnix est: μέτρον mẽsura. Primã coturnicũ trãe appropinquã
tẽ accipiter rapit: sẽperq; hinc remeãtes comitatũ solicitat. Proxima Ortygiæ Rhenæ ẽ: quã alii Celadusã
vocãt: alii artemiten. Postea Syros/Olearus/Paros cũ oppido Marmore nobilis: qd Pariũ dr̃. hanc ꝓmo Pla
teã: postea Minoida vocitarũt. Post hãc Naxus cũ oppido: quã Strongilẽ: Deinde Diã mox Dionysiada a vi
nearũ fertilitate: alii Siciliã minorẽ: aut Callipolim appellarũt. a Naxo deducit' Naxius. Idẽ These⁹ Atheni
enses vagãtes p̃us: atq; dispersos in patriã reuocauit: & mores ac leges ciuitati dedit: ignominiose postea per si
gna testarũ: lege ab ipso lata eiect⁹. Idẽ aduersus Cẽtauros in nuptiis Pirithoi pugnauit. Fœdera ꝓmus iuenit
Cercyonẽ: q oẽm Atticã regionẽ latrociniis ifestabat: ĩmani ferocia: & mẽbrorũ robore curuantẽ trabes: & al
tissimas pinus ad trã trahentẽ: apud Eleusin atticæ vrbẽ: a q̃ Eleusin⁹ deducit': iterfecit. Ouid. Cercyonis lætũ Ouidius.
vidit cerealis Eleusis. Occidit ille ferox magnis male viribus vsus: q poterat curuare trabes: & agebat ab alto
Ad trã late sparsuras corpa pin⁹. Pirithoũ tãta animi cõstãtia dilexit: & ab eo dilect⁹ est: vt ꝓmi iter amicorũ pa
ria numerẽtur. Idẽ. Et cũ Pirithoo fœlix cõcordia theseus. Propt' qd cũ Pirithous defũcta Hippodame vxore
aio ꝓposuisset aliquã a Ioue genitã sibi cõiugio iũgere: nec aliæ tũ Iouis filiæ noĩarent': præter Helenen: quæ Idẽ

Tropus
Minos.
Androgeus
Ariadne.
Phedra.
Thoas
Corona celestis
Chius.
Aegeum mare
Chii
Chia vina
Aruisia vina.
Aruisium
Naxus
Cyclades.
Serestum.
Andrus.
Andrius
Cauros
Antandros
Lassia.
Nonagria
Hydrussa.
Epagris.
Hydrusa.
Tenos
Ophiusa.
Mycone.
Siphnus
Eropia.
Acis
Seriphus
Præpesinthus.
Citanos.
Delos
Delius.
Delia.
Deliacus
Cynthia.
Orthygia
Asteria
Lagia.
Cerha.
Mydia.
Cynethus
Pyrpile
Cynthius
Hostilia.
Latona.
Coturnix.
Phyton.
Ortygia.
Plẽmyrium
Ortygometra.
Rhenene.
Celadusa.
Artemites.
Syros.
Olearus.
Paros
Parium.
Platea
Minois
Naxus.
Strõgile:
Dia
Dionisias
Sicilia minor
Callipolis
Naxius
Federa.
Cercion
Eleusis
Eleusinus.

EPIGRAMMA SEXTVM CXLI

tũ a Theseo rapta fuerat: & Proserpinã Ditis vxorẽ: descẽdereq; ad inferos ad rapiẽdã Proserpinã ꝓpterea sta
tuisset. Theseus deserere amicũ in tãto periculo noluit. Simul itaq; ꝓfecti ad inferos Pirithous a Cerbero: de
quo supra diximus extĩctus ẽ. Theseus iuuare eũ volẽs ipse quoq; in vitæ discrimie fuit. Ad extremũq; captus
& a Dite apud inferos detẽtus ẽ. Quod cũ forte ad Herculis aures peruenisset: q tũ forte supato Geryone cũ in
gẽti p̃da ex Hispãia reuertebat': ad inferos p specũ Tænaro ꝓpin quũ ꝓfect⁹ ẽ: & liberato Theseo: ac Cerbero ca
pto & triplici cathena deuincto p eũdẽ specũ ad supos reuersus est: & Cerberꝝ Theseo captiuũ dedit. Tænar⁹ Tenarus.
mõs est Laconiẽ a quo Tænarꝝ oppidũ Amyclis propinquũ. Sub eo rupẽ esse ferunt: p quã est iter ad inferos.
Seneca. Sene. Spartana tellus nobile attulit iugũ. Défis vbi æquor tænar⁹ filuis p̃mit. Hic ora soluit ditis iuicti dom⁹
hiatq; rupes alta: & imẽso specu ingẽs vorago faucib⁹ vastis patet: latiũq; pãdit oibus populis iter. Quidã non Tenarum
p tænarꝝ rediisse Herculẽ: theseũq; cũ Cerbero dicũt. Sed p Acherusiã hæc spec⁹ ẽ iuxta Heracleãvrbẽ ab Her Acherusia
cule cõditã i littore maris Euxini: qd a Thracio Bosphoro incipit. hinc. n. ingẽs sese apit põtus: nisi vbi ꝓmõ Heraclea.
toria sũt: huc atq; illuc lõgo rectoq; limite extẽsus: Cæt'a sinuat⁹. Sed qa cõtra min⁹: q̃ ad læuã & dextrã absces Euxinũ mare.
sit: mollibusq; fastigiis donec angustos vtrinq; angulos faciat: iflectit': ad formã Scythici arcus maxĩe incuru⁹
breuis/atrox/nebulosus/raris statiõib⁹/nõ molli neq; barenoso littore circũdatos: vicin⁹ Aqlonib⁹. & qa nõ p
fund⁹ est fluctuosus atq; feruẽs: olim excolẽtiũ sæuo admodũ igenio Axen⁹: ĩ est ihospitalis: post cõmertio il Axenus
la ꝓ gentiũ mollitis aliquãtũ mor⁹ dict⁹ Euxin⁹. hoc est bene hospitalis. Ouidius tñ ob frequẽtes ꝓcellas fal Euxinus.
Ouidius. so ita noiatũ affirmat. Euxin⁹ falso noĩe dictus habet. Idẽ. Quẽ tenet euxinus mẽdax cognoĩe pont⁹. E spu
Idem mis Cerberi canis cũ ab hercule extract⁹ ab inferis fuit: Aconitũ natũ fabulæ ꝓdidere. Ideoq; apud heracleã Aconitus
põticã maxime iueniri vbi mõstrat' ei⁹ ad inferos adit⁹: exitusq; herba ẽ: imo venenũ oim venenoꝝ ocissimũ:
Quippe tacti dũtaxat genitalib⁹ fœmini sexus aĩaliũ: eodẽ die tradũt mortẽ inferre. ĩveneno iteręptas a Cal
M. Ceci. phurnio bestia dormiẽtes vxores. M. Cecilius accusator obiecit: vsusq; ẽ atroci poratiõe ĩdignũ illũ: quo Cal
phurni⁹ furti vxoꝝ suaꝝ genitalia traxerat folia habet. Cyclamini nõ plura q̃ttuor: ab radice leniter hirsuta:
Galenus. radicẽ modicã marino Cãmaro similẽ. ꝓpt' q d qdã Cãmaron appellauere. Galen⁹ medic⁹ duo genera Aconiti Cãmaros.
ponit: alterã Pardaliãches: ꝓ carnes eo tactę gustatu Pãtheras necãt: alioqn illos fitus repleturas: alterꝝ Lyco Pardaliãches
ctonõ: qd eodẽ mõ Lupos intẽimat. Itẽ radix incuruat' paulũ Scorpionũ mõ: q̃re & Scorpion aliq appellauere. Licoctonos.
Nec defuerũt q Myoctonõ noĩare malueĩt: qm̃ e lõginquo mures odore necat. Nasci' nudis caulib⁹: q̃s græci Scorpios
Aconas vocãt: & ideo Aconitũ vocauere: nullo ne puluere qdẽ iuxta nutriẽte. Alii ex eo vocatũ Aconitũ pu Myoctonos.
tant: qm̃ vis ea huic in morte est q̃ cotib⁹ ad ferri acie deterendã: statiq; admota velocitas sẽtit'. Cautes siue Co Acon
tes siue Cos ꝓpe saxũ dr̃ asperꝝ: atq; abruptũ. Itẽ lapis quo ferꝝ acuit': cui⁹ diminutiuũ est Coticula: q̃uis ꝓmi Cautes
tiui sui significatũ nõ feruet. Coticula eni nõ is lapis est quo ferꝝ acuit': sed quo fit auri atq; argenti expimẽtũ Cotes
Quippe ductũ in eo: ac pfricatũ auꝝ: signũ facit: per qd statim q̃tũ in eo argẽti vel æris fit mirabili rõne cõprehẽ cos.
dit'. hic lapis quondã nõ nisi flumie Ocho: qd in ind. Indię mõtib⁹ ortũ Arcamã fluit repiri solebat: vt Theophrast⁹ cotícula
Theop. fatet'. Nũc vo passim repit' ab aliis Heracli⁹: ab aliis Lydi⁹ appellat⁹: modic⁹ qdẽ & raro q̃ternas vncias lõgitu Ochus.
dinis: binasq; latitudinis excedẽs. Pars q̃ cælũ spectat melior ẽ q̃ q̃ terrã. Verꝝ qd nos Cautẽ siue Cotẽ dicim⁹ heracleus
græci ἀκόνην nomiant: in vtroq; significato. Hinc Cotes siue Aconas Olearias & Aq̃ticas dicimus: ꝓ illas ad Lidius
ferꝝ acuendũ oleo: has aq̃ madefacim⁹: & Decotes appellam⁹ togas attritas q̃si cotib⁹ detritę: atq; consumptę Decotes
sint. Illud admiratiõe dignũ est ꝓ Aconitũ cui⁹ tã pestifera vis ẽ: humanæ tñ saluti plurimũ ꝓfert dono quodã coos.
ꝓuidẽtię q̃ nullũ voluit esse malũ: in quo nõ aliqd boni iesset. Miscet' Aconitũ medicamẽtis oculoꝝ. Scorpio Olearia
nũ ictib⁹ in vino calido datũ aduersat'. Ea ẽ natura vt hominẽ occidat: nisi iuenerit qd in hoĩe pimat. Tũc pu coos aquatica.
gna nõ est cũ venenũ in viscerib⁹ repit. Miraculũ certe ẽ cũ p se ambo duo ista venena exitialia sint in hoĩe cõ Decotes
morivt hõ supsit. Illud quoq; stupendũ torpescere Scorpiones Aconiti tactu: & victos se fateri: auxiliari tñ eis
Elleboꝝ albũ: tactuq; ei⁹ pristinũ vigorẽ stati redire: & pãtheras: q̃ carnes Aconito infectas gustarint: gustu ex
cremẽtoꝝ hois statim a morte liberari. Ita feraꝝ quoq; pnitiosaꝝ remedia parẽs natura ꝓduxit. Hercules Al hercules
cestẽ quoq; ab inferis ad virũ retraxit. Alceste Admeti regis cõiux fuit: & filiaꝝ Pelię thessalię regis formosis Alcestẽ retra
sima. Hæcviꝝ suũ vsq; adeo dilexit: vt in graui morbo cũ oraculo Apollinis didicisset: non posse eũ aliť mortẽ xit ab inferis.
Iuvenalis euadere: nisi aliqs ꝓ eo morerer': voluntariã ipa ꝓsalute viri mortẽ subierit Iuue. Spectãt subeuntẽ fata mariti
Alcesten: Atq Admetus pstinę saluti restitut⁹: & vxoris mortẽ indigne ferẽs: ab Hercule ipetrauit vt eã sibi ab Alceste
inferis reduceret. Reuersus aũt ab inferis Hercules cũ Lycũ humili ortũ genere thebaꝝ imperiũ occupasse: Licus
& Megrę cõiugi vim ĩtulisse cõpenisset: eũ occidit. Postremo cũ post tot exãclatos labores: exaturare tñ adhuc
Iunonis inuidiã nõ potuisset eius deę iperio in furorẽ act⁹ Megerã vxorẽ: & puulos q cũ ea erãt filios occidit
a quo dictus ẽ: ἡρακλῆς μαινόμενος: hoc ẽ Hercules furẽs ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαι: qd furere ẽ. a quo & Me Menades
Idem nades dictę sũt mulieres: q̃ Bacchi sacra celebrabãt passis capillis furentiũ more huc atq; illuc cursitãtes. Iuue.
Crinẽq; rotãt vlulãte priapo Mænades. Sed illud stupore dignũ videt' ꝓ tot viroꝝ fortũ: tot mõstroꝝ victor:
& totũ orbis domitor: ab vna se vinci mulier cula passus sit. Spopõderat huic vxorẽ Eurytus Oechalię rex Iolẽ Euritus
filiã: quã postea suasu filii tradere denegauit. Quapropt' indignat⁹ hercules ipm ac filios interemit & Oechaliã hercules
Home. vrbem euertit: quæ in Laconia erat. & ab Oechalico fluuio qui ꝓpe eam fluit: vt Homerus testat' ita appellata. euritũ iteremit
Virgi. Vnde & ea pars Laconię q̃ thessaliæ ꝓpinqua est Oechalia appellat'. Virg. Vt bello egregias idem disiecerit Iole.
vrbes, Troiãq; Oechaliãq; vt duros mille labores sustulerit. Iolẽ vero rapuit: quã vsq; adeo arderet amauit: vt Oechalia
ea oĩa eius causa patere': quæ olim sub Omphale regina Lybię passus fuerat: Quoꝝ mentionẽ Statius facit Oechalicus fluuius.
Statius Sic Lydia coniunx Amphitrioniadẽ exutũ horrẽtia terga pẽdere Sidonios humeris reddebat amictus. & tur Omphale.
Ouidius. bare colos: & tympana rumpe dextra. Ouidi. de Iole. Ingredi' late lato spectabilis auro. Qualit' in Scythia tu
Seneca. quoq; cultus eras: Dat vultũ populo sublime sub Hercule victo: Oechaliã viuo stare parẽte putes. Sene. Fortẽ
vocemus cuius ex humeris Leo Donũ puellę fact⁹: & claua excidit. Fulsitq; pictum veste Sydonia latus: For-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

tem vocem⁹: cuius horrẽtes comę Maduere nardo: Laudẽ q ignotas man⁹ Ad nõvirilẽ tympani mouit sonã
Mitra ferocẽ barbara fronte gerens. Sed hãc Iolen filio suo tradiditvxorẽ: ne si vita functo vidua remaneret
Quippe Deianira: cũ Hercule Ioles amore ardentẽ cognouisset. recordata mun⁹ qd a Cẽtauro accepat: & eo
dato alienaturã se ab Iole cõiugis aim: & sibi cõciliaturã existimãs. Nessiveste pestifero sãguine tinctã clam ei
trãsmittit: quã cũ sese iprudẽs hercules induisset: venatiõi idulgẽs resoluto i sudorẽ corpe venenatũ sãguinẽ pau
latim ebibit: quo facto ob doloris magnitudinẽ pene i rabiẽ versus rogo i Oeta mõte pstructo sese flãmis iiecit:
& sic vita fiictus ẽ: anno ætatis suę quãgesimo secũdo. Oeta mõs ẽ int̃ Thessaliã: & macedoniã/rogo/morte/&
sepulchro Herculis isignis: abũdãs Elleboro. a quo Oeteus deducit̃. Vnde Oetæa regio Mons ipe ab oriente
ac Thermopylis i Occidẽtẽ vsq; i sinũ ambraciũ extẽdit̃. & quodãmodo p lineas rectas scindit mõtanã regionẽ
A parnasso vsq; Pindũ ps in Thermopylas vergẽs, ppe Oeta vocat̃. Lõgitudinis circit̃ trigãta stadia/cellitudi
nis imẽsæ. Lõge aũt excelsissim⁹ est ad Thermopylas; tractũ: ibi enĩ cacumẽ ei⁹ attollit̃: ac in rupes acutas: p̃
cipitesq; finit̃. Parũ & angustũ viatorib⁹ a littore locros ex Thessalia petẽtib⁹ relinquẽs trãsitũ: quẽ Pylas: li
ẽ portas vocãt. & Thermopylas: q; ibi sint Thermæ li est calidę aq magno in honore: vtpote q Herculi dicatę
sũt. Iuxta ẽ Callidrom⁹ fluui⁹: & Olyras quẽ fabulæ dicũt Herculis rogũ extiguere conatũ eẽ. Hercules filios
(vt qdã tradũt) septuagãta reliqt. E qb⁹ clariores Oxeã/Crõtiadẽ/Thirtomachũ/& Diicoonta ex Megera creõ
tis Thebani regis filia natos: Ithoneũ ex Paphya. a quo Ithone vrbs Boetię in q̃ regnauit. Est ẽt Ithone Ma
cedoniẽ oppidũ antiq̃ Minerue sedes. a quo & ipsa minerua aliq̃ Ithone vocitat̃: Cromin quẽ equos habuisse
Thraces pstat: quos Hercules occiso Diomede adduxerat: hũanis carnib⁹ vesci solitos. Statius. Mox Cromis
hippodamũ metę int̃ioñ ad orbẽ virib⁹ herculeis: & toto robore pris Axe tenet p̃hẽso. Idẽ. Postremũ discrimẽ
erãt cromis asper: & asper Hippodamus. Hic cũ adrasto rege in bellũ Thebanũ, pfectus est: Agilẽ quẽ poetę cũ
Tiryntha pube in bello Thebano fuisse cõmemorãt. Tiryntho Acheos dicim⁹. Tiryntha enĩ appellauerũt
Achaię oppidũ iuxta Argos: & nõ lõge a Mycenis. a quo Hercules q; ibi alit⁹ atq; educat⁹ fit Tirynth⁹ ẽ voci
tat⁹. Hyllũ ex Deianira. Sene. Si vera pietas Hyllæ q̃rẽda ẽ tibi iã pime matrẽ. hic cũ cætis fratrib⁹: q defuncto
hercule supstites fuerũt: ab Eurystheo rege pulsus Athenas cõfugit: vbi benigne a ciuib⁹ except⁹ pietati tẽplũ
erexit. Postea ab Epalio rege: qd quõdã regno pulsus: auxilio Herculis restitut⁹ fuisset: in filiũ a doptat⁹ ẽ: & qa
natu maior erat: successor istitut⁹. Itaq; tã ipe q̃ posteri ei⁹ lõgo tpe i successiõe Pindi iperiũ tenuerũt. Pindus
thessaliæ vrbs fuit a Pindo mõte ita appellata: iuxta quã eiusdẽ nois fluui⁹ labit̃ in Cephissũ decurrẽs. Eandẽ
nõnulli Acyphãtẽ vocitanũt. Sardũ: a quo supra dixim⁹ Sardinia insulã nũcupatã; cũ e Lybia ad eã habitãdã
cũ multitudine Colonoꝝ venisset Cyrnus. a quo ifsula i mari Ligustico Cyrnos appellata: cũ antea Teraphne
diceret̃: nũ Corsicã vocãt. lõga passuũ. c. millia: lata maiore ex pte. l. circuitu. cccxxii. milliũ: distãs a vadis Vo
laterranis. lxii. millib⁹ passuũ. A corsica Corsicũ dicim⁹. a cyrno Cyrnæũ. Cyrnea tũ vasis vinarii genus ẽ. Plau
Cadus erat vini: inde ipleui cyrneã. Nã cadi vasa qbus vina cõdunt̃. Var. Supra decẽ milia cadũ hæredi reliqt
Vir. Vina bonus q̃ deinde cadis onerarat Acestes. Diodoꝝ cui⁹ mentionẽ facit Iosephus: & ab eo scribit So
phona natũ: q in Africa regnauit: ex cui⁹ noĩe Afri Sophaci appellati sũt. Gelonũ: a quo Geloni Scythię popli
nomẽ supstere. Hi, ppinq sũt Agathyrsis: q & ipi ab Agathyrso alto Herculis filio noiati sũt: vtriq; pingere se so
lebãt. Vir. Pictosq; Gelonos. Hi pterea cũ p deserta Scythica discurrũt: sitiẽtes equoꝝ suoꝝ venas apiũt sãgui
nẽq; epotãt. Idẽ. Prosuit intẽsos æst⁹ auertere: & int̃ ima ferire pedis saliẽtẽ sanguine venã. Bisaltę quo more
solẽt: acerq; Gelonus: Cũ fugit i Rhodopen: aut in deserta getaꝝ. Et lac cõcretũ cũ sãguine potat eqno. Geloi
vo capi i Sicilia sũt apud flumẽ Gelã. a quo & Gela vrbs nomẽ habet. Idẽ. Cãpiq; Geloi. Scythẽ vt scribit Hero
dotus. a quo Scythia noĩata regio Septẽtrionalis: de q̃ iferi⁹ dicem⁹. Tlepolemũ ex Astyochia: quã ex Ephyre
Peloponẽsi vrbe rapuerat. Hic vt Home. scribit. cũ iã adoleuisset Lyciminũ auunculũ suũ Marte pgenitũ: &
pri suo carissimũ iã senẽ int̃fecit. Propt̃ qd fabricatis nauib⁹ pria, pfugus: nõ pua manu iuuenũ collecta Rho
dũ petiit: & ea ifsula occupata Rhodiẽsib⁹ iperauit. Vñ postea in bellũ troianũ cũ nouẽ nauibus, pfect⁹ ẽ. Home-
rus. τλιπτόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἡυς τε μέγας τε ἐν Ῥόδῳ ἐνὶ οἰνοπίῃ ἀγέρωχος.
Ifest Tlepolemusq; Heraclides amplusq; magnusq; e Rhodo nouẽ naues duxit. Rhodiẽsiũ supbos. Ephyre
olim dicta est: q̃ nũc corinth⁹ dr̃ arcẽ habens: q̃ vocat̃ Acrocorinthus: in medio fere Peloponnesiaci Isthmi sita
Isthmos græci vocant angustias penĩsulaꝝ: int̃ quas nobilitate Peloponesiacę p̃ferunt̃. Quippe Peloponne
sus: q̃ Apie pmo: postea Pelasgia dicta ẽ int̃ duo maria. Egæũ & Ionũ Platani folio similis, ppt̃ angulosos re
cessus circuitu. dlxiii. milliũ passuũ colligit̃. Angustię ex milliũ sũt. vbi erũpẽtia e diuerso: q̃ dicta sunt maria
Hinc Corinthiacũ: illic Saronicũ sinũ efficiũt: olim querno nemore redimitũ: vñ nomẽ habet. Quippe veteres
græci Saron quercũ noiabãt. Legeæ hinc angustiaꝝ ẽmini: lõgo & ancipiti nauiũ ambitu: q̃, ppt̃ magitudinẽ
plaustris trãsuehi non possunt. Quã ob cãm pfodere nauigabili alueo angustias Demetri⁹ rex dictator cæsar:
Caius pnceps: Domiti⁹ Nero tẽtauere infausto oim incepto: vt docuit exitus. Corinth⁹ pmo a Sisypho latrõe
Aeoli filio ferẽ pdita fuisse: & Corcyra noĩata. Deiñ aucta Ephyra vocitata est. Postea euersa: & a corintho Ho
restis filio istaurata Corinthus appellata ẽ. Peloponesus vero a Pelope vocitata q̃si Pelopis insula: qm̃ pene in
sula est. Pelops Tãtali regis Phrygũ fili⁹ fuit: cui⁹ pr̃ vt diuinitatẽ expiret̃: cũ diis q̃si carnẽ aliã epulandũ ap-
posuit. a cui⁹ esu cũ cæti dii abstinuissent: sola Ceres pueri humeꝝ depasta est. Quapropt̃ dii reuocato ad vitã
Pelopi eburneũ humeꝝ addiderũt. Tantalũ vo ad inferos detrusũ hac ppetua pœna affecerevt infra se amnẽ
dulcissimæ aq̃ semp ad infimũ vsq; labiũ fluentẽ haberet. Supra autẽ arborẽ suauissimis pomis onustã os ptin
gentẽ: q̃ tũ ppetua fame ac siti vexatus cõtingere nõ posset. Nã quotiens os potãdi grã declinabat: demittebat̃
amnis: diffugiebatq; quotiẽs vero gustare pomũ nitebat̃: attollebat̃ arbor: nec se tangi ferebat. Tãtal⁹ Iouis
filius, pdit̃ fuisse ex Plotæ nympha: & Phrygię rex q aduersus troiã Dardaniæ regẽ bellũ gessit: quod filium
eius Ganymedẽ venantẽ a se raptum reddere nolebat. Fuitq; Agamẽnonis & Menelai au⁹. a quo Tãtalides

Oeta mons
Oeteus.
Oetea.
Oeta.
Pyle.
Thermopyle.
callidromus
Olyras
Oreas.
crontiades
Thirtoma chus
Discoon.
Ithoneus
Ithone
cromis.
Agilis.
Tirinthius.
Tiryns
Hylus
Pindus.
Acyphantes
Sardus
cyrnus.
cyrnos.
Teraphne.
corsica
co:sicus
cyrneus.
cyrnea
cadus.
Diodoꝝus
Sophon
Sophaci.
Gelonus.
Geloni.
Agatyrsus.
Agathyrsi.
Geloi.
Gela.
Scythen.
Scithia
Tlepolemus
Astyochia
Lyciminus
Ephyre.
corinthus
Acrocorinth⁹.
Istmos.
Peloponesus.
Apie
Pelasgia
corinthiacus sinus.
Saronicus sinus
Saros.
Legee.
corcyra
Ephyra.
pelops.
Tantalus
Tantalides

Status
Idem
Seneca.
Plautus
Varro.
Virgilius.
Joseph.
Virgilius
Idem.
Home.
Idez

patronymicũ deducit̃. A pelops vo fit Pelopei⁹. vñ fabula de eo scripta Pelopeia dicta ẽ. Iuue. Pręfectos pelo
peia facit: Philomela tripunos. Fuit & alt̃ Tãtalus Corinthioꝝ rex pissim⁹. Itẽ alt̃ Thyestæ fili⁹ ex Merope
atrei piuge: quẽ Atre⁹ occidit & pri apposuit epulãdũ. A corintho Corinth⁹ & Corithiac⁹ deducunt̃. vñ corithia
cũ sinũ dicim⁹: & æs Corinthiũ qd ex oib⁹ maxie laudat̃. & ab ephyra dr̃ Ephyræũ & Ephyreũ. Vir. Ephyrea
q; æra. Ex oi aũt ære maxie laudat̃ Corithiũ qd casus fecit: Coritho cũ capet̃: incẽsa: Miraq; circa hoim affe
ctatio fuit. Quippe Verrẽ tradũt nõ alia de cã, pscptũ fuisse: q̃ q; Corithiis se ei cessuꝝ vasis negauerat. Postea
tũ oĩa vasa ex ære elegãtia Corithia sũt appellata: ppt̃ q̃ tãto in p̃cio apud vetes fuerũt æris metalla: vt argẽti
quoq; atq; auri p̃ciũ trãscẽderint. Quippe Trullę/Triclinia/Fulcra/Salina/Cãdelabra/ ex ære fiebãt: qn ẽt sta
tuę. colũnę/Limia/& Valuę i tẽplis. legim⁹ ẽt Sp. Caruiliũ olim Camillo, p crimie obiecisse: q; hostia ẽrata ha
beret i domo: & Romæ porticũ duplicẽ a Cn Octauio: q de Perse rege triũphauit ad circũflaminiũ factã: appel
latã fuisse Corinthiã a capitulis æris colũnaꝝ Thessaliũ: cuius mẽtionem fecit Home. Hic duos filios habuit:
cũ qb⁹ aduersus Troianos cũ cæteris græcis pfect⁹ ẽ. Alteri nomẽ Phidippus fuit. Alteri Antiphus. Home-
r⁹ τοὶ δ' αὖ φεῖ Σίπτοσ τε καὶ ἀντίφοσ ἡγησ αἰλίν: φεῖ γὰρ λόνῃ ἐν νῶ ἡρακλεῖ ἀδιονὰ κτόσ. Hoc est:
Hos aũt Phidipp⁹: & Antiphus duxere duo Thessali filii Herculei regis Auetinũ ex Rhea. Vir. Sat⁹ Hercu
le pulchro pulcher Auẽtin⁹. Hũc Turno aduersus Eneã suppetias tuli sse pmẽorãt. Thelephũ ex Auge Nym
pha (vt Sophocles refert) q i filia a mre expos⁹ a Cerua lactat⁹ est: deiñ grãdior fact⁹ Cetis impauit. cũq; Tro
iani belli tpe in auxiliũ Troianoꝝ venisset: dũ Vlixẽ inseqũt trũco quẽ i vinea forte inuenit: ꝑpedit⁹ ab Achille
vulnerat⁹ est: quo vulnere cũ indies magis crescẽte dolore debilitaret̃: Apollinẽ de remedio cõsulit: q respondit
liberari eũ nõ posse: nisi rursus ab Achille vulneraret̃. Itaq; rursus ꝑgressus & eodẽ loco vulnerat⁹: icolumis do
mũ reuersus ẽ. Oui. Vuln⁹ Achilleo q̃ quondã fecerat hostũ Vulner, auxiliũ pelias hasta tulit. Qd ideo fictũ
est a poetis: qa (vt Ply. refert) Achilles ferri rubigine Telephũ pdit̃ sanasse: siue id ærea siue ferrea cuspide fe
cerat. ita certe depingi a vetib⁹ solebat: ex ea decutiẽs gladio. Vis. n. hui⁹ rubiginis ẽ ligare/siccare/restrigere.
Itaq; Alopetias illita emẽdat: & Scabricias genaꝝ: pustulasq; totũ corpis cũ cæra & oleo Myrteo. hui⁹ Tele-
phi filios tradũt fuisse Eurypylũ/& Cypanissũ. Eurypyl⁹ in Co ifsula regnauit: q̃ insula est Icarii mar/: vrbẽq; ha
bet eiusdẽ nois. Home. Eurypylię vrbẽ Co: æquoreasq; Calydnas. Ex hac insula fuit Hippocrates medic⁹: a q̃
Cous ẽ dict⁹. Itẽ Pãphile mulier Platis filia: q̃ pma rõnẽ texẽdẽ bõbicinẽ vestis iuenit. vñ vestis ipa Cois est vo
cata. Fama ẽ Nysirũ quoq; alterã ĩsulã haud multũ ab hac remotã hui⁹ insulę fragmẽtũ fuisse. qppe Neptũnũ
dũ Polybotẽ gigãtẽ pseq̃rẽt̃ frustꝝ e Co ifsula tridẽte auulsisse: i eũq; iecisse. eius modi vo fragmẽtũ insulã mã-
fisse: appellatãq; eẽ Nisyꝝ: in eã gigãtẽ ipm fuisse sepultũ: i vrbe q̃ eodẽ noĩe Nisyr⁹ appellat̃. Home. Qui Ni
syron habet celsã: Carpatõq; casũq;. Carpatos eiusdẽ maris insula e. excelsa ducẽtoꝝ stadioꝝ circuitũ habẽs: q̃t
uor oli isignis vrbib⁹. A q̃ mare ipm Carpathiũ dictũ. & ad septuagãta stadia Casos alta insula, ppinq ẽ ambi-
tus octoginta stadioꝝ: i q̃ oppidũ eiusdẽ nois Casos: alias quoq; ppinq̃s habẽs puas insulas. q̃ Casioꝝ dnr̃. Itẽ
alias ifsulas q̃ Sporades: q̃si sparsim sitę dnr̃. hę fũt Hellene. Phocusa. Hecaria. Schimusa. Polegrados: & a Na
xo decẽ & septẽ millia passuũ Icaros: q nomen mari dedit: ante vocata Doliche: & maris: & Ichthicusa sita ab
exortu solstitiali Delo quãginta millia passuũ, ppinq̃. Samo trigãta qnq;: & ab ea Serestũ. cxii. millia passuũ: &
ꝑter has Gyar⁹ cũ oppido circuitu duodeci milliũ passuũ distãs ab andro sexaginta duob⁹ millib⁹ passuũ in quã
mittere in exiliũ noxios romani solebãt. Iuue. Aude aliqd breuib⁹ Gyaris & carcere diguũ: & Atelos vnguen
to nobilis a Callimacho Agathusa appellata. & Melos cũ oppido: quã Aristides Nimblida appellat. Aristote
les Zephyriã Callimach⁹ Mimallida. Heraclides Siphnũ: & Acitiã: hæc insulaꝝ rotũdissima est. Itẽ alię com
plures: de qbus alibi disserem⁹. Quidã Telephũ simul cũ Theuthrãte ei regiõi impasse tradũt: q̃ Theuthrania
& Caico pxima ẽ. Theutras Ciliciũ & Musoꝝ rex fuit. a quo Theuthrania vrbs: & Theuthrania regio iuxta pga
mũ. Caicus flumẽ est Mysię pgamũ ꝑterfluens p campũ: q Caicus appellat̃. & in Elaiticũ sinũ defluẽs. Eurypi
des scribit Augẽ virginẽ ab aleo prẽ: cũ ab Herculeiniãtã deꝑhẽdisset: in vrna cũ Thelepho filio ipositã i mare
demersã fuisse: sed Palladis, pnidẽtia vrnã ad Caici ostia deuectã a Theuthrãte exceptã fuisse: hãc Augẽ con-
nubio sibi iũxisse. Thelephũ, p filio educasse: eũq; regni successorẽ istituisse: ex li ergo nãtũ Eurypylũ a Neop-
tolemo cæsũ in bello fuisse. Homer⁹. Ipe Neoptolem⁹ telo traiecit acuto magnanimũ heroa Eurypylum: quẽ
Theleph⁹ olim, pgenuit: m̃lti circũcecidere sodales Ceci: ad exitũ ob muliebria dona ruẽtes. Cypanissũ vo alte
rum Telephi filiũ a Phœbo amatũ tradũt. hic cũ Cerui nymphis sacꝝ: in deliuiis haberet: eũ forte humi sub
vmbra stratũ iaculo iprudens occidit: ob quã rẽ tãto dolore affect⁹ est: vt nulla phœbi psolatio retrahere eũ a fle
tu potuerit: sed tãdẽ supm̃ illud mun⁹ a deo petierit: vt oi tpe lugere sibi fas eẽt. Itaq; in sui nois arborẽ cõuer
sus est: ex q̃ lachrymę ppetuo manãt. Ideo Diti sacra ẽ diraq;: & atra. & Funesta a poetis nũcupat̃: ramusq; ei⁹
poni añ funereã domũ solebat: ne qsq̃ p ignorãtiã igrediens pollueret̃. ẽ natu morosa: fructu supuacua: baccis
torua: folio amara: odore violẽta: nec vmbra qdẽ gratiosa: mętę trũ aspectu nõ repudiata. Oui. Metas imitata
cupssus, ppt̃ qd Conifera dr̃. vt sup̃ oñdim⁹. Et⁹ duo gña. Meta i fastigiũ ꝓuoluta q̃ & fœia dr̃: & spgẽs extra ra
mos: q̃ mas appellat̃. Quæstuosissima i sat⁹ rõne: ex iis apd̃ veres filia erat: ppt̃ qd vulgo dotẽ filiaꝝ ãtiq Plã-
taria appellabãt. Pria huic Creta ẽ: vñ pmũ Tarẽtum trãslata fuit. a quo Cato Tarẽtinã appellat. succisa nõ re
germiat: ppt̃ qd Diti qdã sacra volũt. Hora. Ob id iusã vocat. De hac Oui. Lugebisq; alios: aderisq; dolẽtib⁹ i
qt. Durat li lignũ ætate lõgissima. valuę ex eo fuerũt i tẽplo Ephesię Dianę: q̃ post q̃dringẽtos ãnos nouis siles
videbant̃. & Romę simulachꝝ Iouis e Cupsso visũ ẽ i arce a cõdita vrbe sexcentesimo pmo anno dicatũ: vsq; ad
traiani tpa itegꝝ durãs. Vocat̃ arbor ipa mõ Cyparissus: mõ Cupssus. Vir. Aerie querc⁹: aut copiferæ cypa-
rissi. Idẽ. & tenerã a radice ferẽs Siluane cupssũ: ab iis Cyparissin⁹: & Cupssin⁹ deducunt̃: & Cyparissi herba de
q̃ sup̃ dixim⁹. & Cyparissię ignes, pdigiosi filitudie Cupssoꝝ. Postremo filios habuit Hercules Lydũ & Lami
rũ et Iole euryti reg/ filia: & ex Lydo larriũ geitũ, pdideret̃. Fuit aũt Hercules, ppt̃ eximã vtutẽ & res ab eo p̃-

Pelopeius.
Fabula pelope ia.
Corinthius
Corinthiacus.
Es corinthiũ.
Ephyreus
Thessalius.
Phidippus
Antiphus
Telephus
Rubigo ferri.
Eurypylus
Cyparissus.
Co.
Cous
Panphile.
Cois.
Nisyrus.
Carpatos
Carpathium mare.
Casos.
Casiorũ insule
Sporades insule.
hellene
Phocusa
hecaria
Schimusa
Polegrados
Icaros
Doliche.
Ichthicusa
Serestum
Gyarus
Atelos
Agathusa
Melos.
Mimblida
Zephyria
Mimallida
Siphnus
Acitia
Teuthras
Theuthrania.
Theuthrania.
Caicus
Eurypylus.
Cyparissus.
Funesta arbor:
Conifera.
Cupssus
Cyparissinus.
Cupressinus.
Cyparissie ignis
Lydus.
Lamirus
Larrius.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Engonasis.

clarissime gestas: tū q̃ Iouis filij erat a pre in cælū trãslat⁹. & is est q Engonasis dr̃: lī est genu innix⁹. Quippe apud græcos γόνυ genu vocat⁹. Est. n. supra Draconē collocat⁹ sinistra manu pellē leōis: dextra clauā tenens: q̃si eū conet⁹ interficere. Draco caput habet erectū. Hercules dextro genu sinistro pede capitis eius dextrā partē nitit⁹ oppmere: dextra mãu sublata q̃si feritur⁹: sinistra, piecta cū pelle leōis: vt q̃ maxīe dimicãs videat⁹. Eschilus tū in Tragœdia q̃ Promethe⁹ iscribit⁹: nō Herculē cū dracone pugnãtē hūc eē scribit: sed cū ligurib⁹ dimicantē. Quippe eo tpe cū tela ei defecissent: diuersis vulneribⁿ affectū: igeniculasse sese & Iouē: quēadmodū sup̃ dixim⁹ orasse: vt sibi assisteret: quo facto magnū lapidū ibrē statū plusse: qb⁹ hostes sunt fugati. Itaq; Iouē filij tudinē pugnãtis int̃ sydera pstituisse. Q d ēt sensisse videt⁹ Arat⁹. Dextro nãq; genu nix⁹: diuersaq; tēdēs. Brachia supplicit⁹ pãsis ad numina palmis Serpētis capiti figit vestigia seua. Posit⁹ est int̃ duos circulos arcticū & æstiuū: dextro genu arcticū circulū finiēs: sinistro caput Draconis oppmere conat⁹: hūeris veluti æstuū circulū sustinēs. Occidēs capite pus q̃ reliquo corpe ad ẽrã deuenit: & cū tot⁹ occidit q̃si pēdere pedib⁹ ex arctico circulo videt⁹. exoriēs aūt pedes pus q̃ reliquū corp⁹ostēdit. habet i capite stellãvnã. in sinistro brachiovnã. i vtroq; hūero singulas clare lucētes. in manu sinistra vnã. in dextro cubito vnã. in vtroq; latere singulas: sed clariorē i sinistro. in dextro fœmore duas. in pede vnã q̃ dr̃ clara. in sinistra manu quq; q̃s nōnulli pellē leonis appellant. Quidã ēt stellã herculis eã vocãt: q̃ Martis stella dr̃. Tyrii deū herculē religiosissime colūt: sed & oīs ægyptus augustissima eū religiōe venerat⁹: ppetuo fuisse asseuerãtes: & sane alii quoq; añ eū (vt qdã putãt) & p⁹ eū hercules fuere. Var. tres & q̃dragīta hercules noīat. Verūtrū oēs q robore ac fortitudine pstiterūt: lī noīe ab Hercule alcmene filio appellatos fuisse affirmat. Poetę eū ob corpis pceritatē Poliphagū: lī ē multi cibi: & multibibū: lī est multi pot⁹ fuisse asserūt. Vñ ortū ē puerbiū ἡρακλῆς ξένιζε τάλα: lī est hospes est hercules: quotiēs tarditatē alicuⁿ significare volum⁹. Q d ii q herculē hospitio suscipiebãt: tarde e cōuiuio surgere cogebantur. Hic eū cū adhuc ifãs eēt: ob nimiã auditatē multitudinē lactis appetisse cōmemorãt: nec ptinere i ore potuisse quã ob rē ex ore, pfusū circulū in cælū designasse: cãdido colore quē lacteū vocãt. Alii tradiderūt dormiēti Iunoni suppositū herculē fuisse: & illã inscią lac ifãti p̃bussse: ſ̃ cū expgefacta rē cognouisset: reiecisse eū a se: & ita pfusi lactis splēdorē int̃ sydera appuisse. Sūt, trī q hoc nō cū hercule, sed cū Mercurio Maię filio factū velit. alii dicūt q̃ tpe Ops Saturno lapidē p ptu obtulit: iussisse Saturnū lac ei p̃bere: q̃ cū vbera p̃ssisset, pfuso lacte hūc circulū eē signatū. Nos ideo Lacteū appellatū hūc circulū existimam⁹: qd ei⁹ de fluuio velut ex vbere aliquo sata cūcta lactescāt. Hercules nodū iuenit iexplicabilē: cuⁿ nec initiū nec finis agnoscit⁹: & ab eo herculanⁿ nodus appellat⁹ q̃lē eē i Caduceo supⁿ oñdim⁹. Ab hercule Hercule⁹ deducit⁹: qd mō possessiuū nois significationē retīet mō, p forti & robusto accipit⁹: vt hercule⁹ hō, herculea vis. mō, p magno & imēso: vt herculeū opus, & herculea solicitudo. Hercule⁹ ēt morb⁹ dr̃ Comitialis q̃ hercules eū morbū passus sit. Vñ & sacer ē appellat⁹. & maior morb⁹ ppt̃ ḡuitatē: qm̃ hō subito pcidit: & spumę ore mouent⁹: morbusq; ipe aut recēs psumit: aut durat vsq; ad vltimū vitę diē. & Lunatic⁹: q̃ eū q int̃lunio nat⁹ ē: hūc morbū fere pati ppertū ē. Comicialis aūt iccirco dict⁹ ē qd hoc morbo laborãtes in comitiis maxīe detegi solebãt: int̃rūpebant⁹ q̃ comitia quo die aliqs cōcidisset. Serenus. Est subiti morbi spēs: cui nomē ab illo: Q d fieri nobis suffragia iusta recuset. Sæpe etenī mēbris atro languore caducis. Cōciliū ppli labes horrēda diremit. Ipe de⁹ mēorat dubię p tpa lunę Cōceptū: talis quē sæpe ruina pfudit. Erãt aūt comitia puēt⁹ ppli a simul itãdo ita appellata. Differtq; comitiū a cōcilio: q̃ Comitia fuit cū vniuersus popul⁹ puenit. Cōciliū cū ppli ps aliq ade sse videt⁹. hīc Calata comitia vocabant⁹ q̃, p collegio pōtificū hr̃i solebãt: aut regis aut flaminū i augurãdo⁹ cã. Ex iisq; alia curiata erãt, alia Cēturiata. Curiata p lictorē curiarū, pclari: lī est cōuocari solebãt. Cēturiata p Cornicinē. Itē Curiata cū ex cēsu & ætate. Cēturiata cū ex regiōibus & locis cōstabãt. Itē Comitia loca ipa dicebant⁹: i qb⁹ stãs popul⁹ Roman⁹ suffragia ferre cōsueuerat: hæc & Septa vocabant⁹. In cāpo martio iclusa tabulatis ad similitudinē ouiliū. Vñ & septa aliqñ p ouilib⁹ ponunt⁹ Vir. Quãuis mlta meis exiret victima septis. & Ouilia, p septis. Luca. Et miserę maculauit ouilia Romę. Septa ēt vocitata q̃ ad incile opponunt⁹. vt sup̃ dixim⁹. a sepiēdo aūt Septa dicta. Sepire tenere ē & ipedire. A sepia notissimo pisce deductū q̃ emisso cruore atro occultat iter: atq; ipedit: q̃uis sepia sit ēt scopulus iuxta athenienses. Aesch. Aratus. Varro. Virgilius Lucanus. Herod.

Pellis leonis. herculis stella. Martis stella. hercules tres & quadraginta. Poliphagus. Multibibus. Prouerbiū de hercule. Lacte⁹ circul⁹. Modus hercul⁹. Herculeus. herculeus modus. Sacer morbus. Maior morbus. Lunatic⁹ morbus. Comitial⁹ morbus. Comitia. Concilia. calata comitia. Comitia curiata. Comitia centuriata. Septa. Ouilia. Septo. Sepia. Sepes. Conseptus. Cōsiptus. Circūseptus. Sepe. Sepius. Sepissime. Sepenumero. Persepe. Spissum. Spissitas. Spissitudo. Spisse. Spisso. Inspisso. Perspisso. Præsepio. Circūsepio. Intersepio. Comitiales dies. Comitialę homines. Comitialiter. Epilepsia. Epileptici.

Sepia. Sepes. Conseptus. Circūseptus. Sepe. Sepius. Sepissime. Sepenumero. Persepe. Spissum. Spissitas. Spissitudo. Spisse. Spisso. Inspisso. Perspisso. Præsepio. Circūsepio. Intersepio. Comitiales dies. Comitialę homines. Comitialiter. Epilepsia. Epileptici. Cicero. Plautus. Quinti. Plynius. Idem. Hippo. Cesar. Aristo.

cules Herculides fit Pronymicū nomē. & græca voce Heraclides & Heracli⁹. Heraclides ēt, ppriū nomen est. Quattuor deci. n. Heraclidę noīant̃ ingenio ac doctrina insignes fuisse. Prim⁹ Heracleotes ex pōto Euripho- nis filij⁹ vir diues q Athenas, pfect⁹ Speusippū audiuit & Platonē imitari conat⁹ est: vtebat⁹ mollioriveste: adeo q̃ elat⁹ icedebat: vt Atticis p Pōtico Pōpicū noiarent: scpsit dialogos plures, & tragœdias. patriā eiecto atq; occiso tyrāno liberauit. draconē lōgo tpe nutriuit: moriturusq; cuidā e necessariis suis mādauit vt corp⁹ occulent. Draconēq; supra lectū poneret quo eū putarēt ad deos migrasse. Secūd⁹ Heraclides hui⁹ pciuis fuit q Pythicas nugas pscripsit. Terci⁹ Cuman⁹ q libros edidit de arte rhetorica. Quart⁹ Alexādrinus Persicarū rerū scriptor. Quint⁹ Barzeleites dialectic⁹: q aduersus Epicicū scripsit. Sext⁹ medic⁹ Tarētin⁹. Septim⁹ poeta. Octau⁹ sculptor Phocēsis. Non⁹ epigrāmatū scriptor argut⁹. Decim⁹ Magnesius: q Mithridatica scripsit. Vndecim⁹ Alexandrin⁹ grāmatic⁹. Duodecim⁹ Ephesi⁹ rhetor. Terciusdecim⁹ Astrolog⁹. Quartusdecim⁹ Bizantij q philosophiā Coritij docuit. Itē ab hercules Heracleon herba: q̃ & Timalos a Boetiis vocat⁹ & Nymphea: & Ropalon. nasci⁹ in aquosis, foliis magnis: & in sūma aq̃ & aliis ex radice, pdcūtib⁹: flore lilio simili: & cū defluent capiti papaueris. Laudatissima i Orchomeno & Marathone Boetię nasci⁹. Tradūt hāc ex Deianirę sāguine p creatā. Nā cū Deianira ob Zelotypiā erga herculē cētauri vestē ei misisset: cuⁿ vi pestifera in furorē act⁹ Hercules sese i rogū deiecit. Doloris ipatiētia pcita Deianira sese claua illi⁹ int̃fecit: quā græci ῥοπτάλον vocant. Ex ei⁹ sāguie mox nata ē herba: quā dixim⁹ radice claua simili. itaq; a nympha Nymphea appellata est ab Hercule: erga quē Zelotypia exarserat. Heracleō a claua quā græci Rhopalō vocāt. Rhopalō est appellata ideo eos q succū ei⁹ bibūt: duodeci diebⁿ coitu geituraq; puari affirmāt. Fructū hui⁹ herbę Boetii Madona vocāt: & radicē sole siccāt: q̃ geiturā p qtē exeūtē: & alui fluxū repmūt. Galen. ἔτρεχεῖ γὰρ τὰ τῆς γαστρὸς ῥεύματα καὶ ἰητρόμυα τὰ τοῖς ὀνειροῦ μόῖς. Est & alia herba q̃ Heracleō syderiō dr̃. & ipm ab hercule ēuētū caule tenui digitoⁿ q̃tuor altitudīe: flore puniceo: foliis coriãdri: iuxta amnes & lacus nascēs: & oīa vulnera ferro illata efficacissime sanãs. Itē Heracleō aliud ab eodē inuētū tradūt: qd Origanū heracleoticū silueste nūcupari dicimus qm̃ ē Origano nō dissimile: estq; e panacis gñe: de q̃ supius disseruim⁹. Apollinaris quoq; iuēta ab hercule memorat⁹: q̃ apud Arabas Altercū siue altercagenū: apud græcos Hyoscyamos: lī est faba porcina appellat⁹. Plura ei⁹ gña. Vnū nigro semie: foliis pene purpureis, spinosū, vulgare candidi⁹ & fruticosi⁹, altius papauere. Tercii semen Cotoneis fere simile: oīa insaniā gignūt, & capitis vertigines. Quartū gen⁹ molle lanuginosū: pinguⁿ cætis cãdidi semis: i maritimis nascēs: lī recepe medici. Vsus semis & p se & succo expsso. Cōstat ēt foliis mētē corrūpi si plura q̃ q̃tuor bibant⁹. fit ex semie oleū qd & ipm aurib⁹ infusū ẽritat mentē: mirifice tū p trauenemū, pdest: adeo pstat ēt venena, pdesse. Itē ab hercules Hercule & Hercle & Mehercules. & Mehercule iurandi aduerbia. Solebant aūt viri soli p herculē iurare: necvnq̃ p castorē. ecōtrario vō mulieres per Castorē iurabāt. p herculē aūt deierare eis nō licebat: cuⁿ rei rō erat: q̃ Herculano quoq; sacrificio abstinebāt mulieres: qm̃ cū hercules boues Gerionis p agros italiæ duceret: fitiēti aliqñ & aquā a q̃dā muliere petēti. Respōsū ē: se aquā non posse p̃stare: qd fœmiaⁿ deę: qui graeci Δεῦρο, γύναικεῖον vocāt: celebrare⁹ dies: nec ex eo apparatu viros gustare fas esset. Propter qd facturus Hercules sacrificiū: detestatus est p̃sentiā fœminarū. & Potitio ac Pinario sacrorū custodib⁹ iussit: ne vnq̃ mulierē int̃esse pmitterēt. Nusq̃ igit̃ inuenire ē apud pbos scriptores aut mehercules fœminā dicere: aut mecastor virū. Ędepol aūt qd iusiurãdū p pollucē est, & viro & fœminę cōe fuit. q̃uis M. Var. affirmet antiq̃ssimos viros neq; p Castorē neq; p Pollucē deierare solitos: sed id iusiurãdū fuisse tm̃ fœminarū paulatī tū inscita antigtatis iurare viros p pollucē cœpisse. qdã Ędepol dictū volūt q̃si p ædē Pollucis. Itē Pol, & Perpol, & similit̃ Castor, & Mecastor, & Percastor: q̃si p ædē castoris. Cām cur viri p Castorē & Pollucē nō iurēt sed tm̃ fœię hāc qdã eē affirmāt: q̃ helenes soror⁹ suę grā id fecerint: qēvix frat⁹ p fię fecisset merito igit̃ mulieres eorū testimoniū iplorare visę sūt: q in gen⁹ suū sele tā, ppinos exhibuissent. Illud quoq; in sacris herculis obseruatū ē: vt nō cubādo: sed sedēdo epularent⁹. Cornelius Balb⁹ apud arā maximā obseruatū ne lectisterniū fiat. Custodit⁹ i eodē loco vt oēs opto capite sacra faciāt: qd fit ne qs i æde dei habitū ei⁹ imitet⁹. Nā ipe i opto capite ē. Fuerūt aūt Romę ædes duę Victor⁹ herculis: vna ad portā Trigeminā. Alia i foro Boario. Var. Ideo aūt Victorē herculē putat cognoiatū q̃ oē gen⁹ aiāliū vicerit. Alii tradūt. M. Octauiū herrenū, pma adolescētia tibicinē eē. Postea vō arte sua diffisū istituisse mercaturā: & re bñ gesta decimā herculi p- soluisse. Postea cū nauigās lī idē ageret: a p̃donib⁹ circuuentū fortissime repugnasse victorēq; recessisse. Appa- ruisse ei i sōnis herculē & sua opa seruatū docuisse. Proiñ Octauiū ipetrato a mgrātib⁹ loco ædē ei & signū sacrasse: victorēq; icisis lris appellasse: dedisseq; ei epithetō: quo simul & veterū victoriarū: & nouæ mēoria ptinēt⁹. Quidã ēt Heraditū ab hercule deductū opinant⁹. Fuit Ephesi⁹ philosoph⁹ Elisonis siue vt alii dicūt Heratiōis filij⁹ aio nimis elat⁹: & oēs pténēs. Homerū dignū dicebat: q de certamib⁹ eiicere⁹ & colaphis cedere⁹: nullūq; p̃ceptorē habuisse sese: sed p se oīa didicisse gloriabat⁹. Scripsit de repu. & iis q̃ ad deos ptinēt. Librūq; in tēplo diane reposuit: obscure scriptū, vt soli docti possent itelligere: ne si ivulgi noticiā deueiret cōtēptui haberet⁹. Accedere ad Dariū Persarū regē: benigne eū iuitātē noluit: verū i mōtana secessit vbi herbas tm̃ depascēs: incidit in morbū aq̃ int̃ cutis: ppt̃ qd in vrbē aliqñ reuersus scisitabat⁹ medicos p enigmata: an posset ex ibre siccitatē facere: qb⁹ mīme itelligētib⁹ p̃sepe ingressus Bubulo fimo se obruit: ratus se eo calore siccare humorē posse: Sic ānū ætatis suę sexagesimū agēs int̃iit. Fuerūt & alii q̃tuor Heraditi. Prim⁹ poeta Lyric⁹. Secūd⁹ Halicarnase⁹ sūmę vir elegātię. Terti⁹ Lesbi⁹ q macedonū scpsit historiā. Quart⁹ vir ridicul⁹. Heracleę q̃q; quoq; fuisse legunt⁹ præ cætis insignes: vna in radicib⁹ Oetę mōtis: i plano sita: quā Asaris flumen abluit. Alia in ppōtide q̃ prius Perinthus vocabat⁹: i qua Amphitheatrū fuit: vnū e septē spectaculis orbis tarū. Tercia in Pōto Boetiorū Colonia. Quarta de qua supra diximus iuxta hostia Rhodani. Quīta i Cāpania Italię: q̃ & Herculaneū dicta est incūbēs mari iuxta Pōpeios: & pmontorū habens mirū immodū vētis afflatū: quos vocant Etesias: ppter qd salubernimū ibi eē aerē pstat: hāc vrbē tenuere Osci: sicut Pōpeios quos Sarnus amnis abluit. Postmodū thuscī

Herculides. heraclides. heracius. heracleotes. heracleon. Timalos. Nymphea. Ropalon. Nymphea. Madon. heracleon. Syderion. Origanū. heracleoticū. Apollinaris. Altercum. Altercagenū. hyoscyhamos. Faba porcina. hercule. hercle. Mehercules. Mehercule. Per hercle lem viri p castorem mulierē iurare solebāt. Me Castor. Ędepol. Pol. Perpol. Castor. Mecastor. Perecastor. Ædes herculis victoris. heraclitus. heraclee. Asaris. Perinthus. herculaneum. Etesie. Pompeij. Sarnus. Vesuuius.

Galenus. Varro. M. Var.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

& pelasgi. Deinde Sãnites: eratq; nolę/& Nucerię emporiũ: nõ lõge a mõte Vesuuio: q̃ amœnissimis agr̃ ico
lis excepto cacumie. Id magna ex pte planiciẽ habet: sed infructuosũ ẽ & cinere scatẽs cauernosa p̃ se ferẽs an-
tra plena adustis lapidib̃ vt facilis cõiectura sit: ea loca quõdã arsisse: sed defecisse flãmas cessãte materia. Duo
p̃terea i Italia port̃ ab Hercule nomẽ sortiti sũt. alter i Brutiis iuxta Hipponẽ Locros oppidũ: qd postea ob-
tinuere Romani & mutato noĩe Vibonẽ Valẽtiã appellauere. ad hũc locũ Proserpinã e Sicilia ad legẽdos flo-
res venisse existimãt: qm̃ amœnissima regio ẽ: & floridissima prata: hic apud matrõas p̃suetudo iualuit: vt col
lectis ex floribꝰ coronas texãt: qm̃ diebꝰ festis emptas gestarevitio dar̃. Alẽ i ligurię finibꝰ ac Thuscię/q dr̃ por
tꝰ Herculis Monoeci: nõ lõge a pplo via sinꝰẽ. i quo tumulꝰ sublimis vbi ædificatũ ẽ oppidũ: sub q̃ portꝰ Her
culis Monoeci: siue portus Monoeciꝰ. habet. n. tẽplũ Herculis cognomẽto Monoeci: qm̃ is in eo habitet solꝰ
ẽ qppe statio q̃dã nõ multaꝝ nec magnaꝝ nauiũ capax. Fecit Polydꝰ Sicyoniꝰ Ageladis discipulꝰ nobilissi
mꝰ artifex Herculẽ: q romã trãslatꝰ fuit. Anthæũ a tra sustinẽtẽ. & Myrõ Eleuthꝰ natꝰ alẽ Ageladis discipulꝰ
Herculẽ alteraꝝ q ob nobilitatẽ opis apud Cyrcũ maximũ in æde Põpeii magni collocatꝰ fuit. & Euricrates Ly
sippi Sicyonii filiꝰ Herculẽ Delphis: oẽs ex aere. At Zeusis Heracleotes Herculẽ ifantẽ pinxit dracones strãgu
lãtẽ Alcmena mr̃e corã pauẽte & Amphytriõe admirãte: hic nobilissimꝰ pictor fuit cũ quo cũ Parthasiꝰ alẽ ex
cellẽs pictor ĩ certamẽ descẽdisset: detulitvuas pictas tãto successu: vt in Scenã aues aduolarint. At Parrhasiꝰ
lentheũ pictũ tradit detulisse: ita vĩtate rẽp̃sẽtata: vt Zeusis alitũ iuditio tumescẽs flagitarit: remoto tãdẽ liteo
picturã ostẽdi: itellectoq; errore palmã cõcesserit i genuo pudore: qm̃ ipe aues fefellisset. Parrhasiꝰ aũt se artifi-
cẽ. Pinxit & Parrhasiꝰ Herculẽ i tabella: q̃ cũ Rhodi eẽt: ter fulmine ãbusta: nec vnq̃ oblitterata: ñ ipo miracu
lũ auxit. Itẽ Vlixes nobilissimꝰ pictor: q se abrodietũ: qd græce sigificat delicatũ: atq; elegãtẽ cognoĩauit: Her
culẽ Lyndi fecit: talẽ a se hũc pictũ asseuerãs: q̃lẽ sæpe i qete vidisset. Appelles quoq; q pictura omẽs supauit.
Herculẽ auersũ pinxit: q Romę i Antonię tẽplo visus est: cuius faciẽ ostendere potius ars q̃ ꝓmittere videba
tur. Item Artemon Herculem pinxit cum Deianira lasciuiẽtẽ: & alteraꝝ Herculẽ: ab Oeta mõte exuta morta-
litate p̃sẽsu deoraꝝ in cælũ eũtẽ. Itẽ Laomedõtis circa herculẽ & Neptũnũ historiã q̃ tabellę inẽ eas: q̃ i porticib̃
Octauię fuerũt nobilissimę habitę sũt. At Nicearchꝰ pinxit Herculẽ tristẽ i sanię pœnitẽtia: p quã vxorẽ & filio-
os occiderat: sed i maxĩa admiratiõe fuit herculis ex marmore statua a Mnestrato facta: quã viuã iudicare spe
ctãtiũ oculi cogebãt̃. Visus ẽt fuit i Pãtheo Agrippę tẽplo Romę Hercules e marmore humi stãs singular̃ ad
miratõis: ad quẽ pœni oib̃ ãnis hũana victia sacrificare cõsueuerãt: ita oẽs artifices hũc maxĩe inẽ oẽs deos eli
gebãt: quẽ ppetua mẽoria celebrẽ toto orbe reddẽ conarent̃: qn & Corithiis vasis impmi a veĩb̃ solebat. Mar
tia. de Hercule Corithio. Elidit gemios ifans nec respicit angues. Iã potat teneras hydra timere manꝰ: & etiã
figulinis opibꝰ. Idẽ de hercule fictili. Sũ fragilis: sed tu moneo ne spne sigillũ. Nõ pudet Alcidẽ nom̃ hr̃e meũ
LEONEM NEMEES. Leonẽ siluæ Nemeæ de quo supra diximꝰ. Leo generosissimꝰ est oim aĩaliũ: tum
p̃cipue cũ colla armosq; vestiũt iubę/qd ætate accidit iis: q e leone cõcepti sũt. Nascunt̃ qppe ex Pardis: q iubis
caret/p̃sertĩ in Africa vbi ppẽ penuriã aq̃ aꝝ ad paucos amnes multitudo feraꝝ cõuenit. Ideo multiformes ibi
aĩaliũ part̃ mutuo sese miscẽtib̃ diuersoraꝝ generaꝝ aĩalib̃. Vñ ortũ ẽ illud puerbiũ. Semp aliqd nouĩ Africã
afferre. Alexãder magnꝰ noscẽdi naturas aĩaliũ desiderio inflãmatꝰ Aristoteli philosopho ĩ oĩ disciplinaraꝝ gñe
excellẽti scribẽdi de iis, puinciã delegauit: ei aliquot millia hoim in totiꝰ Asię & Græcię tractu pere iussit: qbus
venatꝰ/aucupia/piscatiões curę eẽnt: qq; viuaria/armẽta/aluearia/piscinas/auiaria haberent: ne qdvsq̃ genitũ
ab eo ignorar̃t. Hos igit̃ pcũtando quãqginta illa de aĩalib̃ p̃clara volumĩa scripsit. In iis ergo Aristoteles tra
dit Leænã ꝓmo fœtu qnq; catulos parere. secũdo q̃ttuor: ac p singulos annos vno minꝰ. Postq̃ vo nũ trẽ pepe
rit sterilescere. Atq fœtꝰ ipos ĩitio iformes: ac mimas carnes eẽ magnitudine mustelaraꝝ: ac nisi bimestres mo-
ueri: semestres vix ingredi posse. In europa aũt inẽ Acheloũ trẽ de quo supra diximꝰ: & Nestũ Thracię amnẽ
iuxta Abderã fluẽtẽ: & Pangei mõtis ima ãbiẽtẽ: vbi Diomedes hospites suos eqs apponere solebat: leões re
piri: sed lõge p̃stãtiores iis quos Africa & Syria nutrit. Leonũ duo gña eẽ Cõpacule & breue crispiorib̃ iubis
hos timidiores eẽ: q̃ lõgo simpliciq; villo illos vulneraꝝ eẽ cõtẽptores. Vrinã mares crure sublato reddere: quẽ-
admodũ canes. hãc q̃ẽ odore eẽ: nec minꝰ halitũ. Raro ñ aĩal potare: vesci alẽnis diebꝰ. post saturitatẽ aliqñ tri
duo ieunare. In mãdẽdo q̃ possint solida deuorare. Q ñ aluus grauar̃ ĩsertis i ora vnguib̃ spõte p̃trahere. Idẽ
etiã facere post saturitatẽ qñ est fugiẽdũ: lõgitudinẽ vitę eoraꝝ ex eo appere: qd plæriq; dentib̃ defecti repiunt̃.
Polybꝰ scribit in senecta ab iis hoiem appeti: qm̃ ad p̃sequẽdas feras nõ suppetãt vires. Tũc obsidere Africæ
vrbes: eaq; de cã cruci fixos se vidisse vt cæti metu similis pœnę absterrerent̃ a noxia. Leones trũ ex feris cle-
mẽtia vtunt̃ in supplices: p̃stratis parcũt. Vbi sæuiũt inviros p̃usq̃ in fœmias fremũt. Infãtes nõ attingũt: ni
si in magna fame. Eoraꝝ aĩ index ẽ cauda: sicut equoraꝝ aures. Vim sũmã i pectore habẽt. Satiati i noxii sũt. Ge-
nerositatẽ in piculis maxĩe ostendũt: spernẽtes tela. & se terrore solo diu tuẽtes: acveluti cogi ad sæuiendũ sese
testãtes. Vrgente canũ ac venatoraꝝ magna vi ꝓtempti resistũt cædũtq; in campis. Vbi virgulta ac siluas pene
trauerint: acerrimo cursu ferunt̃ q̃si turpitudinẽ latebris tegẽtes. Vulnerati mira obseruatõe p̃cussorẽ nouerũt
& in q̃talibet multitudine appetũt. Eũvero q tela qdẽ miserit: sed nõ vulnerauerit correptũ sternunt necvulne
rãt. Moriẽtes humũ mordent: & dãt lachrymã læto: Cũ p caculis fœtę dimicãt: aciem defigũt in terrã ne vena
bula expauescant. Carent dolis: nec limis intuentur oculis: nec ita videri volunt. Timet trũ tam ferox animal
rotarũ orbes circũactos/& currus inanes/& cristas/cantusq; gallinaceoraꝝ/sed maxime ignes. Egritudinẽ fasti
dii tantũ sentiunt: in qua medẽt̃ eis contumelia & anexaraꝝ eis simiaraꝝ lasciuia in rabiem agit. Gustatus dein
de sanguis remedio est. Illud quoq; admiratione dignũ: quod condito in corporis vaginas vnguiũ mucrone
gradiunt̃: & aduersis falculis currũt ne frãgant̃: hebetentq; vngues: quos nõ nisi appetẽdo ꝓtendũt. Idẽ quoq;
& Pardi & Pãtherę faciũt. Pluriũ leonũ fil̃ pugnã ꝓmꝰ Romę ædidit Scæuola Publii filiꝰ in ẽdulitate curuli
Centũ iubatoraꝝ. Primꝰ oim. L. Sylla q postea dictator fuit in p̃tura: post quẽ Põpeius magnus habuit in circo

Portus herculis hippo. Vibo. Valentia. Portus herculis monoeci. Monoecꝰ portus. Herculis picto res

Abrodietus

Martia.

Ides

Leo

Prouerbiũ de africa.

Natura leene.

Aristo.

Nestus Abdera. Pangeus Leonũ duo genera.

Diome.

Polyb.

Sceuo. L. Sylla. Pompe.

cccxv. Cæsar dictator q̃dringẽtos. Capere eos quõdã difficile fuit & nõ nisi foueis. Principatu Claudii Cæsaris
casus rõnẽ docuit tã generoso aĩali certe ignominiosã: pastoris getuli sago cõtra irruẽtis ĩpetũ, obiecto: qd specta-
culũ mox i harenã trãslatũ est: tãta illa feritate supra quã dici põt torpescẽte: capite q̃uis læui iiectu opto: ita vt
ligẽt̃ nõ repugnãs: veluti vis oĩs p̃stet i oculis. Exquo fit minꝰ mirę: qd dr̃ a Lysimacho filiclusoiussu Alexã
dri strãgulatũ leonẽ. Iugo subdidit eos: ꝓmusq; ad curꝰ iũxit Romæ: quo etiã p Italiã vectꝰ est M. Antonius
bello ciuili malo quodã p̃sagio qd ẽt generosi spũs possent iugũ subire. Primꝰ leonẽ tractare ausus ẽ: & oñdere
mãsuefactũ Hãno Carthaginẽsis, ppter qd dãnatus fuit: q nihil nõ p̃suasurꝰ vir tã artificis ingenii videret̃: &
male ei credi libertas: cui feritas vsq; adeo cessisset. Extãt clemẽtię leonũ cõplura exẽpla. Mẽtor Syracusanꝰ in
Syria. cũ forte Leoni obuiasset: sese supplicit̃ volutati: & q̃cũq; fugeret se opponẽti: labentiq; vestigia q̃si adulari
vellet. licet ĩitio pterritꝰ: aĩaduertit tandẽ i pede eiꝰ tumorẽ: vulnusq; & extracto surculo cruciatu aĩal liberauit
Helpes quoq; natiõe Samiꝰ i Africã naue delatꝰ: cũ forte iuxta littꝰ minaci hiatu leonẽ p̃spexisset: arborẽ fuga
petiit: libero pr̃e iuocato: vt p̃cipuꝰ votoraꝝ eẽ locus solet: vbi nullus ẽ spei: sed nec fugiẽti: cũ posset fera istiterat
& pcũbẽs ad arborẽ hiatu quo truncat̃ miserationẽ q̃rebat. Ossis frustũ auidiore morsu adhæserat dẽtibꝰ: & cũ
ob id pasci nõ posset: iedia simul ac labore cruciabat̃. Descẽdit tãdẽ ille ex arbore & fragmẽtũ ex ore leõis euui
fit: quẽ tradũt q̃diu nauis ea i littore stetit: retulisse Samio gr̃am venatiõis ptẽ quotidie afferendo: ob quã causã
libero pr̃i tẽplũ i Samo helpes sacrauit qd græci σῶλν τῆρος νεῶν Διονισοῦ. i. saluatoris tẽplũ Dionysii appel
lauere. Sed lõge mirabiliꝰ est q Appion q Polihistor appellatꝰ est: sese Romæ in circo maxio vidisse testãt̃. In
iis ludis ingẽt Leonũ imanitas admiratiõi fuit: inẽ quosvnꝰ erat corpis ĩpetu: & vastitate: terrificoq; ac sonoro
fremitu/& toris/comisq; ceruicũ fluctuãtibꝰ: q aĩos oculosq; omniũ i sese cõuerterat. Introductus q̃q; inẽ alios
pluris ad pugnã bestiaraꝝ Dacus qdã fuerat: seruꝰ viri p̃sular̃: cui Androdꝰ nomẽ erat: hũc ille leo vbi pcul aspe
xit: repẽte q̃si admiratꝰ substitit. deinde sensim ac placide veluti noscitabũdꝰ ad eũ accessit: tũ caudã istar adulã
tiũ canũ clemẽt̃: ac blãde mouẽs: hois sese corpi adiũgit/cruraq; & manꝰ eius ppe iã exaãti metu ligua demul
cet. Androdus inẽ illa tã atrocis ferę blãdimẽta amisiũ aĩm recupat: paulatimq; oculos ad ꝓtuẽdũ leonẽ refert
Tũ q̃si mutua recognitiõe facta veluti lætos ac gratulabũdos Leonẽ atq; hoiem visos fuisse. Q ua re maxios
populi clamores fuisse excitatos. Accersitiũq; a Cæsare Androdũ: & cãm cur tã atrox belua sibi vni pepcisset: i
terrogatũ. ibi rẽ mirã & vix credibilẽ Androdũ narrasse. Cũ puinciã Africã p̃sulan impio dñs eiꝰ teneret: inũ
quis eiꝰ & quotidianis vberib̃ ad fugã coactũ se fuisse: & vt a dño terrę illiꝰ p̃fide tutiores latebræ forẽt: in ha
renaꝝ solitudines cõcessisse: eo cõsilio vt si cib̃ defuisset: aliquo mõ mortẽ appeteret. Tũ medio ac flagrãtũ sole
specũ quãdã nactũ remotã: ac latẽtẽ in eã se recõdisse: nec multo post ad eã venisse hũc leonẽ pede vno debili at-
q; cruẽto ædentẽ gemitꝰ & dolorẽ: ac cruciatũ vulneris p̃ se ferẽtẽ. Territũ sese: ac pauefactũ ꝓmo aspectu. Sed
postq̃ ĩtrogressus leo habitaculũ illud vt re ipa appuit suũ delitescentẽ cõspexit: mitẽ ac mãsuetũ ad se accessisse
sublatũq; pedẽ: q̃si petẽdę opis gr̃a porrexisse. Ibi stirpẽ ingẽtẽ vestigio pedis eiꝰ ihærẽtẽ euulsisse: conceptãq; fa
miẽ exp̃ssisse: & sine vlla iã formidine exiccasse: ac det̃sisse cruorẽ. Q uo facto leuatũ dolore leonẽ pede i mani
bus eiꝰ posito recubuisse & paululũ idulsisse q̃ti. Postea vo ex eo die totũ triẽniũ se: & leonẽ i eadẽ specu eodẽ
victu vixisse: Q uippe leonẽ e feris q̃s venabat̃ opimiora mẽbra ad specũ ferre solitũ: q̃ ipe qm̃ ignis copia nõ
eẽt: meridiano sole torrẽs epulabat̃. Sed vbi eũ vitę illiꝰ ferinę molestia cepit leone venatũ, pfecto specũ reliqsse
& triduĩ viã pmẽsũ visũ a militib̃ atq; ap̃hẽsũ fuisse: & ad domũ ex Africa Romã deductũ. Hũc statĩ rei capi
talis dãnãdũ: obiicẽdũq; bestiis curauisse: pcepisse se iã hũc quoq; leonẽ olim suũ fuisse captũ & Romã pductũ
gr̃am ergo sibi b̃ficii ac medicinę retulisse. Q uę cũ Androdꝰ narrasset: dimissũ statĩ a pœna absolutũ fuisse:
leonẽq; ei suffragiis populi donatũ: quẽ postea loro tenui reuinctũ p vrbẽ ducere visus ẽ: donãtibꝰ passĩ ipm ere
Leonẽ vo oĩbꝰ vario flore spargẽtibꝰ ac fil̃ clamãtibꝰ. hic ẽ leo hospes hois. hic ẽ hõ medicꝰ leonis. Leones i Sy
ria nigri nascunt̃. vt tradit Aristoteles. & i Egypto q Formicę dr̃: de qbꝰ supra diximꝰ. Leones coeunt auersi
quẽadmodũ Lynces/Cameli/Elephãti/& Rhinocerotes & Tigrides. A leone ĩestri Marinꝰ quoq; leo appel-
latꝰ ẽ ex cãcroraꝝ genere: de quo supra diximꝰ. Itẽ Chameleõ q̃si pꝰ leo. Nascit̃ i India figura: & magnitudine
lacerti nisi crura eẽnt recta: & excelsiora: latera vẽtri iũgunt̃ vt piscib̃ & spina sili mõ. Eminet rostraꝝ sile suillo
cauda p̃lõga in tenuitatẽ desinẽs: & implicãs se vipinis orbib̃: vngues adunci/motꝰ tardior/vt testudini corpꝰ
asperaꝝ: vt Crocodillo: oculi i recessu cauo p̃grãdes: & corpi cõcolores: nũq̃ eos opit nec pupillæ motu: sed totius
oculi versatiõe circũaspicit i ipe excelsus hiãtũ sp ore. Solus aĩaliũ nec cibo nec potu alit̃: nec alio q̃ aeris alimen-
to. Circa Capficos ferꝰ: alioqn inoxiꝰ/& coloris natura mirabilior. Mutat nãq; eũ subide & oculis & cauda &
toto corpe. Redditq; sp quẽcũq; pxie attigit: p̃ter rubraꝝ cãdidũq;. Oui. Id quoq; qdvẽtis aĩal nutrit̃ & aura. Pro
tinꝰ assimilat texit quoscũq; colores. Defũcto pallor ẽ. Calor i capite: & maxillas & ad cõmissũ caudæ admodũ
exigua: nec alibi toto corpe. Sãguis i corde & circa oculos trũ. Viscera sine splene hibernis mẽsibꝰ latet: vt lacer
ta. Democritꝰ philosophꝰ peculiare volumẽ de Camæleõte ædidit: plenũ mẽdaciis: nec alia cã legẽdũ. q̃ vt ad ri
sũ excitemur. Inẽ cæta vi eiꝰ eẽ maximã scribit ptra accipitraꝝ genꝰ. Detrahẽ. n. supuolãtẽ ad se: & volũtariũ p̃-
bere lacerãdũ cætis aĩalibꝰ. Caput eiꝰ & guttur: si roboreis lignis vrat̃: magnoraꝝ ibriũ: ac tonitruũ ꝓcursꝰ facẽ
Ligũã si viuẽti exẽpta fit: ad iudicioraꝝ euẽtꝰ pollere. cauda fluia & aq̃raꝝ ipetꝰ sisti. ab lĩ & Chameleõ herba appel
lata obvarietatẽ foliораꝝ. mutat. n. cũ tra colores. hic niger/illic viridis: alibi cyanꝰ alibi croceꝰ & aliis coloribꝰ.
Duo eiꝰ gña. Marẽ dicũt cui flos purpureꝰ ẽ. Fœminã cui violaceꝰ. vno nascunt̃ caule cubitali. crassitudie digi
tali. qdã Buphonẽ noĩant q̃ a bobꝰ deuorata Angina eas necat. græce qppe βοῦς bos dr̃. φόνος mors. alii Cy
nozoor vocãt: q̃ fœtore eiꝰ Ricini e canũ aurib̃ decidãt. κύων. n. canis ẽ. ὀζεῖν fœtere. Chamæleonẽ qdã Ixio
vocãt: q̃ qbusdã i locis viscũ gignit: albũ sub alis foliораꝝ maxie circa canis ortũ. Apud græcos. n. ἰξὸς viscũ dr̃.
Cũ hac herba idẽ Democri. scribit similiraꝝ pedẽ Chamæleõti torreri i furno additoq; vngueto i pastillos digeri
eos in ligneo vase cõditos p̃stare: vt q̃ gerit: oĩno fit iusibilis. A leone etiã Leõtophonos dicit̃: de quo superius

Lysimach

Hanno Cartha.

Mentor.

Helpes

Appion.

Mirum de leone.

Androdus.

Aristo.

Leones auersi coeunt.

Leo marinus.

Chameleon.

Ouidius

Demor

Chameleon.

Bupho.

Cynozoor

Ixion.

Leontophonõ.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

dixim⁹ paruũ aĩal: nec alibi nascẽs q̃ vbi Leo nascit: quo gustato stati leo expirat. Iccirco corp⁹ eĩ⁹ adustũ asper
gũt aliis carnib⁹ polẽte mõ & ita leonib⁹ infidiant: ac ẽt cinere necãt. Nõ imerito igit hoc odit leo: visũq; dilani
at: & citra morsũ exaĩat. Ille ꝑtravrnã spargit prudẽs hãc q̃q; leoni pestiferã eẽ. & Leõtopetalõ herba: quã alii
Rhopadion vocãt: folio brassicæ caulę semipedali/leni/cui⁹ semẽ i cacumĩe: in filiqs ciceris mõ: radix rapę filis
grãdis nigra: nascit in armis. Radix aduersat oim serpẽtiũ generib⁹: ex vino pota/nec alia res celer⁹ pficit. Et
Leõcopodiõ alia herba/quã & Lithoron/& Dorypetrõ/& Toropetrõ vocãt: caulib⁹ veluti rosę capita sustinẽs
nascit i cãpestri & graculi solo. Semẽ ei⁹ lymphatica sõnia facere dr̃. & Os leonis alia herba florẽ faciẽs purpu-
reũ pulchr⁹. Colu. Narcissiq; comas: & hãt/ seua leonis ora seri. Itẽ a leo Leæna: q̃ & lea dr̃. Vir. Catulor⁹ ob-
lita leæna. Lucil. Irritata leę iaciebãt corpa saltu. & Leonin⁹/& Leo/Leõtius/Leogorus/Leodam⁹/Leocra
tes sculptor ĩsignis/Leocritus/Leonides nobilis sparta. deiñ Lacedæmonior⁹ rex: q aduersus Xerxen pene
icredibilia egit. Itẽ Leonides alĩ⁹ pedagog⁹ Alexãdri. Leosthenes/Leostrat⁹/Leochares/ppria noĩa. Itẽ Leo
pardus q ex leone & pãthera nat⁹ ẽ. vel ex pardo ac Leæna nigris maculis leoninã pellẽ distinguẽtib⁹. Pard⁹
aĩal est: cui⁹ fœta Pardalis dr̃. & Pãthera q̃li tota fera: qppe πᾶν θηρ gerce totũ dr̃. θηρ fera. Sæuiores i hoc genere
sũt fœiæ q̃ mares. Numerosę i hircania: minutis orbiculis suppictę: ita vt oculat⁹ ex fuluo circulis: vel cerulea
vel alba distiguat⁹ tergi suppellex. & ear⁹ colore mix⁹ i modũ q̃drupedes oẽs solicitãt: sed capiti toruitate terrẽt
Quapropẽ occultato capite reliq̃ dulcedine iuitatas corripiũt: discernunt a marib⁹ solo cãdore. A nris Variæ
appellant. Sũt q tradãt ris in armo similẽ lunę eẽ maculã crescẽtẽ in orbes: & pari mõ cornua cauãtẽ. Primus
Scau⁹ ædilitate sua Varias cẽtũ q̃nq̃ginta i vrbe oñdit. Deiñ Põpei⁹ magn⁹ q̃drigẽtas decẽ. Diu⁹ Augustus
q̃dringẽtas vigiti: ĩ solũ ex oib⁹ aĩalib⁹ odoratũ eẽ affirmãt. a pardali Pardaliãches deducit: hoc ẽ aconitũ: q
Hircani ĩ gramine carnes (vt dixim⁹) illinũt. & p semitar⁹ cõpita spargẽtes exhibẽt: q̃r⁹ fauces ĩ cibo hausto
Angina obsident. Itẽ a pardali Camelopardalis: aĩal qd Nabin æthiopes vocãt/collo simile eq̃/pedib⁹ & cruri
b⁹ boui: Camelo capite/albis maculis/rutilũ colore ẽ q̃dã Pãthera⁹ similitudine distiguẽtib⁹. Prim⁹ Cæsar dicta-
tor Circẽsib⁹ ludis eã Romę ostẽdit. Postea freqnt visa est aspectu magis q̃ fenitate cõspicua: & ob id a qbusdã
Ouis appellata. Camelus notũ aĩal est: pascit int armẽta i onẽte. duo genera sũt Bactrię & Arabię. Differũt q
illa bina habẽt tubera in dorso: vulgo nũc Dromedarios vocãt: hi singulę: & i pectore alter⁹ cui incubãt. Dẽtũ
supiore ordie carẽt vt boues: exercẽt dorso: vt iumẽta & eqtatu i ꝑliis. Velocitate equos excedũt. Sed sua cuiq;
mẽsura ẽ: sicut vires tacti poplitib⁹ psternũt sese atq; ita onerãt. Postq̃ qd satis ẽ accepẽt surgũt: nec vltra assuetũ
pcedũt spatiũ: nec plus istituto onere recipiũt: Odiũ aduersus equos naturale gerũt. Siti q̃triduo tolerãt: iplẽt q̃q
cũ bibẽdi occasio ẽ: & i ꝑteritũ: & i futurũ. A q̃ ꝑus cõcalcatiõe obturbãt: aliter nõ gaudẽt potu. Viuũt qnq̃genis
annis. Multi etiã cẽtenis. Veneris rabiẽ: & ipi sẽtiũt: ꝑpterea ẽt fœminas castrãt. Ita fortiores negatu coitu fi-
unt: & bello aptiores: colorẽ bñt pullũ: atq; natiuũ: ob id vlgo Pullũ colorẽ Camelinũ vocãt. PROSTRA-
TVM. Victũ: pfligatũ: extictũ. Sternere, pprie ẽ de statu deiicere: & q̃li i ẽrã extẽdere. Vir. Sternit fœlix a-
crõ. Idẽ. Strata iacẽt passi sua quæq; sub arbore poma. Hic Prostemere fit: qd aliqñ ẽ in ẽrã deiicere. Apul. Puel
läq; reluctãtẽ tãdẽ pstrauit. Aliqñ vincere, pfligare: extiguere. Salustius. Prostratisq; militib⁹ fugæ se dedit Ster
nax q̃q; equus dicit: q excutit: ac i ẽrã deiicit sessorẽ: ĩ est ferox: asp. Vir. Et stemacis eq. Per metaphorã Sterne
re aliqñ p extẽdere capimus: A quo fit Insternere: Vñ Sternere: atq; Insternere humi tapetas: frõdes/flores/a-
liaq; hnusmõi dicimus. Hic stragula dicta optoria lector⁹. vbi & discũbere solebãt: & qescere. Varro. Hac qcqd
istruebãt: A sternẽdo Stragulũ appellabãt: Hic ẽt equor⁹ opimẽtũ Instratũ vocãt. Et qñ sternẽdo fit: vt id sup
qd sternim⁹: ĩ est extẽdius aliqd: tegamus. Sternere aliqñ p tegere: atq; iplere accipit: Vñ sternere equos dici-
mus ĩ ẽ i stratis tegere. Sternere lectos coopire. Sternere humũ florib⁹ iplere. Vir. Sternit oẽ solũ iaculis. In q̃
significatiõe Cõsterno quoq; accipit: dũ tertiæ ẽ cõiugatiõis. Idẽ. It stridor: & alte cõsternũt ẽrã cõcusso stipite
frõdes. Quãdo vero ẽ pmę piugatiõis: p deiicere dũtaxat accipit. Salust⁹: Quã victoria elati hostes: nri territi
atq; aĩs psternati discessere. Idẽ. Eq sine rectorib⁹ exterriti: aut saucii psternãt. Hic psternatõ deiectio aĩ dr̃ ex ali
quo subito metu: & Externo: qd veteres vsurparũt p eo qd ẽ demẽtẽ facio. Pacuu⁹. Sed eccã miserã q̃ frequẽs lu
ctus externauit. Itẽ quoniã sternẽdo ĩ ẽ extẽdẽdo: & id qd extẽdius: & id supra qd extẽdim⁹: cõplanam⁹: atq; cõ
ponim⁹: fit vt sternere quoq; aliqñ pro componere ac complanare vsurpemus: & stratum dicamus cõplanatũ
atq; compositum. Vnde stratũ mare dicius. Virg. Et omne tibi stratũ silet equor. & Stratas vias: siue q̃ cõpla
natæ sint: siue q̃ lapidib⁹ tectæ. Idẽ. Mirat portas: strepitiq; & strata viar⁹. Itẽ qa iacẽdo quodãmõ extẽdimur
fit vt eos ẽt se sternere dicam⁹: q se ad iacẽdũ collocãt: vt qescãt. Itẽ Sternũt se sõno diuersę in littore Phocę. Hic
Stertere dicimus dormire. Persi⁹. Stertimus i domitũ qd despumare falernũ Sufficiat: qnta dũ linea tãgit vm
bra. A Sterno ẽt fit Substerno: A quo & Substratũ. Itẽ Sternuo: A quo Sternuto frequẽtatiuũ. vñ Sternutatio
& Sternutamẽtũ: & Sternutatoriũ medicamẽtũ: a quo ad sternuẽdũ excitamur. Etenũ sternũt quodãmodo to-
to corpore extẽdũt: licet. n. Sternutatio a capite ꝑcipue fit: fit tñ sternuẽdo q̃dã totius corporis extẽsio q̃ i aliis
corporis emptiõib⁹ nõ accidit. Nã cũ tres ptes principales nri corporis sint: caput: thorax: & alius: flatusq; alui
expiratio fit: ructus vẽtriculi: sternutamẽtũ capitis: solo sternutamẽto fere totũ corpus extẽdit. Ideoq; nõ mõ ca
put: sed reliq̃s etiã ptes bñ valere indicio est. Quãobrẽ moribũdos Interdũ sternutatorio excitare solemus. tãq̃
si ĩ effici neq̃at: nulla ãplius sit spes salutis: Vñ cõsuetudo in ualuit: vt sternutatio veluti bonæ valitudinis indi
ciũ sacra habeat: & sternutãtes salutem⁹: ac bñ eis ꝑcemur. Quod tyberiũ quoq; Cæsarẽ alioqn tristissimũ: &
plenũ sp solicitudinis hominẽ etiã in vehiculo exegisse tradũt: & aliquos cõstat noĩe quoq; psalutare religiosi⁹
putasse. Itẽ a sterno Stramẽ: & Stramẽtũ: q̃ solo gescẽdi grã sternãt. Vñ Lectus. & Lectica a legẽdis: hoc est
colligẽdis stramẽtis: atq; herbis. ex qb⁹ fierẽt/dicta sũt/q̃ nis aliq a græcis poti⁹ deduci velint/qui λέκτρον lectũ
dicũt Vel q̃ fatigatos ad qescẽdũ alliciat. A lectus & lectica diminutiua fiũt Lectulus/& Lecticula. Sue. A cœ
na in lecticulã se lucubratoriã recipiebat. Itẽ a lectus Lectisterniũ/cũ sacror⁹ grã lecti in tẽplis sternebãt ad dis

Leontopetalõ. Rhopadion Leonopodiõ. Lithe ron Dorypetron. Toropetron. Os leonis Leena Lea Leoninus Leo. Leontius Leogorus. Leodamus Leocrates Leocritus. Leonides Leostenes. Leostratus. Leocares Leopardus. Pardus. Pardalis Panthera. Varie. Pardaliãches Camelopardalis. Nabis. Ouis. Camelus. Dromedariũ.

Camelĩ⁹ color. Sterno. Prosterno. Sternax

Insterno. Stragulum Instratum.

Consterno

Consternatio. Externo. Stratus mare. Strata via Sterto. Substerno. Substratum. Sternuo. Sternuto Sternutatio. Sternutamentum. Sternutatorium. Stramen. Stramentum.

Lectus. Lectica. Lectulus Lecticula Lectisterniuz.

Colu. Virgilius Lucil.

Scau. Pompe. Augu.

Virgilius Apuleius Salustius Virgilius

Varro.

Virgilius Idez

Salustius Pacu.

Virgilius Idez Idem

Persius.

Suetoni⁹

cumbendũ: siue etiã pnoctandũ. Itẽ a lectica Lecticarii: q̃ lecticã ferebãt. Item a sterno siue stratũ Stratumino
deriuat: qd est stratũ firmo. Ply. Maiores potẽtioresq; fi lit occasio silice: vel glarea sterni: oravtriq; lapidibus
stratumiari: & alio supintegi. Sterno aũt a græco deducit: qd ἐοθρῶν νῶω. a q̃ θρῶ τὴ strata dr̃. Hic Litho
strata vocata sũt pauimẽta: q̃ exiguis lapillis sternunt: de qb⁹ supra dixim⁹. Itẽ a sterno Strages deducit: qd si
gnificat cladẽ/depulsionẽ/pfligationẽ/iactura. Quippe vetes Sterno & Fligo in eadẽ significatiõe accipiebãt.
Liui. Ipe se in ẽrã fligit cadẽs. Actius. Nec pdolescit fligi/socios morte. Ab hoc cõposita fiũt affligo: qd signifi-
cat, ppe psterno & in ẽrã extẽdo. Ply. At canis ille horrẽtibus p totũ corp⁹ villis ingẽti pmũ latratu itonuit mox
in ceruicẽ assultãs: cõtraq; beluã exurgẽs: hinc & illinc artifici dimicatiõe q̃ maxime opus esset infestãs atq; emi
tans: donec assidua rotar⁹ vertigine afflixit: ad casũ eĩ⁹ tellure cõcussa. Cæsar. Neq; si quo afflictę casu fuerint
erigere sese atq; eleuare pñt. Per metaphorã tñ affligere aliqñ p pturbare/angere/vexare accipimus. Celsus.
Corpus variis morbis afflictũ. Sene. Vt taĩm variis curis afflictũ orõne lenirẽ. Infligo incutio/fero. Profligo
deiicio depello pdo. Vñ Profligatũ exercitũ dicim⁹ ĩ est, pstratũ/deiectũ/afflictũ/pditũ. & Proflictas res: ĩ est
pditas: & ad cladẽ pnitiẽq; deductas. Cõfligo dimico. Cõfligere. n. ppria dñr q dimicãdo se inuicẽ sternũt. Vnde
Cõflicta strages & mutua, pfligatio appellat: q̃ & Clades dicit a græco κλᾶσις: qd est amputo frango. Vñ
κλᾶσμα fragmẽtũ & cõfractio appellat. Sũt ẽt q Cladẽ q̃li Cadẽ a cadendo dictã velint. Quidã a calamis qua
si Calamidẽ: ĩ est calamitatẽ. VASTA. Magna de quo sup̃ dixim⁹. PRISCA FIDES. Veter⁹ credulitas.
POST TVA MVNERA. Postq̃ tu ludos populo exhibuisti. HEC. Quæ ab Hercule aduersus Leonẽ
gesta sũt. ACTA. Gesta. A go qd, ppe significat intelligi poti⁹ q̃ verbis exprmi põt. Dicere tñ licet q̃ agere est
opari: Nã q̃ sedet/q̃ stat/q̃ cogitat/qescit/iacet/morit: aliqd agere dr̃: ita vt nullus q modo viuat esse vnq̃ possit
sine actiõe. Quippe & ipm viuere agere est. Vnde & vitã agere dicim⁹: & agit mecũ bñ. i. sũ in bona pdictione
& Prœclare tecũ agit. Optime cũ illis agẽt si diutius viuẽt. Melius cũ hoib⁹ agerẽt. peius. icõmodius. pessi-
me tecũ agerẽt: & alia hmõi. Cic. Cũ illo vo qs nescit actũ esse pclare: mecũ incõmodius. Nõnũq̃ etiã actiue po
nit. Valer⁹ maxim⁹. Bene egissent Athenienses cũ Malciade: si eũ post trecẽta milia Persar⁹ Maratone deui
cta in exiliũ ptinus misissent: ac nõ in carcere ac vinculis mori coegissent. Quid int agere facereq; intẽsit: supra
declarauimus. ab his Actus & Fact⁹ deducunt. Quin. Flex⁹ ille: & vt sic dixerim. mot⁹ dat actũ quẽdã & fctũ
Hæc ita differũt. vt actus sit cũ nihil remanet. Fact⁹ cũ opus aliqd extat. Iurisconsulti agere dicũt cũ causã in iu-
dicio habent. Q̃ñ vero bis de eadẽ re cũ iisdẽ iudicibus agere nõ licebat: factũ est illud puerbiũ. Actũ ne agas.
& Actũ agere dicim⁹: cũ qd frustra agim⁹. Hinc actũ eẽ semp in malã ptẽ accipim⁹: vt Actũ ẽ de repu. ĩ ẽ Resp.
extincta/despata/pdita est. Terẽ. Actũ est fiqdẽ hæc vera p̃dicat: hoc est nulla amplius spes ẽ: nõ alit q̃ i iudicio
vbi lata semel sentẽtia retractari nõ potest. Idip̃m alio modo dicere solem⁹. Conclamatũ est qd inde tractũ est:
quia cũ spũs vitalis aliqñ intclusus fallere homies soleret: mortui aq̃ calida ablui psueuerũt: & p intualla con
clamari. In quo cũ liberari negrẽt: postvltimã cõclamationẽ q̃li rebus despatis vrebant: & cineres eor⁹ pdebãt
sepulchris. Vlpian⁹ agere/gerere & ꝑtrahere ita diuidit: vt actũ generale vocabulũ sit siue verbis quid agat: vt
i stipulatiõe. siue re: vt i numeratiõe. Cõtractũ vero/vltro/citroq; obligatio: veluti emptio/vẽditio/locatio/cõdu
ctio/societas. Gestũ res facta. alii Gesta & acta ita distinguũt: vt gesta sint i administratiõe magistratus & i bel
lo ac in reb⁹ maiorib⁹ ad rẽpu. vel ad plurimos spectãtib⁹: vt Gesta Alexandri: Gesta Pompei: Gesta Cæsaris.
Acta etiã puatar⁹ rer⁹ & minor⁹ ac familiariũ. Cice. an in cõmẽtariis & Chirographis: & libellis se vno aucto
re, platis: ac ne, platis qdem: sed tñmodo dictis acta Cæsaris firma erũt? aliqñ etiã nõ acta: sed actus in codẽ sẽ
su dicim⁹. Idẽ. Q d̃ si de meavita atq; actib⁹ huic cõuitiatori respõdeo. Luca. Licet ingẽtes obrupit act⁹. Agere
aliqñ p dicere capimus. Teren. Est ne ipe de quo agebãt? Vñ agere grãs dicimus: ĩ est verbis q̃ gratũ aliqd ha
buerimus: siue q̃ grati animo simus ostẽdere. Aliqñ p facere. Virg. His actis, ppere exequẽ p̃cepta Sybillę. Nũc
p ducere vehere. Sene. Vt q tũ regis armẽta agebat. Varro. Nõ hos pactolus aureas vndas agẽs eripiet: vnq̃
e miseriis. Vir. Siue errore vię: seu tempestatib⁹ acti. Idẽ. Accelerãt acti piter testudine Volsci. Itẽ pro tractare
Mar. Semp agis cãs. mõ pro pseq. Vir. Quã, pcul incautã nemora int cresia fixit. Pastor agẽs telis. Lucan⁹.
Terraq; mariq; iussus Cæsar agi. Modo, p agitare. Plau. Edepol eã agãverib⁹. Vir. Prodigiis acti cælestib⁹
ossa piabũt, a quo Agito verbũ: cõcutio/moueo/verbero. Vñ agitator. Idẽ. Sæpe oleo tardi costas agitator a-
selli. aliqñ psequor: infesto. Idẽ. Galbaneoq; agitare graues nidore Chelydros. Vetes accetare, p agitare dixe-
runt. Q̃ñq; pro vertere. Idẽ. Ipe ter adducta circũ caput egit harena. Nõnũq̃, p expellere: fugare. Idẽ. Et mẽ-
bris agit atra venena. Interdũ, p extẽdere: porrigere. Cice. Vera gloria radices agit: atq; etiã, ppagat. Plærũq;
p cogitare moliri. Vir. Id qdẽ ago: & tacitus lycida mecũ ipe reuoluo. Sæpe pro trahere. Apulei⁹. Tot simul
casus diuersũ eũ agebãt. hinc spe illinc timore trahebat. Plærũq; etiã, p iurgare. Cice. Perinde ac si furti cũ eo
egisset. Itẽ pro efflare/expirare. Celius ad Ciceronẽ. Hortẽsius: cũ has litteras scripsi: animã agebat. Præclare
Martial. vno Tetrasticho diuersas huius verbi significatiões expsit. Semp agis cãs: & res agis Attale sẽp. Est
nõ est qd agas attale semp agis. Si res & causæ desũt: agis Attale mulas. Attale ne qd agas desit: agas animã.
Præterea agere aliquẽ reũ dicim⁹ accusare. Peragere vero reũ cõdẽnare. Agere sese est incedere. Virgi. Ecce gu
bernator sese palinurus agebat. Agere cũ populo: & Cõcionẽ habere diuersa sũt. Etenũ cũ populo agere est ro-
gare qd populũ: qd suffragius aut iubeat/aut vetet. Cõcionẽ vero habere est verba facere sine vlla rogatiõe. Est
etiã qñ agere pro tractare accipit. Cice. Id nũc cũ hoste agamus: vt induciæ fiant. Itẽ, p effingere: vt ago stultũ
hoc est fingo me stultũ: siue repsento stultũ. Hinc Comœdiar⁹/& Tragœdiar⁹: & alior⁹ hmõi dñr Actores: qñ
diuersor⁹ hoim gestus agũt in scena. Itẽ Orator qa causã: & gestũ vultus ac corpis agit actor vocat: & tũ ipsa
pnũciatio: tũ oro q̃ habet: tũ etiã oratio scripta Actio est vocitata: & ptes comœdię: & Tragœdię actus vocant
a gestibus histrionũ: q ex hoc ipso Actuosi dicunt. Itẽ spatiũ in agro centũ viginti pedũ: de quo supra diximus
Actus nuncupat. Iurisconsulti Actũ & Iter ita distinguũt: vt iter sit quo qs pedes vel eques cõmeare põt. Actus

Plynius. Linius Actius. Plynius Cesar. Celsus.

Virgilius Idem Lucanus Terentius Virgilius Seneca. Virgilius Martialis Lucanus Virgilius Idez Idem. Idez Cicero Virgilius Apuleius Cicero. Celius.

Martialis Virgilius

Cicero.

Quintilis. Terentius. Ulpianus

Cice. Idem Lucanus Terentius Virgilius Seneca. Virgilius Martialis Lucanus Virgilius Idez Idem. Idez Cicero Virgilius Apuleius Cicero. Celius. Martialis Virgilius Cicero.

lecticarius Stratumino lithostratum Strages. Affligo. Infligo Profligo. Profligat⁹ exercitus Confligo. Clades Ago Actus Factus Actum ago. Actum est Conclamatũ ẽ. Actum Contractum Gestum. acta. actus. ago Agere reum Peragere reũ Agere sese Agere cum populo. Conciones habere. Actores. Actor. Actio Actus Actuosi Iter.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Actio in rem.
Vendicatio.
Actio in pſonã
Autor. Actor
Autenticum.
Auctor.
Auctrix
autoritas
autores pupillorũ
Autores
Autorio
Autoramentũ
Erauteio
Erautoratus
Augmentum.
Auct⁹. auctio.
augmento
Augmentario
Coaugmento.
Coaugmẽtatõ.
auctio.
auctionor.
auctionarius.
auctariuz
Auctum.
adaugeo
adaucto.
augifico.
Magmentum.
auxilium.
Auxilior
auxiliator
auxiliatrix.
auxiliares co.
Macto. pie.
autumnus.
Autumne tp̃s
Autumnitas.
ago agea.
actuaria nauis
aeger.
aegresco
aegritudo
aegre
aegrotus.
aegroto
aegrotatõ
aegritudo
aegrior
aegerrimus
aegrius
aegerrime.
Integer
Integrior
Integerrimus
Integritas.
Integre.
Integrius.
Integerrime
abintegro
Integro
Deintegro.
Redintegratõ.
attegro.
actiuũ. actiue.
acto. actito
actitatio.
acta.
actitata.
agito
Subagito
agitatio
Subagitatio
Ager. Age.
Ageuero. Age
vũ. Agemon.
Etaage. agolũ
Agaso. agina
Aginatores.
Aglor. actuos?

vero in quo armenta trahere & vehiculũ ducere licet. Itẽ actus generali vocabulo significat omne qd agitur. & actor dicit⁹ oĩs qui aliqd agit. & actio omis actus. Vnde Actionẽ iuriscõſultivocãt ius qd cuiq; debet ĩ iudicio pſequẽdi. ꝓpter qd Vlpian⁹ duo actionũ genera eẽ ſcribit. In rem q̃ dicit⁹ Vẽdicatio: & in pſonã q̃ Cõditio appellat⁹. In rem actio eſt p quã rẽ noſtrã q̃ ab alio poſſidet⁹: petim⁹. In pſonã actio eſt q̃ cũ eo agim⁹: q obligat⁹ eſt nobis ad faciẽdũ aliqd dãdũve. Differtq; actor ab autore. q actor eſt q recitat. Autor q opus facit. Vñ ſcriptores ipſos Comœdiarꝝ ſiue Tragœdiarꝝ: ſiue aliorꝝ hmõi operꝝ Autores vocamus: & quicũq; fecit aliqd opus: vt puta q egit bellũ: q egit pacẽ. autorẽ hũc opis. autorẽ belli. autorẽ pacis dicimus: nõ actorẽ: q̃uis res ipſæ geſtæ acta aliq̃ appellent⁹. Neq; eſt autor p̃mitiuũ nomen vt Seruius exiſtimat: ſed a græco deducit⁹. Quippe græci αὐθέντην autorẽ dicũt. αὐθέντειν autoritatẽ. αὐθέντησις autoramẽtũ. αὐθέντειν autare. αὐθέντηκὸν autoratũ: qd nõnulli græca voce Autẽticũ dicũt. Hæc vero ab αὐτὸς deriuari certũ eſt: qd ipſe intẽprætat⁹: qm̃ q auctor eſt p ſe ipſe facit nõ ab alio accipit: ꝓpter qd ſine C ſcribi debet: cũ in hĩ ſigificato accipit⁹: & cõis ẽ generi. Nã cũ ab augeo verbo deriuat⁹ cũ C ſcribit⁹ Auctor: & lõge aliud ſignificat: hĩ eſt eũ qui auget. & fœminimũ eĩ⁹ eſt Auctrix. Dicit⁹q; a græco αὐξάω. Autorẽ ẽt dicim⁹ eũ in quo eſt vis/poteſtas/& dignitas: nec ab alio pẽdet. Vnde Autoritas eſt appellata. Liuius: Decreuerũt eni vt cũ populus regẽ iuſſiſſet: id ſic ratũ eſſet: ſi pr̃es autores fierẽt: hoc eſt ſi autoritatẽ ſuã & decretũ intẽponerẽt: ſi ratũ haberent ſiue ratificarẽt & cõprobarẽt. Idẽ. Maiores nr̃i nullã ne p̃uatã quidẽ rẽ agere fœminas ſine autore voluerũt: in manu eſſe parentũ/fratrũ/virorꝝ. Itẽ Autores pupillorꝝ vocant⁹: in quorꝝ adminiſtratiõe infirma ætas reſq; eĩ⁹ ſũt. Paulus. Etiã ſi nõ interrogatus tutor: ſiue autor fuit: valet autoritas eĩ⁹: cũ ſe ꝓbare dicit id qd agit⁹: hoc eſt autorẽ fieri. Põpo. Et ſi plurib⁹ dat⁹ tutoribus: vnius autoritas ſufficiat tametſi tutor autoret⁹. Hinc autores ſentẽtiẽ alicui⁹ ſiue p̃ſilii vocant⁹ ii quorum ſententiã ſiue cõſiliũ ſumus ſecuti. Vnde militũ duces autores appellant⁹. & Autorare dicit⁹ obligare ſibi. atq; ſubiicere. Liui⁹. Signo ſuo cõpreſſas tabulas miſit: & vero pignore velut autoratũ ſibi ꝓditorẽ ratus ẽ. i. obligatũ atq; ſubiectũ. Vale. Et autorato ſociis officio. & iuriſcõſulti titulũ habẽt de legẽdo vel autorãdo milite: & legionũ ac auxiliorꝝ deſcriptiõe. Hic fit Autoramẽtũ qd eſt obligatio q̃dã ſiue ſtipendiũ vel p̃cũ alicui⁹ militiæ/ac pugnę/actiõiſq;. Quint. Nec difficilẽ ſane ab illo autoramẽto p̃ſerti habuiſſet miſſionẽ: ſed noluit gladiator viuere. Cice. Quorꝝ ipſa merces autoramentũ ſeruitutis eſt. Seneca. Nullũ ſine autoramẽto malum eſt Auaritia pecuniã ꝓmittit. Luxuria varias voluptates. Ambitio purpurã & plauſũ. Mercede te vitia ſolicitãt Sueto. Mun⁹ gladiatoriũ dedit: ruduariiſq; q̃buſdã reuocatis autoramẽto cẽtenũ milũ. ab hoc fit Exautoro verbũ qd eſt autoramẽto: hoc eſt ſtipẽdio & p̃cio illo ſiue mercede p̃uo. a quo Exautorati milites dicunt⁹ q miſſionẽ habuerũt. Nihil cũ his cõe augeo verbũ habet: cui⁹ ſignificatio nota eſt. a quo fit Augmẽtũ/& Auct⁹/& Auctio/& Augmẽto verbũ. a quo Augmẽtatio/& Coaugmẽto/& Coaugmẽtatio. Auctio vẽditio eſt i publico q̃ fit licitatiõe: hoc eſt ancto ab emptoribus p̃cio: cũ res tradit⁹ plus offerẽti: & qui ita vẽdit Auctionari dr̃. & vẽditor ipſe vocat⁹ Auctionari⁹. Auctariũ quoq; ab augeo deducit⁹: ſignificatq; qd ſupra menſurã aut põdus iuſtũ adiicit⁹ vt cumulus adiectus in modio. Plau. Auctariũ adiicito vel mille nummũ pluſq̃ poteſt. & Auctũ ſpatiũ Cyrci: qd ſup definitũ nomẽ victorię adnũgebat⁹. Itẽ Adaugeo. a quo adaucto. Acti⁹. Quib⁹ rem ſuã & patriã noſtrã quondã adauctauit pater. & Augifico. Enni⁹. E. tabes numeros augificabit ſuos. Itẽ Magmẽtũ qdã veteres dixerũt q̃ſi maius augmẽtũ: & auxiliũ: qm̃ augebãt numer⁹ ii q accedebãt: vt adiumẽto eẽnt alienigenę. a quo Auxilior verbũ qd ſignificat adiuuo/opẽ fero. Vnde Auxiliator/& Auxiliatrix/& Auxiliares copiæ Itẽ Macto q̃ſi magis augeo. & Mactũ/& Macte virtute de q̃buſ ſupius dixim⁹. Itẽ Autũnus: q tũc maxime augent⁹ hominũ opes coactis terræ fructib⁹. ab eo Autũnalis. Vnde Autũnale tp̃s dicim⁹: & Autumnitas. Varro. Retineat viatorẽ meridie p̃teruentẽ. nã fontẽ autũnitas exiccauerat. Idẽ. Quia autũnitas vẽtoſa fuit Ago a græco deriuat⁹. Quippe græci ἄγω dicũt duco. ab ago Agea: via in naui q in ea maxime q̃q; res agi ſolent. & Actuaria nauis q cito agi poſſit. & Hippagiũ atq; Hippago: de q̃buſ ſupra dixim⁹. & Eger: q morbo correptus eſt grauiꝝ agit⁹ hoc eſt agitat⁹. a quo Egreſco æger fio. & Egritudo morbus. & Egre aduerbiũ qd ſignificat mõ cũ difficultate. Vir. Ergo ægre raſtris terrã rimant⁹. Modo moleſte. vñ ægre ferre dicim⁹: hoc ẽ moleſte ferre. & Egrot⁹. a quo Egroto verbũ. & Egrotatio. Egrotus ab ægro ita differt. q Eger animo ẽ. ægrot⁹ corpe. Sic & ægritudo aĩ eſt: ægrotatio corpis. Cice. Sed ꝓprie vt ægrotatio in corpe: ſic ægritudo in aĩo noĩat⁹ ab ægro fit Egrior cõparatiuũ. & Egerrim⁹ ſuplatiuũ. Itẽ ab ægre Egrius & Egerrime: & Integer hĩ eſt pfectus: q̃ſi mime Eger. vnde corp⁹ integꝝ dicim⁹: cui nihil deeſt. & Integꝝ virꝝ q oiuirtute p̃ditus eſt. ab hoc Integrior. Integerrim⁹. Integritas. Integre. Integrius. Integerrime. & Abintegro verbũ qd ſignificat rurſus: q̃ſi res pfecta rurſus inchoet⁹. Vir. Magn⁹ abintegro ſeclorꝝ naſcit⁹ ordo. hoc & ab integro dicit⁹. & Integro verbũ qd aliq̃ ſignificat pficio: ꝓprie tñ rurſus inchoo. Vir. Ramoq; ſedens miſerabile carmẽ integrat. ab hĩ fit Deintegro & Redintegratio eſt. Repent⁹ etiã Attegro pro integro. Vñ vet⁹es attegrare vinũ in ſacrificiis: hoc eſt augere dicebãt. & Actiuũ apud grãmaticos qd paſſiuo opponit⁹. a quo Actiue aduerbiũ. & Acto frequentatiuum: qd nõ eſt in vſu. ſed vſurpat⁹ aliud ab eo frequẽtatiuũ Actito. a quo Actitatio q̃ ꝓpe ĩ cauſis dicit⁹. & acta ab actitatis ita diſtinguunt⁹: q acta ſũt q̃ extra iudiciũ fiũt. actitata ea q̃ in iudicio. Itẽ ab ago fit aliud frequẽtatiuũ Agito qd eſt cõmoueo/cõcutio. a quo Subagito: qd eſt ineo. Plau. Dũ ille meretricẽ ſubagitat ego geſco: ab iis Agitatio & Subagitatio deducunt⁹. & Ager cũ ſuis deriuatiuis q in eo aliqd agatur. & Age/Ageuero/Agedũ/Agemon. Etaage: q̃ aduerbia hortãtis ſũt. & Agolũ paſtoralis baculus: quo pecudes agunt⁹. & Agaſo q equos ducit. Ply. Athenio in vna tabula q̃ maxime idaruit agaſonẽ cũ equo pinxit: q niſi in iuuẽta obiiſſet nemo eĩ ꝓpareret⁹. & Agina foramẽ quo inſert⁹ Scapus trutine: hoc eſt in quo trutina agit⁹. i. vertit⁹. Ex q̃ Aginatores dicunt⁹. q exiguo lucro mouent⁹. & Aginari: vilia negociari. & Axis de quo ſupra dixim⁹: circa quem agit⁹: hoc eſt volunt⁹ rota. Itẽ qm̃ tabulã ſignificat q agat⁹: hoc eſt adigat⁹ parietẽ. & actuoſus q ſemp agit. Sene. Iracũdos feruida animi natura facit. Eſt enĩ actuoſus: & ꝓtinax ignis. Itẽ q geſtus agit: vt ſupra dixim⁹. & agi

Actio in rem.
Vendicatio.
Actio in pſonã
Autor. Actor
Autenticum.
Auctor.
Auctrix
autoritas
autores pupillorũ
Autores
Autorio
Autoramentũ
Erauteio
Erautoratus
Augmentum.
Auct⁹. auctio.
augmento
Augmentario
Coaugmento.
Coaugmẽtatõ.
auctio.
auctionor.
auctionarius.
auctariuz
Auctum.
adaugeo
adaucto.
augifico.
Magmentum.
auxilium.
Auxilior
auxiliator
auxiliatrix.
auxiliares co.
Macto. pie.
autumnus.
Autumne tp̃s
Autumnitas.
ago agea.
actuaria nauis
aeger.
aegresco
aegritudo
aegre
aegrotus.
aegroto
aegrotatõ
aegritudo
aegrior
aegerrimus
aegrius
aegerrime.
Integer
Integrior
Integerrimus
Integritas.
Integre.
Integrius.
Integerrime
abintegro
Integro
Deintegro.
Redintegratõ.
attegro.
actiuũ. actiue.
acto. actito
actitatio.
acta.
actitata.
agito
Subagito
agitatio
Subagitatio
Ager. Age.
Ageuero. Age
vũ. Agemon.
Etaage. agolũ
Agaſo. agina
Aginatores.
Aglor. actuos?

Ulpia.
Seruius.
Liui.
Idez
Paulus
Pompo.
Liuius
Vale.
Quintili.
Cicero
Seneca.
Sueton⁹
Plautus.
Acti.
Ennius.
Varro.
Idem
Plynius
Seneca.

Virgilius
Idez
Saluſtuſ
Virgilius
Hora.
Virgilius
Hellius.
Idez
Varro.
Hora
Turpil.
Meuius.
Ennius
Actius.
Meuius.
Plautus
Apule.
Curtius.
Plynius.
Seneca.
Martia
Plautus
Virgiliuſ.
Cicero.
Virgi.
Quintili.
Plynius
Ulpianus
Paulus
Ulpia.
Virgilius
Sabinuo.
Paulus
Plaurus
Virgilius
Tibul.
Saluſtius

lis leuis dexter q ſeſe facile agit. a quo Agilitas hoc eſt dexteritas corpis dicta. & Agilit⁹ aduerbiũ: hoc eſt facile & cũ dexteritate. & Agmen qd ꝓpe ſignificat agentẽ ſeſe: hoc eſt ambulãtẽ multitudinẽ. Vir. Et lõgũ p valles paſcit⁹ agmẽ. Idẽ. Vocat agmina ſæua ſororꝝ. aliq̃ ꝓincedẽti exercitu ponit⁹. Salu. Egomet in agro aut i ꝓlio cõſultor: & p coartãte ſe multitudine ĩt maiorẽ ĩpetũ faciat. Vir. Illi agmine facto Laocoõta petũt. & Agoniũ dies: in quo rex hoſtiã imolabat. Hoſtias etiã antiq ab agendo Agonias vocabãt. Agoni⁹quoq; dicebat⁹ de us p̃fidens reb⁹ agẽdis. & Agonalia eius dei feſta: q̃uis aliq agonia dicta. velint: ſacrificia q̃ fiebãt in mõte: qd agones mõtes vocitabãt. vñ Romę mõs Quirinal⁹ Agon⁹: & Collina porta Agonẽſis appellata. Agore⁹ nõ ab ago deducit⁹: vt qdã falſo exiſtimauere ſed græca vox: & a noſtris Nũdinari⁹ dicit⁹. Hora. Daunię defende decus camænę Lænis agoreæ. ab ago ꝓpoſita fiũt Mãgo mãgonis qd manu agat⁹: quẽadmodũ dixim⁹. & Mũgo q̃ſi mucũ ago e naribus. id. n. ꝓprie mũgere eſt. & Muc⁹ nariũ humiditas. a quo Mucidus & Mucoſus de ducit⁹. Itẽ Emũgo qd eſt nares purgo. Emũctũ etiã aliq̃n pro exhauſto ponim⁹. & Emũgere lucernã dicim⁹: hĩ eſt Lychnũ ꝓferre. Mucor vero lanugo eſt: q̃ diutino ſitu cõtrahit⁹: quẽadmodũ in pane/carne/aliiſq; hmõi fieri videm⁹ a quo Mucid⁹. Mucũ qdã a græco deductũ volũt. Nã græci μύξαν mucũ vocãt. & μύξωνα mucoſũ Itẽ ab ago Eugiũ: vt qdã putãt. q̃ſi euagiũ: vt ſit a græco. εὖ. qd ſignificat bene: & latino ago cõpoſitũ: & vox boni ominis facta: cũ p̃mo vir cũ vxore cõcũbit. Eſt enĩ Eugiũ media ꝓs int⁹ naturalia muliebria. Neu⁹. Sine eugio puellã inuent. Laberius. Quare tã arduũ aſcendis an cõcupiſcis Eugiũ frangere. Adigo qd eſt imitto adigo applico. Vir. Sed virib⁹ enſis adactus tranſadigit coſtas. Interdũ circũago/aduro/circumuro. Vñ Adagium dicit⁹ puerbiũ: q̃ſi circũagiũ: qd p ora oĩm circũferat⁹: ſicut Aduſtũ dicim⁹ circũuſtũ. Gelli⁹. Hinc natũ ẽ frequens: apud Græcos Adagiũ ὃ ὑπὲρ τὸν ἀνθρῶπον ἐστὶ κεῖνον ἐὰν Ἑλληνιστί: hoc ẽ. Nõ cui vis hoi ꝓtingit adire Corinthũ. Idẽ. Vet⁹ adagiũ eſt. Nihil cũ fidib⁹ Graculo: Nihil cũ Amaricino ſui. Qd de iis dicit⁹ q ſe iis rebus q̃s ignorant petulãti⁹ audent imiſcere: vel de rebus ſuis nimis p̃ſumũt: q̃le ẽ illud Sus minerua. Vel qd dici ſolet. Aſinus ad Lyrã. Vel anſeres inter olores ſtrepere. Graculus nota vulgo auis eſt Cornici filis: niſi q̃ lõge minor eſt. Nomẽ habet a ſono oris: vel q̃ gregati volet: vt placet Varroni. Siue vt alii putãt a gerẽdo: q̃ iacta ſegetũ ſemia gerãt: vel q̃ ex oliuetis cubitũ ſe recipientes duas pedib⁹ baccas tertiã ore gerant. Huic ſoli aui furacitas auri atq; argẽti mira eſt. Propẽea & Monedulę dicunt⁹: q̃ſi monetulę a furãdis monet⁹. Tria earꝝ gẽna. mauſculae ſimiliores cornicib⁹ niſi q̃ nigriores. mimę. & inter eas medię: q̃bus roſtra & pedes rubẽt. Sũt etiã qui Graculos a g̃cilitate vocatos exiſtimẽt ꝓpter paruitatẽ. Gracile enĩ tenue dicim⁹. Horati. Quis multa g̃cilis te puer in roſa. Turpilius. Noſti q̃ ſit g̃cili corpe. Hoc & Gracilens dicit⁹. Neuius. Vide g̃cilentis colorẽ: & q̃ ſubito factus eſt g̃cilens. & Gracilentũ. Ennius. Deducũt habiles gladio filio g̃cilento. Hinc Gracilitas: hĩ eſt tenuitas: q̃ & Gracilitudo dicit⁹. Actius. Tametſi attenuitas & g̃cilitudo facit ne dubitẽ. & Graciliũ. Neu⁹. Quis nõ irrideret vẽtris g̃ciliũ. De amaracino vnguẽto ſup̃ dixim⁹. Perinde aũt dicit⁹ nihil cũ amaricino ſui ac ſi diceret⁹. Nihil ceno cũ vnguẽto. Vet⁹es ꝓadigo Adaſſo ſcripſere. Plau. Vtinã diui adaſſint ad ſuſpendiũ. Adagia aũt fœminino genere: mõ ad agendũ apta dicit⁹: mõ vetula recẽtis partus. Circũago modo circũduco. Apuleius. Nudũq; hoiem circũagẽs oĩbus oſtendebat. mõ inſequor. Curtius. Nec vulneratũ & fere ſeminecẽ circũagere deſiterũt. aliq̃n retrouerto/regredior/cõuerto. Ply. In ponte p̃tenui duab⁹ capellis obuiis e diuerſo cũ circũactũ anguſtie nõ caperẽt: nec reciprocationẽ longitudo. Perago qd eſt pficio. Seneca. Omia inchoat nihil pagit. Martia. Rẽ pagit nullã Sertorius inchoat oẽs. Interdũ duco ſiue ꝓduco. Plau. Nauẽ peregiti portũ Apule. Et multas noctes pegi inſõnes. Itẽ Pergo qd mõ ſignificat ꝓſequor/ꝓſeuero. Vir. Odea ſi ꝓma repetẽs ab origine pgã. modo ago. Cicero. Perge & nobis noĩa teſtiũ indica. Vir. Pergite Pierides: nonnunq̃ iter ago Quintil. Dũ forte in agꝝ pergẽti obui⁹ factus eſſet. ab hoc Pergula deducit⁹: de qua ſupra diximus. Tranſigo mõ duco. Ply. Vt æſtatẽ hanc q̃tus trãſigã. modo paciſcor. Vlpian⁹ tũ Tranſigere ac Paciſci ita diſtinguit: vt Tranſigere in re dubia & lite incerta: nec finita dicamus. Paciſci vero cũ donationis cauſa rẽ certã & indubitatã liberaliẽ remittim⁹. Paulus vo trãſacta. Finitaue intelligit: nõ ſolũ de q̃b⁹ cõtrouerſia fuit: ſed etiã q̃ ſine cõtrouerſia ſint poſſeſſa: vt fũt iudicio t̃minata: trãſactione cõpoſita: lõgo tp̃e ſilentio finita. ab hoc Trãſactio deducit⁹. Abigo qd ꝓprie eſt expello q̃ſi extra ago. Hinc abigere muſcas a facie dicimus: abigere oues/capras/iumẽta ab horreis vincis pratis. & Abacti magiſtratu dicunt⁹: q coacti depoſuerũt imperiũ: q̃ſi a magiſtratu expulſi. Nam Ambacti lingua Gallica ſerui appellant⁹. Abigere quoq; eſt furto tollere & latrocinari: ſed de pecuariis dũtaxat aĩalib⁹ dicit⁹. Vnde Abactores vocant⁹ pecuariorꝝ aĩaliũ fures: quos qdã Abigeos noĩant. Vlpianus. Abigei aũt ſunt qui pecora ex paſcuis vel ex armẽtis ſubtrahũt: & quodã modo depredant⁹. Et differt abigeus a fure: qm̃ Fur generale nomẽ eſt: abigeus aũt ſpeciale. Nã ſiqs ouẽ vnã aut ſcrophã ſiue equos ſi ſolitudine relictos abduxerit: is fur dicet⁹ nõ abigeus. Qui vero greges ipſos aut armẽta ſubripuerit vel clã vel palam abigeus dicit⁹. Fur a furuo vocitat⁹ eſt: q furta clam fiãt. & plærũq; ĩ nocte. Furuũ vet⁹es atꝝ dixerũt. a quo Furuus/Furię/Fumus/Fuligo/Fulica/Fornax: q̃ & Caminus dicit⁹. a quo caminata loca dicim⁹ teſtudinata: & ad fornacis ſimilitudinẽ facta. & a fornax Fornacula diminutiuũ: & Fornacalia hocẽ ferię farꝝ torrẽdi grã inſtitutę: qd ad fornacẽ q̃ in piſtrinis erat: ſacrificiũ fieri ſoleret. Furuũ bouẽ: hoc eſt nigꝝ imolare diti ſolebãt & Forceps inſtrumẽtũ fabrile quo calidũ tenet⁹ ferꝝ a Ferus: hoc eſt a calidis capiẽdis. Vir. Verſantq; tenaci forcipe maſſã. hoc & Fornucalis q̃ſi Foruucalis forceps dicebat⁹. Forfex vero ad hui⁹ ſimilitudinẽ iſtrumẽtũ ẽ quo Sarcinatores vtunt⁹ ad ſcindẽdas veſtes Sũt tũ q furẽ a fraude dictũ velint: vt Sabin⁹. Alii a ferẽdo: vt ſup̃ dixim⁹: hoc eſt auferẽdo. Nõnulli a Græco. Quippe apud vet⁹es Græcos fur φῶρ icebat⁹. a quo furtũ deducit⁹ qd Paulus diffinit cõtractionẽ rei fraudoſã lucri faciẽdi grã: vel ipſius rei: vel etiã vſus eĩ⁹ poſſeſſionis ue: qd lege naturali ꝓhibitũ eſt admittere. Vet⁹es tũ furtũ vocabãt: q̃ qd clam & occulte cõmitterẽt. Plau. Manifeſtũ hũc obtorto collo teneo furẽ flagitii. Vir. Vulcani Martiſq; dolos: & dulcia furta. Hic Furta pro adulteriis legim⁹. Tibullus. Celari vult ſua furta Venus. Pro inſidiis. Saluſtius. Metu gentis ad furta belli peridoneæ

Agilis.
Agilitas.
Agiliter.
Agmen.
Agonũ
Agonia.
agonius.
agonalia.
Quirinalis agonus.
agonenſis.
agoreus.
Mundiuarius.
Mango.
Mungo.
Mucus
Mucidus
Mucoſus
Emungo.
Emunctum.
Mucor.
Eugium
Adigo.
Adagium
aduſtum.
Graculus.
Monedula.
Gracile.
Gracilens
Gracileuter
Gracilitas.
Gracilitudo.
Graciliuz
Adaſſo.
Adagia.
Circũago.
Perago.
Pergo
Tranſigo
Paciſcor.
abigo
abacti magiſtratu.
ambacti.
abactores
abigeus
Fur.
Furuum.
Furuus
Furie
Fumus
Fuligo Fulica
Fornax.
Caminũ. Caminata loca.
Fornacula
Fornacalia.
Forceps.
Fornucalis
fornucalis
Forfex.
Furtum.
Furta

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Vir. Furta paro belli cõnexæ in tramite silue. Vt biuias armato obsidã milite fauces. Idẽ metaphorice furẽ p seruo posuit. Q uid dñi faciẽt: audẽt: cũ talia fures? A fur fit Bifur: ac Trifur. Plau. Verberalissime etiã rogitas nõ fur: sed trifur: quo & Triuenefica scripsit: lĩ ẽ est sũme venefica: & Trifurcifer, lĩ ẽ sũme furcifer. Itẽ furẽ Triũ lrãr, hoiem vocat Triũ lrãr, homo es. & Aurifur: q furaẽ aur. Idẽ. Et mihi hic aurifur ẽ. & Furorvbũ: A quo cõpositũ Suffuror. & Furtiuũ clãdestinũ. V nde & Furtiue litterę: siue furtiua scripta dicunẽ: q̃ artificio quodã fiũt: ne legi possint ab alio q̃ ab eo: ad quẽ scribunẽ. q̃ & adulterine litterę dicunẽ. Gellius. Res q̃sdã occultas nũciare regi furtiuo scripto volebat. Dicunẽ etiã litteræ p notas scriptę. Suetonꝰ de Cæsare in epl̃is siqua occultius pferẽda erãt: p notas scripsit. i. sic structo litterarꝝ ordine: vt nullũ verbũ effici posset: q̃ figs iuestigare ac pseq vellet: quartã elemẽtorꝝ litterã idest D. p A. & pinde reliq̃s commutabat. Sed tu FEDERICE Pheretri libellũ de furtiuis lr̃is ædidisti: in quo multa eorꝝ genera sũmo ingenio es pplexus. Itẽ a fur Furtim aduerbiũ hoc est latenẽ/occulte. & Furũculus qd mõ genꝰ est mustelę siluestris q̃ in cauernis cuniculi capiunẽ. mõ tuberculi genꝰ acutũ cũ inflãmatiõe & dolore maxie: vbi iã in pus vertiẽ q vbi adaptus est: & exit: sup apparet ps carnis intus versa: ps corrupta subalbida/subrupta: quẽ V entriculũ qdã furũculi noiant. In hoc nullũ piculũ ẽ: etiã vbi nulla curatio adhibeat. A furuo etiã hoc ẽ calido: vetes Forbeã genꝰ cibi appellabãt. quo calido vesci solebãt. Itẽ ab ago Dego: qd aliq̃ simplicis sui significatũ retinet. vt degovitã. lĩ ẽ agovitã. Lucil. Degumꝰ lĩ qdcũq̃ est. Aliq̃ significat abigo: expello detraho. Plau. Nũc ego istũ soror laborẽ degã & diminuã tibi. Idẽ Degiẽ coriũ de tergo meo. Itẽ Exigo qd mõ extorqueo significat: Cice. Et cũ esset tritici modꝰ festertiis duobꝰ pro frumẽto in modios singulos duodenos sestertios exegisse. mõ iuestigo. Vir. Querere pstituit: sociq̃ exacta referre. Interdũ excludo: q̃si extra ago. Plau. Itaq; oẽs exegit foras. Teren. Spectãdę an exigẽdę sint nobis pus. Nonꝰ. Indigne exigor patria innocẽs. Lucil. Vestimẽtis frigus: atq; horrorẽ exactũ putet. Cice. Claues ademit: foras exegit Nõnũq̃ ago. Vir. Q uos ĩproba vẽtris exegit cæcos rabies. Plau. Et tu cuꝰ causa hãc erũnã exigo. Q ñq; cõstituo. Vir. Decreuitq; mori tps secũ ipa modũq; exegit. Plærũq; debitũ peto. Cice. Sed nõ vrgeo: lõgiores enĩ expectabo: vel potꝰ exigã. Martia. Exigis a nobis operã sine fine togatã. Hinc exigere pecuniã dicimur: q̃ nobis debeẽ. & Exactores vocanẽ: q pecuniã exigũt. & Exactio actus ipe exigendi. & Exacta pecunia: cuius nomẽ Vlpian9 nõ modo ad solutionẽ referẽdũ esse sed etiã ad delegationẽ putat: hoc est cũ pecuniã q̃ nobis debeẽ alteri assignamus. Tũc enĩ exacta a nobis dicit etiã si ille nobis nõdũ soluerit. Exactũ etiã p pterito ponimꝰ. Vir. Ac tribus exactis: vbi quarta accesserit æstas. Idẽ. Exactũ ad mẽsẽ inqt: hoc ẽ vsq; ad mẽsis vltimã partẽ. A quo Exacti mẽses appellanẽ q circa partũ sũt. Idẽ. Exactis grauide cũ mẽsibus errãt. Elegãter etiã Exactũ dicimꝰ exhaustũ & supatũ. Sene. Vt tot pcellis: tẽpestatibusq; exactis aliq̃ in portũ veniamus Vetes in hũc sensũ Exanclatũ vsurpauere. Cicero. Q d exanclauisset oẽs labores cũ incideret in mortis malũ sempiternũ. Idẽ. Vt tot exanclatis laboribꝰ aliq̃ qesceremꝰ. Prope tũ exanclare haurire erat. Plau. Ne iste Ẽdepol vinũ populo exanclauit. & aliq̃ p pficere ponebat. Pacuuꝰ. Nõ põt menalippe hic fine tua opera exanclari clauꝰ. Q uintilian9 hoc verbũ vt nimis vetustũ vitãdũ putat. mihi certe istar flagitii videt aliqd vitãdũ af firmare: quo parẽs latinę liguę Cicero fuerit vsus. Deẽ sanevitio si ita placet Salustio: qd nimiũ antiqs M. Catonis verbis vsus fuerit: ex pbatiõe ẽt illius epigrãmatis. & verba antiq multũ furate Catonis Crispę Iugurtinæ cõditor historiæ. Reẽhendanẽ & alii q vel nimis seẽces vetustatis: vel ipi verborꝝ nouatores fuerit: Nos nihil nõ sũme elegãs: politũ: vereq; Romanũ putemꝰ quo Cicero vel semel fuerit vsus. Itẽ ab ago fit cõpositũ Macto q̃si magis augeo: de quo supius diximus. & pdigo qd mõ portẽdo & p̃mõstro significat. V ñ pdigia dicta: & Prodigiatores de qbus supra diximus. mõ cõsumo. A quo Prodigus diciẽ luxuriosus: & bona sua cõsumens. & Prodigitas & Prodigalitas: effusio & liberalitatis excessus. Prodigas hostias vocabãt vetes q̃ cõsumebanẽ. & Prodige aduerbiũ pfuse luxuriose. Itẽ subigo qd mõ est acuo. Vir. Subigũt in cote secures. mõ attrecto agito. Cato. Farinã in mortariũ indito: aquãq; paulatã addito subigitoq; pulchre. Cice. Cũ autẽ miraretẽ lysander & pceritatẽ arborꝝ: & directos in qncuncẽ ordines: & humũ subactã atq; puram. Hinc aliq̃ p exerceo ac mollio ponitẽ. Idẽ. Subacto mihi ingenio opus est vt agro nõ simul subacto sed nouato. aliq̃ p subdo: subiugo. Vir. Ternaq; transierint rutulis hiberna subactis. Q ñq; pvrgeo cõpello. Idẽ. Castigatq; auditq; dolos: subigitq; fateri. Idẽ. Nõ alitẽ q̃ q aduersovix flumine lembũ Remigius subigit. Nõnunq̃ subagito. Cice. Gallã subigo. ab hoc fit aliud cõpositũ Prosubigo: qd significat fodio. Vir. Et pede prosubigit terrã. Ambigo qd pprie significat circũago. vnde Ambactus circũactus. & Ambages verborꝝ circuitus dicunẽ. Idem. Lõge ambages Q ñ vero ii qui in ancipiti sũt circũuertere mentẽ: & agitare aio solent. factũ est vt Ambigo p dubito capiatẽ: q̃uis sint q ab ambo potius deductũ Ambigo velint. Vnde Ambiguũ diffiniunt qd in ambas agi ptes põt: qd falsũ est: qa nõ duobus trñ modis sed pluribus etiã qd ambiguũ est intelligi aliq̃ põt. Q uidã dicũt omẽ verbũ natura ambiguũ eẽ: qd ex eo duo vel plura accipi possunt. Alii nullũ verbũ ambiguũ esse opinanẽ. Nã ambigui verbi natura est: vt q id dicit duo vel plura dicat: sed nemo duo vel plura dicat q se sentit vnũ dicere. Nã cũ ipse vnũ dico: tu aliud accipis. obscure dictũ est: nõ ambigue. Græci trñ ab ἀμφῶ: qd est ambo Amphibolũ hoc est ambiguũ dicũt. a quo Amphibologia figura cũ sermo dubiũ habet sensũ q̃le fuit illud A pollinis respõsũ: Aio te Æacida Romanos vincere posse. Ab ambiguo ambiguitas fit hoc est dubitatio. & ambigue aduerbiũ: dubie. Q uidã Ango q̃q; ab an & ago cõpositũ opinanẽ: qd significat crucio: etenĩ q cruciant in diuersũ agi videtur. Sed ego a grẽco potius deductũ existimo: qd est ἀγχω. i. strangulo. a quo Synanche deduciẽ morbꝰ: fauciũ est pestifer: atq; acutus. Sortiẽ aũt diuersũ apud græcos nomen prout species diuerse. Cũ enim neq; rubor neq; tumor vllus apparet: corpus aridũ est: vix spũs trahiẽ: mẽbra soluunẽ. A sue cui hic morbus cũ hoĩe communis est σὺς ἀγχήν: hoc est Synanchen vocãt. Cũ vero lingua faciesq; cũ rubore intumescunt: vox nihil significat. oculi vertunẽ: facies pallet: singultusq; est a cane κύων ἀχήν: hoc est Cynanchen nomiant qd latrare: q id morbi patiẽ: nõ loq videaẽ. vbi vero tumor trñmõ. & rubor est: cetera non sentiuntur: id κυνάγχη:

Bifur
Trifur.
Triuenefica.
Trifurcifer
Triũ lrãrũ hõ.
aurifur
Furor.
Suffuror.
Furtiuum
Furtiue lr̃e.
Furtiua scpta.
adulterine lr̃e
Lr̃e per notas scripte.
Furtim.
furunculus.
Ventriculus.
furunculi.
fo:bea.
Dego.
Exigo.

Exigere pecuniam
Exactores
Exactio
Exacta pecunia.
Exactum.
Exacti mẽses.
Exanclatum

Prodigo
Prodigus
Prodigitas
Prodigalitas
Prodige
Prodige.
Subigo

Prosubigo
Ambigo.
Ambactus
Ambages
Ambiguũ

Amphibolum
amphibologia.
Ambiguitas.
Ambigue
Ango
Synanche.

Cynanche

Virgilius
Plautus
Idem.
Gellius
Suetonꝰ
Federi:
Lucil.
Plautus.
Cic. Virg
Plautus.
Tereutius
Ronius
Lucil. Ci.
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Cicero.
Martia.
Vlpia:
Virgilius
P dez
Idez
Seneca.
Cicero.
Idez.
Plautus.
Pacu.
Quintili.
Virgiliuſ
Cato
Cicero.
Idez
Virgi.
Idez
Cicero:
Virgilius
Idez

hoc est citra Synanchen appellant. A latinis vno noĩe ab angẽdo Angina dr̃. Plautus: V ellẽ me in anginã vti quo huic aniculæ fauces p̃occuparẽ. Tradũt Demosthenẽ cũ i cõcione Athenis nescio qd petẽtibus milesiorũ legatis aduersatus fuisset: pecuniã ab illis: ne qd aduersus eos postridie diceret accepisse. Q ua ppt sequẽti die pdiisse i forꝝ lana mſta collũ: ac ceruices inuolutũ: & cũ rogaretẽ: respõdisse se Synãchẽ pati: ideoq; cõtra Milesios loq nõ posse. Q ua ppter vnũ e pplo exclamasse: nõ Synãchẽ: qd pateretẽ: sed Argyrãchẽ eẽ: lĩ ẽ nõ gutturis morbũ: sed argẽti: lĩ ipm postea Demosthenẽ fuisse cõfessũ. Nã cũ interrogasset Aristodemũ fabularꝝ actorem q̃tũ mercedis vti ageret accepisset: & Aristodemus talẽtũ respõdisset. At ego inqt plus vt tacerẽ: accepi. Ab angina Angeronia dea vocitata est: cui sacra a Romanis instituta sunt. Cũ Angina ciuitas vexaretur eius festa Angeronalia sũt vocitata. Putabãt enim ab hac dea populum eo morbo pmisso voto fuisse liberatũ: huic põtifices in sacello Volupię sacꝝ faciebãt: quã Verrius Flaccus Angeroniã dici ait: q angores ac solicitudines animorꝝ ppitiata depellat. Sũt q scribãt simulachrꝝ huiꝰ deę ore obligato atq; signato in ara Volupiæ ppterea collocatũ: q q suos dolores anxietatesq; dissimulãt pueniãt patiẽtiæ beneficio ad maximã voluptatẽ. Anginã vinariã dicunẽ habere q vino suffocanẽ. Ab ango Angor deducit: qd est animi & corporis cruciatꝰ. & Anxius solicitus mœstus. a quo Anxietas & Anxie aduerbiũ. & Anxitudo p anxietate. Actius. Persuasit mœror anxitudo/error/dolor. Idẽ vbi cura est: ibi anxitudo acerba. Cice. Q uartaq; anxitudo pna ad luctũ: & mœrẽs sp & Anxifer. Cicero in Arato. Tu trñ anxiferas curas requiete relaxas. itẽ ab ago Agenoriã deã Romãi vocauerunt q̃ ad agendũ excitaret sicut stimulã: q̃ ad agendũ vltra modũ stimularet. & ecõtrario Murceã q̃ pręter modũ nõ moueret ac faceret hominẽ (vt ait Põpũius) Murcidũ: hoc est nimis desidiosũ. Plau. Murcide hõ ignaue iners. Itẽ ago Cogo: qd interdũ significat vrgeo. Teren. Iubes ne? iubeo: cogo: atq; ipero. Interdũ in vnũ colligo/cõgrego. Cice. Cælũ hoc: in quo nubes imbresq; cogunẽ. Teren. Q uasi ad talenta qn deci coegi. A quo Coquo cũ eius deriuatiuis: de quib9 inferius dicemꝰ. & Caseus a coacto lacte: vt supra diximus: cuiꝰ dotẽ ignorare ac spernere barbaras gẽtes q̃ lacteviuũt: miꝝ est: dẽsantes id alioqn in acorẽ iucũdũ: qd græce Oxygala dr̃. & Coagmentũ cõiunctio arcta. & Coagmẽto: coniũgo. Cice. Si viuendi finis est optimus cũ itegra mẽte: certis q; sensibus: opus ipa sutũ eadẽ: q̃ coagmẽtauit natura dissoluit. & Coagulo pstringo denso. Cuius passiuũ est Coagulor. Gel. Semen in vtero mulieris: pmis septẽ diebus cõglobatẽ: coagulatẽ: fitq; ad capiendã figurã idoneũ. Hinc Coagulũ ea psviscerꝝ qua ad densandũ lac vtimur: qd in hædo p̃cipue laudatẽ. Nã leporis prorsus inutile est. Itẽ Coagulũ vocatẽ qcd densat ac iũgit aliqd. Idẽ. Vinculũ illud coagulũ animi atq; animi atq; amorꝝ. Varro. Cui nihil iucũdius q quid viuit: hoc ægritudinẽ ad medẽdã inuenerũt hoc hilaritatis dulce seminariũ: hoc cõtinet coagulũ cõuiua. Itẽ Coagulũ herba: siue potius spõgia aquarꝝ dulciũ: quã alii Strumũ. alii Strygnon alii Cõseruã vocãt: de qua supra diximꝰ. Hinc Coagulatũ cõiunctũ ac cõstructũ dr̃. & Coagulatio dẽsatio. Cogo quoq; aliq̃ p cõstringo & pdenso accipitẽ. Vir. Nã frigore mella coegit hyems: eadẽq; calor liquefacta remittit. Idẽ. Cogite oues pueri si lac pcepit æstus. Vt nup frustra pssabimus vbera palmis. Cogite inqt: hoc est constringẽdo mulgete. Nõnunq̃ p impmo coacto. Idẽ. Q uadrifidã quercũ cuneis: & forte coactis scindebant. Itẽ p subigo. Varro. Ocinio coacto libamẽta legẽs. Ab hoc Coxa. & Coxẽdix deducunẽ eiusdẽ significationis: qd ibi femur cũ supiori pte cõiungatẽ ac coartetẽ. Varro. Lata frõte: naribus fimis: plato pectore: laxis coxẽdicibꝰ Q uotiens aũt vertebrꝝ ipm: siue os illud: qd invertebro voluitẽ: vitiatũ aut fractũ est: coxa ipa vitiata fractave dr̃. Sub coxa femur est ad genua vsq; deductũ: & ex lato in angustũ desinẽs. & Femen de qbus supra diximꝰ. a cuius mollicie dicta est fœmina vt paulo mox dicemus. Femur vero & Femen a ferẽdo dicta: q iis p̃cipue p tibus sustineatẽ aãal: atq; feratẽ. A coxa fit verbũ Incoxo: qd significat in coxã sedeo. Pacu. A deo incoxãti mihi pes obstipuerat. A Con vero p̃positione & agito fit Cogito: qd est mẽte voluo q̃si coagito. Nihil enĩ aliud est Cogitare q̃ mẽte agitare: & veluti in mora esse cõsilii explicãdi. ab eo fit Cogitatio: q̃ & Cogitatus dicitẽ & Cogitabundus. & Cogitabũde aduerbiũ. & Cogitatim p Cogitate. & Cogitatiũcula diminutiuũ. & Cogitator: q assidue cogitat. & Excogito qd est cogitãdo inuenio. a quo Excogitatio & ad res trñ incorporeas ptinet. vt ex cogitaui argumẽta/rõnes/figuras/causas. Itaq; excogitare cõsilii est. Itẽ ab ago Indago: qd est ingro. a quo Indagatio & Indagator & Indagatrix: & Indago inis inqsitio. Vir. Saltusq; indagine cingũt. & Indigetes dii: q ex hoĩbus facti sũt: q̃si insidiis agẽtes: vt nõnulli putãt. Hoc noĩe Æneas ab Ascanio appellatus est: cũ pugnans cũ Mexẽtio nusq̃ apparuisset: in cuiꝰ noĩe tẽplũ cõstruxit. Alii Indigetes dicũt eẽ deos tutelares: quorꝝ noĩa vulgari nõ licet. ab hoc vetes Indigitare dixerũt vocare: noĩare vero pprio noĩe. Macro. Nãq; virgines vestales ita indigitãt: A pollo medice: A pollo pæan. Sũt trñ q indigitare a digitis potiꝰ deductũ volunt: q̃si noĩa deorꝝ supra digitos recẽsere. Itẽ ab ago Porrigo: q̃si porro. i. pcul ago. Prope enĩ porrigere extẽdere est. Ply. Faciliꝰ qp pe radices porrigũt solo subacto. Sed quia manũ ptendẽdo offerre aliqd solemus: factũ ẽvt Porrigere sit aliqd a lõge/& veluti porrectis: hoc est protẽsis brachiis offerre. A ugustus cũ ei qdã libellũ trepidus offerret: & modo pferret manũ mõ retraheret. Putas te inqt stipẽ Elephãto porrigere? Itẽ quia q̃ interficiunẽ in ẽra extendunẽ Porrigere etiã p eo qd est psternere & iterficere accipimꝰ. Martia. Et volucrẽ lõgo porrexit vulnere Pardum Ab hoc Porrectio hoc est extẽsio deduciẽ. & Porrectus extẽsus. & Porrecte aduerbiũ extẽse. & Exporrigo: qd & Expgo dicitẽ q̃si porro ago. a quo Expgo q̃si exporrigo: qd est ex sõno excito. a quo Exprectus excitatꝰ: qd retes a sõno exporrigi: lĩ ẽ extẽdi solemꝰ. Expgito. & Expgefacio actiue dicimꝰ. Expgo & Expgor & Expgiscor & Expgefio passiue. Tñ exprecti dicunẽ q̃ sua spõte vigilare incipiũt. Expgefacti q ab alio excitatẽ. Q uidã Expgiscentiã p vigilãtia vsurparũt: & p actu ipo expgiscẽdi. Itẽ a porrigẽdo: hoc est extẽdẽdo se Porrigo appellata. Lucil. Tristẽ & corruptũ scabiẽ porriginis plenũ. Morbus ẽ capitis: vbi inter pilos: q̃dã q̃si squammulę surgũt: eaq; acute resoluunẽ: & interdũ madẽt multo sæpius siccę sũt: idq; euenit mõ sine vlcere: mõ exulcerato loco. Huic quoq; modo malo odore mõ nullo accidẽte: fereq; id in capillo fit: rarius in barba. Aliq̃ etiam i supcilio. Nã sycosis aliud morbi genus est: qd a fici similitudine (quẽ græci σῦκον appellãt) nomen sumpsit.

Plautus
Demo.
Angina
Argyrãche.
Angeronia.
Angeronalia.
Volupia
Angina vinaria.
Ango.
Anxius.
Anxietas
Anxie.
Anxitudo
Anxifer
Agenoria
Stimula.
Murcea
Murcidus.
Murcide.
Cogo
Coquo.
Caseus.
oxygala
coagmentum.
coagmento.
coagulo
coagulor
coagulum
Strumus
Strygnon.
conserua.
Coagulum
Coagulatio
Cogo.
Coxa.
Coxendix.
Femur.
Femen
Incoxo
Cogito
Cogitatio
Cogitatus
Cogitabundus
Cogitabunde.
Cogitatim
Cogitatiuncula.
Cogitator
Excogito
Excogitatio
Indago
Indagatio.
Indagator
Indagatrix
Indigetes
Indigito.
Porrigo.
Porrectio.
Porrectus
Porrecte
Exporrigo
Expergo.
Experrectus.
Expergisco.
Expergefacio.
Expergefactꝰ.
Expergiscentia.
Porrigo
Sycosis

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Cato excrescit:& id quidē generale est.Sub eo vero duę sūt species.in alterȳ vlcus durȳ & rotundū est.in altero humidū inæquale. Ex duro exiguū quidē & glutinosū exit. Ex humido pus & mali odoris. Fit vero vtriq; in iis partib⁹ q̄ pilis cōtegunt.Sed id qdem qd callosū & rotundū est maxime in barba.id vero qd humidū p̄cipue in capite est:atq; ano.a quo qui eū morbū patiē Ficosus appellat. Nascit hoc vlceris gen⁹.ad fici fere similitudinē sæpe ex inflāmatione in capite:& vbi capilli sūt.in ano vero frequenter etiā ex attritu: quē Cinædi patiūtur:& aliqū Marisca appellat. Iuuena. Et podice leui Cædunt tumide medico ridente marisca: a similitudine fici grandioris:sed insipidioris q marisca dicit. Martia. Infanti melimela dato:fatuasq; mariscas. Nā mihi q̄ nouit pungere chia sapit. Area quoq; vlceris genus est in capite. Duæ eius species. Cōmune vtriq; qd de mortua sūma pellicula p̄mū extenuant:deinde excidūt:& si ictus is locus est exit sanguis liquidus & mali odoris. Peior est q̄ densam cutem:& ex toto glabrā facit. Hæc ἀπὸ τῆς ἀλοπεκοῦς: hoc est a vulpe:q̄ hunc morbum patit. Alopetia noīat:ea q̄ sub qualibet figura dilatat:fitq; in capillo & in barba. Altera vero a serpentis similitudine appellat Ophis. Sic enī græci serpentē vocāt.incipit ab Occipitio:duoȳ digitoȳ latitudinē non excedens:ad aures duobus capitibus serpit:quibusdā etiam ad frontē donec se duo capita in priorē ptē cōmittant illud vitiū in qualibet ætate est:hoc fere infantibus accidit:illud vix vnq̄ sine curatione:hoc per se sæpe finitur. A porrigo Porriginosus deducit.ab area Areosus.ab alopetia Alopecus.ab ophi Ophiosus. Item a porrigo Porca deducit. Quod inter duos sulcos elata terra est. Porca appellat q̄ circa eam frumentū porrigit. Alii trā porcēdo Porcā appellatā existimāt:qd vltra se iaci semina prohibet. Proiicere enī ,phibere est q̄si porro arcere Item a sat & ago Satago verbū cōponit de quo superius diximus. A quo secundū quosdā Satelles deducitur miles mercede cōductus vt ab impatoris latere non discedat.& Saga mulier prudens versuta. Item Perita sacroȳ qd satis agat.& Sagax acutus solers: Vñ & Canes indagatores sagaces appellati sūt. a quo fit aduerbiū sagaciter hoc est callide astute.& Sagacitas calliditas.& Sagio verbū acute sentio:quēadmodū supra diximꝰ. a quo Præsagio/p̄sentio/diuino:& Rræsagus p̄sentiens.Claudia. Heu mens p̄saga futuri. & Præsagiū:præsentio diuinatio.Sūt etiā qui Sagmina ab agendo deriuata existimēt:qd e sacris agant.Sūt enī herbæ Verbenæ:quę e loco sacro sumebant a legatis ,pficiscentibus ad fœdus faciendū.bellū ve indicendū & Sagino qd est arte & industria pinguefacio. Vnde Sagina pro pinguedine accipit.& Saginatio pinguefactio est. Quidā trā hæc a græco deducta existimant. Græci enim σάγυνα Saginā dicūt.Sagena vero rhetis genus est piscatorii σάγηνην græci.Latini verriculū appellāt.Sangaris vt de eo ob id iter dicat fluuius est Gallo græcie qui per Phrygiā defluens tandē in propōtidē defluit. & Sagitta qd satis longe agat: vel quod sagaciter mittat: vel qd sagax fit ictus eius. Item ab ago Fatigo de quo supra diximus.& Castigo q̄si castū ago: de quo iferius dicem⁹ Itē a iure & ago Iurgo q̄si de iure ago.& Iurgatio iuris actio.de quo & deriuatis ab eo iferꝰ dicemꝰ.& a lite & ago Litigo. Lis enī cōtrouersia est:a limite (vt qdā opinant)dicta:qd p̄mæ inē hoīes lites de limitibus fuerint A lite igit Litigo:qd est discepto cōtendo.& Litigiū litis actio.& Litigiosū id de quo lis est.& Litigiosus:qui frequens in litibus versat.& aduerbiū Litigiose:qd contentiose significat.& Litigator qui litigat. Cuꝰ fœminīnū est Litigatrix.& Litis cōtestatio.q̄si fundamentū i p̄m controuersię: siquidē litem testari dicunt duo: aut plures aduersarii:cū ordinato iudicio cōtendētes vtraq; pars dicere solet testes estote. Itē a nō & ago Nugę: qd nihil agant.Nugæ enī dicunt res & verba nullius momēti. Hinc Nugor fit:qd significat vel vana ago vel loquor.& Nugax qui nugat. Vnde Nugacitas & Nugatio & Nugigerulus q vana nunciat. Vetes etiā Nugiuendos appellabāt omnes eos qui aliquid mulieribus venderēt:nā oia qbus mulieres vtunt pro rebus vanis:atq; inutilibus habent. Plau. Nugiuēdis res soluta est oibus. Itē a Læue & ago Læuigo:qd est cōplano:expolio.a quo Læuigator:& Læuigatio de qbus paulo post disseremus. Itē a mitis & ago Mitigo:placo mulceo/quasi mitē ago. Itē a nō & ago quando ,p dico accipit.Nego a quo Negatio. & Abnego eiusdē cū suo simplici significatiōis.Nihil enī aliud est negare q̄ dicere aliqd nō esse.& Negatiuū qd negat.& Negabundus negans MANVFOEMINEA. Manu mulieris.Fœmina mulier dicit:a fœminis mollicię:vt quidā putāt:siue a fœtu:vt nos potius remur.A fœmina vero fit Fœmineū: & Fœmininū. & diminutiuū Fœmella. & verbū Effœmino:qd est in muliebrē mollicię atq; lasciuiā cōuerto.cuius passiuū est Effœminor.a quo Effœminatꝰ mollis lasciuus.& Effœminatio mollicies/lasciuia.& aduerbiū Effœminate: hoc est molliter lasciue. Quidā etiā Fœminosū:pro mulieroso vsurpauerūt.

Ficosus
Marisca
Area
Alopecia
Ophis.
Porriginosus
Arcosus.
Alopecus
Ophiosus
Porca.
Proiceo
Satelles.
Saga.
Sagax. Sagaces canes.
Sagaciter
Sagacitas.
Sagio. Præsagio. Præsagus
Præsagium
Sagmina
Sagino.
Sagina.
Saginatio.
Sagena
Verriculum
Sangaris
Sagitta
Castigo. Iurgo. Iurgatio.
Lis. Litigo
Litigium
Litigiosum
Litigiosus.
Litigiose.
Litigator.
Litigatrix.
Litis cōtestatō
Nuge.
Nugor.
Nugax.
Nugacitas
Nugatio.
Nugigerulus.
Nugiuendus.
Leuigo.
Mitigo.
Nego. Negatō
Abnego.
Negatiuum.
Negabundus.
Femina.
Femineum
Femininum
Femella
Effemino.
Effeminor.
Effeminatus
Effeminatio.
Effeminate
Feminosus.

Iuuena.
Martia
Claud.
Plautus.

DE LAVRELO.EPIGRAMMA.VII.

VALITER IN SCYTHIA. Blandit Domitiano:q ita in spectaculis Laureoli fabulam rep̄sentari fecerit:vt historia videri potuerit. Mos hic imperatoȳ fuit eos qui vltimo supplicio dānati erant:ludis exponere:vt cū q̄dā spectantis populi voluptate interirent. Laureolum Poetę finxerunt sceleratissimū hoīem fuisse:& ,pterea in cruce sublatū: & a beluis dilaniatū extitisse. Hæc fabula aliqn rep̄sentata fuit sine eius q Laureoli psonā subibat pnicie. Domitianus vero quēdā extremo supplicio dānatū:ad laureoli similitudinē cruci affigi iussit. & serio ab vrsa discerpi:atq; ita spectaculū exhibuit populo rei veræ nō fictæ. Iuue. In lentulū inuehitur qd in theatro dū eadē fabula agerēt. Laureoli psonā subiisset. Laureolū velox etiā bene Lētulus egit iudice me dignꝰ vera cruce. LAVREOLVS. Is q Laureoli psonā subierat.a lauro arbore Laurus & Laureolus ,pp̄a noīa deducunt.& Laura fœmininū.& Laurētius ac Laurētia:q̄ fuit vxor Faustuli Romuli:& Remi nutrix:a qua Laurētalia festa:q̄ in eius noīe fiebāt appellata. Solius qppe huius arboris nomē latina lingua hoībus imponit. Græce Δάφνη dicit.a quo Daphnona lauretū vocamꝰ. Maximo in honore apud veteres fuit dicata triūphis:& ante limina ac in domibꝰ Cæsarū Pontificiq;:& magnoȳ viroȳ seri solita. Duo eiꝰ genera tradit Cato Delphicā & Cypriā:qdā etiā Mustacē addiderūt:qm̄ mustaceis subiicerent:hāc esse folio maximo constat flaccidoq; & albicāte. Delphicā æquali colore viridiorē maximis bacchis atq; e viridi rubētibus:q̄ victores Del

Juuenalis
Cato

Laureolus
Laurus.
Laura.
Laurentius.
Laurētia
Laurētalia festa. Daphnon.
Delphica laurus.
Cypria laurus
Mustace.

phis coronari:& Romæ triūphantes solebāt Cypriā folio breui nigro subcrispam. Alii & genera alia subiūxerūt.Cinū quā siluestrē laurȳ intelligūt:nōnulli sui generis arborē: differt colore. est enī cærulea bacca. Regiā q̄ cœpit Augusta appellari amplissima:& arbore & folio baccarȳ nō aspo gustatu:huic quoq; nōnulli suū genus assignāt:lōgiorib⁹ foliis latioribusq;. Baccaliā appellāt hāc:qa baccarȳ fertilissima est. Sterilē vero triūphalem. Est & Taxa q̄ adhibet topiario opi in medio folio paruulā veluti laciniā folii habēs. & Spadonia huic similis p̄terq̄ q ea lacinia caret. & Camædaphne siluestris frutex vnico ramulo fere cubitali: foliis lauri. Item herba q̄ Vincaperuinca dicit.& Alexādrina:quā alii Idęā.alii Hippoglottion.alii Daphnē.alii Carpophyllō alii Hypelatō vocāt. Ramos spargit a radice dodrātales topiarii:ac coronarii opis: folio acutiore q̄ myrti:molliore:& cādidiore. Est & lauri genꝰ:qd Daphnoides vocat.alii Pelasgū noiant.alii Euthalē.nōnulli Cephalon Alexādri:frutex est ramosus:crassiore ac molliore folio q̄ laurus:ex cuꝰ gustu accedit odor thuris:baccis e nigro rufis.Corsica olim lauro carebat:nūc passim habet Pacifera hæc arbor vocat: qa et inter armatos hostes p̄tesa:getis erat indiciū Romani p̄cipue lætitię:& victoriaȳ nūciā habebāt. Addebat līis:& militū lanceis:& pilis & falcib⁹ impatoȳ. Ex iis in gremio Iouis optimi:maximi deponebat:quotiēs victoria nouā aliquā lętiā attulisset. Idq; nō qa ppetuo viret:sed qa spectatissima est in mōte Parnaso. Ideoq; gratissima Apollini:assuetis eo dona mittere et Romanis:vt. L. Brutus fecit. Fortassis etiā in argumētū: qd ibi is libertatē publicā meruisset. Lauriferā tellurē illā osculatꝰ ex respōso. Quidā et hāc cām afferūt q̄ sola hæc arbor ex oīb⁹ manu satis:& in domos receptis nō iicit fulmine. Tyberiū ,pncipē tonāte cælo coronari ea solitū ferūt cōtra fulminū metus. Manifesto qdē abdicat ignes crepitu:& veluti q̄dā detestatiōe. Illud memoratu dignū Liuiæ Drusillę q̄ postea Augustæ cognomē meruit Diuo Augusto nupta:sedēti quondā in apto Aquilā supuolātē in gremiū ex alto cādidissimā gallinā abiecisse:viuā atq; illesā:quā cū admirarē: inuenit tenētē rostro laureū ramū stū suis baccis: ,pter qd cōseruari alitē:& sobolē iusserūt aruspices. Ramū vero seri:ac rite custodiri:qd factū ē in villa Cæsaȳ Tyberi imposita iuxta nouū lapidē flaminaria:q̄ ob id vocat ad gallinas.mirūq; ea filua puētū fecit:& ex ea triūphans postea Cæsar laurȳ in manu tenuit:coronāq; in capite gessit. Idē secuti postea Cæsares fecere:traditusq; mos est ramos quos tenuerūt serēdi:ideoq; ea laurus:q̄ sterilis maxime ē. Triūphalis appellata. Cōstat ex hoc ramo seri laurȳ posse:qd Democri.& Theophra. negauerāt. qdā ob hāc cām existimant mutatas coronas triūphales ex aureis in laureas. Solius huiꝰ arboris folia appellatiōe distinguūt. Dicemꝰ enī laureā coronā ex lauro:nō sic roseā coronā ex rosis:nec Querneā ex quercu:sed iis substantiuū addimꝰ:cū laurea p se sit substātiuū. A laurea fit Laureo verbū:qd est laureā in capite pono. A quo Laureati dīr: q laureis coronati sūt. Laureati milites sequebant currū triūphālis vt q̄si sordib⁹ purgati intrarēt vrbē: vel vt florere respub. videret. quēadmodū laurus semp viret. A laureo Lauretū vocitatū est in auētino locꝰ: vbi filua lauri fuit & impatores a poetis Lauriferi:& Laurigeri dicti. Itē Laurolauinū vrbs Latii. & Laurētū huic ,ppinq̄ vrbs solis idigēs. A q̄ Laurētes appellati. Finxerūt et poetę Daphnē Penei flumis filiā fuisse: quā cū Apollo amore eiꝰ captꝰ psequeret: in arboré sui nois: hoc est laurȳ fuisse mutatā. cuꝰ postea foliis Cytharas & Pharetras suas ornare Apollo solitus sit. Itē Daphnim Mercurii fuisse filiū formosissimū adolescentē natū ex Nympha in amœnissima regiōe Sicilię iuxta mōtes: quos Aerios vocāt:dulcissimis vndiq; aqs plenos: & laureis refertos:a qbus nomē accepit. Diodorus hūc scribit a Nymphis eo in loco educatū boū armēta maxima possedisse a quoȳ cura dictū fuisse Bucolicū:& cū esset ingenio acri: Bucolicā carmē inuenisse:eoq; Dianā frequent obtestasse. CRVCE. Patibulo. Crux patibulū est in quo figunt dānati: dictū a græco κρούειν : qd est ferire pulsare. Hāc veteres Gabalū vocauere. Var. Nos barbari q̄ nocentes in Gabalū suffigimꝰ hoīes vos nō barbari:q̄ noxios absoluitis. A cruce vero Crucio verbū deducit: hoc ē torqueo/affigo.a quo Crucior passiuū.& Cruciatus.& Crucinū vinū:i suaue qd bibēdo cruciet.& duo cōposita Crucifigo:& Crucigerulꝰ. Itē a κρούω Cruor: q̄ī est sanguis q ex aliquo vulnere spargit. Vñ Cruētus qd mō ,p sanguinolēto accipit.modo ,p sæuo & crudeli:vt Cruēta vox/Cruēta oīo. Cuꝰ cōtrariū est Incruentus.vñ Incruentā victoriā dicimꝰ: quæ sine cæde hoīm fuit Martia. Securo cadit incruēta dāno.& Cruēto verbū:q̄ī est cruore inficio. Cuꝰ passiuū est Cruētor. & Cruente aduerbiū:hoc ē crudeliter.& Cruētatio:qd est sāguinaria fœdatio. Quidā et Crudū hinc deductū volūt:qd ,pp̄e recēs:atq; acerbū significat:vt crudū vulnꝰ:hoc est recēs:& q̄si adhuc cruētū.a quo recrudescere dicimꝰ q̄si renouari & ad p̄stinā acerbitatē redire. Hinc crudū vocamꝰ:qd nō est coctū ad similitudinē crudę carnis:q̄ adhuc cruenta ē.& cruda poma dīr:q̄ acerba atq; ,maturā sūt. Cice. Poma q̄ cruda sūt: vi auellunt. Quę aūt cocta & matura decidūt. Itē Crudi cibi:q indigesti & nōdū cōcocti sūt. Iuue. Et crudū pauonē in balnea portas. & Crudus hō:cuꝰ stomachꝰ cito offendit: q̄ nō facile ,coquat. Quintili. Crudo oratori declamādū nō putat. Cice. Qd in cœnā nōveniret qd esset crudior.a quo Crudꝰ etiā hō appellat:q trucī aspectu est: qd ita eo oculi nostri offendūt vt stomachus cibi cruditate vel q̄ facies crudū habētis aim aspa & fœda est: vt facies crudū cibū habētis in stomacho.ab hoc fit Crudior Crudissimꝰ Cruditas Crude aduerbiū. Prætea Crudeo vbū. A quo Crudesco.& ab eo qd diximꝰ Recrudesco.& Crudaria argēti vena:q̄ in sūma repta ē. Itē Crudelis:q̄ī ē asper ,mitis. a quo Crudelior Crudelissimꝰ Crudelitas Crudeliter. Itē a κρούω qdā Crura deduci existimāt: q̄ huc atq; illuc ,grediēdo feriāt. Sūt.n.crura a genuꝰ vsq; ad iferiorē pedē nō æq̄li mō ducta:sed teretibꝰ suris clementē extātibꝰ:sensimq; tenuatis firmata. Sura certe posterior cruris ps est illa carnosa:q̄ī oī aiantiū genere hoibꝰ trū ,ptingit:q̄uis apd autores repiat hoīem quēdā in Egypto suris caruisse. a crus fit diminutiuū Crusculū. Itē a cruo Crumena:q̄ī est loculꝰ: qd e brachio pēdēs huc atq; illuc feriat. Et diminutiuū ē Crumenula. Itē Crusta qd feriēdo frangat Crusta.n.fœino gnē fragmētū tenue significat lapidis aut ligni aut vitri aut gelu aut alēius hmōi. Vir. Cōcresciūt subite currēti in flumīe crustę. Ply. Lythostrata cœpere:iā sub sylla puulis certe crustis. Crustū vo i neutro gnē frustū panis aut placētæ aut alterꝰ eduli significat. Vir. Et violare manu:malisq; audacibꝰ orbē Fatalis crustu.a crusta fit diminutiuū Crustula. Apul. Paruas marmoreas crustas pieti adiūgēs.a crusta vero fit Cru

Mustace. Lin⁹
Regia laurus.
Augusta laur⁹
Baccalia.
Taxa.
Spadonia.
Chamedaphne
Vincapuīca
Alexandrina.
Idea
Hippoglottios
Daphne.
Carpophyllos.
Hypelatos
Daphnoides
Pelasgus
Euthale
cephalos
pacifera arbor

Triumphalis laurus
Laureo
Laureati
Lauretum
Laurifer.
Lauriger.
Laurolauinū.
Laurentū
Daphne
Daphnis
Aerū montes.
Bucolicus
crux
Gabalus
crucio
crucior
cruciatus
cruciū vinum.
cruor.
crucifigo
crucigerulus
cruentus
Incruenta victoria
cruento
cruentor
cruente
cruētatio
crudū
Recrudesco
Cruda poma
Crudi cibi.
Crudus homo.
Crudior
Crudissimus
Cruditas
Crude.
Crudeo
Crudesco.
Crudaria.
Crudelis.
Crudelis.
crudelissimus.
crudelitas
crudeliter
crus
Sura
crusculum
crumena.
crumenula
crusta
crustum
crustula.
crustulum.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

stulū: Hora. Pueris olim dāt crustula blādi doctores. Iuuena. Nos colaphū incutimꝰ lābēti crustula seruo. Itē a crusta fit Crusto vbū. a quo Incrusto: qd ē crustā duco siue crustā applico. vñ Crustatio siue Incrustatio dedu cit: cū crustæ pieti: aut pauimēto: aut vasi applicant. Hinc Vasa Crusta dñr: q̄ vitreis crustis tecta sūt. A qbus Crustariē tabernē vocitatē in qbus eiusmodi opa vendunt. Crustā ēt ducere vulnꝰ siue vlc̄ dr̄ qñ solidat: q̄ detracta fere remanet Cicatrix. Est. n. Cicatrix signū qd exvulnere siue vlcere remanet. a quo Cicatricare dicimꝰ cicatricē ducere & Cicatricosū plenū cicatricibꝰ. Itē a crustis lapidū eo ī loco frequētibꝰ: et naturaliter ita genitis Crustumnū: Thusciæ oppidū. A quo Crustumini: & Crustumina tribꝰ: & Crustumina pira ex parte rubētia: q̄ & Crustumina dicit. SIC Ita: eo mō: Sic & ita eodē mō fere accipiūt. Aliq̄do enī similitudinis sūt Vñ Vir: Nō sic aggeribꝰ ruptis cū spumeus amnis exit. Quitilia: Q d vt optimū. ita lōge difficillimū. Aliqñ optātis. Virg. Sic tua. Cyneas fugiāt examina taxos. Proptꝰ. Sic vmbrosa tibi pingāt tecta Priape. Pacu. Ita te dii amēt. ita tibi p voto secūdet oia. Nōnūq̄ illatiuæ p̄uictiōes sūt: & p igit vsurpat. Cicer. Sic tot sit virtutes cōtinētiæ: grauitat/ iusticiæ: fidei defecerūt. Idē. Ita nobilissima ciuitas grecię: & oli potētissima sepulchrū ciuis sui igno rasset: nisi ab homīe arpinate didicisset. Sed in hac significatōe nūq̄ ei ancedit in eadē sētia altera dictio. Frequē tius tn in hoc sēsu duo ab iis p̄posita vsurpāt. Sicq̄: & itaq̄. ē etiā qn hæc duo aduerbia p valde accipiūt. Apule. Nec ego rebar sic multos id opus diebꝰ eē. Quiti. Nec res est ita magni tēporis: & laboris. Sic aliqñ apd auto res duplicatū inuenit. Vir. Sicfici uuat ire subvmbras: qd maioris expssionis est. Neq̄ mihi pbabile videt: qd aliq̄ dicūt: alterꝰ in hoc loco intrōgatiū: alterꝰ cōfirmatiū esse: vt sit sensus. Placet sic inultā pire? Placet. A sic cōposita fiūt siccine: qd interrōgātis est. Plau. Siccine tu illā Siccine nos habes ludibrio oīs? Itē Sicut qd p- prie sit. tudinis est. Ply. Q d. s. sicut cōstitutū erat. Aliqñ tn nō res similes cōplectit: sed diuersas & plane cōtra rias. Quintili. Sed hæc eloquēdi p̄cepta sicut cognitiōi sūt necessaria: ita nō satis ad vim dicēdi valēt: nisi illis q̄dā facilitas: q̄ apud græcos Lexis noīat. accesserit. Q d per vt frequētꝰ inuenit. Idē. Q dvt optimū: ita lōge difficillimū. Habet etiā sicut: nōnūq̄ venustatē: atq̄ vtilitatē magnā quotiēs antecedētē sētētiā adnectit cū se quēti. Idē. Sūt & alia ingenita q̄dā: q̄ adiuuāt: vox: latus patiēs laboris/ valitudo/ pstātia/ decor: q̄ si modica obtigerūt: possunt ratiōe ampliari. sed nōnunq̄ ita desunt: vt bona etiā ingenii studiq̄ corrūpant: ficut & hæc ipa sine doctore pito. studio ptinaci/ scribēdi/ legēdi/ dicēdi: multa & cōtinua exercitatiōe p se nihil pfūt. Ply. Ferūt Crassū auū Crassi in parthis interēpti nunq̄ risisse: ob id Agelastū vocatū: sicut nec flesse multos. in hūc sēsum etiā alia duo Quēadmodū & Quō vsurpare frequent solemus. Itē a sic Sicuti eiusdem cū sicut significationis PREBVIT. Exhibuit tradidit: vt supra dixim. VISCERA. Carnē. Lucretius. Viscerib viscus gigni: sā guēq̄ creari. Viscus enī ,pprie dicit qcqd sub corio est. vnde & Cor viscus appellat. Plyn. Cæsari dictatori quo die pmū veste purpurea pcessit: atq̄ in tella aurea insedit: sacrificāti bis ī exti corde fuit. Vñ q̄stio magna de di minatiōe argumētātibus: potuerit ne sine vllo viscere hostia viuere. ab lī Viscerari antiq dixerūt carnē populo distribuere. & Visceratio distributio carnis q̄ fieri solebat vel in solēni sacrificio: vel i funere excellētis psonæ Gel. Tū in albano visceratio latinis data. Liuꝰ. Secutꝰ est annꝰ nulla re belli domiue insignis. P. Plaucio pcu lo. P. Cornelio scapula cōsulibꝰ p̄terq̄ q̄ fregellas Colonia deducta: & populo visceratio data a M. Flauio i fu nere matris. & Visceratim aduerbiū: p viscera. Ennius. Alia fructꝰ differt: dissipat visceratī mēbra maria spar sa spumant sanguīe. NVDA. Detecta pelle. s. dilacerata. Nudū. n. dicit qd sine tegmine est. Vir. Nudatosq̄ humeros oleo pfusa nitescit. Vñ p metaphorā nudū aliqñ p insepulto accipimꝰ: qd. s. cadauer saxo tectū nō sit Idē. Nudus in ignota Palinure iacebis harena. Ab hoc fit Nudo verbū: qd prope significat detego. Apul. Tū vulnus nudare iussus est. Aliqñ tn p indico vsurpat. Vir. Traiectaq̄ pectora ferro Nudauit. ab hoc fit Nude aduerbiū hoc est apte: simplicit. & Denudo eiusdē cū pmitiuo significatiōis. & Nuditas qd mō p simplicitate modo p iopia accipit. Quidā nudū & nudatū ita distinguunt: vt Nudū sit qd nunq̄ tectū fuit. Nudatū vero qd tectū esse cōsueuit: sed nūc tectū nō est. VRSO. Notū aial est Vrsus. Cuiꝰ fœmīa Vrsa dr̄. Coeūt hyemis iūtio: nō vt cæterę ferę: sed ambobꝰ cubantibꝰ: & se mutuo cōplexis: deinde secedūt in specus separatim: in qbus trigesimo die pariūt: vt plurimū qnos. hi sūt candida: & informis caro: paulo minꝰ maior: sine oculis sine pilo: vnguibꝰ tn̄ pminētibꝰ: hanc lambēdo paulatim figurāt. Hinc Virgiliū dicere solitū ferunt parere se versus more vrsino: nāq̄ vt id aial fœtū æder et ineffigiatū: atq̄ informē: sed lābendo eū cōformaret: atq̄ effingeret. Sic ingenii quoq̄ sui recētis partꝰ: rudi esse facie & impfecta: sed subinde tractando colēdoq̄ dare se iis formā: & oris acvultus lineamēta p̄bere. Raro hoies parientē videre vrsā. Mares q̄draginta diebꝰ latēt. Fœmię q̄ternis mēsibꝰ. Si specus desint arte sibi edificāt ī penetrabiles imbribꝰ: molliq̄ frōde p̄sternūt. Primis q̄tuor deci diebus tā grau sōno p̄munt: vt ne vulneribꝰ qdē excitari possint. Tūc mirꝰ immodū pinguescūt. ii sūt adipes variis medicaminibꝰ apti & cōtra capilli defluuiū tenaces. ab iis diebꝰ residūt et pores pedes fugēdo viuunt. Fetꝰ rigentes pectori admouēt: & ita incubant vt oua volucres. Putat Theophrastus coctas quoq̄ vrsorꝰ carnes eo tpe si asseruent augeri. Cibi tūc nulla argumēta: nec nisi humoris mimū in aluo inueniri. Sanguinī sq̄ exigu as circa cor guttas: reliquo corpori nihil inesse. Prodeūt vere mares: p̄pingues. Exeuntes herbā Aron ad laxā da intestina: q̄ aliogn cōcreta sunt deuorant. Aros e bulborꝰ genere est. Scyllę ,pximus amplitudine foliis lapa ti: caule recto duū cubitorꝰ: bacculi crassitudine: radice mollioris naturæ: q̄ & cruda ædit: folia quoq̄ eiꝰ ī ace to decocta mandunt. Quidā hāc Dracōtiū esse dixerūt. Alii radicē Aron appellauerūt. Caulē vero Dracōtiū Sed lōge diuersa sūt. si mō Dracōtius ea est quā nostri Dracūculū vocāt. Habet enī Dracūculus subrutilā radi cem. & Dracūculi modo cōuolutā: vnde & nomē habet. Semen eiꝰ feruēs mordaxq̄ cui tn̄ virus: vt olfactum grauidis abortū inferat. Aros ecōtrario partus oīm animaliū extrahit naturę circulitus. Vlcera oīm generꝰ sanat. Folia collectionibꝰ medent. Tradūt & radicē eius salutarē esse in pestilētia in cibo sumptā ebrietatem discutere: serpētes dū cremat nidore fugare: p̄sertim aspidas: q & punctos areo oleo fugere inuēti sūt. in foliis Ari caseus optime seruari tradit. Graeci aūt Dracōtiū vocant herbā foliis betæ: non sine thyrso: flore purpureo

crusto — Incrusto — Incrustatio. — Vasa crusta. — crustarie taberne. — Crustas ducere — Cicatrix. — Cicatrico. — Cicatricosum. — Crustumius — Crustumia tribus — Crustumina pira. Sic. — Ita Sicq̄ — Itaq̄. Sicfic. — Siccine — Sicut — Aron — Dracontium — Dracunculus.

Hora. — Iuuena. — Virgilius — Quinti. — Proper. — Cicero. — Idem. — Apuleius — Quintili. — Virgilius — Plautus. — Plynius. — Quintili. — Idez — Idez — Plynius. — Lucretiꝰ. — Plynius. — Helliusꝰ. — Liuius — Ennius. — Virgilius — Idez — Apule. — Virgi. — Idez — Theophr. — Liui.

Aro pene simile. Est & Eris in ægypto nascēs ipsa quoq̄ aro similis: nisi q̄ minor est: & minoribus foliis: ac ra dice: q̄ tn̄ grādis oliuæ magnitudinē implet. Iidē vrsi circa ari surculos p̄domāt dētes. oculi Vrsorū hebetant pp̄ter qd maxime fauos expetūt: & cōuulnerato ab apibꝰ ore grauedinē illā extractu sāguinis leuēt. infirmissimū Vrso caput: qd leoni validissimū est: ideo vrgēte vi ex aliq̄ se rupe p̄cipitaturi capita manibꝰ tegūt: et i ha rena sæpe colaphis examinari cōspecti sūt. Hispani capita in spectaculis occisorū cremāt: potaq̄ agere invrsinā rabiē cēsent. Ingrediūtur bipedes: arbore ē auersi diripiūt. Tauroq̄ ex ore cornibusq̄ eorū pedibꝰ oibus suspēsi pōdere fatigāt Notatū est. M. Pisone: &. M. Messalla psulibꝰ ad xiiii. kal. Octobris Domitiū ænobardū ædi lem curulē Vrsos numidicos centū: & totidē venatores æthyopas in circo dedisse. Abursus Vrsinꝰ deducitur. Plyn. Capilli defluuia vrsin̄ adeps mixto Ladano: & Andianto cōtinet. CALIDONIO. Britānico: de quo supra disseruimus. QVALITER vt IN RVPE SCYTHICA. In rupe montis Caucasi: in quo supra diximus Promethū religatū fuisse. Scythia septētrionalis ,puincia est a Scytha Herculis filia appellata: vt sen tit Herodotus. Hāc Tanais diuidit. Pars eiꝰ vna in europa remanet. Altera in Asia ,ptēdit. Quæ in Europa est: ad Thraciā terminat. Quæ vo in Asia: diuersos hēt populos. Hi a Scythia Scythæ dicunt. vñ Scythicꝰ de ducit. Apuleiꝰ. Plerq̄ enī eorū Scythicis moribus viuebāt. Persæ vniuersos Scythas Sagas appellauere. A ,pxima sibi gēte: q Sagæ dicunt: & Caucasū Graucasū noīarūt: qd eorū lingua significat niue candidū. Scytha rū celeberrimi Sagæ/ Massagetæ/ Essedones/ Arimaspi antea Cacidiri/ Assai/ Oethei. Haustū maris eius dul cem esse Varro scribit: magnitudine influētiū amniū victo sale. Sūt & Seres lanitio filuarū nobiles depectētes camicē frōdū aqua pfusa. Vñ gemin̄ fœminis labor: redordiēdi fila: nu suq̄ texēdi. Seres mites quidē: sed feris similes sūt. Fugiūt enī hoim cœtū: cū cōmertia expetāt. Ab iis sericū ipsa lanugo arborū: & Sericeæ vestes appellatæ. Illud de Essedonibꝰ notandū: q̄ parētū suorū funera cātu ,psequunt: & cōgregatis ,pximis cada uera ipsa pecudū carnibꝰ admixta comedūt: quin et ossa capitū incincta auro tenēt ad seruitia poculorꝰ: q̄ vlti ma sūt apud eos officia pietatis. Massagetæ vo p deserta discurrūt: equorꝰ suorꝰ sāguinē potātes. Claudianꝰ & qui Comipedes in pocula vulnerat audax Massagetes. AVE MASSIDVAM. Aquilā cor: siue iecur eiꝰ assidue depascentē: quēadmodū superī declarauimꝰ. NIMIO. Nimis: Magno: qa nūq̄ cōsumi poterat: et enī cōtinue renascebat. PECTORE. Corde: seu iecore. Totū ,p parte posuit Quippe hæc viscera ītra pectꝰ cō stituta sūt. pectus dr̄ anterior pars aialis a gula vsq̄ ad ventrē: hoc hoi tantū latū est. Reliqs aialibꝰ carinarꝰ: vo lucribꝰ magnis: & iter eas maxime aāticis. In eo papillæ leuiter eminēt: & fuscioribus: ac paruis orbibus coro natæ: addūt: aliqd venustatis: fœminis ad alendos tn̄ fœtꝰ datæ: manibꝰ ad solū decus: ne iforme pectꝰ: & q̄si mutilū videret. A pectore Pectorosus deducit: lī est magni & validi pectoris. & Expectorover bū: qd est extra pectꝰ eiicio. Cic. Tū pauor sapiētiā mihi oēm exaīato expectorat. & Pectusculū paruū pectus. & Pectoralis fa scia q̄ pectꝰ stringit. Pectꝰ quidā q̄si pactꝰ dictū volūt a cōpactis costis: q̄ veluti firmamēta pectoris sūt. Pactū: & Cōpactū a Pāgo deducunt. Pāgere figere est. vñ Pangi carmia dicta sūt: q̄ cæris figerent. hinc Pango p me taphorā ,p cano/ scribo/ manifesto vsurpat. & Pagina vtraq̄ pars phylluræ: siue folii dicta: q̄ in ea carmia pan gant: lī est figant. & Impingo qd est ipello. a quo Impactū. & Cōpingo/ cōpello/ cōpono. a quo Cōpactū. Hinc Pacis cor cū deriuatis ab eo: de qbꝰ supra diximꝰ. & Pecto: qd est explico. & Pāgo capillū. a quo Pecten instrīm: quo capillus explicat. Trāsfert tn̄ et pecten. & Pecto ad alia multa. Nā et pectere cytharā dicimꝰ: lī est pcutere et distēdere pectine chordas: lī est plectro. itē Pectines sūt qbꝰ lanarii: & textores vtunt. & pectere lanā: pectere vestes dicūtur. A quo et vestes ipsæ Pexæ appellant. Plyn. Istriæ: Liburniæq̄ pilo ,ppior q̄ lanæ pexis aliena vestibꝰ lī est vestibꝰ q̄ texūtur: nā ī texēdo pectinis morsibꝰ vestes feriūtur. ab iis pexata dicunt: q pexis vestibꝰ sūt induti. Martial. Pexatus pulchre. est etiā Pectē Cratis genꝰ dētate stilis ferreis ad colēdā terrā. a quo Pectino deducit. Plyn. Sūt gñā terræ: quorū vbertas pectinari segetē in herba cogat. A pecten ēt fit Pectinati ad uerbiū: qd significat ad similitudinē pectinis. ARTVS. Partes corpis. Prope cni Artus ptes sūt corpis ī ter iun cturas: cōnexæ dictæ: ita q̄ iter se artent: vñ minores ptes p diminutionē articulos vocamꝰ: q̄les sūt digitorꝰ. a quo Articuli apud Grāmaticos: & Articulati aduerbiū: lī est p partes/ atq̄ articulos. & Deartuo verbū qd est p artꝰ diuido. a quo deartuatū dicimꝰ p partes cōcisū. Quidā a græco deductū lī vocabulū existimāt. qppe græci ἀρθρὸν noīant: & ita distinguūtur artus a mēbris: qd artus dicimꝰ ossa cū neruis/ et venis. Mēbra autē ,ppne vocamus carnē artus tegentē. vñ Mēbrana superior mēbri pars hoc est Pellis ipsa appellat. Syllius. Et venis male iūcta tremētibus ossa. Extant cōsumptis visu deformia mēbris. Cōfunduntur tamē aliquādo apud auto res ab arto. a quo Artus deriuat: fit Coarto: quod est astringo/ cōiungo. vnde Coartatio. & Artus adiectiuum: Strictus. & Ars: q̄ per eā opera iter se apte: q̄uis aliqui ἀπὸ τῆς κρέτης: hoc est: a virtute appellatā velint. hinc Artifices dicti: qui artē suā per artus exercent. a quibꝰ Artificiū deductū. & Artificio sū arte factū. & Artificio se aduerbiū. & Quinquertium: qd græci Pentathlū vocant: quo die quinq̄ genera artiū in ludis exercebāt: et ip sos athletas. Liuius. Quinquertiones appellat. itē Artitū veteres dixerūt bonis artibus instructū. Artē diffi miunt esse facultatē: q̄ præceptis quibusdā: ac regulis cōtinet. Trifariā aūt artes diuidūtur. Quædā enī inspe ctiōe: hoc est cognitiōe et æstimatiōe rerū positæ sūt: q̄lis est Astrologia nullū exigēs actū sed ipo rei: cui studi um habet intellectu contēta: quæ Theorice vocat: hoc est speculatiua. Aliæ in agendo q̄rū hic fins est: et ipso actu pficit: nihilq̄ post actū operis relinqt: q̄ Practice. idest actiua dr̄: q̄lis est saltatio. Aliæ in effectu: q̄ operis: qd oculis subiicit: cōsumationē nō finē accipiūt: hāc Poeticē: hoc est factiuā appellamꝰ: q̄lis est pictura: hæc et effectiua: et Administratiua a qbusdā appellat. Ab ars cōposita fiūt Iners: qd ,pprie significat eū: qui sine arte est. Lucilꝰ. Iners: qui sine arte est. Sed quoniā qui nullā artem exercet: vel Ociosi: vel Desides sūt: vel Ignaui: fit vt Iners aliquādo ,p Ociosus capiatur. Virg. Seu stabit iners: seu ,pfluet humor. Idē. Libertas: q̄ sera tn̄ re spexit inertē. Modo ,p ignauꝰ. Idē. Spumantēq̄ dari pecora iter inertia votis Optat aprū. ab lī Inertia deducit quod modo ,p ignorātia artis: Modo pro ocio: Modo pro ignauia vsurpamus. & Inerticulus diminutiuum.

Eris. — Ursinus — Plynius — Scythia. — Scytha — Scythicus. — Sage. — Caucasus — Graucasus — Seres. — Sericum — Sericea. — Massagete — Pectus — Pectorosus — Expectoro — Pectusculus. — Pectoralis — Pactum. — Compactum — Pango — Pangi — Pagina — Impingo — Compingo — Pecto — Pecten — Pectere cytharam. — Pexe vestes. — Pexatus — Pectino — Pectinatim. — ARTVS — Articuꝰ. — Articulatim. — Deartuo — Deartuatū. — Membra. — Membrana — Coarto — Artꝰ. — Ars. — Artifex — Artificiū — Artificiosum. — Artificiose. — Quinquertiū. — Pēthalū. — Quinquertio — Artitium — Iners — Inertia — Inerticulum

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Inerticula: Solers. Solertia. Astutus Astus Astutia. Astute. Astutior. tē. Astutulus Astutule. Ars Techne. Technides calotechnus Lacero. Lacerus Lacinie. Laciniate vestes Lacesso Lacer Membrux Membratim cola. Bimembris Trimembris Quadrimēbris Membrosus Demembro

corpus

corpulentus

corporeus Incorporeus corporalis Incorporalis corporo. Incorporo. Incorporatio. concorporo concorporatio. corpulentus. Sceleratus Antiquux Antiquius. Antiquo. Antiquor Antiquitas Antique Antiquitus Antiquatio. Aetus Antiquarius. Pen.. Penarū gna colastu.

A quo Inerticula: vuæ gen⁹ e nigris: inueterato p̄cipue cōmēdabilis vino: sed virib⁹ innoxia fiqdē temulētiā sola nō facit: ob id nomē ab Inertia sumēs cū iustu⁹ Sobria dici posset. Itē Solers q̄si totus ex arte cōsistēs. A q̄ solertia qd mō p cacumine. Mō p artificio/mō p diligētia accipit. Itē Astutus: vt qdā putāt: ī est callid⁹ v̄ sut⁹ q̄si tutus Nos a græco poti⁹ deriuari cēsem⁹ qd ἐπὶ τοῦ: hoc ē oppidū/siue vrbs. Nā q in oppidis atq; vrbib⁹ assi due v̄ sanē fi ūt callidiores: quēadmodū nos ab vrbe Vrbanū p lepido dicim⁹: ita græci ab asty astutū p callido & v̄ suto. Inde ēt Astus & Astutia deducunt eiusdē significatiōis. & Astutæ aduerbiū. a qb⁹ Astutior/Astutissim⁹. Astutū/Astutissime. Apulei⁹. Astutul⁹ & Astutule diminutiua vsurpat. Ars græce τέχνη dī: hoc est Techne q̄ voce: & nīi vtunt. Plau. Q ui techna hois deēbēdi sol⁹. hic Technides: artifex dī. & Calotechnus: bon⁹ artifex. Itē ecōtrario Cacotechni⁹: mal⁹ artifex. & Galen⁹ medic⁹ opus suū Technē: ī est artē iscripsit: qd medici nīi tpis p inscitiā Tegnū vocitāt. LACERI. Dilaniati. Lacerare, pprie est dilaniare: & q̄si p mēbra discindere. Virg. Q uid miserū ænea laceras? Tractū a laruis: q̄ discedēdo corpa dilaniāt. hinc Lacer⁹ dilaniat⁹ & Lacerna vestis: de q̄ supra dixim⁹. & Laciniæ: scissuræ extremarū vestiū decoris grā factæ. a quo Laciniatæ vestes. & Lacesso vbū: qd est puoco/& q̄si Lacerādo irrito: ideo capit frequētī⁹ in malā ptē. Cic. Sed iustitię p̄mū mun⁹: ne cui qs noceat: nisi lacessit⁹ iuuria. Q ūq; ēt ī bonā. Idē. Tuis me amātissimis libris lacessisti: id ē puocasti ad rīndendū. Lacer ave tib⁹ dicebat q aunb⁹ trūcatis erat. VIVEBANT. adhuc palpitabāt. MEMBRIS. Carne: vt paulo ante dixim⁹: q̄uis mēbra ēt p aurib⁹ ponant. Itē p partib⁹ ēt si ad inaiata trāsferunt. Vñ mēbratim dicim⁹: ī est p partes ambit⁹: q̄ græci Cola noiant. a nīis Mēbra dūr. a mēbro fit Bimēbris/Trimēbris/Q uadrimēbris: ī ē duarū/triū/q̄ttuor ptiū. & Mēbrosus q magno mēbro est. Vir. Si tū is est: q priapeia scriplit. Sed ruber hortorū custos mēbrosior æquo. & Dimēbro vbū: ī ē sepo/diuido. STILLANTIBVS Manātib⁹ cruore. INQVEOMNI NVSQVAM CORPORE CORPVS ERAT. Sensus est in toto corpe nō erat ampli⁹ caro. Facit ī frequēter. Martial. vt diuersā vim vocabulorū v̄ sib⁹ exp̄mat: vt est ī illo tetrasticho. Cū dixi fic⁹: nides q̄si barbara v̄ba. & dici ficos Ceciliane iubes. Dicem⁹ fic⁹: q̄s scim⁹ in arbore nasci: Dicem⁹ ficos Ceciliane tuos. itē in illo. Semp agis causas: & res agis Attale sēp. Est nō est qd agas Attale sēp agis. Si res & causæ desunt: agis Attale mulas. Attale ne qd agas desit: agis animā. Cū igit corpus aliq̄ massā hāc mēbrorū diuersitate cōpactā significet. Seneca. Corpore trūcato caput abest: mō solā carnē. Cic. Ego hic cogito cōmorari: quoad me reficiā. Nā & vires & corpus amisi. i. carnē. vñ Corpulētos dicim⁹ obesi corporis hoies. Martia. ī v̄su vtrūq; significatū v̄ surpauit. Corpus ingt hoc ē caro nusq̄ erat in toto corpe: hoc ē in tota massa corpea. Corporū tria gna esse Pōpon⁹ affirmat. Vnū qd vna specie cōtinet: vt hō/lignū/lapis. Alterx qd ex cōtingētib⁹: hoc ē plurib⁹ iter se cohærētib⁹ cōstat. vt ædificiū/nauis/armariū. Tertiū qd ex distātib⁹ cōpactū est vtputa ex plurib⁹ corpib⁹ vni nomini subiectis: vt popul⁹/legio/grex: & corpus ē diffiniūt: qd qnq; sēsib⁹ p̄hēdi pōt. Alii τὸ τρίχῃ διαστατόν: ī ē qd tres dimēsiones hēt. itē alii ἢ τὸ πολύνῃ πρᾶγον σωμάτων ī ē qd efficiēs: aut patiēs est: quā diffinitionē p̄clare exp̄sit. Lucre. Tāgere enī: aut tangi nisi corpus nulla potest res. a corpus fit Corpore⁹/& Incorpore⁹. itē Corporalis atq; incorporalis: q̄ in hoc differūt q̄ corporeū dicim⁹: qd est ex matia: substātiaq; corporea: & e diuerso incorporeū: vt lapis est res corpea. Virt⁹ est res incorporea. Corporale aūt noiam⁹: qd est in matia: substātiaq; corpea. & ecōtrario īcorporale: vt dom⁹/fūdus/mācipiū corpalia nō corporea sūt. Legatū hæreditas: cura: incorpalia nō incorporea. Etenī hic nō de substātia agimus: sed de q̄litate: q̄ substātiæ inest. Illic v̄o de ipsa substātia. itē a corpus Corporo vbū: qd est iterficio: & corpus solū sine aīa reliquo. Enni⁹. Corpus cōtēplat: vñ corporet vulnere. Acti⁹. Corporare abs tergo es ausus. Ab hoc fit Incorporo: qd est res diuersas in vnū corpus: & vt ita dicā in vnā massā redigo. A q̄ Incorporatio: qd et Cōcorporo & Cōcorporatio dī. A corpulēto Corpulētia deducit: qd carnositatē significat. SCELERATVS. Dilaniat⁹: Pollut⁹ vt supra dixim⁹. ANTIQVAE. Veteris. Proprie enī Antiquū vet⁹ significat. Virg. Antiquasq; domos auiū: deductū ab ante: & æuū. vt Varro existimat. Q uī v̄o q̄ antiqora sūt: fere meliora esse cōsueuerūt: vt mores: nūmi: vinū: & filia. Vñ est apud Plautū. Q ui vtunt vino veteri sapiētes puto: & q libēter veteres expectāt fabulas. Nā nouæ q̄ nūc pdeūt deteriores sūt: q̄ nūmi nou. ideo factū est vt Antiqus aliq̄ p melius vsurpem⁹. Cice. Hoc quidē est ppriū amicitiæ: sed antiqor & pulchrior: & magis a natura ipsa pfecta. Idē. Nihil mihi antiqus visū est: q̄ inocentē tueri. Ab hoc fit Antiquo vbū: qd est aboleo/tollo: & q̄si rē in antiquū morē reduco. Cui⁹ passiuū est Antiquor. Idē. Pernitiose qdē Philippus in tribunatu: cū legē agrariā ferret: quā tū antiqīa facile passus est: in eo vehemēter se moderatū p̄buit. itē Antiqtas: vetustas. & antique aduerbiū: qd et Antiqt⁹ dī. Antiqtio aūt abolitionē significat. Gell⁹. Facta mox est antiqtio legis. Aliq̄ Antiqui p nobili ponim⁹. Virg. Nos troia antiqua. Cū sēp fere antiquū cū q̄dā dignitate exp̄mit. E diuerso vetus pene cū cōtumelia. vñ Vetus mācipiū: & Antiquā matronā dicim⁹. Q uidā etiā antiquariū p Antiquo vsurpauere: & pro eo: q res antiqs cōscribit. POENA. Verū nō simulatū supplicū. Pœna a græco deducit: qd ἐπὶ τοῖς. Quāuis Varro a pēdendo dictā velit. Est aūt pœna supplicū: quo qs ob delictū afficit. Cicero octo pœnarū genera esse pmemorat. Dānū/Vincula/Verbera/Talionē/Ignominiā/Exiliū/Seruitutē/Mortē. Taur⁹ v̄o philosophus tria genera pœnarū cōmemorat: qb⁹ peccata puniunt. Prima ē: q̄ græce dī νουθεσία: vt Colasis Cū pœna adhibet castigādi: atq; emēdandi gratia. Altera: quā τιμωρία appellāt: cū dignitas: auctoritasq; eius in quē est peccatū: tuēda ē: ne p̄termissa aīaduersio contemptū eius pariat: & honorē leuet: ideoq; ei vocabulū a cōseruatione honoris quē græci τιμῶν vocāt factū existimant. Tertia q̄ παραδειγμά. a græcis noiatur cū punitio, ppter exemplū necessario adhibet: vt cæteri a similibus peccatis metu cognitæ pœnæ deterreant. Iccirco veteres quoq; nostri ex ēpla pro maximis: grauissimisq; pœnis vsurparūt. Pœnā pendere est multā soluere: qa hoc penso ære fieri solebat. A pœna Pœnalis actio. & Punio: qd pœnio: q̄si pœna afficio veteres dicebant & Impune qd, pprie significat sine pœna. Seneca. Q ui ipune qcquid libet agit. Aliquādo tū p frustra ponitur Apuleius. Impune capitoliū ascendi: cū nemo esset q sētentiā diceret. Iuuena. Impune ergo mihi recitauerit il

Penalis actio Punio. Impune.

Plautus. Sale. Virgilius Cicero Idem Virgilius Martia. Cicero. Martia. Pompo. Lucre. Ennius Actius Virgilius Varro. Plautus. Cicero Idem Idem. Gellius Virgilius Varro. Cicero. Taurus Seneca. Iuuenal. Apuleius

Lucil. Seneca. Cicero. Virgilius Idez. Cicero Bellius Cicero. Martia. Idez

le togatas. Impuno aūt a veterib⁹ ipudens dicebat. Lucil. Homo īpurat⁹ & Impuno: & rapax. & Impunitas. Seneca. Q uippe delictorū īpunitas hoīes audaciores reddit ad malū. & Punitio atq; Impunitio notæ significatiōis. & Impunit⁹: q de cōmissis nō est punit⁹. & Pœnitet q̄si pœna tenet. Pœnitere enī dicim⁹: cū q̄ ipsi fecimus: aut q̄ de nīa volūtate: nīoq; cōsilio facta sūt: ea nobis post incipiūt displicere: fētētiāq; in iis nīam demutamus. Cic. Nā qd obiectū est de ipudicitia: qdq; oīm accusatorx nō criminib⁹: sed vocib⁹: maledictisq; celebratū ē id nunq̄ tā acerbe feret. M. Celius vt cū pœniteat non deformē esse natū. Q uī v̄o in iis etiā q̄ nobis aut tedio: aut pudori sūt: pœna q̄dā esse videt: fit vt pœnitet aliq̄ p tedet accipiam⁹. Virg. Officio nec te certasse priorē pœniteat. Aliq̄ p pudet. Idē. Nec te pœniteat calamo triuisse labellū. Cic. Nū igit si ad cētesimū vixisset ānū: senectutis eū suæ pœniteret. Ab ī Pœnitētia: & Pœnitudo deducunt. Q uēadmodū aūt pœnitet me dicimus hoc est pœna tenet. ita Pœniteor passiue: hoc est pœna teneor: vt illic noiatiui: hic ablatiui sit casus.

Impuno. Impunitas. Punitio. Impunitio. Impunitus. Penitet Penitentia Penitudo Peniteor. Dis Distichon. Tetrastichon. Hexastichon. Cupio. Percupio Concupio Concupisco. Cōcupiscibile. Concupiscētia Concupitum Cupidus. Cupidior. Cupiditissimus. Cupidius Cupidissime. Cupienter Cupientius. Cupientissime. Cupide. Cupiditas. Cupido Cupidinem. Cupedia Cupes. Cupedia Cupedinarū Cupedula Cupencus NVNC Rhinoceros Rhinoceroti⁹. Prelium Dimicatio Prelio Prelior Prelliator. Prelliatrix prelliares dies. pugna. pugnicula pugnax pugnator. pugnacissimus pugnaciter. pugnatius pugnacissime. pugnatrix. Oppugno. Expugno Oppugnator Depugno Propugno. propugnacula. Impugno Repugno Repugnantia. Pugil pugillares pugillatus promitto.

DE DAEDALO. EPIGRAMMA OCTAVVM.

d AEDALE LVCANO. Iocat in quēdā noie Dædalū: q in harena Vrso obiect⁹ fuerat: & ad Dædali Athenīēsis alas alludit. Est aūt Distichon: sic enī appellat a græcis qñ est geminus v̄sus. Nā Dis græci bis dicūt: Stichon versū. Sic Tetrastichon appellam⁹: cū q̄ttuor sunt versus. Hexasticon. cū sex. QVAM Quantū. CVPERES. Optares. Cupio enī est opto: desidero. a quo Percupio: valde cupio: Concupio: desidero. a quo Cōcupisco. vñ Cōcupiscētia deducit: qd est tā bonarx: q̄ malarx rerx appetit⁹. & Cōcupiscibile: quo nōnlī vtunt. & Cōcupitū desideratū. & Cupid⁹: auid⁹. & Cupide aduerbiū: auide. a quo Cupidior/Cupidissim⁹. & Cupidi⁹: Cupidissime. itē Cupiēter/cupiēt⁹/cupiētissime. & Cupiditas: desideriū: q̄ & Cupido fœminino gñe dī. Diffinit q̄ effrenat⁹ habēdi appetit⁹: nā masculino gñe significat deū: de quo supra dixim⁹: qui & amor dī. a q̄ Cupidine⁹: Cupiditatē a cupidine qdē ita distinguit: vt cupiditas leuior sit: ac tēperatior. Cupido ū grauior. Lucil. Cupiditas ex hoie. Cupido ex stulto nunq̄ tollit. & Cupedia: q̄ sūiter cupiditatē significat. Cice. Ambitio: mulierositas: pudicacia: liguritio: temulētia cupedia. itē Cupes: & Cupedia neutro gñe iuenit lautiores cibi dicunt: vel a cupiditate vel qd reb⁹ cupidinis alimēta subministrēt. vñ Cupidinarii appellant: esculētarū rerx vēditores. Cupedula etiā fœminīo gñe iuenit. Gel. Cōiectabam⁹ ad cœnulā nō cupedulas ciborx sed argutias q̄stionū. Cupēcus. Sabinorū ligua sacerdos appellat. NVNC. Modo ī pñti tpe. Nūc. n. aduerbiū tpis est: & ide significat qd mō. Aliq̄ tū nullā tpis significationē: rerx p sed p̄ūctiōē accipit. Cice. Q uæ qdē multo plura euenirent: si ad quietē integri iremus Nunc onusti cibo: & vino: confusa: et perturbata cernimus. PENNAS. Alas: partem pro toto posuit. LVCANO. E lucania: de qua supra diximus. Vrsi mittebant in hare nā magnitudine: acferitate p̄stātes. AD DOMITIANVM DE RHINOCEROTE. EPI. IX.

p RESTITIT EXHIBITVS. Blandit Domitiano de pugna Rhinocerotis & Tauri. RHINOCEROS. A īal est vnū in nare cornu habēs repādū: qd subinde attritū cautib⁹ in mucronē acuit: eoq; aduersus elephātos p̄liat: hostis eis natura genit⁹. In dimicatiōe aluū maxīe petit: qa scit eā partē esse mollioré. Lōgitudo ei par elephāto: crura multo breuiora: color buxeus ē: a græcis p̄iv naris dī: κέρας cornu Inde Rhinoceroti nomē. Minora aīalia nisi ī irā subinde excitat⁹ nō tāgit. Pōpei magni ludi hoc aīal primo Romæ oñderūt. Deide August⁹ apud scepta. Solebat enī hic pnceps ēt citra spectaculorū dies: si qñ qd iusitatū dignūq; cognito aduectū eēt: id extra ordinē quolibet loco publicare. vt Rhinocerotē apud scepta. Tigrim ī Scena: anguē qnq̄ginta cubitorū p comitio. Post hæc Domitian⁹ frequēter Rhinocerotē ludis exhibuit. A Rhinocerote Rhinoceroti⁹ deducit. vñ Rhinocerotia cornua dicimus. EXHIBITVS TIBI. Productus a te. TOTA HARENA. Toto Amphitheatro. PRAELIA. Certamia. Prælii a p̄mendo q̄si p̄miū dictū: qd dimicādo se iuicē hostes p̄māt. Est aūt p̄liū belli ps hoc est cū man⁹ cōserunt: & ipsa Dimicatio: q̄ et pugna dicit Virg. Infātē fugiēs media iter p̄lia belli. ab ī Prælio & Prælior deducunt. & Præliator/& Præliatrix. Virg Honeste p̄liū p coitu posuit: dū de equo loquit ætate cōfecto. Nā & in coitu dimicatio q̄dā esse videt. Si qñ ad p̄lia vētū est. Præliares dies appellabant: qb⁹ fas erat hostē bello lacessere: etenim q̄dā feriæ erāt: qb⁹ nefas habebat man⁹ cū hoste cōserere. pugna v̄o a Pugno deducit: qa vetes āte armorx vsum: pugnis calcib⁹: ac morsu certabāt. a pugna fit Pugnicula: quā p leui pugna Cato vsurpauit. Pugnax: bellicosus. a quo Pugnator: pugnacissim⁹. & Pugnacit: Pugnaci⁹/Pugnacissime. & Pugnator: q pugnat: cui⁹ fœmininū ē Pugnatrix itē cōposita Oppugno: qd est pugnādo vicere cōtēdo. Expugno pugnādo vinco. Sed de oppidis: Castris nauib⁹: cæterisq; hmōi dī. Expugnat aūtē nauis scdm Calistratū iuris cōsultū: cū spoliat aut mergit/aut dissoluit/aut ptundit/aut funes ei⁹ excidunt: aut vela cōscindunt: aut ancore inuoluūtur de mari. ab iis Oppugnator/Oppugnatrix/Oppugnatio. Expugnator/Expugnatrix. Expugnatio. Depugno idē qd pugno. a quo Depugnator/& Depugnatrix. Propugno aduersus pugnātes pugno: siue pugnādo resisto. a quo Propugnator Propugnatrix. & Propugnacula mine murorx: & alia ædificia: post q̄ in mœnib⁹: aut nauib⁹, ppugnādo cōsistim⁹. Impugno aduersor: cōfuto. a quo Impugnator: & Impugnatrix. Repugno: cōtradico: refragor. a quo Repugnātia: refragatio: ptradictio. Pugn⁹ ū a græco deducit πύγμη: vel a pūctiōe: ī ē pussiōe. a q̄ Pugill⁹ diminutiuū: & Pugil: q pugno certare cōsueuit. & Pugillares tabellæ ex ligno: siue alia matia cæratæ: ī qb⁹ stilo scribim⁹: q pugno præhēdant: Vel a pūgēdo: q stilo ī iis pūgēdo scribat. Martia. de pugillarib⁹ eburneis. Secta nisi itenues essem⁹ligna tabellas. essem⁹ lybici nobile dēt op⁹. Dicim⁹ aūt ī singulari pugillaris: & pugillare: ī plurali ū Pugillares dūtaxat. itē Pugillat⁹ pugilū lud⁹. Q VE NON PROMISIT. Q uę nō vil⁹ fuerat minari: qñ diu torpēti filis steterat: ātē q se ī irā colligeret. Martial. paulo post: Solicitāt pauidi dū Rhinocerota mgrī. Seq; diu magnę colligit ira feræ. Despabāt pmissi p̄liā Martis. Sed tū iis rediit cognit⁹ āte furor. PROMISIT. Minat⁹ est Promitere enī aliquando est polliceri: hoc tantū ab eo differēs: q pollicemur spōte: pmittimus rogati. Cicero. Iam enim totū tibi qd promiserā præstiti. Aliquādo producere: & quasi in magnitudinem mittere. siue porro idest longo mittere. Virg. Promissaq; barba. Nōnunq̄ minari. Idem. Promisi vltorem: & verbis odia aspera

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Promissū
Promissor.
Promissio.
Promisse
Appromitto.
Appromissor.
Compromitto.
Compromissus
Arbiter. iudex
Arbitror.
Arbitrius
Arbitramētū.
Arbitrarium.
Arbitraria pena.
Arbitrarie.
Mitto
Missiro
Missile.
Missilia.
Mittilis.
Panaria
Panariolum
Missum facere
Missio.
Missus
Admitto.
admissiue aues
admissarius equus
Intermitto
Intermissio.
omitto.
omissio
Permitto
Permissio
Pretermitto.
Pretermissio
Transmitto
Transmissio
amitto.
amissio.
Demitto
Demissio.
Demissum
Demisse.
Emitto.
Emissio
Emissarium
Premitto.
Premissio.
Immitto.
Sūmitto.
Summissum
Sūmissio
Summisse.
Dimitto.
Dimissoziе lře.
Porrigo
Dimissum.
Remitto.
Remissio
Remisse.
Committo
Commissura
Committile
Fideicōmissarius
Fideicōmissa
Fideicōmissio.

motti. idest minat⁹ sū. Quippe bona pmittim⁹: mala minamur. ab hoc Promissū/Promissor: & Promissio de ducunt. & Promisse aduerbiū: lī est plixe. Itē Appromitto. A quo Appromissor. Est enī pprie Appromissor: q qd suo noīe pmisit. Idē quoq; p altero pmittit. itē Cōpromitto: qd pprie ē litē ad boni viri arbitriū mitto. a quo Cōpromissū dr ipa facultas arbitro data: tractū ab eo qd vterq; litigans simul pmittat se arbitri sniæ pariturū. Arbiter iudex dr: nō a lege dat⁹: sed ab iis q litigāt elect⁹: q tot⁹ rei habeat arbitriū & facultatē. dict⁹ ab arbitrā do. Arbitrari enī existimare est: & arbitri officū est iudicare: nō put iuris sit: sed put ipse æquū ē esse existimet. Hinc arbitriū: qd mō arbitri sētētiā significat: mō opinionē: vt oia p arbitrio suo facit: lī est put sibi videt: & p vt opinat esse faciēdū. Itē facultatē iudicādi arbitro datā. Vñ arbitriū suscepisse. vt Pedian⁹ scribit: q iudicis p tē suscepit: finēq; sētētia sua se cōtrouersiis ipositurū pollicet. Q d si hacten⁹ iteruenit: vt expiret an cōsilio suo vel autoritate discuti paterent litē: nec arbiter videt: nec arbitriū dr recepisse. Proculus. Arbitrorū duo eē gna scribit. Vnū eiusmodi: vt si æquū sit: siue iiquū pere debeam⁹: qd obseruat cū ex cōpromisso ad arbitriū itū ē. Alter; eiusmodi: vt ad boni viri arbitriū redigi debeat: q iure decernat. Quidā arbitramētū p arbitrio: hoc ē arbitri sētētia vsurpāt. Arbitrariū dr: cū adhuc res apud arbitrū gerit. Itē cū in ptāte vel arbitri vel iudicis est: p arbitrio: lī est p opinione sua iudicare. Vñ arbitraria pœna dr: q̄ nō lōge statuta est: sed iudicis arbitrio relicta. a quo Arbitrarie aduerbiū: qd significat p arbitrio. Cōponit aūt Promitto ex p et mitto. Mittere pprie est: qd græci dicūt. πρὸς πτεῖν. Virg. Mittit & magni Venul⁹ Diomedis ad vrbē. Interdū tū p deponere atq; excludere vsurpat. Idē. Reuocate aīos: mœstūq; timorē mittite. Terēt⁹. Eya lachrymas mitte. Nōnunq̄ p donare. Virg. Hos illi qd nec bene vtat: mittim⁹ hedos. Ab lī fit frequētatiuū Missito. & Missile omne telū qd in lōgū mitti pōt. Vñ & lapides Missilia dicunt. Mittilis vo pulmētaria dicebat: capiebatq; p paupcula. Itē missilia dicebant mūera q̄ a pncipib⁹ pop'o spargebant: vtputa velaria linea: odores vnguēta: cibi delicatiores: qd cū alis tpib⁹ tū maxime Saturnalib⁹ in theatro fieri solebat. Sueto. Sparsit & Missilia variarū rer⁹: & Panaria cū Opsonio viritim diuisit. Sūt enī Panaria vasa ad ferēdas dapes ex viminibus facta. A panario fit diminutiuū Panariolū. Missū facere dicim⁹: relinq̄re: omittere. Plau. Sed missa istæc faciam⁹. itē Missio. Cic. Tū de obuiam missiōe fmonē habuim⁹. itē Missus q̄rtæ declinatiōis: qd pprie vetes vsurparunt p immissione ferarū aut gladiatorū in harenā. Sueto. In iis circēsiū die: quo facil⁹ cētū missus pagerent singulos a septenis spatiis ad q na corripiunt. Idē. Circēses frequētes ēt in vaticano cōmisit: nōnunq̄ iterrecta p quos missus venatiōe. Præterea cōposita ab eodē fiūt Admitto: qd mō significat recipio/assumo. Iuuenal. Iā fas est: admittewiros. Modo itro mitto. Martial. Ante fores stantē dubitas admittere famā. Mō pecco. Plau. Quid tādē admisi pat? Hinc admissiuæ aues: a qb⁹ auguria captabāt. & Admissari⁹ equ⁹ appellat: q ad sobolē pcreandā equæ adiūgit. Intermitto: qd est ad tps omitto. a quo Intermissio. Ci. Et si ego id tēpus itermiserā poti⁹q̄ omiserā. Quintil. Cūq; id fine itermissione psequerē dīsce ssit. Omitto p̄terea. a quo Omissio. Permitto iterdū cōcedo: tolero. vt Permitte me parūper qescere. Intēdū imitto: incito: vt equū cōcitatū ad hostiū pmisit acie. a quo Permissio lī est idulgētia. Prætermitto omitto. a quo Prætermissio. Trāsmitto mō trāseo: traiiceo vt Trāsmisit flumē: lī est traiecit. Vir. Trāsmittūt cursu cāpos atq; agmina cerui. Pulueruléta fuga glomerāt. Modo mitto. Apulei⁹. Quo audito puerū ad eū trāsmisit. Ab hoc Trāsmissio: hoc ē traiectio/trāsfretatio/trāsit⁹. Amitto: perdo. Vir. Amissā classē socios a morte reduxi. a quo Amissio. Demitto: deorsū mitto. Ply. Demissoq; in puteū funiculo altitudinē aquæ dimēsus est. a quo Demissio/& Demissū: humile. Apulei⁹. Et pauca q̄dā voce demissa p̄fatus est. & Demisse aduerbiū humilit. Emitto: extra mitto. vt Gregē emisit. Hinc Emitti e carcere equi dr. a quo Emissio. & Emissariū locus: p quē aqua e lacu: aut stagno emittit. Sueto. Fecit & emissariū fucini lacus: portūq; ostiē ensē. Præmitto āte mitto. a quo Præmissio. Immitto mō it romitto: mō in lōgitudinē p duco. Virgil. Respicimus dira illunies: imissaq; barba: lī est, pmissa. a quo Immissio. Intromitto notæ significatiōis. a quo Intromissio. Sūmitto: iclino/subdo/suppono. Lucil. Sūmittas alios si quos posse cēseas. mō demitto Vir. Pascite vt añ boues pueri: sūmittite tauros. Idē. Tu mō q̄s i spem status sūmittere gēti. hīc Sūmissū hūile dicim⁹. Cic. Neq; sūmissū nimis: neq; se nimiū efferentē. Vir. Sūmissi petim⁹ ērā: & vox ferē ad aures. ab hoc Sūmissio: & Sūmisse aduerbiū. Dimitto aliq̄ mitto. Idē. Equidē p littora certos dimittā. hīc Dimissoriæ lītæ. vt Modestino placet: vocatæ: q p eas cā ad eū q appellat⁹ est: mittit. Nōnunq̄ do. Vir. Dimissaq; ab ioue gētis noīa. Quādo q; pmittto: et in potestatē do. Cice. Tū annui cōsules: tū demissi populi fasces. Plærūq; relinquo. Idē. Cū exercitū nō tā tueri: q̄ vel tradere: vel cogitaret amittere. itē Porrigo, pduco. Varro. cū ēt Thais Menādri tunicā de missā habeat ad talos. Sæpe ēt Demitto: hoc ē desup mitto. Vir. Dimissū lapsi p funē. Salu. Cū strepitu dimissū victoriæ simulachrū. hinc Dimissū aliq̄ p abiecto vsurpam⁹. Cic. Timido aio/humili/dimisso. Idē. Nō est ausus elate & ample loqui: humilit: demisseq; sentire. Aliq̄ p humili ac miserabili. Virgil. Deiecit vultum: & dimissa voce locuta est. Remitto: qd mō significat relaxo. vnde Remittere arcū: Remittere aium dicim⁹. Cic. Quæro enī nō qbus intendā aium reb⁹: sed qbus remittā. hinc Remissio: relaxatio animi dr. Modo concedo pmitto. Vir. Manib⁹: et cineri: siqua est ea cura remitto. Nōnūq̄ mitto. Lucil. Cohibet domi mœstus se albin⁹ qd repudiū filiæ remisit. Aliq̄ retro mitto. Plau. Munera accipit frequēs: remittit nunq̄. ab hoc Remisse ad uerbiū deducit: quod modo humiliter significat. Salust⁹. Pauca timide: remisseq; locut⁹: abscessit: modo læte et veluti remisso: hoc est relaxato animo. Cice. Quis vnq̄ præter hūc tragicas pene comice: tristis remisse. Committo: qd modo est cōiungo. Virgil. Delphinū caudas vtero cōmissa lupor;. Vnde tabularum: et alior; huiusmodi iuncturæ Commissuræ dicūtur. & Cōmittile: cōpositū: modo dono relinquo. Cice. q̄s calūniatores oppo suit: qui illā hæreditatē veneri Erycinæ cōmissā esse dicerēt. Nōnunq̄ pecco: delinquo. Vir. Quid me⁹ æneas in te cōmittere tantū. Quid troes potuere. interdū credo: cōmendo. Teren. Ouem lupo cōmisisti. Idem. Nec satis digna: cui cōmittas pmo ptu mulierē. Cice. Quādiu respu. per eos gerebat: qbus seipsa cōmiserat. hīc fideicōmissarii dicti: q̄r; fideiultimar; volūtatū executiōes p̄mēdāt: q̄ Fideicōmissa appellāt: & act⁹ ipe Fideicōmissio. Q uādoq; initio: inchoo. Salusti⁹. Quib⁹ dictis mox prælium cōmisere. Virg. Et tuba cōmissos medio canit agere ludos. Elegātissime etiā cōmitto p facio accipit sequēte semp vt: vel simili dictione: capit q; semp in malā partē: & negationē reqrit. Cice. Nō cōmittas: vt dicēdū sit nō putarā. Idē. Nihil tibi esse cōmittēdū p fiderare debes: quāobrē eorū quos laudas: te nō fīem p̄beas. Postremo Manumitto. A quo Manumissor: manumissus: Manumissio. de qb⁹ supra dixim⁹. O. O aliq̄ vocādi aduerbiū est. Vir. O regina nouā cui cōdere iuppit vrbē Aliq̄ optādi. Idē. A sis o placidus. aliq̄ indignādi. Cic. O tēpora/o mores/o patni gnis oblite: matni vix memor. Nōnunq̄ admirādi: vt lī loco: & apud Persiū. O curas hoīm: o quātū in reb⁹ inane est. Q ñq; iteriectio ē dolētis. Cic. O me miser;: o ifœlicē. Aliquotiēs exultātis affectū exp̄mit. Vir. O mihi sola mei sup Astyanactis imago. Idē. O fœlix si te tua Roma videret. Et aliq̄ cū ntio: aliq̄ cū actō: aliq̄ cū vocatiuo iungit. Sed cū vocādi aduerbiū est: sēp cū vocatiuo. Itē qñ optādi est aliq̄ cū si: aliq̄ cū vtinā iuctū iuenit. Ouid. O vtinā tūc cū lacedæmona classe petebat: Obrut⁹ isanis esset adulter aqs. Persi⁹. O si ebulliat patrui p̄clarū fun⁹: & O si sub rastro crepet argēti mihi seria dextro. PRONVS. Spōte sua ad certādū inclinat⁹: qd huic aīali accidere solet ad uersus minores feras: vel pn⁹ iclinato cornu. Pronus pprie iclinat⁹ dr: vt natura ad malū pni sum⁹. Virg. Frāge manu telū phrygii p̄donis: & ip̄m pronū sterne solo. Poetæ tñ aliq̄ Pronū p vicino vsurpāt. Sicut altū p eo qd lōge positū est. Idē. Vētisq; vocatis Prona petit maria: lī est littori vicina. A pnus fit aduerbiū Prone. EXARSIT. Excāduit Ardere pprie cōcremari ē. Idē. Nāq; volās liqdis i nubib⁹ arsit arūdo. Sed qa q̄ ardent: ēt fulgorē reddūt. Ardere aliq̄n p fulgorē reddere vsurpat: Idē. Ardebat murice lena. Itē p festinare: qa q̄ ardēt celerit absumunt. Idē. Instant ardētes tyrii ps ducere muros. Moliriq; arcē. Præterea qa quæ ardēt: calēt: & in p xima q̄q; ferunt: atq; lī idē irati faciūt. Ardere ēt p irasci accipit: vt lī loco & apud eūdē Virg. Proxia q̄q; metit gladio: latūq; p agmē Ardēs limitē agit: ferro te turne supbū. Cæde noua q̄rēs. Itē p cōsumi. Cice. Q m nimio vidēdi te desiderio ardebā. & p optare. Plyn. Ardeo te videre. Vir. Patriæq; mori p mœnib⁹ ardēt: & p ipatiētē amare. Idē. Formosū pastor Corydon ardebat Alexim. Ardentē ēt aliq̄n cādidū dicim⁹ a cādore flāmæ. Idē Ardētesq; auertit equos in castra. Itē ardēs ingeniū acutū: qd instar ignis oia penetret. Sicut ecōtrario Segnē hominē dicim⁹ tardū: q̄si sine igne. a quo Segnities: q̄ & Segnitia dr: & mō tarditatē ac pigritiā: mō infœcūditatē significat. Terēt. Eniuero Daue nihil loci segnitiæ: atq; secordiæ. Ply. Hinc negligētia cultorū hinc agror; segnities: hoc ē sterilitas. Vir. Segnisq; horreret in aruis Cardu⁹: segnis: lī est inutilis infecūdus. Legit ēt Segnitas p Segnitia. Cice. Et qñ de iprudētia dixim⁹ castigem⁹ ēt segnitatē. Segnit quoq; aduerbiū iuenit: lī est tarde. Ardeo qñ p ipatiētēr amo accipit: mō cū actio: mō cū abltio cōiūgit. Vir. Formosū pastor Corydō ardebat Alexim. Horat. Nō alit famio dicūt arsisse Batillo Anacreonta teū. Ab ardeo fit cōpositū Perardeo/& Exardeo. Præterea deriuatiua Arduus: lī est molest⁹/icōmodus/intractabilis. a quo aduerbiū Ardue: lī est difficult: & Ardea auis. q̄si ardua: qñ ardua: lī est alta volādo petit: & significat tēpestatē. a Græcis appellat ἐρῳδιός: Tā alte volat: vt hūanū fugiat visū. Lucan⁹. Quæq; ausa volare Ardea. Vir. Atq; altā supra volat ardea nubē. Per diminutionē Ardeola vocat. Tria earū gna tradit Aristoteles. Leucon ab albedine ita dictū. Asterias a fulgore astror;: & Pellos ab aduerbio πέλας: qd ppe significat: qm lī ctiū nō ita i altū volat. Hi i coitu āgūt Mares sāguinē quoq; vociferādo ex oclis pfūdunt nec min⁹ ægre pariūt ğuidæ. ab ardeola Ardelio deducit sicut a Stella Stellio. a tabella Tabellio. Est aūt Ardelio hō inquet⁹: & huc atq; illuc sēp volitās/saliēs/manus iactās: togā mō deiiciēs: mō reponēs: & oib⁹ negociis sese imiscēs: q̄l ē fuisse malliū Surrā legim⁹: quē venuste deridēs Afer Satagere dixit. Itē Attalū: ad quē sic scribit Martial. Declamas belle: causas agis attale belle. Historias bellas: carmīa bella facis. Cōponis belle mimos: Epigrāmata belle. Bellus Crāmatic⁹: Bell⁹ es Astrologus. & belle cātas: & saltas attale belle. Bell⁹ es arte lyræ: bell⁹ es arte pilæ. Nil bene cū facias: facis attamē oia belle. Vis dicā qd fis? magn⁹ es ardelio. Præterea Afrū: in quē silit iuehit idē. Martial. ppterea eū acerb⁹ increpās q senex erat: in quo turpi⁹ eē cōstat hoc vitiū. Cōdita cū tibi sit iā sexagesima messis. Et facies multo splendeat alba pilo. Discurris tota vagus vrbe: nec vlla cathedra est. Quo nō mane feras irreget⁹ aue. Et fine te nul li fas est prodire tribuno Nō caret officio cōsul vterq; tuo. Et sacro decies repetis palatia cliuo Saturniosq; modos: parthenioq; sonas. Hoc faciāt sane iuuenes deformi⁹ afer Oino nihil ē Ardelione sene. ab ardeo ēt fit Ardens: lī est vehemēs: Ardētior/Ardētissim⁹. & aduerbia Ardēter/ardētū/ardētissime. & vt qbusdā placet Ardea oppidū latii a Danæ Persei mre. Velvt alii volūt a Dauno Pilūni filio cōditū: a feruore regiōis ita appellatū. Martia. Ardea solstitio: pestanaq; rura petant. Q uiq; cleoneo sydere feruet ager. Cum tyburtinas dānet curiati⁹ aura Int laudatas ad stygia missus aq̄s. Hui⁹ incolæ dr Ardeates. IN IRAS. In irā. Pluralē nūer; posuit p singulari: vt mos est poetar;. Irā diffiniūt eē libidinē puniēdi ei⁹: a quo Iniuria offēsi sum⁹. ab ira Irascor fit. a quo Irat⁹/Iracūdus/Iracūdia. Differt q; irat⁹ ab iracūdo q; irat⁹ est: q ex aliq̄ re lacessit⁹ excāduit. ira cūdus: q ex q̄cūq; ēt pua cā mouet ad irā. Sicut Ebri⁹ q nimio potu alienat⁹ est mēte. Ebriosus q sæpe fit ebri⁹. Sic ira ab Iracūdia differt: quēadmodū Ebrietas ab Ebriositate. illa enī ex causa: hæc e morib⁹ sūt. Terēt. Vt senis esse vltus iracūdiā: aliqd corrasisse. Ab irat⁹ fit aduerbiū Irate: hoc ē p irā. Ab ebri⁹ fit verbū Inebrio. Cui⁹ passiuū est Inebrior. & Ebriose aduerbiū qd significat ad similitudinē ebrii. Sobrius: q in cibo: ac potu tēperat⁹ ē. q̄si sine ebrietate. A quo Sobrietas. & Sobrie aduerbiū. Sobri⁹ etiā dr: q nō est actu ebrius. Vñ Nō sobrius pro ebrio accipit. Martial. Et nō sobria v̄ba subnotasti. Itē Ebrioloverbū: qd est ebrū facio: qd & Ebrio dr. A quo Ebriat⁹. Laberi⁹. Ebriolati mentē hilariā arripiūt. Idē. Homo ebriat⁹ sono sanari solet. CVI TAVRVS ERAT PILA. Magnitudinē ac ferocitatē Rhinocerotis exp̄mit: q perinde Taur; cornu iactabat i altū: vt Tauri iactare pilas solebāt. Mos qppe erat obuicere pilas tauris: qb⁹ irritarent. Martial. Q ui mō p totā flammis stimulat⁹ harenā Sustulerat raptas taur⁹ i astra pilas. Ad hūcvsū e stramīe oli formare soliti sūt ēt i hūanā sp̄m imagines: postea pilas evestib⁹ i globū collect: p̄serti purpureis: q̄ colore magis beluę irritāt: Oui. Haud sec⁹ exarsit: q̄ circo taurus apto. Cū sua ēribili petit irritamina cornu. Phœniceas vestes: eluiaq; vulnera sentit.

Salustius
Virgilius
Cicero.
Idez.
Virgi.
Cicero.
Persius.
Cicero
Virgilius
Idem.
Ouidius
Persius.
Virgilius
Idez
Idez
Idem
Idem
Idem
Cicero.
Plynius
Virgilius
Idem
Terenti⁹.
Virgili.
Cicero.
Virgilius
Horat.
Lucanus
Martia.
Labe.
Idez.
Martialis
Ouidius.

Pedian⁹.
Procu.
Virgilius
Idem
Terenti
Virgilius
Suetoni⁹
Plautus
Cicero
Suetoni⁹
Idez
Iuuenalis
Martialis
Plautus.
Cicero
Quintili.
Virgilius
Apule.
Virgilius
Plynius
Apule.
Suetoni⁹
Virgilius
Lucil.
Virgi.
Cicero.
Virgilius
Modest.
Virgi.
Cicero
Varro.
Virgilius.
Salustius
Cicero
Virgilius
Cicero.
Virg
Lucillius
Plautus
Salu.
Cicero.
Virg
Idez
Circeo.

Pronus.
Prone
Ardeo.
Ardens.
Segnis.
Segnities
Segnitia
Segnitas
Segniter
Perardeo
Exardeo
Arduus
Ardue
Ardea auis
Ardeola
Leucon.
Asterias.
Pellos
Ardelio
Ardens
Ardentior
Ardenter
Ardentius
Ardea
Ardeates
Ira
Irascor
Iratus.
Iracundus.
Iracundia
Ebrius
Ebriosus
Ebrietas.
Ebriositas
Irate
Inebrio
Inebrior.
Ebriose
Sobrius.
Sobriteas
Sobrie
Nō sobrius
Ebriolo.
Ebrio.
Ebriatus

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Pila

Pila instrumētū lusoriū est rotundū ad similitudinē Sphæræ: quo ludo graues quoq; & magni viri delectati sunt Scæuola optime pila lusit: atq; ad hoc diuerticulū aīm forēsib⁹ negociis fatigatū trāsferre solit⁹ est. August⁹ post ciuilia bella exercitatiōib⁹ cāpestrib⁹ equoriūq; & armorū dimissis ad pilā se transtulit. Idē pmulti alii fecerunt. Plau. De⁹ nos vt pilas hoies iactat. Quattuor pilarū gna sūt. Est pila Trigonalis oīm mima: p̄dura: firmo pilo plena a quo Pila nomē hēt. Fluētina nūc vulgo dicta: qd Fluētiæ hmōi pilæ optimæ fiāt: Trigonalis aūt vocitata est a Trigone: q locus erat i Thermis Triqtra: hoc est triāgulari figura: quā græci τριγῶνον vocant. Ad hmōi pilæ lusū ædificat⁹: & puo calore tepidus teneri p hyemē solit⁹: ne exuti ad ludendū hoies stati rigorē cōciper ēt: neue ludēdo exercitū nimis æstuarēt: mittit⁹ pila ad vnū angulū: ita vt vtriq; parietē cōtingat: reddit⁹q; nō min⁹ sinistra quā dextra manu: miraq; corpis agilitatē reqrit. Martial de loco. Seu lentū ceroma teris tepidūq; trigona. Idē. Captabit tepidū dextra: læuaq; trigonē. Imputet acceptas vt tibi sæpe pilas. Idem de pila trigonali. Si me nobilib⁹ scis expulsare sinistris Sū tua si nescis: rustice redde pilā. Est Pila Paganica a pagis: li est villis ita dicta: q; pagani eavterent: hæc grossior est: laxiorq;: & pluma plena: nec ad lusū tā agilis: vt q; nec tā leuis est: nec iactata facile resilit. Idē. Hæc q; difficilis turget Paganica pluma Folle min⁹ laxa est: & min⁹ arcta pila: q; si dicat: est laxior q; pila trigonalis: & arctior firmiorq; q; follis. Nā Follis tertiū pilæ gen⁹ est. Hic ex pelle fit: spiritusq; iflat. Grossior cæteris: sed nō multo grauior: pugno reddit: nō palma: vt reliq; pilæ. A flatu nomen hēt: qa spū vt dixim⁹ iplet: siue qd veteres Follē pellē dicebāt. Et p diminutionē Folliculū. vñ Folliculare pars remi appellat: q; folliculo tecta est: a quovita follicularis vocitata est. Itē Follē: siue Folliculū vtrē noiabāt q; nihil aliud est q; pellis flatu plena. Itē instrm quo attrahit⁹ ventus atq; emittit⁹ ad ignē excitādū. Muliebrē q; Folliculū dicebāt: quā Vuluā: siue locos: siue Vteꝝ appellare supra docuim⁹: hoc gne pilæ minus fatigant⁹ ludētes: ideoq; ibecilliori ēt ætati cōuenit. Agitata lētius fert⁹ resilit magis: tardiusq; descēdit: veluti hoiem de industria expectās. Idē. Ite pcul iuuenes: mitis mihi cōuenit ætas. Folle decet pueros: ludere folle senes. Hunc si milit⁹ folliculū p diminutionē dici manifestū est. Suetoni⁹ de Augusto. Post bella ciuilia ad pilā pmo. Folliculū q; trāsiit: mox nihil aliud q; vectabat⁹: & deābulabat. Q m̄ vo hoc pilæ gen⁹ pugno pcutit⁹ Follis Pugillatoriū appellat⁹. Plau. Extēplo Hercle ego te follē pugillatoriū faciā: & pēdentē curlabo pugnis piurissime. Est p̄terea q; tū pilæ gen⁹: qd vocāt Harpastū: siue Sphennidā. Grossior est q; pila paganica: tenuior q; follis. E panno fere fit: aliqñ ex pelle: Lana tomētoue iplet: nō repcutit⁹. Sed cū multi sint ludētes: & in duas ptes diuisi: ita vt vtriq; e regiōe sibi iuicē oppositi sint ad suos q;q; trāsmittere pilā conātur: quā aduersarii nitunt⁹ arripe. Sic magno labore ludit⁹: decidit sæpe in trā pila: ad quā cateruatī currētes: se iuicē pternūt: puluereq; & sudore ifecti flauescūt. Laboriosū ludi gen⁹: & ideo grādiorib⁹ trīs cōueniēs. Sphēnida appellat⁹: vel a Sphēnida iuētore: vel ἀπὸ τοῦ φένδακι ξεῖν: qd decipe significat. Fit ei i hoc ludo: vt cū alteri sæpe oñdāt se velle pilā p̄iicere: alteri trī iaciant ad decipiēdū aduersariū ἁρπάσθαι aut: hoc ē arpastū ἀπὸ τοῦ ἁρπάξιν: hoc ē a rapiēdo vocat: qa p̄iectā pilā multi simul conātur arripe: seq; ob eā cām iuicē pternūt. Idē Martial. Siue Harpastū manu puluerulēta rapis. Idē de Harpasto. Hæc rapit Anthæi velox in puluere Drauc⁹. Grādia q vano colla labore facit. Artemidorus de iter p̄tatione sōnioꝝ. ἁρπάσθαι δὲ καὶ σφαῖρα φιλόνεικια σφαιρᾶν τοῖς ἐκμαίνοῦσι. πολλὰ κισ δεῖεῖσ ἐτέρασ ἐρασθᾶ. ἐοικε γὰρ ἡσφαῖρα καὶ τὸ ἁρπάσθαι ἐταῖρα. διὰ τὸ μηδαμῆ μένειν: καὶ πρὸσ πολλοῖσ σωιτᾶν: Harpastum inquit: & Sphæra certamen infinitum significat. Sæpe etiam. Meretricium amorem. Videtur enim Sphæra/& Harpastū meretrix ꝓpterea q nusq; maneat: sed ad multos pdeat operæ p̄ciū est videre q; ridicula de iis per ignorantiā plæriq; tradiderunt. Ab huius pilæ similitudine quicquid rotundum/ac sphæricum est Pilam vocamus. Cuius diminutiuum est Pilula.

Pila Trigonalis
Pila fluentina.
Trigon
Pila. Paganica.
follis.
folliculus. folliculare
folles.
Muliebris folliculus
Pugillatorius
Follis Harpastum. Sphēnida. Arpastum

Scæuo. Aug.
Idem
Plautus.
Idem Suetoni⁹
Plautus
Martialis
Idem.
Idem
Terentius
Virgilius
Cicero.
Idem

DE LEONE IVSSV DOMITIANI CONFOSSO QVOD MAGISTRVM LAESERAT.

EPIGRAMMA DECIMVM.

I

AESERAT INGRATO. Laudat clemētiā Domitiani: q cū Leonē mansuefactū in hare na aīaduertisset in magistrū sæuire: cōfodi eū iusserat naturæ māsuetudinē nō modo in hoibus sed etiā in feris requirēs. PERFIDVS. Violator fidei: quā māsuefactori suo debebat. LAESERAT. Offēderat. Lædere ꝓprie est cōtumelia afficere: sūptū a Græcis: qui Lædorā cōtumeliā vocāt. Transferē tū ad omne gen⁹ offēsionis. Eius passiuū est Lædor. A quo læsus offensus: & cōtrariū ei⁹ illæsus: hoc ē inoffēsus. & Læsio offēsio. MAGISTRVM. Præceptorē: q eū māsuetudinē docuerat. Magistri ꝓprie dīr artiū p̄ceptores. Trāsferē tū hoc nomē ad oēs: qb⁹ p̄cipua cura rei⁹ incūbit: vel q magis cæteri possint: vl q magis q; cæti diligētiā & solicitudinē reb⁹: qb⁹ p̄sūt debēt. Hic mgros pagoꝝ: societatū vicoꝝ: collegioꝝ dicim⁹: q pagis vicis: societatib⁹ collegiis p̄sūt mgrīm eqtū: cui sūma ptās in eqtes erat: addebat⁹q; sēp dictatori: cui sūma ptās erat i ppl'm. a q & mgr popli dicebat⁹. Magister ēt aliqñ p custode accipit⁹. Terētī⁹. Me filiis reliquūt q; si mgrīm. Vir. Nec exanimes pñt retinere mgrū. A mgr Magistro vbū deducit⁹: qd significat moderor/guberno. a q Magisteriū: qd nōnullī p ipa mgri dignitate vsurpāt. & Magistrat⁹: qd mō significat eū: q in ptāte aliq ē cōstitut⁹. vt ē Cōsul/Procōsul/Prætor/Proptor: & alii q ciuitates/aut puincias regunt modo ipsā ptātē/siue officiū. Cic. Nā is tū in vrbe mgrātū gerebat. Idē. Quē mgrat⁹ ꝓbēdi: & in viculis tenēri iusserat. Magis ū aduerbiū ē: et significat plus: deduci⁹q; a Magn⁹: qd grādē significat. Cui⁹ ꝓpatiū ē maior. Suplatiū maxim⁹. Maxim⁹ pōtifex dicebat⁹: q rei⁹ q; ad sacra & religionē ptinent: curā habeat. vindex q; fit cōtumaciæ priuatorū: magistratuūq;. Maxim⁹: Curio: cui⁹ autoritate curiæ omnes Curionesq; regūtur. Maximi annales nō ab eorū magnitudine: sed q eos pontifex maximus cōsecraret. maximā hostiā omnis pecoris appellabāt nō ab amplitudine corporis: sed ab animo placidiore. maximā multā dixerūt triū miliū: et viginti assium: quia non licebat quondā pluribus triginta bobus: & duabus ouibus quenq; multari: æstimabaturq; bos centussibus: ouis decussibus. Præterea ab iis aduerbia Magne/Magis/Maxime. A magis fit Demagis: qd significat valde magis. Veteres tamen aliquando pro nimis posuere. A magnus præter ea quæ superius dixi

Pila
Pilula.
Ledo
Ledoza.
Ledor. Lesus
Illesus. Lesio.
Magister
Magistpagi.
Magister edtū
Dictator
Magister ppli.
Magistro.
Magisterium.
Magistratus
magis.
Magnus.
maior.
maximus pontifex.
maxim⁹ curio.
maximi annales.
maxima hostia
Maxima multa.
magne
magis
maxime
Demagis

mus. Magnētum deducit⁹: qd veteres dixerūt maius augmētū. Magnitudo/Magnific⁹/Magnificētia/Magnifice/Magnifacio/Magnæstimo/Magnipēdo/Magnitas/& Maximitas: qb⁹ veteres p magnitudine vsi sūt Acti⁹. Neq; sat fingi: neq; dici p magnitudine pōt. Lucil. Neq; ad lī me cogas imani maximitate. Magnaim⁹ a q Magnanime/& Magnanimit⁹/& Magnanimitas/& Maximates pmarii ciuitatis: q & Sūmates/& Optimates dīr. & Magniloqu⁹ gliosus. a quo Magniloquētia/& Maiusculus diminutiuū. a quo Maiuscule aduerbiū. & Magnope: valde vehemēter. Itē Maximope. & Maiorē imodū. & Maiestas dec⁹/amplitudo/& dignitas: vel popli/vel senat⁹/vel magistrat⁹/vel pncipis/vel Impatoris: aut ēt puati magni viri: aut alteri⁹ etiā in animatæ rei. vñ Maiestatis crimē iurisc̄sulti diffiniūt: qd aduersus populū Romanū: vel aduersus securitatē ei⁹ cōmittit⁹. & Rei maiestatis dicunt⁹: q eiusmōi crimē cōmittūt. Maiestas ēt dea est: quā veteres coluerūt. Honoris/& Reuerētię filia. Ouid. Donec Honor: placidoq; decēs Reuerētia vultu Corpa legitimis iposuere toris. hīc Sacra maiestas: q; mūdū tēperat oēm. Quaq; die ptu est: ædita magna fuit. Nec mora cōsedit medio sublimis Olympo. Aurea purpureo cōspicieda sinu. Q uidā hāc Vulcani fuisse vxorē volūt. Præterea Maiores: de qb⁹ supra dixim⁹. & Maius mēsis: a Maiorib⁹. Nā postq; Romul⁹ ppl'm Romanū in Maiores Minoresq; diuisit: vt alta ps cōsilio: alta armis Rēpu. tueret⁹. In honorē vtriusq; ptis hūc Maiū sequētē Iunū vocaunt. Ouid. Hic sua maiores tribuere vocabula Maio. Iun⁹ a iuuenū noīe dict⁹ adest. Sūt tū q Maiū a Maiestate dea: de q supra dixim⁹ appellatū malint: & argumētovtunt⁹: q flamē Vulcanalis kal. Maiis huic deæ rē diuinā facit. Alii a Maia Mercurii mre: p̄terea hoc mēse mercatores oēs maiæ piter: mercurio q; sacrificare soliti erāt. Hāc qdā volūt trā esse: li adeptā nomē a magnitudine: quē admodū & Mater magna vocat⁹. Propt qd sus p̄gnās ei mactabat⁹: q hostia est ꝓpria trae. & Mercur⁹ vocis: & ꝓmonis de⁹ ei adiūgit⁹: qa vox nascenti hominī cōtactu trae dat⁹. Huic qdā scribūt ædē kal. maiis dedicatā fuisse sub noīe bonæ deæ de q supra dixim⁹: hāc potētiā hīc Iunonis: ideoq; regale sceptrū i sinistra manu ei addi. Alii Proserpinā credūt: porcaq; ei rē diuinā fieri: qa segetē, quā Ceres mortalib⁹ tribuit: porca depasta ē. Alii Semelē credūt: & eādē Fauni filiā dicūt: obstitisse q; volutati pris i amorē suū lapsi: vt & virga Myrtea ab eo v̄ beraret⁹: cū desiderio pris: nec Iuno ab ea p̄sa cessisset: trāsfigurasse se trī in serpētē pat⁹ credit⁹: & coisse cū filia: q; rei⁹ indicia fuit: q virgā myrteā i tēplo nefas erat: q sup caput ei⁹ extēdebat⁹ vitis: q; maxie decipe eā pat⁹ tētauit: qd vinū in tēplū ei⁹ nō suo noīe solebat iferri. Sed vas i quo vinū inditū erat Mellariū noīabat⁹: & lac vinū nūcupabat⁹: serpētesq; in tēplo ei⁹: nec trētes: nec timētes in differēter appebāt. Q uidā Medeā putāt: q in ædē ei⁹ omē gen⁹ herbar⁹ eēt. Ex qb⁹ Antistites dabāt plærūq; medicinas: & qa tēplū ei⁹ virū itrare nō licebat: ob iniuriā quā ab ignato viro Iasone ppessa fuerat: Sūt ēt q Maium mēsē a Thusculanis ad Romanos trāsisse pmemorēt: apud quos de⁹ Mai⁹ colebat⁹: q erat Iuppiter a magnitudie ac maiestate ita appellat⁹. Sed qm̄ de maii appellatiōe dixim⁹: opa p̄ciū ē: vt cæteroꝝ q; mēsiū rōem reddam⁹. Arcades trib⁹ dūtaxat mēsib⁹ Annū suū explicabāt. Acarnanes sex. Reliq; græci ccclxiii. dieb⁹ annū ꝓpriū cōputabāt. In hac varietate Romani quoq; ab initio autore Romulo Annū decē mēsib⁹ ordinatū habuerūt: q a Martio iciebat: cōficiebat⁹q; dieb⁹ tricētis & q̄ttuor: vt sex qdē mēses: li est Aprilis/Iun⁹/Sextilis/Septēber/Nouēber/December tricenū essēt dieꝝ: q̄ttuor vo reliq. Mart⁹/Mai⁹/Quintilis/October tricenis & singulis pficerent⁹. Primū ergo mēsē Romul⁹ genitori suo marti dicauit: & ab eo Martiū appellauit. Hu⁹ pma die ignē nouū Vestæ aris icendebāt: vt icipiēte āno cura denuo seruādi nouati ignis iciperet. Eodē quoq; igre diēte mēse: in regia/curiisq; & flaminū domib⁹ laureæ vetes nouis laureis mutabant⁹: & publice ac pūatim ad Annā perēnā sacrificatū ibat⁹: vt ānare: pennareq; liceret: li mēse mercedes exsoluebāt magistris: q; cōpleto āno deberent⁹. Comitia auspicabant⁹: vectigalia locabāt: & seruis cœnas apponebant matronæ: quē admodū dīi saturnalib⁹. Illæ vt pncipio āni ad prōptū obsequiū honore suos inuitarēt: Ii qa grām pfecti opis absoluerēt. Sedm mēsē noiaunt Aprilē: q; si Aprilē a spuma: quā græci ἀφρὸν vocāt. Vñ orta ven⁹ putabat⁹: vt quē admodū pm⁹ mēsis a pre suo Marte: ita secūd⁹ ab Aenea mre Veneris nomē hrēt: & ii potissimū mēses ānū auspicarent⁹: a qb⁹ Romani noīs origo ꝓcessisset. Alii nō a Venere appellatū hūc mēsē putāt: sed ab apiēdo dictū Aprilē: q; si apilē: qm̄ cū añ æqnoctiū vernū tristæ sit cælū/& nubib⁹ obductū. Itē mare nauigātib⁹ clausū: tr æ ēt iplæ ab aq aut pruina: aut nuib⁹ cōtegant⁹: ea oīa verno. i. li mēse aperunt⁹. Sic Athenienses ἀνθεστηριῶνα hūc mēsē vocāt q oīa eo florescāt. Maiū Romul⁹ tertiū posuit: de quo iā dixim⁹. Post hūc Iuniū ex pte populi: vt dixim⁹ noiatū. Siue vt alii putāt q; si Iunoniū: qd ita eū latini appellarēt: & hæc nūcupatio apud Romanos māserit. Sed postea detritis qbusdā lris ex Iunonio Iun⁹ fit dict⁹. Nā et ædes Iunoni monetæ kal. Iunii dedicata est. Q uidā Iuniū mense a iunio Brutovocitatū putāt: q ꝓmus Romę ꝓsul est fact⁹: qd kal. Iunii pulso Tarquinio sacra Carneæ deæ in Cælio mōte voti re⁹: vt supra dixim⁹ fecisset. Hui⁹ mēsis kalēdæ vulgo Fabariæ vocant⁹: qa li mēse adultę fabę diuis reb⁹ adhibēt⁹. Seqt⁹ Quītilis pncipio dict⁹: q ordie qnt⁹ eēt: sed postea i honorē Iulii Cæsaris Dictatoris marco Antonio marci filio cōsule legē ferēte Iul⁹ appellat⁹: q li nomē mēsæ ad q̄rtū idus Quītilis Iuli⁹ appellat⁹ fuisset. August⁹ dehīc succedit: q ātea Sextil⁹ vocabat⁹: donec honori Augusti ex Senatusc̄sulto cōsecrat⁹ ē. Cui⁹ hæc vba fuerūt. Cū Impator Cæsar August⁹ mense Sextili: & pmū ꝓsulatū inerit: & triū phos tres i vrbē itulerit: et ex Ianiculo legiōes deductę secutæq; sint i auspicia: ac fidē. & Egypt⁹ li mēse i ptātē ppli Romani redacta ē: finisq; li mēse bellis ciuilib⁹ iposit⁹ sit: atq; ob has cās sic mēsis hic ipio fœlicissim⁹ sit ac fuerit: placē Senatui: vt hic mēsis August⁹ appellē⁹. itē plebiscitū factū ob eādē rē Sex Pacuuio tribuno plebē rogāte mēsis Septēber pncipale retinet nomen: quē germanici appellatiōe. Octobrē ū sua Domitian⁹ iuaserat. Postq; vo decreto Senat⁹ nomē infaustū ex oi ære vel saxo derasū ē: vt ois ei⁹ mēoria aboleret⁹. Mēses q; q; vsurpatiōe tyrānicæ appellatiōis exuti sūt. Post hæc pncipes cæteri diri ominis ifausta vitātes mēsib⁹ cæteris psca noia seruauerūt. Octobrē/Nouēbre/atq; Decēbrē: q octauū: nonū: decimū locū teneāt. ab Octobri October q; equus appellabat⁹: de cui⁹ capite maxia erat cōtētio iter Suburanos/& Sacrauienses: vt ii in regiæ pietate: illi ad turrē Manliā id figerent: cui⁹ cauda: vt ex ea sāguis in focū distillaret: magna celeritate pferebat⁹ in regiā. Sed

Actius Lucilius

Martialis
Idem
Ouidius.
Idem

Fabarie.
Quintilis
Iulius.
augustus.
Sextilis

Magmentum.
Magnitudo
Magnificus.
Magnificētia
Magnifice.
Magnifacio
Magnæstimo.
Magnipendo.
Magnitas.
Maximitas
Magnanimus
Magnanime.
Magnanimit⁹
magnanimitas
Maximates.
Sūmates.
Optimates.
Magniloquus
Maiusculus
Magnopere
Maxiopere.
Maiestas
Maiestatis crimen.
Rei maiestatis
Maiestas
Maius
Iunius
Mater magna
Mellarium.
annus.
Martius.
Aprilis
Iunius
September.
October
Nouember.
December

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

eũ hæc ordinatio q̃ttuor & trecẽtoꝝ dierꝝ a Romulo ĩstituta neq; Solis cursui neq; Lunæ ratiõib⁹ cõueniret: fiebat aliq̃n: vt frigus ãni æstiuis mẽsib⁹: & ꝑtra calor hyemalib⁹ pueniret. Q dvbi cõtigisset: trũ dierũ sine vllo mẽsis noĩe patiebat̃ absumi: q̃ntũ ad id ãni tẽpus adduceret: quo cæli habit⁹ instãti mẽsi cõsentanẽ iueniret̃. Sed secut⁹ mox Numa Põpilij q̃nq̃ginta dies addidit: vt in trecẽtos q̃nq̃gita q̃ttuor: qb⁹ duodecim Lunæ cursus cõficiredebat: ann⁹ extẽderet̃. A tq; iis q̃nq̃ginta dieb⁹ a se additis adiecit alios sex retractos illis sex mẽsibus: q trigĩta dies habebãt. i. de singulis singulos: factoq; sex & q̃nq̃ginta dies in duos mẽses pari rõne diuisit: & alterũ Ianuariũ nũcupauit: p̃mũq; esse voluit: tanq̃ bicipitis dei mensẽ respiciẽtẽ: ac p̃spiciẽtẽ trãsacti anni finẽ: & p̃ncipiũ futuri. Alterũ Februo deo dicauit: q ꝑesse lustratiõib⁹ æstimabat̃. Lustrari aũt eo mẽse ciuitatẽ necesse videbat̃: quo statutũ erat: vt iusta diis manib⁹ soluerent̃. hãc Numæ ordinationẽ finitimi mox secuti totidẽ dieb⁹: totidẽq; mẽsib⁹ ãnũ suũ cõputare cœperũt: lĩ solo discrepãtes: q mẽses vndetricenũ: tricenũq; ĩ numero alternauerũt. Sed Numa paulo post ĩ honorẽ ĩparis nũeri vnũ adiecit diẽ: quẽ Ianuario dedit: vt tã ĩ ãno q̃ in mẽsib⁹ singulis p̃ter vnũ Februariũ ĩpar nũerus fuaret̃. Nã qa duodeci menses: si singuli aut pari: aut ĩpari nũero putarent̃: cõsumationẽ parẽ facerẽt: vn⁹ pari nũero cõstitut⁹ vniuersã cõputationẽ ĩparẽ fecit. Ianuarius igit̃: Aprilis: Iun⁹: Sextilis/Septẽber/Nouẽber/Decẽber vndetricenis cẽsebant̃ dieb⁹. Martij vo Maij⁹/Quintilis/& October dies tricenos singulos possidebãt. Sol⁹ Februarij⁹ vigĩti octo retinuit dies: q̃si iferis: & diminutio & par nũer⁹ cõueniret. Cũ q̃ Romani ex hac distributiõe Põpilii ad Lunę cursũ: sicut græci ãnũ ppriũ cõputarẽt: necessario mẽsẽ vnũ cõstituerũt more græco: quẽ Intercalarẽ vocarũt: q ĩtra ãnũ calarẽt: lĩ est: vocarẽt iis q fastis p̃erãt ppĩm: et mẽsem hũc ĩterponerẽt: nõ in fine Februarii. sed post t̃tiũ & vigesimũ diẽ eĩ⁹ mẽsis: terminalib⁹. s. iã pactis. Deiñ reliquos Februarii mẽsis dies: q erãt qnq; subiũgebãt: lĩ aũt Intẽcalare dicebat̃: & dies ipsi Intẽcalares: & mẽsis Intercalaris. & act⁹ ipse Intẽcalatio vocabat̃. vñ Intẽcalares vsus appellati sũt: q frequẽter ĩter alios ĩterponunt̃: vt ẽ apud Virg. ĩ Bucolicis. Ducite abvrbe domũ mea carmĩa ducite Daphnim. Sed cũ sæpe eueniret vt nũdinæ mõ in ãni p̃ncipẽ diẽ: mõ in nonas caderẽt: quo die cõuẽt⁹ multitudinis vitãdus æstimabat̃: qñ popul⁹ Roman⁹ exactis ẽt regib⁹ diẽ hũc Nonarũ maxĩe celebrabat: quẽ natalẽ Seruij Tulij fuisse existimabat: veritq; q dieb⁹ p̃erãt ne qd nũdinis collecta vniuersitas ob desideriũ regis nouaret. Nonas a Nũdinis segregãdas illi statuerũt. Itaq; dies illi: qb⁹ ann⁹ abũdabat: ex qb⁹ fieri Intercalaris mẽsis solebat: eorũ q fastis p̃erãt arbitrio p̃missi sũt: vti cũ ipsi vellẽt: ĩtercalarent̃: dũmodo eos in medio t̃minaliorꝝ: vel mẽsis intercalaris ita locarẽt: vt a suspecto die celebritatẽ auerterẽt nũdinarꝝ. Verũ fuit tp̃s: cũ ppẽ suspẽtionẽ ĩtercalatio oĩs omissa est. Nõnũq; vo p gr̃am sacerdotũ: q publicanis p̃ferri vel minui cõsulto anni dies volebãt: itaq; mõ auctio modo retractio dierũ pueniebat: & sub specie obseruatiõis: maior cõfusionis occasio emergebat. Quãobrẽ Caius Cæsar oẽm hãc incõstãtiã tẽporũ vagã adhuc atq; incertã in ordinẽ statutæ definitiõis coegit Quippe dies oẽs: q adhuc cõfusionẽ facere poterãt: ita cõsũpsit: vt ãnus cõfusiõis vltim⁹ in. cccxliii. dies ꝑtẽderet̃. Post lĩ ad imitationẽ Egyptiorũ: q soli oĩm diuinarꝝ rerũ cõscii putabãtur: ad numerꝝ Solis. q dieb⁹ cccl.xv. & q̃drãte cursũ cõficit: ãnũ dirigere conat⁹ est. Nã sicut Lunaris ãnus mẽsis est: qa Luna paulomin⁹ q̃ mẽsẽ in Zodiaci circuitiõe p̃sumit: ita Solis ãnus lĩ dierũ nũero colligẽdus fuit: quo ad signũ se denuo vtit: a quo digressus fuerat: ppẽ qd Ann⁹ vertẽs vocat̃: & habet̃ Magn⁹: cũ Lunæ ãnus breuis existimetur. Virg. Interea magnũ Sol circũuoluit̃ annũ: q̃uis ẽt Ann⁹ magn⁹ dicat̃ duodeci miliũ q̃ngẽtoꝝ q̃nq̃gintaq̃ttuor annorꝝ solariũ vt Cice. testat̃: & a gbusdã Ann⁹ Saturni: q est trigĩta annorꝝ. Ergo Iuli⁹ Cæsar decẽ dies veteri obseruatiõi adiecit: vt ãnũ ccclxv. dies: qb⁹ Sol Zodiacũ lustrat efficerẽt: & ne q̃drãs deesset statuit: vt q̃rto q̃q; anno sacerdotes: q mẽsib⁹: ac dieb⁹ p̃erãt: vnũ ĩtercalarẽt diẽ eo mẽse: & loco quo ẽt apud vetẽs mẽsis ĩtercalabat̃. i. añ qnq; vltimos mẽsis Februarii dies: idq; Bisextũ cẽsuit noĩandũ: qd is dies ãte hũc ꝓxim⁹ eo ãno ad vi. kal. Martij esse dr̃. Dies aũt decẽ q̃s ãno addiderat: hac ordinatiõe distribuit ĩ Ianuariũ/& Sextilẽ/& Decẽbrẽ binos dies ĩseruit. In Aprilẽ aũt/Iuniũ/Septẽbrẽ/& Nouẽbrẽ singulos. Februario non addidit diẽ: ne deo infero religio imutaret̃. Martio/Maio/Quintili/Octobri fuauit p̃stinũ statũ: qd satis pleno nũero erãt vni⁹ & triginta dierꝝ. Habet itaq; Ianuari⁹/Martij⁹/Maij⁹/Iuli⁹/August⁹/October/& Decẽber dies singulos: & tricenos. Aprilis vo: Iunius/Septẽber/Nouẽber trũ tricenos. Sal⁹ Februari⁹ duodetrigĩta. Annũ qdã a circuitu tpis appellatũ putãt: qa vetẽs An. p circũ ponere solebãt. Cato. An t̃minũ: lĩ est circũ t̃minũ. Alii ab ãnulo deductũ: q ĩstar ãnuli in se redeat: vñ est. Atq; in se suã p vestigia volut̃ ãnus. Sed anulũ ĩpm a circuitu vocitatũ nemo ẽ: q ambigat. Cui⁹ diminutiuũ ẽ Anellus. Cic. Cui⁹ imaginẽ nõ mõ in tabulis nr̃i familiares: sed ẽt in poculis: & ĩ anellis habebãt Itẽ ab eo deduci̇t̃ Anulat⁹: qd est anulis plen⁹. & Anularis. vñ Anularis digit⁹: mimo ꝓxim⁹ in manu sinistra: de quo supra dixim⁹. Ab ãnus ũ fit Annu⁹: qd mõ significat vni⁹ ãni: sicut Diurn⁹ vni⁹ diei. vñ Spatiũ annuũ Spatiũ diurnũ dicim⁹: mõ singulis ãnis: sicut Quotidian⁹ singulis dieb⁹. Virg. Annua magnę Sacra refer Cereri: Annua dixit: lĩ est ãniuersaria: q̃ fiũt singulis ãnis. Nã & Anniuersariũ ab annona deduci̇t̃. Itẽ Annona q̃ ãni alimonia ẽ: nec sola frumẽtaria: sed aliarꝝ q̃q; rerũ. Cice. Putarã ãnonã in macello carioré fore. Hãc q attẽtare & vexare maxime solẽt. Vlpian⁹. Dardanarios vocat. Itẽ Annari⁹. Vñ annaria lex dicebat̃ a vetib⁹ ea: q̃ finiebãt̃ ãnui mgr̃atus petẽdi. & Anus: vt qdã putãt: lĩ est vetula ab ãnorꝝ multitudine: q̃uis sint q a græco dictã malint: lĩ est ab q̃puatiua pticula: & νοῦς ὁ μῆς. vel sẽlus: qñ iã sine mẽte: seu sine sensu fit. Cui⁹ diminutiuũ ẽ Anicula: & ab hoc vetẽs Anatẽ dixerũt morbũ vetularꝝ: lĩ est anũ: sicut Seniũ morbũ Senũ. & Annosus: qd significat vetustũ: q̃si multorꝝ annorꝝ: & Annales: quos ita ab historia separãt: vt Historia, pprie sit earꝝ rerũ narratio: qb⁹ gerẽdis ĩterfuerit is: q eas narrat. Vñ nomẽ hẽt ἀπὸ τοῦ ἱστορεῖν qd est videre. a quo Historiographi historiarũ scriptores appellati sũt. Annales vo cũ res gestę pluriũ ãnorꝝ obseruatio cuiusq; ãni ordine cõponũt̃ sicut Ephemeris: siue Diariũ dr̃: cũ nõ p ãnos: sed p dies singulos res gestę scribunt̃. Verũtamẽ gn̄ali Historię vocabulo: tã ãnales q̃ ephemerides: siue diaria: vt supra dixim⁹: cõpræhẽdũtur. Annales maximi dicebãtur a põtificib⁹ maximis facti: qb⁹ data ptãs erat: mẽoriã rerꝝ gestarꝝ in tabulas referẽdi. Itẽ ab ãno Annicul⁹ adiecti

Ianuarius
Februarius
Intercalaris mensis.
Intercalare.
Intercalares dies.
Intercalatio
Intercalares versus
Rone
Virgilius
Annus lunaris.
Annus solaris
Annus vertẽs
Annus magn⁹
Annus saturni
Bisextus
Annus vnde
An.
annulus
Annellus
Anulatus
Anularis
Annuus.
Diurnus.
Quotidianus.
anniuersarius.
Annona
Dardanarius.
Annaria lex
Anus
Anicula
Anates.
Senum
Annosus.
Annales.
historia
historiographi
Ephemeris.
Diarium.
Annales maximi.
Anniculus:
W. põpilij
Asco. pedia.
Sueto.
Idem
Licero
J. Cesar
Cato
Licero:
Virgilius
Licero.
Vulpia.
Acti.

uum: qd significat vni⁹ anni: vt Annicul⁹ puer. Annicula puella: Anniculũ iumentũ: sicut Bimus duorꝝ/ Trimus triũ/ Quatrim⁹ q̃ttuor ãnorꝝ: q̃ noĩa ẽt ĩanimatis dare possum⁹. vt Anniculũ oleũ/Bimũ vinũ. De pueris magis p diminutionẽ dicim⁹. vt Bimul⁹/Trimul⁹. A qb⁹ Bimat⁹/Trimat⁹/Quadrimat⁹ deducunt̃. Repert̃ etiã apud Iurisc̃sultos: quẽadmodũ supi⁹ ostẽdim⁹. Bima/Trima/Quatrima die: p tpe duorũ triũ: q̃ttuor annorũ. Nã diẽ fœminino gn̄e, p tpe vsurpam⁹. vñ Asco. Pedia. Dieculã scribit, p paruo tpe accipi: qd nñ tpis iurisc̃sulti parũ ĩtelligũt. Itẽ ab anno Annuati aduerbiũ: qd significat p singulos annos. Itẽ Bienniũ/ Triennũ Quadriẽniũ/Quinquẽniũ/Septẽniũ/Decẽniũ p spatus tot annorꝝ. itẽ Biẽnis/Triẽnis/Quadriẽnis/Quinquẽnis/Septẽnis/Decẽnis: p eo q est tot annorꝝ: a quo qdã Bidẽtes quoq; q̃si Biẽnes dictas volũt: vt supra ostẽdim⁹. itẽ Perẽnis ppetu⁹: q̃si oĩm annorꝝ. a quo Perẽnitas æternitas. & Perẽnit̃ æterne. & Perẽno verbũ: qd est annũ pficio: & q̃si ppetuũ ago. Quippe & Annare dicim⁹ annũ agere: quẽadmodũ Perẽnare ãnos pagere. vñ et Anna perenna dicta est: q illi mense Martio priuatim: & publice sacrificarẽt: quo eis annare/ & perẽnare liceret: q̃ suppstitio originẽ habuit: q̃si ab ãnis Anna vocaret̃: quẽadmodũ in nr̃a religiõe diuã Luciã p̃fidere oculis vulgo existimãt: q a luce nomẽ hr̃e videat̃. Anna Beli filia fuit soror Didonis: q̃ postq̃ mortua sororẽ vidit & Carthaginẽ ab Hiarba Getulorũ rege occupatã: relicta sede p̃ria ad Battũ regẽ: q cũ Melitæ ĩsulæ iperabat cursũ arripuit. A quo iure vetĩs hospitii benigne suscepta: duos & vltra ãnos ibi mãlit. Sed cũ Pygmalionẽ fratrẽ iã cũ armis aduẽtare Battus didicisset: verit⁹ potẽtiã illi⁹ Annã vt inde abiret. hortat⁹ est. Mox igit̃ mare ĩgressa: dũ Camerẽ nauigare cõtẽderet: vt tẽpestatis acta: in laurẽtẽ orã puenit: vbi iã Aeneas pacatis reb⁹: & ducta vxore Lauinia iperabat. Hictũ forte solo Achate cõitatus i littore nudis pedib⁹ deãbulabat. Qui cũ errãtẽ Annã aspexisset: & vix sibi p̃suadere posset eã esse: tãdẽ agnitã cõpellat. Timuit illa p̃ncipio: sororis casũ ãte oculos ponẽs. postea vo ab illo benigne iuitata i regiã cũ eo, pfecta est. Cui mox Lauinia amorẽ cõiugis suspectũ hãs: tẽdere ĩsidias cœpit. Sed Anna in sõnis a Didone monita: vt i faustã domũ relinq̃ret: stati p fenestram exiliit: cũq; citato cursu ad Numiciũ amnẽ puenisset. i cũ se p̃cipitẽ dedit. Orta deiñ luce magno clamore eã q̃ritãtes p laurẽtẽ agrũ, pficiscũtur. Apparẽt vestigia pedũ vsq; ad Numiciũ amnẽ: vltra nihil videt̃. Qd dũ admirãdi secũ ais volutãt. Ipsa log visa est placidi ĩsi Nympha Numici Amne perẽne latẽs Anna perẽna vocor Quapropẽ læti cõiuria celebrarũt: eã, p dea venerãtes: quẽ ritũ postea lõgissimo tpe seruarũt. Sũt q eandẽ lunã esse dicãt vocatã Annã: qa annũ mẽsib⁹ ipleat: alii Themĩ/alii Io/alii vnã ex Athlãtib⁹: q̃ Ioui vbera p̃buerit Nõnulli quo tpe plebs a patrib⁹ Romæ in Auẽtinũ secessit: vetulã q̃ndã noĩe Annã oriũdã Bouillis rusticas placẽtas detulisse plebi affirmãt: cũ cõmeatus eis oĩno defecisset. Cui⁹ bñficii mẽoria: secuta mox pace: statutũ fuisse: vt nomẽ illi⁹ ppetuo colerẽt: & Anna perẽna vocaret̃. Suetom⁹ ẽt Perẽnare scripsit: p eo qd est annũ pficere. I deoq; puella nata nõ perãnauit. Itẽ ab ãnus Solẽnis: lĩ est ãniuersari⁹. hic solẽne sacrificiũ. Solẽnes aras Solẽnes cerimonias dicim⁹: q̃ sũt annuersario sacrificio religiosæ. Stẽ Solẽnia sacra: q certis ac statutis tpibus fiũt. hic Solẽne aliq̃n, p celebri capim⁹. & Solennitatẽ, p celebritate. & Solẽniter aduerbiũ, p celebriter. Veteres Solẽnit⁹ quoq; p solẽniter scripserũt. Lucil. Solẽnitusq; eũ laudet iubẽs. Itẽ ab ãnus Quotãnis: lĩ est singulis annis. quẽadmodũ a die Quotidie: hocẽ singulis dieb⁹. Mẽsis vo a græco deducit̃: qd ἐμηνιαῖος p̃mus oĩm mẽsiũ dies kalẽdæ vocant̃ ἀπὸ τοῦ καλῶ qd ẽvoco. Nã priscis tpib⁹ anteq̃ Fasti a Cn. Flauio scriba iuitis patrib⁹ in oĩm noticiã, pdiderũt: põtifici minori hæc, puicia delegabat̃: vt nouæ lunæ p̃mũ obseruaret aspectu vt samq; regi Sacrificulo nũciaret. Itaq; sacrificio a rege & minore põtifice celebrato: idẽ põtifex calata. i. vocata ĩ Capitoliũ plebe: iuxta Curiã Calabrã: q̃ Casæ Romuli, pxima erat: quot nũero dies a kalẽdis & Nonas supesset: p̃nuiciabat: & qntanas qdẽ dicto qnquies vbo καλῶ Septimanas ũ septies repetito p̃dicabat: hũc ergo diẽ q ex iis dieb⁹: q calarẽtur p̃mus eẽt: placuit kalẽdas vocari: & ipsa curia: ad quã vocabant̃: Calabria nũcupata ẽ. et Classis dicta: q oĩs in eã pplus vocaret̃. & Calatores serui: qa sẽp ad necessitatẽ seruitutis vocari possẽt. & Paraclit⁹ a græcis dr̃: q a nr̃is Aduocat⁹. Græci kalẽdis carẽt. Vñ factũ est, puerbiũ. Ad kalẽdas græcas: cũ aliqd nunq̃ futurũ volum⁹ significare: qd ab Augusto ĩstitutũ est q vt erat faceto ĩgenio: cũ aliquos nõ soluturos: qd debebãt: existimabat: ad kalẽdas græcas soluturos aiebat. Dies q ãte kal. est: hoc ẽ vltim⁹ dies ãtecedẽtis mẽsis Pridie kal. dr̃. Nõ aũt scdo kal. vt nõnulli falso existimãt. Penultim⁹ mẽsis t̃tio kal. q ãtecedit q̃rto & ĩ hũc modũ cæteri vsq; ad Idus: vt puta vltimũ Decẽbris diẽ Pridie kal. Ianuarias scribim⁹. Penultimũ t̃tio kalen. Ianuarias: q hũc ãtecedit: q̃rto kalen. Ianuarias: et in hũc modũ alios vsq; ad q̃rtũ decimũ Decẽbris diẽ: quẽ. xix. kal. Ianua. scribim⁹. Ratio aũt cur minor põtifex numerꝝ dierꝝ: q ad Nonas supesset: calãdo, pderet hæc erat q post nouã lunã oportebat nonarꝝ die populares: q in agris erãt: in vrbẽ confluere accepturos causas feriarũ a rege sacrorꝝ: sciturosq; qd esset eo mẽse faciẽdũ: a quo nõnulli Nonas dictas existimãt q̃si nouæ initiũ obfuatiõis: vt q ab eo die ad Idus sẽp nouẽ dies cõputant̃. Habet aũt Nonas sex mẽses q̃ttuor. Martij⁹/ Maij⁹/Iuli⁹/ & October. Reliq q̃ttuor trũ. Idus aũt singuli quiq; mẽses hñt octo: qd nomẽ a Thuscis sũptũ est. Illi enĩ itẽ dicũt: q significat Iouis fiduciã. Nã cũ Iouẽ accipiam⁹, plucis autore. vñ Lucet⁹ a Saliis vocat̃: & Cretẽses φῶς φῶρ vocitãt: lĩ est Lucifer. Romani q̃q; Diespitrẽ q̃si diei pr̃em: optimo iure is dies Iuis: lĩ est Iouis fiducia vocat̃: cui⁹ lux nõ finit̃ cũ solis occasu: sed splẽdorẽ diei: & noctis cõtinuat: ppẽ claritatẽ lunæ: q sẽp in plenilunio: hocẽ medio mẽsis fieri solet. Alii existimãt Idus q̃si vidus a vidẽdo dictas esse. u. lr̃a detracta q tũc plena luna videat̃. Vel a græco ἐιδεῖν qd est videre. Sũt ẽt q existimẽt id⁹ ἀπὸ τοῦ εἰδοῦς hoc ẽ a specie appellatas q eo die luna plenissimã spẽm ondat. Alii censent ab oue idus dici: q̃ oĩb⁹ idib⁹ Ioui imolat̃. Hãc Idulã Thuscĩ noĩant. Nõnlĩ opinant̃ Idus vocari: q is dies diuidat mẽsẽ. Quippe Iduare etrusca lĩgua diuidere est. Vñ vidua dicta q̃si a viro diuisa. hic Viduare ẽt, p p̃tuare accipim⁹. vñ Viduertas: Calamitas appellata: q viduet bonis. a viduo Diuido p cõpositionẽ deducit̃. Ita enĩ vetẽs dicebãt: q nũc Diuido dicim⁹. a q̃ Diuiduũ: qd nõ mõ sepabile significat: sed ẽt sepatũ. Acti⁹. Nosq; vt seorsũ diuiduos læto offerres. Cui⁹ ꝑtraria ẽ Indiuiduũ. a q̃ Indiuidue aduerbiũ. itẽ a diuido Diuisio/Diuisibilis/Indiuisibilis/Diuisibilit̃/Indiuisibilit̃. Itẽ Diuidia qd signi

Anniculus.
Bimus
Trimus
Quatrimus
Bimulus
Trimulus
Bimatus.
Trimatus
Bima die
Trima die
Quatrima die
Dies.
Diecula
Annuarim
Biennius
Triennium
Biennis
Triennis cetera.
Bidentes
Perẽnis.
Perennitas.
Perennitter
Perenno
Anno
Anna.
Perenna
Lucta
camere:
Numicius
Solennis
Solennes cerimonie.
Solẽnia sacra.
Solenne.
Solennitas
Solenniter.
Solennitus
Quotãnis
Quotidie.
Mensis vnde.
Kalende.
curia
calabria.
classis.
calator:
Paraclitus
Aduocatus
Ad Kalendas grecas
Pridie kalen.
Tertio kalen.
Proverbium.
Rone
Idus
Lucetius
Phosphorus
Dieipiter
Iris
Idula
Iduo
Iduia.
Iduare.
Iduertas
Diuido
Diuiduus
Indiuiduum.
Indiuidue
Diuisio
Diuisibilis
Indiuisibilis.
Diuisibiliter.
Indiuisibiliter
Diuidia.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Diuidicula. que et castella. Diuidium

ficat tediū. Idē. Hui⁹ me diuidia cogit plus q̃ est par log. Inēdū ēt ꝓ discordia accipiē. & Diuidicula: q̃ nunc Castella vocari supra dixim⁹: ex qb⁹a riuo cōi aquā q̃sq; in suū fūdū ducit. itē Diuidiū: qđ ꝓ dimidio accipiē: qđ & ipm dictū est q̃si diuidiū: siue vt aliq; putāt: a dimēsione, siue a medio. Terēt. Diuidiū face. Tertiūdecimū decēbr̃ diē. Idus Decēbris dicim⁹: ancēdēte Pridie idus. aliū ēt̃io idus: & eodē mō ad q̃ntū ei⁹ mēsis diē. Hunc enī Nonas vocam⁹: q̃rtū ꝑdie Nonas: tertiū. Tertio Nonas: scdm q̃rto Nonas. Vbi illud quoq; aīaduertēdū est: qđ dicim⁹ kalen. Ianuarii: & Ianuarias Februarii. & Februarias Martii. & Martias Aplis trī: et nō Aplias Maii & Maias. Iunii et Iunias. Iulii et Iulias. & Quītilis: augusti et Augustas. & Sextilis. Septēbris. & Septēbrias & Septēbres. Octobris et Octobrias & Octobres. Nouēbris Nouebrias & Nouēbres. Decēbris & Decēbrias & Decēbres. Itē illud notādū ꝙ dicim⁹. Tertio kal. Idus: & Nonas. Tertio kalēdas, Iduū, & Nonarū. Itē Pridie kalen. & Pridie kalēdas. Postridie kalēdas: & Postridie kalēdas. itē ēt̃io kalēdas: & ad ēt̃iū kalendas. Quarto kal. et ad q̃rtū kal. Hoc trī interest iter ēt̃io kal. et ad ēt̃iū kal. & silia: qa ꝑ ēt̃io kal. determinat⁹ dies: & cert⁹ fignificat: q̃ est tert⁹: ꝑ illud vo: qđ dr̃ ad ēt̃iū kal. nō itelligim⁹ ipm tertiū diē a kalen. nec aliquē ēt̃iū diē sed diē aliquē illi ꝓpinquū: & pinde est dicere ad ēt̃iū. kal. ac si dicerem⁹ circiter tertiū kal. pōt trī aliq̃n poni ad tertiū kal. ꝑ ipso die ēt̃io. kal. vt si dicā ab hoc die vsq; ad ēt̃iū kal. aut idus: aut Nonas: tres dies iter sūt. Mēsis in q̃ttuor hebdomadas diuidit: q̃ latine dici Septimanæ pñt. Dicunt trī Hebdomadæ nō de diebⁿ trī: sed ēt de annis: & qbuscūq; reb⁹: q̃ septēario nūero ꝓphēdūtur. Gellⁿ. Tū ibi addit se quoq; iā duodecimā ānoꝝ hebdomadā igressū esse: & ad eū diē septuagīta librorꝝ hebdomadas cōscripsisse. Dies q̃ septimanā cōstituūt a septē planetis cognoiati sūt. Prim⁹ septimanæ dies a sole dies Solis: siue Phœbi dr̃. Secūdus a Luna: Lunæ. Tertius a Marte: Martis. Quart⁹ a Mercurio: Mercurii. Quīt⁹ a Ioue: Iouis. Sext⁹ a Venere: Veneris. Septim⁹ a Saturno: Saturni. Hūc trī in ꝓfētia mutato a iudæis vocabulo Sabbatū vocam⁹: ꝙ eū iudæi sacrū habeāt: in quo cōditor reꝝ mūdi iā creatōe pfecta cōquieuerit. Sabba enī Arabū lingua mysteriū dr̃. A quo ipsi Sabbata noīauerūt. A mēse vo deducē Mēstru⁹ adiectiuū nomē: vt mēstruū opus: lī est opus vni⁹ mēsis. itē Mēstrua substātiuū nūeri trī pluralis: qđ significat supfluū illū humorē quē singulis mēsib⁹ mulieres nisi grauidæ sint emittūt: quo tpe marium cū iis coit⁹ exitiales sūt atq; pestiferi: ꝑserti insilēte luna: cū purpurā quoq; ab iis pollui tradūt. Quocūq; aūt tpe si iudatæ segetē ambiant: erucas, ac vmiculos: Scarabeosq; ac noxia alia decidere. Tradūt in Cappadocia ob multitudinē Cātharidū p media arua retectis sup clunes vestib⁹ īcedere solitas. Alibi nudis pedib⁹ eūt capillo: ac cinctu dissoluto: sed cauēdū ne id oriēte Sole faciāt: sic enī semētē cōstat arescere. Nouella vitis ei⁹ tactu in ꝓpetuū lædē. Tactis quoq; aluearijs certū est apes aufugere: ita lina nō coquunt: nigrescere. Acie in cultris tōsoꝝ hebetari. Eis cōtactū graue vir⁹ odoris. eruginēq; accipe. Eēs si grauidæ sint: tactas abortū pati: qn ēt aspectu vel ꝓcul visas: si purgatio illa post vginitatē ꝓma fit. Bitumē in Iudæa nascens sola hac vi spōte separi: fila vestis cōtactæ ne igne q̃dē quo cūcta vīcunt: domari. Siqs eū cinerē laūdis vestib⁹ aspgat purpuras mutare florib⁹ colorē adimere: q̃uidā si supgrediat: abortū facere: aspectu solo speculare nitorem hebetari. Mēses quoq; ꝑ mēstruis freqntissime autores ponūt plurali nūero trī. Ply. Cin⁹ semē mēses: & vrinā ciet. Idē. Mēses listi eo cibo putāt. A kalēdis Kalēdarū dictū est libell⁹: in quo qđ singulis cuiusq; mēsis dieb⁹ gestū: accōmodatū: mutuatū: locatū sit scribit. itē dies festi: pfestiq;: & feriæ notant. itē Kalēdaris Iuno. Sic enī Laurētes deā appellarūt: qđ sicut idus oēs Iouī: ita oēs kalēdæ iunoni dicatæ eēnt: ꝑpt̃ qđ oīb⁹ kalēdis a mēse Martio ad Decēbrē huic deæ supplicabāt in curia. Calabria: & regina sacroꝝ. idest regis vxor porcā: vel agnā in regia iunoni īmolabat. Hic Ianus Iunon⁹ cognoiat⁹ est: ꝙ illi deo oīs īgressus: huic deæ cūcti kalēdarū dies eēnt ascripti. Nā cū initia Mēsiū vetes ab ortu lunæ auspicarent: merito iunoni addixerūt kalen. Lunā ac iunonē eādē esse putātes: vel qa luna p aerē meat cui⁹ arbitra iuno est. Vī græci lunā Artemin q̃si ἀρτοῦ τοῦ νῦν cupauerūt: ꝙ aera secet. Erāt aūt Kalēdæ: Nonæ: & Idus: copulādis nuptiis religiosę: lī est deū itādę ꝙ hi dies ꝑter Nonas feriati eēnt. Feriis aūt vim cui q̃ fieri nefas habebat: iō tūc vitabant nuptiæ: in qb⁹ vis fieri virgini videret. Alii tradūt: qa feriis tergere vetes fossas liceret. Nonas facere ius nō esset: iō magis viduis q̃ virginib⁹ idoneas fuisse ferias ad nubēdū. Nonis vo ideo ꝓhibitæ sūt nuptiæ: qa cū ꝓmus nuptiarū dies verecūdiæ deē: postridie vo nupta in domo viri dominū īcipiat: ideoq; rē diuinā facere oporteat. Oēs aūt post triduani dies: siue post Kalēdas: siue post Nonas ex æquo atri sint: iō & Nonas ihabiles nuptiis esse existimauerūt: ne nupta atro die vel libertatē auspicarē vxorīā: vel diis īmolaret. Nonæ iuliæ Caprotinæ dictæ sūt: cui⁹ rei cām sup⁹ expōsim⁹. Kalēdæ p k. lām scribi vsus obtinuit: cū ipsi⁹ deriuatis: cū aliogn hæc lēa penit⁹ supuacua videat. Virg. Doctrina simul verecūdiaq; īsignis: cū sciret Romanos vetes ad Lunæ cursū. Sequētes ū ad Solis: anni tpa digessisset vtriusq; seculi opinioni reuerētiā seruās. Vos (inqt) o clarissima mūdi lumīa. Labētē cælo: q̃ ducit ānū. Liber: & Alma Ceres. Tā lunā q̃ solē duces āni hac iuocatiōe designās. Magus ū nō a magis deducē: sed Perficū vocabulū ē: significatq; sapiētē. Sic. n. Persæ Magos vocāt. vt Græci Philosophos Latini Sapiētes. Galli Dryudas. Egyptii Prophetas. Indi Gymnosophistas. & Assyrii Chaldæos. a Chaldea regiōe Asiæ: in q̃ē Babylō vrbs. a q̃ Chaldaic⁹. Hi oēs sydeꝝ obseruatis rōib⁹ q̃dicere futura solebāt. Sed Magi potissimū apd Persas deoꝝ cultui vacabāt: ꝑces illis: ac vota, & sacrificia offerebāt. de Deoꝝ substātia: & gnatiōe disserebāt signa: statuasq; reꝑhēdebāt: ꝓbabāt illoꝝ errores: q̃ discerni deos sexu: & mares fœminasq; inter eos eē affirmabāt: dicebāt reꝝ oīm: totiusq; orbis iperiū penes deos eē aerē plenū eē demōib⁹. Auri cultū: vsūq; ꝓhibebāt: gerebāt cādidas vestes. Lectū ērā habebāt. Solo pane: olereq; & caseo vescebāt: arūdinē ꝑ baculo gerebāt. Duo apud eos p̃ncipia erāt bon⁹ Dæmō: & mal⁹. ille Iuppiē erat quē Horōasdē vocabāt. hic Pluto: quē noīabāt Arimaniū. Sed postea ī trī aucta ē magoꝝ vanitas: vt nō solū obsuatiōe sydeꝝ futura ꝑdicē: sed artib⁹ qbusdā: & reꝝ: & vboꝝ maleficiis: & scire se oīa: & facere posse ꝓfiterent. Ab iis īcātamēta repta: ab iis Necromātia iuēta: lī ē diuīatio: q̃ fit ꝑ cadauera: vt mortu⁹ apud Lucanū suscitat⁹ euētū belli Pharsalici Sexto Pōpeio ꝑdixit. & Pyromātia diuīatio: q̃ fit ꝑ ignē: dū attēdim⁹: qd fulgur: qd fulmē: qd alia q̃uis ignea po

Tertio kalen. Tertio kalenarum. Ad tertium kalendas Mensis dio. Hebdomades. Septimane. Dies Solis qui et phebi. Dies lune. Dies martis Dies mercurij Dies iouis. Dies veneris. Dies saturni. Sabbatum Sabba Menstruus ua. um. Menstrua

Gellius

Virgilius

Magus

Chaldea. Chaldaicus

Mēses ꝑ menstruis. Kalendarius. Kalendaris Juno

Plynius. Idez

Janus iunon⁹ Artemis:

Hone. Capiotine. Kalende.

Necromantia. Pyromantia

testas significet. Aeromātia: q̃ fit ꝑ aerē: vt pote ꝑ auiū volatū, gustū, cātūue, aut vētorū, hymbriū, grādinūq; īsuetas, pcellas. vt M. Attilio: & C. Portio cōsulib⁹ Lac: & Sāguinē pluuisse cōptū ē: qđ significat āno seqnti igē tē pestilētiā vrbē Romā iuasurā. Hydromātia: q̃ fit ex aq̃: quēadmodū Var: pdidit puerū vidisse in aq̃ effigie Mercurii: q̃ cētū qnq̃gita vsib⁹ oēm Mithridatici belli euētū pnūciauit. Geomātia diuiatio: q̃ fit ꝑ signa q̃dā tu multuarie in ēra facta: siue ꝑ sparsas harenulas aut ēraꝝ hiat⁹. Chiromātia diuiatio: q̃ fit ꝑ ipsectionē lineaꝝ: qb⁹ hoīm man⁹ diuidunt. Iuuenal. Frōtēq; manūq; ꝑbebit vati. Hinc ꝓterea Aurispices: extispices: Augures fluxere: de qb⁹ alibi dictū ē. Hic q ex speculorū ispectōe occulta: siue futura nūciāt. hic Phytonici: q et Enthei dicunt: lī ē deo pleni: q Apollinis spū repleti oracula ꝑbebant. hinc Mathematici: quos Gētiliciovocabulo Chaldæos dicere oportebat. Iuue. Nemo mathematic⁹ genīū īdēnatus hēbit. prope trī Mathematici dnr: q Mathemata: siue Mathematicas disciplinas pfitent. q̃ sūt Arithmetica, Geometria, Musica, & Astrologia: hæ enī ꝓprie Mathemata: lī ē disciplinæ dnr: qa certiores alis sūt. Sed qm̄ hi quoq; ī nimiā vanitatē puecti sūt ꝑdicēdi futura: siue ēt ꝓterita icognita. Mathematicorū quoq; nomē tāq̃ dānabile explosū ē: & ꝓiis vsurpatū: q diuinationē pfitent. & Sortilegi: q ꝑ sortes futura pnūciāt. Itē q aliqd eligūt ꝑ sortē. Vī & Sortilegiū dr̃. Sortē. n. fortuitū alicu⁹ rei euētū dicim⁹. a quo fit vbū Sortior: qđ ē sortes facio: siue sortes recipio: seu ꝑ sortē aliqd decerno vel eligo. Capit trī aliq̃n sors ꝑ fatali necessitate. Virg. Hic exit⁹ illū sortē tulit. Aliq̃n ꝑ iudicio. Idē. Nec ū hæ sine sorte datæ: sine iudice sedes. tractū a more Romano. Nō enī audiebātur causæ nisi ꝑ sortē ordinatæ. Nā quo tpe causæ agebant: pueniebāt oēs. & ex sorte dierū ordinē accipiebāt: vtputa qđ post trīgīta dies causas suas exeqrent. Sors ēt ꝑ prīmonio accipit. vī Cōsortes & Cōsortia dnr. Sors ēt ipsa sūma ē: cui extrinsec⁹ acqrit fœn⁹. Terēt. Etiā de sorte venio ī dubiū: lī ē de ꝓcio q̃ empta erat fidicina. a mago Magia dicta ars ipa: & Magic⁹. vī Magicas artes dicim⁹. & Magicas herbas: qb⁹ magorū vanitas glīiat: vt est Ethyopis: q̃ amnes ac stagna ficcari affirmat & tactu ei⁹ dausa oīa apiri. & Achimenides q̃ cōiecta ī aciē hostiū trepidare oīa: ac t̃ga vī tere. Latacæ dari solita a Persarū rege legatus: vt quocūq; venisset: reꝝ oīm copia abūdarēt. Mirū certe foret ī tātā credulitatē ex tā salubrib⁹ ītiis euecta hūana īgenia fuisse: si in aliq̃ re fuare modū nouisset. Sed hæc ē in oī re īgenii humani cōditio: vt a necessariis orsa ꝓmū cūcta veniāt ad nimiū. Magiā a Zoroastre psa ꝓmū īuentā affirmāt: quē sex milib⁹ ānoꝝ fuisse ante Platonis mortē Eudoxi testionio. Plyn. affirmat. Circen magā fuisse oñdit. Virg. Carminib⁹ Circe socios mutauit Vlyxis: & messes in alios agros hac arte traduci posse: Atq; satas alio vidi traducere messes. Quin ēt elemēta quoq; cōcuti: turbari hoīm mētes: & sæpe fine vllovenenī hausstu violētia trī carminis iteremi hoīes existimauere. Luca. Mēs hausti nulla sanie polluta veneni Incātata perit. Vir. Carmīa vel cælo pñt deducere lunā. Idē. Frigid⁹ in pratis cātādo rūpit anguis. Ouid. Carmīe læsa Ceres sterilē vanescit ī herbā. Deficūt læsi carmīe fōtis aq̃. Illicib⁹ glādes cātataq; vitib⁹ vua Decidit: & nllo poma mouēte fluxit: & in duodecī tabulas scriptū fuisse cōstat. Quī fruges excātasset. itē Quī malū carmē icātasset. itē Neue alienā segetē pellexeris. Tibul. de muliere maga. Hāc ego de cælo ducētem sydera vidi. Fluminis hæc rapidi carmīe vertit iter: Hæc cātu finditq; solū: manesq; sepulchris. Elicit & tepido deuocat ossa rogo: Cū libet hæc tristi depellit nubila cælo: Cū libet: æstiuo cōuocat orbe niues. Ouid. de Medea: Cū volui ripis mirātibus amnes. Iu fōtes rediere suos ꝓcussaq; sisto. Strātia ꝓcutio cātu freta nubila pello. Nubilaq; indutō vētos abigoq;. vocoq;. Vīuaq; saxa sua: cōuulsaq; robora ēra. Et siluas moueo: iubeoq; tremissere mōtes. Et mugire solū manesq; exire sepulchris. Te quoq; luna traho. Aristoteles vītatis īdagator: & ea trī credēs q̃ vel ꝓphēdi sensu: vel ꝑbari rōnib⁹ possint. Hæc oīa irridet: falsaq; eē existimat: & Zoroastrē: quē hui⁹ artis īuentorē fuisse vulgus existimat: ex īterpt̃atiōe noīs ipsi⁹ astroꝝ fuisse cultorē affirmat. Plyn. quoq; artē hāc Magicā oīum artiū fraudulētissimā esse asserit: mirat q; quō in toto ēraꝝ orbe plurimis seculis valuerit idq; ob eā cām putat accidisse: ꝙ sola artiū trīs alias iperiosissimas hūane metis cōplexa in se vnā redegerit. Quippe natā ꝓmo a medicina nemo dubitauit: ac specie salutari irrepsisse velit altiorē: factiorēq; q̃ medicinā. Ita blādissimis: desideratissimisq; ꝓmissis addidisse vires religiōis: ad quā maxime alligat⁹ gen⁹ humanū: post hæc miscuisse mathematicas artes nullo nō auido de se futura sciēdi: atq; ea e cælo verissime peti credēti: ita possessis hoīm sēsib⁹ triplici vinculo in trī fastigiū adoleuisse: vt in magna hūanarū gētiū pte ꝑualuerit. Thessalia vo in ꝓmis hui⁹ veneficii infamē fuisse cōstat: ꝑpt̃ qđ Menāder poeta illis ī locis genit⁹ fabulā ambages mulierū lunā detrahētiū cōplexam Thessalā cognoiauit. Xerxen quoq; Persarū regē in ea sciētia vsatū fuisse nōnulli ꝓdiderūt vt falsa de se opiniōe in sui admirationē multitudinē traheret. O KE. Deus⁹. Totū ꝓ pte. Os ꝓprie ē cōcauū illud in capite ītra qđ sūt ligua et dētes. Plyn. Cōtinui dētes: aut vtraq; pte oris sūt: vt equo: aut supiore ꝓmores nō sūt: vt bob⁹ oīib⁹: oībusq; q̃ ruminātur. Aliq̃n trī os ponit ꝑ facie. Virgi. Os humerosq; deo filis: & de brutis ēt dr̃. Idē. Oracitatoꝝ dextra detorsit equoꝝ. Itē qcq; ī aliq̃ re patet: os dici pōt. Idē Quā si qs ferro potuit rescidere sūmūl ceris os. ab lī ꝑ diminutionē Osculū dictū: lī ē puū os. Oui. Videt oscula q̃ nō ē vidisse satis. Ponit trī frequent osculū ꝑ basio: qm̄ basiādo os coartam⁹ atq; minuim⁹: & q̃si ex ore osculū racim⁹. a q̃ Osculor vbū & Osculator & Osculatio. & Exosculor atq; Exosculatio. Sicut a basiū Basio: Basiator & Basiatio. a suauiū Suauio: Suauiator. & Suauiatio. & Dissuauio, Dissuauiator & Dissuauiatio. Quidā hæc ita distīguūt: vt Osculū officii fit: vt cū e lōgī quo redeūtes salutam⁹: atq; osculamur. Basiū pudicoꝝ: vt prīs ī filiū. Suauiū voluptatis: qđ ē a suauitate dictū. Suaue. n. dulce dicim⁹. a q̃ Suauitas: dulcedo. a q̃ & Suauitudo avetib⁹ dicta ē. Plau. Cor mēs: spes mea: mel meū: suauitudo mea: cib⁹, gaudiū: q̃rū p̃ria sūt Insuaue: lī ē asperꝝ: austeꝝ. Insuauitas: Insuauitudo: et ab iis adverbia fiūt. Suauit: & Insuauit. itē Suaue: & Insuaue. Virg. Et suaue rubēs hyacinth⁹. Quidā ēt e vetib⁹ Suauloquū: & Suauloquī vsurpauere. itē Osculo ꝑ Osculor scripsere. Titīni⁹. Illa rubra laudo: q̃ osculaui pūignæ caput. ab osculū fit aliud diminutiū Oscillū: de q̃ sup̃ dixim⁹. itē ab os fit Ostiū: ꝑ qđ īgredimur: vel domū: vī aliū quēcūq; locū. a q̃ Ostiolū: puū ostiū. & Ostiari⁹ ostii custos. Cui⁹ fœmininū ē Ostiaria. & Ostiatī ꝑ singula ostia. Quīnt. Neq; sectāda singula: & velut ostiati pulsāda. & Ostia dūtaxat plurali nūero fluuioꝝ

Aeromantia. Hydromantia. Geomantia Chiromantia. Phythonici. qui et Enthei.

Varro

Juuena.

Idez

Mathematici Mathemata

Virgilius Idez

Sortilegus. Sortilegium.

Teren.

Sors Sortior Consors. Consortium. Magia. Magicus

Plynius Virgilius

Lucanus Virgilius Idez.

Ouidius.

Tibul.

Ouidius.

Arest.

Plynius

Menan.

Plynius. Virgilius Idez

Ouidius.

Os. Osculum Osculor. Osculator Osculatio Exosculor Exosculatio Basium Basiator. et cetera. Suauium Suauio. Dissuauio. Suaue. Suauitas Suauitudo Insuaue. Insuauitas Suauiter Insuauiter. et cetera. Suauiloquium. Suauiloquū. Ostium Ostiolum Ostiarius Ostiaria Ostiatim Ostia plurali numero

Virgilius Titin.

Quintili.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Ostiensis
Ostiensis ager
Port⁹ ostiēsis
Oro.
Orator.
Rhetor
Declamator
Oratio.
Declamatio
Rhetoricō
Rhetoricus.
Oratrix.
Oratiuncula
Peroro.
Peroratio.
Deoro.
Deoratus
Exoro
Exoratio.
Exoratus.
Adoro.
Oraculuz
Oratorius
Oratorie.
Oratiuus.
Oratior
Exoratiuz
Exoratior.
Redoratior
Suboratior.
Oratio.
Orsus
Oratio. Ordo.
Ordinarium.
Exordinariuz.
Ordinate.
Ordinator
Ordinatio
Praeordino.
Praeordinator
ordinartus hō.
ordessus.
omen. orea.
ominosus
ozarium
ozifictum.
ozior. ozius.
oziundus.
ozigo. ozigiat.
Adorior
Adoztus
oboriozz.
Suboriozz
Peroriozz. Exoriozz. Aboriozz
Aborigines.
Aborsus
Aborzus
Aborzitius
Coorior.
Hortus
Hortor.
Hortatio.
Hortensius
Abhortor
Exhortor.
Subhortor
Abhortatio
Exhortatio.
Subhortatio.
Dehortor
Dehortatio.
Cohortor.
Cohortatio.
Cohors
Prima cohors.

patētes adit⁹. Virgi. Italiā ptra: Tyberinaq lōge ostia. a quo Ostia Colonia a Romano rege deducta: q id oppidū situ sit ī ostiis Tyberinis. vñ Ostiēses dicti & Ostiēsis ager. & Port⁹ ostiēsis. Aliqn tñ ostia p portu accipim⁹. Vir. Aut portū tenet: aut pleno subit ostia velo. Sūt ēt q ostiū ab ostādo dictū putēt: q ab eo arcemur ī greſſu. Prætea Ostēdo cū ei⁹ deriuatiuis. & Oscito/Oscitatio/Oscedo. de qb⁹ supi⁹ late disseruim⁹. Itē Oro q̄si ore ago. est aūt Orare: qñ cū hoīe: seu deo iūgit p̄cari. Vir. Talib⁹ orātē dictis: aræq tenētē. Cic. Nūcte p tuā pietātē oro: atq obtestor. Q̄ñ ñ cū re: significat petere. Vir. Vnū oro: qñ hic iferni ianua Ditis. Plau. Regē adit vitā orat. Vetes ēt Orare p agere vſurpaſt. vñ Oratores causaꝝ actores dicti: q̄s græci ῥητορας: lī ē Rhetores vocāt. Nos aūt Oratorē Rhetorē: ac Declamatorē ita distīguim⁹ vt Orator sit: q ī iudiciis: vel ī cōtiōib⁹ cās agit Rhetor q Rhetoricē pfitet. Declamator q aut docēdi alios: aut exercēdi se gr̄a fictā cām agit: vt ī veris postea causis possit orare: qd declamare dr̄. Hic actiōes ipsæ Orōnes & Declamatiōes vocāt. Aliqn tñ Rhetor p oratore ponit. Cic. Hæc cū Cotta dixisset. Tū Vellei⁹. Ego igt ī caut⁹: q cū Academico/& eodē Rhetore pgredi conat⁹ sū. Nā neq ī disertū Academicū ptimuisse: neq fine ista philosophia rhetorē q̄uis eloqntē. vñ fit Rhetorisso vbū qd ē rhetorice loqr. Pōpo. Dolastī vxorē: nūc ppt me cupis cōcidere. & Rhetori ſſas. Rhetoric⁹ ñ mō pro rhetore: mō p oratore ponit: dicūturq hæc oīa a græcis: apud q̄s ῥητωρ Rhetor: ῥητορικός Rhetoric⁹ ῥητορικῶς rhetorice dr̄. itē Oratores legati dñr: qd pncipis aut reip. mādata pagāt. Vir. Cētū oratores pma d gēte latina ire placet. Itē qcūq aliqd rogat: orator dici pōt. Cum⁹ fœmininū ē Oratrix. Orationē ēt p fmone aliqn capim⁹. & Grāmatici orōnē vocāt cōgruā dictionū ordinationē: q̄ pfectā sniam habeat. Ab oro fit diminutiuū Oratiuncula. itē ab oro poro: qd ē orōnē pcludo. a q̄ Peroratio: cōclusio. ī q̄ significatiōe qdā ēt Deoro vſurpaūt: & Deoratū p porato scripsere. vt Pōpom⁹ testaſt. & Exoro ipetro. vñ Exoratio: ipetratio. & Exorat⁹ dr̄. a quo qd ī petratū ē. itē Adoro: qd ē veneror/ colo: licet mēte poti⁹ q̄. fmone adoratio fiat. Aliq tñ ab adoreo poti⁹ factū lī vbū volūt. Prætea Oraculū: qd mō tēplū significat: ī quo roganť: dātur q resp̄sa: mō ipm resp̄sū. Vir. Scita tū oracula phœbi Mittim⁹. Sene. Vnū illud optimū oraculū est: pugnādū ē. p pña. Ab oratore ñ Orator⁹ ad iectiuū deducit: vt Orator⁹ fmo. Oratoria facultas Oratoriū mun⁹. & Oratorie aduerbiū: lī ē more oratorio & Hora: ppriū nomē: q̄uis iualuit pſuetudo: vt cū aſpiratiōe scribat. Poeta fuit Venusin⁹ Lyricoꝝ scriptor de quo alibi scripsim⁹. Mortu⁹ ē āno ætatis suæ sexagesimo ttio ī pernii Augusti trigesimo ttio: Augustū reliqt hēredē: maxīa pōpa apud Mecœnatē in Esqliis sepult⁹. Itē ab ore scdm quosdā Ordior. Ordiri. n. pprie ē fari ī cipere. Vir. Veneris ptra sic filij orsus. vñ Exordiū pncipiū oīonis. a quo Exordior vbū. Ponit tñ simpliciť: p ī cipe. Acti⁹. Nō puā rē ordibor: ne retice obsecro. Vñ & vestis exordiri dr̄: cū instruit detexēda. a quo Exordiū pncipiū. Vir. Quo nā reginā ābire furētē Audeat Affatu: q̄ pma exordia sumat. hic Rhedordior: qd ē rursus icipio. & Subordior icipio. Vetes ēt Ordio scripsērt. Afra. Aspecta tñ: aīo me ordire oportet paulū. Orsū aliqn poetæ p eo: q finit abusiue posuerūt. Vir. Sic iuppiť orsus. a quo Aborsus fit: de q̄ paulo post dicem⁹. itē ab ore Ordino: lī ē dispono q̄si ore, pnūcio: q cuiq loc⁹ eē debeat. a quo Ordo: dispositio: g̃dus: & ordinariū: ī quo ordo seruať. Extraordinariū: qd fit extra ordinē. Ordinate aduerbiū: lī ē fuato ordine. Ordinator/Ordinatio. Præordino: lī ē āte ordino. a quo Præordinator: & Præordinatio. itē Ordinarie: & extraordinarie aduerbia. itē Ordinar⁹ hō scurra: & iprob⁹: q̄q assidue in litib⁹ morať. ob eāq cām ī ordine stat p̄torē adeūtiū: siue p ptrarietatē ita dict⁹: qa mūme ordinate viuit. Ordessus aūt nomē ppriū est fluminis oīm Scythiæ fluminū maximi: q ab oriēte pfluit: miscet q cū Istro. itē ab ore Orea: lī ē freni: qd ori inserať. & Omē q̄si oramē: de quo supra dixim⁹ a quo Ominosus: & Orariū: īdumētū quo nr̄e religiōis sacerdotes vtūť: q cū eo orēt: & sacrificiū faciāt. & Orificiū: qd in q̄cūq re patet. & Orior: nascor: q̄si ex ore pdeo. Inēdū ēt surgo: pdeo. Vñ oriri solē dicim⁹. a quo Ortus: qd cū adiectiuū ē significat mō q surrexit: aut pdiit: vt sol ort⁹ ē. mō nat⁹. vt Pōpei⁹ Romæ ort⁹ ē. & Oriūdus: qd nō significat nat⁹: sed q originē ducit: qd ex eo loco parētes ei⁹ fuerūt. Liui⁹. Nati Carthagine: sed oriūdi a Syracusis. Idē ab Vlyxe deaq Circe Oriūdus. Cū vo Ort⁹ substātiuū ē: mō natiuitatē significat. Cic. nō nobis solū nati sum⁹: ortusq nr̄i ptē pria vēdicat: ptē amici. mō surrectionē: vt ort⁹ solis: mō locū ī quo surgit. Vñ ab ortu solis dicim⁹ vsq ad occasū. itē ab orior Origo: qd gen⁹ significat. a quo Originalis adiectiuū deriuať: vt Originalis decor: Originalis macula: Originale delictū. vt Originalis eiusdē significatiōis. itē Adorior lī ē aggredior. Adort⁹ enī is dr̄: q repēte aliquē iuadit ab eo: q corpa aggrediētiū exurgāt: atq īcrescāt. Terē. Hiccine lī ī veris nuptiis adort⁹ eēt. Oborior: & Suborior eiusdē fere significatiōis: lī ē subnascor: ex urgo. Vt oborta ē vox: subort⁹ est rumor. Perorior silīť: atq Exorior. Aborior: qd est abortiuū facio. Var. Vinū qd ibi natū fit in quodā loco: si p̄gnās biberit: fieri vt aborіať. hic Aborigines q̄si fine origine dicti gēs antiqſſima: q̄ pma tenuit agrū: q nūc ē populi romani: possūt tñ et aliarū vrbiū eodē mō Aborigines dici: & Abort⁹ atq Abortiu⁹ deducunť. Repiť ēt Aborsus q̄ qdā ita distinguit. vt Aborsus fit qd in pmis mēsib⁹ fit: cū cōceptui exordiū factū est Nō ab aborīēdo: sed ab abordiēdo dict⁹. Abort⁹ vo ppe tp̄s pariēdi. Abortiu⁹ autē adiectiuū fit. vt Abortiuus fœtus. itē Coorior: qd est simul orior. Liui⁹. Tū vo Coorto tumultu terga vtere simulātes paululū cessere. itē Aborior Hort⁹: qd apud veteres oēm villā: vt supra dixim⁹ significabat q ibi q arma sumere possēt: orirētur: aspirať aūt vt abort⁹ qd natiuitatē significat: discernať. itē ab oro Hortor: qd nihil aliud est q̄ ore suadeo: in hoc eni differt a moneo: q monem⁹ auctoritate: atq cōsilio: hortamur rōnib⁹/& p̄cib⁹ etiā plærūq blādiēdo. Terē. Ego pptere a te sedulo et moneo/& hortor: ne cuiusq te misereat. Ab lī fit Hortatio. & Hortēsius ppriū nomē fuit hic Romæ orator isignis et pnceps in dicēdo lōgo tpe habit⁹: æmul⁹ Ciceronis: & q̄diu vixit secūd⁹. & Abhortor/Exhortor/Subhortor eiusdē significatiōis. a qb⁹ Abhortatio/Exhortatio/Subhortatio deducūť. & Dehortor: qd est dissuadeo. a quo Dehortatio. et Cohortor simul hortor. a quo Cohortatio. Hinc ēt Cohors vocitata est: qd vel tribuni: cohortiū milites: vel ipsi se inuicē cohortari solerēt ad se in re militari exercēdū. Erāt aūt in vna legiōe cohortes decē aliqn etiā si ita vsus exigeret plures: nūq̄ pauciores. Prima cohors reliq̄s: & nūero militū: et dignitate antecedebat. Viros regrebat gñe: lr̄is: animi magnitudīe p̄stātes. Huic tribun⁹ p̄erat: robo

Virgili.
Idez
Idez
Cicero
Plautus
Cicero.
Pōpo.
Virgilius
Virgilius
Seneca.
Cecilius.
Plautus.
Virgilius
Cicero
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Sellius
Liuius
Idez
Cicero.
Terentius
Varro.
Liuius
Teren.

re/moriб⁹/& rei militaris sciētia p̄dit⁹. Nā reliq cohortes put Impatori placebat a Tribunis: siue p̄fectis gubernabanť: qb⁹ tāta exercēdorū militū cura erat: vt nō mō tribuni ipsi: atq p̄fecti quotidie añ oclos suos meditari eos cogerēt: sed q iter eos pitiores erāt ad imitationē sui cæteros hortarenť. Prima cohors aqlā tenebat: qd p̄ci puū signū erati Romano exercitu qd tu quoq FEDERICE Impator facis: ita signorū romani Impii Emulus: vt v̄tutis & gl̄iæ. Habebat p̄terea ipatorū imagines: & mille cētūq̄nq pedib⁹ cōstabat: eqtib⁹ loricatis centū q̄dragītaduob⁹: ideoq Cohors miliaria appellabať sicut scēa cohors qnq̄ētaria: qd qnq̄ētos qnq̄gītaqnq pedites hēret: eqtes sexagītasex. A pma aūt cohorte auspicari aciē mos erat. Tertia cohors eodē mō qnq̄ētos qnq̄gītaqnq pedites hēbat: eqtes vo qnq̄gītasex: sed ī hac validiores milites cōstituebanť: qa in media acie cōsistebat. Cohors q̄rta peditib⁹ qnq̄ētisqnq̄ quinta qnq: eqtib⁹ sexagītasex cōstabat. Quīta eodē nūero: sed strēnuos desiderabat milites: qa sicut pma ī dextro: ita qnta in sinistro cornu cōstituebať: qppe cohortes qnq pmā aciē istruebāt. Sexta ēt cohors parē supiori militū nūerū habebat. Sed ī ea robusti quoq: & iuniores collocabāť qa ī scēa acie post aqlā: & iperatorū imagines locū sortiebať. Septimæ atq Octauæ cohorti idē militū numer⁹ erat. Sed octauæ p̄stātiores: qa in scēa acie mediū locū tenebat. itē Nona & Decima æq̄lē bellatorū habebat nūerū. Sed decima robur atq expiētiā exigebat: qa ī scēa acie sinistrū possidebat cornu. Sic legio decē cohortib⁹ firmabať habebatq peditū sex milia cētū. eqtes septingētos trigīta. A bellator⁹ cohortiū siūtudie oīs multitudo Cohors dici pōt: Vñ et q̄drupedū/& auiū/& piscīū cohortes dicim⁹. hic Cohortē vocam⁹ spatiū villarū ītra maceriā: q in iis ansery/gallinarū: & alior⁹ hmōi cohortes alanť. Frequentū tñ Cohortes dñr. Martial⁹. Vagať oīs turba fordidæ cohortis. Ouidi⁹. Abstulerat multas illa cohortis aues. Ab hortatio Hortatiūcula deducit. Scribi aūt cū aspiratiōe hortor affirmāt: vt ab ortor: qd frequentatiuū est hun⁹ vbi Orior: differri videať. Os vo qñ ī genitiuo ossis facit: solidamētū corpis significat: qd nodatū: & adiūctū iuicē neruis alligauit natura: atq cōstrinxit. Ab eo Osse⁹: qd ex osse est. & Exosso vbū: qd ē ossa detraho. Apulei⁹. Exquāmat⁹: atq exossat⁹ piscis vix palpitat ampli⁹. & Exos sine osse. Lucil. Exos et Exanguis tumidos pfluctuat art⁹. & Osiculū puū os. a quo Osiculati lī ē minutati. Cecili⁹. Osiculati pmenonē devia licet legāt. & Ossifraga gen⁹ aqle ab ossib⁹ frāgendis: q barbata vocať: de q̄ ifen⁹ dicem⁹. & Ossileg⁹ ossiū collector. a quo Ossilegiū: collectio ossiū. Os a græco deducit qppe græci ὀσθεῖον vocāt. & ὀσθηκλάδη ossifragiū: ὀσθολόγιον ossilegiū. AVSVS Temere p̄sumes. Audē ēi aliqn ē fidētē esse. Plau Vix domo egredi audet. Aliqn temere p̄sumē. Vir. Hæc pmia q me ferro aut si tētare ferūt. hīc Audacia aliqn p fiducia accipiť. Cic. Nec vires eis: nec audacia: nec tela defuere. Aliqn p temeritate. Salu. Audacia p muro habeť. itē Audax mō fidēs. Virg. qq pedū cursu valet: & q vinib⁹ audax: mō temerar⁹. Plau. Pergin audax lī facin⁹ pseq. Quidā audaciā ab audētia ita distīguunt: vt audacia temeritas sit Audētia fortitudo. Vir. Audētes fortuna iuuat. ab audax fit diminutiuū Audacul⁹. Gel. Aderat req̄hēsor audacul⁹ vbor⁹. & Audacter aduerbiū: qd et Audēter. itē Audacior/Audacissim⁹. Audaci⁹/Audacissime. quidā Audacē a græco deductū putāt. qppe Græci αὐθαδεῖαν temeritatē vocāt. & αὐθαδῆν temerariū. CONTEMERARE. Fœdare cōtaminare: polluere. Vetes Temetū Vinū vocabāt: qd esset g̃ui⁹. Vñ temulēti ebrii dñr: & Temulētia ebrietas. ab lī qdē Temere deductū volūt: qd significat stulte: icōsiderate: q̄lis est pditio ebriorū: q nec timēt q̄q: nec qd faciāt: vidēt. ab lī fit Temerar⁹: lī ē audax. & Temeritas audacia. & Temero qd ē scelero: cōtamino. a q̄ Contemero: Temerariū tñ aliqn p metuēdū accipiť. Plau. Sed qd qd picus vlmū tundit: haud temerariū ē. Temere oēs q post Ciceronē fuere p fere vsi sūt. Quītil. Illud īgeniorꝝ velut p̄coxꝝ gen⁹: nō temere vnq̄ puenit ad frugē. Vetes Temeritudinē: p temeritate scriplere. Pacuui. Egon Tyrāni non noui temeritudinē. A temere siue temeritas fit Temero vbū: qd ē violo/cōtamino. & pprie de sacris dr̄. Vñ temerata sacra dicim⁹: cū turbata sūt nec rite facta: & ecōtrario Intemerata q̄ rite pfecta sūt: vt cū lēte infūdēdū fuit vinū: aut mola iiciēda: ita hæc facta sint vt rō exigebat sacrificii p metaphorā tñ Intemeratū dicim⁹ qcqd itegrū et incorruptū atq inuiolatū ē. Virg. Intemerata fides. Sūt q temerariū nō a temero: sed a Téno verbū deriuari poti⁹ velint: q̄si tēnerariū: qd oīa cōtēnat. Temnere eni spernere ē: dictū a græco τέυνω: qd ē icido: reseco: qa q̄ spernim⁹ āputare: & resecare cōsueuim⁹. Virg. Discite iusticiā moniti: & nō tēnere diuos. ab lī fit Cōtēno: qd filiter significat sperno/despicio. Quidā tamē hæc ita distīguit: vt despicere g̃ui⁹ sit q̄ cōtēnere. Ci. Q uēq cōtēpserit: despexerit: liberū esse vnq̄ dixerit. Itē spret⁹ sit q refutat⁹ est. Cōtēptus ū q est reputat⁹ inutilis. Terenti⁹ Quot modis cōtempt⁹: spret⁹: facta trāsacta oīa. a cōtēno fit Cōtēpto frequētatiuū. Plau. Mirari noli: neq me cōtēptarier: & Cōtēptus q̄rtę declinatiōis: q desp̄ectionē significat. & Cōtēptibilis: lī est cōtēnēdus. & Contēpte Cōtēpti: ac Cōtēptibiliter aduerbia. Quidā etiā Cōtēptibilitatē p despiciētia vsurpāt. SED. Verūtamē. Sed aliqn īceptiua cōiūctio est. Terēt. Sed Pāphilū video. Modo trāsitū significat ad aliā rē. Idē. Sed siquis est senex. Aliqn disceptiua. Plau. Hūc ego nō sapiētē: sed stultī putē. Nōnunq̄ exceptiua. Cicero. Multa qdē passus: sed oīa æquo aio tuli: in quē sensū capiť ēt sedeni: Sedtamē: Verūtamē: Veniēniuero. Vetes aliquādo Sed p siue posuerūt. PERSOLVIT POENAS. Dedit pœnas. Tractū a pœnis pecuniariis: q̄bus pecunia soluebať. Soluere, pprie religare est. Virg. Soluite me pueri. Idē. Soluite crinales victas: capite origia mecū. Sed qm̄ qui debēt quodāmodo obligati sūt creditori. Soluere etiā p debitū reddere vsurpam⁹. Salust. Argentū ære solutū. Cice. pro quo frumēto pecunia oīs soluta nō est. Hic p metaphorā solutiōis vocabulū. vt Paul⁹ iurisc̄ōsultus inquit. Ad oēm liberationē quoquo mō factā trāsferť: magisq ad substātiā obligatiōis: q̄ ad nūmorū solutionē. Vnde soluere p satisfacere vsurpam⁹. Vlpian⁹. Eū enī soluisse dicim⁹: q id fecit: qd facere pmisit. Interdū etiā p dimittere. Virgil. Solue mares: mitte in venerē pecuaria pmus. Interdū p liberare. Idē. Soluite corda metu teucri. Vnde solut⁹ risus dr̄ magn⁹: & a curis oībus liber. Idē. Risuq soluto. Nōnunq̄ p contēnere. Idē. Soluit q pudorē. Aliquotiēs p excipere. Idē. Nec populos soluo. Ab hoc cōposita fiūt p soluo: qd est totū et pfecte soluo. Vnde de votis pprie dr̄. Virg. Hanc tibi Eryx meliorē aīam p morte daretis. Persoluo. Absoluo: libero. A quo Absolutio. Exoluo idē qd soluo. a quo Exolutæ a veterib⁹ exuuiæ dictæ. Persoluo ante tp̄s soluo. Dis-

Martialis
Ouidius.
Apuleius
Lucilius
Cecilius.
Plautus.
Virgilius
Virgilius
Cicero.
Virgilius
Plautus.
Virgilius
Sellius
Idez
Idez
Idez
Plautus
Quintili.
Pacu.
Virgilius
Idez.
Cicero.
Terenti⁹
Plautus.
Terentius
Plautus
Cicero.
Virgilius
Idez
Idez
Idez

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Dissolutos
Asot⁹. Solut⁹
Asotia. solute.
Dissolubilis
Dissolubiliter.
Indissolubiliter.
Dignus.
Indignus

soluo: discingo religo: libero. Vnde Dissolutos dicim⁹: q morib⁹: legibusq; soluti luxuī vitæ sequunt⁷: quos græci ἀσωτοὺς: hoc est incōtinētes vocāt: quo verbo Cic. quoq; & plærique alii ex latinis vsi sūt. Mar. Viuis Asotos: hoc ē lasciue icōtinēter: dissolute. Hos etiā solutos dicim⁹. Quidā ēt Asotiā, p incōtinētia, & luxu vsurpant Gellius. Cedere eqdē vobis debui: vt in tali asotia. i. luxu: pdigalitate atq; negtia artiū nos vincereris. & Solute aduerbiū: qd lasciue & icōtinēter significat. a dissoluo ēt fit Dissolubilis. & Dissolubilit⁷: quor; cōtraria sūt Indissolubilis & Indissolubilit⁷. DIGNAS TANTO CRIMINE. Quales trī crimē merebat⁷. Dignū. n. dicim⁹ qd meret⁷ vt dignū p̄mio/dignū laude/dignū flagris/dignū castigatiōe: hoc ē qd meret⁷ p̄miū: meret⁷ laudē: meret⁷ flagra: meret⁷ castigationē. dictū a græco δίκαιον: qd est demōstro: præ me fero: qm̄ ex iis. q̄ gerim⁹ qd mereamur oñdim⁹. Et cōtrariū est Indignū. Mar. Indignas p̄meret pestis cū tabida fauces: si ē q̄ talē mor bū nō merebant⁷. Idē. Digna tuo cur sis: indignaq; noīe dicā: hoc ē dicā cur merearis et nō merearis hoc nomē

Cicero.
Martialis
Bellius
Martia.
Idez

Digno.
dignor passiuū
Dignor deponēs. Indignor

Quidā trī dignū a dignoscēdo pot⁹ dictū volūt q̄li cognitū. a dign⁹ fit Digno vbū: qd ē dignū puto. Pacuui⁹. Quis deos ifernos qb⁹ cælestes dignet honoribus. Et passiuū est Dignor: si est dign⁹ habeor. Virg. Coniugio Anchisa Veneris dignate supbo. Macro. Cato ait Lartiā Meretricio q̄stu locupletatā post excessū suū ppso Romano agros reliqsse: & ideo sepulchri magnificētia: & ānuæ parētatiōis honore dignatā. Frequēti⁹ tamē ī vsu est Dignor deponēs: p dignū habeo q̄ digno actiuū. Virg. atq; idē fugiente haud ē dignat⁹ Herodē sterne re. Idē. Haud eqdē tali me dignor honore. ab indign⁹vo fit Indignor: qd ē irascor: q̄si ea patiēs: qbus non sū dignus. a dign⁹ fit Dignitas. & Dignatio: qd ,pprie significat honorē nobis: ,ppē merita: vel ipēsū: vel debitū. Gellius. Cui⁹ dignitas nec augeri laudib⁹: nec minui detractiōib⁹ pōt. Ponit⁷ trī frequēter ,p decore: vt cū dicim⁹ dignitatē oris: dignitatē habit⁹ & filia. Hæc ita a venustate discernit⁷. vt Dignitas viris. Venustas fœminis fit attributa. Cic. Venustatē muliebrē dicere debem⁹: dignitatē virilē. ab indign⁹ fit Indignitas: si est id qd iniuste patimur. itē Indecētia: vt idignitas oris: idignitas habit⁹. & Indignatio: hoc est ira. & Indignabūdus irascens. itē a dign⁹ Digne aduerbiū: hoc ē ,p meritis. ab indign⁹ indigne: ,pter merita. Ouid. Leniter ex merito qeqd patiare ferēdū est. Quæ venit idigne pœna doleda venit. Quidā ēt ,p digno Cōdignū vsurpāt & Dignāter ,peo: qd est scdm merita. & Indignāter ,p idignationē. & Dedigno: ac Dedignor: q̄ significāt idignū habeo: contēno. CRIMINE. Delicto Crimē ,pprie significat id qd ,p cōtētionē alicui obiicit⁷. vñ Criminari ē accusare: siue cō tumeliose rep̄hēdere. & Criminatio ipsa: vt ita dicā: cōtētiosa cōtumelia. & Criminosus cōtētiosus cōtumeliosus. & Criminose: cōtumeliose. Virg. Dirice cōpositā pacē: sere crimina belli: hoc ē cōtētiōes & iurgia: ex qb⁹ bellum oriat⁷. Cic. Hæreditatē mihi negasti obuenisse. Vtinā hoc tuū verū crimē esset. Et sic dr̄ a cerno crimē. Sicut a discerno Discrimē. Cernere qppe cōtēdere est. Acti⁹. Primores Procer; noiatim vocat: fiqs esset: q armis secū vellet cernere. Plau. Propria Amphitrio dū cernit cū hostib⁹. Apule. Is cū ad me accusādū descēdisset: nolui cū eo in iudicio cernere. Hic ,p metaphorā Crimē ēt ,p delicto accipit⁷. Sene. Vitā agēs simplicē/rectā/sine crimine Aliquī trī Cernere videre est. Virg. Cernim⁹ adstātis ne quicq̄ iumie toruo. hic Cernu⁹ dict⁹ extēplo plātas con uellit honestas. Virg. Eiectoq; incūbit cernu⁹ armo. itē Cernere deliberare. Lucil. Postq̄ p̄dictū castris educere creuit. Idē. Acrib⁹ iter sese armis p̄stigere creuit. Cernere diuidere: secernere. a q̄ Crines dicti sūt: qd sint discreti. Cernere iudicare. Pacu. Et æquū et rectū ē: qd postulas iurati cernāt: ,pterea ἀπὸ τοῦ κρίνειν: qd est iudicare deductū hoc verbū existimāt. itē Cernere: cedere. Vñ cernere hæreditatē filii parētib⁹ dicti sunt: hoc est cedere. Acti⁹ regnū tibi pmitti malūt cernā: tradā exercit⁹. a Cerno qñ cōtēdo significat: fit Certo vbū: qd siliter est altercor: cōtēdo pugno. Virg. Certēt & Cygnis vlulæ. Idē. Officio nec te certasse pōrē. Pœniteat: hoc ē cōtēdisse: vt officio viceres. Cic. Cū iter se duo popli de finib⁹ armis certarēt. hinc Certamē: qd mō pugnā: ac cōtētionē significat: Mō rē de q̄ certat⁷. Certatio vo ē ipsa cōtētio: q̄ & Cōcertatio dr̄. itē a certo qñ significat video: fit Certus: hoc ē clar⁹ idubitat⁹: qa ea q̄ cernim⁹: clara et idubitata sūt. Quintil. Nēpe esse certū ē: vñ facio: siue reddo te certiorē dicim⁹: nō trī certū: si est declaro: et affirmo tibi ita esse: & certior abs te fact⁹ sū: nō trī cert⁹: hoc est abs te mihi declaratū ē: et cū aliqd vehemēter affirmare volum⁹: id certo certi⁹ esse dicim⁹. hinc fit Incert⁹: si est dubius. & Certitudo. a quo Incertitudo. & Certisso vbū: hoc est cert⁹ fio. Pacu. Vocāt cocos: vñ certissēt. & Incerto: icertū facio. Plau. Lōga dies meū icertat aim. & Certe: ac Certo aduerbia affirmādi: qd ēt ,p certo dicimus. Aliquī trī certe ,p saltē pōnit⁷. Vt si nō potero tāgere: certe potero videre. Siliter a cerno: cū significat diuido. & Secerno. Certū dicim⁹: discretū cōstitutū: hoc est trī: ac tale quātū: & q̄le volum⁹. Vnde certū vulnus fecisse aliquē dicim⁹: cū nec plus: nec min⁹ fecit q̄ voluit. Martial. O q̄ certa fuit librato dextera ferro. hinc Certos fere nūero plurali vsurpam⁹ ,p eo: qd est quosdā q̄si a cæteris discretos. Cic. Is enī cū certis aliis ad Cæsarē missus paulo ātē discesserat. Virg. Equidē ,p littora certos dimittā. Salust. Apud latera certos locauit. Eodē quoq; mō a cerno: cū delibero significat: dicim⁹ Certū est ,p eo: qd deliberatū et cōstitutū est: in quo plærūq; adiūgit⁷ datiu⁹ cū ifinitiuo. vt Certū est mihi in Asiā nauigare. Aliqn̄ nō pōnit⁷: sed subintelligit⁷ datiu⁹. Virg. Certū est in siluis iter spelea ferarū. Malle pati. Certū quoq; aliqn̄ vsurpam⁹ ,p firmo et nō vacillāte. Ouid. Da mihi qd petit⁷ certo cōtingere telo. itē a cerno Silicerniū: de quo supr̄ dixim⁹. Præterea ab eo cōposita fiūt Decerno qd modo significat cōstituo/diffinio/iudico. vnde Senat⁹ decreta dicunt⁷ & Decretoriū de quo supra dixim⁹. Cic. q̄re expetēda quidē magis est decernēdi ratio: q̄ decertādi fortitudo. Plau. Qui nequeas nostrū vter sit amphitrio decernere. Hinc Decermina dicunt⁷ scdm quosdā: q̄ distinguunt⁷: ac separant⁷ purgādi grā. Nos a decerpendo pot⁹ deductū existimam⁹. Nōnunq̄ delibero. Teren. Quicqd peperisset decreuerit tollere. Idē. Vxorē decreuit dare sese hodie. Aliqn̄ pugno. Vir. Ipsū armis: ipsūq; iubet decernere ferro. hic fit Decerto freq̄ntatiuū cius dē significatiōis. a q̄ Decertatio. Excerno turpis rei vocabulū honestū: si ē purgamēta corpis emitto: et purgāta Excremēta dr̄. Incerno emūdo. Secerno. a quo Incerniculū dictū: quo frumēta purgant⁷ ātē q̄ molīāt⁷. mar⁹ cribro. Plyn. Multū octuagīta annis vixi sse Atheniensiū monumētis apparet: eo gaudsi: cū templū in arce facerēt: ,p derelict⁹ senecta cadētia iumēta comitatu: nisuq; exhortaret⁷: decretū fecere ne frumentarii negociato-

Cicero.
Martialis
Bellius
Virgilius
Cicero.
Actrus
Plautus
Apuleius
Senecs.
Virgilius
Lucil.
Idez
Pacu.
Actius
Virgilius
Cicero.
Quintili.
Pacu.
Plautus.
Martialis
Cicero.
Virgilius
Salustius
Virgilius
Ouidius.
Cicero.
Plautus
Teren.
Virgilius
Plynius.

Dissolutos
Asot⁹. Solut⁹
Asotia. solute.
Dissolubilis
Dissolubiliter.
Indissolubiliter.
Dignus.
Indignus
Digno.
dignor passiuū
Dignor deponēs. Indignor
Dignitas
Dignatio.
Venustas
Indignitas
Indignatio
Indignabūdus
Digne.
indigne.
Condignum.
Dignanter.
indignanter
Dedigno.
Dedignor
Crimen
Criminor
Criminatio
Criminosus.
Criminose.
Cerno.
Cernuus
Crines.
Cernere hereditatem.
Certo.
Certamen
Certatio.
Concertatio.
Certus
incertus
Certitudo
incertitudo
Certisso.
incerto.
Certe.
Certo.
Secerno.
Certum.
Certū vulnus.
Certi
Certum.
Decerno.
Decretum
Decermina
decerto
decertatio
Excerno
Excrementa
incerno.
incerniculum.

EPIGRAMMA DECIMVM. CLVI

Cato.
Plautus.
Apule.
Virgilius
Idez
Cicero.
Virgilius
Idem
Ouidius.
Macrobi⁹
Plautus.
Terentius
Menan.
Virgilius
Ennius.
Plautus
Macro.
Cn. Po.

res ab incerniculis eū arcerēt. Cato. Cribrū vnū: incerniculū vnū: securim vnā: scānū vnū. & Succerno: secerno. Plau. Gradus iste sucret⁹ est cribro pollinario. a quo Subcerniculū: farinariū cribrū: qd fit e setis æquor; quēadmodū Excussoriū. & Pollinariū fit e lino. Excussoria cribra sūt: qb⁹ furfur secernit⁷. Pollinariū: quo pollen hoc ē grossior pulusculⁿ farinæ diuidit⁷. Discerno: qd mō cribra significat certo. Apu. armis pot⁹ discernere q̄ iurevtī voluerūt. a quo fit Discrimē: qd mō ,p certamie pōnit⁷. Virg. Post hos æquo discrimie pistrix: Cētauruſq; locū tēdūt supare priorē. Mō periculū. Idē. Per tot discrimia rer; Tēdim⁹ in latiū. Aliqn̄ discerno significat diuido separo. Vñ Indiscriminati ,p differēter vetēs vsui parūt. a quo Discrimē ,p diuisiōe & sepatiōe & differētia accipit⁷. Cic. Totūq; discrimē sūmi boni in capite vsurpat⁷: & acus ipsa q̄ crines ipsos dissepat: Differniculū vocitat⁷. ab si fit discrimino/diuido. Virg. Late discriminat agros. a discerno ēt Discret⁹ dr̄: qd mō ,pprie hoc ē passiuā habet significationē & idē est qd separās. a quo Discretio: sepatio. & Discrete distincte. Ouid. Quæ discreta locis ptum sorbētur ab ipsa. Idē. Et septē discret⁹ in hostia Nilus. Macro. Ad faciēdā discretionē in genitiuo casu saturnaliorū: ,p saturnaliū dixerūt. Mō discret⁹ actiuā significationē hēt. Significatq; eū q̄ pſonarū q̄litates et rerū momēta discernit. Præter ea Secerno: qd si liter significat separo: diuido. Vñ secretū locū dicim⁹ solū et q̄si a cæteris sepatū. & Secreta mādata: Secretas lras/Secreta negocia: q̄ vel nulli vel paucissimis cōmunicātur. & Secretior hō: siue a secretis: cui secreta cōmittunt⁷. & Secrete ac Secreto aduerbia: q̄ significāt tacite. itē Scriniū arca: in q̄ secreta recōdunt⁷: p̄sertimq; scripturæ dictū q̄si secerniū. hinc Scrinarii vocitati sūt: secretar; scriptrarū custodes: et ii q̄ a secretis appellant⁷. VERBERA. Flagellū magistri. Verber instrm est longū/& exile: q̄lis ē virga/bacul⁹/fustis/lorū/flagellū/ferula/harūdo: & fiqd est sile. Prope aūt Verber significat sūmitatē sarmentorū dictū a vite. Quintil. Ingēsq; ex ,pximo raptos: verberaq; q̄ casus obtulerat. Hinc vbera ēt ,p vberatiōe accipim⁹: vt si loco. ab hoc fit Verbero vberas: qd est cædo: cui⁹ frequētatiuū est Verberito. & Verbero verberonis ,p eo q vbere dign⁹ est: & ē cōtumelia seruorū quēādmodū Verberalis verberib⁹ dign⁹: q̄si vberabilis. A quo Verberalior & Verberalissim⁹. Plau. Verberalissim⁹ ēt rogitas: nō fur: sed trifur. itē Verberor passiuū. & Verberatio: siue Verberat⁹ q̄rtæ declinatiōis. & Verbena: q̄ ea verrēdo pauimenta domorū verberabātur. Erat. n. Verbena herba sacra q̄ ex loco sacro: si est ex arce Capitolii cū sua tra euellebat⁷. & ea semp legati cū ad hostes: clarigatiōq; mitterent⁷: coronari solebāt et vn⁹ sane Verberari⁹ vocabat⁷: eādē herbā Sagmina vocabant qd e sacro agerēt⁷. Dicit⁷ & Peristereon: & Hierobotane: hoc ē sacra herba. Quippe græci Hieron sacrū vocant. Botanē herbā. Vulgo nūc Verbenaca nūcupat⁷: ac Iouis mēsa verrebat⁷: dom⁹ purgabātur: lustrabātur q;. Rami ei⁹ tenues sūt: cubitales: angulosi. folia minora q̄ querc⁹: angustioraq; & diuisuris maiorib⁹. Flos glaucus: radix lōga: tenuisq;. Hac punctos ipetrare q̄ velint: magi existimāt febres abigi amicitias cōciliari. Est ei similis Verbascon herba: q̄ sæpe fallit ,p ea capta: foliis min⁹ cādidis cauliculis. plurib⁹: flore luteo. Hæc abiecta blactas in se cōtrahit: ideoq; Romæ Blattaria vocat⁷. Abusiue trī Verbenas vocamus oēs frondes sacratas: vt est Laur⁹/Oliua/Myrthus. Terēt. Ex ara hincv benas sume. Nā mixtā fuisse Menāder testat⁷: quē secut⁹ est. Terent. Illud certe mihi admiratiōe dignū videt⁷: ,p Verbena nūc quoq; diuo ,pcursori sacra habet⁷: et ea die illius festo passim coronātur: & lustrari domos putāt. & Verbū a verberatu aeris: qm̄ verberato aere vba formātur: q̄ uis aliq verbū a vero pot⁹ cognoiatū volūt: qd verū nos loqui oporteat: odiosūq; sit (natura ipsa indicāte) me daciū. Sūt etiā q a verū boando appellatū putēt. Boare enī græci clamare dicūt. Virg. Reboant siluæ. vñ Ennius. Sonū bōbū pedū dixit. Bōbitatio trī de apib⁹ dr̄: a voce earū. est autē Verbū vnuscuiusq; rei signū: qd ab audiēte possit itelligi. vñ Verbosus multiloquius dr̄. & Verbositas multiloquētia. & Verbose ,p multis & inanibus vbis. Veruierbiū ver⁹ sermo. Plau. Tū reptus Philocratē q supes veruierbio? Verbū etiā qd a Grāmaticis diffinit⁷ pars oratiōis declinabilis sine casu agēdi vel patiēdi significatiua: in quo oīs vis oronis est: ideoq; hoc maxime aer verberat⁷. A quo altera ps oronis indeclinabilis Aduerbiū nūcupat⁷: ga semp nitit⁷ verbo. A q̄ Verbialiter. & Aduerbialiter. & Verbale nomē dr̄: qd a verbo descēdit. vt a Doceo Doctū: Doctor. a Cōtemplor Cōtemplatū: Cōtēplator & filia. Verbū etiā vocam⁹: qd a re siue facto distinguit⁷: vt nō verbis opus est: sed factis. Horat. Verbaq; puīsam rē nō in vita sequūtur. Hinc verba dare vsurpam⁹ ,p eo qd est decipere. A verbo Prouerbiū deducit⁷ q̄si cōmune oīum verbū: vel qd verbū ,p verbo ponat⁷. est enī Prouerbiū sētentia: quæ in ore oīum versat⁷: mō apta et simplex. vt Obsequiū amicos veritas odiū parit. Macrobi⁹. vñ putas illud manasse ,p uerbiū totidē nobis hostes esse: quot seruos: modo sub obscura: & aliud significās q̄ verba exprimere videant⁷: vtputa de hoīe infœlici ac calamitoso dicim⁹. ille habet equū Seianū: vel ille habet aurū Tolosanū. Quor; pro uerbiorū hæc ratio est. Cn. Seius equū habuit natū Argis: quē fama erat ,pgenitū eē ex equis: qui Diomedis thracis fuerāt: quosq; Hercules Diomede occiso Argos pduxerat: hūc magnitudine iusitata fuisse: cervice ardua: colore pheniceo: flaua et comāti iuba: cæterisq; equor; laudib⁹ insignē veritamē ea fortuna: vt q̄squis eū possideret: cū oīi domo familiaq;: et fortunis ī pernicie deduceret⁷. Itaq; Cn. Seiū primū ei⁹ dōm a. M. Antonio capitis dānatū miserabili supplicio vitā finisse. eodē tpe Dolobellā cōsulē in Syriā ,pficiscētē fama ei⁹ equi permotū argos diuertisse: emisseq; sestertiis cētū milib⁹: sed ipm mox in Syria bello ciuili obsessū atq; interfectū fuisse. Deinde eundē equū. C. Cassiū q Dolobellā obsederat adduxisse: quē Cassiū postea victis Parthis: fusoq; exercitu suo miserā mortē oppetisse manifestū est. Deinde Antoniū post interitū Cassii Parta victoria nobilē illū equū q̄siuisse: & mox eo potitū victū: atq; desertū detestabili exitio interisse. Cæter; oppidū Tolosanū in Italia. Q. Cepionē cōsulē quondā diripuisse cōstat: in cui⁹ tēplis cū multū aurī fuisset iuentū quicumq; ex ea præda aurū attigit: eū misero: ac crudeli exitu periisse manifestū est. A prouerbio Prouerbialis deducit⁷. vñ Prouerbiales versus appellam⁹: qui vice ,puerbii sūt: quos græci ἀπὸ τῆς παροιμιάσαι q̄d prouerbiū significat παροιμιῶδες οὖσα appellant: q̄lis est ille πολλὰ μὲ αἰρεῖ τὲ κεῖ κυλικοσ κὰι χεῖλεος ἀκρόν: hoc est. Multa cadūt ī ter calicē: supremaq; labra. Hoc veteres q̄ breuissime dicere solebāt. Inter Os et Offam: qd significat nō

Succerno.
Subcerniculū
Pollinarium.
Excussoriū cribrum.
Pollinarium.
discerno.
discrimen
indiscriminati
discerniculum.
Discrimino.
Discretus
Discretio
Discrete.
Secerno.
Secretum.
Secretio
Nō secrete.
Secreto
Scrinium
Scrinarij
Verber.
Verbero. as.
Verberito.
Verberonis
Verberalis.
Verberabilis
Verberalissimus.
Verberor
Verberatio.
Verberatus
Verbena.
Verberarius
Sagmina
Peristeron.
Hierobotane.
Verbenaca.
Verbascon.
Blattaria
Verbena
Verbum.
Boo.
Verbosus
Verbositas
Verbose
Veruierbium.
Aduerbium
Verbaliter
Aduerbialiter
Verbale nomē
Verba do.
Prouerbium.
Prouerbialis
versus

v. iiii.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

esse de futuro nimis sperandũ. Inde etiã locũ habuisse hoc puerbiũ tradũt q̃ vir quidã ætate grãdeuus diuine
am plãtaret a vicino p derisũ iterrogat⁹ est cui vineã sereret: q̃ cũ sibi serere resp̃ondisset: ludibrio habit⁹ est: per
inde ac si ipossibile foret eũ tã diu viuere vt mustũ ex ea gustare posset. Vidit tandẽ senex ex ea vuas: afferri
q̃ sibi p̃maturos aliquot racemos: & p̃mi iussit: vicinũ p̃terea accersiri. Cui calicẽ musto plenũ manu ostẽdens
et iã pene admouẽs ori. Putasti ne ingt vinũ me ex vinea: quã te spectãte plãtaui: gustaturũ. Inẽ hæc Anhelus
puer accurrit: descẽdisse in vineã a prũ nũciat: vuasq̃ vastare. Senex deposito calice in vineã pperat: comitãtur
eũ vicin⁹ & puer. A prũ pseqũunt: q̃ facto in sene ipetu eũ necat. Sic cũ calicẽ iã fere admotũ labiis gustare non
potuisset: locũ puerbio dedit. Nũ nõ calicẽ. sed Offam dicit. Cato. Nũc ita aiũt: in segetib⁹ & ĩ herbis bona fru
mẽta esse. Nolite ibi nimiã spem hãe. Sæpe audiui iter Os et Offã multũ iteruenire posse. Verũ iter Offã at-
q̃ herbã ibi v̄o lõgũ iteruallũ est. Offa pultẽ significat: & qcqd est in pultis modũ radactũ. Cui⁹ diminutiuũ est
Offula. Cic. Necesse est eni offa obiecta cadere frustũ ex pulli ore: cũ pascit. Idẽ. Cũ igit Offa iã cecidit ex ore
pulli: tũ auspicãti tripudiũ solistimũ nũciat. Plyn. Purgatũ eni tũdunt: seruãtq̃ ei⁹ offas. Idẽ. Pulte aũt nõ pla
ne lõgo tpeuixisse romanos mãifestũ: qm̃ inde et Pulmẽtaria hodieq̃ dr̃. & Enni⁹. antiqssimus vates obsidio
nis famẽ describẽs offã eripuisse plorãtib⁹ liberis patres cõmẽorat. itẽ a v̄bo Deuerbiũ deducit: qd significat
extremitatẽ & desinẽtiã verbi. Quẽadmodũ eni Aduerbiũ vocam⁹: qd ad verbũ accedit. & Prouerbiũ: qd pver
bo est positũ: ita Deuerbiũ: in qd v̄bũ desinit: q̃si deorsũ tẽdẽs verbũ. Sic vetẽs Deuersus: l̃ est deorsũ versus di
cere solebãt. hoc est qd Liui⁹ scribit accitos oli ex Etruria Romã Ludiões: q ad tibicinis modũ saltabãt: quos
imitatã iuuẽtutẽ icõditis iter sev̄lib⁹ iocularia pus fũdere solitã iã satyras descripto ad tibicinã cãtu: motuq̃ cõ
gruẽti agere cœpisse: & qa Hister thusco verbo Ludio vocabat: hmõi artifices. Histriones vocatos: a gb⁹ ars ip
sa Histrionica dicta. & Histrionic⁹ adiectiuũ. Vñ histrionicos gestus: histrionicas vestes: histrionica verba dici
mus. & Histrionice aduerbiũ dicim⁹: l̃ est more Histrionũ. Nec multo iteriecto tpe Liuiũ cũ sæpi⁹ satyros suos
canẽdo vocẽ obtudisset: petita venia puerũ ad canẽdũ ante tibicinẽ istituisse: aliquãto magis vigẽte motu: qa ni
hil vocis vsus ipediebat. Inde cãtari ad manũ ab histrionib⁹ icœptũ: quor̄ deuerbia tãtũ audiebant. Sed postq̃
cõuersus l̃ mõ in artẽ ludus videbat: & res a solito risu: ac ioco auocata iuuẽtutẽ fabulanũ actu histrionib⁹ reli
cto iserere v̄lib⁹ iocularia antiquo more cœpisse. & hæc Attelanis potissimũ fabellis cõseruisse atq̃ ex argumẽ
to Exodia vocasse: qd scilicet extra cãtũ eẽnt. Quippe græci ẽξω extra: ᾠδὴν cãtũ dicũt. Et quẽadmodũ Epo-
dos: siue p diminutionẽ Epodion ad cãtũ: ita exodos et Exodion extra cãtũ significat. Erãt ergo exodia ridicu
la verlib⁹ itexta: q̃ fine cãtu iactitare iuuenes solebãt: sicut Epodi siue Epodia carmĩa solita cãtari: q̃lis est Epo
dus Horatũ. Iuuenal. Tandẽq̃ redit ad pulpita notũ Exodiũ. Sueto. Vñ vox in Attelanico exodio, pximis lu
dis assẽsũ maximo excepta pcebuit: hircũ veterẽ capreis naturã ligurire. Inuenit tã aliq̃n Exodus: siue Exo
diũ p exitu: siue fine alicu⁹ rei. A pulei⁹. Nullũ ego ei⁹ rei exodiũ inueniebã. Varro. Vitæ cursũ vt cognosce
re possem: & q̃ seruitutes/& libertates ab origine ad exodiũ ductæ. Idẽ. Q d cœperas mõ invia narra: vt ad ex-
odiũ ducas: & in sacris l̃ris exitus iudeor̄ ex ægypto. EXODI nomẽ libro dedit. Sed tũc nõ ab ᾠδὴ hoc est a
cãtu vox ista pponit. Verũ ab ὁδὸς qd iter siueviã significat. a q̃ Methodus: & Periodus deducunt: quor̄ al
ter̄ breuẽ viã: alter̄ circuitũ, pbatissimi autor.s iter ptati sũt. itẽ Ephodus siue qd magis ĩ vsu ẽ Ephodion qd
significat viaticũ, pprie. Ponit tã p omĩ appatu: vt supi⁹ diximꝰ. itẽ Periodus quẽ latine ãbitũ siue circuitũ di-
cim⁹. Vñ medici Periodicas febres vocãt: q̃ certis tpib⁹ veniũt: l̃ est abeũt: & quodã q̃si circuitu facto rursus re
deũt: vt sũt ẽtianæ & q̃rtanæ πεῖρι eni aput græcos desup circũ significat. A quo multa p cõpositionẽ deducũt
vt Peristroma q̃si circũstratũ: de quo supi⁹ locuti sum⁹ et Periphrasis circũlocutio. Pericles ppriũ nomẽ indlyti
ducis Atheniẽsiũ: phiq̃: & ĩsignis oratoris q rẽpu. Atheniẽsiũ xl. ãnis gubernauit. Periclymenes fili⁹ Nelei: &
frat Nestoris. Perillus Atheniẽsis faber ingenio p̃stãs: q vt Phalaridi tyrãno placeret venit Agrigẽtum: & ex
ære taur⁹ fabricauit posita in latere ianua: p quã reus icluderet: qui dũ subiectis ignib⁹ torq̃ret: nõ vocẽ hois:
sed bouis mugitũ videret emittere: qd p̃mus ipse tyrãni iussu fuit expert⁹. Ouid. & Phalaris taurovlẽti mẽ-
bra pilli Torruit: infœlix ibuit autor opus. Perithous ppriũ nomẽ. Peripheroma q̃si supplemẽtũ: figura ẽ: cũ
pticula aliq̃ sẽtẽtiæ mĩme necessaria addit metro. Virg. Multũ ille et terris iactat⁹ & alto: vbi sine pticula il-
le staret sẽsus: sed nõ metrũ. Idem. Multa quoq̃ et bello passus: vbi duas cõiunctiões naturaliter posuit. Alte-
rũ metri gratia. Perinthus vrbs olim Thraciæ metropolis. Heraclea vocitata: in q̃ Vespasiani/Domitiani/&
Antonii pii regiæ fuere et nobile amphitheatrũ. a q̃ Perinthei vocitati. Peripatetici de gb⁹ supi⁹ diximꝰ. ἀπὸ
τοῦ περιπατεῖν: hoc est a deambulãdo. Perissologia superflua locutio: vt si dicamus Fœlix sit et minime pe
reat Cæsar. Perizonium de quo alibi diximus. Periœcus contubernalis. Peripheria circumferentia: & alia pe
ne infinita. Præterea ab Odos quando viam significat Hodidocus: hoc est latro: & obsessor viarum. Ilarodus
autẽ ab Ode fit: cum cantũ significat. est autem Ilarodus lasciui et delicati carminis cãtor quasi ilaris cãtor. Ila
ris eni siue Ilarus: nã vtroq̃ modo dicitur: lætum: iocundumq̃ significat. A quo Ilaritas: lætitia: iocunditas q̃
& Ilaritudo dicit. & Ilariter: læte: iocunde. & Ilaro verbum: lætifico: iocundo. Cuius passiuum est Ilaror. Cic.
Omnẽ enim iocundum motum quo sensus ilaretur. Græce ἱλαρὸν latine voluptatẽ vocant. Ab hoc Exilaro:
Exilaror. Exilaratio. item ab ilarus Ilarius. & Ilarion propria nomĩa. Ilarus vero a græco deducitur ἱλαρὸς:
quod lætum significat. A quo ἱλαρία lætitia: ἱλαροτροτῶ lætifico. item ab Ode: hoc est a cantu Palinodia
dicta: quasi iteratus cantus de quo superius diximus. & Monodia lugubris cantus: qui fit a præfica in defun-
ctorum funeribus: quasi vnius cantus. Nam cæteris flentibus sola præfica canit. huiusmodi cantus a nostris
Nænia dicitur. Solebat enim huiusmodi carmen laudandi gratia: apud veteres in defunctorum funeribus cã
tari ad tibiam. Est autem Nænia factum nomen a similitudine vocis eorum: qui quæruntur et dolent. Græ
ce etiam Epitaphium dicitur: siue Epitaphius sermo: aut Epitaphia oro: q̃ ad sepulchrũ pferri solẽt: q̃uis Epi
taphium dicatur etiã Inscriptio et titulus qui sepulchro apponit in laudẽ defũcti. Nænia siue Monodiam pri-

Cato

Offa. Offula.

Cicero plynius. Idez Ennius.

Deuerbiũ Deuersus. Ludio. Hister Histrio. Histrionica. Histrionicus Histrionice.

Liuius

Exodiũ Epodos Epodion. Exodos Exodion. Epodi. Epodia Exodus Exodi Method⁹. Periodus Ephodus Ephodion Periodica febris. Periph. aste. Pericles. Periclymenes Perillus Perithous Peripheroma Perinthus Peripateticus Perissologia. Periœcus Peripheria hodidocus. Ilarodus. Ilaris Ilarus Ilaritas Ilaritudo Ilariter. Ilaro Ilaror Exilaro Exilaratio Ilarius Ilarion Monodia Nenia Epitaphium Epitaphius sermo. Epitaphia oro

Iuuenis. Suetoni⁹ Apuleius Varro Idez

Ouidius.

Virgilius Idez

mus instituisse dicit. Simonides poeta ex Cea insula. Horati. Sed ne relictis pcax iocis Ceæ retractes munera
Nænię. Nænia quoq̃ deam veteres coluere: cui sacellũ extra portã viminalẽ fuerat dedicatũ. Itẽ ab Oda Pro-
sodia dicta q̃ latine Accẽtus dicit: qui diffinit lex ad leuandã vel deprimendã syllabã vniuscuiusq̃ pticulę oro
nis A græcis ẽt Tonus dr̃. Vñ & veteres nr̃i: vt Quintil. testat: Accẽtũ tenorẽ appellauere πρόσωιδὴν græca p-
positio est: & significat ad: Vñ Prosthesis appositio dicit. Figura est cũ in pricipio dictiõis addit littera: vt cũ
dicimus Gnatũ, p natũ. TVLIT TELA. Quia iussu Domitiani cõfossus fuit. Tulit aũt, p passus ẽ posuit
quẽadmodũ supra docuimus. Telũ vt Caius i iterptatiõẽ legis duodeci tabular̄ scripsit: vl̃go qdẽ id appellat
qd ab arcu mittit: sed omne id dicit Telũ: qd manu alicuius pticit: Vñ lapis: plũbũ: lignũ: ferrũ: l̃ nomie ptine
tur: dictũ ab eo qd in lõginquũ mittat: Nã apd græcos Τήλε suue τὴλοῦ lõge significat: Hãc significationẽ &
in græco nomie possumus iuenire: Etrũ qd nos Telũ vocam⁹ βέλος illi vocãt: ἀπὸ τοῦ βάλλειν hoc est a ia
culãdo. Sisẽna. Manuales lapides disparsit, pterea q is ager ois eiusmõi telis indigebat. Et Vir. Telũ p gla-
dio posuit. At nõ hoc telũ mea qdvi dextera versat effugies. Vñ paulo post addit. Et surgit in ensẽ. Ab eadem
græca voce mustela deducit quasi mus lõgus. & Protelo verbũ qd, ppe significat differo/, ptraho/, plõgo/, pdu-
co. Lucil. Quẽ neq̃ lucanis oriũdi mõtib⁹ tauri, ptelare validis cornib⁹ possent. Idẽ. Hũc iuga multor̄, ptelare
cẽtũ nõ possent. Per metaphorã tã aliq̃n, p perturbo & exagito accipit. Teren. Ne te iratus suis sæuis dictis, p-
telet. Aliq̃n, p longe excludi. Turpillius. Propẽ peccatũ pauxillũ indignissime patria, ptelatũ esse sæuicia prĩs
Telonẽ quoq̃ agricolæ vocãt lignũ longũ: quo vtunt ad aquã e puteis hauriendã. Hispani hoc Ciconiã noiant
a simlitudine rostri ciconiar̄, qd longũ est. Ciconias e longinquo venire haud dubiũ ẽ quẽadmodũ grues. Sed
hæ hyemis aduenę sũt: illę æstatis. Abiturę cõgregant in loco certo: sicut nulla sui generis relinquat nisi capti
ua & serua. Nemo discedentiũ agmen cõspexit. nemo redeũtes vidit: nec venire eas. sed venisse aiãdertim⁹: no
cturnis vtrũq̃ tpib⁹ fieri manifestũ est. Pithonoscomes in Asia locus est in cĩpis patẽtib⁹: vbi p̃mo adueꝰ sui
tpe ciconię cõgregant: eã q̃ vltima aduenerit lancinãt vniuersę: atq̃ ita abeũt. Post idus Augustas fere nõ vidẽ
tur eo loco. Sũt q dicũt eas linguas nõ habere: verꝰ illud qd crepitãt oris potius q̃ vocis sonũ esse. Eximia huic
aui pietas: eterũ q̃tũ tpis impẽderint fœtibus educãdis: trũ & ipsę a pullis suis iuicẽ alunt. Exitio sũt serpẽtib⁹
ppẽ qd in Thessalia capitale ẽ ciconiã occidisse eadẽ pœna in ciconicidas posita: q̃ in homicidas. A ciconia Ci-
conius deducit: vt Ciconiũ rostr̄: Derisuri aliquẽ digitis dextrę manus i vnitatẽ collectus veluti ciconię rostr̄
effingũt: & manũ post tergũ ei⁹ motitãtes deridẽt. Persi. O iane a tergo quẽ nulla ciconia pinsit. Vñ paulo post
Posticã sannã appellat. Posticę occurrite sannę: hoc ẽ derisiõi q̃ post tergũ fit. Sãna. n. solut⁹ derisus dr̃ a nariũ
sonitu. a quo fit Subsanno verbũ: qd est irrideo. & Subsannor passiuũ. & Subsãnator/Subsãnatrix/Subsãnatio
& Sannionẽs dicunt q̃ sũt & aspectu & morib⁹ & gestib⁹ fatui: quos græci μωρόνς: & ab eo nos Moriones
vocam⁹. Martia. de morione. Nõ mẽdax stupor est: nec fingit arte dolosa. Quisq̃s plus iusto nõ sapit ille sapit
Teren. Sol⁹ sannio seruat domũ. Cice. Quid. n. porro tã ridiculũ q̃ sannio est: q̃ ore/vultu mutãdis morib⁹ voce
deniq̃ corpe ridet ipo. Q VOS. Quales: q̃ mites. Ingẽs laus Domitiani. Quã mãsuetos ingt oportet hoies
esse sub hoc pncipe: q vult feras etiã eẽ mãsuetas. MORES. Viuẽdi rõnẽ. Mos ppe diffinit rõ viuẽdi psue-
tudine firmata: & p Syncopẽ a modus deducit: qd (vt supra dixim⁹) rationẽ significat. Varro morẽ et diffinit
institutũ aĩ: qd seq debeat cũsuetudo. Iulius festus de verbor̄ significatiõib⁹. Mos est ingt institutũ patriũ pti-
nẽs ad religiões: cerimoniasq̃ maior̄. Præclare excellẽtissim⁹ poeta Virgili⁹ vtrũq̃ autorẽ secutus est. Mos
erat Hespio in latio: quẽ, ptin⁹ vrbes Albanę coluere sacr̄ nũc maxia rer̄ Roma colit. Et p̃mo qdẽ secutus est
Varronẽ: qm̃ ille dixerat morẽ p̃cedere: seq cõsuetudinẽ. Postq̃ dixit: mos erat. subiũxit. quẽ, ptin⁹ vrbes Alba
næ coluere: & nũc maxima rer̄ Roma colit: quo pseuerantiã cõsuetudinis ostẽdit. Et qm̃ Fest⁹ ptinere ad ceri
monias ait: adiecit sacr̄: Quẽ, ptin⁹ vrbes Albanę coluere sacr̄. Mos ergo p̃cessit & cult⁹ moris secut⁹ est: qd ẽ
cõsuetudo. Et hic diffinitionẽ Varronis impleuit. Adiiciẽdo deinde sacr̄ ostendit morẽ cerimoniis dicatũ: qd
Festus asseruit. Itẽ obseruauit etiã alibi cũ ait. Morẽ ritusq̃ sacror̄ adiiciã: in quo apte ostẽdit Morẽ eẽ ritus
sacror̄. mos etiã aliq̃n capit, p cõsuetudine approbata: q̃ habet, p lege. A mos deducit Moratus: q̃ bonis mori
bus p̃ditus est. & Morosus: q ecõtrario puerĩs est morib⁹. a quo Morositas dicta. Cice. At sũt morosi & anxii
& iracũdi: & difficiles senes. Vnde qdã Moraceas nuces duras eẽ dixerũt. a quo fit diminutiuũ Moracillũ: l̃
est duriusculũ. & Morologi dr̃ q i sermone morosi: l̃ est molesti sũt. Vnde & sermones hmõi dr̃ Morologi
Plautus. Nec molestũ esse: nec sermõibus morologis vti. & Moralis ad mores ptinẽs. Vnde Libri morales
hoc est de moribus dicunt. & Mosillus: quo Cato vsus est pro paruo more. Morẽ gerere doctiv̄ surpant pro eo
quod est obsequi: & obedire: & quasi ad alterius voluntatẽ mores suos formare. Ab hoc fit Morigeror verbũ
quod est morẽ gero. Cuius præteritum est Morigeratus qui morẽ gessit. & Morigerus siue Morigeror: quod
obsequentẽ & obedientẽ ac facile morẽ gerentẽ significat. a quo Morigeratio obedientia. & Morigere aduer
bium obedienter. Græci vno vocabulo quod est ἔθος morẽ & cõsuetudinẽ & ritũ significant. A quo ἠθικὰ de-
ducitur: qd morẽ: hoc est habitõ ac rationẽ animi denotat. Vnde ἠθικὰ hoc est moralia deducunt: q̃ a nostris
Ethia quoq̃ dicunt. Martia. Ethia callimachi.. hinc Cacethos deriuat: hoc est malus mos. Iuue. Laqueo te-
tenet ambitiosi cõsuetudo mali: tenet insanabile multos scribẽdi cacetos: atq̃ ægro in corde senescit. HOMI
NVM. Rõne. s. viuentiũ: per qd a feris homies distant. Homo diffinit aĩal ratiõis capax morti obnoxiũ. Sed
p̃clare vtinã nõ tãvere ab Apuleio describit. Hoies rõne callẽtes: orõne pollẽtes: imortalibus aĩmis: moribun
dis mẽbris: brutis: & obnoxiis corporibus: dissimilibus morib⁹: similib⁹ erroribus: pnicaci audacia: pertinaci
spe: casso labore: fortuna caduca: sigillatim mortales: vicissim sufficiẽda, ple mutabiles: volucri tpe: tarda sapia
citata morte: querula vita. Hr.io ab humo deducit (vt Varro ingt) q̃ sit humo natus: q̃uis hoc Quin. deridet
q̃ oib⁹ aĩalib⁹ eadẽ origo sit: & q̃ nõ sit verisimile p̃mos illos mortales ãte terrę nomẽ iposuisse q̃ sibi. Sed quid
ingũ dicis Quintiliane? Nõ & omĩa aĩmalia moriunt: cur ergo se solos homies mortales appellauere: aut cur

Hor.

Quintili.

Sisenna. Virgilius

Lucilius Idez Terentius Turpil.

Persius.

Martialis Teren. Cicero.

Varro. J. Festus Virgilius

Cicero

Plautus.

Martis Iuuenis.

Apule.

Varro.

Quintili.

Simonides: Nenia Prosodia Accentus Tonus Posthesis Telum Mustela. Protelo

Telones. Ciconia.

Pithonoscomes

Ciconius.

Postica sanna Sanna. Subsanno. Subsannor. Subsannator. Subsannatrix Subsannatio. Sanniones Moriones. Mos

Moratus Morosus Morositas. Moracia nux. Moracillum Morologus. Moralis Mosillus Morigero. Morigeror Morigeratus. Morigerus Morigeror Morigeratio. Morigere. Moralia Ethia. Cacethos.

homo.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USALES

Hōgraphia.
Homoeosis.
Icon.
Parabola.
Paradigma
Hōnymus
Hōnoea.
Homoproton.
Homotoleuton
Homonius
Humanum.
Humanitas.
Studis hūani tatis. Hūanū
sacrificiū. Homūcio. homul⁹
homullus
homululus.
homelleū.
Homolus
Semihomo.
homicida
homicidiū.
humanior ꝛc.
humane ꝛc.
humaniter.
Perhumane
Perhumāiter
humanitas.
Humus
humilis
humilitas
humilio.
humeus
Humo
humatus.
Exhumo.
Exhumatus
Exhumatio.
Exhumator.
Inhumatus
Posthumus.
Humor.
humeo.
humesco.
humidus.
humiditas.
humide.
humecto.
humefacio
Hudū. Udum.
Uuidū. Hūidū.
Ueus succus.
Sudo
Exudo. Sudo:
Exudasco
Defudo.
Defudasco.
Desudascitur.
Sudarium
Sudū. humer⁹
Decet. Decēs.
Decentia.
decus. dedecus
dedecet.
dedecoro.
decoro. decor.
decorū. decore
decoro. Indecz
Condecet. ꝛc.
Indecorum.
Condecoro
Princeps
Principatus.
Iubeo.
Iussa senatus.

ante nomen morti imposuere q̃ sibi. Nos trī hominē nō ab humo sed a cōsortio atq; cōcordia vitæ appellatū ex
istimamus. græce enī ὁμόνοιαν cōcors ὁμόνοια. cōcordia & cōsensus appellat. & ὁμόνοια concordo: cōsentio
Est. n. homo oim animaliū maxime sociabilis ὁμοιόσ aūt græce similis dr. a quo Homographia similis scri-
ptura: siue pictura. Homœosis tropus: q̃ similitudo interp̃tat: cū ex similitudine alicuⁿ cogniti de uenimⁿ in
similitudinē incogniti. Cuⁿ tres species sunt: Icon/Parabola/& Paradigma. Homonymⁿ eiusdē noīs. Homo-
noea ꝓpriū nomē. Homoptotō: quod a nostris dr siliter Cadens: cū diuersę dictiōes in siles exeūt casus. Ennⁿ.
Mœrētes/flentes/lachrymātes/& miserātes. Idē. Neq; currentē neq; se cognoscit eūtē. Tollētēq; manus: faxū
q; īmane mouentē. Homotoleuton: qd similiē definens a nrīs vocat: cū plura vocabula in eandē vocē terminā
tur. Veres nō hoīem: sed Homonē dicebāt. A quo Homonū hoc est humanū. Quippe a homo Humanⁿ fit.
ficut a fera Ferinⁿ. a belua Beluinⁿ. Humanū. n. ꝑpe dr qd homīs est: & ad hoīem spectat. Teren. Homo sū hu
mani nihil a me alienū puto. hinc Humanitas dicta eruditio atq; institutio in bonas artes: quas q sinceriē cu-
piunt atq; assequuntē hi sūt maxime humani. Quapropter & artes ipāe liberales Humanitatis studia appella
ta sunt. Hunⁿ enim scientię cura & disciplina ex uniuersis aīmalib⁹ soli homini data est. Sed qa homo intē omia
aīmalia q̃ morti obnoxia sūt maxime mitis est: iccirco Humanus ꝑ facili & miti & tractabili ponitē. & Hūani-
tas intēdū facilitatē quādā & tractabilitatē/beniuolentiāq; intē oēs significat quā græci φιλάνθρωπίαν vocant
q̃si amorē in hoīes φιλῶσ. n. amor est: ἄνθρωπόσ homo. Humanū sacrificiū veteres dicebāt: qd mortuicā fie
bat. Ab hō Homūcio/Homulus/& Homullus Homululⁿ diminutiua fūt. & Homelleū pilei genⁿ quo veteres vte
bantē. Nā Homulus ꝓmogenia vox est: & montē Thessaliæ significat. & Semihomo. Ouidi. Semihoīs Caci.
Et Homicida q̃ hoīem necat. a quo Homicidiū. Quidā Nemo quoq; ab homīe cōpositū esse existimāt: significa-
req; idē qd nullus homo: sed falsū est vt supius diximus. Ab humanus humanior humanissimus Humane:
Humanⁿ Humanissime/& Humaniē/ac Perhumane & Perhumaniē deducunt. & Humanitas qd significat
ab homibus. sicut Diuinit⁹ a deo. Cælitus a cælo. Hunⁿ aūt terra est. a quo Humilis breuis/sūmissus/abiectus
q̃si humi deditus. Vnde Humilitas: breuitas/sūmissio/abiectio. & Humiliter sūmisse/abiecte. & quo nonnulli
vtunt Humilio verbū: hoc est humile reddo/depmo. Itē Humeus terreus. & Humo sepelio: qd sepulti humo
tegunt. & Humatus sepultus. A qbus Exhumo: e sepulchro extraho. & Exhumatus e sepultura extractus. &
actus ipe Exhumatio. & q id facit Exhumator. cuⁿ fœmininū Exhumatrix. itē Inhumatus i sepultus. & Post
humⁿ q post mortē parentis natⁿ est: quasi post sepultū atq; humatū parentē ortus. Vir. Tua posthuma ples. &
Humor qa aq̃ terris indusę sūt. A quo Humeo verbū. vnde Humesco & Humidⁿ. a quo Humidior/Humidissi
mus/Humiditas. & Humide aduerbiū. itē Humecto verbū qd est humidū facio: qd & Humefacio dicit. vnde
Humectū/& Humefactū/& Humefactio. Quidā etiā Hudū ab humo ꝑ syncopē factū volunt: qd & ipm humi
dū significat: & ideo a spiratione scribi debere. Sed melius alii sentiūt Vdū sine aspiratione scribendū ee: dictū
a sudando: q̃si sudū: vnde etiā Vuidū deriuari putāt: qd qdam ab humido ita distinguūt: vt Vuidū sit qd itrin
secus habet humorē. vnde Vuā appellatā volūt. Vir. Vuidus hyberna venit de Glande Menalcas. Humidū
vero qd extrinsecⁿ humorē habet. Ab vua Vueus fit. vñ Vueū succū vinū dicimⁿ. A tg sudo ἀπὸ τοῦ ὑδρῶ
deriuatū existimāt: qd aquā significat. a quo Sudor. & Exudo: qd est emitto q̃si per sudorē. Plyn. Frutex est li-
quorē exudās. hinc exudasco. & Defudo. a quo Desudasco. & impsonale Desudascit. Plau. Homo adolescēs pe
netrare hmōi palestrā: vbi dānis desudascit. A sudo etiā Sudareū linteum quo sudor facie detergit: & nares
purgant. Sudū aūt quasi Semi udū dictū putat. Est enī ꝓprie Sudū ps serena inter nubes. Ponit trī aliqñ ꝑ sere
no post pluuiā. Vir. g Ergo vbi ver nacte sudū. Sūt tamen q Sudū nō quasi semiudū: sed quasi sine udo dictū ve
lint: hoc est siccū nō humidū. Quidā etiam existimauere ab humo Humerⁿ dictum: quia humeri sicut humus
ferēdis onerībus sunt apti. DECET. Cōuenit honestū est. Decere enī ꝓprie cōuenire est: qd tam ad aim q̃ ad
corpus atq; externa refert. & modo impsonale est mō psonas habet ac numeros. Ouidi. Ista decent humeros
gestamina nostros: hoc est cōueniūt & apta sūt humeris nostris. ab hoc Decēs deducit: hoc est pulchrⁿ cōueni
ens aptū. a quo Decētia cōueniētia q̃dā & pulchritudo. & Decent pulchre/apte/cōuenient. itē Decus qd signi-
ficat illam (vt ita dicam) honorificentiā: quā ex bene gestis rebus assequimur. vnde Decora militię dicunt ho
nores/laudes/honestamēta/militi in bello comparata. Cuⁿ cōtrariū est dedecus qd ignominiā: & veluti infa-
miā quandā significat. Nā & Dedecet pro eo accipit: qd incōueniēs ineptū & turpe est. a quo fit Dedecoro: qd
est fœdo: & contumelia atq; ignominia afficio. Cicero. Magistratum ipm dedecorabat. Sic a decus Dedecoro
media breui: quod est honesto/insignio. item a decet Decor quod pulchritudinē significat. A quo Decorⁿ pul-
chrum. & Decore pulchre. & Decoro verbū media ꝓducta: hoc est orno. Decorⁿ etiā aliquando substantiuū est
significatq; decentiā quandā rebus/psonis/temporibus/locis siue in agendo: siue in loquendo accōmodatam.
Vnde siquis indicat seruū: siue agricolā ea loquentē quæ ad philosophū ptinerent: dicimus hunc nō seruasse
decorⁿ. Aliquando etiam ad virtutes hoc vocabulū transfert. Appellamusq; Decorⁿ nō tā ipm honestū: q̃ qd
hominibus & cōmuni opinioni honestū videt. & approbabile. itē a decet Indecet. & contrariū eius Dedecet deri-
uantur. a quibus Indecēs/Cōdecens. Indecēter/Cōdecent/Indecētia/Cōdecentia. Indecorⁿ turpe: penultima ꝑ
ducta. & Cōdecoro honesto penultima correpta. Cōdecoro vo penultima ꝓducta: orno expolitū reddo. PRIN
CIPE. Dño: Princeps aliquādo ꝓmū significat. & est adiectiuū. Macro. Qui gradus intē eos ꝓnceps habebat.
Aliqñ Obtimatē. Vnde ꝓncipes ciuitatis dicimus: qui Rempu. administrant. Nōnunq̃ dominū: vt Nero ꝓn
ceps/Caius ꝓnceps. a quo Principatus: hoc est imperiū & alia deriuatiua ab eo: de qbus supr diximⁿ. IVBET
Vult. Iubere enī aliqñ velle est. Teren. Iubeo Chremetē saluere. Vir. Infandū regina iubes renouare dolorē
Interdū hortari. Quint. Spera tu: iube sperare matrē. Nōnunq̃ decernere: vt populus iussit. Et iussa Senatus
sūt decreta Senatus. Propē trī iubere imperare est. Quint. Nā q̃uis infestū latronibⁿ mare iussus intraui: neq;
dissimulauerī magnas fuisse cās patri: cur hoc mihi imparet. Pro eodē. n. vtrūq; posuit: lī trī differīt. ꝓ Impe-

Ennius
Teren.
Virgilius
Ouidius.
Cicero.
Macro.
Idez
Plynius
Plautus
Virgilii.
Ouidius.
Terentius
Virgilius
Quintili.

Quintili.
Idez
Idez
Ouidius.
Sisenna
Paulus.
Cicero.
Vlpianus
Vlpianⁿ
paulus
Claudius
Martia.
Vlpianus
Cicero
Idez
Quinti.
Plynius.
Vlpianⁿ
Idez
Plynius.

ro tibi illam rē dicimus. iubeo vero ꝑter hāc ꝓstructionē potest habere & illā: q̃ est apud Quintil. vt Pr̃ me iuſ
fit. Præterea recte dicimⁿ impero mihi nō aūt recte iubeo mihi. Idē. impauit sibi ne q̃s admitteret p̃ces. Ad hæc
cū ita dicamus impata sicut iussa. Huic apponimⁿ verbū exequor/pago/& si qd est simile. illi vero vnū fere ver
bū qd est facio. Idē. Nec ipse hoc piculū ignoro exptus nō leui documento quāti steterit mihi: ꝓ semel iperata
nō feci. A iubeo fit Iussus qd dū est substantiuū: q̃rtę declinatiōis est in singulari & generⁿ masculini. Ouidius
Iussus seruare parētis. in plurali vero secūdę & neutri. Accipe iussis carmina cœpta tuis. Veres trī etiā in sin
gulari iussū dixerūt. Sisenna trī Tudertibⁿ. Senati cōsulto: & populi iusso dat ciuitatē. ab hoc p Apocopen de-
ducit iusq̃ iussum. Nihil. n. aliud est ius q̃ qd vel natura vel ciuitas/aut populus/vel gēs/vel ꝓsuetudo iubet
Paulus iuriscōsul. vno mō dici ius scribit: qd semp bonū & æquū est: & hoc ē ius naturale: & lex nō scripta: sed
insita in natura: q̃ diffinit recta rō iubēs ea q̃ facēda sūt: ꝓhibēsq; ꝑtraria. Cuⁿ ptes sex esse Cice. scribit. Religi
onem/Pietatē/Gratiā/Vindicationē/Obseruantiā/Veritatē. Alio modo qd oibⁿ aut plurib⁹ in q̃cunq; ciui-
tate vtile est. & hoc est ius ciuile. Vlpianⁿ aūt ius diuidit in Naturale Gētiū & Ciuile. & Naturale dicit esse qd
nō solū humani generis. ꝓpriū est: sed oīm aīaliū: q̃ in tra q̃ in mari cęlo; nāscunt. inde in nōnullis aīalibus vi
demus maris ac fœminę cōiunctionē: liberoⁿ; ꝓcreationē: educationēq; quodā iure naturæ. Ius gentiū quo gen
tes humanæ vtunt: & hoc a naturali differt: qa illud oībus aīalibⁿ: hoc solis hoībⁿ cōuenit. Ius Ciuile cū aliqd
cōi iuri vel addimⁿ vel detrahimⁿ: hoc est cū populus sibi cōstituit q̃si ꝓpriū eⁿ ciuitatis. Hoc aut scripto constat
vt sūt leges/Plebiscita/Senatusculta/Principū decreta. Aut sine scripto: vt ea q̃ autoritate prudentiū fiūt. &
hæc ꝓpe est intēpretatio iuris: & eoⁿ; oīm q̃ supra diximus. Vnde q hoc ꝓfitent iuris interp̃tes: & iuris cōsul
ti: & iuris prudētes. & q intē eos excellūt Iuris antistites noīant. Lex a legēdo dicit: ꝓ publice legat vt oibⁿ no
ta fit: & ab oībus obseruat. Legē diffiniūt esse generale iussū populi aut plebis rogante magistratu: & lī dū-
taxat in libera ciuitate. Alioqn ēt regū & ꝓncipū iussa leges dicunt: p̃sertunq; impatoris. Postq̃ in eū populi
Romani maiestas trāslata fuit: rogabat magistratus populū qd ꝓstituendū esset: populus iubebat. id iussum fi
generale est & ad oēs ptinēs Lex dr. Sivero ad singulos ciues spectat ꝓuilegiū est. Quippe veres Priua dixe-
rūt: q̃ nos singula dicimⁿ. & Priuos singulos. & Priuū qdvniuscuiusq; ꝓpriū est. Vnde Priuata dicunt q̃ vni-
uscuiusq; ꝓpa sunt. & Priuatū cui qd est ademptū. & Priuo verbū adimo. & Priueres mulieres ꝓuatæ. & Pri
uatæ ferię sacroⁿ; ꝓprioⁿ; vt sūt dies natales: fulguⁿ; ꝓcuratiōes & siqd est simile. & Priuatim aduerbiū qd nō
est publice factū. Hinc ꝓuatim siue priuato sūptu aliusse se romani milites tradunt vsq; ad id tempⁿ quo Roma
a Gallis capta fuit. i. figullatim siue suo singulos quosq; sūptu se aliusse. Qd ergo de reditu M. Ciceronis: & de
impio Pōpei statutū est: nō lex: sed priuilegiū recte dicit. Plebiscitū vero est lex: quā plebs nō populus accipit:
Quippe in ppło omis ps ciuitatis & oēs ordines cōtinent. in plebe aūt neq; eqtes sūt neq; patritii: sed est vilior
ps populi. a quo Plebeius possessiuū nomē deducit. Vnde Plebeii ædiles dicti: q̃ discedente plebe a patribⁿ fu
erunt creati. & Plebei moresviliores. Plebeię pudicitię sacellū Romę: vt sacra cætera colebat. repit aūt plebs
plebis. & Plebes plebei qntę declinatiōis. Ply. Manceps ꝓxime Sutrine coruū examinauit tāta plebei conster
natione: vt ꝓmo pulsus ex ea regiōe. mox & intercęptus fit. Plebiscitū aūt ideo dr: qa plebs id qd rogabatur scie
bat: q̃si plebis decretū. vñ Scita ꝑ decretis ponunt. Idē. Cautū id diligēti scito: legū cōtra bibēdi fallacias. Roga
tio ꝓncipiū ē: & q̃si origo oīm istoⁿ; vocabuloⁿ; siqdē hæc oīa sub rogatiōis noīe ꝓpphēdunt. Nā nisi ppłus aut
plebs roget: nullus plebei aut populi iussus fieri pōt. Sed hæc differētia non seruat prorsus ab oibⁿ. Eteni ple
biscita: & ꝓuilegia leges dnr: & hæc oīa appellant rogatiōes. Sūt p̃terea senatusculta Decreta ꝓncipū. respōſa
prudētū. Itē Municipales leges: q̃s vnaq̃q; vrbs sibi ꝓuati ꝓstituit: a municipiis dictę: q̃ ita demū vires habēt
Si vrbis romę aut aliaⁿ; liberaⁿ; vrbiū: q̃ⁿ; impio subiint: aut iperatorⁿ vel ꝓncipis autoritate muniant. Cæteⁿ;
p̃ter tripartitā illā iurⁿ diuisionē quā facit Vlpianⁿ habemⁿ in nra religiōe Ius diuinū qd ꝓmū locū tenet: i quo
diuia oracula cōpphēdunt: q̃ Leges diuinę noiant. itē Ius pōtificiū qd a romanis pōtificibⁿ sancitū ē. Hinc vtri
usq; iuris prudētes dicimⁿ: q ꝓtificiū simul ac ciuile ius ꝓfitent. Itē in ciuili iure Prætoriū ius ptinet: qd p̃to
res supplēdi aut corrigēdi iurⁿ ciuilis gra itroduxerūt ob publicā vtilitatē: lī a p̃toⁿ; honore Honorariū nūcupat
& iterp̃tatio iurⁿ ciuilis: & q̃si viua vox ē. Est ēt (vt Paulⁿ scribit) ius singulare: qd contra tenorē rōnis ob aliquā
vtilitatē autoritate ꝓstituentiū introductū est. Itē est aliud ius qd Ius cōsuetudinis appellat: hoc qdā sub natu-
rali: alii sub iure gentiū ꝓstituūt: diffiniūtq; ius ꝓsuetudinis esse qd in morē vetustas vulgi approbatiōe ꝓduxit
Itē Ius militare dr: quo soli milites sūt astricti. & Ius triū liberoⁿ; qd p̃ribⁿ dabat filios nō habētibⁿ. Hoc ius q
hēbat cū aliqd ppło viritim diuidebat ꝑ tribⁿ accipiebat: q̃si tribⁿ filius alimēta p̃bituros esset: qd istitutū est in
laudē Horatioⁿ; q tergemini aduersus Curiacios albanos pro romano impio pugnauerūt. Claudi. ꝓnceps ius
q̃ttuor ēt liberoⁿ; mulieribⁿ dedisse pdit. Martia. Q d natura vetat fieri: ꝓmittevideri Natoⁿ; genitor credar
vt eē triū. & Ius Quiritū: quo soli romani vtunt: q̃si eoⁿ; (vt ita dicā) municipale. Itē Pacti ius est: cū aliqd intē
se hoīes pacti sūt: ēt si alias de iure nō esset. Iuris prudentiā Vlpianⁿ appellat diuinaⁿ; atq; humanaⁿ; rerⁿ no
titiam iusti atq; iusti sciam. Iuris p̃cepta tria sūt: Honeste viuere. Alteⁿ; nō lædere. ius suum cuiq; tribuere. ius
ab æqtate sic distinguūt: vt ius sit qd oīa recte & inflexibiliē fieri exigat. Eqtas q̃ multū de iurⁿ rigore remittat
Ponit ēt ius aliqñ ꝑ autoritate siue libertate q̃dā atq; licētia. Cice. Quare suo iure nē ille Ennⁿ sctōs appellat:
poetas. Suo iure ingt q̃si sua autoritate & licentia: qa sūmⁿ erat poeta. Idē. ꝑ meo iure dico q̃si ꝓfident. Aliqñ ꝑ
merito accipit. Quint. Quis eū nō id meruisse: quis non iure passum affirmet? Q ñq; etiā pro necessitudine vt
est mihi cū illo ius cognatiōis: aut amicitiæ. itē ius dr locus: in quo ius reddit: appellatiōe collata ab eo: qd fit ī
id in quo fit: quē locū diffiniūt: vbi; cūq; Prætor salua maiestate impii sui: saluoq; more maioⁿ; ius dicere consti
tuit. Itē ius liquorē significat eoⁿ; q̃ coquunt: & ad cognariā ptinet. A quo Iurulentū dicimⁿ iuris plenū. Ply.
Ius decoctę cū posca ꝓmonibus prodest. A iure dr Iustus: q ꝑcepta iuris seruat. interdū pro mediocri ponitur
cū & ius ipm mediocritas q̃dam sit. Vnde iustā magnitudinem homis vel libri: vel alterius rei dicimus: cum

impero.
iussus.
ius
ius naturale.
ius ciuile.
ius gentium.
Plebiscita
Senatusconsulta.
Principū decreta
iuris interpretes
iurisconsulti
iuris prudētes
iuris antistes.
Lex
Priuilegium.
Priua.
Priui.
Priuum.
priuata
priuatum
priuo.
priueres
priuatę ferie.
priuatim.
plebiscitū.
plebei ediles
plebeia pudicicia.
plebs
Scita.
Rogatio.
Lex municipalis.
ius diuinū
Leges diuine.
ius pontificiū.
Vtriusq; iuris prudens
Prætorium ius.
Honorariū.
ius singulare.
ius cōsuetudīs
ius militare.
ius triū liberorum.
ius quiritum
ius pacti
iuris prudentia.
Iuris precepta
ius
Aequitas
iurulentus
iustus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

nec debita minor est: nec modũ excedit. Hinc iusti dies dicebant triginta dies: cũ exercit⁹ esset impat⁹: & vexillum in arce positũ. Interdũ ꝑ vero. Vnde apud iuriscõsultos: q filiũ adoptat interrogat an velit eũ quẽ adoptat iustũ sibi filiũ esse: hoc ē verꝫ filiũ. Itẽ Iniustus q ꝓtra ius facit. Et interdũ ponit ꝑ eo qd iustã magnitudinẽ excedit. Vir. Iniusto sub fasce viã dũ carpit. a iusto Iustitia: q̃ diffinit: vt Vlpiano placet Cõstãs: & ꝑpetua volũtas ius suũ cuiq; tribuens. Alii iustitiã dicũt habitũ aĩ esse cõi vtilitate cõseruata: dignitatẽ suã cuiq; tribuentẽ. cui cõtraria est Iniustitia. Hic etiã Iuste & Iniuste aduerbia deriuant. Et iusta dr̃ sacrificia q̃ mortuis ꝑpendunt: vt supra dixim⁹. Itẽ iusta aduerbiũ: qd q̃rõne vulgo ꝑ x duplicẽ litterã scribat nõ video. Sigificat aũt æq similit eodẽ modo. Plau. Dixi tibi mater iusta mecũ rem tenes. i. æque mecũ. Salustius. Hyemẽ atq; æstatẽ iusta pati. Aliqñ tũ pro ꝓpositiõe accipit: & significat ꝑpe. Vir. Humilis volat æquora iusta. Aliqñ simul coniunctim Var. Cũ interea lucubrando faceret iusta ancillas lanã: hoc est simul cũ ancillis. Nõnunq̃ apud. Plaut⁹. Iusta te sum: tu me tuearis oportet: hoc est apud te sũ. A pud tũ licet ꝑprie iusta significet: aliquãdo tũ pro invsurpat Apul. Apud forꝫ eũ cõueni: hoc est in foro. Penes quoq; idẽ qd apud & iusta significat. Cice. Ita petulãs es atq; ater: vt ne ad solariũ qdẽ: vt mihi videt sed penes scenã: & in hmõi locis exercitus sis. Sed penes vsurpat frequẽtius in iis: q̃ ad dñm ꝓspectant: laudẽq; velvituperationẽ: & cõmodũ aut incõmodũ. Varro. Sed seruoꝝ cura penes dños fit. Cice. Cuius penes quos ius adhuc fuit: nõ fuit ratiõis aut scientię. Quinti. Vt reor in illius culpa videat penes patrẽ q tã facile nascit. Liuius. Vt penes eosdẽ picula belli: penes quos ꝓmia essent. Veteres iusti pro iusta scripsere. Si Senna. iustim Minciũ flumen obtruncauit. Item a iure Iniuria: qd nõ iure fiat. Iniuria enim ꝑprie vt Vlpian⁹ sentit: iniqtas atq; iniustitia est. Nã cũ q̃s iniq vel iniuste sententiã dixit: iniuriã dixi sed manifestũ est: q̃si nõ iuriã. iniuria ẽt aduerbialit ponit ꝑ eo qd est sine causa & imerito: quẽadmodũ iure ꝑ merito accipi supra demõstrauim⁹. Cice. Neq; id iniuria factũ est: hoc est nõ sine causa nõ imerito. Q̃ñq; etiam ꝑ cõtumelia. Ply. Tot ab eo iniuriis affect⁹ sum: tot cõuitiis lacessitus. Itẽ ꝑ dãno culpa dato. Pacuu⁹. Patior facile iniuriã si est vacua cõtumelia: cui⁹ autoritate motus Marcellus scripsit iiuriã leuiorẽ esse q̃ cõtumeliã: nec aĩaduertit iiuriã hoc loco ꝑ dãno accipi. Ab hoc fit Iniurior qd modo significat icõmodũ ac dãnũ: mõ cõtumeliam facio. & Iniurius q alicui iiuriã facit. Et Iniuriosus cõtumeliosus. & Iniurie atq; Iniurioſe aduerbia. Neuius. Iniurioſe ego ne: an ille iiurie facim⁹. Vbi manifeste intelligit iiurioſe ꝑ cõtumelioſe accipi. iniurie vero ꝑ iniq & iiuste. Itẽ a iure fit Iurgo: qd est de iure cõtendo: & Iurgatio iuris actio. a quo fit Iurgiũ: hoc ē distãs a lite: qd Iurgiũ leuior res est: fig dẽ int̃ beniuolos & ꝓpinquos cõcertatio q̃dã iurgiũ dicit: iter inimicos autem Lis appellat. Cice. Admiror nõ rerꝫ solũ sed etiã verboꝝ elegantiã. si iurgãt inter beniuoloꝝ cõcertatio: nõ lis inimicoꝝ iurgiũ dicit. Idẽ. iurgare ergo lex putat int̃ se vicinos nõ litigare. Ab hoc fit Iurgiosus hoc ē ꝑtẽtiosus cõtumelioſus. Gelli. Mulier morosa admodũ & iurgiosa. & Obiurgo actiuũ. & Obiurgor deponens: qd significat arguo reꝑhendo. A quo Obiurgator reꝑhensor. & fœminũ Obiurgatrix. & Obiurgatio hoc est reꝑhẽsio deriuant. itẽ a iure Iuro qd ꝑprie est ꝑmitto me adhibit̃ etiã testibus ita leruatuꝝ ac si ius esset. a quo fit Iuramentũ qd & iusiurandũ dr̃. Laberius. Q̃d est iusiurandũ? Emplastꝫ æris alieni. & Adiuro qd fere semp negatiue ponit. Teren. Adiurat se nõ posse apud nos absente Pamphilo durare. Interdũ tũ adiurare est incantationib⁹: quibus eiicere dẽmones: qd graeci dicũt ἐξορκίζειν: hoc est Exorcizare. a quo ipa Adiuratio Exorcizatio: siue Exorcism⁹ dr̃: & q huiuscemodi artibus vtunt a iuris cõsultis dñr Exorcizatores. & Abiuro rẽ creditã cũ iuramẽto nego: & apud me retineo. Vir. Abiuratæq; rapinę cælo ostendunt. ab iis Adiuratio & Abiuratio deducunt. & Cõiuro qd ꝑprie est cõspiro. i. in alicui⁹ ꝑniciẽ iuro. a quo Cõiuratio: hoc est cõspiratio. Capiũtur tũ aliqñ Cõspiro & cõiuro in bonã ptẽ: sed perraro. Cice. Pro ligario fratꝫ cõspirationẽ dixit: q̃si vnanimita tẽ. Hora. Et cõiurat amice. Itẽ Deiero: qd est ſctẽ & vehementẽ iuro. A quo Deierator/Deieratrix/Deieratio. & Peiero: qd ē iuramentũ infringo: vel cõtra iuramẽtũ facio: vel aĩo fallẽdi iuro. a quo Peierator/Peieratrix/Peieratio. & Periur⁹. a quo Periuriũ q violauit iuramentũ: & ipa violatio. & Deiur⁹ q ſacte & vehementẽ iurauit a quo Deiuriũ: ſanctũ iusiurandũ. Gelli⁹. Octo ad hostes redire voluerũt: ꝓ deiurio vincti forẽt. Duo reliq romę mãserũt. Iurati dñr q̃ iurauerũt. sicut Iniurati q nõ iurauerũt. & Cõiurati q ꝓspirationẽ fecerũt. itẽ Preiuro ante alios iuro. a quo Præiurator dr̃. & Præiuratio: quã ii facere dicunt: q ante alios ꝓceptis v̄bis iurãt: post q̃s ĩ eadẽ v̄ba iurãtes trm̃mõ dicũt. Idẽ in me. & Exiuro qd est deiero. Plau. Exiurasti mihi te dixisse ꝑ iocũ. Itẽ. Eiuro: qd significat id qd desiderat nõ posse ꝓstari. Idẽ. Eiurauit militiã. ab hoc fit Eiuratio. Itẽ a iure Iustitiũ: q̃si iuris statio. & iuridicus & iurisdictio de q̃bus supra dixim⁹. itẽ iudico. a quo Iudex/Iudiciũ/Iudicialis. Adiudico/Diiudico: iudicata res. Preiudico/Præiudiciũ/Iudicatũ. A biudico: de q̃b⁹ similit supr⁹ disseruim⁹. Q ui dã nõ a iubẽdo ius dictũ existimãt: sed ꝑ imutationẽ vni⁹ lr̃ę: a vis. cũ ius nihil aliud sit q̃ vis: ſi ē volũtas potẽtioris. Q uapropt q dã leges araneoꝝ telis siles esse dixerũt: q̃ muscas qdẽ capiũt. A maioribꝫ vero aĩalib⁹ ifringunt. iustitię imaginẽ ita pingere vetes cõsueuere: effigiem virginali: aspectu vehemẽti: & formidabili: lumib⁹ oculoꝝ atrocib⁹: neq; humilis neq; aspæ: sed verecũdæ cuiusdã tristitię dignitate: ex quo itelligi voluerũt eũ: q iustitię ꝑest oportere esse grauẽ: ſanctũ. ſæueꝝ/incorruptũ/inadulabilẽ: aduersus iprobos atq; nocentes: ĩmisericordẽ: atq; inexorabilẽ erectũ: arduũ potentẽ: vi & maiestate: æqtatis veritatisq; ẽrificũ. INGENIVM. Natura vt supr̃ dixim⁹. MITIVS. Lem⁹/suaui⁹/minus aspeꝝ. Mitis ꝑpe dr̃ lenis/clæmẽs mãsuet⁹: cui⁹ ōriũ est immitis: hoc est asp sæu⁹ crudelis. Hinc ꝑ metaphorã mitis aliquãdo ꝑ tranqllo accipit. & immitis ꝑ ꝓcelloso atq; inqeto. Vir. Mitis vt in morẽ stagni: placidæq; paludis. Apule. Erat enĩ turbidũ: atq; immite pelagus. itẽ mitis ꝑ maturo. & immit ꝑ ĩmaturo. Virg. Sũt nobis mitia poma: Castaneæ molles: & ꝑssi copia lactis. Ply. Imitia adhuc: & cruda poma. a mitis fit Mitescoverbũ: qd mõ mãsuesco significat. Idẽ. Vt ferę domi educatæ mitescũt. mõ tranqllor. Apule. Cõflacescũt fluct⁹: mare mitescit. Nonnunq̃ maturesco. Pli. Reliquoꝝ pomoꝝ velocitas cito mitescentiũ trãsuolat. itẽ Mitigo plago: q̃si mitem ago.

Iusti dies — Iniustus. Iustitia. Iniustitia — Iuste — Iniuste — Iusta. — Virgilius — Vlpianus — Plautus. Salustius — Virgilius — Plautus. — Apud — Penes. — Apule. Cicero. — Varro. — Cicero. Quintili. — Iustim — Iniuria. Iniurior. Iniurius. Iniuriosus — Iniuriose — Iniurie. — Iurgo — Iurgatio. Iurgium. Iurgiosus. — Cicero — Plynius. Pacu. Marcel. — obiurgo — obiurgor. obiurgator — obiurgatrix — obiurgatio — Meuius: — iuro. iuramentum. iusiurandum — Adiuro — Exorcizo. Adiuratio — Exorcizatio — Exorcismus — Exorcizator — Abiuro — Abiuratio. — Lucil — Coniuro — Coniuratio — Conspiro. — Cicero — Hora. — Peiero. — Peierator — Peieratrix. — Peieratio — Periurus — Periurium — Peiurus — Peiurium — iuratus. — Bellius — iuratus — Coniuratus — preiuro. — preiurator — preiuratio — Exiuro — Eiuro — Eiuratio. — iustitium. — iuridicus — Iudicus. — Plautus. Idez — Mitis — immitis — Mitesco. — Mitigo. — Virgi. Apule. — Virgi. — Plynius. Apule. — Plynius.

DE VRSO RETEIMPLICITO. EPIGRAM. XI.

RECEPS SANGVINEA. Bladit Domitiano devrso: q cũ p harenã funbũdus curreret: retib⁹ p irretitis: ad filitudinẽ auiũ dephẽsus est. DVM. Q ñ. Dũ. n. aliqñ aduerbiũ tpis est. & ꝑ qñ accipit Vir. Multa quoq; & bello passus dũ cõderet vrbẽ: hoc ē qñ cõdebat Troiã: quã Eneas vt pmũ ĩ Italiam venit ædificauit. dũ enĩ hoc faceret ob vulneratũ regũ Ceruũ cõmota sũt bella. Aliqñ ꝑ dõec vt hoc ipo loco: si p vrbẽ Lauro laniniũ intelligam⁹. tãdiu. n. dimicauit: donec ad tps faciendę ciuitatis veniret. Nõnunq̃ ꝑ dũmõ: vt ĩ eodẽ versu si pvrbẽ accipiam⁹ Romã: vt sit fẽsus: multa passus dũmõ ꝑderet vrbẽ. Q d si cũ ꝓterito subiũctiui iũgat significat postq̃. Martia. Audieris dũ grãde Sophos: si ē postq̃ audieris. a dũ fit Dũmodo: Dũtaxat qd significat solũmõ. Nõdũ/& Necdũ ꝑ nõ adhuc. Aliqñ ẽt expletiua cõiũctio ē: vt agedũ adesdũ. PRECEPS. Fest in⁹/furibũdus/& sine ꝓsideratõe. pruẽs. Præceps a p̃ & capio cõponit: significatq; ꝑpe eũ: q sine cõsideratiõe aliq̃: aut mõ qd agit: & q̃si rẽ ꝓoccupat. vnde ꝑ nimis festino poni solet. Vir. Præcipites atra seu tẽpestate colũbæ. Capit etiã ꝑ loco alto. vnde qs se p̃cipitẽ dare facile possit. Idẽ. Turri in p̃cipiti stãtẽ Hinc fit p̃cipito: qd est in p̃ceps deiicio. aliqñ etiã ꝓsiderate ago. a quo Præcipitiũ loc⁹ ꝓruptus vnde p̃cipitari facile pot. & ipa Præcipitatio. & Præcipitanter aduerbiũ qd significat temere incõsiderate. ROTAT. Vertit Tractũ a rota: quã græci τροχὸν: hoc ē Trochũ vocãt. Rota aũt a rotũditate dicit. Cui⁹ diminutiũ est rotula Rotũdũ. n. dicim⁹ qd collectũ & p oẽm circuitũ lene est sine offensiõe aspi anguli. Trãffert aliqñ ad aĩm & ꝑ collecto ac cõcinno accipit. Gel. Crispũ sane agmẽ oronis: rotundũq; ac modulo ipo numeroꝝ venustũ. Cice. Theodectes aũt ꝓfator: nec satis (vt ita dicã) rotũdus ꝑmus istituit dilatare v̄bis. a quo fit aduerbiũ Rotunde. hoc ē collecte/elegant/cõcinne. Idẽ. Accedũt verba apte & rotũde dispsita. Rotũdũ aũt q̃si retundũ dictũ est. a retõdẽdo: ꝓ oĩs vndiq; retõsa & veluti detornata fit aspitas. habet. n. qd rotũdũ est vnicã supficiẽ: in q̃ nec ꝑnci piũ notari pot nec finis. Rotũdã Romę vetes faciebãt ædẽ deæ Vestę ad pilæ filitudinẽ: ꝓ eã credebant terrã eẽ: quã esse rotundã manifestũ est. alii rotundũ a radẽdo deductũ putãt: ꝓ circũrasũ atq; expolitũ fit. Radere enĩ est ꝓplanare. vnde radiũ dictũ putãt quo mẽsurę radunt: qd & Hosteriũ ab æquãdo dr̃: vt supr̃ declarauim⁹. & Rasores fidicines: qa vident chordas ictu radere. & Rutꝫ similit a redendo. Cui⁹ diminutiũ est Rutellũ Lucil. Frumẽtarius est: modũ hic fecũ: atq; rutellũ vnũ affert. a rado cõposita fuit Circũrado/Obrado/Derado/Erado/Corrado notę significatiõis. Corrasisse primoniũ dr̃: siue Corrasisse hereditatẽ q oẽm substãtiã ꝓsũpsit: & domũ rasã hoc ē oĩ reditatẽ: atq; expoliatã reliqt. Rastꝫ quoq; a radẽdo terrã appellatũ putãt. Itẽ Radicem Radices enĩ sæpenumero effossa parump ẽtra radũt: vt arbores meli⁹ fruticescãt. a radix Radico deducitur: qd est radicẽ facio: qd & radicẽ capio dr̃. Ply. Cũ pali defixi radices cepissent. & Eradico euello. & Viuiradix: de qua supius dixim⁹. & Radicula diminutiũ. & Radicatio atq; Eradicatio. & Radicit⁹ aduerbiũ: si ē a radice Et p metaphora ponit ꝑ eo qd ē prsus oĩno. Radicula ẽt p se herba vocat: succũ habẽs lauãdis lanis cõmodissimũ: multũ cõferẽs cãdore molliciaq; Trãs Euphratẽ lau datissima: caule ferulaceo: tenui: & ipis cibis indignaꝝ expetito: vnguẽtiq; qcqd fit cũ quo decoquat: folio oleę. Struthion græci vocãt: floret æstate: grata aspectu verꝫ sine odore spinosa: & caule lanuginosa/semine caret/radicẽ habet magnã: q̃ cõcidit ad eũ: quẽ dixim⁹ vsũ Vulgo ẽt radicẽ Raphanũ vocãt. sed si apũd doctos nõ iuenit. Cortice & Cartilagine ꝓstãt raphani: vis mira iis est colligẽdi spm̃: laxãdiq; ructũ. Ob id cibus illiberalis: vtiq; si ꝓxime olus mãdat. Si vero cũ oliuis: rarior ructus fit: minusq; fœtid⁹. In ægypto mire celebrat ꝑpter olei fertilitatẽ: qd de semie eⁱ⁹ faciebãt. plusq; ex eo q̃stus q̃ ex frumẽto: & min⁹ tributi erat: nullũq; copiosi⁹ oleũ. Plura raphanoꝝ gña vetes faciebãt Algidense a loco lõgũ atq; trãslucidũ. Syriacũ rapi fere figura: suauissimũ ac tenerrimũ. Itẽ siluestre qd græci Cheriãvocãt Põtici armõ. alii Leucẽ. Nñ armoraciã frõde copiosi⁹ q̃ corpe. Seriult raphan⁹ ẽtra soluta: humida fimũ odit palea cõtẽtus: frigore ita gaudet vt in Germania ĩfnatiũ pueroꝝ magnitudinẽ æquet. Aristomach⁹ detrahi folia p hyemẽ iubet: & ne lacunæ stagnẽt: accumulare: ita ĩ æstate grãdescere. Succũ eoꝝ p̃cordiis necessariũ tradũt qñ Phthisin cordi int̃ inhærẽtẽ nõ alio potuisse depelli cõptũ fit in ægypto: vbi iussu regũ corpa mortuoꝝ ad seruãdos morbos secant. i tẽplo Apollis Delphis adeo cætis cibis p̃lat ẽ raphan⁹: vt ex auro raphan⁹ ducerẽt. Beta ex argẽto. Rapũ ex plũbo. Scp̃sit Morchion greç⁹ autor de raphanovnũ volumẽ: vtilissimi ĩ cibis hyberno tpe existimant: atterũt tũ dẽtes: vnde & ad poliẽda ebora eis vtunt. Odiũ habẽt cũvitę maximũ. refugit hæc iuxta satos. Raphani decocti mane poti ad ẽnos cyathos cõminũt: & eiciũt calculos. In posca cocti ꝓtra serpẽtũ morsus illiciunt. Ad tussim mane ieiunis ꝑsũt cũ melle. Semẽ eoꝝ tostũ ac cõmãducatũ ad Lagaroponõ cõfert: si est ad iliũ dolorẽ. qppe eã corpis ptẽ alii Lagarõ. alii Hypocõdrion vocãt: Ponõ: laborẽ: dolorẽq; q hũc morbũ patiunt dñr Iliosi. Succ⁹ raphanoꝝ binis cyathis ꝓtra flegmonẽ sumit. Sic. n. vocat inflãmatio: quotiẽs sãguis vtilis & mediocrit crassus fert subit⁹ in aliquã corpis ptẽ: & ꝑ sua copia figit. Nicander poeta ꝓtra fũgoꝝ venena salutares eẽ raphanos scribit. Hippocrates. Capillos mulieꝝ defluos si fricent raphano cohiberi: & cicatricẽ ad colorẽ reduci affirmat. Semẽ ex aq̃ ꝓpositũ fistit phagedenas: fic. n. ἀπὸ τοῦ φαγεῖν: hoc ē ab edẽdo vocãt vlcera: & penetrãdo vsq; ad ossa corp⁹ vorãt: vuln⁹ iæq̃ie est: cœno sile: inestq; mult⁹ hũor glutinosus/odor ĩtollerabilis/maioꝝq̃ ꝑ mõ vlceris ĩflammatio. Democrit⁹ venerẽ raphani cibo stimulari putat ob id aliq nocere voci ꝑdiderũt. Itẽ a rado Ramentũ qd significat tenuẽ cuiusq; rei ꝑticulã & q̃si rasurã. Vñ ramẽta auri/ramẽta argẽti/lignoꝝ & cæt̃aꝝ reꝝ dicim⁹ Itẽ Ram⁹ q̃si rasus. a quo Ramale eiusdẽ significatõis Persi⁹. Et ramale vet⁹. & Ramusculus pu⁹ ramus. & Ramex hernia a filitudine descẽdẽtũ ramũ. & Racem⁹ Botrionis: siue potrus ipẽ Botrion. q & Botrys more græco. & Botrius: hoc est integer vuę racem⁹. Itẽ a rado rastꝫ instrumẽtũ rusticũ: qd terrã radat. A quo diminutiũ fit Rastellũ. Rhamnis cui⁹ vox cognata his videt esse. vrbs est Euboię. in q̃ fortuna religiosissime colebat: ob id fortuna Rhãnusia a poetis appellat. Ouid. Exiget at dignas vltrix Rhãnusia pœnas. Rãnetes ꝑpriũviri nomẽ fuit. Rãn⁹ græca voce spina dr̃: de q̃ mox dicem⁹. Spina mõ sentẽ: hoc est arborem spinas ferentem significat. Modo aculeũ: q in sentib⁹ nascit: a quorũ similitudine spinæ pisciũ dicunt: & serpẽtiũ: q̃uis aliq pisces ossa nõ spinas habeãt: vt Delphini. Spina etiã in

Dum. — Dumtaxat. — Hondum. — Necdum. — Præceps. — Præcipito. — Præcipitum. — Præcipitatio: — Præcipitanter — Roto — Trochum — Rota. — Rotula — Rotundum — Rotunde — Rado. — Radius — Rasor — Rutrum — Rutellũ — Circũrado. — obrado — Derado — Erado. — Corrado — Corradere hereditatem. — Rastrum. — Radix. — Radico. — Eradico. — Radicula. — Radicitus — Radicatio. — Eradicatio. — Struthion — Raphanus — Algidense — Syriacum — Cheria — Armon — Leucen — Armoracia — Lagaron. — Hypocondrion — Poron. — Pliosus — Phagedene — Ramentum — Ramus — Ramale — Ramusculus. — Ramex. — Racemus — Botrius — Rastrum. — Rastellus — Rhamnus — Rhãnusia — Ramnetes — Ramnus. — Spina

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL.ES

Spina syria.
Prunus Egyptia.
Palturus.
Zura
Mespilus
Setania.
Gallica spina.
Antheodon.
Tragon.
Spina regia
Spina sitiens
Rubi spina.
Cynozhodon
Cynosbaton.
Cynospaston.
Neurospastõ.
Nerius passus
Capparis
Opheostaphyles
Idens rubus.
Siluestris rubus.
Rhamnus.
Lycium
Pyracanthon
Spina alba
Oxyacanthos
Acatie spina.
Aspalatus.
Erisi sceptrum
Elisei sceptrũ.
Adispacus
Dipsacon
Diacherou.
Ozene.
Appendix.
Appendices
Acpis
Acpiecula.
Sanguis.
Sanguineus.
Sanguinolẽt
Sãguinarius
Sanguisuga
Hirudo.
Exangue
Sanguiculus.
Cõsanguine.
Consanguitas
Sanguinaria.
Polygonũ
Call'gonon
Halmas
Carninothum
Dema
Myrtopetalon
Oreon
Sanguen.

dorso hois dicit:& alios aialiũ. Spinarũ:hoc est arborũ spinas ferẽtiũ multa gña sũt. Spina Syria maxime celebrat pserti nigra: qm incorrupta ẽt in aqs durat:ob id vtilissima nauiũ costis. Aculeũ habet & in foliis:semẽ in filiqs:q Coria pficiunt gallęvice:flos ei & coronis iucũd:& medicamẽtis vtilis. Manat ex ea & gũmi: sed pcipua vtilitas:p cæsa tertio ano resurgit. Nõ dissilis huic & Prum ægyptia ẽ:pomo Mespili:maturescẽs bruma nec folia dimittẽs:lignũ in pomo grãde:sed corpus ipm natura copiaq messiũ instar icolis ẽ. Purgatũ eni tũdũt:seruãtq eo offas. Nascit & circa Mẽphim spinarũ arbores tãtæ magnitudis: vt tni nequeãt circũplecti vnã. pomũ in vsu nõ ẽ:folia habẽt ceu pẽnas:q tactus ab hoie ramis stati cadũt/postea rena cunt. Paliurus int spinas numerat filiquã fert:i q terna aut qterna semia gignit: qb medici ptra tussim pcisis vtunt: habent eni lenticiã quãdã atq pinguedine. vt semẽ lini. Nascit locis dilutis:foliis deciduo est. Paliuri semẽ Afri Zurã vocant ptra scorpiones efficacissimũ. & Mespilus spina ẽ: fiqdem & spina alba iserit. Tria eius gña Anthedon. Setania & Gallica. Setania fructũ fert grandiorẽ, cãdidiorẽ: acinosq ligno molliori. Anthedoni pomũ minus cætis sed odore pstãtu:& q diutu seruet. Flos amigdalę oib:foliũ magna ex pte fessũ:qd anteq decidat rubescit vehemẽt. Nõ fuit hæc arbor ĩ Italia Catonis æuo. Spina ẽ & malũ punicũ de quo alibi dixim. Tragon fit ue scorpionẽ fert Asia:spinã sine foliis ramis rubẽtib ad medicinę vsũ. Spina babylonis ẽ ficut viscũ in arboribus:sed in spina tñ serit:q Regia vocat:& eadẽ die germinat:qd iiectũ est. Cõdũt hæcvina & ideo seritur. In oriẽte a Copto p solitudines nhil gignit pter spinã q Sitiẽs vocat. Rubi spinę sunt vulgo notę:mora pducũt nõ mõ aialiũ cibis sed multis medicamẽtis cõmodissima. Int medicamẽta q stiptica hoc ẽ cõstipãtia vocãt:nihil efficaci rubi mora ferẽtis radice decocta in vino ad tertias ptes vt colluant eo oris vlcera:& sedis foueant: tãtaq vis est vt spõgię ipę lapidescãt. Gen rubi ẽ in quo rosa nascit. gignit pilulã castaneæ similẽ:pcipuo remedio calculosis.& Cynorhodõ qsi Canina rosa:p cõtra canis rabidi morsũ vim maximã habeat. & Cynosbaton: quẽ alii Cynospastõ:alii Neurospastõ vocãt vestigio hois sile fert & vnã nigrã:i cu acie nerũ habet. vñ nerũ passu dr Cynosbaton:tñ medici ẽt Capparim vocant firmioris ligni fruticẽ:seminisq & cibi vulgaris cu caulis quoq mãdit. Cynosba stos dr qsi caninus rub:qm ei rubo silis hic frutex est. Alii Opheostaphilẽ noiant: hoc est serpẽtis vnã. qm in Arabia pestilẽs est. Idæus rub appellat:qm in Ida nõ alibi nascit. Est tenerior ac minor: rarioribũ calamis innocẽtioribusq:sub arborũ vmbra nascẽs. Int gña ruborũ Rhãnus appellat cãdidior & fruticosior:is floret:ramos spargẽs rectis aculeis:nõ vt cæti adũcis:foliis maioribũ. Alterũ genei est silueſtre nigrius aliqtenu rubẽs:cui radice decocta in aq fit medicamentũ qd vocat Lyciũ. Præstãtius tñ Lyciũ ex alio genere spinę fit:quã Pyxacanthon chironiã vocãt. Coquunt in aq tusi rami:radicesq sũmę amaritudinis æreo vase p triduũ:iterũq expto ligno:donec mellis crassitudo fiat. Spina alba vulgo nota est. Corona ex ea ipsita capitis dolores fert minuere. Oxyacãthos spina ẽ multo mioribũ foliis aculeatis p extremitates:ferẽs baccas rotũdas:foliis ipsis araneosa lanugine abductis:q collecta ẽt vestes qdã bõbicinis similes fiũt in Oriẽte. Oxyacãthi baccę ptra serpẽtiũ ictus bibunt. Est & Acatię spina cu semẽ Lẽticulę sile: mior est tñ & grano & foliculo:colligit autũno. Spissat succus ex foliculis aq cælesti pfusis:mox in pila tusis expmit organis:densat ĩ sole:mortariis ĩ pastillos. Ad coria pficiẽda semine p Galla vtunt. Vulgaris spinę foli radicis vsus est ad coria tingẽda. Per hispanias tñ multi ad odores:& vnguẽta vtunt Aspalatũ vocãtes cũ Aspalat fit spina alba ĩ oriente magnitudine arboris modicę:flore rosæ:cui radix vnguẽtis expetit:q dã Erisi sceptrũ vocant. alii sceptrũ Elisei. alii Adispacũ. alii Dipsacõ:siue Diacheron:sanat Ozenas. Sic eni vocat vitiũ in naribus ex cõfluxu humoris acerrimi. Est & spina Appendix ita appellata:qm bacce puniceo colore in ea instar racemi pẽdẽtes. Appẽdices vocant. Spina etiã Vepris dr:p vehemẽtę prehẽdat. Cui diminutiũ ẽ Vepcula. SANGVINEA Sãguinolẽta:sparsa cruore multarũ ferarũ. Sãguis qd significet manifestũ est. Mari hic q fœminis nigrior est:& in iuuẽta magis q senio. Qui multo sãguine:& pingui abũdãt:iracũdi sũt. magna ĩ covitalitatis pars est Emissus spm secũ trahit:& tñ nõ sentit tractũ. Int aialia:fortiora sũt:qbus sãguis crassior est. Sapiẽtiora qbus tenuior. Timidiora qb mimus. Quib nullus:hebetia. Taurorũ celerrime coit:adeo pestifer. vt supẽ diximus Aprorũ/Ceruorũ/Caprarũ/& Bubalorũ omniũ nõ spissat. Pinguissim Asinis. Homini tenuissim est. Quæ plus q qternos habẽt pedes:carẽt sãguine. Obesi min sãguinis habẽt:qm absumit pingui. Profluuiũ eius in naribũ soli hoi accidit qbusdã p inferna:multis p ora statuto tpe: vt voluso saturnino oib annis: q tñ nonagesimũ vitę annũ excessit. Aialia q certis tpib latẽt:nõ habẽt tũc sãguinẽ: pter exiguas admodũ guttas circa cor Hoibus in metu refugit:inverecũdia faciẽ petit:ideo timore pallescim:rubescim pudore. Morbi oẽs:morsq sanguinẽ absumũt. Aliqñ sãguis p gñe ponit. Vir. An Nympharũ sãguinis vna. Ab hoc Sãguine & Sanguinolẽt deducunt:q mõ ad corpus referunt:significãtq plenũ sanguine:vt hoc loco. modo ad aĩm:& p crudeli ac cruẽto accipiunt. Apul. Immani ac sanguinea voce pterruit. Varro. Itaq ppter amorẽ impii magistratus gradati seditiõib sanguinolent vrbẽ pturbauere. Itẽ Sãguinari:hoc est sæu crudelis. Cice. Itaq graue illã ac sanguinariã vocẽ audiuim. & Sanguisuga vermis:q & Hirudo dicit. Hora. Nõ missura cutẽ nisi plena cruoris hirudo. Quidã hãc ab hærẽdo nomen traxisse existimãt:p aialiũ corpib hæreat. & Exangue:qd sine sanguine est. & Sãguiculus sanguis hædi: siue suis in cibũ format. Ply. Vtunt ad vtrũq vitiũ. Et coagulo hedi in vino myrteo magnitudie fabæ poto:& sanguine eiusdẽ in cibũ formato:quẽ sãguiculũ vocãt. & Cõsanguineus:q sanguine mihi cõiũctus est. a quo Cõsanguitas ipa cõiũctio. & Sãguinaria herba:qa succus ei infusus naribũ suppmit sãguinẽ Polygonũ Græci vocãt:vel a multitudine seminis:vel a freqntia geniculorũ. Quippe πολὺ multũ significat γόνος genitus:γόνυ genu:folia rutæ habẽt:parũ a terra attollit similis gramini. Alii Calligonon noiant. alii Halmada. Nonulli Carninothũ. Quidã Dema. Multi Myrtopetalon. & vnũ eiusdẽ gen:qd in mõtib nascat Oreon:harũdini tenerę simili: vno caule dẽsis geniculis: & in se fractis. Est & aliud genus silueſtre appellatũ pene arboris frutice:radice lignosa:rubicũdũ:ramis sparti:binũ palmorũ. Vis oĩm spissare ac refrigerare:ppẽ qd stomachi feruori folia ĩponunt. & Sãguẽ arbor: cuius cortex ad sanguinis sistitudinẽ rubet. a quo Sãguineus. Ply. Si qs duas virgas sanguineas manu tulerit. Itẽ a sãguine fm quosdã Sancio verbũ. Est. n. ppe sancire cõsecrare aliqd sub sanguine hostię. vñ Sanctũ dr qsi sãguine cõsecratũ. & Sanctio ppe vocat lex cũ ẽrore pœnę. Alii tñ voluit sanctũ ppe dici qd ab iniuria hoĩm defensũ atq munitũ ẽ:tractũq eẽ a sagminib herbis:q legati populi Romani ferre solebant:ne qs eos violaret: quẽadmodũ legati græcorũ ferebãt ea q ceratia vocant. in municipiis muros sanctos eẽ Sabin affirmat:nec licere eos reficere sine pncipis vel pfidis autoritate:nec aliqd cõiũgere vel supponere. hinc Sancire deductũ:qd ẽ firmare munire:& qsi sanctũ facere. Vlpi sanctũ eẽ scribit:qd nec sacrũ nec pfanũ est:sed sanctiõe qdã cõfirmatũ:vt sanctę sũt leges: hoc ẽ sanctione qdã subnixę. Hinc Virg. Sãcta ad vos aia:atq istu insciaq Deseẽdã. Sãcta ingt hoc est incorrupta. Idẽ. Tuq o sãctissima piũx fœlix morte tua. sãctissima lẽ est castissima. Interdũ tñ sanctũ p sacro & regioso ponit. Idẽ. Ecce leui sũmo de vertice visus Iuli Fũdere lumẽ apex. & paulo post. Nos paudi trepidare metu: crinęq flagrãtẽ Excutere:& sãctos restinguere fõtib ignes:sãctos ingt qsi diuinit missos. Idẽ. Tuq o sãctissima vates Præscia vẽturi. Sãctissima vocauit qa & vates & deo plena erat. ab hoc fit Sãctifico verbũ. a quo Sãctificator/Sãctificatrix/Sãctificatio. Itẽ Sãctitas Sctitudo Sãctimonia eiusdẽ significatiõis. & Sãcte aduerbiũ. a q Persãcte. Plau. Idq psancte iurauit se facturũ. & Sãctuariũ sacer loc:tẽplũ sacrariũ. Sacrũ vo (vt Trebatius refert) dr omne qd deorũ habet. Hinc Vir. quotiẽs sacrũ noiat additionẽ fere deorũ facit. Sacra Dioneę mri diuisq ferebã. Idẽ. Sacra Ioui stygio:q recte incepta parabã. Idẽ. Tibi eni tibi maxima Iuno Mãctat sacra ferens. Hinc Sacer mõs trãs Amiẽe fluuiũ vltra tertiũ miliariũ appellat:qa Ioui fuerat cõsecrat:& sacravia in vrbe Roma vocitata ẽ:q in ea fœdus ictũ sit int Romulũ & Tatiũ. & sacrimũ vocabãt mustũ:qd libero pri sacrificabãt. pvineis & vasis & ipo vino cõseruãdis. sicut Præmetiũ de spicis:qs pmo metẽdo collegissent. Cereri sacrificabãt. & Sacrosãctũ quo iureiurãdo int posito erat istitutũ: vt q violasset:morte pœnas pẽderet. & Sacramẽtũ qd iurisiurãdi sacratiõe int posita gerit. V ñ sacramẽtũ militare appellatũ. Itẽ sacramẽtũ æs: qd pœnę cã pẽdit. & Sacrifico qd a lito ita distinguit: vt sacrificare sit veniã petere. Litare vo ppitiare:& votũ ipetrare. Plau. Si hercle istuc vnq factũ est:tũ me Iuppiter faciat: vt sp sacrificẽ:numq litẽ. Cõfundunt hęc tñ & vtrũq accipit ppeo qd est sacrũ facere. & Sacrificulũ regẽ sacrorũ. & Sacro vbũ:qd ẽ deo dedico & sacrũ facio. a quo Sacrator Sacratrix Sacratio. & Cõsecro eiusdẽ significatiõis. A quo Cõsecrator Cõsecratrix Consecratio. & Execror:qd pprie est mala deprcor. Vnde Execratio deprcatio malorũ. & Execrabile deprcabile euitãdũ. & Desecro qd ppe ẽ ex sacro pfanũ facio. & qd vulgo dicit Degrado. Plau. Desecrare eũ pus oportet:ne man ptaminẽ. & Obsecro qd significat obtestor deprcor:& qsi sacra vt te exorẽ facio. Vnde Ob vos secro vetes dixerũt:p vos obsecro. ab hoc Obsecrator Obsecratrix Obsecratio. & Resecro:religiõe absoluo. Plau. Resecro mater qd dudũ obsecraueram:hinc cũ populũ reus aliqñ rogasset p deos:vt eo piculo liberaret:iubebat magistratus eũ resecrare. & Sacerdotẽ q deo dicat est ad sacrificia faciẽda. a quo Sacerdotiũ:ipm sacerdotis munũ officiũve. Vnde Gẽtilitiũ sacerdotiũ vetes appellabãt:qd nũc vocat Ius patronatus. & Sacerdotale:qd est sacerdotis. & Sacrariũ loc in quo sacra reponunt. & Sacrilegiũ:q rem sacrã:aut e sacro loco furat. a quo tale furtũ sacrilegiũ. sacrũ etiã aliqñ p sacrificio ponit qñ substãtiuũ est. Vir. Sacra Dioneæ matri:diuisq ferebã. Q ñ vero adiectiuũ pvenerabili. Idẽ. Extulit os sacrũ cælo. Interdũ etiã p execrando scelesto. Idẽ. Quid nõ mortalia pectora cogis Auri sacra fames. Plau. Homini qtũ hoĩm tra sustinet sacerrimo. qd tractũ est a Gallorũ cõsuetudine. Quotiẽs eni Masilieses pestilẽtia laborabãt vnus ex paupib sese offerebat alendũ ãno integro publicis pciosiribus cibis. Hic postea verbenis ornat & sacris vestib induit p totã vrbẽ ducebat cũ execratiõib:vt in ipm oĩa ciuitatis mala reciderẽt:& sic diis immolabat. Itẽ sacrũ qñ substantiuũ est, p tẽplo accipit. Cui diminutiuũ ẽ Sacellũ:dictũq est ad imitationẽ græcorũ q sacrũ dicũt ἱερὸν καὶ τὰ ἱερὰ τẽpla appellãt. Paulus iurisco Sũt auĩ sacrilegi:q publica sacra cõpilarint:atq puata sacra vel ædiculas icustoditas tẽtauerint:amplius q fures minus q sacrilegi merent a sacro etiã Sacerani appellati fuerũt reate orti:q ex septimõtio ligures siculosq ciecerũt: q iure sacro nati fuissent. Vetes p sanguis neutro genere Sanguẽ dixerũt. Enni. Et sanguẽ diis oriũdũ. Lucreti. Viscerib viscigni:sanguẽq creari. Sacrũ græci ἱερὸν dicũt:lẽ ẽ Hieron. A quo Hierarchia sacer pncipat. & Hiera isula int siciliã & Lipari Vulcano sacra. & Hieri pplivltra sauromatas. & Hiero rex syracusarũ:& Hieronym ac Hiero theus ppa noia:quorũ alterũ sacra lex:alterũ sacer de interptari põt. & Hieropolis oppidi nomẽ qsi sacra vrbs. & p diminutionẽ Hiella:vrbs Etruriæ. & Hierosolyma vrbis nomẽ ĩ Palestina. & Hierapicra:medicamẽti genus ad soluẽdũ aluũ:lẽ est sacra amara. nã τὸ πικρὸν græci amarũ dicũt. PERDIDIT. Amisit quẽadmodũ supra dixim. ab lẽ fit pditio:amissio. & Perditevehemẽt sine remedio. & Frugipda:salix:qa amittit semẽ anteq oino maturitatẽ fẽtiat. sed huic rei naturę puidẽtia cõsuluit:qm de pact surculus facile:& incuriosi nascit. vnã tñ Salicẽ tradũt autores semẽ ad maturitatẽ pferre solitã ĩ creta isula: atq ipo descẽsu spelũcę Iouis toruũ ligneũq magnitudine Ciceri. Salix a saliẽdo dicta ẽ:q vel fata:vel casu tra cõpacta stati salit. ac surgit. Salix pticalis dr: ex q pticę fiũt:hoc ẽ fustæ lõgiores:qb ad sustẽtãdas vites:lẽ ẽ ad iuga faciẽda:& ad messes flagellãdas & ad alia rustica opa vtimur. Ply. Nã salices qdã in pœritatẽ magnã emittũt iugis vinearũ pticas. Idẽ. Messis ipa alibi tribulis in area:alibi equorũ gressib extent:alibi pticis flagellat. Idẽ. Perticis quidã decutiũt oliuas cum iniuria arborũ sequẽtis anni dãno. Has iustũ est cædi qrto quoq anno. Salix viminalis est:ex qua vimina colligunt. has omibus annis pfodi iubent mẽse Aprili: hæc & Amerina dicit ab Ameriavmbriæ ciuitate ab Amerio sic appellata. Vir. Atq amerina parãt lentæ retinacula viti. A mella vo herba est q nascit iuxta mellã gallię flumen:a quo nomen accepit. Folia salicis cõtrita:& pota intemperantiã libidinis coercere dicunt: atq si sæpius sumant:vsum eius in totũ auferre. A salice Salignũ deducit:quod e salice est: sicut Acernum quod ex acere. & Abiegnũ quod ex abiete. & Salicetum seminariũ salicum:qd & Salictum per syncopẽ dicit. Virg. Hybleis apib florẽ depasta salicti. & Salicastrũ genus labruscæ in salictis nascens. Nam labrusca est q a græcis Ampelos agria:hoc est vitis agrestis appellatur:spissis & candicantibus foliis:geniculata:ramoso cortice:

Sanguineus. Sancio. sãcrũ. Sãctio. sãcio. Sãctũ qd est. Sancte leges. sanctificio. sanctificator. sanctificatrix. sanctificatio. sanctitas. sanctitudo sanctimonia. sancte. Persecẽ sanctuarium sacrum. sacer mõs. sacra via sacrimum Præmetium sacrosancrum. sacramentum. sacramẽtũ militare. sacramẽtum es. sacrifico. Lito. sacrificulus. sacro. sacrator sacratrix sacratio. Consecro. Consecrator. Consecratrix. Cõsecratõ Execror Execratio Execrabile. Desecro. Degrado. Obsecro. Obvos sacro. Obsecratorix. atio. Resecro. sacerdos sacerdotium Sentiliciũ sacerdotium sacerdotale. sacrarium sacrileguf sacrilegium. sacrum Massilienses sacellum. sacrileguo saceranus sanguen Hieron Hierarchia. Hiera Hieri populi Hiero rex. Hieronymus. Hierotheus. Hieropolis Hiella. Hierosolyma. Hierapicra. Perditio Perdite. Frugiperda. salix. salix viminal. Amerina salix Ameria Amerius Amella. mell salignum. salicetum salictus. salicastrum Ampheios. agria Tanunta

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Tanuniam. Ampheloleuces. Staphyleuces Molothros. Philotr⁹ Arcesostis cedrosis Wados. Ampelomelena. Brionia. chironia gynecantes Apronia Aitaphis agria Staphis vitis Implico Rete. Sinus Sinuo Sinuatio. Sinuatiz Sinuosuz Haleola Insinuo Insinuatio

Uiscum

Uiscus.ris.

Rete

Irretio Irretituz cassitias Euboea Stelis. Dyphear Dryosdyphear

Druides. Mos gallozum

fert vuas rubētes Cocci mō:q̃ cutē in facie mulier̃ purgāt. Q uidā hanc Tanuniā vocant. Vitis alba est: quā græci Ampheloleucē vocāt. alii Staphylē. alii Molothron. alii Philotrū. alii Arcesostin. alii Cedrosin. alii Madon: hui⁹ sarmēta lōgis & exilib⁹ internodiis geniculata scādūt folia pāpinosa ad filitudinē Hederę: diuidunt̃ vt vitiū. Radix alba grādis: Raphano similis mitio. Ex ea caules asparagi filitudine exeūt: q decocti in cibo alium & vrinā ciēt: Est & nigra vitis quā qdā Ampelomelæna. alii Bryoniā. alii Chironiā. alii Gynecanthē: aut aproniā vocāt filis pori p̃terq̃ colore. Astaphis agria: siue Staphisvitis ē cauliculis nigris/rectis/foliis labruscę fert foliculos veri⁹ q̃ acinos virides: fi res Ciceri: in his nucleū triāgulū maturescit cū vindemia. FVGAM. cursū de quo supra dixim⁹. IMPLICITAM. Ipe implicit⁹: hoc est inexus/iuolut⁹. Implicare enī inuoluere & irretire est. Plau. Hæc meretrix miris me implicauit modis. sed de hoc supi⁹ disseruim⁹. VISCO. Rete Retia lōgis tpib⁹ ad auiū dūtaxat aucupia inusu fuere. Postea impator̃ fere tpib⁹ dū venationū spectacula ppl'o ædebāt. Feris quoq; adhibere coeperūt. Martia. Pulcher adest onager mitti venatio debet Dentis erithræi iā remouete sinus. Per sin⁹ enī retia intelligi manifestū est. Q uippe sin⁹, ppe ps illa dr: q̃ est intra pector brachio rūq; cōplexū. Vñ fit Sinuo vbū qd est curuo/flecto. Hinc Sin⁹ vestiū appellati q̃les erant tunicę Romanor̃: & nūc sūt quorūdā religiosor̃ sup̃ cinctura laxitas illa vestis q̃ cingulū opit. & p metaphorā sinus vocant̃ littora curua: & q̃si brachiis mare aplectētia. a quo curuitas ipa Sinuatio dr. & Sinuati aduerbiū q̃si p sin⁹. & Sinuosū mare qd multos habet sin⁹. Itē Sinuosū qcqd sinus facit, ppt laxitatē: vt sinuosa vela: q̃ vētis flātib⁹ curuant̃: & sinus faciūt. Ponit̃ etiā p orbe oculos amplectēte: lī est p palpebris. Vir. Sinū lachrymis impleuit abortis. Itē p q̃cuq; re fluēte ob laxitatē atq; capaci: Iuue. Fata regūt hoies fatū est in pub⁹ illis. Q uas sin⁹ abscōdit. vñ & Retia Sin⁹ vocant̃. Idē. Impleuitq; sin⁹. Sin⁹ etiā pma, pducta vasis gen⁹ est sinuosū: sicut Galeola. Vir. Sinū lactis: & hæc te liba Priape quotānis Expectare sat ē. Varro. Vbi eratvinū positū in mēsa: aut Galeola aut sinu A sinu fit etiā verbū Insinuo: qd, ppe significat p iūgo & q̃si in sinū cōmitto. Sisenna. Agmē pturbatū peditis i sinuāt ac loco cōmouēt. Iustin⁹. Cui se celerit̃ officii comitate & obseq̃ndi grā ī sinuauit. hinc p metaphorā insinuare dicim⁹: nō apte & simplicit̃ rē exponere: sed latent̃ in aīm audiētis veluti in sinū id qd volum⁹ mittere. a quo Insinuatio apud rhetores appellata: q̃ exordiū ps est. & ita a pncipio distinguit̃: qd in pncipio est recta beni uolētię & actiōis postulatio: q̃ esse in turpi genere cause nō pōt. Insinuatio subrepit ais: vel qa res fit ī proba vel qa ab oib⁹ par̃ pbet̃. Q dvisū p Retevsurpauerit vetes: testat̃ Noni⁹ Marcellus. Viscū ingt positū aliqn̄ p rete repit̃ a tenacitate. Testat̃ Varro: cui⁹ ipe testimonio vtit̃. Lepusculi timētes hoc q̃drāgulū dedūt se in rete. sic fugerevisū neguerūt: lineaq; cōpedē. Testat̃ Vir. Tū laqueis captare feras: & fallerevisco inuētū: & magnos canib⁹ circūdare saltus. De feris. n. hic, pculdubio Vir. loquit̃: nō de auib⁹. Nec recte sentit Seru⁹ diuisū esse sensū. & qd dicit laq̃is captare feras ad venationē ptinere. Q dvero ait fallerevisco ad aucupiū. mox. n. poeta ipe subiūgit: & magnos canib⁹ circūdare saltus: qd ad venationē ptinet: feraq;. Auiū aūt nullā hoc loco facit mētionē. Sic igit̃ Vir. laqueū & viscū noiauit: vt Varro viscū: & lineā cōpedē: hinc aliq quos Seru⁹ reprehēdit vi q̃dā vitatis impulsi: qm̄ Viscū p Rete a vetib⁹ vsurpari solitū ignorabāt: & tū nō de auib⁹ sed de feris loqui Virgiliū nō dubitabāt. Pro visco viscerationē interp̃tati sūt: in nō minorē vidēt̃ mihi errorē lapsi: qm̄ cū carnē significare volum⁹: viscus viscere viscera cōdi. Oui. Heu q̃tū scelus est in viscere viscera cōdi. Altī⁹ q; aiantē aiantis viuere læto. Lucre. Viscerib⁹ visc⁹ gigni: sāguēq; creari. Sed in hūc errorē lapsū fuisse Noniū Marcellū eo magis admiror: quo, p rete accipi viscū & legerat & notauerat: nisi forte posteri⁹ hoc legit notauit q: qd supra dixim⁹: & oblit⁹ est retractare: qd supi⁹ ita scripserat. Visc⁹ positū, p viscere. Lucre. Viscerib⁹ viscus gigni sāguēq; creari. Vir. Tū laq̃is captare feras: & fallere visco. i. tractu visceris. Sic aūt, p retevisū vsurpam⁹ a retinēdis feris: quēadmodū, p arborib⁹ capim⁹ retas: qd naues retineāt tanq̃ retia. Sūt. n. retæ arbores: q̃ aut ex ripis fluminū eminēt: aut in alueis eor̃ extāt: a retib⁹ appellatę: q; p̃tereuntes naues q̃si irretire videant̃. Ic circo flumina retāda locari solēt. i. purgāda: ne qd morę siue piculi naub⁹ in ea virgulta incidentib⁹ fiat. Rete a raritate deductū dixim⁹ teste Varrone. a quo Reticulū de quo supi⁹ locuti sum⁹. & Irretio vbū qd figificat retineo/capio. & Irretitū dicim⁹ fraude aliq̃ vel blāditiis: aut dolo q̃si rete captū. Visci tria sūt gña. Vnū ī abiete & larice nascēs: qd Cassitias dr. Alter̃ ī Euboea qd Stelis. Tertiū ī Arcadia qd Hyphear. Viscū in quercu: robore: ilice: pmo siluestri. Terebintho. nec vllis aliis arborib⁹ nascit̃. Copiosissimū in quercu: qd Dryosdyphear vocāt. Satū nullo mō nascit̃: nec nisi p aluū auiū redditū: maximeq; palūbor̃ & turdor̃. Hæc ē. n. visci natura vt nō puemat nisi pus i vētre auiū maturatū fuerit. Altitudo arbusculi cubitū nō excedit. Viscū fit ex acinis q messiū tpe ī maturi colligunt̃. Nā si ibres accesserit: āplitudine qdē augent̃. visco vo marescūt. Siccant̃ deide & aridi tūdunt̃: ac pditi ī aq̃ putrescūt duodenis fere dieb⁹: & vnū lī ex oib⁹ reb⁹ putrescēdo grām iuenit. Inde ī pfluēte rursus maleo tusi amissis corticib⁹ int̃iore carne lētescunt. lī viscū cū libet isidias moliri auib⁹: inglādis oleo subigit̃: aut si aues aq̃ticę sint: & ī aq̃ viscū debet poni: lardo siue alēo pīgui. nihil hēbant Druides visco & arbore ī q̃ nascit̃ sacrat⁹: hi magi gallor̃ erāt. In oi qppe Gallia eor̃ hoim: q ī aliq̃ eēnt honore duo gña erant Nā plebs pene seruor̃ hēbat̃ loco: q nihil hēbāt p se: nulli adhibebāt̃ pfilio. Plæriq; cū aut ære alieno: aut magnitudie tributor̃ aut iiuria potētior̃ p̃mebāt̃ sese ī fuitutē dicabāt hoib⁹ nobilib⁹. In hos eadē oīa iura erāt q̃ dñis ī seruos. Sz hor̃ duo gña erāt. alter̃ Druidū. alter̃ eqtū. Illi diuīs reb⁹ int̃erāt sacrificia publica & pua ta pcurabāt. Religiōes iterp̃tabant̃. Ad hos magn⁹ adolescētiū nūer⁹ disciplinę cā pcurrebat: magnoq; ii apud eos erāt honore. Nā fere de oib⁹ ptrouersiis publicis: puatisq; pstituebāt. Siqs aut puatus aut publicus eor̃ decreto nō stetisset: ei sacrificiis int̃dicebat̃: hæc pœna apud eos erat. Q nub⁹ ita erat int̃dictū: ii numero ipior̃ ac sceleator̃ habebant̃: hor̃ cōuersationē. sermonēq; oēs fugiebāt: neqd ex cōtagiōe incōmodi accipent: neq; iis petētib⁹ ius reddebat̃: neq; honos vllus cōmunicabat̃. Oib⁹ aūt Druidib⁹ p̃erat vn⁹: q sūmā iter eos habebat autoritatē. lī mortuo: aut siqs ex reliqs excellebat ī digitate: succedebat: aut si plures erāt pares: suffragio Druidū. Nōnunq̃ etiā de pncipatu armis ptendebāt. Hic certo annū tpe in finib⁹ carnutum: q̃ regio toti⁹ Galliæ me

dia habetur: considebat: in loco consecrato: huc omnes vndiq; quibus aliqua cōtrouersia erat: conueniebant: & Druidum iudiciis: decretisq; parebant. Eor̃ disciplina in Britānia reperta & inde in Galliam translata fuerat Druides a bello abesse consueuerāt: neq; tributa vna cū reliquis pendebāt. Vacationē militiæ omniūq; rer̃ habebāt immunitatē. Hi ergo robor̃ eligebant lucos: nec vlla sacra sine ea fronde conficiebāt: vnde & ἀπὸ τῆς δρυὸς hoc est a quercu Druides appellati existimantur. Q uicqd iis arborib⁹ adnascat̃: e cælo missum putabant: signūq; esse: q; ea arbor a deo electa esset. Repertū ergo in ea viscū magna religione petebat̃. Sacrificio epulis rite sub ea arbore p̃parat duos admouebāt candidi coloris tauros: quor̃ cornua tūc Primū vinciebant̃ Sacerdos cādida veste indutus arborē scādebat: falce aurea demetebat viscū. Cādido id sago excipiebat̃. Tum demū victimas immolabāt p̃cantes deū vt donū suū his: qbus dare t̃: psperū faceret. Fecūditatē cuicq; aialiū sterili eo poto p̃beri arbitrabant̃ Contraq; oia venena eē remedio. A visco Viscosū deducit̃ qd tenax significat dicit̃q; etiā Viscidū: & Inuisco: qd est visco inficio. SPLENDIDA. Lucentia. Ob candorē ferri splēdere lucere est. Hinc splēdor solis. Ponit̃ tamē p metaphorā, p decore: dignitate gloria. Vnde splendorē nois: Splēdorem familiæ: Splendorē virtutū: Splēdorē rerū gestar̃ dicim⁹: hoc est claritatē & Splēdidus: fulgēs: clarus: & Splēdide aduerbiū: clare. Q uidā etiā Splendesco vsurpāt. A pule. Cū iā aurora splēdescēret: & Splēdophorus nomē, ppriū ex græco: ac latino cōpositū: q̃si splēdorē ferēs: & cōpositū Resplēdeo. CESSENT. Desistant ab ope. reponant̃. TECTO FERRO. In vagina recōdito: qd in venabulis: atq; aliis huiusmōi telis fit ne rubigo incessat. LANCEA. Telī gen⁹ oim lōgissimū: a græco nomē hās: Q uippe græci λόγχην lanceā dicunt A q̃ λόγχοφόρον lācearium. Post lanceā iter tela lōgior est Materis. Sisenna: Gallia Materib⁹ seu lanceis cōfigūt: Idē: Alii materib⁹ aut lanceis mediū pturbāt agmē. A lancea fit Lācino verbū: qd est ferio: lacero Ply. Est & volucre canib⁹ peculiare malū: aures maxime lācinās: q̃ defēdi morsu nō q̃unt. Solinus. In Asia loc⁹ est vbi pmo aduētus sui tpe Ciconiæ aduolāt: & eā: q̃ vltima aduenerit lācināt vniuersæ TORTA. Emissa iaculata. Vir. In medios telū torsisti pm⁹ achiuos: de q̃ supra dixim⁹. EXCVSSA MANV. Mota vibrāte manu. Excutere enī, ppe mouere est. Ci. Explica: atq; excute ītelligētiā tuā Plau. Excute dū paliū. Per metaphorā tamē aliqn̄, p emittere accipit̃. Vir. Excuss⁹ Acōteus fulminis ī morē. Aliqn̄, p deiicere. Idē Excutimur curru: & cæcis erram⁹ in vndis. Idē: Magno si pectore possit Excussisse deū tāto magis ille fatigat Hic Excussoresq; equi dicunt̃: q sessorē deiiciūt. Ply. Excusso Circēsib⁹ aurigar̃ cucurrisse pstat: & pmatū obtinuisse: & Excutio eiecto. Veteres aliqn̄ Exciet p syncopē, p excutiet scripsere Cōpositū aūt Excutio est ab ex intētiua p̃positione & Q uatio: qd similiter, ppe significat moueo. Vir. At vero īgentē quatiēs Mezētius hastā. Sed p metaphorā mō pro cōcutio ponit̃. Idē. Q uadrupedāte putrē sonitu quatit vngula campū. Modo, p infesto. Idē aut rastris terrā domat: aut quatit oppida bello. Mō pro eiicio: siue excludo. Terē. Nimirū homo quatiēt̃ cū dono foras. Ab hoc fit frequētatiuū Q uasso: qd simili modo significat moueo Plau. Q ui suāvndātē Chlamydem quassādo fecit. Nōnunq̃ ponit̃ pro cōcutio Idē: Q uassataq; rates dū nō tractabile cælum. Ab hoc fit Q uassabūdus. Plau. Caput mō quassabūdus exiuit domo. Itē a quatio cōposita fiūt Percutio qd est ferio. A quo Percussor: q ferit. & aliqn̄ pro carnifice ponit̃: & Percussio ictus. Decutio demeto: excido. Ply. Ramorum summa quæq; decutiēs a quo Decussor: Decutio: Incutio: qd est iniicio. Virgil. Incute vim vētis: submersasq; obrue pupes A quo incussor: & Incussio: Incussū lapidē Vir. vocat Molā manualē Lapidēq; reuertēs incussum: aut atræ massam picis vrbe reportat. Succutio: qd est cōcutio: & nō tam invsu est: q̃ eius frequētatiuū Succusso: dicit̃q; pprie de equo q Gradario cōtrarius est: hoc ē cōcutiendo sessorē gradit̃: & equus ipe Succussor: appellat̃: & Succussarius equus: & Succussator: & Succussio ipsa agitatio: quæ & Succussatio vocat̃. Actius: Agite: ac equus ne succusset. Caute īgredimini. Lucil. Succussatoris tardi: rariq; caballi. Idē: Cāpanus sonipes succussor null⁹ sequet̃. Talis gressus Succussatura appellat̃. Ecōtrario Gradarius: vt supius ostendimus: est equus: q molli gradu: & sine succussatura īcedit. Idē: Ipe equ⁹ nō formosus: sed gradari⁹ optim⁹ est Tolutari⁹ vo equus vocat̃: q nō vulgari motu incedit sed molli alternoq; crurū explicatu veluti currēs: qd arte facere traditur. Hic Asturco q̃q; appellat̃ ab Asturia Gallica gente: q̃ huiusmōi equos præstātes olim habebat: naturalit̃ sic gradiētes: quēadmodum nūc Britānia. Marti. Hic breuis ad numer̃ rapidos q colligit vngues. Venit ab Auriferis gētibus Astur equus. Tolutarii aūt a pedū volubilitate dicunt̃ q̃si volutarii. Vnde Tolutim aduerbiū: quasi volubiliter Plau. Demā hercle de hordeo ni tolutim vaduas. Var. Vt equus: q ad vehendū est natus tū hic tradit̃ magrō: vt equisso doceat tolutim currere. Ply. Asturcones sūt: qbus nōvulgaris gradus: sed mollis alterno crurū explicatu glomeratio: Vñ equus tolutim carpere īcursus tradit̃ arte. Iulius Mopsū: Q uātū tolutarii equi succussariis distāt. Hinc etiā Toluti loqui hoies dicunt̃ q volubilitate q̃dāvtunt̃ & Tolutiloquētiā pro sermonis volubilitate veteres vsurparūt. Neuius: O pestifera trux. A cerba tolutiloquētia. Discutio qd examino iuestigo. Vñ Discussū dicim⁹ qd examinatū: aut iudicatū est: & actus ipe Discussio vocat̃: & Discussor q discutit. Cōcutio Cōmoueo: A q̃ Cōcussio: Vñ Cōquasso frequētatiuū: A q̃ Cōquassatio. Sūt q Conquisco q̃q; & Obliuisco a Q uatio deducta existimēt significatq; indignor. Plau.. Faciendū est puerile officium Conquiscā ad cistulā. Priscia. Conquiscere ingt est caput q̃ssare. Sed & lī idignāt̃ est. DEPRENDAT VACVO VENATOR IN AERE PRAEDAM. Sensus est: Si ferę capiunt̃ retib⁹: vt aues: capiant̃ ēt ī aere: vt solēt auiculæ cōprehēdi. ARTE AVCVPIS. Tēdēdo viscū: lī est retia. Auceps qd sit: sup̃ dixim⁹ a capiēdis auib⁹ dict⁹. A uis, ppe ē ois gen⁹ volucr̃ qd oura p rit: pēnisq; decoratū ē: p̃ter vnū Vespulionē: de q̃ sup̃ dixim⁹ Deducit̃ aūt ab aduētu: q; singulis annis aues aduenīāt: Vel auis dicta q̃si finevia: q; q̃ via veniat cnemo ītelligat. Ab auis Auiculā deducit̃ pua auis & Auiariū loc⁹ in q̃ aues domi educāt̃ Aliqn̄ ēt secretū nem⁹: qd aues freqntāt. Vir. Sāguineisq; īculta rubēt auiaria bacc. & Auiculari⁹ q auiario p̃est & Auceps: Aucupiū: Aucupor: Aucupator: Aucupatio: Augur: Auguror: Auguriū: Auguraculū: Auspex: Auspiciū Auspicor. Auspicacissimū: augustū: Augustissimū: Auguste de qb⁹ supi⁹ disseruim⁹. Itē Auern⁹ de q̃ dicē⁹ iferi⁹

Plautus

Martialis

Uiscosum. Uiscidum. Inuisco. Splendeo Splendor Splēdidus. Splendide. Splendesco. Splēdophorus Resplēdeo. Lancea. Materis. Lancino. Excutio.

Apule.

Sisenna. Plynius. Solinus.

Uirgilius

Idez. Varro. Sisenna. Iustinus.

Uirgilius Cicero. Plautus Uirgilius Idem Plynius.

Excussor. Excutio. Exciet.

H. Mar. Varro. Uirgilius Idez. Seruius.

Quatio.

Uirgilius Idem Terentiⁿ. Plautus. Idem Plautus.

Quasso. Quassabūdus Percuti o. Percusso 2. Percussio. Decutio. Decussor. Decussio. Incutio. Incussor. Incussio. Incussus lapis Succutio. Succusso. Succussor Succussarius. Succussator. Succussio Succusatio. Succussatura. Gradarius. equus. Tolutari⁹ equ⁹ Asturco. Asturia. Tolutim. Tolutim loqui Tolutiloqntia Discutio. Discussum. Discussio. Discussor. Concutio. Concusso. Conquasso. Conquassatio. Conquinisco Obliuisco Aut. Auicla Auiarium. Auicularius.

Plautus Priscia.

Uirgilius

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

DE SVEQVE EX VVLNERE PEPERIT. EPIG XII.

Hasta. Hastus. Leue. Leuis homo. Grauis homo. Leuitas. Leucuna.

NTER CAESAREAE: Bládiē Domitiano q̃ i venatiōe eī Sus g̃uida telo icta icolumē partū p vulnus emiserit. HASTA. Telū. Partē posuit p toto. Nā Hastæ sūt etiā sine ferro: vt cūtorū: venabulorū: materū: lāceārū: pilorū: & aliorū similiū: q̃nq̃ ēt sagittārū: Erat aūt hasta p̃cipuū belli signū Vñ Carthaginēses bellū cū Romanis gesturi hastā eis misere. & romani fortes viros ea sæpe donare cōsueuerūt. Ab hasta Hastati dicunt q̃ primi in acie pstituī cū hastis solebāt: Et Hastula diminutiuū: LEVIS. Sine pōdere. Nā si grauior fuisset iteremisset pl ē. Leue qñ porē syllabā corripit: significat id: qd sine pōdere est: Vñ Leuē stipulā dicim⁹: Trāsferrē q̃ ad animū: Vnde Leues dicim⁹ hoīes incōstātes: viles: Et nullo honore dignos quēadmodū ē trario Graues vocam⁹ pstātes: seueros: prudētes. Ab lī fit Leuitas: qd mō dī de re: q̃ sine pōdere est: Mō. p stultitia: incōstātia: vilitate ponit. Cic. Cū in Antonio gen⁹ quoddā sordidissimū vitę demōstrare vellet: qd i Caupona delitesceret: qd ad. vespers potaret: qd ore inuoluto iter faceret: ne cognoscerē. Videte inq̃t hoīs leuitatē. Itē Leucuna: q̃ verbo p leui vl⁹ est: Laben⁹: & Lepus: Lepor: Lepid⁹ Lepide: Illepide: Leporariū a pedū leuitate: vt supius dixim⁹. Itē Leuiter aduerbiū: sine pōdere Prēterea Leuior: Leuissim⁹: Leu⁹: Leuissime: & Leuo vbū: qd mō significat in altū veluti aliqd leue tollo. Liu⁹: Mox aq̃ leuata vēto: cū sup gelida mōtiū cōcreta eēt. Mō aufero. Vir. Atq̃ arcta leuari vincla iubet Priam⁹ Interdū Alleuo & molestiā: laborēq̃ extenuo. Idē: Ego lī te fasce leuabo. Plerūq̃ iminuo. Idē Omenq̃ leuādū pdim⁹. Ab lī fit Alleuo: qd est i altū tollo: vel de imo: & vbi qd iacet: atq̃ abiectū est: sursū tollo. Quintil. Vidi mltos: quorū sup cilia ad singulos vocis conat⁹ alleuarenē: Mō foueo: & opē atq̃ auxiliū præsto: Idē: Quare nō petit vt miserū putet: nisi & inocēs fuerit nō petit vt afflictū alleuetis: nisi & pbauerit se infœliciorē: q̃ patrē amisit: q̃ q̃ oclos Eleuo mō in altū tollo. Plau. Cape dū lapidē hūc: atq̃ eleua Mō minuo: & extenuo. Quintili. Nā qs ignorat quin id lōge sit hon estissimū: ac liberalib⁹ discīplinis: & illo quē exigim⁹ aīo dignissimū: nō vendere opā: neq̃ eleuare tātū beneficii autoritatē: cū pleraq̃ lī ipso possint videri vilia qd g̃ciū hūt. Subleuo aliqñ defēdo. adiuuo Ci. Zopirus q̃ se naturā cuiusq̃ ex forma pspicere pfitebat: a cæteris derisus est q̃ illa in Socrate vitia nō cognoscebāt: q̃ ipe ex illi⁹ aspectu multa collegerat: ab ipso aūt Socrate subleuat⁹: cū illa sibi ĩgenita: sed ratiōe a se deiecta diceret. Aliqñ sursū tollo siue sustento. Suetoni⁹ de Vespesiano: Aluo repēte vsq̃ ad defectionē soluta impatorē ait stantē mori oportere. dūq̃ cōsurgit: ac nitit: iter man⁹ subleuātiū extinct⁹ est. Releuo idē pene qd alleuo. Cic. Multisq̃ oppressū miseriis releuaui. Cū vero Leuæ primā syllabā pductā habet: significat id qd tactu asperū nō est: vt leuæ marmor. Ab lī fit Læuigo: qd est cōplano: polio. Ply. Scabricia leuigat dente cōcaue sed caducæ lrę fiūt. Hic Læuigator & Leuigatio. Itē a læue Læuor: qd ē aspitati cōtrariū. Idē Spectat i chartis: tenuitas: dēsitas: cādor: læuor. Læne idē fere significat qd læue. i. qd tactu nullā asperitatē hēt. Trāsferrē tū ad aīm: & p modesto accipit: A q̃ fit lænio verbū: qd est mitigo: placo: mulceo: A q̃ Lænitas: mālsuetudo: suauitas: quæ & Lænitudo a veterib⁹ dicta ē Lucil. Mira lænitudine ac suauitate: abundāt: Cice. Lenitudo orōis: mollitudo corpis: & Læniter aduerbiū: lī est moderate. suauiter. Quod & læne dī Martial. Tepida natabis læne cōgedi vada: & Lænimētū placatio: lænitio. Et vt qdā putāt Lænia q̃ sūt ornamēta tunicarū aurea. Lænem vero qdā a lēte dictū existimāt. Na Lentū pprie significat tenerū & facile flexuosū. Virg. Lēta salix q̃tū pallētū cædit oliuæ. Sed trāslatū ad aīm p leni & placido accipit Cic. Qui cū publicas iniurias lēte tulisset: suā nō tulit: Lænte inq̃t: lī est molliter modeste. Per metaphorā tamē aliqñ Lētus p facilis ponit: Lucilli⁹: Cotta senex crassi pater magn⁹ trico fuit: nūmari⁹: soluere nulli lētus. Itē p tardus: A q̃ Lentitia: & Lētitudo tarditas: & Lente tarde. Interdū etiā Lētitia flexibilitas. Cice. Nūc crassū: q̃ lētus (vt scitis) dicere solebat ad imitationē: q̃si nīi generis cōtēdisse: & p secutus: ociosus. Vir. Nos patriā fugim⁹ tu Tytire lēt⁹ i vmbra: & p tenax Plautus. Quā lentū est et visco simile: & pro remissus frigid⁹. Virg. Nocte leues melius stipulæ nocte arida prata tōdent: noctis lētus nō deficit humor Vnde lēte: p remisse: & frigide vsurpam⁹. Cice. Neq̃ enī est facile pficere vt irascat ei: cui tu vel iudex: si tu ipe id lēte ferre videare. In cōpositiōe aūt Lētū pro pleno accipim⁹: vt Sōnolētus Vinolēt⁹: Temulētus. Itē a lenis Lēs dī: notū genus legumis: q̃ qui ea vescunt lenes ac moderati fiūt. Ply. Inuenio apud veteres autores æq̃nimitatē fieri vescētibus lēte. Duo generā lētis sūt. Alterū rotūdi⁹ nigriusq̃: Alterū sua figura. Ablī fit Lēticula diminutiuū: qd mō parua lētē significat: mō vasculū oleo accōmodatū: de q̃ inferi⁹ dicem⁹. Et lētigo: maculæ i facie ad Lētis similitudinē. A q̃ Lētiginos⁹. Lēs vo cū i gtio lēdis facit a ledo deducit: & fœdū capit: aīal significat: ex q̃ format pediculū. Quidā ab hoc Lēdiginosū deducūt hoc ē lendib⁹ plenū. A lēto ū fit verbū Lēteo: hoc est lētus fio: A q̃ Lētesco eiusdē significatiōis. Sūt etiā q̃ putēt Lētiscū ab hoc deduci: ob virgultorū lenitudinē: Arbor est q̃ Mastichen sudat gūmi mō. Chia optima ē Repit tū in Asia Græciaq̃ herba q̃dā e radice folia emittēs & carduū similē malo: seminis plenū ex q̃ incisa pte sūma lachryma erūpit: q̃ vix dignosci pōt a mastice vera. Tradūt Democritū medicū ni valitudie cōsulis. M. Serulii cōsular filiæ oēm curationē austerā recusāt diu efficacit vsū lacte caprarū: q̃s lētisco pascebat. Folia ei⁹ dētibus i dolore atterunt: fusticulis pro dētiscalpiis vtunt. Martia. Lētiscū meli⁹ sed si tibi frōdea cuspis Defuerit: dētē pēna leuare pōt. Itē mobiles dētes Lētisci decocto colluūtur lachryma sedisvitiis pdest Præter lachrymā oleū quoq̃ fit e semine ei⁹: qd attritis ptib⁹ medet. Illud aīaduertēdū est lachrymā ei⁹ Mastichen nō Mastucem dici debere: & rectū ei⁹ esse Mastiche: nō Mastix. Nā Mastix flagellū est: & μάστιξ flagello: verbero. a quo Mastigiā vberonē vocāt. Plau. Exi e culina: fis foras mastigia. Hic Homeromastix: dict⁹ est Zoilus Ille: q̃ scripta sua ptra Iliadē: & Odysseā Homeri cōpata i Alexādriā veniēs Ptolemæo regi obtulit: Ptolemæ⁹ vero cū aīaduertisset poetā optimū maximū absentē vexari: nullū ei respōsū dedit Zoil⁹ aūt cū diutius in regno fuisset: iopia pressū petiit a rege vt sibi aliqd tribuereē Huic vero respōdisse rex dī. Homerū: q̃ āte ānos mille decessisset: æuo ppetuo mlta hoīm mulia pascere: Itidē debere eū q̃ meliore ingenio se pfiterē: ñ mō vnū sed ēt plures alē posse. Læua ū a grēco deducit Quippe græci λαιός læuā dicūt: & significat sinistrā manū

Releuo. Leue. Leuigo. Leuigatio. Leuigator. Leuor. Lene. Lenio. Lenitas. Lenitudo. Lenitet. Lene. Lenimentum. Lenia. Lentum. Lentitia. Lentitudo. Lente.

Leuiter. Leuo. Alleuo.

Eleuo. Subleuo.

Lens.

Lenticula. Lentigo. Lentiginosus. Lendiginosus. Lenteo. Lentesco. Lenticus. Mastichen.

Mastiē. Mastigia. Homeromastix.

Leus.

EPIGRAMMA XII

CLXII

Virgilius. Idem. Idem. Leuus adiecti. Dextrum. Dexterum. Dextera. Dextra. Dextrā vo Dexter. Dexterior. Dexterrimus. Dexteritas. Dext. ius. me: Dextimum. Sinistimum. Dextro: sum. Sinistro: sum. Sinistrum. Sinistre.

A q̃deriuat Læu⁹ Læua Læuū adiectiuū: qd significat cī de hūanis reb⁹ loqmur: ptrariū. Vir. Si mēs nō leua fuisset. Cū vo de cælestib⁹: pspers. Idē: Intonuit læuū: qa sinistra numinū intuentib⁹ dextra sūt. Dextrū aūt siue Dexters vtroq̃ enī mō dicim⁹: p fœlici ac ppitio accipit. Idē: Et nos: & tua dexter adi pede sacra secūdo: tractū a dextra manu: q̃ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς. Sic enī grēci Dexterā vocāt. Nā dextra man⁹ validior ac p̃stātior est sinistra Vñ Dextrā dare dicim⁹: nō mō manū porrigere: sed etiā auxiliū p̃stare. Idē: Da dextrā mīsero: hoc est Præsta auxiliū. Itē dexter aliqñ significat eū q̃ dextræ ptis est. Idē. Quo tātū mihi dexter abis. Interdū aptū: conueniētē ab aptitudie dextræ man⁹. Vñ Dexterior fit: & Dexterrim⁹: hoc ē aptior: & aptissim⁹: & Dexteritas: aptitudo & Dextere Dexten⁹: Dexterrime aduerbia: hoc ē apte: apti⁹: aptissime. Antiq Dextimū & sinistimū dixerūt p dextro & sinistro. Varro: A pmo cōpito dextimā viā munit Epicur⁹. Dextrarū tibiarū gen⁹ ē: q̃ dextra manu tenēt. A dextra Dextrorsū dī hoc est vsus dextrā: sicut a Lęua Lęuorsū & a sinistra qd etiā lęuā significat Sinistrorsū nobis dextra sūt. Dicit aūt a sinēdo qd gerere nos dextra manu: q̃ aptior est: sinat: Ab lī fit sinistre aduerbiū qd significat fœliciter atq̃ infœliciter. FIXISSET. Vulnerasset. Figere enī ppe est immittere. Columella: Palū humatū. Itē qñ q̃ figunt ēt firmāt: Figere frequēter pro firmare vsurpam⁹. Ply. Fixū aio erat: hoc est decretū: firmi fixit. Et qñ q̃ figunt ēt firmāt: Figere pro ferire accipim⁹. Vir. Atq̃ hūiles habitare casas: & figēt cœruos. Figere ēt aliqñ est Affigere: qd ab eo pponit lī est applicare. & q̃si ad aliqd firmare. Vñ omissa militia sinue gladiatorū milites: seu gladiatores arma figere dicebāt: qa ea i tēplis suspēdebāt. vl tēplorū parietib⁹ affigebāt Vñ tractū est vt Figere arma sit secundū esse. Vir. Amaq̃ fixit. Troia: nūc placida pposit⁹ pace gesciit. Ab hoc fiūt cōposita Infigo. Defigo. Cōfigo notæ significatiōis. A qb⁹ Infixio. cōfixio deducunt. SVEM. Ferā. s. Sus enī & de feris: & de domesticis dī A per dūtaxat de feris: hoc aīal bis ānō parit. Tēpus part⁹ q̃tuor mensiū. Nūerus fœciditati ad vicenos: sed educare tā multos nequeūt. Mares nō vltra trimatū generāt: fœminę senectute fesse cubātes coeūt. Fœtū sunī si aliquādo comedūt: nō ē pdigū. Suē oculo amisso putāt cito extīgui. Alioqn vita ad qndecim ānos qbusdā ad vicenos. Morbos patiūt āginæ: & Strumæ de qb⁹ superi⁹ disserum⁹. Index valitudis in sue ē cruor i radicę setæ: qñ euellit Caput obliquū in icessu gestat. gratissimā hēt volutationē in luto: cauda eī torta est sępiusq̃ i dextrū q̃ in læuū iacens. Pinguescit sexagita diebⁿ: sed magis si tridui iedia saginatio icipiat Oim aīaliū maxime brutū ē: ideo nō illepide existimabat aīam eī datā p sale. Comptū ē sues furto abactos: & in naui collocatos agnita custodis voce facta i alter⁹ nauigiū lat⁹ idinatiōe id demersisse: & ad custodē natado remeasse. Feri vestigia sua: vrina delēt simul eo pondere se i fuga leuātes: Castrant fœminæ post biduī mediā suspēsæ pernis: & vulua recisa: celer⁹ ita pinguescūt. Inuētū. M. Apicii fuit carica eos saginare: & dato mulsi potu: satie repēte necare. Quī ęgita pene sapores ex eo fieri solebāt. In pmis cōmēdabat Abdomen: seu Sumē. Mar. Esse putes nōdū sumē: si vbere largo. Effluet: & vino lacte papilla tumet. Est aūt Sumē lac suis extractū ac dēsatū sue occisa a sugēdo dictū. Antiq Abdomē vocābāt pusq̃ calleret eūcētes occidere nō assueti. Cōptū est prios genitos i q̃q̃ pte sues pmas mamillas p̃mere: & si escæ sūt faucib⁹ pximæ tū suā nosse: vnūquēq̃ fœtū q̃ genit⁹ sit ordine: eaq̃ ali: nec alia. Detracto illā allūno suo sterlescere ilico: ac resilire. Vno ū ex oī turba relicto: solā munificē q̃ genito fuerat attributa: descēdere. Secūdo loco Vulua habet. Hora. Nihil meli⁹ turdo: nil vulua dulci⁹ ampla. Martia. Te fortasse magi capiat de virgine porca: Me mīna graui de sue vulua capit Vulua eiecto ptu melior ē q̃ ædito. Illa Eiectitia vocat: hęc porcaria. Primi paræ suis optima ē. Cuius & Sumen optimū: si mō a fœtu haustū nō sit. Eiectitiæ tetenimū est. Hic Glādia hoc ē ipe ceruices. In iis enī Glādulæ positæ sūt q̃ in hoib⁹ Tōsillæ dicunt & aliqñ cū dolore ītumescūt. Ita dictę a similitudie glādiū. Glās fruct⁹ est Querc⁹: & aliar⁹ arbor⁹ glādiferar⁹: Sed qa ex iis hoies quōdā viuebāt: glādis appellatiōe: vt Cai⁹ & Vlpianus asserūt oēs fruct⁹ cōtinēt. Vñ Diiuglādes: & Iuglādes: & Iuglæ vocitatæ de qb⁹ sup̃ dixim⁹. Glās caduca est: q̃ ex arbore cecidit. Hic Glās plūbū est i modū glādis formatū Vir. Pars maxima glādes liuētis spargit plūbi. Salu. Pars emin⁹ glāde: aut lapidib⁹ pugnare. Itē Glās ps sūma colis est: q̃ p̃putio tegit: oculo filis. Præputiū enī pellis q̃ glās tegit: Coles ipse penis. A q̃ Colei ipi testiculi: q testes sint virilitat: Ii pendēt ex cole Pubes lanugo q̃ circa genitalia nascit: A q̃ Puberes dicti: q q̃tūdecimū ætatis annū attigerūt: q̃ ia eā lanuginē immittāt: Impuberes: q nōdū ad eā ætatē puenere: & Pubesco pubē emitto: & Pubertas huiusmōi ætas in mar⁹: In fœminis ū duodecim⁹ ānus. Itē Pubertas emissio ipsa Pubis. A q̃ anni pubertatis dicit. Foramē qd in media glāde ē Vrinæ Fistula: siue Tub⁹ appellat. Frenū dī glādis pncipiū: hoc ē vbi p̃putia desinūt vers⁹ colē qñ glās ita cōtesta ē vt nudari nō possit. Id vitiū medici grēci φιμῶσιν vocāt: remediū ē a sūma ora cutē incidere recta linea vsq̃ ad finē. Si ū aliqñ est nuda: artificio tegi potest dūmodo nuditas ipsa naturalis sit & hō nō fit circūcisus. Cutis q̃ circa glādē est apphēdit atq̃ extēdit: donec illā ipsā cōdat: ibiq̃ deligat. Deinde iuxta pubē in orbē tergus icidit donec coles nudet: Eo facto cutis ad vinculū iclinat: nudat q̃ circa pubē velut circul⁹: eoq̃ lineamēta dant vt caro increscat: & id impleat: satisq̃ velamenti supra latitudo plagæ p̃stat: Sed donec cicatrix fiat: vinctū eē id debet: vrinæ i medio tū exiguo itinere relicto. Glādiū multa genera sūt: Alia Fagea est: Alia Querna: Alia Iligna: Prēterea Cere⁹ glādē facit. roburescul⁹: suber. Ilicis duo sūt gna. Alter⁹ gen⁹ grēci Smilacē vocāt: i puincis A q̃ folia dī. Vtriusq̃ glās breuior: & gracilior ē: Quā Home. Acylon appellat. Quercus q̃q̃ duo gna sūt: Altera Latifolia ex argumto dī. Quercū qdā appellatā existimāt: qd hæc arbor grauis sit siue qd in mirā āplitudinē crescat. Querqrū ei g̃ue: ac magnū veteres dicebant: ppt qd & febrē frigidā cū tremore Querqrā noiabāt. Lucil. Lactās me vt febris Querqra. Idē: Querqra cōseqt: capitisq̃ dolores. A Quercus Quern⁹ deducit: Sic ab Acer: Acern⁹: & Querqtū: A q̃ Querqtulanæ Nymphę dicit q̃rqueto prēsidētes & Querqtulana porta Romæ appellata: qd Querquetū itra vrbis muros iuxta se hēret. Est & roboris genus: qd Hemeris vocat: glādē similiter ferēs. Itē alia arbor: q̃ a grēcis Haliphleos: a nīis Salsicortex appellat cui glans amara: quā p̃ter sues nullū aīal attigit: Que glādē ferūt oēs & gallā: sed glādē alternis ānis. Dulcissima oim

Virgilius. Idem. Idem. Idem. Idem. Varro. Colu. Plynius. Virgilius. Idem. Lucilius. Idem. Vulua. Eiectitia vulua. Porcaria vulua. Glandia. Glandule. Tonsille. Glans. Præputium. Coles. Colei. Pubes. Puberes. Impuberes. Pubesco. Pubertas. Vrine fistula. Tubus. Frenum. Glādiū multa genera. Smilax. Aquifolia. Acylon. Quercus. Latifolia. Querquetum. Querquera. Quernus. Querquetum. Querqtulane nymphe. Querqtulana. Hemeris. Haliphleos. Salsicortex. Glans.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Fagina. Fagutal. Fagus Illigna. Falla. Canchrys Gládeus. Gládifer. Gládula. Glandatio. Sinciput. Cerrinum. Occiput. Sinciptium. Occipicium Scrutellus. Testiculi. Testiculos. Testilos. Testes Buteo. Triorchis Testes vnde Testatio.

glás Fagina est: q̃ obscenos ét hoies durasse lógo tpe in Chio oppido pstat. Hæc sué: hilarē facit: carnē coctilē & leué: ac stomacho vtilē: A Fago arbore: vñ fagina deducit̃. fit ét Fagutal: qd fuit Romę sacellū iouis in q̃ erat Fag⁹ arbor. q̃ Ioui sacra habebat̃: Illigna sué augustā: nitidā: strigosā: póderosā Querna diffusam: ac grauissimā Proximā huic Cerrea: nec ex alia solidiorē carnē: sed durā. Fūgosā carné fieri cóstat Esculo: robore: subere Gallā nascit̃ Sole de Geminis exeūte erūpit noctu. Crescit vno die cādidior vsq̃ ad fabæ magnitudinē. Nigra diutius viret: & in tātū crescit: vt iterdū æquet magnitudinē Mali. Hemeris optimā fert Gallā: & coriis pficiēdis aptissimā. Ferūt robora vtrūq; gen⁹ Gallæ: & Canchryn: ita vocat̃ pilula ī medicina vrendi vim hñs. A Glāde. Glādeus: & Glādifer deducit̃: & Glādula diminutiū. & Glādatio glādiū collectio. Itē Glādatio pastio suū ex glādib⁹. Cómēdat̃ pterea ex sue Sinciputvernīū: hoc ē ps capit̃ ãterior: Nā posterior Occiput appellat̃: A qb⁹ Sincipitiū: & Occipitiū eiusdē significatiōis. Plau. Q uę ī occipitio q̃q; habet oculos pessima. Itē Scrutell⁹ vēter suillus cōdito farre explet⁹ Itē Testiculi testes: siue testiculi colei sūt ex cole pendētes: dicti ita q̃ testes virilitatis sint. Vir. Magnis testib⁹ ista res aget̃: Hic fit Testiculor: qd est iumētis marib⁹ fœminas: vel fœminis mares admoueo. Q d nōnulli ét Testilor dicūt. Testes pecudi: armētoq; ad crura decidui sūt: suibus adnexi. Delphino p̃lōgi: sed vltima cōditi aluo: Elephāto occulti. Q uę oua pariūt: lūbis ītus adherētes hñt: & hæc ocissima sūt in Venerē: vt ī gallis: colūbis: & aliis huiusmodi cernim⁹. Pisces: serpētes: testib⁹ carēt: sed eorꝫ vice binas ad genitalia a renib⁹ hñt venas: Buteonib⁹ terni sūt. Buteo auis ē ex accipitrū grie a grecis. a nūero Testiculorū Triorchis dicta q̃ in honore mēsarꝫ eē pfuerit hoi trñ iiuria aut spōte naturę frāgunt̃. Idq; tertiū ab Hermaphrodit̃ & Spadonib⁹ seminiri gen⁹ habēt. Testiculi qdā simile medulli habēt. Nā sāguinē nō emittūt: & oī sensu carēt dolēt aūt ī ictib⁹: & inflāmatiōib⁹ tunicę: quibus hi cōtinēt̃. Depēdēt vo in hoie ab vngulbus p singulos neruos: q̃s κρεμαστῆρας grēci vocāt. Cū q̃rꝫ vtroq; binæ descēdūt venæ & arteriæ Hæc aūt tunica tegunt̃ tenui neruosa: sine sāguine: Alba q̃ ἐλαφρότης a grecis noiat̃. Prope aūt testes sūt. q testimoniū dicūt: ab eo vt qdā putāt: appellati: q̃ tueāt̃ statū causæ: vel q̃ attestēt: vt nos opinamur: q̃si añ stes: hi ē antestātes. A teste Testatio & Testimoniū deducunt̃: q̃ pprie testiū dicta sūt: & hoc differūt Testationes: & Testimonia a teste: q̃ illa fere in scriptis fiunt. Testis vero præsēs loqtur: Marcell⁹: Census. & monumēta publica potiora testib⁹ esse Senat⁹ censiuit. Calistrat⁹: Diuus Hadrian⁹ Rufino p cōsuli rescripsit testib⁹ se nō testimonīs creditur̃. Idē Sabino q̃q; maximo idē priceps ī hæc verba rescripsit. Alia est autoritas p̃sentiū testiū: alia testimoniorꝫ: q̃ recitari solēt Itē a teste fit Testor verbū: qd pprie ē testimoniū dico. Virg. Testor in occasu vestro. Ponit̃ trñ aliq̃n pro iuro qa in iuramētis veluti deos testes adhibem⁹. Idē. Vestrū testor numē aut. Aliq̃n p preçor: qa precādo quoq; solemus numina adhibere. Plau. Ipsus te te p superos oīs testat̃. Itē Testamētū cōdo: hoc est voluntatē meā supremā testificor: Nā & hinc dictū Testamētū qd volūtatis nostræ veluti testimoniū sit: Vnde & vltima voluntas: & Suprema volūtas appellat̃. Diffinit̃ aūt testamentū sicut Vlpiano placet: volūtatis nostræ iusta sentētia: de eo qd post mortē nostrā fieri voluerim⁹. Estq; pprie Testamētū illud: qd iure pfectū est: Abusue trñ ea q̃q; Testamēta appellant̃: q̃ falsa sūt: vel iiusta: vel irrita: vel rupta. Testamētū falsū est: qd nō secūdū testatoris voluntatē scriptū est. sed hēt aliqd additū. vel diminutū: vel mutatū: vel aliud p alio suppositū. Irritū vero testamētū est quādo de iure inualidū est: vt si is q testat̃: sit capite diminut⁹. Iniustū qñ nō recte factū est: vt puta si sit In officiosum: ex hæredatis liberis: & extraneo hærede cōstituto: qd est cōtra pietatis officiū. Ruptū est qd ex aliqua causa ifringit̃: vt si post mortē p̃ris filius nascat̃. qui dicit̃ Posthum⁹: Isq; neq; hæres institut⁹ neq; exhæredat⁹ sit: Vel si duo testamēta cōdita sint posteriore eni rūpit̃ prius. Vlpian⁹: Si binæ tabulæ pferant̃ diuersis tpibus factæ. vnæ pus. alteræ posteri⁹: vtræq; trñ septē testiū signis signatę: & apte posteriores vacuæ inuētæ sint: id ē mihi l scriptū hñtes: oīno superi⁹ testamētū ruptū nō erit: qa sequēs nullū est. Hoc Procitū testamētum dr: q̃si puocatū: penultima lōga. Nā Procitū penultima syllaba correpta significat petitū: a Proco: qd ē peto: A q̃ Procor. Liui⁹: M rem pcitū venerat: Illud vo a cito fit: qd vt supi⁹ dixim⁹: significat voco: Vñ Pro cito dicim⁹ sæpe Cicero: pduco: & Veteres Procet p Prouocet dixere. Itē: Suppressū testamētū dr: qñ in fraudē hæredū: vel legatorꝫ: seu libertorꝫ: aliorūue nō est palā resignatū: siue exhibitū: Etsi eni nō latet: trñ si ad q̃s pti net: nō pferat̃: supprimi videt̃. Itē Autographū testamētū est: qd totū manu ipsi⁹ testatoris ē scriptū: Tabulę dicunt̃ nūero trñ plurali ī q̃bus testamētū est scriptū quæcūq; materia sit: siue e ligno sint: siue Charta: siue mēbrana: siue ex corio alicui⁹ aialis: seu etiā ex lapide: aut ære. A testor Testatus dr: q testamētū fecit. Testatū etiā dicim⁹ apertū vulgatū: ab oībus cognitū: q̃ id q̃si oēs testent̃. A q̃ Testatior: & Testatissim⁹ deducunt̃ Hirci⁹. Q uo notior testatiorꝫ vt⁹ eēt. Ab hi Intestat⁹: q nullo pdito testamēto mortu⁹ est: Itē cui⁹ vbis fides nō adhibet̃ que testis esse nō pōt: Pōponi⁹: Ipse cū vno seruo senex itestato pficiscit̃. Et Intestabilis: q iure facere testamētū nō pōt. Itē Intestabilis p Detestabilis: Gellius: Eos tamē: q ad Annibalē nō redissēt vsq; adeo intestabiles: in uiosq; fuisse: vt tediū vitæ cepint: necēq; sibi cōsciuerit. Intestabilē Caius iurisconsult⁹ eū esse dicit: q lege iubet̃: ne ei⁹ testamētū recipiat̃: neue ipsi dicat̃ testimoniū. Intestatū vero Paul⁹ esse scribit nō solū eū testamentū nō fecit: sed etiā eū q testamēto liberis suis tutelā nō dederit: Vlpian⁹ aūt itestatos eos esse: q cū possēt testamētū facere: nō sūt testati. Itē quorꝫ hæreditas adita nō est: vel si ruptū aut irritū testamētū ē sed q testare nō potuit: vt puta ipubes: aut furios⁹: vel is cui bonis iterdictū ē: Intestat⁹ pōe dici nō pōt. Itē a testor qñ significat testamētū cōdo sit Testator: is q testamētū cōdit: Cun⁹ fœmininū ē Testatrix Q uādo vo significat testimoniū facio fit Testificor eiusdē significatiōs: A q̃ Testificator: Testificatrix: Testificatio: & Attestor: qd ē testimoniū adduco: A q̃ Attestatio & Detestor: qd apud iurisconsultos capit̃ peo qd ē absenti denūcio: A q̃ Detestatio: q̃ ē (vt Vlpian⁹ affirmat) denūciatio facta cū testatiōe. Protestor: qd ē cauēda: & q̃ fieri nō debēt manifeste denūcio: A q̃ Protestator: Potestatrix: Potestatio: Cōtestor a q̃ cōtestatio litis: de qb⁹ supra dixim⁹. Q uādo ū Testor p preçor accipit̃: fit ab eo Obtestor qd filiter p̃cor significat: & Detestor: qd est dep̃cor: & abominor: & q̃si preçādo auertō A q̃bus Obtestator: & Obtestatrix: & Obtestatio: & Detestabile: hoc est abominabile: & Detestatio abominatio

Testimonium. Testor. Testamentum condo. Testamentum Ultima voluntas. Suprema voluntas. Testamentum falsum. Irritū testamentum. Iniustum testamentum. Inofficiosum Ruptum testamentum. Procitum testamentum. Proco. Procor. Procet. Suppressum testamentum. Autographum testamentum Tabule. Testatus. Testator. Testatissimus. Intestatus. Intestabilis. Testator. Testatrix. Testificor Testificatrix. Testificatio Attestor Attestatio. Detestor. Detestacio Protestor. Protestatio. Protestatrix. Contestor Detestor Obtestor. trix tio. Detestabile. Detestatio.

Plautus. Virgilius. Idem. Virgilius Idem Plautus. Vlpianus Idem Liuius. Virtius. Pompo. Gellius. Caius. Paulus. Vlpianus Idem

Contestes Testamētarij. perna. petasunculus. Vesica. Illa. Syrtites. Callus apnus. Callus. Calleo. Cellisco. Obcalleo. Callidus. Calliditas. Callis. Callide. Calidus. Caleo. Calesco. Incaleo. Concaleo. Incalesco. Concalesco. Calici. Subcalidus. Calidiusculus. Calidiusculè. Calfacio. Concalfacio. Calefio. Calefactio. Calorificum. Calidtas. Calix Botulus. Botellus Bolus. Offula Insitia. Tomacula Tomacla. Falisicus. Hilla. Aperabo Longauo. Porcellus. Lacteus. Aprunos Solidus aper. porcus troian⁹ Aper. porcus porca porcetra Scrofa Dibude. Suarius. Porcinus. Porcarius. Porcellus. Diana. Pario. Partus. Primipara. Puerpa. Puerperium. Vipera. Parens. Parento. Parentalia. Particida

Martial. Idem Juuena. Plautus Cato. Plautus Horatius. Virgilius Idem Pacuuij. Varro. Cicero. Idem. Varro. Martial. P. Ser. Fulutus. Martial. Marcial. Caius. Virgilius Ru. pō. Cecilius. Virgilius Ennius. Plynius. Martial. Apule. Plynius Gellius.

Itē a testis fit Cōtestis: Cōtestes eni dicūt̃ q idē testificant̃: & a testamēto Testamētarius adiectiuū: qd ad testamētū attinet: vt Testamētariæ tabellæ p̃terea ī sue Perna cōmēdat̃: de q̃ supra dixim⁹. Martia. Ceretana mihi fiat: vel massa licebit. De Menapis lauti de Petasōe vorēt & Petasūculi⁹. Idē. Musteus est: ppera caros nec differ amicos. Nā mihi cū vetulo sit Petasone nihil: & in fera sue vesica. Est aūt vesica follicul⁹ in q̃ vrina colligit̃ infra aluū a pore pte: nullū aial oua gignēs eā habet: p̃ter testudinē: nullū nisi sāguineū pulmonē habēs nullū pedib⁹ carēs. Inter eā & aluū arteriæ sūt ad pubē tēdētes q̃ Ilia appellant̃. In vesica lupi lapill⁹ repit̃: q Syrtites dr̃ q̃ hæc gēma ī littore Syrtiū inuēta pmū fuerit adeo iucūda aspectu: vt lāguētes itrinsec⁹ stellas: & sub nubilo renitētes pfūdat color croce⁹. Sed hoib⁹ innascētes calculi: & capillamēta q̃dā diro sūt cruciatu. Cōstat aūt vesica mēbrana: q̃ vulnerata nō solidescit. Per metaphorā aliq̃n p natura mulieris ponit̃ Iuue. Vetulæ vesica beatæ Et Callus apriu⁹: quē. M. Catonis cēsoris orōnes exprobauere Plau. Q uid opus est verbis ꝗ callū aprinū callere equæ ñ sinā. Est aūt laridū fieri suis ita dictū a duritie Callus eni cutis est labore vie pedib⁹: aut alio ope in manib⁹: parteue alia corpis dēfior facta: A q̃ fit Calleo verbū: qd ē callū facio: qd & Callū duco: siue Callū obduco a q̃ Callifico. Cato: A ures nobis calisceūt ad iiurias: hi est callū fecerūt. Itē Obcalleo eiusdē significatiōis. Trāferunt̃ q̃ hęc aliq̃n ad aiim. Plau. Obcalluit aūs: Callere trñ aliq̃n pro scire ponit̃. Hora. Legitimūq; sonū digit̃ callem⁹: & aure: Callem⁹ hoc ē scimus: nouim⁹: q̃ sicut pes ex lōgo viæ labore callū facit: ita mens lōga expientia facit habitū quēdā rerꝫ in qb⁹ versat̃. Ab hi deducit̃ Callid⁹: hoc ē astut⁹: & Calliditas astutia: & callide aduerbiū astute. Itē a callus fit Callis: qd significat semitā veluti callo pedū predurata. Vir. Prædāq; p herbas conuectant calle angusto: & hæc oīa p geminū. ll. scribūt̃. nā si p simplex. l. scribat̃ Calid⁹ a calore deducit̃: & mō ferunt̃ ē signficat. Vir. Volui ille vomēs calidū de pectore flumē: mō ferocē: incōsultū. Pacuui⁹: Caue ne sis nimis calide loq̃ris: & turbā cōcites: Nōnunq̃ velocē celerē. Varro: Cū hęc dixissēt ecce calidis pedib⁹ qdā nauicularis irrūpit in curiā. Itē a calor fit Caleo verbū: qd ē ferueo: & ab eo Calesco: & Incaleo. Cicis ei aliquātū vino incalu erat: & Concaleo: eiusdē significatiōis: A qb⁹ Incalesco: & Cōcalesco: & Calidior: Calidissim⁹: Calide: Calidius: Calidissime: & Subcalid⁹: & Calidiuscul⁹: atq; ad uerbiū Calidiuscule: q̃ oīa similiter a Calleo: & Callidus: q̃n per geminū. ll. scribunt̃ formari possūt: Itē a calido Caldariū q̃si Caldiariū dictū: de q̃ supra disseruim⁹. & Calefacio qd & Calfacio dr̃. A q̃ Cōcalfacio: qd iterdū significat excito incēdo. Cic. Et ait idē: cū brachiū cōcalfecerit: tū solē pugnare: & Calefio: & Calefactio: & Calorificū: sicut a frigore Frigorificū: & Caliditas feruor: & Calix secundū Varronē q̃ i eo calida hauriri solerēt: de q̃ ifen⁹ dicem⁹. Ad hæc in sue Botulus cōmendat̃: q & Botell⁹ dr̃: farciminis gen⁹ e carne suilla: a bolis: hi est frustulis carnis: vt qdā putāt appellat⁹: Bolus eni cuiusq; rei frustū significat: Vñ Bolū terræ glebā dicim⁹ Bolū argēti massā argenteā. Martia. Q ui venit botulus mediæ tibi tpe brumæ: Saturni septē venerat ante dies. Itē Offula ab Offa Lucanica: quā facere ex mediocri itestino Romanæ mulieres a lucanis didicerūt. Insitia ab eo q̃ infecta caro reticulo circūdat̃: alio mō Tomacula appellat̃: siue p syncopē Tomacla: qd grēci τόμνη sectionē dicūt. Itē Falisicus venter: qd eū farcire a Falisicis didicere: Hilla tenuissimū itestinū fartū A pex abo aliud itestinū sanguine plenū admixto pingui: qd ī sūmitate quoddā habet q̃si in capite apicē. Lōgauo tertiū itestinū: q̃ lōgi⁹ sit q̃ illa duo. Itē e sue Porcell⁹ lacte⁹ in p̃cio erat. Martia. Lacte mero pastū pigræ mihi matris alūnus Ponat: & ætolo de sue diues edat. Itē Lūbus apri: q aprunos vocabatur Solidū aprū p̃m⁹ Romanorꝫ ī epulis apposuit. P. Seruil⁹ Rullus. Q uinetiā porcū nō mō integrū: sed ét aliis aialibus plenū apponere ī cōuiuiis solebāt: quē porcū Troianū vocabāt: q̃si aliis inclusis aialib⁹ grauidū: vt ille Troian⁹ equus grauid⁹ armatis fuerat. Viuaria aprorꝫ p̃m⁹ Togati gener̃ istituit Fulu⁹ Lippin⁹: quē postea L. Lucull⁹ & Q u. Hortēsi⁹ sūt secuti. Apris ī India cubitales sūt: dētiū flex⁹: geminū e rostro totidē a fronte cœu vitulis cornua exeūt. Fer⁹ aper vt dixim⁹ vocat̃. Sus vtriq; cōe nomē. Domestic⁹ porc⁹ fere noiat̃: & fœminino gēre Porca. Martia. Iste ubi faciat bona Saturnalia porc⁹ Inter spumātes Ilice past⁹ Apros Scribūt qdā Porcetrā a porca dici: eā q̃ semel peperit: Scrophā quæ sæpi⁹. Miscet se porca domestica cū Fero. Ita natos Hibridas antiq vocauere. Postea ī hoies quoq; ea appellatio trāslata ē initio ab Antonio Ciceronis collega facto. Ab apro Aprin⁹ deducit̃: vt A prina caro: A Sue Suill⁹: & Suari⁹ Suū custos: & Suculæ vt gbusdā Placet: de qb⁹ supra dixim⁹: & Seta: & Suo cæteraq; ab iis deriuata: de qb⁹ iferius disserem⁹. A Porco Porcin⁹ & Porcarius custos Porcorꝫ: & Porcell⁹ paruus porcus. DIANAE. Venatiōis. quēadmodū eni p vino Bacchū: pro mari Neptūnū: Sic p venatiōe Dianā poetæ vsurpāt. PARTVS: filii. Parere ei ē fœtū emittere: qd ppria fœminārū est. Dicit̃ trñ etiā de viris. Cecili⁹: Hic vicin⁹ noster peperisse se filiū memorat: hi ē genuisse. Itē p metaphorā de iis etiā dr̃: q̃ nō cōcipiūt: & est acgrere cōpare. Virgili⁹. Ite ait egregias aīas que sanguine nobis hāc patriā peperere suo. Veteres in quarta cōiugatiōe hoc verbū vsurpabāt. Enni⁹: Oua parire solet gen⁹ pēnis cōdecoratū. A pario Part⁹ deducit̃: qd mō actū ipsum pariēdi significat. Plyni⁹: Q uod a prægnātib⁹ cōmanducatū partum faciliorē facit modo pro ipsa prole. Martia. Nec iacuit part⁹ sed matre cadēte cucurrit: Modo adiectiuū ē & significat compatū acquisitū. A pulei⁹. Partāq; a parte lōgo tēpore: & multo labore pecuniā vno die cōsūpsit. Itē a pario Primipara: hoc est fœmina: quæ pmū partū fecit. Ply.: nec nouellarū suū p̃terq̃ primiparaꝫ vulnerā pbant̃: Itē Puerpera quæ mater ē facta: A quo Puerperiū part⁹: & proles ipsa. Gellius: Diuo Augusto impante ancilla ei⁹ in agro laurēte peperit qnq; pueros q pauculos dies vixerūt. Mater quoq; nō multo post mortua monumētiq; ei factū iussu Augusti ī via laurētina: ī quo scriptū fuisse cōstat numerꝫ puerperii: de quo dixim⁹ & Vipera q̃ vi pariat: Vnde Viperin⁹ quēadmodū supra dixim⁹: & Parēs nō modo pater: & mater: vt vulg⁹ putat: sed auo: pauus: & auia & p auia: Caius etiā Iurisconsult⁹ sentit omnes supiores parētis appellatiōe cōtineri Vir. pro patria: Parentē metaphorice posuit: qñ patria: dulcissima parēs est Amissæ curæ parētis: Ab hoc Parentare deducit̃ qd ppri[illegible] st parentib⁹ iusta celebrare Transferē tamē & ad alios: a quo Parentalia dicunt̃ cōuiuia: q̃ in parentū aut p[illegible] quorꝫ mortibus fieri consueuerūt: & Paricida: q parentē occidit: Ponit̃ trñ pro alio quocūq; q qualēcūq; hominē occiderit: Vnde extat lex illa Numæ Pōpilii. Siqs hominē liberū morti sciēs det

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL

paricida esto. Hic Paricidi appellabant' quæstores: q causa capitaliũ rerũ quærẽdaq; creari solebãt: & Paricidiũ quẽadmodũ Homicidiũ: Nã de eo q patrẽ occiderit Patricidiũ dr: sicut Patricidiũ de eo q matrẽ occiderit: q ẽt Patricidæ: & Matricidæ noiari possũt. Itẽ a pario: siue partu paiturio: qd nõ ẽ meditor parere: vt grãmatici oẽs scripserũt: neq; desidero parere; vt Valla: sed i pariẽdo laboro: quã significationẽ habẽt fere verba in rio definẽtia: vt Cenaturio: Martia. In oib⁹ Vacerra qd cõclauib⁹ cõsumit horas: & die tota sedet Cenaturit Vacerra nõ cacaturit: Idest laborat: vt cœnet. Quãdoq; tñ aliter accipiũt. Parturio ergo ẽ laboro vt pariã. Ply. Vtiq; pstat pturiẽtes foliis substrat' celeri⁹ parere. Cic: Vtinã aliqñ dolor populi romani pariat: qd iã diu pturit. Liuius: Et qd diu pturit animꝰ: vtinã pariat. Præterea a pario cõposita fiũt A perio: cui⁹ alter⁹ cõpositũ ẽ A daperio: qd ppe ẽ patefacio: Quippe ĩ ptu qd latebat ĩ vtero mulier' aperit' & fit palã Teren. Abi pstrenue: ac fores aperi. Per metaphorã tñ qñ q̃ parũ intelligũt' tecta eẽ vident': & declarãdo aperiri: ls vbũ p exponere & declarare vsurpam⁹ Plau. Age iã & ls ænigma aperi nobis: hoc ẽ expone: declara. Est. n. Aenigma q̃stio velata siue vt Quintil. ait obscura allegoria: vt Mater me genuit: eadẽ mox gignit' a me: Q d̃ de glacie dr q̃ ex aq̃ cõcresciť: & mox i aquã effluit rursus. Græci αἰνικτὰ vocãt ἀ γνοούμενὰ κρυπτόμενα. Aristophanes ὅσα πάν τἀινικτὰ κἀσαφῆ λόγου λέγεται est: O quã obscurat atq; abdita mihi loquer'. Ab hoc Aenigmata dicta: q̃ veteres latini Scirpos vocauere. Eadẽ rõne A perire p nudare accipiť. Cic. Verent' enĩ ne si quo casu acciderit: vt ptes corpis q̃dã aperiant' aspiciant' nõ decore: & p oñdere: qd pus erat occultũ. Vir. Quarto terra die pmũ se attollere tãdẽ visa apire p cul: & p placare: mitigare. Idẽ: Et vastas apit syrtes. Hic etiã aliqñ Aptũ p claro atq; sereno accipim⁹: qd nullĩ sit nubib⁹ tectũ. Idẽ Scindit se nubes: & ĩ æthera purgat aptũ. Ab adaperio A daptile deducit' qd significat aptum Ouidi. Aspicis a dextra lat⁹ hoc adaptile Tauri. Operio: tego: q̃si ĩ oppositũ pario. A quo Opimetũ dictũ qd ali qd tegit. & Opto frequẽtatiuũ: & Opcula. Varro eẽ scribit palia: qb⁹ operimur. Ab hoc fiũt A dopio: & Coopere eiusdẽ significatiõis. Opperior ũ deponẽs cũ duplici. pp. scribit': & significat expecto q̃si partũ differo. Plaurio eiusdẽ significatiõis. Mane diũ atq; hic operire. Præterea a pario: veteres Perio vbũ actiuũ traxere qd significat apio: doceo. Vñ periti dicũt' docti expti sicut ecõtrario Impiti indocti atq; ĩexperti: A qb⁹ Peritia: & Imperitia deriuãt'. Ab eo fit cõpositũ qd ĩ vsu ẽ Expior: Vir. Vos & Cyclopea saxa experti: reuocate aios. Mõ itelligo: sentio. Terẽ. Nã fuis se erga me miro ingenio expert⁹ fũ. Aliqñ tẽto. Inde ĩexpertũ p itentatũ accipim⁹. Vir. Ne qd ĩexpertã frustra moritura reliquat. Ab expior Experti dicũt' periti: & Expiẽtia vsus doctrina. Idẽ: A pib⁹ q̃nta expiẽtia parcis. Exptes ũ ignari: rudesq;: & nullã rẽ⁹ experiẽtiã hãte Itẽ Exptes dicunt': q nõ sentiũt. Vñ Expertẽ doloris dicim⁹: q nõ sentit dolorẽ. Exptem mort': q nõ moriť: Exptẽ hũanitat': q nihil hẽt hũani. Veteres Expitos quẽadmodũ impitos dicebãt Experte aduerbiũ accipiť p eo qd ẽ docte: perite: Itẽ Expreta dixerũt antiq expertia habita. Quidã expers nõ ab expiẽdo deductũ existimãt sed ab ex & pars: q̃si sine pte: quẽadmodũ Expes dr ab ex & spes q̃si sine spe: vt superi⁹ dixim⁹ Itẽ a pario Repio. Vñ Põpei⁹: Repertũ dici affirmat q̃si Repartũ & in lucẽ pditũ. Est aũt Repire ppe fortunæ: Inuenire vo cõsilii. Oui. Tu nõ inuẽta repta es. Sed iã vl⁹ obtinuit: vt idẽ fit Repio qd Inuenio: Ab ls fit Repertor: ls est inuẽtor. Itẽ a pario Cõperio qd sil'iter significat inuenio. A q̃ Cõpertor iuẽtor. Cõptũ ẽ mihi: & Explanatũ ẽ mihi p eodẽ accipiunť: & sil'iter Compi: & Explanaui: qd ẽ vestigãdo iueni. Ab eodẽ ẽt: vt qdã existimãt Pars dicta: q̃ a toto emissa sit q̃si a toto parta q̃uis ali i a pars potⁱ⁹. Partẽ dictã existimãt: qd pars sit respectu totⁱ⁹: vt superⁱ⁹ ostẽdim⁹. Itẽ parce vna littera mutata: quẽadmodũ de iis atq; eorꝰ deriuatiuis superⁱ⁹ disseruim⁹. Sũt ẽt q par a pariẽdo deductũ putẽt qd significat simile. Ita enĩ natura cõparatũ ẽ: vt part⁹ similitudinẽ fere habeat cũ pariẽte. Ab hoc fit Par neutri gener' qd mõ nũerꝰ duorũ significat: q̃si inter se pariũ: Vñ vnũ par & duo paria: siue bina paria dicim⁹. Suetom⁹. Domitianũ quæstoriis munerib⁹ q̃ olim omissa reuocauerat ita semp iterfuisse tradũt vt poplo ptãtẽ faceret: bina paria ex suo ludo postulãdi: eaq; nouissimo aulico apparatu iduceret: Mõ æquũ cõueniẽs decẽs Quintil. Si ppter qd mõ ex æquo significat. Nom⁹: Vt pariter dispartiant' bona prĩs: Mõ cõueniẽter. Titinnⁱ⁹: Ne tu istã ædepol inedia extulisti pariter vt dignũ fuit. Aliqñ sil'iter. Plau. Is ex se hũc reliqt: q hic habet filiũ pariter moratũ: vt pater atq; auus eⁱ⁹ fuit: Parẽ eẽ idẽ est: qd sufficere alicui rei: siue resistẽdo: siue exequẽdo. Cic. Tñ iterpellat fletus: repugno quoad possũ: sed adhuc pares nõ sum⁹. Quitilia. Aspicio par laborib⁹ corpus Paria facere ẽ: qd alibi amissũ: vel qd ali unde acceptũ ẽ: alibi vel aliũde cõpensare. Idẽ: Sic paria faciem⁹. Tu illic eris vicariⁱ⁹ meus: ego hic tu⁹. Aliqñ ẽt pares p duob⁹ accipim⁹. Paribus equis: idest duob⁹ Romani vtebant' in ꝓlio: vt sudãte altero trãsirẽt i siccũ A par fiũt Impar: & Dispar. A qb⁹ Impitas: Dispitas: Par Impar genⁱ⁹ ludi ẽ vulgo noti: cũ plurib⁹ nũmis manu occultat' petiť: par ne: an impar eorꝰ nũerⁱ⁹ sit. Sueto. de Augusto scribit ad filiã. Misi tibi denarios ducẽtos quinquagita: q̃s singulis cõuiuiis dederã si vellẽt iter se post cœnã: vel talis: vel par Impar ludere. Præterea Compar: qd idẽ significat qd par. Liuⁱ⁹ cõparẽ cladẽ ad Aegatis ĩsulas Cartaginẽsiũ ꝓlio nauali acceptã q̃ fracti Sicilia ac Sardinia cessere: Rhetores Cõpar qd̃ greci ἰσόκωλον Hoc est Isocolon vocãt. Id eẽ dicũt qd duab⁹ aut plurib⁹ sentẽtiis breuib⁹. & iter se parib⁹ exigiť: vt est illud: Nequaq̃ mihi cũ eo, res est q neq; finẽ habet capiẽdi: neq; modũ statuit vtẽdi. Nã & multũ desiderare egẽtis ẽ signũ: Et nihil pcere: egestatis est initiũ. Itẽ Illud. Diuersũ ẽ beneficiũ dare libẽter: & iniuriã facere nolle. Nã dando bñficiũ asseqmur beniuolẽtiã: nõ faciẽdo iniuriã dũtaxat odiũ vitam⁹. Præter hęc a par Parilis: & Imparilis deriuant': Hoc ẽ par & Impar: A qb⁹ Parilitas: & Imparilitas: Itẽ a Pario Paro. Nã q̃ paramus q̃dãmodo parere & pferre videmur: Ab hoc cõpositũ fiũt Apparo: & Præparo: Quæ iter se ita differũt qd Præparare ẽ antea sibi q̃ vtilia sũt: aut fore credunť parare. Cic: Facile totⁱ⁹ vitæ cursũ videt: ad eãq; degẽdã ꝓparat res necessarias: vt pastũ: vt tabula: vt alia generⁱ eiusdẽ. Apparare ũ est ad dignitatẽ quãdã: seu vent⁹ pompã: Ideo oratores ꝓparare dicũť: qb⁹ obtinere cãm possint. Apparatum vero proemiũ reprehendi tur. qd plus pompæ atq; ostẽtatiõis q̃ vtilitatis habere videat' Ponitur tamen aliquãdo A pparatus pro preparatiõe: vt belli & classis apparat⁹: sed in hoc q̃dam pompa intelligi videť. Præterea a paro Reparo: qd̃ est resarcio: ĩstauro: q̃si rursus paro. A quo Repatio & Reparamẽ: & Sepo: qd ẽ diuido distraho: A q̃ Separatio: & aliud ꝓpositũ Dissparo: & qbusdã lris itercisis Dissipo: qd significat dissicio: distraho: A q̃ Dissipatio. Martia. Hæc puluere dissipata multo Lõgas portic⁹ explicat ruinas. Itẽ disparo: qd̃ sil'iter significat separo. Varro Cõuocat oẽs: bonos a malis disparat. Et Cõparo qd̃ ꝓprie ẽparo. Cice. Vt erat inter seruos copiosos cõuiuiũ cõparet. Poniť tamẽ aliqñ p acqro. A pule. Vt senectutis mihi viaticũ cõparẽ. Ci. Oĩs autoritas phĩæ cõsistit ĩ beata vita cõparãda. Et p adæquo comũgo. Plau. Prende auriculis cõpara labella cũ labellis. Et p Assimilo. Teren. Ab ne cõparãd⁹ hic qdẽ ad illũ est. Cice. Neminẽ tibi pfecto hominẽ ex oĩbus aut ante posuissem: vnq̃: aut ẽt cõparassẽ. Ab hoc cõpatio deriuat'. Dicimusq; recte cõparo tibi illũ: Cõparo te cũ illo & Cõparo te ad illũ. Et p cõpono: machinor: Sisenna: Eos q hoc malũ publicũ clãdestinis cõsiliis cõparauerint Et p dispono. Terẽ. An potⁱ⁹ ita me cõparẽ nõ ppeti meretricũ cõtumelias: Et p: Emo. Idẽ: Illũ aũt velle vxorem: vt cũ despõderim: des q aurũ: & vestem: atq; alia: q̃ opus sũt: cõparet. Itẽ p æstimo. Actius: Pro in tu id cui fiat nõ q facit cõpara. Et p eo qd̃ est do. Cic. Ex oĩ gemitu ac dolore certa merces cõparabať. Itẽ a pario Parilia vocitata sacra deæ Palis hoc ẽ telluris: q̃ p partu corpor' celebrabant'. xvii. kalen. Maias: q dies Natalis erat vrbis Romæ: Quippe eo die Romul⁹ augurio captovrbẽ aratro designauerat. Varro tamẽ Parilia q̃si Palilia a Pale' vocitata existimat. Palem existimãt. Vestã esse Saturni matrẽ: Diræ enĩ Vestæ a veterib⁹ memorant' Altera Saturni mater: Altera eiusdẽ dei filia. De q̃ Ouidi. Ex ope Iunonẽ memorãt Cererẽq; creatã: Semine Saturni: Tertia Vesta fuit. Confũdũt tñ hæc poetæ alterã p altera ponẽtes. Quãdo eã terrã esse dicũt: de matre Saturni intelligẽdũ est. Quãdo vero virginẽ noiant de filia eius: quã ignẽ essevoluere. Ouid. Nec tu aliud Vestã: q̃ Viuã intellige flammã: Nataq; de flãma corpa nulla vides: Iure igiť virgo est: q̃ semina nulla remitit. Hui⁹ simulacrũ Romani Pessimũte allatũ i æde victorię: q̃ est i palatio posuere: & virgies ei sacrant: q̃ ignẽ ppetuũ cõseruarẽt. Hæ si forte stuprũ cõmisissẽt: viuæ defodiebãť. A vesta Vestales virgines appellatę. Vesta vo cãtur ἱστία ἑστία ls est a foco: in q̃ ignis aliť. Nam cũ p terra: siue deoꝰ matre accipiť a vestitu denoiať: qd variis herbis ac floribⁿ vestita sit terra Et Propo festino q̃si añ tẽpus paro: de q̃ & eius deriuatiuis superⁱ⁹ diximus. Et Perpo de prauto q̃si nimis exacte paro. Vnde Perperi dicũť stulti rudes. insulsi: prauiq; mẽdaces: Actⁱ⁹: Describere eũ miror pperos popular'. Hic etiã Perperitudo fit: qd mõ prauitatẽ: mõ stultitiã significat. Idẽ: Dictabilitate nimia vestra ls facius: ac perpertudie. Itẽ Perperã aduerbiũ: hoc ẽ praue: stulte: Plau. Quidni semp agit perperã. Et Impero: de q̃ sil'iter cũ eius deriuatiuis locuti, sum⁹. Itẽ a pario fit Pareo verbũ: qd̃ ꝓpe significat videor: qñ partus postq̃ extra vterũ ẽ videť. Vir: Cui pecudũ fibræ; cæli cui sydera parẽt hoc est a q̃ fibræ & sydera cernunť. Hic appareo eiusdẽ significatiõis. Vir. Apparet ligdo sublimis i aere Nisus. Itẽ appareo ꝓsto: adsum. Vir. Hæc Iouis ad soliũ sæuiq; ad limina regis apparẽt. Vñ Apparitores: de qbus supra dixim⁹ appellati: q Iussis magistratuũ ꝓsto adsunt. & Dispareo eⁱ⁹ cõtrariũ: ls est a conspectu recedo. Et Cõpareo: corã aliquo appeo. & Transpareo: p aliqd corp⁹ lucidũ videor: Pareo ẽt pro obedio: atq; obsequor accipiť. Vir. Paret amor dict' caræ genitric'. EXILIIT. Prodiit. Exilio ppe ẽ exeo: pdo: q̃si extra salio ab ex & salio ꝓpositũ salio idẽ ẽ qd saltũ facio. Eⁱ⁹ frequẽtatiuũ ẽ Salto qd̃ significat tripudio. A q̃ Saltatio: tripudiũ: Nã saltⁿ ẽ q̃lis Ceruꝰ. Leporiq;. A salto Saltat⁹ idẽ qd saltatio: ls est tripudiũ. Liuⁱ⁹: Ac p vrbẽ ire cũ tripudiis: solẽniq; saltatu iussit. Interdũ Salio p saltu accipiť. Vir. Mollib⁹ in ptis vnctos salire pvtres. At Saltus p saltatiõe nunq̃ inueniť. Sed ꝓter hoc qd̃ dixim⁹ significat etiã siluã nõ facile puiã: vt supra ostẽdim⁹. Virg. Saltib⁹ in vacuis pascũt: & plana secũdũ flumina. A q̃ Saltuarius dr: q saltũ custodit: & Saltuos⁹: locus saltib⁹ plen⁹. A salto fit aliud frequẽtatiuũ Saltito: & saltabũd⁹: hoc ẽ saltãs: & a saltatiõe diminutiuũ Saltatiũcula. Itẽ a salto Præsulto hoc est añ alios salto A quo Præsultor diciť qui in saltatione pmus est: hoc est q tripudiũ ducit. Valerⁿ maximus: Cum ludis plebeis quidam paterfamilias p Circũ flamminiũ priusq̃ pompa induceret: seruũ suũ verberibus multatũ sub furca ad supplicũ egisset: Latino homini ex plebe iuppiter ingẽte præcepit: vt consulibus diceret sibi præsultorẽ ludis Cyrcẽsibus pximis nõ placuisse: hui⁹ fœmininũ est Præsultrix. Itẽ a Salto Saltator & Saltatrix: & eⁱ⁹ diminutiuum Saltatricula: & Saltuatim aduerbiũ: hoc est per saltus Gellius: A pud vltimas orientis terras hoĩes sũt q Monomeri appellant' singulis crurib⁹ saltatim currẽtes viuacissimæ pnicitatis: hoc & saltim dicit'. Nã saltẽ nõ a salto deducit' sed qdã per defectionẽ dictũ putãt q̃si si aliter nõ põt Alii dicũt Saltẽ dictũ u. littera abiecta. Nã a principio Salutẽ dicebãt: qd nos saltem dicim⁹. Eteni cũ alia quædã petita: & nõ impetrata, sũt hunc solem⁹ q̃si extremũ aliqd petituri: qd negari minime debeat: dicere hoc saltem fieri: aut dari oportere: tanq̃ salutẽ: postremo petentes: quã impetrari pfecto sit æquissimũ. Præterea a salio Salix: de qua supra dixim⁹. A qua Salignũ: Salicetũ: Salictum. Itẽ Saliunca herba e terra statim exiliens: foliosa qdem: sed breuis: & q̃ necti nõ possit. Radici numerosæ cohæret herba veri⁹ q̃ flos: densa ac veluti minui præssa: tantæ vero suauitatis: vt vestibus gratissime interponať. Talis est apud græcos quã vocant Tripolion: qdã Teurion: Hesiodi carmine indyta: & ad omnia vtilis: suspraq; cætera ad famã etiã dignitatis: florẽ mutat ter die: mane candidũ habet: meridie purpureũ: sole occidẽte ceruleũ. Itẽ Salax diciť libidine pruriẽs: cui⁹ membrũ facile salit: hoc est q facile arrigit. & Salaces aquæ scaturiẽtes: q̃si e terra pfiliẽtes. Vnde & Nymphæ Salaces dicunť. Ouidi. Nymphæ q̃ Salaces Saliciã deam aquæ a saliciẽdo dictã existimãt: vnde & p aqua vsurpãt poetæ. Pacuuⁿ: Hinc sæuitiã salacis fugimus. Salebræ loca ineq̃lia: aspera: q̃ quasi ꝓteriri sine saltu nõ possũt. Et quãdoq; p asperitate ac inæq̃litate vsurpatur. Cice. Alter enĩ sine vllis salebris q̃si sedat⁹ annis fluxit: Hic Salebrosũ dicim⁹ qd frequẽtes salebras habet Itẽ Salii vocitati Sacerdotes Martis: qd in portãdis ancilibus saltare eos mos esset. Liuⁿ. Numa salios duodecim Marti gradiuo legit: tunicæq; infigne dedit: & super tunicã æneũ pectori tegmen: Cælestiaq; arma quæ Ancilia appellant'. fere: ac p vrbem ire canẽtes carmina cũ tripudiis solenniq; saltu iussit A saliis Saliares cœnæ appellatæ: quas Salii faciebãt: amplissimo apparatu. Vñ vice puerbii Opipare: ac copiosæ cœnæ Saliares dicũť. Itẽ Præsul q Saliis præerat: hoc ẽ põtificatũ gerebat. & Præsulatus: põtificatus. A salio composita fiũt

Paricidi. Paricidium. Patricidium. Matricidium. Patricida. Matricida. Patturio. Cenaturio. Aperio. Adaperio Aenigma. Aenigmata. Scirpi. Aperio. Apertum. Adapertile.

Operio. Opertum. Operto. Opercula Adoperio Cooperio Opperior Perio Peritus Imperitus Peritia Imperitia Experior. Expertus Inexpertus. Experientia. Expers. Experitus Experte. Expieta Reperio. Inuenio. Reperior. Compio. Compertum Pars Par.

Paritas. Pariter Parem esse.

paria facio. pares

Impar. Dispar. Imparitas. Disparitas.

Compar Isocolon.

Parilis. Impilis. Parilitas Imparilitas. paro. Apparo. præparo

Apparatum Proemium. Apparatus.

Martia Varro. Cicero Apuleius Plautus. Terentⁿ. Cicero

Sisenna. Terentⁿ. Idem. Actius. Cicero.

Varro.

Ouidius.

Idem

Actius. Idem Plautus.

Virgilius Idem. Idem

Idem

Liuius. Virgilius Idem

Gal. Ma.

Gellius

Varro.

Ouidius. Pacu.

Cicero. Liuius

Valla. Martial. Plynius. Cicero. Liuius Terentⁿ. Plautus. Quintil. Aristo. Cicero. Virgilius Idem Idem. Ouidius. Varro. Plautus. Virgilius Terentⁿ Virgilius Idem Pompei. Ouidius. Suetonⁿ Quintil. Titin. Plautus. Cicero. Quintil. Idem Sueto. Liuius. Cicero

Reparo Reparatio. Reparamen Separo Separatio Disseparo Dissipo. Dissipatio Disparo. Comparo. Comparatio.

Parilia Natalis dies vrbis rome. Pales Vesta.

Vestales virgines. Vesta. Perpero. Perperus. Perperitudo. Perperam.

Pareo. Appareo.

Dispareo. Compareo. Transpareo. Pareo. Exilio. Salto. Saltatio. Saltus. Saltatus. Saltuarius. Saltuosus. Saltito. Saltabundus Saltatiuncula Præsulto. Præsultor Præsultrix Saltator. Saltatrix. Saltatricula. Saltuatim. Saltim. Saltem. Saliunca Tripolion. Teurion. Salax Salaces Nymphe Salaces. Salacia dea Salebre. Salebrosum

Salij Præsul. Præsulatus

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Assilio. Transilio Exilio. Exulto.

Assilio: qd est aggredior. Trãsilio: qd ẽ transgredior. Exilio: qd est exeo pdo: & q̃si saltãdo prumpo. Cui⁹ frequẽtatiuũ est Exulto qd pprie significat supra modũ exilio: atq; efferor: & q̃si gestibus qbusdã & saltib⁹ affectũ animi ostẽdo: siue ira id fiat: siue sæuitia: seu voluptate: aut alia quacũq; animi affectiõe. Cice. Est igitẽ q ddã turbulẽtũ in hoibus singulis: qd vel exultat voluptate: hoc ẽ gaudio efferẽ. Idẽ: Quæ sanguine alitur: q̃ in omni crudelitate sic exultat: vt vix hominũ acerbis funerib⁹ satiẽ: Exultat inq: hoc ẽ sæuit: siue crudelitate efferẽ. Virg. Exultantiaq; haurit Corda pauor pulsãs. Exultãtia inq: Hoc ẽ in iniuriã pna: siue iniuriãdi animo elata. Lucilli⁹. Qui in hominẽ innocẽtẽ sic exultas: hoc ẽ iniuriã facis. Virgili⁹: Exultat Amazon: hoc ẽ inani gloria efferẽ: siue cũ iactãtia gloriaẽ. In q̃ sensu vl⁹ est etiã Cic. Qui siquãdo aberrauerit: statim spe impunitat exultat Idẽ: Et Annibalẽ nimiũ liberiter exultãtẽ patiẽtia sua moliebat. Ab hoc Exultabũdus: & Exultatio deducũt. Itẽ a salio Prosilio: hoc ẽ Prorũpo. Pro. n. aliq̃n p amplificãdo: ac palã faciẽdo poniẽ: vt prodi: puoca: protrahe. pfili Alias pro In: vt pro rostris: pro tribunali. Nõnunq̃ pro iuxta: vt p sentẽtia: pro iudicio. Aliq̃n p causa: vt testis iductus pro testimonio: hoc ẽ causã phibẽdi testimonii: Quãdoq; pro vi priuãdi: vt phibeo propudio. vtrũq; ei abnuit. Alterꝰ potestatẽ: Alterũ pudorẽ. Interdũ p loco: vt pecuniã ei p prædio dedi hoc ẽ loco prædii: Plerũq; pro ante: vt p curia: pro ostio: hoc est ante curiã ante ostium. Sæpe etiã pro porro: siue in longũ: vt p missa herba promissis capillis. Item p autoritate: vt tribuni plebis pro potestate interceserunt. hoc est autoritate potestatis suæ. Item pro eo: qd est propter: vt pro iniuria quã accepi: hoc est ppter iniuriã quã accepi. Vnde Cato pro Scapulis: hoc est p iniuria dixit: quoniã serui qa natura cõtumeliosi sũt: scapulis verberari solent: dum male dicũt. Quippe Scapulę sũt: q̃ veluti mollib⁹ iugis a ceruice dimittũt: Vnde valida: & substricta neruis ad fortitudinẽ brachia depẽdent ἀπὸ τῆς βραχέιας: hoc est a breuitate dicta. Vnde brachialia ornamẽta vocant brachiorꝰ a qbus insignib⁹ toris extantes fluũt lacerti cubitorꝰ flexura vtiles: ac decentes. Branchiæ vero piscium dicunt: q̃bus spirant sicut Pennæ siue Pinnæ quibus innatãt. Ply. Branchiæ nõ sũt balænis: nec Delphinis: hæc duo genera fistulis spirãt: quæ ad pulmonẽ pertinẽt: Balænis a fronte: nec Delphinis a dorso. Idẽ Vituli marini: pẽnis: qbus in mari vtunt: humi quoq; vice pedũ serpunt. A scapula Scapulares serui dicti: qa scapulis cedunt. Itẽ Scapularis vestis: quæ tantũ Scapulas tegit. Veteres Scapiliũ pro tergo vsurparunt. & aliquãdo p ipsa scapula: Vnde & spatiũ: qd iter scapulas est: Inter scapuliũ noiauere. Proh etiã aliquãdo aduerbiũ admirãtis ẽ. Aliquãdo Interiectio dolẽtis: vt proh sancte Iuppiter: Proh deũ atq; hominũ fidẽ. Itẽ a salio Præsilio: qd significat ante salio. Aliquãdo p præsulto accipiẽ: qd est tripudiũ duco. Insilio salio. Cuius frequẽtatiuũ est insulto qd mõ pro insilio vsurpaẽ. Vir. Insultare solo: & gressus glomerare supbos. Mõ p irrideo: & cõtumeliosius in aliquẽ aut dico aliqd: aut facio. Lucil. Insulta miserũ. Vir. Cernis: vt insultãt Rutuli. Ab hoc insultatio & Insultabund⁹ deducũt. & Insultura: sicut a desilio Desultura. Plau. Nã ego istã insulturã: & Desulturã nihil hic moror. Sub silio: & Subsulto: paululũ salto. A q̃ aduerbiũ Subsultim. Suetoni⁹ mox nihil aliud q̃ vectabaẽ: & deãbulabat: ita vt ĩ extremis spatiis sussultim decurreret. Plau. Tu sussultas: ego miser vix asto p̃ formidie. Desilio descẽdo Cui⁹ frequẽtatim ẽ Desulto A q̃ Desultor: q in cãpo equũ sine ephippiis & curru agitat. q Celetes a grẽcis dr̃ A nr̃is Desultorius: vt superi⁹ oñdim⁹ Dissilio: qd ppẽ ẽ loco moueor. Apule. Vertibulo ossa dissilierant. Aliq̃n tũ capiẽ Pro crepo. frãgor. Virg: Aeraq; dissiluũt vulgo. Resilio: qd ẽ in cõtrariũ agor: rebello. Ply. Quãdoq; resiliũt vuln⁹: & curare scalpello oportet. Ab hoc fit Resulto qd ẽ resilio: reluctor: i cõtrariũ feror: Actius Resultat echo. Veteres Resiliare: p sepe resiliẽ vsurparũt. p̃terea a con & salio fit Cõsiliũ: qd ĩ vnã sniam plures rõnes cõsiliãt. Ab hoc fit Cõsulo: qd si cũ accusatiuo iũgaẽ: significat cõsiliũ peto: siue ingro. Quintil. Ego aures cõsulẽs meas: si ũ cũ dtio: cõsiliũ do: vel pui deo: vt cõsulo tibi: ne hostẽ lacessas: & cõsulo saluti meę: consulo vitæ p sulo dignitati. Aliq̃n Cõsulo p delibero capiẽ. & tũc nõ regit casũ: vt cõsulũt senatores. Ab hoc fit Cõsulto qd si liter est delibero: A q̃ Cõsultatio: deliberatio & Cõsultor: qd mõ significat eũ q consiliũ capit: Modo eũ q dat cõsiliũ Apuleiꝰ ad te cõsultor missus sũ: tu mihi cõsiliũ tuũ exprome. Salu. Simul ab eo petit: vt fautor consultorq; sibi adsit. Gelli⁹. Maluũ cõsiliũ cõsultori pessimũ. Hic etiã Cõsultrix fœmininũ. & Cõsultatio i vtroq; significato. Ab eodẽ deducũt Cõsuli qd pplo cõsuleret. Etenũ ab initio vrbis Romæ reges oẽm ptãtẽ habuere: q̃ tpe & tribun⁹ celerꝰ pstituebaẽ. q egtb⁹ p̃erat: & veluti secũdũ locũ a regib⁹ obtinebat: q̃ in nũero Brut⁹ fuit regũ eiiciendorꝰ autor: Exactis vo regib⁹ duo cõsules creari cœperũt: penes q̃s: vt ait Põponi. sũmũ ius vti esset lege rogãtũ est: dicti ab eo qd plurimũ Reipu. cõsuleret: q tñ ne p oĩa regiam ptãtẽ sibi vẽdicaret: lege lata istitutũ ẽ: vt p uocatio ab eis ad populũ esset. neue possent ĩ caput ciuis Romani aĩaduertere in iussu ppli: solo l̃ eis relicto: vt coercere posset: & in vicula publica duci iuberẽt. A consule Cõsularis: qd si cũ homĩe iũgaẽ significat eũ q consul fuit: Si cũ re: qd cõsulis est: vt cõsulare officiũ Cõsularis dignitas: & Procõsul: nõ q p alio consule p̃est puinciæ: sed q cũ potestate consulari extra ordinẽ ad aliquã puinciã administrãdã mittiẽ: q tamẽ nõ duodecim: sed tantũ sex fasces habet: quẽadmodũ prætor & præses: sic & Proprætor: nõ qui p alio prætura: sed qui extraordinariã præturã gerit. Ita & qui diciẽ proquæstor: & siqui alii sũt huiusmodi. Item a consulo Cõsultus qd modo participiũ est: & significat eum: a quo consiliũ petitũ est: vt consulti de salute medici respõderũt incurabilẽ eẽ eũ morbũ: Modo nomẽ & accipiẽ pro iuris prudẽte. Quintilia. Scripti & volũtatis frequẽtissima inter cõsultos quæstio est: hic & Iuriscõsultus: & Iurecõsult⁹ appellaẽ: qd ab eo de iis: q̃ ad ius ptinẽt consiliũ petaẽ. Incõsult⁹ vero imprudẽs diciẽ incõsideratus: & nulli⁹ consilii. Quintilia. O inconsultã mulieribus semper amentiã: Interdum tamẽ Inconsult⁹ accipiẽ pro eo a quo consiliũ nõ est petitũ. Varro: Etenũ insciõ atq; inconsulto domino serui sæpe ex agro discedũt. Interdum pro eo qui cũ consiliũ quereret: nõ accepit quasi pro indigno habit⁹. Virgili⁹ Inconsulti abeunt: sedẽq; odere sybillæ. Ab eodẽ etiã fit Consulto aduerbiũ hoc est cũ consilio & nõ temere & Consultatio. Concilium vero: quod Conuentũ populi seu etiã populorũ diuersorꝰ in vnũ locum consulẽdi gratia significat: nõ a consilio: siue a cõsensu: vt nõnulli scripserũt deriuaẽ: sed a cõcaliãdo: hoc est a conuocãdo: qd oẽs in vnũ locũ conuocenẽ: A quo locus ipse Conciliabulũ appellaẽ. sed quia in conciliis ob multitudinẽ conuenietiũ mercat⁹ fieri solebãt & necessaria cõparari: factũ est: vt Cõciliare: cõparare: atq; emere sit: & Cõciliatio: p comũtiõe accipiaẽ. Teren. Prodi male cõciliatæ. i. magno p̃cio emptæ. Hinc etiã Concilio p eo vsurpamus: qd est amorẽ ac beniuolentiã cõparo. Vir. Tu sceptra iouẽq; Cõcilias. Ab hoc fit Recõcilio: qd est in gratiã reduco: & Recõcilior in gratiã redeo: quãuis redire in grãm etiã cũ inaiatis dicimur. Cice. In gratiã iã cũ voluptate redeam⁹. A recõcilio fit Recõciliatio: qd ẽ in grãm reditio. DE. Ex. De enĩ aliq̃n significat περὶ: vt cũ dicimus de ptib⁹ orõnis περὶ μέρων τοῦ λόγου. Aliq̃n ἀπὸ: hoc est ab ex: vt hoc loco. De vulnere: hoc est ex vulnere Nõnunq̃ deorsũ sicut Sus sursũ. Vũ veteres p cõtẽto dicere solebãt. Susq; deq; fero: hoc est sursũ: an deorsum res feraẽ puisacio. In cõpositiõe vero De aliq̃n significat κατὰ localẽ: vt Deduco/detraho/derideo. Interdũ est intẽtiua: vt Deprehẽdo/deatno/Deprauo/deprimo/dedo. Nõnunq̃ pmatiua: vt Desperat⁹/demẽs/desũ. Eiusdẽ vero significatiõis sunt E & ex in appositione: qñ de ἀπὸ sigificat: sed in hoc differũt q̃ E ferevsurpam⁹ qñ cõsonãs seqtur: vt Edomo Erure. Ex vero qñ seqtur vocalis: vt ex aqs: Ex ære: qd in cõpositiõe ẽt accidit: vt Educo: enarro: exigo: exuro. At de passim poniẽ: siue seq̃tur psonãs: siue seq̃tur vocalis: vt de nobis: de illis. Verꝰ ex sequẽte ẽt cõsonãte poni iterdũ solet: siuocis aspitas nõ phibeat. Vir. Ex quo me diuũ paẽ: at hoĩm rex. Vũ notãdũ ẽ E tã in appositiõe: q̃ in p̃põne añ has l̃ras poni. BDGLMNR: & añ V & I qñ sũt cõsonãtes: vt Ebulio/edo/egero/elimo/emitheo/eneruo/eruo/eueho/eiicio. Ex vo ante reliq̃s: vt excudo: effero: in quo & filib⁹ X in F cõmutaẽ euphonię eã: exhorreo/expello/exquor/exgro/extendo/exaro/exigo/exonero/exuro. E p̃terea & Ex frequẽter tpalia sũt. Vir. Ex illo celebrat⁹ honos lætiq; mĩores Seruauere die. Sed E in cõpositiõe vel puatiua ẽ: vt eneruis: enodis. Vel itẽtiua: vt enect⁹: enarro. Vel p extra accipiẽ: vt educo: elimo. Ex vero modo p extra accipiẽ: vt Excludo extra cludo. Externis extra trã. Ex lex extra legẽ. Expes extra spẽ. Excors extra cor. Mõ priuatiuũ: vt Expedio extirpo. Mõ intẽtiuũ: vt Expleo: exoro: efficio. A De fit Dehic qd significat postea. Itẽ Dein Deide Deiceps: de qb⁹ supra dixim⁹. Denuo qd significat rursus: q̃si de nouo. Demũ: & Deniq; q̃ eiusdẽ fere significatiõis sũt. Poniẽ eni p tandẽ. Vir. Tũ demũ optata gemini sup arbore fidũt. Cice. Cũ ex cessi sset e vita tũ deniq; viueret: Sed deniq; plærũq; significat ad extremũ: vt cũ plura sũt enũerata: & subiũgiẽ deniq; significãdo vltimũ oĩm. Ci. Cũ sibi nõ multitudinẽ militũ nõ idoneos ipatores nõ pecuniã sibi p̃sto esse videretẽ: nõ deniq; vl lã rẽ: q̃ ptineat ad bellũ administrãdũ. Demũ aliq̃n p solũ accipiẽ. Idẽ: Ea demũ magna voluptas est Crispe Salusti æqualẽ ac parẽ vbis vitã agere. Aliq̃n p oĩno. Ply. Ea demũ sola auiũ nõ nisi volatu depascit. In hũc sensũ deniq; quoq; aliq̃n accipiẽ. Oui. Si q̃ metu dẽpto casta est: ea deniq; casta est. Veteres p demũ Dem⁹ scripserũt. Pacu. Quid demus magis cõmodũ est q̃ ne tuũ pduas iniuriã pati. Itẽ a de Desup & Deinsup: de qb⁹ supra scripsimus: & Desursũ: qd significat desup: Cui⁹ cõtrariũ est deorsũ. A quo dorsũ dictũ: qd ea ps corpis deuexa sit deorsum. Diciẽ aũt deorsũ: hoc est, tergũ nõ mõ de hoĩb⁹ cęterisq; aĩalib⁹: sed etiã de inaiatis: vt puta de littorib⁹: aqs mõtib⁹ cęterisq; similib⁹. Vir. Dorsũ imane mari sũmo. Idẽ: Nãq; inflictaẽ vadis dorso dũ pẽdet tiiquo. Ab exvero Extra deduciẽ: de quo: atq; eĩ⁹ deriuatiuis supius late disseruim⁹. MATRIS. Genitricis. Mater tã eã sigificat: q̃ filiã parit: q̃ eã quæ nutrit: qd vno in loco Plau. apte declarat: ita forma pueri sui vt mater sua nõ iternosse posset: q̃ mãmã dabat: neq; adeo mater ipsa q̃ peperat. Hoc nomen a græco deduciẽ: quod est μήτηρ: vnde μητρόπολις: hoc est Metropolis appellata: q̃si mater ciuitas. A quo Metropolitani dicũtur: q ex ea ciuitate oriũdi sũt: & Metropoliten qdã appellat eĩ⁹ ciuitatis põtificẽ. A matre Matrõa: & Maẽfamilias deduciẽ. Matrona, pprie diciẽ: q̃ in mãi moniũ cũ viro pueniẽ: vt in eo maneat etiã si liberi nõ sũt adhuc suscepti qppe appellationẽ habet a mãis noĩe nõ iã adepto: sed cũ spe: & omĩe mox adipiscẽdo. Vnde ipsũ quoq; mãimoniũ vocatũ ẽ qñ ea spe vir & vxor coniũgũt: vt illa mater fiat. Materfamilias aũt vocitatur: ea sola quæ in mariti manum ac potestatẽ venit: siue in eius manũ: ac potestatẽ in cuius manu: & potestate est maritus: quia iam nõ in matrimoniũ trñ: sed in familiã quoq; mariti: & in sui heredis locũ venerit. Est aũt familias casus gtĩ facta inclinatiõe more græcorꝰ: ideo materfamilias: & materfamiliæ dr̃. Aliqui tũ Matronas dicũt eẽ honestas mulieres: qb⁹ stolas habere ius eẽt. Matrẽ vero familiæ nõ añ dici: q̃ vir eĩ⁹ pr̃familię appelleẽ. Nec posse hoc noĩe plures in vna familia appellari: sed vnã tantũ matrẽ familias dici. Itẽ vnũ Patrẽ familias eũ. s. eãue: q in familia pmi sũt quiq; in ea dñiũ habẽt: siqd ẽ filii eorꝰ. Filiifamilias vocitãtur: q̃ si is eaue: q familiæ p̃sunt: filios nõ habeãt: nihilomin⁹ pr̃familias & materfamilias diciẽ: nõ enĩ solã psonã eĩ⁹: sed & ius demõstramus. Hic Pupillũ quoq; patrẽ familias appellam⁹: & cũ paẽfamilias moriẽ: quotq̃t eĩ subiecti erãt: singulas familias icipiũt hẽre: singuliq; patriffamiliarũ noĩa subeũt. Idẽq; euenit in eo: q emãcipat⁹ est: nã & hic sui iuris effect⁹, ppã familiã habet. Alii matrẽ familias dicũt eẽ eam q̃ honeste: & cũ dignitate viuit. Vlpia. Matrẽ familias a cæteris fœminis mores discernũt: atq; sepant. Proĩde nihil interest nupta sit: an vidua: ĩgenua sit, an libertina. Nã neq; nuptiæ, neq; natales faciũt matrẽ familias: sed boni mores. Idẽ: Matrẽ familias cũ audis: accipæ note autoritatis fœminã. Itẽ a mãre Mãrũ deduciẽ. Vũ. Mãrũ amorẽ: Mãrũ pietatẽ: Mãrũ lac dicim⁹. Itẽ Mãtera: mãis soror: q̃si maẽ altera: & Mãimi: ac Pãimi: siue Pãimes: & Mãimes: q̃s mães ac pães adhucviũt. Itẽ Pãtrim⁹: q cũ ipe pater fit: adhuc patrẽ viuentẽ hẽt: & mater mãima: q̃ & ipsa mater ẽ: & matrẽ hẽt adhucviuẽtẽ: & Matresco: mãis filis fio: & matermatuta aurora a mane matuta dicta: vt qbusdã placet. A q̃ Matutin⁹: q̃uis aliq a mane l̃ deduci potiẽ velit: & Matrix de qua supra dixim⁹: & Matralia mãis matutæ festa: & Matronalia dies matronis fest⁹ kalẽdis martiis celebrari solit⁹: quo mariti p cõseruatiõe cõiugii supplicare diis solebãt: & Mãicida: & matricidiũ: & materia cũ deriuatuis eĩ⁹ de qbus late supius disseruimus. O LVCINA FEROX. Ferocẽ appellat, ppter atrocitatẽ ptus cũ hec dea ptubus pręsit. ideo Lucina dicta: vt superi⁹ oñdimus. SAVCIA. Vulnerata. A secãdo enim saucius quasi secãs diciẽ: & vulneratũ significat. Virgili⁹. Qualis mugitus fugit: cum saucius aram Taurus. Ab hoc fit Saucio verbum: quod est vulnero: & passiuum eius Saucior. MORI. Mortem expectare: Mors ẽ sepatio animi a corpore. Vir. Multa boũ circa mactãdo corpora morti. Mors etiã dea est q̃ mortis est potens. Statius in scopulis mors sæua sedet. Idẽ Stygiis emissa tenebris: mors fruiẽ cælo bellatorẽq; volando Cãpũ operit nigroq; viros inuitat hiatu. Nil vulgare legens: sed q̃ dignissima vita Funera: præcipuos

Scapula. Brachium Brachiale Branchie Penne Pinne Scapularis seruus. Scapularis vestis. Scapilium Interscapiliũ Proh Præsilio Insilio. Insulto Insultatio. Insultabund⁹. Insultura Desultura Subsilio. Subsulto. Subsultim Desilio Desulto. Desultor Celetes Desultorius. Dissilio. Resilio. Resulto Resiliare Consilium Consulo Consulto. Consultatio Consultor Consultrix Consul

Consularis Proconsul.

Proprætor Consultus

Iurisconsultus Iureconsultus Inconsultus

Consulto Consultatio Concilium.

Conciliabulũ.

Cicero. Idem. Virgilius Lucil. Virgilius Cicero. Idem

Cato

Plynius. Idem

Virgilius Lucilius Virgilius Plautus Suetoni⁹ Plautus

Apuleius Virgilius Plynius. Actius.

Quintil.

Apule. Salusti⁹. Gellius.

Brutus. Pompo.

Quintil.

Idem. Varro. Virgilius

Terenti⁹. Virgilius Cicero. Virgi. Idem Idem Cicero. Idem Plynius. Ouidius. Pacu. Virgilius Idem Plautus. Virgilius Virgilius Statius. Idem

Concilio Conciliatio. Reconcilio Reconciliatio Reconciliatio. De. Sus Susq; deq; fero E Ex. Dehinc Denuo Demum Dem⁹ p demũ. Desursum Deorsum Dorsum Mater Metropolis Metropolitan metropolites. matrona. materfamilias Paterfamilias Matrones. Filiifamilias maternus matertera matrimus Patrimus. Patrimes Pater Patrimus mater matrima matresco mater mater matrix matralia matronalia matronales Saucius Saucio Saucior morz.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Mors violēta. Mors natural. Mortē obedire. Obpro ad. Mortior. Commortior. Demortior. Emortior. Mortuus. Emortuus. Demortuus. Mare mortuū. Pentapolis. Asphaltus. Mortalis. Immortalis. Mortalitas. Immortalitas. Emortualis dies. Natalēs dies. Moribundus. Mortariū mortiferū. Mortici niū. Morticina caro. Morticini clauī.

ais ānisq; cruēto Angue notat. Hāc Cicero noctis & Herebi filiā fuisse scribit. Aristoteles oim: q̄ terribilia hoi videnē maximū eē. Hæc eni statī postq̄ esse icepim⁹ ducit nos ad nō esse: & cū quotidie moriamur: tūc vulgato sermōe mori dicimur: cū mori desinim⁹. Mortē autviolētā: aut naturalē eē scripserūt. Violētā q̄ ferro vel igni vel casu aliquo iferē. Naturalē q̄ aīa a corpe iā effœto sepaē. Vñ mortē ab emerita iāvita: hoc est iā acta & absoluta dictā volūt: & mortuos q̄si emeritos appellatos: qd a mortali hac malitia absoluti q̄si veterani qetiorē iā statū sint adepti. Mortē obire, p morivsurpaē q̄si ad mortē ire. Nāveteres Ob, p ad frequēter capiebāt. Vñ obromā legiōes ductas: & ob Troiā missū exercitū legim⁹: & Vadimoniū obisse: q̄si advadimoniū isse: & obuiā. id ē adiuā. Nā ob alioqnvl, p circū poniē: vt cū dicim⁹ vrbē obsideri. Vel, p, ppē: vt ob supatos hostes: ob fidē data tā A mors fit Morior: qd est e vita discedo: qd nō mō tertiæ: sed ēt q̄rte cōiugatiōis repiē. Plau. Mori sese mi sere mauolet q̄ nō pfectū reddat. A quo Cōmorior: hoc ē sil⁹ morior: & Demorior atq; Emorior: q̄ simplicis sui significatiōnē retinēt: & Mortu⁹ q̄ iā mortē obiit: q & Emortu⁹ & Demortu⁹ dr̄. Eos q mortui nasciē. Paul⁹ scribit neq; natos: neq; pcreatos videri posse: qa nunq̄ liberi appellari potuerūt. Mare mortuū dr̄: qa nihil viuū gignit. Lac⁹ est Syriæ in puicia: q̄ pētapolis vocata fuit: nihil p̄ter bitumē gignēs Nihil in eo graue submergiē. iō Asphalt⁹ vocaē, q; oia ī eo tuta sint. Græci eā ἀσφάλτον tutamē dr̄: & Mortalis q morti subiect⁹ est. A quo mortalē, p hoie frequētissime vsurpam⁹. Hui⁹ cōtrariū est immortalis: q nō ē morti obnoxi⁹. Vñ dii imortales dicūē. Ab his Mortalitas & imortalitas deriuāē: Et emortualis dies: ī quo qs mortu⁹ est: sicut Natalis: ī quo natus. Plau. Certū est mihi hūc emortualē facere ex natali die & Moribūd⁹: moriēs: & Mortariū instrm̄: ī quo terunē ea q̄ soluēda sūt, q; in puluerē redacta vel uti, mortua cōdianē: & Mortifer, qd mortē affert: vtputa Mortiferū telū: Mortifer, vuln⁹: Mortiferū venenū: & Morticinū ex angue corruptū. Quippe Morticina caro in vlcere dr̄ q̄ corrupta ē: & sine sanguīe: q̄si iā mortua. Itē Morticinā carnē aliqñ dicim⁹ aīaliū: q̄ nō sūt vi mactata sed pse mortua. Ply. Sola hæc auis in eo gñe morticinā carnē nō attigit. Morticini ēt clauī pedū dicūē: q; veluti morticina caro sit: Et Morb⁹: q; corpa ad mortē ducat. Quid morb⁹: Quid Morbosus sit: quō a vitio & vitioso differat: supī⁹ declarauim⁹. A morbo etiā fit Morbid⁹: qd est morbo ifect⁹: & Remorbesco: qd ē in morbū recido. Hic etiā notādū est: q; Quoadviuet: & Quoad moriet: & Quoad senat⁹ habebiē: & Quoad senat⁹ dimittet: & Quoad scribēdo pseuerabo. Quoad āpli⁹ non scribā: & q̄ filia sūt: licet duæ res & int̄ se cōtrariæ videaē: vnū tū significat. Mortē etiā nōnulli a mordēdo dictā existimauerūt: q; oia mordeat: hoc ē rodat: atq; cōsumat. Mordere, ppē ē dētib⁹ lædere. Per metaphorā tū accipiē, p detrahere: vñ & mordacē equū dicim⁹: q dēte hoiem lædit. & Mordacē hoiem: detractorē. Itē Morsus mō, p ipsa dētū læsiōe accipiē. Mō, p detractiōe: & maledicētia. Hic Mordacitas ī vtroq; significatovsurpaē: & Mordaciē aduerbiū: & cōpatiua. Suplatiuaq; eor, Mordacior: Mordacissim⁹: Mordaci⁹: Mordacissime & Morsus: q graece Scōma dr̄: qm̄ figurat⁹ est. Sæpe. n. fraude velvrbanitate tegiē: vt aliud sonet: aliud itelligat: & Mordicovbū: qd significat dolorē affero: pinde ac si morsus lædere. A quo mordicatio: eiusmodi dolor: & Morsicati, p mordēdo. Var. Sicut pulli incedūt: & in labellis morsicati ludūt: & Mordic⁹ eiusdē significatiōis. Lucil. Mordic⁹ petere aurū e flāma expediat. Plau. Iādudum oportuit nasū adēptū mordic⁹. Itē mordic⁹, p stricti: & q̄si morsu: & dēte. Ci. Perspicuitatē: quā mordic⁹ tenere tenem⁹: abesse dicam⁹: & Mordicib⁹, p morsib⁹. Plau. Asini me mordicib⁹ scidāt: boues icursēt cornib⁹. Item a mordeo cōposita fiūt Admordeo. Obmordeo eiusdē cū suo simplici significatiōis. Præmordeo: hoc est añ mordeo. Immordeo morsū ifigo. Submordeo. Demordeo: morsu decerpo. Cōmordeo. sil⁹ mordeo. Remordeo: crucio: solicito. Vir. Q ñ hæc te cura remordet. Mordeo ī ꝑterito momordi facit. Veteres tū p e memordi, pnunciabāt: sicut, p pupugi, cucurri, spopōdi, poposci, pepugi, cecurri, spepōdi, peposci scripsere. Plau. Vt ad memordit hoiem. Itē a mordeo Morseo. A quo Morsiūcula diminutiuū: hoc ē puus morsus: q fit osculandi grā. Idē mūc nūi amores mores, psuetudies, ioc⁹, lud⁹, sermo, suauis, suauiatio: cōpressiōes arte amātiū cōpatę tener, la bellis molles morsiūculæ. PLVRIBVS. Voluisset inqt mori plurib⁹ telis q̄ mortua fit: vt filii ex vtero facili⁹ exirēt. Pl⁹ cōpatiuū est figificatiōe tū ab eo qd est multū. Nā secūdū vocē hēt originē a græco πλεῖον: siue πλεῦν vtrūq; n. significat pl⁹. Vñ a Pleon Pleonasm⁹ deriuaē: qd latine cumulatio dici pōt. Est eī figura q̄ fit q̄tiēs supflua addūē. Vir. Vocēq; his aurib⁹ ausi. Et sil⁹ sup latinū eī⁹ qd ē Plurimū: & ia græcis dr̄ πλεῖστον Veteres Pluria: & Cōpluria dixerūt, p eo qd est Plura: & Cōplura. Vñ ab lis fit Cōpluries aduerbiū: qd significat sæpe. Plau. Q uid metuis ē DO. Metuo Hercle vo. Sēsi ego Cōpluries. Cato. Cōpluries eor, milites mercēnarii int̄ sese multi alteri alteros occidere. Cōpluries multi sil⁹: ad hostes trāsfugere: Cōpluries in ipator ē ipetū fecere. Plura & Cōplura sic differūt: q; Plura pñt eē duo. Cōplura duo eē nō pñt. Illud cōpatiuū ē. Hoc vo mini me. : iōq; nō regit casū. Cōplurim⁹ nō reperiē: sed tū Plurim⁹. Vir. Plurimū, p lōgo posuit. Cui plurima ceruix Veteres Plissima, p plīmav surparunt. A Pl⁹ Pluralis: & Pluratiu⁹ nūer⁹ dict⁹: & Pluraliē ac Pluratiuæ aduerbia: & plurifariā: de quo supra dixim⁹: & plusculū diminutiuū hoc ē parū pl⁹: & Ampl⁹ hoc ē magn⁹: spatiosus q̄si oi ex pte pl⁹. An eni veteres, p circū: vt supra diximus vsurpabāt. A quo fit Amplior: Amplissimus: Ample Amplius: Amplissime. Amplitudo, p magnitudine: & Excellētia. Amplioverbū qd figificat augeo. Itē Amplifico: A quo Amplificatō: & Ampli⁹ aduerbū idē qd plus: & amplustria nauiū ornamēta qd amplius forēt q̄ essent necessaria. Q uidā amplustria q̄si A plustria a græco noiata existimāt hoc est ab ἀ priuatiua particula: & πλεῖσον: qd est nauigatio: qd hæc ad nauigationē nequaq̄ esset necessaria. Item a plus plæriq; deduciē: qd auto res aliqñ vsurpāt, p eo qd est plures: & maxima ex pte. Salu. In diuisiōe orbis terræ plęriq; in parte tertia africā posuere. Pauci trimō Asiam & Europa. Q uin. Videas plærosq; ira pcitos. i. nōnullos. Plęriq; potius in prio re significato accipiē: significatq; fere semp. Plæriq; cmēsvna ps orōnis est. Et similiē plæraq; oia. Significatq; idē qd plæriq; siue Plæraq; hoc est maxīa ex pte. Teren. Q d plæriq; oēs faciūt adolescētuli. Itē a pl⁹ Plenitas q̄si pluuitas dicta. Plenitatē ei veteres ignobilitatē dixere. Cato. Propter tenuitatē & plenitatē. Hemia. Q uicū q; ppē plenitatē agro publico eicti sūt: & ploxinū capsa: q; plura ibi reponāē. Pl⁹ in ntō: & actō singlari neutri

Cicero. Aristote. Plautus. Paulus. Plautus. Plynius.

Mordacitas. Mordaciter. Mordaciorē. Mordaciter tius. me. Scomma. Mordico. Mordicatio. Morsicatim. Mordicus. Mordicibus. Admordeo. Obmordeo. Præmordeo. Immordeo. Pleon. Pleonasmus. Plurimum. Submordeo. Demordeo. Commordeo. Remordeo. Morsio. Morsiūcula. Pluria. Compluria. Compluries. Plura. Complura. Plurimus. Plissima. Pluralis. Pluratiuus. Pluraliter. Pluratiue. Plusculum. Amplus. Amplior, r cetera. Ample, r cetēs. Amplitudo. Amplio. Amplifico. Amplificatio. Amplius. Amplustria. Plęriq; Plerunq; Pleraq; Plenitas. Ploxinum.

Cicero. Varro. Plautus. Cicero. Plautus. Virgilius. Idem. Virgilius. Plautus. Cato. Virgilius. Salustiⁿ. Quintil. Terentiⁿ. Cato. Hemina.

Plus. Perplus. Tristis. Tero. Tristicia: Trico. Intrico. Extrico. Intricatio. Extricatio. Inextricabilis. Trica. Termes. Tergo. Tergeo. Detergo. Certa galea. Tersus. Tormentum. Terebrum. Terebra. Terebella. Terebro. Teredo. Tritus. Attritus. Interrtrigo. Attero. Contero. Detero, r cetera. Detere. Deterum. Deterior. Peior. Parce deterie. Trito. Trituro: Trituratō. Triticum. Triticeum. Terra. Teres. Termes. Terminus. Termino. Determino. Extermino. Distermino. Determinatio. Determinate. Exterminatio. Disterminatio. Termo. Terminalia la pis. Terminalia. Exterebro. Trua. Trulla. Truo auis. Onocrotalus. Trudo. Extrudo. Trusatilis. Trutina. Trutino. Trutina snia. Trunco. Truncator. Truncatrix. Truncatio. Truncus. Obtrunco. Detrunco. Retrices. Tribula.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

gñis ē: In obliqs vo casib⁹: & nūero plurali triū generū. Pl⁹ etiā aduerbialiē capiē: & pl⁹ satis dicim⁹, p eo: qd est maxie: & plusq; satis. Repiē etiā cū p ꝑpositū ppl⁹. VT ITER TRISTE PATERET. Vt via: q̄ nūc difficilis fuit: aptior fieret. TRISTE. Difficile: hoc est nō naturale: sed violētū. Tristis, ppe mœst⁹ dr̄. Vir. Tristis at ille trī cātabitis Arcades inqt: Deduciē q; a Tero: qd ē cōtero: cōsumo. Martia. Seu lētī ceroma teris: tepidū q; Trigona. Vir. Aut q̄ spe libicis teris ocia terris. Tristis ergo q̄si trit⁹ dr̄. Ab hoc Tristitia: hoc ē mœstitia de riuaē. Hirti⁹. Cæsar classē sub vesperū cōscēdit oib⁹ in exercitu iscīis: & reqrentib⁹ ipatoris cōsiliū magno metu & tristitia solicitabāt. Sed qa tristitia ī frōte hoīs, crudelitatis, grauitatis, iræ, miseræ, studii, difficultatis idiciū est: fit vt tristis aliqñ, p sæuo accipiaē. Vir. Illi mea tristia facta: Degenerēq; Neoptolemū narrare memēto Alqñ, p graui. Cic. Q ui mūero optimatū & pncipū reliqt grauitatis suæ illū tristē: & plenū dignitat, sonū. Nō nunq̄, p irato. Lucil. Tieo certe ne mihi sit tristior. Interdū, p mitaci. Vir. Isq; aditis hæc tristia dicta reportat. Q ñq; p docto. Lucil. Addo eodē tristis: ac sęueros phōs. Itē, p amaro. Vir. Tristisq; lupini. Sustuleris fragiles calamos. Et, p difficili. Ci. Facili⁹ in morbos īcidūt adolescētes: graui⁹ egrotāt: tristi⁹ curāē. Et, p Horrido. Martia. Amator ille tristium lacernarū. Tero aūt ἀπὸ τοῦ τρίβω deduciē: qd est cōtero: frico. Vñ Trica dr̄: qd, p prie figificat capillū galliar, pedib⁹ inolutū q̄ ear, pedes terat: hoc vo qm̄ gressū illar, ipediat factū est: vt oia ipedimēta tricæ dicanē. Plau. Q d argētū tu: q̄s tricas narras. Hic Tricones vocitati sūt morosi: & ad reddēdū duri. Ab hoc etiā fit Intrico: qd figificat iplico: & Extrico: explico A qb⁹ Intricatio: & Extricatio A quo Inextricabilis: ī solubilis. Vir. Hic labor ille dom⁹: & īextricabilis error. Itē a tero Termetes: vmes lignū terētes. Itē Tergo: qd significat mūdo: qa tergēdo res cōterunē. Q d veteres etiā Tergo dixere. Plau. Ornāē: tergēē: lauātur: poliunē. Idē: Nunq̄ cessauim⁹ lauari aut fricari: aut tergeri: aut ornari. ab hoc fit cōpositū Detergo & Terta galea: lī est detsa. Var. Terta nitet galea: & Tersus dict⁹ seren⁹. Itē a tero Termētū apud plautū, p detrimētū Itē Terebr, : notū instrm̄ ad pforādū: qd & Terebra dr̄. A quo diminutiuū Terebellū: & vbū Terebro: lī est per foro. Cui⁹ passiuū ē terebror. Itē Teredo vmis de q̄ supī⁹ dixim⁹: nisi forte a grēco deducaē. Itē Trit⁹ q̄rte decli natiōis: q & attrit⁹ dr̄. Ply. Calli qui fiūt ex attritu calciamētor, . Itē Interrigo: morb⁹ partiū attritarū. Ply. Radix itertriginū: & alarū vitiis nō dubie medeē. Attritū: & Cōtritū: & Attero: & Cōtero: & Detero. Ab Attero Ater dr̄: de quo eiusq; deriuatiuis superī⁹ dixim⁹: A detero Deter: Cui⁹ cōparatiuū est Deteroir: & superlatiuū Deterrim⁹. Itē aduerbia Detere Deteri⁹ Deterrime. Est aūt Deterū cui aliqd deest: & q̄si Detritū est: ne bonū fit. Sic eni Deterior: a bono dr̄: sicut peior a malo. Vir. Deterior q visus eū ne, p digus obsit. Dede neci. Fit eni cōparatio ad regē A piū: qui nō est mal⁹ cū mella seruet. Dicim⁹ itaq; Deteriorem ex bonis: q minus est bon⁹: Sicut peiorē ex malis: q magis remot⁹ est a bonitate. Et Parcæ deteriæ dicunē. lī est atræ: maculētæ. Præterea a tero Trito frequētatiuū: qd est minutū cōtero & Trituro: qd de mesib⁹ dr̄. A quo Trituratio: & Triticū qd tritū sit spicis. A quo triticeū: & terra q; Teraē pedib⁹: vt superī⁹ oñdimus: & Teres lignū: aut aliud aliqd rotū dū oblongūq; qd q̄si terendo rotūdū fit. Vir. Incūbēs tereti Damon sic cœpit oliueæ: & Termes ramus ex arbore decerptus: qui qm̄ ī diuisiōe agror, : anteq̄ metæ ponerenē: figi solebat. termīo nomen dedit. Termin⁹ eī pprie dr̄: signū qd agrū ab agro diuidit. Vñ Numā pōpiliū tradunt statuisse: siqs terminū exarasset: & ipsū & boues sacros eē. Hic ēmin⁹ æpęnumero, p fine accipiē. Ci. Cū nūlū tot calamitatib⁹ atq; erūnis inueni terminū remus. A quo fit Termīo verbū qd est finio: Cui⁹ passiuū ēminor. Ab eo Determīo: qd est delibero: & q̄si cogitatiōī terminū ī pono. Aliqñ etiā Diffinio & Extermīo: qd est expello: eiicio: & veluti extra termīos mitto. Cic. Atq; hoc oēgen⁹ pestifer, : atq; iniuriū ex hoīm comitate exterminādū est: & Distermīo qd est diuido: dissipo. Ab iis Determiatio: & Determinate aduerbiū. Itē Extermiatio & Distermiatio dicūē ea q̄ cū plura sint vnum atq; eūdē terminū habēt. Veteres nō Terminū: sed Termonē dicebāt. Termīalis lapis dr̄: termin⁹ ipse lapide⁹ Itē Terminū deū colebāt veteres in cui⁹ tutela fines agror, esse existimabāt: & quo in loco colebaē hic de⁹: ibi sup eū foramen patebat in tecto: qd nephas esse arbitrarenē terminū intra tectū cōsistere. Terminalia. Varro ideo appellata esse existimat q; is dies anni extremus erat cōstitut⁹. Ego potius a termīno deo sūpsisse nomen existimo. Itē a tero Terra de q̄ eiusq; deriuatiuis supius locuti sum⁹: & Terebra: siue Terebrū: fabrilē instrm̄ ad perforādā materiā: a Dædalo primū inuentū: Cui⁹ diminutiuū est Terebellū. A quo fit Terebro verbū: qd est perforo. Vnde Exterebro: qñ significat extorqueo: scrutor: perquiro. Varro. A tq; oēs a deo perquirit atq; exterebrat artes. & Trua vas de quo alibi diximus: quod nimio vsu teraē. Cuius diminutiuū est Trulla. A quo Trulleus adiectiuū. Q uidā tamen Truā a trāsuolando dictā putant: qd transuolet ex ea aqua. Vnde & Truo auis dicta est: ob collū magnitudinē: q; per id aq̄ trāsuolet. A uis est Cygno similis nisi faucib⁹ haberet alteri⁹ vteri gen⁹: huc oia inexplebile aīal cōgerit: tātaq; ei⁹ capacitas est: vt ipsi viderim⁹ ingentis staturæ hoīem ocreatū pedēvsq; ad genu ī fauces imittētē eximentēq; sine læsione: postq̄ oia ingurgitauit pfectā iā rapinā sensim ī os reddēs in alterā inferiorē aluū ruminātis mō defert. Cecil. Irridēs magnitudinē nasi: ph dii imortales vñ processit truo. Hic alio noie Onocrotal⁹ dr̄: q; collū aqua mergens spirāsq; veluti ruditum. A sini æ dat ὄνος græce A sin⁹ dr̄ κρότ τὰ ἰσμοῦ plausus: crepit⁹: & trudo q̄si tero manib⁹. A quo Extrudo. Prope. n. Trudere atq; Extrudere ē manib⁹ violētia q̄dā expellē. Ci. Fac eū q̄primū extrudas. Vir. tū Trudere posuit, p eo: q; ē vrgētevi natur, expellē. Trudiē e ficco radix oleagina ligno. Hic Trusatiles molā manuariæ dicūē: qd pellāē manib⁹: his ex necessitate q̄ndā locasse se. Plau. mēoraē: & Trutia foramēī quo ē examē: lī ē ligua bilācis: q; ī ea examē digito trudaē. Ab hac fit Trutino vbū: lī ē examīo: pēsiculo. Vñ Trutiata snia dr̄ pēsiculata: discussa: & Trutia aliqñ, p iudicio accipiē. Ci. Ea, p bādo: q̄ nō artificis statera: sed populari q̄dā trutina examināē. Q uidā ēt a tero Trūco deductū putāt: qd ē āputo: ἀποκόπτω. A q̄ Trūcator: trūcatrix: trūcatio. Itē Trūc⁹, ps arbor⁹: q̄ ramis trūcat⁹ supstat. Trūc⁹ etiā adiectiuū, p trūcat⁹ iuciuē. Oui. Trūca manu. Hic fit ꝑpositū. Obtrūco: qd, ppe significat capite cædo. Poniē trī aliqñ, p occido: quocūq; mō id fiat. Vir. Polidor, obtrūcat: & auro vi potiē. Itē Detrunco: decido. Sūt ēt q a tero Retrices deduci putent: : quo noie Cato aquā significauit: q̄ horti irrigaē. Itē a tero Tribula

Plus. Virgilius. Martis. Virgilius. Dirtius. Virgilius. Cicero. Lucil. Virgilius. Lucillius. Virgilius. Cicero. Martialis. Plautus. Virgilius. Plautus. Idem. Varro. Plynius. Plautus. Cicero. Plautus. Virgilius. Cicero. Virgilius. Plautus. Cicero. Virgilius. Plautus. Cicero. Virgilius. Cicero. Virgilius. Plautus. Cicero. Virgilius. Plautus. Cicero. Virgilius. Plautus. Cicero. Virgilius. Cicero. Virgilius. Plautus. Cicero. Virgilius. Plautus. Cicero. Virgilius. Plautus

Trapetum. Trapeza. Trapezite. Pateo. Patens. Patulum

gen⁹ vehiculi quo teriť frumēta. Vir. Tribulaq: trabeęq: & iiquo pōdere rastri. & Trapetū mola olearia. Idē Virgilius
Venit hyēs: teriť Sicyonia bacca trapetis. Q uidā trapetum græcū eē existimāt sicut Trapezā: sic.n. greci mē Idem.
sā vocāt. Vñ Trapezitę: mēsarii dicūtur: PATERET. A ptū eēt. Patere. n. ē aptū eē. Plau. Ingredere tu: fo Plautus.
res iā diu patēt Vñ patēs: & Patulū deduciť: q̄ inť se hoc mō differūt qd patēs dr̄ id qd ad tp̄s patet: cū freq̄ Plynius.
ter claudať: vt os oculo⁹: & alia hmōi. Ply. Vt multi sæpe patētib⁹ oculis visi sūt dormire. Patulū vo qd semp pa Virgilius
tet: vt aures/arbor/& sil'ia Vir. Tityre tu patule recubās sub tegmīe fagi. Hic Plaut⁹. Patulū bouē appellat: Plautus.
cu⁹ cornua diuersa sūt: ac late patēt. Itē Patibulū: qñ ferā significat q̄ hostia occludūť: qd hac remota valuæ pa Titinni⁹.
teāt. Titini⁹. Si q̄s q̄ hodie p̄ter hāc posticū nostrū pepulerit patibulo: l̄ ei caput defrīgā. Nā qñ patibulū p cruce

Patibulum.

accipiť a potior deriuať: vt qdā putāt. Salu. Ings notissim⁹ q̄sq: aut malo depēdēs vber abať: aut mutilato cor- Salustius
pore patibulo eminēs affigebať. Itē Patera poculi gen⁹ latū: ac patēs: quo nūc q̄q; passim vtūtur. Itē Patinava
fis gen⁹: quo dapes elixæ: & iurulēte in mēsā ferunť. Terē. Iā dudū aius est i patinis. Hui⁹ diminutiuū est Pa- Terentⁿ
tella scutellæ filis: nisi esset maior. A patina Patinariū dictū. Plau. Is habet succū: is suauitatē eū quouis pacto Plautus.
cōdias: vel patinariū: vel assū verses quo pacto iubet. Itē Palma de q̄ paulo inferi⁹ dicem⁹. Itē a pateo Patesco:
qd est apior: patēs fio. Interdū ēt p pateo accipiť. Ply. Q uiq; hostiis patescit in mare. Salu. Hic late patescētib⁹ Plynius.
cāpis: exercitū tuto emittit. Itē Patefacio: & Patefio: de qb⁹ supra dixim⁹: & Propatulū: q̄si porro patulū dictū Salustⁿ.
est: significatq; late patēs: atq; aptū: & Patulicovbū: apior patul⁹ fio. Ply. Petuli⁹ fios autūnalis circa vepres na- Plynius.
scať: colorē habet rosæ siluestris: folia pua qna: puo calice: acversicolori luteū semē icludēte. Lute⁹ & Bellio co

Patera. Patina. Patella. Patinarium. Patesco. Propatulum. Patulico

lor patulicāub⁹ qnq̄ genis qnis barbulis coronať. Sili tudine nois adducimur: vt Bolelliū dicamus gen⁹. Gūmi
ē odoratū qd arbor in Batriana regiōe pducit. Arbor ipsa nigra ē magnitudie oleę: folio robor': fructu capri
fici. Alii Brocon appellāt. Alii Malachran. Alii Maldacon. Gūmi aūt nigrū: & in offas puolutū. Hadrobalū
in sacris vino pfundiť: vt odorati⁹ Nascať & in media. hoc qdā Peractioū vocāt. Itē Expato verbū qd ē do me in Pacu.
locū patētē. Pacuui⁹. Expatāt se oēs: publice oñdūt. Q uidā trī a spacio hocvbū deriuari volūt: & Expatare eē in
spatiū se cōferre. Sed & spatiū a patēdo deduciť: Nihil ei aliud ē spatiū: q̄ loc⁹: siue tp̄s patēs: hoc est in'uallū vel

Bolellium. Brocon. Malachran. Maldacon. Hadrobalum. Peracticum. Expato. Spatium Spatiari Spatiator. Spatior. Expatior. Expatiator. Spatiatim. Spargo. Aspergere Aspergineu. Aspgo. inis. Expergo. Expersum. Inspargo. Inspargimen. Respergo

locī vel tp̄is: vñ spatiari errare ē: & Spatiatorē Cato. p erratore posuit. A Spatior fit. Expatior. A quo Expatia- Cato.
tor: & Spatiati aduerbiū: hoc ē errabūde. Q uidā Spargere q̄q; a spatio fieri putāt: q̄si p spatiū agere. Prope ei
Spgere ē: passiz al/qd iactare. Vir. Spgite humū foliis: hoc ē spgite folia p humū. Per trāslationē trī aliqñ spar Virgilius
gere poniť p infūdere. Idē: Spgēs humida mella: soporiferūq; papauer. Aliqñ p madefacere. Vñ Aspgere di- Idem
cim⁹. Solebāt eū veteres: vt nos q̄q; facim⁹ aē corp⁹ purgatīois causa madefacere diis iferis sacrificaturi. Nā Idem
in sacrificiis sūpox: vino/aut flumie/aut fōte corpa abluebāt. Idē: Donec me flumine viuo abluero. Ab aspgo Idem
fit Aspgimē: & Aspgo aspgis. Idē: Spumāt aspgine cautes: Interdū etiā spgere sumiť p iplere. Idē: Et iā ve no Idem
uo spgebat luīne terras. Ab hoc fit aliud cōpositū Expgo: Vñ Expersū: madefactū dicim⁹. Idē: Sanieq; expsa Idem
natarēt limia: & Inspgo. A quo Inspgimē: & Respgo: Dispgo: Cōspgo. A qb⁹ Respergimē: Dispgimē: Cōsper
gimē. Itē Spar⁹: rusticū telū in modū pedis recuruū: qd passim pugnādo spgereť. Nā græci πᾶρον dicētes id
nomen a nobis sūpsere. Salu. Sed ex oī copia circiter q̄rta ps erat militarib⁹ armis istructa cæteri: vt q̄sq; casus Salustⁿ
armauerat: sparis aut lāceis: alii p̄acutos sudes portabāt. Nos trī spgere a græco potⁿ deduci existimam⁹: hoc
est ἀπὸ τοῦ σπείρω: qd est spermino. Vñ σπέρμα: semen dr̄. Nā spgere q̄si dissemiare est. Q uidā ēt iuuio
res A spgillū vsurpāt: nouū qdē: sed nō ielegās vocabulū significat aūt instrm: quo nos sacris aqs solem⁹ aspgere
QVIS NEGAT ESSE SATVM: Nō ē mirū ingt Bacchū natū eē ex fumē mīis: qñq; dē nos ferā eo mō
natā eē cōspexum⁹. Iuppiť eū Semelen amaret Cadmi filiā: rē eū ea habuit: ex quo cōcubitu eū facta eēt p̄gnās
Iuno ea re grauiter pmota: vlisci pellicę Statuit: induta itaq; spēm Beroes Epidauriæ: q̄ Semeles nutrix fu-
erat: & anili ac tremulo gressu Semelen adiēs: fingit: dubitare sese: ne is ex quo p̄gnans erat facta sit Iuppiť: si
qdē multi alias sub noīe deox virgīes deceperāt: pp̄terea hortari eā: vt ēt si certo sciret Iouē hunc eē: peteret tū
ab eo: vt sūptis isignib⁹ suis talis tātusq; secū cōuberet q̄lis quātusq; coire cū Iunone p̄sueuerat. Notat illa vetu
le (quā nutricē suā putabat) verba & p̄filiū ei⁹ p̄mo q̄q; tpe exeq cogitat. Q uū igit ad eā nō lōge post Iuppiť eēt
reuersus: inť p̄mas blādiētus illecębras: mun⁹ ab eo Semele possit nullo addito noīe: eligere eā Iuppiť qcqd velit
iubet: iuratq; p Stygiā paludē: qcqd popōscerit: p̄sto mox futurū. Hæc itaq; Iouē rogat: vt talē se sibi exhibeat:
q̄lis solet cū Iunone cōuibere: ingemuit Iuppiť: & os loquētis conat⁹ est p̄primere: sed iā ea verba ex ore exierāt.
Nec illi nō postulasse: nec ei nō iurasse fas erat. Q uāobrē sūpto fulmīe Cadmeā domū ingressus: ifausto mune-
re: illusā a Iunone amātē iteremit. Infātē vero cui postea nomē fuit Baccho ex vtero mīis executū: femori suo
imposuit: & tādiu fouit: quo ad mat'nos annos ipleret: tū matertere primo: postea Nymphis nutriēdū tradidit

Rego. Bacchus.

NEGAT ESSE. Dicit nō esse. Nego enī ex nō & ago: qd significat dico: cōpositum est: vt supius ostēdimus.
BACCHVM. Iouis filiū: & Semeles quē vini inuentorē fuisse p̄memorāt: nutritū primo ab Iuno matertera
deide a Nymphis Itē a Syleno: q̄ eū a rustic⁹ aliqñ capt⁹ fuisset: a Mida Baccho restitut⁹ est. Currū ei attribuūt
quē Tygres & Lynces ducāt: comitať q̄ Bacchātiū multitudo hedera coronatox. Stat⁹. Promouet effrenę: de Statius.
xtra læuaq; sequūť Lynces. Etvda mero lābūt retiacula tygres. Post exultātes spolia armētalia portāt. Semi-
necesq; lupos: scissasq; Mimalōes vrsas. Nec comitat⁹ iners: illic sūt ira: furorq;: Et met⁹ & virt⁹: & nūq̄ sobri⁹ ar
dor. Dict⁹ est a Veterib⁹ Vitisator a serēdavite. Acti⁹. O Dionyse p̄r optime. Vitisator Semele genit⁹ Euchia.
Hedera ei sacra ē: ppť qd & poetę ea coronať. Q d Pernasus mōs i hu⁹ dei tutela ē: & tabernę vinariæ l̄ maxīe
isignitunť. Baculū ab eo inuētū: & a noīe ei⁹ ita appellatū pdidere: q̄ vino graues sustētarēť. Ei⁹ diminutiuū ē
Bacillū: A quo Imbecillis: siue Imbecill⁹ debilis: q̄si baculo idigēs. Vnde imbecillitas debilitas: & Imbecilliter
aduerbiū debilit. Cicē. Vt enī bacillū aliud est iflexū: & iarcuatū: aliud ita natū. Nec Bacul⁹ solū masculio gñe Cicero.
dr̄: sed ēt Baculū neutro. Oui. Baculūq; tenētes agreste sinistra. A ristoteles. Apollinē: & Bacchū vnū: eundēq; Ouidius.
deū eē affirmat. Propterea in Thracia adutū fuisse. Libero cōsecratū: ex quo oracula redderent: & Lacedemo Aristote.

Vitisator. Hedera Baculum Bacillum Imbecillis. Imbecillus Imbecillitas. Imbecilliter.

nios cū sacra apollini celebrāt: Hedera coronari: & Boetios Parnasū mōtē Apollini sacrū esse memorātes: si l' trī in eodē & oraculū Delphicū: & Speluncas Bacchicas vni deo cōsecratas colere: & ob id Apollini sil' ac libero pr̄i in eodē mōte rē diuinā celebrari Et sane cōstat in mōte Parnaso Bacchanalia altīnis annis agi solita: vbi & Satyrox frequēs cœt⁹ cernebať: & plerūq; voces audiebať: sil'q; cymbalox crepit⁹ ad aures hōim pueniebāt. Et ne qs existimet diuersis diis hūc montē dicatū eē. Eurypides. Apollinē ac Liberū vnū eūdēq; deū esse demōstrat

Furi. Aeschy.

λέωπτοτάφιλοδάφνε βάκχε πάιάν ἀπὸλλῶν ἀνὺρε Idem facit Aeschylus ὦ κυάνοθεῖσ ἀπόλλων ὦ βάκχε ὦ υἱὸν τίσ: Hic Romani arcanam hanc sacrorum obseruationem custodiebāt: vt sol: cū i supno: hoc Apollo.
est diurno hemisphærio eēt Apollo vocareť: quū in inferno hoc ē nocturno Dionysi⁹ diceref: l̄ est Liber p̄r. Præ Dionisius.
terea sumulachox ei⁹ ptim puerili ætate: pti iuuenili fingebāt. Itē barbata spē: senilīq; q̄ ætatū diuersitas ad Solē
pculdubio referť: vt puul⁹ videať hyemali solstitio: cū dies breuissimi sūt. A dolescens: Vernali eqnoctio cū iā
dies sūt longiores: plænissima barbæ effigie Solstitio estiuo qñ sūt longissimi. Senex postq̄ Sol retrocedere: ac
paulatim vires amittere icipit. Thraces p̄terea Lybex sūma religiōe venerātes ædē ei dicatā habebāt spē rotū-
da: cu⁹ mediū tectū patebat. Rotūditas ædis Solis certe spē demōstrabat. Sūmo aūt tecto Lumē admittebať
vt apperet Solē cūctaū tice suo: radiox imissiōe lustrare Orphe⁹ quoq; Liberx patrē Plāeta appellat ἀπὸ τοῦ

Orphe.

φωτὸσ καὶ φάνερόν: hoc est a lumine: atq; illuminatiōe: qa sol cūctis visiliť: cūcta cōspiciēs. Itē Dionysiū ἀπὸ Planeta.
τοῦ λυσεῖδαλάι καὶ περὶ φερέδαλάι. i. qd circūferať in ābitū. Alii Dionysium ἀπὸ τοῦ διάνσαι dictum
existimāt: qd est pficere: qa q̄tidiano īpetu ab oriēte ad occasū diē noctēq; faciēdo cæli cōficit cursū. Physici vo
dionysiū vocitatū affirmāt: q̄si διόσνοσω: hoc est Iouis mentē: qa Solē mūdi mētē eē dixerūt. Mūd⁹ aūt vocať Mundus.
cælū qd appellāt Iouē: Vñ Arat⁹ de cælo vba factu⁹ incipit. ἐκ διόσ ὀρχωμέσθα Solē postremo manifeste Iuppiter.
Liberū eē oñdit Orphe⁹. ἡλίοσ ὃν διόνισόν ἐσωκλήσιν κάλεόσι: Liber aūt latina ligua noiať: qa Sol Liber.
vag⁹ igneas habenas īmittit ac terræ ppⁿ tūgit. Nec me latet eē q affirmēt Liberū iō dici: qa vinū liberiorē ho Dyonisius.
minē facit: & curis solutū. Et eodē mō Dionysiū ἀπὸ τοῦ λιάλυσω appellatū: qd ē soluo. Vel ἀπὸ τοῦ νῦ Lyeus.
τεῖν τὸν λιά hoc est a pūgēdo Iouē: qñ ei⁹ femori sutus eū pupugerit. Idē dictus est Lyæus ἀπὸ τοῦ λύειν Bacchus.
qd ē soluere Bacch⁹: Bassare⁹: Bactes: Babactes ἀπὸ τοῦ βάξω: qd est clamo: vocifero: ob bacchātū tumul-
tuariū clamorē: & qa madidivino hmōi voces emittere cōsueuerūt: q̄muis Bassareū aliq noiatū velit a gñe ve-
stis bacchax. Vñ & Bacchæ ipsæ Bassarides dicte a Bassaraveste: q̄ vsq; ad pedes demissa est: dicta a Bassara

Virgilius

loco Lydie in quo fit: tali eni numīa vti volūt. Vir. Pedes vestis defluxit ad imos: & va incessu patuit dea. Sil'r Bassareus.
lach⁹ ἀπὸ τοῦ ἰάχω: vocifero Iobach⁹ ἀπὸ τῆσ ἰάσ hoc est a voce: & βάξω Bromius ἀπὸ τοῦ βρόμοῦ Bactes.
quod est strepitus sonus. Alysius ἀπὸ τοῦ λύω soluo. Eraphiotes ἀπὸ τοῦ λύειν φαίνειν hoc est ab inducēda cōtētōe: qñ vinū irā atq; certamē iducit: Vel ἀπὸ τοῦ ἐρᾶφοάι: hoc est a fuendo: quoniam femori Iouis Babactes.
insut⁹ fuit. Dithyrāb⁹ ἀπὸ τοῦ διὶ θεῖσ δύραν ἀνὰ βαίνειν: hoc est a bis inducēdo ad iamuā: qñ vinū ad ia Bacchus.
nuā corpis: l̄ ē ad os frequēter secreta pducit: vel qa duob⁹ ostiis in lucē pduct⁹ est Semeles. s. ac Iouis. Nysse⁹ Iobachus.
ἀπὸ τοῦ νύσσω: pūgo. Vel a Nisa vrbe egypti: fœlici Arabię, ppinq; in q̄ Bacch⁹ ferť vinū pncipio iuenisse: Bromius
iōq; i ea religiosissime coliť. Vel a Nysa pago Helyconi: vbi sil' mō coliť Bacch⁹. Nisea aūt Megarēsiū empo- Alysius.
riū fuit duodeuigiti stadiis distās abvrbe: qd & Minoa vocať. Itē Nysea clarissima vrbs in India a Libero pre Eraphiotes.
cōdita sub radicib⁹ mōtis: quē īcole Merō appellāt: Aegyptii vero: vt Diodor⁹ refert. Ofirim illi⁹ cōditorē fuisse Dithyrambus
affirmāt in mēoriā illi⁹: q̄ in Aegypto Nysa vocabať. Nysus viri, ppriū nomen est. Vir. Nysus & Euryal⁹: sicut Hyscus.
Nysa, ppriū mulieris. Idē: Mopso nisa dať. Fuit etiā vrbs Hellados eadē noīe. Nysę loc⁹ est i media: i quo pul- Nysa
cherrimi eq nasciť. Nisæq; nomē est Nymphę. Idē: Nisæq; Spioq; Thaliaq; Cymodoceq;. Nisyr⁹ pua insula est Nysus.
nō lōge a Co altera insula in q̄ optia vina nasciť. Thyone⁹ ἀπὸ τοῦ θύειν qd apud veteres græcos significat Nisa.
grassari: ipetū facere: qd, ppe est temulētox. Menali⁹ ἀπὸ τοῦ μαίνεσθαί qd est furere: insanire: siue a Me- Hyscus.
nalo Arcadiæ mōte: i quo ei sacra ānua celebrabať. Euā avoce Bacchātiū: siue qa Phryges ἀάν Bacchum no- Hysee.
mināt. Bryseus ἀπὸ τοῦ βρύειν: qd est inūdare: madefacere: vel a Bryseavrbe Laconię: in q̄ p̄cipue colebať Hysyrus.
Euchion ἀπὸ τῆσ ἀχήσ: hoc est a voto φ ei vota & p̄ces exhiberentur. Et Euhyus: l̄ est bon⁹ filiū ἀ eni græci Co.
bñ υἱόν filiū dicāt: φ cū dii bellū cū gigātib⁹ gereret: pm⁹ Bacch⁹ in leonē puersus occidit gigātē: Propť qd eū Thyoneus.
Iuppiť blāde affat⁹ est Euchie dicēs: hoc ē bone fili. Oreus a mōtib⁹ in qb⁹ ei fieri sacrificia solebāt. Ignigena: φ Menalius.
humeū calorē iducat: hoiemq; iflāmet. Nyctyli⁹: qd mēbra noctu resoluat. νύξ eni nox est. λύω soluo: vl' φ ei⁹ Euan.
sacra nocturno tpe celebrarenť. Lycæus a Lycæo Archadie mōte: in quo nō mō Lycæi Iouis delubrū erat: Bryseus.
sed etiā Liberi p̄ris: & Bicornis Fauni: A quo Lycea sacra: q̄ a nris Lupcalia dicunť. Nā λύκοσ lupū significat. Oui. Q uidvetat arcadico dictos a mōte Lupcos. Faun⁹ in Archadia tēpla. Lyce⁹ hēt. Lupcalia: vt Plutar- Euchion.
cus refert ad expiādos manes ist̄ituta erāt. Fiebāt. n. nefast' dieb⁹: mēsis februarii: quē piacularē iterp̄tāť. Oui. Euchyus.
Ouidius. Plutar. Ouidius. Liuius

Ouidius. Plutar. Ouidius. Liuius

Februa Romani dixere piacula p̄res. l̄ sacry ab Arcadib⁹ iū Latiū trāslatū fuit. Liui. Ferūt Euādry solēne alla Oreus.
tū ab archadia ist̄itutū esse: vt nudi iuuenes currerēt Bimū. qd duas mīes habuerit Semelen Iouēq; Leneus ἀπὸ Ignigena.
τοῦ λήνοῦν: quod lacū significat: l̄ ēvás i quo vuæ exp̄mūť. A q̄ ληνοβάτησ: hoc ē Lenobates vuarx calcator Nyctylius.
dicť. Neq; eni nobis placet quod scripsit Donatus Lenæū a lenienda mente appellatū. Eleus pater: quasi pius Lycæus.
pater: φ libertatē hoibus pręstet. Græci ἔλεον miserīcordē vocāt. Oui. Thura dabāt: Bacchūq; vocāt: Bromi- Lycea sacra.
umq; Lyæūq; Ignigenāq; satūq; iterū: Solūq; Bimatrē: Additus iis Nyseus: intonsusq; Thyoneus. Et cū Le Lupcalia.
næogenialis cōsitor vuæ. Nyctyliusq; Eleusq; parēs: & Iachus: & Euan: Et quæ p̄terea p̄ grates plurima gētes Piacularis
Noia Liber habes. A Bacchus Bacchicus deduciť: & Bacchanalia: de qbus diximus: & Bacchari qd ppriē si menses.
gnificat Bacchanalia celebrare p metaphorā trī capiť p furere. Nā veteres a Bacchātib⁹ qcqd vehemēt⁹ agita- Bimater.
reť Bacchari dicebāt. Vir. Totāq; incēsa p vrbē bacchať: cū etiā loca ipsa i qb⁹ eēt bacchatū Bacchata vocabāt. Leneus.
Idē: Et virginib⁹ bacchata lacænis Thrigeta. Et Bacchius pes: quo in carmib⁹ sacrox bacchi p̄cipue vtebātur: Lenobates.
cōstans ex p̄ma breui: & duab⁹ sequētib⁹ lōgis: & Bacchiadæ populi, q ex Choritho exules effecti i Sicilia deue Eleus.

Virgilius Idem

Bachor. Bacchatum. Bacchius Bacchiadę

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Bacchiade. Bacche. Mimalonides. Mimalones. Mimas. Bacca. Baccatũ. Baccar. Bardus. Sero Assero.

nenit. Oui. Bacchiadæ bimari gens orta Corintho: & Bacche mulieres: q̃ Baccho sacrificia faciebãt. Mimalonides etiã dictæ: & Mimalones a mõte mioris Asiæ: q mimas vocat: vbi sacra fieri Baccho ꝓsueuerũt. Idẽ: Ecce Mimalonides ſpſis i terga capillis. Sapho. Nũc ferorvt Bacchi furiis Mimalones actæ. Baccha vero nõ deducit a Baccho: sed ꝓmogeniũ est: significat minutiores arboꝝ fructꝰ: vt sunt Lauri: Oliuæ. A quoꝝ similitudine gẽmæ quoq; & lapilli Baccæ vocantur: A quo Baccatũ dicimus gẽmis ornatuꝫ. Vir. Colloq; monile bacchatũ. Baccar vero herba est radicis odoratæ: quã nõnulli Nardũ rusticũ falso appellãt. Odor ẽ ei Cinamomi: ex quavnguẽta solita fieri testat Aristophanes. Putabat cõtra fascinatiões vtilis. Vir. Baccare frontẽ cingite: ne vati noceat mala lingua futuro. SATVM. Natũ serere, pprie admouere est:. Vñ Asserere manũve teres dicebãt cõprehẽdere: cũ eã prehẽdebãt in libertatẽ. Hinc Asserere etiã, p tueri ac liberari accipit. Ply. Cõmẽdabat memoriã suã orabatq; vt se ab iniuria obliuiõis assereret. Et Assertor defẽsor: liberator. Martia. Assertor venias: satisq; ꝑstes. Quẽ admodũ ecõtrario Desertor: q patriã idefensã relinqt: & q̃si, pditor est. Assertorvenias: satisq; ꝑstes. Quẽ admodũ ecõtrario Desertor: q patriã idefensã relinqt: & q̃si, pditor est. Assertere etiã, p affirmare capit: q̃si dicto hærere. A quo Assertio affirmatio. Eadẽ rõne & cõserere manũ cũ hostibus dicimꝰ: q̃si manũ manu admouere. Cõserere etiã nũc, p miscere capit. Vir. Multaq; p cæcã cõgressi q̃liãnoctẽ cõserimus. Nũc, p inserere. Idẽ: Iuuat Hismara baccho cõserere. Hinc etiã Seræ vocant: qb̃ hostia claudunt: q̃ forib̃ admotæ opponunt: defixæ postib̃: & Asseres: q admoueant. Hæreãtq; parietib̃: & a Sera aliud Sero: qd est claudo. A quo Refero: apio. Claudianꝰ. Referataq; claustra: intrat: & dissero enarro, declaro, A quo Disserto frequẽtatiuũ. Gellꝰ. Cũ de antigtate quorũdãverboꝝ dissertarem. Et Dissertabũdꝰ. Idẽ: eũ A quo Disserto frequẽtatiuũ. Gellꝰ. Cũ de antigtate quorũdãverboꝝ dissertarem. Et Dissertabũdꝰ. Idẽ: eũ q in corona astãtiũ dissertabũdũ inuenimꝰ: & Dissertatio enarratio: & Edissero. Pacu. Edissere fabulã hanc: A quo Disertꝰ: qui bñ disserit: elegãterq; enarrat. Cice. Disertũ ab eloquẽte sic sepat. Eũ statuebã Disertũ: qui posset sat, atq; dilucide apud mediocres hoies ex cõi q̃dã opiniõe dicere. Eloquẽt ẽvero q mirabilꝰ: atq; magni ficẽtius augere posset: atq; ornare: quæ vellet: oẽsq; oim rerũ: q̃ ad dicẽdũ ptinerẽt: fontis aio atq; mẽoria contineret. Et Diserte aduerbiũ facũde: qd & Disertim veteres dixere: & Desero qd est derelinquo: q̃si nõ ãplius hẽreo. Teren. Si deseris nos tu primus. Hinc desertũ locũ appellamꝰ inhabitatũ: q̃si ab hoibus derelictũ: qd græci Eremũ nominãt. A quo Eremitæ vocant: qui se in solitudinẽ cõtulerũt: & Eremos: hoc est deserta incolũt. Itẽ eromodotiũ desertio causę absentia: siue negligẽtia partiũ facta. Cõtrahit autẽ Eromodociũ triẽnii: aut alterius iusti tpis lapsu. Põponius. Itẽ in eromodociis pupillo subuenit. Constat autẽ oĩs ætatis hoibus instauratio nẽ eromodocii ꝑstari: si se doceãt ex iusta causa abfuisse. Quæ qm̃ inculta sunt: Desertũ aliq̃ pro aspero atq; inculto accipimus. Vir. Rupe sub aduersa deserti ad Strymonis vndã. Ab hoc fit Deserto frequẽtatiuũ. Actꝰ Cũ me solũ vterq; parẽs desertassent. Quidã Desero: & Prodo: & Deficio ita distiguit: vt dicant Deserere patronũ. Prodere patrẽ. Deficere sociũ. Sed hæc apud auctores cõfundunt. Et Obsero: qd modo, p sero accipit: modo, p sacro. Veteres frequẽtissime Obsatũ pro sacratum vsurpauere. Et Exero qd est extrahoꝝ: q̃si dimoueo Statius. Fulgentẽq; exerit ensẽ. Itẽ qa terræ admouent Serere etiã, p inserere vsurpamus. Vnde seri arbores vites: fruges dicimꝰ. Transferq; etiã ad aĩalia: & Serere pro generare accipit. Statũq; p genito. A sero fit Semen: q̃si serimen: qd etiã de virgultis & maleolis & surculis dr̃. Vir. Seminib̃ positis su pest deducere terrã. Sępius & Satio actus ipse serẽdi: & Semẽtis ipsa satio. Liui. Vt Cãpani sementẽ facere possent. A quo Sementinæ feriæ ideo istitute: vt sementẽ maior ẽ facere possent: & Semino notæ significatiõis: A quo Dissemino qd est spgo: diuulgo: & Seminariũ: hoc est plãtariũ. Columella. Semiariaviticũ faciẽda. Et Seminatio satio. Semẽ etiã frumẽti genꝰ est: qd Zeã appellant: simile farri. Ex ea Alica: fit ꝑclara res: Propter quã Home. terrã Zedoron vocat: hoc est Zeã donantẽ. καὶ ὁνομάζουσι βρῶτιν ἐπὶ γῆν ζεὶ δωρὸν ἀρόωσαν. Neq; enĩ exponẽdũ esset quædã cõtinuata pgressio: vt in serio orõnis. i. in cõtinuato cõtextu. Quintil. Quod nõ nisi i cõtextu orõnis serieq; cõtingit. Et Seriũ: qd significat tũ assertiõe: & nõ p iocũ. Actꝰ. Vos nugas affertis: nos seria loqmur: A quo fit Serio aduerbiũ. Plau. Nũc qdẽ ꝑter nos nemo ẽ: dic mihi verũ serio. Propẽ qd q dã Serio q̃si sine risu dictũ existimauerẽt: & Serilla nauigia: & soriculate vestes: de qb̃ supra diximꝰ: q̃ lino acspto cõdẽsant: a ꝓserẽdo & cõtexẽdo dicta: & sermo a cõpositis: & simul cõtextis verbis. Sermo enĩ loq̃la est. A quo Sermocinor loquor & Sermocinatio collocutio. Seria fœmino generevasis genꝰ est oblongũ. Persius. O si sub rastro crepet argẽti

Bacchiade. Bacche. Mimalonides. Mimalones. Mimas. Baccatũ. Baccar. Bardus. Sero Assero. Ouidius. Idem. Sapho. Virgilius. Virgilius. Aristopha. Virgilius. Plynius. Martial. Virgilius. Idem. Claudianꝰ. Bellius. Pacuuꝰ. Cicero. Tereu. Pompo. Virgilius. Actius. Statius. Virgilius. Liuius. Columel. Dome. Virgilius. Quintil. Acrius. Plautus. Persius.

Asserto: Desertor. Assertio. Consero. Sera. Sero. Resero. Dissero. Disserto. Dissertabundꝰ. Dissertatio. Edissero. Disertus. Eloquens. Diserte. Disertim. Desero. Deserꝰ locus. Eremum. Eremita. Eromodocius. Deserto. Desero. Prodo. Deficio. Obsero. Obsatum. Exero. Sero. Satus. Semen. Satio. Sementis. Sementine ferie. Semino. Dissemino. seminarium. seminatio. semen. Zea. Zedoros. surus. surculus. Crebusurus. seges. Insero. Insitio. Inoculatio. Interfero. Sero. serta. series. Ordo. serium. serio. serilla. sermo. Sermocinor. Sermocinatio. Seria.

Terentiꝰ. Virgilius. Idem. Plautus. Idem. Terentiꝰ. Salustiꝰ. Plautus. Virgilius. Lucil. Apuleius. Virgilius. Apuleius. Virgiliꝰ. Idem. Liuius. Virgilius. Idem. Terentiꝰ. Virgi. Idem. Martia.

mihi seria dextro. Hercule. Teren. Releui oĩa dolia: oẽs serias. Huiꝰ diminutiuũ ẽ Seriola. Item a sero fit Seruo qd aliq̃ idẽ est qd assero: libero. Vir. Seruatũ ex vndis strophadũ me littora pmũ: Accipiũt Modo custodio: tueor. Idẽ: Dii patrii seruate domũ: seruate nepotẽ. Q ñq; diligẽter ac supstitiose obseruo. Plau. Tuus seruꝰ seruet Veneri ne eas det: an viro. Plærũq; inhabito possideo. Vir Centũ quæ siluas: centũq; flumina seruãt Aliq̃ teneo. Idẽ: Curuã seruãs sub imagine falcẽ. A seruo Seruator deducit. Cuiꝰ fœmininũ est seruatrix: & Seruꝰ: q in bello serui nõ necabãtur: sed viui seruabant. Est autẽ Seruꝰ qui dño alieno cõtra naturã iuris institutiõe subiicit. Et diminutiuũ est Serulꝰ: Ab hoc fit Serulis adiectiuũ: A quo aduerbiũ Serulit & Seruitꝰ: quæ est cõstitutio iuris gẽtiũ: q̃ qs dño alieno cõtra naturã subiicit. Et Seruitũ: qd in singulari est ipa seruitus. Teren. Ego Pãphile hoc tibi, p seruitio debeo conari manib̃ & pedib̃: noctesq; & dies capitis periculũ adire dũ, psim tibi. In pluraliero qñq; ipi serui. Salu. Interea seruitia repudiabat: quoꝝ initio magnæ copiæ ad eũ cõcurrebant. Et Seruioverbũ: qd est in seruitute sũ: A quo cõposita fiũt Deseruio: atq; Inseruio: qd est obsequor: & q̃si officiũ seruiẽtis alicui ꝑsto. Cõseruũ dicit: q in seruitute pariter sũt. Seruoꝝ dies festꝰ Romæ erat idib̃ Augusti: qa eo die Tullius rex Ancillæ filꝰ natus est. A seruus etiã Seruius: & Seruilꝰ cognoĩa: & Seruilꝰ locus Romæ a cõditore ita vocatꝰ. Itẽ a seruioverbo fit Asseruo: qd ẽ custodio: A quo Asseruatio: & Obseruo: qd mõ sibi est custodio aliq d oclis: aĩoq; in modũ speculatoris. Plau. Obserua interi ne aliq d temere agat Hinc fit Obseruatio: q̃si adnotatio quædã & aĩaduersio: Mõveneror: & cũ cultu quodã: atq; admiratiõe suspitio. Vñ fit Obseruãtia: hoc est exhibitio veneratõis: & Præseruo: ac Reseruo notæ significatiõis: A qb̃ Præseruatio: & Reseruatio: & Cõseruo: A quo Cõseruator: & Cõseruatrix: & Cõseruatio. Sũt etiã q Serenũ a serẽdo: hoc est seminãdo deductũ putẽt qd significat tranqllũ: sine nubib̃: sine imbre: q id maxime tẽpus satiõi aptũ sit. Ponit etiã aliq̃ p sicco. Vir. Vnde serenas vẽtus agat nubes. Hic Serescit, p siccat frequẽter veteres vsurpauere: q̃si serenescit: qm̃ serenitas sicca est. Lucillꝰ. Deniq; fluctuãgo suspẽsæ i littore vestes. Vuescũt tandẽ cãdẽti sole serescũt. A seren̄ Serenitas deducit: lĩ est trãqllitas, claritas, & Serenoverbũ clarifico: trãqllo. Vir. Vultu quo cælũ: tẽpestatesq; serenat. Ad aĩm quoq; mẽtẽq; trãsferẽ. Apule. Optãda in pmis quies est: & mẽtis serenitas. FVNERE. Morte: vt supra diximus. NVMEN. Deũ: hoc est Bacchũ. Proprie Numen volũtas dei est. Vir. Nõ hæc sine numie diuũ eueniũt: hoc est sine volũtate. Idẽ: Iã cælũ: terrãq; meo sine numie vẽti Miscere: & tãtas audetis tollere moles. Tractũ a Nuo: qd veteres ꝓ volo vsurpabãt. Prorie autẽ Nuere ẽ signo capitis volũtatẽ suã oñdere. A quo Nutꝰ signũ ipsũ capitis dicit: & volũtas quæ ex hmõi signo declarat. Liui. Subvmbra Scipionis ciuitatẽ dominã orbis terrarũ latere. Nutus eiꝰ, p decretis patrũ: p ppli iussis esse. Per Metaphorã tũ Numen aliq̃ ꝑ ptãte dei ponit. Vir. Musa mihi causas memora: quo numine læso. Quidue dolens regina deũ: Quippe Iuno multa habet numia. Est Curetis: quæ vtit curru: & hasta. Idẽ: Hic illꝰ arma: hic currus fuit. Est Lucina: q̃ ptub̃ præest Teren. Iuno lucina fer opẽ. Est regina. Virg. Ast ego quæ diuũ incedo Regina Iouisq; Et soror & coniunx vna cũ gẽte tot annos. Est q̃ nuptiis ꝑest. Idẽ: Est & pnuba Iuno. Itẽ alia eiꝰ numina. Aliq̃ Numẽ ponit, p ipso deo. Idẽ: Spero eqdẽ mediis: si qd pia numina possũt: Supplicia hauriũt scopulis. Martia. Sic genitũ numẽ credite. Hinc qdã Numã Põpiliũ a numinũ: hoc est deoꝝ cultu nomen sũpsisse existimãt. Cõstat enĩ eũ religiosissimũ fuisse: Et cũ Romulo i regno successisset: pacatis rebꝰ: & metu bellorũ sepposito: ne luxuriarẽt ocio animi deoꝝ metũ iniciẽdũ putauit: rẽ ad multitudinẽ iperitã: & illis seculis rudẽ: efficacissimã. Interdũ etiã Numẽ, p habitu: atq; ornatu accipit a poetis. Vir. Vadimus imixti Danais haud numie nrõ. A Nuo fit etiã Nuto: qd mõ idẽ significat: qd sutũ simplex: lĩ ẽ signũ capite facio: Mõ moueor: & q̃si mior ruinã: tractũ a motu capit: quẽ iclinãdo affirmãtes: cõcutiẽdo negãtes facere solemꝰ: Vñ nutare ædificia dicimꝰ: cũ male solidata ruinã minant. Trãsferẽ etiã ad aĩm: & idẽ significat q Titubo: hoc ẽ quã i partẽ me vertã dubito. Nũciꝰ: qd tã eũ significat q nũciat: q̃ rẽ i ipam quã nũciat: & Nũcio verbũ significo: & i fœmino Nũcia: q̃ aliqd nũciat: & Intnũcius q iter duos mediꝰ est ad aliqd tractãdũ: & mõ huic mõ illi pvices nũciat: Cuiꝰ fœmininũ est Internũcia & Annũcio cõpositũ notæ significatõis: & Denũcio: futuꝝ aliqd nũcio: & fere in malã ptẽ accipit: & Pronũcio qd mõ significat, pfero: Vñ: Pronũciatio, p ipsa platõe accipit: mõ decerno: iubeo. A quo Pronũciatũ statutũ Iurisconsulti dicũt. Proprie ei Pronũciare: & statuere de iis dr̃: q bñt ius cognoscẽdi: & Renũcio: qd aliq̃, p nũcio accipit. Ply. iunior: Postq̃ mihi renũciatũ fuit. Aliq̃, p renuo: A quo Renũciatio cessio dr̃: & Obnũcio malã rẽ nũcio. Obnũciare ei, pprie dicunt augures: q aliqd sacrũ ac mali omis viderũt. Terẽ. Primꝰ sentio mala nrã: pmꝰ resciscо oĩa: pmus porro obnũcio. Itẽ a nuo ꝓposita fiũt Annuo: qd & Anno dr̃: & ẽ assentior: & q̃si nutu affirmo. Abnuo qd est recuso: & q̃si nutu aliqd nego: A quo Abnuto: hoc ẽ sæpe abnuo. Innuo signo aliquo capit, volũtatẽ meã oñdo: siue affirmẽ aliqd seu negẽ. Cice. Quia si iste hospites rogasset: imo munisset mõ: facile lĩ pficiposset. Renuo respuo: & q̃si displicere mihi signo aliq̃ oñdo. Sũt q Nictov bũ a nuo deductũ putẽt qd a nuto ita distinguit: vt nutare capit, sit iclinãdo: aut i gyꝝ mouẽdo. Nictare vero oculorũ patefaciẽdo eos: aut claudẽdo: vl vtrũq; vel alterũ. Plau. Nec vlli hoi nutet, ãnuat, nictet, hoc ẽ nec capite signũ faciat: nec faciẽti assẽtiat nec oclis qcq̃ indicet. A nicto Nictatio deducit. SIC Hoc mõ. i. matre iterfecta. DE EADEM EPIGRAMMA. XIII.

ICTA GRAVI TELO. Idẽ hui̇ꝰ epigrãmatis argumẽtũ ẽ qd supiorĩs. Sus ꝑgnãs ferro vulnerata pariter: & filiis vitã dedit: & ipsa pdidit. ICTA. Percussa. Ico enĩ pcutio est: & Passiũ eiꝰ Icor pcutior. Ply. Arboꝝ manu satorũ receptariũq; in domos fulmine laurꝰ sola nõ icitur. Ab hoc fit ictꝰ: lĩ ẽ pcussio vulnꝰ. Martia. Dorica q̃ certo venabula dirigit ictu. GRAVI. Põderoso: de quo supra dixi mꝰ. CONFOSSA. pforata: aptꝰ. Fodio ei cauo sigificat: dictũ q̃si foras do. Hic Foueæ dicunt Scrobes: qd tã in masculio q̃ i fœmino gñe iueniẽt. Vir. Forsitan & scrobib̃ q̃ fiunt fastigia q̃ris. Luca. Exigua posuit scrobe. Oui. Et egesta scrobib̃ tellure duab̃ Fouii pncipio dicti: q postea Fauii appellati sũt q pnceps eiꝰ gẽtis ex ea natꝰ fit: cũ q̃ Hercules in fouea cõcubuit q̃uis alii putẽt ita vocitatũ: q pmꝰ oñderit quẽ admodũ vrsi & lupi foueis capereẽ.

Terentiꝰ. Virgilius. Idem. Plautus. Idem. Terentiꝰ. Salustiꝰ. Plautus. Virgilius. Lucil. Apuleius. Virgilius. Apuleius. Virgiliꝰ. Idem. Liuius. Virgilius. Idem. Terentiꝰ. Virgi. Idem. Martia. Virgilius. Lucanus. Ouidius.

Seriola. Seruo. Seruator. Seruatrix. Seruus. Seruulus. Serulis. Seruiliter. Seruitus. Seruitium. Seruio. Deseruio. Inseruio. Conseruus. Seruius. Seruilius. Asseruo. Asseruatio. Obseruo. Obseruatio. Obseruantia. Præseruo. Reseruo. Præseruatio. Reseruatio. Conseruo. Seruatrix. Seruuam. Serescit. Serenitas. Sereno. Numen. Nuo. Nutus. Iunõis numia. Curetis. Lucina. Numen. Numa pompilius. Nuto. Nuncius. Nuncio. Nuncia. Internuncius. Internuncie. Annuncio. Denuncio. Pronuncio. Pronunciatũ. Renuncio. Renunciatio. Obnuncio. Annuo. Anno. Abnuo. Abnuto. Innuo. Renuo. Nicto. Nictatio.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS.USAL.ES

Fossor. Fossa. Fodico. Perfodio. Perfossor. Perfossus. Trãffodio. Transfodior. Trãffossus. Defodio. Effodio. Defossor. Effossor. Defossus. Effossus. Confodio. Confossor. Confossus. Confossio. Defossio. Effossio. Ferrum.

Itẽ Fossor qui fodit:& Fossa q̃ fit ad recipiendã aquã. Vñ Vlpian⁹ scribit fossã esse receptaculũ aquæ manu factũ: vt a castra: siue vrbes: oppidaue: aut alia huiuscemodi munienda. Liu⁹: Castraq; vallo: & fossa muniuit: Et fodico idẽ qd Fodio. Cice. Nõ ẽ in ptãte fodicãtib⁹ eis reb⁹ q̃s malas opinamur: dissimulatio: & obliuio: & Perfodio vehemẽter fodio. A quo Perfossor & Perfossus. Trãffodio notæ significatiõis. Oui. Gemino trãffodis vulnere pect⁹. A quo Trãffodior & Trãffossus: & Defodio: atq; Effodio. A qb⁹ Defossor & Effossor & Defossus atq; Effossus: & Confodio. A quo Cõfossor & Confossus. Itẽ Cõfossio: sicut Defossio: & Effossio CERTA DEXTERA. Certus ict⁹ dexteræ: siqdẽ habita rõne teli: neq; plus neq; min⁹ pcussit: q̃ in aio erat Tale ei tẽpam ẽtũ adhibuit: vt nec atrocitate vulneris filios iterfecerit: nec puitate: vel suẽviuã: vel plagã minorẽ fecerit: q̃ emittẽdo ptui erat necessaria: vl certe dextera firma nõvacillante. Oui. Da mihi qd petit certo cõtingere telo. LIBRATO. Põderato. FERRO. Telo qd cuspidẽ habeat ferreã. Ferꝝ metallũ est vulgo notũ: de quo supius locuti sum⁹. Dubiũ est maior ne ex eovtilitas: an maius dãnũ sit hoibus. Hoc enĩ terrã colim⁹/ferimus/fruges/arbusta/pomaria/vites: hoc eadẽ oia putam⁹: & decisoq; squallore oi b⁹ annis cogimus iuuenescere. Hoc domos extruimus: paramus materiã: cædim⁹ saxa: & alia pene infinita ad vitæ hũanęvsuz necessaria facimus. Præterea hoc advoluptatẽ etiã vtimur: vt puta ad venat⁹: aucupia piscatiões. Siqdẽ ĩ venatu tela: in aucupio sagittas: glãdes: in piscatu fuscinã adhibemus. Sed eodẽ ad bella: cedes/rapinas/latrocinia vtimur: & mõ tormẽtis excutimus: mõ lacertis iacim⁹: frequẽter pennatis sagittis emittimus: vt celer⁹ mors ad hoies pueniat. In fœdere qd expulsis regib⁹. Romani cũ Porsena fecerũt: phibitũ est: ne ferro nisi in agricultura vteret. Veteres qdã ne cũ stilo etiã scribere t: vetitũ pdidere. In tertio Cõsulatu Magni Põpei extat edictũ in tumultu necis Clodianæ: quo phibet nullũ teli genus esse in vrbe: Ferrũ in Hispania Bilbilum nobilitant patriã. Martia. In italia Comũ: nõ qa in iis locis ferrariæ sint: sed qa aquæ optimæ ad ferri tẽperamẽtũ. Ex oibus generib⁹ palma quõdã serico ferro erat. Miꝝ est quãtã cũ Magnete lapide: de quo supra diximus: si metallũ cõcordiã habeat. Virus ei a Magnete accipit: qd nulli alteri metallo accidit: retinetq; lõgo tpe: aliud apprẽhẽdẽs ferrũ. De Magnete lapide Dinocrates architect⁹ Alexandri Arsinoes tẽplũ pcamerare inchoauerat: vt i eo simulachꝝ ei⁹ e ferro in aere pẽdere videret. Intercessit mors: & eius: & Ptolomæi regis: q id sorori suæ iusserat fieri. Ferrũ accẽsum igni: nisi ictũ b⁹ duret: facile corrũpit. Rubẽs nõ est habile tundẽdo: neq; anteq̃ albescere incipiat. A ceto & a lumine illitũ fit simile æri. A rubigine vẽdicat Cerusa: & Gypso: & Picem. A candẽte ferro: hoc est ignito fit Excandesco: qd est ira inflãmor: A quo Excãdescẽtia ira sine mõ existẽs: & veluti quædã inflãmatio animi. Cãdere, pprie est albũ esse. Vir. Candẽtisvaccæ media inter cornua fudit. Ponit etiã pro ignitũ esse. Nã tũcvere ignita dicit quæcũq; materia cũ nõ rubet: sed iam cãdet. Cicero. Cãdẽte carbone adurebat capillũ. Hinc fit Accẽdo: qd significat inflãmo: & Succẽdo eiusdẽ significatiõis: & Incendo. A quo Incẽdiũ inflãmatio. Vñ Incẽdiaria auis inaufpicata: ppter quã lustratã sæpenumero vrbẽ legimus: & Spinturnix a qbusdã vocat. Quidã iterpretant ita noiari quæcũq; apparuerit carbonẽ ex aris: siue altaribus ferẽs. Cãdidus qd ab albo differt. Nã Candidũ dicimus qd quadã nitenti luce pfusum est. Albũ aũt qd pallori ẽ vicinũ. Vir. Color deterrimus albis: & Giluo. A cãdeo fit Candesco: & Cãdela a cãdore luminis. A qua Cãdelabꝝ: & Cicindella: de qua supra diximus: & Cãdicoverbũ: dealbo. Ply. Cu⁹ radice vtunt ad candicãdos capillos. Et Cãdido eiusdẽ significatiõis. Põponius. Vestẽ liscuio cãdidãs: & Cãdifico. Nonius. Poliẽs sese: & succis herbarꝝ candificãs cutẽ: Ab hoc Cãdificatio deriuat: & Cãdefio. A quo Cãdefactus: & Candor: si est albedo: & a Candido Cãdidatus. Candidati enĩ dicebant qui in comitiis magistrat⁹ petebant: hi enĩ albo vestiri solebãt. Hinc Cæsaris Candidati appellati sunt: q epistolas pncipis in senatu legebãt. Vlpia: Sane vo oẽs quæstores, puincias sortiebant: verũ excepti erant Candidati pncipis: Ii enĩ solis libris pncipalibus in Senatu legẽdis vacabãt: hodieq; obtinuit indifferẽter quæstores creari tã patricios q̃ plebeios: ingressus est enĩ: & q̃si primordiũ gerendorũ honorꝝ: sentẽtiæq; in senatu dicẽde. Ex iis sicut diximus: qdã fuerũt qui Candidati pncipis dicebant: quiq; epistolas eius i senatu legebãt. Quintil. Galba pilã negligẽter petẽti: sic inqt Petis tanq̃ Cæsaris Candidat⁹. i. securus. A Candeo etiã Canus deducit notæ significatiõis: qd tũ interdũ p antiquo accipit: quia vetustate canescimus. Vir. Cana fides: & Vesta Remo cũ fratre: Quirinus iura dabũt. Ab hi Canesco canus fio: & canities color ipse. Ply: Et ipsa iam canitiæ venerabilis. Hec et Canitudo a veterib⁹ dicta est Var. Sed neq; vetulus Cãterius: q̃ nouell⁹ melior: nec canitudini comes vtus: Mirũ est Aristotelẽ scripsisse Canitiẽ hois, ppriã esse: cũ pstet equũ quoq; canescere. Sed homo semp a priore pte capitis incipit: postea ab auersa Canã græci dicũt cistã rusticã ex viminib⁹ factã: quã nos Canistrũ vocamus: Cu⁹ diminutiuũ est Camistellũ. Vnde Caniferæ mulieres appellatæ: quæ Canistrũ capitib⁹ gerũt. Veteres Canẽtas capitis ornamenta dixere: & Canicas furfures: Vnde Canicaceũ furfureũ dicimus. Pacuuius. Qui apud te quasi seruus est canicaceũ panẽ NVMEN. Ptãtẽ. QVA. Diana Lucina scilicet. SOLVTA: Absoluta: liberata a ptu QVA Diana: scilicet: quæ præestvenationi. PEREMPTA. Interfecta. Perimo ex per & emo cõponit. Emere cõparare est Plau. Vt nos in nostris voltis mercimoniis. Emũdis: & Vendũdis me lætũ lucris: Afficere Veteres enĩ pro eo qd est accipio frequẽtissime vsurparũt. Ab hoc igit Perimo deductũ: q̃si in totũ emo. Nã qd interficimus a nobis emptũ: & nostri oino iuris factũ esse videt. Ab eodẽ fit Adimo: qd est aufero: & Interimo idẽ qd perimo: & Eximo aufero: excipio. Põponius Iurisc̃sultus eximẽdi verbũ gñale esse affirmat. Etenim Eripere iquit est de manib⁹ auferre p raptũ. Eximere vero quoquomõ auferre. Vtputa siqs nõ raperet aliquẽ: sed morã faceret: quo minus in iudiciũ veniret: vt actionis dies exiret: vel res tpe amitteret videt exemisse: quãuis corp⁹ non exemerit. Hic Eximiũ dicit excellẽs: egregiũ: tractũ ab eo qd in sacrificiis optimũ pecus de grege eximebat: vel qd primũ erat natũ. Et Eximii porci dicebãtur maiores: q ad sacrificãdũ electi erant: Sicut Egregiæ oues dicebant egrege electæ: A quo Egregiũ dicimus excellẽs. Ab hoc fit Eximie aduerbũ: si est egregie: excellẽter: & ab eximo Exẽptio: & Abemo idẽ qd Adimo. Plau. Abemitovestẽ: & Redimo: quod

Excãdesco. Excãdescẽtia. Cando. Accendo. Succendo. Incendo. Incendium. Incendiaria. Spinturnix. Candidum. Album. Candesco. Candela. Candelabrum Candico. Candido. Candifico. Candificatio. Candesio. Candefactus. Candor. Candidatus Candidati. Cesaris. Canus. Canesco. Canities. Canitudo. Cana. Canistrum. Canistellum. Cãifera mlier Canẽta canica Canicaceus. Emo. Perimo Adimo. Interimo. Eximo. Eripio. Eximium Eximũ porci. Egregie oues. Egregium Eximie. Exemptio Abemo. Redimo.

Vlpianus. Liuius. Cicero. Ouidius. Martial. Vinocra. Virgilius. Cicero. Virgilius. Plynius. Pompo. Ronius. Vlpianus. Quintil. Virgilius. Plynius. Garro. Pacu. Plautus. Pompo. Plautus.

modo simplicis sui significationẽ habet. Cice. Qui merces redimũt: vt stati vẽdãt. Mõ accipit p eo qd est libero. Vñ qui ab hostib⁹ capti sũt: vel qui alicui penæ obnoxii soluto p̃cio redimũtur. Itẽ qui iniuste vexant: si p solutionẽ pecuniæ liberati fuerint: redemisse vexationẽ dicunt. Ab hoc Redẽptor: & Redẽptrix: & Redẽptio de riuant: & Redẽpto frequẽtatiuũ: Cuius aliud frequẽtatiuũ est Redẽptito. Plau. Redẽptitauere advnũ captos Redimovero significat caput orno: corono. Vnde Redimitũ coronatũ dicim⁹. Vir. Copa Sirisca caput graia redimita mitella. Hinc redimicula ornamẽta capitis mulierũ: & vittarum teniasvocamus. Iuuenalis. Accipient te paulati: q lõga domi redimicula sumũt Frõtib⁹. Et Coemo idẽ qd emo: vel simul emo. A quo Coẽptor: & Coemptrix: & Coemptio: & Demo detrabo: A quo Dẽptor: Dẽptrix: & Dẽptio. Itẽ Dãnũ. Siquidẽ Paul⁹ Iurisc̃sultus Dãnũ: & Dãnationẽ ab adẽptione: & q̃si diminutione patrimonii dicta esse affirmat: & Dãno verbũ: qd mõ significat Dãno afficio. Vñ & Cõdẽno dictũ est. Et ecõtrario: qui nullo dãno afficit: Indẽnis appellat: mõ p exhæredo accipit. Vnde e duob⁹ filiis alter, hæredẽ institutũ: Alterũ dãnatũ legim⁹. Interdũ p cõpello: obligo: & necessitate astringo. Terẽ. Tuus est dãnat⁹ gnatus: nõ tu. Quod apud Iurisconsultos p syncopẽ Dãnas dicit. Marc⁹. Quisqs mihi hæres erit dare dãnas esto: fideiq; eius cõmitto: vti det quantas sũmas dictauero. Sic enĩ Dãnas pro Dãnatus dicit: sicut Raucis pro Raucitas. Satias p Satietas. Nonnunq̃ pro morte do. Vir. Nondũ illi flauũ pserpina vertice crinẽ abstulerat: Stygioq; caput dãnauerat orco. Itẽ p culpo: reprehẽdo. Martia. Si scola dãnatur: fora litib⁹ oia feruent. Sæpe etiã pro libero: in qua significatiõe & Cõdẽno accipit. Titinius. Fortasse notũ fuisse quo die liber foret: nũc voto cõdẽnatus est: ĩmolauit hostiã. Vir. Quẽ dãnet labor: aut quovergat pondere lætũ. Vir. Dãnabis in quoq; votis. Turpilius. Et amplius illã apparere pdecet: q̃nquidẽ cõdãnata est. Sisenna. Q. d voto damnati fœtũ omnẽ dicunt eius anni statim consecrasse. Cice. Rerũ naturã q̃ errorem dãnare maluimus nostrꝝ. Damnũ datũ dicit quotiẽs in agris nostris aliqd demptũ est. Idẽ. Damni dati formulã excessit. A Dãnũ etiã Epidãnus deducit videbat: vrbs macedoniæ: Propter qd Romani id nomen velut in auspicatũ mutantes. Dyrachiũ vocitauere. Ab emo etiã fit Emptor: Emptrix: Emptio: & Emptitius adiectiuũ. Quippe Emptitie res dicunt: quæ emptę sũt: & Emptitius miles mercẽnarius. Quidã scripserũt Emporiũ quoq; ab emo dictũ: q̃si Emptoriũ Est enĩ Emporiũ locus: in quo mercatus seu nũdinæ fiũt. Et in quẽ vẽdẽdi & emendi causa cõueniunt mercatores. Sed falsum est. Quippe græca vox est Emporiũ Greci ἐμπορόν mercatorẽ dicunt ἐμπορικὸν mercatũ: ἐμπόριον opidũ: siue aliũ quẽuis locum: in quo fiat mercatus.

Cicero. Plautus. Virgilius. Iuuenal. Pau. i. c. Terenti⁹. Marcus. Virgilius. Martia. Titin. Virgilius. Idem. Turpilius. Sisenna. Cicero. Idem. Redemptor. Redemptrix. Redemptio. Redempto. Redemptito. Redimo. Redimitus. Redimiculum. Coemo. Coemptor. Coemptrix. Coemptio. Demo. Demptor. demptrix. demptio. Damnum. Damno. Condemno. Indemnis. Damnas. Raucis. Satias. Epidamnus. Dyrachium. Emptor. Emptrix. Emptio. Emptitius. Emptitius miles. Emporium.

DE EADEM EPIGRAMMA. XIIII.

s VS FERA. Idẽ fere argumentũ qd supiorũ duoꝝ Epigrãmatũ. Sed in hoc admirat partũ: qd statim mortua matre: q̃si agnito periculo cucurrerit. IAM GRAVIOR. Propiqua ptui. FACTA PARENS VVLNERE. Quia pervulnus peperit. EMISIT FOETVM. Ordo est. Emisit fœtũ: hoc est pignora vẽtris maturi. FOETVM: Partũ. Fœtus ei dicit quicqd aĩal parit: siue ouafint: siue aĩalia. Nã & mulier ipsa Fœta dicit: siue q̃ grauida est. Vnde Fœtũ pro pleno ponit. Vir. Loca fœta furẽtibus austris: siue q̃ iam peperit: & onere leuata est. Idẽ: Fecerat & viridi fœtã mauortis in antro. Nam enixã hãc fuisse lac qd pueri p̃bebat: ostẽdit. Hinc fœtura deducit: qd significat actũ ipsũ pariẽdi: & ipsã: vt ita dicã fœtationẽ. Etenĩ Fœtare quoq; veteres vsurparũt: p eo qd est fœtũ emittere. Ply. Optima fœtura est post vernũ equinoctiũ. Fœtifico quoq; ab eodẽ deriuat: qd significat fœtũ facio. A quo Fœtificatio: hoc est fœtura: & Fœtificæ: q̃ fœtũ faciũt: & Cõfœta sus a veteribus dicebat q̃ cũ omni fœtu abibebat ad sacrificiũ: & effœtę nõ solũ quę fœtũ emiserũt: sed etiã quæ nõ amplius pariũt: siue q̃ fœtũ facere desierũt. Idẽ: Est aũt tãta gallinis fœcũditas: vt aliquæ & sexagẽna pariãt oua: aliquæ quotidie: aliq̃ bis die: aliquæ intantũ: vt effœtæ moriantur Hinc effœtũ dicim⁹ exhaustũ debilẽ: a similitudine mulierũ: q̃s ptus debiles reddit: & Fœtifera q̃ fœtum fert. Hec fere oia ad inaĩata quoq; trãsferunt. Nã & Fœtũ terræ dicimus: & Effœtã telluri: & Fœtificare arbores: & Fœturã pratorꝝ: & alia hmõi. A fœtu qñ fœtando matres polluunt: fit Fœdo verbũ qd significat polluo: in quo. Et Fœdũ nomen: qd mõ significat deforme. Teren. Nũc tibi videt fœdus: qa illã nõ habẽt. Modo p metaphorã execrandũ. Vir. Auersusq; refugit fœda ministeria. Aliqñ crudele. Salu. Fœdi oculi. Hinc fœdare aliqñ p lacerare: & cruẽtare accipit. Hic etiã Fœde aduerbiũ: qd mõ, p turpiter: mõ pro crudeliter: & fœdus fœderis secundũ quosdã a porca fœde: hoc est crudeliter interfecta. A quo Fœdero verbũ: & fœdifragus ruptor fœderis: & Cõfœdusti apud veteres fœdere cõiuncti. Itẽ a fœto Fœteo: hoc ẽ male oleo. A quo fœtid⁹ male olẽs: & fœtor malus odor. Fœdũ etiã veteres hedũ: hoc est capræ filiũ dixere. Vñ Hedus q̃si fœdus est vocat⁹. Sic Folus, p Holus. Fostẽ pro hoste. Fostiã, p hostiã dicebãt. Itẽ foemia appellatavt supra diximus. Itẽ Fœnus: si hoc est vsura. Nihil enĩ aliud ẽ Fœnus q̃ fœtus: hoc est ptus pecuniæ. Quapropter græci quoq; a pariẽdo Fœnus τόκον vocãt: & τοκιζειν dicũt Fœnerare. Nã qd aliqui scripserũt Fœnus ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι: qd est apparere deductũ: qd id gen⁹ hoim specie ostentẽt hũanitatis & cõmodi esse videant in opibus nũmos desideratibus: pene ridiculũ est. A Fœnore Fœnusculũ diminutiuũ. Plau. Ad danistã deuenires: adderes Fœnusculũ Et lex Foenebris de credita pecunia: siqdẽ crediti nũmi alios pariũt. Et Foeneroverbũ: qd est pecuniã: siue aliã rẽ ad foen⁹ mutuo: & cũ acto iũgitur. Martia. Hæc sapit hæc oĩs foenerat vna deos. Hunus passiuũ est Foeneror. Vñ res foenerata dicit ad foenus tradita. A Foenero Foenerator: q gręca voce: sed apud nos vsitatissima Danista dr & Foeneratrix: q̃ ad foenus dat: & Foeneratitꝝ. Pecuniã quippe Foeneratitiã vocamus: q̃ exvsura est collecta. Itẽ a foenere Foenũ: qd herbæ eędẽ manẽtes quotãnis nouas pariãt. Sed de hoc: & de deriuatis ab eo supi⁹ late disseruim⁹. Sũt q foenicũ: dũ quoq; a fœnore deductũ velit: q̃si parũ foen⁹: q semen ei⁹ terræ mãdatũ magno foenore reddat fructũ. Herba est quã græci Marathron vocãt: vulgo nota. Hãc maxie nobilitauere serpẽtes: q̃ gustatu ei⁹ senectã exuũt: & oculoꝝ aciẽ succo reficiũt. Ex quo intellectũ est hoĩm quoq; caligini eo p̃cipuæ releuari. Est in hoc gñe siluestre: qd alii Hippomarathron: alii Myrseneũ vocãt: foliis maioribꝰ: gustu acriore. Succ⁹ aurib⁹ instillat: vermiculosq; in iis necat. Foeniculũ pdimẽtis fere oĩb⁹ inserit: & Oxyporis: hoc

Cicero. Plautus. Virgilius. Iuuenal. Pau. i. c. Terenti⁹. Marcus. Virgilius. Martia. Titin. Virgilius. Idem. Turpilius. Sisenna. Cicero. Idem. Plynius. Terenti⁹. Virgilius. Salustius. Fetus. Fera. Fetura. Fero. Fetifico. Fetificatio. Fetifica. Confeta sus. Effete. Effetum. Fetifera. Fedo. Fedum. Fede. Fedus. Federo. Fedifragus. Confedusti. Feteo. Foetidus. Foetor. Hedus. Holus. Fosteo. Fostia. Foenus. Foenuscũlum. Foenebris lex. Foenero. Foeneror. Foenerator. Danista. Feneratrix. Feneratitius. Fenicũlum. Marathron. Hippomarathron. Myrseneum. Oxyporum.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Oxyporopolus

est cōdimētis: q̃ ex aceto fiūt aptissime. A quo Oxyporopoli dicunt hmōi cōdimētorū vēditores. Q uū crustis quoq; panis fæniculū subdit. Geniture abūdantiā quoquo mō sūptū facit: vinū cōmendat halitū oris gratiorē reddit. Petridi. & Nicāder: q Ophiaca: hoc ē q̃ ad serpētes attinēt scripserūt. & Mycon: q Rizitonumena: hoc est de radicib. ad medicinā ptinētib. tradidit: mihi Hippomarathro aduersus serpētes efficacius eē putauere. Valla Foenero scripsit dūtaxat Datiuo adiūgi: & Foeneror accipi p eo qd est pecuniā mutuor: Sed vtrūq; falsū Nā & Actō adiūgit Foenero: & Foeneror de re dr: q̃ mutuo datur: nō de hoie: q ad foen. accipit. Et a foenere Foeneratio: hoc ē mutuatio ad vsurā: q̃ & Foenerat. dr: q̃rte decliatōis. Foet. aūt a foueo deriuat: qm̃ & dū in vtero est: & postq̃ educt. est foet. a matre foueē: hoc est calefit. Fouere enī ppe calidū tenere: siue calefacere. Vñ Focus dict. est: in quo ignis seruat: etiā si ara sit. Cu. diminutiuū est Focul. Gellius. Tū illa foculū corā rege cū igni apposuit: & tris libros ex nouē deurit: & cogt. Et ab hoc aliud diminutiuū Focill. A quo focillo calefacio: Vñ fit aliud ppositū Refocillo. A qbus Focillatio: & Refocillatio. Repit etiā focillor deponēs. Var. Propter secūdas res sublato metu nō in cōi spectāt: sed suū quiq; cōmodū focillāt. Est aūt Focillare: siue focillari re creare, nutrire, & Focillatio recreatio. Veteres Foculare quoq; aliqn̄ p focillare vsurpārt: & Focula p nutrimētis. Foueo tñ aliqn̄ p nutrio accipit. Vir. Progeniē midosq; fouet. Hinc Faui de qbus supra diximus: appellati qd in iis apes foet. suos foueāt. Et Fauoni.: qd cūcta foueat. Est enī hicvēt.: vt supra diximus genitalis spiritū mūdi. Eo maritant vniuscētia e terra: & eq̃ ēt in Hispania pcipiūt. Aliqn̄ p madefacio. Idē: Fouit ea vuln. Lympha lōgeu. lapix. Hinc Fomēta dicunt applicatōes rer. calidarū: siue humidarū ad ptes corpis læsas: & medēdi grā: q̃ & fotus appellātur. Plyni. decoctura eor. coeliacos iuuat potōe: & fotu. Interdū etiā p cōstituo. Vir. Sub ēra fouere larē. Hic fauisse dictæ fūt foueæ: in qb. circa tēpla aā idusa pstituebat. Sūt etiā q̃ putēt fauissas fuisse in Capitolio cellis. Cisternisq; sises: vbi reponi erāt solita signa vetera: q̃ ex eo tēplo collapsa essent: & alia q̃dā religiosa donis cōsecratis. Q uidā tū Fauissas q̃si flauissas dictas existimant: de quo inferi. dicemus. Q uīq; etiā p faueo: & ī delitiis habeo. Idē: Ille Neērā Dū fouet ac ne me sibi p̃ferat illaveret. Ab hoc duo cōposita fiunt. Refoueo eiusdē pene cū suo simplici significatiōis: & Cōfoueo: sil foueo: Cōfoeta sus diceba: q̃ cū oi foetu adhibeba ad sacrificiū. Itē Fomes a fouēdo: hoc est nutriendo ignē. Est enī fomes assula ex arbore excussa dū cædit. Itē q̃cūq; materia sicca: in q̃ facile ignis inflāma: qd apte declarat Virgili. Ac primū silicis Scintilla excudit Achates. Suscepitq; ignē foliis atq; arida circū Nutrimēta dedit: rapuitq; i fomite flāmā. Per metaphorā aūt fomitē appellam.: quicqd accēdit nos: atq; excitat ad aliqd agendū. Gelli. Fomitē esse quēdā dicēs & incitabulū ingenii virtutisq; si mēs & corp. hois vino flagraret: & Fullo a fouēdis aā calidaveſtibus Sūt enī Fullones: vt Vlpianus affirmat: q curāda: poliēdaq; vestimēta accipiūt: quorū ars Fullonia appellat: & Faulla: qd ignē tectū foueat. Est enī faulla deserta igne. Scintilla dicta, a scindēdo: q̃si scidilla: qd scindat ab re igni ta. A qua fit Scinnilloverbū: qd significat refulgio, splēdeo, mico. A scindovero fit Rescido. Scissio: Scissura. Itē Scādula: q̃si sandula. Sūt enī Scādulæ paruæ tabellæ: hoc ē in paruas lamias scissæ e robore: aut alio ligno maxime e glādifero: & q̃ resinā ferunt oibus qb. tecta tegunt. Scādula tectā fuisse Romā vsq; ad bellū Pyrrhi: q̃drigētis septuaginta annis Cornelī Nepos autor est. Itē Scissus q̃rtæ declinatiōis: hoc est scissura. Var. Scissu materiæ fatigatus qescebat lectulo. Itē Scissile qd scindi pōt: & est primogeniū verbū: nisi forte a cædēdo deductū videat aut a græco σχίζω. A quo σχίσμα: hoc ē chisma scissura dicit. Hinc diuisionē ecclesiæ Scisma appellam.. PIGNORA. Filios. Pignus, pprie hypotheca est. Sic enī græci vocat: qd creditori dat: vt sit securus. Aliqn̄ tñ accipit p eo: qd deponit ab iis qui simul decertāt apud sequestrū. Vir. Ego hāc vitulā: ne forte recuses Bis venit ad mulctrā: binos alit vbere foet., Depono. Tu dic mecū quo pignore certes. Sed in hūc sensū raro repit. Illo figurato crebri. vtimur: cū aut mun. nostrū: aut aliqd aliud simile pign. eē amoris: & beniuolētiæ dicim.. Idē: Nostri monumētū: & pignus amoris. Idē Ipse pater dextrā Anchises haud multa morat. Dat iuueni: atq; aīum p̃senti pignore firmat: q̃si dicat securū facit: vt qui dat pign.. Q uoniāvero filii vident tanq̃ pignora interviū & vxore esse: tūviculi: ne aliogn forte diuortiū fiat: tū charitatis: factū est: vt frequēter pignora p ipsis filiis capiam.. Oui. Dulcia solicitæ gestabāt pignora matres. Hui. rei argumētū est: qd legimus sæpe pignora filioū. Suetoni. de Tyberio. Cōis filii pignora. Idē: Tā mariū q̃ foeminarū pignora. Q uidā Pignus ab Hypotheca ita distinguūt. Vt pignus fit qd tradit creditori p̃sertim si mobile sit. Hypotheca vero qd sine traditiōe nuda cōuentiōe tenet: sed hoc falsū eē manifestū est: cū Hypotheca nihil aliud apud græcos: q̃ apud nos pignus significet. A pignore fit Pignoro. & Oppignoro: qd est in pign. do. & Repignoro, q d est soluto debito pignus Recipio. Ab iis Pignerator, Oppignerator, Repignerator, Pigneratio, Oppignerato, Repigneratio deducit. Mirū ē scripsisse Vallā: qd Pignero ē do aliqd arraboni. Pignerare enī aliud est: q̃ dare Arraboni siue Arræ: qppe pignoramus q̃ nobis restituta creditori pecunia reddi volum.. Damus aūt Arrā: siue Arraboni siue Arræ vel partē pecuniæ: vel aliud aliqd p re empta: qd nō restituit sed vel amittit nisi soluat residuū: vel si soluat in partē p̃cii: qn̄ solutio fit: cōputat. Plau. Cui subegi fœnore argētū ab Danistavt sumeret: qd isti daremus Arroboni. Daniste Fœneratores dicit. Græci ei ἀνειζειν foenerari. ἀνειθην foeneratorē. ἀνειον foen.. ἀνειοτικον fœneraticiū nūcupāt. MATURI. Iā apti ad pariēdū: de quo vocabulo sirpi. locuti sum.. IACVIT. Mortu. est. Iacere manifestā significationē habet. Idē: Silenū pueri sōno videre iacentē. Vir. Strata iacēt passim sua q̃q; sub arbore poma. Cicero patris ii: quos videtis iacebūt in limie. Per metaphorā tñ iacere aliqn̄ accipit p eo: qd est esse extare. Vir. Sed iacet aggerib. niueis informis: & alto terra gelu. Salu. In medio campus iacet aquis vndiq; scatēs. Aliqn̄ p squallere: & mœstū esse: qd infirmorū: ac male habentiū iacere, ppriū fit. Lucillius. Et sua p̃cipue retro relicta iacere. Idē: Humana ante oculos foede cū vita iaceret in terris. Q uīq; etiā p mortuū: siue interfectū esse: qd iacent: nec ap̄ius moueant cadauera. Lucan.. Ille iacet paci quē pretulit orbis. Item p sepultū esse. Martia. Nō aliter cineres mando iacere meos. Ab hoc cōposita fiūt Adiaceo. Obiaceo. Subiaceo. Adiaceo: ad est adhæreo. Obiaceo ex aduerso situs sum. Subiaceo: subditus sum: a quo subiecti dicuntur Subditi. Vir. Parcere subiectis: & debellare supbos. Ennius: pro subiectis frequēter Subices vsurpauit. CVCVRRIT. Cū cursu fugit: vt euitaret periculū. Currere, pprie in terra dicimus. Vñ fit cursus. Vir. Hinc q fortevel int rapido cōtēdere cursu. Sed figurate: & in mari naues velociter eūtes. & in aere aues velocit volātes currere dicunt. Idē: Sed tibi qui cursū vētū: q̃ fata dedere. Apuleius. Et inopinati auiū cursus terror ē adiecere. A Curro etiā deducit Cursio idē qd cursus. & Currus: hoc est Carrus: qd eo veteres ad cursū in ludis vterent. Q uippe Currus appellatiōe bigæ etiā: & Q uadrige cōtinent. Vñ Triūphales cum. vocitati. Hmōi cursus Stadiodromos dr: eteni ὁ στάδιον græci locī: ī quo ludi tales exercent: appellant: quē nos curriculū dicimus. Δρόμον cursū. Ply. Pythagorā dicit Leontius: cū fecit Staliodromon Monostylon: qui olympię ostēdit. Monostylon vnius colūnæ significat: hoc est vna colūna descriptū. μόνον graeci solū dicūt. ὁ στῦλος Cōlūnā. A curru fit Curriculus: siue Curriculū: vtroq; ei gñe dr: qd, ppe significat paruū currū. Curtius. Alios turbati equi nō invoragines mō: lacunasq; sed etiā i amnē p̃cipitauere curricula. Hinc a curruū Cursu Curriculū etiā p cursu ponimus. Plau. Licet nobis abire cum curriculo. Idē: Nā ad portū te conspexi: curriculo occœpi sequi vix adipiscēdi ptās mō fuit. Itē pro loco: in quo currit Apulei. Q uos sæpe in curriculo victores fuisse cōstabat. Hinc Curriculo pro tpis aduerbio ponit: & significat statim: celeriter. Vir. Curriculo expulerat sōnū cū fœmina primū. Itē a curru Curulis vna littera detracta. Hic Sellā curulē vocamus: qua sedēte magistrat. in curru vehebant: qd insigne a Thuscis sumptū supra memorauimus. & Aediles curules: de qb. supius diximus. & curules equos: q̃drigarios: qui a reda Redarii vocant. Reda vehiculū est. Cice. Si tuā heri redā nō habuisse varices haberē. Currus: & Carros dicimus. Et in neutro gñe Carra. Cæsar: Inter carros: ipedimētaq; p̃liū cōmiserūt. Hirtius. Pōpeius ea die pviarū angustias. Carra Cōplura: multosq; lanistas retraxit. A carro Carruca dicit: curriculi genus. A quo Carrucari. Pōpo. Plærasq; mulas carrucarias tales esse: vt transiūgi nō possint. Carpētū quoq; gen. carri est nō tñ a carro deductū: vt quidā volūt: sed a Carmēte Euādri matre: q̃si carmētū. Oui. Nam prius Ausonias matres carpēta vehebāt. Hæc quoq; ab Euādri dicta parēte reor. Ab hoc fit Carpētarius. Vnde Carpētariū equū dicimus: q carpētū ducit. Carpentariū fabrū: qui carpēta facit. Itē a curro fit Cursū aduerbiū: qd significat currēdo. & Incursim: qd significat celeriter. Cecilius. Nullus sum: nisi meā rē iam oēm, ppero incursim pdere: & Cursor qui currit. A liqn̄ etiā Tabellari. a celeritate currēdi. Martia. Cursorē sexta tibi Rufe remisimus hora. Et cursito frequētatiuū. A quo Cursitabūdus qui currit: & quo nōnullī vtunt. Cursorius equus: p desultorio. Itē ab eo cōposita fiūt Accurro: & Incurro: notæ significatiōis. Occurro qd mō significat obuius fio. Vir. Hic illi occurrit Tydeus. Modo in mētē venio. Cic. Nihil mihi tūc occurrebat: qd ad te scribērē. Aliqn̄ offerror. Idē: Occurrebat ibi oro. i. offerrebat sese oro. Ab hoc deriuat Occursus q̃rtæ declinatiōis: & Occurso. A quo etiā Occursatio. Percurro: currēdo pagro: vt oēm, puniciā pcurrit: hoc est currēdo vestigauit. Hinc figurate pcurrit librū dicimus: hoc est celeriter legit: pcurrit exercitū: pcurrit castra. i. cū quadā celeritate lustrauit. Ab hoc fit Percussio hoc ē excursus. Cice. Propter animi multarū rerū pcursiones breui tpe. Trāscurro: currēdo trāsgredior. A quo Transcursus. Decurro: deo. i. sū curro. A quo Decursus. Excurro: extra curro. Vnde Excursus: & Excursiōes militū dicimus: qui ex castris exeuntes in hostilē agrū grassant. Procurro, pculcurro. Præcurro: currēdo p̃uenio. A quo Precursus & Precursor. Incurro aduersus aliquē curro. Vnde Incursus: atq; Incursiōes hostiū dicim.. Itē Incido. Ply. iunior: Neq; enī putauī fore vt in tantū odiū tā leui causa incurrerem.. Ab hoc fit Incurso: & Incursor deponēs. A quo Incursatio. & Incursim aduersū aliq̃d in tēplo excidebat: vel ut virgæ manu: & Caduca hæreditas: cū hæredes ceciderūt. vñ q hmōi hēreditatē accipiūt: vocat Caducarii. & Cadauer: corp. mortuū & Cadiuū: qd p se cēdicit: Vñ Cadiua poma appellam.: q̃ nō sūt manu collecta: sed sua spōte in terra cecidere.

Petri. Rican. Micon. Valla. Feneratio. Feneratus Fetus foueo focus foculus focillus focillo Refocillo focillatio Refocillatio focillor focalo. Hoculor fauonius. fomenta fotus fauisse fouet Refoueo Confoueo Confeta sus fomes fullo Ars fullonia. faulla Scintilla Scintillo Rescindo Scissio Scissura Scandule Scissus Scissile scisma pignus Pignora, pfitijs. Hypotheca. Pignero Oppignero pigneratoz Oppigneratoz Repigneratoz. pigneratio. Oppigneratio Repigneratio. Dare arram. Daniste. Jaceo Adiaceo Obiaceo Subiaceo

Virgilius Idem. Apule. Plynius. Curtius Plautus. Idem Apule. Virgili. Virgilius Idem Plynius. Virgilius Idem Cicero. Cesar. Hircius. Pompo. Ouidius. Cecili. Martia. Virgilius Cicero. Idez Cicero. Plynius. Cicero. Martial. Vale. Cicero. Virgilius Cicero Virgilius Seneca. Curtius Virgilius Varro. Virgilius Cozne. Varro. Ouidius. Suetoni. Idem Valla. Plautus. Virgi. Cicero. Virgi. Salustius Lucillius Idem Lucanus Martia. Virgilius Varro. Virgilius

Subiecti. Subices. Curro. Cursus. Cursio. Currus. Carrus. Stadiodromos Monostilon Curriculus sive curriculum. Curriculo. Curulis. Equus redari. Reda Currus, carrus, carrum. Carruca. Carrucarius. Carpentum. Carmenta. Carpentarius Cursim. Incursim. Cursor. Cursito. Cursitabundus. Cursor. equus Accurro. Incurro. Occurro. Occursus Occurso. Occursatio Percurro Percursio. Trāscurro. Trāscursus Decurro. Decursus. Excurro. Excursus. Excursio. Procurro. Precurro Precursus Precursor. Incurro. Incursus Incursio. Incursatio. Incursim Succurro. Discurro. Discursus. Recurro. Recursus. Concurro. Cōcursus. Cōcursio. Cōcurso. Cōcursatio. Carina. Carinatim. Carinatū. Carino. Cado. Casus. Casa. Casula. Casaria Caso. Casiro. Casabundus. Caducor Querquedula Caducum Caducus auspicia. [tas Caduca heredi Caducarius Cadauer. Cadiuum Cadius poma.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Itē folia Cadiua: q̄ per se ex arboribꝰ cadūt. Ply. Colligi mala post equnoctiū autūnale. Cadiua separi stramētis stotiis: paleisue sterni. Idē: Cætera mala foliis ficulneis: ꝑterq̄ cadiuis singula conuoluti. & Caduceū: vt qdā putāt: qd cadere faciat cōtētiōes: atq̄ cōtamia. A quo Caduceator: de qbꝰ supius diximꝰ. & Caducꝰ vulgo morbus Comitialis: qd cadere hoiem faciat. & Stillicidiū ac Stiricidiū: de qbꝰ supra diximꝰ: qd stillati cadāt: & cicada q̄si cito cadēs. Viuit enī rore: & cito deficit. Casnar quoq̄ a cadēdo deduci nōn illi volūt: sed hoc oscoꝝ lingua senē significat. Cadurcūvo tētoriū est quo merces tegunt. Præterea ꝓposita a cado fiūt. Accido: qd ꝓprie sigificat euenio. a quo fit Accidēs: oppositū substātiæ. Q d Dialectici diffiniūt: Q d adest. & abest ꝑter subiecti corruptionē. Iuriscōsulti Accido vsurpāt ꝑ eo qd est morior: quēadmodū simplex quoq̄ eius accipi supra mēorauimus. Vñ sigs in testamēto ita scripserit. Si qd filio meo acciderit: Dama seruꝰ meus liber esto. Idē est ac si diceret: si filius meꝰ mortuꝰ fuerit. Occido penultima correpta mō obuenio. Vñ Occasio dicta est oportunitas tpis casu puenientis. Mō iterimor. A quo occasus interit. Aliqn̄ cado: Vñ occidere sol dr: q̄a cadere videt dū mergit. & Occasus mersio solis ī Oceano. Vel ꝑ metaphorā Occidere sol hoc est mori dr: dū mergi videt: quēadmodū econtrario oriri: dū videt surgere: Ab hoc etiā Occiduū deriuat qd occidit. & Occidēs substātiuū plaga: in quo sol occidit. Vñ & Occidētalis plaga appellat: Decido notæ significatōis. A quo deciduū eiusdē significatiōis: cuius ē occiduū. Laberiꝰ. Decidua folia pādit. Excido mō cado. Vir. Excideratpuppi. Hic exciduū: & excido: de qbꝰ superiꝰ diximꝰ: q̄uis aliq a cedēdo potiꝰ hæc deducta existimēt. Mō in obliuionē venio. Idem: Nec dū etiā causę iraꝝ: sęuq̄ dolores Exciderāt aio. Ply. Subiit aūt mihi: qd anno añ exciderat. Procido: cado: pcūbo. Incido cado. Recido: rursus cado. A quo Recēs: nouū: hoc est qd nuper accidit. Vñ Recētior: Recētissimus: & aduerbia Recēter/Recētiꝰ/Recētissime. Cice. Hoꝝ recētioꝝ nunq̄ dictū abvllo: qd sciā. Itē aduerbiū Recēs. Plau. Qui recēs ex agro venerat. & Recēto vbū: renouo cuꝰ passiuū ē Recētor. Actiꝰ. Iamiā albicascit: ac recētat cōe lumē hoibꝰ. Cōcido/cado/morior. O QVANTVM EST SVBITIS CASIBVS INGENIVM. Sñia ē Theucydis. Subita īgeniū excitāt. QVANTVM INGENIVM. Quātō naturalis sapiētia: vt supra diximus. SVBITIS. Repētinis ipræmeditatis.

Cadiua folia. Caduceum. Caducus. Cicada. Casnar. Cadurcum. Accido. Accidens. Occido. Occasio. Occasus. Occiduum. Occidens. Occidentalis plaga. Decido. Decidunum. Excido. Procido. Incido. Recido. Recēs. Recētior. mus. Recenter. ius me. Recento. Recentor. Concido. Labe. Virgilius. Idem. Plynius. Cicero. Plautus. Actius. Theu

DE CARPOPHORO EPIGRAMMA. XV.

SVMMA TVAE. Blāditur Domitiano ī laudādo Carpophoro: q venator excellētissimus fuit: & ob id charissimus principi. Ordo est. A per fusus: qui fuit sūma gloria tuæ famę o Meleager quātula portio est famæ Carpophori: q̄si dicat parūula q̄dā ptīcula est gloriē eiꝰ cui ille aprū tantū interfecerit: hic vo & Vrsum: & Leonē: & Pardū. MELEAGER. Meleager: nā in recto & Meleager & Meleagrus dicit. Oui. Donec Meleagrꝰ: & vna lecta manꝰ iuuenū. Meleager filiꝰ fuit Oenei regis Aetoliæ ex Althea cōiuge. Quē cū Althea peperisset: aī aduertit tres parcas iuxta ignē sedētes: lanāq̄ colo trahētes: q̄ cū forte stipitē igni admouissent audita ē fūtvba hæc ꝓferre. O nūc nate erit: æqua tibi cū stipite vita. Quapropter illis mox discēdētibꝰ Althea stipitē ex igne subtraxit: & nevrerek: diligentē seruauit. Meleager vero creuit robore acviribꝰ corpis ꝑstās. Inter hæc Oeneus cū oībus diis sacrificia ꝓ susceptis frugibꝰ fecisset: solā dianā īnonoratā reliqt: siue ille oblitus huꝰ deæ fuerat: siue ita putauerat agēdū. Ob hoc irata dea terribilē setis: ac dētibꝰ īmisit Aprū: q̄ pauncia Oenei oēm vastaret. hic & alia dāna iferebat innūera: & arbores radicitꝰ euellēs cū ipsis pomis in terra pternebat. Cædebat ꝑterea pecudes: atq̄ armēta: nec canes: neq̄ pastores eē adiumēto poterāt cū ipsi quoq̄ hoies feræ īmanitatē formidabāt: vix se intra tecta tutos putātes. Sed tandē Meleager in feræ pnicie: & canes: & ꝑstantissimos quosq̄ viros e finitimis vrbibꝰ cōuocauit. Inter quos & Atalātis filia Iasii filii Abātis argiuoꝝ regis. A quo Iasides dicta: venit virgo & forma: & corpis viribꝰ ꝑstans: q̄ ꝑma aprū sagitta vulnerauit: huiꝰ amore captꝰ est Meleager: qui tādē ferā ꝓfecit: & illiꝰ caput: ac se totū tergū Atalātidi: q̄si ꝑmii partē cōsorti laudis dedit. Cuiꝰ rei inuidia pmoti alii. ꝑsertiq̄ duo auūculi eiꝰ cūi vi rapeavirgīe apri exuuias conati eēnt a Meleagro interfecti sūt. Calydones ob mortē apri lætitia elati sacra diis fecere dona ꝑ more patrio tēplis inferētes: inter quos Althea quoq̄ cū ob necē feræ: & filii gloriā lætabūda īcederet: postq̄ de cæde fratrū allatꝰ ei est nūciꝰ: in furorē acta: stipitē tā diu seruatū flām: is iniecit: quo ardēte pariter & Meleager itestinis flāmis exuriri visus est. Sūt q eū tradāt Parthenopeū filiū ex Atalāta suscepisse: q cū Adrasto aduersus Thebas ꝓfectꝰ in bello desiderat est: hūc alii nō Meleagri: & Atalātidis: sed Menalippes: & Martis filiū fuisse existimāt. Mirū est Ouidiū hanc Cenei filiā scripsisse: cū Cenei filiā Atalātā ꝓstatvocatā fuisse cursu insigne: q̄ ab hoc Ceneia dicta est. Oui. Talia dicētē molli Ceneia vultu aspicit. APER FVSVS. Aper a te ꝑstratus. Tres apri inter potēta a poetis nūerant. Erymanthius: siue Arcadicꝰ: quē Hercules pemit. Olympiꝰ: in cuiꝰ venatōe occubuit filiꝰ Crœsi vulnerat ab Adrasto: & hic Calydonꝰ: quē interfecit Meleager. QVANTA PORTIO. Quā pua pars. CARPOPHORI. Hoc nomē a fructu ferēdo declinatū est. Græci enim καρπὸν fructum: φορεῖν ferre dicūt. Duo Carpophori tpibꝰ Domitiani legunt fuisse. Alter Mago: q senior erat. Alter qui erat iunior clarus fortitudine. hic Domitiano carissimꝰ fuit: qd viribꝰ eius in feris cōficiēdis oblectaretur. ILLE. Carpophorꝰ. CONDIDIT. Abscōdit. Magnitudinē ictus ostēdit: in quo totū venabuli ferrū abscōdit. PRECIPITI. In se ruenti. QVI. Vrsus. FVIT PRIMVS. Pricipatū & robore: & magnitudie obtinuit. IN ARCE POLI ARCTOI. In septētrionali plaga. Septētrio enī maximos vrsos: ac ferocissimos mittit: vti alias plærasq̄ feras. ARCE. Sūmitate. Arx ꝓpe munitior parsvrbis est: q̄ qn̄ in altiori parte fieri cōsueuit: in ualuit vsus: vt arcē ꝑ mōte & ꝑ quacūq̄ altitudie ponam. Ideo aūt Septētrionalis plaga alta dr: qa superstare nobis videt: q̄ppe & Polꝰ arcticꝰ supra nos est: quēadmodū Antarcticꝰ: q̄tenus ad sitū terræ spectat infra nos eēvidet: iōq̄ ipediēte terra cerni nō pōt. Vir. Hic vertex nobis sēper sublimis: at illū sub pedibꝰ Styx atra tenet: ma nesq̄ pfundi. Arx ab arceo dicta est qd ꝓhibeat hostes accedere. Arcere enim ꝓhibere est ne ii q veniūt: accedāt. Vir. Hostesq̄ a mœnibꝰ arcēt. Trāsferturq̄ aliqn̄ ad incorporea. Ci. Quæuis ei est: q̄ magis arceat hoies ab īprobitate: q̄ si sensērit in delictis nullū esse discrimē. Ab hoc Arca quoq̄ deducit: qd ab ea clausa arceāt fures Eius diminutiuū Arcula: & huꝰ aliud diminutiuū Arcella. ab hoc Arcanū: hoc est secretū atq̄ absconditū: qd q̄

Meleager vel Meleagrꝰ. Ouidius. Althea. Parthenopeꝰ. Ceneia. Ouidius. Idem. Carpophorus. Arx. Polus arcticus. Polus antarticus. Arcere. Arca. Arcula. Arcella. Arcanum Virgilius. Idem Cicero.

in arca sūt cēlata sint: atq̄ abscōdita. Vir. Lōgiꝰ euoluēs fatorū arcana monebo. Pōpeius tū arcani sermōis significationē tractā dicit vl ab arce: q̄ tutissima pars vrbis erat: vel a gñe sacrificii qd ab auguribꝰ in arce fiebat adeo remotū a noticia vulgari: vt ne litteris qdē mādaret: sed ꝑ memoriā: successionēq̄ hoim celebraret: vel ab arca ī q̄ quæ clausa sūt tuto custodiunt. Itē ab arca Arculꝰ deꝰ: q tutelā gerebat arcaꝝ. & arcera: plaustrū vndiq̄ tectū: & munitū: q̄si arca q̄dā magna vestimētis strata: q̄ ægri: aut senes portari cubātes solebāt. Præterea ab arceo Erciscor: quo vbo iuriscōsulti vtunt: cū inter cōsortes hæreditas diuidit. Vñ Erciscūdæ familiæ iudiciū dr: q̄si arcēde ab hæreditate: qd fit in bonoꝝ diuisiōe. Ercū citūq̄ inter cōsortes in antiqs legū libris legimꝰ: ercū ab arcēdo: citū a citādo: q̄si citatū. Itē ab arceo Ercꝰ: dicebat Iuppiter: q intra cōspectū domꝰ cuiusq̄ colebat quē etiā Deū penetralē appellabāt. qdā tū Herciū per aspirationē scribūt: & ab hęrēdo dictū malūt arcesso: eiusdē significatōis. & Arcꝰ: qd missis sagittis nō sinat hostē accedere: a cuiꝰ similitudīe arculata vocabant circuli: qui ex farina in sacrificiis fiebāt. Itē arculi circuli: quos capitibꝰ iponebāt ad sustinēda cōmodius vasa: q̄ ad sacra publica capitibꝰ portabant. Itē ab arceo arcula dicebat auis: q̄ in sacrificiis aliqd fieri vetabat. Præter hæc cōposita ab eo fiunt Coerceo: qd est cogo. a quo Carcer: & Carceres: de qbꝰ superius diximus. & aberceo: ꝓhibeo Plau. Atq̄ eā abercet domo: & Porceo/ꝓhibeo/q̄si porro arceo: tractū a magistratibꝰ: quoꝝ ptās erat: vel cogere aliqd: vel ꝓhibere. Itē exerceo: q̄si extra arceo/ꝑmo/fatigo. Nā exercere ꝓprie fatigare est. Teren. I sane ego te exercebo hodie: vt dignus es Silicerniū. Ponit etiā ꝓ agitare: cōmouere. Ci. Exercēda etiā est facilitas: & altitudo animi. Et ꝓ insequi. Vir. Tū vos o Tyrii stirpē & genꝰ oē futurū Exercete odiis. Et ꝓ laborare: colere. Idē Exercetq̄ frequēs tellurē: atq̄ iperat aruis. Ab exerceo fit frequētatiuū Exercito. a quo Exercitiū: & Exercitatio: & Exercitꝰ hoc est multitudo militū: qd exercēdo fit melior. Vlpia. Exercitū dicimꝰ non vnā cohortē: neq̄ vnā alā: sed numeros multos militū. Nā exercituī dicimus ꝑesse eū: q legiōes cū suis auxiliis ab īperatore cōmissas administrat. Cīvero exercit secūdæ ꝓ iugatiōis est: significat fatigatū: & exercitatū. Veteres Exercitionē & exerciti dixere: ꝓ exercitationē exercitati: & Exercitiorem: ac Exercitissimū ꝓ exercitatiore: & exercitatissimo. Exercere vero sarcire est. & ab ex & sarcio cōponit. Sarcio idē est qd itegrū facio. Vñ Sarctores dicti: q vestes sarciūt: hoc est suūt: & Sarcta tecta opa publica: q̄ locāt: & Sarcte: itegre. Nā sartor fine ca sarrēdo deducit. Sarrire enī veteres pugnare dicebant. Vnde Sarculū instrm rusticū: quo terra purgat. & sarmēta: virgulæ vitiū superuacuæ abscisse: & Sata vinea putata & pura facta. Plau. Sator sartorq̄ scelerꝝ: & messor optime. Occatorē dicere debebas paruis. Nā sēper occāt pus q̄ sarciūt rustici. Sarcio etiā aliqn̄ ꝓ eo accipit: qd est dānū soluo. Pacu. Tu dāni nostri causa fuisti. Tu nobis sarcito vt debes. Ab hoc fit sarcina: q̄ ꝓprie est vtensiliū: & eoꝝ: q̄ ad cultū pertinētveluti fascis: quē qs in itinere faciēdo portare possit. Hinc milites: cū castra mouere volunt: Sarcinulas colligere dicunt: & q in aliā domū migrāt: sarcinas suas ꝓponere. Per metaphorā tū Sarcinā ꝓ inutili onere ponimus. Aureliꝰ. Et hāc corporis sarcinā aliqn̄ deponere. Hinc sarcinator: Cui fœminiū est Sarcinatrix. Significat q̄ ꝓ ꝑe eū: q plurimū vestiū sumit. Aliqn̄ etiā ꝓ sutore accipit. Lucil. Sarcinatorē esse summū. Suere centonē optime. Itē a sartio cōpositū Resarcio: qd est instauro: iterpolo: & q̄si nouā formā induco. hoc enī ꝓprie Interpolare ē: īmittere scilicet: & nouā formā fingere: dictūq̄ iterpolo: q̄si interpolio: & ab arte fullonia tractū: q polliēdo veteraquæq̄ in nouā speciē mutāt. Cice. Aliqd demēdo: mutādo: interpolādo. Plau. Illic me homo interpolabit: meūq̄ os finget denuo. Interpolādo inqt Cicero. Hoc est renouādo: & Plautꝰ interpolabit: hoc ē renouabit. Ply. At Herculæ Alexādriæ: vbi thura interpolant inqt: hoc est purgant: cernunt: q̄si renouant. Vlpia. Vbiq̄ curāt ædiles ne emptores ave ditoribꝰ circūueniant. Præsumptū est enī ea mācipia: q̄ rudia sūt: & simpliciora esse: & ad ministeria esse aptiora: & dociliora. Trita aūt mancipia: & veterana difficile est reformare: & ad suos mores formare Quia igit Venalitiarū sciūt facile decurri ad nouitioꝝ emptionē: idcirco interpolant veteratores: vt ꝑ nouitiis vendāt: iterpolāt inqt: hoc est ornāt/fingūt/renouāt: vt nouitii esse videant. Ab hoc Interpola dicunt noua inuēta: & vt ita dicā: renouationes artiū: & aliarū reꝝ. Ply. Mutat ars quotidie: quotiēs interpolis: & ingeniōꝝ gracie flatu ꝓ pellimur: & Interpolatorē vocamus: qui antiquas vestes refarcit: ac renouat: vt eas facili vendat. Cuiꝰ fœminiū ē Interpolatrix. Pōponiꝰ. Interpolatricē accersire oportet: q̄ huic vestē adducat. SPECTANDVM Dignū spectatiōe. MOLE IGNOTA. Magnitudie nō prius visa: ideo īcognita. DECVISSE HERCVLEAS MANVS. Cōuenisse manibꝰ Herculeis: q̄ Nemæū Leonē: vt superius diximus: iterfecerūt. PORREXIT. Prostrauit: interfecit. VOLVCREM. Celerē velocē. Velocissimū quippe aīmal Pardus est: adeoq̄ currēdo extendit: vt ventre pene terrā cōtingat: sed nisi mox adipiscat ꝑdam desistit a cursu. LONGO. Mortali perniciosō. Longū enī ꝓprie dicimus porrectū: altū. Virg. Stant longis innixi hastis: & scuta tenentes. Sed per metaphorā modo ꝓ diuturno ponimus. Idē: & longū Andromachæ testat amorē. Mō ꝓ magno. Vnde longiores dies maiores dicimus. Modo ꝓ pernicioso. Idem: Infœlix Dido: longū quæ bibebat amorē. Ab hoc fit Prælōgus: hoc est valde longꝰ: & Lōgurio idē: qd longꝰ. Var. Hic qui añ me est: nescio qs lōgurio. & Longisco: lōgfio. Ennius. Neq̄ corpora firma lōgiscūt: quicq̄. Idē: Cū sola est eadē faciūt lōgiscere lōge. & Elongo: ac Prolōgo quæ significāt ꝓ traho: differo. Ply. Quo maxime tpe elongant dies. Plau. Quæ mihi anus ꝓ longat ꝑmissa. & Longe: Delōge: a longe aduerbia: q̄ significāt ꝑcul. Q ñq̄ ꝑ lōgitudinē: vt cū dicimꝰ: Lōge: lateq̄ discurrit. Itē aliud aduerbiū longū: qd significat longo tēpore. Martia. Vtq̄ tuis longū dominusq̄: puerq̄ fruant munerib hoc est per lōgitudinē: & latitudinē. & Lōgitrorsum sicut dextrorsū: & Sinistrorsum: & Lōgæuus: antiquꝰ: q̄si longi æui. A quo Lōgeuitas: & Lōgitudo: plixitas. & Longanimis: perseuerātis animi A quo Lōganimitas perseuerātia: & Longinquū: remotū: distans. Vñ lōginquitas: distātia vel loci: vel tēporis. CVM FERRET PRAEMIA. Q ñ post cōfectas feras dabat ei præmiū. Est enī Præmiū: qd in ludis ꝓponit dandū ei qui fortiter fecerit: vel qui in aliquo certamīe victor euaserit. Differtq̄ a ꝑcio: Quod ꝑmiū dūtaxat ꝓ recte factis datur Pręciū vero nō modo ꝓ recte factis: sed etiā ꝓ male gestis. Salu. Vicit tū in senatu pars illa: qua vero ꝑcium: aut gratiā anteferebat. Teren. Ego præciū ob stultitiā fero. Liuius. Si malos imitabor: tuum præciū ꝓ noxa dabis.

Virgilius Pompe. Plautus. Terentiꝰ. Cicero. Virgilius Vlpia. Aureliꝰ. Lucil. Cicero. Plautus. Cicero. Plynius. Vlpia. Plynius. Pompo. Virgilius Idem Idez Varro. Ennius Plynius. Plautus. Martia. Salustius Liuius. Terentiꝰ.

Arculus deus. Arcera. Erciscor. Erciscunde familie. Ercum. Erciū. Deus penetralē. Dercius. Arcesco. Arcus. Arculata. Arculi. Arculs. Coerceo. Aberceo. Porceo Exerceo. Exercito. Exercitus. Exercitatio. Exercitui pre esse. Exercire. Sarcio Sarctor. Sarcta. Sarcte Sartor. Sario. Sarculum. Sarmentum. Sarta Sarcina. Sarcinula. Sarcinator Sarcinatrix. Resarcio. Interpolo. Interpola Interpolator. Interpollatrix Pardus Longus. Prelongus. Longurio. Longisco. Elongo Prolōgo. Longe. Delonge. Longum Longitro: sus. Longeuus. Longitudo Longanimis. Lōganimitas Longinquum. Longinquitas Premium. Pretium

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS.USAL.ES

Proprie tñ preciũ est: qd p re empta datur. Teren. Preciũ sperás ilico p duxit: acvẽdidit. Hic Preciosum dicim⁹ qd cartũ est: & magni precii. Cuius cõparatiuũ est Preciosior: & suplatiuũ Preciosissimus. & Apprecio: æstimo precũ ipono. Dictũ aũt preciũ existimant a præeundo q̃si præciũ: qm primo soluit pecunia: deinde res empta apprehendit: & eo dẽ mõ præmiũ: q̃si preuiũ: qa primo pponitur: qd dandũ est victori: deinde certatur. Veteres aliqñ Præmiũ p pecunia vsurpauũt. Neuius. Sine præmiosum: Marsupiũ reliqui domũ. Hic Præmiosus p pecuniosu accipit. Actius. Diuitẽ: ac præmiosum auũ: & præmiatores p̃dones. Neuius. In scena nos nocturnos cœpit p̃miatores tollere. LAVDIS. Virtutis. Vir. Sunt hic sua præmia laudi. ADHVC. Etiã. Q uinti. Est adhuc alia in respõdendo figura: quasi dicat præter has: quasy mẽtionẽ feci. Est etiã illa figura. Aliqñ tñ adhuc pro hucusq̃ ponit. Cicẽ. Adhuc: q̃ dicta sunt: arbitror mihi cõstare cũ cæteris artis scriptoribus. Est enim vox ipa cõposita ex ad p̃positione: quæ tã in cõpositione: q̃ in appositiõe aliqñ significat vsq̃. Apule. Ad monte eũ comitatus sum: hoc est vsq̃ in mõtẽ: p quo etiã Adusq̃ aliquãdo reperimus. Idem: Iã adusq̃ amnẽ pueniamus. Hic & Q uoad dicimus: p quousq̃. Salu. Dũmodo putetis vos tutos esse: quoad rehq̃ multitudo aduenerit: & Q uo adusq̃. Actu⁹. Nihil enim te ipedio quoadusq̃ rem peragas. & Q uoadeius. Cicẽ. Oratoris officiũ est de iis rebus posse dicere: quæ ad vsum ciuilẽ morib⁹: & legibus p̃stituta sunt: cũ assensiõe auditorũ quoadeius fieri poterit Idẽ: Elaboro enim: quoadeius facere possum: vt cõsilia hostiũ intelligã: verũ hoc nõ tam vsq̃ q̃ inquantũ significat: sicut Adeo qd ab ad & eo cõpositũ est, p intantũ accipit. Martia. Quæ adeo antiquis autorib⁹ defuit: vt nominibus nõ tantũ veris abusi sint: sed & magnis. Q uinti. Nunq̃ adeo p nobis solicita lex est: vt qd præstet: extor queat. Idẽ: Significat Vsq̃adeo & Vsq̃eo. Cicẽ. Ne si quando ei dicendũ erit de iustitia & fide: mutuet a Platone: qui cũ hæc exprimẽdaverbis arbitraret: nouã quandã finxit in libris ciuitatẽ vsq̃eo illa quæ dicẽda de iustitia putabat: a iuris cõsuetudine: & a ciuitatũ morib⁹ adhortebant. Vsq̃eo: hoc est adeo intantũ. Interdum tñ adeo pro valde accipit. Teren. Adolescentẽ adeo nobilẽ. Aliquãdo etiã ad pro iuxta accipit. Curtius. Erat ad ripã fluminis ingens arbor: hoc est iuxta ripã flumis. & Assideo: assisto: hoc est iuxta sedeo: iuxta sto. Item p eo qd græci dicũt ἔρρι. Vir. Atq̃ iterũq̃ ad Troiã magnus mittet Achilles. Significatq̃ & personã: & locũ: & tẽpus. Et p circiter vt ad tria milia: hoc est circiter tria milia. Q uãdoq̃ etiã causã significat: vt ad qd venisti: hoc ẽ cur: siue qua causa venisti? quãdoq̃ similitudinẽ. Teren. Sed nihil ad nostrã hãc. Et advnguẽ qd significat pfecte: translatũ a marmorariis: q̃ iũcturas vngulibus pbant. Nõnũq̃ intentiua pticula ẽ: vt adedo: in totũ edo cõsumo Vir. Nã sæpe fauos ignotus adedit. Stellio. Interdũ significat ppe. Idem: Ad quẽ tũ Iuno supplex his vocibus vsa est. Interdũ aduersatiua est. Põponius ad hostẽ furibũdus pdit. Hinc Aduersus: & Aduersum: & Aduersor: & Aduersarius de q̃bus supius disseruimus. Aliqñ sigificat post: vt ad hæc. i. post hęc. Ad vnũ cum dicim⁹ significam⁹ nemie excepto. Vir. Iuppiter oipotẽs si nõdũ exosus advnũ. Ad tp̃s vero duob⁹ modis sumit. Vno cũ significat ad cõditionẽ: siue necessitatẽ: siue oportunitatẽ tp̃is. Q uinti. Fingere nimirũ ad tẽpus videbor: & rẽ nimiũ manifestã ipudenter cõprobare. Altero: cũ significat ad spatiũ tp̃is. Varro. Q ui cũ ad tẽpus latitasset tandẽ sub sponda iacẽs inuẽtus est. POTERAT. Potens erat: integras vires habebat: perinde ac si in cõficiẽdis feris non laborasset.

Preciosior. Preciosissim⁹. Apprecio. — Terenti⁹.
Præmiosus. Præmiatores. — Neuius. Actius. Neuius
Adhuc. — Virgilius Quintil.
Ad. Adusq̃ Quoad Quoadusq̃. Quoadeius. — Cicero Apule. Idẽ Salustius Actius Cicero.
Adeo — Idem
Usq̃adeo Usq̃eo. — Marcial. Quintili. Cicero.
Ad Assideo. Assisto. — Terenti⁹. Curtius
Advnguem. — Virgilius
Adedo. — Virgilius
Ad tẽpus — Pompo. Virgilius Quintili. Varro.

DE TAVRO CAESAREM VEHENTE. EPIG. XVI.

APTVS ABIT. Blanditur Domitiano: q̃ in ludis tauro insidens in altũ vectus fuerit: quasi in cælum ascensurus. RAPTVS. Machinis quibusdã sublatus in altũ: vt cælũ cõscendere videretur Rapere, p prie est cũ ipetu quodã: & violẽtia auferre. Vir. Raptas sine more sabinas: hoc est ablatas: Ponitur tamen aliqñ figurate pro vitiare. & p prie de virginibus: atq̃ impuberib⁹ pueris dicit: etiã si loco nõ dimouean t. Idẽ: Et rapti ganimedis honores. Rapi virgo simulabat apud veteres: quãdo viro tradebatur ex gremio matris: aut si ea nõ esset ex proxima necessitudine: q̃ ea res sub Romulo p̃ncipe in Sabinarũ raptiõe fœliciter successisset: quẽadmodũ virgines quoq̃ vestales capi dicebãtur: qa põtificis maximi manu præhẽsæ ab eo parẽte: in cui⁹ ptãte essent: veluti bello captæ abducebant. A rapio Raptus q̃rtę declinatiõis deriuatur: qd a raptiõe & rapina ita distinguit: vt Raptio p prie ad personã referat. Rapina ad rẽ. Raptus ad stu prũ. Teren. Dispersi Thesiphonẽ audiui filiũ vna in raptione fuisse. Cicẽ. Q uas res luxuries in flagitiis: crudelitas in supplicijs auaritia in rapinis: supbia in cõtumeliis efficere potuisset. Idem: Matronarũ cædes virginũ rapt⁹ Ab eodem fit Raptor: qui rapit. Cui⁹ fœmininũ Raptrix & Rapax: auidus: & rapinis semper intentus. Sueto. Inopia rapax: metu sæuus. A quo Rapacior: Rapacissimus: Rapacitas: & aduerbia Rapaciter: Rapacius: Rapacissime. Item Rapidus: hoc est celer festinus ab eorum qui rapiũt: celeritate. & Rapide: ac Raptim aduerbia festine. & Rapo raponis: qd est rapax. Põpo. Ne nos cõturbent auari: atq̃ Rapones. & Rapinator: pro Raptor Varro. Invidiã venãt in hoc ipso rapinatores. Lucil. Homo ipudic⁹: & ipune est rapinator: & Rapto frequẽtatiuũ. A quo aliud frequẽtatiuũ Raptito. & Rapũ: siue Rapa: vtroq̃ enim gñe dicit: qd passim rapiat: tũ quia cibus homini grauissimus est. Martia. Hæc tibi brumali gaudẽtia frigore rapa Q uæ damus in cælo Romul⁹ eẽ solet: tũ qd ex eo cætera quoq̃ aĩalia: & alitũ genera pascimus. Q uadrupedes etiã fróde eas gaudẽt: & hoies ex iis decoctis cibũ sumũt. Rapacia dicunt: quẽadmotũ in brasica & cęteris herbis caules. Vescunt etiã Cima. Sic enim herbarũ sũmitatẽ vocamus. Ply. Et homini nõ minor rapacior gra: quasi cimarũ. Repitur etiã neutro genere: & declinatiõis tertiæ. Colu. Frigorib⁹ caules & veri Cimata mittit. Est etiã flacidorũ raporũ non minor gra: q̃ virentiũ: seruant & passim q̃ ad aliũ prouẽtum: famẽq̃ sentiri, phibent. Traspani tertiũ hũc fructũ habẽt: post vinũ: & fruges. Medici iis masculini gñis faciũt: q̃ rotũda sunt: Latiora: & cõcaua fœmininí generis sunt Rapũ aq̃ decoctũ frig⁹ e pedib⁹ pellit: Etiã in cibo sumptũ Venerẽ multũ stimulat. Plinib⁹ modis cõmẽdat in cibo: p̃sertimq̃ sinapis acrimonia duratũ: Purpureo etiã: & aliis colorib⁹ pingit: qd raro accidit in cibis. Palma rapis est in nursino agro nascẽtib⁹: & frigore dulciora fieri existimãtur. Iccirco Martia. inquit: Gaudentia frigore rapa. Idem: Nursinas poteris parcius eẽ pilas. M. Curius dẽtatus: qui p̃mo de Sãnitib⁹ triũphaunt: iterum de Sabinis. Tertio de Lucanis ouãs vrbẽ introiuit: Pyrrhũ Epirotarũ regem ex Italia pepulit. Q uaterna dena

Rapere. — Virgilius
Raptus. Raptio Rapina. Raptor. Raptrix. Rapax tior. mus. Rapacitas. Rapaciter cius me. Rapidus Rapide Raptim. Rapo onis. Rapinator Rapto. Raptito. Rapum. Rapa. Cima. — Terenti⁹. Cicero. Idẽ Suetoni⁹ Pompo. Varro. Lucillius Martial. Plynius Colu. Martial. Idẽ

agri iugeraviritim populo diuisit: fibiq̃ deinde cõstituit: dicẽs neminẽ esse debere: cui non tantũ sufficeret: cũ legati Saunitũ ad eũ venissent aurũ offerẽtes: rapũ torrebat in foco. Malo itaq̃ inq̃t hæc in fictilib⁹ meis esse: & aurũ habẽtib⁹ impare. Cũq̃ aliqñ inuersæ pecuniæ arguerẽt: cadũ ligneũ quovti ad sacrificia p̃sueuerat: in medio ptulit: inuitq̃ se nihil amplⁿ de p̃da hostili in domũ suã cõuertisse. Rapis pene similes Napi sũt: nisi q̃ longiores: gracliores q̃. Optimi quõda amiterni erãt. Martia. Nos amiternⁿ ager fœlicib⁹ educat hortis. Naporũ duo genera sunt. Alterũ angulosis foliorũ caulib⁹ Bumon vocãt. Alterũ Buniada Raphano: & rapo sibis. Est p̃terea tertiũ gen⁹ silueſtre cui⁹ folia Euruce sili a sũt. Estur ĩ acetariis: vulgo a rapo Rapũculũ vocãt: radicis exiguæ. Dici recte: latieq̃ Napũculⁿ põt. Sũt ẽt q a rapio Rabiẽ q̃ & Rabia dr̃: appellatã putẽt: morb⁹ ẽ canũ: cũ velut furore quodã acti huc atq̃ illuc rapiunt: necvllũ qetis locũ iueniũt. A quo dicunt Rabiosi. Hic Rabio verbũ deducit: qd ẽ nimia ira: & q̃si rabiæ agitor. Varro. Q uid est qd latras? qd rabis? qd vis tibi? Cecilⁿ. Rabia rabere se ait. Ab hoc fit Rabid⁹: plenus iracũdia: & veluti rabie agitat⁹. & aduerbiũ Rabide: & Rabula: qd p̃pe significat aduocatũ: siue patronũ nimis maledicũ: acrẽq̃ in causis agendis: & q̃si rabiosũ: a quo Appius caninã eloquẽtiã vocauit. Q uinti. Sup oĩa perit illa: q̃ plurimũ oratori & autoritatis: & fidei affert modestia si a viro bono in rabulã: latrator ẽq̃ cõuertit. Alii rabie: q̃si rauẽ dictã voluit: a raucitate vocis: quã rabiosi habent: similẽ canis latratui. Veteres enim Rauũ obtusũ dixerũt. Vñ Rauavox: obtusa: & parũ liqda. A quo Rabula q̃si Rauula: & Rau⁹ color obtusus: hoc est mixt⁹ niger cũ fuluo. A quo fit diminutiuũ Rauistellⁿ. Plau. Q uis inqt hæc mulier: & ille Rauistell⁹: q venit. A rauis deriuat Rauc⁹: q vocẽ nimio clamore: siue alia causa obtusã habet. Vñ Raucas cicadas dicim⁹. Martia. Q d fumãtia q tomacla rauc⁹ circũfert tepidis coqu⁹ popinis. Ab hoc fit Raucio verbũ: hoc est rauc⁹ sum. A quo Raucesco: rauc⁹ fio. & Raucitas: obtusitas vocis. & Rauce aduerbiũ hoc est voce obtusa. Rauliæ dicũtur q rauos oculos habẽt: quẽadmodũ q Cesios Cesuliæ Rauiveteres p rauci tate posuere. Plau. Expurgabo hercle oĩa ad raucã rauã. Præterea a rapio cõposita fiũt Arripio: eiusdẽ cũ suo p̃mitiuo significatiõis: a quo Arrepticiũ veteres dixerũt laruatũ: q̃si a larũis arreptũ. Abripio p vi aufero. Eripio: rapio: Præripio: qd p̃pe est in meos vsus rapio: nec p̃põ illa aliqua tp̃is ãticessionẽ significat. Ci. Demosthenes tibi p̃ripuit ne esses p̃m⁹ orator: tu illi ne sol⁹. Proripio: pcul rapio. Apule. Q uæ cũ dixisset oppido se e cõspectu nr̃o, pripuit. Corripio interdũ capio. Oui. Et corripit ensẽ. Interdũ rapti pago. Vir. Corripiũt spatiũ medium. Interdũ abbreuio. Vñ Correptas syllabas: ac Productas dicim⁹. A quo correptio. Subripio furor: clã aufero. Q ñq̃ etiã in altũ tollo. A quo subreptio: qd mõ furtũ significat. Mõ ipetrationẽ: q̃ fit a p̃ncipe: siue magistratu p falsũ rei narrationẽ. Vñ & Subripe aliqñ vsurpam⁹ p eo qd ẽ p mẽdacẽ narrationẽ aliqd extorquere & q̃si furari. Hic postulatio subreptitia: & Subreptitiæ lĩæ dicũt: q̃ ad falsã alicui⁹ suggestionẽ pcessæ sũt. Differt q̃ Subripio ab Obripio. Q uia Obripe est: nõ falsa narrãdo: sed q̃ exprimere necesse erat tacẽdo aliqd ipetrare Hinc Obreptio: & Obreptitiæ postulatiões: ac Obreptitiæ lĩæ dicunt. Vlpia. Patronũ aũt appellam⁹ etiã si capite minut⁹ sit: vel si capite libert⁹ minutus. dũ arrogat: p obreptionẽ. Cũ enim ipso: qd arrogat: cælat cõditionẽ nõ id factũ videt: vt fiat ĩgenuis p obreptionẽ inqt: qa petẽdo arrogationẽ: tacuerat se libertũ eẽ: qd expromere in arrogatiõe necesse erat. Veteres subrepsit, p sustulerit scripsere. Sicut Suremit, p sũpsit. Enni. Inq̃ manũ suremit hastã. Diripio depdor: depopulor. A quo Direptio. Cicẽ. Vexatio Macedoniæ an oppidorũ turpis amissio: an sociorũ direptio: an agrorũ depopulatio. AETHERA. Cælũ, p prie æther elemẽtũ ignis est dictũ ἀπὸ τοῦ ἀιθοῦ qd est vro: cremo. Cleãtes physic⁹ æthera sũmũ deũ eẽ existimauit: cui⁹ opinionẽ secut⁹ est Vir. Tũ pr̃ oĩpotẽs fecũdis ibrib⁹ æther Cõiugis in gremiũ læte descẽdit. Aristo. æthera cęlũ dixit: quẽ imitat⁹ est Oui. Sic habites terrã: vt te desideret æther. Nõnunq̃ tũ, p aere accipit. Apule. A qua, tell⁹, æther, ignis. Ab æthere fit Aethere⁹. Vir. Aetherea quos lapsa plaga Iouis ab alto: & æthra: qd ætheris fulgorẽ significat. Virg. Nec lucid⁹ æthra Syderea pol⁹. Sunt q dicũt Aethrã ab Aethere nõ differre. Siqdẽ Home. & Aera: & Aethera cõisgñis facit. sicq̃ Aethra syderea exponũt, p æthere: hoc ẽ cælo sydereo. Aethra etiã Aegæi Athenarũ regis cõiũx fuit Thesei mr̃. Et altera Aethra comes Helenæ. Oui. Cætera p socias Clymenẽ: Aethrãq̃ loq̃mur: q̃ mihi sũt comites: cõsiliũq̃ duæ. MEDIA HARENA. Per mediã harenã: hoc est mediũ theatrũ. q. d. oĩbus spectãtib⁹. NON FVIT HOC ARTIS: SED PIETATIS OPVS. Nõ artificio scenico: ac fabuloso facũ est: sed diuino quodã cultu: atq̃ miraculo: vt Domitian⁹ iter deos referedus oũderet. Pietas enim, p̃pe dr̃: diuinus cult⁹: quẽ græci ὁσιβείαν: hoc est Eusebiã vocãt dicta vt doctissimi veteres tradiderũt: q̃ q̃ in ea sũt: penitus & in penetrabilib⁹ recõdãtur. Hinc fit Pio verbũ: qd, p prie est colo. Plau. Vbi piẽ pietatẽ: fiusto more morata tibi postulẽ placere. Vñ Piaculũ sacrificiũ cult⁹. Vir. Ea prima piacula sunto. Aliqñ tñ ponit, p eo qd est cõtamio: polluo: qd & Impio dr̃: quẽadmodũ Sacrũ aliqñ ponimus, p execrabili. Hic piacula crimĩa: & flagitia dicũt. Idẽ: Distulit in serã cõmissa piacula mortẽ. A pio fit Expio: qd est purgo: purifico: & Piatrix sacerdos: q̃ expiare erat solita. & Piamẽtũ: quo ĩ expiãdo vtebat: dictũ a poetis Piamẽ. & Piacular, porta Romæ appellata ob q̃dã piacula: q̃ ibi fieri solebãt. Piaculariavõ auspicia dicebãtur: q̃ sacrificãtib⁹ tristia portẽdebãt: cũ aut hostia ab ara, p fugisset:: aut pcussa mugitũ ædidisset: aut ĩ aliã ptẽ corpis quã oporteret: cecidisset. Itẽ Pio q̃ñq̃ capit, p eo qd ẽ Pie amo. Neuⁿ. Nemo ẽ: q magis suos piet liberos. Hic Piẽs: Piẽtior: Piẽtissim⁹: Piẽter: Piẽtⁿ Piẽtissime. Hic pietas officiũ: & cult⁹ est: quẽ p̃riæ: parẽtib⁹: sanguĩe cõiunctis, beniuolis: ac etiã subditis exhibem⁹. Itẽ Pietas dea: quã colebãt Romani. Hinc piũ aliqñ religiosũ dicim⁹. Vir. Dii meliora piis. Aliqñ mise ricordẽ: benignũ. Cicẽ. Nõ sec⁹ in me pius q̃ pr̃ in filios. Aliqñ etiã castũ. Vir. Q uique pii vates. Q uinti. Et pios amores: ac pudicos. Hui⁹ cõtrariũ ẽ Impi⁹: hoc ẽ crudelis. A quo pietati cõtraria Impietas. & Pie aduerbiũ: qd mõ religiose significat: mõ clemẽter: Cui cõtrariũ Impie. A qb⁹ Piissim⁹: & Piissime. Impiissim⁹: & Impiissime deducũt: & Pietẽr, p pie. TAVRVS. Cu⁹ effigiẽ Iuppit sũpserat: quẽadmodũ supi⁹ ĩ Europæ fabula declaraui⁹. VEXERAT. Portauerat: vehere, p̃pe de eqs: cæterisq̃ q̃drupedib⁹. Itẽ de plaustris & nauib⁹ dr̃. Vete res vehiare dixerũt: qd ex Oscorũ ligua sũptũ ẽ: apd q̃s Vehia plaustrũ dr̃. Vñ vehiaturã q̃q̃, p Vecturam vsurpart:

Napi Bumos Bumas. Rapunculus. Rapunculus. Rabies. Rabia. Rabiosus. Rabio. Rabidus. Rabide. Rabula. Rauum. Raua vox Rabula. Rauus color Rauistellus. Raucus. Raucio. Raucesco Raucitas Rauce. Rauilie. Cesulie. Rauis. Arripio. Arrepticium Abripio. Eripio. Præripio Proripio Corripio. Correptio Subripio. Subreptio. Subreptitie. littere. Obripio. Obreptio. Obrepticium. Subiepsit. Suremit. Diripio. Direptio. Aether. Aethereus Aethre. Pietas. Eusebia. Pio Piaculum Impio. Expio. Piatrix. Piamentum Piamen. Piacularis Porta piacularia Auspicia. Pio piens. pientior pietas pius. Impius. pie.

Vehere. — Virgilius Virgili⁹. Festore. Apule. Virgilius
Vehio. Vehio. Vehia. Vehiatura. — Virgilius

y iiii

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Veho
Vecto.
Vectito.
Vectario.
Vehiculum.
Vehicularius.
Vehicularis
Vectabulum.
Vectigal
Vectis
Vecticularia
vita.
Vectura.
Vexo.
Adueho.
Aduectio.
Circumueho.
Circũuectio.
Deueho.
Eueho.
preueho:
proueho.
Inueho.
Inuectius oro
Subueho.
Reueho.
Conueho.
Conuexum.
Conuexitas
Conuexe.
Carinata.
Syria.
palestina.
Judea.
Cele. phenice.
Mesopotamia
Damascene
Babylonia.
Rhophene.
Commagene.
Adiabene.
Assyria
Anthiochia:
phenicũ mare
phenices.
phenissa.
penus.
penulus
punicus
punicum
probum
phenix.
Tyrus.
Sarra phenix.
phenicopterus

Avehio Veho deductũ.a quo Vecto frequẽtatiũ:& aliud frequẽtatiũ Vectito:& Vector qd mõ significat eũ qvehit:mõ eũ qvehit:& Vectatio:qd sẽp passiue accipit cõtra aliorꝫ vbaliũ naturã.& Vehiculũ:in quo aliqdve hat:qd cũ qtuor rotis Phryges tradunt iuenisse.Hic Vehicularis:qvehiculũ ducit.& Vehicularis: vñ Vehicularẽ rotã.& Vehiculares equos dicim.& Vectabulũ:qd fit pvehiculo antiqvsurpauere.& Vectigal:qd p deuectis mercib:fructibusue:aut qiq alia re in publicũ solut:qui aliqñ etiã ex puatovectigal capit.Ci.Ex meo tenui vectigali capio ego ducẽta.Ponit &p ipso fructu. Idẽ:Nõ itelligũt boies quãtũ vectigal pfimonia est. Et Vectis:qd manib pcutiẽdo vehat.Est ei pal e ferro siue ligno grãdior rusticis & fabris cemẽtariis ad multa necessari.Ply.Cato Vectes aqfolios:lautreos: vlmeos fieri iubet.Cato.In torculari serias tres:fibulas:qdraginta:vectes qdragita cõfibulas ligneas:qs arbores cõpriat:si dehiscẽt:& cuneos sex graeci Vecte μοχλὸν vocãt. Hic Vecticularia vita dr eorꝫ qvectib panetes pfodiũt alienos furãdi grã.Cato. Vecticularia vita viuere est repẽte largit hre:repẽte nihil.Et Vectura q mõ actũ ipꝫ:& vt ita dicã vectionẽ figificat:mõ mercedẽ:q pvectura soluit: vtputa p nauiſiue vehiculo:seu equo meritorio & Vexo qd ẽ agito:rapto:molesto:& huc atq illuc distraho:atq Vexator:& Vexatrix:& Vexatio:& Vexabũd deducũt.Cõposita ꝓterea aveho fiũt.Adueho:qd ẽ apporto:a quo aduectio.Circũueho circũporto.A q Circũuectio:pueho:porto:Deueo:deorsũ veho.Eueho extollo.Praueho añveho: Proueho pduco:& puehor pducor.Vir.Quid vltra puehor:Et fado surgẽtes demoror austros.Hic ętatẽ Prouectã:& ætate Prouectos dicim.Inueho:veho:Cui passiuũ ẽ Inuehor:qd mõvehor figificat. Idẽ:Cẽtauro iuehit magna:Mõ aggredior maledictis:& veluti quodã ipetu sermõis i aliqué feror.Ci.Itaq i eã pẽsave hemẽter iuect.Hic Inuectiuæ orões dicit:q sũt aduersus aliquẽ scripte:q in illi mores:vel ingeniũ:aut vitã iuehamur.Subueho extollo: Reueho reduco:Cõueho cõporto.A quo cõuexũ dicim qd cõcauo oppositũ est quẽadmodũ specula:q neq plana:neq cõcaua sũt Cõuexa dicit.Hic cõuexitas ipsa:vt ita dicã: porrectio aduersus nos & cõuexe aduerbiũ tractũ a cõcauitate nauiũ: q extinsecus hmõi habẽt formã q alio noie Carinata dicit.PER AEQVORA FRATERNA.Per mare phœnicũ:qd erat sub ditiõe Cadmi Agenor filii fris Europæ.Syria Asiæ pucica est late littora tenẽs:terraq et lati itrorsus aliis atq aliis nũcupata noib.Nã & q ptingit Arabas palæstina dr:& Iudęa:& Cœle:dein Phœnice: tũ inter duo flumia Euphraten & Tigrin Mesopotamia: & qua recedit int Damascene:& q magis etiã nũc Meridiana Babylõia:& q trãsit Taur Rhodophœne: & citra et Cõmagene:& vltra Armeniã Adiabene:cũ Assyria añ diceret:& vbi se Ciliciæ cõmittit:Antiochia:oli ac diu potẽs:sed cũ eã regno Semiramis tenuit:lõge potẽtissima.Id qd placet mare totũ Phœniciũ appellat: Ipsa gẽs Phœnicã in glia magna lrar iuẽtiõis:& sydery:nautaliuq:ac bellicary artiũ fuit: vel qa mari potẽs erat ab Aegypto sũpta:veluti a se inuẽta i Græciã trãstulit.Lucan.Phœnices pmi:fame si credit ausi.Mãsurã rudib vocẽ signare figuris Nõdũ sinmieas mẽphis cõtexere biblos Nouerat & saxis trñ:volucresq:feræq:Sculptaq fuat magicas aĩalia liguas.A Phœnicia Phœnices vocati.& fœino gñe Phœnissa:& detracta aspiratõe Pœn,a quo Pœnul diminutiuũ.Vñ Plautia fabula nomẽ sũpsit:& Punic qsi Pœnic.Vir.Punica regna vides.Vñ punicũ gen libi vocitatũ ẽ:a pœnis trãslatũ:qd & pbũ appellabãt:qa erat cæteris suaui.Phœnix græce fructus palmæ arboris dr:A cui colore Phœnice appellata ob purpurary opes:& Tyrii coloris: q a Tyro Phœnicesvrbe nomẽ sũpsit quẽadmodũ supi docuim. Tyr quõdã ꝓalto mari septigẽt passib diuisa fuit.Posteav o Alexãdri oppugnãtis opib cõtinẽs Cõchilio:ac purpura nobilitata:Circuitu decẽ & nouẽ miliũ passuũ ĩclusa palæ Tyro.Oppidum ipm vigiti duo stadia cõprehẽdẽs quõdã Sarra appellatũ. Phœnix ꝓterea purpureo pẽnary colore aues appellat toto orbe celebrẽria: i Arabia nascẽs:A qlę magnitudie:auri fulgore circa colla: reliquo corpe purpurea roseis pẽnis:cærulea caudã distiguẽtib:in facie gemias cristas hñs i capite plumeũ apicẽ.Nemo vnq vescẽtẽ vidit.Soli sacrata tradit:& viuere ãnis sex cẽtis sexagita: Senescẽs casia: thurisq surculis cõstruere sibi nidũ replere odorib:& sup mori.Ex ossib deide ac medullis exigu nasci v micul:& deide pullũ fieri: & pincipio iusta pori facere:totũq nidũ deferre ,ppe Pãchaiã in solis vrbẽ:& ibi in ara deponere.Extat de ac aue elegãtissimũ carmen Claudiani poetæ:& Lactãtii firmiani. Dicit aũt & masculino: & fœmino gñe Phœnix: qa mas ne an fœmina sit:ignorat.Lactantius.Fœmina sit:vel mas:seu forte neutrũ Fœlix quæ Veneris fœdera nulla colit Phœnix etiam Agenoris filius fuit Cadmi frater:qui phœnicib imperauit. Item Phœnix fluuius nõ magn ex Thermopylary mõtibus in Asopum fluens:vt testatur Herodotus. Itẽ Phœnicopterus altera auis est:rubẽtes habẽs pẽnas:vnde ei inditũ nomen.Nã græci φοῖνιν pennã vocant.Hui lingutã ꝓcipui saporis esse Apici docuit.Excellit magnitudie Perdices:rostrũ quoq:& pedes phœniceos hẽt.Marti.Dat mihi pẽna rubẽs nomẽ sed lingua gulosis Nostra sapit: qd si garrula lingua foret? Sunt tñ qui Phœnicẽ auẽ a Palmæ poti arboris:q græce phœnix dicit:appellatã putẽt ob rõnem quã inferi dicemus.ALCIDEM.Domitianũ. Alcides ,ppne Hercules dicit:ab alceo auo Amphitriõis patre.Sed Domitian ędificato Herculi tẽplo via appia octauo abvrbe lapide statuã suã sub Herculis noie i eo locauit.Itaq simulachry ei sub Herculis: siue Alcide noie adorabat Propter qd vocat & ipse Alcides est:& a blãdiẽtibus poetis Maior Alcides dict. Martia. Herculis in magni vult descẽdere Cæsar Dignat latiæ dat noua tẽplaviæ. Qua triuiæ nemorosa petit dũ regna viator.Octauũ dña marmor abvrbe legit. Idẽ:Fecũdã vetuit reparari mortib hydrã:Hesperias thusco laui i amne boues.Hęc minor Alcides:maior q gesserit:audi.Sextus ab albana quẽ colit arce lapis.IVVENTVS.O Iuuenes:qñ dicat O viri Romani.Nã Iuuenes a Iuriscõsultis dicunt:vt Marcell testat:q adolescẽtiũ excesserũt ætatẽ:quoad incipiat inter seniores nũerari.Inuẽtus mõ ætatẽ ipsã iuuenilẽ figificat:Mõ frequẽtiã iuuenũ. Aliqñ etiã p ipsa dea accipit:quæ ꝓest huic ætati.Hæc etiã Inuẽtus a nõnullis vocat:quẽadmodũ libertas: & Inuẽtas: q̃uis hoc frequẽter etiã p ætate ponat.Iuuentæ sacra p iuuenib instituta sũt: & a Iuuene dicta est Iuuẽt: & Iuuẽtas & Iuuenta:& Iunior Cõparatiũ:& Iuuenilis possessiũ.Iuuenilia fingebant Dianæ simulachra: qa ea ætas fortis ẽ ad tollerãdã viã.Viarũ aũt dea existimabat Diana: vt supra dictũ est:& Iuni mẽsis a iuniorib:& Iuuenesco iuuenis fio:& iuuenilitas p iuuẽtute.Varro.Quã dereliquit cupida iuuenilitas.Et Iunices:tenera ætate

Cicero.
Idez
Plynius.
Cato.
Idem.
Virgilius
Idem.
Cicero.
Lucanus
Virgilius
Lactanti
Herod.
Apicius.
Martial
Idem.
Idez
Varro.

EPIGRAMMA XVII CLXXIII

Perius.
boues:q iã cessar ũt vitulę eẽ:necdã tñ ad sũmã magnitudiẽ puenerũt.dictę q̃si iuuenices Persi. Tot tibi cũ i flãmas iunicũ omẽta liquescãt. Iuuenis ãt a iuuãdo vocat ẽ:q ea ætas maxime apta sit ad laborẽ tolerãdũ. Iuuare iterdũ auxiliari ẽ:& opẽ ferre: Vñ Iuuenc:& Iuuẽca appellati: & Iumẽtũ:cui appellatiõe aĩalia cõtnent q̃ vel salmas gerũt:vel curr trahũt:bob dũtaxat exceptis.Est ẽt vehiculi gen: qd qñ adiũctis pecorib trahebat nõnulli a iũgẽdo dictũ existimãt.& Iuppiter q̃si iuuãs pr. & Iuno qd iuuet mortales.& Iuuamẽtũ auxiliũ: qd & Iuuamẽ dr.& Adiuuo opẽ fero:A q̃ Adiutor Adiutrix:Adiumẽtũ: qd & Adiuuamẽ dr.& adiuto frequẽtatiũ:qd & adiutor veteres dixere Pacu.Adiutamini q̃so me:& defẽdite:& Coadiuuo:A q̃ Coadiutor Coadiutrix Coadiuñtũ.Inẽdũ Iuuare ẽ delectare. Vir.Nõ oẽs arbusta iuuãt:hũiles q myricæ.Ab lĩ fit Iucũd qd nõ significat lętũ:vt qdã barbare accipiũt:sed læticię plenũ:& qd delectationẽ affert:differtq a Grato:qd i iucũdo aliqñ sola delectatio ẽ in gto ẽt cõmodũ:Vt ifãtia filioꝫ ac pueritia parẽtib iucũdior ẽ:Adolescẽtia ũ ac iuuẽt gtior Ci.Est mihi iucũda i malis.& grata i dolore vra erga me volũtas: Iucũda inqt q̃si plena voluptatis: i ,pseris:& gta q̃si plena fructib i aduersis.Idẽ Quãq qd pses tãq in manũ dat:iucũdi ẽ:tñ hæc i posteꝫ gtiora: muri naualia:port:aqꝫ duct oĩa q ad vsũ reipu.ptinẽt.A iuuãdo fit Iucũde aduerbiũ:lĩ est cũ lætitia:& iucũditas delectatio.Itẽ Iucũdior:iucũdissim:Iucũdi iucũdissime:& Iubar & iuba:& iubilo de qb supi dixi. CONFER Cõpara.STEMMA.Facin rẽ gestã.Stẽma ,ppe corõamũ significat dictũ a gręco q̃si θέφανον ὀθέφανος eni corona ẽ:ὀθέφανοῦν corono ὀθέφανόπλακος coronari:ὀθέφανόφορος coronat σέφεω redimo:σέφος redimor σέφος ὄμαι redimor σέφος ὄμαι.Stẽma.Quãñ ũ mos erat ãtiqssim:vt:dari viri ob res bñ gestas coronis donari eẽt:& eędẽ statuary capitib ipõerẽt:iualuit pfuetudo:vt Stẽma aliqñ p facinore:& vt ita dicã Strategemate accipiat: vt lĩ loco.Aliqñ ,p ipsis maioꝫ imaginib q̃ponũ i atriis solebãt.Mar.Atria Pisonũ stabãt cũ stẽmate toto. Iuuena.Stẽmata qd faciũt.Ply.,p corona ponũt.Stẽmata v o lineis discurrebãt ad imagines pictas: Sueto. Quid in vetere gẽtiliũ stẽmate.C.Cassii pausoris Cæsaris imagines retinui sset. Iurisconsulti aliqñ stẽmata vocãt: vt ita dicã:Stipites qb familiã partiunt vt hic pater illi ẽ:hic illi filius:cui ille succedit.CAESARIS.Quiꝫ tauꝫ fecit in æthera tollẽtẽ Alcidẽ:IOVIS.Quiꝫ e i taurũ formauit æqre vehentẽ Europã. VT TVLERINT Quãuis tulerit: Vt interdũ adiũctiua cõiunctio ẽ:Plau.Is mihi suasit:vt ad te irẽ. Interdũ tpis aduerbiũ est:& significat statũ postq pmũ.Aliqñ q̃litatis:& significat q̃mõ.Vir.Vt vidi:vt perii:vt me mal abstulit error Idest statũ postq vidi:siue q̃primũ vidi:quomõ perii.Nõnũq ,p qppe:siue vtpote accipit sequẽte relatiuo.Quint.Nec ignoro igit q̃s transeo:nec vtiq dãno:vt q dixerim esse in oib vtilitatis aliqd.Interdũ sititudinis ẽ.Plaut. Vt imbrices fluũt oculi:Est ẽt qñ significat secũdũ qd.Quint.At v o orator:vt ẽ semp ad dicendũ parat:Cice.Quiꝫ fermo. q̃ ꝓcepta:q̃ta notitia antiqtatis:sciẽtia iuris:augurũ: multæ etiã vt in hoie romano lr æ idest secũdũ qd est semp ad dicẽdũ parat:& secũdũ id qd solẽt scire Romani.itẽ,pvtinã elegantissime accipit.Terent.Vt te dii deæq omnes perdãt.Et ,p quãuis:vt hoc loco:& apud Plautũ:vt istuc periculũ ingẽs: sit:me tamẽ nõ terrefacit hoc est Quãuis sit ingẽs periculũ:qd nemo ante hac notauit.Ab Vt deducãt Vti:Et Sicut Sicuti: Velut Veluti:de qbus supra dixim.Et vtinã qd optantis aduerbiũ est.Diciturq etiã Outinã:& Vtiq qd significat prorsus omnino:& Prout pro ficut:& Vtcũq ,p quocũq:& Vtpote:qd significat quandoqdẽ:& Vtpota quẽadmodum ONVS Pondus.A quo fit Onero:qd est pond impono.Transferẽq etiã ad animũ vt Onerat me curis:Onerat lachrymis:hoc ẽ implet premit:Hinc oneratũ & Onustũ pro pleno frequentissime accipit: & Onuste aduerbium plene.Onerosus quoq frequẽter inuenit.qd est plus q̃ onerat:& Onerariæ naues dictæ quæ onere tardẽ sũt:& Exonero v bũ:qd est alleuo:onus detraho.A q̃ Exonerator:Exoneratrix.& Exoneratio. ISTE. Taur Cæsaris.ALTIVS.Sublimi.altus aliqñ ab alo deducit:qd est nutrio.Var.Alt alieno sũptu.Plyn.Ouillo lacte altus hoc est nutrit Aliqñ ab ala.q̃si alatus: & significat ,ppe sublime atreũ. Hinc ,pceras arbores altas dicim:& Altas pyramides.Alta ædifitia:Altos mõtes.Ponit trñ frequent ,p Profũdo quẽadmodũ est cõtrario Profũdũ ,p sublimi ponim. Hic altũ aliqñ ,p cęlo:,p mari vsurpam. Vir.Hęc ait:& maia genitũ dimisit ab alto Idẽ multũ ille & ẽris iactat:& alto vi supũ. Altũ ẽt vocam ,pfũdiorẽ maris ptẽ:& a terris remotiorẽ.Salust.Et piscatoria scapha in altũ nauigat.p Metaphorã q̃q Altũ aliqñ ,p excelso:ac glorioso accipim. Vir. Te sine nil altũ mẽs ĩchoat.Et ,p veteri atq antiq. Vir.Alti oẽ expediã pria repetẽs ab origie factũ.Et ,p presso:occulto ob scuro. Vir.Quid me alta silẽtia cogis Rũpe. Vir.Sin altior istis sub pedib venia vlla latet.Ab lĩ fit alte aduerbiũ qd mõ excelse mõ ,pfũde significat.A q̃ alti.& altissime:sicut ab alt altior:& altissim.Itẽ Altitudo q d mõ sublimitatẽ:mõ ,pfũditatẽ significat:& Altare qd antiq diis supis i edificiis a terra exaltat sacrificia faciebãt:sicut dis terrestrib i terra diis ĩfernalib i effossa terra: Quãus sint: q Altaria potius appellata volũt ab eo qd igne adolent.vel qd in iis olescit.lĩ est excrescit ignis. Vñ exoleti appellati sũt:q olescẽdi modũ excesserũt.Plau.Reliq domi ex oletã v ginẽ: Cũ ũ id nomẽ substãtiuũ est:significat scortũ masculũ iã adultũ: Et Altell Romul dict: q̃si in terra alt a lupa:siue qd telis alere:& siue ,p reb gestis excell:ac gloriosi eẽt:seu ,p a Tatio: Sabinorũ rege i colloqũ postulat alternis vicib audierit:ac locut fuerit. Nã sicut a Macro Macell: a Vafro Vafellus:ita ab altno Altell secũdũ aliq̃rũ opinionẽ deducit:& Altan vent qd in alto flat:& Altovbũ qd nõ est in vsu:sed ei compositũ Exalto:qd est extollo.A quo Exaltatio: & altisonus:quod ex alto sonet:& altitonans:qd ecælo tonet.& Altiuolans quod in altum volat.

Iuuenis
iuuo.
iumentum
Juppiter.
Juno.
Juuamentum.
iuuamen
Adiuuo.
Adiutor
Adiuuamentũ
adiuuamen.
Adiuto
Coadiuuo
Coadiutor
Coadiutrix.
Coadiumentũ
iucundus
iucunde
iucunditas
Stemma
Martial.
Juuena.
Plynius.
Suetonꝫ
Plautus.
Virgilius
Quintil.
Plautus.
Quintil.
Cicero
Terentꝫ.
Plautus.
Ut
Utinam.
Utiq
Prout
Varro
Plynius.
Virgilius
Idem
Salustꝫ.
Virgilius
Idem
Idez
Alte
Altitudo
Altare
Exoletus
Altellus
Altanus.
Exalto
Altisonus
Altitonans.
Altiuolans

DEELEPHAOTO CAESAR EMADORANTE.EPIG.XVII

VOD PIVS ET SVPPLEX·Rurs blãdit.Domitião:qd ab elephãto adorari vis fit:tribuẽs lĩ diuinitati pncipis.Ordo ẽ. Qd hic Elephas.q mõ erat tã metuẽd Tauro nũc pi est & supplex adoret te o Cæsar:facit lĩ nõ iuss:& nullo mgro docẽte sed qa deũ te esse itelligit.ELEPHANS. Elephãt siue Elephas Vtroq enĩ mõ dr maximũ terrestriũ aĩalium eq:,pximũq sensib hũanis obedientia in magistros:officiorũ mẽoria.A dorat regẽ:genua submittit:coronas porrigit:& qd in hoie q̃q rarũ ẽ ,pbitatẽ præ se ferre videt: prudẽtiã:ægtatẽ. Religionẽ:Sol q̃q & lunæ venerationẽ.Siqdẽ in Mauritaniæ saltib ad quẽdam amnẽ cui nomẽ est Anul nitescẽte Luna noua Elephãtorꝫ greges descẽdũt ibiq se punificãtes solẽniter aqua circũspergun

Elephantus.
Elephas
Auulus

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CREDOS USAL.ES

tur:atq; ita ſalutato ſydere ĩ ſiluas reuertũt. Romæ iũcti p̃mũ ad curruũ fuere Pōpei magni aphrico triũpho Nã
p̃us liber pr̃ eos ſubiugata India iũxerat. Germanici Cæſar⁄ gladiatorio mũere q̃ſdã icōditos mot⁹ æderevſu
ſũt ſaltãtiũ mō. Vulgare ĩ iis fuit arma ĩ altũ iacere:gladiatorios cōgreſſ⁹ exercere:p funes ĩcesſere:pleniſq; ho
minũ tridiuiis ita librat⁄ veſtigiis p lectos ire ne qs potãtiũ attigereť. Tradũt ẽt nō ignobiles autores quēdã ex
iis duct⁹ grecarꝫ lirarꝫ didiciſſe.& ei⁹ linguæ vbis ita ſolitũ p̃ſcribere:I p̃e ego:hęc ſcripſi:& ſpolia celtica dicaui.
Prędã ĩ ſe expeti ſciũt ſolos dētes:q̃ aliq Cornua appellanũt. Q uãobrẽ electos aliq̃ caſu tra defodiũt: li ſolũ ebur
eſt: In cetero corpe vilitas oſſea. Q uãq̃ oſſa q̃q; aliqn̄ i laminas dẽtiũ penuria ſecuerũt circũuẽti a venãtib⁹ pri
mos dẽtes p̃ſtituũt qb⁹ ſũt muimini. Poſtq̃ feſſi ſũt: Impactos arbori frãgũt. hac p̃da ſe redimẽtes: quēadmodũ
facere de teſticul⁄ Caſtorẽ tradũt: adeo qbuſdã aĩalib⁹ exploratũ ẽ: q̃re ab hoib⁹ petãť. Tradũt p̃tere a Elephãtos
hoſe obuio ĩ ſolitudie:& ſimplicĩť oberrãte:demẽtẽ:placidũq; demoſtrare viã: veſtigio ũ hoĩs p̃uſq̃ ipe hoie aĩad
uerſo iſidiarꝫ metu cõtremiſcere: olfacere: ſubſiſtere: circũſpectare: iraſci: nec calcar⁄: ſed erutũ p̃ximo tradere. il-
lũ ſeq̃nti pari mō vſq; ad extremũ: tũc agmẽ circũagi:& directa acie reuerti. Gregatĩ ſẽp icedũt: ducũt agmẽ q ſe
nior ẽ: cogit ætate p̃xim⁹ Flũina trãſituri mimos p̃mittũt: ne maiorꝫ pōdere atterẽte alueũ altitudo gurgit⁄ au
geať. Inēponũť eis noĩa: eaq; itelligũt. Cato vnũ q in punica acie fortiſſime fuerat q̃liat⁹: Sutrũ tradidit vocatũ
altero dẽte mutilato. Antiochus duos habuit ĩ bellic⁄ vſib⁹ celebres. Aiacẽ.& Patroclũ. Cũq; aliqn̄ vadũ flumi
nis expireť: renuit Aiax trãſire: q ſẽp dux agminis fuerat. Tũ p̃nũciari iuſſit Anthioch⁹ eius: fore p̃ncipatũ: q
por trãſiſſet: Trãſiunt itaq; Patrocl⁹: donat⁹ ob id faler⁄ argẽteis: qb⁹ id aĩal maxime gaudet: & reliq̃ oĩ primatu
Aiax mortẽ ignominiæ p̃ferẽs ĩedia vitã finiuit. Mir⁹ nãq; in iis pudor ẽ: victiq victorꝫ vocẽ fugiũt. Pudore
nũq̃ niſi ĩ abdito cocũt. Mas gnquẽnis fœia decẽnis: Ineũt biẽnio qnis dieb⁹ nec ãpli⁹: Sexto die pfundũť amne
nec aliť ad agmẽ reuertũť. A dulteria nō nouere: nec vlla p̃ť fœias p̃lia cõmittũt. A moris tũvim eẽ in is p̃ſtat
Tradiť vn⁹ amaſſe ĩ ægypto mulierẽ corallas vẽdẽtẽ. Ali⁹ adoleſcẽtẽ q̃ndã ſyracuſanũ noĩe Menãdrũ ĩ exercitu
Ptolemęi: quẽ q̃tiẽs ñ videret doloré ĩedia teſtabať. Itẽ ali⁹ vnguẽtariã q̃dã forma p̃ſtãtẽ. A mor⁄ ĩdicia In oĩb⁹
fuere: gaudiũ a p̃ſpectu: blãditię icōditæ: Stipes pp̃li fuatæ:& in ſinũ amat⁄ effuſæ. Elephãtos Italia p̃mũvidit
Pirrhi reg⁄ bello:& Boues lucas: vt ſup̃ dixim⁹: appellauit ĩ lucanis viſos ãnovrbis q̃drigẽtẽſimo ſeptuagẽſimo
ſcdo: Roma ĩ triũpho ſeptẽ p̃annis. eadẽ plurimos anno gnqgẽtẽſimo ſecũdo. Victoria. L. Metelli in Sicilia de
penis captos cẽtẽſimo q̃dragẽſimo ſecũdo ratib⁹ trauecti fuere: q̃s doliorꝫ cõſertis ordinib⁹ ĩpoſuerãt: q̃s cyrco
iterfectos iacul⁄ tradũt iopia cõſilii qm̄ neq; ali placuiſſet neq; regib⁹ donari: Clara fuit vn⁹ e Romanis dimica-
tio aduerſ⁹ Elephãtũ. Nã cũ Annibal captiuos Romanorꝫ dimicaŕ int̃ ſe coegiſſet: vnũ q ſupat obiecit elephã-
to pact⁹ dimitti: ſi belua iteremiſſet. Sol⁹ ergo ĩ harena cõgreſſ⁹ magno pœnorꝫ dolore iterfecit. A nnibal qd fa
mã ei⁹ dimicatiõis p̃tẽptũ Elephãt⁄ allaturã ĩtelligebat: miſſis poſt victorẽ eq̃tib⁹ necari eũ iuſſit. Proboſc⁄ eorꝫ
q̃ man⁹ appellať: facillime cediť. Romę p̃mũ pugnaſſe Elephãtos ĩ Cyrco cõptũ ẽ Claudii pulchri ædilitate ãno
vrbis gnqgẽtẽſimo q̃nq̃gẽſimo q̃nto. Itẽ poſt annos vigiti Lucilorꝫ ædilitate curuli aduerſ⁹ tauros:& Pōpei al-
tero cõſolatu ĩ dedicatiõe tẽpli Vener⁄ victricis vigiti nũero: ſiue vt alii volũt decẽ & ſeptẽ getul⁄ ex aduerſo ia
culãtib⁹ mirabili vn⁹ dimicatiõe q pedib⁹ cõfoſſis genub⁹ repſit ĩ caťuas: arrepta ſcuta ĩ altũ iaciẽs: q̃ ſpectãtib⁹
voluptati erãt circũiacta ĩ orbẽ: q̃ſi arte nō furore beluæ iacerẽť. Alto vno ictu occiſo: p̃ť q̃d vniuerſi eruptionẽ
tẽtauere nō ſine vexatiõe p̃pli. q clauſtris ferreis circũdat⁹ erat. Q ua de cã Cæſar dictator ſiť poſtea ſpectaculũ
æditur⁹ Euripis harenã circũdedit: q̃s Nero p̃nceps ſuſtulit: vt loca æqtib⁹ adderet. Pugnauere & Cæſaris dic-
tatoris t̃cio cõſolatu vigiti cõtra pedites gnqgẽtos: iterꝫ q; totidẽ turriti cũ ſexagenis p̃pugnatorib⁹ eodẽ: q̃ prio
res nũero peditũ: & totidẽ eqtũ ex aduerſo dimicãte. Tãta hui⁹ aĩalis clemẽtia narrať aduerſ⁹ min⁹ valida: vt ĩ
grege pecudũ occurrẽtia manu dimouerat: ne qd obterat ĩprudẽs: nec niſi laceſſiti noceat. Infirmos: aut feſſos vul
neratoſue ĩ mediũ agmẽ recipiũt. Capti celerrime mãſuefiũt hordei ſucco: Domiti militãt: & turres armatorũ ĩ
dorſis ferũt: magnaq; ex pte Oriẽtis bella cõficiũt: proſternũt acies: armatos p̃terũt. iidẽ mimo ſuis ſtridore ter
renť. Decẽ annis geſtare ĩ vtero vulg⁹ exiſtimat. Vñ ortũ ẽ puerbiũ. Celeri⁹ Elephãti piunt. cũ tarditatẽ ſigni
ficare volum⁹. A riſt. biẽnio parare tradidit. nec ãpli⁹ q̃ ſingulos: plure ſq; viuere ducẽt⁄ annis: Q uoſdã ẽt trecẽtis
Iuuẽtã eorꝫ lx ĩcipe. Olei: potu tela: q̃ eorꝫ corpib⁹ ĩhaſerũt: decidere tradũť. Mãdũt ore. ſpirãt & bibũt odorãť
q; haud ĩpropẽ appellata manu: Murẽ mirꝫ imodũ odore & ſi papulũ ĩ p̃ſepto poſitũ attigi ab eo videť faſtidiũt
dẽtib⁹ igẽs p̃ciũ: ex q̃b⁹ dorꝫ ſimlachra fieri ſolita callũ man⁹ ĩ cibos delitiis habebãt. In extremis Africę q̃ p̃finis
Aethyopię eſt poſtel domorꝫ ex dẽtib⁹ faciũt Dimicatio iis cũ p̃dẽtib⁹ maxia ẽ: vt ſup̃ dixi⁹: Cũ de Cinnabari tra
ctarẽ⁹ Setarꝫ nullũ tegumẽtũ Elephãti hũt: nec ĩ cauda qdã abigẽdũ muſcarꝫ faſtidiũ qd ẽt tãtavaſtitas ſẽtit Sed
hũt cãcellatã cuti: & inuitãtẽ id gen⁹ aĩaliũ odore. Ergo cũ extẽti muſcarꝫ examĩa recepeť: artuſ⁄ ĩ rugas repẽte
cãcell⁹ p̃phẽſas enecãt. Inflationẽ ac p̃ſtinuũ aluĩ nec alios morbos ſentiũt: Ab hac Elephãtorꝫ iflatiõe ſiue a can
cellata cuti Elephãtiaſis morb⁹ dict⁹ ẽ. q & Elephãtia nũcupať a nñis: rarus ĩ Italia: frequẽtiſſim⁹ ĩ qbuſdã regio
nib⁹ q iter lõginq̃s nũerať: totũ corp⁹ afficiẽs: ita vt oſſa q̃q; vitienť. Sũma ps corpis crebras maculas: crebroſq;
tumores hẽt. Rubor harũ paulati in atrũ colorẽ cõuertiť. Sũma cutis ieq̃liter craſſa tenuis: dura: molliſq; quaſi
ſquãmis q̃buſdã exaſperať: corp⁹ emacreſcit. Os: ſuræ: pedes ĩtumeſcũt: Vbi vet⁹ morb⁹ eſt: digiti ĩ mamb⁹: pe
dibuſq; ſub tumore cõdũť: febricula oriť q̃ facile tot malꝫ obrutũ hoĩem cõſumit. Itẽ ab elephãto Elephantin⁹: vt
Elephãtina pellis. Elephãtini dẽtes:& Elephantiũ: qd fit ex ebore cõbuſto: de quo ſuper⁹ dixim⁹. Elephas etiã
ſiue Elephãt⁹ maris belua eſt ingẽs ĩ Gaditano freto: cãdidã p̃boſcidẽ habẽs. PIVS Religioſ⁹. SVPPLEX
Subnixis genib⁹: qd facere elephantũ ſupius dixim⁹ METVENDVS. Timẽdť. Sũt qui Metuo:& Timeo
ita ſepent: vt metuam⁹ eos q nos amãt. Timeam⁹ etiã iimicos: Teren. Et metuebat abſentẽ patrẽ. Plau. Q uid
nos tanq̃ hoſtes times: Varro: Metuo dictũ putat a quodã motu aĩ: cũ id qd malũ caſumm putat: mens refugit:
Cũq; vehementi⁹ in mouẽdo: vt a ſe abeat: foras ferť: Formido vt dixim⁹ appellať. A metuo metus deducitur
qui eſt: vt Vlpia diffinit de inſtãti vel futuro piculo mẽtis trepidatio. Ab eo fit diminutiuũ Meticulus: A quo

Cornua.
Sutrus.
Aiax patroclus
Cato
proboſcis. Dannus
Arreſto.
Elephãtiaſis. Elephãtia
Elephãtinus. Elephãtium. Elephas ſiue Elephantus
Metuo. Timeo Formido. Metus Meticulus
Plautus. Varro.

Meticuloſ⁹:& Meticuloſe. aduerbiũ. A timeo ũ fit Timor. Timid⁹ A q̃ Timiditaſ:& aduerbiũ Timide. Et no
tãdũ q̃ dicim⁹ Timeo tibi tãq̃ amico: li ẽ ne tibi aliqd mali accidat.& Timeo te tanq̃ iimici: ne qd mihi mali faci
as. Q uidã timidũ a Timẽte ſic diſtiguũt: vt timid⁹ ſit: q ſemp timet. Timẽs q ad tp̃s formidat. Itẽ a Timeo tu-
mult⁹ qdã putãt deduciť q̃ſi timor mult⁹. Nihil enĩ aliud ẽ tumult⁹ q̃ pturbatio tãta: vtmaior timor oriať. Vñ
bella Italica Tumult⁹ italici dicti fuere. Hic fit Tumultuo vbũ: qd ẽ in pturbatiõe ſũ.& Tumultuoſ⁹ q turbas ex
citare ſolit⁹ eſt.& Tumltuari⁹: qd p̃pe ſignificat extẽpaliter ſine p̃meditatiõe. Vñ & Oro Tumultuaria dr̃: &
Tumultuoſe: ac Tumultuarie aduerbia: ideſt pturbate:& extẽpaliter. SENTIT: Intelligit cognoſcit. Sentire
p̃pe ẽ ſenſu p̃cipere: qd ad corp⁹ dũtaxat: ptinet: Vñ qnq; corpis ſenſ⁹ appellati ſũt. Viſus: audit⁹: odorat⁹: guſt⁹
& tact⁹. A liqn̄ ſẽtire poniť. p̃ intelligere. Cic. Nã & ipe animꝫ ſentit neſcio qd ĩ ſe eẽ diuinũ. Nõnunq̃ p̃ iudicare.
Ply. iunior. Cupio ei abs te itelligere qd ſentias. Hic ſnia deriuať: q̃ mō p̃ iudicio: ſiue poti⁹ iudicato accipiť Vñ
Sentẽtiã ferre ſiue ſentẽtiã dicere iudices affirman⁹ cũ ea mẽte qd p̃nũciãt: vt ſecũdũ id diſcedere litigãtes a to-
ta p̃trouerſia velit. Mō ſignificat id qd animꝫ ſentit: li eſt credulitatẽ. Vñ ex aĩ nñi ſnia log: vel euenire aliqd
dicim⁹. Mō capiť. p eo qd vbã ſignificãt Idẽ: Tã obſcure loqť: vt nulla ex vbis ei⁹ ſentẽtia colligi poſſit. Nõnũq̃
ẽt Sentẽtias vocam⁹ lumina ipa oñonis p̃ſertim q̃ ĩ clauſulis ſũt breuiter collecta. Et a greç γνῶμαι vocanť: vt
q̃q; ab eo noĩe deducto qd ſimiles ſunt cõſilius: atq; decret⁄ & hæ iterdũ ad rẽ tm̄ referunť. Vt nihil eſt tã populaŕ
q̃ bonitas: Intẽdũ ad p̃ſonã: Vt qvult oĩa ſcire: neceſſe hẽt multa cognoſcere. Aliqn̄ nõ ſũt ſimplices: ſed rõnẽ q̃q;
ſubiectã hũt: vt in oĩ certamĩe: q opulẽtior ẽ ẽt ſi accipit iiuriã: tm̄ qa pl⁹ pōt: facere videť: Q uãdoq; duplices ſũt.
Vt Obſequiũ amicos: veritas odiũ parit. Plerũq; fit ex diuerſis: Vt mors miſera nõ ẽ: adit⁹ ad mortẽ eſt miſer
Itẽtã deeſt auaro qd hẽt q̃ qd nõ hẽt. Nõnũq̃ p̃ interrogatiõẽ fiũt: Vt vſq; adeo me mori miſer⁹ eſt: Hic oñonẽ
q̃ huuſmõi lumina crebra hẽat: Sentẽtioſã dicim⁹. Senſ⁹ q̃q; licet p̃pe corpis ſint: vt ſupra dixim⁹. Tñ cõſuetu
do tã tenuit: vt mẽte cõcepta Senſ⁹ vocarem⁹: q̃ a veterib⁹ Sẽſa dicebãť. Ci. Q d exp̃mere dicẽdo ſenſa poſſum⁹
Ply. Nihil enĩ tã ridiculũ q̃ vborꝫ ſonit⁹ ianis ſine ſenſu ac ſciẽtia. A ſenſu fit Sẽſibile: tã qd ſentit: q̃ qd ſentitur
A q̃ Sẽſibilitas:& Senſificũ: qd ſenſ⁹ cauſã p̃ſtat. Macro. Spiramẽtũ ſenſificũ ad ſua q̃q; loca naturali lege ducẽ
tes: Et Senſile. p Senſibile:& Sentina p̃s nauis ĩferior: q̃ ei⁹ foetor ſentiať: A q̃ Sentinor:& Sentinũ de qb⁹ ſupe
ri⁹ dixim⁹:& Sentis ſpina: q̃ a tãgẽtib⁹ q̃p̃mũ ſentiať. A q̃ Senticoſũ ſpinoſũ dicim⁹. Intẽdũq; p aſpero ponitur
Lucil. Q uã ſenticoſa vba p̃torquet turba. Et Sẽſim aduerbiũ. paulati: q̃ſi cũ meditatiõe & ſenſu. Q uinq; ſenſuſ
corporei ĩcirco ita vocati ſũt qa p eos tanq̃ p quaſdã feneſtras animꝫ ſentit. Hui⁹ enĩ ſedes:& habitatio ĩ cerebro
ẽ. De cauernis auũt cerebri: q̃s Vẽtriculos cerebri antiq vocauerũt: ſeptẽ paria neruorꝫ: q̃s greci σύριγγας hoc ẽ
Cõiũctiões vocãt: oriũť: & ſpirañtũ ſenſificũ ad ſua q̃q; loca deducũt: vt ſenſũ e vicinis: ac lõge poſitis mẽbris
aĩalis hauriãt. Primũ par neruorꝫ taliũ oclos petit:& agnitionẽ ſpecierꝫ ac colorꝫ diſcretionẽ illis p̃ſtat q̃ referãt
Secũdũ ĩ aures ſe diffũdit: Vñ oriť notitia ſonorꝫ. Tertiũ narib⁹ ĩſertũ ad odorẽ p̃cipiẽdũ. Q uartũ palatũ tenet
ad guſtũ atq; ſaporẽ. Q uĩtũ p totũ corp⁹ diffũdiť: vt mollia: aſpa: frigida: calida diſcernať. Sextũ Stomachũ pe-
tit: vt q̃ deſũt appetat:& q̃ ſũt ſupflua reſpuat: ſeq; ipe moderať. Septimũ par neruorꝫ vitali medullæ ſẽſũ infũ-
dit: q̃ id ẽ in aĩali: qd ĩ naui carina:& adeo ceter⁄ vſu: ac dignitate p̃ſtat: vt lõgũ cerebrũ a p̃hs vocitať. Ex hac er-
go q̃ſi ex cerebro diuerſi naſciť meat⁹ q̃ cordi & iecori:& pulmonis vires miniſtrãt: neruis pedũ: manuũq; v̄ tutẽ
ingerunt:& vt ſucceſſio. pcureť: pudẽdis q̃q;:& vteris mulierib⁹ opẽ ſubminiſtrãt. A ſenſ⁹ fit diminutiuũ Senſi-
cul⁹. Q uit. Inde minuti corruptiq; ſẽſiculi:& extra rẽ petiti. A ſẽtio p̃poſita fiũt Aſſentior: qd ẽ cõſẽſũ p̃ſto. A q̃
fit Aſſẽtor: li ẽ adulor:& q̃ſi ĩ oib⁹ p̃ſẽſũ p̃ſto: vt ille apd Terẽ. Ait aio: negat nego Differtq; hęc tria. Aſſẽtor adu
lor: Blãdior: qd aſſẽtari p̃pe ẽ voce: vel laudãdo. vel a ſſentiẽdo captaŕ. A dulari quoq̃ mōvel voce: vl̄ geſtu fauo
rẽ q̃rere: Blãdiri p̃pe tactu. Verũtñ ad alios q̃q; ſẽſ⁹ trãſferť:& nõnũq̃ ad aĩmũ Q uit. Tu nõ cogitas quẽadmo-
dũ luſpẽſa manu ſonantẽ blãde cardinẽ flectas: blãde ingt li eſt ſuauiť. Idẽ: Blãdiar iudices pauliſp calamitatib⁹
meis:& ſic agã tãq̃ iueneri vtrũq; ſanũ. Cõfũdunť trñ hec:& fere p eodẽ plerũq; poniť. Ab A dulor A dulator:&
A dulatrix:& A dulatio deducũť. A blãdior Bland⁹ & Blãdiciæ:& Blãdicul⁹:& Blãdicell⁹ diminutiua: Vñ blã
dicella verba apud Neuiũ & alios legim⁹:& Blãde & Blãdicule aduerbia:& p̃ poſitũ Subblãdior. Plau. nõ ma-
tronarꝫ: ſed meretricũ officiũ ẽ viris alienis ſubblãdirier:& Blãdidic⁹: q blãde loqť. Plau. Nũc mihi blãdidic⁹
es: heri ĩ tergo meo tris facile corios cõtriuiſti bubulos. Blãduſia Rabiniẽſis agri regio: In q̃ fuit ager Horatii
poete. Ab aſſẽtior aſſenſ⁹: Ab aſſẽtor aſſẽtator:& aſſẽtatrix:& aſſẽtatio: In gñe blãdiẽtiũ adulatorꝫ atq; aſſenta
torꝫ. Paraſiti ſũt ita enĩ vocať q ad volũtatẽ ei⁹: in cui⁹ cõtubernio ſũt loquũť: & faciũt nihil repugnãtes cibi: &
vẽtris grã. A q̃ nomẽ hẽnt. Nã παράσιτος apud greços ad ſignificat σιτίου cib⁹ σιτεῖσθαι ſagina. A paraſit⁹ fit dimi-
nutiuũ Paraſitaſter: qd nõ ſignificat paruũ paraſitũ: ſed paraſitorꝫ imitatorẽ. In Aſter enĩ definẽtia noĩa nõ di-
minutiua ſũt ſed imitationẽ q̃dã ſignificãt ei⁹ a q̃ deſcẽdũt: vt ſupr̃ dixi⁹. Para ẽt greca p̃positio p apud: Abſq;
Penes dis: Re: Præ Ab tã ĩ appoſitiõe q̃ in cõpoſitiõe accipiť. Hic Parabole ſil̃itudo. Paradigma exẽplũ: qd ẽb⁹
modis fieri ſolet. A pari. Vir. Ac veluti magno ĩ ppſo: cũ ſepe coorta ẽ ſeditio. A maiori ad min⁹. Idẽ Q ualiter
ex p̃ſũ vẽt⁄ p nubila fulmẽ: A mione ad mai⁹. Idẽ: Si potuit manes accercere cõiug⁄ Orphe⁹ Treicia fret⁹ cytha
ra Paragoge deductio: vt cũ dicimus dicier. p dici: Lucrarier pro lucrari. Paranymph⁹. auſpex: de quo dixim⁹:
Paragraphe præſcriptio. Parathefis appoſitio Paralyſis diſſolutio:& langor neruorũ. A quo qui eum morbum
patiť Paralitic⁹. Parallel⁹: quaſi altern⁹: a quo lineas æque diſtãtes Parallelas vocam⁹. Ideoq; ſegmenta mun
di: quæ nos circulos dicim⁹ græci parallelos nominant. Paradiaſtole dilatatio. Eſt n. figura p quã rem aliq̃ per
interprætationẽ dilatam: vt cum aſtutum ſapientẽ: prodigũ liberalẽ vocam⁹. Paranomaſia agnomiatio: vt cũ
dicim⁹ abire nõ obire te conuenit. Pareſceue apparat⁹: Parenthefis interpoſitio: Paroemia prouerbiũ Parape-
taſma velum de quo ſuper⁹ dixim⁹. Parodos tranſitus. Paroxyſmus ſtimulatio cõcitatio παροξύνειν enim
ĩcitare vrgere. ſtimulare ẽ. Paradromis ãbulatio: ſiue Xyſtus de q̃ ſupr̃ dixim⁹. Parazoniũ gladii gen⁹ ad zo-
nã accigi ſolitũ. Marti. Militiæ dec⁹ li: gratiq; erat omen honoris. Arma tribuniuũ cingere digna lat⁹ Paro

Meticuloſus.
Meticuloſe.
Timor.
Timidus
Timiditas
Timide
Timens.
Tumult⁹
Tumultuo.
Tumultuoſus.
Tumultuariuſ
Tumultuoſe.
Tumultuarie.
Sentio.
Senſus
Sententia.
Sententioſa oratio.
Senſus.
Senſa
Cicero Plynius. Macro
Senſibile
Senſibilitas
Senſificũ
Senſile.
Sentina
Sentis.
Lucillius
Senticoſum
Senſim
Ventriculi
Cerebri
Nõgli cerebri
Senſiculus.
Quintili Terentⁱ.
Quintili. Idem
Aſſentior
Aſſentor.
Adulor
Blandior
Blandiciæ
Blandicellus.
Blãdicella verba. Blande
Blãdicule
Subblandior.
Blandidicus.
Blanduſia
Aſſenſus
Aſſentator
Parasit
Parasitaſter
Parabole
Paradigma
paragoge
paragraphe
parathesis
paralyſis.
paraliticus
parallelus
parallela
paradiaſtole.
paranomaſia
paraſceue
parẽthesis
paroemia
parodos
paroxyſmus
parazonium.
parochus.
Plautus.
Neuius. Plautus Idem.
Martial.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USALES

Paranymphi. Parotis. Parectate. Assentio. Persentio. Presentio. Presensio. Dissentaneum. Consentio. Consentaneū. Consentanee. Consentia.

chus auspex:siue Paranymphi:qd añ vehicula eat.q̃ greçe ὀχήματα dicūt. vehiculis enī spōsæ duci ad virū solebāt. Parotis apostēa qd secūdū aures ont̃:q̃ greçe ὠτὶς dicūt. Parectatæ q de pueritia venīūt ad pubertatē Lucilius Lucil. Inde parectatæ chlamides ac barbula pma. Var. Parectatæ adsūt:mulierq:& ven̄ caput. Parasange apud Varro. Persas viarū mēsuræ sūt p̃terea Assentio. Persētio idē qd Sētio p̃sentio añ sentio:añ video: A q̃ Præsētio præ cognitio:& q̃si puidētia .& Dissentaneū discors atq; dissentiēs. Nigidi: Eū locū facit Dissentaneū. Consentio Nigi. cōuenio: A quo Cōsent o:Cōsensus:& Cōsentaneū:hoc ē cōueniēs. Consentanie cōueniēter: Et Cōsentia sacra quæ ex consensu multorū sint statuta. Itē a dissentio Dissentaneū. Idē. Eū locū facit Dissentaneū NVMEN Idem. TVVM. Diuinitatē tuā:hoc est te deū esse. Constat sane Domitianū ita appellari voluisse. Nam cū ꝓuratorum suorū nomine formalē dictaret epistolā fic cœpit. Domin & deus noster hoc fieri iubet. Vnde institutum in posterum:vt ne scripto quidē:ac sermone cuiusq̃ aliter appellaretur.

DE TIGRIDE DILANIANTE LEONEM:EPIG.XVIII

Tigris.

AMBERE SECVRI. Blādit̃ Domitiano de Trigide:q̃ Leonē dilaniauerat:rē ante actis tpib̃
I inuisā. Rursus l̃ tribuēs ꝓncipis numini. TIGRIS. appositiue magna gl̃ia ab hyrcano iugo:hoc ē q̃ in hyrcania gloriæ ꝓncipatū obtinuisset ob magnitudinē ferocitatēq. Tigres hyrcani: atq; indi ferūt:Sed in Hyrcania ferociores sūt. Virg. Hyrcanæq; admorūt vbera tigris. Ex omni bestiarū gñe solæ feræ Virgilius Pātheræ:& Tigres macularū varietate spectant̃. Tigris ē velocitatis tremēdæ:& tūc maxime cognitæ cū capit̃. Tot̃ eius fœtus q semp nūerosus ē absente matre capit̃ ab insidiātē hoīe q̃maxime pnici equo insidēte & in recētes de idustria paratos se subīde inferēte. At vbi vacuū cubile in reditu reperit fœta:Mas enī sobolis curā nō habet ferē ꝓceps:odore vestigia psequēs: Raptor appropinq̃nte fera:vnū ex catulis abiicit:apphēdit illa morsu:& q̃si pōdere aucta celeritate ad cubile reportat:iterūq; cōseqt̃:donec raptor nauim ingress̃ irritā faciat illi ī littore feritatē. Hinc Tigris nomē huic fere ipositū. fig dē Medi Tigrim Sagittā appellāt. Vñ flumē q̃q; mira celeritate decurrēs. Tigris appellat̃ ē in regiōe Armeniæ minoris:fonte cōspicuo ort̃ in planitiæ. vbi tardior Diglitto. fluit:l̃ est vsq; ad Medorū fines Diglitto appellat̃:tū icipit vocari Tigris qd veluti sagitta volare videat̃. Influit in lacū Arethissā:oīa illata pōdera sustinētē:& nūtrū nebulis exhalātē: Vnū ei piscīū gen̄ est:& l̃ transcurrētis Arethusa. fluuii alueo nō miscet̃: Sicut nec e tigri pisces ī latū trāsnatāt. Fert̃ aūt & cursu & colore dissimilis: trāsuectusq; occurrēte tauro mōte in specu mergit̃:subterq; lapsus ab altero latere eius erumpit quem locī Zoroanda noiant. Zoroanda. Eūdē ē ē paleæ:aliaq; demersa ostēdūt. Alterū deīde trāsit lacū:q Thesbitis appellat̃ rursusq; ī cuniculos mergit̃ Thesbitis. & post vigītiqnq; millia passuū circa nympheū reddit̃ tā vicinū Arsaniæ:vt cōfluāt:nō tū misceat̃:leuior.n. Arsanias ĩnatat:q̃tuor fere milliū spatio mox diuisus ī Euphratē mergit̃. Tigris aūt ex Armenia acceptis flumib̃ Arsania. elaris Arabas:Oreos: A diabenosq; disterminās Mesopotamiā facit & citra Babyloniā ī duos alueos diuis̃ altero meridiē: ac Seleuciā petit altero ad septentrionē flex̄ cāpos Cauchas secat:& vbi remeauere aq̃ Pasitigris Mesopotamia. Cauche. appellat̃. Postea recipit ex media Hydaspen:& in lacus Chaldaicos se fūdit. Mox vasto alueo ꝓfus̃ decē ostiis mari Persico iferē. Proxima Tigri regio Paropotamia appellat̃. Armenię duę sūt: Maior & Minor. Maior incipit a Pariedris mōtib̃:& Euphrate amne auferē Cappadociæ:quē ipa simul: & Tigrin fundit:q̃ a Mesopotamia distermiat̃:initiū et̃ regiōis faciēs iter duos amnes ituræ. Q d ī terest:ibi tenēt Arabes Orei. Sic fines vsq; in Diabenē ꝓfert ab ea trāsuersis iugis inclusa. Latitudinē ī læua pādit ad Cyrū amnē trāsuersa ī Araxē. Lōgitudinē ūsq; ad minorē Armeniā q̃ Absaro amne ī pōtū defluēte:& Pariedr mōtib̃ q fūdūt Absarū daudit̃ Araxes orit̃ in Euiochis mōtib̃ eo mō q̃ Euphrates sex milliū passuū iteruallo. Hic q̃ ad cāpos Armeniæ secat labit̃ placidus & silens:neq; in vtrā partē currat:manifest̃. Cū in asperiora deuenit: hinc atq; illinc ripib̃ pressus & q̃nto āgustior:tāto magis pnix:frāgit se subīde ad opposita cautiū:atq; ob id ingēti cū murmure: sonāsq; deuolui̇t̃ adeo cit̃:vt q̃ ex p̃cipiti ī subiecta casur̃ ē:nō declinet stati vndā:sed vltra q̃ canalē hēt euehat:plus iugeri spatio sublimis & aqs pēdētib̃ semetipē sine alueo ferēs. Deīde vbi icuru̇ arcuatoq; amne descēdit:fit trāqll̃. Iterū q; p cāpos tacit̃ & vix flluēs ī id litt̃ elabit̃. A IVGO: A mōte ps ꝓ toto Quid iugū mōt̃ fit surp̃ dixim̃ HIRCANO. Hyrcania Scythię pūicia ē in regiōe q̃ A pauortene dr̃ a Caspiis oriētēvers̃ a q̃ gētes Hyrcani dicti: Ab eo ꝫ littorib̃ Hyrcanū mare vocari icipit a flumie Sideri. A būdat hęc pūicia Pātheris:pardis: & Tigrib̃. Luca Luca. Quas nemore Hyrcano matrū dū Lustra sequūt̃: Alt̃ cæsoꝫ pauit cruor armētoꝫ. CONSVETA LAMBERE DEXTRAM. Mā fuefacta Tal ī spectacul̃ ꝓposita fuerat ꝑ us a diuo Augusto postea a Domitiāo CONSVETA Solita. Suere ꝓpe sarcinare ēvñ Sutores dicūt̃:q calceos suūt. Sutrinæ sutoꝫ tabernæ & Sutoriū nomē possessi uū: vñ artē sutoriā:& instrā Sutoria dici̇. Et Sutna ipa Sutura siue op̃ sutoriū. Var Q d suter Varro. nas facere insci̇. Nihil hō agis. Et Subula q̃ pforāt̃ calcei vt setę imittāt̃:a q̃ fit Desubulo vbū:qd ē pfodio Var. Idem Alterā Carneadē desubulasse bona corpis secutū & Subulo aīal e cerniꝫ gñe de q̃ alibi dixi̇. Et Suteiæ dolosę astutiæ a silitudie suētiū dictę:& Suesco:q̃si suor:atq; alligor ad aliqd agēdū:& cōsuetudiē capio l̃ ē Suefacio dr̃ a q̃ Suefio. & Suet̃:& Suefact̃:& Suetudo:& Suefacio. Itē a suo ꝓposita fiūt Assuo qd est suēdo annecto: A q̃ Assuesco:& Assuefacio: Vñ Assuet̃:& Assuefact̃ Itē Assuetudo:& Assuefactio. Intersuo. ĩtꝑpono:ĩtermitto Persuo ī totū suo. Exuo:qd ꝓpe est exoluo:& q̃si dissuo. Vir. Extulit exutas vigiliis ad sydera palmas. Aliqn̄ tū Virgilius ponit̃ ꝓ denudo. Idē: Magna ossa:lacertosq; exuit. Mō ꝓ alleuo. Idē: Et fiqs adhuc p̃cib̃ loc̃ exue mentē. Itē Idē ꝓ libero. Lucil. Vñ domū vix redeat: vixq; hoc periculo exuat se. Hic deriuant̃ Exuuiæ:quæ sūt nō solū hoīm: Lucil. sed aliorꝫ quoq; aīaliū spolia. Vir. de serpēte Cōpositis nouis exuuiis:nitiduq; iuuētaveluit̃. Hui̇ cōtrariū ē Indu Virgilius uiæ ab induēdo dictæ. Vñ & Indumēta. l̃ est vestimēta Induo ū ab itus deducit̃ q̃si intus: sicut Indusiū de q̃ supra dixim̃: q̃si intusiū. Ab Induo Indutor:& Indutrix deriuat̃. Præsuo antesuo. Insuo: idē qd suo siue ĩtersuo Ab hoc Insuetū dicim̃ eū qui nō fuit insuet̃ hoc est frequēs ad aliquid agēdū: & ideo nō habuit cōsuetudinē: sed est insolitus. Subsuo: Subter suo. Dissuo Dissoluo. Cicero. Magis censent sapiētes docere sensim dissuere q̃ repēte p̃cidere. A quo Dissuesco: hocē dissoluo me amore:& cōsuetudie p̃stina:qd & Dissuefacio dr̃. Vñ dissuet̃ Cicero.

Paroptis. Armente. Absarus. Araxes. Hyrcania. Apauortene. Hyrcani. Hyrcanum mare. Sideris. Suo. Sutor. Sutrine. Sutorium. Suterna. Subula. Desubulo. Sutele. Suesco. Suefacio. Assuesco. Assuo. Assuefacio. Assuetus. Assuefactus. Assuetudo. Intersuo. Persuo. Exuo. Exuuie. Induuie. Indumenta. Induo. Prezuo. Insuo. Insuetum. Subsuo. Dissuo.

Titin.

& Dissuefact̃:& Dissuetudo:& Dissuefactio Veteres dissueui illū actiue dixerūt:p dissuefeci:l̃ est cōsuetudinē dissolui. Titinu̇: Parasitos āmoui lænonē ædib̃ expuli dissueui ne q̃ ad cœnā iret extra cōsiliū meū. In eadē significatiōe Desuo q̃q; vsurpā̇:& ab eo Desuesco: Desuefacio: Desuet̃ Desuefact̃: desuetudo: Desuefactio. Resuo: rursus̃ suo. Cōsuo: simul suo. Hic Cōsuesco:q̃si applicor:atq; ascribor Ad aliqd agendū: ita vt cōsuetudinē facia. Ab eo Cōsuefactio:& cōsuetudo deducunt̃. Plau. et cōsuetionē ꝓ cōsuetudie frequēter vsurpat. Cōsuescere ēt aliqn̄ ponit̃ ꝓ eo:qd ē coire & rē habere. Idē: Sed tu vnq̃ cū qcq̃ viro cōsueuisti. Le. Nisi eqdē cū Alchesimarcho nemine:neq; puditītiā meā mihi alius quisq̃ iminuit. Suo vō a Sue deducit̃: qa hui̇ aīalis pilis in suēdo sutores vtunt̃: vt inferi̇ diceṁ. LAMBERE. Lingere. Hic qdā Labrū deductū volūt:qd falsū est. Nā labrū a lauādo dr̃. qd aquę supficie perluat̃. Eteni ꝓprie labrū margo & extrema ora fluminis: lac̃: fontis:& aliorū huiusmōi:q̃ leui aquæ motu pluunt̃. Hic Labra & oris.& aliarū rerū extremitates vocaṁ q̃ in hoīe ēt Labia dicunt̃:& fœmnino gñe Labiæ. Terē. Cōtinuo accurrit ad me q̃ longe qdē incuru̇ tremul̃: labiis demissis gemēs. Ab hoc fit Sublabro vbū qd significat ītra labra ĩmitto. Neui. Iā ego illis subiēs sublabrabo esui illud finciput. & diminutiuū Labellū: qd mō de paruo hoīs labio dr̃. Plau. Cōsere labella labellis. A q̃ fit Collabello qd est labra adiūgo. Laberi̇: Perge iam collabella osculū: l̃ est iūctis labris osculare. Mō gen̄ vasis est. qd & Labrū a lauādo dr̃. Ply. Cinerēq; ī labellis aq̃ addita cōfricat manu:& cōsidere patiūt̃. Hic labra vinaria dicūt̃. Labra lupinaria:& labra olearia: in qb̃ lupini cōdunt̃:& in q̃ vina e lacu oleū e cortina trāsferunt̃: Labra ēt plagarū acvulnerū:& fistularū dicūt̃: l̃ est extremitates. Hic Labrusca appellata qd ī labris: hoc ē extremitatibus agrorū: sepibusq; nascat̃: hęc ē vitis siluestr(:in q̃ fit optimū vinū qd vocat̃ Oenāthinū: hoc ē vinū e floribū: qp ὀινῶσ vinū est: ἀνθοῦσ flos duæ floꝫ eius libræ sumūt̃. & ī multi cado macerant̃ post trīgita dies mutant̃: & Labrū veneriū herba ī fluminib̃ nascēs: cui vermicul̃ iest: q̃ circa dētes in dolore ligat̃: aut canis eoꝫ cera iclu dit̃. Miro certe decore labrorū situm natura disposuit & q̃ quasi antea coherēbāt decēter itercidit quorū superi̇ sub ipa medietate nariū lacunar: q̃dā leui q̃si valle signauit: iferi̇ honestat̃ g̃ra foras mollit̃ explicauit. A labr(Bronchi Labēo. Brōchi Labeones appellati sūt qppe Bronchi dicunt̃: q ꝓducto sūt ore:& dentib̃ eminētib̃. A labris ergo potius: hoc ē oris extremitatib̃ ē labo deductū. Nihil enī aliud ē lābere q̃ liguę:& labiorū extremitatib̃ leuis aliqd tāgere. A lābo fit Delābo:& Prolābo eius dē significatiōis. SECVRI. Nihil tale timēt̃ Secur̃ enī dicit̃ q fine cura est quasi seorsū a cura. Hic aliqn̄ ꝓ contēptore accipit̃. Vir. secur̃ amorū Germane. Idē: Securi pelagi: atq; mei. Ab hoc fit Secure aduerbiū &securitas nomē: hoc ē qes: trāqllitas: Cura aliqn̄ studiū & diligētiā significat vt sal̃ tua ē mihi curæ: hoc ē ad ea q̃ ad salutē tuā ptinēt oēm studiū: diligētiaq; adhibeo A liqn̄ accipit̃ ꝓ opere ꝓ adhibita cura & studio fit. Mart. Teq; piget curæ p̃mia ferre tuę. i. p̃mia opis abs te facti. Itē ꝓ solicitudie: & anxietate. Teren. Q uāta me cura & solicitudie affecit:& ita iuicē hęc duo distīguūt̃: qd cura ꝓpe in spe bonorū Solicitudo vō ī metu malorꝫ. Dicta aūt est cura: qd cor vrat. Q uidā Curā:& Curationē:& Curaturā ita separāt vt Cura mētis fit Curatio medicinæ. Curatura diligētiæ. Terē. Reddūt curatura vinceas. Verꝫ hęc sępe nūero cōfūdunt̃. A cura fit Curios̃: q nimis affectate cūcta pquirit: ēt q̃ ad eū nō attinēt. A q̃ fit Curiositas: affectatio diligētia:& Curiose aduerbiū:& horꝫ cōtraria Incurios̃: Incuriositas: Incuriose: Itē: Accurat̃ vt Accurata oīo hoc est cū cura & diligētia facta.& Accurate aduerbiū: i. exacte diligēter. Itē Curo curas: qd modo significat do Cicero. opā. Cic. Cura vt valeas. Mō incūbo: curā habeo: Plau. Tu q̃ agenda sūt: cura. i. incūbe ad ea :q̃ agēda sūt: Non Plautus nūq̃ medeor. Cic. Difficili̇. n. alii aliis morbis curāt̃. Interdū reficio. Vñ curare corp̃: cū de hoīb̃ loqmur: est Cicero. cibo: lauacroq;:& aliis siliibus opā dare. Vir. Corpa curaṁ fessos sopor irrigat art̃. Cū vō de apib̃: aut aliis huiusmōi aīalib̃: cibo tū. Hic Curatores dicūt̃:q pupillis loco tutorꝫ danē qd Pupillarū bonorū curā gerāt. Itē il Virgilius li q rei frumētariæ & agr(diuidūdis p̃positi sūt. Hui̇ vocabulū fœmininū ē Curatrix: & a curatore Curatoriū diciṁ: sicut a tutore Tutoriū:& Curatoria actio. Curatoriū mun̄. A curo ēt Curia deriuat̃. Q uippe Romul̃ ꝓpl̃m Romanū ī trigīta ptes diuisit: q̃s qn̄ tūc reipublicæ curā ꝓ earū partiū suiam expediebat. Curias appellauit his postea additæ aliæ qnq; fuere: ita vt ī sua qsq; curia sacra publica faceret: feriasq; obseuaret. iisq; curiis singulis noia eaꝫ virginū ipsita sūt: q̃s Romani a Sabinis rapuerāt: Dehīc Curia hostilia: quā pmū ædificauit. Hostili̇ rex: qd ibi Senat̃ curaret res hūanas sicut ī curiis veterib̃ curabāt: sacerdotes res diuinas. Vñ Curiōes dicti: q ad sacra accersebāt & supplicatiōes idicebāt:& Curiat̃ ipe sacer magistrat̃:& curionū æs: qd dabat̃ Curioni ad sacerdotiū Curiat̃:& Curionia sacra: q̃ a curiōib̃ istituta ī curiis fiebāt. Curionē magnū. Plau. ꝓ Macro. posuit: q̃si cōfectū: atq; extenuatū cur(Et Excurio vbū: qd Plautus. ē extra curiā eiicio. Var. A ppolloniū iō excuriaunt: qa nihil hēbat. A curia ēt Curiales vocati eiusdē curiæ tribules:& Curiales flamines: sacerdotes curiarū: Curiales vō mēsæ vocabāt̃: in qb̃ imolabat̃ Iunoni: q̃ Curitis appellata ē: nō a cura: sed ab hasta: quā manib̃ ferēbat. hęc enī sabinorū ligua dr̃ Curis: Q uēadmodū Romulus Quirin̄ est dict̃: ꝓ hastā ferre solit̃ erat: A q̃ Romani q̃rites nūcupati. Nūc q̃q; pari rōne Romana curia dr̃. Pōtificis maximi patrūq;:& minorū pōtificū cōuēt̃: ꝓ in ea toti̇ orbis t̃rarū:& Christianæ reipublicę negocia curent̃: nec min̄ ꝓfana q sacra: a q̃ q̃ eā sequūt̃ Curiales appellāt̃. A curo ꝑterea fit cōpositū Procuro: qd Intēdū idē qd curo significat: A pulei̇. Hūc enī equulū suū Curiose nimis ꝓcurātē iueni: Interdū aliena negocia gero. Vñ Procuratores dicti: quēadmodū Vlpia. diffinit q aliena negocia mādato dñi administrāt: pōtę vel oīm rerū vel ptis: vel tantū vnu̇ esse Procurator: cōstituq; vel corā. vel ꝓ nūciū: vel per epistolā: vnde Litteræ ipe siue tabellæ ꝓcuratoriæ appellant̃:& gestio ipsa negociorū Procuratio. Itē a curo Custos q rē aliquā curat:& tuet̃. Virgilius vñ custodē hostii diciṁ q curat: ne qs iniussus ĩgrediat̃: custodē horti: q hortū tuet̃: nec aliquē patiē ingredi aut dānū facere. Custodē furū: q fures obseruat:& phibet: Custodē sacrorū: q sacra ministrat: atq; obseruat. Virgi. At doṁ herculei custos pinaria sacri A b hoc fit Custodio vbū qd est obseruo.& Custodia obseruatio. quāvete res Custodiā dixē:& Custoditio opa ad aliqd custodiēdū sūpta.& Incustoditū qd sine custodia ē. Mar. Incustoditis & aptis Lesbia sęper luminib̃ peccas. Itē a cura Obscurum: ꝓ ea q̃ lumine carent curā nobis obiiciant de

Dissuesco. Dissuefacio. Dissuet̃. Dissueui. Desuo. Desuesco. Desuefacio. Resuo. Consuo. Consuesco. Cōsuetio. Suo. Lābo. Labrum. Labiū et labia. Labie. Subladio. Labellū. Collabello. Labrum vas. Labrum vinarium. Labrū lupinariū. Labrū olearium. Labra plagarum. Labrusca. Labrū veneriū. Herba. Bronchi. Lābo. Delābo. plābo. Secur̃. Securitas. Curas. Solicitudo. Cura. Curatio. Curatura. Curiosus. Curiositas. Curiose. Incuriosus. Incuriositas. Incuriose. Accurat̃. Accurata oratio. Accurate. Curo. Curas. Curo. Corpus. Curator. Curatrix. curatorii. Tutoriū. curatoria actio. curatoriū munus. Curia. curia hostilia. curiones. curiatus. curionum ea. curionia sacra. curiata comitia. Excurio. curiales. curiales flamines. curiales mense. Quirinum. Quirites. curia romana. curiales. Procuro. Procurator. Procuratorie littere. Procuratorie tabelle. Procuratio. custos. custodio. custodia. custodela. custoditio. Incustoditum. Obscurum.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Curifugia Sentinum. Reuola.

quo inferi⁹ latius disserem⁹. Itē aliud cōpositū Curifugia nomē a nobis ville nostræ nup ĩditū: quā in Sentiati agro hēmus: ĩter duo fluēta Sētinū: & Neuolā: vbi saluberrima ē cæli tēperies: Sit⁹ amœnissim⁹: cælū hyeme nō nimiū frigidū: æstate gelidū flātib⁹ ſēper suauissimis aur(agri forma pulcherrima: & q̃ſi Amphiteatrū q̃d dā ĩmēſū naturæ maib⁹ factū. Lata & diffusa planicies mōtib⁹ cingit̃. Mōtes ꝓceriore sui pte siluas hūt: & ne mora antiq̃. Int̃ q̃ sūt pingues: & ēreni colles apti frugib⁹: & oī fructi ferar⁹ arbor⁹ gñe cōsiti. Sicubi saxū ē ꝓstat cubilia fer(. Nullū aucupio: nullū venatiōi cōmodū deē. Sub iis p latera vineę porrigūt̃ lōge: lateq; ꝓtexte: circū q̃s oleæ sūt nr̃o iussu plātatę mirā p̃se viriditatē ferētes: a fine ū: ĩmoq; margine arbusta oisgñis: & Silua solis ꝓsita castaneis: q̃s ĩ altū surgere singl'ari voluptate spectā⁹: tū prata florib⁹: & tener(herbis virētia: vt q̃ pennib⁹ riuis nutriūt̃. Cāpi p̃terea lati: spatiosiq; q̃s nisi igētes boues: & fortissima aratra nō domāt: adeo tenaces sūt glebæ solūq; ꝓsecatu assurgit: vt nouo ꝓscindi sulco sit necessariū. In iis sūt vltimi miro ordie dispositę qb⁹ adiūctę vites sustinēt̃: sūt ad terrēdas fruges pistrina q̃ veteres a molēdo Moletrinas vocabāt: Sūt Figlinæ operę varie tate mirabiles: ĩ qb⁹ imbrices tabulæ: tegulæ: lateres: solia: vasa oīm genere⁹ fiūt: & ne piscat⁹ q̃q; cōmoditas deesset lacus ē amplissim⁹: nr̃a opa nup fact⁹ nō magno q̃dē sūptu: pp colonor⁹: q nobis adiumēto fuerūt egregiā erga nos fidē ac beninolētiā: sed tāto studio: cura: diligētia: vt vix credas tātū op⁹ p̃uatis virib⁹ tā breui tpe fieri potuisse. Gignit hęc aq̃ ſpōte sua varios: ac laudatissimos pisces: Veritamē & Perusini nr̃i. q nup nos cū oī nr̃a pgenie ciuitate donarūt e Trasimeno suo nō puā piscīū q̃titatē misere: & Sētinates nr̃i certati vñcuiq; alios adue hūt: vt celer⁹ ipleāt æquor: nec vllū piscis gen⁹ deſit: qd aqs dulcib⁹ nutrirī possit. Opeꝑcīū ē videre iā naues p ea loca discurrētes: in qb⁹ nup sata erāt: & prata: & arbores: & pisces nūc ali: vbi pauloāte greges: atq; armēta pasce bāt̃. Ingēs p̃terea voluptas ē e fenestr(villæ: q̃ i ædītiori colliculo sita ē: hęc loca ꝓspicere: neq; n. terrā aq̃sq; sed pulcherrimā q̃dā specie ab eximio pictore descriptā cernere videmur: vsq; adeo multar⁹: ac varia r⁹ res⁹ pulchri tudie oculī q̃cuiq; incederit: reficiūt̃. Ro ātē ipositi huic villæ: qd dixim⁹: nois hæc fuit. Q d cū qdā ciues nr̃i vel leuitate aī: vel qd potī⁹ remur iuidia. qa domū nr̃am bonor⁹ oīm cōe pfugiū esse anīaduertebāt exibere nobis in rep. negociū cœpissēt cædēdū eis eē putauim⁹ ne qd dici vulgo solet: pugno aduer(calcitrātes asellos cōtendere m⁹. Trāstulim⁹ itaq; nos ĩ hāc quā dixim⁹ villā eāq; Curifugiā noiari ĩ posterꝝ iussim⁹: qd securi ĩ ea studiis no str(q̃vita nobis iucūda sūt & cōsuētiū ad nos amicor⁹ dulcissima cōsuetudie pfruamur: ægestatē miseriā: mē dicitatā: & vt dicā: liuorē leuissimor⁹ hoīm irridētes. FERA. Q uasi reuersa in pristinā feritatē. TEMPORIBVS. Tēp⁹ q̃dā eē diffinūt certā dimēsionē: q̃ ex cæli cōuersiōe colligit̃. Alii nūcr⁹ mot⁹ eē dixere: sed neutrū pbo: Cur enī solis: & lunæ: ac sydere⁹ mot⁹ sint tpa: & nō potī⁹ oīm corpor⁹? An ū si cessarēt cæli luīaria. & rota figuli moueret̃. nō eēt tp̃s: quo eos gyros metiremur: dicerem⁹ q; aut æq̃lib⁹ morulis agī: aut si alias tardī⁹: aliasve locī⁹ moueret̃: alios magis diuturnos eē: alios minī⁹ Q uid ū? Nōne & nos cū hæc dicerem⁹: in tpe loq̃remur Sed ne corpis q̃dē motū diffiniri tēp⁹ posse existimo. Siqdē corp⁹ aliqñ mouet̃: aliqñ stat: nec solū motū ē⁹: sed ēt statū tpe metimur: & dicim⁹ tñ stetisse: q̃tū tpis abiit. Et cū voto cuiusdā steti sse sol dr̃: vt victoriosissimū p̃liū pageret̃: nōne sol stabat: tp̃s ū ibat: Neq̃q̃ igit̃ corporis mot⁹ dici pōt. Nā nūer⁹ mot⁹ dicere tēp⁹ pene insania mihi vr̃. Democrit⁹ atq; Epicur⁹ mūdū ex ĩdiuisibilib⁹ fruſtis q̃s Atomos vocāt: fabricatū eē dixere. Dura sane & mime pbabilis sua. Q uātū aūt magī(fuisset ĩprobāda: si mūdū cōstare ex Atomor⁹ nūero dixisset: nō aliū ac si dicerēt domū cōstare ex nūero lapidū: aut lineā cōstare pūctor⁹: cū panes ex nūerosis lapidib⁹: & linea vt qdā volūt ex nūerosis pūctis: nō ex eor⁹ nūero ꝓstet. At tp̃s nō mō nūer⁹ nō ē: sed ne nūerosū qdē: aut nūerabile. Harenā: pecuniā gētē nūerosā dicim⁹: qa multa nūero: vel numerabilē: inumerabileue qa pōt aut nō pōt nūerari. A grū vo: mare: cælū nō nūero pphēdim⁹: sed metimur q̃ us mēsura ipsa nūero colligat̃. Dicim⁹. n. q; aut inde finite lōgi⁹ est lī tp̃s q̃ illud: aut definite duplū ē: hoc ad illud. Sed si metimur qd nā tp̃s metimur? Tria sane tpa affirmāt. Præteritū: Præsēs: Futur⁹. Sed quō tria sūt: cū p̃teritū iā nō sit: futur⁹ nōdū venerit: instās ñ pstet Nō igit̃ metiri p̃teritū possum⁹: qa iā nō est: nō futur⁹: qa nōdū est: nō p̃sēs: qa nullū ei⁹ spatiū est. Q uomō igit̃ tēp⁹ ipi diffiniemus: Dicem⁹ ne cū Ciceróe tp̃s diffinire difficile ē? An ū distentionē q̃ndā esse affirmabim⁹? Certe lī affirmabim⁹: Sed cui⁹ rei distēsio fit: ignorare nos dicem⁹. Scim⁹ sane nos ista ĩ tpe dicere: diuq; nos iā de tpe locutos eē: atq; ipsū diu nō nisi mora tp̃is diu eē: sed quō lī scim⁹: qñ qd sit tēp⁹ nescim⁹? An forte nescim⁹ quō id dicam⁹ qd scim⁹. An ū aī distētionē eē tp̃s dicem⁹? An potī⁹ Academicor⁹ more dicem⁹ nos nescīr qd nesciam⁹ Ab hui⁹ tpis silītudīe: qd spatio metimur syllabar⁹ q̃q; innūerosa orōne Tēp⁹ appellā⁹: qd breuiores, pductiores ue sint: & breuiore longioreue tpe, pferāt̃. Itē T pa dicim⁹ q̃tuor ānī tēpestates. Vir: Æstatē: Autūnū: Hyemē Itē q̃ caluariæ ex vtroq; latere subiacēt: q; mouēt̃: & mobilitate ipa qbusdā iteruallis q̃si tpa imitant̃. Sūt q scribāt ꝓtinuū ac iuge tp̃s per acusatiuū casū significari. Terē. Trigīta dies ĩ naui sum⁹. Per ablatiuū vo cū aliq̃ interuallo. Plau. A grū hūc decēnio coluī. Sed lī falsū eē doctissimor⁹ virorū auctoritate ꝓbat̃. Ci. Sane: & Vir. sępius accusatiuo: ablatiuo: rari⁹ vtunt̃: & tū idifferēter. Aliqñ tēpore ĩ ablatio, p eo: qd ē intra tp̃s vsurpam⁹ Ci. Paucis dieb⁹ erā missur⁹ domesticos tabellarios. Idē: Biduo aut ad summū triduo parturū: lī est ĩtra paucos dies: & intra biduū: vel triduū. Et quādoq; in hoc gñe sermonis omittam⁹ post: vt ĩtra decē dies q̃ venit confecit oīe negociū: Paucis dieb⁹ q̃ Rhodū appulsus ē: duxit vxorē. i. postq̃ venit: & postq̃ appulit: q̃ exēpla apud historicos frequētissima sūt. Pro tēpore aduerbialiter vsurpam⁹. i. p rōne tp̃is Cū tpe idest cū mora: & spatio tp̃is. In tpe oportūe. Ex tp̃e subito: q̃si extra tp̃is cōmoditatē. A Tp̃s deriuat̃ Tēpestas qd mō simplicit̃, p tpe pōnt̃. Sa. ea tēpestate ĩ exercitu nr̃o fuere cōplures noui: atq; ignobiles. Int̃dū significat serenū tp̃s: atq; trāq̃llū. Vir. Vñ hęc tā clara repēte Tēpestas: Nōnūq̃, pcellā. Ply. hūc diē festū tēpestatib⁹ leniēdis ferūt ĩstitutū. Idē Tēpestates vocam⁹: ĩ qb⁹ grādines: pcelle: cęteraq; similia ĩtelligūt̃. Vir. Et fœdā glomerāt tēpestatē ĩbrib⁹ atris. Hic tēpestuosū, p, pcelloso accipi⁹. Gel. Mare sæuī ac tēpestuosū erat. Tēpestas alba dr̃: cū nubes cādicās obtegit cælū Ply. Nube q̃uida cādicāte: qd vocāt tēpestatē albā: grādo iminebat. Itē a tp̃s tēpestiu⁹: lī ē oportun⁹. A q̃ tēpestiuitas oportunitas: & Tēpestiue oportūe. E i⁹ cōtrariū Intēpestiu⁹. A q̃ Intēpestiuitas: & Intēpestiue: lī ē iportun⁹

Curifugiam

Tempus.

Atomus.

Tria sane tpa.

Moletrina Figline

Demo. Epicu.

Cicero.

Tempus Tempora

Terenti⁹. Plautus Cicero Virgilius Cicero. Idem. Idem.

Pro tempore. Cum tempore. In tempore. Ex tempore Tempestas alba. Tempestuosus Tempestas Tempestiuus. tempestiuitas. tempestiue. Intempestiu⁹. Intempestiuitas. Intempestiue.

Salustius Virgilius Plynius. Virgilius

Gel. Plynius

portūitas: iportune. Veteres ēt Tēpestū, p tēpestiū: Intēpestū, p ĩtēpestiuo vsurpauere. Vñ nox ĩtēpesta: de q̃ supra dixim⁹: q; minime tēpestiua sit reb⁹ agēdis. Itē a tp̃s Tēporariū dicim⁹: qd nō ē ppetuū: sed ad tēp⁹ durat. Ply. Opus maximū oīm q̃ vnq̃ fuere hūana manu facta nō tēporaria mora verūetiā ęternitat(destinatiōe Hic Tēporariū theatrū: de q̃ supra dixim⁹. Q uidā ĩ hūc sensū Tēporale ēt vsurpāt. Tēporariū ēt: & Tēporale & Tēporaneū dicim⁹: qcqd ad tp̃s attinet. Vñ Extēporariū: siue Extēporale: siue Extēporaneū, p subitario accipim⁹: vt Extēporariā: siue Extēporalē orōnē. hoc ē ĩpremeditatā: ac subitariā. A tēporaneo etiā Cōtēporaneū dicim⁹ eiusdē tpis: quē nōnlī(grēca voce Syncroniū appellāt. Sūt ēt q ab his ꝓposita Extēporarie: Extēporaliē Extemporanee q̃ significāt ĩpremeditate: & Extēpalitas dictio sine p̃meditatiōe: Sue. de Tito. Latinæ: græceq; ligue vel ĩ orādo vel ĩ fingēdis poematib⁹ prompt⁹ & facilis ad extēporalitatē vsq;. Itē a tēp⁹ fit Tēperior: hoc ē celerior: & q̃si tēpestiuior: & Tēperius aduerbiū hoc ē celerī⁹ & q̃si aī temp⁹: Columella: Et āte crepusculū, pter cibi ſpēm tēperī⁹ ad officinā redeāt Itē Tēpero vbū: qd, pp̃e est tp̃is rationē habeo: moderor: tēpori accōmodo: ver⁹ ad alia q̃cuiq; trāsferē. Vñ tēperare vinū dicim⁹ adhibita aq̃. Tēperare irā sedato aīo: Tēperare ferrū: flāmis & ictib⁹. A tēpero fit Tēperamētū hoc ē modificatio q̃dā. Ply. Tali adhibito tēperamēto: vt nec laxet nimis: nec actū eē patiat̃: & Tēperatura Idē: Ferrū a rubiginevindicat̃ Ceruſa: & Gypso: & liqda pice. Hęc ē tēperatura a grę(Antipathia dicta: & Tēperies qd mō significat tēpor(aptitudinē: ac cōmoditatē ad aliqd agēdū. Idē: Sic iudicat̃ annī tēperies alibi tardius: alibi maturī⁹: mō tēperamētū Ply. Iunior: In q̃ saluberrima est aeris tēpies: Pro hac aliqñ Tēperaturā ponim⁹: Var Q uęro vtrū hoc adduxerit cæli tēpatura: an terræ bonitas. & Tēperātia q; hō p eā affectiōes animī tēpet ac moderet̃. Diffinit̃ enī hoc mō. Tempātia ē rōnis ĩ libidinē: atq; in alios nō rectos ipet⁹ aī firma: & moderata dominatio: quā grēci σωφροσύνν vocant: Eius partes sūt cōtinētia p quā cupiditas cōsilii gubernatiōe regit̃ Clemētia p quā aī temere ĩ odiū alicu⁹ cōcitati comitate retinēt̃: & Modestia p quā pudor honest⁹ purā: ac stabilē cōparat auctoritatē. Cōtraria Tempātiæ ē Intēpātia. A b illa tēperās dr̃. quā grēci. Sophrona vocāt: & Tempāter aduerbiū q̃b⁹ cōtraria sūt Intēpās: & Intēpant̃. Et cōpatiua: ac suplatia eor⁹ Tempātior. Tēpatissim⁹: Intēperātior: Intēpatissim⁹: Tēpātī⁹: Tēpatissime: Intēpātī⁹ Intēpatissime. Pręterea a tēpero Tempat⁹ hoc ē moderatus: & Tēperate aduerbiū: moderate: & Tēpator. Tēperatrix: Tempatio. qd ē moderator: moderatrix moderatio: & Obtēpo qd, pp̃e significat cōsulo, puideo. Terē. Ex q̃ re min⁹ aut famæ foret: aut rei obtēperās. figuratū & frequētī⁹ accipit̃, p morē gero. Cic. Sic mihi ſemp obtēpauit tanq̃ filī⁹ patri. IN ALTIS SILVIS. In iugis mōtiū Hyrcaniæ: NIHIL. Nō aliqd. Hilū veteres dixere paruū illud nigrū. qd ĩ sūmitate fabæ adhæret Vñ, p breui & Exiguo vsurpanūt. Enni⁹.: Neq; dispēdiū facit Hilū. Lucil. Q uod tua Labes culpa nō, pficis hilū. Ci. Tum illud qd Sisyph⁹ versat saxū sudās ĩtēdo: nec, pfecit hilū Ab hoc fit Nihilū: p nō aliqd: q̃si nihilū q̃dē Et p Apocopen Nihil: rursusq; per Syncopen Nil Lucretius E nihilo Nihil ĩ nihilū ml posse reuerti. POSTQVAM. postquā & posteaq̃: cōnexiuę pticulæ sūt. Vir. Postq̃ altos tetigit fluct⁹ Sic. n. dict(sequētia copulāt̃ Sūt āt, pposita a post p̃positiōe: & q̃ Post cōposita: & separata iuenīt̃: & significat uēr̃ grēcā p̃positionē: qñ ordinē demōstrat: siue loci: siue tp̃is: siue alicu⁹ alterī⁹ rei. Vir. Post mōtē oppositū. Similit̃ dicim⁹ post multū tēporis post pietatē vtilitas ponēda ē. Accipit̃ ēt loco aduerbii, p postea. Terē. Post faciet tū. Virg. Post mihi nō simili pœna cōmissa luetis. Ab hoc fit Postea: Posterior: A q̃ Posterī⁹: Postrem⁹: vltim⁹: A q̃ postremo aduerbiū: qd & Adpostremū dr̃: & quo Veteres vsi fuerūt. Postremissim⁹: & Postremitas, p extremitate. Poster⁹ q post nos futur⁹ est. A quo Posteritas. Itē q mox aliquē seqtur: vt postera lux: hoc ē sequēs. Præposter⁹: q pmo loco est: cū deberet eē postremo. A q̃ p̃postere aduerbiū: hoc ē ordine cōuerso: & ĩ q̃drupedib⁹ posterī pedes: q post pmos sūt. & Posteriora: q̃ a vultu auersa sūt: & Postes: qa post hostiū stāt. & Posticū: a Post Postic⁹: Postica: Posthumu⁹ Postilēa: post hēo: Postridie: Postriduan⁹: de qb⁹ supī⁹ dixim⁹. & Postliminiū: qd qs adept⁹ eē dr̃: cū extra limina: hoc est ĩminos, puīciæ ĩ captiuitate detēt⁹: rursū⁹ ad, pp̃a limina reuertit̃ Paul⁹ iurisconsult⁹: Postliminiū scribit ē eē ius amisse rei recipiēdæ ab extraneo, & ĩ statū pstinū restituēdæ iter nos: ac liberos populos, regesq; morib⁹, ac legib⁹ cōstitutū. Nā qd bello amisum⁹, aut ēt circa bellū, hoc si rursū⁹ accipiam⁹, dicim⁹ Postliminio recipet̃ id est naturali æqtate ĩtroductū est vt q post iniuriā ab extraneis detinebat̃, is vbi in fines suos redisset, pstinū ius suū reciperet Sūt etiā qui a post Postulo dictū volūt, quasi post volo, de quo paulo mox dicemus

Tempestum. Intēpestum. Nox intēpesta Tpariū. tpale. Tpaneū. Extēperariū Extpale. Extpaneus Cōtpaneū. syncroniū Tparie Tpaliter. Tēporanee Extparie Extpaliter. Extpanee. Extpalitas Tēperior. Tēpori⁹. Tēpero. Tpamentum. Antipathia. Tēperies. Tpatura. Temperantia. qd sit tēperātia Cōtinentia. Clemētia. modestia. Intpantia. Tēperans Temperatus. Sophrona. Tēporāter. c. Tēperate Tpator. Tpatrix. Tpatio: Obtempo.

Plynius. Idem Terenti⁹ Virgilius

Lolu.

Plynius. Idem Idem Ply. iu.

Ennius Lucil. Licero Lucr. sue Persius. Virgilius

Idem Terenti⁹. Virgilius

Paulus.

Hilū Hihilum Hihil. Hil.

Postq̃. p. ea q̃. Post. Postea.

Posterior posteri⁹. Postremus. postremo Ad postremus. Postremissim⁹ Postremitas. Poster⁹ posteritas. Præposter⁹. præposterē. Posteri pedes. posteriora Posticum Postliminiū. Postulo.

DE TAVRO AB ELEPHANTO INTERFECTO. EPIGRAMMA. XIX.

q VI MODO PER TOTAM. Insultat Tauro, q elephantū petere ausī⁹, ab eo iterfect⁹ est. MODO. Pauloante. STIMVLATVS. A gitat⁹: percitus Stimul⁹, pprie ĩstrumētū ē, quo pungunt̃ boues. Vnde per metaphorā. Stimulū vocam⁹ oīe id a quo vexamur. Hinc Stimulū canis, stimulūvitiorū dicim⁹. Ab hoc fit Stimulo verbū, qd est agito, vexo. Hic Stimulator. Stimulatrix. Stimulatio. & Stimulā deā veteres dixerūt: q̃ ad agēdū stimlaret. Stimul⁹ aūt ἀπὸ τοῦ στίζω deducit̃: qd ē pūgo. A quo fit Stigo latinū A q̃ Instigo, qd similiter significat stimulo, irrito. Vñ Instigator: Instigatrix. Instigatio & Stigma notæ infamiæ: iusta corpori Poniturq; pro ipsa infamia: vt supradixim⁹. FLAMMIS. Nimia ira: p quā accendit̃ anim⁹: atq; iflāmat̃. Flāma a græco deducit̃ φλέγω qd ē ardeo: Vñ gręce q̃q; φλόξ dr̃. Hic flāmeū de q̃ sup̃ dixim⁹ q̃ & flāmar(toga dr̃ Vñ Flāmearii: flāmeonī inīfectores a colore violæ luteæ: q̃ Fāmea appellat̃. & Flāmigena flāma genit⁹ & Flāmiger: flāmas gerēs: & Flāmiuom⁹: q flāmas vomit. & Flāmifer. q fert flāmas. & Flāmesco: accendor. & Inflāmo accēdo. Cui⁹ passiūī est Inflāmor: A quo Inflāmator: Inflāmatrix: Inflāmatio: & Flagro: ardeo A q̃ Cōflagro. Hic Flagrans a flagrāte distinguit̃: qm̃ flagrās incēdū significat: Fragrās vero odorē. q; specie fracta fit maior ab eo Fragrātia. lī est odorat⁹. A flagro vo Flagratio: hoc ē incēdiū. A q̃ Cōflagratio: vniuersale icēdiū. Sicut enī aq̃ diluuiū facit ita ignis cōflagrationē. & Flagrū. Cui⁹ diminutiuū ē Flagellū: lī ē sūma arbor⁹ ps & virga: q; caro eo pcussa cōflagret: q̃ us aliq a flādo potī⁹ dictū velit: q; vētor⁹ crebros sustinet flat⁹. Hic flagriōes appellati sūt fui: sicut a vbere Verberōes: & flagratores gen⁹ ho-

Stimul⁹. Stimulo. Stimulator. trix. tio. Stimula Stigo. Instigo Instigator. ix. tio. Stigma. Flāmearius toga. Flāmearij. flāmigena. flāmiger. flāmiuom⁹. flāmifer. flāmesco Inflāmo. Inflāmator trix. tio. flagro. Cōflagro. flagrās flagratio. fragrantia Cōflagratio. flagrum. flagellū. flagriones. flagratores

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Flagello.
Flagitium
Flagitiosus.
Flagitiose.
Flagito.
Efflagito.
Phlox.
Flox.
Lutea.
Luteola.
Flāmea.
Flos. Floscul⁹
Floreo. Floresco vel Florescencio. Efflorescо. vel Deflorescо.
Floreum.
Floridum.
Floridо. Floriferо vel floriger.
Florifertum.
Florulentus.
Flora. Floralia sacra
Larentia.
Phlegonticus.
Phlegyas.
Phlegye
Phlebes.
Phlebotomia
Phlegma
Phlegmone.
Flo. Flatus.
Flatores.
Flabellum.
Muscarium.
Muscarius pauoninum.
Muscarius bubulum. Panicula. Scapus
Flatum es.
Flata pecunia.
Flauisе.
Fauissa.
Flēma.
Afflo.
Afflor.
Perflo.
Efflo
Inflo.
Sufflo.
Reflo
Afflatio.
Afflatus.
Inflator
Sufflatum
Conflo, p sufflo
Conflata pecunia.
Cōflatum es
Alienum.
Conflator tio.
Conflages
Difflo.
Difflator trix. tio. Tandem.

Lubo.
Cumbas.
Cubile.
Cubiculum.
Cubicularis.
Cubicularius.
Cumba.
Cubilia.
Cubitus.

minū: q̃ mercede flagris cædi se pmittebāt. & Flagello: qd mō significat cædo: mō increpo. Vñ flagitiū dicim⁹ errorē vtpote rē vel flagr(: vel increpatiōe dignā. Cic. Tātā ne oblivionē inqt iscripto p̃sertim vt ne legēs qdē sensērit q̃ntū flagitii admisisset. Aliq̃n p scelere ponit. Vñ flagitiosū dici⁹: Mō increpatiōe dignū: Mō sceleratū: Ab eo fit aduerbiū Flagitiose: lī ē scelerate: siue p erroré. Sūt q a flāma Flagito q̃q; deductū velit: q̃si flāmas agito. Est. n. Flagitare vehemēter: & veluti cū q̃dā inflāmatiōe aī petere. A q̃ fit p positū Efflagitare. Cic. Quāq̃ lī cā postulat nō tū flagitat. Quītil. Efflagitasti q̃tidiano cōuitio: vt libros q̃s ad Marcellū meū de institutiōe oratoria scripserā: tā emittere inciperē. Itē a Phlox: qd grece flāmā significat Flox appellat viola lutea: q̃ & luteola a nrīs dr: & flāmea. Ply. Florū pma ver nūtiātiū viola alba. Tepidioribꝰ vo locis et hyeme emicat: postea q̃ appellat purpurea: pxime Flāmea: q̃ & Flox vocat. Itē a Phlox Flos: qa emicat: scintillatq; vt flāma. Et⁹ diminutiuū est Floscul⁹. Ab hoc fit Floreo. A q̃ Floresco: qd & Florē facio dr: hoc ē florē facio. Vñ Efflorescо: siue Deflorescо: florē facere desino: siue florē amitto. & Floreū: qd totū ex florib⁹ est. & Floridū qd florib⁹ abūdat & Florido vbū. p floreo. A q̃ prata floridātia dicunt. & Florifer: ac Floriger: q fert flores: & Florifertū q eo die spicæ ad sacrariū ferūt. & Florulētus: florib⁹ plenus: & Flora dea. & Floralia: eius deæ sacra. Herculis æditui Romæ tradūt occisū quōdā: ac feriatū lusisse tesseris secū vtraq; manu alternāte ī vna cōstituisse. Hercule in altera seipm: sub ea cōditiōe: vt si ipe vicisset: dispēdio tēpli sibi cœnā pararet: amicisq; cōduceret. Si aūt victoria Herculis foret: lī idē de pecunia sua voluptati Herculis exhiberet: Deide cū a seipō tāq; ab Hercule victꝰ esset: debitā cœnā. & nobilissimā meretricē Larētiā deo Herculi dedisse: hāc cū ī tēplo dormisset vidisse sibi ī sōnis. Hercule cōmistū: ab eoq; audisse: vt īde discedēs cui pmū iuuenī obuiā fieret: ab eo accipet mercedē: & eā sibi crederet ab Hercule esse psolutā. Abeūti igit iuuenē diti ssimum Taraciū pmo occurrisse: eāq; dilectā secū diuti⁹ habuisse: tandēq; moriētē testamēto hæredē istituisse. Larētiā igit āplissimā adeptā pecuniā ne diuinæ mercedi ingrata videret: qd accepti ssimū putauit esse numini populi Romanū & ipsā scripsisse hæredē: statuisseq; vt ex ei⁹ hæreditat(ānuo fœnore su⁹ natalis dies celebraret. æditiōe ludorū. Senatū ū qa id flagitiosū videbat: deā hāc esse finxisse: q̃ florib⁹ p̃esset: eāq; oportere placari: vt fruges cū arboribꝰ: & vitib⁹ bene: ꝓspereq; florescerēt. Itaq; florā mūcupasse: & ludos ei dicatos appellauisse Floralia. Itē a Phlox lī est flāma Plegonit(deriuat Lapill⁹: de quo supra dixim⁹: i quo flāma q̃dā ītus ardere vī. & Plegræus: de quo dixim⁹. & Phlegyas. mart(filī⁹ rex Lapithārū ī Thessalia pr Ixionis: & Coronidis: a quo Phlegye Tessaliæ ppli sūt cognoiati. & Phlebes venę: q̃ sāguine ferueāt. A quo Phlebotonia: icisio venæ: quę fit ad sāguiné minuēdū sedādi feruor(gra. & phlegma pituita & Phlegmōe. tumor: siue stupor. Et Flo vbū: qd ē spiro: qa spūs oēs calore hūorē diffūdēte pueniūt Hic flat⁹ spūs vocat. Int dūq; accipit p vēto. q & ipe spūs ē. Et Flatores: ita. n. antiq tibicines vocabāt: q flādo tibias sonarēt & Flabellū: quo vētilatio fit p æstatē ad refrigerādū corp⁹. Terē. Heus tu inqt Dore: cape hoc flabellū. & vētulū huic ita facito. lī & Muscariū dr a muscis abigēdis. Martia. de muscario pauonin. Lābere q̃ turpes, phibet tua prādia muscas. Alitis eximiæ cauda supba facit. Idē dē Muscario bubulo: Sordida si paruo fuerit tibi puluere vestis: Colligat hāc tereti verbere cauda leuis. Ab huⁿ similitudie muscariū ēt appellat: coma illa q̃rūdā herbarū in q̃ semia depēdēt: q̃lis ē ferulæ: feniculi aneti: Oler(atri: & similiū: Ply. semine ī muscarnis depēdēte vt ferulæ Idē: In papauere: & similib⁹ Scap⁹: in harūdinib⁹: in glādib⁹: auellanis Panicula a appellat. Idē Alter⁹ gen⁹ pa paueris nigrū: cui⁹ scapo icisо lacte⁹ succ⁹ expmit. Idē: Orthominiū linū fit e palustri velut harū dīe dūtaxat panicula ei⁹: hęc a pani: de q̃ supra dixim⁹ filitudie: nomē sortita ē. Flo ēt aliq̃n p eo qd ē signo vsurpat: q̃ æs, siue aurū: siue argētū flādo: lī est flatu calefaciēdo signet. Hinc Flatū æs: & Flata pecunia dr: & Flauisas pisci latini dixere: q̃s grēci θησαυροὺς lī est thesauros noīant: qd ī eos rude æs argētūq; sed flata: signataq; pecunia cōdere ret: Vñ p detractionē secūdę lītæ Flauisse dictæ sūt cellę q̃dā: & spec⁹ qb⁹ editui capitolini vtebant ad custodiēdas res veteres religiosas: qd tū nōnulli a fouēdo poti⁹ deductū existimāt: vt supi⁹ ondim⁹. Itē a flo Flēma dicunt: cū ex labore vie sāguis effluit circa talū. Pręterea ab eodē ppofita fiūt Afflo: qd ē i aliquē spiro Cui⁹ passiuū est Afflor. Perflo. valde spiro: Efflo extra spiro: emitto. Vñ efflare aīam dicimus: Sueto. Priusq̃ efflaret aīam: p mortuo deseri iussit. Inflo: turgefacio: tractū a folle: q flatu turgescit. Sufflo: notæ significatiōis. Ply. Qui fecit dignū p̃ceptore puerꝰ sufflantē ēlāguidos ignes. Reflo retro spiro: siue rursus spiro. Ab his Afflator: Perflator: Efflator: Inflator: Sufflator: Reflator. Afflat⁹ q̃rte declinatiōis. Perflat⁹ Inflatio: Sufflatio: Reflatio dducūt. suflatū ēt veteres dixerūt: tumidū: & rectū: q̃si vēto q̃dā elati⁹ factū Pacu. Videt vt sufflat⁹ icedit. Itē Cōflo qd mō p sufflo accipit. Ply. Philisc⁹ off iciū pinxit pictor(ignē Cōflāte puero. Mō p signo: qa lī nō nisi cōflato igni fieri pōt. Vñ Cōflatā pecuniā dicim⁹: hoc ē signatā: & figurate Cōflatū æs alienū: hoc ē cōtractū debitū. A conflo Cōflator: & Cōflatio deriuat. Interdū ēt Cōflo accipit p eo qd ē simul flo: hoc ē simul spiro. A q̃ Cōflages dicūt loca: in q̃ vndiq; spirāt venti. Præterea Difflo: qdē flatu disturbo. Plau. Cunus tu legiōes difflausti spū. Ab hoc Difflator: Difflatrix: Difflatio. TANDEM. AD Extremū. Tādē eī qñ sine iterrogatiōe ponit significat ad postremū: nouissime. Virgil. Iā tādē Italiæ fugiētes prēdim⁹ oras. Per iterrogationē hēt qddā vrgens: acceleransq; Cic. Quousq; tādē abutere Catilina patiētia nrā. Vir. Sed vos q tādē: qb⁹ aut venistis ab oris. Nonnūq; p aliq̃n ponit. Terē. Ita ne tandē se sororē duxit. Aliq̃n accipit p vix. Cice. Tandē aliq̃n Quirites. POTITVS ARDORE CORNVTO. Asseut⁹: qd desiderauerat cornu ferire. PVTAT. Cogitat: vt superi⁹ dixim⁹. SIC Quēadmodū pilæ tollunt. TOLLI. Eleuari: in altū iactari. Cicero: Vel in cælū nos si fieri potuerit humeris nostris tollem⁹. OCCVBVIT. Periit: oppetiit. Cubare pprie iacere est: Vñ Cubātes auspicari dicebātur q in lecto q̃rebāt augurū. & cubile lectū dicim⁹. & cubiculū. locū in quo cubilia stermim⁹. A quo Cubicularis vestis: qua intra cubiculū vtimur: & Cubicularii q nobis ī cubiculo ministrant Cice. Hūc nostri ianitores. hūc Cubicularii diligūt. Sueto. Sautiū: & repugnantē adorti Clodian⁹ cornicularī⁹: & Maxim⁹ parthenii libertus: & Saturius decurio cubiculariorꝰ: & qdā e gladiatorio ludo vulnerib⁹ septē cōtrucidarūt. qdā tamē cubiculū a cūba deductū volūt. Cūbam. Sabini vocabāt lectīcā. Cubilia ēt vocam⁹ loca: ī. qbus feræ cubare solēt. & Cubit⁹ī

Cicero.
Idem
Plynius.
Martialis
Idem
Plynius.
Idem.
Idem.
Sueto.
Plynius.
Plynius
Pacu.
Plautus.
Virgilius
Cicero.
Virgilius
Terenti⁹.
Cicero.
Idem.
Suetoni⁹

quo est decēs flexura brachiorꝰ: q̃ supra eū cubare soleam⁹ Capit q̃ etiā p mēsura duorꝰ palmorꝰ: tāta est eni cubiti lōgitudo. q̃ & Vlna dr. Vir. Tris pateat cæli spatiū: nō ampli⁹ vlnas Hic Cubitalis mēsura dr. & Bicubit⁹ Tricubit⁹. Bicubitalis. Tricubitalis. Quidā tū Cubitū dicūt gñe neutro. Aureli⁹: Qui inde vident nō cōputare nisi trecēta cubita lōgitudis. Idē: Ac p lī ter ducta illa cubita fieri noningēta. Veteres & cūbo dixerūt in tcia cōiugatiōe: qd nūc i vsu nō est p̃terq̃ in cōpositiōe. Ab iis cōposita fiūt Accūbo: qd significat adiaceo: Nā iacere veteres ī lectis edēdo solebāt. Vir. Tu das epulis accūbere diuū A q̃ Accubit⁹ q̃rte declinatiōis. & Accubitor at q̃ Accubatrix vbalia. Occūbo: morior. Plau. Hęc. n. postq̃ pr occubuit: nata ē Decūbo: & Decubo iaceo. Apulei⁹ Decubātē excitauim⁹ ferā. Excubo vigilo: q̃si mīme iaceo vñ Excubiæ dictæ vigiliæ: q̃uis aliq vigilias ab excubiis ita distīguāt. Vt Vigiliæ trūmō nocturnæ sint Excubiæ ū ēt diurnæ. & Excubitor ales Gallus vocat⁹ qa puigil horas cantu īdicat. & Exqliæ mōs. Romæ maxim⁹ siue poti⁹ duo mōtes simul iūcti: vbi macellū erat: & nūc eq marmorei cōspiciūt cū vir(seminudis lora tenētib⁹ Phidiæ & Praxitelis opa: q̃s Tyridatē armēiorꝰ regē Nerōis pncipatu Romā portasse manifestū ē: quē Nero vt laute excipet: Theatrū Pōpei vm⁹ diei opa totū inauratū. In lī etiā reliqæ sū t thermarū. Deodetiani. Dictæ aūt sūt exqliæ: q ibi excubiæ regę essēt. Vnde & Exqliæ vic⁹ Romæ dict⁹ est. Vicus afric⁹: q ibi obsides ex Africa bello punico dicūt custodiri. Ab exqliis: Exqlina porta: & Exqlin⁹ vicus: & Exqlin⁹ lacus. & Procūbo: qd significat, pternor: Procubo ū vigilo: q̃si porro: lī est lōge sū a cubādo. Vñ pcubitores dicti q noctu custodiæ cā añ castra excubāt cū castra hostiū in ppinq̃ sūt. In cūbo: toto pectore alicui rei ifisto: vt incūbo remis: Incūbo studiis. Vir. Validisq; icūbite remis. Sed notādū q̃ icūbo ī studia & ad studia dici⁹: Nō aūt Incūbo ī remos: & ad remos. Ci. Pergite adolescētes atq; ī hęc studia ī qb⁹ estis incūbite. Idē: Quare incūbam⁹ o nr̄ Tite ad illa p̃clara studia: & eo vñ discere nō oportuit. aliq̃n reuertamur. Neq; lī in bonū trūmō accipit: sed ēt in malū. Idē: Catoni icūbēti: ad ei⁹ pnicię. Ita. n. cū accuratius qd agim⁹: incūbere dicimur lī ē toto pectore, pcūbere: quēadmodū ecōtrario Supini dicūt: q negligēter agūt. Incubar vo, ppe dicunt ii: q dormiūt ad accipiēda respōsa. Vir. Pellib⁹ icubuit stratis. Vñ ille icubat Ioui dicim⁹: hoc est dormit in Capitolio: vt respōsa possit accipe. Incubare ēt aliq̃n, p coire accipit. Vñ icubi dicti sūt siluani & fauni q̃s iprobos q̃nq; fuisse mulierib⁹ cōptū est & earꝰ appetisse: ac pegisse cōcubitū. Itē qdā dæmones: q̃s Galli Clusios nūcupāt: hos nōnulli existimāt spūs eē elemēto aereo corpatos. Nā vt hoc elemētū ēt cū agitat flabello: sensu corpis: tactuq; sentit: ita hos demones hāc ēt pati libidinē posse: vt qñ pnt sentiētib⁹ fœis misceant. Dæmōes qdā scripserūt aīas hoīm eē: & ex hoib⁹ fieri Lares. Si meriti boni sint Lemures seu Laruas: si mali: Manes aūt dici: scilicet icertū est bonorꝰ ne: an malorꝰ: sint meritorꝰ: illos Eudæmones: hoc ē bonas aīas: Hos vo Cacodęmones: idest malas aīas appellari. Alii aīalia ī q̃b⁹ rōnalis aia ē: tripartito diuidūt vt alia dii sint: alia hoīes: alia dæmōes. Deos aiūt excelsissimū locū tenere: hoīes infimū: dæmones medū: deorꝰ sedē ī cælo eē: hoīm in terra in aere dæmonū. Dæmōes medios quēadmodū diis qb⁹ ifen⁹ habitāt postponēdos: ita hoib⁹ qb⁹ supi⁹ pferendos eē hīc cū diis cōem īmortalitatē corporꝰ. Aiorꝰ aūt cū hoib⁹ pturbatiōes: Apule. Irritari eos iniuriis scribit obsequis: donisq; placari: gaudere honorib⁹ diuersis sacrorꝰ ritib⁹ oblectari: & in ois: si qd neglecti fuerit cōmoueri: ad eos ptinere diuinatiōes augurū: aruspicū: vatū: ac sōniorū: magorū p̃terea miracula. Breuit aūt eos diffimēs aīt dæmōes eē gñe aīalia: aio passiua: mēte rōnalia: corpe aerea tpe et na: horī qnq; tria pora illī eē: q̃ nobis q̃rtū, ppū: quītū cū dūs hīc cōe. Ho. Deos oīs dæmōes vocat & aliq̃n ipm Ioue. Nrę vo religiōis hoīes Dęmones appellāt spūs ī cælo ab oim rerū opifice creatos: q de cęli sublimitate deiecti parti in terre infimo: parti in hoc aere veluti cōgruo sibi carcere dānati sūt nocēdi semp cupidi: a institia alieni supbia tumidi: iuidētia liuidi: fallacia callidi: hūana q̃nq; corpa ingrediētes: vel viuētia adhuc: vel iā mortua & sub hūana specie mō meūtes mulieres: q icubi dicunt: mō se viris subiiciētes: q vocāt. Succubi. A dæmōes Dæmoniaci dicunt: q̃s supra a larua Laruatos nūcupari dixim⁹. Quidā etiā Dæmoniū, p dæmone scripserūt. Succūbo: mō subiicior significat: Mō subiūgor: Succūbo vo idē est: qd ineor. Discūbo: comedo: cōuiuor epulor: qd veteres epulādo iacebāt. Recūbo: iaceo: qd & Recubo dicat. A quo Recubit⁹. Virg. Tityre tu patulæ recubās sub tegmine fagi. Concubo ceo. A quo Cōcubit⁹: coitus. Cōcubitor qui coit. & Cōcubina: mulier q̃ domi quasi vxoris loco tenet. Pallax a græcis dicta. Concubo vero cōquiesco. A quo nox Cōcubia: de qua supra diximus

Virgilius
Virgilius
Idem
Idem
Virgilius
Apule.
Apule.
Virgilius
Idem
Quintili.
Apule.
Virgilius
Idem

Elina.
Cubitalis.
mensura.
Cubitū 4 composita.
Cumbo.
Accumbo.
Accubitus.
Accubitor trix.
Occūbo.
Decumbo
Decubo
Excubo.
Vigilie.
Excubie
Excubitor ales
Exquilie.
Exquilie vic⁹.
Africus vicus
Exquilina.
Exquilinus vicus
Exquilinus locus
Procumbo.
Procubo.
Procubitor.
Incumbo.
Supinus.
Incubo.
Incubus.
Demon.
Clusius.
Lares
Lemures
Larue.
Manes.
Eudemones.
cacodemones.
Incubi
Succubi.
Demoniacus.
Demonium.
Succumbo.
Succubo.
Discumbo
Recumbo
Recubo.
Recubitus
concumbo
concubitus.
concubitor
concubina.
concubo.
Pallax.

DE DOMITIANI COMITATE. EPIGRAMMA. XX

VM PETERET. Blādit⁹ Domitiāo: q̃ eī pmisisset se vnū par gladiatorꝰ: pplo daturꝰ: qd vellet
c & alii Myrinū gladiatorē: alii triūphū peterēt, ipe duct(in eos q dissidebant: manib⁹: vtrūq; magna comitare pmiserit. Cōstat sane Dōitianū q̃storiis munerib⁹ q̃ olim omissa reuocauerat ita semp iter fuisse: vt pplo potestātē faceret bina paria ex suo ludo postulādi: ea q̃ nouissime aulico apparatu īducerct. PETERET. Postularet Petere. n. ppe postulare ē. Vir. Mittit & magni venul⁹ Diomedis advrbē: q petat auxilium Capit q̃ in bonā & malā ptē: q̃ p ipam rē declarat bonū significātē aut malū. In bonā: vt pr̄ salutē filii petit: Seru⁹ beniuolētiā dñi. In malā: vt hic petit caput alten⁹: aut famā: aut pudorē. Hæc. n. in hoīs pnicię petunt. Cū vo peto hēt ablatiuū istrumētū significātē nō in malā semp partē accipit (vt Valla existimant) sed p instrumēti diuersitate diuersa significat: siue ī rē: seu ī personā referat. Eteni petere manu ē ducere. Vir. Tartareum ille manu custodē ī vincla petiuit. Petere: pedib⁹ ē ire. Apule. Dū pedib⁹ iter faciēs: ppinquū rus peterē. Petere: vi aut ipetu: aggredi. Vir. Quē petit: & sūmis adnixꝰ viribus vrget. Petere gladio: aut veneno: aut lapide: aut cornu: aut alio simili: ē inuadere: ferire: & saluti isidiari. Idē: Iā cornu petat: & pedib⁹ q̃ spargat harenā. Idē. Malo me Galatea petit lasciua puella. Et fugit ad salices. Petere cursu adipisci: obtinere. Idē: Quæ proxima littora cursu Contēdūt petere. Petere o[illegible] Petere p̃cib⁹. Petere mūerib⁹. Petere blāditiis ē blādiri cōciliare. Quīt. Nouercā blāditiis petit: q̃ vult: facile suadet. Apule. Cū me lachrymis: p̃cibusq; petisset. Petere oculis est cōtemplari. Petere aurib⁹: audire. Petere narib⁹: olfacere. Petere tactu: palpare. Præterea petere aliq̃n ingrere ē. Vir. Euādrū petim⁹. Aliq̃n cupere: Appetere. Idē: Pulchrāq; petūt per vulnera mortē. Interdū eligere Idē: pricipio

Peto

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Petere
Poscere
Postulare.
Reposcere.
Postulatio.
Expostulo.
Expostulatio.
Petito:
Postulator:
Rogator:
Obtoseucha.
Petisso.
Petulans
Petulantia
Petulanter.
Proteruus.
Proteruio:
Proterue
Proteruitas.
Petulcus
Petulca
Petimia
Petigo.

Impetigo.

Lichena.
Dentagra.

Petaurum

Petaurista.

Cornipeta.
Coenipeta.
Appeto.
Expeto.
Expetitio
Appetitio.

Orexis

Esuritio.
Oppeto.
Opto
Optatiuus modus.
Optio.
Optatus
Adopto.
Adoptio.
Arrogantia.
Adoptatius.
Exopto.
Subopto
Perpeto
Perago.
Perpes.
Perpetuus
Perpetuo
Impeto.
Impetus
Impes.
Competo.
Cõpetitores.

sedes apib⁹:statioq; petẽda. Nõnũq; manere exspectare. Idẽ: Troianos hęc mõstra petũt. Quidã petere: Poscere: & postulare ita distinguũt: Vt petere p̃cario sit. Poscere impio. Postulare iure. Nobis magis videt Poscere esse & postulare ita distinguũt: Vt petere p̃cario sit. Poscere impio. Postulare iure. Nobis magis videt Poscere esse rẽ debitã: atq; honestã petere. Vñ Reposcere ẽ rẽ creditã: sibi restitui petere. Postulare ũ quodãmõ req rẽ: vt res loc⁹: rõ: tp̃s postulat. Aliqñ tñ ponit̃ p eo: qd est tãg rẽ iustã petere. Qu. Curti⁹: Postulabat aũt mag⁹ q̃ petebat. Ab hoc fit postulator. & postulatrix: & Postulatio: qd mõ actũ ipm postulãdi significat: Mõ epistolã: quã vulgo Supplicationẽ vocãt. Et aliud vbũ Expostulo: qd significat cũ q̃rela ingro: & q̃si amicitiæ officiũ in alio desidero Terẽ. Quã ipi fecerũt: vltro iniuriã expostulãt: Sed frequẽtissime hẽt post se ablatiuũ cũ p̃ppositiõe Cũ: Vt Quid habes qd meaũ expostules: hoc ẽ cõq̃raris. A quo fit Expostulatio: idest q̃rela. A peto vero fit petitor: q aliqd petit. Ponit̃ q; frequẽter p medico: & stipẽ ostiati petẽte. Qui & postulator: & Rogator dr: loc⁹ vero ꝰ quẽ cõuenire postulatores huiusmõi solẽt: vt erãt põtes Romæ: & Cliu⁹ Arcin⁹: pp cõsluẽtes ad tẽplũ Dianæ Proseucha dicebãt. Nam grẽce προσευχή deprcationẽ: siue obsecrationẽ significat. Iuue. Aede vbi consistas: in q̃ tẽ q̃ro Proseucha. Itẽ a peto petitio: & Petisso verbũ. q̃ veteres p peto vsi fuere. & Petulãs iprob⁹: A quo fit Petulãtia: improbitas. & Petulãter aduerbiũ iprobe. Cic. Illud assequor: vt siq mihi forte maledicãt petulãs: aut sane isan⁹ eẽ videar: Aliqñ tñ petulãs capit̃ p supb⁹. Idẽ: Petulãter diues. Aliqñ p lasciuus. Vir. Petulãsq; iuuenca. Ouid⁹ Quin ẽt vt posse verbis petulãt⁹ vti: Nõ semel ebrietas ẽ simulata mihi. Quãdoq; ẽt p ipudẽs inuerecũd⁹. Cic. Nã qd iusitata rabie petulãter i vxorẽ filiãq; meã iuasisti. Idẽ: Desine bonos petulãtissima sectari ligua. Idẽ. Bibulũ petulãtissimis verbis lædis. Eiusdẽ fere significatiõis ẽ pteru⁹: A quo Proteruia. & Proteruo verbũ: qd ẽ iprobe facio. & pterue aduerbiũ: petulãter. Et q̃ veteres iterdũ vsi fuerãt pteruitas. A quo Proteruit̃. Idẽ: Si vi dua libere pterua petulãter diues: effuse libidinosa meretricio more viueret. & Petulc⁹ lasciuus Vir. Hediq; petulci: Vñ meretrices q̃q; Petulcas veteres dixere. Et petimia vlcera i hũeris iumẽtor̃ q ima: hoc est, pfũda petãt. Et petigo: q̃ & Impetigo dr: q vicina petat: sese late sũma cute diffũdẽs. Est aũt morbi gen⁹ q̃ñissimũ: qd grẽci Lichenas vocãt: & a mẽto fere icipit oriri: Ideo ioculari q̃dã lasciuia veteres pncipio Mẽtagrã appellauere occupat plæriq; totos vult⁹: ocul⁹ dũtaxat except⁹: & in colla pectusq; ac man⁹ fœdovitis furfure descẽdit. Tyberii pmũ Cæsaris pncipatu hic morb⁹ in Italiã irepsit. cõtagiõe eius p quẽdã plinũ eqtẽ Romanũ q̃storiũ scribã ex Asia iportata. Nec fœie: vel fui: aut ex ifima plebe hoies id malũ sensere sed pceres osculãdi maxie cõsuetudine Aduenerũtq; ex Aegypto huiusmõi morbor̃ parẽte medici hãc solã curã, pfitẽtes: ingẽti suo lucro. Cõstat sane Manilii cornutũ legatũ Aqtaniæ sestertia ducẽta ad ei⁹ morbi curã expẽdisse. Petaur̃ q̃q; nõnulli a peto deductũ existimãt: sed falsũ ẽ: Nã grẽci τὲταῦρον dicũt quasi τὲτὰ ἀλεῖν τὰ τὲτεινὰ quasi in iis volucria isideãt. Est. n. petaur̃ sup qd hoies agilitate corpor̃ isignes ludũt: vt hastæ: circa q̃s se inuoluãt. Funes: supra q̃s ẽt reciproci ãbulãt: Circuli: p q̃s pisciũ se more trãsmittũt Tabulæ e q̃b⁹ in aera pẽdẽt: vno brachio se sustinẽtes. Volare itaq; i iis hoies vidẽt̃: ob nimiã leuitatẽ. Hic Petaurist̃æ appellati: q ita ludũt: & leuiorib⁹ saltib⁹ mouent̃. Varro. Galli: & Germani petaurist̃æ: Tales fieri astrologi censent: eos: q sub Delphini signo oriunt̃ Martia. Quid si p graciles vias petauri Inuitũ iubeas subire. Ladan. De us locut⁹ est Claudian⁹: Vel q more auiũ sese iaculant̃ in auras Corporaq; æ dificãt celeri crescẽtia nexu. Itẽ a peto Cornipeta: q cornu petit: & Cœnipeta q̃petit frequẽter alienas cœnas. Appeto & Expeto: q̃ ita iter se differũt: qd appetim⁹: hoc ẽ desideram⁹ q̃cũ q; libido fert: Expetim⁹ dũtaxat honesta. Vñ de rebus expetẽdis scripserũt philosophi: hoc ẽ de rebus q̃ merito optari: & pquiri debẽt. Expetere ẽt aliqñ p velle vsurpat̃. Pacuu⁹: Dii me: & si pdũt: tamẽ esse adiutã expetunt cũ pusq̃ intereo: spatiũ vlaisẽdi danũt. Ab expeto Expetitio fit: q̃ in rõne posita docet: atq; explanat qd faciendũ fugiendũq; sit. Ab appeto Appetitio: q̃ a grẽcis dicit̃ ὁρμή, huc atq; illuc rapiẽs atq; impellẽs. ex quo fit vt Expetitio p̃sit. Appetitio obtẽperet. Itẽ Appetit⁹: & appetẽtia. Plyn. Vsus ei⁹ cũ aceto ꝓbi appetentiã facit græce ὀρέξις dr qd vocabulũ latini vsurpanũt p vehemẽti illa edẽdi auiditate: q̃ a vomitu fieri solet. Iuuena. Rabidã factur⁹ Orexim. Idẽ. Hic surgit orexis. hic stomacho bilis. Hãc veteres vt excitarẽt: bibere largi⁹ solebãt deinde euomere. Martia. Post hęcoia forte si mouebit Bacchus quã solet esuritionẽ. Idẽ est. n. Esuritio & Orexis. Oppeto: occũbo q̃si mortẽ peto. Virgil. Quis ante ora patrũ troiæ sub mœnib⁹ altis Cõtigit oppetere. Dicimus q; & simpliciter Oppeto: & cũ additiõe Mortẽ oppeto: Sicut Expiro: & aiam expiro. Obeo: & mortẽ obeo. Aliqñ tamẽ Oppeto ẽ incido: icurro. Plau. Atq; illa viua viuat: & pestẽ oppetat. Opto qd significat desidero: tractũ ab ore petẽdo. Vnde Optauitũ modũ: hoc ẽ desideratiuũ dicũt grãmatici. Quoniãũ ea q̃ optam⁹: eligere solemus & adhibitis ẽt p̃cib⁹ postulare factũ ẽ: vt Opto frequẽter p p̃cor & postulo vsurpat̃. Virg. Et reor: & siquid veri mẽs augurat: opto. Itẽ p eligo. Terẽ. Quod si effeceris: qd vis p̃miũ a me optato. Hic Optatio deriuat̃: qd significat electionẽ & Optati dicunt̃: q electi: & asciti sũt i honestũ aliquẽ gradũ: A q̃ Optiões i turmis Decuriõnũ: & in cohortib⁹ Cẽturiõnũ appellate. Hic ẽt fit Coopto. de quo supi⁹ dixim⁹. & Adopto a quo Adoptio: q̃ duobus modis fit: vt Caius inq̃t: aut pncipis autoritate: aut magistrat⁹ impio. Principis autoritate adoptam⁹ eos: q sui iuris sũt: hoc ẽ nõ sũt amplio⁹ in parẽtũ ptãte: Quæ spẽs adoptiõis dr. Arrogãtia: qa & iis q adoptat rogat̃ an velit eũ quẽ adoptatus est iustũ sibi filiũ esse: & iis q adoptat̃ iterrogat̃: an id fieri patiat̃: Impio mgrat⁹ adoptam⁹ eos q̃ i ptãte parẽtũ sũt: siue pmũ gradũ liberor̃ obtineãt: q̃lis ẽ filio⁹: filiaq;. Siue infertorẽ q̃lis ẽ nepos: nept⁹ pnepos: pneptis. Ab adopto fit adoptatiu⁹: hoc ẽ ex adoptato filio nat⁹. Itẽ ab opto fit exopto: qd est vehemẽter desidero. & Subopto aliquãtũ desidero. Perpeto: cõtinuo: hoc ẽ valde: & sine itermissiõe peto. Perago pficio: Vñ ppetẽ: & Perpetuũ dicim⁹ itegrũ: solidũ: & nũq interruptũ. Terẽ. Vtinã hoc ppetuũ fiat gaudiũ: Phrygiã vxorẽ vt meã vna mecũ videã liberã. Hic fit ppetuo verbũ: hoc ẽ perẽno: cõtinuo. Nom⁹: Miser̃ me cui datũ ẽ: vt hũc sol⁹ ppetuã laborẽ. & ppetuitas feruet. & ppetuo aduerbiũ cõtinue. semp. Ply. Tradũt id si sale obdurẽt̃. ppetuo obdurare. Impeto: iurado. Apule. Iurgiis me oppido ipetens Ab hoc Impet⁹: qd & Impes dr. Virg. Impete nũc vasto. Cõpeto qd iterdũ ẽ simul peto: Vñ Cõpetitores dicũt̃: q̃ in mgratib⁹: in officiis i honorib⁹ petendis cõcurrũt. Interdũ valeo: & q̃si cõpos sum. Salustius. Sic vero q̃si formidiẽ attonit⁹: neq animo: neq aurib⁹: aut lingua

Virgilius

Quint. Curtius

Terent⁹.

Juuenal.

Cicero.
Virgilius
Ouidi.
Cicero.
Idem

Idem
Virgilius

Varro.
Martial.
Claudia.

Plynius.
Juuena.

Martia.

Virgilius

Plautus.

Virgilius
Terenti⁹.

Caius.

Terentius
Bonius.

Plynius

Virgilius
Salustius

Seneca.
Plynius.
Plautus.
Idez
Cesar.
Idez
Cicero
Idem

Virgilius

Idem
Plautus.

Juuenal.
Ouidius.

Cicero.
Plynius.
Quintil.
Virgilius

Idem
Terenti⁹.
Reuius.
Virgilius
Hellius.
Sueton⁹
Quintil.
Cicero

cõpetere. Aliqñ cõuenio: & par sũ. Seneca. Nihil ei magis cõpetebat. Itẽ Compita: q̃ sũt quadriuia: ab eo q multæ viæ simul petant̃: Vñ Cõpitalia dicta sũt festa: q̃ in cõpitis peragebant̃. Quidã tamẽ Cõpita ab eundo potiũ deduci putãt: q multæ viæ in vnũ coeũt. Suppeto sufficio. suppedito. Ply. iunior. Cui abũde suppetũt facultates. Ab hoc Suppetiæ deriuat̃: lẽ est subsidiũ: p̃sidiũ. Plau. Auxilia mihi: & suppetiæ sũt domi. Idẽ: Sed memẽto siquid sæuiũt senes: suppetias mihi cũ sorore ferre: Apud historicos raro cas⁹ aliqs p̃ter Accusatiuũ inuenit̃: significatq; in subsidiũ. Cæsar: Nũciabat̃ auxilia magna egtatus oppidanis suppetias venire. Idẽ: Sunsq; rebus timẽs elephãtis trigẽta relictis suis finitimis suppetias pfect⁹ est. Repeto rursũ peto: reuertor. Cicero: Cũ ex foro domũ repeterẽ. Aliqñ quæ dicta sũt recẽseo. Idẽ: Postremo q̃ a nobis dicta erũt: breuiter repetem⁹. Hic Repetitio: q̃ modo Anacephaleosin significat: lẽ est breuẽ: vt ita dicã. recapitulationẽ eor̃ q̃ dicta sũt Mõ figurã: quæ a græcis ἐφαλνεφῶνα. A nr̃is aliqñ Relatũ dr: cũ eadẽ pars orõnis sæpi⁹ p singulos ambit⁹: aut p singula mẽbra repetit̃ huc mõ. Verres calũniatorẽ apponebat: Verres de causa cognoscebat: Verres pnũciabat. Vel ficilleve nire hostes mũciauit: ille nos i motũ belli cõpulit: ille in tumultu: vt ciuitas eẽt effecit. Vir. Te dulcis coniũx te solo i littore secũ. Te veniẽte die: te decedẽte canebat: Per Ambitũ vo i hũc modũ. Tãdiu. T. Gracch⁹ pplo g̃tus fuit: q̃diu leges ad volũtãtẽ ei⁹: ñ ad vtiliãtẽ reip. cõpositas afferebat. Tãdiu. Ci. Gracch⁹ q̃diu legib⁹ agrariis: & frumẽtariis: & cæteris pfusiõib⁹ ærarii mlitudinẽ impitã, pmerebat̃. Tamdiu Saturnin⁹ plurimũ potuit: q̃diu easdẽ illas frumẽtarias largitiões: & agri diuisiões pollicebat̃. Item a repeto Repetũdar̃ dicim⁹: & de pecuniis Repetũdis: nec alios hẽt cas⁹: Vt Verres accusat⁹ est repetũdar̃: & de repetũdis pecuniis nã cũ dico Repetũdar̃ subitelligo pecuniar̃: q̃ noie: q̃ diuitiis cõstãt: cõtinent̃: Hæc accusatio pprie cadit i eos: q cũ magistratũ gererẽt puincialib⁹: aut vi: aut dolo eripuerũt pecunias: aut vasa p̃ciosa: vestes: nauigia: aliaq; huiusmõi: Ad res vero repetẽdas mitti dicim⁹: cũ pncipi: vel pplo erepta sũt: vel pecor̃: vel hoim: vel loco r̃: ac terrar̃: agrorũq; corpa. MYRINVM. Myrin⁹: & Triũph⁹, ppa noia sũt gladiator̃. Myrini. ẽt alibi hic poeta mẽtionẽ facit. Nup cũ Myrino petere̊t̃ missio læso. VTRAQVE MANV. Ductis manib⁹ in vtrãq; ptẽ diffidẽtiũ qd facere solemus dũ aliqd liberaliter donam⁹: Vel vtraq; manu. i. toto aio: qm̃ q̃ maxie cupim⁹ ambab⁹ vlnis amplecti solem⁹. Martia. Hæc vtraq; manu cõplexuq; assere toto. Apule. Et libertatẽ ambab⁹ manib⁹ amplectẽs. FINIRE Absoluere: tẽminare. Finis ẽ extremitas vniuscuiusq; rei lẽ est id: i quo vnaq̃q; res termiat̃: Quod a grẽc τέλος dr: Vñ finẽ lineæ dicim⁹ esse pũctũ: & Sphærã nec pncipiũ hrẽ: nec finẽ. Hinc etiã artifices Finẽ vocãt id: ad qd oia referunt̃: & cui⁹ grã cætera fiũt: vt finis medici ẽ curare: Finis oratoris bene dicere: Finis bñ viuẽdi. vt qdã philosophi volũt: vt⁹ vt alii: voluptas. Ab lẽ Cõfines agri dicũt̃: q eodẽ loco finiũt: & Cõfinia termini eor̃. Similiter Affines agri: vicini dicũt̃. Itẽ Affines sũt viri: & vxoris cognati: dicti ab eo q duæ cognatiões: q̃ diuersæ iter se sũt: p nuptias copulant̃: & altera ad alteri⁹ cognatiõis finẽ accẽdit: Ab eo affinitas deriuat̃. Noia vo eor̃ sũt hæc. Socer: Socr⁹: Gener. Nur⁹: Victric⁹: Nouerca: Priuign⁹: Priuigna. Grad⁹ vero affinitatis nulli sũt: Et qdẽ vxoris meæ pr̃ mihi Socer est: Mater ẽ Socr⁹: Ego illis sũ Gener: Vxoris meæ Auus mihi Magn⁹ socer est: Auia Magna socr⁹: Ego illis sũ Progener. Et retro pr̃ me⁹ vxori meæ Socer est. Mater mea Socr⁹ Vxor ãt illis ẽ Nurus: & Auus me⁹ vxori meæ Magn⁹ socer: Auia magna socrus: Vxor aũt illis Pronur⁹. Priuignus me⁹ ẽ vxoris meæ fili⁹ ex alio viro nat⁹: Ego sũ illi Victric⁹ Et ecõtrario vxor mea liberis meis: q̃s ex alia vxore habeo nouerca dr. Liberi aũt mei illi sũt Priuigni Viri frater Leuir ẽ: Viri soror Glos: Duor̃ fratrũ vxorũ Ianitrices dicũt̃: Et Finio vbũ mõ pficio. Apule. Sine op⁹ finiã: qd incœpi. Mõ ẽminũ pono: metor: Vñ Finito res dicebãt̃: q̃s mũc agror̃ mẽsores vocam⁹: Plau. Eius nũc regiõis limites cõfinia determiabo: rei ego sũ fact⁹ finitor. Finio ẽt aliqñ p diffinio accipit̃: quẽ admodũ & Finitio p Diffinitione. Est aũt Finitio: siue Diffinitio rei ppositæ, ppa: & dilucida: & breuit̃ cõprehẽsa vbis enũciatio: q̃ cõstat maxie gñe: specie: differẽtiis, ppis: Vt hõ est aãal rõnis capax morti obnoxiũ. Differtq; a descriptione: qd hęc ẽ rei ppositæ p q̃sdã, ppetates declaratio Vt hõ corp⁹ est bipes: caput erectũ habẽs. spectãsq; i cælũ: & Diffinio qd ẽ circũscribo: A quo idefinitũ dicim⁹ qd nullis rõnib⁹ circũscptũ ẽ: Vñ grãmatici Indefinite positũ eẽ nomẽ affirmãt: qñ nec relatiue. nec interrogatiue positũ ẽ. Indiffinitũ ũ dici⁹: qd nõ ẽ diffinitũ. Infinitũ aũt qd nõ hẽt finẽ Vñ Infinitio & Infinitas deducũt̃: Ci. Quar̃ icursionẽ nõ solũ videam⁹: sed ẽt cogitem⁹ infinitionẽ ipsã quã Apiriã vocãt Idẽ At hoc Anaximãdro populari: & sodali suo nõ psuasit. In iis. n. infinitatẽ res, atq; naturæ: & in lẽ mũdo ipo cælũ: terrã: maria cognoscimus. Grãmatici q̃q; ifinitiũ modũ vocãt: q nec p sonis aliqb⁹: nec nũeris finit̃. A finio ẽt Præfinio: qd est p̃ scribo: & q̃si finẽ quẽ nõ trãsgrediaris ostẽdo. A quo Præfinitũ dicim⁹ p̃scriptũ: cõstitutũ. Infinite: & Infinitum aduerbia sũt significãtq; sine fine. LITEM. IOCOSAM. Cõtentionẽ. q̃ de ludo erat. Lud⁹: & iocus differũt sicut Ludo & Iocor: q iocꝰ in verbis est. Lud⁹ poti⁹ in facto. Sed frequẽter alter̃ p altero ponit̃. Iuue. Quotiẽs volunt fortuna iocari. Defacto. n. nõ de verbis itellexit. Ouid. Hos ignara iocos tribuit fortuna puellis. Materia ludũt vberiore viri. mille fac eẽ iocos: turpe ẽ nescire puellã Ludere. ludẽdo sæpe paraẽ amor. Hic Iocos p ludis posuit: qd & ioca aliqñ neutro gñe dici aiaduertim⁹. Cice. Itaq; ioca tua plena facetiar̃. Ediuerso Ludũ p Ioco posuit. Hora. Sed tũ ãmoto q̃ram⁹ seria ludo. Itẽ Ply. Ludere me putas: serio peto. Nã iocos & Seria, ppe cõtraria eẽ Quũt. ostẽdit. iocũ vero inq̃t accipim⁹: qd ẽ cõtrariũ Serio. Ludere etiã aliquãdo dicim⁹ p eo qd est verbis scribere. Virg. Ludere q̃ vellẽ calamo pmisit agresti. Sed lẽ fere nõ nisi in opusculis dr: q̃lia sũt Epigrãmata: & huiusmodi opuscula lusus: siue ludi dicũt̃. Sũt q existimẽt poetas carmia sua p q̃dã verecũdia Ludos appellasse Itẽ Ludere q̃ñq; p moueri accipit̃. Idẽ: Ludere pẽdẽtes pueros. Teren. Congrũ istũ maximũ in aq̃ finito ludere paulisp. Nõnũq; p deridere decipe. Neu⁹: Tu me ludere aus⁹ es Sycophãta. Virg. Multa mal⁹ simulãs vana spe lusit amãtẽ. Et p canere poliare. Geli⁹: Is optime fidib⁹ ludere a mgro ei⁹ didicerat. Lusus ẽt: & Lusio, p ludo ponũt̃. Sueto. Acne ex lusu qdẽ aleæ cõpẽdiũ spernẽs. Quĩt. Nec me offẽderit lus⁹ in pueris. Est lẽ signũ alacritatis. Idẽ: Sũt nõnulli acuẽdis pueror̃ ingeniis nõ iutiles lus⁹. Cic. Ex multis lusiõib⁹ nobis senib⁹ talos relinquãt: & tesseras. Lud⁹ ẽt, ppe dr locus i quo gladiatores athletęq; discẽdi grã exercent̃. Nã & ipa exercitatio ni

Compitalia

Suppeto.
Suppetie

Repeto
Repetitio.
Anacephaleosis.

Repetundarũ.
De pecuniis repetundis.

Myrinus
Triumphus.

Finis.

Confines
Confinia.
Affine.
Affinitas
Socer
Socrus.
Gener.
Magnus socer
Magna socrus
Progener.
Nurus.
Pronurus.
Priuignus
Victricus.
Leuir Glos.
Ianitrices
Finis
Finitor.
Metor agrorũ
Finitio.
Diffinitio.
Descriptio.
Definio
Indefinitum.
Indefinite.
Indefinitum:
Infinitio
Infinitas
Apiria
Infinitiu⁹ modus.
Præfinio
Præfinitum
Infinite.
Infinitus
Ludus
Locus:
Loca
Setia
Ludo.

Lusus.
Lusio.

Ludus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CUADROS USAL.ES

Farius ludus
Ludus musicꝰ
Ludꝰ armorũ.
Ludi cõpitaliticũ.
Ludi liberales
Ludicrus
Ars ludicrs.
ludicrũ.
lusoꝛ.
lusoꝛium.
lusorie.
ludificatrix.
ludibrium
ludio
Hister
ludia
ludibundus.
Alludo
Deludo
Eludo

Preludo
Preludium
Proemium
illudo
Colludo

Collusio

ioci
ioca
Dicta
Dicteria
iocularc.
iocosum.

hil aliud q̃ ludꝰ est. Hic p metaphorã & schola grãmatice: aliaq̃ disciplinarũ ludus appellat. Seneca: Dyonisiꝰ Tyrãnꝰ de regno eiectꝰ: ludi magiſter factꝰ ẽ. Liuꝰ: Camillꝰ magiſtrũ ludi diſcipulos hoſtibꝰ pdente eiſdẽ puris i vrbẽ vſq; cedẽdũ ꝓbuit. Hic Fãrius ludũ dicĩ ꝓin q̃ Grãmatice: & Rhetorice doceꝰ. ludũ muſicũ: in q̃ Muſice: vt ẽ apud Terẽ. de Fidicina. Q̃ue q̃tidie diſcebat in ludo. Ludũ armoꝝ: ĩ quo gladiatores diſcũt: Veteres oĩa ſpectacula publica ẽt i honorẽ deoꝝ facta ludos vocabãt. Hic ludi cõpitaliti dicti ludi liberales: q̃ eſt Libero patri dicati: q̃s Athenienſes ꝓmo circa cõpita iſtituerũt: in qb⁹ noĩe ꝓmii hiꝰ dabat. Ludi q̃ ſpectacula ſignificãt: nĩero fere pluratiuo ꝓferũt. A ludo deducit Ludicrꝰ: hoc ẽ luſorius: iocular leuis. Vir. Neq; n. leuia: aut ludicra petũt ꝓmia. Vñ ars ludicra dr̃ ars hiſtrionica: & Scenica: & qcqd ludicri appellatione ꝓtinet. Nã ludicrũ qd ẽ ſubſtãtiuũ nõ mõ ludos Hiſtrionicos: & Senicos: ſed qdcũq; luſoriũ opꝰ ac ioculare ſignificat. Itẽ a ludo Luſor: q ludit: & Luſoriũ qcqd ad ludũ ſpectat: Hic luſoria pila dr̃: & Luſoria tabula: q̃ teſſeris vel calculis ludimꝰ Martia. de luſoria tabula: Hic mihi biſſeno nũerat teſſera puncto Calculꝰ hic gemino diſcolor hoſte perit. Ab hĩ fit Luſorie aduerbiũ: hĩ eſt iocularit. Itẽ Ludificor & Ludificatio: de qbꝰ ſupra dximꝰ. Et fœmininũ Ludificatrix: & ludibriũ res vana & deridẽda. Vir. Foliis tuũ ne carmina mãda: Ne turbata volẽt rapidis ludibria ventis. Vñ hũ aliq̃d ludibꝝ o dicimꝰ hĩ ẽ deriſui: cõtẽptui. & Ludio Hiſtrio. Liuꝰ: Acciti ex etruria Romã ludiones q̃ ad tibicinis modũ ſaltabãt. Idẽ. Et qa Hiſter Tuſco vbo ludio vocabat: huiuſmõi artifices Hiſtriones vocati. Legimꝰ ẽt fœias ludias appellatas. Marcianꝰ ludiã q̃dã Gaditanã ſaltãtẽ vidimꝰ ſemicinctã. Et ludibũdus: ludẽs Itẽ ꝓpoſita Alludo: qd ẽ cũ aliud dicimꝰ: & ad aliud ſentẽtia latẽter referẽ. Vir. Actiaq; Iliacis celebramꝰ littora ludis. Dũ eni ludos æneæ narrat: alluſit ad Auguſti victoriã: q̃ cõtra Antoniũ in iis locꝰ potitꝰ ẽ. Deludo atq; Eludo: q̃ ſignificãt deridẽo: decipio. Plau. Q̃uid me deludit: & nocte excluditis foras? Cic. Sed vos ab illo irridemini: & ipi illũ viciſſim eludit. Præludo. añ ludo: A q̃ ꝓludũ: qd ꝓpe ſignificat ꝓcentionẽ: hĩ eſt id qd ante in choationẽ cãtus legitimi ꝓmitti a Cytharœdis emerendi fauoris grã ſolet. Hic Præludiũ a gbuſdã Proemium appellatũ: Illudo: qd mõ ſignificat p ludũ noceo. Vir. Neuvariæ illudãt peſtes: Mõ derideo. Dicimuſq; Illudo tibi: & Illudo te. Idẽ: Certãtq; illudere capto. Idẽ Verbis vtutẽ illude ſupbis. Colludo ſimul aliquẽ deludo. Vñ Iuriſcõſulti colludere cauſidicos dicũt: cũ diuerſã ptẽ adiuuãt: pdita cã ſua. Sic eni dientẽ ſuũ ſimul cũ aduerſario ludũt hoc ẽ fallũt: decipiũt. Marcꝰ: q̃uaricatorẽ eẽ cũ oñdimꝰ. q̃ colludit cũ reo: & trãſlatiue munere accuſãdi defungit: eo ꝓ ꝓpas qdẽ. pbatiões diſſimulet: falſas ũ excuſatiões admittat. Ab hĩ Colluſio deducit: qd q̃uaricationẽ ſignificat: de q̃ iferi diſſerem. A iocus vo fit iocor vbũ: qd vt diximꝰ: mõ ludo ſignificat. Mõ nõ ſerio loq̃r ſed nugas ago. Aliq̃n facete: & cũ q̃dã venuſtate loquor. Vnde ioci: ſiue ioca: vtroq; n. mõ dicimꝰ: fuit q̃ veteres Dicta: ſiue Dicteria noiarũt. His in ꝓmis vſũ fuiſſe Plautũ Comicũ Poetã. & M. Tulliũ ſũmũ oratorẽ conſtat Vñ poſt mortẽ Plauti cũ multæ eiꝰ comœdiæ icertæ vagerẽt. Plautinæ tũ eẽ de iocoꝝ copia iudicate ſuit. De Cicerõis ũ iocis libertꝰ eius Tyro libros cõpoſuit: q̃s q̃dã ipſi⁹ Cicerõis fuiſſe exiſtimarũt: A iocus Ioculare deducit: qd mõ luſoriũ ſignificat Mõ inane: nõ ſeriũ: mõ amœnũ & venuſtũ. Itẽ iocoſũ: qd mõ accipit ꝓ eo qd ad ludũ ꝓtinet. Vñ Iocoſas cõtẽtiões dicimꝰ: q̃ in ludis: vel de ludis oriũt: mõ ĩane: vt Iocoſa vba: hĩ eſt vana: nõ ſeria: ſed p iocũ dicta: mõ facetũ: vt iocoſꝰ hõ: hoc ẽ facetꝰ: lepidus: iocis abundãs. O DVLCE INGENIVM PRINCIPIS INVICTI. O Dulcẽ: hoc ẽ clemẽtẽ naturã fortiſſimi ꝓncipis. Ingẽs impatoris laus cũ fortitudie cõiũctã hr̃e clemẽtiã: cũ potiꝰ fortitudĩs ſoleat comes eẽ ſeueritas. Raꝝ hoc deoꝝ munꝰ ẽ. ſed in te. FEDERICE ita illuſtrẽ: vt dubiũ ſit: ac difficile dictu magꝰ ne hoſtes fortitudinẽ tuã pugnãtes timeãt: an clemẽtiã: ac naturæ ſuauitatẽ diligãt victi. Dulce ꝓpũ dicimꝰ: qd guſtu ſuaue ẽ. ac iucũdũ: vt ſupra oñdimꝰ: Cui⁹ contrariũ ẽ Amaꝝ hoc ẽ inſuaue: aſperꝝ: iniucũdũ. Suaue minꝰ ẽ q̃ dulce: cui opponit Auſteꝝ: ſũptũ a grẽc apud q̃s ἀνοσῆρὸν Auſterꝰ dr̃: & ἀνοσῆρία Auſteritas: & ἀνοσῆρόν Auſtere. Q̃ui diligẽtꝰ hęc pgnũt: tredeci. Saporꝝ gñia faciũt. Dulce. Suaue. Pingue: Amaꝝ: Auſteꝝ: Acre: Acutũ: Acerbũ: Acidũ: Salſũ. Invno plures ſentiũt ſapores. vtputa Auſterꝰ: acutꝰ: dulcꝰ ſuauis oẽs alieni: In lacte ſapor ẽ alienꝰ qdẽ: ſed & ſuus qdã: & peculiaris: q iure dici dulcis nõ poteſt: & pinguis: & ſuauis: obtinẽte lenitate: q̃ ipa ſuccedit inuicẽ ſaporis. A q̃s nullus ẽ ſapor & ne ſuccus qdẽ: & tũ hocꝓo fit aliq̃s: ac ſuũ genꝰ facit. Q d ſi in iis ſapor aut ſuccꝰ ſentiat vitiũ eſt: quẽadmodũ ſi ſentiat odor. Mirũ tria naturæ ꝓcipua elementa ſine ſapore eſſe: ſine odore: ſine ſucco aquã. aerẽ ignẽ. Tranſferẽ tamẽ aliquãdo hoc vocabulũ etiã ad animũ ingeniũq; & ſimpliciter ad oĩa. quæ vſu grata ac iucunda ſũt: vt dulcis nox: dulcis conſuetudo: dulcis ſermo: dulce ingeniũ: dulcis memoria: ac recordatio præteritorũ: dulcis amicula: dulcis puer: dulce melos: dulcis cogitatio.

Seneca.
Liuius
Terentꝰ.
Vir gilius
Martial.
Virgilius
Liuius.
Idẽ.
Martia.
Virgilius
Plautus.
Cicero.
Virgi.
Idem.
Marcus.
Varro.
Lucanus.
Suetonꝰ
Martianꝰ
Nosa.

AD DOMITIANVM DE ORPHEO. EPIG. XXI:

q VICQ VID IN ORPHEO. Blãdit Domitião q ita oĩa q̃ de Orpheo fabuloſe ſcribunt: repſentari i ludis ſuis fecerit: vt videri va: nõ ficta potuerit. HARENA. Amphitheatrũ. EXHIBVIT Produxit: repſẽtauit: RHODOPE. Thracia. Partẽ p toto poſuit. Itẽ ꝓtinẽs p contẽto: hoc ẽ Thraciã p Thracibus. THEATRO. Spectaculo. ORPHEO. Thracio: quẽadmodũ ſup dximꝰ. SCOPVLI. Saxa ꝓpe. n: Scopulꝰ eſt ſaxũ eminẽs: a ſpeculãdo ita vocatꝰ. σκόπελιν. n. ſpecular eſt: Vñ Scopũ dicimꝰ locũ: in quẽ ſagittãdo tela dirigimꝰ: Sueto. de Domitiano. Nõn unq̃ in pueri procul ſtãtis: q̃bentiſq; p ſcopo diſpanſã: dextræ manꝰ palmã: ſagittas tãta arte dixerit: vt oẽs p intũalla inocue euaderẽt. Et grẽci Scopolon locũ eminẽtẽ. hoc ẽ ſpeculã noĩant. A ſcopulo Scopuloſũ dicimꝰ locũ ſcopul plenũ A σκόπελιν vo. qd ſpecular ſignificat Epiſcopꝰ deducit: q̃ſi ſpeculator. Nõ aut põtificẽ ſignificat: vt nũc vulgo exiſtimat: Sed vt Marcianꝰ ſcribit. ii. ꝓpe dicũt Epiſcopi q præſũt panĩ: & cęter venalibꝰ rebꝰ. q̃ populis ciuitatũ ob q̃tidianã victũ neceſſaria ũt. REPSERVNT. Ambulauerũt. Repẽ. ꝓpe dr̃ de aĩalibꝰ q̃ pedibꝰ carẽt: & vẽtre q̃dimt: vt ſũt vmes & ſerpẽtes: q̃ a repẽdo dicũt Reptilia. Per metaphorã tũ ea q̃q; q̃ exiguos pedes hũt repe dicũt: vt lacertę: ſtelliões & milia. Ab hoc fit Repto frequẽtatiuũ: qd ẽ lẽte: & q̃ſi teſtudis paſſu ſcedo: vt ii facere ſolẽt: q in hortis: & ſilibus locꝰ ſpaciãt Hora. An tacitũ ſiluas iterreptare ſalubres. Et Irrepo ꝓpoſitũ meſſala. Irrepſitq; ſerpẽs i altioré ptẽ

Fãrius ludus
Ludus muſicꝰ
Ludꝰ armorũ.
Ludi cõpitaliticũ.
Ludi liberales
Ludicrus
Ars ludicrs.
ludicrũ.
lusoꝛ.
lusoꝛium.
luſorie.
ludificatrix.
ludibrium
ludio
Hister
ludia
ludibundus.
Alludo
Deludo
Eludo

Preludo
Preludium
Proemium
illudo
Colludo

Colluſio

ioci
ioca
Dicta
Dicteria
iocularc.
iocoſum.

Scopulus
Scopus
Scopelos
Scopeloſus

Episcopus

Repo
Reptilia
Repto

Itẽ Repẽte aduerbiũ p Antiphraſim: qd ſignificat ſubito. A q̃ Repẽtinꝰ ſubitanꝰ. Deducit autẽ Repo p imutationẽ vnꝰ lr̃æ a grẽco: qd eſt ἑρπετῶ A quo Herpes aĩal apud grẽcos vocat: q̃ ſanant q̃cũq; ſerpũt. & Herpetæ dicunt vlcera q̃ ſerpũt. Ply. A yzoũ herpetas q̃q; & nomas: ac putreſcẽtia ſanat: Et Serpo v bũ eiuſdẽ cũ repo ſignificatiõis: & Serpyllũ: qd grẽci ἑρπυλλον vocãt: Herba ẽ vulgo nota ad palmi altitudinẽ increſcens: dũ ſatiua eſt: nec ſerpẽs. Siluestr vo mirifice ſerpit: & odoratior eſt: minutſoribꝰ foliis aduerſꝰ ſerpẽtes efficax: q̃s ẽt odore: ſi vraſ: expellit. Adhibet & cõdimẽt. Vir. Allea ſerpyllũq; herbas cõtundit oletes. A ſerpo Serpẽs deducit notæ ſignificatiõis: qd tã maſculini q̃ fœminini generꝰ repit: Sed frequẽti⁹ fœminini. A veteribꝰ Serpula dicebat. Vñ Serpula ſerpſerit apud Enniũ legimꝰ: p ſerpẽs irrepſerit. Et a ſerpo Proſerpo: hoc eſt porro: idest lõge ſerpo. Ply. Herba hęc niſi ſata ſit: mire pſerpit: Hic pſerpina. de q̃ ſupꝰ diximꝰ. A ſerpẽs Serpẽtinꝰ deriuat. Idẽ: Serpẽtino adipe punctꝰ reſoluit. Et Serpẽtariꝰ: de quo ſupra diximꝰ. Vulgatũ ẽ pleriſq; terras ſerpẽtiũ: q̃ in iis occultent: colores hr̃e. Innũera eoꝝ gña ſũt. In india tãta magnitudie adoleſcere dicũt: vt ſolidos hauriãt cernos taurosq;. In põto vo iuxta Rhindacũ amnẽ ſupuolãtes q̃uis alte pniciũq; alites hauſtu raptas abſorbeant. Nota eſt bello punico expugnata baliſtis: tormẽtiſq; veluti oppidũ quoddã a Regulo impatore ſerpẽs cẽtũ viginti pedũ lõgitudis: Cui⁹ pellis maxillæq; vſq; ad bellũ Numãtinũ Romæ i tẽplo duraueré. Serpẽtũ aliæ ſquãmas habẽt aliæ picturas: oĩb⁹ fere exitiale venenũ. Ceraſtæ ꝓferũt q̃dri gemina cornicula: q̃ꝝ oſtẽtatiõe veluti eſca ilico ſollicitatas aues pimũt. Nã reliquũ corꝰ de iduſtria harenis tegũt: nec vllũ idiciũ ſui ꝓbẽt: niſi ex ea pte q̃ imitatis dolo paſtibꝰ necẽ ꝓpetim aucupãt. ἀπὸ τοῦ κεράτων hĩ ẽ a cornibꝰ Ceraſtæ appellatæ: Luca. Spinaq; vagi tor quẽte Ceraſtæ. Amphiſibenæ: q̃ & Amphiſbenæ dicũt: cõſurgũt i caput geminũ: q̃ꝝ alterꝝ loco ſuo ẽ: alterꝝ loco q̃ cauda: q̃ cã eſt: vt capite vtrinq; venenũ fũdẽte ſerpat tractibꝰ circulat. Idẽ: Et q̃uis in geminũ ſurgẽs caput Amphiſibena. Iaculi arbores ſubeũt: e q̃ꝝ ramis vi maxia fibrant. Penetrãt aĩal qdcũq; obuiũ fortuna fecerit: ne pedibꝰ trũ pauẽdæ ſerpẽtes eſſet ſed miſſili q̃q; volarẽt tormẽto. Idẽ: Iaculiq; volucres. Aſpides intumeſcũt collꝰ: nullo fere ict⁹ remedio ꝓterq̃ cõfeſti ſi ptes tactæ amputẽt. Mirꝝ huic tã peſtifero aĩali amor affectꝰ ẽ. Cõiuge ferme vagãt: nec miſi cũ cõpare vita ẽ. Itaq; alter utra iterẽpta: icredibil alterꝰ vltiõis cura ẽ. Perſeq̃ interfectorẽ vnũq; in eũ q̃ntolibet ppli agmie notitia q̃dã ifeſtat. Supat oẽs difficultates: pmeat ſpatia: nec niſi ãnibꝰ aut celeri fuga arcẽt hebetes natura oclos hẽt: eoſq; ñ i frõte: ne ex aduerſo cernerẽt: ſed i tpibꝰ. Itaq; auditu ſępꝰ q̃ viſu excitat Venenũ aſpidũ ſi ſãguis attigit ſtati pimit. De cætero potũ q̃ntalibet copia nõ nocet. nõ. n. eſt tabifica vis: Itaq; occiſa morſu eaꝝ aĩalia cibis inoxia ſũt. Scribit Varro. Aſpidũ ictꝰ efficaciſſime curari hauſta a pcuſſis ipoꝝ vrina. Cõſtat Aſpide pcuſſos torpore: & ſono necari. Lucanꝰ. Hic q̃ pria caput mouit de pulluere tabes. Aſpide ſõniferã tumida ceruice leuauit. Plenior huic ſãguis: & craſſigutta veneni Decidit: in nulla plꝰ eſt ſerpẽte coactũ: Aſpidis ſputũ q̃q; qd Pthyas dr̃. ꝓſtat pnicioſũ eẽ. Dr̃ aũt Pthyas ἀπὸ τοῦ πτύω qd eſt ſputo: Vñ & πτίσμα ſputũ appellat: qd & Pthyſma dr̃. Nã & πτύειν ꝓ ſputere accipit. Iune. Ille fruat vo cibꝰ obſcenis: oĩq; libidis arte. Q̃ui lacedæmoniũ pityſmate lubricat orbẽ: hoc ẽ q lubricat anulũ ſputo. Per hũc n. ditiorẽ itelligit. Martia. Per cuꝰ digitos currit leuis anulꝰ. Eſt. n. ditiorꝝ mos: dũ ocioſi ſedẽt: anulos voluere eoſq; ſæpe extrahere: & reponere: digitoſq; vt id faciliꝰ faciãt: ſputo irrorare. Hũc locũ Iuuenal. ita pmi iterp̃tati ſumꝰ. Q uã ridicula hic ab aliis dicta fuerit: opeꝑciũ eſt plegere. Orbẽ aũt Lacedæmoniũ vocari anulũ cõſtat: q̃a a Lacedæmonis ꝓmũ anuloꝝ vſꝰ manauit: Ply. Hoc i tarq̃uiis maxime miror: q̃rũ e grẽcia fuit origo: vñ hic anulorũ vſꝰ manauit: q̃q; ẽt nũc Lacedæmõe ferreo anulo vtũt. Itẽ Ptyſis dr̃ ſputũ: Phthyſis ũ exulceratio pulmõis appellat cũ: tabe: & extenuatiõe totiꝰ corpis: ac ſãguinis excreatiõe ἀπὸ τοῦ φθίνειν qd eſt tabeſcere cõſumi: Vñ Phthiſici noĩant. Cyrenaica pũicia Baſiliſcũ generat. xii. nõ ãpliꝰ digitorũ magnitudie: cãdida: ĩ capite macula: vt q̃dã diademate ſigni: ſibilo oẽs fugat ſpẽtes: nec flexu multiplicã: vt reliq̃ corꝰ ipellit: ſed celſꝰ & erectꝰ i medio icedit. Necat frutices: nõ mõ cõtactu: ſed ẽt afflatu exurit herbas: rũpit ſaxa. Comptũ ẽ occiſo quõdã ex eq̃ haſta: vi venenũ p eã ſubeũte nõ eqtẽ mõ: ſed equũ q̃q; abſũptũ fuiſſe. Muſtelarũ virꝰ hunc exitio eẽ phibet. Interficiũt eos cauernis facile cognit ſola tabe. Magi baſilici ſãguinẽ miris laudibꝰ celebrãt coeũtẽ picis mõ. Tribuũt ei ſuccẽſſꝰ petitionũ a pncipibꝰ: ac ptãtibꝰ: & ꝓcũ diis. Q uidã Saturni ſãguinẽ appellãt. Sũt ẽt qui baſiliſcũ tradãt: vel ſolo aſpectu hoĩes iterimere: qd & Catoblepas facẽ dr̃: modica fera: cęteriſq; mẽbr iners: caput tũ ꝓgraue ægre ferẽs: idq; deiectũ ſęp in trã oĩb⁹ q oculos eiꝰ videre: cõfeſtim expirãtibꝰ. Naſcit in Aethyopia heſpia apud fõtẽ: q Nigris dr̃: Nili vt pleriq; exiſtiauerũt caput: & luporũ q̃q; viſꝰ noxiꝰ eſſe hoi in Italia eſtimat: vt ſup dximꝰ: Vocẽq; hoi quẽ pores cõtẽplẽt ad ꝓſẽs adimere. De Baſilico ſic ſcribit Luca. Sybilaq; effũdẽs cũctas trẽtia peſtes: A ñ venena nocẽs: Late ſibi ſubmouet oẽ Vulgꝰ: & i vacua regnat Baſiliſcꝰ harena: Boa ſerpẽs ẽ in Italia naſcẽs: de q̃ ſupra diximꝰ. Aliẽ ꝓmo Bubuli lactis ſucco: i tãtãq; aliq̃n magnitudinẽ excreſcit: vt Diuo Claudio ꝓncipe occiſa i vaticano fuerit q̃ ſolidũ ifãtẽ geſtabat i aluo. Dracones careẽ veneno exiſtimãt. Veritũ i Africa ſũt peſtiferi: alaſq; habẽt & pulchritudie ac ſplẽdore ẽgoris cęteras ſerpẽtes excellũt. Luca. Vos q̃q; q cũctis inoxia numĩa tris: Serpitis aurato nitidi fulgore dracones. Peſtiferos ardẽs facit africa. dũ citis altũ Aera cũ pẽnis: armẽtaq; tota ſecuti Rũpitis igẽtes ãplexi verbere tauros. Nec tutꝰ ſpatio ẽ elephas: datis oĩa læto. Nec vobis opꝰ ẽ ad noxia fata veneno. Caput dracõis limini ianuary ſubditũ ꝓpitiat orõne diis fortunatã domũ facere magi affirmãt: Oculi eiꝰ iueteratis & cũ melle tritis mũctos nõ paueſcẽt ad nocturnas imagines. Dẽtes eiꝰ illigatos pellibꝰ caprearũ ceruinis neruis mites ꝓſtare dnõs: & exorabiles ptãtes. Cauda dracõnis: & capite vill leõis e fronte: & medulla eiuſdẽ ac eq victoris: ſpuma canis vnguibꝰ adalligatis ceruino corio: neruiſq; ceruĩ: & dorcadis alẽnatis iuictos hoies fieri: q̃ arguẽdi potiꝰ grã q̃ docẽdi referẽda exiſtimamꝰ. Q uidã dracones ſcribũt parua hr̃e ora: & admodũ nõ dehiſcẽtia: ſed arctas fiſtulas: p q̃s trahũt ſpũs: & lĩguas exerẽt in dẽtibꝰ vim nullã: ſed i caudis: hic verbere potiꝰ q̃ rictu nocere: V iſi ſũt apd Aetyopas. xx. & amplꝰ cubitorũ magnitudie frequẽtiſſimi: repiũt q̃q; i eorũ maritimis q̃terni & qui cratiũ more cõtexti. Dracæna dracõis fœia ẽ A Dracõe Dracunculꝰ diminutiuũ deducit & Dracontiũ herba: de q̃ ſupra diximꝰ Dracones dictos exiſtimant

Repente.
Repentinus
Herpes
Herpete
ſerpo
ſerpyllum
ſerpens.
ſerpula ſerpſerit.
Proſerpo
ſerpentinus.
ſerpentarius.
Ceraſta.
Amphiſibena
Amphiſbena.
Iaculus
Aſpis
Phtys
Pthyas
Pithyſma.
Ptyſis
Phthiſis.
Phthiſici
Baſiliſcꝰ.
ſaturni ſãguis
Catoblepas
Nigis fons
Boa.
Dracena.
Dracunculus.
Draco
Dracones

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

ἀπὸ τοῦ δόρκεσθαι qd ē videre. Clarissima. n. hīe dicūt oculorū aciē: q̃ ex cā icubātes eos thesaurīs custodiæ cā finxerūt ātiq. Ideoq; æsculapio attribuerūt: vt nōnulli existimāt. ꝓvigilātissimi eē existimāt: q̃ res medicinę maxie ē necessaria: A dracōis filitudie. Draco ēt appellat pasmes emeritū pluribus ānis iduratū. Ply. Nup reptū. Draconem serere iuxta arborē: ita palmitē appellam emeritū: pluribusq; iduratū ānis: nūc ꝓsitū q̃ maxima amplitudie trib ptib lōgitudis derasō cortice: qtēn obruat. Vñ & Rasilē vocāt: Depmere sulco: reliq pte ad arborē erecta. Devipera supi locuti sum: q̃ & greca voce ἔχιδνα. Ī est Echidna dī. Ouidi. Sāguine Cētauri Lerneę sāguis Echidnæ: Mixt ad auxiliū tpa nulla dabit. In ī gñe dū coeūt: mas caput iserit i os fœminę: qd illavoluptat dulcedie abrodit. Eadē sola itra se parit ouā vni coloris: & mollia vt pisces. Tertia die itra vtery catulos excludit: deide singul dieb singulos parit. xx. fere nūero. Itaq; cęteri tarditatis ipatiētes prūpūt latera occisa parēte: Cæterę ꝓpētes cōtecta ouā i terra icubāt: & fœtū sequēte excludūt āno. Vipa theriacę adhibet: hoc ē multipli ci illi cōpositiōi: q̃ aduersi venena inuēta ē. Magno errore hāc vulg medicorū. Tyriaci vocāt & a Tyro serpēte appellatā dicūt. Null ē serpēs q Tyr appellet: nec tyriaca a tyro: sed Theriace: siue Theriaca ἀπὸ τοῦ θηρίου ī est a feris: siue beluis vocitata ē: ꝓ hęc cōpositio aduersus oēs belūas venenatas īstituta sit admisceē ei vipinæ carnes: qppe ex vipa pastilli fiūt q & ipi Theriaci appellāt: ēnis digitis vtrinq; āputatis: exēptisq; iterraneis & liuore spinæ adherēte. Reliq corpe i patina ex aq̃. & aneto discocto: spinisq; exēptis: & addita simulaginæ: atq; ita in vmbra siccatis pastilli. Quidā tradiderūt eos q aliqn vipe iecur coctū hauserīt nūq̃ postea ferin a serpēte. Theriacę simile ē Mithridaticū ātidotū ex reb. Iiiii. ꝓpositū qd vulgo nūc autoris noīe Mithridatē vocāt. Anguē q̃q; m inime venenatū eē putāt nisi p mēsē dū luna īstigat Serpētis gen ē vulgo notū. Vir. frigidus o pueri fugite hic latet anguis i herba Hūc ex medulla boīs spinæ gignū mlti pdiderūt. Pulcherrimū anguiū gen Hydr est in aq̃ viuēs de q̃ & Hydra abūde supi disseruim: Ab angue Anguin deducī. Ply. Anguino adipe illinī. Et Anguin cucumis dict ē oblōg: & ad anguis filitudinem cōtort: q & Erratic dī. Hęmorrhois q̃q; serpēt gen ē pestifer, a fluxu sāguinis ita appellata: qppe grēci ῥέω sāguinē ῥοῖσ fluorē dicūt: hui morsu sāguis oīs e corpore fluit: nec sisti pōt. Luca. At stare nō suū miseris passura cruorē: squāmiferos īgēs hæmorrhois explicat orbes. Idē: Impssit dētes hæmorrhois aspa Tullo: Vtq; solet piter tot effūdere signis. Coricii pssura croci sic oīa mēbra emisere simul rutilo p sāguine vir. Sāguis erāt lachrymæ q̃cūq; foramina nount humor: ab iis larg manat cruor ora redūdāt. Et patulæ nares: sudor rubet: oīa plenis. Mēbra fluūt venis: totū ē p vulnere corp. Ply. Portulaca: q̃ Pepliō vocāt: nō multū satiua efficatior sag: ttary venena: & hæmorrhoidū: & Prester, plag ipositā extrahit. Hęc & Hæmorrhoia dī. Idē Mustū serpentib aduersat maxime Hæmorrhoiæ: & Salamādre. Hæmorrhoidas ēt vocam gen morbi: cū oravenary iuxta anū tāq̃ ex qbusdā capitul turgēt: & sāguinē fūdūt: qd & i ore vuluæ fœiary icidere cōsueuit. qnq; hęc purgatio ē nō morb: Iōq; curati eo qdā cū sāguinis exitū nō haberēt. iclinata i p̃cordia ac viscera materia subit: ac gūissimis morbis correpti sūt Ideoq; q̃tēs is supp̃ss est: ne qd piculi afferat: mlta exercitatiōe digerēda materia ē: & sāguis iterdū e brachio mittēd. Prester q̃q; serpētis gen est miro ardore eū qué lesérit inflāmās: & supra modū tumefaciēs. Luca. Narcidiū Marsi cultorē torrid agri. Percussit p̃ster: illi rubor igne ora Succēdit: tēditq; cutē peūte figura Miscet cūcta tumor: maior iā corpe toto. Hūanūq; egressa modū sup oīa mēbra. Inflat sanies late tollēte veneno. Seps serpēs ē cui vel leni ictu tota caro putrescit. Iō ἀπὸ τοῦ σύπτω nomē hēt: qd ē putreo. Ply. Profuisse tñ Oxymel fatēt cōtra serpētes q̃s Sepas vocāt. Luca. Ossaq; dissolues cū corpe tabific seps. Idē: Parua mō serpēs: sed q̃ nōnulla cruētæ Trū mort hēt: nā plagæ pxima circū fugit rapta cutis: pallētiaq; ora retexit. Iāq; sinu lapso: nudū ē sine corpe vuln Membra natāt sanię: sure fluxere: sine vllo tegmine poples erat femory quoq; musculus oīs Liqt: & nigra distillāt īguina tabæ Scytale serpēs ē gālis: nec nimiū lōga. sed tāta maculary varietate spectabil vt ituētes remoret tāto aūt feruore vt p̃ter cęterary serpētiū psuetudinē media hyeme tunicula exuat. Idē: Et scytale sparsis ēt nūc sola pruinis Exuuias positura suas. Ply. Eadē vis ꝓtra venatorū oīm mori puatim Scytalē: & angues. Scytalē ēt Lacedemonii vocabāt huiusmōi furtiuū gen epistolæ. Surculi duo erāt Teretes oblōguli pari crassitudie: eiusdē lōgitudis: derasi atq; tornati cōsimilit. Vn impatori i bellū pficiscēti dabat. Alter do mi mgratus seruabāt. Q ñ vl venerat lrary secretiory circū surculū lory modicæ tenuitatis: lōgū q̃tū rei satis erat: cōplicabāt: volumīe rotūdo: & simplici: ita vt ore adiūctæ vndiq; coherētes lori: qd plicabat coirēt. Lras deide in eo loro p transuersas iūcturary oras vsib a sūmo ad imū pficiscētib cōscribebāt. Id lory īris ita pscriptis reuolutū e surculo: impatori cōmēti illi cōscio mittebāt. Resolutio aūt lori lras trūcas ac mutilas reddebat: mēbraq; eary: & apices in ptes diuersissimas spargebat: Sed vbi ille: ad qué erat missū: accepat: surculo cōpari qué habebat a capite ad finē pīde vt debere fieri sciebat: circūplicabat: atq; ita lræ p ambitū eūdē surculi Coalescētes runt coibāt: ītegramq; & incorruptā epistolā: & legi facilē p̃stabāt. σκυτάλην aūt ī est Scytalē a loro vocabāt: qd græce σκυτόσ dī. Sic ēt serpentē Scytalē a corio: qd facile exuit: Vñ σκυτεῖνον grēci Scorteū vocāt. & σκυτάσ sutor. σκυτεῖον Sutrina appellat. Hic ēt Scutilū vocam tenue & macrū: & i quo trū exilis pellicula cernit. Vñ Scutica dicta: q̃ p flagello vtimur. & Scutū: qd corio tegi cōsueuit: a cui similitudie Scutū vasis genus. Hora. Vilia vendētē tunicato. Scuta popello: ī et scuta fœmininо gñe dī. A quo Scutula diminutiuū: qd mō huiusmōi vasculū significat. mō lignū teres: quo linū: & alia huiusmōi tūdim. Hic Scutulata vest: de q̃ supius locuti sum. Et aliud diminutiuū Scutella: Itē a scuto deducit Scutat: sicut ab hasta Hastat: & Scutifer ferens scutū: Scutū grēce Aspis vocat: a quo ἀπὸ τοῦ σώσω Parma appellat. ī ē paruū scutū: & breue. Vir. Enso leuis nudo: parmaq; īgloriā alba. Huius diminutiuū ē Parmula. Coluber quoq; serpēs ē in aq̃ viuēs: hui adipē: & fel hūtes: q crocodilos venāt mire adulari pdunt: mihi aduersi eos belua audēte: E colubrorū gñe ē: q a grēcis Enydris vocat serpēs masculi: & alb hui qtuor dētib supiorib in dolore supiorū gingiuas scarificāt: inferiorū iferiorib Dipsas plagā fere nullā morsu iducit: nec tumorē: ī hūorē oēm psumēs sitī iestimabilē facit. Iō nomī hēt ἀπὸ τοῦ διψῶ qd significat sitio. Ply. Vnedines serpētiū venenis resistūt maxie sepis: dipsadis: & vipæ. Luca. Signuferū iuuenē Tyrrheni

Rasilis
Echidna
Tyriaca
Theriace
Theriaca
Theriaci pastilli
Mithridaticū
ntidotum
Mitridates
Anguis
Hydra.
Anguinus cucumis
Cucumis erraticus.
Hemorrhois.
Portulaca.
Peplios.
Hemorrhoia.
Hemorrhoide.
Prester.
Seps.
Scytale.
Scutilus.
Scutica
Scutum.
Scuta.
Scutula.
Scutella.
Scutatus
Scutifer
Aspis.
Parma.
Parmula
Coluber
Enydris
Dipsas

Plynius.
Ouidi.
Lucanus.
Ply.
Lucanus.
Jdem.
Plynius
Lucanus.
Jdem
Plynius.
Virgilius
Hora.
Virgilius
Plynius.
Lucanus.

sāguis aulū Torta caput retro Dipsas calcata momordit. Vix dolor aut sens dētis fuit. I pāq; læti frōs caret in uidia: nec qcq plaga minat. Ecce subit vir tacitū: carpitq; medullas ignis edax: calidaq; incēdit viscera tabe. Ebibit humorē circa vitalia fulsū Pest i ficco liguā torrere palato Cœpit diffessos iret q sudor in art Nō fuit: atq; oclos lachrymary vena refugit. Nō dec iperii: nō mœsti vita Catonis Ardētē tenuere virū: qn spargere signa Auderet: totisq; furēs exqreret aruis. Quos poscebat aq̃s sitiēs i cordevenenū: Ille vt i tanai miss rhodanūq; padūq; Arderet: nilūq; bibēs: p rura vagātē. Nec sentit fatiq; gen mortēq; veneni: Sed putat eē sitī. Cicinia pua & gālis serpēs i italia fere veneno carēs. Chersydros trestris serpēs Hydro aq̃tico filis: & Chelydr nō mltū aspectu distās fumū. q̃ serpit: omittēs. Luca. Nat & ābigue coleret q Syrtidos arua Chersydros: tractiqvia fumāte Chelydri. Cēchris serpēs maculī plena: thebano marmori filis: qd viride ē & cæter marmorib hilari: & a serpētū maculis Ophites vocat: qppe ὄφισ grēce serpēs dī. Nō iueniūt ex eo colūnæ nisi admodū paruæ. Duo eius gña. Molle cādidū. & nigricās dury. Differūt ab ī Tyberianū: & Augusteū hory impatory pncipatu i egypto repta: ꝓ hęc maculas diuerso mō colligūt. Augusteū vndati crispū in vtices. Tyberianū sparsim cōuoluta camicie Cēchris ēt auis ex accipitrū gñe. De Cēchride serpēte. Idē: Et semp recto lapsur limite Cēchris. Plinb ille notā variatā tigit aluū: Quā paruis tinct macul theban ophites. De Cēchride auc. Ply. Fimū Cēchridis albugines extenuat. Ammodites serpēs ē harenæ filis colore: a q̃ nomē hēt. Luca. Cōcolor exust atq; indiscret hāre nis Ammodites. Natrix ēt serpēs aq̃s q̃q; ipas veneno ificiēs: Idē: Et Natrix violator aq̃: Natrix ēt herba ē cuius radix euulsa vir hirci redolet: hac i piceno a fœminis abigūt: q̃s vocāt fatuos. Philosophi spēs limphātiū ī mō aiory eē crediderūt: q tali medicamēto iuuēt. Pharias serpēs ē: sulcū dū serpit: cauda i terra faciēs: & supēā fere ābulās. Luca. Et cōtent iter cauda sulcare pharias. Serpētes oēs pariūt ouā: coeūtq; cōplexu adeo circūuolute sibi: vt vnā existimar bicipitē possis. MIRANDA. Admiratiōe digna: qa. f. moueri. & currere videbat. Vel admiratiōe digna pp filitudinē: qa vt mox subdit: sitis erat hortis hesperidū. de qb supi locuti sum. IM MIXTVM. Cōmixtū: licet aliqn repiat Immixtū p nō mixto: Miscere, ppe cōfūdere ē: Vñ Mixtariū vas dī: q̃ vinū aq̃ miscem. Lucil. Vrce aut gemina lōg mixtari ansa: Hic mixtor. & mixtio: & mixtura: & mixte aduerbiū notæ significatiōis. Itē ꝓposita Admisceo: Intmissio: Permisceo: Immisceo. Submisceo. Commisceo: eiusdē fere oīa signficatiōis a qb Admixtor: Admixtio: admixtura: Admixte: Intimixtor: Intermixtio: Intermixtura: Intmixte: Permixtor Permixtio: Permixtura. Permixte: Immixtor: Immixtio: Immixtura: īmixte. Submixtor: Submixtio: Submixtura Submixte: Cōmixtor: Cōmixtio: Cōmixtura: Cōmixte. Itē Mixtī: Immixti: Cōmixti aduerbia. Itē Miscella colūbæ gen: de q̃ supi dixim. Itē Miscellæ vites: q̃ in oī agro cōueniūt ꝓ cū cęter vbiq; vtilit misceant: & pmiscuū mixtū cōfusū icertū: Vñ apd grāmaticos pmiscuū gen icertū dī. A q̃ Promiscue aduerbiū mixte: cōfuse: icerte. Veteres ēt pmisci p pmiscue scripsere. Et Mixtū vinū nō pury sed aq̃ tēperatū: Mero ptrariū. Aliqn ēt miscere p pturbare accipit. Vir. Miscet agēs tel. Drq; Misceo ἀπὸ τοῦ μίγνυνται quod apd grēcos miscere ē: vñ & μῖξισ mixtura appellat. PECORI. A ialib mutib, ppe. n. Pec pecoris: siue pec pecudis: vtroq; enī mō dicim: significat oē aīal qd sub boīs impio e pabulo ēre pascit: vt boues asini: eq: cameli: oues capræ: & reliq huiusmōi. Itē Elephāti. Ply. Qui cū Elephāto cōgress gemino ictu pecudē exanimauit. Repit tñ iterdū Pec pecor p multitudie pecudū siue pecory. Vir. Dic mihi Damœta cuiū pecus: an Mœlibei. Idē: Infœlix o semp ouis pec. Idē: Capgenūq; pec nullo custode p herbas. Intdū pec pecoris p oue ponit. Ply. Suis fœt sacrificio die quito pur ē: pecoris die sexto boū trigesimo. Quit Curi vlū vestiū sæpe pecori lanæ detrahūt. Oui. Hoc pec oē manu multę stabulāt in antris multas silua tegit: multæ q̃q; vallib errāt. Nec si forte roges: possim tibi dicere q̃t sūt. Paupis ē nūerare pec de laudib hary. Nil mihi credider pñs potes ipa videre. Vt vix circueāt distētiū crurib vber. Sūt fœtura minor tepidis i oulib agni. Intdū ēt pecus pecoris trāsferē ad oē aīal: qd hūana ligua: & effigie caret. Vir. Ignauū fucos pec a p̃sepib arcēt. Pec q̃q; pecudis p oue positū legim: Ply. Ipsi aīalis tāta narrat clemētia aduersi min valida vt i grege pecudū occurrētia manu dimoueat: ne qd obterat iprudēs. Itē p q̃cūq; aīali hūana effigie: & sermone carēte. Vir. p apib Et pecudū custodia solers Lucil. p piscib: Prętera gen hūanū: mltæq; natātes squāmigere pecudes. Veteres pecu: & pec pecoris: & Pec pecudis neutro omnia gñe ptulerūt. Vñ pecua: & Pecora: & Pecuda frequētissime legim. Neui. Hoīes: pecua: belua sq̃. Acti: Incelsis mōtib pecua atq; iter colles pascit. Idē Vagāt pauore pecuda: & i tumulis pastores sedēt. Sisen. Iumēta & pecuda locis: crepidare cōplurib. Cice. Cū adhibēt i pecora pastores. Cato: pecuiū ptulit gtio plurali ab eo qd ē pecu. A q̃ pecuariū deducit: qd ad pec attinet: sicut a pecore pecorariū: & pecoreū: & pecorinū: sicut a pecude Pecudinū. Pecuariū ēt dicim aliqn armētariū & pecuaria loca: i qb: armēta cōsistūt. Itē ipa armēta. p̃terea a pecore: siue pecu pecunia deducit. Cui diminutiuū ē pecuniola: ꝓ olim diuitiæ oēs i agris: atq; pecorib eē existimabāt. Vñ Locupletes: & pecuniosi appellati sūt diuites: q̃si locorū & pecory pleni. Quippe pecuniæ appellatiōe nō mō nūmi: ī est nūerata pecunia. sed oēs res tā soli q̃ mobiles & tā corpa q̃ iura cōtinēt. vt Hermogenian iuriscōsult affirmat. Frequenti tñ Pecunia p ea: q̃ nūerata est ab autorib vsurpat. Itē a Pecore: siue pecu Peculiū: qd ppe significat rē. q̃ nō in pecunia nūerata p̃sistit: sed vl i solo vel i corpib: vel i supellectile nro labore: & industria paratū & a nobilipsis lucrefactū: Vir. Nec spes libertatis erat nec cura peculi. Cic. An eory seruit dubia est: q cupiditate peculii nullā cōditionē recusāt durissime fuitutis. & Cel iuriscōsultus scribit pecuniā sine peculio fragilē eē: ī est sine lucro. Hic peculiū castrense dī: vt Pōponius. affirmat: qd a parētib: & agnatis i militia degēti donatū ē: vel ꝓ fili in militia acq̃sīuit: ꝓ nisi militaret acq̃situr nō fuisset. Nā ꝓ fuisset sine militia acq̃situr: id peculiū ei castrēse nō dī. Aliqn etiā Peculiū p paruo primonio accipi asserit: Vlpia. Ī ī pecularis deriuat: qd, ppe significat rē ad peculiū ptinentē: sed vsu iā receptū ē: vt p, ppo: siue speciali: seu p̃cipuo ponat. Vñ fit Peculiariter aduerbiū ī est spāliter. p̃cipue. Itē Peculor a q̃ Depeculor: qd ppe ē ea q̃ ad rē publicā siue pncipē: seu sacra ptinēt: furor. A quo peculator: siuè Depeculator: q tale furtū facit: q̃ry fœminina sūt Peculatrix: & Depeculatrix. Itē peculat quē paul: & Labeo diffiniūt esse pe

Lucanus.
Cicinia.
Cherſydros
Chelydrus
Cenchris
Ophites marmor.
Tyberianum marmor.
Augusteū marmor
Cenchris
Ammodites.
Natrix.
Pharias
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Jdem
Immixtum.
Misceo.
Mixtarium.
Mixtor. tio. ra
mixte
Admixtio.
Intermixtor. c.
Permixtor. c.
Submixtor. c.
Commixtor. c.
miscella.
Promiscuum.
promiscue.
Promiscam.
mixtum vinū.
Pecus
Pecoris.
Dec pecudis.
Pecu.
pecua. pecora.
pecuda.
Pecunum
Pecuar um.
pecorarium.
pecoreum
pecudinū
Pecunia.
Pecuniola.
Locuples.
Pecuniosus.
Peculium.
Peculium castrense.
Peculiaris.
Peculiarter.
Peculor.
Depeculor
Peculator
Depeculator.
Peculatrix
Depeculatrix.
Peculatus

Plynius.
Virgilius
Jdem.
Plynius.
Virgilius
Quinti.
Ouidius.
Virgilius
Plynius.
Virgilius
Lucilius
Renius.
Actius.
Sisenna.
Cato.
Hermogenianus
Virgilius
Cicero.
Cels.
Pompo.
Vulpia.
Paulus.
Labeus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

cuniæ publicæ aut ſacræ furtũ:nõ ab eo factũ:cuꝰ piculo fuit:& iõ æditurũ i iis:q̃ ſibi tradita ſuit peculatũ nõad mittere. Idẽ ẽt ſcribũt nõ mõ pecuniã publicã:ſed ẽt putatã crimẽ peculatꝰ facere: vt ſiqs:qd fiſco debeꝫ: ſimulãs ſe fiſci creditorẽ accepit:q̃uis putatã abſtulerit pecuniã:Is aũt q pecuniã traiciẽdã accepit: vel qlibet alꝰ:ad cuius piculũ pecunia ptinet:ñ dr̃ Peculatũ admittere. PEPENDIT. Immobil ſtetit ceſſãs a volatu deſiderio videdi poetã. SVPRA VATEM. Sup eũ q vatẽ:lẽ eſt orpheũ agebat. Vates antiq vocabãt q̃s græci dicũt Prophetas:lẽ ẽ antiſtites phanoꝝ:& diuinoꝝ oraculoꝝ iterptes:vel q̃ſi fates:vt ſupra dixiꝰ:q futura fatẽt:ſiue fata p̃dicerẽt:vel a vſibꝰ viẽdis. ſolebãt:lẽ ẽ cõnectẽdis. ſolebãt enĩ afflati diuino numine vſibꝰ cõtextis futura p̃dicere vñ deducta ſuit Vaticinor: Vaticiniũ: Vaticanꝰ:de qbꝰ diximꝰ. Vaticanũ agrũ pmꝰ Leo. iiii. romanoꝝ pontifex mœnibꝰ cinxit. Nycolaꝰ. v. iſtaurauit:& Vatidicũ:qd græco vocabulo ppheticũ dr̃. Ab huiuſmõi vatibꝰ poetæ q̃q Vates appellati ſuit:tã maſculino q̃ fœminino gñe:q & ipi muſaꝝ furore pleni carmina pponere exiſtimãt. Nã q abſq; camenaꝝ furore ad poeſim accedũt:& ipi vt Plato ingt: inanes ſuit:& vana eſt eoꝝ poeſis. Idẽ poetę appellãt:lẽ ẽ ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ποιῶ:qd ẽ facio:effingo:formo q̃ſi fictores:vñ opꝰ eoꝝ poema:& poeſis dr̃. lẽ ẽ figmẽtũ:ſiue fictio Quidã hęc ita diſtiguũt vt poema ſit iuẽtio parua:q̃ pauꝰ vbis expmãt. Poeſis ũ texti ipe ſcptoꝝ:& opꝰ totũ. Lucil. Nõ hoc qd valeat: qdue iterſit hoc q̃ illud cognoſcit:pmũ hoc qd dixi ẽ eẽ poema ps ẽ parua. Idẽ: Itẽ q̃ vis nõ magna ps poema ẽ: Poeſis opꝰ totũ: totaq; illa ſũma ẽ vna. Itẽ a poeta Poeticũ dicimꝰ:qd ad poetã attinet:& Poeticã artẽ ipſã ſicut Grãmaticẽ:& Rhetoricẽ:& poetice aduerbiũ:ſicut Grãmatice:& Rhetorice:& Poetor vbũ qd eſt i poetice exerceor:ſiue poetã ago. & Poetificꝰ q̃vſus ẽ Enniꝰ. q Caballinũ fontem poeticũ noiauit. LACERATVS AB VRSO. Quẽadmodũ verus orpheꝰ a mulieribus. INGRATO: Quia nõ pepcit ei cuꝰ cãtu fuerat oblectatꝰ. IACVIT. Extictꝰ ẽ. quẽadmodũ ſupiꝰ diximꝰ. FICTA. Simulata. Fingere enĩ ppe formare & facere ẽ. Vir: Nec ſi miſerũ fortuna Sinonẽ fiuxit vanũ et mendacẽq; impba figet. Ci. Virũ bonũ figimꝰ de eiꝰ deliberatiõe & cõſultatiõe: Salu. Quæ natura vẽti prona:atq; obediẽtia fixit. Var. Sicẽi parato luto tegulas fingebãt. Hic Figuli dicti ſiue fictores:q ex creta:atq; argilla opa faciũt & Figulina:ſeu p ſyncopẽ Figlina officina:i qua huiuſmõi opa fiũt:& opa ipa Figulina & fictilia dicũt:q̃ tãto in vſu apd veteres fuerẽ:vt Numa rex. vii. collegiũ figuloꝝ Romę iſtituerit. Nõ enĩ ibrices tñ tegulæ:laterculiq; fiebãt:ſed ẽt tabulæ:lucernæ cãdelabra. Vaſa oĩs generꝫ:doliaq; ad tenẽda vina:q̃ſq; qnetiã defictos ſeſe mltũ fictilibꝰ ſoliis cõdi maluere:q̃ marmoreis ſepulchris. M. Var. pythagorico mõ in myrti:& oleæ: ac nigræ ppli foliis. Samia vaſa i eſculẽtis laudari maxie ſolebãt:lẽ ẽ in ſamo iſula facta. Samos duaꝝ iſulaꝝ nomẽ ẽ in mari ægæo. Vna adiacet thracię:q̃ poſtea Samothracia dicta ẽ. Vir. Threiciãq; ſamũ q̃ nũc Samothracia ferẽ. Alẽa epheſo oppoſita eſt. & vicina Andro: In illa iuuo ferẽ nata fuiſſe. & Pythagoras philoſophꝰ:& vna ex ſybillis q̃ exide Samia dicta ẽ. In ea genꝰ cretę erat ad vaſa fictilia aptiſſimũ vñ vaſis fictilibꝰ i ea pma nobilitas. In eade nemoroſꝰ collẽ fuit: vt Home. teſtatꝰ vñ oẽm idã:& oẽm troianã vrbẽ ſubiicere oculis licebat. Quã nobilitatẽ Arretiũ in Italia tenuit. Martia. Arretina nimis ne ſpernas vaſa monemꝰ: Lautꝰ erat thuſcꝰ porſena fictibꝰ. Surrẽti calices tñ i p̃cio fuere. Idẽ: Accipe nõ vili calices de puluere natos: Sed ſurrẽtinæ leuæ toreuma rotę. Simili mõi hiſpania ſagũti. Idẽ: Quę ñ ſolicitꝰ teneat: feruetq; miniſter: Sũme ſagũtino pocula facta luto. Nec minus iiſnobilitate ſuit i Cãpania cumæ. Idẽ: Hãc tibi cumana rubicũdã puluerẽ teſtã. Municipẽ miſit caſta ſibilla ſuã Samia teſta matrꝫ deũ ſacerdotes. q galli vocãt: virilitatẽ ãputabãt: nec aliẽ lẽ citra pniciẽ fieri poterat: ſi. M. celio credꝰ q liguã q̃q; ſic ãputãdã gũi. pbro obiecit. Vitellio hic Samiũ aliq̃ñ veteres. p acutovſurparũt. & ſamiaẽ vbũ p acuere:& q̃ſi Samiæ teſtæ acumẽ iducere: vt Marcel. teſtatꝰ: Fractꝫ q̃q teſtꝫ vti excogitatũ ẽ vt pauiñta firmꝰ durẽt: addita calce:q̃ vocãt Signia. ab lẽ ẽt figura fit: hoc ẽ forma aſpectꝰ q̃litas vñ tres figure apd grãmaticos eẽ dicunt. ſimplex. pposita & decõpoſita. Itẽ figure vocãt:q̃s græci σχήματα dicũt: hoc ẽ. Schemata: q̃ſi cultꝰ:& ornamẽta oõnis. Hic Schemata lexos:& Schemata diãoeas:lẽ ẽ figure vbꝝ:& figure ſnĩarũ. A q̃ fit Figurovbũ:& figurati. Vñ oõ figurata:& figurate aduerbiũ hoc ẽ p figurã. Itẽ Effingo. qd ẽ ad alterꝰ formã fingo:& q̃lẽ volo fingendo rep̃ſẽto. Quit. Nã mihi videt. M. T. cũ ſe totũ ad imitatiõẽ græcorũ cõtuliſſet. effiuxiſſe vi Dẽoſthẽis: copiã Platonis. iocũditatẽ Iſocratꝫ. Vñ ductũ ẽ nomẽ Effigies: hoc ẽ ſignũ adviuã alterꝰ ſiliitudinẽ: vl ad veritatꝫ ſiliitudinẽ factũ tã i picturis:q̃ i ſculpturis. Aliq̃n ẽt p aſpectu poniẽ Ab lẽ fit Effigioverbũ: hoc ẽ ad effigiẽ formo. A q̃ Effigiatꝰ: hoc ẽ ad aliquã ſiliitudinẽ formatꝰ. Aliq̃n tñ fingo p ſimulo capit. qñ ea q̃ ſimulamꝰ: ita formamꝰ: atq; cõponimꝰ vt vã eſſe videãt. Afra. Tu cogitatu finge fabricare vtilibet. Vir. Nõ hic te carmie ficto atq; p ãbages. Terẽ. Et fingũt q̃ndã iter ſe nũc fallaciã. Ci. Talibꝰ exẽplis nõ ficte ſolũ fabulæ ſed ẽt hiſtorię referte. Plaut. Nã nec factũ vſq̃ nec fictũ: neq; ſcptũ i poematis. Hic Fictio: & Figmẽtũ dedunt: hoc ẽ res ſimulata:& ficta. & Ficte aduerbiũ: hoc ẽ ſimulata:& fixula qd p fabula veteres vſurparũt. Eſt ẽt qñ fingo p ppono accipit. Vir. Perſequẽ vitẽ attõdẽs: fingitq; putãdo. Et p paro. Lucil. Fuga fingit. timido vadit pede pcitꝰ. Et p iũgo. Neuiꝰ. Labra fingo labellis: fictricẽq; ipſã deoſculor. A fingo ẽt fit Cõfingo: qd ſimiliter p ſimulo accipit. A quo Cõfictor: Cõfictrix: Cõfictio:& aduerbiũ cõficte. Itẽ Diffingo: qd ẽ conquaſſatũ reformo. Seneca: Diſſipatũ inſtaurat: atq; diffingit.

DE RHINOCEROTE EPI. XXII.

OLICITANT PAVIDI: Rurſꝰ blãdit. Domitião de Rhinocerote: q cũ torpeſcere aduerſꝰ vrſũ videret: tãdẽ ñ ſecꝰ eũ extulit: q̃ iactare tauri pilas cornibꝰ ipoſitas cõſueuerũt. PAVIDI. Timidi Pauere enĩ timere. A q̃ paueſcer. pauor. timor: pauidꝰ ſemp timẽs. Nã Paues dr̃ q ad tp̃s: vel ex cã timet. Pauide: timide. pauidos ẽt iterdũ dicimꝰ glę cupiditate ſolicitos. Vir. Corda pauor pulſãs. SOLICITANT Moleſtãt: inqetãt. DIV. Lõgo tpe. COLLIGIT SE. Parit munit: excitat. Colligere ppe ẽ in vnũ redigere Vir. Colligere arma iubet: validiſq; icũbere remis. Aliq̃n aũt poniẽ p auferre. Lucil. Ruis huc: & colligis oĩa furtim. Plau. Quin pdẽ tõſor vnguis: q̃s dẽpſerat collegit: oĩa abſtulit p̃ſegnia. Aliq̃n idẽ ſignificat: qd legere Vir. Collige vẽgo roſas. Ci ũ de aiali dicꝰ: colligo me aut collig te aut ille colligit ſe: colligeẽ tũc. p reficere accipit. q̃ſi dilapſũ ſpũm i vnũ redigere. Ci. Sed manifeſto furto pturbatꝰ: vbi ſe collegit: q ſi aliquẽ aliũ caſũ addã vt collegit ſe in irã: collegit ſe in lenitatẽ: collegit ſe in arma idẽ eſt qd pauit: ĩmunuit: excitauit: Virg. Subſtitit

Vates. Prophete. — Vaticanus. Vatidicum. — Poema Poeſis. — Poeticum Poetica. Poetor Poetificus Fingo. — Figulus. Fictor Figulina vel figlina. Samia vaſa Samos inſula Samothracia. Samia ſibilla. Arretina vaſa. Sagũtia vaſa. Cumana vaſa. Samia teſta. Samiue Samio Signina Figura Schemata Lexeos Schemata diãoeas — Figuro Figuratim Figurate. Effingo. — Effigies Effigio Effigiatus — Fictio Figmentum. — Ficte Fixula. Confingo Conficior trix. tio. Diffingo Pauco Paueſco. Pauor. Pauidus Pauens Pauide. Colligo

Leo. Nico. — Plato. — Lucil. Idem — Ennius — Virgilius Cicero. Saluſtius Varro — M. Var. — Virgilius — Home. Martialis — Idem. Lucillius Idem Idem M. Cã. — Quintil. — Afra. Virgilius Terentiꝰ. Cicero Plautus — Virgilius Lucillius Neuius Seneca — Virgilius — Idem Lucillius Plautus. Virgilius — Cicero. Virgilius

æneas:& ſe collegit i arma. Poplite ſubſidẽs. Et idẽ ſeſus ẽ: ſi dicamꝰ: ille collegit ſe i irã:& ira illiꝰ collegit ſe: ille collegit ſe in mãſuetudinẽ:& mãſuetudo illiꝰ collegit ſe. A colligo fit Collector: Collectrix:& Collectio:& Collecte aduerbiũ: qd & Collecti aliq̃ dixere p ſuccicte. Itẽ Collecta: ſiue Collectanea: lẽ ẽ ſcripta: q̃ ex plibꝰ excerpta locis ĩvnũ lecta ſuit. Cõponiẽ aũt Colligo a cõ p̃positiõe:& lego legis: qd ppe ſigificat colligo. Vir. Quiẽ legitis flores:& hũi naſcẽtia fraga. Idẽ: Atq; ois nauita põto Hũida lina legit: hic tractũ ẽ: vt legere ẽt ſit ocẽis ſcripta pcurrere: qñ lrãe oculis legi: hoc ẽ colligivideãt. Idẽ: At ſil heroũ laudes:: & facta parẽtis Iã legere: ppẽ qd ea q̃q: q̃ picta ſuit legere dicimur. Ply. Dũ maioꝝ ſuoꝝ imagies i atrio legeret. Itẽ qa id: ad qd accedimꝰ: meliꝰ oẽis cernimꝰ: factũ ẽ: vt legere ẽt p adhærere vſurpam. Vir. Ades:& pmũ lege littoris orã. Itẽ qñ nautę dũ aſpa loca p̃tereũt: legere hoc ẽ colligere vel a ſ cueuerũt. Idẽ vbũ plærũq; p p̃terire accipit. Idẽ: Littoraq; epin legimꝰ. Eſt ẽt qñ p eligere poniẽ: q̃ ea: q̃ eligimꝰ: colligere q̃dãmõ videmur. Idẽ: Ipſe ego cana legã tenera lanugĩe mala. Cãtera ita demũ legere debemꝰ: ſi nature nõ repugnãt. Itẽ legere ſurripere ẽ: q̃ ea q̃ fruamur colligimꝰ. Vir. Vl q̃ ſublegi tacitꝰ tibi carmĩa nup. Hic Sacrilegi dr̃: q res ſacras: vl e ſacro ſurripiũt:& ſacrilegiũ furtũ rei ſacrani: vel e ſacro loco factũ. Legere ẽt Plau. figurate. p pcutere poſuit: q̃ iis: q̃s pcutimꝰ: adherem. Quo te legã hoc ſcipiõe. A legẽdo: hoc ẽ colligẽdo Leguli dicũt: q olea aut vuas legũt:& Legumẽ: qd legit: hoc ẽ cuelliẽ e tra: nõ aũt ſubſecãt. Nã cũ duo ſint frugũ gña: frumẽta: vt triticũ/ordeũ/far/& Legumĩa: vt faba/cicer/lẽs/illa qdẽ metũt hæc vo vellũt. Itẽ Lectꝰ cuꝰ diminutiuũ ẽ lectulꝰ:& lectica q̃vehimur: qa ſtramẽta:& herbã: vñ hæc facerẽt: legebãt: qd nũc q̃q; i caſtrꝫ fieri videmꝰ. quidã tñ lectũ a græco potꝰ vocitatũ volũt: qd illi dicũt λέκτρον Alii a collectis pãnis ad cubitãdũ vl q̃ fatigatos ad ſe alliciat. A lecto Lectiſterniũ deducit: cũ i tẽplo ſtratis lectulis ac pulvinarib ſedebãt. & a lectica Lecticarii: q lecticã hũeris ferebãt. Itẽ a lego Ligna q̃ ea caduca legũt in agris qbꝰ i foco vtũt. A quo fit Lignor vbũ: vñ milites lignatũ ire dicũt: cũ eũt ad ferẽda ligna ſicut aq̃tũ: cũ eũt ad ferẽdã aquã. A q̃ Lignatio & Lignatꝰ adiectiuũ. Vñ fabrũ lignarũ appellamꝰ: q facit lignaria opa: q & Materiarꝰ appellãt. & Lignoſũ: qd iſtar ligni durũ ẽ. Ligneũ: qd ex ligno ẽ. Itẽ a lego ligũſtrũ: q̃ſi legũſtrũ de q̃ ſupiꝰ diximꝰ. Itẽ a lego Ligo ligõis iſtrũ ruſticũ: qd p latitudinẽ ſub ẽra faciliꝰ legãt. Itẽ Spicilegiũ: collectio ſpicarũ: & tp̃s ipſũ meſſis. Var. Nemo rep̃hẽſus q a ſegete ad ſpicilegiũ relict ſtipulã:& ligna. Itẽ a lego cũ p eligo capit: fit ipſũ Eligo: a quo Elector Electrix Electio:& Deligo eiuſdẽ ſigificatiõs. Vñ delectũ militũ dicimꝰ. Quidã Eligo & Deligo ita diſtiguũt: vt eligẽ ſit magꝫ idoneũ ad rẽ gerẽdã ſecernere. Deligere vo ad noſtrũ emoluũtũ: vl illiꝰ q̃ eligit dignitatẽ vt ipator delegit milites ad rẽ bellicã idoneos: nõ elegit:& delectũ agit agricola inter Tauros quo pcreãdæ ſoboli aut tẽræ colẽdæ meliores putat. ſicut enĩ deligere: ita delectũ agere & delectũ hẽre dicimꝰ. Eligimꝰ aũt nobis ipatorẽ: eligimꝰ ducẽ: licet aliq̃ñ i hoc ẽt Deligo vſurpeẽ: & cũ res inter pares ẽ coopto. Liui. Dictatorẽ dici placet dr̃. M. Furiꝰ Camillus: q magiſtꝝ eg tũ. L. Æmiliũ cooptat. Ci. A q̃ in collegiũ augurũ fuerã cooptatꝰ. Sũt q ab eligo elegãtẽ q̃q; dictũ exiſtimẽt: hoc ẽ cultũ: ornatũ politũ. A quo elegãter aduerbiũ:& Elegãtia: hoc ẽ cultꝰ: ornatꝰ: q̃ vox apud veteres nõ ad igenii opa: ſed dũtaxat ad nimis amœnũ: lætũq; cultũ: ac victũ applicabãt: nec q̃ q̃vſq; ad Catõis tpa elegãs ſine vitio dictꝰ ẽ. Poſteaẽ o elegãs rep̃hẽdi deſuit: verũtñ nllã laude dignabãt: niſi cuꝰ elegãtia eẽt moderatiſſima. Ci. Craſſus erat ingt parciſſimꝰ elegãtiũ Scæuola parcoꝝ elegãtiſſimꝰ. Nũc elegãtẽ dũtaxat laudãdo dicimꝰ: vt puta elegãtẽ orõnẽ: elegãs & terſũ carmẽ. Elegi nõ ab eligẽdo dicti ſuit: vt qdã ignari ſcripſere: ſed a græca voce Eleos: qd miſerationẽ ſigificat. Etenĩ eo gñe carmis res fere miſerabiles ſcribi cõſueuerũt. Nota. Verſibꝰ ipiter iũctis q̃rimõia pmũ. Poſt ẽt voti ĩclusa ẽ ſnĩa cõpos. Hic ẽt Elegia dicta. Oui. Veĩt odoratos eleĩa nexa capillos. Ab eodẽ & Elemoſyna dicta ẽ: q ppe miſericordiã ſiue miſerationẽ ſigificat: vñ vulgo nũc munꝰ iopidauũ Elemoſyne vocãt. & Seligo: Secerno: A quo Selectꝰ:& Selectio:& Diligo: amo: qd eũ: quẽ amamꝰ: eligere videamur: q̃ſi nr̃a beniuolẽtia dignũ. A q̃ diligẽs ſtudioſus: quo eoꝝ: q̃ amamꝰ ſum ſtudioſi. Hic Diligẽtior Diligẽtiſſimꝰ Diligẽter Diligẽtiꝰ: Diligẽtiſſime:& Diligentia: ſtudiũ cura. Quoꝝ contraria ſunt Indiligẽs/Indiligẽtior/Indiligentiſſimus/Indiligẽter/Indiligẽtiꝰ/& Indiligẽtia: ĩcuria. & Religo idẽ qd eligo. A quo Religio: q deũ: quẽ diligamꝰ: eligimꝰ. nihil enĩ aliud eſt Religio q̃ dei cultꝰ. A q̃ religioſus/Religioſior/Religioſiſſimꝰ/Religioſe/Religioſius/Religioſiſſime Quidã tñ Religioſũ a reliquẽdo dictũ exiſtimãt: & id eẽ diffiniũt: qd ppẽ ſctitatẽ a nobis remotũ: atq; ſepoſitũ eſt: qd ſigificatũ optie ſeruauit. Vir. Dũ ingt. Eſt ĩgẽs gelidũ lucꝰ ppe Ceretis ãnẽ Religiõe patrũ late ſacer: vnde q̃ colles ĩclũſere claue: & nigra nemꝰ abiete cĩgit. Elegãter qppe oñdit religioſũ locũ eẽ a ppli cõione ſepatũ difficultate adeũdi. Põpe. feſtꝰ: Religioſos eẽ ĩgt: q faciẽda:& vitãda diſcernũt. Vñ idẽ. Vir. ingt: Riuos deducere nllã Religio vetuit: vbi deducere p detergere poſuit. Nã feſtis diebꝰ riuos veteres ſordidatos detergere licebat: nouos fodere nõ licebat. Religioſũ locũ: vt iuriſcõſulti affirmãt vnuſq; ſuavolũtate facere pt: dũ mortuũ ĩfert i locũ ſuũ. Cenotaphiũ q̃q; lẽ eſt ſepulchꝝ: i q̃ nõdũ ſepult ſit mortuꝰ: qbuſdã placuit Religioſũ dici: qd diuinę res negauerũt. Religioſi aũt dies: ĩfames atq; ĩfauſti dicũt. Ci. Itaq; aliter religioſos ẽt nũc dies: aliter in vulgꝰ Religio ẽt p metu:& ſolicitudĩe poniẽ. Vir. Iã tũc religio pauidos terrebat agreſtes Dira loci. Terẽ. Dignꝰ cũ tua religiõe iſtac odio: nodũ in ſcirpo q̃ris:& legatꝰ: qd legit publice vt mittãt:& Legatio: miſſio legatoꝝ: eligebant qppe publice legati: quorũ opa: cõſilioq; pegre magiſtratꝰ vterentꝰ q̃ nũcii eẽnt Senatꝰ: ac reipu. Vñ legati ciũ viaticũ dr̃: vt Marcianꝰ iuriſcõ. affirmat: q̃ iterdũ accipe legati ſolẽt: q ad ſacrariũ p̃ncipis mittunt. & Legas: qd eſt mãdo/decerno/delibero: vt teſtator liberto ſuo argẽti põdo decẽ legauit: hoc ẽ decreuit ex hæreditate ſua decẽ põdo argẽti liberto ſuo cõferri. Hic deducit Legatũ: qd ẽt Florẽtinꝰ ingt: Deliberatio q̃dã hæreditatis: quã teſtator ex eo: qd vniuerſũ hæredis foret: alteri collatũ voluit. Itaq; Modeſtinꝰ Legatũ ingt ẽ q̃dã donatio teſtõ relicta. Quidã exiſtimauerũt: & fideicõmiſſũ: & donationẽ cã mortis legati appellatiõe p̃tineri. Ab eo legatariũ dicũt: qbꝰ aliqd teſtõ legatũ ẽ. Ab hoc lego ppoſita fiũt Allego: qd ẽ abduco. Ply. Tũ multa legauit q̃ ad rẽ ppoſitã ptiere mĩme videbãt. Aliq̃n ẽt mitto. Plau. Quin eaipſa me allegauit: q iſtã accerſerẽ. Delego Demãdo cõmitto. Ci. Poſt delegatã mihi hãc puinciã: hoc eſt poſt hoc onꝰ mihi ipoſitũ. Sueto. De Neroẽ. Nulli delegauit officiũ: vt non adiiceret. Scis qd mihi opꝰ ſit:& hoc agamꝰ: ne q̃s q̃cũ hẽat:& delegate a p̃ncipe cauſæ

Virgil. Idem Idem — Plynius. Virgilius — Cicero. Virgilius — Plautus — Virgilius — Pompe. Virgilius — Virgilius Cicero. Virgilius Terentiꝰ. — Virgilius — Varro. — Liuius M. Fur. Cicero. — Idem Sceuo. — Dora. Ouidi. — Plynius. Plautus Cicero. Sueto. — Collector. trix. tio — Collecte: Collectim Collecta Collectanea Lego. — Sacrilegus. Sacrilegium. Legulus Legumen Lectus. Lectulus Lectica Lectiſternium Lecticarũ Ligna Lignor Lignato Lignatio Lignatius Faber lignarius. Materiarius. Lignoſus Ligneum Ligũſtrũ Ligo ligonis. Spicilegium Eligo. Elector. trix. tio. Deligo. Delego. Elegans Eleganter Elegantia Elegus Eleos Elegia. Elemoſyne. Seligo Selectus. io Diligo Diligens. tior. ſimus. Diligenter. tius me. Diligentia Indiligens. c. Indiligentia. Religo. Religio Religioſum. ſior. ſimus. Religioſe ſiue me. Cenotaphium. Religioſi dies Legatus. legatio legaticius. viaticum — lego. gas — Allego. Delego.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Subdelego. Delego. Delegatum. Relego relegatus. Relegatio. Ablego. Collega. Collegium. Lector. lectio. Lex legitimũ. Legitime. Illegitime. Legitimus filius. Legislator. Legifer. Leguleius. Ilex. Exlex. Legirupa. Lecto. Lectitatio. Perlego. Relego. Reglego. Reglectio. Reglectus. Negligens. Negligentia. Negligenter. Intelligo. Interlego. Pellego. Intelligibile. Intelligentia. Intellectus. Intellectuale. Intellectiuum. Logos. Epilogus. Catalogus. Logice. Dialectice. Sylogismos. Enthymema. Dialogus. Elogium. Analogia. proportio. Inanilogus. Spes. Voluntas. Dolor. Timor. Fiducia. Spero. Benespero. Malespero. Speratus. Procus. Sperata. Vogo. Dicta. Pacta. Sponsa. Despero. Desperatus. Deploratus. Desipatio. Expes. Spes. spes. Prospere. psper. psper dies. pspera sydera. piperitas. Prosperiter. Sperno. Aspnor. Aspernatio. Desperno. Aute. Antea. Antehac. Posthac.

dicũt: q̃ fuit alicui cõmisse. Vñ subdelegare dicim⁹: delegatas nobis a ꝓncipe causas alteri cognoscẽdas iuũgere. Est et Delegare vice sua aliũ reũ dare creditori: cui creditor iusserit. Veteres et Delegare, p discedere: & disptire posuerũt. Plau. Cui fautores delegatores viderint: & Delegata dixerũt: diis cõsecrata: q̃ nũc dedicata dicim⁹. Itẽ Relego relegas: qd ẽ exulẽ facio: & Relegati dicũt ĩ exiliũ missi: & Relegatio: exiliũ. Sueto. de Doitiano. Dum foroꝝ suaꝝ corruptores relegasset: & Ablego: alio mitto. Terẽ. Aliq ẽ mihi ablegãd⁹: dũ parit Philomẽa. Itẽ Collegę a legẽdo: lẽ ẽ eligẽdo dñr: ꝓuna electi sint. College fuit i legatõe: aut mgr̃atu socii. Collegaꝝ appellatõe eos oẽs cõtineri Vlpia. affirmat: q̃ fuit eiusdẽ ptãtis. A collega Collegiũ deducit: qd ꝓpe sigificat societatẽ ipsã collegarũ. Pręterea a lego cũ sigificat ocẽs scripta pcuro deriuat Lector: p eo q legit. Gelli. Siqs lucubrationũ nr̃aꝝ lector erit: & Lectio. Ply. Multa lectõe fatigat⁹: & secũdũ q̃ sdã lr̃a: q̃si legittera: ꝓ legẽti iter ꝓbeat: & Lex ꝓ publice legat: vtvniuersi eã obsuẽt: & legitimũ: qd equũ: iusti ꝓueniẽs: & secũdũ legẽ ẽ. A quo Legitie aduerbiũ. Et cõtrariũ ei⁹ Illegitimũ. A quo Illegitie. Vñ Legitimi filii dicũt: q iusto mr̃imonio orti sũt: & ecõtrario Illegitimi: & Legislator: q legẽ tulit. & Legifer eiusdẽ significatiõis. Vir. Legifere ceres: & leguleiꝰ: q̃ legũ studia sectat: seuꝰ sat̃ i legib⁹. Ci. Ita & tibi iuris cõsult⁹ ipse p se nihil nisi leguleiꝰ qdã cautꝰ: & acutꝰ p̃co actionũ: cãtor formularꝝ: ãceps syllabꝝ: & Ilex: q̃ sine lege viuit: sicut Exlex. Plau. Impure: ihoneste: iiure: illex: & legirupa: q legẽ frãgit. Idẽ: Impudice, scelestẽ, vbero, bustirape, furcifer, socio, fraude, parricida, sacrilege, piure legirupa pnicies adolescẽtũ. Fur fugitiue: fraus ppli: fraudulẽte ipure: leno: cœnũ: vberasti patrẽ: ac matrẽ. Idẽ: Hoiem ego hic q̃ro malũ: legirupã ipiũ: piurũ: atq; iprobũ. Itẽ ab lẽ lego. Lectito frequẽtatiuũ. A q̃ Lectitatio: & plego qd ẽ diligẽter: & vsq; ad finẽ lego: & Relego relegis rursũ lego. Oui. Cũ relego scripsisse pudet: nã plurima cerno Me q̃q; q scripsi iudice digna lini. A lego et cũ pvideo accipit: fit ꝓpositũ negligo: q̃si ne lego q̃dẽ: & nõ dignor videre. Est. n. ꝓpe negligere: cõtẽnere puisacere. Hic Neglectio: & Neglectꝰ: hoc ẽ cõtẽptꝰ: & Negligẽs cõtẽnẽs: & negligẽtia curia: & Negligẽter sine cura: idiligẽter. Ab iis p̃terea cõpatiua: & suplatiua fiũt Negligentior: Negligẽtissimꝰ: Negligẽtꝰ: & Negligẽtissime. Itẽ Intelligo: qd ẽ video: & mẽte pcipio qd veteres Intlego dicebãt. Sicut Perlego: & Pellego. Plau. Tabellas tenet has: pellege. Ab itelligo fit itelligibile: qd mẽte pcipi põt: & Intelligẽtia ipa mẽt' pceptio. Itẽ Intellectꝰ ps aĩ rõnalis: q̃ cũcta pcipim⁹. A q̃ itellectuale: & itellectiui deducit Legovo a græco deducit. Nã græci λέγειν dicere dicũt. Vñ fit logos qd apd eos mõ sermonẽ: Mõ vbũ: Mõ rõnẽ: Mõ orõnẽ sigificat. Apd nosvo aliqñ p dicto ridiculo: ac ꝓtẽnendo accipit. Ci. Ego te certe scio oẽs logos q ludi dicti fuit: aia duertisse. A logꝰ fit Epilogꝰ q̃ a nobis Peroratio dr̃: & catalogꝰ oro: siue fmo: alicuꝰ rei ordinẽ ac dispositionẽ cõtinẽs: & Logice scia disserẽdi. Vñ & ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι qd disserere ẽ. Dialecticevocitat: & Sylogissimꝰ oro: i q̃ qbusdã posit & pcessis necesse ẽ p ea aliud eueire: q si ipfect⁹ fit: lẽ ẽ si ex duob⁹ assũptis alterũ defit: Enthymema dr̃: vt oĩs hõ ẽ aial: ergo oĩs hõ ẽ substãtia: ppt̃ qd festinꝰ: & ipfect⁹ sylogismꝰ vocat: qa ad eũ pfi ciẽdũ alterꝝ assũptorꝝ defuit: qd erat oẽ aial ẽ substãtia. Iuue. Aut curtũ sermõe rotato Torq̃at Enthymema: & Dialogꝰ. q̃ collocutio: seu disputatio iter p̃tari põt. Est. n. Dialogꝰ liber: ĩ q̃ aliq̃ sil' de aliq̃ re disserẽtes itroducũt: & Elogiũ: qd ẽ testificatio de aliq̃ siue honor: seu vitupatiõis cã: quẽadmodũ supiꝰ oñdimꝰ: & Analogia: q̃ a qbusdã Proportõ dr̃: cui⁹ vis ẽ: vt icerta certis, pbet: vtputa si q̃ra⁹ fumis masculi an fœmini gñis sit ex diminutio ei⁹ agnoscit: q̃a funicul⁹ masculi gñis ẽ. & Inanilogꝰ: q iania logt: Plau. Profecto ianilogꝰ es. MARTIS. Belli. DESPERABANTVR. Nulla ãpliꝰ de eis spes erat. Spes q̃ græcẽ ἐλπίς. ẽ opio futuroꝝ: & vt Plato scribit: cõe nomẽ ẽ tã ad bõa: q̃ ad mala. Siguli ꝓpe hoies duos itra se comites hñt vrũq; amẽtẽ: & alterũ alteri cõtrariũ: huic Voluptas nomẽ ẽ: illi Dolor. Sigulos p̃unt futuroꝝ opiones: q̃ꝝ cõe nomen spes ẽ. Propriũ vo eiꝰ: q̃ doloré p̃cedit. Tior: illiꝰ vo q̃ voluptatẽ: Fiducia. Ab hac fit spero vbũ: qd sil' tã ad dolorẽ q̃ ad voluptatẽ referẽ. Vir. Huc ego si potui tñ spare dolorẽ: & Perferre soror potero. Spare iqt: lẽ ẽ futuꝝ opiari: siue timere. Hic Benespo: & Malespo dicimꝰ. A busiue tñ aliq̃ñ Spo p existimo: siue credo accipit: siue de pñti tpe loq̃mur: siue de p̃terito. De pñti Quitil. Facilis vt aĩ aduertere vos spo defẽsiõis meę cursus ẽ. De p̃terito. Et inocẽtiã qdẽ puellæ satis: vt spo defẽdimꝰ. Hic Spatũ veteres Procũ: lẽ ẽ eũ q vxorẽ petit: dixerũt. Et Spatã vginẽ: q̃ petit. A fra. Curre: & nũcia veire: & meaĩ spatã adducere: vtvideat puellã: currẽt: cõformẽt: iube. Idẽ Spatã non odi tuã. Postq̃ vo spõsio facta erat: nõ spata: sed vel Dicta: vel Pacta: vl' Sponsa vocabat. Itẽ a spo Despo deducit qd ẽ extra oẽm spẽ sũ: a quo despati dicũt ĩ morbis de quoꝝ salute nulla ãpliꝰ spes: q & Deplorati vocãt. Itẽ Despati: q nullã ãpliꝰ salutis spẽ hñt. Vñ vetꝰ illud puerbiũ. Nõ eẽ cũ despatis decertãdũ. Hic & Despatõ dicta. Salu. Ne forte despatõe adductiuitę mortẽ p̃ferrẽt. Itẽ a spes Expes: q sine spe ẽ. Acti. Orbꝰ: & liberoꝝ expes Veteres p spem Sperẽ dixere. Var. Sublimis spib⁹ oẽs deridet. Idẽ. Quib⁹ suã delectet ipse amicã & sese spib⁹ iactet suis Ab hoc factũ ẽ, pspere aduerbiũ: q̃si p spe. Hic Prosper fœlix: hoc ẽ q spẽ nr̃ã iplet. Vñ & psperos dies dicimꝰ. Prospera sydera, tpa, loca, fines, actiões, successus. Sæpe etiã p eo: q recipit: hoc est qui spe sua potitꝰ est: accipit. Hic Sueto. Cæsarẽ scribit fuisse, psperavalitudine. i. bona: & q̃si fœlici. Ab lẽ, psperitas deriuat: hoc ẽ fœlicitas & advotũ successus. Quidã etiã Prospiter p, pspere vsurparũt. Sũt q̃ a spero Spno quoq; deductũ existimẽt: qd significat fastidio: despicio: q̃si nullã de eo spẽ habeo. Vir. Comitẽ ne sororẽ spreuisti. Teren. Qd mõis cõtẽptꝰ speretꝰ facta trãsacta oĩa. Ab hoc fit Aspnor aspnaris eiusdẽ significatõis. A quo Aspernatio. Itẽ Despernoval de sperno. Var. Hõ ridiculus: & ab oĩ pube despretꝰ. Nos spno a sperãdo potiꝰ deductũ existimamus: nã ea q̃ fastidimus: reiicimus: ac separamꝰ a nobis: Vnde & spernere veteres aliqñ p segregare vsurparũt. Ennꝰ. Ius atq; æquũ se a malis spnit, pcul. Ante: Priꝰ. Ante enĩ mõ ꝓpositio est: q̃ & ꝓposita & separata iuenit: vt Ante pono: añ domũ: & significat πρὸ græcã localẽ: vel tẽporalẽ: vt antecedo πρὸ ἡγοῦμαι: & añ annũ πρὸ ἐνιαυτοῦ. Tor. Inuenit & fine: & tũc aduerbialit accipit: sigificatq; ãtea: qd apud græcos πρὸ τοῦ τέρου dr̃: vt hoc loco & apud Virgliũ Ante perratis amborũ finib⁹ exul. Aut arari pth⁹ bibet: aut germania tigri. ab lẽ fit Antea eiusdẽ significatiõis: & Antehac: qd significat nõ mõ ante hoc: sed ẽt ante illud tp̃s. Sicut Posthac nõ tñ post hoc: sed ẽt post illud tp̃s. Salu. Sic erat accẽsa libidine vt sępiꝰ peteret viros q̃ petereẽ. Sed ea spe añ hac fidẽ pdiderat: & Antiquꝰ

Plautus. Suetonꝰ Terentꝰ. Vlpia. Sellius. Plynius. Virgilius. Cicero. Plautus. Idez. Guidius. Plautus. Cicero. Iuuens. Virgilius. Varro. Suetonꝰ. Virgilius. Terentꝰ. Varro. Ennius. Virgilius. Salustius.

A quo Antigtas: Antiquo: Antiquor: Antiqñꝰ: Antigtꝰ: Antiq̃: Antiq̃tio: de qbꝰ supra diximꝰ: & Anterior: qui añ ẽ: sicut Posterior q post ẽ: & Añsto notę significatiõis. a q̃ Antistes de quo supra diximꝰ: & aduerbiũ Añex pectatũ: qd sigificat dicto citiꝰ: & Añq̃ eiꝰ expectarẽ aduẽtꝰ. Vir. Anteexpectatũ positis stat ĩ agmie castris: & Añurbanũ p̃diũ: vrbi, ppiquũ: & Antariũ bellũ: qd añ vrbẽ geriẽ: & Antefixa: q̃ ex ope figulino tectis affigunt sub stillicidio: & Antigerio: quoveteres, pvalde: & p statũ vtebãt q̃si ãteq̃ res gerẽt: & Anticũ: atq; Antica: de qbꝰ supiꝰ disseruimꝰ: sicut Postica & Postica: & Anticipo: qd ẽ ꝓuenio p̃occupo: q̃si añcapio. a quo Anticipator: Anticipatrix: Anticipatio. Var. Anticipate: atq; addite calcar: stultos cõtẽnite docti: & Añcello p̃cello: & Antecenũ cibꝰ: q añ cœnã sumit: hoc ẽ ĩ merẽda: sicut Doicenũ cœna q domi fit: & Antilena q̃ pectꝰ eq: aut iumẽti siue alterꝰ ãialis cigit: sicut Postilena: q̃ sub cauda ponit. & Añluco: siue Añlucor: vtroq; n. mõ dr̃: añ lucẽ vigilo. a q̃ Añlucanꝰ deducit. Vñ Antelucani flatꝰ: de qbꝰ supra diximꝰ: & Añlucanũ tp̃s: & Antelucana idustria. Ci. Socrates ęgre ferre solebat: si opificũ ãtelucana vicerẽt idustria: & Anteãbulo vbũ qd ẽ ãbulãdo p̃cedo. a quo Antebulões: q reges: aut pncipes cõmitãdo añcedũt. Sueto. de Vespasião: Dũ eũ ĩdẽtidẽ p cõtumeliã ãteãbulonẽ fris appellat: & Añpono: ãtefero: p̃fero: Anteloquor: pus loquor. a quo Añloquuũ pus ĩ loquẽdo locꝰ: siue pꝰ locutõ Macro. Sed & Eustachiꝰ: & post hũc Nicomachꝰ memierit crastia dissertatõe fuari sibi añloqi fũctionẽ. & Antestari qd significat ãte iudicẽ statuere. & Antesignani milites: q ĩ exercitu signa añcedũt: & Añcedo: p̃cedo: & Antemia: lignũ ĩ trãsuerso mali positũ: ex quo velũ depẽdet: qd añ se hẽat ãnẽ: quẽadmodũ Interãna dicta ẽvrbs vmbriæ: ꝓ intẽ ãnes cõstituta sit. Vir. Cornuavelatarꝝ obuertimꝰ antẽnarꝝ. Nã Antemon velũ ẽ: qd põt facili⁹ obliq̃ri: q̃ nautæ ĩ summo tẽpestatis discrimie vtunt: & Añgenitꝰ priogenitꝰ: & Antipagmẽta valuarũ ornamẽta: ꝓ ãte valuas appigũt: hoc ẽ affigũt: siuevt aliĩ volũt: ꝓ appigũt antis: & Antæ: q̃ fuit latera hostioꝝ: & Antes eminẽtes lapides. vel colũnæ vltię: qbꝰ fabrice sustinẽt: qd ãte stẽt. Itẽ extremi vineaꝝ ordies. Vir. Iã canit effœtꝰ extremos vinitor antes. Significat et materias qbꝰ vineta clauduũt: & Antię muliebres capilli in frõtẽ demissi: ꝓ ãte facię siti sint. & Antiũ: vrbs Latii: & Romanoꝝ Colõia: ꝓ ãte alias vrbes: hoc ẽ ĩ ipo littore sita fit. a quo Antiates appellati. Antevo a grẽco deducit ἀντίον: qd sigificat ptrariũ: qa q̃ añ nos fuit veluti cõtraria nobis eẽ videẽ: añ diẽ duodecimũ kal. & post diẽ duodecimũ kal. æq̃ vtroq; sermõe vndecimũ diẽ sigificari Paulꝰ iuriscõ. affirmat NANQVE. Etenĩ Nã & ab eo cõpositũ. Nãq; sigificãt, ppe qa: etei: qm̃. Inẽdũ aut ad distictionẽ dũtaxat suiarũ ponũt. Salu. Nã qd invxorẽ: ac filiã meã tã petulãter iuecꝰ es: qd pinde ẽ ac si dixisset: qd aut ĩ vxorẽ. Intẽdũ et Nã introgãtis aduerbiũ ẽ si cũ q: q̃: vel qd iũgat: vt Quisnã: Quænã: Quãnã. Itẽ cũ vter: vt Vternã. Et cũ qa: vt Quanã. i. cur: Solebatq; apud veteres p̃pomi. Vir. Nã qs te iuuenũ pfidẽtissime nr̃as iussit adire domos. Terẽ. Nãq; ẽ hæc anꝰ a fre egressa mõ. Veteres Ennã q̃q; scripserẽt, p ẽt ne. GRAVEM. Vel põderosũ, ppt̃ magnitudinẽ vl' pniciosũ, ppt̃ ferocitatẽ: GEMINO. Non duplici: vnũ. n. dũtaxat cornu hẽt Rhinoceros sed valido vehemẽti tractũ ab eo, ꝓ ea q̃ gemiata sũt validiora fuit Vir. Gemio dẽtalia dorso: Sylliꝰ: Inq; gemẽs geminũ ꝓtrave nabula ferẽ. Prope tñ gemios dicimꝰ duos. Vir. Sũt gemię sõni portæ: q̃ꝝ altera ferẽ Cornea. Hic gemi appellant: q ex vno terovno die ęditi sũt: ẽt si plures sũt q̃ duo. Nã si tres sũt: Tergemi dicũt. Si q̃ttuor. Quatergemi Idẽ: Gemios bui cvbera circũ. Ludere pẽdentes pueros. Hi ẽt Gemelli vocant. Idẽ: Mõ nãq; gemellos Spẽ gregis ab silice in nuda cõnixa reliqt. Et qm̃ q ita nati fuit frequẽter sil'es eẽ cõsueuerũt. Geminũ aliquãdo p filiũ sur pam⁹. Pacu. Par fortitudo: gemina cõfidẽtia: Gemios ẽt dicimꝰ cęleste signũ: de quo supra diximꝰ: qd castor: & pollux id cõstituũt: qui vno partu sunt æditi. A geminꝰ Geminoverbũ deducit: qd est duplico: itero. Vnde geminatio iteratio: & Gemine: ac Geminũ aduerbia: & Congemino eiusdẽ cum suo simplici significatõis.

DE CARPOPHORO. EPIGRAMMA. XXIII.

d ORICA QVAM CERTO. Rursus blãdit Dõitiano ĩ laudãdo Carpophoro: cuꝰ dexterã ob cõfectus maiores feras: timẽs leo: sese ĩ aliorꝝ tela cõiecit. FORTIS. Validavt supiꝰ diximꝰ. TENERI. Adolescẽtis: & fere adhuc pueri. Vir. Et ros ĩ tenera pecori gratissimꝰ herba. Põit tũ, p molli. Trãsferẽt ęs ẽt ad aium. Iuue. Cũ tenervxorẽ ducat Spado: Hic teneri dicũt: q ĩ ætate puerili fuit: & Tenera ætas puerilis: Itẽ Teneri p metaphorã mites: & q facile ꝓmiserẽt: A q̃ Teneritas: & teneritudo: q̃ mõ molliciã: mõ misericordiã sigificãt: & Tenere siue Tenerit: mollit: misericordit: & Tenerescо mõ mollior fio: Mõ mitesco: misericordia ducor: Lucil. Scilicet ĩ tenero tenerescere corpe mẽtes. DORICA. Cretẽsia. Doris regio ẽ grecię iuxta Maliacũ sinũ. Cuiꝰ a tergo mõs ẽ Oeta A q̃ Doriĩ siue doriẽses: siue Dories appellati. Ab his Dorica ligua noiata ẽ Doris ẽtvrbs ẽ eiꝰ regiõis. Dorios Plau. appellatos existimat: a Dorico q̃dã: a q̃ exules r̃stituti sũt cũ pus. Achiui noiarent. Seruiꝰ vo honoratꝰ grãmaticꝰ a Doro Neptũni filio noiatos affirmat. Sũt ẽt qui a Dori Nympha Oceani: & Tethyos filia nomẽ putẽt sumpsisse: quã Nereo fratri vxorẽ dedit: & ex q̃ magnꝰ Nympharꝝ numerus, pcreatꝰ est: q̃ qm̃ maris dea est. Aliqñ p mari a poetis vsurpat. Vir. Doris amara suã nõ intẽmisceat vndã. Ab hac Doruscus appellata ẽ vrbs in Thraciæ littore sita: & fere Samothracię opposita iuxta quã cãpus est eiusdẽ nois: p quẽ Hebrꝰ amnis labit. In hoc cãpo Dariꝰ persarũ rex arcẽ struxit: & post eũ Xerxes exercitũ recẽsuit: de ciescẽtiuigintimilliũ hoim capax: tot ei Xerxes ibi dinumerauit exercitũ. A doride etiã Dorion Achaię oppidũ nũcupatũ. Qm̃ vero Doriẽses p̃sertim q Parnassũ incolebãt. Altemene duce in cretã belli Troiani tpibus p fecti sũt: ibiq; oriẽtalẽ orã incolẽtes decẽ vrbes cõdiderũt. Cretẽses quoq; Doriẽsiũ nomẽ sũpsere. Hic Dorica venabula cretẽsia dicimus. Quippe in creta p̃cipuꝰ vsus Calamis est: neq; sagittas solũ ex iis cõficiũt: sed etiã venabula hastasq; additis cuspidib⁹. Arũdo aquaticꝰ frutex est omibus notꝰ: & belli pacisq; experimẽtis maxime necessarius in delitiis etiã gratus: hoc septẽtrionales ppli domos suas operiũt hoc parietes etiã nr̃i ædificãt: ac gypso tegũt: hoc cameras suspendũt. Chartis seruiũt calami: sic enĩ tenuiores arũdines vocant: p̃sertim ęgyptii ob cognitionẽ quãdã papyri. Marti: Dat chart' habiles calamos Mẽphitica tellꝰ. Texãt reliq̃ tecta palude tibi. In asia ẽt circa Anęticũ lacũ p̃stãtes nascũt. Italic' fũgosior ẽ natura: cauo it⁹ corpe: supne tenui ligno: fissiles vbiq; sũt: acuta sp acie: geniculis distincta: attenuati leuit ĩ cacumia: crassiore coma: q̃ vel p pluma cauponevtũt vel vbi

Anterior. Posterior. Añexpectatũ. Antequã. añurbanũ p̃diũ. Antarium. Antefixa. Antigerio. Anticipo. Anticipator. trix. tio. Antecello. Antecenium. Domicenium. Antilena. Postilena. Anteluco. Antelucor. Añlucani flatꝰ. Antelucanum tempus. Añlucana industria. Anteambulo. Añambulones. Antefero. Antepono. Anteloquor. Anteloquium. Antestor. Antesignani. Antecedo. Antemia. Interamna. Antemon. Antegenitus. Antipagmentũ. Añ. Antes. Ante. Antiũ. Antiates. Ante. Bã Bãq. Ennam. Geminum. Gemini. Tergemini. Quatergemi. Gemelli. Gemino. Geminatio. Gemen. Geminum. Congemino. Tener. Tenera. Etas. Teneritas. Teneritud. Tenere. Tenerter. Tenerescо. Torie. Dorica. Dorij. Doruscus. Hebrus. Exercitus. Xerxis. Dorion.

Dorica. Calamus. Cretensis. Arundo. Anetieus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

limosiore callo iduruit:ad feruminādas nauiū cōmissuras. Cōtusa.n. tenacior glutio ē:& ad explēdas rimas fi delior pice. Calamis oriētales ppli bella cōficiūt:iis spicula addūt irreuocabili hamo noxia. Addūt ēt pinas: vt mortē acceleret. His armis solē ipm obūbrāt:pp qd serenos maxie desiderāt dies: vētosq; & ibres odere: q int' il- los pacē eē cogūt. Nullꝰ trī sagittis aptior calamꝰ: q̄ i Rheno Bononiēsi amne cui plīma medulla: & volucre pō dꝰ iest. Libri trī nō eā gratiā hēt: quā Belgicꝰ: Creticusq;. hi quēadmodū indi hastarꝫ ētvicē p̄bēt additis: vt dixi mꝰ. Cuspidibꝰ. Arūdini idicæ arborea āplitudo ē: qppe nauigiorꝫ vicē p̄stāt singla intēnodia. Radicis naturaviuax ē geniculata & ipsa: ex ea idivasa pulcherria: & oīm tenuissima: ac leuissima faciūt. Ex arūdinū geniculis exeūt aliqñ rami: q; sūt calami tenues. Plura calamorꝫ gña: aliꝰ totꝰ cōcauꝰ ē: quē Sirigiāvocāt: qdvtilissimꝰ fit fistulis: qm̄ nihil ei cartilagis: atq; carnis. Græci sane σῦριγγα fistulā vocāt. Aliꝰ ē ptinuo foramie puꝰ: vt Orchomeniꝰ: quē Auliticōvocāt tibiis vtiliorē: q̄s greci αὐλοῖσ appellāt. Est aliꝰ crassiore ligno: & tenui foramie quē totū fūgosa replet medulla. Fruticosissimꝰ: qvocaē Donax: nō nisi in aq̄ticis natꝰ suū genꝰ sagittario: qvt diximꝰ: lōgissima intēnodia hēt: & dū calefactꝰ ē: facile flectiē. Est & obliq̄ Arūdo nō i excellitatē nascēs: sed iuxta terrā fruticis mō se spgēs: suauissima in teneritate aīalibꝰ: a qbusdā elegia vocaē. Est & i Italia nascēs Calamo dinꝰ: latie Adarea appellata: nasciē circa arūdies tenues: vbi spuma aq̄ dulcis: ac marinæ se miscēt: Sub ipa comavtilissima dētibꝰ: qñvis eadē ē: q̄ Sinapi Characiāvocāt arūdinē crassiorē. firmiorēq;: qd aptior sit sepibꝰ faciēdis: qppe χαράκειν apud græcos sepire ē. Plociāvo nūcupāt subtiliorē: qd nexibꝰ apta sit: πλόκοι ei nexꝰdē. Est & Aucupatoria arūdo: & Piscatoria: & Zēgita a pantate appellata: qd ex ea tibiæ fierēt: & Bōbicia sic dcā a mollicie E solis quōdā arūdibꝰ fieri tibiæ solebāt. Postea sacrifice Thuscorꝫ e buxo: ludicre e loto: ossibusq; asininis: mox ex argēto fieri cœperūt. Aucupatoria Arūdo e panormo laudatissima ferebaē. Piscatoria ex africa Arūdis Italiæ vius maxie advineas ē. Cato eā seri iubet in hūidis agris solo pus bipalio subacto: oculis triū pedū inēuallo dispositis: sil' aūt seri: & Corrudā: sic.n. vocāt fruticē: ex quo asparagi fiunt: aīcitia cū arūdinib⁹ cōcordātē. Asparagꝰ a fruticis aspitate dictꝰ ē: est.n. nihil aliud q̄ spina. Græci trī eodē vocāt noīe a nobis: vt opinor sūpto: vt i plærisq; aliis. Satiui. Asparagi maiores sūt: ac crassiores: sed minꝰ sapidi: & spina eorꝫ mollior. Martia. Mollis i ęq̄rea q̄ creuit spia rauēna: Nō erit icultis gratior asparagis. Circūdare iis veteres pisciculos i puiuiis solebāt quēadmodū Cybia ouis: vt alibi dicemꝰ. Iuue. Quæ ferē dno sqlla: & qbꝰ vndiq; septa asparagis. ab Arūdo Arūdine & Arūdinetū. A calamo Calamaris deduciē. vñ Calamarē thecā dicimꝰ: i q̄ calami reponūtē. Calamꝰ ēt p stipula accipiē: & p q̄cūq; re tereti: ac fistulosa ad sīlitudinē arūdis: vñ arborꝫ q̄q; acvitiū calamos dicimꝰ: lī ē teretes pticulas & v̄gas q̄dā ad serēdū aptas. Ply. Qd si lōgiꝰ afferāt pomorꝫ calami rapi i fixos optīe custodire succū arbitrāt. Idē: Tertiū genꝰ ē terebrarevitē i obliquū: calamosq; addere lōgos pedes binos: atq; ita ligatū ifitū opire ēra calamis subiectis. Hic Calamitas deduciē q̄ ppe a rusticis Grādo appellaē: q; calamū hoc ē culmē: segetēue cōminuat. Terē. Sed ecca ipa egrediē nīi fūdi calamitas. Póiē trī p miseria atq; erūna. vñ Calamitosū dicimꝰ malis ac calamitatibꝰ ēgrauatū. Ci. Et honoris āplissimi puto eē: & accusare īprobos: & miseros: calamitososq; defēdere. Ab hoc fit calamitose aduerbiū: hoc ē misere. Itē a calamo Calamistrū: hoc est acꝰ: siue fistula q̄dā q̄ calefacta itorq̄t capillos: a q̄. Ci. Calamistratā appellat: & Calamita ranarū genꝰ de quo supra dixi mꝰ. Calamꝰ odorat: quē vulgo Aromaticū vocāt i Arabia nascēs ad nos vehiē. Q mvo aspitatis mētiōēs fecimꝰ illud monēdū iudicauimꝰ. Aspū a græco deduci: qppe græci ἀστῆρον aspū ἀστῆρ ἡν aspitatē dicūt: vñ qdā aspidē noīatū volūt a morsus aspitate: Aspis a græcis clypeꝰ vocaē ab aspitate signorꝫ. Qua rōne nīi q̄q; veteres scutū clypeū vocitauere: nō a cluēdo: hoc ē a pugnādo: vt grāmatici putāt: nō a cælādo: hoc ē a tegēdo corpe: vt Serui. existimauit: sed ἀπὸ τοῦ γλύπτειν τοῦ: hoc ē a sculpturis imaginū. Ply. Scut'. n. q̄libꝰ apd Troiā pugnatū ē: ptinebaē imagies: vñ & nomē clypeorꝫ. A clypeis Clypeati: sicut a Scutis scutati dicūtē. Prope aūt Asperꝫ vocamꝰ: qd velvisu/vel gustu/vl tactu/aut alio sēsu isuaue ē. Vñ Vir. Bina dabo argēto pfecta atq; aspa signis pocula. Per metaphorā trī ad ea oīa trāsferē q̄ dura atq; isuauia sūt. Terē. Aspū pr: hoc ē aliud sodes para. Vñ & p nocēte accipiē. Vir. Asp acerba tuēs. Et p iniquo. Idē: Tū aspa iuno. Ab eo fit diminutiuū Aspulꝰ: & Aspe aduerbiū. & Exasperō bū: hoc ē aspior ē facio. & Subasp: parū asp. Et p sincopē: vt qdā putāt: Ap: de quo diximꝰ. Sūt ēt q asp nō a græco deductū velit: sed aspe: quēadmodū Prosp de quo iā disseruimꝰ. TVLIT. Sustulit intēfecit. GEMINOS. Duos. FACILI CERVICE. Facile succisa. Ceruix posterior colli ps ē: ex q̄ origo ē oībꝰ neruis: & qm̄ nerui ipsi corpꝰ erectū ac rigidū faciūt: ac i cernice sūt collocati: dicimꝰ hoīem duræ ceruicis q̄si idomabilē more ferociū boū. Itē q cervice erecta & rigida ē: ptumaciā q̄ndā & mētē rigorē videē p̄ se ferre: q̄si caput neminī idiare velit tali noīe vocaē q̄si duri capitis: dureq; mētis. Veteres cervices multitudis nūero dixere: nemoq; añ Hortēsiū: vt supra ostēdimꝰ: vsus ē fingl'ari. Recētiores qdā Cervicosū p duro: & inexorabili vsurpāt. Ceruix nulli est nisi qbꝰ gula: & arteria est. Arteria ē: q̄ ad pulmonē ducit: tegiturq; epiglossi: quā & mīorē ligūāvocāt: ne si potus: cibusue in epulādo voce illac meāte: in alienū deerrauerit tramitē: torq̄at: & hec exterior ē. Gula uero interior: q̄ cibus atq; potus deouraē. Tēdit hæc ad stomachū ide ad ventrē. A gula fit Gulosus notæ significatiōis: qui græce λαιμάργος: hoc est læmargꝰ dr: & læmargia ingluuies. & Deguloverbū: qd ē gulæ trado Plau. Postq̄ degulato primonio pauper est factꝰ. & Guttur interior pars colli: qd homini trī & subꝰ intumescit aq̄rꝫ plærūq; vitio. Ab hoc Gurgulio: qd totꝰ sit gutē: & Gulositas: & Gulose aduerbiū: hoc ē auiditas cibi & auide: & Ingluuies: lī ē vētris rapacitas. Vir. Piscibꝰ atrā iprobꝰ ingluuiē: ranisq; loq̄cibꝰ iplet. Ingluuies ē vt Varro scribit: tori sūt: q circa gulā fiūt, ppē pīguedinē: atq; iteriectas hēt rugas. Itē Glutio a quo Deglutio: q̄ sigificāt deuoro. Glutire trī ēt p glocidare accipiē: qd ppriū ē gallīarū: qñ oua excluseēt: vñ talis vox Glocitatio vocaē. Itē a gula Sigultꝰ: qd ferē i gula fiet. Differt.n: singultꝰ a Ructu: ga Ructꝰ fit cū vētriculi hūor recalescēs inflaē atq; cōcoquiē. Singultꝰ vero quotiēs spūs vacās ab humore in loco spiritui deputato retineē. hic enī dū emittiē nec pōt erūpe: distētionē īducit: q̄ appellaē singultꝰ. Ex quo fit: vt vbi refrigimꝰ īducaē singultꝰ. Frigꝰ. n. humorē spiritui obductū cogit. Spūs circūuētꝰ exilit: cuiꝰ cōmotio nihil aliud est q̄ singultꝰ. Ab hoc fit Singultoverbū

Rhenus
Arundo indica.
Syringia
Auliticon Donax.
Elegia
Calomodinus.
Adarea.
Characia
Plocia
Aucupatoria.
Piscatoria.
Zengita.
Bombicia.
Corruda
Asparagus.
Arundineus.
Arundinetuz.
Calamarij theca.
Calamitas
Grando.
Calamitosum.
Calamitose.
Calamistrum.
Calamus odoratus
Aspar vnde.
Aspis.
Clypeus.
Clypeati
Scutati
Asperum
Asperulus.
Aspere.
Exaspero.
Subasper.
Ceruix.
Dure ceruicis homo.
Ceruices.
Ceruicosus
Arteria
Gula.
Gulosus
Lemargia
Deguloverbum
Guttur.
Gurgulio.
Gulositas
Gulose
Ingluuies
Glutio.
Deglutio.
Glocitatio.
Ructus.
Singultus.
Singulto

Cato.
Martial
Iuuenal.
Plynius.
Idem
Terentius
Cicero.
Idem
Seruius
Plynius.
Virgilius
Terentius
Virgilius
Idem
Plautus
Virgilius
Varro

Varro.
Idem.
Plautus.
Cicero
Suetonius
Ifra.
Cicero.
Terenti.
Idem.
Plynius
Liuius
Cicero
Virgilius
Quinti.
Apule.
Plautus
Lucilius
Plautus.

qd ē singultꝰ emittō. Sigultire & Gallina dr cū vocē illā singultiēti similē post fœtū emittit. Nā Glocire dicimē gallinæ: q̄ volūt icubare. Columella. Q ñ oua supponēda sūt glotiētibꝰ gallinis. Gluma: hordei folicul⁹ est dictū qd gluaē: hoc est nudaē illud granū: vñ & porcꝰ gluuiꝰ dr: cū ei detrahiē pellis. Var. Granū dictū est: qd itimū solidū. Gluma follicul⁹ eiꝰ. Arista: q̄ & Acꝰ tenuis lōge emiet. Glunire: distiguere & separare est. Idē: Q uæ non mō distrīgit buccā: sed ēt ramis glunit. Glucidatū: suaue & iucūdū dicimꝰ a græco γλυκὺ: qd dulce significat. Itē a gula strāgulo deduciē: qd significat suffoco. A quo Strāgulatio: q̄ de herbis q̄q; & arboribꝰ dicunē. Itē gurguliovmis de q̄ diximꝰ: qd nihil aliud feē sit q̄ gutē. A quo gurgustū: & gurgustiolū: de qbꝰ silr diximꝰ. Itē gurges locꝰ in flumīe, pfūd⁹ in quo aq̄ vtiē qd gulę istar ad se trahat: ac deuoret. A quo fit Ingurgito qd mō p deuoro accipiē: & fere de potu ac de cibo dr. Plau. Et plena vini āphorā Ingurgitat. Mō p ipleo. Cic. in Antoniū cū se ci bis īgurgitauisset. A collo vo fit Subcollo: qd ē colio īpono: siue i collo gesto. & Decollo: excollo: depono. Sueto. de Claudio: Ab iis lecticæ īpositꝰ: & qa sui defugerāt vicissim subcollātibꝰ in castra delatꝰ ē. Afraniꝰ. Nūc Iouē in tuo collo hēs. Decolles caue. Itē a collo Collare deduciē: quēadmodū supiꝰ ostēdimꝰ. Q ue gulā trī hūt: carēt ceruice: & collū dūtaxat hūt. Sed qbꝰ est ceruix: multis vtebratisq; ossibꝰ ad circūspectū articulū nodis iūgiē. Leoni trī & lupo: & hyenæ singlis rectisq; ossibꝰ rigēs: cætero spinæ adnexa. Hyena aīal est in africa p̄cipue nascēs vtrāq; ei naturā eē nōnulli existimāt: & altnis ānis marē altnis fœminā fieri: hoc Aristo. negat. Collū & iuba cōtinuitate spinæ porrigiē: flectiē nisi circūactu totiꝰ corpis nō pōt: hūanū sermonē intē pastorꝫ stabula assimilare dr: nomēq; alicuꝰ discere quem foras euocatū dilaceret. Vomitionē etiā bois imitari ad solicitādos canes q̄s iuadat. Solū ēterea id aīal sepulchra eruere: vt corpa inqrat. Ocl'is mille eē varietates colorūq; mutatōes: hu ius gñis coitu Leæna ethyopica parit. Crocutā: silr hoīm pecorūq; voces imitātē. Acies ei ppetua in vtraq; pte oris: nullis gigiuis: dēte cōtinuo: q ne cōtrario occursu hebeteē capsaꝫ mō īcludiē. Hoīm sermōes. Māticorā quoq; i æthyopia imitari nōnulli, pdiderūt. BVBALVS. Vrus. Secutꝰ ē poeta vulgi opinionē: q vt supra dixi mꝰ ob iperitiā. Vrū Bubalū vocat: cū nullā bubali silitudinē hēat: sed tauro potiꝰ filis sit p̄cie colore: ac ceruicis figura: magnitudie ē paulo īfra elephātū. Magna ei vis ē: & magna velocitas neq; hoī: neq; ferę: quā cōsp̄exerit parcit. Repiē i Africa: atq; ēt in Hercynia silua germaniæ: Cui latitudo ē nouē dierꝫ itinere. Oriē ab Heluetiorū: & Nemetū: & Tauninorꝫ finibꝰ: rectaq; flumis Danubii regiōe ptinet ad fines Dacorꝫ: & Anartiū hic se flectit sinistrorsus diuersis a fluīne regiōibꝰ: multarūq; gētiū fines, ppt magnitudinē attigit: Nec q̄sq̄ adhuc ē q ini tiū ei⁹ siluæ vidisse se dicat: cū multi sexagīta & āplꝰ dierꝫ iter, pcesserit. Hercynia vo ppli sūt vetꝰ pelasgorꝫ colonia. In ea silua Vri studiose foueis capti iterficiūtē: hoc se labore durāt adolescētes: atq; hoc venatꝰ gñe exercēē & q plīmos ex iis iterficiūt: relatis i publicū cornibꝰ: q̄ sint testionio: magnā laudē adipiscūtē. Māsuescere ne puuli qdē pñt: āplitudo cornū: & figura & spēs mltū a nrorꝫ boū cornibꝰ differūt. Hæc studiose exq̄sita ab labris argēto circūcludunt: atq; in āplissimis epulis, p poculis vtunē. Vros pmꝰ Romę Caius pnceps in harena ostendit. BISON. Aīal ē e boū siluestrū gñe: cerui figura: media frōte: intē aures vnū cornu hñs excelsū: magisq; directū iis q̄ nota sūt cornibꝰ: ab eiꝰ fūmo sicut palmę rami late diffūdunē: eadē est fœminæ marisq; natura: vtriq; sūt iubæ: eadē vtriq; forma: magnitudoq; cornū. Hi quoq; i Hercinia silua germaniæ repiunē quēadmodū Alce mulis cōparāda: nisi q; adeo, ppēlū hēt supiꝰ labrū: ut nisi recedēs in posteriora vestigia pasci neq̄at: itaq; retro gredē in pascēdo: ne in pora tendens iuoluaē: alias velocitatis mirādæ. Crura sine nodis: articulisq; hēt: neq; cetis causa, pcibit: neq; si quo afflicta casu concident: erigere sese: aut subleuare pōt: arbores, p cubiculis hēt ad eas sese applicat: atq; ita paululū mō acclinata q̄tē capit. Venatores cū e vestigiis quo se recepit īspexere: oēs eo loco aut a radicibꝰ subruūt: aut icidūt arbores: trīvt sūma spēs earꝫ stātiū reliquaē. Huc cū se p̄suetudie acclinauerit: ifirmas arbores pōdere affligit: atq; vna ipsa cōcidit. Cui similē ferā Machlin noīe Scādinauia īsula gignit e regiōe Germanię posita. I NVNC ET LENTAS CORRIPE TVRBA MORAS. Solebāt spectātes aliqā voce vl plausu feras excitare: vt fuga salutē q̄rerēt: qd in hoc Leone pnciosū fuit. Nā fugiēdo cucurrit in tela. Est aūt modꝰ loquēdi: cū vel corripe vel deridere: vel monere aliquē volumꝰ. Vt I nūc: & rebꝰ nimiū confidē scūdis. I nūc: & in fortuna spē pone. I nūc & dormiētē excita. I impatiuū est huꝰ vbi Eo: qd significat vadō: pficiscor. Terē. Eo in villā. Eo etiā abltīs casus hmꝰ, pnois is. Ea id. Et aliqñ capiē, p tāto: vt eo maior: eo mior: eo magis: eo minus. Interdū aduerbialiter accipiē: significatq; ad eū locū. Ci. Eo redactæ res erāt: vt nulla āplꝰ spes supesset. Interpositā vero aspiratiōe Eho mō īteriectio ē admirātis. Terē. Eho an tute itellexisti. Mōvocātis Eho dū ad me. Aliqñ itētionē audiētis exposcit. Idē: Eho dic mihi si oēs hūc cōiectū i nuptias iimici vellent Quidā ab eo Meo vbū deductū existimāt: q̄si magis eo. Meare.n. ēvltro citroq; īre. Itē exire manare: lī ē fluē A quo Meatꝰ diciē: q̄s græci Poros vocāt ἀπὸ τοῦ πορεύεσθαι: q d ē eo p q̄s spūs vltro citroq; trāsit. Ply. Succꝰ malue decocte poros: hoc ē meatꝰ suaues facit. A meo fit Remeo: qd ē reuertor: refluo. & Cōmeo qd ē aio redeūdi abeo: Hic Cōmeatꝰ dr facultas discedēdi ad tpis a militia alioue misterio data: siue ab, ipatore militi: siue ēposito iferiori: reuersiōis die p̄scripto. Liui. magna ps sine cōmeatibꝰ dilabebaē. sigificat ēt cōmeatꝰ Cibaria ad ciuitates: aut ēt puatorꝫ alionia necessaria. Ci. Iā pmeatu & puato & publico phibebaē. Sūt & alia multa ab eo deducta vocabula: de qbꝰ iferiꝰ dicemꝰ. TVRBA. O mltitudo spectātiū. MORAS. Expectatiōes. Morari enī a quo Mora deduciē: cuius diminutiū est Morula: aliquādo expectare significat: quēadmodū compositū eius Demoror. Virgi. Et tua pgenies mortalia demoror arma. Aliquādo detinere: & in mora tenere. Quid tū. Quid me pater detines? qd moraris abeuntē? In qua significatiōe Remoror etiā ab eo cōpositū frequentissime vsurpatur. A pul. Sic me abire oppido volentē suaui remoraē illecebra. A quo remores aues in auspicio appellatæ: quæ acturū aliquid remorari compellūt: & Remeligo q̄ remoraē. Plau. Quid illac nūc tā diuinitus remoranē remeliginos. & remora retardatio. Lucil. Quæ nam vox ex te resonās meo gradu remorā faciet? Remorā ēt veteres dixerūt piscē admodū puū assuetū petris a remorādis nauibꝰ quēadmodū supiꝰ diximꝰ. Aliqñ etiā Morari tardare ē. Vñ & Mora, p tarditate accipiē. Plau. Cui mora sp obfuit: diligētia pfuit. A moror alia

Singultus
Singulto
Glocire
Gluma
Porcus gluuiꝰ
Granum
Arista siue acus.
Glunire
Strangulo
Strangulatio
Burges
Ingurgito.
Subcollo
Decollo
Hyena
Crocuta
Bubalus. Urꝰ
hercinia silua.
hercinij.
Bison.
Machlis.
I
Eo
Eho
Meo
Meatus
Poros
Remeo
Commeo
Commeatus.
Cicero
Moror
Mora
Morula
Demoror
Remoror
Remores
Remeligo
Remora
Mora.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Immoror. Cõmoror. Maneo. minor. Permaneo. Remaneo Emineo. Eminentia. Eminenter. Emaneo. Emanso. Desertor Deseruit. Praemineo. Praeminẽtia Promineo. Prominentia Prominenter Immineo Eminus. Cõminus Manto Mansio.

quoq; cõposita fiũt Immoror eiusdẽ cũ suo simplici significatõis. & Cõmoror sil' moror ĩ eadẽ fere sigificatiõe. Maneo v' bũ vsurpat': aliq̃n. n. sigificat expecto. Terẽ. Mane oĩa pri⁹ expiri cõsilio q̃ armis sapiẽtẽ decet. Idẽ: quẽ hic manes. Interdũ imẽo: debeor futur⁹ sũ. Vir. Te quoq; magna manẽt regnis penetralia nr̃is: lꝫ ẽ iminent de bẽt': futura sũt. Idẽ: Te tunne nephas: te triste manebit supliciũ: hoc est futur⁹ erit. Ci. Cur⁹ te fatũ: sicut Curionẽ manet lꝫ ẽ futur⁹ ẽ tibi: sicut Curiõi. Prope tũ manere ẽ loco isistere. Vir. Manet ĩpterrit⁹ iste hostẽ magnanimũ opperiẽs. Et aliq̃n capit' p fixũ eẽ Idẽ: Manet alta mẽte repostũ iudiciũ paridis. A maneo qñ p imẽo accipit' minor v' bũ deducit': q̃ q̃ iminẽt quodãmõ miari videt'. Itẽ cõposita fiũt Permaneo: & Remaneo notæ sigificatiõis Emẽo qd ẽ supl'to: q̃si extra alios: hoc ẽ p̃ aliis maneo. A quo Eminẽtia: & aduerbiũ Eminẽter: lꝫ ẽ alte. Quidã ẽt Emaneo vsurpat' p eõ qd ẽ extra maneo. Vñ Emãsor teste Modestio dr: q diuagat⁹ ad castra regredit'. Sicut Desertor q p lõgũ tp̃s vagat⁹ reducit'. Prẽmẽo p̃ sũ: añsto: q̃si añ alios emẽo. a quo Prẽminẽtia promineo porrigor. a quo prminẽtia: & Prominẽter. Immẽo isto. Oui. Immiet exitiovir cõiugis: illa mariti. Itẽ a maneo fit Emin⁹ aduerbiũ: qd sigificat delõge q̃si ab extra manẽte. & Cõmin⁹ qd sigificat de ppe: q̃si a cõmanẽte: hoc ẽ sil' manẽte. Itẽ Mãto frequẽtatiũ: quo veteres vsi fuĩt p sæpe maneo. Itẽ Mãsio: qd sigificat itervm⁹ diei. Ply. Gebãnitarũ caput Thomna est. Abest a Gaza nostri littoris Iudeę oppido. MM. DXXXVII. milia passũ: qd diuidit' in mãsiones camelorum sexaginta duas. Hic percipi põt iter Camelivm⁹ diei esse circiter q̃dragita: aut paulo amplꝫ milia passũ

Terentiꝰ. Idem. Virgilius. Cicero. Virgilius. Idẽ. Ouidius. Plynius. Martialꝰ. Idẽ. Plynius. Suetoniꝰ. Martia. Virgilius. Idẽ. Liuius.

DE NAVMACHIA DOMITIANI. EPIGRAMMA. XXIIII.

Ora. horæ. Horologium Gnomon. Horoscopus. Horoscopa vasa. Horizon. Lux. Luci. Vesperi.

IQVIS ADES. Blãdit' Domitião de nauali pugna: quã ædidit: Monẽs spectatores ne putẽt locũ: ĩ quo tãto ardore nauale p̃liũ geri videbãt: verũ mare eẽ. Nã & pauloañ ibi ẽra erat: & mox finito nauali bello: nlꝫ ãpli⁹ mar' spẽs erat futura. Cõstat sane Dõitianũ: vt Sueto. scribit: nauales pugnas ædidisse pene iustarũ classiũ effosso: & circũstructo iuxta tiberim lacu: & aliq̃n int' maxios ĩbres pspectasse: qd ĩ fen⁹ notant. Marti. dũ ingt. Aspice q̃ dẽũ tacitas, vell' aq̃s Defluat ĩ vult' Cęsaris: ĩnq̃ fin⁹. ABORIS LONGIS. A regiõib⁹ lõge remotis. Ora qñ sine aspiratiõe scribit': cuiusq; rei extremitatẽ sigificat. Vir. Et mecũ igẽtis oras euoluere belli. Hic vestimẽtorũ extrema Oræ dicũt': & regionũ: ac trar̃ fines. Itẽ ipsę regiones. Idẽ: Arma virũq; cano Troiæ: q pm⁹ ab oris ĩtaliã fato pfug⁹. Lauinaq; veit littora. Ora ẽt fumis ẽ: quo nauis ad trã ligat'. Liu⁹. In ipsis q̃q; trepidatũ nauib⁹: dũ ne hostes cũ suis irrũperẽt: trahũt scalas: oras q; & ancoras ne in moliẽtib⁹ mora eẽt p̃cidũt. Quinti. Permittam⁹ vela vẽtis: & orã soluẽtib⁹ bñ p̃cemur. Hora v' cũ p aspiratiõe scribit': tp̃s sigificat: hoc ẽ quãcũq; ẽtnitatis ptẽ: siue annuũ: siue diurnũ: siue nocturnũ spatiũ sigificet. Hic q̃ttuor ãni tpa: hoc ẽ Hyẽs. Ver. Aestas Autũn⁹ Horæ dicũt': Itẽ ptes ipsæ ĩ q̃s distict⁹ ẽ dies: sil' Horæ vocãt'. Hę pncipio duodecĩ istitutæ sũt: cu⁹ ordiatiõis hæc fuisse origo mẽorat'. Quodã tpe Hermes Trimegist⁹: cũ eẽt ĩ Aegypto sacrũ q̃dã aĩal Serapi dicatũ: qd ĩ toto die duodeciesvrinã fecisset pari sp̃ iterposito tpe: p. xii. horas diẽ diuidi debere cõiecit. Exide hic horar⁹ nũer⁹ lõgo tpe custodit⁹ ẽ. Postea in. xxiiii. horas diuisus ẽ dies. Itẽ: Horæ veteres iuuẽtutis deã vocabãt. Ennꝰ. Te q̃rine pẽ veneror. Horãq; q̃rini. Ab hora Horologiũ deducit': q̃si horar⁹ rõ Quicqd. n. quoq̃mõ horas idicat: Horologiũ dr̃. Prim⁹ Horologiũ solariũ: in quo vmbilici solis: quẽ Gnomonẽ vocãt: vmbra horas oñdit: iuenit Anaximenes Milesi⁹ Lacedæmõe: ipsum ἀπὸ τῆς σκιᾶς: hoc est ab vmbra Scioterico appellaũt. Romæ multo seri⁹ cõtigit. Duodecĩ tabulis ort⁹ trñ: & occasus solis noĩabat'. Post aliquot ãnos adiect⁹ fuit & meridies. A cẽsus cõsulis eũ pnũciabat: cũ e cura int' rostra: & Græcostasin solẽ pspexisset. A Colũna ænea ad carcerẽ idiato sydere supm̃ã horã pnunciabat. Sed lꝫ serenis trñ dieb⁹ vsq; ad pmũ Punicũ bellũ Licet. n. q dã scripserint primũ. L. Papiriũ cursorẽ ad ædẽ q̃rini: cũ eã a pre suo votã dedicaret: Solariũ horologiũ statuisse añ. xii. ãnos: q̃ cũ Pyrrho rege bellatũ ẽ: trñ neq; facti horologii rõnẽ: vl' artificis sigificãt: nec vñ trãslatũ sit: vl' apud quẽ id scriptũ iuenerit. At. M. Varro pmũ horologiũ solariũ ĩ publico secũdũ rostra ĩ colũna statutũ fuisse tradit bello pnnico pmo a. M. Valerio Messala cõtinẽte carina ĩ Sicilia capta deportatũ ãno vrbis q̃drĩgẽtesimo: septuagesimo septimo. Nec cõgruebãt ad horas ei⁹ lineæ. Verũtñ ei ãnis nonagĩtanouẽ puerũt donec Q. Mar: Philipp⁹. q cũ. L. Paulo cẽsor fuit: diligẽti⁹ ordiatũ iuxta posuit: qd mun⁹ int' cẽsoria opa gratissime ẽ acceptũ. Sed tũc q̃q; nubilo tpe icertæ horæ fuerũt: vsq; ad pximũ lustrũ: quo tpe Scipio Nasica pm⁹ aq̃ horas diuisit eq̃ noctiũ atq; dier⁹: idq; horologiũ sub tecto dicauit ãno vrbis qngẽtesimo nonagesimo qnto. Mir⁹ sane populũ Romanũ tã diu idiscretã lucẽ habuisse. Inuẽtũ deĩde horologiũ: qd nũc frequẽs cernit': e tenuissimis harenis egyptiis. Itẽ e metallis rotis dẽtatis atq; põderib⁹ ptivmbilicis horas idicãtib⁹: pti testãtib⁹ titinabulis. Qui ẽt aliud horologii gen⁹ sine aliquo põdere: vi trñ torto calybe: neruisq; circũdato: q sese paulati euoluẽs vice põderũ rotas v' tit. Itẽ ab hora deriuat' Horoscop⁹: qd mõ substãtiuũ ẽ: sigificatq; cæli pticulã: in q̃ ponit' ab astrologis horæ ĩ q̃ aliqd gestũ ẽ: notatio. Aure. Ac p hoc si tã celeri' alt' post alter⁹ nasci': vt eadẽ ps horoscopi maneat paria cõcta q̃ro: q̃ ĩ nullis pñt gemis iueniri. Si aũt sequẽtis tarditas horoscopũ mutat: parẽtes diuersos q̃ro: q̃s gemũ hr̃e nõ pñt. Mõ adiectiuũ: sigificatq; oẽ id ĩ quo horæ notãt'. Ply. Vasa horoscopa nõ vbiq; eidẽ sũt vsui: trecẽtis stadiis aut lõgissime ẽt qngẽt' mutãtib⁹ semetvmbr̃. Horã a græco dictã volũt: nã & illi cõpẽ̃ν vocãt. Nomẽ ãt traxisse ἀπὸ τοῦ ὁρίζειν: qd tmiare ẽ. Nã & extremitas cuiuscũq; rei tmin⁹ ẽ: & horę tminãt tpa. Hic & horizõ horizõt' dr̃ circul⁹: q̃ visio tmiat'. CVI LVX PRIMA SACRI MVNERIS IPSA FVIT. Qui añ huc diẽ ĩ vrbe nõ fuisti. Ordo est: cui ipa lux nũeris sacri fuit pria. LVX. Dies. ppe lux claritatẽ: siue splẽdorẽ sigificat. qñ aũt dies clara ẽ quẽadmodũ ecõtrario nox obscura. Ponit' aliq̃n lux p die: Vñ luce: & tenebris p die & nocte accipimus: q̃uis prima luce: & primis tenebris: non primã diem: ac noctẽ: sed primã ptẽ dici: ac noctis sigificat. Dicim⁹ ẽt Luci aduerbialit': sicut vesperi. Lux ἀπὸ τῆς λευκῆς dicta ẽ: λευκὴν eni veteres greci appellãt pmã lucẽ: q̃ p̃cedit solis exort⁹. Homer⁹ ἀχεῖο λαμπρὸν λαμπομένοιο λευκὴν γενεὴν κλυτὸν Τοξίου hoc ẽ Apollini: q̃ gñat ex ortu suo lucẽ. λευκὴ aũt a sole nomẽ accepit: q λευκοῦ dr̃: Vñ ãnũ vetustissimi græcorum λευκοβάντα appellabãt q̃si ἀπὸ τοῦ λευκοῦ βαίνοντος hoc est a sole dimẽsũ. Solẽ aũt λευκὸν vocari etiã Lycopolitana Thebaidos ciuitas testimonio fuit: q̃ pari religiõe Apollinẽ: & lupũ coluit: q græce λύκος dr̃ in vtroq; solẽ vene

Vrbs. Ennius. Plynius. Aure. Plynius. Varro. Idẽ. Plynius. Cicero. Plautus. Theo. Plautus. Plynius. Beuiue. Plautus.

Clean. Antipat. Ouidius. Virgilius. Idẽ. Plynius. Martialꝰ. Idẽ. Plautus. Theo. Plautus. Plynius. Virgi. Cecilꝰ. Iabe. Varro. Idẽ. Plynius. Cicero. Plautus. Beuiue. Plautus.

rãs: q hoc aĩal rapit: & cõsumit oĩa in modũ solis: plurimũq; oculor⁹ acie cernẽs tenebras noctis euicit. A lyco: hoc ẽ lupo Lyciũ Apollinẽ dictũ Cleãthes affirmat: q sicut lupi pecora rapiũt: ita ipse q̃q; hũore haurit radius. Antipat⁹ v' o Lyciũ nũcupatum scribit. ἀπὸ τοῦ λυκοῦν καὶ ἀεὶ πάντα φῶς λαμβάνον τοῦ ἡλίου: hoc ẽ q oĩa albescãt sole diluciescẽte. Quidam tñ λύκον: hoc ẽ lupũ a Lyce: hoc ẽ a pma luce: de q̃ dixim⁹: q̃ & Lycophos nũcupat': appellatũ existimãt qñ hoc gen⁹ feræ maxĩe id tp̃s aptũ rapiẽdo pecori obseruat: quo post nocturnã famẽ ad pastũ stabulis expellit'. Eadẽ rõne Lyncẽ q̃q: q ex lupo⁹ ceruariorũ gñe est: appellatũ existimãt: quẽ putãt mõtiũ q̃q; cõuexa visui penetrare. Hĩc Lyncei oculi dicti: q acuta acie sũt & Lyncuriũ gẽma: de q̃ supꝫ locutus sum⁹: elyncis vrina coacta. Oui. E qb⁹ vt mẽorãt qcqd vesica remisit: v' tit' ĩ lapides & pgelat aere tacta. Lynx rex Scythiæ fuit: q missũ a Cerere Triptolemũ: vt hoib⁹ frumẽta mõstraret: suscẽptũ hospitio: quo in se gloriã trãsferret: occidere cogitauit: ob qd ĩrata Ceres eũ in lyncẽ cõuertit: ferãvarii coloris. Vir. Maculose tegmĩe lyncis A lux luceo deducit': hoc ẽ splẽdeo: lucẽ facio: A quo lucerna notũ instrũm: q̃ græce Lychnus vocat'. Idẽ: Depẽdẽt lychni laq̃rib⁹ aureis: Hic Ellychniũ vocam⁹: qd lucernis adhibẽt' ad lumẽ p̃standũ: quẽadmodũ supra dixim⁹. Ply. Et e medulla ei⁹ elegãtiũ lucernar⁹. Elichnia fiũt. Est aũt lucerna: vt simplex: lꝫ est vnã trñ ptẽ exportẽtã hr̃is: & vno elychnio ptẽta: q̃ Cubicularia dr̃. Marti. Dulcis cõscia lectuli lucerna: Quicqdvis faciat licet tacebo. Aut Dimyxos ad duo ellychnia ferẽda: aut Trimyxos: ad tria: aut Polymyxos ad plura. De lucerna Polymyxo. Marti. Illustrẽ cũ tota meis cõuiuia flãmis. Totq; gerã myxos: vna lucerna vocor: Extat græcũ epigrãma: ĩ quo εἰκοσιμύξων hoc est vigiti myxorũ mẽtio fit. εἑκκαίδεκα μὲν κρίτιον εἰκοσι μύξων λύχνιον ἐθήκε λέων πλουσιόν: hoc ẽ Me Canope Critiæ filia deo dicaunt lucernã vigiti myxos gerẽtẽ diuntẽ. Myxa apud græcos, ppe hũor dr̃ e narib⁹ fluẽs. Vñ & μύξων Mucosus appellat': lꝫ ẽ nares hũore sordidas bñs μύξητήρ vero naris appellat'. Ex hoc Myxa ẽt: & Myxos ps lucernæ, pminẽs vocat': ex q̃ pferẽ ellychniũ: q̃si ex narib⁹ muc⁹. Hic græci qdẽ quotiẽs volũt ellychniũ, pduci: vt luceat clarius: προμύξειν λύγγνον dicũt. Nũ vero Emũgere lucernã. Plau. Lychniũ emũgere parũper vtvideat an⁹ vbi pedes ponat. Est & militaris lucerna: cui⁹ Theopop⁹ mẽtionẽ comic⁹ facit: dr̃q; Obeliscolychnos: q vel uti ĩ pyramide: siue obelisco fita sit. Sũt ẽt Lychni siue Lucerne pẽsiles ĩ delubris arbor⁹ mõ mala ferẽtiũ lucẽtes: q̃lis fuit ĩ tẽplo Apollinis Palatini: quẽ Alexãder Thebarũ expugnatiõe captũ ĩ Cyma æolica Asiæ vrbe ei deo dicauerat. A lucerna fit diminutiuũ Lucernula. Itẽ a luceo Lucid⁹: hoc ẽ clar⁹ pspicu⁹: a quo Lucidovbũ: illustro. & Lucide aduerbiũ clare: pspicue. Itẽ cõparatiua eor⁹: ac suplatiua Lucidior: Lucidissim⁹: Lucidi⁹: Lucidissime. Itẽ a luceo Lucẽtia sydera dicunt'. & Lucẽs qcqd aliũde lucẽ hẽt: & Lucibile: qd p se lucet: & Luc⁹ de quo supra dixim⁹. Vñ lucar erogatio: q̃ ĩ luc⁹ fiebat: & lucaris pecunia: q̃ in luco erat data. & Lucaria festa: q̃ Romani faciebãt in luco q pmagn⁹ erat iter viã salariã: & tyberim, p eo qd victi a Gallis fugiẽtes e p̃lio ibi sese ocultauerãt: & Oblucuuio vbũ: quo veteres vtebãt' p eo qd est mẽte erro: q̃si in luco deor⁹ ali cui occurro. Plau. Quid hoc noui ẽ: oblucuuiasse me puto. Et Inlucor: qd ẽ ramos seu plãtas iutiliter pullulãtes cũ interuallo reseco. A quo Interlucatio. Ply. Interlucatio arbori b⁹ pdest: sed oĩm ãnor⁹ trucidatio iutilissima. Et Luceti⁹ Iuppit': q eũ lucis cẽ cũm credebãt. Et Lucina q̃ ptui p̃est: qd in lucẽ ferat. Itẽ a lucẽ Luci p̃nomẽ ei⁹: q pm⁹ ita vocat⁹ est: qa oriẽte luce nat⁹ est: & lucilli⁹: & lucull⁹ fil' Itẽ Luceri⁹ Ardeæ rex: q auxilio fuit Romulo aduersus Tatiũ Bellãti. Vñ luceres appellati ps tertii populi Romani. & Luceria vrbs Apulię. & lucumo ẽt, ppriũ nomẽ: lucumones ẽt, pter isaniã qdẽ hoies dicti: q ea loca ad q̃ venissent festa facerẽt. & lucomedi a duce suo lucumone appellati: q postea lucerẽses dicti sũt. Itẽ luscus q̃si luce carẽs: luscũ eni altero oculo orbũ vocam⁹: quẽ veteres coclitẽ dicebãt. Vñ Cyclopes q Siciliã habitasse dicunt': vnũ trñ oculũ in frõte hãtes Coclytes dicti: & Horati⁹ Patrici⁹ Roman⁹: q oculũ vnũ in p̃lio amisit Cocli tis cognomẽ adept⁹ est. Nã Peti dicunt': q alter⁹ oculũ mĩorẽ hũt: lutinũ vero appellam⁹: cui pui vtriq; ocelli & breuis visus. Strabonẽ: q oculos hẽt distortos: A qb⁹ Strabonũ: & Peto⁹: & lucillo⁹ cognoĩa fluxere. Itẽ Eluc⁹ dr̃: q̃si extra lucẽ. Significat aũt lãguidũ semisonũ: vel vt alii volũt. A lucinatorẽ: & nugarũ amatorẽ: siue Halonẽ: hoc ẽ externo vino lãguentẽ Cõtuoli oculi fũt in angustũ coacti cõnitẽtib⁹ palpebris: a cõtuẽdo: lꝫ est sil' aspiciẽdo appellati. Lucifer stella: de q̃ supra locuti sum⁹. A q̃ lucani ppl' iter Cãpaniã: Brutiiq; q̃ eor⁹ regio sita sit ad ptẽ luciferæ stellæ: vel q loca ætherea sint: hoc est' multæ lucis: vel a Lucillo duce Hæc stella & Eous dicit'. Vir. Aut cũ sole nouo terras irrorat Eous. Itẽ lucan⁹ ad lucẽ spectãs: a quo Añ lucan⁹: & Anteluco: & Antelucor: de qb⁹ supra dixim⁹. Et luculẽt⁹ luce plen⁹: A quo luculẽte aduerbiũ: hoc ẽ clare splẽdide: & luculẽtior: luculẽtissim⁹: luculẽti⁹: luculẽntissime Cõpatiua Suplatiuaq; & luculẽtitas splẽdor. Cecili⁹. Vide luculẽtitatẽ ei⁹ & magnificẽtiã. Et lucifuga: q fugit lucẽ. & lucigena: luce genit⁹: & lucifico. A quo Elucifico: lucido: clarifico. Laberi⁹. Sic cito fulgẽtis splẽdore pecuniẽ volo elucificare exitũ ætatis meę. Et Noctiluca: de quo supra dixim⁹: qd nocte luceat: & lucubro vigilo. & lucubratio vigilia. Itẽ op⁹ qd lucubrãdo fit: qa hæc ad lucernã fieri solẽt. Cui⁹ diminutiuũ ẽ lucubratiũcula: & lucios us: q̃ iterdiu nihil vesperi fat' vidẽt: meliusq; sine lucerna q̃ cũ lucerna. Varr. Vespe⁹ o videre: q̃s appellãt luciosos. Idẽ: Aedepol is cæc⁹ nõ lucios us ẽ. Ii a græcis Nyctilopes appellãt': & mor b⁹ hmõi latĩe Lutio dr̃. Ply. Sãguie hirci sanati lucios os putãt Nyctilopas vocãt græci: & Lumẽ q̃si lucimẽ. A q̃ Lumios ũ lꝫ ẽ clar⁹: Ci. Cũ sint maxĩe luĩnose: & q̃si iactuose ptes duę. Et luĩnose aduerbiũ: & Illuĩno qd sigificat clarifico. illustro: a q̃ Illumiatio: illustratio: & Relumio lumẽ reddo. Itẽ a luceo fit Illuceo. A q̃ illucesco. ĩ. lucẽ emitto & Pelluceo per mediũ trãsluceo. Plau. Pellucet quasi laterna punica. A quo Pellucidus: & pellucide. & Polluceo: q̃si porro: lꝫ ẽ valde: siue lõge luceo. Pollucere ei dedicare ẽ: qd is q talia facit: lõge luceat ob lumĩa sacrificior⁹. Idem: Vt decimã partẽ Hercuui pollucerẽ. Neui⁹. Q ui decimas partes quãtũ alieni fuit: polluxit tibi & Diluceo clareo: A quo Dilucid⁹ clar⁹. Dilucide clare. Diluciditas: claritas. & Diluculũ aurora: q̃si parua diei luxa quo Diluculo aduerbiũ: hoc ẽ sũmo mane. & Dilucescit vsurpam⁹, p eo qd est dies fit. Plau. etiã & alii qdã Diluculascit scripserũt, p eo qd est dilucescere ĩcipit. Item Reluceo splẽdorẽ reddo: Colluceo fil' luceo. Itẽ Colluco: qd veteres vsurpabãt: quã, pphanæ siluę rami deciderent' officiẽtes lumini. Subluceo puã lucẽ emitto. A quo

Lyceus. Appollo. Lycophos. Lynx. Lynce oculi Lyncurium Luceo. Lucerna. Lychnus. Ellychnium. Lucerna cubicularia. Dimyxos Trymixos Polymyxos. Myxa. Myxos Emungo Obeliscolychnos. Lychni pẽsiles Lucidus Lucido. Lucide. lucenia sydera Lucens. Lucibile. Lucar. lucario. Lucaria festa. Oblucuuio. Interlucor Lucertus Lucinꝰ. Lucus Lucillus Lucullus lucerius luceres lucerta Lucumo Lucerenses luscus Cocles Cyclopes Peti lucinus Cõtuoli oculi. Lucanꝰ. Eous lucanus luculentus. luculente luculentitas. lucifuga. lucigena. lucifico Elucifico lucubro. lucubratio. luciosus. Nyctilopes lucio. lumen. luminosus. illumino Illuminatio. Relumino Illucesco Pelluceo Polluceo Eliuceo. Diluciꝰ. Dilucide Diluciditas Diluculum Dilucescit Dilculascit Reluceo Colluceo. Colluceo Subluceo.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Sublucid⁹ Sublucide. Præluceo circũluceo. Allucinor. Allucinatio. Lumina. Lucẽ facio. Lucunter. Lucretilis. Sacrum Enyo. Enyalius Bellona Ennalis Ennalia. Ennus. Ignaunus Ignauia Ignaue Ignauiter Nauiter. Nauo Naumachia. Monomachia. Batra comyomachia Gigantomachia. Gigantes Giganteus. Nauarchus. Nauiclerus Nauicularius Naniger. Nauigo. Nauigium Nauigatio Nauicula Nausitibulum. Nauia. Neuia. Nauta. Nauita. Argonaute. Argo. Argus.

Sublucidus: & Sublucide. Præluceo ante luceo. Circũluceo notæ significatiõis. & Allucinor: qd ppric significat erro: quasi ad lucẽ puenire nitor nec possiũ. Veteres tñ Allicinari vsurparunt, p dissolui: & obstupescere. a quo fit Allucinatio: q̃si obstupefactio quædã & incõstãtia: atq; incertitudo mẽtis. Varro. Et assidue oscitantẽ vidit: atq; illi quidẽ delicatissimas mẽtis & corpis allucinatiões. Fuerũt tñ qui Allucinari ἀπὸ τοῦ λιᾶλύειν: qd dissoluere est: dictũ putauerũt. Sed minus aspa: ac curiosa deriuatio videt: in re p̃sertim clara atq; apta. Quidã Hallucinor cum aspiratiõe scribũt: quẽadmodũ Lachrymas, sepulchrũ, ahenũ, vehemẽs, inchoare, honera, honustũ, nulla alia rõne: nisi vt firmitas: & vigor vocis q̃si quibusdã neruis additis intẽdat. Lumia etiã p oculis frequentissime vsurpãt poete. Lucẽ facere dicunt Saturno sacrificãtes. i. capita detegere. Lucũter gen⁹ est panis pistorii: Lucretilis mõs in Sabinis. SACRI MVNERIS. Sacri ludi: q̃si a deo exhibiti. Quicqd enĩ deo⁹ habet vel quicqd diis destinatũ est: Sacrũ vocat: ENYO NAVALIS. Pugna naualis. Enyo enĩ a græcis Bellona dicit: q̃ belli dea est: Vñ ἐνυάλιος hoc est Enyalius, p bell icõsovsurpat. Enyali⁹ etiã bellonæ filius est: hoc est ἐνυόλιος ὑιὸς huic deæ sacer dotes eĩ⁹ nõ alieno: sed suo cruore sacra faciebãt. Sectis nãq; humeris: & vtraq; manu districtos gladios exerentes currebãt veluti insani: de quo Quinctilii. Istud ingt si deus cogit: irat⁹ est. NAVALIS. Quæ nauib⁹ fit: dicimus enĩ bellũ terrestre: qd in terra fit: Nauale: qd in mari: siue flumib⁹: lacune. A nauĩ aũt Naualis deducit. Nauis aũt a græco ναῦς: Vñ Naualia in qbus stant: seu fiũt naues. Virgilius. Vir. Diripiẽtq; rates: alii naualib⁹: ite. Ferticiti flãmas: date tela: ipellite remos. Et Nau⁹ celer: strẽnu⁹: a nauiũ velocitate dict⁹ Cui⁹ cõtrarium est Ignau⁹. a quo Ignauia tarditas. desidia: & Ignaue siue ignauiter aduerbiũ desidiose: quẽadmodũ Nauiter strẽnue: diligẽter. & Nauoverbũ: qd est aliqd strẽnue facio. & Naumachia nauale bellũ: seu naualis pugna. ναῦς enĩ nauis est: μάχη p̃lium. Vnde & Monomachia singulare certamẽ dicitur: qd μόνος solũ græci dicũt: & Batrachomyomachia ranar⁹ & mur⁹ pugna: Quippe βατράχος Ranã & μυς murem appellãt: & Gigãtomachia pugna gigantiũ cũ diis. Gigãtes enĩ vastissimi corpis hoies fuerũt: terræ filii sine prẽ serpẽtinis pedib⁹: qui cũ deos cælo pellere vellẽt: a Ioue fulminati sũt. Hinc amplissimis corporib⁹ hoies Gigantes vocant: quos raro iã: aut nunq̃ videri certũ est decrescẽtib⁹ fere cõtinue mortaliũ corporib⁹: cõsumẽte vbertatem seminũ exustiõe. In creta olim terræ motu rupto mõte inuẽtũ est corp⁹ stans q̃ draginta sex cubitor⁹: quod alii Orionis: alii Erionis fuisse, p dicunt. Orestis corp⁹ oraculo iussũ refodi septẽ cubitor⁹ fuisse inuentũ est. Homerus certe nõ cessat cõqueri minora tẽporib⁹ suis corpora hoĩm esse: q̃ q̃ piscis fuissent. ὀλεχέρμαλίζον λαβέχειρ ἰπὺν ἀείδισμεν ἔργον ὃ γοῦν ἀνῶν ἀνδρέφεροι ἐνδοῖν ὑνῶ βρότοι εἰσι: hoc est. Hic autem lapidem cepit manu. Tydides magnum opus: quem non duo ferrent viri. Quales hac tempestate sũt mortales A gigas Gigãteus deducit. & Nauarchus nauis pnceps. & Nauicler⁹ qui nauẽ regit: dicit⁹q; latine nauicular⁹ & Nauiger: qui nauim ducit. & Nauigo nauĩ iter facio. a quo Nauigiũ ipsa nauis. & Nauigatio: ipsa, p fectio: & Nauicula pua nauis. & Nausitibulũ alueũ ad nauis similitudinẽ factũ: & Nauia lignũ cauatũ vt nauis: quo invidemiisvti solẽt. Nænia vero filia erat iuxta vrbẽ ab eo dicta: q Nænii cuiusdã fuerat. & Nauta siue Nauita: q se in nauĩ agẽda exercet: & qcũq; in nauĩ ẽ nauis ducẽdæ gr̃a. a quo Argonautę dicti sũt Iason: & cæteri: q primi i Argo nauigauerũt. Argo nauis ipsa lõga dicta est: quã Argonautæ ædificari fecerũt: ita noĩata: vel a celeritate p antiphrasim: qm̃ græc ἀργὸν pigrũ dicũt: vel q Argus eã ædificauerit: hãc primũ in mari fuisse nõ nulli affirmãt: & ob eã rẽ in cælũ fuisse translatã. & iter sydera collocatã. Pindar⁹ in Magnesiæ oppido: cui Demetrias nomen est ædificatã affirmat. Callimachus in iisdẽ finib⁹ ad Apollinis Actii tẽplum: qd Argonautæ pficiscẽtes statuisse existimant. Huius nõ tota effigies iter astravidet. Diuisa enĩ est a puppi vsq; ad malũ: vt significet mĩme despandũ esse hoĩbus: etiã cũ naues fuerit fracte. Puppis ei⁹ hyemalẽ circulũ: & canis caudẽ cõtingens inferiori pte Antarcticũ circulũ tangit: occidens Sagittario & Capricorno exorto: vt in mari collocata exoriens cũ Virgine: habet in puppi ad primũ gubernaculũ stellas qnq; ad alterũ q̃ttuor: circã carinã qnq; & sub fundo qnq; ad malũ tres. Itẽ a nauta Nautic⁹: ad nautã ptinẽs: vt Nauticus clamor: Nauticus panis: & Argonauta: de quo paulo post dicem⁹: & Naufrag⁹ qui nauĩ fracta bona amisit. A qua Naufragiũ: nauis fractio: & Naufragor naufragiũ facio: & Nauseaveomẽdi appetitus: qui excitari nauigãtib⁹ facile solet. a quo Nauseo verbũ: hoc est vomitu infestor. & Nauseosũ: qd nauseã facit. Ply. Scamoneũ stomachi dissolutionẽ facit: alium soluit. Est autẽ succus herbæ ab radice ramosæ pinguib⁹ foliis: triãgulis albis: radice crassa: madida: nauseosa & Nautea: q̃ mõ, p aqua sentinæ nauis accipit. Modo p aqua corior⁹: Item, p herba grana nigra habẽte qua corianiĩ vtunt. Plau. Nã oĩm vnguẽtor⁹ odor præ tuo nautea est. Idẽ: Nauteã bibere malim: si necesse sit: q̃ illã oscularier. Sunt etiã qui hãc herbã putent eã esse: q̃ Anagiros dicit: aliqui Acoponvocant: fruticosa: flore oleris: grauis odore: Cuius semen cõmãducatum vomitiones facit: De ea est, puerbiũ ἀναγυρόνκινεῖσι: hoc est Anagyr⁹ moues: quotiẽs aliqd loqmur: agimusue qd suscitare nobis ignominiã possit. Itẽ a nauis Nauscit verbum deducit: qd de grano fabæ dicit: cũ nascẽdi gr̃a se aperit: q fit non dissimile nauis figuræ. Quidã etiã nauci ab eodẽ deriuatũ putãt: qd sigificat putamen nucis: siue oleæ nucleũ: seu mẽbranulã: q̃ in nucis nuglãdis est medio Ponit⁹ etiã p eo qd est nihili. Plau. Qui hõ timidus nõ erit: i rebus dubiis nauci erit. Quidã tñ Nauci q̃si nuci a nuce dictũ opinãtur. Hinc Nacæ appellãtur fullones: q nauci nõ sint: siue q a veteribus græcis oĩa fere opera ex lana Nacæ dicebant. Item a Nauĩ Nausithoũ quidã appellatũ volũt Neptũni filiũ ex Perboa Eurymedõtis filia Alcinoi patrẽ: & Nausicã Alcinoi Phæacum regis filiã. Martia. Si mihi Nausica patricos cõcederet hortos Alcinoo possem dicere malo meos. Itẽ a nauĩ Nato: Natrix: cęteraq; eor⁹ deriuatiua: & Nautilis piscis de qb⁹ supius locuti sumus. FRETIS. Mari. Proprie Fretũ: vt supra diximus: locus est angust⁹ in mari ab vndanũ feruore appellatũ: quale est Fretũ sicilũ: & Gaditanũ: Græci πόρθμον appellãt. Ponitur tñ frequẽter pro mari. LAXENT. Remittãt: Lãguidius faciãt: vt supra diximus. PONTVS. Mare, pprie Pontus id mare dicit: qd a Mæotide palude. vsq; in Tenedũ, ptenditur: sed vbi primũ se arctat a Tenedo incipiẽs post Hellidis casum Hellespõtus vocatur. A quo Hellespõtiacus adiectiũ: vbi expãdit, ppõtis. Vbi iterum præmit Thracius

Nauticus Naufragus Naufragium. Naufragor Nausea Nauseo. Nauseosum. Nautea. Anagyros. Acopon. Nauscit. Nauci. Nace Nausithous. Fretum Pontus Hellespontus: Hellespontiac⁹

Varro Quinctilii. Virgilius Plynius Plautus Idem Martial

Bosphorus. Vbi iterũ effũdit põtus Euxin⁹: q paludi cõmittit Cimeric⁹ Bosphor⁹. Pal⁹ ipsa Mæotis in ponto iuxta Phasidis ostiũ. Tom⁹ insula est Medeæ crudelitate memoranda: q̃ ibi fratrẽ suũ Absyrtiũ interfecit. Nec min⁹ Nasonis poetæ exilio: ponit tñ frequẽtissime põtus, p mari. A põtus deducit Metapõtũ Italiæ oppidũ in sinu Tarẽtino a locrẽsib⁹ cõditũ. A quo Metapõtini. Itẽ a põto: qd a Męotide incipit Põtic⁹. Põtina palus a Põtia vrbe: vt quidã putãt appellata. Vñ & Põtina invrbe trib⁹. Hæc pal⁹ in volcis est distãs ab vrbe circiter. lx. milia passũ. Lucan⁹. Et qua Põtinas via diuiditvda paludes. Iuue. Armato quotiẽs tutæ custodę tuent. Et põtina palus: & Gallinaria pinus. Lucanus. Iuuena.

Bosphorus. Pontus. Euxinus Cimericus Meotis Tomus Metapontum. Põtina palus Abydons Sestos. Leander Abydeus Ero Dessno. Sino. Desinentia. Senatus Seculum. Seclum. Seculares ludi

DE LEANDRO. EPIGRAMMA. XXV.

VOD NOCTVRNA. Blandit⁹ Domitiano. q Leãdri fabulã ita repsentari fecerit: vt Leãder non sit submersus: tribuẽs id pncipis pietati. Abydos: & Sestos duo oppida sũt in itroitu Hellespõti. In Abydo genitus est Leãder Abydæus, pterea a poetis vocatur. In Sestovero Ero puella nata est. Iĩ ardẽtissimo se amore dilexerũt: qd ne in noticiã veniret: Leãder nãdo se ad puellã cõferre q̃ nauigio malebat. Seuiẽtib⁹ vero aliq̃ vẽtis & mari, pcelloso: cũ ferre amoris desideriũ nõ possent: ambo se in mari cõmiserũt: sibi inuicẽ obuiã eũtes: tandẽq; fluctib⁹ sunt submersi. Quidã Leandrũ tñ submersũ mẽorãt: puellã vero dũventur⁹ anxie expectaret: tandẽ re cognita doloris magnitudine in littore cõtabuisse. DESINE. Desiste: cessa. Sinere pmittere ẽ Definere finire: cessare. A quo Definẽtia finis: termin⁹. Quidã Senatũ quoq; a sinẽdo dictũ putãt: qa Senatores agẽdi facultatẽ dabãt: hoc est agere sinebãt. PEPERCERIT. Seruauerit: a submergendo abstinuerit. Parcere enĩ Prope abstinere ẽ: vt supra dixim⁹. CAESARIS VNDA FVIT. Ideo nocere nõ potuit dñi clemẽtiã imitata. Quattuor vsus quos sequẽtes multi codices habẽt non sunt Martialis. nec ad ludos cæsaris: aut gloriã pertinent.

DE CARPOPHORO. EPIGRAMMA. XXVI.

AEVLA CARPOPHORVM: Rursus laudat Carpophor⁹ q plures pene feras sol⁹ perimeret q̃ cæteri oẽs q mõstra orbis terrar⁹ domuisse tradunt. NVLLVM OPVS. Nullũ negociũ: null⁹ labor. ORBE. In orbe. MONSTRIS. Domãdis. s. vt Hercules: These⁹: & alii plæriq; fecerũt. PRISCA SAECVLA. Prisca tpa: Prisca ætas. Sæculũ enĩ siue p Syncopẽ Sæclũ poetæ, p tpe accipiũt. Proprie tñ spatiũ est cẽtũ ãnor⁹: a sene dictũ: hoc ei lõgissimũ spatiũ senescẽdo⁹ hoĩm putãt. Inde seculares ludi dicti sũt qñ post cẽtũ annos a Romanis fiebãt. Instituti aũt fuerũt, p cultu Solis & Lunæ: vt ternis diebꝰ & noctib⁹ celebrarent. Senex aũt dict⁹ est q̃si Seminex: hoc est semimortuu⁹: q acta maiore ætatis suę pte iã morti, ppinqor sit Nex enĩ mortẽ significat. Sisenna. Q ñ neq; meã nex: neq; intercessio posse videt illo⁹ dementẽ reprimere audaciã. Ab hoc Neco deducit: qd est interficio. Et eius cõpositũ Eneco. A quo Enecati iterfecti dicunt. Senes: Veteres: & Antiquos qdã ita distinguũt: vt senes sint q vsq; ad senilẽ ætatẽ vixerit: quãtũ ad puatã eor⁹ vitã attinet Veteres vero quãtũ ad publicũ tp̃s spectat: q alia etate vixerũt: etiã si ipsi nõ pueneriṇt ad senectutẽ. Antiq vero vtriq; sed magis Veteres q̃ senes. A sene senect⁹: & senecta. & seniũ deducunt eiusdẽ fere significatiõis. Veteres tñ seniũ, p tedio: & molestia posuerũt. q senes oĩbus odio sint. Acti⁹. Mors amici subigit: qd mihi est seniũ multo acerrimũ. Põpo. Calue. Apportas nũciũ nobis disparẽ: diuisũ: huic seni seniũ: & metũ. Turpilius. Quia cũ significat: in quo senatores cõueniũt: & ipsos Senatores. Vlpian⁹. Senatores dicit eẽ: q a patriciis & cõsularibus vsq; ad oẽs illustres viros descẽdũt: qa ii soli in senatu suiam dicere possũt: appellatiq; sunt ab ætate, puecta: q tales principio in senatũ electi fuere: quẽadmodũ græce ab ætatis vocabulo Gerusia dicit Curia: siue Senat⁹. Nã γέρων semen significat: vel vt aliq volũt: a sinẽdo: q ipsi agẽdi facultatẽ darẽt: vt paulo ante dixim⁹. A Senator Senatori⁹ deducit: vt Senatoria maiestas: Senatoria autoritas. Et Senaculũ locus vbi Senat⁹: vel Senatores cõsistebãt. Itẽ a sene fit, pparatiuũ Senior. & Seneo: ac Cõseneo verba. A qbus Senesco: & Cõsenesco deducunt. Itẽ Senecio herba: q̃ alio noĩe Erigeron vocat: specie: & mollicia trixaginis: cauliculis subrubicũdis: q̃ in tegulis: & i muris nasciṭ: Senecionis nomen ei ipo fuerũt: qa vere canescit. Caput ei numerosa diuidit lanugine: qualis est spinæ: iter diuisuras exeũte. Quare eã Callimachus Acãthida appellauit. Quippe græci ἀκάνθας spinas nominãt. Alii Pappũ nũcupauere, ppt lanuginẽ a filitudine floris Cardui: qui Pappus vocat. Tradunt magi: figs hãc herbã ferro circuiscriptã effodiat: tangatq; ea dentẽ: & ter despuat: herbãq; reponat in eundẽ locũ: ita vt viuat dentẽ eũ postea nõ doliturũ. MARATHON. Cãpus Attice regiõis: in quo Theseus Taurũ interfecit: quẽadmodũ supi⁹ dixit. NEMEE. Silua de q̃ supi⁹ locuti sum⁹. ARCAS. Singlaris nũer⁹ p pluratiuo. APRVM MAENALIVM. De quo supius disseruim⁹. MANVS. Carpophori. s. VNA MORS. Quia vno ictu oĩa capita pemisset: qd facere nõ potuit Hercules: vt supra ostẽdim⁹. HVIC. Ab hoc dãdi casus, p casu auferẽdi vt mos est poetarũ. CHIMAERA TOTA. Cũ trib⁹ capitib⁹: & tota corpis varietate. Chimæra mõs est Lyciæ, puiciæ. A q̃ Lyciũ mare denoiatũ ẽ: in Asia mĩori fitæ iuxta Pãphyliã: & a pte Oriẽtali Cariã terminantis fic appellatæ: a Lyco Pãdionis filio: Nã prius Termile dicebat. Hic mõs cõtinuis dieb⁹ ac noctib⁹ flagrat: ignẽ ei⁹ accẽdi aq̃: extiguĩ vero terra: aut ferro plures, pdiderũt. In cacumĩe leones habet: In medio pascua: In imo serpentũ multitudinẽ. Hinc dat⁹ fabulæ loc⁹: vt flãmas vomat: pect⁹ hẽt leonis: capri nũ vẽtrẽ: crura serpẽtis! Et qm̃ Bellorophon Glauci filius eũ montẽ habitabilẽ fecit Chimærã tradit occidisse. Finxerũt p̃terea filiã fuisse Typhonis: q vnus e gigãtib⁹ fuit. Terræ: & Titani filius. Homer⁹ de Chimera sic scribit πρόσθε λέων ὄφις ἠδὲ δράκων. αἰγάνεον δὲ χίμαιρα. Hesiod⁹ vo tria capita eũ habuisse dicit: Leonis: suũ & Draconis: & ex oib⁹ ignẽ afflasse. Ouid. aũt ita de ea scribit. Quoq; Chimæra iugo: mediis i ptib⁹ hiraũ. Pect⁹ & ora leę: caudã serpẽtis habebat. Vir. Horrẽdũ stridẽs flãmis armata Chimæra. De Typhonæ Chimærę prẽ fic scribit Seneca: Non tã ferũ Typhona neglecto Ioue irata tell⁹ ædidit quondã parẽs. A poetis aliq̃ Typhos: nõnũq̃ Typhœus noiãtur. Luca. Cõdit⁹ inarimes æterna mole Typhœus. Interdũ diuisa diptõg: & e correpta, pnũciatur. Ouid. Aeternas ausũ spare Typhœa sedes. Q ñ vero deriuatiuũ: semp hoc mõ, pnũciat. Vir. Nate prĩs sũmi q tela Typhœia tẽnis: lĩ est tela q̃ Typhonẽ fulmũarũt. Hic enĩ vt frẽs vlciscerẽt a Ioue fulmũatos: ipsũ Ioue ausus ẽ ad cœrtamẽ

Lucanus Iuuena. Calli. Plynius Plautus Martialis Varro Virgilius Ouidius Seneca. Lucanus. Ouidius. Virgilius.

Bosphorus Pontus. Euxinus Cimericus Meotis Tomus Metapontum. Põtina palus Abydons Sestos. Leander Abydeus Ero Dessno. Sino. Desinentia. Senatus Seculum. Seclum. Seculares ludi Senex Nex Neco. Senes Veteres Antiqui. Senium Senatus Senatores. Senecio Erigeron Acanthis Pappus. Marathon. Chimera Lycium mare. Lycus Termile Bellorophon Typhon Typhos Typheus

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Virgilius Lucanus.

Tiphys

Seneca. Ides Diodo.

Chimerinus.

Chimerij
Cimerij
Ciminum.
Cuminum

Cyminus

Arietis
Imago incelo.
Tauri ignipe.

Ides

Iason.
Pelias

Argo.

Argonaute.

Statius.

Diodo.

Oeta
Perseo
Ipsea

Circe.
Medea
Agialeus
Absyrtius
Circeum

Circeij

Tomos

Oeta. Oetes
Oetus
Oetij
Oethini
Colchis
Colchi
Phasis
Glaucus
hippus
Moschi
hiberes.
harmenij
Tyris
Aceus.
Cygnus.
Phasis
Phasiana
Colchis.

puocare. Quãobrẽ Magnat⁹ Iuppiter eũ fulmie pussit:& Inarimẽ ĩsla supra iposuit: vt Vir.& Luca. testanť. Oui. vo Sicilia ei ſupimpositã ſcripſit. Vasta gigãteis iiecta eſt iſula mẽbris Trinacris:& magnis ſubiectũ molib⁹ vrget Aetereas auſu ſpare Typhœa ſedes. Typhonas ẽt vocãt fumigãtes globos:& figuras q̃ſdã nubiũ metuẽdas: de qb⁹ ſupra dixim⁹. Typhis aũt faber lignari⁹ fuit excellẽs: q ꝓm⁹ admicula gubernãdi naues iſtituit: fuitq; Argonautarũ gubernator: vt Seneca teſtatur. Auſus Typhis pãderevaſto Carbaſa põto: Legeſq; nouas ſcribere ẽtis. Idẽ: Typhis in pris domitor, pfũdi ligt in docto regimẽ magiſtro. At Diodor⁹ ſicul⁹ refert q̃ſdã affirmaſſe ei⁹ nauis gubernatorẽ argon fuiſſe cognoiatũ. Chimerinus nõ a chimæra deducitur: ſed græca vox eſt χειμεριν ο eni hibern⁹ dr. Eſt aũt hyemalis circul⁹ cæli q capricornũ ꝓtigit: in quo cũ ſol eſt breuiſſimi ſũt dies. Chimerii vo ppli ſũt Aſiæ pximi amazonib⁹: dicũť ẽt Cimerii qcũq; occupatas frigoribus incolũt terras: q̃les fuerũt iter Baias:& Cumas: in ea regiõe: in q̃ cõuallis ſatis eminẽti iugo circũdata ẽ: q̃ neq; matutio: neq; veſp tino tpe ſole cõtingiť Cyminũ: qd & Cuminũ dr: herba ẽ vulgo nota: magni vſus in ſtomachi remediis: verũtẽ oẽm palloré bibẽtib⁹ gignit. Sic q̃ſdã legimus coloré Portii Latrõis iſignis oratoris: vt ſtudioſi viderenť fuiſſe imitatos. Sic Iuliũ vidicẽ: q Aſſertor a Nerone libertatis fuit: lenocinatũ: vt teſtamẽtũ ei⁹ Nero captaret. Quippe Nero dũ eũ exiſtimat parũ victurũ: miſit eũ in gallias Proprętorẽ: vñ poſtea a Nerone defecit. Cymin⁹ vero lac⁹ eſt Etruriæ Cymio mõti ſuppoſitus: ad ſex milia paſſuũ abvrbe Viterbio. SEMEL. Vno ictu. IGNIPEDES POSSET SINE COLCHIDE VINCERE TAVROS. Oñdim⁹ ſupi⁹ quõ Iuppiť Arietis imaginẽ: quovect⁹ fuerat Phryxus ad regẽ colchorũ: iter ſydera cõſtituit. Idẽ aureo velleri: qd Phryx⁹ in tẽplo ſuſpẽderat cuſtodes adhibuit tauros ignẽ ore ac narib⁹ emittentes:& ſecũdũ quoſdã ignitos etiã pedes habẽtes. Hos Diodor⁹ iterp̃tatur tauricos fuiſſe: hoc eſt hoies e Taurica regiõe ad velleris cuſtodiã deputatos. Iaſon Eſonis fili⁹ fuit: fris Pelliæ Theſſalię regis: q cũ patruo ob inſignẽ virtutẽ ĩ affectati regni ſuſpitionẽ veniſſet de eo tollẽdo cogitare Pelias cœpit. Quãobrẽ pficiſci eũ ad Colchos iuſſit: pelléq; arietis memorabilẽ gẽtib⁹ reportare: ſperãs hoc mõ futurũ, vt vel periculo lõgæ nauigatõis vel bello tã pfũdæ barbariæ iterciperẽť. Iaſon igiť fabricata in ſinu pegaſęo lõga naui: q̃ Argo vocitata ẽ: oẽs fere toti⁹ græciæ iuuenes aĩo acvirib⁹ p̃ſtãtes ꝓuocauit: inť q̃s Hercules fuit: Orpheus/Caſtor/Polluxq;/Zet⁹/& Calais: aliiq; cõplures: quos poetæ ob inſignẽ virtutẽ ſemideos appellãt. Stati⁹: ĩã tũ ꝓma cũ pubeviréte. Semideos iter pin⁹ Theſſala reges Duceret. hi a nauis noie Argonautæ ſũt dicti. Inſtructa igiť naui e ſinu pegaſęo ſecũda aura, pfecti. ꝓmo in iſulã Lẽnon delati ſũt: deide ad Colchos puenere. Colchorũ rex ea tẽpeſtate erat Oeta fili⁹ Solis: ex Perſa Oceani filia: Quippe ſolvt Diodor⁹ ſicul⁹ refert: duos ex pſavxore filios genuit: Oetan & Perſen. Oetha Colchorũ rex fuit. Perſes Tauricæ regiõis ſæui ãbo: atq; crudeles. Ex Perſe nata ẽ filia Ipſea: ſuperãs audacia parẽtẽ:& cruciatu hoium læta: hęc venenis ꝓficiẽdis plurimũ ſtudii ĩpẽdit:& a qbuſdã iuenilẽ ꝓma dr Aconitũ: cui⁹ vi mortiferã in pre ꝓmo expta ẽ: eoq; ſublato regnũ aſſũpſit: moxq; dianæ tẽplũ erexit: i quo hoſpites eo nauigiis appulſos ſacrificabat. Dehic nupſit Oete patruo ex quo tris liberos pepit: Circen/Medeã/& Aegialeũ: q poſtea Abſyrtũ vocat⁹ ẽ. Circe veneficiis dedita multarũ herbarũ: ac radicũ variasvires mirabileſq; iuenit q̃uis a mre ĩ iis pus eẽt iſtructa. Itaq; ſarmatarũ regi cõnubio iũctaviri mox veneficio peremit:& ipa regno potita ſæue nimiũ: ac crudeliter admiſtrabat ipe riũ. Quãobrẽ regno ab icolis pulſa in Italiãvenit:& in pmõtorio latii: qd ex ei⁹ noie Circeũ vocať cõſedit. Abũdat hoc multis & variis herbis: qb⁹ adveneficia vtebať: diſtatq; ab Antio circiter q̃dragita milia paſſuũ: iſula oli mari paludibuſq; circũdata: nũc cõtinẽs. In eo oppidũ Circeii:& ipſi⁹ Cyrces Sacellũ:& Mineruæ ara fuit. Et q̃dã Vlyxis patera mõſtrari lõgo tpe cõſueuit. Medeavo licet ipa q̃q; a mre ac ſorore veneficiorũ artẽ didiciſſet diuerſo tũ ingenio erat. Quippe prem cũ ſpõte ſua: tũvxoris ſuaſu ſeniorẽ:& hoſpites mactare ſolitũ: flectere p̃cib⁹:& ad benignitatẽ ĩducere conabať. Aliq̃n ẽt eo iunto hoſpites e viculis erripiebat. Quãobrẽ ĩdignat⁹ pr eã carceri deſtinauerat. Sed medea ad ſolis aui tẽplũ: qd in littore ſitũ erat: cõfugiẽs: eo ſe receptaculo veluti aſylo tuebať. Inter hæc cũ Argonautæ noctu ad litt⁹ pueniſſent. Medea Iaſonis amore incẽſa ſeſe illi ꝓnubio iũxit: modũq; quo ignipedes Tauros ſubigere & aureo vellere potiri ſine diſcrimie poſſet edocuit. Iaſon itaq; auxilio ei⁹ optatã p̃dã adept⁹: mox illa Abſyrto fre comitãte fugã arripuit: q̃s cũ Oeta rex pſeq̃reť Medeavt fugę pl⁹ patui p̃beret: regẽq; pſequẽtẽ remorareť. Abſyrtũ fratrẽ occidit: mẽbratiq; diuiſũ pticulas p agros diſiecit: qb⁹ colligẽdis: atq; humãdis occupat⁹ pr: ſeſe a pſequẽdo retraxit: hic loc⁹ ille dict⁹ ẽ Tomos a pſectiõe mẽbrorũ τεμνειν. ei apud græcos ſcidere ẽ. Medea igiť cũ raptore pfecta ẽ poſt lõgã nauigationẽ tãdẽ in Theſſaliã veit: vbi p̃cib⁹ Iaſonis Eſonẽ patrẽ etate puectũ adiuẽtũ: reduxit: duoſq; filios genuit. qdã tradũt Iaſonẽ Creonti corithiorũ regi vell⁹ aureũ detuliſſe:& Medea repudiata Creuſã Creõtis filiã duxiſſe vxorẽ: poſteavo Theſſalia pulſum ĩ patriã reduxiſſe: multa p̃terea p oẽm Aſiã mẽoratu digna pegiſſe: quãobrẽ p deo habitũ tẽplaq; ei multis in locis cõdita: q̃ poſtea Alexãder macedo noi illi⁹ infenſus euertit. Oeta ſiue Oetes vtroq; n. mõ dr: triſyllaba dictio eſt Oui. de Medea. Nõ erat oetes ad quẽ deſpecta rediret. Nõ Ipſea parẽs. Interdũ tũ p diphtongon pfertur:& eſt dictio dutaxyllarũ. Idẽ: Nõ hæc Eſonides: ſed filia phaſias Oetæ Aurea phrixeæ terga reuellit ouis. Oeteus vo fr fuit Ephialtis & fili⁹ Aloii: pugnauitq; ĩ creta: vt Salu. refert: vñ Oetii cãpi dicti ſũt. Oethini ppli ſũt iuxta põtũ. TAVROS IGNIPEDES. Quivell⁹ aureũ cuſtodiebãt. SINE COLCHIDE. ſine conſilio: atq; ope medeæ: Colchis Medea dr: qppe Colchi ppli ſũt Aſiæ: a qb⁹ Colchia regio dr iuxta põtũ in q̃ iuga caucaſi ad Rhipheos mõtes torquẽť altero latere ĩ Euxinũ:& meotim deuexa: altero in Caſpiũ:& Hyrcaniũ mare. In ea ẽ phaſis igẽs flumẽ:& oim põti ãniũ clariſſim⁹: oriť ĩ Moſchis:& Glaucũ: atq; Hippũ ĩ ſe recipit evicinis mõtib⁹ cadẽtes. Moſchorũ regio triptita ẽ: nã partẽ hñt Colchi: ptẽ hiberes ptẽ Hermenii Nauigať phaſis quãlibet magnis nauigiis circiť q̃dragita milia paſſuũ: miorib⁹ lõgiſſimo ſpatio: põtib⁹ cẽtũ vigiti puiũ. Oppida in ripis cõplura habuit celeberria Tyrida: Aceii: Cygnũ:& ĩ faucib⁹ Phaſin Colchorũ Emporiũ. Regio fructib⁹:& oib⁹ q̃ ad fabricãdas naues ptinẽt opportuna. Sec⁹ flumẽ ẽ Leuchotoæ famũ: qd Phryx⁹ pdidit: atq; illi⁹ oraculũ: vbi aries nõ mactať: a Phaſi Phaſiana auis dicta de q̃ ſupra dixim⁹. Colchis ẽt aliq̃n p ipſa regiõe Colchica poniť: ĩ

Dioſcuriades: Amphitus. Telchus Eniochi Trapezus.

Perseus. Danae Abas. Acriſius

Polydectes

Andromede

Cepheus. Phineus Perſebolis

Joppe

Acriſius Acriſionius Cepheus Caſſiopea

Caſſiopea

Andromeda.

M. Scaurus.

Virgilius

Euripi.

Aratus

Gorgonis caput.

Ides
Ides

quavrbs fuit Dioſcuriades: nũc deſerta: quõdã a deo clara: vt nõnulli, pdiderũt ĩ eã trecẽtas natões: q̃ diſſimilib⁹ linguis vterẽť: deſcẽdiſſe:& poſtea a Romanis cẽtũ trigita iterp̃tib⁹ negocia ibi geſta fuiſſe. Cõditã eã ab Amphito:& Telchio caſtoris: ac Pollucis aurigis exiſtimãt: a qb⁹ heniochorũ gentẽ cõſtat ortũ habuiſſe: hi hiberiã colũt: a tergo mõtiũ ſitã cẽtũ q̃dragita milib⁹ diſtãtẽ a Trapezũte: eſt aũt Trapezus oppidũ cẽtũ milib⁹ paſſuũ a pharnace diſtãs vaſto mõte clauſũ. Beſſariõis pria quẽ nobis nup magna oim diſciplinarũ & vtriuſq; liguæ ignatura imatura mors idigniſſime rapuit. HESIONEM. Laomedõtis filiã: quã Hercules: vt ſupra oſtẽdim⁹: a mõſtri marini diſcrimĩe liberauit. ANDROMEDEN. De Perſeo ſupi⁹ locuti ſum⁹. Hic Iouis & Danaes fili⁹ fuit iuſitato gñe cõcubit⁹ nat⁹. Danae Acriſii filia fuit regis argiuorũ: Abãtis filii: q cũ Danaẽ vnicã filiã hẽret: ex rñſo habuit ſe manu ei⁹ q ex filia naſcereť: pituxyũ. Quapropter Danaẽ ĩ turri q̃dã claudi: & nevir q ſ q̃ ad eã accedere poſſet: diligẽter cuſtodiri iuſſit. Sed Iuppiť amore ei⁹ rapt⁹: quo ſibi acceſſus ad eã pateret: in ibrẽ aureũ vſus ẽ:& e tecto ĩ illi⁹ gremiũ lapſus: ex q̃ Danae p̃gnãs ẽ facta. Qd grauiť ferẽs Acriſi⁹ victã in arca ponit:& ĩ mari, piici iuſſit quo fluctib⁹ obruereť. Sed arca in litt⁹ Appulũ forte appulſa ẽ:& a piſcatore q̃dã iuẽta eſt In q̃ cũ Danaẽ:& puulũ quẽ enixa fuerat: ifãtẽ iueniſſet: vtriq; Piluino regi obtulit. Hic cũ gen⁹ ei⁹ & pria didiciſſet: eã ſibi cõnubio iũxit:& filiũ ei⁹ noie Perſeũ Polydecti Magnetis filio Seriphi iſulæ regi educãdũ dedit: q cũ adoleuiſſet: ſuptis a Mercurio: a q̃ ob pulchritudinẽ diligebať talarib⁹:& petaſo: galeãq; ĩ q̃ ex aduerſo videri nõ poterat: idut⁹: accepta p̃terea: vt nõnulli putãt a Vulcano falce ex adamãte fctã: iuſſu polydectis: aduerſus Gorgonẽ, pfect⁹: eã occidit:& caput ei⁹ ſecũ detulit: quo Atlãti regi: qd ſibi hoſpitiũ negauerat: oſtẽſo: cũ ĩ ſaxũ mutauit. Cũq; deide ĩ patriã remearet: vidit forte e loco excelſo Andromedẽ circa regna Cephei ſcopulo obligatã: cõiugiũ puellæ cũ parẽtib⁹ pact⁹ puellã liberauit. Ceto q ad eã deuorãdã venerat: iterẽpto. Propti⁹: Exoluit duris cautib⁹ Andromedã. Beluæ hũ⁹: q̃ ad deuorãdã Andromedã venerat oſſa ex oppido Iudeæ Ioppe apportata oſtẽdiſſe Romæ: iter reliq̃ miracula ferẽť ĩ ædilitate ſua. M. Scaur⁹ lõgitudĩe pedũ q̃dragita: altitudĩe coſtarũ idicos Elephãtos excedẽte: ſpinæ cra ſſitudĩe ſexqpedali. Huic ſimilẽ viſã ĩ Gaditano littore Turanius ſcripſit: cui⁹ iter duas pinasvltię caudæ cubita ſexdeci fuere: dẽtes Cẽtũ trigita maximi Dodrãtũ mẽſura minimi ſemipedũ. Verũ cũ nuptiæ celebrareť. Phineo Cephei fre: cui añ ſniam puella deſpõſata fuerat: eã repẽte & vi auferre volẽte p̃liũ cũ eo cõmiſit: multiſq; ex hoſtib⁹ iterẽptis: reliquos oñſo Gorgonis capite cõuertit in lapides. Mox q̃q; ĩ pſas, pfect⁹: ſubditã ſibi eã nationẽ libero pre ſupato e noie ſuo mũcupauit. Et pſeboli regiã vrbẽ cõdidit. Hic argos reuerſus acriſiũ auũ oſtẽſo meduſæ capite ĩ ſaxũ mutauit Andromede Cephei filia fuit ex Caſſiopea vxore: quẽ ĩ æthyopia:& Ioppe vrbe añ diluuiũ: vt ferũt cõdita regnaſſe: eo ſino accolæ lõgiſſimo tpe affirmanũt q̃ tumulũ ei⁹: friſq; Phinei Veteres cũ pſima religiõe retinerẽt: cũ ẽt rei tot carmib⁹ ac fabulis celebratę: ſeruateq; a Perſeo Andromede clarũ veſtigiũ marinæ beluę oſſa ibi manſia oſtẽtarẽt. Ab Acriſio Acriſioneus deducit⁹. Vir. de Ardea loquẽs: Acriſioneis Danae fũdaſſe colois. Cepheũ p̃terea: a q̃ Cephe⁹ deducit⁹:& Caſſiopeã vxorẽ:& Andromedẽ filiã: Perſeũq; ĩ cælũ trãſlatos fuiſſe, pdiderũt. Quippe Cephe⁹ a tergo mioꝝ arcti ꝓſtitut⁹ icludit⁹ arctico circulo: vt p̃ter hũeros & caput ei⁹ nihil occidere videať: nec lõge abeſt a flexu Draconis: Figuraę vtriſq; manib⁹, piectis: tãtũq; diſtãt inť uallo a pedib⁹ arcti mioris: q̃tũ iter pedes cephei ſpatiũ cõſpicit⁹: Corp⁹ ei⁹ Scorpiõe exorto occidit: cũ ſagittario exoriť: hẽt ĩ capite ſtellas duas: ĩ dextra manu vnã: In cubito obſcurãvnã: In ſiniſtra manu & ĩ hũero ſingl'as: ĩ dextro hũerovnã: In zona tres ex trãſuerſo: In latere dextro obſcurãvnã: ĩ ſiniſtro genu duas: ĩ vtriſq; pedib⁹ ſingl'as: ſup̃ pedes vo q̃ttuor: q̃ oẽs vnũ igiti ſtellarũ nũerũ faciũt. Caſſiopeã Euripides Sophocleſq;:& alii ꝓpłes ſcripſerẽt gloriã oli fuiſſe: q Nereidas corpis pulchritudĩe ſuparet: ppť qd ĩ Siliq̃ſtro ſedẽs cõſpicit⁹:& vtẽte ſe mũdo reſupiato capite ferri videť. Pedes ipſi⁹ poſiti ſũt ĩ ipa circũductiõe circuli: q arctic⁹ appellať. Effigies corpis ad eſtiuũ circulũ puenit quẽ capite & dextra manu tãgit hãc, ppe Medeã diuidit is circul⁹: q lacte⁹ appellať: pxie Cephei ſignũ locatã. Occidit cũ Scorpiõe: exoriť cũ ſagittario ĩ ei⁹ capite ſtella oñdit⁹ vna. In vtroq; hũero ſingulę: In mãmilla dextra clara vna: In lũbis magna vna In ſiniſtro femore duæ: In genu vna: In pede ipſi⁹ dextro vna: ĩ q̃drato: q̃ ſtella deformať vna: In vtriſq; angulis ſingule clari⁹ cæteris lucẽtes. Andromeda Mineruæ bñficio inť aſtra collocata dr ob pſei vtutẽ: q eã ceto p̃poſitã a piculo liberauit: nec ab ea mioꝝ beniuolẽtiã, p bñficio accepit. Quippe nec pr Cephe⁹: nec Caſſiopea mr ĩpetrare ab ea potuerũt: cũ patria:& parẽtib⁹ relict⁹ Perſea ſeq̃reť. Scripſit de hac Euripedes fabulã: q̃ ab ei⁹ noie Andromeda iſcribiť. Cernit⁹ ꝓpe Caſſiopeã ſupra caput Perſei breui inť uallo diſſidẽte collocata: manib⁹ ĩ diuerſũ extẽſis: cui⁹ caput eq Pegaſi ventri piũgit⁹. Eadẽ q̃ppe ſtella:& vmbilicus Pegaſi & Andromede caput nũcupať: mediũ pect⁹:& ſiniſtrã manũ circul⁹ æſtiu⁹ diuidit. Exoriť cũ piſcib⁹:& ariete: hẽt in capite ſtellã clare lucẽtẽ vnã: ĩ vtroq; hũero vnã: In cubito dextro vnã: ĩ ipſa manu vnã: In ſiniſtro cubito vnã: ĩ manu alterã: ĩ zona tres: In vtroq; genu vnã: In pedib⁹ binas. Perſe⁹ dextra extẽdit⁹ ad ſoceri Cephei ſedẽ: ſiniſtrũ crus ei⁹:& hũerũ læuũ circul⁹ æſtiu⁹ a reliq̃ corpe diuidit. Ipſe dextra manu arcticũ circulũ tãgit: dextro pede caput aurigæ p̃mere q̃ſi currẽs videť. Occidit Sagittario:& Capricorno exorto ĩclinat⁹ ad caput. cũ Ariete:& Tauro rect⁹ oriť: hẽt in vtroq; hũero ſtellã vnã: In manu dextra clare lucẽtẽ vnã: q̃ falcẽ tenere dr: q̃ telo Gorgonẽ iterfecit: In ſiniſtra alterã: q̃ caput Gorgonis tenere exiſtimať. Præterea in vẽtre ſtellã vnã: in lũbis alterã: ĩ dextro femore ad genu vnã: ĩ tibia vnã: ĩ genu alterã: ĩ tibia duas: ĩ ſiniſtra manu: qd Gorgonis caput vocať: ſtellas q̃ttuor. Arat⁹ Perſeũ hũc inť ſydera cõſtitutũ κερῶνισ μεγῶν appellauit: qd plęriq; puluerulẽtũ: iterp̃tati ſũt: q̃ appellatio Orioni poti⁹ cõueniret: q venator fuit: ſempq; in tra venat⁹ ẽ:& nũc venari inť ſydera videť. Perſe⁹ aũt q volatu potius aſſi duouſus ẽ: nõ põt cũ rõne puluerulẽt⁹ vocari. Cũ igiť Arat⁹ κερῶνισ μεγῶν vocauit. Aetolorũ lingua vſus ẽ: q cũ volũt aliquẽ currẽtẽ ſigificare ita eũ noiare pſueuerũt: qd a plęriq; parũ itellectũ ẽ. Arat⁹: Tãt⁹ vbiq; micat: tñ occupat ab Ioue cæli dextera ſublate filis, ppe Caſſiopeã: ſublimis fulget pedibus, pperare videť: & velle aligeris puerum æthera tangere palmis. HERCVLEA E LAVDIS NVMERATVR GLORIA

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

PLVS EST BIS DENAS PARITER PERDOMVISSE FERAS. Sēsus ē: facta Herculis nūerari solēt: vt pote diuersis loc' & tpib' patrata. Sed lōge mirabilī' ē Carpophor' piter hoc ēvno loco: & vno tpeviri feras pdomuisse. PERDOMVISSE. Viasse supasse. Domare. n. ppe ēvi: atq armis iperio suo subiicere

Domo. Domitus Domitor: Domatio Domabilis indomabilis Perdomo Polydamas.

giti feras pdomuisse. PERDOMVISSE. Viasse supasse. Domare. n. ppe ēvi: atq armis iperio suo subiicere. Vñ domare eqs dicim': ipio nro obedietes facere. A domo fit frequētatiuū Domito: & Domit': victū: subdit' ipio. Cui' ptraniū ē idomit': & Domitor q domat: cui' fœminū ē domitrix: & Domatio act' ipe: & Domabilis. q domari pōt. Cui' ptraniū ē Indomabilis: & Perdomo cōpositū: Deducit' aūt domo a greco Δέμω. ζῶ eiusdē sigificatiōis. Vñ Δαμάσιος domatio dr: & Δαμάσιος domitor: & Adamas gēma de q sup dixim': q domari nō ē secari nō possit: & alia gēma Androdamas aviro domādo de q sir supi' disseruim': & Polydamas, ppriū nomē avalde domādo. Persi'. Nō mihi Polydamas: nec troades labeonē ptulerit. Sūt q Dñm q a domādo vocatū

Persius

Dominus Domitius

avalde domādo. Persi'. Nō mihi Polydamas: nec troades labeonē ptulerit. Sūt q Dñm q a domādo vocatū existimēt: filrq Domitiū, ppriū nomē. BIS DENAS. Viginti decē a græco deducit' Δέκα. A decēvo Vndeci duodeci: tredeci: qtuor deci: qndeci: Sexdeci: Decēt septē: qd & Septē deci a plærisq dr: Decēto cto: Decēt nouē p quo Ennu. & qdā alii Nouēdeci dixere. Itē den': A quo Vnden': & reliqvsq advicen': de qb' supra dixim'. Itē Decēnis decē ānor'. A quo Decēnū. Decupl' notē significatōis. Decēdiū spatiū decē dier'. Decēnale: qd ē decē annor': vt Decēnale bellū: Decēnale certamē. Decies: A quo Vndecies: Duodecies: & reliqvsq advigecies. Itē Decim'. a quo Vndecim': Duodecim': & reliqvsq advigesim': & Decima substātiuū: qd significat portionē vnā ex decē. Veteres. n. ex vna qq re decimā offerre diis solebāt. Plau. Vt decimā solueret Herculi. Ab hoc qdā decimo vbū deducit: qd ē decimā ptē detraho. A q Decimator: Decimatrix: Decimatio. Itē Ex decimo qd significat eligo: & Exdecimatū electū. Itē a decē Decenari': & Decuman': qd, p magno accipit'. Vñ Decumana oua: & Decumani fluct' dr. Nā & ouū decimū mai' nasci': & fluct' decim' ferri maxim' dr. Itē Decumana porta castror' q in iis maxia ē: & Decuman' limes appellat' q fit ab ortu solis ad occasū: nā alter ex trāsuerso occurrēs: Cardo appellat': & Decurio: qd nō eū significat q decē eqtib' pest: vt nōnulli sensere: licet ita a decē Decuriū dicat': sicut a cētū Cēturio. Q uippe Decuriæ: vt Pedian' ingt: nobilior' sūt Cēturiæ iferior'. de iis supius disseruim'. vñ Decuriæ & Cēturiæ appellate. Q uidā int' ēs Fronto. Decurionē volūt eū eē: q pst turmę: q pstat ex duob': & trigita eqtib': neq belli solū: sed domi q Decurio dr: nomē qddā ppositiuę dignitatī significās: & hoc apud Romanos trī. Nā i municipiis idē ē Decurio: qd Romæ senator: etei q i senatu: & i cōsilii ēs reipu. municipalis int'esse potē rāt: Decuriōes appellabāt'. Ci. Q ua de cā & trī puēt' ille capuæ: huic. P. Sextio apd me maxias grās egit: & hoc tpe fidē hoīs: bñficiūq testionio declarāt piculū deprecāt' suo decreto. Recita qso paulū. P. Sexti qd decreuerūt Capuæ Decuriōes. Q d aūt differūt Decurio Roman': & Decurio mūicipalis: ex epla Plinii iunior' facile declarat'. Esse aūt tibi cētū milliū nūmū cēsū satis idicat: q apud nos decurio es. Igit' vt te nō Decuriōe solū: verū ēt eqte romano pfruamur: offero tibi ad iplēdas eqtū romani facultates trecēta milia nūmū. Nō dr itaq Decurio is: q decē eqtib' pest quē græci Decarchon vocāt: cui Decurio sit maior eqte: eques cēturiōe. Cēturio decarcho: vt ex stipēdiorū magnitudie mīt is i loc' colligi pōt. sed sequēda Pōponii iuris cōsulti opio ē: q decuriōes ingt dictos ex eo: q initio cū Colonie deducerēt' decima ps eor' q deducebāt' publici cōsilii grā cōscribi solita erat. Veteres sępenuiero Decures, p decuriōib' vsurpart'. A decuriōe Decurionat' deducit': sicut a cēturiōe Cēturionat', p ipo de curiōis: cēturiōisue officio. Itē Decuriov bū: qd ē decuriōis officiū exercio. A quo Decuriat'. Hinc Decuriata comitia dr: sicut a cēturiōe Cēturiov bū. A quo cēturiat': & Cēturiata comitia. Hic Succēturiat' dr. Terē. Ego in subsidiis hic ero Succēturiat': si qd deficias. Succēturiare, ppe ē expldē cēturiæ grā nūer' supplere. A quo Succēturia deducit'. Cecili. Nunc meæ militie astutia op' est: succēturia. Itē a decē Denari' deducit': qd mō adiectiuū est: & idē sigificat: qd decenari': vñ Denariæ cerimoniæ dicebant': sicut Tricenariæ: qb' sacra aditurīs decē cōtinuis reb': vel trigīta certis qbusdā reb' carēdū erat. Ab hoc Vndenari': Duodenari': & alia hmōi deducūt'. Mō est substātiuū: & nūmi gen' sigificat decē librarū: q p hmōi figurā oūdi avetenb' solebat. X. Aliqn trī denarius mim' argēte' fuit vigiti qtuor siliqr'. Itē a decē Dextās & Deunx: de qb' supi' dixim'. Itē quo nōnulli vtūt': Decan'. Itē Decas decadis: qd sigificat aliqd decenariū nūerū cōtinēs. Hic. T. Liu' libros suos decadas nūcupauit q decē volumīa singulæ cōtinerēt. Itē Decadas decēnalia spatia nūcupam'. Itē a decē Deci' nomē, ppriū: quēad modū a qnq Quit': a sex Sext'. Itē a deca greco Decacordiū: istrm musicū decē chordar': sicut Monochordiū vnī' chordæ: nō q vnā chordā: sed q oēs chordas vnī' vocis hēat: nisi pāniculi nexu distīguat'. Itē Decalog' sacra rū volunē: q decē ppcepta legis cōtineat: & Decaphor' lectica q a decē ferē' hoib': sicut Hexaphor': & Heptaphorus q a sex & septē feruis ferri solet.

Perſius

Ennius.

Plautus.

Pedis. Fronto.

Cicero.

Decennis Decendium. Decennale. Decies indecies Decima Decimo. Exdecimo Exdecimatū. Decumanus. Decumana oua Decumani fluctus. Decumana Decumanus Limes Cardo Decurio. Decurie. Centurie. Decarchus. Decures. Decurionatus Centurionat'. Decurio Decuriata comitia.

centurio centuriatus centuriata. Succēturiat'. Succenturia. Denarius denarie. cerimonie. Tricenarie. Decanus decas decadas decachordium. Monochordiū decalogus decaphorus. Hexaphorus. Heptaphorus.

DE NAVMACHIA. EPIGRAMMA. XXVII.

VSIT NEREIDVM. Rursus Naumachiā Cæsaris laudat: i q oīa ita gesta sūt: vt vere nauale bellū videri potuerit. Thetinq mar' deā aut didicisse hmōi ludos a Dōitiano: aut eū docuisse. CHORVS NEREIDVM. Cōuēt' puellarū Nymphas maris rep̄sentātiū: q ppe & Nymphas ipsas natātes Naumachia Cæsaris rep̄sentauit. Chor' ppe cōuētū: & veluti coronā significat eor' q ad ludos puenūt. Vñ a corona Chorū deductū qdā: int' qs ē Fest' Pōpei': existimāt: quis Chor' aspiret'. Corona vō sine aspiratiōe scribat': qd nō eēt mirū: cū veteres ēt Choronā cū aspiratiōe scripserīt: quēadmodū Chēturiōes: & Præchones: vt refert Quin. Verū nos qdē Platoni potī' assētimur: q Chorū græcū eē testat': & a chara lī ē gaudio deductū: q ppe Chor' ppe de cōuētu saltātiū atq canētiū dr. Vir. Oīs quā chor': & socii comitent' ouātes. Hic Chorea, p ipsa saltatiōe vsurpat': & Coraules dr q in choro tibia canit. a choro nra qdē snia corona ēt originē traxit: q coronas gestare i choris ac saltatiōib' mos erat: ppterea cū aspiratiōe a veterib' scribebat'. Est aūt Corona quā græci στεφάνον vocāt a nris oli Strophia ἀπὸ τοῦ στρέφειν. qd vtere ē: dicebāt' postea p diminutionē Strophiola appellata. Deide a serēdo Serta. Pricipio. n. ex arborū ramis fieri coronas i ludis: & sacris certamib' mos fuit: postea varia flor' mixtura cōponi cœperūt: has pm' Sycion ex igenio Pāsiæ pictoris: & Glicæræ coronariæ admodū illi dilectæ adiuenit. Paulo post subiere: q vocāt' Aegyptiæ: siue Hybernæ: tū cū ēra flores negat: e bratteis ligneis: siue corneis siue eburneis factevariis colorib' ifectis. Accesserūt deide & e lamia ęnea tenui iaurata: aut iargētata: q ob gra

Chorus

Corona Chenturiones Præchones. Choreas. Choraules Corona. Strophia Corone Egyptie.

Corōe hyberne

cilitatē Corollæ sūt appellatæ. vñ Corrollariū dictū: qd figificat id qd addit' ptēr illd qd ē debitū: qd i ludis: cū placuisset actores: pter pmissas coronas: alię qq dari solebāt. Sueto. de Augusto. Corollaria: & pmia i aliemis qq munerib' ac ludis: & crebra: & grādia de suo offerebat. Ply. Ergo spōsiōib' factis: & Antonio quotidianā fere cœnā appositā irridēte: Cleopatra Corollariū id eē dixit: cōsiptur āq se ea cœna taxationē pfirmaunt. Crassus diues pm' argēto: auroq folia imitat' ludis suis coronas exhibuit. Additi deide sūt Lenisci: fic. n. vocant' fasciolę ex coronis depēdētes dictæ qsi lanisci: qd antiqssimū fuit gen' coronar' lanear': hos adiici coronis bonos erat ppt' ethruscas: qb' iūgi nisi aurei non debebāt: ii diu puri fuere: postea celare eos pmus. P. Clau. pulcher istituit Vti coronis nisi q i sacris certamib' vicisset: pncipio nephas habebat'. Trāslatæ deide ad ipatores: ac milites q sese fortit' i bello gessisset fuē Statuis qq iponi cœptę: & i funerib' mortuor' capitib' iūgi: ac i atriis domor': q plineas ad imagies discurrerēt suspēdi. Ingēsq i iis seruata seueritas fuit. L. Fului. argētari' bello punico secūdo cū corona rosacea iterdiu e pgula sua i forū pspexisse dict' est ex auctoritate senat' in carcerē adduct': nō āte finē belli emissus ē. P. Mutia. cū dēpta Mirtyæ coronā e florib' capiti suo iposuisset: duci eū in vincula triūuiri iussere Flor' ppls Roman' honorē Scipiōi trī adhibuit: ei q, ppt' filiutidinē serui cuiusdā vilissimi negociatoris Serapio cognoiabat' ob id i tribunatu plebi admodū grat': dignusq africanor' familia: nec ei fuit i bonis: q ntū ipēsæ funeris sufficeret. Asses ergo ptulit ppls: & fun' elocauit: qq ferebat': flores e pspectu oī spsit: Scipiōis cognomē pm' adept' ē corneli': q prēę lumib' carētē, p baculo regeret. Nā Scipio baculū figīcat: A Scipio Virgili' Pronymicū Scipiadas deduxit: qsi Scipionidas. Deor' qq capitib' addi coronas honos habebat': & lariū pubblicorū puatorūq. Itē Sepulchror' & maniū: eoq deide luxuria pcessit: vt in cōuiuiis Symphosiūq: fic. n. græci cōpotatiōes vocāt coronis vterēt' hilaritatis grā: & vnguēta foliis adderēt. Trāslatæ qq ad mulierculas fuere: & laudatissime e Nardi folio habebant'. Itē e veste sericā ficolores vnguētis madidæ: Cleopatra apparatu belli Actiaci Antonio gratificationē ei' tumēte: nec nisi p̄gustatos cibos sumēte cū eo lusit extremis coronę foliis venenō ifect'. Nā cū ipam i potu capiti iposuisset: p̄cedēte mox hilaritate iuitauit Antoniū: vt coronas biberēt: cōcerpta ergo i scyphū folia icipiēti bibere Antonio: qs ei hmōi isidias timeret: opposita manu. En ego ingt charissime Antoni sū illa: quā tu noua p̄gustātiū diligētia caues: nec trī mihi fi posse sine te viuere nocendi occasio deesset. Mox eductū e custodia victū bibere iussit: q sūpto potu ilico expirauit. De coronis quidē apud græcos Mnesteus & Callimach' medici volumia scripsere: q q̄dā, pdesset: q̄dā nocerēt. Idē fecit theophrast' e nris quoq q̄dā i scripserūt libros Anthologicō: hoc ē de flor' rōne: ἀνθολογία enī flos ē: λόγος rō. Militares coronę multifarie apud veteres fuere: sed nobilissime hæ fere cōmēorant'. Triūphalis/Obsidionalis/Ciuica/Muralis/Castrēsis/Naualis. Itē q Oualis appellat': Postremo q vocat' Oleagina: q vti solēt: q triūphū pcurāt: cū i plio nō interuenerit. Triūphales coronę sūt aureę q ipatorib' ob honorē triūphi mittebāt': id vulgo dr Aurū coronariū eę ātigt' e lauro erāt: & laureæ vocabāt': post fieri ex auro cœptę. Obsidionalis ē: quā ii q liberati erāt obsidiōe: dabāt ei duci q liberauerat: p̄sertiq liberatis castris milites ipatori. Ea gramiea erat. Nīla fuit hac corona nobilior Gēmatæ/& Aureæ/ Vallares/Murales/Rostratæ/Ciuicæ/triūphales post hāc magno intuallo fuere. Cæteras oēs singuli & duces ipsi: ipatoresq militib': aut aliqn collegis dedere: Decreuit ēt i triūphis senat' cura belli solut': & ppls ociosus gramineā numq nisi i sūma despatiōe: cōtigitq nulli nisi ab vniuerso exercitu populoue seruato seruatori decreta. Cæteras ipatores dedere: hāc solā miles populusue ipatori. Dabat' hæc eviridi gramie decerpto idevbi obsessos aliqs liberasset. Nā sūmū apud ātiquos signū victoriæ erat: herbā porrigere victos qsi ēra, & altrice ipsa humo: hac ēt hūatiōe cædere. vñ Herbā dare accepim': p eo qd ē victū se fateri. Eadē donat' ē. L. Dēcat' semel trī: cū ciuicas. xiiii. meruisset: depugnasset q. cxx. p̄lis spvictor: tāto rari' ē seruatorē vnū a seruatis donari. Q uidā ipatores & sæpi' donati sūt: veluti. P. Deci' vna. s. tribun' militū ab exercitu: altera ab iis q in p̄sidio obsessi fuerāt qnta eēt honoris ei' autoritas cōfessus religiōe. Siqdē donat' bouē albū Marti i molauit: & cētum fuluos: q ei vtutis causa dati fuerāt fil' ab obsessis. Hic Deci' postea consul & ipio & collegæ sę pvictoria donauit Data ē & a senatu: ppl'oq romano: q̄ claritate nihil i reb' hūanis sublimi' existimatū ē. Fabio illi: q rē oēs roma nā restituit nō repugnādo. Hæc data cū magistratū eqtū: & exercitū ei' seruasset: tūc ei satis fuit noie nouo coronari: siqdē appellat' est pr ab iis quos seruauerat: sed quo tpe Ambal ex Italia pulsus ē: q̄ corona sola ipsi' iperii mamb' ipsita fuit: solaq a tota Italia data. Cēturioni vō vni donata. Cn. petreio Cibrico bello: qd is primū plū capessēs sub catulo exclusā ab hoc legionē hortat' tribunū suū dubitātē p castra hostiū erūpe intfecit: legionēq eduxit. Scripsit & Sylla dictator ab exercitu se quoq donatū apd Nolā legatū bello marsico: idq i villa sua Thusculana: q̄ fuit postea Cicerōis pixit. Aemelianū qq Scipione Var. scripsit Donatū obsidionali in Africa fuisse Mālio Cōs. cohortib' fuatis: totidēq ad seruādas eas eductis. Postremo Octauiū Augustū cū. M. Ciceroē filio cōsulē idib' septēbrib' iuenim' donatū. Mirū ē nullas herbas certas i ī honore fuisse: sed q̄cūq fuerāt i piculi se de: q̄uis ignobiles: ignotaq honorē hūc nobilissimū fuisse: ex q cōstat herbā oēm Gramis noie aveterib' nūcupatā: & Gramineā, p herbacea positā. Ciuica Corona appellat': quā ciuis ciui: a quo seruat' eēt i p̄lio: vitæ: ac salutis pceptę testē dare solebat: hāc fieri e fróde querna mos erat: qm̄ cib' victusq e quercu capi quōdā solebat. Fiebat ēt ex Ilice: q hæc q̄q arbor glādifera: & supiori filis ē. Ceci. A duehūt' cū ilignea corona: & chlamyde: dii nostrā fidē. Massum' Sabin' Ciuicā coronā ei trī dari solitā scripsit: q & ciuē seruasset: & eodē tpe hostē occidisset: neq i ea pugna sese loco mouisset. Aliter ciuicæ coronæ ius alicui negauit concessū. Tyberiū trī Cesarē cōmōrat: cū cōsult' fuisset: an ciuica corona ei deberet': q ciuē in p̄lio seruasset: & hostis ibidē duos iterfecisset: sed locū i quo pugnabat: nō retinuisset: eoq loco hostes potiti eēnt ita rescripsisse: eū q̄q ciuica dignū videri: qd apperet e tā iiquo loco ciuē ab eo seruatū: vt ea fortit' pugnātib' retineri nō potuisset: hac ciuica corona. L. Celi' vir cēsorīn senatu. Ciceroné cōsulē donari a repu. cēsuit: q ei' opa ac vtute atrocissima illa Catilinæ cōiuratio detecta vidicataq fuisset. Muralis corona erat q̄ donabat' ab ipatore: q pm' murū subiisset: & in hostiū oppidū pvi pscēdisset: iccirco q̄si muri pinaculis decorata fuit. Castrēsis corona dari ab ipatore solita erat ei: q pm' hostiū castra pugnādo itroisset: hæc ilignevalli hēbat. Naualis dicebat': q donari solebat maritimo p̄lio: q pmus in hostium

Suetonius Plynius.

P. Mu.

Mnestius Calli. Theo.

Sylla. Varro

Cecili. Massu.

Tybe.

Corolla. Corollarium.

Lenisci

Seipio.

Symposius.

Cleopatra M. antonius.

Militares corone multiphariæ.

Oleagina.

Triumphales

Aurū coronarium

Lauree

Obsidionalis.

Graminea corona.

Herbam dare.

Muralis corona.

Castrensis corona.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Naualis corona.
Qualis corona
Quatio
Myrtea corona.

náuí vi armat⁹ trãsiliisset: eaq; q̃si nauiũ rostris insignita erat. Qualis corona myrta erat: hac coronabant⁹ ipatores: q vrbẽ ouãtes itroibãt. Ouatio mior triũph⁹ dicebat⁹. Nã q̃tiẽs bella nõ rite indicta: neq; cũ iusto hoste gesta eẽnt aut hostiũ nomẽ hũile: & nõ idoneũ foret: vtputa seruoꝝ: piratariũq; aut deditiõe facta i pulueré: incruẽtãq; victoriã ipator reportasset: ouãdi nõ triũphãdi causa erat: eiq; facultati aptã eẽ veneris frõdẽ credideré: qd nõ Martí⁹: sed q̃ siveneri⁹ qdã triũph⁹ foret: hãc Myrteã coronã. M. Crassus: cũ bello fugitiuoꝝ cõfecto ouãs reditet i solẽter aspnat⁹ ẽ. Senatusq; cõsultũ p gratiã cõcessit: vt lauro nõ myrto coronaré⁹. Ouatiõis nomen ab oue tractũ. Seruí⁹ honorat⁹ grãmatic⁹ affirmat: q ouãtes vno equo vteré⁹: & a plebeis siue eqtib⁹ romanis ducerent⁹ ad capitoliũ & de ouib⁹ sacrificaré⁹: cũ triũphãtes albis eqs q̃ttuor vteré⁹: & senatu p̃eũte i capitoliũ deducerent⁹ & tauros ad sacrificia adhiberẽt. Nos lĩ vocabulũ ab ipa poti⁹ damãtiũ voce deriuatũ existimam⁹ qd ouãtes lĩ ẽ o.o. vt fieri solet: clamãtes vrbẽ igredere⁹: vñ i oi hilaritate: q ita vociferãt⁹: ouãtes appellare ꝓsueuim⁹. Vir.

Ouis
Ois vel Oum.
Opilio
Aulla.
Agnus
Agninus
Ambegni
Oataricha.

Virgilius

q̃ chor⁹: & socii comitẽt⁹ ouãtes. Inter ponit⁹ aũt u euphonię grã quẽ admodũ i Ouis: qd pecudẽ sigificat: & a veteribꝰ masculio gñe pferebat⁹ & i ouũ: cũ analogiæ rõ exigat: vt Ois & Oũ dicat⁹: si qdẽ a græco deducit⁹ illud ab eo: qd ẽ ὄιν. vñ Ouicula diminutiuũ: & Oulli⁹ pecudin⁹: & Oulia de qb⁹ sup̃ dixim⁹: & Opilio: q̃si oulio: ouiũ pastor: & Aulla q̃si oulla agn⁹ recẽtus pt⁹. Agn⁹: ouis fili⁹ dr: ficut Hed⁹ capræ: & a græco deducit⁹ ἁγνὸς: qd si gnificat puriũ: castũ: eo qd sit hostia pura: & ĩmolatiõi apta. Ab eo fit agnin⁹. vñ Agninã carnẽ dicim⁹: & Ambegni: sic. n. aveterib⁹ Bos: & Veruex appellabãt⁹ cũ ad eoꝝ vtraq; latera: agni i sacrificiũ ducebant⁹. Agn⁹ ẽt arbuscula ẽ ex saliciũ gñe: q̃ lecto suppositã castitatẽ facere: hoc ẽ venerẽ cohibere dr: quẽ admodũ supi⁹ disseruim⁹: hoc ab eo qd ẽ ὠδὺν: vñ Oataricha dicta: mugilũ oua sale cõdita. τἀριχὸν eni græci salsũ appellãt. Massuri⁹ Sabin⁹ ouãtes nõ eq̃vehi: nec ab eqtib⁹ siue plebeis: vt Serui. refert: deduci solitos affirmat: sed pedib⁹ igredi: sequẽti eos vniuersõ senatu. M. Caligula: cũ in germania sibi belli materia deesset: paucos de custodia traiici: oculiq; trãs rhenũ iussit: ac sibi post prãdiũ q̃ tumultuosissime adeẽ hostẽ nũciari: quo facto, pripuit se cũ aũcis: & pte eqtũ p̃torianorũ i, pximã siluã truncatisq; arboribꝰ: & i modũ tropheoꝝ adornatis reuersus: eoꝝ qdẽ: q secũ nõ eẽnt timiditatẽ & ignauiã corripunt. Comites aũt & pticipes victorię nouo gñe: ac noie coronarũ donauit: q̃s distictas solis: ac lunę: syderũq; specie exploratorias appellauit. A corona fit Coronov bũ: qd sigificat coronã capiti impono. Cui⁹ passiuũ est Coronor. A q̃ Coronator: Coronatrix: Coronatio: & Coronamẽtũ: qd mõ p coronaꝝ multi tudię ponit⁹. Ply. Atra q̃ppe coronamẽtis referta. Mõ p floribꝰ frõdibusq;: & aliis ex qb⁹ coronę fiũt. Idẽ i hortis seri & Coronamẽta iussit. Cato in enarrabili florũ maxie subtilitate: & Coronariũ qd ad coronas attinet: vñ Aurũ coronariũ: & æs coronariũ: de qb⁹ supi⁹ dixim⁹. Itẽ Coronari⁹ q coronas cõficit: & a græcis Stephanoplocos appellat⁹ στεφανοῦν eni corona ẽ: πλέκω texo. Idẽ: Factũ. i. ex ingenio Glyceræ coronariæ dilectæ illi. Idẽ Quales ẽt nũc extãt artificis illi⁹ tabellæ: atq; i pmis appellata Stephanoplocos: q pixit ipsã. Corona ẽt aliq̃n p cõuẽtu hoim circũstãte accipit⁹. Itẽ Corona circul⁹ ẽ: qd circa lunã. aut aliud nobile astrũ cælo iheret. Quẽ admodũ. n. cũ i piscinã lapis missus ẽ: videm⁹ i mltos orbes aquã descẽdere: & fieri pmũ angustissimũ orbẽ: deide laxiorẽ: ac deide alios maiores donec vanescat ipet⁹: & i planitiẽ mote aq̃ soluat⁹. Itaq; sise qddã fieri i aere cõsideramus: cũ spissior fact⁹ ẽ: & sentire plagã potest: lux solis: aut lunæ: aut cuiusĩbet syderis ĩcurrẽs recedere illũ i circulos cogit. Nã hũor: & aer: & oẽ qd ex ictu formã accipit: i talẽ habitũ ipellit⁹: q̃lis ẽ ei⁹ qd ipellit⁹. Oẽ aũt lumẽ rotũdũ ẽ: ergo & aer pcussus lumĩe hũc modũ exibet. Ob lĩ tales splẽdores qdã Areas vocãt: qa fere terendis frugib⁹ destinata loca rotũda sũt. Nec lõge a tra fit talis effigies: quã visus nr̃ solita ibecillitate decept⁹ circa ipsũ sydus positã putat: qppe in vicinia stellaꝝ: & solis nihil tale fieri põt: qa tenuis illic ẽ æther. In balneis q̃q; circa limĩa tale aliqd aspici solet ob aeris dẽsi obscuritatẽ. Frequẽtissime aũt austro flãte: cũ cælũ maxie graue: & spissũ ẽ. Diluũt⁹ aũt hmõi coronæ paulati: & desinũt: nõnũq; ab aliq̃ pte rũpũt⁹: & tũc vẽtũ ide nautæ expectãt: vñ ptext⁹ coronę visus ẽ pire. Coronę⁹ ovrbs ẽ Achaię Venetiaꝝ: lĩ tpe ipio subdita. A q̃ Corone⁹ sin⁹ vocitat⁹ ẽ NEREIDVM. Nymphaꝝ maris: q̃ Nærei filiæ eẽ traduntur: ex Dori sorore pter: atq; vxore Nærę⁹ man⁹ de⁹ est Oceani: & Tethyos fili⁹: nec ẽ nereidũ falsa opio. Repunt⁹. n. i mari pisces hũana effigie: quãmis dũtaxat hispido corpe: q̃rũ gãnitũ ẽt tristẽ i gallico oceano: dũ moriũt⁹: audiũt accolę: & diuo Augusto legat⁹ galliæ scripsit ꝓpluris i littore exanimes Nereidas appere Tyberio pncipe i sãtonũ littore reciprocãs. Ocean⁹ multas beluas destituisse legit⁹ miræ varietatis: & magnitudis: int; q̃s & multæ Nereides visæ fuere. Nereidũ noĩa fere hæc mẽorat⁹. γλαῦκη: hoc ẽ Glauce a colore maris ita appellata. γλαύκον ei græci ceruleũ dicũt: & nr̃i Glaucũ aliq̃n vsurpãt. Fuit ẽt glauce Saturni filia vno ptu cũ Plutõe edita: sed sola saturno oblata: q̃ ĩfãs piit: & Glaucus Minois fili⁹: quẽ qdã putãt i pte quõdã Italiæ regnasse. Itẽ ali⁹ Glauc⁹ Sisyphi fili⁹: quẽ eolo genitũ Homer. refert lsthmon latrociniis ĩfestasse. Ali⁹ Hippolochi fili⁹. A q̃ Ionũ reges deducti sũt. Glauc⁹ Potniades vocitat⁹ ẽ a Potnia Archadiæ vrbe: ex q̃ eũ cõstat ortũ fuisse. Itẽ Potniades q̃drigæ dictæ sũt: q̃b⁹ Glauc⁹ vehebat⁹. θαλεῖα: hoc ẽ thalia: q vires seu læta sit: θαλλὸ ei vireo lætor σπεῖω a rũpẽdis fluctib⁹ σπεῶμαι rũpo. κυμοδόκη. Cymodoce abvnda recipiẽda. κῦμα ei vnda: siue fluct⁹ dr. δέχομαι recipio. νησαίη: hoc ẽ Neseæ a natãdo. νέω eni nato sigificat: cui⁹ futurꝰ ẽ νήσω. Spio a spelũcis maris in qb⁹ habitare Nymphæ dũr σπεῶσι eni spelũca ẽ. θόη: Thoe a velocitate currẽdi θοῆν eni currere ẽ. ἁλία: Halia: q marina Nympha sit. ἅλς mare est κυμοδὼν Cymothoe a velocitate vndarũ. κῦμα fluct⁹. θοῦν velox ἀκταία Actæa a littore maris. ἀκτὴ littus. λιμνωρία: Linoria a cura lac⁹. λιμνὴ lac⁹. ωρᾶ cura. μέλι τη: Melite a dulcore & suauitate μέλι mel ἰαίρα ab ipetu. ἱεμαι. ipetũ facio ἀμφιθόη. ἀphithoe: q̃si circũq; currẽs. ἀμφι circũ. θέω curro ἀγάνη Agane a magnitudie splẽdor. ἀγὰν nimis. ἀγῶ splẽdeo. Δωτὼ Doto a dãdo. Δῶ do πρῶτω. Proto a pducẽdo πρόιημι pducẽ ẽ. φέρουσα: Phertusa a ferẽdo. φέρω fero. Δύναμένη: Dinamene: q poliens: potẽs q̃q; sit. Δύναμαι possũ Δεξάμενη: Dexamene a recipiẽdo. Δέχομαι recipio. ἀμφίνομη: Amphinome a circũ pascẽdo. qd fieri in aq̃ videm⁹. ἀμφι circũ. νομὸς pascuũ. καλλιάνειρα: Callianira a vir̃ honestãdis. καλὸν honestũ. ἀνὴρ vir. Δωρὶς a donãdo. Δωρούμαι dono. πάνοπη: Panope a pspicuitate. πᾶν οἔπτω. cerno. γαλάτεια: Galatea a lactis colore. γάλα lac. νημέρτη: Nemertes: q̃si incorruptibilis. νὴ nõ. ἀμαρτάνω. pecco. ἀμέν Δηστ

Ouis
Ois vel Oum.
Opilio
Aulla.
Agnus
Agninus
Ambegni
Oataricha.

Virgilius

Cozono.
Cozonamentũ
Coronarius.

Plyn ius.
Cato.

Stephanoplocus.

Ides.

Area

Cozone.
Urbs.
Cozoneus sin⁹
Nereides
Nereus.
Glauce
Glaucus
Glaucus
Thalia.
Cymodoce.
Nesea
Spio
Thoe.
Halia.
Cymothoe
Actea.
Linnoria.
Melite.
Iaera.
Amphitoe.
Agane
Doto.
Proto.
Phertusa.
Dynamene.
Dexamene.
Amphinome.
Callianira.
Doris.
Galathea.
Nemertes.

EPIGRAMMA. XXVII. CLXXXVIII

Apseudes
Callianassa
Clymene.
Ianira.
Janassa.
Dera.
Orithea.
Amathtea.
Electra.
Hyan.
Electryon.
Ratades.
Drymo.
Xantha.
Xanthus
Xanthipp ppli.
Xanthippe
Legea.
Phyllodoce.
Cydippe.
Ephyra.
Corinthus
Thebe.
Detopeia.
Arethusa
Dryades.
Napee.
Hamadryades

Apseudes: lĩ ẽ mime fallẽs. ἀ. puatia pticla ẽ. ψεῦδεσ falsũ. καλλιάνασσα a bũ tegẽdo. καλὸν bonũ honestũ. ἀνάσσω rego. κλύμενη. Clymene a celebritate. κλύω celebro. ἰάνειρα. Ianira a dulcorãdis viris ἰάινω dulcifico. ἀνὴρ vir. ἰάνασσα: a suauiter regẽdo: lĩ ẽ ἀπὸ τοῦ ἰάινω dulcoro. καὶ ἀνάσσω rego. ἀειρα: Mæra a fluctu siue fluore: ἀείρω. ἀεὶ fluo. ὀρέιθεια: orithea: q̃si hortãs ad cursum. ὀρόω hortor: θέω curro ἀμαθύεια. Amathyea: q̃si p harenã currẽs: ἀμαθὸς harena. θέω curro. Electra q̃q; lĩ ẽ ἠλέκτρα. iter Nereides numerat⁹: sed oceani qdã: & Tethyos filiã putãt fuisse. Nomen aũt sũpsit a suauitate nitore electri: qd succinũ dr: & vxor Atlãti fuit: ex q̃ filiũ pepit Hyan: & qnq; filias: q̃ꝝ vna fuit Electra vocitata ẽ: hęc ex Ioue Dardanũ pepit Vir. Dardan⁹ Iliacę pm⁹ pr̃vrb: & autor. Electra vt graiũ phibẽt Atlãtide cret⁹. Idẽ: Electrã maxim⁹ Atlas edidit Aethereos hũero q̃ sustinet orbes: fuit & altera Electra Orestis soror: q̃ illũ e manib⁹ Clytẽnestræ: & Ægisthi liberauit. Electryõ ũ Amphitriõis fr̃ fuit. Electrę nymphę sororẽ ἐράτην: lĩ ẽ Eratẽ alterã Nymphã fuisse existimãt: ab amore q græce ἔρασσα dr: ita vocitatã. Fluminũ v̄o: ac fõtũ Nymphæ: q̃ ἀπὸ τοῦ ῥέω lĩ ẽ fluo a greę(ῥαλὲσ a nr̃is Naiades appellãt⁹. his fere noib⁹ notari solẽt. Δρύμω Drymo: qd p filias fluat. Δρύμασσα eni silua ẽ. ξάνθα: Xãta a colore. ξάνθον græci subrubeũ dicũt: haꝝ duaꝝ nympharũ memit. Vir. Drymoq; xãthaq: Xãth⁹ vo fluiũ ẽ apud Troiã: & nomẽ ppriũ viri Troiani. Itẽ nomẽ eq Hector⁹: vt Home. testat⁹. Xanthi ppli sũt Asiæ: q cũ eoꝝ vrbs ab Harpago Cyri p̃fecto obsideré⁹: vxores ac suos suos: atq; oẽs suppellectilẽ i arce posuerũt: deide adhibito igni cremauere. Ipsi v̄o cõtra Harpagũ piẽ irruẽtes i bello vniuersi cecidere vt scribit Herodot⁹. Xãthippe mulieris ppriũ ẽ. Sic. n. Socrat⁹ vxorẽ vocitatã constat: λέγεια. Legea a cãt⁹ suauitate. λιγυρὸς eni & λιγυρὸς suauis ẽ. φυλλοδόκη Phillodoce a foliis capiẽdis: φύλλον foliũ. δέχομαι capio κύδιππη Cydippe ab excellẽtia eq̃ꝝ ei⁹ regiõis. κῦδος gl̃ia ẽ: ἵππος equ⁹. ἐφυράω. Ephyra a noie oppidi: qd postea Corith⁹ ẽ dictũ: quẽ admodũ & θῆβη: lĩ ẽ Thebe: alia nympha a thebaꝝ noie nũcupata. ἐ Δηιοπεία. Deiopeia: a vocis lĩ ẽ cãt⁹ cõtẽtiõe. Δῆις pugna. ὄψ vox. ἀρέτου σα. Arethusa ἀπὸ τοῦ ἀρέσκω: qd ẽ placeo. Fuit vna ex nymphis Dianæ comitib⁹. Vir. Et tãdẽ positis velox Arethusa sagittis. Infinita p̃terea sũt Nymharũ fõtiũ noĩa: cũ singl̃a flumĩa fõtesq; suas habeãt Nymphas: de qb⁹ pticularit⁹ q̃tiẽs se occasiõ offeret dicemus. Nemoꝝ siluaꝝ Nymphæ Dryades dũr ab arboribꝰ. Quippe apd veteres græcos δρῦς ois arbor dicebat⁹: q̃uis postea p q̃rcu dũtaxat vsurpata sit: eadẽ & Napeæ vocãt⁹. Vir. Faciles venerare napeas. Itẽ q̃ cũ siluis nasciũt⁹: moriũt⁹q; Hamadryades. Mõtiũ ũ Nymphæ ἀπὸ τοῦ ὄρους: qd mõtẽ signifícat. Oreades: & a græcis ὀρεσθιάδες vocãt⁹. Eaꝝ q̃q; inũera pene noia sũt: sed cõfusa: hæc cũ aliaꝝ musarũ noib⁹ re piunt⁹. πιθὼ: hoc ẽ Pitho. ἀπὸ τοῦ πείθω: lĩ ẽ a suadẽdo dr̃. vñ & Pitho apd græcos pluasio vocãt⁹. Ci. Pitho quã vocãt græci: cui⁹ effector ẽ orator: hãc Suadã appellauit. Enni. Ei⁹ aũt cetegũ medullã fuisse vult: vt quã deã i pidis labris scripsit Eupolis sitã eẽ: hui⁹ hic medullã nr̃m oratorẽ fuisse dixerit. Quintil. Isocrates Rhetoricẽ pluadẽdi opificẽ dixit .i. Pyth⁹ demiurgõ neq. n. mihi pmiseri eadẽ vti decliatiõe: q̃ Enni. M. Cetegũ Suadæ medullã vocat. A pytho Pytheas deriuat⁹: & Pythrem⁹ ppa noĩa: & Pythodor⁹: q marmorari⁹ sculptor eximi⁹ fuit: q Romæ Palatinas Cæsarũ domos vna cũ Cratero pbatissimis signis repleuit: & Pythagoras. hic fuit philosoph⁹ Sam⁹ ĩsignis pulchritudis & psallẽdi musicęq; pitissim⁹: Demarati negociatoris fili⁹: vel vt aliĩ volũt. Mnesarchi gẽmaꝝ sculptoris. q dã ẽt p̃em eĩ⁹ Marmachũ vocatũ volũt: hic q̃uis a Polycratæ Samio tyrãno appme diligeré⁹: illo tñ tyrãnidẽ exercere ĩcipiẽte clã ex ea ĩsula fugit: & i egyptũ discẽdi desiderio prexit: oẽmq; ægyptioꝝ liguã edidicit deide i Persiã: & Babiloniã trãsit: vbi syderꝝ mot⁹ cursusq; stellaꝝ: & oĩm cæli rõn ẽ ab astrologis edoct⁹: regressi⁹ ẽ ide i Cretã: & Sptã: atq; ab eoꝝ sapiẽtib⁹ egregios mior̃ mores: oẽsq; Lycurgi leges pdidicit: ide ad olympia cũ certamẽ accedẽs introgat⁹ a Leõte Sicyonioꝝ tyrãno q̃ noĩe vocaré⁹: cũ solũ deũ sapiẽte eẽ pdicaret: philosophũ se eẽ respõdit: hoc ẽ sapiẽtiæ amatorẽ: etenĩ vsq; ad id tps: oẽs q circa rerũ occultarũ speculationẽ v̄ sabãt⁹: sapiẽtes vocati fuerãt: hic philosophi nomẽ habuit. Post hęc cũ i patriã rediẽs a Polycrate tyrãno occupata aiuenisset: clã ide discedẽs Crotonẽ Italię vrbẽ petiit: ibiq; leges Italis dedit: & vna cũ discipl̃is suis q ferme trecẽti erãt rẽpu. administrauit: q̃ merito Aristocratia: lĩ ẽ optimatũ pncipat⁹ poterat noĩari. ἀδμήτη Admete qd ob lasciuiã i domita fit. ἀ. puatia pticla ẽ. δαμάζω domo sigificat. Δῶρις dor(a dãdo. Δωρὸν μάι dono ẽ. οὐρανία Vrania: lĩ ẽ cælest⁹ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ: qd cælũ sigificat. ἵππο. Hippo a velocitate eq̃ꝝ. ἵππος ei equ⁹ ẽ κλύμενη Clymenæ a famæ celebritate. κλέος gl̃ia: hæc Phetõtis mr̃ fuisse mẽorat⁹. ῥοδία. Rhodia a fluẽdo qd græci ῥοῦν fluxũ dicũt: καλλίροη calliroe a pulchre fluẽdo. καλλὸς pulchritudo. ῥοὸς fluxꝰ: ζεύξω zeuxo a iũgẽdo: φ aq̃ res ficę piũgãt⁹. ζεύγνυμι piũgo. κλυτία Clytia a gl̃ia: q̃ vt sup̃ dictũ ẽ. κλέος vocat⁹. νεαίρα. Neæra: qd sp recẽs sit. νέα ῥοὸς recẽs: hęc duas filias pepit. Phętusã: & iãpetiã: q̃ trãseũte p Siciliã vlisse fol⁹ armẽta custodiebãt. εἰδυῖα. Edira. ἀπὸ τοῦ οἶδα: qd ẽ scio. πάσιοη Pasithoe a velocitate. πάσ ois. θέω curro q̃si vniuersa discurrẽs. πλήξαυρα: Plexaura: qd plene fruat⁹. πλήθω ipleo. αὔρα fruor. γαλαξαίρη Galaxæra a cãdore lact⁹. γάλα a græcis lac vocat⁹. Διῶνη Dióe ab hũiditate. Διαίνειν humectare ẽ. Hæc ex Ioue venerẽ pepisse mẽorat⁹. q̃ propt poete aliq̃n Dionẽ p venere vsurpãt. a dione fit dione⁹. Vir. Ecce dionęi pcessit cælan⁹ astrũ. Idẽ Sacra dioneæ mr̃i. i. veneri μηλοβοσις Melobosis ab ouib⁹ pascẽdis. μηλὸν ouis. βοσις pascuũ πολυδώρα. Polydora. a donãdo multa. κέρκη Cerceis a texẽdo. κέρκη Radiũ significat. πλοῦτω Pluto a diuitiis. περσηις Perseis a pseo: de q̃ supi⁹ dixim⁹. A q̃ Persia: oriẽtalis regio: vñ Persæ appellati: & Persic⁹: qd mõ ex psia sigificat. Hic psic⁹ sin⁹ dict⁹: nã rubrũ mare: qd græci Erythræũ: siue Erythrã thalassã noĩant: vel ab erythra rege: vel a solis repcussu talẽ reddi colorẽ arbitrãtes: vel ab harena trãq; vel qd talis aq̃ ipsi⁹ natura sit. ĩ duos diuiditur sin⁹. Is qui ab oriẽte ẽ Persic⁹ appellat⁹ ex aduerso arabic⁹. Oceanũ q̃ ifluit Azanũ vocãt. Mõ psic⁹ accipit⁹ p diuite: & opulẽto a psiaꝝ. Horatius Iuuena. Plautus. Diuitiis luxuq;. Hora. Persicos odi puer appat⁹. Iuue. Meliora: ac plura repõit psic⁹ Persicũ ũ portũ mare euboicũ: φ in eo quõdã steterit classis psiaꝝ. Plau. Persicũ p pacuto posuit: Itẽ a psia Persica poma vocitata: qd ex psia prio adducta fuerit: inocua penit⁹: & expetita ægrotis: ac stomacho vtilia. palma eoꝝ ẽ duracinis: nec ẽ aliud fugaci⁹ pomũ: lõgissima nãq; mora decerpto biduũ ẽ. ἀκάνθη Acaste a sanãdo ἄκος Remediũ. πέτραιη Petrea a petr(lĩ ẽ spelũc(lapideis. μενέσθω Menesto a robore: qd grę. μένος dr̃ ἐυρώπη Europa a lõge: lateq; vidẽdo. εὐρὺ latũ. ὤψ oculꝰ. μήτις Metis a pfulẽdo. μήτις psiliũ εὐρύνομη Eurynome a late pascẽdo. εὐρὺ latũ. νομὸς pascuũ. τέλεσθο Telesto a pficiẽdo. τέλος finis. τελεῖω pficio. κρὴ

Apseudes
Callianassa
Clymene.
Ianira.
Janassa.
Dera.
Orithea.
Amathtea.
Electra.
Hyan.
Electryon.
Ratades.
Drymo.
Xantha.
Xanthus
Xanthipp ppli.
Xanthippe
Legea.
Phyllodoce.
Cydippe.
Ephyra.
Corinthus
Thebe.
Detopeia.
Arethusa
Dryades.
Napee.
Hamadryades
Oreades.
Pitho.
Pytheas
Pythermus
Pythodorus
Pythagoras.
Aristocratia.
Doris
Urania.
Hippo.
Clymene.
Rhodia.
Calliroe.
Zeuxo.
Clytia.
Neera.
Phetusa.
Iapetia.
Edira.
Pasithoe.
Plexaura.
Dione.
Melobosis.
Polydora
Cerceis
Pluto.
Perseis.
Persia.
Persicus
Persica poma
Acaste.
Petrea
Menesto.
Europa.
Metis
Eurynome.
Telesto.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Creſcis. Aſia. Calypſo. Eudoia. Tyche. Amphiro. Ocyroe. Velox. Styx Meneſtho Meneſtius. Meneſtheus. Mneſtheus Prymno. Prymneſius. Nympha. Lympha. Lymphatius. Lymphatus. Lymphaticus Nympholepti. Nympha. Nymphus Nymphius. Niphates. Nocilis Pingo. Pictor Pictum. Antigraphice. Picturo Picturate veſtes. Impingo. Inuro. Inuſtum Depingo. Compingo. Tarum. Tarte. Latini.

σεῖσ Creſcis a ſõte κρίνω fõs:ἀσία Aſia ab hũoi putredie.ἀσίσ putredo.κλύω.Calypſo a tegmie arbo rũ κάλυπ τω tego.εὐδόρη Eudora a bñ nũerãdo.ἀὺ bñ.δωρὸν Donũ τύχη Tyche:a fortũa:q τὺχη dr: ἀμφιρῶ Amphiro:ab vndecũq fluẽdo ἀμφι Circũ ῥέω fluo.ὠκυρόη Ocryoe a velocit fluẽdo.ὠκὺ Velox. στύξ.Stix a triſtitia & ſolicitudie.στύγνὸσ triſt'.Meneſtho ẽt nymphe nomi fuit a mẽorãdo. vñ Mneſti' ppũ nomẽ viri & Meneſthe' Diomedis auriga:q̃uis fuit & ali' Meneſthe' athẽas' dux Theſei & Phædrę filius Mneſthe' ũ nomi ppriũ fuit viri troiani. Itẽ Prymno Nympha fuit Oceani filia.Prymneſi' ũ pal'.ad quẽ fũis nautic' religat':quẽ alii Tõſillã noiant. Græci ὠρύμιον puppi dicũt.Nymphę aũt ab aqs dictę ſũt.qppe vetes græci Nymphã dicebãt:quã nos vni' lrę mutatiõe Lymphã:ll ẽ aquã vocã'. vñ Lymphati' vinũ dr q d pl' ſatiſ hẽt aq̃:ſicut Merati'. qd mimũ aq̃ hẽt. Itẽ Lymphati:& Lymphatici vocãt' laruati:atq iſaniẽtes:qd apd vetes vulgo,pdi tũ erat qcũq ſpẽm q̃dã vidiſſẽt:ll ẽ Nymphę effigiẽ:furẽdi finẽ nõ facẽ q̃s græci. νυμφόλη πτοὺσ. ll ẽ Nympholeptos appellãt. Ply. de helleboro: Medeẽ ita morbis comitialib' vtigini:melãcholicis:iſaniẽtib': lymphaticis:elephãtię albę. Nymphas ẽt aliq̃ n̄ p muſis accipim': q aq̃ currẽdo muſicos ſonos efficiat. Hic ſæ penũero a poet' iuocãt'. Vir. Nymphę nr̄ amor Libetrides. Itẽ Nympha aliq̃ n̄ p ſpõſa accipit': & Nymph' ſeu Nymphi' p ſpõſus.a q̃ Paranymph' dict' q p̃eſt nuptiis celebrãdis:adhibet'q p pte viri quẽ ſu pi' dixi':latine Auſpicẽ vocari. Nyphates ũo Scythię fluui' ẽ. Itẽ mõs armeniæ. DOCILIS. Ingenioſus:& q facile pcipit:q̃ docent'. PINXIT. Deſcpſit:figurauit:itavt v̄a claſſis videret'. Pigẽ ẽ formã alicui' rei duct' lineis repũtare. hic Pictor dict': qd ĩ cognomẽ clariſſime Fabiæ gẽt' trãſuit:pncepſq ei' cognois Fabi' ipſe fuit: q manu ſua ędẽ ſaluũ pixit:ãnovrbis pditæ.CCCCL:q̃ pictura durauit ad Claudii pncipis tpa:qb' ædes ipa exuſta fuit:hic ẽt pictura ipſa pigẽdi ars:i q̃ ẽt clariſſimi viri exercere ſe oli pſtituerẽt.Celebrata ĩ foro boario fuit ædes herculis Pacuuii poetæ pictura:q ex ſorore Ennii poetæ genit' fuit:de q̃ ext at elegãs illud epigrãma. A doleſcẽs tãetſi ppe ras:ll te ſaxũ rogat. Vt ſe aſpicias:de ide qd ſcriptũ legas:hic ſũt poetæ Pacuuii Marci ſita oſſa: ll volebã neſci' ne eẽs. Vale. Turpi.eq̃s Roman' Dõitiani tpib' multa iſignia opa Veronæ læua manu pixit:qd de nullo ãte mẽorat'. Alti' ẽt labeo vir p̃tori': ẽt p cõſulatu,puiciæ Narbonẽſis fũct':puis tabellis gl'iat' ẽ:ẽt ĩ lõga ſenectute depicti.Q. Pedi' nepos.Q. pedii ꝓſular':triũphaliſq a Cęſare dictatore coheredis augusto dati:cũ natura mut' eẽt:a Meſſala oratore:e cui' filia pueri aua erat diſcẽdæ picturæ tradit' ẽ:idq̃ pfilii diu' Auguſti' cõprobauit Puer magni pfect' ĩ ea arte obiit. In græcia pueri ĩgenui aũ oĩa Antigẽphico: ll ẽ picturã ĩ ludo docebãt':recipie bat'q ars ea ĩ pmũ gradũ liberaliũ.Sẽpq̃ honos ei fuit: vt ĩgenui trñ eã exercerẽt:mox vt honeſti ppetuo itẽ dicto ne ſerui eã doceret'. Nũcviliſſimæ q̃q̃ pſonę hãc artẽ exercẽt:habuit Scena ludis Claudii pulchri magnã admirationẽ picturę tegulis ita ĩ ea depicti: vt ad eas corui imagie decepti aduolarẽt.Zeuſis clariſſim' pictor: cũ ĩ certamẽ picturę cũ Parrhaſio deſcẽdiſſet:vuas tãto ſucceſſu pictas ĩ ſcenã detulit:vt aues ad eã aduolarẽt. Parrhaſi' vo pictũ attulit liteũ:ita veritate reꝑſẽtata:vt Zeuſis aliũ iudicio tumẽs flagitarit. Tãdẽ ẽmoto liteo pictura oñdi:& itellecto errore palmã ĩgenuo pudore cõcẽſſerit:qm̄ ipe aues fefellиſſet: Parrhaſi' aũt ſe artificẽ. Ferẽ ẽt poſtea Zeuſis ſe pixiſſe pueꝝ vuas ferẽtẽ:ad q̃s cũ aduolaſſẽt aues irat' ẽ mira ĩgenuitate opi ſuo:& dixit:vuas meli' pixi q̃ puerũ. Nã ſi hũc cõſumaſſẽ:aues timere debuerãt. Lepid' ĩ triũ viratu ſuo q̃dã loco deduct' a magiſtratib' ĩ nẽoroſũ hoſ pitiũ poſtero die pq̃ſt' ẽ ſõnũ ſibi volucrũ pcẽtu adẽptũ fuiſſe. Quapropt' illi draconẽ ĩ lõgiſſima mẽbrana depictũ circũdedere loco:e oq̃ t ore aues ſilẽtiũ tenuerũt. Alexãder macedo:cui iure magn' cognomẽtũ fuit:honorẽ Apelli pictori maximũ exibuit. Nã cũ dilectã ſibi p̃cipueꝝ nã ex pallacis ſuis nudã pigi ob admirationẽ formę iuſſiſſet eũq̃ dũ paret:amore capitũ ĩtellixiſſet dono illi eã dedit:magn' aĩo maior ipio ſui:nec mior ll facto:q̃ cæteris victoriis ei':qñq̃dẽ ſeipſũ vicit:nec tor' trñ ſuũ:ſed ẽt affectũ donauit artifici:nec aicæ qdẽ reſpectu mot':vt q̃ paulo añ regis fuerat:mox eẽt fictura pictor. Itẽ a pictura Picturo vbũ deducit': qd ẽ varia pictura exorno. vñ Picturatæ veſtes dñr. Itẽ a pigo Impigo ppoſitũ:qd ẽ attribuo:& q̃ſi Inuro. Nãveteres ĩurere,p pigẽ':& Inuſtũ,p pictũ frequẽtiſſime vſurpabãt:ob encauſtã picturã: de q̃ ĩferi' dicem':Itẽ Depigo idẽ qd pigo:& cõpigo ſil' pigo. FACILES. Quacũq impũſſione facile ſuſcipiẽtes. VARIO. Multiformi:diuerſo. Var' ppe dr̄ q pedes obtortos hẽt. Lucil:Cõpnẽ acvarã fuiſſe ãphitrionis accepi Alcmenã atq alias. vñ Var' frequẽt,p obtorto accipim'. Perſi. Et nõ fallit pedes reglavaro. hic Vatię:& Vatinii cognoĩa ſũpſert:qd pedib' eẽntvitioſis.hic ẽt Vatrax:& Vatricoſ':q cruravitioſa hẽt. Itẽ Varicesvenę in crurib':& fere grãdiores dñr:q̃ frequẽt tumidæ ſũt atq obtortæ a qb' Varicoſ' appellat':q tumidiores hẽt hmõi venas:& varicari trãſgredi ẽ:q̃ſi varices trãſcẽdere:& curãdo p̃terire:qm̄ hmõi curatio piculoſa ẽ:tractũ a medicis:q cũ varices curare nõ audẽt:eas trãſgrediũt':atq p̃terẽũt. Accidit ll vitiũ viro trñ:mulieri raro:cũ ſãguis melãcholic' copioſe ptẽ aliq̃ venæ tumefacit:fitq̃ tãq̃ ſãguis abceſſus. Hippocrates κῆρσοῦσ Ariſto ĩ ξυνῆσ vocãt. Tradũt. C. Mariũ:q ſeptues cõſul fuit:ſtãtẽ ſibi varices extrahi paſſũ:ſũt ẽt aliq̃ n̄varices ĩ vẽtrib'. Hæ cũ vel pary curuę:atq ĩ orbẽ ipli cataę ſũt: vl' ſi curuæ:tñ ſimpliciores:meli' adurũt'. Cũ v̄o curuæ atq obtortę maiorẽ ĩ modũ ſũt:pluresq̃ itereſe ĩuoluunt': vtili' eximere ẽ. A durẽdi rõ hæc ẽ. Cut' ſupicidit':tũ patefactavena tenui:& retuſo ferramẽto cãdẽte:modice p̃mit' vitat'q̃ ne plagæ ipſi' ore adurãt':q̃s reducere hamulis facile ẽ. Id int̃ poſitis fere q̃ternis digit' p totã varicẽ fit:& tũ ſupimponit' medicamẽtũ: quo aduſta ſanãt'. Extrahẽdi vo rõ ẽ talis:Inciſavo vena hamulo ore excipiunt' ſcalpelloq vndiq a corpevena deducit':caueturq iter hæc:ne ipſa lędatur:eiq retuſus hamul' ſubiicit':iterpoſitoq eodẽ fere ſpatio:qd ſupra dixim':ĩ eadẽ vena idẽ fit:vt q̃ quo tẽdat facile hamulo extenſo cognoſcat'. Vbi idẽ iã q̃cũq varices ſũt:factũ fuerit:attrahit' ham':& euellit':ibiq rurſus abſcidit':ac ſic vndiq varicib' crura liberant':tũ plagarũ oræ comittunt':& ſupponunt' emplaſtra: A varus ẽt Varius deducit':qd eſt diuerſus multiformis:qd Vari inæq̃les:ac diuerſi ſũt. Ab hoc fit Varioverbũ:& aduerbiũ Varie:& Varietas diuerſitas:& Variãtia,p varietate. Lucil. Talibus in cauſis nec dũ variãcia rerũ. Idẽ: Principiis vñ hæc orit' variantia rerũ:& Variabile mutabile:& Variatio diuerſitas. Itẽ Præuaricor verbũ. Labeo a varia cõcertatione q̃ſi p̃uarior dictũ exiſtimat:qm̄ qui Præuaricat' inq̃t:mõ hũ': mõ illi' ptis eſt. Sigdẽ Præuaricatorẽ Vlpia,diffinit eũ:q aduerſarii cãm adiuuat,pdita cauſa ſua:& ex pte actoris in ptẽ cedit rei:& Marc' iuriſcõ. Preuaricatorẽ eſſe inq̃t:qui colludit cũ reo:& trãſlatiue munere accuſandi defungit':eo qd,pprias qdẽ,pbatiões diſſimulet:falſas vero excuſatiões admittat:eteni accuſator' temeritas tribus modis detegit':aut eni calũniant': aut p̃uaricã

Vatrax. Varicoſus. Varix. Varicoſus. Varicor Varius. Vario. Varie. Varietas Variantia: Variabile Variario. Preuaricor: Preuaricator. Calumniari. Preuaricare. Tergiuerſari Varico. Diuaricari. Obuarico. Obuaricator. Preuaricatio.

Plynius. Cicero Quintili. Cicero. Plynius. Virgilius. Hippo. Ariſto. Augu. Zeuſis Parrha. Alexan. Lucil. Perſius. Lucanus Lucil. Labeo. Vlpianus Marcus

tur:aut tergiuerſant'. Calũniari ẽ falſa crimĩa intẽdere. Preuaricare vero crimĩa abſcõdere. Tergiuerſari ĩ vni uerſũ ab accuſatiõe deſiſtẽ'. Nos p̃uaricatorẽ a varicido poti' ẽ trãſgrediẽdo dcm̄ exiſtiã' q̃ſi varicatorẽ. Eſt.n. p̃uaricator qcũq ab officii ſui p̃ſcpto deflectit:atq aberrat ſiue pfidia:atq malitia: ſiue ĩprudẽtia ac negligentia id faciat:a q̃ p̃uaricatio ipa officii trãgreſſio dr̄: Ply. Iumor:aliogn p̃uaricatio ẽ trãſire diſcẽda Preuaricatio ẽt curſim & breuit' attigerẽ:q̃ ſũt iculcãda ĩſigẽda:repetẽda. Sed iuriſcõ. p̃uaricator' vocabulũ ,ppe ad eũ trãſtulerẽt q colludit cũ aduerſario:& p̃uaricationẽ huiuſmõi colluſionẽ eẽ dixerẽt. Ci. Vt ſi ĩ reo pecunia abſoluto rurſuſq reuocato p̃uaricationẽ accuſator eẽ diffiniat.oẽm iudicii corruptelã ab eo:defẽſor ãt nõ oẽm: ſed trñmõ accuſator' corruptelã ab eo. Varicare ẽt aliq̃n,p extẽdere vſurpam'. Quit. Varicare ſupĩmodũ & iſtãdo deforme ẽ:& accedẽte motu ,ppe obſcenũ a q̃ fit Diuaricari:qd ſiſtiter capit' ,p extẽdi. Ci. Sepatrũ hoĩę ſũmũ. domi nobilẽ:ſũmo mgratu p̃ditũ diuaricari:ac deligari iubet:& Obuaricari qd ẽ occurrere obſtare. vñ Obuaricator dict' q ali cui occurrit:q̃ min' rem iter facit. Varus ãt a græco deducit' βαρύσ qd grauẽ ſignificat. Vari.n.ĩ eũdo gues ſuit Var' ẽt fluui' ẽ:q Narbonẽſẽ puiciã ab italia diſterminat: a tortuoſis fluctib' ita appellat'. Itẽ Var' tuberculi genĩ' lẽticula maior:de q̃ alibi dixim'. ORDINE. Diſpoſitiõe:ſitu.Ordo.n.,ppe dr̄ apta: & cõueniẽs diſpoſitio rerę diuerſarę. Vñ Ordinariũ dicim' oẽ id in q̃ ordo fuat' ſicut ecõtrario Extraordinariũ qd p̃ter ordinẽ fit:Hic Ordino vbũ:qd ẽ apte:& pueniẽt' diſpono:cui' paſſiuũ ẽ Ordior:a q̃ Ordiator:Ordiatrix:Ordinatio:& ordiate aduerbiũ: qd ſignificat apte diſtictę:pueniẽter. Veteres ordiariũ hoĩę dixerũt iprobũ:ac litigatorẽ qd aſſidue ĩ litib' morat'.ob eãq̃ cãm ĩ ordie ſtet p̃torẽ adeũtiũ:ſiue a ptrario:qd mime ordie viuat.Exordie ũ aduerbialit' ſumit':& ſignificat ſine itermiſſiõe. Virgi.Septẽ illũ totos phibet exordie meſes fleuiſſe:FVSCINA. Tridẽs Neptũnii:ll ẽ telũ triſulcũ piſcatoriũ:de q̃ ſup dixim'. MINAX.Supba. Miari ,ppe ẽ minas icutere:Intẽdũ trñponit' ,p eo qd ẽ eminere:extare efferri:vñ a minãdo:ll ẽ eminẽdo deductũ mior nõnulli exiſtimãt:& hãc eẽ priã hui' vbi ſignificationẽ. Vir.Gemĩq minãt'. In cœlũ ſcopuli. Hic minę muroꝝ eminẽtię dicũt': q̃s Pinas vocã'. Itẽ Minę q̃ vulgo Minatię dicũt'. Plau. Quid nũc op' ẽ minis:atq minaciis: A mior fit Minitor freq̃ tatuũ. a q̃ Minitabũd'. Itẽ Minax:qd mõ eũ q minat' ſignificat mõ elatũ:ſupbũ. Ab ll fit Minacit' aduerbiũ: ll ẽ cũ minis:qd veteres ẽt Minabiliter dixerũt. Pacu. Minabilit' icrepare dict' ſenis icipit. Itẽ Minacitas,p Cõmiatiõe:p̃terea hoꝝ Cõpatiua ac ſuplatĩa Minator:minaciſſim':Minati':Minaciſſime & Cõminor ,ppoſitũ a q̃ cõmniatio:& Minerua q̃ſi vi mnet':vt apd. Ci. iterp̃tat' ẽ Ball'. Hęc belli dea:& oĩm bonarũ artiũ iuẽtrix fuiſſe phibet' Iouis filia ſine mr̄e. Quippe Iouẽ cũ videret Iunonẽ ſterilẽ eẽ pcuſſo capite emiſiſſe palladẽ arma tã. Luca: Hãc & pallas amat:patrio q̃ vtice nata ẽ. Oui. An ga de capit' ferẽ ſine mr̄e prĩni Vertice cũ Clypeo ,p filui ſſe ſuo:Palas ἀπὸ τοῦ πάλλειν ll ẽ a vibrãdo vocitata eſt. Alii tradũt ex tritonide palude ſuſceptã a Ioue fuiſſe:pp qd tritonia dr̄. Apd Mileſios Aſſiſia vocabat'. Virginitãtẽ fuaſſe credita Vir. Pars ſtupet inupte donũ exitiale minerue:& artiũ cõditrix. Idẽ: Pallas q̃s ,pdidit arces ipa colat.a pallade Palladi' deducit' vñ fory ro mę Palladiũ vocabat' ob ,ppinqtatẽ tẽpli palladis. Mart. Limia poſt pac' palladiũq fory. Itẽ Palladiũ ĩvrbe troiana fuit ãtiqſſimũ palladis ſignũ e ligno cõpactũ:mouẽs oculos atq haſtã:quã manu gerebat. Hoc Diomedes & Vlyxes rapuerũt cęſis arci' cuſtodib'. Sed poſtea finito bello Diomedes oraculo iuſſ' eſt troianis reddẽ:q̃d cũ iplere cupet. Venẽti ĩ Italiã Aeneę offerre conat' ẽ: verũ cũ ſacrificãtẽ velato capite cõpiſſet: ne ſacrificii ordinẽ pturbaret:alti ex troianis ll obtulit. Accepit itaq Nautes qdã vñ Minerue ſacra nõ gẽs iulia habuit:ſz nautary. Alii Palladiũ ferũt abſcõditũ fuiſſe ĩtra parietẽ:& tpe belli Mitridatici cõptũ:qd ab vna trñ ſacerdote cuſtodiebat'. Luca. Troianã ſoli fas ẽvidiſſe Mineruã. Sũt q̃ dicãt vnũ ſimulachrũ cœlo lapſũ apd Athenas fuiſſe. Alii duo:ll de q̃ dixi':& illud Atheniẽſe. NEXV CVRVO. Periphraſis ẽ:ll eſt deſcriptio Ancore: Nectere ligare ẽ:a q̃ Nexus & Nexio. Itẽ ,ppoſita adnecto Circũnecto. Int̃necto: Innecto: Subnecto: Cõnecto:a qb' Adnexio: Circũnexio: Innexio: Subexio: Cõnexio. Itẽ Obnecto:obligo a q̃ Obnexio:obligatio: & Obnex' Obligat'. CVRVO. Torto ĩflexo. Curuũ eni ĩflexũ ac cõtortũ vocam' a q̃ Curuitas flex' & Curuo vbũ flecto a q̃ Curuor paſſiuũ:& ,ppoſitũ Incuruo. Vñ Incuruor & icuruũ:& Incuruatio:atq icuruitas deducũt' & Incurue aduerbiũ:ll ẽ cõtorte:qd & icuruit' dr̄.quẽadmodũ Curue:& Curuit'. Itẽ aliud cõpoſitũ Recuruo:a q̃ Recurror paſſiuũ: Recuruũ: Recuruitas: Recurue. CREDIMVS REMVM. Senẽ tã apte oĩa reꝑſẽtata ſũt vt veros remos: verãq̃ claſſẽ eẽ:& ĩ marĩ ve geſtas res fuiſſe exiſtiauerim'. RATEM. Naui. Ratis:vt ſup dixi' cõnexę iuicẽ trabes ſũt q̃ p aquã trabũt'. Poetę tñ p nauib' vſurpãt. Vir. Dificitq rates. LACONVM. Germior:qd ſyd' nauti' ,ppriũ ẽ. vt ſupra dixim'. Lacones Gemi dicũt':qa ĩ laconia orti ſũt & Spartę vt ſupra dixim' ſepulti. Laconia Achaię regio ẽ. Vñ laconic' ager:& laconic' ſin' appellat': a tenaro icipiẽs Achaiæ ,pmõtorio. Oppida iſignia hẽt Tenary Amyclas:pherẽ: Leutrã: Therãnẽ:& Spartã:q̃ alio noĩe Lacædemõ vocat' a Lacedęmõe Ionis & Taygetę filio:q eã ædificauit:a Sparta Spartan' deducit':a Lacedæmõe lacedæmoni':a Laconia lacõ:& Lacæn':Lacæna Lacęnũ. GRATVM NAVTIS. Quia eo oriẽte occidit helenę ſydus tẽpeſtuoſũ:& minax. Hora. Sic fris Helenæ lucida ſydera:vẽtorũq regat pr̄: hic ẽ qd Castor' & Pollux' noĩa a nauigãtib' iuocãt'. EVLGERE. Lucere. Allusit ad ſplẽdorẽ ſyder' qd lucidũ. Hora. appellat. Sũt q Fulgeo a φλόξ deductũ exiſtimẽt:qd apd græcos flãmã ſignificat. A fulgeo ũ fit fulgid' clar':& Fulgor ſplẽdor:& fulgoritas eiuſdẽ ſignificatiõis. Lucil. Lupory aciẽ clary:& fulguritatẽ arbory:& fulgur:qd & fulgetrũ & fulguratio dr̄: lux illa:& q̃ſi vibratio lumis:q̃ añ cernit' q̃ tonitruũ audiat' cũ ſimul fieri certũ ſit. Nec mury ẽ qm̄ lux ſonitu lõge ẽ velocior. Dr̄ ẽt coruſcatio a Coruſco:qd ,ppe ſplẽdeo ſignificat. Vir. Pẽniſq coruſcãt:ll ẽ ſplẽdẽt:mõ criſpo: vñ Coruſcũ ,p Criſpãti ponim'. Idẽ: Tũ filuis ſęna coruſc'. Itẽ a Fulgeo Fulmẽ:qd ignis ẽ excitat' e nubib' Duę n.ptes mũdi:vt Ariſt. tradit ĩ vno iacẽt:ẽra & aq̃: Vtraq ex ſe reddit aliqd: Terren' vapor ficc' ẽ:& fumo ſiſis;hic ventos fulmina tonitrua facit: Aquary alitus humid' eſt:hic nubes pluuias: niues creat: Sed ſiccus ille terrary vapor:cũ coaceruat' eſt coitu nubiũ vehemẽter a latere elidit':& latius nubes proximas ferit:hęc plaga cũ ſono incutit':q̃lis in nr̄is ignib' reddit' cũ flãma vitio lignorũ vrentiũ crepat: & illic ſpũs habẽs aliqd humidi ſecũ conglobat' rumpit' in flãma. Eodẽ mõ ſpũs ille:q ex colliſis nudib' exprimit': aliis impactis neq rũpi: neq exilire ſilentio põt. Diſſimilis aũt crepitus fit ob diſſimilitudinẽ nubiũ: q̃re aliæ maiorẽ ſouũ habẽt aiæ maiorẽ. Cæterary illa vis exp̃ſſi ſpũs ignis eſt q cũ leui ipetu accẽſus & late explicit' eſt fulguratio ſiue fulgur:filu e

Varus. Vido. Diuinardus. Extraordinari' Diuino. Diuinor Diuinator. Diuinatrix. Diuinate. Diuinari' hõ: Extraordine. Minor. Diue. Diuinare. Diuinator. Diuinitabund'. Diuax. Diuinaciter. Diuinitabiliter Diuinacitas. Diuinator cissimus. Diuinatius. cissime. Commitor: Minerua Tritonia. Assisia. Palladius. Palladium. Plecto. Mexus Mexio. Adnecto. Circumnecto. Internecto. Innecto. Subnecto Connecto Obnecto. Obnexio. Obnexus Curuum. Curuitas Curuo. Curuor Incuruo. Incuruor Incuruum. Incuruatio Incuruitas Incurue. Incuruiter Curue. Curuiter Recuruor Recuruum. Recuruitas Recurue. Rates. Lacones. Laconia. Laconic' ager Laconic' ſin'. Tenerum. Amycle. Phere. Leutra Therãne. Sparta. Lacedemon. Lacedemoni' Lacon. Spartanus Lacenus. na.num. Helene ſydus. Fulgeo. Fulgidus Fulgor Fulguritas. Fulgur

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USALES

Fulgetrum.
Fulguratio.
Coruscatio
Coruscum
Fulmen.
Tonitrus
Tonitrũ.
Tono.
Tonꝰ .tonescit
Toninus.
Attoninus.
Tenor.
Intono.
Fulguro.
Fulmino.
Fulguratoꝛ.
Fulminatꝰ locus.
Fulminũ gña.
Aulsinij
Aulsinienses
Fulmẽ postulatoꝛtũ. Fulmen mõitoꝛtũ. Fulmen pestiferũ.
Fulmen fallax
Fulmen ventraneũ. Fulmẽ pẽtale.
Fulmen attestatum. Fulmẽ atterraneum.
Fulmen obutaneũ. Fulmẽ Regale. Fulmẽ infernũ. Fulmẽ hospitale. Fulmen auxiliare.
Fulmẽ ꝓpetuũ
Fulmẽ finitũ.
Fulmẽ ꝓrogatiuũ. Fulgureum.
Fulmineum
Fulgeo. Fulgo
Transfulgeo
Effulgeo

Fulgetrũ: aut Coruſcatio dr̃ :cũ vero coactꝰ eſt huiuſmõi ignis:& impetu iactus Fulmẽ appellat̃: ſiqdẽ nubiũ inter ſe comp̃hẽſaꝝ anguſtiæ mediũ ſpũm eiiciũt:& hocipſo inflãmãt: ac tormẽti modo emittunt: vt Baliſtas Scorpiõeſq; tela cũ ſono emittẽr videmꝰ. Sonꝰ huiuſmõi Tonitrꝰ:ſiue Tõitruũ dr̃ a Tono: qd ẽ ſono: nihil.n. aliud ẽ tonitruũ q̃ teter aer(ſonꝰ q̃ & Tonꝰ dr̃. Tõare aliqñ ſonare ẽ aliqñ tonitruũ reddere. Veteres toneſcit ꝓ tonat dixerũt. Var. Tũc repẽte cœlitũ aliũ tonitrꝫ tẽplũ tõeſcit. Idẽ:ẽt Tonimꝰ ꝓ ſonam ꝫſurparũt. Enniꝰ & toto ſimul tonimꝰ theatro. A tono fit Attonitꝰ:ſtupefactꝰ q̃ſi tonitruo pcuſſꝰ ſiue afflatꝰ. Propẽ.n.attonitũ dicꝰ eũ:cui caſꝰ vicini fulminis: & ſonitꝰ tonitruũ iiecit ſtuporẽ: Inde late trãſferẽ. Tonꝰ ait greca vox ẽ qppe greci τόνον dicũt ſonũ: vñ accẽtũ q̃q; tonõ appellãt:q̃s veteres nr̃i imitati. Tenorẽ:q̃ſi tonorẽ accẽtũ vocauere: Pomẽ ẽt tenor ꝓ ductu:& ordie & q̃ſi cõcẽtu vniuſcuiuſq; rei. A tono fit ꝓpoſitũ Intono:qd mõ ꝓ ſono accipiẽ:& cũ q̃dã ſono voc(loq̃r. Cõſtat itaq; fulmẽ:& fulgurationẽ eq̃ ignẽ eẽ. Sed fulguratio nihil aliud ẽ q̃ flãma futura: fulmẽ ſi plꝰ viriũ habuiſſet:ſiue fulmẽ nõ platũ vſq; ĩ terras. Fulmẽ ũ eſt fulguratio in terras pducta & ipm:vt ita dicã telũ. Vir. Ipe pr̃ media nibꝰ in nocte coruſca fulmia mollit̃ dextra: Hic qdã dixerũt fulgurationẽ eẽ pene fulmen: Fulmẽ eẽ plꝰ q̃ fulgurationẽ. A fulgure Fulguro vbũ deducit̃:lĩ ẽ fulgur emitto:a fulmie Fulmio fulmẽ iacio. Seneca: Minore.n.igne ad fulgurãdũq̃ ad fulminãdũ opus ẽ. Neuꝰ: Suaue ſuo ſonitu clare fulgurauit iuppit̃:lĩ eſt fulgure afflauit. Hinc fulguratores vocati fulgurꝫ iſpectores:ſicut Extiſpices & Aruſpices Itẽ fulmiatũ locũ fulmie ictũ.q̃ ſtati fieri putabat̃ religioſꝰ qd eũ deꝰ ſibi dicaſſe videret̃. Q̃d ſiqs nocte aliqñ ſerena:& ſine nubibꝰ:ſtellatoq; cælo fulguratiões fieri miret̃:ſciat illic nubes eẽ vñ ſplẽdor efferẽ:q̃s videri a nobis terraꝝ tumor nõ ſint. In ꝓdigiis tñ hẽtur. M. Herreniũ decurionẽ ſereno die fulmie ictũ fuiſſe. Fulminũ ipſorꝫ plura gña tradũt̃. Quẽdã terebrãt:q̃dã diſcutiũt:q̃dãvrũt:fulmẽ qd terebrat:ſubtile ẽ & flãmeũ cui p ãguſtiſſimũ fuga ẽ ob ſincerã & purã flãmẽ tenuitatẽ:qd diſcutit:cõglobatũ ẽ:& admixtã hẽt vim ſpũs coacti:ac pcelloſi. Itaq; illud fulmẽ p id foramẽ:qd ingreſſũ ẽ redit:& euadit. Huiꝰ late ſpſa ẽ vis rũpi ictu: nõ pforat. Tertiũ illud genꝰ:qd vrit multũ ẽreni hẽt & igneũ magꝰ ẽ q̃ flãmeũ: ita relinqt magnas igneũ notas: q̃ pcuſſis ihæreãt. Eſt & fulmis genꝰ hũidũ:qd nõvrit:ſed ifuſcat. Itẽ qd clarꝫ vocat̃:minificẽ maxie naturẽ:lĩ.n.dolia exhauriũt̃ ĩtactis opimẽt(nulloq; alio veſtigio relicto. Aurꝫ & æs:& argẽtũ liq̃t̃ ſaccul ꝓis nullo mõ abuſtis aut lęſis:ac ne cęrę qdẽ ſigno cõfuſo. Mar. Priceps Romanorꝫ:cũ guida eẽt fulmie icta exanimato partu nullũ aliud icõmodũ ſenſit. Thuſcorꝫ mõumẽta nouẽ deos emittẽr fulmia exiſtiauere:eaq; eẽ vndecẽ generꝫ. Iouẽ.n.tria iacualri. Romani duo tñ ex iis fuauere. Diurna attribuẽtes Ioui:nocturna Sumano. Legimꝰ Vulſinios oppidũ Thuſcorꝫ opulẽtiſſimũ a q̃ Vulſiniẽtes appellati: Fulmie oli totũ cõcrematũ fuiſſe. Itẽ Annaliũ mẽoria ꝓditũ ẽ ſacris qbuſdã:& ꝑcatiõibꝰ vel cogi fulmia:vel ipetrari. Sed hęc ad coercẽdos ipitorꝫ aios ſapiẽtiſſimi viri: vt pleraq; alia de diis finxerũt:idicãtes ieuitabilẽ metũ: vt aliqd ſupra nos timerẽmꝰ. Vtile fuit i tãta audacia ſceleꝝ aliqd eẽ aduerſus qd nemo ſibi ſat(potẽs videret̃. Ad cõterẽdos itaq; eos:qbꝰ inocẽtia niſi metu nõ placet:iudices ſupra caput poſuerũt:& qdẽ armatos. Cecina Fulmia eẽ poſtulatoria ſcꝑſit qbꝰ ſacrificia ĩtermiſſa aut nõ rite facta repetũt̃ Mõitoria qbꝰ docet̃ qd cauẽdũ ſit. Peſtifera:q̃ morte exiliũq; portẽdũt. Fallacia q̃ p ſpẽm alicuꝰ boni nocẽt: vtputa dãt ꝓſulatũ pnicioſũ futurꝫ gerẽtibꝰ. Vẽtanea q̃ ſpẽm piculi ſine piculo afferũt: Perẽptalia qbꝰ tollũt̃ porꝫ Fulminũ miẽ: Atteſtata:q̃ poribꝰ cõſentiũt. Atterrãea q̃ in icluſũ fiũt. Obrutanea qbꝰ priꝰ pcuſſa:neq; pcurata feriũt̃. Regalia q̃ꝫ vi tãgit̃ vel Comitiũ: vl̃ pricipalia vrbis liberę loca:q̃ꝫ ſignificatio regnovel ciuitati minat̃ Inferna:cũ e tra exiliũt ignes. Hoſpitalia:q̃ ſacrificiis ioue accerſunt. Auxiliaria q̃ inuocata ſed iuocãtiũ bono veniũt. Alii q̃dã fulmina dicũt eẽ:q̃ terrẽt. Vir. Et fulmine tres.q̃dã q̃ afflãt. Idẽ: Fulminis afflauit vẽtis.q̃dã q̃ puniũt. Idẽ: Sed pr̃ oipotẽs adigat me fulmie advmbras:q̃dã q̃ pręſagiũt q̃ꝫ ĩfinita ſũt exẽpla. Sũt ẽt q̃ fulmia ita diſtiguũt: vt aut ꝓpetua ſint:aut finita:aut ꝓgatiua.ꝓpetua q̃ꝫ ſignificatio ĩ totã ꝓtinet vitã. Finita:q̃ vtq; ad diẽ nõdẽt ꝓgatia:q̃ꝫ miæ differri pñt:auerti tolliq; nõ pñt. ꝑterea a Fulgure Fulgureũ a fulmie fulmineũ deducit̃. Antiq quẽadmodũ fulgere penultia ꝓducta ꝓ eo:qd ẽ ſplẽdẽr:accipiebãt: vt nos q̃q; facimꝰ: ita fulgere eadẽ ſyllaba correpta vſurpabãt ad ſignificãdã hãc e nubibꝰ ſubitã lucꝫ eruptionẽ. Lucil. Multa videmꝰ.n cœleſtibꝰ iſita flãmis fulgerẽ. Hõ ſi vigilãs Fulmie pcutiat̃: clauſis oculꝫ:ſi dormiẽs: patẽtibꝰ repit̃ hoiẽz. ita ex aia tũ cremari apd veteres nefas hẽbat̃ cõdi tra debẽr religio tradebat: Vulnera Fulmiatorꝫ frigidiora eẽ reliquo corpe ꝓſtat: Ex iis q̃ tra gignũt̃:lauri fruticẽ nõ icit fulmẽ: nec vnq̃ altius q̃nq; pedibꝰ deſcẽdit i terrã. Iõ vim eiꝰ timẽtes altiores ſpecꝰ tutiſſimos putãt:aut tabernacla e pellibꝰ beluarꝫ: q̃s vitulos marios appellant: qm̃ lĩ ſolũ aial e marinis nõ pcutiat:ſicut nec e volucribꝰ Aqlã q̃ ob lĩ armiger hũꝰ teli fingit̃. In Italia iter Terracinã:& ædẽ Feróię deſiere bellic(tpibꝰ fieri turres:q̃a nõnullæ eaꝝ fulmibꝰ dirutæ fuerũt: illd ẽt cõptũ ẽ vinũ fulmie ictũ gelari:& cũ ad ꝓrẽ hitũ redit potũ aut exaiare:aut demẽtes facẽr:qd eiꝰ peſtifera inſit:ex q̃ aliqué rẽane re ſpũm ĩ eo hũore:quẽ coegit:ſil̃e veri ẽ neq; n.gelari potuiſſet niſi aliqd eẽt ei adiectũ vĩculũ: vñ olei q̃q;:& oĩs vnguẽti teter poſt fulmẽ odor ẽ. Ex q̃ appet ineẽ q̃dã ſubtiliſſimo igni:& ꝑ naturã acto peſtilẽtẽ potẽtiã q̃ ñ icta tñ cadũt:ſz afflata.ꝑterea vbi decidit fulmẽ:ibi odorẽ eẽ Sulphur(certũ ẽ:q̃ qm̃ natura q̃nis ẽ ſepiꝰ hauſtꝰ aliẽat Itẽ a fulgeo ꝓpoſita fiũt trãſfulgeo lĩ.ẽp mediũ fulgeo. Effulgeo ſplẽdorẽ emitto Prefulgeo ſplẽdorẽ p̃ me fero Refulgeo ſplẽdorẽ reddo. Itẽ a fulgeo Fulginia: vt q̃dã putãt:a q̃ Fulginiates dicti,ꝑt ꝓtinuũ ſol̃ fulgorẽ: vrbs ẽ vmbrię patẽtibꝰ ſita cãpis iter ſpoletũ: Meuaniã: Iſpellũ:atq; Nuceriã:a qbꝰ Spoletini: Meuanates: Iſpellani ac nuceriní vocitati ſũt. Itẽ fulgẽti ꝓ ꝓpũ nomẽ viri i oĩ diſciplinarꝫ gñe eruditi: q̃ rerꝫ ſacrarꝫ volumẽ eleganti carmie ſcꝑſit. Lata. Ampla. ſpatioſa. Latũ.n.ꝑpe dr̃: qd i largũ extẽlũ ẽ:q̃ſi platũ. Ab eo Latitudo deducit̃ vna ex tribꝰ dimẽſiõibꝰ corpis de q̃ ſupra diximꝰ. & Late aduerbiũ eorũq; cõpatiua ac ſuplatiua. Latior: Latiſſimꝰ Latius: Latiſſime. Latã culpã appellat Vlpianꝰ craſſam negligẽtiã: hoc eſt cũ aliqs nõ intelligit:qd omnes intelligunt. Longe Lateq; aduerbialiter vſurpamꝰ ꝓ eo:qd eſt quaq; verſꝰ. Itẽ Late loca ꝓ eo:qd eſt oĩa loca. Itẽ a Lato Laxũ. de quo eiuſq; deriuatiuis ſupius diximꝰ:& Lætus: Lætor: Lætitia: Lætabundꝰ: Læte: Lætabunde. Lætitudo: Læto: Lætifico de qbus ſupra diximꝰ. Item a Lato Latus lateris: Latera enĩ ꝓprie dicũt̃ extremitates q̃ in latũ ſũt: græci πλάγρον vocãt:vñ Trigonon Iſopleurõ:ſiue Triãgulꝰ Iſopleurꝰ dr̃.q latera æqualia habet:& Pleureſis eſt lateris morbus cũ dolore graui:a quo q eũ morbũ patiunt̃: Pleuretici vocantur:

Prefulgeo
Refulgeo
Fulginia.
Fulginiates.
Spoletũ. Meuania. Iſpellũ.
Nuceria. Spoletini. Meuanates. Iſpellani. Nucerini
Fulgentꝰ. Latũ. Latitudo.
Late. Latior. tiſſimus.
Latius. me.
Lata culpa.
Lõge lateq;.
Late. Loca.
Latus. ris.
Trigonon.
Iſopleuron.
Triangulus.
Iſopleurus.
Pleureſis.
Pleureticus

Hinc ergo dextrũ ac ſiniſtrũ latũ dicimꝰ a q̃ Latrones vocati olim q̃s impator circa ſe hr̃ẽ conſueuit. Nũc Satellites dicti:q̃ſi lateroes qa circa latera legũt̃. At nũc viarꝫ obſeſſores ita vocãt̃:qd a latẽr adoriãt̃. Vñ latrocinor vbũ:qd mõ ſignificat vias diripiẽdi gr̃a obſideo. & Latrociniũ ipa direptio. & Latrocinator:q̃ ita diripit. Veteres tñ Latrocinari dicebãt ꝓ eo qd ẽ ſtipẽdio militar̃: & latrociniũ ipſã militiã. Plau. Latrocinatꝰ ãnos decẽ mercedẽ accipio. Idẽ. Q̃ui apud regẽ ĩ latrocinio fuiſti ſtipẽdiũ acceptitaſti. Ennu fortunaſq; q̃s coeperũt: latrões int̃ ſe memorar̃. Hic qdã ñ a latere Latrões appellatos exiſtiant:ſed ἀπὸ τοῦ λάν τάειν qd fuire eſt:ga.ſ. mercede fuirẽt. Poetę aliqñ latronẽ ꝓ venatore vſurpãt:qd feraꝝ gr̃a vias obſideãt. Vir. fixũq; latrõis Impauidꝰ frãgit teliũ: cũ ſupiꝰ dixiſſet. Sauci ille q̃ui venatũ vulnere pectus: A latrõe diminutiuũ fit Latriculꝰ: a q̃ Latrũcula tores vocãt̃ iudices q de latrocinis: & aliis maleficiis cognoſcũt. Latrũculi ẽt ſiue Latrões dicũt̃ Calculi qbꝰ lũ dimꝰ ſexdeci ſcrupis gemia acievtrinq; direct(:i qbꝰ duo reges ſũt inicẽ cõtẽdẽtes: duę Reginę: q̃ttuor eqtes ſexdecim pedites: q̃ttuor ſatellites: totidẽ cẽturiões. Mart. Inſidioſorũ ſi ludis bella latronũ. Gẽmꝰ iſte tibi miles: & hoſt(erit. Itẽ a lato lateres appellati q̃ ẽdificiorꝫ gr̃a e tra figũt̃. Tria qppe eorꝫ gña apd veteres erãt. Lidorõ lõgũ ſexqpedale: latũ pede. Alterꝫ Tetradorõ: ttiũ Pẽtadorõ. Gręci.n.veteres. Doron palmũ vocabãt & iõ Dora mũera: q̃a manu dare t̃. Ergo a q̃ttuor & q̃nq; palmis Tetradoron: & Pentadorõ nũcupauere: qd ea lõgitudie ſimul: ac latitudie eſſẽt. Minore i ꝓuat(opibꝰ maiore ĩ public(vtebãt̃: In greçia: & Aſia: & pleriſq; Hiſpaniæ ciuitatibꝰ lateres fiebãt:q̃ ſiccati ñ mergebãt̃ ĩ aq̃:iõ Pithadnæ vocati: q̃ſi dolla ἀπὸ τοῦ πιθοῦ qd doliũ ſignificat e tra erãt pumiccſa:q̃ cũ põt ſubigi: vtiliſſima ẽ. Optimi oĩm laterici parietes ſũt: ſi ad ꝑpẽdiculũ fiãt. Sũt.n.ẽtini ſed nõ e ſabuloſo: neq; harenoſo: multoq; miñꝰ calculoſo ſolo dicẽdi ſũt vera ẽ cretoſo albicãte: aut ex rubrica. Fingũt̃ optime ver(tpe. Nã ſolſtitio.rimoſi fiũt: & ædificiis iutiles. Cũ & itritũ ipm eorꝫ: puſq̃ figãt̃: macerari oportet. A latere Latercul diminutiuũ deducit̃:& Laterici. Latericia opa ĩ vrbe Roma ꝓuati nõ fiebãt: cuiꝰ rei rõ erat: q̃a leges plebeię nõ patiebãt̃ maiores craſſitudies q̃ exqpedales ꝓſtitui loco cõi. Cęteri aũt pietes vt ſpatia ãguſtiora fierẽt: eadẽ craſſitudie collocarẽt̃. Latericii ũ Sexqpedali craſſitudie nõ pñt plꝰ vna ſuſtinere contignatiõe. In tãta ãt maieſtate vrbis: & ciuiũ ĩfinita frequẽtia inũerabiles habitatiões opꝰ fuit explicare. Ergo cũ recipe nõ poſſet area plana tãtã multitudinẽ ad habitãdũ ĩn vrbe ad auxiliũ altitudis ædificiorũ res ipa coegit deuenir̃: itaq; pil̃ lapideis: ſtructur(teſtaceis: parietibꝰ cemẽtitiis altitudies extructę ſũt ꝓtignatioibꝰ crebr(q̃ alto ſpatio mltiplicate egregias pplo ꝑſtiterũt ſine ipedimto habitatiões. Itẽ a latꝰ fit Latovbũ qd ẽ extẽdo: a q̃ laxo frequẽtatiuũ de q̃ & eiꝰ deriuatiuis ſupiꝰ locuti ſumꝰ. Itẽ ꝓpoſita Dilato & Latifoliũ: qd lata folia hẽt: vñ Latifolia herba de q̃ ſupiꝰ diximꝰ: & Latifudiũ cãpꝰ ſpatioſꝰ Ply. Meſſis ipſi rõ varia Galliaꝝ latifũdiis valle ꝑgrãdes dẽtibꝰ ĩ margie ifeſt(:duabꝰ rot(ꝓ ſegetẽ ipellũt̃ iumto i cõtrariũ victo: ita directe i vallũ ſpicę decidũt. Iatũ ãt a greco deducit̃ vna lr̃a detracta: nã greçe πλάτ τὸ σ Latꝰ dr̃: vñ Platos latitudo appellat̃. Hic Plato ille philoſophꝰ ob hũerorꝫ latitudinẽ nomẽ ſũpſit: cũ ãtea ex aui pr̃ni noie Ariſtocles vocarẽt̃. Fuit enĩ egregio corpis habitu. & ĩ paleſtra ſe exercuit apd Ariſtonẽ Palæſtritẽ: a q̃ pmũ cognoiat̃ ẽ Plato. Patrẽ habuit Ariſtonẽ & matrẽ Parectoniã: Natꝰ ẽ Athẽis eo die q̃ apud Delon Apolio. Studuit picturę: poemata ẽdidit: & tragœdias Audiuit Socratẽ & poſt eiꝰ mortẽ Cratylũ: & Hermogenẽ. deide ſe Megara ad euclidẽ cõtulit. Hic Cyrenẽ pfectꝰ Theodorꝫ: philolaũ Eurytũ Pythagoreos audiuit. Deide petiit Aegyptũ comite Eurypide: & multa a ꝑphet(ac ſacerdotibꝰ didicit: reuerſuſq; Athenas ĩ Academia habitauit: Ter militauit: ter nauigauit ĩ Sicilia: ſemel venũdatꝰ ẽ: adeo aũt i oĩ gñe diſciplinarꝫ: ꝑſertiq; philoſophia excelluit: vt & diuinꝰ Plato: & phorꝫ Home. vocatꝰ fit. Itẽ a Platos Platea lĩ ẽ latior ĩ oppido via ĩn q̃ ꝓuenire pplus ſolet. greçe πλατεῖα dr̃. & Plateæ Vrbs Boeiæ. Itẽ ĩſula mar(ægæi vñ plataęnſes dicti: & Platanꝰ arbor a latæ ſpgentibꝰ ſe ramis. Hęc vmbræ dũtaxat gr̃a ex alieno orbe petita ẽ & ꝓ mare ꝓmũ ioniũ ĩ Diomedis ĩſulã eiuſdẽ tumuli gr̃a ſuecta ĩde i Sicilia trãſgreſſa: atq; iter ꝓmas donata Italiæ: poſtea ad morinos vſq; puecta. Dyoniſiꝰ prior Siciliæ tyrãnꝰ regiã in vrbẽ Platanos trãſtulit. Tãtũq; poſtea honor(icreuere: vt mero ĩfuſo enutrirenẽ: cõptũ id maxie pdeſſe radicibꝰ: & iã arbores q̃q; docuerãt vina potare. Celebratæ ſũt ꝓmũ in ãbulatiõe Academiæ Athenis cubitorꝫ trigintaſex. Poſtea clara fuit i lycia ſocia gelidi fõtis itineri appoſita domicilii mõ cõcaua: ſpecua vniꝰ: & octoginta pedũ: & ne q̃d deeſſet ſpelũcæ imagini ſaxea intꝰ crepidinis corona muſcoſos punices cõplexa. de q̃ Licinꝰ Mutianꝰ ter cõſul quõdã puiciæ eiꝰ legatꝰ poſter(ẽt pdẽdũ exiſtimauit epulatũ ſe itra ea cũ duodeci comitibꝰ frõde ipa largiſſime toroſ ꝑbẽte: ab oĩ afflatu ſecurꝫ: optãtẽq; hymbriũ ꝓ folia crepitꝰ. Fuit & alia Platanꝰ ĩ Veliterno rure Caipncipis i cuiꝰ tabulat(gndeci cõuiuas habunt: quã coenã ille appellauit nidũ. Fuit & cortinæ in ĩſula Creta iuxta fontẽ Platanꝰ vtriuſq; liguę monumẽtis ſignis nũq̃ folia dimittẽs: ſub q̃ ioue cũ europa cõcubuiſſe fama erat Fuit & alia Platanꝰ ĩ regiõe: q̃ Aulocrene vocat̃ ꝓ quã ab Apamea ĩ phrygiã itur. Ita oſtẽſa diu Platanus fuit ex q̃ pepẽdiſſe Marſyas ab Apolline victꝰ ferebat̃: eãq; ob magnitudinẽ electã fuiſſe: ex platanis Chameplatani fiũt coactæ breuitatis arbuſculæ: & ſerẽdi gñe: & recidẽdi. A Platano Platanetũ: & Platanõ deducũt̃ locꝰ Platanis conſitꝰ: ſicut Daphon: & lauretũ locꝰ cõſitꝰ lauris. Itẽ Platãodes Achaiæ ꝓmõtoriũ & platyphyllõ Lacturiæ genꝰ: de q̃ diximꝰ: & Platicerotes beluæ lata cornua habẽtes: & Platyopthalmꝰ Stibia a dilatãdis oculꝫ: quẽ admodũ infenꝰ latius dicemꝰ. TVMERE. Inflari a ſecũdis auris. Tumere inflari eſt: vñ tumor inflatio: & ꝑ metaphorã ſupbia: Tumidꝰ inflatꝰ Tumefacio infio: Tumeſco idẽ qd Tumeo. Itẽ Tumulꝰ mõ terra Tumẽs. i. collis: mõ ſepulchrũ qa ibi coaceruari terra cõſueuit: A quo Tumulo ſepelio: cuiꝰ paſſiuũ eſt Tumulor: Item Tubus cuiꝰ diminutiuũ ẽ Tubulꝰ canale ꝓ qd aqua deducit̃: ſiue ꝓ qd flãma torret̃ paries: aut aliud huiuſcemõi opus fit: A quo deducit̃ Tuba vnde Tubicẽ & Tubuluſtriũ: de qbus ſupra diximꝰ. Hinc ẽt tubos viſcerꝫ dicimꝰ & tubulũ vocamꝰ auenã: quæ & Cicuta appellat̃ grecæ σιϛῶν hoc eſt Syphon noiatur. hinc Iuue. Tubũ ꝓ quẽ vrina deſcẽdit: Sidponẽ vocat effigiẽq; deæ lõgis Siphõibus implẽt. Itẽ a tumeo Tuburcinor. qd eſt rapti comedo: hoc enĩ facit: vt tumeat vẽter. Titinniꝰ: Tuburcinari ſine me vultis reliqas. Plau. Tuburcinari de ſuo: ſi qd eſt domi. Itẽ tuber: qd ꝓprie eſt tumor q̃dã rotundꝰ: in q̃cunq; corpe: vñ in facie: & q̃cũq; ꝑte humani corpis Tubera dicũt̃; ſiue per diminutiõẽ Tubercula: clauꝰ: papulæ: ficus verucæ & alia ſimilia. In terra Cyclamius

Plautus.
Virgil.
Virgilius Idez
Lucil.
Martialis
Virgilius
Ennius
Varro.
Plinius.
Titin.
Plautus.

Latrones.
Satellites.
Latrocinor.
Latrocinium
Latrocinator.
Latrocinari.
Latrunculus
Latrunculator
Lateres
Lidoron.
Tetradoron.
Pentadoron.
Doron.
Pithadne.
Laterculus
Latericius.
Lato.
Dilato.
Latifolium.
Latifundium.
Platos.
Plato.
Aristocles
Platea.
Platee.
Platanus.
Platanetum.
Platanon.
Daphon.
Lauretum
Platanodes.
Platicerotes.
Tumeo.
Tumor
Tumidus
Tumefacio.
Tumeſco.
Tumulus.
Tumulo.
Tumulor.
Tubus
Tubulus
Tuba.
Tubicen.
Tubuluſtrum.
Cicuta.
Siphon.
Tuburcinor.
Tuber.
Tubercula.
Cyclaminus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

de quo supra dixim⁹:terræ tuber vocat'.In arboribⁿ durities illa extãs ad nodi similitudinẽ. Ply. Repit' & i alno tuber tãto deteriⁿ:quãto ab acere alnⁿ ipa distat. Idẽ Pulcherrimũ vo ẽ in acere bruscũ multoq excellẽtiⁿ ẽt mollusculũ: Tuber vtriq arboris eiⁿ sed bruscũ itortiⁿ crispũ Mollusculũ simplicⁿ sparsiⁿ:& si magnitudiez mẽsaⁿ capere:haud dubio ꝓferret' cytro:& bruscũ fiũt:& mẽsę nigrescẽtes.Est ẽt tuber ad nessas ptinẽs semp i delitiis habitũ.Nasci' ñ sine vlla radice vndiq ẽra circũdatũ:nullusq fibris nixũ:aut saltẽ capillamẽtis: nec vtiq extuberãte loco i q̃ gignit':aut rimã agẽte:neq ipm ẽrę cohaerẽt Cortice ẽt includit':vt plãe:hęc ẽrã eẽ possim⁹ dicẽr neq aliã q̃ tærrę callũ.Siccis:& sabulosis locⁿ:fruticosisq nasci':excedit sæpe magnitudinẽ mali cotonei ẽt librali pondere:duo tuberaⁿ gña fiũt.Harenosa dẽtibⁿ iimica:& altera Sincera distiguunt':& colore rufo:nigroq:& itus cãdido laudatissima crescit:i Africa inuẽtũ nup i Italia ẽ ea sue i hũc vsũ educata pqrere. Auidissimũ ñ aial eiⁿ cibi est cõstrigit' os eiⁿ lorea habena sic i locavbi tubera fiũt pducta odore agnoscit:ac rostro extrahit.Difficile ẽ iudicare vitiũ ne id ẽræ fit:& viuat ne an nõ.Cõstat Lartio oli licinio ꝓtorio viro iura i hispania reddẽti accidisse vt mordẽti tuber deprehẽsⁿ itus dẽarius pmos dẽtes iflexerit:ex q̃ mãi feste appet ẽræ naturã in se globari: Tũc nascimẽ' cũ fuerit ibres autũnales:& tonitrua crebra:maxĩeq ex tonitribⁿ terra ita mota. Q̃ i se cõglobata. Vltra ãnũ nõ durãt vẽ tenerria fiũt.Iuue.Fumat ap:post hũc radẽt' tubera si ver:tũc erit:& facies optata tonitrua mẽsas Maiores tibi habe frumẽtũ Alidⁿ inqt.Olibya diffũge boues dũ tubera mittas.Q uisqdã i loc' acceptanẽ riguis ac serenẽ:sicut mytilenis.Simile Tuberi ẽ:qd in Cyrinaica regiõe vocãt Mysi:ꝓpter suauitate:odore:ac sapore:& carnosi⁹.Itẽ qd in thracia dicũt Cerãniũ:maxia vtriq apd veteres autoritate:sed ꝓximũ his erat autoritate clarissimũ Laserpitiũ qd greci Silphiõ vocãt:i Cyrenaica pticia reptũ cuⁿ succi vocãt:Laser ad põdⁿ argẽtei denarii quõdã pẽsũ.Postea iueniri desiit:qm̃ publicani pascua cõducẽtes maⁿ lucrũ ñ habebãt pabulo pecoⁿ de populãdo.vnⁿ aũt cauⁿ sub Neroẽ principe reptⁿ est:& ei missⁿ.Cũ Cæsar dictator initio belli ciuil: iter aurⁿ & argẽtũq ex erario cẽtũ vndecĩ põdo Laserpitii,ptulisset:Radice mlta crassaq ẽ ca ule foliaceo:haud simili crassitudie. Folia Maspetũ vocabãt:apio maxĩe similia.Semen Foliaceũ.Foliũ ipm decidũt.Eo pecora vescebãt' pmo pur gari solita:mox miⁿ imodũ pigrescẽtia:carne mirifice iucũda pⁿ folia amissa caule ipo & hoies vescebãt' decocto:also:elixoq:eoⁿ q̃q corpa pmis q̃dragita dieb⁹ purgãte a vitiis.Ex iis oib⁹ succ⁹ duob⁹ modis capiebat' e radice:atq caule ille Rhizias:hic Caulias vocabat':succu ipm i vasa coniectũ admixto fuxure subide cõcutiẽdo ad maturitatẽ pducebãt:ni ita fecisset facile putrescẽtẽ:argumẽtũ erat maturitat' color:siccitasq sudore finito. Alteⁿ Laserpitii genⁿ ẽ:qd Magydar' ẽ:siue magudar' vocat' teneriⁿ:& minⁿ velutenẽs:sine succo:qd circa Syriã nasci':A tuber fit vbũ Extubero:qd ẽ excresco:iflor:& q̃si tuber' figurã efficio.Itẽ a Tumeo Intumeo:& Cõtumeo ꝓpositũ.A ptumeo Cõtumax fit ñ ẽ p tumorẽ idest supbiã iobediẽs.A q̃ Contumacia iobedientia:& tõtumacit iobedi ẽt .Prope tũ Cõtumax vocat':vt Hermogenianⁿ affirmat:q tribⁿ edict' ꝓpolit':vt vno p tribⁿ: qd vulgo pẽptoriũ appellat' ñis euocatⁿ ꝓfẽtiã sui facere ptẽpsit.Itẽ ab codẽ Cõtumelia:ñ ẽ cõtumũ.A q̃ ptumeliosⁿ: & Cõtumeliose aduerbiũ:& eoⁿ ꝓpatiua:& suplatiua:& Cõtumelior cõuitior.Q uidã Tubã q̃q a tumẽdo dictã existimãt.sed falso.Nã greca vox ẽ: τὺμβαινω .greci vocãt. ẽ aũt locⁿ sub terra cauus:vñ p sepulchro q̃q cõcauo aliq̃ vsurpat'.SINV:Curuatura veli.CONSPICVO.Claro:apto.Q uãã q̃dã flatu vela plene tumebãt LIQVIDIS.Mollibⁿ.Fluẽtibⁿ.Prope.n.ligdũ dicimⁿ:molle fluxũ.Plau.Lybⁿ:q vẽtus ẽ fauonius:Virg. Aut cũ liquẽtia mella Stipãt.Intẽdũ tũ ponit' p puro.Idẽ:Liqdũq p aerea lapsa.Idẽ:Dulcia mella ꝓmis:nec tũ dulcia q̃tũ Et liqda:ñ ẽ defecata:& sine sordibⁿ.Intẽdũ p secũdo.pspo:Plau.Abⁿ frustra auspicio ligdo:atq ex sẽtẽtia cõfidẽtia ẽ inimicos meos me posse pdere.A ligdⁿ fit Ligdior:Ligdissimⁿ:& aduerbia Ligdo:Liqdiⁿ Liqdissime:& ligdo vbũ:qd ẽ apio:dilucido:& Illiqdũ:obscuⁿ.Liqdⁿ ũ a Liquo deducit':qd ẽ resoluor:defluo: A q̃ Colliq̃.Var.Q d auⁿ cũ colliqsset i forma fuit ifusũ.Ab eo fit passiuũ Liq̃r ꝓsdẽ significatiõis.Vir. Vere nouo gelidⁿ canis cũ mõtibⁿ humor.Liq̃t':& Liquor liquoris p ipo hũore liqdⁿ qd ꝓmã syllabã corripit:cũ liq̃r vbũ pducat:& Liq̃sco ac Liq̃fio eiusdẽ significatiõis:& Liquo liq̃s:ac Liq̃facio liquefac':qd ẽ hũorẽ:siue liq̃rẽ resoluo.A q̃ Liq̃tũ siue Liq̃mẽ dr̃ piguitudo aialis ad igne liq̃facta.& ivsũ coquariũ frata ad cõdiẽdos cibos Itẽ a Liquo fit liquet vbũ qd significat cõstãs:mãifestũ:& certũ ẽ qm̃ q̃ resoluũt' cõstãtia:& mãifesta fiũt. Terẽ.Illũ liquet mihi deierare his mẽsibⁿ sex nõ vidisse pximis.Liquo ũ a liquⁿ deducit':qd mõ reliquo significat.Vir.Linqmⁿ ortygiæ portⁿ.mõ defluere.Idẽ.nũc sũmis linquit' rupibⁿ ancs.Sed de ñ iferiⁿ dicemⁿ. AVT DOCVIT LVSVS NOS TETHIS AVT DIDICIT.Quã pulchre ludi dignitatẽ exprsit dicẽs deã maris aut docuisse eos Ludos:aut ipam a Domitião didicisse. NAVMACHIA.EPIG.XXVIII.

VGVSTI LAVDES.Iteⁿ Domitiãi Naumachiã admirat' ꝓferẽs eã Naumachiæ Augusti:qd i hac ludi ẽt spectati fuerit:q fieri in barena cõsueuerũt.COMMITTERE.Cõiugere:de q̃ sup diximⁿ

QVOTA PARS.Quasi dicat q̃ parua.GALATEA.Nymphã pelagiuna ex Nereidibⁿ:de qua sup diximⁿ.Oui.At mihi cui pr ẽ Nereⁿ:quã cerula Doris Enixaẽ.IGNOTAS.Terrestres.s.& mari antea ñ visas:nũc vero aquis natãtes:qd spectaculũ Neronẽ quoq populo exhibuisse legimⁿ.Sueto.Exhibuit:& Naumachiã marina aqua innatantibⁿ beluis.TRITON.Oceani: & Tethios filⁿ siue vtalii volunt.Neptũni & Salaciæ:Estq oceani & neptũni tubicẽn:& Concha vtit' quã supra dixim⁹ buccinã appellari. Ouid.Nec maris ira manet:positoq tricuspide telo Cæruleũ tritona vocat: conchaq sonanti Inspirare iubet:fluctusq: & flumina signo iã reuocare.Dictⁿ aũt Triton ẽ:qd pmũ in tritonide palude visus fuerit. Triton vasta Africæ palus est ad ãnẽ tritonẽ:nomẽq ab eo accepit cytra minorẽ syrtim eẽ dicta:a multis vero inter duas syrtes.In hac palude scribit Herodotus insulã esse quæ Phla ab incolis appellat': vbi manifesta argumẽta aduentⁿ Iasonis esse cõmemorat.In ea ẽt tpibus Ogygis regⁿ Pallas vginali ætate apparuisse ferẽ'.vnde ab eiⁿ noie Tritonia:& Tritonis vocitata est:& ab ea palⁿ ipa. a Calimacho Pallãtias appellata,ppẽ qd plerq scriserũt palladẽ Neptũni: & Tritõis paludis filiã fuisse sed prem dedignatã dedisse sese ioui & ab eo i filiã receptã fuisse cũq scuta:& galeas egyptiis adiuuisset mox ea ad greços trãstulisse. IN PVLVERE AEQVOREO. In amphitheatro maris:allusit ad harenã:in q̃ huiusmõi feræ ludis exhiberi solẽt. EQVOS Q uⁿ curreus ducebãt. DOMINI.

Tuber
Tuber harenosum
Tuber sincerũ
Myst
Cerannium
Laserpicium.
Silphion.
Laser.
Maspetus
Rhizias
Caulias
Magydar
Magudar.
Extubero
Intumeo
Contumeo
Contumax
Contumacia.
Contumaciter
Contumax.
Peremptoriũ edictum
Contumelia.
Contumeliosus
Contumeliose.
Contumelior.
Tumba.
Liquidum.
Liquidior
dissimus.
Liquido.diuꝰ.
dissime.
Liquidoꝰbuꝰ.
illiquidum
Liquidus.
Liquo:
Colliquo.
Liquor.oris
Liquesco.
Liquefio.
Liquo.as.
Liquefacio.
Liquatum
Liquamen.
Liquet
Linquo
Tethis
Galatea
Triton
Phla
Pallantias.
Tritonia.
Tritonis
Pallantia

Plynius. Idem
Lartius.
Iuuenal. Aldius.
Virgilius.
Idem
Licero.
Hermogenianus
Plautus. Virgilius
Plautus
Terentius. Virgilius Idez
Ouidius.
Suetonius
Ouidius.
Plynius.
Herod.
Callim.

Virgilius
Licero.
Varro.
Iuuenal.
Gellius.
Apuleius
Virgilius.
Plynius
Virgilius
Idez
Terentius.
Ouidius.
Virgilius
Plynius.
Aristo.

Neptunius.
Amphitrites.
Ennosigeus
Neptunnius.
Neptunnalis.
Pedester
pedestris.
Exercitus.
pedestria auguria.
Pes
Coxendix
coxa.
Femur.
Femur
Femen.
poples.
crus.
crusculum
Sura.
calx
conuexum.
pedis
calcaneus
Sola
planta.
planci
plance
planum
plane
Explano
complano.
planior
nissimus.
planicies
planius
issime.
plantre.
plantaria
planto.
Supplanto.
planiger
plantago.
Heptapleuron
Rheumatismⁿ
plori
plorus.
plautus
Semiplotia.
Scauri.
panse.
planci
Vari
Obuaro.
Vatie.
Vatiⁿ
Vatiniⁿ pedem
destruere
Veripes.
pedes miles
Eques
peditatus
Equitatus
pedum
pessulus
pessum
pessundo
pessestas
pedissequus.
pedissequa
Apes.
Apis
Apicula
Aper
Apiculus
Apia
Lepus
Dasypus.
prouerbium.
prouerbium.
Hyena.

Neptũni:q maris dñs dictus est.Saturni:& Opis vt supra diximⁿ:filⁿ.Hic vxorẽ habuit Amphitriten:& ex ea aliisq pluribⁿ mulieribⁿ nũerosissimã plẽ. Vsus aũt ẽ cum:quẽ æq̃rei eq ducebãt.Virg.iũgit eq̃s curru genitor spumãtiaq addit frena feris: manibusq oẽs effũdit habenas Cerula p sũmo leuiter volat æq̃ra curru:subsidũt vñ tumidũ sub saxa tonãti Sternit' æq̃r aqs fugiũt vasto æquore Nymbi.Dictⁿ aũt est Neptũnⁿ vel a nãdo:vt Cic.placet pmis lriis paululũ mutat':vel vt Var.existiat:a nubẽdo qd mare ẽras nubat ñ ẽ cooperiat. Vñ & Ennosigæⁿ vocitatⁿ ẽ ἀπὸ τοῦ ἐννοεῖν τὴν σῆσιν est a cõcutiẽda terra: Iuue.de Xerxe:ipm cõpedibⁿ q vinxerat Ennosigæũ.Gellⁿ. Vẽto ꝓ ne ni accidat ẽræmotⁿ: specⁿ: hiatusq terræ subeũtiũ:an aq̃r subter i terraⁿ cauis vndãtiũ fluctibⁿ:pulsibⁿ ve:ita vt videt' existiasse ãtiq̃ssimi græcoⁿ: q Neptũnũ Aennosigæõ appellauerũt: an cuⁿ vis aliæ rei cã nõdũ cõptũ ẽ.A Neptũno fit nom ẽ possessiuũ Neptũniⁿ:& Neptũnalia Neptũni festa.SEVIS.Magnis.ABNVIT.Recusauit.IRE PEDESTER:Pedibⁿ iter facere.curru.n.vehi voluit. Pedester a pede deducit'. significatq eũ q pedibⁿ iter facit. Apul.Q uiⁿ mõ i exercitũ puectⁿ ẽ pedester.Dr̃q ẽt hic: & hęc pedestrⁿ & ñ pedestre:vt Pedestrⁿ exercitⁿ:Pedestres copiæ:Pedestria auguria vocabãt':q̃ a lupo:vulpe ꝓpẽte:eq̃ cæteriq aialibⁿ q̃drupedibⁿ dabãt'. Deducit' aũt pedester:fiue pedestrⁿ a pede. Pes totũ dr̃:qd ẽ a femore ad calcẽ:diuidit'q i Coxẽdicẽ:siue Coxã:Femur:Genu:Femẽ de qbⁿ supⁿ diximⁿ.Poplitẽ: q ex aduerso genu est flectit' q reuerẽtię gña Crus:qd ẽ a genu vsq ad imũ pedẽ.A q̃ Crusculũ diminutiuũ.Surã q̃ ẽ posterior ps cruris illa carnosa:q̃ hoi tñ ẽ:& i egypto cuidã defuisse memorat'. Vir.Suras vincire cothurno:& pedẽ imũ q Calx dr̃ diuidit'q i Cõnexũ pedis:q̃ ps supiorẽ.& Calcaneũ q̃ ẽ ps posterior.Itẽ Volã:q̃ ẽ ps medii pedis cõcaua plãtã:q̃ ps tota iferior ẽ digitosq:& vng ues.A vola pedis idita fuit cognomia.Plãcis:Plotis Scauris:Pãsis. Plãci ꝓpẽ dicit':q pedes imos q̃ciles hñt:planosq æq̃liter q̃si tabellas:q̃ plãcę vocãt'.Suit. n.plãcæ tabulæ plenæ a planicie ita dictę.Planũ eni vocãmⁿ:cuⁿ figura æq̃lis ẽ:qd græci ἐπίπεδον dicũt qm̃ ũ plana nullũ i pedimẽtũ hñt:cũ vn decunq videri possint:planũ aliq̃n ꝓapto:& manifesto ponimⁿ. A q̃ Plane aduerbiũ mãifeste.& Explano vbũ declaro:mãifesto:& Cõplano adæq̃.Itẽ a planⁿ planior:planissimⁿ:Planicies:& a plane planⁿ planissime:& plãta:qd planas:ñ ẽ eq̃les oportet eẽ plãtas:Suit eni Plãtæ q̃ trãsferẽdi gña vel de arbonⁿ raptæ: vel ex semibⁿ:ortæ suit:& de herbis quoq dicũt'. Plãtaria ẽt Veteres vocabãt filiaⁿ dotẽ: qa plãtatæ in sat⁹ rõne arbores:& postaliq ãnos vẽditæ maximi q̃stⁿ erãt.Vñ Plãtaria appellamⁿ:plãtaⁿ vt ita dicã semiaria ad trãsferẽdũ fctã. Vir. Et visa sua plãtaria ẽra idest plãtæ ex plãtariis sũptæ.A plãta fit plãto vbũ notæ significatiõis:& ab eo cõpositũ Suppláto:sed a plãta pedis deductũ existiamⁿ:vt sit supplãtare e suppositó pede aliquẽ i terrã deiicere.Cic.Cõtedere debet q̃ maxie possit:vt vicat supplãtare eũ:q cũ certet:at manupellere nullo mõ dẽt:Aliq̃n tñ p metaphorã supplãtare ponit' p decipe:nã & supponere pedẽ quodãmõ decipe ẽ:& q ita deiicit:nõ tã vinbⁿ q̃ agilitate q̃dã corpis id agit.Itẽ a plãta Plãtiger:ñ ẽ plãtas gerẽs:vñ plãtigeræ arbores dicũt':q ex sese pullulãdo plãtas emittũt.Ply:Siliq plãtigera ẽ nimis ptibⁿ:& iõ supficie flauescẽs succũ iferẽte sobole. Et plãtago de q Themisõ medicⁿ volumẽ ædidit. Duo eiⁿ gña.mior ãgustionbⁿ foliis nigrionbⁿ liguę pecoⁿ simillimis:caule angulosõ:i terrã iclinato:i pratⁿ nascẽs:Altera maior:foliis lateⁿ mõ iclusa q̃ septena fuit:qdã eã Heptapleurõ vocauerⁿ: hunⁿ & caulis cubital' ẽ:nasci' i hũidis multo efficatior: vis mira i siccãdo dẽsãdoq corpe cauterii: ñ ẽ adustiõis vicẽ obtinẽs. Nulla res eq̃ sistit fluxiões q̃s græci Rheũatismos vocãt. Plotⁿ:q similiter planis fuit pedibⁿ exiguã:& fere nullã i medio ꝓcauitatẽ habẽtes.Vñ poeta vmber Sarsinas ab huiusmõi plãicie iitio:Plotⁿ deide.Plautⁿ ẽ dictⁿ hic soleas dimidiatas:qbⁿ vtebãt' i venãdo q̃ planiⁿ pedẽ collocarẽt:Semiplotia dixerẽ Scauri q talos pedũ tumẽtes:ac porrectos hñt.Pãsæ qbⁿ lati:ac pãsi fuit pedes:sicut plãci qbⁿ plani. Vari ꝓterea appellãt' quẽadmodũ pauloãte diximⁿ:qbⁿ obtorta:itrorsũ crura fuit:a q̃ obuaraⁿ dicimⁿ puertere:ꝓrauare. Ennⁿ Nã cõsiliis obuarãt oia qbⁿ tñ cõcedit hic ordo. Vatiæ qbⁿ i exteriorẽ ptẽ crura flectunt':a qbⁿ Vatioⁿ & Vatiniⁿ cognoia fluxerũt Pedẽ struere veteres ꝓ eo qd ẽ fugere vsurpanũt:& retro pedẽ ferre:& pedẽ reuocare ꝓ eo qd ẽ retro cedere: dr̃q ñ vltimũ nõ mõ de aialibⁿ:sed ẽt de ianimatⁿ. Vir.de flumie.Cõtat' & oĩs Rauca sonãs:reuocatq pedẽ Tyberinⁿ ab alto. A pede ẽt. Aeripedes dr̃. q̃ aereos pedes:ñ ẽ veloces hẽt. Vir.Fixerat æripedẽ ceruã.Et pedes pedit' miles:q pedibⁿ militiã exercet:ficut eques.q̃ equo militat:a qbⁿ peditatũ & Eqtatũ dicimⁿ ꝓ peditũ:siue eqtũ copiis:& Pedũ pastoraⁿ baculⁿ ñ est vga incurua q̃ pecudũ pedes detinẽt'. Idẽ:At tu sume pedũ:& Pessulⁿ q̃si pauuus pes:istrumẽtũ quo hostiũ claudit'. Teren.Pessulũ hostio obdo.Et pessũ aduerbiũ:qd significat mõ retrorsũ mõ deorsũ q̃si ad pedes:vñ fit Pessundo q̃si conculco:repmo:arceo:& Pessum eo hoc est cedo :siue retrocedo.& Pessestas a veteribⁿ pestilẽtia dicebat'.Et pedissequⁿ famulus:q dõm segtur:cuⁿ fœmininũ Pedissequa:ancilla q̃ segtur dominã:& Apes volucre aial cerã agẽs:& fauos:qd sine pedibⁿ nascat'.dr̃q etiã Apis.Ouidi.Nõ apis inde tulit collectos sedula flores:a q̃ fit diminutiuũ Apicula.& A pex secũdũ quosdã qd absit:ñ est lõge fit a pedibus. A pex eni ꝓprie dicebat' in summo flaminis pileo vga lanata: hoc ẽ in cuⁿ extremitate modica lana erat. qd primũ cõstat apud Albã Ascaniũ statuisse.Virg.ꝓ sũmitate pilei vsurpauit.Ecce leuis sũmo de vertice visⁿ iuli Fundere lumẽ apex:& abusiue ꝓ omni sũmitate accipit'. Vnde & pẽnas in capitibⁿ q̃rundã auiũ erectas ad similitudinẽ cristæ apices vocamⁿ. Eius diminutiuũ est Apiculⁿ. A piã Schytæ terrã vocant.Apeveteres dicebant cohibe:cõpesce. Et Lepus q̃si leuipes a pedũ leuitate. Aial est notũ: qd græci στάχυον καὶ ἀσύνωτον. Plynius vocãt. Miⁿ est i hoc.Ply.tãtæ doctrinæ:atq autoritat' viⁿ errasse:Hic eni Dasypodẽ a lepore diuersũ facit cũ vnũ idẽq aial sit.Dasypⁿ vocat'.qd hirsutos habeat pedes δασὺς ὂν eni hirsutũ:pilosũq̃ significat πόδας pedem: sic apd nos a pedũ leuitate nomẽ hẽt qm̃ ãbulãs nõ sentit'. Nullũ certe aial pilosis i terra pedibⁿ ẽ lepore excepto Scribit Aristoteles Dasypodẽ timidũ aial oĩm prędę nasci:solũ supfœtare. Aliud educantẽ. Aliud i vtero pilⁿ vestitũ hñt.aliud i pluma.aliud ichcarũ aliud ñ pfectũ:hec oĩa de lepore a nris dici manifestũ ẽ Duo ꝓterea de Dasypode apud græcos puerbia extãt:q̃ de lepore a nris dici palã ẽ. Vnũ de iis q̃ factu difficilia fuit. πρὸ τοῦ χέλονη πάρδαλιν λιτάδα σὺς ἱππάδα hoc est prius testudo cursu ꝓueniet leporem.Alterũ de iis qui ab alio querũt:Q uæ in se habẽt λάσιος κρέας πτέρυγας hoc est Lepus carnẽ quærit:quo elegãter iterprætat' est

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA

Lepusculus
Leporinus
Leporarium.
Lepor.
Lepidus
Lepide. Lepiditas. Illepidꝰ
Illepide. Leporaria. Lageos. Vulpecula.
Vulpinor
Vulpinus
Agrippa
Agrippina.
Varra. Prosa.
Pedio. Impedit⁹ Impedimẽtũ. Impeditio.
Prepedio. prepedimẽtum.
Cõpedio. Cõpedes:
Expedio
Expedior. Expediti milites.
Expeditio
Sonipes. Cornipes. Pedetẽtim. pedepssim
pellunti. pelutis. pediculus
pediculatum.
pecudes
probatica
piscia. pedari⁹
Ire in snias pedib⁹. pedaria.
proverbius pedarij⁹ pedaneus iudex. pedica.
Unipes Bipes
Tripes. Quadrupes. Octopes. Centipes.
Bipedaneus.
Tripedaneus.
Semipes. Semipedalis. pedalis. Cẽtipeda
Millepeda.
Multipeda
Scolopendra.
Sallipes.
Curuipes
Flexipes. Flexipeda. hedera

Teren. Lepus tu te es: & pulpamentũ q̃ris. i. q̃ris ab alio qd in te habes: hoc est blãdiris scorto: cũ i p̃e fis scortũ
Quod si Donat⁹. & cæteri illi⁹ poetæ iter p̃tes itellexisset: nõ fuisset tot ambagib⁹ vsi in re simplici: atq; apta: Mi
rũ ẽ qd nõnulli tradũt leporẽ nõ distigui sexu: & vtrãq; vim singul⁹ iesse: ac fine mar(coitu gignere: qd hyenã fa
cere tradũt. De q̃ alibi dixim⁹: alternis annis sexũ mutãtẽ. Oui. Si trẽ ẽ aliqd miræ nouitat(in istis Alternare vices: Ouidius.
& q̃ mõ fœmina ẽgo passa marẽ nũc eẽ marẽ miremur hyenã. A Lep⁹ lepuscul⁹ deducit⁹ & Leporin⁹. Vñ Le
porinã carnẽ: & Leporinũ pilũ dicim⁹: & Leporariũ: & Lepor a q̃ Lepid⁹: lepidior: lepidissim⁹: Lepide: Lepidi
tas. Illepid⁹: Illepide: de q̃bus supi⁹ disseruim⁹. & Leporaria vua: q̃ & Lageos dr: & vulpes a pedũ velocitate q̃si
volãs pedib⁹: a q̃ vulpecula: Vulpinari: Vulpin⁹: de q̃b⁹ sibiter dixim⁹: & Agrippa q̃si ægre pedib⁹ nat⁹: hi enĩ p
prie dicũt⁹ Agrippæ: q̃ry i nascẽdo nõ caput: sed pedes p̃mi extiterũt: q pt⁹ difficillim⁹: æger rimusq; habet⁹: A q̃
Agrippina deducit⁹ p̃ptũ nomẽ mulier(: Aliq tñ ab ægro ptu dictos Agrippas volũt: cui⁹ periculi depcãdi gra
are statutæ sũt Romæ duab⁹ carmẽtib⁹: q̃ry pria Verra noiata ẽ: Prosa altera a recti puersiq; pt⁹ ptãte & noie.
& Pedio qd veteres vsurparũt p eo qd ẽ pede pulso: & q̃si plausũ reddo: a q̃ Impedio: fiqdẽ ipeditũ p̃pe dicim⁹. q
ita pedes hẽt alligatos: vt igredi nõ possit: itaq; ipedire p̃pe ẽ pedes alligare atq; iuoluere. Vir. Haud aliẽ teucrũ Virgilius
nati vestigia cursu ipediũt. Trãsferẽ tñ ad negocia. Terẽ. Video me tuis cõsiliis ipeditũ eẽ. Aliq̃n ẽt p fœdare Terentiꝰ.
ponẽ Plau. Immo ego hũc Thebani ciues q domi vxorẽ meã ipudicitia ipediũt: Ab ipedio ipedimẽta dctã q̃ mõ Plautus.
difficultatẽ significãt. Ci. cũ pmũ ipedimẽta naturę diligẽtia idustriaq; supauit mõimẽta: q̃ sarcinas atq; istru Cicero
mẽta bellica gestãt. Ply. Expeditũ militẽ duxerat: ipedimẽta i castris reliq̃rat: & ipeditio: qd p ipedimẽto accipit⁹. Plynius.
Cæsar ppt⁹ qd ad explicãdũ cas⁹ ipeditiõi forevidereẽ. Et Præpedio: añ impedio a q̃ p̃pedimẽtũ. Plau. ñ fallacię p̃ Cesar.
pedimẽtũ obiiciãt⁹. Et Cõpedio a q̃ cõpedes dictę istrumẽtũ: qd pedib⁹ viciẽdis adhibẽt⁹. Var. Domũ itro: & pedes Plautus.
corrigiis. Cõpedio: & Expedio: qd p̃pe ẽ libero: & q̃si pedũ ligamẽta dissoluo: cui⁹ passiuũ ẽ Expedior. Vir. flãmã i Varro.
ter: Et hostes Expedior: Ponit⁹ tñ aliq̃n Expedio p explico. Sene. Iã qd vtile fit: expedi. Intẽdũ p pfero. Vir. Cæ Virgilius
rerẽq; camistr(expediũt. Nõũq̃ expedit p vtile ẽ. Terẽ. Expedit bonas eẽ vobis. Ab expedio Expediti milites Seneca
dicũt⁹ leuior(armaturæ: & fine ipedimẽtis: & expeditio appellat⁹: cũ exeũt milites belli gerẽdi gra li ẽ militaris Terentiꝰ.
appat⁹: qd explicẽt se: atq; expediãt a cæter(negociis. Q. Curti⁹. Oẽm expeditionẽ: ac militarẽ appatũ adduxit. Qu. C.
Apulei. Cũ oi expeditiõe iter ĩgressi⁹. Cic. i expeditionẽ cũ Cæsare pfect⁹ q̃si i bellũ. & Sonipes: & Cornipes equ⁹ Apule.
qd pedib⁹ sonct: & corneos pedes habeat & Pedetenti & Pedepssi aduerbia: q̃ significãt tarde lẽte paulati. Ci. Sin Cicero.
min⁹ sensim erit: Pedetentiq; faciẽdũ: & Pelluniũ vas: in q̃ pedes lauãt⁹: & Peluis eodẽ mõ q̃ uis aliq peluĩ a pel
luẽdo dictã affirmẽt. Plau. Amore cecidi tãq̃ blit⁹ i peluĩ: & pedicul⁹ puus pes. Ply. Mollia sũt loligo. Sepia. Po Plautus
lip⁹: pediculi octoni oĩb⁹. Hic pedicul⁹ ẽt vocat⁹. q̃ fũgi: pira mala: & reliq̃ huiusmõi sustinẽt: quodq; veluti illorꝫ Plynius
manubriũ ẽ. Idẽ. Tutiores fiũt fũgi cũ carne cocti: aut cũ pediculo piri. idẽ Fũgi cãdidi velut apicę flamis ĩsigni
b⁹ pedicul⁹. Hic pediculata poma dicũt⁹: q̃ pediculos hñt: qb⁹ suspẽdi possint. & Pec⁹: vt Varro existimat qd pedi Varro.
b⁹ sine rõne bruta ferãt⁹: a q̃ Pecua: Pecuda: Pecuariũ: Pecorariũ: Pecoreũ: Pecorinũ Pecudinũ: Pecunia: Pe
cuniola: Peculiũ: peculat⁹: peculat(: peculariẽ. peculor: peculator: peculatrix: de q̃bus supi⁹ disseruim⁹: pecudes
græci πρόβατα. vocãt: vñ pbatica piscinã qdãvocãt i q̃ lauari oues cõsueuerũt: & pedari⁹: q in Senatu sniam ñ
dicit: sed ab alio dictã cõprobat mouẽs se de loco: & i ptẽ ei⁹: q dixit: ãbulãs pp qd: q ita faciũt. ire i sniam pedib⁹ di
cũt⁹: & snia eorꝫ Pedaria appellat⁹. Hic factũ ẽ illud puerbiũ Caput sine ligua pedaria snia ẽ. Quidã tñ pedarios
existimãt dictos fuisse senatores: q̃ qd magistratũ curulẽ nõdũ cœperãt pedib⁹ i curiã pficiscebãt⁹. Nã q Curulẽ
magistratũ gessissẽt: curru vehi solebãt i q̃ sella erat i q̃ cõsiderẽt: q̃ ppea curul⁹ noiabat⁹: & Pedane⁹ iudex: q a p̃si
de cõstituit⁹: vt negocia minora discernat: qd is mgrãt⁹ nõ vehat⁹ curru: sed pedib⁹ pficiscat⁹ i forꝫ: vñ extat san
ctio illa Iuliani ipator(: Quędã sũt negocia: i qb⁹ supfluũ ẽ moderatorẽ expectare puticię. Iõq; pedaneos iudices Julia.
si ẽ q negocia hũliora disceptẽt: cõstituẽdi dam⁹ p̃sulib⁹ ptãtẽ: & Pedica laque⁹ q̃ pedes illaqueãt⁹. Vir. Tũ grui Virgilius
b⁹ pedicas: & retia ponere ceruis: & Vnipes q vnũ pedẽ hẽt: Sicut Bipes q duos: Tripes q tres Quadrupes q q̃t
tuor: Octopes: q octo: Cẽtipes: q cẽtũ hẽt pedes: a qb⁹ fiũt adiectiua: Bipedane⁹: Tripedane⁹: & similia. Ply. Non Plynius.
omittẽdũ: qd ãnotauere ãnales: tripedãeas statuas a pplo romão: iis q iiuria cæsi essẽt. i foro statut⁹ hęc videlicet
mẽsura honorata tũc erat: & Semipes medii pedis. vñ Semipedal(: quẽadmodũ a pede pedal⁹ mẽsura: & cẽtipeda
siue Millepeda: siue Multipeda Vermicul⁹ q & Scolopẽdra dr: de q̃ supius locuti sum⁹: & Gallipes pedes galli
Gallinacei hñs. Trãqll⁹. Ad extremũ vota p itu: & reditu suo suscipi pass⁹ ẽ vt vulgo iã p iocũ Gallipes vocaret⁹
quẽ cursitare: ac ne cubiti qdẽ mẽsurã, pgredi puerbio græco notatũ ẽ. & Curuipes: q curuios pedes hẽt: & Flexipes
q flexos: vñ poetę flexipedã hæderã dicũt: quã Vir. errãtẽ vocat. & Loripes: q pedẽ in modũ lori tortũ hẽt: & A Virgilius
cipedi⁹: cui p̃cipuũ erat i currẽdo acumẽ pedũ: & Solidipes: q pedes solidos hẽt. Ply. Vnũ aĩal digitos habẽtiũ Plynius.
herba pascit⁹ Lep⁹: sed & fruge. Solidipedes: & Bisulci sues oĩ cibatur: & radicib⁹. Solidi pedũ volutatio, ppa: & pe Afra.
tiol⁹ piuũ pes Afranĩ⁹. Atq; adeo nolo nudo petiolo ãbules: & Petil⁹: tenuis exilis. Lucilli. Insignis variis cruci Lucil.
cib⁹: & Petil(: vñ petilia dicta ẽ Ciuitas brutiorꝫ cõdita a Philoctete Melibœo: li est ex Melibœa vrbe Thessalię
Petilãsura significatvngulã eq albã. Itẽ Alipes: q alatos pedes hẽt. & pmipes militũ gen⁹ q a pricipio gladiis pu
gnabãt: postea pmutata re militari facti sũt pilũni. & Cespes: qd pedẽ cędat: de q̃ atq; ei⁹ deriuatiuis supi⁹ disserui⁹
& Lectipes herba q̃ græci Clinopodiõ. alii clynopyctõ. alii Zoppyrocherõ. alii Encimoides appellãt Serpyllo si
milẽ sũculosã palmi altitudie: orbiculato foliorꝫ ãbitu spẽm lectipedũ p̃bẽs: & planipes poemat(gen⁹: qd Mi
n⁹ dr de q̃b⁹ supi⁹ dixim⁹: & Palmipes planos: & ad palmę similitudinẽ pedes hñs: vñ Anseres & oẽs fere aquaticę
aues: palmipedes dicũt⁹. Et Perna: qd p̃pe pedẽ significat: quo vocabulo hispani nũc vulgo vtunt⁹. a quo Pernæ
suille de q̃bus supius diximus dictæ sũt: & Supnati dicũt⁹ quibus fœmina sũt succisa in modũ suillarꝫ pnarꝫ: & Ennius.
Supnia ipa fœtia ita succisa. Enni⁹. is pnas succidit inũq̃. Supnia pœni: & Pernio morb⁹ pedũ ex nimio frigore Plynius.
pueniẽs p̃sertim in pedis extrema pte græci χιλεῶλα vocãt. Plyni⁹: de rapo domestico: Perniones feruẽs im
positum sanat: & Compnes: q longis sunt pedibus: genubusq; plus iusto coniũctis: & Petaso & Petasunculus de

Lotipes. Acupedi⁹. Solidipes. petiol⁹. petilus. petilis. petilia. petilãsura. Alipes.
Primipes.
pilunnus. Cespes. Lectipes
Clinopodion
Clinopycton
Zoppyrocheron.
Encimoides.
planipes.
palmipes
Anser.
perna
Supernati.
Supernia
pernio.
Compernes.

Virgilius
Idem.
Idez
Idem
Silenna.
Actius.
Cicero.
Quintili.
Varro
Actius.
Virgilius
Terentiꝰ.
Plautus.
Cicero
Plynius.
Cesar.
Plautus.
Varro.
Virgilius
Seneca
Virgilius
Terentiꝰ.
Qu. C.
Apule.
Cicero.
Plautus
Plynius
Idez
Varro.
Julia.
Virgilius
Plynius.
Afra.
Lucil.
Ennius.
Plynius.
Plautus
Virgilius
Plautus.
Lucanus
Varro
Clau.
Virgilius
Plynius.
Suetoniꝰ

qb⁹ supra dixim⁹. & Pexnix qd significat celerẽ. Vir. Talis & i p̃e iubã ceruice effudit equũ. Cõiugis aduẽtu p- Pernix
nix Saturn⁹ A q̃ Pernicior: Pernicissim⁹. Pernicit: pnica⁹: pnicissime: & pnicitas q̃ p̃pe pnarꝫ: hoc ẽ pedũ veloci Pernitior.
tas ẽ. Idẽ: Pernicib⁹ ignea plãt(: cũ celeritas p̃pe fit pẽnarꝫ. Idẽ: Celeriq; furga sub sydera lapsæ. Veritũ hęc aliq̃n Pernicissim⁹.
cõfundũt⁹. Idẽ: Pedib⁹ celerẽ: & pnicib⁹ alis. Celerẽ ab alis dictũ existimãt. Quẽadmodũ alacrẽ: li ẽ ab alarꝫ acri Perniciter.
tate. Ab eo fit Celerior: Celerrim⁹. Celerit: Celer⁹: Celerrime. Itẽ Celeratim. Silenna: Quo magi celerati pote Pernicius
rat i insidiis suos disponit: & ppositũ Accelero: qd ẽ ppero: festino a q̃ Acceleratio: Festiatio: & Celeritas: & Ce Pernicissime.
leritudo: & Celox breue nauigiũ: ac Celer de q̃ supi⁹ dixim⁹: & Celebris: qd p̃pe velox & Celer significat. Actius pernicitas.
Celebri g̃dũ accelerasse docet. Q m̃ ũ accelerare g̃dũ frequẽtare ẽ. factũ ẽ vt Celebre p frequẽti accipiat⁹. Cic. Cele Celeritas
br(ne fit loc⁹: an desert⁹: Hic fit Celebritas: li ẽ frequẽtia. Quit. Ante oia futur⁹ orator cui in magna celebritate Celer.
& i media rẽp. viuẽdũ ẽ: assuescat a puero ñ reformidare hoies: & Celebro vbũ qd p̃pe significat frequẽto. Var. Celectio:
Cui nõ tã cura erat: vt tẽpla deorꝫ: q̃ vt popinas celebraret: Per metaphorã tñ qm̃ q̃ frequẽtam⁹: ẽt colim⁹: Cele Celeratim.
brare p colere: & veneran vsurpat⁹: & Celebritas p cultu: atq; honor. Hic celebrare laudib⁹ atq; p̃coniis: & vtutẽ Accelero
celebritatẽ dicim⁹. Itẽ Celebriorẽ: & Celeberrimũ p honoratiorẽ: & honoratissimũ: & Celebriẽ cũ cultu: atq; hono Acceleratio
re. A q̃ Celebri⁹: & Celeberrie. A Celebro fit. Celebresco. li ẽ celebr(fio. Act⁹. & q̃liscũq; fama celebrescat tua: & Celebris.
cõcelebro idẽ qd celebro: vel simul celebro. Celeres antiq egtes vocitarũt nõ ab eq̃rꝫ celeritate: vt aliq scripserũt: Celebritas.
Sed a celere ifector Remi: q initio a Romulo iis p̃posit⁹ fuit: q prio e singulis curuis electi fuere. iõq; trecẽti ex Celebriter.
titerũt. Aliq̃n tñ pnix p pseuerãte accipit⁹. Idẽ: Et iter dura iacet pnix istrato saxa cubili. Itẽ a pede Piger: hoc ẽ Celebrizesco.
tard⁹ lẽt⁹: q̃si pede æger. de q̃ Pigritia tarditas: ignauia: & qb⁹ veteres vsi sũt: Pigredo & pigritudo & pigro vbũ Concelebro
qd ẽ retardo. Acti. Meli⁹ pigrasse q̃ pperasse nefas: & Pigresco. Pigrefio. & ipiger diligẽs. Ci. Quis. n. ẽ tã i scri Pedo
bẽdo ipiger q̃ ego. & Pigre: atq; ipigre aduerbia: li ẽ tarde: & diligẽter: & ipignãtas. Ci: Viri fortissimi fortitudo Piger
Impignãtas patiẽtia: & piget qd veteres p tardat⁹ vsurpabãt Capit⁹ ẽt p eo: qd ẽ pœnitet: qm̃ i iis pagẽdis q̃ry peni Pigritia
tentia ducimur: tardi sum⁹. Itẽ p pudet: qm̃ pudore q̃q; ab agendo retardamur. Quidã pudet: & piget ita distin Pigredo
guũ vt pudet de p̃ẽito: piget de futuro dicat⁹. p̃pe tñ piget significat p molestũ ẽ. Var. Iãq; piget te i eo tp̃s tere Pigritudo
re. Plau. Nõ dedisse te pudet: me qa nõ accepi: Piget. & pedo. veteres. n. pedare p ire dixerũt: vñ & Repedare q̃ Pigro.
si pede iterare. Lucil. Redisse ac repedasse: vt Romã vitet. hinc Pedati ire dicebãt q̃si repẽdo. Ply. Leo tñ: & ca Pigreico
mel⁹ pedati g̃diũt⁹: li ẽ vt finister pes nõ trãseat dextrũ sed subseq̃t: & Tertio pedato q̃q; vsurpabãt. Cato igit⁹ ter Impiger
tio pedato bellũ nobis facere li ẽ tertio reuersi. Pedare ẽt subtẽtaculũ vti aut alteri arbusculæ: ex q̃ vineæ huius Impigre.
mõi pedate dicũt⁹. Ply. Aut pedate vineæ simplici iugo: & pedanũtũ dr ip̃m subsẽtaculũ. Idẽ: Castanea pedamẽ Impigritas
tis oĩb⁹ p̃ferẽ. A q̃busdã ẽt Pedamẽ vocat⁹. Columella: Cũ cõstituẽdis vineis: q̃ videbãt⁹ vtilẽ p̃cipi posse disseru Piget.
im⁹: pedaminũ: iugerũq;: & viminũ pspiciẽdorꝫ tradẽda rõ ẽ. Itẽ Pedã hũanũ vel ligiũ vocitauẽ. A pede etiã sup Pudet.
pedito deducit⁹ qd ẽ abũdant̃ pbeo: ita vt ẽt sub pedib⁹ ponere videar. A q̃ Suppeditatio deducit⁹. Q m̃ vo stãdi Pedo
fũdamẽtũ pes ẽ factũ ẽ vt i ædificiis area Pes magn⁹ appellet⁹: et q negociũ istitui⁹. Pedẽ posuisse: q̃si fundamẽtũ Repedo
fecisse dicat⁹. Pes ẽt mẽsuræ gen⁹ ẽ de q̃ sup̃ dixim⁹. Itẽ fumũ q̃ in naui tẽdit⁹ velũ: & vulgo Podia dr. Vir. Vna Pedamẽtum
oẽs fecere pedẽ. Plau. ẽt remos nauiũ pedes appellauit. Itẽ pes ẽ cõiũctio duarꝫ aut triũ: aut plurũ syllabarꝫ me Pedamen
trica rõne p̃posita: vt Spõde⁹: Troche⁹: Dactil⁹: & huiusmõi. Vir. Ferte simul faunique pedẽ: li ẽ metrica p̃positio Pedẽ
nẽ. Vñ Pedestr(oẽo dr nũerosa: & secũdũ metricã rõnẽ cõposita: q̃uis nõ sit carmẽ. Pes ẽt fœdũ capit(aĩal voca Pedes.
tur: & p diminutionẽ Pedicul⁹ dict⁹ a puer(q hac sorde p̃cipue scatẽt. πάιδιον: n. græce puer ẽ vñ ab agẽdis: hoc est Podia
a ducẽdis puer(Pedagogi appellati. Ab li deriuat⁹ Pedicos⁹. Plau. Pedicos⁹: squallid⁹ vbi mevidit caput scaut Pedestris oẽo
pedes legit. & pediculos⁹: & pedicular(morb⁹: quẽ græci. Phthiriasin vocãt: & Pedid⁹ qd ẽ sordid⁹: atq; obsolet⁹: Pediculus
& pedor: qd squallorẽ i aĩali: atq; oẽm imũdiciã significat. Luca. Lõgusq; i carcere pedor. Cic. Pedores muliebres. Idẽ barba pedor horrida: A q̃ pedicosũ dr: qd mali odoris ẽ. Var. de re rustica: Solida tra pauita maxie si ẽ argilla: ne situ pedicosa ei⁹ gra oblitiscãt: Hic ẽt pedo vbũ: qd ẽ crepitũ vẽtris: emitto: qd vt facere i cõuiuio licet edicto Clau. pnceps statuit: qd pudicitatũ quẽdã p̃ pudore ex cõtinẽtia repat. Pediculi tra ab eorꝫ q̃s diximus: si militudine vocãt⁹ Scarabei trestres ricino siles q a cornicul(: q̃ gerũt: ẽt tauri noiant⁹. Sũt & maris pediculi a simi litudie pediculorꝫ capitis dicti qb⁹ ad varia medicamẽta vtũt⁹. p̃terea Pedico vbũ: qd p̃pe significat puerꝫ cõpri mo sed iter clunes. & fœtia. Nã itra podicẽ ñ pedicare: sed p̃cidẽ dr: q̃uis aliq̃n cõfundãt⁹. Ab li pædicones dicũt⁹ q pueroꝫ amores sectãt⁹ & dici latinæ Puerarii pñt. Itẽ Pedagog⁹: is cui ducẽdorꝫ pueroꝫ custodia dat⁹. Suetõ tñ Pedagogiũ p pueroꝫ cõcubitu vsurpauit. Sup igenuorꝫ pedagogia: & nuptanũ cõcubinat⁹ vestali v̄ gini vim ĩtulit. & Pedotriba: siue pedotribes lrarii ludi p̃ceptor & Pæderos lapilli gen⁹ de q̃ supi⁹ scp̃sim⁹: & Pędia istitutio ĩ bonas artes: & pedaret⁹ p̃ptũ viri nomẽ ἀπὸ τοῦ παιδεύειν καὶ ἀρετῆς hoc ẽ a disciplina: & vtute deductũ: Pes ũ a græco deducit⁹: qd ẽ. ποῦς vñ Trip⁹ tripodis deriuat⁹ mẽsa triũ pedũ. & Monopodiũ mẽsa vnũ pedis. q̃le. CN. Mãli⁹ asia deuicta triũpho suo ęratũ p̃m⁹ iuexit. Monopoliũ vo dr vel cũ vn⁹ sol⁹ aliqd gen⁹ mercaturę vniuersũ emit: vt sol⁹ vẽdat: p̃ciũq; suo mõ statuit: vl plures simul idẽ facere: q̃ cari⁹ vẽdãt: dictũ ἀπὸ τοῦ μόνου ὅσ quod ẽ solus: & πωλοῦμαι vẽdo. De tripode Apollinis mlta tradũt⁹: sed illud iter plures pstat. Tripodẽ hũc vas aureũ fuisse: q & ab Ansa Ara vt sup̃ dixi⁹ appellat⁹. Triũpedũ a Vulcano fabre factũ: ac p mũere. Datum Pelopi dũ vxorẽ duceret: Eũ demũ ad Menelaũ puenisse raptũq; cũ Helena ab Alexãdro in Coũ mare Alacęna fuisse iactatũ: qd rixarꝫ cãm eẽ dicerẽ. Intẽiecto deide tpe cũ Ionici qdã adolescẽtes iactũ retisa piscatorib⁹ Milesiis emissẽt. hũc Tripodẽ eductũ fuisse. ac pp̃terea ortũ iter eos certamẽ: qd piscatores piscũ ñ auri captũrã: pactos se eẽ dicerẽt. Iuuenes ũ qcqd ortũ foret: sinũ eẽ p̃tẽderẽt: Necañ sedatã litẽ. quã milesii Delphos miserẽ vbi rñso ab apollie accepto illi⁹ eẽ tripodẽ debeẽ: q sapia oẽs excelleret: mox Thaleti datũ tripodẽ fuisse hũc chiloni tãq̃ sapiẽtiori misisse chilonẽ alẽi illũ alẽi rui⁹ donec ad Solonẽ vẽtũ ẽ. Hũc qd deũ oẽs sapia excellẽr existiret. tripodẽ delphos misisse. hęc vrbs erat i mõte parnasso vbi tẽplũ apollinis delphici i rupe vndiq; patẽtitã vrbẽ q̃ tẽplum defẽdebãt nõ muri: ꝫ p̃cipitia Dubiũ vtrũ maiestas dei: an sit⁹ loci magi(miraclo eẽt media saxirupes

Pernix
Pernitior.
Pernicissim⁹.
Perniciter.
Pernicius
Pernicissime.
pernicitas.
Celeritas
Celer.
Celectio:
Celeratim.
Accelero
Acceleratio
Celebris.
Celebritas.
Celebriter
Celebrizesco.
Concelebro
Piger
Pigritia
Pigredo
Pigritudo
Pigro.
Pigreico
Impiger
Pigre.
Impigre.
Impigritas
Piget.
Pudet.
Pedo
Repedo
Pedatim ire.
Tertio pedato.
Pedamentum
Pedamen
Pedẽ
Pedes
Podia
Pedestris oẽo
Pediculus
Pedagogus
Pedicosus.
Pediculosus.
Pedicularis
morbus
Phthiriasis.
Pedibus
Pedor.
Pedicosum
Pedo
Pedicul⁹ terre
pediculus maris.
pedico.
pæcido
pedicones.
puerarius
pedagogus
pedagogium.
pedotriba
pedotribes
pedia
pedaretus
Tripus
Monopodium
Monopolium.
Tripus
Apollinis

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

formā in theatri recedebat: vbi sonit⁹ & voces multiplices audiebāt. In hun⁹ vrbis āphractu media fere altitudie
exigua planicies erat: atq; i ea ꝓfundū terræ foramē i oracula patēs. vbi trip⁹ erat: hē cortia aurea pluerib⁹ ple
na: ex q̄ pflās ſpūs mulierib⁹: q̄s A phœbo phœbadas noiabāt: oracula ꝑbebat: q̄ mox ille vſib⁹ canebāt Aristo.
phaneso θεσπιωδεῖ Ἀπόλλωνος ἐκ χρυσοῦ τοῖ τοῦ τοῖ: hi est q vaticinat ex tripode aureo. Idē τρίποδος πόδες Idem.
βοῦς ἐλάκεν ἐκ τῶν θυμιαμάτων: p stēmata. n. hi ē coronas Cortinā intelligit: qd vas id rotūdū ē: tres pedes hns
ad corone filitudinē: i hoc vasis gñe lanæ ifici coloribⁿ solent: & oleū dū oliuæ ꝑmunt: fūdi & aq̄ calefieri: dicta
Cortina vel a Corio q̄si corina: qd q̄ nūc ex ære apd vetustissimos e Corio bubulo fiebant: vel qd hi vase in cortib⁹
villatic. Sic. n. villar⁹ ſpatia itra maceriā vocāt: ad calefaciēdas aq̄s vterent: & vina decoquēda. & reliqs villæ
vſi⁹ Ply. Hęc oia piter decoq̄bat decies deferuescēte cortia atq; diffūdebāt iueterabātq;: idē: ita desumat⁹ subīde Plynius
carnib⁹ q̄s hæsisse venis necesse ē decimo ferme die liq̄tis cortia vel⁹ elutriatū mergit⁹ in expiūtū. Idē: Attyn⁹ Idez
Pelagio ꝓmū satiat⁹ i matura: viridiq; cortina: hoc ē noua: & nōdū infecta: Idē. Fit ēt atramētū apd ifectores ex Idez.
flore nigro q adhærescit æreis cortinis. Idē: Oleū in cōchas: aut plūbeas cortinas fūdēdū ære. n. vitiari ꝓstat. Ca Cato
to: Cortinā plūbeā i lacū ponito: q̄ oleū defluat. Solebāt aūt huiusmōi Tripodes: siue Cortinæ i tēplo Apollinis Plynius
delphici dicari. Ply. Ex ære factita vē & cortinas tripodū noīe Delphicas: qm̄ donis maxīe Apollinis Delphici
dicabāt. Eā nūc Seruⁿ: & q eū sequūt: cortinaq; locū: siue Cauernā eē dicāt: i q̄ oraculū dabat: diciq; vl qd Apol Seruius.
linis tripos corio Phitonis tect⁹ erat: vel qd certa illic respōsa tradebāt. q̄si Certina: vel secundū grecā etymologiā
qd puellā extēderet: siqdē κορίνη greci puellā vocāt: τείνειν tēdere dicūt: vel qd cor illic vatis tenerēt. Nos pba Varro.
tissimos seq Autores. & q̄ad eⁿ fieri potest vitatē legētib⁹ oñdere conemur. Nā qd apud Varronē cortinā scptū
ē a corde dictā: Manifest⁹ librarii error ē: & ꝑ corde corte scribēdū. Cortyna ū siue Cortyna vtroq; eī mō scriptū
cōperim⁹ isignis vrbs Cretæ insulæ fuit: quā ꝑterlabit⁹ Læne⁹ amnis p quē Europā tauri dorso vsq; ad eā vrbē
vectā fuisse ꝓdiderūt. Iuxta hāc nascūt⁹ calami: qb⁹ ꝓ sagitt⁹ vtunt⁹. vñ dicūt⁹ Cortynii. Vir. Spicula torqbat Ly Virgilius
cio Cortynia cornu. In hun⁹ vrbis agro armēta solis quōdā fuisse cōmēorāt. Ab eodē ēt Polyp⁹ dict⁹ q̄si multi
pes pisc: de q̄ supius latissime dixim⁹: a q̄ Polyp⁹ morb⁹: & is q morbū patit⁹ Polypos⁹. Vñ Polyposior: & Poly
posissim⁹ deducūt⁹: & polypodiū herba siue q radix eⁿ veluti cirros ad filitudinē Polypi piscis hēt: siue qd farina
eⁿ indita narib⁹ Polypū cōsumit: hāc herbā nri Filiculā noīant: filis. n. ē filici. radix Pilosa: color⁹ intus herba
cei: crassitudīe digiti minimi acetabulis cauernosa: quēadmodū cirri Polypoⁿ: subdulc⁹ i petris nascēs: siue ar
borib⁹ vetust⁹ detrahit bilē: & pituitā stomachū offēdit: floret: & tū semen nō fert. Itē Chitrapus Chitrapodis in
strumētū ferreū: sup q̄ Chitra hoc est olla apud ignē collocat⁹: vt cibi i ea coquant⁹. Itē. Sciop⁹ Sciopodis: Sūt eni
Sciopodes hoīes. vel potⁿ mōstra i deftis indiæ: q in maiori æstu humi iacētes resupini vmbra se pedū ꝓtegunt
vñ nomē hnt. qppe grēci σκιάειν vmbrā noīant. Itē Podia funis i naui: de q̄ dixim⁹ quē nri Pedē noīant: & Po Apule.
diū loc⁹ extra domū ꝓuatā publicāue porrect⁹ istar pulpiti: ex q̄ spectare solem⁹: q̄ extra gerūt⁹ qd in eo pedibus
hæream⁹. Iuue. hoib⁹ ad podiū spectātib⁹: & podar⁹ talaris. Apule. Podarē tunicā summēs & Oedip⁹ ꝓpter pedū
tumorē οἰδοῦν: eni grēce tumor dr: πρόσωπες: hic thebar⁹ rex fuit: Laii filⁿ: & locastæ: quē cū pregnās mat⁹ vt e
ro gereret: de futura ple cōsuluisse Apollinē pater dr cūq; respōsū ab eo accepisset: mori eū manu nasciturī ifan
tis oportere: natū custodi armētor⁹ suor⁹ necādū tradidit: q dū ætati cōpatit⁹: & simul regi obtēperare contēdit: Seneca.
pforatis infātis pedib⁹: & trāsmisso vimine suspēdit ad arborē: q̄si mox inedia moritur⁹. Seneca: Me deo teste
dānauit parēs. Calidoq; teneros trāsiit ferro pedes. Et in alta nemora pabulū misit feris. Sed cū forte ea trāsiēs.
Phorbas Polybi Corinthior⁹ reg⁹ pastor infātis vagitū audisset: eo ex tēplo ꝓfect⁹ puerū pedib⁹ iā tumētē cōci
sis vinculis substulit: & Corinthio cuidā donauit: q eū læt⁹ accepit: & ad meropē Polybi regis vxorē ꝓductū: qd
liberis careret: dono illi dedit. Hæc cū viro piter q̄si filiū cœlit⁹ missū educauit: & a pedū tumore vocauit. Oedi
podē: nri ēt Oedipū dicūt: hic cū aliqñ Thebas prexisset: cōpta ibi Sphinge eⁿ ęnigma dissoluit: ac mōstrū inter Terentⁿ.
emit: vñ obscuraⁿ rerū iterpres est dict⁹. Terē. Dauus sū: nō Oedipus. Plau. Nā isti qdē hæraclide oroni: Oedi Plautus.
pi opus ē cōiectura: q Spingis ænigma dissoluit: Sphinx mōstrosū æthyopiæ aīal ē e simiar⁹ gñe fusco pilo: mā
mis i pectore geminis: ad hoīs speciē accedēs: solo pilo: & solitudie ferā assimilante poete faciē hre vīginis fin
gūt: pēnas auiū pedes leonis. Diodor⁹: Oedip⁹ orta iter phocēses seditione ira accēsus Laiū parētē iscius occidit Diodo.
Sphinx belua biformis thebas eotpe venisse tradit⁹: ꝓpōsuisseq; ænigma: qd q nō solueret: piret: Inde plæriq; ob
rē ambiguā: ac obscurā interēpti. Soluēti locastæ cōnubiū: & Thebar⁹ regnū ꝓpositū ꝑmiū erat: ꝑter Oedipū
soluere potuit nemo: id erat huiusmōi. Q̄d nā aīal bipes: idē tripes: ac q̄drupes foret. Cæteris ambigētib⁹ Oedi
pus hoiem eē asseruit: qd infās q̄ttuor pedib⁹ obrepat: & annis cōfirmat⁹ duob⁹ i cedat. Senior tribus. qm̄ Scipio
ne q̄si tertio pede vtat⁹: Sphinx suo iudicio victa ex ædituore loco sese ꝓcipitē dedit. Oedip⁹ locastā nesci⁹ matrē Auso.
esse. siqdē ab oībus Polybi Corinthiorū regis filⁿ putabat⁹ duxit vxorē: Et Thebar⁹ impiū adept⁹ est. Ausonⁿ
illa ēt thalamos p tertia ænigmata q̄rēs Qui bipes: & q̄drupes foret & tripes oīa sol⁹ tenuit aoniā volucr⁹. Leo
Virgo triformis. Sphinx volucr⁹ pēnis: pedib⁹ fera frōte puella. Verres Sphingē ex ære Corīthio habuit: reo i
puincia ablatā: pp quā. Cicillo iudicio i altercatiōe negāti ei se ænigmata itelligere imo ū intelligere deberes in Cicero.
qt: qm̄ Sphingē domi habes. Ab Oedip⁹ Oedipodionⁿ deducit⁹. Luca. Oedipodionias ifœlix fabula thebas: Et Lucanus
Melāpus ꝓpū nomē q̄si caprinos pedes habēs. Hic vates fuit isignis vt Home. refert. q Iphianassā Proeti filiā Home.
duxit vxorē: Proet⁹ Abātis argiuor⁹ regis filius fuit eiq; in regno successit: Vxorē habuit Antiā: ex qua filias
q̄tuor genuit: Maerā: Euryalē: Lysipen: & Iphianassā q̄ cū Iunoni se i pulchritudie ꝑtulisset: indignata dea fu Virgilius
rorē eis iniecit vt sese Vaccas eē existimarēt. Vir. Proetides iplerūt falsis mugitib⁹ auras: Hoc Pherecydes tra Ouidius.
dit. Ouid. vo ob spretā Venerē eas prio in Vaccas: mox i lapides cōmutatas affirmat: Addit Pherecydes proe
tū figs filias curaret: ꝓmiū ei ꝓposuisse: regni partē: & filiæ quā eligeret: stabile cōnubiū. Itaq; Melāpodē fama
diuinatiōis clarissimū dato Elloboro eas sanasse: qd ab eo cognominatū est Melāpodiū: Sibiq; i vxorē elegisse
Iphianassā: ex q̄ Antiphatē. & mātiū ꝓcreauit. Antiphates vo genuit Oicleū Vitruuⁿ architectus illas a Me

Phebades. — Coztina. — Coztina. — Polipus. Polypotus. Polyposior. Polipossiim⁹. Polipodium. Filicula. Chittapus. Chitra. Sciopus. Podia. Pes. Podium. Podaris talaris. Oedipus. — Sphynx. Enigma. — Oedipodionⁿ. Melampus. Proetus. Antia. Maera. Euryale. Lysyppe. Melampodiū.

lampode Clitoriū arcadiæ oppidū ductas tradit: vt ab ebriositate liberarent⁹: eⁿ furoⁿ cām vīnū eē existimāte.
Etenī Clitorii spelūcā eē: ex q̄ ꝓfluēs nitidissim⁹ riuus facit potātes ex eo vinū odisse: ob quā causā in eⁿ spelūcę
fornice extare grēcas lras significātes eā aquā nō eē potabilē: sed virib⁹ inimicā. Q̄d Ouid. q̄q; videt⁹ sensisse: Cli Ouidius.
torio q̄cūq; sitim de fōte leuant: Vina fugit: Gaudetq; mer⁹ Abstemⁿ vndis. Itē a πόδος πόδος Podagra: qd Podagra
ē vitiū articulor⁹ i pedib⁹ quē admodū Chiragra i manib⁹: Vñ Podager: & Chirager & Chiragric⁹ dicūt⁹ cōpo Chiragra
fita noia a pede manuq;: & atrocitate dolor⁹ q̄ a grēc⁹ ἀγρία dr. maximū. n. dolorē affert huiusmōi morb⁹. Oui Podager
dⁿ. Soluere nodosā nescit medicina podagrā. raro āt vel castratos vl⁹ pueros: añ fœtē coitū: vel mulieres: nisi sup Chirager
ꝑsis mēstruis tentāt. Q̄uidā cū asinino lacte epoto sese eluisset In ꝓpetuū hi malū euasenūt. Alii cū toto anno a Chiragricus.
vino mulso: venere sibi tempasset: adepti sūt totⁿ vitæ securitatē. M. Agrippa supimis ætatis suæ annis hi mor M. Agr.
bo guiter cōflictat⁹: cū ꝓpeti amplⁿ tūi dolorē nō posset medici cuiusdā portētoso cōsilio: ignorāte id diuo Augu
sto: in acetū calidū crura dimersit: ficq; i totū liberat⁹ est: Et Sext⁹ Pōpei⁹ Hispaniæ Citerioris ꝓnceps: cū horre Sex. Pō.
is suis vētulādis ꝑsideret: corrept⁹ Podagræ dolore sese i triticū sup genua dimisit: leuatusq; mirā inmodū dolo
re pedib⁹ ita siccatis: hi postea remedio vl⁹ ē: ꝓstat apud grēcos Chira manū vocari: a q̄ Chiromātia dr diuinatio q̄ Chira.
ex lineaⁿ: q̄ i manib⁹ fūt: ispectiōe fieri solet: sicut Necromātia q̄ fit ispectiōe cadauer⁹. Hydromātia ex ispectiōe Chiromantia.
aq̄r⁹ geomātia ex ispectiōe terrę: seu figuraⁿ i tra descriptaⁿ. A qb⁹ Chiromātes: Necromātes: Hydromātes: & Necromantia.
geomantes appellati. Itē Chirotecæ: manū tegmīa: & Chironom⁹: q mānb⁹ gesticulat⁹ & ludit: Iu. Chironomō Hydromantia
Lædā molli saltāte Batyllo: & Chironomas eiusdē significatiōis. Idē: saltātē spectās: & chironomāta volāti cul Geomantia
tello: & Chironomia Lex gest⁹ q̄ a Platōe i pte ciuiliū vtutū posita ē: & chirographū sceda siue tabula manu ꝓpa Chiromantes.
scripta: ponit⁹ q nō solū ꝓ ipa tabula: sed ēt ꝓ actiōe. Nā q Chirographū legat: ñ tū de tabul⁹ cogitat: sēt de actio Necromantes
nib⁹: q̄s ꝓbatio tabul⁹ cōtinet⁹: & q Chirographū vēdidit palā ē: qd itelligit⁹ nomē vendidisse quē admodū & no Hydromantes
mē legauerit: haud dubiū ē id: qd i actiōib⁹ erat legasset: & Chirodita vest⁹: & Chirurg⁹: ac Chirurgia de qb⁹ supⁿ Geomantes
disseruim⁹. Itē ab eodē Calopodiū calciamēti genus ex ligno qd vulgo Soccū & ꝓ diminutionē Socculū vocāt. Chirotecæ.
Plautus Plau. Sed hac aue hac socci video vestigiū. Ply. Cū & pedib⁹ margantas: nec crepidaⁿ: trū obstragulis: sed totis chyronomus.
Plynius. soccul⁹ addūt: & Antipodes: q terrā nobis oppositā habitāt: qd pedes nris pedib⁹ aduersos habeāt. ἀντί eni græ chyronomas.
cū cōtra significat. Apus Apodis aunis: q̄ ab aliis Cypselⁿ apellat⁹ ita dicta: qd pedū vsu careat: ex hirūdinū gñe chyrographus.
ē maior alis: volat plurimū: nidificat i scopulis: atq; æditiorib⁹ domib⁹: hęc ē q̄ toto mari cernit⁹. Q̄uies ei nisi i chyrodita.
nido nulla: aut pēdet: aut iacet: Itē Struthop⁹ qppe in meridianis idiæ fœminę sūt adeo parue vt Struthopodes Calopodium
appellent⁹: q̄si passerculi pedes: siqdē græci ὀρνεῶν passerē vocāt. Itē Pezitæ fūgi: q fine radice aut pediculo Soccus.
nascūt⁹: vt supⁿ dixim⁹ q̄si pedestres: πεζῶν enī pedester dr: vnde πεζοιτεῖν dicti: qd nō tollit se altⁿ a terra. Itē Socculus
Martia. Podaliri⁹ ꝓpū nomē a pedū magnitudie. Esculapii filⁿ fuit: & ff Machaonis medicinæ artis ꝑclar⁹. Martia. Antipodes
Ouidius. Enterocelar⁹ ferē Podaliri⁹ hermes. Oui. Q̄uāt⁹ apd Danaos Podaliri⁹ arte medēdi. Automedon curru tan Anti
tus amator ego Automedon Achill⁹ auriga fuit Poetar⁹: & ꝑsertim Homeri carmine insignis Itē Podex po Apus anis
Iuuena. sterior ꝑs corpis pudēda: qd ex ea pedes fluere videāt⁹. Iuue. Et podicæ læui Cædūt⁹ tumidę medico ridēte mari Cypselus.
scæ. Circuit hūc cōglobata i nates caro sedēdi officio aptissima: q̄ a nitēdo Nates dicūt⁹ Q̄uippe ibi caro firmior Struthopus.
est q̄ i cæteris mēbris: ne ꝓmēte corpis mole cedere ossib⁹ cogat⁹. DIVES. Oi gñe ludor⁹ abundās. CIRCO. Pezite
Circus loc⁹ erat mur⁹ sept⁹. In q̄ eq pugilesq; exercebant⁹: ita dicti a Circēsib⁹ ludis: q in eo fiebāt. Circēses aūt ap Pedester.
pellati fūt: q̄si circū ēses: ꝓpterea qd rudis vetustas cū nondū loca huiuscemōi ludis apta ædificasset: iter enses: & Podalirius.
flumina eos celebrabāt: vt ab vtraq; pte eēt ignauis ꝑsens piculū: Disponebat⁹ aūt circ⁹ i forma spatii oblōgi & Automedon.
in sūmitate circi carceres erāt: vñ eq currib⁹ victi ad cursū mouebant⁹: & cū ad sūmū deuenisset reuoluebāt⁹: do Podex.
nec ad porē metā deuenirēt. In circuitu vo spectacula ædificabant⁹: e qbus ꝓspectare pōs: atq; eqtes posset. spe Nates.
Liui. ctacula ipa Fori appellabāt⁹. Liui⁹. Tū pmū Circo: q nūc maxim⁹ dr designat⁹ est loc⁹. diuisa loca patrib⁹ eqti Circus.
Idez. busq; vrbis: vt spectacula sibi q̄q; faceret. Idē: Spectauere furc⁹ duodenos ab terra spectacula alta sustinētib⁹ pe Circenses
des. Ludicrū fuit eq pugilesq; ex etruria maxīe acciti. Solēnes deide annui mātere ludi Romāi magnīq; varie Fori.
Virgilius appellati. Naturalē circū elegātissime descripsit. Vir. Hoc pi⁹ æneas misso certamie tēdit. Gramineū in cāpū Romani
quē collibus vndiq; curuis: Cingebant siluæ: mediaq; in valle theatri. Circus erat: quo se multis cū millibus he Ludi
ros Cōsessu medū tulit: extructoq; resedit. Hic q fortē velit rapido cōtēdere cursu. Inuitat ꝑciis aīos & ꝑmia po Magni
nit. Tris Romæ Circos fuisse legim⁹: Maximū: Flaminiū: & Neronis in hi vltimo ingētē fuisse obeliscū ꝓstat Ludi
quē nūc Romæ i vaticano: cernim⁹ Diuus Cæsar Circēsib⁹ ludis spatiū circi ab vtraq; pte ꝓduxit: & i gyrū Eu Circus maxim.
ripo addito q̄drigas: bigasq; & eq̄s desultorios agitari fecit a nobilissimis iuuenib⁹. Prope aūt circus appellat⁹ Circus flaminⁿ
ois in gyrū ambit⁹: eusq; diminutiū ē Circul⁹. Diffinit⁹q; Circul⁹ ē figura plana vna tantū linea contēta: In cu Circus Herōis.
ius medio pūct⁹ est a q̄ oēs lineæ ad circūferētiā ductæ iter se sūt eq̄les: & ita a globo differt: qd circ⁹ est rotunda Circus.
planicies: Globus vo vt supra dixim⁹: corp⁹ solidū vndiq; rotūdū. quē græci Sphærā appellāt: A Circ⁹ fit Circi Circulus.
Paulus. nus istrumētū: q̄ circuli vertēdo designāt⁹: & Circulator quē: Paul⁹ iurisconsult⁹ dicit eū eē: q serpētes circūfert ac Globus.
ꝓponit: qd si cui ob eoⁿ metū dānū fuerit: ꝓ mō admissi punit⁹: cui⁹ fœminiū ē Circulatrix: qd significat eā: q Sphera.
lucri grā ꝓ vrbē vagat⁹: & saltando vel alio ludicri genere aucupat⁹ grām spectatoⁿ: & Circulatim aduerbiū: hi ē Circinus.
Suetonⁿ ꝓ circulū. Sueto. in sūmo publico luctu externaⁿ gētiū multitudo circulati suo q̄q; more lamētata est: & Circi Circulator.
tes circuli ex ære facti. Circuli ēt pastilli dicti: q mista farina: & caseo & aq̄ in circuitū æqliter fūdebant⁹. Hos q Circulatrix.
dā: qd magⁿ icōdite facerēt Lissulas: & Semilissulas Sabino vocabulo noiabāt nōnulli ēt Globulos a globo fari Circulatim.
nę dilatato deinde elixo: ac caseo supⁿ. [illegible] Ponit⁹ tū aliqñ glob⁹ ꝓ multitudie hoīz: siue alioⁿ aīaliū: aut alterⁿ Circites.
Salustius cuiuscūq; rei simul collecta: & q̄si cōglobata. Salu. Diuersa vti solet reb⁹ ꝑditis cōsilia capessit: alii fiducia gnari Circuli pastilli.
tatis locoⁿ occultā fugā sparsi: alii globis eruptionē tētauerē. Glob⁹ si ex filo: aut alia siⁿ re fact⁹ fit: Glomer vo Lissule.
Virgilius cat⁹ q̄ Glomero qd est i plico: & i globi: hi ē Sphæræ figurā filū iduco. Ab eo ū Agglomero ꝓplico cōuīgo. Vir. Semilissule.
Et lateri agglomerāt nro: & Glom⁹ in sacris crustulū cybi figura ex oleo coctū appellat⁹: & in Sphærica effigie Globuli.
Glomer.
Glomero.
Agglomero.
Glomus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Glos. Glossa. Glosse. Glossaria. Glossema. Circanea auis. Circum. Circus. Circiter. Circa. Quocirca: Circũcirca. Circumeo. Circuo. Circuitus. circuitores. circũtego. circumtectum. circumtexo. circũsisto. circũfero. circundo. circumduco. circumpono. circũscribo. circumuenio. circumuso. circumfluo. circumfluuius. circumspitio. circumspectus. circumforanes. circumcido. circumcisus. circumnubo. cirnea. Cirrus. Ambracia. Cincinni. Marsi. Marsica vina.

cõpono: Glos aũt viri soror appellat: q̃ vox a grecis sũpta ẽ. Glossa vo lingua ẽ: a q̃ glosse: & Glossaria dicũt iter ꝓtationes: qd vice liguæ ꝓ ẽ vice doctor fungat: & Glossema: qd Quint. iterꝓtat: q̃si vocis munꝰ suscitãs: nã Epigloss qd fit alibi declarauimꝰ: Et Circanea auis: q̃ volãdo circuitũ facit. Circũ ũ a q̃ Circ deriuat ꝓpositio ẽ q̃ tã i appositione: q̃ i cõpositione περὶ grecã ꝓpositionẽ ei significat: vt circũfero περιφέρω Circũ mõtẽ περιτοῦρος. Intẽdũ ẽt aduerbiũ ẽ locale. Vir. Aruna vides toto ppari littore circũ. Ex ꝓ nascit Circit: qd ꝑ iuxta accipit: & secũdũ Prisciani ad tps solũ ptinet: vt circit kalen. Ianuarias: Nos ũ lõge frequẽt ad nũer ptinet cõperimꝰ. Curtius. Multi eo bello capti circit duo milia desiderati: In q̃ significatione: & Circa ab eodẽ deductũ accipit: vt circa forꝝ. circa tẽplũ: circa vigiti ãnos. Ab hac fit cõiũctio Quocirca. ꝑ ꝛe: ãpp. Vir. Quocirca cape ãte dol: & cingere flãma Reginã meditor. ẽ ẽt q̃ũ circũ ꝓpositionẽ ei subiũgim? : & Circũcirca dicimꝰ qd significat μετωρέρι A circũ fit Circũeo: qd & Circuo dr: a q̃ Circuit notæ significatiõis: vt circuitores: vt Vlpi. in qt: vulgo appellati qbꝰ vestiarii: vel linteanii vestẽ dãt circũferẽdã: & distrahẽda: & Circũtego: a q̃ Circũtectũ amictꝰ genꝰ: qd purpurã circũ habebat. & Circũago: Circũtexo: Circũsisto: Circũsisto de qbꝰ supꝰ diximꝰ: & Circũfero: qd mõ Circũporto vt supra oñdimꝰ: mõ purgo lustro. Plau. Pro laruato te circũferã. i. purgabo. Vir. Idẽ iter socios pura circũtulit vnda: Nã lustratio a Circũlatiõe dicta ẽ: vel tedæ: vel victimæ: & Circũdo Circũduco: notæ significatiõis: & Circũscribo ꝓscribo dãno: & Circũuenio decipio: & circũluo Circũfluo. A q̃ Circũluuiũ ius ꝓdiorꝫ & Circũspicio: a q̃ Circũspectꝰ: de qbꝰ supꝰ dissertimꝰ: & Circũforanesꝰ: q circũ forꝝ vagat: vt aduocationẽ ḡrat: Et circũcido ꝓputa detraho: a q̃ Circũcisi iudæi dicũt: & actꝰ ipe Circũasio. & Circũnubo: Circũtego eiusdẽ significatiõis & alia pene ĩfinita ꝓpositа: q̃ cõnumerare nõ minꝰ fastidiosũ: q̃ lõgũ eẽt. & Cirnea: vt qdã putãt vas vinariũ patẽs: ac rotũdũ. Plau. Cadꝰ erat vinũ: vñ ĩpleni Cirnea Et Cirrꝰ capit crinis: qd frequẽter tortꝰ: & fere i circulũ vſ fit. Cato Itaq; Ambraciæ pmũ puerilẽ dẽtẽ. Itẽ cirros ad Apollinẽ ponẽ solẽt: Ambracia vrbs ẽ Epiri iuxta Ateronẽ navigabilẽ fluuiũ sita regia oli Pyrrhi: & Cincini sedm q̃sdã crines itorti: q̃si Circini: vñ Circũnato cognomẽ factũ & Cirtꝰ vẽt?: de q̃ supꝰ diximꝰ: qd oĩa turbet: ac circũuertat. AMPHITHEATRO. In q̃ venatões: & alii ludi exhibebãt: referꝫ ad id qd pauloãte dixit. Vidit in vndis: & Thetꝭ ignotas & galatea feras. FVCINVS Naumachia diui Claudii: q̃ i Fucino fecit. Fucinꝰ lacꝰ ẽ Marsorꝫ hi ppli Italię st a Marso Circes filio ortũ habẽtes: vñ Marsica vina appellata. Nã Massica sũt e massic mõtibꝰ falerno cõternia. Mar. De finsuessanis venerũt massica ꝓlis. Cõdita q̃ q̃ris Cõsule: nullꝰ erat: Sũt tñ & i Scythia ppli eodẽ noie: vt Herodo. testat i fucino Clandꝰ ꝑceps emissariũ fecit opꝰ añ ab Augusto Marsis negatũ: licet maximis ꝓbꝰ petitũ fuisset: idq; lucri potꝰ gra aggressꝰ ẽ q̃ glię: cũ qdã ppis sũptibꝰ emissuros se pmitteret: si sibi siccati agri cõcederẽt. p tria aũt passũ milia ptim effosso mõtẽ. ptim excisо canalẽ absoluit ægre. & post vndecĩ ãnos q̃nis ptinuis trigita hoim millibꝰ sine ĩtermissiõe opantibꝰ: Ante aũt q̃ lacũ emitteret: Naumachiã cõmisit: Sed cũ pclamãtibꝰ Naumachiariis Aue ĩpator moituri te salutãt. Respõdisset: auete & vos. Neq; post hãc vocẽ: q̃si venia data qſq̃ dimicare vellet: diu cũctatꝰ an hoies igni ferroq; absumeret: tãdẽ ex sede sua psiluit: ac pãbitũ lacꝰ nõ sine fœdavacũ latiõe disparẽs: ptim minãdo: ptim adhortãdo ad pugnã cõpulit. Hoc spectaculo Classis sicula: & rhodia cõcurrerũt duodenarũ triremiũ singlę: eiici ẽte bucinã Tritõe argẽteo: q e medio lacu p machinã emersit. STAGNA PIGRI NERONIS. Pigra stagna: qa Nero marina aq̃ Naumachiã exhibuit i nãtibꝰ beluis: q̃ aq̃ fluxũ nullũ habebat: vt aq̃ Tyberis & Fucini: vel pigri Neronis ingt ppẽ ociũ: ac lasciuiã eiꝰ. Quippe epulas a medio die ad mediã noctẽ ptrahebat refotꝰ sæpiꝰ calidis piscinis: ac tpe æstiuo Niuat cœnitabat q̃ intẽdũ: & i publico Naumachia ꝓclusa. TACEANTVR. Silẽtio ꝓtereãt. Tacere enĩ ppe silere ẽ. Cic. Tacet ipe: cæteros ad loquẽdũ hortat. Intẽdũ tñ ponit p eo qd est qescere: & secũꝫ eẽ. Terẽ. Quin taces. Nã cũ itulerit postea dicã certũ ẽ ñ silẽtiũ: sed securitatẽ impasse. Ab ꝓ fit Tacit?: q nihil loqt: a q̃ aduerbiũ Tacite & Taciturnꝰ: q facile tacet A q̃ Taciturnitas obseruãtiæ genꝰ i silẽdo: ac secreta fuãdo cõstituta. Terẽ. Sed ĩs: q̃s semp ĩ te ĩtellexi sitas fide: & taciturnitate Tacere ẽt aliqñ dicimꝰ q̃ sine voce sũt. Vir. Totũq; perrat luminibꝰ tacit. Idẽ: Cũ tacet ois ager. a taceo sũt ꝓpositа Obticeo: Reticeo. Subticeo: & Cõticeo. oĩa eiusdẽ significatiõis Quidã tñ hęc ita distinguũt: vt tacemꝰ cõsilia. Vir. Ne tacui demẽs: obticeamꝰ qd nos pudet fari. Teren. Virgo ipa scissa vestę lachrymãs obticet Reticeamꝰ dolores. Idẽ: Ne verere ne retice. Subticeamꝰ non demꝰ respõsũ ad ea q̃ dicta sũt. Plautꝰ. Quę cũ au disset subticuit. Cõticeamꝰ cũ plures sumꝰ ꝓ ẽ simul taceamꝰ. A Cõticeo fit Cõticesco eiusdẽ significatiõis: & cõticiniũ pma ps noctis q̃ oĩa quiescẽdi gra cõticescũt. HAC NORINT VNAM SECVLA NAVMACHIAM. Hæc vna Naumachia digna sit quæ ad posteritat notitiã pueniat. SPERO ME SECVTVM Premittit epistolã libro iam tamen a se scripto: & pfecto quod facere aliqñ veteres poetæ cõsueuere: vt Papini filius. Tres aũt sũt huiusmõi epistolæ ptes. In pma legẽtiũ sibi beniuolẽtiã cõciliat: tale se i scribẽdo secutũ temperamẽtũ affirmãs: vt neminẽ læserit. In secũda excusat lasciuiã carminis autoritate dũtaxat poetarꝫ q̃ similia scpsere. In tertia hortat seueriores: vt a legẽdis libellis suis abstineãt: IN LIBELLIS. In libris epigrãmatũ q̃s scripsi: p modestiã. n. libellos ꝓ ẽ puos libros appellat. Liber libri ppe ps cortic ẽ q̃ ligno adheret: vñ Delibrare dicimꝰ p eo qd ẽ corticẽ detrahere: & Delibratio ẽ ipa: vt ita dicã: decorticatio. Vir. Huic natã libro & silvestri subere clausã iplicat. Idẽ: Vdoq; docẽt iolescere libro. Hic Delubꝫ secũdũ q̃sdã: vt supꝰ oñdimꝰ. Itẽ liber dictꝰ in q̃ scribit: qa añ vsũ chartæ e corticibꝰ arborũ volumina cõpagiabãt. Vñ & Codex ab arborũ trunco appellatꝰ est a q̃ Codicillꝰ diminutiũ: sicut a libro Libellꝰ: ponit q; libellꝰ p epistola siue tabella: vñ Libelliões a veteribꝰ Tabelliões dicebãt. Var. Tũ ad me fuerũt: qd libellionẽ eẽ sciebãt. Librarii ũ sũt: q libros trãscribũt: sicut Bibliopolæ q libros vendũt. βιβλίον: n. græce liber dr: a quo & Bibliotheca appellata: qd vt ait. Vlpia. mõ locũ significat in q̃ libri tenẽt: vt cũ dicimꝰ: i Bibliotheca ẽ: mõ armariũ vbi libri seruãt. Vñ eburneã Bibliothecã emisse dicimur. mõ copiã ipãm librorũ: vt Ptolemæũ regẽ dicimꝰ: Bibliothecã oĩm pulcherrimã cõgregasse: & Bibliographꝰ librariꝰ. Liber ẽt p ipo ope itegro accipit: q̃tũlibet sit magnꝰ ẽt si cõtineat Aeneida & Bucolica: & Georgica simul: mõ p certa pte opis. Vt Virgilii Aeneis i duodeci libros distincta ẽ. Liber vo liberi adiectiũ est:

Quintili. Virgilius. Quisciani. Curtius. Virgi. Vlpia. Plautus. Virgilius. Plautus. Cato. Virgilius. Idem. Varro. Vlpias.

Taceo: Tacitus. Tacite. Tacturnus. Tacturnitas. Obticeo. Reticeo. Subticeo. conticeo. conticesco. conticinium.

Liber. Delibro. Deliberatio. Delubꝫ. Liber. codex. codicillus. Libelliones. Librarij. Bibliopole. Bibliotheca. Bibliographꝰ.

& mõ eũ significat: q nulli subiectꝰ ẽ: cuiꝰ Correlatiuũ ẽ seruꝰ: mõ q sine trepidatiõe: aut respectu logẽ aut facit Interdũ ẽt q curis ac negociis oĩbus solutꝰ est hęc duo postrema significata ꝓclare vno disticho exꝑsit. Martial. Liber hõ est nimiũ dicis mihi Cheryle semp ꝓ ẽ nimiũ libere logr. In te q dicit Cheryle: liber hõ est: ꝓ ẽ est vacuꝰ negociis: & qd agat nõ hñs. Hic liber ẽt vocatꝰ est Bacchus: q vini iuentor fuit: qa vino vsi libere oĩa loquũt Poniẽ et aliqñ p vino: sicut Ceres p frumẽto. Venꝰ p libidie. Vñ extat illud puerbiũ. Sine Cerere & Libero friget Venꝰ ab ꝓ Liberalia liberi festa: q̃ grec Dionisia vocãt Itẽ Liberi filii dicũt nũero fere plurali: q̃uis & singulari aliqñ repiãt. Dr; in plurali ẽt de vno filio: filiaue. Calisirat liberorꝫ appellatiõe nepotes q̃q: ac Pronepotes cęterosq: q ex ĩs descẽdũt: cõtinerĩ existimat. Paulꝰ ũ iurisсõsultꝰ: eos q̃ cõtra formã hũani generis cõuersо more pereãt: liberorꝫ appellatiõe nõ putat ptineri: vt si mulier mõstrosũ qd aut pdigiosũ enixa fuerit. A liber Libertas deducit: q̃ seruitutĩ opposita ẽ. Itẽ Libertas de eo dr q libere & sine respectu logẽ: facitq: q̃ libet. Hęc a Florentino iurisсõsulto diffinit facultas eiꝰ qd cuiq; facere libet: nisi iure ꝓhibet: capit q; semp i bonã ptẽ cũ licẽtia ĩ malã ptẽ capiãt. Quĩt. Quæ i aliis libertas ẽ: i aliis licẽtia vocãt. Terẽ. Deteriores oĩs sumꝰ licẽtia. Vir. Libertas q̃ sera tũ respexit inertẽ. Licẽtiã tñ aliqñ p libertate positã iuenimꝰ. Salust. Romã legatos ire iubet. A gendarꝫ rerꝫ: ac q̃cũq; mõ cõponẽdi belli licẽtiã ipis pmittit: Libertas ẽt Dea ẽ libertat: cuiꝰ tẽplũ i Auẽtino cõstitutũ fuisse historiæ tradũt. Itẽ a liber Libertꝰ deriuat: q cũ eẽt suus factꝰ ẽ liber. Vlpia. eũ esse libertũ diffinit: quẽ qs e suitute ad Ciuitatẽ Romanã pduxit. A liberto fit Libertinꝰ: qd ẽ adiectiuũ nomẽ: estq; relatiuũ ĩgenui: sicut libertꝰ relatiuũ patrõi. Libertini diff iniũt: q iusta seruitute manumissi sũt: quẽadmodũ igenui: q libera matre nati: nec postea seruĩ facti sũt. Vñ ita iterrogare debemꝰ. Est ne ingenuꝰ: an Libertinꝰ: nõ aũt libertꝰ: & cũ respõsũ fuerit Libertinꝰ iterrogamꝰ cuiꝰ libertꝰ est. nõ aũt libertinꝰ. A Libertino Libertinitas deducit: sicut ab ĩgenuo Ingenuitas. Itẽ a liber fit Libero vbũ: qd mõ pticulare ẽ: & significat manumitto: ꝓ ẽ libertate dono: mõ vniuersale & significat absoluo. Ci. Nihil eĩ mihi antiqus fuit: q̃ vt te a sceleratorꝫ hoim calũniis liberarẽ. Liberare ẽt aliqñ vsurpamꝰ p eo qd ẽ addicere: vñ i licitatiõibꝰ rẽ: q̃ venalis ppositа ẽ: plꝰ offerẽti addicere: seu liberare dicimur: & nõ mõ q vẽdit: sed ẽt q emit rẽ ipam sic vẽditã liberare dr. Hic liberatiõis vocabulũ. Paulꝰ iurisсõsultꝰ affirmat eãdẽ vim hrẽ: quã solutiõis Liberata a veterib p effata ꝓ ẽ locuta vsurpari solebat. A libero fit delibero ꝓ ẽ decerno statuo capto enĩ cõsilio mẽs a cogitatiõe liberat. Neq; n. pbabile mihi videt: qd Festꝰ scribit deliberare a libella: q̃ qd ppẽdit: dictũ. A Delibero fit Deliberatio. Itẽ A liber Liberalis qd mõp benigno: munificoq; accipit. Vñ Liberalitas munificẽtia dr. & liberalit large magnifice. Itẽ p misericordit: cuiꝰ cõtrariũ ẽ Illiberalit: qd veteres de eo dicebãt: q excessisset oẽ genꝰ maleficii. Terẽ. Quã is aspnat tã illiberalit. Idẽ: Factũ a nobis ĩ misericordit atq; si æquũ ẽ dicere magis apte illiberalit. Et ꝓpatiũa: ac suplatiua eorꝫ liberalior: Liberalissimꝰ. Liberalꝰ: Liberalissime. Vñ Liberales disciplię appellatæ sũt: q̃ sũt libero hoie dignæ. mõ liberal capit pro pulchro & ĩgenuæ formæ hoĩe. Itẽ a liber Liberior: & Liberrimꝰ: & aduerbia Libere: Liberꝰ Liberrime: & liberꝫ arbitriũ hrẽ dicimur: cũ i ptãte nrã ẽ id facere qd volumꝰ. Liberꝫ ẽt nobis eẽ dicimꝰ p eo qd est i nrã ptãte eẽ Sũt ẽt q a liber Librã q̃q: de q̃ & eiꝰ deriuatiuis supꝰ locuti sumꝰ deductã existimẽt: qd ipa q̃si libera sit: cũ cętera pdẽt sibi subdita: & i ea ĩclusa sint: Liber ãt a Libet deriuatũ eẽ existimãt: qd hoies liberi agãt: q̃cqd placẽ libere enĩ placere ẽ qd vbũ a labẽdo tractũ eẽ Varro arbitrat: Q d q̃ placẽt i mẽtẽ plabãt. Ab ꝓ fit Libido: Q d significat: q̃cqd libet. Vñ nõ mõ turpiũ: sed ẽt honestarꝫ rerꝫ volũtas: libido appellat. Salu. Magisq; idecoris armis: & militarib eqs: q̃ i scortis: atq; cõuiuiis libidinẽ hñt. Terẽ. Neq; tuę libidini aduersabor: ꝓ ẽ volũtati. Hic irã diffinimꝰ eẽ libidinẽ puniẽdi eiꝰ: q iniuria lesisse videat. Itẽ Auaritiã libidinẽ habẽdi pecuniã. Peruicaciã libidinẽ q̃mõcũq; vincẽdi: iactãtiã libidinẽ gloriãdi: Tyrãnidẽ libidinẽ dominãdi. Peculiarit tñ libidinis nomẽ trãslatũ ẽ ad imoderatũ coeũdi appetitũ: Nã cũ simplicit libido pferẽ: neq; cuiꝰ rei sit libido addit: illa pfecto aĩo occurrit: q̃ obscenæ corpis ptes excitãt: hac enĩ nulla maior ẽ voluptas: nihilq; qd magis libeat: hęc enĩ sibi nõ solũ totũ corp: nec solũ extrisec: verũ etiã itrinsec: totiq; cõmouet hoĩem ai simul affectu cũ carnis appetitu cõiũcto: atq; pmixto: ita vt momẽto ipo tpis: q̃ ad huiꝰ voluptat extremũ pueniẽ: pene oĩs acies: & q̃si vigilia cogitatiõis obruat. Ab hac Libidinosꝰ deducit: ꝓ ẽ in libidinẽ ppensꝰ: & Libidinose aduerbiũ mollit: lasciue. Itẽ a libet Libẽtia: hoc ẽ voluptas grã. Macro. Cui libẽtiæ græq; oẽs cõuiuiorꝫ icognitæ sũt: & Libẽs hoc est volẽs facil: & Libẽter: ꝓ ẽ gto aĩo: a q̃ Libẽtꝰ: & Libẽtissime: & Libitina q̃ & Libẽtina dr Venꝰ siue Proserpina: Vñ ẽt p morte ponit: & Quilibet de q̃ supꝰ diximꝰ: & Quęlibet p q̃ius: Quãtũlibet p q̃tũ vis: Vbilibet p vbi vis: Vterlibet p vteruis: Quõlibet p quõcũq; Vtlibet p vt cũq. Licẽtia ũ deriuat a licet qd mõ significat fas est. Cic. Neq: n. licebat locũ numini cõsecratũ turpi flagitio cõtaminare: mõ facile ẽ: vel potꝰ possibile ẽ. Mart. Pisciná peto: nõ licet natare. Nõnũq; cõcedẽt aduerbiũ ẽ sicut esto. Vir Licet igẽs ianitor ãtro ęternũ latrãs exangues terreat vmbras. Intẽdũ ẽ cõiũctio aduersatiua: Vt Etsi q̃uis q̃q: de qbꝰ supꝰ diximꝰ: a Licet licẽtia deducit de q̃ pauloãte disseruimꝰ: & Licẽtiosꝰ q nimia vtit licẽtia: & Licẽter p licẽtiã: & Licite iuste: & ilicet: ac Scilicet & Videlicet de qbꝰ supꝰ diximꝰ. Licẽtiora ẽt dicũt mãcipia neqora q̃si multã p licẽtiã faciẽtia Itẽ Licentior epistola in q̃ nimis libere scribimꝰ. Plynꝰ. Licẽtiore epistola narrare cõstitui. Itẽ Liceor deponẽs: & frequẽtatiuũ eiꝰ Licitor qd licẽtia q̃dã vti in augẽdo ꝓcio videamur. Est. n. liceri: siue licitari ꝓciũ augere i actiõe faciẽda. Vñ fit vnũ cõpositũ Polliceor: qd ẽ vltro aliqd pmitto: a q̃ Pollicitatio pmissio. Hoc tñ ĩterest iter liceri: & licitari: ꝓ licere ẽ aut sine respectu aliorꝫ emere volẽtiũ: aut tñ semel ꝓciũ deferre: licitari vo cũ multꝰ: & sæpiꝰ ꝓciũ augere. vt emere volẽtes ab emẽdo desistãt. Cic. Nõ licitatorẽ vẽditor: nec cõtra: q liceat emptor opponet. Tali mõ vẽdere Addicere ẽ de q̃ supꝰ locuti sumꝰ. A Licitor Licitatio deriuat: hoc ẽ ꝓciũ i auctione oblatio. Aliqñ tñ sine auctiõe licitatio fit. Curtꝰ de Dario: q pollicebat ꝓciũ p capite Alexandri: ſigs eũ occidisset. Et cũ habet inqt ar ma licitamini hostiũ capita. Itẽ licitari veteres p cõgredi: & pugnare vsurparũt. Ennius: Pars saxa iactãt: & iter se licitant. Cecilꝰ cũ Machæra licitari aduersũ eũ cœpisti sciẽs. Tractũ est hoc a licitãtiũ: hoc ẽ ꝓciũ in emptiõe augentiũ cõfectiõe. Impellit nos vocabuli cognatio. Postq̃ de Libet diximꝰ: de Libo etiã dicamꝰ: Libare igitur

Liber coerdo.

Quintil. Terentiꝰ. Virgilius. Salustius. Vlpia.

Liber. cri.

Liberalia. Dyonisia. Liberi. Libertas. Licentia. Libertus. Libertinus. Libertinitas. Ingenuitas. Libero. Liberatus. Delibero. Deliberatio. Liberalis. Liberalitas. Liberaliter. Illiberaliter. Liberaliter. ultimus. Liberalius. Liberalissime. Liberales disciplinę. Libertior. timus. Libere. riue. rime. Liberũ arbitrium. Liberum esse. Libia. Liber. Libido. Ira. Auaricia. Peruicacia. Iactantia. Libidinosus. Libidinose. libentia. libens. libenter. libentius. libentissime. libitina. libentina. Quamlibet. Quantumlibꝫ. Vbilibet. Vterlibet. Quõlibet. Vtlibet. Licentia. Licet. licentiosus. licenter. licito. licet. iscilicet. Videlicet. Licentiora mãcipia. licentior epistola. liceor. licitor. Polliceor. Pollicitatio. Addico. Licitatio. Libo.

Varro. Salustius. Terentius.

Cicero. Terentiꝰ. Idem. Virgilius. Idem. Idem. Terentius. Plautus.

Macro.

Cicero. Martialis. Virgilius.

Plynius.

Paulus.

Festus.

Terentius.

Cicero.

Curtius. Ennius. Cecilius.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

pprie ē leuiter degustare:& q̃si p̃mis labris attigere:dictũ (vt qdã putãt) a labiis q̃si labiaſ. Vir. Purpureosq̃ me Virgilius
tũt flores & flumia libãt. Per metaphorã tñ aliq̃n p leuiter tãgere vſurpaſ. Idē: Oſcula libauit natę. Dehic talia Idem
faſ Aliq̃n p ſacrificare. Idē: Et pateras libate ioui. Tibullus: Et qdãq̃ mihi pomũ nouus: educat ãnus. Libatũ Tibul.
Agricole poniſ ante deũ. Hic liba dictæ ſũt placẽte: ex farre:& melle deoꝝ ſacrificiis apta. Vir. Et adorea liba p Virgilius
herbã. Subiiciũt epul. Hic ẽt Libellũ diminutiuũ:& Libatio.& Libamẽtũ: q̃ mõ degustationē: mõ ſacrificiũ ſi-
liba. gnificãt:& Delibo ppoſitũ: qd mõ ſignificat deguſto mõ capiſ p eo: qd ē aquã ſulco deriuo. Intẽdũ ẽt Sacrificio
Vñ Delibatũ ſacrificiũ dicim⁹. Delibutũ ũ vncũ ſignificat: q̃ſi oleo imbutũ. Sed trãſferſ aliq̃n ad aim. Teren. Terenti.
Delibo. Si te delibutũ gaudio reddo: lr̃ē pfuſũ. Sũt q putẽt a libo: lito q̃q ēē deductũ: qd ē ſacrificiis deos placo. Vir. Sa- Virgilius
Delibatum. criſq̃ litat/: hoc ē diis placatis: Nos a greco pot⁹ deriuatũ putam⁹. Quippe greci λοῖτον deꝑcationē dicũt Ab lr̃
Deliburum. qdã lituũ noiatũ putãt baculũ icuruũ: q̃ ſedẽtes augures auibus tẽpla deſignabãt:& ab ei⁹ filitudie icuruæ bucinæ gen⁹: qa q canũt liticones dicũt: lituũ vocitatũ. Nos baculũ pot⁹ a tuba nomẽ accepiſſe exiſtimam⁹ quẽ ad
lito modũ ſupi⁹ diſſeruim⁹. VT QVISQVIS DE SEBENE SENSERIT: NON POSSIT QVAERI
litus DE ILLIS. vt q̃niſq̃s vitæ conſcietia ſecur⁹ fuerit nõ poſſit exiſtiare poetã de ſe locutũ fuiſſe. REVEREN
liticines TIA SALVA. Honore nõ læſo. Vereri timere ē cũ pudore q̃dã erga eũ: quẽ metuim⁹. Vñ qdã hæc ita ſepa-
Vereor. rãt: vt vereri dicãt eẽ liberi hois: timere ſeruũ: qd ille pudor/: hic pœne metu teneaſ. A Vereor fit Reuerior qd ē
Reuereor honoro: a q̃ reuerẽtia honor: quē ē tã in verbis: q̃ in factis alicui exhibem⁹. Vñ rẽ aliq̃ turpẽ noiaturi: dicere ſole-
Reuerentia m⁹ ſalua reuerẽtia ſaluo honore: reuerẽtia: ſit aurib⁹ nr̃is: honor ſit audiẽtiũ aurib⁹. Itẽ Reuerẽd⁹ lr̃ ē dign⁹ reue
Reuerendus rẽtia:& Reuerẽter aduerbiũ cũ reuerẽtia. Itẽ a Vereor Verẽd⁹ dign⁹ quẽ vereamur:& Verẽda pudẽda:& Ve
Reuerenter recũd⁹ modeſt⁹: q facile pudore ducit:& Verecũdia pudor modeſtia: q̃ꝝ cõtraria ſũt. Inuerecũd⁹:& Inuerecũ-
Verendus dia: lr̃ē Impudẽs & ipudẽtia: Itẽ aduerbia Verecũde & Inuerecũde: Præterea Verecũdor v̄bũ qd ē Verecũdia
Verenda. teneor. Cic. Alterꝝ cũctãtẽ:& q̃ſi verecũdãtẽ ĩcitabat: Aliq̃n tñ Verecũd⁹ p audaci:& cõfidẽte accipiſ: ſiue p An Cicero.
Verecundus tiphraſim: ſiue qd verecũdia abſtinẽtiã, ſceleꝝ facit: talis v̄o abſtinẽtia fiduciã. Plau. Sic ē vera p̃dico: niſi lr̃ ē etiã Plautus
Verecundia ſalſo dici ſimulatur⁹ es. Nimis verecũda es: Salua: Integra: Illæſa: a Sano v̄o: vt Var. exiſtimat deduciſ Salu⁹ Varro
Inuerecundus San⁹ ppe dr̃ iteger icorrupt⁹ a q̃ Sanitas icolumitas:& Sano reditrego: Et iſan⁹ demẽs: lr̃ ē q mentẽ nõ hẽt inte
Inuerecundia grã a q̃ Inſania ſtultitia: q̃ & iſanitas dr̃. Cic. Inſipiẽtia aũt q̃ſi inſanitas: eadẽq̃ demẽtia. Et Inſanio v̄bũ deſipio. Cicero.
Impudentia Intẽdũ tñ iſanire p eo vſurpaſ: qd ē carmẽ cõſcribere. Vir. Inſanire libet. Nã inſani dicũt Enthei: hoc ē deo pleni. Idē. Inſanã Vatẽ Nõnũq̃ ẽt inſan⁹ p magno accipiſ. Idē: inſani feriãt ſine littore fluct⁹. Itẽ a ſan⁹ Veſan⁹ hoc Virgi. Jdez
Impudentia ē vecors: crudel: furioſ⁹: a q̃ Veſania vecordia crudelitas furor. Itẽ Sanies Sãguis corrupt⁹: qd qdã a tabo ſic di Jdez
Verecundor. ſtinguũt: vt illud de mortuo: hoc de viuo dicaſ. Vir. Et ſaniæ taboq̃ fluẽtis Cõplexu miſero lõga ſic morte ne- Virgilius
Saluus cabat. Itẽ Sane aduerbiũ qd aliq̃n affirmatiue p eo: qd ē certe ſumiſ: vt ita ſane: Sane v̄o ppe tñ ſignificat valde
Sanus. qñ q ſan⁹ ē valid⁹ eſt. Sueto. Bellũ ſane difficile geſſit: mõ p̃miſſiue accipiſ qñ aliqd aduerſario tribuim⁹. Vt ſit Suetonius
Sanitas. ſane: vt vis p eſto: vt vis. Et Sanates q ſup: infraq: Romã habitauerũt: qd nomẽ iõ ē inditũ: q̃a cũ defeciſſẽt a Ro
Sano. manis: breuiposte tpe ĩ amiciciã q̃ſi ſanata mẽte redierũt. A ſalu⁹ v̄o fit Saluo v̄bũ: hoc ē ſaluũ facio: a quo Sal-
Insanus. uator: q grece Soter dr̃ cũ⁹ fœmininũ ē Saluatrix:& Salue: qd v̄bũ ſalutãtis ē: hoc ē ſalu⁹ ſis. Repiſq̃ tñ Salue:
Insania. Salueto:& Saluete:& Saluifico: hoc ē ſaluũ facio:& Saluia herba vulgo nota: qd diuerſos ſanet morbos:& Sa-
Insanitas lus icolumitas: quis intẽdũ p remedio poniſ. Vir. Vna ſal⁹ victis nullã ſperare ſalutẽ Ab hoc fit Salutifer: ſalu Virgilius
Vesanus. taris. Saluber: ſiue qd v̄ſitati ē Salubris: qd p̃bet ſanitatẽ: vñ aerẽ: cibũ: potũ: locũ: multaq̃ huiuſmõi Salutifera
Vesania. Salutaria:& Salubria dicim⁹: hoĩem v̄o: ac cętera aĩalia ſana. Sed vtrũq̃ patiſ exceptionẽ. Nã & ſanũ aerẽ: ſanũ
Sanies. cibũ: ſanũ potũ: ſanũ locũ dicim⁹ q̃ſi ſalubrẽ hoc ē p̃bentẽ ſanitatẽ. Cõtraq̃ ſalubr/ p ſano accipiſ. Saluſt. Genus Salustius
Sane. hoĩm Salubri corpe. Liui. Grauiore tpe ãni circũiacto defũcta morbis corpa ſalubriora eẽ cœpere. A Salubr/ fit Liuius
Saluo Salubritas: qd ſanitatẽ ſignificat:& Salubrior: ac Saluberrim⁹:& Aduerbia Salubriẽ: Salubri⁹. Itẽ a Salutifer
Saluator. Salutifere aduerbiũ:& a ſalutar/ Salutariẽ. Itẽ a ſal⁹ Saluto qd pprie ſignificat ſalutẽ dico: ãliq̃n tñ accipiſ p ve
Soter. neror. Vir. Tũ v̄o Rutuli clamore ſalutãt. Hic & mortuos:& res ẽt ãnimatas venerãtes: Salue dicere ſolem⁹ Virgilius
Saluatrix. nõ ſalutẽ impẽcãtes: q̃ nulla eſſe in iis põt: ſed venerationẽ indicẽtes. Idē: Salue ſancte parẽs itery ſaluete recepti Idem.
Salue. Nec qq̃ cineres. Sal⁹ ẽt dea ſalut/ apd veteres erat. Vñ Salutar/ porta rome appellata ē ab hun⁹ deæ æde: Q ue
Salutifico. ei pxima fuit. Itẽ a Sal⁹ ſaltẽ: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹. A Saluto v̄o ſalutatio deduciſ:& Salutatoriũ cubiculũ ĩ q̃ hoĩes
Saluta Salus ſalutãdi grã cõueniũt. Et inſalutat⁹: q nõ ē ſalutat⁹:& Reſaluto: qd ē eũ q me ſalutauit ſaluto: a quo Reſalutator
Salutifer Reſalutatrix: Reſalutatio: ſicut a Saluto Salutator: Salutatrix: Salutatio:& Obſaluto: qd ē ſalutãdi grã offero:
Saluber Salutar/ herba a qbuſdã vocaſ Strumũ: quã & Strignõ greci:& nr̃i Coagulũ: ſiue cõſeruã noiant: q̃a cõfract/ oſſi
Salubris b⁹ p̃ſentiſſimũ remediũ ē. Q uẽadmodũ ſupi⁹ declarauim⁹:& ſalutaris digit⁹: quẽ ſupra oſtẽdim⁹ ẽt indicẽ voca
Salubritas ri. INFIMARVM QVOQVE PERSONARVM. Q uia ĩfimas quoq̃ pſonas nõ noiat. Perſona p
Salutifer prie dr̃ facies cõficta a pſonãdo. Nã caput:& os coopimẽto pſonæ tectũ vndiq̃: vnaq̃ trũvoc/ emittẽdę via aptũ
Salutifere qñ nõ vaga: neq̃ diffuſa ē in vnũ tãtũmõ exitũ coactã vocẽ:& magis claros ſonit⁹ facit: ob eã cauſã pſona dicta
Salutariter o littora, ppt vocabuli formã, ducta: a quo Perſonati dicũt: q hui uſmõi pſonis tecti ſũt: Hic p trãſlationẽ pſona
Saluto: vſurpaſ p q̃litate: q̃ aliis ab alio differim⁹: tũ in aio: tũ ĩ corpe tũ in extrapoſit/: q̃ a rhetorib⁹ numeraſ in attribu-
Salue. tis pſonę ai: vt quo ſtudioſe exerceãt: lr̃aꝝ ne: an militaris diſciplinæ:& iracũd⁹ ne ſit. an mitis: luxurioſ⁹: an tẽ-
Salue. perãs. corpis: vt adoleſcẽs ne ſit: an ætate adult⁹: pulcher an deformis. Robuſt⁹: an debil⁹/ extrapoſitoꝝ: vt opulẽ
Saluo tus an paup. Clar⁹ an obſcur⁹: plẽ habẽs an orb⁹/ hinc figuræ illę qbus p roſtra: ſiue alias corpis ptes aq̃ e fõtib⁹
Saluator. defluit pſonę appellãt:& i ſcenis hiſtriões pſonas accipiũt: hoc ē facies: aut ſeruĩ/ aut ancillæ: aut militis aut Pa
Soter. raſiti/ aut alter⁹ huiuſmõi/& in vno hoie multæ poſſũt eſſe pſonæ: vt pſona hoc ē facies iracũdi: mitis læti: ſo-
Saluatrix. liciti. Itẽ pſona p̃ceptoris/ mariti: p̃ris. Hic grãmatici in partib⁹ orõnis pſonas cõſtituũt. p̃mã/ ſecũdã/ tertiã: Vñ
Salue. Perſonale/& Impſonale v̄bũ dicim⁹/& Perſõaliter/& Impſonaliter aduerbia/& iuriſcõſulti Perſonalẽ actionẽ
Saluo vocant/ q̃ in perſonã fit Realẽ quæ in bona. Interdũ tamẽ perſonas pro ipſis hoibus ponim⁹/ vt hoc loco: ita q̃

Salue.
Salutifico.
Saluta Salus
salutifer
saluber
salubris
salubritas
salutifer
salutifere.
salutariter
saluto:
salue.
salue.
Salutaris porta.
Saltẽ. Salutatio. Salutatorium.
Insalutatus.
Resaluto
Resalutator
Resalutatrix.
Resalutatio.
Obsaluto.
Salutaris herba.
Strumum.
Strignon
Coagulum
Conserua
Persona
Personatus.
Personale
Impersonale.
Personalis actio.
Realis actio

theologi pſonã diffiniũt naturę rõnalis indiuiduã ſubſtãtiã. a Perſona Perſonata deduciſ herba quã alio noĩe Personatã:
Arctium vocãt de q̃ ſupi⁹ diſſeruim⁹: Sono ãt a q̃ pſona deriuaſ: tã p̃mæ q̃ tertiæ cõiugatiõis inueniſ. Enni⁹. Et Arctium.
Ennius ſonit frangũſ haſtæ: terra ſudat ſãguine. Acti⁹: At vbi curuo littore latratuvnda ſubvndis labũda ſonit. Eſt aũt Sono.
Actius ſonare ſonũ reddere. Sonũ aũt vocam⁹ qcq̃d ſenſibile aurib⁹ pcipim⁹. a Sono Sonit⁹ q̃rtę declinatiõis. Veteres Sonus.
Pacu. tñ & in ſecũda vſi ſũt. Pacu. Q uidnã aũt lr̃ ſonitu eſt: qd fores ſtridũt. Idē aũt & ſonũ q̃rtę declinatiõis vſurpaue Sonitus
re. Siſenna: Poſtq̃ ſonũ ſignoꝝ q̃liũ magno cũ clamore viroꝝ cõmiſſũ ē. Itẽ a ſono Sonor⁹: hoc ē grauiẽ ſonãs Sonoꝝ. Graui ſonus.
Siſenna. eſtq̃ tẽpeſtat/ epitheton. Virg. Luctãtes vẽtos tẽpeſtateſq̃ ſonoras. Itẽ cõpoſita Grauiſon⁹: Altiſon⁹ Armiſon⁹ Altiſon⁹. Armiſonus.
Virgilius Multiſon⁹. Itẽ Abſon⁹ ſine ſono. Cic. Sed ſũt qdã aut lingua ita hæſitãtes: aut ita voce abſoni:& Obſon⁹ malũ Multiſon⁹. Abſon⁹
Cicero. hñs ſonũ. Var. hũili:& obſona:& tremula voce. Et Obſono v̄bũ male ſono. Opſoniũ v̄o greca vox ē ὀψῶνιον Obſon⁹. Obſono.
Varro. ſignificatq̃ q̃cq̃d in cibo addiciẽ p̃ter panẽ:& vinũ: a q̃ Obſono ſiue Opſonor: vtroq̃ enĩ mõ dr̃: qd ſignificat cõui Opſonium.
Reuius. uor: aq̃ Opſonator: Opſonatrix: Opſonatio. Itẽ fre quẽtatiuũ Opſonito. Neu⁹: Multi mecũ eo die opſonitauere Opſonatio.
Præterea Circũſono: Interſono notæ ſignificatiõis. Perſono valde ſono. Inſono int⁹ ſono: Subſono: parũ ſono Opſonatrix.
Diſſono diſcordo: a q̃ diſſon⁹:& Diſſonãtia. Reſono ſonitũ reddo. Itẽ voce aliqd expmo. Vir. Formoſã reſona Opſonatio
Virgilius re doces Amaryllida ſiluas. Cõſono cõcordo: a q̃ Conſon⁹ & Cõſonãtia. Itẽ ſimul ſono. Vñ apud grãmaticos lit Opſonito.
teræ Cõſonãtes appellatæ: qd ſimulẽ cũ vocalibus ſonent. ADEO. in tñ: vt ſupius dixim⁹. TANTVM. Solũ Circũſono.
Plautus. mõ: Tã aduerbiũ ē compãdi: a q̃ fit Tãt⁹: Tãta: Tãtũ: qd nomẽ ē q̃titatẽ ſignificãs:& mõ demõſtratiuũ. Plau. Intersono
Virgilius Et tñ quãtũ potuꝝ p̃ſtiti tibi: mõ relatiuũ. Vir. Tãtę molis erat Romanã cõdere gẽtẽ: Et tãtũ aduerbiũ: qd mõ Insono.
vſq̃ adeo ſignificat: mõ ſolũ: qd & Tantũmõ dr̃. A tant⁹ fit diminutiuũ Tantul⁹: A quo aliud diminutiuũ Tã Subſono.
till⁹: hoc ē pexiguus:& Tãtũdẽ: q̃ſi tãtũ idẽ: a quo Tãdẽ: de q̃ ſupra dixim⁹:& Tantiſp. qd ſignificat tãdiu: poſtu- Dissono.
latę dũ, p donec: ſiue quãdiu. Nã & Donec duob⁹ modis accipiẽ: mõ p quouſq̃: vt dabo operã virtuti donec mo Dissonus. Diſſonantia. Reſono.
niar: hoc eſt vſq̃ ad mortẽ: mõ pro q̃diu: vt dabo operã virtuti: donec viuã: ideſt q̃diu viuã: eiuſdẽ naturæ eſt Dũ Cõſono. Cõſon⁹. Cõſonãtia.
Terenti⁹. Terent. Ego tantiſp dici volo meũ dũ id qd volo facis:& Tantope qd ſignificat tãtũ: tã vehemẽter: Tãtũ abeſt Cõſonãtes. Tam. Tãtũ.
elegãter accipiẽ, p nõ ſolũ: nõ ē. vt tñ abeſt ab officio: vt nihil officio magis poſſit eẽ cõtrariũ: vel tñ abeſt: vt of- Tãtus. Tantulus.
ficiũ ſit: vt nihil officio magis poſſit eẽ cõtrariũ: hoc eſt nõ ſolũ officiũ nõ eſt: verũ ẽt nihil magis officio põt eſſe Tantillus..
cõtrariũ: Itẽ a tñ cõpoſita ſũt Tãti facio: Tantipẽdo: Tãtiæſtimo: de qbus ſupius dixim⁹: q̃ius hæc ſepata poti⁹ Tantundem.
q̃ cõpoſita videri poſſint. MIHI FAMA VILIVS CONSTET. Viliora videanẽ a me ſcpta dũmõ nemi Tãdẽ. Tãtiſp.
nẽ lædã. NOVISSIMVM. Vltimũ poſtremũ PROBETVR. Laudeẽ ob id ſcilicet qd modeſtiã ſeruã Donec. Dum.
ui: neminẽ noiaui: neminẽ læſi. Probare laudare ē. Nã, pbi boni dicũt: dicti q̃ſi, pbibi: qd ſe a delinquẽdo, pbibe- Tantoopere.
ant. Hic, pbitas bonitas: Probe bñ. Probare aliq̃n demõſtrare ē:& argumẽtãdo planũ facere: qd ea laude digna Tantũabeſt.
videanẽ: q̃, pbari rationib⁹ poſſũt. Hinc, pbatio demõſtratio dr̃:& Probabile: qd licet nõ ſit verꝝ rationib⁹ tñ qui Tantifacio.
buſdã videẽ, pſuaderi. A Prob⁹ fit Improb⁹: lr̃ eſt malign⁹: a q̃ Improbitas, malignitas. Improbe maligne. Cice- Tantipendo
Cicero Debes odiſſe iprobitatẽ ei⁹ q̃ impudẽtiſſimũ nomẽ delegerit. Aliq̃n tñ improbũ, p ſæuo accipim⁹. Virg. Lauit Tantieſtimo
Virgilius improba iter ora cruor. Idē: Tũ piſcib⁹ atris: Improb⁹ ĩ gluuiẽ: ramiſq̃ loq̃ab us explet: Aliq̃n, p turpi. Lucilli⁹. Probo
Jdez Oẽs formoſi fortes: vbi ergo improb⁹ ē. Plau. Improbiorẽ nõ vidi faciẽ mulieris. Q ñq̃ pro neq̃: laſciuo: petu- Probus. Probatus. Probitas. Probe.
Lucil. lãti: pteruo: aſtuto. Pacu. Nemo lr̃ puero iprobior q̃cumq̃ vult ſuadet. Marti. Nihil naſum⁹ iprobiuſq̃ eſt. Inter Probatio
Plautus. dũ, p magno. Virg. Labor oĩa vincit Improb⁹. Nõnũq̃, p inſanabilis: dãnoſ⁹. Idē: Nihil ĩprob⁹ anſer Strymonię Probabile
Pacu. q̃ grues. Itẽ Approb⁹ valde, pbus. A, pbo vero cõpoſita fiũt Approbo:& Cõprobo eiuſdẽ fere ſignificatiõis:& Improbus.
Martialis cõtraria hoꝝ Reprobo: atq̃ Improbo: qd ē dãno reꝑhendo. Q uidã ẽt Reprobũ vſurpãt: pro eo qd eſt improbũ Improbitas
Virgilius Probrũ v̄o ſcel⁹ ac flagitiũ ſignificat:& p metaphorã, p ignominia accipiẽ: q̃ ex ſcelere ſeq̃ ſolet: vt datũ eſt ei, p Improbe.
bro: lr̃ ē ignominię aſcriptũ. Hic Probroſũ dicim⁹ ignominioſũ:& Opprobrãt ignomię obiicere: a q̃ Opprobriũ Appiobus.
p ipa ignominia Itẽ Exprobrare ignominioſũ aliqd obiicere: a q̃ Exprobratio ipa, pbri obiectio. Terẽt: Nã iſtęc Appiobo. Cõpiobo.
Terenti⁹. cõmemoratio: q̃ſi exprobratio eſt ĩmemoris beneficii: Probaticã piſcinã ĩ ſacris lr̃is legim⁹: in q̃ oues abluiẽ ñ Reprobo.
a probrãdo: ſed ἀπὸ τοῦ προβάτων hoc eſt ab ouib⁹. MALIGNVS INTERPRES. Q ui ea q̃ a me ſim Impiobo.
plicit ſcripta ſũt in malã ptẽ accipiat:& a me aliquẽ læſũ exiſtimet. Interpres, pprie dr̃: q in aliq̃ re agẽda medi⁹ Breiobus.
Virgilius eſt:& veluti cõciliator:& autor: qd q̃ſi præs: hoc ē fideiuſſor ſit iter diuerſos. Virg. Tuq̃ haꝝ iterpres curaꝝ:& Probium
Cicero. cõſcia iuno. Cic. Q ui qd iterp̃tes: corrũpendi iudicii ſolẽt eſſe qñ vero huiuſmõi hoĩes aĩos eoꝝ qbus dati ſũt Probiosum:
Virgilius interp̃tes: ſciſcitanẽ:& inuicẽ illis exponũt: factũ ẽ: vt inẽpres, p eo accipiaſ q̃ obſcura q̃q̃ exponit. Vir. Troiũ- Opprobiare.
Hellius. gena inẽpres diuũ: Hic iterp̃tari exponere:& inẽpretatio expoſitio. Q uidã ẽt iterp̃tamẽta vſurparũt. Gelli⁹: Ex Opprobio.
qbus diuerſa latinę linguæ iterp̃tamẽta collegim⁹. SIMPLICITATE IOCORVM. puritate epigrãma Opprobium
Martia. tñ Simplex, pprie dr̃ pur⁹: apert⁹:& oĩ duplicitate carẽs. Vñ ſimplices hoĩes dicũt puri: apti nihil tectũ: ni hil ſi- Exprobio
mulatũ factũ hñtes. Ablr̃ ſimplicitas puritas. Marti. Vitã q̃ faciũt beatiorẽ iucũdiſſime hæc ſũt. Res non per- Exprobiatio.
ta labore ſed relicta. Nõ ingrat⁹ ager: hoc⁹ pẽnis: prudẽs ſimplicitas Pares amici. Itẽ Simplicit: pure apte: Prętę- Probatica piſcina
rea cõpatiua: ac ſuplatiua eoꝝ ſimplicior: ſimpliciſſim⁹: ſimplici⁹: ſimpliciſſime. Veteres ẽt Simplicit⁹, p ſimpli Interpres.
Plautus citer vſurparũt. Plau. Sed eũ ſimplicit⁹ dicã: ſi opa eſt aurib⁹. Q uẽadmodũ aũt ſimplicẽ: duplicẽ: triplicẽ ita ſim Interpretor
plũ: duplũ triplũ dicim⁹. QVI IN ALIENO LIBRO INGENIOSVS EST. Q ui ſcripta ingenioſe Interpretatio.
qdẽ: ſed aliter interp̃taẽ q̃ fuerit ſenſ⁹ autoris. IN LIBRO ALIENO. In libro alter⁹. Alius ab Altero a qui Interpretamẽta.
buſdã ita diſtiguiẽ: qd alius de plurib⁹ dr̃: vt alii virtutẽ p̃ponũt: alii voluptatẽ: alii idolẽtiã Altero ũ ppe referẽ Simpler.
ad vnũ de duob⁹: vt Annibal ĩ trãſitu alpiũ emiſit alter⁹ oculũ: ſiue ad vnã duaꝝ partiũ. Vir. Aurea mala decẽ Simplicitas.
Virgilius miſi/ cras altera mittã. Aliq̃n accipiẽ, p ſecũdo ex duob⁹ pluribuſue: vt hic ē alter ãnus belli punici: ideſt ſecũd⁹ Simpliciter.
Plynius. a belli origine. Nõnunq̃, p duo: vt vn⁹ aut alter ideſt vn⁹ aut duo. Poniẽ tñ frequẽter alter, p alio: Ply Tabulas Simpliciter.
plures pinxit. e qb⁹ vnã in foro: alterã ĩ comitiis/ duas in Põpeii porticib⁹ videm⁹. Alĩ aliq̃n, p diuer⁹ accipiẽ Simplicitas.me
Vt alia ē facies ei⁹ a mea: Ab alter fit alteruter, p eo qd eſt quis e duob⁹/& Altero v̄bũ: qd eſt vario & q̃ſi alter⁹ Simplicit⁹. Simplus.
facio:& Alĩnis aduerbiũ, p viciſſim: qd & Alternati a qbuſdã dr̃. hoc ē, p vices:& Alterno, p vices ſuccedo: a quo Allius. Aliter.
Alteruter. Alterno. Alternis
Alternatim
Alterno.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Subalterno: & Subalternatio p vices succesſio:& Altercor iurgor q̃ſi aduerſã ptẽ tueor:a q̃ Altercatio iurgatio Veteres Alterpicẽ,p duplici poſuerũt:& Altertã,p alterutra:& Alteras,p eo:qd ẽ alias aduerbiũ:& Adult̃ vir q cũ alẽ⁹ vxore ſe miſcet ſicut Adultera mulier:q̃ miſcet ſe cũ alter⁹ mulier(viro. vel cũ viro ñ ſuo:A q̃ Adulteriũ ipſũ crimẽ:& Adultero ṽbũ:qd aliqñ ſignificat adulteriũ cõmitto. Aliqñ alter⁹ facio corrũpo:cũ⁹ paſſiuũ ẽ Adulteror:Hic fit Adulterinũ: Vñ Adulterinis clauib⁹ aptũ hoſtiũ dicim⁹ cũ nõ ſuis: ſed alter⁹ hoſtiũ clauib⁹ vſi ſum⁹:& Adulterinis ſignis clauſã epiſtolã cũ nõ ſcribẽt(:ſed alter⁹ anulo ſignata ẽ.Itẽ Adulterinę claues & adulterina ſigna dicim⁹ q̃ vulgo falſa dicũt̃:cũ ad veraꝫ clauiũ:ſiue anuloꝫ ſimilitudinẽ:decipiẽdi gr̃a alias claues:ſiue anulos occulte fabricauim⁹. Veteres Adulterionẽ,p adultero ſcripſere:Ab alius v̄o Alien⁹ deduct̃:& Alieno ṽbũ:a q̃ Abalieno:vñ Alienat⁹:& abalienat⁹:q̃ qdã ita ſepant:vt Alienat⁹ dicat̃:q alien⁹ eſt factus.Ab alienat⁹ ũ:quẽ qs a ſe remouerit et ſi nõ ſit fact⁹ alter⁹:Ab his Aliẽator:Abalienator:Alienatrix:Abaliẽatrix Alienatio:Abalienatio deducũt̃.ab alien⁹ ẽt fit cõpatiuũ Alienior:& ſuplatiuũ Alienimſſim⁹ Itẽ ab alĩ⁹ Alit̃ ad uerbiũ:qd mõ ſignificat alio mõ:modo ex aduerſo:& cõtrario mõ. Veteres Aliuta,p aliter ſcripſiſſe manifeſtũ ẽ ex greco trãſferẽtes. Hic ẽ illud i legib⁹ Nume Põpilii:ſigs aliuta faxit.ipſ⁹ loq Ioui ſacer eſto: Et Aligs q̃ſi alĩ⁹ qs & Aliuſmõi:q̃ſi alteriuſmõi:qd veteres Alimodi dixere:ſicut alirei vſurpãt Plau.,p eo:qd ẽ aliæ rei:& Alienigena extern⁹ q̃ſi alibi genit⁹:vel inter alienos genit⁹:& Alibi aduerbiũ:l̃ eſt alio loco:& Alias:l̃ ẽ alio tpe:& Aliũde ex alio loco:& Aliorſũ verſ⁹ aliũ locũ:& Aliubi,p alibi. Alia flumẽ eſt.xi.lapide ab vrbe diſtãs in via tyburtina e mõtib⁹ cruſtumini:i tyberi defluẽs:iuxta quẽ galli ppli Romani exercitũ,ptigarũt:& perendie vrbẽ cœperũt excepto capitolio. vñ Aliẽſis dies obſcenilſimi apũd romanos ominis:ob exercitũ fuſũ apũd alliã amnẽ LASCIVAM VERBORVM VERITATEM. Deſcriptio ẽ epigrãmat(. Vitæ veritas laſciuis verbis expreſſa. LASCIVAM. Mollẽ petulãtẽ. Vir. Malo me galathea petit laſciua puella. Et fugit ad ſalices & ſe cupit añ videri.hic fit laſciuia l̃ ẽ mollicies: petulãtia:nequitia & Laſciuio ṽbũ:l̃ eſt p mollicie & nequitiã aliqd ago:& Laſciue aduerbiũ:l̃ ẽ molliter negter.SI MEVM ESSET EXEMPLVM.Si ,pmus epigrãmata ſcribẽs hui⁹ meditatiõis exẽplũ cęter(,p̃ſtituiſſem.Exẽplũ ẽ res q̃ nobis imitãda ,pponit̃:vt puta in Cato ne:q ne turpiter fuiret:mortẽ ſibi cõſciuit:differtq; ab Exẽplari:qd Exẽplar ẽ ipe Cato:a q̃ ſumit̃ exẽplũ illud cõtentũ:l̃ cõtinẽs ẽ.Itaq; exẽplũ ĩcorpale eſt.Exemplar ũ plęriq; corporale.Salu.litteras q̃s ſibi noĩe Catilinę reddit̃as dicebat:Eaꝫ exẽplũ infra ſcptũ eſt:hoc ẽ eaꝫ forma ĩfra ſcpta ẽ.Paul⁹ iuriſcõſult⁹.Si legatũ petat̃:nõ iubet ,p̃tor ṽba teſtamẽti ædere:iõ fortaſſe qa hæredes ſolẽt hr̃e exẽplũ teſtamẽti ideſt formã. Cic.ex his lr̃is.q̃ꝫ ad me exemplũ miſiſti.Planc⁹ ad Cic.Exemplar hui⁹ Chirographi Titio miſi.Aſini⁹ pollio: ex lr̃is cognoſces nã eaꝫ exemplar miſi:Hi de pagina ſcriptã qd corpale ẽ:itelligũt alii de ſnia q̃ ex pagina ,pcipit̃ Inter dũ tũ exẽplũ,p exẽplari ponit̃:Oui.de libro metamorphoſeos.Plurib⁹ exẽplis ſcripta fuiſſe reor: exempl⁹ dixit,p exẽplarib⁹:cũ ei⁹ oper(vnũ ſit exẽplũ.Repit̃ ẽt exẽplariũ idẽ ſignificãs q̃ exemplar.Ply.Iuba id omiſit in l̃ tractatu: niſi exemplariũ vitioſũ ẽ.Exemplũ ẽt dr̃:qd in oõne adhibet̃ rei:aut ,pbãde:aut ordinãdę gr̃a diffini t̃q̃ alicuⁿ facti:aut dicti ,ppoſitio:cũ certi autor(noĩe vel ,pticulare ,ppoſitũ:,pticulare qddã cõtẽdẽs oñdere:vt oportet a.M. Tullio Cõſule necari Catilinã.Cũ a Scipiõe Gracch⁹ fuerit interẽpt⁹.Exemplũ ẽt aliqñ ,p graui pœna ponit̃: vt ſupr⁹ dixim⁹.Plau.Malo exemplo mulctabo te.CATVLLVS MARSVS.PEDO GETVLICVS Noĩa ſũt poetaꝫ:q̃ Epigrãmata nõ ſine laſciuiã ſcripſerũt.de Catullo ſcribit.Ouid.Mantua Virgilio.gaudet: Verona Catullo.Idẽ de Marſo & Pedõe.Cũq; foret marſ⁹ magniq; Rabir⁹oris. Iliacuſq; Macer:ſydereuſq; pedo.Getulici mẽtionẽ Ply.facit:Nec ĩ poſtremis nominãd⁹ Getulic⁹ ſi carminis laſciuia abfuiſſet. PERLEGI TVR.Vehemẽter legit̃:hi eui & frequẽti⁹:& Libẽti⁹ legunt̃:q huiuſmõi laſciuiã hñt TAM AMBITIOSE TRISTIS. Tanta ambitiõe ſeueritatẽ ,p ſe ferẽs. TRISTIS.LATINE.Latina lingua:q̃ in epigrammatib⁹ maxime ,pbat̃.Latiũ ea ,ps Italiæ ẽ:vbi ſũt tyberina oſtia: Et Roma terraꝫ caput dictũ: Latiũ qd illic latuerit Saturn⁹ Ioue filiũ fugiẽs Antiquũ latiũ a tyberi Circeos vſq; ,ptẽdebat̃:qnq̃ginta millia paſſuũ lõgitudine tã tenues ,pmordio iperii radices fuere. Coloni ſępe mutati ſũt: tenuere alii aliis tpib⁹ ad origines pelaſgi Arcades:Siculi:Arũci:Rutuli:& vltra Circeos Volſci:Oſci:Auſones. Vñ latii nomen ,pcęſſit vſq; ad Lyrim amnẽ:q minturnas Coloniã diuidit. Glanic⁹ appellat⁹:cui⁹ in ripa templũ fuit.Maricæ Nymphæ minturnẽſis.Hora.Nã rura q̃ lyris qeta mordet.Hãc ex Fauno Latinũ pepiſſe affirmãt. Vir. Maius op⁹ moueo:rex arua latin⁹:& Vrbes iã ſenior lõga placidas ĩ pace regebat.Hũc fauno:& Nympha genitũ Laurẽte marica accipim⁹.Minturnæ oppidũ fuit cãpaniæ iuxta paludes:in q̃bus Syllæ rabiẽ fugiẽs marius detulit. Iuue.Exiliũ: & carcer:Minturnarũq; paludes:& mẽdicat⁹ victa Carthagie panis:De antiq̃ Latio locut⁹ ẽ Vir.cũ inqt: Vteresq; latini. A latio Latin⁹ deducit̃: Vñ latina ligua:& Latine aduerbiũ:a q̃ latine loq: & Latinitas: locutio ipa latina:& Latin⁹ ,ppũ nomẽ ſoceri ænea:& Latina porta de q̃ ſupra dixim⁹. Itẽ Latialis:& Latigena in latio genit⁹:Latere ũ eſt in occulto eẽ:a quo fit frequẽtatiuũ Latitare:a q̃ Latitatio:q̃ vt Vlpian⁹ inqt:eſt turpis occultatio ſui.Cato tũ latitauerũt poſuit ,p eo:qd ẽ frequẽter tulerũt.A Lateo Latibulo: & Latibulor eiuſdẽ ſignificatiõis.Var.Vide ne ſeru⁹ domi Latibulet.Acti⁹:Progredere:& ne q̃s latibulet̃,ſpice.ab iis v̄o latebra & Latibulũ deducũt̃.Latebræ ,ppe hoim ſũt.Latibula feraꝫ: l̃ ẽ vbi hoĩes ac ferę ſe occultãt.Ponit̃ tũ aliqñ Latebra ,p excuſatiõe.Cic. Videãt ne q̃rat̃ latebra periurio:l̃ ẽ excuſatio:q̃ lateat ideſt nõ videat̃ piuriũ. Latibula nũq̃ de hoĩbus dicunt̃.Latebræ plęriq; de feris.Liu⁹. Inter vepres: & latebras feraꝫ noctẽ vnã delituit Hic latebroſa loca dicũt̃:in q̃b⁹ ſũt frequẽtes latebræ:ſiue frequẽtia latibula.& illatebro:occulto:abſcõdo: Cecili⁹ Anna plęriq; abiiciũt:atq; iermes in latebris ſe illatebrãt.Itẽ a lateo latex:qd ,ppe aquã ſignificat ab eo:qd intra terræ venas lateat.Inẽdũ tũ ,p vino ponit̃.Nã & ipm itrauuã latet. Vir.Lęneos latices.Itẽ a lateo Latesco. Deliteo:a q̃ Delitesco eiuſdẽ cũ ſuo ſimplici ſignificatiõis.& Latẽter aduerbiũ:l̃ ẽ clã:occulte:& laterna:qd lumẽ in ea lateat:& latro latras:a q̃ latrat⁹:& latrĩa loc⁹ in q̃ vẽter exõerat̃:de q̃b⁹ ſupr⁹ dixi⁹.Latrare Enni⁹ poſuit ,p eo qd eſt ĩportune poſcere:& Lateran⁹ ,ppũ nomẽ patricii romani:cui⁹ autoritas maxia in vrbe Roma fuit.qd late

ſubalterno
ſubalternatio
Altercor
Altercatio
Alterpex
Alterta
Alteras
Adulter
Adulterium
Adultero
Adulteror
Adulterinus
Adulterie claues. Adulterina ſigna.
Adulterio
Alienus
Alieno
Abalieno
Alienatus
Abalienatus
Alienator
Abalienator.
Alienatrix
Abalienatrix.
Alienatio
Abalienatio.
Alienior
Aliter
Aliuta
Aliquis
Aliuſmodi
Alimodi
Alirei
Alienigena.
Alibi
Alias.
Aliunde.
Aliorſum
Aliubi
Alia
Alienſis dies.
Laſciuus
Laſciuia
Laſciuio.
Laſciue.
Exemplum
Exemplar
Exemplarium
Latium
Latiũ antiquũ
Glanicus
Minturne:
Latinus
Latine
Latinitas
Latinum
Latina porta.
Latialis
Latigena:
Lateo
Latito.
Latitatio
Latibulo
Latibulor
latebre
Latibula.
Latebroſus
Illatebro
Later.
Lateſco
Deliteo
Deliteſco
Latenter
Laterna
Latro.as
Latratus.
Latrare
Lateranus

Lateranenſe palatium.
Lateranenſis baſilica
Pagina
Liber.
Folium
Margo
Foltum
Folioſum
Foliatum
latifolium
aquifolia
Pentaphyllus
Fragra
Millefolium
Miriophyllum
achilleos
Panax heracleon
Trifolium
Syderiton
Miniantheos
phyllon.
Phyllis.
Demophoon.
Melamphyllõ.
acanthus
Pederoton
Platiphillon.
Ittimalium
Lactaria
lactuca capria
Characias.
Catapuria.
Myrmites
Cartoces
Peratius
Tytimalis
Cyparuſſia
Dendroides
Codion
letophyllon.
Ennea phyllõ.
Pagina
Pango.
Compagino.
Impingo
Impactum.
Compingo.
Incõpactum.
Compactum
Compago.
Cõpages
Compactio
Pages.
Prozopages
Prozopago
Prozopagatrix
Prozopagatio.
Pala
Palam
Prozopalam.
Prozopalo.
Palus
paluſtre
palla
plauſtrum
Repagula
Repages
Pastinum
Repastinari
Repastinatio.
Pectus
Pecto
Pecten.
pectinari.

re frequẽs in ocio ſoleret.Hic cõſul deſignat⁹ adeo ,ppere iuſſu Nerõis int̃fect⁹ eſt:vt ne amplectẽdi qdẽ liberos cõcęſſũ ei tp̃s fuerit.Aedes ei⁹ ãplissimę in vrbe fuere:datę poſtea a Cõſtãtino ĩpatore põtifici maximo: & a laterano lateranẽſe palatiũ:& lateranẽſis baſilica appellata. NVLLA Pagina.Nulla charta. Pagina ,ppe vtraq; ps folii dr̃.Liber ex foliis cõſtat.Foliũ duas paginas hẽt q̃ cęratę olim eẽ cõſueuerũt. Ponit̃ tũ & pagina aliqñ ,p folio.Foliũ a palmaꝫ foliis:in q̃b⁹ olim ſcribi ſolebat:dictũ: folii extremitas Margo dr̃: Pomit̃ tũ & pro cuiuſcũq; alter⁹ rei extremitate:a q̃ margineũ dicim⁹:qd in margie eſt.Folia ũ dicta:qd gręce φύλλα appellãt̃ vna lr̃a detracta.a q̃ folioſũ foliis plenũ:& Foliatũ vnguẽtũ:qd fit nõ ex ſpica ſed ex foliis nardi:& Latifoliũ qd lata folia hẽt:vñ Querc⁹ gen⁹ ex argumẽto latifolia dicit̃:& Aquifolia gen⁹ Ilicis a mollicie folioꝫ. Arcades Smilacẽ vocãt:& q̃n que foliũ herba:q̃ gręce Pentaphyllũ dr̃:exigua mora,ducẽs:q̃ fragra vocant̃.Itẽ alia herba huic ſimilis:q̃ in acetariis vtimur.& Millefoliũ ſiue gręce Miriophyllũ herba:quã Achilles Chiriõis diſcipul⁹ inuenijſſe tradit̃.Iõ Achilleos appellata.Hac ſanaſſe Telephũ ,pdit̃.Alii ,pmũ inuenijſſe eruginẽ memorãt vtiliſſimã emplaſtr(.Ideo pingi ſolebat e cuſpide eã gladii deniciẽs ĩ vuln⁹ Telephi.Sũt q & vtroq; vſũ medicamẽto ſcribãt.Q uidã hãc panacen heracleon:Alii Syderiton noĩant minutionib⁹ q̃ feniculi foliis veſtitam ab imo:& Trifoliũ herba vulgo nota cõtra ſerpẽtiũ ictus:& Scorpionũ remediũ efficax ex vino: aut poſca ſemis ,gni viginti potis: vel foliis:& tota herba decocta.Serpẽtes nunq̃ ĩ trifolio cõſpici cõptũ eſt.Eiuſdẽ ſemẽ ex eo generẽ:cui mima ſũt folia:ad cuſtodiẽdã cutis mulier⁹ gr̃am:ſi illinat̃ vtile ,pdienũt.Itẽ ex eo gñe:qd Minũthos appellat̃:ſi vigintiqnq; grana ſeminis ſumãt̃ cõtra oĩa venena ,p antidoto ſufficere: Phyllon v̄o apud grecos:a Phyllide vocatũ putãt:Hæc Lycurgi Thracũ reg⁹ filia fuit: cui adoleſcẽtula ſuccęſſit i regno: & Demophoõta Theſei Thracũ reg⁹ filiũ cũ ex bello Troiano rediẽs ad eã tẽpeſtate deduct⁹ eſſet vehemẽter amauit: cũq; cõnubio iungi ſibi eũ poſtulaſſet:idq; ille eſſet pollicit⁹:dũmõ liceret ſibi athenas antea ,pficiſci:& res ſuas cõponere qñ de interitu Mineſtei fratr(nũciũ accepiſſet. Tãdẽ Phyllide cõſentiẽte Demophoon Athenas ẽ ,pfect⁹. Veꝫ cũ tardior eſſet ad reditũ Illa amoris ,patiẽs:ſiue q̃ ſperni ſe a Demophoõte exiſtimaret:Laõ ſe ſuſpẽdit & in arborẽ Amygdalũ foliis carẽtẽ cõuerſa ẽ. Mox ũ reuerſ⁹ Demophoõ:cũ re cognita amplex⁹ arborẽ:ac deoſculat⁹ foret:folia q̃ſi intellecta ſpõſi amore emittẽtẽ cõſpexit:Itaq; a Phyllide phylla appellata ſũt. A phyllon me hiſſophylon deducit̃ herba:de q̃ dixim⁹ & melanphyllon alia herba vrbana:& topiaria:q̃ Acanthus vocat̃ crepidines marginũ veſtiẽs.Alteꝫ eius gen⁹ aculeatũ:& criſpũ ẽ:alteꝫ lene:qd Pęderoton noĩant: & Platiphyllon: qd latiora folia habeat:gręce enĩ πλατύ latus dr̃.gen⁹ eſt herbæ:quã græci Tithymallũ:nr̃i a lacte lactariã vocãt:nõnulli lactucã caprinã:hui⁹ lacte ſi inſcribat̃ corp⁹ inſpſo:cũ inaruerit: cinere:lr̃æ apparẽt: & ita adulteras qdẽ alloq voluere poti⁹ q̃ codicillis:Genera ei⁹ multa Characias dr̃:q maſcul⁹ exiſtimat̃:ramis digitali craſſitudine rubris: rugoſiſq; qnq; aut ſex cubitali lõgitudẽ a radicis foliis pene oleæ: niſi qd ſũt lõgiora: in cacuminibus coma iũgi:ex ſemine cũ melle decocto catopocia faciũt:vñ vulgo hãc herbã Catapuciã vocãt.Succũ bibũt ĩ poſca:vt purget p aluũ. Itẽ in paſſo aut aq̃ muſſa:vt purget p vomitionẽ.Alteꝫ gen⁹ myrſimiten vocãt: alii Caryoten.foliis myrti acutis:& pũgẽtib⁹:ſed molliorib⁹ fruct⁹ nux vocat̃. Inde cognomẽ herbę greci dedere:q̃ppe καρύδν nucẽ vocãt:tertiũ Perat⁹ vocitat̃:ſiue Tytimalis folio rotũdo:caule palmũ alto:ramis ſtantib⁹ ab radice q̃tuor aut qnq; rubẽtib⁹:ſemipedali altitudie ſucci plenis.Q uintũ Cyparuſſiã noĩant:qa folia hẽt cupreſſi foliis ſimilia:caule gemino aut triplici.Cętero helioſcopio ſimile:qd circa oppida naſcit̃ ſemine albo:colũbis gratiſſimo.Nomẽ accepit:qm̃ capita cũ ſole circũagit ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν τὸν ἥλιον l̃ eſt a ,pſiderãdo ſole.Sextũ gen⁹ eſt l̃:qd Platyphyllon vocari dixim⁹.alii Corymbitin alii Amigdaliten a ſimilitudie noĩant:nec vll⁹ latiora ſũt folia:piſces necat:aluũ ſoluit radice:vel foliis:vel ſucco.. Septimũ Dẽdroides cognoĩant:l̃ ẽ arboreũ Quippe gręci δενδρῶν arborẽ vocãt.Alii Codiõ a Corii ſimilitudine:nã κοδίον pellis dr̃ in petris naſcẽs cõmoſiſſimum ex oĩb⁹:hoc q̃q; a foliorꝫ tenuitate Leptophyllõ.Eteni λεπτὸν tenue ſignificat.Itẽ a Phyllõ Enneaphyllon herba q̃ lõga folia nouena hẽt cauſticę naturæ.Imponit̃ lana circũdata:ne vrat lat⁹. Cõtinuo.n. Puſtulas excitat lũboꝫ dolorib⁹ & Coxẽdicũ vtiliſſimũ:a pagẽdo aũt Paginæ dicte ſũt.Pãgere figere ẽ: vñ verſ⁹ Pãgi vel figi in cæris dicũt̃. Hic ,p metaphorã Pãgere ẽt,p narrare & declarare accipim⁹ a pagina fit verbũ Cõpagino l̃ eſt cõiũgo:cõnecto:qd paginæ ſimul cõiungũt̃.A pingo v̄o fit Impingo:qd ẽ infigo:a q̃ Impactũ ifixũ dici⁹ & Cõpingo:Coniũgo:Compono:a q̃ Incõpactũ diſuũctũ:male cõpoſitũ:& Cõpactũ ,piũctũ. Virgilius.Eſt mihi diſparib⁹ ſeptẽ cõpacta cicutis Fiſtula.Itẽ Cõpago cõpaginis:q̃ & Cõpages Cõpagis dr̃: l̃ eſt cõiũctio cõpoſitio cõfixio.Ouid. Atq; ita diſparib⁹ calamis cõpaginę cęræ iter ſe iunctis nomẽ tenuiſſe puellæ. Pacuuⁿ Saluete geminæ mei cõpages ſãguinis.Itẽ Cõpactio:idẽ qd cõpago:q̃ & pages dr̃.Itẽ Propages:& ,ppago: q̃ mõ ſignificãt vitem vetulã ſuppreſſã vt ex vna plures fiãt:ita dicta:qd porro pãgat̃:hoc ẽ lõge figat̃.Hic fit Propago verbũ:qd ,ppe ſignificat vitẽ vetulã ſuppmo.,p metaphorã tũ accipit̃,p extẽdo dilato: vñ & Propagator: & Propagatrix:& Propagatio:& Propago,ppaginis vſurpat̃:,p gñe:ſed cũ gen⁹ ſignificat breuis ẽ. Virg.Sit Romana potẽs Itala v̄tute,ppago:cũ v̄o vitẽ: eadẽ ſyllaba,pducit̃. Idẽ: Flexos,ppaginis arcus. Itẽ Pala inſtrũ ruſticũ vulgo notũ:& palã aduerbiũ :qd ſignificat clare:apte:a q̃ Propalã eiuſdẽ ſignificatiõis:& ,ppalo verbũ manifeſto:aperio:& pal⁹ aq̃ in altitudinẽ.& Palã lati⁹ diffuſa:a q̃ Paluſtre:qd ex palude ẽ: & palla muliebre veſtimẽtũ qd palã:& for(eſt:& Plauſtrũ:ideſt curuus:vt Varro ſentit:qd ex oi pte palã ſit:qd ĩ eo vehit̃:& Repagula q̃ patefaciẽdi gr̃a:ita fingunt̃:vt cõtrario oppugnẽt̃:hęc & Repages dicũt̃. Ply. Firmiſſima ĩ rectũ abies:eadẽ valuaꝫ repagul⁹ & ad q̃libet ĩteſtina opa aptiſſima:& Paſtinũ ferramẽtũ bifuraũ:q̃ ſemina pãgunt̃: Vñ & Repaſtinari dictæ ſũt a veterib⁹ vineę veteres q̃ refodiebãt̃:hęc eni ,ppa appellatio Reſtibilis vineti erat.Nũc antiqtatis imprudẽs cõſuetudo:qcqd emoti ſoli vineis ,pparat̃: repaſtinatũ vocat:vñ qdã repaſtinari agrũ dicũt̃:cuius habit⁹ fodiẽdo mutat̃.A q̃ Repaſtinatio deducit̃ qd aliqñ ,p renouatiõe vſurpat̃. Itẽ pect⁹:qd coſtis cõpactũ eſt. & Pectoverbũ eiuſdẽ fere cũ ſuo ſimplici ſignificatiõis.A q̃ Pecten qd fila in telis figat:a cuius ſimilitudine & Pecten dictus:q explicat capillũ. Item Pecten Cratis genus dentate ſtilis ferreis: A quo Pectinari terra dicitur

Virgi.
Ouidius. Pacu.
Virgilius Idez
Varro.
Plynius
Plautus
Ouidius.
Plynius.
Dora.
Virgilius.
Iuuena.
Virgilius
Salustius
Paulus.
Cicero.
Varro
Actius
Cicero
Liui.
Ceci.
Virgilius
Ennius.
Plautus.
Cato.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Plectrum
Pexo
Pexatus
Pectinatus
Pectorium
Contentus

& Plectrũ quo fides pcutiunt. Pecto ẽt aliqñ ꝓ cõpono accipit: & pro explico: A quo fit Pexo: vñ pexę vestes
dicũt: q̃ pectine fuit cõtextæ: & pexati appellãt: q pexas vestes induti fuit. Marti. Pexat pulchre rides mea Zoi Martialis
le semp. A pecten vo pectinatũ dr tectũ illud: qd ad similitudinẽ pectinis ĩ duas ptes denexũ ẽ vt testudinatũ in
q̃ttuor. Pectoriũ vo gallicã vocabulũ est: & gen quoddã vehiculi significat: quo vti galli solebãt. POTERIT
ESSE CONTENTVS. Poterit sibi satisfactũ putar Cõtẽtus, pprie dr: cui in aliq̃ re etiã parua abũde satisfa-
ctũ est. Vnde contentã naturã paruis: ac minimis rebus dicim: idest cui paruæ: & minimæ res satisfaciũt Vir. Virgilius
patriis sed nõ & fili aruis Cõtent. Cic. Breuitatis causa familia cõtenti erim vna. Teren. Quia neq; tu vno cõ Licero.
tẽta eras: neq; sol dedit: & a cõtinẽdo deducit Cõtent: q̃si cõtineat. qd aio satisfaciat: estq; in hac significatione Terentius
nõ pticipiũ: sed nomẽ. Aliqñ etiã dũ nomẽ est: ꝓ cõiuncto ac colligato accipit. Vir. Cõtẽta ceruice trahũt striden Virgilius
tia plaustra. Quãdo vo est pticipiũ significat id qd continet. Apulei: Cui pecunia eis parua arcula cõtẽta erat Apuleius
Interdũ Contẽtus nõ a cõtineo: sed a contẽdo deducit. & tũc significat vel extensũ. Vir. Hũc rapidũ iãdudũ ar- Virgilius
cu contẽta parato. Tela tenẽs. Lucilli: Hic & musipula contẽta: ac scorpi cauda sublata: vel festinũ. qa cõtende Lucilius
re: vt supius dixim: festinare est: A quo fit aduerbiũ Contẽte cũ compatiuũ est Cõtentius: & suplatiuũ Cõten
tissime. Cicero: Socratẽ ferũt: cũ vsq; in Pyreũ Contẽt ambularet: quæsitũq; esset ex eo: cur id faceret. Hic obiter Licero.
memorãdũ est Pyreũ: & Phalerã duos celeberrimos port fuisse duos miliũ passuũ muro Athẽis iunctos. Ab
Isthmo vo qnquagita duos miliũ passuũ interuallo distãtes: Cõtinere, pprie ẽ intra se tenere vt Aegipti partem
Asia cõtinet ptẽ Africa. Aliqñ capit ꝓ eo qd est inuitũ & q̃si repugnãtẽ tenere. Teren. Ruri fere se continebat. Terentius.
Vñ continẽs: & Cõtinẽtia deducũt: q̃ ita a Temperãte: & Temperãtia separant: qd Continẽs prauas qdẽ cupi
ditates hĩc põt: a qb tũ sevinci nõ finit. Tẽperãs vo hĩc huiusmõi cupiditates nõ põt: qa in eo habit qdã est re Licero.
frenãs illas. q ẽ in cõtinẽte. Cic. Vt q̃ copiis: & opib fere vix possum ea mãsuetudine. & cõtinẽtia nr̃a socios fi
delitate tueamur. A cõtinẽs fit ei cõtrariũ Incõtinẽs: & a cõtinẽtia Incõtinẽtia: quẽadmodũ a tẽperãs Intẽpe-
rãs: & a Tempantia Intẽpantia. Itẽ ꝓpatiua: ac suplatiua eos Cõtinẽtior: Cõtinẽtissim. Incõtinẽtior: Incõti
nẽtissim, q̃terea aduerbia Cõtinẽter: Cõtinẽt: Cõtinẽtissime: Incõtinẽter: Incontinẽt: Incontinẽtissime. Ve
teres Cõtente q̃q; aliqñ ꝓ parce: & cõtinent vsurpaũt. Plau. Q uãq̃ illũ pater arctæ: cõtinẽtęq; hẽt. Continẽs ẽt Plautus.
aliqñ ꝓ continuo: ac cõiũcto accipit. Cic. Itaq; cũ exercitũ ꝓ Capadociæ ptẽ eã: q̃ cũ Cicilia continẽs est iter face Licero.
ret. Idẽ: In continẽtib qdẽ terris vestrũ nomẽ dilatari potest. Hic Vlpian continẽtes, pucias vocat: q̃ Italiæ cõ Idem
iũctæ fuit: vtputa Gallia: & Germania: & Continẽter aduerbiũ ꝓ Coniũcte: Continueq; accipit. Ply. Triũ diez Vlpia.
sitim continenter tulit. Itẽ cũ fœminino genere proferẽt: continẽs capit pro terra: quę nõ est insula quã vulgo ter Plynius
rã firmã appellant: vt ex Sicilia ad continentẽ parũ intercapedinis est. Neutro vero genere continẽs ꝓ firmamẽ
to rationis a Rhetorib vsurpat: qd græci συνεχὲς vocant. Cicero: Firmissimã argumẽtationẽ nominat. Vt si Licero
velit Horestes dicere eiusmodi aium matris suæ in patrẽ suũ: in seipsũ: ac sorores: in regnũ: in famã generis: ac
familiæ: vt ab ea pœnas liberi sui potissimũ petere debuerint. Continẽs quoq; participiũ est præsẽtis tẽporis: &
significat quicqd aliquid continet. Itẽ a contineo fit Continuo verbũ: qd est pseuero: Perago: Apulei: Scaphas Apuleius
ascẽdere mari iter cõtinuare: ab hoc Continuũ deducit: significatq; id qd sine interuallo est: & Continue aduer-
biũ pseuerãter: a assidue & Cõtinuo alter aduerbiũ: qd similit ꝓ iugiter: & in æternũ aliqñ accipit. Vir. Cõtinuo Virgilius
has leges: æternaq; fœdera certis imposuit natura locis: pprie tamẽ statim significat: hoc est sine aliqua tẽporis
intermissione. Plyni. Quod cõmanducatũ continuo gingiuã sanat. Quod si negatio addat tã hinc: q̃ protin Plynius.
idẽ fere significat qd ideo. Cicero: A t si illæ seditiões saluti huic ciuitati fuissent: nõ cõtinuo fiqs mot a populo Cicero
fact fuisset id. Cic Norbano in nefario crimine: & fraude capitali esset ponendũ. Quintili. Non autẽ vt quicqd Quintili.
præcipue necessariũ id ad faciendũ oratorẽ maximi protinus erit mometi. Eandẽ etiã vim habet interrogatio:
quã negatio. Idem: Continuo ne si ille stulte cogitauit: nobis quoq; stulte dicẽdũ est. Itẽ a continuo fit continua- Idem
tio: hoc est perseuerãtia: quæ & Continuitas a nõnullis dicit. Contineo aut ex con & teneo compositũ est. Tene
re proprie est apprehendere: detinere. Virgili. Nec te teneo nec dicta refello. I sequere Italiã ventis. Idẽ: Vers Virgilius
vbi correptum manibus: vinclisq; tenebis. Sed per translationẽ aliquando ponit pro habitare: possidere. Idem: Idem.
Quæ gurgitis hui ima tenẽs. Aliquãdo pro cõpescere: astringere. Idẽ. Texendæ sepes etiã: & pro omne tenẽ Idez
dũ. Idẽ Tenuitq; inhians tria cerberus ora. Interdũ pro tergere. Idem: Amnis abundans. Exit: & obducto late Idem
tenet omnia limo. Nonnunq̃ pro dirigere. Idẽ: Sed vos qui tandẽ: q̃bus aut venistis ab oris: Quove tenetis iter Idem
Quãdoq; pro intelligere. Teren. Id paues: ne ducas tu illã: tu aut: vt ducas rẽ tenes. Itẽ pro remorari: Vir. Hũc Terenti. Virgilius
phœnissa tenet Dido: & pro implere: Perficere. Idẽ: Ni teneat cursus. Idem: Fugã tenuisse p hostẽ: hoc est na- Idez
uigationẽ fœliciter peregisse. A teneo Tento deriuat. Nã tẽtare expiri est: & exqrere: & verbo: vel q̃si manu te
nere. Cicero. Tẽtare volui: an ita dici possent vt ꝓbarẽt. Virgi. Vix primi prælia tẽtant. Quidã tũ nõ a teneo: Licero.
sed a tendo deriuatũ hoc verbũ existimãt quod q tẽtant quasi manũ: aut aliã corporis partẽ tendũt. Ab hoc fit Virgilius
Tentatio: & Tentamentũ: & Prætento: hoc est ante tento. Plyni. Cochleæ geminis corniculis prætentant iter Plynius.
q̃a carent oculis. & A ttento idẽ quod Tento. Petronius: Dulcib ac blandis verbis animũ eius attentãs: & Per Petro.
tento qd modo est valde tento. Virgi. Latonæ tacitã ptentant gaudia mentẽ: modo leuiter Tẽto. Idẽ: Blanda Virgilius
vicissim Gaudia pertẽtãt mẽtẽ. Itẽ a teneo Teneor: hoc est ductus: cõtinuatio ordo: concẽtus. Virg. Aliti ne ha Idem.
buisse tenorẽ crediderim. Teneor ẽt accẽt vocat: qd teneat hoc ẽ dirigat sermonẽ. Sũt tamẽ q̃ tenorẽ a tono de
ductũ velint: vt supius dixim: qppe græci τόνον accentũ dicũt. Itẽ Tenue secũdũ quosdã qd q̃ tenua sũt: facile
tenent: & Tenitæ quę credebant sortiũ deæ esse: qd tenendi haberẽt potestatẽ. & Tenax. qd mõ significat id qd
retinet: vt glutinũ tenax: modo parcũ aquarũ. Apule. Hõ diues: sed nimiũ tenax: mõ constantẽ: durũ pseuerantẽ Apuleius
Hora. iustũ: & tenacẽ ꝓpositi virũ. Vir. Tã ficti: prauiq; tenax: q̃ nũcia veri. Ab hĩ fit Tenatior: Tenacissim Tenacit: Tenaci: Tenacissime. Tenatia siue tenacitas: qd mõ ꝓ pseuerãtia: & duritia: mõ ꝓ Parsimonia accipit: Hora. Virgilius
& ptinax dur: obstinat: pseuerãs. A q̃ ptinacia duricia: obstinatio aũ pseuerãtia. Itẽ ptinacior: Pertinacissim & aduerbia Pertinaciter: Pertinacius: Pertinacissime. Et tenebre priuatio lucis qd teneãt hĩ est impediãt oculos

Contente
Contentius
ssime.
Pyreus
phalera
Contineo
Continens
Continentia.
Temperans
Tẽperantia

Incontinens
tior. ssimus.
Incontinentia
Intẽperans
tior. ssimus
Intemperãtia
Contnenter.
tius. ssime
Contente
Continuo

Continuum.
Continue
Continuo

Continuatio
Continuitas
Continio.
Teneo
Tento.
Tentatio
Tentamentuz
pretento.
Attento
pertento
Tenor
Tenue.
Tenite

Tenax
Tenatior
ssimus
Tenaciter
tius. ssime
Tenacia
Tenacitas
pertinax
tior. ssimus.
pertiacia.
pertinaciter.
tius. ssime
Tenebre

Pompo.

& visum, phibeãt. vñ tenebrosus: obscur: & Obtenebro obscure facio: & Tenebricosus tenebras faciẽs: & Tene- Tenebrosus.
bricor tenebras facio: & Tenus ꝓpositio: q̃, ppinquitatẽ significat: & qd dicimus vsq; ad: nã qd, ppinquũ ẽ. Q ua- Obtenebro.
si tenere videt id cui est, ppinquũ. Quidã tũ ten a Tenẽdo potius dictũ volũt. Q d hæc ꝓpositio extẽsionẽ quãdã Tenebricosus.
significare videat. Itẽ a teneo cõposita fuit Attinet: & Pertinet: q̃ fere ĩpersonalia sunt q̃uis aliqñ psonaliter, pfe Tenebricor
ranẽ. Sunt aũt eiusdẽ fere significatiõis: & significatio eorũ lati ssime patet. vt Põponius iurisconsultus affirmat Tenus. ptinet
Nam & ea attinere siue ptinere ad nos dicimus: q̃ dñii nostri sunt: & ea q̃ aliquo iure possidemus: q̃uis non sint Attinet
nostri dominii. Itẽ ea q̃ in nulla nr̃a causa sunt: sed eẽ pñt. Hinc aliqñ ptinere ad me accipim, peo: qd est officiũ Obtineo
meũ eẽ: siue onus mihi incũbere. Itẽ Obtineo: qd est cõsequor: adipiscor. Abstineo tẽpero: & fere idẽ: qd ptineo Abstineo.
vñ abstinẽtia fit: quã qdã a cõtinẽtia nõ sepant. Aliĩ volũt Cõtinẽtiã esse: cũ nos a voluptatib cõtinem. Abstinẽ Abstinentia.
tiã vero ꝓ iustitia accipi: cũ ſ. abstinem ab alienis: nulli vi afferẽtes: nihil cuiq̃ eripiẽtes. Hic Abstinẽtes: & Cõti Continentia.
nẽtes dicunt: & aduerbia Abstinẽter: & Cõtinẽter: & cõpatiua & suplatiuaq; eorũ. Detineo remoror: occupo: A abstineo
quo Detẽtor: Detẽtrix: Detẽtio. & Detẽto frequẽtatiuũ. Substineo: A quo substẽto eiusdẽ significatõis: vñ sub Cõtinens
stẽtaculũ: qd aliqd substinet. Et alio mõ fulcimẽ dr. Nã & fulcire substinere ẽ. Vir. Cælũ qvertice fulsit. Hic ful abstinẽter
cra dicũt suimæ Lectorũ ptes: qb tori sustinẽt. Idẽ: Lucẽt genialib altis. Aurea fulcra toris. Gelli. Ne qd apd Continenter.
ei lecti fulcrũ capsã eẽ ꝓstaret: eã ferre oporteret. A fulcio fit compositũ Suffulcio: quorũ passiua sũt Fulcior: & Detineo
Suffulcior. Var. Vt maiorib ptic Suffulcte vites auras nõ ptimescũt. Destineo arceo: repello extra teneo. Vir. Detẽtor
Dũ distinet hostẽ aggere murorũ. Retineo: Remoror teneo. vñ Retinacula habenę dicũt: qd iis eq: & alia aia Detẽtrix.
lia retineant. Tenesm nõ a tenẽdo deriuat: vt qdã p ignorãtiã existimãt: sed græca vox ẽ τἐνεσμος: & mor Detẽtio.
bũ sigificat ĩ quo æq̃: atq; in tormib frequẽs desidẽdi cupiditas ẽ: æq̃ dolor: vbi aliqd excernit: descendũt aũt pi- Detento.
tuitæ: mucisq; silia: interdũ ẽt leniter subcruẽta: sed his ĩterponũt nõnunq̃ ex cibo quoq; recẽte coacta. Dr autẽ Substineo
Tenasmus ἀπὸ τοῦ τἐινειν: qd extẽdere ẽ: siue qa extẽdit: hoc est itumescit itestinũ: seu qa extẽdũt sese p̃men Substento.
do: q conant excrescere. Veteres tenui aliqñ, p tenuiv surpariũt EPISTOLA. Quæ opi ꝓponit. Epla græcũ Substentacu-
vocabulũ ẽ: dr̃q ἀπὸ τοῦ ἐστὼ θὲλλειν: qd mittere est: qa ad absẽtes mittit. Ideo eni iuẽtæ sũt epistolæ: vt ab Tutus.
sentes certiores facere possim fiqd fit: qd eos scire oporteat: hic ẽt ἀπὸ τοῦ ἀποθὲλλειν: qd sir sigificat mit Tutus.
tere dicunt apostoli. T. Liui. Apostolos suos fregit in Senatu: hoc est epias. Vñ nũc libelli: q a iudicib qb, p- Assolet.
uocatũ est: ad appellatũ mittũt: dicunt Apostoli: cũ nihil aliud sint: q̃ epistolæ: ea q̃ in causa acta sũt: indicãtes. Insolens
Latine epistolas: lr̃as appellam dũtaxat multitudis nũero. Nã in singulari littera significat elemẽtũ: vt A vel Insolentia.
B. Itẽ manũ scribẽtis. Cice. Nã Alexidis manũ amabã: qd tã, pbe accedebat ad sisitudinẽ tuæ lr̃æ. Repitur tũ ali Insolẽter.
quãdo littera in singulari, p epla apud poetas dũtaxat Oui. Q uã legis a rapta Briseide lr̃a venit. litteras etiã vo Insolentior.
cam disciplinas: q̃ litterarũ monumẽtis cõtinẽt. Vnde dare operã litteris dicim: hoc est incũbere artib q̃ scri issimus
pte sũt: & litterat vocat: q in litterarũ studiis erudit est: cui cõtrariũ est Illiterat: hoc est rudis indoct. Vete- Insolentius
res etiã litterosũ dixere. Cassi. Homo mere litterosus. A littera fit etiã diminutiuũ litterula: & Oblitteroverbũ issime.
qd est obscure facio: & exhoim mẽoria tollo: q̃si e litterarũ monumentis deleo: qd verisimili est q̃ qd scribit. Ser Solutus
uius a littore deduci: qa ibi notata fluctib æquari solẽt. Ab hoc fit Oblitteratio. Ab Epistola vero Epistoliũ de- Insolutus
riuat: hoc est pua epistola: & Epistolaris. vnde Epistolares chartas: & epistolarẽ papyrũ dicim. Martia. de char Soltum.
ta epistolari. Seu leuiter noto: seu caro missa sodali. Oẽs ista suos chartavocari solet. VEL. Aut. Vel eni iter
dũ disiũctiua cõiũctio est: vt hoc loco. Interdũ ponit pro etiã. Virgi. Carmiavel cælo possunt deducere lunam.
Ab eo cõposita fiunt Velut: & Veluti: de qb supius dixim. TITVLO. Indice libri. Titulus, pprie Index cu
iuscũq; opis: qui græce ἐπἐγχὸσ dicit. vnde ĩ statuis siue picturis titulũ dicim litteras: q̃ vel artificis: vel ei cu
ius statura: siue imago est: nomẽ demõstrat: vel tẽs quo factũ ẽ: declarat. Sueto. Plurima & ãplissima opa incẽ
dio psũpta restituit: sed oĩa sub titulo trũ suo: ac sine vlla pstini autoris mẽoria. Itẽ titul libri dr: qvel q̃litatẽ opis
vel nomẽ autoris: vel nũerũ librorũ ostẽdit. Martia. Prim vbi ẽ inqs: cũ sit liber iste secũd. Q uid faciã: si pl l
le pudoris hẽt Tu tũ hũc fieri si mauis Regulæ pmũ. Vnũ de titulo tollere iota potes. Dict aũt titul ẽ a tuẽdo
q̃si tutul: qd tueat factũ autoris: & si qs alten op eẽ ptẽdat: veri opificis indicet nomẽ Per trãslationẽ tũ ponit
aliqñ titul, p monumẽto. Apule. Auorũ & pauorũ titul Clar. Tituli ẽt aliquãdo vocitati sũt milites q̃si tutuli:
qd patriã tuerent. vnde & Titi ꝓnomẽ ortũ: & Tutul vocabat ornamẽtũ capitis flaminicarũ: & vitta purpurea
innexa crinib: & in altitudinẽ erecta: qd p eã Flaminica a cæteris mulierib discernebat. Tueri, ppe videre est.
Virgi. Excipiunt plausu pauidos gaudẽtq; tuẽtes. Dardanidæ. Ab hoc cõposita fiunt Intueor: Obtueor: & Cõ
tueor eiusdẽ fere significatiõis. Ab Obtueor Obtut deriuat: hoc est aspectus: Virgi. Obtutuq; hæret: defixus ĩ
vno. Q uoniãvero rem nobis charã assiduẽ videndo, ptegere solemus: factũ est vt tueri etiã pro defendere vsurpe
mus. Cice. Vt scirent maiore: cura tueri: q̃ parta sunt. Ab hoc deriuat Tutus: qd mõ actiuæ significationis est:
vt tuta vrbs: q̃ nos defẽdit: mõ passiue: vt tuti sumus ab hostibus: hoc est minuti: & sine aliquo periculo. Itẽ Tu
torverbũ eiusdẽ significatiõis: & tutor nomen: qd significat eũ qui vim ac ptãtẽ habet in capite libero ad tutãdũ
eũ: qui, ppter ætatẽ infirmã nõ põt se defendere: q̃ ptãs iure ciuili ei data atq; pmissa est. A quo tutela ipsa ius at
q; ptãs appellata est: & Tutoriũ qcqd ad tutorẽ ptinet. Itẽ a tueor ædituus: q̃ ædes sacras tuet: de quo supius di
ximus: & Tutanus deus: qui hoies tueri putabat. Varro. Tutanũ deũ Romæ oẽs: q laborãt: inuocãt: & Tuti
lina dea similiter. Idẽ: Tuã fidẽ Tutilina iuoco: q̃ adesse mortalib soles: & Tuto aduerbiũ: hoc est sine periculo
a noie fit Tutior: Tutissimus: ab aduerbio Tuti: Tutissime. SOLENT. Cõsueuerũt: a Soleo cõpositũ fit As
solet: qd fere vsurpat, p eo: qd est fieri solet. Apule. Ingressi oppidũ stabulũ: vt assolet: pquirimus. Itẽ Insolẽs: qd
mõ significat eũ: q nõ solet. Terẽ. Q uid tu Athenas insolẽs? mõ arroganti: qd ꝓter legẽ agat solitã: hoc est hũa
nã & naturalẽ. Cice. Nec erat verẽdũ nec vera ꝓdicãs de se nimis videre aut insolẽs: aut audax: a quo fit Insolẽ-
tia: & insolẽter aduerbiũ: & cõpatiua: ac suplatiua eorũ Insolẽtior: Insolẽtissim: Insolẽtu: Insolẽtissime. Itẽ a so-
leo fit solit: cui ꝓtrariũ ẽ isolit: & Solitũ ꝓsuetũ. vñ Pl solito: & min solito dicim. FLORALES. Intellige

Martialis
Virgilius
Hellus
Varro
Virgilius
Cicero.
Cicero.
Plaut.
Cicero.
Idem
Vlpia.
Plynius
Cicero
Quintili.
Idem
Virgilius
Idem.
Idez
Idem
Idem
Terenti.
Virgilius
Idez
Cicero.
Virgilius
Plynius.
Petro.
Virgilius
Idem.
Apuleius
Hora.
Virgilius
T. Liui.
Cicero.
Cassius
Serui.
Martia.
Virgilius
Suetoni
Martialis
Apuleius
Varro.
Idem
Apuleius
Terenti.
Cicero.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Floralea

ludos:eteni adiectiui ē Florales. Nā noīa q̃ festos dies sigificāt:neutralia sūt: carētq; nūero singlari: vt Cōpitalia: Bacchanalia: Vinalia: Agonalia:& Floralia:de qb⁹ ia diximus. ILLIS EPIGRAMMATA SCRIBVNTVR QVI SOLENT SPECTARE FLORALES. Quasi dicat:q pñt floralib⁹ intesse nō de dignabūt epigrāmata nra legere. Foralib⁹.n.nudę mulieres:& lasciuis vbis:& obscenis corpis moribⁿ sine aliq̃ verecūdia vtebant. Q uāobrē Scipio Nasica Senatū caueā Theatri ad hmōi ludos celebrādos facere moliētem grauissima orone cōpescuit: pluasitq; ne græcā luxuriā hūlib⁹ priæ moribⁿ paterēt obrepe. Tantūq; autoritas eiⁿ valuit:vt Senatores p id tps ēt Subsellia:qb⁹ ad breue hore spatiū cōgestis in ludoⁿ spectaculo iā vti ciuitas cœperat:deiceps phiberet apponi:q̃nis puo tpe ea ptinētia durauerit. SCRIBVNTVR. Cōponunt lris mādant. Scribere aliqn̄ exarare ē:hoc ē manu ppa lras fingere:qd ēt librarii faciūt:aliqn̄ ē cōponere lris mādare:qd ētvno dictāte:& altero exarāte fieri pōt. Hic Scriptores nō librarii:sed ipsi:vt ita dicā:autores operū dnr. A scribo fit Scripto frequētatiuū. A q̃ aliud frequētatiuū Scriptito:& Scriptū op⁹ cōpositū:& Scriptura ipsa:vt ita dicā exaratio:& Scriba:q vel gesta:vel epistas: vel tabellas scribit:pserti iussu alten⁹. vñ Scribas pontificis maximi dicere possum⁹:q lras eⁿ scribūt. Itē scribas librarios:q libros a nobis æditos scribūt. Itē Scribas tabularios:q̃s vocam⁹ Tabelliōes:& Scripturari⁹:q tabellio ētvocat:qd scripturis oia vl vrbiūvel puiciani gesta publice cōputāt. Lucil. Publican⁹ vo:vt asiæ fiā Scripturari⁹:& Scriptio:hoc ē scriptū siue scriptura. Var. Auar⁹ fenerator spe lucri rē Scriptiōe duplicarat. Ci. Impulsi sum⁹ ad Philosophiæ scripsiōes :& Scribello:quo veteres vsi fuerūt p scribo. A q̃ cōpositū fit Cōscribello. Var. Astrologi nō sūt:q cōscribella verrūt pingētes cælū. Præterea a scribo cōposita fiūt A scribo:qd aliqn̄ sigificat addo:adiūgo. vñ A scripti dicebāt:q in colonias noīa dedissēt: vt cæteris colonis adderēt. Itē A scripti milites dicebāt q supplēdis legiōib⁹ ascribebant:q̃s & Ferētarios:& Rorariosvocāt. Aliqn̄ tribuo iputo. Cic. Neq; eni mihi negligētiæ veli ascribas. Circū scribo deleo:qd cū delere scriptū aliqd volum⁹ linea q̃dā circū scribere solemus. Perscribo i totū scribo. Trāscribo:& Exscribo notæ sigificatiōis. Describo:qd ē exprmo:& ppetatib⁹ qbusdā q̃si q̃dā pictura añ oculos pono. Interdū ēt Depigo:nā & scribere nōnūq̃ p pigere vsurpam⁹. Ply. de Nichomacho pictore: Scripsit & Apollinē:& Dianā deūq; Martē in Leōe sedētē. Q uare & picturas legere dicim⁹. Vir. Q uin ptin⁹ oēs plegerēt oculis:qd ad imitationē grecorū factū ē:apud quos γράφειν scribere:& pigere ἐγράφασ pictor. Graphia pictura:& scriptura. Graphis penicillus. Ply. Graphidis vestigia extāt i tabulis:ac mēbranis:ex qb⁹ pficere dnr artifices. Graphiū stil⁹:quo i pugillarib⁹ scribit:a quo Graphiariū:de quo alibi dixim⁹. Itē pugiōis gen⁹. Sueto. Cæsar Cassi brachiū abrepto graphio traiecit. Zographos pictor aialiū. Zographia aialiū pictura. Anthropographos hoim pictor. Ply. Dionysi⁹ nihil aliud q̃ hoies pinxit:ob qd Anthropographos cognoiat⁹ ē Rhyparographos sordidarū rerū pictor. Sic eni cognoiat⁹ ē Pyreicⁿ pictor excellēs:qdē:sed q Tōstrinas/asellos/obsonia:aliaq; hmōi hūilia secut⁹ ē:q̃nis hę plur veniere q̃maxie multoⁿ picturę. ῥυπαρόν Greci sordidū dicūt. A grapho ēt Grāma dr:qd litterā sigificat. a q̃ Grāmatice ars lraria:hoc ē q̃ in emēdate loquēdo scribēdoq; psistit: vt lræ suas custodiāt voces:& velut depositū red dāt legētib⁹:& Grāmatic⁹ notę sigificatiōis & Grāmatocyphon q capite sūmissimo:& i genib⁹ papyrū tenēs scribit. Itē a Grapho Syngraphū scriptura:q̃ fit in alicui⁹ rei fidē:& ab aliqb⁹ fit pscribit. Sueto. Dubitauit a qbusdā iusiurādū:ac ēt Syngrapha rogare:& Antographū scriptura silis manu ppa facta:& Antograph⁹ adiectiuū. vñ libros Ciceróis scriptos dicim⁹. Grāma ēt lineā sigificat. a quo linear(pictura Monogrāmos dicta ē. Itē Monogrāmi apud nos dnr:hoies macie ptenues:ac decolores:tractū a pictura:q̃ pusq̃ colorib⁹ corporeē: lineis advmbrā figebat. Lucil. Monogrāmi quq; adducti pietatē iuocāt. Itē a describo Descriptio deriuat:q̃ ita a diffinitōe distiguit:qd diffinitio ex gñe & differētiis cōstat. Descriptio certis ppetatib⁹ cōtēta ē. Præscribo:qd mō sigificat añ scribo:mō Præstituo:legē ipono. Var. Q nū pscriptū erat:ne qs angiportū trāsgredereē. Interdū adiudico:siue p iudico. a quo Præscriptio:de q̃ supi⁹ dixim⁹. Proscribo:qd sigificat dāno. vñ Proscripti dānati dnr. Ply. de Sylla. A ge nō exit⁹ vitæ eiⁿ oīm pscriptoⁿ ab illo calamitate crudelior fuit. Tractū aūt ē ab eo:qd ii ppe pscribi dicūt: vt Vlpia testat:q̃ⁿ noīa claris lris:vt de plano recte legi possint:añ tabernā:vel āte eū locū:i quo nego ciatio exerceē:nō i loco remoto:sed ieuidēti scribūt. Ab hoc ēt Proscriptio:hoc ē dānatio deducit. Inscribo mō titulū appono. Vir. Dic qb⁹ in ēris iscripti noia regū Nascūt flores:mō dilacero:noto. vñ iscripti dicūt serui Stigmata hūtes. Plau. Corp⁹ tuū vulneribⁿ iscribā. Vir. Et vsa puluis iscribit hasta. Ab hoc iscriptio:mō titul⁹:mō nota. Subscribo subnoto. a q̃ subscriptio Rescribo ad eū:q ad me scripsit:vel in eū:q i me scripsit scribo: vl rē scriptā rursus scribo. Cōscribo multa sil scribo:ab hiis Rescriptio & Cōscriptio deducit:& a pscribo Cōscripti pres appellati. de qb⁹ dixim⁹. NON INTRET CATO THEATRVM MEVM:AVT SI INTRAVERIT SPECTET. Hoc ē nō sumāt seueriores libros meos:aut si sūpserit:legāt. Allusit aūt ad catōis historiā q cū aliqn̄ theatrū:i quo floralia celebrāt.:spectādi grā ingressus fuisset erubescereteq; ppls petere:vt eo pscēte mimę nudareē:re ex fauonio sibi aiāissimo vna sedēte cognita surrexit:atq; ex theatro discessit:ne pscētia sua spectaculi cōsuetudine iterūpet. Abeūte itaq; igēti plausu ppls pscuit⁹ prisci morē iocoⁿ in scenā reuocauit:cōfessus plus se maiestatis illi:quā sibi vniuerso tribuere. INCATONEM.EPIGRAMMA.XXIX.

p OSSES IOCOSA E. Hoc ē Tetrastichō:q̃ Epistolā claudit ni q̃ arguit leuitatē catōis:q si nolebat spectare floralia:nō debebat theatrū itrare. Carmē ē trimetrū Iābicū hippodiactū:qd invltio pede sp spōdeū aut trocheū hēt. Nouissimi duo tragici sūt:qa pedē vnū trisyllabū hūt. SEVERE. Grauis. Seuer⁹ eni aliqn̄ grauē:& cēsoriū sigificat:q̃si spver⁹:& nulla grā:nullis illecebris mutabilis. Vir. Romulidis: Tatioq; semi:curibusq; seueris Aliqn̄ asperū:trucē. Idē: Q ui tetricæ horrēt rupes:mōtēq; seuerⁿ. Nōnūq̃ sæuū:iplacidū: vitabilē. Idē: Inuidia iscelix: furias:ānēq; seuerū. Nōnunq̃ tristē:solicitū. Var. Tertia pœnarū i famia stās nexa invulgi pectore fluctuāti intōsa coma:sordido vestitu:ore seuero. Hic Seueritas deducit:hoc ē grauitas:cōstātia aspitas/tristitia/q̃ a veterib⁹ Seueritudo dicta ē. Plau. Q d illud ē:qd illi capat frōs seueritudine:hoc est tristitia aī solicitudine:& Seuere aduerbiū: A q̃ Seuer⁹: Seuerissime:sicut a Seuer⁹: Seuerior: Seuerissim⁹. & Asseuero

Scribere. Scriptores Scriba Scripto. Scriptito. Scriptum Scriptura Scripturarius Tabellio. Scriptio. Scribello Conscribello Ascripti. Ferentem Rorarij Circumscribo. Perscribo Transcribo. Exscribo Describo Graphia Graphis Graphium. Zographus. Zographia. Antropographus. Rhyparographus pyreicus. Gramma Grāmatice. Grāmaticus. Grāmatocyphō Syngraphus. Antographus. Monogrāmos

Scipio. Nasica.

Lucil. Varro. Cicero Varro.

Cicero.

Plynius. Virgilius Plynius.

Suetoⁿ Plynius. Pyr.

Lucillius

Varro. Plynius.

Vlpia:

Virgilius Plautus Virgilius

Cato.

Virgilius Idez Varro.

Plautus

Seuerus Seueritas Seueritudo Seuere. rius. rissime. Seuereor issimus Asseuero.

Quintili. vbū:qd est cūvi q̃dā:ac motū aī q̃si cū seueritate aliqd affirmo. A q̃ Asseueratio deriuat. Q uīti. Altera ex asseueratiōe pbatio ē. Ego hoc feci:tu mihi hoc dixisti:& O facin⁹ idignū:& Perseuero:qd ē cū q̃dā constātia:& q̃si ptinatia duro. Ci. Et me a volātate ad extremū vsq; vitæ diē pseuerādū ē. Ab hoc pseuerātia deducit:lī ē cōstātia Pertinatia. Et pseuerāter aduerbiū. IOCOSE. Cui sacrificia obsenis ioc plena sūt. AN. Nūqd. An.n. inērogādi aduerbiū ē. Ci. An vo Romul⁹ ille:aut pastores:aut cōuenas cōgregasse: aut sabinorū cōnubia cōiūxisse: aut finitimoⁿ vim repssisse eloquētia videt. Sed aliqn̄ trāsit in vi cōiūctōis:cū fmo dubitatiu⁹ ē:& tūc fere Subiūctiuo adiūgit:vt nescio an viuat pr:Dubito an va loq̃t seru⁹. Nā qn̄ sermo opionis:aut scię ē p indicatiuū poti⁹ loqmur:nō cū An sed cū qd:& aut:vt opinor:qd pr aut mortu⁹ ē:aut grauat ægrotat:vel p infinitū:vt opinor prēm aut mortuū eē:aut grauāt ægrotare:qd aūt de An:id de Ne ūq; p̃cipit:q̃ plærūq; vna solaq; ē:& sp i pte pma locat:vt bon⁹ Ne ē:An mal⁹. Aliqn̄ alterā hēt:sed id sæpi⁹ apud poetas. Vir. Q ui teneāt hoies ne. Fere ne q̃rere cōstituit. Q nq; ēt hoc mō eūdū mihi nec ne fit ignoro:& p interrogationē. Cice. Verū vultis p̃tori flacco nec ne: hoc ē an nō. Q uidā supracuo addūt alterū:an hoc modo. Nescio an bene faciā: nec ne. An vero qūq; p̃potitio⁹ significat circū:vt anterminū.i. circū terminū:& in cōpositione Amputata circūputata: Ann⁹ qa in se reuoluitur Nā amphitapæ vestes ex vtraq; pte villos habētes nō ab an:sed ab ampho deducit:qd sigificat ambo:& Ampēdices dicebant ab antiqs:qd circū penderēt:q̃ nunc Appēdices dicunt. & Ansegetes: quarū ager viā tāgebat: & Anquirere circū quærere. TITVLVS LIBRI.EPIGRAMMA.XXX.

h IC EST QVEM LEGIS. Hoc epigrāma p idice libri:hoc ē p titulo ponit. Indicat.n. autoⁿ nomē: & q̃litatē opis:captatq; beniuolētiā a lectorib⁹ agēs eis grās qd se viuo legāt epigrāmata:qd raro ceteris poetis solet cōtigere. Carmē ē Phaleciū a Phaleco iuētore vocitatū: pstās spōdeo. Dactylo:& trib⁹ Trocheis. Q VEM REQ VIRIS. Quē cupis hīe. ARGVTIS. Salsis. A cume ē hūtib⁹. Arguere, ppe oūdere ē Vir. Degeneres aios tior arguit. Ab hoc fit argumētū qd mō sigificat rē fictā: q̃ tū secūdū natura sit: vt sup̃ diximⁿ: hoc ē veri filis: q̃lia sūt argumēta comœdiarⁿ: vnde p metaphorā argumētū aliqn̄ p materia ponim⁹. Cic. Q nū nullū scribēdi argumētū mihi relictū ē:mō rōnē:q̃ rei dubiæ facit fidē: vt ē sylogism⁹ iductio exēplū: vñ argumētari dicim⁹ rōnib⁹ niti ad aliqd pbādū:& Argumētatio ē ipa argumētorū explicatio. Itē ab arguo deducit Argut⁹ hoc ē falsus: acut⁹:& cū lepore q̃dā:q̃ cupit dicēs: faciēsue q̃si acute argues: vñ A cute:& malicīose dicta: vel facta. Argutię vocāt. Plau. Exi e culina lis foras Mastigia:q int⁹ mihi exibes argutias. Int̄du trī, p canoro aut resonāti accipit. Vir. Forte sub arguta pfederat ilice Daphnis. Int̄du p breui exili:& q̃si acuto. Idē. Argutūq; caput:breuis alu⁹: obesaq; terga. Ab hoc fit aduerbiū Argute:qd mō acute mō sonore sigificat:& Argutor vbū qd aliqn̄ sigificat loq̃ⁿ loquor:& q̃si sonū ore reddo. Neu⁹. Q ñ ad ludos veit:alii cū tacēt:totū diē argutat q̃si cicada. Q nq; accipit p subsilio:qa & pedib⁹ son⁹ qdā fieri videt. Titin. Terra hæc ē noua:q̃si vbi tu solit argutari pedib⁹. Aliqn̄ ēt arguo p reprhēdo accipit:a quo fit Coarguo:& Redarguo eiusdē significatōis. EPIGRAMATON. Epigrāmatū:grec⁹ gtūs pluratiui nūeri. STVDIOSE. Diligēter: assidue. Studiū, ppe diffinit ve hemēs aī applicatio ad aliqd agēdū. vñ p exercitatōe aliqn̄ pōit: vt cū dicim⁹ studia lraⁿ: hīc fit Studios⁹: qd mō assiduū ac pseuerātē sigificat: vt vir studiosus: ac diligens: mō p cupido:& alicui rei dedito: atq; addicto accipit: vt Studiosus laudis: Studiosus glię.i. cupid⁹ laudis:& glię: & Studiosus Cęlar. Itē Studiose aduerbiū: hoc ē cupide: diligēter:& Studeo vbū: hoc ē do operā icūbo. RARI. Pauci. Rarū.n. ppe dicim⁹: qd nō ē dēsū. A q̃ fit raro aduerbiū. Ci. Sic ad lī gen⁹ castigādi raro: iuitiq; veniam⁹. Int̄du ēt rarū ponit p pstāti: qm̄ oīa pclara rara sūt Vir. Hic rarⁿ tūvidim⁹ ol⁹. A rar⁹ fit Raritas. A q̃ Rarę: vt supra dixim⁹:& Rarefacio vbū: & Rarefio qd & Rarefio dr. E Rarior Rarissim⁹. Itē aduerbia Rari⁹ Rarissime:& aliud aduerbiū cōpositū Perraro. Itē Rarēter. Pōpo. Lōge abvrbe Villicari: quo her⁹ rarēter veit: non villicari: sed dnari ē mea suia: & Rallavestis: de q̃ dixim⁹. POST CINERES. Post mortē: quo tpe nō obest iuidia: q̃ a legēdis viuoⁿ opib⁹ hoies sæpenūe ro retrahit. Oui. Pascit i viuis liuor post fata gescit. Cineres iō p morte ponim⁹: qa veterib⁹ mortuoⁿ corpa cremare:& in cinerē rediger eⁿ mos fuit. Antiqssimi trī Romani trę sua cadauera cōdebāt: sed postq̃ lōginqs bellis obrutos erui cognouere: tūc istitutū vt corpa cremarent. Nemo añ Syllā dictatorē in Cornelia domo tradit eē crematus. Id aūt ipse iussit fieri: talionē metuēs: qm̄ Caii Marii cadauer erua. Adhibere aūt rogo mos fuit varios odores:& i funere Syllę tātā a matrōisvī odoⁿ oblatū fuisse pmēorāt: vt p̃ter eos: q in lecticis decē & ducētis fuisse tradūt: q̃dā iustę magnitudis imago Syllæ formata fit:& thure: cinamomoq; admirādi p̃cii lictor cōpact⁹. Sepulti dicebāt quocūq; mō cōditi eēnt. Humati nō nisi Humo ptecti. Sepultū q̃dā dictū vōlūt q̃si fine pulsu: sed falsū ē: eteni a sepeliēdo dr sepult⁹. Sepeliov o a Sepiēdo deducit: qa Cadauer tra: vel lapide: vel alio gñe materiæ circū sepit. Inde Sepulchrū deriuat loc⁹: vt Vlpia ingt: in quo corp⁹ ossaq; hois cōdita sunt: & sepultura q̃ modo sepulchrū mō ipsū sepeliēdi actū significat. Ply. Post sepulturā aliæ manū ambages sūt. Sepultū aliquādo p trāslationē pro eo accipim⁹: q mortuo filis q̃si fine sensu iacet. Vir. Inuaduntvrbē sōno: vinoq; sepultā. Cinis puluis est in quē materia vsta redigit. a quo cinereus deducit: qd Cineris est: vt Cinere⁹ color: & Cinereæ aues: q̃ habent colorē cineris. Itē Cineriti⁹. vñ Subcineriti⁹ panis vocat: q sub cinerib⁹ coct⁹ est. Veteres Cinefaciov surparūt: pro eo: qd est i cinerē redigo:& Cinefactū dixerūt in cinerē dissolutū. Ciniflones quoq; a cinere dicti sunt:& Cinelones:& Cinerarii in eadē significatōe p parasitis ab officio calamistroⁿ in cinere calefaciendorū: q̃bus matronæ capillos crispabāt. Hora. Custodes: lecticæ Ciniflones: parasiti. Cinasonas vero acus vocant: q̃bus mulieres scalpunt. AD EMPTOREM LIBRI.EPIGRAMMA.XXXI.

q VITE CVM CVPIS ESSE MEOS. Docet studiosos libroⁿ suoⁿ vbi & a quo eos emere pūt QVOS MEMBRANA ARTAT BREVIBVS TABELLIS. Q ui exiguo volumīe sūt ppacti. Tabulis.n. libri tegūt. Q uōdā aūt & Cerat tabulis: lī ē pugillarib⁹ scribebāt. vñ Tabulę nūero plurali: siue p diminutionē tabellę dicebāt testamēta: siue aliæ publicæ scripturę: ex q̃cūq; materia eēnt: qd iitio ceratis tabulis scribi cōsueuerāt: hic Tabelliōes appellati: q & Libelliōes aliqn̄ dicti sūt:& Tabularia i qb⁹ Ta-

Asseueratio Perseuero. Perseuerātia. Perseuerāter. An Ne

Virgilius Cicero.

Anterminum. Amputarum. Annus Amphitrape Ampendices. Appendices Ansegetes Anquirere. Phaleciū camen. Arguo.

Virgilius Cicero.

Argumentum Argumentor.

Argumentatō Argutus Arguria.

Plautus Virgilius Idez Neuius Titin.

Argute Argutor

Coarguo. Redarguo Studium. Studiosus. Studiose. Studeo Rarum Raro Raritas Rare. Rarefacio Rarefco. Rarefio Rarior simus Rarius rissime. Perarro Rarenter Ralla. Sepultus Tumatus Sepelio. Sepulchrum Sepultura Cinis Cinereus Cinerictus Subcinericiⁿ panis. Cinefacio. Cinefactum Ciniflones Cinelones Cinerariⁿ. Cinasones. Tabule Tabelle Tabellio. Libellio Tabularia

Cicero. Virgilius

Pompe.

Ouidius.

Vlpia. Plynius

Virgilius

Hora.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL

Tabulo. Contabulo Tabulata. Taberna Tablinuz Tabernacula. Aitibernalis. Contubernium Contubernalis tabula lusoria. Scrupus. Scrupulus scrupulosus. scrupeus. Calculo. Calculator. Calculatrix. Calculatio scrinium scriniolum scriniarius

bulæ hoc ē act⁹ publici cōtinent̄. Vir. Nec ferrea iura: Insanūq; for⁹: aut ppli tabulariavidit. A tabula ēt fit vbū Tabulo. a quo Cōtabulo. vñ tabulata loca dicim⁹ Coaxata. Ply. Vernisq; axib⁹ cōtabulare. Tabulata ēt in arbor- ib⁹ fūt rami effusiores in plana tēdētes nō ī altiora crescētes. Ply. Et vlm⁹ detrūcata a media int̄ ramos⁹ scāna digeriē nlla fere vigiti pedū altiore arbore. Tabulata ear⁹ ab octauo pede altitudis dilatāt̄ ī collib⁹: siccisq; agr⁹ Vir. Sūmaq; seq tabulata pvlmos. Itē a tabula Taberna: qd ex tabulis fieri tabernę pncipio solerēt: vt supra dixim⁹: & Tablinū loc⁹ atrio, pxim⁹: qd fere ex tabulis cōstaret. A taberna Tabernaculavocitatæ fūt tecta castrē- sia: qdveluti tabernę q̄dā eēnt: licet pellib⁹ cōtegerēt̄: & Aitibernalis dict⁹ tabernæ ptinu⁹ habitator: & Cōtuber niū q̄si cōtaberniū: cohabitatio sub eodē tecto: & Cōtubernales: q sub eodē tecto habitāt. Tabula lusoria dr: q̄ tes serisvel scrupis ludim⁹: iterdū ēt vtroq;. Martia. Hic mihi bisseno nūerat̄ tessera pūcto. Calcul⁹ hic gemio disco lor hoste pit. Scrup⁹ ppe calcul⁹: hoc ē brevis lapill⁹: q Calce p̄ssus offēdit. Vtrūq; ponit̄ p eo: cū quo ī tabula ludi mus: p̄lii filitudinē effingētes. Quinti. Anⁿo scæuola in lusu duodeci scrupor⁹ cū por calculū, pmouisset: eētq; vict⁹: dū rus petit: repetitio toti⁹ certamis ordine: quo dato errasset: recordat⁹ rediit ad eū: q cū lusērat: isq; ita fa ctū eē cōfessus ē. A scrup⁹ fit diminutiuū Scrupul⁹: qd ppe puū calculū significat: metaphorice tñ, p difficultate ac cipit̄. Sene. Sed mihi aduersari⁹ scrupuli iiecerat. Aq̄ scrupulosā rē dicim⁹. q̄ in se difficultatē hēt. Itē scrupulo- sū asperū: qd & Scrupeū dr. Vir. Spelūca alta fuit: vastoq; īmanis hiatu Scrupea. Enni⁹. Scrūpea iuesbita saxo. Q mūvo calculis facere rōnē solem⁹. Calculū aliqñ p rōne accipim⁹. Cice. Itaq; tibi cōcedo. vt si te alicui⁹ dati pœ nitet ad calcverulū reducas. vñ fit Calculobū. A quo Calculator: Calculatrix: Calculatio. SCRINIA. Dixim⁹ supius scriniū a secernēdo dictū arcā eē: in q̄ p̄cio se res: ac secrete recōduntur: vt fuit libri: tabellæ vnguēta: & si lia Alexāder magn⁹ iter spolia Darii psarū regis vnguētor⁹ scrinio capto: qd erat auro: gēmisq; ac margaritis p̄cio sū: cūvarios ei⁹ vsus amici demōstrarēt: pudebat enī pncipē bellatorē: & militia sordidū: vnguentis vacare: imo Hercule inqt libror⁹ homeri custodię deē: vt p̄ciosissimū kūanis ingeniis opus ditissimo ope cōseruet̄. A scrinio fit Scriniolū diminutiuū: & Scriniari⁹ q publica⁹ tabula⁹ curā gerit: q̄ in scrinio repom solēt. CAPIT. Conti net: de quo supi⁹ dixim⁹. VAGVS. Discurrēs. Vagi, ppe dicim̄: q fine negocio mō huc: mō illuc iutilit̄ discur rūt: dicti qdvacui: hoc ē fine negociis agant̄. Hic Vagari dicim⁹ inutiliter pagrare: & vagabūdi vocant̄: q modo huc: mō illuc discurrētes tps inutiliter absumūt. ERRES. Huc atq; eas. Errare, ppevagari ē. Vir. Inter q̄s phœ nissa recēsavulnere Dido. Errabat silua in magna: sed qm̄ pecudes errādo: hoc ēvagādo pascunt̄. Errare aliqñ, p pascivsurpat̄. Vir. Mille meæ siculis errāt ī montib⁹ agnæ. Itē qavagādo sæpe a recta via deflectit̄: errare aliqñ pro peccare & delinq̄re accipim⁹. A quo fit Error: qd mō delictū significat. & Erratū etiā dicit̄: mōvagationē: q̄ & Erratio, pprie appellat̄. Siqdē doctiores errorē ab Erratiōe ita distiguūt: vt Error animi sit. Erratio pedū. Te ren. Sane hac multo, ppius ibis: & minor ē Erratio: hoc est, min⁹ est spatū: p qd erret̄. Hinc Errabūdi dicunt̄: hoc est vagabūdi. Et Errones: vt Vlpian⁹ inqt: appellant̄ seru: qui nō quidē fugiūt: sed frequēter sine causavagant̄: & tpib⁹ in res nugatorias cōsūptis serius ad dām redeūt. Vir. Errorē, p dolo posuit ab eo: qd p̄cedit id qd sequit̄ Aut aliqs latet error: equo ne credite teucri. Ab erro etiā Erraticus deducit̄. Vñ Cicoriū herbā: qa passim nasci tur: & ex intubi gñe est. Intubū erraticū vocāt: & cōpositū Pererro: qd significat vagor: siue pagro. CERTVS ERIS. Abusiue cert⁹ eris posuit, p eo: qd est certior eris: de qbus supi⁹ dixim⁹. SECVNDVM. Secūdus scri ba fuit Othonis. Hic mortuo pncipe: cū ad Domitiani tpa pueni sset. Familiaris fuit valerii Martialis: & Car mina ei⁹ priusq̄ æderent̄ legēda q̄si Censor accipiebat. Martia. Q d si legeris ista cū Deserto (Sed nunq̄ sumus iprobi) Secūdo. Deide invaria exēplaria trāscripta vēdebat. Hic ei mos apud veteres fuit: vt bibliopolæ eruditi eēnt: & Libros nouos ab autorib⁹ exigerēt: quos veluti cēsores legebāt: deide trāsscriptos venūdabāt. LIBER TVM. Lr̄æ apud veteres ī libertis maxīe floruerūt: vt in hoc secūdo Lucēsis cuiusdā liberto: & pus in Tirone Tullio liberto Ciceroīs. Itē in Laurea altero eiusdē liberto: q̄ viuens post Ciceronis mortē ī illi⁹ villa quā Acha demia vocauerāt: & tūc ab Antistio vetere possidebat̄: aq̄s calidis q̄ oculis saluberrimæ erāt p̄clar⁹ illud carmē fecit: dignū: qd vbiq; legeret̄. Quod tua Romanæ vindex clarissime liguæ Silua loco meli⁹ surgere iussavi ret Atq; Achademiæ cēlebratā noīe villā Nunc reparat cultu sub potiore vet⁹ Hic etiā apparēt Lymphæ nō an te reptæ: Languidaq; infuso lumia rore leuāt Ni mirū loc⁹ ipse sui Ciceronis honori Hoc dedit: hac fōtes cum patefecit ope Vt qm̄ totū legit fine fine p orbē Sint plures oculis q̄ medeant̄ aquæ. POST LIMINA PA CIS. Post tēplū pacis: qd Vespasian⁹ pr: & Tit⁹ fili⁹ ædificauerūt foro, pximū: & ī eo vasa tēpli hyerosolimitani & vniuersa donaria cōstituerūt. Itē venens imaginē: antiq̄ digna fama q̄uis artifex ei⁹ ignorare t̄. LIMINA Adit⁹. Limē enī dr ois īgressus. Vir. Limē erat: cecæq; fores: & pu⁹ vsus. Nec solū īferiorē ptē sigīcat: q̄ sub pe dib⁹ ē: & maxīe calcari in īgressu dom⁹: a noua nupta sine scelere nō poterat: qm̄ sacra existiabat̄: sed ēt supiorē. Nem⁹ eximie limē superū: qd mihi misero sæpe cōfregit caput iferū q̄q: vbi ois ego defregi digitos. Plau. Sen siz sup attolle pedē limē noua nupta. Int̄dū ēt limē pōit̄, p iteriore pte dom⁹. Vir. Penetrāt aulas: & limia regū A Limie fit Limiaris. vñ Limiarē lapidē dicim⁹: q ē in dom⁹ īgressu: & Limēt in⁹ de⁹: q limib⁹ p̄esse putaba tur. & Elimino: hoc est excludo: expello: & q̄si extra limen eiicio. Cice. Expellite hūcvrbe: vel poti⁹ ex oī Italia li minate. Pōpo. Istic maneto elimiabo extra edes cōiugē. Acti⁹. Egredere: exi: efferte: e liminavrbe. Et Postlimi niū de quo supra dixim⁹: & sublimis in altitudinē eleuat⁹ a limie supiore. A quo sublimoverbū exalto: & Subli mitas exaltatio: & Sublimiter aduerbiū alte. Deriuat̄ aūt limē a Lim⁹: qd trāsuersū significat: nā limia ī hostio trāsuersa locant̄: etenī cū dissimulāt se hoies videre: qdvidēt: & nō recta facie: sed trāsuersa ituēt̄ Limi dūr aspi cere. Terē. Ego limus aspecto sic p flabellū dāculū. A limus Limes q̄q; deducit̄: qd mō transuersā viā significat mō terminū. Vñ limitat⁹ ager dr in cēturias diuisus: & Limitare termiare est. Limites in agris duo maximi sunt. Cardo & Decumanus. Limes decumanus est: qui ab oriēte in occidentē spectat. Cardo autē a Meridie ad Septētrionē. Reliqui limites angustiores sunt: distantq; inter sese paribus interuallis. Quando vero limus sub stantiuū est: cœnū illud molli⁹ significat: qd ab aqs deferri solet: vñ Limosā paludē dicim⁹: hoc est cœnosā. Hic

Vagus Vagor Vagabundus. Erro. Error. Erratum. Erratio. Errabundus. Errones.

Erraticus Cicorium Intubum Erraticus Pererro secundus. Bibliopole doctissimi

Virgil⁹. Plynius. Idem Virgilius Martialis Quintili. Seneca. Virgilius Ennius. Virgilius Ydez Virgilius Cicero. Pompe. Actius. Terentiu⁹ Ulpia. Virgilius Tiro. Tullius. Laurea. Virgilius Meuius. Plautus Virgilius Ydz Virgilius Terenti⁹. Salustius Seneca.

deriuat̄ Limax: de q̄ supra diximus. At lima fœmino gñe instrm est fabrilevulgo notū: a quo Limo verbū: qd ppe sigificat polio: & supflua detraho. a quo Elimo: & Delimo cōpositа: & Limatio: & Limatura: q̄ scobē: hoc est puluisculū illū limādo detractū significat. Veteres limo aliqñ, p delimovsurparūt. Apulei⁹. An⁹: munerib⁹ delimata cōsensit. Nōnunq̄, p piungo. Plau. Nā pr̄ tuus nūq̄ cū illa limabit caput. Cecil⁹. Hoc a te postulo: ne cū meo gnato post hac limassis caput. Turpilli⁹. Verit⁹ fū ne amoris causa cū illa limasses caput. Est ēt qñ, p erado & aufero capit̄: a quo Limaces dūr qui exgrūt: vt aliqd auferāt. Plau. Limaces viri: qd atterant & p sumāt. Sco bina maior est q̄ lima q̄sdā dēticulos hās qb⁹ erodit. A quo scobes puluisculū dr: q ex lignis fit: aut alia hmōi ma teria. Ply. Proxia Syria sup phœnicē styracē gignit: circa Cassiū Seleucię mōtē. Arbor ē eodē noīe Cotoneo ma lo silis. Lachryme ex austero iucūdioris. Intus filitudinis: harūdis succo p̄gnās: in hac circa Canis ortū aduolāt pēnati vermiculi erodētes ob id in scobe sordescit. Itē Scobinover bū: qd ē saucio: abrado: a quo Descobino: & pas siua eor⁹ Scobinor: ac Descobinor. Var. Sinaūt delectatiōis cāvenamini: q̄nto fati⁹ est saluis crunb⁹ in circo ex pectare: q̄ hic discobinatis ī silua currere. Scobē ēt p metaphorā: p q̄cūq; īmūdiciæ accipiūt. vñ Scopa dicta est q̄si Scoba instrm: quo domūverrim⁹: hoc ē quo scobē educim⁹. Martia. In p̄cio scopas testat̄ palma fuisse. Hic Sco pa regia dr frutex palme silis: & Scopa amerina silis genistæ: nisi q folia minutiora hēt: & virgas lētiores. Sco pas ēt dicim⁹ virgas seu putamīa iutilia cuiuscūq; herbę: vel fruticis foliis, floribusq; & fructib⁹ detract̄: qd his adverrēdū vtamur. vñ Manuales scopas Chamæmeli dicim⁹: q̄s medici recētiores dicūt Manipulos camemil læ. FORVM PALLADIVM. Forū latinū: ī q̄ Dōitiani colossus erat: ad cui⁹ sinistrā erat tēplū palladis sicut ad Dexterā tēplū pacis. Papini⁹. Quæ supipōsito moles gēmata colosso. Stat latiū cōplexa for⁹. Idē paulo post. Dextra leuat pugnas: leuā tritoniav̄go Nō grauat. Tria. n. fora iudicaria tpe. Mar. Romæ fuisse ma nifestū ē. Forū latiū: siue Romanū oim ātiq̄ssimū For⁹ Cæsaris dictatoris: ī quo loricātā sibi fieri statuā passus est: & For⁹ Augusti: qd cū ęde Martis vltoris extruxit: & ī eo Castorē & Pollucē cū Victoria: & Alexādro ma gno. Itē belli imaginē restrictis a tergo manibus Alexandro in curru triūphante: insignia Apellis opera dica uit. Mar. Causas inquit agā Cicerone disertius ipso. Atq; ent in triplici par mihi nemo foro. Aedificauit deide aliud forū Nerua iperator. Itē aliud diuus Traianus structura mirabili: in quo colūna adhuc ītegra cernitur cē tum quadraginta cubitor⁹ altitudine: in qua res gestæ eius principis admirabili opere insculptæ cernūtur.

Lima. Limo Elimo. Delimo. Limatio. Limatura Limaces. scobina. scobes

Plaurus. Ceci. Turpi. Plaurus. Plynius. Varro. Martia.

scobino. Descobino. scobinor Descobinor scopa scopa regia. scopa amerina scopa manual. Forum latiuz. Fora tria Forū romanū. Forum cesaris Forum augusti

Papi. Ydez Martiali.

Martial. Nerua. Traia.

ADLIBRVM SVVM. EPIGRAMMA. XXXII.

RGILETANAS. Monet libellū suū iā pperātē exire ne festinet: p̄stare ei vt domi maneat: & lituras dñi patiat̄: q̄ in alior⁹ censuraveniat. In quo nos istruit ne æditio oper⁹ nr⁹ p̄cipitet̄. Decimūq; (vt ī- quit Horati⁹) p̄mat̄ in ānū. SCRINIA NOSTRA. Arcę ī qb⁹ libri: vt dixim⁹ recōdi solēt. Martia lis de scrinio: Cōstrictos nisi das mihi libellos. Admittā tineas: trucesq; blatats. ARGILETANAS. Q uæ ī Argileto erāt de quo supra dixim⁹: ī qb⁹ tenebāt̄ librī venales. Hora. Nulla tabella meos habeat: vel pila libel- los. NESCIS. Ignoras. Hoc tñ ītereſt iter nescire & ignorare: q̄ si huicvbo nescit p̄ponat̄ vox vniuersalis affir- matiua: fit, ppositio pticularis negatiua: etenī cū dicim⁹ ois hō nescit legere: idē est ac si dicerem⁹ aliqs hō nescit legere. Si vo p̄ponat̄ vox vniuersalis negatiua fit oīo vniuersalis affirmatiua. Nā cū dicim⁹: Null⁹ hō nescit deū ē: idē ē ac si dicerem⁹: Ois hō scit deū ē: q̄ si postverbū nescit ponat̄ vox pticularis affirmatiua: fit, ppositio vni- uersalis negatiua. Vt si dicam⁹: Nescit aliquis diē mortis suæ. Idē ē ei ac si dicerem⁹. Null⁹ scit diē mortis suæ Ecōtrario vo si huicvbo ignorat vox vniuersalis affirmatiua: fit vniuersalis negatiua. Idē ē enī. Ois homo igno rat diē mortis suæ: & null⁹ hō scit diē mortis suæ. Si vero p̄ponat̄ vox vniuersalis negatiua: fit, ppositio vniuer- salis affirmatiua. Idē nāq; est. Null⁹ hō ignorat se mortalē ē: & ois hō scit se mortalē ē. Si aūt post ignorat po- nat̄ vox pticularis affirmatiua: fit, ppositio pticularis negatiua: etenī si dicam⁹. Ignorat aliqs diē mort⁹ suæ. Idē est ac si dicerem⁹. Aliqs nō scit diē mortis suæ. Nescio aūt ex ne & scio cōponit̄. Scire aūt, ppe est: rem rōne: & p causā cognoscere: a quo scia dr rerū: q̄ sūt in utabili rōne cōpræhēsio. Cice. Ars enī eor⁹ ē: q̄ sciunt̄. Oratoris aūt oīs actio opīonib⁹ nō sciētia cōtinet̄. Ponit̄ tñ frequēter Scio, p cognosco: itelligo. a q̄ fit Scisco ī choatiuū: & ptici piū Sciēs: & Sciēter aduerbiū. Differt aūt nō parū sciēs feci: ab eo: qd ē Sciēter feci. Nā sciēs feci: idē ē qd cū face rē: sciui me facere illud: aut Sciēter feci: idē ē qd cū doctrina: & Sciētia feci: hoc in laudē sp accipit̄. illud pus: mō in laudē: mō invitupationē: quēadmodū si dicam⁹ prudēs feci: & Prudēter feci: Itē inscies īprudēs: ignorās feci Inscieter: Imprudēter: Ignorater feci. Hęc. n. posterior a sp ī vitupationē accipiūt̄: sicut Sciēter feci sp in laudē: il lavo pora: mō in laudē: mō ī vitupationē. Itē a scio Scit⁹: qd mō actiuæ sigificatōis ē: & idē ē: qd sciēs: argut⁹. vñ Scitæ Platonis iterrogatōes dūr: mō passiuæ. Terē. Scit⁹ puer nat⁹ est. Pāphilo: q̄si Scitæ: & doctæ fact⁹: hoc ē elegās: placēs. Sicut ecōtrario. Inscitū dicim⁹ inceptū: & mime placētē. Idē: Inscitū afferre iiuriā me tibi imerēti Hic Scite: pite: & elegāter dicim⁹: & Inscite: īpite: incōpte. Itē a scio Sciol⁹: q putat se multa scire: & Sci⁹: q scit: a quo Inscī⁹: q nescit: & Nesci⁹ q̄q dr: & Inscitia ignorātia: & Scisciter: qd ē sciēdi causa iterrogo. Terē. Procul hīc libet qd scit scisciterī. Hoc & scitor dr. Virg. Scitatū oracula phœbi Mittim⁹: & scilicet: q̄si scire licet: de q̄ supi⁹ dixim⁹: & Rescio: a quo Rescisco: de qb⁹ supi⁹ dixim⁹. & Cōscisco: qd fere de mortē ptinet. Plęrq̄q enī sic legim⁹ Mortē sibiipsi cōsciuit: mortē tibiipsi cōscisces. Mortē mihiipsi cōsciscā. Cogā te ad mortē tibiipsi psciscēdā: hoc est seipsū interfecit: teipsū iterficies: meipsū iterficiā: cogā ad teipsū iterficiēdū. Q d ex eo tractū ē: qd q iterfice- re sese deliberāt: sibiipsi cōsciī sūt: nec rē cū aliis cōicant: ne sint sibi ipedimēto: & Cōsci⁹: mō is q cū aliis aliquā rē cognitā habet: mō idē: qd sci⁹: a quo fit Cōsciētia: q̄ fit̄ de plurib⁹: modo de vno dicit̄: de plurib⁹. Salustius. Tum scelerū suorum: in pmisq; cōspiratiōis cōsciētia soliciti: quo severterēt: non videbāt. De vno Seneca. Sed hi certe fœliciores: qui anteactæ vitæ cōsciētia pūt eē contenti: & Prę̄scio aūscio: p̄uideo. A quo Presci⁹: hoc ē p̄cognitor rerū futurarū: vñ Præsciētia: hoc est p̄cognitio. & Prouidētia: q̄uis aliqui, puidētia a p̄sciētia ita distinguāt: vt Prouidētiā in deo eē dicāt: cognitionē futuræ beatitudīs hoīm: quā & Prædestinationē vocāt. Præsciētiā vero ecōtrario cognitionem futuræ dānatiōis: & Scibile: qd sciri pōt: hoc est intelligi & cognosci. HEV. Interiectio

Lime. Limo Elimo. Delimo. Limatio. Limatura Limaces. scobina. scobes

Plaurus. Ceci. Turpi. Plaurus. Plynius. Varro. Martia.

scobino. Descobino. scobinor Descobinor scopa scopa regia. scopa amerina scopa manual. Forum latiuz. Fora tria Forū romanū. Forum cesaris Forum augusti

Papi. Ydez Martiali.

Martial. Nerua. Traia.

Limen Liminaris. Limentinus. Elimino Postliminium sublimis sublimo sublimitas sublimiter Limus Limes Limitat⁹ ager Limito Cardo limes. Decumanus limes. Limus Limosa palus.

Scire scientia. scio. scisco. sciens scienter sciens feci. scienter feci scitus Inscitus scite. Inscite sciolus scius Inscitus Nescius Inscitia scisciter scitor Consisco. Conscius. Conscientia Prescio. Prescius Prescientia. Prouidentia. Predestinatio scibile. Heu.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Heuhen
Heheu.
Heus
Heuoe.

dolētis est:& interdū gemiat Heuheu. Aliqñ ēt Heheu dr:& qñq; est aduerbiū respōdētis:sicut Heus vocantis.
Vir. Ac prior Heus ingt iuuenes mōstrate meas:Vidistis si quā hic errātē forte sororēs. Nōnunq; tū Heus ēq; interiectio dolētis est. Idē: Heus ēt mēsas cōsumūt ingt Iulus. Heuoe iteriectio est metuētis. Oui. Heuoe Bacche sonat. DOMINAE. Epitheton ē vrbis Rome:qd regina sit orbis terrarū. FASTIDIA. Quā facile fastidit & stomachat opa autorū. MARTIA TVRBA. Multitudo romanorū:q a matre originē ducit. Aeneas Ascaniū genuit: q sub Albano mōte Albā edificauit: q̃ ab situ porrecte in dorso Vrbis lōga Alba appellata est Lauiniū Nouercae reliqt. Post hūc Siluī ei filī regnauit casu quodā in siluis genit. Siluī. Aeneā Siluiū creat Is latinū Siluiū. Aquo Coloniae aliquot deductae prisci Latini appellati. Māsit postea Siluii cognomē oib:q Albae regnarunt. Latino ort est Alba. Alba Atys Atye. Capis: Cape Capet: Capeto Tyberinus: q in traiectu Albulae Amnis submersus celebre fluuio nomē dedit Tyberino Agrippa filī successit. Agrippae Romul Siluius: q fulmine ict regnū p man Auētino filio tradidit. Auētin in eo colle sepult: q nunc est ps Romanę vrbis cognomen colli fecit. Regni successorē Procā reliqt. Proca Numitorē: atq; Amuliū genuit: Regnū Numitori legauit: qd natu maior eēt. Sed Amuli pulso frē regnauit. Hic stirpē oēm frisvirilē necat. Frīs q̃q; filiae Rheae Siluiae p speciē honoris: cū vestalē eā legisset: ppetua virgitate spē pt adimit. Sed vi cōpressa Vestalis: cū geminū ptū ædidisset: seu ita rata: seu qd de autor culpae honestor videret. Martē icertæ plis patrē nūcupat: ipsa in custodiā a rege dat: pueri in pfluētē aquā mitti iubēt. Erat tū forte Tyberis leuib stagnis sup ripas effusus: nec adiri vsquā ad iusti ānis cursū poterat: & infātes q̃uis lāguida aq̃ mergi posse videbāt. Itaq; ii qb datū eiusmodi negociū fuerat: tanq defūcti regis ipio in pxima illuuiae: vbi Fic Rumialis fuit. Romulare antea dictā phibēt pueros exponūt. Mox alueū fluitantē tenuis i ficco aq̃ relingt. Eo cū lupa fitiēs e pximis mōtib descēdisset: ad puerile vagitū accurēs submissas infātib adeo mitis pbuit mamas: vt a magistro regii pecoris ligua lābēs pueros inuēta fuerit. Faustulo huic nomē erat Abeo ad stabula delati pueri Laurētiae vxori educādi traditē. Sūt qui Laurētia vulgato corpe lupā vocatā iter pastores putēt: atq; ita locū fabulae datū. Ita geniti atq; educati: cū adoleuissent pmovenādo pagrare salt deide ais: atq; corpib robore sūpto iā nō feras trū plequi: sed in latrōes p̃da onustos ipetū facere: rapta pastorib diuidere cœperūt. Quapropter die q̃dā iis insidiati latrōes cū alter qvocabat Romul: vi se defēdisset: alterū Remū appellatū cœperūt: captūq; Amulio regi tradierūt: hoc maxime crimini dātes qd in Numitoris agrū ipetū faceret: indeq; hostilē i modū collecta iuuenū manu p̃das agerēt. Sic Numitori ad suppliciū dedit Rem. fuerat ab initio spes Faustulo regiā penes se stirpem educari. Nam & expositos iussu regis infātes sciebat: & tps quo ipsos sustulisset: ad id ipsū cōgruere. Sed rē nisi p occasionē: aut necessitatē apire noluerat. Hac itaq; necessitate coact: rē Romulo indicat. Forte & Numitori: cū in custodia Remū haberet: audissetq; gemios eē frēs cōparādo ætatē eorū: & ipsā mime serulē idolē orta suspicio fuerat nepotes hos suos eē: & sciscitādo eo puenerat: vt ferme rem agnosceret. Ita vndiq; Amulio regi dolus nectit. Romulus aliis alio itinere missis pastorib: certo tpe ad regiā ipetū facit: & a domo Numitoris alia cōpata manu adiuuat Remus: ita regē obtrūcāt. Numitorē auū regē salutāt. Sic Numitori Albana re pmissa Romulū: Remūq; cupido icessit vrbis i iis locis: in qb ex positi atq; educati forēt: pdēdę. Erat cū iis multitudo Albanorū: Latinorūq; ad id multitudo pastorū accreuerat. Sed qm Gemini eēnt nec ætas discrimē facere posset orta inter eos cōtētio ē: vter nomē dare nouæ vrbi deberet. Cōueniūt igit: vt dui i quorū tutela ea loca eēnt: auguriis eū eligeret: qvrbi nomē daret pditaq; ipio regeret. Palatinū Romul: Rem Auētinū ad iaugurādū tēpla capiūt. Prior Remo auguriū ferē sex vulturū nunciat id Romulo: cui cū mox duplex nūerus sese oñdisset vterq; rex a sua multitudie cōsalutat: tpe illi p̃cepto: at hi nūero auiū regnū sibi portēdi asseuerāt. Res in certamē vertit. Ict in turba Rem cecidit. Vulgatior fama ē. Ludibrio fris Remū nouos muros trāsiliisse: & ob id ab irato Romulo occisū: additis vbis: vt in posterū q̃q; ali mœnia trāsisset: eodē mō puniret. Sic potit ipio Romul vrbē condidit: conditaq; e suo noīe Romā appellauit. A Roma Romani & Romanēses appellati: & Romana porta: de qb dixim. A romulo Romulide: & Romulia trib: A remo Remulinus ager dict: qd ab eo possessus fuit: & Remoria loc in sūmo Auētino: vbi Rem devrbe cōdita fuerat auspicat. NIMIVM SAPIT. Acrioris cēsuræ ē: plus itelligit q̃ oportet. Sape ppe ad sensū corpis ptinet: significatq; saporē hre: capit q̃ fere in bona ptē: hīc Sapor deducit: & Sapid hoc ē gratū saporē habēs: a quo aduerbiū Sapide: quorū cōtraria sūt Insipid & Insipide hoc ē sine sapore: a qb cōpatiua & suplatiua fiūt Sapidior Sapidissim: Sapidi Sapidissime. Insipidior Insipidissim: Insipidi Insipidissime. Itē Sapa de q̃ supra dixim: a suauitate saporis. Trāsferē tū ad aīm q̃q; Sapio & idē est qd recte sentio. Ab hoc fit Sapiētia: q̃ diffinit res diuinarū atq; hūanarū scia. Græce Sophia dr: & q eā pfitent: Sophi: hoc ē sapiētes appellant: qd nomē septē illis clarissimis viris inditū fuit Thaleti/Milesio/Solonī/Salaminio/Chiloni/Lacedæmonio/Pyttaco/mitylenęo/Biāti/Prieneo/Cleobulo/Lydio/Periādro/Corīthio. Sed postea Pythagoras pm nō Sophū se sed Philosophū appellauit: li ē nō sapientē: sed sapiētiæ amatorē & sciam ipsā nō Sophiā āpli: sed Philosophiā nūcupādā existimauit: qd nullī hoīm: sed solī deī sapiens eēt: quē oēs postea secuti nō Sophos se āpli: sed Philosophos dici voluerūt: quorū alii ab oppidis nomē sūpsere: vt Heliēnses/Megarēses/Cyrenaici. Alii a loc: vt Academici: Stoici: nōnulli ab euētib: vt Peripatetici: qdā a pbris vt Cynici: plæriq; ab effectib: vt Eudemōes. Aliq ab elatiōe & fastu: vt q̃ se Philatethes: hoc ē veritatis studiosos nūcupanūt. Sūt itē q a p̃ceptorib: vt Socratici: & Epicurei. Præterea alii: qd de natura rerū scripserūt: quę græce φυσικὰ dr: Phisici sunt appellati: alii qa circa mores versati Ethici. Græci enim ἠθη mores vocāt alii ἀπὸ τοῦ διαλέγειν: hoc ē a disserēdo Dialectici: ii qui. s. verborū: ac rationū acumib cōflictāt. Quippe philosophia oīs in tris ptes diuisa est. Physicē: Ethicē: & Dialecticē. Physices ppriū est de mūdo: & iis q̃ in eo sūt disserere. Ethices de morib: vitaq; hoīm tractare. Dialectices ambarū partiū afferre rōnes. Nā ea q̃ de iis: q̃ supra naturā sūt tractat: caret noīe. Aristoteles μετὰ τὰ φυσικά Metaphysica: li est supnaturalia vocat. Aphysice Physic deducit. Et Physiognom q ex inspectiōe formę naturā cuiusq; p̃dicit: cui ars Physiognomia dicit. Nam qui ex facie

Virgilius
Idē
Ouidius.

Romul Rem

Palatinū tem
plū. Auentinū
tēplū. Roma.
Romanus.
Romanensis.
Romana porta
Romulide.
Romulia trib
Remulinus
ager. Remoria
Sapio Sapor
Sapidus. vlor
dissimus
Insipidus
Insipide Sapa
Sapientia.
Sophia.
Sophi. Thales
Solon. Chilon
Pittac Bias.
Cleobulus.
Periander.
Pythagoras
philosophus.
Helyenses.
Megarenses.
Cyrenaici.
Academici.
Stoici
Peripatetici.
Cynici. Eude
mones.
Philalethes
Socratici
Epicurei.
Physici. [ci.
Ethici dialecti
Phisice ethice
dialectice.
Metaphisica.
Physicus.
Physiognom
physiognomia.

Aristo.

Plynius.

Pytagor.

Varro.

F. Pomp

Terenti.

Paulus.

Virgilius

Lucil.
Ennius.
Varro
Idem
Quintili.
Pacu.
Varro.

Plynius.

Varro.

Plynius.

Idem
Idez.

Idem.
Idez
Idez
Idem
Idem.

Q. Fu.

Varro.

Seneca.

Metoposcop.

Acustici

Echemithia
Mathematici.
Geometria.
Musica.
Mathemata.
Physici
Coenobium.
Ethicus.
Ethia.
Dialecticus.
Sapientior.
Sapientissim
Sapienter
Insipiens.
Insipientior.
Insipiētissim
Insipientia
Saperde.
Desipio.
Desipisco
Resipisco
Nimis
Nimium
Nimius a. um
Nimiteros.
Puer.
Puerpera.
Puerperium.
Puellus.
puella
Puellaris
puellasco
pullus
pullutus
pullulo.
pullulatio
Fetus
Fenum.
Fenus.
pullus
pullaster
pullastra.
Catull
pullus.
Ieuis
Q. Fabius.
pullinus.
pullus.
pullatus
pulligo
puls
pulmentum.
puerilis.
pueriliter
puerilia
puerilitas.
puerasco.

tū hoīs iudicat. Metoposcop vocat ἀπὸ τοῦ σκοπεῖν τὸ μέτωπον: hoc est ab inspiciēda ac pfiderāda fronte. Ply. Alexāder imaginū filitudines adeo idiscrete pixit: vt icredibile dictu Appion grāmatic scriptū reliquerit quēdā ex facie hoīm ad diuinitatē: quos metoposcopos vocāt: ex iis dixisse aut futurę mortis annos: aut Prętērite. Pythagoras adolescētes: q sese ad discēdū offerebāt: ἐρωτῶν γνῶναι: id est mores: naturasq; eorū cōiectatione q̃dā de oris: & vult ingenio: deq; totius corpis filo: atq; habitu sciscitabat. Tū qui idone videbat: recipi in disciplinā iubebat: & tps certū tacere. Is autē qui tacebat: q̃ dicebant: ab aliis audiebat: neq; pcontari: si par; intellexerat: neq; cōmētari: q̃ audierat: fas erat: nec minus q̃q̃ tacebat q̃ bienniū: hi prorsus intra tēpus tacēdi audiē diq; ἀκουστικοί: id est auditores dicēbāt. Aut vbi res didicerāt: oī; rerū difficillimas tacere: audire eq; atq; eē iā cœperāt silentio eruditi: cui erat nomen ἐχεμυθεία: hoc est tacitumitas: tū verba facere: & q̃rere: q̃q; audissent scribere: & q̃ ipsi opinarent expromere licebat: hi dicebantur μαθηματικοί: hoc est Mathematici: ab iis. s. artibus: q̃s discere: atq; meditari incepant. qm̃ Geometriam/musicam/cæteras q; disciplinas altiores μαθήματα: hoc est disciplinas veteres græci appellabāt. Vulg aūt Chaldeos quoq; magos Mathematicos vocat. Ex ide aūt hiis sciētiis ornati ad pdiscēda mūdi opa & principia nature pcedebāt: at tūc denq; noiabantur φυσικοί: hoc est Physici. i: naturales. Oēs autē qui a Pythagora in cohortē illā disciplinarū recepti erāt qcqd familiæ pecunięq; habebāt in mediū dabāt & coibat societas inseparabilis: tanq̃ illud fuerit antiquū pfortiū: qd re atq; verbo Romano Cœnobiū: hoc est cōtuberniū appellat. Ab Ethice Ethicus: & Ethia: hoc est moralia. A Dialectice Dialecticus. A sapiēs vero Sapiētior/Sapiētissimus/Sapiēter/Sapiētius/Sapiētissime. Itē cōtrariū ei Insipiens: hoc est stult. A quo Insipiētior/Insipiētissimus/Insipiēter/Insipiētī/Insipiētissime: & Insipientia stultitia. Itē a sapio Saperdę: hoc est sapiētes elegātes. Varro. Oēs videmur nobis esse belli/festiui/sapdæ/cū sumus Canopi. Nam qd Festus Pōpeius scribit Sapdā gen esse pessimi piscis: vbi legerit: ipse dicat. Itē cōpositū Desipio: qd est insanio: siue qd aliqd a cōmuni sensu sapientiaq; minus habeo: siue qd a meo sēsu desituor: qd vitiū fere: aut ætate pueit: aut morbo/aut amore/aut timore/aut ebrietate/aut nimia ira: aut aliquo simili affectu: ab hoc fit Desipisco: cui cōtrariū est alterū ei cōpositū Resipisco: qd est ad priorē mētis statū: vel ad meliorē mentē redeo. Terē. Multo me oīm fortunatissimū puto esse gnate: cū te itelligo resipiscere. NIMIVM. Nimis & Nimiū aduerbia sunt augēdi: significatq; qd græce dicit ἄγαν: hoc est plus satis. Repit & Nimius a. um. vt Nimia lectio visū reddit hebetiorē: nimio labore exhauriunt vires. Quidā etiā recētiores Nimietatē p supfluitate vsurpant. RONCHI: Derisiones vt supra diximus. Pueri. Nō solū ingt iuuenes: & senes: sed etiā pueri ad irridēdū prōpti sunt. Puer vt Paulus iurisconsult affirmat: tres significatiōes habet. Vnā cū oēs seruos pueros appellamus: aliā cū puerū cōtrario noīe puellæ dicimus: hoc est cū mares significam. Tertiā cū ætatē puerilē demōstram Ponit etiā interdū puer p filio more græco. Vir. Ascanuq; puer. Vñ Puerpera: q̃ recēs pepit siue marē: siue fœminā a qua Puerperiū: de qbus supius diximus. A puer fit diminutiuū Puellus: hoc est puus puer: siue puer puus fili. Lucil. Cūq; hic tā formosus tibi: ac te dign puellus. Ennius. Diuis vos soluī vestros sacrare puellos. Sicut fœminū Puella A Puera qd apud veteres ī vsu erat. Var. Properate viuere pueræ: & dū sinit ætatula: ludere esse: amare: & Veneris tenere leges. Idē: Sic in priuatis domib pueri liberi: & pueræ mistrabāt: & Puellaris p puerili. Quintilian de filia defūcta. Tū ætate tā puellari p̃sertim meę cōpata. Et Puellasco: qd significat effœminor. Pacu. Puellascūt lasciuia adolescētes: aliqñ Refloreo: & q̃si ad pueritiā redeo. Var. Quod nō solū inurbe fiūt cōes: verū etiā veteres puellascunt. Itē p syncopē Pullus: qd ppe significat parūū puerū: & parūū filiū: vñ puos fœt quoñicūq; aīaliū: qnetiā arborū: atq; plātarū pullos dicimus: vt pull hirūdinis: pullus eq: pullus asini Pulluli Plātariorū: p diminutionē ei Pullul. A pull deducit: a quo fit verbū Pullulo: q̃si fœtifico. A quo Pullulatio. Ply. Natura: & Plātaria demōstrauit multarū radicib pullulāte sobole dēsa: & parētē matre: quos enecet: eius q̃ppe vmbra turba indigesta p̃mit: & in lauris punicis/platanis/cerasis/prunis: paucorū in hoc gñe rami parcūt soboli: vt vlmorū palmarūq;. Nullis vero tales pulluli pueniunt: nisi q̃; radices amore solis: atq; ibris in sūma tellure spatiant. Idē: Sed pullulatio plærūq; nutricib obest: Vallavir nrā ætate doctissim: pulli inquit sūt pecudū. Catuli ferarū: siue imanium: siue mitiū fœt auiū & pisciū. Sed nos vi veritatis ipulsi dissetire i hoc ab eo: vt in plærisq; aliis cogimur. Nā fœt nō auiū trū: & pisciū: Sed gñaliter oīm aīaliū etiā rōnaliū est: cū & rerū q̃q; iaiatarū: vt fœtū terrę fœnū dicim. A quo nomē hēt: & Fœn Fœtū pecuniæ. A quo filī mō itavocat. Ply. de hoīe. Legim mulierē egyptiā binos fœt q̃ter enixā. Idē de feris: tot tygrydis fœt qui semp nūerosus est ab insidiatore rapit equo. Idē de terra. Q d si inumerabiles terræ fœt cōsiderem: nulla est naturæ tāta benignitas Pull vero nō trū de pecudib dr: sed etiā de auib: maxieq; gallinis. vñ Pullaster fit & Pullastra: q̃ dūtaxat gallinacei gñis sūt. Ply. Anteq̃ Gallina pullos excludat. Idē: Inter colūbarū pullos sæpe oua iueniunt: & alii, puolāt: alii erū pūt. Ipsi deide pulli qnq̃mestres fœtificāt. Itē de apib. Idē: Apes cū incubāt: maxie murmurāt: calorisvt putāt: faciēdi gra: necessarii excludēdis pullis. Itē de eqs. Idē: Quapropt subreptos stati pullos ī tenebr eq̃; vberib admouēt: & de asinis. Idē Pullos asinarū epulari Mecœnas ī stituit: m tū eo tpe p̃latos onagr & de plātis vt paulo añ oñdim. Catulos aūt de canib: feris murib: piscib: lacert serpētib dici late supī disseruim. Manifestū est igit pullū gñale nomē eē teneræ: atq; ibecillæ ætatis. Vñ apud veteres dicebat: qs pull ei esse A quo obscene amabat. Hic. Q. Fabi cui ppe cādorē Eburno cognomē fuit. Pull Iouis vocitat ē: qd ei natis fulmīe tacta fuisset. A pull Pullin deducit. vñ pullini dētes vocāt: q̃s pmū eq̃ iaciunt. Itē pull adiectiuū: qd significat natiui coloris. A quo pullat: & Pulligo deriuant: de qb abūde supius dixim. Itē Puls: qa potissimū dabat pullis in auspiciis: qd ex ea necesse eēt aliquid decidere: qd tripudiū faceret. Hac lōgo tpe vsi sūt Romani p pane: vnde pulmētaria appellata: de q̃bus iferius dicemus: & sacra prisca atq; nataliū pulte fritilla longo tpe cōfecta sūt. A puer etiā Puerilis deducit: & Pueritia: qd mō ætatē puerilē significat: mō p puritate accipit. Var. Ea erat matrone simplicitas: & Pueritia: & Honestas. Itē Puerilitas qd nō ætatē: sed actū aliquē puerilē significat. Sene. Qui pueritiā ei siue poti puerilitatē ludibrio habuit: & puerasco puer fio. a q̃

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CREDOS USAL.ES

Repuerasco. Repuerasco: q̃si in puerilẽ ætatẽ reuertor: qd̃ de senibus fere dicit̃: cũ desiperevitio ætatis incipiũt. Q ñ vero de
Hinnulus pullis: catulis: & fœtib⁹ dixim⁹ illud obiter addẽdũ videt̃. Ceruorũ/ Capreolor⁹/ Damanũ/ Lepor⁹: aliorũq; hu-
Hinnio. iusmodi aĩaliũ filios Hinnulos vocari: a voce: quã reddũt equinæ simili. Nã Hinnire, ppe equor⁹ est: vñ Hinnit⁹
Hinnitus. equa vox: & Hinnũde, p Hinniter. Claudi⁹ in annalib⁹: Equæ Hinnũde inter se pgentes terrã calcib⁹ pulsant. Hi
Hinnibunde. musvero & Hima: & Himul⁹: & Himulavocãt̃: qui ex equo & asina nascunt̃: quos qdã Burdones appellãt. Nã
Hinniter. qui ex asino & equa oriunt̃ Muli & Mulæ dicunt̃: a qbus Muliões appellati: q mulos Clitellarios: siue q̃dri-
Hinnus. rios ducũt. Muli nõ generãt nec fere vllũ aĩal: qd̃ ex duob⁹ generib⁹ natũ tertii generis factũ fit. Legit̃ tñ i anna-
Hima. libus mulas aliq̃ peperisse: sed id prodigii loco habitũ est. Theophrastus vulgo parere in Cappadocia affirmat:
Himulus sed eẽ ibi hoc aĩal sui generis: Mulũ octoginta annis vixisse Athenis memorat. Hũc cũ Athenieses tẽplũ in ar-
Himula ce facerẽt ob senectã derelictũ: cadẽtia iumẽta comitatu: nixuq; exhortari solitũ, pptereaq; decretũ ab Atheniẽsi-
Burdo. bus ne frumẽtarii negociatores ab incernibulis eũ arcerẽt. Asini in Achaia optimi sũt Arcades in Italia Rea-
Mulus tini. Scribit Varro Asinũ q̃dringẽtis nũmis a Q. Axio senatore emptum fuisse: qd̃ & gerẽdo oneri: & arando Varro.
Mula optimus eẽt: sed mularũ maxie, pgeneratiõi aptissimus. Pullos asininos cẽ in puiuiis Mecœnas docuit multũ Qu. Ax.
Mulio p̃latos eo tpe onagris. Sed illo moriẽte: autoritas quoq; interiit saporis. Ab Asino Asell⁹ diminutiuũ fit: & Asi-
Asini arcades ninus adiectiuũ: & Asinius viri cognomen. Asinus vero a græco deducit̃: qd̃ est Onos. vñ Onager dictus quasi
Asini reatini. Onos agrios: hoc est Asin⁹ agrestis. Onagri in phrygia: & Lyconia p̃cipui sũt: sed pullis eor⁹ tanq̃ sapore præ-
Asellus. stantib⁹ Africa gloriat̃: hos Lalisiões appellãt. Martia. Dũ tener ẽ Onager: solaq; Lalisio matre pascit̃: hoc in-
Asininus fans: sed breue nomẽ habet. Generant̃ ex equa & Onagris mansuefactis mulæ veloces in cursũ: duritia eximia Martia.
Asinius pedũ: verũ rugoso corpe: idomito aĩo: sed generoso Onagro: & asina genit⁹ oẽs antecellit. Vincit Asin⁹ auritũ ma-
ASINVS gnitudie reliqua aĩalia. vñ derisuri aliq̃ ẽ, ptendere manũ solem⁹ illos imitãtes. Persi⁹. O Iane a tergo quẽ nulla Persius
Onager. Ciconia pinxit. Nec manus auriculas imitata ẽ mobilis albas. Præterea a puer Pusio deducit̃: qd̃ pprie paruũ
Lalisio. puerũ significat. Nã veteres pusũ & Pusã, p puer⁹ & puellã v̄surpabãt. Capit̃ tñ Pusio fere semp, p masculo scorto
Pusio. Iuuenalis. Nõne putas meli⁹ si tecũ pusio dormit. Pusio q noctu nõ litigat. Ab hoc fit Pusill⁹: hoc est pusilus. A Iuuenal.
Pusus quo aliud diminutiuũ Pusillul⁹: & ꝓpositũ Pusillanimis: quẽ græci Micropsychon dicũt. A quo Pusillanimitas Varro.
Pusa. & Pusillanimiter. Itẽ a puer Pupus: & a puera Pupa eiusdẽ cũ suis simplicib⁹ significatõis. Var. Mammã lac- Pompo.
Pusillus tis sugentẽ pascere pupũ. Hinc Pupill⁹ deriuat̃: quẽ Põponi⁹ diffinit eẽ eũ: q ipubes ẽ: & desint in p̃ris ptãte eẽvl
Pusillulus mortevel emãcipatiõe. A quo Pupillaris: vt Pupillaris ætas: Pupillare negociũ. Itẽ Pupilla ps oculi illa parua
Pusillanimis i media cornea sita: i q̃ ita absoluta vis speculi reddit̃: vt tã exiguũ spatiũ totã imaginẽ hois reddat: q̃ causa ẽ vt
Pusillanimitas. pleræq; aues e manib⁹ hoim oculos potissimũ appetãt: qd̃ effigiẽ suã ĩ iis cernẽtes velut ad cognata desideria tẽ-
Pusillanimiter. dant: hæc nobis adeo chara est: vt locũ puerbio dederit: cũ dicimus aliq̃d Pupilla oculi nobis chari⁹ eẽ. Pupæ ẽt
Pupa. ab hoc appellatæ sũt Puerorũ: & Puellar⁹ laneæ effigies puẽ: q̃s dicare olim⁹ ges Veneri solebãt. Var. Itaq; bre- Varro.
Pupus ui tpe magna pars in desiderũ puparũ: & fi: illor⁹ veniebat. Persi⁹. Dicite põtifices in sacto q̃d facit aurũ. Nẽpe Persius.
Pupillus hoc quod Veneri donate a virgine pupæ. NASVM RHINOCEROTIS. Longũ scilicet ad similitudinẽ
Pupillaris. Rhinocerotii Cornu: qd̃ id aĩal: vt supra dixim⁹: in narib⁹ habet. Vet̃ est puerbiũ. Nasus Rhinocerotis: de his q
Pupilla facile quẽuis irridẽt: qd̃ hoies quo lõgiore naso sunt: eo maiores ronchos edãt: ppter qd̃ & Nasuti dicunt̃: A quo
Prouerbium. Nasutior: Nasutissim⁹. Itẽ aduerbia Nasute: Nasutius: & Nasutissime deducunt̃. Martia. Nil Nasut⁹ hoc: ma- Martiali
Pupe. ligniusq; est. A nasus ẽt fit Denaso: qd̃ significat nasũ aufero. Plau. Os denasabit tibi mordic⁹. AVDIERIS Plautus
Prouerbium. DVM GRANDE SOPHOS. Postq̃ sũme laudat⁹ fueris. Mos ẽ græcor⁹: dũ scripta alicui⁹ vel legerint vel
Nasutus audierint: assentãdo dicere σοφὸς Sophos: hoc est sapiẽs: doct⁹. Vñ Sophistæ dicunt̃: de qb⁹ alibi dicemus. A
Nasutior. quo Gymnosophistę appellati sunt Indor⁹ sapiẽtes q̃ nudi incederẽt: nã γυμνὸν græci nudũ dicunt. Hic Gym-
Nasutissimus nici ludi dicti sunt: qa in iis sese nudi: atq; vncti exercebãt: & Gymnasium locus in quo exercebant̃: q̃is postea
Nasute Gymnasiũ & p ludo litterario: & p oĩ loco: in quo fiat aliqd̃ gen⁹ exercitatiõis sumi cœperit. Et Gymnasiarches
Nasutius. Gymnasii: siue exercitatiõis pnceps: & apud Rhetores Progymnasmata: hoc est p exercitamẽta dicunt̃: exerci-
Nasutissime. tatiões q̃dã indicẽdo discipulor⁹ anteq̃ ad declamatiões: aut veras actiões descẽdant. Neutro aũt gñe dixit poe-
Denaso. ta grãde Sophos. i. grandẽ illã & adulatoriã vocẽ tot hoim clamantiũ Sophos: Sic alibi. Q d̃ ta grande Sophos
Sophos clamet tibi turba togata. Nõ tu Põponi: cœna diserta tua est. Sic aũt neutro gñe Grãde Sophos inqt: quẽadmo-
Sophista. dũ Persi⁹: Pegaseũ melos. GRANDE. Magnũ. Veteres grãdẽ nõ ad corp⁹: sed dũtaxat ad ẽtatẽ retulerũt iã Persius.
Hymnosophista. pene adultã. Teren. An sedere oportuit domi virginẽ tã grandẽ. Q d̃ si natu addat̃ puectiorẽ ætatẽ significat: & Terenti⁹.
Gymnici ludi. iã pene senilẽ. Plyni⁹ Iunior: Mulier natu grandior: & tot liberor⁹ part⁹. Hinc Granditatẽ dixerũt maiorẽ æta- Plynius.
Gymnasium tem. Sisẽna. Neq; granditatẽ: neq; merita: neq; ordinis honestatẽ: aut dignitatẽ tibi esse excusationi. Nũc tñ grã- Sisenna.
Gymnasiarches dẽ p magno ponimus. Ab hoc fit Grãdioverbũ: qd̃ est grandẽ facio. Plau. Testudinẽ istũ tibi ego grandibo gra- Plautus.
Progymnasmata. dũ: & Grandiloqu⁹ eloquẽs: & cũ quadãverbor⁹ magnificẽtia loquẽs. A quo Grandiloquẽtia. Cice. Nã & Grãdi- Cicero.
Grande. loqui: vt ita dicã fuerunt: cũ ampla sñia: tũ grauitate & maiestate verborũ. Idẽ: Q uid tã isti Grandiloqui cõtra Idem
Grandis natu hæc duo: q̃ maxime angũt: & Grandeu⁹ puectioris ætatis: hoc est grandis æui: & Grandesco cresco. Ply. Insita Plynius.
grandescũt facilius: & Grãdo gutta aq̃ cõgelata: q̃ solito grandior sit: a quo sit verbũ Grãdino: & Grandinosus
Granditas. adiectiuũ: vñ Grãdinosa loca dicimus: in qb⁹ frequẽtes sunt grãdines. Grãdo: Nix & Pruina ita differũt: q̃ grã-
Grandio. do cõgelato firmius ĩbre gignit̃: Nix humore mollius coacto. Pruina aũt ex rore gelido. Per hyemẽ niues ca-
Grandiloquus dũt. Grãdines aliis tpibus & interdiu magis q̃ noctu: & multo celerius q̃ niues resoluunt̃: nõ aduersante frigo-
Grandiloquentia. re. Rores neq; gelu sũt: neq; ardorib⁹: neq; ventis: nec nisi serena nocte. Est autẽ Ros humor: q̃ sereno tpe e cælo
Grandeu⁹. fluit. A Niue Niueũ dicimus candidũ: & Niualẽ: vt Nualis aqua: & Niuosũ in quo sunt frequentes niues: &
Grandesco. Ningoverbũ sicut Pluo: & Grandino: qd̃ tñ nõ a Niue: sed a Ningue deductũ volũt: qd̃ veteres p niuem v̄surpabãt
Grando. Lucreti⁹. Albas effudere ningues. Niuẽ q̃si nouã dictã nõnulli opinant̃. Græc ieni νέον nouũ dicũt. A pruina Lucre.
Grandino Pruinosa loca dicim⁹ in qb⁹ frequẽtes sũt pruinæ: Dicta est aũt pruina: q̃si peruriua: q̃ fruges & virgulta peruratat
Grandinosus.
Nix. Pruina.
Ros.
Niueus.
Niualis.
Niuosus.
Ningo
Ningues
Pruinosus.
pruina.

Virgilius A rore Rosid⁹ deducit̃: hoc ẽ rore pfusus. Vñ Rosida mala dicim⁹: q̃ matutino rore humecta sũt. Vir. Sepib⁹ Rosidus
in nr̃is in paruã te Rosida mala. Dux ego vester erã: vidi cũ matre legẽtẽ: & Rorov̄bũ: qd̃ ẽ humorẽ ĩstar roris
paulati demitto. A quo Irroro aspgo: & Rorarii milites q̃ anteq̃ acies cõgrediant̃: raris iaculis p̃liũ paulati in Roro.
cipiũt: tractũ ab eo: qd̃ ãte maxĩas pluuias cælũ rorare incipit. Vel qd̃ coirẽt in p̃liũ in modũ rorãtis tẽpestatis Irroro
hi sũt quos supi⁹ diximus Ferẽtarios appellari: Hic rorariũ vinũ appellatũ: qd̃ dari Rorariis solebat: & Rosea Rorariũ
in agro Reatino cãpus: qd̃ in eo arua rore hũida semp serunt̃. Rosi⁹ vero nomen fuit histrionis oĩum nobilissi- vinũ
mi. Pro quo extat Ciceronis illa p̃clara oro a quo omẽs in aliq̃ re pfecti Rosii appellant̃. IACTAS. Oscula ab Rosea.
iis: qui te legerũt: vel audierunt suscepta. IBIS AB EXCVSSO MISSVS IN ASTRA SAGO. Ex- Roscius
cusso sago: in altũ iactaberis qd̃ derisiõis gr̃a fieri solebat: vt abũde supi⁹ dixim⁹. PER AVRAS AETHE
REAS. Per flat⁹ aereos. PATIARE. Sustineas. Patior a græco deducit̃. πάθειν enĩ apud græcos pati ẽ: & Patior.
Teren. est cõeverbũ. Nã & Patior hoc est sustineo te: & Patior: hoc est sustineor abs te dicimus. Teren. Deniq; vbi non
quit pati: significat aũt patior mõ sustineo: p̃mor: mõ tolero: & equo aĩo fero qd̃ & πάθειν apud græcos facit: vñ
est trita illa vulgo fẽtẽtia εἰμὶ νῦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν καὶ μὴ παθεῖν κἀλόν νῦν τὸ μαθεῖν εἰδὲ δεῖ παθεῖν
τί δεῖ μαθεῖν παθεῖν γὰρ χρὴ: Hoc est quod si eẽt discere pati: & nõ pati optimũ quidem eẽt id discere. Si ve- Passio.
ro pati oportet: Q uid necesse est discere: pati enim oportet. A Patior fit Passio: q̃ & Perturbatio: & Affectus Perturbatio.
& Affectio vocat̃. Q uattuor enĩ sũt p̃cipuæ passiões: duæ a bonis. Gaudere scilicet & Cupere: siue sperare. Hæ Affectus
enĩ duæ sunt opiones bonæ: vna p̃sentis: altera futuri. Letitia de p̃senti est spes de futuro bono. Duæ a malis. Affectio
Dolere: & Timere: vna sil⁹ p̃sentis: altera futuri. Dolor enĩ est de p̃senti: Timor de futuro malo. Itẽ a Patior Gaudere
Passiũ v̄bũ apud grãmaticos: qd̃ passionẽ significat: sicut actiũ: qd̃ actionẽ. A quo fit aduerbiũ passiue. Item Cupere
Patiẽtia tolerãtia cũ eq̃nimitate: & patiẽter æquo aĩo. Itẽ cõposita Perpetior: hoc est vehemẽter patior: & Cõpa- Volere.
tior misereor a quo Cõpassio: q̃ & Cordoliũ a dolore cordis appellat̃. Passus a trib⁹ vbis deducit̃. Patior: Pãdo Timere
Virgilius & Pateo. A patior significat Perpessũ. Vir. O passi grauiora: dabit de⁹ his quoq; finẽ. V ñ vuã passam dicim⁹ Passiuum
Plynius. q̃ in siccãdo passa est solẽ. Ply. Q uin & a patiẽtia nomẽ acinis dat̃ passis. Hinc & vino nomẽ datũ: qd̃ passũ vo- Passiue.
cat̃. Fit ex vua: quã supra dixim⁹ a græcis Sticã: a nobis Apianã vocari vuis in vitæ diuti⁹ sole adustis: aut fer- Patientia
uẽte oleo: donec paulo ampli⁹ dimidiũ põdus supsit. Tusasq; lenitervuas exprimũt. Q d̃ si quantũ musti exp̃sse Patienter
re: tñ aquæ puteanæ adiiciãt vinaceis: fit secũdariũ passũ. Sũt etiã qui passere hic dictũ existimẽt cuius diminu- Perpetior.
tiũ est Passerculi⁹: qd̃ ob nimiã falacitatẽ comitialẽ morbũ patiat̃: sitq; ob id breuissimæ vitæ: mare sixvnq; bi- Compatior.
enniũ excedũt: fœminis lõgiusculũ spatiũ. Passer solitari⁹ ex eo gñe: sed aliquãto grãdior est: ac subnigrior sol⁹ Compassio.
Plautus p domor⁹ culmĩa incedẽs: cãtu suauis: & ob id sæpe dedita opa educat⁹. Est & Passer marin⁹ alia auis: quã vul- Cordoliũ passũ
go Stritomellũ vocãt. A pateo significat Patentẽ: extensũ. Plau. In portũ vẽto secũdo velo passo puenit. Hic pas- Vna passa
Terenti⁹. sus appellamus gressus mutuos: qa sic pedes patescũt. A pãdo significat deductũ: porrectũ: dispersũ. Teren. Ca- Stica.
pillus passus: nudus pes: ipsaq; horrida: qd̃ & Expassũ aliq̃ dicimus: nõ aũt expansũ: & mutationem vni⁹ litteræ. Apiana.
Dispessũ. Plau. Credo ego isto exẽplo tibi eẽ eũdũ extra portã dispessis manib⁹. Depessũ vero siue a patior: siue Passer
Idẽ a pãdo fiat. Laceratũ dicim⁹. Teren. Ego ne siviuo adeo exornatũ dabo: adeo depessũ: vtvsq; dũ viuat memie- Passerculus
rit semp mei. Q d̃ si Depexũ legam⁹ significabit cultũ: & pexas vestes idutũ: dictũq; erit a ꝑrario sensu. Hic pas- Passer solitari-
Firmia. sim aduerbiũ deriuat̃: qd̃ pprie significat spsim: nõ vt plæriq; falso existimãt vbiq;. Nã in prato vbiq; sunt herbæ us.
nõ passim. Cõtra: Grex passim pascit̃ poti⁹ q̃ vbiq;. Aliq̃ tñ passim, pvbiq; accipit̃. Firmianus. Credit̃ ei passim Passer marin⁹.
Idẽ tanq̃ cognite veritati: q̃ netiã q̃d̃ mirabili⁹ est, pvndiq;. Idẽ: Cunq; is nũerus cõdẽdæ vrbi parũ idone⁹ videretur cõsti- Stritomellus.
Virgi. tuit afilũ. Eo Passim cõfugerũt ex finitimis locis. Itẽ p quõlibet. Vir. Passimq; in littore sicco corpa curam⁹ pas- Passus
sim inqt, p eo qd̃ est, put quisq; vult: siue sine vllo cõditiõis discrimĩe. Paticus vero nõ a patior deflectit̃: sed a græco Expassus
πάσχειν ἐν ἀspiratiõe detracta. est aũt Patic⁹: qui mirĩ se turpi libidĩe patit̃. Vñ pueri patici: & puellæ paticæ: & p Dispessus
Juuenalis suplatiũ Paticissime dicunt̃. Itẽ grãdiores natu: senesq; q̃ se magna voluptate nuuenib⁹ pstituũt. Iuue. Ille te- Depexus
net speculũ patici gestamẽ Othonis: quẽadmodũ Drauc⁹ appellat̃: q nõ ppria voluptate: sed alter⁹ alter⁹ init: ita Passim
a faciẽdo dict⁹: quẽadmodũ Patic⁹ a patiẽdo. Q uippe χράω apud græcos facio sigificat. Q ui aũt a Draucis paticus.
subigi delectant̃: seq; eis spõte, pstituũt. Cinædi vocant̃. ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αὐχοῖδα: hoc est a virilib⁹ manu tra- paticissimus.
ctãdis appellati. Solent enim ad excitãdã in se adolescẽtiũ: ac iuuenũ libidinem pudẽda eorũ manibus agitare Draucus
Q ueretes ẽt sũmo studio: q̃ magnitudie virilis mẽbri cæter⁹ anticellat: & tã obscœno: ac detestãdo spectaculo: tã
Martialis q̃ specie aliq̃ pulcherrima: sæpenũero oculos pascẽtes. Martialis de Cinædo. Vna lauamur aspicit nihil sursũ Cinedi.
Seneca sed suspectat oculis deuorãtib⁹ Draucos. Talis fuit Hosti⁹: vt Seneca refert q̃dra libidis: nõ mõ mulierũ: sed ẽt
virorũ appetẽs: nec tã agẽdi auidus q̃ patiẽdi. Hic oĩb⁹ balneis agere delectũ eorũ solebat: q mẽbri magnitudine
cæteros anteibãt. Fecit quoq; specula cõcaua reddẽtia maiorẽ iusto imaginẽ. Sigdẽ digit⁹ i iis brachii crassitudi-
nẽ reddebat. Hoc aũt ita disponebat: vt dũ Draucũ patere t̃auersus oẽs admissarũ sui mot⁹ videret: & falsa mẽ-
Martia bri magnitudĩe: q̃si vera oblectarẽt̃. In alterũ huic obscœnitati simĩlẽ inuehit̃. Martia. Vnus sępe tibi ẽ tota de
nar⁹ arca. Cũ sit & hic culo tritior ipse tuo. Nõ tñ huic pictor: nõ aufert huic tibi cupo. Sed siqs nimio pene supb⁹
Aristo. erit. Infœlix vẽter spectat cõuiuia culi. Et sp miser hic esurit: ille vorat. Hui⁹ tã detestãdæ libidis rõnẽ. Aristote-
les philosophus a cõsuetudĩe trahit: cui⁹ tãta vis est: vt sæpe in naturã cõuertat̃. Q uib⁹ enĩ vsu venit: vt nõ añ pu-
bẽ: sed in ea patiẽdi vitiũ sustulerit: iis recordatio eĩ⁹ rei: dũ desiderãt orit̃: & vna cũ recordatione voluptas: ppter-
quã gestiũt: dũ patiunt̃ nõ min⁹ q̃cũ agũt: & sæpe patiẽdo ipsi quoq; genituram emittũt: q̃ propter mouent̃ vel uti
nati ad patiẽdũ. Q d̃ si cũ mollicie accedat naturalis falacitas: hec oĩa expediti⁹ necesse est euenire. Est & aliud Felo.
sordidissimẽ voluptatis gen⁹: quo Cinædi oblectant̃ Draucorũ virilia felãtes: hoc est sugẽtes. Felare enĩ sugere Feliro
est: cui⁹ frequẽtatiũ est Felitare. A quo felatores dicti. Martia. Si felas & aquã bibis: nil Lesbia peccas. Q ua Felatos
Martialis tibi pte op⁹ est Lesbia: sumis aquã. Idẽ Corue salutator: q̃re felator haberis. In caput intrauit mẽtula nulla tuũ Irrumo.
Idẽ Hui⁹ cõtrariũ est Irrumare: de quo supra dixim⁹: q̃si penẽ in rumẽ ĩmittere. Felãt Cinædi Drauci irrumãt. Itẽ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Fellor. Irrumor. Fellatio. Irrumatio. Felatrix Paticus. Pasca Jesus. Christus. Phase Arundo. Calamus. Canna. Cãnalis. Canalibole.

alii q hoc gñe turpissimi coit⁹ delectãt: qd fere Senib⁹: & iã effœtis solet accidere. A felare: & Irrumare. Fellari: & Irruman passiua fiunt: & Fellatio & Irrumatio. Mulierib⁹ ẽt hoc vitiũ accidit. A quo Felatrices dñr. Patic⁹ aliqñ ẽt ad inaiata trãsferẽt. vñ Martia. Paticissimos libellos appellat lasciuos: & in qbus de reb⁹ obscenissimis tractat. Itẽ a πάσχω græco: qd figificat patior Pasca deducit: qd figificat solẽnẽ diẽ: quo agn⁹ primo: deide Iesus hoc est saluator hũani gñis: q & Christ⁹ hoc est vnct⁹ vocat: passus est. Eũ diẽ iudæi Phasen: hoc est transitũ nominãt: qa tũc ex egypto i patriã remigrauere. TRISTIS ARVNDO. Seuer⁹ & asper calam⁹. Quãuis Arũdo ꝓprie sit: q̃ crassior: ac lõgior est: ferit⁹q; ad vsũ p̃cipue vinearũ: calam⁹ gracilis: tenuisq: & tibis fere ac scripturæ apt⁹. Cãna maior calamo: sed minor arũdie: & semp fere sua spõte pueniẽs. Columella. Ea est aũt senect⁹: cũ vel exaruit situ: & iertia pluriũ annorum vel ita densatũ est: vt gracilis: & Cãnæ sil̃is Arũdo pdeat. a cãna Cannalis deducit⁹ vna lĩa detracta: qd significat lignũ ad cãnæ similitudinẽ cauatũ quo aq̃ deducit⁹: & est gñis fœmini Vir. Currentẽ in lignis potare canalib⁹ vndã. Ab hoc Canalibolæ dicti sũt forenses hoies paupes: ꝙ circa canales fori consisterent. AD CAESAREM. EPIGRAMMA. XXXIII.

Colu. Virgilius

Tango. Contingo

c ONTIGERIS NOSTROS. Hortat⁹ Cæsarẽ: vt si forte libros suos i man⁹ sũpserit deponat grauitatẽ: qd de idustria facit: ne videat⁹ cõsci⁹ moriũ illi⁹: reprehendẽdi grã lasciua scripsisse. Est eni periculosum apte Tyrannũ arguere. Itaq; insinuatiõe q̃dãvtendũ: vt fine suspitiõe reprehensiõis: scripta nostra plegant CONTIGERIS. Tetigeris. Tãgere eni: & cõtingere idẽ significãt. Lucre. Tãgere eni & tãgi nisi corp⁹ nulla põt res. Sed qñ tãgẽdo quodãmõ moueri videnẽ ea q̃ tangũt: tãgere aliqñ ꝓ cõmouere: ac ferire accipim⁹. Vir. Nec solos tãgit atridas iste dolor. Idẽ: De cælo tactas memini p̃dicere querc⁹: hoc est fulmĩe ictas. Var. Non nunq̃ tuarũ me cura fortunarũ: cogitatioq; tanget. Lucre. Nec bñ ꝓ meritis capit⁹: nec tãgit⁹ ira. Itẽ qñ ea: q̃ tãgimus: videm⁹ fere: atq; sentim⁹. Tãgere ꝓ cernere: & itelligere vsurpam⁹. Lucil. Neq; priusq; venas homis teti git: ac p̃cordia. Cice. Postq̃ aũt cõsilia ei⁹ oia tetigi. Est ẽt qñ tãgere sumit⁹ ꝓ circũvenire. Turpilli⁹. At ẽt inept⁹ me⁹ est mihi pr̃ irat⁹: qa eũ talẽto argẽti tetigiveteri exẽplo amãtis. Põpo. Ac ego rusticatim tãgã: vrbanati nescio. Itẽ ꝓ puenire: qñ loca ea cõtigim⁹ ad q̃ puenim⁹. Cice. Verres sil̃ ac tetigit puiciã. A tãgo fit tact⁹ q̃rtę declinatiõis vnus ex gnq; sen sib⁹: & Tactus adiectiuũ: cũ cõtrariũ est Intact⁹: qd est intemerat⁹: iniolat⁹: nõ tact⁹: & Taxo frequẽtatiuũ: qd significat æstimo: appẽdio. A quo Taxatio æstimatio: hoc eni tãgẽdo: hoc est põderãdo fieri solet: & Taxatores a scenicis dñr: qui alterutrũ maledictis tangũt. Taxis veteres ꝓ tetigeris scripsere. Var. Sed caue ne meũ taxis liberũ. Taxim ẽt ꝓ sensim vsurpariẽt. Põpo. Adoptate clãdestino tacit⁹ taxim pspectaui. Itẽ a tãgo cõposita fiũt. Attigo qd est leuiter tãgo. Teren. Si attigisses: ferres ifortuniũ. Veteres etiã Attigo dixerũt: fiqdẽ & Tago simpliciter ꝓ tulere. Turpilli⁹. Nõ me attigas: atq; aufer manũ. Eia q̃ ferocula est. Actius Age age amolire: caueveſtẽ attigas. Plau. Ne attigas puerũ ista causa: qñ fecit strenue. Obtingo euenio. Pertigo valde tango. Prætingo: añ tango. Cõtingo mõ tãgo: vt supius diximus. Vir. Funẽq; cõtingere gaudẽt: mõ euenio. Cice. Q̃ d nõ mõ singulis hoib⁹: sed potentissimis populis sæpe cõtingit. SVPERCILIVM. Grauitatẽ ipatoriã: q̃ p̃cipue in supcilio dignoscit⁹. Supcilia data sunt hoi pilis breuib⁹ adornata: q̃ quasi gemis aggeribus munimẽtũ oculis pstarẽt: ne qd supne incideret: & simul spẽm pberẽt. Hæc & piter: & alternę mouẽt: ptẽq; animi in se sitã hñt. His eni negam⁹: & ãnuim⁹. Grauitas/Fast⁹/supbia/ira: alibi qu dẽ concipiunt⁹ sed hic sedẽ habẽt. Nascunt⁹ in corde: huc subeũt: hic pendẽt. DOMINVM TERRARVM. Imperiũ gerens in orbẽ terrarũ. CONSVEVERE IOCOS VESTRI Q VOQ VE FERRE TRIVMPHI. Vos imperatores in triũphis ẽt vestris: qb⁹ null⁹ maior est honor: soletis multa æquo aio audire: q̃ in vos lasciue obscœneq; dicunt⁹: eadẽ igit⁹ fróte: & iocos nros legere potestis. Fuit sane apud veteres cõsuetudo: vt milites currũ triũphãtis impatoris, pseqũtes in cõdito carmie multa iocularter canerẽt. Quẽ admodũ triũphante Cæsare. Ecce Cæsar nũc triũphat: q̃ subegit galliã. Nicomedes nõ triũphat: qn subegit Cæsarẽ: & Augusto Impia dum phœbi Cæsar mẽdatria ludit. Dũ noua Diuor⁹ cœnat adulteria. Oia se a tris tũc numia declinarũt. Fugit & auratos iuppiter ipse toros. Itẽ Claudio græce κάισον γέρων ἐπτὰ ἐτῶν ὁρῶσ: hoc ẽ. Et tu senex es: atq; insan⁹. FERRE. Æquo aio pati. MATERIAM DICTIS NEC PVDET ESSE DVCEM. Sẽsus est q̃ is multa obscœne dicant⁹ in triũphis: nõ pudet trũ ipatorẽ ẽt a seipso dictor⁹ materiã cumi. DVCEM. Impatorẽ. MATERIAM. Subiectũ: qd a græcis Hypothesis dr̃. PRECOR. Oro Precari eni: cũ accusatiuũ trũ hẽt orare est: ad iũcto aũt adiectiuo: idẽ est qd impcari: hoc ẽ optare alicui bonã: malãue fortunã p̃cãdo deos. Quintil. Sed si tantope efflagitant⁹ q̃ntũ affirmas pmittam⁹ velavẽtis: & orã solutẽtib⁹ brũ p̃cemur. Impcari trũ qd ab eo cõponitur frequẽti⁹ in malã ptẽ accipit⁹. Quintil. Nõ impcamur debilitatẽ, naufragia, morbos: pauper fit: & amet quãcũq; meretricẽ: & amare nõ desinat. Ab eodẽ fit ẽt aliud cõpositũ Depcari: qd mõ significat vehemẽter p̃cari. Cice. Quã multorũ hic vitã fit a sylla depcat⁹. Idẽ: Si qd deliq̃ro: mille sũt imagines: q̃ ꝓ nobis depcent⁹. Mõ detestari, ppulsare: & q̃si p̃cando repellere. Idẽ: Inuidiã depracabat⁹. i. ppulsabat. Idẽ: Nũc vo qd faciat Hortensi⁹ auariãe ne crimia frugalitatis laudib⁹ depcet⁹. Oui. Sæpe p̃cor mortẽ: mortẽ q̃q; depcor idẽ. Ne mea sarmaticã contegat ossa solũ. Ab his Præcabũd⁹: & Impcabũd⁹ deducũt⁹. Itẽ a p̃cor, Præces: & Pręcarũ qd (vt Vlpian⁹ inqt) est id qd p̃cib⁹ petẽtis vtẽdũ cõcedit⁹ tãdiu quãdiu is: q cõcessit patit⁹: & distat a Donatiõe: eo ꝙ q donat: sic dat: ne recipiat: q p̃cario cõcedit sic dat: q̃si tũc receptur⁹: cũ sibi hbuerit p̃cariũ soluere: & est sil̃e Cõmodato. Nã & q commodat rẽ suã: sic cõmodat: vt nõ faciat rẽ accipiẽtis: sed vt ei vti re cõmodata pmittat. Paul⁹ iurisc̃ũsultus: Præcario hrevidẽt: q possessionẽ vel corpis: vel iuris adept⁹ est ex hac solũmõ causa: ꝙ adhibuit p̃ces: & ipetrauit. ILLA FRONTE. Illa aã hylaritate. Frõs enim vt supra diximus: hylaritatis: clæmẽtiæ: seueritatis idex est. THYMELEM. Mulierẽ saltãtẽ & histrionicã exercẽtem. Thymele pma saltationẽ in scœna docuit: p̃terea græci θυμέλην scœnã vocãt: & θυμελικὸν scœnicũ histrionẽ: hic & vxori Latini Thyemeles nomẽ iditũ ẽ. Latin⁹ Mimus fuit Domitiani tpe pncipi grat⁹: qd vel recitãdis in cœna diei fabulis: vl iocos⁹ suauitate iterdũ ẽt pulsatiõe Thyemeles: risũ excitare ille solebat. Hic int̃ alias fabulas discerptũ a canib⁹ Asdetationẽ mathematicã

Martialis

Quintil. Idem. Cicero. Idem. Idem

Quintil. Cicero. Vlpianus

Paulus.

Hypothesis. Precor. Impcor. Depcor

Tactus Intactus. Taxo Taxatio. Taxator. taxis taxim Attingo Attigo tago. Obtingo. Pertingo Prætingo Contingo Supcilium

Precabundus Impcabundus Preces. Precarium Donatio. commodatum. Frons. thymele. thymelicus. Latinus. Asdetario

impatori nũciauit: q sibi hoc vẽturũ p̃dixerat: pptereaq; iussu Domitiani fuerat iterfect⁹: & accuratissime sepeliri iussus: vt vanitas ei⁹ artis redarguerẽt. Sed repẽtina tẽpestate difiecto funere semiustũ canes discerpsere. DE RISOREM. Derisor dr̃: q cũ alter⁹ irrisiõe: & ptẽptu siue ipse ridet siue aliis risũ mouet. Ridere eni ẽ: qd gręci dicũt γελᾶν: A quo Gelli⁹ ppriũ nomẽ. Vñ fit risus qd græci dicũt γέλωτ: & Ridicul⁹ qñ adiectiuũ ẽ cõtẽptu: & derisiõe dign⁹. Ridiculũ vero substãtiuũ significat dictũ: qd risũ poti⁹ q̃ derisionẽ excitat. A rideo cõposita fiũt Arrideo: qd est applaudo: & lætitiã aĩ ridẽdo ostẽdo. Oui. Arrisit paries adueniẽte dea. a quo Arrisio. Obrideo idẽ qd rideo: a quo Obrisio. Perrideo vehemẽter rideo: a quo Perrisio. Derideo illudo: cõtẽno: & de aliquo rideo: siue risũ moueo: a quo Derisor: & Derisio: & Derisus q̃rtę declinatiõis: & Deridicul⁹: hoc ẽ derisiõe dign⁹. Prorideo, pcul rideo. Prærideo añ rideo: a quo Prærisor. Irrideo idem qd derideo: a quo Irrisor: & Irrisio: & Irrisus q̃rtæ declinatiõis. Subrideo parti rideo: a quo Subrisio & Subrisus: Corrideo sil̃ rideo. Ridiculi cãpus Romæ dict⁹ est: ĩ quo coru⁹ sepult⁹ fuit: de quo alibi dixim⁹. Ridiculosus idẽ significat: qd ridicul⁹. Ridicule: aut ridiculose dictũ: siue factũ qd dicim⁹: qd irrisiõe dignũ est. CENSVRA. Censor is officiũ: ad quẽ cura morũ spectat. Cẽsores initio duo creati sũt. C. Papiri⁹. & A. Sẽprom⁹. Cũ, ppt̃ diuturna bella cẽsus fact⁹ nõ eẽt: & psules id p̃stare nõ possẽt varijs bellis ipliciti. Cura itaq; data Cẽsorib⁹: vt censũ agerẽt: institutiũq; vt qnto quoq; anno crearent̃: & a cẽsu agẽdo sũt Cẽsores appellati. Quinquẽnale id spatiũ Lustrũ: vt supra dixim⁹ appellatũ. Post ea hic magistrat⁹ ãnu⁹ fact⁹ ẽ a Mamertio Aemilio dictatore. Iunio. Virginio. Marco Appio psulib⁹. Curaq; deide mor⁹ ac disciplinæ Romanæ huic magistratui tradita: intãtũq; autoritas eor⁹ creuit: vt sub ptẽte censoria eẽt ius p̃uatorũ: publicorũq; locor⁹. Vectigalia ppli Romani in Senatũ legere. Senat⁹ pncipẽ describere: censũ agere: lustrũ cõdere: equũ adimere: & quos putassẽt parũ dignos senatu amouere. A cẽsore Cẽsura deducit⁹: sicut a p̃tore Prætura: qñ aũt Cẽsores in corrigẽdis morib⁹ seueriores erãt: Cẽsura iterdũ ꝓ seueritate. Interdũ ꝓ correctiõe: decreto: lege accipit⁹. Itẽ a cẽsore Cẽsori⁹. Vñ Cẽsoriũ officiũ: cẽsoriã autoritatẽ dicim⁹. Itẽ cẽsoriũ virũ: q Cẽsurã gessit: hoc est q Cẽsor fuit: sicut p̃toriũ: qui fuit p̃tor. Cẽsores aũt a cẽsendo vocitati sũt: qd rẽ suã qsq; tanti æstimare solit⁹ sit q̃ntũ illi cẽsuissẽt. Cẽsere eni existimare ẽ. Neui⁹. Cẽsent eo vẽturũ obuiã pœni. Cassius. Cẽsuit sese regẽ porsenã occidere. Interdũ ẽt ꝓ deliberare: & cõstituere accipit⁹. Vñ Senatũ aliq̃d cẽsuisse dicimus: nõnunq̃ ꝓ succẽsere Var. Nevobis cẽseã: si ad me referetis. Ab hoc Cẽsus deducit⁹: hoc ẽ æstimatio rerũ ac bonorũ facta: secũdũ quã tributa pẽdebant̃. Vñ censũ agere: est recẽsere hoim facultates: & Cẽsio hoc est castigatio. Hinc ẽt aliqñ ꝓ eo accipit⁹: qd est in extimatiõe: ac p̃cio habere: & Cẽseri ꝓ eo: qd est in extimatiõe eẽ. Martia. Censeẽ Appona liuio suo tell⁹. Itẽ Censionẽ facere dicebant̃: cũ multã eqtũ irrogabãt: & Cẽsio hastariã vocabat̃: cũ militi multæ noie ob delictũ militare indicebat̃: vt hastas daret: & Cẽsuus. Cẽsui eni agri appellabãt̃: q emi: & venire iure ciuili poterãt. & Accẽsus p̃co: q iussu Cẽsor⁹ ad censũ vocabat de quo supra diximus. Quãuis aliqui ab acciẽdo hoc ẽ vocãdo appellatũ malint. Cẽsus ẽt adiectiuũ ẽ: & significat eũ de cui⁹ bonis cẽsus est fact⁹ vñ Capitecẽsi dicti: de qb⁹ supius disseruimus. A cẽso etiã cõposita fiũt Succẽseo: qd, ppẽ est i re grauã: & iusta ira scor: & q̃si cẽsurã exerceo. Terẽ. Nã iã adolescẽti nihil est qd succẽsear: & Recẽseo qd est recognosco: reuideo. Liuius. Inter hæc recẽset exercitũ: militẽ istruit. INNOCVOS. qui neminẽ ledit: q̃les sũt nostri: q devitiis agũt: sed parcunt personis. AD MARCVM. EPIGRAMMA. XXXIIII.

Ouidius. Virgilius. Liuius. Varro. Pompo. Terentius. Plautus. Virgilius. Cicero. Terentius. Liuius.

Martia.

d O TIBI NAVMACHIAM. Facetũ distichon fictũ ex pson̄a Cæsaris respõdẽtis Martiali q sibi Naumachiã ædẽti librũ suũ parum tẽpestiue miserat. Eo inqt forte cõsilio hoc fecisti: vt sil̃ cum libro tuo in aquã mergereris: hmõi iocovtiẽ sæpe Martialis: cũ vult ostendere carmia sua indigna esse: q̃ le gantur. Sic libro tertio. Cursorem Sexa tibi Rufe remisimus hora: Carmia quem madidum nostra tulisse reor Imbribus imodicis cælum nam forte ruebat Non aliter mitti debuit iste liber.

DE LEPORE LVDENTE CVM LEONE. EPIG. XXXV.

a ETHEREAS AQVILA. Blãdit⁹ Cæsari qd nõ miori miraculo lep⁹ in ore leonis ei⁹ ĩtus fuerit: q̃ puer invnguib⁹ aqlæ Iouis. ILLESVM: sine nocumẽto. HAESIT. Insedit. Hærere ei ꝓ ẽ est arcte alicui rei isidere. Vir. Hærẽt parietib⁹ scalæ. Q̃ñ vero qui i aliq̃ re dubitãt nõ mouent̃. Et ideo hærere ac suspensi eẽ vidẽt̃: ponit⁹ aliqñ hęreo ꝓ dubito: anceps sũ: silq; frequẽtatiuũ ei⁹. Hæsito Ab hæreo fit hęsio: Ab Hæsito Hæsitatio: & Hesitabũd⁹. Itẽ ab Hęreo hæres Hæredis. Quia q hęres ẽ. hæret: ĩ ẽ pxim⁹ est ei: cui⁹ ẽ hęres. Licet qdã hęredẽ dictũ putẽt: qd dñs fiat bonor⁹: q̃ ad eũ puenũt. Apud veteres eni hæres dñs dicebat̃. hic fit Bihæres: q bis fact⁹ est hæres: & hæreditas: Que nihil aliud est: q̃ successio invniuersor⁹ ius: qd defũct⁹ hẽbat Et ideo hoc noie ẽt dãnosa hæreditas cõtinet̃: diuidit̃q; in duodecim vncias: q̃ vt supra dixim⁹. Assis appellatiõe ꝓtinet̃. hæreditatis noie neq; legata neq; fideicõmissa ꝓhendũt̃. Adire hæreditatẽ: & Immiscere se hæreditati qdã ita distinguũt: vt adeãt hæreditatẽ: q alieni sũt: hoc ẽ q nõ sũt filii: nec filior⁹ filii. Q̃ ui vero defũcti sũt: siue filior⁹ filii ĩmiscere se hæreditati dicant̃. Sed hæc cõfundunt̃. Ab hæredũ etiã noie. Hærẽ Marteã antiq̃ vocabãt deã: quã accepta hæreditate colebãt: & e ẽ sevnã e Martis comitib⁹ putabat̃. Itẽ ab hærede fit Cohęres: q sil̃ hæres ĩstitut⁹ est: & Exhæres: q extra hæreditatẽ est: hoc est q hęreditate puat⁹ est. vñ fitvbũ Exhęredo. A quo Exhæredatio: & passiuũ Exhæredor: & Hæreditari⁹: hoc est ad hæreditatẽ ptinẽs: a quo bona hæreditaria dñr Morbos ẽt hæreditarios vocam⁹: q parẽtũ vitio nobis obtĩgũt: sicut hæreditaria vitia: hæreditariã laudẽ: hæreditaria p̃conia: & alia his filia dicim⁹: & Hæredipeta: q blãdicis mũerib⁹: & aliis hmõi artib⁹ subornãt moritũros: vt ab eis hæredes ĩstituant̃: & hæredũ p̃diũ qd nobis ex hæreditate puenit. A quo Hærediolũ ꝓdiolũ. Pręterea ab hæreo Hærba qd terræ hæreat: est eni, pprie herba viride pecudũ pabulũ. Virg. Frumẽti q̃ teret herbã Aliqñ etiã, ppalma: & victoria ponit⁹. Idẽ: Atq; ĩmemor herbæ Victor equus. Vñ herbã dare ẽ sevictũ fateri. Nãq; sũmũ apd ãtiquos signũ victorię erat herbã porrigere victos: pinde ei videbat̃: ac si terra: & altricẽ ipsa humo: atq; humatiõe cæderet: q mos in plærisq; germaniæ regiõib⁹ etiã nũc seruat̃. Ab herba Herbosus locus dr̃ herbis abũdans: Herbidus ex herba: Herbace⁹ ex materia herbæ. Herbesco herbas genero. Herbarius: q perit⁹

Martia

Dersor. Rideo. Hellius. Risus. Ridiculus. la. lum. Arrideo. Arrisio. Obrideo. Obrisio. Perrideo. Perrisio. Derideo. Derisor. derisio. derisus. deridiculus. Prorideo. Prerideo. Prerisor. Irrideo. Irrisor. Irrisio. Irrisus. Subrideo. Subrisio. Subrisus. Corrideo. Ridiculosus. Ridicule. Ridiculose. Censura. Censor. Censum. Lustrum. Pretura. Censorius. Census. Censio. Censeo. Censionem facere. Censio hastaria. Censuus. Accensus. capitecensus. Succenseo. Recenseo. hereo. hesito. hesitatio. hesio. hesitabundus. heres. Bihere. hereditas. Adire hereditatem. Immiscere se hereditati. hereo. Martea. cohereo. Exhereo. Exheredo. Exheredatio. hereditarius. Bona hereditaria. Morbi hereditarij. heredipeta. heredium. herediolum. herba. herbam dare. herbosus loc⁹. herbidus. herbaceus. herbesco. herbarius

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

herbarũ eas colligit: venditq: aut ex iis medicamẽta cõponit. Herbifer herbas ferẽs. Herbiger herbas gerens. Itẽ Herbilis anser dicat herba past⁹q grãdior est quã frumẽto alt⁹. Quidã etiã Heri aduerbiũ: qd & Here dr: ab hæreo deductũ putãt: qd dies hestern⁹ hæreat hodierno. Alii a grẽco poti⁹ trahũt: apud quos ἐχ τῆς σήρ heri: ita aũt ab heri fit Hestern⁹: sicut a cras Crastin⁹. Itẽ ab hẽreo Herẽnius, ppriũ nomen viri: & Herucavermis secũdũ quosdã de quo supra dixim⁹: q̃nis alii sine aspiratiõe scribũt: & a rodẽdo poti⁹ deriuatũ putãt. Itẽ ab hẽreo cõpo sita fiũt Adhæreo: Inhæreo: Et Cohẽreo eiusdẽ fere significatõis: a qb⁹ Adhærẽtia: Inhærẽtia: & Cohærẽtia de ducunt. TIMIDIS. Ne puerũ lederẽt timentib⁹. AQVILA. Iouis aue: cui maxim⁹ honor est: & maxima vis. Quippe nõ solũ cũ miorib⁹ quadrupedib⁹: sed etiã cũ ceruis pugnat. Multũ puluerẽ volutatu collectũ insidens cornib⁹ excutit in oculos pẽnis oraverberat: donec p̃cipitet in rupes. Cũ dracone etiã init prælium. Oua hic Aquilæ cõfectat auiditate malefica. Illa ob hoc vbicũq: visũ oppugnat. Ille multiplici nexu alas ligat. Ita vt simul aliq̃ cõcidere videant. Ex omni aũt auiũ gẽe ideo hãc solã delegisse sibi armigerũ Iuppiter existimat: qd sola cõtra orientis solis radios ĩmotã tenere aciẽ possit: vel qd hanc solã auẽ nunq fulmine tactã fuisse pdunt. Romanis eã legionib⁹. C. Marius in secũdo ꝓsulatu suo pprie dicauit: cũ antea q̃ttuor aliis signis: hoc est lupis minotauris: eqs: aprisvterent. Sed tu FEDERICE impator vt in cæteris romanę virtutis æmul⁹: ita in hoc q̃q victricẽ Aquilã ordinib⁹ tuis p̃fers: nõ min⁹ iam frequentib⁹ tuis victoriis insignẽ q̃ misterio iouis: & Ganymedis raptu. Sex aqlarũ gẽa esse traduntur. Melenætus mima magnitudine: virib⁹ p̃cipua colore nigricãs: q̃ sola fœtus suos alit: frequẽsq: versat in mõtib⁹. Pygargus in oppidis: ac cãpis volitans albicãte cauda vnde nomẽ hẽt Quippe græci πύγαργον natẽ dicunt: ἀρ γὸν albũ: Vũ & Capreæ gen⁹ eodẽ noie vocat. Iuuenalis. Sumi ne cũ magno lep⁹: atq: aper: atq: Pygargus Morphn⁹: quã & Percnũ Homerus vocat: qdã etiã plancũ: & Anatariã secũda magnitudine: & vi cui vita fere circa lacus est nigerrima oium: & pminẽtiore cauda. Ingeniũ est ei raptas testudines e sublimi iactando frãgere. Aeschylus cũ p̃sensisset se eo die ruina perituru: ex vrbe Siciliæ: in q̃ morabat: egressus loco apto cõsedit: tũ aqla desupervolitãs testudinẽ: quã pedib⁹ gerebat: sup caput eius splendore illius decepta (erat enĩ crinib⁹ vacuũ) tanq̃ sup petrã: quo fractæ testudinis carne vesceret: elisit: eoq: ictu perenptus est nobilissimus poeta: q tragœdias in lucẽ ptulit: sublimis: grauis: ac iterdũ etiã supra modũ grãdiloqu⁹ vt refert Quĩtilian⁹: Quarti gẽris est Percepter⁹: & ea quoq: p lacus versat: vulturi filis: alis mimis: reliq̃s magnitudine antecellens: sed ibellis: & degener: ita vt a Coruis æpenũ ẽroverberet. Sola aqlarũ ex aia ferit corpa: ie iunes p auiditatis: & q̃rulæ murmuratiõis. Hæc facit vt qntũ gen⁹ Gnesion vocet: qd apud grẽcos sincerũ significat: velut verũ solũq: ĩcorrupte origis: media magnitudine: colore subrutilo: rara visũ. Vltia est Haliet⁹ clarissima oculorũ acie: ex alto se librãs: viloq: in mari piscẽ p̃ceps in eũ ruẽs: & discussis pectore aqs rapiẽs. Hæc im plumes adhuc pullos suos subinde pcutiẽs: aduersos solis radios cogit intueri: & si cõniuẽtẽ flentẽue aia duerterit: e nido velut adulterinũ: ac degenerẽ p̃cipitat. Eũ vo: q acie firma ꝓtra stetenit: educat. Halieti i uũ gen⁹ nõ habẽt: sed e diuerso aqlarũ coitu nascunt: qdvero ex iis natũ est: in ossifragiis numerat: ex qb⁹ miores Vultures p generãt. Et ex iis magnũ q oĩno nõ generãt. Quidã addũt gen⁹ Aqlæ: quã Barbatã vocãt. Thusci Ossifragã: repit in Aqlarũ nidis lapis Aetites: quẽ aliq Gagitẽ vocãt: ad multa remedia vtilis: nihil igne depdẽs. Est autẽ lapis iste p̃gnãs intus: quẽ si q̃tias aliq̃ si in vtero sonat: fulu⁹ est: & tereti figura: hũc Zoroastres magus oib⁹ lapidib⁹ p̃tulit: maximãq: illi tribuit ptãtẽ. Pariũt Aqlæ oua terna: excludũt pullos binos: & aliq̃ tres. alterũ expellũt tedio nutriẽdi. Quippe eo tpe cibũ illis negauit naturæ puidẽtia: ne ferarũ oĩm fœtus raperẽt: vngues quoq: earũ diebus illis iuertunt: & albescũt inedia pẽnæ: vt iure ptus suos odio habeant. Sed eiectos ab iis cognatũ gen⁹ ossifragi excipiũt: atq: educãt. Illa quã tertiã dixim⁹ circa stagna aq̃ticas aues appetit: mergẽtes se subinde: donec lapsæ rapiant. Spectãdo dimicatio est. Auis ad pfugia littorũ tẽdit: maxi ev bi dẽsa arũdo fit. Aqla vo vmbrã suã nanti sub aq̃ a littore ostẽdit: ppter qd auis rursus in diuersa: & vbi se mĩme spectari putat: emergit: hæc p̃cipue causa est: vt aues gregatim natent: qa plures sil nõ infestant respsu pẽnarum aqlas obcecãtes: apud Sestonvrbẽ celebris aqlæ gloria fuit. Educata a virgine tãta gratitudine beneficiũ memoria tenuit: vt q̃diu vixit puella: aues pmo: deide etiã venat⁹ illi attulerũt. Mortua vero puella in rogũ accensũ iniecerũt sese: & vna pflagrauerũt. PORTANTE. Ferẽte. Portare duob⁹ mõis dicim⁹: vno cũ iumẽtis: aut curri b⁹ aliqd nobiscũ ducim⁹. alterũ cũ nr̃o corpe imitatiõe iumentorũ portamus. Teren. Mi hõ qd istuc obsecro est? quo portas puerũ. hinc Verrẽ legum⁹ amicã e puicia portasse: & Põpeiũ tertio deportasse triũphũ bñficio Ciceroĩs: & multos ĩpatores victorẽ exercitũ reportasse: q̃si reduxisse. A porto Porta: Port⁹/Porticul⁹/Portitor/Portũn⁹/Portoriũ/Porticus deducũt: de q̃bus supius diximus. Itẽ cõposita Apporto notæ significatiõis. Deporto de loco porto. A q̃ Deportati dicunt: q̃bus aqua & igni iterdictũ est: vel qb⁹ pnceps puiciã adnotauit: vt de qb⁹ deportãdis scripsit. Ex porto extra porto: siue ex loco porto: siue aufero. siue ecõtrario. Importo: Infero. Ci. Egovo si veli nostræ ciuitatis exẽplis vti: & aliarũ plura pferre possũ detrimẽta publicis reb⁹ q̃ ad iumẽta p hoies eloquẽtissimos ĩportata Idẽ: Mõ eĩ huc ista sũt iportata. Supporto: suffero: Reporto: refero: reduco. Cõporto sil porto. Itẽ a porto fit cõpositũ Domiporta: hoc est coclea ita appellata ad similitudinẽ græcorũ: q eã φερέοικον appellãt: hoc est, domũ portantẽ. Cice. Vt siqs medicus ægroto iperet: vt sumat terrigenã: tardigradã: domiportã: sanguine cassam: poti⁹ q̃ hominũ more cocleã. PVERVM. Ganymedẽ. Nota est fabula Ganymedis Troi regis filius fuit: formosissim⁹ puer: quẽ cũ iuppiter deperiret: iussit in cælũ ab Aquila portari: & sibi pocula mĩstrare: qd elẽgãter descripsit. Vir. Intextusq: puer frõdosa regi⁹ Ida: Veloces iaculo ceruos cursuq: fatigat. Acer ãhelãti silis: quẽ p̃ceps ab ida sublimẽ pedib⁹ rapuit iouis armiger vncis. Lõgæui palmas ne quicq̃ ad sydera tendũt. Custodes: fæuit q̃ canũ latrat⁹ ad auras. Ob hoc factũ Aquilæ effigiẽ in cælũ translatã ferũt: q̃ sup aẽriũ videt volitare. Aquarũ enĩ Ganymedẽ esse supius oñdimus. ideoq: ostẽdit q̃si aquã vna effũdẽs. Aquila ala dextra circulũ equinoctialẽ pary pdit. Sinistra aũt nõ lõge a capite Ophiuchi videt figurata: Rostrũ eĩ⁹ a reliquo corpe diuidit circul⁹ a cãcro ad Capricornũ pueniens. Exorto leone occidit. Exorit aũt cũ capricorno habens in capite stellã vnã: in

Herbifer herbiger herbilis hert here hesterno. herentus. heruca. Adhereo. Inhereo Cohereo. Adherentia. Inherentia. Cohærentia Aquila iouis auis. Melenetus. Pygargus. Morphnus. Percnus Plancus. Anataria Aeschylus poeta. Percepter eruo. Gnesios halietus. Barbata. Ossifraga Aetites. Gagites. Porto. Porta Portus. Porticulus portitor Apporto Deporto Deportati Exporto. Importo. Supporto Reporto Comporto Domiporta Ganimedes Aquila celestis

C. Mari⁹ Iuuenalis Dome. Quintil. Zoroastr. Terenti⁹. Cicero. Idez Cicero. Virgilius

vtraq: pennavnam: in caudavnã. HAEC. vt Lepus tutus sit in ore leonis. ILLA. Vt puer illesus sit in vngui bus aquilæ.

AD MAXIMVM. EPIGRAMMA. XXXVI.

TELLE DELICIVM MEI. hoc Epigrãma scribit ad Maximũ: in quo Stellã poetã laudat: eũq: anponit Catullo. Stella poeta fuit pata uin⁹: q Violãtillã amauit Virginẽ Neapolitanã: quã tãdẽ duxit vxorẽ. Hęc ĩ delitiis habuit Colũbã auẽ dicatã Veneri: quã Stella fleuit defũctã pulcherrio carmie: op⁹ q ipm Colũbã iscripsit: de quoven⁹ apud Papiniũ sic loq̃t⁹. Hic nr̃æ defleuit fata colũbæ. Catull⁹ Veronẽsis poeta fuit lãbi acerbitate p̃clar⁹: hic eodẽ mõ passerẽ puellæ suę delicias defleuit mortuũ. Mart. id op⁹ passerẽ vocat Vtraq: auis salacissima ẽ. iõq: amãtib⁹ cõueniẽs. Tãto ingt stellã maiorẽ eẽ Catullo: q̃nto passerẽ magnitudie videm⁹ colũbã excedere. COLVMBA. Opus Stelle ita inscriptũ. VERONA. Vrbs est Venetiæ a Gallis oli cõdita: duce (vt quidã opinant) Brenone: a quo Brenona pmo: Deinde mutatis cõsuetudine lr̃is Verona appellata. Galli enĩ cũ nouas sedes q̃rere ob ĩtestinas discordias: & assiduas domi dissensiões cogerẽt: ĩ Italiã venere: expulsq: ide cultorib⁹ Mediolanũ/Comũ/Brixiã/Bergomũ/Tridẽtũ: Vincẽtiã cõdiderẽt. Veronã magna ex pte alluit fluu⁹ oĩm amœnissim⁹ Atesis. Quĩ ex Tridẽtinis alpib⁹ ort⁹ nõ lõge a fossa Clodia pado miscetur Clara hęc vrbs solo: ac frugũ: & fructuũ oĩm vbertate. Clarior viris: duobus Plyniis: & vno Catullo: quoru nomina nulla oblitteratura est vetustas. PASSEREM. Opus Catulli: in quo passerculi mors defletur.

AD DECIANVM. EPIGRAMMA. XXXVII.

VOD MAGNI TRASEAE. Laudat Decianũ ꝓ stoicorũ dogma citra mortẽ seq̃t⁹ nõ aũt vt Cato: & Thraseas fecerũt: q spõte mortẽ q̃siuere: p qd p̃cipe videt nõ debẽ quẽq̃ fugiẽdi ĩcõmodi gẽa mortẽ sibi cõscĩscere: id. n. ibecilliores poti⁹ aĩ esse q̃ firmiores. MAGNI THRASEAE. Thraseas Patauin⁹ fuit Claudii Neronis tpib⁹: q cũ librũ de reb⁹ Catõis a Numatio scriptũ legisset: g̃liæ cupidie icẽsus: postq̃ a Cæsare dãnat⁹ ẽ: platis brachiis iussit sibi venas ĩcidi: & dũ moreret magna cõstãtia suorũ fletũ cõpescuit. Libauitq: sanguinẽ Iouĩ liberatori: hic q̃diu vixit: Brutĩ: & Cassii ĩtfectorũ Cęsaris dies natales sũmo honore tradit⁹ celebrasse. CONSVMATI. Oĩ ex pte pfecti: de q̃ supr⁹ dixim⁹. CATONIS. Cato. Antipatro tyrio p̃ceptore stoicã disciplinã secut⁹. Vticæ: ne ĩ Cæsaris ptãtẽ veiret: mortẽ sibi cõsciuit. Ab eo fit Catonian⁹ adiectiuũ. TALIS VT ESSE VELIS. Vt velis vitã illorũ seq: nõ mortẽ. ENSES. Gladios. Ensis Gladi⁹: Mucro: Spatha eius dẽ significatiõis sũt. Ab ensis fit Ensicul⁹ diminutiuũ: A gladi⁹ Gladiol⁹: qd mõ sigificat puũ gladiũ: mõ herbã de q̃ supra dixim⁹: a gladii filitudie ita appellata: & gladiator: de quo sup̃ dixim⁹: a q̃ gladiatori⁹ lud⁹: & Digladiorũ bũ: qd ẽ dissẽtio: cõtẽdo: & veluti gladiis dilanior. Ci. Quid antip̃ digladiat cũ Carneade tot volumib⁹. Idẽ Digladiari aũt sp: & pugnare cũ facinorosis: & audacib⁹ qs nõ eũ mirĩ frimũ: ac ẽt stultissimũ dixerit. A clade aũt appellatũ Gladiũ Varro affirmat: q̃si cladiũ qd sit ad hostiũ cladẽ. Mucro licet ppẽ gladiũ sigificet ponit⁹ tn̄ p cuiusq: teli acumie. Vir. Ossa sed ĩterferre? ad costas alto statvulnere Mucro. hoc ẽ teli cuspis. Hic Mucronov bũ acuo. a quo Mucronat⁹ deducit: lr̃ ẽ acut⁹ & ad mucrõis spẽm fact⁹. Spatha græcũ ẽ σπάθη enĩ apd grẽcos mõ Costã: mõ ensẽ significat. Parazoniũ ensis ẽ: q̃ p̃cingimur a Zona ad quã alligat nomẽ hr̃is: lr̃ est ἀπὸ τοῦ παράχοσ καὶ τῆσ ζώνησ dict⁹ q̃si ad Zonã pẽdẽs. Martia de Parazonio: Militiæ dec⁹ hoc: gratiq: erit omen honorĩ. Arma tribuũtiũ cĩgere digna lat⁹. Pudet referre q̃ sdã nup p iscitiã p Parazoniõ Paracõ scripsisse autore depraauto: & qd magis ridiculũ ẽ. Paracõ exposuisse p gẽe officii: ac ẽt telo: qd ei officio cõuenit. O demẽtiã singularẽ. Parochos nõ Parachos ẽ: q nuptiis p̃est ita appellat⁹: qd vehicula p̃eat: ὀχήματα ei græce: latine vehicula nũcupam⁹. Var. Hic. n. oĩa erãt. Idẽ sacerdos. Idẽ parochos. Denq: idẽ Senat⁹. Idẽ parochos ingt: lr̃ ẽ idẽ Auspex siue Paranymph⁹ hũc. n. mos erat p̃ ire vehiculũ: i quo Spõsus: ac Spõsa ferebãt: quo die nuptię celebrabãt. Aristophães: ὁ δὰ μφιθαλὴσ ἐρῶσ χρὺσοῦ πέρσ νιὰσ ἐὐθὺνε πᾶλιν τὸν ὀυσ ζηνῶσ πάρ ὀχοσ γάμων. hoc ẽ cupido florib⁹ aureis p̃dit⁹ alis habenas dirigebat auersas. Paroch⁹ nuptiarũ iouis. Est ẽt Paroch⁹ ὁ ἀναβαίνων εἰσ τὸ ἅρμα. i. q ĩ vehiculo assidẽs mĩstrat vectori. STRICTOS. Nudatos. Stringere p̃ pe artare est. Ply. Appbensãq: manu strĩgit. Hic strige appellant ordĩes rerũ ĩter se cõiũctæ collocatarũ: qd vna sint cõstrictæ. Itẽ lõgitudo maior latitudie. a quo Strigat⁹ ager vocat: q p strigas crescit a septẽtriõe in meridiẽ. Itẽ Strigones dr̃ dẽsarũ viriũ hoies: ꝓ ĩ se cõstricti: atq: artati sint. Et Strigosa iumẽta: q̃ exhausta: ac macilẽta sũt: q̃si strigosa: qd corpa eorũ restricta sint. Massun⁹. P. Scipio Nasica. &. M. Põpilĩ⁹ Cẽsores: cũ eqtũ censũ agerent: nimis Strigosũ equũ: & male habitũ: sed eqtẽ eĩ⁹ vberrimũ vidẽtes ab exercitu amouerũt: & Strictũ aduerbiũ: lr̃ ẽ Strigẽdo: vñ stricti referri dicim⁹ ea q̃ cũ sp̃sa: ac diffusa eẽnt: brũt: & q̃si sũmati colligunt: quẽadmodũ & Perstringere capim⁹, p colligere: & sũmati referre: q̃uis iterdũ pstrigere, p obcæcare accipiat: q̃si pũctis palpebris oculi p scribant: Ci. Existimat se gẽmæ nutore: & auri splẽdore aspect⁹ oĩm pstrigere. Ab hoc pstrictores vocãt: q vnã rẽ, p alia faciẽtes aspectũ hoĩm fallũt. hi ẽt Præstrigiatores vocãt a p̃strigẽdo: q̃si p̃strigiatores: nã & Præstringere obtenebrare: atq: obcęcare ẽ: sicut pstrigere. Plau. Perstrigã oculorũ aciẽ ĩ acie hostib⁹. Intẽdũ tn̄ ponit, p eo qd ẽ breuiter: & succicte pcurrere. Idẽ: Ignoscite rei magnitudo me breuit pstrigere atrocitatẽ crimis nõ finit: & p radere: vt paulo post dicem⁹. Itẽ Stricturæ, ppẽ appellant scitillæ: q̃ de ferro candẽti micãt: eũtq: cũ missa maleis tũdit: siue qd stricti⁹ emittũt: siue qd oclos suo fulgore pstrigũt. Vir. Stridũtq: camis Stricturæ calibũ: & forna cib⁹ ignis anhelat. Itẽ aliud aduerbiũ Stricte hoc ẽ arte: a quo Stricti⁹ strictissime: sicut a strict⁹ Strictior Strictissim⁹. Itẽ Strigillo⁹ bũ idẽ qd strigo. a quo Obstrigillo: qd sigificat obsto. Var. Quid curio cũ id fecisset: dicebat aũcis: vt illi nũciarẽt se obstrigillatarũ: ne aut triũphis decernerẽt: aut iterũ fieret cõsul. Itẽ ꝓposita a strigo. Obstrigo: Perstrigo: de quo dixim⁹ Substrigo: Cõstrigo eiusdẽ fere cũ suo simplici sigificatõis. Itẽ Restrigo: qd mõ sigificat soluo. Apul. Iumentũ restrigit: abireq: stabulo liberũ finit: qd stabulari⁹ iuentũ mox domũ reducit: mõ rursus strigo. Idẽ: Et duplicĩ mõ: ne solui facile q̃at: restrigit. Intẽdũ tn̄ p metaphorã strigere, p pcutere accipim⁹. Vir. Atq: aim priæ strixit pictatis imago: & p rarefacere excidere. Idẽ. Vbi dẽsas Agricolæ strigũt frõdes: Et p decerpe. Idẽ: Sed tn̄ & quernas glãdes dũ strigere tp̃s: & p vulnerare. Idẽ: hũc p̃mũ leuis hasta Themillæ strĩ

Stella poeta Vtolantilla Catullus. Verona. Bzeno Brenona. Atesis Cato. Catonianus Ensis Gladius Mucro Spatha Ensiculus Gladiolus Gladiator Gladiatorius ludus Digladio: Mucrono Mucronatus Parazonium. Parochos. Auspex Paranymph⁹ Stringere Strige Strigatus Strigones. Strigosus. Strictim. Perstringere. perstrictor. prestigiator. Strictura Stricte. Strigillo. Obstrigillo. Obstringo perstringo Substringo. Cõstringo Restringo

Papi. Martialis Plynius Varro. Aristoph. Varro. Varro. Varro

xerat:& p attenuare:qd strigēdo fieri solet. Idē: Et strigite remos. Itē p radere. Idē: Ego sū pleno quem flumie
Distringere. cernis strigentē ripas q̃ propē & ī cōpositiōe pstrigere i eadē sigificatiōe accipim⁹. Ci. Cui⁹ qdē portā capuę pene — Cicero.
pstrixisti:& Distrigere dicim⁹:radēdo sordes detergere. vñ Distrigētes vocam⁹:q̃ sordes corpis radūt:q̃s graeci
Apoxyomenos Apoxyomēos noiant ἀπόξυσιν ei strigere: hoc ē radere. Ply. de Lisipo. Pluria ex oib⁹ signa fecit fecūdissimę — Plynius
artis: int q̃ destrigētē se: qué. M. Agrippa aī Thermas suas dicauit mire gratū Tyberio p̃ncipi: q nō quit tpa — M. Agr.
re sibi ī eo: q̃q̃ iperiosus sui iter in tria p̃ncipat⁹: trāstulitq̃ ī cubiculū: alio ibi signo substituto. Cū qdē tāta ppli ro — Tybe.
mani ptumacia fuit: vt magnis theatri clamorib⁹ reponi Apoxyomenō p flagitauerit: p̃ncepsq̃ q̃q̃ adamatū re
Strigmentum posuerit. Hic strigmēta appellāt sordes: q̃ ex corpib⁹ radūt. Vñ strigmēta olei dicim⁹ Ceromata: li ē sordes olei
Ceromata q̃ exunctos athletas corpib⁹ radūt. Idē: Vsū olei ad luxuriā vtere graeci vitios oīm genitores ī gymnasiis pu
Strigil blicādo. Notū ē mgrat⁹ honoris ei⁹ octogenis sestertiis strigmēta olei vēdidisse. hic ēt Strigil vocat instrm ad di
strigēdū: hoc ē ad radēdas sordes aptū: quo veteres ī balneis p̃ci pue vtebāt ex auro, argēto, ferro. Intdū ēt lapi — Persius.
dib⁹ qbusdā. Persi⁹. I. puer:& strigiles Crispini ad balnea defer. Iuue. Et sonat vnctis Strigilib⁹. Marti. de strigile — Iuuenal
ferrea. Pergam⁹ has mi sit curuo distrigere ferro Nō tā sępe teret litea fullo tibi. Ply. de spōgia: Cinis ei⁹ pli — Martia.
mū, pficit ptra scabricies genarū:& qcqd op⁹ sit distrigere. Prestat & strigillū vicē: liteos q̃ affect corpib⁹. Ab ha — Plynius
rū silitudie: ī hispania strigiles ēt vocabāt auri pusulas massas: qd sup oē solū in massa auro mueto capit: cū cęte
ra ī metallis repta igni pficiant: hoc stati aurū ē: cōsumatāq̃ materiā, ptin⁹ hēt: cū ita inueniāt. Itē Strigil alumis
gen⁹ ē pumicosū:& foraminū fistulis spōgię sise: rotūdūq̃ natura. Sūt q putēt strigere: cū p eo capit qd ē breuit
colligere: siue pcurrere ab eo sumi qd radere sigificat: siqdē radere ,ppe ē leuissime tāgere: & eadē rōne strigere
Stringere ensem. ensē accipi, p nudare. Nā cū vagina eū exerim⁹ q̃si radere li ē polire: ac detergere videmur. Vir. Strictū rotat acer — Virgilius
Strio lutag⁹ ensē. A strigere Striare deducit: qd ē polire: leuigare. Ply. Cōchis leuib⁹: striatis: vtice mitrati itorto. Stri — Plynius.
Striges ges nō a strigēdis ifātiū corpib⁹: vt qdā falso existimāt: sed a stridore nomē hūt. Fabulosūq̃ ē: qd eas tradūt vbe
ra ifātiū labris imulgere. Aues sūt nocturnae. Lucan⁹. Q d tepid⁹ bubo: quod Strix nocturna q̃runt. Cōstat tū — Lucanus
& ī maledicti iā ēē:& ēt apud vetustissimos fui sse: accipiq̃, p maleficis mulierib⁹: q̃ noctu gradiētes ifātiū corpa
Strigosus sāguinē sugēdo exhauriūt: nec desūt q opinent ab hac Strigosū: de q̃ supra dixim⁹: deriuari: q̃si a strige exhau — Virgilius
Rudum stū. NVDO. Inermi. Nudū, ppe dicim⁹ qcq̃d sine tegmie ē. Vir. Nudatosq̃ hūeros oleo pfusa nitescit. Interdū — Idez
Rudatus tū nudū, p isep̄to accipit: qd nō tegat sepulchro. Idē: Nud⁹& ignota palinure iacebis harena. Q nū Nudū:&
Rudo Nudatū ita distiguit: vt nudū sit: qd nūq̃ tectū fuit: Nudatū aūt: qd tectū eē pfuerit: sed nūc tectū nō ē: vñ nuda
Denudo facies:& nuda man⁹ dr: vēter aūt nudat⁹. a nud⁹ fit Nudo vbū hoc ē apio: detego: a q̃ cōpositū Denudo:& Nu
Rudites. ditas nomē:& nude aduerbiū: hoc ē apte simplicit. PECTORE. Pect⁹ ps corpis ē ifra gulā icipiēs: finiēsq̃ su
Rude pra alū: qd int⁹ hoī octonis costis munitū est: sub⁹ denis: cornigeris tredeci: serpētib⁹ trigīta: hoī dūtaxat latū
Pectorosus est: reliqs corcinatū p̃sertī volucrib⁹:& ī iis maxie aātīcis. Latitudo ei⁹ sublimis:& expolita ocīs mirabilē p̃ se
Thorax. fert habit⁹ sui dignitatē: a quo q porrectiori pectore sūt Pectorosi dr. a graecis θωρὰξ dr. vñ & munimētū mi
Thoracatus. litare: quo pect⁹ ptegit Thorax appellat: a quo Thoracati dr q thoraca iduti sūt: sicut a lorica loricati. Itē a pec — Martialis
Pectorale. t⁹ Pectorale deriuat. hic pectoralis fascia: de q̃ Martia. Fascia crescētes dr q̃ cōpesce papillas. Vt sit qd capiat
Pectoralis fascia. nra: tegatq̃ man⁹. Fascia linteolū ē ad ligādū aptū dicta a greco φάσκιον: cui⁹ diminutiū ē Fasciola. Itē a pect⁹
Fasciola. sit Expectoro verbū: qd sigificat extra pect⁹ eiicio. Ci. Tū pauor sapiētiā mihi oēm exaiato expectorat. REDE — Aristo.
Expectoro MIT. Emit: vt supra dixim⁹. FACILI SANGVINE. Facile effuso. hoc ē facilitate mort⁹. HVNC VO
LO LAVDARI QVI SINE MORTE POTEST. Aristotelis snia ē q̃ mortē oppetere ob fugiēdā
pauptatē: aut amorē: aut aliud qcq̃ molestū & gue: nō fortis aī ē: sed poti⁹ timidi: atq̃ ibecilli. Est ei mollities q̃
dā laboriosa fugere:& qa nō id decor sit: sed mali euitādi gra mortē appetere. Hinc fuere plerq̃ qui Catonē:&
Thraseā reprehenderūt viri docti:& eor familiares: imbecillioris poti⁹ q̃ fortioris aī esse dicētes mortē sibi psci
uisse: qd nō honestas eo facto apparuerit turpia p̃cauēs: sed animi infirmitas aduersa nō sustinēs. Q d Cato ipe
in filio iussus est oñdere: quē nō est fecū hortat⁹ ad mortē sed de Cæsaris benignitate oīa sperari posse p̃cepit. Eū
igitur laudādū potius esse poeta existimat: q tollerantia rerum aduersarū viuēdo: q̃ qui fuga moriendo gloriā
sibi aucupantur. AD COTTAM. EPIGRAMMA. XXXVIII.

b ELLVS HOMO ES. Iocat cū Cotta derides eū: qd cūvellet magn⁹ videri bellū se p mollitiē diminu
tiuonoīe appellabat: cū bell⁹:& magn⁹ iuicē repugnēt: & est tacita reprehensio eor. Q ui cūvelint bonivide
ri: molles tamen sunt atq̃ lasciui. DE VENVSTO. EPIGRAMMA. XXXIX:

p ETIT VENVSTVS. Per iocū Venusti auaritiā carpit: vxorē fœdissimā petētis dotis gra: q̃a sci
licet lāguebat:& mox spabat moritura. Metrū ē iābicū trimetrū. Cui⁹ duo gna sūt: alter apud vetustis — Horat.
simos comicos: tragicosq̃ ivsu fuit. Hora. Hūc socci sūpsere pedē: grādesq̃ cothurni. alterū apud iunio
res trī. Verū Iābicū comicū:& Thragicū dr: hoc purū trimetrū appellat: suscipitq̃ tres pedes: iuicē mutatos: Iā
bū Pyrrichiū & Spōdeū raro apud vetustissimos invsu fuit. NVPTIAS. Mrimoniū. Nuptiae dr: vt Mode — Mode.
stin⁹ iuris cōsult⁹ affirmat. Cōiūctio maris:& fœminae cōsortiū oīs vite diui & hūani iuris piūctio. vñ Nuptialis
deriuat: hic Nuptialis thalam⁹ dr Cubiculū: ī quo pmū vir & vxor cōiūgunt: a q̃ thalamo Epithalamiū vocat
sacer hymn⁹: q ī nuptiis canebat:& nuptialit aduerbiū: qd sigificat more nuptiarū: vñ vestitā aliquā nuptialit di
cim⁹: li ē decēti⁹ solito:& vt fieri nuptiis solet. Nuptiae aūt a nubēdo dicte sūt. Nubo:& ppositū ei⁹ Obnubo: ppe
sigificat opio: velo. Vir. Arsiraq̃ comas obnubit amictu. Q nūvo spōsę apud veteres dūviro tradebat: nubere — Virgilius
hoc ē velare capita solebāt: vsurpari cœptū hoc vbū, p eo: qd ēviro tradere: siue viro tradi. Nā & actiue dicim⁹ nu
psit filiā Cæsari:& passiue: cui⁹ filia nupserit Cæsari. Vñ nō mō mulier: q̃ viro tradebat Nupta: sed ētvir cui tra — Paulus
debat Nupt⁹ dici solebat. Plau. Libet ēt carinū qd agat scire nouū nuptū. Nupta ētvba dicebat: q̃ nōdū virū cœpit. Vir. Innu — Idez
gini, pferre. Idē: virgo sū nōdū didici vba nupta dicere. a Nupta Innupta deducit: q̃ nōdū virū cœpit. Vir. Innu — Virgilius
ptæq̃ puellę. Itē a nubo Innubo: a q̃ Innub⁹:& Innuba: q vxorē ducit:& q̃ viro tradit. Nā ī nubere, ppe ad domū

Tragicum Iambicum. Ruptie. Ruptialis thalamus. Epithalamiū. Ruptialiter Nubo. Obnubo Ruptius. Innupta. Innubus. Innuba

Lucillius viri trāsire ē. Vñ & p trāsire simplicit veteres vsurparūt. Lucil. Sua enī inadere: atq̃ inubere cēset:& Pronubo: — Innubo.
Apule. hoc ē Nuptiis p̃sū. a q̃ Pronub⁹: ac Pronuba: de qb⁹ sup dixim⁹:& Cōnubo mrimonio iūgor: q̃si sil nubo. Apul. — Pronubo
Virgilius Nesciētib⁹q̃ parētib⁹ puellari ętate pnupseram⁹. Hic Cōnubiū ius legitimi mrimonii. Vir. Cōnubio iūgā stabi — Pronubus.
li: ppriāq̃ dicabo:& Nubilis ad nubēdū apta. Nubo aūt q̃ opio figificat: a nube deducit: q̃ celū opit. Nubes aūt — Pronuba
deriuat a graeco. νέφος qd apud illos a puatiōe lucis nomē accepit. Q uēadmodū νέφος qd nūbū sigificat: a q̃ — Connubo.
Varro nrī Gnefosū obscurū dixere: q̃si nebulosū. Var. Gnefosus loc⁹:& sine vlla luce. Est. n. nubes vapor hūid⁹ in subli — Connubium.
me egressus siue aer ī liquorē coact⁹: cui⁹ dēsitas haud dubie solē obūbrat. A nube Nubilū deducit: qd mō adie — Nubilis.
ctiuū ē:& significat fuscū: nubib⁹ tectū: mō substātiuū sigificat: ipsā nubē. vñ fit Obnubilo vbū: qd sigificat of — Gnefosum
fusco. Obtenebro:& q̃si nubib⁹ ipleo:& Nubecula pua nubes.& Nubilosus nubilis plen⁹:& Nubiger gerens nu — Nubes
bes. A nube nebula ita differt: qd nebula vapor sit e tra atq̃ aqs surgēs: q̃ siue stati euanescit: siue in altū sublata — Nubilum
cōuertit ī nubē. Nubes quocūq̃ tpe fieri pnt. Nebulę nec æstate calida: nec nimio frigore existūt. a nebula Ne — Obnubilo.
bulosus deducit: Nubib⁹ plen⁹:& Nebulo: nugator: van⁹ nulli⁹ p̃ci hō: qd nō facile pspicere pōt q̃lis sit: q̃si nebu — Nubecula.
lis obtenebrat⁹: vel qd mēdaciis acversutis suis nebulas q̃sdā obiiciat: vt qd ad fugā fugitiuis:& futura nebulę — Nubilosus.
Lucillius sūt accōmodatæ. Lucil. Nugator qdē ac nebulo fit maxim⁹ multo: hī & Tenebrōes aveterib⁹ dicebant a tene — Nubiger.
Varro. bris. Varro. M. Cur. Cōsul ī Capitolio: cū delectū hēret: nec citat⁹ a tribunis q̃s respōdisset: vēdidit tenebronē. — Nebula.
Nebula a graeco deducit νεφέλη: a quo p diminutionē νεφελίον pua nebula dr. ADEO NE PVLCHRA — Nubilosus.
EST. Vt scilicet cupi: peti: p̃cari donari mereat. TVSSIT. hoc placet ī ea:& ob hoc petit: qd tussit: hoc ē phti — Nebulo.
sin patit:& spat mox moritura. Phtisici ei tussim patiūt: vt supra dixim⁹. Tussio qd significet manifestū ē: qdā — Tenebrones.
hoc vocabulū factitiūm eē putāt: ab eo fit Tussis a quo Tussicula diminutiū:& Tussilago herba: q̃ Tussim se
dat: ob id ēt Bechiō appellata ἀπὸ τοῦ βηχᾶσθαι ὡφελεῖν li ē a tussi sanāda: duo ei⁹ gna. Siluestr: cui vbi nasciť — Tussis:
subesse aqs credūt. folia hēt qnq̃: aut septē maiuscula q̃ hederę subalbida a tra: supne pallida: fine caule: sine flore — Tussicula.
sine semie: radice p quā tenuī. Q uidā eādē Clameleucē: putāt: hui⁹ aridę cū radice fum⁹ p arūdinē hausť: aut de — Tussilago
uorat⁹ veterē tussim sanare dr. Altera a qbusdā Saluia appellat filis vbasco. Cōterit ea:& colata cale fit: atq̃ ita — Bechion.
cōtra tussim:& lateris dolores bibit. Contra Scorpiōes etiā & dracones marinos efficax. itē contra serpentes: si — Bio.
ea ex oleo læsi perūgantur. AD SEXTILIANVM. EPIGRAMMA. XL. — Binus. a. um.
VM DATA SINT EQVITI. Sextiliani ebrietatē p iocū carpit: cui⁹ ēt mētionē facit inferi⁹. Se — Bitinguis.
c xtiliane bibis q̃tū subsellia qnq̃. Sēsus ē. Cū sit lege cautū: ne supra decē nūmos ipēderevino eętes ī cōui — Bidens.
uiis possint:: tu sol⁹ vigiti nūmos vinū potas:. p̃scriptū eętib⁹ fuit: ne supra decē nūmos vinū appone — Bidentes.
re liceret. Itē ne q̃s vinū græcū A mineūq̃ pl⁹ octōis æris singla q̃drātalia vēderet. Parcissimi oli ī bibēdo vinove — Ambidentes.
L. Papy. teres fuere. vñ. L. Papyri⁹ ipator aduersus Sānites dimicatur⁹ votū fecit: si vicisset Ioui pocallū vini se libaturū — Bidenta.
Cato. Et Cato cū ī hispaniā nauigaret: ex q̃ cū Triūpho rediit gloriat⁹ ē se nō aliud vinū bibisse: q̃ remiges. Idē scripsit — Bigne.
ppiquos nō aliā ob cām fœmīs oscula dare solitos: q̃ vt scirēt: an olerēt vinū: quo vti romæ mulierib⁹ nō licebat — Bigenera
Egnatiū vxorē cōstat: qd vinū ē dolio bibisset fustib⁹ a marito iterfectā fuisse: cui q̃ cædis a Romulo absolutū. Itē — Binominis.
matronā aliā: qd loculos: ī qb⁹ erāt claues: cellevinariæ apuisset: iedna a suis mori coactā. In cōuiuio nunq̃ pl⁹ se — Binomius
mel vinū græcū dari solebat. Chiū raro Romæ nisi medicinæ gra bibebat. Postea ī tātā luxuriā venere mores — Biceps
vt Lucull⁹: q rediit ex asia āpli⁹ cētū Cōgios vini graeci puinio apposuerit. Cæsar dictator triūphi sui cœna vini — Biclinium.
Falerni āphoras centū. Chii Cados cētū ī cōuiuia distribuerit. Propterea lege adhibita moderatio ē: cautūq̃ ne — Triclinius.
vinū: qd eq̃stri epulo apponeret: decē nūmos p̃ciū excederet. BIS DECIES. Vigeties. Bis. n. id sigificat: qd — Bicerc.
Sisenna. graeci dicūt Δίς. aq̃ fit bin⁹ na. nū. qd sigificat duo. Sisēna. Ad binū milliū mūero saucius vtriq̃ factis. Hic cōbi — Bicera arbor.
natio duos cōiūctio dr:& Cōbinare ē mltos ita diuidere: vt bini sint. ī. duo sil piūcti. hic Cōbinatio ēt figura ap — Bipara.
Virgilius pellat: quā graeci Epizeuxin vocāt: cū ī oīone: eadē dictio sine medio duplicat. Vir. Meme adsū q feci:& bipen — Biuium. Bifa-
nis de q̃ sup⁹: secur exvtraq̃ pte acū ē hās:& biligulis duas hās ligulas: vt serpes. Itē q loquēdo nō cōstat: sed mō — riā. Bipartitū
vnū: mō aliud loqt. Itē fallax qm ad mētē q̃q̃ plærūq̃ refert:& bidētes: q̃ & Ambidētes dictę a veterib⁹ iuenūt — Bifidus.
& bidētal: de qb⁹ sup⁹ dixim⁹:& bignæ gemię: qd duęvno ptu nate sūt: & bigenera aīalia e diuerso gne nata: vt — Bipennis.
Leopdalis ex leōe:& Pāthera mul⁹ ex asino:& eę. Binomi nis: qd & Biomi⁹ dr: cui geminū ē nomē: vt Numa — Biuira.
Pōpili⁹: Tull⁹: Hostili⁹: Biceps duos capitū. Biclinū loc⁹: vbi duo lecti sūt: sicut Triclinū vbi tres. Bihæres: q — Bifores. Bige
duas hæreditates cōsecut⁹ ē. Biduū duo dies. Biēniū duo āni. Bifera arbor: q̃ bis fert fruct⁹. Bipara: q̃ bis pepit — Bilibris
Biuiū loc⁹: qd duas vias hēt: sicut Triuiū qd tres. Bifariā biptito. Biptior in duas ptes diuido. A q̃ Biptitū:& — Bimatus.
Biptitio:& Biptito aduerbiū. Bifid⁹ ī duas ptes fissus. Bipēnis securis: q̃ ex vtraq̃ pte acuta ē:& Biuita vidua qd — Bimutus.
Varro. duas vitas habuerat: alterā p iugalē: cœlibē alterā. Var. Ad biuitatē veio. Cū vellē oñdere qd vellē. Mar. Attili⁹ — Bilanx.
icōstātiæ filū me reprehēdit. Bifores duplices ianuas hās tes. Bigæ q̃si biiuge. Bilibris duas librās. Bimat⁹ spa — Bimaritus.
tiū duos ānos: Bimul⁹: q ī bimatu ē: Bilāx: qd duas vt supr⁹ oñdim⁹: hēat lāces. Bimarit⁹ secūdo marit⁹. Bipes — Bipes
duorū pedū: a q̃ bipedalis. Bigam⁹: q̃ duas duxit vxores. a quo bigamia ipa pditio. Bissellū duos trī capiēs sel — Bipedalis
la. Biugerū duos iugerū. Biremis nauis: q̃ duplici remos ordine agit. Bilexū de q̃ sup⁹ differt: im⁹: qd bis se — Bigamus.
xto kal. dicam⁹. Bipeus duos tēporū. Bifurcat⁹ gemias furcas hās: bifur plusq̃ fur: siue bis: q ī furto deprehēsus — Bigamia.
est. Bisulc⁹ vngulas nō solidas: sed scissas habēs. Itē qcqd ī duas acies sciss ē. Bisulcū appellam⁹. Befis: qd bis — Bipennis.
triēs sit. Befis. n. octo vnciæ sūt: triēs q̃ttuor: bis eta porca cui⁹a ceruice setæ bifariā diuidūt: cū iā eē īcipit maior — Bitinguis.
Neul. sex mēsū. Bifrōs: q duas frōtes hēt. vñ Ianū dicim⁹ bifrōtē: bilis gemīalis Neu⁹: bilitē mihi nup excitauit. Bi — Bidens.
Ennius blov bū nō a bis deducit: sed factitiū ē a sistitudie somi⁹: q fit ī vasc. Enni. Biblit āphora. Q uē admodū aūt bis a — Bidentes.
Virgilius dis græca voce deducit. Ita duo a dyo. A duo aūt fit Dupl⁹. A q̃ Duplov bū:& Duplex a q̃ Duplico:& Dupliciť — Ambidentes.
Idez Duplices intdū, p duos accipim⁹. Vir. Et duplices tēdēs ad sydera palmas. Intdū, p latos. Idē: Duplici aptāt dē — Bidenta.
talia dorso. Veteres Duplionē dicebāt: q̃s nos duplū. Inde Duplarii vocati: qb⁹ obv tutē duplicia cibaria: vt da — Bigne.
Salustius rēt istitutū. Duplico vbū intdū, ppriā hēt sigificationē: hoc ē duplicē facio. Intdū pōit, p augeo. Salu. Et Maur⁹ — Bigenera.
Virgilius vict⁹ duplicauerat bellū. Vir. Et sol crescētes decedēs duplicat vmbras. ab li fit Reduplico: hoc ē rursus duplico: — Binominis.
— Binomius.
— Biceps.
— Biclinium.
— Triclinius.
— Bicerc.
— Bicera arbor.
— Bipara.
— Biuium. Bifariā. Bipartitū.
— Bifidus.
— Bipennis.
— Biuira.
— Bifores. Bige
— Bilibris
— Bimatus.
— Bimutus.
— Bilanx.
— Bimaritus.
— Bipes
— Bipedalis
— Bigamus
— Bigamia.
— Bilellum
— Biugerum
— Biremis nauis
— Bilexum
— Bipeus porta.
— Bifrōs. Janus.
— Bifrōs. Bilis.
— Biblo.
— Duplus
— Duplo.
— Duplex.
— Duplico
— Dupliciter
— Duplices.
— Duplio.
— Duplarius.
— Reduplico.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA CREDOS USALES

Cōduplico. Duodenus. Duodeuginti Ducentum. Duodecies. Duodeuigecies Duellum. Duplaris. Duplices. Diplomata. Diplon. Tripliceo Quincuplices Duidens. Duicensus Dipondium Diphthōgus. Diplois. Diptora. Diobolaris. Numisma. Numnus Nummus aureus. Num. quarius As. Dipondiū Siliqua. Nummulus Calda. Aque niuales. Decocta. Cocta Caldum. Caldam Minister Ministerium. Ministerta Ministro. Ministrator: Ministratrix. Subministro. Subministrator. Administro. Merus. Meratus Limphatus. Diluitus. Merus. ra. rū. Merula.

& Cōduplico fit duplico. Itē a duo fit duodeci. A q̄ duodecim⁹:& Duoden⁹: vñ Duodenari⁹: Duodeuigīti: ac relīq̄ filia/ & Ducētū/ Ducēti/ Ducēteni/ & Duodecies/ Duodeuigecies/ Ducēties/ Duodeuicesim⁹/ Duodetrigesim⁹: & Duellū secidū q̄sdā de q̄ supi⁹ dixim⁹:& Duplari nūer⁹: i q̄ mior bis nūerat:& duplices substātiuū pugillariū: siue Tabellar⁹ gen⁹: i qb⁹ līe scribi solebāt: q̄ & Diplomata grēca voce dīr. Nā diplō grēci duplū dicūt. Sue. In diplomatib⁹: libellisq̄ & epīis signādis initio Sphīge vsus ē mox imagie magni Alexādri: nouissime sua hmōi tabellę aliq̄n triplices erāt: i qb⁹ scribi res amatoriæ solebāt. Mar. Tūc triplices nr̄os nōvilia dona putabis. Cū sevētūrā scribit aīca tibi. Aliq̄n q̄nquplices. Idē: Cede iuuēcorq̄ domini calet area fœlix. Q uīcuplici cæra cū dat⁹ alt⁹ honor. Itē duidēs hostia bidēs:& Duicēsus: cū altero: vtputa cū filio cēsus. A dis vo fit Dipōdiū de quo supi⁹ dixim⁹:& Dipthōg⁹ duar⁹ vocaliū i vna sylla ꝓnūciō vnū efficiēs sonū:& Diplois genus vestis duplex vulgo notū:& Diptota noia duos trū casus habentia:& Diobolaris duor⁹ obolor⁹ meretrix: de q̄ alibi dixim⁹. NVMISMATA. Nūmos græcū vocabulū est νομισματα: vt supi⁹ diximus a latinis trū passim vsurpatū. Hora. Regale nomisma philippos. Ab hoc nūm⁹ deducīt: vna lr̄a addita: vt penultia syllaba pducat. Nomisma aūt a lege deriuat: q̄ græce dr̄ nomos: qd lege deposita pmutādi psuetudīe signat⁹ fit nūm⁹: eiq̄ p̄cūī positū. Nūm⁹ gñaliter oēm pecuniā significat. vñ nūmū aureū dicim⁹. Nūmū argēteū: nūmū denariū: nūmū quariū: nūmū victoriatū:& sil'ia. Itē As nūmū liberalē: dipōdiū: nūmū bilibrē. Petron⁹. Q uisq̄s hēt nūmos se cura nauiget cura: hoc ē q̄sq̄ hēt pecuniā. Q uotiēs trī nūmū simplicīt ponim⁹ p denario accipim⁹ q eratvigīti q̄ttuor siliq̄r⁹. Siliq̄ tres Scrupulū faciebāt. Denari⁹ aūt vocitat⁹ ē: qd hic nūm⁹ p decē libris æris cōstitut⁹ fit: sicut qnari⁹ p q̄nq̄. Sextertiū p dipōdio ac semissē. Sed Annibale romanos vrgēte. Cū. Q. Fab. Maxim⁹ dictator eēt: assesvnciales facti sūt: placuitq̄ denariū sedeci assib⁹ pmutari. Q uinariū octonis. Sextertiū q̄ternis: in militari trū stipēdio sp denar⁹ p decē assib⁹ dat⁹. Itē a nūm⁹ fit nūmul⁹ diminutiuū. A q̄ Nūmulari⁹. DATA. Permissa: pcessa. CALDA. A q̄ calida. Romani veteres p rōne tēpor⁹ mō calidis: mō frigidis aqs i mēsa vtebanē Iuue. Gelidæ calidæq̄ mister. Hic niuales ēt aq̄s adhibere mēsis solebāt q̄s decoq̄bāt: vt eēnt salubriores postea colo niuario ac sacco attenuabāt: deide refrigerabāt. Nerōis p̄ncipis iuētū fuit dequoq̄re aquā deide vitro in niues refrigerādi gr̄a demittere: vtvoluptatē frigoris hēret fine niuis malignitate. Idē calefacere aquā hyeme solebat: vt tepidi⁹ biberet. Prior illa decocta: siue coctavocabat. Sue. Nero aquā e subiecta lacuna potatur⁹ manu hausit:& hæc ē inqt Nerōis decocta. Martia. Niueæ custodia coctæ hmōi luxuriā execrat. Ply. dū inqt. Hi niues: illi glaciē potāt: penasq̄ mōtiū i voluptatē gulæ v'tūt seruat⁹ algor æstib⁹: cogitat⁹q̄: vt aliis mēsib⁹ nix algeat. Deco quīt alias: q̄s mox & illas hyemāt. veteres non calidū:& Calidā: sed Caldū:& Caldā dicebāt. A uguſt⁹ in epīis ad Cæsarē scriptis emēdat⁹ ē: qd is calidū dicere: q̄ caldū maluisset: nō qa id nō eēt latinū: sed qa eēt odiosū & vt ipse græco verbo sigificauit: πρὸς ὀργὴν: hoc ē curiosū:& nimis affectatū. MINISTROS. Seruiētes eorq̄ q i mēsa necessaria suppeditāt: a manib⁹. n. mīstri: q̄si manīstri appellati sūt. Hic Mīnisteriū fit: qd ꝓpe sigificat obsequiū:& operā mīstri. Per metaphorā trī p q̄cūq̄ actiōe accipīt. Vir. de rege latino. Mœstusq̄ refugit fœda mīsteria. In pluralivo Mīsteria ēt p mīstris vsurpam⁹. Ab eodē fit Mīstrovbū notę significatōis: a q̄ Mīnistrator:& Mīstratrix p mīstris. Cic. Sed vt oēs comites: atq̄ mīstratrices eē diceres. Itē Mīstrator: submīstro qd ē suppedito. vñ submīstrator: submīstratrix: submīstratio. Admīstro: idē qd mīstro. A quo administrator: ad mīstratrix: administratio. MERVM. Vinū solū sine aqua. vñ merati⁹ bibere dicūt: q̄ min⁹ aquæ vino cōmīscēt sic ecōtrario lymphati⁹:& Diluti⁹ qui pl⁹ aq̄ adhibeāt. Deducīt aūt merę ab adiectiuo. Merus ra. rum. qd modo solū significat. Teren. Nihil habet nīsi spem merā. hīc merulā qdā dicta existimant: qd solitaria icedat. A uis est Turdi magnitudīe: colore nigra: docilis:& sibilando humanā exprimens vocē. Circa Cylenem Arcadę: necvsq̄ alibi candida nascīt. Modo purū. Cum p sincero accipīt. Plau. Nescio qd est nō merū: qd gemit. Var. eodē conieciſse nescio q̄ mera miracula. Cice. Ecce tibi exort⁹ est Isocrates magister istorū oim: cui⁹ e ludo tanq̄ ex equo troiano meri principes exierunt.

Suetoni⁹ Martialis Idez

Hora

Petro.

Q. F. Maxi.

Iuuenalis

Suetoni⁹ Martia. Plynius. Virgilius

Virgilius

Cicero.

Plautus. Varro. Cicero.

DE REGVLO. EPIGRAMMA. XLI.

Regulus. Lapis. Saxum Petrosus Petra. Petrosa. Petreleon Petronesi. Petrea Petronia Heliofelinon. Petrofelinon. Paludappius. Hippofelinon. Equapium. Oreofelinon. Montapium Saxeus. Saxosus. Lapideus Lapidosus Lapillus. Lapidesco. Lapidicida lapidicine. Latomie.

TVR AD HERCVLEI. Blādiē Regulo: qd portic⁹ in q̄ aliquādiu fuerat: cū ipso p̄sēte ītegra stetisset: eodē abeūte stati corruerat: q̄si diis p lī oñderevolētib⁹ q̄ charū eū hērēt. Regul⁹ nobilis causidicus fuit. Ply. ac Martia. tpib⁹: quē ille sępe i epīis carpit: hic frequētissime laudat: habunt via tyburtia ad q̄rtū lapidē villā cū nemore:& porticu ātiqssima: i q̄ cū aliq̄n: curru vect⁹ vmbrę gr̄a parūp p̄sediſset: mox discedēs ante oculos suos collapsam aspexit. ITVR AD HERCVLEI. Ordo est. Quartus lapis a vicia vrbe signat rura:& sacrū nemus:& iugera dilecta musis ea via: q̄ itur ad gelidas arces herculei. Tyburis:& cana albula fumat sulphureis aqs. QVARTVS LAPIS. Lapidib⁹ enī apud veteres miliaria signabāt: qd nūc q̄q̄ qbusdā i loc⁹ aspicim⁹. vñ lapis aliq̄n p miliari accipīt: vt cū dicim⁹ ad ītiū lapidē: ad q̄rtū lapidē. Lapis ꝓpe ē: quē græci λιθὸν vocāt. Saxū qd ab illis petra dr̄. lapis mitior: mioraq̄: ac tenerior ē. Saxū mai⁹ aspi⁹: duriusq̄. vñ gēmæ lapides nō saxa dīr. Ply. Nusq̄ hic vtilior: q̄ i Italia gignīt. Lapisq̄ ñ saxū ē. Idē: Est & viridis lapis vehemēt ē igni resistēs/ sed nūq̄ copiol⁹:& vbi iuenīt lapis nō saxū ē. a petra Petrosus deducīt: lī ē petr⁹ abūdās. & Petra Arabię oppidū: qd Na batæi icolūt i cōualle paulo min⁹ duob⁹ milib⁹ passuū āplitudīs circūdatū mōtib⁹ in accessis: ann ne iterfluēte. vñ ps ea Arabiæ Petrosa: vt supra dixim⁹ appellata ē:& Petreleon oleū qd ex petris naturæ spontē fluit. Itē Petronesi a veterib⁹ Rusticī: a petrarū aspitate:& duritia dicti sūt. Petrea ēt a veterib⁹ vocabat⁹ mulier: q̄ pōpā p̄cedēs in coloniis: aut municipiis imitabat⁹ antū ebriā: qd pedes in petras frequētēr ipīgeret: cespitaretq̄. Et Petronia nomē ānis in tyberi defluētis: qd p petras fluāt:& Petroselinon q̄si petrariū apiū: herba ē vulgo nota: quā supius diximus olus atrum appellari:& inter Apii gña numerat⁹: græci: σέλινον Apium vocant Cui⁹ plura gña sūt. Heliosēlinū: qd nōnulli Palludapiū vocāt circa aq̄ duct⁹:& in palustrib⁹ nascēs. Hippofelinō siue Eq̄piū plurib⁹ foliis: helioselino sīle. Oreoselinū: hoc ē mōtanū apiū: qd & Mōtapiū cicutæ fere foliis radice tenui: semie aneti: sed tenuiore. Itē qd dixim⁹ Petroselinū vrinæ difficultatib⁹:& calculo vtile. A saxo Saxe⁹ qd e saxo ē.& Saxosus: qd scatet saxis. A lapide Lapide⁹: Lapidosus lapidib⁹ abūdās: Lapillus pusus lapis. Lapidesco i lapidē puerto. Lapidicida: q lapides cædit. Lapidicinæ loc⁹: vbi lapides fodiūt⁹. Latomiæ a græc⁹ dictę

Plynius. Idez.

Varro. Pacu. Licero. Idem. Varro. Virgilius Idez Idem Quinti. Terenti⁹. Sulpi. Licero. Virgilius Turpi. Plautus. Virgi. Cato Licero Martialis Terenti⁹. Plautus. Terenti⁹. Licero. Virgilius Idez Apuleius Ennius Pompe. Macro. Licero. Plautus. Plynius. Virgilius Idez. Plynius. Idem Acti Martialis Bellius.

Vñ: & Carcerē Latomias vocam⁹: siue qd dānati ad lapides fodiēdos mittebāt⁹: siue qd Sinuessani Cāpaniæ ppli Latomias habebāt ī star carcer/ excauatas: ex qb⁹ excīsi lapides fuerāt ad vrbē extruēdā: ī q̄sq̄ p carcere vtebanē. Delapido lapidib⁹ sterno: Vñ Delapidata loca: q̄ lapidib⁹ strata sūt: qdā ēt lapido vsurpāt: p eo qd ē lapidib⁹ cędo:& lapidatos dicūt eos: q lapidib⁹ cęsi fuerī Itē Dilapido vasto: cōfuo: Var. Profiūdit pīnas opes: atq̄ dilapidat. Lapit q̄q̄ veteres vsurpanīt p eo: qd ē īdurat:& q̄si ī lapidē cōuertit. Pacu: Lapit cor cura: enīma corpus cōficit. Q VA. Via: scilicet tenebāt iuraturi p iouē: hęc vba dicētes. Si sciēs fallo q me despicit salua vrbe: arceq̄: is me cruciat vti ego hūc lapidē. I T V R. Pergit⁹. Eo qdē a grēco deductū existimāt ēcō qd ē sino omitto: qa eūdo locū omittim⁹: in q̄ erram⁹. Ab eo Via deriuat⁹ de q̄ supi⁹ dixim⁹: q̄si iā: qd p eā eat⁹:& iter a supino itū:& Itiner cū eorq̄ deriuatiuis: de qb⁹ fil'iter supi⁹ disseruim⁹. Itē Itus & Itio. Cice. Q uid nr̄ Itus:& Redit⁹. Idē. Nā plura de obuiā itiōe simile locuti fueram⁹. Et Semita: qd semis: lī ē dimidia via fit. a breuis:& arta a q̄ semitat⁹ ager dr̄: p semitas diui⁹:& ita frequētatiuū. A q̄ iter Itiner. Obiter itero. Itery. Itiero. Itierariū: Itidē: Itē: de qb⁹ supi⁹ dixim⁹. Itē Beto: qd ē vado: q̄si bn̄ ito. Var. mulierē qd parere ea nō poterat: foras betere iussit. Itē ꝓpōsita Adeo qd sigificat accedo: a q̄ fit Adit⁹, p̄gre ssu. Vir. Sola viri molles adit⁹:& tpa noras: cui⁹ dimi nutiuū ē Aditicul⁹: lī ē paru⁹ Adit⁹:& Aditio accessio:& Adides tela q̄dā adeo antiq̄: vt nusq̄ cōmemorenē in bello. Legitē tū clauas fuisse cubito semis factas eminētib⁹ hic: atq̄ hic Acuminib⁹ q̄ ita iaciūt⁹ in hostes loro siue lino religatę: vt pacto vulnerē ad nos reuertāt⁹. Vir. Teretes sūt Adides illis Tela: sed hęc lento mos ē apta re flagello Adyt⁹ ū si cū. y lr̄a grēca scribat⁹: loc⁹ ē secretior tēpli: ad quē nō nisi sacerdoti dabat⁹ access⁹. grēci d. ΧΥ τὸν. vocāt. Idē: Isq̄ adit⁹ hæc tristia dicta reportat. A deo vo cū ab ad:& eo, pnoīe cōponat⁹: significat eousq̄:& semp subdit⁹ cōiūctio: vt Q uit. Nūq̄ adeo, p nobis solicita lex ē: vt qd p̄stet extorq̄at. Intēdū aduerbiū ē:& significat valde. Terē. A dolescētē adeo nobilē. Circūeo: a q̄ Circuit⁹:& Circuitio notę significatiōis. Intereo morior: a q̄ Interit⁹ mors q̄si iteruenīēs:& mixtar⁹ rer⁹ cōnexionē resoluēs. Obeo: qd & Obino veteres dixerē:& mō significat adeo: vñ obire diē dicim⁹, p eo: qd ē mori: q̄si ire ad diē fati. Sulpiti⁹: Nūciatū ē mihi. M. Marcellū diē suū obiūsse mō exequor vt obeo legationē. lī ē exequor mun⁹:& officiū legatiōis: obeo, puīciā: exēq̄r officiū puīciale obeo mortē: exēq̄r:& pago mortē: obeo vitā: pago lī ē pficio vitā Ab lī fit obit⁹: qd mō mortē significat. Cic. Cū de obitu fratr/ lr̄as accepissē: mō occasū. Vir. Nec frusta signor⁹ obit⁹ speculamur:& ort⁹. Aliq̄n ēt aduētū. Turpil. Et qs ē: q intrūpit fmonē meū obitu suo? Pereo: ꝓ qdā ab itereo ita sepāt: vt pire leui⁹ fit:& nō oim rer⁹ finē denotet. Plau. Q uī p v'tūt perit nō iterit. Dictū aūt ē pereo: q̄si ī totū eo: qd q perit: prsus abit. Ab eo fit piculū qd mō significat salut/ discrimē. Vir. Obscenāq̄ famē q̄ pma piculavito. Vñ piculor vbū deducīt⁹. Cato: periculat⁹ sū: lī est piculū subiī. Itē periculosū: hoc ē cū dicrie salut/. Cic. Grauiorib⁹ aūt morbis piculosas curatōes & ancipites adhibere cogūt⁹: Ab lī piculose aduerbiū: hoc ē cū periculo:& a pereo Dispereo cōpositū. Mart. Dispereā ī nō hic Decian⁹ erit. mō experimētū. Terē. Fac periculū in lr̄is. Hic fit Periditor vbū: qd mō, p eo accipīt: qd ē piculū subeo: mō, p experior. A q̄ fit piclitatio.. Trāseo notę significatiōis. A quo Tranſit⁹:& Trāsitio. Itē apd grāmaticos Trāsitiuū qd trāsitionē significat. Anteeo p̄cedo. Plau. Oēs ego lōge āteeo stultitia. Abeo: discedo. Veteres trī abiīsse, p obiisse scpserūt. Ab lī Abies dicta arbor vulgo nota: pcera qd in cælū abeat Nulla arbor tātopere nauigiis expetit⁹. Sit⁹ ei⁹ in sūmis mōtiū ē q̄si maria fugerit. Materies p̄cipua trabib⁹:& plurimis vitę operib⁹. Iō Abietaria negocia veteres vocarūt. q̄ nūc Materiaria dicim⁹:& Abietarios negociatores materiarios ab Abietib⁹:& aliis lignor⁹ generib⁹ coemēdis. Abiegnū dicim⁹: qd ex abiete est: vt Abiegnas trabes abiegna nauigia. Exeo egredior. Terē. Exi foras scelestę. At ēt resistis fugitiue. Aliq̄n trī ponit⁹ p eo qd ē liberor Cic. Vt tādē e tot miseriis. atq̄ crūnis exirem⁹. Intēdū, p vito. Vir. Corpe tela mō atq̄ oculis vigilātib⁹ exit. Nō nūq̄, p erūpo. Idē: Nō fic aggerib⁹ rupt/ cū spume⁹ amnis Exit. Ab lī deriuat⁹ Exit⁹ hoc ē egressio:& Exitiū: qd veteres, p exitu trī in bonā q̄ i malā ptē accipiebāt. nūc dūtaxat, p pessimo exitu: ac pnicioso accipīt⁹. vñ exitiosū pniciosū dicim⁹: qd & exitiale:& Exitiabile dr̄. Prodeo, p gredior: i lucē venio: vel q̄si porro eo. Apule. Tū vo ex occulto, pdeūt aliq. Veteres, pdinūt, p, pdeūt scpsere. Enni. Prodinūt famuli cū cādida lumia lucēt. Hic prodius interi⁹ logi⁹. Preco aī eo: p̄cedo: a q̄ p̄dit⁹ dr̄ is q aliq̄ re alios p̄it: vt p̄dit⁹ honore: prędit⁹ v'tute: p̄dit⁹ vitiis. Itē Prætor: q̄si Prętor: mgrat⁹ populi rōani creat⁹: vt Pōpei⁹ refert. Cū Cōsules ab vrbe bellor⁹ gr̄a auocarēt⁹: neq̄ eēt: q in ciuitate ius reddere posset. Hic Vrban⁹ p̄tor appellat⁹ ē: qd in vrbe ius redderet: post aliq̄t annos nō sufficiēte eo p̄tore: qd multa turba pegrinor⁹ i vrbē veniret: creat⁹ ē & ali⁹ p̄tor q Peregrin⁹ appellat⁹: eo q iter peregrinos ius dicebat. Capta deide Sardinia & Sicilia: Itē Hispāia deide Narbonēsi, puīcia: tot p̄tores creati sūt: q̄t puīcię i ditiōem venerūt: ptī q vrbanis: ptī q puīcialib⁹ p̄esset: A p̄tor Prętura: ꝓpe mgrat⁹ & p̄toriū possessiuū deducīt⁹:& p̄toriū:& p̄toritia corona. Prętoria cohors est dicta: qd a p̄tore nō discedebat: p̄tores. n. in itio erāt q nūc cōsules:& Scipio: q pm⁹ african⁹ est dict⁹: fortissimū quēq̄ militē detegit: q ab eo in bello nō discederēt:& cętero militiæ mūerevacarēt: ac sexcuplex stipēdiū acciperēt. Prætorea porta appellabat⁹: q exercit⁹ i pliū cōducebat. & Trāsenna qd nō trāsitū: vt qdā putāt significat: sed porrectā extra domū q̄si pgulā: per quā trāsit⁹ superimposito tegulo. Macro. Præterea tū sedēti metello in trāsenna dimissū victoriæ simulachrū. Cice. Nūc petē a Crasso: vt illā copiā ornamētor⁹ suor⁹: quā cōstructā vno in loco: q̄si p transennā p̄tereūtes: stricti aspexim⁹. Itē cōpositū ab eo Pertrāseo:& Prætoriū tabernaculū Cōsulis. In eo mō incipio: vt init certamē: hoc ē inchoat mō īgredior. Plau. Videbo id priusq̄ ineā domū Mōcōcribo. Ply. Sed afini: q eōs ineāt: optimi legēdi sūt. Idē: Arceriq̄ vtriq̄ gen⁹ ab altero narrāt: nisi i infātia eius gener/: qd meāt: lacte hausto: hic initor ē aliq̄n, p cōcubitore & Initū, p coituvsurpam⁹: Subeo modo īgredior. Vir. Hæc inqt limina victor Alcides subit: vnde subire onus & subire, puinciā dicim⁹: modo occurro in memorjā venio. Idē: Subit & deserta Creusa. Nōnūq̄ extollor. Ply. Sed hi rōn ē afferūt: qd leuissima sit imbriū cisternar⁹ aq̄: vt q̄ subire potuerit & pēdere in aere. Idē: Nec leuitat/ ī pluuia aq̄ argumētū ē subisse eā in cælū: cū ēt lapides subisse appareat. Hic subit⁹ deducīt⁹ qd repētinū significat Actu⁹: Brīfac/: ſz nūc qd subiti mihi febr/ hęc attulit mali? A q̄ fit subito aduerbiū: lī ē repēte. Mart. Nā subito collapsa ruit & Subitari⁹ repētin⁹ qd ēt, p extēporali accipīt⁹. Gell⁹. Q uid sibi vellet subitaria dictio. Itē Subita

Delapide. Dilapido. Dilapidata loca Lapido. Dilapido Lapit.

Eo Ala. Iter. Itiner Itus Itio. Semita. Semitatus ager Obiter. Beto. Adeo. Aditus Aditiculus. Adides. Adyt⁹ Adeo. Circuit⁹ Interitus

Obeo Obino Obitus Pereo Intereo. Periculum. Periculor Dispereo. Periclito Periclitatio Transeo Transitus Transitiuum. Anteeo Abeo. Abies. Abietaria negocia. Materiaria. Abietarij negociatores. Abiegnus Exitus Exitium. Exitiosus Exitiale.

Exitiabile. Prodinunt Prodius Preco Preditus Precior Ineo. Prætor vrban⁹ Prætor pegrinus. Prætura. Prætorium. Prætoritia corona Prætoria porta. Trāsenna. Pertranseo. Prætorium Ineo Initor Initus. subeo. subitus. subito. subitarius subitaneus.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Supbio. Superbus. Supbia. Redeo. Redinunt. Reditus. Rediculi fanũ Coeo Coetus Coitus. Comito Comitor. Comes. Sedeo Ambio Ambitio. Ambitus Simonia Ambitiosi

ne? a q̃ ſubitanea mortẽ dicim?. Supbio q̃ſi ſupeo: A q̃ ſupb?. Supbia Supbe. Supbiloqu?: ſupbiloquẽtia: de q̃bus ſupi? diſſeruim?. Redeo reuertor. Terẽ. Redeo ide irat?: atq; egre ferẽs. aliqn tñ accipit̃ p eo: qd ẽ referor: reuocor. Vir. Redit agricolis labor act? in orbẽ. Veteres Redimũt p redeũt ſcp̃ſere. a redeo Redit?: ſ̃ eſt reuerſio de riuat̃. & rediculi fanũ extra portã capenã: iccirco dictũ ẽ: qa accedẽs ad vrbẽ Annibal ex eo loco redieritviſis qui buſdã pterrit?. Coeo mõ cõiũgor. Gelli?: Coibat̃ ſocietas iſepabilis. vñ qdã Cœtũ p cõuẽtu deductũ volũt: q̃ſi coitũ: ſ̃ ẽ cõiũctionẽ: cõuẽtã: mõ cõcubo. Oui. Hic coeam?ait coeam?: rettulit echo. Hic fit Coitus p cõcubitu. Itẽ frequẽtatiuũ comito: qd veteres aliqn p cõcubo vſurparũt: cu? paſſiuũ ẽ Comitor: q̃uis repit̃ ẽt deponẽs: & Comes & Comitiũ. A q̃ comitialis: & Comitialit̃: de qb? ſupi? diſſeruim?. Sedeo q̃ſi ſeorſũ eo: de q̃ & eius deriuatiuis ſi militẽ a nobis diſputatũ ẽ. Ambio: qd, p̃pe ſignificat circuo cõcludo. Vir. Que rapid? flãmis ambit currẽtib? annis. Per metaphorã tñ aliqn ſignif̃cat ambire, p eo qd ẽ blãdiri: & circũuenire. Vir. Quo nũc regina ãbire furẽtẽ Audeat affatu: Qm̃ vo romani dũ honores: & magiſtrat? q̃rerẽt circuire ſingulos ſolebãt: pẽlare dextras: rogareq; vt ſe ſuffragiis adiuuarẽt: factũ ẽ vt ãbire capiat̃, p eo qd ẽ honores & mgrat? q̃rere. Ab hoc Ambitio: & ãbit? deducũt̃. Ambitio, p̃pe ẽ honos & laudis imoderata cupiditas. Ambit? vo dr: cũ ad publicos honores: & mgratus turpib?: atq; ihonestis artib?: vtputa blãditiis: p̃cab? largitiõe cõtẽdim?: q̃lis eſt: q̃ vulgo a Simone mago Simonia vocat̃. Quęcũq; aũt ãbit? facit ambitio facere cõpellit. Vñ Ambitioſi dicũt̃: q̃ imoderate appetũt honores. Inẽdũ p captatiõe miſericordiæ ponit̃. Quit. Si iuuenis inocẽtiſſim? iudices vti vellet ambitu triſtiſſimæ calamitat̃: hoc ẽ miſericordiã captare ex cõmemoratiõe maloꝝ: vñ Ambitioſ? ẽt dr: q huiuſmõi vtit̃ ãbitu. Idẽ: Nõ ſũ ambitioſ? i malis: nec lachrymaꝝ augere cãs volo. Ambit? ẽt apud rhetores dr: qd grẽci Periodũ vocãt: cũ ſnia certa q̃dã diſcriptiõe definit̃. Sed hic pſtat ex mẽbris: q̃ Cola græci vocãt. Et cæſis: q̃ Cõmata appellãt: de qb? ſupi? diximꝰ. Itẽ Ambit? loc? eſt iter ædificia vicinoꝝ: patẽs in latitudinẽ pedes duos: & ſemiſſem: ad circũeũdi facultatẽ relict?. Itẽ ab ãbio Amnis hoc ẽ fluui?: vt Var. Teſtat̃: qa oia flumina circũeũt̃: ppt qd cornuta pinguẽt̃. ARCES. Loca excelſa, ppter altitudinẽ mõtis: in q̃ ſitũ eſt Tybur. GELIDAS. Frigidas Quia loc? iſte natura frigidiſſim? ẽ. Gelu, p̃pe glaciẽ ſignificat: dictũ: vt nõ nulli exiſtimãt ἀπὸ τοῦ κλεῖν τὴν ὑγίν: hoc eſt a ſoluẽdo terrã: Nã glacie, p̃ciſſa tra reſoluit̃. Aliqn tñ, p frigore capit̃: vñ Gelidũ frigidũ dicim?: A gelu fit Gelo vbũ: a q̃ Cõgelo hoc eſt cõſtringo: vñ fit Cõgelatio aſtrictio: & Gelaſco in gelu aſtrigor. & Glacies: q̃ſi gelacies: a q̃ Glatior vbũ: hoc ẽ in glaciẽ aſtrigor: Et Glacialis qd glaciari: ſ̃ ẽ in glaciẽ aſtrigi ſolꝝ. Iuue. Vltra Sauromatas fugere hic libet: & glacialẽ Oceanũ. TYBVRIS. Tybur vrbs ẽ ad ſextũdecimũ lapidẽ diſtãs ab vrbe Roma. Hãc Cato. Solin? & alii qdã a Catyllo arcade Claſſis euãdri p̃fecto ſcp̃ſerẽt cõdita fuiſſe Plyvero Tyburis originẽ multo ãtiq̃orẽ eẽ ſcribit: q̃ vrbis Romæ: & extare adhuc tpe ſuo memorat ilices tres etiã tyburto et? vrbis cõditore vetuſtiores. Apud q̃s iaugurat? traditẽ fuiſſe Tyburt?: dũ vrbẽ eẽt cõditur?. Sed hãc autorũ diſſẽtionẽ cõcordat Sexti? nobilis apd grẽcos hiſtoric?. Catyll? inqt Amphiarai filj? fuit: hic poſt, p digiale p̃ris apd thebas añ iliacũ bellũ iteritũ iuſſu dei cũ oi ſuoꝝ cœtu: & ſacris miſſis tris liberos in Italia, p creauit Tyburtũ. Coracẽ. & Catyllũ: q expulſis ex oppido haud lõge ab vrbe roma poſito veterib? ficanis a noie Tyburti maximi filii oppidũ vocauerũt. huic cõſentire videt̃. Vir. cũ inqt: Fres Tyburti dictã cognoie gentẽ: Sũt q affirmãt ſingulos fres ſingula oppida cõdidiſſe. Cui? rei teſt̃ ẽ mõs q adhuc Catyll? dr: & Corax oppidũ nobile in Volſcis A Tybur gẽtile nomẽ Tyburs deducit̃: & adiectiuũ Tyburtin?. HERCVLEVS. Tybur Herculeũ vocitatũ ẽ: ꝓ in eo Hercules religiõſe colebat̃ frequẽtſq; ad ei? tẽplũ pplus ſingulis ãnis die ei? feſto cõueniebat. RVDIS. Vetuſta ſine artificio ipoſita. ALBVLA. Albulæ aq̃ dictę ſũt in agro Tyburtino variis morbis vtiles: p̃ſertiq; vulnerib?: hæ p̃gelidæ ſũt. Strabo: Tybur herculeũ ẽ: in q̃ Anio e ſublimi i, pfũdã vallẽ p̃ceps deferẽt̃: & p nemora fluit vrbi vicina. In planicie aq̃s albulas hẽt frigidas multis e fontib? ſurgẽtes ad varios morbos ſalutares. nõ mõ potui: ſed ẽt ſeſſionib? admiſſas. Albulę dictæ ſũt a calore albo: q̃lẽ fere oẽs ſulphureæ hñt CANA. Alba. FVMAT. Tollit̃ q̃ſi fum?. Surgũt. n. ex huiuſmõi aqs nebulę q̃dã inſtar fumi. Fum? a Furuo deducit̃: vt ſup̃ diximꝰ: A fum? ũ fumoſ?: & Fumiger: & Fumo vbũ: a q̃ Infumo hoc ẽ ad fumũ ſicco: ſicut Inſolo ſicco ad ſolẽ: & Infumibulũ ſpiraculũ p qd exit fum?: & Fumigo: q̃ aliq vtit̃, p ſuffio: a q̃ Fumigatio hoc ẽ ſuffit?. & Fumifico eiuſdẽ ſignificatiõis. Plau. Eiq; vt arabico fumificẽ odore. AQVIS SVLPHVREIS ppter aq̃s Sulphureas. hoc ẽ Sulphur, colorẽ: ac naturã hñtes: qd p venas ſulphuris tranſeãt. Sulphur in inſulis Aeoliis p̃cipue naſcit̃ iter Siciliã: Italiãq;: ſed nobiliſſimũ i Melo iſula. in Italia q̃q; iuenit̃ in Neapolitano: Cãpanoq; agro collib?: q Leucogabi vocãt̃: qd e cuniculi effoſſũ pficit̃ igni. Gña ei? q̃ttuor. Viuũ qd grẽci Apyrõ vocãt: naſcit̃ ſolidũ: hoc ẽ globoſũ. Cętera liq̃re cõſtãt: & cõficiũt̃ oleo icocta: ſ̃ effodit̃: trãſlucetq; & viret alterꝰ gen? appellãt Glebã: fullonũ tñ officinis familiare. Tertiũ gen? Aegula vocat̃ ſuffiendis: tñ lanis vtile qm̃ candorẽ ac molliciẽ p̃ſtat. Quarto ad elychina maxiẽ cõficiẽda vtit̃: Sed tãta ei vis ẽ vt morbos comitiales depẽhẽdat nidor igne ipoſitũ Luſit & eo Anaxila? i calice nouo pruna ſubdita circũferẽs exardeſcẽt, repcuſſu pallorẽ dirũ velut defũctoꝰ effũdẽte cõuiuis: Aufert & Lichenas e facie cũ Terebiti reſina: & Lepras. Harpacticõ vocat̃ a celeritate auellẽdi: auelli enĩ ſubinde debet. dr & Gregale: qd hoc gen? cęteris vili? ẽ. Papinius: Q uiq; cõminutis pmutat vitreis Gregale ſulphur. hẽt & in religiõib? locũ ad expiãdas ſuffitu domos: Nulla res facili? accendit̃ ex q̃ appet igniũ vim magnã ei eſſe. Fulmia: & Fulgura q̃q; ſulphur, odorẽ habẽt ac lux ipa coꝝ ſulphurea ẽ. A ſulphure ſulphure? deducit̃: & ſulphuratũ Sulphurata enĩ dicunt̃ ligna exilia ſulphure ab vtraq; pte inticta ad accẽdẽdas lucernas. Mar. Q ui pallẽtia ſulphurata fract, pmutat vitreis. Iuriſcõſulti ſcribũt materie appellatiõe Carbones nõ cõtineri: nec titiones: alia vel ligna cocta: q̃ fumũ nõ faciãt: nec ſulphurata licet de ligno ſicco ſint: nec q̃ ad faces parata ſũt. NOVVM. Magnũ ſiue inopinatũ. Nouũ. n. p̃pe dr recẽs: & qd nup fuit Oui. Innoua fert aĩus mutatas dicẽ formas corpa. & a grẽco deducit̃. qd ẽ νέον Intẽdũ, p magno: ac mirãdo accipit̃. Vir. Pollio: & ipe facit noua carmia. Nõnũq; p̃iopinato. Idẽ: Q uis furor iſte nou? Nouos ẽt dici?: q̃ꝰ nulli maiores clari fuere ſ̃ ipi p ſe ipos clari eẽ ĩcipiũt & mgrat? ciuitate pſeq. Ci. Noui hoĩes plurimi coſdẽ honores cõſecuti ſt. Ab lſ̃ fit nouitas notę ſignificatõis. & nouitiũ valdẽ nouũ: & Noual: ſiue nouale: de qb? ſupi? diximꝰ

Periodos. Amnis Helu. Helidus. Helo. Congelo. tio. Gelaſco Glacies. Glacior Glacialis Tybur Catyllus. Coraꝝ Tybus. Tyburtinus. herculeũ tybur Albule. Fumus. Fumoſus. Fumiger. Fumo. Infumo. Inſolo. Infumibulũ. Fumigo. Fumigatio. Fumifico Sulphur. Leucogabi Apyrou. gleba ſulphur. aegula ſulphur Harpacticon gregale. Sulphureus. Sulphuratus. Nouum. Nouitas. Nouitiũ.

Terentiꝰ. Virgilius. Hellius Ouidius. Virgilius Idem Quintil. Idez Varro. Plautus. Papi. Martialis Iuriſcõſul Ouidius. Virgilius Idez Cicero

Nouiſſimus. Nouiſſime. Nuper. Nuperus Noue Nouo Innouo Renouo. Nouacula Nouerca. Vicricus Nuge. Nugor Nugator trix. Nugax. tio. Nugacitas. Nugalia. Nugigerulus. Nugiuendus. Nugiuendul?. Neapolis Neophitus. Neomenia. Neptolemus. Pyrrhus Neop. Pyrrhus Pyrrhichius. Pirus. Pyrrronij Academici. Peninſula Iſthmos. Inſularis. Cheroneſus: Cherſoneſus

Ruo. Ruina. Ruinoſus Rutum Rutabulum. Ruto Rutor Rutus. Rutati Ructo Rugo Rutuba. Runa. Rulla Runcina. Runcatio. Aberuuco. Aberuncaſſo Runca. Diruncio Runca. Obruo. Obrut? vndis. Eruo Eruto. Eructatio Erumna Erumnoſus Proruo. Irruo. Subruo. Diruo. Diruus Ere mileo Corruo. Ruta.

Pautus. & Nouiſſim? poſtrem?. A q̃ Nouiſſime aduerbiũ Poſtremo: & nup q̃ſi nouit̃. A q̃ Nup? recẽs. Plau. Q uo tu vna nocte poſtulauiſti: & die recẽs captũ hoĩem nupũ: & noui ciũ. & Noue aduerbiũ. i. p̃ter p̃ſuetudinẽ: & Nouo vbũ: ſ̃ ẽ nouũ facio. A q̃ Innouo: & Renouo ꝓpoſita & Nouacula culter raſori?: qd nouare: ſ̃ ẽ nouũ facere videat̃: & Nouerca qd noua ſuperinducat̃ a patre. vt ſupi? diximꝰ. Et Vitric? q̃ſi nouitric?: qd nou? ſupinducat̃ a matre enĩ Vitric? matr, meæ vir Q uẽadmodũ inferi? dicem?. & Nugæ res: ĩutiles: & ridiculæ q̃ſi nouigæ ſ̃ ẽ noue & ĩauditæ. Nugas enĩ, p̃pe dicim? vba inutilia: leuia: ridicula: vñ & preb?ẽt inutilib? vſurpam?. Hic fit Nugor vbũ: qd ſignificat falſa: leuia & ĩutilia loquor: & nugator cu? fœmininũ ẽ Nugatrix & Nugax q nugę plen? ẽ: & Nugatio iocatio: & Nugacitas, p nugatiõe: & Nugatior: ac nugaciſſim?: & Nugalia ſ̃ ẽ nugatiões. Gelli?: Et alii alia q̃dã nugalia, pferebãt: & Nugigerul?: q falſa atq; iutilia noua vel res inutiles atq; inanes apportat: & Nugiuẽdis res ſoluta ẽ oĩb? ab lſ̃ fit diminutiuũ Nugiuẽdul?. A nemo ũ Neapolis dr: ſ̃ ẽ noua ciuitas: & Neophit? nouell? q̃ſi νεόσφυτον hoc ẽ nouũ germẽ: & neomenia nouiluniũ: & Neoptolem? p̃pũ nomẽ: qd ſignificat nou? miles Fuit aũt Achillis filj? ex Deidamia filia regę Lycomedis i Styro: cũ q̃ virginali hĩtu cõcubuit Vir. Degenerẽq; Neptolemũ narrare memẽto. Hic poſtea a colore rufo dict? eſt Pyrr?. Nã grẽci πυῤῥὸν rufũ dicũt. fuit rex Epiri ab Oreſte iterfect?. Alẽ q̃q; Pyrrh? fuit A eacidę filj? rex Epiri: q paternũ gen? ab hoc traxit maternũ ab hercule: Hic cũ romanis bellũ geſſit & i pelopõneſo dũ argos oppidũ oppugnaret lapide ict? iteriit a q̃ Pyrrhichi? appellat? pes duab? breuib? ſyllabis cõſtãs: q̃ frequẽs i ludis ſuis vtebat̃. Pirus vo Imbraſii filj? & Thracũ rex fuit: Q ui cũ ex Eno patria troianis ſuppetias tuliſſet a Thoãte rege Etolorꝰ i bello occiſ? ẽ. Pyrrho ãt hel: idẽſis philoſoph?: & Phiſtarchi filj? fuit: quẽ A ppollodor? pictorẽ fuiſſe affirmat poſtea audiſſe anax archũ: iõq; aliqn ira pcitũ fuiſſe: vt ſũpto veru cũ carnib? cocũ in forꝰ vſq; pſecut? ſit: q̃nq; ẽt in hel: ide diſcipulorꝰ diſputatiõib? fatigatũ abiecto palio Alpheũ tranaſſe. Ab lſ̃ Pyrrhõii dicti ſũt philoſophi: q a grẽco σκεπτικοὶ hoc ẽ cõmẽtãtes & veluti Q uęſtores q̃dã: ac cõſideratores appellãt̃. Nihil. n decernũt: ſed i q̃rẽdo ſemp cõſiderã doq; verſãt̃: ac ne videre q̃q̃ cõq̃: neq; audire ſeſe putãt: ſed ita pati: afficiq; q̃ſi videãt vel audiãt: hoc dũtaxat ab Academic? differẽtes: qd Academici qdẽ ipm illud nihil poſſe p̃p̃hẽdi: q̃ſi cõpr̃hẽdũt: & nihil poſſe decerni q̃ſi decernũt: Pyrrhonii ũ ne id qdẽ vllo pacto videri verꝰ dicũt: qd nihil eẽ verꝰ videt̃. Academici ab Academia dicti ſũt loco nemoroſo mille paſſib? ab Athenis diſtãte: & ab A cademo heroe cognoiato: in q̃ villa fuit natiuitate Platõis nobil: ſ̃ loco cõuenire: & de natur, rerꝰ diſputare philoſophi ſolebãt. PENE. q̃ſi hic Peniſula dicta q̃ q̃ſi inſula ẽ: Et vndiq; fere aqs clauſa: breui tñ anguſtia: q̃ dr Iſthmos: cõtineti adnectit̃ Nã inſula dr ẽra: q̃ vndiq; aqs claudit̃: p̃pe ãt mari. Vñ qdã a ſalo appellatas iſulas volũt qd i ſalo hoc ẽ mari ſitę ſint. Ab inſula fit iſularis. Ply. Q ui p̃m? iſularẽ morbũ i vrbẽ iuexit. Peninſulã grẽci Cheroneſũ ſiue cherſoneſũ vocãt: q̃ſi ẽreſtrẽ iſulã qppe eoꝝ ligua χερρονῆσοι terren?. χέρσος terra νῆσος inſula dr. RVIT. Cõcidit & ſolo ſtrata ẽ. Prope eĩ ruerẽ cõcidere ẽ. Vir. Ruit alto a culmie troia, p metaphorã tñ aliqn, p effũdi accipit̃. Idẽ: Vñ ruũt totidẽ voces reſpõſa ſybillę: Aliqn, p deiici. Ci. Sed lſ̃ nõ ẽ emptorẽ pati ruere & p vẽditorẽ i maximã fraudẽ icurrere. Intẽdũ, p diruere: euertere: cõplanare. Vir. Cumuloſq; ruit malæ piguis harenæ. Q uiq; p feſtinãter ire: ſiue i p̃ceps ferri & ſine cautela i aliquẽ ipetũ facere. Idẽ: Q uo ruit: Extremũ ſ̃ miſeræ det mun? amãti. Idẽ: Q uo moriture ruis maioraq; viribꝰ audes: Nõnũq, p ipellere. Terẽ. Cęteros rueré: agerẽ: rapẽ: tũderẽ, pſternerẽ: Plęruq; p eruere eleuare. Vir. Cõfuſaq; ruebat Oſſa focis. A ruo Ruina deducit̃ q̃, p̃pe caſũ ſignificat: ponit̃ tñ ẽt, p excidio: ab hoc ruinoſũ dicim? ruinis plenũ. Itẽ a ruo Rutũ iſtrumẽtũ ruſticũ: qd eo harena eruit̃: & Rutabulũ: qd eo ignis pro ruat̃ vt panes coq̃nt̃ & Ruto qd ſine c ſcribi dẽt: ab eruẽdo ſpũ. Flacc?: Ridet, alios rutare: ac reſpirare pulcherrima ſupvia Repit̃ & deponẽs rutor. Cic: Id facile cũ rutaret̃ aĩaduertim?. Hic Rut?: & Rutatio deducit̃: qdã tñ ructo cũ c ſcribẽdũ affirmãt: & a Rugo vbo deriuãt eiuſdẽ ſignificatiõis: a q̃ & Erugo fieri dicũt ter cię piugationis. Sũt q Rutubã q̃q; a Ruẽdo deductã putãt: qd vocabulũ veteres, p turbatiõe vſurpabãt. Var. Id poſtea videri m?. Nũc ſum? in Rutuba: & Rumã teli gen?. Enni?: Rumata recedit: hoc ẽ rumis p̃liata hẽt aũt hoc telũ latiorẽ cuſpidẽ a q̃ diminutiuũ ei? Rulla ſignificat inſtrm ferreũ: ſtimulo ruſticoꝰ addituũ: ad vomerẽ det̃gẽdũ. Ply. Purget vomerẽ ſubide ſtimul? cuſpidat? rulla. Itẽ Rũcina fabrile inſtrm. Itẽ Rũco vbũ: qd ẽ eruo euello: a quo Rũcatio: euulſo ĩutiliũ herbaꝰ: & vepriũ: & Rũcina dea: q̃ runcatiõi p̃erat. Itẽ Aberũco a q̃ Ab eruncaſſo: qd eſt euerto. Cic. Sũptũ a Lucillio. Dii malint meliora atq; amẽtiã aberũcaſſint meã. Itẽ Dirũcio: qd ẽ mũdo: det̃go. Veteres ẽt, p rũcina Runcã vſurparũt. Itẽ a ruo ꝓpoſita fiũt Obruo: qd ſignificat operio: q̃ſi eruta terra id fiat. Ouid. Obrue vſata cerealia ſemina ẽra. Dicim? tñ ẽt obrutũ vndis. Vir. Incute vim ventis: ſubmerſaſq; obrue puppes: Obrutũ vino. Ci. Vt fratrẽ imitet̃ le obruit vino: & ad aĩum q̃q; trãſferẽ. Q uit. T ot voluptatib? obruere pñt vnũ dolorẽ. Eruo extraho: a q̃ Eruto. Vñ fit Eructatio qd ab imo ſtomacho eruit̃ ſpũs. Q uidã ẽt Erũnã ab lſ̃ deriuatã exiſtimãt: hoc ẽ miſeriã: mœrorẽ: calamitatẽ: qd aĩam eruat. Ab eo fit Erũnoſ?: hoc ẽ mœſt? calamitoſ?: Proruo cũ ipetu feror. Plau. pruã i eũ vnguib?. Irruo eiuſdẽ fere ſignificatiõis. Salu. Cũ forte in eũ irruerẽt facile repulſi ſũt. Subruo: effodio. Seneca. Subruũt terrã theſauros q̃ritant. Diruo: deiicio. Hora. Dirutę ædificat: mutat q̃drata rotũdis: Dirutũ ære militẽ dicebãt veteres: cui ſtipendiũ ignominiæ cauſa nõ erat datũ qd æs in fiſcũ nõ in militis ſacculũ diruebat̃. Corruo idẽ qd ruo: ſiue ſimul ruo. Q uidã Corrudã: hoc eſt ſilueſtrẽ aſparagũ ab hoc deductũ volũt qd adoleſcẽs corruat: hoc ẽ decidat. vnde & attici Horminũ appellãtãrto τοῦ ὁρμῶ qd eſt ruo. Idẽ a Patria Libicũ vocat̃: hoc trito cũ oleo perunctos pũgi ab apib? negant. Sũt etiã q Rutã a Ruendo hoc ẽ eruendo dictã exiſtimãt: qd vna ex omnib? herbis, ppter multiplices ei? vſus maxime eruat̃ Q uippe nulla herba cõtra ſerpẽtiũ ictus efficatior ẽ vnde Muſtellæ cũ his dimicaturæ eſu rutæ ãte ſe munũt. Valet & cõtra Scorpionũ ictus & araneoꝝ: Apiũ: Crabronũ: veſpaꝝ aculeos & Cãtharidas: ac Salamãdras Camiſue rabioſi morſ? ſi acetabuli mẽſura ſucc? ei? e vino bibat̃. Et folia trita vl cõmãducata ꝓponãt̃ cũ melle: & ſale Succo ũ punctos negãt ab his ma'eficiis ferini. Serpẽteſq; aiũt: ſi vrat̃ ruta: nidorẽ ei? fugere Sculptores: &

Plautus. Plinius. Virgilius Cicero. Virgi. Idez Terentiꝰ. Virgilius Flaccus Cicero. Varro. Ennius Plynius. Cicero. Ouidius. Virgilius Cicero. Quintil. Plautus. Seneca. Hora.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

pictores ſi cibo vtunt oculoꝝ gra. Multi ſucco eiꝰ cū melle attico inūcti vel cū lacte mulier pueꝝ enixæ Caligines diſcuſſerūt. Pſoras: & lepras cū alumine illita emēdat: radix rutæ ſāguinē ochis ſuffuſū: & in toto corpe cicatrices aut maculas illita aufert. Daf & venerē crebro p ſonia imaginātibꝰ. Succꝰ tū rutæ copioſior datꝰ veneni noxiā obtinet. Sed qd miꝝ ē: cicutæ ſucco extīguit adeo venenoꝝ q̄q; venena ſūt. Pręterea ad tuſſim ſuſpiria: pulmonū: iecinoꝝ: renū vitia: crapulę ḡuedies: inumero ſoſq; alios morbos ruta cōfert: herba: ſucco radice: ſemine. GESTATVS. Vectꝰ portatꝰ: hoc ē cū regulꝰ currū aſcēdēs ide diſceſſiſſet. Gerer pp̄e portare ē. Vir. Bella manu. lætūq; gero. Aliqñ tū p hr̄e accipit. Idē Et nos aliqd nomēq; decuſq; geſſimꝰ. Aliqñ p facere. Idē Nec tecū talia geſſi magnanimū æneā: & fata extrema ſecutꝰ. Hic geſta: & res geſte dicūt: de qbꝰ ſupꝰ diximꝰ & frequētatiuū Geſto: & Geſtꝰ nomē q̄rtę declinatiōis: q̄ indicat qd gerat: pōt tū & ptic̄ipiū eē: a q̄ fit vbū Geſtio qd pp̄e ſignificat lętitiā aī cū q̄dā corpis motu exp̄mo. Terē. Quī me rogitādo obtūdat: qd geſtiā: aut qd lęt̄ſim Vir. Et ſtudio ica ſtū videas geſture lauādi. Aliqñ tū p cupio accipit. Lucil. Quātū haurire aius muſaꝝ e fōtibꝰ geſtit. Itē a Geſto geſticulor eiuſdē ſignificatiōis. A q̄ Geſticulator: & Geſticulatrix: geſticulatio: & geſtamē qcqd geſtat: vt veſtes: arma: ſceptrū: & ſimilia: & Geſtator ac geſtatrix: & geſtatoriū ferculū: & Geſtatio vectio portatio. Itē a gero Grūmꝰ a cōgerie trahit: eſt eni grūmꝰ terrę collectio minor tumulo. Intēdū tū p aggere ponit Var. Et p̄ciſo iugo ingenti grūmū aī addiderūt. Itē Gerulꝰ q̄ fert aliqd onꝰ: & p baiulo accipit Baiulū enī dicimꝰ eū q mercedis gra onera ferre cōſueuit. nā Baiulare portare ē. Plau. Ego Baiulabo: Tu vt decet dm̄ āteito ianis: a gerulꝰ fit ppoſitū Nugigerulꝰ: ſi ē nugator: ſiue nugaꝝ apportator: de q̄ paulo ante diximꝰ: q & a gerēdis nugꝫ Gerro appellat. Quāuis aliq ſi a garrio potiꝰ deductū velint Garrire enī inepte ſtrepere ē. Ci. Nā & ſeculis multꝫ aī gymnaſia iuēta ſūt: q̄ i iis phi garrire cœperūt: ſi & Garriditare: veteres dixer. Var. Quidnā garriditis dicētes: o fortuna o fors fortuna hīc q vocē inamiter iactat Garrulꝰ dr̄. Itē Garrulæ aues canoræ: & hylares. Vir. Garrula q̄ tignis nidū ſuſpēdit hyrūdo. Q̄ñq; ēt Garrolꝰ p cordato accipit. Var. In hac ciuitate tū regnabat Dionyſiꝰ hō garrulꝰ: & acer. A gero ēt: ſeu vt aliq voluīt garrio. Gerræ nugę dicūt. Nos a gręco deductū exiſtimamꝰ: q γ ἔρρα vocāt crates vimineas: cū. n. Atheniēſes Syracuſas obſideret & crebro gerras poſcerēt: irridētes. Siculi gerras clamitare cœpūt. Vnde factū ē: vt gerræ p nugis accipiāt: & ide Gerrōes appellati leues: iepti ridiculi hoies. Nōnulli ēt tradūt gerras i Naxo venerꝫ in filua Faſcinatores vocari. Gerrꝰ ū flumē ē Scythię ſeptimꝰ ab Iſtro mēoria dignꝰ. Itē a gero Gerūdiū: ſiue gerūdiuū apd grāmaticos qd & Participale nomē appellat qd ſub vna voce actiuū: & paſſiuū ſenſū gerat. Itē Belliger: a q̄ Belligero vbū: Armiger: Corniger: Flāmiger & Moriger: de q̄ ſup̄ diximꝰ: q & Moriger dr̄. Plau. Vt tibi moriger hodie vt voluptati fui: & alia his ſimilia. Pręterea a gero ppoſita fiūt Aggero: qd ſignificat aggrego. Vñ Ager deducit q ē cuiuſlibꝫ rei coaceruatio. Itē eminētia mediæ viæ exaggerat lapidibꝰ ſtrata. Vir. Qualis ſæpe viæ de p̄hēl in aggere ſpēs: & aliud cōpoſitū Exaggero: qd ē coaceruo: Egero extra gero vñ aliqñ p eo: qd ē p inferna corpꝰ euacuo: a q̄ Egeſtio deducit: & Egeria Nympha: cui ſacrificare p̄gnātes ſolebāt. qd ea putabāt facile fœta aluo egerer. Ingero: i porto: i miſceo. Suggero mō ſupporto: ſubminiſtro: mō ſinuo: a q̄ Suggeſtio ſinuatio: & Suggeſtꝰ pulpitū. ſi ē locꝰ ex celſior: vñ oro hēri ad populū ſolet dictꝰ Suggeſtꝰ: qd ibi ligna ſuggerant: i qbꝰ ſtari poſſit. Pulpitū vo q̄ſi publicū: qd q eo cōſcēdit: publice ſpectet. Digero: ordino diſpono. Vir. Sic digerit oia Calcas: ab ſi Digeſtio ordinatio: & Digeſte aduerbiū ordinate. Cōgero qd pp̄e ſignificat cōgrego: coaduno: Tibullꝰ: Diuitias aliꝰ fuluo ſibi cōgerat auro. Per metaphorā tū ponit p nidifico q ibi coadunēt: q̄ ad faciēdū nidū ſūt neceſſaria Vir. Nāq; notaui. Ipe locū: aereæ q̄ cōgeſſere palūbes. Hic Cōgeries coadunatio appellata: Regero: retro gero. Intēdū euomo. Apule. Nā & Regeſta crapula veſtē inqnauerat. BIIVGIS. EQVIS. Binis Biiugi eq dicūt cū bini ad vnū iugū n exi ſūt: hi bigā ducūt: ſicut q̄driiugi: q̄ q̄ttuor: hi dicūt q̄drigā: Quēadmodū ſupꝰ diſſeruimꝰ. FORTVNA. Dea. QVAE PARTAM MAGNE NON ERAT INVIDIAE. Quę nō poterat ſuſtinere tū odiū: q̄tū in aīs hoīm morte Reguli cōceptū fuiſſet. NVNC. Poſtq̄ abſēte Regulo collapſa ē porticꝰ DAMNA. Detrimētū e ruina factū. IVVANT. Placēt: delectāt. TANTI. Precii: ſi ſi ē tātæ æſtimatiōis: Nā quēadmodū dicimꝰ: tāti facio: tāti eſtimo: ita tāti ſū: ſi ē tāti æſtimor. tū valeo. PROBARE. Experiri: ſenſꝰ eſt ſi porticꝰ ſtetiſſet nō potuiſſet fieri piculū: an diis regulꝰ eſſet carꝰ: Nūc vo ruina porticꝰ illo ſaluo amorē in eū deoꝝ probauit.

Hero. Hesto Hestus. Hestio. Hesticulor Hesticulator. trix. tio. Hestamen Hestator. trix. Hestatorium. Hestatio. Hrummus. Herulus Baiulus. Baiulo. Herro. Harrio. Harriditio. Harrulus Herre nuge Herrones gerrus. gerundium. Helliger. Helligero Armiger. Corniger Flāmiger Aggero. Agger Exaggero. Egero. Egeſtio. Egeria. Ingero. Suggero Suggeſtio. Suggeſtus. Pulpitum. Digeroſtio. Digeſte. Congero. Congeries Regero. Biiugi

Virgilius. Idem. Idez Virgilius Idez Idez Terentiꝰ. Virgilius. Lucil. Varro. Plautus. Cicero Varro. Virgilius Varro. Plautus Virgilius Idez Tibul. Virgilius Apule.

DE ARIAET PAETO. EPIG. XLII.

ASTA SVO GLADIVM. Pulcherrimū Tetraſtichon de Aria patauita pæti vxore. Quæ dānato viro ꝓpterea qd i Claudiū cōiurauerat: ad illū ꝓfecta: ꝑus ſeſe ne poſt eū viueret gladio pfodit: tum vulnere extractū viro: vt idē faceret porrexit. De hac ſic ſcribit Ply: ſecūd̄ꝰ in epiſtolis. Pręclaꝝ illud qdē Ariæ ferrū ſtrīgere pfodere pectus: extrahere pugione ē: porrigere marito. Addere vocē imortal ē: ac pene diuinā Pæte nō dolet. CASTA. Honeſta. fidē ſuās viro: nullā turpitudis notā habēs. Caſtū ꝓpe dicimꝰ pudicū: & immaculatū: q̄ſi caſtratū. Nā Caſtrare ꝓprie eſt pudēda amputare. Qui aūt ſine pudēdis eſt: neceſſario caſtꝰ eſt Virgilius: Caſta pudicitiā ſeruat domus. Per metaphorā tamē caſtū p honeſto: & continēti accipimꝰ. vnde & in antiquiſſimis epigrāmatib̄ aliquādo legimꝰ vxori caſtiſſimæ: & Caſtū cantū dicimꝰ: in quo nihil ē laſciui. Var: Demittis acris pectore luctꝰ cantuq; caſto corda relaxas. Itē Caſtā manū quæ ſe a furtis & rapinis cōtinet Idē nec manꝰ viſco tenaci tinxerat viri caſtus. Itē pro pio: & religioſo Vir. Quippe ſacerdotes caſti: dū vita maneret. Idem: Nulli fas caſto ſceleratū inſiſtere limen. Hinc Caſtitas: hoc ē pudicitia deducit: quā veteres etiā Caſtitudinē dixere. Actius: Ibi fas: ibi cunctā antiquā caſtitudinē: & Caſte aduerbiū: hoc eſt pudice: honeſte: & Cōparatiua: ac ſuplatiua eoꝝ caſtior: Caſtiſſimus: Caſtiꝰ: Caſtiſſime: & Inceſtū ſiue maſculino genere Inceſtꝰ vtroq; eni modo dicit. q̄ſi nō caſtus: eſt aūt crimen qd cōmittit cū ea cū q illicitū aliqn matrimoniū fuiſſet vtputa cū matre: ſorore: ſacris virginibꝰ: aut aliis huiuſmōi. & Inceſto vbū qd ſignificat fœdo polluo. Vir. Totāq; iceſtat funere claſſē: ab inceſto Inceſtuoſꝰ dicit: q inceſtū cōmiſit: Stuprū aliqñ p inceſtu ponit. Proprie tamē ſtuprū ē coitus lege vetitus q duplex ē: vnus cū nupta: qd & Adulteriū dicit: aut cū puero: aut cū ſāguine cōiūct ſiue ſa

Castum Castro. Castitas Castituco Caste. Incestum. Incestus Incesto. Incestuosus Struprum Adulterium. Plynius. Virgilius Virgilius Virgilius Argi.

cris virginibꝰ: alterꝫ cū vim afferimꝰ cuilibet pſonæ etiā ſi ancilla ſit. Vñ ſtuprare in vtrūq; ſenſū accipit. Quīt. Vxor marito dicit appellata ſe de ſtupro a puigno: Itē furtiua ſtupra raptoſq; cōcubit obiiciat vel falſo marit Stuprū q̄q; p turpitudie veteres vſurparūt. Ennꝰ. Fœde: ſtupreq; caſtigor q̄tidie. Stupre inqt: ſi ē turpiter. ſecūdum quoſdā Caſtra qd i iis caſte & ſine mulierib̄ viuerēt. Quāuis alii a caſtrādo dicta malint: qd in is libido caſtrarēt: nos a caſa potiꝰ originē hr̄e dixerimꝰ: & Caſtigo qd pp̄rie eſt icrepo rep̄hēdo: & q̄ſi caſtū hoc ē honeſtū ago Cic. Oīs āt aīa duerſio & caſtigatio ꝓtumelia vacare debet: neq; ad eiꝰ q pumiat aliquē: aut vbis caſtiget: ſed ad rei publicæ vtilitatē referri. Idē: Et qm̄ de ipudētia diximꝰ: caſtigemꝰ: & ſegnitatē: atq; inertiā. Vir. His grauis en tellū dictꝫ caſtigat aceſtes. Idē: Caſtigatq; moras ope oīs ſemita feruet. Aliqñ tū caſtigo p pumio accipit. Idē: Caſtigatq; auditq; dolos: ſubigitq; fateri. hic Caſtigatū dicimꝰ correctū: emēdatū: pbū: honeſtū: a q̄ Caſtigatior. Caſtigatiſſimꝰ: Caſtigate: Caſtigatiꝰ: Caſtigatiſſime: & Caſtigatio cunꝰ diminutiuū ē Caſtigatiūcula. Caſta mola a veteribꝰ vocabat ſacrificii genꝰ: qd Veſtales Virgines faciebāt: & Caſtula palliolū p̄cinctū: q̄ nudæ v̄gines infra papillas p̄cingūt. id & Perizoniū & p̄cinctoriū appellat. Caſtetia ū pmogeniū ē: & ſignificat locū vbi: cū natigatio cōqeſcit remi: & gubernacula reponūt. Plau. Quin ſi pol repoſui remū ſola ego i caſteriavbi q̄eſco oīs familie cā pſiſtit tibi Caſtēa nō a caſto deducit ſ; gręca vox ē: q̄ppe gręci καθαρὸν vocāt e mucū gne ē Vir. Caſtaneæq; nuces: & p̄ſſi copia Lactis. Armatū huic echinato calice vallū ē. terni qbuſdā ptꝰ ex vno calice: cortex q; lętus. pxima vo corpi mēbrana niſi detrahat: ſaporē ifeſtat. Terēt in cibis ḡtius: Sardib̄ hæ pricipio puenere. Iō apud gręcos Sardani Balani appellāt. Plura earꝫ gra. Tarētinę Planę figura: facillime mūdanē. Faciliꝰ Balanitis: q̄ rotūdior ē: pura maxie Salariana: Laudatior Correliana: & ex ea p inſitionē facta meterena Vulgatiores: q̄ Coctiuæ vocāt. Patria laudatiſſimis: tarētū & i cāpania Neapolis. Cætere ſunt pabulo gignunt. A Caſtro ū Caſtratio deriuat: q̄ pp̄e ē virilium amputatio: ponit tū p q̄cūq; trūcatiōe ſiue p̄uatiōe. paciuꝰ: Vt eſſet aliqs: q linguā eiꝰ caſtraret. Quidā Spadones: Caſtratos: & Eunuchos ita diſtīguūt: vt Caſtrati ſint qbus teſtes naturaliter deſūt. Spadones qbꝰ violēter detracta ē virilitas. Eunuchi: q ſe ſpōte caſtraueruīt: vñ ſūt illi verſ. Caſtratos natura facit: violēta Spadones Māgonū iprobitas Eunuchos ſola voluitas. Vlpia. tū Iuriſcōſultꝰ. Spadonū nomē generale eē affirmat. & eo oē genꝰ euiratoꝝ cōprehēdi. Ab Eunuchꝰ fit Eunuchꝰ vbū: qd ſignificat caſtro: cunꝰ paſſiuū ē Eunuchor: Var. Siqs patriā maiorē parētē extīguit: in eo ē culpa: qd facit p ſua pte is: q ſe eunuchat. Aframꝰ: Itaq; eunuchat in mediū pdit. Eſt aūt gręca vox εὐνοῦχος: vnde εὐνοῦχιζω castrator dr̄ & εὐνουχίζω caſtro. TRAXERAT. Leuauerat: extraxerat. Trahere ei aliqñ ſignificat pvim ducere. Virg. Huic ceruixq; comęq; trahūt p terrā. Aliqñ leuat. Ci. Et ex puteis iugib̄ aquā calidā trahit. Plau. Ego illi puteo ſi occiſo aiam oēm itertraxero. Ab ſi trahea deriuat vehiculi genꝰ ſine rotis: q̄ coloni vtunt: Vir. Tribulaq; trahea q̄q; et iniq̄ pōdere raſtri. Et Tarhax auidꝰ rapax: oīa ad ſe trahēs. Plau. Eho lutū Lenoniū: eho ſterqllinū publicū: ipure: ihoneſte: iniure: illex: labes pplī: pecuniæ accipit. Auide: atq; Inuide: pcax: rapax: trahax: trecētis verſib̄ tuas ipuritates loq nemo pōt. Et Tractim: qd ſignificat trahēdo ſine ītermiſſiōe: iugit. Vir. Tū ſonꝰ audit graūior: tractimq; ſuſurrat: & Tractꝰ qd mō p regiōe & plaga accipit. Idē: Indicio ē tractu ſurgēs oleaſter eodē mō ſignificat apd Dialecticos qcqd cōſtituimꝰ verꝫ ē: & falſū repit. Quod & Antiſtrephon: & Reciprocū argumētū vocat: de q̄ ſupꝰ diximꝰ: & Tragula genꝰ teli: qd ſcuto ifixa trahat. Itē Rete: qd vulgo nūc Tractā vocāt Plyn. Vſus ſuberis ancoralib̄ maxie nauiū piſcātiūq; tragulis: & Cadoꝝ obturamētis: p̄terea hiberno fœiaꝝ calciatu. Et Trabs: qd in altū trahat. Trabes eni vocamꝰ duo tigna ędificii gra ſimul cōpacta: nā cū ſimplicia ſūt nō trabes: ſed tigna vocāt. q̄uis tigni appellatiōe materia oīs: q ædificio neceſſaria ē: cōtineat. Itē: q̄ vineis adhibet: vt pticæ: & pedamēta: a Trabe Trabica nauis dicta: qd ſit trabib̄ cōfixa: q̄les ſūt: qb̄ Germani in Rheno ac Danubio vtūt. Paciuꝰ: Labiē trabica i alueos & Tracto frequētatiuū: A q̄ Attrecto: & Cōtrecto: q̄ pp̄rie ſignificāt frequēter tāgo. Ponit tū tracto aliqñ p mereor vt bene tracto te: p eo: qd ē bene mereor de te: Vnde fit Detracto qd ſignificat male tracto. Itē recuſo. Iuſtinꝰ: Nec ipe detrectauit Certamē. Itē p diſſero: Nā ea de qbꝰ diſſerimꝰ: frequēter tāgere videmur: Hic Tractat deducit. Itē a traho ꝓpoſita fiūt Attraho Circūtraho: Intraho: Pertraho notæ ſignificatiōis. Itē Detraho: qd pp̄rie ſignificat tollo extraho. Terētiꝰ. Aſſido occurrūt ſerui Soccos detrahūt. Cic. Poſtremo ſicui ciuitati ſociæ tū detraxit: q̄tū cōmodā fuit. Ponit tū frequenter p derogo Vñ detractores dicūt: q Famæ alicuꝰ derogare nituntur. Cic. Et ſi q̄ritis vt ipſe de me detrahā: illos ego accuſatores peto. Extraho: extra traho: Protraho: differo: Subtraho: Subripio: Diſtraho mō ſeparo. Terē. Quod ſi eo meæ fortunæ redeūt: abs te vt diſtrahar. Cic. Q̄ a pmū hæc natura coherētia opione diſtraxiſſet: Hic Diſtractio ſeparatio. Var. diſtractiōe ciuitatis elāgueſcit, ppriū bonū ciuitatis atq; egrotare icipit: & cōſtneſcere mō diuido diſſipo. Vir. Turbat diſtractꝰ eqs. Var. Metiū ſufetiū, ppt pficiā iterimit pene impioſius q humanꝰ: Nā eqs veluti curriculū ex vtraq; pte deligatū diſtraxit. Intēdū tēdo: eteni q̄ vēdimꝰ: a nobis ſepamꝰ. Lucil. Diuidāt diſſipēt: diſtrahāt: Retraho retro traho: ſiue rurſ traho: ſiue reuoco: a q̄ retractio eiuſdē ſignificatiōis: vñ Aureliꝰ libꝫ retractationū appellauit in q̄ multa retractat: ſi ē reprobat: reuocat: ex iis q̄ ātea ſcp̄ſerat. Itē Obtrecto: ſi eſt detraho: maledico q̄ſi aduerſus aliquē tracto: A q̄ obtrectatores detractores dicūt: atq; maledici: & Obtrectatio Maledicētia. Abſtraho: aufero: tollo: cōtraho mō colligo. Vir. cōtrahi muſq; viros: mō cōuenio: paciſcor a q̄ cōtractꝰ cōuētiōes appellāt: q̄ p ſtipulationē fiūt. A cōtraho qñ colligo ſignificat ꝓtractio dr̄: vñ neruoꝝ ꝓtractiōes appellāꝰ: cū nerui rigor q̄dā colligūt nec pñt extēdi: Cuiꝰ morbi peſſimū genꝰ ē: cū vel caput Scapul vel mētū pectori: vel rectā & imobilē ceruicē intēdit. pmū gręci Opiſthotonō: ſequētē: Emproſthotonō: Vltimū Tetanō appellāt. Cōtractioni ꝓtraria ē Reſolutio neruoꝝ: q̄ mō tota corpa: mō ptes ifeſtat Illā Apoplexiā. Hāc Paraligin noiamꝰ. A q̄ paralitici: ſicut Apoplexia apoplectici. DE VISCERIBVS. De vulnere i viſcera porrecto. Viſcera. n. vt ſup̄ dixiꝰ. interiora oīa dicūt. vt Iecur: Cor: pulmo: p̄cordia: Ilia: & reliq̄ q̄ pelle tegūt. Ex iis Exta ſūt q̄ diis ſacrificāt: & ex qbꝰ Aruſpices futura p̄noſcūt vt ſupra dixiꝰ. Cor qd aīalibꝰ cęteri i medio pectore ē hoi in fra leuā papillā ita palpitat vt admota manu duo ē vidiebāt: ſi pmū naſcētibꝰ form̄ari in vtero tradūt deide Cere

Castra. Castigo. Castigatus Castigate rius. ſſime. Castigatio. Castigatiūcula Casta mola. Castula. Perizonium. Pręcinctoriū. Casteria. Castanea. Sardani balani. Tarentine castanee. Salariane castanee. Corzeliane castanee. Coctiue castanee. Castratio Spado Castratus Eunuchus. Eunucho. Eunuchor Traho. Trahea Thrahax. Tractim. Tractus Antiſtrephon. Reciprocū argumentum. Tragula. Rete Trabs Trabica. Tracto Attrecto: Contrecto Detracto. Tractatus Attraho Circūtraho. Intraho. Pertraho. Detraho. Extraho. Pertraho Subtraho Diſtraho. Diſtractio Retraho. Retracto. Obtrecto. Obtrectator. Obtrectatio Abſtraho Contraho. Contractus. Contracto. Opiſthotonon. Emproſthotonon. Tetanon. Apoplexia. Paralitici. Viſcera. Exta Cor.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

brũ:ſicut tardiſſime oculꝰ ſed oculos ꝑmũ mori. cor nouiſſime. In ſi mẽs hitat. Solũ hoc viſceꝝ vitiis nõ macerat: nec ſupplicia vitæ trahit: ſed læſũ mortẽ ilico aufert: Audacia aĩalia exiſtimãt qbꝰ paruũ cor ẽ: pauida qbꝰ ꝓgrãde. Cũ rei hãc rõnẽ Ariſto. tradit. q grãdiora corda mĩnꝰ calor: q̃ ꝑ ſua magnitudie neceſſariũ ſit: obtinẽt Vt enĩ in paruo & magno domicilio tãtũdẽ ignis nõ eq̃ calefacit: ſed mĩnꝰ calor ſentit ĩ magno: ſic ĩ ampliori corde calor naturalꝰ mĩnꝰ agit q̃ in mediocri: q̃ fit vt ſãguis frigidior fit: exq̃ puenit metꝰ Maximũ cor eſſe tradũt portiõe mũdꝰ: lepori: aſino: ceruo. & oibꝰ timidis: aut pp metũ maleficis. In paphlagonia bina pdicĩbꝰ cor da ſũt. Aegyptiꝰ. qbꝰ mos ẽ cadauera medicata fuare tradũt cor ĩ hoĩe p ſingulos ãnos ad binas drachmas põderis accedere. Ab eo detrahi tãtũdẽ: & iõ vltra cẽteſimũ annũ: defectu cordis nõ viuere hoĩem: Hirſuto corde gigni q̃ſdã hoĩes ꝓdũt: & hos fortiſſimos eẽ induſtria: vt Ariſtomenẽ Meſſenũ: q trecẽtos occidit lecedẽmonios ĩpe cõuulnerat & captꝰ ſemel: p cauernã latomiarꝝ ãguſtias euaſit vulpiũ adiꝰ ſecut. Iterꝝ captꝰ ſop ius cuſtodib ad ignẽ aduolutꝰ lora cũ corpe exuſſit. Tertio capto lacedæmonũ diſſecuere pectꝰ cũ vidẽdi: & hirſutũ i eo cor repperũt Cæſari dictatori q̃ die ꝓmũ veſte purpurea ꝓeſſit atq; i ſella aurea iſedit: bis ſacrificãti in extis defuit Cor vñ q̃ſtio magna de diuinatiõe argumẽtãtibꝰ orta ẽ. Potuerit ne ſine illo viſcere hoſtia viuere: an ad tp̃s amiſerit. Negat Cremari cor poſſe ĩ iis: q Cardiaco morbo obierĩt. Itẽ in iis q veneno fuerĩt interẽpti: Hic Vitelliꝰ reũ Piſonẽ elegãti orõne huiꝰ ſceleꝝ coarguit ſi vſꝰ argumẽto: palãq; teſtatꝰ nõ potuiſſe obvenenũ cor germanici Cæſaris cremari. Ecõtrario inocẽtiã ſuã tutatꝰ ẽ Piſo: q ꝓnceps Cardiaco morbo obiĩſꝫ Cardiaci. nomẽ ἀπὸ τοῦ καρδίας hoc ẽ a corde deducit: Vñ & ĩpm Cordis vocabulũ deriuat: atq; iſaniæ ꝓpe cõtrariꝰ eſt hic morbꝰ q̃uis ſepe ad eũ phrenetici trãſeũt: Siqdẽ mẽs ĩ illis labat: in hoc ſtat: Id aũt mihi aliud ẽ q̃ nimia imbecillitas corpis: qd ſtomacho lãguẽte ĩ modico ſudore digerit: licetq; ptin̄ ſcire id eſſe vbi venaꝝ exigui ibcelleſq; pulſꝰ ſũt: Sudor aũt ſup̃ cõſuetudinẽ & mõ & tpe ex toto thorace ceruicibꝰ ac ẽt capite ꝓrũpit. A corde Cordatꝰ deducit: qd veteres p igenioſo vſurpabãt: & bonã mẽtẽ habẽte. Nã & cor p ipa mẽte accipit. Vñ Cordire dixerũt p eo qd eſt aĩo ſedere q̃uis cordi eẽ & in aĩo eẽ differũt. Nã in aĩo ẽ idẽ ſignificat qd ĩ aĩo hẽo: vel aĩus ẽ mihi ſeu volo ſiue ꝓſtituo. Cic. Nã mihi erat ĩ aĩo mittere ad Dolobellã Cordi ũ ẽ accipit p eo qd ẽ delectat: & placet Terẽ. Si tibi hæ nuptiẽ ſũt cordi. Idẽ Quia vterq; vtriq; ẽ cordi: ideſt ſi nuptiæ iucũdæ ſũt tibi: & vterq; vtrũq; amat. Itẽ a corde: Corculũ: hoc ẽ paruũ cor. Plau. Meũ corculũ meꝰ molliculꝰ caſeus: & Cordoliũ: hoc ẽ cõmiſera tio: & q̃ſi dolor cordis. Idẽ ãt mihi cordoliũ ẽ. Q uid id vñ eſt cordoluũ: tibi & Corculꝰ maſculino gñe acutꝰ & Coragiũ inſtrũ ſcęnicũ ab agẽdo corde hoc ẽ p voluptatẽ ducẽdo: & Cura q̃ſi corura: de q̃ & eiꝰ deriuatiuũs ſupiꝰ locuti ſumꝰ: & Corgo aduerbiũ: q̃ Veteres p pfectovtebãt: q̃ſi ex corde ago: ideſt loq̃r: & Recordor. q̃ſi in cor: hoc ẽ in mẽtẽ reuoco: a quo Recordatio: & Socors ignauus: q̃ſi ſine corde: a q̃ Socordia ignauia: & Socordes ab antiqs dicti agni q poſt kalẽ. Auguſti cõcipentꝰ: Cotꝰ enĩ pecudibꝰ ẽ a tertio idꝰ maias ad Aglæ occaſũ: hoc ẽ ad decimũ kalẽ. Auguſti. Nã poſt id tp̃s cõcepti ĩualidi ſũt: & Cõcors q̃ vniꝰ mẽtis ſiue vniꝰ aĩ eſt: a q̃ Cõcordia: & qd apd veteres ĩ vſu fuit: Cõcorditas. Pacuuꝰ: Cõcorditatẽ hoſpitio adiũctã ꝑpetuã cõſeruetis: & Cõcordo verbũ: hoc ẽ cõuenio: & aduerbiũ Cõcorditer: & ecõtrario Diſcors: q corde hoc ẽ aĩo diſſidet a q̃ Diſcordia: p q̃ Veteres ẽt Diſcorditatẽ dixerẽ. Pacuuꝰ: Q uãtaſq; hęc diſcorditas clades ĩportet familiæ: & Diſcordo vbũ: hoc ẽ diſſideo & aduerbiũ Diſcorditer: q̃uis hęc aliq nõ a corde: ſed a chorda deducta exiſtimẽt: & Vecors tardati ac mali cordis: a q̃ Vecordia ſęuitia. Intẽdũ ẽt Vecors p ſtultꝰ: & Vecordia p ſtultitia vſurpat: & excors exais. Cic. At vñ magna diſſẽtio ẽ aliis cor ĩpm aĩus videt: vñ excordes: vecordes: cõcordeſq; dicũt. A qbuſdã ẽt Duricors: & Graiicors p eo q ẽ duri: & q̃uis cordis: & ꝓcordia mẽbranę: q̃ exta ſepãt ab ĩferiore viſceꝝ pte iõ ſic vocata: qa cordi ꝓtẽdũt: greci phrenas appellãt: hęc natura puidẽs ob id ꝓcipue fecit: ne pp vicinitatẽ alui cibis aĩus ſuppmeret Propterea ad hãc mẽbranã ſubtilitatẽ referũt mẽt. Vñ phrena greci ἀπὸ τοῦ φρήν ὄνησιν. i. a feréda vtilitate nũcupauerũt: hũc: φρόνιμος prudẽs dr: & φρόνησις prudẽtia. Itẽ ecõtrario Frenęſis iſania: & Frenetic q ex morbo iſanꝰ ẽ. iõ nulla ẽ ꝓcordiis caro: ſed neruoſa q̃dã ſubtilitas: in q̃ eſt ꝓcipua ſedes hylaritatꝭ: qd titillatiõe alaꝝ maxie itelligit. Ob id ĩ ſpectaculis gladiatoꝝ traiecta aliqñ ꝓcordia mortẽ cũ riſu viſa ſũt afferre. Pręcordiis ſubeſt Vẽtriculꝰ receptaculũ cibi. de q̃ ſupra diximꝰ: iter lyenẽ & iecur poſitꝰ. Stomachꝰ inteſtioꝝ ꝓncipiũ eſt Lactes ſũt: p q̃s labit cibꝰ: Ilia ũ veluti qdã tubi flexuoſiſſimos orbes faciẽtes: iter q̃ ꝓcipuũ ile greci Colon vocãt in q̃ maxia cã dolorꝭ: Cętera inteſtia dicũt: vt ſupꝰ oñdimꝰ: id vo pigue quo inteſtina tegũt. Omẽtũ vocat: Aluꝰ in q̃ dilabũt cibi: poſtq̃ ĩ vẽtre cõfecti ſũt: hęc medio vmbilico adnexa ẽ. Omẽto adnectit Lyẽ. magnũ aliqñ ipe dimẽtũ maxie curſoribꝰ: ppt qd nõnũq̃ p vulnꝰ eximit. Sũt q putãt ſimul adimi riſũ. Rhenes ſũt q lũbis adherẽt eos dictos exiſtimãt ἀπὸ τοῦ ῥέω fluo. q riui ab iis obſcęni humorꝭ oriant. Vñ & Lũbos qdã a lubidie: hoc ẽ libidine dictos exiſtimãt nã veteres lubet: & libet: Lubidinẽ: & Libidinẽ dixerẽ: A lũbus Lũbago dicta vitiũ: & debilitas lũboꝝ: & Elũbis ſiue Elũbus (vtroq; n. mõ dr) auulſo lũbo vel q ꝓ lũbi debilitate ſeſe erigere nõ põt & Prælũbo verbũ qd ſignificat lũbos ꝓfingo. Noni. Cœpit vnũquẽq; ꝓlũbare fuſtibꝰ. Rhenes ẽt Rhẽes dicũt: Et a veteribꝰ Nefrũdines quoq; vocabãt. qa a greci appellãt νεφροί A Rhenibꝰ (vt qdã putãt) Rhenones dictæ ſũt veſtes ex pellibꝰ: q calidos teneãt Rhenes. Sub corde ẽ Pulmo ſpũs capax: q in duas fibras vngulæ bubulæ mõdiuiſꝰ ẽ. Iecur a dextra pte ẽ ſub ꝓcordiis & i q̃ttuor fibras ſecat: dr & Iecinꝰ cuiꝰ inferiori pti Fel ihæret: In hoc iræ: & inſaniæ cãm eẽ volũt: ſicut pauoris ĩ corde: ĩ ſplene lætitiæ. in iecore amorꝭ. Infra aluũ a pore pte eſt Veſica tenui: ac ſubtili mẽbrana ꝓpoſita cui in fœminis ẽ iũctus vtriculꝰ: quẽ ſupius diximꝰ: vterꝝ: & locos & mĩcẽ & vuluã vocari. A veſica Veſicaria herba appellata: cuiꝰ ſupiꝰ mẽtione fecimꝰ. NON DOLET. Nõ affert mihi dolorẽ: dicꝰ. n. dolet mihi caput: & doleo caput: dolẽt tibi ilia: & doles ilia. Doleo caſũ tuũ: & dolet mihi caſꝰ tuꝰ. Itẽ doleo capite: doleo ilibꝰ: doleo calamitatibꝰ: q̃ tibi acciderũt: fitq; a dolore: ſi ẽ aĩ vel corpis cruciatu: a q̃ & Dolẽtia: q̃ vſi ſũt veteres p doloꝰ cuiꝰ ꝓriũ ẽ Indolẽtia. Ci. Vt q rẽ expetendã vel voluptate: vel idolẽtia metiuntꝰ. & Doloriſicũ: qd facit dolorẽ. Et doloro hoc eſt dolore afficio: & Cõdoleo ſimul doleo: & Cordoliũ: de quo pauloãte diximꝰ. Dolor aũt a dolãdo deducit. hoc a Dolo dolas. qd ſignificat minuo qppe lætitia augẽt

Aristomenes.

Cæſar.

Vitel.

Cicero. Terentius Idez Plautus

Hortinſ

Pacu.

Idem

Cicero.

cardiacus morbus.
cordatus
cordire
In animo eſſe.
cordi eſſe.
corculum.
cordolium.
corculus.
coragium.
cura
corgo
Recordor
Recordatio.
Socors
Socordia
Socordes.
concors
concordia.
concorditas
concordo
concorditer
Diſcors
Diſcordia
diſcorditas
diſcordo.
Vecors
Vecordia
Excors.
duricors
Graiicors.
Pręcordia.
Phrene.
Frenęſis.
Freneticus.
Ventriculus
Stomachus
Lactes. Ilia.
Colon.
Inteſtina.
Omentum.
Aluus.
Lyen.
Rhenes
Lumbi
Lubido.
Lumbago.
Elumbis.
Elumbus.
Pręlumbo.
Rhenes.
Nefrundines.
Rhenones.
Pulmo.
Iecur.
Iecinus.
Fel.
Veſica.
Veſicaria
herba.
Doleo
Dolentia
Indolentia.
Doloriſicum
Doloro.
Condoleo.
Dolo

EPIG. XLIII. & XLIIII CCVIII

corpa: dolore minuunt: ẽ aũt, ꝓpe dolare: ſiue Edolare cõpoſitũ ab eo fabroꝝ vbũ: cũ materiæ cõplanat aſpitas Vñ Dolabra inſtrũ: q̃ dolat Trãſferẽ ꝑ & ad alia: Var. Ego libellũ meũ nõ edolẽ. vt ait Ennꝰ: Hoc ẽ nõ polita & caſtigẽ: Veteres Dolitũ aliqñ p dolatũ ſcripſere: ſi ẽ cæſũ vel abraſũ. Var. Nũq̃d eælat in manu dextra Scyphus: ſi ẽ cælo dolitꝰ artẽ oſtẽtat Mẽtoris? Ab hoc doliũ deducit vas grãde: q̃ vinũ recõdit. Var. Huc accedũt cęlle, claues: clauſtra: carnaria: dolia. Ab hoc fit diminutiuũ Doliũ. Vñ Doliola dicebat loc in vrbe Roma ad Cloaci maximã in q̃ nõ licebat diſpuere: cuiꝰ rei cauſã fuiſſe nõnulli dicũt q ibi Cadaueꝝ oſſa ineffẽt: alii q religioſa q̃dã Nume Põpilũ ibi poſt mortẽ eiꝰ fuiſſet infoſſa. Itẽ a dolãdo: ſi ẽ minuẽdo deriuat Dolꝰ qd nũc in malã trñ ptẽ accipit: hoc ẽ p fraude: ſiue machinatiõe q̃ fit ad fallẽdũ aliquẽ. Veteres trñ ẽt ĩ bonã ptẽ accipiebãt p ſolertia: ac caliditate: q̃ ꝑſertim aduerſꝰ hoſtes: ſiue latrones adhibeat. vñ nũc Doliũ malũ dicimꝰ: quoniã & bonus dolus a veteribꝰ dicebat. Labeo doliũ malũ dicimꝰ ẽ oẽm caliditatẽ: fallaciã machinationẽ ad circũueniẽdũ: fallendũ: decipiẽdũue alteꝝ adhibitã. Vlpia. Nõ fuit aũt cõtentꝰ ꝓtor doliũ dicere: ſed adiecit maliũ: q̃n veteres ẽt doliũ bonũ dicebãt: & p ſolertia hoc nomẽ accipiebãt: maxime ſi aduerſꝰ hoſtẽ: latroneũue machinaret. Cic. In q̃bus ipſis cũ ex eo q̃rebat qd eẽt dolꝰ malus: reſpõderẽ cũ aliud ſimulatũ eſt aliud actũ. Hic Dolones virgæ: ſiue conti: in qb tanq̃ in vaginis latẽt Pugiões dicti a fallẽdo: qd decipiãt ferro: cũ ꝑ ſe ferãt ſpẽm ligni. Vir. Sæuoſq; gerũt in bella dolones. A dolus fit Doloſꝰ: ſi eſt inſidioſꝰ: A q̃ Doloſe aduerbiũ Itẽ cõpatiua: ac ſuplatiua eoꝝ Doloſior Doloſiſſimꝰ: Doloſiꝰ: Doloſiſſime. Sũt aũt q dolorẽ & Doliũ: & Dolo vbũ a greco potꝰ deriuari exiſtiment: hoc eſt ἀπὸ τοῦ δόλου qd ſignificat maculo lędo: vnde & δηλῶν grece. p fraude vſurpãt.

Varro.
Idez.
Idez
Labe.
Vlpia.
Cicero.
Virgilius
Idem
Plautus.

Polo.
Polabra
Poltrum.
Polium.
Poliolum
Poliola locus
Polus
Polus malus.
Polones
Pugio.
Poloſus
Poloſe.
Deriuatiſ

AD CAESAREM. EPIGRAMMA: XLIII.

ELICIAS CAESAR. Blãdit Cæſari numini eiꝰ aſcribẽs: q lepus p ora leonũ: ipume diſcurrat: q̃ſi
d leones magnitudinẽ ꝓncipis: atq; clemẽtiã velint imitari cuiꝰ gloria erat pcere ſubiectꝭ: & debellare ſuperbos. BLANDO DENTE. Blãde hoc ẽ ſuauit ſtringẽte placido inocuo. VAGVS. Liberꝰ nullũ diſcrimen formidãs. VNDE POTEST. A quo hẽt vt poſſit. ERGO. Igit. Illatiua enĩ cõiũctio eſt: ſiue vt aliꝰ volũt Cõpletiua: Aliqñ tñ aduerbiũ ẽ: & circũflectit vltimã ſyllabã: ponit q̃ p eo qd eſt cã: Vir. Illi? Ergo nimꝰ. Et magnos herbi trãſnatirn? amnes. Igit q̃q; veteres aliqñ p inde: ſiue poſtea ponebãt. Plau. Sin alit ſciẽt aĩati. neq; dẽt: q̃ petat: ſeſe igit ſũma vi vtriq; ſuũ oppidũ oppugnatuꝝ: illud ẽt notatũ eſt ergo & igit qñ Illatiue ſeu cõplectiuæ cõiũctiões ſũt: minoribꝰ clauſulis adhiberi. Q uare Q uãobrẽ & Q uapropter maioribꝰ cũ ĩ eodẽ ſignificato accipiũt. Aliter enĩ ſumũt: cũ ita dicimꝰ: Neſcio q̃re ſic loquaris. Intelligo quãobrẽ ita facias.

Ergo
Igitur.
Quare
Quamobre.
Quapropter.

AD IVLIVM SODALEM SVVM. EPIG. XLIIII.

IHI POST. Nullos hortat Iuliũ ſodalẽ ſuũ: a reiectis laboribꝰ geti & voluptati vitę idulgeat: q̃ verã
m vitã eẽ Martia. affirmat: qppe finẽ in honeſta voluptate ſi eſt vitę fœlicitate cõſtituit: quã nemo aſſequi
niſi p vtutẽ põt. MEMORANDAE. Memoria tenẽde. Memoria vt qdã putãt ἀπὸ τῆς μνήμης deducit: qppe greci μνήμην memoriã dicũt Alii mẽoriãvolũt a meminiꝰ bo appellatã: ſicut recordationẽ a Recordor Nihilq; aliud eẽ memoriã q̃ rei iuẽtę recordatõnẽ. Memini ũ a mẽte deflexũ: ſicut r̃cordor a corde. Atvo Mẽtẽ dictã exiſtimãt q̃ſi eminẽtẽ. nã cũ varię de mente philoſophoꝝ ſnię fuerit & qdã. vt Ariſtoxenꝰ dixerint nullã eẽ: ſed q̃ſi Harmoniã ĩ fidibꝰ ex cõſtructiõe corpis: & cõpagibꝰ viſceꝝ vim ſentiẽdi exiſtere. Muſici. n. ĩ tentionẽ cõcẽtũq; neruoꝝ ĩ integros modos ſine vlla offẽſiõe cõſonãtiũ Harmoniã vocãt. Alii mẽtẽ eſſe qdẽ affirmauerũt: veꝝ nullũ certũ locũ hãẽ: ſed p totũ corpꝰ ſparſã diſcurrerẽ: vt a Xenocrate Platõis diſcipulo diſputatũ eſt: vñ ſenſꝰ ĩ q̃libet pte corporꝭ ꝓſto eẽ aĩa duertim?. Nõnulli ſedẽ mẽtꝭ ĩ corde eẽ exiſtimauerũt. Magna tñ & potior philoſophoꝝ ps ſedẽ eius in cerebro eſſe cõſtituit: qd oportuerit id: qd toti?corpis regimẽ hẽret: in eminentiori pte tãq̃ in arce corpis habitare: nec qcq̃ eẽ ſublimiꝰ: q̃ id: qd vniuerſũ rõne moderet. ſicut ipe mũdi rector: at q opifex ĩ ſũmo cęli hitat: Vñ ſenſꝰ fere oĩs ideſt Vidẽdi: Audiendi: & Odorãdi miniſtra mẽbra in capite ſũt locata: q̃ꝝ oĩm viæ nõ ad pectꝰ: ſed ad cerebrũ ducũt: q̃uis mẽs cũ in aliq̃ ſit cogitatiõe: cõmearet ad pectꝰ: & q̃ſi ad ſecretũ aliqd penetrale ſecedere vt cõſiliũ veluti e theſauro recõdito elicĩat: ac pferat. iõq; cũ intẽti ad cogitãdũ ſum?: & cũ mẽs occupata ĩ altũ ſe abdiderit: neq; audire: q̃ circũſonãt: neq; videt: q̃ obſtãt: ſolemꝰ: cũ mens alioqn tãtę celeritatis ſit. vt vno tp̃is pũcto cælũ oñe colluſtret: maria puolet: tras & vrbes pagret: oĩa deniq; q̃uis loge lateq; ſubmota ſint in cõſpectu ſibi ipa ꝓſtituat. Merito igit mentẽ q̃ſi eminẽtẽ dictã exiſtiare poſſumꝰ potꝰ q̃ ἀπὸ τοῦ μέμνησθαι: qd ſignificat memini deriuatã Eſt ei mẽs altior aĩ ps: q̃ etiã diuina pcipimꝰ Ouid. Mente deos adit: & qd natura negabat Viſib? hũanis: oculis ea pectoris hauſit. Intẽdũ tñ p metaphorã mentẽ p diſpoſitiõe: & cõſilio capimꝰ. Vir Nr̃am nũc accipe mẽtẽ. A mente igit factũ ẽ Meno vbũ: q̃ vſi ſũt veteres p Recordor & in mentẽ reuoco: a q̃ ꝓma ſyllaba geminata fit ꝓteritũ Memini: ſicut a pũgo pupugi: ſignificat ãt memini mõ recordor: & genitiuũ: vel actũm reqrit mõ mentionẽ facio: & tũc nõ actũm: ſed gtm tãtũ reqrit: vel ablatiuũ cũ ꝓpoſitione de Q uintil. Neq; oĩno huius rei meminit poeta ipe. Idem De qbus multi meminerunt. Item a meno fit ſupinũ Mentũ. a quo deducit Mentio: & Mentũ nomẽ qd nulli aĩaliũ generi ꝓter hoĩem eſt: ſicut nec male: qa in mentione faciẽda hoc eſt in loquẽdo ꝓcipue mẽnto vtimur: A quo Mentagra morbi genus de q̃ ſupra diximꝰ: hoĩs faciẽ: ꝓcipue occupãs. Itẽ a meno Moneo q̃ſi in mentẽ duco: Monere. n. iſtruere eſt: vñ Monitores dicũt. q in ſcęna monẽt hiſtriões & libri cõmentarii. Itẽ monumẽta: q̃ memorię cã fiũt quẽadmodũ ſupꝰ diximꝰ: & monile ornamẽtũ gutturis: dq vtutis admoneat: nã primo ob ali qd egregiũ factũ dari ſolebat. & monitio iſtructio: q̃ & monitꝰ in q̃rta declinatiõe dr: & moneta: qd nos ſigni ĩpreſſiõe: vel autorꝭ: vel præcii moneat: A q̃ monetariꝰ: q cudit monetã. Et monedula nota auis ex gcuoꝝ gñe: q̃ſi mõetula: qd mõetas ſubripiat hunc. n. ſoli aut furacitas Argẽti: atq; auri ꝓcipua ẽ. Graccꝰ ũ ſiue Graccuꝰ dr. vel a voce: vel vt Var. ait: q̃ gdatim volitent: vel a gerendis baccꝭ: vt diximꝰ: hic Gracchi cognomẽ ꝓncipio ortũ a facũdia: q̃ emuli loq̃citatem vocabant: & a Gaccho Sẽpronio: Gracchuris vrbs hiberię: q̃ antea Ilurcis noiabat: & monitoriꝰ: q monet vñ libellos monitorios dicimꝰ. Prętẽr ea cõpoſita: admoneo iſtruo. Prę̃moneo: ante moneo. Submoneo dã moneo

Varro.
Ariſtoxe.
Xenocrates.
Ouidius.
Virgi.
Quintili.
Varro.

Polo.
Polabra
Poltrum.
Polium.
Poliolum
Poliola locus
Polus
Polus malus.
Polones
Pugio.
Poloſus
Poloſe.
Deriuatiſ
Memoria
Memini
Mens
Harmonia.
Meno.
Mentum.
Mentio
Mentagra.
Moneo
Monitor
Monile
Monitio
Moneta
monetarius
monedula
Graccus
Gracculus.
Gracchuris
vrbs
Ilurcis
monitorius
Admoneo
Premoneo.
Submoneo

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Cõmoneo. Cõmonefacio. Cõmonefio. Monstrum Monstrosum. Demonstro. Demonstratio. Conditio. Reminiscor. comminiscor. commentarius commenta commentus commentor. commentariolum. Mentior. Mendacium dico Menda Mendosus Emendo. Emendatus. Emendatior. Mendatior. Amens Demens.

Cõmoneo a q̃ Cõmonefacio/ & Cõmonefio notę significatiõis. Item a moneo/Monstro qd significat ostẽdo: declaro: a q̃ Mõstrũ: & Mõstrosũ: & aduerbiũ Mõstrose. de qb⁹ supius dixim⁹: & Cõpositũ Demõstro; a quo fit Demonstratio: quã Dialectici diffiniũt: cũ cert⁹ ac necessariis rõnib⁹ aliqd ꝓbat. Iuris cõsulti aũt demõstratione a Cõditiõe sic separãt. vt demõstratio sit q̃ facta rẽ ostẽdit. Cõditio: q̃ futurã. Itẽ Reminiscor: qd ẽ recordor: & Cõminiscor: recolo: in mẽte reduco. Vñ Cõmẽtarii dicti sũt libri in qb⁹ trñ capita rerũ posita sũt: ita vt videamur in iis ad exequẽdã historiã aliis subiecisse materiã. Sene. Sine cõmẽtario nũq̃ se dixisse affirmat: nec cõmẽtario cõtẽtũ fuisse: in q̃ nude res ponerẽt. Dicim⁹ aũt tã in masculino gñe Cõmẽtari⁹: q̃ in neutro Cõmẽtariũ. Cõmẽtarii ẽt siue Cõmẽtaria vocãt expositiões: siue iterp̃tatiões autorũ: qd in iis multa cõminiscimur. Gel. ẽ adeo ꝑbi grãmatici cõmẽtari⁹ satis curiose fact⁹. Idẽ nõnulli grãmatici: q cõmẽtaria in Virgilũ cõposuerũt. Q uidã huiusmõi opa & Cõmenta vocauerũt: vt Nigi: Priscian⁹: & alii nõnulli. Cõmẽtũ ẽt ꝑ fictione accipim⁹ quẽadmodũ cõminisci aliqn ꝑ fingẽ. Itẽ Commẽtũ aliqn in masculino gñe ꝑ cõmunitũ. Plau. Faciã amphitriõe aduenientẽ ab ædib⁹ vt abeat quouis pacto fac cõmẽtus fies Serui⁹ honorat⁹ grãmatic⁹ Cõmẽtariũ in masculino gñe ꝑ hoie accipit: q autores iterp̃tat⁹ Sic eni scribit i septimo Aeneidos. Scribit qdã Cõmẽtari⁹ cõnexa eẽ legẽdũ. Idẽ in primo Georgicoꝝ Supfluo mouẽt questionẽ Cõmẽtarii. Itẽ a Cõmiscor fit frequẽtatiuũ Cõmẽtor: qd mõ fingo significat mõ Cõmẽtariũ scribo: cui⁹ diminutiuũ ẽ Cõmẽtariolũ: A mẽte ũ Mẽtior deriuat: qd ẽ contra id: qd i mẽte est loq̃r: differt q̃ ab eo: qd ẽ Mẽdaciũ dico. Nã q̃ mẽtit: nõ ipe fallit: sed alter⁹ fallẽ conat: q vo mẽdaciũ dicit. ipe fallit: cũ credat se ver⁹ dicere. Vñ Nigidi⁹: Vir bon⁹ inqt ꝑstare debet ne mẽtiat: prudẽs ne mẽdaciũ dicat. Illud a mẽte deducit: lã a Mẽda: qd errorẽ significat: Vñ mẽdosũ librũ dicim⁹ plenũ erroribꝰ: & Emẽdo corrigo: a q̃ Emẽdat⁹ Emẽdator. Emẽdatrix: Emẽdate eorũq̃ Cõpatiua: ac suplatiua. Et Mẽdax ꝑ pe nõ q mẽtit: sed q ꝑ errorẽ frequẽter dicit mẽdaciũ a q̃ Mẽdacior: Mẽdacissim⁹: Mẽdacit: Mendaci⁹: Mẽdacissime. Itẽ a mẽte Amẽs: & Demẽs: lã est stult⁹: & q̃si sine mẽte. Quidã hęc ita sepant: vt demẽs min⁹ sit q̃ amẽs demẽs q nõ cogitat qd agat: aut loq̃t: amẽs q prsus ifanit: Ab his Amẽtior: Amẽtissim⁹: Demẽtior: Demẽtissim⁹: Amenẽ Demẽter. Amẽti⁹: Demẽti⁹: Amẽtissime: Demẽtissime: Amẽtia & Demẽtia deducit: Itẽ Clemẽs a Claritate mẽtis: a q̃ Clemẽtior: Clemẽtissim⁹: Clemẽtia: Clemẽter: Clemẽti⁹: Clemẽtissime: aliaq̃ eoꝝ deriuatiua de qb⁹ infer⁹ dicem⁹: Itẽ Mẽtecapt⁹ ꝑ amẽs acquirit: quẽadmodũ Oculiscapt⁹ ꝑ cæco Itẽ a mẽte Mẽtula: lã ẽ genitale mẽbrũ: qd matres siue nutrices ifantiũ virilia blãdiẽdo tãgẽtes mẽtulã lã est puã mentẽ appellare cõsueuerũt quẽadmodũ ora dissuauiãtes: Aiulã: lã est puã aiam: & Corculũ: hoc ẽ puũ corvocitare solitę fuit: Itẽ ab eadẽ Mẽta: qm̃ ei⁹ odore mẽs: hoc ẽ aius excitat: sicut sapore cibꝰ auiditas: herba ẽ vulgo nota Q uidã a grẽc⁹ poti⁹ de ductũ lã nomẽ existimãt: q eã herbã quõdã Mithã vocabãt: postea odoris suauitate mutato noie Hedyosmũ dixere ἡδὺ ei suaue: ὀσμὴ odor ẽ apud grẽcos significat. Itẽ Temetũ vinũ grauⁿ⁹: de q̃ supⁿ⁹ dixim⁹: ꝓ tentet: lã est labefactet mẽtẽ: vt sentit Dona. Itẽ Vehemẽs lã est gũc: magnũ vrgẽs A mẽtis vi: atq̃ ipetu. vñ Vehemẽtia: & Vehemẽter. aduerbiũ: hoc ẽ grauit acriter. Itẽ Mẽdic⁹: lã ẽ inops: paup: qd mẽtẽ ei⁹ fefellerit fortuna: q̃uis alii a medẽdo poti⁹ mẽdicũ dictũ velit: qa p̃cenſ oẽs: vt vitæ suæ medeãt cibo. Ab hoc Mẽdicitas iopia: & mẽdicor vitæ alimẽta postulo: & Mẽdicẽter lã est p iopiã: & mẽdicator: ac mẽdicatrix: hoc ẽ i postulator: & Postulatrix & Mẽdicatio: hoc ẽ postulatõ: q̃ & mẽdicabulũ dr̃. Plau. Memorare nolo hoiꝝ mẽducabula A memini memoria deriuat: & Memor: cui⁹ cõtrariũ ẽ Immemor: & memoro. qd significat i memoriã reduco: a q̃ Cõpositũ Cõmemoro: a q̃ Cõmemoratio. Terẽ: Nã istęc cõmemoratio q̃si exprobratio ẽ imemor⁹ bñficii Et memorabile dignũ memoria. Et Memorat⁹ q̃rtę declinatiõis ꝑ memoratiõe. Et Memorit aduerbiũ. In q̃ notãdũ ẽ: ꝓ Memoria teneo dicim⁹: nõ memorit: & memoriter ꝑ nũcio nõ memoria: & cõplector memoria: &. Mẽoriter. Q uit. Si lõgior cõplectẽda memoria fuerit oẽ ꝑ deriẽt eã ꝑ ptes ediscere. Cicero. Cõplectebat Memoriter diuidebat acute Q uit. Memoria repeto cõuictos a me: q rep̃hẽdebãt. Terẽ. Agnoscit signa: ac memorit. Ply. tñ scribit: q tã memorit tenes: nisi forte sit error librarii. Veteres memoriã aliqn ꝑ vetustate posuere. Pacu. Perq̃ nostrã egregiã hũanitatẽ: quã memoria firmauit. LONGA FIDES. Lõgi tpis. CANA IVRA. Antiqua iura amicitiæ Vet⁹ cõiũctio & familiaritas. SIQVID VALENT. Si qd possũt: si qd vigoris hñt. Valere ꝑ pe significat posse. Ply. Q uis tãtæ iprobitati sufficere valeat: Hic valid⁹ dr̃ firm⁹: potẽs robust⁹: cui⁹ cõtrariũ est Inualidus a qb⁹ Validior: Validissim⁹: Inualidior: Inualidissim⁹ deducit: & Validitas robur: sicut Inualiditas: infirmitas. Et Valẽtia fortitudo. Var. Oẽs formidãt hoiꝝ ei⁹ Valẽtiã Titini⁹ Sapiẽtia gubernator nauẽ flectit nõ valẽtia: & Valide firmit: a q̃ fit Validi⁹ Validissime. Et p syncopẽ Valde: qd significat multũ. Marti. Hoc valde vitiũ piculosũ ẽ. Hic valẽtes dicim⁹ vel sanos: vel Robustos: nõ vt vulg⁹ indoctũ putat: eruditos: Hinc ẽt Bñ valere sanũ eẽ: q̃si bñ posse: & Male valere ęgrũ atq̃ ifirmũ eẽ: q̃si male posse. qm̃ q potentes & validi sũt: sani ẽt sũt: q ũ ipotentes atq̃ iualidi: ægrotare dicit: ꝑpterq̃ & Valere simpliciter capim⁹ ꝑ eo: qd ẽ saluũ esse. Mart. Ne valeã: si nõ totis Deciane dieb⁹: & tecũ totis noctib⁹ eẽ velim. Hic Vale vox salutãtis ẽ: cũ ab aliq̃ recedi⁹. Q uo vbo: & q recedit vtit dicẽs: Vale: & q remanet respõdẽs. Tu q̃q̃ Vale sicut Salue: & Aue salutatiões sũt veniẽtis: qb⁹ vocib⁹ sibi ꝛ vtunt: & q salutãt: & q salutati resalutãt. Repert tñ aliqñ Salue etiã in discessu: lã est i calce Epistolarꝝ Cic. Vale mi Tyro. Vale. & salue. Q uã vero abeũtes ꝑ hæc vba Salutare solem⁹ Vale: & Salue: inualuit cõsuetudo/ vt hęc duo vba sępe nũero ꝑ eo: qd est abi & discedev surpem⁹ ẽt si cũ stomacho/ & indignatiõe loq̃mur. Terẽ. Valeãt q̃ iter nos dissidiũ q̃rũt: lã est facessãt/ atq̃ abeãt/ & discedãt a nobis. Ci. Multã salutẽ dixi foro & curiæ: hoc est relig fogꝝ/ & curiã. Et ab iis discessi. Itẽ/ Si de⁹ talis est/ vt nulla gratia nulla hoĩm caritate teneat Valeat. De q̃ loco disputãs Lactãti⁹ inqt. Q uid potuit cõtẽptius in deũ dici: Valeat inqt. i. abeat & recedat. Neq̃ enĩ Valere simpliciter acceptũ ꝑ pire: aut male habere vsurpat: vt nõnulli putãt: Nã qd Valla Valere a Ciceroẽ ꝑ lãguere positũ fuisse affirmat: cũ inqt: Sicut medico diligẽti priusq̃ conet ægro adhibere medicinã: nõ solũ morbi ei⁹: cui mederi solet: sed etiã cõsuetudo Valẽtis & natura corpis cognoscẽda est: sine dubio falsũ est. Valentis enĩ hoc loco nõ languẽtis significat vt Valla existimauit. Sed bene habẽtis: & sani. Est enĩ

Seneca. Bellius. Idem Rigt. Priscian⁹ Plautus. Seruius. Idez Rigt. Idem. Varro Martia Seneca. Varro Virgilius Plynius Idez Salustius Plynius Pacu. Plautus Terenti⁹ Quintil. Cicero. Terenti⁹ Plynius Pacu. Varro. Titin. Martia. Idem. Cicero. Terenti⁹ Cicero. Lactan. Valla.

Cicero. Idem. Plynius. Idez Salustius Varro Martia Seneca. Hesio. Varro. Sueton⁹ Virgilius Quintil.

sens⁹ Ciceronis debere medicũ priusq̃ ægro medicinã adhibeat: nõ mõ morbũ ei⁹ scrutari: sed ẽt naturã corpis & cõsuetudinẽ: quã fuare san⁹ solebat. Ab lã Valeo Valitudo deducit: q̃ ꝑ lãguore accipit. Cice. Valitudinẽ tua cura diligẽter: lã ẽ lãguorẽ & ifirmitatẽ: a q̃ Valitudinarii dicũt: q male sani sũt: & frequẽter ægrotãt. Aliqñ valitudo sanitatẽ significat. Idẽ: Sed nũc valitudini tribuam⁹ aliqd. Itẽ a Valeo fit Cõualeo a q̃ Cõualesco: qd ẽ Sanitẽ recupo. Itẽ Inualeo qd significat Robur: ac firmitatẽ acqro: vñ iualuisse cõsuetudinẽ: Inualuisse mores dicim⁹. Sed lã ab eo Valeo poti⁹ deductũ videt: qd significat possũ Q uã vo ea q̃ validiora: hoc ẽ potẽtiora sũt in p̃cio habẽt: Valeo ẽt ꝑ eo accipit qd est in p̃cio sũ: vñ ẽ illud apud iuriscõ. Res tãtiualet quãtũ vẽdi põt. Ab hoc fit Valor qd significat p̃cium. Ply. Victoriati valore redimi põt. Itẽ Preualeo: qd ẽ antecello: & q̃si in maiori pręcio sũ: aliqñ ẽt potẽtior sũ. Ply. Vtræq̃ i p̃cio sũt Sed tñ q̃ualẽt rẽ margaritæ. Salu. Ver⁹ hostes tãdẽ robore acviribꝰ q̃ualuerẽt Itẽ Aequaleo: qd significat i eodẽ p̃cio sũ: vt q̃ eq̃ potẽs sũ: de q̃ supⁿ⁹ dixi⁹. a q̃ Aequalẽtia: paritas. Sũt ẽt q a Valeo qñ significat possũ: Vallũ deductũ existimẽt: ẽ ei Vall⁹ firmior pal⁹: q̃ vites alligant: & Castra muniunt: de quo & ei⁹ deriuatiuis supⁿ⁹ locuti sum⁹. CONSVLIBVS TRIGESIMVS. Ann⁹ Sexagesim⁹ Romãi eni annos a cõsulib⁹ numerabãt: q erãt ãnui mgrãtus. VIX PAVCOS DIES Q uia paucis diebꝰ qeti & voluptati idulsisti: quã verã vitã eẽ existimabãt: alioqn nõ putabãt vitã eẽ: Vñ Vitulãtes q̃si vitã agentes appellabãt gaudẽtes: & lætitia plenos: vt supⁿ⁹ dixim⁹. ET SOLVM HOC DVCAS Q VOD FVIT ESSE TVVM. Preclara & vera suia ẽ Nõ eẽ differẽda: q̃ mutari atq̃ amitti possũt. Incertũ ẽ enĩ qd sit futurꝰ. Vñ extat Varrõis illa memorãda suia. Nescis qd vespvehat. Itẽ puerbiũ illud: cui⁹ supius mẽtionẽ fecim⁹: Inter Os & Offã: Hic alibi Mart. ad posthumũ scribẽs exclamat Cras te victurꝰ: cras dicis posthume sẽp Dic mihi cras istud posthume qñ venit: cras viues? Hodie iã viuere Posthume serꝰ ẽ: ille sapit qsqs Posthume vixit heri. CATENATI. Perpetũ: & q̃si catenæ mõ iuicẽ cõiũcti: qa vt Seneca inqt. Finis alter⁹ mali: initiũ ẽ futuri. Catena notũ istrumẽtũ ẽ: dicta q̃ sese capiẽdo teneat. Ab eo fit Catenula diminutiuũ: & Cateno vbũ: lã est ad Catenã alligo: A quo cõpositũ Cõcateno. EXPECTANT. Manẽt nõ abeũt. durant. NON REMANENT. Nõ expectãt: nõ durãt quẽadmodũ faciũt Curæ: & labores. Ea ẽ enĩ mortaliũ natura: vt læta parꝰ durẽt: raro desint aduersa. Hic est illud Hesiodi πτῆξαι μὺν μύν γὰρ γαῖα κάρκων πτῆξαι βῆ θαλάσσα hoc est plena malis tell⁹: pariter sũt eq̃ra plena. Itẽ illud Vir. Optia q̃q̃ dies miseris mortalib⁹ æui prima fugit. ASSERE. App̃hẽde: vt supius diximus. SAEPE FLVVNT IMO SIC Q VOQ VE LAPSA SINV Sens⁹ est Gaudia ẽt si itra ĩtimũ sinũ cõplex⁹ fueris labẽt. Pręterea. Senicæ suia ẽ. Expectas qd pẽdet ex crastino pdes hodiernũ: qd ĩ manu fortunę positũ ẽ: disponis: qd in tua: dimittis. Oia q̃ vẽtura sũt in icerto iacẽt. IMO: Intimo. Intimũ ꝑ pe ifimũ dr̃: Q uã vo in multⁿ: vt i pectore q̃ ifima sũt ẽt intima sũt. Immũ plerũq̃ ꝑ ĩtimo accipit. Ab eo fit Immo cõiũctio: q̃ apd veteres significabat ꝓ⁹: q̃ ex ĩtimo. Nũc ũ significat qn poti⁹. Var. Nõ hũanitas: imo sæuitia est lædere inocentẽ: Ab eo fit cõpositũ Q uinũmo ei usdẽ significatiõis. VITA CRASTINA. Vita ꝑ pxime aduenientis diei. Cras aduerbiũ est significãs die ꝑ pxime futuro: sicut Heri: siue here die ꝑ pxime elapso: Ab lã Hestern⁹ fit: Ab illo Crastin⁹ & verbũ Procrastino: quod est de die in diẽ differo.

Intimus. Immus Immo. Quinimo. Cras. Heri. Here. Hestern⁹ Crastinus Procrastino.

ADAVITVM.EPIG.XLV.

VNT BONA. Hoc disticho q̃lia sint Epigrãmata sua poeta declarat. Q uędã bona eẽ dicit i qb⁹ vtutẽ laudat: & ad vitæ frugẽ hortat. Q uale fuit supⁿ⁹ ad iuluũ de trãqllitate animi q̃ eẽ vt dixim⁹: sine virtute nõ põt. Q uędã mediocria: vt ea q̃ ad ædificia venatiões: Naumachias: & ludos ptinẽt: in qb⁹ honesta q̃dã aĩ oblectatio ẽ. Q uędã mala: in qb⁹ vitia hoim iocãdo carpit. Hãc enĩ dixim⁹ a pricipio esse autoris intentionẽ: hortari ad virtutẽ: & seculi sui vitia notare. Itaq̃ magna ex parte in hoc versat: ꝑpterea plura eẽ mala epigrãma dicit. NON FIT LIBER. Nõ crescit op⁹ in iustã libri magnitudinẽ. ADTITVM.EPI.XLVI

OGIT METITVS. Deridet Titũ hortantẽ se: vt relicto poemate: causidicus fiat. ACTITARE CAVSAS. Esse causidicũ. Cã ꝑ pe dr̃ id ex q̃: vel p qd: vel a quo. vel ꝑ pe qd aliqd fit. Vñ q̃ttuor gña causarũ esse Aristoteles scripsit. Materiale ex q̃ aliqd fit. formale per quã aliqd tale fit. Efficiente: a q̃ aliqd fit. Et finale: cui⁹ gratia aliqd fit. Hic rerꝰ oim opificẽ deũ Causã causarꝰ eẽ affirmat. Differtq̃ cã a ratiõe: quod causa ẽ impulⁿ⁹ ipe ad aliqd agẽdũ. Nõ vo ordo gerẽdorꝰ ex cã veniẽtiũ. Q uidã cãm a Chaos detracta aspiratiõe dictã eẽ existimãt: qd cõfusa illa materia ꝑ ma oim rerꝰ causa fuerit: alii a grẽco κάυσις qd ardorẽ siue incẽdiũ significat: qd cã sit: q̃ nos accẽdit: atq̃ inflãmat ad aliqd agẽdũ. Nõnulli a cauẽdo: qd ea fit: q̃ cauet: vt aliquid agat aut nõ agat. Q uidã a casu: qd initia & origines rerꝰ: q̃ cause sũt: casu euenĩant. Traslatiue tñ causa dr̃ oĩs actio: quã i senatu siue i foro & apd iudices: ꝑplꝰ ve habem⁹. Vñ tria eẽ causarꝰ gña dicim⁹. Demõstratiuũ: Deliberatiuũ: q̃ & Cõtionale a qbusdã vocitat: & Iudiciale. Ex iis tamẽ ꝑ pis cã dr̃: q̃ iudicialis ẽ Vñ cãm ꝑ lite & cõtrouersia ponim⁹: q̃uis nõnulli ita distiguũt: vt cõtrouersiã seu litẽ dicivelint: postq̃ cõtestatũ ẽ: causã aũt & añ & post cõtestationẽ. Vñ Causidici appellãt patroni qd in causis iudiciisq̃ versant. A causa ẽt Causalis deducit: & Causatiⁿ⁹: hic Causales siue Causatiuæ cõiũctiões dicũt: q̃ antecedẽtẽ causã significãt. Itẽ Causor vbũ qd mõ significat causã affero. Sueto. Syllanũ itẽ Socerꝰ ad necẽ: fecandasq̃ nouacula fauces cõpulit: causat⁹ qd se ĩgressũ turbati⁹ mare nõ esset secut⁹: mõ pene idẽ: qd excusationẽ adduco. Vir. Causãdo nostros in lõgũ ducis amores: idest excusãdo te: & ipedimẽti causas allegãdo. Itẽ Causula diminutiuũ: lã est parua causa. Itẽ ꝑ posita Accuso: qd ꝑ pe significat in cãm traho: lã ẽ apd iudices: vel aliũ quẽlibet aliquẽ peccasse ostẽdo: plærũq̃ tñ ꝑ rep̃hẽdo accipit: hic Accusator deducit: & Accusatrix. & Accusatio: cui⁹ diminutiuũ est Accusatiũcula: & Accusatori⁹ libell⁹: & Accusatiu⁹ cas⁹ apud grãmaticos: qa p hũc videmur vel accusare vel laudare: vñ & Laudatiu⁹ a veterib⁹ est dict⁹. Excuso q̃si ex causa detrahо: & absoluo: significatq̃ ꝑ pe obiectũ crimẽ diluo. Vñ cũ satis purgatũ videt: dicim⁹ Accipio excusationẽ. Aliqñ tñ capit ꝑ eo qd ẽ affero in accusationẽ id qd mihi peccãdi causã prębuit: qd poti⁹ p accuso dici deberẽ videreꝰ. Q uit. Tu tũ si iterpellat⁹ tẽpestatib⁹ sen⁹ venisses: excusares mare & ambiguos flat⁹: & tibi bonã causã haberẽ videreris. cũ diceres: Nõ ante potui: excusares mare inqt hoc ẽ mare

Aristo. Causa. Materialis Formalis. Efficiens. Finalis. Causa causarũ Ratio. Causidicus. Causalis. Causatiuus Causor. Causula Accuso. Accusator. trix. tio. Accusatiuncula. Accusatorius libellus Accusatiuus casus Laudatiuus casus. Excuso Excusationem accipio.

D

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL

Excusator. trix.tio. Excusantium cula. Excusatius Excusatorius. Excusatoria epistola. Excusatorium carmen. Excusabile Incuso. Incusatio Recuso. Recusator. trix.tio Recusabile Cadus Æna. Quadrantal Cadiscus Varicanum Falernũ vinũ. Hauranum Faustianum. Pucinum Pictanum. Falernus Falernũ. amineum. Aminea vua. Aminee vites Albanum Surentinum. Cecubum Setinum. Signinum. Massica. Marsi Statanum vinum. Calenum. Fundanum Velitterninus. Primernatiũ. Mamertinum Taurominitanum. Cesenatianum Rhyticum. Hadriaticum Massiliranum. Massilia vbs. Massilienses. Massilitanus. Massilioticum Massylla. Massyllus Massylũ oppidus. Tarẽtinũ Lucanum Trebellicũ. Caulinũ. Trebulanũ. Trifolinũ. Laletanũ Taracoennse. Lauronense. Balearicum. Thasium. Chium Lesbium. Clazomenium Sicionium Cipium. Rhodium Coum. Bion. Æsopus. Toxicum.

in excusatione tuã adduceres: siue mare in tuã excusatione accusares. Ab excuso fit Excusator: Excusatrix. Excusatio: Excusatissimꝰ: Excusatio: cuiꝰ diminutiuũ ẽ Excusatiũcula: Excusati ꝯ cũ maiori excusatiõe: Excusatorius: qđ ad excusãdũ attinet: vñ Excusatoriã epistolã: siue oronẽ & Excusatoriũ carmẽ dicimꝰ: Excusabile: qđ excusatiõe dignũ ẽ. Incuso qđ ẽ mores alterꝰ reꝓhendo: & plerũq; cũ q̃rela qđ ab illo iniuriã sim affectꝰ q̃si in causã traho. Cæsar: Hęc cũ aiadiuertisset Cęsar cõuocato cõcilio: oimq; ordinũ ad id cõciliũ adhibitis cẽturiõibꝰ vehemẽter eos icusauit: Ab lis Incusatio deriuat: Recuso qđ est Renuo: refuto: tractũ ab iis: q ad causã actitãdã ascitiõꝰ reuciũt: Ab lis fit Recusator: Recusatrix: Recusatio. Itẽ Recusabile: qđ Recusatiõe dignũ est. RES MAGNA EST TITE QVAM FACIT COLONVS. Faceta derisio. Hortat Titꝰ Martialẽ: vt eẽt Caufidicꝰ: & rõnẽ adducebat: qđ magna res esset actitare causas: Respõdit Martialis: Si magnitudo rei spectãda sit nõ minorẽ rẽ esse: agrũ colere Inepte qđã interrogatiue lis legẽdũ putãt. Autoris sentẽtia e: lõge: p̃clariꝰ eẽ epigrãmata scribere: q̃ lucri gr̃a in foro: iudiciisq; versari. AD TVCCAM. EPIGRAMMA. XLVII.

VIDETE TVCCA IVVAT. Tuccæ auaritiã carpit vetulo Falerno: Vaticana musta miscẽt: vt q cõuiue parciꝰ biberẽt: & ipe minꝰ ipenderet. MISCERE. Cõfudere: iniittere CADIS. Cadi vasa sũt: qbꝰ vina cõdunt: Vir. Vina bonꝰ q̃ deide Cadis onerarat. Acestes. Ply. Quidni & Cæsar dictator triũphi sui cœnaiini falerni amphoras cẽtũ chu Cados centũ i cõuiuia distribuit. Gapit aũt Cadus vnas duas. Vrna Quadrãtal cõtinet. Quadrãtal ũ octo: & q̃dragita sextarios. Cadus grecavox est κάδος a quo κάδισκος hoc est Cadiscꝰ diminutiuũ appellat id vasculũ: q̃ suffragia colligunt. VATICANIS. In qbꝰ Vaticanavina reponebãt: vel qbꝰ in Vaticano agro: de q̃ supꝰ diximꝰ: vtebãt: in quo pessima vina: ac vilissima nascebant: vt nr̃a q̃q; ætate nascunt. Incertũ cæli ne culpa an soli. FALERNO. Falernꝰ ager a põte Cãpano icipit lævia petentibꝰ vrbanã coloniã Syllanã antea Capuæ cõtributã. illic. n: vitiferi colles icipiũt: & temulẽtia succo nobilꝰ pois terras iclyto: atq; vt veteres dixere sũmũ Liberi patr(cũ Cerere certamẽ. Sũmis collibꝰ Gauranũ gignitur vinũ: mediis Faustianũ: imis Falernũ. Falerno iter generosa vina Italiæ secũda nobilitas erat. Nã pncipatꝰ dabat Pucino. qđ grẽci Pictanũ appellauerũt: gignit in sinu Adriatici maris nõ. pcul a Timauo põte saxeo colle: maritimo aff latu paucas ãphoras coquẽte. De falerno scribit Martia. Attica nectareũ turbat(mella falernũ: Martia.
Miseri decet lis a Ganymede meꝝ. Tybullus masculino gr̃e. ptulit. Nũc mihi fumosos veter(pferte Falernos: Tybul.
cõsulis: & Chio solute vincla Cado. Falernũ quõdã Amineũ vocabat: & Amineavua: & Amineæ vites. Vir. Virgilius
Sũt & amineæ vites firmissima vina: a Regiõe aũt ita vocabãt: eteni Aminei fuerũt: vbi nũc Falernũ ẽ: vt Macrobiꝰ testat: qđ facit: vt mirer Seruũ trñ grãmaticũ scripsisse Amineũ dictũ: q̃si sine Minio: hoc ẽ sine rubore: qñ natura albũ ẽ. VETVLO. Recte diminutiuo vsus ẽ: vt mediã ętatẽ ostẽderet. Falernũ. n. nec in nouitate: nec i nimia vetustate laudabat. Media eiꝰ ætas in p̃cio erat: q̃ a quitodecio ãno incipiebat. Tũc corpori saluberrimũ potabat. Erat vtile tussi: sistebat aluũ corpꝰ alebat: quẽadmodũ Albanũ vtile erat neruis: Surẽtinũ Capiti: & Stomacho: Cecubũ: & Setinũ cõcoctioni ciborꝝ. pfluuio vẽtris Signninũ. Mart. Potabis liqđũ signina morã Martialis
tia ventrẽ. Ne nimiũ sistãt sit tibi parca sitis. Maxima fuit i discernẽdis vinorꝝ generibꝰ veterꝝ. Romanorꝝ diligẽtia. hic Massica noiant ęq; ex mõte Gauro Puteolos: Baiasq; pspectãtia. Nã Marsica a marsis dicunt. Ita liq; ppris. q a marso Cereris filio ortũ habuerũt: q̃uis & alii sint i Scythia Marsi: vt testat Herodotꝰ: Massicꝰ vo Herod.
mõs ipe dr q̃ pte Puteolos ac Baias spectat. Vir. & Bacchi massicꝰ humor: & Falerno cõtermina Statana: tum Virgilius
Calena. & Fũdana: & Velitternina: & Priuernatia. Prętera Mamertina q̃ circa Messanã in Sicilia gignit: & Tauromínitana i eadẽ isula nata. Et Cesenatiana & i Veronensi Retica: & ab itimo sinu mar(Hadriana & iter Pyreneũ alpesq; Massilitana. Massilia. n. cuiꝰ supꝰ mẽtionẽ fecimꝰ: vrbs ẽ in Narbonẽsi. puicia. q̃ a Phocẽsibꝰ cõdita fuit: vñ Massiliẽsis: & Massilitanꝰ deducit: & massilioticũ ostiũ. Massylla ũ a q̃ fit massillꝰ: & massillꝰ oppidũ est Lybię mauris vicinũ: nec lõge abest ab hort(hesperidũ. Hęc gẽs neq; ephippiis vtit: nec frenis: sed sola virga cõtẽti sũt: q̃ agitẽt eq̃s: & moderent. Lucanꝰ: & gẽs q̃ nudo residẽs Masylla dorso Ora leui flectit frenorꝝ nescia virga. Ad hęc Tarẽtina: & Lucana: & ad q̃rtũ a Neapoli lapidẽ Trebellica: iuxta capuã Caulina: & Lucanus
Trebulana: & Trifolina ab agrorꝝ noibꝰ ita nũcupata. In hispania Laletana copia nobilitata: elegãtia Taraconẽsia & Lauronẽsia: & Balearica. Iã vo Trãsmarina i p̃cio fuerũt. Thasia: Chia: Lesbia: Clazomenia: Sicionia Cipria: & alia pene ifinita: sed iter alia Rhodiũ maxie laudat: & Coũ: & qđ grẽci appellauerũt Βίον ἀπὸ τοῦ βίου hoc ẽ a vita: qđ vitę hoim maximas vtilitates afferat: fit vuis pauloãte maturitatẽ decoct(: & sole siccatis: vertatis ter die p triduũ: q̃rto die expressis deide Cadis sole iueteratis: & marina aq̃ largiore cõmista: qđ a seruitute furto originẽ habuit sic mẽsurã explẽtis. Quis ãt miret hãc i vinis hoim sedulitatẽ: cũ Asclepiades tradiderit vtilitatẽ vini vix deorꝝ potẽtia posse eq̃ri. Vino vires corpis alunt: vino aiusvegetat: vino augeꝰ sanguis: colorq; hoim. Ouid. Vina iuuãt aios: faciũtq; calorib̃ aptos: Vinũ inter orbẽ medũ & mitiorẽ hãc plagã: circũiectasq; Ouidius.
nationes differẽtiã facit. Quãt i barbar(feritas roboris p̃bet: trñ nobis p̃cios hic succꝰ. Modico vino statim redeũt vires: nerui iuuãt. stomachꝰ redintegrat. Appetẽtia ciborꝝ excitat: tristitia expellit magnitudo aĩ excitatur: vrina exit: algor recedit: somn cõciliat: vomitio sistit: Vinũ oibus venenis: q̃ frigiditate nocẽt: medet: p̃sertim fũgis. Plato vinũ existimauit fomitẽ quẽdã eẽ: & incitabulũ vtut(: atq; ingeni: si mẽs & corpꝰ hois eo flagraret Medicorꝝ inuẽtũ fuit vinũ a reiunis vtilissime bibi: ppẽ qđ helena apd Homerꝝ ante cibũ ministrauit. Me- Plato. Home.
ratis potiõibꝰ vti viginti dieꝰ aĩ canis ortũ totidẽq; postea Hesiodꝰ poeta suadet. Hic sigs petat. cur hoies Vi- Hesiod.
nosos dicamꝰ: cũ cętera aĩalia: q̃ aquã bibũt: nõ dicamꝰ aq̃sa: hæc ratio reddi põt: qđ soli hoies ẽt ñ sitiẽtes bibũt QVID TANTVM FECERE BONI. Vt. s. cũ bonis ea misceres. QVID MALI FECERVNT Vt scilicet ea malis adiũgeres. DE NOBIS FACILE EST. Quãtũ ad nos attinet facile lis est tolerabile ẽ ita facere. Modus est loquẽdi. De nobis hoc est quãtũ ad nos attinet. Cicero Nã de me qđ facile id toleratu fuit: sed læli vnius causa oẽs: ferre qs possit. IVGVLARE. Necare transitio est sũpta ab hoie. Perire enĩ videt Falernũ mixtura pessimi vini. VINA TOXICA. Vina venenata. Toxicũ enĩ aliqñ substãtiuũ ẽ: aliqñ Cicero.

adiectiuũ dictũ: q̃si taxicũ vt supra ostendimꝰ. MERVERE. Digni fuerũt: Merere enĩ & Mereri significat Mereo.
dignũ eẽ: cũ post se accusãdi casũ habet: vt meruit q laude coronã. Sed cũ ablatiuũ hẽt cũ p̃positiõe de: significat Mereor.
Virgilius cõferre i aliquẽ bñficiũ aut offẽsionẽ: beneficiũ qdẽ cũ bñ mereri dicimꝰ. Virg. Si bene qđ de te meruĩ. Offensio
Cicero. nẽ: cũ dicimꝰ male mereri. Cice. Nã quo aio in hoiem petulãtẽ: & male de nobis meritũ esse debuimꝰ? Nõnumq;
tñ vtrumq; reticemꝰ: sed p ambiguũ sensũ: vt qđ de te fũ meritꝰ: & aliqñ per negationẽ expmimꝰ: vt hoies nihil
Plancus de me meriti: hoc est q nec bene mihi nec male fecerũt: hic Merita p beneficiis accipimꝰ. Plancꝰ. Quid enĩ tibi Meritũ.
Virgilius p maximis tuis: ac pene immortalibꝰ in me meritis p̃stare amplꝰ possim? Meritũ ẽt qñ adiectiuũ est: p cõgruo Immeritum.
ac cõuenięti accipimꝰ Virg. Meritos aris idicit honores: & ecõtrario Immeritũ dicimꝰ incõuẽientẽ ac idignũ. Itẽ Merito.
a Mereor fit Merito aduerbiũ: lis est digne: a q̃ cõtrariũ eiꝰ imerito hoc ẽ indigne. Itẽ ꝓposita Promereor: & Cõ Immerito
Apuleius mereor: q̃ idẽ significat qđ mereor. Sed, pmereor fere i bonã ptẽ accipit: Cõmereor in malã. Apule. Ingentẽ ob Promereor.
Terentꝰ. id laudẽ apud populares suos, pmentꝰ. Teren. Aut qđ Cõmerui pater lis est qđ mali meruiꝰ? Plau. tamẽ, pmeritũ Commereor.
Plautus. in malã ptẽ vsurpaunt. Quid mali sũ tãti ex te, pmeritꝰ? Promereri etiã p p̃stare frequẽter accipimꝰ. Vir. Nũq; Demereor
Virgilius regina negabo Promeritã: hoc ẽ p̃stitisse. Teren. Ego Carine ne vtiq; liberi eẽ hoĩs puto: cũ is nihil, pmereat: postulare id grãe apponi sibi. Itẽ Demereor: qđ nõ significat male mereor: vt vulgus indoctũ existimat: sed bene de Emeritus
Terentꝰ. Emeriti
Quintili. aliq; mereor: & adiũgit accusatiuo. Quintil. Simul vt pleniori obseqo demererer amãtissimos mei. Itẽ Emereor Emeriti senes.
qđ pene idẽ significat: qđ mereor: cuiꝰ p̃teritũ ẽ ementꝰ. Vñ Emeriti stipẽdia noiant: q militia pfuncti sũt. Itẽ Dentes
Idem in significatiõe passiua stipẽdia emerita dicunt. Quint. Emeritis huic bello stipẽdiis. Vir. ẽt p trãslationẽ eme- Quatuor
Virgilius ritos boues appellat. & Emeriti senes vocant q̃ solent habere eos: qui pro se laborẽt. ii dicunt p alio opꝰ agere. Quater
Quartus
AD HELIAM. EPIG. XLVIII. Quaternus
Quaternio.
Idem. IMEMINI. Heliã carpit ita iã puectã ętate: & morbo ꝓfectã: vt dẽtibꝰ careat: & tñ adhuc tẽtigẽ prurientẽ: q̃lis erat: de qua scribit. Vir. Dentẽ: de tribꝰ hic screauit vnũ. QVATVOR DENTES. Ex Quaternari.
trigita: q fere eẽ mulierib̃ cõsueuerũt: nã viri naturaliẽ trigitaduos hr̃e cõsueuerũt. Sigs plures habent Quadruplus
lõgiora iis vitæ spatia, pmittunt. Cãdor in iis maxie cõmendat. Hoiem: cui desint: deformẽ reddũt. Ideo qđã Quadruplico.
Tanclos. adulterinis vtunt ex ebore fabrefact. Fœminis: qbꝰ in iuuẽta nõ fuere nati: decidere i senecta: & mox renasci Q̃drupliciter.
certũ ẽ. Zancli Samothraceno ciui post cẽtũ & q̃ttuor ãnos dẽtes renatos fuisse, pdiderũt. Quattuor pmogenia Quatriduum.
Virgilius dictio ẽ binariũ nũerꝝ in se bis hñs inclusũ. Ab eo fit Quater aduerbiũ. Virg. O ter q̃terq; beati: & Quartus & Quatriduanus.
Quatern?: a q̃ Quaternio q̃ttuor. Chartarꝝ. siue alteriꝰ cuiuscũq; rei cõpositio. Et Quaternariꝰ: & Quadruplꝰ: Quadratus.
a q̃ Quadruplico & Quadruplicit aduerbiũ: & Quatriduũ spaciũ q̃ttuor dierꝝ: a q̃ Quadriduanũ adiectiuũ & Quadratura.
Quadriẽniũ spaciũ q̃ttuor ãnorꝝ: & Quadrimꝰ: de q̃ supꝰ diximꝰ: a quo diminutiuũ Quadrimulꝰ: & Quadra Quadrum
tũ figura q̃ttuor rectas atq; æq̃les lineas: & q̃ttuor rectos ãgulos habẽs a q̃ Quadratura ipa vt ita dicã: q̃dratio Quadro.
Archime. vñ Archimedẽ de Quadratura circuli scripsisse dicimꝰ: & Quadrũ: qđ q̃dratũ est: & Quadro verbũ: qđ, pprie si- Quadra.
gnificat in q̃dratũ redigo: p metaphorã tamẽ ponit, p cõsentio: & oĩ ex pte cõgruo: tractũ a lapidib̃ q̃dris: q iter Q:bis.
Virgilius se optime cõueniũt. Vir. Arboribꝰ posit(sectovia limite q̃dret. Apule. Vt oĩa ad eiꝰ calamitatẽ q̃drarẽt: Et qua Quadrantal.
Apule. dra mẽsariũ istrumẽtũ: supra qđ dapes scindunt: seu apponunt scissæ qđ q̃drata forma fieri soleat: fitq; aliqñ ẽt Quatuordeci.
Virgilius ex pane. Vir. Patulis nec parcere q̃dris. Iuue. Vt bona sũma putes aliena viuere q̃dra. Hoc ipm instrumẽtũ & quaterdecim.
Juvenalis rotũdũ fieri solet. Et tũc Orbis appellat: e crustis fil'iter aliqñ fieri solitꝰ. Vir. Et Violare manu: malisq; auda Q̃tusdecimus.
Virgi. cibꝰ orbẽ fatalis crusti: & Quadrãtal: q̃ noie veteres amphorã vocabãt: qđ id vas pedis q̃drati octo & q̃draginta Quaterdecies.
Plautus. sextarios capiat. Plau. Anꝰ hęc fitit: & q̃terdemꝰ quãtũlũ fitit modica ẽ: capit q̃drantal: & Quatuordeci: & Quaterdecimꝰ: & q̃rtusdecimꝰ: & Quaterdecies. & Quadragita: a q̃ Quadragesimꝰ: & Quadraginta Quadragenus
genꝰ: & aduerbiũ Quadragies: & Quadragita: a q̃ Quadringẽties: & Quadrigẽtesimꝰ: & q̃drans genus nũmi Quadrans.
q̃rta ps assis: lis est vnciæ tres. Et Quadragulũ q̃ttuor hñs angulos: Et Quadriremis: de q̃ supꝰ disseruimꝰ. Et Quadrangulũ
Quadri syllabũ qđ ex q̃ttuor syllabis cõstat. & Quadrifidũ: qđ in q̃ttuor ptes findi põt: vñ Quadrifidas sudes Quadriremis
Varro. dicimꝰ: q̃ ita robustę sũt: vt pñt in q̃ttuor ptes diuidi. Et q̃dripartior in q̃ttuor ptes diuido: vñ Quadripartitũ in quadrisyllabũ
q̃ttuor secatũ ptes. & Quadripartito aduerbiũ in q̃ttuor ptes. & Quadrifariã p Quadripartito. Varro. Et ea q̃ Quadrifidus
ad mortalis ptineãt. q̃drifariã dispartiuerĩ. In hoĩes: i loca: in tpa: i res. Et Quadruplator. q eo gñe q̃stus vtebat Quadripartitus
vt, pseq̃rẽt eas causas: q̃rꝝ ex legib̃ q̃drupli erat actio: siue q q̃drupli ex accusatiõe lucri faciebat. & Quadruplo Quadrifariam.
ac q̃druplor vba idẽ significãtia: & Quadriga notę significatiõis: a q̃ Quadrigariꝰ a q̃ttuor eqs: qbus iungebat Quadruplo.
appellata: & Quadriiugꝰ: q cũ tribꝰ alis iũctus est. & Quadriuiũ: vbi q̃ttuor vię cõueniũt: & Quadrupes Quadruplor.
q̃ttuor hñs pedes: a q̃ Quadrupedo vbũ: qđ significat q̃ttuor pedib̃ q̃dior: a q̃ Quadrupedãtia aĩalia q̃drupedia dicit Quadriga
Virgilius Vir. de eqs: Perfractaq; q̃drupedãtũ Pectora pectorib̃ rũpũt. & Quartana febris: q̃ biduũ integrũ hẽt: q̃rto die Quadrigarius
reuertit: i cipit q̃ fere ab horrore: deide calor erũpit. Hic Quartanarii dicũt: q Quartanã febrẽ patiũt: & Quartari Quadriiugus
mulio mercenariꝰ: qđ q̃rtã ptẽ capiat q̃stus: & Quadrilaterꝝ: qđ q̃ttuor latera hẽt: & Quarto ac Quartũ Quadriuium.
aduerbia. In q̃ notãdũ: qđ Quarto Cõsul: & q̃rtũ cõsul nõ idẽ sũt. Nã q̃rto locũ designat & tres ante factos: q̃rtũ Quadrupes
vo significat tẽpꝰ: & ter añ factũ: sed qđ in. M Catonis origie scriptũ esse dicũt Carthaginẽses sextũ de fœdere Quadrupedo.
decesserũt: id vbũ significat: quinqes añ contractũ fœdus eos fecisse. & tũc sextũ: & Quadriformis: q̃ttuor for- Quadrupedantia.
Acti. marꝝ a q̃ fit aduerbiũ Quadriformiẽ. Itẽ Quatrurbẽ Actꝰ appellauit. Athenas: qđ eius coloni ex q̃ttuor vrbibus in vnũ illud oppidũ se cõtulere: EXPVLIT. Abegit: extraxit. Pello interdũ significat pcutio: ferio. Cic. [bis.
Cicero Plautus. Vt pellunt animi vehemẽtiꝰ ępe ẽt cura & timore: vñ fit frequẽtatiuũ pulso: qđ est graui ac vehementi ictu Quartana fe-
cædo. Intẽdũ pello significat abigo: extrudo. Plau. Pelle aio timorẽ: mox aderit gnatꝰ. Ab lis fit pulsus notę significatiõis: qđ pellat viuẽti. Ab lis fit puluisculꝰ: qđ aliq ẽt in neutro gñe puluisculũ dicũt: & q̃uis generaliter dicat Quartanarij.
de omni puluere: pp̃e tñ significat puluerẽ illũ: q vtunt puellæ: q & Cinis dicit. Ad cuiꝰ differẽtiã alius Cinis Quartarius.
Virgilius immũdus appellat. Virgi. Et puerẽ imũdũ latos iactare p agros. Itẽ a puluis Puluerꝰ ex puluere. Et Puluerẽ- Quadrilaterũ
Ouidius rulẽtus puluerꝰ plenus. Et Puluerẽsco in puluerẽ redigor et Dispuluereo dissoluo. Neuꝰ: Saxa silutas: lapides Quarto. q̃rtũ.
Quadriformis
Quatrurbem.
Pello. Pulso.
Pulus
Puluisculus.
Puluisculum.
Cinis
Cinis Imũdus
Puluereus.
Puluerulentꝰ
Puluerẽsco.
Dispuluereo.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL

Pulex
Pulicinus.
Muscin⁹.
Formicinus
Puls
Pulmentum
Pulmentariū
Pulmentaris
cibus
Pollen.
Pollinaria cribra.
Excussorium
Polenta.
Pullaria.
Appello.as.
Appellatio.
Appello.is.
Interpello
perpello
Depello.
Expello.
Expulso
Agito
Expulsum
Expulsor
Expultrix
pulto
propello
propulso
Impello
Impulso
Repello.
Repulsa
Repulsor.
Repulsus
Repulsior
Compello.as
Compello.is.
Compellatio.
Pellis
Tertius.
Tres.Tris
Tria. tertiana
hemitriteus
Epitrit⁹ nūer⁹
Tertio.
Tertiusdecim⁹
Tertio.
Tertium
Trinitas.
Ternarius
Triduum
Triduanus
Triennium
Tripartior.
Tripidum
Triplex.
Triplus
Triplex herba.
Trifarius
ria rium
Tridens.
Sceptrum
Architriclin⁹.
Archimagir⁹
Triumuir
Triumuiralis
Triangulus
Triāgularis
quadrāgular⁹.
Quinquāgul⁹
Sexangulus
Septangulus
Octangulus
Angulosus.
Angustus
angusto. angu
ste. angustie.

mōtes: disiicis: dis pulueras: Et Pulex fœdū aīal qd ex puluere genereť: a quo Pulicin⁹: sicut a Musca Muscin⁹
a Formica Formicin⁹. Itē a pulis siue a pelēdo Puls: vt qdā putāt: q̄ fit ex farre ī puluerē redacto: cib⁹ est ex fa
rina fact⁹: q̄ longo tēpore vsi veteres fuerūt ꝓ pane: vñ nūc pulmōtū dr: siue ipa puls: siue qcqdvis aliud ad modū
pultis sumať. Et pulmētariū: qd iter cibos sumiť in similitudinē pultis factū: hoc ē qd pulmēti vicē implet. Ply- Plynius.
Cōdiť sal colorib⁹ additis. & pulmētarij vicē implet: qd & pulmētaris cib⁹ a q busdā appellať: nos tñ pulicū a pul
lis poti⁹ appellatā existimam⁹: quēadmodū supi⁹ dixim⁹. Itē a pello Pollen q ē grossius culis pulis: vñ Pollen ī
tritico dr: qd flos appellať in filigne. Hic Pollinaria cribra appellata q̄ de lino nō ex setis equoꝝ fiūt ad Pollinē
purgādū. Nā q̄ ad excutiēdā farinā fiūt: Excussoria dicūť. Quidā a pollie pollētā dictā existimāt pfusū aq̄ hor
deū ficcāt nocte vna: postero die frigūt: deīde molis frangūt: Alii vehemēti⁹ tostū rursū exigua aspergūt: ficcāt
q̄ prius q̄ moliāt: Alii virētib⁹ spicis decussū hordeū recēs purgāt: madidūq̄ in pila tundūt: & purgatū molunt
Ita ꝓparato vicenis hordei libris ternas seminis lini: & coriādri selibras: salisq̄ acetabulo: torrētes ante oīa: mis
ceť in mola. Qui diuti⁹ volūt seruare: cū Polline: ac furfurib⁹ suis condūt nouis fictilib⁹. Itē a Pello Pullariam
Plau. Manū dextrā appellat. Fit ꝓterea a pello ꝓpositū Apello: qd mō ꝑme cōiugatiōis est: & significat nomio Plautus.
Cic. Publiū Scipionē Marce fili: q ꝑm⁹ African⁹ appellat⁹ fit. Interdū aduoco: ꝓuoco: a q̄ appellatio: ī est ꝓuo Cicero.
catio deduciť. & appellat⁹ dr is: ad quē facta est ꝓuocatio. Veteres Appellauisse ꝓ appellasse frequēter vsurpa-
rūt: mō Appello tertię cōiugatiōis ē: & significat applico: admoueo. Terē. Poeta cū pmū aīum ad scribēdū ap- Terenti⁹.
pulit. Var. Appellare ꝓpe dici existimat: cū ex pelago aut flumine qs ad litū accesserit. Vir. Hic me digressū ve Virgilius
stris de⁹ appulit oris. Itē iterpello: qd, mō significat loquētē alloquor: & q̄si fmonē eius arripo. Plau. Ne me inter Plautus
pella: mō dico. Lucil. Vere tu qd agis: iterpella me: vt sciā. Perpello cogo. Plau. Is me ancipitē ptulit. Depello: Lucil.
abigo: phibeo. Vir. Depulsis arbut⁹ ædis. Expello eiicio. Plau. Ancillā domo expulit. Ab hoc fit frequētatiuū Plautus.
Expulso: qd est frequēti pulsu agito. Martia. Si me nobilib⁹ scis expulsare sinistris. Sū tura: si nescis rusticē red- Virgilius
de pilā. vñ aduerbiū expulsim ludere: ī est frequēter pulsādo. Et Verbale Expulsor: cui⁹ fœmininū ē Expultrix Plautus.
Cic. Expultrix q̄ vitioꝝ. Quippe veteres pulto ꝓ pulso scripsere. Plau. Pultādo cōfregi fores. Propello, pcul ex Martialis
pello: a q̄ fit frequētatiuū ꝓpulso: & vbalia noīa ꝓpulsator: & Propulsatrix. Impello vrgeo. Vir. Ferte citi flam Cice.
mas: date: tela: impelli. e remos. Ab eo fit frequētatiuū Impulso: & Impuls⁹ ἴμπετυς: appetit⁹: quē græci ὁρμὴν Plautus.
dicūt. Et Impulsio eiusdē significatiōis. Et Impulsor: qd fere in re malaꝝ surpať: quēadmodū adiutor ī bona. Nā Virgilius
Ter ē. ironice locut⁹ ē in Adelphis: cū inqt. Postremo hodie ī psaltria istac emūda hic adiutor fuit: nā supra im- Terenti⁹.
pulsorem dixerat. Repello reiicio: a q̄ repulsa reiectio ab honore: siue mgratu: q̄ fere suffragiis fieri solet. Et Re
pulsor: q reiicit: & Repuls⁹ q reiect⁹ est: cui⁹ cōpatiuo Repulsior vsus ē. Cato: Cōpello ꝑme cōiugatiōis alloquor Cato.
Vir. Vltro flens ipe videbar Cōpellare viꝝ. Tertię vo cōiugatiōis mō cōgrego. Idē. Cōpulerātq̄ greges Cory Virgilius
don: & Thyrsis in vnū a q̄ Cōpellatio deduciť: mō cogo vim facio. Quintil. Seuire eni in eū sceler⁹ atrocitate cō Idem.
pulsi⁹ est. Sūt ēt q pellē a pellēdo dictā putēt: qd corpis iiurias tegēdo depellat: quēadmodū superi⁹ dixim⁹. TER Quintil.
TIA. TVSSIS. Tertioventura. Terti⁹ ordinale nomē est: & a tres deduciť. Tres ū & tris a græco. Nā græci
τρεῖσ & τρία dicūt: vñ τρία σ trinitas appellatur. A terti⁹ fit Amita patris mei soror: q̄si a me tertia: vt super⁹
dixim⁹: & Tertiana febris. Duo aut sūt Tertianaꝝ genera. Alteraꝝ eodē mō: q̄ quartana de q̄ pauloāte dixim⁹
& incipiēs: & definēs illo trñ iterposito discrimine qd ad vnū diē prestat itegrū: tertio redit. Alteraꝝ lōge pnitiosi⁹
qd tertio q dē die reuertiť: ex q̄dragita aut & octo horis fere trigita sex p accessionē occupat iterdū ēt vel min⁹ vl
plus: neq; ex toto in remissiōe desistit: sed trñ leui⁹ est. Id gen⁹ medici Hemitritæon appellāt: q̄si tertianā vnā: &
dimidiā. ἡμιτρίτ.ν. semis dicūť: Τρίτιανοσ tertiana: Et Epitrit⁹ nūer⁹: q̄ continet totū aliquē numeraꝝ: & eius ptē
tertiā: vt q̄ttuor ad tres. Itē a tertius Tertio pedato: de q̄ supra dixim⁹: & tertius dicim⁹: & Tertio: ac Tertiū ad-
uerbia: & Sestertiū: cui⁹ diminutiuū ē Sestertiolū: de qb⁹ inferi⁹ dicem⁹. A tres ū: siue tris græca voce fit Tre-
decim: & Trigita: Trigesim⁹: & Trecenti: & Trecentesim⁹: & Ter aduerbiū: & Tricies: & Trigesies: & Trecen
ties: & Trecēten⁹: & Trecentū: & Trecēties: & Terdenus: & Ternus qd & Trin⁹ a q busdā dr: a quo Trinitas: i.
truū pson aꝝ vnitas: & Tricen⁹: & ternari⁹ de qbus iā dixim⁹: & Triremis: de q̄ supius dixim⁹: & Triduū spatiū
triū dieꝝ: a q̄ Triduan⁹ adiectiuū: & triēnis triū annoꝝ: a q̄ Triennalis: & triennīū tres anni: & Tripartior in
tris ptes diuido: a q̄ Tripartitū: & tripartito aduerbiū: & Trifidū: qd ī tris ptes fundi pōt: & Trisulcū: & Terge-
minū: de qb⁹ supius dixim⁹: & Triplex: a q̄ triplico. & Triplicitas: & aduerbiū triplicit: significatq̄ int̄dū tabel
læ gen⁹ q̄ scribi epistolæ solebāt. Martia. Tūc triplices nōs nō vilia dona putabis Cū se vēturā scribet amica ti Martialis
bi. Et Triplus eiusdē significatiōis. Sūt ēt q a triplex hic deductū existimēt ob ei⁹ magnitudinē: herba ē vulgo
nota accusata a Pythagora: qd hydropicos: & morbos regios: pallorēq̄ faceret: ꝓpterea nō nisi mutata sæpi⁹ aq̄ Pytha.
existimāt coquēdā: qdā ab Atro poti⁹ deriuatā putāt: vt supius dixim⁹. Et Trifariā tripartito: a q̄ Trifari⁹ trifa
ria trifariū: & Tridēs Neptūni sceptrū. Nā sceptrū virga ē: q̄ regesvtuntur: tractū a græcoσκῆπτρον, ꝑpe aūt scep
trū Iouis erat. Ab eo ad reges: & pncipes & mgratus trāslatū. Hic ad fœdera faciēda semp adhiberi sceptrū con-
sueuit: qñ veteres in ī Iouis simulachrū adhibere solebāt cū sceptro: qd cū difficile esset aliq̄n ꝑsertim qñ fœde-
ra cū remotissimis fiebāt: iuentū est: vt sceptrū q̄si imaginē Iouis tenētes fœdus pcuterēt. & Tricliniū de q̄ supe
rius dixim⁹: a q̄ Architriclin⁹ dr: q triclinio ꝑest: sicut Archimagir⁹ q ꝑest Coqnæ. ἀρχῶ enī græci dicūt impo
ꝑsum μάγειρον cōqnā: μάγειρον Cocum. Et triūuir vn⁹ ex trib⁹ viris: q creati sūt pricipio ad deducēdas co
lonias: & agrū diuidēdū: a quo Triūuiralis: vñ triūuirale officiū: & triūuiralē dignitatē dicim⁹ & Triūuiratus
ipe magistrat⁹: sicut a Cōsule Cōsulat⁹: & Triāgul⁹ figura tres angulos babēs: quā græci τρίγωνον vocāt a quo
Triāgularis adiectiuū. Cōponiť aūt ab ānul⁹: q̄ græce γωνία dr a quo nomē hēt. est aūt cōiunctio duaꝝ linearꝝ
Ab eo ēt fit q̄drāgul⁹: Quinquāgul⁹: Sexāgul⁹: Septāgulus: Octangul⁹. Itē Angulosus ī est plen⁹ angulis. Itē
Angust⁹: ī est arctus: qd anguli semp coarctenť: & Angusto vbū coarcto: & Anguste aduerbiū arcte: & Angu
stiæ strictura viaꝝ: aut cuiuscūq̄ alteri⁹ rei: vnde p translationē ēt ꝓ difficultatib⁹ capim⁹. Cic. Neminēq̄ qui ei

Singulum
Singuli
Singulare
Singulatim
Sigillatim
Tribrachus
Triēs. triētal.
Trifaucis
Trifer. ra. um.
Trifinium.
trigamus
trigon.
trilices vestes.
tricolon
trimetrus
trim⁹ Trimul⁹
trinepos
tritauus.
tripus. tripes.
tripedaneum
trinundinum
trisillabum.
trismegistus
triplaris nūer⁹
triptota nomia
tripolis vrbs.
tripolitana regio. triquetra
figura triacria
trinacris.
trepondo.
tripondus
triuncis
triunctis
tricoznius
trimixus
trimita
triuia
triuiālis scīa.
triū ĩrarū hō.
Fur
trifur
trifurcifer
tricerberus.
triarij milites.
Subsidium
triobolī
triobolaris.
triparcus
trifolium herba
triphyllon
triceps
tricongius
Rouellius
congius
congiariū
trib⁹. tribules
Cōtribules. tributis.
tribuni erarij.
tribuni celerū.
tribuni militares. tribuni plebis. tribunatus.
tribunicius.
tribunicia potestas. tribunicius fauor
tribunal. tributū. tributarij.
tribuo. attribuo. attributa.
Retribuo. Cōtribuo. Meryſmos. trieteris.
trieterica. Epitrit⁹. tertio cōsul. tertiū cōsul

Plautus.

Ceci.
Lucilius
Persius.

Paulus
Quintili.

Liuius

Cicero

Lycur.

Aristo.

Martialis

Hora.
Marcel.

in tot reꝝ angustiis subueniret habebat. Quidā & ab angulo Singulū dictū putāt: qd ea q̄ vnica sūt: cōstituere
angulū nō possint: Dicūť aūt Singuli vnusq̄q̄ p se: ī est separatim ab aliis: & fere Pluratiuū trñ nūerū vsurpa-
mus: q̄uis veteres q̄nq̄ ēt singulari sint vsi. Plau. Et ad singulū video vestigiū. Hic Singulare deduciť vnicū ex
cellēs eximiū: & Singulariť aduerbiū. ī est vnice excellēter: Eximiæ. Itē Singularis & Singulariť apd grāma
ticos qd a pluratiuo: & Pluraliter distiguunť: & Singulatim siue Singillatī: hoc ē separatī & vnūqd⁹ p se. Ceci.
Primū malo publico singulatī grās egere. Lucil. Singillatī vnusq̄q̄ nostrū moueť. Et Tribrach⁹ pes ex tribus
syllabis breuib⁹ cōstās: & Triēs nūmi gen⁹: tertia ps allis: Et triētal vasis gen⁹ tertiā ptē sextarii capiēs. Persius
Calidūq̄ triētal excutit e manib⁹: & Trifaucis tres fauces hās: vñ Cerberꝝ trifaucē vocāt: & Trifer trifera tri-
feraꝝ: ter fructus ferēs: & Trifiniū: vbi triū agroꝝ termin⁹ est. Et Trigam⁹: q tres duxit vxores. Et Trigō pilæ
gen⁹. de q̄ supra dixim⁹. Et trilices vestes: q̄ ex trib⁹ liciis cōstāt: inēdū tū trilicē ꝓ triplicī vsurpam⁹. & Tricolon
Trimēbre: & Trimetrū carmē: qd ex tribus pedib⁹ cōstat: & Trim⁹ triū ānoꝝ: a q̄ Trimul⁹ diminutiuū: & Tri
mat⁹: & Trima dies: de q̄ supi⁹ dixim⁹: & Trinepos atnepos atnepotis filī⁹: & Trittau⁹ attaui pater qd sint post
tres ab auo: atq̄ nepote: & Tripus: tripes: Tripedaneū: Triuidinū: de qb⁹ supi⁹ locuti sum⁹: & Trisyllabū: qd ex
trib⁹ syllabis ꝑstat: & Trismegist⁹ Mercuri⁹: q̄si ter maxi⁹ dict⁹: & Triplaris nūerus: cū ex duob⁹ minor ter ī ma
iori nūerať: vt sūt tria ad vnū. Et Triptota noīa: q̄ trib⁹ dūtaxat casib⁹ declināť: & tripolis vrbs Cœle Syrię ī ora
subiecta libano: qd ex trib⁹ ciuitatib⁹ cōstet: ꝓpe Tyrii: & Sidonii. & Arcadiū eā tenuerūt. Hic Trypolitana re-
gio appellata: & Triq̄tra figura triāgular⁹: & trinacria: & trinacris: & trepōdo: & tripōd⁹: & Triūcis: siue Triū-
cius: & Tricorni⁹: & trimixus: & trimita: & triuia: triuiū: triuialis scīa. & Triuialiť vulgariter: de qbus dixim⁹
Triū ĩrarꝝ hō hocest Fur: & Trifur & trifurcifer. tricerber⁹ ī est plusq̄ fur: plusq̄ furcifer: magn⁹ Cerber⁹ poniť
enī finitus nūerus, ꝑ infinito quēadmodū apd Virgiliū: Oterq̄ q̄terq̄ bti: ī est valde beati: de qb⁹ supius late dis
seruim⁹. Et Triarii milites: q̄d tertio ordie ī acie ꝑstituerenť: hi. n. post oēs acies cū cutis galeis: ocreis: gladiis:
plūbatis locabāť: vt si forte ꝑma acies vicereť ab iis veluti deitegro reparato certamie victoria sperareť: Subside
bāt itaq̄ nixi genib⁹ a q̄ subsidiū dictū. Plau. Agite nūc: subsidite: q̄si pui p̄ciī a tribus
obolis: sicut. n. Nihili hoiem dicim⁹. Idē: Nō ego hō trioboli sū: nisi ego illi mastigiæ exturbo oculos: atq̄ dētes
Ab ī fit Triobolar⁹: ī est vilis: & p̄cii triū obolorꝝ. Et triparc⁹. i. valde parc⁹. Idē Triparcos hoīes vetulos: Arido
auido bñ admordere. Et trifoliū herba vulgo nota. quā græci triphyllō vocāt a trib⁹ foliis: hāc herbā contra oīa
venena valere plurimū existimāt: ꝑpēte sq̄ nūq̄ in ea aspici: Semē ei⁹ cui⁹ minia sūt folia: vtile esse ad custodiē-
dā cutis mulieꝝ grām: si ī facie illinať. Et triceps triū capitū. Sene. Tricipitē secū beluā manib⁹ trahēs. Et tricō
gi⁹ cognomē nouellī Mediolanēsis q̄ gest⁹ honorib⁹ a p̄tura ad Cōsulatū vsq̄ puenerat: Hic. n. trib⁹ cōgiis vini
vno ipetu epot⁹ spectāte miraculi grā Tyberio pncipe: p̄claꝝ ī cognomē sibi vēdicauit. In q̄ illud mirabile vi-
sū qd nec labaret fmone: nec vomitiōe: aut altera corpis ꝑte leuareť. Cōgius enī mēsuræ gen⁹ est sex sextareos
cōtinēs: vñ fit Cōgiariū: qd mō ī ī ter, p mēsura accipiť. Paul⁹ iurisconsult⁹: Itē Vmæ æreæ: & Cōgiaria sexta
ria: Mō significat mun⁹: q̄d a pncipe in ppīm dať. Quintil. Vt Fabi⁹ maxim⁹ incusās Angustæ cōgiarioꝝ: q̄
amic⁹ dabanť: exiguitatē heminā eē dixit: nā Cōgiariū cōmune est liberalitatis atq̄ mēsuræ. Et tribus. qñ ager
Roman⁹ pmo diuis⁹ ī tris ptes fuit: & tres ptes populi factæ: Vna tatiētiū a Tito rege Sabinoꝝ amico populi
Romani. Alia Rāniū: siue Rāniēsiū a Romulo. Tertia Luceraꝝ a Lucumone sed postea aliæ q̄q̄ ptes vrbis fa
ctæ q̄ sīmiter trib⁹ appellate sūt: Et ī vocabulū tā, p loco q̄, p iure: atq̄ hoīb⁹ vsurpari cœptū: Hic tribules dicti: q
ex tribu sūt: & Cōtribules: q ex eadē tribu & tributī aduerbiū: ī est p trib⁹: & tribuni ærarii qb⁹ tributa soluebať:
q̄uis postea tribuni ēt vocati sint: q mgratū gerebāt vt regū tpe Tribuni Celeraꝝ: q Cēturiis p̄erāt: postea facti sūt
Tribuni militares ī castris: q parēfere cū Cōsulib⁹ haberēt potestatē: & in dissensiōe plebis a patrib⁹ facti sūt Tri
buni plebis: qb⁹ maxīa ē tradita potestas: ꝓpe & ꝓuocabať ad eos: & oīa Senatus cōsulta nisi p eos approbata &
subscptiōe. T. lrāe a tergo signata: irrita habebāť. a Tribuno tribunat⁹ deduciť: sicut a cōsule Cōsulatus. Et Tri
bunitū adiectiuū: vñ tribunitiā potestatē: & Tribunitiū fauorē dicim⁹. Itē a Trib⁹ tribunal loc⁹ excell⁹: in q̄
q̄ ius trib⁹ redderet: cōsidebat: & Tributū qd ea pecunia: q̄ populo iperata erat: tributim soluebať: mag'. n. hoc
placet: q̄ qd Trib⁹ a tributo dicať: vt Liui⁹ sentit. Sumi postea cœpit ī vocabulū largius, p oī munere: qd a sub-
ditis soluiť: a quo q̄ ita soluūt tributarii vocanť: & ab ī tribuo deriuatū q̄si tributū pēdo. Poniť trñ, p eo qd est do-
cōcedo: Cic. Sed ī beniuolētiæ ei⁹ tribuendū ē. Ab hoc fit cōpositū Attribuo: A quo apud Rhetores Attributa
dicūť psonis: & reb⁹: & Retribuo, p eo qd est remunero: & Cōtribuo simul tribuo: a quo Cōtributū: Cōtributor:
Cōtributio: & Distribuo: qd ē res separatī dispono: & suū cuiq̄ tribuo: a quo Distributio apd Rhetores dr figu-
ra: q̄ a græc⁹ Meryſmos vocať: magnæ plerūq̄ grāe: & vtilitat⁹: cū singulas res separatī, pferim⁹: suū cuiq̄ ꝓpū
tribuētes. Lycurgus: Cui⁹ oēs corpis ptes ad neqtiā sūt appositissimæ oculi ad petulātē lascuiā manus ad rapi-
nā: vēter ad auiditatē: virilis naturę mēbra: q̄ nō possum⁹ honeste appellare: ad oē gen⁹ corruptelæ: pedes ad fu
gā: prsus vt aut ex hoc vitia: aut ipe ex vitiis ort⁹ videať. Aristote. Alexādro enī Macedoni: neq; ī deliberādo
cōsiliū: neq; in p̄liādo virt⁹: neq; in p̄stādo bñficio benignitas deerat: sed dūtaxat in supplicio crudelitas: Nā cū
aliq̄ res dubia accidisset apparebat Sapiētissim⁹: cū aut cōsligēdū eēt cū hostib⁹ fortissim⁹: cū ū p̄miū dignis tr
buēdū: liberalissim⁹: & cū aīaduertēdū clemētissim⁹. Pręterea a tris Trieter⁹ deduciť: ī ē triū ānoꝝ spatiū Τρίετ
ei græci tres: ἐ Τρὶ ānuos vocāt. Martia. Aspicis vt parvus nec adhuc trieteride plena Regul⁹ auditū laudet: &
ipe patrē. Hic Trieterica appellata sūt sacra liberi p̄ris q̄ ex india cū victoria redeūti istituta sūt tertio q̄q̄ āno ce
lebrari solita: ānuis ei⁹ orgūs suptuosiora. Et Epitrit⁹: pes ex q̄ttuor syllabis ꝑstās: qd sup tres syllabas lōgas bre
uē vnā habeat: ei⁹ q̄ttuor gñā sūt. Prim⁹ Epitrit⁹ est q ꝑmā syllabā breuē habet cæteras lōgas Secūdus q secū
dā. Tertius q Tertiā. Quartus qui quartā. Tertio Consul: & Tertiū Cōsul eo modo differūt quo q̄rto Consul &
Quartū Consul differre sup̄a ostendim⁹. Tres numero collegiū facere existimauit Horatius priscus qd mag⁹
sequendū affirmat Marcellus: q̄ qd plerīq̄ scripserūt maiorē ad id numerū necessariū esse.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

AD CECILIANVM.EPIGRAMMA.XLIX:

Furor
Furiosus.
Furibunde
Insania

d IC MIHI QVIS FVROR EST. Ceciliani gulā execraſ: q vocatis ad cœnā amicis ſol⁹ ipe bole tos vorabat. QVIS FVROR. Quę insania: vel q̃ tāta ira in cōuiuas? Furor.n. aliqñ ꝓ insania ponit: vñ Furioſū insanū dicim⁹. Aliqñ ꝓ nimia ira inflāmat⁹: a q̃ fit Furibūde aduerbiū. Lucan⁹. Quis furor o ciues? q̃ tāta licētia ferri? Quid iter furorē: Insaniaq; ꝓpe ĩterfit: p̃clare oñdit Cic. cū ingt: Itaq; nō ē ſcriptū ſi insan⁹: ſed ſi furioſ⁹ eē incipit. Insaniā.n. cēſuerūt icōſtātiā ſanitate vacātē: q̃ tñ poſſet uen officiosꝰ: & vitę cōem cultū: atq; vſitatū. Furorē aūt rati ſūt mēt⁹ ad oīa cecitatē: qd cū mai⁹ eē videat: q̃ iſania: tñ eiuſmōi eſt: vt furor i ſapiētē cadere poſſit: nō poſſit iſania. Fit.n. furor aliqñ vitio valitudis: vt i iis q melācholici appellāt: q̃s tñ Ariſt. cenſuit hre aliqd i aīs p̃ſagiēs: atq; diuinū. Aliqñ mēte vi q̃dā diuina cōcitata: q̃lis ē furor poetarꝰ. Negat qppe Democrit⁹ quēq̃ poētā magnū eē poſſe ſine furore: qd idē Plato in Phedro facit. Maxia ingt bona nobis p furorē euenīūt diuino mūere cōceſſū. Nā & q̃ in delphis futura p̃dicit Vates: & q̃ i dodona ſacerdotes furore q̃dā effūdūt. Tū illa: q̃ a muſis ſit occupatio mētis furor eſt. Vñ tā p̃clara poetarꝰ carmia oriunt. Qui vo ſine furore muſarꝰ ad poeſis fores accedūt ſperātes arte: atq; doctrina poetas ſe bonos euaſuros ianes: & ipi: & eorꝰ opa ſūt cōpatiōe eorꝰ q̃ furore agitant. Huiuſmōi: Furorē diffinire poſſum⁹ ai a corpe abſtractionē diuīo q̃dā inſtictu pueniētē. Cic. Ineſt igit in aīs p̃ſagatio extrinſec⁹ iniecta: atq; ĩcluſa diuinit⁹: ea ſi exarſit acrius furor appellat cū a corpe aīus abſtract⁹ diuino iſtructu cōcitat. A furor Furo vbū deducit: qd aliqñ ſignificat ira exagitor. Apulei⁹: Furit enſē corripit: ferē in eū p̃ceps ml tale timētē aggrediē. Aliqñ insanio. Plau. Is plane furit: qd agat nō videt. Ab is fit Furiat⁹: qd qdā a furioſo ita ſeparāt: vt Furioſ⁹ ſit: a q̃ furor nunq̃ recedit: Furiat⁹ aūt q furit. Vir. Nō tulit hāc ſpeciē furiata mēte Coroeb⁹. Itē a Furor Furiæ dicunt: q̃ deæ ſūt furoris. & Acherōtis: noctiſq; filiæ fuiſſe, pdunt. Quidā duas eē dicūt. Alecto: & Tiſiphonē: alii Męrgerā ſororē addūt. Virg. Dicūt geminę peſtes cognoiæ dirę. Quas & tartareā nox intēpeſta Magerā Vno eodēq; tulit partu. Alecto is eſt ἀλήκτω dicta ē ἀπὸ τοῦ ἀ priuata pticula: & λήγω deſino: qd nūq̃ deſinat noxia eē mortalib⁹. Idē. Lucti ficā A lecto dirarꝰ a ſede ſororꝰ: Infernalq; ciet tenebras: & triſtia bella: Iraq; inſidieq; & crimina noxia cordi: Odit & ipe pī Plutō: odere ſorores Tartareū mōſtrū: tot ſeſevertit i ora tā ſæuæ facies: tot pululat atra Colubr(Idē: Tu potes vnāimes armare i q̃lia fratres: Atq; odiis vſare domos: tu verbera tectis: Funeraſq; iferres faces tibi noia mille. Mille nocēdi artes. Tiſiphone: is ē τισιφόνη ἀπὸ τοῦ τίσω Pūio: & φόνος cædes. Ouidi. Nec mora tiſiphōe madefactā ſāguine ſumit Importuna facē: fluidoq; crouē rubētē Induit pallā: totoq; inuīūgit ſanguē: Egredit q; domo: luct⁹ comitat eunte: Et pauor: & terror: trepidoq; iſania vultu. Megera hoc ē μέγα ἀπὸ τοῦ μεγάλου Inuideo: qd geti mortaliū iuideat. Claudian⁹: Improba mox ſurgit triſti de ſede Megera Quā penes iſani fremit⁹: animiq; pfan⁹ Error & vndātes ſpumis furialib⁹ iræ. Nō niſi q̃ſitū cognata cęde cruore: Illicitūq; bibit: patri⁹ quē fuderit enſis: Quē dederit fratres. Has apd inferos Canes vocari volūt. Lucan⁹: Iā vos ego noīe vo Eliciā ſtygiaſq; canes i luce ſupna Deſtituā Apud nos Furias. Vir. Vnū de crimib⁹ anguē conīcit: inq; ſinū p̃cordia ad iturna ſubdit: Quo furit: ūda domū mōſtro pmiſceat oēm. Apud ſupos diras: & Aues Idē: At ꝓul vt Diræ ſtridorē agnouit: Et alas ifœlix crines ſoluit Iuturna ſolutos. Dicunt et Volucres. Idē: iamiā linq̃ acies: ne me ſ rete timētē Obſcenę volucres: alarꝰ vbera noſco. Itē Euméides pātiphraſim: q̃ imites atq; implacabiles ſint: εὐμένειδες.n. mitē: ac ppitiū ſignificat. Ouidi⁹. Eunenides tenuere faces de funere raptas. Sūt et q eas ſec⁹ littora Arpias vocari velint: de qb⁹ ſupi⁹ dixim⁹. Itē Erinnies q̃ in itēdū Erinis et p aī impatiētia ponit. Ab Eris aūt Erinnis deducit. Eris contētio eſt: a q̃ Eriboea Iuno: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹: & Erichthoni⁹ q̃ſi cōtētio terræ. nā grece χθών terra dr: & χωρίον terren⁹: Hic & ſemine Vulcani genit⁹ eſt: nā cū Vulcan⁹ Ioui arma fabricaſſet: cōcelſit ei Iuppit: vt qcq d vellet ab eo poſceret. Ille Mineruæ nuptias popoſcit: quā cum nullis blāditiis poſſet allicere: nimio ardor libidinis genitura i terra emiſit: ſup q̃ Minerua p pudore terrā pedib⁹ cōiecit. Inde nat⁹ Erichthoni⁹ cū anguineis pedib⁹ q̃ꝰ deformitatē cū ætate iā adultus ꝑplexiſſet: currū: & eq̃ꝰ iugū inuenit. Vir. Prim⁹ Erichthoni⁹ curr⁹: & q̃ttuor auſus iūgere eq̃s: rapidiſq; rotis inſiſtere victor. Ab eodē et inuētū ꝑmo argētū. Ply. teſtat dr et Erichthe⁹ ob eandē rōnē. A furia Furialis deriuat. Furor vo a ferendo: qd furore huc atq; illuc hō temere ferat. TVRBA. Multitudie cōuiuarꝰ. VOCATA. Inuitata. de q̃ ſupra dixim⁹. VORAS. Cū auiditate abſumis. Vorare enī, ꝓpe dicim⁹ cibū nō cōfectū dētib⁹ deglutire. Hic p metaphorā capit p auide ſumere. Et Voraces guloſi dicūt: & Voracitas guloſitas: luxuria: Et Voraciter aduerbiū p inglutinē: & carniuorꝰ, qd carneveſcit. Ply. Serratorꝰ dētiū carniuora ſūt oīa. Hic et Vorago barathrū appellat. qd in ea cadētia: nō emergāt: ſed deuorari videāt. Vñ Vorago aq̃ dr: q̃ alio noīe a vertēdo ſe Vortex appellat: qd oīa in eā cadētia voret. Itē a Voro fit ppositū Deuoro: qd, ꝓpe ſignificat abſorbeo: aſſumo. irripio. Trāſfert tñ et ad alios ſenſ⁹. Martia. Oculis deuorātib⁹ draucos. Plau. Auſcultate atq; opā date: & mea dicta deuorate. Illud enī oculorū: hoc auriū auiditatē ſignificat. BOLETOS. Fūgos de qbus ſupi⁹ late diſſeruim⁹ PRECABOR. Imp̃cabor. VENTRE. Qui omnia recōdit. GVLA. Quę oīa deuorat. BOLETVM QVALEM CLAVDIVS EDIT EDAS. Hoc.ſ. p̃cabor: vt edas Boletū: q̃lē edit Claudi⁹ idest veneno medicatū. Tradit.n. Claudio pricipi epulāti in arce cū ſacerdotib⁹ p alotū ſpadonē p̃gustatorē datū venenū fuiſſe. Alii domeſtico cōuiuio p ipſā Agrippinā vxorē boletū medicatū auidiſſimo taliū ciborū fuiſſe oblatū. Ply. Optim⁹ qdē cibus ē boletus: ſed imenſo exēplo in crimē adduct⁹: veneno Claudio pncipi p hāc occaſionē a coniuge dato Agrippina. Quo facto illa terris Venenū alterꝰ ſibi ante oēs: Neronē ſuū dedit. Iuuena. Vilib⁹ ancipites fungi ponent amicis boletus dño: ſed qualē Claudi⁹ edit Ante illū vxoris: poſt quē nil amplius edit.

Furor
Furiatus
Furiosus
Furie.
Alecto
Tiſiphone.
Megera

Furo

Furor

Boletus

Lucanus
Cicero.

Ariſt
Demo.
Plato.

Cicero.

Apuleius
Plautus.

Virgilius
Idez

Idez

Idez

Ouidius.

Claud.

Lucanus.
Virgilius
Idem.
Idez

canes
Furie
Vire
Aues.
Volucres
Eumenides
Arpie
Erinnies
Erinis
Eris.
Eriboea
Erichthonius.

Ouidius

Virgilius

Furialis.
Furor
Vorare.
Voraces.
Voracitas
carniuorus
Vorag ⁊.
Deuor.

Martia.
Plautus.

Plynius.

Juuenalis

DE PORSENA ET MVTIO SCAEVOLA.EPIGRAMMA.L.

Porſena.
Mutius

c VM PETERET REGEM. Laudat pietatem Porſenæ: qd Scæuolā manū ſuā vrentē ab igne amouerit: licet occidēdi eī⁹ gra illuc venīſſet. Nota ē hiſtoria. Cū porſena: rex etruſcorꝰ vrbē Romā obſideret. Mutī⁹ magni aīvir Senatū adiit: & veniā trāſfugiēdi petiit necē reg(ei ꝑmittēs. Accepta itaq; ptāte

in caſtra Porſenæ venit Ibiq; Satellitē purpura idutū ꝑ rege occidit: ꝓpter qd app̃hēſ⁹: & ad regē pduct⁹ dextrā aris ipoſuit is ſupplicii ab ea exigēs: qd in eę de pecca ſſet: ſed regi miſericordia ide abſtract⁹ ad vrbē iuſſ⁹ eſt redire. Propt qd bnficiū idicauit regi tercētos aduerſ⁹ eū ſiliter cōiuraſſe. Quapropt territ⁹ porſena bellū accept(ob fidib⁹ depoſuit. Mutia prata trās tyberī data: q̃ ob id Mutia prata appellata ſūt. Et ipe Scæuola dict⁹ ē: qd exuſta dextera: vti ſiniſtra cogereret: quā greci σκαιὰν vocāt. Hinc Scæue dicūt: q̃ ſiniſtra manu ꝑ dextra vtūt: q̃s Vlpian⁹ ingt nō eē morboſos: aut vitioſos: ꝑterq̃ ſi ibecillitate dextrę: validi⁹ ſiniſtra vtunt: & ñ cōſuetudie ſed hos nō ſcęuas: ſed Mācos dici. Veteres et Scęuā rē malā dicebāt: q̃ q̃ ſiniſtra ſūt mala ſūt. Itē Scęuī omē bonū q̃ ea q̃ apd nos læua ſūt: i cælo ſūt dextra. Scea vo porta troiana dicebat a cadauere laomedōtis: is eſt a Scenomate id.n. Tabernaculū: ſiue ſacculū ſignificat: qd in ei⁹ ſuplimie erat. DEXTERA. Scæuolę.ſ. Ordo eſt. Dextra decepta i occidēdo Satellite: cū peteret regē iniecit ſe ſacris foc(: vt piret: hoc ē pœnā facti lueret. SATELLITE. In Satellite occidēdo quē qa purpura idut⁹ erat putauit regē eē: cū ſcriba ei⁹ eſſet. SACRIS FOCIS Aræ in q̃ ſacrificia fiebāt. VRERE. Flāma cōſumere. Vro tñ & Vror tā frigoris q̃ calor(eē pōt. Nā & frigus torret: vritq;. Lucan⁹. Vrebāt mōtana niues. Vir. Rapidi ne potētia ſolis Acrior: aut boreæ penetrabile frig⁹ adurat. Ab vro fit Vſtulo vbū. Pacuui⁹: Cādēti ferro crines vſtulare: & vrtica herba: & Vrtica piſcis: de qbus ſupius locuti ſum⁹: & Vredo morb⁹ herbarꝰ fruticū: arboruq; q in vitib⁹ et Carbūcul⁹, & in cæter(rubigo: ſata: plātas: arboreſq; adurēs: & ex frigore ſemp, pueniēs: nōnūq̃ et ſerenis noctib⁹: vt null⁹ ſētiat: niſi poſtq̃ facta ſūt. Vredo et incēdiū ſignificat: is ē pruritū. Ply. de vrtica piſce: Hęc tactu vredinē excitat. Et Vſtrina loc⁹ in q̃ metalla cādeſcūt: vt laborēt. Ply. In vſtrina ter ſiccāt: ita vt torreant carbone puro: ac totiens vino reſtringant albo: & Vrgeo q̃ſi vrēdo ago. hoc ē inflāmo: ipello: ē enī vrgere, ꝓpe cogere p̃mere: ipellere. Vir. Ima ſoluunt latera atq; oculos ſtupor vrget iertes. Idē: verſaq; in obnixos vrgent cornua vaſto Cū gemitu. Abuſiue tñ aliqñ ꝑ inſiſtere ponim⁹. Lucil. Cæde hoſtiū gnato vrgere inſtāt: perim⁹. Aliqñ ꝑ tegere. Vir. Q uī ſaxo ſemp: atq; ingētis pōdere teſtæ vrgerēt. Intēdū ꝑ accelerare. Idē. Veſte tegēs: tibi quā noctes feſtina: dieſq; Vrgebā & tela curas ſolabar aniles: & ſecūdū q̃ſdā Vrina idest excremētū pot⁹ qd in exeūdo vrat: ſed ſimili⁹ veri ē a greco poti⁹ deduci οὖρο q d ſignificat mīgo: a q̃ οὖρον vrinā dicūt greci. Pręterea ab vro cōpoſita fiūt Aduro Exuro: Deuro: Cōburo: A qbus aduſtio: exuſtio: Deuſtio: Cōbuſtio eiusdē fere oīa ſignificatiōis. Itē Peruro: valde vro: a q̃ Pruina deducit: qd fruges & virgulta perurat: & pruna q̃ a carbone ita differt: q̃ illa q̃diu ardet: pruna dr. Carbo aūt noīat cū extincta fuerit. Terē. Tā excoctā atq; atrā reddā: q̃ carbo ē: & Prurio q̃ſi puror: Eſt enī prurire, ꝓpe libidine ſcalpēdi ardere: a q̃ Prurit⁹: vt Ariſto. ingt: dr excurſ⁹ humoris ſpirabilis iclui cōtra naturā. Quæ voluptas qm in libidine ſimilis ē qppe nihil aliud eſt genitura q̃ excurſus huiuſmōi humoris ad rē naturalē: fit vt hę: et voluptas. Prurigo dicat: & hō ipe prurire cū ſemē icipit mouerī e corpe: vt ſe, pmat: hoc ē cū hō ardere incipit deſiderio coeūdi qd ab intēſiōe virilis mēbri Tentigo dr. Itē Inuro: qd, ꝓpe ſignificat adhibito igni fingo qd gen⁹ picturæ Encauſtice dr: & q ita pingit Encauſtes: & opus ita pictū Encauſtū. Mart. Encauſt⁹. Phæthon tabula tibi pict⁹ in hac ē. Q uid tibi vis dipyrū q Phetōtha facit. Ply. Figulinū op⁹ encauſto pinxit. Vitruuius: Q d facere ab encauſte didicerat. A pule. Encauſticē oppido exercēs ſe: & duos filios ſuſtētabat: is aūt in cæra: tabulis: eboreue fieri ſolebat: ceſtro ꝑmo: qd & abvrendo Vriculū dr cauata materia. Procedēte vo tpe cærapunica cū oleo liq̃facta cādenti ſetis iducta ſupra tabulas. Iterūq; admotis gallę Carbonib⁹ aduſta ad ſudorē vſq; poſtea cādelis ſubigebat: deide liteis puris ita vt q̃ſi marmora niteſcerēt: q̃ pictura in nauib⁹ nec ſole: vētiſq; corrūpit. Dici aūt Encauſtū latine inuſtū pōt. καύω θόν ei greci vſtū dicūt: καύω ardorē: καύω θήν vſtorē vñ ὕγκαυ θόν iuſtū ὑγκαυθήν iuſtionē ὑγκαυθήν iuſtorē ὑγκαυθικήν inuſtariā. is ē inurēdi ſcētiā vocāt Sic ei nos dicere inuſtariā poſſum⁹: quēadmodū ſtatuariā: artē faciēdi ſtatuas: & figlinā artē fingēdi imagines ex argilla: quā greca voce: ſed apd latinos vſitata plaſticen appellam⁹: ἀπὸ τοῦ πλάθειν qd fingere eſt. Vñ & Plaſtes dr: q eā artē exercet: is eſt fictor & op⁹ ipm Plaſma: a q̃ recētiores qdā plaſmare vbū deducūt. Id latine Figlinū appellat. Ply. Aliq in crudis fictilib⁹ vrunt: donec figlinū decoqt. A plaſtice Proplaſtice dr ars faciēdi typos hoc ē formas: qb⁹ formādis figulinis operib⁹ vtunt. τύπος ſeni grece forma dr. Vñ Protypa dicta ſūt opa: q̃ ante typos facta ſūt. Ectypa vero q̃ ex ipis ſūt formata: & Archetypus ꝑma & pricipalis forma. Iuue: Et iubet Archetypos pluteū ſeruare doātas. Ply. Dibutades ꝑm⁹ ꝑſonas tegularꝰ extremis ibricibus impoſuit: q̃ iter initia, ptypa vocauit: poſtea idē Ectypa fecit: ꝓpt hoc plaſtes appellat⁹. Proplaſtice et, p ipa forma aliqñ pōnit⁹ quā ad formāda alia opa adhibēt. Idē Arceſilai, pplaſticen pluris venire ſolitā cōſtat ab artificib⁹ ipis q̃ alio rū opa. Effigiē e, pplaſtice formare ꝑm⁹ iuenit Lyſiſtrat⁹ Sicyoni⁹ frater Lyſippi: Creuitq; res intātū: vt nulla ſigna ſtatuæue ſine typis argyllæ fierēt. Idē: Hois imaginē gypſo e facie ipa ꝑm⁹ oim exp̃ſſit. cæraq; in eā formā gypſi infuſa emēdare iſtituit. Plactricē ñ pſtat primū inuētā a Dibutade Sicyonio figulino corinthi filię opa q̃ capta amore iuuenis illo abeūte peregre vmbrā e facie ei⁹ ad lucernā i pariete lineis circūſcpſit: qb⁹ pater eius ipreſſa argilla formā fecit: & cū cęteris fictilib⁹ iduratū igni, ppoſuit. Itē Pictura artē pingēdi q̃ Graphicē vocat ἀπὸ τοῦ γράφειν qd pingere eſt. Itē Toreuticē artē cœlandi: vñ Toreumata opa cœlata: & Toreutes artifex cœlādi dr ἀπὸ τοῦ τορεύειν qd cœlare eſt. Item Anaglypticen artē ſculpendi: vñ & Anaglyptes ſculptor dr: & Anaglypta vaſa ſculpta ἀπὸ τοῦ ἀνάγλυφειν qd exſculpere eſt. Ply. Nūc Anaglypta: i aſpitatēq; inciſa circū Ita auro: & picta q̃rim⁹. Martia. Nec deſūt tibi vera Cramiana: Nec q̃ Callaico liuunt auro. Nec mēſis Anaglypta de patinis. Poſtea tñ ita luit vſ⁹: vt inurere, ꝓ pingere vſurpet. Vñ Niſias clariſſim⁹ pictor ſupra tabulā quā diligētiſſime pixerat ſcpſit inuſiſſe ſeſe: hoc ē pinxiſſe. Q uēadmodū Lyſipp⁹ Aegynę picturę ſuæ iſcripſit Enetē: hoc ē ὑνέτιν. i: inſitam ἀπὸ τοῦ ὑνήειν qd inſerere ē a ſiſitudine. ſ. Encauſtice: in q̃ Cærę tabellis iſerunt. Itē p metaphorā iurere, ꝓ pingere capim⁹: Var. Inuſta ei macula ē: quā delere haud facile erit. Ab vro et Buris ducit curua ps aratri poſterior: qd vt curuari poſſit ante purit. Vir. cōtinuo in ſiluis magna vi inflexa domat in Buri: veteres et Burā vſurpauit. Var. Et ſępe fracta bura reliquit boue in agro. Et buſtū: qd, ꝓpe loc⁹ dr in q̃

Vlpia:

Lucanus
Virgi.
Pacu.

Plynius.
Idem

Virgilius
Idez
Lucil.
Virgilius
Idez

Plynius.

Terenti⁹.
Ariſto.

Martia
Plynius,
Virg.
Apule.

Lyſip.

Varro.
Virgilius
Varro.

Scæuola.
Sceua
Mancus
Sceua
Sceuum
Omen.
Scea porta
Scenomates
Aro.
Uroz
Uſtulo
Uredo:
Carbunculus.
Rubigo
Uredo.
Uſtrina locus.
Urgeo
Urina
Aduro.
Exuro
Deuro
Comburo
Aduſtio
Exuſtio.
Deuſtio
Combuſtio.
Peruro.
Pruina.
Pruna
Carbo.
Pruritio.
Pruritus
Pruritigo.
Tentigo
Inuro.
Encauſtice
Encauſtes
Encauſtum.
Ceſtrum
Uriculum
Inuſtaria
Figlina.
Plaſtice.
Plaſtes.
Plaſma.
Plaſmo
Proplaſtice.
Typus
Protypa.
Ectypa.
Archetypus.
Pictura.
Graphice.
Toreutice
Toreumata
Toreutes
Anaglyptice.
Anaglyptes
Anaglypta
Inurere
Buris.
Bura
Buſtum

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

Vstrina
Bustuarij
Minus.
Minor.
Sin.
Sin minus.
Quo minus
Quosectus.
Minimus
Minime.
Minuo.
Cõminuo.
Minutum
Comminutum
Minutal
Minutatim
Minutia
Porta.
Minutius
Mitius
Fluuius
frango.
Fraxo
Fractio
Fragmentum.
fragmen
Fragor
fractus.
Suffrago.
Genua
Sub.
Sublatum.
Suffraginum.
Poplites
Suffragiens
Suffragor.
Refragor
Jumenta.
Suffragium
Refragatio.
Fracidum
Flaccidum
flacio. flata
flaccesco. cõfla-
cesco. flaccoha
bere. Deflacco
Flaccum.
Fragile
fragilitas
fragiliter
Fragro
Fragrantia
Fragra.
Pentaphylon.
Quinquefoliũ
Pentapeton.
Chamezelon
Spargamon
Fragosus.
Fragosa loca.
Fraxinus ar-
bor. fraxini
duo genera.
Fracceo.
Fracceſco.
fraceo.
Flaccs
Frageo
fragesco.
Frenum.
Frustum.
Frustillus
frustatim.
frustillatim.
Frustra.
Frustror. ꝟbum
Frustratio
Friuolum

mortuus cõbust? ac sepult? fuit: q̃si bñ vstũ: Nã qñ alibi sepult? mortu? erat: loc? in q̃ erat cõbustus Vstrina dicebat̃. Nũc vulgo Bustũ appellam? sepulchrũ q̃uis cadauera nõ vran̄t. A q̃ Bustuarii dicti sunt gladiatores: Nã cũ mos eẽt in sepulchr; viro?; fortiũ captiuos necari: id postea crudele visũ foret placuit vt eo more sublato: itro ducerent̃ gladiatores: q añ sepulchra dimicarẽt: a q̃ Bustuarii sũt appellati. MAIOR DECEPTAE. Ordo est Fama dextræ deceptę ẽ tibi minor gloria: q̃ scilicet si nõ fuisset decepta. MINVS. q̃. s. fecit: Min? aliqñ cõparatiuũ ẽ a paruũ neutri gener; sicut Minor masculini: & fœminini: aliqñ a parũ. Dicim? enĩ parũ pecuniẽ habeo: nõ aũt parũ. Ita q; cũ ita loqmur: min? pecuniæ habeo: certũ ẽ id min? nõ a paruũ: sed a parũ deduci. Capit̃ ẽt min? frequẽter, p nõ: p̃sertim cũ Sin aut cũ q̃: qñ vt significat: vt Sin min?. i. si nõ: & q̃ min?. i. nõ. sicut quo seci? etiã, p vt nõ. A min? qñ nomẽ fit suplatiuũ minim? qñ vero aduerbiũ Minime. Itẽ Minuo v̄bũ qd aliqñ signi ficat minorẽ reddo. Ply. Radix cõmãducata d ẽtiũ dolorẽ minuit. aliqñ tollo. Vnde minui apd veteres populo luct? dicebat̃ ædis dedicatiõe: cũ a cẽsorib? lustrũ cõdebat̃: cũ votũ publice susceptũ soluebat̃. Priuatis aũt cũ liberi nascebant̃: aut vir: aut frater ab hoste captus domũ redibat: cũ puella desp̃sabat̃ cũ, ppiore qs cognatione: q̃ iis q̃ iugebat̃: natus erat. A minuo fit cõpositũ Cõminuo: & Minutũ: qd mõ participiũ est: & significat Cõminutũ: lĩ est min? factũ: mõ nomẽ: & aliqñ, p breui accipit̃. Cic. Reticulũ ad nares admouebat: tenuissimo lino: minut?: maculis: plenũ rosæ. Aliqñ, p obscuro & scrupuloso. Idẽ: Ecce aũt mali: minuti angusti: & oia semp desperãtes: aut maliuoli: iuidi: difficiles: lucifugi: malefici mõstrosi. Itẽ Minutal gen? edulii: qd ex cõcisis minutatũ olerib? fit: & Minutatũ aduerbiũ: lĩ est i minutissimas ptes: & Minutia hoc est cõtemptibilis paruitas cuiuscũq; rei: & Minuti? cognomẽ viri: a quo Minutia porta Rome q̃ minutũ facello proxima esset. Mitius v̄o fluuiũ est in agro mãtuano notissimus.

Plautus

Cicero.
Idem

DE LEPORE ET LEONE. EPIGRAMMA. LI.

q VID NVNC SAEVA FVGIS. Idẽ fere argumẽtũ: qd supra de lepore & leone. Sed lĩ in maiorẽ Domitiani laudẽ: qd magnitudinẽ aĩ ei? fortitudini leonis antepont. FRANGERE. Illudere affligere: rũpere. hic Fraxo frequẽtatiuũ: qd significat vigilias circũeo qd eo labore hõ frãgat̃. Fractio illisio: & Fragmẽtũ ps rei fractę: q̃ & fragmẽ dr: & Fragor sonit?: q ex arbore: aut re alia, p fracta reddit̃. Virg. Et horrid? altis mõtib? audiri fragor. Vñ fract? qñ nomẽ est accipit̃, p eo qd est cũ fragore adueniẽs. Idẽ: Sed res miserabere fractas. Itẽ Suffrago: q̃ id i posteriorib? pedib? aĩaliũ ẽ: qd in poribꝰ Genua: dictę suffragies: qd suffriganẽ: lĩ est i altũ frangit̃: nã Sub aliqñ supra significat: vt Sublatũ. i. sup̃: & in altũ latũ. Cõstat sane genua animaliũ q̃ aĩal generãt añ se flectere. Suffraginũ ũ art? i aduersũ: quẽadmodũ igit̃ poplites dicti sũt: qd post plicẽt̃ Ita Suffragines: qd supra frãgat̃. Ply. Victimaꝰ, pbatio i vitulo: vt cauda articulũ suffraginis cõtingat. Idẽ: A ues & q̃drupedes alas in pora curuãt: suffragies i posteriora. Idẽ: Aĩal ẽ nullo suffraginũ flexu: iõ nõ cubat & si q̃ casu cõciderit: erigere sese nõ põt. A suffragine Suffragor v̄bũ deducit̃: qd est adiuuo: auxilio sũ: & Refragor repugno aduersor. Suffragines enĩ sũt: q̃ in pmis aĩal sustinẽt: qb? se colligit: se sustinet: se tuet̃. Quẽadmodũ igit̃ iumẽta ab hoie iuuãdo nomẽ sũpserũt: ita suffragor a iumẽtoꝰ, suffraginib? ẽ deriuatũ. A Suffragor v̄o fit Suffragiũ: qd mõ auxiliũ significat: mõ illas: vt sic dicã voces q̃ dicebãt̃ in comitiis: & i tabellis describebant̃ q̃b? vnusq̃q volũtatẽ suã de aliq̃ in mgratũ eligẽdo declarabat: a q̃ ea q̃q: q̃ clã in Cistella ad declarãdã volũtatẽ exhiberi solẽt: vt lapilli: lupini: pilę: siue q̃cq̃ aliud simile suffragia vocitãt̃. A refragor ũ Refragatio deducit̃: qd repugnãtiã significat: & q̃si vim suffragiũi renitẽtẽ in aduersũ. Itẽ a frãgo Fracidũ: lĩ est pl? q̃ maturꝰ: & iã putrescẽs. Cato: Fractores volũt vt oliua i tabulato diu sit: vt fracida sit: q̃ facili? efficiãt Flaccida ũ lãguida dicũt̃: & flaccio lãgueo: Vñ flacci appellati: qd aures grãdiores flaccidasq; haberẽt. A flacceo Flaccesco: ab lĩ vero Cõflaccesco deducit̃. Itẽ Flaccũ dicim? tritũ: & flacco hr̃e: q̃si ad terẽdũ hr̃e. Plau. Petii. Flacco hẽbit iã illic hõ lũbos meos: hic fit Deflacco v̄bũ: qd significat attero. Fragile caducũ debile: & qd facile frãgi põt: a q̃ Fragilitas debilitas: iconstãtia: & Fragilit̃ aduerbiũ incõstant̃: & fragro qd significat odorẽ reddo: qa specie fracta odor reddit̃ maior. Hic Fragrãtia deducit̃: vt supra dixim?: & Fragra mora: q̃ in tra nascunt̃ odoris optimi. Vir. Qui legitis flores & humi nascẽtia fragra: Frigid? o pueri fugite hic latet anguis i herba. Sũt ãt fruct? herbæ: q̃ a nũero foliorꝰ a grec? Pẽtaphylõ: a nr̃is Quiq; foliũ vocat̃. qdã ẽt Pẽtapetõ siue Chamæzelõ noiant: Cũ effodit̃ rubrã hẽt radicẽ: q̃ marcẽs nigrescit: & angulosa fit herba ipa icipit: & desinit cũ vitæ. Adhiberi a veterib? solebat domib? purgãdis. Aduersꝰ, pẽtes q̃ eꝰ radix bibit̃: q̃ Spargamon vocat̃ ex vino albo. Itẽ a frãgo Fragosus: lĩ est ꝓrupt? Vñ Fragosa loca dici? aspa atq; p̃rupta. Hic Fraxin? arbor qd i fragosis locis libent̃ nascat̃, pcera hęc ẽ: & teres: Multiq; ab Homero nobilitata: q ex ea achilli hastã dedit. καὶ ἀρὰ σὺ μὲν γ ὄσ πάρ ἰαῖον ἔσταβ τε γχόσ βρίθοῦ μέγ ἀ θηβᾶ ρὸν, τὸ μὴν οὐ ὀρᾶ τὰ λλοῦ θάχαιῶν πᾶλλᾶν ἀλλᾶ μὲν ὀῖσσ ἔπιο θᾶτ ὸ ωπ λᾶι ἀχιλλεῖσ πηλιᾶδᾶ μελίην πᾶρ ἰφιλὸ Πᾶμεχᾶσσῶν ἠν Hoc est e vagina igit̃ patnã extraxit lanceã firmã. magnãq; gũẽ: quã certe nõ poterat ali? achiuos vibrare. Sed ipam sol? norat vibrare Achilles. Peliadẽ Fraxineã: hãc pri amico iciderat Chirõ. Græci duo gña Fraxi fecerẽ. lõgã eãdẽ. Alterã breuẽ: duriorẽ: fusioręq; laureis foliis: Bumeliãvocãt i macedonia ãplissimã lẽti ssimãq. Cõtra fpẽtes succo ex p̃sso ad potũ. Et ipositavl cenb? mirifice iuuat. Tãtaq; ẽ vis: vt ne matutinas qdẽ occidẽte sue vmbras q̃uis sint lõgissimæ: fpẽs arboris eꝰ attingat: adeo ipam, pcul fugat. Scribit. Ply. exptũ se esse si fronde ea & igni claudat̃ fpens in ignẽ potꝰ q̃ in fraxinũ fugere. Propẽ q̃ mirã naturæ benignitatẽ licet admirari: qd pusq̃, pdeãt serpẽtes floreat fraxin? nec antea q̃ se terra, pdiderũt: folia dimittat. Itẽ a fraccid? fracceo fit & ab hoc fit fracceſco qd ẽ q̃si frãgor: & putrefiove tustate. Var. hæc de q̃ oleũ cõgeri solet aceruat̃ dies singulos i tabulata: vt ibi mediocrit̃ fracescat Hic fraces: & mutatione vm? litteræ Flaces antiq dixerunt fecẽ ex oleis ex p̃ssã. Itẽ a frango frageo a q̃ fragesco: q̃ veteres, p frãgor vsi fuere. Pacuui?: Fragescit aĩus miseriis. Itẽ Frenũ. q̃ ora aĩaliũ frãgat: quẽadmodũ supꝰ dixim?. Itẽ frustũ fragmẽtũ: a q̃ frustillũ paruũ frustũ: & Frustatim: & frustillatim lĩ est p frusta: & minutatim. Põponius. Verũ illi valeant q̃ luctant̃ cũ leonib?: & tu obiectes frustatim passerculis prãdiũ. Idẽ: Non frustillati atq; minutim dari. Hic fit frustra aduerbiũ lĩ ẽ iamiter: iutlit̃: & frustrorverbũ: iamiter traho: deludo a quo frustratio de lusio: Sed hæc a ferendo potꝰ qdã deducũt. vt supius ostendim?. Itẽ friuolũ cõcussum q̃si semifractũ. Propẽ enĩ

Plinius.
Idem.
Idem.
Virgilius
Idez.
Virgilius
Idez
Plinius.
Varro.
Pacu:
Pompe.
Idem
Cato.
Plautus.
Virgilius
Idez
Plautus.
Virgilius
Idez
Cicero.
Virgilius
Idez
Idem.
Cicero.
Virgilius
Idez
Plautus.
Virgilius
Ilentus
Virgi.
Ouidius
Virgilius
Home.

Cicero.

Friuola verba appellant̃: quæ min? sũt fidei subnixa. Præterea a frãgo cõpositã fiũt Infringo: Cõfringo: Defringo: Effringo: a qb? Infractio/Cõfractio/Defractio deducit̃ eiusdẽ pene significatiõis. Infractionẽ tñ aliqñ, p torpore vsurpam?. Ci. In quẽ cadit ægritudo cadere in eũ timorẽ: unfractionẽq; aĩ. Itẽ Offrigo, ppe enĩ offrigẽra dr: cũ iterũ trãsuerso. Sũ t ẽt q Frigov̄bũ: qd ẽ torreo. Itẽ frigeo: qd ẽ horreo: a frãgo deducta existimẽt: qd tã calor q̃ horror nimius corpa frãgãt. Sed nos a græco potꝰ hæc deriuari existiamus. Frigo ἀπὸ τοῦ φρίγω νῦν φρῦκτὸν Frictũ: & φρῦγιῶν Frictoriũ dr: & Puls Frictilla cib? ex pulte fact?: q frigit̃. vñ ñ ieptevulgo Offulas ex farina factaſ. Frictasq; & Frictillas appellãt. Frigeo ἀπὸ τοῦ φρῦττῶ qd ẽ horreo. vñ φρίκη horror seu frig? dr. A frigeo fit Frigid?: cui? diminutiuũ ẽ Frigistul?. a q̃ Frigiditas: & Frigide aduerbiũ: a quo Frigiriũ ẽ caloris. Vir. Frigusq; calorẽq; iter: nõ significat metũ ab eo qd p̃cedit id qd seqt̃. Idẽ: Ex tẽplo æneę soluũt frigore mẽbra. Intẽdũ ipsã aeris naturã. Idẽ: At sceleratũ exqrere frig? difficile ẽ. sic frigere aliqñ ponim?, p eo qd est segnẽ eẽ. Plau. Frigẽt oẽs. Nemo se mouet: & frigidũ prosegnẽ. Vir. Larg? opũ: & lingua melior: sed frigida bello dextra. Intẽdũ ẽt, p nocẽtẽ: & pniciosũ: eo qd frigida nature mortaliũ pniciosa sũt. Idẽ: Frigid? o pueri fugite hic latet anguis i herba. Itẽ, p mortuũ. Idẽ: Volunt̃ illevomẽs calidũ de pectore flumẽ. Frigid?. Itẽ a frigno Frigilla deducit̃ auis vulgo nota: qd frigore cãtet: & vigeat: a q̃ fit Frigutio v̄bũ: qd ẽ cũ sono erigor: atq; exilio Plau. Nũq d frigutis: qd istud tã cupide cupis. Itẽ Frigefacio: & Frigefio notæ significatiõis. Et frigero, p Frigefacio. A q̃ Refrigero: qd, ppe significat rẽ calidã frigidiorẽ facio. Ponit̃ tñ, p subleuo: recreo. vñ Refrigeriũ suble uatio: & q̃si recreatio mẽtis. Itẽ Refrigeratio tractũ ab estuãtib?: q flabellis & frigida aura recreãt̃. & Frigesco verbũ: a quo Refrigesco: & ifrigido: qd ẽ frigidũ reddo: a quo Frigidatio & Frigorificũ: sicut a calore Calorificũ & Frigidariũ: sicut Caldariũ: & Tepidariũ: de qb? supꝰ dixim?. A pud veteres fruere aliqñ legit̃, p frigere. Frango aũt factitũ eẽ putãt: a sono quẽ res fracta reddere cõsueuit: sicut Frẽdo: qd ipsũ q̃q; frãgo significat. vñ Fabã fresã dicim? molã leuit̃ fractã. Frẽdere tñ aliqñ accipim?, p eo qd ẽ cũ gemitu: siue iracundia vocẽ emittere. Vir. Lumis effossi fluidũ lauit ide cruorẽ: Dẽtib? ifrẽdẽs: differtq; a fremere: qd ẽ & i ipm factitũ: & significat imanit̃ sonare. Idẽ: Fluctib? & fremitu assurgẽs: a fremo Fremit? deducit̃: hoc ẽ imanis sonit?. Et Infremo cõpositũ: sicut a frẽdo Infrẽdo: hoc ẽ frẽdo: & Nefrẽdo nõ frẽdo. vñ Nefrẽdes dr̃ Arietes: qa dẽtib? frẽdere nõ pũt. Quidã ẽt putãt Nefrẽdes ifantes dici nõdũ frendẽtes. Præterea a frango cõposita fiũt Effringo: Infrigo. Cõfringo eiusdẽ fere significatiõis. Itẽ p̃frigo: qd significat añ frãgo. Præfractũ tñ, p duro autores vsurpãt. Ci. Nimis mihi p̃fractũ videbat̃ ærariũ vectigaliaq; defẽdere: oia publicanis negare tractũ ab eo: qd q̃ dura sũt añ frangi solẽt q̃ apponant̃. SERVANTVR MAGNIS CERVICIBVS. Tenẽt̃, p magnis ceruicib?: siue custodiũt̃, p magnis ceruicib?: nec terunt̃ in pnis. Seruare enĩ, ppe significat custodire ac tueri. Vir. Dii pãi seruate domũ: seruate nepotẽ. Ponit̃ ẽt vt supra dixim?, p tenere. Idẽ: Curũã seruãs sub imagie falcẽ. TANTA SITIS. Tãta auiditas. Sitis, ppe ẽ bibẽdi appetit?. A q̃ fit Sitiov̄bũ: ponit̃ tñ, p nimia auiditate cuiuscũq; rei. Plic?. Cupio te ãplecti: neq; aliter siti iã diu ꝓceptã sedare possũ. Iustin?. Satiare inqt sãguine: quẽ sitisti: cuiuscũq; isatiabilis sp̃ fuisti. Ab hoc fit Sitibũd?: hoc ẽ sitiẽs: & Siticulosus: q̃ semp sitit: & Situlavas ad hauriendã aquã: qd aquã sitiat Plau. Si hãc Situlã accepo: oẽm illi puteo aĩam itertraxero: & Sitibũde aduerbiũ: lĩ ẽ cũ siti. TENVI. Paruo: exiguo Tenue, ppe exile significat: & a tẽdo dr: qd q̃ extẽdunt̃: exilia fiũt. Ci. Reticulũ sibi ad nares admouebat tenuissimo filo. Põit̃ tñ aliqñ, p puo: atq; exiguo. qñ q̃ tenuia sũt: ẽt pua sũt. Vir. Ni refugis: tenuisq; piget cognoscere curas: Nõnũq; pvehemẽtũ: qd q̃ tenuia sũt vehemẽtꝰ penetrãt. Idẽ: Tenuisq; lageos: tẽtatura pedes oliũcturaq; ligũã. Est. n. Lageos vuæ gen?: q̃ latie leporaria dr. Quippe græcὰ γῶν Leporẽ vocãt. Q ñq; p ifecũdo: qñ terra: & alia eꝰ gñis: cũ tenuia sũt: ẽt i fecũda eẽ solẽt. Idẽ: Tenuis vbi argilla. ab hoc tener deducit̃: de quo cũ eꝰ deriuatiuis supꝰ locuti sum?: &, Tenuitas exilitas: & Tenuiter exilit̃: & Attenuo: atq; Extenuo cõposita: q̃ significãt cõminuo: detrabo: exili? facio: a quibus Attenuatio deducunt̃. & Prætenuę: valde tenue. VASTOS HIATVS. Magnoꝰ aĩaliũ ora. Hiat? enĩ oris aptio dr ab hio v̄bo: qd significat, ppa siue externa aliq̃ vi discindor: vt tell? æstu: ligua nimia auiditate: aut nimio calore hiare dicunt̃. hic fit Hiscoverbũ: qd, pprie significat submisse loquor: siue os ad loquẽdũ apio. Plau. Ne hiscere quidẽ audet. Vir. Vix pauca furenti Subiicio: & raris turbat? vocib? hisco. Ponit̃ etiã aliqñ, p stupeo: miror: dubito. Quẽadmodũ hio. Nevius. Hiscit dubius est: qd agat. Vir. Hũc Plausus hiãtẽ. Per cuneos gemiat? ei plebisq; patriq;. Idẽ: Incert? clamor frustraẽ hiãtis Repitur tñ Hisco aliquãdo, p aperior: sicut cõpositũ eꝰ Dehisco, p eo: qd est deorsũ aperior. Oui. Hiscere nẽpe tibi terra negãda foret. Vir. Sed mihi vel telus optẽ pri? ima dehiscat. Hinc dicti sunt Palici q̃si Paliscibi gemini fratres fuerũt Iouis filii: & Thaliæ Nymphe: siue vt alii volũt Aetnæ. Tradũt enĩ hãc Nymphã a ioue i Sicilia iuxta Simethũ fluuiũ nõ lõge a Catinavrbe cõpressã metu iunonis optasse: vt sibi terra dehisceret: & ita factũ esse. Sed cũ tps maturitatis infãtiũ: quos aluo illa gestauerat. aduenisset: rursus terrã hiasse: duoq; ifantes de aluo Nymphæ, pgressos emersisse: appellatoq; fuisse Palicos: vel qd πάλιν hoc ẽ rursus hiãte terra emersissent: vel ἀπὸ τοῦ πάλιν ἱκέλαι qñ pus in terrã mersi: denuo ide reuersi sunt. Nec lõge ide breues lacus. Sed miræ, pfũditatis: q̃s incole Crateras vocãt: & noie Dellos appellãt. frẽsq; eos palicoꝰ existimãt: & habẽt̃ i cultu maxio, ppt iusiurãdũ. Nã cũ rei negatę fides q̃rit̃: & iusiurãdũ a suspecto petit̃: vtq; ab oi ptagiõe mũdi ad crateras accedũt: accepto prius fide: iussore ab eo: qui iuratu? ẽ: de soluẽdo eo qd petit̃: si ita euẽtus adduxerit. deide loci numie inuocato iurabat: q̃ si fidelit̃ fiebat discedebat illesus: si vero male iuratũ esset: mox in lacu amittebat vitã falsus iurator: magna p̃terea inveneratõe erat Palicoꝰ tẽplũ: qd cũ Siciliã sterilis annus arefecisset diuino palicoꝰ resp̃so admoniti siculi certũ sacrificũ fecerũt: post qd statim reuersa est vbertas. Quapropẽ sicuti oẽ genus frugũ cõgesserũt in Ara Palicoꝰ quæ ob id piguis vocitata. Vir. Stabat in egregiis arcentis filii? armis Pictus acu clamydẽ: & fulgine clar? hibera. Insignis facie genitor quẽ miserat arcẽs Eductũ Martis luco Simethia circũ. flumina pinguis vbi & placabilis ara Palici. Ab hio & Hiatio deducit̃: & aspiratõe detracta Ianus: qd primus omniũ fuerit: cui supplicarint veluti parenti: a quo putabãt rerũ oim factũ esse pncipiũ. Quip

Infringo.
Infractio.
Offringo
Frigo.
Frigeo.
Puls.
Frictilla.
Frigidus
Frigistulus
Frigiditas.
frigide.
frigidule.
frigus.
Frigilla auis.
frigutio. frige-
facio. frigefio.
frigero.
Refrigero
Refrigerium.
Refrigeratio.
Frigesco
Refrigesco
Infrigido
frigidatio
frigidarium
Frigorificum.
frãgo.
Frendo.
fabã fresam
Fremitus
Infremo
Infrendo.
Refrendo
Refrendes
Effringo
Infrigo.
Confringo
Præfringo.
Præfractum
Seruo verbum
Sitis.
Sitio.
Sitibundus
Siticulosus
Situla vas
Sitibunde.
Tenue.
Lageos.
Leporaria
Tener:
Tenuitas
Tenuiter.
Attenuo.
Extenuo.
Attenuatio.
Prætenue
Hio.
Hisco.
Dehisco.
Palici
Hiatus
Hiatio.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.

Chaos
Inhio.
hecta
Oscitatio
hinlchus.
Fatisco
Bete:
Duria
Daci
Daui
Bess.
lauo
lotum
lautum
Matulũ.
Laute
Lautule
lautitia
lauator
Lauatrix
Lauatrina
lautule locus
labrum
Labium
Labellum
Collabello.
Lauacrum.
Alluues
Pelluo verbũ.
Perluo.
Pelluuiũ vas
Malluuium
ablutio
Deluo verbum
Deluo.nis.
Elluuies.
Elluuio.
Proluo
Proluuies.
Profluuio
Proluuium.
Illuo
Illuuies.
Diluo verbum
Dilutius.
Meratius
Luter
Lotium
Lutra.
Lura
Lurcones
Lurcare.
Luridum
Dilutius
Dilutum.
Ainũ absinthij
Diluuium
Inundatio.
Conflagratio.

pe pmã illã cõfusã ab initio vnitatẽ hiantẽ: patẽtẽq; ĩ pfundũ Chaos: hoc ẽ hiatum vocauere ἀπὸ τοῦ χάσκειν qd ẽ hiare: quãuis aliq & χαίνειν & hiare a Chaos poti⁹ deducta eẽ arbitrentur. ab hio fit cõpositũ Inhio: qd significat hrẽ desidero: qm̃ ĩ hiis q̃ cupim⁹: hiare frequẽter soleam⁹. Vir. Et varios ĩhiãt pulchra testudine postes. Virgilius
Itẽ ab hio Hecta dr̃ q̃si hecta res mimi p̃cii q̃si hiat⁹: & Oscitatio hoĩs. Itẽ Pustula: q̃ in coquẽdo pane solet assurgere: q̃ sit q̃si panis hiat⁹: a quo res mimi p̃cii hecta vocat. Põpo. Hic hõ hecte me facit: & mi tibibula vocat. Pompo.
He ctẽ me facit ingt: hoc ẽ pui me facit. Itẽ Hiulc⁹: hoc ẽ fissus: fatiscẽs. Vir. Hocvbi hiulca situ findit canis estifer arua. Itẽ ab hisco fit Fatisco: qd pp̃e significat fati hisco: hoc ẽ abũdãter apior. Idẽ: Rimi q̃si fatiscũt. Ponit tñ alq̃n deficio. Pacu. Sed mihi pus qcqd in vita dulce ẽ: fatiscat: q̃ hãc deserã. VASTOS. Magnos quẽadmodũ sup⁹ dixim⁹. NON TIMEAT DACVS CAESARIS ARMA PVER. Ascribit gliæ Cæsaris: q̃ illi⁹ ex ẽplo leo nõ sæuiat in leporẽ: quẽadmodũ ipse ĩ hostẽ ibellẽ: atq; ĩ firmũ nõ sæuit. PVER. Infirme atq; ibecillæ ætatis. DACVS. Geta. Hostis. s. romani iperii: Getæ ppli: sũt thratiæ: natura & morib⁹ feroces: e mõtib⁹ alias: ac saltub⁹ expulsi a sarmat; ad Pathi ssũ ãnẽ: q amoros siue Duria dr̃ dirimẽs eos a Sueuis: regnoq; Varniano. a Romanis Dacivocant. De his loqt Ouidi⁹: cũ ingt. Nulla qdẽ toto gẽs ẽ truculẽtior orbe: qdã tñ Getas a Dacis ita distiguũt: vt Getæ sint: q ad põtũ ĩ orientẽ vergũt. Daci q ĩ oppositũ vsus Germaniã: & ad istri fõtes: quos oli Dauos vocatos nõnulli putãt: ex quo apud Athenieses Dauos & Getas seruilia noĩa ĩvsu maxie fuerũt. In hos igit duas expeditiões suscepit Dõitian⁹. Primã dedit Opio Sabino ꝓsulari. Secũdã Cornelio fusco p̃fecto cohortiũ p̃torianarũ: cui belli sũmã cõmiserat. De his & Cathis: q & ipsi iterioris Germaniẽ ppli sũt postvaria p̃lia duplicẽ triũphũ egit. De sarmatis tñ laureã Iouĩ capitolino retulit. Gesa vero hastæ sũt viriles. Vir. Duo quisq; alpina coruscat: Gesa manu. Virgilius Ouidius. Pacu. Ouidius. Virgilius

AD COTTAM. EPIGRAMMA. LII.

NVITAS NVLLVM. Detestat fœdissimã libidinẽ Cottæ Cinædi: q in balneas Draueos pergrebat quos iuitaret. LAVARIS. Abluer: ĩ balneo. s. Lauare mẽdũ abluere ẽ. Plau. Cõsedim⁹: man⁹ lauim⁹. Intẽdũ p balneare: & madefacere accipit. Vir. Lauit atervulnera sãguis. ab lõ Lotũ deducit qd significat ablutũ: mũdatũ. & Lautũ: cui⁹ diminutiuũ ẽ lautulũ. A q̃ Laute & lautule aduerbia: hoc mõ lotũ significat. Terẽ. Tene ad symbolũ venire vnctũ: atq; lautũ e balneis: mõ p mũdo accipit. Apulei⁹. Vir. pb⁹: pur⁹: laut⁹ simplex: mõ p eleganti. Terẽ. Facete, lepide, laute, vt nihil supra. Ci. Comites isti⁹: Atq; aĩci hoĩes lauti: atq; vrbani. Nõnũq̃ p copioso: magnifico abũdãti. Martia. Ista qdẽ lauta ẽ dapibusq; istructa supbis: qd tractũ ẽ a lauatiõe: qm̃ apud veteres nõ erãt elegãtiæ: q̃ nũc sũt: & raro aliqs lauabat. Hic lauticia epulary magnificẽtia appellata ẽ. Itẽ a lauo Lauator, lauatrix, lauatio notẽ significatiõis. Itẽ Lauatrina loc⁹: ĩ quẽ lotura & sordes iaciũt: & Lautulẽ loc⁹ extra vrbẽ ad Ianũ geminũ. Quo loco: qa aq̃ calidæ erãt: lauãdi vsũ exercebãt. & Labrũ: Labiũ: labellũ. A q̃ Collabello: & Labrusca: de qb⁹ sup⁹ disseruimus. & Lauacrũ Piscina: vbi hoĩes lauant: Itẽ cõposita Alluo: qd mõ p lauo accipit: mõ p madefacio. Curt⁹. Mõtẽ leniẽ alluit p̃teriẽs ãnis. ab hoc fit Alluuies: & Alluuio. Sene. Vix vnq̃ tãtã alluuiẽ expta ægypt⁹. Circũluo: Circũfluo: siue Circũmadefacio. Põpo. Cũ vndiq; stagnũ circũluit. Et militi iacessũ facit: Intẽluo: Intẽfluo. Ply. Mediũ cãpũ leui murmure Riu⁹ interluit. Vir. Arua q; & vrbes littore deductas ãgusto intẽluit æstu. Pelluo pfecte lauo: qd & Perluo deducit: a q̃ Peluis: de quo supra dixim⁹: & Pelluuiũ vas: quo lauãt pedes: & Malluuiũ: quo lauãt man⁹. Ablũo: lauo. a quo Ablutio. Deluo mõ lauo: mõ madefaciẽdo aliqd deleo. Var. Oborteq; intẽ legẽdũ lachrymæ lrãs deluebãt. Hinc Delubrũ secũdũ q̃sdã: vt sup⁹ dixim⁹. Eluo lauo: seu lauãdo exhaurio. a quo Heluo. nis. dr̃ vorax: & imoderate sua bõa ingurgitãs q̃si oĩa luẽs. Ci. Heluo libroy p metaphorã dixit q̃si gulosus: hoc ẽ nimiũ auid⁹ libroy. Scribit aũt cũ aspiratiõe: siue vt ab eluo suo vbo p̃mogenio differat: siue vt ĩgluuies illa magis exprobret: fit enĩ addita aspiratiõe vox cõcitatior. Itẽ ab eodẽ Elluuies: siue Elluuio omis. qd vsurpat p morbo pestifero: & oĩa corrũpẽte. Cice. Qui collectis cæteris causis Elluuiõis: pestilẽtiæ vastitatis. Præluo lauo: siue aũ lauo. a q̃ Prelũ: de quo supius disseruim⁹. Proluo lauo: balneo. Vir. Proluit ĩsano ꝓtorquẽs vertice siluas. Ab eo fit Proluuies: hoc ẽ ĩmũditia & Profluuiũ cuiuscũq; sordidẽ rei. Idẽ: Fœdissima vẽtris pluuies: & Proluuiũ: hoc ẽ pfusio: & pdigalitas. Terẽ. Quæ res tã repẽte mores mutauit tuos: qd pluuiũ: q̃ ista subita ẽ largitas. Illuo int⁹ lauo: siue lauo: a q̃ Illuuies eusdẽ cũ pluuie significatiõis. Idẽ: Pãnis obsita: neglecta: ĩmũda illuuie: Diluo: mõ lauo: purgo. Per metaphorã diluere ẽt crimĩa dicim⁹: lõ ẽ purgare: refellere: mõ aquã misceo tẽpero. hic Diluti⁹ vinũ dicim⁹ lymphati⁹: sicut ecõtrario Merati⁹: qd min⁹ dilutũ: siue lymphatũ ẽ. Vir. Cui tu lacte fauos: & miti dilue baccho: hoc est mi sce tẽpera. Auso. Et tu sic Meroe: nõ q̃ sis atra colore. Vt q̃ nihil aca nasciẽ ĩ Meroe: Infusũ: sed qd iã vinũ diluit vndis: Potare ĩmixtũ sueta meriq; mery. hic Lut appellat vas: q̃ vinũ diluit: lõ ẽ aq̃ miscet. Nã & Luto: & Loto p diluo veteres vsurparũt. vñ Lotiũ vrina a diluẽdis corpib⁹ appellata: & Lutra notũ aĩal ĩ aqs fere viuẽs. Castori sile: nisi cauda differret. Vtriq; pil⁹ pluma mollior: qd se frequent ĩ aqs lutet: lõ ẽ diluat: & Lura os cũlei: si uevtr: a q̃ Lurcões gulosi: & bonoy suoy psũptores dr̃. Plau. perẽnis herbẽ: lurco: edax: furax: furgax. Luci. Edite lurcões comedões viuite vẽtr⁹: Et lurcare: cibũ cũ auiditate cõsumere. Põpo. Lardũ lurcabat libẽs Luridũ vo sup modũ paĩi dũ dr̃: qd qdã q̃si loridũ dictũ existimãt a loro: q̃si loro pcussũ: & liuidũ factũ. Itẽ dilut⁹ color dr̃: cũ veluti aq̃ adhibita min⁹ itẽsus ẽ. Gell⁹. Lute⁹ color rufus ẽ dilutior. Ply. Boletoy quorũdã facile noscũt venena: diluto rubore rãcido aspectu. Liuido int⁹ colore rimoso & pallido p̃abitũ labro. Dilutũ ẽt neutro gñe vocam⁹ id liqdũ: ĩ q̃ aliqd certo tpe ifusũ suit: vt si ĩ vas vini appositũ absinthyũ fuerit deide post intiectũ tps extractũ: id vinũ absinthii dilutũ dicet. Ply. Bibit & madefacti absinthii dilutũ: ita. n. appellat hoc gen⁹. Pretera a diluo deducit Diluuiũ: qd ẽras diluat. Est enĩ diluuiũ qñ in modicis ibrib⁹ vel vexat ẽ travel, prsus obruit: q̃ ẽt Inundatio vocat: sicut cũ tot⁹ mũd⁹ flãmis exuriẽ Cõflagratio nũcupat: qd philosophi qdã cælesti pundẽtia fieri putauerũt: qm̃ s. deo visũ ẽ meliora ordiri: vetera finire. Nã cũ ex integro gñat aĩal dat terris hõ insci⁹ scelerũ & meliorib⁹ natus auspiciis: q̃q̃ nõ diu innocẽtia duret: nec nisi dũ noui sunt: cito enĩ subrepũt: vitia: & scelera sine p̃ceptore discũt: alii cursu hęc sydery fieri arbitrãt: adeo huic opiniõi ĩherẽtes: vt cõflagratiõi atq; diluuio certũ

etiã tps assignẽt: quẽadmodũ sup⁹ de vnda differentes oñdim⁹. Præter hæc Reluo: qd mõ significat rursus lauo mõ soluo: repignero. Plau. Oppignerat reluit: vẽdit. Itẽ Colluo lauo: sed hoc fere ad os: & ea q̃ in ore sũt ptinet. Ply. Prodest ẽt gigiuis si eo sæpi⁹ os colluat. Idẽ: Medet dẽtibus & fabrile glutinũ ĩ aq̃ decoctũ: illitũq; & mox paulo detractũ: ita vt cõfesti colluat vino: ĩ quo decocti sint cortices mali punici dulcis. Idẽ: Efficax habet & caprino lacte colui dẽtes. Idẽ: Nitrũ ex ulceratiõi gigiuarũ pdest ex vino: si cum pipe os colluat. A colluo fit Colluuies siue Colluuio: qd significat labẽ: atq; ĩmũdituã q̃ ex cõcursu alicũ⁹ rei eo trahit. Ci. Añq̃ ex hac turba: & colluuiõe discedã. Hic Colluuiacis porc⁹ dict⁹: q cibo pmixto: & colluuie domi nutrit. & Cloaca de q̃ sup⁹ dixim⁹: q̃si Coluaca. A q̃ Cato Cloacale flumẽ dixit p cloacarũ oĩm colluuie. & Colina secũdũ q̃sdã: q̃ postea Culina & a coquẽdo Cogna ẽ dicta: & Collutilov bũ: qd veteres p dedecorov sũrpanũt. Plau. hęc famigeratio te honestet Et me collutilet. Et si sine dote duxeris. Itẽ a lauo Lues: vt nõnulli putãt declinat: q oĩa diluat: & vsq; ad nihilũ redigat. Hoc. n. differt Lues a peste: Quo gen⁹ a specie. Est eĩ lues cũ ĩ vrbe: aut ĩ agro febris: aliudue morbi genus siue hoĩes: siue pecora: siue vtrũq; corripit. Intẽdũ ẽt arbores: & sata. Pestis vo q̃ aut cito occidit. Aut cito abit ab eo quẽ iuasit. Vñ tales morbi pestiferi: siue pestilẽtes vocantur. Pestiferũ ẽt siue Pestilẽs dr̃. Quicqd saluti aduersũ ẽ. vñ Pestiferũ: siue pestilẽtẽ ãnũ dicim⁹ & filia. Nõnunq̃ tñ p lue ponit pestis. Sepe ẽt ad aĩ vitũ transfert. Vñ & pestiferas leges pestiferos hoĩm mores dicim⁹. A pestis Pestilẽtia deriuat: q̃ lue poti⁹ q̃ peste significat: cũ morb⁹ cõtagio q̃dã q̃plimos ĩficit: & stati enecat: nec iuenire adhuc ei morbo remediũ potuere: ĩmo venenũ poti⁹ quodã naturæ q̃ morbo:. Itẽ a luo Polluo: q̃si porro lauo. Vñ Pollubrũ vas dr̃ trulleũ: quo man⁹ lauam⁹. Fabi⁹ pictor. Aquã manib⁹ datũ pollubrũ sinistra manu teneto dextra vasũ cũ aq̃. Trua cui⁹ diminutiuũ est Trulla: vas ẽ rotũdũ semicauũ in quo aq̃ ex vrceolo manuali: siue alio vase supne demittit. vñ & vas stercorariũ ĩ qd feces supne defluũt. Trullavocat. Iuue. Si trulla iuerso crepitũ dedit aurea fũdo. a trulla deducit Trulleũ qd ad Trullę sil̃itudinẽ factũ ẽ pollubrũ. Vas vero ex quo aq̃ ĩ pollubrũ demittit: hoc ẽ manualis vrceol⁹ a manãdo ita dict⁹: Gutturniũ vocat qd ex eo aq̃ ĩ man⁹ guttatĩ cadat. Gutta enĩ stilla aq̃ ẽ: a q̃ Guttovbũ qd est guttas emitto: & Guttat⁹ equ⁹ maculis qbusdã q̃si guttis spsus: & Gutt⁹ gen⁹ poculi ĩ sacrificiis veterũ. Itẽ Guttũ: vbi coloriferavnguẽta seruat. Polluo ẽt intẽdũ p inqnovsurpat: siue p ãtiphrasin: siue q̃ ea q̃ inqnãt: madefieri necesse ẽ. Ab hoc Pollutio deducit. vñ pollutionẽ nocturnã Theologi genituã sõno sp̃sã appellãt. Itẽ Pollinctor q̃si pollutor: q mortuos curat. Plau. Et q curat Pollictorẽ accersere. Martia. Iã scrobe: iã lecto: iã pollinctore pato. Hæredẽ scripsit me Numa cõualuit. Prope tñ Pollinctor dr̃ qcũq; mercenari⁹ opari⁹: p̃sertiq; ĩ pistrino. vñ Pollicere ẽ farinã ĩ pistrino lucrifactã diuidere. & Pollinctio ipsa diuisio dr̃. Itẽ Pollicere ẽ fun⁹ curare: & Pollict⁹ ip sa curatio funeris. Plau. Carthaginẽses fres duo fuere eoy alter viuit: alter ẽ mortu⁹ Propterea apud vos dico cõfidẽtu⁹: qa mihi Pollictor dixit: q eũ pollixerat. Itẽ a lauo Luovbũ qd ẽ soluo tã cũ significat religo: q̃ cũ significat debitũ reddo: qm̃ lauãdo hoc ẽ madefaciẽdo dura soluit: q̃uis aliq̃ a græco poti⁹ qd ẽ λύω hoc vbũ declinari velit. A quo Lẽteria: hoc ẽ dissolutio itestinoy dr̃: ab lõ fit frequẽtatiuũ Luto. vñ Lutaui, p lui frequẽter apud vetustissimos legim⁹ hãc pœnã luere dicim⁹: hoc ẽ soluere. qm̃ apud veteres oĩs pœna pecũiaria erat. Vir. Post mihi nõ sili pœna cõmissa luetis. hic Lutũ dictũ: q tra sit hũore soluta: a quo fit verbũ Lutesco. Enni. Sãguine luit tell⁹: caua terra lutescit. & Luto: a quo Deluto: qd ẽ luto circũdo: siue luto tego. vñ fit Lutamẽtũ: & Delutamẽtũ. Cato. Terrã q̃ maxie creto sã amurca ifũdito: paleas idito. Sinito q̃driduũ fracescat. Vbi pene fracuerit: rutro pcidito. vbi cõcideris: delutato. Ita neq; aspgo nocebit: neq; mures cautas faciẽs: neq; herba nasceẽ: neq; lutamẽta scidẽt se. Itẽ Lutosũ & Lutulẽtũ: hoc ẽ plenũ luto. & Lutari⁹ mull⁹: de quo supra dixim⁹: qd ĩ luto pascat. & Collutilov bũ: qd sigificat fœdo: dedecoro. Pacu. Hæc famigeratio te honestet & me collutilet: & si sine dote duxeris. & Lustra aprorũ cubilia ĩ siluis: q̃ sint lutosæ lacunæ: a q̃ sil̃itudie ĩ q̃ ĩ locis abditis: ac sordidis desidiæ: & vẽtri idulgẽt in lustris vitã agere: siue lustrare dr̃. Et lustrativocat luxuriosi. Plau. Nihil est vbi lustret. vbi bibat. Lustrari q̃q; deponẽs veteres vsurparũt p scortari. Plau. Lustranẽ: Luxãt: comedũt: ppt qd & Lustra aliq Lupanaria dixere. Ecõtrario vo Illustre dicim⁹ clary: & nobile: & Illustro splẽdorẽ addo: illumio. vñ illustres viri: & illustres meretrices dr̃. a quo fit Illustrior & illustrissim⁹. vñ Illustratõ. Quidã Collustrũ ẽt hic deductũ existimãt: hoc ẽ p̃mã illã post ptũ spõgiosã densitatẽ lactis: quã sup̃ dixim⁹ exitiosã eẽ infãtib⁹. Sed nos a græco poti⁹ deductũ existimam⁹: hoc est ἀπὸ τοῦ καλλοῦυειν: qd est hæreo: qd hmõi lac hæret: & istar glutini densat. Lustrũ quoq; qnquẽnale tps significat: & a luẽdo: hoc ẽ soluẽdo deducit: qd qnto quoq; ãnovectigalia & tributa soluebant: siue q̃ singulis qnquẽniis ciuitates lustrarent. Lustrare enĩ expiare est: a luẽdo hoc ẽ soluẽdo & liberãdo. Vir. Et cũ solẽnia vota Reddem⁹ Nymphis: & cũ lustrabim⁹ agros. Aliqñ tñ p circũspitio põit. Idẽ: Oĩa collustrãs hãc p̃mũ ad littora classẽ. Cõspexiẽtẽ. Idẽ: Lustrat auẽtuni mõtẽ. Idẽ. At mecũ rauc⁹ tua dũ vestigia lustro. Nõnũq̃ ẽt p illustro. Idẽ: Postera phœbea lustrat lãpade ẽras. a lustro lustratio deriuat: lõ ẽ expiatio: q̃ qd soluit & liberat: & Lustrici dies ĩfãtiũ appellãt: puellary octau⁹. puerory non⁹: qa iis ifãtes lustrãt & noĩa eis iponũt. Et q eos lustrãt: vocãt Lustratores: & si fœmię sint lustratrices: q vo lustrãt lustrati noĩant & act⁹ ipse Lustratio: q̃ aspsiõe aq̃ fieri solebat. Ouĩ. Indevbi libatos irroratuere liquores. Vestibus: & capiti flectunt vestigia sanctæ Ad delubra deæ Armilustrũ. vt Varro existimat: ab ãbitu lustri vocitatũ est loc⁹ in quo lustrabãt: q & Circ⁹ maxim⁹. Põpo. Fest⁹ scribit festũ fuisse: quo romani sacra facere armati: & tubis canẽtes solebãt. Itẽ a luo Luma gen⁹ spinæ: q̃ ĩ pratis nasciẽ: dicta q̃ Agricolę eã e terra luũt: hoc ẽ soluũt: a quo Lumeta loca lumis plena: & Lumariæ falces: qb⁹ lumeta purgant: hoc est lumæ secant. Itẽ a luo Luteus color: de quo & ei⁹ deriuatiuis superi⁹ locuti sum⁹: qd sit q̃si dilut⁹: hoc est solut⁹: & decolorat⁹ rufus. Itẽ a luo Lãgor: qd lãgore corpa soluant. Est enĩ Langor mõ torpor: & iertia. Ci. nihil aũt magis cauẽdũ ẽ: q̃ ne lãguori se: desidiæq; dat. Mõ defectio: & dissolutio corpis. vnde Lãgueo & Languesco: p defio & dissoluo. Vir. Purpure⁹ veluti cũ flos succi⁹ aratro. Lãguescit. Ouidẽs. hic Lãguid⁹ deducit: & aduerbiũ Lãguide. nã Languia fõs ẽ i nemea filua: de q̃ sup⁹ dixim⁹. Itẽ a luo Lucto: qd & Luctor dr̃: lõ est conor: nitor: qa ĩ hmõi conatu mẽbra soluit cui⁹ cõ

Plautus.
Plynius.
Idem.
Cicero
Plautus.
Plautus.
Juuenal
Virgilius
Idez.
Idem.
Idez
Plautus.
Martia
Plautus
Martia
Plautus
Virgilius
Terenti⁹.
Apule.
Terenti⁹.
Cicero.
Martialis
Curti.
Seneca.
Pompo.
Plynius.
Virgilius
Ennius
Cato.
Varro
Cicero.
Idem.
Virgili.
Idez
Terenti⁹.
Idez
Virgilius
Auso.
Virgilius
Idez.
Idem.
Idez
Plautus.
Pompo.
Bellius.
Plynius
Idez
Ouidius.
Varro.
Põ. Fe.
Cicero.
Virgili.

Reluo.
colluo
colluuies.
colluuio.
colluuiacis porcus.
cloaca
coluaca
colina
culina
coquina
collutilo.
Lues
Pestis
Pestiferũ
Pestilens
Pestilentia
Polluo
Pollubrũ
Trua
Trulla
Trulleum
Gutturnium.
Gutta
Gutto
Guttatus
Guttus.
Guttum
Pollutio.
Pollinctor
Pollinceo
Pollinctio.
Pollinctus.
Luo.
Lienteria
Luto
Lutaui.
Lutum
Lutesco.
Luto
Deluto.
lutamentum
Delutamentũ.
Lutosum.
Lutulentum.
Lutarius
Collutilo.
lustra.
lustro.
lustrati.
Illustre.
Illustro.
Illustratio.
Collustruz
lustrum.
lustratio.
lustrici dies.
lustratores.
lustratrices.
lustrati.
Armilustrum.
luma
lumeta loca
lumarie falces
Langor.
langueo
languesco
languidus
languide.
lucto.
luctor

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

positū ē Obluctor: qd ē acriʒ aduersū aliquē nitor. Hic fit Lucta: siue Luctatiovnʒ ex q̃nq; ludis ātiq̃ʒ. Quo aliʒ aliū, psternere in trā nitiē. Luctari tñ aliqñ capiē, p eo qd ē lucta ludere. Itē Luxo qd fit̃r soluo figificat: a q̃ Luxa Luxataue mēbra dñr soluta: & suis locis mota. Itē Luxati: q̃ʒ mēbra suis locis mota sūt. Ply. Alteq; radix decocta luxatis, pdest. Hic luxuriosi dicti q ī re familiari, pfusi atq; soluti sūt. & Luxuria: siue Luxuries: siue luxus īmoderata appetitio cuiusq̃ rei gratæ: rōni nō obtēperās. Capiē, p īmoderata, pfusiōe. Cic. Intelligim̃ q̃ fit turpe defluere luxuria: delicate: ac molliē viuere: & p nimia cuiusq; rei abūdātia. vñ Luxuriare q̃q; mō, pfūde re: mō nimiū abūdare figificat. Vir. Luxuriē segetū tenera depascit in herba. Ci. Gēmarevites sitire agros: lætas segetes: Luxuriosa fruméta. Repiē et Luxurior luxuriaris: & Luxor aris. ī eadē figificatōe. Sūt q putāt lucē quoq; de quo & eiʒ deriuatiuis supiʒ locuti sumus: a Luo siue Luxo: deduci qd lux tenebras diluat: atq; resoluat. Itē a luo Luctʒ: & Lugeo verbū: qd luctʒ vitā hoi soluat. Est aūt ꝓprie luctʒ dolor cū fletu: quē ex alicuius nobis charissimi morte cōcipimʒ. Et lugere est in luctu eē. Vnde secūdo bello punico post cladē illā canēē cōstitue rūt patres: ne femīe vltra trigita dies in luctu eēnt: hoc ē ne ī lugubri habitu pseuerarēt. Nā & a lugeo Lugubre deduciē: & aduerbiū Lugubriē: & luscinia de q̃ supra diximʒ: qd lugēs canat: & a lucto Luctifer: q fert luctum. Et Luctuosʒ q in luctu ē: & Luctuose cū luctu. SCIO ME NVDVM DISPLICVISSE TIBI. Quia scilicet nō sū æquo mēbrosior: qualē tu q̃ris.

AD DECIANVM. EPIG. LIII.

a SPICIS INCOMPTIS. In Cinædū iuehiē: qui cum vitæ turpissime esset se stoicū simulabat. INCOMPTIS. Incōpositis: ornatis: sine aliq̃ ordie fluētib⁹ q̃les īcidere philosophi solent. Coma Cæsaries ē: & a græco deduciē. Nā quēadmodū nos Cæsariē a cædēdo: ita græci comā appellāt ἀπὸ τοῦ κόμειν qd cędere ē. A Coma fit Comatʒ q lōgiorē comā hēt: & a capillo capillatʒ deduciē. Itē Comovbū: qd tā apd græcos q̃ apud latinos figificat cōpono: orno: qm̃ ī capillo p̃limū hoi ornatʒ ē. vñ Charilaus interrogat ꝓ cur comā nutriret. Q m̃ iqt ex oi ornatu: hic pulchrior & mimi sūpt⁹ ē: hīc noīa data sūt Capillatis alpū īcolis: & Gallię comatæ. Coma p metaphorā ēt de arboribʒ fructibʒ: harūdibʒ atq; ēt hærbis dr̃. Comæ cōtrariū Caluities ē: & q capillo carēt: Calui dñr: & caluere: ē caluū eē: Caluo ēt, p eo q ē decipio: frustror. Itē passiuū eiʒ Caluor, p eo qd ē frustror. Siqdē actiue: & passiue frustrorveteres vsurpaēt: tractū a caluis militibʒ: q oibʒ olēt eē deriſui. Pacu. Sētio pē tevocis calui silitudie. Plau. Nāvbi domi sola sū soror manʒ caluiē. Salu. Cōtra ille calui ratʒ. ab ll̃ Calū nia deduciē: q̃ ꝓpæ ē alicuʒ in litibʒ p fraudē & frustrationē vexatio. a q̃ Calūniorvbū: & Calūniator & Calūnia trix: Caiʒ iuris cōsultʒ. Si calūniē: & moreē: & frustreē. ide Calūniatores appellati sūt: q p fraudē & frustrationē alios vexarēt litibʒ: ide & Caulatio dicta ē. Ci. Existūt sępe iurię calūnia q̃dā: & nimis calida atq; malitiosa intē ꝓtatiōe iuris: ex quo illud sūmū ius sūma iuria: p metaphorā tñ Calūniari aliqñ accipiē: p eo: qd ē falsa crimīa itēdere qd declaraē p illā legē duodeci tabularū. Calūniator idē patiaē qd re ꝓ fi conuict⁹ eēt: vt Martianʒ iuris cōsultʒ testaē. Defluuiū capilli ī muliere rarū ē. In Spadonibʒ nunq̃ visū: nec ī aliquo añ Veneris vsū: nec ī fravticē: & circa tpa: atq; aures: dr̃ aūt neutro gñe Caluitū: & vni tñ aialiū hoi ē nō inatū. Nā q̃dā aialiū naturaliē caluēt vt structio cameli: de qb⁹ supra diximʒ: & corui aq̃tici. Q ui, ppt ll̃ a græcis φαλακρὸ κόρακες vocāt: φαλαγρόν enī caluū dicūt κορακικά coruū: a como fit Cōpt⁹: ll̃ ē ornatʒ: cuʒ ꝓtrariū ē Incōpt⁹: & cōpte aduerbiū cuʒ dimiutiuū ē Cōptule. Itē Incōpte Incōptule: & ꝓpatiua suplatiuaq; eorʒ Cōptior, ꝓptissimʒ, cōptiʒ, cōptissime, Incōptior, īcōptissimʒ, īcōptiʒ, īcōptissime. Cōptū ēt genʒ libamis erat: qd farina cōspsa faciebāt. itē a como Comis: hoc ē benignʒ, facilis, mālueʒ. a q̃ Comiē aduerbiū: hoc ē suauiē, mālue, būaniē. itē a coma Cometes: quā nr̃i stellā Crinitā vocāt: horrētē crine sāguineo: & comarū mō invtice hispidā. Plura aūt gña hmōi repēte nascētiū stellarʒ Pogonias vocāt a barba: q̃ græce πωγῶν dr̃: qb⁹ īferiore ex pte ī spēm barbe iuba lōge extēdiē. A cōtias ἀπὸ τοῦ ἀκόντιος hoc ē a iaculo: q̃ iaculi mōvibrāt. Ocissimo figificatu. De hac qnto cōsulatu suo Tyberiʒ Cęsar p̃clarо carmīe scripsit: posteaviq; ad hūc diē nōvisa. Xiphias iis breuiores: & ī mucrōes fatigiatas q̃ sunt oīm pallidissimę: & quodā gladii nitore: ac fine vllis radiis ἀπὸ τοῦ ξίφους qd ensē figificat. Chryseos q̃ auro noīe filis: qd græci χρισοῦν vocāt colore aūt electro radios p quā raros ī margie emittūt. Pithetas: q doli figura qd græci πιθὸν vocāt cernūē ī cōcauo fumidæ lucis. Ceratias ἀπὸ τοῦ κεράτος ll̃ ē a coruu: q̃ cornu spēz hīt. Talis visa fuit: cū grēcia apud salamīa depugnauit. Lāpades q̃ ardētes faces imitāē. Hippeos ἀπὸ τοῦ ἵππου hoc ē ab equo: q̃ iubas eqnas hīt celerrimi motʒ: atq; ī orbē circa se eūt. Est & cādidʒ cometes argēteo crine ita refulgēs: vt vix cōtueri liceat. Visus ē ēt hirtʒ villorʒ specie: & iuba aliq̃ circūdatus. Semel adhuc iubæ effigies mutata ī hastā ē. Olympiade cētesima octauavrbis ānō. cccxcviii. Terificū magna ex pte hoc sydʒ est: pnicięq; magnis viris portēdēs: breuissimū quo cerniē: spatiū septē dierʒ ānotatū ē. Lōgissimū octogita. Tot certe diebʒ ipsi durare aīaduertimʒ. Cometā sanguineo colore atrʒ anno salutis: M. cccclxxi. Sisti pōtificis maximi ānō primo singulis noctibʒ supra Bessarionis nr̃i lares errātē maxia oīm admiratione: quo tēpore designatʒ in Gallias legatʒ fuit. Vnde paucis interiectis mēsibus rediens Rauennæ morbo inopinato medici: quē secū habebat opera correptʒ est: & vna lr̃æ atq; oīm bonarū artiū studia pierūt. Quēadmodū in illius vita latiʒ a nobis p̃scriptū ē. itē a coma Auricomus dr̃: hoc est aureā comā hīs. CAPILLIS. Crinibʒ. Proprie enī capilli capitis sūt dicti: q̃si capitis pili. vñ Capillati dñr q crines lōgiores hīt. Cice. Capillatior solito: & Capillaris arbor appellabaē: ī q̃ tōsū capillū adolescētes suspēdebāt: qñ deponebāt comā deo eā sacrātes. Eadē & Capillata appellabaē: erat & ī vrbe roma arbor antiq̃ssima: quā supra trecētos & septuagita ānos durasse cōpertū ē. q̃ Capillata appellabaē: qd virginū vestaliū capillos ad eā deferre mos erat. trāsferē tñ capilli nomē ēt ad alios corpis pilos. Vir. Quot sūt mētula quos hēt capilli. Pilus gñale nomē est: dr̃q; etiā de capillo. Ply. in capite cūctorʒ aīaliū hoi plurimʒ Pilʒ Ab hoc Pilosi dicunē. Pilis p oē corpʒ scatentes: Pili lōgiores: ac pni colla: atq; armos quorūdā brutorū vestiētes quales sunt Leonis: & equi iubæ noīanē: vt supius ostendimʒ. Pili aūt crassiores: rigidiq; atq; erecti q̃les suum dicunē Setæ: vñ setosū aīal: & Setigerʒ vocāē: & a suæ dicte sūt Setæ: q̃si Suetæ: a quo & Suo verbū deduciē: de quo atq; eiʒ deriuatiuis supiʒ locuti sum⁹. Setuosū vʒ veteres obscurū dixere: a q̃ Setuose obscure. Liui. Setuose

Obluctor. Lucta. Luctatio. Luxo. Luxa. Luxata membra. Luxuriosus. Luxuria. Luxuries Luxus. Luxurio Luxurior aris. Luxor. aris. Luxus. Luctus. Lugeo. Lugubre Lugubriter. Luscinia Luctifer. Luctuosus Luctuose. Coma Comatus Capillatus. Como. Caluities caluus calueo. caluo. caluor. calumnia calumnior. calumniator trix. caulatio.

Defluuium. caluitium

comptus Incomptus compte comptule comptior. ssimus. comptum comis. comiter cometes crinita stella Pogonie Acontie. Xiphie. chryſei Pithete. ceratie. Lampades. Hippei.

Auricomus capilli capillati. capillaris arbor capillata arbor Pilus. Pilose Jube Sete Suo Setuosus Setuose

Plynius

Cicero.

Cicero.

Virgilius

Cicero.

Tyberius

Virgilius

Plynius.

Plynius

Liui.

Martia. Varro abs te daē qd cōsecuta sapiēs ægre cōtulit. Setia vrbs ē Cāpaniæ a q̃ Setinū vinū. Martia. Pēdula pōtinos q̃ spectat Setia cāpos: Exigua vetulos Luxo misit ab vrbe cados. Caput vʒ o a quo Capilliʒ deduciē: iccirco ita appellatū Var. existimat: qd īde initiū capiāt sēsus: & nerui. In sūmo eī a natura collocatū ē: vt ī quo futurū erat regimē totiʒ aīantis. Alii a græco deductū volūt: hoc ē ἀπὸ τῆς κεφαλῆς qd caput figificat: vl ἀπὸ τῆς κάρας eiusdē figificatiōis. vñ nucē iuglādē καρύον noiant: a capitis ḡuedie: qd arborʒ ipsarʒ foliorūq; vires ī cerebrū penetrēt. Caput hīt aīalia oīa: qbʒ ē fāguis: ī quo Apex nulli ē: nisi solis auibʒ. Nā qd Dracōes cristatos eē qdā affirmant falsū opinor. Aues q̃q; nō oēs: sed paucæ: id ifigne hīt. Phœnix plumarʒ serie e medio exeūtē Apicē hēt. Pauo veluti crinitas arbusculas. Stymphalidæ cirrū Phasianæ cornicula. A lauda veluti galerū. vñ Galerita dicta ē ꝓmo. Postea Gallico vocabulo. Alauda appellata. A grēcis Coridalʒ dr̃: κόρυσ enī Galea ē. Gallina plicabilē crista p medū caput galliaceʒ erectā: qd nec caro nec Cartilago: nec callū ē. sed qddā peculiare. Fulica q̃q; cirros hēt nigra auis: aq̃tica vulgo nota Picʒ Martiʒ: & grues Antias. Antiæ eī, ꝓpe dñr muliebres capilli ī frōtē demissi a capite fit Capitulū diminutiuū: qd aliqñ figificat puū caput. Plau. Meū capitulū: meʒ ocellʒ: mō initiū snię: qd p̃ncipia snīarʒ p metaphorā ēt capita vocāē. A capitulo fit Capitulati: qd veluti capitulū qddā ī sūmo hēt: & Capitulo capitulū appono: cuʒ passiuū ē Capitulor. Fly. Folia bouis ligue filia miora: subcādida: & ī cacumīe ca pitulatā. Capitulare ēt ē p capita distiguere: & Capitulata dñr scripta: q̃ p capita distincta sūt. vñ fit Recapitulare qd est ea q̃ dicta sūt breuiē & p capita recēsere: a quo Recapitulatio: q̃ a græcis dr̃ Anacephaleosis: Itē a capitulo fit aliud diminutiuū Capitellū: qd mō epystiliū figificat: hoc ē caput colūnarū: sic enī Epystiliū supior ps quē admodū Basis iferior dr̃: q̃ iterp̃tari substētaculū pōt: epystiliū vʒ o qd sup colūnā ē: nā ētrī sup figificat. Θύλλος colūnā: qdā tū Epystiliū dixerūt trabē eē: q supra colūnas īponiē. Aliqñ Capitellū figificat puū caput: hoc ē grossiorē sūmitatē cuiusq̃ rei. Idē Herba īpia vocaē roris marini aspectu thyrsi mōvestita: atq; capitata. Inde ramuli assurgūt: sua capitella gerētes. Ob id īpia appellauere. qm̃ liberi sup parētē excellāt. Itē a capite Capitolʒ: ll̃ est magnū caput hīs: intē dū ēt duri capitis: q & Ceruicosus dr̃: & Capital: qd mō linteolū figificat: quo sacerdotulæ ī sacrificiis capita tegebāt: mō capitis piculū: siue facinʒ: qd capitis pœna luiē. Plau. Nunq̃ hercle effugiet tāetsi Capital fecerit: & Capitiū tegmē capitis. Quātus Varro a capiēdo hoc dictū existimat: qd id genʒ idumēti vsq; ad pectʒ capiat: & Capistrū capitis vīculū: qd mulis, iumēt, bobʒ: & cuiusq̃ aīali adhibeē ne fugiāt. Martiaris Paret pupureis ap capistrū. Itē qd circa os iuoluiē: ne cibos decerpāt: a quo fit vbū Capistror. Ply. Si intē arbores vitesq; areē fiscellis capistrari boues oportet: ne germinū tenera decerpāt. Et, pcapis, pgenies: q̃ ab imo capite, pcedit. & Capidulū genʒ vestiměti: quo ēt caput tegebaē. & Capitale: qd capitis supplicū mereē: vel ciuitatʒ amissionē. Hic Capitale odiū: Capitale supplicū: capitalē morbū appellamʒ: qd caput & vitā hois petāt. Capitalisvo hō: & capitale peccatū dr̃: nō qd petat alterʒ caput: sed cuiʒ caput: vel p qd cōmittētis caput peti debeat ad pœnā Ulpia: Hic capitalē fraudē admittere ē: vt Vlpianʒ inqt tale aliqd cōmittere, ppt qd capite puniēdʒ sit: q̃ cōmittit. & Capitalis locʒ appellabaē: vbi sīgdviolatū erat: capite violatoris expiabaē: & Capitatū: qd caput hēt. Vñ capitatū porrū dicimʒ. Q d ī caput latiʒ crescit: Sicut Sectiū porrū: cuiʒ foliavt, pfūdiʒ crescat sæpiʒ scciē: & Capitoliū qd hic cū fūdamēta ædis Iouis. Q ui ob hoc Capitolinʒ dictʒ est: foderentē hūanū caput inuentū est. A ñ enī hinc mons tarpeius dicebatur a Virgīe Vestali Tarpeia: q̃ ibi a Sabinis necata: sepultaq; est: e cuiʒ noīe monumētū relictū: qd Cicerōis quoq; tpibʒ rupes Tarpeia: & Tarpeiū saxū vocitabaē. Eūdē mōtē antea Saturniū, pdūt appellatū fuisse. Et ab eo late Saturniā terrā: & Princeps, pmʒ: q̃si, pmū caput. Itē Dñs: qd q dñatur primʒ est. A quo Pricipatʒ: & Principiū: & Biceps duorʒ capitū: & Triceps triū capitū: & Siciput atq; Occiput: de qbʒ supiʒ disseruimʒ: & Capito cognomē eiʒ q magno capite fuit: a quo postea tota familia eodē noīe vsa ē. & Cētūcapita herba: quā græci Hecatōcephalon noiant ex aculeatarū gñe & alio noīe Erynge alba: siue Eryngiū dr̃: caule: & radice in cibos a grēcis recepta: siue coquere libeat. siue crudā sumere. Radix eiʒ alterutriʒ sexʒ filitudinē aliqñ refert: rara inuētu: virosq; si eis mas ꝓtingerit: amabiles facere dr̃. Ob hoc & Phaonē: & Lesbiū a Sapho mirifice dilectos fuisse: & Deiceps deinci pis, pximʒ qq; capitū: capiē ēt aduerbialiē: figificatq; p ordinē: siue gradatim. Cic. Sed tū tres frēs sūmo loco natos prōptos: nō ī disertos quos video deiceps tribunos plebis p triēniū fore nolo hīc cōtrarios. & Anceps q̃si dubii capitis: ē enī āceps, ppe duplex. Lucil. Nemo hos ācipites ferro efferri cardines. Var. Quo se cōiceret. Pōpeiʒ. Vt ācipitivrgereē bello. Poniē tū aliqñ āceps, p eo: qd ē ex vtraq; pte acutū. Lucil. Vecte atq; ancipiti ferro effrigā cardies. Aliqñ, p ābiguo. Vir. Anceps pugna diu: & Cępę: qd capitʒ filitudinē habeat: vel qd ī caput crescat. Nā q carēt capitis forma: nō, ppe cępæ dñr: sed alterū genʒ Ascalonia vocamus ab Ascalo iudeæ oppido: vbi p̃stātissime nasciē. Alterʒ cui acutʒ sapor: & lachrymosus Genō: siue nr̃a lingua Pallācana. Cepis oibʒ odor lachrymosʒ ē. Columel. Atq; oleʒ pulli radix lachrymosaq; cępa. Corpʒ eorʒ piguitudis cartilagie tutū ē: q̃ mīma ē Setania vocaē. Scyrtā hyeme cū coma sua relinquit: vere folia detrahit: & alia subnascūē. iisdē diuisuris. vñ & nomē sibi asciuere. A scido. n. dicta ē. Scyrta cepas intē deos hīt ęgyptii easq; intē iurādū iuocāt. itē a capite Capiē diminutionē iurisconsulti appellāt statʒ pmutationē. hęc ꝑplex ē: maxia: media mīma. maxia capiē diminutio ē: cū libertatē: ciuitatē & fāliā silʒ amittūt. media cū amittūt ciuitatē: & libertatē retinēt. Mīma cū libertas: & ciuitas retinēē: tñq; mutaē fāliā. Hic capite diminuti appellabāē: q ex alia ī aliā familiā adoptati eēnt: q cū liberi forēt alti mācipio dati fuisset: q ī hostiū ptātē veissēt: & qbʒ aq̃: igniq; itē dictū eēt. itē capite cēsi a cēsiōe capitū appellati sūt: q̃ solʒ capitib⁹ cēserē: nō bōis siue pecūia qbʒ carebāt quēadmodū supiʒ oñdimʒ. Capita deorʒ ātiq Fasciculos vocitabāt de vbeis fctōs. Caput facē de suppuratōibʒ medici dicūt: cū apostemata acumiata frāgūē. Ply. Passi & ī q̃cuiq; pte: ac maxio īcōmō nasciē: q furūculi vocāē: maxiʒ aliqñ malū pfectʒ corpib⁹ remedio sūt: q̃ diximʒ folia trita cū poléta: si ñ caput fecerit. TRISTE. Graue Seuerʒ. SVPERCILIVM. In q̃ aī indicia sūt: vt supiʒ dixiʒ. QVI LOQVITVR CVRIOS. Cuiʒ fmo sp ē de viri magnis: & g̃nibʒ. CVRIOS. Piuratuo nūero, ppa noīa ex p̃sla maiorē ī orōnevī hīt: qppe nō ī tū figificāē q̃ʒ illa noīa sūt: sed ēt alii: q files illis fuere. M. Curiʒ magne vir ītegritatis cōstātiæ ac seueritatis fuit. Hic pmo de

Setia. Capur. Capillus. Apex Phenix. Pauo. Alauda Galerita. Corydalus Fulica Antie. Capitulum. Capitulatim. Capitulo. Capitulor Recapitulo Recapitulatio Anacephaleosis. Capitellum. Epistylium. Basis. Capitosus Ceruicosus: Capital Capitium Capistrum Capistror Procapis: Capidulum. Capitale. Capitale odiū. Capitalis hō. Capitalis locʒ. Capitarū porrum. Capitolium Capitolinus mons. Tarpeiʒ mons Tarpeia. rupes tarpeia: saturniʒ mōs Princeps Principatus. Principium Biceps. Sinciput Occiput Capito. Centūcapita. hecatoncephalon. Erynge alba Eryngiū. Deinceps Anceps. Cepe Ascalonia Ascalū oppidū Genon. Pallancana. Setania. Scyrta Capitis diminutio Capitecensi Capita deorʒ Caput facere.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Sánitib⁹ triũphauit: mox de Sabinis: tertio de Lucanis: Pyrrhũ Epirotarũ regem ex Italia pepulit ẽtema dena
agri iugeraviritis pplo dimisit: sibiq; trũ pstituit: dicẽs neminẽ eẽ debere: cui nõ trũ sufficeret. Cũ legati Sãnitũ au
rũ ei afferrẽt: & ipse rapas in foco torreret. Malo ingt i fictulib⁹ meis hæc eẽ: q̃ aur⁹ habẽtib⁹ imperare. Cũ vero in
tuerlæ pecuniæ accusarẽt: Cadũ ligneũ: quovti ad sacrificia solebat: ptulit: iurauitq; se nihil apli⁹ de ꝓda hosti
li invsũ suũ puertisse. ASSERTORES. Vẽdicatores libertatis. Quẽadmodũ sup⁹ dixim⁹. CAMILLOS.
Furi⁹ Camill⁹ simili mõ ite gritate: cõstãtia ac grauitate excelluit. Cũ Falisços obsideret: & Ifarii ludi mgr opti
matũ filios ad eos adduxisset: victũ eisdẽ puer⁹ tradidit⁹ berãdũ. Falisci se illi repẽte ob tã singlarẽ iustitiã de
diderẽt: Veios hyeme obdormiit: de iisq; triũphauit. Act⁹ i exiliũ: qd ꝓdã iiq̃ diuisisset: & ardeę morã trahẽs: vrbẽ
a Gallis captã. Capitoliũ iã obsidẽtib⁹ liberauit: dictatorq; absẽs dict⁹ collectis religis: gallos ex iprouiso adort⁹
cecidit: populũ Romanũ veios migrare volẽtẽ retinuit. NVPSIT HERI. Muliebria passus ẽ: ꝓcisus siue pe
dicat⁹ fuit: rem turpem honestis verbis exp̃sit. AD FAVSTINVM. EPIGRAMMA. LIIII.

Populus

EDE TVOS TANDEM. Hortat⁹ Faustinũ vt libros a se scriptos ædat: & famæ sueviũs cõsulat
c nihil enĩ ad nos attinere gloriã: q̃ post Cineres veit. Cui⁹ sniia etiã Aristoteles fuit: ad Nichomachũ de
morib⁹ scribẽs. Existimarũt ei aiam invniuersũ qdem imortalẽ eẽ: sed puati singulis q̃sq; aias cũ corpi
b⁹ iterire: nullũq; is post mortẽ sensũ eẽ. Falsa eẽ: q̃ de aiæ imortalitate: de manib⁹: de diis dñr: & a blãdiẽtib⁹ fi
bi ac mũq̃ desinere audis mortalib⁹ ficta. POPVLO. Multitudini: cũ ppln singulari nuero dicim⁹: vni⁹ ciui
tatis multitudinẽ significam⁹. Cũ vero pluratiuo nũero vtimur: diuersas ciuitates itelligim⁹. PECTORE. In
genio: cui⁹ sedes i pectore: hoc ẽ in p̃cordiis ẽ: ad quæ referẽ⁹ accepta subtilitas mẽtis vt supius dixim⁹. QVOD
NEC CECROPIAE DAMNENT PANDIONIS ARCES. Sẽsus ẽ qd op⁹ nec græci dãnẽt: nec lati
ni sine laude p̃tereãt. ARCES. Allusit ad altitudinẽ ædificio⁹. CECROPIAS. Atheniẽses a Cecrope condi
torevt sup⁹ dixim⁹. PANDIONIS. Regis athenarũ de quo iam disseruim⁹. DAMNENT. Rep̃hendant
NOSTRI SENES. Latini iõ aũt senes dixit: qa i iis maior ẽ grauitas: & doctrina. DVBITAS. Ambigis
quẽadmodũ enĩ ab ãbo Ambiguũ dictũ nõnulli existimãt: qd i ãbas agi ptes possit: ita Dubiũ: qd vias duas ha
beat: ide dubi⁹ dict⁹ q̃si duas vias hãs: & vtrã eligat nesciẽs. Ab hoc Dubiovbũ: cui⁹ frequẽtatiuũ ẽ Dubito: & ad
uerbia Dubie: & Dubitãter: quo⁹ cõtraria sũt Indubie: & Indubitãter. Itẽ Dubitati. Ceci. Impator cõclamat
de medio: vt e sinistro cornuveli tes remoueanẽ⁹: & Gallis nõ dubitati imittanẽ⁹. Sisen. Q d hostẽ nõ dubitati cũ
pluteis: ac scalis iter facere cernebat. & Indubi⁹ cert⁹: & Proculdubio aduerbiũ: certe. Et Dubitatio incertitudo:
cui⁹ diminutiuũ ẽ Dubitatiũcula: & Subdubi⁹ par⁹ dubi⁹. A quo Subdubito: Subdubitãter. Subdubitatio. AD
MITTERE. Intromittere. FAMAM. Deã: quæ terræ filia fuisse pdicẽ⁹: nã cũ bellũ ob regni cupiditatẽ intẽ
gãtes: Titani: ac tr̃æ filios: & Iouẽ eẽt exortũ. Iãq; passim tr̃ę filii a Ioue: ac cæteris diis trucidarẽ⁹: pcita ni
mio dolore tr̃a: cũ sibi aduersus hostes tã potẽtes arma deessent. Vlcisci trũ q̃cũq; via posset illatã sibi iiuriã cogi
tãs coactavtero famã enixa ẽ: q̃ superũ scelera p orbẽ tr̃arũ disseminaret. hãc p̃clare: atq; elegãter descripsit. Vir.

Cecropius
Pandion
Ambiguum
Dubium
Dubio
Dubito
Dubie
Dubitanter.
Indubie.
Indubitanter.
Dubitatiũ
Indubius
Proculdubio.
Dubitatõ
Dubitatiuncula.
Subdubius
Subdubito
Subdubitãter
Subdubitatio
Fama
Cecilius. Sisenna.
Virgilius

Coei: atq; Enceladi gigãtũ sororẽ appellãs. Fama malũ: quo nõ aliud veloci⁹ vllũ: Mobilitate viget: vireſq; agrit
eũdo. Parua metu p̃mo mox sese attollit i auras. Ingrediẽ⁹q; solo: & caput iter nubila soluit: Illã tr̃a parẽs ira ir
ritata deo⁹: extremã: vt phibẽt Coeo. Enceladoq; sororem pgenuit pedib⁹ celerẽ: & pnicib⁹ alis. Mõstrũ horren
dũ: igẽs: cui quot sũt corpe plumæ. Totvigiles oculi subter mirabile dictu: Tot liguæ totidẽ ora sonãt: tot subri
git aures. Noctevolat cæli medio: terręq; pvmbrã Stridẽs: nec dulci declinat lumina sõno. Luce sedet custos
aut sũmi culmie tecti. Turrib⁹ aut altis: & magnas territat vrbes. Sed nõ ĩfacũde Ouidi⁹ quoq; eãdẽ describit lõ
giore cõtextu. Orbe loc⁹ medio ẽ iter tr̃aq; fretũq;. Celesteſq; plagas triplicis cõfinia mũdi. Vñ qd ẽ vsq̃ q̃uis re
giõib⁹ absit. Inspiciẽ⁹ penetratq; cauas vox ois ad auras. Fama tenet: sũmaq; locũ sibi legit i arce. Nocte diesq; pa
tet tota ẽ ex ęre sonãti. Tota fremit: voce sq; refert: iteratq;: qd audit. Nulla qes itus: nullaq; silẽtia pte. Non trũ ẽ
clamor: sed puę murmura voc⁹: Qualia de pelagi sigs, pcul audiat vndis. Esse solẽt: qualãue sonũ cũ iuppit⁹ atras
Increpuit nubes: extrema tonitrua reddũt. Atria turba tenet: veniũt leue vulg⁹: eũtq; Mixtaq; cũ ver⁹: piter cõ
mẽta vaganẽ⁹: Millia rumor⁹: cõfusaq; v̄ba volutant. Ex qb⁹ hi vacuas replẽt sermonib⁹ auras. Hi narrata ferunt
aliis: mẽsuraq; ficti Crescit. & auditus aliqd nou⁹ adiucit autor. Illic creduhtas: illic temerari⁹ autor. Vanaq; lęti
tia ẽ: ꝓsternatiq; timores. Seditioq; recẽs: dubioq; autore susurri. Ipsa qd i cælo rerũ: pelagoq; gerat⁹. Et tellure
videt: totũq; inqrit i orbẽ. PIGET TE. Tardas: differs: Ita ei veteres vsurpabãt: vl⁹ piget: lẽ ẽ pudet. CVRAE
Studii: vl⁹ curę. i. opis ab eo qd p̃cedit id qd seqẽ⁹. Sic alibi secreta q̃ro carmĩa: & rudes curas. i. opa ipfecta. CINE
RI GLORIA SERA VENIT. Postq̃ i cinerẽ redactũ ẽ corp⁹: nihil pdest gl'ia nihil sẽtiẽti. Hic Aristote.
mortẽ oĩm malo⁹ tribilissimũ scribit: nihilq; p̃terea eẽ hoĩ bonũ: vl⁹ malũ: iõq; gloriã: q̃ ẽ p̃claro aliq̃ mortis gñe
seqẽ⁹: nihil ad defũctos: sed dũtaxat ad supstites ptinere. IN SEXTILIANVM. EPI. LV.

Cura
Subsellia
Subsipio
Bisellium
Quinque
Quindecim
Quinquagĩta
Quingenti.
Quinquies.
Quindecies.
Quinq̃gies
Quigenties
Quintus
Quinus
Quinarius
Quincupies
Quinquãgul⁹
Quinquennis
Quinquẽniũ.
Quinquẽnale.
Quincũx
Quinqueuir
Quinq̃uiratus
Quiqueuirat.
Quinctilis
Quinquarrus
Quintius
Quintana porta.
Martialis
Juuenalis

EXTILIANE BIBIS. Rurs⁹ i Sextiliani hebrietatẽ iuehiẽ⁹. QVINQVE SVBSELLIA.
s Hoĩes sedẽtes i qnq; subselliis. Subsellia eĩ sũt vt sup⁹ dixim⁹: hũiliores sedes i qb⁹ eętes cõsidebant. Nã
Senatores Sellis vtebãt⁹. Sicut enĩ Subsipe dicim⁹: qd nõ plane sapit: sic qd nõ plane ẽ Sella Subselliũ: &
vbi duos trĩmõ capit. Bisselliũ. Quiq; p̃mogeniavox ẽ: a q̃ deriuata sũt Q uideci/Q uiquagĩta/Q uiqẽti/Q uiquies/Q uidecies/Q uiquagies/Q uigẽties/Q uit⁹/Q uitusdecim⁹/Q uinq̃gesim⁹/Q uingẽtesim⁹/Q uinus/Q uiden⁹/Q uinq̃gen⁹/Q uigẽten⁹/Q uinari⁹/Q uidenari⁹/Q uinq̃genari⁹/Q uigẽtari⁹/Q uicuplex/Q uidecuplex/Q uicupl⁹/Q uindecupl⁹/Q uinquãgul⁹/Q uinquẽnis/Q uiquẽniũ/Q uinquẽnale adiectiũ/Q uicũx vnciæ qnq; itẽ mensuræ gen⁹ paulũ supra dimidiã heminã ꝓtinẽs. Martia. Hesterna tibi nocte dixeram⁹ Quĩ cũces puto post decẽ pactos Q uiqueuir: sicut Triũuir. a quo Q uiqueuiralis: Q uitilis mensis iuli⁹: de quo sup⁹ diximus: Q uinq̃trus dies festus qd post diẽ qntũ iduũ celebrarẽ⁹: & festa ipsa Q uinq̃tria dñr Mineruæ sacra Martio mense. Iuuena. Eloquiũ: ac famã Demosthenis: aut Ciceronis incipit optare: & totis qnq̃tribus optat. Q uisq̃s adhucvno partã colit asse mineruã. Hinc Minusculæ qnq̃tu⁹ appellabanẽ⁹ idib⁹ iuniis:

qd is dies festus erat tibicinũ: qui Mineruã colebant. Q uitus ac qntius cognoĩa: & Q uitia porta trãst yberĩ: a
Q uitio Cincinato: cui⁹ fuerat appellata: & Q uitana porta i castris post p̃tortũ: vbi venaliũ rerũ fo⁹ solebat esse
& Q uitipor seruile nomẽ frequẽs apud veteres: vt sup⁹ oñdim⁹. Q uinq̃rtiũ: qd græci Pẽtathlũ appellant: hoc
gen⁹: q̃ ius qnq; artib⁹ cõstabat iactu disci: de q̃ ifert⁹ dicem⁹: græci Δίσκον appellãt. Cursu: quẽ Δρόμον noiant
Saltu:: quẽ dicũt ἅλμα. luctatiõe: & pugno: q̃ πύξ: & πιόξιν ab illis appellãt⁹. Vñ nos q̃q; palẽ dicimus: a q̃
Palestra luctatio: q lud⁹ ab Atheniẽsib⁹ istitut⁹ fuisse dñr. Vir. Pars i gramicis exercẽt mẽbra palæstris. Hic Pa
Iæstritę dñr: q sese pale: siue palæstra exercẽt. hi & Palestrici aveterib⁹ dicti sũt. Afra. Depellis mihi manũ p pa
lestricos. Pẽtathlũ itaq; vocatũ ẽ a πέν τε q̃d q̃ sigificat qnq;. Vñ Pẽtarch⁹ q qnq; viri p̃est. Pẽtacõtarch⁹ q qnq̃gita
Pẽtecoste qn q̃genaria Pẽtateuch⁹ qnq; libro⁹ volumẽ dñr: & τλῶσ: qd ẽ certamẽ. Nĩ a qnq; artib⁹ Q uiq̃rtiũ
dixere: & q his qnq; artib⁹ se exercẽbãt a græcis Pẽtathli vocitati sũt. Ply. de Myrõe: Hic fecit Delphicos pẽta
thlos. A nĩs v̄o Q uiquertiões sũt dicti. Q uiqueptior: a q̃ Q uiqueptit⁹: Q uiquefoliũ: qd græci Pẽtaphylon.
Q uiqueremis: Q uidecimis: de qb⁹ sup⁹ diximus. Q uitã declinationẽ Grãmatici vocãt cui⁹ gtũs in es: & i e: &
in ei: & i ii: plat⁹ apud veteres iueniẽ⁹. Ci. Egtes nõ daturos illi⁹ dies pœnas. Vir. Libra dies: sõni⁹ paresvbi fece
rit horas. Dies in gtõ dixerũt p diei. Idẽ. Munera: lætitiãq; dii. Ci. Q uor⁹ nihil pnicii causa a diuino ꝓfilio: sed
in ipsa: & magnitudie rerũ factũ putam⁹. Dii & pnicii dixerũt p diei: & pnicii. Salu. vero die i gtõ, ptulit. Vix
decima pte die. & Cęsar i libro: quẽ de Analogia scripsit: die i gtõ, pnunciãdũ affirmaut. Q uinquefignor⁹ gña
apud ãtiquos: augures obseruabãt. Ex cęlo: ex auib⁹: ex tripodib⁹ Cortinis: ex Q uadrupedib⁹: ex diris. TOTI
ENS. Bibẽdo subitelligẽdũ est. HEBRIVS. Mente ob nimiũ potũ alienat⁹. Is enĩ ppẽ hebri⁹ dr̃: q nimiovini
potu nõ ẽ mẽtis cõpos. Vinũ enĩ mẽtẽ hoĩs mutat ac furorẽ gignit. Ex hebrietatẽ vo mlia scelerũ gignunẽ⁹. p
pter qd nõ imerito hocvitiũ frequẽtissime carpit. Martia. Cui tãta dulcedĩe ætate ei⁹ dediti hoĩes erãt vt magna
ps nõ aliud vitæ p̃miũ q̃rerevideren⁹. Q uærebãt sane alia sitis irritamẽta: vt largi⁹ biberẽt: & bibẽdi causa ẽt venena cõficiebãt. Q uidã p̃sumebãt cicutã: vt bibere mors ipsa cõpelleret: alii pumicis farinã hauriebãt: nõnulli balneis coq: & ex ius exaies ferri patiebanẽ⁹. Plures stati euomebãt rursusq; hauriebãt. Itẽrũ idẽ: at tertio faciẽtes: q̃si ad pẽdavina geniti forẽt: & tanq̃ effũdi illa nõ possẽt nisi p corp⁹ hũanũ. Ad hoc ptinebãt pegrinæ exercitatões: & Volutatio i cœno: & pectorosa ceruicis repãdæ ostetatio. Itẽ Pilæ: trigões: harpastra: p hæc enĩ oĩa nihil aliud: q̃ sitis q̃rebanẽ⁹. Q uiẽtiã p̃mio iuitabatur hebrietas: multis trũ bibẽtib⁹: q̃ntũ amica q̃sisset. Tũc aui di mrõnã oculi licebanẽ⁹. Tũc graui, pdebãt marito: tũc aĩ secreta, pferebant. Alii testamẽta sua nũcupabant: alii mortifera loquebanẽ⁹: iãq; vulgo veritas attributa vino erat. Hic pallor: & genæ pẽdulæ: & vlcera oculorũ: & tremulæ manũ plena vasa effũdẽtes: & furiales sõni: ac inges nocturna: & sũmũ ebrietatis p̃miũ libido portentosa: ac iucũdũ nefas: fœtidi p̃terea sequẽti die ex ore alit⁹: & rerũ oĩum obliuio: morsq; mẽoriæ. Tyberi⁹ pnceps in iuuẽta ad merũ pnior fuit: vñ p iocũ dict⁹ est Biberĩ⁹: & ob eã causã. L. Pisonẽ vrbis Romæ curatorẽ ab eo dilectũ putãt: q̃ biduo duabusq; noctib⁹ apud ipsũ Potationẽ cõtinuasset. M. Antoni⁹ ẽt volumen de hebrietate sua ædidit hebri⁹ iã sanguine ciuiũ romanor⁹: & tãto magis eũ sitiẽs: hẽt enĩ & hoc vitiũ hebrietas: q̃ bibẽdi consuetudo auget auiditatẽ. Vñ ẽ illud, puerbiũ. Q uãto pl⁹ biberit tãto pl⁹ sitire pthos. Hebriũ ab hauriẽdo potu dictũ existimat: ponit⁹ q̃ aliqñ, p pleno: & abũdãti: vñ & vestes ostro: seu purpura hebrias dicim⁹: & hebriã cœnã: hoc ẽ abũdãter: & opipare paratã. Plau. Facite mihi cœnãvt hebria sit. NVMISMATA VICINA. Nũmos vicinor⁹: hoc ẽ eor⁹ q, ppe te sedẽt. AERA. Nũmos. Veteres enĩ signatã pecuniã ex ære habuerũt. Vñ æra, p Pecuniis vsurparũt. Cato. Fũdũ æribꝰ suis ẽptũ possidebãt. Hic Aerũ fare veteres dixerũt pecunias vndiq; collegere. & ærariũ loc⁹ in q̃ publica pecunia custodiebat⁹: qd Romæ in æde Saturni erat: vt sup⁹ dixim⁹: & Aerariũ tribuni: de qb⁹ disseruim⁹: et Aes alienũ: qd nos aliis debem⁹: sicut Aes nostrũ: siue æs suũ: qd alii nobis: vel ei: de quo loqmur: debẽt: & ęre diruti milites vocabãt⁹: qb⁹, ppter ignominiã stipẽdiũ. ꝗ̃ est merces debita subtrahebat⁹. Itẽ Obærati milites ære dato iã obligati. Ob id Varro æs ab asse dictũ existimat: Null⁹ enĩ apud veteres auri aut argẽti signativsus erat. Libralis trũ: & Dipõdius appẽdebat⁹ assis: qñ Aeris grauis pœna dicta. Serui. Rex pmus Aes signauit. Nota æris fuit ex altera pte Ian⁹ gemin⁹: ex altera rostrũ nauis. Ab ęre Aerosus deducit⁹. Vñ Ciprũ insulã veteres Aerosã appellauerũt: q̃ in ea p̃ma fuerit æris inuẽtio. Itẽ Aerosũ lapidẽ ex quo æs fit quẽ alio noĩe Cadmiã nũcupãt Fitq; ex alio lapide: quẽ Chalcitẽ vocãt: i eadẽ Cypro ĩsula. Sed vilitatẽ ei iduxit reptũ in aliis terris p̃stãti⁹: qd ab auro: & ære Aurichalcũ vocat⁹ vix iã lõgo tpe inuentu facile effœta (vt putãt) tellure: arte naturalẽ illi⁹ bonitatẽ imitãt⁹: ex eo fit æs coronariũ: de quo sup⁹ diximus. Itẽ ab ære Aerificiũ: qd ex ære fit. Var. Politæ enĩ q̃si ærificio videbanẽ⁹. Itẽ ab ære Aero æras. i. ære cõmisceo: siue ære adultero. A q̃ fit Subæro cõpositũ. Persi⁹. Neq̃ Subærato mẽdosũ tinniat auro. Itẽ Aereus & Aeneꝰ eiusdẽ significatõis. i. ex ære. Itẽ Aeneꝰ: qd mõ adiectiuũ ẽ: & idẽ significat: qd æreꝰ. Vir. Et luce coruscꝰ ęna. Mõ substãtiuũ ẽ: & significat vas in q̃ calefieri aq̃ cõsueuit: qd vulgo caldariũ vocãt. Idẽ. Aut foliis vndã tepidi despumat aeni qdã iter. A. & E. aspirationẽ iterponit: aiũtq; visũ fuisse librũ æneidos ãtiqssimũ: quẽ ipsi⁹ Virgilii fuisse pstabat: i q̃ illd: & lu ce coruscꝰ ęna: qd sine aspiratõe scriptũ fuerat: & aspiratio addita. Itẽ Aenulũ puũvas ex ęre factũ diminutiuũ ẽ ab æno. Itẽ Aestimo: qd sigificat ap̃cio: q̃si ære taxo. a q̃ Aestimator: Aestiatrix: Aestiatio: p q̃ veteres ẽt. Aestimiã dixerũt: & Aestiata pœna: qa ęre cẽsebat⁹: vt puta ouis decussis Bos cẽtussis: ꝗ̃ ẽ decẽ & cẽtũ assib⁹: & Aestiabile: qd æstiari facile pot: sicut ecõtrario Inæstiabile: qd, ppẽ magnitudinẽ æstiari nõ pot. qñv̄o æstiatio sine speciali p̃sideratiõe fieri nõ pot. Aestiari aliqñ ẽt p cõsiderare accipit⁹. Oui. Hæc qcunq; leget q̃si leget: æstimet ante. Aestimare v̄o putare: & iudicare ẽ. Pri⁹ enĩ rẽ æstimam⁹: hoc ẽ cõsideram⁹: deinde æstimam⁹: hoc ẽ iudicamus: & ab æstimo fit Existimo dipthõgo in. i. lõgã puersa: q̃si ex æstimatiõe statuo atq; decerno. Ab hoc existimatio: qd fere sp passiue capit⁹: vt hic magnæ existiatiõis. i. de quo oes bñ opinãt⁹: & quẽ magnũ existimãt. Autumo q̃q;. P. Nigidi⁹ ex ab & existimo cõpositũ putat: significat aũt mõ opinor: mõ cęleo: mõ affirmo. Plau. Nisi hoc ita factũ ẽ pindevt factũ eẽ autumo: non cãm dico eũ qn sises, pbri. Aes ẽt aliqñ, p cornu: tubaq; accipimus:

Quintus quintia.
Quintia porta
Quitana por.
Quintipor.
Quinquertiũ.
Palen.
Palestra:
Palestrite
Palestrici.
Pentathlum.
Pentarchus.
Pẽtacõtarch⁹
Pentecoste.
Pentateuch⁹.
Pentathli.
Quinquertiones.
Quiqãpartior.
Die.
Quinta declinatio.
Dij pernicij.
Quique signorum genera.
Virgilius Eira.
Plynius
Cice.
Virgilius
Cicero.
Satustius
Cesar.
Varro.
Persius.
Virgi.
Idez
Varro.
Serui⁹.
Martialis
Plautus.
Ouidius.
Hebrius
Hebria cena
Aerusco
Aes alienum.
Es nostrum
Es suum
Operarus
Aeris grauis
pena dicta.
Erosus.
Eroia cipzus
Aerosus lapis
Chadmia
Chalcites
Aurichalcum.
Aerificium.
Aero-eras.
Subero.
Aereus.
Aeneus.
Aenus
Aenulum
Aestimo.
Aestimator.
trix. tio.
Aestimia.
Aestimata pena.
Aestimabile.
Inestimabile.
Existimo.
Existimatio.
Autumo.
Aes.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL

Aenatores. Tibicines Aenobarbus.

q̃a hæc ex ære fiũt. Vir. Aere cieveriros: martéq; accédere cãtu. Hic Aenatores aveterib⁹ cornicies siue Tybicines appellabãt. Itẽ Aenobarb⁹: hoc est rutilã & q̃si Aeneã barbã habens: fuit hoc cognomen domitiorũ: ex q̃ familia Nero fuit. Autoré aũt origis: pariterq; cognomis habuerũt. L. Domitiũ: cui rure quõdã reuertẽti iuuenes gemini augustiore forma apparuerũt: iusserũtq; nũciaret Senatui ac ppl'o romano victoriã: de q̃ adhuc icertũ erat: atq; in fidẽ maiestatis adeo pmulsisse malas: vt e nigro rutilũ æriq; assimilẽ capillũ redderẽt: qd isigne mã fit: & in posteris eius: ac magna pars rutila barba fuerũt. Vñ. CN. Domitiũ Neronis ataũt: q̃ in tribunatu suo põtificib⁹ offensior fuerat: qd aliũ q̃ se in patris sui locũ cooptassent: ius sacerdotũ surrogãdorũ a collegiis ad populũ transtulerat: ac in cõsulatu Allobrogib⁹. A luernisq; supatis Elephãtovect⁹ fuerat: turba militũ q̃si inter solẽnia sacrificii, psequẽte. Lici. Crassus orator dixit nõ eẽ mirandũ: q̃ Aeneã barbã haberet: cui os ferreũ: cor plũbeũ eẽt. Itẽ Erugo: de q̃ supius disseruimus: a quo Eruginosũ: sicut a rubine Rubiginosũ. Sũt qui Erũnã quoq; ab ære hoc est a pecunia deductũ velint: qd æris grãa labores curasq; subeamus. Vir. Quid nõ mortalia pectora cogis. Auri sacra fames. Quippe Erũna laborẽ onerosũ: curãq; ac solicitudinẽ significat. Sed nr̃a sntia est Erũnas & p diminutionẽ Erũnulas, pprie vocari furcinulas: qbus viatores sarcinas suas religatas tabella iterposita ferre cõsueuerũt. Quæ qñ a. C. Mario institutæ sũt: Muli mariani vocãt⁹. Dictas aũt Erũnas eẽ ἀπὸ τοῦ εἰρῶ qd est leuo: tollo. Hincvero tractũ esse: vt labores onerosi erũnæ vocentur ab erũna Erũnosus deducãt⁹. Laboribus: ac miseriis afflictus. Aes aveterib⁹ Rãdus dictũ est: a quo Rãduscula porta Romę appellata q̃ ærata eẽt. Vlteriora a cuneis vlteriorib⁹: hoc est magis vltra ad spectandũ cõstitutis. ACVNEIS. Aspectatorib⁹: qui in cuneis stabãt. Cuneus, pprie vocãt⁹ instrũm: qd ad scindẽdũ oẽm materiã adhibẽt⁹. A quo Cuneatũ dr̃: qd ad cunei similitudinẽ formatũ est. Hinc Cuneus etiã multitudo peditũ dicta: q̃ cũcta cũ acie primo angustior: deide latior, pcedit: a quo Cuneatã aduerbiũ deducãt⁹: hoc est p cuneos. Ab hui⁹ etiã similitudine cunei vocitati sunt loca in theatro: in qbus vulgo spectatores stabãt iter sedentiũ subsellia. Iuue. Cuneis habeãt spectacula totis. Q d securus ames. NON HAEC PELIGNIS. Magis inqt tollerabile foret: si qualecũq; vinũ potares: sed tu p̃ciosiora eligis eo magis detestãdus. PELIGNIS PRAELIS. Hoc est in Peligno agro. Peligni oppidum Sabinorũ est Marsis vicinũ: in cui⁹ agro pessima oriunt⁹ vina. Ab eo fit Peligⁿ⁹a. um. adiectiuũ. Martia. Marsica peligni mittũt turbata coloni: Nõ tu libertus: sed bibat illa turs. Peligni ex illyrio, pfecti sunt ductu Volsinii regis: cui cognomen Lucullo fuit: & ptẽ Italiæ occuparũt: quã diximus. Ei duo nepotes fuerũt Pacinus: a quo Pacinates: & Pellicus: a quo Peligni. VVA. Fruct⁹ vitis vua dr̃. Pomiferẽtiã aliq̃n, pvite. Vir. Et turpes auib⁹ p̃dã fert vua racemos. Itẽ vua dicit⁹ in apib⁹: q̃ examen cõgregatũ ad similitudinẽ botri dependet. Iuue. Examẽq; apũ longa cõfederit vua. Itẽ vua appellãt⁹ in hoie: q̃ inter tõsillas vltimo palato depẽdet: sub qua ẽ minor lingua: q̃ dicit⁹ epiglossis: ita vocitata: q̃ aliq̃n ad similitudinẽ vuæ intumescat cũ vehemẽti inflãmatiõe: ac dolore. IN IVGIS THVSCIS. In collibus Vaticanis: i qb⁹ mala nasci vina supius dixim⁹. TESTA. Amphora, pprie testas figulina vasa appellam⁹: quasi tostas: qd e molli creta fabrefactæ: torreant⁹: deinde coquãtur Excogitatæ aũt aveterib⁹ figulinæ amphoræ fuerũt advina tenẽda. Martia. Hanc tibi cumano rubicũdã pluuere testã. Municipen misit casta Sybilla suã. Græci testã Ceramion vocant. Vñ Athenis locus: in quo Chalcosthenis figuli officina fuit. Ceramicos est appellat⁹. Itẽ Ostracõ: a quo Ostracites lapis dict⁹ est testę similitudinẽ habẽs: cuius vsus, p pumice est ad leuigandã cutẽ: Potus sanguinẽ sistere dr̃: & cũ melle illitus vlcera ac dolores mãmarũ sanare. Ostreacius piscis est: quẽ aliqui Onichen vocãt: hũc suffitũ vulue penis mire aiunt resistere A testa Testaceũ deducãt⁹: qd ex testis cõstat. Vñ mons in vrbe Testaceus nũcvocãt⁹: q ex figulinorũ fragmẽtis cõstat: collectorũ ibi: vt ego quidẽ arbitror: qñ purgatus est Tyberis. FOELIX. Quia tã p̃ciosũ liquorẽ cõtinet Fœlix eñ, pprie dr̃: qui, psperitatẽ recipit. Vir. Viuite fœlices: qbus est fortuna pacta. Iã sua: Interdũ tñ ponit⁹, p eo qui dat. Idẽ: Sis fœlix nostrũq; leues: q̃cũq; laborẽ. Fœlix inqt hoc est, pspa: & benigna. Nõnunq̃, pvtili: cõmodo. Martia. Illa manus quõdã studiorũ fida meorũ. Et fœlix dño: notaq; Cæsarib⁹. Quãdoq; p pingui: fecũdo: cuius cõtrariũ est Infœlix. Vir. Infœlix loliũ, ac steriles dominant⁹ auenæ. Vñ fœlices arbores dicunt⁹: q̃ & seruant⁹: & fructũ ferũt. Infœlices vero nec seruant⁹: nec fructũ ferũt. Ab iis Fœlicior: Fœlicissim⁹: Fœlicitas: Fœliciter: Fœlici⁹: Fœlicissime deducunt⁹: & eorũ cõtraria Infœlicior, Infœlicissim⁹, Infœlicitas, Infœliciter, Infœlicius, Infœlicissime. Itẽ Fœlicitoverbũ: qd est fœlicẽ & beatũ facio: a quo Infœlicito: qd est infelicẽ: & miserũ facio. Ceci. Vt te dii oẽs ifœlicitẽt cũ male monita memoria. Plau. Dii illũ infœlicitẽt oẽs. Veteres. Infœlicoquoq; vsurpauere. Idẽ: Dii illũ infœlicent oẽs: q post hũc diẽ vllã Veneri imorauerit hostiã. Filix vero herba est vulgo nota: nec florẽ ferẽs: nec semẽ: folia habẽs vtrisq; laterib⁹ pinata: ppter qd græci Pterin vocãt: nã πτῆρσι penã noĩant. Nasciẽt vbiq; sed maxie frigido solo: hui⁹ radices pelluĩt interaneorũ aĩalia. Duo filicis genera sũt. Alterũ Blachnon vocãt: cuius exvna radices q̃plures exeunt filices: bina etiã cubita excedẽtes: hãc marẽ existimãt alterũ gen⁹ Thelipterin græci noĩant: hoc est fœminæ filicẽ. Alii Nympheoterin: est aũt singularis: neq; fruticosa vtriusq; radice sues pĩguescũt. Neutra dãda fœminis: qñ grauidis abortũ: cæteris sterilitatẽ facit: Farina earũ vlcerib⁹ tetris inspgit⁹ Iumẽtorũ quoq; ceruicib⁹. Folia. Cimicẽ necãt: serpentẽ nõ recipiũt: ideo substernitile est in locis suspectis. Vstæ etiã fugãt nidorẽ. A filix Felicones dicti mali: & nulli⁹ vsus homĩes. Itẽ Felicatã patera: q̃ ad filicis herbę similitudinẽ celata ẽ. OPIMI. Opimiani: Eo ãno: quo Gracchi popularib⁹ sedionib⁹ interierũt. L. Opimio Cõsule fulsit ea cęli tẽperies: quã Cocturãvocant: a pfecta fructũ decoctiõe: calore solis nimio hoc faciẽte. Magna igit⁹ vini copia. Et vina ipsa p̃stantia fuere in oivitiũ genere durarũt ducẽtis & vltra annis in speciẽ fere mellis redacta: nec nisi diluti⁹ bibi id vinũ obvetustatẽ poterat tantæ aũt estimatiõis fuit: vt Amphora cẽtenis nũmis veniret. A Cõsule igit⁹ Opimio vinũ hoc Opimũ: siue opimianũ vocitatũ est Martia. Fœlix autũnus Opimi. SICCATVR. Ita exhaurit⁹ vt, prius sine hũore remaneat. Siccũ, pprie dr̃ ari dũ: & sine humore. Vir. Sũma petit scopuli: siccaq; in rupe resedit. Per metaphorã tñ siccũ, p exercito accipim⁹: q̃si nimio labore exhaustũ. Plau. Sic Siccũ frugi: ptinentẽ amantẽ vxoris maxie. Ab hoc fit Siccoverbũ: hoc est

Erugineosum. Rubiginosus. Erumna.

Erumnula. Muli mariani Erumnosus Aes Randus. Randuscula porta Cuneus Cuneatum Cuneatus Cunei.

Pelignum Pelignus. a. um Pacinus Pacinates. Pellicus. Peligni Vua. Epiglossis

Teste figuline Amphore Ceramiõ. Ceramicos Ostracos. Ostracites lapis. Ostreacius. Oniches Testaceus

Felix.

Infelix Felices arbores Feliciorissimus. Felicitas Feliciter. Infelicior issimus. Infelicitas Infeliciter Felicito. Infelicito Infelico Filix Pterin. Blachnon. Thelypterin Nympheoterin. Felicones Felicata patera. Vinũ opimianum. Optimum Siccum. Sicco.

Aul. Gel.

Martialis

Cn. Do.

L. Cras.

Virgilius

Martia

Virgilius

Plautus. Idez

Martialis

Virgilius

Martia.

Virgilius

Plautus.

arefacio: a quo Subficco, Exficco, Deficco eiusdẽ significatiõis. Itẽ Præficco antesicco: & Siccitas: ac Siccitudo. ficcũ aũt a Succ⁹ deductũ ẽ p antiphrasin: q̃si sine succo. Succ⁹ aũt a sugo deriuãt⁹: a quo Suct⁹ ipsa vt ita dicã: sorbitio hũoris. a Succo Succulẽt⁹: hoc est succi plen⁹. A sugo vo Sugillo: qd ẽ pcussu Liuorẽ & q̃si succũ excuto. Quẽ admodũ supi⁹ ostẽdim⁹. & Exugo: hoc ẽ succũ oẽm extraho. CELLA. Vinaria scilicet. MASSICA. Massicæ regiõis falernæ cõterminæ. EGERIT. Producit. NIGROS CADOS. Nigro vino plenos: tale ẽ ei falernũ & massicũ. Niger, pprie fusc⁹ dr̃: p metaphorã tã aliq̃n, p noxio pomẽ. Virg. Et nigris exesa chelydris Creta. Aliq̃n, p mortuo. Iuuena. Instituitq; rudes melior locusta, ppinquas: Per famã & populũ nigros efferre maritos. a Niger fit Nigell⁹ diminutiuũ: & Nigredo: & Nigreo: hoc est niger fio: a quo Nigrescо. Pacuui⁹. Solisq; exortu capessit candorẽ: occasu nigret. Actu⁹. Splẽdet sæpe: aut idẽ nibis interdũ nigret. & Nigrico niger sum: & Nigrefacio: ac Nigrefio notæ significatiõis: & Nigrior: ac Nigerrim⁹: & Nigror, p Nigredine. Ply. Et pẽnarũ nigror hãc a cæteri distiguit: & Subniger ex pte niger: & Denigro: qd est obfusco. A COPONE TIBI FEX LALETANA PETATVR. Sẽsus est. Postq̃ tũ deuoras vini nõ petant⁹ a te rara: & p̃ciosa vina: sed vilia atq; vulgaria. FEX. Vinũ ignobile. Fecis enivocabulũ vsurpamus quotiẽs alicui⁹ ignobilitatẽ volumus exprimere. Vnde & tẽpor, fecẽ dicimus. LALETANA. Ex laletania hispanię regiõe. Laletania enĩ maritima regio est hispaniæ versus Galliã ad Emporiũ vrbẽ ptingẽs non longe a Taracone: hęc bonitate agri excellit: & in primis vino abundat: sed ignobili. Plynius. Hispaniarũ laletana copia nobilitantur. Elegantia vero Taraconẽsia atq; Lauronensia. AD PROCILLVM. EPIG. LVI.

h ESTERNA BIBI. Ex psona sua carpit. Martã. Et facilitatẽ pmissorũ i hebriis: & artes eorũ: q vino & cõuiuiis hæreditatẽ captãt: & testõrũ falsas signatões. PERACTOS. Perfecte: & i totũ exhaustos COENARES. Discũberes. Cœnã veteres id dicebãt: qd nũc Prãdiũ dicim⁹: & quã nũc cœnã dicim⁹ illi Vespnã vocauẽ. Est aũt græcũ vocabulũ: q̃ppe græci κοινὴν cõem dicũt. Nã plures Cœnare cõiter solebãt. a cœna fit Cœnov bũ: cui⁹ frequẽtatiuũ ẽ Cœnito: & Cœnula diminutiuũ: & Cœnatõ: ac Cœnaculũ: de qb⁹ supi⁹ diximus: & Incœnis siue Cœna. Plau. Cupiũt extrudere incœnẽ ex ædib⁹: vt ipsæ solæ vẽtres distẽdãt suos: & Incœnat⁹: q nõ cœnauit. Idẽ: Incœnatũ senẽ foras extrudũt mulieres. & Domicœniũ: cœna q̃ domi fit. Martia. Si tristi domicœnio laboras: & Cœnipeta: q cœnas aliorũ captat: nec cœnat domi libẽter: & Cœnatic⁹ ad cœnã attinens. Var. Erat intẽ adolescẽtes fmo cœnatic⁹ Plau. Est illic mihi vna spes cœnatica. Si illa decolabit redibo huc ad cœnã asperã: & Cœnatoria vestis: de qb⁹ supi⁹ locuti sum⁹. NON SOBRIA. Nõ sobrii hoĩs sẽ ẽ hebrii EXEMPLO NIMIVM PERICVLOSO. Q uia nimis piculosũ esset exigẽ ab ebrio, pmissa: cũ hebrii facile oĩa, pmittãt. MISOMNEMONA SYMPHOTEN PROCILLE. Græca vocabla sũt. μισόμνημόνα. Θυμποτὴν πρόκιλλε hoc ẽ odi mẽorẽ cõpotorẽ Procille. IN ACERRAM. EPI. LVII.

h ESTERNO FOETERE MERO: lepidissimũ distichon cõtra acerrã Q ui totã noctẽ bibendo trahebat insomnẽ. INLVCEM. Vsq; ad lucem. AD FIDENTINVM. EPI. LVIII.

f AMARE FERT. Facete Fidentinũ reprehendit: q ei⁹ carmĩa quasi, ppria recitet. HAECEMENE MEA SINIT. Eodem iocovtitur inferius cum iquit. Nam quod emas: possis dicere iure tuũ.

DE DIAVLO CHIRVRGO. EPIG. LIX.

c HIRVRGVS FVERAT. Ex psona Diauli: qui ex medico fact⁹ erat cadauerũ funerator: deridet medicos: ignaros: & rudes: quorũ supcilio nil, pfecto ipudentẽ⁹ est. Cũ pmũ eĩ exiguũ aliqd: vanũq; expimẽtũ didicerũt: vitę nr̃æ: ac necis ĩpatores sese pstituũt: & medicinæ famã aucupãtes: aĩas nr̃as negociant⁹. Sic medicinæ ars in neq ssimũ: atq; idocile gen⁹ hoĩm. Sæpeq; in leuissimas mulierculas trãsfertur. CHIRVRGVS. Medic⁹ vulnerari⁹: a manuũ eĩ opatiõe ita vocãt⁹: fiqdẽ græci χειρὸς manũ vocãt: εἶγον op⁹. Ars ipa Chirurgia dr̃. Primũ romę Chirurgũ tradũt fuisse archagathũ Lisanię Peloponẽsis filiũ. L. Emilio: &: M. Liuio cõsulib⁹ ãno vrbis qngẽtesimo trigesimo qnto: eiq; ius Q uiritũ datũ: & tabernã ab eo in vrbe emptã ob id publice Vulnerariũ fuisse appellatũ mire gratũ oĩb⁹ initio mox vo a sæuitia secãdi: vrẽdiq; Carnificẽ noiatũ: ar tẽq; ei⁹ in tediũ versã. VESPILLO. Cadauerũ funerator: quẽ admodũ supi⁹ dixim⁹. COEPT QVO POTERAT CLINICVS ESSE MODO. Solebãt: vt nũc q̃q; fit: Chirurgi ægrotãtib⁹ assistere Q uo medẽdi artẽ a medicis discerẽt: & ita fierẽt medici. Est ergo sẽsus. Diaul⁹: q solebat eẽ Chirurg⁹: fact⁹ est Vespillo: & cœpit eẽ medic⁹: sĩ ẽ curare corpa eo mõ: q̃ poterat. Medici viuorũ corpa curãt. Vespillões defũctorũ. iccirco iferi⁹ q̃q; inqt. Nup erat medic⁹: nũc est Vespillo Diaul⁹. Q d Vespillo facit: fecerat & medic⁹: hoc est curabat prius corpa viuorũ: nũc curat defũctorũ. CLINICVS. Medic⁹. Tria enĩ medicinæ gña veteres fecere. Empiricẽ: q̃ nullis rõnib⁹: sed solis expimẽtis cõstat. ἐμπειρικὰν enĩ græci expientiã vocãt. Iatralepticen: q̃ vnguẽtis: & pfrictiõib⁹ curat: q̃si medicinã vnguẽtariã id. Ἰατρικὴ enĩ medicina dr̃. ἀλεῖν Ἰησοῦ vnctor ἀπὸ τοῦ ἀλεῖφειν qd vngere ẽ: vñ hmõi artifex Iatraleptes dr̃. Corneli⁹ Celsus: San⁹ hõ: q & bñ valet: & sue spõtis ẽ: nullis obligare selegib⁹ debet: ac neq; medico: neq; Iatralepta egere: & Clinicen: q̃ victu & venenis corpib⁹ medeẽ: q̃uis sũt q Clinicen rursus in duas ptes diuidãt: vnã Διαιτητικὴν hoc ẽ Diætitecen: q̃ victu medeẽ. Alterũ φαρμακευτικὴν hoc ẽ Pharmaceuticen: q̃ medicamẽtis curat. Vñ medici hmõi Clinici appellant⁹ a lectis ægrotãtiũ: q̃s frequẽtãt: q̃si lecticularii: κλινὴ enĩ lect⁹ ẽ. Ad qd vocabulũ videẽ ẽt poeta alludere: cũ inqt cœpit quo poterat Clinicus esse mõ. q. d. vbi studebat Clinic⁹: hoc ẽ lecticulari⁹ eẽ viuorũ: fact⁹ est lecticulari⁹ defũctorũ: qa scilicet mortuos effert. Clinici etiã dicunt⁹: qui ita morbo affecti sunt: vt surgere e lecto non possint: nullaq; amplius de eorũ salute spes est: quos latine Deploratos vocamus. DE ENCOLPO. EPI. LX.

h OS TIBI PHOEBE VOVET. Stultitiã votorũ & lasciuiã sui tpis notat aul⁹ pudẽs Centurio puerũ habuit. Encolpũ quẽ amabat. hic votũ fecerat se crines suos Phœbo sacraturũ: cũ pmũ dñs su⁹ ad pmipilatũ, pueheret⁹. Optat p iocum poeta: vt puer quã pmũ comã deponat: sĩ ẽt pudẽs mox, pmoueat⁹. Sed tarde fiat vir: vt pudens diuti⁹ ætate illi⁹ tenera pfruat⁹. AMOR DOMINI. Plus ẽ q̃ si dixisset amat⁹ a

Subficco Exficco. Deficco Præficco. Siccitas. Siccitudo. Succus. Suctus Succulentus. Sugillo Exugo. Niger Nigellus Nigredo. Nigreſco. Nigrico Nigrefacio Nigrefio. Nigror Subnigror. Denigro Fex. Laletania

Cœna Prandium Vesperna

Incœnis Incœnatus. Domicœnium. Cœnipeta. Cœnaticus.

Clinice. Dietitice. Pharmaceutice. Clinicus Lecticularius Clinici Deploratus

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Aouco. Votum Voti cõpos. Votiunm. Deuoueo: Deuotor Deuotrix Deuotum. Conuoti Voto Votto Votium Capillata arbor Centurio. Primũpilum. Sordeo Sordesco. Obsordeo Sordidus Sordide Sordidudo. Surdus. Marmora aurium. surdeo surdesco Obsurdeo Obsurdesco surditas. surde surdaster. Absurdum. dius. ssime. Lanugo. Lana Lanto Vellus Lanius Lanium Lanigena Lanionia Lanista Dilanio Lanitium. Laneum. Lanificium Lanific°. Lanugo. Lãuginosus Laneolus Lanerum Delaneo. Tondo Tõsi montes Intonsus. Tonsa oliua Tonsus Tonsor Tonstrix Tonstricula Tõstrina. Tonsa rem ns Tonsilla Toles. Tonsille Glandule. Tõsorius culter Tonsoria ferramenta. Circũtondeo Pertondeo Detondeo Prætondeo Subtondeo. Retondeo Fleo. Fletus

dño. VOVET. Dicat ꝓsecratum̃ se, pmittit. Vouē, ppe ē aliq̃d deo sãcte, pmittere. Vñ, pmissio hmõi Votũ dr̃ qd aliq̃n̄ sine aliq̃ cõditiõe fit: aliq̃n̄ addita cõditiõe. Q̃ mv̄o ea vehemēter desideram°: q̃ voto a deo poscim°: fit vt aliq̃n̄ votũ, p desiderio capiat̄. vñ Voti cõpotē dicim° eũ: q desideriũ suũ assecut° ē: & p voto nobis succedere. i. p desiderio: & voluitate nr̄a. A votũ Votiuũ deducit̄. Hic votiua vba dicim°: qb° ī faciēdis vtimur votis: & votiuas p̃ces qb° aliq̃d cũ voto poscim°. Itē avoueo Deuoueo: qd ē destuo: imp̃cor. A q̃ Deuotor Deuotrix: q aliq̃d ipre cant̄: & Deuotũ destinatũ: qd mõ ad, psperũ: mõ ad aduersũ referet̄. Vir. Deuotũ hostilis Deciũ p̃ssere cateruæ Idē: Præcipue ifœlix pesti deuota futuræ. Var. Tu deuoto tibi aiovtere. Cõuotivo dicebāt̄ iiſdē votis obligati Itē Voto frequētatiuũ: & ab eo aliud frequētatiuũ Votito. veteres ēt Votitũ vsurparũt, p eo: qd ē religiõe aliq̃ & q̃si voto, phibitũ: atq; interdictũ. Plau. Nolo illũ hr̄e causã: & votitã dicere. qdã trã Votitũ a Vetãdo: q̃si vetitũ dictũ arbitrãt̄. CHRINES. Adolescẽtes apud veteres Romanos comã nutrire mos erat: q̃diu imberbes eẽnt. Alioq̃n deformes habebãt̄. A dultivo cũ pmo tõdebãt barbã: ēt criniũ lõgitudinē deponebãt eosq; ī arbore quã ex argumẽto Capillatã: siue Capillarē noiabãt suspẽsos dicabãt deo: q̃si depositis adolescẽtiæ illecebris: iã virilitatē igredi videreē̄. Sili mõ & pmã barbã cõsecrabãt: quēad modũ Neronē barbã suã aurea pyxide p̃cio sissimis margaritis adornatã Capitolino Ioui dicasse: Sueto. refert. Q̃ q̃q; ēt adolescẽtes: vt mũeris aliq̃d a dis cõsequerent̄: ēt aũ tp̃s comã deo vouebãt: veluti rē magnã: atq; difficilē. Q uippe deposita coma ornatũ oēm adolescẽtiæ videbāt̄ amittere: qd nũc Encolp° facit nimio desiderio p̃mipilat° in p̃sona dñi: a quo amabat̄. De q̃ ēt iferi° scribit poeta. Q uid nõ cogit amor: secuit nolēte capillos. Encolp° dño nõ phibēte trã. Sed tu ne, ppera breuib° nec crede capillis. Tardaq; p tãto mũere barba veni. TOTOSA VERTICE. Nimũ adolescẽtis desideriũ oñdit q nõ breuiores facere crines vouit: vt mos erat: sed, prsus abscidere: q̃si nõ curaret dño suo ãpli° placere: dũmõ ille optatũ honorẽ assequereē̄. TVLERIT. Cõsecut° fuerit. PRIMIPILI. Vt fit pm° cẽturio pme cohortis. Q uēadmodũ supi°: dũ de pilo loq̃remur: oñdim°. Q uippe vet°: ac laudatissim° romanor̃ mos fuit: vt Cẽturio nes virtutis ergo a decima cohorte, pmouereē̄ ad nonã: a nona ad octauã: & sic deiceps vsq; ad pmã. Cui° pmã Cẽturiã Primũpilũ vocabãt: qd circa signa g̃nis armatura cõstituebat̄: ī q̃ inē cætera armor̃ gñ hastile erat pedũ q̃nq; semis: qd pilũ vocabāt̄. DVM NVLLA TENERI SORDENT LANVGINE VVLTVS. Anteq̃ fit tp̃s tõdēdæ barbæ: aut come deponēdæ. SORDET. Sq̃llet: horret Sordes eni ī sq̃llor ē: & o is imũditia. Ab eo fit Sordeo: a q̃ Sordesco: & Obsordeo cõpositũ: qd mõ, p sordeo accipit̄: mõ, p obsoleo. Ceci. Obsorduit iã hic ī me enũna miseriẽ: qd ide tractũ ē: q̃a q̃ frequẽti invsu fuit sordescere cõsueuerũt. & Sordid°. sq̃llid°: īmũd° & Sordide aduerbiũ īmũde: & cõpatiua ac suplatiua eor̃ Sordidior/sordidissim°/sordidi°/sordidissime: & Sorditudo, p sorde. Plau. Vt mihi abstersere oēm sorditudinē: & Surd°: q aures hēt obtusas ab auriũ sordib°: q̃ ī duritiē versæ Marmora auriũ dñr: nec sinunt audire. Ab eo Surdeo: hoc ē surd° fio. A q̃ Surdesco: & Obsurdeo: a quo Obsurdesco. Itē Surditas: Surde aduerbiũ: & Surdaster diminutiuũ: hoc ē ex pte surd°: & Absurdũ: qd, ppe significat ieptũ: ac rõni repugnãs: q̃si nõ audiẽs rõnē. A quo Absurdior: absurdissim°: absurde: absurdi°: absurdissime. LANVGINE. Pilatiõe. Lanugo enī tenera pilatio dr̃: ad lanæ sistitudinē: q̃lis ī adolescẽtiũ genis: & ī pomis qbusdã cernit̄. Lana qd fit manifestũ ē: hãc a laniãdo dictã putãt. Laniare enī scidere ē. Scindit̄ enī nũc lana q̃velli quõdã solebat. vñ avellẽdo Vell° dicebāt̄. A Laniãdo Lanii dicti: q carnes vẽdũt: qd lani ēt pecora. vñ Laniũ Lamiena: Lanionia mẽsa. Lanista de qb° supi° dixim°: & Dilanio qd ē discido. a lana v̄o fit Laniciũ, p ipa lana. Vir. Si tibi Laniciũ curæ: & Laneũ qd ex lana ē. & Lanificiũ: lanæ opificiũ: & Lanific°: q lanæ artē exercet: & Lanugo a lanę sistitudie. a q̃ Lanugiosus: plen° lanugie: & Laneol°: q lana oculi vitiũ tegit: & Lane rũ vestimẽtũ ē lana succida factũ: & Lenmsi fasciolæ: de qb° locuti sum°: e corõis depẽdẽtes: & Delanico verbũ: qd ē discedo a pecudũ discessu. IVBAE. Capilli: metaphorice ei hocv̄ bovsus ē. FVSAE. Spsæ. LACTEA Cãdida. LONGVM. Lõgo tpevt supi° dixim°. TONSVM. Sine capillis. Tõdere, ppe abscindere: & decurrere ē. Hic Tõsus hõ dr̃: cui coma abscissa ē: & ecõtrario Intõsus capillat°. Hic ēt Tõsi mõtes: & Tõse valles dr̃ cũ siluis carẽt. & ecõtrario Intõsi siluosi. Vir. Tõsis ī vallib°. Var. Intõsi mõtes: & feris pleni. Aliq̃n ēt tõsus, p minut° pōit̄. Vir. Tõsisq; ferũt mãtiliavillis. & Tõsa oliua dr̃: q minutis frõdib° cõpta ē: q̃si a tõsore ꝓposita. Tõsus ēt q̃nq; q̃rtæ declinatiõis ē: & tõsura sigificat. Acti°. Sed q̃ nã hæc ē mulier funestaveste: tõsu lugubri. Itē a tõdeo Tõsor deducit̄ notæ significatiõis: cui° fœminũ ē Tõstrix: a quo diminutiuũ ē Tõstricula: & Tõstrina officina tõsoris: & Tõsa rem° vl̄ a tõdẽdis: lī ē decutiẽdis fluctib°: vl̄ qd ferro tõdeat̄. Vir. Et i lẽto luctāt̄ marmore tõsæ. & Tõsilla pal° dolat°. Et ī acumē: & cuspidē p̃ferrat°: q nauis causa ī littore figit̄ de quo supius dixi mus. Tolles tamē & etiã Tonsille in hoie sunt: q̃ in suæ glandulæ dicunt̄: hoc est tumor qdã in gutture maxīe prouenies instar glandis: & interdũ mouēs se: interdũ prorsus imobilis. Sed hæc a tollo potius deduci nõnulli arbitrant̄: vt supius disseruimus. Itē a tondeo Tonsorius. Vnde culter Tõsorius: & ferramẽta Tõsoria dicuntur. & cõposita Circumtõdeo/Pertondeo/Detondeo/Prætondeo/Subtondeo/Retondeo notæ significationis. SERO VIRVM. Vt sero Barbat° fit. IN SABIDIVM. EPIG. LXI.

ON AMO TE SABIDI. Grauī aculeo pungit Sabidiũ. Hic Gulæ deditus plus vorabat q̃ posset cõ
n coquere. Q uo circa ita ferebat eius aia: vt nemo posset cũ eo loqui. Est igit̄ sensus poetæ: nõ amare se Sabidiũ nec posse se ob graue olẽtiã oris tãdiu cũ eo manere: vt causã cur nõ amet: possit exprimere vo racitatē eius: & fetorē animæ altero epigrãmatæ nõ min° falsē indicat Martialis. Circũlata diu mẽsis scriblita secũdis. Vrebat nimio sæua calore man°. Sed magis ardebat Sabidi gula: ptin° ergo sufflauit buccis: terq; q̃ter q̃ suis. Illa qdem tepuit: digitosq; admittere visa est. Sed nemo potuit tãgere: merda fuit. HOC TANTVM Vix trñ possũ tecũ manere: vt hæc triav̄ba expmã. Nõ amo te. DE GELLIA. EPIG. LXII.

MMISSVM NON FLET. Gelliã carpit: q̃ vt pietatē ī defũctũ patrē simularet: p̃sētib° testib° illi°
i mortē deflebat: alioq̃n nullo defuncti desiderio mouebāt̄. NON FLET. Nõ emittit lachrymas. Flere enī ē Lachrymas fũdere: iõq; soli° hoīs ē: & a græco deducit̄: qd ē φλέω. A Fleo fit Flet°: qd aliq̃n sub

Flebilis Flebiliter Defleo Lachryma Lachrymula Lachrymor Illachrymor Collachrymor. Lachrymabilē. Lachrymabundus. Lachrymabiliter. Illachrymabile Lugeo. Luct° Lugubre. Lugubriter Luscinia. Luctifer. Luctuosum. Luctuose. Prolugeo Lucta. Luctor Colluctor. Lucrario. Colluctario. luctatores lucto. Pecco. Peccare. Pellicare. Peccatus peccatum peccator peccatrix. Limen Rime. Agere rimas Rimula. Rimosus. Rimor. Rimator Rimatrix. Fornix. Fornicaria Fornicor Meretricor Fornicator. Fornicatio Furnus. Clibanus Sũmentum Sũmentiana Disco Doctor Discipulus Disciplina ars Disciplinosus. Edisco. Adisco. Conditor Dediscо Chione Lais. Drachma Obolus. Silique. Denarius Diobolares meretrices.

Ennius. Virgilius

Liuius

Virgilius Varro.

Plautus.

Suetoni°

Virgi. Varro. Virgilius Actius

Virgilius

Ceci.

Plautus

Virgilius

Martia.

Virgi. Ides. Idem. Idem

Virgilius Cicero.

Plynius.

Martialis

Cato

Cicero.

Martia. Iuuena.

Hora

stãtiuũ ēq̃rtę declinatiõis. Enni°. Nemo me lachrymis decoret: nec funera fletu. Int̄ dũ adiectiuũ qñ. s. pticipiũ ē. Vir. Hic multũ fleti ad supos: bellor̃q; caduci: Multũ fletos, p nobilib°: atq; ꝓspicuis posunt: q̃ꝗ; morte magna lamẽtatio seqt̄. Itē Febilis: dign° q̃ fleat̄: & Flebilē aduerbiũ cũ fletu. Itē a fleo fit cõpositũ Defleo eiusdē cũ suo simplici significatiõis. LACHRYME. Humor ex oculis flẽtium manãs Lachryma dr̃: deriuaturq; a græco Δάκρυον: vñ frequētissime apud Liuiũ Draconas, p lachymas legim°. Vsus tñ obtinuit: vt Lachryma cum aspiratiõe scribat̄. A Lachrima fit diminutiuũ Lachrymula: & Lachrymor verbũ: a quo Illachrymor: & Collachrymor: & Lachrymabilis flebilis: & La chrymabiud° flẽs: & Lachrymabiliter flebilē. Itē Illachrymabile: qd sigificat fletu idignũ. IVSSAE. Nõ spõte fluẽtes: hoc ē nõ, puentiẽtes ex aī dolore: sed vi extortæ. Est eī plærisq; ac p̃sertī mulierib° humor ille tã fecũd°: sempq; in prõptu vt vbertim quotiens libuerit defluat. NON LVGET. Nõ dolet. Lugere, ppe ē dolorē aī cũ voce, pferre: qd qa in obitu defũctor̃: q nobis chari fuit: facere solem° introductũ ēvt luct° capiat̄, p habitu illo: & vultu: & veste: qb° eo tpevti cõsueuim°. Vñ post cladē illã Cãnensē cõstituerũt pr̃es: ne fœmiæ vltra trigita dies in luctu eẽnt. a lugeo fit Lugubre. vnde Lugubrē habitũ: Lugubrē oronē. Lugubres vestes dicim°: a quo Lugubriter aduerbiũ: & Luscinia de q̃ supi° dixim°: qd lugẽs canat: & a luctu Luctifer: qui alicui luctũ affert: & Luctuosũ plenũ luctu: a quo Luctuose aduerbiũ cũ luctu. & Prolugeo cõpositũ: qd significat solito diutius lugeo: Luctavero gen° ludi est: cũ duo sese mutuo apphendẽtes ad terrã mutunt̄ affligere: qd luctari: & Colluctari dr̃: a qb° Luctatio & Colluctatio deducunt̄: quo ludi gñe in palæstra vtebant̄ athletæ: & q̃ se ita exercebāt: Luctatores vocabant̄: a luẽdo hoc est soluẽdo: qd vterq; sese ab altero soluere niterē̄. Luctare quoq; & Luctari, p cõtendere vsurpamus. IN LESBIAM. EPIG. LXIII.

NCVSTODITIS. In lesbiã iuehit̄: cui nõ satis erat adulterari: nisi id etiã in ꝓpatulo faceret: gaude
i retq; in adulterio deꝓhẽdi: ac cõspici: ī quo tẽpor̃ suor̃ lasciuiã notat: qb° null° pudori: aut verecũdiæ locus erat relict°. PECCAS. Cũ adultero cois. Peccare enī, ppe ē adulteriũ cõmittere: dictũ q̃si pellicare: Hoc ē cũ pellice coire: & Peccat° ipsũ adulteriũ: q̃si pellicat°. A veterib° enī nõ peccatũ neutro gñe: & fecũda declinatiõe: sed peccat° masculino gñe: & q̃rta declinatiõe, pferebat̄: qd vsq; ad Ciceroñs ætatē duraui t. Ci. Nemo itaviuebat: vt nulla ei° vitæ ps sũmę turpitudis eēt expers: nemo ita in manifesto peccatu tenebat̄: vt cũ ipudẽs fuisset in facto: tũ ipudẽtior videreē̄: si negaret. Poste a ital ut vsus: vt peccatũ trñ neutro gñe, pferat̄: & tã peccatũ q̃ pecco gñaliter de oib° delictis: atq; errorib° dicant̄. A pecco fit Peccator: & fœmininũ eī° Peccatrix. LIMINI BVS. Hostiis. Limē eī oēm ī gressũ significat: vt supi° dixim°. INCVSTODITIS. In qb° nemo obstat: ne qs repẽte ī gredi at̄: aut videat q̃ itus gerunt̄: FVRTA. A dulteria. VELOQVE SERAQVE. In lupanari b° mos ē postq̃ fornicator ī troiit hostiũ claudere: & post hoc velũ extẽdere: ne qd p rimulas etiã videri extrisecp̃ possit. RIMA. Fissura. Proprie Rimæ dñr exiguæ distãtiæ tabular̃ in iũcturis. a quo tractũ ēvt oēs fissuræ rimæ dicant̄. vñ Rimas agere ē findi. ab hoc Rumula pua fissura: & Rimosus plen° rimis: & Rimari qd ē diligẽter q̃rere & scrutari: & q̃si Rimulas q̃sq; pquirere: qd nõnulli a suib° tractũ putãt: q glãdes p rimas terræ pquirũt. Idē q̃rũt. Vir. Dulcib° in stagnis rimant̄ prata Caystri: hoc ē pascũt̄ in pratis: & cibũ p oēs rimas terræ pquirũt. Idē Et ptes rimant̄ aptas: hoc ē inuestigãt. Aliq̃n tñ rimari, p explicari accipit̄. Idē. Rimat̄q; epulis habitatq; subla to pectore. Itē, p eo qd est scindere: & q̃si in rimas agere. Idē: Ergo ęgre rastris terrã rimant̄. A rimor Rimator & Rimatrix vbalia noia deducunt̄. FORNICE. Arcu testudie. Fornix, pprie arcũ sigificat: & qdcũq; op° cõcameratũ: a furuo hoc ē obscuro: qd eiusmodi opa obscura sunt. Vir. Cydopũ obducta camis Mœnia cõspicio: atq; aduerso fornice portas. Ci. Videt ad ipsũ fornicē familiarũ. Q̃ rũ vero meretrices in hmõi locis: hoc ē sub fornicib° habitare consueuerũt. Fornicariæ sũt appellatæ: & Fornicari ē cũ meretrice coire: qd & Meretricari dr̃: & Fornicator: q fornicat̄: & Fornicatio ipsa ꝓgressio. A furuo ēt hoc ē obscuro Furn° deducit̄: loc° ī quo panis de coquit̄: differtq; a Clibano: qd Clibanⁿ mobilis ē: & q̃si puu° furn°: testuq; aliq̃n tegit̄: & fere e metallo fit: int̄dũ trñ & lapide cõstat. nõ tã pani q̃ aliis dapib° coquẽdi seruiẽs: furn° vero ex cemẽto & calce cõstat: magnusq; & immobilis ē: ad vsũ fere panis coquẽdi. Ply. Cortices q̃q; decussi lini Clibanis: & Furnis p̃bẽt vsũ. SVMMENI. sumẽniũ dicebat̄ loc° Lupanaris: qd fere sub mœnib° eēt: q̃si Submeniũ. Hic Sũmenianę vxores meretrices dicit̄. Marti. Cõuiuia q̃sq; Zoili pōt eē: Sũmenias cœnet iter vxores. DISCE. Apphẽdere: asseqūre. Discere eī, p prie ē rē ignotã asseqū: qd vl̄ meditãdo fit: vel ab alio docẽdo: vñ q docet doctor: q discit Discipul° dr̃. a q̃ Disciplinæ ipsæ artes appellãt̄. & Disciplinosi: q tã bonas q̃ malas artes facile discũt. Cato. Ipse gladiator disciplinosus a Disco cõposita fiũt Edisco: qd ē mẽoria ꝓplector. A disco pfecte disco. Cõdisco sit̄ disco: Dediscо: qd didisci obliuiscor. A CHIONE SALTEM VEL AB LAIDE. Aulgatissimis meretrib°. CHIONE. Nobile scortũ fuit nomẽ hñs a cãdore niuis: q̃ græce χιών dr̃ cũ tñ fusca eēt. Marti. Alba es: & fusca es: es & nõ es Chiõe. Iuue. Et dubitas alta Chionē deducere sella. LAIDE. Hęc quoq; nobilissima meretrix fuit: Chorinthia: q̃ ob elegãtiã: ac venustatē formæ grãdē pecuniã demerebat: conuentusq; ad eã ditior̃ hoim ex oī græcia celebres erãt: nec admittebant̄: nisi q darẽt: qd illa poposcisset. Poscebat aũt nimis grãdē pecuniã. Vñ natũ ē frequẽs illud apud græcos puerbiũ: οὐ πᾶν τὸ σὸν ἀργύρου ἐστὶ κόρινθόν ἐς Θρόπαλοῖσι: qd apud nos ita iterp̃tat̄. Hora. Nõ cuius hoi cõtingit adire chorithũ: q̃si frustra adiret Chorinthũ: q nõ posset dare: qd poscerē̄. Ad hãc ferē̄ Demosthenes aliq̃n se clnaculũ cõtulisse: & vt sui copiã faceret: petiisse. a quo cum Lais petiisset μυρίαδας ἀράχμας, qd faciebat nũm nr̄atis denariũ: decẽ milia mulieris petulãtia: ac pecuniæ magnitudie obstupefact° retrocessisse: & iter discedẽdũ dixisse: οὐκ ὀνοῦμαι μυρίων ἀράχμων μέτα μελείαν: hoc ē equidẽ pœnitere decẽ Drachmar̃ milib° nõ emo. Drachmã tres oboli: hoc ē filiq̃ decẽ: & octo cõstituebãt. Siguli ei Oboli sex filiq̃s habebãt: vñ duodeci oboli tres denarios: hoc ē q̃ttuor drachmas cõstituebãt: cũ eēnt q̃ttuor: & septuagita filiq̃. erat ei denari° mim° argẽte° vni° ℔ brę: hoc ē vigiti q̃ttuor filiq̃r̃. Sex v̄o oboli: hoc ē denari° vn° & dimidi° drachma faciebãt. Ab obolo Diobolares meretrices dictæ sũt: q̃ duob° obolis cõducebãt̄. MONVMENTA. Cellæ meretricũ: qd ad sepulchror̃ similitudinē facte sunt. LVPAS. Meretrices quẽadmodũ supi° dixim°. NVN-

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA CORDOVESALES

Num.
Etiam. Ita.
Nunquid
Nunquidnaz.
Non
Haud
Haudq̃q̃.
Nequaquã
Necne
Minus
Due negatiões
Tres negatio.

QVID. An forte. Nũ idẽ pene sigificat. qd an: vt subitelligiẽ negatio. vt nũ ego te spoliauiẽ? q̃si dicat nõ te spoliaui: sicut q̃tiẽs p negationẽ interrogam⁹: subitelligiẽ affirmatio: vt nõ ego te spoliaui: q̃si dicat ego te spoliaui Affirmatiua resp̃sio ẽ, ppe ẽt. Ply. Iuuor. Studes inq̃? Resp̃ndit ẽt. vbi? Mediolani. Vulgo aũt resp̃ndem⁹ ita: qd ẽt nõ caret auctoritate. Terẽ. Mihi ne resp̃ndit? ita A nũ fit Nũqd cõpositũ. Itẽ aliud cõpositũ Nũqdnã: Nõ vero, ppe negãdi aduerbiũ ẽ: quẽadmodũ ẽ Haud q̃q̃: Necne: Min⁹: & filia. Duæ negatiões plerũq; affirmãt: vt si dicã Nemo nõ legit: idẽ ẽ: qd oĩs hõ legit: & nõnull⁹. i. aliqs. Tres vo negatiões aliqñ nõ pl⁹ facũt q̃ duę vt Nim q̃ mihi nec, pfuisti: nec obfuisti: qd idẽ plane est: ac si dicam⁹. Mihi quidẽ nec, pfuisti: nec obfuisti. Itẽ ne scis nec domi: nec foris viuere: Idẽ ẽ qd nec domi: nec foris scis viuere. Timeo, vereor, metuo, & filia idẽ cũ negatiõe: qd sine negatiõe sigificat: Vt vereor ne veniãt: & vereor vt veniat. Et timeo ne moriar: & Timeo vt moriar: & more Ciceroĩs: ac, pbatissimoꝝ veterũ Metuo: vt ne moriar. Terẽ. Appme i vita eẽ vtile: vt ne qd nimis Illud p̃terea aĩaduertẽdũ: vbi debeat gemiari negatio: vbi nõ debeat: qd ĩ vt exẽplo demõstrat. Non mõ stellæ sed ne luna qdẽ ad solẽ seruat splẽdorẽ suũ: recte dr̃. Itẽ hoc mõ Nõnullæ stellæ: sed ne luna qdẽ. At quotiẽs dictiõib⁹ adest q̃dã cõtrarietas nõ põt altera negatio tolli: hoc mõ. Nõ mõ stellæ nõ apparẽt: sed ẽt luna ad solẽ obscurat. Sine negatiõe gemiata nõ recte loq̃ris. Itẽ nõ mõ nõ absoluo hũc. sed ne leui qdẽ pœna cũ eo trãsgrediẽdũ puto. Errãt e diuerso qdã: q ad illud nõ mõ. applicãt sed ẽt: cũ deberẽt applicare sed saltẽ: aut sed certe: aut sed vel: vt ẽ illud. Quis eni mẽtis emotæ nõ mõ futura p̃dicere: sed ẽt cohærẽtia loq possit? Dicẽdũ erat: sed vel cohærẽtia: aut sed certe cohærẽtia: aut sed saltẽ cohęrẽtia loq possit. Illud vo de negatõe ad solũ elegãtã ptinet: qd subiectis exẽplis adducã. Quintil. Nõ ẽ difficile: vt maritũ vxor occidat: si nõ ẽ difficili⁹: vt filiũ patrẽ. Idẽ: Atq; eo causã dimittim⁹: vt sit absoluẽd⁹ adolescẽs: nisi ẽt laudãd⁹: q̃re nõ petit: vt miserũ putetis nisi ẽt inocẽs fuerit nõ petit: vt afflictũ alleuetis: nisi & pbauerit sese ĩfœlicior̃e: qd patrẽ amisit: q̃ qd oculos. Salu. Parcite dignitati Lẽtuli: si ipse pudicitiæ: si famæ suæ: si diis: au: hoib⁹ vnq̃ pepcit. Veteres, p nõ Noenõ dixere. Lucil. Sed tũ si dicas si Noenõ qdẽ molestũ ẽ. Var. Si hodie noenõvenis: cras qdẽ siveneris: dies ẽ natalis fotr, fortunæ Cognatio vocabuli nos admonet: vt hec subiũgam⁹ Noes fluu⁹ ẽ Thraciæ i Istrũ fluẽs. Noegeũ amiculi gen⁹ cãdidi Itẽ Noegeũ, p cãdido ponim⁹. Liui⁹. Lachrymas de ore noegeo terſit. Noeale sũt papillæ: q̃ ex faucib⁹ capraꝝ dependẽt. Noricũ vrbs Macedonię finitima illyrio. vñ fit adiectiuũ Noric⁹. a. um. Normã vocãt fabri: ad quã op⁹ dirigũt: q̃ & Regula a qbusdã dr̃: ei⁹ diminutiuũ ẽ normula. Notior vrbs ẽ Etoliæ. CENSVRA. Lex: decretũ de quo supi⁹ diximⁿ. Vel Censura reꝑhensio correctio.

Plynius.
Terentius
Idẽ
Quintili.
Idẽ
Salustius
Lucil.
Varro.
Noenon
Noes.
Noegeum
Noeale
Noricum
Noricus. a. um
Norma
Regula.
Normula.
Notior
Censura
Schola.
Scholasticus
Scholastica vt
scipina.
Gymnasium.
gymnasiarches
Maritus.
Masculus
Masculesco.
Marito
Marita
Marius
Maria.
Iacobus
Idolum
Idolatria.
Heremus
Thalassio
Thalassius
Hymen
Hymeneus
Fescẽninũ car
men
Catul.
T. Liui.
Plutar.
Talassius

AD CORNELIVM. EPIG. LXIIII.

VERSVS SCRIBERE. Excusat lasciuiã carmis: filq; tpa sua notat: in qb⁹ libri nihil lasciui habẽtes nõ poterãt placerẽ. Qua causa iductũ fuisse hũc poetã existimãdũ ẽ: vt lasciuia opi suo frequẽter iſsereret: quo scilicet libẽti⁹ legerẽt: & lectores pudore ducti: avitiis se retraherẽt. SCHOLA. Ludo lr̃ario. Schola eĩ grẽca vox ẽ: & sigificat locũ: i quo bonę artes discũt̃ dicta ἀπὸ τοῦ σχολάζειν: qd vacare ẽ: q̃ omissis cęteris reb⁹ vacare pueri bõis artib⁹ debẽt. A schola Scholastic⁹ dr̃: qd ad scholã attinet. vñ Scholastica disciplina dicim⁹: Scholaticos ẽt vocam⁹ discipulos: q discẽdi grã scholas frequẽtãt. Eũdẽ locũ ẽt Gymnasiũ vocam⁹: q̃uis ppe Gymnasiũ schola sit Palęstritarũ: lr̃ ẽ loc⁹ i q̃ Athletæ nudi exercẽbãt: grẽci eĩ γυμνὸν nudũ dicũt: a Gymnasio Gymnasiarches dr̃: q Gymnasio p̃est. MARITI. Viri. Marit⁹ eĩ: & Vxor relatiua fũt. Deducit aũt marit⁹ ab eo qd ẽ mas maris: cui⁹ diminutiuũ ẽ Mascul⁹. a q̃ apud grãmaticos Masculinũ gen⁹: & Masculesco lr̃ ẽ Mascul⁹ fio. A marit⁹ vo Marito vbũ deriuat: qd ẽ viro trado. Iuuenalis tũ femino gñe Marita. Quippe maritãvlmũ dicim⁹: cui vit̃ iũgit̃: & q̃si mr̃imonio copl̃at. Mascului aliqn, p forti: ac magnanimo vsurpam⁹. Var. Si nõ pl⁹ testiculoꝝ offẽderis: q̃ icastrato pecore i apulia: vicor nõ eẽ masculũ ad rẽ. Itẽ a mas Mari⁹ deducit, p priiũ viri nomẽ: cui⁹ fœminũ ẽ Maria: qd penultia correpta cũ accẽtu i añpenultia. Claudia. Præpat & pulchros Maria: sed luce miores Eligit ornat⁹. Q̃ uẽadmodũ ecõtrario Iacob⁹, ppriiũ nomẽ cũ accẽtu i penultia, pnunciãdũ est: cũ q̃dri syllaba dictio fit: & pmas duas syllabas breues: tertiã, pductã habeat. Idẽ: Ne laceres vsus dux Iacobe meos. sic idolũ, pnũciãdũ ẽ nõ idolũ idolatria nõ idolatria. Herem⁹ heremi: ñ herem⁹ heremi. SINE MENTVLA. Sine vboꝝ lasciuia: q̃, ppria ẽ scribẽtiũ epigrãmata: lr̃ aũt istitutũ fuit: quo libẽti⁹ legerẽt. QVIDSI ME IVBEAS TALASSIONEM NON TALASSIONIS. Sẽsus ẽ quẽ admodũ absurdũ videret: si me iuberes Nuptiales hymnos aliis vbis: q̃ nuptialib⁹ exp̃mere: ita eẽt absurdũ epigrãmata aliis vbis: q̃ suis cãtare. THALASSIONEM. Carmẽ nuptiale ita dictũ a voce: quã i nuptiis efferebãt: q̃ erat Thalassi⁹: quẽadmodũ Hymen q̃q; dr̃ a voce q̃ grẽci vtebant: q̃ erat Hymeneus. Idẽ carmẽ & Fescẽninũ appellat: qd p̃mũ ex vrbe Fescenina Romã allatũ fuit: siue q̃a Fasciniũ putabat arcere: ita eni ad arcẽdũ Fascinũ istitutũ q̃dã existimãt vt Fescenini vsus canerent i nuptiis: quẽadmodũ vt nuces spgerent: nõ qa cadẽdo tripudiũ facerẽt: vt vulg⁹ putat: sed qd bonũ omen viderent afferre: cũ mũere quodã naturæ gemino, ptectę sint opimẽto: puluinati p̃mũ calicis: deide lignei putamis. Erat aũt Thalassio: siue Fescẽninũ carmẽ: siue hymẽ: q̃le scripsit Catull⁹ Veronẽsis. Io hymen hymenee Io: Ite cõcinite in nodum. Ne diu taceat, pcax: Fescẽnina locutio Ne nuces pueris neget: Desertũ dñi audiẽs Cõcubin⁹ amorẽ. Da nuces pueris ĩers: io hymen Hymenee io: De rõne aũt hui⁹ nois diuersi diuersa sẽserũt. T. Liu⁹ scribit Romæ i raptu Sabinoꝝ virginẽ vnã lõge añ alias spẽcie: & pulchritudĩe insignẽ a globo Talassii cuidã raptã fuisse: multisq; sciscitãtib⁹: cui nã eã ducerẽt: idẽtidẽ neqs eã violaret: Talassio ferri clamitatũ, ppe qd nuptialẽ hãc vocẽ facta. Plutarch⁹ vo eãdẽ puellã refert: cum a cœtu vilissimoꝝ hoĩm ducerẽt: motos pulchritudine illi⁹ quosdã ĩgenuos adolescẽtes rapevoluisse: sed cũ illi Talassio duci affirmassẽt: q tũ & generis claritate: & vtutis p̃stãtia ĩsignis habebat: abstinuisse: illi⁹ ad quẽ duceba tur fortunã laudãtes. quosdã ẽtvsq; ad illi⁹ ædes psecutos puellã fuisse Talassio nomẽ alta voce, pclamãtes: hic ortã cõsuetudinẽ ĩ mẽoriã tãtæ fœlicitatis: vt Romani sp i nuptiis Talassiũ: quẽadmodũ græci hymenæ vocarẽt. Aliũ hoc nomẽ, p signo rapiẽdarũ virginũ datũ a Romulo existimãt: ppẽ qd puellas deide ducẽtes Talassiũ clamabãt ex quo eã cõsuetudinẽ putãt ad posteros emanasse. Sũt q i nuptiis hãcvocẽ p̃mo vsurpatã cẽseãt non

Varro.
Calathus
Hymeneꝰ deꝰ.
Florales ludi:
Virg
Idẽ
Cicero.
Turpe.
Fedum
Turpior
ſſimus.
Turpiter
Turpius.
Turpitudo
Turpo.
Turpor.
Deturpo
Deturpor.
Priapus
Lampſacum
Priapũ vrbs.
Idem
Hesiod.
Silenus
Virgilius
Ouidius.
Idẽ
Papi.
Atys
Gallo verbum.
Baccho
Debachor
Glaber.
Glabellus
Glabro
Gallulo
Gallulasco
Gallus gallina
ceus.
Gallicinium
Galline.
Gallinaceus
Capi
Galli
Gallina
Gallinacinum
Iuuenalis
Ouidius.
Varro.
Reuius.

alia rõne: nisi vt nuptæ ad opa: & labores ĩ p̃mis q̃ ad lanificia, puocarent. Quippe Varro Talassionẽ i nuptiis scribit signũ lanificii eẽ. Ita eĩ vocabãt Calathũ: vas vtiq; lanificiis aptũ. vñ & grẽci τὰ καλάθια τοῦ ῥοδίου Lanificiũ vocãt: ppẽ qd nõ defuerũt: q hãc cõsuetudinẽ ex eo potⁿ bello fluxisse voluerũt: qd postea cũ Romanis Sabini gessere. Nã cũ sedato tãdẽ belli furore pacẽ iter se fecissent: hoc iter se fœd⁹ pcussisse mẽorant: vt rapte mulieres nullã aliã opã q̃ lanifici tenerent viris ĩpẽdere: ex quo pluetudo emanauit: vt in nuptiis q̃q; rusticoꝝ Talassius vocaret. Verũ vtcũq; se res habeat: certũ ẽ hãc cõsuetudinẽ a raptu Sabinaꝝ ortũ habuisse quẽadmodũ illæ quoq; habuerũt: vt nouæ nuptæ maritalis dom⁹ limen nõ attigerẽt: sed sublatæ a p̃sentib⁹ repẽte ĩtromitterent ad testificãdãvi: q̃ Sabinis fuerat illata. Itẽ vt stilo acuto ad discriminãdos crines vterent: quo tale instrũm acerbissimæ illi⁹ pugnæ monumẽtũ posteris foret. Hymenis vero nomẽ apud græcos ex eo defluxit: qd Hymeneus de⁹ nuptiaꝝ eẽ existimat dict⁹ ἀπὸ τοῦ ὑμένος hoc ẽ a mẽbrana: q̃ cũ sit claustrũ virginitatis: i nuptiis rũpit̃. Alii dicũt hymeneũ quẽdã iuuenẽ fuisse: q die nuptiaꝝ ruina opp̃ssus iteriit. vñ postea istitutũ: vt expiatõis grã noiarẽt in nuptiis. Illud nobis magis placet hoc nomẽ ab hymeneo quodã deductũ: q apud Athenas iter sęuissima bella virgines liberauit: q̃ ob causã nubẽtes eũ iuocare cœperũt: tãdẽq; q̃si deũ nuptiis p̃didẽtẽ colũ ere. Sũt tũ q hymeneũ Veneris: & Bacchi filiũ fuisse affirmẽt: cui⁹ officiũ fit psallere i nuptiis cãtare ad thalamos & limia sertis coronare. QVIS FLORALIA VESTIT. Quis i floralib⁹ nudas meretrices velare nitit? Celebrant apud veteres Ludi florales cũ oĩ lasciua: & p̃terverboꝝ licẽtiã nudabant flagitãte pplo meretrices: q̃ mimaꝝ fũctę officio i cõspectu multitudis ad satietatẽ vsq; impudicis motibus detinebant. STOLATVM. Matronalẽ: quẽadmodũ supi⁹ diximus. IVVARE. Delectare: voluptatẽ afferre. PRVRIANT Lasciuiãt: & q̃si libidie arderevideant: quẽadmodũ paulo supi⁹ declarauim⁹. CASTRARE. Detrahere lasciuiãvboꝝ. iõ aũtvsus ẽ hoc vocabulo: ga supi⁹ dixerat: ne possint sine mẽtula placere. GALLO TVRPIVS EST NIHIL PRIAPO. Priap⁹ sola ferevirilis mẽbri magnitudie cõmendat: q̃ propter nihil turpi⁹ eẽt eo castrato. TVRPIVS. Deformi⁹. Turpe eni, ppe idecoꝝ: ac deforme sigificat. Vir. Et Turpis egestas. Idem Scabiẽę ferat: turpęq; podagrã. Aliqñ tũ turpe, p grãdi accipit. Idẽ: Optia toruæ Forma bouis cui turpe caput. Fœdũ & turpe qdã ita distinguũt: vt fœd⁹ plus sit q̃ turpis. Ci. Luxuria vero cũ oĩ ætati turpis: cui senectuti fœdissima ẽ: a turpis fit Turpior, Turpissim⁹, Turpiter, Turpi⁹, Turpissime: Turpitudo deformitas: fœditas: obscenitas. Turpo vbũ: cui⁹ passiuũ ẽ Turpor. Cic. Iouis arã sanguine turpari. Et ab hoc cõpositũ Deturpo: ac passiuũ Deturpor. PRIAPO. Priap⁹ Lãpsacen⁹ fuit Lãpsa cũ oppidũ nobile hellespõti: añ Pityusa dictũ situ iuxta mare: & portũ optimũ hñs iter qd & Abydũ alteꝝ hellespõti oppidũ practi⁹ ãnis fluit. Lãpsacenũ cũ Priap⁹ obvirilis mẽbri magnitudinẽ solatiũ mulierib⁹ afferret: ciuitate eũ expulere. Procedẽte tũ tpe ẽt externus mulierib⁹ grat⁹: tãdẽ iter numĩa relat⁹: & hortoꝝ de⁹ credit⁹ est: finxerũtq; eũ liberi p̃ris & Nymphę cuiusdã filiũ eẽ. Hesiod⁹ eo ãtiqor hũc deũ nõ nouit. Mylesii sub ei⁹ noĩe Priapũ vrbẽ cõdiderũt: & portũ etiã eodẽ noĩe vocauere Lãpsacenis deide & Priapenis istitutũ: vt asell⁹ Pryapo imolarẽt ob eã: quã supi⁹ exposuimus causã: quãuis alii hãc poti⁹ rõnẽ reddãt: q̃ cũ dii oẽs ad mr̃is magnæ festũ cõuenissẽt: epulisq; satiati noctẽ ludẽdo ducerẽt quiesse humi Vestã affirmãt: eãq; Priapũ: vbi soporatã aĩaduertit inrevoluisse: sed intẽpestiuo clamore Asselli: quo Silen⁹ vehebat: excitatã. Libidinẽ ĩsidiatoris detexisse. Propter qd Lãpsacenos i vltionẽ facinoris Asellũ priapo ĩmolasse: & vt idẽ in posterũ fieret istituisse. Eũdẽ apud Romanos vestalib⁹ sacris i honorẽ pudicicię p̃seruare: panib⁹ coronari solitũ tradũt. Hui⁹ dei simulachꝝ porrecto virili mẽbro ac nullis vestib⁹ tecto fingebãt Vir. Sed ruber hortoꝝ custos mẽbrosior æquo. Qui tectũ nullis vestib⁹ inguẽ hẽt. A priapo idẽ poeta op⁹ suũ qd de reb⁹ lasciuis ædidit: si tũ is autor fuit Priapeia iscripsit. GALLO. Castrato. Tractũ a sacerdotib⁹ Cybeles: q castrati erãt & Galli vocabant: a Gallo fluiẽ phrygiæ: cui⁹ aquã q̃ gustassẽt: reddebãt insani. Causã autẽ cur sacerdotes hui⁹ deæ virilia ãputarẽt: hanc tradũt. Cybele deoꝝ mater A tymphrigiũ puerꝝ casto sibi amore deuixerat: iusseratq; vt castitatẽ seruaret: & tẽpla sua tuerẽt: qd ille fide data facturũ se, pmisit. Oui. Ille fidẽ iussis dedit. Et si mẽtiar inqt: Vltia q̃ fallã sit Ven⁹ illa mihi. Sed cũ tandẽ & iussoꝝ: & fidei deæ oblit⁹ eẽt: sese cũ Sagarytide Nympha miscuisset: idignata Cybele furorẽ ei iiecit: quo maiorẽ ĩmodũ agitat⁹ p iuga mõtis phrygiæ deæ sacri: quẽ Dindima vocãt: aliquãdiu discurrẽs: tandẽ lapideo cultro virilia sibi ãputauit. Oui. Ille ẽt saxo corp⁹ laniauit acuto. Longaq; nõ mũdo puluere tracta coma ẽ: Voxq; fuit: merui: meritas de sanguine pœnas. Ah pereãt ptes: q̃ nocuere mihi. Tradũt Sãguine ei⁹ Porphyritẽ lapidẽ: cũ pus cãdid⁹ eẽt: purpureis maculis cõspsũ colorẽ mutasse. Papini⁹. Sola mitet flauis noma dũ decisa metallis purpura: sola cauo Phrygiæ quã Sinados ãtro ipse cruẽtauit maculis lucẽtib⁹ Atys. Alii hũc scribũt cũ p mare Phrigiũ nauigaret ad Gallũ ãnẽ puenisse: gustatuq; ei⁹ aq̃ i ĩsaniã versũ: filicẽ sibi virilia ãputasse. Sũt & q tradãt matrẽ deũ hũc ob pulchritudinẽ adamasse: & cũ pellice deꝑhensũ exectis virilib⁹ reddidisse. Hic igit̃ istitutũ ẽ: vt ei⁹ deæ sacerdotes castrarẽt. Iuuena. Semiuir obscœno facies reuerẽda miori. Mollia q rapta secunt genitalia testa. Oui. Mollesq; mistri Cædũt iactat vilia mẽbra comis. Fuit & ali⁹ Atys Crœsi Lydoꝝ regis fili⁹ natu maior: q nlla arte custodiri potuit qn ferro: quẽadmodũ ei p̃dictũ fuerat necarẽt. Itẽ ali⁹ hui⁹ frater: q cũ lõgo tpe eliguis fuisset: tãdẽ timore p̃ręnẽ cædis vocalis reddit⁹ in hæc vba repẽte, prupit. O hõ ne Crœsũ iterfice. a Gallis fit Gallo verbũ: qd sigmificat ĩsanio: quẽadmodũ a bacch⁹ Baccho. a quo Debacchor. Var. Et Deã Gallãtes vario retinebãt studio: & Glaber secũdũ quosdã: q̃si Gallaber: q sine pilis ẽ: qd Galli iberbes: ac mime pilosi sint. Nos a græco poti⁹ hocvocabulũ deductũ existimam⁹: nã græci γλάφυρὸν delicatũ dicũt. A glaber fit Glabell⁹ diminutiuũ: & Glabrio qd sigmificat delicatũ: & sine pilis. Galluloveroveteres vsurparũt p eo: qd ẽ pubeo. & Gallulasco, p pubesco: qd pubescẽtes vocẽ grãdiorẽ ad galli gallinacei filitudinẽ faciãt. Neui. Cui⁹ vox gallulascit: cui⁹ ram⁹ roborascit. Gall⁹ gallinaceus not⁹ vulgo ẽ nocturn⁹ vigil quẽ excitãdis i opa mortalib⁹: rũpẽdoq; sono genuisse, pnũtia videt. Norũt sydera & ternas iterdũ horas cãtu distinguit: cũ sole eũt cubitũ q̃rtaq; castrẽ vigilia ad curas: ac laborẽ reuocãt. vñ Gallicinũ ea ps noctis appellata. Diẽ deide veniẽtẽ filii cãtu denũciãt: cãtu plausũ alaꝝ addũt. Imperãt suo gñi

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

q̃ Gallinæ appellãt:a qb⁹ipse Gallinace⁹dr:& regnũ ĩ q̃cũq; domo ſunt:exercẽt. Dimicatiõe lĩ ꝓſequũt̃,ppt̃ id in genita crurib⁹ſuis tela ĩtelligẽtes. Qui palmã cõſecuti ſũt:ſtativeluti triũphãtes canũt:ſeq; p̃ncipes teſtanẽt:vi cti obmutescẽtes ſe occultãt:ęgreq; fuitiũ patiũt̃. Gradiũt̃ ardua ceruice:cristis celſa:cælũ:qd nulla aliavolucr⁹ facit:crebro aſpicẽtes:caudã q̃q; falcatã erigẽtes ĩ ſublime. Itaq; terrori ẽt ſũt leonib⁹. Præpoſteri eo⁹:acveſpti ni cãt⁹oſtẽtũ facere dñr. Nãq; totis noctib⁹canẽdo boetis nobilẽ illã aduerſ⁹ Lacedęmonios p̃ſagiuerevictoriã hocĩõ iterp̃tati ſũt augures qd auis illavicta ſilere ſolet:canere ſivicisſet. Deſinũt canere caſtrati:qd duob⁹mõiſ apudveteres fiebat lũbis aduſtis cãdẽte ferro aut imis calcarib⁹:q̃ cũ ignea vi cõſũpta ſũt:factavlcera:vt ꝓſane ſcãt: ſingulari creta illinũt̃. Nũc ẽt teſtes auellunt̃:qd fit libidĩs abolẽdæ cã:vt magis p̃gueſcãt. Capivocant̃ cũ merito galli a ſiſitudie ſacerdotũ mr̃is deũ dici poſſevidereẽt̃. Itaq; gallos a cõtrario ſeſu appellatos qda exiſti mãt. Mart. Ne nimis exhauſto macreſcere et ĩgune gall⁹ Dimiſit teſtes:nũc mihi gall⁹erit. Idẽ: Succũbit ſteri li fruſtra gallina marito Hanc mr̃is Cybeles eẽ decebat auẽ. Pergami oĩb⁹ ãnis ſpectaculũ gallo⁹ ædi ſolebat ceu gladiato⁹. Inuenit̃ ĩ ãnalib⁹. M. Lepido. &. Q. Catullo ꝓſulib⁹ ĩ ariminẽſi agro locutũ Gallinaceũ fuiſſe ĩ gallinisvo illud mirãdũ:qd ædito ouo excutiũt ſeſe:& circũactæ purificãt aut feſtuca aliq̃ ſeſe: & ouo luſtrãt:a gall⁹gallina: Gallinacinũ: Gallipes:de qb⁹ſupi⁹dixim⁹:deducũt̃. Gallinaꝫ iteſtina:& q̃'cũ ſo coq̃bant̃ Gigeria antiq vocãt. Lucil. gigeria ſũt ſine aleo:his veſcamur alacrit̃. Galline pipare dñr:dũ naturalẽ vocẽ emittũt:ſi cut glutire ſiue glocidare:dũ oua emiſerũt. Var. Mugit bos:ouis balat:eq hinnũt:gallina pipat. Pipatio oſcor⁹ liguavox ploratũ appellat̃. Pipulũ veteres p cõuitio poſuere. Plau. Ita me bñ amet Lauerna:te iã niſi reddi mi hivaſa iubes:pipulo hic differã añ ædes. Pip barbaravox ẽ:nomẽ arbor⁹ iunipo ſiliis Gignũt ĩ frõte caucaſi ſoli b⁹oppoſita. Semẽ ei⁹a Iunipo diſtat puis ſiliqs:q̃les ſũt Paſilor⁹:q̃s & Phaſilos:& Paſeolos:& Phaſeolos dici m⁹:vulgo notũ legumẽ:hoc ẽ exiles:& teretes. Hæ puſq̃ dehiſcãt decerptæ:& ſole toſtæ faciũt:qd vocãt̃ Pip lõ gũ:paulatiẽ o dehiſcẽtes p maturitatẽ oñdũt cãdidũ pip:qd deĩde toſtũ ſolib⁹colore:rugiſq; mutat̃. Carbũculat̃ aliqñ ĩtẽperie cæli fiũtq; ſemĩa caſſa:& iania. Brecmaſſim idvocãt:qd idor⁹ ligua ſignificat abortũ. Nõ eſt pipis radix:vt qdã putauere:quã aliq̃ Gigiueri:alii Gigiberi vocãt:q̃q; ſiſi fit ſapore id.n.i arabia:atq; Troglodytica ĩ vllis naſcit̃ puæ herbæ radice cãdida:cõdit̃ ſacaro:quẽ viridẽ gigiberi vocãt:ſtomacho mirificevtilẽ. Eſt ẽt i in dia pipis g̃nus fere ſiſe:qd vocat̃ Garyophilon grãdi⁹fragilĩuſq;. Tradũt ĩ Indico luco gignĩ:aduehit̃ odor⁹ gr̃a variis ẽt cõdimẽtis miſcet̃. Fert ẽt gen⁹ſpinæ pipis ſiſitudinẽ: p̃cipua amaritudie. Eradice ei⁹ i aq̃ cũ ſemĩe ex cepta fit medicamẽtũ:qd vocat̃ Lyciũ. Ea ſpina & ĩ Pelio mõte naſcit̃:q̃ adulterat medicamũtũ. Eã ſpinã grẽci Pixacãthũ Chironiũ vocãt. A pipe Pipatũ vinũ dr̃:qd pipe & melle ꝓdit̃. Itẽ pipites herba:q̃ & Siliq̃ſtrũ vocat̃ caule rubro:& lõgo dẽſis geniculis: foliis lauri ſemĩe albo tenui:guſtu pipis:vtilis gigiuis dẽtib⁹oris ſuauitate ructib⁹. Succ⁹ei⁹cõtra morbos comitiales bibit̃. Galli ẽt ppli ſũt Galliaꝫ. Eſt aũt Gallia altera Ciſalpina altera trãſalpina: Ciſalpina:q̃ abvſu togæ Togata gallia dr̃:i trãſpadanã & Ciſpadanã diuidit̃. Trãſalpina:q̃ vno nomĩe Comatavocata i tria ppl⁹oꝫ gn̄a ſecat̃ ãnib⁹maxie diſtincta: a Scalde ad Seq̃nã Belgica: a q̃ Belgi: ab eo ad Garrunã Celtica:a q̃ Celte:& q̃ finitimi iis hiſpani ſũt Celtiberi. Eadẽ ẽt Lugdunẽſis a Lugduno ĩſigni oppido. Inde ad pyrenei mõtis excurſũ Aqtania:q̃ añ Aremotica dicebat̃:a q̃ Aqtani:& Aqtanica regio. A gallus Gallic⁹deducit̃. vñ arma Gallica:& Gallicũ ſinũ:& Gallicos mores dicim⁹. Itẽ Gallican⁹:vñ Gallicanæ veſtes & Galatia regio aſię mioris cõtermia phrygię:quã oli galli ex Europa veniẽtes habitarũt. A q̃ galate appellati hæc & Gallogræcia dr̃:a qua Gallogræci:nã cũ a rege Bitbiniæ galli ſimul ac grẽci in auxiliũ vocati veniſſẽt ptẽ regni tenuerũt:& a græcis:galliſq; Gallogræci ſũt dicti. Itẽ Gallaici: ſiue Galleci hiſpaniæ ppli gallis finiti mi dicti q̃ſi Gallaici. Mart. Nec q̃ Gallaico linunt̃ auro. Gallos a cãdore appellatos nõnulli exiſtimãt q̃ſi lacte os. Gala enĩ græci lac noiant. Galla fœmino g̃ne qd ſit ſupi⁹dixim⁹. Gallã bibere:ac rugas cõducere vẽtri cum ait Lucilli⁹. Præmonet pſimonia eẽvtẽdũ: neq; gulæ ĩdulgendũ: vẽtrẽq; coartãdũ. Galeolavas ẽ ſinuoſũ: ſed lĩ a Galee ſiſitudine pot⁹dr̃. Galea munimẽtũ capitis eſt:e corio quõdã fieri ſolita:nũc e ferro fit: a q̃ Galeati mi lites dñr:qui Galeis armati ſũt. Itẽ Galer⁹:qd ẽ neutro g̃ne Galeꝫ dr̃ opimentũ capitis. Stati⁹. Et tẽperat aſtra Galero. Idẽ: Nec arcadii bene ptegit vmbra Galeri. Ab hoc Galerita auis:de qua ſupius diximus. Galeſus fluuius eſt in agro Tarentino. Martialis alibi:qui ſuperas Oues galeſi. Galilea pars eſt Iudeæ: q̃ Syriæ arabiæ: atq; ægypto cõiungitur.

Martialis Idem

Lucilius

Status

Martialis

AD LVCANVM ET TVLLVM. EPI. LXV.

ILVCANE TIBI. Incredibilẽ beniuolẽtiã: ad pietatẽ Lucani:& Tullifratrũ exponit:q̃ꝫ vterq; p altero morivoluiſſet:vt alterviueret. DARENTVR FATA. Subaudi talia. LACONES LAEDAEI. Caſtor:& pollux lacędemonii: Læde:vt ſupi⁹dixim⁹ filii qb⁹in fatis erat: vtvno moriẽte alter viueret. NOBILIS. Digna:excellẽs. RIXA. Cõtẽtio de q̃ ſupi⁹dixim⁹. IN BASSAM. EPI. LXVI.

ENTRIS ONVS. Baſſæ luxuriã execrat̃:qd aureis vaſis cibi:& pot⁹excremẽta colligeret. EXCIPIS. Colligis. MISERO AVRO. Miſerabilivaſe aureo. Miſerꝫ enĩ ſiue miſerabilevidet̃:qd tã no bile metallũ tã fœdæ rei ſeruiat. Scribit Meſſalla Antoniũ Triũuirũ aureis vaſis vſũ fuiſſe in oĩb⁹ob ſcœnis opib⁹:ẽt i Cleopatræ pudẽdis mẽſib⁹colligẽdis. In quo certe cõtumeliã naturæ: vilitatẽ auro fecit. Mirũ e quãta charitate i q̃ntã luxuriã Aurũ venerit. Sũmæ oli licẽtiæ fuiſſe putabat̃ poculo aureo puluino ſubdito Philippũ regẽ dormire ſolitũ. At Nero Põpei theatrũ opuit auro ĩ vnũ diẽ: quod Tiridati regi Armenię oñdit. Statuã ex auro ſolidã ſibi poſuit Gorgias Leõtin⁹ i Delphico tẽplo ſeptuageſima circiter Olympiade: ex q̃ facere cõiecturã licet q̃nt⁹eẽt eo tpe q̃ſt⁹eorũ: q artẽ oratoriã docebãt. Aurũ oĩm metallorũ p̃ciofiſſimũ putat̃: nõ colore:q̃ ĩ argẽto clarior ẽ:& lõgi⁹fulget:nõ põdere aut facilitate materiæ:cũ i vtroq; cedat Plũbo:ſed qa ſolũ ex oĩb⁹metallis igne nõ depit:imo quo ſæpi⁹ardet:fit pfecti⁹. vñ Obrizũ vocãt aurũ:qd ſæpenũero igne can defactũ:& exuſtũ ẽ:nõq; puriſſimũ. Eſt & altera cauſa p̃cũ:qd vſu non deteriẽt̃:cũ ex argẽto:ære plũbo ducant̃ lineæ manuſq; decidẽte eorũ materia ſordeſcãt. Ducit̃ p̃terea i tenuiſſimas bratteas q̃temũ vtriq; digitorũ cõtra ſalis:& aceti oĩm rerũ domitores ſuccos reſiſtit:nec̃ ac texit̃ lanæ mõ: Poſtremo nõ rubigo vlla: nõ erugo:non aliud ex ipſo iceſſit:qd minuat bonitatẽ. inuenit̃ i flumib⁹:q̃ ob hoc Aurifera dñr. Tago hiſpaniæ. Pado Italiæ.

Gallipes. Gigerta. Galline pipare Pipatio. Pipulum piper Paſillus Phaſillus Paſeolus Phaſeol⁹ Piger lõgum. Brecmaſſis Gingiueri. Gigiberis viridis Cariophylon Lyciũ Pixacanthũ. Piperatum vinum. Piperites Silquaſtrum. Gallia Ciſalpina gallia. Tranſalpina gallia. Togata gallia Belgica. Belgi. Celtica Celte. Celtiberi Lugdunenſes Aquitania. Aremorica Aquitani Gallicus Gallicanus. Gallicaneveſtes. Galatia regio Galare Gallogrecia Gallogreci gallaici galleci. galla. galleola galea galeati milites galearum galeſus fluuiⁿ. galilea

Aurum

Obrizum aurũ

Hebro Thracię Pactolo aſię. Gãge idiæ. Multis p̃terea mõtib⁹:ac loc⁹ aliis. Traditũ apud Scythas a formicis: ac gryphib⁹erũ:de qb⁹ſupi⁹diſſerũm⁹. A gryphe Gryphi dñr:q naſũ recurũũ hãt:a roſtri ei⁹auis ſiſitudie. aurũ q̃ q̃rũt añ oĩa Segullũ tollũt:ita vocat̃ idiciũ:qd puteis fodit̃ Canaliciũ appellat̃:qd venaꝫ canaleſ p ſaxa vagãt̃ huc atq; illuc:& p latera puteor⁹. Catini ad purgãdũ auꝫ fiũt ex taſconio:hęc ẽ ẽra alba ſiſis argillę:neq; ei alia afflatũ:ignẽq; & ardẽtẽ materiã tolerat:qd vo Cuniculis p magna ſpatia act⁹ extrahit̃:ad lucernaꝫ lumia maiore piculo q̃rit̃. Arrugias eiuſmõi cuniculos vocãt. Auꝫ arugia q̃ſitũ nõ cogit̃:ſed ſtatim ſuũ ẽ. A q̃s e iug⁹ mõtiũ ad lauãdũ auꝫ ductas a corriuatiõe Corrugos vocãt. Vlex vocat̃ frutex roris marini ſiſis:aſp aurũ retinẽs:hic ſiccat⁹ vrit̃:& cinis ei⁹lauat̃: ſubtracto ceſpite herboſo: vt ſi dat aurũ. Vicena milia põdo ad hũc modũ ãnis ſingulis Aſturiã:atq; Galatiã & Luſitaniã quõdã p̃ſta ſſe,pdiderũt. Oĩ auro ĩeſt argẽtũ vario põdere:alibi dena:alibi nona:alibi octaua pte. Vbicũq; qnta argẽti portio ẽ: Electrũ vocat̃. Fit & cura Electrũ argẽto addito Electri natura ẽ ad lucernaꝫ lumina clari⁹argẽto ſplẽdẽ. Vena ẽt qd ẽ natiuũ:deꝑhẽdit gemĩa rõne. Nã & diſcurrũt ĩ calicib⁹arqu⁹cæleſtib⁹ſiſes:& igneũ ſtridorẽ ædũt. Propt̃ lĩ magna autoritas electro apudveteres fuit Homero teſte:q̃ Menelai regiã auro electro/argẽto/ebore/fulgere tradit. Mineruæ tẽplũ habuit lindos inſula Rhodior⁹:in quo helena ſacrauit calicẽ ex Electro mãmæ ſuæ mẽſura. Aurũ græce χρυσὸς dr̃:a q̃ Chryſocola appellat̃ hũor pvenã auri defluẽs craſſeſcẽte limo rigorib⁹hibernis vſq; ĩ duriciã pumicis. Inuenit̃ ẽt i æraniis & argẽtariis:& plũbariis metallis. Fit & cura multũ ifra naturalẽ: Natiuãvuã vocant. Oẽs q̃ſi lanæ tĩgunt̃:illa herba:quã Luteã appellãt. Niſi capiat colorẽ:adduit̃ Scytanũ:& Turbyſtũ:ita vocãt medicamẽta ſorbere cogẽtia: Sic pigit̃:vt pigat:cũ ticta ẽ. Orobitin pictores vocãt q̃ nõ ẽ ticta: Acęſis a medicis vocat̃. Aurifices q̃q; ſibi Chryſocollã vẽdicãt a glutinãdo auro:& ide ei nomẽ ꝑpoſitũ putãt. Tẽpat̃ e Cypria ęrugie:& pueri ĩpubis vrina addito vitro:terit̃ ĩ æreis mortariis: Sãternã vocãt nñ. Ita auꝫ ferumiat̃. Itẽ a Chryſos Chryſocomę deducit̃: qd nos auricomã dicere poſſum⁹:& Chryſolith⁹/Chryſopaſſus/Chryſoberll⁹/Chryſoteros/Chryſolãpis: de qb⁹ ſupi⁹dixim⁹:& Chryſes,ppriũ nomẽ Sacerdotis apd Homer⁹. A q̃ filia ei⁹ Chryſeis vocitata ẽ:& Chryſoptemis filia Agamẽnonis:& Clytẽneſtræ:& Chryſoſtom⁹:& Chryſogon⁹:q̃ꝫ illud os aureũ:lĩ aure⁹fœt⁹ iterp̃tari põt BIBIS. Potas:hauris:qd nõ mõ de aialib⁹dr̃ q̃ hauſtũ hãt:ſed ẽt de iaĩati q̃ carẽt hauſtu. Vir. Bibit haſta cruo rẽ. vñ Bibula papyr⁹dr̃:q̃ haurit atramẽtũ. Nã a bibo Bibul⁹deducit̃:qd & viri cognomẽtũ fuit:& Bibax:ſicut ab Edo Edax:q multũ bibit:ab eo Bibacitas/Bibaculꝰ/Bibacior/Bibaciſſim⁹: & cõpoſita Ebibo: qd ẽ totũ hauſrio:& ibibo haurio:qd ẽt ad mẽtẽ refert̃. Aureli⁹. Vt poeta optim⁹maxim⁹ teneris ibibit⁹ãnis nõ facile mẽoria labereẽt̃. VITRO. Poculo vitreo. Vitrũ nota materia ẽ:a q̃ Vitreũ:qd ex vitro ẽ:& iterdũ,p fragili:iterdũ,p lucido ponit̃. Itẽ Vitroſũ:qd vitro abũdat:velvitrũ hẽt.vt Vitroſa regio:vitroſa harena. Vitrũ p̃ncipio:hoc mõ reptũ fuiſſe,pdiderũt. Pars ẽ Syriæ:q̃ phœnice vocat̃ finitima Iudeæ ĩtra mõtis Carmeli radices: Paludẽ hãs: q̃ vocat̃ Cãdebea. Ex ea naſcit̃ Bel⁹ãis qnq; milũ paſſuũ ſpatio ĩ mare p̃fluẽs iuxta Ptholemaidẽ. Quingẽtũ paſſuũ ẽ littoris ſpatiũ vbi harenæ marivolutatę ac reiectę cogũt̃. Appulſa quõdã ad eũ locũ naue mercatorũ nitri:cũ ſpſi p litt⁹:hoĩes epulas pararẽt:nec eẽt ad tollẽdas cortinas occaſio lapidũ: glebas nitri e naue ſubdi denũt:qb⁹accẽſis pmixta harena littor⁹:trãſlucẽtes nobiliſſimi liquor⁹ riui fluxere:& hęc origo vitri fuit. Mox magnetẽ q̃q; addere hoĩm ĩgenia cœperũt:qm̃ liquorẽ ĩ ſe vitri: vt ferꝫ trahit:tũ aliæ q̃q; artes iuẽtæ. Multa & varia ex vitro opa fiũt:fundit̃:tigit̃q;:& aliud flãdo figurat̃:aliud torno terit̃:aliud metalli mõ celat̃. Sidõ quõdã hmõi opib⁹nobilis fuit:nũc Italia excellit: p̃ſertiq; Venetiæ. Sub Tyberio p̃ncipe iuẽtũ vitri tẽpamẽtũ fuiſſe nõnulli,pdiderũt:qd flexibile fiebat:ſed totã eã officinã fuiſſe extictã:ne argẽti:atq; auri metallavileſcerẽt. id verũ ne fuerit:icertũ habeo. Vitro nũc nobiliores,p poculis vtunt̃:ad Cryſtalli ſiſitudinẽ purefacto. Itẽ variis ticto colorib⁹q̃le apudveteres q̃q; ĩ vſu quõdã fuiſſe phibet̃. Illud certe cõſtat Nerõis tpib⁹tãtã ĩ eo laborãdo artẽ fuiſſe: vt duo pexigui calices ſex milib⁹ſeſtertiũ venierũt. Vitrũ grẽci ὑάλον vocãt: hoc ẽ Hyalũ: q̃voce ẽt latini vtunt̃. Vir. Mileſia vellera Nymphę Carpebãt Hyali,ſaturo fucata colore vitri q naturalit̃ hoc ẽ colore viridis eſt. Ab hyal⁹fit Hyalin⁹:lĩ ẽ vitre⁹:& Hyalurg⁹ vitrearĩ⁹. CHARIVS. Maiori p̃cio. Charꝫ.n.dr̃,ppẽ qd vili cõtrariũ ẽ. vñ Charitas,p penuria accipit̃. Quidã tũ ſic charitatẽ a penuria ſeparãt: vt Charitas,ppria ſit annonæ Penuria aũt cæteraꝫ rerꝫ: vtvini:olei/mellis & hmõi. Veritũ Charitas,p eo accipit̃:deriuat̃ aũt a Careo:qd ſignificat nõ hẽo:deficio:a quo Caro:qd aĩa careat:vt ſuperi⁹dixim⁹:& Caſſũ manevacuũ: q̃ſi oĩ re carẽs. Lucan. Caſſa fraude parat. Plau. Virginẽ habeo grãdem:dote caſſã:atq; illocabilẽ. vñ fit Incaſſũ: qd ſignificat fruſtra: & Caſſes.i. retia:qd vacuas hãt maculas:vñ & a raritate retia dñr. Ab hoc vo p diminutionẽ fit Caſſiculũ: qd ſignificat Reticulũ:& Caſſis Galea:qd vacua ſit ad caput recipiẽdũ. Veteres Caſſidã dixere: & Caſſi⁹nomẽ,ppriũ a quovia ab ipſo ſtrata Caſſia appellata. Itẽ a Careo Caries:hoc ẽ vetuſtas: vl̃ putredo:qd ĩa vigore careat:a quo Cariouſus vetuſt⁹:putreſcẽs: Neui⁹. Nemo illa viuit carie Cariouſior: Car⁹ẽt aliqñ,p grato accipit̃:& tunc deducit̃ a grẽco χαρὶς qd ſignificat grãm:vñ Charitas:q̃ ita ab amore differt qd amor gen⁹eſt. Charitas ſpẽs. Illud ad oĩa ptinet:hoc tñ ad hoĩes:& qdẽ,p dignitate:ac q̃litate perſonaꝫ:maior enĩ charitas debet̃ parẽtib⁹:proxima liberis:& deinceps reliquis.

Lucanus Plautus

Virgi.

Aurel.

Virgilius

Lucanus Plautus

Neutus.

AD FIDENTINVM. EPI. LXVII.

VEM RECITAS. Facete rurſus fidentinũ irridet:qui Epigrãmata Martialis: quaſi a ſe ædita recitabat. Libell⁹inquit quẽ recitas:meus eſt:ſed cum ob ignorantiam male: hoc eſt inepte & barbare recitas:tuus eſſe incipit.

Martialis

AD DECIANVM. EPI. LXVIII.

IQVIS ERIT. Laudat Decianũ:& ex pſona ei⁹cæteros doctrina acvirtutem p̃ſtãtes. PRISCA FIDES. Credulitas pſcaꝫ rerꝫ. A VOS. Maiores nr̃os:etenĩ tã pr̃es q̃ auos aliqñ,p maionb⁹ponim⁹ vt ſupi⁹dixim⁹. Prope tũ Au⁹ẽ pr̃is:vel mr̃is pr̃:cui⁹relatiũũ ẽ Nepos:lĩ ẽ ex filio:vl̃ filia nat⁹. Deducit̃q; a grẽco vocabulo:qd apd eos πάππος qbuſdã lr̃is imutatis. a q̃ pappous auit⁹deducit̃:& Papae dicti ſũt ſacerdotes:qm̃ admodũ p̃ſbyter:q̃q; hoc ẽ ſeniores appellãt̃. hic Papæ intiectio admirãtis:& Papæ⁹apud Scythas iuppit̃ appellat̃:velvt alii volũt ab alia græca voce ἀνόσιος qd magnũ ſignificat: q̃ſi au⁹ſit magn⁹pr̃. Sũt ẽt q putãt auũ dictũ eẽ:qa ad duos attineat:q̃ſi ad duũ:vel qa ad p̃em ſit addit⁹. ab au⁹ſit fœminũ Auia:pr̃is vl̃ ma

Hebrus Pactolus Hanges. gryphus Segullum Canaliciũ aur Taſconium. Arrugia. Corrugus Vlex. Electrũ Chryſocola Aua. Lutea. Scitanuz Turbyſtũ Orobytis Acęſis. Chryſocolla. Saterna. Chryſocome Chryſolithus. Chryſopaſſus. Chryſoberillus Chryſoteros Chry ſolampis Chryſes Chryſeis Chryſoptemis Chryſoſtomus Chryſogonus. Bibo bibula papyr⁹. Bibulus Bibax. Bibacitas Bibaculus Bibacior. ſſimus. Ebibo. Imbibo Vitrum Vitreum Vitroſum Phœnice. Candebea Belus amnis. Hyalus Hyalinus Hyalurgus. Carum. Caritas Penuria Careo. caro caſſiuz Incaſſum caſſes caſſitulus caſſis caſſida caſſius caſſia via. caries cariouſus. charitas Amor

Aues Nepos Pappous Papae. Pape. Papeus iuppiter. Auia.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.ES

Avunculus
Patruus.
Nepotes ex fre
Nepotes ex sorore.
Auitus
Proauus
Aue
Pronepos.
Proneptis.
Neptis
Proauia.
Abauus.
Abauia.
Abnepos
Abneptis.
Attauus.
Attauia
Atnepos
Atneptis
Tritauus
Tritauia.
Trinepos
Trineptis
Nepoto
Nepotatus
Neptus
Nepa
Madidus
Infectus
Mador.
Madeo.
Madesco.
Madefacio.
Madefio
Madulfa
Minerua.
Crassum
Crassitudo
Crassesco.
simplex homo.
Imitor
Mimus
Mima
Imitator.
trix.tio.
Nitor
Adnitor.
Enitor
Enixe.
Enixe.
Enixum
subnixus.
Obnitor.
Obnixe.
Innitor
Connitor
Nixus
Nixidus
Nixurire.
Mehercule
Medius fidius
Moriar nisi
Peream nisi.
Mentior nisi
Testor.
Liuidus

tris mē:& Auūcul⁹ fr̄ mr̄is:qd eq̄ tert⁹a nobis sicut au⁹ fit:vl qd aui locū teneat: & pximitate tueat soror filios
quēadmodū fr̄ pr̄is:a pr̄e Patru⁹ appellat:qd sit q̄si alt pr.vñ & ipsi fratrū ac sororū filii Nepotes ex fre:& Nepo
tes ex sorore appellāt:& Auit⁹:qd ad Auū attinet:vñ pr̄nos:atq; auitos mores dicim⁹ p eo: qd ē pr̄is: & aui:&
Proau⁹:hoc ē aui pr̄ui:vel mr̄ni pr̄: Itē Auiæ pr̄næ:vel mr̄næ pr̄:cui⁹ relatiuū ē Pronepos.a q̄ fœminū Prone
ptis:sicut a Nepos Neptis:& a Proauo fœminū Proauia:& ab au⁹ Proaui pr̄ni:vel mr̄nipr̄. Itē Proauiæ pat
næ:vel mr̄nę pr̄.a quo Abauia relatiuūq; ei⁹ Abnepos:a quo Abneptis:& Attau⁹ abauiv Abauiæ pr̄:a q̄ At
tauia:& relatiuū Atnepos:a quo Atneptis:& Tritau⁹ attaui Pattauiæ pr̄ dict⁹:q̄si ēt⁹ pr̄:a quo Tritauia:& re-
latiuū Trinepos:a quo Trineptis. Nepotē aūt:vt supi⁹ dixim⁹:dictū putāt:qd nat⁹ post fit pr̄i q̄ fili⁹. Ponimusq;
aliq̄ nepotes p posteris. Vir. Forte recēsebat nūerę:carosq; nepotes:hoc ē posteros:ac descēdētes. Itē p luxurio
fæuitæ hoīb⁹:qd nō aliēt iis rei suæ familiaris cura sit:q̄ iis qb⁹ pr̄:& au⁹ viuūt.vñ Nepotare luxuriare ē:& Nepo
tat⁹ vitæ luxuries:& Nept⁹ ipur⁹. Nepavo:vel more græco Nepos aphrorę ligua scorpiū sigificat. Plau. Dabo
me ad parietē imitabor nepā. Ci. Serpe āguiculos:natare anaticulas:volare merulas:cornib⁹ vtivideas boues:
nepas aculeis:suā demq; cuiq; naturā eē ad viuēdū ducē. Q. VALES PRISCA FIDES. Sēsus ē q̄les aīcos
prisca fides:& fama nouit fuisse maiores nros:vt puta Orestē & Pyladē:q tāta iter se beniuolētia cōiūcti fuere:
vt Orestē ēt i furorē v sū Pylades nō deseruerit. Oui. Afuitit i sano iuuenis Phocēsis Oresti. Idē: Nō ita vixerūt
Strophio:atq; Agamēnone nati. Sed de his ifen⁹lati⁹ disserem⁹. MADIDVS. Infect⁹:& vtrūq; tā i bonā q̄ i
malā ptē accipit. Infectū.n.luto dicim⁹:ifectū purpura:ifectū vitiis:ifectū bonis artib⁹. Itē Madidū luto:ma-
didū purpura:madidū vitiis:madidū bonis artib⁹. Ab lī fit Mador:hoc ē ifusio:hūiditas. Salu. Quasi par in op
pido festinatio:& igēs terror erat: ne ex latere noua monuēta madore ifirmarēt. Nā oia ædificia oppidi sta
gnabāt reduūdātib⁹ cloacis aduerso æstu maris: & fit Madeo v bū:qd sigificat ifect⁹ sū:plen⁹ sū: a quo Madesco
lī ē i ficior hūesco:& Madefacio ificio:& Madefio inficior:& Madulfa hebri⁹:qd satis vino madid⁹ fit. ARTI
BVS CECROPIAE ET LATIAE MINERVAE. Artib⁹ græcæ & latię ligę. Minerua.n.q̄ discipli
narę dea ē:aliq̄n p ligua:aliq̄n p disciplina ponim⁹:vñ extat illud puerbiū crassa minerua:hoc ē rudi ligua. Nā
crassū mō pigue sigificat:mō grossū:a q̄ Crassitudo grossities:& Crassesco mō pigueſco:mō grossior fio itēdū ēt
hebes: ac stultū. Var. Semib⁹ crassis homuli nō vidim⁹ qd fiat. VERA SIMPLICITATE. Nō ficta:lī ē si
ne malitia:sine dolo: quā alibi prudētē simplicitatē appellat. Siplices.n.hoīes dūr bonū ingenii: apti: nō versuti:
fallaces/malicios/callidi/veteratores/vafri: q̄si sine flexu & aliū plicatōe. RECTI. Perfecti officii: de q̄ supius
dixim⁹ IMITATOR. Imitari ē mores aut aliā rē ab aliquo gestā effingere:qd a grēco deducit. Mimus vero
Mimi:hoc ē imitatores dūr histriōes:qd hoīm gest⁹ i scœna effingerēt:qd si fœmie sint: Mime dūr.ab imitor
fit Imitator/imitatrix/imitatio. HONESTI. In quo caueā:ne qd idecore:effœmiatæ: libidinose turpiē fiat.
ET NIHIL ARCANO QVI ROGET ORE DEOS. Qui nihil optet:aut p̄ceā a diis nisi honestū:&
sāctū:hoc ē q̄ oī ex pte absolut⁹ fit. Rogāt.n.palā dii:cū honesta petūt. Arcanę v o fiūt p̄ces:cū poscim⁹ aliqd tur
pe. Sene. Tū scio te ab oīb⁹ cupiditatib⁹ absolutū cū eo puenerī: vt nihil deū roges:nisi qd possis rogare palā. nūc
eni q̄nta demētia ē. Turpissima vota diis i sussurrāt. Siqs admouerit aūt cōticescūt:& qd scire homies nolēt:deo
narrāt. Itaq; sic viuite cū hoīb⁹ tāq̄ de⁹ videat:sic loq̄re cū deo:tāq̄ hoīes audiāt. SVBNIXVS. Suffult⁹:firmat⁹
Niti.n.aliq̄n conari ē. Vir. Post valido nitēs sub pōdere fagiū axis īcrepat. hīc Adnitor:& Enitor deducit ē eius
dē cū suo simplici sigificatiōis. Aliq̄n tū Adnitor ē nitēdo adhæreo:& Enitor:cū conamie quodā absoluor. vñ
Enixæ dūr mulieres q̄ pt⁹ labore leuate sūt. itē q̄ nitēdo peperūt. Dicere ēt possum⁹ enixas nō i ptu solū:sed etiā
q̄cūq; labore exercitas. Vir. Stirpis achillęæ fast⁹:iuuenēq; supbū Seruitio Enixę tulim⁹:a q̄ fit aduerbiū. Eni-
xe:qd & Enixū dī. Ci. Ego illos malos:& audaces sp enixū cōtra fortunas:atq; honores hui⁹ ordis oia fecisse fē-
tio. Aliq̄n niti ē firmari. Var. Ille.n.naturæ dotib⁹ nitit. Vir. Ille vides pura iuuenis q nitit hasta. Idē: Præsit
humi nitēs. ab lī fit Subnix⁹:de quo agim⁹:hoc ē firmat⁹. Ceci. Et latini subnixi aīo ex victoria īerti p̄filiū īeūt.
Nōnūq̄ niti p valore v surpat. Idē: Hic pmū parib⁹ nitēs Cylleni⁹ alis p̄stitit. itē a Nitor qn conor sigificat: fit Ob
nitor qd ē ptra conor: a q̄ Obnixæ:qd ægre:& cū labore sigificat:& Innitor:qd sigificat icūbo. Var. Tādēq; ha
stę i nix⁹ occubuīt:& Cōnitor qd ē sil nitor. Plau. Cōnixiq; eā eripuerūt a p̄dōib⁹. Nix⁹ q̄rtę decliatōis p ptu acci
pit. Vir. Haud fœd⁹ nixib⁹ qdūt. Nixidi appellabāt:q̄s putabāt p̄fidē pariētū nixib⁹. Nixurire v o vsurpabāt ve
teres: p eo qd ē niti vel le. Nigi. Nixurit:q niti vult:& i conatu sæpi⁹ aliq̄ re ppellit. ROBORE MAGNAE
MENTIS. Prestātia & virib⁹ magni igenii. DISPEREAM. Moriar:ē aūt mod⁹ affirmādi:cū asseueratōe
Aut.n.iurādo lī facim⁹:vt Mehercule ita ē. Medi⁹ fidi⁹ ita ē:aut execrādo:vt Moriar:nisi ita ē. Pereā nisi ita
ē. Est aūt ali⁹ mod⁹:cū dicim⁹: Mētior nisi ita ē. itē cū aliqd nob charę i testionū adducim⁹: vt testor amorē nr̄ę
testor tuū lepidissimū caput. Verę lī qdē iusiurādū videri aliqb⁹ posset. IN INVIDVM. EPI. LXIX.

VI DVCSI VVLTVSI. n iuidū scribit:q legēs epigrāmata Martia. cōtrahebat frōtē:qd est tristi
q tiæ signū:i p̄cat aūt ei id:qd oīm mirimū ē: vt oīb⁹ iuideat:nēo ei. LIVIDE. Iuide. Liuid⁹ p̄pe sigi
ficat eū:q ex pcussu carnē nigrā hēt fluxiōe cruoris ad eū locū:q pcussus ē. Ply. Tapię succ⁹ lugillat: ac
liuidis pdest. hīc Liuid⁹ p nigro accipit. Q uidue petūt aiæ: vel q̄ discrimie ripas Hæ linquūt: ille remis vada li
uidaverrūt. Q nv o q̄ iuidię morbo laborāt: exedētes se dolore: Hūc colorē cōtrahūt: Liuid⁹ frequēter p iuido
accipit. Mart. Oīb⁹ iuideas Liuide nēo tibi. Sic liuor mō maculā i corpe ex pcussu factā sigificat. Ply. Nā vtri
usq; succ⁹ icisō p messes caule liuori medet. Inēdū nigrorē. Var. Sic paulati liuor i cādorē v tit: & omis macies e
corpe abscedit. Inēdū i uuidiā. Lucan⁹. Liuor edax tibi cūcta negat. Ab hoc fit Liuiov bū: a q̄ Liuesco: qd mō
sigificat ater sū. Var. Cui⁹ facies nocturnis grassatiōib⁹ liuet: mō iuideo. Pōpo. Malign⁹ hō: & fortunis aliorū
semper liuēs. DVCIS. Cōtrahis: siue auertis: de quo superi⁹ dixim⁹. INCECILIVM. EPI. LXX.

RBANVS TIBI CECILI VIDERIS. Cecilium carpit: & ex persona eius cæteros: qui cum
v sint ineptissimi scurræ vrbanitatis gloriam aucupari nituntur. VRBANVS. Lepidus: facetus.
VERNA. Scurra: Vernæ vt superius diximus: serui sunt domi nati: quorum propria est scurrili-
tas: hoc est impudens quædam: & stolida dicacitas. Hinc Verna. & Vernaculus accipitur pro eo.
q iproba & seruili dicacitate vtit. Mart. Vernaculorę dctā: fordidū dētē. Tibul Cōsuescet amāt. Improb⁹ i dnę

Cecilius.
Vanlius.
Cicero.
Idem.
Virgilius
Idez
Plautus
Cicero.
Idez
Idez
Idez
Salustius
Guidius.
Idez
Varro.
Seneca.
Virgi.
Idez
Cicero.
Varro.
Cecilius.
Idez
Varro.
Plautus.
Virgilius
Virgi.
Plynius.
Virgilius
Martis
Plynius
Varro.
Lucanus.
Varro.
Pompo.
Martialis
Tibul.

Ludē vna sinu. Propterea Vernilit⁹ a veterib⁹ p adulatore vsurpat. qd hęc viuēdi ars Vernaręę p̄pa fit. Ceci: Cre
do nimis tādē hic fit vnilit⁹. Ob hāc cām Māli⁹ ille:q qd pecuniā ab oīb⁹ ieptis fmonib⁹ aucupare: dict⁹ est Pā
tolab⁹: quasi πάντα λαβὸν lī est oia sumēs Verna appellat⁹ ē: ppē scurrilitatē plurib⁹ not⁹: Scurra a sequēdo di-
ctū putāt q diuitū domos sequēt. Est aūt Scurra:q risū ab audiētib⁹ captat nō salua dignitate pſone:a q̄ Scurrile dī
qd ē ridiculū cū turpitudie. Cic. Vitādū ē oratori vtrūq;:ne aut scurril⁹ loq⁹ fit aut nimi⁹. & Scurrilitas turpis & p-
cax dicacitas: & Scurrilit⁹ aduerbiū:lī ē pcaciter. Cic. Q n frequētissime vs ē iocis:& nocētissimos sępe lī dicēdi
gnētutat⁹ ē. Scurra ab iimic⁹ suis ē dict⁹: qd i orōne sua Vatini⁹ posuit vsus ē:ſ ñ tales fuerūt ioci Cicerōis de
qb⁹ dici posset:qd nō saluo g̃nitat⁹:pudorisq; respectu caderēt i Scurrā: verę graues fuerūt:atq; modesti: q̄le di-
ctū illud i generę suū:q cū exigui corpis hō eēt:lōgūq; gladiū accictū hret:qs inqt generę meū ad gladiū alliga-
uit? Itē cū apd Damasippū cœnaret:& ille mediocri vino appōsito diceret: bibite falernū lī ānorę q̄dragita ē: Bñ
inqt ætatē fert:q̄si diceret nō videt ātiquū:& cū i ea puīcia quā. Q. Cic. frater ei⁹ rexerat: imaginē ei⁹ Clypeatā
vidisset īgētib⁹ lineamēt⁹ vsq; ad pect⁹ ex more pictā erat āt Q uit⁹ ipe stature puæ. Fr̄ me⁹ inqt dimidi⁹ maior
est q̄ tot⁹. Idē q̄q cū Vatini⁹ cōsulatū paucis dieb⁹ gessisset: Magnū inqt ostētū anno Vatinii factū: qd illo cōsu
le: nec bruma: nec ver: nec æstas: nec autūn⁹ fuit. Quęrēti deide vatinio: qd Cic. grauat⁹ eēt ad se i firmū venire
Respōdit:: volui i cōsulatu tuo venire: sed nox me cōphēdit: cāiniū: qd p̄sul designat⁹ honorē inerat statiq; depo
suerat: iterrogauit qb⁹ cōsulib⁹ p̄sul fuisset. deide nō destitit dicerē. Vigilātissimū hūim⁹ cōsulē Caninū: q i toto
Cōsulatu suo somū nōvidit. Cū aliqn ad Pōpeiū venisset dicētib⁹ sero eū venisse. Respōdit: eqdē nō sero veni: nā
nihil hic patū video:& cū donasset Pōpei⁹ trāsfugā Ciuitate Romana: O bellū hoiez inqt: Ciuitatē dat gall⁹ alie
nā: q nobis nr̄am restitutuē nō pōt. Interrogāti p risū pōpeio: vbi gener ei⁹ Dolobella eēt: Respōdit cū socero tuo.
Post victoriā cęsar iterrogat⁹ cur i electiōe ptis errasset: p̄ictura me inqt decepit iocat⁹ i Cesarē: q ita toga p̄cīge
bat: vt trahēdo laciniā velut mollī icederet: ppē qd Sylla dixisse pōpeio ferē. Caue tibi illū puerę male p̄cīctū: &
cū Laberi⁹ iuxta eū i theatro sedētē trāsiret sedile q̄rēs īcepisse te inqt nisi āgustē sederē: simul & illū respuēs: & i
nouū Senatū iocat⁹ cui⁹ nūerę Cæsar sup fas auxerat: sed ñ i pune respōdit ei laberi⁹. Mirę fi āgustæ sedes: q so
les duab⁹ sellis sedē: Leuitatē Cicerōis exprobrās. Cū Antro qdā Laodicen⁹ eū salutatū venisset: cāmq; adue-
t⁹ ab eo q̄sisset: respōdisset q Laodicen⁹ legatū se p libertate prie ad Cesarē venisse: lī mō publicā fuitutē expsisit
ἐὰν ἐπιτύχῃσι καὶ πρὸς ἡμῶν πρέσβεσον lī ē si obtīuer: & p nob intercede: HOC QVOD TRANSTI
BERINVS AMBVLATOR. Es. s. Vilissima hoīm gēa cōmemorat: solita scurrilit⁹ iocari: qb⁹ Cecilia
nū apparet. AMBVLATOR. Vilissim⁹ Cerdo cerdōes eni dicūt: q cūq; artes illiberales exercēt: q̄stus grā: q
grēcē κέρδος dr̄: vñ Cercopa græci q̄si κέρδος ducē vocāt lucrari vndiq; cupiētē quē nr̄i Lucrionē appellāt. Am-
bulatores ū, p̄pe appellāt: q vrbē passim pagrāt vēditādo vilissimas merces: & dict⁹ qbusdā scurrilib⁹ aucupādo
emptores lī vocabulū ab ābulo deducit: qd significat huc atq; illuc eo: ab ābio: qd est circueo: a q̄ Ambulatio: Et
Ambulachrū: qd mō ipsā ābulationē significat: mō locū: in q̄ ābulat: & Inābulo ac Deābulo qd significat spati-
or: vñ Deābulatoriū locū: & Deābulatoriā porticū dicim⁹: p quā ābulam⁹: & Abābulo ascendo: a q̄ Abābulator
ascēsor: & Anteābulo: añ alios eo: a q̄ Anteābulōes dicūt: q honor grā aliquē comitādo p̄cedit. Sue. de Vespa
siano: ea demū excutit magis cōuitio q̄ p̄cibus vel autoritate: dū eū idētidē p contumeliā Anteābulonē frīs ap-
pellat: & Obābulo aduers⁹ alios ābulo: & q̄si ābulāti me oppono: a q̄ Obābulator: Obābulatrix: Obābulatio: am
brōes v o gētes q̄dā gallicę fuerūt q̄ subita inūdatiōe maris cū sedes suas amisissēt: rapinis: & depdationib⁹ se:
suosq; alere cœperūt: ex q̄ tractū ē: vt turpis vitę hoies Ambrōes dicerēt: hos: & Cibros Teutonesq. Ci. Mari⁹
deleuit. Ambraciā vrbes ē epiri iuxta ateronē nauigabilē fluuiū sita: Pirri oli regia. TRANSTIBERINVS
Romę Trāstyberi hītātes. Illic ei viliores pſonę hītarūt. Tyberis ānis ē Italiæ e media ferę lōgitudie Apēnini
Aretinorę fīrib⁹ defluēs teniis p̄ncipio nec fere nisi piscinis emissi⁹ nauigabil. Ferē p cētū q̄nq̄gita milia passuū
nō, pcul Tifernos Perusia: & Otriculo Etruriā ab ābris. ac Sabinis: mox venētē agrū a crustumio deide Fide na
te: latinūq; a Vaticano dirimēs: duob⁹: & q̄dragita fluuiis augeē p̄cipuis āt Nare: & Amene: nec minus trī aqs
fōtibusq; i vrbē pductis & iō q̄libet magnarę nauiū ex italo mari capax rerę i toto orbe nascētiū vector placidis
sim⁹. Primo ab aq̄rę colore Albula dict⁹ ē. Deide Tybris appellat⁹ vel a rege Thusco hui⁹ nois iuxta eū in bel-
lo occiso: qd sensisse videt. Vir. eū iuqt: Aspq; īmani corpe Tybris: A q̄ post itali fluuiū cognoīe Tybri dixim⁹:
amisit veterę vet⁹ albula nomē: vel qd ὑψοῦ βρέοῦσ lī est iurię fluui⁹ eēt, ppter regē Thuscorū latrocinari circa
ei⁹ flumīs ripas acvastare oia solitū. Alii dicūt Syracusanos oli in Sicilia: cū Athenīēses venissēt igentē hostū
multitudinē cœpisse: eāq; vt Cæsis mōtib⁹ munimēta ciuitati adderēt: coegisse: Tūc auctis mœnib⁹ ēt fossā factā
eē q̄ aqs repleta vrbē lōge mūitiorē reddidit: hāc ergo fossā p hostiū pœnā atq; iuriā factā: Tyberi q̄si τὴν ὑβρὶν
lī ē iuriā: siue ignominiā vocitatā eē. Postea v o cū Siculi i Italiā pfecti essēt: eā ptē: vbi nūc Roma ē: tenuisse
vsq; ad Rutulos: & Ardeā flumēq; Albulā ad sīlitudinē fossæ Syracusanæ: Tybri ait a Ty-
berino albanorū rege i eo submerso p Tybri dict⁹ ē Tyberis. Oui. Albula quē Tyberi mersis Tyberin⁹ in vn-
dis Reddidit: hybernis forte tumebat aqs. A tyberi fit adiectiuū tyberin⁹: vñ a Transtitbri Trāstiberin⁹. Hic
Tyberinū ei⁹ flumīs deū dici⁹. Vir. Vñ pr̄ tyberin⁹: & vñ amiena fluēta. Itē Tyberinū piscē eiusdē flumīs nobi-
lē dūtaxat iter duos pontes de q̄ supi⁹ latissime differunt⁹. Iuuena. Vos āguilla manet lōge cognata colubræ
Aut glacie aspsus maculis Tyberinus: & ipe vernula riparū piguis torrēte cloaca. QVI PALENTILA
SVLPHVRATA FRACTIS PERMVTAT VITREIS. Erat eni vt nūc q̄q; mos ē: vtvilissimę p-
sone p vrbē vociferādo discurrētes sulphurata vitri fragmīt⁹ pmutarēt. PERMVTAT. Aliud p alio accipit:
hīc pmutatio dicta q̄ veteres vtebāt anteq̄ cederēt metalla. A muto āt pmuto deducit. Mutare p̄pe trāsferre ē.
Var: Fac vt te aliq̄ cū oī familia mutes. Aliqn tū p pmutare accipit. Lucil. Publican⁹ v o vt Asię fiā scpturarī⁹
p Lucillio. Id ego nolo: & vno lī nō muto oia. Itē p variare v ñ mutare aim mutar sentētiā dicim⁹. Aliqn ētd de
lingre vsurpat. Idē: Mihi qdē publice mutar eos: q i parētes aliqd cōmittūt. A muto Mutatio deriuat: & Mu
tabile: qd facile mutat. Vir. Variū & mutabile semp fœmina A q̄ Immutabile: qd nullo mō mouet: ac fectē
Itē Cōmuto vel muto: vel simul muto: a q̄ Cōmutatio: ac Cōmutabile. Comutare v ba ē litigare: & iurgari. Terē
Nunq̄ hodie tecū cōmutaturū patrē v nū esse verbū. Idē: Sic tria nō cōmutabis verba hodie iter nos hoc est non
dabitis atq; accipietis. i. nō iurgabit⁹: Eteni cōmutare v ba ē p bonis mala igerere & iracūdia i maledicta cōpelli-

Vernilitus
Pantolabus
scurra.
scurrile
scurrilitas
scurriliter
Cerdo
Cercops
Lucrio
Ambulator
Ambulatio.
Ambulacrum.
Inambulo
Deābulo.
Deābulatoriū.
Abābulo.
Abambulator
Anteambulo
Anteambulo
nes.
obambulo
Obambulator.
trix.tio.
Ambrōes po-
puli.
Ambraciavrb
Tyberis
Albula.
Tybris
Tyberin⁹.
Transtyberin⁹
Tyberin⁹ de⁹.
Tyberin⁹ pisc
Permutatio.
permuto.
Muto.
Muratio
Mutabile
Immutabile.
Commuto.
Cōmutatio.
Cōmutabile.
Cōmutare v ba

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Muto. Moto. Motacilla coda tremula Moueo Mobilis Mobilitas Mobiliter Immobilitas. Immobiliter. Motto. Momentum Atomus. Momen. Momentaneũ Mox. Motus Terremotus Admoueo! Ammoueo. Remoueo Dimoueo. commoueo

Muto ãt frequẽtatiuũ ẽ hui⁹ vbi Moueo o lr̃a ĩ vmutata: Nã veteres Moto dicebãt: a q̃ Motacilla auis vulgo nota: qd ſẽp moueat caudã vñ vulgo nõ iepte Coda tremula dr̃: veterẽs. n. codã Caudã dicebat. Moueo manifestã hẽt ſignificationẽ. Intẽdũ tũ ꝓ exclusio accipiť. Ci. Atq q̃dã q̃ſi veneno pficiat: vt veros hæredes moueat: i eoꝝ locũ ſuccedat. Ab lĩ deriuať mobilis: q̃ facile moueť: a q̃ Mobilitas. Vir. Quo nõ aliud velocio⁹ vllũ mobilitate viget: & Mobiliť: & eoꝝ ꝓria Immobilitas. Immobiliť: & motio: & momẽtũ qd ꝓpe ſignificat exiguã q̃ndã mutationẽ: & pene idiuiſibile: qd greci Atomũ vocãt: imutuis (vt inq̃t Lucreti⁹) illĩ corpuſculis: q̃ ifuſis p fenestrã radiis ſolis videm⁹. Var. Momẽto tpis vtere⁹ diſcẽſſit: lĩ apd veteres ẽt Momẽ dicebať. Lucre. Momine ſi a puo pñt ipulſa moueri: hic qdcũq; mimũ pot momẽtũ appellari. Ply. Proſũt & cõbuſtę vt cinis eaꝝ bibať ĩ vino addito reſinę momẽto. Idẽ: Comitialib⁹ morbis Oeſypũ cũ myrrhæ momẽto, pdeſt. Ab lĩ fit Momẽtaneũ lĩ eſt caducũ: & qd facile mutať: ac deficit. Itẽ Mox aduerbiũ: qd ſignificat ſtatĩ: ſine ĩtermiſſiõe: Pauloport. Itẽ mot⁹ q̃rtę declinatiõis, p motiõe: a q̃ Terrę mot⁹: cui⁹ cãm vẽtos eẽ cõptũ ẽ: Neq; n. vnq̃ ĩtremiſcũt ẽræ niſi ſopito mari: cæloq; trãqllo: nec vnq̃ niſi poſt vẽtos pditos ĩ venas: & cauernas ẽrę: & occulto flatu erũpe nitẽtes. Multa eoꝝ gn̄a ſũt: Alibi Mœnia pſternũť: alibi, pfũdo hiatu hauriũť: alibi egerũť moles alibi ãnes emittũť: alibi peũt: q fluere ſolebãt. Intẽdũ ſaturiũt frigidi: iterdũ calidi fõtes. Hiať ũ alias remanet oſtẽdẽs: q̃ ſorbuit alias occultat ore cõpſſo rurſuſq; ita iducto ſolo: vt nulla veſtigia extẽt vrbib⁹ plærũq; deuorať: qd ætate nr̃a plurib⁹ locis ĩ cãpania cõtũgit. Nec ſimplici mõ q̃riť vnq̃ ẽra: ſed tremit: vibratq;. Maritima aũt maxĩe q̃tiũť. ſed nec mõ toſa tali motu carẽt: Exploratũ ẽ Alpes apẽninas ſæpi⁹ tremuiſſe. Sũt q naturali rõne futuꝝ ẽrę motũ p̃uideãt Anaximãdrũ mileſiũ ferũt Lacedæmõiis p̃dixiſſe: vt vrbẽ: ac tecta cuſtodirẽt: qm̃ ẽræmot⁹ immineret: tũc totã eoꝝ vrbẽ corruiſſe. Idẽ q̃q; de pherecyde tradũt Pythagoræ p̃ceptoræ: & qd mirabili⁹ẽ hauſtu aq̃ e puero p̃ſenſiſſe ẽræ motũ futuꝝ: ac ve p̃dixiſſe Pręterea a moueo ꝓpoſita fiũt Admoueo: qd ẽ applico: Ammoueo: & Remoueo: Dimouio: Idẽ qd remoueo Cõmoueo: excito: ſimul moueo. VITREIS. Vaſis. ſ. PALLENTIA Pallida epithetõ ſulphur⁹ ẽ: ſiue qd materia ipa pallida ẽ: ſiue q̃ ſuffit⁹ eius pallẽtes hoies facit vt ſupi⁹ dixim⁹ Erat ãt apd veteres mos: vt ẽt apud nos ẽ: vt viliſſime pſoæ vrbẽ pagrẽt ſulphurata ad accẽdẽdas lucernas patacũ vitri fragmẽt⁹ pmutãtes. Iuue. Rupto poſcẽtẽ ſulphura vitro. Papi. Q uiq; cõminutis pmutat vitreis Gregale ſulphur: Pallẽť liuere ẽ: hic Pallor palliditas: Pallid⁹. MADIDVM CICER. Hũc factũ erat. n. mos: vt nũc q̃q; ẽ: Cicer madefactũ circũferre: & ocioſæ plebi vẽditare: q̃ Culinę pati⁹ hẽrẽt: nec. n. decoq pot niſi mollefactũ pdie ſeri dẽt. Plura ei⁹ gn̄a. Eſt enĩ Arietino capiti ſile: ppť qd Arietinũ appellať albũ: nigrũq; & Colũbinũ: qd & Venereũ vocãt cãdi dũ. rotũdũ: leue Arietino min⁹. qd religio vetera adhibẽ p vigiliis ſolebat. Dulciſſimũ ãt id qd erũto ſimillimũ. a Cicere Cicercula deriuať q̃ſi minutũ cicer ieq̃lis ãgulos hãſ veluti piſiũ Itẽ Ci. Nõ qd pm⁹: q ea familia ſic cognoiat⁹ ẽ. i extrema naſi ptẽ eminẽs: qddã q̃ſi cicer hũerit: ſed qd lĩ gen⁹ legumĩs optie ſit ſolit⁹ ſerere. Fuerũt. n. veteres agriculturę ſtudioſiſſimi. Iõ dona ãpliſſima Impatoꝝ ac fortiũ ciuiũ erãt q̃tũ q̃s vno die plurimũ arare potuiſſet. Populi ũ dona q̃rtariũ: ſiue hemina farr⁹. Hic pma cognoia ide ſũpta Piſũni dicti: q pilũ piſtrinis iuenerũt. Piſones a piſẽdo: Fabii: Lẽtuli Cicerões: vt q̃ſq; aliqd huiuſmõi gen⁹optie ſereret Itẽ Bubul⁹ dict⁹: qd bob⁹optime vtereť. A Cicero Ciceroniaⁿ deducíť. OCIOSAE CORONAE. Ignauæ multitudini: q̃ ꝓparandi ad cognã lrguminis curã nõ hẽt. Q VOD CVSTOS DOMINVS QVE VIPERARVM. Aliud Viliſſimũ gen⁹ hoiꝝ: q ꝓpẽtes circũferũt: & Latine: vt ſupi⁹ dixim⁹: Circulatores dicũť VILES. Abiecti. Ignobiles. PVERI. Serui. hi. n. ſalſamẽta pvrbẽ vẽdẽdo circũferũt. SALARIORVM Eoꝝ q vẽdũt ſalſamẽta. Salarii a ſale appellati ſũt. Sal ũ greca vox ẽ: vñ ἁλς. Salinæ dicunť. Sal oĩs aut fit: aut gignił coacto hũore: vel ſiccato. Trahił aq̃ mar⁹ ĩ foſſas ad hũc vſũ factas: & ſiccať ſole: Aliud gen⁹ ex aq̃ maris ſpõte gignił ſpuma ĩ extremis littorib⁹: ſiue ſcopulis relicta & dẽſata rore: iõq; id gen⁹ ſpuma vocať: hic & Cãdidior ceter⁹ gn̄erib⁹ ẽ & min⁹ acer faciũt ſalẽ: & lac⁹ vaſti: vt ĩ Cypro: & apd Mẽphi extractis e lacub⁹ aqs: de ide ſiccatis ſole: led & ſũma fluminũ denſať ĩ ſalẽ: amne reliq̃ velut ſub gelu fluẽte: vt apd Caſpias portas: q̃ ſalis flumia appellať. Ferũt p̃terea & calidi fõtes: & frigidi ſalẽ: ſicut Pegaſei: & Volať rani. Sũt & mõtes natiui ſať vt ĩ Indis orcomen⁹: ĩ quo lapidicinaꝝ mõ cedił: ptinue renaſcẽs: maiuſq; ex eo: eſt regũ vectigal: q̃ ex auro: & margaritis: Effodił q̃q; e ẽra plumb⁹ locis palã hũore dẽſato Cedił ibi ſpecularũ lapidũ mõ: põd⁹ magnũ glebis q̃s Micas vulg⁹ appellat. Carris Arabię oppido muros domoſq; maſſis ſať faciũt aq̃ ferrumiatis. Cyrenaci tractus hamoniaco ſale nobilitať: ita appellato: ga ſub harenis iueniať. Siſis ẽ colore alumini qd Schiſtõ vocãt lõg⁹ glebis: neq; plucidis: in g̃t⁹ ſapore ſed medicinę vtilis. Probať q̃maxĩe pſpi⁹ u⁹ rectis ſciſſuris. Adulterať Siculo q ĩ lacu Cocanico naſcił: iõq; & ipę appellať Cocanic⁹: Sũt & ficticii ſalis plura gn̄a Vulgariſq; plurim⁹ fit ĩ ſalinis mari fuſo: additis riguis dulcis aq̃. & ĩ ęgipto ipo mari influẽte in ſolũ qñ Nili aqs ſuccoſũ ẽ. Fit & e putaneis aqs ĩ ſalmas ĩgeſtis. Pria dẽſatio Babylonię ĩ bitumẽ liqdũ cogił oleo ſile: q̃ & lucernis vtũť. Detracto illo ſubeſt ſal. In Chaonia excoquũt aquã ad ignẽ refrigerãdoq; ſalẽ faciũt. Galliæ: Germanięq; ardẽtib⁹ lignis aquã ſalſã infũdũt. Querc⁹ ad lĩ optĩa ẽ: nã p ſe cinere ſincero vi ſal⁹ reddit. Alibi: Coryl⁹ laudať: ita ifuſo liq̃re ſalſo carbo ẽt in ſalẽ vertił. Quicũq; cõficił igne ſal niger ẽ. Scribit Theophraſt⁹ q̃ ſdã harũdis: & iũci cinerẽ decoq̃re aq̃ ſolitos: donec exiguũ ſupſit hũor⁹: idq; ſalẽ eẽ. Quietiã Muria: ita. n. aquã ſalſamẽtoꝝ vocã recoqť: iterꝝ p cõſũpto hũore ad naturã ſuã redit. Suauiſſim⁹ oĩm Tarẽtin⁹: atq; cãdidiſſim⁹. Ad obſoniũ: & cibũ vtilior ſal ẽ: q̃ſq; facile liq̃ſcit. Itẽ. humidior: qa mĩorẽ amaritudinẽ hãt. Seruãdis carnib⁹ aptior. acer: & ficc⁹. Fiũt e ſale ẽt cõdimẽta odorib⁹ addit⁹. Sic pulmẽtariiviceẽ iplet: excitãs auiditatẽ. iuitãſq; ĩ oib⁹ cibis qn & pecudes armẽtaq; & iumẽta ſale maxie ſolicitať ad paſtũ: ob lĩ largiores lacte: mlt⁹q; g̃tioſiore e caſeo ide facto q̃obrẽ hũaniorvita ſine ſale negt degeť: adeoq; neceſſaria res ẽ vt lĩ nomẽ trãſierit advoluptatẽ. qcqd. n. ĩ oĩ gn̄e g̃tũ ẽ ſalẽ vocam⁹. Vñ aĩ q̃q; ſolatia appellať ſales plurali nũero. Luca. At ſoliti luſeť ſales: aliqñ ẽt ſingłari. Terẽ. Qui hẽt ſalẽ qd ĩ te ẽ oĩs q̃q; vitę lepos: & ſũma hylaritas: laborũq; reqes ſi alio mag⁹ vocabulo pſtat. Quãobrẽ hononib⁹ ẽt milit anb⁹ interponiť Siqdẽ Stipẽdia eoꝝ ſalaria dicim⁹ qñ ita neceſſaria ſint: vt hoĩ ſal: qd mag⁹ mihi placet: q̃ qd ſcribit Vlpia-Salariũ vectigal eẽ ex eo dictũ: qd, p ſolo pẽdať. Siqs. n. ĩngt nemine phibẽte ĩ publico ædificauerit: & id ædificiũ ob

Moto. Motacilla coda tremula
Moueo
Mobilis
Mobilitas
Mobiliter
Immobilitas.
Immobiliter.
Motto.
Momentum
Atomus.
Momen.
Momentaneũ
Mox.
Motus
Terremotus
Admoueo!
Ammoueo.
Remoueo
Dimoueo.
commoueo

Palleo
Pallor
Palliditas.
Pallidus

cicer.
Arietinũ cicer
Venereũ cicer
cicercula
cicero.
Piſumnus.
Piſo
Fabius
Lentulus
Subulcus
ciceronianus.

circulatores
Salarta.
Sal
Spuma
Salis flumia.
Mice.
Sal hãmoniacus.
Schiſton
cocanicus

Muria.

Sales

Salarius

Cicero
Virgilius
Lucreti⁹.
Varro.
Lucre.
Plynius
Idẽ.

Theophr.

Lucanus
Tereutius

Vlpianus

A. Var. Varro.

ſtet publico vſui vtiq; is q̃ opib⁹ publicis ꝓcurat: debebit id deponere: aut ſi nõ obſtet: ſalariũ ei ĩponere. Ancus Marti⁹ rex ſalis modio ſex milia ĩ cõgiariis dedit popul⁹: & ſalinas pm⁹ iſtituit: Var. Vſos ſale veterẽs pulmẽtariiviceẽ affirmat: eſitaſſe enĩ ſalẽ cũ pane: & caſeo: qd nũc thuſci faciũt cũ aq̃tico pane: & malo medico. Maxie ãt lalis autoritas e ſacr⁹ veteꝝ ĩtelligił: apd q̃s nulla ſacra ſine Mola ſalſa cõficiebať. Sion. vocabãt far toſtũ ſale

Mola ſalſa.

Virgilius

õſpſũ: qd eo molito hoſtię aſpgereť. Vir. Sparge molã. Flos ſalis ĩ totũ res diuerſa ẽ: ita. n. appellať q̃dã ei⁹ fauila: q̃ leuiſſima ẽ: humilioriſq; naturę: & crocei color⁹: aut rufi: veluti rubigo ſalis. Ei⁹ natura aſpa: & excalfacto riã ẽ: ſudorẽ cit: aluũ ſoluit ĩ vino. Pręt hęc ẽt appellať in ſalinis Salſugo ab aliis Salſilago tota liq̃da: maria aq̃

Flos ſalis.
Salſugo
Salſilago

Plynius.

ſalſior: vi diſtãs Salſuginẽ ẽt: ſiue Salſilaginẽ dicim⁹ humorẽ cũ ſapore ſalis. Ply. Natura Cicer⁹ ẽ gigni cũ ſalſilagie. Salis natura ẽ p ſe ignea: & tñ ignib⁹ ĩimica: fugiẽs eos: oĩa erodẽs corpa ũ aſtrigẽs: ſiccãs: alligãs defuncta: ac putreſcẽtia ita vẽdicãs: vt durẽt p ſecula. Heterocraneas cũ adipe vitulino mirifice ſanat: ita vocãt morbũ capit⁹: cũ caput iæq̃liť dolet: tumetq;: & iter pilos rotũda: & hũida vlcuſcula ſurgũt: & pus mali odor⁹. Aiũt dentes nõ erodi: neq; putreſcere ſiqs q̃tidie mane ieiun⁹ ſalẽ ptineat ſub ligua: donec liq̃ſcat. Tã variis ꝓterea morboꝝ gnerib⁹ vtilis ſal: vt factũ ſit puerbiũ. Nihil eẽ corpib⁹ vtilĩ⁹ ſale & ſole. A ſale Salſũ dicim⁹: qd ſalis ſapore hẽt: ſiue ſale dẽſatũ ẽ: & Salio: qd ẽ ſale cõdio: a q̃ ſalitũ: qd ſale cõditũ ẽ. & Salſamẽtũ qd ẽ ſale cõpoſitũ ad vſũ ciboꝝ: a q̃ Salſamẽtarii dicũť: q̃s ſupi⁹ aſſeruim⁹ ſalarios vocari. Itẽ Salſamẽtaⁿ adiectiuũ ẽ: ſignificatq; id: qd ad ſalſamẽta attiet. Ply. Q tũn & teſt⁹ cadi Salſamẽtarii tuſis cũ axũgia veteꝝ miꝝ imodũ, pdeſt: & Salariãviã qrũ illa ſal ĩ Sabinos portari cõſueuerat: & Salſicorticẽ arborẽ quã ſupi⁹ dixim⁹ a greci Haliphleõ vocari: & Salſedinẽ ĩpm ſalis ſaporẽ & ſalſũ mare a ſapor ſalis. Vir. Perq; vndas ſupãte ſalo. Et ſalinas vrbẽ Sicilię iuxta Libæũ abũdantẽ palmis: qd iuxta eã ſalinę fuerit: lĩ ẽ foſſe ĩ qb⁹ fit Sal: q̃ & ipæ a ſale nomẽ hãt: & Salinũ vaſculũ: in q̃ ſal tenеť: tũ ad mẽſe vſũ: tũ ad ſacrificia paratũ: Perſi⁹: Purrũ & ſine labe ſalinũ: & Salẽtinũ Italiæ pmõtoriũ. Salu. Oĩs italia coacta ĩ anguſtias ſcindił ĩ duo pmõtoria: Pathinũ & ſalẽtinũ. & ſaliuũ ſputũ: qd fere ſať ſaporẽ hẽat. Et Salnacid⁹ ſalis ſaporẽ hãs. Ply. Nã nitroſas aq̃s: atq; Salinacidas ac feculẽtas addita poleta vtiles eẽ aiũt. Q uidã ẽt a ſale ſiue ſalo Salamina deductũ exiſtimat. Eſt aũt Salamin: ſiue Salamina iſula ĩ mari euboico: cõtra Athenas ſita: ĩ q̃ vrbs ẽ eiuſdẽ nois vbi Telamõ aiacis: & Teucri pr̃ regnauit. Sed cũ reuerteretur Teucer a bello Troiano: nec iimicos Aiacis vltus fuiſſet expuſl⁹ a pr̃e in Cypriũ nauigauit: ibiq; vrbẽ aliã cõdidit noĩe Salaminã. Salmone? Aeoli filĩ⁹ fuit: regnauitq; apd helidẽ: q cũ diuinos ſibi honores petulãti⁹ q̃reret: Iouẽq; in iaciẽdis fulmib⁹ imitareť: ab eo fulmiať: in ifernũ detruſ⁹ eſt. A voce ũ greca q̃ ſalũ ſignificat: hoc ẽ ἀπὸ τοῦ ἁλὸς Halicarnal⁹ dicta vrbs Carię maritima ĩ mĩori aſia argiuoꝝ colonia: in q̃ Mauſoli quõdã nobiliſſimũ op⁹ extabat: a q̃ Halicarnaſe⁹ deducił & Halizones ppłi Paphlagonũ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ἁλὸς ἀναλίσκειν, hoc ẽ qd mari vndiq; circũdať: & Halcyões iſigne gen⁹ auiũ viuẽtũ mari: ac i ipo mari nidificãtũ. Latini Alcedines vocãt q̃ſi alge dies: q̃ frigidiſſimis tpib⁹ nidificãt. Plau. Iã hercle tu piſti: niſi illã mihi tã trãqllã fac⁹: q̃ mare ẽ oli: cũ alcedo pullos educit ſuos. Sicut ãt ab halcyõe Halcyonides: ita ab alcedone Alcedonia dicił. Idẽ: trãqllã ẽ Alcedonia fũt circũ foꝝ. Dies ptus eaꝝ ẽt naute nouere: Ipa auis paulo ãplior paſſere: ẽ: color Cyaneo: purpureis trũ & cãdidis admixt⁹ pẽnis: collo g̃cili: ac, pcero: hãc auẽ videre rariſſimũ ẽ: nec niſi Vergiliaꝝ occaſu & circa Solſtitia: Brumãue nauevifa ſtatim ĩ latebras abit. Fœtificat bruma: q dies ab ea Halcyonides vocať. Tũc mare placidũ: ac nauigabile p̃ſerti Siculũ. faciũt aũt ſeptẽ añ brumã dieb⁹ nidos & totidẽ ſequẽtib⁹ pariũt. Oui. Perq dies placidos hiberno tpe ſeptẽ Incubat Halcyõe pẽdẽtib⁹ æq̃re nidis. Tũ via tuta mar⁹: vẽtos cuſtodit & arcet. Aeol⁹ egreſſu p̃ſtatq; nepotib⁹ eq̃r. Nidi eaꝝ admiratione hãt pilę figura: ore paululũ eminẽti atq; angu ſto: grãdiũ ſpõgiaꝝ ſiſtudie: ferro itercidi nõ q̃ũt: frangił q; ictu valido: vt ſpuma arida maris: nec vñ cõfingãtur: cõptũ eſt. Putãt e ſpinis piſciũ aculeatis. Piſcib⁹ enĩ viuũt: ſubeũtq; aliqñ ĩ amnes: pariũt oua qna. Ab hac Halcyoniũ appellať ex nidis: vt aliq exiſtimãt. Halcionũ cõcretũ: vt alii e ſordib⁹ ſpumaꝝ craſſeſcẽtib⁹: alii e limo: vel q̃dã maris lanugine Q uattuor ei⁹ gn̄a: Cinereũ ſpiſſũ odoris aſpi. Alteꝝ molle: leni⁹ odore fere algæ Tertiũ cãdidi⁹ vermiculoꝝ ſiſtitudinẽ hãs. Galen⁹. σκωληκιῶδες τὸ χρῶμα παραπλήσιον ẽ ẽ ſpecie vermiculo ſile ẽ. Q uartũ pumicoſi⁹ ſpõgięq; putri ſimile pene purpureũ Hoc ad oculoꝝ cicatrices & alia plura medicamẽta vtũť. Sal & maſculini gn̄is iueniť: & neutri-Salu. Neq; ſalẽ: neq; alia irritamẽta gulę hẽbãt. Var. Tũ ſal e penu ꝓtulit. RAVCVS. ppť aſſiduũ clamorẽ Nã vociferãdo circuit vrbẽ: vt iuitet emptores. Rauũ veteres dixerũt obtuſũ: a q̃ Rauc⁹ q nimio clamore: ſiue alia cã vocẽ hẽt obtuſã: quẽadmodũ ſupi⁹ dixim⁹. COCVS. Q ui cibos coqt & vẽdit. Sũt eĩ coci ꝓuati: q alicui ſutiẽtes coqnariã exercẽt. Marti. Nõ ſatis ẽ ars ſola coco ſeruire palato. Nãq; coc⁹ dñi debet hr̃e gulã. Sũt ẽt coci publici: q vt dapes vẽdãt: publice Popinã tenẽt: hoc ẽ tabernã: ĩ q̃ dapes coctę: & vina vẽdũť: a q̃ Popiniões dicti: & ipi coci ac Popinariã exercẽtes: & Luxurioſi: ac in popinis viuẽtes. Coc⁹ cui⁹ diminutiuũ ẽ Cocul⁹ a coq̃ deducił notę ſignificatiõis: & iterdũ, p maturo vſurpať qñ ſignificat maturũ facio: vñ cocta poma matura dicim⁹: vt ſupiuſo ñdim⁹: quẽadmodũ cruda ĩmatura. A coquo Coqna loc⁹ in q̃ dapes coquũť: q̃ & Culina: & dũ publica ẽ popia dr̃ hui⁹ diminutiuũ ẽ Coqnula ab eo fit Coqnariũ: vñ vaſa Coqnaria dicim⁹. Et Coqnari⁹ hõ eſt: q coqnariã artẽ exercet: & Coqnaria cũ ſubſtãtiuũ eſt ars ipa & coqnor vbũ: qd ſignificat coqnã facio. Plau. Neq; ego vnq̃ niſi hodie ad bacchas veni ĩ bacchanal coqnatũ: & Coctito frequẽtatiuũ: p q̃ Plaut⁹ frequẽter ẽt coqto vſurpat: & Cocta aq̃: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹. Martia. Vimine clauſa leui niueæ cuſtodia coctæ. Et coctiuũ: qd facile vel coquiť: vel maturať: vt coctiua poma: coctiuũ legumẽ & coctile: qd coquẽdo fit: vñ Coctilia vaſa figulina appellam⁹. Et cocula vaſa æenea coctionib⁹ apta: ſiue vt qdã putãt: ligna minuta qb⁹ obſonia facile coquunť: & coccentũ gen⁹ edulii ex melle: & papauere factũ: qd ad ignem coquať: p̃terea a coquo ꝓpoſita fiũt. Percoquo: i totũ coquo: ſiue pfectę coquo. Decoquo: qd mõ ſignificat coquo a q̃ Decocta: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹: mõ patrimoniũ ac ſubſtãtiã oẽm cõſumo: tractũ ab iis: q gulæ oĩa dedũt: vñ Decoctores dicunť q̃ primonio abſũ; ꝓ ad iopiã ſũt redacti: & Decoctio ipa p̃rimonii abſũptio. Hic Craſſus ille: q pmo diues cognooiat⁹ ẽ: dict⁹ eſt decoctor: qm̃ ſubſtãtia oĩ abſũpta decoxiſſet creditorib⁹ ſuis. Ply. Nõ erat apud antiq̃s numerus vltra centũmilia. Itaq; hic & hodie multiplicať: vt decies centena milia: aut ſepius dicanť Fœ

Plautus. Idẽ.

Varro.

Plynius.

Plautus. Idẽ.
Varro

Salſtitius Varro.

Martia.

Plynius
Crassus

Mola ſalſa.
Flos ſalis.
Salſugo
Salſilago
Heterocranea.
Salſum
Salio
Salitum.
Salſamentum
Salſamẽtarii.
Salaria via
Salſicortex arbor.
Haliphleon.
Salſedo
Salum.
Salinæ.
ſalentinũ.
ſaliua
ſalnacid⁹.
ſalamin
ſalmone⁹.
Halicarnaſus.
Halizones
Halcyões.
Alcedines
Halcyonides
Alcedonia.
Halcyonium.
Rauus.
Raucus.
Cocus.
Popina.
Popinio.
Coculus.
Coquina
Coquinula
Coquinarium.
Coquinaria
Coquinor
Coctito
Coquito
Cocta.
Coctiuum
Coctile.
Cocula.
Coccentum.
Percoquo
Decoquo.
Decocta.
Decoctores.
Decoctio.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL.ES

nus hoc fecit: nūmusq; pauſſ⁹. Poſtea diuites cognoſati dūmō notū ſit eū q ꝑm⁹ accepit ſi nomē: decoxiſſe credi-
torib⁹ ſuis. Valeri⁹ maxim⁹: Quid cra ſſo⁹ nōne pecunię magnitudo locupletſ nomē dedit. Sed ei poſtea iopiā
turpē decoctor ſuplatiōe iuſſit: ſiq dē bona ei⁹ a creditorib⁹: qa ſolidū ꝓſtare nō poterat: venierūt. Ita q̄q amara
ſugillatiōe nō caruit. Cū egēs ābularet: diues ab oib⁹ ſalutabat⁹. Incoq̄: qd ꝓpe ſignificat coquēdo applico. Nā cū
metallū aliqd deplūba⁹: vel deargētam⁹: vel deauram⁹: icoq̄re dicim⁹: vñ vaſa ænea plūbo vel ſtāno ad ignē il-
lita Incoctilia dicūt⁹. Ply. Improbiores ad ſtiariū additi ſ æqs ptib⁹ plūbi albi Argētariū vocāt: & eo q̄ volūt inco
quīt. Idē: Albū plūbū incoq̄t æreis opib⁹ galliarū iuēto: ita vt vix diſcerni q̄at ab argēto: eaq̄ icoctilia vocāt. Idē
Deide & argētū icoq̄re ſimili mō cœpe eq̄rū maxie ornamētſ: iumētorū q̄ iugis. Recoq̄ rurſ⁹ coquo vñ vulgo nūc
Recoctā nō iepte ſecūdariū caſeū appellāt: Sero ex q̄ lac hauſtū ē: iterū feruefacto: & reliqis ī caſeū coactſ. Cōcoq̄
cibos digero: a q̄ Cōcoctio ipa digeſtio ſigdē & idigeſtū cibū crudū dicim⁹. Iuue. Et crudū pauonē in balnea por-
tas. Corneli⁹ Celſ⁹: Bis duo potū⁹ q̄ ſemel cibū cape & ſemp q̄plurimū: dūmō ſi cōcoquat. Præcoq̄ añ coquo: vel
añ maturo: a q̄ p̄cox dr̄ fruct⁹: q añ ſolitū tp̄s alio⁹ huiuſmōi fructū maturesc̄it: vt p̄cox fic⁹: p̄coces vuæ: & p̄
cocia ꝓſica. Ply. Perſica ęſtate p̄cotia ita triginta: ānos repta & ꝑmo denariis ſingula venūdata: & p tráſlationē
p̄cox igeniū: qd añ maturitatē cōſuetā: & nimis cito videt⁹ adoleuiſſe. Q uitil. Illud igenio⁹ velut p̄cox genus
nō temere vnq̄ puenit ad frugē: ſi p̄coquū dr̄. A p̄cox Preciæ vuæ: q̄ſi p̄cociæ dicta: ſuit. q̄ cito maturesc̄ūt. Coquo
vo a cogēdo deducit⁹: qm̄ coctū cogēdo coercet⁹: vt ad vtilitatē veſcēdi pducat⁹. Cocū: & Piſtorē apd antiq̄s eūdē
fuiſſe manifeſtū ē. TOMACLA. Farcimis gen⁹ē. Tomaculū: q d figurate & Tomadū dr̄: fit ex epate ſuillo
minutati cōciſo: & iā ſemicocto: oua cruda ifundit⁹ admixto caſeo optimo cōciſo: addit⁹ liq̄mē: pip aniſū: gingi
ber: vua paſſa croci momētū: tegunt⁹ omēto porcio: coquūt⁹ ſartagine: cū adipe & ſapa: coctis ſemp terit⁹ Sacaby
Iuue. Cādiduli diuīa tomacula porci. Dictū ē aūt tomaculū ἀπὸ τοῦ τέμνειν: qd ē cōcidere. A quo ēt Tom⁹ dr̄
loc⁹ in pōto: i quo Abſyrt⁹ frater a Medea mēbrati diſcerpt⁹ ē. Itē Tom⁹ ꝓpe fragmētū libri eſt: qd tū & ꝓ ipo li
bro accipit⁹: p̄ſertī rudi: & q̄ſi impfecto. Et Tomic⁹ reſt⁹ e canapi: ſiue ſparto leuit⁹ torta: ſiue pulull⁹ apponi ſoli
tus e conciſo cānaby canapi: ne reſt⁹ ledat⁹: & Prototom⁹ cima braſſice a ꝑma ſectiōe ita appellat⁹: q̄ vere fit: eſtq̄
qd ē ipōby caulū delicatior: tenuiorq̄ caulicul⁹. A picii Luxuria: & p eū Druſo Cęſari faſtidit⁹ nō ſine caſtigatio
one Tyberii p̄ris. Columella: Sed iā ꝓtotomos tp̄s decidere caules. Mart. Et faba fabroby ꝓtotomiq̄ rudes. Et
Tomētū: qd ſignificat lanā illā breuē: atq̄ cōciſā q̄ ex veſtib⁹ a fullone poliēdo detrahit⁹. A grēcis Gnaphalō ap
pellat⁹: qm̄ Gnaphos frutex ē ſpinoſ⁹: quo veſtes radūt⁹: traxitq̄ nomē ἀπὸ τοῦ κνᾶν: qd eſt rado: abſtergo. Hic
κνᾶφαλον fullo appellat⁹. Hic ēt apd grēcos Gnaphaliū apd nos Tomētū herba appellat⁹: quā q̄dā Chamezelon
noiant cui⁹ folia ita alba: ac mollia ſūt: vt plane videāt⁹ tomētū: & p tomēto vſurpent⁹: quēadmodū ēt e q̄rūdā ar
boby ramis lanis: & Sindones fieri: & culcitras p tomēto ipleri Nearch⁹ ſcribit. Culcitræ. n. aliqn plumis ꝑple-
bant⁹: vt nūc q̄q̄ fit. Marti. Laſſ⁹ amiclea poter⁹ reqeſcere pluma iterior cygni quā tibi lana dedit. Aliqn tomē
to. Idē: Leuconicis agedū tumeat tibi culcitra lanis. Leuconic⁹ lanis ingt ſi eſt Leuconico tomēto. Optimū qp
pē tomēti gen⁹ erat Leuconicū a loco ita appellatū iuxta leōtidē: q λευκὸν ὄν dr̄: vñ & Leuconiū & Leuconi
cū tomētū appellat⁹. Marti. Opp̄ſſæ nimiū vicina ē faſcia plumę: Accipe leuconic⁹ vellera miſſa ſagis. Idē: Culci
tra Leuconio q̄ viduata ſuo. Inēdū ēt Goſſimpio ſeu Xylino lino. Nōnūq̄ ſūmitatib⁹ paluſtriū arūdinū mollib⁹
& lanę ſiſtib⁹: qd Circēſe tomētū vocat⁹. Idē: Tomētū cōciſa pal⁹ circē ſe vocat⁹. Hęc p leuconio ſtramina paup emit
Ply. Leni faſtigio aq̄tica arūdo tenuat⁹ i cacumia craſſiore periculo coma: neq̄ hac ſupuacua. Aut eni p pluma
ſtrata cauponaby replet: aut vbi limoſiore callo iduruit: ſicut i belgis cōtuſa & ꝑiercta nauiū cōmiſſur⁹: ferrumi-
nat text⁹ glutino tenacior: rimiſq̄ explēdis tenacior pice. Talcs arūdines erāt i loco paluſtri circa circeos iccir
co Circēſe tomētū vocabat⁹. Q uietiā fœno iterdū culcitre a pauperib⁹ replebāt⁹. Marti. de culcitra fœni. Fū
data tumeat facilis tibi culcitra pluma Nō venit ad duros pallida cura toros: Sed hęc gña Mattæ poti⁹ q̄ culci
træ generali noīe vocari poſſit: oē ſtragulū in q̄ aliqd geſcēdi cā iculcatū ſit. Mattę ū dūtaxat i qb⁹ ſtuppa: vel fœ
nū: vel lanæ rudiores: aut aliud aliqd ſimile ſit icertū: fiūtq̄ iterdū e canabi: aut ſcirpo. Oui. At dñs diſcedite ait
plauſtroq̄ morātes ſuſtulit: i plauſtro Scirpea matta fuit. Itē ab eodē Epithome deducit⁹: qd ſignificat op⁹ reciſū
atq̄ abbreuiatū: a nr̄is cōpēdiū appellat⁹. Itē A tom⁹ de q̄ ſupi⁹ dixi⁹: minutiſſimū qd: & idiuiſibile. FVMAN
TIA. Adhuc calida talia eni Venūdari ſolēt: nā refrigerata pdūt ſaporē. TEPIDIS. Calidis. Tepidū ꝓpe dr̄
qd tēpatū eſt ſi ē mediū iter calidū & frigidū: vñ iterdū p calido accipit⁹. Lucreti⁹: Tepidiſq̄ camis iterdū p frigi
do: p̄ſertī qñ p metaphorā trāſfert⁹ ad alia. Plau. Hic hō fact⁹ ē tepidior ſi ē frigidior: ſegnior. Hic ēt aliqn p iutili
ſiue nocuo ponit⁹. Vir. Vñ cauæ tepido ſudāt humore lacunę. Hic Tepidior: Tepidiſſim⁹: Tepide: Tepid⁹ Te
pidiſſime: Tepidariū vas: in q̄ aq̄ tēpat⁹: ſiue cella: i q̄ ex balneis exeūtes igrediūt⁹. Tepor ipāvt ita dicā: tepiditas
& Tepeo vbū: a q̄ Tepeſco: & ꝓpoſitū: Subtepeo a q̄ Subtepidū: & Subtepide aduerbiū Itē a Tepidū diminutiū
Tepidulū: & aduerbiū Tepidule. POETA VRBICVS. Poete vrbici dicūt⁹ viri ignobiles: q vrbes pagrant
canētes ad lyrā in triuiis verſ⁹ fabuloſos: atq̄ vulgares: atq̄ ita captātes vulgi aures q̄ſtus grā. NON OPTI
MVS. Peſſim⁹ Nā & in ſi hoīm gñe q̄dus ſūt: qda eni ſūt igenioſiores: qdā rudiores. OPTIMVS. Bonus
nullū ex ſe facit ꝓpatiuū: aut ſuplatiū. Sed p ꝓpatiuo ei⁹ Melior vſurpat⁹ p ſuplatiuo Optim⁹ illud a melle de-
ductū exiſtimāt: vt ſit melior q̄ſi ſuauior: ſi vo ab opto: vt dicā⁹ optimū q̄ſi optatiſſimū: vel ab opimo: ſiue ab opi
b⁹: ſiue ab ope: q̄ſi optimū ſit: qd pīguiſſimū: vel qd opulētiſſimū vl qd maxie opifer. Vñ Optiates dicūt⁹ q̄ pmū
i ciuitate locū tenēt vl qd opulētiores ſūt: & i maiori cēſu: vel qd i ꝑmis opē ferre pñt opp̄ſſis & Optimitas: p vti
litate: ſiue cōmō vſurpat⁹. Plau. maxias optimitates gaudio effertiſſimas ſuis her⁹ illeva mecū pariet. Idē iup
piē ſu p̄me fua me: measq̄ auge opes. Maxias optitates: opiferaſq̄ offers mihi laudē: lucrū ludū iocū feſtiuitatē
ferias pōpā penū potatiōes: ſaturitatē gaudiū. IMPROBVS mgr̄. Laſciuię artifex: e gadib⁹ei vt ſupi⁹ dixi⁹
p̄cipueq̄ ex oppido didima ioculatores ſaltatores: dicaces. Itē puellę ſaltatriculę: tū dicię: laſciuę i vrbē ꝓfluebāt &
hę artes p̄cipue i ea iſula docebāt⁹. Mart. Nec de gadib⁹ iprobis puellę. Vibrabāt ſine fine pruriētes. DICAX
Cinędi etiā dicatiores ſūt & linguę laſciuior⁹ ob ꝓtinuā ipudētiā & vitę turpitudinē. QVARE DESINE Iā

Incoquo.
Incoctilia. Argentarium. Recoquo
Concoquo Concoctio Præcoquo Præcox
præcox igeniū. Præcoquum. Præcie.
Tomaculum. Tomaclum.
Tomus Tomicus Prototomos.
Tomentum. Gnaphalon Gnaphos Gnaphalium Chamezelon
Leuconicum tomentum
Circenſe tomētum
Matta.
Epitome. Compendium.
Tepidum
Tepidior. ſſimus. Tepide Tepiditas ſſime. Tepidarium. Tepor Tepeo. Tepeſco Subtepeo Subtepidum Subtepide Tepidulum Tepidule. Poeta vrbicus Bonus Melior Optimus Optimates Optimitas.

Valerius.
Plynius Idem. Idem
Iuuena. Corne.
Plynius. Quintili.
Iuuenalis
Colu. Martia.
Rear. Martialis Idem
Idez. Idez Idez
Plynius.
Martia.
Ouidius
Lucretius Plautus Virgilius
Plautus.
Martialis

TIBI VIDERI. Ordo ē. Quare o Cecili deſine iā videri tibi id eē qd tibi ſoli videris: talis. ſ. eē q̄ poſſis ſalib⁹
Varro. Actius Virgilius tuis vicere Galbā: & ipm Tettiū Caballū. DESINE. Ceſſa. Sinere eni omittere: ſiue pmittere ē. Var. Sine is ad
pubertat⁹ ānos pueniat. Act⁹. Sine me viuere ſine te poſſū. Definere ū intēdū ceſſare. Vir. Define meq̄ tuis in
cēdere: teq̄ q̄relis: iterdū termiare: vñ definētia apd grāmaticos p terminatiōe accipit⁹. Sino aūt a fine p̄poſitiōe
deductū eē exiſtimāt cū nihil aliud ſit ſinere aliqd q̄ ſine illo facere: Sine vo a ſi cōiūctiōe & negādi aduerbio eſſe
cōpoſitū: qd ſignificat abſq̄: qd ab Abs & q̄ ꝓpoſitū eſt. Vir. te ſine nil altū mēs inchoat. GALBAM ET IP
Idez SAM TETTIVM CABALLVM. Galba: & Tettius non tā vrbanitat⁹ dignitate: q̄ ſcurrilitate iocoby
Ceci. clari fuere: qb⁹ tū ꝓpare ſe poſſe Cecili⁹ ſtulte atq̄ ipudēter exiſtiabat. Galba auguſti ſ pib⁹ fuit: & Scurrilitate cū
Martia. Iuuena. ſarmēto certauit. Marti. Ille ſuo fœlix Cæſare galba fuit. Iuue. Q d nec ſarmēt⁹ iniqs Cæſaris ad mēſas nec vil
Galba tuliſſet. Nā Sarmētū neutro gñe eſt virga iutilis a vite abſciſſa: ſi eſt purgamētū vitis: vñ & Sarpa vinea
putata dr̄: nā Sarpe antiq̄ p purgare vſurpabāt. Tetti⁹ vo Caball⁹ ſub Veſpaſiāo: & filiis claruit: & ꝓpt Scurrili
tatē a calcitratu Caballi cognomē adept⁹ ē: quēadmodū Iuni⁹ Baſſus hō in ꝑmis dicax p eadē fere cpa Aſinus
A. Gel. alb⁹ vocitat⁹ ē. NASVM. Acrimoniā ad deridēdū. STOLIDA. Inepta: iſula: illepida. Stolidi ꝓpe dicunt⁹ q̄
ꝑxime accedūt ad naturā: ſenſūq̄ pecudū. Intēdū tū: vt. A. Gelli⁹ ſcribit: ſtolidū p excordi: tetro moleſto: illepido
Plynius ponim⁹. Ab ſi Stolidior. Stolidiſſim⁹: & aduerbia Stolide. Stolidi⁹: Stolidiſſime: & Stoliditas deducit⁹ & Stolo
nes iutilis: & q̄ſi ſtolida fruticatio ex arboby radicib⁹. Ply. Fuere ab arboribⁿ cognoia antiqs: vt Frōdicio militi
illi: q̄ p̄clara facinora vulturnū trāſnatās fróde capiti ipoſita aduerſ⁹ Annibalē ædidit. Stolonū Liciniq̄ gētī. Ita
cui appellat⁹ i ipis arboribⁿ fruticatio iutilis. Vñ & Pāpinatio inuēta ꝑmo ſtoloni nomē dedit. Eſt eni obit⁹ pāpi
natio reſecatio pāpinoby: ſi ē virgultoby pcedētū ex arboribⁿ vitibuſq̄ cū foliis vñ Pāpineū dicim⁹. qd totū ex
pāpinis cōſtat: & pāpinoſū: qd pāpinis ē referctū & pāpino reſeco: a q̄ Expāpino cōpoſitū: & Stult⁹: qd ꝓpe ſigni
ficat iprudēs: iprouid⁹. Nā & multi nō iſipiētes aliqn ſtulte aliqd: vel loquunt⁹: vel agūt. Ab ſi fit Stultior: Stul
tiſſim⁹: & aduerbia Stulte: Sulti⁹: Stultiſſime. Itē Stultitia & Stultiloqui⁹ q̄ ſtulte loq⁹: Stultoby ferię appellabāt⁹
qrinalia: q̄ eo die ſacrificabāt: ii q̄ ſoleni die aut nō potuerāt rē diuinā facere: aut ignorauerāt qdā ſtultū a fatuo
Afra. ita ſeparāt: vt Fatu⁹ pl⁹ ſit: q̄ ſtult⁹: ſi eſt iſipiēs: & q vel fari neſcit: vel alios fantes nō itelligit. Afranⁿ: Ego ſtul
tū me exiſtimo: fatuū eē nō opinor. A Fatuo Fatue aduerbiū: & fatuitas deducit⁹: & Fatua dea: & Fatui: & i
fatuo: de qb⁹ ſupi⁹ dixim⁹. Q uidā ab inſipiditate fatuos dictos exiſtimāt: qd fatui cibi vocēt⁹: q carēt ſapore: Sed
plane cōtrariū ē: Fatui cibi dicūt⁹ iſipidi a fatuis: ſi eſt inſipidis: vel poti⁹ inſipiētib⁹ hoib⁹. PROCACITATE
Persius Linguæ petulātia. NON EST TETTIVS ILLE SED CABALLVS. Nō ē Tettius cognomento
Caball⁹: ſed eſt vere caball⁹: hoc eſt nō eſt hō: ſed belua. Caball⁹ equus eſt: a quo Caballin⁹: Perſius: Nec fonte la-
bra prolui caballino. DE PORTIA. EPIG. LXXI

ONIVGIS AVDISSET FATVM. Exēplo porciæ docet volenti mori negari mortē nō poſſe.
c In q̄ philoſophoby opinionē ſequ⁹: q exiſtimarūt i reby acerbitate: qeti aī morte eē cōſulēdū. Porcia Cato
nis Vticēſis filia fuit: & Bruti vxor: q Cęſaris interfector fuit. Hūc cū auguſto: &
Cæſariāis in philippicis cāpis cōmiſſū gladio ſibi mortē cōſciuiſſe mori & ipa ſtatuit: Sed cū arma a domeſticis
ſubtraherēt⁹: hauſt⁹ carbonib⁹: & obſtructo ore cōfeſti extincta ē. FATVM. Mortē DOLOR. Ipa porcia do
lore ob mariti necem affecta. SVBTRACTA. Q uę domeſtici & familiares: ne ſe interficeret ſubtrahebant.
Teren. AIT. Dixit. Q uidā hęc ita diſtiguūt: vt ꝓpe Ait de his dicam⁹: q vana loquūt⁹. Dixit ū de iis q validiora. Terē.
Idez Cū amicū tuū ais fuiſſe iſtū: explana mihi. Aliqn Aio p affirmo accipit⁹. Idē: A it aio negat: nego: CREDIDE
RAM SATIS HOC VOS DOCVISSE PATREM. Catonē vticēſē hic eni cū poſt victoriā Cæſaris
mori deſtiaſſet: ſimul atq̄ aiaduerterit gladiū: quē parauerat: filii ſui iuſſu ablatū fuiſſe vocato ſuo eū ſibi iuſſit
reportari: Q ua re itellecta: cū filij ad eū cū qbuſdā familiarib⁹ veniſſet: torua eū frōte Cato aſpiciēs. Tu ne ingt
iſanū me putas: q nō rōnib⁹ ſed vi me cōpellere niteris. Cur ū parētē nō alligas: atq̄ i viculis tenes? Sed nihil ag⁹
mihi crede: Neq̄. n. mihi ad mortē: cū ita ſtatuero: op⁹ ē enſe. Nā ſi breui tp̄s ſpatio ſpiritū p̄cluſero: ſi parieti ca
put illiſero mori poſſū. ARDENTES FAVILLAS. Igneos carbones ptē p toto poſuit: ſi gen⁹ mortis: vt
Plutarch⁹ ſcribit: & Nicola⁹ philoſoph⁹: & Valeri⁹ tradiderūt. INVNC. Elegās loquēdi mod⁹: de q̄ ſupi⁹ dixi
m⁹: cū leue aliqd: ſeu ſtultū factū volum⁹ declarare. IN MANCINVM. EPIG. LXXII

IS TIBI TRICENI. Mācini auaricia carpit q ſexagīta familiarib⁹ ad cœnā vocat⁹: vnū dūtaxat
h aprū appoſuerat: & eū p exiguū: nec ex eo qcq̄ diſtribuerat. Merito ergo ipręcat⁹: vt deiceps null⁹ ei ap
ſed ipe apro dilaniād⁹ apponat⁹. PRAETER APRVM. excepto apro. Pręter p̄poſitio ē accuſatiuo
caſui fuiēs: & a prędeducit⁹ ſicut a pro ꝓpt. Significat aūt idē fere: qd abſq̄: & vltra: & añ: & Sup̄: & Citra: ab eo
fit ꝓpoſitū p̄tere a: qd ē aduerbiū ordis: & p̄ter. ꝓpt: de q̄ ſupra dixim⁹: & p̄ter ſpem dicim⁹ ex iſpirato: & p̄ter opi
nionē ex iopinato. NON QVAE DE TARDIS VITIBVS. Devitib⁹ ex qb⁹ vuę tarde colligūt⁹: & Du
Martialis racinas vuas itelligit: nō qa vino iſignis ſit: ſed qa ſine vllis vaſis mute fuat⁹ tāta ē cōtra frigora: æſtus tēpeſta-
Augusti. teſq̄ firmitas. Martia. Nō habilis Cyathis: & iutilis vua lyæo: Sed nō potāti me tibi nectar ero. Auguſt⁹ in epi
ſtolis: Dū lectica ex regia dū redeo panis vnciā cū pauc⁹ acinis vuæ duracinæ comedi. Duracinæ a duricie: ſi eſt
firmitate cortic⁹ dictę ſūt. Durū eī ꝓpe ſolidū ac firmū dicim⁹. Vir. Sed duris genuit te cautib⁹ horrēs Caucaſ⁹
Virgilius Lucil. eſtq̄ ei⁹ p̄riū Molle. Sed p metaphorā durū aliqn p aſpo: ac nocēti ponim⁹. Lucilli⁹ Et ſæuo ac duro in bello op
Virgilius timus hoſtis. Vir. A ut dury tineæ gen⁹. Idē: Res dura: & regni nouitas me talia cogūt moliri. Aliqn p patiēte
Idez. Idez ac pſeuerāte. Idē: Scipiadas duros bello. Interdū p imiti: crudeli. Idē: Q uid uuenis magnū cui verſat in oſſib⁹
Idem ignē Durus amor. Ab ſi fit p̄dur⁹ hoc ē valde dur⁹: & Durities: hoc ē firmitas ſoliditas. Itē aſpitas: crudelitaſq̄
q̄ & duritia dr̄: & Dure ac Duriter aduerbia q̄ ita a qbuſdā ſepant⁹: vt duriter ſit ſine ſenſu laboris: dure vero cru-
Terenti⁹. deliter: & dure in alterū: duriter in nos aliqd faciam⁹. Terenti⁹. Vitā parce: ac duriter agebat: & Duro verbū qd
Plynius aliqn ſignificat firmo: ſolido. Plyni⁹. Q ui aſſiduo labore: & partim æſtu: ptim frigore durāt corpora Aliquan.

Desino
Sino
Desinentia.
Sine:
Sarmentum.
Sarpa vinea
Sarpo
Tettius caballus
Asinus albus.
Stolidus.
Stolidior
ſſimus
Stolide
Stoliditas.
Stolones
Pampinatio
pampineum
pampinoſum
Pampino
Expampino.
Stultus ior.
Stulte tius.
ſſime.
Stultitia
Stultiloquus
Fatuus.
Fatue
Fatui cibi
Caballus
Caballinus
portia
Aio
Dico
cato vticenſis:
pteter
pteterea
Pteter opinionem.
Duracine vuę.
Durum
pedurus.
Durities
Duritia
Dure
Duriter
Duro.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Duro. durabile
Indurabile.
Dureo Durescо
Induro. iduro:
Indurescо.
idureo. obduro
obduro:. subdu
ro. Subduro:.
Tardꝰ. tardici
es Tardo. Re
tardo. tardatio
melimela. mu
stea. malanana
Mariana.
Gestiana.
Manliana
Appiana.
Claudiana
Septiana
Quirtiana
Scantiana.
petisia. Came
rina. Grecula.
Saxoferratia.
Serica Rosea.
gemella. mella
pia. Apptonia
Orbiculata.
Epirotica
Paradisea
Orthomastica
Spadonia.
Melgemella.
Pannicea.
Pulmonea.
Farinacea
Faui. Fauulꝰ
Pirozũ varia
gña. moschatu
la. Superba.
moschũ. muscꝰ
Muscosi.
Crustumina
falerna. lactea
Syriaca
Coroella
Cormundula
Decumana
Dolobelliana.
Generiana
Tyranniana
Fauoniana.
Rubra
Lateriana
Aniciana
Autumnalia
Tyberiana
Amerina
Picentina
Numantina
Alexandrina
Numidiana
greca. Tarẽtia
Signina.
Testacea.
Onichina
Myrthappia.
Laurea. Bar
dia Hordearia
ampullacea. co
riolana. cucur
bitana. accidu
la. Barbarica.
Venerea. Re
gia. Patritia.
Doconta. Vole
ns Sementina
mustea. põtifi
cia Amabilis.
Centũpanea
Perotti Pero
Peronatus
Pera Perula

do patiẽter fero. Vir. Durate & vos met rebꝰ seruate secũdis. Nõnũq̃ pseuero. Terẽ. Nõ herde hic q̃ vult durare q̃sq̃ sic fit potẽs. Et durabile: qd durare põt: cuiꝰ ꝓtrariũ ẽ Indurabile. Itẽ a duro Dureo. ſ̃ est durꝰ fio: a q̃ Durescо. Itẽ ꝓposita Induro: qd ẽ durũ facio: cuiꝰ passiuũ ẽ Induror: & ab eo Indureo: a q̃ Indurescо. Obduro eiusdẽ si gnificatiõis: a q̃ passiuũ Obduror: Subduro pay. duro. a quo Subduror. TARDIS. Etiã ꝑ pseuerãtibꝰ: & diuturnis possimꝰ accipe: Nã ꝓpe pigrũ: & lẽtũ dicimꝰ. Vir. Sæpe oleis tardi costas agitator aselli. Vilibꝰ aut one rat pomis. Per metaphorã tũ aliqñ ꝓpseuerãti ac diuturno ponimꝰ. Idẽ: Media fert triſt̃ succos tardiq̃ sapore Aliqñ ꝑ dẽso: & crasso. Idẽ Vdo sub robore viuit Stuppa vomẽs tardũ fumũ. Nõnũq̃ ꝓ rudi: & stulto. Idẽ Tar di venere subulci. Terẽ. Tardꝰ est. i. stultꝰ. Ab hoc fit diminutiuũ Tardiusculꝰ: & Tardior: Tardissimꝰ: Tarde aduerbiũ: qd Tardo dr: a q̃ Tardꝰ: Tardissime: & Tardiuscule aduerbiũ. Itẽ tarditas: lẽtitia: pigritia: q̃ & Tarditudo: & Tardicies dr. Actꝰ: atq; eccos segni sono & tarditudie. Idẽ Multa mitiũt̃ tardicię & socordię: Plau. Deuicisti cocleã tarditudie. Itẽ Tardigradꝰ de q̃ supꝰ dixiꝰ: & Tardiloquꝰ: tardiloquntia notę significatiõis Itẽ Tardo vbũ: qd mõ significat moror: tardꝰ sũ: mõ remoror: qd potiꝰ ꝑ cõpositionẽ Retardo dicimꝰ: a qbꝰ Tardatio: & Retardatio. MELIMELA. Mala dulcia de qbꝰ supꝰ dixiꝰ: hęc a celeritate maturescẽdi Mustea dicũt̃ & ei saporẽ melis Melimela grẽci μελίμηλα mel vocãt: μῆλα mala vulgo ũ mala nana appellãt qd arboresea ferẽtes pomilię sũt: greciũ ẽ μελίμηλα ꝑ simplex. l. scribũt: nos duplicãꝰ ad differẽtiã: vt opinor eiꝰ aĩalis: de q̃ supꝰ diximꝰ: qd Melis dr: & ꝑ simplex. l. scribit̃. Maloꝝ plura gña sũt. Mariana: Gestiana: máliana: a Matio: gestioq; & manlio appellata: qd ii huiusmõi pomis iserẽdis ĩsignes fuissẽt. Similiť ab appio e Claudia gẽte Appiana sũt cognominata odor iis maxiꝰ ẽ fere cotoneoꝝ magnitudo ñ multo iferior: sed Claudianis rube color. Septiana a septio libertino eoꝝ ꝓmo ĩsitore: ĩsignia rotũditate. Quiriana a Quirio: & q̃ Cato tradit i doliis optie cõdi: Scãtiana: ꝑterea parua g̃tissimi sapor. Petisia. Itẽ q̃ a patria nomẽ hũt: Cameria: & grẽcula: & a Sentio patria mea: Sẽtinatia q̃ vulgo ab Apẽnino ad vrbẽ Saxoferratia dicũt̃. Veteres ea a color Serica vocabãt: Cętera a causis traxerе nomẽ. Rosea a colore: odoreq; rosay. excellẽtia apd Sentiates meos: & i alterꝰ ãnũ durãtia: Gemella q̃ numq̃ fere singula i fœtu nascãt̃ ab appioꝝ filitudie. Melappia maiora appiis vulgo Appionia vocata. a figura orbis i rotũditatẽ circũiacti: Orbiculata: q̃ grẽci a pria Epirotica noiant: A situ: qd fere i oĩb̃ pomariis iserant̃ odore saporeq; ĩsignia Paradisea. Nã grẽci παράδεισον Pomariũ vocãt: Ab effigie mãmay. Orthõastica ὀρθὸν eni grẽci rectũ. μαζὸν mãmã appellãt: A cõditiõe castrati semis Spadonia: q̃ vulgo a capoꝝ filitudie Capũculavo citãt: a foliis Melgemella: foliũ eni vnũ aliqñ & geminũ erũpit: e lateť medio qd celerrie i rugas marcescãt: Pãnicea: qd stolidę timeãt. Pulmonea vulgo Cẽtũ solida dicta: Quę ꝓma adueniũt: & veluti decerpi, pperãt q̃si statiliq̃scẽtia: a faria Farinacea vocãt̃. Oĩa fere ptub̃: q̃ a sole fuerũt: Aliq̃tulũ rubẽt. Ea qbꝰ sãguine ẽ color, originẽ amori i situ habuisse existimãt. FAVIS. Melle recẽti. Faui. n. vt supꝰ dtximꝰ, ꝑpe cellæ sũt: q̃s apes ꝓstruũt vt melle ĩpleãt a fouẽdo dicti: qd i iis fœtꝰ suos foueãt. Ply. Primũ itaq; fauos ꝓstruũt: cerã fingũt ſ̃ ẽ domos: cellasq; faciũt. Vir. Pars itra septa domoꝝ Narcyssi lachrymã & lẽtũ de cortice glutẽ. Pria fauis ponũt fũdamẽta deide tenaces suspẽdũt ceras: alie puriſſima mella stipãt. Ply. iunior Bucellã panis dedit: & fauũ mellis: hoc est fructũ opis appiarii melle plenũ. A fauꝰ fit diminutiuũ Fauulꝰ: Plau. Meꝰ dulciculꝰ fauulꝰ. PIRA. Hoꝝ q̃q; multa gña sũt. Supba q̃ a Moschi odor moschatula dicũt̃: & a celeritate aduẽtꝰ q̃si ꝑncipatꝰ tenerẽ velint. Supba pua eni hęc sũt: sed ocissima: gratissimiq; & odor. & saporꝰ. Moschũ ignorarũt veteres: nihilq; aliud ẽ: q̃ sanies aĩalis: qd Arabee eodẽ noĩe appellãt ignotũ: id q̃q; veteribꝰ fuit paruũ ẽ murꝰ fere effigie binos dũtaxat dẽtes i supiori mãdibula: & totidẽ in ĩferiori hũs eosq; ad iteriora recuruos. Oriť i eiꝰ corpe apostẽa sãguinolẽtũ iuxta vmbilicũ: idq; putrescẽs cũ pelle excidũt: vesicę ĩstar sãguię plenæ: qd exiccatũ g̃tissimi odor. ẽ. & iter ꝓmas hoĩz delitias habet̃: cibis vnguẽt medicis passim adhibita. Muscꝰ ũ ẽ lanugo viridior: q̃ in fõtiũ margibꝰ fre quẽs eẽ solet. Vñ muscosi fõtes dicũt̃. Vir. Muscosi fõtes: & sono mollior herba. Sũt scdo loco Crustumina oĩbꝰ gratissima a Crustumio agro thuscię: vtq̃dã volũt cognoiata. Frãgũt̃ facillime: vñ vulgo a glacie nomẽ sumpsere. Proxia his bonitate falerna: rubiginosi cortic. sed a potu ita appellata: qñ miravis succi abũdat qdã hęc ob eam dẽ cãm lactea vocãt: alii i calore Syriaca: vulgo nũc Coroela dicũt̃ ꝑter hęc Curmũdula gratissimi & ĩpa sapor. corticis tenerrimi: ꝑpe qd a pleriq; neq̃q detracto coreo edũt̃. Vñ nomẽ hũt. Itẽ Decumana vulgo nota qbꝰ similia: sed differẽtia bonitate pseudo decumana appellãt̃. Dolobelliana lõgissimi pẽdiculi ab ĩsitore Dolobella: Põponiana: q̃ cognoie mãmosa appellãt̃: a mãmay. filitudine. Liceriana: Seueriana: generiana: Tyrrãniana: Fauoniana: Rubra: & paulo supbis maiora Lateriana: Aniciana. Post hęc autũnalia Acidulo sapore iucũda: q̃ a Tyberio pricipe Tyberiana sũt dicta. Priæ noĩa hũt Amerina: Picẽtina: Numãtina: Alexãdrina: Numidiana: græca: Tarẽtina: Signina: q̃ alii a colore Testacea appellant: sicuti Onichĩa purpurea: ab odore myrrhappia Laurea: Nardina a ꝑte Hordearia: a collo ampulacea: & Coriolana a: forma Cucurbitana a succo Accidula: Incertã noĩm cãm hũt Barbarica: Venerea: q̃ colorata dicũt̃. Regia q̃ nimio pediculo veluti sessilia sũt. Patricia: Vocõia & q̃ Vir. a Catone sũpsit: Volena: & Semẽtina: & mustea: ẽ & aliud pirozꝝ genꝰ suauissimũ in hyemẽ durãs succosũ: grãde coloratũ qd Põtificiũ dr. Itẽ aliud q̃ nullũ iter oĩa sapore acerbꝰ ẽ: si crudũ edat̃ nullũ iucũdius: si coctũ Amabilia hęc vocãt: viridia sũt: & visu q̃q; horrida durãt in alterũ annũ. Fiũt ex iis coppuli: & Pulmẽtaria: nullæ dapes æq̃ in ꝓcio sũt. Excellũt hęc maxĩe apud Sentinates. ꝑsertimq; i paruo oppido nostro aq̃s vndiq; circũfluentibꝰ: qd ex argumẽto insulã Cẽtũperaneã vocãt: a q̃ & familia nra Perottoꝝ traxit cognomẽ: qppe pira vulgo a Sentinatibꝰ: & fere p oẽm Italiã Pera dicunt̃. Dãt hęc pira in ęsca ægris cocta dũtaxat vel in vino vel sapa: & pulmẽtarii vicẽ implẽt. Pero aliqñ, ꝑpũ nomẽ est viri: fuit ſ̃ noĩe Nelei filiꝰ & frater Nestorie aliqñ genus est calciamẽti rustici ex crudo corio. Nã Perã veteres pellẽ dicebãt pẽdentẽ a collo ad lũbos. Iuue. Quẽ nõ putdet alto p glaciẽ pone tegi. hic Peronatꝰ deducit̃. Persiꝰ: Nauẽ si poscat sibi ponatꝰ arator: ſ̃ est ponibꝰ calciatꝰ. A pera ẽt ſ̃ est pelle Pera dicit̃ facculi genus. Hic perã viatoriã vocamꝰ: q̃ panẽ & aliquid obsonii gestare viatores solẽt: quẽadmodũ poculũ viatoriũ: quovinũ. Ab hoc fit diminutiuũ Perula. RELIGATA

Virgilius
Terentius

Virgilius
Idem.
Idem

Teren.
Actius
Plautus.

Virg

Plynius.
Virgilius
Plautus.

Iuuenal
Persius.

LONGA GENISTA. Pira pediculo ligata suspẽdũt̃: vt i hyemẽ durẽt: q̃dã ẽt vt diximꝰ toto ãno seruãt̃: cõdimt̃ q̃q; sępe i cadis vt vuæ. GENISTIS. genista arbor ẽ vulgo nota: cuiꝰ florẽ tingẽdis vestibꝰ veteres adhibẽt. Idẽ apibꝰ in cibo ĩgratissimꝰ. Semen eiꝰ i follicul̃ pasillioꝝ mõ nascẽs ellebori vice p vomitũ purgat drachma vna & dimidia i aq̃ mulsę q̃t tuor cyathis a ieiunis pota. Græci hãc Sparthõ appellauerẽ. De hac eni itellexit Homerus cum inquit καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νέον καὶ ὑπαρὰ τὰ λέλυντο. Hoc ẽ: & iã latera putrefacta: & nauiũ sparta soluta sũt. Neq. n. de sparto ĩtelligi põt: cũ nõdũ africanũ: aut hispanũ spartũ Homeri tpibꝰ i vsu eẽt: nec añ penoꝝ arma q̃ pmũ ſ̃ hispanię ĩtulerũt: herba hęc ẽ ſpõte nascẽs: & q̃ seri nõ põt: iũcus, ꝑpe aridi soli vbi nec seri aliud nec nasci põt. In africa exiguũ: & iutile gignit̃. In hispania abũdantꝰ. Hic strata rustic. eoꝝ: Hic ignes: faceſq; hic calceamĩa: & pastoꝝ vestes hic ẽt Sporte: q̃ & Sportulę dicũt̃ vasa: q̃si fiscellę: i qbꝰ cibi in q̃tidianũ vsũ dati ferri cõsueuerũt. Propẽ qd & ꝑ ipis cibis ponũt̃. Iuue. Nõne vides q̃nto celebret̃ sportula fumo Itẽ ꝑ pecuniis: q̃ Cibarioꝝ loco qñq; dari solebãt. Martia. Dat baiana mihi q̃drãtes sportula cẽtũ. A sparto ãt nomẽ hũt: qd ex eo factitabant̃. Cũ ergo Homerꝰ spartũ dixit: genistã intellexit: ex q̃ certũ est funes: & ligna piscatoria fieri. Quidã trõ voluerũt Homeroꝝ ſ̃ loco: nõ πάρατα. Sed Sparta scphisse. Q. d significat fata: & lina ĩtelligi voluisse: q̃ seritꝰ. E lino qppe nauiũ armẽta apd veteres facta fuisse manifestũ ẽ. MALA PVNICA. granata: q̃ ſ̃ cognomẽ sibi circa Carthaginẽ vẽdicarũt: vbi & multa & ĩsignia nascũt̃. Granata dicũt̃ a grãis: ſ̃ ẽ acinis qbꝰ sũt referta. Grana & acini i eũdẽ sensũ accipiũt̃: Sed ſ̃, ꝑpe differũt: qd g̃nũ fere frugũ dr: vt tritici: hordei: farris: & similiũ a q̃ Granariũ vocãt: locꝰ in q̃ frugũ g̃na reponũt̃: & granosũ qcq̃d grana ĩtus hẽt. Acini vo sũt cęteroꝝ fructũ: vtputa vuæ: baccaꝝ: leguminũ: & alioꝝ huiusmõi. Tũ hęc sępe nũero cõfunduntur: & granũ accipit̃ generaliť ꝑ oĩ eo: qd grẽci vocãt Κόκκα: Vñ Coccũ ilicis granũ vocamꝰ: A q̃ Coccinũ & coccineũ: de qbꝰ supꝰ diximꝰ: & granũ Cnidiũ qd aliq linũ vocãt in asia & grẽcia nascẽs paruo frutice: specie rotũdũ colore rubrũ minusq; q̃ piper: sed caliditate multo validiꝰ: Quapropẽ cũ deuorãdũ dat̃ cũ pane: aut adipe sumit̃. Alioqn gulã adunt: iter punica mala genꝰ ẽ: qd Apyrinũ vocãt̃: cui lignosꝰ nucleꝰ abest: vñ nomẽ hẽt ab a ꝑuatiua ꝑticula & pyrin: qd grẽce paruũ nucleũ significat: q̃lis ẽ. Oliuę. Martia. i momẽtanis tuberes & apyrina ramis. Itẽ alia dulcia sũt: alia acria: alia mixta: alia acida: alia vinosa: flos eoꝝ Balaustiũ vocãt̃: & medicinis: & tingẽdis vestibꝰ idoneꝰ. Vñ color huiusmõi Balaustin̄ vocãt̃. Corticibꝰ q̃q; eoꝝ q̃ acerba sũt ad pficiẽda coria vtũt̃. Vt aũt cõseruari hęc mala meliꝰ possint ĩdurant̃ feruẽte aq̃ marina: mox triduo sole siccãt̃: postea suspẽdũt̃ ne nocturno rore madescãt. Cũ libet vti: aq̃ dulci plumt̃. IMITATA BREVIS ROSAS. Quæ filitudinẽ hũt breuiũ rosarũ: Etenĩ flos mali punici: Exiguę rosæ simile ẽ. geminat eni vterq; flos: prio idꝰ granoso cortice: q̃ mox i tumescẽte: & i virides alabastros fastigiato paulatĩ rubescẽs dehiscit ac sese pãditi calices medio sui cõplectẽs vt luteos: vel purpureos apices. BREVIS. Paruas breue, ꝑpũ ẽ: qd lõgo opponit̃: dr q̃q; a grẽco βραχίστα q̃ bracha ĩdumẽti genꝰ pudẽda maxĩe tegẽs. Vñ Brachati galli dicũt̃: & βραχίων Brachiũ: & Brachycatalectũ qd breuis desinẽtia iter ꝑtari põt: & brachyologia breuiloquũ: siue breuiloquẽtia a breuis fit breuior: Breuissimꝰ: Breuiẽ Breuꝰ: Breuissime: Breui aduerbiũ, ꝑ breuit̃. Marti. Q. uib̃ remissiũ corpꝰ astrigẽs breui: breuiloquꝰ Breuiariũ cõpẽdiũ: ſ̃ ẽ liber i quo vel res gestæ: vel aliud q̃ppiã breuiẽ ꝑ ꝓhensũ ẽ. & breuio vbũ: a q̃ cõpositũ Ab breuio. FISCINA. Instrumẽtũ rusticũ de q̃ supꝰ diximꝰ: A ptũ ferẽdis e rure fructibꝰ cuiꝰ diminutiuũ ẽ Fiscella. In hac portari recẽtes casei cõsueuerũt: a q̃ Fiscelli appellati sũt casei mollis appetitores: Sicuti Catillões catilloꝝ liguritores. Vñ & lupũ piscẽ a nimia voracitate Catillonẽ veteres nũcupauerẽ. METAS LACTENTES Caseos recẽtes: a metaꝝ eni figura casei metę lact. appellãt̃. Lactẽtes ãt dicit q̃si adhuc lac sugẽtes: & nõdũ in totũ coactos. OLIVA. Fructꝰ oleæ. Propẽ eni olea arbor ipa ẽ. Oliua fructꝰ. Oleũ succꝰ: q̃ ex oliua expmit̃: legimꝰ tũ & oliua de arbore. Vir. Incũbẽs tereti Damõ sic cœpit oliuę. hęc ãt oĩa a grec. sũpta sũt: q̃ ἐλαία Oleã ἐλαίαν Oliuam ἐλαῖον Oleũ dicunt. Oleaꝝ gña tria Vir. posuit. Orchitẽ: Radiũ: Posiã. Alii Liciniã: Sergiã Neuiã: Cominiã: Cõtiã: Albicerã. Itẽ alia gña addũt Sergiã Sabini regiã vocãt cuiꝰ fructꝰ nõ añ Fauonii flatũ nigrescit: ſ̃ ẽ ad. vi. Idus februarias. Alii hãc maiorinã vocãt. Alii Babiã. Quãto maturior ẽ oliua tãto pinguior succus: sed minꝰ g̃tꝰ. Optima ãt ætas ad decerpẽdũ est iter copiã: bõitatẽq; cũ bacca incipit nigrescere has nũ Drupas vocãt: grẽci Drypetas. Oliuæ pstãt nucleo oleo: carne: amurca: hęc sanies ẽ eiꝰ amara: q̃ ex aqs puenit iõ siccitatibꝰ nimia ẽ: riguis copiosa. Suus oliuæ succꝰ oleũ ẽ optimũ fit in Venafrano agro Cãpaniæ: vbi Venafrũ ẽ oppidũ: cuiꝰ odor ẽ vnguẽt. accõmodatissimꝰ. Martia. Hoc tibi cãpani sudauit bacca venafri vnguẽtũ q̃tiẽs sumis & istud olet. Oleæ honorẽ romana maiestas maximã ꝑbuit turmas eqtũ idibꝰ Iuliis ex ea coronãdo. Itẽ minoribꝰ triũphis ouãtes. Athenæ q̃q victores olea coronabãt: & græci olympie Oleastro. olea silueſtr. hęc ẽ: ab olea nomẽ hũs. Oleo natura ẽ tepefaceť corpꝰ & ꝓtra algores munire. Iõ istitutũ a græc. : vt in gymnasiis Athletaꝝ corpa vngerẽt̃: qd tãta luxuria factitatũ ẽ vt aliqñ mgrãtꝰ honor. eiꝰ octogenis sextertiis strigmẽta olei vẽdiderit. Fit & fictitiũ oleũ e diuersis arboribꝰ herbisq; & aliis rebꝰ: vtputa ex oleastro: qd Oleastrinũ dr ex Chamelea frutice saxoso: nõ altiore palmo: folia oleastri: baccasq; hũte. e Cyci alto frutice: quẽ alii Scotõ: alii Rhibi: alii Sisamõ siluestre appellãt folio vitiũ: caule ferulaceo semie ad filitudinẽ Ricini: vñ & Ricinũ hũc fruticẽ vocãt. Coqẽť id semẽ i aq̃: inatãsq; oleũ tollit̃ qd Cocynũ appellãt̃. Ex amygdalis amygdalinũ qd & metopũ dr: ex lauro Laurinũ: ex myrto myrtinũ. & Oxymyrsine: siue Chamemyrsine Oxymirsinũ qd & Chamemyrsinũ ex citro Citrinũ e cupẽſſo Cupẽſſinũ: e nucibꝰ iuglãdis: qd Caryniõ nũcupant: e lini semie Lineũ: e malꝰ cedri Cedreleõ: e gno cnidio Cnidiũ: e lẽtisco Lẽtiscinũ: e cypro arborẽ Cypriũ. ludi ẽt e castaneis: & Sisama & Oriza fecere Castaninũ: & Orizinũ: & Sisaminũ dicũt̃ Ichthyophagie: e piscibꝰ Piscininũ: aliqñ & e foliis platani fœnũ ẽ luminũ cã pp olei iopiã: ex Oenãthe: de q̃ diximꝰ: Oenãthinũ: e sansuco Sãsucinũ. Itẽ fit ex cardamomo: meliloto. Nardo gallica. Panace: Helenio. cinami radice: oĩm succ. i oleo macerat. : ex ꝑſſisq; sic Rhodinũ: siue Rosaceũ e rosis iũcinũ e iũco: qd ẽ rosaceo simullimũ. Itẽ Hyoscyamo: lupinis & narciso plurimũ ẽt i egipto e Raphãi semie: aut g̃mie: qd cortinõ vocãt. Itẽ e sisama: & vrtica mixt. : qd Agrostinũ appellãt. e lilio Lilinũ. Suis ꝑterea

Henistam
Sparton.
Sporta
Sportula.
Granata.
Acinus
Granum
Granarium.
Granosum
Coccus ilicis.
Granũ cnidiũ.
Apyrinum
Balaustiũ.
Balaustinum
Breue.
Bracha
Brachium[ctõ
Brachycaleta.
Brachyologia
Breuior. ssim.
Breuiter.
Breui.
Breuitas
Breuiarium
Breuio
Abbreuio
Fiscina
Fiscella.
Fiscelli
Catillones
Olea. Oliua.
Oleum
Orchites.
Radius
Posia.
Licinis.
Sergia
Heuia.
Cominia.
Contia.
Albicerta
Regia.
Maiorina
Bambia.
Drupe
Drypete.
Oleastrinum
Chameleum
Scoton:
Rhibum
Sisamon.
Ricinus
Cocynum
Amygdalinus
Metopus.
Laurinus
Mirtinus
Oxymyrsinus.
Chamẽyrsinũ.
Citrinum
Cupẽſſinum
Caryniõ
Lincum.
Cedreleon
Cnidium.
Lentiscinum
Cypzinus
Castaninum
Orizinus
Sisaminum
Piscininum
Oenantinum.
Sansucinum.
Rhodinum.
Rosaceus
Juncinus.
Cortinon
Agrostinum
Lilinum.

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Seleucia
Seleuciū
Sūminuz
Picinum
Eleomeli
Petreleon
Oenanthinū.
Omphacinum
Omphacium.
Omphax.
Amurca.
Oliuetum
Oliuitas.
Oliuum
Oliuo.
Oliuita
Oleaginus
Oleum.
Olearius
Oleo.
Olo
Olentica
Olidum
Oletum
Olfacio
Odfacio
Adoleo
Hirquitali
Adolesco
Adolescens
Adolescētulus
Adolescentia
adultus
adolescentior
adolescenturio
Adoleo
Aboleo
Exoleo
Exolesco
Exoleti
Exoletum
Obsoleo
Suboleo
Inoleo
Inolesco.
Indoles

Odozo
Odor
Odos.
Odoratus
Odorabilis
Odoramentū.
Colymbades

Pomilio.
Manus
Pomiliuē.
Pomilia
situlū barbarū.
Canopus.

Nector

Eutrapelus.

herbis ĩter Cappadociã: & Seleuciã: qd Seleuticũ dr̃ neruis admodũ vtile. ĩ italia e gũmi. qd Gũminũ: e pice qd Picinũ appellãt ſpõte naſcit̃ ĩ Syriæ mantimis: qd Eleomeli dixi⁹ vocari. fluit itẽ e petris qbuſdã: qd & Petreleõ dr̃. Eſt ꝓterea oleũ Oenãthinũ: cui⁹ ĩ medicina id ẽ effect⁹: q roſacei. fit ex floreſcẽte vua labruſcæ q̃ Oenãthe dr̃ Omphacinũ oleũ ẽ: qd ex oliua ĩmatura fit: ſi oĩm optimũ atq; vtiliſſimũ eſt: eteni Omphacũ ꝓprie dicim⁹: qd fit ex vua acerba: ſi mõ decerpit̃ vua: qñ ẽ Ciceris magnitudie: añ canis ortũ: eiuſq; melligo: & totũ corp⁹ ſole coquit̃: nocturni rores cauẽt̃. Addit̃ aliqd ſalis: i fictili cõdita melligo colligit̃ optimeq; Cyprio ære ſeruat̃. Fit & alio mõ ĩ mortariis vua ĩmatura tenẽ̃: ſiccataq; ĩ ſole digerit̃ ĩ paſtillos. Omphaci vocabulũ a greꝯ ſũptũ ẽ: apd q̃s ĩmatura vua dr̃ ὀμφάξ. Olei fex: q̃ Amurca dr̃: ad multa vtilis ẽ Dolia olearia: cadiq; ea ibiuãt̃: ne bibãt oleũ Eadẽ ſubigunt̃ areæ terẽdis meſſib⁹: vt formicæ: rimeq; abſint: & ſiliter lutũ parietũ: & tectoria: & pauimẽta horreoꝝ frumẽti. Veſtiariũ ẽt ꝓtra teredines: & noxia aĩalia amurca aſpgẽt̃: Semĩa frugũ pfundunt̃ lora ẽt & coria oĩa: ac calceamĩa axeſq;: & æramẽta ꝓtra eruginẽ: Poſtrẽo ligna macerata amurca ſine aliq̃ fumi tedio ardẽt Ab oliua Oliuetũ deducit̃ loc⁹: in q̃ oleę cõſitæ ſũt: & oliuitas fruct⁹ olei. Var. de oliuitate oleas exui optĩe cõſcribit Cato: & oliuũ oleũ: & Oliuo vbũ: qd ẽ oliuaꝝ vindemiã ago: ſiue olitas colligo. Ply. Quippe oliuãtib⁹ lex antiqſſima fuit: oleã ne ſtrigito: ne ve vberato: & Oliuita olei videmia. Ab olea ũ Oleaginus: ſicut a fago Fagin⁹. Vñ oleaginæ coronæ appellatę: & Oleũ a q̃ Olean⁹. olearia: oleariũ. vñ olearia cellã: & olearia inſtra dicim⁹. Itẽ olearios: q oleũ vel faciũt vel vẽdũt. Præterea ab oleũ Oleo vbũ: qd & Olo veteres dixerũt: ſignificatq; odorẽ reddo: vel bonũ vel malũ: cũ ꝓpoſitũ ab eo. Redoleo ĩ bonã ſemp ptẽ accipiat̃. Tractũ aũt ab eo ẽ: qd oleũ ĩueteraſcẽs aſpiorẽ hr̃e odorẽ incipiat: vetuſtas enĩ tediũ affert. Hic Olẽtica mali odor⁄ loca dicit̃. & Olidũ: qd odorẽ hẽt. Mart. Olidæq; veſtes murice: & Oletũ ſterc⁹ hũanũ: Verani⁹ Sacerdotula ĩ ſacrificio fecit oletũ: ab ſi fit cõpoſitũ Olfacio: qd & Odfacio veteres dixer̃. Itẽ Adoleo: qd mõ ſignificat accreſco: qa creſcẽtes pueri: cũ pmũ puberes fiũt olere hircũ icipiũt: ppt̃ qd Hirqtali: vt ſupi⁹ dixim⁹ ſũt appellati. hic Adoleſco: a q̃ adoleſcẽs: cui⁹ diminutiuũ ẽ adoleſcẽtul⁹: & Adoleſcẽtia: & Adult⁹ deducit̃: & Adoleſcẽtior vbũ: qd ſignificat luxurior Var. Id eqdẽ vt faciat cẽſeo: qm̃ tu q̃q; adoleſcẽtiar⁄. Itẽ Adoleſcẽturio: qd adoleſcẽtiũ more facio: ſiue in adoleſcẽtiã redeo. Laberi⁹ icipit adoleſcẽturire & neſcio qd nugaꝝ facere: mõ adoleo accipit̃ p ſacrificio: q̃ſi odorẽ diis ꝓbeo. Vir. Verbenaſq; adole pĩgues: & maſcula thura: qm̃ ũ ſacrificiũ vrẽdo fieri cõſueuit: Adoleo ẽt p vro aliqñ accipit̃. Var. Cũ iteſtina adoleui ſſet ptẽ diis obtulerũt ptim ipi cõſũpere. Vir. Adoleſcũt ignib⁹ aræ. Itẽ ob eandẽ rõnẽ p colo vſurpat̃. Idẽ: Cura penũ ſtruere & flãmis adolere penates. Præterea ab oleũ: fit & aliud cõpoſitũ Aboleo: qd ẽ deleo: ac prſ⁹ oblittero: vt ne odor qdẽ ei⁹ relinq̃t̃: & exoleo: a q̃ Exoleſco: qd ẽ adoleſcere: ſi eſt creſcere deſino, a q̃ Exoleti dicti Scorta maſcula iã adulta: & fere dimiſſa: qd creſcere deſierũt. Aliqñ ẽt exoleo p creſco accipit̃: vñ & Exoletũ adiectiuũ p adulto accipim⁹. Plau. Reliq; domi exoletã vgĩnẽ: & Obſoleo ex ob & oleo. ſ. lĩra iterpoſita: qd ſiliter ſignificat reiicior: dimitto. Ci. Obſoleuit iã iſta rõne multo magꝯ q̃ verbis refutata: & Suboleo qd ſignificat parũ leo. Acti⁹: Elegãs ẽ: myrrhã ſubolet. Itẽ ab oleo fit Inoleo: qd ſignificat creſco: inualeo: a q̃ iolesco. Vir. Vdoq; docẽt iolescere libro: & Indoles q̃ in puer⁄ atq; in adoleſcẽtib⁹ ẽ ſignificatio q̃dã & q̃ſi odor futuræ vtut⁄: Cic. Vt enĩ adoleſcẽtib⁹ bona indole p̃ditis ſapiẽtes ſenes delectãt̃: In viris aũt ẽ ſignũ & q̃ſi odor p̃ſentis vtutis Idẽ: Hoĩes in qb⁹ eſt virtut⁄ idoles cõmouẽt̃. Lucan⁹ Indole ſi dignũ latia: ſi ſanguine priſco Robur ieſt animis. Indole inqt q̃ſi generoſitate q̃dã virtut⁄: atq; aĩ. Aliqñ ẽt in malã ptẽ indoles vſurpat̃. Liui. de Annibale: Sic cũ hac idole virtutũ atq; vitioꝝ triẽnio ſub Haſdrubale ipatore meruit. Trãſferẽ q̃q; ad muta atq; inaiata. Idẽ Sicut ĩ frugib⁹: pecudibuſq; nõ trñ ſemĩa ad obſuãdã indolẽ valẽt: q̃tũ t̃ræ ꝓprietas: cęliq; ſub q̃ alũt̃. Sũt trñ q; oleo vbũ nõ ab oleũ: vt ſupi⁹ dixim⁹ deductũ putant: ſed ἀπὸ τοῦ ὀζεῖν qd olere eſt. a quo & Odoro vbũ deriuatũ exiſtimãt notę ſignificatiõis: & Odor ſiue Odos: A q̃ Odorat⁹: odorific⁹. de qb⁹ ſupi⁹ dixi mus. Itẽ Odorabilis: ſi ẽ odorẽ reddẽs: & Odoramẽtũ: qd odorãdi gr̃a tenem⁹: ſicut vnguẽtũ: qd cauſa vngẽdi: DE CADIS PICENIS. De vaſib⁹: ĩ qb⁹ picenæ oliuæ cõdunt̃. Ex oib⁹ enĩ italicis oliuis picenæ: & Sidicinę apd veteres maxĩe cõmẽdabant̃: ſicut nũc ꝓpt̃ magnitudinẽ & carnoſitatẽ bononiẽſes. Picenæ ptim ſale cõdiebant̃: ptĩ oleo ſuo ſine aliq̃ arte: ſua cõmẽdatiõe puræ iuitabãt. Quædã frãgebant̃. & herbaꝝ viridũ cõdiebant̃ ſapore. ob id Colymbades vocatæ ἀπὸ τοῦ κολυμβᾶν qd ĩnatare ẽ: nã ppt̃ lenitatẽ vrinabãt. Fiebãt & p̃coces feruẽti aq̃ pfuſæ: q̃uis ĩmaturæ eſſẽt. Cato: Nõ alio mõ cõdi laudat oliuas: q̃ vel ĩ muria virides: vel fractas in lẽtiſco. NVDVS APER. Subitellige appoſit⁹ ẽ. NVDVS. Sol⁹: ſine aliaꝝ dapiũ apparatu: Solidos enĩ apros apponere i cõuiuiis veteres ſolebãt. Prim⁹ romanoꝝ ſolidũ aprũ ĩ epulis poſuit. P. Seruili⁹ Rull⁹. Pat̃ eĩ Rulli: q Ciceroẽ Cõſule legẽ agrariã pmulgauit. Poſtea bini & terni ſimul apri vno cõuiuio cõſũpti. Iuue. Quãta ẽ gula q̃ ſibi totos ponit apros. POMILIONE. Nano. Nam enĩ ſũt hoĩes paruæ nimis ſtaturę: paululũq; ſup̃ terrã extãtes: qd vocabulũ grẽcũ eẽ cõſtat. Latini eos Pomilios ſiue Pomiliões appellãt: & ĩ fœminino Pomilias. Fróto philoſoph⁹ nani appellationẽ barbarã eẽ exiſtiauit. Nanũ græci vas aq̃nũ vocãt humile & cõcauũ qd vulgo Situlũ barbatũ appellãt. Hic pomiliões ẽt nanos vocitauere. Domitian⁹ ĩ ſpectaculis ſuis Pomilionũ ædidit purgnã. Papini⁹. Hic audax ſubit ordo pomilionũ. romani ſi gen⁹ hoĩm ĩ delitiis habuere ſub diuo Augusto minim⁹ hõ fuit Canop⁹ noĩe ĩ delitiis iuliæ neptis ei⁹: cui⁹ lõgitudo duos pedes & palmã nõ excedebat: & eiuſdẽ fere lõgitudis mulier Andromeda: q̃ Iuliæ auguſte liberta fuit. Manilũ Maximũq; &. M. Tullũ eqtes romanos binũ cubitoꝝ fuiſſe. M. Var. cõmemorat: q mortui lõgiſſimis tpibus in loculis ſũt ſeruati. Nos Pomilionẽ habẽ⁹ Hectorẽ noĩe ãnos nũc duodeq̃dragĩta natũ: ſed aſpectu talẽ: vt ab oib⁹ puer: & nõdũ duodecimũ ætatis ãnũ excedẽs iudicari poſſit: puberẽ alioqn & ppẽſioris ĩ mulieres libidis: ĩgenioſũ. Pręterea & extra ſcurilitatẽ dicaculũ. Sexqpedales gigni q̃ſdã in trimatu ĩplentes vitæ curſũ: cõptũ eſt. Eutrapelos græci vocãt a corporis dexteritate: nã ppe Eutrapeli apd eos dicũt̃: q facilitate q̃dã moꝝ p̃diti ſũt: hoc ẽ lepidi: elegãtes: in latino nomen nõ hũt. INDE. Deinde poſt aprũ ſcilicet. TANTVM. Solũmõ. HARENA. Amphitheatrũ. CVI CHARIDEMVS. Scilicꝫ poſit⁹ fuit. Cõſtat eĩ Charidemũ dãnatũ a Domitião aproꝝ dẽtib⁹ dilaniatũ fuiſſe

Varro.
Cato
Plynius

Martialis
Vera.

Varro.
Labeo.
Virgi.
Varro.
Virgilius
Idez.

Plautus
Cicero.
Actius
Virgilius
Cicero
Idez
Lucanus

Liuius
Idem.

Cato.

P. Seruilius
Iuuena.

Domi.
Papi.

Varro.

Eutrapelus.

AD STELLAM. EPIGRAMMA. LXXIII

ASCIVOS LEPORVM CVRSVS. Iocat̃ cũ ſtella facete eũ monẽs vt ſi nimiũ videt̃ qd bis de
l lepore ſcp̃ſerit: ipe q̃q; paria faciat & bis ei leporẽ ĩ cõuiuio ponat. MAIOR ET MINOR CHARTA: vel maiora vl⁹ miora epigrãmata: q̃ de eadẽ re ſcribũt̃: vl⁹ maior & mĩor ſcheda: Eſt. n. Scheda foliũ Scheda.
Plynius. chartæ ſiue papyri nõdũ cõpactũ & ligatũ: qd & phyllurã grẽco vocabulo mĩcupam⁹. Ply. Sed rõ deꝑhẽditvitiũ Phyllura
Quintili. vm⁹ ſchedæ reuulſiõe. Quidã detracta aſpiratiõe Scedã ſcribũt. Quit. Nã q oẽs ẽt idignas lectiõe: ſcedas excutit: anilib⁹ q̃q; fabulis accomodare opã põt: Schedia enĩ nauigii gen⁹ ẽ incõditũ: & trabib⁹ trñ iter ſe cõnexis factũ: q̃lẽ ſupra dixim⁹ ratẽ eẽ. Vñ Schedia icõdita: & extẽporaria carmĩa dicũt̃: q̃ nr̃i ſiluas appellãt: & græci χεδιάζειν vſurpãt: p eo qd eſt ex tpe dicere: & Schediõ vocãt qd ex tpe cõpoſitũ ẽ: q̃ſi dũtaxat ĩ Schedis ſcriptũ. Schedia
Martia. Marti. Ohe iã ſat⁄ ẽ: ohe libelle. Tu pcedere adhuc: & ire q̃ris. Nec ſũma potes ĩ ſcheda teneri: maior ergo & mĩnor Scheda ẽ, put plura: aut pauciora epigrãmata ꝓtinet. Silue
Schedion
DE LIBELLO SVO. EPIG. LXXIIII Maior scheda.
EDITA NE BREVIBVS. Eodẽ fere argumẽto ludit: ppt̃ qd nõnulli ſi diſtichõ ſupiori epigrã- Minor scheda.
a mati adnectũt. Ne forte inqt ſuſcept⁹ a me labor ſcribẽdi epigrãmata ppt̃ libelli paruitatẽ peat. Idẽ potĩ ſæpi⁹ repetat̃. CVRA AEDITA. Studiũ ĩpenſũ. BREVIBVS LIBELLIS. propter breuitatẽ libroꝝ. DICATVR POTIVS TONTAPA MIBOMENOS. Hemiſtichiõ: ſi ẽ medi⁹ verſ⁹ eſt
Home. Homeri. Τὸν Λάπτα τῶν ῥομένος qd ſignificat huic aũt reſpõdẽs: & a Marõe nr̃o iterp̃tat̃. Hic cõtra ſi hemeſtichion Home. frequẽtiſſime repetit. Eſt ergo ſenſ⁹: Repetat̃ poti⁹ a me id ſepi⁹ vt ab Homero fit hoc hemiſtichium: q̃libet ob nimiã breuitatẽ pereat.

AD HEDILVM. EPIG. LXXV

VM DICIS PROPERO. Ex pſona ſua notat eos: q nimio coitu exhauſti: & ipotẽtes facti exerce
Martialis c re tñ libidinẽ ñ ceſſãt. PROPERO FAC SI EACIS. Verba ſũt hedyli dũ eo coit. Mart. Et ẽ ſenſus: cũ dic⁄ mihi coeũti tecũ hæc vba. Ego ꝓpo: hoc ẽ mihi ꝓpe abeũdũ ẽ. Fac ſi facis: ſi ẽ exple op⁹: ſi potes explere. Eſt enĩ coĩs hic loquẽdi mod⁹. FAC SI FACIS. Expedi: pfice coitũ: ſi potes facere en ivt ſupi⁹ diximus coire ẽ. VENVS. Libido coeũdi appetit⁹: quẽ admodũ ſupi⁹ dixim⁹. DEBILITATA. Exhauſta ĩfirmior facta ob nimiũ coitũ. LANGVET. Deficit diſſoluit̃: ſi. n. accidit hoĩb⁹ nimio coitu debilitatis vt ẽt vbiſ
Virgilius a coeũdi libidine auocẽt̃. PROTINVS. Statim q̃ſi porro ten⁹. Vir. Protin⁹ ad regẽ curſũ detorquet hiarbã. Protinus
Idez Aliqñ tñ ponit̃ p cõſequẽter deĩceps. Idẽ Protin⁹ aerei mellis celeſtia dona Exequar. Interdũ p iugiter cõtinue
Idez Idẽ: Traiecto miſſa lacerto ꝓtin⁹ haſta fugit: fuatq; cruẽta cruorẽ. Nõnunq̃ p lõge porro. Idẽ: Cornuq; recuruo
Idez Tartareã intẽdit vocẽ: q̃ ꝓtin⁹ oẽ intremuit nem⁹. Quq; p valde. Idẽ: En ipe capellas: ꝓtin⁹ æger ago. Itẽ p oĩno
Idez ſicut penit⁹. Idẽ: Cũ ꝓtin⁹ vtraq; tell⁹ Vna foret. Q ñ aũt huic aduerbio addit̃ negatio: ſignificat nõ iõ quẽadmo
Quintili. dũ fit ĩ cõtinuo: & ſtatĩ: Quit. Nõ aũt vt q̃cqd p̃cipuũ neceſſario ẽ: ſic & efficiẽdũ oratorẽ maximi ꝓtin⁹ erit mõmẽti. Eãdẽq; vim & iterrogatio hẽt: Idẽ cõtinuo ſi ille ſtulte cogitauit: nobis q̃q; ſtulte dicẽdũ eſt. i. nõ iõ: Protinã ẽt p protin⁹ iueniẽt̃. Terẽ. Protinã cõiiciã me in pedes. IVBE EXSPECTARE. Iube me lente facere: ne Protinam
Teren. cogitatiõe feſtinatiõis anim⁹ a libidine auocẽt̃. SI PROPERAS Abſcedere. NE PROPEREM. Faceẽ

DE DIAVLO. EPIG. LXXVI.

n VPER ERAT MEDICVS. Idem plane argumẽtũ eſt quod quinquageſimi nomĩ epigrãmatis de Chirurgo

DE LEPORE ET LEONE. EPIG. LXXVII

ICTICVS HIS TAVROS. Idẽ argumẽtũ qd ſupioꝝ duoꝝ epigrãmatũ: ſi eſt. xxx v. & xliii. de le-
r pore ludẽte ĩ ore leonis. MAGISTRI. Domitores leonũ. RICTIBVS. Roſtris bucc⁄ quẽadmodũ ſupi⁹ dixi⁹. FVGAX PRAEDA. Elegãter leporẽ deſcp̃ſit: Nã & fugaciſſimũ aĩal ẽ & oĩm p̃de naſcens: NEC NIHIL REFERT. Et aliqd refert a leõe hoc. ſ. q̃ redit audacior & ex audacia fit celerior. Mirꝝ dictu nõ mõ nõ obeſſe leon ẽ lepori: ſed ꝓdeſſe. SOLA HARENA. In q̃ nullæ ſint feræ ſeuiẽtes. CONDITVR. Abſcõdit̃: fuat̃. CAVTE. Receptaculo: Cauũ dr̃ ppe cõcauũ: vacuũ: & a Chaos deducit̃: qd q̃ſi vora- Cauum
Virgilius go q̃dã erat ianis & vacua. Vir. Tũ dea nube caua tenuẽ ſine viribꝰ vmbrã. Idẽ: Hęc vbi dicta cauũ cõuerſa cuſpide mõtẽ. Impulit ĩ lat⁹. A cauũ Cauea deducit̃: q̃ ppe ſignificat locũ ſub terra vacuũ: atq; obſcuꝝ: qm̃ aũt in Cauea.
huiuſmõi loc⁄ eẽ cõſueuerũt feraꝝ cubilia: caueas p ipis feraꝝ receptacul⁄ frequẽter vſurpam⁹: & ab haꝝ filitudine p ſept⁄ ex ligno: ſiue ex ebore aut aliq̃ metallo fact⁄: ĩ qb⁹ auiculas tenem⁹: q̃s vulgo ẽt caueas vocãt: Mart. Caula
Martialis de cauea eburnea. Si tibi talis erit: q̃lẽ dilecta catullo Leſbia plorabat: hic bĩtare põt. Itẽ caueã vocam⁹ foſſã ſub Cauda.
tẽra factã tectã trñ ſupi⁹. Itẽ Areã ĩ medio theatri: ĩ q̃ eqtũ ſubſellia ꝓſtituta eẽ cõſueuerẽt: q̃ve l tecta caueę ſiliſtudi Coda
Virgilius nẽ hẽret. Vir. Hic totũ caueæ cõceſſũ. Itẽ a cauũ Caula ſtabulũ: in q̃ pecudes recũdũt̃: qd antiqt⁹ añ vſũ tectorũ Caudatus
oues ãtris teneri ſolebãt: & Caudicariæ naues: qd ex lignis groſſiorib⁹ cauatis fierẽt. Cauda q̃ ĩtus caua ſit Eſt Codatus
enĩ cauda pẽdẽs poſterior ps q̃ oib⁹ aĩalib⁹ eſt p̃ter hoĩem: & Simias. Veteres ẽt aliqñ Codã dixere: a q̃ Cauda Caudeca.
ti: & Codati dicti: q caudas habẽt: & Caudecæ ciſtellæ appellatæ ſũt ex iũco a ſimilitudĩe egnę caudæ facte. Itẽ Caudicare
Cauiares hoſtię. qd cauæ Erãt enĩ ptes hoſtiæ caudatenꝰ: q̃ in ſacrificio p collegio pontificũ q̃tãnũ ponebãt̃. Itẽ Cauiares
Cauerna quã græci Criptã dicũt: ſi ẽ cõcauitas q̃dã terę vacua atq; obſcura: Vñ Cauernoſũ locũ dicim⁹ paſſim Cauerna.
vacuũ: & veluti cauernis plenũ. Itẽ a cauũ Cõcauũ hoc ẽ vacuũ ſinuoſũ: a q̃ Cõcauitas: & Cauo vbũ qd eſt fodio Crypta
euacuo: a q̃ Recauo & Excauo deducũt̃: a qb⁹ Recauatio: & Excauatio. TANTA FIDE. Tã certa ſpe ſalut⁄ Cauernoſus
IMPROBE PROCAX. Proterue qui ludere cũ leone audes: vel improbe: hoc eſt calide aſtute. Concauus
Concauitas
Cauo
Recauo
Excauo.
Recauatio.
Excauatio.

AD LICIANVM. EPIG. LXXVIII.

IR CELTIBERIS: Liciani celtiberę tediovrbis in hiſpaniã redeuntẽ: repetita locoꝝ illoꝝ amœnitate: laudat: & ociũ: ac trãqllitatẽ vitę more ſuo cõmẽdat. Carmẽ ẽ dicolõ diſtraphõ: pm⁹ verſ⁹ ẽ iambic⁹ Hiponactꝰ Trimeter Acatalectic⁹: pſtãs ex iãbis: Recipiẽſq; ẽt Spõdeos parib⁹ ſedib⁹. ſecũdus eſt iambic⁹ Archilochi⁹ dimeter acatalectic⁹ pſtãs q̃tuor iãbis admixto interĩ parib⁹ ſedib⁹ Spõdeo. NON TACENDAE. Laudib⁹ pſequẽdę. Tacere ppe nihil loq. Neui⁹: Hic loqꝫ ille tacet: qm̃ vo cũ aliqd laude dignũ videm⁹ Taceo.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

Tacenda. Nō tacenda Tacturnus Tacitus. Tacturnitas. Tacturnulus Tacite. Ferteco obticeo Conticeo. Conticesco. Subticeo Subticesco: Iberus Iberta. Iberi Celte. Celtiberi Celtiberia Anas. Tagus Numantia. Numantinus. Celtibericus Noster. Nostras Nos Vester

tēpare nobis nō possum⁹. qn illud laudem⁹: & ecōtrario malefacta nō laudam⁹: iualuit cōsuetudo: vt Tacēda p ñ laudāda accipiam⁹: & a cōtrario Nō tacēda p laudāda. Itē qm̄ q securi sūt: nullā q̄rēdi cām bñt. tacere aliquādo vsurpam⁹ p eo qd ē securū eē. Terē. Quin taces? Nā cū ille iferat: dicā manifestū ē nō silētiū: sed securitatē ipera tā fuisse: Dicim⁹ ēt tacere de iis: q̄ vocē nō bñt. Vir. Totūq̄ perrat luminib⁹ tacit'. Idē: Cū tacet oīs ager. Tacēt eni p qescere capit'. Vñ Tacitū mare vocam⁹: cū placidū ē: & null' fluctib⁹ agitat': & a taceo Tacturn⁹ deducit': q natura facile tacet: & Tacit⁹: q scit tenere secreta: A tacturno tñ fit Taciturnitas: q̄ ē obscuātiæ gen⁹ in silēdo cōstituta: & i celādis secret'. Terē. Sed iis q̄s semp i te itellexi sitas fide & taciturnitate: & Taciturnul⁹ diminutiū. Apule. Blāda mulier & Taciturnula. Itē a taceo Tacite aduerbiū: ſ̄ est cū silētio siue qete. Prēterea p posita Reticeo: qd p̄pe de iis dr: q̄ dolorē: siue solicitudinē affert: Terē. Ne verere ne retice. Obticeo de iis q̄ pudet nos loq. I dē: Virgo ipa sci ſla veste lachrymās obticet: Cōticeo simul taceo. A q̄ Cōticesco & Cōticinū ps noct' in q̄ oēs tacēt vt supi⁹ dixim⁹. Subticeo taceo: A q̄ Subticesco. CELTIBERIS. Iber⁹ fluui⁹ ē hispaniæ: A quo iberi dicti sūt hispani: q vtrāq̄ Ibero p̄pinquā regionē vsq̄ ad maritima icolūt. Et iberia p̄pe ea ps hispanię: q̄ intra iberū cōtinet': q̄uis generali vocabulo iberia p hispania capiat'. Hāc regionē Celtæ gallos, ppl'i relicta quōdā pucia habitauerē. Vñ cōposito ex vtraq̄ gēte noīe celtiberi appellati sūt: & regio eorū Celtiberia Hi quōdā oīs īmanitate supare sūt crediti: & regio eorū magna ex pte iculta erat: & aspa: & amniū alluuionib⁹ vasta: qd p eā Anas defert: & Tag⁹: & cōplura alia flumīa: Quę occasū vers⁹ i oceanū erūpūt originē ex Iber' agris habētia q̄ę ppt numātiā fluit. Postea ad māsuetior ē cultū redacti sūt. Eorū nobilissima ciuitas Numātia fuit. A q̄ Numātini: q circa vigiti ānos bellū cū ppl'o romano gessere. Tandēq̄ a Scipione capti: ac deleti sūt: Vñ scipio ipse Numātin⁹ ē dict⁹. A celtibero Celtiberic⁹ deducit'. Vñ Celtibericū bellū: & Celtibericā dadē dicī⁹. NOSTRE Ex q̄ originē habem⁹. A nos Noster deducit': a nr̄ vo Nr̄as qd significat e nr̄a gēte vel patria: Nos ab eo, pnoie qd ē ego sicut vos ab eo, pnoie qd ē tu: a q̄ Vester & vr̄as i qb⁹ illud aiaduersiōe dignū ē (ex q̄ licet facere piectura vocabula latine liguę mag' naturalia & rōne iuēta q̄ fortuita: siue arbitraria cē) qd cū vos dici⁹ motu q̄dā or' cōuenīēte cū ipsi⁹ vbi demōstratiōe vtimur: Quippe labia sensū: ac spm̄ vers⁹ eū mouem⁹: cū q̄ loqmur. Et ecōtrario: cū dicim⁹ nos neq̄ pfuso ītētoq̄ spiritu: neq̄ extēsis labiis, pnūciam⁹ sed spiritū: & labra: q̄si ītra nosmetipsos coercem⁹. Hoc idē fit i tu & ego: & tibi: & mihi: & tu⁹: & me⁹ cęterisq̄ ab iis descēdētib⁹. Nā sicut cū annuim⁹ atq̄ abnuim⁹ mot⁹ illevel capit' vel oculos: a natura rei quā signat: nō abhorret: ita i iis vocib⁹ q̄si gest⁹ qdā oris & spūs videt' eē natural': Veteres Nis p nobis scpsere. Sicut Tin p eū. HISPANIAE. Hispania Europę terminos claudit. Hāc veteres ab ibero amne pri⁹ Iberiā: deide ab hispali ifigni ei⁹ vrbe Hispaniā cognoiauerūt: q̄ iter Africā & Galliā posita Oceani freto: & Pyrreneis mōtib⁹ claudit': sicut minor ambab⁹: ita vtraq̄ fertilior. Nā neq̄ vt Africa violēto sole torret': neq̄ vt Gallia assiduis vētis fatigat': sed media ītervtrāq̄ tēpato calore p fruit'. Vñ fœlicib⁹ & tēpestiuis ibrib⁹ & oī frugū gñe fecūdissima ē. adeovt ñ icolis trñ suis: sed alis q̄q̄ pucīis & ipi Italię cūctar, rer, abūdātia sufficiat. ALTAM. Nobilē: gloriosā: BILBILIM. Segobria: & Bilbilis duo ſignia celtiberię oppida sūt: circa q̄ Sertori⁹: & Metell⁹ p̄liū cōmisere. Bilbilis patria Mart. a Bilbili, ppin quo fluuio appellata. NOBILEM EQVIS ET ARMIS. Recte de celtiber' loquēs eq̄s & arma pmeorat cū iis eq & arma sāguine, ppo cariora sint. EQVIS. Sūt i Celtibera eq̄r, pnices greges: q cū natura sualbi sūt si i exteriorē hispaniā traducāt' colorē mutāt parthicor, similes: Nā & agilitate. & curs⁹ celeritate reliqs superāt ARMIS. Celtiberi arma bñt rei bellicę aptissima: vtpote aq̄r, tēperamēto obdurata. Nec apud eos, pbat' telū aliqd: qd nō aut bilbili fluuio aut chalibe tinctū sit. Quapropt' & chalibes finitū hm⁹ fluuii appellati sūt: ferroq̄ cęter' p̄stare dicūt'. Sūt & alii i pōto Chalibes: Chalibs aliqñ, p ipo ferro ita tēpato accipit'. Itē, p ope ex huiusmōi ferro facto. Luca. Chalibē: frenosq̄ momordit. Vir. Vulnificusq̄ Calibs. SENEM QVE CANVM NIVIBVS EFFRACTIS SACRVM. Ordo ē & videbis sacrū senē canū effractis niuib⁹. Sacer nomē, ppū ē mōtis i finib⁹ galatię aur, ferēs. SENEM. Antiq̄ nobilitat'. CANVM. Cādicātē. NIVIBVS. ppēnues qb⁹ tegit'. EFFRACTIS. Allusit ad historiā. Nā sacrū mōtē ferro nudari nefas habet'. Sed siqñ ītra fulguri qd eo i loco assidua res ē. aut ibrib⁹ aut niuē pondere scindit': detectū aur, velut dei mun⁹ pmittit' colligi. VADA VERONEM MONTIBVS. Sens⁹ ē & videbis Veronē appositiue vada mōtib⁹ ſ̄ ē p quē ē facilis trāsit⁹ ad mōtes. Vero ei fluui⁹ ē Celtiberię: a q̄ ppl'i circa eū habitātes Verones appellati. Curs⁹ ei⁹: vt cęteror, fere i ea regiōe amniū: ñ torrēs: rapiduſq̄ ē: vt nocēat: sed lenis placiduſq̄: vt trāsiri vado facile possit BOTORDI. Vic⁹ ē nō lōge a Segobriga quōdā oppidū fuit: sed a Tyberio graccho dirutū vt refert Polybi⁹. DELICATI. Deliciis pleni: qa arborib⁹ vmbr' fōtib⁹: nemorib⁹ siluis abūdat: QVOD FOELIX. Fructiferis arborib⁹ ad nem⁹ ei referri dēt Fœlix ñ ad Pomona. POMONA. Pomor, dea: Quēadmodū Bubona dea boū: & Mellona dea mellis. A pomo Pomona appellata: vñ ēt Pomifer, deducit'. Ply. Tū loca subigēda sūt: in qb⁹ pomifer, arbores iserēdæ: & Pomariū loc⁹ in q̄ vel isita sūt poma: vel reponūt': vel ē arbor, pomifer, copia. Pomū vo a potu deducit': q̄si Potomū: vt Var. Testat': qd poma potu egeant: LENE. Leniter placide: qa fluu⁹ ipe lenis ac placid⁹ ē. TEPIDA Vada. Subcalidas aq̄s. Vada iō dixit: qa, ppt' lenitatē trāsiri vado facile potest quēadmodū supi⁹ dixim⁹: nec vllū ē in natādo piculū. CONGEDI. Cōged⁹ amnis ē iuxta Bilbilim q p agri planiciē fluēs extiguū lacū efficit. tepētib⁹ aqs: q erūpit i bilbili: ſ̄ se lauare hispani post secūdū punicū bellū a romanis dicere. MOLLES. Lenes placidas. NIMPHARVM: In qbus se lauare Nymphæ cōsueuerūt: vel in qbus habitāt nymphæ, ppt' suauitatē & delitias aq̄r, REMISSVM. Resolutū. Quippe calidis aqs resoluunt' corpora: frigidis restringūt'. BREVI. Stati breui tpe. Est. n. aduerbiū tpis. SALONE. Salo fluui⁹ ē: q & bilbilis dr: q̄ tēpat' ferrū atq̄ acri⁹ reddit'. GELAT. Gelu ſ̄ ē nimia frigiditate astringit: atq̄ obdurat. VOBERCA. Villa ē iuxta bilbili amnē: cursu flumīs: vmbra arborū: & frigiditate scaturiētiū fōtiū amœnissima. PROPE Ex, ppiquo: vt supi⁹ dixim⁹. PRANDENTI. Dū prādes. Tāta enī ē illic copia feraq̄r, vt ēt in villas cōfluant. Prādiū dr cib⁹ q añ meridiē sumit'. Veteres Cœnā appellabāt quā ū nūc cœnā dicim⁹ illi vocabāt Vespnā. Ab

Chalibes Calibs

Sacer

Aero Aerones. Botordius

Pomona Bubona Mellona. Pomiferum. Pomarium Pomum Congedus

Bilis. Tin. Hispania.

Bilbilis. Segobriga

Breui. Salo. Voberca. Prandium. Cena. Vesperna

Terentius Virgilius

Teren. Apule.

Terentius. Idem.

Lucanus. Virgi.

Polyb.

Plynius

Varro

Varro.

ēdēdo aūt prādiū dictū ē: q̄si peredū: Ab ſ̄ fit Prādeo: a q̄ frequētatiū Prāsito: Prāsos veteres vocabāt nō solū q edisset: sed ēt qb⁹ nihil deesset. Var. Prāsū te: ac paratū eē oportere. Impras⁹ ū dr: q nōdū prās⁹ ē sicut: Incœnatus q nōdū cœnauit. Prādiola siue prādicula antiq ētacula vocabāt: de qb⁹ supi⁹ dixim⁹. FRANGES. Arcebis: supabis. AESTVS. Nimios caloīs. SERENOS. Tpis sereni. Nā q̄ maior ē serenitas tpis: eo minores aurræ: & sol liberior: iōq̄ maior æst⁹. TAGO AVREO. Tag⁹ flumē est i lusitanis ramēta auri ferēs: iuxta quē vēto eq̄s fert⁹ cōcipe multi autores, pdiderūt. OBSCVRVS. Tect⁹ latēs. Obscurū enī qd supi⁹ a cura deriua ri dixim⁹, ppe significat: qd sine lumie ē. Vir. Si nigrū obscuro p̄hēderit aera cornu. Per metaphorā tri Intēdū, p ignobili ponit' Ci. Quū magna sibi, pponit obscur' maiorib⁹. Intēdū, p tecto latētū: & abscōdito. Vir. Vidim⁹ obscur' pmā sub mœnib⁹ vrbē. Vñ obscurā orōnē dicim⁹ difficilē: & cui⁹ sua latet: Ab ſ̄ fit obscuritas: qd interdū opacitatē: iterdū ignobilitatē: iterdū ēt difficultatē significat. Et Obscure aduerbiū: latēter. difficulter ignobiliter & Cōpatiua suplatiuaq̄ eor⁹ Obscurior: Obscurissim⁹: Obscuri⁹: Obscurissime: & Obscuro vbū: qd mō significat opaco mō tego: mō vel ignobili⁹: vel difficili⁹ facio: ARBORVM. Arbor gñale nomē ē: & appellatione eius vites quoq̄ & hederas: & hanidines: & salictū cōtineri iuriscōsulti existimāt. Sed siqs saligna virgas instituēdi salicti cā defixerit: eæq̄ ātēq̄ radices egerint succidāt': aut euellāt' recte Pōpo. scribit de succisis arborib⁹ agi nō posse: cū nulla arbor, ppe dicat': q̄ radicē nō cōcœpit Stirps tū oleæ arbor ē: siue radices egerit siue nondū Sed cū plāta adeo tenera ē: vt herba potū videat' arbor' loco hrī nō debet. Maximo ū i p̄cio apd veteres arbores fuere vmbraq̄r, gra: qd ex eo maxīe apparet: qd cū Cn. Domiti⁹, p domo. L. Crassi: q vna secū cēsurā gerebat centū nūmor, milia idētitatē, pmisisset: & Crass⁹ cōcessur, se respōdisset: except' sex arborib⁹. Domiti⁹ ne vno qdē denario emptā se velle rūdit: si arbores adimerēt'. Eę fuere loti patula ramor, opacitate lasciuæ: q̄ postea centū octuagīta ānis vsq̄ ad Neróis pncipis icēdia durauere: virides adhuc: iuuenesq̄: vi prīceps ille arbor, q̄q̄ mortē accelerasset. Dicim⁹ aūt i recto Arbor & Arbos: sicut Odor & Odos. Hic veteres arboses, p arbores scpsere. Ab ſ̄ fit diminutiū Arbuscula. Itē Arbustū loc⁹ in q̄ arbores sūt: sicut salictū in q̄ sūt salices: ſ̄ & Arboretū aliq vocāt: vt Gelli⁹ testat': Ab eo fit Arbusto vbū: qd ē agrū arborib⁹ cōsero ad maritādas vites. Ply. Trāspadana italia p̄ter supdicta cornu. ppl'o: tlia: acere: orno: carpino: q̄rcu: arbustat agros & Arbore⁹ notę significatiōis: & Arbut⁹ gen⁹ arbor': q̄ & Vnedo dr: de q̄ supi⁹ locuti sum⁹. Vir. Et q̄ nos rara viridis tegit arbut⁹ vmbra: & Arboresco vbū qd significat in arborē cresco. Ply. Alter⁹ gener' minor ē herba. Altera arborescit. DERCE. Derce & Nome fōtes sūt frigidissimi ęstate iter Bilbili: & Segobrigā: i ripa fere Salonis amnis. RIGENS. Frigidus supā modū. Vir. Telluré borea rigidā spirāte moueri de q̄ supi⁹ abūde disseruim⁹. NIVES. Aquā ex niinb⁹ liqfact': qd i uētū fuisse Neróis pricipis dixim⁹ vt frigidi⁹ biberet. CANVS. Alb⁹, ppt' niues. ET. idest. BRVMA IMPOTENS. Bruma, ppe dr dies solstitii hyemal: q ē post id⁹ decēbris: dicta q̄si βράχυ ἡμέρα ſ̄ ē breuis dies: ponit' tñ iterdū, p mēse Decēbri: vt ſ̄ loco: iterdū, p hyeme. Frigida sub tra tumidū quē bruma tegebat A bruma Brumal' deducit': vt Brumale tps: Brumales dies. IMPOTENS. Quia hoīes ipotētes, & desidiosos: facit ab igne discedere nesciētes. MVGIET. Sonabit. Mugire, ppe facitiū ē boū: a q̄ mugit⁹: a cui⁹ similitudie vēti q̄q̄ plerūq̄ mugire dicūt'. Hic fit Muginor vbū: qd significat murmuro. Lucil. Muginamur: molimur: subducimur. Et mugi⁹ cognomē romani ciuis a frequēti murmuratiōe. A q̄ Mugiola porta qd ipi aliqñ p̄fuit. Itē a mugio fit Remugio ppositū eiusdē significatiōis cū pmitiuo. Vir. Horrēdas canit ambages: ātroq̄ remugit. RAVCO. Sonoro: vñ ἀπὸ τοῦ βοᾶν hoc a vociferādo Boreas dr. Vociferādo aūt vox rauccsit. APRICA. Tēpata sine frigor ē q̄ supra dixi⁹. TARACONIS. Taraco ifignis vrbs hispanię ē: a q̄ ipa pucia Taraconēsis vocat' alto capite Gallias: altero Beticā attigēs: mari littora obiicit nr̄o: q̄ meridiē q̄ ū Septētrionē spectat oceano: vrbs amœnissima ē tēpato cælo: & vt Strabo inqt: ad recipiēdos pricipes pcelebr' TVAM. ex q̄ tibi origo ē. LALETANIAM. Regio ē hispanię. Hybet⁹ labit' a cātabris: iuxta ē Taraco: Hic Laletania a q̄ Laletana vina: magis copia q̄ bonitate nobilitata. MACTABIS. Occides de q̄ supi⁹ dixim⁹. DAMAS. Notū aīal ē e capraq̄r, siluestriū gñe: iōq̄ semifer, vt hirūdines i volucrib⁹: apes in cāpo: i mari delphini. Repit' & masculino gñe. Vir. Cū canib⁹ timidi veniēt ad pocula damę. VERNAS. Cōterraneos tuos: & q̄si domi tuę natos. RVMPES. Defatigabis Plerīq̄ sanę ex venatu voluptatē capiētes nō sinūt lepor ē necari: sed currēdo sępi⁹ vertūt atq̄ ita leporē fatigāt & solo cursu delectāt': qd abs te FEDERICE. Priceps fieri p̄ferti in leporaris: tuis: q̄ tāto sūptu: decore: atq̄ elegātia fecisti: sępe nūero nō sine magna aī voluptate conspicim⁹. Rūpe, ppe frāgere ē. Vir. Rūpim⁹ iuitæ tua vincula. Aliqñ tū capit' p fatigare. Terē. Vt me ābulādo rūperet. Aliqñ pro disiucere. Vir. Frigid⁹ in prat' cātādo rūpit' anguis. Nōnūq̄ impetū facere. Cesso itro rūpe. Rūpe filētū: & rūpe vocē: est loq: siue diu tacita, pferre. A rūpo rupes deducit': q d veluti abrupta sit: & Ripa: q̄ aq̄r, agitatiōe rūpat': de qb⁹ & eor, deriuatuis supi⁹ locuti sum⁹. & rumētū abruptio: & Rumex gen⁹ teli qd Sparo gallico fil' ē. Est ēt rumex oleris gen⁹ vulgo notū: Itē Rupti dicāt': q ob nimiā fatigationē: aut pœptū rigorē dolent: & vix mouer' pñt corpis mēbra. Prēterea a rūpo ppositā fiūt Intrūpo qd ē aliqd dicentē: faciētē ue ipedio: Perrūpo val de rūpo. Abrūpo disiicio auello. Vñ loca abrupta diuulsa: atq̄ ob id Inuia appellam⁹. Prerūpo eiusdē significatiōis: vñ & p̄rupta loca dicim⁹. Erūpo cū ipetu exeo: a q̄ eruptiones dicūt': qñ vel exercit⁹ e castris vel p̄fidia ex vrbib⁹ i hostes ipetū faciūt. Itē egredior. Ply. Erūpūt ceruis cornua, pmo aridę cuti similia. Prorūpo cū ipetu feror. Irrūpo ipetū facio: a q̄ Irruptio. Dirūpo: frāgo: scido: & ad aīm ēt referr'. Cic. Dirūpor dolor'. Corrūpo: cōtamino a q̄ Corruptela ſ̄ ē cōtamiatio deducit': & Incorruptū iuiolatū. CALLIDVM. Callētē: flectere se & saluti suę terga vertēdo cōsuleē. FORTI. Celeri: robusto. RELINQVES CERVOS VILLICO. Mactādos. ſ. qm̄ caro eor, mollē & isipida ē: iōq̄ rustic or, potī⁹ cib⁹: Ceru⁹ aīaliū placidissim⁹ ē. Vrgēte aliqñ vi canū ad hoīes cōfugit: & i pariēdo mur' caret semitas hūanis vestigiis tritas q̄ q̄ secrete: ac fer' oportune st'. Aeditos part⁹ exercēt tā fęie q̄ mares cursu: & fugā meditari docētad p̄rupta ducūt: saltuq̄ demōstrāt: i fuga sępe qescit stātesq̄ respiciūt. Cū, ppe vētū ē: rurs⁹ fugę p̄fidia repetūt: ſ̄ faciūt itestini dolore tā ifirmi: vt leui ictu ituis rūpat' Fugiūt mox latratu canū audito: aura sęp secūda: vt secū vestigia q̄q̄ abeant. Mulcent' fistula pastorali. & cātu

prandeo
pransito:
pransus
impransus
incenatus
prandiola
Tagus
obscurus.
Obscura oratō
obscuritas
obscure
obscuro
Arbor
Stirps
Arbos
Arboses.
Arbuscula.
Arbustum.
Arboretū
Arbusto
Arboreus
Arbutus.
Vnedo
Arboresco
Derce
Rome
Bruma.
Brumalis
Mugio.
Mugitus
Muginor
Mugius
Mugiola
porta
Remugio
Boreas
Taraco.
Taraconēsis.
Hyberus.
Laletania.
Dama.
Rumpo.
Rumpe silētiū
Rumpe vocem
Rupes
Ripa.
Rumentum
Rumex
Ruptus
interrumpo
perrumpo
Abrumpo
Loca abrupta
prerumpo
Erumpo.
Eruptio
prorumpo:
irrumpo.
Dirumpo.
Corrumpo
Corruptela
incorruptus
Ceruus

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL

Cū erexere aures: acerrimi audit⁹ fuit: cū remisere ptin⁹ surdi. Cęterꝝ stolidū aial ē: & oīm fere rerꝝ miraculo stu
pēs: adeovt eē: aut bucula ppius accedēte hoiēꝝ iuxta venētē nō videāt: aut si videāt: arcū ipm sagittasq; mirēt.
Cornua mares hnt soliq; aialiū oib⁹ ānis statuto veris tpe amittūt. Latēt amissis q̄si iers: & noctu tū in pascua
exeūt Dextrū cornu negāt iueniri: defodi ab iis putāt: ne i vsū hoīm veniat: qd ei insit aliqd medicamētū. V tri
uslibet accēsi odor ꝓpētes fugāt. Indicia certę ætatis i illis sūt singulis annis adiici ētib⁹ ramos vsq; ad sexēnes
Ab eo tpe similia renascūt nec pōt āpli⁹ ætas discerni: Dētib⁹ senecta declarat: aut eni paucos: aut nullos habēt
Nō decidūt castrat⁹ cornua nec si careāt: renascūt. capti aliqn̄ sūt hedera ī cornib⁹ viridāte ex attritu arborꝝ ina
ta: qm̄ inascētia ad solē durāt: deide ī arborib⁹ expiunt: Mariatranāt gregatī: nātes porrecto ordine: & capita
iponētes p̄cedētiū dumib⁹: pvices q̄sq; ad terga redeūtes. Cōcept⁹ ceruaꝝ ē post areturi syd⁹ octonis mēsib⁹ ferūt
part⁹: & iterdū gemios. Post pceptū stati disiūgunt. At mares rabie libidinis semūt: fodiūt scobes: iō tūc rostra
eorꝝ nigrescūt donec imbre abluāt. Cādidi aliqn̄ repiūt. q̄lē fuisse tradūt. Q. Sertorii Ceruā: quā fati dicā eē hīs
paniæ gētib⁹ psuaserat. Pugnāt cū ꝓpēte: & cauernas eorꝝ iuestigāt nariūq; spūm extrahūt renitētes. Iō p̄ mors⁹
p̄cipuū remediū ex coagulo bimuli i vtero occisi. vita ceruis lōga. Capti sūt a liq̄ post cētū ānos cū torqb⁹ aureis:
q̄s Alexāder magn⁹ addiderat cute iā fere ob pinguitudinē adoptis febriū morbos nō fētiūt: qnetiā huic timo
ri medent. Notū est q̄dā pricipes fœminas oib⁹ dieb⁹ natiuis carnē eā degustare solitas fuisse: & ita lōgo æuo
caruisse febrib⁹. A ceruū Ceruin⁹ deducit. Marti. Ceruin⁹ gelidū torquet sic halit⁹ angue & Ceruari⁹: vñ inpū
Ceruariū a silītudie dicim⁹: & Ceruaria ouis dicebat: q̄ p ceruo imolari solebat. Certū grece Elaphos dr: a quo
Tragelaphō q̄si hircinū cerui vocāt eadē specie aial barba trū & armorꝝ villo distās: nec alibi nascēs q̄ iuxta pha
sim ānē. & Elaphoboscō a pastu ceruorꝝ: nā βόσκω pasco significat herbā ferulaceā geniculatā: digiti crassitu
dine semine coribis depēdētib⁹ foliis ol⁹ atri cōmēdatā i cibis ptra serpētiū oīmq; aculeatorꝝ ict⁹. Q. inppe fama
est si pabulo ceruos resisterē ꝓpētib⁹: qd eo min⁹ ē mirādū: q̄ & dictamū herbā extrahēdis sagitt. Itē hoib⁹ mon
strauere: pcussi eo telo: pastuq; ei⁹ herbę eiecco. Quietiā pcussu a phalāgio cācros edēdo sibi medēt. VICINA
SILVA. Ligna siluæ vicinę. Cōtinēs p cōtēto accipit: vt mos ē poetarꝝ. DESCENDET. Facile portabit: q̄si
spōte veniet. Scādere ē i altū ire. vñ Scalæ dictę p q̄s i altū cōscēdim⁹. & Scāna q̄ lectis veluti q̄d⁹ apponūt vt p
ea i lectū facili⁹ ascēdat. & Scabellū diminutiū a scāno. Var. scribit scabellū dici p qd simplici scīhōe scādebāt i
lectū nō altū. Scānū ū q̄ duplici q̄du in lectū altiorē cōscēdebāt Scānū ēt dr terra illa altior: q̄ iter duos sulcos in
colēdo relinq̄t. Ply. Scanna iter duos sulcos cruda reliquāt. qm̄ aūt i iis sedēt cōsueum⁹. factū ē vt scānū: & sca
bellū frequētēr p subselliis vsurpēt & Scansile: p qd ascēdi pōt. Pręterea a scādo ꝓposita Ascēdo: a q̄ Ascēs⁹: Trās
cēdo: ascēdēdo trāsgredior. Descēdo qd ppe significat e loco supiore ī inferiorē venio. Plau. Descēde iā ex equo
Vñ fit descēs⁹. Vir. Facilis descens⁹ auernī. Dicim⁹ trū aliqn̄ descēdo in forū: descēdo ī cāpū: descēdo in p̄liū nō
q̄ de loco supiore ī inferiorē descēdam⁹: sed de loco tuto ī locū discriminis ab eo vt opinor tractū: q̄ q̄ in loco cel
siore se tēnet: pugnā detrectare existiat: quē cū reliqt. & i locū æquū venit atq; descēdit: aīum pugnādi se habere
declarat. Hic qcūq; pugnatur⁹ venit dignitatis defēdēdæ gr̄a descēdere dr: ēt si ex iferiore loco in superiorē se cō
ferat: Cōscēdo simul scādo: a q̄ Cōscens⁹. Itē a scādo Scādulaca gen⁹ herbę frugib⁹ iimicę: qd eis cōscēdēdo: quasi
hedera noceat. Itē scdm q̄sdā: Scateo a q̄ Scaturio: Scaturies. Scatebrę: de qb⁹ supi⁹ dixim⁹. Scādere ēt vers⁹ dici
m⁹: si ē mēsurare: qd eos p pedes distiguēdo veluti ascēdere videamur: hīc talis mēsuratio Scāsio vocitat. CIN
CTVM. Circūdatū. INFANTE. Infātib⁹ pueris: singlaris p plurali. SORDIDO. Immūdo: q̄les sūt ru
sticorū pueri. VOCATVS. Inuitatus. VENERABITVR. Vt secū venerationem afferat. CLAMA
TVS. Voce accit⁹ qñ cœne tps erit Clamor ppe ē calamorū son⁹ q̄si calamor: Eteni vēto agitatę arūdines nō
parua vocē emittūt: ponit & p oi voce. Ab si fit Clamo vbū: qd ē vocifero: & iterdū p voco accipit. sicut frequēta
tiuū ei⁹ Clamito. Plau. Plaudūt pti clamitāt me: vt ruertar. Ab si Clamo⁹ clamor obstrepēs vociferator. Q. uīt.
Nō turbid⁹ ñ clamo⁹ sit alēcator: & clamito freqntatiuū & ꝓposita Declamo qd ē fictā cām ago aut docēdi aut ex
ercēdi īgenii gr̄a: a q̄ Declamatio: de qb⁹ supi⁹ dixi⁹: Exclamo vocifero: & q̄si e medio pectore vocē i altū emitto
qd aut i dignatiōis: aut dolor causa fieri solet: A q̄ exclamatio eiusmōi vox dr. Itē figura: q̄ a grec. Epiphome
na appellat: q̄ diffinit rei narratæ vel platę sūma acclamatio. Ci. Facere ei pb⁹ adolescēs piculose: q̄ ppeti turpit
maluit. ἐπί enī apd grecos ex: φωνήσω clamorē significat: p̄clamo āteclamo: a q̄ Pręclamito: vñ p̄clamitatorēs
dicebāt: q flamīnē dialē: hoc ē sacerdotē iouis āteceděte clamātes: vt hoies ab opib⁹ abstinerēt: qa ei op⁹ facientē
videre irreligiosū erat. Proclamo, pcul clamo denūcio. Inclamo clamādo rep̄hēdo: Succlamo submurmuro Re
clamo: vel rnr⁹ clamo: vel ex aduerso clamo. Cōclamo simul clamo: a q̄ cōclamatio & cōclamatū ē de quo supi⁹
disseruim⁹. PROPE. De ppe: si ex ppinquo. LVNATA PELLIS. Calcei lunati: si ē nobiliores: q calceis
lunatis vtūt. Est enī sen⁹: Nō sint tecū i cōuiuio nobiliores: & magni viri: qb⁹ te morē gerere oporteat. Nobili
ores Calceis: ī qb⁹ lunæ effigies esset vsos fuisse manifestū ē. Iuue. Nobilis & generos⁹ appositā nigrę lunā sub
texit alutæ. Cui⁹ rei diuersas rōnes affert Plutarch⁹ veterū morū scrutator diligētissim⁹. Aut enī ob id institu
tū si eē scribit: qd aiæ post mortē lunā sub pedib⁹ spectēt vel vt argumētū sit ei⁹ habitatiōis: quā i luna eē nōnulli
p̄ideřt: vel qd Archades: q cū Eudōro i Italiā venerūt Proselenes appellati eo calcei gñe vtereřt: vel vt hoies ela
ti actumidi eo signo admonerenť istabilitatis: atq; incōstātiæ hūarū rerū: qd luna prīo ex occulto p̄dit: & facta
i dies speciosior os suū lumīe: ac splēdore ꝓspicuū facit tū formosissia: & maxia reddita: rnr⁹ deflunt: ad nihilūq;
reuertit. Vel qd ex exēplo admonerēť subditi mgr̄atib⁹ parēdū eē & quēadmodū luna vt Parmenides scribit
solis radios cōtinue respicit: sic iferiores secūdū locū: tenere debere: & pricipes collere: quorū opib⁹ atq; honorib⁹
pfruāt: sed qd pace Plutarchi dcm̄ sit: Illa nobis verior rō videt: qd Numa rex romanorū: cū Chlamydē ab Isau
rorū legat supliset. Vestēq; regia cū Senatoria cōiunxisset: nō foris: sed int⁹ purpura posita: vt ex vtraq; vna cōfi
ceret: tū calceis q̄q; Senatorū. c. lr̄am: q̄ centū significat iscribi iussit: vt p eā sese e nūero cētū patrū admonerēť
hīc postea a figurę silītudie lunę effigiē eē dixere: & ob id lunatos calceos appellauerūt. TOGA: Lōgior vestis
q̄ in vrbe vt supi⁹ dixim⁹: vtūt. q pricipes ciuitatis salutāt: cōmitāt. Martia. Si matutinos facile est tibi rūpere

Ceruinus
Ceruarius.
Elaphus
Tragelaphus
Elaphaboscos.
Martialis
Scando
Scala.
Scannum.
Scabellum.
Varro.
Scansile.
Ascendo
Ascensus
Transcendo
descendo
descensus
Plynius.
plautus:
Virgilius
Conscēdo
Conscensus.
Scandulaca
Scansio.
Sordidus
Clamatus
Clamor
Clamo.
Clamito.
Clamosus
plautus.
Lucrecius.
Exclamo.
Exclamatio.
Epiphonema.
Cicero.
preclamito.
preclamitatores
proclamo
inclamo
Succlamo
Reclamo.
Conclamo
Lunati calcei
proselenes.
Iuuenalis
plutar.
parmeni.
numarex
Toga

Martialis
Iuuenalis
Plautus.
Apule.
Varro.
Virgilius
Idez.
Idez.
Persius.
Virgi.
Cicero
Varro.
Virgilius
Idez
Idez.
Horridus.
horror
horreo.
horrefco:
horridulus
horribilis
horrificus
horrisonus.
horride
horridule.
horriditas
herix.
Herticius
hernaceus.
Reuius.
histrix
hordeum.
hordeacius.
hordearium
horreum
Granarū
Farreum.
Fordeum
horcum
Horctum
hordeacia
Perhorreo
Perhorresco.
Abhorreo
Exhorreo.
Exhorresco
Inhorreo.
Inhorresco.
Somnus.
Somnolentus
Insomnis
Somniferum.
Sopor.
Soporiferum.
Sopio
Sopitus.
Soporo
soporo.
Soporatus.
Semisoporat⁹
Semisopitus.
Semisonis.
Semisonnus
Somnio
Insomnio
Somnius
insomniū
Somniator.
trix.
Somnolus
insomnia.
dormio
dormitio
dormito.
dormitabund⁹
dormitatio
Adormio.
Adormisco
Varro.
Plynius.
Aristo.
horatius
Home.
Suetoni⁹

sonos: Attrita veniet sportula multa toga. OLIDAE MVRICE. Nūci⁹ mgr̄atuū: de q̄ supi⁹ dixim⁹: hoies
in iudiciū vocās. Iuue. Prim⁹ clamāte liburno Currite: iā sedit: rapta, pperabat abolla: HORRIDVS. Vel
pānos⁹ squalid⁹: his pid⁹: erat enī vilissimū hoīm gen⁹: vel horrid⁹: odios⁹: & q oibus ē horrori vel horridus me
tuēd⁹: ppterea ꝓ hoies iussu mgr̄atuū ī forū vocat. Horror iterdū tremorē significat. Plau. Q uis hic horror est
qd pauitas? Inēdū toruitatē aspect⁹. A pule. Q uē cū aspexisset horrore hois deterrit⁹ stati retrocessit: Aliqñ adso
minationē. Var. Ira: odiū: horror eos ab iīcepto retrahit. Nōnūq; ad venerationē ptinet. Vir. Arborib⁹ suis hor
ror iest: hīc Horreo: & qd ab eo deducit. Horresco aliqñ p cōtremisco vsurpat. Idē: Cāpiq; natātes lenib⁹ horres
cūt flabr. Aliqñ p eo: qd ē hispid⁹: asp: terribilis sū. Idē: Tū late ferre⁹ hastis horret ager. Itē horrid⁹. cui⁹ diminu
tiū ē Horridul⁹: qd mō tremētē significat. Persi⁹: Scis comitē horridulū trita donare lacerna: mō hispidū aspe
rūq;. Vir. Et glacie riget horrida barba. Idē: Inserit ū ex fœtu nucis arbut⁹ horrida. Mō timēd⁹. Idē: Horrid⁹ ī
iacul. Horribil vo mō p formidabili accipit. Cic. Et qd dictu q̄q; horribile videt viuētis sāguine hausto: mō p te
tro deformi. Var. Fœda atq; horribili: seu vitabili capit. Vir. Horrēdas canit ābages ātroq; remugit: mō p no
uo: & mirabili. Idē: Horrēdū & dictu video mirabile mōstrū: mō p ridiculo. Idē Oraq; corticib⁹ sumūt horrēda
cauat. Ab horror Horrific⁹ q̄q; deriuat: si ē horroré faciēs: & Horrison⁹ cū horrore sonās: siue horridū sonū hīs
& Horride durit: hispide: aspide: aspe. cui⁹ diminutiuū ē Horridule: & horriditas p horror. Neu⁹. Oīa mihi hor
ridati erāt maxie. & Herix: vt qdā putāt: q & herit⁹: & herīace⁹ dr qd horreat spinis. Aial ē hyeme se cōdēs: p̄pa
rās q̄q; huic tēpestati cibos: Eteni volutat⁹ supra iacētia poma affixa spinis vnū nō āpli⁹ tenēs ore. i cauas arbores
portat. Idē mutationē Aqlonis i austrū p̄sagit i cubile se cōdēs. Vbi vo sensit venātē cōtracto ore pedibusq; ac
pte oī inferiore: q̄ rarā & inocuā lanuginē hēt cōuoluit ī forma pilę ne qd ꝓp̄hēdi possit p̄ter aculeos. In despera
tiōe ū vrinā ex se tabificā reddit tergori suo: spinisq; noxiā: putāt ppē ī se capi: qd certe veteres faciebāt: hac cute
expoliētes vestes: nā cibū ex eo nō sumebāt vt nos facim⁹: Q uāobrē exinanita pri⁹ vrina venari ars erat: & tū p̄
cipua dos ēgoris: alias corrupta: fragil: putrib⁹ spinis atq; deciduis: ēt si viuat subtract⁹ fuga: ob id nō nisi i nouis
sima spe maleficio illo pfūdit: qppe & ipi odere infitū veneficiū ita parcētes sibi: terminūq; suū mū operiētes vt
ferme pus occupet captiuitas. Calidę postea aq̄ aspsu resoluit pila: ap̄hēsusq; pede altero e posteriorib⁹ suspēdi
a veterib⁹ solebat: ac ita fame necari: aliū occidi nō poterat: vt tergori parcerēť. Ex hernaciorꝝ gñe: & Histrix est
spina vndiq; cōtecta: sed lōgiores habēs aculeos: & cū intēdit cutē: missiles. Ora vrgētiū fugit canū: & paulo lōg
gi⁹ iaculat: hibernis se mensib⁹ cōdit. Itē ab horreo Hordeū secūdū q̄sdā: qm̄ licet Calam⁹ altior frumēto: q̄ hor
deo fit. Arista trū ē mordatior hordeo ab eo fit Hordeac⁹: vñ farinā hordeaceā: & panē hordeaceū dicim⁹ & hor
deariū: vñ æs hordeariū veteres vocabāt: qd p hordeo eqti dabat: & horreū: qd ī eo hordeū fuaret: sicut a gno
Granariū. a farre Farreū a veterib⁹ dictū ē: ii enī & hordeo & farrevesci solebāt: ponebāt aūt frequēt. F. loco as
pirationis Fordeū p hordeo dicētes: sicut fœdū p hedo. hīc Horctū & Forctū p bono vsurpabāt. hordeā ēt p̄gnātē
vocabāt: vñ dies q̄ q̄ guide hostię imolabāt hordeacia nūcupabāt. Hornū aūt veteres ipsi⁹ anni dicebāt. Lucil. An
horno te abstuler auro. Itē ab horreo ꝓposita Perhorreo: si ē valde horreo: a q̄ Perhorresco. Abhorreo: qd signi
ficat alien⁹ sū: & sēp regrit ablatīm cū p̄ꝓpositiōe ab: vt Abhorreo ab hac re. Exhorreo: expauesco: a q̄ fit Exhor
resco: & sēp regrit accusatiuū: vt exhorreo: siue exhorresco hāc rē. Inhorreo: horrid⁹: asp hispid⁹ fio: a q̄ Inhorre
sco eiusdē significatiōis. Marti. Q uę trita duro nō ihorruit mēto. Aliqñ p ītremisco accipit. Vir. Spiceaq; in
cāpis cū messis ihorruit. Q VERVLVS CLIENS. Epitethō Cliētis ē q̄rul⁹: Eteni Cliētū mos ē de patro
nū negligētia semp q̄ri. IMPERIA VIDVARVM. Impiose vidue mos ē loquēdi apd poetas dūtaxat.
Vir. Ferimur p opaca locorꝝ. i. p loca opaca: recte aūt mulier natura exp̄sit. qñ nō est viro subiecta. PALLI
DVS. Epithetō rei. Semp. n. pallet nimio tiore ne ī causa succūbat: iō iportūn⁹ ē: & ptinue vexat patronū. AL
TVM. Profūdū: quēadmodū supi⁹ dixim⁹. SOMNVM. Q uietē. Greca vox ē. p. lr̄a in. m. mutata. graeci ei
ὕπνον dicūt: significat āt mō qetē. Vir. Mors hoīm facil: dulciq; simillima sono: mō ipm getis deū. Mart. Et
qa nulla venit: tu mihi sōne veni. A sono Sōnolēt⁹ deducit: si est plen⁹ somno: & Insōnis puigil: vñ insomnes
noctes dicim⁹: si ē puigiles. & Sōniferꝝ: qd affert sōnū: & Sopor ipe sōn⁹: a q̄ Soponferꝝ idē qd sōniferꝝ: & Sopio
sonū induco: cui⁹ passiuū ē Sopior: a q̄ Sopitū dicim⁹. q iā incōpit dormire. Vir. T ñ sopitū sono dixit q̄si irrigatū
& Soporo idē qd sopio: cui⁹ passiuū ē Soporor: a q̄ Soporat⁹: cui veluti irrigat⁹ ē sōn⁹: & Semisoporat⁹: ac Semi
sopit⁹ q iter sōnū vigiliāq; medi⁹ ē quē ēt Semisōnē: & Semisōnū dicim⁹. M. Cel. de. M. An. Nec dormire exci
tat⁹: nec vigilare hebri⁹ poterat: sed semisono sopore iter man⁹ cēturionū: cōcubinarūq; iactabat. Itē a somn⁹ Sō
nio vbū: & ab eo ꝓpositū Insōnio. qd est p qetē aliqd q̄si vigilās video. Itē Sōniū & Insōniū ipavisio: q̄ dormiēdo
fit. Sōniū trū Aliqñ p sono positū inenit: a sonio Sōniator: & Sōniatrix deriuāt. Veteres ēt Sōnorinū vsurpārt p
eo: qd i sōnis videt. Var. Hic sōnorinas imagines affat: & Insōniā fœmnino gñe p vigiliis qd nomē Ply. Am
biguitate lectiōis exclusit: & de vsu remouit. sōnū describūt ai in mediū sese recessū. Aristoteles vo ita diffinit:
ὕπνος ἐστὶν ἀντίωσις ἀνάτου μεσάσεως πρὸς τὰ κάτω ἡπότησις κινήσεως τοῦ σύνφυτος ὡς ἀμαύρωσις καὶ τάληφοιν τὸς τοῦ πρωτοῦ αἰ ἀλητήριοῦ ὀφωτήριαι ἕνεκεν τοῦ ζῶοῦ.
Sōn⁹ ingt ē refluxio exhalatiōis ad iferiores ptes hoc ē ad Cor: ascēdētes a motu naturalis spūs videlicet ad ca
put cōp̄sio p̄mo sensitiuo ī ē corde, ppē animāt salutē: i q̄ diffinitiōe q̄tuor causarꝝ gña exp̄mūt. Refluxio ei ex
halatiōis cām materiale idicat mot⁹ natural spūs efficientē. Cōp̄sio cordis ī formale. Sal⁹ aīantiū finale. I dē sō
niū sic diffinit. ἐν ὕπνῳ ἔοικεν ἐν ὕπνῳ τῆς ἀρχῆς καὶ τὲχόμεθα φαρτάσμα. hoc ē sōniū ē i sōnoviū oc
cupato pricipio qppe p pncipiū sēsū coēm intelligit: Nā illo occupato Socrat imaginē i sōno videtes: ipm nos So
cratē videre existiam⁹. Miꝝ ē sōniare stati infātē. Nā & pauore expgiscit & luctū imitat. hīc oriunt iter phos
q̄stiōes sint ne aliq̄ ai p̄scita qescētis: & rōne fiāt. Itē sōniis ne credēdū fit: ab eo p̄sertim q sōniauerit nō eē sōniis
credēdū. DORMIES. Q uiesces. A dormio fit Dormitio: si ē qes & Dormito frequētatiuū. Hora. Q uīq; bon⁹
dormitat Home. a q̄ Dormitabūd⁹ q̄si dormiēs: & Dormitatio: Itē ꝓposita A dormio: a quo A dormisco: qd est
cōtrariū vbi expgiscor. Sueto. de Claudio: Et q̄tiēs post cibū addormisceret: qd ei fere accidebat. oleaꝝ ac palmu

VNiVERSiDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL.ES

Obdormio
Predormio
Redormio.
Redormitio

larū ossib⁹ icessabat. Obdormio: qd mō p dormio accipit mō p eo qd ē Soporor: Prędormio aū dormio. Redormio eunigilo a q̄ Redormitio excitatio eungilatio. Ply. In redormitiōe varia fuisse somnia apparet. MERCE TVR. Emat huiusmōi scilicet laborib⁹ patrocinandi: & frequētādi fos. SOPHOS. Gloriā extimationē: nomē sapiētię de q̄ dixim⁹. INSANVM. Ingēs. MISERERE TV FOELICIVM. Te vo ingt poti⁹ cōmiseratio teneat eos. q se fœlices iter tot curas: & negocia putāt: cū tū vere i hac gete ai fœlix sis illi ū sint infœlices. NON SVPERBVS. Omni ambitiōe vacuus: nō laudē: nō gloriā q̄rens cū aī solicitudie. VERO GAVDEO. Qd in gete ac trāqllitate vitæ positū ē vt supi⁹ dixim⁹ DVM SVRA LAVDATVR TVVS Donec ingt tu⁹ Sura laudē i foro: ac senatu versādo captat: tu ocio īdulge. Palfuri⁹ Sura orator & Causidic⁹ fuit sepe et declamauit Mart. & Liciani amic⁹ sed ob suspitionē: qd cū Vitelianis sēsisset: Senatu a Domitiano fuit amot⁹. cū vero i capitolio certamie de oratorib⁹ coronat⁹ fuisset. oēsq ingēti cōsensu p eo p̄cares & vt restituerē orarēt. Domitian⁹: nullo respōso dignat⁹ ē: sed tātūmō tacere iussit voce p̄conis. NON IMPVDENTER Sens⁹ ē: cū vita hois satis famę adepta est: nō īpudēter facit si se ad ociū trās fert: & aī qetē. PETIT. Dari sibi. s. Nā id vitæ dat qd qetem & trāqllitatē parit. QVOD RELIQVVM EST. Quod post famā adeptā superest vitæ:

Palfurius.
Sura.

AD AEMILIANVM. EPIG. LXXIX.

I TIBI MISTILVS. Facere Aemelianū deridet: q cocū suū: sumpto ex homerico versu vocabulo Mistylō āpellauerat: in q̄ notat eos: q nobilia: & antiq̄ noia ciuis īponere pulchrū putāt: Est vers⁹ Homeri i scdo iliados huiusmōi mistylō taratallacę Amphobeloesin epiron ἡ ἐ μιθ ὀλόντα ῥάβ ταλλα κάι ἀμφοβέλοισιν ἐπειρον qd significat. Secabāt i frustra & alia: & verub⁹ pforabāt quē locū iter p̄tat⁹ ē. Vir. Pars i frusta secāt: verubusq tremētia figūt: facete ergo ingt Mart. Si tu vocas cocū tuū Mistylō cur ñ & ego vocē Taratala.

s

Virgilius
Martialis

IN LEPOREM ADVERSVS LEONEM. EPIG. LXXX.

ON FACIT AD SAEVOS. Rursus de lepore & leone iocās notat eos q se in existimatiōe eē putāt apd eos: a qb⁹ habēt cōtēptui. NISI. Pręterq̄. Nisi enī ex nō & si cōposita ē: & idē significat qd si nō vel p̄terq̄: est enī cōiūctio exceptiua aliqñ tñ p ptinuatiua ponit. Cic. Nisi forte putam⁹ demētē. P. Scip. Africanū fuisse: q cū p seditionē a. C. Carbone iterrogaret: qd de Tyberii Gracchi morte sentiret respōdit iure si bi cæsū videri: in q̄ notādū: q̄ ptiēs nisi pricipiū sniæ est: idicatiuū desiderat: alias et subiūctiuū: dēq p apocopē Ni. & hæc oia. Ni nisi: q̄ & p̄terq̄ semp repetūt eos dē casus: q p̄cesserūt. Vt qd q̄ris nisi pecuniā: & qd aliud q̄ris q̄ voluptatē: qd ē aīal nisi corp⁹ cū aia cōcretū qd aliud aīal q̄ corp⁹ cū aia cōcretū: At p̄ter semp exigit accusatiz vt nulli placet p̄terq̄ mihi: & nulli places p̄ter me. Ni ēt p ne veteres vsurpabāt. Plau. Ni male iculta sis. Virg. Ni teneāt cursu⁹. PRIMA CERVIX. Primarū ferarū vtputa tauri & aliarū huiusmōi. NON FACIT. Nō cōuenit tibi vt supi⁹ dixim⁹. AMBITIOSE. qui p ābitiōnē ostēdis te eū timere: a q̄ cōtēneris. NON CERNVNT. Vel despiciūt: & contēnūt: vel ob paruitatē vix videre possunt. INGENTIS FATI. Pulchre mort⁹ SVB HOC HOSTE. Tā ferociatq magnanimo.

Riss.
Pręterquā.

n

Cicero.
Plautus.
Virgilius

AD QVINTIANVM. EPIG. LXXXI.

OMMENDO TIBI QVINTIANE NOSTROS. Librū suū Quintiano cōmēdat: quē patiatē eū a Fidētino tāq̄ p̄pū recitari. QVOS RECITAVRVS POETA. Qui scilicet male recitat & tūc desinūt esse nr̄i. SERVITIO. Seruitute in quā redacti & vincti sūt a fidetino. ASSERTOR Liberator. SATIS PRAESTES. Sat⁹ des: fide iubeas: eosq meos fuisse affirmes & a me manumissmos oia hęc vba seruitiū assertor: satis prestes: dñs manumism⁹ plagiari⁹. iuriscōsultor. sūt quor. disciplinā optime calluisse videt. Mart. PLAGIARIO. Fur librorū meorū de quo supius late disseruimus.

c

Martialis

AD EIDENTINVM. EPIG. LXXXII.

N PVTES IN NOSTRIS. Rursus i Fidētinū scribit furē suorū librorū carmie heroico sens⁹ ē. Tu putas libellos nr̄os videri tuos posse: qd tui aliqñ vers⁹ iterpositi sint. At erras. Nā si te magis furti arguit. q̄a dissimilia & ptraria simul posita mag⁹ apparēt. CFRTA FIGVRA. Claro & apto signo ut ditat⁹. s. & ignorātię dñi. TRADVCIT. Transfert sepat a nr̄is: SIC INTERPOSITVS. Ordo est iterposit⁹ Lingonic⁹ Bardocucull⁹ sic cōtaminat vrbica. Tyriātina vncto vitio: vt tua. s. carmina cōtamināt nostra BARDOCVCVLLVS. Vest⁹ gen⁹ vt supi⁹ dixim⁹. Amiculū hēt: q̄ caput tegit: qd a forma dī Cucullus. Nā ppe Cucull⁹ ē papyraceū tegmētū: q̄ Pigmaritarii vtunt. Iuue. Cōtātusq illic veneto duroq cucullo: Qd si si gen⁹ vestis cucullo careat: nō Bardocucull⁹: sed Bardiac⁹ dī. Mart. Lassi bardiac⁹ qd euocati. Habet āt nomē a Bardis Gallię gēte: qd hęc eo gnē vest⁹ p̄cipue vterē. Naximo apd Gallos i honore Bardi fuerūt: qd laudib⁹ magnorū virorū ac poetice studēt: vñ q̄cūq virorū fortiū laudes canerēt dicti sūt Bardi. Luca. Plurima secuti fudist⁹ carmia bardi. Aliqñ tñ Bardos stultos vocam⁹ a tarditate īgenii. Nā apd grēcos βρᾶδυς tardus dī. Ceci. Nimis audacē nimisq bardū. Plau. Nimis tādē me qdē p barda: & p rustica reor habitā. Erat aūt Bardo cucull⁹ vestis oī tpe cōmoda. cū q̄ ēt cubare soliti erāt ibriū tpe i castris milites: & i agris rustici. Gallicę grossior⁹ villi erāt oleo madidæ: colore natiuo: iterdū ēt si vacinio tinctæ essēt ruffo: Sed illis rustici: his milites: q̄q & nō ignobiles pueri vtebāt. Nart. Gallia sātonico vestit te bardocucullo. Idē: Romą mag⁹ fuscis vestit⁹ gallia ruffis. Et placet hic pueris militibusq color. LINGONICVS. Gallic⁹. Lingones enī ppl⁹ gallię sūt supra Eluetios: & seqnos i occasū vergētes TIRIANTINA. Violaceas purpureas: vestis de qb⁹ supius locuti sum⁹ ita dictas ab ianthino: si ē violaceo colore: & tyreo hoc ē purpureo: qd purpura i vrbe Tyro parabat: quā supi⁹ memorauim⁹: vetustate originis: magnitudie & claritate oīb⁹ Syriæ: & Phœnicię vrbib⁹ quōdā p̄latā dictā prius Sarrā: & ab Agenore Prisci Beli filio cōditā insulā septuagita milib⁹ passuū a tra diuisā. Postea Alexandri oppugnāt⁹ studio contineti adiūctā. Oui. Fluctib⁹ ābite fuerāt Antisapharosq Et Phœnissa tyros q̄q nūc insula nulla ē. VRBICA. Vrbana: qb⁹ nō ruri: sed i vrbe vtunt. TITIO VNCTO. Vitio olei q̄ vnct⁹. ē. ARETINAESTESTE. Vasa figulina: q̄ olim Aretii oppido Thuscię nobili fieri solebāt vt supi⁹ dixim⁹ CHRISTALLINA. Vasa e Chrystallo: de qb⁹ supi⁹ locuti sum⁹. CORVVS. Nota auis est oīm nigerrima Iōni ger epithetō est corui. Dī aūt a grēco κόραξ qd coruū significat vñ & latini aliqñ Coracē coruū vocauere. Cice

Cucullus.
Bardiacus.
Bardus
Bardocucullu
Lingones
Tyrianthina.
Tyrus
Sarra
Coruus.
Corax

Plynius.
Martialis
Juuena.
Martialis
Lucanus.
Cecilius.
Plautus.
Bardiacus
Martialis
Idez
Virgilius
Martialis
Ennius.
Cicero
Quintil.
Cicero.
Varro.
Cicero.

Quare coracē iustū vestrū patiamur nos qd pullos excludat suos. Corax ēt nomē ppū fuit Orator⁹ siculi: q Thisiā docuit: Itē frīs Tyburti a q̄ oppidū Volscorū cognoiatū ē. Corit⁹ vo oppidū est Thusciæ i paruo colle eiusdē nois fitū: a corito rege ita vocatū: Coriti aūt missilia i modū sagittarū. Vir. Coritiq leues hūeris: & letifer arc⁹. a coruo Coruin⁹ deducit: vt coruinū rostrū: coruin⁹ adeps. Exīmit fmonē hūanū miro mō cū ex Actiacavictoria reuertere⁹ August⁹: occurrit ei iter g̃tulātes qdā Coruū tenēs. quē istituerat pferre hęc vba. Aue Cæsar victor īpator. Mirat⁹ Cęsar tā officiosā auē vigiti milib⁹ nūmū eā emit. Multasq p̄terea filis cōpauit: Quo exemplo mot⁹ paup sutor īstituere ipe q̄q aggress⁹ ē coruū ad parē salutationē: sed ipēdio exhaust⁹ ad auē nō respōdētē dicere solebat opa & ipēsa piit. Cœpit tñ aliqñ coru⁹ optatā salutationē exīmere hac forte audita dū trāsiret August⁹. respōdisset q̄ satis taliū salutator⁹ habeo domi. Supfuit coruo mēoria: vt & illa qb⁹ dñs q̄rētē solebat audire: vba subiūgeret: opa & ipēsa piit: ad qd subridēs Cęsar emi auē iussit q̄ti nulla alia emerat. Sub Tyberio pnci pe ex fœtu supū Castror⁹ ædē genit⁹ pull⁹ i oppositā Sutrinā deuolauit: q mature fmonib⁹ assuefact⁹ oib⁹ matutinis euolās i rostra in for⁹ vsus Tyberiū: deide Germanicū: & Drusū Cęsaris noiatī: mox trāseūtē pplm romanū salutabat deide ad tabernā remeabat: quē morē cū plurib⁹ annis fuasset: tñ manceps, pxime sutrinę: siue ęmu latiōe icitat⁹: siue iracūdia subita vt voluit videri: qd excremēt⁹ forte calceos ei⁹ fœdauerat: eū iteremit: ex q̄ tāta plebis cōsternatio secuta ē: vt prio ex ea regiōe hoiem expulerit: mox ēt examinauerint: funusq aliti maximis exequis celebrauerit: cōstructo lecto sup duor⁹ Aetyopū humer⁹: p̄cedēte Tibicine: & coronis oim gener⁹ ad rogū: vsq q cōstruct⁹ dex traviæ Appię fuit: i capo: q ex eo ridiculi appellat⁹ fuit: Crater⁹ ū cui Menoceroti cognomētū extitit: i Trœcena regiōe. Asiæ coruor⁹ opa venari solit⁹ pdit: q̄s deuehebat i filuas īfidētes humeris. illi vo ceruiculos vestigabāt: agebātq: eo pducta ꝓfuetudie: vt exeuntē sic comitarē & ferī visi sūt: & p fitim cōgerere lapides i situlā monumēti. i q̄ pluuia aq̄ durabat: sed q̄ nō posset tāgi & tali cōgerie exīmere: qd potui sufficeret: gerit īternicinū odiū cū Chloreo aue. vterq enī nocte oua iuicē exqrūt. Itē cū miluo cui volāti p̄ripit ęscas Sūt q pdāt hāc auē ore pere: ilōq̄ g̃uidas si ederit Coruinū ouū: p os partū reddere qn ēt difficulter parere si tecto inferāt. Mart. Corue salutator q̄re fallator haber⁹: In caput itrauit mātula nulla tuū. Aristot. ſ negat: ñ hercle mag⁹ q̄ in egypto ibim: sed exosculationē i iis eē tradit talē q̄lē sępe cernim⁹ i colūbis. Ipi apd Alphosū sicilię regem dū Neapoli sub Calisto pōtifice essem⁹: vidim⁹ Coruū ei a rege Britanniæ missū miro cādore cōspicuū. Itē aliū allatū ei a rege scytharū aucupio mirabilē: siqdē alios coruos & Phasianas cū eo capere solebat. a coruo etiā Cornicē appellatā qdā existimāt notā auē. & ipam aliqñ albā visā a nobis imitatrix & ipa aliqñ ē humanar⁹ vocē: a q̄ Cornuscar⁹ diuarū loc⁹ trās tyberi erat cornicib⁹ dicatū: Q d in Iunonis tutela eē putabāt. Itē a coruī voce fit facticiū vbū: Croco: a q̄ Crocito. Inde ū Crocatio & crocitatio deducit. Itē crocio a q̄ Crocit⁹ q̄rtę declinātiōis. Plau. Simul radebat pedib⁹ trā: & voce crocitabat sua. A Corace ū grēca voce Phalacrocorax dict⁹ balearīū īsularū pecular⁹ auis: cui⁹ supi⁹ mētione fecim⁹. & Pyrocrocorax luteo rostro niger: p̄cipuo sapore nomē hēt a colore rostri igneo: q̄si ignit⁹ coru⁹: πῦρ enī ignis ē. RIDETVR. Deridet. OLORIS. Cygnos: Latinæ ei olores dicūt grēce κύκνοι. A cygno Cygne⁹. ab olor Olorin⁹ dicūt: q̄ aliqñ significāt: qd cygni siue oloris ē vt Cygnea siue Olorina vox: mō ponit⁹ p candid⁹. Est ēt Olor cādidissima auis: ansere maior. vocē hñs argutā mutua carne vescit: moritura flebilē cātū emittit: fixa p⁹ i cerebro pēna: qd miror Aristotelē ac Plynū vt igno rasse: vel si sciuerūt: nō tradidisse. Ouid. Dulcia defecta modulat carmina ligua Cātator Cygn⁹ funeris ipe sui. Cōmeāt cygni ansers more sed i volatu eor⁹ Liburnior⁹ more rostrato ipetu ferūt facili⁹ ſ mō scindētes aerē q̄ si recta frōte ipellerēt: colla cōponūt p̄cedētib⁹ fessos duces ad terga recipiūt. Olor licet latina vox sit. qdā tñ a grēco deriuatā putāt q̄si ὁλόοθρωδής ὁ ὀρνῖς ē tot⁹ cādid⁹ ὅλος hoc ē Olos tot⁹ dī. Hic holographū vocat testamētū: qd totū testatoris manu scptū est: & Holochenos: de q̄ supi⁹ dixim⁹: & Holocaustū hostia q̄ detractis extis integra aræ īponebat: q̄si ὁλόχηνα καὶ ὁλόκαυστον ſ ē totū cōbustū. Vir. Et solida īpōit tauror⁹ viscera flāmis. LAEDEOS. Lædei dicūt cygni. qa īuppit: vt supi⁹ dixim⁹: i forma cygni cū Læda cōcubuit. Ob eādē rōnē: & Amyclęi dicūt ſ ē est Lacones. Papi. Amyclęos ad frena citauit olores. Amyclę laconię ciuitas fuit. Vñ castor & Pollux Amyclei dicūt. Vir. Talis amyclęi domit⁹ pollu⁹ habenis: Cyllar⁹ & q̄q graii meminere poetę. aliæ q̄q Amyclę fuerūt i Italia iter Caietā & Tarracinā cōditę a Laconib⁹: q Castoris & Polluc⁹ comites fuere. Vir. Tacit⁹ regnauit: amyclis. Tacitas vocitauit vel q̄ hęc vrbs Pythagoreæ sectę fuit: & ab æsu carniū: atq oīm aīaliū cæde abstinuit: ppt qd fpētes i vicinis paludib⁹ natas occidere nefas putātes ab ipis iterēpti sūt. Ply. iuxta Tarracinā fuere Amyclæ a serpētib⁹ deletę: vel qd iis aduers⁹ finitimos bellū gerētib⁹: cū frequēter aduētare hostes falso nūciarē: & ob id ciuitas vano trore q̄ssarē: cautū fuit ne qs deide hostiū aduētū nūciaret. itaq postea cū hostes nullo nūciāte aduenissēt Ex īprouiso capta ciuitas fuit: & ob id Tacitæ dictę. Lucil. Mihi necesse est loq Nā ñ nescio amyclas tacēdo pisse. Amyclas i singlari, ppū nomē fuit nautæ i Epiro paupimi. ERRAT. Vel pascit⁹ vel vagat. CAYSTRI. Cayster fluu⁹ ē Asyę: q multos secū ānes deferēs p̄ter asiā paludē labit⁹ abluit Ephesū. Multi circa hūc amnē cygni vsant. Vir. Atq asia circū dulcib⁹ i stagnis rimāt p̄ta Caystri. IMPROBA. Vel ppt iuidiā qa Lusciniæ cātū īpedit vel pp caliditatē. Est n. pica natura sagax vt monedula quēadmodū supi⁹ dixim⁹ & ipa q̄q hūanā vocē imitat. Persi⁹ Picas q docuit nr̄a vba conari. OFFENDIT. īpedit lędit Offēdē & Defēdere, ppe p̄ria sūt nā offēdere ē i currere i aliq d atq īcidē. Terē. Offēdi aduenie quēdā mei loci hīc atq ordinis hoiez haud ipusz: si ē incidi. Defēdere vo ē īpellere. Vir. Solsticiū pecori defēdite Ennius seruā ciues defēde hostes. Q ñ vo q icidūt i aliqd: lædere sępe solet id i qd incidūt. & ecōtrario q depellūt: tuē fcm ē vt offēdere frequētissime p lædere vel surpet: & defēdere p tueri: & q̄si vim depellē Cic. Cū iste cū pallio purpureo pariq tunica vsarē i cōuitiis oī mulierib⁹: ñ offēdebāt hoies i eo neq molestę ferebāt. Quint. Qui nlsū vitę discrimē refugit q̄ me ab hostiū crudelitate defēderet. Offēderēt aliqñ p iuenire accipit. Cice. Sed imitor architā illū tarētinū q cū ad villāvenisset: & oīa alit offēdisset. Var. Romā regress⁹: ibi nihil offēdi. qd añ annos qn q̄gita reliq̄rī ab offēdo fit Offēdiculū qd significat ipedimētū: obstaculū. & Offēsio atq Offēsa q̄ ita differūt q offēsio sēp passiue accipit. offēsa ū actiue. Ci. i corpe ęgro odiosa ē oīs offēsio idest oīs molestia. oīs passio. Idē Cū tot

Corax
Coritus
Coruinus
Coruus albus
Cornix
Croco.
Crocito.
Crocatio
Crocitatio.
Crocio.
Crocitus.
phalacrocorax
Pyrocrocorax
Olor
Cygnus
Cygneus.
Olorinus
Olos
holographum.
holochenos
holocaustum.
Leda
Ledeus.
Amycla.
Offendiculum.
Offensio
Offensa.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Offendices. Offendimentũ Defensor. Defensio.

ei⁹ offēsas pati nõ possē īde discessi. Offēdices ēt veteres vocabāt ligaturę nodos: qbus apex retinebat: id cũ pue nisset ad mentũ dicebat Offendimētũ a defēdo Defensor & defensio deriuant. CECROPIAS QVERELAS. Cāt⁹ Luscinīæ de quo supra ditcũ ē. FERVET. Ardet frequētat. ATTIDE Philomela: siue luscinia quēadmodũ supra dixim⁹. MVLTISONA. Multã & variāvocē habēte. INDICE NON OPVS EST Nõ ē necessari⁹ accusator: q affirmet libros eē meos: neq; iudex q snia id diffiniat. nã scpta a te cõtra te iudicāt.

AD FVSCVM. EPIG. LXXXIII

I QVID FVSCE VACAS ADHVC AMARI. Hortat fuscũ vt se ī amicicią recipiat monet q; nõ eē aspnādos nouos amicos: neq; ĩspiciēdũ an nouũ sit: sed an sint tales: q durare: & veteres fieri possint. FVSCE. Corneli⁹ fusc⁹ p̄fect⁹ cohortiũ p̄torianar̄ sub Domitiano fuit magne apd pncipē auctoritat. Mart. Ille sacri later custos Martisq; togati. SI QVID VACAS. Si quē locũ vacuũ habes ad aliũ: q te amet recipiēdũ eligās ē loquēdi mod⁹. Dicim⁹ enī vacas laudare: vacas amare. Itē passiue: vacas laudari: vacas amari: ROGAMVS. Petim⁹ Rogare enī iterdũ petere ē. Plau. Spectād⁹ ne cui illã det: neq; roget. Intdũ q̄rere: scissitari. Terē. Accedo ad pedisseq̄s q̄ fit rogo: Nõnũq̄ orare deprcari. Vir. Littusq; rogam⁹ inocuũ qnq; ēt statuer. Ci. Ego ad eã belli Ciuilis cãm attuli. ego leges pmtiosas rogaui. Hic legi Rogatio ducit: qm rogare populũ mgrat⁹ solebāt: an id placeret: qd statuerāt. Hic ēt derogare legi: & abrogare legē dicim⁹: Est aūt derogare legi aliqd ex ea detrahēr abrogare legē: irritare eã: atq; ifringere modestin⁹: Derogat legi: cũ ps detrahit: abrogat lex: cũ prsus tollit: ab his Derogatio atq; abrogatio deducūt. A rogo fit ēt Rogito frequētatiuũ: qd intdũ significat p̄cor. Ply. patrē adit rogitat vt sui misereat. Intdũ scisciter. Plau. Quę fit rogitas & Rogamē qd poetæ p p̄ce frequēter vsurpāt: & Rogatarii: ĩs ē tabellioēs: q rogāt qd q̄sq; stipulet: hoc ē pmittat: & rog⁹ vt qdã putāt: qd ī eo dũ manes rogent ē enī Rog⁹ strues lignor̄ ad cremēda Cadauera: ī q̄ simul: atq; ipsita corpa sūt & ignis adhibit⁹ Pyra dr ἀπὸ τοῦ πυρόσις ē ab igne. Bustũ postq̄ Cadauer crematũ ē q̄si bene vstũ Fun⁹dũ vtit Cadauer ipm seu pōpa ipa exegarũ. Exegę celebratio funer dũ corp⁹ efferē. Sepulchrũ in q̄ ossa cōdunt Religę ossa ipa: & cineres. Tumul⁹ cōgestio tra supra sepulchrũ. Monumtũ qcqd ad defūcti memoriã ædificat. Itē a rogo fit ppositũ Arrogo: qd mõ significat nimiũ mihi tribuo: vñ Arrogās dr: q sibi temere atq; isoleter tribuit q̄ ī eo nõ sūt: & arrogātia: q̄ ptraria ē modestiæ & ita diffinit. Arrogātia ē p quã temeritas: atq; ipudētia vanã sibi cōpat auctoritatē. Modestia āt p quã pudor honest⁹ putrã: ac stabilē auctoritatē acqrit. Itē Arrogāt aduerbiũ: mõ arrogo significat ī filiũ ac familiã mihi ascisco a q̄ fit Arrogatio: q̄ ita ab adoptiōe differt. qd adoptam⁹ eos q filii familias sūt: Arrogam⁹ q sūt sui iuris. Iõ āt arrogatio dr: ꝙ iis q ascīscit aliquē ī filiũ interrogat: an velit ī lũ iustũ sibi filiũ eē: & is q ascīscit rogat: an id fieri patiat: vel qd arrogatio p populi rogationē fit cui⁹ v̄ba hæc sūt. Velit iubeatis: vt. L. Valeri⁹. L. Titio tã iure legeq; fili⁹ siet: quã si ex eo prē matreq; familias ei⁹ nat⁹ eēt vtiq; ei vitę necīq; ī eũ ptās siet: vti pariēdo filio ē: ĩs ita vt dixi: ita vos q rites rogo. Adoptio p p̄torē fit: Arrogatio p ppl'm. Introgo: peto: a q̄ iterrogatiuũ: Inrogatoriũ: & iterrogatio deducūt. Erogo distribuo & q̄si rogatorib⁹ effūdo. Rogatores enī postulatores dicūt. Obrogo ꝑoris leg ī firmāde gra legē alia fero. Prerogo a ñ ipēdo a q̄ p̄rogata bñficia dicūt: q̄ ātē sūt impēsa. Vñ p̄rogatiua excellētia: & ātelatio vocat Paul⁹ Iurisconsult⁹: Veteranor̄ ꝑulegiũ iter cætera ēt ī delictis habuit p̄rogatiuã: vt separēt a cæteris ī pœnis: ĩs ē cæteris p̄ferant: nec ad bestias itaq; Veteran⁹: dat: nec fustib⁹ cædit irrogo. ifligo: ipono. Ply. nõ mõ culpã oēm sed ēt multã ei irrogauit. Surrogo sufficio substituo. Quit. Cũ defūcto patruo ī ci⁹ locũ surrogat⁹ fuisset: Ab ĩs Surrogatio: ĩs ē substituo deducit: HOC FVERVNT. Noui. s. amici.

Rogo

Rogatio. Derogo. Abrogo. Derogatio. Abrogatio. Rogito. Rogamen. Rogatarius Rogus Pira Bustum. Funus. Exequie. Sepulchrum. Reliquie. Tumulus. Monumentũ Arrogo. Arrogans Arrogantia Modestia quid Arroganter Arrogatio Adoptio. Interrogo. Interrogatiuũ Interrogatorium. Interrogatio. Erogo. Rogator. Obrogo. Prerogo: Prerogatiua. Prerogatio. Antelatio Irrogo. Surrogo. Surrogatio

Martial. Plautus. Terentius Cicero. Mode. Plynius Plautus Plynius Plynius Quinti.

AD FRONTONEM. EPIG. XXXIIII.

OTA TVI BREVITER. Laudat ĩs Epigrāmate vitã rusticanã ocio p̄ditã: & qete: eãq; antepōnit vitæ vrbane āxie sēp atq; solicite: FRONTO. Iuli⁹ fronto iulii Grati frater Tribun⁹ militaris fuit sub Othone: vixitq; vsq; ad Domitiãi tpa doct⁹ in pmis: & poetis fauēs Iuue. Frōtonis Platani cõuulsa q; marmora clamāt. Semp & assiduo ruptæ lector̄ Colũne. CLARVM DECVS MILITIAE ET TOGAE. Clar⁹ & belli: & pacis artib⁹ Toga p pace vsurpat q̄n ĩs habitu vtunt ītra vrbẽ: quēadmodũ arma p bello q̄n ī expeditionum deposita toga armati icedūt Cice. Cædāt arma toge: cōcedat laurea ligue. ARATOR. Cultor. Arare pprie ē terrã iã pscissã rursus vomere. euertere. Ply. In arādo magnope seruādũ ē catonis oraculũ. Quid ē pmũ? agrũ bene colere. Quid secidũ? bene arare. Quid tertiũ? Stercorare. Idē. Si iter arbores vitesq; arent fiscellis capistrari boues oportet: ne germinũ tenera p̄cerpant. ab ĩs Arator deducit: qd tã de boue q̄ de hoie bouē ducēte dr. Idē arator nisi icuru⁹ p̄uaricat. Et aratio. Idē aratione p trāsuersũ iterata occasio seqt: & aratrũ īstrumētũ: q̄ arat: qd q̄n duas rotulas additas hēt q̄li in Gallia vtunt. Planaratrũ appellat: in q̄ cuspis vomeris palæ effigiē hēt: & Manica eius stiua dr Cic. Ab stiua ei⁹ mecũ boies loq̄bant. Et Artro vbũ qd significat se getes iã natas rurs⁹ arādo pscindo qd ipinguādi agri causa fit: vel icipiēte culmo: vel cũ bina ternaq; emiserit folia dictũ aūt artrare: ē q̄si aratrare qd inuētũ a Salassis pdit Tauriscæ gētis populis: q cũ subiectos alpib⁹ depopularēt agros panicũ miliũq; iã excrescēs tētauere: postq̄ natura respuebāt: iararũt ex q̄ messes duplicate fuere Idē Et ī treuerico agro cōtigisse mēorat. Nã cũ hyeme p̄gelida capte segetes fuissēt resecuerũt resartētes cāpos mēse. Martio & vberrimas messes hūerũt. Ab aro p̄terea ppōsita fiūt Inaro eiusdē cũ suo simplici significatōis Ply. Sūt q iã natas iarāt segetes. Itē Dearo: Peraro: Subaro: eiusdē fer̄ significatiōis. Itē Exaro: qd accipit p eo qd ē scribo: qd a q̄dã arādi sollitudie tractũ videt: vñ fit Exaratio p cōscriptiōe. SORDIDA. Vilica nõ vrbana OCIA: Quietem. Ociũ ppe dr vacatio a labore: sed qa ī q studiis lrar̄ operã ipendũt: necesse ē. vt cęteris negociis vacui sint fcũ ēvt Ociũ p lrario studio accipiat. Ci: Quid dulci⁹ ocio lrato: idest studio: & vt ita dicã negocioso ocio: vñ dicere solitũ Scipionē legim⁹: mũq̄ se min⁹ ociosũ eē q̄ cũ esset ociosus: ab Ociũ fit Ociosi⁹: Ocioior Ociosissim⁹: & Ociose aduerbiũ. i. cũ ocio a q̄ ociosi⁹ Ociosissime: & ociorvbũ: qd sigificat ī Ociosũ. Ocior ũ ppatiuũ pro celerior accipit fit q̄ a positiuo græco ὀκίσ qd significat celer: & superlatiuũ habet Ocyssim⁹. Itē aduerbia Ocyus: & Ocyssime Hic Ocynũ appellat herba ad bouũ pabulũ sata: q̄ ciebant aluũ bobus. Id erat hui⁹modi Fabæ modios decē viciæ duos tantũdē. Et eruilię in iugero autũno miscebāt: ac serebāt admixta ēt aurēa græca

Offendices. Offendimentũ Defensor. Defensio.

Rogo. Rogatio. Derogo. Abrogo. Derogatio. Abrogatio. Rogito. Rogamen. Rogatarius Rogus Pira Bustum. Funus. Exequie. Sepulchrum. Reliquie. Tumulus. Monumentũ Arrogo. Arrogans Arrogantia Modestia quid Arroganter Arrogatio Adoptio. Interrogo. Interrogatiuũ Interrogatorium. Interrogatio. Erogo. Rogator. Obrogo. Prerogo: Prerogatiua. Prerogatio. Antelatio Irrogo. Surrogo. Surrogatio

Toga. Arma.

Aro.

Aratoz Aratio Aratrum. Planratruz Stiua. Artro Inaro Dearo. Peraro. Subaro. Exaro Exaratio Ocium. Ociosus. Ocior. Ociosimus. Ocyus ssime. Ocynum.

Varro

cui nõ cadit semẽ. Hoc Ocynũ: vt Var. scribit dicebat a celeritate nascẽdi bouũ cã fieri solitũ. Nã ocynũ herba lõge ab hac diuersa ē: vulgo basilicũ vocāt: odoris optimi. Crisipp⁹ eã grauiť icrepuit: tãq̄ iutilẽ stomacho: & ĩsamã faciētẽ alii tradũt si tritũ opiat lapide: Scorpionẽ gignerī. Cõmãducatũq; & ī sole positũ vermes pducere. Sūt ēt ēt q̄ dicũt manipulo ocini cũ cãcris decẽ marinis vl fluuiatilib⁹ trito puenire ad eũ Scorpiões e pxio oēs. Sed cõtrarũ eē secuta ętas cõpit. Nã & scorpionũ venēis medet cũ vino addito exiguo aceto roseaceo stomacho pfert iflatiões & rutũ dissoluit ex aceto sũptũ: aluũ sistit ipositũ vrinã cit. Verucas mixto attramẽto sutorio tollit mltis p̄terea medicamētis adhibet: hocvno noxiũ qd veterẽ stimulat. Iõq; eqs ēt asinisq; admissure tpe igerit: ab eodẽ ēt Ocean⁹ deducit: qa Ocean⁹ mira celeritate ī maria ĩteriora diffūdit p fauces ī qb⁹ sūt colũne Herculis: q̄ de cã limẽ interni maris multi eũ locũ appellauere: ē aūt ppe ocean⁹ mare ꝙ vniuersã circuit terrã: & a littoribꝰ plærũq; accipit nomẽ. Nã ad dextrã: vbi pmũ terrã itrat: atlãtic⁹ dr: ad sinistrã Gaditan⁹ illic arabic⁹. Perlic⁹: Indic⁹. Hic Britãnic⁹ Germanic⁹ Scytic⁹. Postq̄ vo terras itrauit: pmo ab ibera hoc ē hispania ibericũ mare dr: tũ a balearib⁹ ĩsulis Balearicũ posthac Narbonẽsiũ puicia cõtingẽs Gallicũ deide a liguria Ligusticũ mox vsq; in Siciliã a thuscis Thuscũ: siue Thirrhenũ: a Thirrenis: siue a dria supi inferũ: Superũ. n. adriaticũ vocam⁹ qd ad id abvrbeveniēs Apēninũ cõscẽdam⁹. Inde ab ionib⁹ Ioniũ: a sicilia Siculũ: a creta Creticũ: ab asia asiaticũ a pãphilia pãphiliũ. a Carpato isula q̄ iter ægiptũ: & Rhodũ ē Carpathiũ: a cypro Cypriũ: a rhodo Rhoduũ. Multa p̄terea noia hēt: vt Aegeũ/Corithiũ/Argolicũ/Thyriũ: & sĩlia de qb⁹ pti dixim⁹ pti suis locis dicem⁹. Poete tũ Oceanũ p q̄cũq; mariv surpāt. Vir. & ruit Oceano nox. itē ab eodẽ Ocythoe Nympha de q̄ supi⁹ dixim⁹ & Ocyrhon fluuiũ ī finib⁹ archadi: q̄si velocit fluēs. Ocrēvo mõtẽ cõfragosũ dixerũt ātiq: a quo Ocrea notũ Calciamẽtigen⁹ qd ieq̄liter tuberata fit. ab hoc Ocreati dr̄: q ocreis calciati icedũt. Præterea ab Ocio p cõpositionẽ fit negociũ: qd ocio ptrariũ ē: de quo atq; ei⁹ deriuatiuis supi⁹ locuti sum⁹. QVISQVAM PICTA COLIT. Interrogatiue, pnũciādũ ē: vt sit sensus. Erit ne q̄si q colere possit fas⁹: & labores vrbanos: cũ frui liceat: ocio: ac deliciis ruris. COLIT. Habitat frequētat. PICTA FRIGORA SPARTANI SAXI. Pictos ac frigidos. Spartanos lapides. i. potētior̄ domos laconico marmor̄ cultas frigidũ epithetõ marmor̄ ē. Pictũ aūt ĩ ō dr: qa lacedęmoniũ marmor q̄dã veluti Sq̄marũ varietate pictũ videt. SAXI SPARTANI. Lacedęmonii marmor̄ qd p̄ciosissimũ habet: & viriditate cũctis hilari⁹ q̄le supi⁹ dixi⁹ Ophitẽ: & Tyberianũ atq; augusteũ eē sptani lacedęmonii dr̄r. Nã cũ ī cũ Messeniis obstupratas v̄gies suas ī solẽni messenior̄ officio bellũ ītulisset q̄ussima se execratõe obstrixerũt ñ pusq̄ me ssenã expugnasset ē ruersuros. Itaq; cũ p̄ter opiõẽ ānis iã decẽ tenerẽt & q̄relisvxor̄ post lõgã vidiuitatẽ reuocarent iuuenes legerũt ex eo gñe militũ. q post iusiurãdũ in supplemẽtũ venerãt: qb⁹ Spartã remissis, pmiscuos oim fœmiar̄ cõcubit⁹ pmisere: vt celeri⁹: certiusq; cõciperẽt. Ex iis nati ex nota mẽni pudoris. Sptani q̄si sati appellati sūt & idevrbs q̄q; Sptavocitata ē. INEPTVS. Imprudẽt qd aptũ & cõmodũ sit nõ discernẽs inepti, ppetatẽ p̄clare declarat Cice. cũ inqt. Ego me hercle Cęsar ex oibuslatinis verbis: hui⁹ v̄bi vivel maximã sp putaui. Quẽ enī nos ĩeptũ vocam⁹: is mihi videt ab hoc nomẽ habere ductũ: qd ñ sit aptꝰ: idq; ī sermõis nũ cõsuetudie plate patet. Nã q aut tps q̄ postulet: nõ videt: aut plura loqt: aut se ostẽtat eor̄: qbus cũ ēvel dignitatis: vel cõmodi rõnẽ nõ habet: aut deniq; in aliquo gñe: aut incõtinẽs: aut multꝰ est: sis inept⁹ dr: hocvitio cumulata ē eruditissima illa gręcor̄ natio. itaq; qd vitiũ hmõi græci nõvidẽt: ne nomẽ qdẽ ei vitio iponũt. Vt enī q̄ras oia quõ gręci ineptũ appellẽt: nõ repies. Oim aūt inepitar̄: q̄ sūt inumerabiles: haud scio an vlla sit maior q̄ vt illi solẽt: quocũq; iter hoies vsũ ē de reb⁹ aut difficillimis: aut nõ necessariis argutissime disputare. ab Ineptus fit diminutiuũ Ineptul⁹: & Ineptitudo: & Ineptia: q̄ tã v̄bor̄ q̄ factorũ est: & Inepte aduerbiũ: & Ineptioverbũ: qd est stulte aliqd vel dico/vel facio. Est aūt cõposita hæc vox ab ī nega tiua pticula: & apt⁹: qd mõ, p elegãti: & dextero ponit. Cice. Vt enī pulchritudo corpis apta cõpositiõe mẽbror̄ mouet oculos: & delectat: mõ, p colligato: & cõnexo. Var. Vbi luc⁹ opacus teneris fructib⁹ apt⁹. Cice. Quis enī hoiem hũc dixerit: q cũ tã certos cæli mot⁹: tã statos astrorũ ordines: tãq; int se oia pnexa & aptaviderit: neget iis vllã inesse rõn ē. Idē: Fulgẽtẽ gladiũ e lacunari seta eq aptũ demitti iussit. aliq̄n, p adepto. Var. Ea oib⁹ ostẽtat q̄ bello apt⁹ est. ab Apt⁹ fit Aptitudo: hoc ē cõueniẽtia/pulchritudo/elegãtia/& Apte aduerbiũ: hoc est cõmode cõueniẽter: & Aptovbũ: a quo Adapto: qd mõ accõmodo significat: mõ paro. Vir. Interea classẽ velis aptare iubebat Anchises. Idem: Proiecto dum pede læuo aptat se pugnæ. PORTAT MATTRINVM AVE. Mane salutat. Erat ei Romanor̄ mos mane salutare potẽtiores. Iuuenalis. Solicitus ne tota salutatrix iã turba pegerit orbẽ. Maturinũ opus dicimus: qd mane fit: & cũ prima aurora. Matutã enī imitatiõe græcorũ aurorã dicimus EXVTI NEMORIS. Nitidi peruii: nullis sensibus ipediti. PLENAS PLAGAS. Retia feris plena. DVCERE. Educere. SALIENTEM. Palpitantẽ. TREMVLA SETA. Hamo q̄ pẽdet e seta calamo Piscatorio alligata. PROMERE. Producere. Promere enī, pprie dicim⁹ ea: q̄ reposita fuerãt, pferre a Premẽdo: vt quidã putãt: deductũ. a quo Prõptus appellat: is q iã parat⁹: & expedit⁹ est ad agendũ: & ī quo nulla mora ē: q̄si iã e penu: siue repositorio fit, pduct⁹. itẽ Prõptus ingenio: qui ingeniosus est: hoc ē qui ingeniũ ad oia paratũ hẽt. & Prõptuariũ loc⁹: ī quo res advsũ necessariæ ita repositę sūt: vt statĩ, pmi: ac, pferri possint. itẽ qd facile, pduci pōt: & ī prõptu eē: q̄ iã parata: & īstructa sūt: a Prõpt⁹ fit Prõptior: & Prõptissimus: & aduerbia Prõpte/Prõpti⁹/Prõptissime. a Promo vero Depromo: & Expromo eiusdẽ significatiõis. FLAVA MELLA. Propri⁹ mell⁹ color ē Flau⁹: hoc ē Fulvo clarior: q̄lis ē color auri: cũ fulu⁹ exviridi & rubro: Flau⁹ exviridi rubro atq; albo fit. ab hoc fit Flaueovbũ: hoc ē fulgeo: & auri colorẽ reddo: qdã a flãma deductũ volũt: qd sit color haud dissimilis flãmæ: alii a flãdo: qd flata metalla eũ colorẽ hũt. a flauo Flauior̄ cognomẽ deductũ ob criniũ cãdorẽ. RVBRO CADO. Rubra testa. Mart. Si sumet rubra Cõchis tibi pallida testa: dubitadis iuẽtũ fuit ex rubra cretavasa fingere vl rubricã plastice addet. PINGVIS. Vel crassa ob qetãvitã: & ois solicitudis expsvl diues: ĩs ē reb⁹ ad vitã necessariis abũdãs. iõvsus ē poeta ĩs verbo onerat: vt rer̄ oim copiã significat. INAEQVALES. Impolitas: nõ dolatas manu artific⁹: q̄les fiũt mẽse rusticor̄. CINIS NON EMPTVS. Cinis fact⁹ ex lignis nõ emptis: & recte cineris vocabulo vsus ē: oua enī poti⁹ calido cinere: q̄ carbonib⁹ coquũt. SVA

Cicero

Ocimum: Basilicum.

Oceanus Herculis. Columne. Romina oceani et maris.

Virgilius

Ocris mons Ocrea. Ocreati.

Sparta. Ineptus.

Cicero

Ineptulus Ineptitudo Ineptia. Inepte. Ineptio.

Idẽ Varro. Cicero. Idẽ. Varro.

Virgili. Idẽ. Iuuenalis

Aptitudo Apte Apto. Adapto. Matutinum Matuta.

Promo Promptus. Promptuariũ Prompte ctius. ssime. Depromo Expromo

Martialis

Flauus.

Flaueo. Flauũ. Dibutades

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

OVA. Domi nata: nō aliūde q̃sita. NON AMET HANC VITAM. Imp̃cat̃ iimicis suis nevl̃ amēt: vl̃ asseq̃nt̃ hāc vitā: de q̃ loq̃t̃: sed ſp ivrbib⁹ viuāt: qd. ſ. hęc getis & voluptat⁹ plena fit: illāvo curar⁹: & miserię. ALBVS. Pallid⁹: hoc ē anxi⁹: ſolicit⁹: Albū ꝓ̃ę cādidū dicim⁹: qd Sabini cū. p. lr̃a ſcribebāt alpū: ſigdē agræco deducit̃ ἀλφὸς: q̃ vox cādorē ſigificat. vñ qdā Alpes a nuiū cādore appellatos exiſtimāt. Nos a gallis poti⁹ idi tū hoc nomē exiſtiam⁹: q mōtes altos alpes vocitāt. Sūt. n. Alpes mōtes altiſſimi: q italiā a Gallia: & Germāia diriminūt: q̃s puias p̃mus Annibal fecit: cū ātea tutā redderēt italiā. Vñ ois ille mōs ppetuo iugo tēdēs ad ſiccilū frœtū a pœnis: vt qdā putāt dict⁹ ē apœnnin⁹. ab Alpib⁹ vo Alpin⁹ dicim⁹: vñ Ciſalpina: & Trāſalpīa Gallia: & Albigauniū: & Albiū itemeliū liguriæ oppida. Nā cū ligures ptī ingaum: ptī itemelii dicerēt̃: eo⁹ coloniæ ad mare deducte. altera Albiū q̃i alpiū itemeliū: alterā vo Albigaunū vocitatæ ſūt. Q ñ vo ob timorē ſanguis ab exteriorib⁹ ptib⁹ ad cor refugit, ppē qd exalbeſcere faciesvidet̃ factū ē: vt albū ſæpe, p pallido capiam⁹: & Exalbeſcere, p palleſcere: qd greci q̃ę ἀωρὸ τοῦ λευκοῦ qd albū ſigificat dicūt λευκαίνειν Martia. λευκαίνει cupidę dicet auaritiæ. ab alb⁹ Albedo deducit̃: qd ſigificat cādorē. & Albū neutro gñe. Quūtul. Alii ſe ad albū trāſtulerūt Hoc & Albū p̃toris ſic albū iudiciū dicebat̃ q̃ qvel fœdaſſet: velvitiaſſet: vl̃ quocūq; ſcripturæ gñe turbauiſſet capitalit̃ nō expectata ordis ſnia puniebat̃: & Albor: & Albitudo, p albedię. Var. Q ui vidēt alborē ei⁹ admirāt̃. Plau. Ad ipſā capit⁹ albitudinē: & Albico cādico. Hora. Nec prata canis albicāt pruinis: & paſſiuū ei⁹ Albicor Var. Deorſū itaq; rapit̃ & offēſas aliquo a ſcopulo lapidoſo albicat̃: & Albula Tybris ab albo aq̃ colore: & Alba oppidū latii ab omię albę ſcrophæ cū trigita porcellis albis ibi reptę: q̃uis & alia alba ē ad lacū fucinū: ſed ab illa albani: ab hac albēſes dñr: a qb⁹ Albofia ſcuta: qb⁹ vtebant̃: q̃ & Decumana vocabāt: qd eēnt ãpliſſima: quē admodū & Decumani fluct⁹ dñr: & Albiona ager trāſtyberī a luco albiōata: i quo loco bos alba ſacrificabat̃: & Alburn⁹ Lucanię mōs a cādore v̄ticis: & Albunea dea: quā & leucotheā vocari ſupi⁹ dixim⁹. itē fōs & ſilua Tyburtina. Vir. Lucoſq; ſub alta cōſulit albunea nemor⁹ q̃ maxia ſacro fōte ſonat: ſęuāq; exhalat opaca Mephitī Mephitī obiter dr̃ t̃ræ putor: q̃ de aqs naſcit̃ ſulphureis: & ē i nemorib⁹ q̃uior ex dēſitate ſiluar⁹. alii Mēphitī dicūt deū eē Leucotheæ p̃nexū: quēadmodū ē Veneri adonis: & Diane Virbi⁹. Alii mephiti Iunonē ſtelligūt quā aerē eē cōſtat. Ois aūt putor ex aeris corruptōe naſcit̃: bon⁹ odor ex aere īcorrupto: vt ſit Mēphit⁹ dea odoris q̃uiſſimi ſiue rer⁹ male olētiū: & Alburnū adeps: vt ita dicā: arbor⁹. Ply. Hūor & Cortici arbor⁹ ē q ſanguis ear⁹ itelligi debet. Eſt. n. i toto corpe arbor⁹: vt reliquor⁹ aialiū cut⁹/ſāguis/caro/nerui/vene/oſſa/medullę, p cutæ cortex: hūor ſāguis, pximi plerīq; adipes: hi vocāt̃ a colore Alburnū mollis: ac peſſima ps ligni ēt in colore facile putreſcēs: teredini obnoxia: q̃re ſp ãputat̃. ab Alburnū fit v̄bū Exalburno: ſi ē alburnū detraho. Idē. E. re liqs arborib⁹ ficciſſima lotos: deīde robur exalburnatū cui nigricās color: & Albogaler⁹ pileū capitis: q̃ flamines diales vtebant̃. Fiebat. n. ex hoſtia alba ioui cæſa cui affigebat̃ apex virgula oleagina: & Albegmia ptes extor⁹ q̃ diis imolabant̃: ab eo⁹ cādore: & Albariū tectoriū de quo ſupi⁹ dixim⁹: & Albov̄bū: a quo Dealbo: hoc eſt cādidū facio: & Albeo alb⁹: ſiue pallid⁹ fio: a quo Albeſco. Albi calculi dicebant̃: q̃bus Cretēſes dies letos: quos in vita agerēt: numerare ſolebāt: nā cādidos lapillos ad hoc officiū eligebāt quēadmodū ecōtrario ifœlices atq; infauſtos dies nigris lapillis ſignabāt: & ex cādido⁹ nūero vitę tp̃s metiebant̃: malos. n. dies in ānor⁹ nūeros nō redigebāt. IN VRBANIS OFFICIIS. In quotidianis ſalutationib⁹: in p̃ſtandis opa togata: & Patriciis in ſenatū deducendis: aliiſq; vrbis laboribus. AD COPONEM. EPIG. LXXXV.

Albus. Alpus. Alpes. Apēninus. Alpinus. Ciſalpinus. Trāſalpinus. Albingauniū. Albium intemelium. Exalbeſco. Albedo. Album. Album ꝓtoris. Album iudicū. Albor. Albitudo. Albico. Albicor. Albula. Alba. Albolla ſcuta. Decumana. Albiona. Alburnus mons. Albunea. Leucothea. Mephitis. Alburnus. Adeps. Alburnus. Exalburno. Albogalerus. Albegmina. Albariuz tectorium. Albo. Dealbo. Albeo. Albeſco. Albi calculi.

c AVTVMNVS VEXATA MADET. Locādo copōes notat: clāvino a quā mittētes. Plurioſ⁹ īqt. Autūnus eſt. Etiā ſi cupias mer⁹: hoc eſt purū vinū vēdere nō potes. NYMBIS. De quo ſupi⁹ diximus MADET. Infunditur: humeſcit. VT CVPIAS. Q uāuis cupias. MERVM. Vinum purum.

AD FLACCVM. EPIG. LXXXVI.

q VALEM FLACCE VELIM. Flaccī admonet: quales optādę ſint puellæ: hoc eſt nec faciles nimis: nec nimis difficiles. QVOD CRVCIAT. Pertinacit̃ negādo. QVOD SATIAT. Vltro ſemper: ac facile concedendo. DE PHOEBO. EPIG. LXXXVII.

Posco

m ILIA PRO PVERO CENTVM. Facete i phœbū iuehit̃: q puer⁹ a mãgōe cētū milib⁹ nūmū emerat: cui⁹ tā fœdæ, p digalitatis causā eē dicit: q ipſe grādē pecuniā pœnis magnitudine a cinædis lucrifecerat. POPOSCIT. Petiit: quēadmodū ſupi⁹ dixim⁹: aliqñ tñ poſcere, p accipe ponit̃. Vir. Poſci equos: gaudetq; tuēs añ ora fremētis: aliqñ, p, puocare. Idē: Haud acrē dubites i p̃lia poſcere turnū. Cice. Poſcūt maiorib⁹ poculis. Nōnūq̃, p eo: qd ē in ꝓtrariū niti. Vir. Egdē ſic poſcere vētos iādudū: & fruſtra cerno tetēdere cōtra. PHOEBVS. Alias Drauc⁹: nunc Pædico. IN MEAM INVIDIAM. In odiū mei. MENTVLA. Propt̃ magnitudinē a mltis Cinædis expetita. BIS DECIES SESTERTIOLVM. Vigiti ſeſtertia. Diminutiuo ſ⁹ē metri gr̃a. Seſterti⁹: ſiue ſeſtertiū nūm⁹ē duar⁹ ſemis librarū & p geminū: ii. &. ſ. lr̃am a q̃ īcipit ſemis notat̃ hoc mō. i i ſ. vñ Seſterti⁹ dr̃: q̃ſi ſemis terti⁹: erat ei Dipōdi⁹ & ſemis: quo tpe denari⁹ decuſſis eſtimabatur: hoc eſt poſt duos ſequēs tertio loco eſt ſemis. AD FLACCVM. EPIG. LXXXVIII.

Virgilius. Cicero. Virgi.

Sestertius. Seſtertiuz. Seſtertiolum.

d AT BAIANA MIHI. Facete notat eos q pauptate opp̃ſſi: nihilomin⁹ delicias vitę ſequūtur: & ſil ſportulas, tenuitatē videt̃ ap̃p̃hēdere. Sēſ⁹ē. Cū Dōitianū ſecut⁹ veneri Baias: qd mihi op⁹ ē iter tātas delicias lauari: cū nihil habeā p̃ter q̃tidianā ſportulā cētū q̃drantū: p̃ſtat Romæ eē: & vulgarib⁹ vti balneis: q̃ male cœnantē bñ lauari. BAIANA. Q ue baiis dat̃ Baiæ Cāpaniæ oppidū ē iuxta lucrinū ſinū: inter puteolos: & Miſenū mōtē: in cui⁹ agro aq̃ calidę ſūt: & ad voluptatē: & ad varios morbos cōmodiſſimæ: adeoq; & fertilitate: ac copia rer⁹: & edificiis: & littor⁹ amœnitate p̃ſtātes: vt nō imerito ſcripſerit. Hora. Null⁹ ivrbe loc⁹ baiis q̃lucet amœnis: ob eā cām magna Romanor⁹ mltitudo ꝓfluere ad eas ſolebat. Dictæ aūt Baiæ ſūt a Baiovlyſſis ſocio: ſūt q exiſtimēt a baiis Baiulos appellatos: q onera mercedis gr̃a, p̃ p̃is hūer̃ portāt: q d, ppē cōfluētiū baias aduenar⁹ multitudinē magna ibi eēt hmōi hoim copia. a Baiulis Baiulov̄bū deducit̃: qd ē porto Plau. Ego baiulabo: Tuvt decet: Dñm ātēito ianis. ab hoc Baiulator: & Baiulatrix deriuāt̃. SPORTVLA Quotidian⁹ cibus: de quo ſupi⁹ dixim⁹. Principio qdē ordinariæ cœne dari a p̃ncipib⁹ ſolebāt. Sed Nero: vt mo

Baie

Baio. Baiulus. Baiulo. Baiulator. Baiulatrix.

Plautus.

dū ſūptibus abhiberet ad ſportulas redegit. Q uē morē deīceps poſteriores p̃ncipes ſeruauerūt: & Aliq̃diu Domitia. Hic tñ eū ad extremū ſuſtulit. Reuocata rectar⁹ cœnar⁹ cōſuetudie: ꝓpter qd exultās alibi. Martia. inqt Cētū miſelliā valete q̃drātes Ante ãbulonis ꝓgiariū laſſi. Q nos diuidebat balneator elix⁹. Regis ſupbi Sportulæ receſſerūt. FAMES. Pauptas iopia ægre ſufficiēs ad tollendā fame. INTER DELICIAS. Baiarum. ſ. TENEBROSA. Atra: obſcura: talia enī ſūt vulgaria balnea. LVPI ET GRILLI. Hi meritoria balnea invrbe habebant: i qb⁹ ignobiles atq; iopes lauabant̃. DE LEPORE ET LEONE. EPI. LXXXIX

Martial. Recte cene.

a NTRES AMPLA LICET. Repetit denuo luſus leporis cū leōe: notās eos q exiſtiationē q̃rūt cōtēdēdo cū iis: q ſūt p̃ſtātiores. TORVI. Aſpectu t̃ribilis: de quo ſupi⁹ dixim⁹. TERGVM. Dorſū. PROCVMBET. Ita faciet impetū: vt recūbere prorſus toto corpore videatur. ALTA. Profunda IVVENCORVM. Q uæ figere iuuēcis ſolet: quod facere non poteſt i tā paruo corpuſculo. DELECTA Nobili: ſtrenua: electa. AD LICIANVM. EPI. XC.

v ERONA DOCTI SYLLABAS AMAT VATIS. Cū laude diuerſos poetas cōmemorat: vt duos Senecas: & Lucanū celebret: & Caniū: & Decianū: & Lycianū: & ſeipſū q omēs fuerunt hiſpani. VERONA. Notavrbs: de q̃ ſupi⁹ locuti ſum⁹. Plynii: & Catulli p̃ma: quā Athefis ānis amœniſſim⁹ dirimit: vino oleo: oi frugū gñe: lanis p̃terea: & oib⁹: q̃ ad vſū vitæ hūanæ ptinēt: nulli Italicar⁹ vrbium ſecūda. ab hac Verone⁹: & Veronēſis deducunt̃. SYLLABAS. Verſus quor⁹ rō ſyllabis p̃ſtat. Eſt aūt ſyllaba p̃p̃hēſio lr̃ar⁹: dicta: ἀπὸ τοῦ συλλαβεῖν: qd cōpræhēdere ē: a quo Syllabic⁹ adiectiuū: vñ Syllabicā adiectionē dicim⁹ cū ſyllaba nihil ſignificās addit̃ dictiōi: vt hocce: huiuſce. DOCTI VATIS. Catulli. Hic. n. poeta Veronēſis fuit: nat⁹ in peninſula lac⁹ Benaci: quē vocāt Sirmiō: i quo iābi acerbitas i p̃mis claruit: vt i Bibaculo: atq; Horatio. MANTVA. Hæc q̃q; celeberrīa vrbs ē Galliæ Ciſalpinæ: ab Ocno Mātus filio cōdita: vñ nomen hēt. Clara in p̃mis. P. Virgilio Marone: q vt apud græcos homer⁹: ſic apud nos oīm: quos añ acta ſecula tuleret poetar⁹ p̃nceps fuit: nat⁹ Craſſo: & Pōpeio cōſulib⁹: mr̃e magia polla: pr̃e Virgilio ruſtico: i vico: q Andes vocabat̃: nō, p cul abvrbe Mātua: de q̃ ipſe cecinit. Mātua diues auis: ſed nō gen⁹ oib⁹ vnū. A mātua Mātuan⁹ deriuat̃. APONA. Patauina. Apon⁹ fluui⁹ eſt par⁹ abvrbe Patauio diſtās. Lucan⁹. Euganeo ſi vera fides mēorantib⁹: augur Colle ſedēs Apon⁹ terris vbi fumifer exit: atq; ātenorei diſpgit̃ vnda Timaui: Suetonu⁹ de tyberio. Morat⁹ eſt Geriōis oraculo: vt de cōſultatiōib⁹ in Aponi fōtē talos aureos iaceret: euenit vt ſūmū numerū iacti ab eodē oñderēt: hodieq; ſub aq̃ viſunt̃ hi tali. Patauii nat⁹ eſt. T. Liu⁹ hiſtoric⁹: & Stella: ac Valeri⁹ flacc⁹ poetę. De Valerio Flacco alibi quoq; locut⁹ eſt Martia. Flacce Antenorei ſpes & alūne Iaris. Ali⁹ q̃q; poeta Patauin⁹ fuit noīe Voluſi⁹ q̃ Ennii ſecut⁹ rer⁹ geſtar⁹ Populi Romani ānales carmīe ſcripſit: hui⁹ meminit Catullus. At Voluſi ānales Padua moriēt̃ ad ipſā. Et laxas ſcōbris ſæpe dabūt tunicas. Stellā paucis añ annis oēs exiſtimabāt Neapolitanū fuiſſe: & hic nō Poetæ ſed oppidi nomē eē arbitrabant̃: quē errorē nos primi ſuſtulimus i cōmētariis in Papinii ſiluas a nobis ædītis: in qb⁹: & papinii: i ipſū Neapolitanū fuiſſe declarauim⁹: cū antea ab oib⁹ Tollolan⁹ exiſtimaret̃. CENSETVR. In p̃cio: & exiſtiatōe eſt. APOLLODORO. Sex me morant̃ Apollodori fuiſſe Prim⁹ Atheniēſis comic⁹. Secūd⁹ Gele⁹. cui⁹ comœdie fuerūt Philadelphi: & Siſiph⁹. Terti⁹ Tarſēſis tragic⁹. Quart⁹ itē Atheniēſis grāmatic⁹: diſcipul⁹ ariſtarchi. Quīt⁹ Pergamen⁹ rhetor p̃ceptor calidii: q docuit Auguſtū. Sext⁹ Alexādrin⁹ Comic⁹ æmul⁹ Menādri: de quo locutus ē Marti. PELIGNI. Sulmo oppidū ē i pelignis: de qb⁹ ſupi⁹ dixim⁹. Sulmoni aūt ort⁹ eſt Ouidi⁹ Naſo: poſt Virgiliū a nr̃is laudat⁹. Sulmo a Solymo Aeneæ comite cōditore ei⁹ vrbis nomē accepit. Ouidi. Hui⁹ erat Solym⁹ Phrygia comes vn⁹ ab ida: a quo Sulmōis mœnia nomen hñt. Idē: Sulmo mihi pr̃ia ē: gelidis vberrim⁹ vndis: Milia q nouies diſtat abvrbe decē. a Sulmōe Sulmonēſes dicti. SONANT. Reſonāt. Celebrāt. CORDVBA. Ampliſſimū hiſpaniæ oppidū circit̃. xxx. ſtadia diſtās ab Obulcōe: quo tradūt Cæſarē abvrbe roma ſeptio: ac vigeſimo die pueniſſe: ab ea Cordubēſis deducit̃. FACVNDA. Q uæ facundos habuit viros. LOQVITVR. Laudat. DVOS SENECAS. M. Anne⁹ ſeneca Cordubēſis Romāvenit declamator egregi⁹: q̃uis opa ei⁹ ad poſteros nō puenerit. hic ſtatī eques fact⁹ honores meruit: habuitq; liberos: q̃s i hiſpāia ſuſcepat ex elbia vxore. L. Anneū ſenecā Iuniū Anneū Gallionē: & Anneū Melam. Seneca philoſoph⁹ fil: & declamator: & poēta ſignis euaſit: ſub Nerōe mortu⁹ē ſolutis venis. LVCANVM. Anne⁹ Mela ſenecæ fr̃ añq; ivrbē veniſſet: donat⁹ eq̃ ſtri ordīe. ex. C. Acilia filia acilii Lucani orator⁹ filiū ſuſcepit. M. Anneū Lucanū. hic Neroni p̃ncipi grat⁹ fuit q̃ſtorq; añ ętatē fact⁹ gladiatoriū mun⁹ edidit. Scripſit ſaturnalia ſiluar⁹ libros decē. medeā orpheū: icēdiū vrbis icēdiū Troianū cū Priami calamitate: Pharſaliā nō finiuit vari⁹: vt Quiti. inqt copioſ⁹ ſublimis: ꝓcitat⁹ oratorib⁹ magis: q̃ poetis imitād⁹ IOCOSAE. A iocis de qb⁹ ſupi⁹ dixim⁹. EMERITA. Augusta. Emerita oppidū ē hiſpaniæ i Turdulis: ſicut i Celtiber⁹ Cæſar augusta Cani⁹ a Gadib⁹. Decian⁹ ex emerita: Lician⁹: & Martialis: e Bilbili eodē tēpore in poetica floruerūt. DE LEVINA. EPIG. XCI.

Marcia. Catul. Sueton⁹ Lucanus. Plynius Ides Virgilius Horatius. Aetna. Aponus. T. Liuius. Stella. Val. Flaccus. Volusius. Apollodori ſex. Sulmo. Ouidius. Sulmonenſis. Cordubа. Cordubenſis. Seneca. Anneus. Mela. Anneus. Lucanus. Emerita. augusta. Cesar augusta. Canius. Decianus. Licianus.

Martia.

Ouidius. Idem.

c AETA NECANTIQVIS. Exēplo ſeuinæ docet mulierib⁹ frequētiā hoīum: & laſciuiā locor⁹ vī tandī eſſe. hæc enī cū caſtiſſima eſſet: Baias, p, fecta: dū balneas frequētat incidit in amorē adoleſcētis: quē ſequi potius voluit: q̃ ad virū redire. hac rōne motus Plato in libris de republica ſcripſit: maris vicini amœnitatē vitandā eſſe, ppter multorū hoīm cōuentū: & inhoneſtos ac vitioſos pegnor⁹ mores: ſic enī inqt. πρὸς οἰκῶν γὰρ θαλάττῃ χωρὰ τὸ μὲν πάρεκάθην ἡμέρᾶν ἡδὺ μάλᾶ γέμειν ὀκτῶν ἀλμυρὸν καὶ πίνρὸν γεῖ τὸν ἠπᾶ: hoc eſt mare ciuitati vicinū affert quidem in vita delectationem: ſed certe ſalſum admodū: & amar⁹ conſortiū eſt. ANTIQVIS SABINIS. Herfiliæ: q̃ Romuli vxor fuit: & aliis ſabinis q̃ rapte a romanis fuere. hæ enī tanta ſ̄ viros dilexerūt: vt in bello parētū cū viris ear⁹ cauſa ſuſcepto dirimerint prælīū eoſq; mutuo p̃ciliauerint: manere q̃ apud viros q̃ cum illis reuertī voluerūt. Iuue. Sit formoſa decēs: diues ſecūda vetuſtos Porticibus diſponat auos intactior omni crinibus effuſis bellū dirimēte Sabina. Sabini antiq̃ſſimi italiæ populi ſūt: & idigenæ: atq; aborigines. ab iis Picētes ſanniteſq; in Colonias defluxere ſabinā Tyberis alluit: quēadmodū vmbriā latiūq;. Quippe iter Vmbros: ac Latinos ſūt ſabini extēdunt̃q; vſq; ad No

Juuenalis

Sulmo. Ouidius. Sulmonenſis. Seneca. Anneus. Mela. Anneus. Lucanus. Emerita. augusta. Cesar augusta. Canius. Decianus. Licianus. Sabini. Sabina.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS.USAL.ES

mētū oppidū:&a religiōe:ac cultu deorū:lī ē ἀπὸ τοῦ σεβεῖν dicti ſūt Sabini: q̃ſi ſebini hi quōdā ciuitates ſine
mœnib⁹ icolebāt: vtvetuſtū lacædemoniorū morē referrēt.a Sabin⁹ Sabell⁹ deducit. Iuue. Mēſāq; Sabellā. Il-
lyrii Sabinā appellabāt telū venabuli ſiſe. Enni⁹. Illyri reſtāt ficis. Sabiniſq; fodētes. Q VAMVIS. Quantū
uis. TETRICO. Triſti mœſto/crudo/aſpo/ſeuero Tetrū.ppe atrū dicim⁹. Vir. Lauit iproba teter Ora:cruor
Hic p metaphorā: tetrū aliq̃n.p fœdo: atq; cuitabili ponim⁹. Ci. Postremo hæ rā i liberis ciuitatib⁹ regnandi exi
ſūt cupiditates: qb⁹ nihil nec tetri⁹: nec fœdi⁹ excogitari pōt. vñ. Tetrov̄bū: qd fœdo: & polluo ſignificat. Pacu.
Beluarū: aut ferarū aduēt⁹ loca tetret. Aliq̃n.p amaro. Lucreti⁹. Acveluti pueris Abſinthia tetra medētes Cum
dare conant. Nōnullq̃.p aſpo/ſæuo/crudeli. Ci. Promiſſū poti⁹ nō faciēdū: q̃ tetrū facin⁹: admittēdū fuit. hic Te-
tre aduerbiū: qd aſpe: ipie: crudeliť ſignificat. & horū cōpatiua: ac ſuplatiua Tetrior/teterrim⁹/tetri⁹/teterrime
itē Tetric⁹ mōs i Sabinis aſp: atq; ardu⁹. a q̃ Triſtes hoies: & ſeueri tetrici dīr. Vir. Qui tetricę horrēt/ rupes
mōtēq; ſeuerū. PERMITTIT. Exhibet: cōcedit. MODO LVCRINO MODO AVERNO. Lucri
n⁹ & Auern⁹ duo lac⁹ ſūt: i ſinu Baiano p̃ puteolos adeo ꝓpinq: vt i maxis aliq̃n tēpeſtatib⁹ cōiungi ſolebāt. Hos
Cęſar purgauit adeo ſiluarū dēſitate ātea obductos: vt exhalās ide p āguſtias ſulphureę aq̃ odor grauiſſim⁹ ſup
uolātes aues necaret: a q̃ Auern⁹ ē dict⁹. Portūq; Iuliū fecit imiſſo i Auernū & lucrinū mari. vñ a qbuſdā Iulia
vnda: & iuliū op⁹ appellat. Lucrinū ſūt q a lucro noiatū putēt: ob mltitudinē piſcū: q ibi capiebāt. Nā Lucrin⁹
mōs ē i brutiis ad extremū Italię oppoſit⁹ Peloro: i q̃ Locr⁹ oppidū ab Aiace Oileo: & Naritiis: q̃ illū ſecuti ſūt
cōditū fuit. Vir. Hic & Naritii poſuerūt mœnia locri. IN FLAMMAS. In amorē: qa amor vrit. vñ & cæc⁹
ignis dī. Virgi. Vuln⁹ alit venis: & cæco carpit igni. Et arderevſurpatus pro eo quod eſt vehementer amare
Idem Formoſum paſtor Coridon ardebat alexim. RELICTO. Dimiſſo. Liquere.n.mō dimittere ē. Vir. Li
qm⁹ Ortigiæ port⁹: pelagoq; volam⁹. Mō defluere. Idē: Hucſūmis linquūť rupib⁹ ānes. Idē: Nāq; ſolo ruptis ra
dicib⁹ arbos vellit. Huic atro liquūť ſāguīæ guttę. Hic fit ꝓpoſitū Reliquo: qd dimitto ſignificat: a q̃ reliqæ qcqd
relictū ē. Idē: Troas reliqas danaū: atq; imitis Achilli. Poetæ.n.metri grā.ll.duplicāt. & Reliquū qd ſil⁹ p reſi
duo capim⁹ q̃ſi id qd relictū ē Reliquorū: & cæterorū appellatiōe oēs ꝓtineri iuriſcōſulti tradūt. Cæter a græco
deducit. κάτερος. qd ſignificat & alius: a quo fit cōiunctio: ſiue aduerbiū Cæterū: qd ſignificat. Sed ſiue id qd ſo-
lem⁹ dicere: qd reliquū ē. Cætera ēt aliq̃n aduerbialiť capit: & ſignificat deiceps. Vir. Cætera pce puer bello. Cę
tra v̄o breue ſcutū ē. Var. Quis rotūdā facere Cętrā neg̃at. Vir. Leuas cætrā tegit. Ab. ἑτέρος. ēt: qd ē alter:
fit Heteroclitū: qd iterp̃tari pōt alienæ: & iſolitę declinatiōis: & Heterogenū: q̃ſi alteri⁹ gn̄is. & Hetruria: vt qdā
putāt: q̃ſi ἑτέρος ὅρος lī ē alter t̄min⁹: qn̄ Hetruriæ fines, ptēſi ſūtvſq; ad p̄mā ripā Tyberis: vnā.n.dūtaxat ri
pā tenebat Roma. Iuue. Et q̃ impii fines Tyberinū v̄go notauit. Ab Hetruria Hetruſci appellati: & Hetruſce
aduerbiū. itē a Reliquo fit aliud ꝓpoſitū Dereliquo: qd ſignificat prſus: & i totū reliquo. Reliquere.n. dixim⁹ ad
tp̃s ſiue reuerſuri. Dereliquere v̄o oino deſerere. itē a liquo fit aliud cōpoſitū Deliquo: qd ppe ſignificat p̃termit-
to. Q n̄v̄o p̃termittere ea: q̃ p̃teriri nō debēt peccare ē. Deliquere ēt p peccare vſurpat. hic Delicta peccata dīr:
q̃ aut ꝓpoſito: aut ipetu: aut caſu fiūt. Propoſito deliquūť latrōes q factionē hnt: Impetu cū p hebrietatē ad ma
n⁹ vel ad ferū venit. Caſu cū i venatu telū in ferā miſſū hoiem intēfecit. A deliquo ēt fit Deliquiū: hoc ē defect⁹
vñ Deliquiū ſol dicim⁹: cū ſol i curſu ſuo deficit. itē Deliquū: qd Plaut⁹ frequēt p mn⁹ vſurpat. PENELOPE
VENIT ABIT HELENE. Pudica venit: i pudica diſceſſit Penelopes: Heleneſq; notæ hiſtorię ſūt. Illa Ica
ri filia fuit: vt Homer⁹ tradit: & vxor Vlyſſis: q̃ ex eo Telemachū genuit: cūq; vlyſſes p̄mo ad troiā deide pva
ria loca orbis t̄rarū pfect⁹ lōgo tp̄e ſolē reliqſſet: q̃q̃ a mille pcis ſolicitata: fidē tū marito pudicitiāq; mirifice ſua
uit. Hæc vero iouis & lædæ filia cū Menelao laconū regi cōnubio iūcta eſſet: relicto viro ſpōte ſecuta eſt Paridē
qui tū forte a menelao ſuſceptus hoſpitio fuerat: quæ res origo: atq; incitabulum fuit belli Troiani.

AD CELEREM. EPIG. XCII.

T RECITEM. Ex pſona Celeris notat malos poetas: q recitādo cārmia ſua auditorū obtūdūt aures
v Sic iferi⁹ de ligurino hæc tibi nō alia ē ad cœnā cauſa vocādi. Verſiculos recites vt ligurine tuos. Q d
ſi non ſcombris ſcelerata Poemata donas cœnabis ſol⁹ iam ligurine domi. NON AVDIRE SED
RECITARE CVPIS. Non cupis recitari mea: vt ea audias: ſed vt habeas cauſam recitandi tua.

AD FABVLAM. EPIG. XCIII.

ELLA ES NOVIMVS. Facete Fabulā deridet: q̃ nimiū iactādo ſe bellā puellā: & diu tē eē: faſti
b diū oib⁹ afferebat. QVIS ENIM POTEST NEGARE. Pulchritudo. n. & ętas oc̄lis cernit. Di
uitiās munera declarant. vñ iferi⁹ ingt. Sotæ filia clinici fabula: & donas & amas Echis a ſotos. SED
CVM TE NIMIVM FABVLA LAVDAS. Licet forma & ætate & fortunis ſi ſignis ſis: maiorē tū
moleſtiā ex iactātia tua q̃ ex illis voluptatem percipimus. AD CECILIANVM. EPIG. XCIIII.

VM DIXI FICVS. Facete ex pſōa Ceciliani duovitia piter carpit: vnū morū: alterū ligue. In mo
c rib⁹ Cynędos notat: q ex nimio attritu morbū ꝓtrahūt: quē græci Sycoſin: nos ficū: ſiue Mariſcā appel
lam⁹. In ligua v̄o lrarū ignaros carpit: q ficū p fructu ſecūdæ dūtaxat declinatiōis eē exiſtimāt: p mor-
bo q̃rtæ. Sēſus ē. Eādē eē hn⁹ vocabuli declinationē: ſiue fructū: ſeu morbū ſigificet gn̄e aut differre: cū fœmini
gn̄is ſit: qn̄ fructū ſignificat: qn̄v̄o morbū: maſculini. Q d fic⁹ q̃rtæ declinatiōis ſit: qn̄ fructū ſignificat: manifeſtū
eſt. De arbore. Cice. Vxor ē ſuā ſuſpēdiſſe ſe de ficu. De fructu. Plau. Fic⁹ nobis attulit duricorias p̄coces. Mar
tia. Res mira ē: fic⁹ nō hētvn⁹ ager. Q d etiā in vtraq; ſignificatiōe ſecūdæ ſit declinatiōis: patet. De arbore. Iuue.
Ad q̃ diſcutiēda valēt ſterilis mala robora fici. De fructu. Cice. Ex tātulo grano fici. Ab hun⁹ fructus ſilitudie ge
nus morbi fic⁹ appellat: quē græci Sycoſin vocāt: Duæ ei⁹ ſpēs. Alterū vlcus durū: & rotūdū ē: alterū humidū: &
iæq̃le. Ex duro exiguū qdā & glutinoſū exit: ex humido plus: & mali odoris. Id qd calloſū: & rotūdū ē maxie i
barba fit: id v̄o qd humidū i capite: & i locis obſcœnis. Sūt enī ani q̃q; multa. ac plena tedio mala: vt rimæ ſedis
quas græci Rhagadas: & Rhagadia vocāt. Cōdiloma: hoc ē turbercula: q̃ ex quadā iflatiōe naſci ſolēt: & Ve

Sabellus ſabinam Teter — iuuenalis
Tetro — Ennius
Tetre Tetricus. — Virgilius
Lucrinus Auernus — Cicero
Iulia vnda Lucrin⁹ mōs. — Pacu. Lucreti⁹. Cicero
Locrus Naritij Cecus ignis Linquo — Virgilius
Relinquo Reliquie Reliquus Reliqui Cereri Ceter Ceterum Cetra heteroclitum heterogeneus. Hetruria Hetruſci Hetruſce derelinquo delinquo delictum deliquium deliquum Penelope Thelemachus helene — Idem. Idem. Idem.

Frons.
pumex.

nõ barbata. Idem: Ne toga barbatos faciat: vel penula libros. FRONTE NONDVM PVMICATA Martialis
Facie nõdũ polita: metaphorice. n. frõs ad ſaiata trãſferẽ. Significat aũt rudẽ adhuc: atq; ipſectũ librũ. eteni pumi
ce poliũt libri: poſtq; pfecti & ligati ſũt. Pumices dñr oẽs lapides eroſi: ſed hi ppe: q; i vſu ſũt corpor; leuigãdor;
ꝓcipui i æoliis iſulis. Probatio eor; ẽ i cãdore: ac mimo põdere: & vt maxie ſpõgioſi: atq; aridi ſint: ac teriſacles
nec i fricãdo harenoſi. Theophraſt⁹ ſcribit potores i certamie bibẽdi ꝓſumere farinã eor; tãtãq; eẽ, refrigerãdi. i
his naturã: vt feruere muſta deſinãt pumice addito: fiũt ex iis dẽtifricia optia. a pumice fit Pumico v bũ: li ẽ Po
pumice.
pumicatũ
pumicatio
pumicoſũ.
lio: leuigo: vñ Pumicatũ Politũ: ac leuigatũ dicim⁹: & Pumicatio leuigatio ẽ: & Pumicoſũ: qd Pumicis: vl na
turã: vl ſilitudinẽ hẽt. Itẽ Pumicoſũ locũ Pumicib⁹ plenũ. CVLTVS. Ornat⁹ VMBILICIS. Vmbo me
Ambo.
Ambilic⁹.
Reate ytalie
dia ps Clypei ẽ. Ab hoc Vmbilic⁹ dr: qcqd in aliq; re ẽ mediũ. vñ Reate oppidũ vmbilicũ eẽ Italiæ dicim⁹: qa in
medio fere Italiæ ſitũ ẽ. Itẽ ligamẽtũ inteſtinor; qd mediã fere planicẽ vẽtris obtinet: vmbilicũ appellam⁹: ad
hoc factũ: vt p eũ foet⁹ dũ ẽ in vtero nutriat. Ab hu⁹ ſilitudĩe: & pius Circul⁹ in terra deſcript⁹ ad dignoſcendos
vẽtos: vmbilic⁹ dr. Ply. Per hu⁹ mediã longitudinẽ duci ſarculo ſulcũ: vl Cinere lineã: mediãq; circũſcribi circu plynius
lo puo: q vocat vmbilic⁹. Itẽ pu: ac rotũdi: politiq; lapilli ea dẽ rõne vmbilici dñr. Ci. Tũc eni duo excellẽti ſſimi Cicero.
viri repueraſcere maxie videbant: cũ ex vrbe tanq; eviculis ãbulaſſent: & ad Caietã: Laurẽtũq; Cõchas & vmbili
cos legere cõſueuiſſẽt. Itẽ Vmbilici ornamẽta: & veluti Caliculi qdã qb⁹ libri ornãtur: & gẽmæ liganẽ. Martia. Martia
Q uid, pdeſt mihi tã macer libell⁹ Nullo Craſſiorvt ſit vmbilico. Ply. Indimire gaudẽt lõgitudine Bentlloꝝ ſo plynius
loſoze gẽmar; eẽ ꝓdicãt: q; carere auro malint: & ob id pforatos Elephãtor; ſeu religãt: & alios cõuenit nõ opor
Vmbilicatum.
Vmbilicatim.
Membrana
tere pforari: quor; ſit abſoluta bonitas vmbilic⁹ ſtati ex auro capita ꝓꝑhẽdẽtib⁹. Ab Vmbilic⁹ Vmbilicatũ: qd
Vmbilicos hẽt: vel aliqd ad Vmbilici ſiſitudinẽ. Itẽ Vmbilicati aduerbiũ q̃ſi p Vmbilicos: ſiue ad ſiſitudinẽ
Vmbilicor;. MEMBRANA. Corio: quo libri veſtiunt: ſculpũturq; miro artificio. Mẽbrana eni vt ſupi⁹ di
xim⁹: ppe Corũ ſigificat: quo mẽbra tegunt. vñ & Mẽbranæ: q̃ ad ſcribẽdũ fiũt: appellate. Marti. Eſſe puta cę Martialis
ras q̃nis mẽbrana vocẽ. Delebis q̃tiẽs ſcripta nouare voles. TALES. Q uales dixim⁹: hoc eſt nõdũ pumicatos
nec vmbilicis cultos atq; mẽbrana. ABEO. A pre virgis Chartę: li eſt ab ipſo autore. SILENTIVM. Vt au
tor ſileat: nec declaret librũ: quẽ ille recitat a ſe fuiſſe cõpoſitũ. AD CHOERYLVM. EPIG. XCVI.

IBER HOMOES. Facete Iocat in Choerylũ de hac voce liber. Dicebat Coheryl⁹ Martialẽ nimis li
t berũ eẽ: hoc ẽ nimis libere loq. Reſpõdet Martia. Vere liber: hoc ẽ ocioſũ: & oſb⁹ curis vacuũ eſſe: q de Idem.
eo ſcribẽdo tp̃s terat: quaſi dicat indignũ eſſe Choerylũ: de quo ſermo habeat. NIMIVM LIBER
ES. Nimia licẽtia vteris: quẽadmodũ ſuperius declarauimus. LIBER HOMO EST. Non habet qd agat

DE RVFO ET NAEVIA. EPI. XCVII.

VICQ VID AGIT RVFVS. Rufũ deridet: ita Neuię meretric⁹ amore furẽtẽ: vt nihil aliud vl
q loqueret: vel cogitaret: cũ tñ: vt mos ẽ meretricũ: alios amãtes haberet. Martia. de eiſdẽ: Nũqd pollici Idem
ta ẽ tibi beatã noctẽ Næuia? & paulo poſt Suſpiras: retices: gemis negauit? SI TACET. Si de nulla
propinare
philotesia.
alia loquat. PROPINAT. Cõpotat: Propinare, ppe eſt ꝓguſtato leuiter vino poculũ alteri offerre: q̃ cõſuetu
do ide initiũ habuit: qd pncipes græciæ ſoleni die: quẽ Philotheſiã vocãt miſcere aureis: atq; argẽteis poculis vi
na ſolebãt: q̃ e manu geſtãtiũ ſumẽtes ori parũper admouebãt: deĩde alteri: quẽ vellẽt offerebãt: igens hoc argu
propinin.
propinare
mẽtũ beniuolẽtiæ exiſtimãtes: hocv, ppinin: ſiue, ppinare: qd ſigificat ꝓhibere dicebat. hĩc ergo factũ ẽ: vt Pro
pinin: ſiue, ppinare ſit cibũ: potũq; extraordinariũ vel uptatis gr̃a cũ amicis ſumere: & qd vulgo dr̃ cõpotare: qd
ẽt Coronati facere ſolebãt ꝓguſtãtes: vt dixim⁹: & ſibi inuicẽ pocula ꝓbentes: qn etiã i abſentiũ mẽoriã idẽ facti
tãtes: Socrates apud platonẽ hoc poculũ Critiæ ppino. Martia. Næuia ſexcyathis: ſeptẽ iuſtina bibat. Idẽ: Si Idez
triſti domicœnio laboras. Torani potes eſurire mecũ Nõ deerũt tibi ſi ſoles, ppinin Viles Cappadocæ: gueſq Terenti⁹.
porri. Terẽ. Hũc vob comedẽdũ: & bibẽdũ, ppino. Demoſthenes eos q patriã, pdũt προῦπινεῖν τοῖσ ἐχθροῖσ Demoſthe
hoc ẽ, ppinare hoſtib⁹ dicebat. INNVIT. Signũ capite facit: quẽadmodũ ſupius dixim⁹. MVTVS. Eligus
Mutus
Mute littere.
Mutio.
Mutesco.
obmutesco
Muſſo.
Muſſito
Muſſitabundo
Mutilum
Mutilo
Mutilatõ
Mutilator.
trix.
Mutili quadrãguli.
Murmuro.
Murmurator.
trix.
Murmuratio.
Murmurabundus.
Murmurillum
Murmurillo.
Canius.
Mutũ a mugiẽdo qdã dictũ exiſtimãt: eteni cũ loqui nõ poſſit: ſiue id linguæ defectu: ſiue auriũ accidat: prũpit
tũ in vocẽ: q̃ mugit⁹ poti⁹ qdã q̃ ſermoviderẽ. Ab hoc Mutæ lr̃æ dicte ſuũt: qd poſite in vlti mis ptib⁹ orõnis veluti
obmuteſcere cogãt loquẽtes: & Mutio verbũ: q d eſt ſũmiſſe loquor. Enni⁹. Palã mutire plebeio piaculũ ẽ: a quo Ennius.
Obmuteſco: q̃ſi mutus fio: & Muſſo frequentatiuũ: qd eſt murmuro: & q̃ſi mutiuocẽ reddo. Vir. Fit ſonit⁹ muſ Virgilius
ſantq; oras & limia circũ. Intẽdũ ẽt taceo: & q̃ſi Obmuteſco. Enni⁹. Nõ poſſuit muſſare boni: q̃ facta labore Enixi Ennius.
liq̃ trũ, p dubito vſurpat. Vir. Muſſat rex ipſe latin⁹. Itẽ a muſſo fit aliud frequẽtatiuũ Muſſito: qd ẽ diſſimu Virgilius
lãdi gr̃a taceo. Terẽ. Accipiẽda ẽ: & muſſitãda iiuria adoleſcẽtiũ. Ab hoc fit Muſſitabũdus tacẽs. qdã trũ mutũ Terentius
dictũ exiſtimãt q̃ſi minutũ: qd eo ſenſu minut⁹ fit. Vñ etiã Mutilũ deductũ putãt: hoc eſt trũcatũ: cõminutũ: &
Mutilo v bũ trũco: ꝓminuo: a quo Mutilatio: & Mutilator: trũcator: Mutilatrix trũcatrix. Mutili q̃drãguli
dñr: q ex aliq; pte cõminuti ſũt hoc mõ [illegible] Murmuro v o factitiũ v bũ eſt: ppeq; de aq̃ dr̃: & murmur
leuis aq̃ ſtrepit⁹ appellatur: pomẽ trũ & pro quocunq; ſtrepitu: & Murmuro plerũq; accipitur pro eo: quod eſt
ſecrete obloquor: & maledico: A quo Murmurator, murmuratrix, murmuratio, murmurabũd⁹. Itẽ Murmu
rillũ pro murmuratiõe. Plau. Nolo ego Murmurillũ neq; ſuſurrum fieri: & Murmurillo verbũ pro murmuro plautus.
Idem. Q uid murmurillas: & cædis facie. DEMISSO VVLTV. Ne a coheryllo videatur. NAEVIA Ides
NON VNA EST. Q uia dixerat vna eſt Næuia: hoc eſt ſola: nunc iocando in eo verbo dicit nõ eſt vna: hoc
eſt nõ eſt ſimplex: ſed multiplex: qa multis dat: non ſoli tibi. AD MAXIMVM. EPIG. XCVIII.

OEPIT MAXIME. Iocat ad maximũ ſcribẽs de Canio poeta failiari ſuo: q natura ita hylaſ erat
c vt ſemp rideret. Apud Terẽtũ: de quo ſupius locuti ſumus i tẽplo ditis panis ſimulachrũ erat: qd ſemp
ridere videbat. Cœpat Canius habitare i cãpo Martio: vbi Terent⁹ erat. eſt ergo ſenſus Terẽtus. Q uid
ſolebat oſtẽdere pana ridentẽ: cœpit nũc oſtẽdere Caniũ. Hic eſt Cam⁹ de quo ſupi⁹ ſcripſit. Gaudẽt iocoſe Canio
ſuo Gades: & iferi⁹. Dic muſa qd agat Canius me⁹ rufus: poſtq̃ multa cõmemorauit petẽs: an talia ageret: reſ-

pondit Muſa. Vis ſcire qd agat Cani⁹ tu⁹ ridet TERENTVS. Terẽtus: ſiue Terẽtũ loc⁹ erat i cãpo Martio Terentus
Diti: & Proſerpinæ ſacer: de quo ſupi⁹ dixim⁹. In hoc Panis: & Satiror; ſaunoniq; ſimulachra erãt: qd dii ter Terentum.
reſtres in tẽplo ditis: q t̃ræ de⁹ ẽ: collocarent: quẽadmodũ dii maris in tẽplo Neptũni: & dii cæli in tẽplo iouis. Pan
PANA. Pan Demogorgonis fili⁹ traditẽ fuiſſe: & cũ Cupidĩe aliq̃ pugnaſſe: a quo ſupat⁹ ĩci diſſe i amorẽ Sy Syrinx.
ringis. Vir. Q uã cũ trãſire Ladonẽ Archadiæ amnẽ nõ poſſet Nymphar; ꝓcib⁹ in paluſtrẽ Calamũ mutatãvi
diſſe. Ex hoc ſtati cõpoſuiſſe fiſtulã: q̃ ex illi⁹ noĩe apud græcos Syrinx ẽ vocata: ſeptẽ iparib⁹ calamis ſiſ cõiun
Virgi.
ctis. Vir. Pan ꝓmus calamos cæra ꝓiũgere plures inſtituit. Hũc ꝑterea, pdiderũt cornua in frõte erecta habuiſ
ſe barbã, plixã: virgã q̃q; in manu geſtare ſolitũ: & fiſtulã ſeptẽ cicutis cõpactã: pedib⁹ ꝑterea caprinis: & aſſiduo Fiſtula.
riſu iſignẽ fuiſſe. Q uar; rerũ hmõi rõnes ptulerũt: qd Pan: quẽ alio noĩe Inuũ vocãt: a ſapiẽtib⁹ ſol eẽ exiſtima Inuus.
tur. Q uippe hũc deũ Arcades colũt: τὸν τῆσ ὕλησ κύριον hoc eſt nõ ſiluarũ ſolũ: ſed vniuerſæ materiæ dñm
appellãtes. Cui⁹ materiæ vis vniuerſor; corpor; ſiue terrena: ſiue diuina ſint: cõponit eẽntiã. Vñ a græcis Pan
qd oẽ ſignificat appellat. Cornua hui⁹ barbæq; plixa demiſſio naturã lucis oſtẽdũt q̃ ſol & ambitũ cæli ſupioris
illumiat: & inferiora colluſtrat. In caprarũ pedes definit: qrũ hoc aĩal & terrenũ eſt: & ſemp alta frequẽtat paſcẽ
do: ſicut ſol & radios ſupne demittit i terras: & cũ ſe recolligit in mõtib⁹ videt. Hui⁹ amor & deliciæ Echo eẽ exi Echo
ſtimat: q̃ tãgi a nemie põt: qd ſignificat harmoniã cæli: q̃ ſoli amica eſt q̃ſi ſphæra; oim moderatori nũis ſenſi
bus ꝓꝑhendi nõ poſſe. Fiſtula ordinẽ ſpũs inæq̃lis oñdit: qa vẽti: in qb⁹ nulla æq̃litas ẽ, ppriã ſumũt de ſole ſub
ſtantiã. Virga ptãtẽ ſolis oñdit: q cũcta moderat. Riſus aut rõ ab Arcadib⁹ ſũpta eſt: q ſimulachrũ Veneris lu
gẽs fingebãt: qd ſupi⁹ hẽmiſphæriũ terre Venerẽ: iferi⁹ aũt Proſerpinã vocãt. Q uia ergo ſol ãnuo greſſu p duo
deci ſignor; ordinẽ tẽdẽs: ptẽ quoq; inferioris hemiſphærii ingrediẽ duodeci eni ſignis Zodiaci: ſex ſuperiora Catabaſis.
ſex iferiora cẽſenẽ: q̃ncũq; ẽ i iferior ib⁹: diẽſq; iõ breuiores facit: lugere dea exiſtimabat tanq̃ ſol morte q̃dã tẽ Hylaria dies
porali rapt⁹ ſit: & a, ſperpina retẽt⁹. At panẽ faciebãt ridẽtẽ: qa finita Catabaſi (Sic eni i ferioré ſolis meatũ vo Pan
cãt) ſimulatiõeq; luct⁹ pfecta cerebrãt: lætitiæ exordiũ. viii. kal. Aprilis: quẽ diẽ Hylaria appellabant quo primũ Pamphilus
tpe ſol diẽ lõgiorẽ reddẽs: terras illuſtrat: hmõi igit lætitiã riſu ei⁹ oſtẽdebãt: quẽ tot⁹ terræ deũ eẽ arbitrabãt. Pamphilia
habebat Pan cornua i radiorũ ſolis ſiſitudinẽ: & cornuũ lunæ. Ridebat ei⁹ facies ad ætheris imitationẽ. In Pe Pamphilium
ctore Nebridẽ habebat ſtellatã ad ſtellarũ imaginẽ. Pars iferior hiſpida erat, ppt arbores, virgas, & feras. Capꝶ mare
nos pedes hẽbat: vt oñderet terræ ſolidtiatẽ. Itẽ fiſtulã ſeptẽ calamor; ppt cæli harmoniã i q̃ ſũt leptiformes ſo Pammiſſus
ni Sic toti⁹ de⁹ figurabat cũ & πᾶν vocaret: qd apud græcos totũ ſignificat. vñ Pãhil⁹, ppriũ nomẽ quaſi tot⁹ fluuius
amãs: & Pãphilia q̃ſi tota frõdoſa: regio ẽ mioris Aſiæ iter Ciciliã: & Syriã: a q̃ vicinũ mare Pãphiliũ dictũ pã Panetolium.
miſus q̃ſi tot⁹ odioſus ob dãna: q̃ agris iferebat. Thæſſaliæ fluu⁹ Pãnetoliũ q̃ſi totã cõtinẽs Aetoliã: mõs. Ae Panetius
toliæ maxim⁹ Paneti⁹ q̃ſi tot⁹ moralis, ppriũ nomẽ philoſophi ſtoicæ ſectæ: quẽ Cicero in libro de officiis imi Philoſophus
Cicero.
tat⁹ eſt. Pãdectæ oĩa ptinẽtes. Inſcripſit hoc noĩe librũ ſuũ Tiro Tulli⁹: vt Gelli⁹ refert: & diu⁹ Iuſtinian⁹ libros Pandecte.
q̃ qb⁹ vetera iura collegit. Pãdectas appellauit ἀπὸ τοῦ πάντα δέχειν: qd oĩa habeat: vl ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν Pandion.
ἀδικεῖ qd oĩa cõtineat. & Pandion, ppriũ nomẽ q̃ſi tot⁹ Διόσ hoc eſt tot⁹ iouis: fuit Erithæi regis Athenar; fili⁹ Panchata
cui ſucceſſit in regno. Hic cũ auxilio Terei regis Tracũ fudit regẽ põti: q Athenas obſidebat, ppter qd meritũ Panegyris
Pandion Prognẽ filiã ei dedit vxorẽ: & Panchaia q̃ſi tota dehiſcẽs regio eſt Arabiæ tota harenoſa: i q̃ arbores Panegerici
Virgilius
ſpõte natæ thus emittũt. Vir. Totaq; thuriferis pãchaia pinguis haren⁹. & Panegyris mercat ἀπὸ τοῦ πᾶν ſermones.
τὰ ἀγοράζειν li eſt ab oib⁹ rebus mercandi. vñ græci πανηγυρίζειν mõ nũdinari: mõ celebrare dicũt. hic Pa Pangeus
negeryci dicti ſũt ſermones: q in cõuẽtu ppli: & ſacris celebritatib⁹ habenẽ q̃les ſũt: qb⁹ diui ĩpatores laudanẽ: & Pangea
Panagæus q̃ſi tot⁹ terra ob nimiã ſcilicet fertilitatẽ Promõtoriũ ẽ Thraciæ Beſſis cõterminũ: & Macedonię Pantrepes.
iiũctũ: ad cui⁹ radices Meſtus defluit ãnis. Hic Pãgea regio: & Pangea arua dñr. Stati⁹. Procibũt inarata diu Pentagia.
Statius
Pãgæa iuuẽci. & Panitrepes: qd oĩa vertat: Scythiæ fluu⁹: & Pantagia: qd oĩa agat. Siciliæ fluu⁹: q cũ plenus Panſelinos.
icedit: totã pene Siciliã iplet: & Paſelinos plenilunũ: q̃ſi tota luna. Nã σελήνη Luna dr̃. vñ & proſelen⁹ dr̃ ante Proſelenus.
Cicero.
lunã. Cice. Arcades hoc cõmẽorãt: q ſe Proſelenos aſſerũt. & Pãteſilea nomẽ Amazõis q̃ſi oĩa ſubiẽs: hęc Ori Panteſilea
theæ ſucceſſit in regno: & Troianis aduerſus græcos in bello Troiano ſuppetias tulit. & Pãtomim⁹: q oĩa imi Pantherа.
tat: & in theatro mõvni⁹: mõ alteri⁹ pſonã gerit. & Pãthera aĩal q̃ſi tota fera: & Pãtheon tẽplũ oĩm deor; Pantheon.
nomen, ppriũ Patheus: qd & Pãth⁹ dicit. Fuit hoc noĩe fili⁹ Otrei: frĩs hecubæ: Phœbi ſacerdos. & Pancrati q̃ſi Pantheus.
oĩa potẽs ludus gymnic⁹ qnquertio cõſtans: a quo Pãcratiaſtæ dñr: q hoc ludo excellũt. & Panurg⁹ calid⁹: aſtu Panthus.
tus: quaſi rerũ oĩm expientiã hãs: a quo Panurgia: caliditas: aſtutia. Plan. Iſtæc Panurgia tete i priſtinũ dabit Pancratium.
Plautus
& Pãdocrator oĩpotens: & Panaces hærba: de q̃ ſupi⁹ diximus: cui⁹ ſucc⁹ Opopanax appellat: ἀπὸ τοῦ πᾶν Pancratiaſtes.
Panurgus.
Pandocrator.
Panaces.
Opopanax.
Panacea.
Pamphagi.
Pandora.
Pancarpie.
Plynius.
Virgilius
cτὰ ὀκεῖν hoc eſt a ſanãdis oib⁹. Ply. Panaces: ipſo noĩe oĩm morbor; remedia, pmit. A quo deducitur Pana
ea. Virg. Ambroſios ſuccos: & odoriferã panaceã. & Pãphagi Aethyopiæ populi qb⁹ eſca ẽ quicqd mãdi põt. Coronę.
& Pãdora de qbus ſupius diximus: q̃ſi oĩm donavel q̃ſi ab oibus donata: vel oĩm rerũ genere donata. de q̃ ſupe Viteo.
rius diximus: & Pancarpiæ coronæ exvariis: & pene oibus florũ generib⁹ factæ. CANIVM. Non minus ri Vitor.
dẽtem: q̃ facere Pan ſolebat. AD LIBRVM SVVM. EPIG XCIX. Vitidus.

ADE SALVTATVM. Libellũ admonet: vt ad proculũ ſalutãdũ ſuo noĩe, pficiſcat. Viã ad ędes Vitide
v illi⁹ ducentẽ oſtẽdit: monet vt ſi forte rogeẽ a Proculo: cur ipſe nõ iuerit: reſpondeat id a ſe factũ: ne ſtu Vitido
diũ ſcribẽdi iter mittat. NITIDOS LARES. Cultas domos. Nitẽ, ppe ſplẽdere ẽ. hic Nitor ſplẽdor Vitiditas.
Nitid⁹ cult⁹: ſplẽdid⁹: a q̃ Nitidior: & Nitidiſſim⁹. itẽ Nitide ſplẽdide: vñ fit Nitidi⁹: & Nitidiſſime. itẽ Nitido Vitredula
Ennius.
Virgilius
abluo. Enni⁹. Eã ſecũ aduocãt: eũt ad fõtẽ: nitidãt corpa. Ab hoc Nitiditas, p nitore. Acti⁹. Formę nitidate ꝑca Eniteo
rus regi. Præterea a niteo Nitedula ĩal noctu lucẽs: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹: & ꝓpoſitũ Eniteo: qd ẽ enico reſplẽdeo
CASTORA. Tẽplũ Caſtoris: & Pollucis qd i foro erat: & licet gemis fratrib⁹ e ẽt dicatũ: vnũ trĩ Caſtoris dice Caſtor.
batur. De caſtore: & Polluce abunde diximus ſuperius. Caſtor etiam animal eſt ex eorum genere: quæ græci Amphibion.
Amphibia vocant: qd, tã terra q̃ aquis viuant: caſtrant ſe dẽtib⁹ periculo a venatorib⁹ vrgẽte ob id ſe peti ſciẽtes.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

Castoreus

Castoreū medicī vocāt aliud aīal horrēdi morsus. Arbores iuxta flumīa dētib⁹ ĩsi ferro cædūt. Cadentiū fructi busvescunt: hoīs parte cōpræhēsa: nō anteq̃ fracta cōcrepuerint ossa morsu resoluunt. Cauda piscīū iis est squā mosa sine vllis pilis: quā si domi educes: qd nos expti sumus madefacere aq̃ sæpius die oportet: ne fatiscat. Cæ tera species sitteræ ē: de qua dixim⁹: molissimas lanas habēt: ex qb⁹ germani pileos faciūt: quos inuersis litteri bifri, p fibri appellāt. Latinæ enī Fiber pōtic⁹ appellat ab extremis oris amnīū quas colūt: effossis eī in ripa cu niculis: caudā intra aquas tenēt: reliquo corpore ī sicco habitāt: priore pte germani, p carne: posteriore, p pisce ve scītur. Plau. Sic me subis quotidie q̃si fiber salicē. Fibras oīm rer̃ extremitates vocam⁹. vñ & iecinor̃ fibras dicimus: & Fibrias vestimētor̃. Vir. Nec fibris reges daturvlla renatis. Plyni⁹. Munū iecusculis fibrę ad nu merū lunæ dier̃ in mēsę cōgruere dicīt: totidēq̃ iueniri: quorū lumen eī⁹ sit. Quin & radices fibre dicunt: qd arbor̃ hærbarūue extremitates sunt. Virg. Et amaris intuba fibris. VICINVM CANAE VESTAE. Propinquū ædivictoriæ in q̃ Vesta pessimuntæ allata posita fuerat: & iusta ædificata Vestaliū Virginū domus. Papi. An noua contēptis surgent pallatia flāmis. Pulchri⁹ an tacita viglet face troicus ignis Atq; explo ratas iā laudet vesta mistras. CANAE. Antiq̃. Saturni enī & Opis filia fuit: q̃uis & alia vesta fuerit Saturni mater quēadmodū superi⁹ latissime disseruim⁹. DOMVM VIRGINEAM. Domū: Vestaliū virginū: q̃ ignē ppetuū custodiebāt. PALATIA. Regiā Domitiani. Palatia ædes supbæ: āplæq; vocant: a Palatio p̃ci puo mōte vrbis Romæ. Palatiū aūt vel a Pallāte ibi sepultovocitatū ē: vel qd pecora ibi pascētia Balare cōsue uerūt: sic enī vox eī⁹ aīalis exprimit: a qua deducit Balatus: vel qd palare. i. errare ibi pecudes solitæ sint. Pala re enī a palis castror̃: hoc est fudibus: mō huc: modo illuc translatis: pvagari & errare vsurpamus. Itē p sepere & q̃si palis munire: a quo Palatū appellatū est id spatiū: qd intra os dētib⁹: labiisq; q̃si qbusdā palis munitū est. Vnde & Dispalare separare dicim⁹. Sisen. Dispalati ab signis digressi oēs: ac dissipati. Idē. Tāto plures passim dispallant. Lactāti⁹. Nec tū sola lingua pōt loquēdi manus iplere nisi acumen palato illisserit. Vel qd Hyper borea palāto habitauerit: q̃ ex Hercule peperit Latinū: a palatio Palatin⁹ deducit: vñ Palatinū deū: & Palati nū diuū dicim⁹. & Palatialis flamē: qui ad sacrificandū ei deo cōstitut⁹ erat: in cuius tutela Palatiū eē putabat. & Palatual sacrificiū qd fiebat Romæ in mōte Palatio. SACRO. Quia in eo diu ipatores habitabāt. QVA Via scilicet. PLVRIMA IMAGO. Maxima statua: & est descriptio colossi Domitiani: de quo Papini⁹. Cælo ne pactū Fluxit opus: siculis an cōformata caminis. Effigies lassū Steropē Brōtēq̃ reliquit: an te Palla diæ talē Germanice nobis Effinxere manus. Imago, pprie similitudo: & effigies dicit: cui⁹ diminutiuū ē Imagū cula. Vir. Atq; ipsi⁹ vmbra creusæ visa mihi añ oculos: & nota maior imago. Per metaphorā tū aliq̃n, pvagina accipit. Idē: Curuā seruās sub imagine falcē. Rhetores imaginē vocant figurā q̃n dā orōnis: cū res nō gesta in dicat: sed vt gesta sit ostendit: vt est illud. Ipse inflāmat⁹ celere ac furore in fore venit: ardebāt oculi toto ex ore crudelitas emicabat. Græce Icon dicit: quā Cicero diffinit esse: cū formæ ad formā q̃dā similitudīe fit collatio aut laudis: aut vituptationis causa. Icones ēt dicunt Imagines ex mēbris ipsis a pictorib⁹: siue statuariis exp̃sse Ply. Effigies hoīm nō solebāt exprimi nisi aliq̃ illustri causa ppetuitatē merentiū: & p̃mo sacror̃ certaminū vi ctoria: maximeq; olympiævbi oīm: qui vicissent: statuas dicari mos erat. Eor̃ vero: q ter ibi supauissent: ex mē bris ipsor̃ similitudine exp̃ssa: q̃s iconas vocāt. Ab hoc fit Iconic⁹ qd significat ita pictū: vt ex eius mēbris Simi litudo exp̃ssa sit. Idē: A deo iā color̃ vsus increbruerat: adeoq; ars pfecta erat: vt in co p̃lio Iconicos duces pixis se tradatur. Athenieūsiū, Melciadē, Callimachū, Cynegirū, Barbaror̃, Dariū, Tyssapherne. Ab hoc fit Imagi norverbū: qd est alicu⁹ rei: q̃ facta sit vel fieri possit aut potuerit: etiā q̃ fieri nō possit: similitudinē mēte cōcipio: a quo Imaginatio hmōi cōcept⁹ appellat: & Imaginabile: qd mente cōcipi pōt etiā si fieri non possit. Quidā ēt Imaginariūvsurpārūt, p eo: qd nec est: nec eē potest: sed dūtaxat imaginatiōe pōt cōpræhēdi. Ab imaginor etiā Imaginator: & imaginatrix: & imaginabund⁹ deducit: SVMMI DVCIS. Domitiani. MOLES RA DIATA. Magnitudo opis: quo Colossus sustinet fulgore splendens. Papiniū gēmata scripsit a gēmar̃ ful gore. Quæ supimposito moles gēmata Colosso. MIRI. Admirādi. RHODIVM OPVS. Colossiū solis: q vt superi⁹ diximus: iter septē orbis spectacula numerat. DETINEAT. Remoret: ac suspensū teneat miracu lo tāti operis. FLECTE VIAS. Verte iter. Flectere: torquere: & curuare ē: a quo Flexus: & Flexio: & Fle xile: siue Flexibile: qd torquæri: siue curuari pōt: & Flexura curuatio. & Flexipes: de quo supra diximus: & Fle xanius: qd aīm flectit. Cicē. Tantāvim hēt illa: q̃ recte a bono poeta dicta ē flexanima: atq; oīm regina rer̃ ora tio. itē cōposita Circūflecto: hoc est in girū flecto. a quo Circūflex⁹ accētus. Deflecto: & Inflecto notē significatio nis. Reflecto: rurs⁹ flecto: siue reto flecto. TECTA. Tēplū. LYEI. Bacchi. MADIDI. Vino madētis. THO LVS. Templū pars, p toto. Proprie enī Tholus est testudo: & veluti scutū breue in medio tecto: quo trabes cō nectunt: in quo dona cōsueuerūt suspēdi. Vir. Siqua tuis, p me pater hyrtach⁹ aris dona tulit: fiqua ipse meis ve natibus hausi: Suspēdi ve tholo: aut alta ad fastigia vexi. CYBELES. Matris deor̃: quā supra dixim⁹ terrā es se Demogorgonis filiā: oīum genitricē: q̃ & Vesta dicit: de qua Papim⁹. O hoīm diuūq; æterna creatrix: quæ fluuios siluas aīarū semia mūdi Cūcta: Prometheasq; manus. Pyrrheaq; saxa gignis. Alii eādē hāc cū Ope fa ciūt Saturni vxore: de qua supra dixim⁹. Per illud qd Tympanū habet scribit Varro. Significari hāc esse orbē terræ: qd turres in capite: oppida: qd sedes figant circa eā: cū oīa moueant: ipsam nō moueri: qd Galli illi mini strēt: eos qui semine idigent terrā sequi oportere: in qua oīa reperiunt: qd se apud eā iactāt: eos qui terrā colunt sedere nō oportere: semp enī eē qd agant. Cymbalorū sonit⁹: ferramentor̃ iactandor̃: ac manuū crepit⁹ q fit in colēdo agro: significāt ideo ære: q̃a terrā antiqui ære colebāt anteq̃ ferrū esset inuētū. Leonē adiūgi solutū: atq; mansuetū: vt ostendat nullū genⁿ terræ esse tā remotū: ac vehemēter ferū: qd nō subigi: coliq; queuiat. CORY BANTE. Sacerdote Cybeles de quo supra diximus. PICTO. Quia Corybantes picti sacra Cybeles celebra bant: & ideo Baptæ: vt supius memimus dicebant. Iuuena. Cecropiā soliti Baptæ lassare cocyton Ille supcliū madida fulgine tinctū Obliq̃ ducit acu. CLARI PENATES. Quos superi⁹ dixit nitidos lares. Clar⁹ ppe

Fiber
Fibra. Fimbria.
Palatium
Balo Balatus. Palo. Palatum Dispalo
Palatinus. Palatialis. Palatual
Imago. Imaguncula.
Icon Icones.
iconicus
imaginarium. imagino:
imaginatio imaginabile. imaginator:. Imaginatrix. imaginabūd⁹.
Flecto Flexus Flexio. Flexile Flexura Flexanimus Circumflexus accentus Deflecto Inflecto. Reflecto. Tholus Cybele. Vesta
Baptæ Clarus

Plautus. Plynius. Virgilius
Virgilius Papi.
Sisenna. Idez. Lactan.
Papi.
Virgilius Idez
Cicero.
Plynius.
Idem.
Plynius.
Plato. Chrisipp⁹
Speusippus Cleanthes Cornificius
Papi.
Cicero.
Virgi.
Papi
Varro
Iuuena.

Clara dies. Inclytus.
Clare.
Claritas. Præclarus or. ssimus Præclare rius. ssime.
Clarigo. Clarigatio. Clareo Claresco Claritudo Clarifico. clarificator. Declaro. Declarator. Declaratio
Clemens. clementer Clementior Clementia Inclemens. Inclementia. Inclementer Claros. Clarium Clarius. Clanius. Frons Postes Phebus. Phebe Daphne.
Apollo.
Apollo. Alexicacus Lemius Apollo Pean Altus apollo: Libissinus apollo.
Sybilla. Sylla.
Apollinares ludi Sybillini libri

Lucid⁹ dr̃: vt Clara dies: Figurate tū, p ĩsigni: atq; excellēti accipit: & eo q̃ veluti fulgore quodā famæ resplēdet: q & Inclyt⁹ dr̃: q̃uis pl⁹ē inclyt⁹: q̃ clar⁹. Nā ī p̃positio auget κλυτός vo grace clar⁹ dr̃. hic Clar̃ hoiem: & Clara gesta dicim⁹. itē qm̃ q̃ clara sūt: ab oīb⁹ cernūt: Clarū ēt, p apto: & manifesto acipim⁹: vt clar⁹ sermo: clara orō. hic fit aduerbiū Clare: & cōpatiua: suplatiuaq; eor̃ Clarior/Clarissim⁹/Clari⁹/Clarissime: Clarissimar̃ psonar̃ ap pellatiōe. vt iuris cōsulti scribūt cōtinēt fœmię nuptę clarissimis psonis. Clarissimar̃ ū fœmiar̃ noie senator̃ filiæ: nisi q̃ viros clarissimos sortitæ sūt: nō habēt: fœmjs. n. dignitatē clarissimi mariti tribuūt. Parētes vo do nec plebeis fuerit nuptiis copulatæ. Tādiu itaq; clarissima fœmia erit: q̃diu Senatori nupta ē: aut separata ab eo alii iferioris dignitat nō nupserit. itē a Clar⁹ Claritas mō facilitas: vt Claritas orōnis: mō excellētia: vt splen dor: vt Claritas gñis: claritas rer̃ gestar̃. itē Præclar⁹: qd ī eadē sigificatiōe accipit. Ci. O p̃clar̃ custodē outū: vt aiūt lupū. A q̃ Præclarior/Præclarissim⁹/Præclare/Præclari⁹/Præclarissime. & Clarigo vbū: qd ad Roma nū morē ptinet. Nā cū Romāi bellū idicere alicui volebāt: pī patrat⁹, p̃ficiscebat ad hostiū fines. & Præfat⁹ q̃dā solēnia clara voce dicebat se bellū idicē ob certas causas: vel qd nec abrepta aīalia: nec noxios reddidissēt: vel qd agrūvastassēt: vel qd socios læfissēt: vl aliqd aliud eiusmōi. & ĩs Clarigare dicebat a clarātate vocis: & talis actio Clarigatio vocabat: q̃ facta hasta ī illor̃ fines missa idicabat pugnę pncipiū. Qd tetigisse videt Vir. cū inqt. Et iaculū torquēs emittit ī auras Principiū pugnæ. itē Clareo verbū: qd ē clar⁹ fū. Turpini⁹. Cui⁹ adūtu isula hodie claret Cypros. ab hoc fit Claresco. Petroni⁹. Et tile ātēq̃ dies clarescere tvenit. itē Claritudo, p claritate. Salu. Cū p̃serti tā multæ: variæq; sint artes aī: qb⁹ fūma claritudo parat. itē a Clar⁹ fuit cōposita Clarifico: qd sigificat il lustro: a quo Clarificator: Clarificatrix: Clarificatio. & Declaro apio: manifesto. a quo Declarator: Declaratrix Declaratio: qd vbū ad facta frequēti⁹ ptinet: q̃ ad dicta. Ci. Declarauit id mō temeritas. C. Cæsaris: Qui oīa iu ra diuina atq; hūana puertit. aliq̃n ēt ad dicta. Idē: Q̃n qd sentirē exposui: vellē tua cā re poti⁹ declarare: q̃ orō ne. Aliq̃n accipit, p sigifico. Idē: Nullū verbū ē qd idē declaret latine: qd græce ἡδονή q̃ voluptas. Sūt ēt q Clemē tē a claritate mētis deductū existimēt: ē enī, ppe Clamēs benign⁹: pī⁹: & nō iratā aut pturbatiōe aliq̃ affectā: sed clarā & serenā mētē hās. a quo Clamēter/Clamētia/Clamētior/Clamētissim⁹: & ecōtrario Inclamēs Inclamētia Inclamētē cū ꝓpatiuis: suplatiuisq; eor̃ Claros vo ī sula ē vna ex Cycladib⁹: de q̃ dixim⁹. & Clariū oppidū Colophoniorū: in quo apollo colebat ob id Clari⁹ dict⁹. Clani⁹ ū fluui⁹ ē Cāpanię, ppe Neapoli. EXCELSAE Altæ sublimis: vt supra dixim⁹. ALEVA FRONTE. Tēpli. ſ. Cybeles. Frōtē nō mō aīaliū: sed ēt inaiata rū rerū āteriorē ptē dicim⁹: sicut Tergū posteriorē. vñ a frōte & a tgo: hoc ē ab āteriori pte: & a posteriori. FA STVS. Elationē magnificētiā. TOTO POSTE Totis valuis. Nā postes sūt: qb⁹ sustinēt valuæ. Ply. In ex tremis Africæ visi sūt Elephātorū dētes postiūvicē habere. PROPIOR. Magis propiti⁹. vt superi⁹ diximus. PHOEBVS. Apollo q̃ iouis & Latonę fili⁹ fuit eodē ptu cū Diana genit⁹: q̃ & ipa phœbe vocitata ē. hic Phy tonē miræ magnitudis serpētē excalescēte terra post diluuiū Deucaliōis creati q̃d mrem secut⁹ fuerat sagittis cōfixit: diuinatiōis & sapiæ de⁹ a poetis existimat⁹: & medicinæ reptor. Amauit Daphnē: q̃ in Laurū cōuersa est arborē huic deo sacrā: ꝓpterea ea coronat poetę. Dict⁹ ē aūt Phœb⁹ vel ἀπὸ τοῦ φοῖ τὰν βιᾶ: hoc ē qd ife rat: vel a specie & nitore pulchrū. n. & iberbē fingebāt: ppē qd p̃ma barba & Capill⁹ sacrari ei ab iis q adolescētię ānos excederēt: Solebat. Græci eteni φοῖβόν: hoc ē phœbū καθαρόν καὶ λαμπρόν dicūt. i. purū & splēdidū: qua rōne & Phœben sororē eī⁹ appellatā volunt. Idē: Apollo vocat ἀπο τοῦ ἀπόπαλλεῖν τὰς ἀνίας: vt Plato existiat: hoc ē a iactura radior̃. Crisipp⁹ vo Apollinē dictū existiauit ab a p̃uatiua pticula: & πολλοῖ: qd sigificat multi ὁ πολυδόρος καὶ ὁ οὐχὶ πολλοῖ: hoc ē qd sol⁹ fit: & non multi: quō & latini Solē: q̃si soliūvoca uerūt: qd tātā claritudinē sol⁹ obtineat. Speusipp⁹ qd ἀπὸ πολλῶν ὄυσι ὠνπνόος: hoc ē qd vis eī⁹ ex multis ignib⁹ cōstet. Cleāthes ἀπὰ λλῶν καὶ ἀλλῶν τὰς ἀνὰ τὸ λὰς πόιθυλιν ὄν: hoc ē qd ab aliis locor̃ declina tiōib⁹ oriat. Cornificiū ἀπὸ τοῦ ἀνὰ πολεῖν: hoc ē qa ītra circuitū mūdi: quē græci πόλον appellāt: ipetu lat⁹ adort⁹ referē. Alii q̃si ἀπόλλυον τὰ τὰζῶα: qd exinanimat: & pimit aiantes: cū iis pestilētiā p itēperiē calor ĩmittit. Hic ē qd arcu: & sagittis hui⁹ dei simulachra decorant. Sed qm̃ idē autor ē: & publicæ sospitatis: cū solis tēpies animātib⁹ existimat p̃stare: est ꝓpetua ipsa salubritas: & pestilētiæ casus rarior accidit. Iō Apollinis si mulachra manu dextra grās gestabāt: arcū cū sagittis sinistra: q̃si ad noxiā pigrior foret: salutē vo dextra manu prōptissime largirē. Propterea q; huic deo medēdi tribuebāt ptatē: qa tēperat⁹ solis color: oīs morbos expelle ret. Vñ qdā ἀπόλλῶν ἀ q̃si ἀπελλῶν τὰ cognoiatū putauere tāq ἀπελλάνον τὰ τὰς νόσους: hoc ē mor bos expellētē: nec defuerūt q latinā poti⁹ iterp̃tationē secuti Apollinē appellatū dixerit q̃si appellātē: ĩ ē depel lētē mala. Quippe Apellinē, p Apollineveteres dixisse manifestū ē. Hic Athenieses hūc deū Alexicacon voca bāt: qd supi⁹ dixim⁹ expulsorē malor̃ sigificare ob eā rōnē Lyndii λοῖιοῦν: hoc ē Lœmiū apollinē colebāt: qd ei cognomē finita pestilētia ipos uerūt & Virgies Vestales Romæ ī sacr: ita Apollinā vocabāt. Apollo medi ce Apollo Pæan παιᾶ. eni ἀπο τοῦ παύειν τὰς ἀνιάς: hoc ē sedādis morbis noīauerūt. Eūdē q̃q deū Vliō appellauere: hoc ē salubritatis autorē. Homer⁹: ὄὖλε ἑκαὶ μιλάχε ἐρᾶι: hic Thesea ferūt: cū ī Cretā ad mino taurū ducerē: Apollini Vliō, p salute: & reditu suo votū fecisse. Hic & apud Pachinum Sicilię, pmōtoriū: Apol lo libissin⁹ eximia religiōe colebat: qd cū libies aduersus Siculos cū classe, pfecti ad id, pmōtorium appulsi eēnt Apollo q ibi colebat ab īcolis iuocat⁹ ĩmissa hostib⁹ peste: & pene cūctis subita morte iterēptis: cultores suos li berauit. Romę q̃q cū ludi p̃mo Apollini exvaticinio Martii vatis: carmieq; Sybillino celebrarent: repētino ho stiū aduētu excitatā ad arma plebē fuisse mēorāt: & hosti occurrisse. Sed mox ibrē sagittar̃ ī aduersos referrivi sā & hostes fugasse: & victores Romanos ad spectacula dei sospitalis reduxisse. Quī ludi istituti ferunt bello punico ex libris Sybillis Cornelio rufo decēuiro: q, ꝓpterea Sybilla cognoīat⁹ ē: & postea corrupto noīe p̃mus cœpit Sylla vocitari. Ludi ipsi Apollinares vocitati: dataq; ī eā rē duodecī milia æris p̃tori: & duæ hostię maio res ac decēviris iussū: vt græco ritu his hostiis sacrū facerūt. Apollini boue aurato & capris duab⁹ auratis. La tone boue fœmia aurata: ludosq; ipsos ī circo popul⁹ coronat⁹ spectaret q̃ p̃ma Apolliariū ludor̃ origo fuit. Hic obit docēdū ē Sybillios libros dictos fuisse: q̃s romani sūma religiōe: atq; ob fuātia custodiebāt: & ad eos q̃si ad

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL

oraculū qndecīvirī adire ſolebāt:cū dii īmortales publice erāt cōſulēdi.Horȝ īuētio talis mēorat fuiſſe.An ho-
ſpita:atq; icognita Tarqnū ſupbū regē adūt nouē libros ferēs:q̃s eē dicebat diuina oracula:eos dixitvellevenū-
dare.Petito a rege p̃cio trecētos Philippeos aureos poſtulauit.Kiſit rex q̃ſi an reliquos ſex eodē p̃cio emerevellet:iterro-
gauit.Id rex multo deriſit magis dixitq; anū iā pculdubio delirare.Mulier ibidē ſtati tris alios libros exuſſit:
atq; idipſū denuo placide rogauit:vt tris reliquos eodē illo p̃cio emeret.Targn ore iā ſerio attētiore aio fact cō
ſtātiā mulier(haud negligēdā putauit & tris reliquos libros:mhilo miori p̃cio:q̃ qd p oib ſuerat a pncipio pe
titū:mercat ē.Mulier a rege digreſſa poſtea nūq̃ locivſa cōſtitit.Propt qd Sybilla exiſtimata ē:libriq; ipſi in ſa
crariū cōditi.Sybillini appellati.Sybillas aūtveteres vocabant mulieres entheas:hoc ē q̃ȝ pect deū recepiſſent Virgilius
Vir.Magnā cui mētē:aimq; Deli ſpiratvates.Dictę aūt ſūt Sybille p dīna cōſilia noſcēt.Aeoles ei ὀνόματι ὦσ
deos vocāt:βοῦλαι græce cōſiliū dr.Var.i libris rerū diuinaȝ:q̃s ad.C.Caſare pontificē maximū ſcripſit:Decē Varro.
fuiſſe Sybillas cōmēorat.Pria de Perſis fuit:cui mētione fecit Nicanor:q res geſtas Alexādri Macedōis ſcri
pſit.Secūda lybica:cui memnuit Euripides.Tertia Delphica:de q̃ locut ē Cryſipp de diuinatiōe.Quarta Cu-
mæa:quā Neuī libro belli punici:Piſo i ānalib noiauit.Quīta Erythræa:quā Apollodor Erithrē ſuā Ciuē
eē affirmauit graiiſq; ilion petētib vaticinatā:& pitura eē troiā:& Homerȝ mēdacia eē ſcripturȝ.Sexta Samia
de q̃ ſcripſit Erathoſtenes.Septīa Cumana noīe Amalthea:q̃ ab aliis Erophile:ſeu demophile noīat.Hāc fuiſ
ſe affirmāt:q̃ nouē q̃s diximus libros attulit Tarq̃nio regi:& ſex exuſtis:tris trū vēdidit: q̃ȝ poſtea nūer auct ē
ſe affirmāt:q̃ nouē q̃s diximus libros attulit Tarq̃nio regi:& ſex exuſtis:tris trū vēdidit: q̃ȝ poſtea nūer auct ē
capitolio refecto:ſiqdē ex oīb ciuitatib & italic:& græcis p̃cipueq; Erithræis coacti allatiq; ſūt Romā qcūq; li
bri ſub Sybillaȝ noīe eēnt īuēti.Octaua Helleſpōtia i agro Troiano nata: vico Marineſſo: circa oppidū Geri
theū:quā ſcripſit Heraclides Pōtic Solonis:& Cyri fuiſſe tpib.Nona Phrygia:q̃ vaticinata ē Ancyre.Decia
Tyburs:q̃ & Tyburtina dicta ē:noīe Albunea:q̃ Tyburi:vt dea colit:iuxta ripā Anienis:cui in gurgite mēo
rāt ſilachrū ei īuētū fuiſſe tenēs librū i manib. Sūt tū q hūc deū Pæana appellatū velit ἀπὸ τοῦ παίειν:qd ē
pcutio ferio:qm Phitonē pcuſſit.Iu.Parce p̃cor Pæā:& tu depone ſagittas.Idē:Sed Pęan ptrahit arcū.Q m̄ū Iuuenalis
deſcerpto Phytōe laudib īnūer(celebrat ē.Apollo:& victoria ei paſſim decātata carmib.Factū ē:vt Pæā ēt Idez
plaude capiat:q̃ i Apollinis honoē decātat.Intēdū ēt aliorȝ deorȝ.Vir.Lætū Pæana canētes.Oui.Dicite io Virgilius
Pæan & io bis dicite Pæan.Hic aliq Pęon q̃q; ab hoc deriuatū exiſtimāt:pedis gen quo eiuſcemodi carmē cō Ouidius.
ſtabat:tris ſyllas breues hās:&vnā pductā.Dict ē idē Apollo Loxias ὅτι ἐκκῶδᾶ ἔτᾶι τὸν λόξον κύκλον
ἀπολῖν μὸν κινᾶ ὑμένοσ.hoc ē qd p obliquū circulū ab oriēte pgit ad occaſū: & Deli ἀπὸ τοῦ ἀηλᾶκᾶι
φᾶνᾶ πᾶντᾶ ποιεῖν τῶ φῶτι.hoc ē qd illuminādo oīa clare demōſtret:vel a Delo iſula:de q̃ ſupi diximus
in q̃ nat eē affirmat.& Phaneta:ἐπεὶ ἀη φᾶνᾶ ἔτᾶι γεῶσ:qa ſol q̃tidie renouat ſeē. Vir.Mane nouū:& Argē- Virgi.
netes ἀπὸ τοῦ τὸν ἀῶ ἀεὶ γενᾶσθᾶι καὶ γεννᾶν.i.qd ſp exoriēs gignit:& ipe gignit vniuerſa.& Lyci
us obvarias cauſas:de qb ſupi late diſſeruim: & Nomi:hoc ē paſtor: nō ex officio paſtorali: & fabula p quā
fingit Admeti regis armēta pauiſſe:ſed qa ſol paſcit oīa:q̃ tra gignunt.& Elele ἀπὸ τοῦ ἐλιλεῖσθαι πέρι
Τὴν γῆν:hoc ē qd æterno circa trā meatuvolunivideat:& Cryſocomos a fulgore radiorȝ:q̃s aureas comas ſolis
appellāt.& Argyrotox:qd enaſcēs p ſūmū orbis ābitū velut arc qdā figurat:q græce τόξον dr alba: & argēti
ſpecie qd ἀργύριον græci vocāt.& Smynthe:qd ζῶον θεῖ:lī ē ferues curat.& Thymbre q̃ſi τὰ θυμβρᾶ θεῖσ:
lī eſt hibres excitās:q̃uis aliq a Thymbra poti ita noiatū velit:herba hęc ē q̃ & Satureia dr q̃ vicin ilio ager mi
nū imodū abūdabat.vñ tēplo ibi Apollini cōſecrato Thymbrei nomen ei deo iposuerūt:qn ānis q̃q; ea trāſiens
Thymbra vocitat ē.& Gryne a Gryneo nēore:qd ē Apollini cōſecratū:id aūt a Grinea vrbe nomē habet:q̃ eſt i
Aetolia:& cōſinib Ioniæ:& Myrin a myrina vrbe:a q̃ & Myrini cāpi vocitati ſūt:in q̃ religioſiſſime colebat.
& Cirrhe a Cirrha oppido phocidis i littore ſito iuxta Parnaſſū mōtē:quēadmodū Criſſa: & Anticyra a Criſ-
ſa Criſe ſin vocat eſt.& Phileſi:qd græci φιλήσιον amabilē dicūt:qa lumē ei exoriēs amabili veneratiōe ocu
lorȝ ꝓſalutam.& Pythi ἀπὸ τοῦ πύθειν lī eſt putreſcere:qd nūq̃ ſine vi caloris efficit:q̃uis aliq a nece poti
Dracōis iditū deo hoc nomē fabulent:q̃ tū fabula nō oīno exps rōnis videri pōt.Latonæ Apollinē.Dianāq;
pturiēti ferē.Iuno īmiſſo Phytonis terrore abſtitiſſe:ſed vbi pt tādē effuſus ē.Draconē mēorāt: q Phytōvoca
bat īuaſiſſe deorȝ cunas.Sed Apollinē in pma iſātia ſagittis beluā cōfeciſſe: qd ita itelligendū eē naturalis rō
ſuadet.Poſt Chaos:vbi pmū cœpit cōfuſa deformitas i rerū formas: atq; elemēta nitēſcere:trāq; adhuc hūida
ſubſtātia:molli:atq; iſtabili ſede mutaret.cōualeſcēte paulati ætheræo calore:atq; ide ſemib igneis i eā defluē
tib hæc duo ſydera edita eē credūt:& ſol qd ē ſgenitiui calor is in ſupna rapt fuiſſe.Lunavo hūidiore:&velut
fœmineo ſexu naturali q̃dā p̃ſſa tepore iferiora tenuiſſe:tanq̃ ille magis ſubſtātia p̃ris ꝓſtet:hæc m̄ris.Quippe
Latonā phyſicivolūt terrā videri:cui diu intuenit Iuno:ne duo q̃ diximus:numia ęderent:lī eſt aer q tūc hūidus
ḡuſq; obſtabat æther ne fulgor luminū p hūoris aerei denſitatē tāq̃ ex cuiuſdā pth pgreſſiōe fulgeret: Sed di
uinæ pudētiæ vicit iſtātia q̃ ptū iuuaſſe exiſtimat.Iō in iſula Delo ad p̃firmādā fabulæ fidē ædes pudentiæ:
quā ναῦν πρῶν ὀνόμᾶσ appellāt:ſūma religiōe celebrabat.Propterea in iſula dr nati:qd ex mari nob oriri videt
Insula vo iō Delos vocat:qa ort:& q̃ſi pt luminū Dela:hoc ē manifeſta oīa facit.De nece vo Dracōis rō hæc
eſt.Nā trāe adhuc hūidæ exhalatio meādo i ſupiora volubili ipetu:atq; male i ſeſe poſtq̃ calefacta ē iſtar morti
feri ſerpētī in iferiora reuoluēdo oīa vi putredis corrūpebat:q̃ nō niſi ex calore & hūore gnat:ipſūq; ſolē dēſitate
caligis obtegēdo nebla quodāmō videbat lumē ei eximere.Sed diuino feruore radiorȝ tādē q̃ſi ſagitt icēdētib
extenuata iterēpti ab Apolline Dracōis fabulā fecit.Eſt & alia rō dracōis pēpti.Nā ſolis meat licet ab eclipti
ca linea nunq̃ recedat:ſurſū trū:ac deorſū vētorȝ vices certa deflexiōe variādo iter ſuū velut flexū Dracōis inuol
uit.Sub hac ergo appellatiōe cæleſtis itinerī cū cōfeciſſet curſū ſuū:draconē cōfeciſſe dicebat.Inde fabula ex-
orta ē:de ſerpēt nece.Sagittaȝ aūt noīe nō niſi radiorȝ iact oñdit.Sūt ēt q hāc rōnē hui appellatōis afferāt:qd
cū ſol iſigno cācri æſtiuū ſolſtitiū facit:i q̃ lōgiſſimi diei ēmin ē:& inde rotrogreſſū agit ad diminutionē dieȝ
Pythi eo tpe appellat cōſtruāt ὁδῶν hoc ē qvltimū curſū currat.Idē ei nomē cōuenit: & cū capricornū

Sybille decem

Pean.

Peon.
Loxias

Delius.
Phaneta.
Argenetes

Lycius.
Romius
Eleleus
Chrysocomus.
Argirotoxus.
Smyntheus.
Tymbreus
Thymbia
Satureia
Gryneus
Grynia.
Myrinus
Myrini campi
Criseus
Cirreus.
Anticyrra.
Pythius.

Pythius

rurſus igredit vltimū breuiſſimi diei curſū itelligit pegiſſe.Et iō i alterutro ſignoȝ pacto ānuo ſpatio draconē
Apollo.i.flexuoſū iter ſuū ibi cōfeciſſe mēorat.Iō aūt his duob ſignis q̃ portæ ſolis vocant:cācri: & capricorni
noīa ptigerūt.Q d cācer aīal retro:atq; obliq̃ īcedit:eadēq; rōne ſol i eo ſigno obliquū: vt ſolet icipit agere retro-
greſſū Capræ vo hæc i paſtu cōſuetudo videt:vt ſp altū paſcēdo petat.At qui ſol q̃q; i Capricorno icipit ab imis
in alta remeare.Apollinē Didymeū vocāt:qd geminā ſpēm ſui numis p̃fert:illuminādo:formādoq; lunā:etenī Didymeus
ex vno fōte lucis gemio ſydere ſpatia diei:ac nocti illuſtrat.Græci aūt Δίδυμον geminū vocāt.Delphiū noiant
q ea q̃ obſcura ſūt:lucis claritate patefacit ἐκ τοῦ δελφύν τὰ ἀφανῆ:vel φυν ſol ſit.Siqdē priſci græci Del- Delphius
phū vnū vocitabāt: a quo Adelphō frem dixere qd iā nō vn eſſet.Agileū o dicūt:qd Agilei ligua attica vicivo Adelphon.
canē.Apollinis aūt ex reſpōſo i vicis publicis vrbis ſuæ ſtatutis altarib ſacrificia iſtituerūt eūq; ob id Agileū Agileus.
noiauere.Ligua aūt ſcythica apollo Oetoſcyros dicebat.A phœb Phœbe dr.Virg.Poſtera phœbea luſtra- Oetoſcyros.
Virgilius bat lāpade trās.ab apolline Apolline:a ſole Solaris/Solan/Subſolan:& alia plima:de qb ſupi latiſſime dif- Phœbeus
ſeruim.SORORES DOCTE.Nouē muſæ:de qb ſupi dixim:q̃s i apollinis tutela eē ꝓmēorāt.In pnaſſo Apollineus.
mōte habitātes:q Phœbo:& Baccho ſacer ē.Vñ poetæ q̃q; i vtriuſq; dei tutela eē dīr:iōq; nō ſolū lauro:ſed ēt Solaris
hedera coronāt:q̃ Baccho ſacra ē.Vñ & Niſa dr.Vir.Paſtores hedera creſcentē ornate poetā.Rōnes aūt cur Solanus
Idez poetæ i Bacchi q̃q; tutela ſint:p̃ter eā qd in Pernaſſo ſpelūcæ Bacchice ſūt.Has q̃q; tradūt:vt qdvt Ariſto.ingt: Subſolanus.
Ariſto. Apollo & Liber p̃vn idēq; de ſit:vel qd poetæ vaticinari dīr.Ex quo vates appellati:Hoc aūt optiæ fieri cō- Parnaſſus.
ſtat plimo mero ſūpto: hīc ē qd & Apollini hederā & Baccho lauȝ aliq̃n tradūt poetæ.Eurypides: Δέσποτα Vates
Eurypi. φοῖβε βάκχε πάτερ ἀπόλλων ἐνοῦρε.Aeſchyl: ὦ κύδιστε ὦ βάκχε μάντιστ: gb Ariſto.
Aeſchy. vſib vterq; poeta eūdē eē:& Bacchū & Apollinē idicāt:qd ēt facit Orpheus.εἶσ ζεύσ:εἶσ ἀιδήσ:εἶσ ἡλίοσ:
Orphe. εἶσ Διόνυσοσ. Propt qd Dionyſiū nō ea:quā ſup dixim rōne dictū phiſici putāt: ſedvt ἀπὸ τοῦ Διάνυσῶ Dionyſius
qd ē pficio:qa ſol q̃tidiano curſu ab oriēte ad occaſū cōficit iter:vel q̃ſi Διόνοῦν:lī ē iouis mētē:qa ſolē mundi
Aratus mentē eſſe philoſophi dixerūt.Mūdus aūtvocat cælū:qd appellāt iouē.Vñ Arat de cælo dictur ait.ἐκ Διὸσ
Nenius. ἀρχώμεθα.eadēq; rōne liberū patrē appellatū a latinis:qa ſol liber & vag eſt.Nenius.Hac q̃ ſol vag igneas Liber pater
habenas īmittit.SALVTATOR.In ſalutandis amicis occupatus. AD SOMNVM.EPIG.C.

n AEVIA SEX CYATHIS(hoc eſt i eos:q potādo:ſcortādo:dormiēdo vitā traducūt ſerte & turpē-
Mosveterȝ fuit vt paulo aū dixim:ſolutioȝ aliq̃n potū exercere coronas,ppinātes aīcis ſiue p̃ſentib
ſiue abſentib:& quot i noib illorȝ lītæ erāt:totiēs merȝ hauriētes.Aegyptii q̃q; ad coronas deuincie-
bāt auiculas:q̃s p̃rio ſmōe Dagnades vocāt vellicādo/morſicādo/cātitādo:nō pateret dormire potātes.NAE Dagnades
VIA BIBATVR SEX CYATHIS.Neuiæ ſex cyathis,ppinet:qm nomē ei ſex lītis cōſtat:i quo notari Neuia.
pōt:hoc nomē cū diphthōgo ſcribi debere:Dr aūt a Næuo:qd corpis iſigne ſeu genitiua macula: a q̃ p̃poſita c lītā Neuus
Cnæi cognomē ē factū:& Næuoſus ē dict:q neuis plen ē.SEPTEM.Quia Iuſtina ſeptē lītas bēt.QVIN cneus
QVE QVATTVOR TRIBVS.Quia Lycas qnq;.Lydæ q̃ttuor.Ida trib lītis cōſtat.Sūt aūt noīa me Neuoſus.
retricū.OMNIS AMICA.Noīa oīm amicaȝ.Veteres Amecū & Amecā p e lītam ſcribebāt.SOMNE. Amecus
Deū īuocāt:q q ētē corpib īducit:vt qñ amicæ vocatę nō veniūt:ipſe veniat hūc deū Herebi:& noctis filiū fuiſſe Ameca
Cicero. Cice.ſcribit.Iō aūt ſōnū i uocat vt dormiēdo videat eas:q̃s videre vigilās nō pōt.Ita.n.natura cōpatū ē:vt cogita- Somnus
Ennius. tiōes ſmōeſq; nūi ſicut Cice.igt.Pariāt aliq d i ſōno tale:q̃le de Homero ſcribit Enni:de q̃ videlicet ſæpiſſime vi
Claud. gilās ſolebat cogitare:& log.Claudian. Oīa q̃ ſen ſuvoluūt vota diurno.Tpe nocturno reddit amica qes.Hūc
Ouidius. deū elegāter deſcribit Ouidi.Sōne qes reȝ placidiſſima:ſomne deorȝ.Pax aī quē cura fugit:q corpa duris feſ
Seneca. ſa miſteriis mulces:reparaſq; labori.Sed nō minus elegāter.Seneca.Tuq; o dormitor ſomne malorȝ Reqes aī
ps hūanæ meliorvitæ Volucre mūis gen Aſtreæ ff duræ lāguidę mort Veris miſcēs falſa futuri cert:& idē
peſſim autor.Pr o reȝ portuſq; vitæ:Lucſq; reqes:noctiſq; comes.q par regi:famuloq; venis:Placid feſſū:le-
niſq; foues Pauidū læti gen hūanū Cogis lentā diſcere mortē. AD FIDENTINVM.EPIG.CI.

n OSTRIS VERSIBVS ESSE TE POETAM.Facete rurſus deridet fidētinū: q Martialis
vſib ſe videri poetā volebat.EMPTIS OSSIBVS INDICOQVE CORNV.Empt ſſib.lī ē
ebore.Quæ enī p.i.hoc loco accipit.Fiūt ex ebore dētes:inſerūtur q; ori vbi naturales deſūt ad decorē
dūtaxat:& nullū aliū vſū:q̃uis ſint q ad platione q̃q; vbor cōferre aliqd exiſtimēt.AEGLE.Nomē ppriū mere
tricis.CORNV.Dēte.Quia elephātorȝ dētes & forma & magnitudie pene cornua videt.INDICO.Maxi India.
mos.n.Elephātos fert India oriēt regio:A ſiæ enim: q̃ ab ido āne nomē hēt:q i Cybiratarȝ iugis orit ſex agi Indus.
ta pēnes fluuios: torrētes vo ſupra cētū recipiēs:ferēs crocodillos vt Nil:ab idia Ind:& Indic adiectiua dedu Indicus
cit.LYCORIS.Nomē alti meretricis.MORO CADENTE.Q ñ ob nimiā maturitatē decidit.Tūc enī Morum.
Theo. nigerria ſūt mora.Nā vt Theophraſt:& Ply.ſcribūt.Mor fucc i carne vinoſ ē:triniq; ei ſūt colores:p̃ncipio cā Maurus.
did cū acerba ſūt:mox rubēs:qñ maturefcere icipiūt:matur niger.vñ mora vt qdā putāt: q̃ſi matura appellata Mauritania
μαῦρον.n.græce nigrū dr:a q̃ Mauritania africæ regio appellata:cui icole Mauri dīr.Nos Morū putam Prudētiſſima
a mora poti:lī ē tarditate deductū.Mor.n.poſtrema oīm arborū floret:ppt qd Prudētiſſima arbor dr:qa lędi arbor
ſe a frigore nō ſinit.Maturefcūt mora inē pruna.Tāgūt man ſucco dū matura ſūt: acerba vrūt.Naſcūt mora caluus
& i rubis:ſed multū ab iis drūtia.CERVSATA.Ceruſa infecta:de q̃ ſupi diximus.COMATVS.Lōga co calua
ma facta ex aliēis crinib.CALVVS.Nudo capite ſine crib.Prope.n.Calu dr:q caluā crib nudā hēt.Eſt.n. calutium
Calua ſupior ps capitis: vñ hmōi vitiū Calutiū appellat.Calutia vo totū ſil os ſupi appellat ex iteriore pte cō- Caluicia.
caua:exteri cōuexa:vtrinq; leuis:& q̃ cerebri mēbranā cōtegit:& q̃ cute Capillū cigēte cōtegit.eaq; ſimplex ab
occipitio & tpib duplex vſq; adv ricē a frōte ē raro ſolida iuenit:idq; caput firmiſſimū ē:& a dolore tutiſſimum
Ply. Terrā ex caluaria pſilothr tradūt.Caluiciū vni hoī accidit:nūſi ſit innatū:vt coruis aqticis: q Phalacrocō- Phalacrocora
Plynius. race:hoc eſt Calui corui appellant.A calu fit Calueoverbū:qd ē calu fio.Ply.Quedā aīaliū naturaliter cal- ces.
Idez uēt:ſicut Strutiocameli:& Corui aqtici.Ab hoc fit recalueo:qd eſt rurſus in caluitū reuertor ſiue idē quod Cal Calueo.
ueo:a quo Recaluaſter:ſicut a calueo Caluaſter. AD CECILIANVM.EPIG.CII. Recaluco
Caluaſter

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

VLLVS IN VRBE FVIT. Ex pſoa ceciliái deridet eos: qui de pudicitia vxoꝝ ſoliciti adhibét
n eis cuſtodes: qd pinde ē ac ſi lupos oīb⁹ adhiberēt. Sic Iuuena. Audio qd veteres oli moneatis aici. Po
ne ferā: cohibe: ſed qs cuſtodiet ipſos cuſtodes: cauta ē & ab illis icipit vxor. Tu ita cōparatū ē: vt in ea
magⁿ nitamur: q̄ vetitaſūt. GRATIS. Etiā ſine p̄cio. INGENIOSVS HOMO ES. Per ātiphraſim dictū
hoc ē parū īgenui habuiſti. Nā dūvis pudicitiæ vxoris cōſulere: dediſti illi adulteros: & maiorē auiditatē ſimul
atq; oportunitatē peccandi conceſſiſti. IN PAVLAM. EPIG. CIII

OECHVS ERAT. Acerbū diſtichon ī Paulā: q̄ cū viuēte viro ꝓſuetudinē cū adultero haberet nega
m bat adulterꝰ eē. Secuta vo morte viri: cū illū in cōiugē duxiſſet & adulterii auxit fidē & ſuſpitionē p̄bu
it machinata ſe mortē in priorē virū. MOECHVS ERAT. Qui nūc virū ē. MOECHVS. Adulter
Græci eni μοῖχος adulterꝰ dicūt: μοιχᾶλίς Mœchā: hoc eſt adulterā. μοιχεία mœchationē: hoc ē adulte- mechus.
riū. a mœchus fit verbū Mœchor: qd ſignificat adulteriū cōmitto. NVNQ VID NEGARE POTES. mecha.
Te. ſ. hūc p adultero habuiſſe: & viro mortē machinata eē vt hunc duceres. mecho:

DE LINO. EPIGR. CIIII.

IMIDIVM DONARE. Lepidus ioc⁹ de lino: q ex diuitiis ad pauptatē erat redact⁹ iōq; pecuniā
d mutuabat: quā poſtea nō poterat ſoluere creditori. Qui ingt mauult donare dimidiū Lino q̄ totū cre-
dere. Hic mauult dimidiū pdere: q̄ totū. Ad hūc ēt ſcribit inferⁿ dicens eū feciſſe rē difficilē: qd de diui
te factus erat pauper: iocans in verbis: difficilē quippe rē ſiue difficultatē: paupertatē vocamus: quēadmodū ecō
trario facultates diuitias. AD FLACCVM. EPIG. CV.

IHI CVRARVM PRECIVM. Cū Flacco q̄rit nullū eſſe p̄miū muſis: & bonaꝝ artiū ſtudiis.
m Cauſidicos tm: & legū pitos nūmos lucrari: FLACCE. Hic ē Valenⁿ Flacc⁹ poeta: cuⁿ ſupⁿ mētionē Quintill.
fecit. Gaudet appona Liuio ſuo tellⁿ. Stellaq; nec Flacco minⁿ. De lis ſcribēs Quitilianⁿ. Multū ingt in
Flacco nup amiſimⁿ. Scripſit librū Argonauticō: imitat⁹ Apolloniū Rhodiū: qd op⁹ ex tat ipſectū. NON VI
LE. Magnū. CVRARVM MEARVM. Studioꝝ meoꝝ. ALVMNVS ANTENORILLA
RIS. Paduæ nat⁹ educatuſq;. Alūⁿ ppe dr: q ab aliquo alit⁹ ē: nō q alit. Ci. Italia aūt alūnū ſuū ſeruitutis extre Cicero
mo: ſūmoq; ſupplicio fixū videret. Var. Et ecce de iprouiſo ad nos accedit cana vitas atticæ phiæ alūna. Hic ali Varro.
qn alūⁿ p filio accipit: qd a mre alit⁹ ſit. Vir. Necnō & titiū tra oipotētis alūnū. Eſt ēt qn alūⁿ p eo q alit vſur Argiliuſ
pet. Marciⁿ. Vt cygnos ad alūna ſtagna reuolātes videmⁿ. ab alēdo aūt alūⁿ deſcēdit. Alere nutrire ē: qd ab Marcia.
educare hoc mō diſtiguūt: vt alere ſit victu tpalē vitā ſuſtētare. Educare ū ad ſocietatē ppetuā educere. itē alere
aliqn ad icorpea tráſferē: & ſignificat augere. Ci. Sz nec illa extincta ſūt: alūturq; potⁿ: & augēt cogitatiōe & mēo Cicero.
ria mea: p eodē poſunt alunt: & augēt: q̄ſi ſecūdi exponat pmū. ſæpe. n. q̄ filia ſūt: piūcte ponūt ab autorib⁹: vt
poſſū: & licet mun⁹ & officiū: mēs & aius. ab alēdo fit Alimētū: hoc ē nutrimētū: & Alimonia: hoc ē vict⁹ neceſſa
rius: & Alebria: qd vetes vſurparūt p eo qd ē bñ alētia: & Alma. q̄ nos alit. Quapropt & p ſctā accipit: a quo Al
micie: almarū reꝝ habit⁹ dr: & Aletudo piguedo corpis: & Altile pigueſactū ab alēdo. vñ Altilē gallinā: & alti Plautus.
les aues dicimⁿ. itē altile p metaphorā opulētū. Plau. Prohibet diuitiſ maxis: dote altili: atq; opima. & Alu⁹qd Virgilius
in eā cibi qb⁹ alimur: e vētre delabāt. a cui⁹ filitudie Alue⁹ foſſa: p quā labit flumē. Vir. Aſſuetæ ripis volucres
& flumis alueo: & alueolū tabula aleatoria: & Aluearia ī qb⁹ apes faciūt fauos. quēadmodū ſupⁿ diximⁿ. itē ab
alēdo Alica: qd alat corpⁿ: hęc fit e zea: de q̄ ſupⁿ diximⁿ: tūdit granū eiⁿ in pila lignea: vel lapidis duritia ꝑterit
excuſſis ide tunicis cōcidit medulla: ita fiēt alicæ tria gña mūnū: & ſecūdariū: ac grādiſſimū: qd Apherema
appellat⁹ poſtea miꝝ admiſcet creta: q̄ tráſit ī corpⁿ: colorēq; & teneritatē affert: ab alica Alicarii dicti: q eā cōfi
cūt: vēdūtq;. itē Alicariē meretrices ī cāpania appellatę: qd ſolitas eēnt circa piſtrina alicariorꝝ vſari. Q ñ ū cū
aſpiratiōe ſcribit. Halo pmę piugatōis ē: & ſignificat ſpiro: a q̄ Halit⁹ ſpūs: & Adhalo aſpiro: Exhalo expiro: a q̄
Exhalatio expiratio. Aliqn tū halo capit p eo: qd ē odorē reddo: quēadmodū ſupⁿ diximⁿ. itē ab Idem.
lites florib⁹ horti. Idē: Sertiſq; recētib⁹ halāt. Atq Alā: q̄ aues volāt qdā ex eo dictā exiſtimāt: qd ea auis leuet:
ab eⁿ ſilitudie: & ī hoib⁹ alæ: ſiue p diminutionē Axille dr: vbi oriunt brachia. itē Alæ ī exercitu eqtū ordines
q circa legionē dextra: atq; ſiniſtra tāq; alæ ī auiū corpib⁹ locāt. ab ala Ales deducit: qn ſignificat volucrē. itē Ala
tus alas hñs: & Aliger eodē mō. vñ cupidinē Alatū: & Aligerꝝ poete nūcupāt: & Alacer de q̄ diximus q̄ſi alis
acer: a quo Alacrit & Alacritas. ab axilla vo fit vbū Effaxillo: qd ſignificat exero qd exerto brachio axilla oñdat
ANTENOR EI LARIS. Antenor ęvrbis: hoc ē patauii ab Antenore pdiū: q̄vrbs & Padua dr a Padivi
cinitate. Patauiū aūt vl ex eadē cā q̄ſi Padauiū: vl a gręcorē τὰ σὰ τὰ qd volare ē: qa capto ex auiū volatu augu
rio cōdita fuerit: vel a petēdo: qd telo auē petiiſſe dr: eoq; in loco vrbē cōdidiſſe. Antenor Troianⁿ fuit p̄riam pdi
diſſe exiſtimat⁹: qa & legatos: q ppt Helenā venerāt: ſuſcepit hoſpitio: & Vlixē hitu falſo cognitū nō indicauit
Hic Venetiā venit vrbēq; i ea cōdidit A ñnoreā pmo dictā: a q̄ A ñnoridvocitati: ę poſtea Patauiū deiñ Paduā
a qb⁹ Patauini & Paduani. Vir. antenor potuit mediis elapſus achiuis Illiricos penetrare ſin⁹: atq; itima rut⁹ Idez
Regna liburnoꝝ: & fōtē ſupare timaui. hic cū illevrbē patauī ſe deſcę locauit teucroꝝ: & gēti nom dedit. CAN
TVS PIERIOS. Carmē muſaꝝ de q̄ late ſupⁿ diſſeruimⁿ. CITHARA κιθάρα gręca vox ē κὰ τὲ ἀρὰ. ἀπὸ τοῦ κὰ τὲ ἀρὰ τὴν ἐ ἀρὰ. ἐ ἀρὰ. Sedes ē κὰ τὰ vo pręſpectare cathedras: Græca. n.

geráq; domi p̃mit.&,p calcare.Idē. Veluti q ſentib⁹ angué p̃ſſit.&,p demergē ifodē.Idē.qd ſupeſt q̃cūq; p̃mes virgulta p agros.Sparge fimo pingui.& ,pvaſtare populari.Idē.Et pelago p̃mit arua ſonãti.& ,p ,phibere expellere.Var.Inutãq; p̃ſſit ab ædib⁹.& ,pvitiare.Idē.Qui totiēs villici tui vxorē abſēte p̃ſſiſti viro.Itē,pvexare:vt ſi loco:& apud Vir.Numia nulla p̃mūt:mortali vrgemur ab boſte.ab ſi Preſſio deducit.& Preſſura & Preſſus q̃rtę declinatiōis,p p̃ſſiōe.Cice. Valerii Soranii lenitate faucis;atq; in ipo vocis p̃ſſu & ſono facile vi cat.Q ñ vo p̃ſſus adiectiuū ē:aliqñ ,p ſubtili ponit.Idē. Quis aūt ē aut fuit vnq̃ in patiēdis reb⁹:i definiēdis: explicādis p̃ſſior.aliqñ ,p onuſto ,guato. Vir.Ceu p̃ſſe cū ia portū tetigere Carinę. itē a p̃mo Preſū quovuæ p̃munit:vt ſupi⁹ dixim⁹.& cōpoſita oppmo:qd intēdū ,guo ſignificat.Cice. Qui hoi tot miſeriis calamitatibuſq; oppſſo ſubueniret. intēdū pl⁹ ē ,g extiguo. Idē. Quāobrē dāda opa eſt:ne ,g amicoꝝ excidia fiāt.Sin tale aliqd euenerit:vt extictę poti⁹ amicitię ,g oppſſæ videant.Q ñq; ēt ,p arcto ,p ſtrigo.vñ & oppſſio arctatio & ,p ſtricto dē.a ,g Oppſſiūcula diminutiuū. Plau. Molles morſiūculæ papillarꝝ horridularꝝ oppſſiūculę.Expmo qd mō ſignificat p̃mēdo extraho.Ply. Expſſovino ifūdit aq̃ vinaceis.mō declaro maifeſto.Macro. Nihilvnq̃ locut⁹ fuit expſſi⁹.ab ſi Expſſio explicatio.& Expſſe aduerbiū maifeſte.Impmo p̃mēdo imitto:mō obligno:vñ impſſas ſras obligtas dicim⁹:ſi ē ,gb⁹ ip̃ſſus eſt anul⁹.a quo Impſſio deducit.Suppmo:occulto abſcōdo.Sene.E cui⁹ opib⁹ ,g dā ædita:alia ſuppſſa ſuit.a quo ſuppſſio:depmo deiicio. Var. ab eo depſſus a quo erigi extolliq; ſpabā Repmo cohibeo.Cice.repme ipetū.Cōpmo mō cohibeo cōpeſco.Plau. Ne ſæui obſecro ,pp̃me iracūdiā:mō vitio.Mart. Villica vel duri cōpreſſa ē nupta coloni:icaluit quotiēs ſaucia vena mero.vñ cōpreſſus ,p coitu accipit.Plau.huc ad amicā decimo die athenas viſo:,g grauidā hic relig cōpreſſu meo: qd ea agat. Cōpſſio ēt i eadē ſignificatiōe accipit.a quo fit diminutiuū Cōpreſſiūcula.Idē. Dulces amātiū ,pp̃ſſiūculę. FAVCES.mentū Fauces.n.vocam⁹ ſupiorē ptē gulę mēto,ppinquā:ſed inferiorē.Ply. Sūmū gulę fauces vocant.postremū ſtomach⁹.hic fauces,p mēto poſuit:vbi ſp fere hic morb⁹ icipiebat:,pp̃ qd a ,p̃ncipio metagrā vocauere.Martia. Nec triſte mētū:ſordidi ne lichenes.fauces ēt ,p metaphorā vocam⁹ artos igreſſus vallii:ſiue alti⁹ cuiu ſcūq; loci a ſimilitudie fauciū aialis.a fauci⁹ Suffoco vbū deducit au diphthōgū i o lōgā cōuerſa:ē enī ſuffocare ,p̃cludere ſpīā:& veluti obſtrict⁹ fauci⁹ intimere. Ouidi.Suffocēt aiam diravenena tuā.ab ſi fit Suffocator/ſuffocatrix ſuffocatio.itē Offuco qd vetes vſurpabāt ,p eo qd ē aquā i fauces do ad ſorbēdū.a quo Offucator/offucatrix offucatio.Offudas vo a fuco fallacias dicebāt.INDIGNAS.Nō meretes tale ſuppliciū. ATRA.Nigra:qd q̃rtū gen⁹ hui⁹ morbi ē.& curā nō recipit.IN IPSOS VVLTVS.Occupat.n.hic morb⁹(vt ſupi⁹ dixim⁹) plerq; totos vult⁹ oculis dūtaxat imunib⁹:deſcēditq; i colla pect⁹ & man⁹ cū fœdo cuti furfure:ſine dolore q dē &vitę pnicie:ſed tñ fœditate & faſtidio fil⁹ ac piculo puerſatiū:vt q̃cūq; mors ,p̃ferēda videat SICCIS GENIS.,pſtāti aio/ſine lacchrymis/ſine fletu. NON TAMEN OBSCVRO PIA POLVITORA VENENO. Nō tñ aut veneno morivoluit.vt Themiſtocles puſto tauri ſaguie aut inedia.vt filli⁹ tedio morbi.vt Porti⁹ latro declamator ipatiētia q̃rtanę:,g gña mortis hoies timidi & ferꝝ horrētes q̃rere p̃ſueuerūt:ſed gladio iperterrit⁹ occubit. OBSCVRO.Q d extinctī corp⁹ facit obſcuꝝ.ſic lætū diē dicim⁹:q nos lætos facit:pigꝝ frig⁹.qd iertiā nobis adducit:foſſā cæcā:qua nōvidem⁹:linguā politā:cui⁹ cōpta & polita ē oro:getū tp̃s: in quo ab oib⁹ curſ atq; moleſtiis geſcim⁹. TORSIT.vi traxit/extorſit:de q ſupi⁹ dixim⁹. TRISTIA FATA Solicitā & amarā mortē.ga morte ip̃a ,guior ē mortis expectatio.FAME.Inedia.LENTA. Quia nō ſtati hoiem p̃ficit vt ferꝝ.SANCTAM.Integrā imaculatā.ROMANA MORTE.Quā ſoliti ſuit oppetere romani ſaguis viri:,g lis fuit Scipiōis mors.Cn.Pōpeii ſoceri cū i africā p̃rio vēto relat⁹ teneri claſſe ſuā ab hoſtib⁹ vidiſſet:,g lis Mar.Catonis poſt pugnā pharſalicā:ne i Cæſaris victo⁹ ptātē veniret. Vterq; enī ſtricto gladio occubuit ANIMAM.Sanguinē p̃m q̃rūdā phoꝝ opinionē. NOBILIORE VIA. Vulnere.ſ.,g nobiliorvia fuit:,g ſi venenovel fame aut p iferna emiſiſſet:aut paulatim ,p tabuiſſet.FATIS. morti. HVIVS CESAR AMICVS ERAT. ſimul blādit p̃ncipi.ſimil festū laudat p̃ferēda in qt mors hui⁹ eſt morti Catonis:qd nō odio aut metu Cæſaris mori voluit:quē habebat amicū:ſed fœditate morbi: & alioꝝ potius cauſa ,g ſua.

AD ATTALVM EPIG.CVIII.

s EMPER AGIS CAVSAS. In attalū vocat ſp aliqd agētē & nimis curioſū.tota vis ioci ē:i ſi vbo ago:qd multa ſignificat:vt ſupi⁹ latiſſime diſſerunim⁹. AGIS CAVSAS. Tractas cās i foro ac i iudiciis vlar. AGIS RES.Fac negocia. AGIS MVLAS.Ducis mulas clitellarias.ſ.ſi ē vehēdis onerib⁹ vacas. AGAS ANIMAM.Emittas ſpīā.

AD CANVM.EPIG.CIX.

s PORTVLA CANE TIBI. Facete cani itpantiā notat q extrēo vitę ſuę die ſportulā petiit.Puto te ingt ob id cane defuctū eē:,gavna tñ ſportula fuit:ſi eſt qa cibū ,g ſpli⁹ capę nequiſti:pinde ac ſi diximſſet inedia piſti.Sic.n.oēs inedia moriunt. SVPREMA.Nouiſſima.QVOD VNA FVIT. Qd cibū amplius capere non potuiſti.

ADSOSIBIANVM.EPIG.Cx.

s SERVO TESCIS GENITVM. Ioc⁹ ē in ſoſibianū:,g cū ſciret ſe ex ſeruo natū adultio dñę vixmrīs ſuę putatiuū patrē ſuū blādiēdo dñm vocabat:qd nihil aliud erat ,g blāde fateri ſe ex ſeruo natū. Notat aūt hoc epigrāmate vitiū tēpoꝝ ſuoꝝ: qb⁹ dñæ paſſim cū ſeruis miſcebant. SOSIBIANE Haud diſſimile veri ē huic ſoſibianū Marullę ex ſeruo filiū fuiſſe:,g Cinę vox erat.de quo ſcribit Martial libro ſexto.Pī ex Marulla cīna fact⁹ es ſeptē nō liberoꝝ:nāq; nec tu⁹ quiſq̃.nec ē amici filius velvicini:ſed in grabat tegetibuſq; cōcepti materna ,pdūt capitib⁹ ſuis furta.& Paulopoſt.Quart⁹ cinæda fronte cādido vultu ex ,pcubino natus eſt tibi lygdo Præcide ſi vis filū:nefas nō eſt. FATERIS. Te.ſ.e ſeruo genitū: cū eū q pater putabatur blandiendo appellas dñm.

DE REGVLO.EPIG.CXI.

h ACQVE PVLVERE DISSIPATA MVLTO. Rurſus blādit regulo de porticu ſtati eo ide diſcedēte collapſa. EXPLICAT.Oſtendit.ABSOLVTA IN TANTO CASV.Purgata liberata a crimie tāti caſus qa non cecidit niſi poſtq̃ regulus i tuto fuit. SECVRO DAMNO. Nullā curā aut ſolicitudine inferente poſtq̃ regulus ſaluus fuit.CVRAM.Amorē.

Virgilius
Idē
Idem.
Varro
Idē
Virgilius
Cicero.
Idē
Virgilius
Cicero.
Idē
Plautus.
Plynius.
Macro.
Seneca.
Varro.
Cicero.
Plautus.
Martialis
Plautus
Idē
plynius.
Martia.
Ouidius.
Martiali

Preſſio. Preſſura. Preſſus.
Prelum Oppmo.
Oppreſſio Oppreſſiuncula. Expmo. Expreſſio. Expreſſe. Impmo Impreſſe. Impreſſio Suppmo Suppreſſio. Repmo. Compmo Compreſſus Compreſſio. Compreſſiuncula.
Fauces Metagia. Suffoco. Suffocator. trix.
Offuco. Offucator trix.tio. Offude.

IN MANEIAM.EPIG.CXII.

o S& LABRA TIBI.Acerbus loc⁹ in Maneiā cui os grauiē fetebat.notat aūt ex p̃ſona hui⁹ fellatricēs.NON MIROR.Quia nō min⁹ tibi ob turpē fellādi p̃ſuetudinē olēt:os & labra ,g faciāt hoies excremēta.ESSE.Comedere:deuorare.MERDAS.Stercora.nomē habet ex græco: latinoq; cōpoſitū:ſicut epitogiū:& Anticato:fit enī a meros qd eſt ,ps & edo comedo:qd eſt excrementū cibi:hoc eſt ,ps eoꝝ ,g edim⁹.ab hoc fit(honor fit audiētiū amb⁹) Merdo vbū.a quo Permerdo cōpoſitū qd ē fœdo cōſpurco.Albin⁹ Vt faciūt pueri:q oia p̃mingūt atq; p̃merdāt.Stercus vero ab extergēdo deducit:qd vndiq; extergi ſoleat. ab eo fit Stercoro verbū qd fimū agris fecūditatis ,gra adhibeat.a quo Stercoror paſſiuū/& ſtercorator/ſtercoratrix/& ſtercoratio. item Stercutius.ita enim romani vocauerūt Saturnū:,q primus ſtercorādi agri rationē inuenerit.

DE QVIRINALI.EPIG.CXIII

v XOREM HABENDAM Quirinalē egtē romanū Facete carpit: q cū cupet filios hr̃e nō ducebat vxorē:ſed cōp̃mebat ancillas. VXOREM.Cōiugē.vxores quēadmodū ſupi⁹ dixim⁹:ab vngēdo q̃ſi vnxores dictæ ſuit.Fuit.n.mos veteꝝ romanoꝝ:vt nouę nuptę mariti domū itrātres axungia poſtes vngerēt.Hāc.n.religioſā habebāt:& ea ſolēnitate putabāt mala omia ab ea domo arceri ob inumeras(vt arbitror)axungię vtilitates:i preſſas ei a radicib⁹ ,gbus ſues veſcunt.vſus eius ad emolliēda/excalefaciēda/diſcutienda/purgāda.ſanat podagras/ambuſta/p̃niones/cōfricata mēbra.Itē laſſitudines & fatigatiōes leuat: ,pdeſt tuſſi veteri:phtiſi in Catapociis:hoc ē pilulis ſūpta:tātaq; ē vis ei⁹:vt genib⁹ ēt adalligata redeat in os ſapor: ea q; expui videat:e ſue ,g nō pepit aptiſſime vtunt ad cutē mulieris cōtra ſcabiē ,pdeſt:part⁹ in abortū vergētes nutrit.Cicatrices cōcolores facit:vnguiū ſcabricies emēdat:medet capillo fluēti/& vlceribꝝ capitis/& pilis oculoꝝ.Sanat panos cū calce.Itē furūculos & duritias māmaꝝ. Ruptis & cōuulſis & ſpaſmatib⁹ & luxatis medet.clauos & rimas:colliq; vitia tollit cū eleboro albo.Parotidas admixta farina e ſalſamētaria teſta.Pruritus & papulas i balneo ea ,g ſerpūt illita cū reſina.antiq maxime axib⁹ vehiculoꝝ pungēdis ad facilioré circūactū rotaꝝ ea vtebant:vnde nomē habet ipoſitū.ſic quoq; cū illa rotaꝝ ferrugine vtilis ſedis:& virilitati vitiis.maſſuri⁹ tñ nō axūgiæ ſed lupino adipi palmā dediſſe vetes ſcripſit:& eo nouas nuptas pungere poſtes p̃ſueuiſſe abvxore Vxori⁹ deducit:qd mō ſignificat ad vxorē ptinēs.vnde de revxoria quoſdā ſcp̃ſſe legim⁹:mō vxori dedit⁹.Vir.Pulchrāq; vxori⁹ vrbē: & truis:vxorē pepēdiſſe dicebat:,g qd vxorē nō habuiſſet rē populo dabat. FILIOS.Natoſ appellatiōe filioꝝ:vt iuriſcōſulti ſētiūt ēt filię ,ptient:ſed nō ecōtrario filiū ἀνωφελῆ φιλοῦ dictū volūt:hoc ē ab amore:,q oīm cōſtātiſſim⁹ amor ſit parētū in filios. EQVITIBVS VERNIS.Sūt enī ex eqte geniti:& tñ vernæ hoc eſt ſerui qa filii vteri conditionē ſequunt:itaq; cū ſint ex ancillis nati ſerui ſunt VER⁹ PATERFAMILIAS.Quaſi p̃ ſeruoꝝ.Familia.n.,pp̃e de ſeruis dr̃:qd ab oſcis originē habuit: apud quos Famul ſeruus noīabat:vnde Famul⁹ dict⁹:q'& Famul vocicat⁹ eſt.Enni⁹. Mortalē ſuma fortuna reddidit ſūmo regno famul vt optim⁹ eſſet.& Famulari ſeruire.Cice. Eſt enī gen⁹ iuſte ſeruitutis:cū ii ſūt alteri⁹:,g ſui poſſūt eſſe cū aūt hi famulant.& Familitas ſeruit⁹.Actius.Nā poſtq̃ puulos vos oppſſit famulitas Pacu.Quos vexat famulitas/vis/egeſtas/fames/formido/pauor. & Famuletū ſeruitiū. Varro apud ignauū dominū duro famuletio aſtrictus.Itē ſeruoꝝ copia.Macro. vnus e famuletio:cui ,puincia erat admittere volētes dñm cōuenire.& Famulāt aduerbiū ,p eo qd eſt ſupplicit. Act⁹ Semel affare:& famulant appete. ergo & Famelia ,pmo a famel.deinde mutatiōevm⁹ lr̃æ familia dicta eſt ,p ipſis ſeruis.Deinde paulatim iualuit vſus:vt ēt liberi familiæ noīe cōprehēderent:& qcūq; i eadē domoviuerēt tā liberi ,g ſerui:tā mares ,g fœię vni us poteſtate natura:ſeu iure ſubiecti vna familia dicerēt.vñ Pat⁹familias ſiue familię.& mater familias ſiue familię appellati ſūt: de q b⁹ ſupi⁹ diſſeruim⁹. Poſt hęc idipm nomē ad eos quoq; trāſlatū ē:q ex eadē ſūt cognatiōe.vnde fabioꝝ lētuloꝝ ac Ciceronū familias dicim⁹. Eſt & qñ ad res referē:vt in lege xii.tabularꝝ.Agnat⁹ ,pxim⁹ familiā habeto.a familia deriuat Familiaris:qd mō adiectiuū ē:ſignificatq; ad familiā ptinēs.vñ familiaria negocia dicim⁹ ,g ad familiā noſtrā ptinēt.& rē familiare:rē noſtrā domeſticā.Cice.Et ſi negociis familiarib⁹ ipediti vix ſatis ocii ſuppeditare poſſum⁹.Q ñ vero eſt ſubſtātiuū amicū ſignificat nobiſcū verſantē: & diuturna cōſuetudine nobis aſtrictū.q̃ſi in eadē familia nobis cōiūctū.a quo eiuſmodi p̃ſuetudo Familiaritas appellat:& in aduerbio Familiariē dicit ,p eo:qd eſt ad ſimilitudinē familiariū:&(vt ita dicā) domeſtice.

DE PRECONE AGRVM VENDENTE.EPIG.CXIIII.

v ENDERET ExCVLTOS COLLES. Facetū ,p̃conis ingeniū laudat: q cū marii agrū vēderet deiñ fingit ſe velle oſtēdere Mariū ad hoc nō iopię neceſſitate adduci:verā cām vēditiōis exp̃ſſit:hoc eſt loci inſalubritatē. Quapropē nullū iuenit emptorē.notat eos quos nō pudet vēditōe reꝝ noxiaꝝ fraudare emptores. INDE.Deinde:poſt hęc facta.FACERET PRECIVM.Aliqd ,pmitteret.HAERET.remanet:nō diſcedet ab eo.

DE NOVIO MICROPSYCO.EPIG.CXV.

v ICINVS MEVS EST.Facetū epigrāma de Nouio:quē licet vicinū & domui ſuę hærētē hr̃et: videre tñ nūq̃ potat.notat p eū hoies hūilis ai atq; ,p̃parci: q̃s græci Micropſycos vocāt ad oīa timidos: & hoim ēt ,pſortia naturali q̃dā puſillaimitate deuitātes. BEATVM Fœlicē ,pſuetudine tal⁹ amici. Beat⁹,pp̃e ē:q reb⁹ oib⁹ ad vitę vſū ornatūq; ſpectātib⁹ abūdat:dict⁹(vt qdā putāt) q̃ſi bñ auct⁹. Ideo locupletes hoies aliqñ btōs vocam⁹. Iuue. Vetulę veſica beatę. Itē alię quoq; res beatę dñr:cū plenę p̃fecteq; ſūt. Quint. Ornata erat pnūciatio cui ſuffragat vox facilis:magna/btā/flexibilis.ab ſi fit Btūtas/& btūtudo:de q b⁹ ſupius dixim⁹. Itē Btē aduerbiū fœlicit copioſe.& Beo vbū qd ē p̃ſolor:& beatū ac fœlicē facio.a quo Ebeo:qd ē btūtudine p̃uo:cui⁹ paſſiuū eſt Eboer a quo Ebeati dñr:q fœlicitate aliq̃ cecidert.Hebeo vo ſcdę cōiugatiōis cum aſpiratiōe ſcp̃tū fit ab Hebes hebet:qd ,pp̃e ſigificat obtuſū:ſi eſt carētē acumie.Cic.Alias hebetiora:alias acutiora videant cornua.vñ p trāſlationē & igeniū hebes dicim⁹:quēadmodū ēt dicimus obtuſū.ab hebeo fit Hebeſco:qd ſignificat hebetior fio.nā hebeo ,pp̃e idē ē qd hebes ſū.& Hebeto obtūdo.a quo Hebeteſco:qd ,pp̃e de oculis & viſu dr̃:cū oculoꝝ acies minuit:tollit q̃.& Hebetudo ip̃a(vt ita dicā) obtuſitas:vel rei alicui⁹ carentis

Varro
Macro.
Actius
Cicero
Cicero
Ennius.
Cicero
Actius.
Pacu.
Varro
Macro.
Actius
Cicero
Juuena.
Quintili.
Cicero

Merda.
Merdo.
Permerdo
Stercus
Stercoro.
Stercoror
Stercorator
trix.
Stercoratio.
Stercutius
Vxor
Axungia.
Vxorius
Filius
Familia
Famul.
Famulus
Famulor.
Famulitas.
Famuletum
Famulanter
Famelia.
Familiaris.
Familiaritas.
Familiariter
Micropſycus.
Beatus
Locuples
Beate.
Beo.
Ebeo
Ebeor
Ebeatus
Hebeo.
Hebes
Hebeſco.
Hebeto.
Hebeteſco
Hebetudo

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL.EU

Hebenus

acumie: vel mēt ingenii: visus similiūq. Hebenus vo siue hebenū arbore ē i India: atq; Ethyopia nascēs: quis scribat Virgilius
Vir. sola India nigros fert hebenū. Romæ hac magnū Pōpeius in triūpho Mithridatico pmus ostēdit: accēdi ea Fabianus
bianus negat: vtiq; tū odore iucūdo. Duo gna eius rarus id qd melius arboreū trūco enodi: matie nigri splendoris: ac Herodotus
vel sine arte, ptinus iucūdi: alterus fruticosū Cytisi mō: & tota India diffusū ē. Herodotus scribit Ethyopas vicenos
dētes elephantos grādes: & e materia hebeni cētenas phalangas. tēcio q; ano tributi vice regibus pfidis pēdere solitos. Sūt aūt Phalānges ligna teretia: qlia sūt: q; nauigiis dū subducūt ad littus: aut ad mare trahunt: supponi solēt. latine Palāgæ dicūtur. a quo fit Palāgare vbū: qd ē onus aliqd hmōi fustib; trāsuehere. Var. Cū pœnus i fretū obuiāvenisset nrīs: & q; dā cœpisset crudelissime, p palāgis carinis subiicere: quo metu debilitaret nros. Afranius. Varro. Afra.
Et capreāvnā semilacerā ītermi sil palāgabāt: Phalānges ēt digitorū internodia dicūtur. itē araneorū genus qd & Phalāgiū noiat. itē regula ptinēs lāces lis ē libra. itē ipa libra: hoc ē qd latini Pōdo dicūt. itē Phalānx agmē ē militare q; macedōes vtebant: quēadmodū legiōe romāi. cōtinebat aūt octo milia armatorū: nullūq; genus aciei apud macedones vtebāt: quēadmodū legiōe romāi validius erat dicta: vel ἀπὸ τοῦ πέλασαι ἀγχι. lis ē a, ppe accēdo: vel ἀπὸ τοῦ φαλοῦ: qd clarus significat. vū & Phalagra caluiciū. & Phalerę ornamēta equorū dicūtur. Iuue. Frāgebat pocula miles: vt phaleris gauderet eqs. Phalisci pplus erat Etrurię: q; oppidū Phaleriū vocabat. Ouid. Juuena. Ouidius.
Adde senē iunoni colasq; phalisicos. Phalaris vo agrigētinorū tyrānus: cui Perillus tauru ex ære fabricauit quo ipositi noxii subdito igni torqrent. Tauri mugitū reddētes: i eo pmus autor piit: aū vrbē pditā circa ītuor & sex agita ānos. TERENTIANVS. Hic martia. failiar erat: & tūc pcōsulatū gerebat i ægypto. SYENEM. Egyptū. ps, p toto. Syene enī vrbs est i finibus æthiopiæ: vbi putē ē: q æstiuū indicat solstitiū: qm is locus circulo tropico subiectus est: itaq; appet solē illi loco sup verticē eē: & puteū totū illuminari: nullāq; prius vmbrā fieri a sole medio Solstitii die. Luca. Vmbras nusq; flectētē Syene. CONVIVERE. Sil viuere. TAMPROPE. Quia domus nrę cōiūctę sūt. TAMPROCVL. Quia pinde nūq; nos videmus: ac si essemus disiūctissimi. MIGRANDVM. Abeūdū lōgi & hinc discedēdū. migrare. n. ppe ē domicilū mutare: & alio se habitādū pter re, ppiore habitatiōe relicta. Quit. Seu ad ifernas sedes aia migrauit. Aię. n. eorū q moriunt: tāq; domiciliū corpis relinqntes: alio se ad habitādū trāsferūt. Cic. Anteq; ex hac vita migro: pspicio ex meo regno: & his tecti. P. Cornelius Scipione. a migro fit Remigro: lis ē in pstinū domiciliū reuertor. Demigro, & Emigro. & Cōmigro idē fere qd migro. Trāsmigro i lōgingorē locū domiciliū habitationęq; cōmuto. Immigro i locū aliquē hitandi gra eo. ab iis Migratio, Trāsmigtio, Immigtio deducunt. MIHI. Datiu ē pmę psonæ. & aliqn figurate dr Mi. Vir. & mi genus ab ioue sūmo. In quo notādū: q; mihi & tibi aliqn ita ponunt i orōne: vt neq; ad me neq; ad te: neq; ad aliquē referant. Cice. Mihi gloriat hic se oēs honores sine repulsa obtinuisse. Idē. Ecce tibi Pōpei. Apuleius dū ita loq mur. Ecce tibi amicus aduenit. aliqn vero hæc duo pnoia ita ponunt vt sub pma & scda psona ad oēs sermo referat. Vir. Neue tibi ad solēvergāt vineta cadētē. Cato Mihipte, p mihi ipi posuit. in quo significato solem? hæc duo pnoia gemiare. vt meme: tete. Vir. Meme adsū q feci i me puertite ferrū. ILLI Nonio: vetes Olli, p illi scpsere. Vir. Olli dura qes oculos: & ferre virget Sōn: quēadmodū ēt Ollic, p illic. Ennius. Ollic hostes aderat: aliqn etiā olli, p tūc a poetis vsurpat. Virg. Olli subridēs hoim sator atq; deorū. INQVILINVS. Cohabitator de quo supi dixim. AD FESENNIAM EPIG. CXVI.

Phalanges
Palange
Palango
Phalangium.
Pondo
Phalanx
Phalagra
Phalere.
Phalisci
Phaleris.
Phalaris
Syene.
Lucanus.
Migro.
Remigro.
Demigro
Emigro
commigro
Transmigro.
Immigro.
Mihi.
Tibi.
Mi.
Mihipte.
Meme.
Tete
Olli
Ollic
Virgilius
Cicero.
Idez
Virgilius
Cato
Virgilius
Idez.
Ennius.
Virgilius

E GRAVIS HESTERNO. Fescēnię hebrietatē simul ac stultitiā dānat: hæc enī & potādo tradu cebat noctes: & vino madida pastillos odoratos deuorabat: putās hoc mō de phēdi vini odorē nō posse FASTIDIOSA. Fastidiū afferēs iis cū qb loqr vino madida. PASTILLOS. Trochiscos: vt superi dixim. COSMI. Cosmus vnguētarius fuit: & odorarius optimus. Vnguētarii enī dūr q vnguēta cōficiūt: vēduntq; Odorarii: q odores. Illi a græcis Myropolæ. hi Aromatopolę vocitant: frequent aūt iidē vtrāq; exercēt artē. Vetes quoq; vtebant variis odoribus: vt nūc qu oq; plerique faciūt cōmēdādi halitus gra: lis a parthis primo inuentū tradūt: vt sic ingluuię ac nimio potu cōceptū virus extinguerēt. Sūt q eos ētvnguētorū inuētores fuisse existimēt. Illiacis certe tpib nō erātvnguēta: nec thure sacrificia faciebāt. Cedri trū & Citri odoribus ac earum arborū suffitu vtebant. Prius Castris Darii expugnatis int reliquā supellectilē iuenit: & cœpit Alexāder Scriniū vnguētariū. Postea ea voluptas agere radices cœpit: & in Italiā quoq; trāslata ēt ad defūctorū corpora adhibita ē. GRAVIS. Molesta. FRAGRES. Oleas. LINVNT. Complanant: poliunt. AB EXTREMO BARATHRO. A fūdo stomachi vnde puenire pastillorū odor nō pōt. Barathrū græci appellāt locū pfundum: ex quo emergi nō possit: dictū ab eo qd fit βάθος τοῦ ὀρύσσειν: hoc est pfundus aspectu. RVTVS. Rutatiōes quēadmodū supi dixim. Lucil. Rutant iuuenes & fœdāt oīa sputis. VIRVS. Grauitas odoris fœtor de quo dixim. DIAPASMATE. Puluisculi odorati: quēadmodū iā docuim. DVPLEX. Bonus, & malus odor: nā malus bono cōmixtus grauius olet: sicut q; amara sūt si dulcibus in cibis cōmixta sumant videt amariora. SIMPLICITER. Aperte nullo adhibito fuco. nō dissimulando odorē temeti.

cosmus
Unguentarij
Odorarij
Myropole
Aromatopole.
Barathrū
Lucil.
Sul.

AD ALCIMVM. EPIG. CXVII.

LCIME QVEM RAPTVM. Epitaphiū Alcimi adolescētis. Quē ob ingenii dotes: & mirā indolē maiorē immodū amauerat: defūctoq; tumulū cōsecrauerat in viretibus pratis int buxos & palmites. Epitaphiū enī ppe dr inscriptio q; fit supra sepulchrū. Virg. Et tumulū facite: & tumulo supaddite carmē. Daphnis ego in siluis hinc vsq; ad sydera notus. Nā qd, in laude defuncti ante cadauer sepultū cani solet: a nostris Nenia: a græcis Epicedium siue monodia appellat. LAVICANA HVMVS. Lauici multitudinis numero oppidū est via latina ad dextrā siluæ algidæ. Liui. Thusculanis negociū datū aduerterent animos: ne qd tumultus lauicis oriret. Nunciarūt legati lauicanos arma cœpisse: & cū equorū exercitu depopulatos agrū Thusculanū castra in Algido posuisse. Quintus Sulp. Priscus dictator, captis: direptisq; illorū castris lauricos corona circūdatū scalis captā diripuit: cēsuitq; senatus: frequētē coloniā lauicis deducēdā. Coloni ab vrbe mille qngēti missi bina iugera cœperūt. VELAT. Tegit. LEVI. Nō grauī q; lia sūt sepulchrorū saxa q; suo pōdē pficiūt & ruūt. CESPITE. Gleba cū sua herba euulsa: de q; supi dixim. RAPTVM. sublatū aū legi

Epitaphium
Virgi.
Nenia.
Epicedium
Monodia
Lauici.
Liuius.
Quintus

timā ætatē. Hi enī rapi, pprie dicunt: q immatura morte ripiunt. Plyn. Iunior. Nuper immatura morte nobis indignissime rapt. CRESCENTIBVS ANNIS. In ipso adolescētię pncipio: iō paulo post ēt puerū noīat CRESCENTIBVS. Quib adolescere lis ē crescere cœpat. Crescere augeri ē. Horat. crescit amor nūmi: q; tū ipa pecūia crescit. Fact pteritū creui: quēadmodū Cerno. Vū creui mō significat auct sū: mō hæreditatē adii mō iudicaui: mō diuisi: q; oia a duob vbis Cresco: & Cerno trahunt. a cresco Cremētū deducit. lis ē augmentū & Creta de q; supra dixim. a quo Creteū dicim: qd ex creta ē. Cretosū creta plenū. Cretatū: creta ifectū. & Crassus pinguis: grossus. a quo Crassitudo. Crassicies. Crasse aduerbiū: & eorū ppatiua suplatiuaq. & Crassesco verbū: qd significat pinguesco: siue grossior fio. & Creber freqns: q; si crescēs nūero. a quo Crebro aduerbiū: freqnt: & ppatiua ac suplatiua eorū. & Crebresco: spissor: multiplicor. & Crebritas spissitudo frequētia: p q; vetes ētCrebritudinē vsurparūt. Sisēna. Nā clādestina vborū crebritudinē transigi: apud nos cogitata dici debēt nō explanari. itē a cresco fiūt cōposita Accresco: qd ē adaugeor. Excresco cresco. Decresco diminuor. Increscо cresco. a quo Incremētū augumētū. Virg. increuit vsus ē, p reuiruit: dū de hastis logē i tumulo Polydori. Succresco iferius cresco: vel paulati cresco. Supcresco notæ significatōis. Recresco iterū cresco Cōcresco mō simul cresco: mō cōiungor: cōglutinor. a quo Cōcreta cōiūcta: & cōglutinata dicim. Vir. Multa diu cōcreta modis inolescere miris. Idē. cōcretā exemit labē. i. affixā, & inhærētē. Idē. cōcrescūt subitæ curreti in flumie Crustę: lis ē cōgelascūt. PONDERA NVTANTIA. Lapides pōdere suo nutātes: lis ē fluiacillātes PARIO SAXO. Ex marmore pario: qd cādidissimū fuisse cōstat: & vsq; adeo celebre: vt Dipœnus & Scylus q in sculpēdo tātopæ claruerūt: & post eos Melas Micciades, Antherm, Bupal: Antherm alter. Hipponax excellētes artifices i statuis sepulchris cæterisq; opib faciēdis cādido tū marmore vsi fuerint: e Paro ilsula: vū nomē hēt una ex cicladib: q; ob hoc niuea a poetis: lis ē cādida nūcupat. Lapidē ipm Lychnitē appellauerunt qm ad lucernarū lumia i cuniculis cœdi soleret. VANVS LABOR. Irrit: qa hmōi opa vetustate fatiscūt. CINERI. Cadaueri. FRAGILES BVXOS. Quæ facile frāgunt. Buxus græca vox ē. βύξος. Quippe dicūt græci: Arbor ē exigua: natura solida: & q; dā ligni duritia: ac frondiū pallore cōmēdabilis: fractu facilis: & ad topiaria opa cōmodissima: virēs sēp: ac tōsilis. Semē ei cūctis aiantib, ppter amaritudinē iuiusū: mel i corsica amarū reddit: amat frigida: q; sint apca: in igne duritia ei est: q; ferro: nec flāma nec carbone vtilis. a buxo Buxeū dicim: qd ex buxo ē. a Pyxo aūt græca voce Pyxidē: qm pmo ex eo ligno fieri cœpit: vasculū ē exiguū: qd vulgo nō inepte nec ielegāter a buxo Buxulū nūcupam. OPACAS. Obscuras, ab operiēdo eni opacū obscurū dicim. a quo Opaco vbū: hoc ē obscuro cōtego. PALMITIS. Vitiū. Palmites vitiū & aliarū arborū: vt ita dicā Sarmēta appellant: q; in modū palmarū hūanarū vgulas q; si digitos hūt. Palma ū planū: et ex pte cōcauum manū appellat: qd in digitos definēs decore pateat. ab huius filitudine Arbor q; illa nobilis palma vocat q; græci φοῖνικα: hoc ē fœnicē vocāt: qd comā i cacumīe habeat circū extēsā: & ramos in digitorū modū, ptēsos vū et genū earū Dactylos: lis ē digitos vocam. Multa. n. palmarū gna sunt. Prima sterilis ē: nec fructis magnitudinē excedit. Passim in Sicilia: & Genuæ ac Caietæ nascēs: ex q; incolæ scopas faciūt. Sūt et, pceriores siluestres foliorū aculeis ex ipa arbore fruticātib, reliq; teretib ramis in orbē sparsis: folia habētib cultrato mucrone laterib bifidatis: ex qb & fiscellas: vt funes: & lenia capillū vmbracula cōponūt. Coma oīs: vt dixim i cacumine ē: nō iter folia vt in cætis: sed suos iter ramos palmitib racemosū. in nulla magis arbore vterq; sex discernit. Mas in palmite floret: Fœmina circa florē germinat trū spinæ mō. Vtrisq; pma nascit pomi caro: postea lignū int: hoc ē semē ei. Est aūt lōgū: cesiq; a dorso puluinato: & in alio media fissura plērisq; vmbilicatū. Vū pmū spargit radix. Certū ē fine maribus nō gignere fœminas spōte ædito nemore: hoc ostendētē. i quo & circa singulos mares plures nutare fœminæ vident blādioribus comis. Quin & exciso mare sterilescere fœminæ cōperunt: tāt ē huic arbori Veneris intellect. iuba arabicas palmas apud scenitas oīb pfert: q; vocāt dabulas. Quādiu nouellæ sūt: pomū ferūt sine aliquo int ligno: ppt qd Spadones appellant. Quæ in creta & Sicilia nascunt folio latiore: ac molli: & ad virilia vtilissima Chamærepes appellant: qd græca lingua significat ad humū vergētes. χαμαῖ enī humi dicūt ῥέπτειν: vergēs. Clarissimæ oim palmæ ex fructiferis habitæ sūt: q; regias appellauere: qm regibus trū pfidis fuarent. Babyloniæ natæ vno in horto: q; sēp dnantis fuit. Bagoo appellato: qd apud eos Spadonē significat. Post hāc nobilitatē obtinet Syagri: hūtes nescio qd saporis ferini: q; lē in apris nouim: vū nomē iis inditū. σῦς enī sus ē. ἀγρίος siluestris. Post hac Margaridæ a Margaritis nomē hūtes: qm breues: & cādidæ & rotūdæ sūt acinis q; balanis similiores. Quarta autoritas ē Scādalidū a Scādularū filitudine appellatarū. in Ethyopia Caryotæ maxīe celebrant optimæ cibo: sed et succo vberrimo: ex q; b pcipua vina faciūt: iniq; capiti: ppt qd ἀπὸ τοῦ κάρους: lis ē a capite caryotæ vocitant. in Iudæa vo: & pserti in Hiericuntæ nobilissimæ sūt: qb dos pcipua piguis succus quodā vini sapore in melle pdulci. Int q; s ficciores Nicolai vocant aplitudinis pcipue min speciosę. Sed sapore caryotarū sorores: q; ob lis Delphides dūr. Suū genus Dactyli hūt plōga gcilitate curuati i trā: ex qb honori deorū dicati Idæi appellati sūt: a iudæis: numinū multitudinē irridētib. a lōgitudie aūt Digitali Dactyli appellati sūt. Nā δάκτυλος græci digitū vocāt. vū & Dactyl ē dict pes pstās ex vna lōga: & duab breuib syllabis a filitudine videlicet digitorū: q ex trib ptib cōstāt: vna lōgiore duab breuiorib. Alexādri milites palmis viridib strāgulati legunt: vel pomi genere vel copia: est enī tāta musteis suauitas vt finis mādēdi: nō nisi piculo fiat. a palma arbore Palmetū dr locus palmis cōsitus. & Palmifer: palmas ferēs: q et Palmiger dr. itē Palma victoria qm apud vetes in certaminib victorię signū palma erat. Q d ideo institutū cōstat: qm ingeniū huius ligni est: vt vrgētib pmētibusq; nō cedat. Nāq; vt scribit Aristoteles: si sup palmæ arboris lignū magna pōdera imponant: et adeo vrgeat: oneretur q; ligno: vt magnitudo oneris subtineri nē possit: nō deorsū palma cedit: vt cætere arbores faciunt: sed aduersus pondus surgit: & sursū nitit: recuruaturq; vt pondus reiiciat. a palma vero cū victoriā significat. Palmata: siue palmaris toga dicta est. Quia triūphantes: vt superius dixim: et qui palmā meruerāt: vtebātur. item a palma manus extrema pars remi Palmula dicit in palmæ modū ptenta. Virg. Et læuas stringat sine palmula cautes. item

plynius.
Horat.
Sisenna.
Virgilius
Idez
Idez.
Virgilius
Virgilius
Virgilius

Palmus. Phoeniceus. Phenice. Phenicia phenicis mare

Palm⁹ mēſuræ gen⁹ vulgo notū. a græco vo hui⁹ arboris noſe: qd eſt Phœnix Phœnice⁹ deducit: qd ē purpureus: qm̄ eo colore ſūt palmarū fruct⁹. ite q̄ ſole coquunt. & Phœnice puicia: a q̄ Phœnice ſyd⁹. Phœnicia: Phœniciū mare. Phœnix auis: Phœnicopterus: de qb⁹ ſupi⁹ diſſeruim⁹. ſed illud obiter addēdū ſi loco videt nō defuiſſe claros autores: q phœnicē auē nō a purpureo alarū colore noiatā velint: ſed a Phœnices ſi ē palmæ arbore: quā paulo ātē Syagron appellari dixim⁹: cui⁹ gnis vnicā eſſe ꝓdiderūt: q̄ cū phœnice aue morit: ac renaſcit ex ſeipſa pomis referta. ROSIDA. Humore oculorū meoꝝ q̄ſi rore pfuſa. Peruenerit. Fingunt enī pcæ lanificæ eſſe: & vitā hoim nēdo ducere: vt ſupi⁹ dixim⁹.

Neo: Perneo. Necro. Nodus Nodoſus. Enodus Nodo. Innodo Denodo Enodo Renodo Subnodo Connodo Nodoſe. Internodium. Nexus Suſurro Inſuſurro Suſurrus Suſurrator. Inſuſurrator. Gannio. Obgannio

Neo: ē filū torqo. a quo Perneo & Necto freq̄ntatiuū: qd eſt ligo: qa torquēdo ligam⁹. & Nodus quo ligato firmat. & Nodoſus nodis plen⁹. Enodus ſine nodo. & Nodo vbū: ſi eſt nodū adhibeo. a quo Innodo cōpoſitū: & ꝓtraria ei⁹ Denodo: Enodo atq; Renodo: q̄ ſignificāt nodū ſoluo. & Subnodo nodū ſubter facio. & Cōnodo ſimul nodo. & Nodoſe aduerbiū cū nodis. & Inēnodia ligaturæ: q̄ in medio ſūt. Ply. Harūdinū ēternodia. a necto vo fit Nexus: Nexio: & alia ab eo deriuata: atq; cōpoſita de quibus ſuperius diſſeruimus. IACERE. Sepultum eſſe: quēadmodū ſuperius diximus. Plynius.

AD CINNAM. ĒPIG. CXVIII.

ARRIS IN AVREM. Facete in cinnā iuehit: q q̄dā maledicēdi ꝓſuetudie loq; ſēp in aurib⁹ ſole bat ēt ſi cæſar ē laudaret. Hic Cinam⁹ vocabat: ſed detracta vltima ſyllaba Cinna dici volebat. Vñ lepide cū eo alibi iocat poeta Cynnā Cynnā me te iubes vocari. nō eſt hic rogo Cinna barbariſm⁹. Tu ſi furius ātē dict⁹ eſſes. Fur iſta ratiōe dicereris. Alibi quoq; maledicētiā ei⁹ ſi diſticho exp̄mit. Verſiculos ī me narat ſcribere Cina nō ſcribit cui⁹ carmīa nemo legit. GARRIS. Inſuſurras: iepte obſtrepis: de quo ſupi⁹ dixim⁹ Hoc gen⁹ hoim ꝓprie ſuſurrones vocam⁹: ſi ē maledicos & liguaces: qa nō apte loquunt: ſed voce demiſſa i aures hoim obſtrepūt: poti⁹ q̄ loquant: qd factitiū vbū eſt: & ſiht alio factitio vbo Suſurrare dr. a quo Inſuſurrare: in aures hoim obſtrepe: & talis vox Suſurr⁹ et ī neutro Suſurrū appellat. & Suſurrator: atq; Inſuſurrator. p eo vſurpat: q occulte maledicēdo odiū ī aliquē: aut diſſeſionē mollit. & Suſurratio: atq; Inſuſurratio. p maledicētia. Idē alio quoq; factitio vbo qdā Gānire dicūt. ſed ſi ꝓprie vulpiū ē. Vſurpat aliqn̄ p eo: qd ē Obſtrepe: & veluti vapulātis voce emittere. Terēt. Q uid ille gannit? qd vult. ab eo fit cōpoſitū Obgānio. ET ILLVD. Etiā illud: qd liceret loq; poplo audiēte. PLORAS. Fles. hic Plorat⁹ ducit qd fletū ſignificat. a ploro ꝓpoſita fuit Deploro: Defleo: Exploro: qd vetes vſurpabāt: p Exclamo & cū fletu quodā vocifero. Var. Gemit: explorat turbā oēm cōcitat. a quo tractū ē vt explorare capiat p eo: qd ē itētius: ac ēt cū voce īgrere. Virg. Exire: locoſq; explorare nouos. itaq; ſpeculatorē ab exploratore ita diſtīguebāt. vt Speculator eēt: q hoſtilia cū ſilētio p ſpiceret. explorator ū: q acta clamore cognoſceret: inualuit tñ vſus: vt exploratores dicātur tā ii: q hoſtiū nr̄oꝝ ſecreta iueſtigāt: & referāt nobis: q̄ et ii q ſecreta nr̄a hoſtib⁹ nūciāt: quos p pditorib⁹ hr̄i leges diffiniūt: & pœna capitis dānāt. Explorare ētīterdū p obſtuare accipit. Virg. T repidi formidine portas explorāt. int dū p cōperire. Cic. Q uis ē tā ſtult⁹ q̄uis adoleſcēs: cui ſit exploratū ſe ad veſperū eē victuꝝ? Nonunq̄ p ſiccare q̄ſi plora tū: atq; humorē oēm extrahere. Virg. & ſuſpēſa focis explorat robora fum⁹. Q ñq; p deliberare. Idē. tuus o regina qd optes explorare labor: mihi iuſſa capeſſere fas ē. Imploro qd eſt auxiliū cū mia: & q̄ſi cū lachrymis poſco. Vir. nāq; aliud qd ſit: qd iā īplorare q̄am⁹. Cōploro ſimul fleo. ab iis Deploratio: exploratio: imploratio. & cōploratio deducunt. qdā Ploro: & Plāgo ita diſtīguūt: vt plorare ſit voce flebili: & offuſa dolore ſui apire. plāgere vo pcuſſiōe: ac vberatiōe pectoris: capitis: vult⁹: aliorūue mēbroꝝ ſe ī dolorē afficere: vñ Plāgere aliqn̄ p pcutere accipit. Lucl. Plāgūt littora fluct⁹. ab eo fit Plāgor & Plāct⁹ ſi ē flet⁹ ipatiēs cū corpis pcuſſiōe. Eiularе ū eſt voce ī altū ſublata plorare. a quo Eiulatio: ſiue Eiulat⁹ dr plorat⁹ rōnis expers. eſtq; verbū factitiū: quēadmodū leſſus. ita enī a veteribus dicebat lugubris eiulatio: vnde ē lex illa apud Ciceronē. Mulieris genas nē radunto neue leſſū funeris ergo faciāt. SEDET. Placet: vt ſupen⁹ dixim⁹. Virgil. idq; pio ſedet Ēneæ. pbat autor aceſtes.

Palmus. Plangor. Eiulare. Eiulatio. Eiulatus. Leſſus.

Plangit. Planctus. Lucilius. Virgilius.

AD BASSAM. EPIG. CXIX.

VOD NVNQVAM MARIBVS. In Baſſā iuehitur q̄ portētoſo coit⁹ gñe: in ſexū ſuū libidinē exercebat hmōi mulieres ἀπὸ τοῦ τριβειν. Q d fricare ē. Tribades dr: ſi ē fricatrices. Notat eas Iuuenal. cū iqt frictū. Criſſātis adorat. & Martial. alibi: Ipſaꝝ tribadū tribas philenis. NVLLA FABVLA. Nullus fmo: nlla cōfabulatio. OBIBAT. Exeqbat. VIRO. Mare. LVCRETIA. Lucretię ſiti's caſtitate: hæc Collatini vxor fuit. Mulier vt pulchritudine corpis: ita pudititia: & aī magnitudīe iſignis cœnabat. Aliqn̄ apud ſextū tarquiū ī caſtris Tarqui⁹ Egerii filj & vna collatin⁹ Lucretiæ vir: iter quos orto forte de eoꝝ vxorib⁹ ſmone: dū ſuā q̄ſq; laudaret. Collatin⁹ nullā ſuę p̄ferri oportere affirmabat. Facile ſi iudicari poſſe: ſi īopinato ſeſe illarū oc̄ls exhibēāt. Cōi itaq; cōſilio equos cōſcēdūt: & citato curſu aduolāt romam quo cū p̄mis tenebris pueniſſēt: offēdūt regias nur⁹ in cōuiuio: luxuq; cū æq̄lib⁹ tp̄s terētes. Pergūt inde Collatiā oppidū Romę ꝓpinquū: vbi Lucretia erat: hāc nocte ſera deditā lanę iter lucubrātes Ancillas ī medio ædiū ſedētem inueniūt. Muliebris certaminis laus penes lucretiā fuit. a q̄ adueniēte viro tarquiis benigne ſuſcepti Victor manit⁹ regios iuuenes iuitat. ibi ſext⁹ Tarqui⁹ libidine ſtuprādæ pvim Lucretię icēdit: ad qd eū tū forma: tū ſpectata caſtitas magis: atq; magis ſtimulat: Ac tū qdēm e nocturno ludo ī caſtra rediere. Paucis ū iter iectis dieb⁹: ſext⁹ Tarqui⁹ inſcio collatino vno tñ comitat⁹ Collatiā venit: vbi benigne ab ignaris ꝓſilii ſuſcept⁹ cū poſt cœnā duct⁹ in cubiculū hoſpitale fuiſſet: amore ardēs poſtq̄ ſopiti oēs videbant: ſtricto gladio iā dormientē Lucretiā adit: ſiniſtraq; manu mulieris pectore oppſſo. Tace Lucretia iqt: Sext⁹ Tarqui⁹ ſū ferrū in manu ē: morieris: ſi vocē emiſeris. Cū pauida e ſōno mulier mortē ſibi iminētē videret Tarqui⁹ fateri amorē orare miſcere p̄cib⁹ minas: vſare in oēs ptes muliebrē aīm coepit: vbi obſtinatā: & ne metu qdē mortis ēclinari poſſe aiaduertit: addidit ad mortē dedec⁹: & iugulaturū ſe ſeruū: & mortuū apud eā mortuā poſitur⁹ ait: vt in ſordido adulterio necata viderēt. Q uo terrore cū tandē obſtinatā pudicitiā viciſſet: ferox inde q̄ſi expugnato muliebri decore reuerſus eſt. Lucretia mœſta miſſis nunciis e Roma virū: ex Ardea patrē aduocat: vt cū ſingulis amicis eo ſtati veniāt. SP. Lucreti⁹: cū. PValerio: & Collatin⁹ cum. L. Iunio Bruto ſtatim veniūt. Aduentu

Tribades. Iuuena. Martialis. Lucretia.

ſuorū cōtinere lachrymas nō potuit: cūq; ei⁹ rei cām q̄reret Collatin⁹. & ſalue ne res eēnt iterrogarēt. Ecqd iqt ſalui eē mulieri pōt amiſſa pudicitia? Veſtigia viri alieni Collatine i lecto tuo ſūt. Sed corp⁹ tū violatū ē: aīm⁹ īſons: mors teſtis erit. Verūdate dextras: fidēq; haud īpune adulto fore. Tū rē ordine geſtā mēorat. illi dāt fidē: cōſolāt ægrā: noxā o coacta ī auctorē delicti auertūt: addūt mētē eē: q̄ peccat nō corp⁹: & vñ cōſilio abſuerit Culpā abeſſe. tū Lucretia qd illi iqt debeāt vos videbitis. Ego me q̄uis pctō abſoluo: ſupplicio nō libero: nec vla poſt hac īpudica Lucretiæ exēplo viuet: ſtatiq; cultrū quē ſub veſte hēbat: ī corde defixit: plapſaq; i vuln⁹ moribūda cecidit. COMMITTERE. Cōiūgere. PRODIGIOSA. Cōtra naturā ē mulierē cū muliere cōcūbere. VENVS. Libido: vñ maſcula Ven⁹ dr libido ī mares. MENTITVR VIRVM. Q uñ facit: facere aūt viri ꝓpriū ē: ſicut pati mulieris. THEBANO ĒNIGMATE. Q uæſtiōe a Sphinge ꝓpoſita: quā ſoluit Oedip⁹: de quo ſupi⁹ dixim⁹. ADVLTERIVM. Q uia cōcubit⁹ cū aliena ſiue nō ſua vxore adulteriū eſt. Baſſa aūt cū aliena vxore cōcūbebat.

AD LĒLIVM. EPIG. CXX.

VM TVA NONĒDAS. Apertū diſtichon ad Lælium Martial carmīa carpētē: hortat eū: vt vel ſua ædat: vel deſinat aliena rep̄hēdere. CARPIS Rep̄hēdis. Carpe ꝓprie ē auferre. Virg. inſere Daphni piros: carpēt tua poma nepotes: p metaphorā tū p varietate rei patiētis varia bēt ſignificata. nam carpe viā eſt ābulare. Papini⁹. Sed iā carpe viā. Carpe linū ē euellere. Ply. Herbaſq; cū ſemie: & radicib⁹ carpūt. Carpe vitales auras haurire. Virg. Vitales carpim⁹ auras. Carpe lanā attenuare. Idē. Nec nocturna qdē carpētes pēſa puellæ neſciuere hyeme. Carpe agrū: celerit̄ p̄terire. Idē. & arari carpe prata fuga. Carpe hoīem rep̄hēdē q̄ſi dētib⁹ lacerare. Martial. Carpe vel noli nr̄a: vel æde tua. Carpe cibū paſci. Vir. Carpam⁹ dū mane nouū: dū ḡmina canēt. a carpo Caper et Capra deducūt cū eoꝝ deriuatiuis atq; ꝓpoſitis: de qb⁹ ſupi⁹ locuti ſum⁹. & Carpti aduerbiū: qd ſignificat hīc atq; hīc carpēdo: nō īpam ſerie ſequēdo. & ꝓpoſita Decerpo qd eſt aliqd ex aliq̄ re detraho: vñ decermina dñr: q̄ decerpunt purgādi grā. Excerpo ſecernēdo extraho: vñ excerpta dicim⁹: q̄ ex libris: quos legim⁹ veluti floſculos quoſdā extrahim⁹: puatiq; cōſcribim⁹ qdā excerptiōes: & excerptiunculas noiant. Diſcerpo: qd ē diſtraho diſcundo. Var. Duabuſq; admotis q̄dngis alligatū corp⁹ eqs ī diuerſū iter cōcitatis diſcerpſere. Carpis Scythiæ fluiu⁹ ē. Carpath⁹ iſula iter ægyptū: & rhodū q̄ nomē dedit mari carpathio. Carpophor⁹ ꝓpriū nomē: cui⁹ ſupi⁹ mētionē fecim⁹: nō a carpēdo: ſed ἀπὸ τοῦ φερέειν τὸν καρπόν ſi ē a ferēdo fructu appellatus: qui dici latine aduerbiū fructifer pōt. AD MAMVRIANVM. EPI. CXXI.

Virgilius. Papi. plynius. Virgilius. Idem. Martialis. Virgilius. Carpio. Carptim. Decerpo. Decerptum. Excerpo. Excerptum. Diſcerpo. Carpis. Carpathus. Varro.

ĒPE MIHI QVERITVR. Lepidū epigrāma plurimū tū fellis hñs in mamurianū: q ad extremā calamitatē redact⁹: laſciuire tū cū puero Martialis nō erubeſcebat. NON SICCIS Lachrymātib⁹. TANGI DIGITO Mos laſciuiētiū ē pueroꝝ Clunes: anūq;: & fœminū pubes digitis ꝓtrectare. Ouid. Inueniit digiti qd agāt ī ptib⁹ illis in qb⁹ occulte ſpicula figit amor. NEC SPONDA NVDI GRABATI Nec lecti qdē fragmētū ſine culcitra. Sic iferius. Nulla tegit fractos nec inanis culcitra lectos. SPONDA. Lat⁹. Spondæ enim tabulæ ſūt: quæ vtrinq; ſuſtinēt lectū. NVDI. Sine culcitra. GRABATI. Lecti Grabatū ꝓprie vocam⁹ exiguū lectū: ī quo meridiari ſolem⁹: dictū q̄ſi Carabathū: qd ī eo capite recūbam⁹: κάρα enī caput: βάθον peruū greci appellāt. ab eo fit diminutiuum Grabatul⁹. NEC CVRTVS CHIONES ANTIOPESQ VE CALIX & ne fract⁹ qdē: ac meretrici⁹ calix: Chiōē: & Antiope metricārū noia ſūt: q̄rū mos ē imūda: ac fracta pocula mēſæ apponere. CALIX. Vas potorū. Calix ē rotūda ſpecie: qd vocabulū a græcis mutuati ſum⁹: apud quos κύλιξ vocat ἀπὸ τοῦ κυλίω: qd eſt voluo roto. Cice. Q uid hic calix mulſi ipigēdus ē: vt plorare ſe deſinat. Var. tū a calido vocatū calicē putat: q calida eo haurire ſolebāt. CVRTVS. Fract⁹: nō īteger dict⁹: vt qdā putāt: q̄ſi carēs toto. Ouid. Ara fit huic ignē curta fert ruſtica teſta. Iuue. Cū curta et ſciſſa feneſtris Vaſa cadūt. CEREA. Vncta: vt ſupi⁹ dixim⁹. LVMBIS. Tergo. Lūbi. n. ſūt: q ſpinæ adhærēt: ī qb⁹ eſt prurit⁹ libidinis. Spina ipſa oſſea ē tereti ſtructura p media foramīa a cerebro mēdulla deſcēdēte: cui eādē: quā cerebro naturā eſſe exiſtimāt: qm̄ p̄tenui ei⁹ mēbrana inciſa ſtati expiret. a lūbis Lūbago deducit q̄ eſt vitiū: & debilitas lūboꝝ. & Elūbis: ſiue Elūbus: q lūbos debilitatos hēt ita: vt ægre īgrediat: ac ſe erigat. & Delūbo vbū: qd ſignificat lūbos debilito. Q ñq; etiā lūbos extraho: vñ Delūbatū: ſiue elūbē aprū dicim⁹: cui lūbi ſūt extracti. GALLICA PALLA. Veſtis gen⁹: de quo ſupen⁹ dixim⁹. NIDORE. Odore. Nidor ꝓprie dr odor cuiuſcūq; rei aduſtæ: a nitore ignis vñ. & Nidere: & Renidere: aliqn̄ odorē aliqn̄ fulgorē reddere ſignificāt. Iuue. Captū te nidore ſuę putat eē Culinę. Plau. tota renidet domus. Q uidā nidū hinc deductū volūt q̄ fœdi & mali odoꝝ ſint auiū cubilia. Nidi pēnatoꝝ cubilia dñr: q̄uis īterdū nid⁹ ēt p ipſis auib⁹ vſurpat: q̄ſi ꝓtinēs p cōtēto. Vir. Ipſæq; volātes ore ferūt dulcē nidis īmitib⁹ eſcā. hīc fit Nidifico vbū. a quo Nidificatio. itē Nidulor idē qd nidifico. Var. Q uib⁹ tp̄b⁹ Halcyones ī mari nidulant. nidus ēt vaſis gen⁹ eſt a nidoꝝ ſimilitudine ita appellat⁹. Idē. Nymphaq; e lacuna fontiū allata nidos īplent. itē Nidos dicim⁹: ī qb⁹ merces in tabernis ſeparati ac diſtictæ tenent. Martia. De primo dabit: alteroue nido raſū pumice: purpuraq; culteū. PRONVS. Incuruat⁹ de q̄ ſupi⁹ dixim⁹. FODIAM CVLVM DIGITO. Vttu puero nō facis. Digit⁹. vt nōnulli putāt a diger ēdo deducit: qd natura miro ac decētiſſimo ordine digitos digeſſerit: ſi ē diſpoſuerit: vno a cæteris ita ſepato: vt & cū ipſa manu oriat: & in diuerſū ipſi⁹ man⁹ findat: q ſeveluti obuiū cæteris p̄bēs: oēm tenēdi faciēdiq; rōnē vel ſol⁹: vel p̄cipue poſſidet tāq̄ rector oīm: atq; moderator. Cæteris deiñ ſequētib⁹ digiti q̄buſdā lōgiorib⁹: q̄buſdā breuioribus. itē aliis craſſiorib⁹: aliis tenuiorib⁹ de qb⁹ ſupi⁹ locuti ſum⁹. Prælōgos digitos ſcribit Ariſto. vitæ breuioris argumētū eſſe quēadmodū dētes raros: plūbeū colore pluresq; ī manu ēiſuras nec ꝓpetuas. Cōtra ū lōgę eē vitę icuruos humeris: & ī manu vna duas ēiſuras lōgas hñtes: et plures q̄ trigīta duos dētes hñtes: āplis aurib⁹. mirū certe friuola hæc tñ autorē pſecutū eē. At trog⁹: & īpe autor ſeueriſſim⁹ moꝝ q̄q; argumēta addidit. magnā frōtē ſegnē aīm ſignificare: puā mobilē: rotūdā iracūdū porrecta ī rectū ſupcilia mollē: iuꝝ naſū flexa auſteroꝝ: iuꝝ tpa īflexa deriſorē: ī totū demiſſa maleuolū: atq; iuīdū. longos oculos maleficū. carnoſos a naribus angulos malitioſū. Parte cādidi extenta impudentē. Auricu-

Ploro. Exploro. Speculator. Explorator. Imploro. Plango. Planctus. Lucilius. Eiulare. Eiulatio. Eiulatus. Leſſus. Virgilius. Sponda. Grabatus. Grabatulus. Calix. Lumbi. Lumbago. Elumbis. Delumbo. Nidor. Nido. Renido. Nidus. Nidifico. Nidulor. Digitus. Varro. Martial. Ploraſ. Iuuenalis. Ouidius. Cicero. Virgilius. Plautus. Virgilius. Idem. Ariſto. Trogus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CIRDOSUSAL.ES

larũ deniq; magnitudinẽ loq̃citatis: & stultitiæ notã esse. A digit⁹ fit Indigito vbũ. & Digitellus herba: de qb⁹ supi⁹ locuti sum⁹. OLIM. Iã lõgo tp̃ ꝑterito. Oli eni aliqñ tps ꝑteritũ significat. Virgi. Timidis qd fluctub⁹ olim Tũdit. Aliqñ futur⁹. Idẽ ꝓgenie sed eni troiano a sanguine duci Audierat Tyros olim q̃verteret arces. OCVLVM QVI SVPERAT. Luscus eni erat ꝗ̃ est altero lumie orbus. ZELOTYPVM. Solicitũ de pueri amore: ne a quoquã tãgat. Zelotypus æmulator formę interprætari potest. nã ζηλότυπος æmulatio est τύπος forma: q̃ igit ita amat vt solicit⁹ sit: ne qs amore suo pfruat. Zelotyp⁹ est & Zelotypia diffinit a Chrysippo ægritudo ai ex eo pueriẽs qd timeas ne assit alteri: qd cũ nemine velis hr̃e cõe. MALIGNVM. Invidũ: de quo supi⁹ dixim⁹. SATVR. Quãdo nõ deerit tibi: qd ædas. Nam sine Cerere & libero friget Venus.

Indigito. Olim. Virgilius Idez Zelotypus. Zelotipia.

DE AQVINO ET FABRITIO. EPIGRAMMA. CXXII.

f ABRITIO IVNCTVS. Epitaphiũ Aqui & Fabritii q & si ambo ꝓmipilares eẽnt tãta tñ iter se: qd raro: dignitate parib⁹ accidit: benivolẽtia cõiuncti fuere: vt vterq; ꝓmori voluisset: ne supstite flẽtẽ videret. FABRITIO. Prius mort uo. QVI FABRITIVS. ELYSIAS DOMOS. Habitacula Elysii cãpi. Elysiũ cãpũ vetes putauerũt eẽ in medio iferorũ: i quo pior⁹ aiæ qescerẽt post dissolutionẽ ea⁹ a corpore. Virg. Solẽq; suũ sua sydera norũt. Philosophi Elysiũ esse dixerũt in isulis fortunatis. Horat. Nos ma net Oceanⁿ circũuag⁹ arnas btã petam⁹ arua diuites: & isulas reddit vbi Cererẽ tell⁹ iarata quotãnis. & ĩputata floret vsq; vinea: has Salust. scripsit carminib⁹ homeri idytas esse. Fuerũt ẽt: q Elyseũ scriberẽt eẽ circa lunarẽ circulũ: vbi purior est aer. Virg. Aeris in cãpis. græci ἠλίσιον πεδίον vocãt ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἐκεῖσε: ꝗ̃ ẽ a pfectione: qd q̃ sãcte et iuste vixerũt: ad eos pficiscant. ARA DVPLEX. Vtriq; sua ara posita erat: & in vtraq; nõmẽ defũcti: cũ titulo ꝓmipilat⁹ iscriptũ. MVNERA. Officiũ. FOEDERA. Cõiunctiõe officii: ꝗ̃ est ꝓmipilatus. Fœdus eni licet ꝓprie pactionẽ illã significet: q̃ fit iter hostes: dũ a bello discedit: abusiue tñ ꝑ q̃cũq; piuictione accipit: vñ fœd⁹ amoris: fœdus benivolẽtiæ: fœd⁹ amicitiæ: fœdus officii dicim⁹. SACRO. Epitheton fœderi sacrũ ẽ: qa porca i faciẽdo fœdere sacrabat: & sac̃ vba addebãt: vt supi⁹ dixim⁹. IVNCTVS VTERQVE SACRO. Sẽsus est. Vterq; ꝓmipilaris fuit: & tñ vterq; si iuicẽ amic⁹ qd fama raro nouit: qa iter eos qui dignitate sũt pares: solet esse inuidia.

Elysium Virgilius Horatus. Salust. Virgilius Fedus

IN AEGLEN. EPI. CXXIII.

c ANTASTI MALE. Ridiculũ Distichon in Eglen fellatricẽ: cui⁹ supi⁹ mẽtionẽ fecit. Sic dẽtata sibi videbat Egle. In iuuẽtute ingt: qñ nimio coitu rauca eras: male cãtasti. Nũc vo qñ ætate cõfecta nõ habes cũ quo coeas: ideoq; raucescere desiuisti: bene qdẽ cãtas sed fœtet tibi aia ex frequẽti fellatione.

IN HELIVM. EPIG. CXXIIII

q VOD CLAMAS SEMPER. Lepidum distichon in Heliũ: q cũ esset Causidic⁹. Clamore & strepitu cõplere fo⁹ solebat: ꝓpt qd aduersarii sæpe pecunia eũ clã subornabãt: vt taceret. Notat ꝑuaricatores: ꝗ̃ est eos q cũ aduersariis colludũt. Q d fecisse aliqñ Demosthenẽ supi⁹ dixim⁹: qñ pecunia a milesiorũ legatis corrupt⁹ multa lana circa collũ inuoluta in fo⁹ pcessit: & se loq nõ posse affirmauit: qñ Synãchẽ ꝗ̃ est anginã patere ꝓpter qd res pũsũ ei a quodã p cõtumeliã fuit: nõ Synãchẽ: quã patiebat: sed Argyrãchẽ ꝗ̃ est nõ morbũ gutturis: sed anginã argẽtariã esse. OBSTREPIS. Strepitũ facis: est auũt ꝓprie Strepit⁹ son⁹ ãbulãtiũ pedũ manuũq; aliqd ptractãtiũ: sed abusiue ponit⁹ ꝓ oi sono: q fit ex corporũ tractu: & q̃rũcũq; rerũ collisione: & ẽ factitiũ vocabulũ: quẽadmodũ fremit⁹: stridor: & sibila. Aliqñ tñ strepit⁹ accipit⁹ ꝓ fastu / & põpa diuitiarũ: qd fit q̃si strepit⁹ comitãtiũ. Quintil. Hic cũ me euocasset: trepidũ toto fortunæ strepitu circũsteti sset. Ab ꝗ̃ fit Strepo vbũ & ab eo frequẽtatiuũ Strepito. itẽ ꝓposita Intrstrepo: Instrepo: Cõstrepo / Obstrepo / Substrepo oia fere eiusdẽ significatiõis. GRATIS. sine mercede. AD SCAZONEMSVVM. EPIG. CXXV.

Synanche. Argyranche Strepitus Quintili. Strepo: Strepito Inte: strepo. Instrepo. Constrepo. Obstrepo. Substrepo Scazon Choliambus

s INON EST MOLESTVM. Rursus in Cinædũ iuchit: q hãtur corpis: & austeritate q̃dã vborũ volebat Socratic⁹ videri. Allogẽ aũt carmẽ suũ: qd est trimetrũ iãbicũ id quoti ẽs penultimã syllabã breuẽ hẽt: rectũ ẽ et integrũ iãbicũ vt Vos istæc itro auferte abite. Sosia. Q ñ vo penultima ẽ pducta. Delũbe ẽ: & Claudũ: & hmõi vl⁹ vocãt Scazones siue Choliãbos. Scazonas: ἀπὸ τοῦ σκάζειν: qd claudicare ẽ Prisci. huic timetrũ vetes. Graii cognoie dicũt: Q d pedib⁹ iictis hũc scãdere sæpe solebant. Ponit⁹ aũt Scazon: Spõdeũ finis hẽbit. scazones sũt illi apud Persiũ. nec fõte labra plui caballino. Nec i bicipiti sõniasse pnaso memini. vt repẽte fic poeta ꝓdirẽ. et istũ. Si nõ ẽ molestũ: teq; nõ piget scazon. Choliãbos vo noiant q̃si claudos iãbos nã græci χωλοὺς Claudũ dicũt. MATERNO. Mat⁹ vir doctissim⁹ fuit Marti. tpe Cui⁹: & Plyn. iuni or: & Corne: tacit⁹ sæpe faciũt mẽtionẽ. TRISTIVM. Viliũ horridar⁹: q̃les decẽt hoies austeros & tristes BETICATVS. Pullo colore natuo idut⁹: q & betic⁹ & ipluuiat⁹ dr̃: vt supi⁹ oñdim⁹. LEVCOPETVS. Albo natuo vestit⁹: de q̃ sibi disseruim⁹. COCCINATOS. eos q Coccineas hũtvestes. AMETISTINAS Violaceas: vt supra MVLIERVM. muliebres: molles non viriles. NATIVA. natiui coloris: q̃lis ẽ betic⁹: & leucophus. FVSCOS. A tros: horridos: q̃s supi⁹ dixit tristes. Fusc⁹ ꝓprie significat nigrũ: a quo fit Offusco vbũ: qd ẽ obũbro: obscuro: denigro. a quo Offuscator / Offuscatrix. & Offuscatio. GALBINOS. molles: lasciuos: effœminatos de q̃ supi⁹ dixim⁹. VIRVM MOLLEM. Cinædũ. SVRSVM. sursũ: vtroq; eni mõ dicim⁹ significãt in supiore parte. SVSPECTAT. Deorsũ spectat quẽadmodũ supi⁹ dixim⁹. DEVORANTIBVS. Tota acie i mẽtulas itẽtis: & iã aio felitãtibus: ideo subiũxit. NEC OCIOSIS LABRIS. Q uia iã mouebat labra. Q uasi in fellãdo esset. AD NEVOLVM. EPIG. CXXVI.

Maternus Plynius. Fuscus Offusco. Offuscator. trix. tio.

VM CLAMANT OMNES. Facete deridet Neuolũ ieptũ Causidicũ: q nũq; nisi cæteris clamãtib⁹ loq̃bat: ne qs eũ audiret: & tñ videret aliqd agere. NEMO NON. Cõstat eni negationẽ qñ alicui signo ꝓponit⁹ Sic eni Dialectici vocãt vniuersales ac ꝑticulares voces: reddere sẽsũ cõtradictori. Si vo postponat⁹: sẽsũ ꝓrii: vñ nõ oĩs idẽ ẽ qd aliqs nõ. Sed oĩs nõ idẽ ẽ: qd null⁹. Et ecõtrario nõnull⁹ significat aliquẽ. nullus nõ significat oẽm: eodẽ modo. nõ aliquis nullus est. aliqs nõ simplicẽ suã habet significationẽ.

AD FLACCVM. EPIG. CXXVII

m ITIGAT ET PODAGRA. Lepidus iocus i Diodori auaritiam: qui nil patrono suo porrigebat: Hic podagra vexabatur. Martia. Per iocum Chiragram hanc esse dicit. quod nihil patrono porrigat: Quid podagra: quid Chiragra sit: & quæ horum vocabulorum ratio superius diximus.

AD CALENVM. EPIG. CXXVIII

n ON PLENVM MODO. Lepidissimum Epigrãma in Caleni auaritiã: hic cũ paup: munificus eẽt. ac liberalis oẽs ei diuitias optabãt. Fact⁹ vero mortę ꝓpinquor⁹ diues: auaritissim⁹ euasit. Quapropter iprecat⁹ ei. Marti. vt ex diuite ditissim⁹ fiat: quo crescẽte in sũmũ auaritia: tãdẽ ob nimiã pũnoniã fame moriat⁹. NON PLENVM. Nõ plene: ꝗ̃ est nõ pfecte nõ integre: Plenũ proprie dicim⁹: qd vacuo cõtrariũ est: ꝗ̃ est illud: in q̃ nihil est vacui si integrũ atq; pfectũ est: & a græco deducit⁹. Nã græcis πλήρες plenũ dicũt. & πλήρωσις Impleo: qd ab ꝓpositiõe: & ipa voce ꝓponit⁹: regritq; ablatiuũ sine ꝓpositiõe: vt ipleui nauẽ frumẽto interdũ etiã ablatiuũ cũ ꝓpositiõe de: vt ipleui nauẽ de oĩ gñe frumẽti: q̃ mõẽt Refertio vsurpat⁹. Ci. Q d si tãtã vires⁹ maxiar⁹ arte sua rhetorici ãplecterent⁹: ꝗrebat cur de pœmiis: & epilogis & de hmõi nugis fic. n. appellat referti eẽnt eor⁹ libri: Hic nequaq̃ licuisset sine ꝓpositiõe loqui. Nõ. n: libri illi referti sũt pœmiis: & epilogis: sed ꝓceptis pœmior⁹: & epilogor⁹. Itẽ ab eodẽ Oppleo eiusdẽ significatiõis. Expleo: qd mõ ꝑ impleo capit⁹. Varro Mœroreq; & lachrymis domũ expleuit. Mõ ꝑ satio. Vir. Improb⁹ illuuiẽ ramisq; loquacib⁹ explet. Hoc tamẽ expleri & satiari differũt: qd expleri sine fastidio est: satiari vero cũ fastidio. Est etiã quãdo expleo ꝓ minuo vsurpatur. Nã ex ꝓpositio aliquãdo priuatiua est. Ennius Nauib⁹ explebãt sese terrisq; replebant. Virg. Discedã. Ex plebo numerũ: reddarq; tenebris. Veteres Explenũt ꝓ explẽt scriplere. Suppleo: qd est ideficiẽtis locũ aliud pono: a quo Supplementũ. Curti⁹: Missio illuc militũ supplemẽto ad se vocat. Compleo: ipleo: pficio. Vir. Vterq; armato milite complet: Itẽ a plen⁹ Plene: & Plenũ aduerbia: & cõpatiua: suplatiuaq; eor⁹: & qd a qbusdã vsurpat⁹ Plenitudo. VICIES. Supple Sestertiũ. CENTIES. Sestertiũ. SEPTIMAS KALENDAS. Septẽ mẽses: q̃s initia kalẽde sũt de qbus supi⁹ dixim⁹. QVATTVOR MORTES. Quattuor: hereditates q̃s tuor⁹ morte cõsecut⁹ es. CENTIES. Sestertiũ. INTANTAM ESVRATIONEM. In tantã parcitatẽ atq; auaritiã: NIGRAE. Aeneę: in q̃ nõ fit admixtũ argentũ. SELIBRA. Dimidia libra: Assis minima pars sextula erat: ꝗ̃ est sexta ps vnciæ. Semũcia media pars: vt Selibra media libra hæc noia ideo monetis imposita fuere: vt supius diximⁿ: quia popul⁹ Romanus ante Pirrhum regẽ deuictũ nõ est vsus nũmo signato: sed tantũ penso ære: PLVMBEA. Nõ ex plũbo: nunq̃ eni ex eo metallo factæ sũt monetæ: sed plũbea nigra: liuida ad similitudinẽ plũbi: de q̃ supi⁹ dixim⁹. MILIES. Sestertiũ. HOC SI CONTIGERIT FAME PERIBIS. Ti tantũ crescit auaritia a centũ. Sestertiis ad mille: quantũ creuit a viginti ad centũ necesse erit te fame perire.

Curtius Virgilius Plenum. Impleo Refertio. Oppleo Expleo Expleuunt. Suppleo Supplementũ Compleo. Plene. Plenitudo Selibra. Sextupla Semuncia

DE AFRA VETVLA. EPIG. CXXIX.

m AMMAS ATQVE TATAS. Afrã deridet: qd iã ætate cõfecta: puerilib⁹ verbis q̃si tum primũ fari incipet vtere matrẽ mãmã patrẽ Tatã appellãs: putãsq; se ꝗ̃ mõ puellã adhuc cẽseri posse. MAMMAS ATQVE TATAS. mães: & pães. Sic. n. pueri: dũ primũ incipiũt fari: parẽtes appellãt. Cũ cibũ: ac potionẽ buas: ac papas docẽt: & matrẽ mãmã patrẽ Tatã. MAXIMAM AMMA. Abauia: nã patrũ: & matrũ appellatione: Auũ Proauũ: Abauũ. Itẽ Auiæ: Proauiæ: Abauiæ continent⁹: itaq; magnus pater auus est: maior pater, pauus: maxim⁹ pater abau⁹. Itẽ magna mater Auia: maior mr̃ Proauia: maxima mater Abauia, ꝓprie aũt mãma papillã significat: q̃ & vber dr̃: vnde mãmosa: siue Mãmeata mulier dr̃: q̃ magna hẽt vbera. Plau. Cuius amicã mãmeatã vidimus: a mãma etiã fit Mamilla diminutiuũ: q̃ primã syllabã corripit. Iuue. illa loq recta facie strictisq; mamillis: & mamillare amiculi gen⁹ quo vbera mulieres tegere consueuerũt Marti. de mamillari. Taurino poteras pectus constringere tergo. Nã pellis mãmas nõ capit ista tuas. Itẽ mamilia nomen ꝓpriũ mulieris. Mamilior⁹ familia a mamilia Telogoni filia: q̃ Tusculi ꝓcreati ferunt⁹: est appellata mamilia turris itra Suburrę regionẽ a Mamilio nomẽ accepit.

Cato Plautus. Iuuena. Martialis mammia. mammosa mulier mamilla mamillare mamilũ

DE DEEMTRIO. EPIG. CXXX

i LLA MANVS QVANDAM. Dulce Epitaphiũ Demetrii: qui seruus: ac notarius fuit. Mar Et paulo ante mortẽ ab eo mãumissus. MANVS FIDA STVDIORVM MEORVM. Quę a me lucubrata fideliter conscribebat: & sine mendis. FOELIX DOMINO. Propter quã dñs erat fœlix. vel fœlix hoc est vtilis & commoda domino NOTA CAESARBIVS. Quiu Epigrammata mea manu illius scripta sæpe legerunt. VIRIDES ANNOS. A dolescentiæ annos tractuiu a plantis: & satis quæ maxie virẽt: cũ nondũ desiuerunt crescere. hæc n. ætas vt Cato inquit: viuissima ẽ QVARTA TRIBVS LVSTRIS ADDITA MESSIS ERAT. Duodeuigesimũ ætatis annũ agebat: quod tẽpus maxime floridum putatur. MESSIS. Annus poete. n. messem aristã: ætatem. consulẽ frequẽtissime pro anno vsurpãt quoniã hæc semel singulis quibusq; annis cõtingũt. Sic solem ꝓ Die. lunã pro mense accipiunt: qa sol singulis diebus cursũ ad motũ cæli pagit. Luna singulis mensib⁹ ꝓpriũ: Est aũt ꝓprie messis decerptio fructuũ: & aliqñ ipa seges iã matura: nec solũ de frugib⁹ dr̃: sed etiã de vua vnde & Metere quoq; tã de segetib⁹: q̃ de vua dicim⁹ Virgilius. Postremo metito: idest vindemiato. A meto fit Messor: & messio: ꝓ ipsa messe: & cõpositũ Demeto idẽ quod meto. Metior vero qñ quartę coniugatõis est: significat mẽsuro: & a græco deducit⁹: qd est μέτρον Vnde & metrũ apud eos mensura vocatur: & quoniã mẽsurant⁹ versus: a nr̃is dicunt⁹ metra. Metretavas est ad mensurãdũ: qd & Sextariũ dicit⁹: metiri etiã aliquãdo ꝓ trãsmeare accipit⁹. Virgi. Inuicto bipedũ cursu metitur equorũ. Facitq; in supino mensum a quo Mensores appellant⁹ agror⁹ diffinitores: & Demensũ æstimatũ: vel æquatũ: ac mẽsuratũ. dicimus. Cice. Q uę nõ insidiis: sed apte: & palã laborat: vt vba verbis q̃si demẽsa & paria respõdeãt. Terẽ. Q d ille vniciati vix demẽso suo suũ defraudãs genũ cõparsit miser Hic mensuro vbũ deriuat⁹ eiusdẽ significatiõis: & mẽsura: & secũdũ q̃sdã medi⁹ q̃uis nos a græco pot⁹ dici mediũ putam⁹: qd græci μέσον dicunt: est autẽ ꝓprie mediũ: qd mensuratũ æqualiter distat ab extremis q̃uis mediũ vocam⁹ quicqd inter duo extrema est etiã si nõ æqualiter distet. Virgilius Iã mediũ tenuere rates. Itẽ mediũ cõmune. Vt in medium ve

Virgi. Idez Cicero. Terentius Virgilius

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA GREDOS USAL

nit in medium q̃rebant in medio ſũt:e medio diſceſſerunt. Item manifeſtũ: Idem Medioq; ex hoſte recepi. Ali quãdo intercedentẽ:incongruũ:importunũ: Idem Ne quis ſcire dolos: medius ve occurrere poſſit. Hinc media vocabula appellamus:quæ in bonã & in malam partem accipi poſſunt: Meſſa a græcis dicuntur:vt tempeſtas valitudo:facinus:dolus:gratia:induſtria:periculum venenũ:contagium: & apud veteres honor nam etiã malus honor dicebat̃:& ſignificabat iniuriã. A medius fit dimidius eiuſdẽ ſignificatiõis quaſi per mediũ diuiſus Et dimidio verbum per medium diuido. Et Medietas: ac Dimidietas hoc eſt media pars Et dimidiatũ quaſi Diſmediatum:hoc eſt in duas partes diuiſum. Nã dimidiatum dici recte niſi quod diuiſum eſt:nõ poteſt. Itaq; a dimidio differt. Nam dimidium eſt:nõ quod ipſum dimidiatũ: ſed quod ex dimidiato pars altera eſt:& ita cũ partem dimidiam libri legiſſe volumus dicere:aut partẽ dimidiam fabulæ audiſſe:dimidiatũ librum:aut dimidiatam fabulam dicemus. Totum enĩ ipſum:quod dimidiatum:atq; diuiſum eſt: dimidium dicimus: ita & dimidiatã horam:vel dimidiã partem horæ Contra autẽ dimidium auri:dimidium obſonii:& qui ex mille denariis qui ei debebãtur:quingentos recepit dimidium ſe recepiſſe dicet:non dimidiatum. Et ſi cui argenteus Scyphus cum alio cõmunis in partes duas diuiſus ſit dimidiatum dicemus nõ dimidium Scyphum Argenti aũt quod in Scypho ineſt dimidium dicemus. Et Mediaſtimus Balneoꝝ ædiumq; miniſter:& curator. Lucillius Villicũ Ariſtocratem:mediaſtimũ: atq; bubulcũ Cato ille Imperator tuilli:ac cæteris Mediaſtimus: Et Medioximus medius proximus a quo Medioxime aduerbiũ: Et Mediterraneus a mari remotus:quaſi in media terra. Et Medeſcuticus magiſtratꝰ:qui obiri in Campania ſummus habebatur. Et Mediocris medium tenẽs modeſtus a quo Mediocriter aduerbium:modeſte:& Mediocritas medium modeſtia:moderatio. Cicero. Eadem ratio eſt habenda veſtibus Sic in plerq; rebus mediocritas optima eſt. Lucillius. Paulo hoc meliꝰ:q̃ mediocre:hoc eſt minus multũ q̃ quod peſſimũ. Terentius Et tamen hæc omnia mediocriter. Et Medulla quod in oſſibus media ſit a quo fit aduerbiũ Medullitus quod ſignificat ex intimo vel intime. Plautus. Oſtendit ſe iam mihi medullitus infidelẽ numq̃ dum viuam fore. Varro. Medullitus aquilonia intꝰ ſeruat frigedinẽ: Et Emedullo verbũ:quod ꝓprie eſt medullã extrahe. Plynius. de Limonio Itẽ graueolentiam alarꝝ emendat radicis emedullatæ vncia in vini falerni eminis tribus decocta. Aliquãdo tamen ꝑ trãſlationẽ capitur ꝓ declaro. Plau. Narra iam rem nobis omnẽ:atq; emedulla. Et medeor:quia mediis quibuſdã hoc eſt tempatis rebus hoc fieri oportet:a quo Medicor:medicus:medicina:Medicamentũ:medicamen: Medela notæ ſignificatiõis. Itẽ Medicabilis cui adhiberi medicina põt. Ouidius. Hei mihi quod nullis amor eſt medicabilis herbis:& Remedium medicamentũ:cura medicina:& Prothomedicus q̃ princeps eſt medicorꝝ: & græca voce: ſed apud nros quoq; vſitata Archiratꝰ dicitur Medicamentũ tamẽ aliquãdo ꝓ veneno accipit̃:ſicut venenũ pro medicamẽto quoniã græci vtrumq; Pharmacõ vocãt. a quo Pharmacopolæ: q̃ medicinas conficiũt ac vendũt. Caius iuriſcõſultus: Qui venenũ dicit:adiicere debet bonũ vel malũ. Nam & medicamẽta venena ſũt:quia eo noĩe omne cõtinetur: qd adhibitũ naturã eius cui adhibitũ eſt mutat: cũ id qd nos venenũ appellamus: græci Pharmacũ dicũt: & apud illos quoq; tã medicamẽta:q̃ quę nocent: hoc noĩe continẽtur. Et Meditor ſecundũ quoſdã quaſi medio animo verſo Meditari enĩ ꝓprie eſt cogitare. Plau. Prius ipſe mecũvolo hic meditari. Teren. Venit me diuidus alicũde. Aliquãdo tamẽ meditari ꝓ exercere accipit̃. Virgi. Nec iam furtiuũ Dido meditat̃ amorem. Idẽ:Siluestrẽ tenui muſã meditaris auena. Vnde meditatio fit.quę mõ cogitationẽ:mõ exercitationẽ ſignificat: Nos meditor a græco potius deductũ exiſtimamꝰ. L. lĩra in. d. cõuerſa eteni græci μελέτω meditor dicũt & μελέτην meditationẽ exercitationẽ declamationẽ. A meditor etiã meditabundus deducit̃:hoc eſt cogitabundus:& Meditabunde aduerbiũ cogitabunde. & meditullũ locus meditationis: & exercitii: & Meditatiuũ cogitatiuũ:a quo Meditatiua verba a grãmaticis appellant̃:quod ſenſum quẽdam meditãdi vident̃ habere. Medica herba nõ a medendo:ſed a medis nomẽ habet. quod a medis in græciã translatata fuit:quo tempe eam ꝓuinciã inuaſerũt. Plena hac eſt Venetię regio:triũ foliorꝝ:& ſemp virẽs:cuius natura eſt: vt vbi ſemel ſerat̃ pluribus poſtea annis ſpõte pueniat: Vir. Cũ te quoq; medica putres accipiũt ſulci. Medi aũt a media ꝓuincia appellati ſũt:q̃ in Aſia eſt cõtermina Aſſirię. Perſię:& Mari hircano:a medo medeæ filio ita noĩata. Itẽ a metior meta deducit̃ qd ꝓprie terminũ ſignificat:quo agrorꝝ menſores vtebant̃. Hinc pueniſſe ad metã dicimus: q iter aut aliqd aliud opus pfecerũt. Accipit̃ tamẽ meta etiã ꝓ inferiore pte molæ: vt ſupius dximꝰ:ſicut Catillus ꝓ ſuperiore. Et Pyramidẽ q̃q; ſignificat:qd agrorꝝ terminos Pyramidali forma effigiari mos fuerit. A meta fit verbum metor priæ cõiugatiõis. Eſt aũt ꝓprie metari metas in agris terminãdi grã diſponere:hincvſus inualuit vt ſimpliciter:ꝓ diſponere:ac parare vſurpet̃. Virg. Si pinguis agros metabere campi. Denſa ſere Cecilius Oẽs ſimul ad terrã cum Claſſe accedũt: nauibꝰ atq; Scaphis egrediunt̃ locorꝝ diſpoſitores. Et Commetaculũ virga ſiue baculꝰ quo agros metiunt̃. Abuſiue tamen Cõmetacula dicuntur etiã virgę quas homines portare ſoliti ſunt ad ſacrificia pergentes: vt a ſe homines ammoueãt. Meta vero cũ in fine acuitur: græca præpoſitio eſt:q̃ aliquãdo cũ aliqñ trans ſignificat:a q̃ Metapontũ q̃ſi tranſpontũ dictũ Italiæ oppidũ in ſinu Tarentino. Et Metaplaſmus:quod dici adverbũ transformatio põt eſt aũt translatio quædã recti:ſolutiq; ſermonis in alteram ſpeciem vel metri:vel ornatus vel neceſſitatis gratia:& Methateſis hoc eſt tranſpoſitio & Metamorphoſis trãſfiguratio: & Metalepſis figura: quã modo tranſumptiuã:modo tranſpoſitiuã:modo Translatiuã vocamꝰ. Vir. Poſt aliquot mea regna videns mirabor ariſtas:hoc eſt ſegetes. Et Metaphora quę a Cicę. translatio dr̃. fitq; cũ nomẽ:aut vbũ ex ꝓprio loco in eũ transfert̃:in quo aut ꝓpriũ deeſt aut trãſlatũ proprio melius eſt vt Claſſiq; immittit habenas: Et ferrumq; armare veneno:& in hoc vltimo Metaphora ſi eſt translatio duplex ẽ Nã & venenũ armare & ferrũ armare trãſlatio eſt. TRIBVS LVSTRIS. Trib̃ qnquẽnis. CAVIMVS. Vitauimus. Cauere. n. vitar̃ eſt:& aliquãdo cũ negatione:& aliqñ ſine negatione ponit̃ eadẽ manẽte ſignificatiõe. Vt Caue cuiq̃ ſi dicas. Et Caue ne cuiq̃ ſi dicas. Intẽdũ ẽt cauere ponit̃ ꝓ eo: qd ẽ aĩaduertẽ & diligẽt̃ attẽdere. Plau. Caue nemo id itelligat. Hic cautꝰ dr̃ prudẽs:& q̃ ſibi ſcit cauere. Sępe tũ:& ꝓ eo cui cauet̃ accipit̃. Et ꝓ ſyncopẽ dr̃

Medium media vocabula. Meſſa. Dimidius Dimidio. Medietas Dimidietas Dimidiatum. — Virgilius Idez

Mediaſtimus. Medioximus. Medioxime Mediterraneꝰ Medeſcuticus Mediocris Mediocriter. Mediocritas Medulla. Medullitus Emedullo Medeor Medicor medicamen. medela. Medicabilis Remedium. Prothomedicus Architatrus Medicamentũ Pharmacon Pharmacopola. meditor meditari. — Lucil. Cato Cicero. Lucil Terentius Plautus. Varro. Plynius Plautus Ouidius. Caius

meditatio. meditabundus meditabunde. meditullum. meditatiuum. meditatiua verba. medica herba. medi. medus. meta Catillus metor. Commetaculũ metapontus. metaplasmus. methateſis metamorphoſis metalepſis metaphora. Cauere Caurus — Plautus Terentius Virgili. Idez Cecilius. Plautus

Cautꝰ a q̃ Catones vocitati. Itẽ Cautio & Cautela. Veteres tamẽ Cauitionẽ dicebãt quã nũc dicimꝰ. Cautionẽ & cauſa de q̃ cũ eiꝰ deriuatis ſupius dximꝰ. Et caute aduerbiũ. hoc ẽ prudenter calide: & Cõparatiua ac ſuperlatiua eorꝝ Cautior: Cautiſſimꝰ. Cautiꝰ:cautiſſime:& Cauillor vbũ de q̃ ſupiꝰ locuti ſumꝰ qd̃ id ſine aſtu:ac caliditate fieri nõ poſſit:a q̃ Cauillator:cauillatrix. Cauillatio:& p̃cauco ꝓpoſitũ:qd ẽ ante Cauco. FAMVLVS Seruus:de q̃ Paulo ſupiꝰ dximꝰ. SCELERATA LVES. Grauis & peſtilẽs morbꝰ. IMPLICITVM. Infeſtum morbo. IVS DOMINI. Imperiũ:qd in eũ habebã. REMISIMVS. Cõdonauimꝰ. PATRONVM. hoc vt ſupius dximꝰ eſt relatiuũ liberti. — Precauco.

AD LICORIVM. EPIG. CXXXI

VI PINXIT VENEREM Facetũ diſtichõ de tabella Lycorii:in q̃ vent̃ picta erat deformi facie
q BLANDITVS EST MINERVAE. Q m̃. ſ. hãc pinxit deformẽ. Nã minerua alias ægre tulerat Venerẽ iudicio Paridis ſibi ĩ pulchritudĩe fuiſſe ꝓlatã: nota ẽ fabula. Orta oli ĩter iunonẽ mineruã & Venerẽ de pomo aureo:qd̃ ĩter illas diſcordia iactauerat:cõtẽtiõe. qm̃ ĩ eo ſcriptũ erat: pulchriori deẽ̃:iudiciũ a ioue paridi delegatũ fuiſſe Cui cũ pallas ſi ꝓ ſe iudicaret:rerũ oĩm ſcientiã:iuno ingẽtes diuitias ac regna. Venus vero pulcherrimã mulierẽ promiſit. Paridẽ tandẽ ſententiã pro Venere tuliſſe: qd̃ duæ reliquæ deę graui
Virgilius & iniquo aĩo tulerũt. Virg. Manet alta mente repoſtũ iudiciũ Paridis Spretæq; iniuria formę.

AD SCEVOLAM EPIG. CXXXII.

IDEDERINT SVPERI. Sceuolę auariciã carpit:q cũ pauptate vexaret̃:iactare vulgo ſolebat ſe ſi
s qm̃ diues foret:ſplẽdidiſſime lautiſſimeq; victuꝰ. Poſtea ũ diues factꝰ c ĩm auariſſimꝰ fuit. NONdum IVSTVS EQVES. Quia nõdũ poterat eẽ verꝰ eques Statutũ q̃ppe erat ne q̃s ꝓ eq̃te hr̃et̃:cui nõ aſcẽderet ad q̃dragiẽta ſeſtertia. DECIES CENTVM MILLIA. Seſtertiũ. ſ. Veteres:vt ſupiꝰ dximꝰ nõ nũerabãt vltra cẽtũ milia. Itaq; hic nũerꝰ & hodie multiplicat̃. Dicimꝰ. n. bis cẽtena millia:decies cẽtena millia:ac ẽt ſepiꝰ. A cẽtũ fit ducẽti: Trecẽti: Quadrigẽti: Quĩgẽti: ſexcẽti: Septigẽti: Octigẽti: Noningẽti. Itẽ Cẽtes: Ducẽties: Tricẽties: Quadrigẽties: Quĩgẽties: Sexcẽties: ſeptigẽties Octigẽties. Noningẽties. Itẽ Cẽteſimꝰ Ducẽteſimꝰ: Trecẽteſimꝰ: Quadrigẽteſimꝰ. Quĩgẽteſimꝰ: ſexcẽteſimꝰ: ſeptigẽteſimꝰ: Octigẽteſimꝰ: Noningẽteſimꝰ. Itẽ Cẽtenꝰ: ducẽtenꝰ: Trecẽtenꝰ: Quadrigẽtenꝰ: Quĩgẽtenꝰ: Sexcẽtenꝰ: ſeptigẽtenꝰ: Octigẽtenꝰ: Noningẽtenꝰ. Itẽ Cẽtuplꝰ: Ducẽtuplꝰ: Tricẽtuplꝰ: Quadrigẽtuplꝰ. Quĩgẽtuplꝰ ſexcẽtuplꝰ: ſeptigẽtuplꝰ Octigẽtuplꝰ: Noningẽtuplꝰ: ꝑterea Cẽtimanꝰ q cẽtũ manꝰ hẽt. Cẽtipes: q cẽtũ pedes. cẽtipeda Vermis: q & ſcolopẽdra & multipeda dr̃:& Cẽturio de q̃ ſupiꝰ locuti ſumꝰ:q & cẽturiõus dictꝰ ẽ:ſicut Decumo decurionꝰ:& ab eo Succẽturio verbũ a q̃ ſuccẽturiatꝰ:& ſuccẽturia:& Cẽturia:q̃ ſub vno cẽturiõe erat. q̃rꝰ Centenariꝰ iuſtꝰ erat nũerꝰ. Itẽ Centuria in agris ducẽta iugera:qa Romulꝰ cẽtenus Ciuibꝰ ducẽta iugera tribuit. & cẽturiatꝰ ager in ducẽta iugera diffinitꝰ & Cẽturiata comitia qa po. ro. ꝓ cẽtenas turmas diuiſꝰ erat:& cẽtũ viri mgſtratꝰ:q ad iudicãdũ ꝓerãt: a qbꝰ centũviralia iudicia appellatã: Nã cũ eẽnt Romę: xxxv. tribꝰ: q̃ & curię vocitatę ſũt: terni ex ſingulꝰ tribubꝰ ſũt electi ad iudicãdũ:& licet q̃nq; ãpliꝰ q̃ cẽtũ fuerũt tũ q̃ faciliꝰ noĩaret̃:Centũ viri ſũt noĩati & cẽtenarię cœnæ in qbus lege licinia nõ plꝰ cẽtuſſibꝰ:ſi eſt cẽtũ aſſibꝰ ipẽdebat̃. q erãt nũmi breues ex ære:& Cẽtones avillorꝝ multitudie qm̃ finitꝰ nũerꝰ ꝓ infinito ponit̃. Sũt. n. Stragula groſſiora villis paſſim pẽdẽtibꝰ: qbꝰ & lectiviliſſimarꝝ ꝓſonarꝝ ſternũt̃ & tabernacula oiſq; caſtrẽſis ſuppellex pluuioſo tpevelãt̃. Macro Tremelliꝰ ũ ſcropha cognoiat ẽ eurẽtu tali erat. Erat. n. cũ oĩ familia:ac liberſ ĩ villa. Serui eiꝰ cũ de vicino ſcropha erraret. ſubreptã cõficiũt. Vicinus aduocatꝰ cuſtodibꝰ. oĩa circũuenit ne q̃ efferri poſſit. Iſq; ad dñꝫ appellat reſtituĩ ſibi pecudẽ. Tremelliꝰ:q ex vilico rẽ cõperiſſet. Scrophę cadauer ſub cẽtonibꝰ collocat ſup q̃s vxor cubabat qſtionẽ vicino pmittit. Cũ ventũ ẽ ad cubiculũ vba iuratiõis cõcipit nullã eẽ ĩ ſua villa ſcrophã niſi iſtã inqt:q̃ ĩ cẽtonibꝰ iacet lectũ mõſtrat. Et facetiſſima iuratio. Tremellio ſcrophę cognomẽtũ dedit. Itẽ Cẽtones a grãmaticꝰ nr̃æ ætatis dicũt̃:q ex opibus Homeri:apd grẽcos apd nr̃os. Virgilii carmĩa hic ĩde delecta ſumpſere: & nouũ aliqd opꝰ cõpoſuerũt:& centũ capita herba de q̃ ſupiꝰ dximꝰ. LARGE. Profuſe:liberaliter. Largiri. n. pfuſe donare:a q̃ Largitio expẽſa q̃ fit ad aucupãdũ fauorẽ ĩ petitiõe mgr̃atuũ & largitas pfuſio. Turpiliꝰ: O dic mihi an oblita es eiꝰ crebras mãſiões ad amicã:& ſũpti largitatẽ:& Large aduerbiũ a q̃ fit diminutiuũ Lorgiuſcule. Itẽ Largior Largiſſimꝰ largiꝰ
Virgilius Largiſſime. CALCEVS. Indumẽtũ pedis:qd̃ fit ex pellibꝰ aĩaliũ. A Calce aũt calceꝰ deducit̃. Calx poſtrema ps pedis ẽ:q & pes imus appellat̃. Vir. Ecce volat:calcęq; terit iã calce Diores: vñ ẽt ꝓ extremo:& fine ſępe numero vſurpat̃ vt cũ dicimꝰ a vtice ad calcẽ ſi ea a pricipio ad finẽ qd̃ pide eſt:ac ſi diceret̃ a capitę ad Pedes. ab ſi
Plynius. fit calcaneũ poſterior ps imi pedis globoſa:& calceo:a q̃ Calciamẽtũ:& calciamẽ::& calciatꝰ q̃rtę declinatiõis ꝓ calciamẽto. Ply. Itaq; lõgo itinere fine calciatu atterũt̃ pedes:& Carcar eq̃rꝰ ac iumẽtorꝝ ſtimulꝰ:qd̃ ad calcẽ allĩget̃. & Calcitro vbũ:qd̃ ẽ pede pcutio:a q̃ recalcitro:& calcitratꝰ:& calcitratio:& calcitro calcitronis:q̃ calcibꝰ ifeſtat. Gelli. Equꝰ mordax:& calcitro. Plau. Clamat pcul ſi quẽ videt ire ad ſe Calcitronẽ: & Calcitro verbũ:qd̃ ꝑpe
Ouidius. ẽ pede cõpmo. Ponit̃ tũ ꝓ cõpmo ſimpliciter:a q̃ Calculꝰ:brevis: ac politꝰ lapillꝰ træ admixtꝰ ita dictꝰ qd̃ ob parui
Martia. tatẽ ſine moleſtia calcat̃. Ouid. Per q̃s nũerabilis alte calculꝰ oĩs erat. Vñ & ꝓ ſcrupo ponit̃. Mart. Calculꝰ hic gemino diſcolor hoſte perit:& ꝓ mima pte põderꝰ:q̃ cõtinet duo g̃na. Ab hoc fit calculator:hoc ẽ cõputator:a q̃ Calculatrix:& cõputatrix:& calculatio cõputatio:qd̃ calculos manu tenẽtes nũeros cõponamꝰ. Itẽ a calco Inculco qd̃ ẽ infarcio:inſpiſſo:a quo Inculator:inculcatrix:Inculcatio:& Cõculcor a quo Conculcatio & culcitra:qd̃ tomẽtũ:ſiue pluma ſiue aliud qd̃ ſimile ĩ ea calcet̃. Culcitula ũ faſciculꝰ qdã ligne ivs ſacr(dicebat̃:& calx fœimi generꝰ q̃ veluti glutino vngũt̃ cemẽta:qd̃ ĩ edificiis calcet̃:a q̃ calcata ẽdificia dicũt̃ Calce polita. Et fornax calcaria:ĩ q̃ calx decoqt̃. SARCTA. Reſarcta rediteg̃ta. CVTE. Pelle ex q̃ fiũt calcei. EXPLICAT & COE
Virgilius NATVNICA MENSA DVAS. Quia ps eorꝝ quæ appoſita ſũt ſeruãtur ĩ alterã cœnã. Menſa a mandendo dicta eſt:ſiue quod mandit̃:nã mol odiſcum ſignificat. Virgiliꝰ. poſtq̃ exempta fames epulis menſeq; remotæ:mõ ipſa cibaria. Vnde ſecundæ menſæ dicuntur cibi qui ſecundo loco apponuntur. Idẽ Non ego te
Idez diis & menſis accepta ſecundis Trãſierim Arbodia. Aliquando etiã capitur pro quadro: & fine orbe de quibꝰ

Caut̃ — Cautio Cautela — Cautiſſime — Cauillor — Cauillator — Cauillatio — Cauillatrix — Cauillatio — Cauco — FAMVLVS — SCELERATA LVES — IMPLICITVM — REMISIMVS — PATRONVM

Medicor — Medicus — Medicina — Medicamentũ — Medicamen — Medela — Medicabilis — Medicabilis — Medicamentũ — Medicina — Prothomedicus — Architatrus — Medicamentũ — Pharmacon — Pharmacopola — Medicamen — Medicamentũ — Medicamen — Medicinas — Medicamẽta — Medicamẽta — Medicamẽta — Medicinas — Medicamẽta — Medicamẽta — Medicamẽta

Mensa
Secunda mēsa
Rūmularij.
Mensarius.
Abacus
Veij
Veiens.
Veientanus
Veientana aīa

ſupius diximus. Idē. Heus ēt menſas cōſumim⁹ inq̃t iulus. Itē menſa p trāſlationē ēt p aliis diſcis accipit: nam Virgilius
nūmularioꝝ diſci menſæ vocant: a q̃ Nūmularii appellāt Menſarii. Dē etiā abacus vocabulo a græc⁹ ſumpto
apud q̃s ἀβάκ. ꝗ nūcupat. REX CRASSA VEIENTANI RVBELLI. Veii vrbs fuit ſiignis: maxime
bellorꝝ freq̃ntia cū romanis quā tādē cepit. Camill⁹: & ad quā trāſferri ſe aliq̃n romāi cogitauerūt vñ neronē do
mū illā āplissimā Romæ edificāte æditi ī ei⁹ cōtumeliā fuerī illi verſ⁹. Roma dom⁹ fiet: Veios migrare Qui
rites. Si nō & veios occupat iſta dom⁹. A Veis veiētes: & viētan⁹ deducūt. Hic Veiētana vina appellata q̃ pef
ſima erāt: & dilutū ruborē: ac fecis plurimū hēbant. Perſius Veiētanūq̃ rubellū exhalet Vapida leſii pice ſeſſi Perſius.
lis obba. Horat. Qui veiētanū feſt⁹ potare dieb⁹. ASSE. Vili moneta ex ære. Siqdē decē: & aliq̃n ſexdeci aſſi Horat.
bus denari⁹ pmutabāt. VENVS. Coitus meretric⁹. INFICIATOR. Qui debitū negas: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹
INIVS. In foꝝ: vbi ius dē. VIVE. Indulge vitæ: ſi eſt. n. viuere apud Martialē. Sic alibi frāge toros: pete vi
na: roſas cape: tigere Nardo: Ipe iubet mortis te meminiſſe de⁹. Virg: Pone meꝝ: & talos: pereat q craſtina cu Virgilius
rat: Mors aurā vellēs: viuite ait venio. DECIES. Centū milia ſcilicet qa nō obſeruas: qd diis promiſiſti.

DE VENATIONE LEONVM ET LEPORVM. EPIG. CXXXIII.

ICTO QVOD IVGA DELICATA BOLLO. Rurſus Leporꝝ ac Leonū luſ⁹ admirat ātē
d ponēs hoc ſpectaculū cæteris venatib⁹ & Clemētię: ac māſuetudini Cesaris ſi tribuēs: quā ferę q̃q̃ conēt
imitari. INDVLGENT. Cōcedūt p̃ſtant: exhibēt: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹. CALIDON. Vrbs Aetoliæ
Eſſedum de q̃ ſupra dictū ē. Vbi Meleager A prū interfecit. ESSEDA. Vehicula. Eſſedū Vehiculi gen⁹ ē q̃ Galli vtebāt
Pretoritum apud Belgas Gallię ciuitatē reptū: quēadmodū ēt Petoritū: qd Gallicū vocabulū eſt. vt Var. ſcribit: q̃nis ſūt: q Varro.
ex græco vocabulo: ac latino cōpoſitū velint. Dictūq̃ a voluēdis rotis: vt Gellius teſtat. NIGRA BELVA. Gellius.
Elephant⁹. MOLLES CHOREAS. Laſciuas ſaltatiōes. Dixim⁹ ſupi⁹ q̃ docile aīal ſit Elephātus: & vt ſub
Germanici pncipatu mūere gladiatorio: q̃ſdā incōditos mot⁹ ædere viſ⁹ ſit ſaltātiū mō. TIMOR VELOX
LEPORVM. Timor velociū leporꝝ LAXOS RICTVS. Patētia ora. PERVIOS. Per q̃s pñt tuto ire
& redire. TIMIDOS. Timētes ne noceāt: ſi eſt ipi timidi. SED NORVNT. CVI SERVIANT LE
ONES. Ingēs laus Domitiani. Leones inq̃t nō arte aſſequunt hoc: vt tā benigni ſint: & clemētes: Sed faciūt ſi
qa intelligūt Principi placere. AD OVIDIVM. EPIG. CXXXIIII

NNOMENTANIS. Laudat vina Nomētani agri: in q̃ villa erat Ouidii familiaris ſui ſen⁹ ē: No
i mētanū vinū vetuſtate fit preſtās. ita vt qd vis vinū appellari poſſit: vtputa Chiū: aut falernū: aut aliud
Nomentum huiſmōi. Nomētū oppidū fuit Sabinorꝝ cui⁹ ager quōdā nimis ſterilis fuit. Poſtea cura colonorꝝ fact⁹
eſt fertilitate celeberrim⁹: vbi p̃tertim cāpos habuit Seneca excellētis vir ingenii: cui⁹ in p̃diis ſingula iugera cu
leos vini octonos reddidiſſe plerūq̃ cōptū ē. Hic Palæmō grāmatic⁹ &. Q. Ouid. & Mart. villas habuere. TE
STA ANVS. Doliū iueteratū Nā in mitioribꝰ plagis doliis figulinis vtebāt: i qb⁹ vina cōdebāt ifodiebātq̃
terrę tota aut ad portionē ſit⁹ Circa alpes v̄o ligneis vaſis vtebāt: circuliſq̃ cingebāt. VOCATVR QVIC
QVID VOLVIT. Aſſumit qdcūq̃ placet nomē. Ratio aūt cur Nomētana vina vetuſtate meliora fierēt:
hęc erat: q̃ craſſitudo fecis ea optime tuebat. Columella: Nomētanæ vineæ nobilitate ſequūt. Amineas: fecū Colu
ditate v̄o ēt p̃ueniūt. Quippe cū ſe frequēter impleāt: & qd ædiderūt optīe tueant. Feracior ē minor: nec ita ru
Rubelle. bet: vt maiora q̃ colore Rubellæ nūcupant. eædēq̃ Fecineæ: qd plus q̃ cæterę fecis afferāt. Martia. Nomētana
Fecinee. meū tibi datvindemia bacchū Si te qnt⁹ amat cōmodiora bibas. Q. m. ſ. Quit⁹ vetuſtiora hētvñ alibi ad Quitū Marcialis
ſcribens inq̃t. Quod ſub rege Numa cōdita vina bibis. AD RVFFVM. EPIG. CXXXV.

NTERPONIS AQVAM. Ruffū rur ſ⁹ deridet: q̃ cū ſciret Næuiā amicā nequaq̃ ad ſe vēturā tā
Si. ſobrie tñ potabat q̃ſi eā expectaret: SVBINDE. Frequēter. SI COGERIS. Sēlus eſt. Semp ferre po
tas aquā: & ſi Coger⁹ a ſodalevinū ſumere raro potas pauxillū Falernū lymphati. Si dubitatiua cōiūctio
ē. Vir. Si me fata meis paterenī ducere vitā. Auſpiciis: aliq̃n p cōfirmatiua accipit. Idē Vīo ſi munere tellus Virgilius
Chaoniā pīguī glādē mutauit ariſta. Aliq̃n vtimur ſi in reb⁹ certis veritatē q̃ſi dubitatiua cū. ſ. p̃ſtitim⁹ aliqd Idem.
Sic qd nolum⁹ exprobrare. Terē. Si te in germani fris dilexi loco. A ſi deducit. Sic aduerbiū affirmātis: & O ſi qd ſi- Terentius
Oſi gnificat vtinā & Sin qd ex ſi & ne cōponit. abiecta e & ſignificat Si ū. Numq̃. n. ī pria pte collocat. ſed ī ſecūda: vbi
Sin fere duorꝝ ē oppoſitio. Terē. Si illū relinq̃ ei⁹ vitę timeo. Sin opitulor: hun⁹ minas: hēt enī quādāvim negatiōis Idez
pinde ac ſi diceret. Si aūt ñ reliquo ſed opitulor. Aliq̃n Sin ſolū repit. ſed qd ſecūdi loci vim obtinet. Salu. Impat Saluſtius
vt p̃cio: ſi cuti multa cōfecerat Inſidiatores maxie paret: ac maxie occulte. Sin id pary pcedat: q̃ vis mō Numi-
dā iterficiat: Ideſt ſi pōt: occulte ſi nō pōt: vtcūq̃: & Siqdē qd ex ſi & qdē cōponit. tñ primā ſyllabā breuē hēt: cū ſi
Siquidem pducta ſit ſignificat nā. Quit. Atq̃ natura ipa videt. ad tolerādos facili⁹ labores muſicā nobis dediſſe ſiqdē re Quintilis.
migē cātus hortat. Aliq̃n tñ ſiqdē p ſi dubitatiua cōiūctiōe iueniī. qd iternoſcere facile ē. Cice. deide pfect⁹ ē id Cycero
Erſi. tpis. Cū iā Clodi⁹ ſiqdē eo die Romā vētur⁹ erat: redire potuiſſet. Ouid. Quæ mihi vētura ē: ſiqdē vētura ſene Ouidius.
Tameſi ctus. Itē. Et ſi: & Tameſi q̃ p q̃uis accipiūt: quēadmodū ſupi⁹ dixim⁹: & ſine p̃pōſitio: q̃ ſignificat abſq̃: & Siqs
Sine Siqd: de qb⁹ diſſeruim⁹. DILVTI. Lymphati. NEQ VITIAS. Luſ⁹. Laſciuias: SOBRIAS. Hoīs ſobrii:
Siquis tēpato enī potu. Ven⁹ iuuat nimio elangueſcit. CERTAE. Exploratæ. SVSPIRAS. Spūm a pectore imo
Siquid trahis: ſi ē enī Suſpirare: qd ē ſolicitudīs ac dolor⁹ argumētū. Ab ſi Suſpiriū deducit: Q. d mō ipam quā dixi⁹ ab
Suſpiro imo pectore ſpirationē ſignificat mō ſpirādi difficultatē de q̃ ſupi⁹ dixi⁹ Vñ q eā difficultatē patiūt appellāt ſuſ
Suſpirium piriosi. Suſpiro āt a Spiro cōpoſitū: ē qd ſignificat exhalo. Vir. Ambroſiæq̃ comæ diuinū vrtīcę odorē ſpirauere Virgi.
Suſpiriose. ab hoc fit ſpirabile qd vitalæ ſignificat & ſpiraculū Spiramētū p qd exit ſpūs Et ſpūs halit⁹: Nā ſpūs halit⁹ aīa
Spirabile p eodē vſurpātur. Ply. Aīæ Leonis vir⁹ graue Vrſi peſtilēs: hoīs tantū aīa ifici voluit plurib⁹ modis: & cibor⁹
Spiraculum ac dētiū vitiis: ſed maxie ſenio: vt ne id ipm qdē: quo viuit⁹ in vita iuuaret: Parthorꝝ pplis hoc p̃cipue accidit & Plynius.
Spiritus a iuuēta ppt idiſcretos cibos nāq̃ & vino fœtēt ora nimio. Sed ſibi pceres medent⁹ grano Aſſirii mali cuius eſt
Spiro et veri- ſuauitas p̃cipua ieſculēto addito ſpūs ēt p aura: & vēto ponit: quēadmodū aīa a ſpū fit Spiritalis: vñ Spiritales
uata.
Spiritalis

Virgilius auras dicim⁹ ſi ē vitales. itē a ſpiro cōpoſita fiūt Aſpiro: qd ſignificat faueo: tractū a nauigātib⁹ qb⁹ ſpirātes au Aſpiro.
Idez ræ fauēt. Virg. Aſpirāt auræ in noctē. Idē. Aſpirat pmo fortuna labori: qd ſi poſt ſe actū habeat cū p̃pōſitiōe Expiro
Cicero. ad ſignificat mō incūbo: & q̃ſi toto ſpū intēt⁹ ſū: vt Scipio aſpirat ad cōſulatū: mō accedo puenio. Cic. Nūq̃ aſpi Exſpiratio.
Lucreti⁹. rā ad curiā. Expiro: ſpū reddo: morior. Lucre. Expirās aīam pulmonib⁹ æger agebat. ab hoc Expiratio. In- Inſpiro
ſpiro diuīo quodā ſpū in mētē iniicio. vñ Inſpiratio. Reſpiro reciprocū ſpūm capio. a quo Reſpiratio. Cōſpiro: Reſpiro
cōiuro. a q̃ Cōſpirator: Cōſpiratrix: & Cōſpiratio de quo ſupi⁹ locuti ſum⁹. GEMIS. Ploras. Gemere pprie pe Reſpiratio
ctoris: cū p̃ angūſtia in ſonū prūpit. ideo & iumēta ſub nimio pōdere gemere dīr. itē ēt iaiata: cū nimis onuſta Conſpiro.
Virgilius ſūt. Virg. Gemuit ſub pōdere cimba ſutilis. Poniē tū gemere p flere. itē p canere de iis dūtaxat auib⁹. q̃ flebilē Gemo.
Idez quēdā hnt cātū: vt ē turtur ab vlmo. a gemo fit Ingemo cō- Ingemo
poſitū eiuſdē ſignificatiōis. & Gemit⁹ plorat⁹ ſeu vox illa: quā dixim⁹: pectoris: & gemibūdus plorās. & Gēma Gemitus.
Ouidius. qd emittere pmū plāta incipit. Ouid. Et noua de nitido cortice gēma tumet: qd ſilis ſit lachrymæ. a quo Gēmo Gemibundus
Colu. verbū: qd eſt gēmā emitto. Columella. Cū pmū gēmare vites incipiūt. a quo Gēmaſco. Plyn. Atq̃ vt gēmaſce Gemma
Plynius re incipiēs ligēt calam⁹ et ab hui⁹ gēmæ ſiſtitudine gēma ēt lapill⁹ vocat: cui⁹ diminutiuū eſt Gēmula. a q̃ Gē Gemmo
Papi mat⁹ Splēdēs: ſeu gēmis ornat⁹. Papiniꝰ. Hic vbi ſydereo moles gēmata coloſſo. itē a gemo Gemurſa tubercu Gemmaſco
lū ſub minio digito pedis: qd gemere faciat eū: q id gerit. TRIENTES. Triēs mō nūmi gen⁹ eſt: mō mēſura Gemmilla
q̃ttuor vncias capiēs. MERO. Vino puro: nō diluto. PARCIS TIBI. Parcis vitę tuę cōſulere. DORMI Gemmatus
ENDVM EST. Larga potatio nō ipedit ſomnū: ſed iuuat. AD LVCIVM. EPIG. CXXXVI. Gemurſa
Triens.

EPE MIHI DICIS. Rūdet Lucio ſodali ſuo: q ſæpe eū hortat⁹ fuerat: vt ſcriberet aliqd mēoria di
ſ gnū: & taciturnitatis ſuæ cām affert: qd nullū ſit v̄ tuti: ac doctrinæ p̃miū in quo tporū ſuorꝝ ifœlicita
tē notat. CHARISSIME IVLI. Verba ſūt Lucii cariſſime Martial. DA NOBIS OCIA. Re Mecenas.
ſpōſio ē Martial. OCIA. Quietē ac vacationē a curis: atq̃ negociis MOECENAS. Hic ex ethruſcorꝝ regi
b⁹ ort⁹: magnę apud Auguſtū auctoritatī fuit: mire fauit: ingenuis p̃ſtitq̃. Horatio & Vir. quorꝝ alterꝝ: q Bru
ti ptes ſecut⁹ & ab Octauio capt⁹ fuerat nō mō ſeruauit: ſed Cæſari chariſſimū reddidit: alteri agros in Mātua
no a militib⁹ direptos reſtitui fecit. & Octauii grām: ac beniuolētiā pciliauit. Sicvtriq̃ datū eſt ociū ad ſcribēdū
FLACCO. Horat. Flaccus poeta lyric⁹ fuit libertino pre nat⁹ patria venuſin⁹ dubiū apulus an ne Lucan⁹ vt Flaccus
ipſe fateī. Nā venuſin⁹ arat finē ſub vtrūq̃ colonus puer: admodū cū parēte migrauit: & difficultatē ſopiæ pa
ternę vicit ingenio. Athenas iuuenis petiit & bello ciuili Bruti ptes ſecut⁹ eſt. & Tribunat⁹ honorē adeptus: ſed
Bruto deuicto ad cæſarē cōuerſus fauēte Mœcenate ī ei⁹ amicitiā recept⁹ ē. VIRGILIO. P. Virgil. Maro P. Virgilius.
poeta Mātuan⁹. Oīum græcorꝝ & latinorū poetarꝝ Homero pxim⁹ fuit etiā Domitii afri auctoritate: q cū in
terrogat⁹ fuiſſet: quē Homero pximū ē exiſtimarūt. Secūdus igt eſt. Vir. Propior tū pmo q̃ ētio. Mātua vrbs Mantua.
Galliæ eſt ciſalpinæ ab Ocno Mātus filio cōdita. māto Tireſiæ vatis Tebani filia fuit. q Peneto pre genit⁹ ē Manto.
et mutat⁹ quondā vt pœtæ tradūt in fœminā. Poſt ſeptē ānos in virilē formā rediit. māto poſt thebanorū fui
tutē pmo ſub creonte: poſtea ſub theſeo: de ſucto iā pre ad diuerſa loca ferē fugiſſe: & pmo in Aſiā veniſſe: in cu
ius littore clarii A pollinis fanū ædificauit deinde in italiā vbi opidū ſociis ſuis græcis cōdidit. Cūq̃ iterea ex
Tyberino thuſcorū rege Ocnus ei fili⁹ nat⁹ eſſet: q deiñ Bianor cognoīat⁹ fuit: & ipm oppidū thuſcorꝝ quoq̃: Ocnus.
et Venetorū multitudo cōfluxiſſet circūdedit Ocnus oppidū muris: & in aliā formā redactū in matris nomīe Bianor
Virgilius Mātuā appellauit. Virg. ille etiā patris agmen ciet Ocnus ab oris Fatidice mātus: & thuſci fili⁹ amnis. Qui
muros matriſq̃ dedit tibi mātua nomē. CONDERE. Cōponere. CVRAS. Opera. FLAMMIS. Mor-
te. Siquidē mortuorꝝ cadauera vrebātur: vt ſuperius diximus. LASSAT. Fatigat laſſū reddit. IVVAT.
Delectat propter fructū qui ſequitur. AD GALLVM. EPIG. CXXXVII.

ST TIBI SIT QVE PRECOR. Lepidū epigrāma ad Gallū. in q̃ eodē fere argumēto vtit⁹ quo
e ſupi⁹ vſus fuit ad Proculū mittere ſcilicet ſe librū vt eū ſalutet: qm̄ ipſe ſalutādi officiū obire nō poſſit.

MEA COENACVLA. Mea dom⁹ ps p toto. VIPSANAS LAVRVS. Lauros Vipſa Vipſana.
næ portic⁹: q̃ avipſano cōſule ædificata ē contei Collega. Erat aūt hæc portic⁹ a Galli domo remotiſſima. Lau Porticus
rus nō mō ſcdæ ſed ēt q̃rtę declinatiōis iuenit. Ply. Ex ea lauru q̃ miſſa e cælo mīma ē altitudine. FACTVS Laurus.
Plynius. IN HAC EGO SVM IAM REGIONE SENEX. Iccirco indecēs eēt me domū mutare: q̃ tibi fie-
rē ppinqor. MIGRANDVM. mutādū domiciliū. EST TANTI. tātū apud me valet officiū ſalutādi: vt
mihi veniēdū eſſet etiā ſi lōgius abeſſem. VNVM TOGATVM. me. ſ. MVLTVM EST HVNC
VNVM SI MIHI GALLE NEVO. Multū ē ſi me mihi aufero: & ſalutādi grā deſero ſcribēdi puiciā
DECIMA HORA. Poſt cœnā. ſ. pma enī et ſecūda hora ſalutabāt Veteres romani. Tertia in cauſis ac iu
diciis verſabant⁹. Quarta et qnta incūbebant familiarib⁹ negociis. Sexta & ſeptima parti meridiabātur: parti
ocio indulgebāt: Octaua exercebantur paleſtris: ac lauabantur. Nona cœnabant.

DE ISSA CATELLA ET PVBLIO PICTORE. EPIG. CXXXVIII.

SS AEST PASSERE. Iocat⁹ de iſſa Catella ī laudē Publii pictoris: q eā ī delitiis hēbat: & ī tabel-
i la: q̃ eā īmortalē redderet. ita exp̃ſerat: vt vera videret⁹: de ſi ēt alibi Publi⁹ exigue: ſufflagrat amore
Catelle. ISSA. Nomē eſt ppriū Catellæ de q̃ ſcribit fideliſſimū oīm aīaliū homī Canis eſt: & pugnaſſe canis
aduerſus latrones p dño aliq̃n legit⁹ Garamātū rege canes ducēti ab exilio reduxere p̃liātes ptra reſiſtētes. Co
ophonii. & Caſtabalēſes cohortes canū habuere: q̃ priæ in acie dimicabāt. canes defēdere Cimbros cæſis dūis
eorꝝ plauſtris ſipoſitis. canis Iaſone lycio iterfecto cape cibū noluit. inediaq̃ cōſūpt⁹ ē. Volcatiū romæ nobilē: q
Ceſeliū ius ciuile docuit. A ſturconē ſuburbano redeūtē: cū aduеſpauiſſet: canis e craſſatore defēdit. itē Celiū
ſenatorē ægrū Placētiæ ab armatis opp̃ſſū nec pus ille vulnerat⁹ ē: q̃ cane iterēpto. Itē Romæ cū aīaduertere
ex cā Nerōis germanici filii ī. T. Sabinū: & fuitia ei⁹ vni⁹ ex iis canis. nec a carcere abigi potuit: nec a corpe re
ceſſit abiecto ī g̃dib⁹ gemoniis mœſtos ędes vlulat⁹ magna po. to. corona circūſtāte ex q̃ cū qdā ei cibū obiecīſſet

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA CREDOS USAL

ad os defũcti tulit. Deiñ cadauere ĩ Tyberĩ abiecto ĩnatauit ad illud ſũmo nixu ſuſtẽtare conat⁹ multitudine ad ſpectãdũ aĩalis fidẽ vndiq; cõfluẽte. Soli dñm nouere ſoli vocẽ: ſoli noĩa ſua agnoſcũt itinera q̃uis lõga meminere: nec vlli ꝑter hoĩm mẽoria maior. In venatu ſolertia: & ſagacitas ꝑcipua ẽ. Scrutat⁹ veſtigia atq; pſequ⁹. Vetes ſenecta feſſos ac debiles ſinu ferre aliq̃n viſi ſũt vẽtos & odorẽ captãtes: pdẽteſq; roſtro cubilia: Indie tigrib⁹ eos volũt cõcipi & ob id ĩ filuis coit⁹ tpe fœminas alligãt ꝓmo/& ſcdo fœtu tãẽ nimis feroces abiicũt: ẽtio demũ educãt. Hoc idẽ e lupis faciũt galli. Optimũ eẽ ĩ fœtu canẽ dicũt: q̃ nouiſſim⁹ cernere ĩcipit: aut quẽ p mũ fert ĩ cubile fera. Rabies canũ Syrio ardẽte hoĩ peſtifera ẽ. itẽ morſis lætalis aq̃ met⁹. Quãobrẽ obuiã itur p. xxx. eos dies galliaceo ſimo cibis canũ admiſto: vt ſi ꝑuenerit morb⁹: vãtro. ad morſũ ũvnicũ remediũ oracu lo q̃dã reptũ. Ply. ſcripſit: radicẽ. ſ. Silueſtrĩ roſę: q̃ Cynorhoda appellat⁹ Columella ſcribit ſi q̃drage ſimo die: q̃ fit natu⁹: caſtrẽt⁹ morſu cauda: ſũmuſq; ei⁹ articul⁹ auferat⁹: ſeq̃nti neruo exẽpto: nec caudã creſcẽ: nec canes rabidos fieri. NEQ VIOR. Laſciuior iocoſior. PASSERE CATVLLI. Quẽ cecinit Catull⁹: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹ PVRIOR OSCVLO COLVMBĘ. laudat⁹ ĩ colũbis ſimplicitas pudicitiã fuãt. Cõnubii fidẽ ñ violãt Suſpicio tũ ĩ iis ẽ adulterii: tũc plenũ guttur murmure: tũc ſæui roſtris ict⁹: tũc ĩ recõciliatiõe frequẽs exoſculatio. Lucil. Vicit colũbos oſculis: Cn. Marti⁹. Sinuq; amicã reficere frigidã caldo colũbatĩ labra cõferẽs labris. INDICIS LAPILLIS. Margaritis: q̃s indic⁹ maxie mittit Ocean⁹ q̃uis et de aliis gẽmis poſſit intelligi. Quod ſiqs obiiciat margaritas nec lapillos nec gẽmas dici. Nõ videt⁹ Plyniũ legiſſe q; et Succina & murina: & margaritas ĩter gẽmas: ac lapillos cõmẽorat: nec varronẽ q vniones ſcribit lapillos eẽ q ĩ cõchis repiũt: nec Horatiũ: cũ ſcribit. Nec magis huic itra niueos: virideſq; lapillos: vbi nemo dubitat de margaritis: ac Smaragdis ĩtelligi. VENTRIS. Purgãdi. ſ. NON FEFELLIT. nõ decepit fedãdo. ſ. LVX SVPREMA. mors.

Plynius.
Colu
cynorhoda.
columbe.
Lucillius
Cn. M.

CRIBERE ME QVERERIS. Facete velocẽ arguit: repræhẽdentẽ ſe q̃ lõgiora epigrãmata faceret. Tu iquit breuiora facis: quoniam nihil ſcribis.

ADVELOCEM. ĘPIG. CXXXIX.

AD REGVLVM. EPIG. C. XL.

VM TIBI SOPHIĘ. Facete cũ regulo ludit ne videat⁹ libros ſuos ad eũ mittẽs ĩtẽpeſtiue forẽ ſib⁹ negotiis occupatũ ĩterpellare. Cũ ingt par fama ſit: & doctrinę tuę & negociorꝫ nõ debet mirari q et iura clientũ tibi porrigi videt: q̃ defẽdas: & libros quos legas. SOPHIĘ PAR FORMA ET CVRA LABORVM. Ordo ẽ: cũ ĩ te forma ſi ẽ decor ſapiẽtię: & cura laborũ ſit par. ſi ẽ cũ & doctrina: & forẽſiũ negociorũ exercitatiõe pariẽ excellas. SOPHIĘ Sapiẽtiæ: quẽadmodũ aut Sophoꝫ: ſi eſt ſapiẽtẽ. p docto: ita Sophiã ſi eſt ſapiam. p doctrina vſurpam⁹. vñ & Sophiſtẽ vocam⁹ mõ eũ: q in arte rhetorica. pponit q̃ imitari debeam⁹. Sic enĩ oratorẽ: rhetorẽq;: & Sophiſtã diſtiguit: vt Orator ſit: q cãs agit. Rhetor q artẽ oratoriã docet. Sophiſtes: q imitatiões pponit mõ Cauillatorẽ: vñ ea ps dialectices nomĩ ſuſpiſt: q̃ Sophiſtice appellat⁹. & Sophiſma dr cõmẽtũ: & oꝶo ita cõpoſita: vt vã eẽ videat⁹. LABORVM. Quos in cauſis defẽdẽdis ſuſtines.

Sophia
Orator
Rhetor
Sophiſtee.
Sophiſma

AD PRISCVM. EPIG. CXLI.

VM TE NON NOSSEM. Facete Priſci fauſeii ãbitionẽ carpit. Hic vt nomẽ pꝶoni ſibi vẽdicaret pecuniã fœnore capiebat: vt cult⁹ icederet: ac diues videret⁹: turba togatorũ eũ comitantẽ. Quapp̃ maternũ ĩferi⁹ admonet: ne illũ ſi mõ icedentẽ vidẽs: falſa opinione ducat⁹. Eſt ergo ſẽſus. Anteq̃ te noſſẽ putãs te diuitẽ eſſe ac liberalẽ ſalutabã te: & dñm ac regẽ vocabã. Iam vero poſtq̃ te nouĩ: nõ exiſtimabo aut dicam te alium eſſe q̃ Priſcum.

AD LECTOREM. EPIG. CXLII.

VĘCVNQ VELVSI. Admonet lectorẽ a quo emere libellos ſuos poſſit: ſi ĩ iis legẽdis tp̃s terere voluerit. APINAS. Nugas: ieptias de q̃ ſupi⁹ dixim⁹. MALE COLLOCARE. Legẽdo. ſ. q̃vana et inutilia ſuĩt. INVIDEBIS OCIO TVO. Terẽdo tp̃s ĩ nugis meis lectitãdis. PERQVEM NON LICET PERIRE MEIS NVGIS. Qui epigrãmata mea colligit: vẽditq;: nec ſinit ea perire: honeſt⁹ loquẽdi modus. Per me nõ licebit hoĩem occidere: p me nõ licebit hoĩ abire: ſi permittã quãtũ vires meę ſufficient hoĩem abire.

AD FAVSTINVM. EPIG. CXLIII

OS TIBI VICINOS. Feniũ Theſpoꝫ laudat: qd ĩ prato ſuo Anthillã filiã defũctã mira pietate ſepeliuerit: & Epitaphiũ poſuerit. DIGNIOR IPSE LEGI. Quia mori ãte filiã debuit. Vñ mox ſubdit. at Stygias æquũ fuerat patrẽ iſſe ſub vmbras.

AD PROCILLVM. EPIG CXLIIII.

VĘDAM ME CVPIT. Facete Procilli ĩuidiã carpit formoſiſſima ĩngt me mulier petit ex inuidia moreris. At ego volo turpiſſimã: iã ĩcipit reſpirare. ARGENTO. Cãdidũ enĩ eſt argẽtũ: vñ a græcis ἀργυρόϊον a nobis argẽtũ vocat⁹: qd græci ἀργῦν albũ dicũt. Homer. κυνέσ ἀργοῦσ. hinc Argema: morb⁹ oculoꝫ dict⁹ eſt: cũ vl⁹ circulũ oculi ĩfeſtat quẽ græci irim dicũt: latine Albugo nũcupat⁹. Argẽtũ ĩ puteis repit⁹: excoq nõ põt: niſi cũ plũbo nigro: aut cũ vena plũbi: q̃ iuxta argẽti venas plærũq; repit⁹ Gallenã vocãt. Inuenit⁹ fere ĩ oib⁹ puĩciis & vbicũq; vna iuẽta ẽ vena: nõ ꝓcul inuenit⁹ & alia: qd in oĩ fere mat⁹ia accidit: vñ græci Metalla appellarũt ἀπο τοῦ μετέρχεσθαι ἀλλήλοις εἰρεῖν ὀφεῖλεῖν ẽ: qd alia poſt aliã ĩueniat⁹. a metallo ũ Metalli dicti ſũt ĩ re militari q̃ſi mercenari. Actius. Calones: famuliq;: metalli: caulæq;. a quo noĩe Cecilię familię metelli cognomẽ datũ putat⁹. Argẽti vena: q̃ ĩ ſũmo repta ẽ. Crudaria appellat⁹. Odor ex argẽti fodinis ĩimic⁹ eſt oib⁹ aĩalib⁹: ſed maxie canib⁹. mirũ eſt cũ albũ fit argẽtũ lineas ex eo nigras ꝓduci. eſt lapis in eĩ⁹ venis: ex q̃ fluit argẽtũ viuũ: qd oĩm reꝫ venenũ eſt. itẽ lapis ſpumæ cãdidæ: nitẽtiſq; nõ tũ trãſlucẽtis: qd Stimi appellant aliĩ Stibiã: alii alabaſtrũ: aliq Turbafin nõnulli ẽt Platyophthalmõ: q̃ſi dilatãs oculos πλατὺ τὸν. n. lat⁹ ὀφθαλμὸν oculũ dr: qm̃ in Caliblepharis dilatat oculos: & eoꝫ fluctiões exulcerãtiõeſq; ibibẽt. Caliblepharũ medicamẽtũ eſt accomodatũ vitiis oculorũ: ꝑſerti cũ palpebræ cohærere ſcũt: & vlcera oculorũ male ſũt curata. Nomẽ hẽt a pulchritudine genarũ: καλλὸν enĩ pulchritudo βλέφαρα genæ dr̃ũr. Scoria in argẽto ẽ: quã græci vocãt Helciſma Spuma argẽti Argiritis vocat⁹: ſicut auri q̃ Chriſitis: plũbi Molibditis: omis aũt fit ex cocta ſua matẽiaꝫ ſupiori catino defluẽs ĩ iferiorẽ. Diſtat ſpuma a Scoria tãq̃ a fœce, alterũ purgãtis ſe matẽię: alteꝫ pur

Argentum.
Argema.
Iris.
Albugo.
Gallena.
Metalla.
Metalli:
Crudaria.
Stimi.
Stibia.
Alabaſtrum
Turbaſis.
Platyophthalmon.
Caliblepharũ
Scoria.
Helcyſma
Argyritis
Chryſitis.
Molibditis.
Actius
Nome.

gatæ vitiũ eſt iueniẽ & in argẽtariis metallis Minĩũ: & Hidrargiꝫ & Corticula lapis: de q̃b⁹ ſupi⁹ dixim⁹. Ab argentũ argẽtari⁹ deducit⁹ hoc ẽ Trapezita: q & mẽſari⁹ & Numulari⁹ vocat⁹: & argẽtaria argẽti fodia: & argẽtari⁹ adiectiuũ. Vñ fabrũ argẽtariũ dicim⁹: & Argẽte⁹ ex argento: & Philargir⁹ amic⁹ ꝑ anũ: argẽti: & Litargir⁹ lapis argẽte⁹: & Argyrõdes Aetoliæ fluu⁹ ꝑpter argenteũ aq̃ cãdorẽ: vt qdã exiſtimãt: & Argyrãche: de q̃ ſupi⁹ dixim⁹. LILIO. Liliũ flos ẽ cãdidiſſim⁹: nobilitate ꝓxim⁹ roſæ: & q̃dã cognatiõe vnguẽti: oleiq; qd ab eo Lilirõ appellat⁹ Nulli floꝫ excelſitas maior: foliis foris ſtriatis: & ab ãgusto ĩ latũ paulatĩ ſe laxãtib⁹ effigie Calathi: reſupinis p ambitũ labr⁹ tenuiq; filo: & ſemib⁹ croceis ĩ medio ſtãtib⁹. Eſt & rubẽs Liliũ: qd̃ græci Crinõ vocãt: ẽ & purpureũ: quẽ vocãt Narciſũ de q̃ ſupi⁹ dixim⁹. Liliũ a græc⁹ nomẽ traxit q̃ppe græci λείριον vocant. PICE. Pix eſt q̃ fit ex arboꝫ reſinis ad ignẽ decoctis. Nã reſina liq̃r eſt craſſus ex arboib⁹ fluẽs: & ſæpe ſua ſpõte ſiccat⁹ ad ſolẽ. Pix liqda & teda coqt⁹ ad nauũ & multos alios vſus. Lignũ eĩ⁹ cõciſũ furnis imittit⁹ vndiq; ignĩ extra circũdato: vt ꝑm⁹ ſudor aq̃ mõ fluat ĩ canali: hoc Cedrũ vocat⁹: qd ſit aq̃ ignis ardẽtis κεῖν ñ vrere ὀλοῶ aq̃. Tãtaq; eĩ⁹ vis eſt: vt in egypto corpa hoĩm defũctoꝫ eo pfuſa fuent⁹. Sequẽs liq̃r Craſſior picẽ fundit hęc rur⁹ in cortinas aereas cõiecta aceto ſpiſſat⁹. Cætera gña picis ex aliis arboib⁹ fiũt & maxime picea flos crudus picę reſinæ cũ multa paſtula tenui: breuiq; auul⁹ cõcidit⁹. Ad Crybrũ minuta deide feruẽti aq̃ pfundit⁹ donec coquat⁹: hui⁹ ex ꝑſſũ pigue ꝑcipua Pix ẽ: datq; vino odorẽ: & acumẽ q̃dã ſaporis. Ecõtrario vitia Reſinę corticiſq; eã picẽ faciũt q̃ dr̃ Crapula: q̃ vini vir⁹ frangit⁹ cõpeſcit⁹q; illius nimia feritas. Reſina a pice ſi differt: q pix nihil aliud ẽ: q̃ cõbuſtæ reſinæ flux⁹. Terebithina reſina ſi eſt q̃ fit ex arbore Terebitho: ꝑferẽ oĩbus. Proxima ẽ q̃ fit ex lẽtiſco: & maſtice dr̃. Poſtea cuꝑſſi acerrima ſapore picea arbor mõtes amat. feralis apud veteres hiãt. mitẽs: rogiſ: & in funerib⁹ dũtaxat añ foras poni ſolita: poſtea ẽt in domos recepta facilitate tõdẽdi: hęc plurima reſina fũdit. Teda, ꝑpe dicta ſucco abũdat partior tũ ẽ: liqdiorq; q̃ picea flãmis ac lumini ſacroꝫ grata. Laricis morb⁹ ẽ vt Teda fiat. Eſt aũt larix arbor ſilis abiẽi materia ꝑſtãtior: ĩcorrupta vis humori cõtũmax. pluſculũ hunc erũpit: liq̃ris melleo colore: nũq̃ dureſcẽt⁹. Pix ex arbore picea oĩm nigerrima ẽ. A pice pice⁹ deducit⁹ Pix vo a græco fit Nã græci piſſã dicũt: a q̃ Piſſeleõ oleũ: qd ex pice fit. Et piſſaſphalt⁹ mixta bitumini: pix naturalit⁹: q̃ ĩ apoloniataꝫ agro reperit⁹: Quidã & ipi miſcẽt ꝑcipuũ ab ſcabiẽ pecoꝫ remediũ: & Palimpiſſa pix liquida iteꝫ decocta: & Zopiſſa pix quæ e nauibus tradit⁹: admixta cera: & marino ſale macerata multo ad oĩa efficatior q̃ alie pices.

Minium.
Hidrargyrum
Corticula.
Argentarius.
Mensarius.
Numularius
Argenteus
Philargirus.
Litargirus
Argyrodes
Lilium.
Liliron
Crinon.
Pix.
Reſina.
Cedrum.
Crapula.
Terebinthina
reſina.
Maſtice.
Teda.
Larix.
Piceus.
Pitia.
Piſſeleon
Piſſaſphaltus.
Palimpiſſa.
Zopiſſa

EPITAPHIVM ANTHILLĘ. EPIG. CXLV

OC NEMVS AETERNO. Dulce epitaphiũ anthillæ: cuius: pauloãte mẽtionẽ fecit. FENNIVS. Theleſporus Fennius pater anthillæ.

AD LVPERCVM. EPIG. CXLVI

CCVRRIS QVOTIENS LVPERCE NOBIS. Lepidiſſimũ Epigrãma ad lupercũ ita petẽtẽ epigrãmata Marti. q̃ſi remiſſur⁹. Monet eũ poeta: vt a ꝓpinq̃ ſibi Bibliopola emat: in q̃ ſalſe homis auaritiã carpit PVERVM. Seruũ. EPIGRAMMATON. Græc⁹ gtiũs pluratiũ nũeri. LONGVM EST. Iter. ſ. AD PIRVM. Regio in q̃ martialis hãtabat: Ad pirũ dicebat⁹. Frequẽter q̃ppe arbores noĩa regiõib⁹ dabãt. Vt ad pinũ qd̃ eſt apd Senecã: Ad malũ punicũ. qd eſt apd Trangllũ. Ad Gallinas apud plini. ꝑpe Laurũ ibi ſatã ex ramo ſuis baccis onuſto: quẽ Gallina cõſpicui cãdor⁹ ore geſtauerat: vt ſupius meminim⁹. ARGI NEMPE. SOLES SVBIRE LETVM. Dictionẽ diuiſit more poetico vt Virgi. Septẽq; triones: & in orõne ſoluta. Cic. Experge te facias. NEMPE. Certe: & eſt ꝓnomẽ ĩuocabulũ. CONTRA. Ex aduerſo. Cõtra ꝑpoſitio ẽ ſeparat⁹q; & cõponit⁹ q̃ κατὰ vel ἀντὶ ſignificat: & tũc ꝑpe eſt ꝑpoſitio: vt cõtra adulteriũ dico: & ꝓtradico: Q̃ vero ſine caſu ponit⁹: ſignificatq; ὑβρεῖν ἀν Τιῶσ aduerbiũ ẽ. Iuue. Stat ꝓtra ſtariq; iubet. Ab ſi fit Cõtrari⁹ hoc ẽ oppoſit⁹ repugnãs: & Cõtrarior vbi aduerſor repugno: & aduerbiũ Ecõtrario qd ſignificat diuerſo: contra. FORVM CAESARIS. De q̃ ſupius locuti ſum⁹. SCRIPTIS POSTIBVS. Sui libri venales ſint deſcripti. HINC ET INDE. Ex oĩ pte. OMNES POETAS. Q̃ui ſolicet venales ſũt ĩ taberna libraria. NEC ROGES. Nõ eſt neceſſe eũ rogare: qa ſtati dabit librũ ſoluẽti ꝑciũ. E PRIMO ALTEROVE NIDO. E prio aut ſeꝛãdo gñe: Sunt enĩ aliĩ ꝑcioſiores libri aliĩ viliores ad vendendũ expoſiti. RASVM PVMICE PVRPVRAQVE CVLTVM. Ligatũ: ornatũ ex omĩ pte pfectũ TANTI NON ES. Ironice loqt⁹. SAPIS: Ironice loqut⁹. Quis eĩ q̃nq; denariis: q̃lẽcũq; librũ nõ emat: Ironia figura ẽ q̃ ſimulatio dici põt Græci enĩ εἰρονεύειν Caullari dicũt: cũ aliud vbis ſigificam⁹: aliud re ſentim⁹: Quale eſt illud apd Vir. Egregiã ũ laudẽ: & ſpolia ãpla refert⁹. Tuq; puerq; tuus: magnũ & mẽorabile nomen: Vna dolo diuũ ſi fœmina victa duoꝫ eſt.

Contra
Contrarius
Contrarior.
Econtrario.
Ironia.

AD CEDITIANVM. EPIG CXLVII.

VI LEGISSE SATIS. Lepidũ ſimul ac grauitatis plenũ diſtichon q̃ primũ claudit librũ. Q̃ui inquit pluſq̃ centũ epigrãmatib⁹ a nobis reꝑhẽſus. ſeſe a vitiis nõ retraxit nullĩ illi erit male agẽdi mod⁹ CENTVM. Finitus nũerus pro infinito. Nã ſupra centũ epigrãmata primo libro continent⁹. NIL MALI SATIS EST. Nunq̃ a vitiis recedet.

AD FEDERICVM PRINCIPEM

ABES FEDERICE PRINCEPS. Interꝑtationẽ primi liberi qd ẽ vniuerſi operis & totius fere latinæ linguæ dimidiũ. Tot enĩ: ac tãta: & tam varia hoc vno libro explicata ſũt: vt aliquãdo minus ſit id omne: qd ſupeſt: in q̃ aĩaduertere facile erit: quot & quãti eſſẽt: in qbus ante hac verſabamur errores. q̃ multa forẽt: a clariſſimis etiã latinæ linguæ autoꝛib⁹ p ignorãtiã reꝫ: ac vocabuloꝫ falſo expoſita q̃ multa ob nimiã diffi cultatẽ ꝑterita: ac prſus omiſſa. Nos ei famæ oĩm parcim⁹: nec aliter ea iudicam⁹. Diligẽt⁹ lectoris officiũ erit: aliꝫ ſcripta cũ noſtris cõferre. Quod ſi q̃ñ a nobis alicubi quicq̃ ꝑteritũ videbit⁹ qd dici eo loco commode potuiſſet nolim deſperet lector id alio loco ſe nõ minus apte cõmodeq; lecturũ. Si vero aliq̃ bis tertioq; nõ nũq; a nobis repetita videbuꝛ: qd quoq; q̃ſq; diligẽter aĩaduertat: nõ ſine cauſa a nobis factũ intelliget: nec id cũ quicq̃ ſed neceſſario aliquãdo replicatũ iudicabit. Verũ tu qdẽ Federice princeps q̃uis in ꝑſentia Tuſcos domas: & rebellãtes Romanæ eccleſiæ populos iugum ferre compellis: nõ deſinis tamẽ nos ſubinde hortari: vt reliqua proſequamur: qd certe libẽter facim⁹: vt omnes nõ modo tuis armis ac viribꝫ Sacroſãctæ Romanæ

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Ecclesię imperiū auctū. Sed sacrā etiā Romanā linguā te impatore. te duce illustratā: locuple tatāq; cognoscant.
VALE NICOLAI Peroti Pōti. Sipōtini. C. Plynii secūdi poemiū. Cōmētariol⁹ in quo Ioannē. Andreā episcopū allerienſe duob⁹ & viginti erroribus taxat. Ad Antoniū More tū

Olebā nup ætati nrǣ g̃tulari mi Antoni q̃si magnū qddāvc vere diuinū beneficiū hac tēpestate adepti
s essem⁹ ob nouū scribēdi gen⁹ e Germania nup ad nos delatū. Videbā eni trñ vno mense ab vno hoie lī
tpe iprimi lrar⁹ posse: quātū vix toto ano scribi alias a plurib⁹ potuisset. Q dvnoversu Cāpan⁹ nr Apru
tinus pōtifex elegātissime scripsit. Imprimit ille die q̃tū nō scribēd anno. Ex q̃ re tātā breui tpe libror⁹ copiā spe
rabāvt nullū supfutur⁹ eēt op⁹: qd vel ab inope atq; egeno hoie posset ampli⁹ desiderari. Hic fore existimabāvt
vigerēt ī dies mag⁹ ingenia hoim: & florerēt studia lrar⁹ oēsq; ad capessēdas p̃clarias artes tāta libror⁹ cōmodi-
tate allicerent. Iā vo: ouanas hoīm cogitatiōes lōge aliter q̃ sperabā video rē succedere. Na cū liceat vnicuq; p
libidine aī suū q̃cūq; velit iprimere: fit vt & omissis sepe nūero q̃ optīa sūt: ea scribāt placēdi grā: q̃ oblīrari potius
ac deleri ex oīb⁹ libris deberēt. Et si qd scribūt boī: ita puertāt atq; corrūpāt: vt meli⁹ fit his libris carere. q̃ i exēpla
ria mille trāscriptos p orbis oīs puīcias mittere: ne. s. studiosis occasio det tot mēdacia legēdi. qppe sāctu⁹ est vera
ignorare q̃ falsa pdiscere quēadmodū tacer⁹ ver⁹ min⁹ pcñ ē: q̃ mētiri. Hui⁹ aūt rei cā ē nō tā iscitia eor⁹ q iprimū
q̃ negligētia ne qd graui⁹ dicā q̃nūdā q se correctores ac mgrosvetere⁹ libror⁹ pstituūt. Hi. n. dū falsa existimāt: q̃
par⁹ aiaduertūt: puertūt: recte scpta. & de sūmo⁹ viro⁹ opib⁹ suiam temere ferre nō dubitāt. Orē idignā: in q̃ n
mō g̃ues viri & prudētes: sed ēt q̃lescūq; studiosi merito pturbēt. Nō ē facile ab his discedendū q̃ passim scripta
repiunt: nec cū pmū difficultat⁹ aliqd accurrit errori ascribēdū est: nō rectū iter reliq̃ndū: vt deuios seq̃mur an-
fract⁹: nec plana deserēda sūt: vt p p̃cipitia labamur. Alioqn q̃ stultitia ē trñ studiū tātā curā: & vt dicā tātā solli-
citudinē adhibere: vt doctissimo⁹ viro⁹ libros depraues: atq; corrūpas: neq; me ista ad te velim existimes scri-
bere: q eo⁹ laborē dānādū putēt: q hāc corrigēdo⁹ libro⁹ puīcia sūpere. Q uin potiⁿ laudo doctrinā eo⁹ lau
do studiū: laudo laborē: sed q̃ten⁹ modū nō excedūt: lī est q̃ten⁹ nihil addūt de suo: sed vel aliis exēplarib⁹ vel snia
ipsi⁹ auctor⁹ alibi clari⁹ exp̃ssa: vel ei⁹ scp̃toris a q̃ id sūptū ē auctoriate: vel explicata alicui⁹ imitatiōe: vel alti⁹
liguę veritate aliquē locū emēdat: qd nos nup ī Marco & Papinio fecim⁹. Aliter enī frustra eos trñ labor⁹ hau-
rire existimo. Frustra dixi imo cū ingētu hoīm detrimēto: q̃nq̃dē frequētī corrūpūt: q̃ emēdēt. Q uāq̃ illud q̃q;
laudare vix possū: qd poemia sua clarissimo⁹ viro⁹ libris iserūt. Q uid enī turpi⁹ videri pōt. qd mag⁹ indignū
q̃ aræ cloacā iūgere. Nō bene cōueniūt: nec ī vna sede morāt: Maiestas & amor eo mag⁹ sordescit vitiū q̃ vici-
nu⁹ est vtuti: eo deformior ē turpis facies q̃ formose pximior ē. Q uis aūt eo⁹ q in p̃sentia viuūt tā temerarius
sit: vt ausit scpta sua ēt cū ifimis veterū cōferre. Eqdē i lit ris q̃s redemi oīb⁹ tātā deformitatē ñ potui pati: sed vel
abrasi Procemia vel sustuli Excepta Cāpani epistola: q̃ & g̃uitate & facūdia: & breuitate digna visa ē: q̃ plutar-
chi vitiis p̃poneret. Sed cur ista ad me scribis inqes: vt tu q p̃stas doctrina: & faues igeniis: ipressorib⁹ isti⁹ incly
tæ Venetiar⁹ vrbis suadeas: eosdēq; horter⁹ ad puidēdū rei tā necessarię: vt vn⁹ aut alter huic muneri p̃ficiat
q & iprimēdo⁹ libro⁹ legē ipressorib⁹ p̃scribat: & adhibeat aliquē mediocrē peritū: q singulas q̃q; tabellas āte
ipressionē examinet atq; emēdet. Sūmo p̃terea studio curet ne pmi isti correctores augurari aliqd temere au-
sint: ſ̃ modū quē pauloāte dixi⁹ fuēt: ī iis acre sit igeniū singulur⁹ eruditio īcredibile studiū suma vigilātia. Hoc
si fiet. & multos habebim⁹ libros & itegros. Vt aūt manifesti⁹ ostēdere eis possis corrector⁹ nro⁹ errores: reco
gnosce q̃so mecū parūp q̃ mult⁹ ī locis Plynianū poemiū deprauerit: qd eo magis admiratiōe dignū est: q̃ ma-
iorē huic vni libro q̃ cęteris oīb⁹ diligētiā adhibuerūt. Idq; & palā pfessi sūt: & nūc pfitent. Est aūt poemiū toti⁹
opis: vt nosti: ps facillima & in q̃ vl exponēda vel emēdāda: vt pl⁹ studiū: ita min⁹ labor⁹ ponerē cōsueum⁹. Q d
si poemio solo tot errores depehēdem⁹: qd ī reliq̃ ope poterim⁹ sperare: Q uāq̃ scio multa illic & itellecta acute &
emēdata diligēter a Theodoro Gaze Bessariōee academię pricipe cui⁹ p̃sidio vsi sūt correctores: quē si pari mō
secuti ī oīb⁹ fuissēt: certe nō mō poemiū: sed totū opus itegrū haberem⁹. Atq nos simul & errores rimabimur: &
poemiū ipm exponem⁹ pti vt cognita auctor⁹ snia: errores ipi faciliⁿ deph̃ēdēdi sūt: ptim vt opa ac diligētia nra
itelligāt studiosi loca q̃dā: q̃ sexcēt⁹ iā ānis vel nemo: vel q̃ paucissimi itellexere sed iā poemiū ipm videā⁹. PLI
NIVS VESPASIANO SVO SALVTEM. Preponit auctor operi suo epistolā p more scribētiū quā
Tito diui Vespasiani filio scribit hnt aūt codices oēs Vespasiāo: Corrector qa aiaduerterat ñ posse referri epi-
stolā ad patrē: qm̄ paulo post ita auctor subdit. Sit eni hęc tui p̃fatio verissima: dū maxio cōsenescit in prē mēdo
sū putauit hūc locū: & ita corrigēdū cēsuit. Ply. Domitiāo suo salutē. O subtilitatē hoīs singularē. An qa referri
ad Vespasianū epistola nō poterat: qm̄ patrē nō habuit ipatorē: tu stati ad domitianū referēdū duxisti. Cur ñ ad
Titū pot⁹ in q̃ oīa Pliniiv̄ba mirifice: q̃dran⁹: ille. n. paulo post ita subdit Vt sciāt oēs q̃ ex equo tecū viuat ipe
riū triūphale: & cēsoriū ius exeaq; cōsul ac tribunitiæ potestat⁹ pticeps: & qd hiis nobili⁹ fecisti dū illud prī pari
ter: & equestri ordini p̃stas: p̃fect⁹ p̃torī ei⁹. Certe hic nihil ē: qd referri ad domitianū possit Q uis enī de eo legit
vnq̃: qd equū cū patre ī periū habuerit: Exercuit qdē fateor dominatiōis vim p̃reviuēte tā licēter: vt iā tū q̃lis fu
turus eēt ostēderet. Officia vrbana ac pegrina ita distribuit: vt mirari se Vespasian⁹ dixerit qd nō successorē sibi
misisset. habitauit cū prē vna sellāq; ei⁹ ac fratris q̃tiēs pdirēt lectica secut⁹ est: triūphū q̃q; iudaicū equo albo co-
mitat⁹: sex cōsulat⁹ gessit: ex qb⁹ vnū dūtaxat ordinariū. eiq; cedēte: ac suffragāte frē. Hæc certe legere de Do-
mitiano possum⁹ tū apd Suetoniū tū apd historiar⁹ scp̃tores: q vo æquū cū prē iperiū gesserit q cū eo triūpha
uerit q cēsor: q tribun⁹ simul fuerit q p̃torii ei⁹ curā habuerit nemo nūq̃ legit nisi id forte corrector nr ibi cipitu
parnaso: vt psi⁹ ingt sōniauerit. De Tito ū vtrū referri hęc verissime possint dicat Suetoni⁹: cui⁹ verba hęc sunt
Cū nata de Tito suspitio eēt: q̃si descisceret a prē ori ētisq; sibi regnū vendicare tēta sset: auxit eā suspitionē. postq̃
Alexādriā petēs ī cōsecrādo apd Mēphim boue apii diadema gestaunt de more qdē rituq; prisce religiōi: sed ñ
deerat q sec⁹ interp̃taⁿ. Quare festinās ī Italiā: cū se Rhegiū: deīde Puteolos oneraria naue appulisset. Romā

deīde cōtēdit expeditissim⁹: iopinatiq; prī: velut arguēs rumor⁹ de se temeritatē. Veni ingt prī veni: neq; ex eo
destiti pticipē atq; ēt tutorē iperii agere triūphaunt cū Patre cēsuraq; gessit vna eidē collega & ī tribunitia ptāte:
& ī. vii. consularib⁹ fuit ēt q̃storis vice p̃fectura q̃ p̃torii suscepit: nūq̃ ad id tp̃s nisi ab eqte romano administrata
En q̃ apte Sueto. oñdit Plinii dicta nō ad Domitianū sed ad Titū referri debere. Q ñqdē in singul⁹ fere v̄bis
ita cū Plynio puenit vt ab eo sūpsisse q̃ scribit plane videat⁹. At q corrector nr dū. Vespasiani nomē poneret phor
rescit ī errorē lapsi⁹ ē lōge maiorē & vt ī veteri puerbio ē. Cecidit ī Syllā cupiēs vitare charibdi. Vides igit⁹ mi-
Frācisce q̃ dānāda sit siue īcuria siue negligētia hui⁹ hois: q pricipiū ipm tāti opis: qd prī mō ī oīb⁹ libris legebat⁹
sine rōne sine auctoritate aliq̃ mutare aus⁹ sit & ita mutare vt plane puerterit. Hāccine igit⁹ librorū correctionē
dicem⁹ an potiⁿ dep̃uationē ac corruptionē: hāccine libro⁹ copiā & fœlicitatē nr̄i tpis: an potiⁿ cōmunē calami
tatē: atq; iacturā: nō ē hoc excitari lrās: & florere sed potiⁿ dānū facere atq; pire. Ver⁹ rogabit me q̃piā fortasse
q̃ ipe q̃q; vel rōne vel auctoritate mutare hūc locū ausim: & p Vespasiano Titū ponere. Ego ū ita illi respōdeo
me nec mutasse qdē hūc locū: nec mutādū cēsere: illud ū & rōne & auctoritate docuisse Plynū nō ad domitianū
sed ad Titū scribere: hui⁹ v̄o cognoie potiⁿ q̃ noie vti voluisse: & quēadmodū iperii: ita ēt nois appellatiōe patri
suo q̃ similimū faceret qd ēt libri ipsi⁹ fcdo volumīe lōge aptiⁿ facit cū ingt. Nā vt in duodecī dieb⁹ vtrūq; sydus
q̃rereⁿ: & nro æuo accidit iperatorib⁹ Vespasian⁹ prē. iii. filio iter⁹ cos. En q̃ apte diuū Vespasianū patrē & di-
uum Titū Vespasianū filiū & ipatores: & Vespasianos vocat: quēadmodū libro septimo & Vespasianos no-
minat & cēsores: cū sic ait: Accedūt exp̃mēta & exēpla recētissimi cēsus: quē itra q̃drīēniū iperatores Cæsares
Vespasiani pr̄ filiusq; cēsores ægerūt: Itē libro ēt io Impatorib⁹ cēsoribusq; Vespasianis Q d aūt Tit⁹ cognoie
Vespasian⁹ sit dict⁹ testat⁹ ēt Sueto. dū Titū ingt cognoie patno fuisse: testāt⁹: ver⁹ cōplura numismata: ī qb⁹
ita scptū legim⁹ Diuus Tit⁹ Vespasian⁹ August⁹: testat⁹ ingēs arc⁹ adhuc Romę iteger ī honorē ei⁹ dicat⁹: vbi
nūc q̃q; lrę extāt hoī. Diuo Tito diui Vespasiani filio Vespasiano Augusto Sed facēsat corrector nr cū corre
ctiombus suis: nos cū errorib⁹ patrū nro⁹ potiⁿ errem⁹: nō Domitiano: sed Vespasiano legētes nūc reliq̃ pseq̃
mur. Libros natural⁹ historię nouitiū camœnis q̃ritiū tuo⁹ op⁹ natos apd me pxima fœtura licētiore epistola
narrare pstitui tibi iucūdissime ipator. Ordo ē o iucūdissime iperator pstitui narrare tibi hac licētiore epistola li
bros natural⁹ historię: appositiue nouitiū op⁹ camœnis lī est musis q̃ritiū tuo⁹ natos apd me pxima fœtura: lī ē
vltimo partu. Vtiⁿ ex metaphora: q̃si libri pariāt⁹: & p liberis habeant⁹ iō & natos ingt: & pxima fœtura. Licē Licentia.
tiore: liberiore & nimis audace ac veluti temerarie. Licentia enī dr̄ libertas q̃dā potiⁿ ad male agēdū fitq; a vbo
licet. cū licet qcqd libet ideo aūt licētiorē epistolā ducit: q nimis temerariū videat⁹ libris suis tātī pricipis iudiciū
flagitare: qd ipe auctor paul⁹ inferi⁹ exponit: p̃sertī dū ingt. Meæ qdē temeritati accessit lī q̃q; q lenior⁹ opæ hos
tibi dedicaui libellos. Sit enī hęc tui p̃fatio verissima: dū maxio cōsenescit ī patre: lī p parēthesis dictū ē nā qa eū
impatorē noīauit: hęc ingt sit verissima appellatio tui quādoqdē ī maxio impatore prē tuo iā cōsenescit. Nāq; tu
solebas meas eē aliqd putare nugas. Hæc ē ratio: cur cōstituerit dicare ei libros naturalis historię: qa scilicet soli
tus erat ī p̃cio hr̄e res suas ēt q̃ lenioris opę & nugis similes erāt. Est aūt Catulli Veronēsis poetæ carmē qd iu
re emēdare corrector potuisset. Cū in oīb⁹ fere codicib⁹ mēdose scptū reperiat⁹ lī mō. Putare esse aliqd meas nu-
gas. Sed nō ē mirādū eū q recta deprauat etiā q̃ deprauata repetit dimittere. Vt obiicere moliar Catullū cōter Conterraneus
raneū meū Cōterraneū iuīitato verbo cōciuē vocat. Ply. enī Veronēsis fuit quanq̃ alter Ply. sororis hui⁹ filiⁿ
aliqñ se Nouocomensē faciat aliqñ Veronēsē. cui⁹ rei rō est: qa in illa vrbe nat⁹. In hac auunculi grā ascit⁹ fuit
nouocomensē se facit libri q̃rti epistolar⁹ epistola vltima: cū attuli sse se ex pria sua refert p munusculo q̃stionē.
Patriā autem describit iuxta lariū lacū: qui est Nouocomi. Veronensem aūt se ostēdit nouissima epistola sex
ti libri cū ita ingt. Recte fecisti: q gladiator⁹ mun⁹ Veronēsib⁹ nr̄is pmisisti. Sūt q hūc q̃q; Plynū Nouocomē
sem fuisse scribāt: sed ego cū eo sentire malui. q se. Veronensē qdē facit: Nouocomēsē nō facit: Agnoscis & lī Castrense
castrēse v̄bū. ī. nō tā eruditū: q̃ militare & q̃si vernaculū. Raro enī q̃squa lī verbo vs⁹ est: & vix alⁿ p̃ter Plynū
castrēse v̄bū. ī. nō tā eruditū: q̃ militare & q̃si vernaculū. Raro enī q̃squa lī verbo vs⁹ est: & vix alⁿ p̃ter Plynū
ille enī vt scis pmutat⁹ priorib⁹ syllabis duriusculū se fecit quā volebat existimari a vernaculis suis hic loc⁹ di-
ligēter aiaduertēd⁹ ē: nā ausim dicere neminē nr̄æ dūtaxat etatis eū satis itellexisse. Sens⁹ aūt talis est: nō fine
rōne obiicere molior Catullū: qa & cōterrane⁹ me⁹ ē: & quēadmodū ego sum duriusculⁿ: fuit ob pores syllabas Catulius.
īmutatas. Cōstat sane Catullū metri legē p̃uaricatū de idustria fuisse: p̃sertī ī endecasyllabis versib⁹ ponendo
pmā syllabā carminis breuē cū regrereⁿ. pducta vt ī ipo versu quē nūc Ply. adduxit: Meas eē aliqd putar⁹ nugas
& alibi legist⁹ Male me marē putastis. Itē alibi duob⁹ cōtinuis versib⁹. A mabo mea dulcis ipsiīlla. Meę delitię
mei lepores. Itē Poetę tenero meo sodali: & aliis pene īfinitis ī loc⁹. Hoc aūt facit versū pculdubio duriorē: q̃ cū
spōdeū in pricipio hēt vñ deriū q̃busdā sui tp̃is Catullū tradūt: q iambū in endecasyllabo poneret: iactaretq;
nihilomin⁹ pbari se a ciuib⁹ suis: qd nō illepidos: neq; īuenustos suos endecasyllabos putarēt: A vernacul⁹ suis: a Verna.
ciuib⁹ & in eadē vrbe nat⁹: Verna ei seru⁹ dicit⁹ ex ancilla nr̄a in nr̄is ædib⁹ nat⁹: vñ vernaculū appellā⁹ quicqd ī Veruaculum
domo & patria nr̄a natū ē: Et vernaculā līguā cōmunē atq; vulgarē. Rctē igit⁹ vernacul⁹ idest ciuib⁹ vnacula vtē Vernacula lin-
tib⁹ lingua. Hūc q̃q; locū emēdare corrector debuisset: & suis scribere: nō tuis: & abradere famulis: q̃ dictio ab ig gua.
naris expositorib⁹ addita fuit: Equidē ostēdere possū Plinii librū satis veterē in q̃ ita plane scriptū legit⁹ vt sup
dictū est. Simul vt hac mea petulātia fiat quod pxime nō fieri quæst⁹ es: fecūda ratio cur Tito Vespasiano di- Petulantia.
care opus suū voluerit vt. s. occasionē haberet aliqd de eo scribēdi: qd in alia epistola ommissū a se Tit⁹ fuerat cō Procacitas
questus. Petulātia q pauloante licētiā dixerat hic dicit. petulantiā: est aūt Petulātia nimia q̃dā audacia & pcaci Procari
tas a petendo dicta q̃si ea petant⁹: q̃ absurda sūt quēadmodū Procacitas a pcando dicit⁹ pcari enī veteres petere Proci.
dicebāt: vnde Proci quasi pr.[illegible]tores dicti in alia pcaci epistola nr̄a licentiorē petulantē pcacē in eundē sensū ac-
cepit. Vt in quēdā acta exeamvt aliqd de rebus ei⁹ scribā modus ē loquēdi apud doctos Q uitil. Et si qd exierit
numer⁹ aptius fortasse nō possit: sed tamē si quid exierit: nō erit atticū: in q̃ persū secut⁹ videt⁹ qui ita ingt. Non
ego cū scribo si forte quid aptius exit. Quādo hæc rara auis est: si quid tamē aptius exit laudari metuā. hic q̃q;

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

locus a correctore ꝓteritus est. Exeā enī scribendū est nō exeant quēadmodū ipe fecit vulgarē errorē secutꝰ est
Sciantq omnes q̄ ex æquo tecū viuat imperiū. Q uomodo pticeps sis imperii paterni: hoc est qd superius dixit.
Sit enī hæc tui præfacio verissima dū maximo coenefcit in patre hoc ē qd Suetonꝰ att: Neq ex eo destitit ipe-
rii participē agere. Triūphale & censoriū ius subitelligēdū ē: q̄ ex æquo tecū viuat. Hoc ē.n. qd scripsisse Suetoni
supra memoranimꝰ. Triōphauit cū pre: cēsurāq gessit vna: sed aīaduerte obsecro quō corrector nr̄ corrūpat hūc
locū: Ita.n. scribit triūphalis & censorꝰ tumulta fūt hic plane ridicula pmo nō cohæret oro: deide nullū ē verbū
cū q̄ hec vocabula cōstruantur: ꝓterea: q̄s adeo rudis & barbarꝰ. ita loq̄rē. Triūphalis & Censoriꝰ tu nō eo ificias
diu cēsoriū hoiem: q cēsurā gessit: sicut ꝓtoriū q fuit ꝓtor: & quæstoriū q fuit quæstor. Itē triūphalē aliqñ accipit
p eo: q triūphū gessit quēadmodū cōsularē accepimꝰ pro eo q gessit consulatū: & Primipilarē p eo q gessit primi
pilatꝰ: frequētius tamē hæc nomīa cū rebus quā cū hominibꝰ iungūtur: vt censoriū dictum: prætoriū ius quæ-
storium munꝰ: triūphalis corona: primipilaris auctoritas: dicimus etiā censorias: ꝓtorias: quæstorias triūpha-
les: consulares primipilares vestes: idest vestes censores: ꝓtoris quæstoris: cōsulis primipilatū gerētis & trium-
phantis: vel vestes q̄bus censores: ꝓtores: quęstores triūphātes cōsules: primi palatū gerētes digne vti possēt: si-
cut regalē vestē dicimus: nō regiam. i. eā qua vtiē rex: sed eā qua vti rex merito posset. Enimuero huiꝰ tā ridiculi
erroris causā hāc fuisse existimo q̄ corrector quoniā scribi ad Domatianū hāc epistolā putaret. nec triūphasse
illum: vel censoriū ius cū prē exercuisse vsq̄ legisset: ita emēdandū putauit vt p triūphalem: & censoriū virꝰ triū-
pho & censura dignū significaret. Exeasq consul ac tribunitiæ potestatis particeps: hic quoq subintelligendū est
q̄ ex equo: vt sit sensus: sciātq omnes q̄ ex æquo exeas cōsul: & tribunꝰ at corrector exeas mutauit in sextū: emē
dauitq vel potiꝰ puertit hoc modo. Sextūq consul: cū Titus ad quē Plyn. scribit: nō in sex tantū: sed in septē cō
sulatibꝰ collega fuit genitoris sui. Et quod his nobiliꝰ fecisti. dū illud patri pariter & equæstri ordini ꝓstas præfe
ctus prætorii eius. Hæc pticula cū superiori connectit: & est ordo. Sciantq oēs q̄ ex equo ex eas cōsul & tribuni
tiæ potestatis particeps: & ꝓfectus prætorii paterni: qd minus fecisti nobilius illis dū præstas: sed pariter & pri
seruiendo: ei: & ordini equestri gerendo officiū: qd soli equites: vt Suetonius refert ante id tps administrare cō
sueuerāt: illis aūt nobilius nō sine causa dixit: vt ostēderet tātū huic magistratui ornamentū a Tito additū esse
vt iam sine dubio præferat etiā cæteris magistratibꝰ: q nō ab eqtibus: sed a patritiis atq ipsis imperatoribꝰ ge
ri solebāt. Præfectus ꝓtorii eiꝰ. præfectus prætorii talis apud Cæsares erat q̄lis olim apud reges tribunꝰ celeꝝ
& apud dictatores magister eqtū: gerebat enī secūdas partes post Cæsarē: præeratq disciplinæ publicæ emen-
dandæ: sed a principio parui hunꝰ magistratus auctoritas fuit: nec nisi p equites romanos exerceri solitū: Postea
vero a parnis orta principiis vsq adeo creuit vt cū alias puocare a ꝓfecto prætorii licuisset: omnis postea ab eo
sublata fuerit puocatio. Merito enī existitimauit impator: eū q fidei atq itegritatis sue ac testimonio prestito
ad hunꝰ potestatis amplitudinē sublatꝰ eēt nō aliter p dignitatis suæ splēdore indicatuꝝ q̄ ipe faceret ab hunꝰ q̄q
suīa minores ætate sic vti ab aliorꝝ magistratuū iudicis restitui nō licebat. Oīaq hęc reip. subitelligēdū ē ꝓstas
Et nobis qdem q̄lis in castrensi cōtubernio: q̄lis es inquit nobis si est q̄lem te exhibes nobis in castrensi cōtuber
nio. q̄si dicat mutē & humanū. Ne quicq̄ mutauit in te Fortunæ āplitudo: nisi vt pdesse tantūdē posses & velles
Corrector hūc quoq locū p more suo emēdare volēs deprauauit. & put velles: scripsit & velles hac cā: vt arbitror
deceptꝰ qd tātūdē putauit bis tantū significare quēadmodū vulgus in doctorꝝ opinat: existimauit igit hūc esse
auctor sensū. Nihil mutasse in tito āplitudinē fortunæ nisi vt bis tātū posset & bis trū vellet: quā antea volebat
& poterat. Sed hæc sīa parū grauis est: & īdigna plyniano acumīe vult. n. Ply. nōvolūtatē in eo mutatā eē sed
potestatē: & nihil inqt mutauit i te fortunæ āplitudo: nisi q̄ vbi priꝰ p innata igenii tui facilitate multa volebas
q̄ nō poteras: nūc trū pdesse possis q̄tū velis. Tantundē nō bis tantū significat: sed æque tantū: dictūq est quasi
tantū īdem. Itaq cū cæteris in venerarione tui pateant oīa illa nobis ad colendū te familiarius audacia sola su
peresset. Sensus talis est. Cū cæteri in te experiant oīa illa: q̄ de dignitate atq auctoritate tua supra mēoraui: hos
vero in castrensi cōtubernio etiā hūanitate tua fruamur: fit vt cæteri te miꝝ in modū venerent nobis vero su-
psit audacia: vt te colamꝰ familiariꝰ. Ideo addit. Hāc igit tibi imputabis. i. si indicādo tibi librū nimis videor au
dax. hāc meā audaciā iputabis tibi: & in nostra culpa tibi ignosces: qa videlicet tu culpę nostre cā es: cū trū nobis
īdulgeas. Perfricui faciem: nec tamē pfeci qñ alia via occurris ingēs. Mos est eorꝝ qui cū pudore aliqd agunt
vt faciē pfricent: natura ipsa ad id impellente quasi ad abigendū sanguinē: qui ex ꝓcordiis ad faciei superficiem
cōfluit ppē qd Aristoteles i pblematibꝰ q̄rit cur pudore: & verecūdia facies hois erubescere: timore vero: & me-
tu palescere soleat: cū ꝓsertī pudor nihil aliud sit: q̄ timor futurę reꝓhensiōis. Ita enī ab eo diffinit.
Hic ergo ortū ē puerbiū: vt q̄tiēs dicere volumꝰ nos pudorē deponere dicamꝰ Perfricui faciē: hoc est pudorē ex
puli ē ergo sensꝰ auctor. Putabā pudori meo cōsuluisse: & satis excusasse audaciā: sed video si parū pfuisse. Nā
si hinc erga tuos mittis es: atq hūanꝰ illic tū occurris ingēs: & submouēs me longiꝰ fascibꝰ si est magnitudie: &
pōdere ingenii tui. Fulgurat i nullo nunq̄ verius dicta vis eloquētiæ: tribunitiæ potestatis facundia ordo est:
fulgurat in te tribunitię ptātis facūdia: q̄ in nullo vnq̄ veriꝰ dicta fuit vis eloquētiæ q̄si plus in Tito possit facū
dia: q̄ in aliq̄ antea potuerit eloquētissimꝰ certe habitus & Titus: īprimisq in extēporaria dictione cōmendatꝰ
Fulgurat aūt traxit a simlitudie fulguris: vñ mox subiūxit. Q uāto tu ore patris laudes tonas: tonitrua ei sem
per fere fulguribus succedūt: quemadmodū ipsa pluuiæ sequuntur. Corrector nescio qua ratione motus: hoc lo
co tibi pnomē addiderit scribēs Tibi tribunitiæ ptātis facundia: nisi forte vbertate linguæ suæ locupletorem
facere Plynii eloquentiam voluit. O magna fœcunditas animi quemadmodū fratrē quoq immitareris exco-
gitasti laudat in isto studiū poeticæ: & facilitatē ingenii q̄ fratrē quoq natu minorē nō sit dedignatꝰ imitari.
Constat enī Domitianū in poetica maxime claruisse: vnde de illo scribit Silius Italicus
Q uum & Romuleos superabit voce nepotes. Q uis erit eloquio patrum decus: huic sua musæ Sacra ferēt me
liorq lyra cui substitit Hebrus Et venit Rpodope. phœbo miranda loquitur: Itē. M. Valerius Mart. ad eum

Censorius.
Questorius
Triumphalis.
Consularis
Primipilaris
Prætorius ius
Questorū munus.
Triumphalis corona.
Primipilaris auctoritas
Censorie vestes
Prætorie vestes.
Questorie vestes
Triumphales vestes
Consulares vestes.
Primipilares vestes.
Præfectus prætorii.
Tribunus celerum.
Magistri equitum
Tantundem
Perfricui faciem.
Fulgurat.

scribens ita inqt. Non quercus te sola decet: nec laurea phœbi. Fiat & ex hedera ciuica nostra tibi. Sed hęc quis
posset itrepidus æstimare subiturus iudiciū ingenii tui. Postq̄ laudauit īgeniū & doctrinā. Titi refert: nō pos
se sine timore ad eū scribi: qū iudiciū eius merito formidādū est. Aestimare: cōsiderare. Aestimare enī & Exi-
stimare differūt: nā prius rē æstimamus. i. cogitamus: deide q̄lis sit: existimamus. Vñ æstimare cōsiderare est
existimare vero iudicare. Q uintil. Velauit ei caput: & suo cuiusq aio dedit estimandū: dictū aūt æstimare ab æs
æris: & ꝓciū sæpe enī latina noīa cū pegrinis ꝓponunt: vt bicinnū: & epitogiū: & de quo paulo post loque
mur: flexibula. Oidi. Q uod quicūq leget: si qs leget æstimet ante. Compositū quo sit tēpore siue loco. Lacessi-
tum: puocatū: ppter illud: qd mox subdit: qa aliud est opus simpliciter edere: aliud alicuꝰ nomini dedicare. Pu
blicantiū simpliciter libros edentiū: nō scribētiū ad aliqué noiatū. Humili vulgo: declarat qd sit humile vulgus
quū inqt agricolarꝝ: opificū turbæ studiorꝝ ociosis: qui i studiis lrarꝝ ociant: hoc ē desides sunt: & mīme studēt
q̄les sūt mercatores: atq artifices. Q uid te iudicē facis: cū sit opꝰ iudicio tuo destinatū. Q uū hanc operā cōdice
rē: nō eras in hoc albo: Perstat in similitudine iudicis: cuiꝰ mentionē facit: erāt enī iudices corā quibꝰ causæ agebā
tur. Est igit sensus: cū denūciarē me hāc causā actuꝝ nō erasvnus ex iudicibus. Opa enī & opus differūt. Opꝰ
inqt Serui us dicimus qñ ipsū significamus: qd gerit: si aūt fœminino gñe dixerimus operas pſonas ipsas ostē
dimus: quæ aliqd faciunt: quod q̄q̄ verū sit non tñ absoluti diffiniuit quod sit opera non solū enī psona est: q̄ ali
quid agit: sed etiā actio ipsa: & labor: vt do operā virtuti: do operam rei militari: do operā agriculturæ. Cicero:
Operā inqt exigendā a seruis. i. laborē & operationē corporis. Rectius igit vlpianus. Operæ sunt diurnū offici
um: opus finis fructusq operæ. Teren. Invno versu optimæ vtrūq exp̄sit. Q uod in opæ faciūdo operæ consu
mis tuæ. Hinc Operæ præciū dicit. i. fructuosū: & ad rē ptinens. Iuuena. Est opæ ꝓciū penitus cognoscere to
to. Q uid faciant agitētq di. At q Cōdicere prisca lingua iuris cōsulti dicūt denūciare: sed p-
prie quādo actio dat in psonā. Q uū igit cōdicerē hāc operā: hoc est cū denunciarē me laborē tractādę huꝰ cau
sæ sumpturū: non erat in hoc albo. i. non eras inter iudices descriptus. In albo enī noīa scribebant eorꝝ: qui ma-
gistratus & dignitates ꝓncipis iudicio cōsecuti erāt. vnde duū viri ꝓmo: deinde centumviri in albo descriptis le
ges ēt in albo ꝓtoris describebātur: vñ qui albū vitiasset: vel quodcūq aliud scripturæ genꝰ sua ꝓsumptione tur
basset: capitaliter: vt Paulus inqt nō expectata ordinis sentētia puniebat. Q uintil. Multos cognouimus q te-
dio laboris: quē fere tendētibus ad eloquētiā necesse est: cōfugerint ad hæc diuerticula desidiæ: quorꝝ alii ad al
bū se hac rubricas trāstulerūt: & familia. velut Cicero ait q̄dā legū esse maluerūt: pinde itaq est ac si dixisset cū
hoc opus dediturus essem: nō putabā te ipsum lecturū: nec iudicē eius futurū: ideo cansam subdit. Q uia maio
rem te sciebam q̄ vt descensurū huc putarem. Præterea est quædā publica: & eruditorꝝ reiectio. Alia ratio cur
formidare Titi iudiciū debeat: quippe alioquin potuisset illū ab huius operis lectiōe reiicere: quēadmodū Cic.
& alii docti sæpe fecerunt. Extra omnē ingenii aleam positus. Cuius ingeniū sine dubio omnibus præfertur:
Alea dicit omnis ludus magna ex parte in fortunæ varietate consistens. vnde Mar. de nucibus ita inquit.
Alea parua nuces: & non damnose videtur.
Sæpe tamen pueris abstulit illa nates.
Sed pprie de thessaris dī sūt autē thessaræ q̄bus in fritillis: hoc est alueolis ludit: a plæris q. appella
tæ sunt est enī ex sex latenibꝰ æquali latitudine planitierū p quadratus: is cū est iactus quēcūq in partē
incubuerit: quādiu est intactus īmotā habet stabilitatē: iperiti quidē hūc vocāt talū siue taxillū. Est enī talꝰ ossis
genꝰ non planū: sed oībus quattuor latenibꝰ parū cōcaui: quo ludētes turriculā vtebant: quē Persius orcā vocat:
cum inqt. Q uid dexter senio ferret. Scire erat in voto dānosa canicula quātū.
Raderet angustæ collo nō fallier orcæ: De turricula scribit Martialis Q uærit cōpsi-
tos manus improba mittere talos. Si per me misit: nil nisi vota facit. Cæterū ex hoc fit: vt alea
etiā pro fortuna ponatur. Liuius. Nec tam celerē aleā vniuersii certaminis timens. Q uoniā vero fortunæ om
nis euētus anceps: ac periculosus est: & cōtinue mutatione obnoxius: vnde Appelles quondā interrogatus cur
fortunā sedentē finxisset qñ inqt stare non pōt. Fit vt ales nō mōꝰ fortnna sed etiāꝰ dubitatione: & piculo pō-
nat: vt hoc loco extra oēm aleā ingenii: hoc est extra omnē dubitationē & extra oē periculū: vt aliqs ei ingenio
ꝓferat. Et quod miremur: qa Cicero ob summā excellētiā nō videt egere defensore. Per aduocatū defendit: qa
nitē auctoritate Lucilii. Hæc doctissimū oīm Persiū legere nolo: Lælīū Decimūvolo. Verba sūt Lucilii: qbꝰ
vsus est Cice. in libro de re publica. Q ui pmꝰ cōdidit stili nasū: qn pmus scripsit satyrā: q̄ acerbitatē quādā & acri
moniā stili habet in vitiis insectādis. Nāvt Q uintil. inqt: Primus lucilliꝰ in satyra insignē adeptꝰ ē laudē. Nasū
aūt dixit acrimoniā: qñ irati & seruiores obiugare nasū solēt: atq torq̄re: qd ēt denisores faciūt. vñ Valeriꝰ Ma
exprimere volēs multos Romæ derisores eē: ita q̄ inqt. Maiores nusq̄ ronchi iuueneq senesq. Et pueri nasū rhi
nocerotis habēt. Hoc est repādū atq cōtortū: ac si diceret īdignabūdū: & semp deridentē: & alibi non cuicūq da
tū est habere nasū. Hoc ē verborꝝ acrimoniā: & dicacitatē. Idē acres atq derisores frequēter nasutos vocat. Q ñ
si hoc Luciꝰ q pmus cōdidit stili nasū dicēdū sibi putauit si Cice. mutādū: ꝓsertim cū de republi. scriberet. Q uī
enī de republica scribit videt nō ad hūc potiꝰ q̄ ad illū: sed ad oēs pariter scribere debere. Q uāto nos causatius:
q̄to maiori causa qñ. s. neq Lucillio cōparandi sumus neq Ciceroni. Ab aliquo iudice defendimur. Duobꝰ mo
dis ab aliquo defendi dicimur: vel cum ille nos defendit: vel cum ipsi defendimus nos: vel alios defendit nos:
ab illo tanq̄ iniuriā inferēte: vt si nobis aduersent iudices: & Cice. tueat. Recte dicemꝰ defendi nos a iudicibus
non quod illi nos defendat: sed qd præsidio Cice. ab illoꝝ iniuria defendamur. Hoc secūdo modo intelligendus
est hic locus: vt sit sensus: quāꝫ honestiꝰ poterimus ipsi nos tueri ab his q volent de opere nrō sentētiam ferre.
Nam si Lucilio & Cicero licuit iudices: quos voluerūt reiicere: longe pfecto id nobis licebit. Verum corrector
noster cum hunc loquendi more ignoraret: errorē alium fecit magis insignem: & pro defendimur diffidimus
scripsit: hoc modo quanto nos causatius ab aliquo iudice diffidimꝰ. Sed hæc non mihi patrocinia ademi nun-

Æstimare.
Existimare.
Opera.
Opus
Opere pretium
Cōdicere.
Alea
Thessare
Talus
Orca
Turricula.
Alea pro fortuna.
Nasus
Nasutus.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

cupatiõe:qa.ſ.nũcupaui:& aduocaui te iudicẽ dicãdo tibi libros meos. Q uã plimũ refert ſortiat̃ aliqs iudicẽ: an eligat:qa figs ſpõte ſe iudicẽ fecerit poſſe qd ſupra retuli dicere. Q uid te iudicẽ facis. Si vo elegi iudicẽ:nullã habeo culpæ deꝑcationẽ corrector addidit ne ſi mõ q̃ plimũ refert ſortiat̃ ne aliqs iudicẽ:an eligat. Putãs i eo errorẽ eẽ:qd elegãtꝰ dr̃. Ci. parꝰ Interest nr̃. an illiꝰ fit. Q uint. Q uid eni refert aduerſas res: an ſecũdas æquo aĩo feras. Multũq; appatꝰ interest apd iuitatũ hoſpitẽ & oblatũ. Nãſi oblatꝰ ẽ hoſpes. nõ põt accuſari tenuis appatus: ſi vo iuitatꝰ:facile reꝑhẽdi põt. Interest hoc loco auctor ꝓ differt accipit:& cũ recto cõiũgit. Seneca eodẽ mõ vſuſ eſt cũ inqt id vo parꝰ iterest. Cũ apud Catonẽ illũ ambitꝰ hoſtẽ. Duobꝰ exẽplis idẽ oñditverꝰ eẽ qd dixit plurimũ refert. vtrũ qs ſortiat̃ iudicẽ eligat:qñ qcũq; eligit:facit eũ ſũmũ ſuæ cauſæ iudicẽ:q vo ſortit̃: põt ei ſi velit cõtradicere. Primũ exẽplũ ẽ Catõis:hic cũ ꝓprio Romano largitiõibꝰ corruptꝰ tanq̃ mercenaria opa ſuffragiis vte tet̃: vt Plutarchꝰ refert:pſuaſit ſenatui vt decerneret quoſcunq; deſignatos cogi debere ẽt ſi nullos accuſatores hẽret ſubire iudiciũ:& rõnẽ ſenatui reddere:q; & ſi inq̃ tuliſſet:& q magiſtratũ patebãt:& plebs largitõibꝰ affluenta mox tũ cãdidati oẽs i vnũ ꝓuenẽt:ꝓtulerũtq; vnuſqq; duodeci milia & ſemis dragmarꝰ argẽti fctã ſpõſiõe: vt q & eis largitionẽ fecaret:amitteret id argẽtũ:arbitrũq; elegẽt Catonẽ:& pecuniã oẽz apd eũ deponẽ ſtatuerũt. ſed Cato reiecta pecũiavades accepit. Cũ vo comitiorꝰ dies aduenijſſet:obſeruatꝰ ẽt ſuffragiis quẽdã deꝑhẽdit ꝯ ſpõſionẽ egiſſe q̃propẽ dãnauit eũ pecuniãq; iter alios diuiſit. illi ũ iuſticiã atq; itegritatẽ hoĩs admirati: mlctã remiſerũt:ſatis pœnarꝰ dediſſe eũ exiſtimãtes:qñ a Catone dãnatꝰ fuerat Cõſtauit ea res Catoni nõ mediocrẽ iuidiã:q̃ſi ſenatꝰ iudiciũq; ac magiſtratuũ vi & ptãtẽ ſibi arrogaret. Et repulſis tãq̃ honoribꝰ iceptis gaudẽtẽ ſi ẽ q gratas habebat repulſas:tanq̃ is q hmoĩ honores puſaciebat. Cãdidati mgr̃atũ petẽtes. Mamertinꝰ i panægyrico. Q uis ignorat tũ q̃q; cũ honores ppl'o Romano ſuffragiis mãdabãt̃:multos fuiſſe cãdidatorũ labores ediſcẽda oĩm noĩa tributũ oẽs:atq; ẽt ſingl'i ſalutãdi:ꝑhẽſãdẽ obuiorꝰ manꝰ oibꝰ arridẽdũ. Candidati aũt dicebãt̃:q̃ cãdidis vtebant̃ veſtibꝰ:ſiue ad denotãdũ:itegritatẽ q; ſolꝰ hic color fincerꝰ ac purꝰ & mũme inqnatꝰ ẽ. Siuevt pſpici ab oĩbꝰ Poſſit eos pecuniã nõ habere:q̃ ciues corrũperẽt:vñ & tunicati id faciebãt & nõ togati qd tunicæ nullũ ſignũ habebãt:ſiuevt cicatrices vulnerꝰ:q̃ ꝓ rep. i bello ſuſceperãt viderenẽ qbꝰ potꝰ q̃ gñe aut pecunia dignos ipio iudicabãt. Ire aũt cãdidati ꝓ Comitia ſolebãt:ſuadẽdo rogãdo ſubmittẽdo ſe oibꝰ & nudato etiã corpe cicatrices oñendo. Cũ tribunos appellaret Lucꝰ Scipio Aſiaticꝰ. Alterꝰ exẽplũ Scipionis Aſiatici:hic cũ peculatꝰ dãnatꝰ eẽt ob antiochenã pecuniã:& ob eã rẽ Caius Minutꝰ Augurinꝰ tribunꝰ plebis:qd p̃des nõ dare:duci eũ in carcerẽ iuſſiſſet: ad collegiũ tribunorꝰ appellauit:iter quos erat. T. Gracchus q aduerſus eum:& Africanũ fratrẽ ex pfeſſo iimicitias gerebat. Cũ vo cæteri tribuni plebis inter cętera recularet. Tiberiꝰ gracchꝰ iurauit pmũ Scipiõibꝰ ſe i gr̃am rõ rediſſe: deĩde hmoĩ decretũ recitauit. Q uũ. L. cor. Scipio die triũphi ſui curru actos hoſtiũ duces in carcerẽ cõiecerit idignũ & a maieſtate po. ro. alienũ videt̃ eẽ ipſũ duci quo ꝓiecti ſũt hoſtiũ duces. Itaq; Luciũ Corneliũ Scipionẽ Aſiaticũ a collegęvi pluibeo:ẽ igit̃ ſnia Plynii. Cãdidati qdẽ Catonẽ ſeuerijſſimũ virũ. Scipio Aſiaticꝰ Tiberiũ Gracchũ hoſtiũ iudices elegere:ſed illi qdẽ ad oñendã inocẽtiã: qd ĩ rebꝰ hũanis maximũ putat. Scipio ũ q̃a talẽ eẽ cãm ſuã ſciebat:q̃ nõ poſſet & ab hoſte nõ pbari. Ego ũ merito te merariꝰ videri poſſũ:q libellos meos leuioris opæ dicaui tibi:quẽ in ſũmo faſtigio poſitũ ſcio ẽt a ſalutãtibꝰ religioſe adiri. Inimico iudici ſe pbari poſſe: apud inimicũ iudicẽ cãm ſuã pbari:qa. ſ. magna ẽ vis veritat̃ & iuſtitię Corrector hũc locũ corrũpit hoc mõ ſe approbare poſſe neſciẽs qd cũ pbari aliquẽ dicimꝰ ſigificamꝰ cauſã eiꝰ bonã fieri. vñ. puocatio appellat̃ a puocãdo. ſ. quẽadmodũ appellatio ab appellãdo:ſed illd notãdũ. puocare actrũ reqrere cũ ꝓpoſitiõe ad: vt puoco ad tribunos. puoco ad ſenatũ. Appellarevo frequẽtꝰ actrũ hr̃e ſine ꝓpoſitiõevt appello ſenatũ:appello tribunos. vñ:& iudex ad quẽ appellat̃: appellari dr̃:& appellat̃: nõ aũt collitigator curius gr̃a appellatũ ẽvtvulgꝰ accipit:in quo fere oẽs nr̃i iuriſcõſulti errare cõſueuerũt. Sũma eloquẽtia ſũma erudiciõe ꝑditũ:ſũmã eloquẽtiã & ſũmã eruditionẽ habẽtẽ ꝑditꝰ eni nõ dr̃ ornatꝰ vt qdã putãt: qd dũtaxat in bonã ptẽ accipit̃:ſed vſurpat̃ i bonã & i malã ptẽ: vt ꝑditꝰ ſũ bono:& ꝑditꝰ malo q̃ſi affectꝰ:Cice. p ſylla. Me ſingulari imanitate:& crudelitate ꝑditũ:idẽ ꝓ Papirio. Senectute affectꝰ morbo ꝑditꝰ:qd aũt eloquens atq; eruditꝰ fuerit Titꝰ:teſtat̃ Suetonꝰ. Cũ inqt. latinæ græcęq; liguæ vel in orãdovl'i fingẽdis pœmatibꝰ prõptꝰ: & facilis ad extẽporalitatẽ vſq; Et mola tũ ſalſa litãt. Mola dr̃ far toſtũ & ſale ſparſũ q; eo molito hoſtie aſpgũt̃. leuiorꝰ ope leuioris laboris ꝓpter rõnes q̃ ſequunt̃. Per quã mediocre: valde mediocre hoc ẽ manu q̃ mediocre. Orõnes: Sermões ve: orõnes & ſermões differũt: orõ ei magis ad oratorẽ ptinet oi ex pte pfecta ẽ: habet nũeros figuras affectꝰ. Sermo vo magis ad philoſophũ. vñ: Cice. Mollis ẽ orõ philoſophorꝰ & vmbratilis nec ſentẽtiis nec verbis iſtructa populariꝰ: nec iũcta nũeris & ſoluta: nihil ratũ habet nihil iuidũ: nihil atrox: nihil mirabile: nihil aſtutũ. Caſta verecũda: v go icorrupta quodãmõ: itaq; fmo potꝰ q̃ orõ dr̃. Q uãq̃. n. oĩs locutio orõ ẽ: tũ vnũ orõnis locutio ſi, ppo ſignata noĩe ẽ. aut calꝰ mirabiles euẽtꝰ varios oẽs ãtiq codices hũt mirabiles: corrector emẽdauit miſerabiles: q̃ rõne id fecerit neſcio: cũ ꝑſertã mox ſequat̃ nõ alia iucũda dictu: qd certe ñ ſequeret̃: recte poſt caſus miſerabiles nõ eni iucũditatẽ ſed mœſtitiã potꝰ nobis afferũt q̃ miſerabilia ſũt. Sterili materia natura rerũ hoc ẽ vita narrat̃ ꝓpter ea: q̃ ſupra dicta ſũt q̃ſi mollis orõ ẽ philoſophorꝰ & vmbratilis: nec laborat vt facũde ornate copioſe dicat ſedvt rẽ de q̃ agit̃ declaret. Et hęc ſordidiſſima ſui pte narrat̃. ſ. ſterili materia: vt potevocabulis plurimarũ reꝝ aut ruſticis: aut extẽnis ĩmo barbaris. Cũ honoris ꝑfatõe ponẽdis. i. tpibꝰ:& nõ ponẽdis niſi cũ ꝑfatiõe reuerẽtiæ: ſolemꝰ. n. quotiẽs turpe aliqd vel parꝰ honeſtũ vbũ ſurpamꝰ: ꝓponere hæc vba: q; cũ verba honeſti poſſumus dicere cũ honoris ꝑfatiõe ponẽda: hoc ẽ q̃ ponẽda nõ eẽt: niſi ꝓpoſitis illis vbis honor ſit legẽtiũ aurib̃. Præterea interest: ꝑſens ẽ, ppoſita ẽ. Nõ trita auctoribꝰ via, ppter id qd ſequtur: qa apud latinos quidẽ nemo fuit qui hæc tẽtauerit: apud græcos nemo q̃ oĩa ſcripſerit. Nec q̃ pegrinari aĩus expectet: hoc ẽ dedi modꝰ, p magna ps nr̃oꝝ q̃rit: vel nos magna ex pte q̃rimus: qd genus figuræ apud grãmaticos dr̃ ſynthesis

Interest.

Candidati.

Ꝓuoco.
Apello.

Preditus

Mola.
Oratones.
Sermones.

ſic Vir. Pars ĩ fruſtra ſecãt. Studiorꝰ amœnitates, ſtudia, amœna, quẽadmodũ ecõtrario. Vir. Ferimur p opaca locorꝰ. i. p loca oppaca: atq; obſcura. Q uæ vero tractata ab aliis dñr ĩmẽſæ ſubtilitatis: obſcuris rerũ tenebris ꝓmunt̃: qa nemo eſt q ea attractet: nemo q legat: Iã oĩa attigẽda nobis. ſ. ſũt obicit eni q̃dã retrahere eũ a ſcribẽdo videntẽ deinde ea ſoluit q̃ vocãt: hoc ẽ pticulariũ rerũ diſciplinas eni, ppriũ dr̃. diſciplinã. Equidẽ ita ſentio: ſoluit obiectionẽ quã fecerat: q̃q̃ eni videant̃ inqt illa q̃ diximꝰ retrahere: tũ magis cẽſeo laudãdũ vtvtilitas iuuãdi ꝑferat̃ gr̃ę placẽdi. In animꝰ inqes: aĩus: inqetus: adiectiuũ eni nomen eſt hic & hæc & hoc inqes inqetis. Profecto eni ppli gẽtiũ victoris: Et nõ noĩs gloriæ: & reliq̃. Ordo eſt: decuit eni, pfecto illa cõpoſuiſſe Liuiũ nõ ſibi ſed gloriæ populi gẽtiũ victoris & gloriæ Romani nomis: vt Liuius: i deo ſcribere ſe dicit: qa aĩus inges paſcit̃ opæ hoc eſt laborat: pomẽ eni iterdũ opus, p opa: vt hoc loco & apud Vir. Mollibꝰ eſtratis opa ad fabrilia ſurgit: q̃ſi ad opas & labores fabriles. Nõ aĩ cauſa: non voluptatis & delectatiõis gr̃a: dicimus eni in ppinquũ rus aĩ cauſa pfectus ſũ. i. voluptatis: & recreãdi animi cauſa. Vigintimilia rerꝰ: poſt q ſoluit obiectionẽ: & cõfirmauit, ppoſitũ ſuũ: nũc modũ: & ordinem ſcriptorꝰ ſuorꝰ ponit: dicit eni ſe ex locutiõe circiter duorꝰ miliũ librorꝰ: q raro videri ſolẽt eleginſſe autores cẽtũ: ex q̃bꝰ ſũpſit. xx. milia rerꝰ q̃. xxxvi. volumibꝰ induſit: multis additis q̃ aut neſciuerũt põres licet extarẽt aut nõ extabãt tũc: ſed poſtea experiẽtia & tpsvitæ hoĩm ea iuenit. Theſauros oportet eẽ nõ libros: oportet nõ libros eẽ ſed theſauros. xx. aũt milia rerũ dixit: hoc ẽ infinitas res ponẽdo numerꝰ finitũ, p infinito. Exqſitis auctoribꝰ: hoc ẽ electis. Q uærere eni & exqrere differũt: nã q̃rere eſt ſcrutari: inqrere. Exqrere vero eſt ſecernere: & eligere: quẽadmodũ cogitare eſt mẽte vl ingenio aliquid rimari. Excogitare vero eſt cogitãdo iuenire. Subciſiuis temporibus: a rebus ꝑcęſſariis ſubſtractis: dicunt̃ eni ſubciſiua tpa ea q̃ ſubtrahunt̃ a rebꝰ nobis neceſſariis: vt ad aliquẽ vſũ accõmodemus: q̃ vernacula ligua dicimus tpa furto ſubtracta. Declarat hoc optĩæ Aulus Gelliꝰ cũ inqt. Q uãtũ aũt vitæ mihi deiceps deũvolũtate erit: q̃tũq; a cura & a re familiari, pcurãdoq; cultu librorũ meorꝰ dabit̃ ociũ oĩa ſubciſiua tpa ad colligẽdas hmoĩ memoriarꝰ delectatiũculas ꝓferã: dictaq; ſunt a ſuccidẽdo q̃ſi ſcrutant̃ a rebꝰ neceſſariis: iõ addidit, i. nocturnis: qa ſuccidere aliqd nõ poterat ex diurnis tpibꝰ q̃ non ſibi: ſed aliis impẽdebat Corrector qa hnꝰ verbi ſignificationẽ mũme intellexit: addidit q̃etis: ſcripſitq; ſubciſiuis q̃etis tpibus: q; ſi q̃s eũ rogaret q̃ ſunt ſubciſiua tpa quietis: neſcio qd mulſitaret. Ne qd noſtris putetis ceſſatũ horis: ne putetis nos a ſtudio ceſſare: & his horis q̃ curãdo corpori natura indulſit: qd mox declarat. Dies vobis ꝑendimus: dũ exercemꝰ officia nobis a Cęſare delegata: multas eĩ, pcuratiões geſſit Plynꝰ: multos magiſtratꝰ obiuit vt ſcribit Suetonius. Cũ ſõno valitudinẽ cõputãs: facta cũ ſõno rõne tmĩei ꝑendimus quãtũ curãdæ valitudini ſatis ſit. Dũ iſta muſſitamus. i. ſecreto loqmur noctu videlicet ſcribẽtes: Muſſito frequẽtatiuũ eſt ab hoc verbo muſſo. Muſſare ſecreto loqui: & q̃ſi murmurare. Ennꝰ. In occulto muſſabãt. Vulgo aũt, p citare põſit̃: ideoq; nõ decet muſſare bonos. Mutire etiã loq eſt. Idẽ: palã mutire plebeio piaculũ eſt. Profecto eni vita vigilia eſt: qa ſõnus mortiſimilis eſt: & homo ſoporatꝰ parꝰ differt a morte. Q uibus de cauſis atq; difficultatibus nihil auſa, pmittere: hoc ipſum cum præſtas q; ad te ſcribimus. Cũ inquit propter huiuſmodi difficultates nihil de me, pmittere audeam tu hoc vt audeam præſtas quoniã ad te ſcribo: & non eſt fiducia hæc quaſi de me ipſo confidã: ſed dicitur quia ſi accidit dũ librum ubi dedico: multo eni ideo præcioſa videntur. qa ſunt tẽplis dicata. Corrector nõ emẽdauit hũc locũ vt dicatura ſcriberẽt: ſed ſcripſit indicatura vulgarẽ ſequunt̃ errorẽ: nec aĩmaduertit Plynii declarare ſeſe cum inquit: multa eni ideo præcioſa vident̃: quia ſunt tẽplis dicata: nec fiducia operis hæc eſt: quæ me audacẽ facit nos quidẽ omnes patrẽ te fratrẽq; diximus: excuſat ſe q; non amplius in laudibus vagaret̃: ſcripſimꝰ inquit de vobis oĩbus patre. ſ. Veſpaſiano & te & Domitiano fratre. Q uo loco non poſſũ nõ admirari q; corrector noſter nõ aduerterit ad Titũ nõ ad domitianũ epiſtolã fratri ſcribi: cũ eũ tanq̃ natu maiorẽ ꝓpoſuerit: aliqu eni diximꝰ frẽm teq; diximꝰ. Ope iuſto tẽporꝰ nr̃oꝝ, hiſtoriã orſi a fine Aufidii Baſſi: ordo ẽ orſi hiſtoriam tẽporꝰ nr̃oꝝ, a fine aufidii baſſi: Iuſto hoc eſt magno volumie: dicimꝰ eni iuſtã rẽ magnã quẽadmodũ bonã: vt bonã ptẽ: & iuſtã partẽ: magnã partẽ: & benedoctus. i. valde doctus: ſcripſit aũt Ply. vnũ &. xxx. libros hiſtoriarum a fide Aufidii Baſſi. Q uæ iam pridẽ pacta ſancitur: q̃ iam pridẽ confirmat̃ per res geſtas noſtros: hoc eſt vera eſſe cõprobatur: ſic ſupius. Vt in quædã acta exeant hoc eſt in quaſdã res geſtas. Sancire eſt firmare roborare decernere: vnde Sanctio dicit̃: & ſancta res. i. decreta & inuiolabilis. Et aliqn ſtatutũ erat hæredi mandare ne quid ambitioni dediſſe vita iudicaret̃ niſi virtute noſtra & rebus geſtis confirmarent ur vera eſſe q̃ de patre te & fratre ſcripſi: ſtatuerã hiſtoriam omnẽ delegare hæredi: vt ſi viuus ederem quæ verum excederent videre conſuluiſſe ambitioni: & per mendacia principũ gratiã q̃ſi uiſſe. Vbi ſit ea q̃ res correctorũ temere aditum eſt Perindevero occupantibus locũ faueo ego & poſteris: hic opus ſuum cõmendat Plynius dicit eni ſe ſcribendo fauere æque & his qui ante eũ ſcripſere: & his q poſt eũ ſcripturi ſũt: nã & gloriæ illorꝰ cõſulit: non fraudẽdo illos noibus ſuis: & hos ad certandã ſecũ, puocat: quẽadmodũ fecit ipſe cũ priorib̃. Perinde aliqñ ſignificat: ita & nunc flagitat poſt ſe ac vel ac ſi: vel atq; ſi: vt fac pinde ac ſi res tua eſſet: & faueo rei tuæ pinde ac meę Si vero negatio ꝑcedat: flagitat q̃. Suetonꝰ in vita Domitiani Nulla tũ re pinde motus q̃ reſpõſo mathematici Aliquãdo vero ſignificat ſatis ſiue multũ cum abſolute ponitur: vt idẽ Suetonius in vita Galbæ: Q uare aduentus eius nõ pinde gratus fuit: hoc eſt nõ ſatis gratus: vel nõ multũ gratus: nõnũq̃ ſignificat æque: vt hoc loco: & apud Cicero. in eſtiſtolis. Ego te & Dolobellã pinde diligo. Corrector non perinde ſed pinde ſcripſit quod cum ſignificet ideo: vel potius ideoq; & ſemp a ſuperiore ſentẽtia dependeat quomõ hic ſtare poſſit ipſe dicat. Argumentũ huius ſtomachi mei habebis q; ſcilicet æque faueã prioribus & poſteris. Stomachus aliquãdo in malã partẽ capitur, p indignatione: vt non poſſum ſine ſtomacho ſcribere: aliqñ in bonã, p facilitate: vt hoc loco huius ſtomachi mei. i. huius meæ facilitatis: & mãſuetudinis: & benignitatis. Nõvt plæriq; ex his quos antiqui: quos cõmemorauí. Corrector ſecutus cõem errorem attici ſcripſit: qd vſq; adeo admiror: vt non ſciam quẽ locum corrigere potuerit: qñ hũc nõ correxerit: ꝑſertim cũ Plynius mox dicti ſui rõnẽ reddat: cũ inqt. Scito eni

Querere
Exquirere.
Cogitare.
Excogitare.
Subciſiua tpa

Muſſito.
Muſſare.
Mutire.

Perinde.

Iuſta res
Bona pars.
Benedoctus
Sancire
Sanctio.
Sancta res

Stomachus

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

Abiurati. Deuoti.

cōferēte me auctores deprehēdisse ab abiuratissimis & proximis veteres trāscriptos ad verbū neq; noiatos. Abiura ti cuius verbi suplatiuo Plyni⁹ vtit hi dicunt qui vinculo quodā amicitiæ qsi sacramēto astricti fuit: hi ab aliis Deuoti dnr sociātes galli solidurios vocāt: abiuratissimis igit. i. cōiunctissimis. Nō illa virgiliana vtute vt cer taret. Virgilius licet nō noiauerit auctores a qb⁹ suspsit: ita tn versus illos suis iseruit: vt videret de carminis excellētia velle certare. Nō Ciceroniana simplicitate: q & Platonē & crātorē & panęciū quos secut⁹ est noiauit alioqn si neq; autores noient: neq; de doctrina certēt: vt Cicero & Virgil⁹ fecere: nō tā scribere q̄ alios scripta furari dicendi sunt.

Obnoxium Sors. Usura.

Obnoxii animi: nō liberi sed seruilis: id eni obnoxiū dicit qd alicui obligatū est & subditū Cū sors fiat ex vsura: tūc ei fœn⁹ minime dānandū ē cū vsura cedit in sortē. Sors pricipale mutuū dr. Vsura qd sorti accedit. iscriptiōis apd grēcos mira felicitas: nūc de ritulo opis actur⁹ ꝓmo irridet copiā titulos qb⁹ grē ci vtunt: deide ostēdit nros festiuorib⁹ titulis vsos: tertio se consulto iscriptionē dimittere festiuā, pfitet. Mira

Cerion. Ceras amalthe as.

fœlicitas: mira vbertas: dnr eni fœlices & lætæ segetes q̄ vberes & fecūdę sūt. Cerion iscripsere alii inqt op⁹ suū inscripserūt cerion q̄si suaue & iucūdū: græci eni κέριον vocāt fauū: alii Ceras amaltheas inscripserūt. s. hoc est copiæ cornu: ita eni dicunt κέρας σ ἀμαλθ εἰδ σ hoc aūt fecisse inter alios dr Heli⁹. Melissus i libro quē scripsit de loquēdi, pprietate: quē cū ederet ingētis cuiusdā illecebræ titulo inscripsit: & ceras amaltheas appellauit. Ve lut lactis gallinacei sperare possis in volumīe haustū: pinde scripsit opus cornu copiæ: ac si in eo lac gallinæ lice ret haurire: antiquū eni, puerbiū est cū significare volum⁹ oīa in aliquo loco repiri: oī dicam⁹ gallinaceū lac facile ibi inuētū ē.

Prouerbium. Pandecta

Iāiam mox pādectæ: genitiui cas⁹ pādectæ: dr aūt pādecta πάνδεκτα φ oīa habeāt: q̄si omne re rē, atq; doctrinarū cōtineat gen⁹. Inscripsit aūt hoc nomē op⁹ suū Tyro Tullī⁹: vt Aulus Gelli⁹ refert: cū qd pā

Enchiridion. Pinachidion.

decta dnr exponit. Enchiridion pinachidion: genitiui casus sūt: iā inqt mox est ἐγχειρίδιον & πινάκιδιον Ita eni apud græcos dicūt. Enchiridion aliqn gladiolū significat: aliqn libellū: q haberi frequēter in manib⁹ de beat: quale est enchiridion Epicteti: & enchiridion Aurelii augustini. Appellabāt igit opa sua enchiridia hoc est ta oīm rerū cōtinent: latine indices dicimus. Itaq; pinachidia libros suos vocāt q̄si multarū indices rerū. Inscri

Prouerbium. Deferere vadimonium. Lucubrari. Noctes attice. Flexibula

enchiridion pinachidion: q̄ tales iscriptiōes sunt vt liceret earū grā etiā fidē violari. Antiquū eni, puerbiū ē quo tiens magnū aliqd significare volumus: vt dicam⁹ posse, ppter id vadimoniū deferi: φ pinde est ac si diceret ius violari. Deferere eni vadimoniū sūmū est scel⁹. Ac cū intraueris dii deæq; oēs q̄ nihil in medio iuenies. licet tā magna tituli polliceant: cū libros apis nihil inuenis. Nostri crassiores antiqtatū exēplorū artū q̄ faceti ssime lu cubrationē dicūt. Nū inqt hoc est latini: q in antiqtatib⁹ & exēplis & artib⁹ meliores sūt q̄ græci magis faceta i scriptiōe vtentes: lucubrationē dicit q̄si opus nocte. Lucubrari eni est aliqd nocte ad lucernā cōponere elaboratū ad lucernā Aulus ge. eadē rōne opus suū noctes atticas vocauit. Vt q ait Bibacul⁹ eram & vocabar pātomim⁹. Asserit varro in satyris suis sustulit & flexibulā. Varro vt multis in locis: pseptiq; apud Noniū marcellū in te legi pōt satyrā scriptit: cui nomē ipo suit flexibula: qd iterptari pōt cōsiliū flectēs βουλή: ei apd græcos cōsiliū dr: & e sensus quēadmodū Bibacul⁹ q ob egregiā imitationē Pātomim⁹ dicebat. Refert Varro in satyris suis Su stulit iscriptionē quā fecerat. i. flexibula q̄si peniteret op⁹ suū tā illecebroso titulo nūcupasse: ita eni flexibula dici pōt: quēadmodū flexamia dicebat. Ci. Sed tantā vi habet illa q̄ recte a bono poeta dicta ē flexamia: atq; oīm e

Flexamina.

gina rerū oro. Apud græcos desit nugari Diodor⁹: qa neq; festiuis iscriptiōib⁹ vsus ē: neq; historias suas alicui

Appion grammaticus.

noi dedicauit. Appiō qdā grāmatic⁹: iter eos: q illecebrosis titulis vtebant: ponit ēt Appionē grāmaticū q tn in gnomē mocht⁹ fuit gnē ægypti⁹: q̄nis Heliceri⁹ cretēsē fuisse dicat grāmaticū: Apoloni archebii discipulū audi uit & Eufranorē senio iā cōfectū. Cētesimū ei ętat. ānū excesserat: docuit publice grāmaticā romę sub Tiberio & Claudio cęsarib⁹ successitq; theoni grāmatico floruit tpe Dionysii Halicarnasei & iosephi: q librū aduers⁹ eū scripsit: ædidit historias oīm gētiū: & plæraq; alia opa scripta reliqt. Quæ Tiberi⁹ Cæsar cymbalū mūdi voca bat cū publicæ famæ tympanū pot⁹ videri posset: necesse ei erat maxīe eū de his scribere: q̄s īmortalitate dona re pollicebat. Me nō pœnitet nullū festiuiorē iuenisse titulū: sēsus talis ē: mihi & si gratū sit φ nullo tali titulo vsus sim ne tn oīno videar græcos iprobare: seqr nobiles illos pictores Apellē & Polycletū: q ēt pfecta opa pē

Conditores. Apelles. Polycletus

dēdi titulo iscripserūt. Cōditorib⁹: cōpositorib⁹ vt legū cōditores dnr. In libellis: his quos ad te mitto. Pēdēti tu lo ipfecto: nā titul⁹ ei⁹ talis erat videlicet. APELLES. Faciebat. Sil'r & POLYCLETVS. Faciebat hi eni erāt tituli eorū tanq̄ ichoata sp arte & ipfecta: nō eni scribebat Apelles fecit: Polyclet⁹ fecit: sed appelles faciebat Polyclet⁹ faciebat. Vt cōtra iudiciorū varietates supesset artifici regressus ad veniā: veluti emēdaturo qcqd de fideret si nō eēt intēcept⁹: hīc est qd Apelles etiā pfecta opa in pgula trāseūtib⁹ pponebat: ipse vo post ipsam ta bulā latens vitia q̄ notarent auscultabat vulgū seipso longe diligentiorē iudicem existimans. Si non esset inter ceptus: si nō antea moneret. Tanq̄ aliquod singulis fato ademptū: tanq̄ morte intercepti perficere ea nequiuis set. Tria opera fuisse Apelli dicunt in quibus titulus erat. Apelles fecit: imago Veneris exeuntis e mari Ca

Obiter Zoilus homeromastix.

stor & pollux cū victoria: & Alexandro magno. Itē imago belli restrictis a tergo manibus Alexandro in curru triumphāte. Quo apparuit sūmā artis securitatē auctori placuisse in illis tribus: scilicet in quib⁹ existimauit ni hil prorsus addi posse. Et ob id magna inuidia affuere omīa ea oēs eni ea habere cupiuerūt: vn primā Veneris imaginē Diuus Augustus dicauit in delubro patris Cæsaris: cuius iferiorē partē corruptā qui reficeret nō po tuit iuenīri. Postremas vero tabulas posuit in foro sui ptib⁹ celeberrimis. Ego plane meis abiici posse multa cō fiteor: ego inqt apte cōfiteor multa addi posse meis libris nō solū his quos in ꝓsentia ad te mitto: sed aliis etiā eundū: istos homero masticas: scilicet inuidos & maledicos Alludit eni ad zoilū: hic cū libros aduersus iliadē atq; odysseā Homeri cōposuisset Alexandriā veniēs recitauit eos Ptolæmeo regi. Ptolæmeus cum animad-

tisset poetarū parentē īmerito absentē vexari. nullū illi dedit respōsū. Zoilus cū diu fuisset in regno: tandē io pia oīm rerū cōpulsus regē adiit. rogans vt dari sibi aliquid iuberet. Tū rex Homer⁹q ante annis mille decessit æuo ppetuo tot milia hoīm pascit: quare tu quoq; debes q meliori ingenio te, pfiteris nō modo vnū: sed etiam plures alere posse. Dignū profecto sapiētissimo rege responsū: a quo nō longe post eūdē paricidi dānatū pœnas iussē cruci affixū tradūt. hi vero cognomē adoptauerat. vt Homeromastix vocaret qd verbū apud græcos fla gellū significat. Tractū inde, puerbiū vt oēs hmōi doctorū virorū calūniatores homeromastiges dicant: ita. n. veri⁹ dixerī q̄ vt audio stoicos & pipateticos & epicureos quoq; tales eni se faciebāt. Plynii calūniatores. sēsus qdē maiest⁹ē. At corrector q ita scribebat. ita. n. vi⁹ dixeri qn audio & stoicos & dialecticos & epicureos quo φ qd significare velit ipe aperiat. nā de grāmaticis semp expectaui parturirtē aduersus libellos meos quos de grāmatica ædidi. expectaui inqt iā diu vt grāmatici parerēt aliqd aduersus libros quos de grāmatica scripsi. il li vero. n. frequētē iā x. senūt abortiuos lī ē nihil peperūt pt̄ minas: & inania vba. Subide significat freqnt cū q̄dā intuallo: vt si dicā me subide respicere an post terga aliqs me seqt̄ Cū celeri⁹ ēt elephāti pariāt. hoc tō inqt qa. x. annis gestari i vtero elephātos vulgus existimet. Aristo. biēnio nec ꝑplius q̄ singulos vno partu gigni refertvi cuere aūt annis ducētis & quosdā trecētis: est autē vetus, puerbiū: cū significare volumus aliqd tarde fieri vt di camus Celeri⁹ elephāti pariūt Cernim⁹ etiā aduersus Theophrastū: cōsolat se exēplo Theophrasti: q̄si dicat nō eē mirādū si aduersus se aliqd scribāt: cū ēt aduersus Treophrastū scribere quoq; mulier aula fuerit. Corrector nī Protermin⁹ sc̄pst. C. Tiberonis: in quo qd sibi voluerit aut cui verbo is casus iūgat ipe exponat hoīem in eloquētia trīvt nomē diuinū īde iuenerit. Dict⁹ est eni Theophrastus q̄si : lī ē diuina q̄dā cōpositio oronis. Sic. n. ab Aristotele ꝓceptore īpositū ei nomē fuit cū ātea tyrtan⁹ vocaret. & puerbiū īde natū suspēdio arborē eligēdā: hoc ē, prius despandū eē: qn aduersus doctissimos viros scribere etiā mulierculę ꝓsumūt. Nō q̄o mihi tpare: adducit aliud exēplū Catōis, s. cēsorini: q licet sub Africano: licet ō Annibalē militasset: nec po tuisset ferre africanū supiorē: & ipator triūphū reportasset: nō potuit tn carere calūniatorib⁹q libros suos de rei militar. disciplina carpe auderēt: & ne africanū qdē ferre potuisset q̄si idigreē sub eo ipatore militare. qd. n. ad te i meo volumīe hæc sūt⁹ba Catōis aduersus calūniatores opis sui. Scio ego q̄ scripta sūt & si palā pferāt mlt tos fore q ita reprobēt vt eligāt: sentētia & acuta & clara ē: corrector ita rupit mltos fore q iuiti legant: ita nō sat ei fuit puertere Plynii nisi Catonē quoq; depuaret. Nec plāc⁹ illepide. tertiū exēplū refert de Plāco: q cū au diuisset afinū polionē orones aduersus se pare q̄s ipo mortuo ne rndere posset vel ipe afinū vt filū ei⁹ederat di xit cū mortuis nō nisi laruas luctari: nec plāc⁹ illepide: subaudi dixit. Nō nisi laruas luctari. Larue dnr noxię ī ferorū vmbræ & nocturni lemures. Varro de vita patrū. In sacri fabas iactāt noctu: ac dicūt se laruas & lemu res domo extra ianuā eiicere: nūc generali vocabulo laruæ seu laruati dnr qcūq; alienas facies sūmūt. Ergo se curi nihil formidātes, ppt rōnes q̄s sup dixim⁹. dr eni Secur⁹ q̄si sine cura. Vn securi sūt q piculū nō timent: et si piculi obnoxii sūt. Tuti vero e cōtrario q piculo obnoxii nō sūt etiā si securi nō sūt: sed piculū timeāt. Cōtra vi tiligatores. i. viciosos litigatores: hoc ē obtrectatores & calūniatores. hi. n. nihil aliud q̄ vitiligatores sūt cū so la pintate pētionē q̄rūt. Exeq̄mur reliq, ppositi: honest⁹ loquēdi mod⁹: hoc ē exeq̄mur reliq q̄ ad ppositū ptient Quia occupationib⁹ tuis publico bono pcendū erat: hic rationē affert q̄re oīm librorū capitula in pncipio opis posuerit: & hæc est rō qa pcendū tibi erat publico bono: hoc est, ppt publicas occupatiōes. subiūxit huic epistolę qd singulis libris ꝓtinerēt: vt neq; tu neq; tua cū cæteri plegēdi oīa laborē suscipetis. sed iuenīri facillime pos set qd q̄sq; desideraret. Q d fecit in lrīs nostris. i. in lingua latina: cōfirmat. n. īstitutū suū autoritate Valerii so rani: i libris quos epoptidon scriplit: i libris quos scriplit de spectaculis. hoc eni ἐπόπτιδον lī ē liber spectaculorū. Nec cio q̄ rō ἀπὸ τοῦ ἐωωωτᾶν deductū. nā ὄμοιον aspect⁹ est liber ergo ἐπόπτιδον lī ē liber spectaculorū. Nec cio q̄ rō ne corrector nō epoptidō sed epoptēdō scripserit: nisi vt i penultimo quoq; pœmii verbo erraret. En igit tibi ab solui mi Morete qd a pncipio pollicit⁹ fuerā: & vna cū expositiōe Plynani pœmii duos & viginti errores cor rectoris satis insignes ad te nisi φ benuolentiā nostram testor q̄ sola virtus: & sūma illa studiorū necessitudo ꝓtraxit me nō iuidia fecisse. neq; eni iuideo aliis bonū quo ipe careo qn pot⁹ glorior & sensū quēdā voluptatis pcipio cū illa q̄ mihi desūt: intelligo aliis supesse: nō odio cū nō mō doctos & eruditos viros sed quoscūq; bonarū artiū studiosos nō amore tn verū ēt singulari obseruātia, pseqr nō studio laudis quā expectare ex re tā pua vel nullā: vel p quā mediocrē poterā: sed solo veritatis desiderio. & qa tā egregiū auctorē pati nō poterā tam lace rum ac sordidatū circūferri: vt nō mō nō aliceret hoīes ad legēdū: sed pot⁹ fastidio quodā & q̄si stomacho abali enaret. Tū φ videbā in tāta taliū librorū multiplicatiōe latinā linguā nisi puideret cōtra spē atq; opinionē oīm breui tpe piturā. Ferāt hæc equo aīo correctores: nec nobis succēseāt: sed agāt pot⁹ grās: φ lī breui opusculo viā eis quā tenere debeāt veluti intento digito demōstrauim⁹: seq; ad reliquos errores quos toto libro pene infini tos vel dimiserūt: vel fecerūt emēdādos accingāt: in quo nō deerit eis bessāonaceæ academię opa: si ea vti vo luerint: & nos certe q̄tū ingenio: q̄tū mediocri doctrina: q̄tū studio valebimus rei tā vtili atq; honestę operā na uabimus. Tu vero mi Antoni quē & ingenio excelsū: & natū altūq; in lrīs: & optimarū artiū studiis flagrātē oēs & norūt & pdicāt: talē te in hoc opere ꝓsta: vt intelligāt vniuersi neq; consiliū, neq; operā, neq; fidē tuā in re tam necessaria defuisse. Vale beneq; & fœliciter.

Subinde. Elephanti. Prouerbium.

Epoptidon.

Larue

Laruati.

Securus. Tutus. Vitiligatores.

Explicit præclarū opus Nicolai Perotti eruditissimi viri Cornucopię seu cōmentariorū linguæ latinæ. Vna cū cōmētariis seu expositionibus ipsius Nicolai in Caiū Plynii secūdi procemiū: sūma diligētia emēdatū, Parisii impressum per Vdalricū Gering & mgrīm Berchtoldū Renbolt sociorū. Anno ab incarnatione domini. M. CCCC. XCVI. Vicesima tertia Aprilis.

VNIVERSIDAD DE SALAMANCA

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS.USAL.ES

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA
GREDOS USAL.ES